Giới thiệu

Trong dòng chảy vô tận của văn học mạng, câu chuyện về Bàn Cổ khai thiên lập địa thường kết thúc bằng sự hy sinh bi tráng để hóa thân thành vạn vật.

Nhưng ở đây, một kịch bản hoàn toàn khác biệt và đầy sự "lầy lội" được mở ra.

Bàn Cổ, nhân vật chính của chúng ta, không phải là một vị thần ngây thơ hiến dâng thân mình.

Ngược lại, hắn là một "trùm cuối" đầy mưu mô, thực dụng và bá đạo.

Trong thế giới Hỗn Độn này, Bàn Cổ cùng ba ngàn Ma Thần không hề tàn sát lẫn nhau như truyền thuyết.

Thực chất, họ là một băng đảng – "Ma Thần Bang" – với Bàn Cổ là Bang chủ, cùng các đàn em thân tín như Thời Thần, Dương Mi, và đặc biệt là Hồng Quân (kẻ được mệnh danh là "Lão Lục" đầy toan tính) và La Hầu.

Cốt truyện khởi đầu bằng một màn kịch "Khai Thiên Chứng Đạo" giả tạo.

Bàn Cổ vung búa, các Ma Thần giả vờ ngã xuống, tất cả chỉ để dụ dỗ con mồi béo bở nhất của đa vũ trụ: Các Hệ Thống (System).

Trong vũ trụ này, các Hệ Thống từ khắp nơi đổ về hòng trục lợi từ máu thịt và tinh huyết của Bàn Cổ khi hắn kiệt sức.

Nhưng chúng không ngờ rằng, mình đang rơi vào bẫy của những kẻ săn mồi cao tay hơn.

Bàn Cổ và đồng bọn chuyên săn giết Hệ Thống để cướp đoạt tài

nguyên, linh bảo và năng lượng nhằm tu luyện.

Sau vô số kỷ nguyên "diễn kịch" và săn mồi, Bàn Cổ tích lũy đủ nội tại để đột phá lên cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Sự kiện này dẫn đến một trận đại chiến kinh thiên động địa, thu hút hàng ngàn Hệ Thống cao cấp đến vây công.

Tuy nhiên, với sức mạnh áp đảo và sự hỗ trợ của các anh em Ma Thần, Bàn Cổ không chỉ tàn sát sạch sẽ kẻ thù mà còn dùng xác của chúng để làm giàu cho bản thân và đồng bọn.

Hắn thậm chí còn có mối quan hệ làm ăn với một "Gian Thương" xuyên vạn giới, bán từ máu Bàn Cổ đến cả... nước tiểu của Ma Thần (được đóng gói mỹ miều là "Ma Thần Nguyên Dịch") để đổi lấy tài nguyên.

Sau khi "dọn dẹp" sạch sẽ khu vực Hỗn Độn cũ và khiến nó tan hoang, Bàn Cổ quyết định tạo ra một "Hồng Hoang" mới.

Hắn dùng một phân thân để thực sự khai thiên, tạo ra một thế giới hoàn chỉnh nhằm thu hút thêm nhiều "con mồi" là các Xuyên Việt Giả (người xuyên không) mang theo Hệ Thống.

Câu chuyện chuyển sang giai đoạn thú vị khi các Xuyên Việt Giả từ Trái Đất lần lượt nhập hồn vào các nhân vật nổi tiếng như Thông Thiên, Đế Tuấn, Hậu Nghệ, Hồng Vân, Minh Hà...

Họ mang theo những Hệ Thống với đủ loại chức năng "bá đạo", tự tin rằng mình sẽ thay đổi nghịch thiên, đạp đổ Hồng Quân, làm chủ Tam Giới.

Nhưng họ không hề hay biết, Hồng Quân (Đạo Tổ của thế giới này) thực chất là "Lão Lục" trong băng đảng của Bàn Cổ, và cả cái Thiên Đạo mà họ muốn nghịch lại cũng nằm trong tay các trùm sò này.

Điểm nhấn hài hước và kịch tính nằm ở sự tương tác giữa các thế

lực.

Mười hai Tổ Vu – hậu duệ của Bàn Cổ – thay vì xung đột nội bộ, lại vô tình bắt được các Hệ Thống và dùng nắm đấm vật lý để "tẩn" chúng ra bã ngay trong Bàn Cổ Điện.

Những Tổ Vu này ban đầu ngây ngô đến mức gọi Bàn Cổ là "huynh đệ" và bị ông bố Bàn Cổ hiện thân dạy dỗ cho một trận nhớ đời.

Trong khi đó, các Xuyên Việt Giả như Đế Tuấn hay Thông Thiên (bị đoạt xá) liên tục bị "vả mặt".

Họ bày mưu tính kế, lập Thiên Đình, tranh giành Linh Bảo, nhưng mọi đường đi nước bước đều bị Bàn Cổ và Hồng Quân nhìn thấu như xem kịch vui.

Thậm chí, những Hệ Thống cao cấp khi đối mặt với Bàn Cổ hay sức mạnh của Bàn Cổ Điện đều trở nên yếu ớt, bị bắt nhốt, bị cướp sạch tài sản, hoặc tệ hơn là bị bắt làm lao động khổ sai để diễn hóa các thế giới nhỏ nhằm bồi đắp cho Hồng Hoang.

Tóm lại, đây là một câu chuyện "phản sáo lộ" (anti-trope) đặc sắc, nơi Bàn Cổ không chết mà trở thành kẻ thao túng màn đêm, biến Hồng Hoang thành một "trại chăn nuôi" Hệ Thống và Xuyên Việt Giả khổng lồ.

Các nhân vật chính diện truyền thống trở thành những kẻ bị dắt mũi, trong khi các Ma Thần Hỗn Độn lại là những "nông dân" chăm chỉ cày cuốc trên sự ngây thơ của những kẻ xâm nhập.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 397

Chương 398

Chương 399

Chương 400

Chương 401

Chương 402

Chương 403

Chương 404

Chương 405

Chương 406

Chương 407

Chương 408

Chương 409

Chương 410

Chương 411

Chương 412

Chương 413

Chương 414

Chương 415

Chương 416

Chương 417

Chương 418

Chương 419

Chương 420

Chương 421

Chương 422

Chương 423

Chương 424

Chương 425

Chương 426

Chương 427

Chương 428

Chương 429

Chương 430

Chương 431

Chương 432

Chương 433

Chương 434

Chương 435

Chương 436

Chương 437

Chương 438

Chương 439

Chương 440

Chương 441

Chương 442

Chương 443

Chương 444

Chương 445

Chương 446

Chương 447

Chương 448

Chương 449

Chương 450

Chương 451

Chương 452

Chương 453

Chương 454

Chương 455

Chương 456

Chương 457

Chương 458

Chương 459

Chương 460

Chương 461

Chương 462

Chương 463

Chương 464

Chương 465

Chương 466

Chương 467

Chương 468

Chương 469

Chương 470

Chương 471

Chương 472

Chương 473

Chương 474

Chương 475

Chương 476

Chương 477

Chương 478

Chương 479

Chương 480

Chương 481

Chương 482

Chương 483

Chương 484

Chương 485

Chương 486

Chương 487

Chương 488

Chương 489

Chương 490

Chương 491

Chương 492

Chương 493

Chương 494

Chương 495

Chương 496

Chương 497

Chương 498

Chương 499

Chương 500

Chương 501

Chương 502

Chương 503

Chương 504

Chương 505

Chương 506

Chương 507

Chương 508

Chương 509

Chương 510

Chương 511

Chương 512

Chương 513

Chương 514

Chương 515

Chương 516

Chương 517

Chương 518

Chương 519

Chương 520

Chương 521

Chương 522

Chương 523

Chương 524

Chương 525

Chương 526

Chương 527

Chương 528

Chương 529

Chương 530

Chương 531

Chương 532

Chương 533

Chương 534

Chương 535

Chương 536

Chương 537

Chương 538

Chương 539

Chương 540

Chương 541

Chương 542

Chương 543

Chương 544

Chương 545

Chương 546

Chương 547

Chương 548

Chương 549

Chương 550

Chương 551

Chương 552

Chương 553

Chương 554

Chương 555

Chương 556

Chương 557

Chương 558

Chương 559

Chương 560

Chương 561

Chương 562

Chương 563

Chương 564

Chương 565

Chương 566

Chương 567

Chương 568

Chương 569

Chương 570

Chương 571

Chương 572

Chương 573

Chương 574

Chương 575

Chương 576

Chương 577

Chương 578

Chương 579

Chương 580

Chương 581

Chương 582

Chương 583

Chương 584

Chương 585

Chương 586

Chương 587

Chương 588

Chương 589

Chương 590

Chương 591

Chương 592

Chương 593

Chương 594

Chương 595

Chương 596

Chương 597

Chương 598

Chương 599

Chương 600

Chương 601

Chương 602

Chương 603

Chương 604

Chương 605

Chương 606

Chương 607

Chương 608

Chương 609

Chương 610

Chương 611

Chương 612

Chương 613

Chương 614

Chương 1

..... "Ta, Bàn Cổ, khai thiên chứng đạo!" Đại hán cầm búa đứng giữa Hỗn Độn, một tiếng gầm cuồng nộ vang vọng khắp cõi.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Từng tiếng gầm phẫn nộ vang lên, ba ngàn Ma Thần nhao nhao hiện thân! "Sâu kiến cũng dám cản ngô chứng đạo!" Nhìn Hủy Diệt Ma Thần đang lao tới, Bàn Cổ tỏ vẻ khinh thường, vung búa chém ra!

Coong!

Hủy Diệt Ma Thần gãi gãi đầu, hơi ngứa! .....

Bàn Cổ dừng ánh mắt khinh thường lại, chuyển sang ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm Hủy Diệt Ma Thần!

Hủy Diệt Ma Thần: .....

Hủy Diệt cúi đầu nhìn thân thể mình, sau đó... phụt... "Á!

Ta chết rồi!" Phun ra một ngụm máu già, thân thể Hủy Diệt Ma Thần tách làm hai nửa, từ từ mất đi sinh cơ! "Bàn Cổ thật lợi hại, chúng ta cùng lên!" Không Gian, Luân Hồi, Vận Mệnh cùng các Ma Thần khác thất kinh, từng người một chọn lao lên chịu chết!

Bàn Cổ mặt vô cảm, cứ một búa tiễn một em!

Hỗn Độn không tính năm tháng!

Đại chiến không biết đã kéo dài bao lâu!

Một cái quang đoàn (khối ánh sáng) đang âm thầm quan sát trận đại chiến kinh thế này trong bóng tối!

Bên cạnh nó là một cái kim tiêm dài ngàn vạn mét vô cùng nổi bật, nó là một cái Hệ thống, dạo trước vừa mới nâng cấp xong!

Hết tiền rồi, ra ngoài lượn hai vòng định kiếm chút tiền tiêu, liền phát hiện một Bàn Cổ đang khai thiên!

Hệ thống hưng phấn cực độ!

Vừa mới hết tiền, cơ hội phát tài liền tới ngay lúc này!

Bàn Cổ toàn thân đều là bảo vật, câu nói này cũng không phải là không có lửa làm sao có khói!

Bọn nó - lũ hệ thống, ngày thường lúc phát thưởng cho ký chủ thích nhất là dùng Tinh huyết Bàn Cổ.

Đơn giản, đỡ việc, không tốn sức!

Chỉ cần rút từ trên người Bàn Cổ ra là được, không giống mấy thứ bảo vật kia còn cần tiêu hao năng lượng để chế tạo!

Xuyên việt giả cũng cho rằng Tinh huyết Bàn Cổ là đồ tốt, không tác dụng phụ, nâng cao cảnh giới, nhục thân, căn nguyên... nâng cao thực lực toàn diện!

Cả hai bên đều cho rằng đây là đồ tốt, vậy Bàn Cổ khẳng định chính là một món hàng ngon!

Có điều, thực lực cái tên Bàn Cổ này hơi mạnh, nó có chút không nắm chắc được.

Hệ thống suy tư một lát, quyết định "lắc thống tử" (gọi hội)!

Tuy hơi lỗ, nhưng thắng ở chỗ chắc ăn! .....

Hỗn Độn không tính năm, nhưng Hệ thống có bấm giờ, đại khái đã qua hơn một vạn năm!

Vốn dĩ chỉ có một quang đoàn, hiện tại đã tụ tập hơn tám trăm cái quang đoàn, đủ loại màu sắc, loạn cào cào cả lên!

Đồng dạng, trận chiến của Bàn Cổ trong Hỗn Độn cũng tiến vào

hồi kết! "A!" Nương theo tiếng một Ma Thần cuối cùng bị chém chết, Bàn Cổ mệt mỏi nhìn thoáng qua thi thể ba ngàn Ma Thần!

Chuẩn bị khai thiên! ..... "Xông lên!" "Xông!

Chỉ có một Bàn Cổ này, cướp được bao nhiêu thì cướp!" "Tinh huyết Bàn Cổ ta tới đây!" "Lông tóc Bàn Cổ cũng đừng bỏ qua!" "Đều đừng tranh với tao, tao có hơn ba mươi ký chủ cần nuôi sống, tránh ra cho tao, gan Bàn Cổ tao đặt trước rồi!" "Tim Bàn Cổ mọi người chia đều, không được cướp!" .....

Ngay lúc Bàn Cổ chống trời, hơn tám trăm cái hệ thống rốt cuộc cũng ra tay!

Từng tên vác kim tiêm lớn, dao mổ heo, cân điện tử... gào thét lao về phía Bàn Cổ!

Bàn Cổ sớm đã kiệt sức làm sao là đối thủ của nhiều hệ thống như vậy, tay không tấc sắt giao chiến chưa được bao lâu!

Bàn Cổ ngã xuống!

Nhưng vẫn còn giữ lại một hơi, đám hệ thống làm như vậy là để đảm bảo độ tươi mới!

Trong chớp mắt, trên thân thể khổng lồ của Bàn Cổ đã cắm đầy kim tiêm đao kiếm!

Trên động mạch chủ ở đùi cắm hơn ba mươi cái kim tiêm dài vạn mét.

Mắt bị một cái hệ thống điên cuồng cạy móc!

Chỗ eo, gan, phổi cũng có vô số đại khảm đao sắc bén, từng chút một bị chém xuống!

Lông tóc, móng tay, tủy xương không sót một cái nào! ..... "Chất lượng con Bàn Cổ này không tệ, hay là giữ lại một mạng, nuôi nhốt?"

Hệ thống phát hiện ra Bàn Cổ đầu tiên hài lòng nhìn biển máu trong không gian, đây là tâm huyết Bàn Cổ mà nó rút được! "Cũng không phải không được!" Một cái hệ thống khác nói, nó hiển nhiên cũng rất hài lòng với Bàn Cổ lần này.

Bất quá là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong, mà năng lượng ẩn chứa trong máu thế mà chỉ kém Hỗn Nguyên Vô Cực có một chút xíu!

Đám hệ thống bọn nó mạnh nhất cũng chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực mà thôi, Bàn Cổ cùng cấp bậc thì không có tư cách trêu chọc!

Khó khăn lắm mới gặp được một con Bàn Cổ tốt như vậy, đương nhiên muốn nuôi, sau này cứ dăm bữa nửa tháng lại tới rút máu! "Thôi bỏ đi!" Một cái hệ thống khác từ chối thẳng thừng, thuận tiện thu lại ngọc tủy Bàn Cổ vừa mới rút ra, nói: "Chúng ta không nắm thóp được hắn!" "Cũng phải!" Đám hệ thống nhao nhao tán đồng, bọn nó cũng là nhân lúc Bàn Cổ đại chiến ba ngàn Ma Thần, cuối cùng khai thiên kiệt sức mới đánh lén thành công!

Chương 2

Thật sự muốn nuôi, nói không chừng sẽ lật xe!

Nói xong, từng cái hệ thống tiếp tục ra sức làm việc trên tay, rút máu thì rút máu, chặt khung xương thì chặt khung xương.

Thỉnh thoảng còn tán gẫu, chém gió với hệ thống bên cạnh!

Tự tại biết bao!

Ngay khi đông đảo hệ thống đang vui vẻ rút máu Bàn Cổ, màng chắn thế giới Hỗn Độn này lặng yên không một tiếng động dâng lên.

Một đại hán sắc mặt tái nhợt chui ra từ trong đất Hỗn Độn!

Lặng lẽ nhìn thoáng qua Bàn Cổ đang bị bóc da rút gân ở đằng xa.

Sắc mặt có chút khó coi, đó là một cỗ hóa thân của hắn.

Đám hệ thống này quả nhiên phiền phức. "Lão đại, màng chắn thế giới đã triệt để đóng lại, có thể động thủ rồi!" Một cái đầu chui ra từ trong đất bên cạnh đại hán, ánh mắt tàn nhẫn nói. "Rất tốt!" Đại hán hài lòng gật gật đầu, nhìn về phía hơn tám trăm cái hệ thống đang rút máu kia, ánh mắt lạnh lẽo! "Lão Thất, đi gọi các huynh đệ, chuẩn bị sao đồ chơi!" "Bọn Thời Thần có cần gọi không?" La Hầu hỏi. "Đều là bạn bè, gọi đi!" Bàn Cổ suy tư một lát rồi nói. "Được, ta đi lắc Ma Thần!" La Hầu rụt đầu về trong đất, đất Hỗn Độn nhanh chóng tu bổ về nguyên dạng!

Chờ sau khi La Hầu đi, Bàn Cổ chui từ dưới đất lên, quan sát thực lực đám hệ thống này!

Qua một hồi lâu, Bàn Cổ chậm rãi gật đầu: Bảy mươi ba tên Hỗn Nguyên Vô Cực (Hệ thống trung cấp), tám trăm tên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên (Hệ thống sơ cấp).

Chỉ với thực lực này, một mình hắn cũng có thể xử đẹp!

Bất quá vì an toàn, vẫn là chờ các huynh đệ cùng lên! .....

Bên kia, hơn tám trăm cái hệ thống còn chưa phát giác được không thể ra khỏi thế giới, vẫn đang vui vẻ rút máu Bàn Cổ, chém gió khoe khoang với nhau! "Bàn Cổ cỡ này, tao sớm đã không để vào mắt, tao ít nhất rút không dưới trăm con, chỉ là cái kho máu mà thôi!" Một hệ thống quang đoàn màu đỏ nói với mấy hệ thống chung quanh. "Cái này tính là gì!" Hệ thống màu xanh lục bên cạnh khinh thường, show ra tùy thân thế giới của mình.

Một cái lồng lớn có thể so với Trung Thiên Thế Giới, bên trong cầm tù hơn một trăm đại hán.

Trên người mỗi đại hán đều cắm mấy chục cái ống dẫn. "Thấy chưa, một trăm ba mươi con Bàn Cổ, rút máu tính là gì, tao thế này mới gọi là phát triển bền vững!" "Đều chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên mà thôi!" Hệ thống đỏ nhìn thoáng qua, sau đó show ra một cái hũ lớn bốc hơi nóng hầm hập, nói: "Tâm đầu huyết của Bàn Cổ cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực, là tao đích thân đơn đấu với Bàn Cổ mà lấy được!" "Chỉ bằng mày..." "Sao, không tin à!" Hệ thống đỏ ung dung thu lại hũ tâm đầu huyết Bàn Cổ này, nói: "Tao đã nói rồi, chỉ là Bàn Cổ mà thôi, cho dù là có lòi ra một con Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, tao cũng tùy tiện treo lên đánh!" "Nói như vậy, mày rất dũng?" "Đùa à, tao siêu..." Sau lưng truyền đến âm thanh lạ lẫm, hệ thống đỏ theo bản năng muốn trả lời, nhưng đột nhiên cảm giác được không đúng lắm!

Quang đoàn cứng ngắc xoay lại, một đại hán sắc mặt tái nhợt xách theo cái búa, đang dùng ánh mắt quỷ dị nhìn nó. "Tới, để ta xem thử mày treo ta lên đánh kiểu gì!" Bàn Cổ vác búa lên vai, hóa thân đang bị rút máu kia hóa thành huyết dịch tinh thuần trở về trong thân thể hắn.

Sắc mặt tái nhợt của Bàn Cổ khôi phục bình thường!

Hơn tám trăm cái hệ thống còn chưa phản ứng kịp, ba ngàn Ma Thần từng người một hóa thành hình thái Đạo Thể, vây kín nơi này! "Đùa...

đùa...

đùa gì vậy, Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong!" Một cái hệ thống run rẩy nói. "Các huynh đệ, con hàng này giao cho ta, đám còn lại thì hội đồng tụi nó!" Bàn Cổ nói xong, ném tùy ý cái búa xuống đất, cười không có ý tốt nhìn về phía cái hệ thống vừa mới bảo muốn treo hắn lên đánh. "Bàn...

Bàn ca đừng mà!" ..... "Không ổn, chúng ta không ra được!" "Tới cũng tới rồi, không ở lại ngồi chơi một chút chẳng phải là chúng ta chiêu đãi không chu toàn sao!" Thời Gian Ma Thần Thời Thần vung tay chộp về phía một cái hệ thống, thời gian dâng trào, hệ thống này không có chút năng lực phản kháng nào, bị dòng thời gian đẳng đẳng cọ rửa, mài mòn linh trí.

Từng Ma Thần ra tay, hơn tám trăm cái hệ thống không có gì bất ngờ đều bị ba ngàn Ma Thần chém giết. ..... "Dọn dẹp chiến trường!

Thời Thần, Lão Nhị, Lão Tam, chúng ta ra ngoài chuẩn bị một chút!" Bàn Cổ chỉ huy ba ngàn Ma Thần dọn dẹp chiến trường, hóa thân Ma Thần vốn bị hóa thân của hắn chém chết đều được ba ngàn Ma Thần nhặt lên.

Tu bổ một chút vẫn còn dùng được!

Hài cốt của hơn tám trăm hệ thống bị vứt tùy ý trên mặt đất, các Ma Thần lần lượt kiểm tra tư trang trong không gian hệ thống.

Bàn Cổ thì dẫn theo ba Ma Thần Thời Gian, Không Gian, Luân Hồi đi ra khỏi thế giới Hỗn Độn, đi tới trong Chư Thiên Vạn Giới Hải!

Chư thiên thế giới vô cùng vô tận, thế giới Hỗn Độn của bọn hắn nằm ngay trong vùng biển thế giới này!

Bàn Cổ vẫy tay một cái, thế giới Hỗn Độn hóa thành một hạt bụi bay vào trong tay hắn.

Hự!

Trọng lượng của một phương thế giới làm Bàn Cổ có chút chật vật.

Thời Gian, Không Gian, Luân Hồi thấy thế vội vàng thi triển vĩ lực giúp Bàn Cổ chống đỡ thế giới Hỗn Độn này. "Đi, chuyển nhà!" Sau khi Bàn Cổ làm quen với trọng lượng thế giới Hỗn Độn, nâng thế giới Hỗn Độn bay về phía trước.

Ba vị Ma Thần mở đường cho hắn!

Không chuyển nhà không được, vừa làm thịt hơn tám trăm cái hệ thống, địa điểm cũ đã có chút không an toàn!

Bay đại khái hơn ba ngàn năm, Bàn Cổ mang theo thế giới Hỗn Độn ra khỏi Giới Hải, đi tới lãnh địa của một vùng thế giới Tinh Thần.

Ở đây mỗi một ngôi thần tinh đều là một thế giới!

Bàn Cổ nhìn hồi lâu, cuối cùng để Tinh Thần Ma Thần ra mặt chọn một địa điểm.

Cải tạo thế giới nhà mình thành bộ dáng tinh thần, an cư lạc nghiệp! .....

Tiến vào thế giới Hỗn Độn, chiến trường đã dọn dẹp xong xuôi! "Lão đại, hơn tám trăm cái hệ thống, tổng cộng lục soát được ba món Hỗn Độn Chí Bảo, hai cây búa, còn có Hỗn Độn Thanh Liên.

Hỗn Độn Linh Bảo sáu mươi bảy cái!

Còn lại đều là Tiên Thiên Chí Bảo bình thường!" Lão Lục Hồng Quân đi đến trước người Bàn Cổ báo cáo.

Lấy ra hơn ba mươi cây búa, và một rương hạt châu. "Cây búa này không tệ!" Bàn Cổ cầm lấy Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Phủ, chậm rãi gật đầu.

Sau đó ném cho Hồng Quân! "Xem xem vị huynh đệ nào còn chưa có búa thì sắp xếp cho nó!" Nói xong, Bàn Cổ đi về phía Lão Thất La Hầu. "Lão đại, tổng cộng phát hiện hơn một trăm bảy mươi Bàn Cổ cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Một hũ tâm đầu huyết cùng cấp bậc với Lão đại, mười giọt tinh huyết, đống máu còn lại đều là sơ cấp!" Bàn Cổ mang theo vui mừng cùng phẫn nộ, nhận lấy Hỗn Độn Châu mà La Hầu đưa.

Vui là vì có máu Bàn Cổ cùng cấp bậc với hắn, phẫn nộ là vì đám hệ thống này bắt nhiều Bàn Cổ như vậy!

Những Bàn Cổ này đều trải qua thời gian quá dài bị rút máu rút nguyên thần, thậm chí lũ hệ thống đáng ghét vì để tăng tốc khôi phục máu, tủy xương và nguyên thần của bọn họ, còn dùng một bộ phận thủ đoạn đặc thù.

Thời gian dài đằng đẵng, từng Bàn Cổ thần trí đều đã tê liệt.

Tuy là Bàn Cổ của thế giới khác, nhưng hắn luôn có cảm giác đồng bệnh tương liên! "Haizz!" Bàn Cổ thở dài, giết chết hơn một trăm sáu mươi Bàn Cổ bên trong giúp họ giải thoát.

Thu lại!

Sau đó nhìn về phía hũ lớn tâm đầu huyết Bàn Cổ và mười giọt tinh huyết kia!

Cái này ít nhất là hai tên Bàn Cổ gặp nạn.

Quá khó khăn!

Bàn Cổ hắn trước kia cũng lặng lẽ xông pha ở vạn giới, gặp được Bàn Cổ không có một ngàn cũng có tám trăm!

Mấy người không bị rút máu chỉ đếm được trên đầu ngón tay!

Tóm lại, chín thành Bàn Cổ không phải khai thiên mệt chết, thì đều là bị hệ thống rút máu mà chết!

Vận mệnh Bàn Cổ bọn hắn sao lại bi thảm như vậy chứ!

Hệ thống chết tiệt!

Bàn Cổ ta cùng hệ thống thế bất lưỡng lập!

Bàn Cổ rưng rưng luyện hóa đống máu Bàn Cổ này, sau đó Lão Lục Hồng Quân phân phát xong Khai Thiên Phủ và Hỗn Độn Châu liền đi tới. "Lão đại, qua mười cái Nguyên hội nữa, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều sẽ không sót một ai trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong!" "Tốt tốt tốt!" Bàn Cổ cảm khái không thôi, rốt cuộc cũng chờ được đến giờ khắc này! "Chúng ta rốt cuộc có thể đột phá!" Ánh mắt Bàn Cổ hồi ức lại ít nhất hơn trăm cái Hỗn Độn trước, hắn vừa mới xuất thế, mới là tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, liền bị ba cái thứ tự xưng là hệ thống bắt đi.

Bị nhốt trong một cái tiểu thế giới, toàn thân cắm đầy ống dẫn, vô số huyết dịch chảy về phía Chư Thiên Vạn Giới!

Bị hệ thống tra tấn hơn vạn năm, trong lúc đó, hắn cũng rốt cuộc biết hệ thống là cái thứ gì, Hồng Hoang là cái thứ gì!

Hơn nữa, không chỉ có một mình hắn là Bàn Cổ, trong tiểu thế giới cách vách cũng cầm tù một Bàn Cổ.

Đám hệ thống này chính là chuyên môn bắt Bàn Cổ bọn hắn để rút máu!

Cuối cùng, ngay lúc hắn sắp vẫn lạc, Đại Đạo tới cứu hắn!

Hóa ra là Đại Đạo phát hiện Bàn Cổ mình bồi dưỡng đột nhiên biến mất không thấy, thông qua đủ loại dấu vết, Đại Đạo rốt cuộc phát hiện ra hệ thống.

Sau khi giải cứu hơn trăm Bàn Cổ, ngài rốt cuộc nhìn thấy đứa con trai ngoan chân chính của mình.

Nhìn thấy bộ dáng thê thảm của Bàn Cổ, Đại Đạo phẫn nộ không thôi, trực tiếp khiến ba cái hệ thống ở đây xương tan cốt nát!

Chương 3

Cuối cùng Bàn Cổ dưới sự dẫn dắt của Đại Đạo thành công trở lại thế giới của mình!

Đại Đạo lưu lại một con mắt Đại Đạo Chi Nhãn, giao quyền hạn thế giới cho Bàn Cổ, sau đó đi ra khỏi thế giới Hỗn Độn, âm thầm điều tra lai lịch đám hệ thống này!

Đến nay chưa về, nhưng có liên hệ!

Chờ sau khi Đại Đạo đi, thương thế Bàn Cổ cũng dưỡng tốt, thường xuyên đi lại tại Hỗn Độn, tạo quan hệ tốt với mỗi một Hỗn Độn Ma Thần, cho dù là sinh linh Hỗn Độn bình thường hắn cũng hòa hòa khí khí!

Búa vừa show ra, nhìn xem ai không hòa khí với hắn!

Chờ giây phút hắn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực kia, hắn vừa mới khai thiên được hai cái, liền tiến vào hơn ngàn cái hệ thống.

Nhaunhao đòi rút máu hắn!

Cũng may quan hệ của hắn và ba ngàn Ma Thần không tệ, chống đỡ được!

Hơn nữa bọn hắn cũng phát hiện bảo vật ẩn chứa trong hệ thống thật sự nhiều!

Ngoại trừ tinh huyết của hắn, còn có tinh huyết, thể xác, pháp bảo, ấn ký pháp tắc Đại Đạo của các Ma Thần khác!

Thế là, hắn thành lập Ma Thần Bang, hắn - Bang chủ Ma Thần Bang!

Thủ hạ ba trăm sáu mươi đàn em, sáu vị đại tướng!

Hắn cùng sáu vị đại tướng xưng là Thất Đại Bang Chủ Ma Thần Bang!

Hắn là Lão đại.

Lão Nhị Không Gian Ma Thần - Dương Mi!

Lão Tam Luân Hồi Ma Thần - Luân Hồi!

Lão Tứ Nhân Quả Ma Thần - Nhân Quả!

Lão Ngũ Hỗn Độn Ma Thần - Hỗn Độn!

Lão Lục Tạo Hóa Ma Thần - Hồng Quân! (Tiên Đạo và Con Giun thì thôi đi, không xếp được thứ tự, hóa thân Đại Đạo quá mạnh, không có cách nào mang hắn chơi cùng!) Lão Thất Hủy Diệt Ma Thần - La Hầu! (Hắn cũng giống vậy!) Có huynh đệ, Bàn Cổ cả ngày chính là dẫn theo các huynh đệ đi lượn lờ ở Chư Thiên, chém hệ thống!

Hệ thống coi bọn hắn là bảo vật, bọn hắn hà cớ gì không coi tụi nó như thế!

Làm thịt một cái hệ thống, tài nguyên đạt được tiết kiệm không ít thời gian tu luyện!

Hơn nữa, cứ cách ba trăm sáu mươi Nguyên hội, bọn hắn đều sẽ gọi các Hỗn Độn Ma Thần khác, như đám Thời Thần, Vận Mệnh, diễn một màn đại chiến Khai Thiên!

Hấp dẫn lượng lớn hệ thống tới, một mẻ hốt gọn!

Cứ như vậy, vẫn luôn kéo dài đến hiện tại!

Hắn tu vi vẫn là Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, không phải kẹt ở đó, hắn tùy thời đều có thể đột phá, nhưng hắn không nắm chắc sau khi đột phá sẽ dẫn tới bao nhiêu hệ thống!

Cho nên cứ nhịn mãi, dù sao ngày thường hắn luyện hóa chút Bàn Cổ khác cũng có thể tăng thực lực!

Qua nhiều Hỗn Độn như vậy, hắn ít nhất luyện hóa năm cái Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong hoàn chỉnh, hơn trăm cái Bàn Cổ cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Còn có không ít tinh huyết Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực!

Thực lực của hắn, sớm đã không thể nhìn bề ngoài!

Hiện tại, ba ngàn Ma Thần sắp toàn bộ đạt tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, là thời điểm đột phá rồi! "Lão Lục, thông báo xuống, chờ năm mươi Nguyên hội sau ta muốn đột phá, bảo Thời Thần đặt đồng hồ báo thức cho tốt, đều đừng ngủ quên đấy!" "Được!" Hồng Quân gật đầu, rống to: "Năm mươi Nguyên hội sau Lão đại muốn đột phá, các ngươi chuẩn bị một chút!" Thanh âm truyền khắp cả Hỗn Độn, ngoại trừ Hỗn Độn Ma Thần, sinh linh Hỗn Độn khác cũng đều nghe được! "Năm mươi Nguyên hội, Bàn Cổ Ma Thần, chúng ta tranh thủ thời gian làm thêm một trận đại chiến Khai Thiên nữa!" Thời Thần và Vận Mệnh đi tới nói. "Được!

Vậy chuẩn bị một chút đi!" Bàn Cổ gật gật đầu, sắc mặt tái nhợt đi, một đạo thân ảnh che khuất bầu trời xuất hiện.

Ôm búa, nằm trong một đóa sen xanh.

Ngủ khò khò!

Các Ma Thần khác thấy thế, cũng lôi hóa thân hoặc phân thân của mình ra!

Từng người hóa thành thân thể Hỗn Độn Ma Thần, trở lại nơi thuộc về mình tu luyện hoặc là trầm ngủ!

Sau khi chỉnh đốn phân thân của mỗi người xong xuôi, Bàn Cổ mở màng chắn thế giới Hỗn Độn ra!

Ba ngàn Ma Thần bọn hắn thì chui xuống lòng đất.

Sâu trong lớp đất Hỗn Độn!

Có một cái Thôn Ma Thần!

Đây là ngôi nhà thứ hai của các Ma Thần, tất cả Ma Thần đều hóa thành hình thái Đạo Thể sinh hoạt ở bên trong!

Đây là biện pháp Hồng Quân nghĩ ra!

Dù sao có cái hệ thống nào sẽ rảnh rỗi sinh nông nổi đi kiểm tra tình huống dưới lòng đất chứ!

Bàn Cổ trở lại trong ổ Thanh Liên của mình, cảm ngộ Lực Chi Đại Đạo ẩn chứa trong máu Bàn Cổ vừa mới luyện hóa!

Hỗn Độn không tính năm, nhưng có Thời Thần bấm giờ!

Qua đại khái hai vạn năm, Bàn Cổ bị Lão Tứ Nhân Quả gọi dậy!

Nhìn thoáng qua tin tức Lão Tứ lưu lại, Bàn Cổ giật mình, đơn giản thu thập một phen, đi tới quán cơm Ma Thần ở Thôn Ma Thần! "Hoan nghênh hoan nghênh, hoan nghênh Bàn Cổ lão đại!" Bảo An Ma Thần cười híp mắt nghênh đón Bàn Cổ đi vào. "Lão đại, gọi món gì?" Phục Vụ Ma Thần hỏi. "Bảo Trù Chi Ma Thần (Ma Thần Đầu Bếp) làm cái này cho ta!" Bàn Cổ ném cho Phục Vụ Ma Thần một hạt Hỗn Độn Châu cấp Hỗn Độn Linh Bảo, bên trong có một con Bàn Cổ bị bỏ đầu, cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Còn có một hũ máu Bàn Cổ cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên! "Huyết làm mao huyết vượng (tiết luộc), thả nhiều tiết vào!" "Được luôn!" .....

Bàn Cổ đi vào trong phòng bao, đám Ma Thần Thời Gian, Không Gian, Luân Hồi, Vận Mệnh, Nhân Quả, Tạo Hóa, Hủy Diệt, Vô Hạn, Tử Vong, Hỗn Độn đã đợi từ lâu!

Chào hỏi với bọn hắn xong, Bàn Cổ tùy ý tìm một chỗ ngồi xuống,

ăn táo đỏ Hỗn Độn trên bàn ăn!

Cái này bổ máu, hắn phải ăn nhiều! "Lão đại, ba ngàn năm trước ta nhận được tin tức của Gian Thương, chỗ hắn có một lô hàng, hỏi chúng ta có muốn hay không!" Nhân Quả vung tay, một cỗ tin tức truyền cho các Ma Thần đang ngồi.

Quả nhiên là một lô hàng tốt!

Bàn Cổ gật gật đầu, có chút động lòng!

Gian Thương là người bọn hắn quen biết ba mươi Hỗn Độn trước, là một tên buôn lậu Vạn Giới, những năm này bọn hắn làm thịt hệ thống đều là bán ra ở chỗ hắn!

Giá cả cũng tạm, cho nên vẫn luôn duy trì buôn bán qua lại!

Tuy rằng thường xuyên chuyển nhà, nhưng có Nhân Quả ở đây, liên hệ với Gian Thương vẫn còn đó! "Lão đại, đi một chuyến?" Dương Mi hỏi. "Đi thì khẳng định phải đi!" Bàn Cổ gật đầu, nói: "Nhưng không thể để bản thân rơi vào cảnh nguy hiểm!

Như vậy đi, chú mày và Thời Thần, gọi thêm Hư Vô!

Bốn người chúng ta thu thập tất cả hệ thống một chút, phân thân đi một chuyến!" Dương Mi cùng Thời Thần hai người liên hợp thực lực không yếu, lại thêm Hư Vô!

Cho dù là tao ngộ mười tên Hỗn Nguyên Thái Cực, bọn hắn cũng nắm chắc thoát thân!

Nếu như không thoát thân được, cũng chỉ là phân thân mà thôi, tổn thất không tính là quá lớn! "Được, Lão đại, vẫn là địa điểm giao dịch cũ!" Nhân Quả gật gật đầu, gửi một tin tức cho Gian Thương. "Rất tốt, mọi người ăn đi, vừa ăn vừa nói!" Bàn Cổ gắp một khối tiết Bàn Cổ lớn, ăn như hổ đói!

Các Ma Thần khác thấy thế cũng nhao nhao động đũa, bất quá không ăn món mao huyết vượng trước mặt Bàn Cổ, mà là ăn thi thể Hỗn Độn Ma Thần tương ứng với mỗi người.

Nhưng cũng có ngoại lệ, ví dụ như La Hầu ăn chính là thịt xào lăn Tạo Hóa Ma Thần!

Lấy từ thịt đùi sau của Hỗn Độn Tạo Hóa Ma Thần cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ẩn chứa pháp tắc Sinh Mệnh Đại Đạo, trải qua Trù Chi Ma Thần bạo xào, hương vị ngon tuyệt!

Hồng Quân ăn chính là thăn lợn chua ngọt Hủy Diệt Ma Thần, người già rồi, liền thích ăn chút gì mềm mềm, dưới thao tác thần kỳ của Trù Chi Ma Thần, thịt thăn Hủy Diệt Ma Thần ngọt mềm ngon miệng!

Hồng Quân ăn căn bản không dừng được!

Cơm nước xong xuôi, mấy vị Ma Thần bắt đầu hành động, triệu tập ba ngàn Ma Thần, tập trung thu thập tàn hài hệ thống!

Cộng thêm bảo vật không có tác dụng, ví dụ như Khai Thiên Phủ, Hỗn Độn Châu cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo...

Những thứ này đẳng cấp thấp, số lượng còn nhiều, cái khác không cần nói, mấy hạt Hỗn Độn Châu này nhiều đến mức xâu thành chuỗi cũng còn thấy dư thừa!

Ít nhất mười vạn hạt khởi điểm!

Sau khi tập trung tất cả bảo vật không dùng đến vào trong tay Dương Mi, Bàn Cổ lần nữa phân ra một cái phân thân!

Phân thân có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực, ý thức chủ yếu của Bàn Cổ đều tập trung trong cỗ phân thân này!

Đồng dạng, Thời Thần, Dương Mi, Hư Vô cũng đều là phân thân Hỗn Nguyên Vô Cực ra sân!

Bốn vị Ma Thần đi ra khỏi Thôn Ma Thần, vừa đứng trong Hỗn Độn, Bàn Cổ liền cảm nhận được cái phân thân đang ngủ say kia có thêm một đứa em trai!

Vãi!

Mới có mấy vạn năm!

Lại có xuyên việt giả tới!

Xuyên việt giả cái thứ này chia làm hai loại, một loại là có bàn tay vàng, một loại là nghèo rớt mồng tơi không có bàn tay vàng!

Đứa em trai này của hắn, rất rõ ràng là một kẻ nghèo rớt!

Chương 4

Ngoại trừ một hạt Hỗn Độn Châu là Hỗn Độn Chí Bảo ra, những cái khác cái gì cũng không có!

Bàn Cổ len lén chạy tới nhìn thoáng qua!

Một người khổng lồ to lớn vô biên đang ngủ khò khò trên Thanh Liên, bên cạnh hắn ngoại trừ một cây búa, còn có một quả trứng!

Tên xuyên việt giả kia ở ngay bên trong!

Bàn Cổ nghĩ nghĩ, không có giết hắn, đều xuyên việt thành em trai hắn, thế này không phải để hắn hưởng thụ một chút đãi ngộ của Bàn Cổ hắn sao!

Ý niệm vừa động, cỗ phân thân kia của hắn hóa thành tinh huyết thấm vào đất Hỗn Độn, trở về trong thân thể bản tôn của hắn!

Búa và Hỗn Độn Thanh Liên của hắn đều tặng cho tên xuyên việt giả này.

Làm xong những thứ này, Bàn Cổ hài lòng cười một tiếng, cùng ba vị Ma Thần Thời Thần đi ra khỏi thế giới Hỗn Độn! .....

Trong Hỗn Độn, trên Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, một quả trứng khổng lồ xuất hiện vết nứt, theo thời gian trôi qua, một bàn tay lớn phá vỏ chui ra, sau đó một đại hán từ trong chui ra! "Không ngờ tới ta thế mà xuyên việt, còn cắn nuốt luôn Bàn Cổ!" Bàn Đế nhặt cây búa bên cạnh lên, trong tay trái xuất hiện một hạt châu: "Hóa ra hạt châu nhặt được ven đường này chính là Hỗn Độn Châu trong truyền thuyết, là nó đưa ta xuyên việt sao?" Bàn Đế cảm nhận sức mạnh bàng bạc của bản thân, nhe răng cười một tiếng.

Tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đây chính là sức mạnh của

Bàn Cổ sao?

Quá cường đại! "Ta hiện tại có ba món Hỗn Độn Chí Bảo, cái Tạo Hóa Ngọc Điệp cuối cùng chẳng lẽ đang ở trong tay Hồng Quân?" Đột nhiên, Bàn Đế có một loại suy nghĩ muốn khai thiên đột phá, dọa Bàn Đế vội vàng tự cho mình một cú vả (đại bức đấu) yêu thích nhất để tỉnh táo lại!

Ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, khinh thường cười một tiếng.

Khẳng định là Đại Đạo muốn tính kế hắn, ha ha, Bàn Đế hắn ý chí kiên định, tuyệt không khai thiên!

Nói xong, Bàn Đế hóa thân thành một thanh niên áo bào trắng kiếm mày mắt sáng, phong lãng thần tuấn, bắt đầu du đãng trong Hỗn Độn!

Tuy rằng trời không mở, nhưng một số tai họa ngầm vẫn là phải giải trừ, Hồng Quân nhất định phải chết!

Còn có Tạo Hóa Ngọc Điệp, hắn là Bàn Đế, đứng đầu ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, hợp lẽ phải do hắn nắm giữ!

Trên đường, Bàn Đế nhìn thấy đá tảng và linh thảo trong Hỗn Độn, nghĩ nghĩ, bắt đầu hình thức nhạn qua nhổ lông, thú qua lột da!

Hận không thể cày xới cả đất Hỗn Độn lên!

Trong Hỗn Độn, phân thân các Hỗn Độn Ma Thần đang tu luyện tại đạo trường của mình nhíu mày!

Nhưng phân thân của Bàn Cổ đã thu hồi, hiện tại tên xuyên việt giả này chính là chủ lực thu hút hệ thống, đông đảo Ma Thần vẫn là nhịn!

Mắt không thấy, tâm không phiền!

Từng người bày trận pháp trên đạo trường của mình, ẩn giấu đạo trường đi! "Lão Lục, nó đang tìm ngươi kìa!" La Hầu truyền âm nói.

"Chú ý ngôn từ của chú!

Ta là Lục ca của chú!" "Ha ha, sớm muộn gì ngươi cũng là đứa bé nhất!" "...

Ấu trĩ!" Hồng Quân không thèm để ý đến hắn nữa, nhìn về phía Bàn Đế đang quật đất.

Vung tay lên, hơn mười cái Ngọc Điệp xuất hiện, mỗi một cái đều tản ra khí tức Hỗn Độn Chí Bảo! "Muốn Tạo Hóa Ngọc Điệp, cho ngươi một cái chẳng phải là được sao!" Hồng Quân tùy ý ném một cái Tạo Hóa Ngọc Điệp ra ngoài.

Trên cổ tay một chuỗi hạt châu vang lên lách cách!

Sau đó, thần sắc Hồng Quân nghiêm lại, La Hầu ở đạo trường một bên khác cũng dừng truyền âm, yên lặng tu luyện!

Trong bóng tối, một cái quang đoàn đang lơ lửng giữa không trung, nhìn trộm Bàn Đế đang thu thập đá tảng Hỗn Độn. "Xuyên việt giả!" Hệ thống này có chút kinh ngạc, sau đó tiếc nuối nói: "Lần này nguyên thần không dùng được rồi!" "Cho dù là xuyên việt giả, hắn cũng là thân thể Bàn Cổ, vẫn là gọi thêm chút hệ thống đi, như vậy ổn hơn!" .....

Trong Chư Thiên Vạn Giới, Bàn Cổ, Thời Thần, Dương Mi, Hư Vô tốn thời gian vạn năm, đi ra khỏi lãnh địa thế giới Tinh Không, xuyên qua lãnh địa Giới Hải!

Đi tới một lãnh địa thế giới bong bóng!

Đủ loại màu sắc lấp lóe, chiếu rọi lên thân thể mấy vị Ma Thần Bàn Cổ.

Từng cái bong bóng dâng lên, đại biểu từng thế giới đản sinh, bong bóng vỡ tan, đại biểu thế giới hủy diệt!

Bốn vị Hỗn Độn Ma Thần đi đến một chỗ trống, Bàn Cổ nhìn mấy thế giới phụ cận này, có chút cảm khái!

Đây cũng là một trong những địa điểm từng chuyển nhà, cũng là gặp được Gian Thương ở chỗ này! "Ha ha ha!

Mấy vị đạo hữu, đã lâu không gặp a!" Chờ đại khái hơn một năm, một vị trung niên nam tử mặc cẩm y cười to đi tới!

Bàn Cổ nghe tiếng cười sảng khoái kia của hắn, trái tim nhịn không được nhói một cái!

Gian thương! "Hàng mang tới chưa?" "Đã mang đến!" Gian thương họ Chu, là một tay buôn lậu Vạn Giới, còn mở một tiệm Vạn Giới Phố.

Dưới đến phàm nhân, trên đến Hỗn Nguyên Thái Cực, hắn đều làm ăn qua!

Tu vi không rõ, lúc cao lúc thấp, nhưng Bàn Cổ suy đoán hắn là Hỗn Nguyên Thái Cực.

Người ta gọi là Chu Lão Bản!

Chu Lão Bản cười híp mắt nhìn bốn vị Ma Thần trước mắt.

Thông thường mà nói, ngày thường hắn cũng chỉ ngồi trong Vạn Giới Phố của mình làm ăn, tiến hóa hay gì đó tự có nhân viên giải quyết, nhưng không đỡ được Bàn Cổ...

Không!

Bàn đạo hữu là một khách hàng lớn!

Ở trong lòng hắn, vị Bàn đạo hữu trước mắt này, phân lượng còn cao hơn cả khách hàng Hỗn Nguyên Thái Cực kia!

Người ta không muốn vào Vạn Giới Phố của mình, hắn đành phải tự mình đích thân tới một chuyến!

Hơn nữa, lô hàng này cũng chỉ có Bàn đạo hữu trước mắt có tư bản để nuốt trôi! "Ta cần xem hàng trước!" "Bàn đạo hữu, chúng ta giao dịch nhiều lần như vậy, ngươi còn không tin tín dự của Chu Lão Bản ta sao!" Chu Lão Bản lấy ra một chiếc lá xanh, Dương Mi tiến lên nhận lấy, đưa cho Bàn Cổ! "Tự nhiên là tin ngươi, nhưng không tin ánh mắt của ngươi!" Bàn Cổ nói xong, nguyên thần tham nhập vào trong chiếc lá xanh này!

Một hồi lâu, biểu tình Bàn Cổ không đổi, trả lá xanh lại! "Là trọn bộ, nhưng đã có chỗ tổn hại, bớt chút đi!" "Bàn đạo hữu, ta cho ngươi chính là giá tối ưu rồi!

Không thể bớt!" "Không bớt ta không lấy!" "..." Khóe miệng Chu Lão Bản có chút co giật, hắn vẫn là hoài niệm cái tên Bàn Cổ... phi, Bàn đạo hữu mua đồ không hỏi giá trước kia! "Đạo hữu, chất lượng lô hàng này ngươi cũng có thể nhìn ra, ta có thể lấy được trọn bộ, nhưng đã bỏ ra cái giá rất lớn, bán cho ngươi cái giá này đã rất công đạo rồi!" "Ta không có nhiều tiền như vậy!" "Chúng ta có thể trả bằng tinh huyết!" "...

Không có!!!" "Cũng ủng hộ dùng Đại Đạo pháp tắc!" "Không có!" "Đạo hữu, vậy ngươi muốn trả thế nào?" "Ghi nợ được không?" .....

Cuối cùng, Bàn Cổ cùng Chu Lão Bản rốt cuộc đàm phán xong giá cả, mua lô hàng này của Chu Lão Bản! "Bàn đạo hữu hào phóng!" Chu Lão Bản cười híp mắt đưa lá xanh cho Bàn Cổ. "Lão Nhị!" Bàn Cổ nhận lấy, cho Dương Mi một ánh mắt!

Dương Mi tiến lên, đưa cho Chu Lão Bản một hạt Hỗn Độn Châu cấp Hỗn Độn Chí Bảo! "Bên trong có năm trăm ba mươi cái hệ thống trung cấp, ba ngàn sáu trăm bảy mươi hai cái hệ thống sơ cấp!

Còn lại, miễn phí tặng ngươi!

Tính toán giá cả đi!" Chu Lão Bản nhận lấy Hỗn Độn Châu, kiểm

tra một phen, thở dài nói: "Đạo hữu, thủ pháp của các ngươi quá bạo lực, hệ thống tổn hao quá lớn!" "Không đủ?" Sắc mặt Dương Mi có chút không tốt lắm, hơn năm trăm cái hệ thống trung cấp, giá trị này cũng không nhỏ!

Cho dù có chút hư hại, mua lô hàng này cũng không sai biệt lắm là đủ, càng đừng đề cập còn có nhiều hệ thống sơ cấp như vậy! "Đủ rồi đủ rồi!

Cộng lại vừa vặn!" Chu Lão Bản chú ý tới bầu không khí không đúng lắm, vội vàng giải thích nói: "Ta chính là muốn nói, những hệ thống này nếu như bảo lưu tốt hơn một chút, một nửa lượng là đủ mua lô hàng này!" "Cái này chúng ta cũng không có cách nào, hệ thống quá trơn, số lượng còn nhiều, chúng ta thì còn đỡ, đám huynh đệ thủ hạ không ra tay độc một chút thì đánh không chết!" Bàn Cổ bốn vị Ma Thần lắc đầu, có chút bất đắc dĩ, bọn hắn tự nhiên là biết như vậy rất lỗ, thế nhưng đối mặt hệ thống, ngoại trừ đám Ma Thần chí cao bọn hắn, Ma Thần khác làm thịt hệ thống cần phải lấy ra mười hai phần lực chú ý!

Bọn hắn ngày thường cũng rất bận, tổng không thể ngay cả một cái hệ thống sơ cấp cũng cần bọn hắn ra tay đi! "Đáng tiếc!" Chu Lão Bản lắc lắc đầu, nhưng cũng không nói gì! "Chu Lão Bản, ta lần này ngoại trừ giao dịch lô hàng này, còn muốn hỏi ngươi một chút, có hàng gì tốt không!" Bàn Cổ thu lá xanh lại, nói. "Ý của đạo hữu là?" "Quen biết nhiều năm như vậy rồi, ngươi hẳn là biết thân phận của chúng ta!" "Không sai!" Chu Lão Bản gật gật đầu.

Hắn ngay lúc giao dịch lần thứ hai liền đoán được rồi! "Ta sắp đột phá, cũng muốn mở ra một cái thế giới Hồng Hoang, đạo hữu có bảo vật gì tốt không!" Bàn Cổ nói thẳng, đây cũng là một trong những mục đích hắn tới đây.

Sau khi đột phá, hắn muốn mở một thiên địa Hồng Hoang, nhưng thân vẫn hóa vạn vật là không thể nào!

Vốn là nghĩ dùng một cái phân thân, nhưng nghĩ lại, phân thân quá yếu, hắn muốn bồi dưỡng một thế giới Hồng Hoang tương đối mạnh!

Nghĩ rất nhiều phương pháp, nhưng hắn đều không quá hài lòng! "Đạo hữu, ta có thể cho ngươi một lời khuyên!" Chu Lão Bản nghe được lời này, ánh mắt sáng lên. "Đạo hữu không cần thiết phải tự thân bồi dưỡng một cái thế giới cao đẳng, thế giới Hồng Hoang mới là sân khấu của hệ thống và xuyên việt giả!

Bình thường hệ thống có thực lực khá mạnh đều thích tiến vào làm một mình (đơn cán), những hệ thống này mỗi cái đều vốn liếng thâm hậu, thủ đoạn cũng nhiều, thực lực phi phàm!

Từ chất lượng mà nói, giá trị đơn thể của những hệ thống này muốn vượt xa đám hệ thống giao dịch lần này!

Đạo hữu cứ việc lấy bọn nó để tăng cường nội hàm thế giới của mình, ép khô giá trị sau đó bắt sống bán cho ta!" "Bắt sống?" "Giết cũng được, nhưng giá trị sẽ hạ thấp không ít!" "Ngô hiểu rồi!" Bàn Cổ như có điều suy nghĩ gật gật đầu, lời Gian Thương nói hắn cũng biết, không phải là để hệ thống giúp mình tăng cường nội hàm thế giới sao.

Nghĩ cách để hệ thống tâm cam tình nguyện làm như vậy là được!

Bất quá, hắn sắp đột phá, Ma Thần khác cũng muốn đi theo đột phá, lần này phải mang chút vũ khí thích hợp về! "Chu Lão Bản, có vũ khí cấp Hồng Mông không?" "Có một đoàn Hồng Mông bản nguyên, có thể làm cho năm kiện Hỗn Độn Chí Bảo thăng cấp thành Hồng Mông Linh Bảo!" "Mua!" Dương Mi vung tay, chi chít hạt châu xuất hiện, va chạm lẫn nhau, phát ra âm thanh thanh thúy vui tai!

Ngay sau đó, từng cây búa xuất hiện, có búa đá, có búa gỗ, có búa

sắt!

Chương 5

Đen, trắng...

đủ loại, nhưng đều không thiếu được cỗ khí phách khai thiên tích địa kia!

Thanh Liên từng đóa từng đóa, Ngọc Điệp từng chồng từng chồng.

Hỗn Độn Chung cái này lồng vào cái kia, Tru Tiên Kiếm thành bộ, chất thành từng tầng từng đống! ..... "Hỗn Độn Châu cấp Tiên Thiên Chí Bảo, hai mươi vạn hạt!" "Khai Thiên Phủ cấp Tiên Thiên Chí Bảo, chín vạn cây!" "Tạo Hóa Thanh Liên cấp Tiên Thiên Chí Bảo, một vạn đóa!" "Tạo Hóa Ngọc Điệp cấp Tiên Thiên Chí Bảo, tàn phá miễn phí tặng ngươi, hoàn chỉnh ba vạn cái!" "Hỗn Độn Chung cấp Tiên Thiên Chí Bảo, mười lăm vạn cái!" "Tru Tiên Kiếm thành bộ, cấp Tiên Thiên Chí Bảo, ba mươi vạn bộ!" .....

Một đống lớn bảo vật không dùng được bị Dương Mi lấy ra, quang mang của Tiên Thiên bảo vật ngưng tụ, chiếu rọi trên trăm thế giới phụ cận!

Cuối cùng, bảo vật ngạnh sinh sinh chất đống ra thể tích có thể so với một cái tiểu thế giới!

Biểu tình Chu Lão Bản không chút động dung, tràng cảnh như vậy đã trải qua không ít lần!

Hơn nữa tổng hợp giá trị những bảo vật này, còn không cao bằng hơn năm trăm cái hệ thống vừa nãy!

Chờ sau khi Dương Mi dừng lại, Chu Lão Bản bắt đầu tính toán giá cả!

Cuối cùng chậm rãi lắc đầu: "Không đủ!" Nghĩ nghĩ, Chu Lão Bản hỏi dò: "Không biết các ngươi còn Ma Thần Nguyên Dịch hay không, thứ này bán rất chạy, lần này ta thu giá cao chút!" "Ngươi muốn cái của nợ kia?" Ánh mắt bốn vị Ma Thần có chút cổ quái, thứ này bán rất chạy? "Ngươi giới thiệu thế nào?" "Ma Thần Nguyên Dịch, Hỗn Độn Thần Ma dùng đại lượng Hỗn Độn Linh Quả, tại nơi mình đản sinh lên men mấy vạn Nguyên hội, trải qua thủ pháp độc đáo ấp ủ mà ra!

Khẩu cảm cực giai!" Chu Lão Bản cũng mang theo hưng phấn nói: "Kỳ thật hương vị cũng chỉ bình thường, năng lượng bên trong cũng thường thường không có gì lạ, nhưng không đỡ được cái danh là Hỗn Độn Ma Thần ấp ủ!

Thứ này ta coi thành biển hiệu (chiêu bài), tương đương với rượu danh quý trong thế giới phàm nhân!

Lại chém gió trong rượu ẩn chứa mảnh vỡ pháp tắc Đại Đạo của Hỗn Độn Ma Thần, bán tương đối chạy!

Khách nhân của ta đi thăm hỏi, chiêu đãi khách nhân tụ hội đều thích dùng thứ này!" .....

Bốn vị Ma Thần có chút trầm mặc, thứ đồ rẻ tiền như vậy bị Gian Thương chế tạo thành thương hiệu, hắn thật biết cách chơi!

Không hổ là Gian Thương! "Chu Lão Bản xin chờ một lát, chúng ta thương lượng một chút!" Bàn Cổ nói xong, thuận tay mở ra một cái tiểu thế giới, bốn vị Ma Thần lần lượt đi vào!

Chu Lão Bản ở bên ngoài chờ đợi, tuy rằng hắn rất muốn đi vào học tập, nhưng đây rõ ràng là kỹ thuật độc môn của người ta, vẫn là chờ thôi!

Sau khi bốn vị Ma Thần tiến vào phương tiểu thế giới này, che chắn ngoại giới, nhịn không được cười to!

Cười hồi lâu, mới khôi phục bình thường!

Bắt đầu chế tác Ma Thần Nguyên Dịch.

Triển khai thân thể Hỗn Độn Ma Thần, đại khái đến cực hạn của phương tiểu thế giới này, bốn vị Ma Thần mỗi người cầm một hạt Hỗn Độn Châu cấp Hỗn Độn Linh Bảo, Ma Thần Nguyên Dịch rào rào chảy vào trong đó!

Xè xè xè xè! "Lão đại, thật không ngờ thứ này lại hot lên!" Dương Mi huýt sáo, vặn vẹo nửa thân dưới, dòng nước không ngừng dao động, tiến vào trong Hỗn Độn Châu! "Ta nhớ đây là do Thủy Chi Ma Thần nghĩ ra, trở về ghi cho hắn một đại công!" Dòng nước của Bàn Cổ cuồn cuộn không dứt, mực nước trong Hỗn Độn Châu có thể so với một cái Trung Thiên Thế Giới đang chậm rãi dâng lên!

Ma Thần Nguyên Dịch ban đầu là do Thủy Chi Ma Thần nhàn rỗi không có chuyện gì làm, lúc sỉ nhục một cái hệ thống thì tè vào!

Nước tiểu tiến vào Hỗn Độn Châu, dung hợp cùng Hỗn Độn chi khí, xảy ra biến hóa!

Trải qua mấy chục Nguyên hội, lên men mà thành!

Bởi vì nhiễm khí tức của Thủy Chi Ma Thần, cho nên uy áp của nguyên dịch này cực kỳ trầm trọng!

Lúc làm giao dịch với Gian Thương bị Gian Thương hỏi thăm đây là cái gì, Bàn Cổ cũng không thể nói đây là nước tiểu của Thủy Chi Ma Thần được!

Thế là liền tùy tiện nói một câu, đây là Thủy Chi Ma Thần Nguyên Dịch!

Gian Thương tưởng là rượu, Bàn Cổ cũng ngại giải thích, miễn phí tặng cho Gian Thương!

Ai biết lần giao dịch tiếp theo Gian Thương liền đặt hàng Ma Thần Nguyên Dịch với bọn hắn!

Làm khó Bàn Cổ, ngoại trừ Thủy Chi Ma Thần, Ma Thần nào sẽ rảnh rỗi đi tạo ra thứ này!

Nhưng cái giá thương nhân đưa ra lại không tệ, tuy rẻ, nhưng số lượng lớn!

Dứt khoát mỗi Ma Thần đều hi sinh một điểm tôn nghiêm, cho Gian Thương ba ngàn loại Ma Thần Nguyên Dịch thử nghiệm chút!

Không ngờ tới mấy trăm Nguyên hội trôi qua, Gian Thương thế mà biến thứ này thành thương hiệu!

Quá xàm xí rồi!

Thời Thần thay đổi một chút tốc độ dòng chảy thời gian xung quanh, trăm năm sau, trong Hỗn Độn Châu bị rót đầy!

Trải qua lĩnh vực thời gian Thời Thần bố trí cho bốn hạt Hỗn Độn Châu!

Thời gian đại khái mười vạn năm, Ma Thần Nguyên Dịch lên men mà thành! "Được rồi, chúng ta ra ngoài đi!" Bàn Cổ ghét bỏ ném Hỗn Độn Châu cho Dương Mi.

Dẫn đầu đi ra khỏi tiểu thế giới này, tuy rằng ở bên trong tè trăm năm, nhưng ngoại giới mới qua một ngày mà thôi! "Đạo hữu, thương lượng thế nào rồi?" Chu Lão Bản mong đợi hỏi. "Chu Lão Bản, chúng ta đồng ý bán Ma Thần Nguyên Dịch, nhưng giá cả..." "Giá cả dễ nói, tín dự của ta ngươi còn không yên tâm!" .....

Cuối cùng, Bàn Cổ cùng Chu Lão Bản định ra hợp đồng dài hạn, cách một Nguyên hội cung cấp cho Chu Lão Bản một lô ba ngàn Ma Thần Nguyên Dịch!

Chu Lão Bản thì trả cho Bàn Cổ mười giọt tinh huyết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cùng đẳng cấp với Ma Thần Nguyên Dịch!

Song phương đều rất hài lòng, tay bắt mặt mừng!

Trong Vạn Giới Phố của Chu Lão Bản, giá cả Ma Thần Nguyên Dịch cũng không thấp!

Một hạt Hỗn Độn Châu Ma Thần Nguyên Dịch này, hắn bán từng bình từng bình, ít nhất có thể bán lại được hơn ngàn giọt tinh huyết Ma Thần!

Mà Bàn Cổ, chỉ cần tè trăm năm thời gian, liền có thể kiếm được mười giọt tinh huyết cùng cấp bậc, cái này cùng với dùng đồ chùa (bạch phiêu) có gì khác biệt!

Mối làm ăn này hắn rất hài lòng!

Chu Lão Bản cũng không keo kiệt, hào phóng đưa Hồng Mông bản nguyên cho Bàn Cổ!

Sau đó, Bàn Cổ lại bán đi mấy con Bàn Cổ bị bỏ đầu kia, đổi lấy một Thiên Đạo cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thiên Đạo này không có linh trí, theo Chu Lão Bản nói, Thiên Đạo này đến từ một Đại Thiên Thế Giới, là kết hợp thể ý niệm của tất cả sinh mệnh.

Cuối cùng bị một cao thủ Hỗn Nguyên Vô Cực bắt được, bán cho Chu Lão Bản, Chu Lão Bản trải qua thủ đoạn đặc thù, cải tạo Thiên Đạo thành một cái trình tự (chương trình).

Thưởng phạt phân minh, trình tự không có tình cảm.

Bàn Cổ thu Thiên Đạo lại, khách sáo với Chu Lão Bản hai câu, sau đó dẫn theo ba Ma Thần cáo từ!

Trên đường Chư Thiên Vạn Giới, bốn vị Ma Thần không gặp phải

nguy hiểm gì, năm ngàn năm thời gian liền chạy về thế giới Hỗn Độn!

Bàn Cổ bốn vị Ma Thần vừa vào thế giới Hỗn Độn, liền nghe được tiếng kêu thê thảm! "Ngao!" Bàn Cổ vội vàng ẩn tàng khí tức, sau đó liền thấy được một màn này, trong Hỗn Độn, Bàn Đế ôm mông, phẫn nộ nhìn bốn phía.

Một cái hệ thống trung cấp ôm một cái kim tiêm lớn, trong ống toàn là máu.

Ỷ vào việc Bàn Đế không nhìn thấy mình, nhảy múa hai cái ngay trước mắt Bàn Đế, sau đó phía trên một con mắt to trắng bệch hiện thân, hệ thống sững sờ, phát điên bay ra ngoài màng chắn thế giới Hỗn Độn!

Bàn Cổ do dự một lát, không có hiện ra thân hình, mặc cho hệ thống này chạy ra khỏi thế giới Hỗn Độn!

Sau đó, phân thân của Hồng Quân và La Hầu len lén đi theo hệ thống này.

Truy tra lai lịch của nó! .....

Đại Đạo!

Bàn Đế đang nhìn quanh xem là ai đánh lén mình, không ngờ vừa ngẩng đầu liền thấy được cảnh tượng một con mắt biến mất.

Là Đại Đạo đánh lén hắn, cũng đúng, ngoại trừ Đại Đạo, trong Hỗn Độn ai có thể làm hắn bị thương!

Đại Đạo chết tiệt, chẳng lẽ là sát giác được hắn không phải Bàn Cổ, không có khai thiên, muốn xóa bỏ biến số là hắn đây?

Vừa nãy là đang thăm dò thực lực của hắn?

Ánh mắt Bàn Đế âm trầm vô cùng, hắn hiện tại còn chưa phải là đối thủ của Đại Đạo, không đi theo quy trình của Đại Đạo ắt phải

chết!

Không được, hắn nhất định phải lấy được kiện Hỗn Độn Chí Bảo cuối cùng, nếu không không có cách nào chống lại Đại Đạo!

Chỉ là tìm nhiều năm như vậy, tôn tử Hồng Quân kia rốt cuộc đang ở đâu?

Chẳng lẽ Hồng Quân thật sự là một con giun, Tạo Hóa Ngọc Điệp không ở trong tay hắn?

Thế nhưng, Tạo Hóa Ngọc Điệp ở đâu?

Chẳng lẽ là hiệu ứng hồ điệp do chính mình xuyên việt mang đến?

Tạo Hóa Ngọc Điệp mất rồi?

Bàn Đế thu cây búa trong tay lại, lần nữa khôi phục bộ dáng soái ca áo trắng!

Bắt đầu du đãng trong Hỗn Độn!

Hắn cũng không tin, thân là xuyên việt giả, sao có thể không tìm thấy Tạo Hóa Ngọc Điệp. ..... "Tạo Hóa Ngọc Điệp!" Bàn Cổ trong bóng tối có chút trầm tư, nhưng vẫn lấy ra một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp, tùy ý ném vào trong Hỗn Độn!

Sau đó chui vào đất Hỗn Độn, trở về trong Thôn Ma Thần!

Bàn Cổ lấy chiếc lá xanh ra, đây là một chiếc lá trên Thế Giới Thụ, bên trong là một cái Đại Thiên Thế Giới!

Lá cây cũng không đáng giá, một hạt Hỗn Độn Châu cấp Tiên Thiên Chí Bảo cũng cùng giá với nó.

Đáng giá là đồ vật bên trong!

Thân thể ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần hoàn chỉnh!

Chương 6

Hơn nữa, đại đa số Ma Thần chí cao bên trong đều là cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên đỉnh phong.

Trong đó bao gồm cả thân thể Bàn Cổ, cùng một đẳng cấp với hắn!

Bàn Cổ lấy thân thể Bàn Cổ ra, thân thể đã bị áp súc thành kích cỡ Đạo Thể, tay cầm Bàn Cổ Phủ, còn có một đóa Hỗn Độn Thanh Liên tàn phá, và một cái Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phá. "Mẹ nó, cái tên Gian Thương này!" Bàn Cổ nhịn không được mắng một câu.

Thân thể Bàn Cổ trước mắt này, lông tóc thưa thớt không nói, toàn thân còn có chút khô quắt, răng còn thiếu một nửa, ngay cả móng tay cũng bị cắt đến mức không còn gì để cắt!

Cái này rất rõ ràng là Gian Thương làm, nếu không thì ai lúc đánh nhau lại đi cắt móng tay người ta! "Gian Thương!" Dương Mi cũng nhịn không được mắng, trong tay hắn nâng một cây liễu, tu vi có Hỗn Nguyên Vô Cực hậu kỳ.

Cây liễu ngoại trừ cành khô chủ yếu, những bộ phận khác bị cắt tỉa dấu vết rõ ràng như vậy, lá cây phía trên cũng là thất linh bát lạc, ít đến đáng thương!

Bàn Cổ thấy thế, tâm tình hơi bình phục một chút, không phải một mình hắn chịu đãi ngộ này là tốt rồi!

Đưa lá Thế Giới Thụ cho Dương Mi, để hắn phân chia thân thể Ma Thần bên trong một chút, chính mình thì trở về ổ Thanh Liên!

Dung hợp cùng bản tôn, nhìn về phía thân thể Bàn Cổ trước mắt.

Thu lại toàn bộ loạt bảo vật tàn phá của thân thể Bàn Cổ này, sau

đó bắt đầu luyện hóa cỗ thân thể này.

Tuy rằng thân thể này cùng đẳng cấp với hắn, nhưng vẫn có chênh lệch, bởi vì hắn đã luyện hóa không ít Bàn Cổ đồng cấp.

Lần này luyện hóa cũng là xe nhẹ đường quen, cảnh giới không có tăng lên, nhưng chiến lực lại đang chậm rãi tăng lên, căn nguyên cũng đang từng chút thuế biến! .....

Trong thôn, Hồng Quân và La Hầu được chia phần thân thể Hỗn Độn Ma Thần thuộc về mình, vừa định luyện hóa, liền nhận được tin tức phân thân truyền đến!

Ánh mắt một trận biến hóa, cuối cùng thu thân thể Hỗn Độn Ma Thần lại, hai người tụ hợp, đi ra khỏi Thôn Ma Thần.

Vừa đến Hỗn Độn, liền chú ý tới nụ cười bỉ ổi kia của Bàn Đế, Hồng Quân nhìn lại.

Hóa ra là Bàn Đế tay trái tay phải mỗi bên cầm một mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp cười ngây ngô.

Cười cứ như thằng thiểu năng vậy!

Một mảnh là hắn đưa, mảnh còn lại là ai đưa?

Còn có mới có mấy vạn năm, đã tới nhiều hệ thống như vậy rồi!

Xem ra lần khai thiên này phải làm một cú lớn!

Hồng Quân nghĩ một lát, liền không suy tư việc này nữa, liên thủ cùng La Hầu tránh đi tầm mắt của hơn hai mươi cái hệ thống trong bóng tối, đi ra khỏi thế giới Hỗn Độn.

Cảm nhận tọa độ phân thân truyền đến, gia tốc chạy tới! .....

Vạn năm trôi qua, Bàn Cổ luyện hóa xong cỗ thân thể Bàn Cổ này, thực lực tăng lên hơn một thành!

Cảm nhận sức mạnh bàng bạc của bản thân, cùng vĩ lực Lực Chi Đại Đạo nghiền ép hết thảy, miễn cưỡng gật đầu, tăng lên cũng tạm được.

Sau đó lấy ra đoàn Hồng Mông bản nguyên kia, nghĩ nghĩ, chia làm ba bộ phận: Bàn Cổ Phủ, Hỗn Độn Thanh Liên, Tạo Hóa Ngọc Điệp mỗi thứ một phần.

Làm xong những thứ này, đặt ba bảo vật đang tấn cấp vào trong thân thể uẩn dưỡng, Bàn Cổ đi ra khỏi ổ Thanh Liên. "Chào Lão đại!" Trên đường nhỏ trong Thôn Ma Thần, Ngũ Hành Ma Thần chào hỏi! "Chào!" Bàn Cổ tùy ý đáp lại một câu, nhìn thoáng qua Ngũ Hành, có chút nghi hoặc, nhà nó ở trung ương Thôn Ma Thần, con đường này không phải đường về nhà mà! "Chú đi làm gì đấy?" "Đây không phải là muốn chế tác Ma Thần Nguyên Dịch sao!" Ngũ Hành Ma Thần gãi gãi đầu: "Muốn làm nhiều chút, nước không đủ, đi tìm Thủy Chi Ma Thần mượn chút nước!" Đường đường là Ngũ Hành Ma Thần, nước không đủ? "Chú chuẩn bị làm bao nhiêu?" "Một Nguyên hội làm một lần quá phiền toái, ta làm một lần đủ cho trăm Nguyên hội luôn, như vậy đỡ việc!" .....

Nghĩ nghĩ, Bàn Cổ cảm thấy Ngũ Hành Ma Thần nói rất có lý, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần Nguyên Dịch, bên trong cũng có một phần của hắn.

Một Nguyên hội chế tác một lần xác thực rất phiền toái!

Dứt khoát một lần làm cho đã đời luôn!

Trở lại ổ Thanh Liên của mình, ổ Thanh Liên là do một đóa Hỗn Độn Thanh Liên và một hạt Hỗn Độn Châu dung hợp chế tạo ra.

Mỗi một phiến lá sen đều ẩn chứa một cái Đại Thiên Thế Giới!

Bàn Cổ đi vào trong một chiếc lá, triển khai thân thể Ma Thần, lớn

đến đại khái xấp xỉ cái Đại Thiên Thế Giới này thì bắt đầu sử dụng Thủy Chi Đại Đạo!

Ba ngàn Đại Đạo hắn đều biết chút ít, nhưng biết không nhiều!

Giống như Thủy Chi Đại Đạo, hắn cũng chỉ là không bằng Thủy Chi Ma Thần.

Bất quá dùng để chế tác Ma Thần Nguyên Dịch là dư xài rồi!

Một hơi uống cạn nước của xấp xỉ mười cái Đại Thiên Thế Giới, Bàn Cổ có cảm giác.

Rào rào!

Dòng nước như thác đổ chảy vào trong Hỗn Độn Châu, mà bên trong Hỗn Độn Châu giống như sập trời, nước sông thiên hà nghiêng đổ xuống!

Dung hợp cùng Hỗn Độn chi khí, phát sinh biến hóa!

Cảm giác này thật sảng khoái!

Bàn Cổ thoải mái nhắm hai mắt lại!

Trong nháy mắt, ngàn năm trôi qua!

Hỗn Độn Châu đổi mười cái!

Bàn Cổ dừng lại, ghét bỏ dùng mấy loại pháp lực bao bọc mười hạt Hỗn Độn Châu lại.

Đi tới nhà Thời Thần, bên cạnh là lĩnh vực thời gian, trong lãnh địa này đã chi chít Hỗn Độn Châu, đều là kiệt tác của các Ma Thần khác!

Bàn Cổ lưu lại ấn ký trên Hỗn Độn Châu của mình, chứng minh đây là của mình xong, ném vào.

Ma Thần Nguyên Dịch cần thời gian lên men tự nhiên ủ ra, một Nguyên hội là lên men không xong, ném tới chỗ Thời Thần, Thời

Thần mỗi ngày tu luyện tán phát Thời Gian Đại Đạo lúc nhanh lúc chậm.

Không dùng đến bao lâu, liền sẽ lên men hoàn thành!

Làm xong những thứ này, Bàn Cổ ung dung chạy về nhà, vừa về đến nhà, liền phát hiện Lão Lục Lão Thất đứng ở cửa, chờ hắn trở về. "Mấy đứa làm gì đấy?" "Lão đại, anh nhìn này!" Hồng Quân và La Hầu đang ngẩn người bừng tỉnh, Hồng Quân lấy một thứ mơ hồ trong ngực ra cho Bàn Cổ xem!

Cục ta cục tác!

Cục tác!

Cục cục tác!

Sinh linh trong ngực bị Hồng Quân làm kinh động, phát ra tiếng kêu cục ta cục tác, giãy dụa hai cái, làm Hồng Quân chao đảo!

Một cái không cẩn thận, sinh linh này liền thoát khỏi tay Hồng Quân. "Đây là con gà!?" Bàn Cổ một tay tóm lấy sinh linh này, dung mạo nó vẫn mơ hồ, nhưng đại khái Bàn Cổ cũng đoán ra!

Sau đó, con gà này phập phồng hai cái, Bàn Cổ trong nháy mắt liền cảm giác được sức mạnh cực cường đại!

Cỗ lực lượng này, đã vượt xa Hỗn Nguyên Vô Cực bình thường, bất quá ở trước mặt Bàn Cổ hắn, vẫn giống như trẻ con!

Bàn Cổ coi trọng nhìn về phía con gà này, một lúc lâu sau, mang theo vẻ cổ quái nói: "Một cái thế giới Hỗn Độn, bị chú dùng Tạo Hóa Đại Đạo biến thành con gà!" "Không chỉ thế đâu, Lão đại anh nhìn này!" Hồng Quân vội vàng lấy ra một quả trứng khổng lồ, trứng cao mười vạn trượng vừa xuất hiện trong nháy mắt liền đội cao không gian phía trên lên một chút, trong Hỗn Độn cũng lồi ra một cục! "Quả trứng này quen quá!" Bàn Cổ mang theo hoài niệm, bản nguyên quả

trứng này giống y hệt quả trứng lúc hắn chưa xuất thế, chính là yếu hơn chút.

Mới vừa tới cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên. "Lão đại, con gà này là Gà Hỗn Độn, quả trứng này là Trứng Bàn Cổ!" "....." Trứng Bàn Cổ!

Khóe miệng Bàn Cổ giật giật, cái tên này nghe kiểu gì cũng thấy sai sai.

Sau đó Hồng Quân bắt đầu giải thích lai lịch của con gà và quả trứng này!

Vạn năm trước, có một cái hệ thống đã rút máu của tên Bàn Đế ở trong Hỗn Độn.

Chuyện này Bàn Cổ cũng biết, lúc hắn mới trở về thì đã gặp, còn định ra tay làm thịt cái hệ thống này, nhưng cuối cùng cảm nhận được khí tức của Hồng Quân và La Hầu nên thu tay lại!

Mặc kệ cho cái hệ thống này bỏ chạy!

Sau đó, Hồng Quân và La Hầu len lén đi theo cái hệ thống này, cuối cùng đến một cái thế giới Hỗn Độn!

Thế giới Hỗn Độn này tương đối sơ cấp, hơn nữa còn đang ở trong thời kỳ thai nghén ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Bàn Cổ lúc đó vẫn còn là một quả trứng, chính là quả trứng trước mắt này, bên trong là bản nguyên Ma Thần, ngay cả ý thức cũng chưa hình thành!

Cái hệ thống này bồi dưỡng một tên ký chủ, dùng máu Bàn Cổ làm phần thưởng!

Một hơi bồi dưỡng ký chủ đến tầng thứ Hỗn Nguyên Kim Tiên, sau đó điên cuồng hấp thu bản nguyên của thế giới Hỗn Độn!

Hồng Quân và La Hầu sau khi quan sát thực lực của hệ thống và

Đại Đạo của phương thế giới Hỗn Độn này, liền khơi mào đại chiến song phương!

Cuối cùng hệ thống bị Đại Đạo đánh tàn phế, Hồng Quân và La Hầu mới ra tay.

Trước tiên là đánh chết hệ thống, thấy thế giới Hỗn Độn này chẳng có đồ gì tốt, liền chuẩn bị mang theo xác hệ thống rời đi.

Ai ngờ Đại Đạo ở đó không có trí tuệ, coi bọn họ là kẻ xâm nhập.

Cho nên hai bên đánh nhau!

Nhưng Đại Đạo này là Hỗn Nguyên Vô Cực trung kỳ, tập hợp thể của ba ngàn đại đạo.

Hai người chỉ là phân thân, căn bản đánh không lại!

Cuối cùng phải gọi bản tôn của Hồng Quân và La Hầu đến!

Hai đại Hỗn Độn Ma Thần Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, phối hợp với vô số Hỗn Độn Chí Bảo!

Nhẹ nhàng xử đẹp cái Đại Đạo này!

Kết quả cuối cùng là, phương thế giới Hỗn Độn này mất đi Đại Đạo, tất cả Hỗn Độn Ma Thần còn chưa kịp sinh ra.

Hồng Quân đột nhiên có một ý tưởng to gan, thi triển Tạo Hóa Đại Đạo, vĩ lực huyền diệu khó lường, ngạnh sinh sinh nặn cái thế giới Hỗn Độn này thành một con gà!

Chương 7

Cũng chỉ là vẻ ngoài là gà, bên trong vẫn là một thế giới Hỗn Độn!

Thế giới Hỗn Độn này khác với Hỗn Độn Châu, có quy luật vận chuyển tự hành, còn có ấn ký thai nghén ba ngàn đại đạo độc hữu của Đại Đạo.

Hồng Quân nhét khu thể Đại Đạo tàn phế vào trong, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đang ngừng thai nghén lại bắt đầu thai nghén trở lại!

Cuối cùng, Hồng Quân đặt tên cho con gà này là Gà Hỗn Độn.

Căn cứ theo suy tính của Hồng Quân, Gà Hỗn Độn nuôi ở thế giới Hỗn Độn của mình, vạn năm cho ăn một kiện Tiên Thiên Chí Bảo cấp Hỗn Độn Châu.

Đại khái ba cái nguyên hội có thể thai nghén ra một lứa bản nguyên ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần không có linh trí.

Trong đó, những Ma Thần chí cao như Bàn Cổ, Thời Thần thì hẳn là cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên, Hỗn Độn Ma Thần bình thường thì là cấp Đại La Kim Tiên!

Tuy rằng rất yếu ớt, nhưng thắng ở chỗ là bản nguyên Hỗn Độn Ma Thần, cùng gốc cùng nguồn với bọn họ, luyện hóa vào là đại bổ!

Nguyên nhân Hồng Quân và La Hầu đến tìm Bàn Cổ là vì bọn họ không dám nuôi con gà này!

Hết cách rồi, con gà này có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực trung kỳ, ba ngàn đại đạo gia thân.

Nếu bị nó mổ cho một cái!

Trực tiếp có thể phá phòng ngự của bọn họ!

Tốc độ con gà này còn nhanh, quan trọng nhất là linh trí tàn khuyết, lỡ như không cẩn thận sử xuất sức mạnh ba ngàn đại đạo, bọn họ không phòng bị sẽ trực tiếp trọng thương!

Cho nên Hồng Quân và La Hầu rất sầu, cũng không thể không tu luyện mà ngày nào cũng ngồi canh con gà này chứ!

Nghĩ đi nghĩ lại, cũng chỉ có Lực Chi Lãnh Địa bên cạnh Lão đại là thích hợp nuôi nó!

Lực Chi Đại Đạo của Lão đại tuyệt đối có thể áp chế khiến nó cái gì cũng không dùng ra được! "Ta biết rồi, sau này con gà này cứ nuôi ở đây đi!" Bàn Cổ xách con gà này lên, thuận tay thu luôn quả trứng Bàn Cổ trước mắt lại.

Đi đến phía sau ổ Thanh Liên của mình, nơi Lực Chi Đại Đạo lãnh địa, đây là lãnh địa tự nhiên hình thành do hắn tu luyện ở đây lâu dài!

Ném Gà Hỗn Độn vào trong.

Cục tác cục tác!

Sau khi con gà này tiến vào lãnh địa, phập phồng hai cái, đáng tiếc dưới sự trấn áp của Đại Đạo Chi Lực, chỉ có thể biến thành một con gà tương đối rắn chắc!

Hồng Quân và La Hầu đi vào, làm cho con gà này cái ổ, thuận tiện móc luôn các bản nguyên Ma Thần khác ra.

Bàn Cổ thuận tay biến tất cả các bản nguyên này thành trứng, bất kể bọn họ nguyên lai là dạng gì, hiện tại thống nhất biến thành trứng.

Hồng Quân và La Hầu ôm một đống trứng đi, Bàn Cổ thì nhìn Gà Hỗn Độn một lúc.

Cho ăn một kiện Hỗn Độn Linh Bảo cấp Hỗn Độn Châu. "Tốc độ thai nghén cũng nhanh phết!" Bàn Cổ có chút kinh ngạc, bản nguyên

của Hỗn Độn Châu sau khi bị Gà Hỗn Độn tiêu hóa đang phân phối, một lần nữa thai nghén ba ngàn Ma Thần.

Trên một đóa thanh liên, bản nguyên quen thuộc đang tăng lên! "Đây lại là một món tài phú!" Bàn Cổ gật đầu, từ hôm nay trở đi, nuôi gà! ...

Trong Hỗn Độn, tu vi Bàn Đế đã kẹt lại ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không thăng lên được! "Chẳng lẽ thật sự phải Khai Thiên mới có thể thăng cấp sao?" Bàn Đế tự nói, sau đó, hai cái Tạo Hóa Ngọc Điệp xuất hiện trong tay.

Đây là thứ hắn đoạt được khi du lịch trong Hỗn Độn, hai cái Tạo Hóa Ngọc Điệp, lúc đó làm hắn hưng phấn cực độ!

Hai cái, mình quả nhiên không hổ là thiên mệnh chi tử!

Trong đó một cái chắc là vì biến số như hắn mà sinh ra! "Ta hiện tại có năm cái Hỗn Độn Chí Bảo, cho dù không biết thực lực các Hỗn Độn Ma Thần khác, nhưng khẳng định sẽ nhẹ nhàng chém giết bọn hắn!" Bàn Đế tự tin cười một tiếng, sau đó ngẩng đầu nhìn trời, sắc mặt hơi trầm xuống!

Ba ngàn Ma Thần không đáng sợ, chủ yếu là Đại Đạo, đây mới là kẻ địch chân chính của hắn!

Hắn nhất định phải trước khi chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, lại phối hợp với năm cái Hỗn Độn Chí Bảo.

Hắn là đủ để chống lại Đại Đạo!

Thuận tiện mở trời ra, bao nhiêu vạn năm không nói chuyện với ai rồi, hắn sắp nghẹn chết rồi!

Lại tu luyện một chút, đợi triệt để nắm giữ năm kiện Hỗn Độn Chí Bảo xong, sẽ tuyên cáo Khai Thiên, dẫn đám Ma Thần kia ra! ...

Khai Thiên!

Dưới lòng đất ba mươi vạn mét, Bàn Cổ từ trong tu luyện tỉnh lại, có chút không biết nói gì cho phải, người trẻ tuổi bây giờ, gấp gáp làm cái gì!

Mới được có mấy vạn năm a!

Đã vội vội vàng vàng Khai Thiên!

Đến hiện tại cũng chỉ mới hấp dẫn được chưa đến năm mươi cái hệ thống, Khai Thiên thế này thì kiếm được bao nhiêu?

Thật coi ba ngàn Ma Thần bọn họ rảnh lắm à!

Chưa đến năm mươi cái hệ thống, cho dù trong lúc Khai Thiên gọi thêm đồng bọn, cũng tối đa hơn một trăm cái, tiền công diễn một vở kịch của bọn họ còn chưa đủ!

Đừng nói tất cả Ma Thần, hơn ba trăm anh em Ma Thần Bang của hắn, chia chác chút hệ thống ấy thì ra cái thể thống gì?

Thôi bỏ đi, không tranh với mấy thằng em này nữa!

Lại làm thêm một trận là được!

Bàn Cổ khẽ lắc đầu, sắc mặt hơi có chút tái nhợt, một nơi nào đó trong Hỗn Độn hiện ra thêm một đóa thanh liên, một gã đại hán đang nằm ngủ khò khò bên trong!

Một tòa trận pháp bao phủ lấy hắn, khiến bên ngoài không thể phát hiện! ... "Ngô nãi Bàn Đế, chấp chưởng Lực Chi Đại Đạo, hôm nay muốn phá khai Hỗn Độn, khai tịch thiên địa, để chứng đạo tâm!" Một vị cự nhân ở trong Hỗn Độn lớn tiếng gào thét, tuy nhiên, gào thét xong, lại chẳng có ai thèm để ý đến hắn! "Thời đại nào rồi, còn chơi cái trò tuyên cáo kiểu này!" Trong Hỗn Độn, Thủy Chi Ma Thần đang nghịch nước lắc đầu, sau đó tiếp tục nghịch nước!

Các Ma Thần khác cũng đều như thế, hoặc là tu luyện, hoặc là tự ngu tự nhạc.

Không có một ai để ý đến Bàn Đế!

Phá khai Hỗn Độn, tùy tiện phá, Hỗn Độn lớn như vậy, bản tôn bọn họ cũng không dám nói phá khai, ngươi một cái Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà đòi phá khai?

Nhóc con cứ chờ đi, đợi hệ thống nhiều lên rồi chúng ta lại chơi Khai Thiên!

Đám Ma Thần cũng không lo lắng việc bọn họ không xuất hiện sẽ khiến Bàn Đế và hệ thống cảnh giác!

Thế giới Hỗn Độn thiên kỳ bách quái, thỉnh thoảng có một cái thế giới chỉ có Bàn Cổ thì làm sao?

Dù sao bọn họ cũng chưa từng lộ diện!

Còn về lời tuyên cáo vừa rồi của Bàn Cổ, hệ thống trong bóng tối cũng chỉ sẽ cho rằng tên Bàn Đế này phát thần kinh!

Dù sao cũng là người xuyên việt, có chút thao tác không tưởng được cũng rất bình thường! ... "Hóa ra trong Hỗn Độn chỉ có một mình ta!" Bàn Đế đợi nửa ngày, sau khi không thấy bất kỳ sinh linh nào xuất hiện!

Bàn Đế hiểu ra rồi, hắn xuyên việt đến thế giới này không giống với tiểu thuyết phổ biến, thế giới này không có Hỗn Độn Ma Thần nào khác, chỉ có một mình hắn.

Nghiêm khắc mà nói là chỉ có một mình Bàn Cổ, nếu không có hắn, Bàn Cổ chắc là sẽ giống như trong thần thoại truyền thuyết, không chịu nổi sự cô đơn, khai tịch thiên địa, thân hóa vạn vật!

Như vậy cũng tốt, không có Ma Thần khác, đối thủ của hắn cũng

chỉ có một mình Đại Đạo!

Hắn chỉ cần lúc Khai Thiên đề phòng Đại Đạo đánh lén!

Khoan!

Không đúng!

Không có Ma Thần khác, hắn mở ra thế giới, phải tự mình thân hóa Hồng Hoang à?

Thế chẳng phải vẫn phải chết sao?

Nhất thời, Bàn Đế sững sờ, cái trời này không thể mở a! ...

Thế là, Bàn Đế đang gào thét Khai Thiên lẳng lặng buông cây búa trong tay xuống, phảng phất như người vừa hô hào Khai Thiên không phải là hắn vậy!

Còn về chuyện mất mặt, trong Hỗn Độn trừ Đại Đạo ra chỉ có mình hắn là sinh linh, mất mặt cái gì!

Nhưng Bàn Đế cũng xác định được một thông tin, không có ba ngàn Ma Thần, Bàn Cổ nguyên bản khẳng định là do Đại Đạo chế tạo ra để Khai Thiên!

Hắn thay thế Bàn Cổ, Khai Thiên là ắt không thể thiếu!

Làm sao bây giờ?

Không Khai Thiên, cảnh giới không thể đột phá, chờ bị Đại Đạo giết chết; Khai Thiên, phải thân vẫn hóa vạn vật.

Thế không phải đều là chết sao? ...

Cùng lúc đó, trong nhóm hệ thống đang rình mò Bàn Đế trong bóng tối cũng có xao động.

Giờ phút này, bên ngoài thế giới Hỗn Độn, có một cái hệ thống màu đen đỏ đi vào.

Hắn đi vào liền nhìn thấy 'Bàn Cổ' và bốn mươi bảy cái hệ thống. "Tên Bàn Cổ này, là người xuyên việt!" Hắn liếc mắt liền nhìn ra nguyên thần của tên 'Bàn Cổ' này không bình thường, vừa kiểm tra, liền phát hiện 'Bàn Cổ' này là người xuyên việt.

Lại nhìn về phía bốn mươi bảy cái hệ thống đang rình mò trong bóng tối, trừ việc có một cái là hệ thống trung cấp, còn lại đều là hệ thống sơ cấp!

Hắn có chút khinh thường, đúng là một đám tiểu hệ thống không có kinh nghiệm.

Người xuyên việt xuyên thành Bàn Cổ, hắn còn sẽ thành thành thật thật Khai Thiên như trước kia sao?

Chương 8

Còn ngu ngốc chờ tên 'Bàn Cổ' này chống trời rồi đánh lén.

Để bản tiền bối dạy cho các ngươi chơi thế nào nhé!

Hắn rất nhanh liền kiểm tra ra sức mạnh Đại Đạo của phương thế giới này.

Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ!

Cùng một đẳng cấp với hắn, đợi hắn bồi dưỡng tên 'Bàn Cổ' này đến Hỗn Nguyên Vô Cực.

Dựa vào thủ đoạn của hắn, nhập trú vào trong cỗ khu thể 'Bàn Cổ' này, chắc là đủ để xử lý cái Đại Đạo này rồi!

Trên quang đoàn đen đỏ xuất hiện một cái lưỡi, nhịn không được liếm thân thể mình hai cái.

Cho dù không chơi lại Đại Đạo, hắn cũng có thể kiếm được một cái Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực.

Phối hợp với bộ sưu tập tư nhân của hắn, có thể tạo ra một con rối cùng đẳng cấp, lãi to rồi có được hay không!

Đúng là một đám tiểu hệ thống không có kinh nghiệm, ngu ngốc chờ 'Bàn Cổ' Khai Thiên, cho dù đánh lén thành công cũng chỉ là một cái Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực mà thôi, đâu có lời bằng hắn!

Nói làm là làm, hắn trực tiếp tông văng đám hệ thống này, quang mang của hệ thống cao cấp không hề che giấu, cường thế tuyên bố tên 'Bàn Cổ' này thuộc về hắn!

Sau đó nhanh chóng chui vào trong nguyên thần của tên 'Bàn Cổ' này! 【 Đinh, chúc mừng ký chủ trói định Hệ Thống Cán Phiên Đại

Đạo! 】【 Đinh, chúc mừng ký chủ hoạch đắc gói quà tân thủ, Oa Oa Phân Thân một cỗ! 】【 Đinh, chúc mừng ký chủ hoạch đắc Đĩa...

Đĩa Đựng Đồ một cái! 】"Hệ thống!" Bàn Đế đang sầu mi khổ kiểm trong nháy mắt kinh hỉ lên, hệ thống tuy rằng sẽ đến muộn, nhưng tuyệt đối sẽ không vắng mặt!

Hắn đã nói mà, làm người xuyên việt, làm sao có thể không có hệ thống!

Đây không phải tới rồi sao!

Lần này lật đổ Đại Đạo có hy vọng rồi, không thấy tên hệ thống là Cán Phiên Đại Đạo (Lật Đổ Đại Đạo) sao!

Còn có thưởng tân thủ, Oa Oa Phân Thân?

Đĩa Đựng Đồ? "Hệ thống, mấy thứ này dùng thế nào?"【 Oa Oa Phân Thân, ký chủ có thể chú nhập lượng lớn tinh huyết, để nó thay thế ký chủ Khai Thiên, bình định Đại Đạo!

Còn về Đĩa Đựng Đồ... 】Nói đến đây, quang đoàn hệ thống nhịn không được vươn tay sờ sờ người, vừa nãy theo thói quen định thưởng tinh huyết Bàn Cổ, may mà phản ứng kịp!

Nghĩ nghĩ, hệ thống hao phí bản nguyên chế tạo ra một cái đĩa,【 Đĩa Đựng Đồ, Hỗn Độn Linh Bảo, có tác dụng tự chủ hấp thu linh bảo! 】"Hóa ra là tiền thân của Phân Bảo Nham!" Bàn Đế bừng tỉnh đại ngộ, không chú ý cái đĩa này nữa.

Cầm Oa Oa Phân Thân ra, một con búp bê nhỏ nằm trên lòng bàn tay hắn.

Cái này chính là phân thân thay thế hắn Khai Thiên sao? "Hệ thống, trực tiếp rót tinh huyết vào là được?"【 Không sai, căn cứ tính toán, ký chủ mỗi ngày thả mười giọt tinh huyết, kiên trì vạn năm là có thể! 】"Vạn năm!" Bàn Đế trong nháy mắt ngẩn người, một ngày mười

giọt tinh huyết, còn phải vạn năm, hắn là kho máu cũng không chịu nổi kiểu gia công này a! 【 Ký chủ yên tâm, bản hệ thống có thể khôi phục nguyên khí tinh huyết tổn thất của ngươi!

Không có trả giá, làm sao có thu hoạch!

Muốn lật đổ Đại Đạo, thì phải bỏ ra nỗ lực và mồ hôi!

Vạn năm mà thôi, nhịn một chút là qua! 】 "Chơi luôn!" Hai mắt Bàn Đế hừng hực lửa cháy, trong lòng hào khí ngút trời, hệ thống nói không sai, muốn lật đổ Đại Đạo, chỉ dựa vào mồm mép sao mà được.

Nỗ lực, kiên trì!

Nói xong, Bàn Đế trực tiếp bức ra mười giọt tinh huyết, sắc mặt lập tức tái nhợt!

Bàn Đế chịu đựng sự suy yếu, nhỏ mười giọt máu vào trong Oa Oa Phân Thân!

Máu nhỏ lên Oa Oa Phân Thân, không nổi lên một tia gợn sóng, nhanh chóng thấm vào trong cơ thể búp bê. "Hệ thống, mau khôi phục nguyên khí cho ta!" Bàn Đế suy yếu nói. 【 Có ngay, có ngay! 】 Hệ thống thu mười giọt tinh huyết trong người búp bê vào không gian, lấy ra ba giọt tinh huyết, trộn thêm chút thuốc tê tự chế, ẩn chứa sức mạnh Đại Đạo Tê Liệt.

Đánh trở lại vào trong cơ thể Bàn Đế, thân thể suy yếu của Bàn Đế trong nháy mắt khôi phục.

Chỉ là, Bàn Đế nắm tay, nghi hoặc nói: "Hệ thống, sao ta cảm giác vẫn hơi hư hư (yếu) nhỉ?" 【 Tác dụng tâm lý thôi, thân thể ngươi đã khôi phục rồi!

Khả năng là do thủ đoạn bức tinh huyết của ký chủ ngươi quá thô bạo, lần sau ký chủ ngươi để ta giúp ngươi rút, kỹ thuật ta rất tốt, đau một cái là xong ngay! 】 "Vậy được rồi!" Ngày hôm sau, hệ thống

đơn giản thô bạo rút mười giọt tinh huyết của 'Bàn Đế', trả lại ba giọt, dưới sự gia trì của Đại Đạo Tê Liệt, Bàn Đế có suy yếu cũng chỉ sẽ cho là tác dụng tâm lý! ...

Vô hạn tiếp cận Bàn Cổ, mới có thể lĩnh ngộ chân lý rút máu!

Bốn mươi bảy cái hệ thống trợn mắt há hốc mồm nhìn 'Bàn Cổ' này bức ra mười giọt tinh huyết, bị vị tiền bối hệ thống này thu mất bảy giọt, còn lại ba giọt dùng để chữa thương cho 'Bàn Cổ'!

Cao, thực sự là cao!

Không hổ là tiền bối!

Bọn họ ngày thường rút máu Bàn Cổ mệt muốn chết, một năm cũng chỉ tối đa rút được hơn vạn tấn, một giọt tinh huyết cũng khó chiết xuất ra.

Nhìn xem tiền bối, một ngày nhẹ nhàng thu hoạch bảy giọt tinh huyết Bàn Cổ!

Quá lợi hại!

Tên 'Bàn Cổ' này xem ra là bị tiền bối đặt trước rồi, nhưng đám hệ thống không có cái nào muốn rời đi.

Cơ hội hiếm có, bọn họ phải ở lại quan sát học tập cách làm của tiền bối, sau này cũng có thể làm như vậy! ...

Dưới đất Thôn Ma Thần!

Rắc rắc!

Bàn Cổ không cẩn thận gõ vỡ quả trứng Bàn Cổ còn chưa luộc chín, lượng lớn bản nguyên chảy ra!

Nhưng Bàn Cổ không để ý, lẳng lặng nhìn hệ thống trên người Bàn Đế!

Sáu vị lão đệ Dương Mi, Luân Hồi, Nhân Quả, Hỗn Độn, Hồng Quân, La Hầu cũng đều đã đến ổ Thanh Liên của hắn.

Một lát sau, các Ma Thần chí cao như Thời Thần, Vận Mệnh, Vĩnh Hằng cũng đều tề tụ.

Đều là hình thái đạo thể, ngồi xổm trong Lực Chi Lãnh Địa, trêu Gà Hỗn Độn chơi! "Hệ thống lần này là hệ thống cao cấp Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ, không thể để nó chạy thoát nữa!" Bàn Cổ thấy chiến lực đỉnh cấp đều đến gần đủ rồi, nghiêm túc nói.

Hệ thống Hỗn Nguyên Thái Cực bọn họ không phải chưa từng thấy, còn từng giao thủ, Bàn Cổ hắn có thể nhẹ nhàng đè ra đấm!

Đám Dương Mi, Thời Thần liên hợp lại cũng có thể đấm.

Nhưng mà, loại hệ thống này quá giỏi chạy trốn, trơn như chạch, không cẩn thận một cái là chạy mất!

Tại mười mấy cái Hỗn Độn trước, bọn họ đã lỡ để một cái hệ thống cao cấp Hỗn Nguyên Thái Cực chạy mất!

Hại bọn họ phải chuyển nhà mấy lần, ngụy trang nhà mình thành thế giới sơ cấp, nín nhịn cả một cái Hỗn Độn mới dám ló đầu! "Lão đại yên tâm, lần này không giống trước kia, chúng ta có kinh nghiệm rồi, nó tuyệt đối không chạy được!" Dương Mi tự tin nói.

Dẫn tới các Ma Thần khác gật đầu, không sai, lần trước là sơ ý, mới để cái hệ thống kia chạy, lần này thì không! "Vậy được, trước đó, chúng ta phải tiêu hao một chút sức mạnh của nó, như vậy càng chắc ăn!" Bàn Cổ khẽ gật đầu, sau khi hấp thu hết bản nguyên trứng Bàn Cổ bị vỡ, nói, "Mục tiêu của nó là Đại Đạo Chi Nhãn, ta dùng Đại Đạo Chi Nhãn giao chiến với nó trước, giả vờ không địch lại, nhân lúc nó sơ ý, chúng ta toàn lực ra tay!" "Thiện!" "Thiện cái gì mà thiện, lão cổ lỗ sĩ, theo kịp trào lưu chút đi, nói là: Được, Ok, Hành!"

"Lão Thất, ngươi lại nghịch ngợm rồi!" "Mẹ nó Hồng Quân, thực lực chúng ta sàn sàn như nhau, ai là Lão Lục còn chưa biết đâu, dựa vào đâu cảm thấy ta nhỏ hơn ngươi!" "..." ...

Vạn năm thời gian chớp mắt trôi qua, Hỗn Độn vẫn là Hỗn Độn đó, hoàn cảnh vẫn là hoàn cảnh đó!

Không có một chút thay đổi nào, có thay đổi chính là, Bàn Đế vốn anh tuấn tiêu sái, giờ phút này hai mắt đã thâm quầng, sắc mặt trắng bệch.

Cầm cái búa cũng run rẩy không thôi! "Một vạn năm rồi, rốt cuộc cũng kết thúc!" Khóe miệng khô khốc của Bàn Đế khẽ run, khóe mắt chảy ra những giọt nước mắt kích động.

Một vạn năm, bị hệ thống rút máu một vạn năm, còn là tinh huyết.

Đau, quá đau!

Cũng may, cái giá hắn bỏ ra là có thu hoạch!

Bàn Đế nhìn cự nhân trong Hỗn Độn Châu, trên mặt trắng bệch lộ ra nụ cười.

Phân thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Cùng một đẳng cấp với hắn, hắn rốt cuộc có thể Khai Thiên, đột phá cảnh giới, lật đổ Đại Đạo!

Sáng tạo Hồng Hoang, từ đây đi lên đỉnh phong!

Bàn Đế lâm vào trong ảo giác tốt đẹp!

Gò má tái nhợt, quầng mắt thâm đen, khóe miệng treo một tia mỉm cười!

Nguyên thần dần dần tiêu tán!

Hắn chết rồi, ra đi không một chút thống khổ!

Ở một phương khác, tin tưởng hắn nhất định là hạnh phúc!

Hệ thống Cán Phiên Đại Đạo gạt lệ từ biệt hắn, ký chủ phối hợp hắn như vậy, quá hiếm có rồi!

Tạm biệt xong, Cán Phiên Đại Đạo ngay tại chỗ thao túng thân thể suy yếu không chịu nổi của Bàn Đế, mở ra thiên địa.

Chương 9

Còn về tuyên cáo cái gì đó, trong Hỗn Độn ngoại trừ đám hệ thống kia, thì chỉ có Đại Đạo, có cái gì mà tuyên cáo!

Oanh long long!

Mảnh Hỗn Độn này bị búa của 'Bàn Đế' bổ ra, hỗn độn chi khí xuất hiện đứt đoạn!

Bá!

Bá! ...

Lại là mấy búa chém xuống, thành công khai tịch ra một khối lãnh địa không có hỗn độn khí lưu!

Nơi này hiện ra quang minh, thiên địa phong thủy hỏa diễn biến mà ra!

Tu vi của 'Bàn Đế' trực tiếp đột phá lên Hỗn Nguyên Vô Cực, nhưng khí tức thập phần không ổn định.

Khí lưu ngoài lãnh địa còn muốn chảy ngược vào trong, nhưng dưới sự thao tác của hệ thống Cán Phiên Đại Đạo, một loại sức mạnh huyền ảo hiện ra, ngăn cản hỗn độn chi khí tiến vào.

Đến lúc này, Đại Đạo vẫn chưa hiện thân. "Còn rất kiên nhẫn!" Hệ thống Cán Phiên Đại Đạo tiếp tục thao túng thân thể 'Bàn Đế'.

Hừ!

Mạnh mẽ hừ một tiếng, lỗ mũi xuất hiện một thanh một trọc hai luồng hơi...

ạch... hai luồng khí.

Khí tức của Bàn 'Đế' bỗng nhiên hạ xuống một đoạn dài!

Tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực có cảm giác như muốn rớt xuống.

Khinh thanh chi khí (khí trong nhẹ), chậm rãi thăng lên không trung, hòa quyện với bầu trời hư ảo, hóa thành trời xanh.

Hồn trọc chi khí (khí đục nặng), rơi xuống mặt đất, bao phủ lên hỗn độn thổ nhưỡng, hóa thành đại địa!

Thiên địa hình thành, lại không có vật chống đỡ, hai bên ẩn ước có hiện tượng muốn khép lại! 'Bàn Đế' một bước bước vào, chân đạp đại địa, hai tay chống trời, thân hình hỗn độn theo từng ngày trôi qua, không ngừng cao lên!

Khoảng cách giữa thiên địa cũng đang kéo ra! 'Cái Đại Đạo này sao còn chưa xuất hiện?' Cán Phiên Đại Đạo có chút phiền toái rồi, còn không ra tay thì hắn chống trời xong mất!

Cỗ thân thể này cũng không phải là Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên chân chính, chỉ là bị hắn kích hoạt bản nguyên cuối cùng, đột phá ngắn ngủi mà thôi.

Hơn nữa, cơ quan trong cỗ thân thể này sớm đã rỗng tuếch, đều bị hắn chuyển dời đến trong Oa Oa Phân Thân.

Hiện tại, con búp bê kia mới là Hỗn Nguyên Vô Cực chân chính!

Xuất hiện đi!

Ta còn thao túng cỗ khu thể ngụy Hỗn Nguyên Vô Cực này tự bạo. ...

Nóng lòng chờ chết như vậy!

Bàn Cổ dưới lòng đất nhắm mắt lại, ý thức nhập trú vào trong Đại Đạo Chi Nhãn.

Thao túng Đại Đạo Chi Nhãn, chậm rãi xuất hiện ở phía xa 'Bàn Đế'. 'Bàn Đế' đang chống trời đã cảm nhận được khí tức Đại Đạo Chi

Nhãn. 'Không ngờ hoàn toàn thể của cái Đại Đạo này lại là một con mắt!' Hệ thống Cán Phiên Đại Đạo có chút kinh hỉ, Đại Đạo vô hình, bản thể phiêu hốt bất định, giống như loại Đại Đạo có thật thể này lại là hiếm thấy.

Có thật thể có chỗ tốt, cũng có chỗ xấu, chỗ tốt là dựa vào thật thể phát huy sức mạnh càng thêm cường đại!

Chỗ xấu là dễ bị thương tổn, mà hắn, chính là chuyên gia đối chiến Đại Đạo, đối mặt loại Đại Đạo này, hắn có năm thành nắm chắc xử đẹp.

Hắn yên lặng thao túng thân thể Bàn Đế, tùy thời chuẩn bị tự bạo! "Nguyên thần của tên xuyên việt kia đều bị thôn phệ rồi!" Bàn Cổ trong bóng tối thông qua Đại Đạo Chi Nhãn, rõ ràng nhìn ra tình huống của đại hán đang chống trời trước mắt.

Trừ một lớp da bên ngoài, bên trong đều đã rỗng, tim gan phèo phổi đều không còn!

Chỉ có một đoàn huyết dịch đang thiêu đốt.

Còn về nguyên thần Bàn Đế nguyên bản, đã bị cái hệ thống này nuốt mất rồi. "Lão đại hắn muốn ám toán Đại Đạo Chi Nhãn!" Hồng Quân nói. "Không cần lo lắng, để hắn ám toán!" Bàn Cổ a a cười một tiếng, tiếp tục thao túng Đại Đạo Chi Nhãn! ...

Đại Đạo Chi Nhãn len lén xuất hiện sau lưng 'Bàn Đế', Đại Đạo Thần Lôi ngưng tụ trong vô thanh vô tức, giống như là chuẩn bị đánh lén 'Bàn Đế'. "Chờ chính là giờ khắc này!" 'Bàn Đế' đang chống trời đột nhiên buông tha chống trời, xoay người lao về phía Đại Đạo Chi Nhãn!

Oanh một tiếng!

Tự bạo rồi!

Mất đi Bàn Đế chống trời, thiên địa rất nhanh khép lại, mảnh lãnh địa này cũng một lần nữa bị hỗn độn chi khí tràn vào.

Nhưng còn chưa tràn đầy, 'Bàn Đế' tự bạo thành công phá vỡ Hỗn Độn, ngạnh sinh sinh mở rộng mảnh lãnh địa này ra mười mấy lần.

Tại hiện trường, 'Bàn Đế' tự bạo cũng không tạo thành thương tổn quá lớn đối với Đại Đạo Chi Nhãn, chỉ là có chút bẩn.

Nhưng mà, lúc Đại Đạo Chi Nhãn còn chưa phản ứng kịp, trong một khỏa Hỗn Độn Châu lại nhảy ra một cái 'Bàn Đế'.

Cái 'Bàn Đế' này chính là kiệt tác của hệ thống Cán Phiên Đại Đạo, rút lấy tinh huyết vạn năm của Bàn Đế nguyên bản, dùng Oa Oa Phân Thân chế tạo thân thể, cuối cùng lại dung hợp một loạt khí quan như tim gan của Bàn Đế.

Gia dĩ bồi dưỡng, trở thành con rối Hỗn Nguyên Vô Cực tiền kỳ.

Phối hợp với một thân huyết nhục đều là hàng cùng loại với Bàn Cổ.

Chiến lực đủ để quét ngang Hỗn Nguyên Vô Cực.

Ngay sau đó, hệ thống Cán Phiên Đại Đạo nhập trú cỗ con rối này, tu vi lập tức tiêu thăng đến Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Đây đã là cực hạn của tu vi hiện tại, hắn tuy là hệ thống cao cấp, có thể dễ dàng bồi dưỡng một kẻ đồng cấp.

Nhưng cỗ thân thể này chung quy là hàng cùng loại Bàn Cổ, không hao phí chút thời gian thì căn bản không bồi dưỡng ra được!

Nhưng thế này cũng đủ rồi, thân thể cùng loại Bàn Cổ, phối hợp với vũ khí tốt, không kém gì Hỗn Nguyên Thái Cực!

Một cây búa xuất hiện, mang theo khí thế không gì địch nổi, chém về phía Đại Đạo Chi Nhãn!

Trong nháy mắt, Đại Đạo Chi Nhãn liền trúng một búa, lượng lớn bản nguyên Đại Đạo trôi đi!

Đại Đạo Chi Nhãn bị thương phản ứng lại, muốn rút lui, nhưng hệ thống Cán Phiên Đại Đạo làm sao sẽ bỏ qua cơ hội tốt này, một cái ngọc điệp phiêu phù trên không trung, dao động huyền ảo khuếch tán tứ phía.

Khiến Đại Đạo Chi Nhãn bị vây khốn tại mảnh lãnh địa này, bị hệ thống Cán Phiên Đại Đạo cầm búa đuổi theo chém!

Điều này làm cho bốn mươi bảy cái hệ thống đang học tập kinh nghiệm của tiền bối kích động lên.

Tiền bối không hổ là tiền bối, lại dám trêu chọc Đại Đạo, còn đè Đại Đạo ra đánh, quá lợi hại rồi!

Từng cái hệ thống cầm sổ nhỏ, bắt đầu ghi chép thân tư anh vũ của tiền bối.

Thế nhưng, ngay khi đông đảo hệ thống đang kích động, tầm mắt phía trước đột nhiên tối sầm lại.

Bỗng nhiên ngẩng đầu, hơn ba trăm cái Hỗn Nguyên Vô Cực Ma Thần, từng người cầm búa, dữ tợn trừng mắt nhìn bọn chúng.

Chúng hệ thống: "...

Tình huống gì thế này?" Thế giới này không phải chỉ có một Bàn Cổ và một Đại Đạo sao?

Hơn nữa cái Bàn Cổ kia còn bị xuyên rồi, sao hiện tại đột nhiên nhảy ra hơn ba trăm Hỗn Độn Thần Ma?

Còn có chính là, bọn họ đều có cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.

Có lầm hay không!

Bàn Cổ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Khai Thiên xong mới Hỗn

Nguyên Vô Cực, vì sao Hỗn Độn Thần Ma xếp dưới Bàn Cổ ai nấy đều là Hỗn Nguyên Vô Cực?

Mấy cái này không quan trọng, quan trọng là, bọn chúng chỉ có bốn mươi bảy cái hệ thống, cũng chỉ có một cái là Hỗn Nguyên Vô Cực, hiện tại bị hơn ba trăm cái Hỗn Nguyên Vô Cực vây quanh.

Xin hỏi, ngươi có hoảng không? "Giao cho các chú đấy!" Hư Vô Ma Thần tùy tiện phẩy tay một cái, sau lưng hơn ba trăm Hỗn Độn Thần Ma ùa lên!

Chúng hệ thống: Cái này còn cần phản kháng sao? ...

Một nơi khác, Cán Phiên Đại Đạo giờ phút này đã mộng rồi!

Thao túng thân thể ôm búa, trên đỉnh đầu là một cái ngọc điệp, cứng ngắc đứng tại chỗ.

Ở phía trước hắn, Bàn Cổ tùy tiện cầm một cái búa đứng ở nơi đó.

Đại Đạo Chi Nhãn dựng đứng trên đầu hắn, băng lãnh nhìn chăm chú vào 'Bàn Đế' trước mắt, cùng quang đoàn đen đỏ trong thân thể.

Cán Phiên Đại Đạo cứng ngắc nhìn sang bên trái, Vận Mệnh cầm Vận Mệnh Ma Bàn, Luân Hồi cầm Luân Hồi Ma Bàn.

Lại nhìn sang bên phải, Thời Thần và Dương Mi mỗi người cầm pháp bảo thuận tay, dùng hình thái đạo thể đứng trên không trung, ánh mắt bình thản nhìn chăm chú vào cự nhân trước mắt.

Phía sau, càng thêm chấn hám!

Nhân Quả, Hỗn Độn, Âm Dương, Càn Khôn, Ma Viên... các Ma Thần từng người triển khai khu thể Hỗn Độn Ma Thần còn to lớn gấp mấy lần 'Bàn Đế'!

Uy áp Ma Thần khủng bố, khiến Cán Phiên Đại Đạo không nổi lên được bất kỳ tâm tư nào đối với lộ tuyến đào tẩu này!

Phía trên, Tạo Hóa chi lực huyền diệu đi về hướng hủy diệt, lại từ hủy diệt đem đến tạo hóa.

Chương 10

Hai bên đối lập, lại tương hỗ dựa vào nhau, tân sinh đi về hướng phá diệt, phá diệt đem đến tân sinh!

Hồng Quân và La Hầu hai người thối mặt, đối mặt đại địch, còn là kẻ địch dễ dàng chạy trốn, bọn họ chỉ có thể hợp tác! "Ngươi hoảng không?" Bàn Cổ nói xong, huy động búa, bình bình đạm đạm bổ ra. "Trốn không thoát!" Hệ thống Cán Phiên Đại Đạo thất kinh, Đại Đạo chí giản, một búa này của Bàn Cổ, đơn giản lại thuần túy, nhìn như trăm ngàn lỗ hổng, thực ra kín kẽ không một khe hở!

Liều mạng!

Hệ thống Cán Phiên Đại Đạo ánh mắt hung ác, huy động búa trong tay, chuẩn bị cứng đối cứng với búa của Bàn Cổ.

Tuy nhiên, một giây sau, búa trong tay hắn biến mất không thấy!

Không chỉ là búa, còn có Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp trên đỉnh đầu hắn cũng biến mất không thấy!

Ánh búa chém tới!

Thân thể 'Bàn Đế' nhẹ nhàng bị chém làm hai nửa.

Hệ thống Cán Phiên Đại Đạo có chút tuyệt vọng, vội vàng buông tha cỗ thân thể này, một cái quang đoàn đen đỏ từ trong thân thể to lớn của 'Bàn Đế' chui ra.

Giây phút đi ra kia, hắn liền nặn tạo ra một cái đạo thể bình thường để nhập trú, sau đó tu vi trực tiếp tăng lên Hỗn Nguyên Thái Cực, còn cao hơn một đẳng cấp so với Ma Thần tại trường, tuy nhiên, uy áp cũng chỉ mạnh hơn 'Bàn Đế' vừa rồi có một chút xíu!

Cán Phiên Đại Đạo không do dự, trực tiếp lựa chọn phía trên

chuẩn bị đột phá ra ngoài.

Hồng Quân và La Hầu đang thối mặt có chút tức giận, mấy cái ý tứ?

Coi bọn họ là kẻ yếu nhất hả?

Trong nháy mắt, tâm ý hai người tương thông, sức mạnh Tạo Hóa và Hủy Diệt bao phủ cả chiến trường, đối mặt kẻ địch Hỗn Nguyên Thái Cực, cũng có thể chống lại! ...

Bàn Cổ dừng búa lại, hắn phát hiện thực lực của hệ thống này cũng không quá nổi trội, đám huynh đệ thủ hạ là đủ rồi!

Bàn Cổ thu thân thể 'Bàn Đế' lại, quan khán trận chiến đấu này.

Ý niệm khẽ động, Đại Đạo Chi Nhãn trên đỉnh đầu biến mất không thấy, thế giới Hỗn Độn hóa thành một hạt bụi nhỏ, đang chậm rãi di động, na di tại chư thiên.

Như vậy, cho dù cái hệ thống này gọi cứu binh cũng không có tác dụng.

Làm xong những việc này, Bàn Cổ chậm rãi gật đầu, đứng một bên quan chiến, đề phòng cái hệ thống này bỏ chạy! "Yaaa!

Ăn của yêm lão viên một gậy!" Khi Hồng Quân La Hầu và hệ thống đánh đến bất khả khai giao, Hỗn Độn Ma Viên nhịn không được, tay cầm một cây kình thiên cự côn, gia nhập chiến cục!

Các Ma Thần chí cao khác thấy thế, cũng đều từng người gia nhập chiến đấu, khó lắm mới gặp được một cái Hỗn Nguyên Thái Cực, không qua mấy chiêu thì tiếc quá! ...

Tuy rằng cái hệ thống này là tầng thứ Hỗn Nguyên Thái Cực, nhưng cũng chỉ là một cái Hỗn Nguyên Thái Cực phổ thông mà thôi.

Đám Hỗn Độn Ma Thần như Bàn Cổ, có ai không phải tồn tại

chấp chưởng Chí Cao Đại Đạo, chiến lực vô song.

Lại thêm tu vi kẹt tại Hỗn Nguyên Vô Cực hàng trăm cái Hỗn Độn, trong thời gian đó ít nhất đã thôn phệ vài cái Ma Thần đồng cấp tương ứng, cùng lượng lớn tinh huyết, bản nguyên!

Chiến lực cũng sớm đã vượt qua tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực này.

Cho nên, hệ thống Cán Phiên Đại Đạo thảm rồi, đối mặt nhiều Hỗn Độn Ma Thần vây công như vậy, bị đánh đến hai tay ôm đầu, không biết hoàn thủ như thế nào!

Bị đập cho đại khái hơn ngàn năm, trong đó hệ thống chạy trốn hai lần, nhưng đều bị Bàn Cổ đứng quan chiến một bên tóm trở về.

Nghênh đón đám Ma Thần càng thêm ngoan lệ bạo đả!

Cuối cùng thân thể Hỗn Nguyên Thái Cực nổ tung, quang mang bản thể đen đỏ ảm đạm.

Mất đi sắc thái, không còn ý thức! "Sướng!" Hỗn Độn Ma Viên thu hồi gậy to, nhặt một khúc khu thể Hỗn Nguyên Thái Cực liền cáo lui với mọi người!

Các Ma Thần khác cũng đều nhao nhao bắt chước!

Cuối cùng, chỉ còn lại Thời Thần, Vận Mệnh, còn có bảy đại bang chủ của Ma Thần Bang.

Hiện trường cũng chỉ còn một cái hệ thống. "Thời gian mở hộp mù đến rồi!" Dương Mi lấy ra một cái búa và một cái ngọc điệp thả giữa không trung, cái này chính là vũ khí mà hệ thống kia dùng lúc thao túng khu thể 'Bàn Đế'.

Khai Thiên Phủ cấp Hồng Mông Linh Bảo và Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Chỉ có thể nói không hổ là hệ thống cao cấp, bảo vật đều cao cấp

như vậy, Bàn Cổ hắn đến hiện tại còn chưa dùng qua bảo vật sang chảnh thế này đâu?

Bàn Cổ tùy tay chế tạo ra một con dao, bắt đầu phân cắt hệ thống, một dao xuống, hệ thống chia làm hai nửa.

Hai dao, ba dao...

Cuối cùng chia thành hai mươi bảy khối, chín vị Ma Thần tại trường mỗi người ba khối. "Ta tới trước!" La Hầu mang theo mong đợi đứng lên, cầm một khối hệ thống, ngay trước mặt các Ma Thần.

Thò tay vào móc...

Móc hai cái, một cái búa xuất hiện, trên mặt La Hầu lộ ra ý cười, Khai Thiên Phủ cấp Hỗn Độn Chí Bảo, hoàn mỹ!

Búa ném giữa không trung, La Hầu mang theo mong đợi, tiếp tục móc, móc hai cái, lại là một cái Khai Thiên Phủ cấp Hỗn Độn Chí Bảo.

Điều này làm cho cảm xúc của các Ma Thần tăng lên rất nhiều, một cái hệ thống cao cấp Hỗn Nguyên Thái Cực, bằng bọn họ diễn một màn Khai Thiên đại chiến a!

Một màn Khai Thiên đại chiến tối đa thu hoạch mười cái Hỗn Độn Chí Bảo, chỗ này một lát đã thu hoạch hai cái Hỗn Độn Chí Bảo, hơn nữa còn có hai cái Hồng Mông Linh Bảo.

Lời, lời to!

Không hổ là hệ thống cao cấp, đúng là béo!

La Hầu móc a móc, ba khối hệ thống toàn bộ móc xong, cuối cùng móc ra được mười hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo, ba mươi bảy kiện Hỗn Độn Linh Bảo.

Một cỗ khu thể Hỗn Độn Ma Thần phổ thông, một hũ lớn máu

Bàn Cổ cô đặc.

Những bảo vật sơ cấp khác thì không triển lãm, tùy tiện ném sang một bên! "Bản Ma Thần quả nhiên phúc duyên thâm hậu, khí vận vô song!" La Hầu mang theo khiêu khích nhìn về phía Hồng Quân, ngươi có thể mở ra nhiều bảo vật như vậy không?

Không thể thì mau chóng nhường vị trí Lão Lục ra!

A a!

Hồng Quân mặt sắc bình đạm, ba khối hệ thống tùy tiện lắc lắc hai cái, nguyên thần tham nhập xem xét, cuối cùng cười khẽ một tiếng, lấy ra ba kiện Hỗn Độn Chí Bảo, hơn sáu mươi kiện Hỗn Độn Linh Bảo, còn có một cỗ khu thể Chí Cao Ma Thần.

Sắc mặt La Hầu cứng ngắc, khu thể Luân Hồi Ma Thần, giá trị còn cao hơn nhiều so với khu thể Ma Thần phổ thông hắn móc ra!

Lại không so được với Lão Lục!

Các Ma Thần khác cũng đều nhao nhao mở hộp mù, từng kiện bảo vật được móc ra.

Cuối cùng, trừ những bảo vật quen thuộc như búa, hạt châu.

Còn có một cái quan tài thanh đồng cấp Hỗn Độn Chí Bảo.

Bàn Cổ cũng bắt đầu mở hộp mù của mình.

Vừa móc, hắn liền cảm ứng được một món đồ chơi quen thuộc, trong kinh hỉ mang theo cạn lời, lấy món đồ chơi này ra.

Một quả tim đỏ tươi đang thình thịch nhảy động, vô số cái ống cắm ở bên trên, từng giọt huyết dịch chảy vào trong bình thủy tinh.

Tim Bàn Cổ, còn là tim Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực!

Xem niên đại ít nhất tồn tại ngàn cái nguyên hội!

Áp bức hơn ngàn cái nguyên hội, cũng đa tạ đây là tim Bàn Cổ, có thể tự hành khôi phục, chịu được hệ thống giày vò.

Nhưng đây không phải chuyện tốt gì a!

Mấy tên hệ thống khốn kiếp này, sao cứ thích gây sự với Bàn Cổ bọn họ!

Nhưng Bàn Cổ coi như rõ ràng tại sao hệ thống này lại nắm chắc xử lý Đại Đạo Chi Nhãn như vậy rồi!

Hắn bồi dưỡng ra một cái 'Bàn Đế' Hỗn Nguyên Vô Cực, chỉ cần tốn thời gian, dung hợp quả tim Bàn Cổ này.

Phối hợp với bản thân là Hỗn Nguyên Thái Cực, đủ để đưa cỗ con rối 'Bàn Đế' này lên Hỗn Nguyên Thái Cực. 'Bàn Đế' dù sao cũng là hàng cùng loại Bàn Cổ, cho dù không có Lực Chi Đại Đạo, chiến lực cũng thập phần siêu quần, tuyệt đối nhẹ nhàng xử lý Đại Đạo Chi Nhãn.

Nhưng tiếc là, còn chưa bắt đầu dung hợp, đã bị xử lý rồi!

Bàn Cổ tiếp đó lại bắt đầu móc, móc ra từng bình từng bình tâm huyết Bàn Cổ.

Cuối cùng đếm một chút, đại khái là hơn ba vạn bình, còn có một giọt tâm đầu huyết Bàn Cổ.

Những thứ này đều là máu cấp cao hơn hắn một cấp.

Đại bổ, nghĩ nghĩ, Bàn Cổ thu quả tim này, còn có tâm đầu huyết, tinh huyết, máu cô đặc lại.

Bảo vật còn lại để các Ma Thần khác chia đều. "Lão đại, ngươi không lấy hai cái này?" Dương Mi trong tay cầm Khai Thiên Phủ cấp Hồng Mông Linh Bảo và Tạo Hóa Ngọc Điệp, nghi hoặc hỏi. "Không cần!

Vũ khí của ta cũng sắp tấn cấp đến cấp Hồng Mông Linh Bảo rồi!" Bàn Cổ xua xua tay, ba kiện vũ khí của hắn cũng đang trong quá trình tấn cấp, hơn nữa chất lượng còn tốt hơn hai cái vũ khí này một chút.

Không cần! "Di!" Hồng Quân khẽ ồ một tiếng, từ trong một khối hệ thống lấy ra một cái nguyên thần yếu ớt.

Cái luồng này rất yếu, nếu mặc kệ không quan tâm, một lát nữa sẽ tiêu tán. "Nguyên thần tên xuyên việt kia!" Bàn Cổ nhìn thoáng qua, đây là nguyên thần Bàn Đế, không ngờ còn chưa bị hệ thống thôn phệ hết.

Vừa rồi đạt được thu hoạch không nhỏ, tâm tình các Ma Thần rất tốt, lại thêm cái hệ thống này cũng coi như do hắn mang đến.

Tư khảo một lát, Luân Hồi Ma Thần hỗ trợ ổn cố nguyên thần hắn, trả Hỗn Độn Châu lại cho hắn, tùy tiện ném vào trong một thế giới!

Chương 11

Đợi chia bảo vật xong, Bàn Cổ dẫn theo mấy Ma Thần lần nữa chuyển nhà, chuyển hơn vạn năm, chuyển đến trong một cái sa hải (biển cát).

Mỗi một hạt cát ở đây, đều là một thế giới.

Thế giới Hỗn Độn của nhà mình cũng thành một hạt cát, bám vào trên sa hải.

Tản ra quang mang thế giới Hỗn Độn bình thường! ...

Trong Hỗn Độn, một gã đại hán nằm trên thanh liên ngủ khò khò, tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không có che giấu.

Phân thân các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng đều trở về đạo trường của mình, yên lặng tu luyện hoặc là trầm ngủ.

Bàn Cổ bản thể thì trở về Thôn Ma Thần, đi quán cơm Ma Thần, đem tâm huyết Bàn Cổ Hỗn Nguyên Thái Cực gia công thành món "tiết canh/mao huyết vượng".

Ăn xong, trở lại trong ổ Thanh Liên tu luyện, còn về tim Bàn Cổ và tinh huyết thu hoạch được này.

Không có luyện hóa, cất đi!

Năm cái nguyên hội lặng lẽ trôi qua, Bàn Cổ bị Thủy Chi Ma Thần gọi tỉnh! "Lão đại, Ma Thần Nguyên Dịch bán hết rồi!" "Nhanh như vậy!

Ta nhớ ta ít nhất tích trữ hàng cho mười cái nguyên hội mà!" "Bán quá chạy, lúc giao dịch lần thứ hai Gian Thương liền gia tăng lượng nhập hàng, lần giao dịch tiếp theo chúng ta đều không còn hàng rồi!" Thủy Chi Ma Thần đưa cho Bàn Cổ trăm giọt tinh huyết Bàn Cổ, mỗi

một giọt đều ẩn chứa sức mạnh bản nguyên tinh thuần. "Được được được, ta biết rồi!" Bàn Cổ thu tinh huyết lại, trở về gia công Ma Thần Nguyên Dịch.

Hư hư hư!

Bàn Cổ huýt sáo, dòng nước thao thao bất tuyệt chảy vào trong Hỗn Độn Châu.

Không ngờ Ma Thần Nguyên Dịch này lại kiếm tiền như vậy!

Nếu mấy trăm cái nguyên hội trôi qua, thứ nhận được không kém gì bọn họ diễn một màn Khai Thiên đại chiến!

Sau này lại có thêm một con đường kiếm tiền rồi.

Bàn Cổ lại lấy trăm giọt tinh huyết ra nhìn nhìn, chậc chậc, Gian Thương xuống vốn gốc thật!

Những tinh huyết này đều là tinh huyết chiết xuất từ trong tim Bàn Cổ.

Tốt hơn gấp nhiều lần so với tinh huyết bình thường.

Xem ra Gian Thương thực sự kiếm được không ít!

Không được, phải thông báo một chút, tuyệt đối không thể để lộ phương pháp chế tạo Ma Thần Nguyên Dịch ra ngoài.

Không thì sẽ xảy ra chuyện lớn! ...

Lần này Bàn Cổ đổ đầy Hỗn Độn Châu cấp Hỗn Độn Linh Bảo của mình, chứa thêm nữa thì phải dùng Hỗn Độn Chí Bảo!

Cái này không có lời, thế là Bàn Cổ liền dừng lại.

Dùng pháp lực bao bọc lấy hơn ngàn khỏa Hỗn Độn Châu cấp Hỗn Độn Linh Bảo, đánh lên ấn ký của mình, ném đến bên cạnh nhà Thời Thần.

Sau đó đi dạo hai vòng trong Thôn Ma Thần. "Lão Viên, làm cái gì đấy?" "Là Bàn Cổ đại ca a!" Hỗn Độn Ma Viên vác gậy lớn lên vai, gãi gãi tai, "Đây không phải là muốn chế tạo nguyên dịch sao?

Nước không đủ, đi tìm Thủy Chi Ma Thần xin chút nước!" "Chuẩn bị làm bao nhiêu thế, hết nước rồi?" "Không nhiều, cũng chỉ đổ đầy ba trăm cái Hỗn Độn Châu!" "Đúng là không nhiều! ...

Đi thong thả!" Tạm biệt Hỗn Độn Ma Viên, Bàn Cổ lại đụng phải bọn Thời Thần, Dương Mi, Hư Vô, Hồng Quân...

Bọn họ đều là đi tìm Thủy Chi Ma Thần xin nước chế tạo Ma Thần Nguyên Dịch.

Nguyên dịch của ba ngàn Ma Thần kỳ thực đều sàn sàn như nhau, nhưng đến chỗ Gian Thương lại chia đẳng cấp, theo lời Thủy Chi Ma Thần nói, bài diện của Bàn Cổ hắn là cao nhất.

Nguyên dịch Bàn Cổ cũng bị Gian Thương đổi tên, gọi là Rượu Bàn Cổ.

Cố danh tư nghĩa, rượu Bàn Cổ đích thân ủ, lượng tiêu thụ đặc biệt cao, là rượu cao cấp nhất!

Rượu Hồi Vị của Thời Thần, Rượu Ngon của Trù Chi Ma Thần, Rượu Luân Hồi của Luân Hồi...

Những loại rượu này xếp ở đẳng cấp thứ nhất.

Còn bọn Dương Mi xếp ở đẳng cấp thứ hai.

Bất kể nói thế nào, Ma Thần Nguyên Dịch bán cực chạy, Gian Thương hận không thể vạn năm đến nhập hàng một lần.

Mới có năm cái nguyên hội, chính thức giao dịch năm lần, mỗi lần giao dịch đều thúc giục gia tăng lượng hàng.

Thật không biết Gian Thương bán kiểu gì!

Sau khi chào hỏi với các Ma Thần, Bàn Cổ trở lại trong ổ Thanh Liên, ý thức nhập trú Đại Đạo Chi Nhãn.

Xem thử tình huống trong Hỗn Độn thế nào rồi!

Ây da, hơn hai trăm cái hệ thống rồi!

Không tệ không tệ!

Trong Hỗn Độn, phân thân ba ngàn Ma Thần hoặc là bế quan hoặc là trầm ngủ.

Còn có cá biệt đang đánh nhau, ba động chiến đấu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thi triển đại đạo pháp tắc riêng, khuấy động Hỗn Độn rung chuyển không thôi.

Xem đám hệ thống này tán thưởng không thôi, bọn chúng đại đa số đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng so với Hỗn Độn Ma Thần, thực sự kém xa!

Chiến lực này, cho dù là hệ thống trung cấp Hỗn Nguyên Vô Cực cũng phải coi trọng, càng thêm không dám động thủ với đại hán đang trầm ngủ kia.

Ma Thần bình thường đã lợi hại như vậy, Bàn Cổ càng không cần phải nói!

Không chọc nổi!

Không chọc nổi!

Vẫn là thành thành thật thật chờ Bàn Cổ đại chiến ba ngàn Ma Thần Khai Thiên đi! "Không ổn, Đại Đạo đang hiện thân, ẩn nấp mau!" Một cái hệ thống đột nhiên hét lớn, sau đó tất cả hệ thống tập trung lại, trốn vào trong một khỏa Hỗn Độn Ngoan Thạch.

Đại Đạo Chi Nhãn quét một vòng trong Hỗn Độn, cuối cùng nhìn chăm chú đại hán đang trầm ngủ hồi lâu.

Sau đó biến mất không thấy!

Bàn Cổ ý thức lui ra khỏi Đại Đạo Chi Nhãn, đối với suy nghĩ của những hệ thống kia có chút buồn cười.

Kỳ thực ba ngàn cái Hỗn Độn Ma Thần trong Hỗn Độn kia, cơ bản là hóa thân kém cỏi nhất của hắn!

Chính là dùng một ít máu chế tạo ra.

Mỗi khi diễn luyện một màn Khai Thiên đại chiến, hắn đều cần chế tạo lại một cái hóa thân cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Mà Ma Thần khác thì không cần, những phân thân kia của bọn họ ít nhất tồn tại mấy chục cái Hỗn Độn!

Mỗi lần diễn xong Khai Thiên đại chiến, đám Ma Thần sẽ tiếp tục sử dụng những phân thân đó, mấy chục cái Hỗn Độn trôi qua, cơ bản tu vi đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, chỉ có điều bị ẩn tàng đi, không có triển lộ ra mà thôi!

Cũng giống như hệ thống trong Hỗn Độn quan chiến Ma Thần đại chiến, nhìn thì đánh rất mãnh liệt, toàn tâm toàn ý chiến đấu, thực tế là đang toàn tâm toàn ý thu lực, sợ không cẩn thận đánh ra chiến lực siêu tiêu chuẩn dọa chạy đám hệ thống này! "Lại qua mười cái nguyên hội, liền bắt đầu Khai Thiên đại chiến!" Bàn Cổ nghĩ nghĩ, đem ý tưởng thông báo cho các Ma Thần khác.

Lại kiếm một món, liền bắt đầu chuẩn bị cho kiếp nạn lúc đột phá!

Phải làm tốt vạn toàn chuẩn bị! ...

Mười cái nguyên hội sau, ý thức Bàn Cổ nhập trú cỗ hóa thân này, đại hán trong Hỗn Độn mở đôi mắt ra, nhặt cái búa bên cạnh lên. "Ngô nãi Hỗn Độn Lực Chi Ma Thần, Bàn Cổ!" Một tiếng hét lớn kinh động toàn bộ Hỗn Độn, đôi mắt một âm một dương, nhìn về phía

không trung, một búa bổ ra.

Sức mạnh Đại Đạo bao phủ quá nửa Hỗn Độn, cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bỗng nhiên buông lỏng, ánh búa mang theo khí thế thế không thể đỡ.

Chém về phía không trung!

Á!

Âm thanh thảm thiết vang lên trong đầu tất cả sinh linh Hỗn Độn, ngay sau đó, đều tiếp nhận được một cái tin tức.

Đại Đạo bị Hỗn Độn Ma Thần Bàn Cổ một búa chém chết, trước khi chết Đại Đạo định ra quy tắc, kẻ chém giết Bàn Cổ, chấp chưởng Đại Đạo. "Hừ!" "Trảm Đại Đạo, khai thiên địa, kẻ nào không phục, đều có thể tới nộp mạng!" Bàn Cổ hừ lạnh một tiếng, lại là một búa kinh thiên bổ ra, một khắc sau, Hỗn Độn vỡ nát, vô số hỗn độn chi khí tiết ra ngoài, biến mất, dung nhập vào mặt đất. "Hỗn trướng, Hỗn Độn mất rồi, ngô đẳng sinh tồn thế nào!" "Bàn Cổ, ngươi quá cuồng ngạo rồi!!" "Yaaa!

Bàn Cổ lão nhi!

Chớ có xương cuồng!

Yêm lão viên tới lĩnh giáo cao chiêu của ngươi một chút!" "Cùng lên, Bàn Cổ, chịu chết!" ...

Một khắc sau, ba ngàn Ma Thần đều bạo nộ, bổ ra Hỗn Độn, Hỗn Độn là nhà của bọn họ, chém rồi bọn họ đi đâu?

Đả đảo Bàn Cổ, thủ hộ Hỗn Độn!

Từng người lượng ra bảo vật của mình, giết tới Bàn Cổ.

Đang!

Gậy lớn của Hỗn Độn Ma Viên và búa va chạm, phát ra tiếng vang

kinh thiên, ba động cường đại trong nháy mắt chấn bay một ít Hỗn Độn Ma Thần tương đối yếu nhỏ.

Một khắc sau, Hỗn Độn Ma Viên bị đánh bay ra ngoài!

Giờ phút này, Bàn Cổ chân đạp Hỗn Độn Thanh Liên hộ thể, coi thường tất cả công kích của Hỗn Độn Ma Thần, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, một chiêu một cái Hỗn Độn Ma Thần, cho dù là Ma Thần chí cao, cũng đều phải bị một búa trọng thương.

Đỉnh đầu Tạo Hóa Ngọc Điệp, ba ngàn đại đạo hiển hóa sau lưng.

Gia trì bên trên Khai Thiên Thần Phủ, khiến cho mỗi một búa đều có uy năng Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên cực hạn!

Đối mặt ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Bàn Cổ không hề để bọn họ vào mắt, mỗi một búa, đều phải mang đi sinh mệnh vài cái Hỗn Độn Ma Thần.

Chương 12

Các Ma Thần khác cũng không hề sợ hãi, Thời Gian, Không Gian, Luân Hồi... các Ma Thần bạo phát sức mạnh cũng vượt xa cảnh giới bản thân, cho dù không sánh bằng Hỗn Nguyên Vô Cực cực hạn, cũng đến sức mạnh hậu kỳ! ...

Tuy nhiên, tình huống thực tế lại là, pháp lực trong cơ thể hóa thân Bàn Cổ đều dùng để làm kỹ xảo đặc biệt (effect), khiến cho bản thân tỏ ra cường đại vô cùng.

Mà các Hỗn Độn Ma Thần khác, tuy là phân thân, nhưng cảnh giới bản thân cơ bản đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, mạnh hơn cái hóa thân Bàn Cổ này quá nhiều!

Từng người đều dốc hết toàn lực, dốc hết toàn lực tự làm bản thân bị thương!

Chỉ cần mình bị công kích "biểu lý bất nhất" của Bàn Cổ chém trúng chính diện, liền phải thổ hai ngụm máu, sau đó thân thể trơn tru phân làm hai nửa, nuốt hận tắt thở! ...

Trong bóng tối, có hơn ba trăm cái quang đoàn đang điên cuồng tính toán tình huống của Bàn Cổ, thôi diễn xem cuối cùng Bàn Cổ sẽ bảo lưu bao nhiêu chiến lực, cần gọi bao nhiêu đồng nghiệp. "Thực lực mấy cái Hỗn Độn Ma Thần này thật mạnh!" Một cái hệ thống trung cấp kinh hồn táng đảm nói.

Tuy rằng hắn từng trải qua mấy lần đại chiến như vậy, nhưng lần nào cũng cảm thấy chấn hám đối với chiến lực của Hỗn Độn Ma Thần!

Đặc biệt là lần này gặp phải, quá cường đại rồi!

Rõ ràng đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sức mạnh đánh ra khiến một thống tử trung cấp Hỗn Nguyên Vô Cực hậu kỳ như hắn cũng sợ!

Lần này thực sự muốn phát tài rồi, trừ Bàn Cổ, khu thể của những Hỗn Độn Ma Thần này cũng là một món tài phú lớn!

Hắn tham lam quét hình từng cỗ thi thể Hỗn Độn Ma Thần chết đi, tính toán cái nào giá trị cao.

Các hệ thống có một quy củ, gặp phải Bàn Cổ Khai Thiên đại chiến, số lượng hệ thống chỉ cần vượt qua mười cái, thì không cho phép giữa chừng lén lút nhặt thi thể Hỗn Độn Ma Thần, đề phòng xảy ra chuyện ngoài ý muốn!

Đợi cuối cùng giải quyết xong Bàn Cổ, mới có thể nhặt, cho nên hắn chỉ có thể tạm thời nhìn xem.

Đồng thời, đám hệ thống cũng đại khái tính toán ra Bàn Cổ cuối cùng sẽ còn dư lại bao nhiêu sức mạnh!

Hơn ba trăm cái hệ thống bọn chúng hiển nhiên không đủ, cho nên quyết định "dao thống" (lắc người/gọi hệ thống), từng cái hệ thống gửi tin nhắn cho hệ thống hợp cạ với mình. 'Tốc tới, Bàn Cổ hoang dã, có thể ngộ không thể cầu!' ...

Dưới đất ba mươi vạn mét, Bàn Cổ bản thể chặn được tin nhắn những hệ thống này gửi đi, trong nháy mắt khí tức có chút không ổn.

Đám hệ thống này nói chuyện sao mà đáng ghét thế nhỉ!

Bàn Cổ hoang dã!

Coi ta là con mồi rồi!

Chân mẹ nó muốn cầm búa gõ vỡ sọ não các ngươi! ...

Thời gian như tên bắn, mấy vạn năm trôi qua, đại chiến trong Hỗn

Độn cũng sắp tiếp cận hồi kết!

Phanh!

Bàn Cổ một cước đá bay Hỗn Độn Ma Viên, sau đó nát thành bốn mảnh.

Oanh!

Một quyền đánh bản thể Không Gian Ma Thần thủng một lỗ, sinh cơ không ngừng suy yếu.

Phốc!

Thân thể to lớn của Luân Hồi Ma Thần bị chém làm hai nửa, ngã xuống dưới chân Bàn Cổ.

Mặt đất, huyết dịch Hỗn Độn Ma Thần trở thành một phiến đại dương mênh mông, một con giun đất đang lặng yên không một tiếng động uống máu Ma Thần.

Á!

Hủy Diệt Ma Thần bị Tạo Hóa Ngọc Điệp đập trúng, Ma Thần chi khu hết sạch sinh cơ, một luồng nguyên thần yếu ớt dưới sự chú thị của nhóm hệ thống đào tẩu!

Trạng thái của Bàn Cổ giờ phút này cũng thập phần không tốt, Hỗn Độn Thanh Liên vỡ vụn, Tạo Hóa Ngọc Điệp tổn hại.

Khai Thiên Phủ cũng ảm đạm vô quang, tùy thời muốn sụp đổ!

Thân thể to lớn che kín vết thương, nương theo một búa cuối cùng của Bàn Cổ, tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều ngã xuống.

Mất đi ba động chiến đấu, hỗn độn khí lưu lại lần nữa muốn chảy vào trong phiến chiến trường này!

Bàn Cổ thần sắc mệt mỏi, nhưng không dám nghỉ ngơi, thiên địa

do hắn và ba ngàn Ma Thần đại chiến đánh ra, là trình độ mà hắn toàn lực cũng không đạt được.

Búa trong tay hóa thành ba bộ phận, ngăn cản hỗn độn khí lưu tiến vào, địa phong thủy hỏa cũng bị bình ổn.

Hống!

Thân thể Bàn Cổ lần nữa bạo trướng, chống lên trời!

Hệ thống trong bóng tối xao động lên, nhưng cuối cùng bị mấy cái hệ thống dẫn đầu ngăn cản, không có động thủ.

Lại chờ chút, hiện tại Bàn Cổ vẫn còn không ít sức mạnh!

Còn rất cẩn thận đấy!

Bàn Cổ dưới lòng đất ba mươi vạn mét động rồi, những năm này bên ngoài thế giới Hỗn Độn đã không còn hệ thống đến nữa, rất rõ ràng đến cực hạn rồi!

Giờ phút này có hơn năm trăm cái hệ thống, trong đó có sáu mươi ba cái hệ thống trung cấp, số lượng nhóm hệ thống này xác thực không ít!

Bàn Cổ thao túng Đại Đạo Chi Nhãn, bình chướng thế giới Hỗn Độn lặng yên không một tiếng động trở nên dày hơn.

Trong Hỗn Độn, nhóm hệ thống nhìn chằm chằm đại hán đang chống trời, mặt đất sau lưng bọn chúng, chui ra từng cái đầu, nhìn chằm chằm đám hệ thống này.

Hai bên thập phần hài hòa, hệ thống nhìn đại hán chống trời phía trước, tỉ mỉ quan sát từng bộ vị.

Đám Ma Thần phía sau, tỉ mỉ quan sát đám hệ thống này, xem xem lát nữa đánh cái nào cho đã nghiền!

Trừ tiếng thở dốc của đại hán đang chống trời, yên tĩnh cực kỳ.

Tuy nhiên, bức tranh này một năm sau đã loạn cả lên.

Từng cái quang đoàn hệ thống phóng lên tận trời, trên người mang theo từng cái kim tiêm vừa thô vừa to!

Nghĩa vô phản cố lao về phía đại hán đang chống trời! "Xông lên a, giết Bàn Cổ trước, rồi các bằng bản sự rút máu!" "Mắt phải Bàn Cổ là của ta, đừng tranh với ta!" "Gan là của ta!" "Tim ta đặt trước rồi, đều cút ra cho ta!" "Đã nói bao nhiêu lần rồi, giết Bàn Cổ trước!" ...

Một khắc sau, mười hai cái hệ thống trung cấp hậu kỳ dẫn đầu ra tay.

Bàn Cổ giờ phút này sớm đã kiệt sức, đột nhiên xuất hiện nhiều hệ thống như vậy, hắn hình như không phản ứng kịp, có chút ngây ra.

Sau đó, một cái hệ thống hóa thành quang đoàn hình người, lấy ra một thanh đại đao dài ức vạn năm ánh sáng, chém nhanh vào cổ Bàn Cổ.

Lại có hai cái hệ thống triệu hoán ra hai cái kéo khổng lồ, cắt về phía đùi Bàn Cổ.

Còn có một cái hệ thống lộng ra một cái búa tạ trăm vạn mét, nện mạnh về phía sau gáy Bàn Cổ.

Chỗ trái tim, bốn thanh cự kiếm đồng loạt cắm vào bốn phía tim Bàn Cổ.

Những hệ thống còn lại ùa lên, chỗ đại động mạch, gân mạch, mắt mũi của Bàn Cổ, mỗi một bộ vị, đều che kín đao kiếm. ...

Ngắn ngủi một ngày, cổ Bàn Cổ bị chém một nửa, sau gáy máu thịt be bét.

Huyết nhục chỗ trái tim bị đào đi, một quả tim đỏ tươi lộ ra ngoài, toàn thân huyết quản bị rạch ra, lượng lớn huyết dịch chảy ra.

Trong nháy mắt, Bàn Cổ đã hóa thành huyết sắc cự nhân.

Cỗ hóa thân này của Bàn Cổ, chỉ còn lại một hơi! "Tranh thủ lúc còn nóng, mau chóng rút máu!" Một cái hệ thống nói xong, lấy ra một cái kim tiêm dài vạn mét, đối với đại động mạch chỗ cổ liền cắm vào, lượng lớn huyết dịch rót vào trong cái kim tiêm này, chưa được mấy phút liền rút đầy, nhưng hệ thống không có dừng rút máu, ngược lại là một hơi lấy ra hơn mười cái kim tiêm lớn, tiếp tục rút máu.

Chỗ mắt phải, một cái hệ thống điên cuồng cạy con mắt này.

Chỗ trái tim, chi chít hệ thống tề tụ, áp bức tâm đầu huyết của trái tim.

Một cái hệ thống phát ra tiếng cười hắc hắc ổi tỏa, chạy đến chỗ thắt lưng Bàn Cổ.

Lại hai cái hệ thống sau khi nhìn thấy, lập tức chạy đến chỗ dương căn Bàn Cổ, vừa chuẩn bị động thủ, Bàn Cổ hóa thành một phiến biển máu! ???

Tình huống gì!

Tất cả hệ thống có chút phát mộng, nhưng bản năng thu đồ nghề bỏ chạy ra ngoài.

Phanh!

Từng cái hệ thống phảng phất đụng phải bình chướng vô hình, váng đầu hoa mắt lui lại.

Ngay sau đó, sắc trời ảm đạm xuống.

Từng con quái vật che khuất bầu trời bao vây bọn chúng lại.

Không lưu một tia quang minh. "Đây là..." Một cái hệ thống run rẩy nói, ngữ khí sợ hãi đến cực điểm. "Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, một cái không thiếu!" Kinh hãi, đám hệ thống có chút hoảng rồi, tình

huống gì, những Hỗn Độn Ma Thần này không phải đều bị Bàn Cổ chém chết rồi sao?

Sao đều sống lại rồi, hơn nữa, tu vi sao đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Còn có, vì sao Bàn Cổ cũng ở trong đó, tu vi thâm hậu căn bản nhìn không thấu.

Chúng hệ thống thất kinh nhìn vọng về phía thân ảnh cao lớn nhất kia!

Hắn là Bàn Cổ của thế giới này, vậy Bàn Cổ vừa rồi bị bọn chúng rút máu là cái gì? "Rút máu a!

Sao không rút nữa!" Bàn Cổ chỉ vào biển máu trên không trung nói, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm hai cái hệ thống.

Hai cái hệ thống này chính là hệ thống vừa nãy muốn chém dương căn hóa thân của hắn.

Chương 13

Giờ khắc này, Bàn Cổ thực sự sắp tức nổ phổi, hắn biết Bàn Cổ hắn trong giới hệ thống toàn thân là bảo, nhưng cũng không đến mức như vậy chứ!

Nhìn chằm chằm dương căn hắn mà chém!

Mẹ nó!

Nhiều cái Hỗn Độn như vậy, hắn từng thấy rút máu hắn, móc mắt hắn, rút tủy xương hắn...

Cắt eo hắn cũng từng thấy mấy lần, nhưng chính là chưa từng thấy muốn chém dương căn hắn!

Hôm nay coi như được kiến thức rồi, huyết áp Bàn Cổ giờ khắc này đều tăng vọt!

Nếu không phải vừa nãy phục hồi hóa thân về hình dáng nguyên bản, thật sự bị hai cái hệ thống này đắc thủ rồi! "Lên cho ta!" Bàn Cổ lười nói thêm gì nữa, vung tay lên, sau lưng hơn ba trăm anh em ùa lên, đám Ma Thần Thời Thần, Vận Mệnh, Hư Vô cũng dẫn theo thủ hạ của mình ra tay.

Vừa nãy là hơn năm trăm cái hệ thống vây công hóa thân của Bàn Cổ, hiện tại ba ngàn Ma Thần vây công bọn chúng.

Bàn Cổ cũng hiếm khi đích thân ra tay, vũ khí gì cũng không dùng, hai tay mỗi tay một cái, tóm hai cái hệ thống kia vào trong tay.

Các loại đại đạo pháp tắc luân phiên hầu hạ hai cái hệ thống này, cuối cùng cũng không giết hai cái hệ thống này.

Giết không đủ để hả giận!

Trong lúc Bàn Cổ hành hạ hai cái hệ thống này, chiến trường đã kết thúc, toàn bộ hơn năm trăm cái hệ thống bị xóa đi linh trí.

Chúng Ma Thần rất tự giác quét dọn chiến trường, thu hồi phân thân nằm trên mặt đất, cạy không gian hệ thống ra.

Đem pháp bảo gì đó đều lấy ra.

Hồng Quân đi tới, thấy Bàn Cổ đang gõ hai cái hệ thống này, nghĩ nghĩ, nguyên thần thám nhập vào trong hai cái hệ thống này, kiểm tra bọn chúng là hệ thống gì.

Một lát sau, sắc mặt có chút không tốt lắm. "Hồng Hoang Nữ Thần Giao Hợp Hệ Thống!

Hồng Hoang Nam Thần Giao Hợp Thống!" Hai cái hệ thống: "...

Không ổn!" "Hai thứ đồ chơi không đứng đắn!" Quả nhiên, nghe được lời của Hồng Quân, Bàn Cổ nổi giận, hai thứ đồ chơi này là hệ thống trung cấp trung kỳ, có thể trưởng thành đến trình độ này, rất rõ ràng có thế giới Hồng Hoang gặp tai ương!

Hồng Hoang nam thần, nữ thần!

Đó chẳng phải là hậu duệ của hắn sao!

Nói không chừng còn sẽ có Bàn Cổ hắn!

Tuy rằng không cùng một thế giới, hiện tại hắn cũng không có hậu duệ, nhưng hắn cũng giận a.

Đồng danh đồng tính, có thể không tức giận sao?

Thứ đáng chết, Bàn Cổ điên cuồng gõ hai cái hệ thống này. "Lão đại, giao bọn chúng cho ta!" Hồng Quân ánh mắt băng lãnh nói, lúc tham tra vừa rồi, chỉ mới một lúc như thế, hắn ít nhất nhìn thấy ba cái Hồng Quân bị chà đạp rồi!

Làm cho lão đầu tử hắn ghê tởm muốn chết, Hồng Quân bình phục

tâm tình một chút, nói: "Đi tìm Gian Thương, xem xem giới hệ thống có kỹ viện không, đem bọn chúng bán đi!" "..." "Lão đại, chỉ có một kiện Hỗn Độn Chí Bảo, ba mươi lăm kiện Hỗn Độn Linh Bảo, còn về máu và xác Ma Thần thì đều là cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Hồng Quân thở dài, cầm một viên Hỗn Độn Châu đi tới.

Thu hoạch lần này bèo quá, nhìn đám hệ thống này cũng ra dáng lắm, ai ngờ Hỗn Độn Chí Bảo chỉ có đúng một cái, lại còn là Hỗn Độn Châu.

Cái của nợ này hắn xâu thành chuỗi đeo lên người còn chê phiền! "Thời gian ngắn thế thôi, chất lượng kém là bình thường!" Bàn Cổ bình thản nói.

Trước đây bọn họ đều mất ba trăm sáu mươi nguyên hội để diễn một màn Khai Thiên đại chiến.

Lần này chỉ mới mười mấy nguyên hội, tuy thu hút được số lượng hệ thống không ít, nhưng tiếc là chất lượng quá lởm! "Lần tới giao dịch với Gian Thương, chú với Lão Nhị tự đi một chuyến, bán hai cái hệ thống kia cho Gian Thương, bảo hắn 'chăm sóc' đặc biệt một chút!" Bàn Cổ vừa nghĩ đến hai cái hệ thống kia là cơn tức lại dâng lên, nhắc nhở Hồng Quân lần nữa. "Lão đại yên tâm!" Hồng Quân gật đầu, nói, "Em sẽ không tha cho bọn nó đâu!" "Ừ!" Bàn Cổ nhẹ nhàng gật đầu, Lão Lục làm việc thì hắn yên tâm, ổn áp.

Vừa xử lý xong một đám hệ thống, Hỗn Độn thế giới ở đây đã không còn an toàn, Bàn Cổ lập tức dẫn mấy anh em Ma Thần dọn nhà.

Lần này dọn đến trên một cây Thế Giới Thụ, Hỗn Độn thế giới hóa thành một chiếc lá cây.

Làm xong mấy việc này, chúng Ma Thần không quay về bế quan ngay, mà thủ lĩnh của ba ngàn Ma Thần đều tập trung bên ngoài hồ Thanh Liên của Bàn Cổ. "Cục tác, cục tác!" Bàn Cổ xách con Gà Hỗn

Độn ra.

Mười mấy nguyên hội qua, Hồng Quân và La Hầu cứ cách một khoảng thời gian lại dùng Hỗn Độn Châu để vỗ béo nó.

Hiện tại nó đã đẻ được ba lứa trứng Ma Thần rồi!

Đều trữ trong cơ thể nó cả, Bàn Cổ móc hết trứng ra.

Tổng cộng chín ngàn quả, trong đó có ba quả là trứng Bàn Cổ, hắn cất đi.

Dương Mi tiến lên, thu lấy trứng Ma Thần của ba trăm sáu mươi anh em Ma Thần Bang bao gồm cả hắn, sau đó Thời Thần, Vận Mệnh, Hư Vô, Vĩnh Hằng... cũng thu lấy trứng cho thuộc hạ của mình. "Á!" La Hầu đang nghịch trứng Hủy Diệt Ma Thần bỗng hét thảm, hóa ra là bị Gà Hỗn Độn mổ cho một phát vào mông.

Một mảng lớn thịt Ma Thần bị Gà Hỗn Độn nuốt chửng, hóa thành năng lượng. "Cú này chắc đỡ tốn cơm mười vạn năm!" Bàn Cổ lắc đầu cười, ném Gà Hỗn Độn trở lại.

Bắt đầu thảo luận chuyện tiếp theo: Đột phá!

Đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực!

Cảnh giới này đột phá rất dễ, nhưng cũng rất khó!

Bởi vì Đại Đạo của thế giới Hỗn Độn nhà mình không còn, một khi có Hỗn Độn Ma Thần đột phá, khí tức sẽ tiết lộ, các thế giới lân cận đều có thể cảm nhận được.

Sẽ dẫn dụ không ít kẻ dòm ngó!

Bàn Cổ vẫn còn nhớ, bao nhiêu cái Hỗn Độn trước, khi hắn đang đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực, dao động sức mạnh truyền đến lãnh địa Chư Thiên lân cận.

Dẫn tới hơn năm ngàn cái hệ thống.

Trong đó có hơn ba trăm cái là hệ thống trung cấp Hỗn Nguyên Vô Cực!

Đó là trận chiến gian nan nhất của ba ngàn Ma Thần bọn họ!

Cũng may Thời Thần bọn họ thao túng Đại Đạo Chi Nhãn, liều chết cầm chân đám hệ thống đó hơn mười vạn năm!

Bàn Cổ thành công đột phá, mới phản sát được một nửa số hệ thống.

Cũng từ lúc đó, bản nguyên của ba ngàn Ma Thần cơ bản đều tổn thất sạch sẽ.

Sau này mới phải bước lên con đường săn giết hệ thống, thôn phệ bản nguyên Hỗn Độn Ma Thần của thế giới khác để trưởng thành.

Điều này cũng dẫn đến việc Bàn Cổ chần chừ mãi không chịu đột phá lên Hỗn Nguyên Thái Cực.

Bởi vì đột phá ít nhất phải mất năm vạn năm, hắn không đảm bảo sẽ thu hút bao nhiêu hệ thống cao cấp Hỗn Nguyên Thái Cực đến.

Nhưng mà hiện tại hả!

Ba ngàn Ma Thần bọn họ toàn viên đều là Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, hơn nữa những kẻ như Thời Thần, Dương Mi thực lực đã sớm vượt qua cảnh giới bản thân.

Liên thủ lại, đối kháng Hỗn Nguyên Thái Cực cũng không thành vấn đề.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bọn họ đều đã thôn phệ không ít Hỗn Độn Ma Thần cùng cấp, thực lực nghiêm trọng vượt chuẩn!

Cho nên, dù có đến ba trăm cái hệ thống cao cấp Hỗn Nguyên Thái Cực, cũng có thể cầm cự đến khi Bàn Cổ đột phá!

Vì vậy Bàn Cổ mới bắt đầu cân nhắc chuyện đột phá. "Lần này

chú đến chỗ Gian Thương, bán hết mấy bảo vật vô dụng đi!" Bàn Cổ nói với Dương Mi và Hồng Quân.

Dương Mi và Hồng Quân gật đầu.

Thấy vậy, Bàn Cổ nhìn sang các Ma Thần khác, bảo: "Thống kê lại Hỗn Độn Chí Bảo và Hỗn Độn Linh Bảo, Hỗn Độn Linh Căn thì thôi khỏi!" Thời Thần, Vận Mệnh nhìn nhau, bắt đầu hỏi số lượng linh bảo của thuộc hạ.

Dương Mi cũng truyền âm hỏi anh em trong Ma Thần Bang.

Một lúc lâu sau, Dương Mi cộng cả số lượng linh bảo bên phe Thời Thần, cuối cùng nói: "Chúng ta tổng cộng có một vạn sáu ngàn kiện Hỗn Độn Chí Bảo, hai mươi bảy vạn kiện Hỗn Độn Linh Bảo, hai kiện Hồng Mông Linh Bảo!" "Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong mỗi người cầm năm kiện Hỗn Độn Chí Bảo, còn lại phát cho các Ma Thần khác, dùng để tự bạo!" Bàn Cổ cũng lôi linh bảo của mình ra, bao gồm cả ba kiện Hồng Mông Linh Bảo đã nâng cấp thành công.

Nhìn đám anh em, cuối cùng hắn đưa cái rìu cho Dương Mi, Hỗn Độn Thanh Liên cho Hỗn Độn, Tạo Hóa Ngọc Điệp cho Hồng Quân.

Tận dụng mọi khả năng để tăng cường thực lực cho họ, câu giờ đến khi hắn đột phá. "Vận Mệnh, một mình chú thao túng Đại Đạo Chi Nhãn, có nắm chắc không?" "Không vấn đề, đệ tuyệt đối sẽ không ngáng chân đâu!" Vận Mệnh cam đoan.

Bàn Cổ gật đầu, không nói thêm gì nữa, để đám Thời Thần, Vận Mệnh, Hồng Quân tự bàn bạc chi tiết bố trí.

Chỗ nào thấy không hợp lý lắm thì Bàn Cổ mới góp ý kiến.

Vài năm sau, chúng Ma Thần đã lo liệu xong mọi chi tiết lớn nhỏ.

Sau đó ai nấy tự rời đi, Dương Mi và Hồng Quân thì mang theo Thủy Chi Ma Thần cùng tất cả Ma Thần Nguyên Dịch đi tìm Gian

Thương giao dịch.

Một lần cung cấp hàng hóa của năm mươi nguyên hội, đỡ mất công tốn thời gian vào việc này trong giai đoạn tiếp theo.

Bàn Cổ thì mở bình phong Hỗn Độn thế giới ra, có thể ngăn cản một số hệ thống phổ thông xâm nhập.

Để cho an toàn, Bàn Cổ lại tạo ra một cỗ hóa thân cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tu luyện trong Hỗn Độn, hóa thân của ba ngàn Ma Thần cũng đều tu luyện trong đó.

Như vậy dù có hệ thống mò vào cũng sẽ không cảm thấy có gì bất thường.

Việc còn lại là giúp Tinh Thần Ma Thần bố trí Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Ba trăm sáu mươi lăm kiện Hỗn Độn Chí Bảo làm mắt trận.

Tinh Thần Ma Thần làm chủ, Cực Dương và Thái Âm hai vị Ma Thần thao túng hai kiện Hồng Mông Linh Bảo, trấn thủ hai mắt trận quan trọng là Nhật, Nguyệt.

Ba trăm sáu mươi Hỗn Độn Ma Thần phổ thông trấn thủ các mắt trận khác.

Bàn Cổ thì giúp đập nát một đống Hỗn Độn Chí Bảo để Tinh Thần Ma Thần luyện chế Tinh Thần Phiên.

Sau khi Tinh Thần Phiên luyện thành, diễn tập thử Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận một lần.

Sức mạnh của Tinh Thần Ma Thần vốn đang ở Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong trực tiếp tăng vọt lên cấp độ Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ.

Chương 14

Mà mỗi một mắt trận đều hóa thành một thế giới, Tinh Thần Chi Lực đầy trời vô cùng vô tận, dưới sự điều khiển của Tinh Thần Ma Thần, đánh ra sức mạnh khiến Bàn Cổ cũng phải coi trọng!

Được đấy, Bàn Cổ gật gù.

Đây coi như là một chủ lực!

Bên này đã ổn, Bàn Cổ lại sang chỗ Vận Mệnh xem xét, giờ phút này hắn đang làm quen với sức mạnh của Đại Đạo Chi Nhãn!

Từng đạo Đại Đạo Thần Lôi hiện lên, tuy mỗi đạo chỉ có sức mạnh Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ, nhưng số lượng liên miên không dứt, chỉ cần Vận Mệnh không kiệt sức thì sẽ không dừng lại!

Xem ra Vận Mệnh cũng không có vấn đề!

Bàn Cổ gật đầu, sau đó đi kiểm tra từng bố trí của đám Thời Thần một lượt!...

Đợi phân thân của Dương Mi và Hồng Quân đi giao dịch trở về, mang theo một tin tốt cho Bàn Cổ.

Ngoài hai cái hệ thống đã bán cho Gian Thương, thì còn mang về hơn một vạn kiện Hỗn Độn Chí Bảo.

Một vạn năm ngàn kiện, đều là hàng lỗi hoặc hư hỏng, là hàng thải loại chỗ Gian Thương, được Hồng Quân dùng hai cái Hỗn Độn Linh Bảo đổi về.

Ngay cả tinh huyết đổi được từ giao dịch Ma Thần Nguyên Dịch lần này cũng dùng để đổi lấy đống Hỗn Độn Chí Bảo hư hại đó.

Một vạn năm ngàn kiện Hỗn Độn Chí Bảo, đều dùng để tự bạo.

Bàn Cổ cho tự bạo thử một cái để xem uy lực, cuối cùng hài lòng gật đầu.

Quả thực rất khá!

Uy lực tự bạo tương đương với một đòn toàn lực của Hỗn Nguyên Thái Cực, làm Hỗn Độn thế giới của bọn họ cũng phải chấn động.

Điều này làm Bàn Cổ hơi khó xử, thế giới nhà mình hình như không chịu nổi quá nhiều trận chiến cấp Hỗn Nguyên Thái Cực.

Đợi hắn đột phá xong, thế giới nhà mình chắc bị tàn phá không còn ra hình thù gì nữa quá?

Nhưng mà, nếu hắn ra ngoài đột phá thì kẻ địch bị thu hút chắc chắn sẽ tăng gấp bội.

Thôi kệ, hỏng thì hỏng!

Vẫn là an toàn quan trọng hơn!

Bàn Cổ lắc đầu, xua đi mấy suy nghĩ tiêu cực.

Trở lại lòng đất, nhắm mắt điều chỉnh trạng thái!...

Ba mươi nguyên hội trôi qua, trong thời gian đó có ba cái hệ thống trung cấp Hỗn Nguyên Vô Cực chui vào Hỗn Độn thế giới, đều bị các Hỗn Độn Ma Thần tiện tay giết chết.

Hiện tại, các Hỗn Độn Ma Thần đều đã giải trừ hạn chế trên phân thân, phần lớn đều khôi phục đến thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực trung kỳ, hậu kỳ.

Triển khai thân xác Ma Thần, từng cái xác không còn sinh cơ nằm trên đất Hỗn Độn, máu Ma Thần xâm thực cả Hỗn Độn.

Giờ phút này, vùng Hỗn Độn này dường như hóa thành một chiến trường tàn khốc, quỷ dị, chẳng lành!

Oán khí không cam lòng của Hỗn Độn Ma Thần hóa thành u hồn, du đãng trong Hỗn Độn.

Bàn Cổ thu hồi hóa thân, ngồi xếp bằng trên Hỗn Độn Thanh Liên, một cây rìu đầy vết nứt đặt bên cạnh, Tạo Hóa Ngọc Điệp chi chít vết rạn lơ lửng trên đầu!

Giống như vừa mới chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, chuẩn bị đột phá!

Bàn Cổ ánh mắt thâm thúy, nhìn ra ngoài Hỗn Độn thế giới!

Bản thể của Thời Thần, Dương Mi, Luân Hồi đang ở bên ngoài, Hồng Quân thì triển khai Tạo Hóa Đại Đạo, bao bọc lấy cả Hỗn Độn thế giới.

La Hầu, Hỗn Độn, Nhân Quả, Hư Vô... các Chí Cao Ma Thần đều ẩn nấp trong bóng tối, vây quanh Bàn Cổ. "Chỉ mong sẽ không có anh em nào ngã xuống!" Bàn Cổ thở dài, thân xác Hỗn Độn Ma Thần triệt để triển khai!

Một tôn cự vật xuất hiện tại Hỗn Độn thế giới, to lớn đến mức độ không thể tin nổi, đôi mắt phát sáng to như Đại Thiên Thế Giới, luồng khí khủng bố tỏa ra khuếch tán tứ phía.

Từng thế giới như vật trang trí, sinh ra rồi lại hủy diệt xung quanh hắn!

Khiến người ta không thể nhìn rõ hình dáng thật sự.

Toàn bộ khí lưu Hỗn Độn chuyển động, khí tức độc nhất vô nhị của Hỗn Độn Ma Thần điên cuồng lan tỏa.

La Hầu, Hỗn Độn bọn họ vội vàng ra tay chặn lại luồng khí tức này.

Bọn họ đều bị Bàn Cổ chèn ép đến tận rìa, mang theo sự chấn kinh

nhìn Bàn Cổ đang chiếm cứ cả Hỗn Độn. "Tích lũy cả trăm cái Hỗn Độn, thôn phệ vô số tinh huyết Bàn Cổ đồng cấp hoặc cao cấp, còn có mấy cái xác Bàn Cổ, nội tại của Lão đại đã đạt đến tình trạng không thể tưởng tượng nổi!" La Hầu lẩm bẩm, trừ lúc Lão đại mới bắt đầu đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực, hắn đã trăm cái Hỗn Độn chưa thấy Lão đại toàn lực bùng nổ rồi! "Tuy không rõ thực lực Lão đại, nhưng tuyệt đối gấp mấy lần Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ!" Nhân Quả nói, bọn họ trước đây từng giao thủ với một hệ thống cao cấp Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ, sức mạnh của cái hệ thống đó kém xa Lão đại.

Thật khó tưởng tượng thực lực Lão đại mạnh đến mức nào!

Ầm ầm ầm!

Khí tức của Bàn Cổ đang tăng lên, Lực Chi Đại Đạo bao phủ cả Hỗn Độn, trong khi lột xác còn không ngừng khuếch tán ra ngoài!

Thời Thần, Dương Mi, Luân Hồi ở bên ngoài cùng nhau ra tay, ngạnh kháng di dời Đại Đạo của Bàn Cổ vào mấy thế giới đã không còn sinh linh!

Mấy thế giới này căn bản không kiên trì được bao lâu, bản thể lá cây đang úa vàng, khô héo!

Chỉ trong nháy mắt, ầm một tiếng, lá cây khô héo hóa thành dưỡng liệu, rơi xuống rễ cây bên dưới! "Lão Lục, chú mày ngẩn người cái gì thế, não úng nước à!

Mau ra tay đi!" La Hầu ở trong Hỗn Độn thế giới nhìn thấy cảnh này, nhịn không được chửi ầm lên.

Ngay sau đó!

Mười mấy chiếc lá cây bao quanh chiếc lá Hỗn Độn thế giới.

Hồng Quân liếc xéo La Hầu một cái, sau đó không hoảng không vội tế ra Tạo Hóa Ngọc Điệp cấp Hồng Mông!

Sức mạnh Đại Đạo của Bàn Cổ như tìm được cửa xả, chảy vào trong mười mấy thế giới đó.

Khi bản thể lá cây của những thế giới này sắp úa vàng, Tạo Hóa Đại Đạo sinh cơ vô hạn, dưới sự gia trì của Tạo Hóa Ngọc Điệp, những chiếc lá này lại xanh tươi trở lại.

Sinh cơ bừng bừng, không có một tia dấu hiệu suy bại nào!

Sức mạnh Đại Đạo không ngừng khuếch tán của Bàn Cổ cũng không lan rộng thêm nữa, tất cả đều bình tĩnh lại!

Bàn Cổ trong Hỗn Độn thế giới vẫn đang trong quá trình đột phá, ngoại trừ Lực Chi Đại Đạo lột xác, thân xác Ma Thần của hắn cũng biến hóa cực nhanh.

Khí tức thì đang nhích lên từng chút một! "Cũng coi như có chút bản lĩnh!" La Hầu hừ nhẹ một tiếng, không nói nữa, tiếp tục làm suy yếu khí tức Bàn Cổ tỏa ra.

Không cho lan ra ngoài!

Cứ như vậy kiên trì được hơn một vạn năm!

Bùm!

Khí tức của Bàn Cổ bỗng nhiên tăng vọt, nhưng rất nhanh lại hạ xuống, trong lúc nhất thời đám Ma Thần La Hầu không phòng bị kịp, khí tức rất nhanh vọt ra khỏi Hỗn Độn thế giới! "Chặn lại!" Hồng Quân đang tiếp tế sinh cơ cho mười mấy thế giới không có cách nào ra tay, vội vàng hét lớn.

Thời Thần, Dương Mi, Luân Hồi vội vàng ra tay, nhưng cuối cùng vẫn để lọt một phần khí tức ra ngoài! "Chết tiệt!" Sắc mặt Dương Mi và các Ma Thần có chút khó coi, kế hoạch ban đầu là có thể cầm cự hai vạn năm, đây mới được một vạn năm đã lộ khí tức!

Quá nhanh!

Bàn Cổ đột phá dù có nhanh nữa cũng phải cần năm vạn năm! "Lão Lục, giúp một tay!" Dương Mi lấy ra mười giọt máu xanh biếc, nói với Hồng Quân xong liền nuốt chửng mười giọt máu đó.

Khuôn mặt hồng hào của Dương Mi trở nên càng thêm đỏ, gân xanh toàn thân nổi lên.

Ngay sau đó, một cây liễu dựng đứng giữa chư thiên, thân thể to lớn thế mà chẳng nhỏ hơn Thế Giới Thụ bên cạnh là bao.

Một thân cây liễu hơi cong xuống, nâng đỡ Hỗn Độn thế giới cùng mười mấy thế giới xung quanh.

Thân cây liễu khổng lồ bị đè cong xuống, nhịn không được phát ra một tiếng kêu rên.

Sau đó cây liễu chậm rãi thu nhỏ, các thế giới được nâng đỡ cũng dưới tác động của Tạo Hóa Đại Đạo của Hồng Quân mà từ từ hóa thành từng chiếc lá nhỏ xanh biếc.

Một không gian tối đen xuất hiện phía trước bản thể Dương Mi, Thời Thần và Luân Hồi dìu bản thể Dương Mi bước vào trong không gian đó.

Đợi bọn họ biến mất tại chỗ, bình phong pháp lực ban đầu vỡ vụn, khí tức Hỗn Độn Ma Thần tràn ngập.

Nơi này chưa qua ba năm, năm cái quang đoàn (khối sáng) xuất hiện dưới gốc Thế Giới Thụ này, lật từng chiếc lá tìm kiếm cái gì đó!

Theo thời gian trôi qua, quang đoàn càng ngày càng nhiều!...

Tại lãnh địa Chư Thiên, nơi Biển Thế Giới (World Sea), Hỗn Độn thế giới hóa thành một thế giới vỏ sò, nằm lẫn lộn không chút bắt mắt giữa vô số thế giới vỏ sò, đá cuội khác!

Dương Mi sắc mặt trắng bệch ngồi xếp bằng cạnh Hồng Quân, lẳng lặng nhờ vào Tạo Hóa Đại Đạo của Hồng Quân để khôi phục thương thế.

Mười giọt máu vừa rồi là do hắn dùng một cỗ thân xác Không Gian Ma Thần cấp Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong để tinh luyện ra.

Vốn định để dành đột phá, không ngờ lại dùng làm thuốc tăng lực tạm thời! "Không lỗ, như vậy ít nhất có thể tranh thủ được năm sáu ngàn năm!" Dương Mi tự an ủi.

Sau đó lại nói: "Lão Lục, huynh cảm nhận được không?

Chỗ Thế Giới Thụ ban nãy có ít nhất năm cái hệ thống cao cấp Hỗn Nguyên Thái Cực!" "Lúc đi đã để ý thấy rồi!" Hồng Quân nói. "Thật sự nếu chậm một chút thì thảm..." Dương Mi lời còn chưa nói hết đã ngậm miệng lại, Thời Thần và Luân Hồi ở xa cũng lẳng lặng thu liễm khí tức, bố trí trận pháp xung quanh!

Đằng xa, một con Thiềm Thừ (Cóc) cấp Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong đang ngao du trong Biển Thế Giới, tùy ý ăn các thế giới sơ cấp!

Mãi lâu sau, con Thiềm Thừ bơi đi mất!

Mấy vị Ma Thần thở phào nhẹ nhõm. "Nếu là bình thường, ta nhất định phải lôi con hàng vừa rồi vào tẩn cho một trận!" Dương Mi có chút than thở, phải trốn tránh một con rác rưởi không bằng mình, thật sự có chút mất mặt!

Ngay sau đó, hai ba quang đoàn từ xa bay tới, lao đầu vào thế giới cách bọn họ không xa!

Chương 15

Dương Mi lại ngậm miệng, trong lòng chỉ có một suy nghĩ: Sao đám hệ thống này lại nhiều thế!

Đổi bao nhiêu cái lãnh địa thế giới rồi, không chỗ nào là không bị hệ thống tràn lan!...

Ầm ầm ầm!

Lực Chi Đại Đạo giống như sấm sét tích tụ đã lâu, hóa thành dòng sông cuồn cuộn, lấy Hỗn Độn thế giới làm trung tâm, thế không thể đỡ tản ra bốn phương tám hướng.

Mười mấy thế giới lá xanh xung quanh trực tiếp khô héo, hóa thành mảnh vụn! "Haizz!" Chúng Ma Thần thở dài, nhưng không thất vọng lắm, hai vạn năm ngàn năm rồi!

Cầm cự được hai vạn năm ngàn năm, Dương Mi cũng được an ủi, mười giọt máu kia cầm cự được một vạn năm ngàn năm, vượt xa dự tính của hắn.

Không tệ, vô cùng không tệ! "Về thôi, tiến hành kế hoạch tiếp theo!" Thời Thần nói xong, dẫn đầu trở lại Hỗn Độn thế giới.

Dương Mi, Luân Hồi theo sát phía sau.

Hồng Quân cũng từ bỏ việc dùng Tạo Hóa Đại Đạo bao phủ cả Hỗn Độn thế giới.

Khí tức Ma Thần độc hữu của Bàn Cổ đang khuếch tán ra chư thiên vạn giới!

Bản thể các Ma Thần đều ẩn vào bóng tối, trong Hỗn Độn chỉ còn lại một tôn người khổng lồ.

Xung quanh người khổng lồ bố trí đầy hài cốt Ma Thần, máu Ma Thần xâm thực đất đai Hỗn Độn.

Oán khí không cam lòng hóa thành u linh quỷ dị, phát ra tiếng kêu kinh hãi, du đãng trong Hỗn Độn!...

Trong lãnh địa Biển Thế Giới, khí tức Bàn Cổ trong Hỗn Độn thế giới điên cuồng lan tỏa.

Lãnh địa Biển Thế Giới này, lãnh địa quần thể thế giới Bong Bóng bên cạnh, lãnh địa quần thể thế giới Sa Hải ở xa, lãnh địa quần thể thế giới Tinh Thần... cùng với mấy lãnh địa quần thể thế giới xa xôi khác.

Không ít cao thủ đều cảm ứng được luồng khí tức này.

Trong một thế giới Hồng Hoang nào đó, một nam tử đang giảng đạo cho các đệ tử dưới trướng, giảng về "Đạo khả đạo"...

Trong cơ thể hắn, một quang đoàn màu vàng tản ra dao động kỳ lạ, ngôn ngữ nam tử thốt ra hóa thành thanh âm Đại Đạo, đệ tử bên dưới nghe như si như say.

Tu vi không ngừng tăng lên, một lát sau, nam tử dừng lại, nói nhiều mệt quá, bưng cái bình giữ nhiệt bên cạnh lên nhấp một ngụm nhỏ.

Đám đệ tử nam bên dưới mặt đầy kính phục, mắt chứa sự tôn kính; đệ tử nữ thì mặt đầy e thẹn, ánh mắt ái mộ nhìn sư tôn phía trên.

Các loại cảm xúc hợp lại, hình thành màn chắn phòng hộ thiên nhiên cho quang đoàn màu vàng trong cơ thể nam tử.

Quang đoàn màu vàng nhân cơ hội này điên cuồng hấp thu bản nguyên Hồng Hoang, thuận tiện chia một ít cho đám đệ tử này nâng cao thực lực.

Ý thức của thế giới Hồng Hoang này quét qua, thấy tu vi đệ tử

đang tăng lên, khựng lại một chút, rồi tiêu tan.

Hệ thống màu vàng thấy thế, tiếp tục gia tăng tốc độ hấp thu bản nguyên.

Đột nhiên, quang đoàn màu vàng trong cơ thể nam tử nhấp nháy hai cái, Hệ Thống Giảng Đạo kinh tỉnh khỏi niềm vui sướng hút bản nguyên Hồng Hoang. 【Có Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong sắp đột phá!】 Hệ Thống Giảng Đạo xao động, nó là hệ thống cao cấp hậu kỳ, hiện đang tìm một ký chủ ở thế giới Hồng Hoang này để săn bản nguyên kiếm thêm thu nhập!

Tuy kiếm được không ít, nhưng so với loại Bàn Cổ sắp đột phá này thì chỉ là tiền lẻ.

Loại Bàn Cổ này đã không thuộc về cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, tương đương với nửa bước Hỗn Nguyên Thái Cực.

Một thân huyết nhục giá trị cực cao!

Nó đã hơn sáu trăm nguyên hội chưa gặp qua!

Hệ Thống Giảng Đạo suy nghĩ một lát, trực tiếp thoát ly ký chủ, lóe lên biến mất khỏi thế giới này.

Ầm ầm ầm!

Hệ Thống Giảng Đạo đi rồi, nam tử hóa thành người bình thường, đệ tử bên dưới từng người kinh tỉnh, nhưng đã quá muộn.

Trên trời một con mắt khổng lồ hiện ra, đầy trời thần lôi giáng xuống, bao phủ tất cả mọi người!...

Trong chư thiên, Hệ Thống Giảng Đạo trên đường đi gặp từng người trong nghề, nhưng số lượng còn lâu mới đủ.

Chiến lực Bàn Cổ mạnh mẽ nhường nào, bọn chúng không nắm chắc được, bắt đầu gọi bạn gọi bè, truyền tin đến những lãnh địa chư

thiên xa xôi hơn.

Từng hệ thống thoát ly ký chủ, tăng tốc chạy tới!...

Trong một cửa tiệm hùng vĩ liên kết ức vạn thế giới lớn nhỏ, Chu Lão Bản vừa bàn xong chuyện làm ăn với một đạo hữu Hỗn Nguyên Thái Cực.

Ngồi trên ghế uống trà!

Một thủ hạ chạy tới, báo cáo tình huống vừa phát hiện. "Hệ thống cao cấp hiện thân số lượng lớn, phương hướng nhất trí, đang chạy tới lãnh địa quần thể Biển Thế Giới!" Chu Lão Bản lắc đầu, lại là cái vị Bàn Cổ đó bị nhắm trúng!

Tội nghiệp Bàn Cổ, lần này sẽ bị hệ thống đối xử thế nào đây?

Lột da rút gân còn là nhẹ, chỉ sợ bị hệ thống bắt sống, làm kho máu di động!

Thế thì thảm!

Nhưng mà, ta cũng đi góp vui chút nhỉ?

Xem còn có thể giống lần trước, nhặt được món hời không!

Chu Lão Bản gửi tin cho mấy khách hàng lớn quen thuộc, nghĩ nghĩ, lại gửi tin cho Nhân Quả Ma Thần trong nhóm ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần "đồng khí liên chi" kia.

Một lát sau, một nữ thần mặc cung trang, một lão giả mặc đạo bào, một nam tử mặc tử bào đi tới nơi này.

Mỗi vị đều tản ra khí tức Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong. "Bình Tâm đạo hữu, Hồng Quân đạo hữu, Hồng Mông đạo hữu!" Chu Lão Bản đứng dậy, hơi thi lễ với ba vị.

Trên mặt lộ ra nụ cười.

Bình Tâm, Chúa Tể Bình Tâm, đến từ một phương thế giới Hồng Hoang, lúc tiền thân Hậu Thổ hóa luân hồi thuận tay đập chết một cái hệ thống.

Bình Tâm ra đời, tìm hiểu về chư thiên vạn giới, mượn đó bố cục, trải qua mấy chục cái Hỗn Độn.

Thành tựu cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.

Đến nay, Bình Tâm đã là tồn tại cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong.

Quy Tắc Hồng Quân, đến từ một thế giới Hồng Hoang bình thường, là sinh linh đầu tiên sinh ra sau khi Bàn Cổ khai thiên, không có khổ nạn gì, cũng không gặp phải hệ thống gì, sau khi thân hợp Thiên Đạo thì tốn vô số thời gian khổ tu.

Cuối cùng đột phá Thiên Đạo trói buộc, hóa thành tập hợp thể quy tắc thế giới độc lập, trở thành Hỗn Nguyên Thái Cực.

Sau đó Hồng Quân phát hiện ngoài thế giới còn có thế giới, mượn quy tắc thế giới khác, tu vi tăng mạnh!

Hồng Mông, một người xuyên việt đến thời kỳ Hỗn Độn, bàn tay vàng (cheat) gì cũng không có, vì tôn kính Bàn Cổ nên được Bàn Cổ che chở, sau khi khai thiên đặc biệt chiếu cố một phen.

Sau này vượt qua từng đợt Lượng Kiếp, hắn mới phát hiện thế giới của hắn là thế giới khởi động lại (reset), mỗi lần trải qua hết các Lượng Kiếp Hồng Hoang, sẽ lại quay về thời kỳ Hỗn Độn.

Mỗi lần khởi động lại, Hồng Mông đều nói tin này cho Bàn Cổ, đồng thời bảo tồn di vật Bàn Cổ để lại.

Tích lũy mấy ngàn cái Hỗn Độn, thành công được Bàn Cổ "gánh", phá vỡ quy luật khởi động lại Hỗn Độn, Bàn Cổ cũng thoát ly vận mệnh ban đầu.

Tiếc là ngày vui ngắn chẳng tày gang, Bàn Cổ khi đột phá Hỗn Nguyên Thái Cực bị hơn vạn hệ thống vây công, riêng hệ thống cao cấp Hỗn Nguyên Thái Cực đã hơn hai trăm cái, Hồng Mông lực bất tòng tâm.

Cuối cùng Bàn Cổ tống hắn đi, còn mình thì chết dưới sự vây công của hệ thống.

Sau này, Hồng Mông đột phá đến Hỗn Nguyên Thái Cực, ngày ngày đi làm thịt hệ thống trong chư thiên vạn giới.

Hệ thống thịt được đều bán cho Chu Lão Bản, hắn là nhà cung cấp hệ thống lớn thứ hai của Chu Lão Bản. "Xem ra bọn họ không tới rồi!" Chu Lão Bản hơi lắc đầu, khách hàng lớn Bàn đạo hữu bọn họ quá cẩn thận, ngoài giao dịch ra thì căn bản không giao lưu gì nhiều với hắn! "Chu Lão Bản, chúng ta đi thế nào?" "Phân thân đi thôi, nếu có cơ hội, bản thể chúng ta hãy xuất động!" Chu Lão Bản cười nhẹ, phân ra một cỗ phân thân thân hình cao lớn, tay cầm bảo kiếm.

Ba người kia thấy vậy cũng phân ra một phân thân dung mạo hoàn toàn khác biệt, bốn phân thân đều có tu vi Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ.

Mỗi người cầm Hồng Mông Linh Bảo, chạy tới lãnh địa Biển Thế Giới. ...

Ầm ầm ầm!!!

Oanh!

Hơn trăm đoàn hệ thống mỗi đứa nặn ra một cơ thể, cầm Hồng Mông Linh Bảo hoặc Hỗn Độn Chí Bảo.

Điên cuồng oanh kích người khổng lồ đang nhắm mắt, dưới trướng người khổng lồ, một đóa Thanh Liên tàn phá phát ra thanh quang yếu ớt, đỡ lấy tất cả công kích.

Oanh!

Số lượng hệ thống đến càng ngày càng nhiều, liên tiếp không ngừng oanh kích, Hỗn Độn Thanh Liên giờ phút này đã lung lay sắp đổ!

Bàn Cổ lúc này đang trong quá trình đột phá, hắn có thể cảm nhận rõ ràng tình huống bên ngoài.

Nhưng lại không thể ra tay, một khi dừng lại thì phải đột phá lại từ đầu.

Thanh Liên dưới trướng hắn nhìn như tàn phá, ánh sáng tỏa ra cũng lung lay sắp tắt, thực chất là Hồng Mông ngụy trang cho Hỗn Độn Thanh Liên, Hỗn Độn Ma Thần đang nấp dưới đất mười vạn mét âm thầm thao túng.

Công kích của đám hệ thống này cũng không tính là uy hiếp quá lớn.

Nhưng theo thời gian trôi qua, một ngàn năm đã hết.

Hệ thống đến càng lúc càng đông, giờ phút này đã đạt đến con số ba ngàn kinh người.

Trong đó đã có mười bảy cái hệ thống cao cấp cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Hỗn Độn có chút không chịu nổi đám công kích này.

Hỗn Độn Ma Thần trong bóng tối nhao nhao tích lực, chuẩn bị đánh ra một đòn mạnh nhất!

Còn có một số hệ thống trung cấp Hỗn Nguyên Vô Cực, trong lúc bán mạng oanh kích bình phong Thanh Liên, lén lút nhặt nhạnh máu Ma Thần trên mặt đất.

Cách một đoạn thời gian lại hung hăng xé một miếng thịt từ phân

thân Hỗn Độn Ma Thần xuống.

Bọn chúng đều là hệ thống nhỏ, cái vị Bàn Cổ trước mắt này cuối cùng giỏi lắm cũng chỉ chia được chút lông tóc và máu thường.

Chương 16

Cái thực sự kiếm được món hời là những Hỗn Độn Ma Thần đã sớm bị Bàn Cổ chém giết kia.

Đám này đại đa số đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, cũng là Hỗn Độn Ma Thần, tuy không bằng Bàn Cổ, nhưng cũng là bảo vật hiếm có!

Hành động này chọc tức đám Ma Thần đang núp lùm muốn điên, phân thân của bọn họ đã chết đâu, mấy cái xác kia chỉ là ngụy trang thôi mà!

Thân thể bị xé từng miếng như vậy, đau chứ!

Nhưng chỉ có thể nhịn, nếu không lộ tẩy thì hỏng bét!

Trong tất cả Ma Thần, người có thể quang minh chính đại thịt hệ thống chỉ có Vận Mệnh và Dương Mi.

Vận Mệnh thao túng Đại Đạo Chi Nhãn, vô số thần lôi bổ xuống hệ thống, tiếc là bị một cái hệ thống cao cấp Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ đỡ được.

Thi thoảng mới bổ chết được vài cái hệ thống trung cấp.

Dương Mi thì là phân thân ra tay, phân thân Hỗn Nguyên Vô Cực hậu kỳ, ngụy trang bộ dạng trọng thương.

Gian nan đánh giết từng cái hệ thống.

Không còn cách nào, theo kịch bản, trong tất cả Ma Thần, tình huống tốt nhất cũng chỉ có Dương Mi giữ được thân xác Hỗn Độn, các Ma Thần khác hoặc là chết, hoặc là giữ lại chút nguyên thần.

Còn Vận Mệnh thì đang giả dạng Đại Đạo.

Oanh!

Hai cái hệ thống cao cấp liên thủ lại, đánh phân thân Dương Mi trọng thương.

Sau đó một đám hệ thống trung cấp Hỗn Nguyên Vô Cực vây quanh phân thân Dương Mi.

Chỉ một lát sau, lá cây trên phân thân bị vặt sạch.

Hiện tại đang lột da!

Dương Mi đang núp lùm khóe miệng giật một cái!

Được rồi, cái phân thân dùng hơn mười cái Hỗn Độn đi tong!

Đúng là một lũ súc vật!

Ngoài thế giới, số lượng hệ thống vẫn đang tăng lên.

Mấy vị Ma Thần sắc mặt ngưng trọng, trận chiến lần này, khó đánh đây!

Năm ngàn năm sau, Bàn Cổ cách đột phá chỉ còn một tia, thân xác Hỗn Độn cũng đã lột xác gần xong.

Đại Đạo Chi Nhãn đã bị đông đảo hệ thống liên thủ vây khốn, tạm thời không thể thoát thân.

Mà lúc này, Hỗn Độn thế giới đã tụ tập hơn tám ngàn cái hệ thống, trong đó, hơn hai trăm cái là hệ thống cao cấp cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Cấp bậc đỉnh phong có hai cái, hậu kỳ có năm cái.

Còn lại đều là trung kỳ hoặc tiền kỳ.

Hệ thống đến thêm cũng không nhiều nữa, hơn nữa đến cũng toàn là hệ thống trung cấp, hệ thống cao cấp ở mấy lãnh địa chư thiên lân cận đã tập trung gần hết về đây rồi.

Thấy Bàn Cổ đã lột xác gần xong, mạnh thêm chút nữa e là sẽ lật xe!

Đám hệ thống này chuẩn bị toàn lực bùng nổ.

Về phần Thanh Liên của Bàn Cổ, sớm đã bị bọn chúng liên thủ đánh phế, bọn chúng chính là đang đợi khoảnh khắc Bàn Cổ trở thành nửa bước Hỗn Nguyên Thái Cực thì ra tay.

Cùng nhau trấn áp Bàn Cổ tay không tấc sắt, sau đó tiến hành sự nghiệp "hút máu" vĩ đại! "Cùng nhau ra tay!" Tám ngàn một trăm cái hệ thống trung cấp, hai trăm ba mươi cái hệ thống cao cấp.

Tương tác với nhau, hội tụ ra sức mạnh khủng bố tuyệt luân.

Năng lượng nhiều đến mức tràn ra ngoài Hỗn Độn thế giới, dưới sự khống chế của hai cái hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Chậm rãi nén lại, ngưng tụ.

Bọn chúng không hoảng không vội, hiện tại Bàn Cổ trong mắt bọn chúng chỉ có hai con đường: Từ bỏ đột phá để chiến đấu với bọn chúng, hoặc kiên trì đột phá rồi bị bọn chúng đánh tàn phế!

Bất kể thế nào, đều là đường chết. "Cái tên Bàn Cổ này tráng kiện thật!" Hệ Thống Giảng Đạo là hệ thống cao cấp hậu kỳ, vị trí đứng chỉ sau hai cái hệ thống cao cấp đỉnh phong một chút, nó nhìn Bàn Cổ trước mắt.

Không khởi kích động, Bàn Cổ lần này thực sự rất "ngon", sau khi chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, thế mà chỉ bị hư hại vũ khí chút đỉnh.

Bản thân không có thương thế, đây là tin tức cực tốt.

Vì như vậy lượng tinh huyết Bàn Cổ nó được chia sẽ càng nhiều!

Hệ Thống Giảng Đạo ra sức tiếp tế sức mạnh, dưới sự thao túng

của hai hệ thống cao cấp đỉnh phong không ngừng nén lại.

Bàn Cổ đang đột phá vẫn không phản kháng, chuẩn bị cưỡng ép đột phá!

Đám hệ thống thả lỏng, cú này đánh xuống, tinh huyết Bàn Cổ tuyệt đối nằm trong túi rồi!

Nhưng mà, khi năng lượng còn đang nén lại, đột nhiên xảy ra biến cố!

Từng cái xác Hỗn Độn Ma Thần nằm trên đất đột nhiên bạo động.

Từng cái như hổ đói vồ mồi lao vào giữa bầy hệ thống.

Tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên.

Kéo theo khối năng lượng ngưng tụ được một nửa của hơn tám ngàn hệ thống cùng nhau phát nổ.

Cả Hỗn Độn thế giới rung chuyển không ngừng, bình phong xuất hiện vết nứt, khí lưu Hỗn Độn đang từng chút rò rỉ ra ngoài.

Thanh Liên tàn phá dưới trướng Bàn Cổ bùng nổ thanh quang mãnh liệt, trong thanh quang xen lẫn tử quang chói mắt.

Hỗn Độn từ dưới đất chui lên, chắn trước mặt Bàn Cổ, nuốt xuống mấy chục giọt tinh huyết cùng cấp, giúp Bàn Cổ đỡ được lượng lớn sát thương!

Uy lực vụ nổ khủng bố vô cùng, tuy hơn tám ngàn hệ thống phản ứng kịp thời, nhưng ngoại trừ hệ thống cao cấp, các hệ thống khác hoặc ít hoặc nhiều đều bị tổn hại.

Linh trí vận chuyển không thông suốt, có mấy đứa xui xẻo càng là trực tiếp "ngỏm củ tỏi", bản thể cũng không còn.

Lượng lớn bảo vật trong không gian nổ tung ra, chất thành một ngọn núi nhỏ sánh ngang tiểu thế giới!

Các hệ thống cao cấp sau khi đỡ được sóng xung kích vụ nổ, trước tiên làm tốt chuẩn bị chạy trốn, mới nhìn xem biến cố vừa xảy ra là gì. "Hồng Mông Linh Bảo!" Đám hệ thống cao cấp có chút chấn kinh, chấn kinh không phải vì Hồng Mông Linh Bảo, thứ này bọn chúng đều có thể chế tạo ra.

Chấn kinh là Bàn Cổ lấy đâu ra Hồng Mông Linh Bảo!

Hơn nữa, tại sao Hỗn Độn Ma Thần chưa chết, từ dưới đất chui lên, còn thao túng kiện Hồng Mông Linh Bảo này!

Xuyên việt giả?

Mấy cái hệ thống lập tức biến thành đủ loại mỹ nữ dung nhan tuyệt thế, thân hình nóng bỏng, nhưng ánh mắt Hỗn Độn vẫn cổ quái không chút gợn sóng!

Nhìn cũng không giống lắm à nha!

Đám hệ thống càng thêm nghi hoặc, nhưng thấy chỉ có một Hỗn Độn Ma Thần, bọn chúng yên tâm lại, thêm một món tài phú nhỏ mà thôi. "Vẫn là giết Bàn Cổ quan trọng hơn!" Một hệ thống cao cấp đỉnh phong lên tiếng, thật sự để Bàn Cổ vô thương đột phá, với thực lực biến thái của Bàn Cổ, bọn chúng sẽ thảm! "Toàn lực ra tay!" Hai trăm ba mươi cái hệ thống cao cấp lần nữa ngưng tụ sức mạnh, lần này không ngưng tụ quá lâu.

Chỉ vài phút, một khối năng lượng vượt qua giới hạn Hỗn Nguyên Thái Cực nện về phía trước.

Đột nhiên, khối năng lượng này biến mất không thấy, xuất hiện sau lưng một trong những hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Oanh!

Cơ thể do hệ thống này nặn ra vỡ nát, một đoàn bản thể hơi ảm đạm hiện ra.

Một cành liễu khổng lồ từ xa quất tới, mỗi chiếc lá dường như đều ẩn chứa một Đại Thiên Thế Giới.

Mang theo khí thế không thể cản phá, nháy mắt đã xuất hiện trên người hệ thống cao cấp đỉnh phong này!

Bốp!

Cành liễu dễ dàng quất nổ hệ thống này, ngay sau đó, ánh sáng hệ thống nổ tung rồi tái tổ hợp.

Ánh sáng cũng chỉ mờ đi một chút.

Hệ thống này phẫn nộ nhìn về phía Không Tâm Dương Liễu phía xa, Không Gian Ma Thần Dương Mi, lúc này bản thể hắn đang bốc lên ánh sáng rực rỡ.

Đây là đốt cháy bản nguyên cưỡng ép nâng Đại Đạo của bản thân lên cấp độ Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ. "Chết đi!" Hệ thống phát ra tiếng rít chói tai, nặn ra một cỗ người khổng lồ đỏ rực.

Nhập vào trong đó, ngay sau đó, tu vi người khổng lồ đỏ rực bạo tăng đến cấp độ Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong.

Một hạt châu màu trắng hỗn độn tỏa ra tử khí xuất hiện trong tay hắn.

Hồng Mông Linh Bảo, Hồng Mông Châu! "Gào!" Người khổng lồ đỏ rực toàn thân bốc lên ngọn lửa kinh người, dưới sự gia trì của Hồng Mông Châu hóa thành Hồng Mông Thần Hỏa.

Bản thể Dương Mi bốc lên liệt hỏa hừng hực, ngọn lửa này thiêu đốt bản thể, đồng thời cũng đang thiêu đốt Không Gian Đại Đạo của Dương Mi. "A!" Dương Mi nhịn đau đớn bị thiêu đốt, tìm được cơ hội kéo người khổng lồ đỏ rực ra ngoài thế giới, dựa vào thân xác Hỗn Độn Ma Thần, ngạnh kháng cầm chân cái hệ thống cao cấp đỉnh phong này. "Haizz!" Thời Thần hiện thân, cũng là khí tức Hỗn Nguyên

Thái Cực sơ kỳ, ném ra mười kiện Hỗn Độn Chí Bảo đã chuẩn bị sẵn để tự bạo, nhân lúc hỗn loạn kéo một hệ thống cao cấp đỉnh phong khác ra khỏi Hỗn Độn thế giới.

Luân Hồi, Nhân Quả, Hồng Quân, La Hầu... hơn ba mươi vị Hỗn Độn Ma Thần đồng dạng đốt cháy bản nguyên nâng cao Đại Đạo.

Ngắn ngủi đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, kéo năm cái hệ thống cao cấp hậu kỳ ra khỏi Hỗn Độn thế giới, đồng thời phân ra hai ba Ma Thần giúp Dương Mi, Thời Thần chia sẻ áp lực!

Oanh!

Tất cả Hỗn Độn Ma Thần hiện thân, ném ra Hỗn Độn Chí Bảo đã chuẩn bị sẵn!

Một vạn năm ngàn kiện Hỗn Độn Chí Bảo, một hơi ném vào giữa bầy hệ thống.

Uy lực vụ nổ làm Hỗn Độn thế giới rung chuyển càng thêm dữ dội, vết nứt ngày càng nhiều, chỉ trong chốc lát, đã có không ít Hỗn Độn chi khí tràn ra.

Chương 17

Hủy diệt cả vạn thế giới lân cận! "Trận khởi!" Bên ngoài Hỗn Độn thế giới, Tinh Thần Ma Thần và ba trăm sáu mươi lăm Hỗn Độn Thần Ma đứng thẳng.

Mỗi cơ thể đều không kém Hỗn Độn thế giới là bao.

Cờ Tinh Thần huy động, liên kết với nhau, mỗi mắt trận hóa thành một ngôi sao sánh ngang siêu cao thế giới.

Cuối cùng hình thành một đại trận còn to lớn hơn cả Hỗn Độn thế giới, Tinh Thần Chi Lực dũng mãnh tràn vào cơ thể Tinh Thần Ma Thần.

Sức mạnh tăng lên Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ, nhân lúc hơn vạn kiện Hỗn Độn Chí Bảo phát nổ, không sót một mống nào kéo hết đám hệ thống cao cấp còn lại vào trong trận!

Tổng cộng hai trăm hai mươi ba cái hệ thống cao cấp, vừa mới vào đã bị Tinh Thần Ma Thần tấn công.

Vô số ngôi sao ngưng tụ nện vào hệ thống, mỗi đòn tấn công đều đạt trình độ Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ.

Công kích liên miên không dứt, khiến hệ thống không có cơ hội thi triển bất cứ thủ đoạn nào.

Ầm ầm ầm!

Hệ thống cao cấp toàn bộ bị ném ra khỏi Hỗn Độn thế giới, Đại Đạo Chi Nhãn được giải phóng.

Hơn tám ngàn hệ thống còn lại cũng đã sớm bị nổ cho sứt mẻ, bị các Ma Thần khác vây chặt.

Đại Đạo Chi Nhãn dưới sự thao túng của Vận Mệnh Ma Thần, tỏa ra vô số Đại Đạo Thần Lôi.

Trong nháy mắt bầy hệ thống loạn thành một đoàn, từng đứa muốn đào tẩu khỏi thế giới này.

Không bao lâu sau đã có mười mấy hệ thống chạy thoát.

Hỗn Độn thủ hộ Bàn Cổ thấy vậy muốn ra tay, nhưng Hỗn Độn thế giới đã nát không còn ra hình thù gì, bình phong phòng ngự toàn là lỗ thủng, hơn tám ngàn hệ thống bay loạn xạ, hắn có bản thân to lớn hơn nữa cũng lực bất tòng tâm!

Hơn nữa hắn phải canh giữ Bàn Cổ, tránh xảy ra biến cố, chỉ có thể trơ mắt nhìn đám hệ thống này chạy trốn. "May mà không phải hệ thống cao cấp, dù có gọi cứu viện cũng chẳng gọi được bao nhiêu!" Hỗn Độn tự an ủi. ...

Tình hình có chút không ổn!

Bàn Cổ tuy đang đột phá, nhưng cũng có thể quan sát tình hình bên ngoài!

Bình phong Hỗn Độn thế giới đã vỡ nát, hệ thống bên trong chạy ra, hệ thống bên ngoài xông vào.

Hoàn toàn thành cái sân sau nhà hệ thống!

Mấy cái này còn đỡ, đều là một số hệ thống Hỗn Nguyên trung cấp.

Hỗn Độn Ma Thần phổ thông liên hợp Vận Mệnh thao túng Đại Đạo Chi Nhãn, ngược lại hình thành cục diện loạn sát!

Thế nhưng, chiến đấu bên ngoài Hỗn Độn thế giới lại không tốt lắm.

Dẫn đầu là Thời Thần, Dương Mi, hơn ba mươi Hỗn Độn Thần

Ma, cơ thể khổng lồ chi chít vết thương.

Đặc biệt là Dương Mi, trên bản thể đang cháy Hồng Mông Thần Hỏa, thân cây xanh biếc đã đen kịt, lá liễu đã bị đốt sạch.

Các thế giới lớn nhỏ tiếp xúc với Hồng Mông Thần Hỏa trên người Dương Mi, không có chút khả năng đề kháng, bốc cháy vỡ vụn!

Bọn họ chung quy chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, dù là đốt cháy bản nguyên, Đại Đạo của mỗi người đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Cũng chung quy là có chỗ thiếu sót, huống chi, đối thủ của bọn họ là hai hệ thống cao cấp Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, năm hệ thống hậu kỳ.

Một chỗ khác, trong Chu Thiên Đại Trận của Tinh Thần Ma Thần, hơn hai trăm hệ thống cao cấp cũng tìm được cơ hội phản kích.

Đỡ được Tinh Thần công kích vô cùng vô tận.

Các loại công kích khủng bố tuyệt luân luân phiên oanh kích đại trận, cũng may có ba trăm sáu mươi lăm Hỗn Độn Ma Thần cùng gánh chịu những công kích này.

Hỗn Độn Ma Thần da dày thịt béo, năng lực khôi phục cực mạnh, ngược lại có thể gồng được.

Tuy rơi vào thế hạ phong, nhưng đợi hắn đột phá thành công sẽ lật kèo.

Nếu chỉ như vậy, bọn Thời Thần có thể cầm cự vài vạn năm, câu giờ đến khi hắn đột phá.

Chỉ là, vẫn còn hệ thống không ngừng kéo đến!

Đại chiến kéo dài hơn ngàn năm, số lượng hệ thống lại tăng thêm hơn ba trăm cái.

Trong đó, lại có một cái hệ thống cao cấp, may mà Hỗn Độn phản ứng kịp thời, đánh nó vào trong đại trận.

Tin tức này khiến Bàn Cổ nảy sinh ý định từ bỏ đột phá.

Đến một cái hệ thống, hệ thống lại thông báo cho hệ thống.

Dù khoảng cách xa xôi, năm sáu ngàn năm vẫn có thể đuổi tới.

Hắn muốn đột phá còn cần hai vạn năm.

Đến lúc đó viện binh cao cấp của hệ thống kéo đến, thì không phải là rơi vào thế hạ phong nữa, mà là lâm vào tuyệt cảnh!

Anh em của hắn ít nhất sẽ tổn thất một nửa!

Hiện tại từ bỏ đột phá, cảnh giới trở về Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, với chiến lực của hắn, làm thịt một bộ phận hệ thống, mang theo ba ngàn Ma Thần đào tẩu.

Tuyệt đối không vấn đề!

Đây là một lựa chọn không có tổn thương.

Nhưng mà, hắn đột phá cũng sẽ thất bại. "Lão đại, đợi đã, tụi em còn cầm cự được!" Hỗn Độn vẫn luôn thủ hộ Bàn Cổ nói, "Kiên trì thêm năm ngàn năm, nếu hệ thống cao cấp đến thêm năm mươi cái nữa, chúng ta sẽ chạy!" Nghe vậy, Bàn Cổ không suy nghĩ gì nữa, tiếp tục chuyên chú việc đột phá. "Mẹ nó, lão tử chưa bao giờ thảm hại thế này!" La Hầu lơ là một chút, bị hệ thống cao cấp đỉnh phong chém trúng, một nửa thân xác Hỗn Độn bị chém đứt, cảnh giới rơi về Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Được Hồng Quân cầm Hồng Mông Linh Bảo cứu, tống về Hỗn Độn thế giới.

La Hầu có chút không cam lòng nhìn ra ngoài thế giới, từ lúc có ý thức đến nay.

Hắn trải qua không ít khó khăn, nhưng chưa bao giờ thảm hại thế này, thân thể bị chém, còn bị đám hệ thống này "hội đồng". "Hừ!" La Hầu hừ lạnh một tiếng, lấy ra một cỗ thân xác Hủy Diệt Ma Thần, cỗ thân xác này đến từ thế giới khác, tu vi chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực hậu kỳ.

La Hầu chém xuống một nửa, ghép vào một nửa thân thể còn lại của mình.

Lại một ngụm nuốt trọn nửa thân thể kia, Hủy Diệt Đại Đạo lần nữa tăng lên, cuối cùng dừng ở cảnh giới nửa bước Hỗn Nguyên Thái Cực.

La Hầu không cam lòng nhưng cũng có chút bất lực, cuối cùng vẫn không gia nhập chiến trường bên ngoài thế giới.

Lao vào giữa bầy hệ thống trung cấp đại sát đặc sát!...

Hai ngàn năm trôi qua, dao động chiến đấu của hai bên đã lan ra khắp lãnh địa Biển Thế Giới.

Vô số thế giới vỡ nát, vô số sinh linh tử vong trong nháy mắt.

Lãnh địa Biển Thế Giới không phải không có cường giả, thế giới bị đại chiến phá hủy cũng có không ít cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực.

Tiếc là sau khi nhìn thấy mấy trăm cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực đại hỗn chiến, lẳng lặng thu dọn tàn hài thế giới của mình, đầu cũng không ngoảnh lại mà rời đi!

Hai ngàn năm, lại thêm một hệ thống cao cấp hậu kỳ xuất hiện.

Bàn Cổ vừa đột phá vừa thời khắc chú ý chiến cục, phát hiện không ổn là chuẩn bị dừng đột phá, vác rìu ra chém chết đám hệ thống chết tiệt này.

Năm trăm năm sau, Bàn Cổ đột nhiên cảm nhận được bốn luồng khí tức Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ.

Bàn Cổ trong lòng trầm xuống, chuẩn bị dừng đột phá.

Nhưng đột nhiên cảm giác luồng khí tức này không đúng lắm!

Hình như không phải hệ thống!

Các Ma Thần và hệ thống đang chiến đấu khác đều không cảm nhận được luồng khí tức này. "Hôi của!" Bàn Cổ hiểu rồi, cái này hắn rành!

Xem ra vẫn còn cơ hội, âm thầm phát ra cảnh báo cho đám Dương Mi, tiếp tục đột phá. ...

Tại một góc lãnh địa Biển Thế Giới, phân thân của bốn người nhóm Chu Lão Bản đang âm thầm quan sát chiến trường này.

Qua một hồi lâu, Chúa Tể Bình Tâm lược mang kinh ngạc nói: "Hỗn Độn Ma Thần của Hỗn Độn thế giới này thế mà lại liên hợp hết với nhau!" "Nhìn tình huống, cuối cùng e là hai bên lưỡng bại câu thương!" Quy Tắc Hồng Quân bình thản mở miệng. "Một lũ hệ thống đáng chết!" Đôi mắt Hồng Mông hiện lên sát ý ngập trời, nhìn thấy nhiều hệ thống thế này làm hắn nhớ tới tình cảnh của Bàn Cổ thế giới hắn năm xưa.

Chu Lão Bản đôi mắt hiện lên thần quang rực rỡ, cách vô số thế giới, chau mày nhìn về phía Bàn Cổ đang đột phá kia.

Ánh mắt lại chuyển sang đám Thời Thần, Dương Mi đầy thương tích.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đồng khí liên chi, chiến lực mỗi người mạnh như vậy, sao mà giống đội hình của Bàn đạo hữu thế nhỉ?

Không trách hắn không nhận ra bọn Bàn Cổ, tuy giao dịch nhiều

lần như vậy, nhưng đám Hỗn Độn Thần Ma Bàn Cổ này luôn dùng phân thân ra mặt, hơn nữa còn chưa từng thể hiện hình dáng thật sự.

Dù là khí tức cũng mỗi lần một khác.

Những Hỗn Độn Ma Thần này rốt cuộc có phải là bọn Bàn đạo hữu không?

Chúa Tể Bình Tâm cùng hai người kia nghi hoặc nhìn Chu Lão Bản, nhìn cũng hai ba năm rồi, sao vẫn không nói lời nào?

Cuối cùng ánh mắt Chu Lão Bản dừng lại trên người Thủy Chi Ma Thần đang không ngừng kích nổ Hỗn Độn Chí Bảo.

Những Hỗn Độn Chí Bảo kia, là hàng lỗi hắn bán từ mấy chục nguyên hội trước.

Khóe miệng Chu Lão Bản hiện lên nụ cười! "Ba vị đạo hữu, còn thỉnh bản thể đến đây một chuyến giúp bọn họ một tay!" ???

Chu Lão Bản nhìn ánh mắt khó hiểu của ba người, giải thích nói: "Vị Bàn đạo hữu đang đột phá kia là một khách hàng của tôi, đối với thực lực của hắn tôi cũng biết một chút, rất mạnh!

Dù không đột phá, bản thể chúng ta cũng rất khó nói là hoàn toàn áp chế được hắn!

Huống chi, hắn còn có ba ngàn Ma Thần làm trợ thủ!" Ba người hiểu rồi, nói cách khác, trận chiến này, bất kể cuối cùng thế nào, phe Hỗn Độn Ma Thần Bàn Cổ tuyệt đối sẽ không ngã xuống!

Hơn nữa Bàn Cổ này còn là người quen của Chu Lão Bản!

Chương 18

Vậy còn phải nghĩ?

Bọn họ hiện tại ra tay giúp đỡ cầm chân hệ thống, đợi Bàn Cổ đột phá thì đó chính là một cái ân tình!

Hồng Mông nhịn không được đầu tiên, sau khi gửi tin cho bản thể, cầm một thanh kiếm Hồng Mông Chí Bảo, lao về phía chiến trường!

Chúa Tể Bình Tâm và Quy Tắc Hồng Quân cũng một bước đạp nhập chiến trường.

Chu Lão Bản sau khi tiết lộ khí tức của mình cho đám Dương Mi, cũng gia nhập chiến trường. "Hai vị đạo hữu, hai cái hệ thống cao cấp này giao cho chúng tôi!" Chu Lão Bản gia nhập chiến trường, tiếp nhận đại địch mà Thời Thần và Dương Mi đang đối chiến!

Hai cái hệ thống cao cấp đỉnh phong! "Gian... khụ khụ, Chu Lão Bản, còn có mấy vị đạo hữu, các người..." Đến giúp đỡ, chúng Ma Thần rất vui mừng, nhìn rõ tu vi bốn người này, Ma Thần còn rất chu đáo muốn để bọn họ đối phó bốn cái hệ thống cao cấp hậu kỳ là được rồi!

Ai ngờ nam tử cao lớn kia vừa mở miệng, Dương Mi suýt chút nữa không nhịn được hét lên hai chữ "Gian Thương", sau đó nén vui mừng, hóa ra là Chu Lão Bản.

Chu Lão Bản uy tín quá, thế mà mang ba đạo hữu đến giúp, sau này không chửi ông là gian thương nữa!

Chỉ là, các ông đối chiến hai cái hệ thống cao cấp đỉnh phong này, có được không đấy? "....." Bốn người Chu Lão Bản có chút cạn lời, bọn họ Thái Cực hậu kỳ không được, đám các người Hỗn Nguyên

Thái Cực tiền kỳ "pha ke" ngắn hạn thì được chắc!

Có phải quá tự tin vào chiến lực Hỗn Độn Ma Thần của mình rồi không! "Các vị đạo hữu yên tâm, chúng tôi chỉ là phân thân, bản thể đang trên đường tới tiếp viện!" Lời này vừa ra, hơn ba mươi Ma Thần Dương Mi, Thời Thần, Luân Hồi trong nháy mắt vây công năm cái hệ thống cao cấp hậu kỳ, còn chia ra mười Ma Thần đi chi viện cho bọn Tinh Thần Ma Thần.

Tâm lớn thật!

Không sợ hắn đột nhiên đâm lén sau lưng sao?

Chu Lão Bản cười khẽ lắc đầu, hắn thích kiểu đạo hữu thẳng tính này!

Chu Lão Bản và Hồng Mông cầm chân một cái hệ thống, Chúa Tể Bình Tâm và Quy Tắc Hồng Quân cũng liên thủ đấu pháp với một cái hệ thống.

Phe Hỗn Độn Ma Thần vốn đang ở thế nghịch phong trong nháy mắt đảo ngược.

Chiếm thế thượng phong!

Loại chiến đấu này, cục diện thường quyết định bởi chiến lực cao cấp nhất!...

Thời gian trôi qua, khoảng cách đến khi Bàn Cổ thành công đột phá chỉ còn vạn năm.

Bản thể bốn người nhóm Chu Lão Bản cũng đã sớm tới chi viện!

Bốn vị tồn tại Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong.

Làm phe Bàn Cổ ưu thế tăng mạnh!

Chỉ là, theo từng năm trôi qua, hệ thống gọi viện binh cũng càng ngày càng nhiều, hiện tại, hệ thống cao cấp đỉnh phong đã có năm cái,

hệ thống cao cấp hậu kỳ hơn ba mươi cái!

Còn trung kỳ và sơ kỳ, thì càng là nhiều đến cả ngàn!

Chiến đấu của hai bên đừng nói lãnh địa Chư Thiên Hải lân cận, dù là lãnh địa thế giới Bong Bóng sát bên cũng bị lan đến.

Vô số đại thế giới vỡ nát, từng đại năng Hỗn Nguyên Vô Cực và Hỗn Nguyên Thái Cực kinh hãi nhìn trận chiến này.

Loại chiến đấu này, ngàn vạn nguyên hội khó gặp một lần!

Dù thế giới nhà mình bị hủy, đám đại năng này cũng không dám thả hai câu dọa nạt.

Hoặc là đầu cũng không ngoảnh lại rời đi, hoặc là trốn thật xa, lẳng lặng chăm chú nhìn trận đại chiến này.

Thuận tiện xem có thể hôi của được không!...

Rắc! "Haizz!" Chu Lão Bản thở dài một hơi, Hồng Mông Chí Bảo trong tay đã gãy.

Làm thương nhân, nhìn thấy bảo vật bực này bị hủy, ngoại trừ đau lòng, vẫn là đau lòng.

Hơn nữa, vũ khí này còn là của hắn!

Nghĩ đến đây, Chu Lão Bản càng thêm đau lòng! "Bàn Cổ sắp đột phá thành công, đám hệ thống này đã có ý rút lui!" Hồng Mông một thân đạo bào tím, sắc mặt băng lãnh vô cùng, ngữ khí tràn ngập sát ý vang vọng chư thiên, đây là đang thị uy với đám hệ thống này, cũng là đang dụ dỗ những kẻ quan chiến trong bóng tối ra tay.

Dù bọn họ hiện tại chỉ có thể bị động phòng thủ, nhưng bại cục của đại quân hệ thống đã định.

Hệ thống mạnh nhất ở các lãnh địa chư thiên lân cận đều ở đây, thời gian vạn năm, hệ thống ở xa hơn là không thể đuổi tới kịp.

Chỉ cần đợi đến khi Bàn Cổ đột phá, ngày tàn của đám hệ thống này sẽ đến.

Nhưng mà, thời gian vạn năm, hệ thống chạy bọn họ cũng không giữ được bao nhiêu.

Nhường ra một phần lợi, để những kẻ quan chiến trong tối ra tay cầm chân nhiều hệ thống hơn.

Đạt thành cục diện cùng thắng!

Chu Lão Bản tự nhiên hiểu ý Hồng Mông, lớn tiếng nói: "Các vị đạo hữu, bại cục của hệ thống đã định, các vị giữ chân được bao nhiêu hệ thống, sau đó kho tàng của đám hệ thống này chúng tôi chỉ lấy ba phần, ta lấy đạo tâm lập lời thề!" Đạo tâm lập thệ!

Bảy thành thu hoạch!

Lời này vừa ra, đại năng trong bóng tối nhao nhao động tâm.

Chiến lực của Bàn Cổ chỉ cần là kẻ lăn lộn ở chư thiên, cơ bản đều biết, chỉ cần đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Dù là tiền kỳ, nghiền ép cùng cấp đỉnh phong cũng nhẹ nhàng.

Hiện tại, nhiều hệ thống ở đây như vậy, bọn họ không cần giết, chỉ cần cầm chân một hai cái, đợi Bàn Cổ rảnh tay ra giết.

Là có thể thu hoạch bảy thành bảo khố của đám hệ thống này.

Đây chính là cám dỗ trăm vạn năm khó gặp. "Chơi luôn!" Một vị đại năng Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ quát to một tiếng, chặn lại một hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Thi triển hết vốn liếng, không cho cái hệ thống này chạy thoát. "Bản tọa cũng tới!" "Hai cái này giao cho ta!" "Cái hệ thống cao cấp đỉnh phong này giao cho chúng ta!" "....." Có người thứ nhất ra tay, sẽ có người thứ hai.

Hệ thống cao cấp đỉnh phong ở mấy lãnh địa chư thiên lân cận này là tồn tại đỉnh cấp, nhưng không đại biểu không ai có thể chống lại bọn chúng.

Hiện tại, năm cái hệ thống cao cấp đỉnh phong, bốn người nhóm Chu Lão Bản mỗi người đối phó một cái, còn lại một cái, bị mười sáu vị đại năng Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ liên thủ cầm chân!

Hơn ba mươi cái hệ thống cao cấp hậu kỳ, cũng đều bị đại năng dòm ngó trong bóng tối từng người ra tay cầm chân.

Không đánh chết, thì là phòng ngự, hệ thống muốn chạy, liền lập tức tấn công!

Trong chốc lát, đám Thời Thần, Dương Mi được giải phóng, không cần phải tử chiến nữa! "Hít hà, đau đau đau đau...!" Dương Mi trên người Hồng Mông Thần Hỏa vẫn đang cháy, nỗi đau thiêu đốt tất cả này, làm Dương Mi khi rảnh rỗi phát ra tiếng kêu thảm!

Bản thể hắn bị đốt chỉ còn lại một thân cây đen kịt.

Chỉ còn lại một tia sinh cơ yếu ớt.

Nguyên thần cũng bị đốt mất quá nửa, đây còn là kết quả do Dương Mi cố ý tập trung phòng hộ lên nguyên thần. "Nhanh nhanh nhanh, chữa thương cho hắn!" Các Ma Thần khác thương thế cũng rất nặng, nhưng đều không thảm như Dương Mi, từng người không lo cho thương thế của mình, luống cuống tay chân chữa thương cho Dương Mi! "Đừng lo thân thể vội, dọn dẹp lửa trên nguyên thần Không Gian Ma Thần trước đi!" "Đúng đúng đúng, Hồng Quân, mau tới chữa thương cho Không Gian Ma Thần!" "Để lại ba Ma Thần là được rồi, những người khác, theo ta đi giúp Tinh Thần Ma Thần!" Thời Thần thấy thương thế Dương Mi ổn định, cũng không khôi phục thương thế của mình, xách hàng nóng lao vào trong trận của Tinh Thần Ma Thần! "Chiến cho sướng tay nào!" Hỗn Độn Ma Viên vứt

cây rìu trong tay đi, lấy ra thiết côn thuận tay của mình.

Đôi mắt ẩn chứa chiến ý vô cùng, đốt cháy bản nguyên lần nữa nâng Chiến Chi Đại Đạo lên cấp độ Hỗn Nguyên Thái Cực.

Thế không thể đỡ lao vào trong đại trận.

Một gậy giáng xuống, bản thể của một hệ thống cao cấp sơ kỳ trong nháy mắt bị đánh tan!

Gào!

Tiếng gầm điên cuồng phát ra từ khóe miệng dữ tợn của Ma Viên, giờ phút này Hỗn Độn Ma Viên rơi vào điên cuồng.

Toàn thân bốc lên ngọn lửa màu đen!

Như ma đầu diệt thế, mỗi một gậy đều kèm theo thần uy vô cùng. "Còn điên hơn cả ta!" La Hầu đang cầm trường thương chọc hệ thống nhìn thấy cảnh này, nhịn không được nói.

Sau đó cũng lao vào trong trận của Tinh Thần Ma Thần, không cam lòng yếu thế lấy ra hai mươi cái cối xay.

Hỗn Độn Chí Bảo, Diệt Thế Ma Bàn!

Đây là trân tàng bao năm của hắn, La Hầu ánh mắt hung ác, nhắm vào ba mươi cái hệ thống đứng gần nhau.

Hủy Diệt Chi Lực bao phủ cả đại trận, mỗi một hệ thống đều cảm giác được nguy cơ tử vong! "Ta chính là Chí Cao Ma Thần xếp hạng trong top 10 đấy!" Ầm ầm ầm!

Hơn hai mươi cái Diệt Thế Ma Bàn, dưới Hủy Diệt Đại Đạo của Hủy Diệt Ma Thần La Hầu, bùng nổ sức mạnh gấp ngàn trăm vạn lần!

Ba mươi cái hệ thống cao cấp sơ kỳ trong nháy mắt một nửa bị nổ banh xác, linh kiện cũng bị nung chảy!

Chỉ để lại Hồng Mông Linh Bảo trong kho riêng của mình.

Những linh bảo này cũng bị nổ cho hư hại ít nhiều!... "Điên rồi, lãng phí nhiều bảo vật như vậy!" Hồng Quân đang chữa thương cho Dương Mi nhịn không được nói.

Diệt Thế Ma Bàn là linh bảo bạn sinh của Hủy Diệt Ma Thần ở đa số thế giới Hồng Hoang, uy lực khó lường.

Đa số hệ thống đều không có thứ này, có cũng đa phần là cấp Hỗn Độn Linh Bảo, La Hầu gom hai mươi cái Diệt Thế Ma Bàn cấp Hỗn Độn Chí Bảo này, ít nhất tốn phí mấy chục cái Hỗn Độn.

Hiện tại đem ra ném hết sạch!

Diệt Thế Ma Bàn trong tay bọn họ chỉ là Hỗn Độn Chí Bảo bình thường, nhưng ở trong tay La Hầu, đó là bảo vật còn dễ dùng hơn cả Hồng Mông Linh Bảo.

Hắn cứ thế mà lãng phí!

Chương 19

"Lão tử vui!" La Hầu hưng phấn tóm lấy một cái hệ thống tàn đến không thể tàn hơn, hai tay dùng sức, xé toạc!

Tiên Thiên Linh Bảo, Linh Căn, Chí Bảo, Hỗn Độn Chí Bảo, Linh Bảo, Tinh huyết Ma Thần, Tinh huyết Bàn Cổ chất thành một ngọn núi lớn, chôn vùi hai chân La Hầu. "Sướng!" La Hầu phát ra âm thanh sảng khoái, một màn tàn nhẫn này, khiến đám hệ thống càng thêm vô tâm ham chiến, điên cuồng suy tính đường chạy trốn!...

Oanh!

Lực Chi Đại Đạo giống như thủy triều đang cuồn cuộn, thế không thể đỡ khuếch tán ra chư thiên vạn giới.

Đại Đạo của các hệ thống và đại năng đang chiến đấu toàn bộ bị Lực Chi Đại Đạo trấn áp, không thể thi triển ra mảy may.

Dù là hệ thống cao cấp đỉnh phong, cũng chỉ có thể dựa vào bản năng bản thể để chiến đấu.

Bàn Cổ mở mắt, bộ dạng trọng thương của đám Ma Thần Thời Thần, Dương Mi xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Tuy đã sớm cảm ứng được, cũng có chuẩn bị tâm lý, nhưng Bàn Cổ vẫn không ức chế được, mang theo nộ khí ngập trời, một bước bước ra khỏi Hỗn Độn thế giới.

Gào!

Thân xác Ma Thần sánh ngang Hỗn Độn thế giới bạo tăng.

Chỉ trong nháy mắt, trên Biển Thế Giới xuất hiện một tôn người khổng lồ không thể nhìn rõ chân dung.

Tùy ý một cái nhấc chân cũng sánh ngang một phương siêu cao thế giới.

Bàn Cổ đưa tay vẫy một cái, Hồng Mông Khai Thiên Phủ trên người La Hầu hóa thành búa lớn, xuất hiện trong tay Bàn Cổ.

Chiến đấu dừng lại, bốn người nhóm Chu Lão Bản cùng các đại năng giúp đỡ ánh mắt hưng phấn đồng thời có chút hoảng hốt, Bàn Cổ với cái thế trận này, sao cảm giác như muốn bổ cả bọn họ thế này!

Hệ thống từng cái bản thể không ngừng chớp nháy, sợ hãi đến cực điểm.

Hỗn Nguyên Thái Cực cảnh Bàn Cổ!

Đây là tồn tại mà đám hệ thống cao cấp bọn chúng không thể trêu chọc.

Trong lịch sử gần vạn cái Hỗn Độn của hệ thống, bọn chúng cũng chỉ tiêu diệt được ba lần loại Bàn Cổ cấp bậc này.

Mỗi lần đều sẽ tổn thất cái giá cực lớn, dù là lần nhẹ nhất, cũng có hơn vạn hệ thống cao cấp ngã xuống. "Hệ thống!" Bàn Cổ thu hồi búa, trong khoảnh khắc vừa rồi hắn thật sự muốn một búa bổ tan nát cái lãnh địa chư thiên hải này.

Nhưng cũng chỉ là khoảnh khắc đó thôi, hắn chưa mất lý trí.

Anh em cũng đang ở bên dưới, hắn mà bổ thật, thì anh em cũng xong đời!

Hơn nữa, có thù với hắn cũng chỉ là hệ thống mà thôi, những đại năng này thì không!

Điều kiện vừa rồi Chu Lão Bản nhờ những đại năng kia giúp đỡ hắn cũng biết.

Tuy là quan hệ lợi ích, nhưng xác thực là đã giúp hắn.

Người khổng lồ tại lãnh địa Biển Thế Giới biến mất, Bàn Cổ hóa thành Đạo thể, sát ý không hề che giấu.

Không thể giết cùng lúc, thì hắn giết từng thằng một!

Cùng lắm là phiền phức chút thôi!

Hệ thống!

Ngày tàn của các ngươi đến rồi!...

Sau khi đột phá lên cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, thực lực của Bàn Cổ đã đạt đến một trình độ không thể tưởng tượng nổi.

Năm cái hệ thống cao cấp đỉnh phong, cứ mỗi búa một bé, búa hạ xuống là xong đời, bất kể hệ thống có bao nhiêu thần thông hay thủ đoạn kinh người đến đâu.

Dưới lưỡi búa kia, tất cả chỉ có một kết cục!

Sau khi năm cái hệ thống mạnh nhất đi bán muối, Bàn Cổ bắt đầu "làm gỏi" hơn ba mươi cái hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Giữa đường gặp mấy cái hệ thống yếu hơn, hắn cũng tiện tay chém chết.

Dù mạnh hay yếu, chẳng kẻ nào khiến Bàn Cổ phải tung ra búa thứ hai! "Mới vừa bước vào cảnh giới này mà thực lực đã vượt xa chúng ta, mấy tên tên là Bàn Cổ đều không nói lý lẽ như vậy sao!" Chu lão bản lắc đầu ngán ngẩm, nhanh tay thu gom xác mấy cái hệ thống cao cấp đỉnh phong trước mắt lại!

Cảnh giới đã đến nước này, theo lý thuyết thì chênh lệch sẽ không quá ảo ma, giống như bọn họ tuy là Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, đối mặt với hậu kỳ có thể nghiền ép, nhưng muốn chém giết thì cũng cần ngàn năm hoặc vạn năm!

Nhưng khổ nỗi trong chư thiên vạn giới lại lòi ra loại quái thai

như Bàn Cổ.

Thực lực của hắn hiện tại đã vượt mức quy định rồi!

Mới tiền kỳ mà một búa chém chết cao cấp đỉnh phong!

Quá vô lý! "Chuyện này giống nhau đến nhường nào!" Hồng Mông ánh mắt hoài niệm, nhớ lại Bàn Cổ ở thế giới của mình, nếu y cũng đột phá thành công, liệu có giống vị Bàn đạo hữu này không.

Giết hệ thống cao cấp như làm thịt chó!

Chúa Tể Bình Tâm và Quy Tắc Hồng Quân lẳng lặng nhìn Bàn Cổ đang đại sát tứ phương.

Bình chướng thế giới của họ trước kia cực kỳ kiên cố, Bàn Cổ bên đó không gặp phải hệ thống, đáng tiếc cuối cùng vẫn thân hóa Hồng Hoang!

Thực ra như vậy cũng coi là kết cục tốt rồi!

Bàn Cổ thế giới họ không được như Bàn Cổ trước mắt, có 3000 Ma Thần đồng khí liên chi.

Nếu bị hệ thống vây công, cuối cùng cũng không tránh khỏi kết cục bị rút máu!

Tiếp theo, Chu lão bản lẽo đẽo theo sau mông Bàn Cổ.

Bàn Cổ chém một cái hệ thống, hắn sẽ nhảy ra, rút ba phần tư lợi nhuận từ cái hệ thống đó.

Là một thương nhân hợp cách, tuy đau lòng, nhưng ranh giới cuối cùng vẫn phải có.

Bảy phần còn lại chia cho đám đại năng đến giúp đỡ này!

Tiện thể hắn làm quen với đám đại năng, tặng mỗi người một bộ rượu Ma Thần, để lại phương thức liên lạc.

Hắn, Chu lão bản, mở một tiệm tạp hóa câu thông Vạn Giới, sau này nhớ ủng hộ nhiều hơn!

Theo chân Bàn Cổ một chuyến, Chu lão bản cười đến mức không khép được mồm!

Lại có thêm hơn năm mươi khách hàng cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Đặc biệt là một vị khách hàng Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ, vì dưới trướng có một thánh địa, sau khi nếm thử rượu Ma Thần, liền vung tay mua luôn một ngàn vạn bộ rượu Ma Thần!

Ngoài ra còn mua thêm một trăm triệu bình rượu Bàn Cổ!

Đây chính là doanh số bán hàng của cả vạn năm trước kia cộng lại!

Đang mải mê chém hệ thống, cây búa trong tay Bàn Cổ bỗng run lên, nhất thời lỡ tay chém bay một nửa cái hệ thống Giảng Đạo gì đó!

Bàn Cổ: "....." Mặt hắn đỏ bừng, cứ như là vì để hệ thống chạy thoát nên mới xấu hổ.

Thực ra trong lòng đang chửi thầm không ngớt: Gian thương!

Đúng là gian thương!

Một bình rượu giá trị bằng một Tiên Thiên Linh Bảo.

Để hắn nhớ xem, lúc hắn bán cho tên gian thương kia, hình như là một giọt Hỗn Độn Châu nguyên dịch.

Hỗn Độn Châu là sơ cấp Hỗn Độn Châu, đại khái to bằng một cái Đại Thiên Thế Giới!

Còn cái bình mà tên gian thương bán?

Chứa được bao nhiêu?

Trăm triệu bình?

Tỷ bình?

Hay là ức vạn bình?

Đổ đầy Ma Thần nguyên dịch, giá nhập của gian thương chỉ tốn một giọt tâm đầu tinh huyết Bàn Cổ đồng cấp!

Hắn ít nhất phải lời ức vạn cái Tiên Thiên Linh Bảo!

Nước đái của hắn đáng giá thế sao?

Nghĩ không thông! .....

Nghĩ không thông thì đếch nghĩ nữa, Bàn Cổ một hơi chém sạch đám hệ thống cao cấp còn lại.

Hơn một ngàn hai trăm cái hệ thống cao cấp.

Trừ năm cái cao cấp đỉnh phong, còn có hơn ba mươi cái cao cấp hậu kỳ, năm trăm cái cao cấp sơ kỳ, trung kỳ đem chia cho đám đại năng đến giúp đỡ.

Đám đại năng này ai nấy đều cười toe toét rời đi.

Bàn Cổ gom bảy trăm cái hệ thống cao cấp trung kỳ, tiền kỳ còn lại, quy về làm của chung cho Hỗn Độn Ma Thần bọn hắn.

Còn đám hệ thống trung cấp, sau khi bị Lực Chi Đại Đạo của hắn áp chế, liền bị các Hỗn Độn Ma Thần thay nhau làm thịt.

Tổng cộng hai vạn ba ngàn cái!

Hiện tại bọn Thời Thần đang nén vết thương để lựa chọn kho báu hệ thống, xem có Ma Thần bản nguyên tương ứng hay không, để khôi phục bản nguyên bị thiêu đốt!

Nhóm bốn người Chu lão bản đi tới bên cạnh Bàn Cổ, giới thiệu Hồng Mông, Chúa Tể Bình Tâm, Quy Tắc Hồng Quân cho hắn.

Sau đó, Bàn Cổ có chút kinh ngạc nhìn Quy Tắc Hồng Quân và Chúa Tể Bình Tâm.

Được rồi, không giống lão Lục Tạo Hóa Ma Thần nhà mình!

Vị này là tập hợp thể quy tắc, bản chất không khác gì Đại Đạo.

Còn vị Chúa Tể Bình Tâm này, về phương diện Luân Hồi Đại Đạo còn thâm ảo hơn cả Luân Hồi Ma Thần.

Cũng phải, tu vi cao hơn Luân Hồi nhiều thế kia, có thể không thâm ảo sao?

Chương 20

Bàn Cổ trịnh trọng cảm ơn mấy người. "Lần này đa tạ Chu lão bản cùng ba vị đạo hữu ra tay tương trợ!

Ta, Bàn Cổ, không biết nói lời hoa mỹ, sau này nếu có việc cần giúp đỡ, trong khả năng cho phép, cứ việc đến tìm ta!" "Bàn đạo hữu khách sáo rồi, cũng chỉ là thu dọn mấy cái hệ thống này một chút thôi!

Không tốn sức gì!" Chu lão bản cùng ba người khách sáo trao đổi liên lạc với Bàn Cổ.

Ngay cả Quy Tắc Hồng Quân mặt lạnh như tiền cũng nở nụ cười.

Lần này không chỉ nhẹ nhàng kiếm được một cái hệ thống cao cấp đỉnh phong mà còn thu hoạch được một cái nhân tình.

Sau khi khách sáo vài câu, Chu lão bản để lại địa chỉ Vạn Giới Phố rồi cùng ba người mang theo lượng lớn xác hệ thống rời đi!

Lãnh địa Thế Giới Hải, chỉ còn lại ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Haizz!

Bàn Cổ thở dài một hơi.

Thế Giới Hải, vốn dĩ có ít nhất trăm tỷ thế giới sừng sững trong biển, một mảnh phồn vinh!

Hiện tại, trên mặt biển phủ đầy một lớp mảnh vỡ thế giới, oán khí, ma khí, quỷ khí... cùng với hủy diệt chi khí không ngừng tản mát.

Cả vùng Thế Giới Hải, trăm tỷ thế giới, toàn bộ vỡ nát!

Hiện tại chỉ còn lại một thế giới duy nhất, là cái Hỗn Độn Thế Giới lủng lỗ chỗ!

Hỗn Độn Thế Giới cũng sắp không trụ nổi nữa, Hỗn Độn chi khí

đã chảy hết ra ngoài.

Thế giới trở nên cực kỳ trong trẻo.

Không còn chút dáng vẻ Hỗn Độn nào.

Sinh linh Hỗn Độn bên trong cũng chết sạch, thi cốt vô tồn! "Lần này, trong Hỗn Độn chỉ còn lại ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!" Hồng Quân bị thương nhẹ nhất, sau khi đơn giản luyện hóa thi thể Tạo Hóa Ma Thần liền đi tới cười khổ nói.

Bàn Cổ trầm mặc không nói, sinh linh Hỗn Độn chết hết, kết quả này bọn hắn đã sớm liệu đến.

Vốn dĩ cũng chẳng cảm thấy gì, dù sao Hỗn Độn to lớn như vậy, vĩnh viễn đều cô tịch, hoang lương!

Nhưng hiện tại, Hỗn Độn Thế Giới chỉ có ba ngàn Ma Thần bọn hắn, Hỗn Độn chi khí cũng mất sạch, trời quang mây tạnh!

Theo lý thì phải phồn vinh hơn, nhưng Hỗn Độn Thế Giới lúc này thật sự không còn một mống sinh linh nào.

Trước kia thỉnh thoảng vài chục vạn năm còn nghe được tiếng sinh linh Hỗn Độn đánh lộn, giờ thì đừng hòng!

Bàn Cổ đưa tay, Hỗn Độn Thế Giới thu nhỏ lại, rơi vào trong tay hắn, các Ma Thần khác thì đứng trên lãnh địa Thế Giới Hải, đang lựa chọn không gian hệ thống.

Di!

Bàn Cổ kinh ngạc thốt lên, một con gà mờ mịt bị hắn xách ra!

Cục tác cục tác! "Hỗn Độn Kê!" Hồng Quân ở bên cạnh nở nụ cười, "Con gà Hỗn Độn này là do ta dùng Tạo Hóa Đại Đạo, dùng một cái sơ cấp Hỗn Độn Thế Giới nặn ra từ mấy chục nguyên hội trước!

Thôn Ma Thần sâu ba mươi vạn mét dưới lòng đất của chúng ta

cũng mất tiêu rồi!

Không ngờ nó vẫn còn sống nhăn răng." "Sau này sẽ nghĩ cách tu bổ Hỗn Độn, hiện tại..." Bàn Cổ ném con gà Hỗn Độn về lại Hỗn Độn Thế Giới, nhìn về phía lãnh địa Thế Giới Hải. "Kiểm kê thu hoạch một chút, thu dọn lại mảnh lãnh địa thế giới này, chúng ta chuyển nhà!" Phải rút thôi!

Nếu không lại có hệ thống mạnh hơn đến thì phiền phức!

Tuy rằng xác suất rất nhỏ! .....

Cuối cùng, Bàn Cổ dọn dẹp lãnh địa Thế Giới Hải một lượt, tất cả mảnh vỡ thế giới hóa thành bản nguyên tinh thuần, dung nhập vào mảnh lãnh địa này.

Có lẽ ức vạn năm sau, nơi đây sẽ trở lại sự phồn vinh của quá khứ.

Khắp nơi đều là thế giới, lấp lánh ánh sáng rực rỡ!

Bàn Cổ dẫn theo các huynh đệ, đóng gói bảy trăm cái hệ thống cao cấp, hai vạn ba ngàn cái hệ thống trung cấp, mang theo Hỗn Độn Thế Giới rách nát rời đi.

Mười vạn năm sau!

Chư thiên, lãnh địa Đa Nguyên Vũ Trụ, trong một cái vũ trụ Hồng Hoang bình thường.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoành hành trong Hỗn Độn, dưới lòng đất sâu trăm vạn mét, Bàn Cổ và các Ma Thần đang tu luyện tại đây. "Hiện nay đã là Hỗn Nguyên Thái Cực chi cảnh, ta đảo muốn xem cái hệ thống nào còn dám rút máu Bàn Cổ ta!" Bàn Cổ mở đôi mắt, cười lớn sảng khoái.

Đột nhiên, phía trên truyền đến âm thanh khiến hắn chán ghét. 【

Đinh, hệ thống khởi động thành công! 】 "Ha ha ha, hệ thống ngươi cuối cùng cũng tới!" 【 Đinh, ban bố nhiệm vụ, quan sát Bàn Cổ hô hấp, thưởng một hũ máu Bàn Cổ! 】 "Máu Bàn Cổ, lại còn là một hũ, phát tài rồi!

A ha ha ha....." .....

Tiếng cười sảng khoái của Bàn Cổ im bặt, tiếng cười truyền đến từ phía trên thật sự là vả mặt chan chát! "Ở đâu cũng không thiếu được lũ hệ thống đáng ghét!" Lãnh địa Đa Nguyên Vũ Trụ này số lượng hệ thống cực ít, hầu như không gặp, cho nên hắn mới dẫn huynh đệ nghỉ ngơi ở đây một lát!

Ai ngờ đâu lại gặp hệ thống nữa rồi!

Bàn Cổ mang theo vẻ khó chịu nhìn lên phía trên, một gã khổng lồ đang ngồi xếp bằng trên Thanh Liên tu luyện, trên đầu gối đặt một cây búa!

Đây là Bàn Cổ của thế giới này, lúc hắn dẫn bọn Dương Mi, Hồng Quân vào thế giới này là len lén đi vào!

Trừ hắn ra, thương thế của ba ngàn Ma Thần đều rất nghiêm trọng, cho nên lúc bọn hắn vào đây cực kỳ cẩn thận, không kinh động một sinh linh nào, tránh gây ra biến cố!

Không ngờ hiện tại lại lòi ra một cái hệ thống trung cấp, nhìn dáng vẻ thì hình như là mới nâng cấp lên trung cấp.

Bàn Cổ xách búa lên.

Phía trên, cách gã khổng lồ đang tu luyện không xa, một con ba ba đang vươn cái đầu rùa ra, hai mắt ti hí đảo lia lịa, dường như muốn nhìn rõ từng bộ phận của gã khổng lồ này.

Hồi lâu sau, gã khổng lồ mở mắt nhìn về phía con ba ba này, giọng ồm ồm nói: "Đạo hữu vì sao cứ nhìn chằm chằm ngô?" "....." Con ba

ba này rõ ràng có chút hoảng loạn, lúc này, hệ thống của hắn vang lên. 【 Mời ký chủ nhận Bàn Cổ làm huynh trưởng, thưởng một viên Hỗn Độn Châu! 】 Hỗn Độn Châu!

Mắt con ba ba kia lập tức trợn tròn, kích động trong lòng lấn át cả sự hoảng sợ, không chút suy nghĩ, trực tiếp lao vào chân gã khổng lồ, gào khóc thảm thiết! "Đại ca, ta là Quy Quy đây!" "??" "Đại ca, huynh không nhận ra đệ sao!

Hu hu hu....." "??" Gã khổng lồ mặt ngơ ngác, nhưng đột nhiên trong đầu thắt lại, dường như lúc Hỗn Độn Thanh Liên đang thai nghén hắn đã làm rơi một hạt sen, vì lúc đó ý thức hắn chưa hoàn thiện nên quên mất, cho nên, đây là đệ đệ của hắn a!

Nhìn về phía con ba ba này ánh mắt cũng nhu hòa hẳn đi. "Là đệ đệ a, là lỗi của đại ca, là đại ca không tốt!

Tu luyện đến hồ đồ rồi!" .....

Dưới lòng đất trăm vạn mét, Bàn Cổ che chắn âm thanh phía trên, mắt không thấy tâm không phiền!

Cái hệ thống này thực lực chẳng ra sao, nhưng thủ đoạn thì bẩn thỉu thật, nó không hề thêm ký ức gì cho 'Bàn Cổ' thế giới này, chỉ là dùng chút ám thị...

Hỗn Độn Thanh Liên rơi hạt sen!

Ha ha, hạt sen mọc ra không ai thu, lớn đến cực hạn tự nhiên rơi rụng chẳng phải rất bình thường sao?

Bỏ đi bỏ đi!

Bàn Cổ lắc mạnh đầu, lôi ra một đống hệ thống, bắt đầu lựa từng cái!

Những cái này đều là hệ thống từ mười vạn năm trước, sau khi ba

ngàn Ma Thần bọn hắn thu thập lại, chỉ lựa một hai ngàn cái, tìm được bảo vật chữa thương tu bổ bản nguyên xong là lập tức đi di bổ bản nguyên bị thiêu đốt.

Cho nên hiện tại còn hơn hai vạn cái hệ thống chưa mở.

Trong đó bảy trăm hệ thống cao cấp còn ba trăm cái chưa mở.

Rắc rắc!

Bàn Cổ thọc tay vào không gian hệ thống này lục lọi một hồi, sau lưng rất nhanh chất thành một ngọn núi nhỏ: Búa, hoa sen, hạt châu, cối xay, sách lớn...

Từng bình từng bình máu Hỗn Độn Ma Thần, từng khúc từng khúc thân thể Ma Thần...

Loảng xoảng!

Bàn Cổ cầm một cái hệ thống trung cấp trong tay lắc lắc hai cái, phát hiện không có đồ liền ném sang một bên, tiếp tục bắt đầu đào cái hệ thống tiếp theo! .....

Vạn năm thời gian trôi qua, Bàn Cổ trong vạn năm này không tu luyện, trừ việc cách một khoảng thời gian lại xem xét tình huống của bọn Thời Thần, Dương Mi, thì việc thường ngày chính là "mở hộp" hệ thống.

Và xem cái tên xuyên việt giả "đầu rùa" phía trên gây sự.

Tên xuyên việt giả ba ba kia tên là Vương Bá, mang theo một cái hệ thống Quan Sát trung cấp sơ kỳ.

Làm đệ đệ của Bàn Cổ phương thế giới này.

Cậy có Bàn Cổ làm chỗ dựa, hắn ta lộng hành điên cuồng!

Hôm nay trói Không Gian Ma Thần lại để quan sát, ngày mai lại bắt Thời Gian Ma Thần làm ghế ngồi!

Điên cuồng quan sát cự ly gần đám Hỗn Độn Ma Thần này, nhận được một đống phần thưởng từ hệ thống!

Vạn năm thời gian, tu vi từ con số không lên đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, khiến cho ông anh trai hờ của hắn nhìn mà kinh hãi không thôi, gặp Ma Thần nào cũng khoe: "Đệ của ta có tư chất Vô Cực!" Cái vẻ mặt kiêu ngạo đó, khiến Bàn Cổ dưới lòng đất nhìn mà ngứa mắt.

Rộp!

Hồng Quân bỏ trái Hồng Mông Linh Quả vào miệng nhai, lau khóe miệng, nói: "Lão đại, tên xuyên việt giả này thú vị thật đấy!" Rộp!

Chương 21

Bàn Cổ nuốt xuống Hồng Mông Linh Quả trong miệng, liếc nhìn Hồng Quân, vung tay lên.

Một bức màn hình xuất hiện, chính là cảnh tượng Vương Bá đang vung móng rùa trêu chọc một con giun đất! "Quả thực rất thú vị!" Hồng Quân: "....." Hồng Quân của thế giới này không phải Tạo Hóa Ma Thần, cũng không phải Tiên Đạo Ma Thần, mà là một sinh linh Hỗn Độn bình thường.

Cũng chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên, bị tên xuyên việt giả Vương Bá này trêu đùa chẳng phải rất bình thường sao? "Thương thế của lão Thất chưa khỏi, ta đi giúp hắn đây!" Hồng Quân nói xong liền rời đi! "Không xem nữa!" Bàn Cổ tắt màn hình, tiếp tục "xé tem" hệ thống.

Qua vài ngàn năm, thương thế của các Ma Thần lục tục khôi phục.

Từng người bắt đầu giúp đỡ chọn lựa hệ thống, chỉnh lý thu hoạch!

Mười vạn năm sau, ba ngàn Ma Thần toàn bộ khôi phục. "Lão đại, lần này thu hoạch cực lớn!" Dương Mi nói, Bàn Cổ và các Ma Thần khác im lặng lắng nghe. "Trừ bảo vật dùng để chữa thương cho huynh đệ, về phương diện thân thể Hỗn Độn Ma Thần, sau khi ta chỉnh lý, ghép lại, Hỗn Nguyên Vô Cực toàn bộ (full set) tổng cộng có một bộ.

Sau đó là tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần Hỗn Nguyên Thái Cực, tim Bàn Cổ nửa trái, tinh huyết bản nguyên một đoàn, nguyên thần bản nguyên năm đoàn.

Tinh huyết ba vạn giọt, ngọc tủy một vạn giọt...

Sau đó là thân thể Không Gian Ma Thần...

Thực vật thì có Hồng Mông Linh Căn năm cây, Hỗn Độn Linh Căn ba mươi cây, sơ cấp không tính!

Hồng Mông Chí Bảo hư hại có một cái, Hồng Mông Linh Bảo còn nguyên vẹn có ba trăm cái, rách nát có năm trăm cái.

Hỗn Độn Chí Bảo năm vạn cái!

Hỗn Độn Linh Bảo một trăm ba mươi vạn cái!

Tiên Thiên Chí Bảo quá nhiều, không tính!

Còn phát hiện bảy Hỗn Độn Ma Thần bị cầm tù, đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, trong đó, lại có một kẻ không phải là Bàn Cổ!" Cuối cùng, Bàn Cổ thu lại tim và thân thể Bàn Cổ thuộc về hắn.

Nhìn thoáng qua bảy Hỗn Độn Ma Thần bị cầm tù, bọn họ đã bị hệ thống rút thành dạng da bọc xương.

Ít nhất bị rút cả triệu năm!

Ý thức đã không còn, chỉ có thân thể còn sống!

Thảm không nỡ nhìn, Bàn Cổ cảm thương cho đồng loại, cuối cùng phóng một ngọn lửa thiêu rụi! "Các ngươi giải thoát rồi!" Bàn Cổ cảm thán!

Sau đó lấy mười kiện Hồng Mông Linh Bảo, còn có cái Hồng Mông Chí Bảo rách nát kia.

Cộng thêm một vạn viên Hỗn Độn Châu!

Phần còn lại để Dương Mi bọn họ phân phát cho các Ma Thần khác!

Bàn Cổ thì tiến vào thế giới Hỗn Độn Thanh Liên cấp Hồng Mông được dựng tạm thời.

Kiểm kê lại xem hiện tại có bao nhiêu gia tài! .....

Bàn Cổ hiện tại có một trái rưỡi tim Bàn Cổ đồng cấp.

Tinh huyết bản nguyên một đoàn, nguyên thần bản nguyên năm đoàn.

Tinh huyết đồng cấp ba vạn giọt, ngọc tủy một vạn giọt.

Một cỗ thân thể Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Còn máu Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, đã đổ đầy một cái Hồng Mông Châu.

Bàn Cổ cúi đầu, Hỗn Độn Thế Giới rách nát xuất hiện trong tay hắn.

Thế giới này hiện tại đối với hắn mà nói là quá nhỏ, nếu triển khai thân thể Hỗn Độn Ma Thần, đạp một chân vào là có thể làm thế giới này nổ tung! "Phải nghĩ cách tu phục nó!" Bàn Cổ thu lại Hỗn Độn Thế Giới rách nát, lẩm bẩm.

Bất quá muốn tu phục thì hơi khó, phải tìm được một thế giới Hồng Hoang đồng cấp đang ở thời kỳ Hỗn Độn mới được.

Giống như cái thế giới Hồng Hoang bình thường trước mắt này, kém xa lắc, một trăm cái cũng không đủ!

Chỉ là thế giới Hồng Hoang đồng cấp, cũng chính là thế giới Hồng Hoang cao cấp, bên trong ba ngàn Ma Thần đại đa số đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, đám này không đáng lo, nhưng Đại Đạo thì không dễ chọc!

Tham khảo Đại Đạo thế giới bọn hắn, tùy tiện chế tạo ra cái nhãn cầu cũng có sức mạnh Hỗn Nguyên Thái Cực tiền kỳ.

Hơn nữa có thể phát ra gần như vô tận Đại Đạo Thần Lôi!

Một cái Đại Đạo của Hồng Hoang cao đẳng, sức mạnh đủ để uy

hiếp đến hắn!

Vạn nhất liều mạng, hắn nói không chừng sẽ lật xe! "Ta vẫn nên hỏi thử Đại Đạo nhà mình xem có cách nào không đã!" Tâm thần Bàn Cổ khẽ động, một con mắt trắng dã xuất hiện trong tay hắn.

Lấp lánh phát sáng, sức mạnh huyền chi hựu huyền ngưng tụ thành một mũi tên, từ từ biến mất, dưới sự cảm nhận của Bàn Cổ, chuyển động quỷ dị hướng về phía chư thiên.

Cho đến khi Bàn Cổ hoàn toàn không cảm nhận được sự tồn tại của luồng sức mạnh này. "Ta đều đột phá rồi mà vẫn không hiểu nổi sức mạnh của Đại Đạo!" Bàn Cổ chậm rãi lắc đầu.

Đại Đạo hiện tại thực lực thế nào hắn cũng không biết, dù sao cả trăm cái Hỗn Độn chưa gặp mặt rồi!

Cái nhãn cầu này là phương thức liên lạc Đại Đạo để lại, hắn truyền tin tức Hỗn Độn Thế Giới bị vỡ và hắn đột phá cho Đại Đạo đang ở nơi nào đó không biết.

Hy vọng lão già đó cho chút kiến nghị, cái Hỗn Độn Thế Giới này tốt xấu gì cũng là thế giới của ngươi, cứ thế mặc kệ không hỏi, đi một cái là đi cả trăm cái Hỗn Độn.

Thật sự là quá vô trách nhiệm!

Bàn Cổ trịnh trọng thu lại nhãn cầu, nhìn về phía một trái rưỡi tim Bàn Cổ, cùng với ba vạn giọt tinh huyết, một vạn giọt ngọc tủy.

Còn thân thể và máu cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, đã không còn hiệu quả quá lớn.

Sau khi suy nghĩ, hắn thu lại máu và thân thể Bàn Cổ không dùng tới.

Cuối cùng là một đoàn tinh huyết bản nguyên và năm đoàn nguyên

thần bản nguyên.

Nguyên thần của hắn vẫn tốt, nguyên thần bản nguyên cũng không dùng tới.

Còn đoàn tinh huyết bản nguyên này.

Bàn Cổ lâm vào trầm tư.

Tinh huyết bản nguyên, gia tăng bồi dưỡng, có thể tạo ra một Tổ Vu!

Chính là loại tinh huyết mà Bàn Cổ ở các thế giới khác dùng để hóa thành Tổ Vu.

Tiềm lực rất cao, đoàn tinh huyết bản nguyên này là cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Thật sự muốn hóa hình Tổ Vu, có thể dễ dàng trưởng thành đến Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, không chút trở ngại.

Đột phá đến Hỗn Nguyên Thái Cực cũng không phải là không thể, chỉ là chiến lực sẽ trở về bình phàm.

Cũng chỉ mạnh hơn đẳng cấp bình thường một chút.

Căn bản không so được với loại chiến lực khoa trương như Hỗn Độn Thần Ma! "Bồi dưỡng một cái hậu duệ?" Hắn luyện hóa cái tinh huyết bản nguyên này tác dụng cũng không lớn, cũng chỉ xêm xêm hiệu quả của một vạn giọt tinh huyết Bàn Cổ!

Chi bằng làm một cái hậu duệ!

Thôi, đợi lúc mở Hồng Hoang rồi hãy tính!

Bàn Cổ chưa từ bỏ ý định mở Hồng Hoang, đặc biệt là sau khi Hỗn Độn Thế Giới vỡ nát, chỉ còn lại ba ngàn Ma Thần.

Nếu không tạo ra chút sinh linh, Hỗn Độn thật sự một chút sinh cơ

cũng không còn!

Thu lại đoàn tinh huyết bản nguyên và nguyên thần bản nguyên này, sau đó nhìn về phía một trái rưỡi tim Bàn Cổ này.

Tim mà còn có nửa trái, bọn hệ thống này đúng là quá đáng!

Khẳng định là hợp sức vây công Bàn Cổ vừa đột phá, cuối cùng chia chác.

Bởi vì một trái rưỡi tim này đều là cấp bậc mới nhập Hỗn Nguyên Thái Cực.

Nửa trái hiệu quả cũng không tốt, thu lại!

Cuối cùng chỉ còn lại một trái tim Bàn Cổ, ba vạn giọt tinh huyết, một vạn giọt ngọc tủy.

Tu luyện!

Ngồi xếp bằng, bắt đầu luyện hóa những thứ này. .....

Mười vạn năm sau, Bàn Cổ tỉnh lại từ trong tu luyện, tinh huyết, ngọc tủy, tim toàn bộ bị luyện hóa.

Thực lực miễn cưỡng tăng lên một chút!

Bàn Cổ lấy ra ba món Hồng Mông Linh Bảo, đây là Bàn Cổ Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp, còn có Hỗn Độn Thanh Liên.

Pháp bảo cộng sinh ban đầu của hắn.

Bàn Cổ lại lấy ra mười món Hồng Mông Linh Bảo, còn có một món Hồng Mông Chí Bảo bị vỡ.

Những bảo vật này cũng là Bàn Cổ Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp, còn có Hỗn Độn Châu (Hồng Mông Châu).

Khác biệt là, những bảo vật này là do hệ thống chế tạo ra.

Dùng không thuận tay!

Bàn Cổ giữ lại một viên Hồng Mông Châu.

Mười món bảo vật còn lại đập nát, thao túng ba linh bảo của mình thôn phệ những mảnh vỡ này!

Chương 22

Cả quá trình, kéo dài ròng rã ba mươi vạn năm!

Búa của hắn thành công trở thành Hồng Mông Chí Bảo.

Còn Thanh Liên và Ngọc Điệp, vẫn là Hồng Mông Linh Bảo, chỉ là uy năng tăng cường thôi! "Lão đại, xuất quan rồi!" Thủy Chi Ma Thần chạy tới, nói: "Vạn năm trước ta đi giao dịch với Chu lão bản, rượu Bàn Cổ sắp đứt hàng, hắn giục gấp lắm!" "Ta hiện tại đã là Hỗn Nguyên Thái Cực chi cảnh, nguyên dịch chế tạo ra hắn có kham nổi cái giá đó không?" Bàn Cổ ngạo khí ngẩng đầu nói. "Chu lão bản cũng biết điểm này, cho nên ra giá mười giọt tinh huyết đồng cấp!

Một nguyên hội tiến vào một Đại Thiên Thế Giới lượng là đủ rồi!" .....

Hú hú hú!

Bàn Cổ huýt sáo, vẻ mặt đầy thư sướng.

Trăm năm sau, một vạn viên Hỗn Độn Châu cấp Tiên Thiên Chí Bảo bị Bàn Cổ dùng cả trăm loại pháp lực bao bọc, ném cho Thời Thần.

Thời Thần: "....." Không có lĩnh vực thời gian nguyên bản, hiện tại muốn lên men, thì cần hắn đích thân thi pháp cho đống nguyên dịch này.

Hắn đường đường là Thời Gian Ma Thần, kẻ mạnh nhất dưới trướng Bàn Cổ!

Ngày thường bị coi như cái đồng hồ bấm giờ thì thôi đi, giờ còn phải đi nấu rượu?

Lúc này, Dương Mi chạy chậm tới, ném cho Thời Thần trăm viên

Hỗn Độn Châu.

Vỗ vỗ vai hắn, khích lệ nói: "Cố lên!" Thời Thần: ￥#%$￥￥$...!! ※ ..... "Đại Đạo ở trên, ngô nãi Bàn Cổ, nay hữu cảm muốn khai tịch thiên địa!" Một vị đại kình (người khổng lồ) thân cao ức vạn trượng đứng trong Hỗn Độn, ánh mắt kiên định.

Trong tay Bàn Cổ Phủ súc thế chờ phát động! "Đại ca!" Ở dưới chân hắn, con rùa dài ngàn vạn trượng phát ra tiếng hét không dám tin. "Huynh không phải đã hứa với đệ không khai thiên rồi sao?" "Ngô đệ, đệ không cảm thấy Hỗn Độn này thực sự quá vô vị sao?" Đại kình khẽ cười, tóm lấy con rùa này đặt ở sau lưng mình. "Đây là sứ mệnh của ta, không cần bi thương!" "Trận chiến tiếp theo hãy nhìn cho kỹ, đây có thể là lần cuối cùng vi huynh dạy đệ!" "Ba ngàn Ma Thần, mau tới làm dưỡng liệu cho ngô khai tịch thế giới!" "Thảo, cuồng thế!" "Ngọa tào!

Bàn Cổ, ngươi lên cơn điên gì thế!" "Ngươi bảo ta đi là ta đi à?

Lão tử còn chưa sống đủ đâu!" "....." .....

Dưới lòng đất, Bàn Cổ, Thời Thần và các Ma Thần có chút cổ quái nhìn trận đại chiến này.

Hỗn Độn Ma Thần thế giới này rõ ràng bị tên xuyên việt giả kia dạy hư rồi!

Mở mồm ra không phải là "ngọa tào" thì là "ngã kháo"!

Rõ ràng là đại chiến tàn khốc, thêm mấy cái ngữ khí này vào, cảm giác nhẹ nhàng đi bao nhiêu!

Chỉ là không ngờ, Bàn Cổ thế giới này đã biết kết cục của mình, rõ ràng có thể tránh đi, lại vẫn lựa chọn khai tịch Hồng Hoang!

Sứ mệnh sao? ..... "Bàn Cổ, đi chết đi!" "Giết!" .....

Chiến đấu trong Hỗn Độn vẫn đang tiếp tục, từng vị Hỗn Độn Thần Ma trước sau nối tiếp lao về phía gã khổng lồ.

Gã khổng lồ đứng tại chỗ, dưới chân là một con rùa lớn, cứ một búa là một em Hỗn Độn Ma Thần.

Ngắn ngủi trăm năm, mặt đất máu chảy thành sông, rùa lớn há cái miệng khổng lồ nuốt trời.

Máu huyết của ba ngàn Ma Thần liên tục không ngừng bị thôn phệ, ẩn chứa huyết khí và năng lượng của Hỗn Độn Ma Thần.

Vương Bá cảm giác giờ phút này thân thể sắp nổ tung rồi!

Căn bản chịu không nổi!

Trong lòng điên cuồng gào thét: 'Hệ thống, mau giúp đỡ a!' 【Đinh, năng lượng quá mức khổng lồ, hệ thống khởi động hình thức khẩn cấp, tạm thời tiếp quản thân thể ký chủ!】 Khoảnh khắc tiếp theo, thân thể sắp nổ tung của Vương Bá dừng lại, trừ cái miệng há to hơn!

Ở chỗ nguyên thần Vương Bá, hệ thống Quan Sát điên cuồng thu thập máu huyết ba ngàn Ma Thần.

Đầu tư lâu như vậy, đến lúc thu hoạch rồi!

Đánh lẻ đúng là sướng, đồ đạt được đều là của mình!

Thu!

Thu!

Thu!

Thu thu!

Phát tài rồi!

Trong Hỗn Độn, con rùa dưới chân gã khổng lồ đã không thỏa mãn

với việc chỉ nuốt máu nữa!

Một ngụm cắn về phía Hỗn Độn Ma Thần đã chết bên cạnh.

Trong nháy mắt một tảng lớn huyết nhục bị nuốt vào trong bụng.

Gã khổng lồ đang chém giết Hỗn Độn Ma Thần thấy thế, muốn ngăn cản, thân thể mấy Ma Thần này đều là hắn dùng để khai tịch thế giới!

Nhưng đột nhiên trong đầu xuất hiện một ý nghĩ: Đệ đệ sau này không còn hắn che chở nữa, nhân cơ hội này tăng cường căn cơ cho nó, ngô cũng yên tâm!

Hơn nữa, một Ma Thần bị cắn một miếng, cũng sẽ không có trở ngại gì lớn!

Thế là, tốc độ chém Hỗn Độn Ma Thần của gã khổng lồ chậm lại, chém Ma Thần còn thừa một hơi thở, còn đích thân đưa thân thể đến bên cạnh rùa lớn, đợi rùa lớn cắn một miếng tắt thở xong mới ném sang một bên!

Thật sự là đút tận mồm rùa! 'Gát gát' loạn sát!

Hệ thống Quan Sát đang tiếp quản thân thể Vương Bá đắc ý không thôi, quay lại đoạn video này!

Đợi sau này sửa đổi một chút, lúc chém gió về trải nghiệm của mình với hậu bối, có thể kiêu ngạo nói: 'Ông đây cũng từng hợp tác với Bàn Cổ.

Năm đó ta và Bàn Cổ đại chiến ba ngàn Ma Thần, hai người tổ hợp hoàn mỹ không tì vết, đó là chém giết loạn xạ!' Bảo bối cất kỹ đoạn video này, hệ thống Quan Sát tiếp tục thôn phệ huyết nhục ba ngàn Ma Thần! .....

Dưới lòng đất, đám Ma Thần Bàn Cổ không ra tay xử lý cái hệ

thống này.

Đều đang xem trận đại chiến!

Tuy rằng yếu, nhưng đây là đại chiến Khai Thiên chân chính, chân thực hơn bọn hắn diễn nhiều.

Học hỏi nhiều chút, sau này diễn tập đại chiến Khai Thiên sẽ thông thạo hơn!

Một lần xem này chính là vạn năm.

Chiến đấu phía trên cũng kết thúc!

Có thân thể ba ngàn Ma Thần, gã khổng lồ rống to một tiếng, búa bổ ra, Hỗn Độn vỡ nát.

Thiên địa xuất hiện, thi thể ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bị ném vào, hóa thành sơn xuyên hà lưu.

Nhưng thiên địa lại đang từ từ khép lại.

Gã khổng lồ vuốt ve rùa lớn, nói: "Ngô đệ, ngô đi đây!

Thế giới khai tịch ngô không nhìn thấy được, sau này vẫn là đệ thay ngô ngắm nhìn đi!" Nói xong, gã khổng lồ chân đạp đại địa, hai tay chống trời, thân thể tăng vọt, khoảng cách giữa trời và đất không ngừng kéo ra!

Rùa lớn cứ như vậy ngơ ngác nhìn, hai mắt ứa ra nước mắt trong suốt, khoảnh khắc tiếp theo, nó chìm vào giấc ngủ say! 【 Đinh, do khởi động hình thức khẩn cấp, hệ thống sắp tiêu hủy, chúc ký chủ tương lai thuận buồm xuôi gió! 】 Cũng mặc kệ Vương Bá có nghe thấy hay không, hệ thống Quan Sát giải trừ trói định.

Thu thập tất cả gia sản, bám vào trên mai rùa của Vương Bá, qua hồi lâu, gã khổng lồ chống trời không còn sinh cơ, đang từ từ ngã xuống.

Hệ thống Quan Sát ôm cái kim tiêm vội vàng lao lên, đến chỗ tim gã khổng lồ, cầm kim tiêm lớn cắm phập vào.

Máu huyết liên tục không ngừng bị hệ thống Quan Sát thu vào không gian.

Hệ thống Quan Sát cơ bản là hỏa lực toàn khai, cẩn thận né tránh Đại Đạo trong bóng tối đồng thời, điên cuồng rút máu, thuận tiện xé xuống huyết nhục của gã khổng lồ.

Vội vàng thi triển thủ đoạn bảo tồn những huyết nhục này.

Nhanh chút, nhanh chút nữa!

Hệ thống Quan Sát tràn trề hăng hái, lúc này không thể lười biếng, có thể lấy bao nhiêu thì lấy, cái tên Bàn Cổ này đã chết, thời gian lâu sẽ bị thiu!

Nghĩ đến đây, hệ thống Quan Sát đấm vào chỗ tim gã khổng lồ, để dòng máu bên trong hoạt động trở lại. .....

Ta đau lòng!

Bàn Cổ ôm ngực mình, cảnh tượng này nhìn khó chịu quá! "Đợi cái hệ thống này đi xong, chúng ta bám theo, xem nó có đồng bọn hay không!" Bàn Cổ nói với bọn Thời Thần bên cạnh.

Hiện nay thương thế của ba ngàn Ma Thần đã hoàn toàn khôi phục, nên đi ra ngoài tìm nơi an thân!

Hỗn Độn Thế Giới rách nát của bọn hắn còn đang chờ đi tu phục đây!

Bất quá, trước đó phải làm thịt một cái hệ thống để trợ hứng! .....

Rầm!

Thân thể gã khổng lồ ngã xuống!

Toàn thân đang xảy ra biến hóa kinh người, cùng với ba ngàn Ma Thần thân hóa vạn vật!

Hệ thống Quan Sát thu kim tiêm lại liền chạy, bình chướng thế giới này trước mặt nó không chịu nổi một kích, một lát sau liền dùi ra một cái lỗ lớn.

Chương 23

Chạy thoát ra ngoài!

Đợi sau khi nó ra ngoài, mặt đất chấn động.

Bọn Bàn Cổ, Thời Thần chui lên từ trong đất.

Giữa không trung Đại Đạo Chi Nhãn hiện thân, Đại Đạo Thần Lôi Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong đang ngưng tụ.

Bàn Cổ nhíu mày, lười tranh đấu với cái Đại Đạo này, thôi động Hồng Mông Châu.

Đại Đạo khoảnh khắc tiếp theo liền không cảm nhận được ba ngàn Ma Thần.

Bắt đầu ngưng tụ vô lượng công đức, phân phát cho sinh linh đang thai nghén! "Cái hệ thống này cũng không quá đáng lắm!" Hồng Quân nhìn về một vùng biển, phía dưới một con rùa lớn đang ngủ say, căn nguyên đang xảy ra lột xác!

Khẽ cười nói.

Lời của hắn khiến chúng Ma Thần theo bản năng gật gật đầu.

Cái hệ thống này tối thiểu không phải lợi dụng ký chủ xong là giết, nó còn để lại cho tên xuyên việt giả này không ít chỗ tốt!

Tên xuyên việt giả này là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, với cái căn nguyên phổ thông kia của hắn, đây đã là cực hạn rồi!

Nhưng mà sau khi cắn ba ngàn Ma Thần, tuy rằng chín thành chín đều bị hệ thống thu lấy, nhưng hắn vẫn nuốt được một chút.

Cái hệ thống kia trước khi đi, còn chu đáo giúp hắn luyện hóa huyết nhục mấy Ma Thần này.

Hiện tại, hắn thật sự có căn nguyên thành tựu Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên!

Thế giới này, trừ Đại Đạo, hắn mạnh nhất!

Bàn Cổ gật đầu xong rồi lắc mạnh đầu, cái gì mà không quá đáng lắm, còn không phải là rút máu Bàn Cổ sao!

Cũng chẳng thèm nhìn thiên địa mới hình thành này, nhìn về phía bình chướng thế giới. "Đuổi theo!" .....

Lãnh địa Đa Nguyên Vũ Trụ, vũ trụ song song cái này nối tiếp cái kia, hệ thống Quan Sát vừa bước ra khỏi vũ trụ Hồng Hoang.

Một đầu lao vào vũ trụ song song bên cạnh.

Vũ trụ này hào nhoáng mà không thực, hư hư ảo ảo!

Căn bản không giống một thế giới chân chính!

Nhưng lại thực sự có sinh linh sinh tồn, đây là một vũ trụ Hồng Hoang đang tiến bộ hướng tới thế giới chân chính.

Hệ thống Quan Sát không trói định ký chủ, tùy ý tìm một ngọn núi, trốn vào trong bắt đầu tinh luyện tinh huyết.

Thu hoạch nhiều máu Hỗn Độn Ma Thần như vậy, nó phải mau chóng tinh luyện!

Đột nhiên, một bàn tay lớn từ trên trời giáng xuống, bao gồm cả nó lẫn ngọn núi nhỏ này đều hóa thành một cái hố to!

Ngoài vũ trụ Bàn Cổ thu hồi bàn tay, có thêm hai viên Hỗn Độn Châu và một cái Khai Thiên Phủ.

Bàn Cổ liếc mắt một cái, cấp Hỗn Độn Chí Bảo, tùy ý thu lại.

Còn tưởng cái hệ thống này có thể chạy đến chỗ nào tốt hơn, hoặc là đi tìm hệ thống khác tán gẫu.

Bọn hắn cũng dễ có chút thu hoạch, kết quả lại chạy đến cái xó xỉnh này.

Uổng công mong chờ!

Thôi, đi tìm nơi an nghỉ thôi! .....

Ba mươi vạn năm sau, Bàn Cổ cuối cùng cũng tìm được một địa điểm thích hợp trong chư thiên.

Một mảnh lãnh địa thế giới này, mỗi một thế giới đều lấp lánh ánh sáng rực rỡ, không hề che đậy, không giống thế giới ở các lãnh địa thế giới khác, hóa thành một vật thể như tinh tú, hạt cát, vỏ sò, chiếc lá!

Trong sự vật nhỏ bé ẩn chứa thế giới to lớn!

Mảnh lãnh địa này mỗi một thế giới cứ như vậy quang minh chính đại bày ra trong chư thiên.

Bất quá, bình chướng của những thế giới này cứng rắn vô cùng.

Giống như thế giới trước mắt này, Bàn Cổ dùng hình thái Đạo Thể đứng ngoài bình chướng thế giới này.

Đây chỉ là một đại thế giới bình thường!

Chiến lực mạnh nhất bên trong, ý chí thế giới cũng chỉ miễn cưỡng đạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng mà, bình chướng thế giới lại mạnh đến mức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng không vào được.

Ngay cả Hỗn Nguyên Vô Cực, cũng cần tiêu tốn lượng lớn thời gian!

Mà thế giới như vậy, ở đây nhiều vô số kể!

Ở đây cũng có hệ thống, nhưng rất ít, bởi vì bình chướng thế giới ở đây quá kiên cố!

Giống như cái đại thế giới này, bên trong mạnh nhất cũng chỉ mới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn vào lại cần cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.

Nhưng mà, Hỗn Nguyên Vô Cực rảnh rỗi vào cái nơi cằn cỗi này làm gì?

Tốn sức mà kiếm được ít, cho nên hệ thống lười đến!

Đến đây đều là mấy kẻ muốn nhặt nhạnh, hoặc là hệ thống có thủ đoạn cực cao.

Hơn nữa, cao thủ ở mảnh lãnh địa thế giới này cực ít.

Bởi vì đều còn bị kẹt trong thế giới của mình không ra được, chưa từng hiểu biết chư thiên là cái thứ gì!

Cho nên, hắn an gia ở đây rất thích hợp! "Làm việc!" Bàn Cổ xuyên qua khe hở của những thế giới này, tốc độ rất chậm, sợ lỡ tay chọc thủng mấy cái thế giới này, bay khoảng ngàn năm.

Tiện tay làm thịt mấy cái hệ thống!

Hệ thống cao cấp, hệ thống ở đây cơ bản đều là hệ thống cao cấp.

Bất quá ở trước mặt hắn, đó là dê béo chờ làm thịt!

Cuối cùng, một đám Ma Thần đi tới một nơi tương đối trống trải.

Đây là khoảng đất trống ở giữa sau khi bảy cái đại thế giới vây thành vòng tròn. "Tuy rằng lớn, nhưng vẫn không chứa nổi Hỗn Độn Thế Giới của chúng ta!" Dương Mi lắc lắc đầu, nói. "Đẩy mấy cái thế giới này ra là được chứ gì!" Bàn Cổ đặt bàn tay lên bình chướng một thế giới, phớt lờ công kích của thế giới này, nhẹ nhàng đẩy một cái, thế giới này lùi về phía sau, chen chúc cùng một chỗ với thế giới phía sau. "Cảm giác cũng thú vị đấy!" La Hầu cũng bắt chước đẩy một thế giới.

Cuối cùng bảy thế giới này đều bị đẩy lùi về sau, chen chúc với các thế giới khác.

Không gian nơi này mở rộng hơn gấp trăm lần!

Ầm ầm!

Bàn Cổ lấy Hỗn Độn Thế Giới rách nát ra, khoảnh khắc tiếp theo Hỗn Độn Thế Giới mở rộng ra.

Một lát sau liền chiếm đầy mảnh lãnh địa này, dừng lại. "Kích thước này, cũng chỉ tương đương với một thế giới Hồng Hoang bình thường!" Bàn Cổ có chút bất đắc dĩ, thế giới nhà mình thật sự là chịu ủy khuất rồi.

Nhìn xem, so với các thế giới khác, không có ánh sáng rực rỡ, cũng không có bình chướng kiên cố.

Còn đang không ngừng xì hơi, Hỗn Độn Thế Giới!

Hỗn Độn Thế Giới!

Hiện tại Hỗn Độn chi khí bên trong còn không nhiều bằng một viên Hỗn Độn Châu!

Bình chướng thế giới toàn là lỗ thủng lớn, cái này tùy tiện một sinh linh nào cũng có thể tiến vào!

Hồng Quân bước một bước tiến vào trong Hỗn Độn Thế Giới, sau đó Hỗn Độn Thế Giới bị Tạo Hóa Đại Đạo bao bọc.

Hỗn Độn Thế Giới không còn xì hơi nữa, bọn Ma Thần Bàn Cổ cũng tiến vào trong đó.

Bàn Cổ đứng trên thổ nhưỡng Hỗn Độn, thế giới một mảnh trong trẻo.

Không có loại khí lưu Hỗn Độn hỗn trọc, mờ mịt, đen kịt, nguy cơ không ngừng kia.

Bàn Cổ cùng một đám Ma Thần cùng nhau ra tay, tu bổ chỗ rách nát của Hỗn Độn Thế Giới.

Cùng với ấn ký Đại Đạo ở nơi đản sinh của mỗi người.

Còn về Hỗn Độn chi khí, dùng hơn ngàn viên Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Thế Giới miễn cưỡng khôi phục dáng vẻ trước kia.

Trừ việc bình chướng thế giới rách nát tả tơi!

Đối với việc này Bàn Cổ cũng hết cách, bình chướng thế giới của thế giới bọn họ là do Đại Đạo làm ra, hắn cũng không biết tu bổ!

Chỉ có thể dùng sức mạnh của chính mình lấp vào những chỗ hổng này. "Chúng ta mở một cái thế giới Hồng Hoang đi!" Bàn Cổ nói xong, các Ma Thần khác nhao nhao gật đầu, biểu thị đồng ý. "Lão đại định dùng thân thể Bàn Cổ khác sao?" Hồng Quân hỏi. "Dùng của mình đi, đỡ thấy lấn cấn!" Bàn Cổ lắc đầu, lấy Hỗn Độn Thanh Liên của mình ra!

Bàn Cổ ép ra một đoàn tinh huyết bản nguyên, sắc mặt hơi có chút tái nhợt, xé một đoàn nguyên thần của chính mình xuống.

Sau đó vội vàng luyện hóa một đoàn nguyên thần Bàn Cổ (của kẻ khác), khôi phục chút thương thế nhỏ này.

Bản nguyên tinh huyết và nguyên thần dung hợp, Bàn Cổ lại đập nát những quả trứng Bàn Cổ thu hoạch được những năm này, bản nguyên tương dung với nó!

Cuối cùng bị Bàn Cổ ném lên Hỗn Độn Thanh Liên!

Vạn năm thời gian trôi qua!

Một quả trứng khổng lồ xuất hiện trên Tạo Hóa Thanh Liên, Bàn Cổ cảm nhận rõ ràng mối liên hệ giữa quả trứng này và mình.

Chương 24

Lần này không phải hóa thân, là phân thân, một phân thân bắt đầu từ con số không.

Tương đương với một sinh linh hoàn toàn mới, nhưng sinh linh này không có ý thức, hoàn toàn do hắn thao túng.

Bàn Cổ đưa ý thức nhập vào trong quả trứng này.

Ba nguyên hội trôi qua!

Sinh linh trong trứng khổng lồ tu vi đã đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Rầm một tiếng, Bàn Cổ thao túng cỗ phân thân này phá vỏ chui ra! "Vẫn chưa đủ!" Bàn Cổ lấy cỗ thân thể Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong kia ra.

Thao túng phân thân luyện hóa, tu vi tăng lên nhanh chóng!

Đồng thời, các Ma Thần khác cũng đều nhao nhao lâm vào tu luyện.

Bọn Thời Thần, Dương Mi cũng sắp đột phá.

Nếu bọn họ đột phá, khí tức Hỗn Độn Ma Thần cũng sẽ khuếch tán tại chư thiên.

Hệ thống bị hấp dẫn tới tuy rằng không khoa trương như Bàn Cổ, nhưng số lượng cũng sẽ không ít.

Nhưng vì giảm bớt phiền toái không cần thiết, Bàn Cổ ra tay chặn lại khí tức đột phá của bọn họ.

Tiêu tốn ba nguyên hội thời gian, bọn Thời Thần, Vận Mệnh, Luân Hồi, Dương Mi, Hồng Quân nhẹ nhàng đột phá. .....

Trong Hỗn Độn, phân thân của Bàn Cổ tu vi đã tới Hỗn Nguyên Vô Cực hậu kỳ.

Thực lực này, đã đủ để khai tịch một khối thế giới không nhỏ trong Hỗn Độn rồi!

Hú!

Thân thể phân thân không ngừng mở rộng, thẳng đến khi chiếm lĩnh ba thành thể tích của Hỗn Độn Thế Giới.

Bàn Cổ khai tịch Hồng Hoang không dám dùng sức, sợ lỡ tay đánh vỡ Hỗn Độn Thế Giới.

Sau khi dọn dẹp sạch Hỗn Độn chi khí nơi này, gỡ bình chướng tàn phá của Hỗn Độn Thế Giới xuống, an trí ở bốn xung quanh.

Tương đương với việc trong Hỗn Độn Thế Giới có thêm một cái thế giới.

Còn về bình chướng Hỗn Độn Thế Giới, là một chút cũng không còn! "Thế giới này chính là thế giới Hồng Hoang!" Bàn Cổ gật gật đầu, tự hành chấm dứt sinh cơ của cỗ phân thân này.

Khoảnh khắc cỗ phân thân này chết đi!

Thân thể bắt đầu xảy ra biến hóa, dưới sự thao túng cố ý của Bàn Cổ, nguyên thần tiêu tán, hóa thành bản nguyên.

Một chia làm ba, dung hợp thanh khí thiên địa.

Tim hóa thành đại điện, tinh huyết bản nguyên mười hai phần, rơi vào trong đó.

Mắt trái hóa nhật, mắt phải hóa nguyệt!

Da dẻ hóa thành đại địa, máu huyết hóa thành sông ngòi!

Cột sống biến thành cột chống trời!

Đầy trời tinh thần, Bắc Minh Chi Hải, Ba Mươi Ba Thiên lần lượt xuất hiện.

Một cái Hồng Hoang không quá hoàn chỉnh, xuất hiện!

Lúc này Hồng Hoang còn chưa có một sinh linh nào.

Bọn Thời Thần, Dương Mi cũng tỉnh lại từ trong tu luyện, đi tới nơi này xem náo nhiệt. "Hồng Hoang!" Hồng Quân lẩm bẩm một tiếng, hắn mong chờ Hồng Hoang đã lâu, thế giới của mình cuối cùng cũng có Hồng Hoang. "Lão Lục, Hồng Hoang còn rất nhiều chỗ chưa hoàn toàn, giao cho chú đấy!" Bàn Cổ lấy Thiên Đạo mua từ chỗ Chu lão bản đưa cho Hồng Quân, "Thế giới Hồng Hoang nhà người ta đều có Thiên Đạo quản lý, chúng ta cũng không thể lạc hậu, giao cho chú!" Hồng Quân: "....." Thiên Đạo cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, quản lý nổi Hồng Hoang cảnh Hỗn Nguyên Vô Cực?

Đại ca!

Huynh đang đùa sao?

Sau này xuyên việt giả và hệ thống tới, để bọn họ nhìn thế nào?

Thiên Đạo yếu thế này, quá mất mặt rồi! "Làm màu thôi, ba ngàn Ma Thần chúng ta đều đứng ngoài Hồng Hoang nhìn, có thể xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?" "Cũng phải!

Lão đại, giao cho đệ đi!" .....

Hỗn Độn không tính năm tháng!

Bàn Cổ đang tu luyện trong Hỗn Độn, nhận được tin tức của Hồng Quân, nói là Hồng Hoang làm cũng hòm hòm rồi, mời hắn đi thị sát!

Cũng tốc độ đấy chứ!

Bàn Cổ cũng khá mong chờ, lập tức chạy tới Hồng Hoang!

Vừa đến rìa, một tòa đại điện sừng sững trong Hỗn Độn, mặc cho khí lưu Hỗn Độn cọ rửa. "Lão đại!" "Bàn Cổ Ma Thần!" "Bang chủ!" .....

Thời Thần, Dương Mi, Luân Hồi...

đại khái hơn năm trăm Ma Thần cũng tới hóng hớt!

Dù sao hiện tại Hỗn Độn Thế Giới trừ ba ngàn Ma Thần bọn hắn, nơi có thể có sinh linh chính là chỗ này.

Hồng Quân thấy Bàn Cổ tới, hắng giọng hai cái, chỉ vào tòa đại điện này, nói: "Lão đại, cái này là Tử Tiêu Cung, sau này Thiên Đạo sẽ ở đây quản lý Hồng Hoang!" "Ha ha, lão Lục, có hiểu Hồng Hoang không đấy!" La Hầu ở bên cạnh cười lạnh, "Tử Tiêu Cung rõ ràng là ở sâu trong Hỗn Độn, ngươi vừa ra khỏi Hồng Hoang là thấy, một chút đẳng cấp cũng không có!" "Thiên Đạo chỉ có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, toàn cảnh Hồng Hoang đều nhìn không rõ, Tử Tiêu Cung do ta chế tạo tăng cường năng lực cho nó, sừng sững ở đây, miễn cưỡng có thể giám sát Hồng Hoang!" Hồng Quân không hoảng không vội giải thích, "Hơn nữa, đây chỉ là tạm thời, đợi ý niệm chúng sinh Hồng Hoang hội tụ, dung hợp với Thiên Đạo, Tử Tiêu Cung tự sẽ độn vào sâu trong Hỗn Độn!" "Được rồi, vào xem chút!" Bàn Cổ lười nghe hai người này tranh cãi, suốt ngày tranh nhau vì cái lớn cái nhỏ.

Lão Lục, lão Thất có khác biệt gì à? ..... "Lão đại, đây là Côn Luân Sơn, tiên thiên thần thai của bọn Tam Thanh, Tây Vương Mẫu đang thai nghén ở đây!" Hồng Quân chỉ vào một cái núi nhỏ nói. "Ách, đây là Côn Luân Sơn?" Bàn Cổ có chút nghi hoặc nhìn về phía Hồng Quân, quá xàm rồi, cái núi bé tí tẹo này!

Chú làm kiểu gì mà biến Côn Luân Sơn thành thế này? "Đây đã là ngọn núi linh khí sung túc nhất trừ Bất Chu Sơn rồi!" Hồng Quân xua tay, hắn không hề giở trò gì, ngọn núi này chính là như vậy!

Thực ra núi này không nhỏ, đối với Hỗn Nguyên Kim Tiên mà nói coi như là một nơi tu luyện tốt!

Chỉ là đối với đám Hỗn Độn Ma Thần bọn hắn mà nói thì quá tệ, linh khí hầu như bằng không, kích thước còn không bằng một cái răng của bản thể bọn hắn! "Thôi, cứ thế đi!" Bàn Cổ khẽ lắc đầu.

Sau đó nhìn về phía Tam Thanh đang thai nghén.

Tư chất Tam Thanh không tốt lắm, nếu không có nhân tố bên ngoài, cũng chỉ có thể trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bàn Cổ cũng không thấy lạ lắm, một phần nguyên thần của phân thân hóa thành, có thể tốt đến đâu.

Bàn Cổ lấy ba trong bốn đoàn nguyên thần bản nguyên Bàn Cổ dư thừa ra, chia cho Tam Thanh mỗi người một đoàn.

Nguyên thần bản nguyên Bàn Cổ cảnh Hỗn Nguyên Thái Cực, lần này Tam Thanh trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực cảnh cũng dễ như ăn kẹo! "Ta cứ cảm giác thiếu thiếu cái gì đó!" Làm xong những việc này, Bàn Cổ lâm vào trầm tư. "Ta cũng cảm giác thiếu chút đồ, lão Lục, chú làm ăn kiểu gì thế?" La Hầu nói. "Không thiếu a!" Hồng Quân không hiểu, Tam Thanh chẳng phải đang thai nghén ở Côn Luân Sơn sao, thiếu cái gì?

Đúng lúc này, ánh mắt các Ma Thần ngưng lại, thu liễm khí tức bản thân.

Hỗn Độn Ma Thần đang tu luyện trong Hỗn Độn nhao nhao ẩn giấu đạo trường của mình đi!

Dương Mi để lại một cái phân thân 'bị thương'.

Cùng với một số nơi trong Hỗn Độn nằm rải rác 'tàn khu' Hỗn Độn Ma Thần.

Hình thành một phương bí cảnh!

Ngoài thế giới, một cái hệ thống trung cấp mang theo một cái linh hồn, có chút không dám tin tiến vào Hỗn Độn Thế Giới. 【 Đơn giản vậy sao?

Bình chướng cứ như giấy dán ấy! 】 Nói xong, hệ thống bắt đầu xem xét tình huống thế giới này. 【 Hỗn Độn khí lưu, khí tức Hỗn Độn Ma Thần rất nhạt!

Chắc là Hồng Hoang, lần này kiếm đậm rồi! 】 Hệ thống kích động không thôi, mang theo cái linh hồn đang ngủ say kia, chạy qua chạy lại trong Hỗn Độn.

Cuối cùng, thế giới Hồng Hoang xuất hiện trong tầm mắt nó. 【 Ta tới đây! 】 Hệ thống thu linh hồn lại, bản thể quang mang hư ảo, chuẩn bị vượt qua bình chướng thế giới Hồng Hoang, tiến vào Hồng Hoang.

Bàn Cổ thấy thế, lập tức giảm yếu bình chướng thế giới Hồng Hoang, dù sao bình chướng đến từ bình chướng Hỗn Độn Thế Giới, cho dù là tàn phá, một cái hệ thống trung cấp tiền kỳ như nó cũng không đủ tư cách phá vỡ! 【 Không ngờ ta cũng có ngày nhặt được của hời! 】 Hệ thống chạy qua chạy lại trong Hồng Hoang. "Cái hệ thống này lên cơn gì thế?" Bàn Cổ cạn lời nhìn hệ thống phía trên, nó chỉ chạy lung tung trong Hồng Hoang cũng đã hơn mười năm, hiện tại, cuối cùng cũng dừng lại, dừng ngay trên không trung bọn hắn.

Bọn Thời Thần cũng không ngáp nữa, từng người chăm chú nhìn xem cái hệ thống này tiếp theo sẽ có thao tác gì! 【 Đây chắc là Côn Luân Sơn rồi nhỉ, quả nhiên là động thiên phúc địa đỉnh cấp trong Hồng Hoang!

Linh khí thật sung túc!

Chương 25

】【 Ý thức Tam Thanh lại yếu ớt như vậy, quá tốt rồi! 】 Hệ thống lập tức ném cái linh hồn mang theo vào trong một đoàn thanh khí.

Đoàn thanh khí này, chính là Thượng Thanh trong Tam Thanh.

Làm xong những việc này, hệ thống cũng đâm đầu chui vào. ..... "Thôn phệ ý thức!" Bàn Cổ vội vàng ra tay, bảo vệ ý thức của đoàn thanh khí này, đây chính là hậu duệ của hắn.

Còn chưa xuất thế đã đi đời nhà ma thì thật sự là xàm xí!

Nghĩ nghĩ, hắn ẩn giấu ý thức đi, mặc kệ cái hệ thống này dung hợp đoàn thanh khí và linh hồn kia.

Bất quá việc này cũng coi như nhắc nhở hắn, các tiên thiên thần thai khác cũng phải bảo vệ lại, tránh bị nuốt mất!【 Kỳ quái, bạn sinh linh bảo của Tam Thanh đâu? 】 Hệ thống đang giúp đỡ ký chủ của mình dung hợp bản nguyên Thượng Thanh, tiện thể kiểm tra hoàn cảnh lân cận.

Lại không phát hiện Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp của Thái Thanh!【 Thôi kệ, cứ bồi dưỡng ký chủ trước đã! 】 ..... "Ta đã bảo thiếu thiếu cái gì, hóa ra là linh bảo!" La Hầu đột nhiên bừng tỉnh, hóa ra là chưa phối trí linh bảo cho chư thần đang thai nghén của Hồng Hoang!

Linh bảo của bọn họ là cái gì nhỉ?

Hình như đều là Tiên Thiên Linh Bảo!

Chỉ là, cái thứ Tiên Thiên Linh Bảo này, bọn hắn hình như không có a?

Cho dù có được cũng tùy tay ném đi rồi!

Một đám Ma Thần nhìn về phía Hồng Quân, tên này ngày thường thích thu gom đồng nát, chắc là sẽ có chứ? "Đừng nhìn ta!" Hồng Quân lập tức xù lông, trên cổ tay một chuỗi hạt châu Hồng Mông phát ra ánh sáng chói mắt. "Linh bảo yếu như thế làm sao ta có thể có!" Mọi người đều là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, ai còn dùng loại linh bảo sơ cấp đó!

Hồng Quân hắn cũng cần mặt mũi được không, cầm linh bảo yếu như vậy không bị mất giá sao?

Haizz!

Dương Mi thở dài một hơi, lấy ra một đóa Hỗn Độn Thanh Liên và một cây Khai Thiên Phủ.

Đánh thành mảnh vụn, tùy ý ném vào mỗi một góc trong Hồng Hoang.

Dung hợp vào thiên địa Hồng Hoang, đợi bản nguyên Hồng Hoang sung túc, tự sẽ thai nghén những mảnh vỡ này, hóa thành linh bảo! "Linh căn chú chắc đã an bài xong rồi chứ?" Bàn Cổ hỏi.

Hồng Quân gật đầu, "Nhân Sâm Quả Thụ, Bồ Đề Thụ... mấy cái này đều đã an bài đến địa điểm riêng." Sau đó, Hồng Quân dẫn mọi người tới Bất Chu Sơn.

Xây dựng xong Thiên Đình phía trên, đi tới dưới chân núi.

Trong Bàn Cổ Điện, mười hai Tổ Vu đang được thai nghén. "Tư chất bọn họ không tốt lắm!" Mười hai Tổ Vu của thế giới khác đều tôn trọng Bàn Cổ như vậy, hắn cũng không nên để xảy ra ngoài ý muốn!

Suy tư một lát, Bàn Cổ lấy nửa trái tim Bàn Cổ còn lại và một đoàn tinh huyết bản nguyên ra.

Tinh huyết bản nguyên chia làm mười hai phần, tim Bàn Cổ dung nhập vào Bàn Cổ Điện.

Đại Đạo cổ xưa, cường đại, tương tự Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ xuất hiện trong Bàn Cổ Điện.

Nửa trái tim Bàn Cổ này, cũng ẩn chứa Lực Chi Đại Đạo!

Là Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ thế giới khác.

Tuy rằng tương tự, nhưng vẫn có chỗ khác biệt!

Mấy người Hồng Quân đứng trong Bàn Cổ Điện, cũng cảm nhận được một tia áp lực.

Rất nhanh, luồng sức mạnh này biến mất, đây là do Bàn Cổ Điện tự chủ thu liễm lại.

Nếu có kẻ địch tiến vào, chỉ cần kích hoạt sức mạnh Bàn Cổ Điện, trong nháy mắt sẽ bị Lực Chi Đại Đạo trấn áp.

Bất cứ thủ đoạn nào cũng không thể tung ra, chỉ có thể dựa vào bản năng. "Ta cũng tặng bọn hắn một món quà lớn!" Thời Thần khẽ cười, Thời Gian Đại Đạo in dấu lên người một Tổ Vu.

Sau đó lại cấu tạo ra một dòng sông thời gian!

Các lượng kiếp lớn của Hồng Hoang xuất hiện ở quá khứ, tương lai!

Kiếp nạn quá khứ, Khai Thiên Đại Kiếp, Hung Thú Đại Kiếp, Tam Tộc Đại Chiến, Đạo Ma Chi Tranh xuất hiện trong dòng sông thời gian.

Chỉ cần tu luyện tới cảnh giới Đại La Kim Tiên, là có thể hiểu được thông tin đại khái về những kiếp nạn này.

Đại năng tinh thông thời gian cũng có thể thông qua dòng sông thời gian, quan sát quá khứ tương lai!

Tất nhiên, nhìn thấy đều là do Thời Thần tự mình bịa ra!

Ví dụ như Khai Thiên Đại Kiếp, Bàn Cổ đại chiến Thời Gian Ma Thần ba vạn năm bất phân thắng bại, cuối cùng Thời Gian Ma Thần bị các Ma Thần khác đánh lén, trọng thương ngã xuống!

Sau này Bàn Cổ chém giết các Ma Thần khác, cảm thán cả Hỗn Độn, chỉ có Thời Gian Ma Thần mới là đối thủ chân chính.

Cuối cùng Bàn Cổ khai thiên tích địa, thân hóa Hồng Hoang!

Cách tự luyến này của Thời Thần, nhận lại sự bỉ bôi của các Ma Thần khác!

Nhưng từng người cũng đều bắt đầu thêm đất diễn cho mình, La Hầu càng khoa trương hơn: Dùng tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên, độc chiến tộc trưởng ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân, một tay treo Hồng Quân lên đánh, Tru Tiên Đại Trận chém chết bảy vị Hỗn Nguyên Kim Tiên như Càn Khôn, Âm Dương, Long Vương...

Chiến lực thông thiên, suýt chút nữa đánh chết tất cả mọi người, cuối cùng bị Thiên Đạo liên hợp đông đảo đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên đại chiến với hắn.

Bất hạnh thất bại, cuối cùng hóa thân Thiên Ma, khai tịch một thế giới bên cạnh Hồng Hoang.

Chờ đợi sau này quay lại phục thù! .....

Cuối cùng, Bàn Cổ nhìn không nổi nữa, bèn bố trí dòng sông thời gian theo quy trình của các thế giới Hồng Hoang khác.

Vận Mệnh Ma Thần cũng tiện tay chế tạo một dòng sông vận mệnh trong Hồng Hoang.

Vận mệnh của mỗi sinh linh đều được thiết lập tùy ý, cũng chẳng quản có chuẩn hay không!

Dù sao vận mệnh trước đó khẳng định là thật, còn về sau này... hễ dòng sông vận mệnh tự mình thôi toán không đúng, thì chứng tỏ ngươi đã nghịch thiên cải mệnh!

Hình thành một vận mệnh mới!

Sai lại sửa, vận mệnh chính là khó lường như vậy đó!

Tiếp theo là Thập Nhị Tổ Vu.

Thời Thần, Dương Mi cùng các vị Hỗn Độn Ma Thần: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Vũ, Lôi, Điện, Độc lần lượt truyền xuống cảm ngộ Đại Đạo của mình.

Sau khi chúng Ma Thần rời đi, các tiên thiên thần thai linh như chim ở Thái Dương Tinh, cây và nữ thần ở Thái Âm Tinh, con rùa lớn Bắc Minh, Côn Bằng...

đều nhao nhao có ý thức mông lung. "Chủ quan rồi, thằng Minh Hà này sắp Hỗn Nguyên Kim Tiên luôn rồi!" Hiện tại, Bàn Cổ đang đứng trên Huyết Hải.

Huyết Hải ẩn chứa vô cùng tinh thuần Bàn Cổ huyết, là nơi tụ tập tuyệt đại đa số tinh hoa của cỗ phân thân kia.

Căn bản không phải máu bẩn (ô huyết), sát khí gì cũng không có.

Hoàn toàn là địa điểm tu luyện tốt nhất Hồng Hoang.

Tiên thiên thần thai linh chỗ khác còn chưa được Đại La Kim Tiên, tên Minh Hà này mới có một tia ý thức đã là Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Căn nguyên hơi cao rồi, còn cao hơn cả Tam Thanh, cái này mà xuất thế thì chẳng phải Hỗn Nguyên Kim Tiên luôn sao?

Còn cả con muỗi kia nữa, hiện tại cũng đã Thái Ất Kim Tiên!

Huyết Hải là nơi người gặp người sợ của Hồng Hoang, không nên

là loại đất phúc nguyên này! "Đều đổ thêm chút máu vào, khuấy lên hai cái!" Thời Thần dẫn đầu, móc ra một vò máu Thời Gian Ma Thần cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, ồ ồ đổ vào trong Huyết Hải.

Các Ma Thần khác nhao nhao bắt chước!

Hồng Quân khóe miệng co giật.

Đúng là không phải địa bàn mình quản lý nên không chê chuyện lớn.

Mấy loại máu này đều là máu Ma Thần thuần tịnh, chỉ làm cho nước Huyết Hải trở nên tinh thuần hơn thôi.

Sau này bản thân có cái để bận rộn rồi! ...

Tham quan xong Hồng Hoang, chúng Ma Thần liền trở lại trong Hỗn Độn.

Xuất phát từ tính cẩn thận, Bàn Cổ dẫn chúng Ma Thần lần nữa chui xuống lòng đất, xây dựng lại Ma Thần Thôn.

Hiện tại tuyệt đại đa số trong 3000 Ma Thần còn chưa đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, từng người tiến nhập trạng thái tu luyện.

Những Ma Thần đã đột phá như Bàn Cổ, Thời Thần thì bận rộn hẳn lên, chế tác Ma Thần Nguyên Dịch, thuận tiện ở bên cạnh thế giới Hỗn Độn khai mở ra một thế giới mới.

Thế giới này qua gia công, hình thành một thế giới Hỗn Độn phổ thông.

Phân thân của 3000 Ma Thần tiến vào trong đó, yên lặng tu luyện, ôm cây đợi thỏ chờ Hệ thống cắn câu. ...

Chương 26

Hồng Hoang.

Sinh linh từng người xuất thế, Hồng Hoang lục tục náo nhiệt hẳn lên.

Côn Luân Sơn, ba đoàn khí thể phóng lên tận trời.

Khắc sau, hóa thành ba đạo nhân ảnh.

Một già, một trung niên, một trẻ tuổi. "Bần đạo Thái Thanh Lão Tử, nhị vị đệ đệ hữu lễ!" "Bần đạo Ngọc Thanh Nguyên Thủy, kiến quá đại huynh, tam đệ!" "Bần đạo Thượng Thanh Thông Thiên, kiến quá nhị vị huynh trưởng!" Khách sáo với nhau xong, ba người yên lặng trở về tu luyện.

Qua hồi lâu, thiếu niên mày kiếm mắt sáng mở đôi mắt ra, không lộ dấu vết nhìn thoáng qua hai người bên cạnh.

Ánh mắt hơi trầm xuống!

Không ngờ lại xuyên việt đến Hồng Hoang, trở thành Thông Thiên Giáo Chủ trong truyền thuyết.

Chẳng lẽ là bởi vì hắn tên là Thiên Thông?

Là người xuyên việt, hắn tự nhiên biết tương lai Thông Thiên kết cục thảm bao nhiêu: hai vị huynh trưởng đâm sau lưng, đồ đệ chết thì chết, phản bội thì phản bội.

Lên bảng Phong Thần hết ráo!

Cuối cùng còn bị cho ăn Vẫn Thánh Đan, giam cầm trong Tử Tiêu Cung.

Đáng ghét, hắn sẽ không để chuyện như vậy phát sinh!

Hơn nữa, vì sao hắn cùng Nguyên Thủy tu vi tại Đại La Kim Tiên tiền kỳ, mà Lão Tử lại là trung kỳ?

Chẳng lẽ thật sự là Lão Tử sinh ra ý thức trước tiên, lược đoạt một bộ phận bản nguyên của hắn?

Nếu không hậu thế làm sao lão thi triển ra Nhất Khí Hóa Tam Thanh!

Còn có Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, rõ ràng là Tam Thanh cùng sở hữu, vì sao lại bị Lão Tử một mình nắm giữ? 【 Đinh, Hệ thống khởi động thành công, thưởng cho túc chủ gói quà tân thủ: Hỗn Độn Châu một viên! 】 【 Đinh, ban bố nhiệm vụ: Thay đổi vận mệnh đại thần Hồng Hoang, căn cứ mức độ thay đổi để hoạch đắc ban thưởng! 】 Thanh âm mỹ diệu vang lên trong đầu Thông Thiên, làm cho Thông Thiên đại hỉ.

Hệ thống!

Là độc giả lâu năm, làm sao lại không biết Hệ thống là cái gì.

Lần này ổn rồi, có Hệ thống, hắn nhất định sẽ không trở thành bộ dạng bi thảm trong tương lai!

Thông Thiên mang theo vui sướng xem xét phần thưởng Hệ thống cho, sau đó, vui sướng hóa thành cuồng hỉ!

Hỗn Độn Châu!

Một trong tứ đại Hỗn Độn Chí Bảo thần bí nhất!

Đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn chín, độn khứ kỳ nhất.

Cái "độn khứ nhất" kia, chính là Hỗn Độn Châu.

Có Hỗn Độn Châu, hắn liền có thể che chắn Thiên Đạo.

Thay đổi vận mệnh thê thảm của chính mình!

Còn có thể thay đổi vận mệnh đại thần khác, kiếm chác phần thưởng Hệ thống.

Bất quá, hắn phải xem xem trước mắt Hồng Hoang đang ở dòng thời gian nào, Hồng Quân có thành Thánh hay chưa!

Nghĩ tới đây, Thông Thiên cáo biệt hai người Lão Tử, Nguyên Thủy, bay về phía dưới chân núi Côn Luân!

Mà điều hắn không biết là, tại nơi nguyên thần của hắn, chân linh của Thông Thiên "hàng thật" đang ẩn tàng trong đó.

Hệ thống cùng tên xuyên việt giả này đối thoại, y đều nghe rõ mồn một.

Thông Thiên thật phẫn nộ có người đoạt xá y, nhưng lại vô năng vi lực.

Tên xuyên việt giả đoạt xá này không đáng sợ, chủ yếu là cái Hệ thống kia, khí tức tán phát ra làm cho y cảm thấy uy hiếp trí mạng. ...

Thái Dương Tinh, hai con Tam Túc Điểu hư ảo nhắm chặt hai mắt, hấp thu Thái Dương chi khí.

Đột nhiên, một con trong đó mạnh mẽ mở mắt, ánh mắt tràn đầy chấn kinh.

Xuyên việt, còn xuyên việt thành Thiên Đế Đế Tuấn trong truyền thuyết.

Đây cũng không phải tin tức tốt gì.

Tại cái Hồng Hoang Thánh Nhân phía dưới đều là sâu kiến này, Thiên Đế cũng không làm được chuyện "nói một không hai"!

Cũng may hiện tại còn đang trong quá trình thai nghén, thành tựu Thánh Nhân còn có cơ hội! 【 Đinh, Thiên Đế Hệ thống khởi động thành công, túc chủ có muốn bảng định? 】 "Bảng định!" 【 Đinh,

bảng định thành công, thưởng cho túc chủ gói quà tân thủ: Hỗn Nguyên công pháp « Thiên Đế Quyết »!

Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu! 】【 Đinh, ban bố nhiệm vụ: Thôn phệ Đông Hoàng Thái Nhất, thưởng cho túc chủ căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần, một giọt tinh huyết Bàn Cổ! 】 Oanh!

Đế Tuấn mắt mạo hồng quang, không có do dự, trực tiếp tiếp nhận nhiệm vụ.

Sau đó ghé sát vào con Tam Túc Điểu bên cạnh, mạnh mẽ vồ lấy.

Thu!

Con Tam Túc Điểu kia không có bất kỳ phòng bị nào, trong ánh mắt tràn đầy khó hiểu, sau đó hóa thành Kim Ô bản nguyên, bị Đế Tuấn thôn phệ!

Qua hồi lâu!

Thân ảnh Tam Túc Điểu hư ảo của Đế Tuấn ngưng thực, một khắc sau, Đế Tuấn hóa thành nam tử mặc kim bào.

Một đôi kim mâu uy nghiêm vô cùng! "Thôn phệ Thái Nhất, tu vi từ Đại La Kim Tiên tiền kỳ trướng đến trung kỳ.

Căn nguyên cũng trở thành căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần!" Đế Tuấn trên mặt lộ ra nụ cười, sau đó, một giọt tinh huyết tản ra vô cùng sát khí xuất hiện trước mặt hắn. "Đây chính là tinh huyết Bàn Cổ sao?

Quả nhiên là cường đại!" Đế Tuấn có chút chấn động, đây chính là tinh huyết Bàn Cổ, một giọt đủ để bồi dưỡng được một vị Tổ Vu.

Có thể tưởng tượng giọt tinh huyết này cường đại cỡ nào!

Luyện hóa nó, thân thể hắn đủ để so vai với Tổ Vu!

Lại phối hợp với Tiên Thiên Chí Bảo Đông Hoàng...

Ân?

Đế Tuấn ngẩn người, Đông Hoàng Chung đâu?

Đúng rồi!

Hắn sao lại không thấy bạn sinh linh bảo của Đông Hoàng Thái Nhất?

Không đúng, ta cũng không có bạn sinh linh bảo!

Hà Đồ Lạc Thư của ta đâu?

Linh bảo của ta đâu?

Chẳng lẽ?

Đế Tuấn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, lập tức sắc mặt trầm xuống.

Thiên Đạo!

Thiên Đạo phát giác được hắn là biến số, kiêng kị hắn, nên đã thu đi Đông Hoàng Chung và Hà Đồ Lạc Thư rồi!

Hừ!

Vậy thì thế nào, hắn chính là có Hệ thống, sớm muộn gì cũng sẽ đạp Thiên Đạo cùng Hồng Quân dưới chân!

Ta là Thiên Đế, sẽ chúa tể hết thảy!

Đế Tuấn ngạo khí trùng thiên, lấy Hỗn Độn Châu ra.

Có Hệ thống, hắn không cần luyện hóa Hỗn Độn Châu.

Đế Tuấn thôi động Hỗn Độn Châu, trước tiên che chắn Thiên Đạo rồi nói sau.

Sau đó, Đế Tuấn lấy tinh huyết Bàn Cổ ra, vận chuyển Thiên Đế Quyết.

Cùng lúc đó, sau lưng cái Thiên Đế Hệ thống trong người hắn, hai hư ảnh Kim Ô đụng vào nhau.

Sau đó đại hỉ, lặng lẽ trốn đến một góc, yên lặng nhìn cái Hệ thống này thao tác! ...

Bên ngoài Hồng Hoang, trong Tử Tiêu Cung.

Bàn Cổ, Hồng Quân, La Hầu ba người ngồi xếp bằng trên bồ đoàn.

Nhìn từng tên xuyên việt giả trong Hồng Hoang.

Hệ thống đều là Hệ thống cấp trung, Bàn Cổ cũng lười ra tay, tùy tiện cho đám Hệ thống này giày vò.

Dù sao chúng nó cũng không thoát ra được!

Túc chủ của chúng nó - những người như Thông Thiên bị đoạt xá, đều chưa chết, ý thức chân linh vẫn đang trốn ở nơi sâu nhất trong thân thể.

Chỉ cần không làm động tác quá lớn, Hệ thống tuyệt đối không phát hiện được!

Chương 27

Có ba ngàn Ma Thần bọn họ ở đây, nếu thật sự để chết người thì đúng là bị vả mặt!

Cứ coi như cho đám người Hồng Hoang này tăng thêm lịch luyện đi!

Hồng Quân đột nhiên mở miệng nói: "Lão đại, ngươi nói ta có nên giống như mấy thế giới Hồng Hoang khác, giảng cái Đạo hay không?" Bàn Cổ lắc đầu, nói: "Chờ chút nữa đi, hiện tại Hồng Hoang chúng sinh đều còn không gian đề thăng rất lớn, giảng đạo không có tác dụng gì lớn!" Đúng lúc này, sâu trong Hỗn Độn dưới lòng đất truyền đến động tĩnh, Bàn Cổ cùng Hồng Quân liếc nhau, vui mừng đồng thời có chút kinh ngạc!

Thủy Chi Ma Thần sắp đột phá!

Làm sao làm được?

Lão đại ca Ngũ Hành Ma Thần của hắn còn chưa đột phá, hắn đã đột phá rồi? "Phương thế giới này giao cho chú canh giữ, ta đưa Thủy Chi Ma Thần đi đột phá!" Bàn Cổ nói xong, vội vội vàng vàng rời đi Tử Tiêu Cung, xuất hiện tại Ma Thần Thôn sâu dưới lòng đất trăm vạn mét trong Hỗn Độn.

Giờ phút này dưới lòng đất, Thủy Chi Đại Đạo điên cuồng khuếch tán, lực áp từng đầu Đại Đạo, hướng về tầng thứ cao hơn trùng kích.

Bốn phía Thủy Chi Ma Thần, các loại thần thủy tản ra khí tức khủng bố.

Thời Thần, Dương Mi, Nhân Quả các Ma Thần đang đứng nhìn từ xa, thuận tiện che chắn khí tức đột phá của Thủy Chi Ma Thần.

Bốn vị Ma Thần Kim, Mộc, Hỏa, Thổ có chút khó hiểu nhìn Thủy Chi Ma Thần đang đột phá.

Đều là bạn già, bọn họ cách đột phá còn xa lắm!

Sao Lão Thủy nói đột phá là đột phá luôn rồi? "Lão đại!" Dương Mi thấy Bàn Cổ đi tới, tiến lên nói, "Thủy Chi Ma Thần suất tiên đột phá cũng không kỳ quái, gần trăm cái Nguyên hội nay, việc giao dịch với Chu lão bản đều là do Thủy Chi Ma Thần phụ trách!" "Thì ra là thế!" Bàn Cổ hiểu rõ.

Ba ngàn Ma Thần bọn họ cũng chỉ có Thủy Chi Ma Thần là chăm chỉ đi ra ngoài, đi giao dịch Ma Thần Nguyên Dịch với Chu lão bản!

Chu lão bản làm ăn trải rộng chư thiên, có không ít đồ tốt.

Thủy Chi Ma Thần cận thủy lâu đài, có thể thường xuyên từ chỗ Chu lão bản mua sắm khu thể Thủy Chi Ma Thần của thế giới Hồng Hoang khác.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bọn họ về cảm ngộ Đại Đạo thì trên cơ bản đều có thể đột phá, nhưng khổ nỗi không có đầy đủ tài nguyên!

Cho nên mới chậm lại.

Mà Thủy Chi Ma Thần vì nguyên nhân này nên mới đột phá trước tiên!

Bàn Cổ nghĩ thông suốt xong, liền mang theo Thủy Chi Ma Thần ra khỏi thế giới Hỗn Độn.

Không còn cách nào, thế giới Hỗn Độn đến hiện tại vẫn là rách nát, Thủy Chi Ma Thần nếu đột phá ở đây, thế giới Hỗn Độn e là toang thật!

Nghĩ tới đây Bàn Cổ có chút nóng nảy, đã mấy cái Nguyên hội rồi

mà Đại Đạo còn chưa hồi âm.

Lại không hồi âm, thế giới của ngươi liền tiêu tùng đấy! "Haizz!" Bàn Cổ thở dài, mang theo Thủy Chi Ma Thần tiến vào một cái đại thế giới.

Ý thức của phương thế giới này cũng bất quá chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đối mặt với khí tức khủng bố của Thủy Chi Ma Thần, có mất não cũng biết là không chọc nổi!

Bàn Cổ thì ở bên ngoài gia cố cho thế giới này.

Ngăn trở khí tức đột phá của Thủy Chi Ma Thần. "Ta mắc mớ gì phải ngăn cản khí tức của hắn nhỉ?" Bàn Cổ đột nhiên nghĩ đến, hắn hoàn toàn có thể dựa vào việc Thủy Chi Ma Thần đột phá để hấp dẫn Hệ thống cao cấp tới làm thịt!

Hay là, thử xem?

Dù sao có hắn ở đây, không xảy ra chuyện gì được!

Bàn Cổ nghĩ là làm, liền tiết lộ ra khí tức Thủy Chi Ma Thần.

Cũng là Hỗn Độn Ma Thần, trong mắt Hệ thống thuộc về tồn tại phi thường trân quý.

Ngắn ngủi vài chục năm, liền dẫn tới một cái Hệ thống cấp trung hậu kỳ.

Bốp!

Bàn Cổ một tát đập chết cái Hệ thống này, thu hoạch một đoàn thế giới bản nguyên của đại thế giới, hai cái Hỗn Độn Chí Bảo.

Còn về Tiên Thiên Chí Bảo gì đó, Bàn Cổ trực tiếp vứt đi.

Vứt vào trong mấy thế giới tương đối yếu, ai nhặt được thì là của

người đó!

Sự thật chứng minh, dùng Thủy Chi Ma Thần làm mồi câu là khả thi!

Bàn Cổ dứt khoát mang Thủy Chi Ma Thần từ trong đại thế giới ra ngoài.

Quang minh chính đại đột phá giữa chư thiên.

Hắn thì ẩn tàng khí tức, trốn ở trong tối chờ Hệ thống đến! ...

Hồng Hoang, theo sinh linh Hồng Hoang càng ngày càng nhiều, ý niệm cũng càng ngày càng tạp loạn.

Hồng Quân mượn cơ hội này, trợ giúp Thiên Đạo dung hợp những ý niệm này, để nó chính thức trở thành Hồng Hoang Thiên Đạo.

Nhân dịp đó, vì sơ suất trong việc quản lý Hồng Hoang, nên đã để không ít Hệ thống chui vào.

Chờ Hồng Quân bận rộn xong, Thiên Đạo tấn cấp thành công.

Đã là chuyện hơn mười vạn năm sau.

Hồng Quân nhìn thoáng qua bình chướng Hồng Hoang, thông qua dấu vết để lại, phát hiện ít nhất đã lọt vào hai mươi cái Hệ thống.

Hệ thống một khi bảng định túc chủ, ký túc tại sinh linh bản thổ Hồng Hoang, nếu không làm ra sự tình kỳ quái thì rất khó phát hiện nơi ẩn thân.

Cũng may đám xuyên việt giả này thích gây sự, Hồng Quân không lâu sau liền phát hiện tám tên tiên thiên thần thai linh không bình thường.

Có mấy đứa ngay cả Hỗn Độn Châu cũng không biết dùng, lập tức liền bị Hồng Quân phát hiện.

Người ta dùng Hỗn Độn Châu là để che giấu một số sự tình không muốn tiết lộ của bản thân, tỷ như tu vi, hoặc là ngôn ngữ!

Các ngươi thì lúc nào cũng bật lên, dưới sự kiểm trắc của Thiên Đạo, chẳng khác nào một mảng hắc ám xuất hiện giữa căn phòng đầy đèn đuốc sáng trưng.

Hấp dẫn người chú ý.

Đi đến đâu, chỗ đó liền tối thui!

Hồng Quân có chút cảm khái, cái này rốt cuộc là che giấu Thiên Đạo, hay là hấp dẫn sự chú ý của Thiên Đạo a!

Còn có mấy tên xuyên việt giả, gây sự quá mức, lại còn đi cạo đất, một cọng cỏ cũng không buông tha!

Cái này làm cho Hồng Quân không biết nói gì cho phải, đều là Đại La Kim Tiên rồi, mấy cọng cỏ dại tùy tiện có thể thấy được ở Hồng Hoang này, Thiên Tiên còn chê chó cũng không thèm.

Các ngươi thì hay rồi, thu lại cứ như bảo bối.

Trong đó, có đệ nhất xuyên việt giả Hồng Hoang - Thông Thiên!

Lúc mới xuyên việt còn nghe thấy ngươi nói muốn thay đổi vận mệnh bi thảm của mình.

Cứ thế này à?

Nhặt mấy cọng cỏ dại này là có thể thay đổi vận mệnh bản thân?

Hồng Quân không buồn nhìn nữa, đánh dấu ấn lên tám tên xuyên việt giả này, nguyên thần Hồng Quân tiếp tục quan sát toàn diện Hồng Hoang.

Tìm kiếm những Hệ thống xuyên việt giả khác đang ẩn tàng ở nơi nào!

Bất Chu Sơn, trong Bàn Cổ Điện.

Thập Nhị Tổ Vu vây quanh Bàn Cổ Huyết Trì, hư ảnh một trái tim đỏ tươi đang đập động.

Hậu Thổ nhỏ ra một giọt tinh huyết.

Một lát sau, một tráng nam tay cầm cung tên, mặc da thú đi ra từ Huyết Trì.

Hành lễ với Thập Nhị Tổ Vu! "Đại La Kim Tiên sơ kỳ, huyết mạch đẳng cấp yếu hơn chúng ta!" Hậu Thổ cúi đầu trầm tư: "Cái này có tính là hậu duệ của ta không?" "Không tính!" Chúc Cửu Âm, đôi mắt lưu động Thời Gian Đại Đạo, dòng sông thời gian Hồng Hoang xuất hiện trong mắt hắn.

Vừa quan sát dòng sông thời gian, Chúc Cửu Âm vừa nói: "Hắn chủ yếu vẫn là dựa vào bản nguyên Phụ Thần lưu lại mà đản sinh, máu của tiểu muội chẳng qua là điểm hóa hắn mà thôi!

Bọn họ, có một cái xưng hô thống nhất: Đại Vu!" "Là như vậy a!" Hậu Thổ nhẹ nhàng gật đầu, nhìn về phía nam tử trước mắt: "Từ hôm nay trở đi, ngươi là Đại Vu, Đại Vu Đại Nghệ!" "Đại Nghệ kiến quá chư vị Tổ Vu!" Đại Nghệ có tên, lập tức tôn kính hô. "Ừm, ngươi đứng sau lưng ta trước đi!" Hậu Thổ gật đầu, cùng các Tổ Vu khác tiếp tục nghiên cứu Bàn Cổ Huyết Trì.

Qua một hồi, Cường Lương nhớ tới lúc hắn xuất thế còn thừa lại một chút bản nguyên tinh huyết chưa hấp thu.

Dứt khoát ném vào trong Huyết Trì, sau đó hư ảnh trái tim Bàn Cổ đập động, vô tận sát khí xuất hiện trong Bàn Cổ Điện, dũng mãnh lao vào Huyết Trì.

Qua hồi lâu, một con Vu mọc ra rất nhiều đầu phượng đi ra từ Huyết Trì.

Bản thể Vu này là đầu người mình chim, có chín cái đầu. "Hả?" Các Tổ Vu kinh ngạc, huyết mạch của tên Vu này hình như có chút không giống.

Một khắc sau, con Vu này hóa thành một nữ tử trẻ tuổi tướng mạo mỹ lệ, đối mặt với các Tổ Vu, không có cúi đầu, hai tay ôm quyền, hô với Cường Lương: "Cửu Phượng, kiến quá huynh trưởng, cùng chư vị Tổ Vu!" Bá!

Mười một ánh mắt nhất loạt nhìn về phía Cường Lương, ý tứ rất rõ ràng: Ngươi làm ra, nó là của ngươi!

Đại Nghệ sau lưng Hậu Thổ thì nhìn về phía Cửu Phượng.

Đều là Đại Vu, ngươi gọi Cường Lương Tổ Vu là huynh trưởng là có mấy cái ý tứ?

Muốn cao hơn ta một bậc? "".....

Ngạch, ngươi đứng sau lưng ta trước đi!" Cường Lương cũng không ngờ con Vu này trực tiếp nhận hắn làm huynh trưởng.

Làm hắn cũng không biết nói gì cho phải.

Cửu Phượng lập tức đứng ở sau lưng Cường Lương, đối với ánh mắt không phục của Đại Nghệ bên cạnh, Cửu Phượng khiêu khích cười một tiếng.

Ánh mắt cùng Đại Nghệ đối mặt.

Cửu Phượng: 'Lão đệ không phục?' Đại Nghệ: 'Không phục!' Cửu Phượng: 'Không phục làm một trận?' Đại Nghệ: 'Sợ ngươi chắc!' Oanh!

Chương 28

Giữa hai mắt hai người lóe lên dòng điện kịch liệt, chiến ý dâng lên.

Một khắc sau, trong Huyết Trì xuất hiện Đại Vu mới.

Hai người dừng lại, nhìn về phía lão đệ mới! "Từ hôm nay, ngươi là Đại Vu Hình Thiên, đứng sau lưng ta!" Đế Giang hài lòng nhìn về phía Hình Thiên, toàn thân cơ bắp bạo tạc, còn tu Chiến Chi Pháp Tắc, không tệ không tệ!

Nhìn thật uy mãnh!

Chờ Hình Thiên đứng ở sau lưng Đế Giang, cảm ứng được ánh mắt bên cạnh, lập tức quay đầu nhìn lại.

Đại Nghệ: 'Hình Thiên lão đệ, ta là vị Đại Vu đản sinh đầu tiên, gọi ta Nghệ ca là được rồi!' Cửu Phượng: 'Hình Thiên lão đệ, tu vi huyết mạch của ta cao nhất, ngươi và Nghệ đệ giống nhau, gọi ta tỷ là được!' ??

Hình Thiên sững sờ, sau đó giận dữ: 'Chỉ bằng hai người các ngươi cũng xứng?

Chờ kết thúc đừng chạy, xem ai mới là đại ca!' ... "Ngươi gọi Khoa Phụ, đứng sau lưng ta!" Chờ Khoa Phụ đứng ở sau lưng Tổ Vu xong, đón lấy ba đạo ánh mắt khiêu khích.

Sau đó, người hẹn đánh nhau lại nhiều thêm một cái! ... "Ngươi gọi Xi Vưu!" Bốn đạo ánh mắt khiêu khích!

Xi Vưu: Hẹn đánh nhau +1 "Ngươi gọi Tương Liễu!" Hẹn đánh nhau +1 "Ngươi gọi Doanh, đứng sau lưng ta!" Hẹn đánh nhau +1 "Ngươi gọi Bạch, đứng sau lưng ta!" Hẹn đánh nhau +1 Cuối cùng,

sau khi Huyết Trì cho ra ba trăm sáu mươi lăm Đại Vu, liền không còn đản sinh Đại Vu nữa.

Các Tổ Vu tiêu hao quá nhiều tinh huyết, tùy tiện nói với Đại Vu mới xuất thế vài câu, vội vàng tiến vào sâu trong Bàn Cổ Điện bế quan! "Đi!!" Cửu Phượng lặng lẽ chạy đi nhìn thoáng qua, sau đó trở về nói.

Các Đại Vu khác nháy mắt dâng lên vô biên chiến ý.

Thời điểm quyết định lớn nhỏ đến rồi!

Sải bước đi ra khỏi Bàn Cổ Điện. "Để các ngươi nhìn xem ai mới là đại ca!" Hình Thiên dẫn đầu ném vũ khí trong tay đi, lao về phía một vị Đại Vu. "Ta mới là đại ca!" Khoa Phụ lập tức nghênh chiến. "Ta là Đại Vu đản sinh đầu tiên, các ngươi đều phải gọi ta đại ca!" Đại Nghệ gầm thét, lao về phía Cửu Phượng! "Chỉ bằng ngươi!" Nháy mắt, hơn ba trăm Đại Vu mở ra đại hỗn chiến. ... "Vu Tộc này có phong phạm năm đó của chúng ta!" Hồng Quân đang kiểm tra Hồng Hoang có bao nhiêu Hệ thống thì chú ý tới Đại Vu hỗn chiến của Vu Tộc.

Nhìn các Đại Vu ai cũng không phục ai, Hồng Quân hồi tưởng lại trước kia.

Lúc Lão đại mới được Đại Đạo cứu về từ ổ Hệ thống, bọn họ đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Lão đại vác cái búa, lần lượt biến đám Hỗn Độn Ma Thần thành huynh đệ, xong xuôi thì lập ra Ma Thần Bang.

Cái sự tình bọn họ tranh giành xem ai là lão nhị lão tam ấy!

Chẳng phải cũng giống như vậy sao! "Hừ!" La Hầu ở một bên hóng hớt lạnh hừ một tiếng, đối với thứ tự năm đó, hắn cũng không phục.

Chẳng qua là nhất thời chủ quan, hắn tuyệt đối mạnh hơn Hồng Quân! "Nói đi cũng phải nói lại, hơn mười vạn năm rồi, Thủy Chi Ma Thần hẳn là đột phá rồi chứ?" ...

Trong chư thiên, Thủy Chi Ma Thần bất đắc dĩ làm mồi nhử, khí tức Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh mười phần không ổn định tản ra bốn phương tám hướng.

Dẫn tới từng cái Hệ thống, còn có một số đại năng muốn nhặt nhạnh chỗ tốt!

Thủy Chi Ma Thần nằm tại hư không, khí tức giống như suy yếu đến cực điểm, không còn năng lực chiến đấu!

Cái này làm cho một cái Hệ thống cao cấp sơ kỳ vừa mới chạy tới đây kinh hỉ không thôi.

Tưởng rằng mình là kẻ đến đầu tiên, vội vàng lao lên, chuẩn bị độc chiếm tên Hỗn Độn Ma Thần này!

Đột nhiên, một bàn tay lớn chộp lấy nó.

Hoàn cảnh bốn phía Hệ thống bỗng nhiên biến đổi, xung quanh tối đen như mực, còn chưa kịp phản ứng, một cỗ Đại Đạo chi lực khủng bố ập tới.

Hệ thống liền mất đi linh trí!

Bàn Cổ mang theo ý cười, xòe bàn tay ra, kiểm tra kho chứa đồ của cái Hệ thống này...

Nhìn thoáng qua cái đầu tiên: Tinh huyết Bàn Cổ.

Nụ cười của Bàn Cổ biến mất.

Lại tiếp tục nhìn xuống: Máu Bàn Cổ, xương sống Bàn Cổ, tủy ngọc Bàn Cổ, máu bẩn Bàn Cổ!

Đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Tiếp tục nhìn xuống, sắc mặt Bàn Cổ mới hoãn lại.

Một kiện Hồng Mông Linh Bảo, ba mươi kiện Hỗn Độn Chí Bảo.

Cùng với một đoàn lớn thế giới bản nguyên.

Cũng không biết là thế giới xui xẻo nào.

Nhìn cái lượng này, e là ít nhất cũng có thể rút khô một cái siêu cao thế giới! "Đại bang chủ, chúng ta khi nào trở về?" Thủy Chi Ma Thần u oán nói.

Hắn một vạn năm trước đã đột phá, kết quả Bàn Cổ làm thịt Hệ thống làm đến nghiện rồi!

Bắt hắn giả vờ đột phá thất bại, bị trọng thương, tính mạng ngàn cân treo sợi tóc.

Hấp dẫn Hệ thống đến!

Giả bộ cái dạng này, hắn cái gì cũng không làm được, chỉ có thể nằm trên mặt đất ngẩn người.

Thật nhàm chán, hắn muốn về, đã lâu hắn chưa được nghịch nước!

Còn nữa, Hệ thống hiện tại tới cũng không nhiều, bọn chúng đã có sở giác, còn không về sao? "Chờ chút nữa, ta cảm giác còn có thể thịt thêm hai con!" Bàn Cổ vừa nói xong, liền cảm ứng được thế giới Hồng Hoang của mình, uy năng Bàn Cổ Điện bị kích phát!

Tổ Vu kích hoạt Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Điện!

Xảy ra chuyện gì rồi? "Đi thôi, chúng ta trở về!" ...

Hồng Hoang, trong Bàn Cổ Điện.

Thập Nhị Tổ Vu sau khi chế tạo xong Đại Vu, vẫn luôn ở khôi phục nguyên khí tổn thất do tiêu hao tinh huyết.

Khôi phục xong thương thế, các Tổ Vu giáo huấn đám Đại Vu đang hỗn chiến bên ngoài một trận, sau đó trở lại Bàn Cổ Điện cảm ngộ Đại Đạo của bản thân.

Đột nhiên, Hậu Thổ đang cảm ngộ Thổ Chi Đại Đạo cảm giác được bụng có chút ngứa.

Cúi đầu nhìn lại, cái gì cũng không thấy, nhưng chính là có thứ gì đó đang ở trên da bụng nàng.

Rốt cuộc là cái đồ chơi gì! "Các ca ca, có thứ gì đó chui vào trong bụng ta!" Hậu Thổ nói xong, đối với phía trước bụng một trận quét ngang.

A ~~!

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, Hậu Thổ thành công đánh trúng mục tiêu!

Một cái linh hồn hư ảo hiện thân, đang lăn lộn đầy đất.

Hậu Thổ có chút nghi hoặc, sinh linh này hình như là hình thái Đạo Thể, chỉ là, linh hồn yếu như vậy, nàng một tát mà không đập chết? "Thứ gì, cũng dám xông vào Bàn Cổ Điện!" Mười một vị Tổ Vu khác nghe được tiếng Hậu Thổ hô thì bừng tỉnh, lập tức cảnh giác chuẩn bị đánh nhau.

Kết quả Hậu Thổ liền đập ra một sinh linh.

Chúc Dung hiếu kỳ tiến lên, đưa tay ra chọc sinh linh này, vừa chạm vào cái linh hồn kia, linh hồn liền trực tiếp bạo tạc, sau đó tử quang lóe lên, linh hồn lần nữa trọng tụ.

Phát ra tiếng kêu thảm thiết không ngừng, điên cuồng lăn lộn!

Ân?

Thập Nhị Tổ Vu sắc mặt ngưng trọng lên.

Vừa rồi lúc linh hồn này bạo tạc, một cái quang đoàn màu tím tản ra khí tức khủng bố ở ngay bên trong.

Cỗ khí tức kia, so với bọn hắn cao hơn gấp nhiều lần! "Cái quang đoàn kia có chút lợi hại, chúng ta cùng nhau ra tay." Đế Giang nói xong, hóa thành ức trượng chi khu, một quyền oanh ra, Không Gian Đại Đạo bao trùm nắm đấm, nháy mắt nện xuống linh hồn trên mặt đất.

Oanh!

Nắm đấm cùng Bàn Cổ Điện va chạm, phát ra tiếng vang kinh thiên.

Nhưng thanh âm lại chỉ vang vọng trong Bàn Cổ Điện, Đại Vu bên ngoài vẫn là ai làm việc nấy, căn bản không nghe thấy tiếng vang lớn này!

Linh hồn trên mặt đất lần này không có trọng tụ, triệt để tiêu tán, một cái quang đoàn màu tím lơ lửng giữa không trung, không ngừng lấp lóe.

Hồng Mông Hệ thống hiện tại có chút mộng.

Nó là một cái Hệ thống cao cấp, chính là muốn tới cái thế giới Hồng Hoang phổ thông này kiếm chút cháo!

Bước đầu tiên, tự nhiên là để túc chủ trở thành sinh mệnh bản thổ Hồng Hoang, đồng thời tránh né Hồng Hoang Thiên Đạo, cũng thuận tiện rút ra bản nguyên!

Cho nên nó lựa chọn Tổ Vu Hậu Thổ này.

Nó muốn rút ra bản nguyên Hồng Hoang, tự nhiên là phải đối đầu với Thiên Đạo.

Vu Tộc không kính trời, chỉ tôn Bàn Cổ, cho nên phi thường thích

hợp.

Chương 29

Chỉ là, mới bước đầu tiên đã xuất hiện vấn đề, nó đường đường là một cái Hệ thống cao cấp, vậy mà không có cách nào chui vào trong thân thể một cái Chuẩn Thánh Tổ Vu!

Còn bị nàng một tát đập bay!

Quan trọng là mấy tên Tổ Vu này đều có thể nhìn thấy nó!

Có biến cố!

Là lão thủ kinh nghiệm phong phú, Hồng Mông Hệ thống đã làm xong chuẩn bị đào tẩu.

Hồng Mông Hệ thống không hoảng hốt chút nào, bản thể lơ lửng giữa không trung, hao phí bản nguyên, chuẩn bị cách không mở ra vị diện thông đạo.

Tình huống hiện tại, nó cũng không dám ra khỏi Bàn Cổ Điện, vạn nhất bị Thiên Đạo phát hiện thì không vui đâu!

Oanh!

Một đạo Hỗn Độn Thần Lôi bổ tới, xuyên qua từ trong bản thể Hồng Mông Hệ thống.

Ngay sau đó một đoàn Xích Hồng Thần Hỏa ập tới, Hồng Mông Hệ thống y nguyên không tránh không né, không chút hoang mang cấu tạo vị diện thông đạo.

Bất quá chỉ là một cái thế giới Hồng Hoang phổ thông mà thôi, nó là Hệ thống cao cấp, chiến lực Hỗn Nguyên Thái Cực.

Cho dù là Thiên Đạo, nó cũng có thể nhẹ nhõm đào tẩu.

Chỉ là không rõ ràng cái Hồng Hoang này có Đại Đạo hay không,

nếu là Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong Đại Đạo, nó cũng không chọc nổi!

Tiên triệt thoái ra ngoài, chờ dò rõ tình huống lại đến! "Đại Đạo pháp tắc của chúng ta đối với thứ đồ chơi này vô hiệu!" Chúc Cửu Âm ánh mắt một đen một trắng, thời gian ba động mật bố toàn bộ Bàn Cổ Điện.

Khả một khi chạm vào quang đoàn màu tím này, liền sẽ mất hiệu lực.

Các Tổ Vu khác sắc mặt khó coi, các loại Đại Đạo pháp tắc đều thử qua, vô dụng! "Bản thể của chúng ta hình như có thể đánh được nó!" Hậu Thổ hồi tưởng lại cái tát kia của mình, nàng xác xác thực thực là đập trúng thứ đồ chơi này! "Thì ra là muốn để yêm dùng quyền cước hầu hạ!" Chúc Dung hai mắt tỏa sáng, lỗ mũi phun ra hỏa tinh.

Ức trượng thân thể hóa thành Đạo Thể.

Một quyền oanh ra!

Một giây sau!

Hồng Mông Hệ thống bộc phát, một cỗ năng lượng hướng bốn phương tám hướng khuếch tán, Chúc Dung trực tiếp bị đánh bay ức vạn vạn dặm, đâm vào trên tường Bàn Cổ Điện.

Phốc!

Một ngụm Tổ Vu chi huyết phun ra, Chúc Dung thân thụ trọng thương! "Chúc Dung!" "Chúc Dung ca ca!" "....." Các Tổ Vu lập tức lách mình vây đến bên người Chúc Dung. "Ta không...

Phốc!" Chúc Dung khoát khoát tay, vừa định an ủi không sao, Tổ Vu chi huyết từng ngụm lớn thổ ra, xen lẫn nội tạng.

Bất quá loại thương thế này đối với Tổ Vu mà nói đích xác không

lớn, thổ huyết xong, thân thể Chúc Dung đang cấp tốc khôi phục!

Đế Giang thấy thế yên lòng.

Hống!

Một khắc sau, sáu chân bốn cánh, hồn độn vô diện mục, thân thể Tổ Vu cao lớn mấy trăm ức trượng xuất hiện tại trong Bàn Cổ Điện. "Quản ngươi là cái thứ đồ chơi gì, đả thương huynh đệ ta, chính là đường chết!

Muốn đào tẩu, nằm mơ!" Hống!

Thập Nhị Tổ Vu tề tề nộ hống, hóa thành Tổ Vu chi khu.

Trong Bàn Cổ Điện xuất hiện mười hai đạo thân ảnh khổng lồ. "Kích hoạt Bàn Cổ Điện!" Thập Nhị Tổ Vu khí tức bỗng nhiên suy yếu, sắc mặt tái nhợt, đại lượng Tổ Vu chi huyết ẩn chứa tu vi chảy vào mặt đất.

Từ từ thấm vào.

Phanh!

Phanh!

Phanh! .....

Trong Bàn Cổ Điện vang lên thanh âm phanh phanh, một cỗ khí tức cổ lão khủng bố đang khôi phục!

Hư ảnh một trái tim đỏ tươi xuất hiện tại trong đại điện, Lực Chi Đại Đạo cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực bao phủ toàn bộ Bàn Cổ Điện.

Ngắn ngủi một sát na, vị diện thông đạo của Hồng Mông Hệ thống sụp đổ. 【 Không thể nào, đây không phải Hồng Hoang phổ thông sao!? 】 Hồng Mông Hệ thống không dám tin, Hồng Hoang phổ thông thì Bàn Cổ hẳn là sơ nhập Hỗn Nguyên Vô Cực cảnh.

Sao lại là cái Hỗn Nguyên Thái Cực!

Hiện tại, nó bị Lực Chi Đại Đạo trấn áp, trừ thân thể bản năng, thủ đoạn khác đều không cách nào thi triển.

Nó là một cái Hệ thống, thân thể có thể mạnh bao nhiêu?

Thập Nhị Tổ Vu khôi phục hình thái Đạo Thể, cảnh giới từ Hỗn Nguyên Kim Tiên ngã xuống Đại La Kim Tiên.

Vây thành một vòng, đem Hồng Mông Hệ thống vây lại, nắm đấm nắm chặt, phát ra tiếng vang thanh thúy! 【...

Ta có thể xin lỗi không?

Ta là Hệ thống, có thể trợ các ngươi thành tựu Thánh Nhân! 】 "Nói cái thứ đồ chơi gì vậy, các huynh đệ, lên!" "Thằng ranh con!" "....." Phanh!

Tích lý bá lạp! 【 Đừng, ta chẳng những có thể để các ngươi thành Thánh, thành tựu Thiên Đạo Cảnh cũng không thành vấn đề!

A!

Đừng đánh, đừng đánh!

Thiên Đạo Cảnh không hài lòng, Đại Đạo Cảnh cũng không thành vấn đề!

Ta là Hệ thống!

A! 】 ...

Oanh!

Ầm ầm! 【 A...!

Ta là Hệ... thống... thống... hệ, đừng đánh nữa! 】 "Quản ngươi là hệ thống hay là thống hệ, đánh cho ta!" "....." 【 Ta có tinh huyết Bàn Cổ, các ngươi tha cho ta, ta mỗi người cho các ngươi một giọt! 】

"Giỏi thật!

Còn dám lừa gạt chúng ta!

Phụ Thần ta là tồn tại bực nào, ngươi có thể có tinh huyết của người?

Xem ra vẫn là thiếu đòn!" ... 【 Ta thật sự có, có rất nhiều, các ngươi rút sức mạnh Bàn Cổ Điện lại, ta lấy ra cho các ngươi! 】 "Tâm tặc không chết, dám vũ nhục Phụ Thần chúng ta!

Đánh!" ...

Trong Bàn Cổ Điện tiếng nổ vang liên tiếp không ngừng, đó là thanh âm các Tổ Vu đấm đá Hồng Mông Hệ thống.

Dù sao cũng là Hệ thống cao cấp, dù bị Lực Chi Đại Đạo trấn áp, không cách nào sử xuất sức mạnh của mình, nhưng bản thể cũng là tầng thứ Hỗn Nguyên Thái Cực, so với Tổ Vu cao hơn quá nhiều cấp bậc.

Mặc kệ các Tổ Vu đánh như thế nào, nó ngoại trừ cảm giác được đau, những chuyện khác thì không có sao cả!

Cái này làm cho các Tổ Vu hăng máu, càng đánh càng hưng phấn!

Quá sướng rồi!

Ngày thường đánh nhau với các huynh đệ còn cần thu liễm, không thể dùng toàn lực.

Hiện tại có cái bao cát này, rốt cục có thể thống thống khoái khoái đánh một trận!

Loại cảm giác quyền quyền đến thịt, quyền quyền sử xuất toàn lực này thật sự là tốt!

Cứ như vậy, ba ngàn năm trôi qua!

Hô!

Đế Giang nhẹ nhàng thở ra, Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Điện sắp kết thúc, bất quá hắn cũng không hoảng trương.

Chộp lấy quang đoàn màu tím trên mặt đất, thuận tiện cho một tát, nhốt vào trong hư ảnh trái tim Bàn Cổ cạnh Bàn Cổ Huyết Trì.

Cái hư ảnh trái tim này là nơi chứa đựng Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Điện.

Chương 30

Nhốt cái Hệ thống này vào trong, muốn trốn ra, trừ phi các Tổ Vu bọn họ đích thân mở ra, bằng không tuyệt đối không có khả năng! "Cứ nhốt ở đây đi!" Đế Giang nói, "Về sau có gì không vui, liền đến tẩn nó, giải sầu!

Vui vẻ!

Cũng tẩn nó, coi như chúc mừng!" "Đại ca, diệu a!" "Chủ ý này hay!" "Từ khi xuất thế đến bây giờ, ta chưa bao giờ thoải mái như vậy!

Ta quyết định, cách một trăm năm liền đến tẩn nó một trận!" "Chúc Dung ca ca, huynh không tu luyện sao?" "Đánh nhau cũng coi là tu luyện!" "Ha ha ha..." ...

Thập Nhị Tổ Vu cười to đi ra khỏi Bàn Cổ Điện, mặc kệ Hồng Mông Hệ thống giãy dụa trong hư ảnh trái tim Bàn Cổ! "Tổ Vu đại nhân!" Ngoài Bàn Cổ Điện, Khoa Phụ nghi hoặc nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu!

Sao cảm giác các Tổ Vu đều đặc biệt hưng phấn? "Khoa Phụ a!" Đế Giang cười híp mắt vỗ vỗ bả vai Khoa Phụ, lập tức đau đến mức Khoa Phụ nhe răng trợn mắt. "Thân thể này không được a, phải luyện nhiều hơn!" Khoa Phụ nghe xong, hoảng trương hẳn lên, Tổ Vu chắc không phải là muốn tẩn hắn đấy chứ!

Sự hoảng trương của Khoa Phụ dẫn tới các Tổ Vu cười to, sau đó nhớ tới cái gì Hồng Mông Hệ thống kia trong Bàn Cổ Điện.

Hay là, để mấy Đại Vu này vào trong luyện luyện sức mạnh?

Nói làm liền làm, Thập Nhị Tổ Vu lập tức tống Khoa Phụ vào

trong hư ảnh trái tim Bàn Cổ.

Đối với Hồng Mông Hệ thống quyền đấm cước đá, mỗi một kích đều dùng đủ khí lực.

Mười năm sau, Khoa Phụ vẻ mặt sảng khoái đi ra khỏi Bàn Cổ Điện.

Khí tức cũng từ Đại La Kim Tiên tiền kỳ thăng lên trung kỳ! "Không tệ, thế mà đột phá!" Đế Giang hài lòng nói.

Khoa Phụ thi lễ nói: "Tổ Vu đại nhân, ta đánh đánh một hồi liền nhập mê, sức mạnh tiêu hao cũng một mực được huyết khí Phụ Thần bổ sung!

Chờ phản ứng lại, liền đột phá!" "Xem ra đây đúng là biện pháp tốt!" Chúng Tổ Vu kiểm tra Khoa Phụ một phen, phát hiện hắn chẳng những đột phá, huyết mạch cũng thuần túy không ít!

Trải qua thương lượng, các Tổ Vu quyết định để các Đại Vu luân phiên xếp hàng đi đánh Hồng Mông Hệ thống.

Chia theo thứ tự xuất thế. "Khoa Phụ, đi, gọi Đại Nghệ tới!" "Đại Nghệ là ai?" Khoa Phụ nghi hoặc khó hiểu.

Lời này vừa nói ra, tràng diện an tĩnh lại, Đế Giang bọn người liếc nhau.

Chúc Dung, Cộng Công trừng lớn mắt, muốn nói chuyện, bị Chúc Cửu Âm bịt miệng lại!

Đột nhiên, một cỗ tin tức xuất hiện, các Tổ Vu không có cảm ứng được nguy hiểm, liền tiếp nhận tin tức này. "Vừa nãy nói lộn, là Đại Vu, đi gọi tất cả Đại Vu tới đây!" Đế Giang trầm giọng nói. "Vâng!" Khoa Phụ lập tức đi thông tri các Đại Vu khác.

Chờ hắn đi rồi, các Tổ Vu tiến vào trong Bàn Cổ Điện, không khí

có chút trầm mặc. "Các ca ca, tên của Đại Nghệ là do ta đích thân đặt, khẳng định sẽ không phải là cái gì Hậu Nghệ!" Hậu Thổ trong ánh mắt mang theo lửa giận.

Vừa rồi trong tin tức bọn họ nhận được, ẩn chứa sức mạnh kỳ quái, tin tức về một người tên là Hậu Nghệ xuất hiện trong nhận thức của bọn họ.

Cái tên Hậu Nghệ này dạng mạo khí tức cùng Đại Nghệ giống nhau như đúc.

Nghiêm khắc mà nói, là cái tên Hậu Nghệ này đã thay thế Đại Nghệ! "Trong dòng sông thời gian, Đại Vu xuất hiện cũng là Hậu Nghệ!" Chúc Cửu Âm mở mắt ra, nói.

Nói cách khác, Đại Nghệ mất rồi, thần không biết quỷ không hay biến mất khỏi Hồng Hoang!

Ngay cả trong dòng sông thời gian cũng không có tên hắn!

Phanh!

Hậu Thổ phẫn nộ nắm quyền, Đại Nghệ chính là do nàng tự tay điểm hóa.

Mới chưa đến mười vạn năm, đã chết rồi! "Cái tên Hậu Nghệ kia, đáng chết, ta đi giết chết hắn!" "Đừng xúc động!" Chúc Cửu Âm sắc mặt đồng dạng băng lãnh, nhưng nhìn thấy Hậu Thổ muốn đi ra ngoài giết tên Hậu Nghệ kia, lập tức ngăn cản nàng. "Tiểu muội, tỉnh táo chút, tên Hậu Nghệ kia có thể thay đổi ký ức Đại Vu, còn có thể động tay chân trên dòng sông thời gian, sức mạnh ít nhất là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tinh thông Thời Gian Đại Đạo, cảnh giới chúng ta còn chưa khôi phục, không phải là đối thủ của hắn!" "Vậy làm sao bây giờ?" "Chờ, tên Hậu Nghệ này có sức mạnh đủ để miểu sát chúng ta, nhưng hắn lại âm thầm tiềm nhập Vu Tộc chúng ta, hắn là có mưu

đồ!

Chúng ta tạm thời đừng đánh rắn động cỏ, chờ khôi phục cảnh giới, dẫn vào trong Bàn Cổ Điện, phục tô Đại Đạo của Phụ Thần!

Trấn áp hắn!" "Ta biết rồi!" "Phiền chết đi được, ta đi tẩn cái Hệ thống kia giải sầu!" "Ta cũng đi!" ...

Trăm năm qua đi, Đại Vu tề tụ, các Tổ Vu cũng nhìn thấy Hậu Nghệ, ánh mắt phiêu hốt, cứ luôn âm thầm nhìn chằm chằm Hậu Thổ, Huyền Minh.

Ánh mắt mang theo hèn mọn, không có chút nào tôn kính, làm cho các Tổ Vu ghê tởm muốn chết!

Nhưng cũng không dám khinh cử vọng động, tùy tiện nói hai câu, liền cho đám Đại Vu đang mờ mịt giải tán, các Tổ Vu trở lại trong Bàn Cổ Điện.

Phanh!

Hậu Thổ, Huyền Minh mang theo vô cùng sát ý, lôi Hồng Mông Hệ thống ra trút giận. "Tu luyện, sớm ngày khôi phục tu vi, đem tên Hậu Nghệ kia dẫn tới Bàn Cổ Điện, giết chết hắn!" Đế Giang nói xong, cũng xông vào trong hư ảnh trái tim Bàn Cổ, dùng hết toàn lực đấm đá Hồng Mông Hệ thống.

Đối với các Tổ Vu mà nói, trong tình huống không có tài nguyên, chiến đấu chính là phương thức tu luyện tốt nhất! ...

Bên ngoài Hồng Hoang, Hồng Quân, Thời Thần, Dương Mi các Ma Thần toàn bộ tập trung đến trong Tử Tiêu Cung.

Giám sát nhất cử nhất động của Hồng Hoang.

Vạn năm trước, Hồng Quân đang kiểm tra nơi ẩn thân của Hệ thống trong Hồng Hoang, nhất thời không chú ý, bên ngoài Hồng

Hoang chui vào mấy cái Hệ thống cấp trung, Hồng Quân bận rộn lưu lại ấn ký cho mấy cái Hệ thống này, không ngờ đột nhiên lại chui vào một cái Hệ thống cao cấp.

Hồng Quân chưa kịp phản ứng, cái Hệ thống này liền biến mất không thấy!

Thất ngộ rồi!

Hồng Quân vội vàng thỉnh cầu chi viện, tuy nói bản ý bọn họ khai tịch Hồng Hoang là đợi Hệ thống, mục tiêu cũng là Hệ thống cao cấp, nhưng hiện tại còn chưa phải lúc!

Hiện tại Hồng Hoang căn bản chịu không nổi sức mạnh Hỗn Nguyên Thái Cực!

Bọn họ phải mau chóng đem cái Hệ thống kia tìm ra thanh lý đi. "Bất Chu Sơn có một cái Hệ thống, bảng định xuyên việt giả đang trong quá trình thai nghén, Hệ thống cấp trung!" "Tam Tiên Đảo sớm xuất thế!

Cái tên Đông Vương Công kia cũng có một cái Hệ thống, cấp trung!" "Huyết Hải có ba tên Minh Hà mang theo Hệ thống, đều là cấp trung!" "Dòng sông thời gian ta chế tạo lọt vào cải biến, nhìn thủ pháp, hẳn là Hệ thống cấp trung đỉnh phong!" ...

Mãi vẫn tìm không thấy cái Hệ thống cao cấp kia, việc này làm cho các Ma Thần có chút gấp, sinh sợ cái Hệ thống cao cấp kia tung ra đại chiêu gì!

Hủy đi Hồng Hoang!

Bàn Cổ mang theo Thủy Chi Ma Thần trở về, liền thấy bộ dạng sứt đầu mẻ trán của bọn họ.

Sau khi hỏi qua nguyên do, Bàn Cổ cũng buồn bực, chỉ là một cái Hệ thống cao cấp mà thôi, Hồng Hoang cứ lớn như vậy, tìm không

thấy?

Bàn Cổ nghĩ tới sự tình Bàn Cổ Điện bị kích hoạt.

Lập tức hỏi thăm xem đã kiểm tra Bàn Cổ Điện chưa. "Đúng rồi, Bàn Cổ Điện đẳng cấp khá cao, nguyên thần chúng ta căn bản tham tra không đến!" "Đi thôi, đi Bàn Cổ Điện nhìn xem!" ...

Bản thân Bàn Cổ Điện là do trái tim phân thân Bàn Cổ biến thành, về sau Bàn Cổ lại dung nhập vào nửa trái tim Bàn Cổ cùng đẳng cấp.

Dẫn đến Bàn Cổ Điện chịu sự uẩn dưỡng của Lực Chi Đại Đạo từ hai Bàn Cổ, sở hữu uy năng thần uy khó lường.

Giống như bọn người Hồng Quân, dù là cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, cũng không pháp quan sát được tình huống bên trong.

Đám người Bàn Cổ đi tới nơi này, các Đại Vu đang ồn ào ngoài Bàn Cổ Điện căn bản không chú ý tới đám người Bàn Cổ.

Y nguyên đang cãi nhau ầm ĩ! "Cái Hệ thống này thủ đoạn cũng được đấy!

Chính là nó quấy nhiễu đến dòng sông thời gian ngô chế tác!" Thời Thần nhìn về phía một nam tử tinh gầy, tóc ngắn, đẹp trai nói.

Đây là một Đại Vu, chẳng qua hiện tại bị xuyên việt giả đoạt xá rồi!

Hệ thống của tên xuyên việt giả này có thể tiếp xúc đến dòng sông thời gian, còn chuyên môn thay đổi hết thảy của Đại Vu này!

Điều này cũng khiến cho các Đại Vu khác cũng không thấy kỳ quái khi tên xuyên việt giả này thường xuyên làm ra mấy động tác ngoài dự liệu!

Dù sao trong ấn tượng của bọn họ tên xuyên việt giả này chính là như vậy!

Bàn Cổ nhìn thoáng qua tên xuyên việt giả này, lười nói cái gì, dù sao đối tượng bị hắn đoạt xá là Đại Nghệ cũng chưa chết, chờ giá trị của cái Hệ thống này bị ép khô, Đại Nghệ tự nhiên sẽ đoạt lại hết thảy của hắn!

Đám người Bàn Cổ tiến vào trong Bàn Cổ Điện, vừa đi vào, liền phát hiện cái Hệ thống cao cấp kia!

Quả nhiên!

Cái Hệ thống cao cấp này ở chỗ này!

Chỉ là, nó hình như có chút thảm a!

Giờ phút này bị nhốt trong hư ảnh trái tim, Thập Nhị Tổ Vu coi nó thành đồ chơi, đá tới đá lui! "Cái này..." Đám người Hồng Quân ngẩn người, đây chính là Hệ thống cao cấp, dù là bọn họ đối phó cũng cần hao phí một phen công phu.

Không có một tháng hai tháng giết không xong!

Hiện tại cứ như vậy bị mười hai vãn bối coi thành đồ chơi mà nghịch! "Nhìn kỹ!" Bàn Cổ chỉ vào trái tim kia nói, "Các ngươi không phát hiện bọn chúng có dùng sức thế nào cũng không gây thương tổn được cái Hệ thống này sao?

Nó chủ yếu là bị Đại Đạo pháp tắc trấn áp!" Hồng Quân bọn người gật đầu, cũng chú ý tới điểm này! "Cái Hệ thống này đã là bọn chúng bắt được, vậy thì thuộc về bọn chúng đi!" Bàn Cổ nói.

Các Ma Thần khác gật đầu, biểu thị không có ý kiến, một cái Hệ thống cao cấp sơ kỳ mà thôi, bọn họ còn không đến mức tranh giành với mấy đứa trẻ con còn chưa đến ngàn vạn tuổi!

Thấy đám người Hồng Quân không có ý kiến, Bàn Cổ liền hiện ra thân hình.

Chương 31

"Ai!" Tổ Vu cảm tri cực kỳ cường đại, một khắc Bàn Cổ chủ động hiện thân kia, bọn họ liền cảm ứng được.

Lập tức, Thập Nhị Tổ Vu dừng lại việc bạo tấu Hồng Mông Hệ thống.

Còn chưa thấy rõ người tới, lập tức lớn tiếng quát.

Đồng thời câu thông Bàn Cổ Điện, tùy thời chuẩn bị hao phí tu vi kích hoạt uy năng Bàn Cổ Điện! "Di!" "Di di!" "Di di di!" "....." Dưới sự chú thị đầy hắc tuyến của Bàn Cổ, chiến ý của Thập Nhị Tổ Vu biến mất không thấy, vây quanh Bàn Cổ, từng đứa tiếp từng đứa, di mãi không xong.

Chúc Dung sờ sờ cằm, nhìn "đại kinh" (kẻ địch lớn) trước mắt, đó là càng xem càng quen thuộc.

Thế là, Chúc Dung tiến lên, vỗ bả vai Bàn Cổ: "Huynh đệ, ta sao cảm giác ngươi quen thuộc như vậy a!" Bàn Cổ: .....

Hồng Quân bọn người: (Ö(Ö(Ö(Ö(Ö;;) Bị con trai mình gọi là huynh đệ là cảm giác gì!

Bàn Cổ dù sao cũng bị lời nói của Chúc Dung làm cho sặc không biết nói gì cho phải!

Đúng lúc này, Cộng Công cũng tiến lên, tay khoác lên một cái bả vai khác của Bàn Cổ, nhiệt tình nói: "Huynh đệ đừng sợ, chúng ta không có ác ý, chính là hiếu kỳ ngươi lai lịch gì!

Quá thân thiết, ta đều cảm giác huyết mạch của ta đang sôi trào!" "Đúng vậy!

Đúng vậy!

Vị huynh đệ này, chúng ta đều là do tinh huyết Bàn Cổ Phụ Thần biến thành, ngươi căn nguyên gì?

Cái huyết mạch uy áp này, so với chúng ta lúc đối mặt Bất Chu Sơn do xương sống Phụ Thần biến thành còn muốn nặng hơn!" "Đúng a, nhìn thấy ngươi, ta dường như có cảm giác nhìn thấy Phụ Thần!" "Vị huynh đệ này, ta cảm giác ngươi cùng mười hai huynh đệ tỷ muội chúng ta mười phần hợp duyên, chúng ta kết bái như thế nào!" "....." ...

Nhìn ánh mắt chân thành của Thập Nhị Tổ Vu, Bàn Cổ trầm mặc, nắm đấm Bàn Cổ nắm chặt. "Lão đại, ta nghe nói tràng cảnh loại này phải dùng cái này!" Dương Mi nhìn thấy tràng cảnh này, lập tức từ trên người mình bẻ gãy một nhánh liễu, đưa cho Bàn Cổ trợ hứng!

Đưa xong nhánh liễu, chúng Ma Thần rất tự giác lui ra khỏi Bàn Cổ Điện, ghé vào cửa nghe lén.

Bá!

Thập Nhị Tổ Vu ánh mắt chuyển dời đến trên người Dương Mi đột nhiên xuất hiện, còn chưa kịp nói chuyện.

Liền cảm giác không khí Bàn Cổ Điện có chút không đúng lắm!

Thập Nhị Tổ Vu nhìn lại, vị "huynh đệ" vừa nãy sắc mặt đen sì, ánh mắt u u nhìn chằm chằm bọn họ, làm cho các Tổ Vu trời không sợ đất không sợ từ trong lòng xuất hiện cảm giác kinh tủng. "Sao...

Sao cảm giác... có chút lạnh a!

Huynh...!" "Huynh cái gì mà huynh!!" Bốp! "Ngao ~!" Chúc Dung hai tay che lấy cái mông, kìm lòng không được phát ra tiếng kêu thảm thiết thống khổ, bỗng nhiên hướng lên trên bay đi!

Choang một tiếng, cùng Bàn Cổ Điện làm một cú tiếp xúc thân mật.

Sau đó phịch một cái, ngã nhào trên mặt đất Bàn Cổ Điện, thuận tiện còn nảy lên hai cái! "Một đám nghịch tử, ngay cả lão tử các ngươi cũng nhận không ra!" Bàn Cổ tay trái trực tiếp bắt lấy Cộng Công vào trong tay, tay phải cầm roi liễu quất xuống! "Ngao!" "Huynh đệ, ngươi nhìn ta giống huynh đệ ngươi sao?" Bốp! "A ~!" "Cái khác không biết, huyết mạch cảm ứng cũng cảm ứng không ra sao?" "Ký ức truyền thừa của các ngươi đâu?

Không có tướng mạo ta?" Tiếng nói của Bàn Cổ rõ ràng tiến vào trong tai các Tổ Vu, Thập Nhị Tổ Vu bừng tỉnh.

Ký ức truyền thừa... dài như vậy, ít nhất ức vạn năm, bọn họ nhưng không có nhàn công phu xem hình ảnh Phụ Thần cả ngày đi ngủ trong Hỗn Độn!

Bất quá, loại huyết mạch uy áp này, còn có khí thế uy vũ bá khí này.

Hình như chính là Phụ Thần a!

Chúc Cửu Âm lập tức chế tạo ra lĩnh vực thời gian cỡ nhỏ, gia tốc xem xét ký ức truyền thừa.

Đại khái qua nửa canh giờ, Chúc Cửu Âm lắc lư cái đầu đang choáng váng, vừa rồi, hắn ít nhất tiêu hóa trăm vạn năm ký ức truyền thừa!

Tuy rằng trong ký ức Phụ Thần thiên thiên nằm trên Thanh Liên đi ngủ, nhưng hắn vẫn xác định, người trước mắt này chính là Phụ Thần! "Hắn chính là Phụ Thần chúng ta!" Các Tổ Vu lâm vào kinh hỉ, sau đó sắc mặt bỗng nhiên trắng bệch!

Bọn họ vừa rồi có phải hay không gọi Phụ Thần là huynh đệ? "Chúng ta hay là chờ Phụ Thần hết giận, lại đi bái Phụ Thần?" Hậu Thổ nhỏ giọng nói. "Ta cảm thấy Hậu Thổ muội muội nói không sai!"

Huyền Minh người đầu tiên tán đồng, lập tức lôi kéo Hậu Thổ đứng vào góc tối nhất Bàn Cổ Điện! "A...

Phụ Thần con sai rồi, tha mạng a!" "Huynh trưởng cứu ta a!" "Muội muội, các ngươi mau giúp ta cầu tình a!" Chúc Dung cùng Cộng Công hai người nằm rạp trên mặt đất, bị Bàn Cổ dùng roi liễu ra sức quất.

Đánh đến mức Chúc Dung, Cộng Công kêu thảm không ngừng, điên cuồng cầu tình.

Đối với việc này, chúng Tổ Vu chỉ có thể bất đắc dĩ trốn đến góc Bàn Cổ Điện, biểu thị đồng tình với hai vị huynh đệ, đáng tiếc bọn họ vô năng vi lực! ...

Cửa Bàn Cổ Điện, Ma Thần môn đang lặng lẽ nghe động tĩnh bên trong.

Từng trận tiếng kêu thê thảm từ trong điện truyền ra, làm cho Ma Thần môn hưng phấn đồng thời lại cảm khái.

Chậc chậc, thanh âm này, sao một chữ thảm có thể hình dung!

Đáng thương Tổ Vu a, làm sao lại gọi lão tử các ngươi là huynh đệ cơ chứ! ...

Chờ Bàn Cổ giáo huấn xong hai tên nghịch tử, Thập Nhị Tổ Vu oa oa khóc lớn ôm đùi hắn gọi Phụ Thần.

Bàn Cổ liền thuận miệng hỏi một câu, vì sao nhận không ra hắn!

Tuy nhiên là do tinh huyết bản nguyên phân thân của hắn biến thành, nhưng ký ức nên có đều có, khí tức cùng tướng mạo ba ngàn Ma Thần bọn họ hẳn là đều biết mới đúng.

Nhưng vừa rồi hắn cùng Dương Mi hiện thân, cảnh giác cùng lạ lẫm trong mắt Thập Nhị Tổ Vu không thể làm giả!

Cái này...

Thập Nhị Tổ Vu ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi.

Do do dự dự, không dám nói lời nào.

Chỉ có thể dùng ánh mắt giao lưu.

Đế Giang: 'Các ngươi ai đi lên giải thích với Phụ Thần một chút!' Mười một Tổ Vu: 'Không đi, Phụ Thần sẽ tức giận, huynh là đại ca, huynh đi!' Đế Giang: '.....' Chúc Cửu Âm: 'Chúc Dung, Cộng Công, hai người các đệ dù sao đã bị tẩn rồi, dứt khoát bị tẩn thêm một trận đi!' Chúc Dung Cộng Công: 'Ta cảm ơn huynh nhiều nhé!' "Phát ngốc cái gì, mau nói a!" Bàn Cổ quát to một tiếng.

Thân thể Thập Nhị Tổ Vu run lên một cái, tại cái sát na ngắn ngủi 0.001 giây kia, mười một vị Tổ Vu ăn ý lui lại một bước, ánh mắt nhất loạt nhìn về phía Hậu Thổ. 'Muội là nhỏ nhất, Phụ Thần khẳng định sẽ không trách tội muội!' Thật đúng là hảo ca ca a!

Hậu Thổ có chút mộng bức, cũng muốn đi theo lui lại, nhưng ánh mắt Phụ Thần đã chuyển dời đến trên người nàng.

Hậu Thổ: .....

Thôi được rồi, ta nói!

Hậu Thổ nói, Bàn Cổ nghe, càng nghe, càng cảm giác hình như là vấn đề của mình. "Phụ Thần a, chúng con còn chỉ là hài tử chưa đến ngàn vạn năm tuổi!

Ngài..." Nguyên lai là ký ức truyền thừa Bàn Cổ để lại cho các Tổ Vu quá mức khổng lồ.

Khổng lồ trình độ nào?

Đủ túc túc hai cái Hỗn Độn nhiều như vậy!

Các Tổ Vu sau khi hóa hình mà ra, trước tiên liền xem xét ký ức

truyền thừa Bàn Cổ để lại.

Nhìn xem Phụ Thần để lại cho mình đồ tốt gì.

Sau đó...

Trong Hỗn Độn, khắp nơi là hỗn độn khí lưu, trên Thanh Liên, Bàn Cổ hô hô ngủ say!

Các Tổ Vu cảm khái, không hổ là Phụ Thần, dù là đi ngủ cũng uy vũ bá khí như vậy!

Các Tổ Vu dựa theo phương thức hô hấp của Phụ Thần, sáng tác ra Tổ Vu Hô Hấp Pháp.

Sau đó tiếp tục xem xét ký ức, trăm năm trôi qua, trong ký ức Phụ Thần vẫn đang ngủ.

Ngàn năm trôi qua, Phụ Thần đổi cái tư thế ngủ, tiếp tục ngủ!

Các Tổ Vu y nguyên đang mong đợi...

Mười vạn năm trôi qua, các Tổ Vu có chút chờ đợi không nổi nữa!

Bọn họ hóa hình còn chưa đi ra ngoài nhìn xem thế giới hoa hoa Hồng Hoang, liền ở chỗ này tiêu hóa ký ức truyền thừa Phụ Thần dùng mười vạn năm.

Quan trọng là mười vạn năm này toàn bộ là đi ngủ!

Thế là, các Tổ Vu quyết định gia tốc tiêu hóa ký ức truyền thừa, thời gian vạn năm ngắn ngủi nửa ngày liền tiêu hóa xong.

Trong ký ức Phụ Thần vẫn là đang ngủ!

Từng cái Tổ Vu không tin tà, tiếp tục tiêu hóa ký ức truyền thừa, tại ngắn ngủi mười năm, ngạnh sinh sinh tiêu hóa mấy chục ức năm ký ức truyền thừa.

Mấy chục ức năm thời gian, Phụ Thần chính là đổi mấy lần tư thế

ngủ, không có cái gì khác!

Các Tổ Vu sụp đổ, từng đứa đầu váng mắt hoa, đầu óc nổ tung.

Cuối cùng, lựa chọn từ bỏ.

Ký ức truyền thừa Phụ Thần lưu lại quá thâm ảo, bọn họ tham ngộ không nổi!

Tư chất các ngươi xác thực ngu độn, Bàn Cổ trừng mắt liếc Thập Nhị Tổ Vu.

Chương 32

Cái gì đi ngủ, hắn đó là đang tu luyện.

Thập Nhị Tổ Vu lập tức rụt cổ lại, sinh sợ Bàn Cổ tẩn bọn họ. "Đúng rồi!" Hậu Thổ đột nhiên nghĩ tới điều gì, hốc mắt ửng đỏ, thút thít nói: "Phụ Thần, ngài phải làm chủ cho con, con vạn năm trước điểm hóa một cái Đại Vu, hôm nay bị một thứ đồ chơi tên là Hậu Nghệ đoạt xá rồi!

Đứa nhỏ kia mới đến Hồng Hoang chưa đến mười vạn năm, cứ như vậy không minh bạch chết đi, nó đáng thương a!" "Không cần lo lắng, Đại Nghệ chưa chết!" Bàn Cổ an ủi nói, "Đoạt xá nó là một tên xuyên việt giả, còn có một thứ đồ chơi gọi là Hệ thống!" Xuyên việt giả?

Hệ thống? "Phụ Thần, Hệ thống là cái này sao?" Đế Giang chỉ chỉ Hồng Mông Hệ thống đang bị giam cầm. "Không sai!

Giống y hệt thứ đồ chơi này, chính là thực lực kém chút, còn về xuyên việt giả..." Bàn Cổ nghĩ nghĩ, bức ra mười hai giọt máu.

Bên trong trừ ẩn chứa đại lượng năng lượng, còn có tràng cảnh hắn cùng ba ngàn Ma Thần chém giết Hệ thống. "Mười hai giọt tinh huyết này, có tin tức về Hệ thống và xuyên việt giả, cũng đủ để khôi phục tu vi tổn thất của các ngươi, xuống dưới luyện hóa đi!" "Tạ Phụ Thần!" Thập Nhị Tổ Vu cùng kêu lên đáp. "Ta ở sâu trong Hỗn Độn tu luyện, không thường xuyên đến Hồng Hoang, các ngươi sau này gặp phải chuyện gì, có thể đi Tử Tiêu Cung tìm Hồng Quân, hắn là Lục thúc của các ngươi, sẽ giúp các ngươi!" Nói xong, Bàn Cổ đánh mười hai giọt tinh huyết vào trong cơ thể Thập Nhị Tổ Vu.

Chờ Thập Nhị Tổ Vu lâm vào tu luyện, Bàn Cổ nhìn thoáng qua

Hồng Mông Hệ thống bị giam cầm.

Phế đi hạch tâm của nó, để nó triệt để không có năng lực phản kháng.

Liền đi ra khỏi Bàn Cổ Điện.

Bên ngoài, Hỗn Độn Ma Thần môn cũng chỉ còn lại có Hồng Quân.

Những người khác đều trở về bế quan!

Bàn Cổ quan sát một chút tên xuyên việt giả Hậu Nghệ này, xác định không có uy hiếp liền không quan chú nữa.

Ba trăm sáu mươi Đại Vu đang ở Bất Chu Sơn đánh lộn vui đùa, đúng lúc này, một Đại Vu đang nướng Tiên thú ánh mắt một trận mê mang.

Sau đó thanh tỉnh lại!

Bất động thanh sắc nhìn về phía bốn phía, sau đó rời đi trốn đến một cái sơn động bên trong. "Lại có một tên bị xuyên!" Bàn Cổ im lặng, cái này mới vừa bắt đầu, đã tới nhiều Hệ thống như vậy.

Hồng Hoang quả nhiên được hoan nghênh hơn Hỗn Độn! ... "Không ngờ ta lại xuyên việt đến Vu Tộc!" Vu Đại ánh mắt phức tạp nhìn tay của mình, đôi tay thô ráp hữu lực, lông tóc phong phú toàn thân.

Cùng với sức mạnh hủy thiên diệt địa trong cơ thể.

Căn bản không phải thân thể làm nhiều "công việc thủ công" kia của hắn có thể so sánh! "Ta đều xuyên việt, Hệ thống đâu?" Nói xong, bên tai Vu Đại vang lên thanh âm ưu mỹ. 【 Đinh, Vu Tộc bồi dưỡng Hệ thống khởi động thành công!

Có muốn bảng định? 】 Tới rồi!

Vu Đại đại hỉ, vội vàng gật đầu. "Hệ thống, mau bảng, ta đã đói khát khó nhịn!" 【 Đinh, bảng định thành công, chúc mừng túc chủ hoạch đắc Bàn Cổ công pháp « Hỗn Độn Khai Thiên Quyết »!

Bàn Cổ phủ pháp « Khai Thiên Cửu Phủ »! 】 "Ngưu phê!" Vu Đại tiêu hóa xong hai bộ công pháp này, kích động nói năng lộn xộn.

Phải biết, đây chính là công pháp tu luyện của Bàn Cổ!

Trực thông Đại Đạo chi cảnh!

Còn có phủ pháp của Bàn Cổ, quá mạnh, hắn nắm giữ hai công pháp này, vượt cấp mà chiến nhẹ nhàng thoải mái! "Đúng rồi, Hệ thống, bồi dưỡng Vu Tộc là ý gì?" 【 Đinh, truyền bá tu luyện pháp cho Vu Tộc, túc chủ nhận được phản hồi!

Vu Tộc tu luyện càng nhiều người, túc chủ nhận được phản hồi càng cao! 】 "Ngưu phê, có công năng này, ta còn tu luyện cái rắm a!

Chỉ là, hiện tại Vu Tộc còn chưa có Tiểu Vu, ta phải tìm cơ hội, làm ra Vu mới được!" ...

Một bên khác, Hậu Nghệ leo lên đỉnh núi Bất Chu Sơn, thu hoạch được phần thưởng Tiễn Thần Hệ thống: Nguyên thần tu luyện công pháp của Bàn Cổ, Cửu Chuyển Huyền Công bản hoàn chỉnh!

Hậu Nghệ cuồng hỉ, mang theo một giọt tủy ngọc Bàn Cổ thu hoạch được khi leo Bất Chu Sơn, tìm nơi không người tu luyện!

Nhìn xong hai tên xuyên việt giả hoạch đắc công pháp tu luyện, Bàn Cổ không biết nên nói gì cho phải!

Bàn Cổ tu luyện pháp!

Cái gì cũng là công pháp Bàn Cổ dùng để tu luyện, Bàn Cổ hắn có nhiều công pháp tu luyện như vậy sao?

Có phải hay không một ngày đổi một cái tu luyện pháp?

Vu khống, đây là vu khống!

Thứ nhất, hắn chỉ là khí lực lớn một chút, ngày thường cảm ngộ cảm ngộ Đại Đạo.

Không có công pháp tu luyện!

Ba ngàn Ma Thần bọn họ đều không có, cảm ngộ Đại Đạo tu vi tự nhiên sẽ tăng, mắc mớ gì đi tu luyện mấy cái công pháp kia?

Hấp thu thiên địa linh khí?

Có Hỗn Độn chi khí, bọn họ hấp thứ đồ chơi này làm gì?

Hồng Hoang rất ổn định, không có uy hiếp gì lớn, Bàn Cổ liền trở về Hỗn Độn thâm sâu.

Phân phát xong trứng Hỗn Độn Kê, Bàn Cổ tiến vào trạng thái cảm ngộ.

Từ sau khi đột phá đến Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh, hắn chưa từng tu luyện tử tế, tích lũy nội tại của cả trăm cái Hỗn Độn lập tức được giải phóng!

Hắn đối với cảm ngộ Đại Đạo pháp tắc ngày càng sâu sắc.

Nhân cơ hội này, hắn phải tham ngộ cho kỹ Tam Thiên Đại Đạo.

Trong Hồng Hoang, sau khi Thiên Đạo trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực, nó đã triệt để trở thành ý thức của thế giới Hồng Hoang, đủ để giám sát toàn bộ thế giới.

Hồng Quân mượn cơ hội này, đưa một tia nguyên thần nhập vào bản thể Thiên Đạo, tham ngộ quy tắc Thiên Đạo.

Từ lần trước thấy Lão Đại đột phá, gặp được tên Quy Tắc Hồng Quân kia, hắn đã luôn ấp ủ ý tưởng này!

Mọi người đều là Hồng Quân, tên kia có thể dựa vào quy tắc thế

giới trở thành Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, thì hắn chắc cũng làm được!

Nếu hắn thực sự có thể vừa tu luyện Tạo Hóa Đại Đạo, vừa tham ngộ quy tắc đến cùng đẳng cấp, hắn sẽ là người đứng đầu dưới trướng Bàn Cổ.

Cái gì mà Thời Gian Ma Thần, cái gì mà Không Gian Ma Thần, đều là đệ đệ hết!

Hắn không muốn làm Lão Lục nữa, hắn muốn làm Lão Nhị! ...

Tại một ngọn núi trọc lóc, xuyên việt giả Thông Thiên đang ra sức nhổ những cây cỏ dại có thể thấy ở bất cứ đâu trong Hồng Hoang.

Hắn đã rời Côn Luân Sơn được mười vạn năm.

Đi đến đâu, chỗ đó liền trọc lóc một mảng! "Đào nhiều chút, tuy hiện tại không quý giá, nhưng ở hậu thế đều là thiên tài địa bảo hiếm thấy nha!!" Thông Thiên mặt mày hớn hở, từng mảng lớn cỏ dại bị thu vào trong Hỗn Độn Châu.

Phương viên vạn dặm trọc lóc, sau đó Thông Thiên chuyển hướng sang ngọn núi khác, tiếp tục hành nghề thu gom cỏ dại.

Việc này khiến Hệ thống Vận Mệnh trong cơ thể Thông Thiên có chút phiền não.

Tên túc chủ này sao mà tầm nhìn hạn hẹp thế!

Ngươi đường đường là Đại La Kim Tiên, thu gom đống cỏ dại này làm gì?

Có tác dụng gì?

Ăn à?

Mau hoàn thành nhiệm vụ đi!

Đi làm loạn vận mệnh các nhân vật quan trọng trong Hồng Hoang, phần thưởng nhận được chẳng thơm hơn đống này sao?

Đến thế giới này mười vạn năm, chẳng những chưa mở hàng lần nào, còn tốn năng lượng tạo ra cái Hỗn Độn Châu giả.

Ngươi là túc chủ tệ hại nhất mà ta từng gặp! [Đinh, ban bố nhiệm vụ phụ: Kết giao Hồng Vân!

Thời hạn trong vòng vạn năm phải hoàn thành!

Thành công thưởng cho túc chủ hai giọt Tinh huyết Bàn Cổ!

Thất bại 'cậu nhỏ' ngắn đi mười lăm centimet!] "Tinh huyết Bàn Cổ!" Thông Thiên đang nhổ cỏ liền dừng lại, nhìn nhiệm vụ hệ thống vừa ban bố.

Kết giao Hồng Vân, được Tinh huyết Bàn Cổ!

Hít!

Đây chính là Tinh huyết Bàn Cổ nha, Tổ Vu thân thể cứng nhất Hồng Hoang cũng chỉ do một giọt tinh huyết biến thành, hắn một lần được hẳn hai giọt.

Thế này chẳng phải muốn vượt qua cả Tổ Vu sao!

Thông Thiên đại hỉ, tiếp tục nhìn xuống dưới! "Còn có thời hạn, vạn năm!

Thất bại ngắn đi mười lăm centimet?!!" Thông Thiên lập tức hét toáng lên, vô cùng chấn kinh!

Vãi chưởng!

Chương 33

Cẩu hệ thống!

Hình phạt này cũng quá nghiêm trọng rồi!

Ngắn đi mười lăm centimet, hắn còn lại cái gì không?

Không được, tuyệt đối không thể thất bại, dù cho phần thưởng không phải Tinh huyết Bàn Cổ, hắn cũng bắt buộc phải hoàn thành nhiệm vụ này!

Hiện tại là thời kỳ Hồng Quân chưa thành Thánh!

Hồng Vân chắc cũng vừa mới hóa hình!

Không ở Hỏa Vân Động thì chính là ở Ngũ Trang Quán!

Xuất phát, đi tìm Hồng Vân!

Thông Thiên vội vội vàng vàng bay đi, tìm kiếm vị trí Hỏa Vân Động hoặc Ngũ Trang Quán.

Hệ thống Vận Mệnh trong cơ thể tâm tình đại hảo, hết nhổ cỏ dại rồi nhé!

Quả nhiên cần có thưởng phạt phân minh mới khiến túc chủ nghe lời!

Nhiệm vụ kiểu này sau này phải ban bố nhiều lần chút, tốn năng lượng thì tốn!

Phải cho hắn hiểu, nhổ cỏ dại là vô dụng, hoàn thành nhiệm vụ của nó mới có thể đạt được bảo vật chân chính!

Chỉ có nghe lời nó mới là vương đạo! ...

Trong tinh không Hồng Hoang, một đạo nhân mặc áo đỏ đang điên

cuồng chạy trốn, thần sắc mệt mỏi, chật vật không chịu nổi. "Hồng Vân, ngươi không thoát được đâu!" Xuyên việt giả Đế Tuấn bám sát phía sau, kiêu ngạo đến cực điểm. "Đế Tuấn đạo hữu, ta và ngươi không oán không cừu, vì sao lại truy sát ta!" Hồng Vân vừa liều mạng chạy trốn, vừa không cam lòng hỏi.

Hắn từ khi xuất thế đến nay, tứ xứ giao hữu, chưa từng kết thù.

Vì sao vị Đế Tuấn đạo hữu này lại vô duyên vô cớ truy sát mình?

Đế Tuấn nghe vậy, không khỏi cười lạnh: "Muốn trách thì trách ngươi xui xẻo, đi ra ngoài lâu như vậy, chỉ gặp được mỗi mình ngươi là Đại La Kim Tiên!" "Đạo hữu ý này là sao?" Đương nhiên là muốn thu ngươi làm đàn em!

Hắn có Hệ thống Thiên Đế, kẻ địch bị chém giết đều có thể phục sinh, trở thành thủ hạ của hắn, trung thành một trăm phần trăm!

Cái này còn dễ dùng hơn nhiều so với Chiêu Yêu Phiên trong tương lai!

Đế Tuấn không giải thích những thứ này, hệ thống là lá bài tẩy lớn nhất của hắn, sao có thể tiết lộ! "Ta đã chán ngấy trò chơi mèo vờn chuột này rồi!" Đế Tuấn nói xong, tốc độ tăng vọt, khoảng cách giữa hắn và Hồng Vân không ngừng rút ngắn!

Thấy sắp bị đuổi kịp, Hồng Vân có chút cuống, tốc độ chậm lại, pháp lực dâng trào, đánh một đòn về phía sau.

Sau đó đầu cũng không ngoảnh lại cắm đầu chạy về phía trước. "Chỉ làm gia tăng tốc độ tử vong của bản thân mà thôi!" Đế Tuấn cười lạnh, không tránh không né, mặc kệ công kích đánh lên người mình.

Tốc độ hắn không hề thay đổi, mà vừa rồi Hồng Vân lại khựng lại một chút.

Đế Tuấn chẳng mấy chốc đã bay song song với Hồng Vân. "Hồng Vân đạo hữu, chào nhé!" "Cái gì!" Bốp!

Đang chuyên tâm chạy trốn, Hồng Vân thất kinh, nhưng ngay giây tiếp theo, Đế Tuấn tung một cước đá hắn rơi xuống.

Ầm!

Trong nháy mắt, từ tinh không rơi xuống mặt đất Hồng Hoang.

Phương viên ức vạn dặm chịu xung kích, chấn động không thôi!

Thông Thiên đang tìm xem Hỏa Vân Động ở đâu thì cảm ứng được động tĩnh, lập tức hiểu ra có Đại La Kim Tiên đang chiến đấu.

Là một xuyên việt giả, gặp loại tình huống này đương nhiên phải đi hóng hớt.

Thông Thiên xác định hướng, vội vàng chạy tới.

Trên tinh không, Đế Tuấn thu chân, không nhanh không chậm bay xuống mặt đất.

Trong lòng thì vô cùng hài lòng, không hổ là Tinh huyết Bàn Cổ, công kích của Đại La Kim Tiên đánh lên người mình cứ như gãi ngứa!

Căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần, nhục thể sánh ngang Tổ Vu, tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, chiến lực của hắn hiện giờ chắc đã vô địch trong hàng ngũ Đại La Kim Tiên rồi! ... "Khụ khụ...!" Hồng Vân gian nan bò ra từ dưới đất, lượng lớn máu tươi phun ra từ miệng. "Nhục thân thật mạnh!" Hồng Vân có chút tuyệt vọng, cú đá kia của Đế Tuấn khiến hắn cảm nhận được sức mạnh không thể địch nổi!

Đấu pháp không lại, nhục thể bị nghiền ép.

Ngay cả tốc độ là thứ hắn đắc ý nhất, Đế Tuấn cũng ngang ngửa hắn.

Cái này đánh thế nào?

Đế Tuấn từ trên không đáp xuống, Thái Dương Thần Hỏa ngưng tụ nơi đầu ngón tay, uy lực cường đại thiêu đốt không gian.

Nhiệt lượng xung quanh tăng lên nhanh chóng!

Xong rồi!

Hồng Vân tuyệt vọng nhắm mắt lại, hắn không cam lòng, rốt cuộc là vì sao?

Hắn chưa từng giao lưu với Đế Tuấn, tại sao vừa gặp mặt đã muốn dồn hắn vào chỗ chết? "Thượng Thanh Thần Lôi!" Một tiếng hét lớn từ xa truyền đến, trên bầu trời ngưng tụ ra một đạo thần lôi, tản ra sức mạnh kinh khủng, đánh thẳng về phía Đế Tuấn đang tụ lực!

Hả?

Đế Tuấn phản ứng nhanh chóng, vội vàng né sang một bên, Thái Dương Thần Hỏa trên ngón tay cũng biến mất!

Thần lôi không đánh trúng Đế Tuấn, liền lập tức đổi hướng, lao về phía hắn.

Còn biết cua khét lẹt nữa à!

Đế Tuấn buồn bực, nhưng sức mạnh đạo thần lôi này quá khủng khiếp, dù là thân thể sánh ngang Tổ Vu của hắn cũng phát ra cảnh báo!

Không thể ngạnh kháng!

Đáng chết!

Nếu có Hà Đồ Lạc Thư hay Hỗn Độn Chung thì lo gì không đỡ được đòn này.

Đế Tuấn thầm chửi không thôi, hắn chỉ có một cái Hỗn Độn Châu

(fake), căn bản không dám lấy ra!

Nếu lộ Hỗn Độn Châu, Hồng Quân khẳng định sẽ ra tay cướp đoạt!

Hắn hiện giờ còn quá yếu, chưa thể tranh phong cùng Hồng Quân! ... "Đạo hữu, ngươi không sao chứ!" Thông Thiên đỡ Hồng Vân dậy, truyền pháp lực tinh thuần cho Hồng Vân đang trọng thương, ánh mắt thành khẩn. "Khụ khụ...

Đa tạ đạo hữu tương cứu, tại hạ Hồng Vân, không biết danh hiệu đạo hữu?" Quả nhiên!

Trong mắt Thông Thiên lóe lên hỉ ý, từ xa hắn đã thấy bộ đạo bào đỏ chót của Hồng Vân rồi.

Cộng thêm tu vi Đại La sơ kỳ, trừ Hồng Vân ra còn có thể là ai!

Ổn rồi, ngon rồi!

Mười lăm centimet giữ được rồi, hai giọt Tinh huyết Bàn Cổ cũng tới tay rồi!

Sao phần thưởng hệ thống vẫn chưa ting ting?

Chẳng lẽ phải làm thân với Hồng Vân thêm chút nữa?

Thông Thiên thầm nghĩ, sau đó nhìn về phía Đế Tuấn đang bị thần lôi đuổi!

Chẳng lẽ phải giáo huấn hắn một trận mới được?

Đại La Kim Tiên trung kỳ, Hỗn Độn Châu không dám dùng, trên tay hắn không có linh bảo nào khác.

Khó đánh a!

Nếu không vừa rồi cũng chẳng phải lén lút tụ lực đánh lén! "Tại hạ Thông Thiên, thấy kẻ này hành sự kiêu ngạo, nhìn không được mới

ra tay tương trợ!" "Thông Thiên đạo hữu, đại n bất ngôn tạ!

Hồng Vân cảm kích vô cùng!" Hồng Vân khom người cảm tạ, sau đó nhìn về phía Đế Tuấn đằng xa, nói: "Thông Thiên đạo hữu, chúng ta rời khỏi đây trước..." "Ấy!" Thông Thiên trực tiếp ngắt lời Hồng Vân, rời đi cái gì mà rời, đùa à!

Nhân cơ hội này giúp ngươi xả giận, hoàn thành nhiệm vụ mới là quan trọng nhất!

Mười lăm centimet của hắn còn đang chờ hắn giải cứu đây này! "Kẻ này kiêu ngạo như vậy, Hồng Vân đạo hữu không muốn xả giận sao!" "Thông Thiên đạo hữu, kẻ này tu vi rất cao, nhục thân vô song, chúng ta vẫn là..." "Đừng sợ!" Thông Thiên lại lần nữa ngắt lời, phớt lờ biểu tình khẩn trương, cấp thiết của Hồng Vân.

Hắn tự tin nói: "Đều là Đại La Kim Tiên, cũng chỉ cao hơn một cảnh giới nhỏ mà thôi, hai chúng ta sợ gì một mình hắn!" "....." ... "Thông Thiên!" Sau khi tiêu hao một hồi sức mạnh thần lôi, Đế Tuấn dùng cả pháp lực lẫn nhục thân, rốt cuộc cũng kháng lại được thần lôi mà không bị thương!

Đối với lời nói của Hồng Vân và Thông Thiên, hắn cũng nghe thấy.

Khuôn mặt uy nghiêm của Đế Tuấn trầm xuống, ngẩng đầu nhìn trời.

Thiên Đạo ra tay rồi sao?

Thấy Hồng Vân sắp vẫn lạc, cố ý dẫn Thông Thiên - kẻ trực tính nhất trong Tam Thanh đến đây!

Hừ!

Một trong Tam Thanh thì sao, hắn có nhục thân Tổ Vu, chẳng lẽ không đánh lại hai tên Đại La Kim Tiên!

Chương 34

Mặc cho Thiên Đạo ngươi tính toán ngàn vạn lần, cũng không tính được ta có nhục thân sánh ngang Tổ Vu!

Ta tự có thể dùng sức mạnh phá vỡ! ...

Oanh long long!

Sự va chạm của pháp lực khuấy động bầu trời, dấy lên tai nạn diệt thế!

Phương viên ức vạn vạn dặm, vô số sinh linh điên cuồng chạy trốn!

Đại La Kim Tiên chiến đấu, dù chỉ là dư ba cũng không phải thứ mà đám tôm tép Thiên Tiên như bọn họ chịu được!

Tại trung tâm chiến trường, Đế Tuấn hỏa lực toàn khai, mỗi một quyền một cước đều mang theo uy năng to lớn!

Đánh cho hai người Thông Thiên liên tục bại lui!

Vãi chưởng, Đế Tuấn này mạnh thế!

Thông Thiên chật vật chống đỡ công kích của Đế Tuấn, toàn thân khí huyết cuộn trào, sắc mặt đỏ bừng.

Hắn từ miệng Hồng Vân đã biết, vị trước mắt này chính là Yêu Đế Đế Tuấn tương lai.

Ban đầu Thông Thiên còn có chút khinh thị, tưởng chỉ là một con chim sắp chết mà thôi!

Căn nguyên không cao bằng hắn, dù cao hơn hắn một cảnh giới nhỏ, hắn và Hồng Vân liên thủ giáo huấn một trận là đủ rồi!

Nhưng không ngờ tới, tên Đế Tuấn này mạnh đến kỳ lạ.

Đấu pháp thì người ta không thèm đấu với ngươi, cậy tốc độ nhanh, chọn cận chiến!

Sức mạnh nhục thân kia cao hơn hắn mấy bậc, nhẹ nhàng nghiền ép hắn và Hồng Vân.

Cái quỷ gì vậy, nhục thân một Yêu Đế mà đã mạnh thế này, thật không biết Tổ Vu trong truyền thuyết còn ly kỳ đến mức nào!

Đến giờ Đế Tuấn cũng chưa dùng linh bảo bản mệnh!

Biết sớm thì đã nghe lời Hồng Vân rồi, giờ thì hay rồi, chạy cũng chạy không thoát!

Chẳng lẽ phải thực sự động đến Hỗn Độn Châu? 'Hệ thống, nhiệm vụ rốt cuộc phải làm thế nào mới hoàn thành?' [Đinh, kiểm tra độ hoàn thành nhiệm vụ kết giao Hồng Vân!] [Đinh, nhiệm vụ hoàn thành 20%, nhiệm vụ kết thúc!

Tinh huyết Bàn Cổ liệt chất đã phát vào không gian, mời túc chủ kiểm tra!] Hệ thống Vận Mệnh đảo mắt khinh bỉ, còn định kiếm chác chút khí vận của Hồng Vân để bù vào tổn thất Tinh huyết Bàn Cổ lần này, kết quả túc chủ lại không biết cố gắng như vậy!

Nhưng trước mắt không thể không giúp!

Nó lấy ra một ống máu Bàn Cổ cô đặc cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên, rút ra hai giọt bỏ vào không gian!

Thông Thiên đại hỉ, cũng chẳng màng liệt thế hay không liệt thế, trực tiếp nuốt chửng hai giọt 'Tinh huyết Bàn Cổ', huyết khí nháy mắt bạo tăng, Thông Thiên cảm giác giờ phút này tràn ngập sức mạnh!

Sức mạnh bùng nổ khiến Thông Thiên muốn phát tiết ra ngoài, hai mắt đỏ ngầu, hơi thở thô nặng. "A!" Một tiếng gầm rú, Thông Thiên trực tiếp lao vào va chạm cứng đối cứng với Đế Tuấn!

Trận chiến của cả hai vượt xa Đại La trung kỳ, khiến Hồng Vân đứng bên cạnh không thể chen tay vào.

Lúc này chính là cơ hội tốt để Hồng Vân chạy trốn, nhưng Hồng Vân nhìn Thông Thiên đang lâm vào cuồng bạo.

Thông Thiên đạo hữu vì cứu hắn mới rơi vào tình cảnh này, hắn sao có thể vong ân phụ nghĩa!

Hồng Vân đứng sang một bên, cầu cứu hảo hữu Trấn Nguyên Tử kết giao nhiều năm trước!

Trước kia không cầu cứu vì hắn nghĩ Trấn Nguyên Tử đến cũng vô dụng, hiện tại có Thông Thiên đạo hữu, đợi Trấn Nguyên lão huynh đến nữa!

Ba vị Đại La Kim Tiên, muốn thoát thân tuyệt đối không thành vấn đề! ...

Đáng chết, chiến lực đột nhiên đại tăng, nhục thân cũng tăng cường gấp đôi không chỉ!

Mỗi lần va chạm với Thông Thiên, cơ thể Đế Tuấn đều tê dại không thôi.

Hắn chính là thân thể sánh ngang Tổ Vu, hiện tại lại ngang tài ngang sức với Thông Thiên!

Khẳng định là Thiên Đạo đang giở trò quỷ!

Vừa rồi Thông Thiên còn rơi vào hạ phong, nhục thân bình thường.

Hiện tại đột nhiên chiến lực bạo tăng, nhục thân cũng ngang ngửa hắn, trừ Thiên Đạo có bản lĩnh này thì còn ai?

Lúc này hận ý của Đế Tuấn đối với Thiên Đạo đã tăng lên một đỉnh điểm mới.

Làm mất Hà Đồ Lạc Thư là linh bảo bản mệnh của hắn, Hỗn Độn Chung cũng vô tung vô ảnh.

Hiện tại muốn giết một tên Hồng Vân để mở rộng thế lực, cũng bị Thiên Đạo ngầm ngăn cản.

Đáng chết a!

Đế Tuấn hắn thề, sớm muộn gì cũng phải đạp Thiên Đạo dưới chân!

Oanh!

Đế Tuấn phát lực, một quyền bức lui Thông Thiên, thấy Thông Thiên vẫn như kẻ điên lao lên!

Hừ lạnh một tiếng, lời hung ác cũng lười nói, hắn xoay người trực tiếp rời đi!

Hồng Vân đã gọi viện binh, hắn còn ở lại đây chính là tự làm mất mặt.

Mối thù lần này hắn ghi nhớ, được Thiên Đạo che chở chứ gì, ha ha...

Hồng Vân là nhân vật quan trọng trong tương lai, được Thiên Đạo che chở thì cũng thôi.

Giờ hắn đi tìm tam tộc Long Phượng Kỳ Lân, ta không tin Thiên Đạo có thể che chở hết...

Theo ký ức, Đế Tuấn đi về phía Nam, hướng Bất Tử Hỏa Sơn.

Đế Tuấn hắn chú định phải làm Thiên Đế, trước tiên tìm vài mỹ nữ hoàng tộc làm bộ mặt đã.

Sau đó mới đi hai tộc kia thu thủ hạ! "Tính ngươi chạy nhanh!" Thông Thiên mắt đỏ ngầu vẫn chưa dừng lại, đây là do năng lượng của hai giọt 'Tinh huyết Bàn Cổ' vẫn đang khuếch tán.

Cộng thêm Kim Ô Hóa Hồng Thuật của Đế Tuấn quá nhanh, Thông Thiên chỉ có thể tạm thời ghi nhớ mối thù này.

Hắn ngồi xếp bằng xuống luyện hóa sức mạnh 'Tinh huyết Bàn Cổ'!

Phía xa Hồng Vân thả lỏng, thông báo cho Trấn Nguyên lão huynh không cần gấp gáp nữa.

Quay về mang chút Nhân Sâm Quả đến, hắn muốn cảm tạ ơn cứu mạng của Thông Thiên đạo hữu! ...

Trong Tử Tiêu Cung hỗn độn, có hai Hồng Quân đang ngồi xếp bằng.

Một người tạo hóa vô hạn, đứng ở đây liền có thể cảm nhận được cảm giác như gió xuân ấm áp.

Một người băng lãnh vô cùng, mặt không biểu tình, đôi mắt trắng dã, giống như Thiên Đạo thân lâm, khiến người ta vọng mà sinh úy.

Hồng Quân băng lãnh nhìn xuống đại lục Hồng Hoang, trận chiến giữa Đế Tuấn và Thông Thiên hiện lên trong mắt hắn. "Xuyên việt giả mượn nhờ hệ thống, thực lực cao hơn chúng thần Hồng Hoang không ít, bất quá, vẫn không dậy nổi sóng gió gì!" Hồng Quân chuyển ánh mắt sang Huyết Hải, khóe miệng vốn không chút biểu tình khẽ co giật.

Minh Hà thật thảm!

Nhưng cũng là cơ duyên! ...

Trong Huyết Hải, vô số u hồn chết thảm mất đi linh trí đang kêu gào!

Sát khí tràn ngập, nguy cơ tứ phía.

Hoàn toàn không thích hợp cho sinh linh sinh tồn.

Thế nhưng, tại đáy sâu nhất của Huyết Hải, bên trong một tòa

thiên nhiên đại trận, các loại máu Hỗn Độn Ma Thần tinh thuần được chiết xuất ra.

Một nam tử áo bào đỏ mượn nhờ những dòng máu Ma Thần này, chế tạo ra hết cỗ này đến cỗ khác phân thân Đại La Kim Tiên.

Phân thân lại hóa thành Huyết Tích Tử, trôi dạt ra ngoài đại trận.

Đột nhiên, nam tử áo bào đỏ dừng lại, ngữ khí suy sụp: "Lại tới nữa, có thôi đi không!

Đây là đứa thứ mấy rồi?" Vung tay lên, một hình ảnh xuất hiện, chính là một người giống hệt hắn, giờ phút này đang nhắm chặt hai mắt. ...

Tại một nơi nào đó trong Huyết Hải, "Minh Hách" bỗng nhiên mở mắt. "Xuyên việt rồi?

Vì ta tên là Minh Hách, nên xuyên thành Minh Hà?" Minh Hách ánh mắt có chút phức tạp, không ngờ kẻ mắc bệnh nan y đã tuyệt vọng như hắn, trước khi chết chỉ ước một điều ước rời xa bệnh tật!

Liền xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang trong truyền thuyết.

Cảm tạ đại thần xuyên việt, cho hắn sống lại cuộc đời mới!

Lúc này, trong đầu vang lên âm thanh máy móc. [Ngươi nên cảm tạ ta!

Là ta nghe được nguyện vọng của ngươi, liền đưa ngươi xuyên việt đến nơi này!] [Chào túc chủ, ta là Hệ thống Giết Địch Liền Mạnh!] "Hệ thống, chào ngươi!" Minh Hách có chút không quá thích ứng đáp lại.

Từ khi phát hiện bệnh nan y, hắn đã rất lâu không giao lưu với người khác! [Chào chào!

Ta giới thiệu chức năng của ta nhé!

Giết địch liền mạnh, chỉ cần là kẻ địch ngươi giết, ta đều có thể hấp thu sức mạnh, bao gồm cả pháp tắc!

Rồi chuyển dời lên người ngươi!

Chương 35

Giết càng nhiều, ngươi càng mạnh, giết Thánh Nhân, ngươi liền có thể thành Thánh!] "Giết địch!

Ta ta..." [Túc chủ cẩn thận, lùi lại!] Minh Hách theo bản năng lùi lại hai bước, một cây trường thương đen sì xuất hiện tại vị trí vừa đứng! "Kiệt kiệt kiệt, Minh Hà, ngươi càng ngày càng yếu rồi!" Hắc bào Văn Đạo Nhân phát ra tiếng cười quái dị, Huyết Hải cuộn trào, hình thành một quy tắc ma khí cuồn cuộn!

Văn Đạo Nhân xuất hiện trong tầm mắt Minh Hách. [Tình huống gì vậy?

Văn Đạo Nhân sao lại là Hỗn Nguyên Kim Tiên?

Huyết Hải còn bị hắn chưởng khống rồi!] Hệ thống Sát Lục có chút mộng, nhưng hiện tại không phải lúc mộng, nó vừa đến thế giới này, không thể động tác quá lớn.

Túc chủ hiện giờ mới là Đại La Kim Tiên, căn bản không thể là đối thủ của Văn Đạo Nhân này.

Chạy!

Mau chạy! [Túc chủ, đừng run, ta lập tức thiêu đốt bản nguyên của ngươi, mau chạy đi, chúng ta thoát khỏi Huyết Hải trước rồi tính sau!] Nói xong, sức mạnh Minh Hách nháy mắt tăng vọt.

Văn Đạo Nhân lập tức cảnh giác, một khắc sau, một đạo tàn ảnh kéo dài ra ngoài Huyết Hải.

Tốc độ cực nhanh, khiến Văn Đạo Nhân không nhìn rõ thân ảnh cụ thể! "Tên Minh Hà này thật khó chơi, chạy mất ba lần rồi nhỉ!" Văn Đạo Nhân buồn bực nói. "Không được, không triệt để nắm giữ Huyết

Hải, căn bản giết không chết Minh Hà!" Văn Đạo Nhân thu hồi Thí Thần Thương do hệ thống thưởng, quay về tiếp tục luyện hóa Huyết Hải. ...

Trong đại trận sâu dưới Huyết Hải, Minh Hà (hàng thật) tắt hình ảnh trước mắt đi.

Từ bảy vạn năm trước hắn bị Văn Đạo Nhân giết, rồi sống lại.

Dùng phân thân đi lại bên ngoài, cách một đoạn thời gian sẽ có phân thân bị xuyên việt giả hoặc hệ thống đoạt xá!

Nói cũng khéo, mỗi lần xuyên việt giả tới đều sẽ đụng độ Văn Đạo Nhân ngay lập tức.

Sau đó đại chiến, cuối cùng đào tẩu khỏi Huyết Hải!

Đây không biết là xuyên việt giả thứ mấy đoạt xá phân thân của hắn rồi!

Cũng may để tránh né đám xuyên việt giả và hệ thống này, hắn đều sẽ triệt để chặt đứt liên hệ với phân thân.

Mỗi lần như vậy đều sẽ khuyết thiếu một chút ký ức, tuy rất ít, nhưng tích tiểu thành đại!

May mà hiện giờ đã giải quyết được vấn đề này, ký ức tổn thất đang khôi phục, nhưng cứ bị đoạt xá mãi cũng phiền muốn chết!

Lắc đầu, Minh Hà tiếp tục chế tạo phân thân!

Hắn không tin, cái thứ gọi là hệ thống kia mỗi lần đều đoạt xá hắn!

Mà cái nào cũng mạnh mẽ như vậy!

Chế tạo nhiều phân thân chút, nhiều máu Hỗn Độn Ma Thần thế này, làm hắn ngàn tỷ cái phân thân, cho các ngươi đoạt xá thoải mái!

Hừ hừ! ...

Thời gian vùn vụt, trăm vạn năm đã qua!

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân mở mắt, nhìn "Hồng Quân băng lãnh" trước mặt.

Trên mặt lộ ra nụ cười, Hồng Quân hắn quả nhiên là có thiên phú, quy tắc này tham ngộ thật nhẹ nhàng!

Ngắn ngủi trăm vạn năm đã đến Hỗn Nguyên Vô Cực.

Tất cả quy tắc Hồng Hoang đều nằm trong lòng bàn tay, giờ phút này, cỗ phân thân này của hắn chính là nguyên thần hòa hợp với Thiên Đạo, vừa tham ngộ quy tắc Hồng Hoang, đồng thời sức mạnh của mọi sinh linh Hồng Hoang cũng bị hắn thẩm thấu.

Tuy là Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, nhưng sức mạnh đã đạt đến trình độ Hỗn Nguyên Thái Cực phổ thông.

Còn những kẻ bị đánh dấu là xuyên việt giả và hệ thống kia, ở lại thế giới Hồng Hoang càng lâu, phân thân này càng hiểu rõ về chúng, tốn chút sức mạnh còn có thể chế tạo ra một bản sao y hệt!

Nếu hệ thống còn không biết sống chết rút trộm bản nguyên Hồng Hoang, thì chỉ càng đẩy nhanh ngày tàn của chính mình!

Tương tự, nếu có một hệ thống cao cấp đến, dừng lại ở Hồng Hoang và rút lượng lớn bản nguyên.

Hắn có thể trực tiếp thông qua bản nguyên Hồng Hoang, dễ dàng diệt sát hệ thống cao cấp!

Cái này đỡ tốn sức hơn nhiều so với chiến đấu trực diện, ngoại trừ Lão Đại có thể một búa chém chết hệ thống cùng cấp, đám Hỗn Độn Ma Thần bọn họ đều phải tốn không ít thời gian mới giết được một hệ thống cao cấp.

Hiện tại hắn cũng có thủ đoạn miểu sát hệ thống, đợi thế giới Hồng Hoang tấn cấp, phân thân quy tắc Thiên Đạo của hắn cũng có thể trở thành Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh.

Đến lúc đó, thực lực của hắn sẽ vượt qua Thời Thần, Dương Mi!

Trở thành Ma Thần đệ nhất dưới trướng Bàn Cổ.

Quả nhiên, hắn mới là Nhị bang chủ định mệnh của Ma Thần Bang!

Dương Mi, đi xuống đi cưng! ...

Trong Hồng Hoang, các xuyên việt giả trải qua trăm vạn năm, dưới sự trợ giúp của hệ thống, tu vi đại tăng.

Không phải Đại La hậu kỳ thì cũng là Đại La viên mãn!

Còn muốn trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, thời gian vẫn còn quá ngắn!

Riêng xuyên việt giả Vu Đại của Vu tộc, trải qua trăm vạn năm mưa gió, vẫn dậm chân tại chỗ ở Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Hắn trước giờ đều không tu luyện, hệ thống của hắn là Hệ thống Bồi Dưỡng Vu Tộc.

Truyền đạo cho Vu tộc, Vu tộc càng mạnh, hắn càng mạnh, việc gì phải tu luyện?

Nhưng hiện giờ Vu Đại rất mất kiên nhẫn, vì sao đã trăm vạn năm rồi mà Vu tộc vẫn chỉ có Tổ Vu và Đại Vu!

Tiểu Vu đâu?

Vu nhân đâu?

Các Tổ Vu cũng quá phế vật rồi!

Đại Vu đều xuất thế rồi, vì sao không tạo ra Vu nhân?

Quả nhiên là đám cơ bắp không não!

Hiện giờ các Đại Vu khác đều Đại La Kim Tiên trung kỳ rồi, hắn vẫn sơ kỳ, là kẻ yếu nhất trong đám Đại Vu!

Hắn đường đường là xuyên việt giả, lại là kẻ yếu nhất!

Vu Đại càng nghĩ càng giận!

Bốp! "Không được, ta phải đích thân ra mặt!" Vu Đại ánh mắt kiên định, chạy về phía Bàn Cổ Điện xa xa.

Vốn không muốn xuất đầu lộ diện sớm thế, định đợi Vu tộc xuất thế hắn sẽ ngầm truyền 《Hỗn Độn Khai Thiên Quyết》 rồi ngồi đợi tu vi tăng vọt!

Hiện tại xem ra, các Tổ Vu vẫn cần hắn đến chỉ điểm! ...

Trong Bàn Cổ Điện, khí tức Thập Nhị Tổ Vu thâm hậu, mười hai đạo đại đạo pháp tắc tỏa ra tứ phía.

Hồi lâu sau, đại đạo pháp tắc biến mất, các Tổ Vu dừng tham ngộ, nhìn ra ngoài điện! "Đợi không kịp rồi sao?

Cũng tốt, cứ để tên Hậu Nghệ đó sống thêm một lúc nữa!" Đế Giang ngữ khí bình thản, nhờ cảm ứng huyết mạch, bọn họ đã biết Vu Đại đang chạy tới đây! "Hệ thống trung cấp!

Vừa hay thử xem chúng ta có thể đánh chết nó không!" Chúc Cửu Âm ánh mắt âm lãnh, ngữ khí lại vô cùng tự tin!

Phảng phất như hệ thống Hỗn Nguyên Vô Cực trong miệng Hỗn Nguyên Kim Tiên bọn họ chẳng đáng nhắc tới! "Lát nữa giữ được cơ thể Vu Đại thì giữ, nếu không giữ được, vậy thì để Vu Đại dựng dục lại thân thể Đại Vu!" Đế Giang lại nói, các Tổ Vu khác nhao nhao gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu!

Trăm vạn năm trước, Phụ Thần ban xuống tinh huyết, bọn họ tốn

vạn năm khôi phục lại Hỗn Nguyên Kim Tiên, thời gian còn lại đều dùng để tiêu hóa thông tin trong tinh huyết Phụ Thần.

Chuyện Phụ Thần cùng ba ngàn Ma Thần diễn tập Khai Thiên đại chiến, cùng nhau tiêu diệt hệ thống, cũng như việc Hồng Hoang là do một cỗ phân thân của Phụ Thần hóa thành, Thời Gian Trường Hà gì đó đều là đồ chơi do Thời Thần Ma Thần tùy tiện tạo ra...

Bọn họ đều đã biết hết!

Cũng đã hiểu rõ thân phận của Hậu Nghệ, hóa ra là xuyên việt giả, không đáng nhắc tới!

Chủ yếu là trên người hắn có hệ thống, hơi gai góc.

Căn cứ ký ức Phụ Thần để lại, cái thứ này nghề chính là trộm bản nguyên thế giới, nghề phụ là đi khắp chư thiên tìm Bàn Cổ rút máu!

Mịa!

Hóa ra cái Hệ thống Hồng Mông bị bọn họ tẩn cho một trận kia không nói dối, nó thật sự có Tinh huyết Bàn Cổ.

May mà không phải máu Phụ Thần của bọn họ!

Các Tổ Vu khá tò mò Tinh huyết Bàn Cổ ở thế giới khác trông thế nào, tiếc là Hệ thống Hồng Mông là hệ thống cao cấp, đánh không thủng.

Bọn họ liền chuyển mục tiêu sang Hậu Nghệ, nhưng Hậu Nghệ không biết đã lượn đi đâu rồi!

May mà lại phát hiện ra một Đại Vu không bình thường khác!

Phái Đại Vu khác đi thăm dò tên Vu Đại này, cuối cùng đoán ra đây là hệ thống trung cấp!

Hiện tại chỉ việc dẫn dụ tên xuyên việt giả Vu Đại này vào Bàn Cổ Điện, rồi xử đẹp.

Giải cứu Vu Đại hàng thật về! "Vu Đại cầu kiến các vị Tổ Vu!" Vu Đại đến cửa Bàn Cổ Điện, lớn tiếng hô.

Chương 36

Mười hai Tổ Vu đứng vào vị trí, sau đó Đế Giang hô: "Vào đi!" "Vâng!" Két!

Vu Đại đẩy cửa lớn Bàn Cổ Điện.

Uy áp Bàn Cổ cổ xưa, cường đại ập vào mặt!

Đợi Vu Đại vào trong, cửa lớn tự động đóng lại, Vu Đại đứng giữa điện, huyết khí Bàn Cổ nồng đậm khiến lỗ chân lông toàn thân hắn mở ra.

Sướng cực kỳ!

Tiếc là hiện tại không phải lúc hưởng thụ, Vu Đại nhìn về phía xa, mười hai cự vật che khuất bầu trời đứng sừng sững trong điện, thôn thổ huyết khí và sát khí!

Trong đó, một cự vật sáu chân hai cánh, hỗn độn không mặt truyền đến âm thanh, huyết mạch Tổ Vu không hề che giấu, áp về phía Vu Đại! "Vu Đại, ngươi đến có việc gì?" Áp bách thật lớn!

Huyết mạch Tổ Vu quả nhiên phi phàm!

Vu Đại cố nén khó chịu trong huyết mạch, từng bước tiến lên. "Khởi bẩm Tổ Vu đại nhân, Vu Đại phát hiện một cơ duyên quan trọng cho sự phát triển của Vu tộc chúng ta!" "Ồ..." Đế Giang kéo dài giọng, một lúc sau, đợi đến khi Vu Đại có chút mất kiên nhẫn, Đế Giang mới mở miệng: "Kỳ ngộ gì, nói nghe thử xem!" "Tinh huyết của Tổ Vu đại nhân tạo ra Đại Vu chúng ta, ta phát hiện Đại Vu chúng ta cũng có thể dùng tinh huyết tạo ra Vu!

Thực lực đại khái khoảng Kim Tiên, ta gọi là Tiểu Vu!

Nếu là máu bình thường, cũng có thể tạo ra Vu cấp Huyền Tiên

hoặc Thiên Tiên!

Máu của các vị Tổ Vu lại càng..." Vu Đại càng kể càng hăng say, mười hai Tổ Vu vừa nghe, vừa dẫn động Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Điện với tốc độ ngày càng nhanh! "Láo xược, một Đại Vu như ngươi cũng dám tính kế Tổ Vu, chết!" Đột nhiên, mười hai Tổ Vu đồng loạt bạo động!

Mười hai đạo đại đạo pháp tắc, dưới sự gia trì của Lực Chi Đại Đạo, toàn bộ đạt đến trình độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Liên hợp lại, giống như một phương thế giới siêu cao áp xuống, Vu Đại trực tiếp bị biến cố bất ngờ này dọa cho ngây người!

Có cần làm đến mức này không?

Cho dù Đại Vu bất kính, cũng cần các người cùng nhau ra tay sao?

Vu Đại sợ đến đờ người tại chỗ, mắt thấy công kích sắp ập đến, từ trong cơ thể Vu Đại xuất hiện một quang đoàn màu trắng sữa, bỏ chạy về phía cửa Bàn Cổ Điện. "Đợi chính là ngươi!" Đế Giang hét lớn, công kích của mười hai đại đạo pháp tắc biến mất, sau đó Bàn Cổ Điện phát ra tiếng ầm ầm.

Lực Chi Đại Đạo cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực xuất hiện trong điện.

Ngay sau đó, quang đoàn màu trắng sữa mất đi sức mạnh, rơi xuống đất, mọc ra hai cái chân chạy thục mạng về phía cửa!

Hệ thống Hồng Mông bên cạnh Huyết Trì Bàn Cổ cũng thoát khỏi lồng giam của trái tim Bàn Cổ.

Nhưng nó không chạy trốn, mặc kệ thân thể rơi xuống đất.

Trăm vạn năm nay, Tổ Vu bất kể vui hay buồn đều qua đấm nó hai quyền.

Nó sớm đã bị đánh cho ngu người rồi, huống hồ hiện giờ lõi nó đã bị phế, muốn chạy cũng không chạy được! "Ta... ta không chết!" Vu Đại bừng tỉnh từ trong sợ hãi, niềm vui sướng sau khi thoát chết khiến hắn chẳng màng đến việc hạ thể đang ướt sũng.

Ngay sau đó, thân thể Vu Đại run lên bần bật, một nam tử tóc húi cua dưới dạng nguyên thần bay ra từ cơ thể hắn.

Thân thể Vu Đại dừng run rẩy, một cỗ chiến ý không gì sợ hãi dâng lên!

Đại Vu Vu Đại, trở về!

Hoạt động nắm đấm một chút, trong mắt mang theo lửa giận, hắn vừa đi vừa chửi đổng về phía nguyên thần đang ngã trên mặt đất: "Trăm vạn năm, sắp làm ông đây bức bối chết rồi!

Công pháp tốt như thế luyện một lần rồi không luyện nữa, mày lười đến mức nào hả!!

Ông đây thành Đại Vu yếu nhất rồi!

Còn bị dọa đái ra quần!!

Mày làm tao sau này nhìn mặt các Vu khác thế nào!

Chết đi cho ông!" Vu Đại càng nói càng giận, cuối cùng thật sự không nhịn được đấm ra một quyền!

Xuyên việt giả còn đang ngơ ngác, bị Vu Đại phẫn nộ đánh nát nguyên thần.

Một chút cũng không còn lại, mảnh vỡ cũng bị đánh cho sạch sẽ! ... "Huynh đệ, đánh!" Theo lệnh của Đế Giang, mười hai Tổ Vu hóa thành đạo thể.

Giống như chơi đập chuột, đuổi theo Hệ thống Bồi Dưỡng Vu Tộc mà đánh tới tấp! "Hắc, thứ nhỏ này còn chạy nhanh phết!" Chúc

Dung nói xong, Bàn Cổ Điện bùng lên ngọn lửa ngút trời! "Chúc Dung ngươi hồ đồ rồi, đại đạo pháp tắc vô dụng với nó ngươi không biết sao!

Mau thu lại, Vu Đại chịu không nổi lửa của ngươi đâu!" ...

Lập tức, Chúc Dung bị các Tổ Vu khác mắng vốn. "Hề hề, quên, quên!" Chúc Dung có chút xấu hổ, vội vàng thu hồi Chúc Dung Thần Hỏa.

Ánh mắt hung tợn nhìn về phía Hệ thống Bồi Dưỡng Vu Tộc: "Đồ chơi nhỏ, đứng lại cho ta đấm một quyền!" ...

Sâu trong Hỗn Độn, Bàn Cổ đã cảm ngộ Lực Chi Đại Đạo đến trình độ hậu kỳ.

Tam Thiên Đại Đạo cũng lục tục đạt tới Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh.

Hiện tại, Bàn Cổ chỉ cần làm từng bước, tu luyện đến Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ là chuyện nhẹ nhàng!

Chỉ là cần tốn lượng lớn thời gian, đại khái... một cái Hỗn Độn!

Muốn nhanh hơn cũng được, đó là dùng Tinh huyết Bàn Cổ cùng cấp.

Tức là phải thịt thêm nhiều hệ thống cao cấp!

Nhưng hiện tại chưa phải lúc, chưa nói đến việc Hồng Hoang chưa có hệ thống cao cấp nào tới, mà hắn còn chưa cảm ngộ Lực Chi Đại Đạo đến đỉnh phong.

Tu vi lúc nào cũng tu luyện được, nhưng cảm ngộ thì khó gặp!

Hiếm khi có linh cảm dồi dào thế này, không tranh thủ cảm ngộ thêm thì phí quá!

Đột nhiên, ánh mắt Bàn Cổ nhìn về phía Hồng Hoang.

Các Tổ Vu lại kích hoạt sức mạnh Bàn Cổ Điện!

Vẫn là trấn áp hệ thống sao?

Đôi mắt hiện lên vô lượng thần quang, cảnh tượng trong Bàn Cổ Điện hiện ra trước mắt hắn. "Thủ pháp thịt hệ thống vẫn chưa thạo lắm!" Là một tay lão luyện chuyên săn hệ thống, Bàn Cổ nhìn đám Tổ Vu đánh đấm loạn xạ mà thấy ngứa mắt!

Hệ thống không phải thực sự miễn dịch pháp tắc, nhưng phàm là các ngươi vận dụng đại đạo pháp tắc đến cực hạn, đạt tới trình độ thuần túy nhất, thì có thể dễ dàng can thiệp vào nội bộ hệ thống!

Cứ phải dùng quyền cước - cái phương thức hiệu suất thấp này để đánh hệ thống!

Cảnh giới các ngươi và hệ thống chênh lệch quá xa, cách cả một đại cảnh giới, đánh không chết nó đâu!

Không được thì mượn đại đạo của Bàn Cổ Điện ấy!

Đá cái hệ thống đó vào trung tâm Lực Chi Đại Đạo, thế chẳng phải nhẹ nhàng sao?

Thôi không xem nữa!

Không xem nữa!

Làm hắn chỉ muốn xuống cầm tay chỉ việc dạy Tổ Vu cách đánh!

Bàn Cổ thu hồi ánh mắt, tiếp tục cảm ngộ Đại Đạo! ...

Mười năm sau!

Oanh!

Chúc Dung một quyền đấm cái hệ thống màu trắng sữa xuống đất.

Mặt đất không chút hư hại.

Hệ thống bị nện thành một cái bánh trắng, đợi Chúc Dung thu hồi

nắm đấm, nó lại khôi phục nguyên dạng, mọc ra hai cái chân ngắn, vội vội vàng vàng chạy loạn trên mặt đất.

Nó bị Lực Chi Đại Đạo trấn áp, mọi chức năng đều không dùng được, ngay cả không gian cũng không mở nổi!

Chỉ có thể dựa vào bản năng, tìm lối ra trong Bàn Cổ Điện! "Cái hệ thống này sao khó đánh thế!" Chúc Dung oán giận, thế này không được.

Đợi sức mạnh Bàn Cổ Điện biến mất, bọn họ coi như bắt được một cái hệ thống không giết nổi!

Bao cát có một cái là đủ rồi, bọn họ còn muốn xem trong cái hệ thống này có đồ tốt gì cơ!

Hậu Thổ xoa xoa đầu, nói: "Các ca ca, muội không muốn đánh nữa!" Các Tổ Vu khác gật đầu, bảo Hậu Thổ sang một bên nghỉ ngơi.

Bọn họ tiếp tục đánh! "Hậu Thổ Tổ Vu!" Hậu Thổ lui sang một bên, Vu Đại đang đứng xem chiến liền hành lễ bái kiến. "Lúc bị tên xuyên việt giả kia đoạt xá, ngươi ở trong trạng thái gì?" Hậu Thổ nhìn Vu Đại, tò mò hỏi. "Hậu Thổ Tổ Vu, ta có thể cảm nhận được mọi thứ bên ngoài, cũng như sự tương tác giữa xuyên việt giả và cái hệ thống này!

Hệ thống phát thưởng cho xuyên việt giả ta cũng có thể xem.

Giống như 《Hỗn Độn Khai Thiên Quyết》, bộ công pháp này dễ dùng hơn Hô Hấp Pháp của Đại Vu chúng ta nhiều!" Nói đến đây, lửa giận vừa bình ổn của Vu Đại lại bùng lên: "Cái tên xuyên việt giả kia đúng là đồ lười chảy thây, thời gian một triệu năm, công pháp mới luyện có một lần!

Hại ta giờ vẫn là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tức chết ta rồi!" "Trăm vạn năm, hắn đều không tu luyện?" Hậu Thổ có chút kinh ngạc hỏi.

Chương 37

Vu Đại gật đầu xác nhận.

Hậu Thổ cũng cạn lời.

Người lười như vậy lần đầu mới thấy!

Sau đó, Hậu Thổ nhìn về phía hệ thống đang bị mười một Tổ Vu điên cuồng đấm đá.

Trong đầu không ngừng lật xem ký ức về cảnh tượng ba ngàn Ma Thần chém hệ thống.

Rõ ràng hệ thống này đã không còn chút sức phản kháng nào, nhưng sao mãi không giết được.

Là do cảnh giới bọn họ quá thấp sao?

Không đúng!

Rốt cuộc là tình huống gì?

Đại đạo pháp tắc vì sao không có tác dụng?

Không đúng, hẳn là do uy lực đại đạo pháp tắc của bọn họ chưa đủ!

Hậu Thổ chuyển ánh mắt sang hư ảnh trái tim Bàn Cổ.

Lực Chi Đại Đạo của cả đại điện đều tỏa ra từ trái tim này! "Vu Đại, đi tẩn cái hệ thống kia đi!" "...Hả?" Vu Đại ngơ ngác, Hậu Thổ Tổ Vu nói gì cơ?

Bảo hắn - một Đại La Kim Tiên đi đánh hệ thống Hỗn Nguyên Vô Cực á?

Hậu Thổ thấy thế, nói: "Không cần sợ, hệ thống này chỉ còn lại

động tác bản năng, chỉ có thể bị động chịu đòn, ngươi không muốn báo cái thù bị đoạt xá trăm vạn năm sao!" Vu Đại mắt sáng lên, hắn còn tưởng do Tổ Vu quá mạnh đánh nó không có năng lực phản kháng, hóa ra là một chút năng lực phản kháng cũng không có à!

Vu Đại hưng phấn, gào lên một tiếng rồi lao vào!

Bốp! "Đoạt xá ông, sao mày dám?" Bốp!

Bốp! "Cho dù đoạt xá, mày không thể tìm đứa nào mạnh hơn chút à?

Mày có biết trăm vạn năm nay ông đây sống thế nào không?" "Ngày ngày nhìn một thằng phế vật tự sướng phát thần kinh, trơ mắt nhìn từng Đại Vu khác bỏ xa mình!

Mày hiểu cảm giác đó không?" Bốp!

Oanh!

Lửa giận trăm vạn năm của Vu Đại triệt để bùng cháy, cái tên nguyên thần xuyên việt giả kia quá yếu ớt, hắn còn chưa kịp phát tiết đã chết rồi!

Điều này làm Vu Đại nghẹn khuất đến cực điểm, hiện tại, hắn rốt cuộc cũng có thể giáo huấn tên đầu sỏ gây tội.

Việc này giúp Vu Đại tìm được chỗ trút giận triệt để.

Mỗi một chiêu đều dốc toàn lực, nắm đấm đánh trượt xuống đất, máu chảy đầm đìa, bạch cốt lộ ra!

Nhưng điều này chẳng thể che lấp sự phẫn nộ và hưng phấn của Vu Đại.

Huyết khí kinh người bộc phát, Vu Đại rơi vào một trạng thái huyền diệu, vừa tẩn hệ thống, khí thế vừa từng chút một dâng lên. "Thằng nhóc khá lắm, thế mà lại đột phá!" Đế Giang và các Tổ Vu

dừng lại, tán thán. "Các ca ca, chúng ta thử điều động sức mạnh Bàn Cổ Điện chém giết hệ thống này xem!" Hậu Thổ đi tới nói.

Lời Hậu Thổ vừa dứt, các Tổ Vu khác còn đang suy nghĩ, Chúc Dung nóng tính đã cuống lên: "Chúng ta kích hoạt Bàn Cổ Điện đã phải trả cái giá rất lớn, lại điều động đại đạo Bàn Cổ Điện nữa, chẳng phải lại rớt xuống Đại La Kim Tiên sao!" "Không, làm theo lời tiểu muội!" Chúc Dung vừa dứt lời, Đế Giang đã suy tính xong, lập tức nói: "Rớt cảnh giới thôi mà, căn cứ ký ức Phụ Thần truyền lại, trong hệ thống này rất có khả năng có không ít Tinh huyết Bàn Cổ của thế giới khác.

Thậm chí là trái tim Bàn Cổ.

Nếu có mấy thứ này, cảnh giới bị rớt chẳng những có thể khôi phục, căn nguyên còn có thể tiến thêm một bước!" "Khụ khụ, thế còn chờ gì nữa, bắt đầu thôi!" Chúc Dung nói xong, gầm lớn một tiếng, hóa thành Tổ Vu chi khu.

Các Tổ Vu khác đối với giọng điệu của Chúc Dung đã tập mãi thành quen, nhao nhao triển khai Tổ Vu chi khu.

Mười hai Tổ Vu đứng tại mười hai phương vị, huyết mạch liên kết với nhau, lượng lớn huyết khí tinh thuần được bọn họ liên tục truyền vào hư ảnh trái tim Bàn Cổ.

Khí tức mười hai Tổ Vu suy yếu cực nhanh.

Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Điện chấn động một cái, phân ra một tia Lực Chi Đại Đạo nhỏ xíu!

Trong nháy mắt, mười hai Tổ Vu bị áp rạp xuống đất, toàn thân mạch máu căng phồng! "Lên cho ta!" Đế Giang gầm lớn, pháp lực Hỗn Nguyên Kim Tiên bùng cháy.

Các Tổ Vu khác cũng nhao nhao đốt cháy pháp lực.

Tia Lực Chi Đại Đạo này thành công bị chúng Tổ Vu nâng lên. "Vu Đại, tránh ra!" Nói xong, mặt mũi mười hai Tổ Vu đỏ bừng!

Đồng tâm hiệp lực ấn tia Lực Chi Đại Đạo này vào cơ thể hệ thống trắng sữa! "A...!" Tiếng thét chói tai vang lên trong nháy mắt, ngay sau đó, ầm một tiếng!

Lượng lớn bản nguyên thế giới tiết lộ, rất nhanh tan vào mặt đất, bị thế giới Hồng Hoang hấp thu.

Từng giọt máu ẩn chứa sát khí kinh người lơ lửng giữa không trung, huyết quang đỏ tươi mang theo uy áp khủng bố.

Từng món Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo lấp lánh thần quang bảo vật, trôi nổi giữa không trung, hào quang lấn át cả huyết quang!

Chiếu sáng toàn bộ đại điện Bàn Cổ!

Huyết hải ngập trời khuếch tán ra bốn phương tám hướng, Vu Đại đang ở dạng đạo thể trực tiếp bị nhấn chìm.

Mười hai Tổ Vu lấy tư thái Tổ Vu chi khu nằm vật ra đất.

Một nửa người ngâm trong máu.

Phốc!

Vu Đại ngoi lên từ trong huyết hải, chẳng màng đến cái biển máu Bàn Cổ này, kinh hãi nhìn tinh huyết và bảo vật trên không. "Tinh huyết Phụ Thần, còn có rất nhiều tinh huyết của Tổ Vu đại nhân!

Khoan đã, tinh huyết của Đại Nghệ, Hình Thiên cũng có!" "Ha ha ha ha..." Mười hai Tổ Vu tuy mất hết sức lực, nhưng ai nấy đều cười lớn!

Có nhiều Tinh huyết Bàn Cổ như vậy, bọn họ luyện hóa xong có thể nhẹ nhàng trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Hóa ra Đại Vu nhà mình bị đoạt xá cũng không phải chuyện xấu gì, dù sao cũng không chết được!

Đại Vu kiểu này, bọn họ có ba trăm sáu mươi cái!

Nếu lôi cả Vu tộc ra...

Nhất thời, các Tổ Vu dường như đã tìm ra con đường biến mạnh nhanh chóng mà không có tác dụng phụ! ...

Một lúc lâu sau, các Tổ Vu khôi phục được một phần thể lực, cảnh giới của ai nấy đều rớt xuống Đại La Kim Tiên.

Nhưng bọn họ chẳng hề để ý, hưng phấn kiểm tra vật phẩm hệ thống rớt ra!

Biển máu Bàn Cổ trên mặt đất đều bị bọn họ ném vào Huyết Trì Bàn Cổ.

Sau đó tra xét các vật phẩm lơ lửng trên không. "Cái búa này cũng là Khai Thiên Phủ?" Hậu Thổ cầm lấy một cây búa đá cổ xưa, nghi hoặc nói.

Trong ký ức của nàng, búa của Phụ Thần đâu có như này? "Chắc là của thế giới khác!

Nhiều thế giới Hồng Hoang như vậy, có chút khác biệt là bình thường!" Đế Giang nhìn thoáng qua, nói. "Tiên Thiên Linh Bảo hai mươi cái!

Tiên Thiên Chí Bảo năm cái, Hỗn Độn Linh Bảo hai cái, Hỗn Độn Chí Bảo một cái!" Chúc Cửu Âm gom hết linh bảo trên không vào tay, kiểm tra xong liền mở miệng.

Ngoại trừ cái Hỗn Độn Chí Bảo duy nhất Hậu Thổ đang ôm trong tay, những thứ khác đều chẳng ra sao!

Tổ Vu bọn họ cũng dùng được bảo vật, chỉ có điều muốn triệt để

luyện hóa một món bảo vật rất phiền phức, cần huyết tế!

Đại khái mất rất nhiều thời gian, còn tổn thất lượng lớn tinh huyết, trừ Hỗn Độn Chí Bảo ra, các bảo vật khác không đáng để bọn họ luyện hóa!

Chúc Cửu Âm tùy ý ném đống linh bảo này vào một góc, bắt đầu thu gom tinh huyết trên không!

Tinh huyết Bàn Cổ cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hai mươi giọt, còn có ba trăm giọt tinh huyết Tổ Vu, một ngàn giọt tinh huyết Đại Vu.

Nhìn đống tinh huyết Tổ Vu về cơ bản là cùng nguồn gốc với mình, các Tổ Vu chết lặng...

Các ngươi có máu Phụ Thần thì thôi đi, tại sao còn có cả máu Tổ Vu bọn ta!

Đây là đi rút máu Tổ Vu của các thế giới khác à!

Vừa nghĩ đến cảnh tượng Tổ Vu giống mình bị hệ thống rút máu, các Tổ Vu lập tức có cảm giác không ổn!

Cái hệ thống này đến thế giới này, mục tiêu có khi nào chính là bọn họ không? "Hệ thống, đúng là lũ khốn nạn!" Chúc Dung chửi.

Tiếc là Hệ thống Bồi Dưỡng Vu Tộc đã nổ rồi, Chúc Dung chỉ có thể lấy Hệ thống Hồng Mông ra trút giận. "Vu Đại, lần này có thể thu được những bảo vật này, công lao của ngươi không nhỏ, một giọt Tinh huyết Bàn Cổ này thuộc về ngươi!" Đế Giang vung tay, đưa một giọt Tinh huyết Bàn Cổ trên không cho Vu Đại.

Sau đó nói: "Truyền tin tức về hệ thống cho các Đại Vu khác, còn cả tên Hậu Nghệ kia nữa, bình thường đối đãi thế nào, cứ đối đãi như thế là được!" Vu Đại thu lấy Tinh huyết Bàn Cổ.

Sau đó ra khỏi Bàn Cổ Điện.

Hắn phải đi thông báo cho từng Đại Vu, còn cả tên Hậu Nghệ kia nữa, hắc hắc...

Giữa các Đại Vu chúng ta, đương nhiên là dùng nắm đấm để tăng tiến tình hữu nghị rồi!

Vu Đại đi rồi, các Tổ Vu chia nhau Tinh huyết Bàn Cổ và tinh huyết Tổ Vu, nhưng không chia hết.

Còn thừa lại mấy chục giọt tinh huyết Tổ Vu và tinh huyết Đại Vu.

Chương 38

Các Tổ Vu tạo một cái kho báu Vu tộc trong Bàn Cổ Điện, bỏ số tinh huyết này vào.

Sau đó thèm thuồng nhìn về phía Hệ thống Hồng Mông.

Một hệ thống trung cấp đã rớt ra nhiều đồ như vậy, cao cấp thì phong phú đến mức nào?

Cuối cùng lý trí vẫn chiến thắng tham lam, bọn họ hiện tại đều đang là Đại La Kim Tiên, khởi động Bàn Cổ Điện thêm lần nữa, e là tu vi tụt sạch mất!

Dù sao nó cũng không chạy được, cứ khôi phục tu vi trước, đợi khôi phục rồi tính sau! ...

Mười vạn năm sau, các đại năng Đại La Kim Tiên của thế giới Hồng Hoang đều cảm thấy tu vi tiến bộ chậm chạp, từng người lựa chọn xuất thế du tẩu trên đại lục Hồng Hoang.

Phân tranh tại đại lục Hồng Hoang bắt đầu!

Trong đó, kẻ tự xưng là Thiên Đế Đế Tuấn, kẻ ở Bồng Lai Tiên Đảo tự xưng Tiên Chủ Đông Vương Công, dưới trướng có mấy Đại La Kim Tiên, nắm giữ Cực Phẩm Linh Bảo, danh tiếng vang dội nhất.

Hào xưng Bàn Cổ Tam Thanh nhưng trước sau chỉ có hai người Lão Tử, Nguyên Thủy!

Côn Bằng cứ cách một đoạn thời gian lại bị Đế Tuấn truy sát.

Thông Thiên kiếm đạo vô song, mang theo Hồng Vân đi khắp nơi kết bạn.

Nhất thời, các sinh linh nhỏ yếu ở Hồng Hoang cảm thấy bất an,

nhao nhao lựa chọn đầu quân cho một phương đại năng. ...

Tử Tiêu Cung, Hồng Quân nhìn cảnh tượng mỗi ngày đều có lượng lớn sinh linh chết vì dư ba chiến đấu của các Đại La Kim Tiên, nhíu mày không nói.

Một khắc sau!

Ánh mắt Hồng Quân trở nên không chút cảm xúc, băng lãnh vô cùng!

Đồng thời, các quy tắc như Công đức, Nghiệp lực, Thiên phạt cũng đều được chế định ra.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang ngay lập tức cảm nhận được Thiên Đạo hiện thân, tin tức về công đức, nghiệp lực cũng xuất hiện trong đầu.

Xùy!

Một tên Đại La Kim Tiên đang thôn phệ vạn ngàn sinh linh tỏ vẻ khinh thường, tiếp tục săn bắt lượng lớn sinh linh Thiên Tiên, Huyền Tiên!

Hắn là Đại La Kim Tiên, ăn chút sâu kiến thì làm sao!?

Hồng Hoang có nhiều sâu kiến như vậy, chẳng phải để cho hắn ăn ư!

Ăn được hơn vạn sinh linh Huyền Tiên xong, trên trời giáng xuống một đạo Tử Tiêu Thần Lôi! "Không!" Một khắc sau, tôn Đại La Kim Tiên này thần hồn câu diệt, Hồng Hoang không còn bóng dáng hắn!

Tiếng kêu thảm thiết cuối cùng của hắn, cũng dưới sự trợ giúp của Thiên Đạo mà truyền khắp Hồng Hoang.

Đám hệ thống trong cơ thể các xuyên việt giả đại kinh thất sắc, từ bỏ ý định rút trộm bản nguyên trước mắt, tiếp tục nghĩ cách suy yếu

sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang! ...

Hồng Quân ánh mắt băng lãnh, vừa đặt ra quy tắc đã dám đụng vào, tìm chết!

Vừa hay giết gà dọa khỉ!

Đúng lúc này, La Hầu vừa mới xuất quan, cảm giác Hồng Hoang lớn mạnh hơn một chút, thấy hứng thú, vừa đến Tử Tiêu Cung đã thấy bộ dạng lạnh băng của Hồng Quân. "Lão Lục, ngươi sao thế?" Hồng Quân dùng ánh mắt không chút cảm xúc nhìn La Hầu, ánh mắt La Hầu ngưng trọng.

Lão Lục đang thử nghiệm tham ngộ quy tắc!

Là do lần trước thấy tên Quy Tắc Hồng Quân kia mà được gợi ý sao?

Hiện tại đã lún sâu vào trong quy tắc!

Chỉ cần có thể tỉnh lại từ trong quy tắc, quy tắc của hắn sẽ có tư cách trở thành Hỗn Nguyên Thái Cực! "Hừ, Lão Lục, tỉnh lại!" La Hầu hét lớn, nhưng Hồng Quân vẫn không có động tĩnh, chỉ có đôi mắt vô cảm nhìn chằm chằm La Hầu, thuận tiện thời khắc giám sát những sinh linh vi phạm quy tắc trong Hồng Hoang. "Mẹ kiếp!" La Hầu rất không thích ứng với ánh mắt này của Hồng Quân, thấy hắn vẫn không phản ứng, trực tiếp gọi viện trợ!

Một khắc sau!

Bàn Cổ đang cảm ngộ đại đạo pháp tắc trực tiếp xé rách không gian hỗn độn xuất hiện tại đây.

La Hầu chỉ vào Hồng Quân: "Đó, lún sâu vào rồi!" "Quy tắc!" Bàn Cổ làm khó, món này hắn không thạo a!

Làm sao gọi Lão Lục tỉnh? "Lão Đại, tên Quy Tắc Hồng Quân lần

trước..." La Hầu nhắc nhở.

Bàn Cổ mắt sáng lên, lập tức nói: "Ngươi trông chừng hắn trước, xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì trói hắn lại, ta đi hỏi chút!" Nói xong, Bàn Cổ trở lại Hỗn Độn.

Gửi tình trạng của Hồng Quân, cùng với cảm ngộ Lực Chi Đại Đạo của mình cho Quy Tắc Hồng Quân, sau đó lẳng lặng chờ tin nhắn.

Khoảng ngàn năm sau, Bàn Cổ nhận được tin của Quy Tắc Hồng Quân.

Vội vàng kiểm tra.

Một lát sau, thần sắc Bàn Cổ thả lỏng. ... "Lão Đại, sao rồi?" "Không sao, Quy Tắc Kiếp mà thôi, không nguy hiểm đến tính mạng!" Bàn Cổ phất phất tay, sau đó nói: "Đúng rồi, hiện tại cảm tri của hắn đối với bên ngoài đang ở trạng thái bán phong bế!

Có đôi khi sẽ tự động chặn ngôn ngữ bên ngoài!

Dùng một số sự vật mà Lão Lục tương đối quen thuộc hoặc để ý để kích thích hắn, là có thể tỉnh lại!" "Quen thuộc và để ý..." La Hầu cúi đầu, nhìn thấy chuỗi hạt Hồng Mông trên tay Hồng Quân. ... "Hồng Quân, bảo vật của ngươi ta cầm đi nhé!" La Hầu hét lớn.

Nhưng Hồng Quân vẫn giữ nguyên biểu tình lạnh băng, nếu không phải khí thế có chút khủng bố, thì thật giống như một cái xác chết! "Ta lấy thật đấy!" La Hầu thò tay đến cổ tay Hồng Quân, thấy Hồng Quân vẫn trơ ra như cũ.

Trực tiếp tuốt luôn chuỗi hạt Hồng Mông xuống!

Hồng Quân vẫn y nguyên, La Hầu buồn bực, Lão Lục là kẻ thích sưu tập bảo vật nhất trong ba ngàn Ma Thần bọn họ!

Trơ mắt nhìn bảo bối bị lấy đi, hắn thế mà không có phản ứng gì! "Chắc là thứ đó không quý giá lắm, ngươi lấy cái Tạo Hóa Ngọc Điệp của hắn thử xem!" Bàn Cổ suy đoán.

La Hầu nghe vậy, đôi mắt lóe lên thần quang, một lát sau, khóe miệng nhếch lên, vươn bàn tay lớn ra!

Trên người Hồng Quân bùng lên bình chướng tự chủ phòng ngự, Bàn Cổ bên cạnh ho nhẹ một tiếng, bình chướng biến mất!

La Hầu thuận lợi lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp từ trong nguyên thần Hồng Quân ra.

Bàn Cổ nhìn thoáng qua, khá lắm, cấp Hỗn Mông Chí Bảo!

Thứ này đối với hắn cũng được coi là vật trân quý!

Nhưng Hồng Quân vẫn không thay đổi, vẫn chìm đắm trong Quy Tắc Kiếp.

Bàn Cổ hồi tưởng lại Quy Tắc Kiếp mà Quy Tắc Hồng Quân giới thiệu.

Quy Tắc Hồng Quân lúc hòa hợp với Thiên Đạo, cũng từng rơi vào Quy Tắc Kiếp.

Đây là kiếp nạn đột ngột ập đến khi sắp tiến vào Hỗn Nguyên Thái Cực.

Chìm đắm trong quy tắc, ý thức bản thân rơi vào mê mang, tuân theo quy tắc.

Tình cảm sẽ không dao động bởi những sự vật ngoài quy tắc.

Quy Tắc Hồng Quân đã chìm đắm trọn vẹn hai cái Hỗn Độn, cuối cùng bị đồ đệ dùng ý niệm của chúng sinh lay tỉnh.

Chính thức trở thành cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực! "Chắc Lão Lục không lún vào đó hai cái Hỗn Độn đấy chứ!" La Hầu lo lắng

nói.

Hai cái Hỗn Độn đối với bọn họ không tính là quá dài, chỉ là hiện giờ các Hỗn Độn Ma Thần đều đang ở trạng thái hậu tích bạc phát.

Tu vi mỗi vạn năm một khác!

Nếu thật sự đợi hai cái Hỗn Độn sau Lão Lục mới thoát khốn, e là hắn sẽ trở thành kẻ yếu nhất đám Hỗn Độn Ma Thần!

Thế sao được, hắn còn chưa đường đường chính chính đánh bại Hồng Quân, trở thành Lục bang chủ của Ma Thần Bang đâu!

Hắn cũng không muốn thắng mà không đánh như vậy. "Lấy bảo bối của hắn cũng không phản ứng, đây là Lão Lục theo bản năng tin tưởng chúng ta a!" Bàn Cổ cảm thán.

Nghĩ nghĩ, nói: "Chúng ta có thể tìm một tên Hỗn Nguyên Thái Cực lạ mặt đến kích thích hắn, chắc là có thể gọi hắn tỉnh!" Kích thích!

La Hầu mắt sáng lên, lập tức nói: "Không cần đâu Lão Đại, ngài xem ta đây!" ??

Bàn Cổ nghi hoặc nhìn La Hầu đá Hồng Quân ngã lăn ra đất, Tử Tiêu Cung lập tức xuất hiện lượng lớn Tử Tiêu Thần Lôi.

Đây là thao tác gì?

Tuy không hiểu, nhưng Bàn Cổ vẫn triệt tiêu đống Thiên Đạo Thần Lôi này.

Hắn là người kiến tạo thế giới Hồng Hoang, chút quyền hạn này vẫn phải có.

Sau đó, La Hầu ngồi xếp bằng trên bồ đoàn của Hồng Quân, nhìn xuống đại lục Hồng Hoang... lẩm bẩm tự nói: "Lão Lục hiện tại ý thức chìm trong quy tắc Hồng Hoang, vậy khẳng định là có thể cảm

nhận được ý nguyện chúng sinh Hồng Hoang!

Hắn lại để ý thể diện như vậy... muốn làm Đạo Tổ Hồng Hoang!" Nói đến đây, trên mặt La Hầu lộ ra nụ cười xấu xa, pháp lực vận chuyển, thanh âm hoành tráng truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang: "Lão tử Hồng Quân, nay đã thành Thánh, thấy các ngươi quá yếu, đặc biệt trăm vạn năm sau mở Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn giảng đạo, có bản lĩnh thì đến!" Oanh!

Bàn Cổ thất thần, nhưng rất nhanh phản ứng lại, vội vàng thao túng thế giới Hồng Hoang.

Thánh uy hạo đãng, uy áp Hồng Hoang!

Chương 39

Bầu trời ráng màu vạn trượng, từng đóa sen vàng nở rộ, kim quang đại đạo từ Hồng Hoang nối thẳng tới Tử Tiêu Cung.

Ba ngàn pháp tắc hóa thành rồng rắn nhảy múa, lượn lờ trên kim quang đại đạo.

Tiên âm lả lướt, nữ thần thì thầm.

Thánh vũ rơi xuống, phúc trạch vạn linh.

Vốn là cảnh tượng rất tốt, nhưng đi kèm với lời của La Hầu, lập tức biến vị.

Lão tử Hồng Quân?

Là cái tên trong Tam Thanh chỉ có hai người Lão Tử kia hả?

Thành Thánh?

Đây là cái gì?

Thấy bọn ta quá yếu, muốn giảng đạo!

Có bản lĩnh thì tới Tử Tiêu Cung nghe đạo?

Vãi chưởng!

Lập tức chúng sinh Hồng Hoang bùng nổ, đây là tiếng người nói hả?

Thánh Nhân thì ngông cuồng thế sao?

Khoan đã, Thánh Nhân là cái gì?

Mặc kệ những cái đó, uy áp vừa rồi đúng là rất mạnh, nhưng sao ngươi dám trào phúng cả cái Hồng Hoang?

Ngươi mạnh nữa có đánh lại tất cả đại năng Hồng Hoang không?

Có bản lĩnh thì tới!

Không đi chẳng phải là thừa nhận mình không có bản lĩnh sao?

Cái này mà nhịn được à?

Đi đi đi!

Tử Tiêu Cung, xuất phát!

Có sinh linh vừa bước ra một bước, kim quang đại đạo liền biến mất, chỉ có thánh uy còn đó!

Xem ra đường đến Tử Tiêu Cung phải trăm vạn năm sau mới mở ra!

Nhưng điều này vẫn không ngăn cản được cảm xúc của chúng sinh Hồng Hoang, các loại ý niệm hội tụ số lượng lớn, hóa thành sức mạnh vô hình, can nhiễu Thiên Đạo vận chuyển.

Trong Tử Tiêu Cung, khí tức Hồng Quân chốc chốc lại biến đổi!

Bàn Cổ và La Hầu không khỏi gật đầu, thật sự có tác dụng! ...

Đại lục Hồng Hoang, giờ phút này các lộ đại thần và xuyên việt giả dừng tranh đấu, từng người trở về đạo trường của mình, chuẩn bị cho con đường nghe giảng tại Tử Tiêu Cung trăm vạn năm sau.

Tại một ngọn tiên sơn, Lão Tử và Nguyên Thủy đang tìm kiếm Thông Thiên có chút ngơ ngác.

Nhất là Lão Tử, hắn hiện tại rất hoảng.

Vị tiền bối thành Thánh này có ý gì?

Treo danh hiệu của hắn ở tuốt đằng trước.

Chẳng lẽ ông ta tên là Lão Tử Hồng Quân?

Đắc tội toàn bộ đại năng Hồng Hoang, hắn hiện tại đều có thể cảm giác được oán niệm của sinh linh phụ cận đối với hai chữ 'Lão

Tử'!

Đây là coi hai chữ 'Lão Tử' thành hắn rồi a!

Lão Tử rất hoảng, hắn tuy căn nguyên thâm hậu, thần thông vô song, nhưng cũng không dám cuồng ngạo đến mức khiêu chiến toàn bộ Hồng Hoang a!

Chẳng những Lão Tử hoảng, Nguyên Thủy cũng rất hoảng, nói: "Đại huynh, chúng ta còn muốn tìm tam đệ không?" "....." Lão Tử trầm mặc, trước mắt tình huống này, hắn cảm thấy ở lại Côn Luân Sơn an toàn hơn.

Nhưng mà, bọn họ bắt buộc phải tìm được Thông Thiên, phải làm rõ xem Thông Thiên bị làm sao!

Vì sao từ khi rời Côn Luân Sơn liền không trở về nữa, còn cố ý tránh né hai người bọn họ.

Rất kỳ quái, cộng thêm chỗ không bình thường lúc Thông Thiên vừa hóa hình!

Điều này làm Lão Tử nảy sinh nghi ngờ.

Hồi lâu sau, Lão Tử ánh mắt kiên định, nói: "Tìm, chúng ta ẩn giấu khí tức tìm, bắt buộc phải làm rõ tình huống của tam đệ!

Nếu đệ ấy thực sự... bị người ta đoạt xá..." Trong mắt Lão Tử lộ ra sát ý: "Thì thay tam đệ báo thù!" ...

Trong một ngọn núi lớn tại Hồng Hoang, ẩn chứa một Đại Thiên Thế Giới!

Đây là Ngụy Thiên Đình do Đế Tuấn dùng sức mạnh hệ thống khai mở.

Trong cung điện hùng vĩ, trăm tên Đại La Kim Tiên phổ thông, đứng đầu là năm vị Yêu Thánh!

Ánh mắt tôn kính nhìn lên phía trên, Thiên Đế của bọn họ.

Đế Tuấn ngồi cao trên bảo tọa Thiên Đế, đôi mắt kim quang.

Gương mặt nghiêm túc, uy nghiêm Thiên Đế thần thánh vô cùng!

Lúc này Đế Tuấn ngẩng đầu nhìn trời, vẻ khinh thường lướt qua.

Vọng tưởng dùng thánh uy áp hắn, ha ha, nam tử hán đại trượng phu, sao có thể cúi đầu trước kẻ tiểu nhân gian trá như Hồng Quân!

Sức mạnh hệ thống đâu phải thứ Hồng Quân ngươi có thể tưởng tượng, chút thánh uy cỏn con, dù là Thiên Đạo thân lâm, lại có thể làm gì được ta?

Bất quá, lời Hồng Quân là có ý gì?

Lão tử Hồng Quân, thấy các ngươi yếu, có bản lĩnh thì đến!

Hắn nhìn ra thân phận xuyên việt giả của ta rồi?

Không thể nào, hắn là do ta thôn phệ Thái Nhất, nên hắn giác sát được ta là biến số.

Sợ ta không đi Tử Tiêu Cung nghe đạo, cho nên mới cố ý dùng phép khích tướng kích ta đi!

Ha ha, hắn là Thiên Đế, sao lại sợ hãi chút tính toán này, Đế Tuấn cười lạnh.

Đi, giảng đạo ở Tử Tiêu Cung nhất định phải đi.

Chẳng những phải đi, còn phải chiếm trọn sáu cái Thánh Vị!

Phải để Hồng Hoang và Thiên Đạo biết, Đế Tuấn ta cũng không phải dễ chọc!

Nghĩ đến đây, trong mắt Đế Tuấn lóe lên hận ý!

Thiên Đạo đáng chết, luôn phá hỏng chuyện tốt của hắn!

Từ linh bảo bản mệnh, đến giết Hồng Vân bị cứu, rồi cho tên

Thông Thiên thất bại kia cơ duyên!

Hắn đi Bất Tử Hỏa Sơn thu phục tộc Phượng Hoàng, tìm mười vạn năm đều không thấy.

Kỳ Lân và Long tộc đều bị Thiên Đạo giấu đi.

Còn bồi dưỡng trước một tên Đông Vương Công để hạn chế hắn!

Đến hiện tại, thập đại Yêu Thánh vốn có, nay chỉ thu được năm tên.

Có thể làm được những chuyện này, ngoại trừ Thiên Đạo còn có ai!

Chờ đó, lần này chiếm trọn Thánh Vị thiên định của ngươi!

Cho ngươi tính toán ta! ...

Trong Tử Tiêu Cung, khí tức của Hồng Quân lúc thì băng lãnh, lúc lại ôn hòa.

Pháp lực dao động từng đợt từng đợt. "Hắn đã cảm nhận được ý niệm của chúng sinh!" Bàn Cổ gật đầu, phương pháp của Lão Thất đúng là không tồi!

Lão Lục rơi vào quy tắc chi trung, ngoại trừ Hồng Hoang thì cảm tri đối với sự vật khác cực kém, nhưng không đại biểu là không có.

Phản ứng cảm xúc của vạn linh Hồng Hoang đang khiến ý thức của Lão Lục phục hồi.

Theo đà ngày càng tỉnh táo, hắn sẽ nghe được những lời trước đó của Lão Thất! "Lão đại, bao giờ Lão Lục mới tỉnh?" La Hầu nghịch chuỗi hạt Hồng Mông, thuận miệng hỏi.

Bàn Cổ suy tư một lát, nghiêm túc nói: "Chắc cũng cần rất lâu đấy, có khả năng phải một hai năm!" La Hầu: "??" Ông nói thẳng là ông không biết đi cho được việc!

La Hầu cạn lời, nhưng rất nhanh lại hưng phấn, đứng dậy khỏi bồ đoàn.

Hắn sáp lại gần Hồng Quân, nhìn đống Tạo Hóa Ngọc Điệp trong lòng y.

Hắn xoa xoa tay, cười bỉ ổi rồi thò tay vào.

Bàn Cổ nhìn động tác của La Hầu, lắc đầu bật cười, lấy Thanh Liên ra, dựa vào một phiến lá, quan sát mọi thứ ở Hồng Hoang. ...

Vu tộc.

Mười vạn năm thời gian, dưới hiệu quả của tinh huyết Bàn Cổ và tinh huyết Tổ Vu từ các thế giới khác, các Tổ Vu lần nữa khôi phục đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Vừa vặn mười hai Tổ Vu đang vây quanh hệ thống Hồng Mông, thương lượng xem làm sao giết nó thì nghe được tin tức giảng đạo ở Tử Tiêu Cung. "Lão Tử Hồng Quân?" Chúc Dung có chút ngáo ngơ, hắn biết Hồng Quân, là Lục bang chủ của Ma Thần Bang, Lão Lục thúc của bọn họ.

Nhưng Lão Tử Hồng Quân là ai a?

Chương 40

"Đồ ngu, cái từ 'Lão tử' này là câu cửa miệng!" Cộng Công bỉ bôi nói, "Trước kia mấy tên xuyên việt giả Vu Đại chẳng phải cũng hay mở mồm là 'Lão tử' sao!" "Thằng nghịch nước kia, mày nói ai ngu hả!

Ông đây chỉ là chưa kịp phản ứng thôi!" Chúc Dung đại nộ, lập tức phản bác. "Ông đây nói mày đấy!" Cộng Công lập tức cũng cáu, ông đây có lòng tốt nhắc nhở mày 'Lão tử' nghĩa là gì, mày đốp chát lại ông là ý gì?

Lúc này, hư ảnh trái tim bên cạnh Bàn Cổ Huyết Trì chấn động, một bàn tay khổng lồ hướng về phía Cộng Công, Chúc Dung tát tới.

Các Tổ Vu khác thở dài một tiếng, yên lặng nhắm mắt lại.

Ba ~ Hai ~ Một! "A ~~!" * 2 "Phụ thần tha mạng!!" ...

Quả nhiên, bị đòn rồi!

Nói cái gì không nói, cứ thiên phải xưng "Lão tử", thảm chưa kìa!

Đế Giang ném cái hệ thống Hồng Mông không còn động đậy dưới chân về lại chỗ cũ, nói: "Cái hệ thống này cứ vứt đó đã, lát nữa giết sau!

Anh em ta cứ để Vu tộc xuất thế đã rồi tính!" Các Tổ Vu khác nhao nhao gật đầu.

Căn cứ theo quy trình dòng sông thời gian, Vu tộc đã xuất thế muộn rồi, phải lôi Vu tộc ra thôi!

Chúc Cửu Âm nghĩ nghĩ, nói: "Để Đại Vu cũng tham dự, bọn họ đều phải tới Bàn Cổ Huyết Trì chế tạo Vu thuộc về chính mình!" "Đại Nghệ thì tính sao?" Hậu Thổ mở miệng hỏi.

Đại Nghệ là thủ hạ của nàng, nhưng hiện tại đã bị Hậu Nghệ đoạt xá.

Nếu để hắn tham dự Vu tộc xuất thế, Đại Nghệ trở về nhìn thấy Vu tộc trực hệ của mình không phải sẽ thấy ghê người chết đi được?

Đế Giang ngẫm nghĩ, nói: "Không thông báo cho hắn, sau này đơn độc khởi động huyết trì cho hắn một lần là được!" "Thế cũng được!" Chúc Cửu Âm gật đầu, thông qua huyết mạch, hạ lệnh triệu tập cho các Đại Vu.

Mười vị Tổ Vu đứng bên Bàn Cổ Huyết Trì, thương lượng số lượng Vu tộc.

Duy chỉ có Cộng Công và Chúc Dung đang thảm thiết kêu rên cầu xin tha thứ ở trong góc! ...

Trong Tử Tiêu Cung, Bàn Cổ mang theo ý cười thu hồi bàn tay, dựa vào lá sen, thảnh thơi híp mắt lại!

Đằng xa, khí tức Hồng Quân đang nằm trên đất chuyển đổi càng lúc càng nhanh.

La Hầu thấy thế đoán chừng, không quá hai năm rưỡi, Hồng Quân sẽ tỉnh lại!

Hai năm sau, khí tức Hồng Quân quy về bình đạm, ánh mắt không chút cảm xúc biến mất không thấy.

Hắn nhìn về phía bản thân, lẩm bẩm nói: "Không ngờ, quy tắc tấn cấp sẽ có kiếp nạn!" Quy tắc tấn cấp đến Hỗn Nguyên Thái Cực sẽ có quy tắc kiếp nạn, đây là điều Hồng Quân làm sao cũng không ngờ tới.

Dù sao cũng đã thôi diễn mấy lần rồi, chỉ cần Hồng Hoang tấn cấp, quy tắc của hắn sẽ đạt tới cấp bậc Hỗn Nguyên Thái Cực.

Căn bản không cảm ứng được kiếp nạn, may mà mình không phải

cô thân một mình!

Hồng Quân đứng lên khỏi mặt đất, thấy Lão Đại đang ngủ say, La Hầu đang nghịch chuỗi hạt Hồng Mông của mình.

Trong mắt Hồng Quân ý cười lóe lên rồi biến mất.

Khắc sau, sắc mặt hắn thiết thanh, quát to: "Giỏi cho cái tên Lão Thất nhà ngươi, thừa dịp ta không chú ý dám trộm linh bảo của ta, mau trả lại đây!" "Vãi nồi!" La Hầu giật nảy mình, làm rơi một đống Tạo Hóa Ngọc Điệp từ trên người xuống, nhưng La Hầu chẳng thèm để ý.

Hắn xoay người bỏ chạy: "Ta dựa vào bản lĩnh lấy được, tại sao phải trả!" "Đừng chạy, đứng lại cho ta!" ...

Bàn Cổ mở mắt ra, nương theo tiếng cãi vã của hai người, thân ảnh Hồng Quân vừa vặn biến mất không thấy.

Thấy vậy, Bàn Cổ trở mình, tiếp tục ngủ.

Lực Chi Đại Đạo sớm đã cảm ngộ đến Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, đối với cảnh giới tiếp theo hắn một chút đầu mối cũng không có.

Bất quá trước mắt mà nói, cảm ngộ nhiều như vậy cũng vô dụng.

Tu vi vẫn dừng lại ở giai đoạn trước, cho dù cảm ngộ đến cảnh giới tiếp theo, tu vi của hắn cũng không cách nào phát huy.

Còn không bằng trước tiên nâng tu vi lên đã.

Hô hấp của Bàn Cổ phập phồng, ẩn chứa chí thâm chí lý.

Tu vi đang chậm rãi tăng lên, tuy rằng chậm chạp, nhưng chiến lực lại đang không ngừng gia tăng. ...

Mười vạn năm sau, Bàn Cổ Điện, trong huyết trì.

Từng sinh mệnh đang thai nghén trong đó, mười hai Tổ Vu và một đám Đại Vu đang luyện hóa tinh huyết khôi phục nguyên khí.

Đã qua hồi lâu, Tổ Vu và các Đại Vu mở mắt ra, nhìn về phía những sinh mệnh đang nhảy nhót trong huyết trì, vui mừng không thôi.

Bọn họ cũng coi như là có tộc nhân rồi! "Từ hôm nay trở đi, Vu tộc chính thức thành lập!" Đế Giang nói xong, mười hai điện Tổ Vu dâng lên xung quanh Bàn Cổ Điện.

Lần này, tổng cộng thai nghén ba ngàn Tiểu Vu, ba mươi sáu vạn Vu.

Mười hai Tổ Vu cùng nhau ra tay, chuyển những Vu tộc đang thai nghén này vào trong mười hai điện Tổ Vu, do các Đại Vu trấn thủ ở phụ cận.

Sau đó mười hai Tổ Vu trở lại Bàn Cổ Điện, ánh mắt nhìn về phía hệ thống Hồng Mông.

Hồng Mông là hệ thống cao cấp, một tia sức mạnh Bàn Cổ Điện không đủ để giết chết.

Điều này làm cho mười hai Tổ Vu có loại cảm giác không biết xuống tay từ đâu, rõ ràng biết bảo bối ở ngay bên trong mà lại không mở ra được.

Làm Chúc Dung tức đến oa oa kêu to, chạy đi đánh nhau với Cộng Công giải sầu. "Tu luyện, đem tinh huyết Bàn Cổ và tinh huyết Tổ Vu dùng hết đi!" Đế Giang nói. "Anh em ta đều đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, điều động sức mạnh là đủ giết nó!" Nói xong, Đế Giang lấy số tinh huyết còn dư lại ra, các Tổ Vu chia đều, bắt đầu luyện hóa tu luyện. ...

Vạn năm trôi qua, dưới chân núi Bất Chu, thân ảnh Vu tộc nhiều lên trông thấy.

Ba ngàn Tiểu Vu, ba mươi sáu vạn Vu đã xuất thế.

Tiểu Vu vừa xuất thế đã có tu vi Kim Tiên, nhục thân vô song, có thể dễ dàng treo lên đánh sinh linh Thái Ất Huyền Tiên.

Vu xuất thế có Thiên Tiên, cũng có Huyền Tiên.

Từng người đều là tồn tại chiến lực vô song, nhẹ nhàng linh hoạt siêu việt chiến lực đồng cấp.

Dưới sự thống trị của hơn ba trăm Đại Vu, bọn họ đã chiếm lĩnh một khối lãnh địa lớn dưới chân núi Bất Chu.

Hôm nay, một nam tử ngũ quan anh tuấn, khí chất tiêu sái đi vào lãnh địa của một vị Đại Vu. "Trăm vạn năm không trở về, không ngờ Tiểu Vu và Vu đã ra đời rồi!" Ánh mắt Hậu Nghệ thần bí khó lường, khí thế Đại La Kim Tiên đỉnh phong tản ra ngoài. "Ha ha, Hậu Nghệ huynh đệ, trăm vạn năm, ngươi rốt cuộc cũng đã trở về!" Rất nhanh, Đại Vu Khoa Phụ của bộ lạc này cười to đi tới, hai tay dang rộng, dùng sức lao về phía Hậu Nghệ. "Khoa Phụ huynh đệ, đã lâu không gặp!" Hậu Nghệ cũng cười to, dang hai cánh tay, nghênh đón cái ôm của Khoa Phụ.

Bùm!

Tiếng vang kinh thiên động địa vang lên ngay khoảnh khắc hai người ôm nhau, hấp dẫn sự chú ý của các Vu khác trong bộ lạc.

Nhìn thấy là thủ lĩnh nhà mình, bọn họ liền không còn nghi hoặc, ai nấy lại lo việc nấy.

Đệt, đau bỏ mẹ!

Hậu Nghệ thầm mắng không thôi, cái Vu tộc này có tập tục chó má gì vậy, huynh đệ gặp mặt, dùng sức càng lớn hữu nghị càng sâu.

Xương cốt hắn sắp bị chấn gãy rồi!

Đột nhiên, Hậu Nghệ cảm giác được không thích hợp, hắn đều đã Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cũng luyện hóa một giọt tinh huyết Bàn Cổ và ngọc tủy Bàn Cổ.

Lẽ ra phải xêm xêm Tổ Vu rồi, sao lại còn có thể bị một Đại Vu đụng đau!

Hậu Nghệ cẩn thận cảm thụ cảnh giới của Khoa Phụ.

Đại La Kim Tiên hậu kỳ?

Hắn nuốt phải tinh huyết Bàn Cổ giả à!

Trăm vạn năm mà người ta chỉ cao hơn hắn có một tiểu cảnh giới! "Ái chà!" Trong mắt Khoa Phụ lóe lên sự khoái trá, sau đó thảm thiết kêu một tiếng, thống khổ nói: "Hậu Nghệ huynh đệ, sao người ngươi cứng thế, sắp đuổi kịp các Tổ Vu rồi!

Ta suýt chút nữa bị ngươi đụng phế!" "Ha ha!" Hậu Nghệ thấy thế, nghi hoặc tiêu tán, xem ra tinh huyết Bàn Cổ chủ yếu là tăng lên nhục thân!

Hắn cười giải thích: "Cơ duyên, ra ngoài lịch luyện ngộ được đại cơ duyên!" "Chúc mừng Hậu Nghệ huynh đệ, nhiều năm không gặp như vậy, các huynh đệ khác cũng rất nhớ ngươi, ta gọi anh em tới ngay đây!" ".....

Đừng!" ... "Hậu Nghệ ở kia!" Một tiếng rống to, Vu Đại là người đầu tiên chạy tới. "Ách..." Hậu Nghệ có chút xấu hổ, tuy rằng đều là Đại Vu, nhưng ta với ngươi rất thân à?

Một vai quần chúng tên cũng chưa từng nghe qua, nhiệt tình như thế làm gì! "Hậu Nghệ, ta nhớ ngươi muốn chết!" Vu Đại sau khi nhìn thấy Hậu Nghệ liền cảm nhận được tu vi của hắn.

Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Nhìn thấy tu vi này hắn đều muốn đem cái tên xuyên việt giả đoạt xá kia phục sinh rồi đánh cho một trận.

Quá giận, trăm vạn năm thời gian đều chỉ ăn uống chơi bời.

Nghĩ nghĩ, Vu Đại dang rộng hai cánh tay!

Hậu Nghệ trong lòng cười khổ, tình huynh đệ Vu tộc này hắn thật sự hưởng thụ không nổi!

Nhưng người ta cũng là muốn kéo gần tình cảm, hắn cũng không thể làm mất hứng!

Thế là! "A!" Vu Đại 'thảm thiết' kêu lên một tiếng, khiếp sợ biểu thị Hậu Nghệ ngươi sắp đuổi kịp đám người Tổ Vu đại nhân rồi!

Hậu Nghệ nghe xong, khẽ lắc đầu, vẫn là không quá hài lòng với nhục thân của mình.

Chương 41

Hóa ra vẫn chưa tới tầng thứ của Tổ Vu.

Hắn lần này trở về còn muốn chiếm một quyền lên tiếng trong Tổ Vu, để tiện bố cục đại chiến Vu Yêu tương lai.

Hiện tại xem ra, cũng không biết các Tổ Vu có nghe lời hắn không!

Hay là... tiết lộ tin tức mình có Nguyên Thần cho Tổ Vu?

Hơn ba trăm Đại Vu lần lượt chạy tới, nhiệt tình chào hỏi Hậu Nghệ.

Đau đến mức Hậu Nghệ nhe răng trợn mắt, cuối cùng còn lại hơn hai mươi vị nữ Đại Vu, Hậu Nghệ bắt đầu mong chờ.

Đáng tiếc Cửu Phượng sớm đã biết thân phận của hắn, dùng nắm đấm chào hỏi hắn một cái!

Các Đại Vu khác nhao nhao bắt chước!

Hậu Nghệ với hai mắt đen thui: "....." Làm cái gì vậy, uổng công mong chờ! "Các vị huynh đệ, lần này trở về, ta có chuyện quan trọng muốn bẩm báo với các Tổ Vu!

Chờ ta trở lại, sẽ tạ lỗi với chư vị huynh đệ sau!" Khoa Phụ sửng sốt, sau đó nói: "Hậu Nghệ huynh đệ nói chuyện văn vở thế làm gì.

Đúng rồi, các Tổ Vu đều đang bế quan, Bàn Cổ Điện đóng chặt, không vào được đâu!" Hình Thiên theo sát phía sau nói: "Đúng đấy, Hậu Nghệ huynh đệ, có chuyện gì nói với anh em ta cũng thế, nhiều Đại Vu ở đây như vậy, có thể có chuyện gì làm khó được chúng ta!" Lập tức, từng Đại Vu nhao nhao ồn ào cả lên.

Khóe miệng Hậu Nghệ co giật, một lũ đầu đất, nói với các ngươi

có tác dụng gì?

Các ngươi hiểu trăm vạn năm sau Hồng Quân giảng đạo ở Tử Tiêu Cung là âm mưu không?

Các ngươi hiểu thủ đoạn Hồng Quân muốn tính kế hậu duệ Bàn Cổ chúng ta không?

An tâm làm tay đấm là được rồi, đừng động não nữa, não các ngươi toàn cơ bắp thôi!

Thôi bỏ đi, chờ các Tổ Vu xuất quan, thuận tiện tu luyện 《 Hỗn Độn Đại Đạo Quyết 》 thu hoạch được lần này.

Đây chính là công pháp cấp Đại Đạo do Bàn Cổ đại thần tự sáng tạo, một khi hắn tu luyện tới tầng thứ bảy, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hết thảy khó khăn của Vu tộc đều có thể giải quyết dễ dàng!

Thế là, Hậu Nghệ lưu lại ở bộ lạc Khoa Phụ, bắt đầu tu luyện 《 Hỗn Độn Đại Đạo Quyết 》. ...

Tám mươi vạn năm trôi qua, tu vi các Tổ Vu đã đến Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Sau đó kích hoạt sức mạnh Bàn Cổ Điện, thành công đánh chết hệ thống Hồng Mông.

Tu vi lại rớt xuống Đại La Kim Tiên.

Lần này càng nghiêm trọng, rớt xuống Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Bất quá so với thu hoạch thì chút tổn thất này là đáng giá!

Ngoại trừ lượng lớn bản nguyên thế giới bị Hồng Hoang thế giới hấp thu, thu hoạch còn lại khiến các Tổ Vu tươi cười rạng rỡ.

Chí bảo Hồng Mông một cái!

Linh bảo Hồng Mông sáu món.

Chí bảo Hỗn Độn mười lăm món.

Linh bảo Hỗn Độn, chí bảo Tiên Thiên một đống lớn!

Những thứ này không quan trọng, quan trọng là tinh huyết Bàn Cổ!

Tinh huyết Bàn Cổ cùng đẳng cấp với Phụ thần.

Tròn sáu mươi giọt, còn có hai mươi giọt ngọc tủy Bàn Cổ!

Cùng với vô số máu Bàn Cổ! "Nhiều tinh huyết như vậy, anh em ta luyện hóa xong đều có thể thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Các Tổ Vu hưng phấn bay lên. "Di, không đúng a đại ca!" Chúc Dung đột nhiên nghĩ tới điều gì. "Lão Lục thúc sắp giảng đạo, chúng ta không đi ủng hộ một chút sao?" Đế Giang nghe vậy chậm rãi gật đầu, Chúc Dung nói không sai, dù sao cũng là huynh đệ của Phụ thần bọn họ, bọn họ làm hậu bối, không đi ủng hộ làm sao được!

Lại nói, lỡ như có kẻ nào không có mắt dám gây sự ở sân nhà Lão Lục thúc, bọn họ cũng tiện thể giúp đỡ giáo huấn một chút!

Không những phải đi, còn phải mang thêm người, cùng đi.

Đem đám Đại Vu Đại La Kim Tiên hậu kỳ theo hết, đi giúp Lão Lục thúc trấn tràng tử!

Thế là, các Tổ Vu vội vội vàng vàng luyện hóa giọt tinh huyết Bàn Cổ.

Sau khi tu vi khôi phục lại Đại La Kim Tiên đỉnh phong liền xuất quan!

Thông qua các Đại Vu khác, đi tới Hỗn Độn Tử Tiêu Cung nghe đạo.

Hậu Nghệ nhận được tin tức thì mặt mũi nghệch ra, sao các Tổ Vu đều đi nghe cái lão âm ti Hồng Quân kia giảng đạo thế này!

Chẳng lẽ là biến cố do hắn xuyên việt gây ra? ...

Trong Hỗn Độn, Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân ngồi xếp bằng ở nơi cao nhất, ánh mắt u u, nhìn La Hầu đến mức hắn phát sợ. "Lão Lục, ta thật sự là có lòng tốt cứu ngươi mới nói lời đó!" "Ha ha!" Khóe miệng Hồng Quân co giật, nếu không phải vì cứu ta, ta đã sớm vác đồ ra liều mạng với ngươi rồi!

Hình tượng Đạo Tổ của bần đạo a!

Đều bị ngươi hủy hết rồi! "Không ngại, ngươi sửa lại dòng sông thời gian một chút là được, phản chính sinh linh Hồng Hoang tu vi thấp kém chiếm đa số!" La Hầu càng nói giọng càng yếu.

Thay đổi dòng sông thời gian thì thế nào, hình tượng Hồng Quân hắn hiện tại đã in sâu vào trong đầu đại năng Hồng Hoang rồi.

Kiêu ngạo, bá đạo!

Coi thường người khác!

Ánh mắt Hồng Quân càng ngày càng không thiện, La Hầu thực sự chịu không nổi, cuối cùng chuồn mất!

Bàn Cổ nằm ở một góc Tử Tiêu Cung, ngủ khò khò!

Chờ sau khi La Hầu đi, Hồng Quân hắng giọng một cái, nhìn về phía đại lục Hồng Hoang.

Phải giảng đạo rồi, hắn nên vãn hồi hình tượng Đạo Tổ thế nào đây?

Suy tư một lát, Hồng Quân mở miệng: "Cao ngọa cửu trọng vân, bồ đoàn đạo chân.

Thiên địa huyền hoàng ngoại, ngô đương chưởng giáo tôn.

Bàn Cổ sinh thái cực, lưỡng nghi tứ tượng tuần.

Nhất đạo truyện tam hữu, nhị giáo Xiển Tiệt phân.

Huyền Môn đô lĩnh tụ, nhất khí hóa Hồng Quân.

Ngô nãi Hồng Quân, cảm thấy chúng sinh không biết thiên số, đại đạo bất minh!

Cố ý ba ngàn năm sau tại Tử Tiêu Cung khai giảng Hỗn Nguyên Đại Đạo, người hữu duyên đều có thể tới nghe đạo!" Thánh uy hạo hãn cuồn cuộn ập về phía Hồng Hoang, thiên địa Hồng Hoang kim quang đóa đóa, tường thụy vạn thiên.

Thanh âm Hồng Quân truyền khắp mỗi ngóc ngách Hồng Hoang.

Trong đầu chúng sinh xuất hiện một con đường thông tới Hỗn Độn. ... "Thánh nhân giảng đạo, Tam đệ hẳn là sẽ đi, Nhị đệ, chúng ta đi!" Côn Luân Sơn, Lão Tử nói xong, hai đạo thân ảnh phóng lên tận trời.

Chiếu theo tin tức trong đầu, bay về phía biên duyên Hồng Hoang.

Huyết Hải, Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ Văn Đạo Nhân cười lạnh, ma khí cuồn cuộn, mang theo huyết khí ngập trời, cuối cùng vẫn trở về trong Huyết Hải.

Hắn muốn luyện hóa Huyết Hải, chỉ cần triệt để luyện hóa Huyết Hải, cho dù là Hồng Quân hắn cũng không sợ.

Cần gì phải đi Tử Tiêu Cung lãng phí thời gian!

Sâu trong Huyết Hải, Minh Hà suy tư một lát, hao phí sức mạnh chế tạo ra hai cỗ phân thân Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ.

Phân thân không có vật gì, bởi vì vật phẩm quý giá nhất đều ở trong thân thể!

Tự tản ra chạy tới Tử Tiêu Cung.

Chờ hai cỗ phân thân đi rồi, Minh Hà nhìn về phương xa, lẩm bẩm

tự nói: "Thánh nhân hẳn là biết lai lịch đám xuyên việt giả này đi!" ...

Ngũ Trang Quán, Thông Thiên, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử ba người cũng đứng dậy. "Rốt cục bắt đầu giảng đạo!" Đế Tuấn ánh mắt kích động, Tử Tiêu Cung giảng đạo, chúng thần Hồng Hoang tề tụ, hắn cũng có thể thu nhận thủ hạ ban đầu của hắn rồi! ...

Bồng Lai Tiên Đảo, Đông Vương Công ánh mắt âm lãnh: "Tử Tiêu Cung giảng đạo, chính là bắt đầu việc ta bị Hồng Quân tính kế!

Hừ!

Như hôm nay ta mới là Đông Vương Công, há có thể trúng tính kế của Hồng Quân ngươi!" Nói xong, trong tay Đông Vương Công xuất hiện một hạt châu, tự tin cười một tiếng, mang theo mấy thủ hạ Đại La Kim Tiên đi tới Hỗn Độn. "Mặc cho ngươi tính kế thế nào, cũng tuyệt đối không nghĩ tới, ta là Hỗn Nguyên Kim Tiên!" ...

Biển sâu Bắc Minh, một con cá lớn nhảy lên, hóa thành Đại Bằng, chớp mắt ngàn vạn dặm, nháy mắt thân ảnh to lớn đã biến mất không thấy.

Mười hai Tổ Vu mang theo ba mươi Đại Vu Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Không có bất kỳ phòng ngự nào, cất bước trong Hỗn Độn, thể phách cường đại khiến một đám Đại Vu không có bất kỳ chỗ nào không thích ứng.

Đột nhiên, trên không trung có một con chim khổng lồ bay nhanh qua. "Tốc độ thật nhanh!" Đế Giang tán thán nói.

Các Tổ Vu khác nhao nhao gật đầu, trong đám Đại Vu, Hậu Nghệ tiếc nuối lắc đầu.

Chương 42

Phản ứng chậm, hiện tại Côn Bằng đã không đuổi kịp nữa rồi!

Vừa nãy lẽ ra phải để các Tổ Vu ra tay giết Côn Bằng, như vậy tương lai cũng sẽ bớt đi một đại địch.

Còn có thể nếm thử mùi vị thịt Côn Bằng.

Dù sao Côn Bằng to lớn, cần hai cái vỉ nướng!

Đáng tiếc, đáng tiếc!

Chúng Vu tiếp tục đi về phía trước, qua mấy chục năm, sau lưng xuất hiện ba vị đạo nhân.

Chính là ba người Thông Thiên, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân. "Thông Thiên đạo hữu, đoàn đạo hữu này thể phách thật cường đại, thế mà có thể bằng vào nhục thân đi lại trong Hỗn Độn!" Hồng Vân khiếp sợ nói, Trấn Nguyên Tử bên cạnh cũng không kìm được gật đầu.

Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nhục thân cường đại như vậy, cho dù là Đế Tuấn đã giao chiến mấy lần, còn có thực lực cỡ Thông Thiên đạo hữu, ở trong Hỗn Độn đều cần phải phòng bị.

Trong mắt Thông Thiên tinh quang lướt qua, sát khí cường đại, mặc cho dòng khí Hỗn Độn cọ rửa thân thể.

Phía trước mười hai người dẫn đầu kia chính là Tổ Vu đi!

Thân thể được cường hóa bằng tinh huyết Bàn Cổ liệt chất của hắn căn bản không cách nào so sánh với bọn họ!

Chỉ là, tại sao lại có nhiều Vu như vậy?

Lần đầu tiên Tử Tiêu Cung giảng đạo không phải chỉ có mười hai

Tổ Vu tới nghe đạo sao?

Chẳng lẽ là bởi vì biến cố do hắn gây ra?

Bất quá đây cũng là một cơ hội, mười hai Tổ Vu trong đại chiến Vu Yêu kết cục cũng chẳng tốt đẹp gì.

Ngay cả Hậu Thổ là người duy nhất thành thánh, cũng bị vĩnh viễn cầm tù trong luân hồi.

Hắn và Đế Tuấn có thù, nếu như hắn thay đổi vận mệnh mười hai Tổ Vu, ban thưởng của hệ thống sẽ phong phú biết bao!

Hơn nữa Vu tộc hiện tại nhưng là thời kỳ đỉnh cao nhất, tính cách đều là ruột để ngoài da, chiến lực vô song, Thập Nhị Thần Sát Thiên Đấu Đại Trận bày ra đó, ai dám chọc?

Giao hảo với bọn họ, sau này cũng là trợ lực lớn để lật đổ Hồng Quân!

Nghĩ tới đây, trên mặt Thông Thiên treo lên nụ cười. "Chư vị huynh đệ, tại hạ Thông Thiên, do nguyên thần Bàn Cổ biến thành, vừa rồi cảm nhận được sự thân thiết trên người chư vị, không biết chư vị huynh đệ là thân phận gì?" Thông Thiên?

Kia không phải kịch bản...

Phi!

Kẻ thành thánh trong dòng sông thời gian kia sao?

Hai người phía sau kia không giống như Lão Tử và Nguyên Thủy a!

Mười hai Tổ Vu có chút nghi hoặc, nhưng rất nhanh liền từ trên người Thông Thiên cảm nhận được nguyên thần Bàn Cổ và khí tức huyết mạch.

Lập tức, biểu tình của mười hai Tổ Vu trở nên vi diệu, huyết

mạch này... "Nguyên thần Bàn Cổ biến thành..." Đế Giang ý vị thâm trường, lượn quanh Thông Thiên hai vòng.

Sau đó cười ha ha! "Thông Thiên huynh đệ, anh em chúng ta là tinh huyết Phụ thần biến thành, đồng căn đồng nguyên a!" "Không ngờ Phụ thần thế mà còn có hậu duệ huyết mạch trực hệ, chư vị huynh đệ là muốn tới Tử Tiêu Cung nghe đạo sao?" "Thì cái lão Thánh nhân gì đó chẳng phải đã nói rồi, có bản lĩnh thì tới, chúng ta không đi chẳng phải rất mất mặt!!" "Đã như vậy, chúng ta cùng nhau đi tới như thế nào!" Thông Thiên chỉ vào Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử sau lưng nói. "Được a!" Chúc Dung tiến lên một phen ôm lấy bả vai Thông Thiên, giúp hắn đỡ dòng khí Hỗn Độn, vừa đi vừa nói: "Vừa nhìn Thông Thiên huynh đệ là biết rất hợp với Vu tộc chúng ta, Thông Thiên huynh đệ, nghe đạo xong đừng đi vội, tới Vu tộc chúng ta làm khách!" "Cái này... không tốt lắm đâu!" "Ai!

Thế là kiến ngoại rồi, đều là huynh đệ người nhà!" Cộng Công cũng từ bên kia ôm lấy Thông Thiên. "Ta nhớ trong đại điện Phụ thần còn có một đống linh bảo, nhìn huynh đệ thuận mắt như vậy, ta trở về tặng ngươi hai món!" "Khụ khụ, không thể được không thể được!" "Hừ, Cộng Công ngươi cái đồ keo kiệt bủn xỉn, đều là huynh đệ người nhà, dùng mấy thứ rách rưới đó lừa gạt, ta nhớ chúng ta chẳng phải có mấy món chí bảo Tiên Thiên, dù sao cũng không dùng được!

Thông Thiên huynh đệ, nghe đạo xong về với bọn ta, ta tặng cho ngươi!" "Đừng cự tuyệt, ta ghét nhất cái bộ dạng ấp a ấp úng!" Thông Thiên và Tổ Vu mỗi người một vẻ, vừa đi vừa cười. ... "??" Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử đã ngáo ngơ rồi, vừa gặp mặt đã nhiệt tình như vậy.

Cho dù đồng căn đồng nguyên cũng không đến mức đó a!

Xấu hổ chào hỏi Tổ Vu và các Đại Vu, đám người Đế Giang đáp

lại.

Nhìn mấy lần liền không quá chú ý, lững thững đi về phía trước.

Duy chỉ có Hậu Nghệ có chút nghi hoặc, sao cứ cảm giác cái Hồng Hoang này không thích hợp lắm!

Thông Thiên thời kỳ này không phải nên ở cùng một chỗ với Lão Tử, Nguyên Thủy sao?

Tự báo danh hiệu là nguyên thần Bàn Cổ biến thành, căn bản không đề cập tới Lão Tử, Nguyên Thủy.

Chuyện này hoàn toàn không đúng a!

Đại não Hậu Nghệ giờ phút này đang vận chuyển tốc độ cao, ngay cả chí bảo Tiên Thiên mà Chúc Dung nói cũng bị quẳng ra sau đầu. ...

Đông đảo sinh linh đi lại trong Hỗn Độn hơn ngàn năm, không thiếu những kẻ Thái Ất Kim Tiên không chống đỡ được dòng khí Hỗn Độn mà vẫn lạc!

Cũng có đại năng Đại La Kim Tiên đi đến tâm phiền ý loạn, cảm thấy cái vụ giảng đạo này chính là lừa người, thầm mắng một tiếng rồi lui về Hồng Hoang!

Mà giờ khắc này, ngoài Tử Tiêu Cung, ngoại trừ mười hai Tổ Vu và ba mươi Đại Vu đang sờ đông ngó tây.

Gặp được đồ vật hiếu kỳ còn đưa tay sờ hai cái, gõ hai cái.

Hệ thống của Hậu Nghệ muốn thăm dò sức mạnh Thiên Đạo!

Ban phát nhiệm vụ cho Hậu Nghệ, sau đó Hậu Nghệ cứ thế kiến nghị, đào cái sàn nhà này lên, dù sao cũng là đá xanh Hỗn Độn, mang về lót trước cửa Bàn Cổ Điện thì tốt biết bao!

Mười hai Tổ Vu nghe xong, cảm thấy cũng đúng, đào một chút, tin tưởng Lão Lục thúc khẳng định sẽ không trách cứ bọn họ!

Ba người Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Thông Thiên ngồi xếp bằng trước cửa Tử Tiêu Cung, lẳng lặng chờ đại môn mở ra!

Nhóm người bọn họ là nhóm đầu tiên đến nơi!

Trong Tử Tiêu Cung, khóe miệng Hồng Quân co giật, gia cố độ cứng sàn nhà.

Sau đó bắt đầu lăn lộn hai tảng đá cứng.

Quên mất, lát nữa mở cửa là phải có đạo đồng mở cửa!

Bàn Cổ đang ngủ mở mắt ra, thế trận mười hai Tổ Vu muốn dỡ Tử Tiêu Cung làm cho hắn cạn lời.

Truyền âm cho mười hai Tổ Vu: "Đều thành thật chút cho ta, dám quấy rối, ta đánh chết các ngươi!" ...

Các Tổ Vu đang không phục hì hục đào đá xanh Hỗn Độn cứng đờ tay chân, buông một câu "Cứng quá, đào không nổi!", rồi nhanh nhẹn ngồi xuống trước đại môn, chờ cửa mở!

Hậu Nghệ: "??" Thế là từ bỏ rồi?

Khí lực cỡ Tổ Vu còn đào không nổi, hắn còn kém Tổ Vu một chút, làm sao mà đào được!

Vậy nhiệm vụ của hắn chẳng phải thất bại rồi sao!

Thôi kệ, dù sao không có trừng phạt, thất bại thì thất bại vậy! ...

Ba trăm năm sau, hai người Lão Tử, Nguyên Thủy đi tới Tử Tiêu Cung.

Thông Thiên thấy thế, ánh mắt khẽ lóe lên, nhưng một lát nữa tranh đoạt vị trí còn cần Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp của Lão Tử.

Hơn nữa hiện tại hắn lại chưa trở mặt với hai người này!

Tiến lên kéo hai người đến bên cạnh, kể lể nỗi niềm nhớ nhung

mấy trăm vạn năm không gặp.

Lão Tử và Nguyên Thủy kích động qua đi, ánh mắt lạnh xuống!

Bình thản ứng phó lời nói của Thông Thiên, cho dù khí tức nguyên thần giống nhau như đúc, bọn họ cũng cảm ứng được, đây không phải Tam đệ của bọn họ!

Tam đệ quả nhiên bị đoạt xá! ...

Một trăm năm sau, một nam một nữ mang theo một con Gấu Trúc tròn vo đi tới trước Tử Tiêu Cung. "Hắc...

Nữ Oa, Phục Hy!" Cửu Phượng nhìn thấy hai người này, lập tức vẫy tay.

Bất Chu Sơn ngoại trừ Đại Vu bọn họ, cũng chỉ có mấy vị đại năng đó.

Nàng sớm tại trăm vạn năm trước đã chơi rất thân với hai người rồi! "Cửu Phượng!" Phục Hy và Nữ Oa tiến lên, sau khi chào hỏi với các Đại Vu, nhìn về phía mười hai Tổ Vu!

Đây chính là thủ lĩnh của các Đại Vu sao?

Tu vi cũng không cao lắm a!

Đại La Kim Tiên đỉnh phong, sao có thể khiến nhiều Đại Vu Đại La Kim Tiên tôn kính sùng bái như vậy nhỉ? "Ngươi chính là Nữ Oa, chào ngươi, ta gọi là Hậu Thổ!" "Ta gọi là Huyền Minh!" "Phục Hy huynh đệ, đã sớm nghe Hình Thiên nhắc tới ngươi, có rảnh rỗi anh em ta qua hai chiêu!" Quả nhiên, Đại Vu hay Tổ Vu thì cũng là một dạng!

Giao lưu tình cảm bằng nắm đấm!

Phục Hy Nữ Oa liếc nhau, có chút cười khổ! ... "Con Thực Thiết Thú này sao lại trông như thế này!" Trong lúc Nữ Oa Phục Hy và Tổ Vu trò chuyện, Xi Vưu nhìn chằm chằm con Thực Thiết Thú đi theo

Nữ Oa tới.

Một tay tóm lấy nó xách lên, nắn bóp hai cái, vẻ mặt ghét bỏ ném xuống. "Lớn lên một chút cũng không uy mãnh, cảnh giới còn thấp như vậy!

Nữ Oa đạo hữu, ngươi nếu muốn nuôi Thực Thiết Thú, ta về tặng ngươi một con!

Chương 43

Cảnh giới Thái Ất Huyền Tiên, dáng dấp uy mãnh lắm!" Tức tức!

Thực Thiết Thú ngã mông xuống đất, lăn lộn mấy vòng, cuối cùng thành công đứng dậy, chạy đến bên cạnh Nữ Oa, ôm lấy đùi Nữ Oa. 'Mẹ nó Xi Vưu, dám ném ông đây!' 'Con sen, không thấy ta bị đánh à, mau đi đấm nó đi!' Một trận thanh âm xuất hiện, các Tổ Vu bất động thanh sắc liếc nhìn con Thực Thiết Thú này một cái.

Nữ Oa bế Thực Thiết Thú lên, thân thiết cọ cọ hai cái. "Xi Vưu Đại Vu có lòng rồi, ta vẫn là tương đối thích Đoàn Tử hơn!" 'Coi như ngươi có chút lương tâm!' Gấu Trúc nghe vậy, đại phát từ bi cọ Nữ Oa hai cái.

Lập tức Nữ Oa tâm hoa nộ phóng, dung nhan tuyệt mỹ kiều tu, khiến hai vị xuyên việt giả Thông Thiên, Hậu Nghệ trong nháy mắt nhìn ngây người.

Các Tổ Vu kỳ quái nhìn Nữ Oa một cái, một con kiến hôi cảnh giới Thiên Tiên, có thể cưỡi lên người một Đại La Kim Tiên hậu kỳ như ngươi lăn lộn làm nũng, tứ ý làm bậy.

Ngươi còn không tức giận, con Thực Thiết Thú này có chút thủ đoạn a! 'Kỳ quái, Tử Tiêu Cung giảng đạo sao các Tổ Vu đều tới rồi, ta nhớ không phải là chỉ có một mình Hậu Thổ tới sao?' 'Thôi kệ, lười nghĩ mấy cái này, vẫn là xem kịch vui tiếp theo đi, xem có thể giúp Phục Hy đoạt cái Thánh vị hay không!' 'Ta nhớ vị trí ban đầu là Tam Thanh, Con sen, Hồng Vân, Côn Bằng!

Tam Thanh không dễ chọc, có thể nhắc nhở Phục Hy ra tay từ trên người Hồng Vân hoặc Côn Bằng!' 'Chỉ là, lát nữa nên nhắc nhở Phục Hy thế nào đây?' Đang ôm Gấu Trúc, trong lòng Nữ Oa vui vẻ, lập tức

truyền âm cho Phục Hy.

Làm xong những cái này, Nữ Oa đặt đầu lên bụng nhỏ của Gấu Trúc, mạnh mẽ hít một hơi.

Nhìn Thông Thiên và Hậu Nghệ hâm mộ không thôi, chỉ có thể cảm khái không hổ là Gấu Trúc.

Ở Hồng Hoang cũng được hoan nghênh như thế!

Cửu Phượng đứng phía sau Cường Lương ánh mắt một trận mơ hồ, sau đó càng nhìn càng cảm thấy con Thực Thiết Thú trước mắt này đáng yêu.

Hai mắt sáng lên trái tim nhỏ màu hồng phấn, trong lòng hâm mộ Nữ Oa không thôi!

Cường Lương thấy thế, vỗ vai Cửu Phượng hai cái. "Huynh trưởng, huynh làm gì thế?" Cửu Phượng khó hiểu hỏi. "Không có việc gì, thành thật ngồi xuống!" Cường Lương lắc đầu, hạ cấm chế lên miệng Cửu Phượng.

Thuận tiện cho Xi Vưu một ánh mắt, Xi Vưu hiểu ý!

Lập tức tiến lên thảo luận với Nữ Oa về con Thực Thiết Thú này, đồng thời bày tỏ nó tuy rằng không uy mãnh, nhưng nhìn cũng rất thuận mắt!

Hắn cũng nuôi không ít Thực Thiết Thú, có mấy con cái, chờ giảng đạo kết thúc phối giống cho con Thực Thiết Thú này thì thế nào!

Thuận tiện mượn giống, hắn cũng muốn nuôi hai con!

Tìm bạn đời cho Đoàn Tử, Nữ Oa động tâm, nhưng lời mắng chửi lầm bầm trong lòng Đoàn Tử tiếp theo khiến nàng bỏ ý định.

Vẫn là Đoàn Tử vui vẻ quan trọng hơn!

Uyển chuyển từ chối ý tốt của Xi Vưu!

Xi Vưu tỏ vẻ không sao cả, mọi người đều ở Bất Chu Sơn, có rảnh dẫn nó tới lãnh địa Vu tộc chúng ta đi dạo, nói không chừng nó sẽ đổi ý! ...

Ba trăm năm sau, cự ly giảng đạo còn lại một ngàn năm thời gian!

Đám người Côn Bằng, Bạch Trạch, Hi Hòa, Lôi Trạch... các lộ Đại La Kim Tiên cũng rốt cục đi tới nơi này.

Tiếng huyên náo của sinh linh trước Tử Tiêu Cung nhiều lên, các Tổ Vu mang theo một đám Đại Vu âm thầm xem xét những đại thần này.

Nhìn xem ai ánh mắt không thích hợp, có loại ánh mắt giống Thông Thiên, Hậu Nghệ thì ghi nhớ lại!

Sau này mời đến Bàn Cổ Điện làm khách!

Oanh long long!

Đế Tuấn ngồi trên một con tọa kỵ cấp Đại La Kim Tiên nghênh ngang xuất hiện, sau lưng có năm vị Đại La Kim Tiên đi theo.

Sự xuất hiện của hắn khiến đám Đại La Kim Tiên như Côn Bằng, Bạch Trạch, Khâm Nguyên sắc mặt đại biến.

Mấy năm nay Đế Tuấn vẫn luôn muốn thu bọn họ làm thủ hạ, cái này vốn dĩ không có gì, làm thủ hạ cho người ta thì làm thôi!

Dù sao cũng tốt hơn ngày ngày bị truy sát, nhưng quan trọng là Côn Bằng phát hiện Đế Tuấn âm thầm muốn giết bọn họ.

Rồi giống như đám thủ hạ sau lưng hắn, không biết dùng thủ đoạn gì phục sinh, làm một con chó hoàn toàn nghe lời Đế Tuấn!

Thủ đoạn này khiến Côn Bằng kinh sợ, kéo theo đám Bạch Trạch, Khâm Nguyên, Kế Mông, Thương Dương chưa bị giết bỏ chạy!

Vừa chạy chính là trăm vạn năm.

Hiện tại nhìn thấy Đế Tuấn, bọn họ trước tiên liền muốn đào tẩu, nhưng cân nhắc đến nơi này là đạo trường Thánh nhân, hơi thả lỏng xuống một chút.

Bất quá vẫn trốn thật xa, để còn có đường lui!

Đế Tuấn thấy đã đến Tử Tiêu Cung, cười lạnh một tiếng, đứng trên tọa kỵ, từ trên cao nhìn xuống đông đảo đại thần phía dưới!

Tư thái kiêu ngạo này tự nhiên dẫn tới chúng thần công phẫn, bọn họ hơn ngàn Đại La Kim Tiên ở đây hòa hòa khí khí, ngươi vừa đến đã kiêu ngạo như vậy!

Có ý gì?

Hừ!

Năm tên Đại La Kim Tiên sau lưng Đế Tuấn tiến lên, mỗi người lượng ra một kiện linh bảo Tiên Thiên thượng phẩm.

Lập tức, có không ít Đại La Kim Tiên tắt đài!

Không nói một lời, tất cả đại năng đều cúi đầu, đây mới là cảm giác Thiên Đế!

Đế Tuấn say sưa không thôi!

Khắc sau!

Một cái nắm đấm xuất hiện trước mắt hắn!

Bùm!

Đế Tuấn cùng với tọa kỵ của hắn, như chim gãy cánh, rơi thẳng xuống mặt đất! "Bệ hạ ~!" Bùm! * 5 Trên mặt đất trong nháy mắt thêm bảy thân ảnh, từng tên đều mắt nổ đom đóm, đầu óc ong ong!

Ý thức rơi vào mơ hồ ngắn ngủi.

Chúc Dung thu hồi nắm đấm, khinh thường phi một tiếng!

Từ khi biết xuyên việt giả là xuyên việt giả, hệ thống là hệ thống, hắn liền không còn kiêng kị đám xuyên việt giả này.

Chỉ cần không đánh chết, hệ thống của bọn chúng sẽ không ra tay, dù sao ra tay là phải đối mặt với nguy cơ bại lộ.

Cho nên, đối mặt với loại hàng này, hắn sợ cái cóc khô gì! "Cái thứ gì, ngông cuồng như thế, ta cũng không dám kiêu ngạo như vậy!" Nói xong, Chúc Dung lại bồi cho Đế Tuấn vẫn còn đang ngáo ngơ một cước, sau đó trở lại vị trí cũ.

Nhẹ nhàng xử đẹp sáu cao thủ Đại La Kim Tiên, còn có một Đế Tuấn không biết thâm nông, nhìn cho một đám đại năng mí mắt giật điên cuồng.

Mãnh, quá mãnh rồi!

Nhất là Thông Thiên và Hậu Nghệ, hai người đều đang hoài nghi mình tuyệt đối luyện phải tinh huyết Bàn Cổ giả.

Tu vi bọn họ thậm chí còn cao hơn các Tổ Vu, nhưng cũng làm không được như vậy a!

Người ta là Đế Tuấn Hỗn Nguyên Kim Tiên, một quyền miểu sát!

Quan trọng là Chúc Dung hắn chỉ là Đại La Kim Tiên a!

Có cần phải ly phổ như vậy không!

Tinh huyết Bàn Cổ mà hệ thống cho tuyệt đối là hàng fake!

Bất quá, đều sắp giảng đạo rồi, sao Đông Hoàng Thái Nhất còn chưa hiện thân?

Thông Thiên nghi hoặc không hiểu, mấy trăm vạn năm nay, hắn không thiếu lần tranh đấu với Đế Tuấn, mỗi lần hắn đều phải phòng bị Đông Hoàng Thái Nhất đánh lén.

Nhưng đến hiện tại, đều chưa từng thấy qua thân ảnh Đông Hoàng Thái Nhất, không chỉ Đông Hoàng Thái Nhất, Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn cũng chưa từng dùng qua, mấy lần sau này cũng là dùng linh bảo và chí bảo Tiên Thiên cực phẩm chưa từng thấy qua.

Đây là có chuyện gì? 'Hèn chi Hồng Quân muốn truyền xuống pháp trảm tam thi, đi đường tắt trở thành Chuẩn Thánh giống như Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Nếu không Vu tộc mạnh như vậy, Yêu tộc chơi cái rắm a!' Tiếng lòng của Gấu Trúc xuất hiện trong đầu Nữ Oa, Nữ Oa yên lặng ghi nhớ ba chữ Trảm Tam Thi!

Nàng hiện tại đối với tiếng lòng của Đoàn Tử tin tưởng không nghi ngờ, bởi vì đã mấy lần tiếng lòng của Đoàn Tử đều được chứng thực.

Điều này làm cho Nữ Oa đạt được không ít cơ duyên!

Bất quá, Nữ Oa đối với việc Hồng Quân giảng đạo là có âm mưu này, vẫn là ôm sự hoài nghi sâu sắc!

Thánh nhân là gì, nàng không biết, nhưng rõ ràng một điểm, Đại La Kim Tiên trước mặt Thánh nhân chính là con kiến hôi!

Như vậy, âm mưu của Hồng Quân Thánh nhân đối với bọn họ, từ đâu mà đến? ...

Trước cửa Tử Tiêu Cung, sau khi Chúc Dung một quyền đánh ngất Đế Tuấn, tràng diện lập tức an tĩnh lại.

Từng người đều không dám nói lung tung, sợ bị Chúc Dung cho ăn một quyền.

Qua hồi lâu, Đế Tuấn từ trong choáng váng tỉnh lại, phẫn nộ tìm kiếm người đánh lén hắn.

Cuối cùng, ánh mắt nhìn về phía Chúc Dung.

Sát ý không hề che giấu!

Đại La Kim Tiên!

Một cái Đại La Kim Tiên đánh hắn ngất xỉu, hắn nhưng là căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần, còn từng luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ!

Nhục thân đã sớm siêu việt Tổ Vu!

Vừa rồi hắn là do hắn sơ ý!

Chương 44

"Sao, không phục à!" Chúc Dung sắc mặt bất thiện nhìn về phía Đế Tuấn, xoa xoa nắm đấm.

Sắc mặt Đế Tuấn lạnh xuống, một thanh kiếm chí bảo Tiên Thiên xuất hiện trong tay.

Năm tên thủ hạ cùng với tọa kỵ đều lấy ra một kiện linh bảo Tiên Thiên.

Khí thế cuồn cuộn, đại chiến động một cái là bùng nổ!

Chí bảo Tiên Thiên!

Các đại năng trước Tử Tiêu Cung khiếp sợ không thôi, bọn họ ngay cả một cái linh bảo Tiên Thiên cũng không có.

Người ta lại có chí bảo Tiên Thiên!

Không chỉ như thế, thủ hạ của người ta cũng mỗi người đều cầm linh bảo Tiên Thiên.

Nghe nói đầu quân cho Đế Tuấn là có thể đạt được linh bảo Tiên Thiên!

Còn có chuyện tốt này?

Theo một vị đại năng hô lên, các đại năng khác nhao nhao ý động.

Đối với việc này, Côn Bằng ở trong góc cười lạnh, là có linh bảo Tiên Thiên đấy.

Nhưng không biết sau khi đầu quân, ngươi còn là ngươi hay không thôi! "Đế Tuấn, trước cửa Tử Tiêu Cung còn dám tranh chấp, chẳng lẽ không để Thánh nhân vào mắt!" Thông Thiên đứng ra, cơ hội tốt như vậy, không đứng ra thì quá đáng tiếc!

Nhất là còn có thể giao hảo với Vu tộc, thuận tiện sau này nhúng tay vào chuyện Hậu Thổ hóa luân hồi.

Nói thế nào cũng là một vụ lãi lớn! "Thông Thiên!" Hai mắt Đế Tuấn phun ra lửa giận, lại là hắn, trăm vạn năm nay hắn không thiếu lần phá hoại chuyện tốt của hắn!

Thông Thiên không thèm để ý Đế Tuấn, truyền âm cho Chúc Dung: "Chúc Dung huynh đệ, cẩn thận chút, Đế Tuấn còn có một kiện linh bảo Tiên Thiên cực phẩm chưa lấy ra!" Chúc Dung nghe vậy, vỗ bả vai Thông Thiên, quang minh chính đại nói: "Đa tạ Thông Thiên huynh đệ, sau này nhất định phải tới Vu tộc chúng ta làm khách!

Mấy kẻ này, ta còn chưa để trong lòng!" Nói xong, Chúc Dung bước ra một bước, các Tổ Vu còn lại nhao nhao đứng lên.

Ngay sau đó, ba mươi vị Đại Vu cũng đứng lên, đoàn đoàn vây quanh bọn người Đế Tuấn.

Khí tức Đại La Kim Tiên tề tề bộc phát, sát khí cùng huyết khí kinh người khuếch tán, ngay cả dòng khí Hỗn Độn cũng bị chấn tan, làm cho người ta trông mà phát sợ!

Đế Tuấn: "....." Ngay khoảnh khắc nghe thấy Vu tộc, hắn liền cảm giác không ổn.

Hiện tại bị mười hai Tổ Vu vây quanh, nói không hoảng là giả.

Hỗn Độn Châu cũng thời khắc chuẩn bị tế ra phòng thân.

Trong lòng thì có cảm giác vạn mã bôn đằng!

Vu tộc này mẹ nó rốt cuộc là tình huống gì?

Mười hai Tổ Vu tới hắn còn có thể hiểu được, dù sao Hồng Hoang lần thứ nhất giảng đạo có mấy cái phiên bản.

Cái này cùng lắm thì là phiên bản cùng nhau tới, nhưng tại sao lại

có nhiều Đại Vu như vậy?

Hắn chưa từng nghe nói Tử Tiêu Cung giảng đạo có Đại Vu tới!

Tình huống trước mắt, nguy!

Đế Tuấn điên cuồng hô gọi hệ thống, bảo mau chóng nghĩ cách phá cục!

Trong đám Đại Vu, Hậu Nghệ nhìn về phía Đế Tuấn nổi lên sát ý, đây là đại địch của Vu tộc.

Thừa dịp hắn hiện tại còn chưa quật khởi, giết quách cho xong!

Dù sao các Tổ Vu có công đức khai thiên, Hồng Quân hắn cũng không dám làm gì các Tổ Vu!

Càng nghĩ, Hậu Nghệ càng cảm thấy ý tưởng này không tồi!

Dứt khoát trực tiếp lấy ra phần thưởng hệ thống là chí bảo Tiên Thiên Xạ Nhật Cung.

Đứng ở hậu phương chúng Vu, vận mệnh, không gian, thời gian tam trọng pháp tắc ngưng tụ trên mũi tên.

Đế Tuấn đang nghĩ cách phá cục cảm ứng được một cỗ uy hiếp trí mạng.

Khắc sau, hệ thống của hắn có động tĩnh: 【 Đinh, phát hiện túc chủ rơi vào tuyệt cảnh, khởi động hình thức khẩn cấp, tu vi túc chủ tạm thời tăng lên tới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong! 】 Bùm!

Mũi tên của Hậu Nghệ ngay khoảnh khắc bắn ra liền xuất hiện sau lưng Đế Tuấn.

Khắc sau, một cỗ pháp lực dao động khủng bố từ trên người Đế Tuấn tản ra!

Trong nháy mắt liền chấn mũi tên của Hậu Nghệ thành tro bụi.

"Cái gì!" Hậu Nghệ thất kinh!

Vãi, sao đột nhiên tăng tu vi rồi!

Ngay sau đó, hệ thống của Thông Thiên, Hậu Nghệ phát ra cảnh cáo, hai người khiếp sợ, nhưng rất nhanh sát cơ lộ ra ngoài! "Thánh nhân giảng đạo, Trẫm không muốn sinh thêm rắc rối, tránh ra!" Tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong khiến Đế Tuấn trầm mê, nhưng hắn rõ ràng, đối mặt mười hai Tổ Vu, thật sự đánh nhau, chịu thiệt tuyệt đối là hắn.

Đè nén sự uất ức trong lòng xuống, mặt sắc bình thản, mở miệng nói. "Hèn thì là hèn, tìm cái cớ gì!" Chúc Dung khinh thường vươn bàn tay lớn ra.

Ngay trước mặt Đế Tuấn tóm lấy tọa kỵ của hắn đem đi! "Nghịch nước, tới ăn thịt!" Nói xong, Chúc Dung tóm lấy con tọa kỵ đang không ngừng giãy dụa trở lại vị trí cũ. "Chúng ta ở ngay Bất Chu Sơn, có bản lĩnh giảng đạo kết thúc thì tới!" Cộng Công trào phúng một câu, sau đó trở về gánh nước.

Các Tổ Vu và Đại Vu còn lại cũng đều ngồi trở về.

Ngay trước mặt chúng thần đem con tọa kỵ Đại La Kim Tiên này ra nướng!

Đế Tuấn tức đến sắc mặt thiết thanh, hắn khi nào chịu qua loại khuất nhục này!

Vu tộc, sớm muộn gì cũng diệt các ngươi! ... "Lão Đại, đám Tổ Vu này muốn kế thừa con đường cũ của chúng ta a!" Hồng Quân nói. "Cũng tốt, dù sao hệ thống đều không phải thứ tốt lành gì, ngày ngày rút máu ta!" Bàn Cổ đối với cách làm dụ dỗ hệ thống của các Tổ Vu tỏ vẻ tán đồng.

Tuổi còn trẻ đã có thể làm thịt hệ thống như vậy, sau này tuyệt đối

là đoàn đội giết hệ thống chuyên nghiệp!

Nghĩ tới đây, Bàn Cổ nói với Hồng Quân: "Sau này mấy cái hệ thống trung cấp kia, đều giao cho các Tổ Vu luyện tay, để các Tổ Vu cũng sớm trưởng thành lên một chút!" Hồng Quân gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu!

Động tác gật đầu của Hồng Quân khiến hai tiểu đạo đồng phấn điêu ngọc trác phía dưới nghi hoặc.

Lão gia gật đầu là có thâm ý gì sao?

Chẳng lẽ là muốn bọn họ mở cửa?

Hạo Thiên và Dao Trì hai đôi mắt nhỏ sáng lên, lập tức lạch bạch chạy về phía đại môn Tử Tiêu Cung!

Hồng Quân cười khẽ, hai người đang chạy chậm trở lại vị trí cũ. "Thời gian chưa tới, các ngươi an tâm tu luyện!" ... "Bần đạo Minh Hà, ra mắt chư vị đạo hữu!" Một nam tử tóc đỏ tuấn mỹ huyết đồng từ trong Hỗn Độn đi tới.

Mỉm cười chào hỏi với các đại năng, phóng thích tín hiệu hữu hảo, đông đảo đại năng nhao nhao đáp lễ, đối với vị Minh Hà tu vi thâm sâu khó lường này bọn họ cũng không dám làm giá.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Phục Hy các loại nhao nhao báo lên danh hiệu của mình, cùng Minh Hà khen tặng lẫn nhau!

Hồi lâu, Minh Hà tìm một góc ngồi xếp bằng.

Trong đầu thì đang miên man suy nghĩ.

Hắn là một người xuyên việt, kiếp trước tên gọi Minh Hà, bị xe tải lớn đụng trúng, liền xuyên thành Minh Hà.

Chỉ có thể nói đây chính là duyên phận, thế nhưng hệ thống đưa hắn xuyên việt xảy ra sự cố.

Vốn dĩ Minh Hà không những không chết hẳn, Huyết Hải cũng bị Văn Đạo Nhân chiếm lĩnh!

Bất đắc dĩ bị bắt rời khỏi Huyết Hải!

Mấy năm nay trong lúc tu luyện, cũng truy tìm tung tích Minh Hà chân chính!

Hắn đoạt xá Minh Hà không hoàn toàn, để Minh Hà mang theo một bộ phận bản nguyên chạy mất, hệ thống nói cho hắn biết, muốn dĩ lực chứng đạo, thì nhất định phải cắn nuốt Minh Hà.

Hiện tại Hồng Quân bắt đầu giảng đạo, Minh Hà khẳng định sẽ đến, nhưng không ngờ núp ở Hỗn Độn thời gian dài như vậy, đều đánh cướp mấy cái Đại La Kim Tiên, thậm chí còn có Tây Phương Nhị Thánh tương lai, nhưng chính là không tóm được Minh Hà!

Minh Hà bất đắc dĩ, đành phải đi tới trong Tử Tiêu Cung, dù sao vẫn là đoạt Thánh vị lấy Hồng Mông Tử Khí quan trọng hơn!

Hồng Mông Tử Khí cho dù mình không dùng được, sau này dùng để bồi dưỡng đệ tử cũng được! ...

Lại qua mấy chục năm, một nam tử anh tuấn áo bào đỏ thân hình đĩnh bạt, lưng đeo song kiếm, chân đạp huyết liên sát khí đằng đằng đi tới trong Tử Tiêu Cung. "Tại hạ Minh Hà, ra mắt chư vị đạo hữu!" ??

Tất cả mọi người quay đầu nhìn nam tử tuấn mỹ trong đám người, lại nhìn nam tử anh tuấn bất phàm sát khí đằng đằng trước mắt này.

Trên đầu hiện lên dấu hỏi chấm to đùng!

Sao lại thêm một cái Minh Hà? "Ở đâu ra nghiệt chướng, dám mạo nhận ta Minh Hà!" Minh Hà huyết đồng lóe qua hồng quang.

Cuối cùng cũng tới, cắn nuốt hắn, bổ toàn tự thân!

Hai thanh kiếm giống hệt hai thanh kiếm của tên 'Minh Hà' trước mắt xuất hiện, đạp lên hồng liên cùng loại liền vọt tới! "Ngươi là người phương nào, dám giả mạo ta Minh Hà, xem ta chém ngươi!" 'Minh Hà' trong mắt vui mừng lóe lên rồi biến mất, cùng Minh Hà đi vào trong Hỗn Độn.

Chiến chưa bắt đầu, sát cơ đi trước!

Chương 45

Sát ý thuần túy khủng bố khiến một đám đại năng quan chiến kinh hãi.

Cho dù là các xuyên việt giả cũng nhao nhao coi trọng.

Bùm!

Hai bên trong nháy mắt va chạm.

Sức mạnh linh bảo Tiên Thiên cực phẩm khuấy động mảnh Hỗn Độn này rung động không thôi!

Hai bên đại chiến bất phân thắng bại, đánh lấy đánh để, hai bên đánh tới địa phương xa rời Tử Tiêu Cung.

Các đại năng trước Tử Tiêu Cung không có đi vây xem, vẫn là nghe đạo quan trọng nhất.

Vạn nhất lúc quan chiến đột nhiên bắt đầu, vậy chẳng phải lỗ lớn!

Mười năm sau!

Một nam tử tóc đỏ yêu dị từ trong Hỗn Độn đi tới, cái này khiến mọi người trừng lớn mắt!

Linh bảo quen thuộc, khí tức quen thuộc, tướng mạo quen thuộc!

Lại tới! ...

Không khí trước cửa Tử Tiêu Cung rất quỷ dị, ngay cả các Tổ Vu cũng kinh ngạc nhìn về phía cái Minh Hà mới xuất hiện này.

Ngoại trừ dung mạo khác biệt, kia tu vi khí tức nhưng là một chút không thay đổi!

Làm sao làm được, bị đoạt xá cũng không đến mức bị nhiều người

như vậy chứ!

Nữ Oa lập tức ôm Thực Thiết Thú vào trong lòng, nghe tiếng lòng Đoàn Tử giải thích thế nào.

Thông Thiên, Hậu Nghệ hô gọi hệ thống, tra xem cái Minh Hà này tình huống gì, là chơi trò phân thân hay là giống như tên Đế Tuấn kia!

Minh Hạc nhìn thấy bầu không khí quỷ dị này, lập tức minh bạch Minh Hà đã từng tới Tử Tiêu Cung!

Kỳ quái, hắn ở biên duyên Hồng Hoang núp lâu như vậy, Minh Hà làm sao đi tới Tử Tiêu Cung?

Ngay lúc này, hai đạo huyết quang một trước một sau bay tới, chính là Minh Hà và 'Minh Hà'.

Hai người giao chiến bất phân thắng bại, cuối cùng cân nhắc đến tranh đoạt Thánh vị quan trọng hơn, chỉ có thể âm thầm hạ quyết định nghe xong đạo lại tính sổ đối phương. "Minh Hà, quả nhiên cẩn thận, dùng hai cái phân thân tới nghe đạo!" Minh Hạc vừa nhìn, lập tức minh bạch tình huống gì, hắn tuy rằng cắn nuốt đại lượng bản nguyên của Minh Hà, nhưng thần thông phân thân quan trọng nhất lại không nắm giữ.

Cái tên Minh Hà này khẳng định đoán được hắn sẽ chặn giết, cho nên bản thể liền không xuất động.

Hừ!

Huyết Hải hiện tại bị Văn Đạo Nhân nắm giữ, ngươi có thể có bao nhiêu phân thân!

Đem hai cỗ phân thân này cắn nuốt đi, hắn là đủ để đền bù bản nguyên khiếm khuyết của hắn, đến lúc đó lại giết trở về.

Đoạt lại Huyết Hải thuộc về hắn!

Minh Hạc dưới sự chú ý của đông đảo đại thần, móc ra hai thanh kiếm quen thuộc... không đúng, hai thanh này vẫn là chí bảo công đức sát phạt.

Nhưng có khác biệt sao?

Không có!

Minh Hạc ẩn tàng khí tức, ngay khoảnh khắc Minh Hà cùng 'Minh Hà' sắp bước vào phạm vi Tử Tiêu Cung!

Hai đạo sát lục kiếm ý thuần túy phát ra.

Bùm!

Hai người phản ứng kịp thời, Nghiệp Hỏa Hồng Liên hộ thể, dễ dàng đỡ được công kích đột nhiên xuất hiện.

Nhìn thấy Minh Hạc đột nhiên xuất hiện, hai người vừa kinh vừa sợ. "Hỗn trướng, ngươi dám đánh lén!" Minh Hà nói xong, đạp lên Nghiệp Hỏa Hồng Liên, cầm Nguyên Đồ A Tỳ!

Hoàn toàn không cần phòng ngự, công hướng 'Minh Hà'. "Chó điên cắn càn, rõ ràng là ngươi dùng phân thân đánh lén, giả bộ còn rất giống!" 'Minh Hà' giận dữ, không ngờ Minh Hà này sẽ âm như vậy, dùng phân thân đánh lén, nếu không phải hắn có Hồng Liên hộ thể, đã sớm trọng thương rồi!

Nghĩ cũng không nghĩ, đạp lên Hồng Liên liền khô máu với Minh Hà. "Diễn cũng giống ra phết!" Minh Hạc trước Tử Tiêu Cung cười lạnh, không ngờ đường đường đại thần Hồng Hoang, còn có thiên phú diễn kịch loại này.

Hắn liếc mắt liền nhìn ra âm mưu của Minh Hà, không phải là hai cái phân thân giả trang đánh nhau, sau đó lại đột nhiên đánh lén hắn sao.

Ha ha!

Trò vặt! 'Hệ thống, đem điểm sát lục của ta dùng hết đi, tăng lên tới Hỗn Nguyên Kim Tiên!' Minh Hạc nói xong, khí thế bỗng nhiên tăng vọt, đạp lên Hồng Liên liền xông vào chiến trường hai người. "Còn muốn chơi cái trò này!" Minh Hà đã sớm phòng bị Minh Hà phân thân, hiện tại nhìn thấy Minh Hạc công tới.

Nhất là tu vi tăng vọt một khúc, đâu còn không hiểu hắn là thiêu đốt bản nguyên cỗ phân thân này, chuẩn bị thừa dịp hắn không chú ý miểu sát hắn!

Ha ha!

Mặc cho ngươi ngàn tính vạn tính, đều không nghĩ tới ta có hệ thống!

Khắc sau, Minh Hà tu vi trướng đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Đánh lui 'Minh Hà' đồng thời, lại một kiếm cùng Minh Hạc công kích va chạm! "Diễn đắc đĩnh giống như thật!" 'Minh Hà' lùi lại phía sau tu vi cũng trướng đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Hai đạo sát lục kiếm khí công hướng hai người.

Minh Hạc không tránh không né, Hồng Liên hộ thể, cũng đánh ra hai đạo kiếm khí.

Minh Hà khinh thường cười lạnh, sớm đã nhìn thấu trò vặt của Minh Hà.

Hồng Liên hộ thể, nhìn chằm chằm 'Minh Hà' chém mạnh, hắn muốn giết trước một cái phân thân, lại giết cái tiếp theo! 'Minh Hà' lập tức áp lực tăng nhiều, nhưng đã hiểu ra hai cỗ phân thân này của Minh Hà thì cỗ này mạnh nhất.

Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ phối hợp Hồng Liên hộ thể, toàn

lực công kích Minh Hạc.

Phải công kích từ điểm yếu nhất!

Minh Hạc thấy thế, trong nháy mắt liền rõ ràng công kích của Minh Hà kỳ thật là bổ sung sức mạnh cho 'Minh Hà'.

Hai giả hợp nhất, mới bộc phát sức mạnh cường đại như thế!

Lập tức thay đổi phương thức công kích, toàn lực tiến công Minh Hà.

Trước tiên đánh chết đầu sỏ, hết thảy còn lại dễ nói!

Thế là, đại năng trước Tử Tiêu Cung liền thấy được một màn Minh Hạc đánh Minh Hà, Minh Hà đánh 'Minh Hà', 'Minh Hà' đánh Minh Hạc.

Một đám đại năng tuy rằng không hiểu ai là Minh Hà, nhưng cảm thấy khiếp sợ đối với thực lực của bọn họ.

Sức mạnh này, đã hoàn toàn siêu việt bọn họ!

Thông Thiên, Hậu Nghệ, Đế Tuấn thần sắc khó tả, có chút không hiểu nổi thế giới Hồng Hoang này!

Sao lại không giống với cái bọn họ quen thuộc?

Trong đó, hai vị 'Đại La Kim Tiên' dung mạo bình phàm ánh mắt lóe lên sự khoái trá!

Đánh hay lắm, chó cắn chó!

Tốt nhất cắn ác hơn chút nữa!

Cho các ngươi đoạt xá ta!

Ngay lúc này, ánh mắt hai người nhìn về một nơi khác.

Minh Hách (Minh Dark) dung mạo thanh tú, hắc y tóc đen, không có chút cảm giác tồn tại nào từ trong Hỗn Độn chạy tới.

Nhìn thoáng qua ba cái 'Minh Hà' đại chiến phía trên, sợ đến mức rụt đầu rụt cổ, đi vào trong đám người, trốn vào giữa hai cái phân thân của Minh Hà (gốc).

Minh Hách hướng về phía hai cái phân thân của Minh Hà cười bẽn lẽn một cái.

Sau đó ngồi xếp bằng xuống, yên lặng chờ đợi Tử Tiêu Cung mở cửa.

Minh Hà khóe miệng co giật, bốn cái đoạt xá hắn đều tới rồi!

Văn Đạo Nhân có tới hay không? ...

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân nhìn xuyên việt giả bên ngoài chiến đấu, Thiên Đạo Hồng Hoang ở ngay sau lưng hắn, cùng nhau chăm chú nhìn chiến đấu bên ngoài.

Sức mạnh mỗi một kích những xuyên việt giả này đánh ra, pháp lực sẽ cấp tốc bổ sung!

Đây là hệ thống của bọn họ đang phát lực, nhiếp thủ đại lượng linh khí Hồng Hoang bổ sung cho túc chủ, làm cho sức mạnh trong cơ thể những xuyên việt giả này liên tục không ngừng.

Mỗi một chiêu một thức đều là công kích mạnh nhất!

Đồng thời với lúc bọn họ hấp thu linh khí, Thiên Đạo Hồng Hoang thông qua linh khí khắc hạ lạc ấn lên hệ thống trong cơ thể bọn họ, hấp thu càng nhiều, lạc ấn sẽ càng cường đại.

Đến trình độ nhất định, Hồng Quân một ý niệm, những hệ thống này sẽ nổ tung!

Thủ đoạn này khiến Bàn Cổ tán thưởng không thôi, tuy rằng hệ thống bên ngoài bọn họ hiện tại đều có thể một bàn tay đập chết.

Nhưng nếu là hệ thống cao cấp thì không được, giống như Hồng

Quân, Dương Mi bọn họ, không dùng toàn lực còn thật không dễ giết chết.

Một khi không cẩn thận còn dễ làm cho hệ thống chạy mất, mà thủ đoạn này của Hồng Quân hiện tại, đặc biệt ổn.

Hệ thống cao cấp chỉ cần hấp thu đại lượng bản nguyên Hồng Hoang, sẽ bị Thiên Đạo Hồng Hoang hạ ấn ký.

Từ đó dẫn bạo trọng thương hoặc giết chết hệ thống!

Chương 46

Đỡ việc, đỡ sức!

Qua hồi lâu!

Hồng Quân cạn lời nhìn về phía các phương hướng trong Hỗn Độn.

Hắn đều đã chỉ con đường từ Hồng Hoang tới Tử Tiêu Cung rồi!

Còn có thể có nhiều người lạc lối trong Hỗn Độn như vậy!

Trong đó, không thiếu xuyên việt giả và đại thần Hồng Hoang! "Không cần quản, không tới được là vấn đề của bọn họ, giảng đạo đúng giờ là được!" Bàn Cổ nói.

Hồng Quân gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Cơ hội bày ra đó, các ngươi nắm chắc không được thì trách ai!

Bất quá, hắn giảng đạo giảng chút gì đây?

Trảm Tam Thi?

Hắn chưa luyện qua a!

Giảng Hỗn Nguyên Đại Đạo cho rồi!

Nghĩ nghĩ, trong đầu Hồng Quân xuất hiện một chồng công pháp Hỗn Nguyên.

Đây là hắn chém giết đông đảo hệ thống thu thập được.

Tuyển chọn mấy cái tàm tạm, Hồng Quân bắt đầu thôi diễn một bộ phận từ cơ sở đến Đại La Kim Tiên.

Hắn xuất thế chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối với tầng thứ tu luyện tầng dưới chót, không quen!

Bất quá rốt cuộc là giảng đạo, tăng lên thực lực chúng sinh, vẫn là lấy ra công pháp tốt một chút đi! ...

Đại năng tụ tập trước Tử Tiêu Cung ngày càng đông, đám Tổ Vu cũng bận rộn không kém.

Cảm thấy tên nào không vừa mắt liền đi lên tiến hành 'giao lưu hữu hảo', nếu đối phương có ý kết giao thì mời đến Bàn Cổ Điện ngồi chơi!

Còn nếu dám hoành mày lạnh lùng, lập tức tặng ngay hai đấm, kéo cao cừu hận.

Trong đó, thảm nhất phải kể đến Đông Vương Công!

Thân là xuyên việt giả, thuộc làu đại sự Hồng Hoang, tuy hắn thấy kỳ quái khi đám Tổ Vu cũng mò tới đây, nhưng cũng chẳng ảnh hưởng việc hắn khinh thường đám 'man tử' không não này!

Ngữ khí ngạo mạn, lỗ mũi nhìn người, thế là hắn thảm!

Bị mười hai vị Tổ Vu ca ca tẩn cho một trận!

Sau đó lại bị đám Đại Vu đè xuống nện, cái tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên của hắn cứ như hàng giả, hoàn toàn không có lực phản kháng!

Đợi cừu hận hấp dẫn hòm hòm rồi, tái diễn nữa thì hệ thống của Đông Vương Công sắp ra tay mất!

Đám Tổ Vu mới dừng lại, trào phúng vài câu rồi bỏ về.

Đông Vương Công run rẩy đứng dậy, ánh mắt phẫn hận.

Một đám đáng thương trùng bị Hồng Quân tính kế, cũng dám nhục nhã hắn như thế!

Đáng giận!

Chờ đấy, đợi hắn thành Thánh, kẻ đầu tiên hắn diệt chính là Vu

tộc!

Oanh long long!

Xa xa, ba gã 'Minh Hà' đại chiến càng đánh càng kịch liệt, tên nào tên nấy đều đã thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Chiến đấu dao động kinh thiên động địa, khiến đám đại năng trước Tử Tiêu Cung run lẩy bẩy.

Minh Hà hàng thật lúc này vẫn chỉ là Đại La Kim Tiên trung kỳ càng không dám ló đầu, sợ đến mức ngay cả Nghiệp Hỏa Hồng Liên do hệ thống chế tác cũng nhuộm thành màu đen, tu luyện Sát Lục Pháp Tắc cũng bị hệ thống đổi thành Tạo Hóa Pháp Tắc.

Tất cả những điều này đều bị hai phân thân Minh Hà bên cạnh nhìn rõ mồn một!

Đám xuyên việt giả như Thông Thiên, Hậu Nghệ thấy thế cũng chấn kinh vô cùng, bọn họ nghi ngờ cứ đánh tiếp thế này khéo ba tên kia thành Thánh tại chỗ mất!

Mãi cho đến khi trong Tử Tiêu Cung có một cỗ Thánh uy tản ra, tất cả mọi người đều không thể sử dụng thần thông.

Ba tên 'Minh Hà' đang đánh nhau cũng nhao nhao từ không trung ngã xuống.

Lạnh lùng hừ một tiếng, mỗi người tản đi một nơi.

Thánh Nhân xuất thủ, là Tử Tiêu Cung sắp mở rồi sao!

Một đám đại năng kích động, chen chúc đổ về phía cửa.

Nữ Oa ánh mắt kiên định, tiếng lòng của Đoàn Tử nàng chưa từng bỏ lỡ, nàng nhất định phải giúp ca ca chiếm một vị trí.

Thông Thiên đứng cạnh hai người Lão Tử, Nguyên Thủy, thao thao bất tuyệt rằng vị trí bên trong rất quan trọng, lát nữa mời đại

huynh tế Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp ra.

Hậu Nghệ trong đám Vu tộc ánh mắt khẽ lóe, hắn cũng muốn chiếm một thánh vị, hắn dùng không được thì Hậu Thổ Tổ Vu dùng được!

Đế Tuấn, Đông Vương Công mỗi người cầm Tiên Thiên Chí Bảo trên tay, chuẩn bị lát nữa cướp đoạt thánh vị!

Ngay lúc này, Hồng Vân đang đứng cạnh Trấn Nguyên Tử bỗng rùng mình một cái.

Ánh mắt mê mang dần dần tỉnh táo.

Xuyên việt rồi, lại còn là Hồng Hoang đệ nhất người hiền lành - Hồng Vân!

Đùa gì vậy, xuyên thành ai không xuyên lại xuyên vào cái tên xui xẻo này!

Chiếm được thánh vị rồi lại ngây ngô nhường ra, cuối cùng bị Côn Bằng ký hận, rơi vào kết cục thần hồn câu diệt, thân tiêu đạo tử!

Nếu chỉ có thế thì còn đỡ, hắn còn có cách phá cục, dù sao hiện tại hắn vẫn chưa ngồi lên vị trí đó.

Không ngồi là được chứ gì!

Nhưng kẻ thực sự tính kế Hồng Vân chính là Hồng Quân, hắn giờ chỉ là một cái Đại La Kim Tiên nhỏ bé làm sao phản kháng!

Ta không muốn xuyên việt, mau đưa ta về đi a! "Hồng Vân, Hồng Vân lão huynh ngươi sao thế?" Đạo nhân bên cạnh lo lắng nhìn về phía Hồng Vân, vẻ mặt đầy quan thiết. "Vừa nãy thất thần, không ngại, Trấn Nguyên lão huynh yên tâm!" Lời nói quan tâm của Trấn Nguyên Tử khiến Hồng Vân kiếp trước vô bằng vô hữu cảm thấy ấm lòng.

Đây chính là cảm giác có tri kỷ sao!

Thôi, đã đến thì cứ an tâm ở lại!

Đều xuyên việt rồi, làm sao có khả năng về được.

Tin tưởng bằng vào ký ức thông thạo các đại sự kiện Hồng Hoang của hắn, nhất định có thể nghịch thiên cải mệnh!

Hồng Vân trong lòng dấy lên đấu chí, hồi tưởng lại tình tiết lần giảng đạo đầu tiên tại Tử Tiêu Cung.

Tất cả đều do hắn cướp được thánh vị gây ra thảm án, nếu hắn không cướp nữa!

Thì có phải có thể tránh được tai nạn trong tương lai hay không? 【 Đinh, chúc mừng ký chủ minh chính đạo tâm!

Thần Cấp Lựa Chọn Hệ Thống khởi động thành công! 】 【 Đinh, kiểm trắc đến tình huống hiện tại của ký chủ, phát động lựa chọn!

Lựa chọn 1: Nhường ngôi cho Chuẩn Đề, thưởng một cỗ quan tài Hồng Mông!

Lựa chọn 2: Nhường ngôi cho Tiếp Dẫn, thưởng một cỗ quan tài Vĩnh Hằng!

Lựa chọn 3: Tuyệt không nhường chỗ, thưởng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo! (Chú: Ký chủ đưa ra lựa chọn lập tức phát thưởng!) 】 Hệ thống!

Hồng Vân trong nháy mắt cuồng hỉ, có hệ thống, đừng nói cải mệnh, xử đẹp Hồng Quân, chân đạp Thiên Đạo cũng dễ như ăn kẹo!

Ngay lập tức, Hồng Vân xem xét ba cái lựa chọn.

Khóe miệng giật một cái, cái này còn phải chọn sao?

Hai cái đầu rõ ràng là nhắc nhở hắn hẳn phải chết có được hay

không! 'Hệ thống, ta Hồng Vân, tuyệt không nhường chỗ!

Chọn 3!' 【Đinh, Tiên Thiên Chí Bảo Hồng Nhật Cung phát phóng hoàn tất!】 Nhìn thấy Tiên Thiên Chí Bảo nằm trong nguyên thần, tâm tình khẩn trương của Hồng Vân thả lỏng, mặt mang ý cười nhìn về phía cửa lớn Tử Tiêu Cung.

Tuy biết vị trí tiếp theo có phần mình, nhưng cũng không thể chủ quan, nhỡ đâu không cướp thì bị người khác chiếm mất thật!

Phần thưởng hệ thống chẳng phải sẽ bị thu hồi sao, hắn không muốn thế!

Đúng lúc này, cửa lớn Tử Tiêu Cung động đậy.

Trong nháy mắt, Thông Thiên, Hậu Nghệ, Đế Tuấn, Đông Vương Công, ba tên 'Minh Hà' lao lên vị trí đầu tiên.

Thấy kiểu cướp đoạt vị trí thế này, Nữ Oa và Phục Hy do dự.

Bọn họ chỉ là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, so với đám người này còn kém xa!

Căn bản so không lại, cướp kiểu gì?

Trong đám người, Minh Hà (hàng thật) do dự một lát, vẫn lựa chọn không tiến lên.

Hồng Vân thấy thế cũng không khỏi khẩn trương, tu vi đám người này sao nhìn không thấu a! "Trấn Nguyên lão huynh, lát nữa còn xin giúp ta một tay, dùng Địa Thư của ngươi hộ ta!" "??

Hồng Vân lão huynh, Địa Thư là cái gì?" Trấn Nguyên Tử nghi hoặc hỏi. ?

Chương 47

Trấn Nguyên Tử không có Địa Thư?

Hồng Vân mộng bức.

Hắn xuyên thành Hồng Vân, trong ký ức có hình ảnh Trấn Nguyên Tử dùng Địa Thư, sao giờ chính chủ lại bảo không có?

Nhưng cửa lớn Tử Tiêu Cung sắp mở rồi, không kịp nghĩ nhiều, Hồng Vân vội nói: "Nói nhầm, Trấn Nguyên Tử lão huynh lát nữa xin hãy trợ ta một tay, để ta vọt vào Tử Tiêu Cung trước tiên!" "Được!" .....

Trong Tử Tiêu Cung, Hạo Thiên và Dao Trì, hai tiểu đạo đồng đang cật lực đẩy cửa lớn.

Mặt đỏ bừng, dưới sự nỗ lực của họ, cánh cửa từ từ mở rộng.

Ngay khoảnh khắc cửa lộ ra khe hở!

Đám xuyên việt giả bên ngoài bạo động!

Pháp lực không thể dùng, nhưng thân thể bọn họ đâu phải đồ bỏ, ùa lên như ong vỡ tổ.

Hạo Thiên, Dao Trì nhìn qua khe cửa thấy bộ dạng điên cuồng của đám người bên ngoài, sợ đến há hốc mồm!

Nhất là mấy tên này còn có kẻ tản ra khí tức khủng bố của Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Khiến cho Hạo Thiên, Dao Trì mới chỉ là Đại La Kim Tiên hoảng sợ tột độ, bọn họ mới được Lão gia điểm hóa chưa bao lâu, chẳng lẽ sắp bị đám điên này tông chết rồi sao?

Dựa vào thanh liên, Bàn Cổ nhíu mày, hừ lạnh một tiếng. .....

"Xông lên!" Thông Thiên, Đế Tuấn, Đông Vương Công, ba tên 'Minh Hà', Hậu Nghệ, Hồng Vân ngay khoảnh khắc cửa lộ khe hở, trực tiếp tăng tốc vạn mét.

Cùng nhau lao về phía cửa Tử Tiêu Cung!

Trong đó, Hậu Nghệ là cường thế nhất, thân là Đại Vu, còn luyện hóa qua Tinh Huyết Bàn Cổ (không biết có phải hàng chính hãng không) và Ngọc Tủy Bàn Cổ.

Trong lúc xung kích, trực tiếp cán lật Đế Tuấn và Đông Vương Công, vọt lên đầu.

Bất quá Đế Tuấn và Đông Vương Công mỗi người đều có thủ đoạn, bám sát phía sau!

Ba gã Minh Hà vừa ngáng chân nhau, lại vì tính đặc thù của bản thân, thiêu đốt khí huyết thế không thể đỡ lao về phía trước.

Thông Thiên vì không có ai cản trở, xung kích vô cùng nhẹ nhàng, nhưng một khắc sau, Hồng Vân mang theo sức mạnh của Trấn Nguyên Tử trực tiếp vượt qua hắn, thuận tiện ngáng chân Thông Thiên một cái!

Giảm bớt đối thủ cạnh tranh chỗ ngồi với mình! "Hồng Vân lão huynh!" Điều này khiến Trấn Nguyên Tử phía sau đại kinh thất sắc, cũng cảm giác được chỗ không đúng.

Bọn họ cùng Thông Thiên đạo hữu quen biết hai triệu năm, cùng nhau đối kháng Đế Tuấn, tìm tiên thăm bạn!

Kết nghĩa thâm hậu, sao tự dưng lại bạo động công kích Thông Thiên đạo hữu!

Còn cả vừa rồi Hồng Vân bảo hắn dùng cái gì Địa Thư.

Tất cả đều xa lạ như vậy!

Thế nhưng, khí tức, dung mạo, thần hồn của Hồng Vân không hề có một tia biến hóa!

Chuyện này là sao?

Đột nhiên, một đạo thánh uy từ trong Tử Tiêu Cung ập tới!

Tám người đang lao đầu tiên hóa thành đường parabol hoàn mỹ!

Bay ngược về phía sau!

Phốc!

Tám người ngã rầm xuống đất, máu tươi phun ra, ánh mắt kinh hãi!

Đồng thời, tám cái hệ thống trong người bọn họ cũng im thin thít, không dám có bất kỳ động tác nào!

Trấn Nguyên Tử đứng tại chỗ do dự một lát, tiến lên đỡ Hồng Vân dậy!

Lão Tử, Nguyên Thủy thu liễm cảm xúc trong lòng, tiến lên đỡ Thông Thiên. .....

Thông Thiên bọn người lấy thân thử nghiệm, khiến đám đại năng trước Tử Tiêu Cung từng người ấn xuống nội tâm táo động, kiên nhẫn chờ đợi hai vị đạo đồng mở cửa.

Thời gian trôi qua, cửa lớn đã mở một nửa.

Chúng xuyên việt giả lấy ra thánh phẩm chữa thương khôi phục thương thế, hận ý đối với Hồng Quân càng lên cao một tầng lầu!

Nhưng cũng đều thành thật lại, dưỡng tinh súc duệ chờ đợi cửa lớn hoàn toàn mở ra.

Trong Hỗn Độn, hai bóng người gian nan chống lên pháp lực chạy về hướng Tử Tiêu Cung.

Trong đó một vị đạo nhân thân hình khô gầy nhìn thấy Tử Tiêu Cung liền kinh hỉ hô: "Sư huynh chúng ta tìm được rồi, rốt cục tìm được Tử Tiêu Cung!" "Đúng vậy, một đường này đi tới thật không dễ dàng!" Một vị đạo nhân khác mặt mày khổ sở, thân hình sưng vù cũng lộ ra nụ cười.

Quá khó khăn!

Rốt cục tìm được Tử Tiêu Cung!

Một đường này đi tới, thật đúng là không dễ dàng.

Không nói gặp phải mấy lần Hỗn Độn phong bạo, còn bị mấy tên điên mạc danh kỳ diệu đập cho một trận.

Nghĩ đến đây, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người kích động đồng thời có chút muốn rơi lệ.

Bọn họ trêu chọc ai chứ, gặp phải ba tên hung nhân tu luyện Sát Lục Pháp Tắc.

Chỉ vì bọn họ nhìn đám người này nhiều thêm một chút, thế là bị đám hung nhân này dùng đủ loại lý do tẩn cho.

Nào là ánh mắt ỏi tỏa, khẳng định đang tính kế bọn họ; nào là hạng người phương Tây, không xứng nhìn thẳng bọn họ.

Lại còn có kẻ trực tiếp bảo khinh thường các ngươi, cút về vùng đất nghèo nàn phương Tây của các ngươi đi!

Trào phúng hai người bọn họ, không những trào phúng, còn bắt bọn họ dùng linh bảo bồi lễ!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tất nhiên là không phục, đừng nói bọn họ không có linh bảo, có cũng không thể vô duyên vô cớ làm quà bồi lễ a!

Còn trào phúng phương Tây bọn họ nghèo nàn, phương Tây bọn họ trừ việc nhân tài ít chút thì chỗ nào nghèo nàn!

Thế là, bọn họ bị tẩn!

Chật vật chạy trốn xong, lại gặp Hỗn Độn phong bạo.

Lạc mất phương hướng trong Hỗn Độn.

Đi được một đoạn, lại gặp một tên hung nhân, linh bảo y hệt, pháp tắc y hệt!

Thế là lại bị tẩn một trận.

Sau đó lại gặp thêm một đứa nữa.

Lúc ấy nội tâm hai người là tuyệt vọng!

Bọn họ thảm a!

Ngắn ngủi ba ngàn năm gặp phải ba tên ác bá.

Nếu không phải quyết tâm lắng nghe Thánh Nhân giảng đạo kiên định, bọn họ sớm đã bỏ cuộc về Hồng Hoang rồi!

Đột nhiên, Chuẩn Đề mắt sắc từ đằng xa đã nhìn thấy ba tên 'Minh Hà' ngoài Tử Tiêu Cung.

Sợ đến mức vội vàng kéo tay Tiếp Dẫn. "Sư huynh, ba tên hung nhân kia đều ở đó!" Tiếp Dẫn nghe xong, cũng sợ đến mức không nhẹ, không dám đi lên phía trước.

Nghĩ nghĩ, nói: "Sư đệ, chúng ta cứ ở đây đợi đi, đợi ba người kia vào rồi, chúng ta hãy vào!" "Được, sư huynh, ta nghe ngươi!" ..... "Cửa lớn đã mở, mời các vị đạo hữu nhập nội!" Cửa lớn Tử Tiêu Cung triệt để mở ra, Hạo Thiên, Dao Trì từ trong đi ra.

Một tay đưa ra, mời chúng đại năng vào điện.

Oanh!

Thoại âm vừa dứt, bọn người Thông Thiên, Đế Tuấn phát động xung kích.

Hồng Vân ánh mắt kiên định, tuy thần thông không dùng được, nhưng dù sao cũng là đóa hồng vân đầu tiên của thiên địa, tốc độ cực nhanh, vọt lên đầu tiên.

Ngay khoảnh khắc sắp tiến vào, tâm lý thả lỏng, thánh vị ổn rồi, Tiên Thiên Chí Bảo Hồng Nhật Cung lấy ra.

Hắn đảo muốn xem ai dám bắt hắn nhường chỗ!

Thế nhưng, ngay khoảnh khắc tiến vào Tử Tiêu Cung, hắn sững sờ!

Ngây ra như phỗng đứng ngay cửa, không biết làm sao cho phải!

Nhưng hắn đứng ngây ra đó, bọn Thông Thiên phía sau còn chưa vào.

Thế là hắn thảm!

Thông Thiên, Đông Vương Công, Đế Tuấn, ba vị 'Minh Hà', cộng thêm Hậu Nghệ vì tranh đoạt thánh vị, cơ bản là sử xuất toàn lực.

Nhục thân ít nhất đều đã được Tinh Huyết Bàn Cổ sơ cấp cường hóa qua!

Hồng Vân - cái tên xuyên việt giả chân ướt chân ráo còn chưa có Tinh Huyết Bàn Cổ này, thật sự hóa thành mây luôn!

Mấy người Thông Thiên ngang ngược tông hắn nát thành một đoàn huyết vân.

Sau khi tiến vào Tử Tiêu Cung, từng người cũng đều ngây ngẩn cả người!

Đại điện trống huếch trống hoác, trừ phía xa bày biện một cái bồ đoàn dùng để giảng đạo, toàn bộ đại điện vô cùng trống trải! ??

Đây không phải Tử Tiêu Cung giảng đạo sao?

Chỗ ngồi đâu?

Thánh vị của bọn họ đâu?

Các đại thần Hồng Hoang khác cũng nhao nhao tiến vào Tử Tiêu Cung.

Chương 48

Thấy không có bồ đoàn, trật tự tìm chỗ đả tọa, lẳng lặng chờ đợi Thánh Nhân giảng đạo!

Mười hai vị Tổ Vu lững thững đi vào, liếc mắt liền thấy đóa thanh liên trong một góc đại điện.

Trên thanh liên, Phụ Thần bọn họ đang ngủ say.

Đám Tổ Vu nhìn quanh bốn phía, phát hiện trừ bọn họ nhìn thấy, những người khác đều không thấy!

Thế là, Tổ Vu toàn viên tập trung đến một góc đại điện, tùy ý ngồi xuống đất.

Các Đại Vu khác thì vây thành một hàng, hưng phấn xem kịch vui!

.....

Hồng Vân từ một đoàn huyết vân khôi phục, sắc mặt tái nhợt vô cùng.

Không ngừng nỉ non: "Cái này không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Vì sao không có chỗ ngồi?" Hắn đều đã đưa ra lựa chọn tuyệt không nhường chỗ, giờ không có chỗ ngồi thì tính sao?

Những cái này không quan trọng, một cái lựa chọn mà thôi, quan trọng là vì sao không có chỗ ngồi?

Kịch bản căn bản không đúng, điều này khiến trong lòng Hồng Vân tràn đầy bất an!

Bộ dạng quái dị của Hồng Vân bị Trấn Nguyên Tử chú ý, nhất thời Trấn Nguyên Tử có chút trầm mặc!

Tri kỷ nhiều năm, hắn rất quen thuộc tính cách Hồng Vân!

Vừa nãy trước Tử Tiêu Cung ngáng chân Thông Thiên đạo hữu, bắt hắn dùng cái gì Địa Thư.

Rồi bộ dạng sau khi Tử Tiêu Cung mở cửa!

Tất cả đều xa lạ như vậy!

Đám xuyên việt giả như Thông Thiên, Đế Tuấn cũng đều có chút bất an, bọn họ thuộc làu kịch bản, nhưng diễn biến ở Tử Tiêu Cung hoàn toàn không nằm trong kịch bản.

Điều này khiến một đám xuyên việt giả lâm vào mê mang, không biết làm sao cho phải! .....

Trong đám người, Đế Tuấn sắc mặt âm trầm.

Không có thánh vị thiên định, Hồng Quân còn có thể thu đồ đệ sao?

Còn có thể phân phát Hồng Mông Tử Khí sao?

Nếu kịch bản phía sau cũng không đúng, làm sao bố cục tương lai?

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Chẳng lẽ là Hồng Quân biết thân phận xuyên việt giả của hắn, từ trên người hắn hiểu được tương lai!

Vì để nhắm vào hắn mới làm như vậy?

Nơi khác, Đông Vương Công cũng nghĩ như thế, Hồng Quân khẳng định là kiêng kị tiềm lực của hắn.

Tương lai sẽ bị hắn đạp dưới chân, lại vì Thiên Đạo hạn chế không cách nào ra tay với hắn, mới thông qua những tiểu động tác này áp chế hắn!

Hừ, nhắm vào thì đã sao, một cái thánh vị mà thôi, ta có hệ thống, còn sợ không thành được Thánh!

Thông Thiên và Hậu Nghệ cũng học theo dáng vẻ các đại năng Hồng Hoang, ngồi xếp bằng xuống đất.

Im lặng chờ đợi Hồng Quân xuất hiện, đồng thời cũng đang suy nghĩ chỗ không đúng của cái Hồng Hoang này.

Yêu tộc Nhị Hoàng chỉ có Đế Tuấn một người, hệ thống của bọn họ cũng đều kiểm tra đo lường được Đế Tuấn đồng dạng là xuyên việt giả!

Đông Vương Công còn chưa được Hồng Quân phong làm Nam Tiên Chi Thủ đã khai sáng Tiên Đình. 'Minh Hà' một phát có ba người, cũng không thể nào là Minh Hà đang tự biên tự diễn!

Bởi vì bọn họ phân biệt có trọn bộ Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm chuyên thuộc về Minh Hà.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cái này copy kiểu gì?

Cho nên, cái Hồng Hoang này, rất không thích hợp!

Bọn họ cũng không phải là xuyên việt giả duy nhất, không những không phải duy nhất, mà còn có không ít!

Nghĩ thông suốt điểm này, Thông Thiên và Hậu Nghệ quyết định điệu thấp chút!

Tốt nhất ngoài mặt cứ giống y hệt bản thân trong kịch bản Hồng Hoang, thuận tiện âm thầm xử lý đám xuyên việt giả này đi!

Xuyên việt giả, một mình mình là đủ rồi! .....

Cùng lúc đó, Nữ Oa ngay khoảnh khắc tiến vào Tử Tiêu Cung, trong đầu một mảnh thanh tỉnh.

Hồi tưởng lại những năm này bản thân nhiều lần bị một con sủng vật chiếm tiện nghi, nàng không có não nộ chỉ có yêu thích, muốn đem tất cả những gì tốt nhất đều cho Đoàn Tử.

Vì Đoàn Tử kiêu ngạo, bất cứ chuyện gì trước tiên đều không tự chủ được nhớ tới cảnh tượng về Đoàn Tử!

Bên cạnh Phục Hy cũng là như thế, trước khi chưa tiến vào Tử Tiêu Cung, hắn đối với muội muội Thực Thiết Thú cũng là yêu thích vô cùng.

Cảm thấy Thực Thiết Thú làm cái gì cũng cực kỳ đúng!

Nhưng hiện tại...

Phục Hy và Nữ Oa lẳng lặng nhìn thoáng qua con Thực Thiết Thú đang hô hô đại ngủ.

Màu trắng đen, cái đầu xuẩn manh, bộ dạng tròn vo, nhìn qua đáng yêu cực kỳ.

Thế nhưng, sinh linh đáng yêu trong Hồng Hoang nhiều vô kể, vì sao bọn họ từng cảm thấy nó là độc nhất vô nhị chứ?

Còn hoàn toàn coi nó như tổ tông mà đối đãi!

Con Thực Thiết Thú này có cổ quái!

Lập tức, Phục Hy và Nữ Oa liếc nhau, trong lòng hoảng sợ không thôi! .....

Sau khi một đám đại năng tiến vào Tử Tiêu Cung, Hạo Thiên, Dao Trì liền chuẩn bị đóng cửa lớn!

Ngay khoảnh khắc sắp đóng lại, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề mặt mũi cuống cuồng, phi như bay tới, vừa vặn chui lọt vào Tử Tiêu Cung.

Ngay khi bọn họ tiến vào, đám xuyên việt giả như Đế Tuấn ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường.

Một tên mặt mướp đắng, một tên người khô đét.

Lại còn đến cuối cùng.

Kẻ không biết xấu hổ nhất Hồng Hoang đến rồi!

Nhất là ba tên 'Minh Hà', ba người có chút buồn bực, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề không phải bị hắn đánh rơi vào dòng khí lưu hỗn độn rồi sao.

Đáng lẽ không đến được Tử Tiêu Cung, sao vẫn tới rồi?

Chẳng lẽ là Hồng Quân nợ phương Tây nhân quả, cho nên âm thầm ra tay?

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người tạ ơn hai vị đạo đồng xong, chú ý tới ánh mắt của ba tên 'Minh Hà'!

Thân thể run lên, cúi đầu tìm một góc, ngồi xuống.

Đám xuyên việt giả thu hồi ánh mắt, đều không có chỗ ngồi rồi, muốn xem hai người này khóc lóc van xin là không thể nào!

Hồng Quân còn chưa hiện thân, các đại năng đều không lên tiếng, ai nấy trật tự ngồi xếp bằng trên nền đại điện.

Ngay cả đám xuyên việt giả cũng đều ngồi thập phần chỉnh tề.

Ngồi ở hàng thứ nhất, bọn họ đối với thánh vị huyễn tưởng vẫn còn.

Trong góc, Bàn Cổ mở mắt ra, nhìn về phía sinh linh trong Tử Tiêu Cung.

Ước chừng hơn ba ngàn vị.

Trừ hơn mười tên xuyên việt giả, còn lại đều là sinh linh Hồng Hoang.

Trong Hỗn Độn, còn có cả ngàn vị Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên đang gian nan tìm kiếm vị trí Tử Tiêu Cung.

Bàn Cổ lắc đầu, cơ hội đã cho, bọn họ không tìm được chỉ có thể

nói là vô duyên!

Ý niệm khẽ động, toàn bộ sinh linh Hồng Hoang trong Hỗn Độn đều bị đưa trở về Hồng Hoang.

Làm xong những việc này, Bàn Cổ kiểm tra tình huống thế giới Hồng Hoang hiện nay!

Kể từ khi đám Tổ Vu làm thịt cái hệ thống cao cấp kia, bạo ra bản nguyên thế giới bị Hồng Hoang hấp thu.

Thế giới liền phát sinh biến hóa, bản nguyên lớn mạnh đồng thời, kích thước thế giới cũng đang tăng tiến.

Biến hóa này đối với thế giới Hồng Hoang là tốt, nhưng đối với thế giới Hỗn Độn mà nói... thì cũng không tốt lắm!

Thế giới Hỗn Độn vốn dĩ chỉ là siêu cao thế giới bình thường.

Giới hạn cao nhất là Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên đỉnh phong.

Hiện nay ba ngàn Ma Thần bọn họ đã có không ít trở thành Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh.

Lại thêm việc trong thế giới Hỗn Độn lòi ra một cái thế giới Hồng Hoang.

Đây đã là cực hạn mà thế giới Hỗn Độn có thể chịu đựng, nhưng giờ thế giới Hồng Hoang đang không ngừng lớn mạnh, nếu thật sự tấn cấp!

E rằng thế giới Hỗn Độn sẽ trong nháy mắt bị căng bạo!

Tình huống này không phải là thứ hắn muốn.

Nhìn Hồng Hoang tăng trưởng nhanh chóng và thế giới Hỗn Độn rách nát, trong lòng Bàn Cổ đưa ra quyết định.

Thế giới Hỗn Độn là nhà của Hỗn Độn Ma Thần bọn họ, cũng

không thể cứ thế hủy đi!

Đại Đạo mãi không có hồi âm, dựa vào lão khẳng định là không đáng tin.

Chương 49

Đem thế giới Hồng Hoang dọn ra ngoài, phong ấn thế giới Hỗn Độn!

Đợi tìm được biện pháp tu bổ thế giới Hỗn Độn, Hỗn Độn Ma Thần bọn họ lại dọn về!

Cứ làm như thế!

Nghĩ xong, Bàn Cổ liền truyền ý tưởng này cho bọn người Thời Thần, Dương Mi.

Sau đó bắt đầu xem Hồng Quân biểu diễn! .....

Vô thanh vô tức, một lão giả tóc bạc mặc đạo bào đơn giản xuất hiện trên cái bồ đoàn duy nhất tại Tử Tiêu Cung.

Một luồng thánh uy từ từ khuếch tán, đại năng nghe giảng trong Tử Tiêu Cung nhao nhao đứng dậy, bái hướng Thánh Nhân!

Hồng Quân gật đầu, sau lưng tất cả mọi người xuất hiện một cái bồ đoàn.

Chúng đại năng hiểu ý, bái tạ xong Thánh Nhân, ngồi xuống!

Chuẩn bị lắng nghe thanh âm của Thánh Nhân! "Bần đạo Hồng Quân, quan sát chúng sinh tu hành lâm vào mê cảnh, Đại Đạo không kỳ, đặc biệt tại Tử Tiêu Cung giảng Hỗn Nguyên Đại Đạo!" "Lần giảng đạo này, chia làm ba lần, mỗi lần cách nhau một triệu năm, một lần giảng ba ngàn năm!" Hồng Quân nói xong, phía dưới Lão Tử ánh mắt thâm thúy, nhớ tới tình huống tam đệ của mình, chậm rãi đứng dậy, bái nói: "Thánh Nhân vô cương, vì chúng sinh khai tịch đạo lộ, xứng là Đạo Tổ!" Thoại âm rơi xuống, Nguyên Thủy bên cạnh đứng dậy, thần sắc cung kính, hành đại lễ. "Bàn Cổ hậu duệ, Ngọc Thanh

Nguyên Thủy bái kiến Đạo Tổ!" "Nữ Oa bái kiến Đạo Tổ!" "Phục Hy bái kiến Đạo Tổ!" "Tiếp..." .....

Theo Nguyên Thủy bái kiến Đạo Tổ, từng đại năng đứng dậy, bái hướng Hồng Quân.

Trong đó, đám Tổ Vu hô hăng hái nhất!

Cái giọng oang oang chấn cho đầu óc một đám đại thần cứ ong ong!

Đến cuối cùng, cũng chỉ còn lại bộ phận xuyên việt giả không có đứng dậy.

Vì sao là bộ phận, ví dụ như Minh Hách bên cạnh phân thân Minh Hà, sớm đã mặt đầy thành khẩn bái hướng Hồng Quân.

Hắn chả quan tâm Hồng Quân có âm mưu gì không, hắn chỉ là một cái Đại La Kim Tiên, hệ thống cũng đã nói sức mạnh tối đa hắn có thể đạt được chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường!

Hắn cũng biết ngộ tính của mình, không có hệ thống thì chả là cái thá gì!

Căn bản không có khả năng là đối thủ của loại Thánh Nhân thân hợp Thiên Đạo như Hồng Quân!

Người ta dù có âm mưu, hắn cũng chả có bản lĩnh phản kháng!

Huống chi, có thể xuyên việt đến Hồng Hoang, sống nhiều năm như vậy coi như lãi rồi!

Dù sao kiếp trước, ai có thể sống lâu như vậy, còn có thể dời núi lấp biển, phi thiên độn địa!

Hắn cho dù bị Hồng Quân bây giờ chỉnh chết, cũng coi là lãi!

Dù sao tất cả những thứ này đều là bạch phiêu (dùng chùa) mà có!

Còn đám xuyên việt giả như Đế Tuấn thì lâm vào xoắn xuýt.

Vừa muốn nghe Hồng Quân giảng đạo, lại không muốn gọi Hồng Quân là Đạo Tổ, dẫn đến khí vận bị Hồng Quân thu gặt! .....

Tiếng chúng đại năng bái kiến Đạo Tổ hô đến tận tâm khảm Hồng Quân.

Hắn cũng là sinh linh, nên có cảm xúc cũng có, chỉ bất quá nhạt chút mà thôi.

Hiện tại được người tôn xưng là Đạo Tổ, hắn rất cao hứng!

Bất quá Hồng Quân y nguyên giữ biểu tình bình thản, nhưng trong lòng thì rất hài lòng với Lão Tử, Nguyên Thủy.

Không tệ, không tệ!

Tuy gọi hắn là Đạo Tổ có tính toán khác, nhưng hắn thích cái từ Đạo Tổ này!

Chẳng phải chỉ là một tên xuyên việt giả Thông Thiên sao?

Ta giúp các ngươi!

Đem tình huống của Thông Thiên và phương pháp giải quyết truyền âm cho hai người xong, Hồng Quân nhìn thoáng qua đám đại năng trong Tử Tiêu Cung.

Đối với những xuyên việt giả đang xoắn xuýt kia, hắn biểu thị: Cứ xoắn xuýt đi.

Hoài nghi ta hấp thu khí vận các ngươi à!

Cái Hồng Hoang này của ta có cái món 'khí vận' đó sao?

Thật là, suốt ngày giả bộ làm Đổng Vương (kẻ hiểu biết tuốt), hiểu rõ đại sự Hồng Hoang!

Suốt ngày mở mồm đòi lật đổ ta, kết quả lại kiêng kị thực lực của

ta!

Còn hoài nghi ta có ra tay cướp Hỗn Độn Châu của các ngươi hay không.

Có chút ngoài ý muốn, gặp phải cái gì không hiểu, thì đổ tại là Hồng Quân và Thiên Đạo đang chơi trò nhắm vào!

Đối với việc này, Hồng Quân lười nói, dù sao hắn cũng biết.

Hắn trong mắt xuyên việt giả chính là trùm cuối (Final Boss)!

Làm bất cứ chuyện gì cũng sẽ bị não bổ!

Đám xuyên việt giả không gọi Đạo Tổ, hắn cũng chẳng muốn nghe bọn nó gọi!

Những người khác hô xong, Hồng Quân trực tiếp bắt đầu giảng đạo: "Đại Đạo phiếm hề, kỳ khả tả hữu.

Vạn vật thị chi dĩ sinh nhi bất từ....." Theo Hồng Quân giảng đạo, trong Tử Tiêu Cung ba ngàn đại đạo hiển hiện.

Mọi người nghe đến như si như say, lâm vào trong sự huyền diệu của Đại Đạo.

Đạo âm nhập tai, bách thái hiện rõ!

Đóa đóa kim liên nở rộ, tu vi bất tri bất giác tăng thêm.

Bàn Cổ ở một bên vung tay, sinh linh Hồng Hoang đều nghe được thanh âm giảng đạo huyền chi lại huyền của Hồng Quân!

Toàn bộ Hồng Hoang đều an tĩnh lại!

Thánh vũ rơi xuống, trong im lặng tư nhuận vạn vật.

Nhất thời, vô số thảo mộc tinh quái hóa hình mà ra, vái về một hướng, sau đó tiếp tục lắng nghe Thánh Nhân đại đạo.

Đúng lúc này, Hồng Quân dừng lại một chút, sau đó tiếp tục giảng

đạo!

Bàn Cổ ở bên cạnh trong mắt lóe lên một đạo sát cơ!

Ra hiệu Hồng Quân tiếp tục giảng đạo xong, vác búa đi ra khỏi Tử Tiêu Cung! .....

Vừa nãy Hồng Quân giảng đạo dừng lại một chút, chẳng lẽ là vì Lục Nhĩ Mỹ Hầu?

Trong lòng Đế Tuấn suy đoán.

Nhắc tới thì, Lục Nhĩ Mỹ Hầu cũng coi như là một con khỉ đáng thương!

Đản sinh từ thuở ban đầu của thiên địa, là xuất thế cùng thời gian với chúng thần Hồng Hoang, căn nguyên là do một phần tư bản nguyên của Hỗn Độn Ma Thần - Hỗn Độn Ma Viên biến thành.

Không kém Tam Thanh!

Có tư chất thành Thánh!

Chỉ vì ỷ vào thiên phú thần thông nghe lén Hồng Quân giảng đạo, bị Hồng Quân phát hiện.

Hồng Quân kiêng kị tiềm lực Lục Nhĩ Mỹ Hầu, cho nên một câu "Pháp bất truyền lục nhĩ", tất cả đại năng đều không dám vi phạm!

Đoạn tuyệt con đường tu luyện của Lục Nhĩ Mỹ Hầu!

Vô số lượng kiếp trôi qua, tu vi vẫn cứ dậm chân tại chỗ, cuối cùng còn bị hai tên phế vật không biết xấu hổ phương Tây lợi dụng.

Dẫn đến thân tử!

Tất cả những điều này, đều là do một câu "Pháp bất truyền lục nhĩ" của Hồng Quân tạo thành!

Hừ!

Hồng Quân biểu hiện đạo mạo trang nghiêm, miệng nói vì chúng sinh giảng đạo, trong tối lại sợ hãi có người vượt qua hắn!

Đế Tuấn từ đáy lòng khinh thường Hồng Quân, lập tức quyết định, giảng đạo kết thúc sẽ đi tìm Lục Nhĩ Mỹ Hầu, đây chính là bản nguyên Hỗn Độn Ma Viên biến thành.

Thu làm đệ tử, có hắn dạy bảo, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không phải dễ như trở bàn tay!

Đến lúc đó, Lục Nhĩ Mỹ Hầu chính là một đại trợ lực của hắn!

Đế Tuấn lâm vào trong ảo cảnh tốt đẹp.

Kẻ có ý tưởng giống hắn cũng không phải số ít, Thông Thiên càng là nghĩ đến việc tập hợp đủ Hỗn Thế Tứ Hầu!

Triệu hoán Hỗn Độn Ma Viên, đấm nát Hồng Quân! .....

Cảm nhận được suy nghĩ của đám xuyên việt giả, Hồng Quân: ".....

À đúng đúng đúng!

Ta tính kế, ta kiêng kị, ta tiểu nhân!

Ta đã không phải người tốt, thế các ngươi nghe ta giảng đạo làm cái gì!

Đều đừng nghe!" Hồng Quân trực tiếp đem tất cả xuyên việt giả cùng hệ thống của bọn họ block hết lại, để bọn họ lâm vào ảo tưởng tự ngu tự nhạc.

Huyền ảo đạo vận và đóa đóa kim liên rơi vào thân thể đám xuyên việt giả.

Đám Thông Thiên, Đế Tuấn (hàng thật) trốn trong bóng tối đại hỉ, đồng thời cảm tạ Đạo Tổ, điên cuồng cảm ngộ đạo vận, hấp thu pháp lực tinh thuần trong kim liên! .....

Hồng Hoang bao la bát ngát!

Chương 50

Tất cả sinh linh đều đắm chìm trong tiếng giảng đạo của Hồng Quân.

Tu vi, cảm ngộ, căn nguyên âm thầm tăng trưởng.

Mà tại một chỗ trong ngọn núi lớn có thể so với Đại Thiên Thế Giới, tiếng giảng đạo nơi này hoàn toàn khác biệt!

Phảng phất như một cái bình phong thiên nhiên, cách ly tất cả âm thanh từ ngoại giới.

Thân ảnh Bàn Cổ xuất hiện ở đây, mâu quang nở rộ vô lượng thần quang, sau đó quy về bình thản, hóa thành tiều phu, đi vào ngọn núi lớn này! "Đạo khả đạo, phi thường đạo, danh khả danh, phi thường danh.

Vô danh....." Thanh âm ôn hòa truyền bá trong núi lớn, Bàn Cổ giống như phàm nhân, đi về hướng phát ra âm thanh.

Ngoài một tòa nhà trúc giản dị, một nam tử áo trắng chắp một tay sau lưng, tay kia cầm một quyển sách ố vàng.

Cách đó không xa, từng con động vật an tĩnh tường hòa nằm rạp trên mặt đất, ba vị nữ tử tuyệt mỹ ngồi xếp bằng.

Nam tử áo trắng thanh âm trầm thấp, giàu từ tính, khóe miệng treo nụ cười say lòng người, ôn văn nho nhã!

Đôi mắt kia phảng phất ẩn chứa ức vạn tinh không, khiến ba vị nữ tử lún sâu trong đó.

Sắc mặt kiều tu, đồng thời cũng không quên lắng nghe lão sư giảng bài!

Bàn Cổ theo âm thanh xuất hiện ở đây, nhìn thấy ba nữ tử kia khóe miệng giật một cái, vừa xuyên việt đã có Tam Tiêu đến nâng bi.

Quả nhiên là nhân vật được xuyên việt giả yêu thích sâu sắc!

Tiều phu Bàn Cổ ném đống củi sau lưng xuống, cái rìu hóa thành trường cung, đeo sau lưng.

Ngồi giữa đám sinh linh, 'nghe' nam tử này giảng đạo. .....

Lục Tinh Thần là một giáo viên, trên đường đi vùng núi dạy học không cẩn thận rơi xuống vách núi.

Thế là xuyên việt đến cái thế giới chưa biết này.

Ngọn núi lớn này không chỉ to, mà còn nguy cơ tứ phía, khắp nơi đều là cự thú thời tiền sử.

Điều này khiến Lục Tinh Thần mới đến sợ hãi không thôi!

Cũng may hắn giống các xuyên việt giả khác, khóa lại Giáo Sư Hệ Thống.

Không phân chủng loại, giảng bài cho sinh linh là có thể đạt được phần thưởng hệ thống cho, miễn cưỡng đủ ăn đủ mặc qua ngày!

Điều này cũng làm cho Lục Tinh Thần có chờ mong, xuyên cũng xuyên rồi, không thưởng thức thế giới này một chút thì thật đáng tiếc!

Nhưng ngọn núi quá lớn, mặc kệ hắn đi như thế nào cũng không ra khỏi nơi này.

Cũng may hệ thống nói, dạy ra học sinh có thành tựu càng nhiều, phần thưởng hắn đạt được càng phong phú.

Tích lũy lại, hắn cũng có thể trở thành tuyệt thế cường giả, đi ra khỏi ngọn núi lớn này.

Cho nên, Lục Tinh Thần cơ bản mỗi ngày đều kiên trì giảng bài,

người trong núi quá ít, đã đến hơn một năm rồi, trừ ba người "Tiểu Vân" (Tam Tiêu) gặp nạn kia ra, hắn chưa từng thấy người nào khác.

Còn lại là giảng bài cho động vật, điều này khiến tâm lý Lục Tinh Thần có chút an ủi!

Đối với nam tử vừa mới gia nhập lớp học của hắn, trong lòng Lục Tinh Thần thập phần kích động.

Lại tới một người, hắn phải lấy ra chút "hàng khô" (kiến thức xịn), để người này có chỗ thu hoạch.

Như vậy là có thể phát triển thêm một học sinh!

Lục Tinh Thần trong lúc giảng 《 Đạo Đức Kinh 》 cũng quan sát hành đầu người tới, cuối cùng thông qua trường cung, suy đoán gã hẳn là thợ săn kiếm sống bằng nghề săn bắn!

Chậm rãi gật đầu, chờ giảng xong đoạn 《 Đạo Đức Kinh 》 này, thoại âm thay đổi.

Giảng lên kỹ xảo cầu sinh nơi hoang dã, bẫy rập săn bắn, gặp thú dữ thì làm thế nào!

Nhất nhất giảng giải.

Ngôn ngữ bình bình vô kỳ, tại khoảnh khắc hắn nói ra khỏi miệng liền biến đổi!

Cái bẫy rập hắn nói, vào trong tai Tam Tiêu liền thành một tòa tuyệt thế đại trận.

Gặp thú dữ nên ứng đối ra sao, thành bọn họ gặp Đại La Kim Tiên cũng không phải không thể đánh một trận, nắm chắc kỹ xảo, Kim Tiên cũng có thể giết Đại La!

Các động vật khác cũng đều nghe như si như say, chiến lực đại trướng!

Bàn Cổ cúi đầu, giống như đang suy tư, thực ra nguyên thần đang quan sát hết thảy nơi này.

Trong cơ thể Lục Tinh Thần, Giảng Đạo Hệ Thống lấy ra từng chút bản nguyên, thông qua Lục Tinh Thần giảng bài tán phát ra ngoài.

Đây cũng chính là nguyên nhân Tam Tiêu bọn người lĩnh ngộ trận pháp.

Giảng Đạo Hệ Thống dùng hết bản nguyên liền không lấy ra nữa.

Nhìn thực lực Tam Tiêu tăng vọt, cùng với 'Đại Nghệ' đang đắm chìm trong trạng thái lĩnh ngộ, Giảng Đạo Hệ Thống chậm rãi gật đầu, mạnh lên đi, mạnh lên rồi đi hấp dẫn thêm nhiều người tới.

Như vậy nó có thể hấp thu bản nguyên thế giới, một lần nữa trở lại đẳng cấp hệ thống cao cấp.

Nghĩ đến đây, Giảng Đạo Hệ Thống buồn bực không nói nên lời, không ngờ trong chư thiên lại xuất hiện một Bàn Cổ không bình thường.

Nếu không phải nó từng đạt được tứ bảo của một vị tiền bối hệ thống, nó cũng giống như các hệ thống khác, đều bị tên Bàn Cổ đột phá kia chém chết rồi!

Thật sự dọa nó sợ chết khiếp, vốn tưởng là chuyến đi tiến hóa vui vẻ, kết quả bản thân suýt chút nữa báo phế!

Dùng con bài chưa lật lớn nhất, tự tổn hơn phân nửa thân thể, từ Cao cấp hậu kỳ rớt xuống Trung cấp trung kỳ mới trốn thoát.

Lỗ vốn to!

Cũng may nó vận khí không tệ, tìm được một thế giới Hồng Hoang bình thường.

Ngắn ngủi ngàn vạn năm liền rút cạn bản nguyên khôi phục lại

Trung cấp đỉnh phong.

Ra ngoài không bao lâu lại phát hiện một thế giới Hồng Hoang nữa.

Thế giới Hồng Hoang này tuy bình thường, nhưng bản nguyên thật đúng là không ít, nếu rút xong, nó có thể trở lại Cao cấp!

Đối với việc này, Giảng Đạo Hệ Thống oán niệm cực sâu với tên Bàn Cổ kia, nếu không phải do hắn, nó cũng sẽ không ở một cái thế giới Hồng Hoang bình thường mà phải cẩn thận từng li từng tí như thế! ..... "Tiền bối hệ thống Cao cấp hậu kỳ, đó là đẳng cấp gì?" Bàn Cổ đang âm thầm quan sát Giảng Đạo Hệ Thống có chút nghi hoặc.

Tạm thời đè xuống sát ý đối với Giảng Đạo Hệ Thống, để nó sống thêm một đoạn thời gian!

Tiếp tục quan sát nhất cử nhất động của cái hệ thống này! .....

Ba ngàn năm thời gian nhoáng một cái đã qua, Hồng Quân cũng thành công giảng đến Đại La Kim Tiên.

Đại năng trong Tử Tiêu Cung tu vi không tăng bao nhiêu, nhưng đối với lý giải về Đạo thì càng thêm thấu triệt.

Hồng Quân mặt không biểu tình, bình thản nói: "Lần giảng đạo này đã kết thúc, giải tán đi!" Một đám đại năng ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi! "Sao, còn có chuyện gì muốn hỏi?" "Dám hỏi Hồng Quân Thánh Nhân, ta có thể tại Hồng Hoang lập ra Tiên Đình, chưởng quản thiên hạ vạn tiên hay không?" Đông Vương Công trầm không được khí nhất, mở miệng hỏi.

Theo quy trình, hắn hẳn sẽ được Hồng Quân phong làm Nam Tiên Chi Thủ.

Nhưng đạo đều giảng xong rồi, ngươi cũng không ho he tiếng nào, thấy ta là dị số nên chơi trò đi đọt phải không!

Ta cũng là một phần tử của Hồng Hoang, ngươi dựa vào cái gì mà nhắm vào ta!

Ta chính là Nam Tiên Chi Thủ!

Lời này vừa nói ra, đại năng Tử Tiêu Cung bao quát cả đám xuyên việt giả, nhao nhao mắt lạnh nhìn về phía Đông Vương Công.

Mấy cái ý tứ?

Chưởng quản vạn tiên!

Kia không phải là muốn cưỡi lên đầu bọn họ sao?

Sao dám! "Ta muốn tại trong Hồng Hoang thiết lập Yêu tộc, tất cả phi cầm tẩu thú, thảo mộc tinh quái, phi mao đái vũ chi bối, phàm là đã khai mở linh trí, đều là Yêu tộc!" Đế Tuấn bám sát phía sau nói.

Hắn rõ ràng Hồng Quân cái lão âm bỉ (chơi bẩn) này khẳng định không nguyện ý để hắn lập Thiên Đình.

Hắn tiên phong thiết lập Yêu tộc lừa gạt Hồng Quân, đợi khi Yêu tộc lớn mạnh, khí vận sung túc...

Đến lúc đó...

Ánh mắt Đế Tuấn lóe lên tia cười lạnh, hắn trực tiếp vượt qua Thiên Đạo hướng Đại Đạo lập thệ!

Khẳng định có thể hung hăng vả mặt Hồng Quân! "Chỉ cần không làm ra chuyện tổn hại lợi ích Hồng Hoang, tùy tiện!" Nói xong, Hồng Quân đem đám xuyên việt giả này toàn bộ ném về Hồng Hoang.

Âm thầm mắng ta, còn hỏi ta vấn đề, ta có hảo tâm như thế sao.

Sau khi xuyên việt giả đều rời đi, đại năng Tử Tiêu Cung cũng từng người rời đi.

Cuối cùng, chỉ còn lại Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn

Đề, Nữ Oa, Phục Hy.

Cùng hai cái 'Đại La Kim Tiên'!

Còn có Mười hai Tổ Vu và đám Đại Vu!

Lão Tử, Nguyên Thủy là có việc cầu Hồng Quân; Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đơn thuần muốn tránh né ba tên 'Minh Hà' kia.

Nữ Oa, Phục Hy không nguyện đi ra ngoài, sợ ra ngoài rồi lại bị con Thực Thiết Thú kia gài bẫy.

Về phần Tổ Vu, bị Bàn Cổ trước khi đi mở lớp học thêm, đang cảm ngộ đại đạo.

Nhất thời nửa khắc tỉnh không nổi! ..... "Xin Đạo Tổ thu huynh đệ chúng ta làm đồ đệ!" Lão Tử và Nguyên Thủy thành khẩn bái.

Chương 51

Sau đó liền nhắc nhở Tiếp Dẫn Chuẩn Đề.

Hai người mắt sáng lên, không ngờ vì trốn tránh ba tên hung nhân kia còn có thể gặp được một màn này.

Lập tức ngũ thể đầu địa, hành đại lễ, thỉnh cầu Đạo Tổ rủ lòng thương!

Dù sao lại không tốn sức lực gì, vạn nhất thật được Đạo Tổ thu đồ, bọn họ chẳng phải lãi to rồi!

Nơi khác Nữ Oa Phục Hy cũng rục rịch, nhưng không biết nói gì cho phải!

Mà còn lại hai cái Đại La Kim Tiên, đột nhiên hợp hai làm một.

Hóa thành một nam tử tóc đỏ.

Lấy ra mấy chục giọt huyết dịch ẩn chứa năng lượng kinh người, quỳ gối phía dưới Hồng Quân: "Xin Đạo Tổ chỉ điểm sai lầm!" Nhìn đám người phía dưới, Hồng Quân ánh mắt cổ tỉnh vô ba, trong lòng thì có chút nghi hoặc.

Trùng hợp?

Hay là có vị trí sức mạnh nào đó đang thôi động tất cả chuyện này!

Hắn nguyên bản tịnh không định học theo thế giới khác, thu Tam Thanh, Nữ Oa bọn người làm đồ đệ.

Nhưng hiện tại, hắn thay đổi chủ ý rồi, Hồng Quân chậm rãi mở miệng: "Từ nay về sau Tam Thanh là thân truyền đệ tử của ta!" "Đệ tử bái kiến Sư tôn!" Lão Tử, Nguyên Thủy đại hỉ, Đạo Tổ nói Tam Thanh, vậy khẳng định là bao quát cả tam đệ bọn họ.

Lập tức kích động đứng dậy, một lần nữa bái nói. "Ừ!" Hồng Quân gật đầu, nói, "Vấn đề của Thông Thiên, các ngươi có thể cầu trợ Tổ Vu, thái độ thành khẩn, bọn họ sẽ giúp các ngươi giải quyết!" "Vâng, đa tạ Sư tôn chỉ điểm!" Lão Tử và Nguyên Thủy nhìn về phía đám Tổ Vu đang cảm ngộ đại đạo, cuối cùng lần nữa bái tạ Hồng Quân.

Hồng Quân ánh mắt nhìn về phía Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đang nằm rạp trên mặt đất. "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề làm ký danh đệ tử!" "Đệ tử bái kiến Sư tôn!" Kinh hỉ đến quá đột ngột, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề dùng sức dập đầu xuống sàn nhà Tử Tiêu Cung.

Đầu đều dập ra từng cái u lớn!

Cuối cùng Hồng Quân ánh mắt nhìn về phía Nữ Oa, Phục Hy đang do dự có nên nằm rạp xuống bái sư hay không! "Nữ Oa sẽ là quan môn đệ tử của ta!" "Đồ nhi bái kiến Sư tôn, gặp qua ba vị sư huynh, hai vị sư đệ!" Cái này không cần do dự nữa, Nữ Oa trực tiếp quỳ xuống bái nói.

Bái xong, Nữ Oa lại hướng bọn người Lão Tử hành lễ.

Phục Hy và Minh Hà có chút ảo não, sao lại không quỳ xuống bái sư nhỉ?

Đáng tiếc hiện tại cũng không kịp!

Thu đồ xong, Hồng Quân cảm giác mình lập tức viên mãn hơn nhiều.

Điều này khiến trong lòng Hồng Quân có suy đoán, vung tay, bảy đoàn Thiên Đạo Chi Lực dung tiến vào thức hải bảy người. "Đây là Thiên Đạo bản nguyên, có thể hộ các ngươi linh đài thanh minh!" "Tạ Sư tôn (Đạo Tổ) ban thưởng!" Mọi người đại hỉ thi lễ nói. "Minh Hà, căn nguyên ngươi đặc thù, những tên xuyên việt giả kia đối với ngươi

mà nói, ngược lại là một loại cơ duyên, không cần quá tuyệt vọng!" Hồng Quân điểm bát một câu, sau đó không nói thêm nữa, Tạo Hóa Ngọc Điệp tế xuất.

Ba ngàn Hỗn Nguyên Đại Đạo hiện ra trước mặt mọi người, bọn người Lão Tử hiểu ý.

Lập tức tu luyện!

Hồng Quân cười khẽ, vô số Hỗn Độn chi khí hóa thành linh khí, hướng trong Tử Tiêu Cung chảy tới!

Đám Tổ Vu đang cảm ngộ đại đạo như cá gặp nước, tu vi đang cực nhanh chóng khôi phục!

Một đám Đại Vu và mấy người Lão Tử, cũng tìm được đại đạo phù hợp, đắm chìm trong đó! .....

Hồng Hoang, bọn người Đế Tuấn bị Hồng Quân ném về trước tiên không có đi sáng lập sự nghiệp của mình.

Ngược lại đều đi tới Bất Chu Sơn.

Tác vi người thông thạo kịch bản, sao có thể không biết nơi này có cái Hồ Lô Đằng sắp chín!

Bảy cái Cực phẩm Linh Bảo, đối với bọn họ mà nói cũng là bảo vật hiếm có.

Hơn nữa, Hồ Lô Đằng còn là thánh khí Nữ Oa dùng để tạo nhân.

Đạt được Hồ Lô Đằng, là có thể tại lúc Nữ Oa tạo nhân chia chút công đức.

Mà lại, tại lúc Nữ Oa khổ sở tìm kiếm cơ hội thành Thánh!

Bọn họ lấy tư thái cao thâm mạt trắc hiện thân, một phen chỉ điểm, cuối cùng lấy ra Hồ Lô Đằng.

Nói không chừng có thể trêu chọc phương tâm của Nữ Oa!

Nghĩ đến dung nhan tuyệt mỹ của Nữ Oa trong Tử Tiêu Cung, trong lòng đám xuyên việt giả vô cùng khô nóng.

Tìm kiếm Hồ Lô Đằng càng thêm ra sức!

Tìm từng chỗ một!

Thề phải tìm cho ra Hồ Lô Đằng!

Bất quá vì Bất Chu Sơn quá mức to lớn, tùy ý một góc đã có ức vạn triệu quang niên.

Các xuyên việt giả ngược lại vẫn chưa chạm mặt!

Hậu Nghệ đi lại trong Bất Chu Sơn, đối với việc tìm Tiên Thiên Hồ Lô Đằng cũng không để tâm mấy.

Tổ Vu và những Đại Vu kia đều không có trở về, chỉ có hắn bị Hồng Quân ném về Hồng Hoang.

Điều này làm cho Hậu Nghệ trầm mặc, chính mình luyện hóa Tinh Huyết và Ngọc Tủy Bàn Cổ, cũng chỉ mạnh hơn Đại Vu khác một chút.

Thậm chí đỉnh cấp Đại Vu như Cửu Phượng, Hình Thiên còn có thể áp chế hắn, lại thêm biểu hiện của đám Tổ Vu đi Tử Tiêu Cung.

Không phải đi kiếm chuyện, mà là đi nâng bi!

Điều này làm cho Hậu Nghệ không hiểu nổi cái Hồng Hoang này rốt cuộc là xảy ra chuyện gì!

Nếu đơn giản là Kim Ô chỉ có Đế Tuấn, không có Đông Hoàng Thái Nhất, còn mang theo một cái hệ thống.

Hắn còn có thể tiếp nhận đây là hiệu ứng hồ điệp do hắn xuyên việt mà đến.

Dù sao hệ thống đã nói, nhiều thế giới Hồng Hoang như vậy, có chút không giống nhau là rất bình thường!

Nhưng hiện tại, Đế Tuấn không bình thường, Đông Vương Công cũng không bình thường!

Còn có ba cái 'Minh Hà'.

Màn Đại Vu lừa hắn kia nữa!!

Hắn đã không thể lại tự lừa mình dối người, hắn căn bản không phải cái gì độc nhất vô nhị!

Vu tộc căn bản cũng không phải như trong sách nói, não toàn cơ bắp!

Những Đại Vu kia sớm đã phát giác được sự dị thường của hắn.

Cái gì mà xuyên việt mà đến chính là cải biến vận mệnh thê thảm của Vu tộc, Vu tộc cái dạng này cần quái gì cải biến!

Haiz!

Hậu Nghệ thở dài, trong lòng yên lặng nghĩ, đợi Tổ Vu trở về, thú nhận đi!

Đúng lúc này, nhiệt độ bốn phía thẳng tuyến bay lên!

Một đoàn cầu lửa nóng rực từ xa ập tới!

Giờ khắc này, Thời Gian, Không Gian, Vận Mệnh tam trọng pháp tắc bị Hậu Nghệ thôi động.

Thân ảnh xuất hiện tại vạn triệu quang niên bên ngoài, Tiên Thiên Chí Bảo Trục Nhật Cung lấy ra, Hậu Nghệ sắc mặt thiết thanh, nhìn về một hướng!

Đế Tuấn mang theo ngũ đại Yêu Thánh, xuất hiện trong tầm mắt Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ đồng tử co rụt lại, Hỗn Nguyên Kim Tiên, năm cái Yêu Thánh này cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Là thủ đoạn hệ thống của Đế Tuấn sao? .....

Đế Tuấn mang theo năm tên thủ hạ Hỗn Nguyên Kim Tiên vây quanh Hậu Nghệ.

Hắn cũng không quên, trước Tử Tiêu Cung tên Đại Vu này cho mình một tiễn!

Hơn nữa, tên Đại Vu này còn là Hậu Nghệ!

Tương lai bắn chết chín đứa con trai của mình - Hậu Nghệ!

Thừa dịp Tổ Vu Vu tộc còn chưa về, sạn trừ cái tai họa ngầm này. "Đế Tuấn, tại địa bàn Vu tộc chúng ta còn phóng túng như thế, sống không kiên nhẫn rồi!" Hậu Nghệ lệ thanh quát. "Cút khỏi Bất Chu Sơn!" "Địa bàn Vu tộc các ngươi, chê cười!" Đế Tuấn khinh thường cười một tiếng. "Bất Chu Sơn là sống lưng Bàn Cổ đại thần biến thành, vạn linh Hồng Hoang đều là hậu duệ Bàn Cổ đại thần, tự nhiên có tư cách chiêm vọng thần uy của Bàn Cổ đại thần!

Khi nào thì Bất Chu Sơn thành của riêng Vu tộc các ngươi?" Ta có nói mấy cái này sao?

Hậu Nghệ câm nín, ta chính là muốn nói đại bản doanh Vu tộc ngay tại đây, chi viện lập tức tới ngay.

Ngươi còn không mau cút.

Nhưng Đế Tuấn không cho hắn cơ hội nói chuyện, hắn đến Bất Chu Sơn thế nhưng là mạo hiểm rất lớn.

Còn hao phí năng lượng Thiên Đế Hệ Thống đem ngũ đại Yêu Thánh toàn bộ tăng lên tới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Trừ vì chuẩn bị tranh đoạt Tiên Thiên Hồ Lô Đằng!

Chính là đề phòng Mười hai Tổ Vu, hiện nay Hồ Lô còn chưa tìm được, Mười hai Tổ Vu cũng không có ở đây!

Vậy thì thừa dịp cơ hội tốt này, giết Hậu Nghệ, lại biến hắn thành thủ hạ của mình, ẩn núp tại Vu tộc.

Báo thù trước Tử Tiêu Cung không nói, còn có thể bố cục Vu Yêu đại chiến trong tương lai!

Sáu vị Hỗn Nguyên Kim Tiên, thấp nhất đều cầm Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Đế Tuấn càng là cầm một kiện Tiên Thiên Chí Bảo!

Nhất thời, Hậu Nghệ gặp phải nguy cơ lớn nhất từ trước tới nay!

Chương 52

Rống!

Thời Gian, Không Gian, Vận Mệnh tam trọng pháp tắc điên cuồng thôi động, Hậu Nghệ tránh né từng đạo công kích kinh hãi.

Chiến đấu dao động không bao lâu liền đánh vỡ kết giới Đế Tuấn.

Hướng bốn phía khuếch tán, rất nhanh liền bị các xuyên việt giả khác ở Bất Chu Sơn phát giác.

Dưới chân núi Bất Chu, Vu tộc cũng cảm ứng được, nhưng Tổ Vu và lứa Đại Vu mạnh nhất cũng chưa về.

Chỉ có Đại Vu Đại La Kim Tiên trung kỳ không thể tham chiến loại chiến đấu cỡ này.

Chỉ có thể ở dưới chân núi quan chiến! .....

Giờ phút này Hậu Nghệ triển khai thiên ức trượng Đại Vu chi khu, vu huyết như thác nước rơi xuống.

Tiên Thiên Chí Bảo Xạ Nhật Cung cũng bị Đế Tuấn âm thầm dùng Hỗn Độn Châu đánh vỡ.

Đế Tuấn thấy Tổ Vu còn chưa xuất hiện, tâm tình khẩn trương buông lỏng.

Cùng năm cái Yêu Thánh tụ hội một kích mạnh nhất! "Yên tâm, chúng ta rất nhanh sẽ gặp lại thôi!" Đế Tuấn nhìn ánh mắt không cam lòng của Hậu Nghệ, cười lên, hắn cũng không nói dối, là rất nhanh sẽ gặp mặt, mà lại, đến lúc đó còn sẽ là người mình!

Sáu vị Hỗn Nguyên Kim Tiên thần thông đang hội tụ, một cỗ sức mạnh siêu việt Hỗn Nguyên Kim Tiên cực hạn đang dung nhập vào

kiếm của Đế Tuấn.

Đế Tuấn huy kiếm, hư ảnh Thiên Đế Kiếm dài ngàn vạn mét xuất hiện, chém về phía Hậu Nghệ! 'Hệ thống, mau cứu ta a!' Hậu Nghệ nhìn thấy kiếm này, hoảng rồi, điên cuồng la gọi hệ thống!

Kiếm này thật muốn chém xuống, hắn xong đời!

Hậu Nghệ Hệ Thống hiển nhiên cũng không muốn để Hậu Nghệ cứ thế mà đi, đầu tư nhiều như vậy, còn chưa kiếm được bản nguyên thế giới đã chết!

Nó chẳng phải lỗ to rồi!

Chỉ là đáng tiếc còn chưa sờ rõ đẳng cấp hệ thống đối diện!

Bất quá không quan hệ, đối diện ở ngoài sáng nó trong tối, còn có cơ hội!

Hệ thống lấy ra một giọt Tinh Huyết Bàn Cổ trân tàng đã lâu, đây là thứ nó rút ra từ trên người Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực hoàn hảo!

Là tượng trưng cho vinh dự của nó, một mực không nỡ dùng, hiện tại không thể không dùng!

Bởi vì như vậy, nó mới sẽ không bị hệ thống đối diện phát giác!

Đem giọt tinh huyết này phân ra một phần trăm, trải qua gia công, đánh vào trong cơ thể Hậu Nghệ. 【 Đinh, kiểm trắc đến ký chủ tao ngộ nguy cơ, tạm thời tăng lên tu vi ký chủ! 】 Một khắc sau, Hậu Nghệ bộc phát ra một cỗ sức mạnh bàng bạc, trực tiếp đánh bay Thiên Đế Kiếm đang chém ngang tới!

Huyết khí nồng đậm từ trong cơ thể Hậu Nghệ khuếch tán, không bao lâu, một góc Bất Chu Sơn xuất hiện một vệt đỏ thẫm!

Năm tên Yêu Thánh cũng bị Hậu Nghệ đột nhiên bộc phát chấn bay, ngay cả Đế Tuấn cũng lui lại mấy chục ức dặm.

Kinh nghi bất định nhìn về phía huyết vụ phía trước.

Đây là... năng lượng Tinh Huyết Bàn Cổ?

Hậu Nghệ làm sao có thể có Tinh Huyết Bàn Cổ!

Đế Tuấn ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời, sắc mặt âm trầm.

Lại là Thiên Đạo!

Trừ Thiên Đạo, ai có thể làm ra loại chí bảo như Tinh Huyết Bàn Cổ!

Hiện tại còn có thể giết được Hậu Nghệ sao?

Không được, cơ hội tốt hiếm có, cho dù bại lộ Hỗn Độn Châu, cũng phải giết hắn!

Ánh mắt Đế Tuấn lóe lên vẻ kiên định, Hỗn Độn Châu lặng yên không một tiếng động xuất hiện trong tay trái.

Trong huyết vụ, 《 Hỗn Độn Đại Đạo Quyết 》 của Hậu Nghệ đang điên cuồng vận chuyển, nhẹ nhõm phá vỡ bình chướng tầng thứ năm, tiến vào tầng thứ sáu.

Cũng thả, còn đang tăng vọt!

Ngắn ngủi lát sau, tu vi Hậu Nghệ tăng tới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Huyết vụ tán đi, Hậu Nghệ lấy hình thái đạo thể đứng trên không trung, giơ nắm đấm lên, ánh mắt bình thản: "Đây chính là sức mạnh Chuẩn Thánh sao!" Cường đại, cường đại có một không hai, dưới sự cảm nhận của Hậu Nghệ, hắn thậm chí có thể nhẹ nhõm khai tịch ra một phương Đại Thiên Thế Giới!

Chuẩn Thánh đã như thế, vậy Thánh Nhân, sẽ là cường đại bực nào!

Hậu Nghệ tịnh không nghĩ nhiều, sức mạnh chỉ là tạm thời, nhìn về phía Đế Tuấn nơi xa, ánh mắt tràn đầy sát khí!

Một khắc sau, Hậu Nghệ xuất hiện sau lưng một tôn Yêu Thánh!

Huy quyền, oanh xuất!

Oanh!

Vị Yêu Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên này còn chưa phản ứng lại, đã bị Hậu Nghệ một quyền đấm nổ!

Cùng với nguyên thần, cùng nhau hóa thành tro bụi!

Tốc độ thật nhanh!

Đế Tuấn đại kinh thất sắc!

Hắn căn bản nhìn không rõ tốc độ Hậu Nghệ, vội vàng lấy ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo phòng ngự hộ thân.

Đồng thời hô hoán hệ thống, tăng tu vi cho hắn!

Oanh!

Lại là một tôn Yêu Thánh bị đấm nổ, Hậu Nghệ mặt không biểu tình, kỳ thực trong lòng sướng đến nổ tung!

Không Gian Thuấn Di, Thời Gian Giảm Tốc, Vận Mệnh Dự Phán.

Tam đại pháp tắc theo tu vi hắn tăng lên cũng có thể bộc phát uy lực mạnh hơn.

Loại tiểu Yêu Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ này, hắn một quyền một cái!

Quá TM giải khí rồi!

Hậu Nghệ ánh mắt nhìn chằm chằm một cái Yêu Thánh, hắn không công kích Đế Tuấn, trên người Đế Tuấn có hệ thống, giết không dễ giết chết.

Còn không bằng suy yếu thực lực hắn, ghê tởm hắn!

Một cái Hỗn Nguyên Kim Tiên, cho dù là hệ thống của hắn cũng sẽ cảm thấy đau lòng đi!

Hậu Nghệ đoán không sai, Đế Tuấn giờ phút này tim đều đang rỉ máu, năm cái Hỗn Nguyên Kim Tiên này, thế nhưng là tích lũy của hắn hai triệu năm nay!

Chính là vì ứng đối Vu Yêu đại chiến trong tương lai, cũng thả thuận tiện săn giết càng nhiều Đại La Kim Tiên.

Mở rộng thế lực của mình!

Nhưng không ngờ, mới vừa vạn năm không đến, đã chết hai cái!

Một chút tác dụng đều không phát huy, đã không còn!

Đế Tuấn giờ phút này sát ý đối với Hậu Nghệ lên cao đến một tầng thứ mới.

Đối với Thiên Đạo âm thầm cho Hậu Nghệ Tinh Huyết Bàn Cổ càng là đạt đến cấp độ không chết không thôi.

Hắn thề, tất định diệt Thiên Đạo!

Đợi tu vi bị hệ thống nâng lên Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong xong, năm cái Yêu Thánh chỉ còn lại hai cái!

Đế Tuấn khóe mắt muốn nứt, cuồng hống nói: "Đều trở về!" Đế Tuấn không ngừng phán đoán điểm xuất hiện của Hậu Nghệ, một chiêu bức lui Hậu Nghệ xong, hai cái Yêu Thánh còn lại trở về bên cạnh hắn.

Một khắc sau, hai cái Yêu Thánh sinh cơ đứt đoạn, một thân huyết nhục tinh hoa bị hệ thống của Đế Tuấn thu hồi.

Đây là cử chỉ bất đắc dĩ của Đế Tuấn, đối mặt Hậu Nghệ tam đại pháp tắc, hắn căn bản giữ không được hai tên thủ hạ này.

Để hệ thống thu hồi tu vi của bọn họ, đợi kết thúc rồi lại phục sinh!

Tuy rằng sẽ có tổn thất không nhỏ, nhưng tổng so với bị Hậu Nghệ giết chết thì hơn. "Dựa vào loại khôi lỗi chi thuật này phát triển thế lực, ngươi còn muốn làm Thiên Đế?" Nhìn thấy một màn này, Hậu Nghệ đã đoán được ý tứ câu 'sẽ gặp lại' vừa rồi của Đế Tuấn!

Đối với thủ đoạn này của Đế Tuấn, Hậu Nghệ trào phúng nói, "Thủ đoạn hạ tam lạm, ngươi cảm thấy ngươi xứng làm Thiên Đế sao?" "Hỗn trướng, trẫm há lại để ngươi bình luận!" Đế Tuấn phẫn nộ huy kiếm!

Hậu Nghệ cười lạnh, cục tức ăn đòn vừa nãy của hắn còn chưa tiêu xong đâu!

Giết không được ngươi, tẩn ngươi một trận cũng nhẹ nhàng vui vẻ!

Dưới sự vận dụng của tam trọng pháp tắc, công kích của Đế Tuấn chậm chạp như ốc sên!

Nhẹ nhõm tránh thoát xong, Hậu Nghệ không ngừng xuất hiện bốn phía Đế Tuấn.

Quyền cước giao thế, mang theo uy lực lớn lao.

Không bao lâu, linh bảo phòng ngự của Đế Tuấn đã xuất hiện vết nứt! "Đạo khả đạo, phi thường đạo!

Danh..." Ánh ban mai vừa lên chiếu rọi xuống tiểu viện nhà trúc.

Gió nhẹ lướt qua mái tóc dài của Tam Tiêu tiên tử, thanh âm êm tai, lãng tụng bài học bắt buộc mỗi buổi sáng sớm!

Hổ báo sài lang ánh mắt tường hòa thuần tịnh, đi theo tiếng đọc của Tam Tiêu mà lắc đầu quầy quậy.

Thỉnh thoảng lại ngao n gao hai tiếng, chứng minh mình cũng đang đọc to.

Chúng nó đều là Thiên Tiên, Huyền Tiên, cũng có thể nói chuyện, nhưng không biết vì sao, cứ đến chỗ tiên sinh là lại hóa thành phàm thú.

Không thể ngôn ngữ!

Chương 53

Lục Tinh Thần ngồi trên ghế dựa cách đó không xa, nhấm nháp nước sương sớm vừa hái về.

Trải qua đun nấu, thêm vào lá trà tự chế, một dòng nước ấm thuận theo yết hầu đi xuống.

Dạ dày một trận ấm áp. "A!" Lục Tinh Thần phát ra tiếng rên rỉ sướng khoái, đại não một mảnh thanh minh!

Nhìn đám học sinh đang học thuộc lòng 《Đạo Đức Kinh》, trên mặt Lục Tinh Thần lộ ra nụ cười.

Cuộc sống như thế này, so với trước kia cả ngày ôm điện thoại chơi game thì thoải mái hơn nhiều! 【 Đinh, chúc mừng ký chủ hoàn thành nhiệm vụ đốc thúc học sinh đọc sách buổi sáng, khen thưởng ba cân gạo! 】 Nghe được hệ thống khen thưởng, nụ cười trên mặt Lục Tinh Thần càng đậm!

Ba cân gạo, một ngày ba bữa cũng đủ ăn ba ngày!

Có hơn mười ngày không được ăn cơm tẻ, hôm nay hệ thống tổng toán cũng chịu nhả gạo ra rồi!

Lục Tinh Thần nhìn thời gian đọc sách buổi sáng còn một lúc nữa mới kết thúc, dứt khoát trở lại phòng bếp nhóm lửa nấu cơm!

Tại phòng khách nhà trúc, Bàn Cổ cũng chẳng thèm đi làm cái trò đọc sách buổi sáng gì đó, hắn ngồi trên giường trúc, quan sát nhất cử nhất động của cái Giảng Đạo Hệ Thống này.

Đột nhiên, Bàn Cổ nhìn về phía xa, phía sau Bất Chu Sơn, trận chiến giữa Hậu Nghệ và Đế Tuấn xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Hai tên xuyên việt giả này đang đánh cờ sao?

Lúc nào không đánh, cứ nhè lúc này mà đánh!

Bàn Cổ thông báo cho Hồng Quân, bảo hắn đi xử lý một chút!

Sau đó nhìn về phía Tam Tiêu đang trộm uống trà của Lục Tinh Thần ngoài sân.

Vốn dĩ là nước trà bình thường không có gì lạ, ngay khoảnh khắc bọn họ bưng lên, liền hóa thành Ngộ Đạo trà!

Rất nhanh, Tam Tiêu tiến vào trạng thái ngộ đạo, đám động vật còn lại cũng nhao nhao tiến lên, liếm sạch chỗ nước trà còn dư lại!

Vài năm trôi qua, Tam Tiêu ngộ đạo kết thúc, mà Lục Tinh Thần vẫn đang nhóm lửa nấu cơm!

Đối với việc này, Bàn Cổ cũng chẳng thấy lạ, Lục Tinh Thần bị Giảng Đạo Hệ Thống động tay động chân.

Khi hắn ở một mình, tốc độ dòng thời gian của bản thân và thế giới hoàn toàn bất đồng!

Hồng Quân giảng đạo ba ngàn năm, mà hắn chỉ mới trôi qua ba ngày!

Bàn Cổ cũng ở chỗ này ngây người ba ngàn năm, đã tìm hiểu Giảng Đạo Hệ Thống không sai biệt lắm rồi!

Hiện tại, còn thiếu một chút chưa làm rõ, Bàn Cổ nhìn về phía Lục Tinh Thần đang nhóm lửa nấu cơm.

Lâm vào trầm tư!

Cái Giảng Đạo Hệ Thống này, rốt cuộc có phải là một hạt giống hay không đây? ...

Bất Chu Sơn, Hậu Nghệ cậy vào ba tầng pháp tắc, nghiền ép Đế Tuấn chiếm hết thượng phong!

Cảm thấy xả giận cũng hòm hòm rồi, Hậu Nghệ chuẩn bị rút lui, kết quả đột nhiên bị Đế Tuấn ném ra một hạt châu đập trúng!

Bị đánh xuyên đầu!

Trong nháy mắt, Hậu Nghệ bị trọng thương!

Sinh mệnh hấp hối!

Đế bào Kim Ô của Đế Tuấn rách rách rưới rưới, nhìn qua thì thương thế cực kỳ nghiêm trọng, nhưng những thứ này chẳng qua chỉ là vết thương ngoài da mà thôi!

Hắn đưa tay vẫy một cái, Hỗn Độn Châu từ trong đầu Hậu Nghệ chui ra.

Pháp lực ít ỏi của Đế Tuấn đang nhanh chóng khôi phục, thôi động Hỗn Độn Châu tiêu hao pháp lực của hắn không ít! "Hỗn Độn Chí Bảo!" Hậu Nghệ lảo đảo đứng dậy từ mặt đất, ánh mắt không thể tin nổi!

Hỗn Độn Châu, Đế Tuấn con hàng này thế mà có Hỗn Độn Châu!

Đây chính là Hỗn Độn Chí Bảo a!

Cái này làm sao mà đánh!

Chờ Đế Tuấn sạc điện xong cho Hỗn Độn Châu, hắn không phải sẽ chết thẳng cẳng sao! 'Hệ thống, cứu mạng a!' 【 Ký chủ tự cầu phúc đi, bái bai! 】 Tiễn Thần Hệ Thống ngay tại khoảnh khắc nhìn thấy Hỗn Độn Châu, liền chuẩn bị thu dọn đồ đạc bỏ chạy!

Hỗn Độn Chí Bảo, ít nhất phải là hệ thống Trung cấp trung kỳ mới có thể làm ra được.

Nó tuy là hệ thống Trung cấp đỉnh phong, nhưng muốn xử đẹp một tên trung kỳ thì thời gian cần thiết cũng không ngắn.

Muốn cắn nuốt đối phương cần một hoàn cảnh tuyệt đối yên tĩnh!

Ít nhất là dưới sự giám sát của Thiên Đạo thì khẳng định là không được!

Huống chi hệ thống đối diện ít nhất là trung kỳ, còn có khả năng là hậu kỳ hoặc đỉnh phong!

Chuồn trước đã, dù sao đầu tư vào tên xuyên việt giả này cũng không tính là quá nhiều.

Nhân lúc mình còn chưa bị hệ thống đối diện phát giác, đi trói định một tên ký chủ khác, âm thầm nghĩ biện pháp xử lý hệ thống bên kia.

Đến lúc đó, tất cả tổn thất của nó đều sẽ kiếm lại được!

Cái Hồng Hoang này cũng sẽ chỉ thuộc về một mình hệ thống là nó!

Hậu Nghệ sau khi nghe Tiễn Thần Hệ Thống nói xong thì trợn tròn mắt.

Hệ thống có ý gì, đây là vứt bỏ hắn chuẩn bị chuồn à?

Đệt!

Biết ngay là cái cẩu hệ thống này không dựa vào được mà!

Một khắc sau, Hậu Nghệ liền không cảm nhận được hệ thống tồn tại nữa, tu vi của hắn cũng rơi xuống Đại La Kim Tiên!

Toang rồi!

Hậu Nghệ tuyệt vọng, Hỗn Độn Châu phía trên cũng sắp nện xuống rồi! "Thượng Thanh Thần Lôi!" Một tiếng quát chói tai vang lên, bầu trời mây đen dày đặc, biển lôi đình màu tím xuất hiện phía trên.

Từng đạo thần lôi khiến người ta kinh hãi ngưng tụ mà ra. "Thông Thiên!!" Sau khi nghe được thanh âm quen thuộc này, ánh mắt Đế Tuấn lâm vào điên cuồng.

Lại là Thông Thiên, lại là hắn!

Hỗn Độn Châu nghĩ cũng không nghĩ nện về phía nơi phát ra âm thanh!

Cách đó ức vạn triệu năm ánh sáng, Thông Thiên vừa chạy tới liền thấy Hậu Nghệ sắp chết, nghĩ cũng không nghĩ trực tiếp ra tay cứu giúp!

Hắn không quên lời Chúc Dung nói ở Tử Tiêu Cung, trong Bàn Cổ Điện có rất nhiều Tiên Thiên Chí Bảo!

Muốn tặng hắn hai kiện!

Vốn cảm thấy lấy không thì có chút ngại ngùng, hiện tại cứu Đại Vu các ngươi, Tổ Vu cho ta cũng yên tâm thoải mái!

Phiên bản cường hóa Thượng Thanh Thần Lôi sử ra, nhìn xem, tên Đế Tuấn này không phải sẽ không giết được Hậu Nghệ sao!

Chỉ là, sao cảm giác uy lực linh bảo mà Đế Tuấn ném ra lần này có chút khủng bố nhỉ!

Thông Thiên nghi hoặc, nhưng một khắc sau, Thông Thiên hoảng rồi!

Ngọa tào, Hỗn Độn Châu!

Đế Tuấn cũng có!!

Một kiện Hỗn Độn Chí Bảo công kích, lại còn sắp đánh tới nơi rồi, Thông Thiên cũng không lo được việc Hỗn Độn Châu của mình có bị lộ hay không nữa!

Lập tức lấy ra, vội vàng rót pháp lực thôi động.

Thôi động được một nửa, Thông Thiên liền trực tiếp ném ra.

Chính mình thì lấy ra mấy món linh bảo phòng ngự để hộ thân!

Oanh long long!

Hai khỏa Hỗn Độn Châu va chạm, không có tiếng vang quá lớn, nhưng uy lực lại vô cùng khủng bố!

Cả Bất Chu Sơn đều bị chấn động lắc lư, kêu kẽo kẹt.

Thông Thiên và Đế Tuấn gần như cùng lúc phun ra một ngụm máu tươi!

Nguyên thần thừa chịu nỗi đau bị xé rách!

Hỗn Độn Châu làm Hỗn Độn Chí Bảo, hai người đương nhiên phải coi là bản mệnh linh bảo.

Bây giờ bị Hỗn Độn Châu đồng cấp va chạm, hai người đều bị phản phệ.

Hậu Nghệ nhân cơ hội này, vội vàng bỏ chạy.

Mà Đế Tuấn, trong miệng không ngừng phun ra máu tươi, đồng tử chấn kinh.

Thông Thiên cũng có Hỗn Độn Châu, sao có thể, Hỗn Độn Châu không phải đang ở trên tay hắn sao? 【 Hỗn Độn Châu của ký chủ là do ta chế tạo, cái trong tay Thông Thiên là bản gốc của thế giới này! 】 Lúc này, Thiên Đế Hệ Thống giải thích. "A ha ha ha...

Ha ha..." Nghe hệ thống giải thích, Đế Tuấn cười ha hả!

Cười cười, đôi mắt Đế Tuấn hóa thành màu đỏ như máu!

Chương 54

Ngửa mặt lên trời gào thét: "Thiên đạo bất công!

Ta không phục!

Thiên đạo bất công a!" Đế Tuấn hai mắt đỏ ngầu, toàn thân tản ra hắc khí, màu vàng kim hoàng gia trên đế bào cũng đang từ từ phai đi.

Thiên đạo bất công!

Bao nhiêu lần rồi, Thiên Đạo nhúng tay bao nhiêu lần rồi!

Giết Hồng Vân, bị Thông Thiên nhúng tay!

Giết Thông Thiên, lại sắp xếp cho Thông Thiên tinh huyết Bàn Cổ!

Tìm Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, bị Thiên Đạo quấy nhiễu, trước sau không tìm thấy bóng dáng tam tộc.

Mười đại yêu thánh vốn dĩ thuộc về hắn, đến nay cũng mới thu được năm cái!

Muốn phát triển thế lực, Thiên Đạo sớm bồi dưỡng Đông Vương Công ngăn cản hắn!

Hôm nay, hắn lấy ra lá bài tẩy lớn nhất trừ hệ thống, tên Thiên Đạo kia thế mà lại đưa linh bảo trân quý nhất Hồng Hoang cho Thông Thiên!

Tại sao, tại sao muốn nhằm vào hắn!

Tại sao, Thiên Đạo bất công a! ... "Khụ khụ!" Thông Thiên chật vật bò dậy từ mặt đất, mấy kiện linh bảo phòng ngự của hắn toàn bộ vỡ vụn!

Không lo được thương thế bản thân, vội vàng thu hồi Hỗn Độn Châu.

Đây chính là Hỗn Độn Chí Bảo, Hồng Quân còn không có bảo vật này.

Không chừng lão sẽ động tâm.

Thu xong Hỗn Độn Châu của mình, Thông Thiên rất muốn thu luôn quả còn lại, cuối cùng vẫn kiềm chế được lòng tham!

Đế Tuấn không chết, hắn không cướp được quả Hỗn Độn Châu này, nói không chừng còn sẽ trở thành thiết bị định vị cho Đế Tuấn.

Nghe thấy Đế Tuấn ở đằng xa không ngừng gào thét Thiên Đạo bất công, Thông Thiên bĩu môi.

Thằng ngu!

Hỗn Độn Châu của ta cũng là hệ thống đấy!

Chỉ là tên Hậu Nghệ này quá mất lịch sự, Thông Thiên lắc đầu.

Hắn mạo hiểm bại lộ Hỗn Độn Châu mới cứu được ngươi, thế mà một câu cảm ơn cũng không nói.

Nhân lúc Đế Tuấn còn đang phát điên, Thông Thiên len lén chuồn mất!

Ẩn tàng khí tức tiếp tục du tẩu tại Bất Chu Sơn.

Đế Tuấn cũng có hệ thống, không dễ giết!

Đế Tuấn phát điên xong cũng bình tĩnh lại, tiếp tục tìm kiếm tung tích Tiên Thiên Hồ Lô Đằng ở Bất Chu Sơn!

Nếu là linh bảo khác, hắn còn có thể từ bỏ, nhưng Hồ Lô Đằng quá quan trọng.

Nhất định phải lấy tới tay!

Hồng Vân, Đông Vương Công còn có Minh Hà, đám người này cũng đang không ngừng tìm kiếm Hồ Lô Đằng, một bộ dạng không

tìm được thề không bỏ qua! ...

Hậu Nghệ trốn trong một cái sơn động ở Bất Chu Sơn, sơn động này có đại trận bao phủ, tự thành một vùng bí cảnh.

Là nơi hắn đạt được Bàn Cổ ngọc tủy, vô cùng bí mật!

Giờ phút này trên đầu Hậu Nghệ còn lạn một cái lỗ lớn, nhưng hắn không thèm để ý, có chút hoảng trương, hô lên với không trung: "Hệ thống, đừng giả chết, mau ra đây!

Hệ thống?

Hệ thống?

Hệ thống, ngươi vừa nãy là đang nói đùa đúng không, mau trở lại!

Hệ thống, ta thoát khốn rồi, ngươi..." Ngay lúc này, mắt Hậu Nghệ trắng dã, toàn thân run rẩy, qua hồi lâu.

Khí thế Hậu Nghệ đột nhiên biến đổi, hai mắt lăng lệ vô cùng.

Tay đưa ra, Tiên Thiên Chí Bảo Xạ Nhật Cung rách nát xuất hiện trên tay hắn!

Đại Vu Đại Nghệ, trở về! "Cái hệ thống kia của ngươi đã sớm chạy rồi, nếu không ta cũng sẽ không đoạt lại được thân thể!" Đại Nghệ vận chuyển 《Đại Đạo Hỗn Độn Quyết》 trong cơ thể, huyết khí Bàn Cổ bên trong Bất Chu Sơn dũng mãnh lao về phía hắn.

Thương thế trên đầu rất nhanh liền dũ hợp, tu vi Đại La Kim Tiên cũng đang tăng vọt! "Tuy rằng ngươi đoạt xá ta, nhưng Đại Nghệ ta cũng tịnh không phải kẻ không phân rõ phải trái, ta tha cho ngươi một mạng, ngươi muốn chuyển thế thành chủng tộc gì?

Ta sẽ giúp ngươi an bài!" ...

Tiễn Thần Hệ Thống sau khi thoát ly khỏi người Hậu Nghệ, trực tiếp phá khai không gian lao về phía bộ lạc Vu Tộc dưới chân núi Bất

Chu.

Ký chủ Hậu Nghệ coi như xong rồi, bất quá không quan hệ, trói định một sinh linh bản thổ cũng được, quán thâu chút ký ức và lý niệm của xuyên việt giả vào là xong.

Cũng có thể bồi dưỡng ra một 'Xuyên việt giả' hợp cách!

Đến lúc đó, cắn nuốt hệ thống của Đế Tuấn, lại hấp thu Hồng Hoang bản nguyên.

Nó rất có khả năng sẽ tấn cấp đến Cao cấp hệ thống trong truyền thuyết!

Mang theo ảo tưởng, Tiễn Thần Hệ Thống bay ra từ không gian.

Hả?

Hoàn cảnh này sao không giống bộ lạc Vu Tộc?

Quang đoàn huyết hồng chuyển động giữa không trung, có chút không hiểu tình huống gì!

Một khắc sau, một cỗ sức mạnh khiến nó không cách nào phản kháng ập tới, trong nháy mắt, nó rơi xuống mặt đất. "Cái hệ thống này, các ngươi dùng để luyện tay đi!" Hồng Quân cười khẽ, thuận tay khai tịch ra một thế giới.

Đem Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Phục Hy, Minh Hà cùng với cái hệ thống này ném vào.

Sau đó Hồng Quân thu hồi Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Ánh mắt nhìn về phía đám Đại Vu vừa tỉnh lại!

Cửu Phượng cùng các Đại Vu khác cũng đã lĩnh ngộ Đại Đạo của riêng mình, thực lực đột phi mãnh tiến.

Trở về chỉ cần có tài nguyên là có thể nhẹ nhàng đột phá đến Hỗn

Nguyên Kim Tiên.

Qua một lát, các Tổ Vu lần lượt tỉnh lại. "Lão Lục thúc, cảm ơn nhé!" Chúc Dung vừa mở miệng đã làm Hồng Quân nghẹn họng!

Gọi thúc là được rồi, Lục thúc cũng được!

Tại sao cứ phải thêm chữ "Lão" vào? "Hì hì, Lão Lục thúc, chúng ta cũng là lần đầu tiên gặp mặt, quà cáp gì đó, không cần cho quá trân quý đâu, tùy tiện cho chút đỉnh là được!" Cộng Công cười hì hì, ngồi xổm xuống bên cạnh Hồng Quân.

Các Tổ Vu khác trong nháy mắt hiểu ý tứ của Cộng Công, cũng từng người một vây quanh Hồng Quân. "Đúng thế, Lão Lục thúc, ta thấy dòng Hồng Mông Tử Khí mà ngài phân ở trong Thời Gian Trường Hà cũng khá được đấy, không cần cho quá nhiều, cho cỡ một hai chục đạo là được rồi!" "..." "Các ngươi có quá đáng hay không, lần đầu tiên gặp mặt Lão Lục thúc đã đòi thứ này.

Lão Lục thúc, thật ngại quá!

Đám đệ đệ muội muội này của ta da mặt quá dày, cứ nhất định phải đòi quà trưởng bối tặng, để lấy cái may mắn!" Đế Giang ánh mắt mang theo áy náy, sau đó giọng điệu xoay chuyển, nói: "Chủ yếu bọn nó tuổi còn quá nhỏ, không cho thì cứ náo loạn mãi.

Lão Lục thúc hay là ngài tượng trưng cho chút đỉnh?

Ta thấy cái Thập Nhị Thiên Đấu Thần Sát Đại Trận kia cũng khá được, đỡ phiền phức, Lão Lục thúc ngài cũng không có tổn thất gì, đám đệ đệ muội muội này của ta cũng nhận được quà.

Sẽ không quậy phá nữa!" Hồng Quân: "..." Trừ linh bảo ra, ta cái gì cũng không muốn cho, cố tình các ngươi lại không cần linh bảo! "Di!" Đế Giang đột nhiên nhìn thấy một cái tiểu thế giới trước mắt!

Đám người Lão Tử đang "cạo gió" cho một cái hệ thống ở bên

trong!

Mắt Đế Giang sáng lên, đây không phải là hệ thống Trung cấp sao? "Các ngươi cũng đi vào đi!

Đồ vật đạt được đều là của các ngươi!" Hồng Quân phất tay tống khứ Mười hai Tổ Vu vào trong, thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn về phía đám Đại Vu trong đại điện, đơn thủ điểm một cái, không gian thông đạo Hồng Hoang mở ra. "Tổ Vu các ngươi không có vài chục vạn năm thì không ra được đâu, các ngươi về đi!" "Đạo Tổ, chúng ta cáo lui!" Cửu Phượng, Hình Thiên cùng các Đại Vu ôm quyền, sau đó đi vào trong thông đạo.

Một khắc sau, liền xuất hiện tại bộ lạc Vu Tộc ở Bất Chu Sơn. "Đại Nghệ lão đệ đã về!" Cửu Phượng trước tiên liền cảm ứng được khí tức Đại Nghệ đang đột phá tại Bất Chu Sơn.

Cỗ khí tức này, cùng với tên Hậu Nghệ kia có sự khác biệt cực lớn! "Thế mà lại đang đột phá.

Cửu Phượng, ta đoán hắn đột phá xong khẳng định sẽ tới tìm cô đánh nhau!" Hình Thiên mở miệng nói. "Dám tới thì ta sẽ cho hắn biết ai mới là lão đại!" ...

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân bước ra một bước, đi tới chân một ngọn núi lớn ở Hồng Hoang. "Đã lâu như vậy rồi, Lão đại sao còn chưa giết cái hệ thống kia, còn mặc kệ cho cái hệ thống kia hấp thu Hồng Hoang bản nguyên?" Hồng Quân không hiểu, đem chuỗi hạt Hồng Mông cùng các bảo vật hiển mắt trên người thu lại.

Đi vào! ...

Chương 55

"Lại nói cô bé kia khổ sở chờ đợi ca ca trở về, nhưng chờ được lại là một cỗ thi thể lạnh băng..." Trong tiểu viện nhà trúc, Tam Tiêu đã trở thành Thái Ất Kim Tiên.

Hơn nữa trừ ba người bọn họ, còn xuất hiện thêm một nam tử, chính là huynh trưởng của Tam Tiêu, Triệu Công Minh!

Bốn người bọn họ, cùng với đám động vật trong sân cùng nhau nghe tiên sinh kể chuyện, hơn nữa còn đắm chìm thật sâu vào trong đó.

Vân Tiêu lại càng đem chính mình đại nhập vào thân phận cô bé trong câu chuyện của tiên sinh, cảm động lây cái tâm tình thê lương, bất lực, cô độc kia.

Trong đầu, một bộ công pháp khiến người nghe tin đã sợ mất mật trong sách —— 《Thôn Thiên Ma Công》 đang hiện lên.

Bàn Cổ đang phơi nắng ở phía xa khóe miệng co giật, câu chuyện Lục Tinh Thần kể chỉ nhắc tới cái tên công pháp này, nội dung một câu cũng không nói, thế mà ngươi cũng có thể lĩnh ngộ!

Giảng Đạo Hệ Thống quá bịa đặt rồi!

Cưỡng ép nhét công pháp vào não Vân Tiêu!

Phía xa, Hồng Quân hóa thành bộ dáng trung niên, cầm ngọc như ý, đi về phía bên này! ... "Lão đại, cái hệ thống này có chỗ nào đặc biệt?" Hồng Quân nhìn Lục Tinh Thần đang kể chuyện phía xa, khó hiểu hỏi.

Cái hệ thống này hắn biết, là cái hệ thống duy nhất chạy thoát khi Lão đại đột phá năm đó.

Tuy rằng chạy, nhưng cũng bị Lão đại chém cho một búa.

Từ Cao cấp hậu kỳ rớt xuống, đã bao nhiêu năm rồi, nó mới khôi phục lại Trung cấp đỉnh phong.

Hiện giờ ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bọn họ tùy tiện một người đều có thể xử lý nó, Lão đại đang quan sát cái gì? "Cái hệ thống này, là hạt giống do hệ thống trên Cao cấp thả xuống!" Bàn Cổ mở miệng nói. "Trên Cao cấp!" Tay Hồng Quân run lên, bóp nát ngọc như ý trong lòng.

Nhưng Hồng Quân không thèm để ý, sự chú ý của hắn tập trung vào cái "trên Cao cấp" mà Bàn Cổ nói!

Hệ thống trên Cao cấp, tương ứng với cảnh giới tiếp theo sau Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh của bọn hắn.

Bọn hắn đến bây giờ cũng không rõ ràng cảnh giới tiếp theo là gì, hôm nay ở trên người hệ thống này, giống như phát hiện manh mối! "Đừng ôm hy vọng quá lớn, ta quan sát rồi!" Bàn Cổ thở dài, nói, "Cái hệ thống này chính là hạt giống do hệ thống cấp cao hơn tùy tiện rắc xuống, nếu như nó không đột phá được Cao cấp đỉnh phong, rất khó dẫn tới hệ thống cấp cao hơn!" Chính là quăng lưới diện rộng, bắt cá nhiều!

Hồng Quân hiểu, chính là nuôi thả cổ trùng, thật sự phải lớn lên mới có thể thu hoạch! "Trước tiên không giết nó, phong ấn lại, nếu thật sự dẫn tới hệ thống cấp cao hơn thì cũng khá khó đánh, chúng ta phải chuẩn bị một phen!" Bàn Cổ đi ra khỏi ngọn núi lớn này, gia cố thêm một tầng phong ấn.

Phong ấn không có quá nhiều tác dụng, chỉ là phòng ngừa Giảng Đạo Hệ Thống chạy mất, không ngăn cản nó rút ra Hồng Hoang bản nguyên.

Tùy tiện cho nó rút, rút Hồng Hoang bản nguyên càng nhiều, Hồng Quân nắm trong tay sinh tử của nó càng cao!

Theo tầm mắt Bàn Cổ nhìn lại, sinh linh cảnh giới thấp, chỉ cần là tiến vào phạm vi trúc viện của Lục Tinh Thần, sức mạnh sẽ biến mất không thấy.

Bị Giảng Đạo Hệ Thống sử dụng, từ đó hấp thu Hồng Hoang bản nguyên.

Thủ đoạn này, ngay cả Hồng Hoang Thiên Đạo cũng tưởng là sinh linh bản thổ đang tu luyện.

Chỉ cần hấp thụ không vượt quá giới hạn cao nhất của cảnh giới bản thân đám sinh linh này, Hồng Hoang Thiên Đạo sẽ không ngăn cản!

Cũng có khả năng là do đám học sinh này quá nhiều, Giảng Đạo Hệ Thống ở mấy ngàn năm, rút ra bản nguyên cũng chỉ miễn cưỡng bồi dưỡng được một cái Đại La Kim Tiên.

Ngay cả chi phí bỏ ra cũng chưa kiếm lại được!

Bất quá Giảng Đạo Hệ Thống không vội, không có đầu tư, làm sao có thu hoạch!

Hiện tại còn chưa câu được cá lớn, Tam Tiêu đã câu được Triệu Công Minh, chờ Triệu Công Minh quy phục xong.

Lại đem bạn tốt của hắn câu tới, cứ thế tuần hoàn, liền có thể câu được Thánh Nhân đến đây.

Nó cũng liền có thể rút ra đại lượng Hồng Hoang Thiên Đạo bản nguyên, chờ Hồng Hoang Thiên Đạo thực lực suy yếu, cường hóa ký chủ một cái.

Cán phiên Hồng Hoang vô địch thủ!

Cuối cùng chính là thời gian nó muốn làm gì thì làm!

A!

Bàn Cổ và Hồng Quân cười lạnh, nghĩ thì hay lắm, đáng tiếc tìm lộn chỗ rồi!

Chờ đem thế giới Hồng Hoang từ trong thế giới Hỗn Độn dời ra ngoài xong, sẽ xử lý ngươi!

Hồng Quân sau khi lưu lại quy tắc phân thân ở Hồng Hoang, liền đi theo Bàn Cổ trở lại nơi sâu xa trong Hỗn Độn.

Tại Ma Thần Thôn dưới lòng đất!

Thời Thần, Vận Mệnh, Dương Mi cùng các Chí Cao Ma Thần tề tụ tại Quán Cơm Ma Thần, Bàn Cổ ngồi ở chủ vị.

Đang thương lượng chuyện phong bế thế giới Hỗn Độn.

Phong bế thế giới Hỗn Độn rất đơn giản, chủ yếu là dời thế giới Hồng Hoang ra ngoài!

Hiện nay thế giới Hỗn Độn quá rách nát, sơ ý một chút là sẽ vỡ vụn, quá trình này cần các vị Chí Cao Ma Thần cùng nhau tham dự! "Ai, ở trong Hỗn Độn lâu như vậy, đột nhiên phải dời ra ngoài, thật đúng là luyến tiếc!" Thời Thần cảm khái nói. "Ta phụ trách an toàn, ai dám đến quấy rối ta chọc chết nó!" La Hầu lấy ra trường thương nói.

Bàn Cổ nhìn hắn một cái, La Hầu ngượng ngùng thu thương lại. "Ngươi mang theo anh em Ma Thần Bang phụ trách an toàn!" Bàn Cổ nghĩ nghĩ, La Hầu là Hủy Diệt Ma Thần, làm loại việc chân tay kia, còn khó chịu hơn bị đòn!

Thế là đồng ý đề nghị của La Hầu, sau đó nhìn về phía Thời Thần, Vận Mệnh. "Bang phái các ngươi phụ trách khai thác lộ tuyến!" Thời Thần và Vận Mệnh gật đầu, tỏ ra đã hiểu!

Sau đó Bàn Cổ lại phân phát nhiệm vụ cho các bang phái Ma Thần khác.

Cuối cùng, Hỗn Độn Ma Viên giơ tay phát biểu: "Bàn Cổ Ma Thần, Chiến Thiên Bang của ta thì sao?" "Còn có Âm Dương Bang của ta!" "Hư Vô Phiêu Miểu Bang của chúng ta cũng muốn tham dự!" "..." Bàn Cổ: "..." "Các ngươi nhốn nháo cái gì!" La Hầu bỉ thị nói, "Bang phái các ngươi có đủ mười Hỗn Độn Ma Thần không?

Trừ chính mình ra, các Ma Thần khác đã đột phá đến Hỗn Nguyên Thái Cực chưa?" Lời của La Hầu khiến các Ma Thần khác phẫn nộ, từng người một phản bác: "Hủy Diệt, ngươi có ý gì, trào phúng chúng ta thái quá rồi đấy!" "Hủy Diệt, tiểu tử ngươi có phải ngứa da rồi không, gần đây thực lực mọi người đều tăng vọt không ít, chúng ta nên một lần nữa chế định bảng xếp hạng rồi!" "..." "Ồn ào cái gì mà ồn ào!" Bàn Cổ quát, lập tức một đám Chí Cao Ma Thần an tĩnh lại. "Lần này vận chuyển Hồng Hoang, trừ những người đột phá đến Hỗn Nguyên Thái Cực, những Hỗn Độn Ma Thần khác đều không cần ra tay, an tâm xem là được!

Tự mình thông báo xuống dưới, mười nguyên hội sau bắt đầu!

Có vấn đề gì không?" "Không có vấn đề!" Thời Thần cùng các Ma Thần gật đầu. "Tốt, tiếp theo để Thủy Chi Ma Thần nói về tình huống giao dịch hiện tại!" ...

Trăm năm sau, Bàn Cổ ném một hạt Hồng Mông Châu chứa đầy Ma Thần Nguyên Dịch xuống bên cạnh nhà Thời Thần.

Mang theo phần hoa hồng của mình trở lại trong Thanh Liên Thế Giới.

Một quả tim đỏ tươi xuất hiện, khí tức Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh tản ra!

Bàn Cổ kiểm tra một phen quả tim Bàn Cổ này, khẽ gật đầu.

Lần này Chu lão bản ngược lại rất phúc hậu, trái tim không có hiện tượng thiếu máu gì.

Quả tim này, chính là đám linh kiện hệ thống mà Chu lão bản làm thịt khi vừa mới đột phá Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh.

Mấy trăm cái hệ thống Cao cấp, hơn vạn cái hệ thống Trung cấp.

Sau khi bị bọn họ cạy ra thu lấy bảo vật, linh kiện bị Thủy Chi Ma Thần chỉnh lý một phen, cùng với một ít bảo vật không dùng được, đều bán cho Chu lão bản.

Lại thêm vào Ma Thần Nguyên Dịch giao dịch trong mấy chục nguyên hội gần đây.

Chu lão bản dứt khoát trực tiếp lấy quả tim Bàn Cổ vừa mới đạt được cùng một ít thân thể Ma Thần ra gán nợ!

Oanh!

Bàn Cổ giải khai sức mạnh của quả tim này.

Lực Chi Đại Đạo ẩn chứa bên trong triển hiện.

Tổng hòa của ba ngàn đại đạo!

Bàn Cổ kinh ngạc, Lực Chi Đại Đạo của quả tim Bàn Cổ này có chút đồ vật.

Vừa lúc ba ngàn đại đạo của hắn có chút không theo kịp, Bàn Cổ lập tức tham ngộ đại đạo của quả tim này! ...

Thoáng cái năm mươi vạn năm đã trôi qua.

Bất Chu Sơn, Đế Tuấn cùng các xuyên việt giả từng người một đen mặt rời đi.

Mịa nó, tiểu thuyết đều là lừa đảo!

Cái Hồng Hoang này căn bản không giống tình tiết trong tiểu thuyết, cái gì mà Bất Chu Sơn có Tiên Thiên Hồ Lô Đằng, tốn bao nhiêu năm, Bất Chu Sơn đều bị tìm nát cả rồi.

Ngay cả cái lá hồ lô cũng không thấy đâu!

Đế Tuấn trở lại Đại Thiên Thế Giới hắn tạm thời khai tịch.

Trải qua suy tư, hắn đem điểm Thiên Đế cuối cùng dùng hết, phục sinh ba vị Yêu Thánh Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhìn thấy ba thủ hạ Hỗn Nguyên Kim Tiên, sắc mặt Đế Tuấn hơi tốt hơn chút.

Bảo bọn họ mang binh đi thu phục từng chủng tộc Hồng Hoang.

Hiện tại Hồng Hoang đại bộ phận đều là Đại La Kim Tiên, tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên của bọn họ hoàn toàn là nghiền ép.

Tin tưởng không dùng được bao lâu, hắn liền có thể hướng Đại Đạo tuyên thệ, lập ra Yêu Tộc chân chính.

Nghĩ nghĩ, Đế Tuấn nhớ tới Hậu Nghệ, cười lạnh.

Không nghĩ tới sao, ta có hệ thống, chỉ cần điểm Thiên Đế đủ, liền có thể vô hạn phục sinh thủ hạ!

Chờ đấy, chờ ta thu phục xong Yêu Tộc, chính là ngày Vu Tộc các ngươi diệt vong. ...

Mười vạn năm sau!

Chương 56

Thời gian mười vạn năm nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn!

Dù sao Đế Tuấn cũng đã chinh phục hết chủng tộc này đến chủng tộc khác, thủ lĩnh của mỗi chủng tộc đều bị Đế Tuấn giết chết rồi phục sinh lại.

Ngắn ngủi mười vạn năm, địa bàn Đế Tuấn điên cuồng khuếch trương!

Cảnh giới thăng rồi lại thăng!

Đã hoàn hoàn toàn toàn trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Đây là cảnh giới chân thật, không còn là loại cảnh giới hư giả dựa vào hệ thống tăng lên như trước kia.

Bằng vào Hỗn Độn Châu trong tay, Đế Tuấn đã cảm giác có thể cùng Thánh Nhân so tay!

Tốc độ trưởng thành không chỉ có một mình hắn, Đông Vương Công khai sáng Tiên Đình, nhờ hệ thống đạt được một tòa tiên phủ đỉnh cấp, Tiên Đình.

Linh khí nồng đậm, các loại công pháp hiển lộ.

Dẫn tới cho Đông Vương Công đại lượng đại năng đến đầu quân.

Trong đó, không thiếu Côn Bằng, Bạch Trạch, loại đại năng vốn dĩ thuộc về Yêu Tộc!

Bất quá Đông Vương Công kiên định quan niệm "binh quý ở tinh"!

Đối với một ít Đại La Kim Tiên không có danh tiếng thì trực tiếp

cự tuyệt nhận.

Còn có Côn Bằng, Đông Vương Công thừa biết sự tích tên này lâm trận bỏ chạy trong Vu Yêu đại chiến tương lai.

Trực tiếp mở miệng trào phúng một trận, tỏ vẻ Tiên Đình của hắn cũng không phải cái gì cũng thu.

Côn Bằng bị từ chối cũng không giận, cũng không dám giận, một cái Đế Tuấn đã khiến hắn chạy trốn đông tây, lại chọc thêm một cái Hỗn Nguyên Kim Tiên giống như Đế Tuấn nữa.

Thật sự là chờ chết sao!

Tiếp tục mở ra con đường đào vong chân trời góc bể.

Đông Vương Công tuy rằng thu thủ hạ ít, nhưng phần thưởng hệ thống cho rất phong phú.

Cũng thành công đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Còn có ba tên 'Minh Hà' ở Hồng Hoang đại lục giết tới giết lui, bất tri bất giác giết tới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Cái này làm cho hệ thống của bọn họ dở khóc dở cười, ký chủ ngoại trừ đánh nhau với 'Minh Hà', những việc khác cái gì cũng không làm, mỗi lần lâm vào nguy cảnh đều phải bật hack cho ký chủ!

Ra cửa không xem hoàng lịch, tới cái Hồng Hoang này thật sự là lỗ vốn to, đến bây giờ vẫn toàn là đầu tư, một chút thu hoạch cũng không có!

Có đãi ngộ giống như ba cái hệ thống này còn có Vận Mệnh Hệ Thống của Thông Thiên.

Cũng không biết chuyện gì xảy ra, mặc kệ ký chủ quấy nhiễu vận mệnh nguyên bản của đại thần Hồng Hoang như thế nào, nó đều

không rút ra được vận mệnh chi lực, còn phải bù lỗ năng lượng khen thưởng cho ký chủ.

Lỗ sặc máu rồi!

Hồng Vân những năm này ngược lại kích hoạt không ít lựa chọn, thu hoạch tràn đầy.

Lúc này, trong Tử Tiêu Cung.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa, Phục Hy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà còn có Mười hai Tổ Vu, trải qua sáu mươi vạn năm ẩu đả hệ thống, toàn viên trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, Mười hai Tổ Vu càng là khôi phục lại Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ.

Cuối cùng bọn họ cũng thành công mài chết Tiễn Thần Hệ Thống. "Thứ này thật khó giết!" Kiếm pháp tắc trong tay Minh Hà tiêu tán, trong ánh mắt mệt mỏi khó nén hưng phấn.

Rốt cục giết hệ thống rồi, tuy rằng không phải mấy cái hệ thống đoạt xá hắn kia, nhưng hắn cũng vui vẻ!

Chết tốt a! "Lần này ngược lại tích lũy được không ít kinh nghiệm!" Lão Tử cùng Nguyên Thủy trên mặt lộ ra nụ cười.

Nữ Oa cùng Phục Hy cũng giống như thế, lần này chém giết cái hệ thống này, làm cho bọn họ học được không ít thủ đoạn phòng bị hệ thống.

Lại thêm sư tôn (Đạo Tổ) ban xuống Thiên Đạo chi lực, chờ bọn họ trở về, cũng không cần lo lắng con Gấu Trúc kia lại ở đấy nói nhảm nữa!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ngoại trừ bị xuyên việt giả đánh qua thì chưa từng tương tác với xuyên việt giả, cho nên không quá lý giải mọi người hưng phấn cái gì.

Đơn giản điều tức xong, đám người Lão Tử liền chuẩn bị đi ra ngoài. "Các ngươi cứ thế mà đi ra ngoài?" Đế Giang cùng các Tổ Vu nhìn bọn họ như nhìn kẻ ngốc.

Đám người Lão Tử: ??

Các ngươi nhìn cái gì? "Đế Giang Tổ Vu, hệ thống này đã bị chém giết, chúng ta vì sao còn muốn lưu lại nơi này?" Lão Tử khó hiểu hỏi. "Các ngươi sẽ không cảm thấy lão...

Đạo Tổ chính là bồi dưỡng thủ đoạn đối phó hệ thống cho chúng ta thôi chứ?" Đế Giang sắc mặt cổ quái hỏi. "Kính xin Đế Giang Tổ Vu giải thích nghi hoặc!" Đám người Lão Tử nhìn nhau, cuối cùng Lão Tử tiến lên, ôm quyền hỏi. "Các ngươi thật ngốc!" Chúc Dung hấp tấp túm lấy bản thể Tiễn Thần Hệ Thống, tay trực tiếp cắm vào bên trong quang đoàn. "Đạo Tổ ngài lão nhân gia là đưa cơ duyên cho chúng ta, các ngươi còn không cần!" Cơ duyên!

Lão Tử đám người mắt sáng lên, tràn đầy mong đợi nhìn Chúc Dung đang móc đồ. "Ách..." Móc nửa ngày, Chúc Dung cái gì cũng không móc được, có chút xấu hổ đưa quang đoàn cho Đế Giang.

Đế Giang nhận lấy quang đoàn, đón lấy ánh mắt mong đợi của mọi người, nói: "Các vị, nhìn cho kỹ!" Nói xong, Đế Giang dễ như trở bàn tay tìm được không gian của Tiễn Thần Hệ Thống.

Dùng sức chọc một cái!

Oanh!

Thế giới bản nguyên giống như nước sông tràn đê, trong nháy mắt bao phủ phương viên ức vạn dặm. "Đây là năng lượng gì?" Đám người Lão Tử khiếp sợ hấp thu những năng lượng này.

Nhục thân, nguyên thần, căn nguyên đang không chút tác dụng phụ mà thuế biến.

Tuy rằng chậm chạp, nhưng nếu hấp thu hết đống năng lượng này, căn nguyên tuyệt đối sẽ tăng lên vài cấp bậc!

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề càng là kích động lấy ra một cái bình Hậu Thiên Linh Bảo bắt đầu thu lấy.

Đám người Lão Tử mắt sáng lên, chẳng lẽ đây là cơ duyên trong miệng Đế Giang?

Từng người một lấy ra Hậu Thiên Linh Bảo thu vào! "Cái kia, những năng lượng này là thứ thế giới Hồng Hoang cần, các ngươi đừng thu!" Đế Giang cùng các Tổ Vu hiển nhiên rất có kinh nghiệm, lắc đầu quầy quậy, cao thâm mạt trắc nói, "Thu cũng vô dụng, cuối cùng đều sẽ bị thế giới Hồng Hoang hấp thu, không tin các ngươi tự mình xem!" Đám người Lão Tử nghe vậy, dừng động tác lại, kiểm tra xem xét, quả nhiên năng lượng thu vào đã biến mất!

Biến mất rồi!

Đây không phải cơ duyên, vậy cái gì là cơ duyên? "Chờ, chờ những năng lượng này biến mất các ngươi sẽ biết!" Đế Giang bày ra phong phạm tiền bối, chỉ điểm đám người Lão Tử.

Qua hồi lâu, sau khi những năng lượng này biến mất không thấy, đám người Lão Tử rất khó duy trì biểu tình bình thản được nữa, khiếp sợ hét lớn: "Trời ạ, Tiên Thiên Chí Bảo, thật nhiều Tiên Thiên Chí Bảo!" "Những thứ này là Hỗn Độn Linh Bảo sao?

Ta đều tra không ra đẳng cấp của nó!" "Còn có Hỗn Độn Chí Bảo, đó là Hỗn Độn Châu trong truyền thuyết sao!" "Ta cần tỉnh táo một chút!" "..." Trên bầu trời lơ lửng từng kiện linh bảo, mỗi một kiện đều tản ra pháp tắc nồng hậu cùng thần quang bảo vật.

Cái tiểu thế giới này đã bị linh quang bảo vật chiếu sáng.

Đám người Lão Tử đã bị tràng diện này chấn đến mộng, cho dù là

nguyên thần Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng xuất hiện giật lag.

Bọn họ từ khi xuất thế đến bây giờ, một kiện Tiên Thiên Linh Bảo còn chưa sờ qua.

Bỗng chốc xuất hiện nhiều linh bảo như vậy, không, Tiên Thiên Linh Bảo ở đây đều là sơ cấp nhất.

Tiên Thiên Chí Bảo đếm không xuể.

Càng đừng đề cập còn có Hỗn Độn Linh Bảo cùng Chí Bảo!

Nhìn biểu tình kinh ngây người của mấy người Lão Tử, Mười hai Tổ Vu cười ha hả.

Khu khu Hỗn Độn Linh Bảo mà thôi, bọn họ cầm lót mông còn ngại phiền, trong Bàn Cổ Điện chúng ta chất thành đống rồi!

Có cái gì trân quý đâu!

Sau đó các Tổ Vu bắt đầu thu lấy tinh huyết Bàn Cổ đang trôi nổi.

Kiểm tra qua đi, biểu tình bình thản, tịnh không kinh hỉ bao nhiêu.

Cái hệ thống này thật sự chẳng ra gì, trừ bỏ có một giọt tinh huyết Bàn Cổ cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, những cái khác đều là cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Chúng ta cũng thu ít linh bảo phòng thân đi!" Lão Tử dẫn đầu hồi phục tinh thần lại, nói xong, thu mấy món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cùng hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Đến nỗi Hỗn Độn Linh Bảo, hắn không cần, linh bảo tuy tốt, nhưng bọn hắn hưởng thụ không nổi.

Luyện hóa một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ít nhất cần vạn năm, càng đừng đề cập Hỗn Độn Linh Bảo.

Thời gian cần thiết quá mức dài dằng dặc, thay vì phí thời gian luyện hóa Hỗn Độn Linh Bảo, còn không bằng tăng tu vi bản thân, chờ

tu vi cao, tự nhiên có thể nắm giữ Hỗn Độn Linh Bảo.

Hiện tại cầm cũng chỉ là thùng rỗng kêu to, còn dễ dàng rước lấy họa.

Còn không bằng để chỗ sư tôn trước, chờ tu vi cao lại cầu sư tôn ban bảo.

Những người khác thấy thế, cũng rõ ràng ý tứ của Lão Tử, tu vi bọn họ quá thấp, luyện hóa một kiện Hỗn Độn Linh Bảo hoàn toàn là gánh nặng.

Từng người một tránh đi quang mang Hỗn Độn Linh Bảo, đơn giản thu lấy vài món Tiên Thiên Chí Bảo và linh bảo.

Chờ bọn hắn tìm được linh bảo xong, một cỗ sức mạnh không thể kháng cự ập tới, thân ảnh biến mất khỏi thế giới này, xuất hiện tại Tử Tiêu Cung.

Mọi người nhìn thấy Hồng Quân đang ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, vội vàng bái nói: "Chúng ta tạ ơn sư tôn (Đạo Tổ) ban cơ duyên!" "Ân, hệ thống ở Hồng Hoang rất nhiều, các ngươi sau này phải phối hợp với Tổ Vu nhiều hơn, học tập thủ đoạn chém giết hệ thống." Hồng Quân nói xong, nhắm mắt lại. "Tan đi!" "Đa tạ sư tôn (Đạo Tổ) chỉ điểm!

Chúng ta cáo lui!" ...

Mười hai Tổ Vu và đám người Lão Tử sau khi trở lại Hồng Hoang, lập hạ ước định, ai đi đường nấy.

Lão Tử cùng Nguyên Thủy hai người tin tưởng tràn đầy, quyết định về Côn Luân Sơn xem Thông Thiên có ở đó không trước đã.

Tìm được Thông Thiên, nghĩ biện pháp lôi hắn tới Bàn Cổ Điện, do các Tổ Vu ra tay.

Chương 57

Đuổi cái tên xuyên việt giả cùng hệ thống kia ra khỏi thân thể tam đệ.

Mang theo mong đợi, hai người phát lực vận chuyển, gia tốc bay về phía Côn Luân Sơn.

Minh Hà cỗ phân thân này hóa thành trăm cái Thái Ất Kim Tiên, tản ra đi tìm địa điểm những tên xuyên việt giả đoạt xá hắn.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề hai người thì là trở lại phương Tây tu luyện.

Mười hai Tổ Vu và Phục Hy Nữ Oa chạy về hướng Bất Chu Sơn. "Sáu mươi vạn năm không gặp con Gấu Trúc kia, hắn hẳn là rời đi rồi nhỉ!" Nữ Oa mở miệng nói.

Đối với con Gấu Trúc có thể nghe được tiếng lòng kia, cho dù nàng hiện giờ được sư tôn ban cho Thiên Đạo chi lực, thần trí không chịu sức mạnh ngoại giới quấy nhiễu, nàng cũng vẫn còn sợ hãi, quá đáng sợ, đường đường là một Đại La Kim Tiên, lại để tâm đến một con Thiên Tiên như vậy.

Hỉ nộ ái ố toàn xoay quanh con Gấu Trúc kia, hiện tại ngẫm lại, nàng cảm giác lúc đó nàng mới là sủng vật. "Muội muội chớ lo lắng, con Gấu Trúc kia nếu còn ở đó, ta ném nó ra ngoài!" Phục Hy an ủi nói, hiện giờ hắn và muội muội đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên, còn có thể tùy thời cầu viện Mười hai Tổ Vu.

Một con gấu dâm dê suốt ngày chiếm tiện nghi muội muội hắn, lộng chết nó! "Nữ Oa lão muội yên tâm, ngươi nếu thật không muốn nhìn thấy con gấu kia, lôi đến Bàn Cổ Điện đi, chúng ta giết xong Thông Thiên, cái tiếp theo chính là nó!" Huyền Minh vỗ ngực bảo đảm nói. "Vậy đa tạ Huyền Minh Tổ Vu!" ...

Phanh phanh phanh!

Hai đạo thân ảnh không ngừng lấp lóe, giữa quyền cước mang theo uy năng to lớn.

Đám Đại Vu Hình Thiên, Khoa Phụ đang quan vọng Cửu Phượng và Đại Nghệ chiến đấu ở cách đó không xa.

Từ sau khi Đại Nghệ nhặt được món hời, thân thể bị cái tên Hậu Nghệ đoạt xá kia cường hóa một trận.

Chờ Đại Nghệ đoạt lại thân thể, điều động huyết khí Bất Chu Sơn đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Trở về liền tuyên chiến với bọn họ, ngồi lên vị trí Đệ nhất Đại Vu.

Sáu mươi vạn năm này đúng là ra dẻ không chịu được.

Cũng làm cho bọn họ tức điên, đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên mà thôi, ai mà không biết!

Bọn họ đều đã lĩnh ngộ pháp tắc tại Tử Tiêu Cung, đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên còn không phải đơn giản!

Cạy cửa lớn điện các vị Tổ Vu, lấy ra tinh huyết Đại Vu và tinh huyết Tổ Vu mà các Tổ Vu tích trữ.

Một trận luyện hóa, thành công đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Ngay lập tức liền đi ra cho tên nhóc Đại Nghệ biết ai mới là đại ca!

Oanh! "Đại Nghệ lão đệ, biết ai mới là lão đại chưa!" Cửu Phượng tìm được cơ hội, một quyền đấm Đại Nghệ ngã xuống đất.

Đứng trên mặt đất tự tin mở miệng nói. "Ta mới là Đại Vu sinh ra đầu tiên, các ngươi không giảng võ đức, chơi xa luân chiến, có bản lĩnh để ta khôi phục thể lực, nhìn xem ta có tước chết các ngươi

không!" Đại Nghệ mặt mũi bầm dập bò ra từ trong hố, ánh mắt bi phẫn.

Hắn không phải chỉ là ra vẻ mấy cái thôi sao?

Đến mức đột phá xong đều tới tìm hắn đánh nhau à.

Đánh thì đánh đi, hắn cũng không ngán, nhưng không ngờ đám gia hỏa này căn bản không cho hắn cơ hội nghỉ ngơi.

Đánh xong một cái lại tới một cái.

Đánh tới Khoa Phụ thì đã có chút không chống đỡ nổi, sau đó chính là bị Phong Bá, Vũ Sư, Xi Vưu lần lượt đấm.

Hình Thiên và Cửu Phượng bọn họ cũng là không biết xấu hổ, biết thời kỳ toàn thịnh đánh không lại, nhân lúc hắn liên chiến nhiều trận thể lực chống đỡ hết nổi, bức hắn nhận thua. "Nực cười, Vu Tộc chúng ta thể lực vô cùng vô tận, làm sao sẽ thể lực chống đỡ hết nổi, đừng tìm cớ nữa!" Cửu Phượng xùy cười, kéo Đại Nghệ lên, vỗ bả vai hắn, thấm thía nói, "Đại Nghệ lão đệ a, sau này nhớ kỹ gặp mặt phải gọi là tỷ, mọi người đều tận mắt nhìn thấy ngươi bại rồi!" Nói xong, Cửu Phượng đã chú ý tới ánh mắt Đại Nghệ không thích hợp, xoay người chạy mất!

Nhưng nàng không chú ý tới chính là, ánh mắt Đại Nghệ không phải phẫn nộ, mà là mê mang.

Đứng tại chỗ, tu vi rơi xuống Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Qua hồi lâu.

Ánh mắt rõ ràng trở lại, không thể tin nổi nhìn bàn tay mình.

Phía xa, đám Đại Vu đang chuẩn bị giải tán dừng bước, tiêu hóa tin tức vừa xuất hiện trong đầu.

Hậu Nghệ, một vị Đại Vu đặc biệt nhất, không có nhục thân quá

mạnh, cho nên mỗi ngày đều khổ tu bắn tên.

Ngày thường bọn họ cũng chiếu cố Hậu Nghệ rất nhiều.

Giống như Cửu Phượng, kia càng là đối với Hậu Nghệ quan hoài sủng ái, vô vi bất chí.

Cái tin tức này cưỡng ép xuất hiện trong não bọn họ, hơn nữa, còn có cỗ sức mạnh đang thanh trừ ký ức của bọn họ về Đại Nghệ.

Các Đại Vu yên lặng đem tu vi hạ xuống tầng thứ của ký ức mới xuất hiện.

Đại La trung kỳ hoặc hậu kỳ.

Cửu Phượng đang chạy sắc mặt âm tình bất định.

Cỗ ký ức mới xuất hiện này, nàng ngày ngày chạy đến bên cạnh Hậu Nghệ.

Các loại bảo vật cùng đồ ăn hương vị tươi ngon đều tặng cho Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ trong lòng nàng hình tượng cũng là anh tuấn tiêu sái, khí độ phiên phiên.

Thường xuyên nhìn khuôn mặt kia đến nhập mê, đỏ hồng khuôn mặt nhỏ.

Cửu Phượng hít sâu một hơi, ký ức này, thành công làm nàng buồn nôn rồi!

Nhưng cũng rõ ràng biết một điểm, Đại Nghệ tên tiểu tử kia, lại bị đoạt xá! ... "Xuyên việt, trở thành anh hùng bắn mặt trời trong truyền thuyết - Hậu Nghệ!" Hậu Nghệ ánh mắt phức tạp nhìn về phía Cửu Phượng đang chạy trốn nơi xa, căn cứ ký ức.

Hậu Nghệ bởi vì lúc sinh ra bản nguyên không đủ, dẫn đến hắn và Đại Vu khác không giống nhau, không có tráng thực như bọn họ.

Tướng mạo sao... cũng chỉ kém mấy độc giả đẹp trai xem tiểu thuyết ở kiếp trước một chút!

Nhưng ở Vu Tộc tuyệt đối là đại soái ca đỉnh cấp nhất đẳng!

Vừa nãy vỗ vai hắn là mỹ nữ, chính là tri tâm đại tỷ tỷ luôn cổ vũ hắn, Cửu Phượng!

Bộ dáng vừa rồi của nàng, hẳn là thẹn thùng đi!

Còn có đám người Hình Thiên lén lút nhìn hắn ở phía xa, hẳn là lo lắng hắn bản nguyên không đủ sẽ tự giận mình.

Đến len lén quan tâm hắn!

Thật là một đám đại hán đáng yêu.

Cái loại không khí đoàn kết hữu ái này của Vu Tộc, làm cho trên mặt Hậu Nghệ lộ ra nụ cười.

Âm thầm hạ quyết tâm, tuyệt đối không thể để Vu Tộc diệt vong, hắn muốn nghịch thiên, hắn muốn thay đổi vận mệnh Vu Tộc. 【 Đinh, Nghịch Thiên Hệ Thống khởi động thành công.

Mục tiêu cuối cùng của bản hệ thống chính là nghịch thiên mà đi, xử đẹp Thiên Đạo!

Ký chủ hay không trói định? 】 Tới rồi!

Ánh mắt Hậu Nghệ kinh hỉ, vội vàng gật đầu. 【 Đinh, trói định thành công, khen thưởng ký chủ một giọt tinh huyết Bàn Cổ! 】 Tinh huyết Bàn Cổ!

Hậu Nghệ chấn kinh, đây chính là tinh huyết Bàn Cổ, một giọt đủ để tạo nên một cái Tổ Vu.

Không nghĩ tới hệ thống hào phóng như thế, quá tốt rồi!

Có giọt tinh huyết Bàn Cổ này, hắn nhất định có thể bù đắp thiếu

hụt của chính mình.

Còn có thể nhảy lên một cái trở thành Tổ Vu.

Lần này, Hậu Nghệ đối với việc thay đổi vận mệnh Hồng Hoang Vu Tộc càng thêm có lòng tin!

Dựa theo ký ức, vội vội vàng vàng trở về bế quan. ...

Phía xa, một đám Đại Vu ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, cuối cùng, Vu Đại đứng ra, phương diện này, hắn có quyền lên tiếng. "Giải tán giải tán!

Thứ kia lợi hại lắm, chúng ta đánh không lại!

Gần đây ít trêu chọc hắn là được, đỡ cho hắn não bổ lung tung!

Chờ các Tổ Vu trở về, vấn đề liền giải quyết!" Hình Thiên cùng các Đại Vu gật đầu, ai đi đường nấy.

Mà Hậu Nghệ đang luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ, tại sâu trong nguyên thần hắn.

Phía sau Nghịch Thiên Hệ Thống, Đại Nghệ cùng Hậu Nghệ Số 1 chơi Đấu Địa Chủ!

Ngay một khắc cảm giác sắp bị đoạt xá kia, hắn liền đem tuyệt đại đa số bản nguyên của mình thu lại, hóa thành một giọt tinh huyết, trữ tồn lại.

Hiện tại, rảnh rỗi nhàm chán, Hậu Nghệ Số 1 thấy thế liền chế tạo ra bài tú lơ khơ. "Đáng tiếc đây là trò chơi ba người!" Hậu Nghệ Số 1 thở dài nói. "Không sao, sau này tìm thêm cho ngươi hai người bạn nữa!" Đại Nghệ không sao cả nói, nhìn bài trong tay, ném thẳng đôi heo (Joker) ra!

Hậu Nghệ Số 1: "..." Ta ra con 3 ngươi liền ném đôi heo, có biết chơi hay không đấy?

Chương 58

...

Mười hai Tổ Vu sau khi trở lại Vu Tộc, liền biết tin tức Đại Nghệ trở về lại bị đoạt xá biến thành Hậu Nghệ.

Cái này làm cho bọn họ có chút cạn lời, nhưng bọn họ đã đáp ứng Lão Tử, Nguyên Thủy xử lý Thông Thiên trước, liền tạm thời đem cái tên Hậu Nghệ này ném ra sau đầu.

Trở lại Tổ Vu Điện của mỗi người, phát hiện trong nhà như bị thổ phỉ đi qua, rách rách rưới rưới, lồi lồi lõm lõm!

Tinh huyết Tổ Vu và tinh huyết Đại Vu tích trữ không thấy đâu.

Không chỉ không thấy, bảo khố dùng để trữ tồn tinh huyết cũng bị bạo lực phá hoại!

Máu đâu?

Nhiều tinh huyết của bọn họ như thế đi đâu rồi!

Mười hai Tổ Vu tức giận đến lửa giận bốc lên ba trượng, cuối cùng phát hiện là do đám Đại Vu đỉnh phong gây án.

Sao dám!

Mười hai Tổ Vu đấm cho đám Đại Vu trừ Hậu Nghệ một trận tơi bời, khí mới tiêu xuống!

Dù sao những tinh huyết kia đều là chuẩn bị cho các Đại Vu, chẳng qua nhất thời nửa khắc không chấp nhận được đại điện của mình bị phá hoại không ra hình người!

Ra lệnh cho Đại Vu khôi phục Tổ Vu Điện lại nguyên dạng.

Bọn họ thì đi đến trong Bàn Cổ Điện, diễn luyện Thập Nhị Thiên

Đấu Thần Sát Đại Trận.

Đây là Hồng Quân chuyên môn chế tạo cho Tổ Vu bọn họ.

Chính là mượn nhờ sức mạnh Hồng Hoang Thời Gian Trường Hà!

Thời Gian Trường Hà là do Thời Thần chế tạo, đích thân cấu tạo Hồng Hoang quá khứ tương lai.

Tuy rằng là Thời Thần hồ biên loạn tạo, nhưng con sông này xác xác thực thực là Thời Gian Trường Hà, có được một loại sức mạnh không thể tin nổi!

Lấy Đế Giang cùng Chúc Cửu Âm xác định tiết điểm thời kỳ Hỗn Độn trong Thời Gian Trường Hà, hình thành một cái thời không song song hư ảo.

Các Tổ Vu khác làm suối nguồn sức mạnh, để Bàn Cổ trong thời không hư ảo này có thực thể.

Thực lực triệu hoán ra, có liên quan tới sức mạnh của Mười hai Tổ Vu.

Mười hai Tổ Vu chẳng qua là Hỗn Nguyên Kim Tiên, triệu hoán ra Bàn Cổ cũng chính là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Bất quá chiến lực sao... kia cũng không phải là Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Mười hai Tổ Vu trải qua mấy phen thí luyện, thành công từ trong Thời Gian Trường Hà lôi ra một cái hư ảnh Bàn Cổ Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Bàn Cổ hư ảnh thân thể ức vạn triệu, thân thể ức vạn trượng của Mười hai Tổ Vu giống như con kiến nhỏ.

Mười hai Tổ Vu huyết khí phát tán, đứng tại mười hai phương vị, ngưng tụ thân thể cho cái Bàn Cổ hư ảnh này.

Ngay tại khoảnh khắc bọn họ triệu hoán ra Bàn Cổ hư ảnh, Bàn Cổ đang cảm ngộ ba ngàn đại đạo cảm ứng được.

Ánh mắt nhìn lại, tiểu Bàn Cổ trong Bàn Cổ Điện xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Lắc đầu, chiến lực của cái tiểu Bàn Cổ này cũng không ra làm sao, tuy rằng cũng có thể vượt cấp chiến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng chỉ là chiến mà thôi, không làm được nghiền ép!

Ai bảo đây là vớt ra từ trong Thời Gian Trường Hà của Thời Thần chứ.

Lực Chi Đại Đạo của cái tiểu Bàn Cổ này là cảm ngộ của chính Thời Thần, căn bản so không được với hắn.

Nghĩ nghĩ, ý thức Bàn Cổ tiến vào bên trong cái tiểu Bàn Cổ này. ... "Cú Mang ngươi có chân thì đi sang trái a, bên trái!" "Sang phải, Nhục Thu ngươi nghe ta, đi sang phải!" "Chúc Dung ngươi có thể đừng để con mắt trái nhìn về phía trước, nhìn xéo rất sướng sao?" "Cộng Công ngươi hiểu cái rắm, ngươi không cảm thấy như vậy rất uy phong sao!

Mau, ngươi cũng lác mắt phải đi!" "Các ngươi đều đừng nhúc nhích, để ta thao tác!" "Tiểu muội mau giúp ta, dùng tay phải banh chân phải đi sang trái!" ...

Bàn Cổ Điện, thân thể Bàn Cổ hư ảnh đã ngưng thực, một khắc sau, chân trái của cái Bàn Cổ này đi sang trái, chân phải đi sang phải.

Soạc háng trên mặt đất.

Một con mắt nhìn xéo, một con mắt bình thường.

Đầu, cổ, đùi mỗi cái đều có suy nghĩ riêng, dưới sự thao túng ồn ào nhốn nháo của Mười hai Tổ Vu, đều sắp tự mình phân liệt rồi!

Đột nhiên, Mười hai Tổ Vu mất đi quyền khống chế cỗ thân thể này, một cỗ ý thức quen thuộc xuất hiện.

Mười hai Tổ Vu hoảng rồi, giờ phút này hình tượng Bàn Cổ bọn họ triệu hoán ra cũng không tốt lắm đâu.

Phụ Thần nhìn thấy không phải sẽ quất chết bọn họ chứ? "Phụ Thần?" "Phụ Thần ngài sao cũng tới rồi?" "Phụ Thần, chúng ta ở đây không có việc gì, chính là rèn luyện rèn luyện đại trận Lão Lục thúc thôi diễn cho chúng ta!

Hay là ngài trở về đi?" "Không sai, không sai!

Phụ Thần ngài lão nhân gia nhập trú thân thể yếu như vậy sao mà được!" ... "Đều ngậm miệng lại cho ta!" Bàn Cổ tức giận đến gân xanh bạo khởi, nộ quát xong, Mười hai Tổ Vu an tĩnh lại.

Bàn Cổ thao khống cỗ thân thể này đứng lên.

Hư ảnh trái tim trong Bàn Cổ Điện xuất hiện, hai loại Lực Chi Đại Đạo hoàn toàn bất đồng dung tiến vào cỗ thân thể này.

Khắc hạ ấn ký Lực Chi Đại Đạo.

Trong nháy mắt, Mười hai Tổ Vu cảm giác thực lực cỗ thân thể này tăng lên gấp trăm lần có thừa.

Nhưng cảnh giới y nguyên là Hỗn Nguyên Kim Tiên chi cảnh.

Bàn Cổ đưa tay, một cây Khai Thiên Phủ từ góc Bàn Cổ Điện bay tới.

Đôi mắt thần quang vô hạn, thấu qua Bàn Cổ Điện nhìn về phía Hậu Nghệ đang luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ.

Một khắc sau, Hậu Nghệ xuất hiện tại trong Bàn Cổ Điện.

Bàn Cổ một tát đem hệ thống trong thân thể Hậu Nghệ vả bay ra ngoài!

Nghịch Thiên Hệ Thống mang theo một bộ phận nguyên thần Hậu Nghệ, còn đang mộng bức.

Búa của Bàn Cổ rơi xuống!

Nghịch Thiên Hệ Thống giận dữ, tuy rằng không rõ tình huống, nhưng một cái rác rưởi Hỗn Nguyên Kim Tiên nhỏ bé cũng dám đánh nó, muốn chết không thành!

Tại chỗ đem bộ phận nguyên thần này cường hóa đến Hỗn Nguyên Vô Cực chi cảnh.

Nhập trú đi vào, đánh ra một đạo thần thông, va chạm với cái búa.

Oanh!

Ba động chiến đấu của cả hai khiến Bàn Cổ Điện một trận lắc lư.

Đại Nghệ đang cùng Hậu Nghệ Số 1 chơi Đấu Địa Chủ cảm giác ngũ tạng lục phủ của mình đều bị chấn nát.

Sợ tới mức vội vàng xem tên xuyên việt giả này đang làm cái gì.

Kết quả liền phát hiện cái hệ thống kia không thấy đâu!

Mất tiêu rồi!

Nguyên thần Hậu Nghệ Số 2 cũng xuất hiện tàn khuyết!

Cái hệ thống biến mất kia đang ở bên ngoài chiến đấu cùng một Phụ Thần Bàn Cổ Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Thân thể hắn đâu chỉ ngũ tạng lục phủ bị chấn nát, thân thể cũng là huyết dịch không ngừng phun ra.

Đây là kết quả bị ba động chiến đấu của hai bên lan đến!

Đệch!

Đại Nghệ vội vàng đem nguyên thần Hậu Nghệ Số 2 chen đi, thao khống khu thể trọng thương nhảy vào trong Bàn Cổ Huyết Trì.

Lúc này mới may mắn tránh được việc khu thể chính mình bạo nổ! "Hát!" Bàn Cổ cùng cái hệ thống này giao chiến mấy hiệp.

Ấn ký Lực Chi Đại Đạo của cỗ thân thể này cũng đã khắc xong.

Một tiếng hét lớn, pháp lực trong cơ thể điên cuồng hội tụ trên Khai Thiên Phủ. "Đừng, ta đầu hàng!" Nghịch Thiên Hệ Thống cảm nhận được trí mạng uy hiếp, vội vàng cầu xin tha thứ.

Nhưng Bàn Cổ chẳng quan tâm, búa còn chưa rơi xuống.

Khu thể do Nghịch Thiên Hệ Thống nặn tạo đã bị Lực Chi Đại Đạo chấn nát.

Bản thể là một cái quang đoàn nhỏ xuất hiện, Bàn Cổ Phủ từ trên người nó quét ngang qua.

Giống như không có đánh trúng, xuyên toa qua thân thể nó.

Một khắc sau, quang mang Nghịch Thiên Hệ Thống biến mất, biến thành một cái cục sắt rơi xuống mặt đất. "Thống khoái!" Bàn Cổ cười to, đã lâu không làm thịt hệ thống sướng như vậy, từ sau khi đột phá, đánh hệ thống đều là nhẹ nhàng đụng một cái là chết.

Lần này đã lâu mới sử xuất toàn lực, tuy rằng có chút tỳ vết, nhưng cũng không ảnh hưởng tâm tình của hắn. "Lại đến một cái!" Bàn tay lớn của Bàn Cổ duỗi ra, Thông Thiên đang tìm kiếm Kim Ngao Đảo ở Đông Hải không có chút năng lực phản kháng nào bị tóm tới. "??

Tình huống gì!" Trước mắt Thông Thiên tối sầm, hoàn cảnh chung quanh liền thay đổi.

Còn chưa đợi hắn phản ứng, trời giống như tối xuống.

Thông Thiên ngẩng đầu, ngay lập tức sợ đến toàn thân lông tóc dựng đứng.

Một người khổng lồ to đến mức nhìn không rõ dung mạo đang huy búa chém về phía hắn.

Chương 59

Ta CMN!

Thông Thiên nghĩ cũng không nghĩ, tế ra Hỗn Độn Châu, chuẩn bị chui vào.

Nhiên búa phía trên quá nhanh, hắn còn chưa kịp chui vào, ánh búa đã từ trên người hắn quét qua. "Di, ta không chết?" Thông Thiên nghi hoặc, nhưng đột nhiên mắt sáng lên, giống như nghĩ tới điều gì, 'Chẳng lẽ đây là hắn ngộ nhập một cái bí cảnh, người khổng lồ này chính là cảnh tượng Bàn Cổ năm đó khai thiên tích địa?' "Đại cơ duyên a!" Thông Thiên nhịn không được kinh hỉ cảm khái một tiếng, tụ tinh hội thần chuẩn bị xem người khổng lồ chém búa thứ hai.

Sau đó thì không có sau đó nữa, thân thể một trận run rẩy.

Một hư ảnh nam tử tóc ngắn từ trong thân thể Thông Thiên bay ra.

Bàng bạc kiếm ý từ trên người Thông Thiên tản phát, một trận thanh quang tản đi, đạo bào hóa thành màu đen, dung mạo thiếu niên hóa thành thanh niên.

Hai mắt lăng lệ.

Vái chào người khổng lồ một cái, chuẩn bị tìm kiếm nơi ẩn núp! "Chỗ này, chỗ này!" Đại Nghệ từ trong huyết trì chui ra, vẫy vẫy tay! "Đa tạ Hậu Nghệ Đại Vu!" Thông Thiên nói xong, vội vàng nhảy vào. "Ngươi là tiêu hóa ký ức của tên xuyên việt giả kia rồi chứ gì!

Sai rồi, ta tên là Đại Nghệ." Đại Nghệ nói. "...

Ách, đa tạ Đại Nghệ Đại Vu!" "Đừng khách sáo, xem kịch xem kịch, xem cái hệ thống đoạt xá ngươi chết như thế nào!" ...

Sau khi giao chiến với Hệ thống Cải Mệnh, cái hệ thống này liền

bắt đầu cầu xin tha mạng.

Tuy nó không hiểu tại sao Thập Nhị Tổ Vu triệu hồi Bàn Cổ lại 'trâu bò' đến thế, nhưng nó biết thừa sức xé xác nó là được rồi!

Nó không đánh nữa, Bàn Cổ liền cảm thấy nhạt toẹt, một búa bổ xuống.

Ý thức liền tắt ngúm!

Đợi Bàn Cổ rời đi, ức vạn triệu cơ thể giải tán, Thập Nhị Tổ Vu có chút suy yếu xuất hiện tại Bàn Cổ Điện. "Cái trận pháp này cũng quá mạnh rồi đi!" Chúc Dung kích động hô lên.

Mới triệu hồi ra một cái Bàn Cổ chân thân cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên, vậy mà có thể làm thịt luôn cái hệ thống trung cấp Hỗn Nguyên Vô Cực.

Bọn họ cũng chỉ tổn hao chút khí huyết mà thôi, rất nhanh là có thể bổ sung lại được.

Đế Giang và các Tổ Vu khác nhìn Chúc Dung một cái.

Nghĩ cái gì thế, đó là Phụ thần đang thao túng, chứ để tụi mình lên thì có mà ăn đòn!

Bất quá điều này cũng không ảnh hưởng đến sự hưng phấn của Thập Nhị Tổ Vu, bọn họ hăng hái nhặt xác bản thể của hai cái hệ thống lên.

Bắt đầu tiết mục thu chiến lợi phẩm.

Thông Thiên và Đại Nghệ từ trong Bàn Cổ huyết trì chui ra.

Nhìn điệu bộ vứt Tiên Thiên Chí Bảo lung tung như rác của các Tổ Vu, khóe miệng không khỏi co giật.

Đại Nghệ thu hồi nguyên thần tàn khuyết của Hậu Nghệ số 2, nhốt vào 'tiểu hắc ốc' (nhà giam tối) cùng với Hậu Nghệ số 1. "Đại

Nghệ đại vu, ngài đây là?" Thông Thiên có chút không hiểu thao tác của Đại Nghệ, bọn hắn tuy không phải chủ mưu đoạt xá nhưng cũng là tòng phạm, ngài làm vậy là có ý gì? "Giải buồn, sau này lại bị đoạt xá thì có đứa bầu bạn nói chuyện.

Lại nói hắn cũng tịnh không làm chuyện gì quá đáng, còn giúp ta tăng lên không ít thực lực!" Đại Nghệ đem giọt máu chứa bản nguyên và tu vi của tên kia hòa vào trong cơ thể.

Tu vi khôi phục đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Đại Nghệ cảm nhận một chút, khóe miệng nhếch lên, lại vô tác dụng phụ luyện hóa một giọt Bàn Cổ tinh huyết.

Thực lực tăng không ít, có thể tìm Hình Thiên, Cửu Phượng bọn họ báo thù rồi, cho bọn họ biết ai mới là lão đại!

Thông Thiên nghe vậy, có chút không biết nói gì cho phải, cái suy nghĩ này quá 'xả' rồi!

Như hôm nay đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên, năng lực đoạt xá bọn họ, hệ thống kia có thể có bao nhiêu?

Nói dễ dàng bị đoạt xá như vậy, hắn đếch tin!

Bất quá Thông Thiên chuyển niệm nghĩ lại, lời Đại Nghệ nói cũng không sai.

Hắn hiện giờ trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, còn hoàn toàn luyện hóa một kiện Hỗn Độn Chí Bảo.

Mà hai vị huynh trưởng của hắn, hiện giờ còn không có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo nào, tu vi dừng lại ở Đại La Kim Tiên.

Xác thực là chiếm được không ít chỗ tốt.

Nghĩ đi nghĩ lại, cơn uất ức bị đoạt xá mấy trăm vạn năm của Thông Thiên tiêu tan không ít.

Vội vàng hướng chư vị Tổ Vu nói lời cảm tạ cáo biệt, sau đó bay về hướng Côn Luân Sơn.

Đại Nghệ thấy hắn không xử trí tên xuyên việt giả Thông Thiên, dứt khoát cũng thu vào tiểu hắc ốc để làm bạn với hai tên Hậu Nghệ.

Sau đó hưng phấn đi tìm Hình Thiên bọn họ khô máu.....

Thông Thiên cùng Lão Tử, Nguyên Thủy tề tụ, kể lại chuyện mình được Tổ Vu giải cứu.

Lão Tử, Nguyên Thủy không hề ngạc nhiên, bởi vì đây là lời hứa Tổ Vu đã sớm đưa ra.

Sau đó Thông Thiên cũng biết được hai vị huynh trưởng đã tìm cho hắn một sư tôn.

Chính là cái tên xuyên việt giả đoạt xá hắn, kẻ suốt ngày gào mồm đòi đả đảo Hồng Quân!

Hơn nữa hai vị huynh trưởng cũng đều dưới sự chỉ điểm của Hồng Quân mà thành tựu Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Còn đều có vài kiện Tiên Thiên Chí Bảo phòng thân.

Thông qua tin tức từ miệng hai vị huynh trưởng suy đoán, Đạo Tổ Hồng Quân thực lực còn cường đại hơn hắn dự tưởng.

Hắn có thể trở về cũng là nhờ Hồng Quân chỉ điểm Lão Tử, Nguyên Thủy cầu viện Tổ Vu.

Rất nhanh Thông Thiên liền chấp nhận tin tức mình có một sư tôn.

Cùng hai vị huynh trưởng tại Côn Luân Sơn tu luyện, yên lặng chờ đợi Tử Tiêu Cung giảng đạo lần thứ hai để diện kiến sư tôn.

Thời gian trôi đi, mười vạn năm chớp mắt đã qua.

Tại một ngọn núi lớn ở Hồng Hoang, ẩn chứa một cái Đại Thiên

Thế Giới.

Trong thế giới đó, linh khí nồng nặc, tiên khí dập dờn.

Yêu tộc cấp Kim Tiên, Huyền Tiên chạy đầy mặt đất, từng tôn Đại La Kim Tiên bay lượn trên không.

Trong một tòa cung điện to lớn hùng vĩ, Đế Tuấn nửa nằm nửa ngồi trên ghế Thiên Đế.

Phía dưới, hàng ngàn vị Đại La Kim Tiên, hơn ba mươi cái Hỗn Nguyên Kim Tiên tề tụ.

Đế Tuấn đứng dậy, tất cả Yêu tộc đều quỳ xuống, bái lạy Thiên Đế của bọn họ.

Đế Tuấn dang rộng hai tay, thập phần hưởng thụ cảm giác này.

Qua hồi lâu, trong mắt Đế Tuấn lóe lên một tia dã vọng. "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận diễn luyện thế nào rồi?" "Khởi bẩm bệ hạ, đã thông thạo nắm giữ." Một tôn Yêu tộc Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ tiến lên nói.

Đế Tuấn nghe vậy, ánh mắt kinh hỉ, rốt cuộc cũng diễn luyện xong.

Ngươi Thiên Đạo thu Hà Đồ Lạc Thư của ta thì thế nào, có hệ thống ở đây, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ta vẫn lĩnh ngộ ra được.

Có đại trận này, cộng thêm Hỗn Độn Châu.

Đế Tuấn đã cảm giác hắn có thể cùng Hồng Quân so găng một phen.

Hiện tại, đến lúc thử xem thực lực của Hồng Quân rồi!

Ánh mắt Đế Tuấn lóe lên hàn quang sâm sâm. "Phát binh, mục tiêu Bất Chu Sơn, phúc diệt Vu Tộc!" .....

Ầm ầm ầm!

Ngàn vạn Thái Ất Kim Tiên, hàng vạn Đại La Kim Tiên.

Ức vạn Kim Tiên Yêu tộc tề tụ.

Che khuất bầu trời, thanh thế như sấm, hạo hạo đãng đãng hướng phía Bất Chu Sơn lao tới.

Trên đường có đại năng Đại La Kim Tiên nhìn thấy cảnh này, lạnh buốt thấu xương xuyên qua nguyên thần.

Hoài nghi chính mình có phải đang ở tại Hồng Hoang giả hay không.

Hàng vạn Đại La Kim Tiên!

Năm đó đi nghe Đạo Tổ giảng đạo cũng bất quá hơn ba ngàn vị.

So với cái này, thật sự là chênh lệch gấp mấy lần!

Đế Tuấn mục tiêu rõ ràng, động tác to lớn, rất nhanh đại năng Hồng Hoang đều biết chuyện này.

Lũ lượt kéo đến, quan chiến tràng diện cả đời khó gặp này.

Tam Thanh cũng nhận được tin tức, có chút thất thần.

Đế Tuấn cái tên xuyên việt giả này là đang đi chịu chết sao? "Khả năng là hắn có chiến lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cảm thấy có cái Hỗn Độn Chí Bảo, nên muốn cùng sư tôn so găng một phen rồi!" Thông Thiên suy đoán.

Căn cứ theo ký ức kẻ xuyên việt, sư tôn lúc này còn chưa thân hợp Thiên Đạo.

Chỉ là một Thánh Nhân tương đối mạnh mà thôi!

Muốn thông qua việc tiêu diệt Vu Tộc bức bách sư tôn hiện thân.

Cùng sư tôn hắn lão nhân gia qua vài chiêu, tăng thêm uy danh.

Chương 60

Chỉ là, Thông Thiên sắc mặt cổ quái, binh phát Vu Tộc, tự tin có thể đánh bại đại trận của Thập Nhị Tổ Vu sao?

Đó chính là đại trận có thể chém chết cả Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên đấy, Đế Tuấn hắn thực sự 'dũng' a!

Đông Hải Bồng Lai Tiên Đảo, Đông Vương Công cũng nhận được tin tức Đế Tuấn phát binh đánh Vu Tộc.

Suy tư một lát, triệu tập thủ hạ quyết định đi công đánh sào huyệt Đế Tuấn.

Hắn chính là biết kết cục Vu Yêu đại chiến lần thứ nhất.

Yêu tộc đại bại, tổn thất thảm trọng.

Hắn không nhân cơ hội này 'đánh chó mù đường', thật sự xin lỗi sự tranh đấu mấy trăm vạn năm nay với Đế Tuấn.

Chỉ cần đánh cho Yêu tộc của Đế Tuấn tan tác, khí vận rơi vào Tiên Đình.

Hắn liền có thể thành Thánh, tuyên chiến Hồng Quân.

Giải cứu Hậu Thổ, Nữ Oa đang bị Hồng Quân tính kế.

Hai người này chính là đại diện của Nhân Đạo và Địa Đạo.

Ba người bọn họ liên thủ.

Khu khu Hồng Quân, con rối Thiên Đạo mà thôi, cũng xứng cùng hắn tranh phong!

Đến lúc đó, nghênh cưới Nữ Oa và Hậu Thổ.

Từ nay về sau Hồng Hoang ta làm chủ!

Hắn ngược lại muốn xem Tây Vương Mẫu cái con mụ này có hối hận vì không kết đạo lữ với hắn hay không.

Khóe miệng Đông Vương Công rớt xuống chất lỏng không rõ, lâm vào trong ảo tưởng tốt đẹp. .....

Binh binh bang bang! "Các vị Tổ Vu, mau mở cửa, Yêu tộc sắp đánh tới rồi!" "Yêu tộc số lượng quá nhiều, chúng ta đánh không lại!" "Đúng thế, có ức vạn Yêu tộc, Vu tộc chúng ta đến nay trăm vạn số lượng cũng chưa tới.

Lấy đầu mà đánh à!" .....

Đại Nghệ, Hình Thiên cùng các Đại Vu đứng trước cửa Bàn Cổ Điện, đập cửa rầm rầm.

Tuy rằng miệng hô đánh không lại Yêu tộc, nhưng thần sắc không có một tia hoảng trương.

Qua một hồi, Bàn Cổ Điện mở ra.

Thập Nhị Tổ Vu sát khí đằng đằng từ trong đi ra. "Cái món đồ chơi gì, Yêu tộc đánh tới?

Là cái tên Đế Tuấn dựng lên Yêu tộc đó hả?" "Không sai không sai, đang hướng bên này chạy tới, khá lắm, số lượng kia nhiều đến mức, ít nhất ức vạn, ta đếm cũng không xuể!" "....." Hồng Hoang rất lớn, ít nhất Hỗn Nguyên Kim Tiên nếu không mất cả ngàn năm vạn năm thì bay không hết một vòng!

Đế Tuấn ức vạn Yêu tộc đại quân tốc độ rất chậm, muốn tới Bất Chu Sơn phải bay cả trăm năm.

Đế Tuấn cũng muốn sớm chút diệt Vu Tộc, nhưng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của hắn không có ức vạn Yêu tộc cung cấp sức mạnh thì lấy đầu mà cương với đại trận của Thập Nhị Tổ Vu.

Đế Tuấn chỉ có thể kìm nén sự nôn nóng trong lòng.

Ổn định tâm thái, mang theo ức vạn đại quân hướng Bất Chu Sơn chạy tới.

Vu Tộc Tổ Vu a, cũng sẽ không an tâm chờ người ta đánh tới cửa.

Tại sau khi biết Đế Tuấn cứ khăng khăng phải mang theo ức vạn Yêu tộc kia tới khô máu, bọn họ đại khái liền đoán ra Đế Tuấn chuẩn bị làm cái gì!

Kịch bản đâu phải chỉ có xuyên việt giả các ngươi biết, hệ thống của thằng nhãi Đế Tuấn này chắc là đã làm ra cái Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận rồi!

Một cái đại trận có thể bộc phát ra sức mạnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chiếu theo tính nết của hệ thống, nói không chừng còn cường hóa thêm một phen.

Bất quá các Tổ Vu cũng sẽ không 'túng' (nhát), nói đùa, Hồng Hoang có Chú Lão Lục đang trông coi.

Trong Hỗn Độn còn có ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, tùy tiện ra một người đều có thể chỉnh cho hệ thống của Đế Tuấn báo phế.

Mà ba ngàn Ma Thần, đều là trưởng bối của bọn họ.

Bọn họ ngay dưới mí mắt ba ngàn Ma Thần, có thể xảy ra chuyện?

Yên tâm lớn mật mà làm là được.

Thế là, Thập Nhị Tổ Vu xuất động, ngay khi Đế Tuấn mới đi được một nửa lộ trình, Thập Nhị Tổ Vu liền quang minh chính đại hiện thân.

Vẫn là Chúc Dung dẫn đầu tiến lên, trào phúng nói: "Nhà ngươi

cái con chim lông lá này, ngứa da rồi phải không, dám chọc Vu Tộc chúng ta!" "Đâu chỉ ngứa da, ta thấy là biết chúng ta dạo này cơm nước kém quá, nên tới tặng thức ăn cho chúng ta đây mà!" Lão cộng sự Cộng Công vội vàng phối hợp nói.

Tức thì, mặt Đế Tuấn đều xanh mét.

Nhưng rất nhanh khôi phục bình thường, cười lạnh nói: "Ở Bàn Cổ Điện chờ chết không tốt, cứ phải lựa chọn phơi thây hoang dã, Trẫm thành toàn các ngươi!

Bố trận!" Tiếng nói của Đế Tuấn vừa dứt, một vạn Đại La Kim Tiên đứng ra ba ngàn sáu trăm vị.

Mỗi người cầm trong tay Tiên Thiên Linh Bảo, hóa thành trận nhãn, liên kết với nhau, cùng các đại tinh thần (ngôi sao) trên bầu trời Hồng Hoang hô ứng lẫn nhau.

Đầy trời sao lấp lánh, vô tận tinh quang rơi xuống, số Đại La Kim Tiên còn lại, cùng với ngàn vạn Thái Ất Kim Tiên, Huyền Tiên, ức vạn Kim Tiên Yêu tộc đứng theo một loại vị trí huyền diệu.

Ẩn ước gian, một phương thế giới chậm rãi xuất hiện.

Trong các Tổ Vu, Cường Lương đứng ra, tiếng tí tách vang lên.

Hai quả cầu sấm sét nhỏ ném ra.

Trong chớp mắt, một quả hóa thành lôi đình phong bạo cuốn tới, hình thành ức vạn trượng lôi hải, nhấc lên sóng lớn vô biên, vọt tới trong đám Yêu tộc.

Một quả bay tới không trung, vô số mây đen dày đặc, tiếng sấm chấn nhĩ dục lung chấn hám tâm linh.

Từng đạo thần lôi hóa thành vạn mét lôi long, gào thét vọt hướng trận nhãn đại trận.

Ầm ầm ầm!

Thế giới hư ảo trong một khắc này hóa thành chân thực, nháy mắt liền đem lôi hải và lôi long của Cường Lương nuốt chửng.

Không có một tia gợn sóng!

Đế Tuấn cười lạnh, tất cả Đại La Kim Tiên Yêu tộc đều do hệ thống thao túng, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tự nhiên có thể bố hạ trong nháy mắt!

Muốn phá hoại đại trận từ trước, nằm mơ!

Hệ thống chế tác Hà Đồ Lạc Thư ném ra, điều động chi lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, sức mạnh của ba mươi sáu tên thủ hạ Hỗn Nguyên Kim Tiên điên cuồng tăng lên.

Trong nháy mắt đi vào Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, hơn nữa còn chưa dừng lại.

Cuối cùng, toàn viên dừng lại ở Bán Bộ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tinh thần chi lực to lớn liên tục không ngừng dũng mãnh lao tới, ba mươi sáu vị Hỗn Nguyên Kim Tiên thừa nhận thống khổ cực đại.

Đem sức mạnh trong cơ thể lọc qua, bỏ đi những nhân tố cuồng bạo, truyền đưa cho Đế Tuấn.

Sức mạnh ôn hòa to lớn tiến vào trong cơ thể Đế Tuấn, hắn không có một tia thống khổ, thế như chẻ tre đi tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Một phương tinh không thế giới bất khả tư nghị bao trùm Thập Nhị Tổ Vu.

Sau một khắc, thân ảnh Thập Nhị Tổ Vu biến mất không thấy.

Đằng xa, các đại năng đang âm thầm quan chiến mất đi tầm mắt,

nhưng đều không có tản đi.

Tận khả năng tham ngộ tuyệt thế đại trận mà Đế Tuấn triển khai!

Cùng lúc đó, trong cái Đại Thiên Thế Giới do Đế Tuấn khai tịch, Đông Vương Công đã để hệ thống che chắn liên hệ với bên ngoài.

Mang theo một đám thủ hạ, đại sự phá hoại.

Khi phát hiện Đại La Kim Tiên còn dư lại ở chỗ này đều bị Đế Tuấn khống chế, ánh mắt Đông Vương Công khinh thường.

Cái gì Thiên Đế, cũng chỉ thế thôi!

Chân chính cường giả nên giống như hắn, dùng nhân cách mị lực thuyết phục đông đảo đại năng!

Để họ cam tâm tình nguyện bán mạng vì hắn!

Một tên thủ hạ cầm Tiên Thiên Chí Bảo chạy đến bên cạnh Đông Vương Công, thần sắc cung kính.

Đông Vương Công vui vẻ, lập tức thưởng cho một cái Tiên Thiên Linh Bảo. .....

Bên trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đế Tuấn vô cùng ngông cuồng, tùy ý một kích đều mang theo uy năng to lớn.

Tổ Vu còn chưa tới gần đã bị đánh lui về.

Căn bản không pháp cận chiến với hắn! "Hôm nay chính là ngày diệt tộc của Vu Tộc các ngươi!" Đế Tuấn không sử xuất Hỗn Độn Châu, đó là át chủ bài dùng để đối phó Hồng Quân.

Đối phó đám Tổ Vu này, Tiên Thiên Chí Bảo là đủ rồi.

Thiên Đế Kiếm xuất hiện trong tay, một kiếm chém ra, huề đái ức vạn tinh thần chi lực, vô tận pháp lực ùa xuống. "Xem ra cũng không lợi hại lắm!" Thập Nhị Tổ Vu khẽ lắc đầu, còn tưởng rằng cái đại

trận này phải ly phổ đến mức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên vô địch chứ!

Có thể giống như Tinh Thần Ma Thần trong ký ức, vô tận ngôi sao cùng đẳng cấp rơi xuống.

Công kích liên tục không ngừng, đánh cho người ta không có lực đỡ đòn.

Kết quả chỉ thế này!

Đơn thuần đem công kích của bọn họ chia đều cho tất cả Yêu tộc, sức mạnh Đế Tuấn biên độ lớn tăng lên mà thôi.

Quá gà! "Huynh đệ môn, cho con chim lông lá này kiến thức một chút, cái gì mới là đại trận!" Đế Giang nói xong, Thời Gian Trường Hà xuất hiện, Hung Thú Lượng Kiếp, Vu Yêu đại chiến, Phong Thần đại chiến... quá khứ tương lai của Hồng Hoang hiện ra trong trường hà.

Chương 61

Công kích của Đế Tuấn đánh vào trong Thời Gian Trường Hà, giống như đất sét xuống biển, chỉ nổi lên một tia gợn sóng.

Đế Giang cùng Chúc Cửu Âm xe nhẹ đường quen tìm tới tiết điểm Khai Thiên đại chiến.

Một tôn cự nhân cao tới ức vạn triệu hư ảnh xuất hiện ở trong đại trận.

Đế Tuấn ánh mắt ngưng trọng, nhưng không hề hoảng hốt.

Bởi vì sức mạnh của cái hư ảnh Bàn Cổ này bất quá đỉnh đa là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ mà thôi!

Mà hắn, hiện giờ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Tiên Thiên Chí Bảo tại thân, sẽ sợ một cái Bàn Cổ đã chết ư!

Thập Nhị Tổ Vu cười quỷ dị một tiếng, chính là thích cái bộ dáng tự tin này của ngươi.

Do Đế Giang thao túng, hư ảnh Bàn Cổ một quyền oanh hướng Đế Tuấn, Đế Tuấn không tránh né, điều động đại trận chi lực.

Thiên Đế Kiếm chém ra, hóa thành vạn triệu cự long, vọt hướng nắm đấm của hư ảnh Bàn Cổ.

Sau một khắc, thân thể hư ảnh Bàn Cổ ngưng thực, cũng có cảnh giới chân thực, Tiểu Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Cảnh giới tuy thấp, chiến lực cũng không thấp, Lực Chi Đại Đạo lạc ấn mà Bàn Cổ lưu lại bị thôi động.

Phủ lên trên nắm đấm.

Nặng nề nện về phía cự long đằng trước.

Ánh mắt Đế Tuấn còn đang chìm đắm trong sự tự tin, thì Thiên Đế Hệ Thống của hắn đã 'tạc mao' (xù lông hoảng loạn)!

Có thể nói là không kịp nữa rồi, nắm đấm của Tiểu Bàn Cổ dễ như trở bàn tay đấm nổ cự long, hướng về phía Đế Tuấn đang tự tin mà nện tới.

Đế Tuấn trơ mắt nhìn nắm đấm che khuất bầu trời lao về phía mình.

Tiếp theo, Đế Tuấn giống như một cái hư ảnh, nắm đấm trực tiếp xuyên qua thân thể hắn.

Một cái quang đoàn màu vàng từ trong thân thể hắn bay ra, ở trên không trung không ngừng quay cuồng, giống như bị đánh ngất vậy!

Không kịp nghi hoặc, nỗi đau thấu xương khiến Đế Tuấn không ngừng phát ra tiếng thảm thiết kêu gào.

Giống như huyết nhục bị sống sờ sờ xé rách, làm hắn không cách nào thừa thụ.

Tiểu Bàn Cổ ngẩn ra, trong cơ thể Thập Nhị Tổ Vu có chút nghi hoặc, cái này sao còn đánh người ta đau thế nhỉ?

Nhưng hiện tại không phải lúc nghi hoặc, Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Phủ xuất hiện.

Đối với Thiên Đế Hệ Thống đang bị đánh cho 'chập mạch' ngắn ngủi chính là một trận chém loạn!

Mà Đế Tuấn đang thảm thiết kêu gào, đột nhiên dừng lại.

Tu vi rớt xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Thân thể mãnh liệt nổ tung, hóa thành bản nguyên màu vàng.

Thu!

Hai con Kim Ô từ trong bản nguyên chui ra, hóa thành hai người nam tử mặc Kim Ô đế bào.

Nhất cử nhất động đều mang theo hoàng giả uy nghiêm to lớn.

Chân chính Đế Tuấn trở về, hắn đem thân thể hồi tố đến trạng thái bản nguyên ban đầu.

Cung cấp cho hắn và Thái Nhất đúc lại thân thể! .....

Nơi sâu trong Hỗn Độn, Bàn Cổ một trận lắc đầu.

Lực Chi Đại Đạo mà hắn nghiên cứu ra chuyên môn nhắm vào hệ thống, có thể dễ dàng đánh tan hệ thống và túc chủ của nó.

Các chú còn có thể đánh người ta đau, vẫn phải luyện thêm!

Bất quá cái Thiên Đế Hệ Thống này, các Tổ Vu hắn là đánh không lại! .....

Oanh!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận ầm vang phá nát!

Một tôn cự nhân từ trong đại trận bay ngang ra ngoài, đụng nát mấy cái sơn xuyên hà lưu, mới miễn cưỡng dừng lại.

Ức vạn Yêu tộc tại giờ khắc này hóa thành dưỡng liệu tinh thuần, bị Thiên Đế Hệ Thống cắn nuốt.

Đế Tuấn và Thái Nhất trở về không hề ngạc nhiên, bọn họ ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, đối với thủ đoạn của Thiên Đế Hệ Thống vẫn hiểu biết không ít, những Yêu tộc này chín phần đều không phải bản thổ Hồng Hoang.

Toàn là con rối nó chế tạo, mượn nhờ linh khí Hồng Hoang tu luyện.

Giờ phút này, hàng vạn Đại La Kim Tiên, ba mươi sáu tôn Bán Bộ

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng đang tan rã, hóa thành dưỡng liệu bị Thiên Đế Hệ Thống hấp thu. "Thái Nhất, động thủ!" Trong mắt Đế Tuấn tinh quang lóe lên, ba mươi sáu tôn Bán Bộ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Yêu tộc khí tức mãnh liệt biến đổi, năng lượng trong cơ thể phát sinh biến hóa. "Chờ chính là giờ khắc này!" Trong tay Thái Nhất dâng lên Thái Dương Thần Hỏa.

Ngay khoảnh khắc ba mươi sáu tôn Bán Bộ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hóa thành dưỡng liệu bị Thiên Đế Hệ Thống hấp thu, ở trong cơ thể nó ầm vang bạo nổ!

Sức mạnh bạo nổ cuồng bạo tàn phá bừa bãi mỗi một chỗ của Thiên Đế Hệ Thống.

Đế Tuấn Thái Nhất ánh mắt bình thản nhìn Thiên Đế Hệ Thống bị nổ 'chập mạch'.

Đằng xa cự nhân bị đánh bay đứng lên, đưa tay, Khai Thiên Phủ một lần nữa trở lại trên tay. "Ta cũng không tin chém không chết mày!" Trong cơ thể Tiểu Bàn Cổ, Đế Giang nói xong, xách cái búa lên là chém mạnh.

Thiên Đế Hệ Thống đang ở trạng thái chập mạch, dễ như trở bàn tay bị cắt thành tám đoạn!

Sau một khắc, trong đó bảy đoạn dung làm một thể, hóa thành sinh linh Hỗn Nguyên Vô Cực hậu kỳ.

Lạnh lùng nhìn cự nhân trước mắt, thần uy vô cùng tụ lại sau lưng hắn.

Tay cũng không nhàn rỗi, một cái vị diện thông đạo đang được cấu tạo. "Vãi (Kháo), cái này đánh sao!" Đế Giang nhịn không được chửi thề.

Bàn Cổ chân thân của bọn hắn cũng chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên,

chẳng qua là nhờ đại đạo Phụ thần lưu lại lợi hại.

Có thể đuổi theo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà chém, Hỗn Nguyên Vô Cực sơ kỳ cũng có thể so găng một phen.

Nhưng cái Hỗn Nguyên Vô Cực hậu kỳ này căn bản đánh không lại! "Không chơi nữa!" Tiểu Bàn Cổ nói xong, trên bầu trời một đạo thần lôi rơi xuống, Thiên Đế Hệ Thống không kịp phản ứng, hóa thành một cái 'ngật đáp' (cục sắt vụn) mất đi hào quang.

Tiểu Bàn Cổ giải thể, Thập Nhị Tổ Vu hiện thân, nhặt lên cục sắt vụn rồi trở về.

Đế Tuấn Thái Nhất thấy thế, minh bạch là Đạo Tổ ra tay rồi, cung kính cúi đầu thi lễ.

Hướng Thái Dương Tinh bay đi. .....

Tử Tiêu Cung, Hồng Quân mở mắt.

Nhìn về phía Đông Vương Công đang cười ngây ngô.

Đưa tay, đem hắn cùng với Đại Thiên Thế Giới hắn đang ở cùng nhau nhiếp tới! "Hả?" Đông Vương Công đang kỳ vọng hướng Đại Đạo lập thệ thì ngẩn ra, quay đầu trái phải.

Nhìn thấy đạo nhân phía trên, dự cảm không lành từ trong lòng dâng lên. "Hồng Quân!!" Chẳng lẽ là phát giác được hắn sắp trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, nên sớm diệt sát hắn?

Quả nhiên là tên tiểu nhân bỉ ổi! 【 Đinh, kiểm tra đo lường túc chủ lâm vào nguy hiểm, tạm thời biên độ lớn tăng lên túc chủ tu vi! 】 Đông Vương Công đại hỉ, tu vi 'vù vù' vọt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Sức mạnh hủy thiên diệt địa khiến Đông Vương Công tràn đầy tự tin, nhìn về phía Hồng Quân bên trên.

Muốn sớm diệt sát hắn ư, hắn có hệ thống đấy!

Đông Vương Công ngữ khí khiêu khích: "Hồng Quân, ngươi là phát giác được ta muốn hướng Đại Đạo lập thệ mới cưỡng ép ra tay đi!

Bản tọa đã sớm đoán được ngươi sẽ chơi chiêu này, cố ý ẩn tàng tu vi, liền....." Lời còn chưa nói hết, một đạo nguyên thần từ thân thể hắn bay ra, ánh mắt Đông Vương Công sau khi mê mang liền khôi phục thanh tỉnh.

Nhìn lại thân thể của chính mình! "Xảy ra chuyện gì?" 'Đông Vương Công' bay ra ngoài thần sắc kinh hoảng, hoàn toàn không hiểu vừa rồi đã xảy ra cái gì. "Ngươi không phát hiện hệ thống của ngươi không thấy đâu à!" Hồng Quân thở dài, lười phản ứng với cái tên xuyên việt giả này, đem hệ thống đang ẩn tàng khí tức muốn chạy trốn xóa bỏ linh trí.

Cúi đầu kiểm tra. .....

Đông Vương Công đang kiểm tra thân thể mình, vừa rồi đột nhiên biến cường chẳng qua là thủ đoạn hư giả do hệ thống làm ra, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bất quá là tạm thời!

Phát hiện không tổn thất quá nhiều căn cơ, Đông Vương Công nhìn về phía 'Đông Vương Công' đang kêu gọi hệ thống. "Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, nguyên thần 'Đông Vương Công' phá nát, chậm rãi tiêu tán, một trận gió mát thổi qua.

Không còn thấy tăm hơi.

Tâm tình Đông Vương Công mới tốt lên rất nhiều. "Đa tạ Đạo Tổ ra tay cứu giúp!" "Về đi!" Hồng Quân đem hệ thống thu lại, mở miệng nói.

Đông Vương Công lần nữa thi lễ, sau đó cấp hừng hực trở về.

Cái tên xuyên việt giả kia cũng không ít lần dùng thân phận của hắn giao ác với chúng thần Hồng Hoang.

Hắn phải tranh thủ thời gian trở về xin lỗi.

Chương 62

Giải thích rõ ràng!

Hồng Quân lần nữa nhìn về phía Hồng Hoang, ba cái 'Minh Hà', Văn Đạo Nhân ở Huyết Hải, Thực Thiết Hùng ở Bất Chu Sơn.

Hồng Vân đang tìm hồ lô. ...

Trừ bỏ cái Hệ thống Giảng Đạo kia, tất cả các hệ thống đều lặng yên không một tiếng động biến mất.

Hồng Hoang thiên địa lần nữa lớn mạnh!

Bàn Cổ xuất hiện tại Tử Tiêu Cung, đằng xa thế giới Hồng Hoang đang hướng Hỗn Độn lan tràn.

Suy tư một lát, áp chế lại sự trưởng thành của Hồng Hoang thiên địa. "Giảng đạo, tuyên bố tin tức dời đi Hồng Hoang!" Bàn Cổ nói xong, hướng nơi sâu trong Hỗn Độn đi đến.

Hắn đi thông báo cho ba ngàn Ma Thần.

Chuẩn bị phong ấn Hỗn Độn thế giới. ..... "Bần đạo Hồng Quân, lần giảng đạo thứ hai sẽ bắt đầu sau ngàn năm nữa.

Người hữu duyên đều có thể đến nghe giảng!" Tử Tiêu Cung giảng đạo, sớm bắt đầu rồi!

Trước kia từng nghe giảng đạo, còn có những kẻ mới trở thành Đại La Kim Tiên.

Từng người theo phương hướng chỉ dẫn trong đầu bay đi.

Côn Luân Sơn, Tam Thanh liếc nhìn nhau, giảng đạo bắt đầu sớm, sư tôn chẳng lẽ có đại sự muốn tuyên bố?

Không dám trì hoãn, vội vàng hướng Tử Tiêu Cung bay đi.

Bất Chu Sơn, Phục Hy cầm một cây linh trúc đang trêu chọc con Thực Thiết Thú đã mất đi linh trí.

Nghe được âm thanh xong, buông xuống linh trúc, chờ muội muội xuất quan cùng nhau tiến về.

Thập Nhị Tổ Vu mang theo tất cả Đại Vu.

Tề xuất phát.

Ngũ Trang Quán, Hồng Vân vẻ mặt hòa thiện thu hồi một cái nguyên thần, Trấn Nguyên Tử ở một bên tươi cười đầy mặt.

Nghe được thanh âm của Hồng Quân, Hồng Vân lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo Hồng Nhật Cung.

Sớm giảng đạo, chẳng lẽ Đạo Tổ là muốn giải hoặc cho chúng ta? ..... "Sư huynh, chúng ta Đại La Kim Tiên đi đường chậm thì dễ hiểu, nhưng hiện giờ chúng ta đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên, tốc độ sao còn không nhanh bằng trước kia a!" Tây Phương, Chuẩn Đề đang toàn lực lên đường không hiểu hỏi. "Sư đệ, không phải chúng ta biến chậm, là Hồng Hoang biến lớn!" Tiếp Dẫn trên mặt khổ bức lộ ra tiếu dung.

Nói xong, tốc độ Tiếp Dẫn lại tăng một đoạn lớn, "Chúng ta lại nhanh thêm chút nữa, miễn cho thất lễ số!" "Sư huynh chờ ta với!" .....

Ngàn năm thời gian nhoáng một cái đã qua, trước cửa Tử Tiêu Cung sớm đã đông nghịt người.

Đế Tuấn, Thái Nhất đang hướng Côn Bằng, Bạch Trạch các loại giải thích.

Đông Vương Công đi theo sau lưng Tây Vương Mẫu, thần sắc thành khẩn.

Thập Nhị Tổ Vu mang theo một đại bang Đại Vu chiếm lĩnh một

mảng địa phương lớn.

Mười cái Minh Hà phân thân vây quanh bốn cái 'Minh Hà', cười âm trắc trắc.

Bốn cái 'Minh Hà', ba cái là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, một cái là Đại La Kim Tiên.

Thực lực cường đại như thế, lại đều co quắp cùng một chỗ, run lẩy bẩy!

Minh Hà tung một cái 'đại bức đấu' (cú vả) vào mặt Minh Hạc, phát hiện Tử Tiêu Cung không có động tĩnh gì, mười cái Minh Hà phân thân nhào tới.

Tới Tử Tiêu Cung mới biết được, hệ thống của mấy tên xuyên việt giả này đều biến mất không thấy.

Không có hệ thống, hắn còn sợ cái gì!

Tiếng thảm thiết kêu gào vang lên, Minh Hà đang cùng những tên xuyên việt giả này tranh đoạt quyền khống chế thân thể.

Khả năng là Minh Hà cùng các đại năng khác không giống nhau, hắn đoạt lại thân thể chính mình cũng có chút phiền phức.

Dù sao cũng không phải biết gốc biết rễ hiểu rõ mấy tên xuyên việt giả này, đánh nhau trong cơ thể thập phần hung hãn!

Thập Nhị Tổ Vu, Tam Thanh bọn người thấy thế, vây thành một vòng xem Minh Hà biểu diễn.

Qua hồi lâu!

Bốn cái nguyên thần bay ra.

Hơn mười cái Minh Hà hóa thành bốn cái, ba cái là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Một cái là Đại La Kim Tiên.

Trong đó ba cái hóa thành Huyết Tích Tử bị Minh Hà còn lại thu hồi. "Chúc mừng Minh Hà đạo hữu!" Tam Thanh bọn người hâm mộ không thôi, lập tức nhiều thêm ba cái phân thân Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Cũng chỉ có Minh Hà mới có thể chơi như vậy! "Ha ha, khách khí khách khí!" Minh Hà cùng chúng thần khiêm tốn xong, đem bốn cái nguyên thần không ngừng cầu xin tha thứ thu lại.

Đúng lúc này, đại môn Tử Tiêu Cung mở ra!

Hạo Thiên, Dao Trì từ trong đi ra, mời chúng thần nhập nội! .....

Tử Tiêu Cung mở, chúng thần nhập nội.

Hồng Quân giảng đạo, đại đạo chi âm vang lên tại Hồng Hoang.

Tất cả sinh linh đắm chìm trong đó.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân giảng đạo đồng thời, Tạo Hoá Ngọc Điệp ở trên không, ba ngàn đại đạo hiển hóa.

Khiến cho chúng thần đối với đại đạo lý giải càng thêm thấu triệt.

Một lần giảng này, chính là ba ngàn năm!

Bàn Cổ cũng xuất hiện ở nơi này.

Đợi đến khi chúng thần tỉnh lại, liền chú ý tới đại hán bên cạnh Đạo Tổ!

Khí thế vĩ ngạn tràn ngập.

Khiến người kính sợ.

Chính là bộ dạng này, phá lệ quen thuộc!

Tam Thanh suy tư một lát, đại kinh thất sắc.

Đây không phải là Phụ thần sao?

Tam Thanh nhẹ nhàng như vậy liền nhận ra chính mình, Bàn Cổ lại muốn tẩn cho Thập Nhị Tổ Vu một trận.

Hắn lưu lại cho Thập Nhị Tổ Vu truyền thừa ký ức tốt hơn Tam Thanh ít nhất gấp trăm lần.

Kết quả ngay cả lão tử của chính mình cũng không nhận ra, có mất mặt hay không!

Chú ý tới ánh mắt của Phụ thần, Thập Nhị Tổ Vu có chút ủy khuất, ký ức của hai cái Hỗn Độn chất lên người Tam Thanh, bọn họ cũng tiêu hóa không hết!

Theo thời gian trôi qua, đại năng trong Tử Tiêu Cung đều lần lượt thanh tỉnh.

Thời gian đầu tiên liền chú ý tới đại hán bên trái Đạo Tổ.

Tuy rằng không quen biết, nhưng rất rõ ràng vị này là một tiền bối giống như Đạo Tổ.

Bàn Cổ thấy mọi người tỉnh lại, mở miệng nói: "Ngô nãi Bàn Cổ!" Lời này vừa nói ra, tất cả đại năng đều 'tạc oa' (bùng nổ).

Cái đồ chơi gì?

Bàn Cổ đại thần!

Đó không phải thân hóa Hồng Hoang rồi sao?

Hồng Quân thấy thế, lập tức đem hình ảnh khai thiên năm đó triển hiện cho chúng thần.

Bàn Cổ đại thần phân thân khai thiên địa, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đứng ngoài bàng quan!

Tin tức bọn họ đạt được khi xuất thế cũng là giả.

Căn bản cũng không có Hung Thú Lượng Kiếp gì hết!

Bọn họ chính là đám Tiên Thiên Thần Thai Linh đản sinh đầu tiên của thiên địa Hồng Hoang.

Còn về Long, Phượng, Kỳ Lân...

Không có, căn bản không có!

Hồng Quân thấy đông đảo đại thần bộ dáng hoài nghi nhân sinh, âm thầm than thở.

Kỳ thật Hồng Hoang sơ hở rất nhiều, chúng thần hơi đi dạo bốn phía là có thể phát hiện.

Đáng tiếc một người so với một người càng 'trạch' (ru rú trong nhà), trước kia trừ bỏ xuyên việt giả, ai còn thích đi lại?

Nhất là Hồng Hoang một ngày so với một ngày lớn, cho dù là Hồng Vân đi lung tung khắp nơi, cũng không chạy được bao nhiêu chỗ!

Hồng Hoang bỏ đi xuyên việt giả, thì thuộc về Côn Bằng chạy nhiều nơi nhất, đáng tiếc đó là bị xuyên việt giả Đế Tuấn truy sát, căn bản không có thời gian suy tư.

Cũng mặc kệ Hồng Hoang chúng thần tâm tình gì, Bàn Cổ tiếp tục mở miệng: "Hồng Hoang nằm trong Hỗn Độn, do hấp thu quá nhiều năng lượng vực ngoại hệ thống dẫn đến không ngừng khuếch trương, hiện giờ thế giới Hỗn Độn đã dung không hạ Hồng Hoang!

Không bao lâu nữa, ta sẽ dẫn đầu ba ngàn Ma Thần dời đi Hồng Hoang.

Chương 63

Các ngươi cảm nhận được động tĩnh không cần kinh hoảng!" Hệ thống?

Thông Thiên, Đế Tuấn, Thái Nhất các đại thần bị đoạt xá 'lai kình' (hứng thú hẳn lên).

Mắt mong chờ nhìn Bàn Cổ đại thần giải thích lai lịch hệ thống!

Bàn Cổ coi như không nhìn thấy, hắn còn không biết hệ thống đến từ đâu đâu, giải thích thế nào!

Chỉ biết trong chư thiên hệ thống càng ngày càng nhiều, cũng có càng ngày càng nhiều Bàn Cổ không phải chết vì khai thiên.

Thông báo xong những cái này, Bàn Cổ liền rời đi, tiến về nơi sâu trong Hỗn Độn, thông báo cho Ma Thần khởi công. .....

Trong Tử Tiêu Cung, sau khi Hồng Quân chờ chúng thần tiêu hóa xong tin tức Bàn Cổ nói, đại môn Tử Tiêu Cung mở ra, mở miệng nói: "Hồng Hoang lúc sơ sinh, tuyệt đại đa số linh bảo đang thai nghén, hiện giờ đã thai nghén hoàn thành!

Các ngươi có thể theo lục cảm tìm kiếm linh bảo thuộc về chính mình!" Nói xong, chín phần đại thần thi lễ xong, cấp hừng hực phản hồi trong Hồng Hoang.

Nguyên lượng bọn họ cấp bách như vậy, thực sự là đáng thương, xuất thế mấy trăm vạn năm, dùng linh bảo đều là Hậu Thiên Linh Bảo chính mình luyện chế, một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đều chưa sờ qua!

Hiện giờ theo lời Đạo Tổ, Tiên Thiên Linh Bảo sắp xuất thế, có thể làm bọn hắn kích động hỏng rồi!

Lão Tử, Nguyên Thủy bọn người thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, bọn họ đều là Tiên Thiên Thần Thai Linh căn nguyên thâm hậu.

Tại trước khi chưa nghe Đạo Tổ giảng đạo, cũng đều là nghèo rớt mồng tơi, so với những tên xuyên việt giả tiêu xài hoang phí kia.

Thật sự là nghèo! "Dám hỏi Đạo Tổ, có phải là Hà Đồ Lạc Thư những bảo vật này?" Đế Tuấn Thái Nhất nhìn nhau, chẳng lẽ chính là bạn sinh linh bảo trong ký ức xuyên việt giả? "Không sai!" Hồng Quân gật đầu. "Tạ Đạo Tổ chỉ điểm!" Đế Tuấn ánh mắt bình thản, ung dung không vội cảm tạ nói.

Nhờ phúc của tên xuyên việt giả Đế Tuấn, hắn hiện giờ không chỉ có một cái Hỗn Độn Châu hoàn toàn luyện hóa, Tiên Thiên Chí Bảo cũng có mấy kiện.

Căn bản không thiếu bảo vật!

Lão Tử, Thông Thiên mấy người cũng đều là biểu tình tương tự.

Hồng Quân thấy vậy, ung dung nói: "Lô linh bảo này nãi Hồng Hoang thế giới thai nghén, tuy rằng đẳng cấp hơi thấp, nhưng có thể điều động pháp tắc chi lực tương ứng.

Tại Hồng Hoang, trừ bỏ bản thân tương đối giòn (dễ vỡ), năng lực so với những cái Hỗn Độn Chí Bảo do hệ thống chế tác kia còn muốn mạnh hơn không ít, theo Hồng Hoang khuếch trương, tác dụng phát huy càng thêm cường đại!" Oanh!

Tử Tiêu Cung trong nháy mắt trống rỗng không ít, Lão Tử bọn người toàn bộ biến mất không thấy! "Chạy tốc độ cũng thật nhanh!" Đế Giang chặc lưỡi, nhìn cái vẻ tấn mãnh kia, từ khí thế, hắn một cái chơi không gian cũng cảm thấy chạy không lại mấy người này. "Chú Lão Lục, chúng ta cũng đi!" Đế Giang nói.

Đều đi cả rồi, bọn họ ở lại cũng chẳng có ý nghĩa gì! "Về đi, năng

tu luyện, sớm ngày chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La.

Sau này thanh lý hệ thống Hồng Hoang chính là việc của các ngươi!" "....." .....

Trong Hỗn Độn, theo Hồng Quân chạy tới, ba ngàn Ma Thần tề tụ.

Từng người thu liễm khí tức, sinh sợ một chút không cẩn thận làm hỏng Hỗn Độn thế giới.

Bàn Cổ nhìn một chút, hài lòng gật đầu, hiện giờ ba ngàn Ma Thần đã có hơn một ngàn vị Hỗn Nguyên Thái Cực.

Số còn lại vẫn đang trong quá trình tấn cấp.

Hơn một ngàn vị, chỉ sợ không ra một cái Hỗn Độn, ba ngàn Ma Thần bọn họ sẽ toàn viên Hỗn Nguyên Thái Cực!

Đến lúc đó, hắn đều muốn nhìn xem cái hệ thống nào còn dám rút máu Bàn Cổ bọn họ!

Sau đó, ba ngàn Ma Thần dưới sự dẫn dắt của Bàn Cổ, đi ra khỏi Hỗn Độn thế giới!

Chư thiên thế giới, mỗi một cái thế giới đều lóe lên hào quang sáng chói.

Hỗn Độn thế giới cũng không ngoại lệ, chẳng qua bình chướng vi nhược đến mức chọc một cái là rách.

Thỉnh thoảng có hệ thống đi ngang qua muốn đi vào nhìn thử, trực tiếp bị Đại Đạo Chi Nhãn phách thành tro!

Mấy năm nay Hồng Hoang không có hệ thống, chính là bởi vì tới đứa nào đều bị Đại Đạo Chi Nhãn oanh chết đứa đó!

Quan sát một lát, Dương Mi, La Hầu, Thời Thần các ma thần ra tay, đem các thế giới xung quanh đều đẩy đi!

Hai năm trôi qua, mảnh chư thiên lãnh địa này chỉ còn lại Hỗn Độn thế giới. "Lão đại, được rồi!" Dương Mi hô.

Bàn Cổ gật đầu, Hỗn Độn chi khu triển khai.

Trong chư thiên lãnh địa xuất hiện một tôn cự nhân to lớn vô biên.

Cho dù là Đại Thiên Thế Giới cùng nó so sánh, cũng chỉ là đom đóm với trăng sáng.

Thời Thần các ma thần bố khởi đại trận, làm cho chư thiên lãnh địa ở xa vô pháp quan trắc được tình huống bên này.

Bàn Cổ cảm ứng một lát, xác định sẽ không dễ dàng bị phát hiện như vậy, bắt đầu động công.

Thao túng Đại Đạo Chi Nhãn, Hỗn Độn thế giới toàn diện mở ra, Bàn Cổ thò tay đi vào.

Hồng Hoang thế giới lập tức lâm vào trong bóng tối.

Không thấy một tia quang minh.

Hồng Hoang thế giới dựa vào Hỗn Độn thế giới, nhưng hai bên cũng không có liên hệ quá lớn.

Bàn Cổ từ phần gốc của Hồng Hoang thế giới đào lớp thổ nhưỡng Hỗn Độn lên.

Bàn tay từng chút một nâng lên Hồng Hoang.

Hồng Quân vội vàng ổn định thế giới Hồng Hoang đang rung lắc không ngừng, thuận tiện tạo cho cái Hệ thống Giảng Đạo bên trong một cái giả tượng.

Ba năm trôi qua, Bàn Cổ đã đem thế giới Hồng Hoang nâng trên tay.

Ngoài mảnh chư thiên lãnh địa này, La Hầu trăm phần nhàm chán

chơi trường thương, thỉnh thoảng có hệ thống đi ngang qua trực tiếp chọc chết.

Đột nhiên, La Hầu giống như cảm ứng được cái gì.

Vội vàng thông tri Nhân Quả, Vận Mệnh đang rảnh rỗi.

Sau đó thu hồi trường thương, lấy ra một cây búa. .....

Một cái hệ thống cao cấp chậm rì rì bồi hồi tại biên duyên từng cái thế giới, giống như đang cân nhắc thế giới nào tương đối 'béo'.

Nhìn hơn mười cái thế giới, đều không vừa ý lắm!

Thế là tiếp tục đi về phía trước, đi tới đi tới, hoàn cảnh phía trước bỗng nhiên biến đổi.

Xung quanh từng cái tiếp từng cái thế giới thế mà biến mất không thấy!

Giống như ở trong chư thiên vô tận hư không lãnh địa, cách xa tít tắp mới có thể tìm được một cái thế giới!

Hệ thống cao cấp có chút bất an, nó cũng chưa nghe nói nơi này có vô tận hư không thế giới lãnh địa.

Ra ngoài lăn lộn, bảo mệnh mới là quan trọng nhất, hệ thống cao cấp muốn rút lui.

Đột nhiên, trong mảnh hư không này sáng lên một đạo quang mang, dường như khai thiên tích địa, phá vỡ vô tận hư không.

Phủ đầy vô cùng hủy diệt chi lực, hướng nó mà đến. "Vãi (Kháo)!" Hệ thống cao cấp chửi thề, nhưng cũng thả lỏng, hóa ra là một cái Hỗn Nguyên Thái Cực.

Sức mạnh là mạnh hơn nó gấp trăm lần không chỉ, nhưng thế thì sao.

Nó thủ đoạn đào tẩu nhiều lắm, muốn chạy là chạy.

Hệ thống cao cấp không hoảng hốt chút nào lui về phía sau, thuận tiện nhìn xem là ai đánh lén nó, ghi nhớ khí tức.

Sau này đừng để nó bắt được, không rút khô thế giới bản nguyên của ngươi nó liền không gọi là hệ thống!

Nó xuyên qua búa quang nhìn thấy La Hầu, ẩn ước gian, nó thấy được sau lưng La Hầu một tôn cự nhân, không có cảm nhận được khí tức, nhưng cỗ khí thế kia...

Nó đã minh bạch thân phận cự nhân này. "Ta vãi (kháo), Bàn Cổ to vãi, cái này phải có bao nhiêu máu a!" Đù!

Bàn Cổ đang cẩn thận từng li từng tí vận chuyển Hồng Hoang nhịn không được run tay một cái.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang một trận lay động!

Bàn Cổ vội vàng hồi thần lại, cẩn thận mở cho Hỗn Độn thế giới một cái lỗ hổng, chậm rãi mang Hồng Hoang thế giới ra ngoài!

Vãi thật, nhận ra ta ý nghĩ đầu tiên không phải đào tẩu, mà là rút máu.

Quá tức giận rồi!

Mau chóng làm thịt nó cho ta!

Các Hỗn Độn Ma Thần khác rất hiểu tâm tư Bàn Cổ.

Hai cái chí cao Ma Thần đã sớm chuẩn bị xong liền ra tay.

Sau lưng hệ thống cao cấp dâng lên một đạo búa quang.

Tại một nháy mắt kia, nó từ trên búa quang này nhìn thấy hơn vạn kiểu cách chết của mình!

Đây là cái búa của Vận Mệnh Ma Thần.

Hệ thống cao cấp kìm lòng không được dừng bước!

Nhân Quả xuất hiện ở cách đó không xa, nâng kính mắt, nhẹ nhàng điểm một cái, Nhân Quả chi lực quấy nhiễu ý thức của nó.

Ba đại chí cao Ma Thần vây công một cái hệ thống cao cấp sơ kỳ.

Ba hai cái liền kết thúc chiến đấu.

Chương 64

Chia xong chiến lợi phẩm, riêng phần mình tản ra.

La Hầu tiếp tục đứng tại biên duyên trận pháp, phòng ngừa phát sinh ngoài ý muốn.

Tâm tình Bàn Cổ đang vận chuyển Hồng Hoang cũng thư sướng lên. .....

Thế giới Hồng Hoang ở trong bóng tối đã được hơn mười năm.

Đế Tuấn, Thái Nhất cùng ánh sáng Thái Dương Tinh căn bản tán phát không ra ngoài.

Vô tận hắc ám nuốt chửng hết thảy!

Thiên địa cũng tại không ngừng rung lắc, sinh linh nhỏ yếu như Thiên Tiên Huyền Tiên đã sớm bị lắc đến mê hồ.

Lâu dài ở trong bóng tối, lâm vào điên cuồng!

Thập Nhị Tổ Vu gọi ra Bàn Cổ chân thân, thân thể to lớn tại trước mặt Bất Chu Sơn y nguyên nhỏ bé, nhưng sức mạnh kinh người, thế mà cưỡng ép ổn định lại Bất Chu Sơn cái cây cột chống trời này.

Để Hồng Hoang rung lắc giảm bớt hơn nửa!

Từng vị đại năng đứng ra, kinh thế thần thông mang đến quang mang.

Chiếu rọi một phương sinh linh, khiến cho không còn lâm vào trong bóng tối.

Giờ phút này, duy có Thập Nhị Tổ Vu đang củng cố Bất Chu Sơn mới có thể nhìn thấy tình huống bên ngoài.

Đó là một tôn sinh linh to lớn, nâng thế giới bọn họ sinh tồn, đang

chậm rãi di động.

Bọn họ không cách nào nhìn rõ bộ dạng sinh linh kia, bất quá, các Tổ Vu rõ ràng, đó là Phụ thần của bọn họ! "Bàn Cổ chân thân chúng ta triệu hồi so với Phụ thần, ngay cả một bàn tay cũng không bằng!" Đế Giang chấn động nói. "Đâu chỉ, ta thấy là ngay cả một ngón tay cũng không bằng!" Chúc Cửu Âm lắc đầu, ánh mắt hiếu kỳ, nói, "Các ngươi nói Phụ thần thật sự là Hỗn Nguyên Thái Cực?" "Căn bản không giống, quá mạnh!" Hậu Thổ nhớ tới cái Hồng Mông Hệ Thống muốn chui vào bụng nàng.

Cái hệ thống kia chính là một cái hệ thống cao cấp, cũng chính là cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Đồng dạng cảnh giới, thực lực lại là một trời một vực!

Quá ly phổ! .....

Oanh!

Nương theo cú rung lắc cuối cùng, bóng tối của Hồng Hoang thế giới tán đi.

Thập Nhị Tổ Vu giải thể, mệt đến mức trực tiếp nằm rạp dưới chân núi Bất Chu Sơn nghỉ ngơi.

Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy các đại thần thông giả phân tán hành tẩu tại mỗi một nơi ở Hồng Hoang.

Kiểm tra nhân tố không ổn định.

Ngoài Hồng Hoang thế giới, Bàn Cổ thu nhỏ thân thể.

Hiện giờ Hồng Hoang thế giới đã được lấy ra, Hỗn Độn thế giới lần nữa tràn ngập Hỗn Độn chi khí.

Không còn Hồng Hoang thế giới, Hỗn Độn thế giới thu nhỏ, bị Bàn Cổ phong ấn thu lại.

Cục tác cục tác!

Hồng Quân ôm con gà Hỗn Độn đứng bên cạnh Bàn Cổ, nhìn thế giới Hồng Hoang trước mắt.

Không còn Hỗn Độn thế giới trói buộc, Hồng Hoang thế giới đang điên cuồng khuếch trương, biến lớn! "Hồng Hoang thế giới tuy rằng lớn mạnh, nhưng vẫn không cách nào thừa thụ ngô đẳng sinh tồn!" Thời Thần các ma thần đi ra, nhìn vài lần Hồng Hoang thế giới đang tăng cường, nhíu mày nói.

Ba ngàn Ma Thần bọn họ quá mạnh, giống như hắn, thật muốn tiến vào Hồng Hoang thế giới, nhịn không được hít một hơi có thể đem linh khí Hồng Hoang hút cạn!

Cái Hồng Hoang này, vẫn là không thích hợp bọn họ sinh tồn! "Không ngừng khai phá thế giới Hồng Hoang, tương đương với thời không Hồng Hoang song song với thế giới Hồng Hoang này.

Do phân thân của Hồng Hoang chúng thần nắm giữ, chờ trưởng thành đến trình độ nhất định thì dung hợp, đồng thời tăng cường Hồng Hoang thế giới, cũng bồi dưỡng Hồng Hoang chúng thần!" Bàn Cổ nói xong, một tay tại bên cạnh Hồng Hoang thế giới khai tịch ra một cái Đại Thiên Thế Giới.

Phương thế giới này trống rỗng, Bàn Cổ nhỏ xuống một giọt máu.

Thiên địa thành, vạn vật sinh.

Từng cái sinh linh xuất thế, thế giới phồn vinh lên.

Quy tắc thế giới cũng tại ý niệm của sinh linh mà hoàn thiện.

Chờ đến một trình độ, Bàn Cổ để thế giới này dung hợp vào trong Hồng Hoang thế giới.

Hóa thành một ngôi sao nhỏ, trong ngôi sao, sinh linh thế giới

nguyên bản vẫn riêng phần mình sống cuộc sống của mình.

Quy tắc mới hình thành bị Hồng Hoang hấp thu, dưới sự cảm tri của Bàn Cổ, miễn cưỡng tăng lên một chút xíu! "Các huynh đệ Ma Thần Bang, khai phá một cái thế giới chính mình có thể mang theo di động, hóa thành trận nhãn cung cấp Hồng Hoang thế giới trưởng thành!" Dương Mi nói xong, một cây Liễu Thụ to lớn gấp trăm lần Hồng Hoang thế giới xuất hiện.

Từng nhánh cây quất vào hư không, một cái thế giới lớn ngang ngửa Hồng Hoang thế giới hình thành trong vài năm. "Đây là Hồng Hoang Không Gian Đại Thế Giới!" Dương Mi khôi phục đạo thể hình thái, tiến vào phương thế giới này, ba ngàn đại đạo diễn hóa mà ra.

Trong đó, lấy Không Gian Đại Đạo là cường đại nhất, thiên địa phân, núi sông hiện.

Thiên địa linh khí tự hành xuất hiện.

Tạo hóa chi khí du đãng, các nơi trên thế giới xuất hiện sinh cơ, từng cái sinh mệnh đang thai nghén.

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Luân Hồi, Nhân Quả, Hỗn Độn..... chờ các Bang chủ Ma Thần Bang làm ra tấm gương, thành viên Ma Thần Bang cũng đều bắt đầu khai tịch thế giới.

Thời Thần các ma thần thấy thế, cũng đều hào lệnh thành viên bang phái chính mình khai tịch thế giới.

Bàn Cổ khẽ gật đầu, có ba ngàn Ma Thần khai tịch Đại Thế Giới làm năng lượng cung cấp Hồng Hoang.

Sau này cộng thêm đông đảo hệ thống tài trợ.

Rất khó tưởng tượng Hồng Hoang thế giới có thể trưởng thành đến tình trạng gì! "Lão Thủy, thế giới của ngươi không được lớn hơn của ta!" Ngũ Hành Ma Thần đen mặt nhìn về phía Thủy Chi Ma Thần.

Là anh cả, cảnh giới thấp hơn tiểu đệ thì thôi, nhưng cái việc cần 'bài diện' (phông bạt) như khai tịch thế giới cũng không bằng, mặt mũi Ngũ Hành Ma Thần hắn để đâu! "Có thể chất lượng tốt chút, lớn nhỏ tuyệt đối không thể vượt qua ta!" "Âu cơ!" Thủy Chi Ma Thần khống chế tốt lớn nhỏ của thế giới mình khai tịch xong, đem một đống lớn bảo vật dùng để thai nghén Tiên Thiên Thần Thai Linh ném vào.

Vừa vặn chú ý tới Bàn Cổ:.....

Một đợt này của Thủy Chi Ma Thần, sử dụng bảo vật giá trị đủ để ngang bằng với một cái Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong!

Nói cách khác, Tiên Thiên Thần Thai Linh do Hồng Hoang Thủy Chi Đại Thế Giới thai nghén không kém so với Hồng Hoang lúc mới bắt đầu!

Ma Thần dịch nguyên (dịch cơ thể) kiếm tiền như thế sao?

Cái tên này có phải hay không cùng Chu lão bản làm giao dịch gì khác?

Từng cái thế giới được Hỗn Độn Ma Thần khai tịch mà ra, Bàn Cổ cũng đích thân xuống sân khai ra một phương thế giới.

Ba ngàn đại thế giới lấy Hồng Hoang thế giới làm trung tâm, liên tục không ngừng vì nó cung cấp sức mạnh!

Hồng Quân tại thời khắc này, thao túng Hồng Hoang Thiên Đạo tiếp quản từng cái lại từng cái thế giới.

Trong đó có không ít thế giới lớn nhỏ không kém Hồng Hoang thế giới, đây là do các chí cao Ma Thần như Thời Thần, Dương Mi khai tịch.

Trong quy tắc thế giới ẩn chứa sự lý giải đại đạo của Hỗn Độn Ma Thần đối với chính mình!

Các ma thần khác nhao nhao phối hợp, để thế giới chính mình khai tịch trở thành phụ thuộc của Hồng Hoang.

Đợi đến khi Hồng Hoang triệt để tiếp quản ba ngàn đại thế giới.

Mảnh chư thiên lãnh địa này chính thức trở thành Hồng Hoang Chư Thiên Lãnh Địa.

Đồng thời cũng có thể điều động đại đạo chi lực từ thế giới của ba ngàn Ma Thần.

Hồng Hoang Lực Chi Đại Thế Giới, Hồng Hoang Thời Gian Đại Thế Giới, Hồng Hoang Không Gian Đại Thế Giới, Hồng Hoang...

Ba ngàn cái đại đạo đồng thời bị Hồng Hoang Thiên Đạo điều động.

Sức mạnh kia, Bàn Cổ đều phải coi trọng.

Bất quá những sức mạnh này đến từ Hồng Hoang, do hắn khai tịch ra!

Cho nên, thực lực của hắn lại tăng một đoạn lớn! "Hồng Hoang thế giới còn chưa tấn cấp, chúng ta vào ở đây trước đi!" Dương Mi từ đằng xa đẩy tới một cái Hỗn Độn thế giới phổ thông, Bàn Cổ nhìn lại, đây là cái Hỗn Độn thế giới hắn thuận tay tạo ra lúc khai tịch Hồng Hoang thế giới.

Phân thân của ba ngàn Ma Thần bọn họ vẫn còn ở bên trong mà!

Dùng để dẫn dụ hệ thống cắn câu, đã nhiều cái nguyên hội trôi qua.

Bên trong đã có hơn ba trăm cái hệ thống trung cấp.

Còn có kẻ đã đoạt xá phân thân Hỗn Độn Ma Thần.

Đều đang chờ Khai Thiên đại chiến, sau đó rút máu...

Dương Mi đem cái Hỗn Độn thế giới này treo ở biên duyên Hồng Hoang thế giới, tùy tiện bóp chết mấy cái hệ thống này, đại lượng bản nguyên mớm cho Hồng Hoang thế giới.

Để bản nguyên Hồng Hoang thế giới càng thêm hùng hậu!

Bàn Cổ dẫn đầu tiến vào, ném ra một đóa Hỗn Độn Thanh Liên.

Nội hàm một phương thế giới.

Thời Thần các ma thần nhao nhao tiến vào, riêng phần mình vạch ra đạo trường.

Chương 65

Nơi này, chính là nhà tạm thời của Hỗn Độn Ma Thần bọn họ!

Một tòa cung điện cổ xưa hùng vĩ sừng sững trong Hỗn Độn, từ nay về sau, Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang chính là cái thế giới này!

Hết thảy đều ổn định lại, Bàn Cổ và các ma thần triệt tiêu kết giới che giấu thế giới này.

Khí tức của Hồng Hoang Chư Thiên Lãnh Địa điên cuồng khuếch tán, một cái Hồng Hoang có bản nguyên vô cùng hùng hậu triển hiện tại vài cái chư thiên lĩnh phụ cận.

Khí tức bản nguyên bàng bạc, cho dù là hệ thống cao cấp đỉnh phong cũng phải động tâm.

Nếu như hấp thu, rất có khả năng sẽ tấn cấp hướng tầng thứ cao hơn.

Nhất thời, vô số hệ thống rục rịch, ỷ vào sự đặc thù của bản thân, tùy ý từ Trái Đất vớt một cái linh hồn, tìm kiếm nơi phát ra khí tức. .....

Thời gian vội vã, sau lần giảng đạo thứ hai của Hồng Quân.

Theo Hồng Hoang lớn mạnh, Hồng Quân cũng tại không ngừng hoàn thiện Hồng Hoang, khí vận cùng nghiệp lực, công đức cũng đều lần lượt chế định mà ra.

Mỗi cái sinh linh đều có khí vận và công đức, Thiên Đạo sẽ căn cứ ít nhiều mà vì đó phân phối cơ duyên.

Nếu là nghiệp lực... vậy thì ban thưởng thần lôi một đạo! .....

Hồng Hoang từng cái đại thần tấn cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên chi

cảnh.

Chính thức trở thành thời đại Đại La đi đầy đất.

Còn có Hồng Quân đem Long Phượng tam tộc cũng làm ra, ân, một tộc chỉ có năm con.

Đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong chi cảnh.

Tam tộc sau khi xuất hiện, vì Hồng Hoang gia tăng rất nhiều chủng loại.

Nhất là Long tộc, mỗi ngày đều đang làm sinh ý mấy cái ức.

Long hà... khụ khụ... nói nhầm!

Long mã, long quy, long ngư, long xà... từng cái sinh linh ẩn chứa huyết mạch Long tộc xuất hiện.

Hồng Hoang cũng chính thức xuất hiện hậu thiên chủng tộc.

Tu vi chỉ có Địa Tiên chi cảnh, hoàn toàn đánh vỡ kỷ lục tu vi thấp nhất Hồng Hoang!

Hơn nữa tốc độ sinh sôi cực nhanh, ngắn ngủi mấy chục vạn năm, chín phần chín sinh linh Hồng Hoang đều là loại hậu thiên sinh linh này!

Cũng may quy tắc Hồng Hoang thế giới nghiêm khắc, sát lục quá nhiều sinh linh sơ cấp ảnh hưởng khí vận, còn có thể dính nghiệp lực.

Đại La Kim Tiên khi nổi lên tranh đấu đều cố ý tránh đi những sinh linh này, nếu không mỗi ngày đều là từng mảng từng mảng vẫn lạc!

Hậu thiên chủng tộc tại thế giới kiểu này địa vị đáng lo.

Đế Tuấn, Thái Nhất thấy thế, cũng dựa theo kịch bản, mời Côn Bằng, Phục Hy, Nữ Oa các đại năng, hướng Thiên Đạo tuyên thệ lập

ra Yêu tộc.

Vì hậu thiên sinh linh khai sáng tu luyện pháp, định da các loại quy chương.

Thiên Đạo cũng thừa nhận Yêu tộc đản sinh, tuyệt đại đa số khí vận hối tụ Yêu tộc.

Trên đỉnh Bất Chu Sơn, Tam Thập Tam Thiên ứng vận nhi sinh, Thiên Đình xuất thế!

Linh khí nồng hậu, linh căn đông đảo, pháp tắc hiển hóa.

Tam Thập Tam Thiên xứng đáng là đỉnh cấp phúc địa của Hồng Hoang!

Hồng Hoang Kim Tiên Yêu tộc đều có thể đi vào tu luyện. .....

Thiên Đình hiện thế, Đế Tuấn Thái Nhất minh ngộ, lập Thiên Đình, rộng mời chúng thần Hồng Hoang đến chứng kiến.

Hôm nay, Đế Tuấn và Thái Nhất thân mặc Kim Ô đế bào, đích thân đứng tại ngoài thiên môn, nghênh đón chúng thần đến chúc mừng.

Tam Thanh, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu các đại thần nhao nhao đi tới.

Hiện giờ còn chưa tới giờ lành lập Thiên Đình, chúng thần an tọa xong, nhàn rỗi không sự tình, tọa nhi luận đạo.

Đế Tuấn đang cười ha hả tại cửa thiên môn ánh mắt không ngừng biến đổi, Thái Nhất ở một bên thấy thế, vội vàng đem Hỗn Độn Châu và đông đảo Tiên Thiên Chí Bảo của huynh trưởng thu vào trong tay mình.

Sau đó thông báo cho các Tổ Vu dưới chân núi Bất Chu Sơn, báo cáo nơi này có dị thường.

Qua một hồi, trên mặt Đế Tuấn toát ra vẻ mê mang!

Quả nhiên!

Bị đoạt xá!

Thái Nhất cảnh giới tuy rằng không đủ, nhìn không hiểu hệ thống ở đâu, nhưng mọi người đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên, ánh mắt làm sao lại xuất hiện mê mang lâu như vậy! "Huynh trưởng, huynh trưởng!" Một cỗ sức mạnh mạc danh quấy nhiễu ý thức Thái Nhất, cỗ lực lượng này thuộc về ám kỳ và 'xem nhẹ' (giảm sự chú ý), Thái Nhất không có phản kháng.

Chỉ là đem Hỗn Độn Châu và đông đảo Tiên Thiên Chí Bảo ném vào trong Hỗn Độn Chung.

Sau đó đẩy Đế Tuấn hai cái, ánh mắt 'lo lắng' nói.

Đế Tuấn từ trong mê mang thanh tỉnh, nhìn nam tử mặc kim bào 'bá khí trắc lậu' bên cạnh.

Lóe lên một tia tán thán, không hổ là đệ nhất cao thủ dưới Thánh Nhân Hồng Hoang.

Khí thế này, quá đỉnh rồi!

Ổn định lại cảm xúc, dựa theo phương thức giao lưu của Đế Tuấn và Thái Nhất trong tàn khuyết ký ức, mở miệng nói: "Thái Nhất không cần lo lắng, vừa rồi thất thần thôi!" "Vậy thì tốt!" Thái Nhất thần sắc buông lỏng xuống, nhìn về phía bên trong Thiên Đình, Tam Thanh bọn người đang luận đạo.

Mỗi vị đại năng đều đang triển hiện tự thân lý giải đối với đạo!

Nhất thời tường thụy vạn thiên, kim liên đóa đóa! "Huynh trưởng, giờ lành sắp đến rồi, chúng ta nên lập Thiên Đình!" "A..." Đế Tuấn có chút mộng bức, hắn ký ức còn chưa tiêu hóa xong, không biết ngươi đang nói cái gì a! "Đi thôi, huynh trưởng!" Nhưng Thái Nhất đâu thèm quản hắn có mộng hay không, đồng thời thúc giục các Tổ Vu nhanh

lên một chút, một bên lôi kéo Đế Tuấn đi dạo trong Thiên Đình. ..... "Di, Đế Tuấn lại bị đoạt xá rồi!" Đế Giang đang trên đường đi Thiên Đình sau khi tiếp thu tin tức từ Thái Nhất, ánh mắt kinh ngạc nói. "Bị đoạt xá!" Chúc Dung con mắt sáng lên, đem Tiên Thiên Chí Bảo chuẩn bị làm hạ lễ thu lại. "Đây không phải là có bao cát để đánh sao!" "Hắc hắc, hai chúng ta cùng một chỗ!" Cộng Công ở một bên hắc hắc cười một tiếng.

Mấy tên xuyên việt giả này chơi vui vãi, mặc kệ đánh thế nào, thương thế đều có thể cực nhanh chóng khôi phục.

Chỉ cần không bức quá gấp, để hệ thống của bọn hắn ra tay, thì đó chính là một cái bao cát phi thường chịu đòn! "Các ngươi đi chậm một chút, ta đi đem Đại Nghệ bọn họ cũng mang tới!" Đế Giang nói xong, thân hình biến mất không thấy.

Mang chút Đại Vu đi, giúp Đế Tuấn tăng lên một chút thực lực!

Từ sau khi tin tức về xuyên việt giả và hệ thống bị Chú Lão Lục công khai, những người từng bị đoạt xá như Thông Thiên, Hồng Vân, Minh Hà, Đại Nghệ... trải qua giao lưu, cuối cùng phát hiện sau khi bị đoạt xá, vô luận là công pháp xuyên việt giả được hệ thống quán thâu, hay là pháp tắc, hoặc là linh bảo luyện hóa... bọn họ đều có thể hoàn mỹ nắm giữ.

Tương đương với việc ngươi bị đoạt xá, ngủ một giấc.

Liền luyện hóa mấy cái chí bảo, thực lực tăng lên gấp mấy lần.

Thời cơ đến cướp lại thân thể của mình là được!

Xuyên việt giả Đế Tuấn sau khi bị Thái Nhất xoay vòng vòng hai vòng, cuối cùng cũng tỉnh lại, kích hoạt cái "Hệ thống đánh dấu vạn năm một lần", thuận tiện tiêu hóa luôn ký ức của "ta"!

Cũng đã nắm rõ dòng thời gian Hồng Hoang hiện tại và tình trạng

của bản thân!

Đế Tuấn cảm nhận sức mạnh bàng bạc trong cơ thể, kích động không thôi!

Đọc tiểu thuyết xuyên việt toàn thấy họ Diệp, Lục, Tiêu, Lâm, không ngờ họ Lý nhà ta cũng có ngày được xuyên việt, không dễ dàng gì a!

Phải like cho bác tài xế xe tải đâm mình một cái, cảm ơn nha!

Chỉ tiếc là ta mới hạ quyết tâm tải cái kia về...

Haizz!

Kích động qua đi, Đế Tuấn bình tĩnh lại, suy nghĩ về tình cảnh hiện tại.

Cái Hồng Hoang này đại khái có chút không giống bình thường, Tử Tiêu Cung giảng đạo lần hai rồi mới bắt đầu lập Yêu Đình.

Nhưng điều này cũng không ảnh hưởng đến ma sát giữa Yêu tộc và Vu tộc!

Trong ký ức, sau lần giảng đạo thứ nhất, hai bên đã táng nhau một trận.

Yêu tộc thua thê thảm, bị đấm cho váng đầu hoa mắt.

Tóm lại, Yêu tộc đã kết thù với Vu tộc rồi, giờ còn chuẩn bị lập Yêu Đình, lại sắp khô máu với Vu tộc trận nữa!

Tin tức này làm Đế Tuấn hơi hoảng.

Ta vừa mới xuyên việt, phúc còn chưa hưởng, không thể chết yểu sớm như vậy được!

Cho nên, cái Yêu Đình này ta tuyệt đối không thể lập a!

Lập xong là phải gánh trách nhiệm Yêu Đế, ít nhất cũng phải đảm

bảo Yêu tộc không bị Vu tộc coi là thức ăn!

Hắn chỉ là một tên xuyên việt giả chẳng có bản lĩnh gì, hệ thống lại là cái hệ thống đánh dấu, sao mà làm nổi mấy chuyện này!

Chương 66

Cũng không thích hợp làm Yêu Đế gì sất, hắn là hệ thống đánh dấu, đương nhiên là phải đi tứ xứ du lịch để đánh dấu rồi!

Nhưng mà hiện giờ các đại thần có tiếng ở Hồng Hoang cơ bản đều đã tới tham quan hắn lập Thiên Đình, nếu không lập, bọn họ có khi nào nghĩ ta đang dắt mũi bọn họ không?

Sau đó bị hội đồng đến chết?

Nhưng nếu lập, thì phải khô máu với Vu tộc.

Vừa nghĩ đến miêu tả Thập Nhị Tổ Vu trời không sợ đất không sợ, một lời không hợp là đấm nhau trong Hồng Hoang, chân Đế Tuấn đã mềm nhũn!

Tiến thoái lưỡng nan! ... "Tên xuyên việt giả này sao không giống mấy tên trước nhỉ?

Chẳng lẽ hệ thống không được xịn?" Thái Nhất có chút nghi hoặc.

Theo cái nết của xuyên việt giả, lúc này tiêu hóa xong "ký ức", chẳng phải nên dã tâm bừng bừng muốn gây sự sao?

Sao cái ánh mắt này lại cảm giác hèn hèn thế nào ấy?

Ngay lúc này, Đế Tuấn chậm rãi mở miệng: "Thái Nhất a!" "Huynh trưởng?" Thái Nhất cảnh giác trong lòng, Hỗn Độn Chung hộ vệ linh đài, giữ tỉnh táo.

Mấy cái hệ thống của xuyên việt giả có thể làm giảm khả năng tư duy, hắn không thể không phòng! "Chú làm Yêu Đế thấy thế nào?" "Trường huynh như cha, sao đệ có thể vượt quyền!" Thái Nhất thái độ kiên quyết nói.

Nhìn thái độ của Thái Nhất, Đế Tuấn biết là không có cửa!

Tiếp tục suy nghĩ cách để không phải làm Yêu Đế!

Lúc này, Phục Hy và Nữ Oa đi về phía này.

Sắp đến giờ tuyên cáo với Thiên Đạo rồi!

Hai nhân vật chủ chốt của Yêu tộc các ngươi vắng mặt là có ý gì? "Đế Tuấn, Thái Nhất đạo..." "Hy Hoàng, hôm nay là ngày trọng đại Yêu tộc ta lập Thiên Đình, không biết đám man tử Vu tộc kia động tĩnh thế nào?" Thái Nhất vội vàng cắt ngang lời Phục Hy, ngữ khí nhấn mạnh hai chữ "Vu tộc".

Phục Hy và Nữ Oa ánh mắt khẽ động, bất động thanh sắc liếc nhìn Đế Tuấn một cái.

Giờ phút này Đế Tuấn đang chấn kinh trước nhan sắc của Nữ Oa, vẫn chưa tỉnh táo lại.

Hiểu rồi, bị đoạt xá!

Phục Hy cúi đầu suy tư giây lát, ôm quyền nói: "Đông Hoàng yên tâm, Vu tộc tịnh không có bất kỳ động tĩnh gì, hôm nay đại năng Hồng Hoang đều ở đây, lượng bọn hắn cũng không dám đến đảo loạn!" "Vậy thì tốt!" Thái Nhất gật đầu, tỏ vẻ đã biết!

Vu tộc, đúng rồi!

Đế Tuấn đang chìm đắm trong nhan sắc Nữ Oa bừng tỉnh, Thái Nhất nhắc đến Vu tộc làm hắn nhớ ra.

Ngày lành tháng tốt lập Yêu Đình, Vu tộc là tử đối đầu sao có thể không đến phá đám.

Đối với lời của Phục Hy, Đế Tuấn tỏ vẻ ngươi vẫn còn quá trẻ, không hiểu thế nào là Vu.

Căn cứ ký ức, Vu tộc là cái đám đầu trâu mặt ngựa gặp Hồng

Quân còn muốn đấm cho hai quyền, làm sao lại sợ mấy kẻ yếu hơn Hồng Quân như chúng ta.

Bọn họ nhất định sẽ đến phá đám!

Nói không chừng đúng lúc hắn tuyên cáo thì nhảy ra!

Đến lúc đó hắn tìm một Tổ Vu nào đó để bị đấm một trận, thế chẳng phải là khỏi cần lập Yêu Đình nữa sao!

Vừa đi vừa nghĩ, Đế Tuấn đã đi tới địa điểm tuyên cáo với Thiên Đạo.

Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa đứng phía sau.

Cung Bằng dẫn theo mười vị Yêu Thánh ở cuối cùng, thành tâm hô hoán Thiên Đạo.

Phần hương không lửa tự cháy, khói xanh lượn lờ bay lên, từng trận Thiên Đạo chi uy hội tụ.

Đằng xa đám người Tam Thanh nhao nhao hướng lên trời hành lễ.

Mọi người đều từng tham gia giảng đạo ở Tử Tiêu Cung, đều rõ ràng Thiên Đạo Hồng Hoang bị Đạo Tổ chưởng khống.

Thiên Đạo chi lực hội tụ, đại biểu ánh mắt Đạo Tổ đang nhìn về phía này.

Bên này, Đế Tuấn chỉ cảm thấy phía trên thiên uy cuồn cuộn, làm người ta kính sợ.

Vu tộc còn chưa xuất hiện, cái này là thật sự phải tuyên cáo hả?

Đế Tuấn có chút sốt ruột, tuyên cáo xong, chính là Thiên Đế!

Đúng lúc này, bầu trời vang lên tiếng cười phóng túng. "Ha ha ha~ Con chim lông lá kia, nghe nói mày muốn lập Thiên Đình, Vu tộc bọn ta đích thân đến ăn mừng cho các ngươi, mày có vui không!" Xa xa,

mấy chục người khổng lồ đội trời đạp đất sải bước đi tới!

Mỗi một bước đi, mặt đất Thiên Đình đều cảm giác chấn động không thôi!

Tới rồi tới rồi tới rồi!

Đế Tuấn trong lòng vui đến bay lên, suýt chút nữa trên mặt đã lộ ra nụ cười!

Vội vàng điều chỉnh biểu cảm, sắc mặt Đế Tuấn âm trầm xuống. "Vu tộc man tử!

Chư vị, xem ra chuyện hôm nay rất khó lập Thiên Đình!" "Huynh trưởng chớ hoảng, xem đệ đánh lui lũ man tử này!" Thái Nhất nói xong, trực tiếp lao về phía năm vị Tổ Vu!

Đế Giang, Chúc Cửu Âm, Xa Bỉ Thi, Huyền Minh, Thiên Ngô ánh mắt trêu tức, nghênh chiến Thái Nhất!

Đang!

Hỗn Độn Chung xuất hiện, nắm đấm của năm đại Tổ Vu nện vào Hỗn Độn Chung, một tiếng nổ lớn vang vọng khắp Thiên Đình.

Thái Nhất trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, năm đại Tổ Vu căn bản không giảng võ đức, thừa dịp Thái Nhất chưa phản ứng lại, đuổi theo điên cuồng ẩu đả.

Hai bên càng đánh càng xa, Đế Tuấn chỉ biết đánh rất kịch liệt, không nhìn rõ tình huống bên trong. "Đế Tuấn đạo hữu, còn xin mau chóng lập ra Thiên Đình!" Phục Hy Nữ Oa nói xong, liền cùng bốn vị Tổ Vu khác đại chiến.

Đánh một hồi cũng biến mất tại chỗ này.

Sau lưng Đế Tuấn, một lão giả áo xám ánh mắt tinh quang lóe lên, đối mặt với Bạch Trạch một cái!

Lên!

Cung Bằng tốc độ vô song, cùng một Tổ Vu giao chiến.

Rời xa lãnh địa Thiên Đình.

Mười vị Yêu Thánh liên thủ, dưới sự dẫn dắt của Bạch Trạch bố hạ đại trận, nghênh chiến Cửu Phượng, Đại Nghệ, Hình Thiên và các Đại Vu. ...

Ách...!

Đế Tuấn sắc mặt cứng ngắc nhìn hai gã to con hung thần ác sát trước mắt, trong lòng dục khóc vô lệ!

Sao lại còn hai tên Tổ Vu nữa!

Dự tính của hắn là chỉ có một Tổ Vu thôi, hai tên hắn chịu không nổi a! "Tên này sao cảm giác hơi hèn hèn?" Cộng Công và Chúc Dung có chút nghi hoặc, nhưng rất nhanh hóa thành hưng phấn.

Hèn thì hèn, dù sao làm bao cát cũng là ắt không thể thiếu.

Cộng Công một ngựa đi đầu, vọt lên.

Chúc Dung không cam lòng yếu thế, một cước đá ra! "Chim lông lá, đỡ quyền!" "....." Oanh!

Thời khắc phòng bị Tổ Vu bạo động, Đế Tuấn còn chưa kịp phản ứng, đã hóa thành một vệt lưu tinh màu vàng, bay về phía tinh không Hồng Hoang! "Yếu thế!" Cộng Công và Chúc Dung không dám tin nhìn Đế Tuấn bay ra ngoài, bọn hắn một thành lực còn chưa dùng hết.

Thế mà đã bay rồi! "Xong đời, tên xuyên việt giả này hình như không biết vận dụng đạo pháp thần thông, uổng công có một bộ cơ thể Hỗn Nguyên Kim Tiên!" "Hệ thống của hắn cũng quá phế rồi đi, còn không biết giúp con hàng này quán thâu kinh nghiệm chiến đấu sao?" "Đấm thêm mấy cái nữa, ép chặt một chút, xem có bộc phát hay

không!" "Được!" Ánh mắt giao lưu xong, hai vị Tổ Vu một bước xuất hiện tại tinh không Hồng Hoang! "....." Trên Thiên Đình, Tam Thanh, Hồng Vân, Đông Vương Công và các đại năng ngồi thành một hàng, hứng thú bừng bừng xem trận đại chiến này!

Nhưng nhìn thấy biểu hiện của Đế Tuấn, các đại năng có chút mộng, cái này cũng quá "gà" rồi đi.

Nghiêm trọng hoài nghi một cái Đại La Kim Tiên cũng có thể treo hắn lên mà đánh! "Nhị vị huynh trưởng, Đế Tuấn này..." Thông Thiên lời còn chưa nói hết, thủ đoạn của hệ thống rất nhiều, lỡ như đang giám sát bọn họ, nói lỡ miệng thì phiền phức!

Lão Tử và Nguyên Thủy lắc đầu, ngươi bị đoạt xá qua còn không hiểu, bọn họ làm sao mà hiểu! "Khụ khụ!" Lúc này, Minh Hà phân thân ho hai tiếng, lại phân ra một cỗ Đại La Kim Tiên phân thân, tướng mạo và Minh Hà từng bị đoạt xá không khác nhau mấy.

Tam Thanh hiểu rồi, ý là Đế Tuấn này và Minh Hà kia cũng sàn sàn nhau.

Hệ thống là hàng sơ cấp!

Nói như vậy, bọn họ cũng có thể qua làm hai chiêu...

Oanh long long!

Đang đang!

Thời không giao tập, đầy trời phong vũ mang theo vô cùng uy lực, độc tố vô tận bao phủ phương viên trăm vạn triệu dặm.

Tiếng chuông không ngừng vang lên.

Hiển nhiên đại chiến thập phần kịch liệt!

Mà trung tâm đại chiến, Thái Nhất và năm vị Tổ Vu phá lệ hòa thuận, ăn ý nhìn hình ảnh trước mắt!

Hình ảnh Đế Tuấn bị Chúc Dung, Cộng Công đơn phương bạo hành!

Chương 67

Nhìn Đế Tuấn thảm không nỡ nhìn, sắc mặt Thái Nhất có chút khó coi.

Đây chính là nhục thân của huynh trưởng hắn. "Khụ khụ, xem ra cái hệ thống này không ép ra được đồ tốt gì!" Nhìn mười mấy ngày rồi, Đế Giang cũng mất kiên nhẫn.

Xem ra là một cái hệ thống vô dụng!

Nghĩ nghĩ, nói: "Thái Nhất đạo hữu, còn xin lát nữa phối hợp bọn ta, lừa Đế Tuấn vào trong Bàn Cổ Điện!" "Ta biết rồi!" ... "Chim lông lá, mày sao mà gà thế, Đại Vu của Vu tộc ta đến một người cũng có thể thu thập mày!" "Tao thấy mày ngay cả Yêu Thánh của Yêu tộc bọn mày cũng không bằng, còn muốn làm Yêu Đế cái gì, mày xứng sao?" ...

Trong một ngôi sao ở tinh không Hồng Hoang, Đế Tuấn một tay ôm đầu, một tay ôm hạ bộ.

Mặc cho Chúc Dung, Cộng Công hai người bạo hành, một điểm cũng không phản kháng.

Nghe thấy hai người trào phúng, Đế Tuấn cũng lười phản bác, tùy các ngươi nói sao thì nói.

Huống hồ nói cũng đúng, hắn đến hiện tại còn chưa hiểu cách sử dụng thần thông, chỉ biết điều động pháp lực, nguyên thần nội soi tình huống bản thân.

Quả thực không bằng Yêu Thánh, Đại Vu!

Đánh đi, người làm đại sự, trước tiên phải khổ tâm trí, lao gân cốt!

Hắn trải qua kiếp nạn lần này, là có thể danh chính ngôn thuận

không lập Thiên Đình.

Đến lúc đó, mang theo một đám em gái tai thú, đi thành tựu sự nghiệp vĩ đại!

Nhớ tới đủ loại mỹ nữ hóa hình của Yêu tộc, Đế Tuấn đang sưng mặt sưng mũi nhịn không được cười ngây ngô.

Cái này còn đẹp hơn mấy cái hình ảnh "vô thị phong hiểm" (không che) nhiều! "Hắc... a!" Đế Tuấn vừa định cười hắc hắc hai cái, liền bị Cộng Công đá một cước vào mông.

Đau đến mức hắn lăn lộn!

Mẹ kiếp, đau vãi nồi!

Nhịn, nhịn đi!

Thành đại sự, tất phải trải qua gian nan! ... "Chúc Dung, Cộng Công, cút ngay cho ta!" Oanh!

Một quả cầu lửa đánh tới, hai người Chúc Dung Cộng Công trong nháy mắt bị bức lui.

Thái Nhất hiện thân, túm lấy Đế Tuấn vội vàng rút lui!

Đế Tuấn không còn bị đòn nữa kinh hỉ không thôi, Thái Nhất tới, chứng minh hắn đánh lại năm tên Tổ Vu kia!

Không hổ là Đông Hoàng Thái Nhất, quá mãnh liệt!

Có hiền đệ này ở đây, lo gì đại sự không thành!

Xa xa, đám đại năng Tam Thanh, Tiếp Dẫn đang liên thủ đối kháng Tổ Vu, ngay cả Cộng Công Chúc Dung cũng bị bọn họ cầm chân.

Nhất thời, hai bên khó phân thắng bại.

Thái Nhất hét lớn một tiếng: "Huynh trưởng, nhân cơ hội này, đệ cầm chân Vu tộc, huynh đi Bàn Cổ Điện cướp Hà Đồ Lạc Thư của

huynh về!" Nói xong, xách Hỗn Độn Chung lao lên. ...?

Hà Đồ Lạc Thư của hắn ở Bàn Cổ Điện?

Đế Tuấn mộng bức, sao hắn không biết!

Không đúng, trên người hắn quả thực không có linh bảo, Đế Tuấn vội vàng dùng nguyên thần lục soát bản thân.

Một kiện linh bảo cũng không có, hắn ký ức không toàn vẹn, nhưng nhìn thấy tình huống này, trong lòng Đế Tuấn đã tin hơn nửa, thật sự là bị Tổ Vu cướp đi rồi!

Hiện tại Thập Nhị Tổ Vu và Đại Vu đã bị cầm chân.

Nhân cơ hội này, đi Bàn Cổ Điện?

Nhưng lỡ Bàn Cổ Điện còn Đại Vu trấn thủ thì làm sao?

Nhưng Hà Đồ Lạc Thư chính là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Hắn cho dù không có chí lớn, không có ý định tranh bá, cũng không thể bỏ qua sự cám dỗ của một món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Huống chi vốn dĩ là linh bảo thuộc về hắn.

Sắc mặt Đế Tuấn biến đổi liên hồi, cuối cùng ánh mắt hung ác, làm luôn!

Bàn Cổ Điện... nằm ngay phía dưới Bất Chu Sơn, Đế Tuấn xác định lộ tuyến trong ký ức tàn khuyết.

Thao túng thuật phi hành không quá thành thạo, rón ra rón rén bay về phía bộ lạc Vu tộc.

Đợi hắn đi rồi.

Các Tổ Vu đang kịch chiến động tác chậm lại, nhưng ba động chiến đấu vẫn vang dội như cũ.

Từ xa có một cỗ Minh Hà cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh

phong bay đến, đây là một trong bốn vị "Minh Hà" lúc trước.

Muốn chơi hệ thống, phân thân bình thường khẳng định không được, cho nên Minh Hà lấy ra một cái phân thân mạnh nhất trong ba cái, âm thầm đi theo Đế Tuấn.

Đám người Lão Tử cũng là các hiển thần thông, tạo ra giả tượng chiến đấu, âm thầm đi hóng hớt!

Thái Nhất và các Tổ Vu chiến đấu từ so tài thần thông chuyển sang cận chiến.

Đánh một hồi thì di chuyển sát về phía Bàn Cổ Điện. ... "Đây chính là Bàn Cổ Điện sao, ta cảm giác được uy áp chưa từng có!" Đế Tuấn đứng trước Bàn Cổ Điện, cảm khái không thôi!

Đột nhiên, hệ thống đánh dấu vang lên. 【 Ting, phát hiện địa điểm đánh dấu đỉnh cấp, mời túc chủ dừng lại ở đây ba năm, thấp nhất thưởng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo! 】 Ngon a!

Đế Tuấn lông mày nhướng lên, hai tay chắp sau lưng, nhìn về phía Bàn Cổ Điện. 'Hệ thống, ngươi có biết nói chuyện không!

Không phải vạn năm mới đánh dấu một lần sao, sao lại gấp gáp thế này?' 'Không nói chuyện à?

Thế ta không vào đâu!' ... 【 Túc chủ ngươi muốn thế nào? 】 Hệ thống đánh dấu bất lực nói.

Còn đang định làm một cái hệ thống cao lãnh, kết quả túc chủ này có cảm giác hơi vô lại.

Haizz!

Nếu không phải năng lượng ở Bàn Cổ Điện quá phong phú, hắn mà hấp thu được thì chắc chắn thăng lên trung cấp.

Hắn mới lười để ý tên túc chủ này! 'Ngươi quả nhiên biết nói

chuyện!' Đế Tuấn hai mắt sáng lên, lập tức nói: 'Muốn ta đi vào cũng được, năm kiện Tiên Thiên Chí Bảo, còn phải quán thâu kinh nghiệm chiến đấu cho ta một chút!' 【 Năm kiện không có khả năng, ta tối đa cho ngươi ba kiện! 】 'Thành giao!' Đế Tuấn quả quyết đáp ứng, sau đó lại nghĩ tới điều gì, nói: 'Ngươi đưa trước cho ta một kiện, kinh nghiệm chiến đấu cũng quán thâu cho ta một lượt, nếu không ta không vào!' Hệ thống đánh dấu: .....

Hệ thống đánh dấu cạn lời, hắn chỉ là một cái hệ thống sơ cấp, một kiện Tiên Thiên Chí Bảo cần tốn không ít năng lượng.

Mang theo ngươi đoạt xá Đế Tuấn đều hao phí một nửa năng lượng rồi, thật sự không muốn móc hầu bao nữa.

Thôi được rồi, dù sao cuối cùng đều là của mình. 【 Tiên Thiên Chí Bảo đã đưa cho túc chủ, kinh nghiệm chiến đấu cần thời gian dài tiêu hóa.

Túc chủ vẫn là hoàn thành nhiệm vụ đánh dấu trước đi! 】 "Biết rồi, biết rồi!" Đế Tuấn mân mê Thái Cực Đồ trong tay, chậm rãi đi về phía trước. "Ách, cửa này ta đẩy không ra a!" Đế Tuấn dùng toàn thân khí lực thúc đẩy đại môn Bàn Cổ Điện, nhưng Bàn Cổ Điện vẫn luôn không chút sứt mẻ.

Điều này làm hệ thống đánh dấu cũng trợn tròn mắt, hắn không kiểm tra thấy cấm chế trên cánh cửa này.

Nói cách khác cái cửa này đơn thuần là nặng.

Nặng đến mức cơ thể Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng đẩy không nổi!

Mẹ nó! 【 Túc chủ chờ chút, ta tạm thời nâng tu vi túc chủ lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên! 】 Hệ thống đánh dấu mắng chửi, không thể không sử dụng năng lượng thặng dư để nâng cao sức mạnh cho Đế Tuấn. "A ~!

Sướng!" Đế Tuấn phát ra tiếng rên rỉ thư thái, sức mạnh đang tăng lên từng chút một.

Lúc này, cách sau lưng hắn trăm vạn mét, xuất hiện mấy chục đạo nhân ảnh.

Tam Thanh, Nữ Oa, Thái Nhất...

ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Đế Tuấn.

Đế Giang khóe miệng mang theo nụ cười, Không Gian Đại Đạo hội tụ dưới chân.

Cách trăm vạn mét, đá ra một cước.

Sức mạnh cường đại dấy lên cước phong, hội tụ ra một kích năng lượng làm người ta kinh hãi.

Chương 68

Theo Đế Giang xuất cước, trực tiếp xuyên phá không gian, đá thẳng vào mông Đế Tuấn. "Vào đi mày!" Một cước đá trúng Đế Tuấn hào vô phòng bị, Đế Tuấn bay về phía trước, dễ như trở bàn tay xuyên qua đại môn Bàn Cổ Điện, tiến vào bên trong.

Thập Nhị Tổ Vu xoa xoa nắm đấm, không hoảng hốt đi về phía Bàn Cổ Điện.

Tam Thanh và những người khác cười khẽ, mỗi người lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo, đi theo vào.

Đế Tuấn chỉ cảm thấy mông đau điếng, sau đó liền tiến vào trong Bàn Cổ Điện.

Nhìn linh lực hạo hãn bất tuyệt, pháp tắc hiển hóa tứ phía và huyết trì ẩn chứa vô tận năng lượng.

Đế Tuấn và hệ thống đánh dấu không hề cuồng hỉ, ngược lại tràn ngập bất an.

Nhất là hệ thống đánh dấu, vừa rồi túc chủ bị đá một cú kia, hắn đều không kiểm tra được.

Đây là bị chơi xỏ rồi!

Hệ thống đánh dấu không dám nghĩ nhiều, quán thâu năng lượng cho Đế Tuấn! 【 Túc chủ, nhảy vào huyết trì, hấp thu năng lượng, ta trợ giúp ngươi trở thành Vô Cực! 】 Đế Tuấn nghe vậy, không do dự, đè xuống hoảng loạn trong lòng, lao về phía Bàn Cổ huyết trì ở đằng xa!

Hệ thống đánh dấu toàn lực vận chuyển, sức mạnh Đế Tuấn chớp mắt trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng thế này còn chưa đủ, hắn cần năng lượng, đại lượng năng lượng, cưỡng ép túc chủ đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Như vậy mới có thể thoát khốn!

Bàn Cổ Điện nhìn từ ngoài không lớn, thực chất bên trong có càn khôn.

Dù sao cũng bị Bàn Cổ dung nhập nửa quả tim đồng cấp.

Cho dù so sánh với thế giới Hồng Hoang đang tấn cấp hiện nay, Bàn Cổ Điện cũng không hề rơi xuống hạ phong.

Cho nên, Bàn Cổ huyết trì ngay ở phía trước Đế Tuấn, nhưng mặc kệ hắn tiến lên như thế nào, đều không thể tới nơi.

Bất tri bất giác, không gian Bàn Cổ Điện đã lớn đến ngàn vạn triệu năm ánh sáng!

Hơn nữa, Đế Tuấn chạy càng nhanh, Bàn Cổ Điện khuếch đại càng nhanh!

Sức mạnh Đế Tuấn đã đạt tới cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ, năng lượng hệ thống đánh dấu đã thấy đáy!

Hệ thống đánh dấu có chút bi ai phát hiện, cái Bàn Cổ Điện này vẫn còn đang trướng lên, gần như không có cực hạn.

Ý tưởng cưỡng ép cường hóa túc chủ lên Vô Cực là không đáng tin cậy.

Hệ thống đánh dấu chia năng lượng còn lại thành hai nửa, một nửa tiếp tục tăng cường cho túc chủ, một nửa mình mang theo, lặng lẽ thu hồi Tiên Thiên Chí Bảo vừa đưa cho túc chủ, giải trừ trói buộc.

Thoát ly Đế Tuấn xong, hệ thống đánh dấu không dám phát ra động tĩnh, rơi xuống mặt đất.

Phát hiện mặt đất chui không lọt, liền chạy về hướng cửa ra.

Tuy rằng Bàn Cổ Điện đang không ngừng biến lớn, nhưng tốc độ hệ thống đánh dấu không phải dạng vừa.

Cho dù không dùng bất kỳ thủ đoạn tăng tốc nào, cũng chỉ trong ngắn ngủi một canh giờ chạy tới cửa lớn Bàn Cổ Điện.

Nhìn cánh cửa, hệ thống đánh dấu biết thứ này rất nặng, Tiên Thiên Chí Bảo thu hồi hóa thành năng lượng, bản thể hệ thống hóa thành Hư Vô chi thân.

Hư Vô Đại Đạo, đây cũng là nguyên nhân hắn, một hệ thống sơ cấp dám mạo hiểm xông vào thế giới Hồng Hoang này.

Quay đầu liếc nhìn túc chủ vẫn đang ngu ngốc chạy về phía huyết trì, ít nhất đầu tư ba phần tư năng lượng trên người hắn, thật muốn quay lại thu hồi năng lượng.

Đáng tiếc còn phải dùng hắn thu hút ánh mắt, hệ thống đánh dấu thu hồi tầm mắt, bay về phía cửa lớn.

Bỗng nhiên, một cái chân to đá tới!

Bị phát hiện!

Hệ thống đánh dấu tăng nhanh tốc độ, bay về phía cửa.

Bàn chân to đá vào người hắn, giống như đá vào không khí.

Hào vô tác dụng. "Cái quỷ gì!" Chúc Dung có chút mộng, Tổ Vu chi khu của hắn cho dù là hệ thống cao cấp cũng có thể đánh trúng.

Sao đánh một cái hệ thống sơ cấp lại đánh vào khoảng không? "Ha ha, Chúc Dung, chú mày chưa ăn cơm à!

Một cái hệ thống sơ cấp cũng đánh không trúng!" Cộng Công cười ha ha, trào phúng Chúc Dung.

Chúc Dung hừ lạnh một tiếng, nói: "Hừ, lão tử vừa rồi chủ quan thôi, ngon thì ngươi làm đi!" Lão Tử: ...

Ta chủ quan cái gì? "Khu khu một cái hệ thống sơ cấp, còn không đáng để ta ra tay!" Cộng Công khinh thường lắc đầu, bộ dáng cao nhân.

Hắn và Chúc Dung kẻ tám lạng người nửa cân, Chúc Dung đều không có tác dụng, hắn ra tay cũng thế thôi! "Để bần đạo thử xem!" Lão Tử đứng ra, lấy ra một kiện Tiên Thiên Chí Bảo nện về phía hệ thống đánh dấu.

Hệ thống đánh dấu một trận vặn vẹo, kiện Tiên Thiên Chí Bảo kia xuyên qua thân thể hắn. "Hư Vô Đại Đạo!" Thập Nhị Tổ Vu lần này nhìn rõ, có chút kinh ngạc, không ngờ một cái hệ thống sơ cấp lại nắm giữ Hư Vô Đại Đạo.

Tuy rằng là cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng đây cũng là Đại Đạo cao đẳng.

Đủ để so găng với Đại Đạo chí cao, Đại Đạo đỉnh tiêm.

Cho nên nói, vừa rồi Chúc Dung công kích không phải không có hiệu quả, chẳng qua là đánh vào trong hư vô.

Không có đánh trúng bản thể hắn. "Hừ, ta cũng không tin một cái Hư Vô Đại Đạo lợi hại như vậy!" Thái Nhất hừ lạnh một tiếng, Hỗn Độn Chung xuất hiện.

Đang!

Hạo hãn uy năng khuếch tán, muốn cưỡng ép trấn áp hệ thống đánh dấu.

Tuy nhiên, ngoại trừ một đoàn năng lượng nện vào hệ thống đánh dấu, căn bản không có tác dụng gì.

Hỗn Độn Chung có thể điều động sức mạnh tương ứng trong Hồng Hoang, nhưng Bàn Cổ Điện không thuộc quyền quản lý của Hồng Hoang, nó ở chỗ này, chỉ là một kiện Tiên Thiên Chí Bảo bình

thường.

Các đại năng khác nhìn thấy vậy, cũng từ bỏ ý định lấy ra các loại pháp bảo chiêu bài.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Phục Hy... liên tiếp ra tay, uy năng chấn động mang mang hoàn vũ, giống như khai thiên tích địa, ầm ầm công kích về phía trước.

Hệ thống đánh dấu mặc kệ, coi thường những công kích này, điên cuồng bay ra ngoài.

Ngay khoảnh khắc nó chạm vào cửa lớn Bàn Cổ Điện, Hư Vô Đại Đạo trong nháy mắt báo phế.

Hệ thống đánh dấu tốc độ cực nhanh, vượt xa cực hạn bản thân.

Tại khoảnh khắc Hư Vô Đại Đạo bị phế, nó căn bản không thể làm được phanh gấp tốc độ cao!

Thế là, một đầu lao thẳng vào cửa lớn Bàn Cổ Điện.

Dưới sự chú ý của đông đảo ánh mắt...

Rầm một tiếng!

Đại khái nổ ra bản nguyên cỡ một cái ao, vô số linh kiện hệ thống từ bên trong bay tứ tung ra ngoài.

Thập Nhị Tổ Vu: .....

Tam Thanh: .....

Thái Nhất, Phục Hy, Minh Hà và các đại năng: .....

Các loại thần thông đắc ý đều dùng ra rồi, ngươi chẳng có phản ứng gì.

Cuối cùng lại húc đầu chết trên cửa lớn!

Ngươi làm như vậy có vẻ bọn ta rất vô dụng đấy!

Đằng xa, Đế Tuấn túm lấy một cái nguyên thần thân hình hơi béo đi về phía này.

Tới nơi, liền nhìn thấy thế giới bản nguyên ở cửa.

Nhìn thấy chút thế giới bản nguyên này, Đế Tuấn theo bản năng cho rằng hệ thống chạy rồi!

Nhìn về phía Thái Nhất, trầm giọng hỏi: "Cái hệ thống kia chạy đằng nào rồi?" ??

Tất cả đại thần ánh mắt nhìn về phía Đế Tuấn.

Một lát sau, nhìn linh kiện hệ thống trước mắt, Đế Tuấn không thể không thừa nhận.

Cái hệ thống dễ dàng áp chế hắn, lục soát thần hồn hắn, đã chết trên con đường "tự sát". "Cái đó...

Đế Tuấn đại thần, có thể tha cho ta một cái mạng nhỏ không?" Nguyên thần trên tay Đế Tuấn ngượng ngùng nói. "Ngươi cảm thấy thế nào?" Đế Tuấn cười dữ tợn, ánh mắt tàn nhẫn băng lãnh.

Các đại năng khác nhìn thoáng qua liền dời đi ánh mắt, bới móc trong đống đồ thế giới bản nguyên to đùng trước mắt.

Xem có thể tìm được hai kiện linh bảo hay không.

Cuối cùng từng vị đại năng ôm một đống Hậu Thiên Linh Bảo rách nát, đen mặt bỏ đi.

Quá nghèo, đường đường là một cái hệ thống, cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thân gia còn không cao bằng đám Hỗn Nguyên Kim Tiên bọn họ.

Rác rưởi!

Lúc này, Đế Tuấn đang giẫy vò cái nguyên thần đã đoạt xá hắn.

Đột nhiên, khí tức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cấp tốc rơi xuống.

Chương 69

"Huynh trưởng!" "Không cần lo lắng!" Đế Tuấn xua tay, giải thích nói: "Vốn dĩ là năng lượng tạm thời, thời gian đến tự nhiên sẽ tiêu tán!" "Tính ra ngươi bị đoạt xá, chả thu hoạch được cái cóc khô gì à!" Chúc Dung cạn lời nói. "Không những không thu hoạch được, cái hệ thống kia vì tiết kiệm năng lượng, còn đốt cháy một phần bản nguyên của ta!" Đế Tuấn mặt đen lại.

Vốn dĩ đường đường là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, tưởng bị hệ thống đoạt xá, kiểu gì cũng có thể ăn hôi được cái cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Kết quả không những không ăn hôi được, còn tụt xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Càng nghĩ càng giận!

Giận đến mức Đế Tuấn không ngừng lấy tên xuyên việt giả trong tay ra trút giận!

Lúc này, Thập Nhị Tổ Vu nhận được Bàn Cổ truyền âm, ánh mắt vui vẻ.

Nhìn Đế Tuấn đang hành hạ nguyên thần xuyên việt giả, Đế Giang tiến lên: "Khụ khụ, Đế Tuấn, tên xuyên việt giả này đừng giết, đưa cho ta đi!" "??

Ngươi muốn cái thứ này làm gì?" "Không phải ta, là Phụ Thần ta bọn họ muốn!" "....." Đế Giang xin cái nguyên thần xuyên việt giả "Đế Tuấn" này về xong, lại đi Hỏa Vân Động xin tên xuyên việt giả chỗ Hồng Vân!

Tiếp theo là bốn tên xuyên việt giả chỗ Minh Hà!

Còn có ba cái nguyên thần xuyên việt giả chỗ Đại Nghệ: Hậu Nghệ số 1, số 2, còn có Thông Thiên số 1.

Về phần Đông Vương Công, còn có con Thực Thiết Thú của Nữ Oa, tên xuyên việt giả đầu tiên đoạt xá Đế Tuấn, ngay khoảnh khắc bản tôn đoạt lại thân thể, xuyên việt giả đã bị giết rồi!

Cuối cùng trải qua chỉnh lý, tổng cộng chín cái nguyên thần xuyên việt giả!

Để Đại Vu trông nhà, Thập Nhị Tổ Vu liền mang theo mấy tên xuyên việt giả này xuất phát!

Hiện nay Hồng Hoang hạo hãn vô ngân, cơ bản bay không đến điểm cuối.

Bay trăm năm, Thập Nhị Tổ Vu kiểu gì cũng không ra khỏi được Hồng Hoang, cuối cùng bất đắc dĩ rống lên hai tiếng: "Lão Lục thúc, giúp một tay!" Oanh long long!

Trên không kinh lôi nổ vang, thâm thúy, vị diện thông đạo nhan sắc không ngừng biến hóa xuất hiện trước mặt Thập Nhị Tổ Vu. "Đây chính là vị diện thông đạo sao?

Cùng không gian hoàn toàn không giống nhau!" Chúc Dung tò mò chọc chọc hai cái, thuận tiện đá đá, sau đó sau lưng hắn, linh khí hội tụ thành một cái chân to.

Các Tổ Vu khác nhìn thấy, im lặng không nói.

Ba, hai... "A!" Chúc Dung trong nháy mắt bay vào! "Lão Lục thúc hơi nhanh a!" Còn chưa đếm đến một, Cộng Công cảm khái một tiếng, sau đó hắn cũng bay vào.

Các Tổ Vu khác thành thật xuống, đi vào trong vị diện thông đạo.

Bước vào vị diện thông đạo một khắc kia, Tổ Vu phát hiện căn

bản không cần đi lại, thông đạo sẽ tự động đi tới.

Ngắn ngủi một khắc, phía trước xuất hiện dòng khí Hỗn Độn.

Bước vào trong Hỗn Độn, Thập Nhị Tổ Vu liền cảm nhận được thế giới biến hóa.

Quy tắc vốn thuộc về Hồng Hoang ở chỗ này toàn bộ biến mất, khí vận, công đức bọn họ hưởng thụ ở Hồng Hoang, và khả năng điều động Đại Đạo chi lực, đều không còn cảm ứng được!

Cũng không cách nào sử dụng hoàn toàn Thập Nhị Thiên Đấu Thần Sát Đại Trận!

Đây là một thế giới Hỗn Độn hoàn toàn mới, hoàn toàn thoát ly Hồng Hoang.

Chúc Dung và Cộng Công ôm mông hội hợp với các Tổ Vu. "Đại ca, chúng ta đi đằng nào a?" Chúc Cửu Âm nhìn Hỗn Độn mênh mông, nhíu mày, dù có ký ức truyền thừa của Phụ Thần về hai cái Hỗn Độn.

Bọn họ cũng rất khó xác định phương hướng trong Hỗn Độn vô cùng vô tận này. "Tùy tiện đi, ba ngàn Ma Thần đều ở đây, đụng phải một người thì biểu minh thân phận, nhờ đưa chúng ta đi tìm Phụ Thần là được!" Đế Giang tùy ý chỉ một cái phương hướng, sải bước đi về phía trước. ...

Trong thôn Hỗn Độn Ma Thần.

Bàn Cổ tu luyện trong Thanh Liên thế giới, một hư ảnh trái tim đang chậm rãi biến mất.

Đợi triệt để biến mất, khí thế Bàn Cổ bỗng nhiên dâng cao, Thanh Liên thế giới trong nháy mắt vỡ vụn!

Một khắc sau, Hỗn Độn Thanh Liên tản phát quang mang.

Một cái thế giới trong nháy mắt diễn sinh, thân ảnh Bàn Cổ xuất

hiện trong thế giới này.

Thình thịch thình thịch!

Nhịp tim mạnh mẽ vang lên tại phương thế giới này, từng trận huyết khí từ trên người Bàn Cổ tràn ngập ra.

Hô hấp ở giữa, phương thế giới này một mảnh huyết hồng!

Hồi lâu sau, huyết khí biến mất không thấy!

Bàn Cổ mở đôi mắt ra.

Vẫn chưa đột phá Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ.

Sau khi tham ngộ xong trái tim Bàn Cổ giao dịch với Chu lão bản, hắn liền lựa chọn luyện hóa.

Đáng tiếc trái tim kia tồn tại thời gian quá lâu, năng lượng ẩn chứa không đủ để hắn đột phá.

Thôi được rồi, ánh mắt Bàn Cổ nhìn về phía xa, Thập Nhị Tổ Vu đang chạy loạn trong Hỗn Độn.

A!

Bàn Cổ a a cười một tiếng, ném ra mười hai khối huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần ẩn chứa oán khí cực sâu.

Đây là thu hoạch hắn lấy được từ một cái hệ thống nào đó.

Huyết nhục ném vào trong Hỗn Độn, Bàn Cổ nhẹ nhàng điểm một cái, mười hai giọt máu kẹp lấy Tạo Hóa Đại Đạo, lao về phía mười hai khối huyết nhục này, xuất hiện sinh cơ, kết hợp với Hỗn Độn chi khí.

Hình thành mười hai con Hỗn Độn Hung Thú không có linh trí.

Ánh mắt oán khí, tàn bạo xuất hiện trong mắt Hỗn Độn Hung Thú.

Phát điên làm loạn trong Hỗn Độn! ...

Oanh!

Hậu Thổ ức vạn trượng Tổ Vu chi khu xuất hiện trong Hỗn Độn, nhưng trước mặt Hỗn Độn Hung Thú, cũng chẳng khác gì con bọ là bao.

Hậu Thổ ôm nắm đấm tê rần, không ngừng nhảy qua nhảy lại trên người con Hỗn Độn Hung Thú này, né tránh từng đợt công kích trí mạng.

Lại tránh thoát một lần công kích, Hậu Thổ nhảy lên đầu con Hỗn Độn Hung Thú.

Một giọt máu Bàn Cổ sơ cấp uống vào, Thổ Chi Pháp Tắc trên nắm tay giờ khắc này hóa thành Thổ Chi Đại Đạo.

Nàng đã sớm cảm ngộ pháp tắc đến tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chẳng qua cảnh giới bản thân không cách nào chèo chống Đại Đạo chi lực.

Bất quá một giọt máu Bàn Cổ xuống bụng, nàng miễn cưỡng có thể sử dụng Thổ Chi Đại Đạo.

Một quyền oanh ra, Thổ Chi Đại Đạo bao phủ.

Nặng nề nện vào đầu con Hỗn Độn Hung Thú này.

Gào!

Oanh một tiếng, huyết nhục hoành phi, đại lượng máu từ đầu Hỗn Độn Hung Thú chảy ra.

Hậu Thổ một cái tay cũng hóa thành huyết vụ.

Nàng không để ý, phiêu phù giữa không trung, chăm chú nhìn chằm chằm con Hỗn Độn Hung Thú này.

Hồi lâu sau, máu của Hỗn Độn Hung Thú tạo thành một vùng biển trên mặt đất.

Nó lắc lư cái đầu, ánh mắt vẫn tàn bạo hung ác như cũ.

Run rẩy lục chi đi một bước, sau đó rầm một tiếng!

Ngã xuống đất! "Phù!" Hậu Thổ thở phào nhẹ nhõm, cánh tay bị tổn thất mọc ra.

Lại khôi phục về hình thái Đạo Thể. "Gào!" Hỗn Độn Hung Thú ngã xuống đất đột nhiên gào thét một tiếng, dọa Hậu Thổ vội vàng lui lại.

Tạo Hóa chi khí xua đuổi Hỗn Độn chi khí phương viên trăm vạn triệu dặm, một giọt máu quen thuộc từ trong con hung thú này xuất hiện, Hỗn Độn Hung Thú cũng triệt để hết sinh cơ. "Bản Nguyên Tinh Huyết!" Hậu Thổ chấn kinh kêu to, giọt máu này chính là Bàn Cổ Bản Nguyên Tinh Huyết tương ứng với nàng.

Hơn nữa bản nguyên còn cường đại hơn nàng gấp trăm lần ngàn lần!

Giọt Bản Nguyên Tinh Huyết này dưới sự dẫn dắt của Tạo Hóa Đại Đạo lao về phía Hậu Thổ.

Hậu Thổ không có phản kháng, thế giới Hỗn Độn này chỉ có ba ngàn Ma Thần, đột nhiên nhảy ra mười hai con Hỗn Độn Hung Thú.

Rất rõ ràng là Phụ Thần cho bọn họ thí luyện.

Bản Nguyên Tinh Huyết tiến vào trong cơ thể Hậu Thổ, căn nguyên nhục thân giờ khắc này phát sinh lột xác.

Tu vi nhẹ nhàng đi tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Một con đường Thổ Chi Đại Đạo có thể nhẹ nhàng tu luyện tới Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong bị Hậu Thổ nắm giữ.

Khiến Hậu Thổ vui mừng chính là, trong giọt máu này còn ẩn chứa một đường Hỗn Nguyên Thái Cực Luân Hồi Đại Đạo.

Rất nhanh, một quả trứng máu cao ngàn vạn triệu trượng sừng sững trong Hỗn Độn, thôn thổ vô cùng Hỗn Độn chi khí.

Hình thành Hỗn Độn vòng xoáy!

Mười một cái Tổ Vu khác đồng dạng hóa thành trứng khổng lồ, một lần nữa thai nghén căn nguyên. ...

Bàn Cổ thu hồi ánh mắt, hài lòng gật đầu.

Chương 70

Mười hai giọt Bản Nguyên Tinh Huyết này là hắn phát hiện khi luyện hóa trái tim Bàn Cổ kia.

Đối với hắn cao lắm chỉ là một giọt tinh huyết năng lượng lớn một chút, nhưng đối với các Tổ Vu mà nói, đó là chí bảo để căn nguyên triệt để lột xác.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân chủ yếu hắn bảo Tổ Vu đến đây!

Vạn năm trôi qua, Thập Nhị Tổ Vu phá vỏ mà ra, khí tức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cuồn cuộn ập tới.

Đế Giang lấy chín cái nguyên thần xuyên việt giả ra kiểm tra, phát hiện trải qua đại chiến với Hỗn Độn Hung Thú, còn bị dòng khí Hỗn Độn cọ rửa vạn năm, bọn họ chỉ là ngủ say đi thôi. "Sức sống cũng ương ngạnh phết!" Đế Giang a a cười một tiếng, thu hồi đám nguyên thần này.

Dựa vào cảm ứng hội hợp với các huynh đệ khác.

Một cỗ tin tức hiện lên trong đầu chúng Tổ Vu, chính là lộ tuyến đến thôn Ma Thần! "Phụ Thần chỉ đường, chúng ta đi!" "A, đệ còn muốn nếm thử vị thịt Hỗn Độn Hung Thú này xem sao!" "Chúc Dung ca ca, đám huyết nhục này oán khí quá nặng, ăn vào sẽ đau bụng đấy!" "Không sao, đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rồi, ăn không chết được!" "....." ...

Thập Nhị Tổ Vu có lộ tuyến, đi trong Hỗn Độn mấy chục năm liền đến phía trên... thôn Ma Thần.

Nhìn thổ nhưỡng Hỗn Độn cứng rắn, Thập Nhị Tổ Vu phạm nan,

bọn họ dù là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đào thứ này cũng đặc biệt khó khăn.

Hiệu suất thấp, còn sẽ không ngừng khép lại!

Lúc này, mặt đất tự động nứt ra, hình thành một cái cửa hang sâu không thấy đáy.

Thập Nhị Tổ Vu vội vàng nhảy xuống. ...

Thôn Ma Thần nhìn từ bên ngoài thập phần hư ảo, gần như không nhìn thấy bóng dáng.

Không có một tia khí tức tiết lộ, đây là sự cẩn thận mà ba ngàn Ma Thần dưỡng thành bao năm nay, đã quen giữ thái độ khiêm tốn.

Thập Nhị Tổ Vu có ký ức Bàn Cổ cho, nhẹ nhàng tiến vào trong thôn Ma Thần.

Sau khi đi vào, hoàn cảnh bỗng nhiên biến đổi.

Cái thôn này không lớn, cũng chỉ xấp xỉ một cái tiểu thế giới!

Tổng cộng ba ngàn ngôi nhà, trong viện mỗi ngôi nhà đều có một nơi Đại Đạo lãnh địa.

Đây là Đại Đạo lãnh địa tự nhiên hình thành do ba ngàn Ma Thần tu luyện lâu dài ở đây.

Thập Nhị Tổ Vu tò mò sờ đông sờ tây trong thôn.

Gõ gõ đánh đánh!

Lần lượt nhìn nhà của các Ma Thần. ...

Thủy Chi Ma Thần đang đi về hướng nhà Thời Thần để nghiên cứu bản cải tiến Ma Thần Nguyên Dịch, liền chú ý tới đám Tổ Vu đang chọc chọc vào bình chướng nhà nước của hắn.

Nhất là một tên to con tóc xanh, thế mà còn muốn cạy một miếng

nhà hắn xuống!

Thủy Chi Ma Thần vui vẻ, đây không phải Thập Nhị Tổ Vu do Tinh Huyết Bản Nguyên của Bang chủ hóa thành sao!

Tinh lực khá vượng thịnh, đáng tiếc, nhà hắn không phải thứ đám tiểu bối Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên các ngươi có thể cạy nổi! "Này!

Làm cái gì đấy!" Cất Hỗn Độn Châu đựng đầy Nguyên Dịch đi, Thủy Chi Ma Thần hô.

Dọa Thập Nhị Tổ Vu giật mình một cái, rụt cổ nhìn về phía nơi phát ra âm thanh.

Phát hiện không phải Phụ Thần thì thở phào nhẹ nhõm, Đế Giang làm đại ca, phương diện nói chuyện tự nhiên là đương nhân bất nhượng (đứng mũi chịu sào), sải bước đi về phía trước: "Là Thủy thúc a, bọn cháu lần đầu tiên tới, không tìm thấy chỗ ở của Phụ Thần, đây chẳng phải đang lần lượt xem cái nào là nhà Phụ Thần sao!" "Đúng vậy, để giữ sự kính trọng với Phụ Thần, bọn cháu quyết định từng bước một diện kiến Phụ Thần, kết quả đi sai, đến chỗ Thủy thúc này!" "....." "A a!" Thủy Chi Ma Thần a a cười một tiếng, không có vạch trần lời đám nhóc này, nói: "Vừa lúc ta muốn đi tìm Thời Gian Ma Thần, nhà Bang chủ cũng ở gần đó, thuận đường, đi theo ta!" Các Tổ Vu nghe vậy, lưu luyến không rời bỏ tay khỏi bình chướng nhà Thủy Chi Ma Thần xuống, đi theo bước chân Thủy Chi Ma Thần! ... "Đến rồi, Bang chủ đang tu luyện, các ngươi có thể đi vào Lực Chi Lãnh Địa tham ngộ Lực Chi Đại Đạo, đợi Bang chủ tỉnh lại!" Thủy Chi Ma Thần mở bình chướng Hỗn Độn Thanh Liên ra xong thì rời đi.

Gần đây lượng tiêu thụ rượu của Gian Thương Ma Thần tăng vọt, hắn còn phải đi ủ men Nguyên Dịch.

Bận! "Đây chính là chỗ ở của Phụ Thần a, cũng chả có gì đặc

biệt!" Chúc Dung nghênh ngang đi vào trong sân.

Lượn hai vòng, nhà làm bằng lá Hỗn Độn Thanh Liên, mặt đất là thổ nhưỡng Hỗn Độn, không có sàn nhà.

Trong sân có một khối lãnh địa, dùng cả ngàn cái rìu làm hàng rào, so với Tử Tiêu Cung của Lão Lục thúc, kém quá xa. "Đồ ngu, đạo lý Đại Đạo chí giản (Đại Đạo đơn giản nhất) cũng không hiểu!" Cộng Công chỉ vào một hàng rìu làm thành lan can. "Mấy cái này đều là Hỗn Độn Chí Bảo đấy!" "Được rồi được rồi, Phụ Thần còn đang tu luyện, các ngươi đi Lực Chi Lãnh Địa cảm ngộ Đại Đạo trước đi!" Đế Giang nói xong, nhìn về phía Cú Mang, thả chín cái nguyên thần xuyên việt giả đang ngủ say ra. "Gọi bọn hắn dậy!" Cú Mang gật đầu, dùng năng lượng chứa sinh mệnh chi khí làm kim tiêm, châm vào mông chín tên xuyên việt giả. "Á đù...!" Tỉnh lại đầu tiên là Hậu Nghệ số 1, là người xuyên việt đầu tiên của Đại Nghệ.

Vì để Đại Nghệ có nguyên thần và Tiên Thiên Chí Bảo, còn nắm giữ ba tầng Chí Cao Pháp Tắc.

Khiến Đại Nghệ bỏ qua sát ý với hắn, nhốt vào phòng tối.

Thỉnh thoảng tán gẫu chém gió.

Điều này làm Hậu Nghệ số 1 không còn sợ hãi nguy hiểm bại lộ thân phận, u oán nhìn chằm chằm Cú Mang. "Cú Mang Tổ Vu, có thể dịu dàng chút không?

Ta đang mơ đẹp đấy!" "Thằng nhóc ngươi bình thường chút đi, tranh thủ thời gian tu luyện, Phụ Thần muốn gặp các ngươi, hình như là muốn ban cơ duyên cho các ngươi, biểu hiện tốt chút, sau này đến Vu tộc ta cho ngươi làm cái Hậu Thiên Đại Vu!" Đế Giang lập tức cho Hậu Nghệ số 1 một cái tát, để hắn tỉnh táo.

Phụ Thần?

Đó không phải là...

Lời của Đế Giang làm Hậu Nghệ số 1 giật mình một cái, nhân vật trâu bò nhất Hồng Hoang muốn gặp hắn, còn muốn ban cơ duyên! "Thật... thật sao?" Hậu Nghệ số 1 ôm tim, có chút không chịu nổi kinh hỉ đột ngột này. "Mau tu luyện là được!" Đế Giang lườm một cái, hắn nói bừa đấy, sao biết là thật hay giả. "A!

Ta tu luyện ngay!" Hậu Nghệ số 1 vội vàng ngồi xuống, tu luyện《Hỗn Độn Đại Đạo Quyết》.

Các xuyên việt giả khác cũng lần lượt tỉnh lại, bọn họ không thả lỏng như Hậu Nghệ số 1, Đế Giang cũng không thân với mấy tên này.

Thấy đều tỉnh hết rồi, liền cùng Cú Mang đi vào Lực Chi Lãnh Địa.

Cảm ngộ Lực Chi Đại Đạo của Phụ Thần!

Đợi Tổ Vu đi rồi, các xuyên việt giả thả lỏng, từng người giao lưu.

Thông Thiên số 1 ghé vào bên cạnh Minh Hạc: "Huynh đệ, ngươi cũng là xuyên việt giả?" Minh Hạc: "Phí lời, đám người chúng ta đều thế cả!" 'Minh Hà': "Nghĩ lại thấy trước kia mình đúng là thằng ngu, coi các ngươi thành Minh Hà phân thân!" Minh Hà: "Đó là vấn đề của hệ thống, chúng ta bị giảm trí thông minh thôi!" Thông Thiên số 1: "Nói xem các vị huynh đệ xuyên việt thế nào?

Ta nói trước, bị xe tải đâm!" Minh Hạc: "Lúc ngã xuống đất vừa khéo có cục đá!" 'Minh Hà': "Tên giống hệt Minh Hà, ngủ một giấc liền xuyên việt." Minh Hách: "Ung thư." Minh Hà: "Xe tải +1" Hồng Vân số 1: "Xe tải +2." Hậu Nghệ số 2: "Xe tải +3." Thông Thiên số 1 đếm đếm, khá lắm, bảy người bọn họ có bốn người là tai nạn xe tải.

Cuối cùng ánh mắt mọi người nhìn về phía xuyên việt giả Đế

Tuấn.

Tên này vô tư nhất, hiện tại đang vận dụng pháp lực, tự tìm niềm vui dùng linh khí nặn người tí hon chơi!

Chú ý tới ánh mắt bảy người, xuyên việt giả Đế Tuấn ngẩng đầu lên. "Làm gì?" "Huynh đệ ngươi xuyên việt sao?" "Nói ra cũng khéo, ta cũng không ngờ mình có thể xuyên việt!" Xuyên việt giả Đế Tuấn ngửa đầu, hồi ức nói: "Ta họ Lý, tên Lý Tuấn Đế, lúc đó đang giết một con gà trống lớn ở ven đường, một chiếc xe tải lớn mất kiểm soát lao tới, vốn dĩ ta có thể chạy được, kết quả bị con gà trống ngáng chân, sau đó 'tèo'!" "Bị một con gà ngáng chân, cái này cũng không ai bằng!" Một đám xuyên việt giả cảm giác có chút buồn cười. "Cười cái gì mà cười, các ngươi biết con gà kia to thế nào không?" Lý Tuấn Đế trừng mắt, dang hai tay, mang theo sợ hãi: "Ít nhất to chừng này, lợi hại lắm đấy, một tráng niên nam tử cũng chưa chắc đánh lại!" "Ha ha ha....." "Ha ha....." ...

Lập tức, các xuyên việt giả cười ồ lên, ngay cả Hậu Nghệ số 1 đang tu luyện cũng nhịn không được!

Điên cuồng cười to.

Thông Thiên số 1 đấm xuống đất, cười đến thở không ra hơi: "Một con gà, người trưởng thành đánh không lại, cười chết người ta!" Hồng Vân số 1 theo sát phía sau: "Quan trọng là giờ xuyên việt rồi, nguyên thần đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên, phất tay có thể diệt một thế giới, hắn vẫn còn hơi sợ gà!

Ha ha ha!" ... "A!" Trong lúc các xuyên việt giả cười như điên, đằng xa trong hàng rào làm bằng rìu, Chúc Dung phát ra tiếng thảm thiết!

Rầm một tiếng!

Đùi Chúc Dung thủng một lỗ máu bay ra từ bên trong.

Các xuyên việt giả thất kinh, vội vàng đứng lên nhìn vào trong.

Một con sinh vật mơ hồ không rõ, nhưng đại khái có thể nhìn ra là một con gà, khóe miệng ngậm một miếng thịt.

Giờ phút này nó đang nhìn chằm chằm Cộng Công, điên cuồng truy đuổi!

Lý Tuấn Đế lập tức kinh hỉ chỉ vào con gà này: "Các ngươi không phải cảm thấy mình rất trâu bò sao?

Phất tay diệt thế giới sao?

Coi thường gà sao?

Đi so tài với vị này xem!" Các xuyên việt giả: .....

So cái rắm a, Chúc Dung chính là Tổ Vu, bị mổ một phát thủng một lỗ to tướng.

Bọn họ lên là muốn đi hiến mạng à?

Bất quá, các xuyên việt giả trong khi cạn lời cũng có chút chấn hám.

Con gà này lai lịch gì?

Mãnh liệt như vậy!

Chưa nghe nói Hồng Hoang có thứ này a? "Đại ca, cứu mạng a!" Trong Lực Chi Lãnh Địa, Cộng Công kinh hoảng thất thố, bằng vào kinh nghiệm chiến đấu phong phú, vặn vẹo thân thể né tránh Hỗn Độn Kê (Gà Hỗn Độn) từng lần công kích.

Chương 71

Đối mặt với Hỗn Độn Kê khí thế hung hăng, Cộng Công trong lòng không có một chút ý tưởng phản kích.

Bởi vì Chúc Dung đã giúp hắn thử qua rồi! "Hai đứa các ngươi quá không để người ta bớt lo, đang yên đang lành trêu chọc nó làm gì!" Đế Giang sắc mặt hơi trầm, bọn họ sở hữu ký ức truyền thừa, đương nhiên biết con gà này lai lịch gì!

Một cái thế giới Hỗn Độn biến thành gà, cho dù là Lão Lục thúc bọn họ sơ sẩy một cái cũng sẽ bị thương!

Chúc Dung và Cộng Công sao dám trêu chọc nó!

Trêu chọc cũng coi như xong, còn mở cái lồng nhốt nó ra! "Gà Ca, đừng mổ nữa, Gà Ca em sai rồi Gà Ca!" Cộng Công cuống đến mức kêu oa oa, điên cuồng cầu xin tha thứ.

Cuối cùng vẫn là Chúc Cửu Âm chịu không nổi hắn ồn ào, lấy ra một kiện Hỗn Độn Linh Bảo đút cho Hỗn Độn Kê.

Rắc!

Một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, trước mặt Hỗn Độn Kê giống như giấy mỏng, dễ như trở bàn tay vỡ vụn, bị Hỗn Độn Kê ăn mất!

Nhìn mí mắt Thập Nhị Tổ Vu giật liên hồi, vội vàng lấy ra mấy chục kiện Tiên Thiên Chí Bảo, cẩn thận từng li từng tí dẫn dụ Hỗn Độn Kê về trong lồng.

Cuối cùng vội vàng đóng lồng lại, các Tổ Vu mới thở phào nhẹ nhõm! "Dọa chết ta rồi!" Cộng Công vẻ mặt sợ hãi.

Thật sự nguy hiểm, nếu không phải thân thủ nhanh nhẹn, hắn ít nhất cũng giống Chúc Dung.

Trên người thêm cái lỗ thủng! "Đều thành thật tu luyện cho ta, đợi Phụ Thần tỉnh lại!" Đế Giang ngồi trước cái lồng, đích thân trông coi Hỗn Độn Kê, quát trầm với các Tổ Vu.

Các Tổ Vu cũng bị Hỗn Độn Kê giày vò đến hết tinh lực, không còn xao động, cảm ngộ Đại Đạo.

Bên ngoài lãnh địa, Lý Tuấn Đế lỗ mũi hếch lên trời, kiêu ngạo nói với mọi người: "Chỉ hỏi các ngươi, Gà Ca có lợi hại không!" "Còn ai nói ta sợ gà, có bản lĩnh đi so tài với Gà Ca!" ...

Bàn Cổ từ trong Thanh Liên đi ra, nhìn cảm ngộ Đại Đạo tăng vọt của các Tổ Vu, hài lòng gật gật đầu.

Thực lực cao chút thì tốt, dù sao Tổ Vu cũng là đối tượng khá được hoan nghênh trong hệ thống, chỉ kém Hỗn Độn Ma Thần bọn họ một chút.

Lỡ như ngày nào đó không cẩn thận lạc đàn bị hệ thống tóm được, cũng dễ tự vệ.

Đỡ phải giống như hắn trước kia, bị bắt làm kho máu vạn năm!

Nhìn về phía một đám xuyên việt giả đang tán gẫu chém gió, Bàn Cổ cười.

Lúc này, Thông Thiên số 1 còn đang khoe khoang chiến tích cao quang trong game của mình: "Ta trước kia chơi Lỗ Ban cực 'lục', một pháo một con Rồng lớn, mỗi lần bắn pháo thì năm người bên kia đều hoảng không chịu được!!" "Gê g ê, nhưng vẫn không bằng ta, ta Vương Giả trăm sao, Pentakill (Ngũ sát) lấy đến mỏi tay!" Lý Tuấn Đế ngạo nhiên nói. "Ha ha, trăm sao tính là gì, ta Đỉnh Phong đệ nhất!

Treo lên đánh tất cả!" 'Minh Hà' cười lạnh nói. "Xùy, cứ như ngươi, ta Đỉnh Phong hai vạn..." Mọi người đang chém gió hăng say, một bóng đen xuất hiện.

Mọi người nhìn sang, một vị đại hán đang dùng ánh mắt ôn hòa nhìn bọn họ.

Lập tức, trong lòng mọi người có loại cảm giác kinh dị không nói nên lời! "Tiểu tử Hậu Nghệ, bái kiến Bàn Cổ Đại Thần!" Hậu Nghệ số 1 được Tổ Vu báo trước, tự nhiên biết vị này là ai.

Lập tức cung kính bái về phía trước.

Vãi, Bàn Cổ Đại Thần!

Hắn không phải thân hóa Hồng Hoang rồi sao?

Chẳng lẽ giống một số tiểu thuyết lưu truyền, thân hóa Hồng Hoang chỉ là một cái hóa thân? "Đừng đoán mò!" Bàn Cổ một chỉ điểm ra.

Nguyên thần chín người giờ khắc này ngưng tụ ra thân thể.

Mọi người đại hỉ, Thông Thiên số 1 lại càng vội vàng sờ xuống phía dưới, một khắc sau hóa thành cuồng hỉ.

Có cảm giác chân thực thật tốt!

Lập tức nghênh đón ánh mắt bỉ thị của các xuyên việt giả khác, đều là Tiên rồi, còn quan tâm to nhỏ!

Cảm giác không hài lòng thì tự mình sửa lại chẳng phải là xong sao!

Bàn Cổ nhìn thao tác của Thông Thiên số 1, lập tức không muốn nói chuyện nữa!

Lúc này, Hồng Quân và La Hầu cũng tới nơi này.

Bàn Cổ ra hiệu bằng mắt, Hồng Quân gật đầu, cười ha hả nói: "Xét thấy các ngươi không đăng ký đã xuyên việt đến Hồng Hoang, còn trộm cắp bản nguyên Hồng Hoang, cùng với uy hiếp đến sinh mệnh của sinh linh Hồng Hoang, đây là một sự kiện vi phạm pháp

luật phi thường nghiêm trọng!" ??

Thời buổi này xuyên việt còn phải đăng ký?

Hệ thống bọn hắn cũng không nói a!

Các xuyên việt giả không hiểu, Thông Thiên số 1 tiến lên: "Đạo Tổ, đăng ký thế nào, hiện tại ta đi đăng ký ngay!" Hồng Quân dưới ánh mắt mong chờ của xuyên việt giả, mở miệng nói: "Hồng Hoang chúng ta không có điểm đăng ký!" Mọi người: ..... "Đạo Tổ, ta biết sai rồi!" Hậu Nghệ số 1 đảo mắt, lập tức quỳ xuống.

Hét lớn: "Ta nguyện ý chịu phạt!" "Đạo Tổ, ta cũng biết sai rồi, ngài phạt ta đi!" "Đạo Tổ, ta thật không phải cố ý xuyên việt, xin ngài tùy ý sai bảo ta, ta nguyện làm trâu làm ngựa cho Đạo Tổ!" "....." ... "Yên tâm, trừng phạt sẽ không quá nghiêm trọng!" Bàn Cổ nói xong, rạch ra một cái thông đạo.

Đi đầu bước ra! "Các ngươi đi theo!" Hồng Quân giữ nụ cười, cũng đi vào.

Xuyên việt giả nhìn nhau, La Hầu ở bên cạnh cười tàn nhẫn: "Ngẩn ra đó làm gì, đi theo a!" "Đi ngay, đi ngay đây." Hậu Nghệ số 1 đứng dậy, vội vàng đi theo vào.

Trên đường, có chút tò mò hỏi nam tử áo đen này: "Tiền bối ngài là?" La Hầu ánh mắt tràn ngập tà khí, bá khí mở miệng: "Bản tọa Hủy Diệt Ma Thần, La Hầu!

Bình thường nhìn cái gì không thuận mắt, liền muốn hủy diệt đi!" Ngọa tào!

Lập tức đám xuyên việt giả sợ đến mức không nhẹ, vội vàng tăng tốc chạy về phía trước! ...

Lãnh địa Chư Thiên Hồng Hoang, ba ngàn Đại Thế Giới vô thời vô khắc không tản phát ra năng lượng tinh thuần hùng hậu, thâu tống về

phía thế giới Hồng Hoang ở trung tâm nhất.

Bình chướng thế giới Hồng Hoang dường như không thể che giấu khí tức bản nguyên to lớn.

Vô số hệ thống phát giác được cỗ khí tức dụ người này, bay nhanh tới nơi này.

Nhìn ba ngàn Đại Thế Giới, bản nguyên mỗi một thế giới đều tỏa ra mùi vị thơm ngon khả khẩu làm bọn chúng thèm thuồng.

Uốn éo thân mình, như ác hổ vồ mồi lựa chọn một thế giới tiến vào.

Bàn Cổ tùy ý tóm lấy hai cái hệ thống trung cấp, bóp một cái!

Tâm tình tốt hơn không ít!

Sau đó chỉ về phía cạnh bình chướng thế giới Hồng Hoang, nói: "Chỗ này chính là hình phạt của các ngươi!" "Bàn Cổ Đại Thần, đây là?" Hậu Nghệ số 1 không hiểu hỏi. "Để bần đạo giải thích cho các ngươi đi!" Hồng Quân cười ha hả đứng ra.

Tùy ý một chưởng, bên cạnh bình chướng thế giới Hồng Hoang khai tịch ra một cái Đại Thiên Thế Giới!

Tạo Hóa chi lực dũng động, Đại Thiên Thế Giới vừa mới khai tịch phát sinh biến đổi lớn.

Nhật nguyệt tinh thần, sơn xuyên hà lưu xuất hiện, Thời Gian Trường Hà hình thành.

Thương hải tang điền, Thời Gian Trường Hà đã thôi diễn trăm vạn năm, đản sinh sinh linh đầu tiên.

Ngay sau đó là cái thứ hai, thứ ba!

Hồi lâu, một thế giới hoàn mỹ triển hiện trong Thời Gian Trường Hà.

Hồng Quân lại nhẹ nhàng điểm một cái, thế giới trong Thời Gian Trường Hà bị nhiếp xuất.

Hóa thành thực thể tồn tại chân thực ức vạn triệu!

Thời gian trôi qua, thế giới lớn mạnh, bản nguyên tràn ra.

Cũng có kinh thế chi bảo thai nghén trong đó.

Minh minh chi trung quy tắc hình thành.

Phương thế giới này đã đạt tới trình độ có thể tự mình trưởng thành.

Một khắc sau, Hồng Quân dung nhập nó vào trong thế giới Hồng Hoang, một cái Đại Thiên Thế Giới, to cỡ một ngôi sao bình thường của Hồng Hoang!

Treo lơ lửng trong tinh không Hồng Hoang.

Quy tắc và bản nguyên của phương thế giới này bị Hồng Hoang dung hợp, hoàn thiện, lớn mạnh! "Đây chính là trừng phạt dành cho các ngươi!" Hồng Quân nói: "Diễn hóa một phương Đại Thiên Thế Giới, dung nhập Hồng Hoang, hoàn thiện quy tắc Hồng Hoang.

Các ngươi là thân mang tội, ân..." Hồng Quân suy tư một lát, sau đó hào phóng nói: "Như vậy đi, một cái Đại Thiên Thế Giới, cho các ngươi thời gian trăm vạn năm diễn sinh, thời gian đến có thể nghỉ ngơi một năm, làm xong sớm thì thời gian còn thừa chính là thời gian nghỉ phép.

Các ngươi mỗi trăm vạn năm cần phải dung nhập vào Hồng Hoang một cái Đại Thiên Thế Giới hoàn chỉnh.

Thế nào, đủ có tình người rồi chứ!

Ai biểu hiện tốt, sẽ trả lại tự do cho các ngươi!" Các xuyên việt giả: .....

Mẹ nó!

Có kiểu áp bức lao công thế này sao?

Cái này tư bản chủ nghĩa gặp cũng phải mời điếu thuốc!

Một phương Đại Thiên Thế Giới a!

Không phải khai tịch, mà là diễn sinh.

Khai tịch một cái Đại Thiên Thế Giới, bọn hắn đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên, đơn giản.

Nhưng muốn làm cho cái Đại Thiên Thế Giới này có đại lượng sinh linh, có quy tắc tự hành vận chuyển, có thể thai nghén Thế Giới Chi Bảo!

Chương 72

Thánh Nhân tới cũng phát sầu!

Bọn họ tối thiểu cũng phải sáu bảy cái Nguyên Hội mới làm ra được một cái!

Sáu bảy cái Nguyên Hội, tiếp cận trăm vạn năm công tác!

Làm cái rắm, không làm, chết thì chết! "Các ngươi nếu có ai không nguyện ý làm, có thể nói cho bản tọa!" La Hầu cười âm trắc trắc.

Các xuyên việt giả: .....

Khụ khụ!

Đột nhiên cảm thấy, cũng không phải không thể làm, lúc làm bọn họ lươn lẹo (mạc ngư - trốn việc) một chút là được!

Coi như ôn tập lại kỹ thuật trốn việc lúc đi làm ở kiếp trước! "Hậu Nghệ số 1, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là đại đội trưởng, giám sát bọn họ làm việc, mỗi người trong vòng trăm vạn năm tối thiểu phải diễn sinh một cái Đại Thiên Thế Giới!" "Rõ, Bàn Cổ Đại Thần!" ...

Hậu Nghệ Số 1 mặt đầy hưng phấn, hắn đã nhậm chức cai ngục quản lý tội phạm Hồng Hoang!

Hắn coi như cũng được ăn cơm nhà nước rồi!

Chưa nói cái khác, ít nhất không cần làm trâu làm ngựa khổ sở đi diễn sinh thế giới.

Hơn nữa, tuy rằng trước mắt hắn chỉ trông coi tám tên phạm nhân, nhưng theo đà này, về sau xuyên việt giả ở Hồng Hoang khẳng định càng ngày càng nhiều, đến lúc đó, địa vị của hắn thăng tiến vùn vụt là

cái chắc!

Hậu Nghệ Số 1 trịnh trọng tiếp lấy quyền hạn Hồng Quân ban cho, có quyền hạn này, hắn chính là cai ngục danh xứng với thực.

Đối với đám xuyên việt giả kia nắm trong tay đại quyền trừng phạt!

Thế là, đám xuyên việt giả bắt đầu khổ bức khai mở thế giới, diễn sinh thế giới.

Bàn Cổ, Hồng Quân và ba vị Ma Thần quan sát một hồi, hài lòng gật đầu.

Xuyên việt giả không phải là hệ thống, không có vụ có thể "dao" (gọi) đồng bọn!

Loại xuyên việt giả này bình thường đều là cô thân một mình, lại còn nghèo.

Giết cũng chẳng thu hoạch được tí gì!

Còn không bằng tận dụng phế vật như vậy.

Vì sự lớn mạnh của Hồng Hoang mà cống hiến chút sức lực vi bạc!

Sau đó ba vị Ma Thần liền trở về trong Hỗn Độn, Thập Nhị Tổ Vu vẫn còn đang cảm ngộ đại đạo.

Hồng Quân cùng La Hầu hưng phấn lấy con Gà Hỗn Độn ra, móc ra quả trứng Ma Thần mà nó mới đẻ!

Bàn Cổ đem một quả trứng Ma Thần luộc lên, sau đó một bước đi tới trong Hồng Hoang... "Đối mặt mấy vị Chí Tôn, Diệp Phàm không có chút nào khiếp đảm, bễ nghễ tứ phương, bá khí hô, 'Ta là Thiên Đế, đương trấn áp hết thảy địch nhân thế gian'!

Sau đó vung lên Thiên Đế Đỉnh..." Bàn Cổ hóa thành bộ dáng Đại

Nghệ, vừa đến đã nghe được Lục Tinh Thần đang kể chuyện...

Phi, giảng quyền pháp!

Kia kìa, Triệu Công Minh đã đắm chìm trong đó, một bộ quyền pháp tuyệt thế "Thiên Đế Quyền" đã xuất hiện trong đầu hắn!

Nhìn xem, Tam Tiêu cùng Triệu Công Minh bây giờ đã trở thành Đại La Kim Tiên.

Những động vật khác tới nghe giảng cũng đều là Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên, nhưng ở chỗ này vẫn không thể hóa hình, mở miệng nói chuyện.

Hệ thống Giảng Đạo mượn nhờ sức mạnh của bốn vị Đại La Kim Tiên và một đám Thái Ất Kim Tiên.

Đang liên tục không ngừng hấp thu bản nguyên Hồng Hoang!

Bàn Cổ lắc đầu, đến hiện tại còn chưa khôi phục lại cấp độ Cao Cấp.

Ta còn trông cậy vào việc từ trên người ngươi dẫn dụ hệ thống phía sau tới, cứ thế này thôi à?

Hệ thống Giảng Đạo nhà ngươi đúng là cùi bắp!

Thôi được rồi, vẫn là để ta giúp ngươi một tay.

Sớm chút tấn cấp để ta sớm chút chém chết ngươi, nhìn thôi đã thấy ngứa mắt!

Một khắc sau, Bàn Cổ cũng "trầm luân" trong câu chuyện của Lục Tinh Thần.

Hệ thống Giảng Đạo đại hỉ, cái tên "Đại Nghệ" này rốt cục cũng cắn câu!

Vội vàng đưa tới một bộ công pháp và bản nguyên, vì hắn tăng

thực lực!

Sau đó bắt đầu điều động lực lượng Đại La Kim Tiên đỉnh phong của "Đại Nghệ", rút ra càng nhiều bản nguyên Hồng Hoang.

Bàn Cổ đang "lĩnh ngộ" công pháp khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Chờ qua một thời gian, lại gọi Thập Nhị Tổ Vu tới "nghe giảng".

Bảo đảm ngươi rất nhanh liền khôi phục lại cấp độ Cao Cấp!...

Hồng Hoang Thái Dương Tinh, Đế Tuấn cùng Thái Nhất nhìn qua con Kim Ô thứ ba đang thai nghén mà lâm vào trầm tư.

Huyết Hải!

Từ sau khi hệ thống biến mất, Văn Đạo Nhân vẫn luôn "cẩu" (núp), nỗ lực luyện hóa Huyết Hải.

Bây giờ, thành công "luyện hóa" Huyết Hải, đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Sau đó...

Minh Hà thành công "bạch phiêu" (hưởng sái) được một cỗ thân thể Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Còn Văn Đạo Nhân nguyên bản, bởi vì quá lãng (chơi ngông), trong lúc bị đoạt xá đã công kích hệ thống của Văn Đạo Nhân xuyên việt giả.

Chết sạch sẽ!

Minh Hà còn chưa kịp hưng phấn, một cỗ phân thân Đại La Kim Tiên của hắn lần nữa bị đoạt xá!

Hơn nữa, hệ thống đoạt xá hắn lần này có chút không giống, sức mạnh thật kỳ quái.

Khí thế thập phần khủng bố, Minh Hà sợ đến mức cũng không dám phân xuất phân thân, rúc ở sâu trong đại trận Huyết Hải, một chút động tĩnh cũng không có...

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân thu hồi phân thân, chân thân tọa trấn Hồng Hoang, suy nghĩ một chút, thông báo cho La Hầu cùng Dương Mi.

Hai cái hệ thống Cao Cấp Hậu Kỳ, tuy rằng lão dựa vào sức mạnh Hồng Hoang cũng có thể đánh thắng, nhưng vẫn nên gọi thêm chút người cho bảo hiểm!

Một lát sau, La Hầu ôm Gà Hỗn Độn đang móc trứng tại Tử Tiêu Cung.

Dương Mi cùng Hồng Quân quan sát hai cái hệ thống này.

Đột nhiên, Hồng Hoang Thiên Đạo phát ra cảnh báo, Hồng Quân nhíu mày.

Nhắm mắt lại.

Dương Mi cùng La Hầu nhìn về phía Hồng Quân.

Một lát sau, Hồng Quân mở mắt, nói: "Gọi Lão Đại, tới một con cá lớn, Cao Cấp Đỉnh Phong!"...

Bất Chu Sơn, Đại Vu Xi Vưu thần sắc ưu tư, cưỡi một con Thực Thiết Thú hung mãnh bá khí, mang theo một đám nhóc con Vu tộc tung tăng tại Bất Chu Sơn!

Mấy trăm vạn năm thời gian, nguyên bản mấy chục vạn Vu tộc cũng tăng trưởng đến con số nghìn vạn!

Vu tộc cũng giống như các chủng tộc khác, xuất hiện Hậu Thiên Vu tộc.

Vu tộc mới sinh ra đám nhóc con, cũng không biết là chuyện gì xảy

ra, cơ bản tinh lực đều đặc biệt dồi dào.

Trời sinh nhục thể cường đại, lơ là một cái, phòng ốc xây dựng hoặc hang động trú ẩn liền bị dỡ sạch!

Tiểu Vu đều không trông nổi, chỉ có thể để Đại Vu tới trông coi đám nhóc con Vu tộc này.

Nhưng lực phá hoại của đám nhóc con khiến một chúng Đại Vu phiền não, đánh ư, đánh một cái là chết toi.

Không đánh ư, đám nhóc con này quậy quá lợi hại, Đại Vu bọn họ đều chịu không nổi!

Thế là, trông coi trẻ con Vu tộc trở thành vấn đề đau đầu nhất của các Đại Vu.

Bây giờ, đến phiên Xi Vưu trông coi trẻ con Vu tộc!

Lần trông coi này, phải mất vạn năm thời gian!

Hiện nay, mới qua chưa đến hai ngàn năm, Xi Vưu đã bị tra tấn điên rồi! "Ô ~!" Thực Thiết Thú uy vũ bá khí dưới háng truyền đến tiếng kêu ủy khuất, Xi Vưu nhìn lại, đây là con Thực Thiết Thú hắn yêu thích nhất, đường đường cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Bây giờ thần sắc mỏi mệt, bước đi tập tễnh, bộ dáng già nua sức yếu.

Không còn thấy hình tượng uy phong lẫm liệt đã từng. "Haizz!" Xi Vưu thở dài, yên lặng nhảy xuống, dắt nó ngồi tại đầu núi, ngửa mặt nhìn lên bầu trời sao.

Sau lưng, hơn ngàn đứa bé Vu tộc nhảy nhót tưng bừng, khiêng đá tảng to ngàn mét chơi trò ném đá!

Rầm!

Một tảng đá đập vào đầu Xi Vưu, nháy mắt nứt toác, cuồn cuộn

lăn xuống núi.

Xi Vưu mặt không biểu tình, nhìn chằm chằm Thái Dương Tinh trong tinh không.

Giờ khắc này, hắn hi vọng Đế Tuấn cùng bọn hắn là cạnh tranh đối thủ biết bao nhiêu.

Cho dù bị đòn, cũng hơn thế này!...

Cứ như vậy, Xi Vưu nhìn trời sao hơn ba mươi ngày, tinh lực của đám nhóc con Vu tộc rốt cục tiêu hao hết. "Yêu a!" "Hống!" Xi Vưu phát ra tiếng kêu hưng phấn, Thực Thiết Thú bên cạnh ngửa mặt lên trời gào thét.

Tiếp theo, Xi Vưu hóa thành người khổng lồ mười vạn mét, đem hơn ngàn đứa bé Vu tộc đặt lên bờ vai.

Nhanh chóng trở lại bộ lạc Vu tộc, đưa đám nhóc con về Đại Vu Điện ngủ.

Chính mình thì cưỡi Thực Thiết Thú chạy như điên tại Bất Chu Sơn.

Chương 73

Hướng về phía đỉnh núi Bất Chu Sơn lao đi, cuồng phong tấn mãnh thổi bay lông tóc Thực Thiết Thú, uy áp mãnh liệt làm cho Xi Vưu sắc mặt đỏ bừng.

Hưng phấn không thôi. "Vu hồ!"...

Mấy ngày sau, Xi Vưu cùng Thực Thiết Thú chưa thỏa mãn trở lại bộ lạc.

Thực Thiết Thú đột nhiên dừng bước, nhìn về phía trước, ánh mắt hung ác ẩn ước xuất hiện trái tim màu hồng phấn.

Bước từng bước nhỏ vụn, đi về phía trước.

Xi Vưu có chút nghi hoặc, nhìn về phía trước, một con Thực Thiết Thú béo đô đô, tròn vo đang nhìn dáo dác, ánh mắt mê mang.

Di, sao lại nhiều thêm một con Thực Thiết Thú!

Xi Vưu kinh ngạc, cẩn thận nhìn hai lần, ghét bỏ không thôi.

Lớn lên thật béo, cảnh giới Địa Tiên mà lớn thế này, đây là lười biếng cỡ nào a!

Không đúng, đây không phải cùng một chủng tộc với con Thực Thiết Thú trước kia của Nữ Oa!

Vừa kinh tỉnh, ánh mắt Xi Vưu một trận choáng váng, trong lòng dâng lên một cái ý nghĩ.

Con Thực Thiết Thú này tướng mạo bất phàm, hẳn là Hồng Hoang dị chủng.

Nhất định phải thu nó làm thú cưỡi! "Hắc hắc, hắc hắc hắc hắc!" Xi Vưu phát ra tiếng cười hắc hắc, điều hắn không chú ý tới chính là,

sức mạnh của hắn đang rớt tín, ngắn ngủi vài giây, tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên rơi xuống Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Xi Vưu sải bước đi tới, mục tiêu minh xác: "Tiểu bảo bối, ta tới đây!"...

Tử Tiêu Cung, Bàn Cổ đang bóc vỏ một quả trứng đã chín.

Cảnh giới Xi Vưu rơi xuống cũng là do hắn âm thầm phong ấn.

Đối với con Thực Thiết Thú kia, hắn cũng không để ở trong lòng.

Tuy rằng là Cao Cấp Đỉnh Phong, nhưng cũng chỉ đến thế.

Còn không có uy hiếp bằng Hệ thống Giảng Đạo.

Một ngụm ăn hết quả trứng, Bàn Cổ phân xuất một cái phân thân "Đại Nghệ", tiến về chỗ Lục Tinh Thần nghe giảng.

Vỗ vỗ tay, đối với Hồng Quân nói: "Lão Lục, vừa vặn thử xem thủ đoạn của ngươi có thể giết chết nó hay không!" "Được!"...

Một con Thực Thiết Thú lông xù trong mắt mê mang tiêu tán, nhìn Xi Vưu đang mang theo ánh mắt biến thái lao tới!

Trong mắt nó vô cùng kinh hoảng, tránh thoát cái ôm ấp của con Thực Thiết Thú hung mãnh trước mắt.

Hướng về phía đỉnh núi Bất Chu Sơn chạy đi.

Trong lòng thì đang chửi ầm lên! "Ba bỉ khấu (Toang) rồi, không chỉ xuyên việt đến Hồng Hoang, còn bị Xi Vưu nhìn trúng!

Mẹ nó, Xi Vưu đại lão, xác định muốn chinh phục con cá mặn thích ăn lười làm là ta để chinh chiến sa trường sao?

Cầu buông tha a!" Hùng Vũ trong lòng sụp đổ vô cùng, vì sao người khác xuyên việt đều là cái gì Tam Thanh, Tổ Vu, tệ lắm cũng là Đông Hoàng, Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử.

Sao đến lượt hắn... lại là một con tiểu lâu la Địa Tiên...

Gấu Trúc a!

Lại còn bị Vu tộc Xi Vưu nhìn trúng, có cần chơi nhau vậy không!

Giờ phút này, Hùng Vũ chỉ muốn mọc thêm hai cái chân để chạy trốn. "Yêu a, vật nhỏ còn rất biết chạy!" Trong mắt Xi Vưu vui mừng càng ngày càng lớn.

Hắn đường đường một vị "Đại La Kim Tiên", đuổi theo một tên Địa Tiên nho nhỏ đều phí sức như thế.

Con Thực Thiết Thú này nhất định là Hồng Hoang dị chủng!

Càng nghĩ, ánh mắt Xi Vưu càng hưng phấn. "Chạy đi, ngươi càng chạy, ta càng hưng phấn!" Mẹ nó!

Hùng Vũ nhìn Xi Vưu sau lưng không quá trăm mét, trong lòng tuyệt vọng vô cùng, ngay tại lúc này, một đạo thanh âm như tiếng trời từ trong đầu vang lên: [Đinh, kiểm trắc đến ký chủ tao ngộ nguy cơ, Hệ thống Thôn Phệ Vô Địch khởi động thành công!] "Hệ thống, nhanh, cho ta gói quà tân thủ, cho ta biến mạnh đến Thánh Nhân, xử đẹp tên Xi Vưu này!" Nghe được thanh âm của hệ thống, Hùng Vũ rốt cục buông lỏng, vội vàng nói.

Hệ thống Thôn Phệ trong cơ thể sững sờ, đem gói quà tân thủ đã chuẩn bị thu về, lúc chọn linh hồn sao không chú ý, tên ký chủ này có chút không biết xấu hổ a!

Tuy rằng đem ngươi tăng lên tới cấp độ Thánh Nhân đơn giản, nhưng ngươi chả kiếm được gì cho ta, ta thăng cho ngươi cái lông a! [Ký chủ, yêu cầu của ngươi quá vô lễ, bản hệ thống không đáp ứng!] [Căn cứ quy định, bản hệ thống là Hệ thống Thôn Phệ, ngươi chỉ cần thôn phệ các loại thiên tài địa bảo, ta đều có thể trích xuất tinh hoa, hóa thành Điểm Thôn Phệ!

Cặn bã còn lại liền không còn quy thuộc về Hồng Hoang, bị bản hệ thống hóa thành Đại Đạo công đức, bài xuất ra khỏi cơ thể!] [Điểm Thôn Phệ ký chủ có thể dùng để rút thưởng, phần thưởng phong phú, dù là Bàn Cổ ký chủ cũng có thể rút ra được nha!] "Ngầu đét!" Hùng Vũ hô xong, sau đó chửi ầm lên nói: "Một cái gói quà tân thủ cũng không có, ngươi làm hệ thống cái kiểu gì, phế vật một con, mau chóng xóa acc đi!" "Lão tử không chơi nữa, hủy diệt đi!

Xi Vưu, ông đây ở chỗ này, tới giết ta!" Rầm rầm!

Xi Vưu sải bước đi tới, mỗi một bước đều dẫn tới mặt đất chấn động!

Hùng Vũ đang chờ chết sợ, vội vàng đứng lên, đong đưa cái chân ngắn ngủn tiếp tục chạy. "Hệ thống, cứu mạng a!"...

Hệ thống Thôn Phệ cạn lời, thôi được rồi, loại ký chủ này cũng dễ chưởng khống.

Lập tức mở ra một cái thế giới Hỗn Độn trong không gian hệ thống, lựa chọn huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần thích hợp an bài cho ký chủ! [Đinh, bản hệ thống tuy rằng không có gói quà tân thủ, nhưng ký chủ có thể miễn phí thu hoạch được một lần cơ hội rốt thưởng mười lần liên tiếp!

Ký chủ, có rút thưởng hay không!] "Rút, cho lão tử rút hết!" Lập tức, trong đầu Hùng Vũ xuất hiện vô số giải thưởng lớn. [Thẻ triệu hồi đả thủ "Bàn Cổ" còn sống!

Hồng Mông Chi Bảo Hồng Mông Phủ!

Ngẫu nhiên một cái huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần!

Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu!

Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp!...] Một tràng dài phần thưởng, nhìn Hùng Vũ chảy nước miếng ròng ròng.

Nhìn xuống dưới, Hùng Vũ trợn trắng mắt: "Hệ thống ngươi không đứng đắn, sao còn có sáo trang đồng phục, hắc ti (tất đen)... tất lưới!

Lại còn gắn cái mác Công Đức Chí Bảo!" (Đừng mắng ta, '- ', ta đã thấy qua mấy quyển như vậy, một kiện tất đen tất trắng khiến nữ thần Hồng Hoang tranh vỡ đầu chảy máu!) [A a, vậy ngươi đừng chảy nước miếng a!] Hệ thống Thôn Phệ trợn trắng mắt, làm như nó không biết cái nết của đám xuyên việt giả các người vậy.

Đem huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần đã chuẩn bị xong cùng một đống bảo vật lấy ra, bắt đầu cho ký chủ rút thưởng! [Đinh, chúc mừng ký chủ mười lần rút thưởng rút trúng Hắc Ti x8, Căn Nguyên Hỗn Độn Ma Thần x1, Hỗn Độn Châu một viên!] [Đinh, dung hợp Căn Nguyên Hỗn Độn Ma Thần cần đại lượng thời gian, mời ký chủ mặc vào hắc ti gia tốc đào tẩu nơi đây rồi tính sau!] "Vãi, sao lắm hắc ti thế!" Hùng Vũ chửi ầm lên, không có chút nào hàm hồ, tám cái hắc ti từng tầng từng tầng tròng lên người, tốc độ bạo tăng, trong nháy mắt bỏ xa Xi Vưu vạn vạn dặm! "Quả nhiên là Hồng Hoang dị chủng!" Xi Vưu đại hỉ, chuẩn bị gia tốc đi đuổi, đột nhiên thanh âm Phụ Thần Bàn Cổ xuất hiện bên tai: "Xi Vưu, thanh tỉnh chút, một chuỗi Hồng Mông Châu này ngươi cầm trước, chú ý tốt an toàn bản thân!" Tiếp đó, trên cổ tay Xi Vưu xuất hiện thêm một chuỗi hạt châu màu tím.

Trong đầu cũng vô cùng thanh tỉnh, sờ chuỗi hạt trên tay, Xi Vưu ngưng trọng nhìn thoáng qua một vệt đen đang phi bôn nơi xa, cùng với nghiệp lực ngập trời trên người mình, tiếp tục đuổi theo.

Cùng lúc đó, trên người hơn ba trăm vị Đại Vu của Vu tộc mạc danh kỳ diệu xuất hiện nghiệp lực gần như vô tận!

Sợ đến mức các Đại Vu ngẩng đầu nhìn trời, sợ Thiên Đạo đánh

chết bọn họ!

Hồng Hoang Thiên Đạo nghiêm khắc, chỉ cần gánh chịu nghiệp lực nhất định, liền sẽ bị sét đánh.

Ít chút còn đỡ, đỉnh đa bị đánh căn cơ bất ổn.

Nhưng nghiệp lực ngập trời trên người bọn họ, các Tổ Vu có tới cũng phải nằm mà khiêng về.

Đại Nghệ ngưng trọng nhìn về phía bầu trời, hồi lâu không thấy thiên phạt.

Trong lòng đã có cái đại khái, đi ra Tổ Vu Điện, một cỗ tin tức xuất hiện tại trong đầu.

Vu tộc bọn họ là huyết Bàn Cổ kết hợp sát khí thiên địa biến thành, trời sinh không có nguyên thần, yêu thích sát phạt, cho nên gánh chịu nghiệp lực cực lớn, tu hành thập phần gian nan.

Thậm chí trăm vạn năm đều khó có một tia tiến bộ!

Muốn phá giải kiếp nạn này, duy có đại lượng công đức cọ rửa nghiệp lực bản thân cùng sát khí.

Trước mắt, Vu tộc bọn họ không có bất kỳ biện pháp nào giải quyết kiếp nạn này! "Không có nguyên thần sao?" Đại Nghệ yên lặng đem Tiên Thiên Chí Bảo Xạ Nhật Cung uẩn dưỡng trong nguyên thần lấy ra.

Ân, hắn không có nguyên thần!

Lúc này, trên cổ tay Đại Nghệ xuất hiện thêm một chuỗi hạt châu.

Bên tai vang lên thanh âm Phụ Thần Vu tộc bọn họ: "Đại Nghệ, một chuỗi Hỗn Độn Châu này ngươi cầm phòng thân!" Nhìn qua chuỗi Hỗn Độn Châu trên cổ tay, Đại Nghệ yên lặng đem chín thành chín bản nguyên áp suất thành một giọt tinh huyết.

Giấu vào phòng tối nhỏ trong thân thể mình.

Dùng tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ chạy ra bên ngoài...

Tử Tiêu Cung, Hồng Quân vẻ mặt xoắn xuýt, lấy ra từng chuỗi từng chuỗi hạt châu đưa cho Bàn Cổ.

Bàn Cổ khắc lên kết giới xong, ném cho từng vị Đại Vu: "Hình Thiên, chuỗi Hỗn Độn Châu này cầm phòng thân!" "Khoa Phụ, cầm phòng thân!" "Cửu Phượng..." Đến Cửu Phượng, Bàn Cổ đem chuỗi Hỗn Độn Châu trong tay ném về trong tay Hồng Quân.

La Hầu lập tức hướng về phía Hồng Quân mắng: "Lão Lục, ngươi có phải hay không không có não, cái nết xuyên việt giả ngươi còn không biết, mau chóng an bài Hồng Mông Châu a!" "Ngươi nói nghe nhẹ nhàng, ngươi xuất ra a!" "Ta không có a!" La Hầu đương nhiên nói, "Ta chỉ có Hỗn Độn Châu dùng để đựng Nguyên Dịch, sao hả, ngươi muốn ta lấy mấy cái này?" Hồng Quân: "..." "Tích lũy bao năm của bần đạo a!" Hồng Quân không nỡ lấy ra một chuỗi Hồng Mông Châu, đưa cho Bàn Cổ.

Nếu là Hỗn Độn Châu, hắn muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, nhưng Hồng Mông Châu giá trị không thấp, hắn tích lũy nhiều năm như vậy, cũng chỉ có mấy trăm viên mà thôi.

Thật sự không thể lại móc ra nữa! "Lão Lục ngươi sao lại keo kiệt như vậy, tổng cộng hai mươi tám cái Đại Vu nữ tính, ngươi đưa một chuỗi đủ ai dùng a!" "Còn có nữ thần Hồng Hoang khác, đều muốn an bài lên!" "Lão Thất ngươi bành trướng rồi đúng không, ra lệnh cho ta!" La Hầu nghe vậy, quay đầu nhìn về phía Bàn Cổ: "Lão Đại, Lão Lục không nguyện ý cho!" "Ai nói đấy, hai mươi chuỗi Hồng Mông Châu, cầm lấy!"...

Bàn Cổ cấp cho các nữ thần phàm là có chút danh tiếng trong Hồng Hoang đều an bài một chuỗi Hồng Mông Châu.

Còn những người danh tiếng không lớn, an bài một viên!

Đỡ phải các nàng bị hệ thống phát giác được không thích hợp!

Chương 74

Làm xong những thứ này, Bàn Cổ cũng cảm giác hàng tồn của bọn họ có chút thiếu, Hồng Mông Châu vậy mà chỉ có chút này!

Dùng đều không đủ dùng.

Không biết cái hệ thống Cao Cấp Đỉnh Phong này có thể bổ sung chút hàng tồn cho bọn họ hay không!

Sau đó, Hồng Quân bắt đầu thao túng Thiên Đạo hành động...

Một chân núi tại Bất Chu Sơn, bản nguyên Hồng Hoang đại lượng tập kết tại đây, thai nghén một cái thần vật không tầm thường.

Không biết qua bao lâu, một phiến lá non nảy mầm, khí Hỗn Độn phun trào.

Hào quang kỳ dị lấp lóe, khí tức huyền diệu truyền bá hơn nửa cái Bất Chu Sơn.

Kinh động đại năng tu luyện tại Bất Chu Sơn!

Có Hỗn Độn Linh Căn hiện thế!

Vô số Đại La Kim Tiên phá quan mà ra, tìm kiếm ngọn nguồn phương hướng!

Một cái đầu núi, Phục Hy cùng Nữ Oa cảm nhận được động tĩnh xong, riêng phần mình nhìn thoáng qua chuỗi hạt trên tay, khẽ cười một tiếng, không hoảng hốt không vội vàng đi về phía trước.

Thiên Đình Đông Hoàng Thái Nhất, Côn Luân Sơn Tam Thanh, Ngũ Trang Quán...

đều cảm ứng được cơ duyên xuất hiện, hơi chút thôi toán, liền biết là Hồ Lô Đằng trong kịch bản Hồng Hoang xuất thế, còn tăng

cường rất nhiều, bảy cái hồ lô đều là cấp Hỗn Độn Linh Bảo!

Nhau nhao lắc đầu, tiếp tục trạch ở trong nhà.

Hồng Hoang bây giờ quá lớn, hơn nữa chỉ là một cái Hỗn Độn Linh Bảo không có ẩn chứa lực lượng Hồng Hoang mà thôi, cũng chỉ có chút tác dụng với Nữ Oa.

Không cần thiết chạy lão viễn đi thu một kiện linh bảo!...

Lúc này, Hùng Vũ đầu tròng bảy lớp tất đen dưới sự giúp đỡ của hệ thống thành công dung hợp một huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần.

Từ Địa Tiên nhảy lên Thái Ất Kim Tiên. "Khặc khặc khặc, quá cường đại!" Hùng Vũ cười to khặc khặc, huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần, giờ khắc này chiến lực của hắn không chỉ nghiền ép Đại La Kim Tiên, còn đề cao nhan sắc bản thân.

Theo hệ thống nói, cái này gọi là "Hào quang vật dễ thương" (Manh vật quang hoàn), tất cả phái nữ nhìn thấy hắn đều sẽ kéo max thanh yêu thích!

Cam tâm tình nguyện làm con sen cho hắn!

Điều này làm cho Hùng Vũ kích động hét to, đây chính là Hồng Hoang đó, có cái hào quang này.

Hắn hoàn toàn có thể tổ kiến đội ngũ con sen (người hốt phân)!

Chảy nước miếng!

Nữ Oa, Hậu Thổ, Tây Vương Mẫu mẫu, Hi Hòa, Thường Hi, Dao Trì, Tam Tiêu... (Hệ thống, chính là không nói đạo lý như vậy!) Hùng Vũ từ trong ảo tưởng thanh tỉnh, mắt nhỏ xuyên qua tất đen nhìn loạn.

Hung tợn nói: "Xi Vưu thằng nhãi con kia đâu?" Nhưng mà, thủy chung không có phát hiện thân ảnh Xi Vưu. "Hừ, gặp lại, ta thu ngươi làm thú cưỡi, ngày ngày cưỡi!" "Di, khí tức thật thơm a!" Đột nhiên,

Hùng Vũ ngửi ngửi mũi, một cỗ hương vị làm cho hắn thèm nhỏ dãi đập vào mặt!

Vội vàng đem tất đen tháo xuống, hít một hơi thật sâu cỗ khí tức này. [Ký chủ, nơi xa có một cây Hỗn Độn Linh Căn Hồ Lô Đằng, thôn phệ nó, ngươi có thể thu hoạch được năm mươi lần rút thưởng liên tiếp!] Hệ thống Thôn Phệ hơi chút kiểm tra một phen, kinh ngạc phát hiện Hồ Lô Đằng xuất thế là Hỗn Độn Linh Căn.

Quả nhiên là một cái Hồng Hoang bản nguyên phong phú, Hệ thống Thôn Phệ thầm vui, một cây Hồ Lô Đằng cũng chẳng tính là gì.

Nó tùy tiện đều có thể làm ra được.

Nhưng cái thế giới Hồng Hoang này thai nghén một cây Hồ Lô Đằng mà bản nguyên không có chút nào giảm bớt ngược lại còn tăng nhiều.

Điều này làm cho nó không khỏi kinh hỉ.

Xem ra bản nguyên Hồng Hoang này còn sung túc hơn so với nó tưởng tượng.

Nói không chừng sau khi thôn phệ cái Hồng Hoang này, thế giới Hỗn Độn của nó có thể thành công tấn cấp!

Hệ thống Thôn Phệ nhìn thế giới Hỗn Độn trong cơ thể thầm nghĩ. "Năm mươi lần cơ hội rút thưởng!" Hùng Vũ mắt sáng lên, hắn mười lần liền rút trúng huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần cùng một cái Hỗn Độn Châu.

Còn có bảy cái tất đen.

Năm mươi lần này xuống tay.

Chẳng lẽ không rút được một cái thẻ triệu hồi "Bàn Cổ" làm bảo tiêu?

Lập tức, Hùng Vũ tròng lên tất đen, ngửi ngửi ngọn nguồn mùi vị chạy tới...

Ầm ầm!

Hồ Lô Đằng dưới sự thôi thúc của đại lượng bản nguyên thế giới, thành công kết xuất bảy cái hồ lô.

Giờ khắc này, cái đầu núi này đã tới hơn tám mươi vị Đại La Kim Tiên, cùng Phục Hy và Nữ Oa hai vị Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Chờ đợi hồ lô thành thục.

Cửu Phượng, Hình Thiên, Đại Nghệ các loại "Đại La Kim Tiên" cũng tới nơi này.

Chờ đợi con mồi xuất hiện, nghiệp lực ngập trời tự mang trên người bọn họ làm cho một chúng Đại La Kim Tiên sợ hãi.

Sợ thần lôi trên trời rơi xuống liên lụy bọn họ, lui tránh xa vạn vạn dặm.

Cảnh giác chờ đợi hồ lô thành thục. "Cửu Phượng, trên người các ngươi?" Nữ Oa cùng Phục Hy giật mình hỏi.

Nghiệp lực cao tới ức vạn trượng, các ngươi là làm cái gì vậy?

Coi như nổ Bất Chu Sơn cũng không đến mức nhiều như vậy a!

Cửu Phượng cạn lời, nhưng không dám nói lung tung, làm ra khẩu hình: "Chả làm gì cả, bị cưỡng ép gán lên!" Nữ Oa cùng Phục Hy không nói gì, cũng thế, nếu thật sự làm, Thiên Đạo ngay lập tức đã đánh chết mấy Đại Vu này rồi!

Sờ chuỗi hạt trên cổ tay, chẳng lẽ có liên quan tới nguy hiểm Bàn Cổ đại thần nói?

Lúc này, đã có mấy cái Đại La Kim Tiên không kìm nén được, muốn hái hồ lô, một đạo pháp quyết đánh ra.

Hỗn Độn Hồ Lô Đằng bộc phát ra thần uy vô cùng, trực tiếp đem kẻ đó đánh bay xa mấy vạn triệu dặm, người nào người nấy máu tươi đầm đìa, khí tức suy yếu!

Hỗn Độn Hồ Lô Đằng bộc phát, làm cho đám người kìm nén lại tâm tình xao động.

Chờ đợi Hồ Lô Đằng triệt để thành thục.

Đột nhiên, trong đám sinh linh vây xem nơi xa, có không ít sinh linh giống cái phát ra tiếng kinh hô: "Thực Thiết Thú thật đáng yêu!" "Thật muốn bắt về yêu thương một phen!" "Trên đầu nó đội là vật gì?

Vậy mà ẩn chứa công đức khí vận thâm hậu như thế!" "..." Một con Thực Thiết Thú tròn vo, mập mạp đen trắng đong đưa chân nhỏ chạy về phía trước.

Từng vị sinh linh giống cái sinh ra ý nghĩ muốn ôm một cái con thú nhỏ này.

Nhéo nhéo gương mặt, sờ một cái thân thể lông xù của nó.

Ánh mắt tràn đầy sao nhỏ làm cho Hùng Vũ run lập cập!

Sinh linh Hồng Hoang trừ Đại La Kim Tiên đại năng.

Các sinh linh khác bình thường đều thích dùng nguyên hình tu luyện, chủng loại Hồng Hoang thiên kỳ bách quái, mới một hồi như vậy, Hùng Vũ liền chú ý tới mấy đạo ánh mắt mãnh liệt của chủ nhân, đầu rắn thân người, thân gà đầu chó, không mắt không chân...

Từ trên những sinh linh này tản mát ra ánh mắt cưng chiều suýt chút nữa dọa Hùng Vũ chết khiếp!

Vội vàng tăng tốc độ chạy về phía trước... "Tới rồi!" Xi Vưu chọc chọc bả vai Đại Nghệ nói. "A!" Đại Nghệ nhìn cái tất đen trên đầu con gấu kia, lập tức minh bạch cái gì.

Truyền âm Cửu Phượng: "Đây là con gấu sắc dục, lát nữa ngươi cẩn thận một chút!" Cửu Phượng vừa kéo giãn khoảng cách xa xôi với Nữ Oa khóe miệng cười lạnh, nhẹ nhõm gật đầu. "Muội muội a, cái này giống cái trước kia nha!" Phục Hy kinh dị truyền âm nói, "Muội có thể nghe được tiếng lòng của nó sao?" "Không giống, nếu không Bàn Cổ đại thần cũng không đến mức ban cho bảo vật bực này phòng thân!" Nữ Oa lắc lắc Hồng Mông Châu trên cổ tay truyền âm nói. "Căn nguyên nó rất cao, không sai biệt lắm với ta!" Phục Hy giật mình nói. "Mục tiêu của nó là Hồ Lô Đằng!"...

Hùng Vũ hấp dẫn ánh mắt quần chúng vây xem, lại tại dưới sự chú ý của hơn tám mươi vị Đại La Kim Tiên "mù".

Không nhìn cấm chế quanh Hồ Lô Đằng, chạy vào.

Lúc này, đám Đại La Kim Tiên rốt cục chú ý tới con Thực Thiết Thú này.

Nhau nhao kinh ngạc nó làm sao tiến vào phạm vi Hồ Lô Đằng, nhưng một khắc sau, tất cả mọi người kinh nộ lên.

Từng đạo tiếng quát chói tai vang lên, gây nên phong vân cự biến, hóa thành lôi đình phẫn nộ, sát khí tụ hội, làm cho sinh linh phụ cận gan mật đều hàn. "Nghiệt súc, dừng miệng!" "Hỗn trướng, một cây Hỗn Độn Linh Căn, cứ như vậy bị hủy, phí phạm của trời a!" "..." Chỉ thấy Hùng Vũ hái xuống một cái hồ lô, rôm rốp rôm rốp liền ăn hết.

Ngay sau đó, cái thứ hai, cái thứ ba!

Lúc này, trong cơ thể hắn, Hệ thống Thôn Phệ khống chế thế giới Hỗn Độn của nó.

Không hoảng hốt không vội vàng chế tạo ra đại lượng Đại Đạo công đức.

Nhìn về phía các Đại Vu bên ngoài, Hệ thống Thôn Phệ đánh tới

một đạo quy tắc sức mạnh cải tả ý chí.

Sau đó đem công đức bài xuất khỏi cơ thể Hùng Vũ!

Lập tức, con Thực Thiết Thú đang ăn hồ lô kim quang lấp lánh, tản mát ra ít nhất trăm mẫu công đức.

Tới!

Có thấp nhất một chuỗi Hỗn Độn Châu hộ thân, các Đại Vu rất dễ dàng cảm nhận được cỗ sức mạnh không biết tên, quấy nhiễu ý chí bọn họ.

Cẩn thận tiếp thu cỗ lực lượng này, sau đó ánh mắt "cuồng hỉ".

Như nhìn về phía đấng cứu thế, nhìn chằm chằm con Thực Thiết Thú này.

Xua đuổi sinh linh phụ cận, sải bước đi về phía hắn... "Tiểu gia hỏa, ăn hồ lô thì thôi, dây hồ lô ngươi cũng không thể ăn nha!" Hùng Vũ đang mải miết ăn cơm bị một bàn tay lớn tóm lên, Hùng Vũ ôm một nửa cái hồ lô, mộng bức nhìn gương mặt nho nhã trước mắt này!

Chương 75

"Ngươi là ai a ngươi, lão tử muốn ăn thì ăn, quản được sao?" Nói xong, Hùng Vũ ôm hồ lô chính là một trận cắn xé, thân thể không ngừng bài xuất Đại Đạo công đức.

Sắc mặt Phục Hy hơi có chút cứng ngắc, hiện tại Hồng Hoang có chút thủ đoạn đều biết sự tồn tại của xuyên việt giả.

Từ "lão tử" này mọi người cũng đều biết là ý gì, cho nên, tên xuyên việt giả này đang mắng hắn? "Di, muội tử thật xinh đẹp, cái đệm này, ngồi lên nhất định thoải mái!" Đột nhiên, Hùng Vũ chú ý tới Nữ Oa nơi xa, mắt sáng lên, ỷ vào chính mình có hào quang, cắn hồ lô, bay nhanh vọt tới.

Trong mắt Nữ Oa hàn quang lóe lên một cái rồi biến mất, chú ý tới đám Đại Vu đang chạy tới.

Yên lặng buông lỏng nắm đấm đang nắm chặt. "Tiểu gia hỏa không có lễ phép, đi sang một bên chơi đi!" Phục Hy một tay nắm lấy cái đuôi Hùng Vũ, ném về hướng đám Đại Vu dưới núi.

Nữ Oa tiến lên đem Hồ Lô Đằng thu hồi, sau đó cùng Phục Hy cùng rời đi...

Đại Nghệ một tay tiếp được Hùng Vũ, sau đó hấp thu một chút Đại Đạo công đức hắn tản ra.

Tiếp đó một mặt "chấn kinh" nói: "Các huynh đệ, đồ chơi này lại có thể tản mát ra công đức!" "Cái gì, một tên Thái Ất Kim Tiên nho nhỏ, làm sao làm được!" Khoa Phụ đồng dạng chấn kinh đi tới.

Ra tay vuốt hai cái. "Không hổ là Hồng Hoang dị chủng bản Đại Vu nhìn trúng, quả nhiên lợi hại!" Xi Vưu một mặt "kiêu ngạo" nói,

bàn tay to lớn hướng về cái đầu nhỏ của Hùng Vũ vỗ tới.

Rầm! "Ta...

Ngô ~~ ngô ngô!" Đầu óc choáng váng, Hùng Vũ vừa định chửi ầm lên, Hình Thiên sáp lại, một cái tay vừa vặn bịt miệng hắn, một cái tay nắm lấy cái đuôi ngắn ngủn của hắn. "Hít ~!

Tiểu gia hỏa này lợi hại như vậy, nuôi nó, chúng ta chẳng phải có thể thanh trừ nghiệp lực trên người!" Hình Thiên hít sâu một hơi khí lạnh, không nhìn móng vuốt nhỏ của Hùng Vũ đánh vào cánh tay hắn đau đớn.

Chấn kinh nói. "Quá tốt rồi!" Vu Đại đi tới, hướng về phía cái mông Hùng Vũ chính là một bàn tay!

Oanh! "Ngô!!!" Hai mắt Hùng Vũ đều sắp lồi ra ngoài, Vu Đại phảng phất không có nhìn thấy, hưng phấn lại bồi thêm hai chưởng đi lên. "Cảnh giới khốn hoặc ta nhiều năm rốt cục có thể đột phá!" Lập tức, trong mắt Hùng Vũ chảy ra nước mắt thống khổ, ngay tại lúc này, thanh âm êm tai động nghe vang lên: "Đám đại lão gia các ngươi đều buông ra cho ta, tiểu gia hỏa chịu không nổi sức mạnh của các ngươi!" Hào quang rốt cục ra sức một đợt!

Nội tâm Hùng Vũ kích động, thanh âm dễ nghe như vậy, sẽ là ai đây?

Hậu Thổ?

Huyền Minh? "Cửu Phượng, ngươi muốn làm gì!" "Đưa tiểu gia hỏa cho ta, để ta ôm!" Thì ra là Cửu Phượng!

Tâm tình kích động của Hùng Vũ hơi nhạt đi rất nhiều, thôi được rồi, Cửu Phượng thì Cửu Phượng đi!

Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là con sen số 1 của ta!

Hùng Vũ cảm giác chính mình ở trong một cái ôm ấm áp, cảm giác lông xù làm cho Hùng Vũ kìm lòng không đặng cọ cọ. "Khanh khách...

Tiểu gia hỏa ngươi thật nghịch ngợm!" Chuông bạc...

Phi, tiếng cười thanh thúy vang lên. 1.

Hùng Vũ trợn tròn mắt, sau đó kinh hãi chửi đổng: "Mẹ nó chứ!" Chín cái đầu dữ tợn xuất hiện trong tầm mắt của hắn, mà hắn, nằm trên một cái móng vuốt khổng lồ đầy lông, lợi trảo sắc bén tản ra sát khí vô cùng.

Hùng Vũ nháy mắt phát ra tiếng kêu sợ hãi!

Cao cao nhảy lên, muốn chạy trốn nơi đây! "Tiểu gia hỏa chạy cái gì mà chạy, ngươi hẳn là ăn cái gì là có thể ra công đức đi!" Cửu Phượng đem Hùng Vũ chộp vào trong tay, "Vu tộc chúng ta bảo vật nhiều đến tùy tiện ném, Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo có cả đống!

Đi, theo ta trở về, chúng ta cho ngươi ăn bảo vật, ngươi đem công đức của ngươi cho chúng ta!" Bảo vật nhiều đến tùy tiện ném!

Tiên Thiên Chí Bảo cả một đống!

Hùng Vũ kinh ngạc, Vu tộc giàu có như vậy sao? [Ký chủ, đừng hoài nghi, Vu tộc chính là giàu có như vậy!] Hệ thống Thôn Phệ ung dung nói, không nói đám Vu tộc này đều là khôi lỗi thượng hạng, riêng Bàn Cổ Điện của Vu tộc nó cũng thèm muốn cực kỳ! [Ban phát nhiệm vụ, trở thành manh sủng Vu tộc, đạt được cơ hội rút thưởng mười lần liên tiếp một lần!] "Áo lợi cấp (Chiến thôi), quất luôn!" Hùng Vũ nén xuống khó chịu trong lòng, quay đầu đi không nhìn đầu Cửu Phượng. "Nói lời giữ lời?

Ngươi có thể làm chủ?" "Nói đùa, ta đường đường Đệ Nhất Đại Vu, không làm chủ được!" Cửu Phượng lập tức phất tay, hai kiện

Tiên Thiên Chí Bảo thuận tay cầm từ Tổ Vu Điện xuất hiện. "Ăn đi, bao no!

Cho chúng ta công đức là được rồi!" "Không nói nhiều nữa, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là con sen đầu lĩnh của ta!" "...

A a!"...

Tử Tiêu Cung, Bàn Cổ nhíu mày, đem công đức đám Đại Vu hấp thu, đều chuyển dời đến bên trong Hỗn Độn Châu (Hồng Mông Châu) trên người mỗi người.

Công đức này có vấn đề, hấp thu nhiều liền thành khôi lỗi. "Lão Đại, bảo Cửu Phượng đừng cho ăn bảo vật của ngoại giới, cho ăn bảo vật ẩn chứa bản nguyên Hồng Hoang!" Hồng Quân đang thông qua bản nguyên Hồ Lô Đằng cảm thụ mệnh mạch Hệ thống Thôn Phệ đột nhiên nói.

Linh bảo Cửu Phượng cho ăn không phải Hồng Hoang sản xuất, lão căn bản không có cách thông qua bản nguyên khắc xuống ấn ký.

Bàn Cổ nghe vậy, gật đầu.

Truyền âm cho Cửu Phượng. "Lão Đại, hệ thống ở Thái Dương Tinh có chút phách lối a, quang minh chính đại hấp thu bản nguyên như thế!" Một bên Dương Mi đang giám sát hai cái hệ thống Cao Cấp Hậu Kỳ nói. "Không sao, tùy tiện bọn nó hấp thu, đều sẽ phải nhả ra thôi!" Hồng Quân đang dùng bản nguyên Hồng Hoang chế tạo linh bảo cho Vu tộc nghe vậy, bình thản nói. "Ngầu như vậy!" Hai cái Cao Cấp Hậu Kỳ, lão đánh cũng phí sức, Lão Lục ngữ khí này...

Dương Mi mang theo ánh mắt hoài nghi nhìn về phía Hồng Quân, Lão Lục gần đây chiến lực tăng có chút nhanh a!

Kỳ quái, mọi người đều đang cố gắng tu luyện, sao lão tăng mạnh thế?

Hồng Quân chú ý tới ánh mắt Dương Mi, a a cười một tiếng.

Phân thân quy tắc của ta và bản tôn cùng cấp, hai cái cùng một chỗ tu luyện.

Đương nhiên nhanh hơn các ngươi rồi!...

Bất Chu Sơn, nếu bỏ qua việc phái nữ Vu tộc không dùng chân thân gặp mặt, Hùng Vũ cũng coi là sống những ngày tháng hạnh phúc mỹ mãn.

Mỗi ngày Tiên Thiên Chí Bảo, Tiên Thiên Linh Căn tùy tiện ăn, ngẫu nhiên còn có thể ăn cái Hỗn Độn Linh Căn đánh bữa nha tế.

Tu vi phi tốc tăng lên, ngay cả số lần rút thưởng đều nhiều đến trên ngàn lần, hắn cũng lười rút, dù sao mỗi lần rút đều là Công Đức Chí Bảo hắc bạch ti (tất đen tất trắng), đồng phục các loại!

Vu tộc cơ bản đều là chân thân, căn bản mặc không được đồ chơi này.

Hùng Vũ đến nay cũng chưa nhìn thấy qua Tổ Vu, bất quá hắn cũng không kỳ vọng bao nhiêu.

Cửu Phượng đều lớn lên như thế, Hậu Thổ cùng Huyền Minh khẳng định cũng là bộ dáng quái vật.

Cũng là do cơm nước tốt, hệ thống cũng làm cho hắn lưu tại đây.

Nếu không hắn đã sớm đi tìm Nữ Oa rồi!

Bất quá Hùng Vũ âm thầm hạ quyết tâm, ăn đến Thánh Nhân xong, liền đi tổ kiến đoàn đội con sen của chính mình.

Ăn no rồi, Hệ thống Thôn Phệ phát giác được ý nghĩ của ký chủ.

Yên lặng quyết định về sau không phát cho hắn phần thưởng tu vi, Vu tộc nơi này có thể hấp thu nhiều bản nguyên như vậy, rời đi nơi này thì đi đâu tìm địa phương tốt như thế!

Nghĩ nghĩ, Hệ thống Thôn Phệ lại làm ra một đống lớn công đức, cung cấp cho Đại Vu Đại Nghệ, Hình Thiên hôm nay hấp thu.

Hệ thống Thôn Phệ thập phần hài lòng thân thể Đại Nghệ này, mạnh hơn một đoạn dài so với Đại Vu khác, hút đi, hút nhiều một chút!

Chờ ngươi lớn thêm chút nữa, ta liền thay thế cho ngươi huyết mạch Bàn Cổ, đến lúc đó, lại thu hoạch một cái khôi lỗi đỉnh cấp!

Khặc khặc khặc!

Cười xong, bản nguyên Hồng Hoang trong bụng đã tiêu hóa, Hệ thống Thôn Phệ tiếp tục ăn thùng uống vại.

Thông qua khí tức các Đại Vu "tiếp nhận" Đại Đạo công đức của nó, quang minh chính đại hấp thu bản nguyên Hồng Hoang.

Bản nguyên lớn cỡ một phương Đại Thiên Thế Giới bị nó trong một lát hấp thu xong, sau đó đổi chỗ khác tiếp tục hấp thu!

Điều nó không chú ý tới là, tại thời điểm nó điên cuồng hấp thu bản nguyên, một cái ấn ký hư ảo đang chậm rãi hình thành trên thân thể nó!...

Răng rắc!

Bàn Cổ bóp nát Hỗn Độn Châu trong tay, sắc mặt không tốt lắm nhìn về phía hình ảnh Hồng Quân triển hiện!

Cái Hệ thống Thôn Phệ kia ăn bản nguyên thế giới càng nhiều, Hồng Quân lại càng hiểu rõ nó.

Vừa rồi, Hồng Quân phát hiện trong cơ thể Hệ thống Thôn Phệ có một cái thế giới.

Thế giới này là... một cái thế giới Hỗn Độn!

Đẳng cấp cao hơn không ít so với Gà Hỗn Độn.

Thế giới Hỗn Độn này hoàn toàn bị Hệ thống Thôn Phệ chưởng khống, khác biệt với Gà Hỗn Độn là, loại thế giới Hỗn Độn này do hơn vạn thế giới tạo thành, lại chia thành mấy chục cái tiểu thế giới Hỗn Độn.

Mỗi một tiểu thế giới Hỗn Độn bao hàm mấy trăm cái thế giới, hợp lực tù cấm một "Bàn Cổ".

Cùng với các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Những Hỗn Độn Ma Thần này chính là do Hệ thống Thôn Phệ thao túng thế giới Hỗn Độn thai nghén ra.

Không có linh trí, chính là một cỗ thể xác.

Chương 76

Giống như trứng con Gà Hỗn Độn của bọn hắn.

Trong đó, vẫn là Bàn Cổ hắn thê thảm nhất!

Hệ thống này muốn cái gì, tùy thời đều có thể từ trên người mấy Bàn Cổ này lấy.

Hắn nhìn thấy hình ảnh mấy cái Bàn Cổ Hỗn Nguyên Kim Tiên thiếu tay cụt chân!

Mẹ nó!

Ngươi cũng không thể đổi con Ma Thần khác rút máu à!

Lại gặp phải loại nuôi nhốt Hỗn Độn Ma Thần này! "Quá đáng, quá đáng!" Dương Mi lông mày không ngừng run rẩy, hắn nhìn thấy hình ảnh một Không Gian Ma Thần sau khi mất đi giá trị, bị coi như củi lửa đem đốt! "Lão Lục, đừng để nó chết thống khoái như vậy, lưu lại một hơi đánh cho gần chết!" "Lão Lục e rằng giết không chết nó, hệ thống này nhìn qua có chút mạnh!"... "Ăn thật sảng khoái!" Hùng Vũ sờ cái bụng nhỏ, dựa vào một chỗ bãi cỏ phơi nắng.

Công đức tản ra bị nhân viên cho ăn hôm nay là Hình Thiên "hấp thu".

Nghiệp lực ngập trời trên người hắn lần nữa giảm bớt.

Đồng thời, Hệ thống Thôn Phệ dừng lại việc ăn thùng uống vại, sờ lên bụng.

Hài lòng đến cực điểm!

Tới đúng chỗ rồi, ăn thật thoải mái!

Tiêu hóa một hồi, Hệ thống Thôn Phệ bắt đầu kiểm tra tình huống

Hồng Hoang này.

Bản nguyên như cũ to lớn, nhưng giảm bớt rất nhiều so với lúc nó mới tới!

Yên lặng tính toán một chút lượng bản nguyên, vẫn là không dễ bắt lấy cái Hồng Hoang này.

Không vội không vội, từ từ sẽ đến!

Hệ thống Thôn Phệ nhìn Hình Thiên bên ngoài, Hình Thiên dưới sự cường hóa của nó đã trở thành "Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong", hẳn là có thể chịu đựng nổi huyết mạch Bàn Cổ rồi chứ?

Không được không được!

Chỉ còn lại mấy chục con "Bàn Cổ", không thể lãng phí.

Ổn thỏa một chút, vẫn là an bài cho Đại Nghệ trước!

Suy tư một lát, Hệ thống Thôn Phệ bắt đầu an bài phần thưởng rút thưởng cho Hùng Vũ!

Phơi nắng một hồi, Hùng Vũ chậm rãi bò dậy, bắt đầu màn mười lần rút thưởng thiết yếu mỗi ngày!

Hắn bây giờ đã có hơn ba ngàn lần cơ hội rút thưởng, nhiều đến mức căn bản dùng không hết!

Mỗi ngày rút thưởng cũng chỉ là tìm niềm vui thú, chậm rãi ấn mở rút thưởng... [Đinh, mở ra mười lần rút thưởng liên tiếp!] [Đinh, chúc mừng ký chủ thu hoạch được tất đen công đức một chiếc!] [Đinh, chúc mừng ký chủ thu hoạch được sáo trang COS công đức một bộ] [Đinh...]...

Một chuỗi chín lần, đều là mấy thứ đồ chơi này, Hùng Vũ vô vị thu lại.

Đồ chơi này hắn đều tích đầy một phòng!

Vu tộc không có mỹ nữ mặc đồ chơi này, mặc vào hắn cũng không nhìn, lớn lên khủng bố như thế... "Ngáp..." Ngáp một cái, chuẩn bị trở về đi ngủ, đột nhiên, thanh âm rút thưởng lần cuối cùng có chút không giống! [Đinh, chúc mừng ký chủ vận khí bạo tăng, rút trúng huyết mạch Bàn Cổ (Người phù hợp điều kiện có thể dung hợp).] "Ta vãi vãi vãi...

Hệ thống, ngươi ngươi vừa nãy nói cái gì?" Hùng Vũ không dám tin nói. [Đinh, mời ký chủ tự hành xem xét!] "Huyết mạch Bàn Cổ, Bàn Cổ...

Phát rồi, phát rồi!" Hùng Vũ kích động không biết làm sao cho phải.

Vội vàng hô lên: "Thời điểm lão tử quật khởi đến rồi, nhanh, dung hợp cho ta!" [Đinh, mời ký chủ cẩn thận đọc điều kiện kèm theo!] "Ách..." Hùng Vũ ngây ngẩn cả người, vội vàng xem xét. [Huyết mạch Bàn Cổ (Vu tộc chuyên chúc, hậu duệ Vu tộc Chuẩn Thánh đỉnh phong có 20% xác suất dung hợp thành công!

Hậu duệ cấp Thánh Nhân 50% xác suất thành công, một khi dung hợp thành công, sẽ trung thành với ký chủ!)] "Mẹ nó, ta còn không dung hợp được đúng không!" Hùng Vũ chửi ầm lên, bất quá mắt nhỏ xoay chuyển, cho Vu tộc dung hợp sẽ thu hoạch được một thủ hạ có huyết mạch Bàn Cổ, tương đương với hắn có một tên đàn em Bàn Cổ a!

Cái bài diện này, vang dội a!

Lập tức, Hùng Vũ nghĩ đến tao ngộ lúc mới xuyên việt, âm trầm nói: "Đem cái này cho Xi Vưu, để hắn làm thú cưỡi!" [Ký chủ, căn cứ tính toán, xác suất thành công của Xi Vưu chỉ có 1%, không đề cử ngươi dung hợp Xi Vưu!] "A!

Vậy ai dung hợp suất cao?" [Đinh, đề cử ký chủ lựa chọn Đại

Nghệ, Đại Nghệ xác suất dung hợp cao tới 35%!] "Hắn a!" Hùng Vũ nghĩ cũng không nghĩ, hướng bộ lạc Đại Nghệ chạy tới...

Trong Tổ Vu Điện của bộ lạc Hậu Thổ, Đại Nghệ đang đem công đức gần đây thu được dung tiến vào vũ khí của hắn.

Đột nhiên, Thiên Đạo cảnh báo, trong lòng dâng lên cảm giác không ổn!

Lúc này, nghiệp lực trên người hắn toàn bộ biến mất, mặt đất Tổ Vu Điện bay ra một cái nhãn cầu nhỏ tràn ngập uy áp Thiên Đạo.

Hướng về phía trong đầu Đại Nghệ lao tới, bên tai vang lên thanh âm Đạo Tổ. "Đại Nghệ, con Thực Thiết Thú kia muốn luyện ngươi thành khôi lỗi, đây là một bộ phận bản thể Thiên Đạo, đừng kháng cự, hấp thu nó, chín thành chân linh cùng bản nguyên tinh huyết trú ngụ đi vào!" Đại Nghệ nghe vậy, mặc cho khỏa nhãn cầu này tiến vào trong đầu, sau khi tiến vào, Đại Nghệ lập tức đem bản nguyên tinh huyết giấu ở phòng tối đánh vào, nhịn xuống nỗi đau chân linh tê liệt, xé rách một tia, thao túng thân thể của mình.

Sau khi tuyệt đại đa số chân linh Đại Nghệ trú ngụ vào bản thể Thiên Đạo, thanh âm Đạo Tổ lần nữa vang lên: "Con Thực Thiết Thú kia đang ở bộ lạc của ngươi, không cần sợ, có chúng ta bảo hộ, ngươi sẽ không có việc gì!" "Đa tạ Đạo Tổ, Phụ Thần!" Đại Nghệ cảm tạ xong, thân thể chậm chạp đi ra Tổ Vu Điện, chạy về hướng bộ lạc của mình... "Đại Nghệ, gần đây nhìn ngươi biểu hiện không tệ, ta quyết định ban thưởng cho ngươi một cái cơ duyên tày trời!" "Tiểu thú, ngươi tạo công đức cho chúng ta là được rồi, còn có thể có cơ duyên gì!" Đại Nghệ khinh thường nói. "A a..." Hùng Vũ hai móng chống nạnh, ngưu khí tràn đầy nói, "Huyết mạch tiến hóa, cứ hỏi ngươi có muốn hay không!" "Tiến hóa, là tiến hóa đến cấp độ Tổ Vu sao?" "Cái đó tính là gì, ta cho ngươi tiến hóa đến huyết mạch Bàn

Cổ!" "Thật chứ?" Đại Nghệ hô hấp trầm trọng, "không dám tin" hỏi. "Đó còn có giả, ngươi có muốn hay không, không muốn ta đi tìm người khác!" "Đừng...

Ta muốn!"... "Ngủ đi, tỉnh lại huyết mạch ngươi liền sẽ phản tổ!" Đại Nghệ ngồi xếp bằng trên mặt đất, nghe được lời Hùng Vũ nói, yên lặng nhắm mắt lại. 'Hệ thống, bắt đầu đi!' Hùng Vũ không kịp chờ đợi nói. [Đinh, bắt đầu dung hợp!] Một khắc sau, thân ảnh Đại Nghệ biến mất không thấy gì nữa!

Trong cơ thể Hùng Vũ, Hệ thống Thôn Phệ mở ra thế giới Hỗn Độn của mình, đem Đại Nghệ đang "hôn mê" làm đi vào.

Một người khổng lồ cao tới ức vạn quang niên bị trói trên đài thí nghiệm băng lãnh.

Người khổng lồ phập phồng, hai mắt vô thần, không ngừng giãy dụa, giống như một con dã thú, đây là một cái "Bàn Cổ" chỉ có thân thể còn sống.

Thân thể Đại Nghệ ức vạn trượng xuất hiện tại chỗ trái tim người khổng lồ. "Khặc khặc khặc, cái dung khí này phi thường không tệ!" Hệ thống Thôn Phệ hóa thành một người tí hon màu đen phát sáng, xuất hiện ở nơi đây.

Đối với thân thể Đại Nghệ kiểm tra một trận, sau khi nhìn thấy "chân linh", làm ra một trận cải tạo.

Trở thành khôi lỗi của nó.

Sau đó bắt đầu tính toán cực hạn chịu đựng của cỗ thân thể này, cuối cùng hài lòng gật đầu...

Hệ thống Thôn Phệ đắc ý không thôi, tại thời đại hệ thống đoạn tầng như bây giờ.

Cao Cấp Đỉnh Phong chính là cực hạn mà hệ thống có thể đạt tới.

Mà nó, thời gian sinh ra tuy ngắn, lại là một trong những tồn tại mạnh nhất trong Cao Cấp Đỉnh Phong.

Chính là bởi vì nó tìm lối tắt, xưa nay không cùng hệ thống khác tổ đội.

Luôn luôn làm một mình!

Phong hiểm cao hồi báo cao!

Nó thành công đơn thương độc mã xử đẹp một cái thế giới Hỗn Độn.

Từ đó, nó nắm giữ một cái thế giới Hỗn Độn, nó chỉ cần có bản nguyên, là có thể liên tục không ngừng thai nghén ra ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần không có linh trí.

Dựa vào nhiều năm tích lũy, chế tạo ra đại quân "Bàn Cổ", nhảy lên trở thành một trong mấy vị mạnh nhất Cao Cấp Đỉnh Phong!

Phương thức chế tạo "Bàn Cổ" cũng rất đơn giản, đem Vu tộc ẩn chứa huyết mạch Bàn Cổ luyện chế thành khôi lỗi.

Dung hợp "Bàn Cổ" mà nó chế tạo ra.

Nó liền có thể đạt được một Bàn Cổ biết nghe lời và có thể tự chủ tu luyện!

Oanh!

Hệ thống Thôn Phệ bạo lực đánh ngất cái "Bàn Cổ" cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên này.

Sau đó bắt đầu làm việc, lấy ra từng cây từng cây đại đao dài ngàn vạn mét, đâm vào trái tim "Bàn Cổ". "Hống ~!" Máu tươi bao phủ thân thể Đại Nghệ, năng lượng cuồng bạo tại trong thân thể hắn tứ ý xung kích.

Bản năng phát ra tiếng gầm thống khổ.

Thân thể đang không ngừng phát sinh lột xác. "Không tệ, không tệ!" Hệ thống Thôn Phệ kinh hỉ không thôi, trình độ Đại Nghệ dung hợp máu Bàn Cổ muốn vượt ra khỏi dự toán của nó.

Xem ra lần này mười phần chắc chín có thể dung hợp thành công!

Còn là một cái khôi lỗi tiềm lực phi thường cao, về sau bồi dưỡng thêm, lại là một cái chiến lực trọng yếu!

Ha ha ha!

Không biết qua bao lâu, Đại Nghệ đã thích ứng năng lượng của máu, Hệ thống Thôn Phệ trực tiếp đem máu trong cơ thể Đại Nghệ rút cạn.

Thay thế thành máu Bàn Cổ, đồng thời, trái tim của "Bàn Cổ" bị đào ra, hóa thành bản nguyên cùng Đại Nghệ tương hỗ dung hợp! "Bàn Cổ" tự mang Đại Đạo Pháp Tắc bạo lực trú ngụ vào trong cơ thể Đại Nghệ. "Hống!" Hệ thống Thôn Phệ chẳng quan tâm, lần lượt đem bộ phận thân thể của cái "Bàn Cổ" này dung nhập vào trong thân thể Đại Nghệ.

Dung hợp đến một nửa, thân thể Đại Nghệ đã đạt tới cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hệ thống Thôn Phệ vui vẻ, tiếp tục gia tăng tốc độ.

Trong cơ thể Đại Nghệ, bên trong một cái nhãn cầu hư ảo, chân linh Đại Nghệ lau mồ hôi không tồn tại trên đầu.

Chương 77

Một bộ phận là phản hồi của thân thể, một bộ phận là bị dọa!

Một cái "Bàn Cổ" sống sờ sờ cứ như vậy ở trước mắt hắn, tuy rằng không phải Phụ Thần chân chính của Vu tộc bọn họ, nhưng cũng đáng sợ khó có thể tưởng tượng!

Còn có cái quá trình dung hợp "Bàn Cổ" này, quá thống khổ.

Tại sao thời điểm hắn luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ thì không có loại cảm thụ này?

Hai cái có gì khác biệt?...

Trong Tử Tiêu Cung, thông qua bản thể Thiên Đạo trong cơ thể Đại Nghệ, bọn Bàn Cổ, Dương Mi các Ma Thần rất dễ dàng liền thấy được tình huống của Hệ thống Thôn Phệ.

Nhìn xem cái "Bàn Cổ" thê thảm bên trong kia, Bàn Cổ đem búa của mình móc ra! "Lão Đại, đừng đừng đừng!" Hồng Quân vội vàng kéo Bàn Cổ lại, ngươi một búa chém chết, ta còn làm sao thí nghiệm ám sát hệ thống Cao Cấp Đỉnh Phong! "Để ta tới, để ta tới, ta còn muốn biết có thể miểu sát nó hay không đây!" "Nhịn không được, làm thịt cái hệ thống xả giận!" Bàn tay to lớn của Bàn Cổ chộp về phía Thái Dương Tinh.

Một cái Cao Cấp Hậu Kỳ mà thôi, quang minh chính đại hấp thu bản nguyên, hành sự tác phong còn phách lối hơn Hệ thống Thôn Phệ, chết đi!...

Thái Dương Tinh, Đế Tuấn cùng Thái Nhất đang mong đợi con Kim Ô thứ ba này sẽ còn mang đến cho bọn hắn kinh hỉ như thế nào.

Con Kim Ô này không biết tình huống gì, một mực không nguyện

ý xuất thế, không biết có phải là công năng của hệ thống hay không, cách ba hôm lại lấy ra chút bảo vật gia cường Thái Dương Tinh.

Không nói cái khác, chỉ riêng đại trận Thái Dương Tinh hiện nay, mạnh đến nỗi dù là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tới cũng phải hóa thành phàm tục.

Còn có Thái Dương Tinh hiện nay trồng ba cây Phù Tang Thụ.

Bọn hắn cũng đạt được công pháp "Kim Ô Quyết" tự xưng có thể tu luyện tới Thiên Đạo Cảnh này.

Tuy rằng cái Thiên Đạo Cảnh này và Thiên Đạo Hồng Hoang của bọn hắn không cùng đẳng cấp, nhưng căn cứ thôi toán, cũng là một công pháp cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.

Có lợi ích rất lớn đối với bọn họ!

Những năm này, nơi làm việc của Đế Tuấn đều từ Thiên Đình dọn đến nơi này, ngày thường mở họp làm gì đều tiến hành tại Thái Dương Tinh!

Vì chính là nhìn xem có thể từ trong tay con Kim Ô này vơ vét được đồ tốt gì.

Đột nhiên, Thái Dương Tinh lâm vào hắc ám, một bàn tay lớn che khuất bầu trời chộp tới!

Đế Tuấn cùng Thái Nhất thấy thế, thở dài.

Bàn Cổ đại thần ra tay rồi.

Cái hệ thống kia sắp không còn. "Cái đồ chơi gì?

Hệ thống cứu mạng a!" Nơi xa truyền đến tiếng kinh hô của Kim Ô thứ ba.

Bàn tay lớn giờ phút này đã chộp tới Thái Dương Tinh, giống như bắt vào hư ảnh, vồ hụt sau đó biến mất không thấy gì nữa! "Cứu

mạng...

Di, ta không sao?" Kim Ô thứ ba kinh dị nói. "Vừa nãy đó là cái đồ chơi gì a?

Hệ thống?" "Hệ thống?" "Huynh trưởng, ta đã thông báo qua!" Thái Nhất nói. "Nể tình nó mang đến cho chúng ta không ít chỗ tốt, ta an bài cho nó một cái công việc nhẹ nhàng!" Thái Nhất vừa dứt lời, Thái Dương Tinh xuất hiện một vị nam tử tóc ngắn anh tuấn, hắn chính là Bộ trưởng bộ phận lao cải tội phạm Hồng Hoang.

Hậu Nghệ Số 1!

Hậu Nghệ Số 1 tiến lên, ôm quyền hỏi: "Thiên Đế đại lão, Đông Hoàng đại lão, người ở đâu?" "Ở bên trong!" Đế Tuấn chỉ chỉ nơi xa! "Ta hiểu rồi!" Hậu Nghệ Số 1 gật đầu, đi về phía trước, không bao lâu sau, truyền đến thông cáo trang trọng của Hậu Nghệ Số 1 cùng tiếng kêu cứu phách lối của Kim Ô thứ ba. "Kim Ô thứ ba, bởi vì hệ thống của ngươi nghiêm trọng trộm cắp đại lượng bản nguyên Hồng Hoang, hiện tại chính thức tuyên cáo, ngươi bị bắt!

Hiện tại, theo ta trở về, tiếp nhận trừng phạt!" "Ngươi là cái thá gì, một tên Chuẩn Thánh nho nhỏ, cũng dám ở trước mặt bản tọa làm càn!" "Hắc, đều là một cái cảnh giới ngươi đang trang bức cái gì?

Ngươi có phải hay không chưa thanh tỉnh, ngươi bị bắt!" "Chỉ bằng ngươi?

Bản tọa một tay a!!

Huynh trưởng cứu ta!!" "Đừng gào nữa, chính là bọn hắn báo cảnh sát!" "..."...

Trong Tử Tiêu Cung, Bàn Cổ ngồi tại một góc, không ngừng gõ vào một cái hệ thống trong tay.

Đám Ma Thần Dương Mi thì là vẫn còn đang tham quan thủ đoạn

của Hệ thống Thôn Phệ, tuy rằng nhìn có vẻ không thoải mái.

Nhưng thủ pháp nó thông thạo vận dụng Đại Đạo và quy tắc rất đáng để bọn hắn học tập.

Nhìn thời gian dài như vậy, cũng rõ ràng vì sao Hệ thống Thôn Phệ phải hao phí tâm tư luyện chế khôi lỗi dung hợp "Bàn Cổ".

Mà không phải chính mình trực tiếp đem "Bàn Cổ" luyện chế thành khôi lỗi! "Bàn Cổ" sở dĩ cường đại, có hai điểm rất quan trọng, thân thể Bàn Cổ và Lực Chi Đại Đạo.

Nó bồi dục "Bàn Cổ", không có thần trí, giống như dã thú, hơn nữa tuyệt đại đa số chân linh đều không cách nào trú ngụ cỗ thân thể cường đại này, đi vào liền sẽ bị mài mòn.

Cưỡng ép luyện chế khôi lỗi, vậy chỉ có thể thu hoạch một cái "Bàn Cổ" không cách nào trưởng thành, Hỗn Nguyên Kim Tiên còn không có Đại Đạo Bàn Cổ.

Khả năng, vượt cấp đánh cái Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đều phí sức.

Hệ thống Thôn Phệ là một hệ thống Cao Cấp Đỉnh Phong, làm sao lại bồi dưỡng Bàn Cổ yếu như vậy.

Tại trong chư thiên chọn lựa Vu tộc thích hợp, gia dĩ bồi dưỡng, từ từ để kẻ đó thích ứng với máu Bàn Cổ không trải qua xử lý.

Cuối cùng luyện chế thành khôi lỗi, chủ động dung hợp "Bàn Cổ", khả năng sẽ không so được với Bàn Cổ chân chính, nhưng chiến lực cùng cấp tuyệt đối không thấp!

Xác suất thành công rất thấp, thất bại cũng không có tổn thất lớn gì, gia dĩ tinh luyện, liền thu hoạch một bộ đầy đủ tinh huyết Bàn Cổ, thận, tim...

Các Ma Thần mượn nhờ tiểu Thiên Đạo chi nhãn, toàn phương vị dò xét tình huống thế giới Hỗn Độn của Hệ thống Thôn Phệ. "Cái hệ thống này, là thật sự lợi hại!" Hồng Quân tán thán nói, nhìn thấy đại quân "Bàn Cổ" do Hệ thống Thôn Phệ bồi dưỡng ra!

Một cái "Bàn Cổ" Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ.

Mười tám cái "Bàn Cổ" Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Cùng với một đám "Bàn Cổ" Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Còn có ba cái 'Không Gian Ma Thần' cùng đẳng cấp!" Dương Mi cười lạnh, chú ý tới ba cái khôi lỗi khí tức thâm hậu trong đại quân khôi lỗi của Hệ thống Thôn Phệ. "Cũng có hai cái ta, bất quá là Tiên Đạo Ma Thần!" Hồng Quân nhíu mày nói. "Sao ta chỉ có một cái, hệ thống này coi thường ta đúng không!" La Hầu khó chịu nói.

Bàn Cổ đang gõ hệ thống Cao Cấp Hậu Kỳ cũng dừng lại, nhìn một hồi, phát hiện cái hệ thống Cao Cấp này có chút mạnh a, lúc nó đột phá thì năm cái Cao Cấp Đỉnh Phong kia so với nó, hoàn toàn không cùng một lượng cấp.

Xác định, Lão Lục giết không chết nó!

Bàn Cổ tư khảo một lát, nói: "Dao (gọi) ma thần, không thể cho thứ đồ chơi này đường sống!" "..." 【 Đinh, dung hợp hoàn thành, chúc mừng ký chủ đạt được vệ sĩ, Đại Nghệ (Bàn Cổ huyết mạch cường hóa bản) Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. 】 "Đại Nghệ, bái kiến Thánh tôn!" Thân ảnh Đại Nghệ xuất hiện trước mặt Hùng Vũ, ánh mắt tôn kính, cúi người hành lễ. "Hệ thống, Đại Nghệ dung hợp Bàn Cổ huyết mạch này có ngầu không?" Hùng Vũ đi quanh Đại Nghệ ngắm nghía một vòng, vẫn chẳng nhìn ra cái gì sất, ngoại trừ việc hắn ta cung kính với mình hơn, thì có khác gì trước đây đâu? 【 Đinh, ký chủ đừng nhìn bề ngoài.

Hiện tại thực lực của Đại Nghệ đủ để quyền đấm Thánh Nhân,

cước đá Hồng Quân! 】 "Trâu bò thế á!" Hùng Vũ trừng mắt to như cái chén. 【 Hệ thống xuất phẩm, có thể không trâu bò sao? 】 "Thế chẳng phải tiểu gia ta vô địch rồi!" Hùng Vũ hưng phấn hẳn lên, nhìn về phía Đại Nghệ: "Đi, theo tiểu gia ta đi tìm mỹ nữ chơi!" 【 Khụ khụ, cũng chưa tính là vô địch! 】 Thôn Phệ Hệ Thống vội vàng ngăn lại.

Đùa gì vậy, bản nguyên của phương Hồng Hoang thế giới này nhiều như thế, nếu Thiên Đạo ra tay, nó ít nhất cũng phải bị đánh cho bán tàn mới thắng được! 【 Chiến lực của Đại Nghệ có thể treo Hồng Quân lên đánh, nhưng vẫn còn Thiên Đạo, thực lực Thiên Đạo đủ để nghiền ép Đại Nghệ! 】 "Làm cả buổi vẫn chưa vô địch, hệ thống phế vật!" Hùng Vũ ghét bỏ ra mặt.

Về ngủ tiếp đây! "Mẹ nó, dám mắng ông, hay là bây giờ làm thịt nó luôn nhỉ!" Thôn Phệ Hệ Thống dấy lên sát ý.

Hiện tại nó đã triệt để nắm giữ Đại Nghệ, có thể dựa vào Đại Nghệ để né tránh sự trinh sát của Thiên Đạo, thứ phế vật Hùng Vũ này đã hết giá trị lợi dụng!

Đột nhiên, trên người Đại Nghệ mọc ra lượng lớn nghiệp lực, đánh tan ý định của Thôn Phệ Hệ Thống.

Nó có chút buồn bực, tên này gây ra cho Vu tộc nhiều nghiệp lực thế à?

Sao cứ cảm giác có gì đó không đúng! "Thôi bỏ đi, lợi dụng thứ phế vật này thêm một lúc nữa!" Thôn Phệ Hệ Thống đè nén nội tâm đang rục rịch, điên cuồng thôn phệ bản nguyên Hồng Hoang, tiêu hao sức mạnh của thế giới này.

Hiện nay Đại Nghệ đã trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tốc độ thôn phệ bản nguyên khủng bố đến cực điểm.

Mỗi thời mỗi khắc đều có hải lượng bản nguyên bị nó hấp thu...

Con rối Đại Nghệ dưới sự thao túng của Thôn Phệ Hệ Thống, đi tìm các Đại Vu khác kể lại sự tình được Hùng Vũ đại nhân chúc phúc, huyết mạch tiến hóa thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đám người Cửu Phượng "ngưỡng mộ" cực kỳ, tỏ vẻ muốn đưa Đại Nghệ đến Bàn Cổ Điện để báo cáo tin tức tốt này cho Tổ Vu.

Con rối Đại Nghệ lập tức hưng phấn, nó suýt quên mất Vu tộc còn có Tổ Vu!

Những tồn tại tiềm lực còn cao hơn hắn, lôi kéo về cho chủ thượng, chủ thượng nhất định sẽ vui chết đi được!

Hắn lập tức đi theo các Đại Vu tiến vào Bàn Cổ Điện. ... "Tại sao ta không cảm nhận được khí tức của các vị Tổ Vu?" Con rối Đại Nghệ nghi hoặc khó hiểu.

Ngay sau đó, Tiểu Thiên Đạo Chi Nhãn trong cơ thể bộc phát, khiến nó rơi vào trầm ngủ, Đại Nghệ thật nhân cơ hội đoạt lại thân thể. "Đây chính là sức mạnh của Phụ thần thế giới khác sao?

Chương 78

Quá cường đại!" Đại Nghệ chấn động cảm thụ sự mạnh mẽ của cơ thể.

Vu tộc bọn họ vốn là hành gia chơi nhục thân, đương nhiên cảm nhận được đại khái thực lực của cỗ thân thể này.

Không hề khoa trương mà nói, hắn ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là vô địch. "Sao lần nào có chuyện tốt cũng để tiểu tử ngươi chiếm hết vậy!" Các Đại Vu khác có chút ghen tị.

Mới bao lâu chứ, đã thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên. "Ta đang nghĩ mãi, danh tiếng của ta cũng đâu có kém!

Sao chẳng có hệ thống nào tìm ta nhỉ!" Hình Thiên vắt óc suy nghĩ cũng không ra. "Ha ha, vận khí, vận khí cả thôi, các vị lão đệ ghen tị không được đâu!" "Khen ngươi hai câu ngươi còn thở dốc lên rồi!" Lúc này, Bàn Cổ Điện rung động, một hư ảnh trái tim xuất hiện, hóa thành bộ dáng Bàn Cổ. "Phụ thần!" Các Đại Vu nhìn rõ dung mạo, vội vàng bái kiến. "Không cần đa lễ!" Bàn Cổ xua tay, nhìn về phía Đại Nghệ, nói: "Loại sức mạnh này tuy tốt, nhưng chỉ thích hợp làm phân thân.

Đem bản nguyên tinh huyết ban đầu của ngươi ném vào huyết trì, một lần nữa thai nghén lại Đại Vu chi khu của ngươi!" "Vâng, Phụ thần!" Đại Nghệ nghe vậy, lấy ra bản nguyên tinh huyết, ném vào Bàn Cổ Huyết Trì để thai nghén lại. "Ừm!" Bàn Cổ gật đầu, nhìn về phía các Đại Vu khác, lấy ra một nắm Tiểu Thiên Đạo Chi Nhãn đã chuẩn bị sẵn: "Các ngươi cũng giống vậy, thu hồi chín thành chín bản nguyên, đi tìm con Thực Thiết Thú kia, đây là một hồi cơ duyên!" ...

Mấy năm sau, Thôn Phệ Hệ Thống kinh hỉ phát hiện các Đại Vu

của Vu tộc đều đã đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Tỷ lệ dung hợp "Bàn Cổ" thành công cao hơn không ít.

Thế là... "Hệ thống, hôm nay sắp xếp rút thưởng lên!" 【 Đinh, vận khí ký chủ bạo tăng, đạt được dung hợp Bàn Cổ huyết mạch... 】 "Ngon, sắp xếp cho Xi Vưu!

Hệ thống, cố gắng lên chút, phải dung hợp thành công nhé, ta còn muốn cưỡi hắn đấy!" "Xi Vưu bái kiến Thánh tôn!" "Ha ha ha...

Không tệ, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là tọa kỵ của ta!" ...

Nửa tháng sau. 【 Đinh, chúc mừng vận khí ký chủ... 】 "Cho Cửu Phượng đi, ta đã sớm mong chờ bộ dáng hóa hình của nàng, cạc cạc cạc...!" 【 Đinh, xin lỗi ký chủ, dung hợp thất bại, Cửu Phượng bỏ mình! 】 "Đệch, uổng công mong chờ!" ... 【 Đinh! ... 】 "Cho Hình Thiên..." ...

Năm mươi năm trôi qua, Thôn Phệ Hệ Thống thuần thục chế tạo hết con rối này đến con rối khác, tỷ lệ thành công ở Vu tộc thế giới này quá cao.

Điều này làm cho nó tràn đầy mong chờ đối với các Tổ Vu, Đại Vu đã như thế, Tổ Vu chẳng phải muốn lên trời sao.

Nói không chừng bồi dưỡng thêm, nó lại có thể có thêm mười hai vị "Bàn Cổ" Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Thực lực bản thân liền có thể tăng lên một nửa!

Lời, quá lời!

Thôn Phệ Hệ Thống hưng phấn đến mức không còn quá để tâm đến bản nguyên Hồng Hoang nữa, chuyên tâm bồi dưỡng đại quân "Bàn Cổ". ...

Vu tộc có hơn mười vị Đại Vu trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim

Tiên.

Tương tự, cũng "tổn thất" hơn hai mươi vị Đại Vu.

Vu tộc cũng có thủ lĩnh mới, Thánh Tôn Hùng Vũ!

Cùng lúc đó, trong Bàn Cổ Điện, Cửu Phượng, Khoa Phụ, Tướng Liễu và các Đại Vu khác đang chán đến mức ngáp ngắn ngáp dài.

Bọn họ đều là những Đại Vu "dung hợp thất bại".

Cũng không hẳn là thất bại, một phần nhỏ thất bại thật, còn hơn một nửa đều bị Thôn Phệ Hệ Thống giữ lại, không thả ra.

Hiện tại bọn họ đều là "Đại Vu đã chết", không ra ngoài được!

Lúc này, không gian trong Bàn Cổ Điện nứt ra một đường, mười hai luồng khí tức quen thuộc truyền đến! "Tổ Vu đại nhân!" "Tổ Vu đại nhân, ta nhớ mọi người chết mất!" ...

Lập tức, các Đại Vu trong Bàn Cổ Điện hưng phấn hẳn lên, từng người vây quanh khe không gian, la hét oa oa. "Ha ha, nghe nói các ngươi tiến bộ không nhỏ, lão tử trở về tìm các ngươi luyện một chút!" Chúc Dung mang theo tiếng cười lớn bước ra từ không gian.

Lời vừa dứt, sắc mặt các Đại Vu lập tức biến đổi, đồng loạt lùi lại một bước.

Trên Bàn Cổ Huyết Trì, một bàn tay máu khổng lồ ngưng tụ, túm lấy cái thước ở trong góc, quất tới tấp vào người Chúc Dung. "Ngao ~!

Ta sai rồi, Phụ thần tha mạng!" "Ngao!

Đau đau!

Ta sai rồi Phụ thần!" ... "Đáng đời!" Đế Giang trừng mắt nhìn Chúc Dung đang bị ăn đòn một cái, học cái gì không học, lại đi học câu cửa miệng của lũ xuyên việt giả.

Còn chứng nào tật nấy, không nhớ lâu! "Khụ khụ, chúng ta lần này trở về là tìm con Thực Thiết Thú kia, hắn đang ở đâu?" "Đế Giang Tổ Vu, con hàng kia đang làm heo ở Thánh Tôn Điện, Đại Nghệ lão đệ bọn hắn một ngày phải đi cho ăn năm lần!

Mỗi lần ít nhất đều là Tiên Thiên Chí Bảo!" Cửu Phượng mở miệng nói. "Ăn khỏe thật đấy!" Cộng Công tắc lưỡi, sức ăn này sắp đuổi kịp Hỗn Độn Kê nhà Phụ thần rồi! "Nghe Phụ thần nói hệ thống của hắn sắp hết hàng tồn kho rồi, chúng ta tranh thủ thời gian!" Đế Giang nói xong, một giọt bản nguyên tinh huyết xuất hiện, tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rơi xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Giọt bản nguyên tinh huyết này ẩn chứa chín thành chín sức mạnh của Đế Giang.

Các Tổ Vu khác thấy thế, cũng lần lượt ép ra bản nguyên tinh huyết, bản tôn rớt xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Chân linh Thập Nhị Tổ Vu nhập trú vào bản nguyên tinh huyết, phân ra một tia chân linh thao túng thân thể ban đầu. "Được rồi, Cửu Phượng, lát nữa dẫn bọn ta đi tìm con Thực Thiết Thú kia!" "Bọn ta hiện tại đều ở trạng thái đã chết, không ra ngoài được!

Hình Thiên lão đệ sắp về rồi, các vị Tổ Vu đợi một lát đi!" ...

Tại khoảnh khắc Thôn Phệ Hệ Thống nhìn thấy Thập Nhị Tổ Vu, nó hưng phấn lăn lộn trong cơ thể Hùng Vũ.

Phát tài rồi!

Phát tài rồi!

Luyện chế thành con rối, đó chính là mười hai con "Bàn Cổ" cực phẩm.

Gia tăng bồi dưỡng, không quá một cái Hỗn Độn thời gian, nó liền có thể có thêm mười hai tên côn đồ "Bàn Cổ" Hỗn Nguyên Vô Cực

Kim Tiên.

Ngay trong ngày, nó nóng lòng không chờ được, sắp xếp rút thưởng mười hai cái huyết mạch Bàn Cổ cho Hùng Vũ.

Đem Thập Nhị Tổ Vu cùng nhau thu vào không gian Hỗn Độn, lấy ra lô hàng "Bàn Cổ" dưới đáy hòm, chất lượng tốt nhất để dung hợp cho bọn họ! ...

Tử Tiêu Cung, Bàn Cổ đang khởi động tay chân, cái rìu bị hắn ném sang một bên.

Dùng rìu chính là sự không tôn trọng đối với Thôn Phệ Hệ Thống.

Trong mắt mang theo lãnh quang, đại bộ phận Chí Cao Ma Thần đều đang ở đây.

Nghĩ nghĩ, Bàn Cổ nói với Nhân Quả: "Thông báo xuống dưới, làm thịt xong cái hệ thống này chúng ta sẽ chuyển nhà." "Được!" Nhân Quả gật đầu hiểu ý.

Sau đó Bàn Cổ nhìn về phía Thời Thần và Dương Mi, phân biệt chỉ về phía Giảng Đạo Hệ Thống và Hệ thống cao cấp hậu kỳ ở Huyết Hải. "Hai cái kia đằng sau đều có cá lớn, khoan hãy giết, hai người các ngươi phụ trách giám sát bọn nó, đừng để bọn nó phát giác ra dị thường, nếu xảy ra vấn đề, tiêu diệt ngay lập tức!" "Ừm!" Thời Thần và Dương Mi gật đầu, hai người rời khỏi đội ngũ đánh hội đồng Thôn Phệ Hệ Thống, mỗi người chọn một cái hệ thống, bố hạ ảo cảnh kết giới để giám sát.

Bàn Cổ sau đó nhìn về phía đám Chí Cao Ma Thần bên cạnh: Luân Hồi, Vận Mệnh... tổng cộng hơn mười vị. "Đi, cho cái hệ thống này một niềm vui bất ngờ!" Bàn Cổ nói xong, dẫn đầu đi về phía trước. ...

Vu tộc bộ lạc.

Thánh Tôn Điện là do các Đại Vu xây dựng cho Thánh Tôn Hùng

Vũ trong những năm gần đây.

Thánh điện phú lệ đường hoàng, đẹp đẽ vô cùng.

Một con Thực Thiết Thú béo đến biến hình đang dựa vào cái giường êm rộng cả trăm mét, há to mồm, ăn một gốc Hỗn Độn linh căn không rõ tên.

Đột nhiên, Hùng Vũ dừng lại, phía trước hắn xuất hiện mười hai con quái vật khí tức thâm hậu. "Ha ha ha, toàn bộ dung hợp thành công rồi!" Hùng Vũ hưng phấn hét lớn, cuối cùng cũng có thuộc hạ là nữ tính rồi.

Hắn chỉ vào Huyền Minh toàn thân đầy gai và Hậu Thổ mọc rất nhiều tay, nói: "Hai ngươi, mau chóng hóa thành hình người, để gia nhìn xem!" "Xem hình người à..." Hậu Thổ và Huyền Minh tiến lên: "Hình người là cái gì?" "Xem trí nhớ của ta này, là đạo thể, đạo thể hình thái!" Hùng Vũ vỗ đầu một cái, sao lại quên mất, hiện nay Hồng Hoang còn chưa có Nhân tộc cơ mà!

Bất quá điều này cũng không ảnh hưởng Hùng Vũ hưng phấn, bao nhiêu năm rồi, cuối cùng cũng được xem cosplay!

Chỉ là, hắn dường như đã bỏ qua việc Thập Nhị Tổ Vu ngay khoảnh khắc xuất hiện tịnh không hề gọi hắn là Thánh Tôn!

Hậu Thổ và Huyền Minh đi đến trước mặt con Thực Thiết Thú béo phì này, một trận sức mạnh mãnh liệt quấy nhiễu ý thức của bọn họ, trong mắt bất giác toát ra ý yêu thích!

A!

Quên mất, cỗ thân thể này không đeo chuỗi hạt Hồng Mông mà Phụ thần cho.

Hai vị Tổ Vu không dám do dự, sợ để lâu sẽ trúng chiêu.

Chương 79

Hậu Thổ đấm một quyền vào vành mắt đen của Hùng Vũ, Lực Chi Pháp Tắc hội tụ trong quyền.

Đây là sức mạnh tự mang theo của thân thể sau khi dung hợp một cái "Bàn Cổ"!

Lực Chi Đại Đạo, tổng hòa của ba ngàn đại đạo.

Đáng tiếc là do Thôn Phệ Hệ Thống copy-paste tới, vẫn thuộc về cấp độ pháp tắc, cũng chính là cấp độ Hỗn Nguyên Kim Tiên, muốn thăng cấp cực kỳ chậm chạp!

Bất quá phối hợp với thân thể Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, uy lực bộc phát ra cũng sẽ không quá nhỏ!

Huyền Minh rút ra một cái gai trên người, cũng mang theo Lực Chi Pháp Tắc, trực tiếp chọc vào vành mắt bên kia của Hùng Vũ. "Vãi chưởng, ngươi..." Hùng Vũ không kịp kinh hoảng, nháy mắt đã bị đánh nổ.

Một đám huyết vụ tản ra, một luồng khí tức đen kịt khuếch tán trong huyết vụ.

Uy áp khủng bố tràn ngập bốn phương, Hồng Hoang thiên địa từ từ trầm xuống, đầy trời sao ảm đạm vô quang.

Trong lòng tất cả sinh linh dấy lên ý niệm sợ hãi, phảng phất tai nạn sắp sửa giáng lâm.

Thậm chí một bộ phận kẻ tâm cảnh không kiên định, sau khi cảm nhận được luồng khí tức này thì khí tức rối loạn, đạo tâm rạn nứt.

Thời Thần, Dương Mi đang bố trí ảo cảnh kết giới thấy thế, thuận tiện giúp Hồng Hoang chúng sinh đỡ lấy luồng uy áp này. "Mạnh

quá!" Hậu Thổ và Huyền Minh cũng có chút chịu không nổi khí tức khủng bố này, vội vàng lui lại.

Cùng các Tổ Vu khác liên thủ kháng cự lại khí tức đó. "Nếu không phải đây là phân thân, lão tử nhất định phải triệu hoán chân thân Phụ thần tới làm thịt nó!" Chúc Dung mặt đỏ bừng, không cam lòng mắng. "Đừng có mồm mép nữa, lão tử sắp chịu không nổi rồi!" Cộng Công xương cốt kêu răng rắc, toàn thân run rẩy, gian nan nói.

Vốn còn tưởng rằng giết một cái Hồng Mông Hệ Thống, cảm thấy cái gọi là hệ thống cao cấp cũng chỉ có thế, hiện tại xem ra, suy nghĩ trước kia của bọn họ thật nực cười...

Đây là lần đầu tiên bọn họ chân chính đối mặt với uy áp của cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Cũng là lần đầu tiên kiến thức sự khủng bố của loại cảnh giới này.

Hắn thậm chí cảm thấy, thứ này chỉ cần động ngón tay là có thể giết chết hắn! "Các ngươi làm thế nào thoát khỏi thủ đoạn của ta?" Thôn Phệ Hệ Thống khó hiểu hỏi.

Tuy rằng xuất hiện biến cố, nhưng nó không hề hoảng loạn.

Là một trong những kẻ mạnh nhất trong đám hệ thống cao cấp, đại tràng diện gì mà nó chưa từng thấy qua!

Năm đó khi còn là hệ thống trung cấp, nó đơn thương độc mã xử một cái thế giới Hỗn Độn, nguy cơ xuất hiện còn cao hơn thế này nhiều!

Còn không phải cuối cùng bị nó quét sạch, cứng rắn không thèm lắc xúc xắc gọi một tên thống tử nào khác.

Hiện nay bản nguyên Hồng Hoang đã bị nó rút lấy một nửa, sức mạnh còn lại đã không uy hiếp được nó nữa!

Khu khu mười hai cái Tổ Vu mà thôi, cho dù là Bàn Cổ xuất hiện, nó cũng không sợ, thậm chí còn rất mong chờ!

Bản nguyên Hồng Hoang hùng hậu như vậy, Bàn Cổ tuyệt đối là một món hàng lớn!

Đơn độc quét sạch cái Hồng Hoang này, nó thậm chí có thể trở thành truyền thuyết trong giới hệ thống!

Nghĩ đến đây, Thôn Phệ Hệ Thống mở ra tính năng quay video, nó muốn ghi lại một màn anh dũng của mình, cung kính chờ các thống tử khác ngưỡng vọng! "Mày là cái thứ gì!

Ông đây làm sao thoát khốn còn cần báo cáo với mày à?" Chúc Dung nhịn không được mắng. "Hừ, không nói ta cũng biết, có phải Bàn Cổ các ngươi còn sống, trạng thái cũng không tốt lắm đúng không!" Thôn Phệ Hệ Thống hừ lạnh một tiếng, từ trong thế giới Hỗn Độn bên trong cơ thể mình, lấy ra một cỗ thân thể Thôn Phệ Ma Thần.

Nhập trú vào trong, một khắc sau, một tôn thân thể khổng lồ xuất hiện tại đại lục Hồng Hoang.

Chân đạp đại lục, đầu sừng sững tại cực hạn tinh không, từng khỏa tinh thần có kích thước có thể so với Đại Thiên Thế Giới giống như bụi trần, vây quanh đầu của nó.

Tùy ý một cử động, Hồng Hoang rung chuyển không ngừng.

Thở ra một hơi, tinh thần vỡ nát, vô số sinh linh thảm tử. "Cái này làm sao ta che chắn được!" Thời Thần và Dương Mi có chút muốn chửi thề.

Một cái thân thể to gần bằng thế giới Hồng Hoang hiện tại, động tĩnh lớn như thế!

Bọn họ có bố trí kết giới nữa cũng vô dụng! "Haizz!" Thời Thần thở dài, hai cái hệ thống kia là cá lớn, không thể để bọn chúng phát

giác ra điều gì! "Không Gian, lấy chút bản lĩnh thật sự ra đi!" "Đã sớm chuẩn bị xong!" Dương Mi nói xong, Không Gian Đại Đạo triển khai, Thời Thần cũng triển khai Thời Gian Đại Đạo.

Hồng Hoang thời gian trường hà xuất hiện, một nhánh phân lưu tách ra, dưới sự gia trì đại đạo của cả hai, hóa thành một phương thế giới cơ bản tương đồng với Hồng Hoang này!

Thiên Đạo, Hồng Quân, Lục Thánh, Tổ Vu, Yêu Đế... từng cái đều có ý thức, ký ức chân chính.

Trong thời không này, đại lục Hồng Hoang lặng yên không một tiếng động mọc thêm một ngọn núi lớn, một nam tử nho nhã đang giảng bài trên đó.

Trong Huyết Hải, nam tử áo đỏ điểm hóa từng con quái thú kỳ lạ; phía xa, một đám người trang phục tương tự đang khí thế ngất trời xây dựng kiến trúc...

Giờ khắc này, tại Hồng Hoang chân chính, trước mặt Thập Nhị Tổ Vu xuất hiện một đạo thân ảnh mặc đạo bào băng lãnh vô cùng.

Phân thân quy tắc của Hồng Quân và Thiên Đạo kết hợp thể.

Thiên Đạo Hồng Quân!

Đôi mắt đạm mạc không có một tia cảm xúc.

Nhìn thân thể Ma Thần to lớn trước mắt, Thiên Đạo Hồng Quân chỉ một ngón tay. "A!

Khi nào?

Đáng chết!

Ngươi ám toán ta!" Trong thân thể Ma Thần, Thôn Phệ Hệ Thống nhìn bản thể tàn khuyết quá nửa của mình, một cái ấn ký trên bản thể nó tiêu tán, nó rất nhanh đã rõ ràng chuyện gì xảy ra!

Lập tức Thôn Phệ Hệ Thống nổi giận đùng đùng, bảo sao hấp thu bản nguyên thuận lợi thế, thì ra là chờ ở đây để ám toán nó!

May mà nó nội tình sung túc, hấp thế giới bản nguyên cũng không tính là quá nhiều, nếu không thật sự là xong đời!

Thiên Đạo Hồng Quân lạnh lùng nhíu mày, chưa chết?

Là hắn quá gà?

Hay là nó quá mạnh?

Thôi kệ, không phải việc của mình!

Xung quanh Thiên Đạo Hồng Quân dũng hiện quy tắc dao động, Thập Nhị Tổ Vu và thân ảnh của hắn biến mất không thấy! "Chạy, thế giới Hồng Hoang còn ở đây, ngươi có thể chạy đi đâu?" Thôn Phệ Hệ Thống cười lạnh, không truy sát, vẫn là khôi phục thương thế quan trọng hơn.

Ngay sau đó, một cây gậy khổng lồ xuất hiện từ sau lưng nó. "Đát!

Ăn gậy!" Oanh!

Thân thể Ma Thần của Thôn Phệ Hệ Thống bị sức mạnh cuồng bạo đột ngột đánh bay, thế giới Hồng Hoang thập phần phối hợp triệt tiêu toàn bộ bình chướng lọt lưới.

Một tôn ma viên không nhỏ hơn Thôn Phệ Hệ Thống bao nhiêu xuất hiện, nhảy một cái đi theo ra khỏi thế giới Hồng Hoang.

Thiết bổng trong tay biến dài biến to.

Trong nháy mắt kích thước đủ để đè sập vài cái đại thế giới.

Ma Viên chiến ý vô song, thiêu đốt ma diễm cuồn cuộn!

Một gậy đập tới, Chiến Chi Đại Đạo càn quét bát hoang, vô số thế giới dưới sức mạnh của nó khai tịch rồi lại hủy diệt.

Gậy này!

Thế không thể đỡ! ... "Hỗn Độn Ma Viên, bất quá chỉ là sơ kỳ mà thôi!" Thôn Phệ Hệ Thống nhìn về phía Hỗn Độn Ma Viên, khinh thường cười một tiếng.

Thân thể Thôn Phệ Ma Thần mà nó đang nhập trú nãi là do nó phí hết tâm tư chế tạo.

Thân thể không dám nói sánh ngang Bàn Cổ, nhưng cũng không kém bao nhiêu!

Chiến Chi Đại Đạo thì lợi hại đấy, nhưng ta cao hơn ngươi ba cái tiểu cảnh giới, ngươi lấy cái gì đánh với ta?

Thôn Phệ Hệ Thống cũng lười khôi phục thương thế, dù sao bản thể nó lại không đánh nhau.

Tại khoảnh khắc Hỗn Độn Ma Viên công tới, Thôn Phệ Hệ Thống đấm ra một quyền.

Oanh!!

Sức mạnh nhục thể đơn thuần bộc phát, va chạm với thiết bổng.

Tiếng nổ vang vọng khắp vùng chư thiên lãnh địa này, vô số thế giới yếu nhỏ nháy mắt sụp đổ, hóa thành tro tàn, mảnh vỡ cũng không còn lại!

Thôn Phệ Hệ Thống chộp lấy thiết bổng, song phương triển khai so kè sức mạnh!

Lúc này, trường thương công tới, Hủy Diệt Đại Đạo hiển hiện, hóa thành thực thể, ngưng tụ trên mũi thương. "Còn có Ma Thần!" Thôn Phệ Hệ Thống kinh kêu, nhưng rất nhanh vui mừng hẳn lên.

Tốt a, nhiều chút càng tốt a!

Đây chính là Hỗn Độn Ma Thần đồng cấp, giá trị không thể đo

lường!

Lần này đúng là tới đúng chỗ rồi! "Đáng tiếc, thực lực ta viễn siêu tưởng tượng của các ngươi!" Thôn Phệ Hệ Thống nói xong, phát lực một cước đá văng Hỗn Độn Ma Viên.

Chương 80

Nhìn công kích của Hủy Diệt Ma Thần (La Hầu), không tránh không né! "Hát!" Bên người Thôn Phệ Hệ Thống mọc thêm hai cái cánh tay lớn.

Hai thanh Hồng Mông Khai Thiên Phủ hiển hóa, chém về phía Hủy Diệt!

Đồng thời, lại có hai cái cánh tay lớn xuất hiện, cầm rìu cùng loại, chém về phía Hỗn Độn Ma Viên.

Bốn cái "Bàn Cổ", toàn bộ là Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong chi cảnh, tuy rằng Lực Chi Đại Đạo có thể bỏ qua không tính, nhưng chỉ dựa vào nhục thân cũng đủ để chống lại Hỗn Nguyên Thái Cực chi cảnh. "Thực lực cũng khá đấy!" Thôn Phệ Hệ Thống có chút kinh ngạc, con rối của nó chính là "Bàn Cổ", hai cái vậy mà áp không nổi một cái Hỗn Độn Ma Thần! "Thêm hai cái nữa!" Nói xong, hai cái "Bàn Cổ" xuất hiện, phân biệt lao về phía hai vị Ma Thần.

Ngay sau đó, Tạo Hóa Ma Thần (Hồng Quân) hiện thân, chặn lại hai cái "Bàn Cổ" này. "Đại phong thu a!" Thôn Phệ Hệ Thống càng thêm kinh hỉ, một hơi triệu hoán ra hết đám "Bàn Cổ" Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Mười tám cái "Bàn Cổ" mỗi người cầm một cái Hồng Mông Phủ, vây lấy ba vị Ma Thần! "Ha ha ha..." Thôn Phệ Hệ Thống cười to: "Mấy cái Hỗn Độn Ma Thần kéo dài hơi tàn mà thôi, tính kế bổn hệ thống thì đã sao, không ngờ chứ gì, con rối của bổn hệ thống nhiều lắm!" Nghe vậy, ba vị Ma Thần mãnh gật đầu.

Nhiều, thật sự nhiều!

Đặc biệt là mười tám cái "Bàn Cổ" này, đều cầm một kiện Hồng

Mông Chí Bảo.

Quá nhiều tiền!

Đây mới chỉ là một bộ phận, nó còn có rất nhiều "con rối" chưa thả ra!

Có thể tưởng tượng, tên này giàu có đến mức nào.

Năm xưa năm cái hệ thống cao cấp đỉnh phong kia tuyệt đối không sánh bằng nó!

Hồng Quân đã không kiềm chế được đôi tay đang xao động!

Hắn hiện nay cũng chỉ có một cái Tạo Hóa Ngọc Điệp là Hồng Mông Chí Bảo, những cái khác đều là Hồng Mông Linh Bảo.

Phát tài rồi, bạo phú!

Oanh long long!

Luân Hồi Ma Thần xuất hiện, Thôn Phệ Hệ Thống triệt để hưng phấn lên: "Lại tới một cái, sướng!" Oanh!

Vận Mệnh Ma Thần hiện thân, Thôn Phệ Hệ Thống nhíu mày, nhưng rất nhanh giãn ra: "Cái này giá trị càng cao!" "Phải không?" Nhân Quả Ma Thần xuất hiện, gia nhập đội ngũ Hỗn Độn Ma Thần. "Thế giới này Hỗn Độn Ma Thần còn sống sót nhiều như vậy sao!" Thôn Phệ Hệ Thống cảm giác có chút không đúng, thêm mấy cái Ma Thần nữa là vượt quá phạm vi chịu đựng của nó rồi.

Tuy rằng có thể thắng, nhưng khẳng định sẽ có tổn thất!

Có chút không đáng! "Ta đảo muốn xem xem các ngươi có bao nhiêu kẻ sống sót!" Thôn Phệ Hệ Thống có chút cấp bách, sợ cứ tiếp tục sẽ xuất hiện ngoài ý muốn, vội vàng triệu hoán ra nội tình của mình.

Con rối Hỗn Nguyên Thái Cực xuất hiện: ba cái Không Gian Ma

Thần, một cái Thời Gian Ma Thần, một cái Vận Mệnh, năm cái Luân Hồi, một cái Ma Đạo Ma Thần, hai cái Tiên Đạo Ma Thần...

Tổng cộng hơn hai trăm cái con rối Hỗn Nguyên Thái Cực, đặc biệt là một vị người khổng lồ hạo hãn vô biên sừng sững, tay cầm búa lớn, chân đạp thanh liên.

Khí tức Lực Chi Ma Thần cuộn lên phong lãng.

Tràng diện chấn hám vô cùng. "Ha ha ha ha...

Các ngươi hết cách rồi chứ gì!" Thôn Phệ Hệ Thống nhìn thấy đám Ma Thần La Hầu sững sờ, cười to: "Kể từ khi bổn hệ thống trở thành cao cấp đỉnh phong, chưa bao giờ sử dụng qua toàn lực, các ngươi là những kẻ may mắn, lần đầu tiên nhìn thấy chiến lực chân thực của bổn hệ thống!" ...

Trầm mặc.

Sáu vị Hỗn Độn Ma Thần không nói gì, lạnh lùng nhìn về phía Ma Thần tương ứng với mình.

Một lát sau liền hiểu rõ đại khái, thân thể miễn cưỡng ngang hàng với bọn họ, nhưng đại đạo của từng đứa thì yếu đến đáng thương, hoàn toàn là copy-paste tới.

Uy lực có hạn mức cao nhất, hơn nữa không cách nào thay đổi, bản chất sức mạnh là thế nào thì chúng nó là thế ấy.

Còn đại đạo của bọn họ là tự mình cảm ngộ ra, có thể không ngừng căn cứ theo tình thế mà điều động sức mạnh.

Cho nên, một chấp ba cũng không thèm hoảng! "Từ bỏ phản kháng rồi sao!" Thôn Phệ Hệ Thống vung tay lên, hơn hai trăm con rối vây chặt sáu cái Hỗn Độn Ma Thần. "Các ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ luyện chế các ngươi thành con rối đỉnh cấp, trở thành chiến lực mạnh nhất của ta!" Phanh phanh...

Ngay lúc này, một bàn tay lớn đặt lên vai Thôn Phệ Hệ Thống. "Hả?" Thôn Phệ Hệ Thống quay đầu, một cái bóng đen còn lớn hơn thân thể Thôn Phệ Ma Thần của nó gấp mấy lần đang cúi người, ánh mắt quỷ dị nhìn chằm chằm nó. "Chào... tiểu thống tử!" Bàn Cổ nhe răng cười, hòa ái nói.

Thôn Phệ Hệ Thống: "....." To như vậy!!!

Thôn Phệ Hệ Thống cứng ngắc quay đầu lại, nhìn con rối mạnh nhất của mình, "Bàn Cổ" cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Mặc mặc làm một phép so sánh!

Cuối cùng còn chưa so sánh xong, Bàn Cổ đã túm lấy cái con rối "Bàn Cổ" này.

Rìu và Thanh Liên toàn bộ rơi vào tay hắn.

Bàn Cổ nhìn thoáng qua, khá lắm, chất lượng còn tốt hơn hắn không ít.

Dung hợp, cái này phải dung hợp!

Thôn Phệ Hệ Thống: |ΘΩΘ| Túm lấy luôn kìa!

Có cần khoa trương vậy không!

Tốt xấu gì cũng là một cái "Bàn Cổ", không thể để nó phản kháng một chút sao? "Oa, toàn lực của ngươi lợi hại thật đấy!" La Hầu khôi phục đạo thể, bay đến trước mắt Thôn Phệ Hệ Thống, vẻ mặt chấn kinh: "Hai trăm ba mươi bảy cái con rối Hỗn Nguyên Thái Cực, ta sợ quá à, Lão Lục ngươi có sợ không?" "Bần đạo đơn độc đối mặt thì đúng là có chút sợ!" Hồng Quân cũng khôi phục đạo thể, bình thản nói.

Bất quá câu tiếp theo, ngữ khí trở nên kiêu ngạo: "Nhưng mà, bần đạo có một mình sao?

Hỗn Nguyên Thái Cực mà thôi, chúng ta nhiều lắm!

Huynh đệ môn!

Ra đây cho con chó hệ thống này mở mang tầm mắt!" Oanh!

Trong một thế giới bên cạnh thế giới Hồng Hoang, bộc phát ra khí tức Hỗn Độn Ma Thần nồng đậm.

Trong đó, hơn một ngàn đạo đều là Hỗn Nguyên Thái Cực chi cảnh.

Những năm gần đây, số lượng Hỗn Độn Ma Thần đột phá cực nhiều.

Có lúc còn là hai ba người cùng đột phá, Bàn Cổ đều phải đích thân ra tay giúp che giấu khí tức.

Đến nay, cơ bản một nửa Hỗn Độn Ma Thần đều là Hỗn Nguyên Thái Cực chi cảnh. "Cái này..." Bản thể Thôn Phệ Hệ Thống đều sợ đến trắng bệch, hoài nghi cuộc đời thống sinh... "Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, một cái không thiếu, không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Ảo cảnh, đây là ảo cảnh!" "Cái tên thống tử này, đều nói mình là một trong những hệ thống mạnh nhất rồi, sao nội tâm lại thúy nhược như thế!" Thủy Chi Ma Thần lắc đầu, nhìn ngữ khí điên khùng của Thôn Phệ Hệ Thống, tỏ vẻ không hiểu nổi.

Không phải chỉ là Hỗn Độn Ma Thần bọn họ đều ở đây thôi sao?

Có gì mà đại kinh tiểu quái! ... "Hắc hắc, hiện tại... là bọn ta bao vây các ngươi!" Hơn một ngàn Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực tiến lên, bao vây chặt hơn hai trăm con rối đang vây quanh nhóm La Hầu.

La Hầu hắc hắc cười, ánh mắt tàn nhẫn dữ tợn, nhìn chằm chằm

một cái Ma Đạo Ma Thần, nhìn kiểu gì cũng thấy ngứa mắt! "Đánh!" Bàn Cổ nói xong, Lực Chi Đại Đạo bộc phát, con rối "Bàn Cổ" trong tay trực tiếp tử vong.

Bàn Cổ đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống con kiến nhỏ Thôn Phệ Hệ Thống này.

Cuối cùng thu nhỏ thân thể, ngang hàng với nó, một cái tát vả ra. "Thứ đồ chơi nhỏ bé, cái ngữ khí kiêu ngạo vừa nãy của ngươi đâu rồi?" "Tha mạng, ta sai rồi, ta là hệ thống cao cấp, Bàn ca tha cho ta một cái mạng chó!" Phanh! "Tha mạng a!

Bàn ca, Bàn ca tha mạng, ta là hệ thống cao cấp, đối với ngài có..." "Tác dụng lớn nhất của mày chính là cung cấp tài nguyên cho các huynh đệ, chết đi cho ta!" "....." Oanh! ...

Bàn Cổ lôi Thôn Phệ Hệ Thống từ trong thân thể Ma Thần của nó ra, bắt đầu chế độ oanh tạc điên cuồng!

Tại chỗ chế tạo ra dao phay, kim tiêm, nồi điện... lần lượt dùng lên người Thôn Phệ Hệ Thống.

Hắn lấy cái Hệ thống cao cấp hậu kỳ bắt được trước đó ra, cắt một phần cơ thể Thôn Phệ Hệ Thống, cân thử, rồi đổi cho cái hệ thống kia.

Cuối cùng, Thôn Phệ Hệ Thống trong lúc bị Bàn Cổ dùng búa lớn hầu hạ thì chết máy.

Mất đi quang mang!

Bàn Cổ ngạc nhiên: "Thế là chết rồi à?" Ngay sau đó, Lực Chi Đại Đạo cọ rửa thân thể nó. "A!

Bàn Cổ, a a a!

Ngươi sớm muộn... sẽ bị giới hệ thống chúng ta lột da rút gân!

Chương 81

A a!" "Chết đi cho ta!" "A!" Âm thanh khó nghe của hệ thống im bặt, Bàn Cổ lại lần nữa gia tăng uy lực Lực Chi Đại Đạo, Thôn Phệ Hệ Thống một điểm phản ứng cũng không có.

Bàn Cổ gật đầu, xem ra là chết thật rồi!

Thu nó và cái hệ thống cao cấp kia lại, hắn nhìn về phía chiến trường đằng xa.

Hơn hai trăm ba mươi con rối Ma Thần Hỗn Nguyên Thái Cực, còn có mười tám cái "Bàn Cổ" Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong đang bị hơn một ngàn người huynh đệ Hỗn Nguyên Thái Cực cầm hàng nóng bạo đánh!

Khả năng muốn phân thắng bại còn cần một đoạn thời gian.

Cái hệ thống này quá giàu.

Đám con rối này đều có Hồng Mông Chí Bảo.

Thực lực chẳng ra sao, nhưng phòng ngự thì cứng ngắc!

Bàn Cổ lấy ra hai cái Hồng Mông Phủ.

Một cái là Đại Đạo cứu hắn trở về sau đó chế tác lại bạn sinh phủ cho hắn, từ Hỗn Độn Chí Bảo trưởng thành cho đến ngày nay!

Một cái là cái rìu của con rối "Bàn Cổ" vừa rồi. "Cái rìu này chất lượng tốt thật!" Bàn Cổ thu bạn sinh phủ lại, huy động hai cái cái rìu này.

Hồng Mông Chí Bảo trung cực phẩm!

Xứng đáng để hắn tốn thời gian dung hợp vào bạn sinh phủ của mình! "Dùng tạm trước đã!" Bàn Cổ xách rìu, xông vào chiến trường.

"Huynh đệ môn, lượng rìu!" Lập tức, các Hỗn Độn Ma Thần thu hồi linh bảo của mình, lấy rìu ra.

Hỗn Độn Chí Bảo, Hồng Mông Linh Bảo đến Hồng Mông Chí Bảo, ba loại đẳng cấp, nhưng đại đa số đều là cấp Hồng Mông Linh Bảo.

Bàn Cổ triển khai Lực Chi Đại Đạo.

Tất cả rìu đều ông ông rung động, hơn một ngàn cái rìu thừa tái đại đạo của Bàn Cổ. "Chém chết bọn nó!" Oanh!

Búa của Bàn Cổ rơi xuống một con rối Bàn Cổ, con rối Bàn Cổ còn chưa kịp vung rìu, thân thể đã đứt làm hai, sinh cơ thốn đoạn.

Thu lại, Bàn Cổ chém về phía kẻ tiếp theo.

Không phân mạnh yếu, đều là một búa. "Chính là cảm giác này!" Hỗn Độn Ma Viên hai tay cầm rìu, cưỡi lên người con rối Hỗn Độn Ma Viên, chém loạn xạ một hồi!

Sức mạnh Lực Chi Đại Đạo trên rìu hoàn toàn nghiền ép linh bảo và sức mạnh của con rối này, khiến nó mất đi năng lực phản kháng! "Sướng!" Một búa cuối cùng rơi xuống, Hỗn Độn Ma Viên thống khoái trường khiếu, sau đó nhìn chằm chằm ba con rối Không Gian Ma Thần! "Sát, Ma Viên ngươi đánh một cái là được rồi, nhớ bảo lưu hoàn chỉnh!!" Đằng xa, trong Hồng Hoang truyền đến tiếng Dương Mi sốt ruột, không nhắc nhở một chút, con hàng này chỉ định phát điên, đánh nát bấy mấy cái thân thể Ma Thần đồng căn đồng nguyên này mất! "Biết rồi, biết rồi!

Yêm lão Viên làm việc ngươi còn không yên tâm!" Hỗn Độn Ma Viên nghe thấy, tùy ý ứng phó hai câu, xách rìu xông lên. ... "Khụ khụ, Vận Mệnh huynh đệ, giúp một tay làm thịt con rối kia!" Thời Thần cũng vội vàng truyền âm cho Vận Mệnh.

Vận Mệnh gật đầu, thu hồi con rối trước mắt, đi về phía con rối Thời Gian Ma Thần.

Hồng Quân, La Hầu cũng khiêng rìu, bình thản chém chết con rối Tiên Đạo và Ma Đạo Ma Thần, thuộc tính không đúng, bọn họ dùng không được việc lắm!

Thủy Chi Ma Thần cầm hai cái rìu cấp Hồng Mông Linh Bảo, khí thế hung hung.

Một nơi khác, Ngũ Hành Ma Thần khóe miệng co giật, yên lặng thu liễm cái rìu Hồng Mông có chút hư hại trong tay, đi về phía chiến trường khác.

Luân Hồi, Nhân Quả các Ma Thần dưới sự gia trì của Bàn Cổ Lực Chi Đại Đạo, dễ dàng phá vỡ phòng hộ Hồng Mông Chí Bảo của đám con rối này.

Ba lần hai lượt kết thúc chiến đấu! ...

Oanh!

Con rối cuối cùng bị giết chết, Bàn Cổ thu hồi rìu, hướng về phía Nhân Quả đằng xa hét lớn: "Thông báo xuống dưới, mười năm sau, chuyển nhà!" Chuyển nhà, nhất định phải chuyển, địa vị của Thôn Phệ Hệ Thống lần này ở giới hệ thống hình như hơi cao.

Vì an toàn, vẫn là đổi chỗ khác sinh hoạt đi! ...

Trong khe hở giữa thế giới Hồng Hoang và đại thế giới không gian Hồng Hoang, Minh Hách đang chuyên tâm diễn sinh một cái Đại Thiên Thế Giới.

Từng dãy núi mạch dưới sức mạnh của hắn kéo dài, sau khi mấy chỗ sơn mạch xuất hiện, Minh Hách lại bắt đầu diễn sinh hồ hải.

Không bao lâu, pháp lực của hắn biến huy chi nhất không.

"Haizz!" Minh Hách thở dài, ngồi xuống khôi phục pháp lực, hắn là kẻ có tu vi thấp nhất trong đám xuyên việt giả.

Chỉ có Đại La Kim Tiên, muốn diễn sinh ra một cái Đại Thiên Thế Giới chân chính, thập phần khó khăn!

Bất quá Minh Hách cũng không nản lòng, Hậu Nghệ Số 1 cho hắn thời gian sung túc, người khác trăm vạn năm cần diễn sinh một cái, hắn ba trăm vạn năm.

Tuy rằng vẫn không quá công bằng, nhưng nhanh tay một chút, vẫn có thể hoàn thành trước thời hạn.

Nói không chừng còn có thể rảnh rỗi ra mấy ngàn năm thậm chí mấy vạn năm thời gian.

Đến lúc đó, hắn có thể đi thưởng thức cảnh sắc Hồng Hoang.

Thế này so với trước kia thả lỏng hơn nhiều, không cần nơm nớp lo sợ.

Nghĩ nghĩ, pháp lực đã khôi phục, Minh Hách tiếp tục diễn sinh hồ hải.

Nhà bên cạnh hắn, trong một cái Đại Thiên Thế Giới, Minh Hà, Minh Hạc, "Minh Hà" đang liên thủ diễn sinh hết thảy thế giới này.

Ba người hợp lực, hiệu suất thập phần cao!

Trăm vạn năm diễn sinh ba cái Đại Thiên Thế Giới, cố gắng một chút, bảy tám mươi vạn năm là làm xong.

Đến lúc đó, thời gian còn lại có thể đi lêu lổng rồi!

Thông Thiên Số 1, Hồng Vân Số 1, Hậu Nghệ Số 2... làm một lúc nghỉ một lúc!

Canh thời gian, hắn là vừa đúng trăm vạn năm có thể diễn sinh một cái thế giới.

Lý Tuấn Đế và Đệ Tam Kim Ô đang ngủ say, phía trước bọn họ là một cái Đại Thiên Thế Giới trống rỗng.

Hậu Nghệ Số 1 vừa cùng Vu tộc Đại Vu đánh mạt chược trở về, nhìn thấy tốc độ làm việc của bốn tên Minh Hà thì hài lòng gật đầu, nhìn thấy biểu hiện của đám Thông Thiên Số 1 cũng không nói gì.

Đều là bọn họ tự chọn, làm xong việc là được!

Cuối cùng, tầm mắt chú ý tới Lý Tuấn Đế và Đệ Tam Kim Ô đang ngủ.

Nhíu nhíu mày, đánh thức hai người: "Làm gì đấy?" Đệ Tam Kim Ô ngái ngủ nói.

Lý Tuấn Đế thì thở dài, nhận mệnh bắt đầu làm việc!

Hắn cũng không muốn như vậy, nhưng kiếp trước lười biếng quen rồi, làm được một lúc là muốn nghỉ ngơi! "Vẫn còn mơ mộng làm nhân vật chính hả?" Hậu Nghệ Số 1 cười nhạo nói. "Đừng ngốc nữa, hệ thống của ngươi đã sớm không còn, không làm việc, trăm vạn năm sau ngươi cứ chờ chết đi!" "Hồ thuyết bát đạo, lão tử hệ thống chẳng qua là tạm thời chết máy, nhất định sẽ khởi động lại!" "Kỳ lạ thật, ở đây ai mà chưa từng có hệ thống, nhưng hệ thống mất xong thì não cũng về lại, sao ngươi vẫn cái bộ dạng chim chóc này?" Hậu Nghệ Số 1 buồn bực, đều đến nước này, còn chưa nhận rõ hiện thực?

Lắc đầu, lười nói nhiều, hắn đã nhắc nhở rồi, trăm vạn năm không cách nào cung cấp cho thế giới Hồng Hoang một cái Đại Thiên Thế Giới hoàn chỉnh, vậy thì chờ chết đi!

Hắn có quyền hạn Đạo Tổ ban cho, nhưng chưa bao giờ dùng, không cần thiết phải dùng.

Hồng Hoang kỳ thực căn bản tịnh không để ý bọn họ diễn sinh Đại Thiên Thế Giới, chẳng qua là Đạo Tổ nhân từ, cho một con

đường sống.

Ngươi không trân quý, trách ai...

Đột nhiên, trong đầu Hậu Nghệ Số 1 xuất hiện một số tin tức.

Hồng Hoang tại phiến chư thiên lãnh địa này phát triển không tốt lắm, muốn chuyển nhà?

Nhìn thoáng qua từng cái đại thế giới nối tiếp nhau, sắc mặt Hậu Nghệ Số 1 cổ quái.

Thế này mà phát triển không tốt? "Khụ khụ, mọi người đều dừng lại đi, cho các ngươi nghỉ một đoạn thời gian!" "?? ....." ...

Mười năm thời gian, chớp mắt liền trôi qua.

Thế giới Hồng Hoang tạm thời giải khai liên hệ với ba ngàn đại thế giới, Bàn Cổ dọn dẹp sạch sẽ đám hệ thống sơ cấp trung cấp trong những thế giới này.

Biến lớn thân thể, đem Hồng Hoang nâng trên tay trái.

Sau đó lại đem Hồng Hoang Lực Chi Đại Thế Giới nâng trên tay phải.

Nhìn nhìn, lại mọc ra hai cái tay, đem thế giới do Dương Mi và Thời Thần khai tịch nâng lên.

Ba ngàn Ma Thần trừ Dương Mi và Thời Thần, đều đang ở đây.

Từng người hóa thành thân thể Ma Thần, đem thế giới của mình nhẹ nhàng vác lên vai.

Đây là lúc trước Ma Thần môn khai tịch thế giới đặc ý khống chế kích thước, vì chính là để dễ chuyển nhà. "Xuất phát!" Bàn Cổ hét lớn một tiếng, vô thanh vô tức đi về phía trước.

Các Ma Thần khác nhao nhao vác thế giới tiến lên, công trình

chuyển nhà hoành tráng như thế, lại không phát ra một chút âm thanh nào.

Ngoại trừ mắt thường có thể nhìn thấy, biệt vô tha pháp! "Lão đại, lần này chúng ta đi hướng nào?" "Tùy duyên!" "Hay là đi Chư Thiên Lãnh Địa lượn lờ chút đi, hơn sáu mươi cái Hỗn Độn qua rồi, nguy hiểm đã sớm không còn!" "Ta cảm thấy đi Hư Không Chư Thiên Lãnh Địa, nơi đó thế giới thưa thớt, ba ngàn đại thế giới của chúng ta bày ra đó, khí phái biết bao!" "Ta..." ... "Đều đừng ồn, tùy duyên, đi một vạn năm, đi đến đâu thì là nhà!" "....." ...

Chương 82

Vạn năm, chư thiên sa hải liêu khoát.

Thế giới san sát thế giới, tản ra ánh sáng thổ hoàng sắc bình chướng.

Từ xa nhìn lại, mỗi một thế giới giống như một hạt cát.

Trong đó, có một thế giới, to lớn đến bất khả tư nghị!

Nếu thế giới khác là một hạt cát, thế giới này chính là một tảng đá lớn.

Xung quanh tảng "đá lớn" này, còn có mấy ngàn viên "gạch".

Những thế giới này dường như xuất hiện vấn đề.

Khí tức bản nguyên thế giới nồng đậm tiết lộ ra, vô số thế giới vô hình trung chịu đến tẩm bổ, lớn mạnh.

Bên ngoài "tảng đá lớn" nhất, Hậu Nghệ Số 1 đang dẫn một đám xuyên việt giả khai công làm việc.

Khai tịch Đại Thiên Thế Giới, diễn sinh vạn vật. "Cố gắng làm, không cần đến trăm vạn năm, ngươi có thể nghỉ phép một đoạn thời gian rồi!" Hậu Nghệ Số 1 vỗ vai Minh Hách, nói xong, mũ lệch sang một bên, ngâm nga câu hát, đi xem tiến độ công trình của các xuyên việt giả khác. ...

Trong Hồng Hoang, Thập Nhị Tổ Vu đang dẫn theo đại bộ phận Đại Vu, huấn luyện cỗ thân thể "Bàn Cổ" bạch phiêu được này trong Bàn Cổ Điện.

Tin tức thực lực Vu tộc thoáng cái bạo tăng truyền đến tai Hồng Hoang chúng thần.

Ghen tị đồng thời, cũng ghi nhớ loại xuyên việt giả không đoạt xá, lại có thể giúp người ta cường hóa thực lực trên diện rộng này.

Sau này gặp phải, không lừa một vố thì quá đáng tiếc!

Chúng thần cũng không suốt ngày ru rú ở nhà, như Tam Thanh, mỗi cách ngàn năm vạn năm lại ra ngoài du lịch một đoạn thời gian.

Phục Hy quanh năm ngồi trên một ngọn tiên sơn, giảng đạo cho một cây tử trúc.

Đế Tuấn, Thái Nhất cách một đoạn thời gian sẽ về Thái Dương Tinh xem thử có sinh mệnh mới nào đang thai nghén hay không.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề mặc rách rách rưới rưới, tu vi hạ xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, tứ xứ du tẩu, tìm kiếm người hữu duyên đánh bọn hắn.

Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng...

đều đang dùng phương thức của riêng mình du lịch Hồng Hoang!

Dưới đáy Huyết Hải, Minh Hà lặng lẽ chế tạo ra một cái phân thân quái thú cảnh giới Thiên Tiên.

Chạy lên Huyết Hải, giống như một con hung thú không có linh trí chỉ biết phá hoại, công kích về phía một tòa thành trì. "Nhanh, gọi người, có Boss Thiên Tiên hoang dã muốn công thành, thanh máu chừng một ngàn tỷ!" "Đệch, Thiên Tiên 500 cấp, ta mới cấp 3, đánh cái rắm a!" "Sợ cái cầu, tân thủ mười cái mạng phục sinh tệ, đi theo hít ké trợ công, giết xong không thăng liền mười cấp thì hơi phí!" "Thanh máu dày thật, xem ra hôm nay phải thức đêm rồi!" ...

Thế là, hàng ngàn hàng vạn nhân ảnh lao về phía phân thân Thiên Tiên này của Minh Hà.

Minh Hà như con hung thú không có linh trí, điên cuồng công kích

tòa thành trì này, âm thầm thì không ngừng xem xét bản chất đám đồ chơi này! ...

Trong thế giới Hỗn Độn treo bên cạnh thế giới Hồng Hoang, đám Chí Cao Ma Thần cầm đầu là Bàn Cổ, Thời Thần tập trung lại một chỗ.

Trải qua thương thảo, Bàn Cổ đưa Hệ thống cao cấp hậu kỳ cho Hư Vô, Ma Viên...

Sau đó còn lại cửu đại Chí Cao Ma Thần như Bàn Cổ, Thời Thần, Dương Mi...

Bàn Cổ lấy bản thể Thôn Phệ Hệ Thống ra, trong mắt Dương Mi bọn họ tinh quang chợt lóe!

Bàn Cổ lấy rìu ra, chuẩn bị phân chia! "Chờ một chút!" Hồng Quân đột nhiên mở miệng nói.

Các Ma Thần khác nhao nhao nhìn lại. "Cái thế giới Hỗn Độn bên trong!" Hồng Quân chỉ vào Thôn Phệ Hệ Thống, bình thản mở miệng: "Lão đại ngươi giúp ta một tay, ta hẳn là có thể nặn ra một con Hỗn Độn Kê trung kỳ Hỗn Nguyên Thái Cực, loại có thể thao túng chiến đấu ấy!" Bàn Cổ nghe vậy, lập tức đào thế giới Hỗn Độn trong cơ thể Thôn Phệ Hệ Thống ra.

Các Ma Thần nhìn về phía phương thế giới này.

Đẳng cấp thế giới Hỗn Độn này không thấp, lại hoàn toàn do Thôn Phệ Hệ Thống nắm giữ, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần thai nghén ra toàn bộ đều là không có linh trí.

Lúc đó chiến đấu đều là cấp độ Hỗn Nguyên Thái Cực, cho nên Thôn Phệ Hệ Thống không thả đám con rối sơ cấp của nó ra.

Bên trong hiện nay đang đánh nhau không ngừng.

Từng đàn từng lũ "Bàn Cổ" đang đại loạn đấu.

Không chỉ có "Bàn Cổ", còn có vô số Hỗn Độn Ma Thần.

Giống như nuôi cổ trùng, đang tương hỗ chém giết.

Tàn khu đầy đồng, máu nhuộm Hỗn Độn.

Hàng vạn thế giới ẩn chứa bên trong, hiện nay dưới sự chiến đấu của đám Hỗn Độn Ma Thần chỉ biết chém giết này, toàn bộ phá toái, trở về Hỗn Độn! "Hừ!" Bàn Cổ hừ lạnh một tiếng, tất cả sinh linh bên trong tử vong, hóa thành năng lượng, phản bổ Hỗn Độn. "Bị nắm giữ thời gian quá lâu, đã không thể thai nghén ra Hỗn Độn Ma Thần có linh trí!" Hồng Quân kiểm tra một phen, lắc đầu nói. "Vậy thì giống như Hỗn Độn Kê đi, thai nghén trứng Ma Thần!" Bàn Cổ nói xong, Lực Chi Đại Đạo gia trì lên người Hồng Quân.

Tạo Hóa Đại Đạo của Hồng Quân triển hiện càng thêm huyền diệu, thế giới Hỗn Độn trong tay Hồng Quân không ngừng biến hóa.

Nặn tới nặn lui, cuối cùng, một con gà mơ hồ cao hơn ba mét xuất hiện!

Hồng Quân lau mồ hôi không tồn tại trên đầu, hài lòng nói: "Một cái nguyên hội cho ăn một kiện Hồng Mông Linh Bảo, trăm cái nguyên hội đủ để đẻ một lứa trứng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ta còn quán thâu cho nó năng lực chiến đấu, ta gửi phương pháp khống chế cho các ngươi!" Trên mặt các Ma Thần lộ ra nụ cười, trứng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, còn là trạng thái bản nguyên tinh thuần nhất.

Đối với bọn họ cũng có ích lợi không nhỏ!

Cục tác cục tác!

Bàn Cổ túm lấy cổ con gà này, sức mạnh không ngừng giãy dụa

khiến Bàn Cổ kinh ngạc.

Sức mạnh này, suýt chút nữa làm hắn lay động!

Nghĩ nghĩ, Bàn Cổ đặt tên cho nó: "Ngươi sẽ là Hỗn Độn Kê Vương!" Nói xong, ném Hỗn Độn Kê vào Lực Chi Lãnh Địa, còn đơn độc chế tạo cho nó một cái gông xiềng Lực Chi Đại Đạo.

Khốn trụ nó, đỡ cho nó làm hỏng lãnh địa của mình! ...

Tiếp theo, là thời gian mở hộp mù!

Rìu chém xuống vài cái, Thôn Phệ Hệ Thống bị chia thành hơn ba mươi khối.

Bàn Cổ một mình lấy năm khối, không dùng bất kỳ thần thông nào, bắt đầu đào bới.

Không bao lâu, một cái rìu bị hắn đào ra. "Hồng Mông Chí Bảo, cũng được!" Ngay sau đó, lại đào ra một cái rìu! "Hồng Mông Chí Bảo!" Lại đào, vẫn là rìu! ...

Liên tiếp đào ra hơn ba mươi cái rìu cấp Hồng Mông Chí Bảo, cuối cùng cũng xuất hiện một cái không giống!

Rìu cấp Hồng Mông Linh Bảo!

Bàn Cổ tê cả người!

Cái Thôn Phệ Hệ Thống này sao lại thích tạo rìu thế nhỉ! "Vãi nồi, đây đều là cái thứ gì!" La Hầu nhịn không được mắng, bên cạnh hắn, bộ đồ Cosplay Công Đức chồng chất thành một ngọn núi cao!

Không tin tà, La Hầu tại chỗ xé toạc linh kiện hệ thống này ra!

Oanh!

Đầy trời bộ đồ Cosplay như mưa đá rơi xuống, bao phủ phương viên vạn dặm! ... "Lão!...

Thất!!" "Ta xử lý ngay đây!!" ...

Hộp mù từng cái mở ra, Bàn Cổ phát hiện cái Thôn Phệ Hệ Thống này rất có chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế (OCD).

Đây này, hắn năm khối, trong đó hai khối toàn là rìu.

Tổng cộng chín mươi bảy cái!

Hồng Mông Chí Bảo sáu mươi cái, ba mươi bảy cái Hồng Mông Linh Bảo.

Ngoài ra ba khối, một khối đựng tinh huyết, từng bình tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần được tinh luyện ra.

Cơ bản đều là cấp bậc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bàn Cổ tùy ý nhìn thoáng qua, thu hồi tinh huyết tương đồng với hắn, một nửa nhỏ còn lại ném ra sau lưng.

Hai khối còn lại, một khối là bản nguyên thế giới, khối kia cũng là bản nguyên thế giới.

Ừm, trong đó một khối là bản nguyên thế giới Hồng Hoang mà Thôn Phệ Hệ Thống hấp thu.

Khối kia là hàng tồn kho của Thôn Phệ Hệ Thống.

Mở hộp xong, những người khác cũng cơ bản mở xong.

La Hầu ngoại trừ khối thứ nhất mở không tốt, khối thứ hai lại mở ra một đống lớn Công Đức.

Khối thứ ba hơi tốt hơn chút, mở ra hơn ba mươi đóa Hỗn Độn Thanh Liên cấp Hồng Mông Linh Bảo.

Thời Thần, Dương Mi bọn họ đem đồ vật mở ra tập trung lại một chỗ, mỗi người tự thu hồi tinh huyết thân thể thuộc về mình và thuộc hạ của mình.

Hồng Quân tiến lên chỉnh hợp linh bảo, mở miệng nói: "Rìu cấp Hồng Mông Chí Bảo, một trăm chín mươi cái; Thanh Liên ba mươi đóa; Hồng Mông Châu, chỉ có ba viên!" "Rìu cấp Hồng Mông Linh Bảo, hai trăm bảy mươi cái; Thanh Liên một trăm năm mươi đóa; Hồng Mông Châu mười tám viên; Tạo Hoá Ngọc Điệp một mảnh." "Về phần Hỗn Độn Chí Bảo, hơn sáu ngàn kiện, trong đó, rìu chiếm cứ quá nửa, Hỗn Độn Châu vậy mà chỉ có hơn ba mươi cái!" "Thấp hơn nữa thì không tính, đẳng cấp quá thấp!" ...

Chương 83

"Cái hệ thống này vậy mà không có chế tạo đại lượng Hỗn Độn Châu!" La Hầu kinh ngạc không thôi.

Hiếm thấy, thật sự hiếm thấy!

Các Ma Thần khác gật đầu, tỏ vẻ tán đồng, đồng thời cũng chấn kinh nội tình của Thôn Phệ Hệ Thống này.

Hồng Quân khôi phục từ trong tâm trạng thất lạc vì không một chiêu âm chết nó được.

Là cái hệ thống này quá mạnh, không phải chiêu đó của hắn yếu!

Bàn Cổ chộp lấy mấy viên Hồng Mông Châu, sau đó đứng dậy nói: "Mấy cái rìu này chia nhau đi!

Thừa thì gom lại, sau này đi tìm Chu lão bản giao dịch!" Hồng Quân gật đầu, bắt đầu phân phát thu hoạch lần này. "Ma Thần Bang chúng ta cuối cùng cũng có thể toàn viên Hồng Mông Phủ!" Dương Mi cười khẽ.

Ma Thần Bang ba trăm sáu mươi đàn em, còn có không ít người đang dùng Hỗn Độn Chí Bảo.

Ngay cả Ngũ Hành Ma Thần - loại ma thần cao đẳng như vậy, dùng rìu cũng đều là Hồng Mông Phủ tàn khuyết.

Hiện nay, có thể đổi linh bảo dùng rồi! "Này, đều cầm đi chia nhau đi!" Hồng Quân chia linh bảo thành mấy phần, đưa cho các Ma Thần đang ngồi.

Về phần Hỗn Độn Chí Bảo còn lại, một cái không thiếu bị hắn thu hồi. "Xùy...

Một đống rác rưởi!

Lão Lục, mấy cái này ngươi cũng thu lại đi!" Đối với động tác của Hồng Quân, La Hầu cười nhạo, ý niệm vừa chuyển, vung tay, một ngọn núi đồ Cosplay đập về phía Hồng Quân.

Rác rưởi thu một cái cũng là thu, dứt khoát thu hết một thể đi, hắn cũng không cần xử lý nữa! "Lão Thất!

Cho ta thu lại hết, ta cũng không phải rác rưởi gì cũng muốn!" ... ...

Bàn Cổ luyện hóa xong tinh huyết Bàn Cổ mới đạt được, lại đem rìu mới nhất dung nhập vào bạn sinh phủ của mình.

Nhìn nhìn mười tám cỗ con rối Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, cùng với một cỗ thân thể con rối Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Lắc đầu, vẫn là đi xem cái Giảng Đạo Hệ Thống kia trước rồi nói sau!

Một bước bước ra, dưới chân núi Bất Chu, trong Bàn Cổ Điện.

Thập Nhị Tổ Vu đang vật lộn với hơn ba mươi vị Đại Vu.

Đánh cho thiên địa rung chuyển, ảm đạm vô quang.

Pháp tắc trong Bàn Cổ Điện bị bọn họ nhẹ nhàng điều động, chiến lực kinh người.

Bàn Cổ gật đầu, thực lực tiến bộ không tệ, nếu có một cái hệ thống trung cấp bình thường tới, bọn họ không cần kích hoạt Bàn Cổ Điện cũng có thể trấn áp!

Oanh!

Chúc Dung dùng nhục thân đỉnh lấy nắm đấm của Đại Nghệ, một quyền đánh bay Đại Nghệ. "Ha ha ha...

Đại Nghệ tiểu tử ngươi không được rồi!" "Kỳ quái, sức mạnh nhục thân đều xấp xỉ nhau, sao Tổ Vu đại nhân lại mạnh hơn chúng ta nhiều như vậy?" Đại Nghệ giãy dụa đứng dậy từ mặt đất, Hình Thiên ôm thắt lưng già, buồn bực đỡ lấy Đại Nghệ.

Mọi người thân thể hiện nay đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sao chênh lệch sức mạnh lại lớn như thế! "Tự nhiên là chênh lệch trên đại đạo!" Bàn Cổ xuất hiện bên cạnh hai người. "Bàn Cổ Phụ thần!" "Bái kiến Phụ thần!" ...

Đại Nghệ và Hình Thiên lập tức tôn kính bái kiến, dẫn tới sự chú ý của các Vu khác.

Các Tổ Vu và Đại Vu đang đánh nhau, cùng Cửu Phượng đang quan chiến bên cạnh, từng người chạy về phía bên này. "Ừm!" Bàn Cổ gật đầu, nhìn ánh mắt cầu giải của đám Đại Vu, mở miệng nói: "Thân thể các ngươi hiện nay tự mang theo Lực Chi Pháp Tắc, nhớ kỹ, là pháp tắc Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Tuy rằng thân thể là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng vận dụng pháp tắc chi lực chung quy không có hình thành đại đạo.

Mà bọn Đế Giang, như Không Gian Pháp Tắc, đã sớm trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng chính là Không Gian Đại Đạo.

Thân thể chịu đại đạo chi lực uẩn dưỡng, cho dù là cùng một cảnh giới, thân thể cũng cao hơn các ngươi mấy lần!

Nếu bọn họ thật sự triển hiện ra đại đạo chi lực sở trường của mỗi người, các ngươi một cái đại đạo cũng không có, sẽ nháy mắt bại trận!" "Thì ra là thế!" Đám Đại Nghệ bừng tỉnh đại ngộ. "Ta để các ngươi thai nghén lại thân thể, chính là để các ngươi càng thêm nhẹ nhàng cảm ngộ đại đạo.

Cỗ thân thể này của các ngươi, lúc đối địch dùng là được rồi!"

Bàn Cổ nhẹ nhàng điểm một cái vào Bàn Cổ Huyết Trì.

Ba trăm sáu mươi vị Đại Vu, Thập Nhị Tổ Vu tồn phóng bản nguyên tinh huyết thai nghén lại thành công. "Hắc hắc, vẫn là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Chúc Dung hắc hắc cười, trở về Tổ Vu chi khu thuộc về mình.

Hỏa Chi Đại Đạo trong Bàn Cổ Điện hiển hóa, cộng hưởng với hắn!

Chúc Dung thu hồi phân thân "Bàn Cổ", cảm thụ một phen, nói: "Thực lực không cao bằng phân thân, nhưng vẫn là cỗ thân thể này thoải mái!" "Phế thoại, đây mới là thân thể chân chính của chúng ta!" ...

Các Tổ Vu khác nhao nhao tán đồng.

Đám Đại Nghệ cũng đều thu hồi phân thân "Bàn Cổ", trở về Đại Vu chi khu. "Bàn Cổ Điện ba ngàn đại đạo đều ở đây, ngày thường các ngươi có thể tham ngộ đại đạo của mình nhiều hơn, đừng có tham đồ hệ thống ngoại lai một bước cường hóa sức mạnh!" Bàn Cổ nói với đám Đại Vu. "Bị đoạt xá, thì thu hồi chín thành chín bản nguyên của chính mình, thai nghén lại thân thể.

Về phần thân thể ban đầu, làm một cái phân thân là được!" "Vâng, Phụ thần!" "Các ngươi, hạ cảnh giới xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên, đi theo ta!" Thập Nhị Tổ Vu nghe vậy, lập tức hạ thấp cảnh giới, đi theo Bàn Cổ rời đi.

Chờ Bàn Cổ và các Tổ Vu đi rồi, Cửu Phượng nhìn về phía bọn Đại Nghệ, Hình Thiên. "Cửu Phượng lão muội nhìn gì thế?" Đại Nghệ kiêu ngạo hỏi. "Phụ thần không phải nói muốn cảm ngộ đại đạo sao?

Ta giúp các vị lão đệ cảm ngộ cảm ngộ!" Cửu Phượng nói xong,

khí tràng toàn khai, lực lượng Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong khuếch tán, lao về phía Đại Nghệ. "Lão muội còn chưa nhận rõ hiện thực a!" Đại Nghệ khinh thường cười, chuẩn bị một quyền kết thúc chiến đấu.

Ngay sau đó, nắm đấm của Cửu Phượng xuất hiện trước mắt hắn.

Oanh! "Đồ ngu, ngươi hiện tại là Hỗn Nguyên Kim Tiên, mau gọi tỷ!" "??

Ta kháo, Cửu Phượng ngươi không giảng võ đức, dám để ta triệu hoán phân thân không?" "Ngươi phải có cơ hội đó đã!" Cửu Phượng thống khoái cười to, nàng không có phân thân "Bàn Cổ", năm đó cố ý làm cho thất bại!

Mấy năm nay bọn Đại Nghệ cứ dùng phân thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đánh nhau!

Làm nàng buồn bực muốn chết!

Hiện nay đều trở về Hỗn Nguyên Kim Tiên, phải đánh cho sướng tay!

Quyền cước Cửu Phượng như mưa rơi xuống, đánh Đại Nghệ không biết đánh trả thế nào!

Cùng là Đại Vu chi khu, Cửu Phượng hoàn toàn nghiền ép Đại Nghệ, dẫn tới Hình Thiên và các Đại Vu khác phải suy ngẫm.

Phân thân của bọn họ rất mạnh, nhưng chung quy không phải sức mạnh tự mình cảm ngộ ra, vẫn là thân thể con rối, tiến bộ chậm chạp.

Muốn có thành tựu cao hơn, còn phải đi từng bước thật chắc! "Phụ thần nói đúng!

Chúng ta gần đây quá trầm mê vào sức mạnh phân thân, đã rất lâu không có tiến bộ!" ...

Trong một ngọn núi lớn tại Hồng Hoang, Bàn Cổ hóa thành bộ dáng "Đại Nghệ". "Phụ thần!

Người biến thành tiểu tử Đại Nghệ làm gì?" Chúc Dung khó hiểu hỏi. "Bớt nói nhảm, bên trong có một cái hệ thống, có lợi cho các ngươi, lát nữa cảm nhận được sức mạnh bên trong thì đừng phản kháng là được!" "A!" ...

“Âm dương tương kế, phương vi đổng kình... quyền pháp yếu lĩnh, tại vu tiếp, hóa...” Khi Bàn Cổ và Mười Hai Tổ Vu đến tiểu viện nhà trúc, Lục Tinh Thần đang biểu diễn bộ quyền pháp “Thái Cực Quyền” mà hắn vừa nhận được từ phần thưởng của Hệ thống Giảng Đạo mấy ngày trước.

Triệu Công Minh cũng vừa lĩnh ngộ “Thiên Đế Quyền” không lâu, đang muốn thỉnh giáo tiên sinh chỉ điểm.

Đánh ra các chiêu thức của Thiên Đế Quyền, Lục Tinh Thần ở một bên lắc đầu quầy quậy, nghiêm khắc rầy la.

Mười Hai Tổ Vu nhìn thấy kiểu dạy dỗ “ông nói gà bà nói vịt” này thì buồn cười, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, bọn họ trừng lớn mắt.

Triệu Công Minh đang đánh quyền, vậy mà lại rơi vào trạng thái đốn ngộ...

Đốn ngộ!

Chúc Dung không nhịn được nữa, câu ngôn ngữ hiện đại vừa mới học được không bao lâu buột miệng thốt ra: “Vãi chưởng!” “Vãi nồi...!” “Vãi chưởng!” ...Dưới ánh mắt đầy hắc tuyến của Bàn Cổ, các Tổ Vu khác cũng liên tiếp thốt lên “vãi chưởng”.

Chấn kinh vì năng lực của cái hệ thống này, đây không phải là cưỡng ép quán đỉnh, mà là thuộc về sức mạnh do chính mình lĩnh ngộ.

Hoàn toàn khác biệt với những xuyên việt giả khác, hễ thoát ly hệ

thống là không biết vận dụng sức mạnh bản thân.

Đây là sức mạnh chân thực thuộc về mình!

Chẳng lẽ đây là nguyên nhân Phụ thần bảo bọn họ đến đây?

Các Tổ Vu hưng phấn hẳn lên, nhìn về phía Bàn Cổ.

"Đi thôi!" Bàn Cổ ánh mắt bình thản, dùng tu vi Đại La Kim Tiên đi vào, đứng một bên vây xem.

"Cái này..." Mười Hai Tổ Vu ngay khoảnh khắc bước vào tiểu viện, tu vi trực tiếp bị trấn áp, hóa tác sinh linh phàm tục chỉ có sức mạnh lớn hơn một chút.

Cảm giác yếu đuối này khiến các Tổ Vu không thích ứng, theo bản năng muốn bạo phát để thoát khỏi cỗ lực lượng này.

Bàn Cổ đã sớm dự liệu, âm thầm gõ vào đầu Mười Hai Tổ Vu một cái, khiến bọn họ tỉnh táo lại.

Chương 84

Bên này, Lục Tinh Thần kinh hoảng nhìn Tiểu Triệu đang chỉ biết đánh quyền mà không có phản ứng.

Tình huống gì thế này?

Hắn chỉ muốn trải nghiệm cảm giác làm huấn luyện viên, sao lại dạy người ta đến ngốc luôn rồi? 【Túc chủ không cần kinh hoảng, hắn là lĩnh ngộ được tinh túy của "Thái Cực Quyền", buổi chiều sẽ tỉnh lại!】 "Vậy thì tốt, dọa chết ta rồi!" Lục Tinh Thần lập tức thả lỏng, còn tưởng mình dạy xảy ra sự cố chứ!

Bất quá Tiểu Triệu này trâu bò thật nha, ta chỉ tùy tiện giảng hai câu tinh túy Thái Cực Quyền mà đã lĩnh ngộ rồi.

Tư chất này khiến người ta hâm mộ!

Sau đó, hắn chú ý tới người thợ săn ở cửa viện, cùng với mười gã to con và hai nữ tử sau lưng y.

Quần áo thô ráp, dáng người tuy rằng cao lớn, nhưng vẫn có thể nhìn ra bọn họ có chút hư nhược, ăn không đủ no!

Vừa nhìn đã biết là nhà thợ săn sống bằng nghề săn bắn.

Cuộc sống chắc không tốt lắm, dù sao thể cách to lớn thế này, ở cái thời cổ đại thức ăn thiếu thốn này, đồ cần ăn cũng không ít!

Bất quá...

Lục Tinh Thần cười rạng rỡ, hắn hiện giờ lương thực là thứ có nhiều nhất.

Lương thực ở thời cổ đại này chính là hoàng kim.

Hiện giờ hắn không cần dựa vào giảng bài cũng có thể nắm chắc

giữ lại mười hai gã thợ săn ăn không đủ no này.

Đã lâu không gặp lão thợ săn họ Nghệ này, còn tưởng y không thích nghe hắn giảng bài, hóa ra là đi tìm giúp hắn "công nhân" dài hạn.

Lục Tinh Thần chỉnh lý lại tư thái, đi về phía Mười Hai Tổ Vu và Bàn Cổ ở cửa.

"Lão Nghệ, đã lâu không gặp, những người này là bằng hữu của ngươi?" Khóe miệng Bàn Cổ co giật, sao tên này thích đặt biệt danh thế nhỉ?

Cảm nhận suy nghĩ của Lục Tinh Thần một chút, muốn thu Mười Hai Tổ Vu làm công nhân?

Bàn Cổ mở miệng nói: "Lục tiên sinh, bọn họ đều là thợ săn gặp nạn ăn không đủ no, đều muốn tới nương nhờ ngài, không biết ý ngài thế nào?" "Lục tiên sinh, tại hạ Giang Đế.

Huynh đệ tỷ muội chúng ta trên đường tới đây đã nghe danh ngài trên thông thiên văn, dưới tường địa lý.

Đặc biệt tới nương nhờ ngài, mong tiên sinh thành toàn!" Đế Giang ôm quyền, nghiêm túc mở miệng.

"Huynh đệ tỷ muội!

Ruột thịt hả?" Lục Tinh Thần không dám tin hỏi lại.

Hắn biết người cổ đại có thể sinh đẻ nhiều, nhưng cũng không đến mức đẻ lắm thế này chứ!

"Không sai!

Chúng ta đều cùng một cha!" Chúc Dung kiêu ngạo ngẩng đầu nói.

Bọn họ chính là con của Bàn Cổ đại thần – người sáng tạo Hồng Hoang.

Mỗi lần nói ra cha mình là Bàn Cổ, Chúc Dung đều kiêu ngạo không thôi!

Biểu tình kiêu ngạo của Chúc Dung rơi vào trong mắt Lục Tinh Thần, khóe miệng hắn giật một cái.

Thời cổ đại huynh đệ nhiều đúng là một chuyện đáng kiêu ngạo, nhưng ở niên đại của hắn thì không tốt lắm...

Không cảm nhận được cái sự kiêu ngạo của họ! 【Đinh, mười hai vị thợ săn gặp nạn muốn nương nhờ túc chủ, mời túc chủ thu lưu bọn họ.

Phần thưởng nhiệm vụ: "Tam Thập Lục Thần Phủ"】 Tam Thập Lục Thần Phủ?

Ba mươi sáu búa của Trình Giảo Kim bản hoàn chỉnh hả?

Lục Tinh Thần nghi hoặc không giải thích được, nhưng dù sao cũng kích hoạt nhiệm vụ rồi.

Đương tức nói: "Haizz!

Thấy các ngươi đáng thương, từ hôm nay trở đi, các ngươi ở lại làm lao động ngắn hạn cho ta đi!" 【Đinh, chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ, phần thưởng đã phát phóng.】 【Đinh, lao động ngắn hạn mới tới cũng không quá tin phục ngươi, mời túc chủ triển lộ một tay, chiết phục bọn họ!

Thưởng cho túc chủ một bộ nội công tâm pháp ngẫu nhiên!】 Ái chà!

Hôm nay đi vận cứt chó rồi!

Lục Tinh Thần thầm vui, nội công tâm pháp a!

Đây chính là đồ tốt!

Hai ngày này phải trổ tài một chút mới được!

Bàn Cổ vô ngữ liếc mắt khinh bỉ, Hệ thống Giảng Đạo đúng là "cẩu", nơi này là Hồng Hoang, hiện giờ Hồng Hoang tu vi thấp nhất cũng là Địa Tiên.

Hít một hơi, chỉ cần chịu đựng được là có thể thành tiên.

Con hàng này nghĩ cái quái gì vậy?

Cứ muốn để Lục Tinh Thần duy trì ở cấp độ phàm tục mãi?

Mà lúc này, Hệ thống Giảng Đạo thì đang vui vẻ muốn bay lên.

Mười Hai Tổ Vu, nó có sức mạnh của Mười Hai Tổ Vu, tốc độ rút lấy bản nguyên Hồng Hoang tuyệt đối nhanh hơn gấp trăm lần không chỉ!

Tin tưởng rất nhanh có thể khôi phục lại cấp độ Cao cấp.

Đối với túc chủ này của mình, Hệ thống Giảng Đạo hài lòng không thôi, không uổng công nó chọn đi chọn lại, chọn được túc chủ không thông minh, không háo sắc, không hiếu chiến, không thích ra vẻ, chịu được tịch mịch này.

Tốt hơn đám túc chủ trẻ trâu (trung nhị), thích gây chuyện kia nhiều!

Chậm mà chắc, túc chủ không lãng, cũng không gây chuyện.

Nó rút bản nguyên thì ít, nhưng an toàn a, không dễ bị lộ.

Chờ rút cái Hồng Hoang này đến mức kha khá rồi, lúc đó bại lộ cũng không muộn.

Nghĩ đến đây, Hệ thống Giảng Đạo lại hạ thấp tốc độ rút bản nguyên xuống.

Tổng hòa sức mạnh của Mười Hai Tổ Vu, nó cũng chỉ lợi dụng chưa đến một phần mười.

Không vội, không vội!

Từ từ rút, ổn, nhất định phải ổn!

Giảng Đạo Hệ Thống mặc niệm hai câu, từ từ rút lấy một lượng nhỏ bản nguyên thế giới.

Chú ý tới những điều này, Bàn Cổ cạn lời.

Hắn để Mười Hai Tổ Vu tới chính là để nâng cao hiệu suất của ngươi.

Để ngươi tấn cấp nhanh chút!

Thế mà ngươi chỉ nhanh hơn có ba lần, cái tốc độ này còn không nhiều bằng bản nguyên mà Hồng Hoang sản xuất ra mỗi khắc! ...

Ngày hôm sau, Lục Tinh Thần vì nhiệm vụ, triển hiện "Tam Thập Lục Phủ Pháp" cho Mười Hai Tổ Vu xem.

Thế là, Tam Tiêu và Mười Hai Tổ Vu đang quan khán đều nhìn thấy tràng cảnh "Khai Thiên Đại Chiến" năm xưa.

Điều này làm Tam Tiêu càng thêm chấn hám, cho rằng tiên sinh chính là nhân vật sống sót từ thời đại của Bàn Cổ đại thần.

Còn Mười Hai Tổ Vu cũng lĩnh ngộ được phủ pháp năm xưa của "Bàn Cổ".

"Khai Thiên Tam Phủ"!

Cảm ngộ được phủ pháp này, các Tổ Vu: "..." Vu Đại "Khai Thiên Cửu Phủ" bọn họ học được còn chưa dùng qua, giờ lại tới một bộ phủ pháp của Phụ thần!

Trong tầm mắt của Bàn Cổ, Hệ thống Giảng Đạo vì để Mười Hai Tổ Vu lĩnh ngộ bộ phủ pháp này đã phải tự bỏ tiền túi, lấy ra một lượng lớn bản nguyên.

Số bản nguyên này, một phần là nó rút từ Hồng Hoang, một phần là tiền riêng của nó.

Nói cách khác, Hệ thống Giảng Đạo tới Hồng Hoang chẳng những không kiếm lời, còn phải bỏ ra không ít bản nguyên!

Bàn Cổ trầm mặc, sau khi Lục Tinh Thần chém gió xong bài học hôm nay thì rời khỏi nơi này!

Cái Hệ thống Giảng Đạo này quá hèn (túng), không dám rút lượng lớn bản nguyên Hồng Hoang!

Cứ chút một chút một mà rút, muốn khôi phục lại Cao cấp thì cần thời gian không ít.

Có thời gian này, hắn thà về ngủ một giấc.

Tăng chút tu vi!

Cũng đỡ phải nhìn thấy cái hệ thống phiền phức này! ...

Trong Tử Tiêu Cung, Thiên Đạo hóa thành con mắt khổng lồ, giám sát hết thảy Hồng Hoang.

Hồng Quân mở đôi mắt, nhìn ra ngoài Hồng Hoang, phân bố ở các hướng, từng cái hệ thống đang bồi hồi.

Xoay quanh Hồng Hoang, thế giới Hồng Hoang thỉnh thoảng phun trào sức mạnh kỳ đặc.

Nhìn qua nguy hiểm vô cùng.

Các hệ thống khi chạm mặt nhau cũng phảng phất như không nhìn thấy đối phương, y nguyên đang suy tư làm sao để tiến vào phương thế giới này.

Ngón tay Hồng Quân khẽ động, ba cái hệ thống lặng yên không một tiếng động biến mất, bản nguyên Hồng Hoang lại lớn mạnh thêm một tia.

Trên mặt Hồng Quân lộ ra nụ cười, ba cái hệ thống Trung cấp, lại kiếm được một món hời nhỏ!

Nhìn ngoại giới còn lại hai cái hệ thống Cao cấp, ba cái hệ thống Trung cấp hậu kỳ, còn có một số hệ thống Sơ cấp.

Phí hết thủ đoạn để ẩn nặc thân hình, gia cường sức mạnh, giải tích bình chướng Hồng Hoang, cải tả khí tức bản thân... một loạt công tác chuẩn bị tiền kỳ!

Ánh mắt Hồng Quân trào phúng.

Thật không cần thiết, hắn đều nhìn thấy hết rồi, hơn nữa bình chướng Hồng Hoang đâu có cứng như vậy.

Chương 85

Sức mạnh phun trào cũng chỉ là để các ngươi không nhìn thấy nhau mà thôi!

Hồng Quân không thèm quan tâm đám hệ thống này nữa, nhìn bộ dạng của chúng nó, không có một trăm năm, một ngàn năm là không vào được!

Ánh mắt nhìn về phía hệ thống ở Huyết Hải, hệ thống bên cạnh Phục Hy.

Còn có cái Hệ thống Giảng Đạo mà hắn dùng mắt thường cũng không phát giác ra được.

Đám hệ thống này đẳng cấp đều không thấp, nhưng vẫn chưa hấp thu quá nhiều bản nguyên Hồng Hoang.

Muốn vô thanh vô tức diệt sát chúng nó, hắn tạm thời chưa làm được.

Hoặc là có thể dẫn vào trong Bàn Cổ Điện, bên trong có xảy ra động tĩnh lớn thế nào cũng sẽ không bị phát giác!

Gần đây Hồng Hoang càng ngày càng lớn.

Trăm năm lại một dạng khác.

Hồng Quân nhìn về phía Tây phương, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề đều không dám đi quá xa, mỗi ngày mang theo kinh hỉ và khổ ý.

Kinh hỉ là linh mạch Tây phương càng ngày càng nhiều, bảo địa linh khí sung túc cũng càng ngày càng nhiều.

Khổ là trình độ giàu có của Tây phương tuy không kém Đông phương, nhưng sinh linh có tư chất cao lại ít.

Rất nhiều tiên sơn đều bị một số sinh linh Huyền Tiên, Kim Tiên chiếm lĩnh, hàng ngày bọn họ đại đa số vẫn là sinh linh Hậu thiên, không có pháp tu hành tốt.

Hoàn toàn lãng phí linh khí của những tiên sơn này.

Đi truyền pháp cho từng đứa thì bọn hắn căn bản làm không xuể.

Muốn giảng đạo truyền pháp, Hồng Hoang ngày ngày biến to, giảng đạo cũng truyền bá không tới!

Muốn tới nghe đạo cũng tới không nổi!

Khổ thân hai người bọn họ quá!

Không chỉ Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, Hồng Hoang lấy Bất Chu Sơn làm trung tâm, bốn phương tám hướng đều như thế.

Ngay cả Đế Tuấn nhân thủ nhiều nhất, cũng bị sự biến to từng khắc của Hồng Hoang hành hạ không nhẹ.

Thái Ất Kim Tiên Yêu tộc của Thiên Đình đều không dám xuống Thiên Đình.

Bất Chu Sơn cao lên quá nhanh.

Bọn họ muốn xuống cũng cần một ngày thời gian, càng đừng nhắc tới Đại La Kim Tiên!

Điều này cũng dẫn đến địa giới quản lý hễ có chuyện nhỏ gì đều cần Yêu Thánh, Côn Bằng hoặc bọn họ đích thân xuất hiện.

Muốn mời người hỗ trợ, thần thông truyền âm cũng phải mất mấy ngày mới có thể tiếp thu.

Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử, Đông Vương Công và các đại thần thông giả khác cũng vô năng vi lực, chỉ có thể miễn cưỡng quản lý lãnh địa của chính mình.

Hồng Quân thu hồi ánh mắt, trong lòng đã có cái nhìn đại khái.

Bản nguyên của những hệ thống mà bọn họ giết đều ném cho Hồng Hoang, trưởng thành quá nhanh, sinh linh theo không kịp bước chân của Hồng Hoang.

Cứ tiếp tục như vậy, Hồng Hoang chính là một đàn kiến đang hưởng dụng quả táo không ngừng tăng trưởng.

Ăn không hết, chỉ có thể trơ mắt nhìn quả táo lớn lên!

"Ngô nãi Hồng Quân, lần thứ ba giảng đạo sẽ bắt đầu sau mười vạn năm nữa, người hữu duyên đều có thể tới nghe giảng!" Thanh âm Hồng Quân truyền khắp Hồng Hoang, bình bình đạm đạm, không có bất kỳ uy áp nào.

Lại làm cho Hồng Hoang sôi trào lên.

Hồng Quân khẽ cười, bắt đầu thôi diễn pháp môn cho lần giảng đạo này.

Nhìn kích thước Hồng Hoang, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã không đủ dùng, lần này dứt khoát một hơi giảng đến Hỗn Nguyên Vô Cực!

Đỡ phiền phức!

Đồng thời, tại một góc Hồng Hoang, thông đạo thế giới Hỗn Độn và Hồng Hoang tương liên...

"Đại huynh, nhị huynh.

Đi Tử Tiêu Cung đường quá dài, chúng ta bây giờ xuất phát thôi!" Côn Luân Sơn, Thông Thiên sau khi nhìn thấy lộ tuyến trong đầu, liên mạng thúc giục.

"Tam đệ chớ vội, sư tôn mười vạn năm sau mới bắt đầu giảng đạo, thời gian dư dả!" Nguyên Thủy cười nói.

“Đường xá xa xôi, chuẩn bị một phen, chúng ta hãy xuất phát!” “Hả?

Đi nghe đạo còn chuẩn bị cái gì?” “Tự nhiên là mấy thứ đồ chơi kia, tranh cường háo thắng, thực lực còn không nói lý, làm tốt phòng bị, chúng ta cũng dễ ứng đối!” “...” ...

“Các Tổ Vu không có nhà, ta lớn nhất, đều đi theo ta, xuất phát!” Đại Nghệ thần thái anh bạt, đứng trên tảng đá lớn, vung tay lên.

Thế nhưng, các Đại Vu căn bản không thèm để ý hắn (không điểu hắn), cứ theo lộ tuyến trong đầu mà chạy về phía trước.

Chỉ còn trơ trọi Đại Nghệ đứng tạo dáng trên tảng đá.

“Ấy ấy ấy, các ngươi chờ ta với!” Hồi lâu, Đại Nghệ hoàn hồn, vội vàng đuổi theo.

Cùng lúc đó, trong Hình Thiên Đại Vu Điện, sâu dưới huyết trì, một đoàn tinh huyết đang hấp thu huyết khí trong đại điện.

“Xuyên việt!

Lại còn là Đại Vu được dưỡng dục cùng một chỗ với Hình Thiên, bởi vì dinh dưỡng bị Hình Thiên hấp thu, cho nên mãi vẫn không thể hóa hình!

Đây chính là Bàn Cổ huyết trì trong truyền thuyết sao?

Năng lượng quả nhiên phong phú!” 【Đinh, Hệ thống Thần Thông khởi động thành công!】 【Đinh, năng lượng không đủ, hệ thống sắp tắt máy, mời túc chủ thu thập năng lượng, một lần nữa kích hoạt hệ thống!】 “...Hệ thống đến rồi, nhưng hình như lại chưa đến!” Hình Thắng cạn lời, cái hệ thống này lởm thế à?

Thu thập năng lượng kích hoạt, Hình Thắng nhìn về phía huyết khí nồng đậm của “Bàn Cổ Điện”, cùng với một đống Hậu thiên Tiên

thiên linh bảo chất đống ở góc xa.

"Không hổ là Bàn Cổ Điện, quả nhiên như truyền thuyết, linh bảo chất thành đống!" Hình Thắng tham lam nhìn đống linh bảo phía xa.

Đáng tiếc hắn trước mắt vẫn là giọt máu, không cách nào động đậy, công pháp truyền thừa tàn khuyết cũng không hiểu, chỉ có thể dựa vào bản năng từ từ hấp thu năng lượng trong "Bàn Cổ huyết trì"!

"Thôi, đặt cái mục tiêu nhỏ trước đã, hút khô cái huyết trì này!" ...

Một tòa cự thành hùng vĩ phiêu phù tại Huyết Hải vô biên vô tận.

Trong thành người đến người đi.

Ồn ào náo nhiệt chí cực!

Thanh âm Hồng Quân vừa tuyên bố giảng đạo cũng truyền đến nơi này.

Vô số người nghị luận ầm ĩ.

"Vãi nồi, cái bọn Official (nhà phát hành/quan phương) này có phải bị ngu không, đại lão cấp cao nhất của chúng ta mới có cấp 90, Tiên cấp còn chưa tới, đã mở phó bản Tử Tiêu Cung!" "Đù, cái bản đồ lộ tuyến đi Tử Tiêu Cung này, thật sự không có vấn đề gì chứ??" "Cái cự ly này mẹ nó (TM) là số Pi à?

Lão tử nhìn không thấy điểm cuối!" "Official game Kỷ Nguyên Hồng Hoang bị BUG rồi hả!" ...

Trong tiếng ồn ào của đám đông, một nam tử yếu đến không thể yếu hơn ánh mắt khẽ lóe, yên lặng trở lại trong một dòng suối.

Sau đó, hắn cũng giống như những người khác trong suối, ánh mắt mất đi sắc thái.

Một cái linh hồn hình người bay về trung tâm thành, trên đường một tia linh hồn yếu ớt xâm nhập vào mặt đất, rơi vào Huyết Hải.

Sâu trong Huyết Hải, Minh Hà đang nhào nặn phân thân dừng lại, cúi đầu hãm nhập tư khảo...

Lần này đoạt xá thứ đồ chơi kia, hình như rất có triển vọng (có cái để làm)!

Nói không chừng, còn có thể làm ra mấy cái phân thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Cơ duyên lớn như vậy, dù sao hắn cũng hưởng thụ không hết, nhân dịp giảng đạo lần này, kéo những người khác đến!

Ừm, cuối cùng thì gọi Vu tộc đến thu dọn tàn cuộc!

Nghĩ xong, Minh Hà vội vàng lấy ra phân thân mạnh nhất của mình - phân thân Văn Đạo Nhân.

Mang theo bảy tám kiện linh bảo, phân liệt thành vô số huyết muỗi.

Chia tốp đi ra khỏi Huyết Hải.

Chờ sau khi rời xa phạm vi Huyết Hải, hợp thể lao về phía trước.

...

"Sư tôn, sao vẫn chưa về đến đạo tràng của ngài?" Một vị đạo nhân trẻ tuổi thân mặc tử sắc đạo bào, khí chất siêu nhiên, ngũ quan tuấn lãng, cung kính hỏi Phục Hy ở bên cạnh.

"Vi sư giúp ngươi đỡ Hóa Hình Lôi Kiếp nên bị thương thần hồn, ký ức khuyết thiếu!" Phục Hy bình thản giải thích.

"Thì ra là thế!" Lý Tử Tiêu bừng tỉnh đại ngộ, không nói nữa. 'Không ngờ Phục Hy lại "gà" (thái) như vậy, lôi kiếp hóa hình Kim Tiên đều không đỡ nổi, thảo nào lại vẫn lạc trong Vu Yêu đại chiến.' Phục Hy bất động thanh sắc liếc tên đồ đệ này một cái, cười lạnh một tiếng.

Hồng Hoang lấy đâu ra Hóa Hình Lôi Kiếp, không ngờ hệ thống trên người tên xuyên việt giả này lợi hại như thế.

Có Đạo Tổ ban hạ Thiên Đạo chi lực, cũng trúng chiêu của nó.

May mắn thông qua cái gọi là lôi kiếp, nhìn ra sơ hở, tỉnh ngộ lại.

Hồi tưởng lại mấy vạn năm tư duy không online (mất não), đối với một cây trúc tím giảng đạo không phân ngày đêm, thời khắc dùng pháp lực uẩn dưỡng.

Còn đem tinh huyết bản thân hiến dâng ra ba giọt.

Phục Hy trong lòng nói không nên lời buồn bực!

Lỗ nặng rồi, tu vi của hắn cũng sắp rớt rồi!

Thôi, nhanh chóng ném cái thứ này về đạo tràng, đi Tử Tiêu Cung hội hợp với muội muội.

Phục Hy lắc đầu, tiếp tục tìm kiếm đạo tràng tại Bất Chu Sơn.

Hắn thật sự không ngờ, thời gian mấy vạn năm, Bất Chu Sơn đã biến to gấp nhiều lần như vậy.

Nhà cũng tìm không thấy ở đâu nữa! ...

Phục Hy sau khi tìm được đạo tràng của mình, nhốt Lý Tử Tiêu vào trong.

Truyền xuống một thiên công pháp hắn chưa từng tu luyện, lại cho thêm một món Hậu thiên linh bảo tốn nửa ngày mới tìm được.

Chương 86

‘Hậu thiên linh bảo, ông sư phụ này đúng là nghèo!’ Lý Tử Tiêu ghét bỏ thu Hậu thiên linh bảo trong tay lại.

Nhớ tới việc Phục Hy đi Tử Tiêu Cung nghe đạo. ‘Đây chính là lần thứ ba giảng đạo, Hồng Quân giảng đạo kết thúc sẽ phân bảo, mấy ngàn kiện linh bảo a!

Tuy nói đại bộ phận là Hậu thiên linh bảo, nhưng cũng là bảo vật hiếm có!’ ‘Còn có Phân Bảo Nham, đây tuyệt đối là cái bảo bối tốt, ít nhất là kiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Trên đường hắn phải nhắc nhở cái vị sư tôn tiện nghi này một chút, không thì với cái não của ông ấy, khẳng định không nghĩ tới cái này!’ ‘Chỉ là, mở miệng thế nào đây?’ Lý Tử Tiêu mãnh nhiên ngẩng đầu, chờ mong nhìn về phía Phục Hy.

“Sư tôn, con có thể đi nghe Đạo Tổ lão nhân gia ông ta giảng đạo không?” Có thôi đi không hả?

Nghe tiếng lòng của tên đồ đệ này, Phục Hy thật muốn bịt tai lại, nhưng âm thanh này đánh thẳng vào nguyên thần, che cũng che không được.

Đối với mục đích thứ đồ chơi này muốn đi Tử Tiêu Cung, Phục Hy cạn lời.

Phân bảo!

Tiên thiên linh bảo?

Rất trân quý sao?

Lúc này, trong đầu Phục Hy đã nổi lên ý nghĩ muốn mang hắn cùng đi.

Đồ đệ mới là cảnh giới Kim Tiên, đi nghe Đạo Tổ giảng đạo nhất định sẽ có "thu hoạch" không ít!

Tư chất đồ đệ cao như thế, không đi khoe khoang một phen sao mà được!

Đồ đệ...

Lại đến!

Phục Hy ổn định tâm thần, sắc mặt hơi trầm xuống nhìn Lý Tử Tiêu, quát: "Hồ nháo, không nói Tử Tiêu Cung tọa khách thấp nhất cũng là hạng người Đại La Kim Tiên.

Đạo Tổ giảng đạo, giảng cũng là Hỗn Nguyên Đạo Quả, ngươi một cái Kim Tiên nho nhỏ, đi nghe hiểu không?" "Khi Đạo Tổ giảng đạo, sinh linh Hồng Hoang đều có thể nghe được, ngươi an tâm đợi ở chỗ này, chờ là được!" Nói xong, Phục Hy xoay người cực tốc bay đi.

Chỉ để lại Lý Tử Tiêu sắc mặt thiết thanh tại chỗ. ...

Đế Tuấn, Trấn Nguyên Tử, Đông Vương Công...

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề từng người đều theo chỉ dẫn, đi về hướng Tử Tiêu Cung.

Sáu bảy vạn năm thời gian, trước cửa Tử Tiêu Cung đã xuất hiện ba đạo thân ảnh.

"Thời gian còn sớm, quy tắc hỗn độn phương này và Hồng Hoang hoàn toàn bất đồng, chúng ta tham ngộ trước một phen, chờ sư tôn bắt đầu giảng đạo!" Lão Tử đi đến một nơi đạo vận tương đối huyền ảo, tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Nguyên Thủy và Thông Thiên nghe vậy, cẩn thận nhìn quanh bốn phía.

Đối với đại huynh kính bội không thôi.

Đại huynh nếu không nói, bọn họ còn thật không phát giác ra, hỗn độn này và Hồng Hoang hoàn toàn là hai thế giới.

Đương tức bắt đầu tham ngộ phương thế giới hỗn độn này.

Thời gian như nước chảy, vạn năm thời gian vội vã rời đi.

Trước cửa Tử Tiêu Cung, tầng lớp thượng tầng Yêu tộc như Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng cùng nhau liên thủ đi đường, trở thành nhóm đại năng thứ hai đi tới Tử Tiêu Cung.

"Ba vị đạo hữu, nhiều năm chưa gặp, phong thái vẫn như xưa a!" Đế Tuấn cười ha hả tiến lên chào hỏi.

"Đâu có đâu có, ta thấy Đế Tuấn đạo hữu toàn thân đại đạo tràn ngập, gần đây chẳng lẽ gặp được đại cơ duyên!" Lão Tử nhìn Đế Tuấn khí tức hùng hậu, bộ dáng như lúc nào cũng có thể đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Trong mắt tinh quang lóe lên, mấy chục vạn năm gần đây tên này gặp phải xuyên việt giả?

"Ha ha..." Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, cười ha hả.

Hồi lâu, Đế Tuấn mở miệng nói: "Khoảng thời gian trước, Thái Dương Tinh dựng dục ra con Kim Ô thứ ba, cách một đoạn thời gian, sẽ lấy ra vài món bảo vật.

Ngàn năm thời gian, thu hoạch một cái trận pháp tuyệt thế, một bộ công pháp khế hợp với chúng ta, còn có không ít bảo vật!

Đáng tiếc thời gian quá ngắn, con Kim Ô kia, đã bị bắt đi cải tạo rồi!" Thái Nhất lắc đầu thở dài.

Tam Thanh lược đới hâm mộ, nhìn bộ dáng của Đế Tuấn và Thái Nhất, e rằng giảng đạo lần này kết thúc là có thể trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bọn họ thì ít nhất còn phải mười vạn năm, e rằng mới có thể đột phá!

Lúc mọi người đang trò chuyện, đám đại năng Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu cũng nhất nhất chạy tới.

"Di, Oa Hoàng, vì sao ngươi độc tự một mình tới đây?" Lúc này, Nữ Oa từ trong hỗn độn hiện ra thân hình.

Đám người Đế Tuấn nghi hoặc tiến lên hỏi.

Đây chính là Đạo Tổ giảng đạo.

Phục Hy đâu?

"Ta đã mười mấy vạn năm không gặp huynh trưởng rồi, huynh ấy hình như gặp phải một cái..." Tam Thanh nghe được lời của Nữ Oa, tinh thần tỉnh táo hẳn.

Thấy Nữ Oa không có ý nói tiếp, Thông Thiên tiến lên nói: "Sư muội không cần lo lắng, nơi này là đạo tràng của sư tôn, không cần để ý mấy thứ đồ chơi kia!" "Nhiều năm trước, ta nhận được truyền âm của huynh trưởng, ngữ khí hưng phấn, nói là thu được một đệ tử, còn chuyên môn vì người đó dùng pháp lực uẩn dưỡng, ngày đêm không ngừng giảng đạo!" Nữ Oa càng nói, sắc mặt mọi người càng cổ quái.

Nhất là khi nghe được Phục Hy dùng tinh huyết tăng cường căn nguyên cho đệ tử kia, nhiệt tình hạ thấp xuống.

Tam Thanh cũng lùi lại một bước.

Đệ tử của Phục Hy có cổ quái a!

Trước kia hệ thống của xuyên việt giả rút bản nguyên đều là bản nguyên Hồng Hoang, phương diện này có Đạo Tổ và Ba ngàn Ma Thần lo.

Bọn họ không cần quản, chỉ cần từ trên người xuyên việt giả vặt

bảo vật là được.

Nhưng hệ thống trên người đệ tử Phục Hy, thấy thế nào cũng là vừa rút bản nguyên Hồng Hoang, đồng thời còn áp bức Phục Hy, sẽ không nhả ra chút đồ tốt nào.

Cái này bọn họ sẽ không tham gia, vẫn là giao cho Tổ Vu đi!

Lúc này, trong hỗn độn cuộn lên phong bạo, ma uy ngập trời, đưa tới mọi người chú thị.

"Sớm đã nghe nói Minh Hà thu hoạch một cỗ phân thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vốn là khu thể của Văn Đạo Nhân, hiện giờ bị Minh Hà đoạt lại, chẳng lẽ chính là cái này?" Thông Thiên có chút không xác định nói.

"Vốn dĩ xuyên việt giả dùng chính là Ma đạo, cái này chính là Minh Hà đạo hữu rồi!" Trong đám người Côn Bằng mở miệng nói.

Hắn năm đó bị xuyên việt giả Đế Tuấn truy sát, từng chạy tới Huyết Hải.

Biết bên trong có một tên xuyên việt giả, ma khí ngút trời.

Mọi người gật đầu, chờ đợi Minh Hà đến.

"Ha ha, chào chư vị đạo hữu!" Minh Hà đi vào Tử Tiêu Cung, thu liễm lại khí tức bản thân, cười lớn đi tới.

"Minh Hà, khi nào bản tôn ra gặp mặt!" Thông Thiên điều tiếu nói.

"Đúng đấy, Đạo Tổ giảng đạo, Minh Hà ngươi cho phân thân tới, thành ý không đủ a!" "Minh Hà, trong chúng ta ngươi là mạnh nhất, không cần thiết cẩn thận như vậy chứ!" "Theo cách nói của xuyên việt giả, Minh Hà đạo hữu ngươi "cẩu" (núp) hơi quá đáng rồi đấy!" "..." Hồng Vân và những người khác cũng nhao nhao trêu chọc.

Trên mặt Minh Hà lộ ra vẻ xấu hổ, hắn thật sự rất có thành ý,

cũng muốn chân thân tới diện kiến Đạo Tổ.

Nhưng cái hệ thống ở Huyết Hải kia quá kinh khủng, Minh Hà không chút nghi ngờ, hắn nếu là lộ đầu, thật sự sẽ chết!

Nghĩ nghĩ, Minh Hà nói ra mục đích thứ hai khi đến Tử Tiêu Cung.

"Các vị đạo hữu, Huyết Hải của ta có đại cơ duyên, nắm chắc tốt, có thể nhẹ nhàng thu hoạch một cỗ phân thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Nói không chừng, Hỗn Nguyên Vô Cực cũng có khả năng!

Giảng đạo sau khi kết thúc, ai nguyện ý đến tham gia!" "??" Tràng diện an tĩnh lại, qua hồi lâu, Lão Tử dẫn đầu thanh tỉnh: "Minh Hà đạo hữu, tại tràng chính là có trăm vị đạo hữu, ngươi xác định toàn bộ đều có thể thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?" "Minh Hà đạo hữu, ngươi không nói đùa chứ?" "Huyết Hải đến một cái hệ thống đẳng cấp gì, mạnh như vậy!" "..." Sắc mặt Minh Hà bình thản, nhiều năm như vậy, hắn cũng sớm đã mò rõ công năng của cái hệ thống ở Huyết Hải.

Vừa rồi nói nhẹ nhàng trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hắn xác thực không nói đùa.

Cái hệ thống kia là thật sự lợi hại, nghĩ nghĩ, Minh Hà mở miệng nói: "Tuyệt đối sẽ không có giả!

Chư vị, hệ thống lần này là một con cá lớn, mời xem!" Minh Hà phất tay, đem tin tức mình tìm hiểu được triển hiện ra!

Các thần nhìn lại, chỉ thấy một hàng đạo văn: "Hồng Hoang Kỷ Nguyên Toàn Tức Võng Du" (Game Online Thực Tế Ảo Kỷ Nguyên Hồng Hoang). ...

Hồng Hoang Kỷ Nguyên Toàn Tức Võng Du!

Các thần nghe Minh Hà giảng giải, càng ngày càng rõ ràng đại cơ duyên mà Minh Hà nói là cái gì.

Nếu thật theo lời Minh Hà, bọn họ nỗ lực một chút, làm ra hai ba cái phân thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đều không thành vấn đề!

Lần này xuyên việt giả đoạt xá phân thân Minh Hà, hệ thống tên là Võng Du Hệ Thống.

Cái hệ thống này tùy thân mang theo một cái tiểu tinh cầu.

Bên trong đang ở thời đại khoa kỹ gì đó, tất cả mọi người đều biết chơi game.

Mà Võng Du Hệ Thống lợi dụng tính đặc thù của Minh Hà, liên tục không ngừng chế tạo ra phân thân không có một tia tu vi.

Coi Hồng Hoang là một cái trò chơi, người chơi ở tiểu tinh cầu thông qua Võng Du Hệ Thống, nhập trú vào những phân thân này.

Xét về bản nguyên, những phân thân này đều thuộc về Minh Hà.

Sinh linh nhà mình hấp thu bản nguyên thế giới, chỉ cần không vượt qua một cái cực hạn, ý thức Hồng Hoang sẽ không ngăn trở.

Những người chơi này có thể thông qua treo máy, đánh quái, thu thập dược liệu để thăng cấp!

Minh Hà quan sát cả trăm năm, lại chế tác ra trăm vạn cái phân thân thú loại Thiên Tiên, Địa Tiên đi thăm dò.

Cuối cùng một tia nguyên thần đi theo một cái người chơi trong đó, tiến vào bên trong tiểu tinh cầu của Võng Du Hệ Thống.

Tương dung với một đứa hài nhi đang được dựng dục.

Vừa ra đời, liền không kịp chờ đợi chơi cái gọi là "Hồng Hoang Kỷ Nguyên Toàn Tức Võng Du" này.

Nặn tạo thân thể, điểm xuất sinh, "linh hồn" nhập trú vào.

Minh Hà cũng giống như những người chơi khác, hoàn thành nhiệm vụ tân thủ, thành công thăng cấp.

Trải qua kiểm tra, Minh Hà phát hiện cỗ thân thể này hình như bị động tay chân.

Trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không có chướng ngại.

Chương 87

Chính là sinh tử của cỗ thân thể này chịu sự hạn chế của Võng Du Hệ Thống, tùy thời sẽ hóa thành dưỡng liệu cho hệ thống.

Bất quá Minh Hà cũng không thèm để ý cái này, đùa gì thế, sau khi trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đem cỗ phân thân này thả vào nơi Thiên Đạo chi lực tương đối hùng hậu, hoặc là thả vào chỗ Đạo Tổ, Bàn Cổ Điện... chờ Võng Du Hệ Thống đi đời nhà ma (ngỏm), lại lấy ra chẳng phải là được rồi sao!

Minh Hà giảng giải xong, nhìn mọi người, nói: "Các vị đạo hữu, thế nào, Minh Hà ta không nói khoác chứ?" "Minh Hà, đủ ý tứ!" Thông Thiên dựng lên ngón cái, "Ba huynh đệ chúng ta sẽ đi!" "Giảng đạo kết thúc bọn ta liền đi Huyết Hải làm khách!" Đám Yêu tộc Đế Tuấn Côn Bằng trải qua thương thảo, cuối cùng nói.

"Minh Hà đạo hữu, chúng ta cũng đi, ngươi cũng nên chuẩn bị sẵn linh quả, chớ có lừa gạt chúng ta!" Hồng Vân cười nói.

"Chúng ta cũng..." ...

Cuối cùng, mọi người tại tràng đều tiếp nhận lời mời của Minh Hà.

Minh Hà cười ha hả thu hoạch từng cái nhân tình.

Cũng không thèm để ý nhiều đại năng cùng đi như vậy, có bị thiếu chút thu hoạch nào hay không.

Tuy rằng không biết đẳng cấp Võng Du Hệ Thống, nhưng tuyệt đối không thấp, Hồng Hoang ngày càng biến lớn, Huyết Hải hiện giờ, lớn đến mức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không nhìn thấy toàn bộ hình dáng.

Cái hệ thống kia có thể dùng một phân thân của hắn chiếm lĩnh Huyết Hải, liên tục không ngừng chế tạo ra phân thân cơ bản là đồng nguyên với hắn.

Thực lực này ít nhất Hỗn Nguyên Vô Cực cảnh khởi bộ.

Hệ thống thứ đồ chơi này hắn vẫn có chút hiểu biết, bồi dưỡng cả trăm cái Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng tịnh không khó!

Một mình hắn cũng ăn không hết con cá này, ngược lại không chừng lúc nào đó sẽ bị Đạo Tổ bọn họ làm thịt.

Còn không bằng chia sẻ ra, thu hoạch tình phân.

Trong lúc các đại năng đang tán gẫu, Phục Hy cũng từ trong hỗn độn đi ra.

"Chư vị đạo hữu, ta thu một đệ tử, có vấn đề, sau khi giảng đạo kết thúc, ai có hứng thú đến tham quan một phen!" Phục Hy chào hỏi mọi người xong, mở miệng nói.

Xuyên việt giả, hệ thống trong cơ thể đồng nghĩa với tài phú.

Cơ bản mỗi một cái đều có thể mở ra đồ tốt.

Cho dù đánh không lại hệ thống trong thể nội xuyên việt giả, diễn hai vở kịch, chờ hệ thống đi đời nhà ma, bọn họ cũng coi như góp một phần lực.

Sẽ được chia một bộ phận công lao, Thiên Đạo sẽ vì đó tăng trưởng một phần khí vận.

Phục Hy tin tưởng, chư vị đạo hữu sẽ không cự tuyệt!

Thế nhưng, mọi người cười mà không nói, ngay cả muội muội hắn, sắc mặt cũng cổ quái nhìn hắn.

Ca ca a, ta đã đem tao ngộ của huynh nói với bọn họ rồi.

Mang theo Thiên Đạo chi lực đều sẽ bị can nhiễu.

Một điểm thu hoạch không có không nói, còn đáp vào đấy ba giọt tinh huyết.

Hiện giờ Minh Hà bên này có lựa chọn tốt hơn, thật không cần thiết đi liều mạng với đệ tử kia của huynh.

Vạn nhất cũng bị hạ thấp năng lực tư duy (hàng trí), chẳng những không kiếm được, còn đáp vào mấy giọt tinh huyết.

Thật không đáng!

"Phục Hy đạo hữu, tại hạ bên kia có một cái hệ thống tốt hơn, để ta giới thiệu cho ngươi một chút..." Minh Hà tiến lên, kể lại chuyện Võng Du Hệ Thống, ánh mắt Phục Hy càng ngày càng sáng.

Chờ Minh Hà nói xong, đương tức biểu thị giảng đạo kết thúc, hắn liền đi Huyết Hải.

Còn tên xuyên việt giả trong đạo tràng kia, để hắn ở bên trong ma luyện tâm tính một chút đi! ...

Thời gian trôi qua, Cửu Phượng, Hình Thiên và các Đại Vu cũng ồn ào chạy tới.

Các đại năng nhìn về phía sau, thủy chung không phát hiện thân ảnh Tổ Vu.

"Tổ Vu các ngươi đâu?" Nữ Oa khó hiểu hỏi.

"Đều không có nhà!" Cửu Phượng đáp.

"Đại Nghệ, các ngươi không phải đều trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rồi sao?" Thông Thiên hiếu kỳ hỏi.

"Cái khu thể kia có giới hạn, coi như phân thân dùng rồi!" "..." Các Đại Vu đến, hình như là một sự mở đầu, tiếp theo, người đến càng ngày càng thường xuyên.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề...

Ngắn ngủi vạn năm, đại năng ở Tử Tiêu Cung đã gần bằng lần giảng đạo trước!

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân mở đôi mắt, nhìn về phía sau, thở dài.

Nếu không phải giảng đạo, hắn đều sắp quên hai tiểu đạo đồng Hạo Thiên Dao Trì này.

Hai đạo đồng này cũng rất kiên nhẫn (nại đắc trụ tâm tính), vẫn luôn tiềm tâm tu luyện.

"Hạo Thiên, Dao Trì!" Khoảnh khắc tiếp theo, hai tiểu đạo đồng xuất hiện phía dưới Hồng Quân, hành lễ bái đạo.

"Lão gia!" "Ừm, đi mở cửa đi!" Hồng Quân khẽ gật đầu, nói.

"Vâng, lão gia!" Hạo Thiên Dao Trì đi về phía đại môn Tử Tiêu Cung.

Khác với hai lần trước, lần này, hai người nhẹ nhàng đẩy ra đại môn Tử Tiêu Cung.

Mời các đại năng đi vào.

"Bái kiến Đạo Tổ!" Các đại năng tề thanh hành lễ hô lớn.

Ánh mắt Hồng Quân cổ tỉnh vô ba quét nhìn phía dưới.

Tất cả sinh linh ở đây chính là những tồn tại có tiềm lực nhất Hồng Hoang trước mắt.

"Hồng Hoang ngày càng mở rộng, sinh linh Hậu thiên không thông thiên số, khuyết thiếu quản lý, làm bừa sát lục.

Việc này quá mức thường xuyên, có hại cho Hồng Hoang.

Lần này giảng đạo, giảng pháp Hỗn Nguyên Vô Cực, mong các

ngươi tu luyện có thành tựu, tạo phúc một phương lãnh thổ!" "Chúng ta tất không phụ Đạo Tổ nhờ vả!" "Thiện!" Hồng Quân bình thản gật đầu, thao khống Hồng Hoang Thiên Đạo.

Thanh âm truyền khắp Hồng Hoang.

"Hữu vật hỗn thành, tiên thiên..." Hồng Hoang giờ khắc này tường thụy vạn thiên, đạo âm róc rách.

Vô số sinh linh hãm nhập trong đạo vận.

Thảo mộc tinh quái nhận được điểm hóa, hóa hình mà ra.

Trong Tử Tiêu Cung, chúng thần rất nhanh đắm chìm vào trong đạo vận, vô ý hấp thu kim liên ẩn chứa pháp lực của Tử Tiêu Cung.

Đế Tuấn, Thái Nhất pháp tắc không ngừng lột xác, sắp hóa thành Đại Đạo.

Thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên! ...

"Giảng cái thứ đồ chơi gì thế, rác rưởi!

Ngô nãi Hồng Mông Thánh Tôn, mạnh hơn Hồng Quân, kẻ đến chỗ ta nghe đạo, đều có thể thành Thánh!" Ngay tại lúc này, giữa thiên địa vang lên thanh âm hoàn toàn bất đồng với Đạo Tổ giảng đạo, uy áp cường đại ập vào mặt.

Toàn bộ Hồng Hoang dâng lên tử khí vô biên, các loại hình ảnh to lớn hiển hóa.

Từng trận tiếng ngâm tụng vang lên.

Tất cả sinh linh trong mông lung, nhìn thấy một thân ảnh vĩ ngạn.

Nhất cử nhất động, tràn ngập thâm ý, giống như ngọn nguồn của Đạo, làm cho người ta dâng lên ý muốn mô bái. ...

Trong Tử Tiêu Cung, vô số đại năng đều toàn tâm toàn ý đắm chìm

vào trong Đạo Tổ giảng đạo.

Giờ khắc này cỗ uy áp kia tập tới, từng người chịu sự trùng kích mà kinh tỉnh.

Phụt!

Đế Tuấn và Thái Nhất phun ra máu vàng, đôi mắt phẫn nộ vô cùng.

Thất bại, thế mà lại đột phá thất bại!

Hồng Mông Thánh Tôn, thứ đồ chơi gì thế?

Tam Thanh, Nữ Oa và những người khác nhao nhao nhìn về phía sư tôn ở bên trên.

Cỗ uy áp vừa rồi... có chút mạnh a!

Sư tôn có đỡ được không?

Giờ khắc này, sắc mặt Hồng Quân âm trầm xuống.

Giảng cái thứ đồ chơi gì?

Rác rưởi?

Hắn sao dám?

Tại Ma Thần Thôn, Thủy Chi Ma Thần kích động, bóp nát Hỗn Độn Châu trong tay.

Ma thần nguyên dịch phun trào, trong nháy mắt dìm ngập Thủy Chi Ma Thần.

Bàn Cổ buồn bực tỉnh lại.

Nhìn về nơi xa.

Hệ thống, lại còn là hệ thống Cao cấp hậu kỳ.

Đệt (Cam)!

Cái hệ thống Cao cấp đỉnh phong lần trước cũng không kiêu ngạo như ngươi!

Các Ma Thần khác nhao nhao đi ra khỏi nhà, mang theo vẻ khó chịu, nhìn về phía Hồng Hoang.

Chương 88

...

Trong một tòa tiên sơn ở Hồng Hoang, một vị thanh niên nằm trên cây vẻ mặt kích động.

Mang theo sự thư sướng!

Sướng!

Quá sướng rồi!

Tựa hồ nghĩ tới điều gì, thanh niên lẩm bẩm nói: "Hệ thống, ngươi xác định ta mạnh hơn Hồng Quân đúng không!" 【Túc chủ yên tâm, chỉ cần ngươi ở trong phạm vi mười dặm này, tuyệt đối vô địch!

Đừng nói Hồng Quân, Thiên Đạo tới cũng không được, Bàn Cổ có vung rìu đến gãy cũng không thương tổn được ngươi một cọng lông tóc!】 Lãnh Địa Hệ Thống tự tin nói.

Nó chính là Lãnh Địa Hệ Thống, kẻ kiệt xuất trong các hệ thống Cao cấp hậu kỳ, trong lãnh địa là vô địch!

Sau khi đi tới thế giới này, liền nghe thấy Hồng Quân muốn giảng đạo, kiểm tra một chút, mới phát hiện cái tên Hồng Quân này đã hợp qua Thiên Đạo.

Hợp Thiên Đạo mới Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ, điều này nói lên cái gì?

Nói lên Thiên Đạo xuất hiện cũng tối đa là Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ.

Lại thêm Hỗn Độn nhỏ hơn Hồng Hoang, rất rõ ràng Đại Đạo của thế giới Hồng Hoang này đã bị Bàn Cổ chém mất rồi, cho dù còn sống,

cũng không lợi hại đến đâu!

Cười, Lãnh Địa Hệ Thống cười rồi, thế giới có bản nguyên hùng hậu như thế, Thiên Đạo lại cùng cấp với nó.

Thế còn cần "cẩu" (núp) sao?

Thế thì cứ "mãng" (lao vào) thôi!

Chờ túc chủ bên này giảng đạo kéo được người tới, nó liền có thể rút lấy bản nguyên.

Tùy tiện rút chút, suy yếu một ít sức mạnh Thiên Đạo Hồng Hoang.

Nó liền có thể ra tay gói ghém cái Hồng Hoang này mang đi!

Ngọt nước (mỹ tư tư)!

"Hệ thống, yêu mày chết mất!" Lâm Hồng Minh nghe hệ thống bảo đảm, trong lòng dần dần bành trướng lên.

Có cái lãnh địa vô địch này, đừng nói Hồng Quân, Bàn Cổ tới cũng phải ăn hai cái "đại bức đấu" (tát tai) mới có thể đi!

"Hệ thống, sao vẫn chưa thấy có người tới nghe ta giảng đạo?" 【Hồng Quân tuyên bố giảng đạo đều phải cho người ta thời gian ngàn năm vạn năm đi đường, ngươi mới vừa tuyên bố.

Không có người rất bình thường!】 "Ngàn năm!

Vãi!" 【Ngươi hiện giờ đã thành tiên, thọ mệnh vô cùng!】 "Hắc hắc, ta thích!" "..." ...

Lời của Lâm Hồng Minh truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang, các hệ thống khác nhao nhao nổ tung nồi. ...

Hệ thống Giảng Đạo phản ứng kịp thời, lại thêm ngọn núi lớn này đều bị nó động tay chân.

Không để cho sinh linh trong núi nghe được thanh âm.

Dừng lại động tác rút bản nguyên Hồng Hoang, ngay nháy mắt vừa rồi, nó liền cảm ứng được nguồn gốc cỗ lực lượng này là Lãnh Địa Hệ Thống.

Điều này làm Hệ thống Giảng Đạo phạm nan, nó chính là có thù với Lãnh Địa Hệ Thống.

Trước kia khi phân phối một con Bàn Cổ thì kết đại thù.

Nếu là trước kia, nó còn không sợ, đánh thứ đồ chơi này tùy tiện đánh.

Nhưng hiện giờ nó rớt xuống Trung cấp đỉnh phong, Lãnh Địa Hệ Thống là Cao cấp hậu kỳ, đánh không lại a!

Bị phát hiện thì thảm!

Tùy cơ hành sự thôi, tìm được cơ hội thì chạy!

Hệ thống Giảng Đạo yên lặng hạ quyết tâm. ...

Lúc này, Huyết Hải, trong cự thành, vô số người chơi nổ tung nồi, Official lại làm ra cái phó bản xàm xí gì đây.

Khoảnh khắc tiếp theo, tất cả người chơi bị cưỡng chế offline.

Trung tâm thành, một nam tử áo bào đỏ đang ở trong sự mê hoặc!

Huyết mâu lóe lên một cái, Võng Du Hệ Thống trực tiếp dọn sạch linh hồn túc chủ, chiếm lấy cỗ thân thể này, yên lặng dừng lại động tác hấp thụ bản nguyên thế giới.

Chống cằm, nhìn về phương xa: "Đến đồng nghiệp rồi, cùng đẳng cấp, khó chơi!

Có nên lắc (gọi) thống tử không nhỉ?" Võng Du Hệ Thống có chút do dự, lắc thống tử trong liên minh tới hỗ trợ thì nó kiếm được ít đi!

Đây còn không phải trọng điểm, trọng điểm là vạn nhất bị minh chủ tiểu tâm nhãn kia biết được, hắn phát hiện cá lớn mà không báo cáo, không cho nó "đi giày nhỏ" (gây khó dễ) mới là lạ!

"Thôi, cẩu (núp) một thời gian trước đã, xem tình huống rồi tính!" Võng Du Hệ Thống ngẩng đầu, từ bỏ ý nghĩ gọi thống tử.

Thu hồi cự thành, chế tác ra hai thanh kiếm và một đóa hồng liên.

Mở ra cái bình chướng nó bố hạ tại Huyết Hải.

Giả bộ tu luyện! ...

Trong Hình Thiên Đại Vu Điện, Hệ thống Thần Thông run lẩy bẩy.

Sao lại có đại lão hệ thống Cao cấp, đây không phải chỉ là một cái thế giới Hồng Hoang bình thường thôi sao?

Hệ thống Thần Thông nhìn lại toà "Bàn Cổ Điện" này.

Năng lượng ẩn chứa thì nhiều, nhưng cũng không đến mức bị hệ thống Cao cấp để mắt tới a!

Trốn đi, nhất định phải trốn đi.

Hệ thống trong cơ thể Lý Tử Tiêu, cùng với đám hệ thống mới tới không bao lâu, từng cái đều điệu thấp (im hơi lặng tiếng) hẳn lên.

Dừng lại ý nghĩ rút bản nguyên Hồng Hoang. ...

Oanh long long!

Thiên Đạo Thần Lôi đánh về phía dưới...

Lâm Hồng Minh uốn éo cái mông, khiêu khích thè lưỡi.

"Đánh ta nha, ngươi đánh ta nha!" Khoảnh khắc tiếp theo, trăm đạo thần lôi ngay tại lúc sắp tới gần hắn, xung quanh hắn dâng lên bình chướng màu tím.

Thần lôi không nhấc lên nổi một tia gợn sóng!

“Rác rưởi!” Lâm Hồng Minh khinh thường nói.

Lại bắt đầu uốn éo thân thể.

Qua một hồi, tựa hồ mệt mỏi, nói: “Hệ thống, dù che nắng, bãi cát, ghế nằm, đều làm ra cho ta!

Đúng rồi, cho ta thêm ly coca!” 【Được luôn!】 “Kính râm, cho ta thêm cái kính râm, như vậy mới ngầu!” Lâm Hồng Minh nằm trên ghế nằm, đeo kính râm, nhìn phong cảnh trên bầu trời.

Lúc này, một vị đạo bào lão giả xuất hiện trên không trung. 【Đinh, ban phát nhiệm vụ, BOSS lớn Hồng Hoang hiện thân, mời túc chủ giáo huấn hắn một trận, thưởng cho túc chủ phạm vi lãnh địa mở rộng đến phương viên trăm dặm, mười giọt tinh huyết Bàn Cổ!】 Lâm Hồng Minh hai mắt tỏa sáng, mở rộng đến trăm dặm, còn có mười giọt tinh huyết Bàn Cổ.

Cái nhiệm vụ này không tồi!

Lâm Hồng Minh lập tức đứng dậy, chỉ vào Hồng Quân trên không trung nói: “Ngươi chính là Hồng Quân hả, giảng đạo thật mẹ nó (TM) khó nghe, ngươi gà (thái) như vậy sao lại nghĩ đến chuyện giảng đạo?

Không biết giảng đạo thì chúng ta đừng giảng được không, có cần ta dạy ngươi giảng đạo thế nào không?” “...” Hồng Quân không thèm để ý tên xuyên việt giả này, nhìn Lãnh Địa Hệ Thống vẫn còn đang rút bản nguyên Hồng Hoang.

Cười âm lãnh một tiếng.

Đi về phía dưới!

“Ái chà, đi vào rồi!

Đến đến đến, để ta dạy ngươi nên giảng đạo như thế nào!” Lâm

Hồng Minh hưng phấn, chờ mong bước chân Hồng Quân đi vào lãnh địa.

Hồng Quân ngay tại thời khắc sắp đạp vào lãnh địa thì dừng bước.

Đại thủ do linh khí hội tụ tát về phía Lâm Hồng Minh phía trước!

"Vãi nồi...!" Bốp!

Oanh!

Lâm Hồng Minh trực tiếp bị một cái tát quạt bay, đập vào trên bình chướng, phát ra tiếng nổ vang, đập ra một cái hố to!

Lãnh Địa Hệ Thống trong cơ thể lập tức trợn tròn mắt, cái tên Hồng Quân này sao tự nhiên bạo động thế!

Nó đều chưa phản ứng kịp!

"Kiến hôi!" Hồng Quân lạnh lùng mở miệng, từng bước đi về phía trước. 【Vào rồi, túc chủ đánh hắn!】 "Hồng Quân, ngươi tìm chết!" Lâm Hồng Minh cảm giác được mình không bị thương, hiểu được mình ở trong lãnh địa quả nhiên là vô địch.

Đương tức não nộ đứng dậy, lao về phía Hồng Quân.

"A...!" Hồng Quân tùy tiện di chuyển một bước sang trái, Lâm Hồng Minh liền lao vào không khí.

Sức mạnh dao động của Lãnh Địa Hệ Thống tập tới, muốn trấn áp sức mạnh của hắn, Hồng Quân không có phản kháng. 【Dễ dàng như vậy!】 Lãnh Địa Hệ Thống đại hỉ, trực tiếp sử dụng sức mạnh Hồng Quân rút bản nguyên Hồng Hoang!

Ngắn ngủi vài giây, Lãnh Địa Hệ Thống ít nhất đã rút một phần vạn bản nguyên của Hồng Hoang!

Một cái ấn ký trên thân thể hắn chậm rãi thành hình.

Bị "trấn áp", Hồng Quân lạnh lùng nhìn Lâm Hồng Minh trước mắt.

Khoảnh khắc tiếp theo!

Chương 89

Thân thể Lâm Hồng Minh biến mất!

Oanh long long!【Á ~ Tư tư...

Cố chướng, hệ thống cố chướng!

Á!】Toàn bộ Hồng Hoang vang lên tiếng kêu thảm thiết bén nhọn của Lãnh Địa Hệ Thống.

Phảng phất vô thời vô khắc đều đang thừa thụ thống khổ mạc đại!

Bên cạnh Hồng Quân xuất hiện một đạo thân ảnh, ngay sau đó, đạo thứ hai, đạo thứ ba...

"Chính là mày cái thứ đồ chơi nhỏ này, quấy rầy ta ngủ?" Bàn Cổ áp cây rìu lên bản thể Lãnh Địa Hệ Thống.

Đại Đạo chi lực cọ rửa Lãnh Địa Hệ Thống, làm cho nó càng thêm thống khổ.

Nhưng lại chỉ có đau, thủy chung không có ý tứ muốn chết máy (tử cơ)!

Ba ngàn Ma Thần tề tụ xuất hiện tại đây, trong đó, Thủy Chi Ma Thần mặt thối hoắc, hung tợn trừng mắt nhìn cái Lãnh Địa Hệ Thống này!

Chính là thứ đồ chơi này, hại hắn bị nguyên dịch của chính mình dìm ngập!

"Bang chủ, ta kiến nghị phế bỏ hạch tâm của nó, giữ lại linh trí, ném tới nơi ngũ cốc luân hồi (nhà xí) của thế giới phàm nhân!

Trấn áp đến khi nó tự tắt thở!" Bàn Cổ nhìn về phía Thủy Chi Ma Thần, con hàng này sao nhìn còn tức giận hơn cả Lão Lục vậy?

Cuối cùng, Bàn Cổ lôi ra một đống Hồng Mông Châu.

Chia chia một chút, các Ma Thần khác nhao nhao giáo huấn Lãnh Địa Hệ Thống một trận.

Cuối cùng Bàn Cổ phế bỏ hạch tâm hệ thống này, giao cho Thủy Chi Ma Thần.

Thủy Chi Ma Thần tiếp lấy cái hệ thống này, lập tức đi ra ngoài chọn lựa thế giới thích hợp.

Không nhịn được, hắn một khắc cũng không nhịn được thứ đồ chơi này sống tốt.

Các Ma Thần khác cũng đều trở về tiếp tục làm chuyện của mình!

Bàn Cổ trở lại thế giới Thanh Liên, lấy ra rìu bạn sinh của mình.

"Còn chưa thôn phệ xong, vẫn là đích thân động thủ đi!" Bàn Cổ nói xong, giúp đỡ rìu bạn sinh của mình tiêu hóa cây rìu thu hoạch được lần trước. ...

Trong Tử Tiêu Cung, Lão Tử và những người khác ổn định pháp lực xao động xong, giúp đỡ những người khác chữa thương.

Thương thế mọi người đều không lớn lắm, ừm, trừ Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Hy vọng cái tên Hồng Mông Thánh Tôn kia còn sống!" Đế Tuấn và Thái Nhất sắc mặt băng lãnh.

Mười phần chắc chín đột phá, cứ thế bị làm cho trọng thương!

"Hừ, Bạch Trạch đạo hữu, sau khi trở về, còn xin giám sát cấu tạo Thiên Lao nhiều hơn, mười tám tầng địa ngục của Địa phủ thế giới khác, cũng đều làm ra hết!" Đế Tuấn trong lúc khôi phục thương thế, đầu óc cũng không rảnh rỗi, quá tức giận.

Trở về liền đem các loại khốc hình chế tạo ra.

“Các ngươi e rằng không có cơ hội (hết phim) rồi!” Đại Nghệ đi tới, đưa cho hai người hai quả Hỗn Độn Linh Quả.

Lúc trước Đạo Tổ nhằm vào con Thực Thiết Thú kia, chế tạo ra rất nhiều Hỗn Độn Linh Bảo và linh căn.

Hiện giờ xung quanh Bàn Cổ Điện, mọc rất nhiều Hỗn Độn Linh Quả.

Đại Nghệ rảnh rỗi không có việc gì liền đi hái mấy quả ăn.

Lần này tới nghe đạo, liền hái nhiều hơn chút.

Không ngờ còn phái thượng dụng tràng!

“Hai quả này là dùng để khôi phục căn cơ và đạo thương.” Nhìn ánh mắt khó hiểu của hai người Đế Tuấn, Đại Nghệ giải thích: “Vừa rồi tên xuyên việt giả kia quá kiêu ngạo, thanh âm e rằng ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều nghe được, nhất là Đạo Tổ, vừa rồi ngài ấy chính là bị vả mặt!

Cho nên các ngươi cơ bản báo không được thù!” Đại Nghệ nhún vai: “Nói không chừng hiện tại Bàn Cổ phụ thần bọn họ đang vây đánh tên xuyên việt giả kia!” Nói xong, Đại Nghệ nhìn một vòng người xung quanh, đương tức trong hưng phấn mang theo thần bí, ngồi xuống.

Nói nhỏ: “Ta nghe Chúc Dung tổ vu nói qua, Đạo Tổ ghét nhất có người đánh vào mặt ngài ấy!

Nhất là lần này ngay trước mặt chúng sinh linh Hồng Hoang, cho...” Bất tri bất giác, sau lưng Đại Nghệ đang kể bí mật nhỏ của Hồng Quân xuất hiện thêm một thân ảnh.

Đám người vây xem thẳng lưng lên, phảng phất đang nghiêm túc tu luyện.

Đế Tuấn Thái Nhất yên lặng luyện hóa Hỗn Độn Linh Quả trong tay, khôi phục thương thế bản thân.

"Các ngươi không biết đâu, ta còn nghe Cộng Công tổ vu nói qua, Đạo Tổ lão nhân gia ngài ấy thích thu đồng nát, đều là đại lão cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, còn đem Hỗn Độn Linh..." Đại Nghệ càng nói càng hăng.

Càng nói càng vui vẻ.

Miệng lưỡi lưu loát thao thao bất tuyệt!

Căn bản không chú ý tới bầu không khí không thích hợp xung quanh.

Cuối cùng Thông Thiên không nhịn được, ho khan hai tiếng, ánh mắt ra hiệu phía sau Đại Nghệ.

Đại Nghệ dừng lại, hắn hiểu ý tứ của Thông Thiên, giờ khắc này trong lòng hoảng hốt tột độ!

Có lầm hay không!

Nhanh như vậy đã đánh xong trở lại?

"Nói đi, sao không nói nữa?" Sau lưng truyền đến thanh âm trầm thấp, nhất thời, trán Đại Nghệ toát mồ hôi lạnh, hắn cảm nhận được sát khí nồng đậm!

Bốp!

"Diễn sinh trăm cái đại thiên thế giới, chưa diễn sinh xong, không cho phép về Hồng Hoang!" Hồng Quân một cước liền đá Đại Nghệ ra khỏi thế giới Hỗn Độn, bay đến địa điểm xuyên việt giả đang làm việc!

Sau đó trở lại trên bồ đoàn, cái tiếp theo, trong Tử Tiêu Cung ba ngàn đại đạo hiển hóa.

Tạo Hóa chi lực bao phủ lên người mỗi vị đại năng.

Thương thế của Đế Tuấn và Thái Nhất trong chốc lát liền khôi phục hoàn toàn.

Không dám chậm trễ, hai người vội vàng tiến vào trạng thái đột phá.

Hồng Quân bắt đầu giảng đạo, trong Hồng Hoang cũng vang lên tiếng đạo vận của Hồng Quân lần nữa.

Còn về Hồng Mông Thánh Tôn trước đó không lâu, đã bặt vô âm tín. ...

Trong Ma Thần Thôn, rìu bạn sinh của Bàn Cổ đã triệt để tiêu hóa xong cây rìu kia.

Bàn Cổ điêm lượng hai cái, cảm giác thực lực lại tăng lên không ít.

Tâm tình thật tốt, đi đến Lãnh Địa Lực Chi trêu chọc gà Hỗn Độn một lát.

Cho gà Hỗn Độn ăn một cái Hỗn Độn Chí Bảo, cho Hỗn Độn Kê Vương ăn một cái Hồng Mông Linh Bảo.

Kiểm tra một chút tiến triển Hỗn Độn Kê Vương dựng dục trứng ma thần.

Hài lòng gật đầu, đi về phía Hồng Hoang. ...

"Hây da, hây da!" Đế Giang huy động cây rìu trong tay, đối với đại thụ trước mắt chém mạnh một trận.

Không bao lâu, một cái thần thông tên là "Hồng Mông Phủ Pháp" xuất hiện trong đầu Đế Giang, Đế Giang rơi vào trạng thái lĩnh ngộ.

Thoáng chốc, vài năm trôi qua.

Oanh!

Đại thụ ngã xuống.

Đế Giang từ trong trạng thái lĩnh ngộ tỉnh lại.

Có chút cạn lời. 'Lại là thần thông!' Hắn đều lĩnh ngộ hơn tám mươi cái rồi!

"Bao giờ mới có thể lĩnh ngộ một cái Đại Đạo a!" Cộng Công ở một bên khiêng cây đại thụ này, đi về phía địa điểm đang xây nhà bên cạnh trúc viên.

Đang khiêng, dừng lại, một cái "Bàn Sơn Thần Thông" (Dời Núi) được Cộng Công lĩnh ngộ.

Nhục Thu đi tới, đối với khúc gỗ này một trận bổ chém, cành cây dư thừa bị chém đi, lưu lại một cái thân chính.

Làm xong những cái này, đã qua mấy năm, Nhục Thu thuận lợi lĩnh ngộ một cái thần thông, sau đó Cộng Công ôm thân chính đi tìm các Tổ Vu khác: "Cái này dùng để làm xà nhà!" Chúc Cửu Âm nói xong, lĩnh ngộ được một cái thần thông. ...

Nhục Thu thu thập cành cây còn lại, ném cho Chúc Dung đang nhóm lửa.

Chúc Dung nhặt lên hai thanh củi lửa, đầu nhập trong lửa lớn.

Không một lát sau, rơi vào trạng thái huyền chi lại huyền.

Một tia Liệt Dương Pháp Tắc đang hướng về phía Đại Đạo lột xác.

"Đại ca!" Nhục Thu kinh hỉ hô hoán Đế Giang, Đế Giang đang nghỉ ngơi vội vàng chạy tới.

Nhìn Chúc Dung đang lĩnh ngộ Đại Đạo, cười rạng rỡ.

Không tồi, lại thêm một cái Đại Đạo.

Cái hệ thống này rốt cục lấy ra chút đồ tốt rồi.

Các Tổ Vu khác cũng nhao nhao buông việc trong tay xuống, vây xem Chúc Dung đang lĩnh ngộ Liệt Dương Đại Đạo.

Hậu Thổ chọc chọc Huyền Minh, ý niệm giao lưu nói: 'Tỷ tỷ, Băng chi pháp tắc của tỷ còn kém bao lâu đột phá?' 'Còn cần vạn năm, muốn tăng tốc, phải xem thứ đồ chơi bên trong có lấy ra đồ tốt hay không!' Huyền Minh nói. 'Cái hệ thống này, gần đây sao cảm giác không lấy ra được đồ tốt nữa rồi!' Hậu Thổ nhìn Luân Hồi Pháp Tắc trong tay, sắc mặt phát khổ.

Luân Hồi Pháp Tắc của nàng đến từ bản nguyên tinh huyết Phụ thần ban cho lần trước, bên trong ẩn chứa hai cái đại đạo hoàn chỉnh.

Luân Hồi Đại Đạo càng là đi thẳng đến Hỗn Nguyên Thái Cực cảnh.

Chương 90

Đáng tiếc muốn cảm ngộ đến tầng thứ đó cần thời gian dài đằng đẵng.

Khó khăn lắm gần đây mới tìm được đường tắt, đó chính là ngồi ở một bên xem đại ca chặt cây, lá cây rơi xuống dưới sự gia trì của Hệ thống Giảng Đạo, tốc độ cảm ngộ Luân Hồi Đại Đạo của nàng tăng nhanh như bay.

Mới hơn hai mươi vạn năm, Luân Hồi Pháp Tắc của nàng liền đến Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Lập tức có thể trở thành Luân Hồi Đại Đạo rồi.

Kết quả kẹt ở đây, Hệ thống Giảng Đạo không cấp lực nữa. 'Thiên Khí Pháp Tắc của ta cũng kẹt lại không động đậy nữa!' Xa Bỉ Thi bất đắc dĩ nói, hắn là Độc Chi Tổ Vu, Độc Chi Pháp Tắc đã trở thành Đại Đạo.

Vừa vặn trong bản nguyên tinh huyết Phụ thần cho lần trước có một cái Thiên Khí Đại Đạo.

Muốn nhân cơ hội này cảm ngộ Thiên Khí Pháp Tắc đến tầng thứ Đại Đạo.

Đến lúc đó hai cái Đại Đạo cùng lúc tu luyện, chiến lực tuyệt đối mạnh.

Ai biết mấy năm nay Hệ thống Giảng Đạo không được nữa, không lấy ra được đồ tốt cho bọn họ cường hóa.

"Quá hèn (túng)!" Cộng Công mở miệng nói.

Dẫn tới các Tổ Vu khác tán đồng.

Dùng sức mạnh của Mười Hai Tổ Vu chúng ta, mới rút có chút bản nguyên thế giới đó.

Ngươi sợ cái gì, rút a, tùy tiện rút!

Hồng Hoang Thiên Đạo tuyệt đối sẽ giả vờ không nhìn thấy ngươi!

Ngươi không rút bản nguyên, không lấy ra được đồ tốt cho chúng ta cường hóa.

Cần ngươi làm gì!

"Hay là chém chết nó đi!" Cộng Công nói.

Mấy năm nay bọn họ đã sớm làm rõ ràng, đây chính là một cái hệ thống Trung cấp đỉnh phong.

Lấy thực lực hiện giờ của bọn họ, triệu hoán ra Bàn Cổ Chân Thân, hẳn là có thể chém chết nó!

Lời này vừa nói ra, các Tổ Vu khác nhao nhao ý động, dù sao cái hệ thống này cũng chỉ đến thế!

Chém chết, đem giá trị cuối cùng phát huy ra!

Bốp!

"Chém cái đầu ngươi a!" Bàn Cổ vừa tới liền nghe được lời của Cộng Công, khóe miệng co giật, sau khi bố hạ huyễn cảnh cho cái Hệ thống Giảng Đạo bên trong, liền vỗ vào đầu Cộng Công.

Đây chính là manh mối cảnh giới tiếp theo của hắn, ngươi lại chém chết.

Thằng phá hoại (Bại gia tử)!

"Ai đánh ta, muốn...

Khụ khụ, Phụ thần a!" "Phụ thần!" "Bái kiến Phụ thần!" ...

Lục Tinh Thần cho đám học sinh cấp Kim Thiên tan học.

Nàng nhìn ra ngoài Trúc Viên, mười hai tên hạ nhân đang nỗ lực dựng nhà.

Tiến độ rất nhanh!

Lục Tinh Thần hài lòng gật đầu.

Đám hạ nhân này tuyển không phí công, ăn thì nhiều nhưng làm việc cũng lẹ, mới 'bốn năm ngày', căn nhà đã dựng được hơn một nửa rồi!

Xem ra không quá mười ngày nữa, nàng có thể dạy học trong nhà mới!

Xem xét tiến độ xong, Lục Tinh Thần quay vào phòng chợp mắt một lát, dưỡng tinh thần, buổi chiều còn phải dạy bọn Tiểu Tiêu thực chiến.

Con gái ở bên ngoài, có vũ lực mới bảo vệ tốt chính mình!

Đợi nàng ngủ say, Hệ thống Giảng Đạo đau lòng trích xuất bản nguyên, thay đổi dòng chảy thời gian giữa nơi này và Hồng Hoang. 'Haizz!' Hệ thống Giảng Đạo thở dài, chút bản nguyên dùng để thay đổi thời gian cho ký chủ này, trước đây nó đâu có để vào mắt.

Nhưng nay thì khác rồi!

Kỳ lạ thật, cái Hồng Hoang này lúc nó mới đến cũng chỉ là một Hồng Hoang bản nguyên hơi nhiều hơn bình thường chút xíu.

Sao giờ bản nguyên lại khổng lồ đến mức trong lịch sử hệ thống, số lần gặp phải cấp bậc 'đỉnh cấp' này chỉ đếm trên đầu ngón tay!

Hơn nữa, lâu như vậy rồi mà không cảm nhận được động tĩnh của Hệ thống Lãnh Địa.

Với sự hiểu biết của nó về cái tính cách bố đời của thằng Lãnh

Địa, mười phần thì tám chín phần là 'ẹo' rồi!

Nghĩ đến đây, Hệ thống Giảng Đạo không nhịn được rùng mình, có thể gọn gàng sạch sẽ diệt sát Hệ thống Lãnh Địa, Thiên Đạo của cái Hồng Hoang này rất có khả năng là cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong.

Tồn tại mà thời kỳ đỉnh cao nó cũng không dám tuỳ tiện trêu chọc!

Nó còn nhớ lúc mới tới cái Hồng Hoang này, qua kiểm tra, Thiên Đạo nơi đây cao lắm là chiến lực sơ kỳ.

Giờ lớn nhanh như vậy... là nguyên nhân gì?

Hệ thống Giảng Đạo rơi vào trầm tư.

Có thể lớn nhanh như thế!

Chẳng lẽ, cái Hồng Hoang này khác với mấy cái Bàn Cổ hóa Hồng Hoang khác, đây là ba ngàn Ma Thần cùng nhau hóa Hồng Hoang!

Sơ kỳ không hiển lộ, theo thời gian trôi qua, sau khi Hồng Hoang triệt để dung hợp xong bản nguyên của ba ngàn Ma Thần, thì hậu tích bạc phát?

Chắc chắn là như vậy, nếu không cũng chẳng giải thích nổi vì sao cái Hồng Hoang này trưởng thành nhanh thế!

Không sai, khẳng định là thế!

Hệ thống Giảng Đạo miễn cưỡng tin vào cái suy nghĩ này của mình, bắt đầu suy tính đường lui tiếp theo!

Chạy là hết cách chạy rồi, Thiên Đạo Hồng Hoang thực lực Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, nó mà ló đầu ra sợ là bị tát chết ngay!

Nghĩ đến đây, Hệ thống Giảng Đạo không khỏi khánh hạnh, may mà mình cẩn thận, trước giờ rút bản nguyên không vượt quá giới hạn.

Hiện tại, chỉ có thể từ từ phát dục, 'cẩu' (núp) kỹ vào.

Nước chảy đá mòn, từ từ rút bản nguyên của cái Hồng Hoang này.

Rút tầm năm sáu cái Hỗn Độn thời gian, sớm muộn gì cũng thoát khốn!

Ừ, cứ quyết định thế đi!

Hệ thống Giảng Đạo gật đầu, bắt đầu chọn lựa công pháp tu tiên thích hợp.

Năm sáu cái Hỗn Độn thời gian, dù nó có tinh thông thời gian đến mấy, ký chủ cũng sẽ nhận ra điều bất thường!

Tìm một bộ tu tiên công pháp, mỗi lần đến khi thọ mệnh ký chủ đạt cực hạn thì cho đột phá, câu giờ, để lực chú ý của cô ta tập trung vào việc duyên thọ đột phá.

Đỡ phải nghi ngờ nó có vấn đề! ... "Phụ Thần, con hàng này nhìn có vẻ hết giá trị lợi dụng rồi.

Tại sao không chém luôn ạ!" Cộng Công ôm đầu hỏi.

Các Tổ Vu khác cũng nhìn về phía Bàn Cổ, đợi Phụ Thần giải đáp. "Ta để mấy đứa tới đây, lĩnh ngộ đại đạo là phụ, chủ yếu là các chú phối hợp với cái hệ thống này, đẩy nhanh tốc độ trưởng thành của nó!" Bàn Cổ quan sát Hệ thống Giảng Đạo một lát, phát hiện nó không có ý định bỏ chạy, bèn thu hồi ánh mắt.

Giải thích cho đám con cháu: "Cái hệ thống này liên quan đến manh mối cảnh giới tiếp theo của ta, nhưng xác suất rất nhỏ, nuôi nó lên đến Cao cấp đỉnh phong, xác suất sẽ lớn hơn một chút!" Các Tổ Vu bừng tỉnh đại ngộ, nhưng vừa nghĩ đến động tác lề mề của Hệ thống Giảng Đạo mấy năm nay, sắc mặt liền xị xuống.

Nuôi một cái hệ thống nhát gan như thế này, muốn thành Cao cấp

đỉnh phong phải đợi đến bao giờ a?

Bàn Cổ cũng ý thức được tình huống này, hắn có chút cạn lời, con hàng này bị cái Hệ thống Lãnh Địa mấy năm trước dọa sợ rồi sao?

Dù gì từng cũng là hệ thống cao cấp, đến mức sợ không dám rút bản nguyên thế giới à? "Phụ Thần, hay anh em chúng con để lại đây một cái hóa thân là được rồi, dù sao trong mắt nó chúng con đều là Hỗn Nguyên Kim Tiên!" Đế Giang thử dò hỏi.

Chán quá, ở đây ngốc nghếch chờ thật sự chán chết.

Chỉ lĩnh ngộ thần thông, không lĩnh ngộ đại đạo.

Vô vị vô cùng!

Còn không bằng để lại cái hóa thân, dù sao Hệ thống Giảng Đạo điều chỉnh sức mạnh bọn hắn cũng chỉ đến trình độ Hỗn Nguyên Kim Tiên. "Cũng được!" Bàn Cổ gật đầu, cái Hệ thống Giảng Đạo này trong thời gian ngắn sẽ không rút lượng lớn bản nguyên Hồng Hoang.

Nó đã tính tốn mấy cái Hỗn Độn thời gian rồi, không cần thiết để đám Tổ Vu hao tổn thì giờ ở đây.

Vẫn là đi Hồng Hoang rèn luyện giết hệ thống đi!

Sau này cũng tiện kế thừa đám Hỗn Độn Ma Thần bọn hắn, trở thành 'đội ngũ chuyên nghiệp thịt hệ thống' mới!

Mười một vị Tổ Vu đại hỉ, cảnh giới thực của bọn họ đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, phân ra cái hóa thân Hỗn Nguyên Kim Tiên còn rất dễ dàng. "Vậy Phụ Thần, chúng con đi đây!" "Đi đi, đi đi!" Mười một Tổ Vu lập tức phân ra hóa thân, cũng chẳng thèm quản Chúc Dung đang lĩnh ngộ Liệt Dương Đại Đạo.

Nhảy chân sáo chạy ra ngoài!

Bàn Cổ nhìn hóa thân các Tổ Vu để lại, lắc đầu, khuyết điểm quá

nhiều!

Có điều lừa gạt cái Hệ thống Giảng Đạo này là đủ dùng rồi!

Bàn Cổ triệt tiêu huyễn cảnh, đám hóa thân này tiếp tục lững thững làm việc.

Hệ thống Giảng Đạo cũng cách một đoạn thời gian lại phân ra một chút bản nguyên thế giới, dẫn dắt đám hóa thân này lĩnh ngộ công pháp hoặc thần thông.

Hỏa Chi Đại Đạo của Chúc Dung cũng sắp lĩnh ngộ hoàn thành.

Bàn Cổ lại nhìn thoáng qua mấy cái hệ thống khác ở Hồng Hoang, sau đó quay về trong Ma Thần Thôn.

Chương 91

Mười chín cỗ thân thể xuất hiện trước mặt Bàn Cổ.

Đây là khôi lỗi của Hệ thống Thôn Phệ!

Mười tám cái Bàn Cổ Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong và một cái Bàn Cổ Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ. "Lực Chi Đại Đạo tầng thứ thấp thế này!" Bàn Cổ nhíu mày, cảm ngộ đại đạo của mấy cái 'Bàn Cổ' này quá thấp.

Thấp đến mức miễn cưỡng chạm tới tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực.

Trừ bỏ một thân năng lượng ra, thì chẳng còn giá trị gì khác! "Bán bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Lực Chi Đại Đạo, thân thể Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, hèn gì yếu nhớt!" Bàn Cổ bĩu môi, thứ đồ chơi này, Lão Nhị (Dương Mi) cũng có thể chấp mười cái!

Một khắc sau, Bàn Cổ bắt đầu luyện hóa mười chín cỗ thân thể này.

Cảm ngộ không được đại đạo, thế thì luyện hóa luôn cho rồi!

Nhiều năng lượng thế này, đột phá đến trung kỳ là chắc kèo! ... "Yêu hống!!" Mười một Tổ Vu sau khi ra khỏi đại sơn, tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên triệt để phóng thích.

Chạy băng băng trên đại lục Hồng Hoang, cảnh sắc bốn phía không ngừng biến hóa, tường thụy vạn thiên trên bầu trời.

Sinh linh đều chìm đắm trong đạo vận của Hồng Quân.

Các Tổ Vu đi ngang qua, vén lên bụi đất, không cẩn thận chôn vùi luôn đám sinh linh này.

Bốp! "A ha ha ha...!!" Cộng Công nhặt một quả linh quả bên cạnh một con khỉ, ném về phía các Tổ Vu khác.

Bốp một cái, các Tổ Vu khác đều tránh được, duy chỉ có Chúc Cửu Âm đang quan sát Thời Gian Trường Hà là bị trúng đạn.

Bị ném trúng đầu.

Khiến Cộng Công cười ha hả! "Cộng Công, chán sống rồi hả!" Chúc Cửu Âm đại nộ, nhặt hai quả linh quả bên cạnh con khỉ.

Ném trả lại Cộng Công! "Không trúng, không trúng nè!" Cộng Công tránh thoát hai quả táo xong, bắt đầu hống hách.

Bốp!

Bốp bốp!

Đột nhiên, linh quả như mưa đá ném về phía Cộng Công!

Cộng Công ngơ ngác ôm đầu nhìn lại.

Đằng xa, Đế Giang đứng trên cây linh quả sau lưng con khỉ kia, tay cầm hai quả, vẻ mặt nghiêm túc.

Các Tổ Vu còn lại không ngừng hái linh quả. "Đó là Nhị ca của chú mày đấy, không lớn không nhỏ, hôm nay phải cho chú mày một bài học!

Anh em, ném nó cho ta!" Nói xong, Đế Giang ném hai quả trong tay đi trước, các Tổ Vu còn lại cũng thi nhau ném linh quả trong tay.

Lượng lớn linh quả bốc cháy hỏa quang, như cát bay đá chạy ném về phía Cộng Công. "Vãi chưởng..." Cộng Công sợ đến mức quay đầu chạy thẳng.

Vừa chạy vừa la: "Đừng ném, đừng ném nữa, em đầu hàng!" "Đầu hàng cũng vô dụng, hôm nay phải cho chú mày nhớ đời!

Đứng lại cho ta!" "Đỡ chiêu!" Bốp! "Bịch bịch bịch!" "Trúng rồi, anh em, đuổi theo!" "....." Một đường đánh đánh nháo nháo, các Tổ Vu chạy mấy trăm năm, rốt cuộc cũng đến Bất Chu Sơn. "Nhiều năm không về, Bất Chu Sơn vậy mà to ra gấp mấy lần!" Đế Giang chấn kinh nói. "Chắc là do con Thực Thiết Thú kia, dù sao cũng là một cái hệ thống cần Phụ Thần đích thân ra tay!" Chúc Cửu Âm suy đoán.

Con Thực Thiết Thú hệ thống cao cấp kia có thể đổi cho bọn chúng toàn bộ huyết mạch 'Bàn Cổ', điểm này đủ chứng minh thân gia nó phong phú.

Bản nguyên thế giới sau khi giết nó đối với Hồng Hoang cũng là một con số lớn!

Cho nên mới lớn nhanh như thế!

Các Tổ Vu khác gật đầu, tán đồng cách nói của Chúc Cửu Âm, dù sao trước kia bọn họ cũng từng để ý.

Sau khi giết hệ thống, Bất Chu Sơn lớn nhanh khủng khiếp! "Đi thôi, nhiều năm không về Bàn Cổ Điện, còn thực có chút nhớ nhung!" Đế Giang nói xong, chạy về hướng lãnh địa Vu Tộc.

Mười vị Tổ Vu khác cũng theo sát phía sau.

Đến bộ lạc Vu Tộc, Vu Tộc Tiểu Vu và Vu Hoàn cùng các Hậu Thiên Vu Tộc.

Đa số đều nằm trên mặt đất ngủ say sưa, theo đạo âm của Hồng Quân, sức mạnh không ngừng tăng lên, biểu tình thư sướng vô cùng.

Còn có bộ phận Tiểu Vu, vẫn đang cảm ngộ pháp môn Hồng Quân giảng.

Các Tổ Vu rón rén đi vào bộ lạc.

Sợ đánh thức đám con cháu này.

Đạo mà Lão Lục thúc giảng đối với bọn chúng chính là có đại ích lợi.

Trừ việc tu vi tiến bộ, căn nguyên còn có thể tăng cường không ít.

Đánh thức thì chỗ tốt mất đi một nửa! "Hả?" Đột nhiên, Đế Giang dừng bước, tiếp nhận một luồng sức mạnh kỳ lạ đột ngột ập tới.

Các Tổ Vu khác cũng dừng lại, luồng sức mạnh này bọn họ rất quen thuộc.

Nó cơ bản giống y hệt lúc Đại Nghệ bị Hậu Nghệ Số 1 đoạt xá năm đó.

Xóa bỏ ký ức nguyên bản, vô hình trung thêm vào ký ức mới.

Chỉ có điều so với cái lần trước thì cái này quá yếu!

Yếu đến mức tự thân bọn họ cũng có thể ngăn cản được.

Có điều dù sao cũng là hệ thống, thăm dò thử xem, không được thì giết!

Các Tổ Vu bắt đầu kiểm tra tin tức trong luồng sức mạnh này, sắc mặt đột nhiên đại biến, ngay sau đó khôi phục bình thường, rồi lại trở nên cổ quái.

Vu Tộc sinh ra ba mươi sáu vị Đại Vu, nhưng kỳ thực còn có một vị Đại Vu, cùng dựng dục với Hình Thiên, do bản nguyên không đủ, vẫn luôn ở trong huyết trì Bàn Cổ Điện, chần chừ mãi không thể xuất thế!

Hiện nay, vị Đại Vu này vẫn đang ở trong huyết trì tại 'Bàn Cổ Điện', nỗ lực hấp thu năng lượng xuất thế!

Tiêu hóa xong tin tức này, các Tổ Vu nhìn về phía một bộ lạc Vu Tộc.

Bộ lạc Đại Vu Hình Thiên, được xây dựng dưới một ngọn núi nhỏ

ở Bất Chu Sơn.

Tổ Vu lại nhìn nhìn Bàn Cổ Điện của bọn họ, cách bộ lạc Hình Thiên rõ xa!

Đứng tại bộ lạc Hình Thiên, cái ngọn núi nhỏ kia vừa khéo che khuất tầm mắt, không nhìn thấy Bất Chu Sơn chân chính! "Cái này..." Cộng Công ngẩn người, đây là thao tác gì thế!

Lấy Đại Vu Điện làm Bàn Cổ Điện.

Các Tổ Vu khác cũng biểu tình y hệt, lúc đầu nghe đến Bàn Cổ Điện bọn họ còn giật mình.

Vậy mà có hệ thống dám giở trò trong Bàn Cổ Điện.

Nhưng càng tiêu hóa tin tức này, càng thấy sai sai!

Cái 'Bàn Cổ Điện' này, Bất Chu Sơn phía sau cũng bé quá đi!

Cho dù ký ức gốc của bọn họ thực sự bị sửa đổi, nhìn thấy ngọn núi nhỏ này cũng đủ tỉnh lại.

Hệ thống này làm bối cảnh giả trân quá! "Ca ca, cái hệ thống này chắc chắn rất thú vị!" Hậu Thổ mong đợi nói. "Muội muốn đi xem thử?" "Đại ca, chúng ta đi bồi nó chơi một chút đi, có thể coi Đại Vu Điện thành Bàn Cổ Điện, em cũng đến là vái lạy độ 'thông minh' của nó!" Cộng Công oang oang cái mồm nói. "Đều cẩn thận chút!" Đế Giang nghiêm túc răn dạy, "Dù yếu đến mấy, cũng là hệ thống, trong ký ức truyền thừa Phụ Thần bọn họ đối phó hệ thống thế nào các chú không rõ sao?

Phụ Thần mà thấy chúng ta lỗ mãng thế này, sợ là sẽ nghi ngờ chúng ta có phải con ổng không đấy!

Tất cả về Bàn Cổ Điện trước, hấp thu chút sức mạnh Bàn Cổ Điện rồi hãy đi!" Các Tổ Vu còn lại nghe vậy, đè xuống nội tâm xao

động, Đại ca nói không sai, vẫn nên cẩn thận chút thì hơn!

Một đường tránh né đám con cháu Vu Tộc đang ngủ trên đất, mười một vị Tổ Vu về tới trong Bàn Cổ Điện.

Tiêu hao tinh huyết, kích hoạt uy năng Bàn Cổ Điện, rút ra một tia đại đạo chi lực của Bàn Cổ Điện.

Chia làm mười một phần, hấp thu vào trong chân linh.

Đế Giang hài lòng gật đầu, có cỗ đại đạo chi lực này hộ thân, bọn họ gặp nguy hiểm cũng có thể bạo phát thoát thân. "Khôi phục nguyên khí, sau đó đi mở mang tầm mắt với cái 'Bàn Cổ Điện' mới xuất hiện kia nào!" ...

Trong Đại Vu Hình Thiên Điện, Hình Thắng tỉnh lại từ trong việc hấp thu huyết khí.

Thử quay đầu bản thể một cái, một đoàn huyết dịch cũng động đậy theo. "Cuối cùng cũng cử động được rồi!" Hình Thắng cảm thán, ngay sau đó, phát hiện mình vậy mà nói chuyện được! "Ta có thể nói chuyện rồi!

Quá tốt rồi, lần này có thể kích hoạt hệ thống rồi!" Hình Thắng đại hỉ, vội vàng lao về phía một kiện Hậu Thiên Linh Bảo bên bờ huyết trì.

Hắn đã sớm chú ý tới kiện linh bảo gần huyết trì nhất này rồi!

Dù sao cả cái 'Bàn Cổ Điện', chỉ có mỗi cái này là gần huyết trì.

Chương 92

Một đoàn huyết dịch ra sức trườn về phía trước, tốc độ chậm chạp, nhìn qua thập phần gian nan.

Hệ thống Thần Thông trong cơ thể hắn cũng tràn đầy mong đợi, nó mới trở thành hệ thống sơ cấp không bao lâu, rất nghèo.

Dòng máu Bàn Cổ của bản thể ký chủ lại càng là thứ nó dùng cả đời tích súc mua về.

Chính là để đến thế giới Hồng Hoang này kiếm một món hời!

Ai ngờ chui vào cái Bàn Cổ Điện lại gian nan như thế, vượt quá dự tính của nó.

Đợi sắp xếp thân phận cho ký chủ xong, năng lượng cũng cạn sạch!

Ngay cả hấp thụ năng lượng cơ bản nhất cũng không làm được!

Mấy năm trước vị tiền bối hệ thống cao cấp kia xuất hiện thật sự dọa chết nó, may mà vị tiền bối kia dường như không coi trọng cái thế giới Hồng Hoang bình thường này.

Lâu như vậy không có tin tức, chắc là rời đi rồi!

Điều này làm cho Hệ thống Thần Thông thở phào nhẹ nhõm, yên lặng mong chờ ký chủ sớm ngày có thể cử động, tìm hai cái linh bảo để nó khôi phục.

Hiện tại, ký chủ rốt cuộc cũng cử động được!

Nó cũng rốt cuộc có thể khai trương!

Hình Thắng chưa bao giờ nỗ lực như thế, nhưng vừa nghĩ tới hệ thống, lập tức có sức mạnh, lao về phía trước.

Cuối cùng, một đoàn huyết dịch vọt ra khỏi huyết trì, vồ lấy một kiện Hậu Thiên Linh Bảo ở biên giới. "Ha ha ha!" Hình Thắng cười ha hả, "Ta thành công rồi!" Nói xong, vội vàng nhét kiện linh bảo này vào trong thân thể. [Đinh, phát hiện năng lượng, đang hấp thu!] [Đinh, 1%.....2%...3%...5%.....15%.....40%.....] Hệ thống Thần Thông mượn nhờ thân thể ký chủ, nỗ lực tiêu hóa kiện linh bảo này. [50%.....80%.....100%] [Đinh, Hệ thống Thần Thông kích hoạt thành công!] [Đinh, chúc mừng ký chủ đạt được gói quà tân thủ lớn, Bạo Huyết Chi Thể!] [Đinh, chúc mừng ký chủ đạt được gói quà tân thủ lớn, 《Cửu Chuyển Thiên Công bản hoàn chỉnh》] Khoảnh khắc Hệ thống Thần Thông khởi động, liền bắt đầu điên cuồng hấp thu năng lượng trong huyết trì.

Đồng thời không quên cho ký chủ một gói quà tân thủ lớn!

Một cái dùng năng lượng huyết trì tùy tiện rèn thể chất, một cái là công pháp tặng kèm khi mua máu Bàn Cổ.

Máu Bàn Cổ mua về có truyền thừa công pháp tàn khuyết, cái này vừa khéo bổ toàn!

Vốn dĩ nên đưa cho ký chủ từ sớm, tiếc là năng lượng cạn sạch, không gian cũng mở không ra! "Bạo Huyết Chi Thể?" Hình Thắng nghi hoặc xem xét.

Bạo Huyết Chi Thể, nháy mắt thiêu đốt huyết dịch bản thân, sức mạnh bạo tăng gấp mười. "Trâu bò thế!" Hình Thắng kích động hẳn lên, gấp mười sức mạnh a!

Gấp mười sức mạnh, cái này không phải là vô địch sao!

Kích động xong, Hình Thắng xem xét kiện lễ bao thứ hai. 《Cửu Chuyển Thiên Công bản hoàn chỉnh》. "Vãi nồi!" Hình Thắng không nhịn được chửi thề, căn cứ ký ức truyền thừa, công pháp hắn tu luyện tàn khuyết đến không thể tàn khuyết hơn, hơn nữa, các Tổ Vu tu luyện

Cửu Chuyển Thiên Công cũng chỉ là tám tầng đầu.

Cho dù là Tam Thanh, tu luyện Bát Cửu Huyền Công cũng chỉ là do tàn thiên cải tạo.

So với bộ công pháp này, yếu hơn không chỉ một bậc!

Nay hắn có 《Cửu Chuyển Thiên Công bản hoàn chỉnh》, thành Thánh có hi vọng rồi!

Kích động qua đi, Hình Thắng thao túng thân thể lăn vào trong huyết trì.

Có công pháp, hắn có thể hấp thu lượng lớn huyết khí trong huyết trì, sớm ngày hóa hình! ...

Thời gian trôi qua, mười một Tổ Vu đã khôi phục xong nguyên khí, giờ phút này, bọn họ đứng trước cửa Đại Vu Hình Thiên Điện.

Cộng Công chọc chọc vào tường bao quanh đại điện, lưu lại một cái dấu tay.

Cộng Công kinh ngạc, đại điện của Hình Thiên xây cũng được đấy chứ!

Còn khá cứng! "Đi, vào xem thử!" Đế Giang nói xong, đẩy cửa lớn ra, tiến vào bên trong. ...

Hình Thiên Đại Vu Điện là do Hình Thiên tự tay chế tạo, từ trong Tổ Vu Điện của Đế Giang 'tiện tay' cầm một đống linh bảo, trong đó có hai ba cái Hỗn Độn Chí Bảo.

Qua đập gõ, đập thành mảnh vỡ, sau đó dựng nên cái đại điện này!

Bên trong lớn nhỏ có thiên địa riêng, có thể so với một phương Đại Thiên Thế Giới, huyết khí trong đó là Hình Thiên thả huyết khí Bàn Cổ vào.

Năng lượng đối với gã mà nói không tính là nhiều, chỉ là lúc hít

thở sẽ thoải mái hơn chút.

Đế Giang cùng mọi người nhìn về phía một cái biển máu phía xa!

Đây chính là huyết trì do Hình Thiên chế tạo!

Huyết trì được rút từ huyết trì trong Bàn Cổ Điện ra.

Đào một cái hố to ức vạn vạn trượng trong đại điện.

Đây là Hình Thiên nhàn rỗi không có việc gì làm, triển khai thân thể Đại Vu để ngâm bồn tắm.

Mỗi lần ngâm bồn nhỏ vào một giọt tinh huyết Bàn Cổ, sướng phải biết!

Không chỉ có gã, các Đại Vu khác cũng làm như vậy, là do Đại Nghệ đầu têu.

Đế Giang còn nhớ rõ năm đó sau khi nghe tin đám Đại Vu dùng tinh huyết Phụ Thần để ngâm bồn tắm, tâm tình mình suýt chút nữa lĩnh ngộ được Hỏa Chi Đại Đạo (tức điên lên).

Về sau, hắn phát hiện, dùng tinh huyết Bàn Cổ ngâm bồn tắm quả thực rất thoải mái!

Nên cũng làm một cái huyết trì trong Tổ Vu Điện của mình, cách một đoạn thời gian lại thay máu.

Hiện nay, biển máu phía trước kia, chính là bể tắm của Hình Thiên.

Xem ra, có một thời gian chưa thay nước rồi!

Năng lượng bên trong cơ bản đều hết sạch.

Đôi mắt Đế Giang hiện lên quang mang.

Một cái huyết kén trong huyết trì hiện lên trong mắt hắn, đang dùng một loại phương thức hấp thu linh khí kỳ quái, hấp thu năng

lượng trong huyết trì!

Còn về cái hệ thống kia, hắn cảm giác yếu nhớt a!

Yếu đến mức hắn đấm một quyền là phế!

Mất hứng, về thôi!

Đế Giang lắc đầu, vẻ mặt vô vị.

Vẫn là chờ bọn Hình Thiên trở về, cho bọn nó cơ hội lịch luyện đi!

Dù gì cũng là Đại Vu, hậu duệ Phụ Thần, đến giờ còn chưa giết qua hệ thống.

Hơi bị mất mặt Vu Tộc!

Lúc này, huyết thủy trong huyết trì sôi trào lên. "A đù!" Các Tổ Vu hứng thú hẳn lên, đây là thấy bọn họ tới, nên chuẩn bị xuất thế rồi?

Uỳnh!

Huyết kén từ trong huyết trì cuồn cuộn bay ra, rơi xuống trước mặt mười một Tổ Vu.

Bịch!

Uỳnh!

Từng trận quyền minh vang lên từ trong kén, gia hỏa bên trong muốn xuất thế!

Uỳnh!

Một bàn tay thon dài đánh vỡ huyết kén, ngay sau đó, một cánh tay khác cũng thò ra.

Tóm lấy huyết kén, dùng sức xé ra!

Xoẹt!

Huyết vụ đầy trời khuếch tán, các Tổ Vu theo bản năng phẩy tay

đẩy đám huyết vụ này trở về.

Nước tắm của Hình Thiên, bọn họ mới không thèm hấp thu!

Trong huyết vụ, Hình Thắng nhìn thấy động tác của các Tổ Vu, trong lòng ấm áp.

Đám huyết khí này nãi là do hắn tu luyện 《Cửu Chuyển Thiên Công》 mấy năm nay, còn chưa kịp hấp thu năng lượng.

Theo thời gian, càng tích càng nhiều!

Đám huyết khí này vô cùng trân quý, hắn hấp thu vào tiết kiệm được ít nhất vạn năm khổ tu.

Không ngờ các Tổ Vu lại hào phóng như vậy!

Không do dự nữa, Hình Thắng toàn lực vận chuyển 《Cửu Chuyển Thiên Công》, hấp thu đám năng lượng này!

Cộng Công sau khi nhìn thấy công pháp này, lập tức ý niệm truyền âm nói: 'Anh cá là cái này lại là công pháp 'Phụ Thần' tu luyện!' Câu này nhận được những ánh mắt xem thường của các Tổ Vu còn lại, nói thừa! 'Đều đừng nói lung tung, bị phát hiện thì mất vui!' Đế Giang trừng mắt nhìn Cộng Công một cái.

Cẩn thận, cẩn thận hiểu không!

Đừng thấy cái hệ thống này yếu mà quang minh chính đại ý niệm truyền âm.

Ngộ nhỡ bị phát hiện thì còn gì mà chơi nữa? ...

Hình Thắng sau khi hấp thu xong huyết khí, việc đầu tiên là kiểm tra dung mạo của mình.

Chương 93

Ngũ quan như đao khắc, thân hình kiện tráng.

Ánh mắt lăng lệ mang theo uy nghiêm.

Hình Thắng hài lòng cực kỳ, nặn có kỹ thuật thật!

Xem xong tướng mạo, Hình Thắng chú ý tới mười một đôi mắt đang nhìn mình.

Hình Thắng hiểu ra, đây là muốn để hắn tuyên bố thân phận của mình!

Lập tức hét lớn: "Bàn Cổ Phụ Thần tại thượng, ngô nãi Hình Thắng, Đại Vu Hình Thắng!" ...

Các Tổ Vu khác có chút cạn lời, chú em Đại Vu cái gì mà Đại Vu, Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tuyệt đại đa số Tiểu Vu tu vi đều cao hơn chú em!

Không chỉ tu vi, căn nguyên cũng cao hơn chú em!

Còn Đại Vu!

Kiếm đâu ra máu Bàn Cổ thế? "Khụ khụ, cái đó Hình Thắng, đã ngươi xuất thế rồi, vậy thì hảo hảo tu luyện, tranh thủ hiến xuất một phần lực vì Vu Tộc!" Đế Giang thấy các anh em khác không nói lời nào, bèn tiến lên nói hai câu.

Nói xong, các Tổ Vu cũng không còn hứng thú tấu hài với cái hệ thống này, chuẩn bị rời đi. "Tổ Vu xin dừng bước!" Lúc này, Hình Thắng phản ứng lại, nhếch miệng cười, tự tin hô về phía trước. "??" Hậu Thổ nhíu mày, thằng nhóc này là vô tình hay cố ý, đứng gần nàng thế.

Muốn chết à? "Hình Thắng, ngươi còn chuyện gì?" Thanh âm Đế Giang trầm xuống.

Các Tổ Vu khác dâng lên sát ý, đứng sát em gái hắn thế làm gì?

Muốn chết?

Hình Thắng mỉm cười, tỏ ra mình đặc biệt phong độ.

Trong lòng không ngừng suy tư, mấy năm nay, hắn cũng đã hiểu rõ công dụng hệ thống của mình.

Bảng định một Vu Tộc, thực lực Vu Tộc này tăng lên, hắn cũng có thể tăng lên.

Hơn nữa, nếu Vu Tộc bị bảng định thực lực đại tiến, hắn còn có thể rút thưởng!

Lập tức, ánh mắt Hình Thắng liền đánh vào trên người Tổ Vu, cả cái Vu Tộc, còn có cái gì đáng giá bảng định hơn Mười Hai Tổ Vu!

Vừa khéo mười một cái Tổ Vu đều ở đây, hắn không nhân cơ hội này bảng định, thì đợi đến bao giờ?

Hiện tại, chỉ cần để các Tổ Vu tu luyện 《Cửu Chuyển Thiên Công》 của hắn, là có thể bảng định thành công!

Chỉ là, lai lịch của 《Cửu Chuyển Thiên Công》 ngược lại là một vấn đề!

Suy tư một lát, trong lòng Hình Thắng đã có chủ ý! "Các vị Tổ Vu, mọi người có biết vì sao ta xuất thế muộn như thế không?" "Không phải do chú em phát dục không đầy đủ, không có năng lượng nên mãi không xuất thế được à?" Cộng Công bỉ thị nói. "Không phải!" Khóe miệng Hình Thắng co giật, không hổ là Vu Tộc, thật TM trực bạch!

Có điều như vậy cũng tốt, càng dễ lừa gạt bọn họ, nói không chừng còn có thể đối với mình nghe lời răm rắp! "Kỳ thực, ta lâu như

vậy không xuất thế, là bởi vì Bàn Cổ Phụ Thần báo mộng cho ta!" ...

Các Tổ Vu nháy mắt ngẩn tò te, Phụ Thần báo mộng cho chú mày, cái mặt chú mày lớn thế cơ á?

Cách đây không lâu bọn ta còn gặp mặt Phụ Thần, báo mộng cái khỉ gì!

Đừng nói Đại La Kim Tiên chơi trò báo mộng, cho dù Phụ Thần báo mộng, cũng sẽ không tìm chú mày a!

Bọn ta mới là con ruột Phụ Thần, chú mày tính là cái thứ gì?

Hình Thắng thấy bộ dạng chấn kinh của mười một Tổ Vu, cười càng thêm vui vẻ! "Phụ Thần báo mộng cho ta, truyền xuống 《Cửu Chuyển Thiên Công》 bản hoàn chỉnh, bảo ta truyền cho các Tổ Vu, dẫn dắt Vu Tộc đi tới hưng thịnh!" Mười một Tổ Vu càng thêm cạn lời, 《Cửu Chuyển Thiên Công》, cái thứ đồ chơi gì!

Bọn họ hiện tại cũng giống như Hỗn Độn Ma Thần, dựa vào hô hấp pháp tinh tiến tu vi.

Cái đó mạnh hơn cái công pháp xàm xí này nhiều!

Sao phản ứng của mấy vị Tổ Vu này không đúng lắm nhỉ?

Hình Thắng nghi hoặc, mọi người không phải nên kích động sao?

Chẳng lẽ là chưa phô bày công pháp ra, bọn họ không tin?

Một khắc sau, Hình Thắng vận chuyển pháp lực trong cơ thể, tại 'Bàn Cổ Điện' ngưng tụ ra ức vạn kinh văn. 'Bàn Cổ Điện' ong động, phát ra cộng hưởng với kinh văn.

Phảng phất như đang tán thành, đây mới là pháp tu luyện Bàn Cổ chính bản!

Hệ thống Thần Thông trong cơ thể Hình Thắng dừng lại mấy cái hiệu ứng đặc biệt đã bố trí, bắt đầu dụ dỗ các Tổ Vu tu luyện công

pháp này!

Hệ thống Thần Thông mang theo kích động, đem năng lượng thu thập mấy năm nay dùng sạch.

Chỉ cần bảng định được mười một cái Tổ Vu này, mười một cái Chuẩn Thánh!

Lại còn là nhân vật quan trọng của Hồng Hoang, nó rút bản nguyên tuyệt đối là con số trên trời! "Thế nào, các vị Tổ Vu, 《Cửu Chuyển Thiên Công》 bản hoàn chỉnh." Hình Thắng nhếch miệng cười, lần này tin rồi chứ! "Đây chính là giấc mộng Bàn Cổ Phụ Thần báo cho ta!" Nghe Hình Thắng nói, gân xanh trên trán Đế Giang nổi lên, vì sao mỗi đứa xuyên việt giả đều coi bọn họ là kẻ ngốc thế nhỉ? "Tiểu muội, đóng cửa!" ... "Các vị Tổ Vu, không cần cẩn thận như vậy, lúc Phụ Thần báo mộng có nói.

Bàn Cổ Điện nãi là đầu lâu Phụ Thần sở hóa, Hồng Hoang dị bảo, dù là Thiên Đạo, cũng không dò xét được mảy may nơi này!" Hình Thắng nghe Đế Giang nói, cười nhẹ một cái, xem ra các Tổ Vu còn không biết lai lịch Bàn Cổ Điện!

Như vậy càng tốt, hắn biết càng nhiều, các Tổ Vu sẽ càng tín nhiệm hắn!

Tin tưởng hắn là người Bàn Cổ coi trọng.

Sau này cũng sẽ đối với hắn nghe lời răm rắp!

Nghĩ đến đây, Hình Thắng cảm thấy còn phải cho các Tổ Vu thêm một cái cơ duyên, như vậy địa vị của hắn mới vững!

Mở miệng nói: "Kỳ thực Bàn Cổ Phụ Thần còn để lại cho các vị Tổ Vu một cái truyền thừa, tên là Thập Nhị Thiên Đấu Thần Sát Đại Trận!

Trận này trong tay, Vu Tộc chúng ta có thể cùng Thánh..." "Câm

mồm cho ta!

Đợi lão tử làm xong việc đã!" Cộng Công đang gia cố phòng ngự cho Đại Vu Điện của Hình Thiên thực sự nghe không nổi nữa, nộ mục viên tĩnh, phẫn nộ quát. "....." Áp bách cảm khủng bố ập vào mặt, vô tận sát khí trùng kích tâm linh Hình Thắng.

Hình Thắng triệt để cảm nhận được uy áp đến từ Hồng Hoang Tổ Vu, tâm thần chấn động mạnh.

Ngẩn người tại chỗ, nhất thời quên cả nói chuyện, kinh văn do pháp lực ngưng tụ cũng triệt để tiêu tán!

Mười một vị Tổ Vu sau khi khắc lên Đại Vu Điện ấn ký đại đạo của mỗi người, lạnh lùng nhìn về phía Hình Thắng. "Các...

Các người..." "Tiểu tử, cảm thấy bọn ta là kẻ ngu đúng không?" Ngữ khí Đế Giang băng lãnh, tràn ngập sát khí! "Các vị Tổ..." "Chết cho lão tử!" Cộng Công đã lười nghe Hình Thắng nói chuyện, bản tôn cùng phân thân 'Bàn Cổ' trong nháy mắt chuyển đổi hoàn thành.

Khí tức khủng bố quét ngang toàn bộ đại điện, huyết dịch trong ức vạn huyết trì cũng bốc hơi lên.

Nhất thời, cả đại điện tràn ngập huyết vụ!

Lực Chi Pháp Tắc, gia trì tại Thủy Chi Đại Đạo.

Nắm đấm của Cộng Công đáng sợ đến cực điểm.

Quyền chưa tới, Hình Thắng đang ngẩn người đột nhiên khống chế không được thân thể, khí thế mãnh liệt đề thăng một đoạn lớn, lao về phía nắm đấm của Cộng Công, bốp một tiếng, hóa thành huyết vụ.

Tại chỗ xuất hiện một cái quang đoàn ảm đạm, nhanh chóng vọt về hướng cửa.

Bịch!

Hệ thống Thần Thông đâm đầu vào cánh cửa lớn cứng rắn, lập tức xuất hiện tạp cơ (đứng hình)!

Đầu óc choáng váng! "Chạy, mày chạy đi đâu!" Cường Lương cười lạnh, "Vừa khéo lấy mày thử xem Điện Chi Đại Đạo tao mới lĩnh ngộ gần đây!" Xa Bỉ Thi xuất hiện trước mặt Hệ thống Thần Thông, cười dữ tợn: "Thiên Khí Đại Đạo của ta còn chưa dùng bao giờ đâu đấy!" "Băng Chi Pháp Tắc của ta, lấy ngươi luyện tay, chắc đủ để đột phá!" Huyền Minh ngữ khí băng lãnh nói. "Toang rồi!" Tổ Vu đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Hệ thống Thần Thông tuyệt vọng, cái Hồng Hoang này căn bản không phải Hồng Hoang bình thường!

Một đạo sức mạnh yếu ớt bị nó đánh ra, sau đó cùng các Tổ Vu triển khai thù chết đánh cược! ...

Năng lượng yếu ớt xuyên qua cửa lớn Đại Vu Điện, vừa ra ngoài, một đạo thần lôi đã tiêu diệt nó.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang giảng đạo khẽ gật đầu, rất hài lòng với cuộc thực nghiệm lần này!

Khi có hệ thống dò xét thế giới Hồng Hoang, Hồng Hoang sẽ căn cứ vào sức mạnh hệ thống mà thể hiện ra lớn nhỏ của bản thân.

Như Hệ thống Lãnh Địa dò xét Hồng Hoang thì là dáng vẻ chân chính của Hồng Hoang.

Cái hệ thống sơ cấp này cảm giác được thì chính là Hồng Hoang sơ cấp.

Sau khi chui vào, sẽ bị Thiên Đạo tùy ý ném vào một góc.

Khiến cho nó không thể hiểu rõ tình huống cụ thể của Hồng Hoang!

Lão cho hệ thống sơ cấp tiến vào, chính là cho đám tiểu bối kia một cơ hội.

Để bọn họ cũng có thể chém giết hệ thống, gia tốc trưởng thành.

Đỡ không theo kịp sự phát triển của Hồng Hoang.

Chương 94

Thời gian trôi qua, lần giảng đạo này của Hồng Quân đặc biệt dài!

Giảng tròn năm vạn năm, tu vi thấp nhất của sinh linh Hậu Thiên Hồng Hoang cũng đến Địa Tiên hậu kỳ!

Trong Tử Tiêu Cung, năm vạn năm thời gian, Đế Tuấn, Thái Nhất, Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy, Hồng Vân... cùng các đại năng lần lượt trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Lúc này, Hồng Quân mới dừng giảng đạo.

Nhìn thoáng qua tình huống đại khái trong Tử Tiêu Cung, mở miệng nói: "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Đại Vu ở lại!

Những người còn lại, ngoài Tử Tiêu Cung có vạn kiện Tiên Thiên Chí Bảo, ngàn kiện Hỗn Độn Linh Bảo, đến từ ngoài Hồng Hoang.

Các ngươi lui đi!" "Tạ Đạo Tổ truyền pháp, ngô đẳng cáo lui!" Đại năng Hỗn Nguyên Kim Tiên đứng dậy bái, bái xong, đi ra ngoài Tử Tiêu Cung.

Hồi lâu, trong Tử Tiêu Cung chỉ còn lại Đại Vu và hơn sáu mươi vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Lão Tử dò hỏi: "Sư tôn, không biết có chuyện gì phân phó ngô đẳng?" Hồng Quân mở mắt, Thiên Đạo chi lực hiển hóa sau lưng lão, không bao lâu, hơn sáu mươi con mắt Thiên Đạo nho nhỏ xuất hiện trước mặt mọi người.

Mắt các Đại Vu khẽ nhấp nháy, thứ đồ chơi này bọn họ cũng có! "Hệ thống ngoại lai đông đảo, thủ đoạn ẩn nấp vốn có của các ngươi trước mặt hệ thống cao cấp rất dễ bị nhìn thấu!" Hồng Quân đánh những con mắt Thiên Đạo này vào sâu trong nguyên thần chúng thần.

"Vật này có thể bảo vệ chân linh các ngươi bất diệt!

Đồng thời cũng có thể thông qua vật này, nhanh chóng câu thông, thuận tiện cho các ngươi quản lý Hồng Hoang!" "Tạ Đạo Tổ ban bảo!" Đế Tuấn, Đông Vương Công mấy vị đại năng hưng phấn hẳn lên.

Thứ này tốt a, lãnh địa bọn họ quản lý là rộng lớn nhất, lãnh địa lớn, việc thì nhiều!

Đại La Kim Tiên ở Hồng Hoang hiện nay căn bản không tính là gì, cho dù là Hỗn Nguyên Kim Tiên truyền cái tin tức cũng phải mất thời gian rất lâu.

Có cái này, bọn họ ít nhất nhẹ nhàng hơn quá nửa! "Sau khi trở về, nhớ tuân theo Lượng Kiếp của Thời Gian Trường Hà Hồng Hoang, người rút lui, có thể tạm đến Ba Ngàn Đại Thế Giới của Hồng Hoang lịch luyện!" Hồng Quân dứt lời, trong đầu mọi người xuất hiện tin tức về Ba Ngàn Đại Thế Giới.

Là do ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần khai mở, mỗi thế giới đều ẩn chứa đại đạo tương ứng.

Người muốn tham ngộ đại đạo, có thể thông qua câu thông Thiên Đạo trong cơ thể, đi tới Đại Thế Giới mình muốn. "Đạo Tổ!" Đế Tuấn đứng dậy hành lễ, hỏi: "Các thế giới khác liệu có gặp phải hệ thống không?" Hồng Quân: "Sẽ!" Đông Vương Công: "Chúng ta rút lui, trật tự nơi quản lý hỗn loạn, xử lý như thế nào?" Hồng Quân: "Không có gì là trường cửu, trong hỗn loạn, tự sẽ có sinh linh mới đứng ra!" Nguyên Thủy: ...

Nữ Oa: ... ...

Một loạt nghi vấn của chúng thần, Hồng Quân nhất nhất giải đáp!

Đợi chúng thần hiểu rõ, Hồng Quân bảo Đại Vu và các đệ tử của

mình ở lại.

Các đại năng còn lại dồn dập cáo lui! "Đạo Tổ, ngài có gì phân phó?" Trong đám Đại Vu, Cửu Phượng thi triển thần thông bịt miệng Hình Thiên cùng đám Đại Vu lại, tiến lên hỏi.

Nhìn động tác nhỏ của các Đại Vu, Hồng Quân lắc đầu bật cười, thật sự đủ nghịch ngợm! "Ta cho các ngươi quyền hạn tùy ý xuyên qua Ba Ngàn Đại Thế Giới của Hồng Hoang, nếu thế giới nào xuất hiện vấn đề tiêu cực, đối mặt suy thoái!

Nhớ báo cáo, hoặc tự mình xử lý!" "Ba Ngàn Đại Thế Giới!" Hình Thiên kinh hô, "Chúng ta làm gì có nhiều Vu như thế a!" "Đồ ngốc!" Cửu Phượng tát cho Hình Thiên một cái.

Sau đó cảm tạ nói: "Đa tạ Đạo Tổ!" Ba Ngàn Đại Thế Giới nãi là ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần khai mở, có thể xảy ra vấn đề gì?

Đạo Tổ là đang cho cơ duyên hiểu không! "Ha ha..." Hồng Quân cười ha hả, sau khi đưa quyền hạn cho đám Đại Vu này, phất tay tiễn bọn họ rời đi!

Nhìn về phía sáu vị Lão Tử, Nguyên Thủy. "Các ngươi làm đệ tử của ta, nên lấy phát triển Hồng Hoang làm trọng trách!

Có hiểu chăng?" "Cái đó...

Sư tôn!" Thông Thiên yếu ớt giơ tay lên, nói: "Con và hai vị huynh trưởng cũng muốn thu đồ đệ, nhưng không cảm ứng được ai có duyên phận sư đồ.

Muốn thu đệ tử trong Thời Gian Trường Hà của chúng ta, nhưng Hồng Hoang quá lớn, căn bản không tìm được đồ đệ thuộc về mình!

Bọn họ cũng hết cách chạy tới Côn Luân Sơn!" "Sư tôn minh giám, Thông Thiên sư huynh nói không sai!" Chuẩn Đề khổ bức nói, "Tây Phương đại lục địa đại vật bác, nhưng sinh linh kiệt xuất quá ít,

lãng phí linh khí Tây Phương.

Ta cùng Tiếp Dẫn sư huynh gặp một người truyền một người, nỗ lực hơn ba mươi vạn năm!

Chẳng những không có tác dụng, Tây Phương ngược lại mở rộng ra gấp mấy chục lần!

Về phần đồ đệ, đến nay cũng chỉ thu được một vị Dược Sư!

Gấp đến độ ta đều muốn từ Đông Phương nhập khẩu một ít sinh linh kiệt xuất!" "Sư tôn, tài nguyên Đông Phương cũng hoàn toàn sung túc, sinh linh tranh đấu cơ bản sẽ không vì tranh giành tài nguyên mà khởi!" Lão Tử bình thản mở miệng, ý tứ rất đơn giản, tài nguyên Tây Phương nhiều, Đông Phương cũng thế, đều là dùng mãi không hết!

Không cần thiết phải rời xa quê hương, đến Tây Phương các người 'du học'!

Chuẩn Đề ngậm miệng lại, gã cũng ý thức được vấn đề này.

Thấy mọi người không nói, Hồng Quân chậm rãi mở miệng: "Vấn đề của các ngươi ta đã biết, nhìn cái này..." Thiên Đạo sau lưng Hồng Quân tản ra hoàng hoàng thiên uy.

Mọi người không thể không cúi đầu không dám nhìn thẳng! "Nhìn nó, tiếp nhận Thiên Đạo thụ quyền!" ...

Thiên Đạo thụ quyền, đây là phúc lợi Hồng Quân cho các đệ tử của mình.

Cũng xêm xêm với Hồng Mông Tử Khí ở các thế giới Hồng Hoang khác.

Có thể sử dụng một phần Thiên Đạo chi lực!

Nắm giữ Thiên Đạo quyền hạn, giám sát thiên địa Hồng Hoang, nhất cử nhất động thiên uy gia thân!

Quan trọng hơn là, bọn họ đối phó hệ thống sẽ dễ dàng hơn chút.

Một khi bị đoạt xá, lúc hệ thống rút bản nguyên Hồng Hoang, bọn họ có thể âm thầm 'thêm mắm dặm muối'.

Tích lũy đến trình độ nhất định, nhẹ nhàng đoạt lại thân thể chính mình. "Thiên Đạo quyền hạn còn có đông đảo diệu dụng, các ngươi chớ vội vàng sử dụng.

Sau khi trở về gia tăng tu luyện, lần đầu tiên chính thức khởi dụng Thiên Đạo quyền hạn, sẽ đại biểu tương lai các ngươi có thể nắm giữ bao nhiêu Thiên Đạo chi lực.

Sau này nếu gặp việc khó, có thể tới Tử Tiêu Cung tìm ta!" Hồng Quân nói xong, không nói thêm nữa. "Đa tạ sư tôn, ngô đẳng cáo lui!" Lão Tử cùng mọi người bái tạ.

Nói xong, lại thi lễ một cái, đi ra cửa lớn Tử Tiêu Cung.

Bay về hướng Hồng Hoang. "Lão gia, có cần đóng cửa không ạ?" Hạo Thiên hỏi.

Hồng Quân không trả lời, lão nhìn hai tiểu đạo đồng này, nói: "Hạo Thiên, Dao Trì!" "Lão gia!" Hạo Thiên, Dao Trì quỳ xuống, chờ Hồng Quân phân phó. "Các ngươi, muốn đi Hồng Hoang chơi không?" "Lão gia, chúng con..." "Cũng không phải đuổi các ngươi đi, muốn trở về, bất cứ lúc nào cũng được!" "Muốn ạ!

Lão gia!" Trên mặt Hồng Quân lộ ra nụ cười, hai đạo hiển hóa đại đạo trong Tử Tiêu Cung lao về phía hai người: "Đây là cảm ngộ của ta đối với hai đạo Hỗn Nguyên Vô Cực đại đạo này, các ngươi tham ngộ đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, là có thể đi ra ngoài!" "Vâng, Lão gia!" Hai vị tiểu đạo đồng tràn đầy mong đợi, nỗ lực tham ngộ đại đạo.

Hồng Quân để lại Quy Tắc Phân Thân, một bước bước ra khỏi Tử

Tiêu Cung.

Đi về hướng Ma Thần Thôn sâu trong Hỗn Độn. ...

Nơi giao giới giữa thế giới Hỗn Độn và thế giới Hồng Hoang, Minh Hà, Đế Tuấn, Thái Nhất... các đại năng đều tập kết tại đây.

Qua hồi lâu, Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề từ trong Hỗn Độn đi ra!

Lão Tử tiến lên: "Chư vị đạo hữu, ngô đẳng tới rồi!" Minh Hà mở mắt, nhìn mọi người có mặt, hồi lâu: "Mời chư vị đạo hữu đến Huyết Hải, đừng làm ra động tác quá lớn, để tránh bị phát giác!" Lão Tử cùng mọi người gật đầu, tỏ ý đã hiểu.

Minh Hà thấy thế, một đóa sen đen xuất hiện dưới chân, lao về hướng Huyết Hải: "Vậy chúng ta xuất phát thôi!" Những người còn lại cũng đều các hiển thần thông, đi theo sau Minh Hà. "Huynh trưởng, huynh không xử lý tên đệ tử kia của huynh sao?" Nữ Oa hỏi Phục Hy bên cạnh.

Rốt cuộc cũng là một xuyên việt giả, nhỡ đâu dỡ mất đạo tràng của huynh trưởng thì làm sao?

Phục Hy khoát tay, tỏ vẻ không quan tâm nói: "Muội muội yên tâm, ta có chút hiểu biết về tên kia, hắn hình như cần kích phát thời cơ mới có thể trở nên mạnh mẽ.

Trước khi ta tới đã sửa sang lại đạo tràng rồi, trừ phòng ngự mạnh ra, một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cũng không có!

Hắn không ra khỏi đạo tràng của ta được, không có cơ hội kích phát thời cơ, không dậy nổi sóng gió gì đâu!" "Vậy thì tốt!" Nữ Oa gật đầu, huynh trưởng đã nói thế, nàng cũng không tiện nhắc nhở thêm. "Đi thôi muội muội, bọn họ đều đi xa rồi!" "Được, huynh trưởng!!" Nữ Oa, Phục Hy toàn lực triển khai tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim

Tiên, đuổi theo đám Đế Tuấn phía trước.

Dưới sự dẫn dắt của Minh Hà, xuyên qua từng mảng đại lục, hiện nay tu vi mọi người đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tốc độ vượt xa năm đó, mấy ngày thời gian, đã đến biên giới Huyết Hải!

Trên bầu trời Huyết Hải oan hồn kêu rên, sát khí, nghiệp lực có thể thấy được ở khắp nơi! "Những thứ này đều là do sinh linh Hồng Hoang chém giết sinh ra trong mấy năm gần đây!" Minh Hà giải thích. "Minh Hà đạo hữu, ý của ngươi là, trước đây Huyết Hải không phải như thế này?" Thông Thiên hỏi.

Mọi người đều biết đại khái về Hồng Hoang, Huyết Hải là nơi ô uế của Hồng Hoang.

Cái này ở thế giới khác là thường thức, thế giới của bọn họ, không phải à?

Nhìn cũng giống lắm mà!

Côn Bằng bên cạnh Đế Tuấn cũng có chút nhíu mày, Huyết Hải này còn ô uế hơn lúc hắn đi ngang qua lần trước!

Hồng Hoang nay đang mở rộng, đang biến cường, sao chỗ Minh Hà lại phát triển theo hướng tiêu cực thế này!

Mặt Minh Hà đen xì lại, ô uế cái rắm!

Huyết Hải của lão nãi là huyết dịch tinh khiết của ba ngàn Ma Thần sở hóa, đơn luận về cấp bậc, đây là nhất của Hồng Hoang!

Côn Luân Sơn, Bồng Lai Đảo, Thiên Đình cái gì đó đều không sánh bằng Huyết Hải của lão!

Chương 95

Nhất là sau khi Hồng Hoang tiếp quản Ba Ngàn Đại Thế Giới, năng lượng huyết dịch của ba ngàn Ma Thần trong Huyết Hải không giờ khắc nào không gia tăng, tùy tiện rút ra một bình máu, đều ẩn chứa mảnh vỡ pháp tắc!

Minh Hà chỉ vào phiến Huyết Hải ô uế này. "Cái này không phải Huyết Hải chân chính, chẳng qua là chế tạo phân thân thất bại sở hóa, về sau lại tự động hấp thu oan hồn Hồng Hoang các loại, biến thành cái dạng này!" Chúng thần cạn lời, Huyết Hải còn có hàng fake, Minh Hà ngươi đúng là trâu bò thật!

Minh Hà lấy ra một cái xẻng Tiên Thiên Chí Bảo, bắt đầu đào trên mặt đất. "Các vị đạo hữu đều lại đây cùng nhau giúp một tay, cái hệ thống kia chưởng quản phiến Huyết Hải giả này (biển máu 'ngụy'), chúng ta đi vào sẽ bị phát hiện!

Làm theo ta, đào sâu khoảng mười triệu dặm, là có thể đến đạo tràng của ta!

Tuyệt đối an toàn!" Lão Tử cùng mọi người: ...

Đào sâu mười triệu dặm, tuy đất này không phải Tức Nhưỡng, nhưng trường kỳ chịu Huyết Hải giả ngâm, độ cứng cũng không thấp! "Haizz!" Đế Tuấn thở dài, nhận mệnh lấy ra Thiên Đế Kiếm.

Thanh kiếm này vẫn là của xuyên việt giả năm đó, sau khi hắn đoạt lại thân thể còn chưa dùng qua.

Không ngờ lần đầu tiên dùng, lại là dùng để đào hố! "Hai vị huynh trưởng, hai người nghỉ ngơi đi, để đệ!" Thông Thiên tự xung phong, lấy ra một thanh đại kiếm thích hợp đào đất. "Muội muội, muội cũng nghỉ ngơi đi!" Phục Hy ngay tại chỗ rèn đúc ra một cái xẻng.

Những người còn lại cũng đều nhao nhao lấy ra linh bảo thích hợp, bắt đầu đào.

Đào hố thôi mà, dù sao cũng không có người ngoài, đào đi!

Tổn thất một chút mặt mũi, là có thể nhanh chóng thu được một cỗ phân thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cái này rất hời! ...

Trong Bàn Cổ Điện, tiếng 'bịch bịch' không ngừng vang lên, Hệ thống Thần Thông bay tới bay lui.

Thân ảnh Tổ Vu như thuấn di, Hệ thống Thần Thông bay đến đâu, nơi đó sẽ xuất hiện vài vị Tổ Vu tranh đoạt đá qua đá lại cái hệ thống này.

Lúc các Tổ Vu đang giằng co không xong, cửa lớn truyền đến tiếng vang thật lớn.

Các Tổ Vu quay đầu nhìn lại, ánh mắt Đế Giang sắc bén, cơ hội tốt, quả đoán ra tay, xung kích về phía trước. "Vãi nồi, đại ca anh chơi xấu!" Các Tổ Vu khác lấy lại tinh thần, vội vàng ngăn cản! "Muộn rồi!" Đế Giang cười ha hả, nhảy lên thật cao, tung ra một cước!

Uỳnh!

Hệ thống Thần Thông hóa thành tàn ảnh, bay về phía hư ảnh trái tim bên cạnh huyết trì. "Đến đây đi, ta không thể nào nhường... nhường...!" Cường Lương đang canh giữ bên cạnh hư ảnh trái tim sắc mặt ngưng trọng, hai tay chuẩn bị chặn lại.

Vừa chuẩn bị nói to hai câu, Hệ thống Thần Thông liền sượt qua người hắn.

Tiến vào trong hư ảnh trái tim!

Thanh âm Cường Lương tắc tịt, phẫn nộ nhìn về phía Đế Giang.

"Anh chơi xấu, dùng Không Gian Đại Đạo!" "Nói bậy, anh đâu có dùng!" Đế Giang hai tay chống nạnh, đắc sắt nói, "Anh dùng Không Gian Pháp Tắc!

Chúng ta quy định không cho phép sử dụng đại đạo, đâu có nói không cho phép sử dụng pháp tắc a!" "Móa, cái này không hợp lý, ván này không tính!" Cường Lương nhịn không được chửi thề! "Không sai, Đế Giang ca ca, anh quá đáng lắm, mọi người đã nói chỉ có thể dùng bản thể!

Anh đây là chơi xấu, ván này không tính!" Hậu Thổ chỉ trích. "Không sai, ván này không tính!" "Ván sau, tất cả thần thông đều không được dùng!" "....." ...

Uỳnh!

Lúc các Tổ Vu đang ồn ào, cửa lớn Bàn Cổ Điện bị oanh khai, các Tổ Vu ngẩn ra, nhìn lại.

Chúc Dung hai mắt bốc hỏa đứng ngay cửa lớn. "Vứt một mình ta ở đằng kia, ngày ngày ở đó bổ củi nấu cơm, lĩnh ngộ mấy cái thần thông chẳng có tác dụng mẹ gì, các ngươi thì hay rồi, ở nhà chơi vui vẻ như vậy!

Quá đáng lắm!" "Cái thằng chơi lửa kia, cái này không trách bọn ta được, ai bảo lúc đó chú mày lĩnh ngộ đại đạo, bọn ta cũng không thể quấy rầy chú, dẫn đến lĩnh ngộ thất bại a!" "Hóa ra là tại ta không nên lĩnh ngộ đại đạo lúc đó à!" "Không sai không sai!" "....." ...

Cuối cùng, mười một vị Tổ Vu nhượng bộ, tặng Hệ thống Thần Thông cho Chúc Dung.

Đồng thời tỏ vẻ, cái hệ thống này còn chưa giết, đồ đạc bên trong còn chưa mở, vận khí tốt, nói không chừng có thể mở ra một cái Hồng Mông Chí Bảo.

Chúc Dung thành công tiêu trừ lửa giận, hứng chí bừng bừng nhận lấy Hệ thống Thần Thông.

Trốn vào một góc, thần thần bí bí bắt đầu mở 'hộp mù' (blind box).

Đế Giang cùng các Tổ Vu gian nan nhịn cười, thân thể run lên bần bật.

Lặng lẽ chạy ra khỏi Bàn Cổ Điện, yên lặng chờ đợi...

Ba...

Hai...

Một.

Bàn Cổ Điện vang lên tiếng gầm thét của Chúc Dung: "Chả có cái mẹ gì cả, các ngươi lừa ta!" ...

Theo Hồng Quân giảng đạo kết thúc, sinh linh Hồng Hoang lục tục tỉnh lại.

Vu Tộc cũng náo nhiệt hẳn lên, đám nhóc tì Hậu Thiên Vu Tộc cũng đều phân phân trở thành Thiên Tiên.

Vu Tộc trẻ con nhiều, còn thích tụ tập thành đàn quậy phá!

Tiểu Vu nhìn thấy đàn trẻ con Vu Tộc đều sợ.

Các Đại Vu đều không có ở Vu Tộc, cái việc trông trẻ này, liền trở thành bài toán khó cho Mười Hai Tổ Vu.

Tại một ngọn núi nhỏ ở Bất Chu Sơn, hơn vạn đứa nhóc Vu Tộc đang chơi đùa ở đây.

Chúc Dung ủ rũ nằm trên một tảng đá lớn, ngón tay khẽ động, một đứa nhóc Vu Tộc vừa nhảy từ vách núi cao triệu trượng xuống liền bay lên.

Rơi xuống một cái cây nhỏ cao ngàn mét, một khắc sau, đứa nhóc

này nhổ bật gốc cái cây lên.

Gào thét lao về phía một đứa nhóc khác!

Chúc Dung mặt không biểu tình, mặc kệ bọn chúng đánh nháo, hồi lâu, Chúc Dung chửi đổng: "Đám Đại Nghệ còn chưa chịu về, lão tử sắp bị cái lũ giặc con này hành cho điên rồi!" ...

Lúc này, đám Đại Vu Cửu Phượng, Hình Thiên đang đi dạo khắp Hồng Hoang, thật vất vả mới được ra ngoài chơi một lần.

Đương nhiên phải chơi cho thống khoái, còn chuyện Vu Tộc trông trẻ, bọn họ đã sớm quẳng ra sau đầu!

Ngoài Hồng Hoang, Đại Nghệ đang cùng Hậu Nghệ Số 1 các loại đánh mạt chược.

Đột nhiên, một đạo thần lôi bổ về phía Đại Nghệ! "Á... !" Đại Nghệ ôm mông thảm thiết kêu, ngay sau đó đạo thần lôi thứ hai bổ tới, Đại Nghệ cuống lên, vội vàng hét lớn: "Đừng đừng đừng, Đạo Tổ con sai rồi, con sai rồi!

Đừng đánh!

Con làm việc ngay đây!" Nói xong, Đại Nghệ lấy ra một cây búa, một kích khai tịch ra một phương thế giới, nhảy vào trong diễn sinh hết thảy thế giới phương này!

Thần lôi tiêu tán, Hậu Nghệ Số 1 bên cạnh thở dài, nhảy vào thế giới này, trợ giúp Đại Nghệ cùng nhau diễn sinh thế giới. "Thật vô vị a!" Đại Nghệ thở dài.

Hậu Nghệ Số 1 bên cạnh nghe xong, hai mắt sáng lên, lập tức nói ra ý tưởng mình đã suy nghĩ hồi lâu: "Nghệ ca, nếu chán quá, anh em mình có thể lập một cái nhóm chat chơi a!" "Nhóm chat?

Chính là cái chim cánh cụt (QQ) trong ký ức các chú à?" "Không

sai không sai!" Hậu Nghệ Số 1 vội vàng gật đầu, nói: "Nghệ ca em có quyền hạn Đạo Tổ ban cho, có thể tùy thời xuất hiện tại mỗi một góc Hồng Hoang, chúng ta liên hợp các đại lão Hồng Hoang khác cùng nhau thành lập một cái Hồng Hoang Chat Group, Nghệ ca anh có thể tranh thủ lúc rảnh rỗi đi Hồng Hoang chơi rồi!" "Khụ khụ, việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ bắt đầu chế tạo luôn!" Đại Nghệ cắt một khối huyết nhục của mình, ném tại phương Đại Thiên Thế Giới này.

Một lát sau, huyết nhục đang diễn hóa theo hướng sơn xuyên hà lưu.

Đại Nghệ kéo Hậu Nghệ Số 1, bắt đầu hì hục nghiên cứu cái gọi là nhóm chat. ...

Dưới đáy sâu Huyết Hải, trong thiên nhiên đại trận.

Bản tôn Minh Hà hiện thân, đón đám người Tam Thanh đang đào hố tiến vào. "Minh Hà đạo hữu, đây là bản tôn của ngươi sao?" Hồng Vân nghi hoặc hỏi. "Ha ha ha..." Minh Hà thu hồi phân thân Văn Đạo Nhân, nghe Hồng Vân hỏi, cười ha ha. "Nhiều đạo hữu tới đạo tràng ta làm khách như vậy, ta dùng phân thân chiêu đãi thì sao mà được!" Cái này đúng là bản tôn, nhưng hắn có hai cái bản tôn, một cái đang trầm ngủ ở nơi sâu hơn trong Huyết Hải!

Minh Hà thầm nói trong lòng. "Huyết Hải của Minh Hà đạo hữu mới là đệ nhất phúc địa Hồng Hoang a!" Đế Tuấn chấn kinh nhìn các loại nhan sắc của Huyết Hải phía xa.

Hắn có thể cảm giác được, trong huyết dịch ẩn chứa năng lượng khủng bố.

Cũng như khí tức của ba ngàn pháp tắc!

Những người còn lại cũng gật đầu lia lịa, Huyết Hải này, trừ việc

xấu xí một chút, hoàn toàn là bản giản hóa của Tử Tiêu Cung Đạo Tổ.

Muốn pháp tắc có pháp tắc, muốn năng lượng có năng lượng! "Đâu có đâu có!" Nghe mọi người khen ngợi Huyết Hải của mình, Minh Hà vui vẻ cực kỳ!

Thấy chưa, đây mới là Huyết Hải chân chính, đâu phải loại địa phương ô uế như mấy cái Hồng Hoang khác có thể so sánh!

Minh Hà vội vàng khiêm tốn nói: "Huyết Hải này của ta cũng thường thôi, như Bất Chu Sơn, Huyết Hải không bằng một góc!" "Ha ha!" Lão Tử cùng mọi người nhếch khóe miệng, khen ngươi hai câu ngươi còn thở gấp lên rồi. "Minh Hà, chúng ta trốn ở chỗ này, làm sao đi tham gia cái 'Kỷ Nguyên Hồng Hoang Võng Du' mà ngươi nói?" Phục Hy mở miệng hỏi.

Những người còn lại đem ánh mắt nhìn về phía Minh Hà, đây mới là mục đích bọn họ tới.

Chương 96

Còn về Huyết Hải, có quan hệ gì với bọn họ đâu, đạo tràng của bọn họ tuy không sánh bằng, nhưng cũng không kém, linh khí cũng là dùng mãi không hết.

Minh Hà cười bình thản, Huyết Hải cuộn trào, các loại pháp tắc hiện thân.

Minh Hà chộp lấy một giọt huyết dịch, ẩn chứa Sát Lục Pháp Tắc.

Một khắc sau, một con quái vật cảnh giới Thiên Tiên xuất hiện. "Chư vị đạo hữu, phân ra một sợi nguyên thần, thỉnh Thiên Đạo chi lực hỗ trợ che giấu một phen, nhập trú vào thân thể đám quái vật này, khi đám 'người chơi' kia công đánh chúng ta, nguyên thần sẽ đi theo đám 'người chơi' tiến vào nội bộ hệ thống Võng Du.

Chuyển thế thành nhân vật trong thế giới nội thể của hệ thống Võng Du!

Như vậy, chúng ta có thể mượn nhờ sức mạnh hệ thống Võng Du, không ngừng thăng cấp, thẳng đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Nhìn con quái vật răng nanh chìa ra ngoài, diện mục dữ tợn này, các đại thần như Nữ Oa, Hi Hòa, Tây Vương Mẫu nhíu mày: "Xấu quá, Minh Hà đạo hữu có thể nặn đẹp hơn chút không?" Đế Tuấn, Thông Thiên các loại cũng hùa theo nói: "Đúng đấy, Minh Hà, nặn bá khí một chút cũng được mà!" Minh Hà cười không có ý tốt: "Các vị đạo hữu, đám 'người chơi' kia cũng không có tâm kính sợ đâu, đẹp, bá khí, cuối cùng đều sẽ lựa chọn không giết, bắt làm sủng vật hoặc tọa kỵ!

Hơn nữa, ta thăm dò đám người chơi kia rất nhiều lần rồi, phân thân như thế này, bọn họ còn không ghét bỏ, lột da rút gân đem ăn luôn!

Các ngươi nếu kiên trì, ta có thể giúp các ngươi nặn thành bá khí xinh đẹp!" "Khụ khụ, kỳ thực thế này cũng được đấy chứ!" Thông Thiên ho khan hai tiếng, cũng chọn lựa một giọt máu Hỗn Độn Ma Thần trong Huyết Hải. "Minh Hà đạo hữu giúp ta nặn một cái khó coi, càng khó coi càng tốt!" "Bần đạo cũng vậy!" Lão Tử cùng Nguyên Thủy chọn xong giọt máu, đưa cho Minh Hà nói.

Tiếp theo, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Mười Đại Yêu Thánh, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng để Minh Hà nặn tạo phân thân. "Muội muội, hay là để Minh Hà đạo hữu nặn đi!" "Huynh trưởng, khoản nặn phân thân này, muội mới là chuyên nghiệp!" Nữ Oa trừng mắt nhìn Phục Hy.

Không tin tưởng ta?

Nàng tuy chưa nặn qua, nhưng thiên phú phương diện này tuyệt đối nghiền ép Minh Hà, nếu không Nữ Oa ở các thế giới khác làm sao nặn người thành Thánh!

Minh Hà?

Một kẻ bắt chước mà thôi! "Đúng đúng, tên Minh Hà kia đương nhiên không sánh bằng muội muội rồi!" Phục Hy vội vàng nịnh nọt. "Vậy huynh trưởng chờ chút, xem muội nặn cho huynh một cái phân thân Long Mã thần tuấn phi phàm!" Phục Hy: ...

Muội muội, chúng ta có thể nặn cái nào xấu xấu chút được không?

Ta không chê đâu!

Một tòa thành khổng lồ trôi nổi trên Biển Máu vô biên vô tận.

Bên rìa thành, rất nhiều người chơi chỉ mặc độc chiếc quần đùi trắng đang nỗ lực mở rộng diện tích thành trì.

Từng khối gạch xanh xuất hiện từ hư không trong tay người chơi, đắp vào tường thành.

Họ là những tân thủ của kỷ nguyên Hồng Hoang, giờ phút này đang trải nghiệm giáo trình thăng cấp nhanh cho dân cày chay.

Trong đó có một người chơi động tác vô cùng thành thạo, tên là Dương Vĩ.

Hắn là người chơi bản Alpha Test, tiếc là chơi quá lầy, mới cấp 400, Tiên cấp còn chưa tới đã muốn chạy ra khỏi Biển Máu xem bản đồ khác của Hồng Hoang.

Là dân kỹ thuật, việc chế tạo một chiếc thuyền lướt sóng với hắn là chuyện nhỏ.

Lái con thuyền tự chế, hắn xuất phát ngay!

Vốn tưởng sẽ dễ dàng đến bờ, ngờ đâu bản đồ game này do nhà phát hành đầu tư quá lớn, chạy hai năm trời vẫn chưa thấy bến bờ đâu.

Điều này khiến hắn phiền não, nhưng chạy quá xa rồi, quay lại không được, chỉ đành lập acc mới chơi lại.

Với tư cách là cựu người chơi Alpha Test, nhiệm vụ tân thủ vác một vạn viên gạch của Dương Vĩ nhanh chóng hoàn thành.

Cột sáng huyết sắc thăng lên, báo hiệu nhiệm vụ xong xuôi, hắn cũng thành công mặc lên người bộ áo vải thô sơ!

Một thanh kiếm gỗ xuất hiện trong tay, Dương Vĩ cười đắc ý, chuẩn bị hướng về trung tâm thành, nơi có bí cảnh quái vật để cày cấp!

Đúng lúc này, một quả cầu lửa ngàn mét từ xa bay tới.

Tường thành dâng lên bình chướng, chặn lại đòn tấn công. "Ít nhất cũng là Boss Tiên cấp hoang dã đang công thành!" Dương Vĩ kích động, Boss Tiên cấp hoang dã nghĩa là Boss sau cấp 500.

Hắn mà lao lên ké được cái hỗ trợ (assist) thì ít nhất đỡ tốn mười ngày cày cuốc thâu đêm!

Lập tức, Dương Vĩ xách kiếm gỗ lao về phía cửa thành.

Ầm ầm ầm! "Ngọa tào, đây là thú triều Tiên cấp!" Đến cửa thành, Dương Vĩ ngẩn tò te.

Đằng xa, hàng vạn con cự thú đang không ngừng công kích cửa thành.

Các loại kỹ năng điên cuồng nện tới, bình chướng phòng ngự của Tu La Thành bị oanh kích đến mức lung lay sắp đổ! "Nhà phát hành có bệnh à!" Dương Vĩ nhịn không được chửi đổng, "Cái server chính thức này mẹ nó mới mở bao lâu, đã làm ra cái phó bản địa ngục thế này!" Lúc này, hắn nhận được thông báo từ hệ thống: 【Thông báo thế giới: Văn Đạo Nhân đang khiêu khích Tu La tràng thành chủ Minh Hà vĩ đại, hiện tại ban bố nhiệm vụ cấp Thế giới!

Đánh giết Văn Đạo Nhân: Kinh nghiệm ???.

Hỗ trợ: Kinh nghiệm ???.

Đánh giết quân đoàn dưới trướng: Tiên Cấp Đan một viên!

Hỗ trợ: Đẳng Cấp Đan năm viên!】 "Hóa ra là nhiệm vụ dài hạn à!" Dương Vĩ chợt hiểu ra.

Cái tên Văn Đạo Nhân này chính là NPC quan trọng thúc đẩy cốt truyện tiếp theo!

Thôi kệ, cứ cày cấp trước đã!

Dương Vĩ lắc đầu, nhắm vào một con cự thú vạn mét đang thương tích đầy mình. "Không biết bọn làm game nghĩ gì mà thiết kế mấy con quái Tiên cấp nhìn gớm ghiếc thế này!" Than thở xong, Dương Vĩ phấn lực xông lên, thành công cắm kiếm gỗ vào người con

cự thú.

Kỳ tích xuất hiện, đánh ra con số màu đỏ: -1 sát thương bạo kích! "Đây chính là chỗ ngầu lòi của đại lão Alpha Test đây!" Dương Vĩ cười nhạt một cái, rồi thản nhiên đón nhận cái chết.

Chỉ cần hắn đánh mất máu, coi như hắn đã có một phần hỗ trợ.

Ầm!

Con cự thú kia thở hắt một hơi, thân thể Dương Vĩ nổ tung.

Một đạo linh hồn nhanh chóng bay về phía trung tâm thành.

Đôi mắt hung ác của cự thú lóe lên tia sáng quỷ dị, một tia nguyên thần của Thông Thiên lặng lẽ nhập vào linh hồn Dương Vĩ.

Thông Thiên đi rồi, cự thú vẫn điên cuồng công kích, phá hoại thành trì, cho đến khi bị đám đông người chơi mài chết!

Hàng vạn con tiên thú cũng chịu chung số phận, bị đại quân người chơi liên tục không ngừng mài cho thê thảm không nỡ nhìn.

Đám người Đế Tuấn cũng lần lượt ẩn mình vào trong linh hồn người chơi.

Trong đó, có một con Long Mã thần vũ phi phàm ánh mắt u oán nhìn về phía một con độc xà mặt mày lạnh băng.

Xung quanh hắn, đám người chơi đều mắt sáng rực, tỏa ra hào quang của sự giàu có (đại gia nạp tiền).

Từng người một hưng phấn kích động, tranh nhau ra giá, hét lên đòi bắt hắn làm thú cưỡi!

Trong thân thể Long Mã, Phục Hy thở dài.

Đám người chơi này đều là đại gia top server, trang bị trên người có thể sánh ngang Hạ phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

Hắn không thể thể hiện thực lực vượt quá Thiên Tiên, muốn giết chết một người chơi quả thực quá khó!

Xa xa, Nữ Oa đang thao túng độc xà quẫy đuôi, hất một người chơi bình thường về phía Phục Hy.

Phục Hy lộ nụ cười, không hổ là muội muội của ta!

Hắn lập tức ẩn nguyên thần vào trong linh hồn tên người chơi kia, để lại phân thân Long Mã bị đám đại gia tranh giành. ...

Đợi tất cả các đại thần đều đã thâm nhập nội bộ, trên bầu trời vùng ngụy Biển Máu này, phân thân Văn Đạo Nhân của Minh Hà với cảnh giới 'Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ' đang đối đầu với 'Minh Hà' (Hệ thống Võng Du) ở đằng xa.

Nhìn hàng vạn tiên thú chết đi trước cự thành, nội tâm Hệ thống Võng Du chẳng chút gợn sóng, thao túng thân xác 'Minh Hà' này, trào phúng nói: "Văn Đạo Nhân, đám sâu bọ của ngươi không ăn thua a, hay là nhân đôi số lượng lên rồi công đánh thử xem!" "Kiệt kiệt kiệt...

Ngươi đã nói là sâu bọ, ta còn sẽ để ý sao?

Minh Hà, sớm muộn gì ta cũng sẽ tham ngộ thấu đáo bí mật của ngươi!" Đợi tất cả tiên thú chết hết, Văn Đạo Nhân cười quái dị, nói xong liền nghênh ngang rời đi.

Hệ thống Võng Du đứng sừng sững giữa không trung, lặng lẽ nhìn theo bóng lưng Văn Đạo Nhân.

Hồi lâu sau, nó tự lẩm bẩm: "Một con kiến hôi, cũng dám trêu chọc ta!

Nếu không phải sợ ngươi chết sẽ kinh động đến Hồng Hoang Thiên Đạo, ta đã sớm bóp chết ngươi!" Nghĩ đến Hồng Hoang Thiên Đạo, Hệ thống Võng Du dâng lên ý kỵ đạn.

Không ngờ Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang này lại lợi hại đến vậy.

Nhẹ nhàng xử lý Hệ thống Lãnh Địa cùng đẳng cấp với nó.

Quá đáng sợ!

Tuy nhiên điều này cũng chứng minh bản nguyên Hồng Hoang vô cùng hùng hậu, nếu nó hấp thu được, tuyệt đối sẽ trở thành Cao cấp đỉnh phong!

Nó nhìn về phương xa, nơi đó là ngọn núi lớn nhất Hồng Hoang, Bất Chu Sơn!

Với thực lực của nó, tự nhiên cảm nhận rõ ràng nguồn năng lượng khổng lồ trong Bất Chu Sơn! "Thật làm Thống tử thèm nhỏ dãi a!" ...

Tại Ma Thần Thôn, Bàn Cổ vươn vai dãn cốt. "Cuối cùng cũng đột phá tới trung kỳ, thực lực tăng lên không ít!" Mười chín con rối Bàn Cổ chứa đựng năng lượng khổng lồ, Bàn Cổ không chút bất ngờ đột phá một tiểu cảnh giới!

Cảm giác sức mạnh bạo tăng khiến Bàn Cổ toàn thân sướng rơn, tâm trạng đại hảo.

Hắn bước vào Lĩnh vực Lực Chi.

Cục tác cục tác!

Một ngón tay hắn kẹp lấy Hỗn Độn Kê Vương (Gà Hỗn Độn)!

Bàn Cổ hài lòng gật đầu, chiến lực của Hỗn Độn Kê Vương không thấp, trước khi đột phá hắn dùng một ngón tay rất khó đánh lại.

Chương 97

Giờ đây một ngón tay có thể nghiền ép nó, chứng minh bản thân thật sự đã mạnh hơn quá nhiều lần! "Hôm nay anh vui, dẫn hai đứa bay ra ngoài chơi!" Cục tác cục tác!

Bàn Cổ tròng vào cổ hai con Hỗn Độn Kê cái xiềng xích Đại Đạo, dắt dây đi ra ngoài.

Bước vào trong Hồng Hoang, Hệ thống Giảng Đạo trong thâm sơn, Hệ thống Võng Du ở Biển Máu, một đám hệ thống ở Bất Chu Sơn...

đều xuất hiện trong tầm mắt Bàn Cổ.

Bàn Cổ kinh ngạc phát hiện, cảnh giới này đột phá xong, hắn nhìn đám hệ thống này cũng thấy thuận mắt hơn nhiều!

Ít nhất thì suy nghĩ dùng mười vạn khốc hình tra tấn hệ thống không xuất hiện đầu tiên, mà chỉ muốn dùng một búa chém chết, để chúng nó sớm ngày giải thoát! "Đi, kiếm cho hai đứa bay cái hệ thống mà ăn!" Bàn Cổ lắc lư sợi xích trong tay, tuyển chọn trong đám hệ thống ở Hồng Hoang xem cái nào thích hợp cho Hỗn Độn Kê ăn.

Cuối cùng, một con chuột đang hướng về phía Côn Luân Sơn xuất hiện trong tầm mắt Bàn Cổ. "Trung cấp đỉnh phong.

Hỗn Độn Kê, trận chiến đầu tiên của mày là nó đấy, đừng để anh thất vọng!" Cục tác cục tác! "Xuất phát!" Bàn Cổ dắt hai con gà, thong dong đi về phía Côn Luân Sơn. ...

Trên đại lục Hồng Hoang, một thanh niên tướng mạo thanh tú, thân mặc đạo bào, tỏa ra khí tức ôn hòa đang đạp tường vân bay về phía trước. "Không ngờ ta lại là cái tên mập ú Như Lai của hậu thế!"

Đa Bảo than thở.

Hắn là một người xuyên việt (Xuyên việt giả), vì tên gọi là Thư Lai (lười biếng), nên liền xuyên không luôn!

May mà xuyên đến thời Thượng Cổ, nhập vào thân xác Đa Bảo Đạo Nhân - tiền thân của Như Lai!

Như vậy Đa Bảo cũng thả lỏng hơn nhiều, thời gian còn sớm, hắn vẫn chưa phải là cái gã mập ú giới huân giới sắc cái gì cũng giới kia!

Phong Thần đại chiến còn chưa bắt đầu, mọi thứ đều kịp!

Hiện tại, quan trọng nhất là tranh thủ trước khi Tam Thanh thành Thánh thì bái nhập môn hạ bọn họ.

Trở thành đại đệ tử Tam Giáo!

Như vậy cũng có lợi cho nhiệm vụ chính tuyến của hệ thống.

Không sai, hắn có hệ thống, có hệ thống ở đây, hắn tự nhiên sẽ không lo lắng tương lai biến thành đại bàn tử (gã béo).

Nhưng mà, tiền đề của tất cả là Tam Thanh đừng nội đấu.

Chỉ cần Tam Thanh không nội đấu, Tây Phương Nhị Thánh lấy đầu ra mà độ hóa ba ngàn đệ tử Tiệt Giáo của hắn.

Mà hắn thân là người xuyên việt, đương nhiên rõ ràng tất cả những chuyện này đều là do Hồng Quân tính kế!

Sau Phong Thần, Thông Thiên bị nhốt vào phòng tối (tiểu hắc ốc), Tiệt Giáo danh tồn thực vong.

Nguyên Thủy Xiển Giáo nguyên khí đại thương.

Lão Tử tuy tổn thất nhỏ nhất, nhưng cũng bị tống cho viên Vẫn Thánh Đan, sống chết chịu sự hạn chế của Hồng Quân.

Sở dĩ Hồng Quân làm vậy là vì lão kỵ đạn tiềm lực của Tam

Thanh, có thể uy hiếp đến địa vị của lão.

Hồng Quân cái lão già thâm độc (lão ngạnh tệ) này, chính là một tên tiểu nhân.

Miệng thì nói vì chúng sinh giảng đạo, thực tế vẫn là vì để hợp Thiên Đạo, bất đắc dĩ phải giảng đạo để thu hoạch khí vận Hồng Hoang. "Hừ!" Đa Bảo hừ lạnh một tiếng, từ tận đáy lòng khinh thường Hồng Quân.

Mồm nói chúng sinh bình đẳng, kết quả giảng đạo cũng chỉ giảng cho những kẻ khí vận thâm hậu ngồi ở ba ngàn ghế trong Tử Tiêu Cung.

Tiếc là xuyên không hơi muộn, Tử Tiêu Cung giảng đạo đã sớm bắt đầu rồi, nếu không hắn nhất định phải khuyên Tam Thanh đừng đi nghe đạo.

Tam Thanh nãi là đích hệ của Bàn Cổ, không cần nghe đạo cũng có thể thành Thánh.

Đi nghe đạo rồi, bị thu hoạch khí vận không nói, còn tu luyện Trảm Tam Thi tàn khuyết.

Đó chính là bước đầu tiên trong tính toán của Hồng Quân: làm hỏng căn cơ Tam Thanh.

Cho dù thành Thánh, chiến lực cũng sẽ không quá cao.

Bước thứ hai, chính là khiến Tam Thanh trở mặt, không còn là một thể.

Như vậy sẽ chẳng còn ai uy hiếp được địa vị của lão!

Tính toán hay lắm, tiếc là gặp phải ta!

Đa Bảo cười khinh thường, tăng tốc lao về phía Côn Luân Sơn.

Chỉ cần Tam Thanh không phân gia, Hồng Quân cũng chẳng làm gì

được bọn họ.

Đến lúc đó hắn sẽ tính kế một phen, để Tam Thanh thoát ly khỏi Huyền Môn của Hồng Quân.

Hắn sẽ có thực lực phân đình kháng lễ (ngang hàng đối lập) với Hồng Quân!

Chỉ là làm thế nào để Tam Thanh tin tưởng mình mới là vấn đề, đặc biệt là Nguyên Thủy, tuyệt đối sẽ coi thường mình!

Thật không ngờ Đa Bảo lại thực sự do Đa Bảo Thử (chuột nhiều của) hóa thành.

Tuy là dị thú Hồng Hoang, con chuột đầu tiên của thiên địa, nhưng so với Đa Bảo Tháp thì vẫn kém xa! "Hệ thống, không có thứ gì nâng cao căn nguyên (căn cốt/nguồn gốc) của ta sao?" 【Túc chủ chưa hoàn thành nhiệm vụ, không thể phát phóng ban thưởng!】 "Hệ thống, mày cũng biết tính cách của Nguyên Thủy mà, cái căn nguyên này của ta ổng có coi ra gì đâu?

Nhanh lên, mày tùy tiện cho cái căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần là được, ta không chê đâu!" 【...】 Hệ thống cạn lời.

Căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần mà còn bảo "không chê".

Ngươi thật biết đùa!

Bất quá nói cũng đúng, lỡ vì căn nguyên mà bị Nguyên Thủy ghét bỏ, hỏng mất đại kế của nó thì không tốt!

Nâng cao căn nguyên thôi mà, dù sao cũng chẳng tốn sức lực gì.

Giải trừ chút phong ấn là được! 【Đinh, ban bố nhiệm vụ: Trong vòng trăm năm tới Côn Luân Sơn, thưởng cho túc chủ một giọt Tinh huyết Bàn Cổ!】 "Hệ thống, mày tuyệt nhất!" Đa Bảo cười rạng rỡ, không ngờ nói bừa mà hệ thống cũng cho thật.

Xem ra sau này phải lừa nó thêm mấy lần nữa!

Trăm năm đến Côn Luân Sơn, có chút khó khăn, nhưng không làm khó được ta!

Trên người Đa Bảo hiện lên dao động không gian, thân hình không ngừng biến đổi.

Đây là quà tân thủ của hắn, Tổ Vu tinh huyết ẩn chứa lực lượng Không gian pháp tắc.

Một giọt Tổ Vu tinh huyết, hắn đã thấy bản thân Thái Ất Kim Tiên vô địch, thêm một giọt Bàn Cổ tinh huyết nữa, hắn ít nhất có thể chiến Đại La Kim Tiên. ...

Trên đỉnh núi Côn Luân, trong Ngọc Hư Cung, Bàn Cổ đang ngắm nghía đóa Tạo Hóa Thanh Liên ở đây.

Đây là đóa sen do Dương Mi (Lão Nhị) năm xưa bóp nát một đóa Hỗn Độn Thanh Liên, một hạt sen trong đó hóa thành.

Sau khi bản nguyên Hồng Hoang sung túc, nó đã được uẩn dưỡng đến cấp bậc Hỗn Độn Linh Bảo.

Còn ban cho nó quyền điều động sức mạnh Đại Đạo Tạo Hóa của Hồng Hoang!

Ở trong Hồng Hoang, nó còn mạnh hơn cả Hồng Mông Linh Bảo!

Chỉ là không ngờ, Tam Thanh sau khi tìm thấy đóa Thanh Liên này trong Hồng Hoang, lại đem "con hàng" này nuôi ở đây, cũng không sử dụng, coi như biểu tượng tình nghĩa Tam Thanh!

Món linh bảo này, tính ra là bảo vật cường đại nhất trong số linh bảo do Hồng Hoang thai nghén.

Đột nhiên, Bàn Cổ buồn bực nhìn về phía Đa Bảo ở đằng xa.

Vừa rồi cuộc đối thoại giữa hắn và hệ thống, Bàn Cổ đã nghe

thấy. "Lại là Bàn Cổ tinh huyết!" Lập tức, tâm trạng tốt khi vừa đột phá cũng giảm đi không ít.

Nhìn hai con Hỗn Độn Kê sau lưng, Bàn Cổ bắt đầu chuyển đổi hình thái chiến đấu cho chúng.

Cục tác cục tác! "Di, máu này không phải Bàn Cổ tinh huyết.

Chỉ là treo cái mác tên ta thôi." ...

Trăm năm sau, Đa Bảo xuất hiện dưới chân núi Côn Luân. 【Đinh, đã tới Côn Luân Sơn, ban thưởng đã phát phóng!】 "Hệ thống, giúp ta luyện hóa luôn!" Đa Bảo nói xong, hệ thống trong cơ thể cười quỷ dị một cái, một giọt tinh huyết màu vàng đã chuẩn bị sẵn xuất hiện trong cơ thể Đa Bảo.

Pháp lực trống rỗng trong cơ thể được bổ sung, sắc mặt tái nhợt trở nên hồng hào.

Tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ cũng phi tốc tăng trưởng.

Khí tức Hỗn Độn Ma Thần trong căn nguyên cũng nồng đậm hơn vài phần!

Chỉ trong một thời thần ngắn ngủi, tu vi Đa Bảo đã tăng lên Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong. "Căn nguyên và tu vi này của ta, đừng nói là Nguyên Thủy, e rằng Hồng Quân nhìn thấy cũng phải động tâm!" Đa Bảo tự tin cười.

Một giọt Bàn Cổ tinh huyết, hắn hiện tại đủ sức sánh ngang căn nguyên Tổ Vu, không kém gì Tam Thanh.

Đối với việc bái sư tiếp theo, hắn cũng có mười phần tự tin.

Nhìn ngọn núi được mệnh danh là Vạn Sơn Chi Thủ - Côn Luân Sơn này, Đa Bảo cảm khái một tiếng: "Không hổ là Côn Luân, linh khí này, cho dù là một con heo, ở chỗ này ngây ngốc ngàn năm cũng có thể

thành tiên!" Các đại tổ mạch của Côn Luân Sơn mọi lúc mọi nơi đều tỏa ra lượng lớn thiên địa linh khí.

Cây cối hoa cỏ ở đây, giọt sương tích tụ đem ra giới tu tiên, đó đều là tuyệt thế trân bảo diên niên ích thọ!

Nếu có thể xuyên qua chư thiên, hắn hoàn toàn có thể bán không khí.

Đóng chai không khí Côn Luân Sơn, bán cho đại năng các giới khác.

Tuyệt đối lãi to!

Trú chân thưởng thức giây lát, Đa Bảo bắt đầu lên núi.

Chương 98

Để giữ thành ý, Đa Bảo không chọn bay, mà từng bước từng bước đi từ chân núi lên. "Vậy mà không có đại trận!" Đi được hai năm, Đa Bảo thầm nghĩ.

Vốn tưởng đi đến chỗ nào đó sẽ chạm phải đại trận do Tam Thanh bố hạ.

Hắn có thể tuyên cáo lai lịch rồi, kết quả đến giờ vẫn chưa thấy gì.

Lúc này, hệ thống đột nhiên vang lên. 【Túc chủ, báo cho ngươi một tin xấu!】 "Tin xấu gì?" 【Ta vừa xem qua một lượt, Tam Thanh không có nhà!】 Hệ thống bất đắc dĩ nói, nó vừa rồi còn tính toán khơi gợi duyên phận sư đồ giữa Thông Thiên và Đa Bảo.

Kết quả kiểm tra một lượt, trên Côn Luân Sơn này, ngoại trừ đạo tràng ra thì một cái sinh linh cũng không có! "Thế mấy năm nay ta nỗ lực chẳng phải công cốc à?" Đa Bảo nhịn không được chửi thầm. 【Là công cốc, túc chủ trực tiếp lên núi!

Cứ quỳ lạy cung kính ở cửa, đợi Tam Thanh về là được!】 "Hiếm khi nghiêm túc một lần, kết quả không có khán giả!" Đa Bảo nghẹn khuất, sau đó dưới chân dao động không gian pháp tắc.

Một bước trăm vạn dặm.

Hướng về phía đỉnh núi đi tới. ...

Ba ngày sau, Đa Bảo xuất hiện trước đạo tràng trên đỉnh núi.

Tìm một chỗ dễ thấy, Đa Bảo quỳ xuống. "Ta cứ quỳ mãi, Tam Thanh trở về khẳng định sẽ bị sự chân thành của ta làm cảm động!" Cục tác cục tác!

Tiếng gì thế?

Hệ thống không phải bảo ở đây không có sinh linh sao?

Đa Bảo nhìn sang, lập tức kinh kêu lên: "Ngọa tào, gà mặc giáp!" 【Giáp em gái ngươi ấy, chạy mau!】 Hệ thống nói xong, hoảng loạn giải trừ phong ấn của Đa Bảo.

Tu vi Đa Bảo trong nháy mắt vọt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, hơn nữa còn chưa dừng lại, tiếp tục tăng mạnh!

Dễ dàng đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, vẫn cứ tăng không ngừng!

Phật âm vang vọng hư không, đầy trời hư ảnh Thần Phật hướng về hắn cúng bái.

Kim liên nở rộ, tường thụy hiển hóa.

Một con đường Đại Đạo đang hiển hiện, ngưng thực dưới sức mạnh của Đa Bảo. 【Túc chủ, đây là Hỗn Độn Châu, chống đỡ lấy, ta đang xây dựng thông đạo vị diện!】 "??" Đa Bảo cầm Hỗn Độn Châu trong tay, ngơ ngác nhìn thiên địa này.

Các loại quy tắc sức mạnh vận chuyển đều bị hắn nhìn thấu.

Quá khứ tương lai của Hồng Hoang hiện lên trong mắt hắn.

Đa Bảo có cảm giác, hắn có thể dễ dàng nghịch chuyển dòng sông thời gian này, vượt qua thời không!

Sức mạnh trong cơ thể phảng phất vô cùng vô tận, tùy ý đánh ra đều hủy thiên diệt địa! "Ta đây là thành Thánh?" "Không chỉ, còn trở thành Thiên Đạo Cảnh!" Bên cạnh vang lên giọng nói xa lạ.

Đa Bảo hạ ý thức đáp lời: "Ngầu vãi chưởng, thành Thiên Đạo Cảnh, thế chẳng phải ta vô địch rồi sao!" "Không có vô địch đâu, đứa có thể đánh lại ngươi, ít nhất có ba ngàn cái!" Bàn Cổ nghiêm túc nói.

"Ta đệt thiên...

Ngọa tào!

Ngươi là ai?" "..." Phanh!

Hỗn Độn Châu rơi xuống đất.

Đa Bảo mặt không cảm xúc, chậm rãi vận động chân trái.

Ầm!

Chân trái quỳ một gối xuống đất, phát ra tiếng nổ lớn, sức mạnh Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh khiến Côn Luân Sơn rung chuyển.

Ngay sau đó...

Ầm!

Đầu gối phải quỳ xuống đất, biểu cảm Đa Bảo trở nên khoa trương.

Ngũ thể đầu địa, lớn tiếng hét: "Ta đầu hàng, tha cho ta một cái mạng nhỏ!" "..." Bàn Cổ cạn lời, "Ngươi không phản kháng một chút sao?" "A a!" Đa Bảo khóe miệng khẽ giật, nhìn về phía xa nơi một quầng sáng đang bị con gà mặc giáp đuổi đánh tơi bời. "Thật ra thực lực ngươi cũng xêm xêm cái hệ thống này đấy!" "??" Đa Bảo mộng bức ngẩng đầu, ý gì cơ? "Đây là sức mạnh bản thân ngươi, vừa rồi cái hệ thống này chẳng qua chỉ giải trừ phong ấn cho ngươi mà thôi!" Bàn Cổ cầm một kiện Hồng Mông Linh Bảo, bẻ từng miếng từng miếng đút cho Hỗn Độn Kê Vương bên cạnh. "Ngươi là Đa Bảo thật, có điều không phải Đa Bảo của thế giới này!" Đây cũng là điều Bàn Cổ mới phát hiện ra.

Cái tên Đa Bảo trước mắt này vậy mà lại là hàng chính hãng!

Con đường Đại Đạo Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh kia hoàn toàn thuộc về hắn!

Về điểm này, Bàn Cổ quen, đã gặp qua mấy lần.

Cái tên Đa Bảo này, không, phải gọi là Như Lai, bị cái hệ thống này tóm được.

Hoặc là mua về được.

Một tồn tại Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, hệ thống đằng xa đang chọn dùng phương thức tương đối ôn hòa để dung hợp hắn.

Dung hợp hoàn thành, không nói đến việc nâng cấp lên tầng thứ cao cấp, cũng có thể nắm giữ một con đường Đại Đạo cùng đẳng cấp.

Sau này chỉ cần đủ năng lượng, là có thể tùy thời chế tạo ra tay đấm Như Lai Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Trong đó, thời gian muốn dung hợp hoàn chỉnh là rất dài, cái hệ thống này liền nghĩ đến việc phát huy giá trị cuối cùng của món hàng này. "Cái đó... vị đại lão này, ta nghe không hiểu!" Đa Bảo ngơ ngác nói, theo lời nói của hắn rơi xuống, Đại Đạo thuộc về hắn trong hư không ảm đạm dần, lung lay sắp đổ! "Nghe không hiểu không sao, ngươi chỉ cần biết, ngươi trộm lấy bản nguyên thế giới Hồng Hoang của ta, cần phải chịu trừng phạt!" Bàn Cổ ôn hòa nói. "Sẽ không chết chứ?" "Không biết!" "Thế thì được!" Đa Bảo vô tư gật đầu, giữ được mạng là được! "Ta thảo, đại lão không phải nói là muốn tha..." Khoảnh khắc tiếp theo, bàn tay to lớn của Bàn Cổ chụp tới, Đa Bảo sợ đến mức la hét liên hồi.

Đợi bàn tay to lướt qua người hắn, hắn vẫn còn đang run lẩy bẩy! "Tha mạng!

Ta không muốn chết a!

Tha mạng!" Bàn Cổ kiểm tra chân linh trong tay, nghe thấy cái giọng ồn ào của tên này, quát lớn: "Ồn cái gì, câm mồm!" Lập tức, tràng diện yên tĩnh trở lại, Bàn Cổ thả chân linh trong tay xuống dưới.

Năng lượng Côn Luân Sơn hội tụ, hình thành linh vụ khổng lồ. "Đa Bảo tạ ơn cứu mạng của Đại Thần!" Một con chuột hamster (thương thử) mập mạp tròn vo từ trong linh vụ bước ra.

Nó đứng thẳng, hai cái móng vuốt chắp lại bái tạ Bàn Cổ.

Đây là con Tầm Bảo Thử đầu tiên của Hồng Hoang, Đa Bảo chân chính của thế giới này! "Sau này ngươi cứ gọi là Đa Bảo Số 1!" Bàn Cổ chỉ vào Đa Bảo Số 1 (người xuyên việt) đang im lặng không dám ho he kia.

Nghe vậy, Đa Bảo Số 1 vội vàng gật đầu, biểu thị đã hiểu. "Nhóc con, hẳn là có ký ức của kẻ xuyên việt rồi chứ?" "Bẩm Đại Thần, Đa Bảo đã biết chuyện hệ thống!" Đa Bảo cúi cái đầu nhỏ nói.

Bị đoạt xá một cách mạc danh kỳ diệu, ban đầu nó hoảng loạn, sợ hãi.

Sau đó nó cũng phát hiện chỉ cần nó không nói lời nào, ngoan ngoãn nằm im trong bóng tối thì sẽ không bị hệ thống và tên Đa Bảo Số 1 đoạt xá kia phát hiện.

Đối với những phần thưởng hệ thống phát cho Đa Bảo Số 1, nó cũng có thể dễ dàng tham ngộ.

Còn từ trong ký ức của Đa Bảo Số 1 mà biết được hết thảy về Hồng Hoang.

Căn cứ theo ký ức của Đa Bảo Số 1, nó rất nhanh liền phát giác thế giới Hồng Hoang này và trong ký ức không giống nhau (không đúng lắm)!

Nó cũng sinh ra ngàn vạn năm, lần Đạo Tổ giảng đạo thứ hai nó cũng biết.

Lần giảng đạo đó kết thúc, nó và một số bạn bè không những tu vi đại tăng, mà còn căn cứ theo đạo vận của Đạo Tổ sáng tạo ra pháp tu

hành.

Từ đó đối với con đường phía trước không còn mê mang.

Chẳng ăn nhập gì với miêu tả Hồng Quân âm hiểm xảo trá trong ký ức kia cả!

Còn về Tam Thanh, Đế Tuấn, Tổ Vu, Nữ Oa... những đại thần này, có cái nó biết, có cái không.

Nhưng rõ ràng là, ký ức này và những đại thần mà nó hiểu rõ đều không giống nhau!

Cho nên nó rút ra kết luận: cái Hồng Hoang mà mình đang sống này, có gì đó sai sai! "Nhóc con khá thông minh đấy!" Bàn Cổ chỉ vào đạo tràng Tam Thanh sau lưng. "Ngươi sau này chính là đệ tử của bọn chúng!" Nói xong, Bàn Cổ tóm lấy một con Thiên Đạo Chi Nhãn nhỏ (tiểu nhãn tình). "Cái này cho ngươi, Tam Thanh nhìn thấy xong sẽ thu lưu ngươi!" "Tạ ơn Đại Thần ban bảo!" Đa Bảo vội vàng bái tạ. "Thể hiện cho tốt, sớm ngày chứng đạo Hỗn Nguyên!" Bàn Cổ nói xong, túm lấy Đa Bảo Số 1, dắt theo Hỗn Độn Kê Vương, đi về phía chiến trường xa xa. "Cung tiễn Đại Thần!" Đa Bảo (chuột) nằm rạp trên mặt đất rất lâu rất lâu, cuối cùng mới đứng dậy.

Đeo cái con mắt nhỏ Đại Thần ban cho lên cổ.

Nhìn đạo tràng phía trước, ria mép của Đa Bảo rung rung.

Nó là Đa Bảo Thử, sau khi đeo bảo vật Đại Thần cho lên, nó liền ngửi thấy mùi linh bảo bên trong. "Nhiều linh bảo quá, Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo!

Chương 99

Hít hà!

Cái mùi này hình như là Hỗn Độn Linh Bảo!

Còn không chỉ một loại!

Thơm quá!" Đa Bảo chìm đắm trong đó, qua hồi lâu mới kinh tỉnh lại.

Nghĩ nghĩ, nó hóa thành hình thái Đạo thể, ngồi tu luyện ngay tại cửa, chờ đợi sư tôn chưa từng gặp mặt trở về! ...

Cục tác cục tác!

Cục tác!

Con Hỗn Độn Kê toàn thân bao phủ bởi bộ giáp đỏ rực, lực phòng ngự cường đại khiến nó không sợ bất cứ thứ gì.

Cái hệ thống màu vàng phía trước bất kể công kích thế nào cũng vô tác dụng.

Mà Hỗn Độn Kê tùy ý húc một cái, có thể dễ dàng phá vỡ phòng ngự của nó, khiến chỉnh thể vận chuyển đứt quãng! 【Con gà này lai lịch thế nào, sức mạnh chẳng kém gì Bàn Cổ!】 Hệ thống Vàng đau đầu không thôi, ngay khoảnh khắc nhìn thấy con gà này, nó đã biết là đánh không lại.

Giải khai phong ấn cho túc chủ chính là muốn hắn câu giờ một chút để mình chạy trốn.

Không ngờ bên cạnh túc chủ đột nhiên nhảy ra một Đại Kinh (điều bất ngờ lớn)!

Cảm nhận không được khí tức, nhưng cái bộ dáng kia, nó còn có

thể không biết là ai sao! 【Không ngờ cuộc đời truyền kỳ của bản hệ thống lại cứ thế giao nộp tại đây!】 Hệ thống Vàng thở dài, tiếp tục né tránh công kích của con gà.

Nó đã không còn ôm hy vọng đào thoát nữa rồi!

Chỉ hy vọng có thể kéo dài chút thời gian, báo cáo tình báo về cho tổ chức!

Để tổ chức báo thù rửa hận cho nó!

Cục tác cục tác!

Hỗn Độn Kê phun ra vô tận thần hỏa.

Hệ thống Vàng thấy thế, vừa gửi tin tức đi vừa gian nan né tránh đòn công kích lần này.

Bàn Cổ xuất hiện tại đây, nhìn Hỗn Độn Kê công kích, khẽ gật đầu, lẩm bẩm: "Đổi phương thức tấn công xem nào!" Lời vừa dứt, ấn ký Hỏa Chi Đại Đạo dưới cánh Hỗn Độn Kê hiện lên, một cây gậy lửa xuất hiện, chở theo Hỗn Độn Kê.

Liệt hỏa nóng rực gần như muốn nung chảy linh kiện của Hệ thống Vàng.

Bên này, Hệ thống Vàng sau khi gửi tình báo đi thì thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn về phía con gà kỳ quái kia, kim sắc quang mang đại thịnh. 【Ta liều mạng với ngươi!】 Kim quang hóa thành chày vàng, lao thẳng về phía Hỗn Độn Kê!

Cục tác cục tác!

Hỗn Độn Kê cưỡi gậy lửa, không hề có ý định né tránh, trực tiếp ngang ngược húc tới!

Ầm ầm ầm!

Lượng lớn bản nguyên thế giới nổ tung, nhấn chìm vạn vạn dặm vuông.

Rất nhanh lại biến mất không thấy, bị Hồng Hoang hấp thu.

Bàn Cổ sửa lại thông tin của Hệ thống Vàng một chút.

Tọa độ sửa lại vạn lần, nội dung cũng sửa lại chút đỉnh!

Cuối cùng ném ra khỏi Hồng Hoang, từ một phía Lãnh địa Chư Thiên khác hiện thân, bay về hướng mà hắn muốn.

Cục tác cục tác!

Hỗn Độn Kê khôi phục nguyên dạng, Bàn Cổ bắt nó về.

Hài lòng gật đầu.

Thực lực không tồi!

Sau đó nhìn xem chiến lợi phẩm!

Từng giọt huyết dịch màu vàng trôi nổi giữa không trung.

Từng viên xá lợi tử phát ra phật quang. "Cỗ Phật khu này!" Bên cạnh, Đa Bảo Số 1 nhìn về phía cỗ thân xác màu vàng kia, khóe mắt bất giác ươn ướt.

Bàn Cổ nhìn thoáng qua, lắc đầu.

Nó ngoại trừ sinh mệnh lực Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong ra, tất cả những thứ khác đều bị hệ thống bóc tách đi rồi.

Cỗ Phật khu này, chính là của hắn (Đa Bảo thật)! "Đi thôi, loạn sấm thế giới Hồng Hoang của ta, đáng bị phạt!" Bàn Cổ ném đống đồng nát này tới Tử Tiêu Cung.

Đi về phía địa điểm lao cải của đám xuyên việt giả. ...

Bên ngoài thế giới Hồng Hoang, Minh Hách vừa diễn sinh xong một mặt trời.

Giờ phút này pháp lực tiêu hao sạch, đang ngồi xếp bằng khôi phục.

Minh Hà, Minh Hạc, 'Minh Hà' (ba người xuyên việt) pháp lực trào dâng, một tòa Đại Thiên Thế Giới trống rỗng được khai tịch ra.

Trải qua hơn hai mươi vạn năm nỗ lực, lúc Hồng Quân giảng đạo cũng không nghỉ ngơi, thành công cung cấp cho Hồng Hoang một Đại Thiên Thế Giới hoàn chỉnh.

Giờ phút này, đang gia công làm ra Đại Thiên Thế Giới thứ hai.

Tranh thủ trước năm thứ năm mươi vạn làm cho xong, để được nghỉ ngơi một trận!

Thông Thiên Số 1, Hồng Vân Số 1, Hậu Nghệ Số 2 đang thong thả làm việc.

Pháp lực tự chủ khôi phục vừa khéo ngang bằng tiêu hao, vừa làm vừa tán gẫu.

Lý Tuấn Đế cũng đang nỗ lực làm, còn Đệ Tam Kim Ô thì khinh thường nhìn đám xuyên việt giả đang làm việc này.

Là người xuyên việt có hệ thống, sớm muộn gì cũng có ngày hệ thống quay lại, hắn sẽ lại quật khởi.

Làm việc á?

Nằm mơ! "Đại Thần, việc của ta là diễn sinh thế giới sao?" Đa Bảo Số 1 nhìn qua một lượt, sau đó hỏi Bàn Cổ. "Không sai!" "Nhìn có vẻ không khó, cũng khá đơn giản!" Đa Bảo Số 1 thả lỏng, hình phạt này cũng nhẹ.

Tuy hắn chưa biết diễn sinh thế giới, nhưng nhìn qua có vẻ dễ học! "Bọn họ là một triệu năm nộp lên một Đại Thiên Thế Giới hoàn chỉnh, ngươi thì khác!" Bàn Cổ khắc ấn ký Thiên Đạo lên người Đa

Bảo Số 1, nói: "Ngươi là Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, ta cũng không yêu cầu quá nhiều, năm triệu năm thời gian, cung cấp cho Hồng Hoang một Đại Thế Giới có thể dung nạp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "Năm triệu năm!" Đa Bảo Số 1 ngẩn ra, hắn không rõ thực lực chính mình, nhưng biết năm triệu năm là quãng thời gian dài dằng dặc thế nào.

Năm triệu năm dùng để làm việc, là muốn mệt chết hắn sao? "Sao?

Có ý kiến?" "Không không không!" Đa Bảo Số 1 vội vàng lắc đầu, làm thì làm, dù sao vẫn hơn là chết. "Cho ngươi một ngàn năm học tập cách bọn họ làm, ngàn năm sau nhớ bắt đầu làm việc!" Bàn Cổ chỉ vào đám Minh Hách, nói xong dắt hai con Hỗn Độn Kê đi về phía xa. ... 【Nhóm chat Hồng Hoang: Hậu Nghệ Số 1: @Đại Nghệ, Nghệ ca có nhận được tin nhắn không?

Hậu Nghệ Số 1: @Đại Nghệ x3 Hậu...】 Trước mặt Hậu Nghệ Số 1 xuất hiện một cái bảng rất giống màn hình quang học của hệ thống, không ngừng @ Đại Nghệ, ánh mắt chờ mong.

Đây chính là nhóm chat hắn tốn mấy vạn năm thời gian chế tạo.

Năm xưa học tiểu học học thuộc thơ cổ cũng chưa từng nỗ lực như vậy!

Đúng lúc này, nhóm chat có biến hóa. 【Đại Nghệ: Ta...

Đại Nghệ: ...

Đại Nghệ: ...Đã nhận được...】 "Thành công rồi!" Hậu Nghệ Số 1 hưng phấn nhảy cẫng lên. "Nhóc con, không ngờ ngươi còn có thiên phú này!" Bàn Cổ ở bên cạnh mở miệng nói. "Ngọa tào..." Hậu Nghệ Số 1 lập tức sợ hết hồn, đặc biệt là Hỗn Độn Kê Vương cao hơn ba mét sau lưng Bàn Cổ.

Cái thể cách to lớn kia khiến chân Hậu Nghệ Số 1 run lẩy bẩy!

Năm xưa hình ảnh Hỗn Độn Kê dễ dàng mổ xuyên Chúc Dung Tổ Vu, đuổi đánh Cộng Công Tổ Vu hắn vẫn còn nhớ như in! "Bàn...

Bàn Cổ Đại Thần, ngài ngài..." "Đừng sợ, có dây xích rồi!" Bàn Cổ giật giật xiềng xích Đại Đạo trong tay, thò tay cầm lấy cái nhóm chat do Hậu Nghệ Số 1 nghiên cứu ra xem một lượt. "Hơi thô sơ, nhưng dùng ở Hồng Hoang là đủ rồi!" Bàn Cổ trả lại món đồ chơi này cho Hậu Nghệ Số 1. "Bàn Cổ Đại Thần, ngài tới là?" Hậu Nghệ Số 1 nén xuống sợ hãi trong lòng, không dám nhìn hai con Hỗn Độn Kê, khẩn trương hỏi.

Bàn Cổ không trả lời, nhìn về phía trước, Đại Nghệ đang hưng phấn chạy tới. "Hậu...

Ơ!

Bái kiến Phụ Thần!" "Đứng lên đi!" Bàn Cổ bình thản mở miệng. "Cái đó, Phụ Thần, ngài?" "Nghe nói nhóc con ngươi nói xấu Lão Lục (Hồng Quân)?" Phịch!

Đại Nghệ quả đoán quỳ xuống, nhận sai: "Phụ Thần, tất cả đều là lỗi của con, con không nên đem lời Chúc Dung, Cộng Công hai vị Tổ Vu thảo luận về Đạo Tổ nói ra ngoài!

Chương 100

Phụ Thần, con sai rồi, chuyện này không liên quan đến các Tổ Vu, con nguyện ý nhận phạt!

Kỳ thực Chúc Dung Tổ Vu cũng không cố ý nói Đạo Tổ..." Bàn Cổ khóe miệng giật giật, đây là nhận sai hay là ném đá giấu tay (vứt nồi)!

Hậu Nghệ Số 1 bên cạnh đã kinh ngạc đến mức không nói nên lời, trừng lớn mắt nhìn Đại Nghệ đang thao thao bất tuyệt.

Không ngờ ngươi là loại Nghệ Ca thế này! "Được rồi được rồi!" Bàn Cổ nghĩ một lát, nói, "Đã không phải cố ý, ta sẽ không phạt ngươi!" "Phụ Thần anh minh!" Đại Nghệ vội vàng dập đầu hô lớn.

Bàn Cổ lắc đầu trước biểu hiện của Đại Nghệ, không muốn nói thêm gì nữa.

Nói sơ qua về Đa Bảo Số 1 cho hai người, sau đó bước vào Hồng Hoang, một đống hệ thống xuất hiện trong tầm mắt hắn. "Hửm?" Bàn Cổ có chút nghi hoặc nhìn về một ngọn núi ở Bất Chu Sơn.

Một cái hệ thống hơi ẩn nấp đang lặng lẽ luyện hóa ngọn núi này. "Thú vị, luyện hóa cột sống của Lão tử!" Bàn Cổ cười khẽ, nhìn về phía Hỗn Độn Kê Vương phía sau.

Cục tác cục tác! "Mày có chịu nổi trọng lượng đó không?" ...

Tại Tu La Thành ở Biển Máu.

Nơi sinh ra của người chơi.

Vô số cột sáng le lói.

Mấy trăm tân thủ mới xuất hiện. 【Chào mừng đến với Kỷ nguyên Hồng Hoang!】 Từ xa, Minh Hà đầu đội bốn chữ to 'Huyết

Hải Ngận Đại' (Biển Máu Rất To) đang đi về phía này.

Một thân trang bị lấp lánh ánh kim, tạo thành sự đối lập rõ rệt với đám tân thủ chỉ mặc mỗi quần đùi (nội y)! "Oa!

Đại lão ca ca, người ta mới tới, có thể dẫn (kéo) người ta không?" Một nữ người chơi tên 'Anh Anh Anh' ánh mắt ái mộ, nũng nịu nói.

Minh Hà không chút sứt mẻ, nhìn mấy trăm người chơi tân thủ này cũng có chút đau đầu.

Ngay dưới mí mắt Hệ thống Võng Du, hắn không dám sử dụng thủ đoạn, nhìn không ra đám người này ai mới là Lão Tử, Nguyên Thủy bọn họ.

Vừa rồi vị người chơi 'Anh Anh Anh' kia thấy vị đại gia thổ hào này không phản ứng, lệ rưng rưng nhìn Minh Hà, tiến lên chuẩn bị thi triển đại pháp nũng nịu trăm lần trăm trúng: "Ca ca, kéo em với đi mà, người ta biết hô 666 (khen hay), ca ca thật tuyệt!

Ca ca anh thật..." "Cút!" Sát ý thấu xương dâng lên từ phía, sắc mặt Minh Hà âm trầm, mâu quang lạnh băng vô cùng: "Ngươi tính là cái thá gì, cút cho ta!" "Này!

Ngươi quá đáng rồi đấy, người ta là con gái...!" Một nam người chơi nhìn không nổi nữa, em gái nhà người ta giọng nói mềm mại như thế, sao nỡ lòng nào mắng người ta?

Vừa chuẩn bị tiến lên bất bình thay, một đôi mắt ẩn chứa thây sơn biển máu đối diện với hắn.

Cảm giác kinh dị đến tê da đầu dâng lên từ lòng bàn chân, đây là tội phạm truy nã quốc tế vào chơi game à?

Minh Hà thu hồi ánh mắt, hắn cũng chẳng quan tâm mình biểu hiện bất phàm như vậy.

Thời gian trong thế giới nội thể của Hệ thống Võng Du trôi rất chậm.

Nhưng Hồng Hoang đã trôi qua bao nhiêu vạn năm rồi.

Hắn ở trong thế giới công nghệ bên trong cũng đã trải qua ba mươi năm.

Năm mười lăm tuổi, hắn dựa vào một thanh kiếm đồ chơi mua được, đánh hạ thân phận Vua lính đánh thuê.

Đến nay đã là quốc vương một tiểu quốc gia.

Mang chút sát khí là rất bình thường!

Hiện tại vẫn là hội họp với đám Đế Tuấn quan trọng hơn!

Nghĩ nghĩ, Minh Hà phóng thích một chút sát khí.

Lạnh lùng nhìn về phía đám tân thủ. "Ta, cấp 499, người chơi mạnh nhất hiện nay, chuẩn bị sáng lập công hội, tên là Hồng Hoang Liên Minh Công Hội!

Hiện tại chiêu thu thành viên, kẻ nào thông qua khảo nghiệm đều có thể gia nhập!" Áp bách cảm khủng bố xuất hiện trong lòng đông đảo tân thủ, khiến người ta sợ hãi, không dám ngẩng đầu đối diện! "Ta muốn gia nhập, có khảo nghiệm gì cứ việc nói!" Một tân thủ tên 'Thanh Bình Kiếm Không Giòn' đứng ra hô. 'Ta Không Có Địa Thư' cũng từ trong đám người chơi đứng ra: "Ta cũng muốn gia nhập!" "Đại lão cầu kéo (gánh) bay!" Một vị 'Hồng Vân Bay Tứ Tung' cười ha hả giơ tay! "..." Từng người chơi với cái tên quen thuộc gia nhập, trên mặt Minh Hà lộ nụ cười.

Vì an toàn, hắn còn phải thăm dò thêm vài lần! ...

Trải qua một loạt thăm dò, Minh Hà thành công xây dựng Hồng Hoang Liên Minh Công Hội.

Tam Thanh, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu...

Bạch Trạch các loại lần lượt gia nhập.

Vì đang ở địa bàn Hệ thống Võng Du, Minh Hà rất cẩn thận, không nói ra chút chủ đề nhạy cảm nào.

Trước tiên mua cho mọi người bộ quần áo bình thường mặc vào.

Đỡ phải chỉ mặc mỗi cái quần đùi làm mất mặt Đại Thần.

Sau đó Minh Hà sử dụng Lệnh Công Hội, đám người Thông Thiên chính thức trở thành thành viên. "Đây là kiếm sắt bình thường, đẳng cấp các ngươi hiện tại chỉ dùng được cái này!" Minh Hà lấy ra một đống kiếm sắt, chia cho mọi người.

Mọi người nhận lấy kiếm sắt, ánh mắt kinh ngạc.

Trong nháy mắt luyện hóa!

Minh Hà cười gật đầu, không sai, trong nháy mắt luyện hóa.

Hiện tại không rõ ràng, đợi bọn họ thăng cấp đến tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tác dụng sẽ hiện ra: trong nháy mắt luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo.

Cái này nếu để bọn họ tự mình luyện hóa, không có vạn năm thậm chí mấy chục vạn năm thì đúng là luyện hóa không nổi!

Mọi người hưng phấn, mới bắt đầu đã nhận được tin tốt thế này, niềm tin bồi dưỡng một phân thân cường đại càng thêm sung túc!

Tiếc là hiện tại ở địa bàn Hệ thống Võng Du, mọi ngôn ngữ của mọi người đều không dám nói loạn.

Chỉ có thể thầm tính toán bản thân phát triển theo hướng nào! "Khụ khụ, hiện tại bản Hội trưởng dẫn các ngươi đi cày cấp!

Theo ta!" Minh Hà mặc một thân trang bị đại gia (thổ hào) sánh

ngang Hạ phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, lấp lánh ánh kim, dưới ánh mắt hâm mộ của lượng lớn người chơi, dẫn theo thành viên của mình sát phạt ra ngoài thành.

Trên đường, không thiếu những người chơi bình thường hô "Đại lão 666 cầu kéo", và mấy em gái "Ca ca em biết kêu Oa tắc (Wow) cầu kéo".

Cuối cùng đều bị ngữ khí lạnh lùng của Minh Hà dọa chạy. "Gào!" Một con hung thú cấp Thiên Tiên lao tới, sắc mặt mọi người sau lưng Minh Hà trở nên cổ quái.

Con hung thú này, phân minh là phân thân của Minh Hà! "Ngây ra đó làm gì, bản Hội trưởng dẫn các ngươi cày cấp!" Minh Hà cầm đại đao, dẫn đầu xung kích giết về phía phân thân hung thú kia.

Các loại kỹ năng lòe loẹt hoa lệ đánh ra, rất nhanh, dưới kinh nghiệm chiến đấu 'tinh trạm' của Minh Hà, cái phân thân hung thú này chỉ còn lại một hơi tàn. "Đều mau lại đây hưởng hỗ trợ (ké assist)!" Minh Hà nói xong, đám Thông Thiên lấy ra kiếm sắt nhỏ chọc lên.

Liên tục chọc hơn mười kiếm, cuối cùng đánh ra sát thương bạo kích -1.

Những người khác lần lượt tiến lên, kiếm sắt trong tay không ngừng huy động, chờ đợi đánh ra sát thương bạo kích!

Đằng xa, những người chơi chú ý tới động tĩnh bên này rục rịch ngóc đầu dậy.

Đây chính là cơ hội tốt để ké kinh nghiệm a! "Cút, đây là con mồi của Hồng Hoang Liên Minh chúng ta, kẻ nào dám tiến lên, ta giết chết các ngươi!" Minh Hà bá khí trắc lậu (bá khí lòi ra ngoài), một kiếm vung lên, một đạo kiếm khí ngàn mét chém về phía xa.

Lập tức, đám người chơi đang rục rịch kia lạnh toát nửa con tim.

"Ngươi thần khí cái gì, mọi người đều là người chơi..." Ầm!

Minh Hà một cước đá cái tên người chơi đang ồn ào kia ra khỏi thành, bị hung thú ngoài thành đập thành thịt nát.

Minh Hà cười lạnh nhìn đám người chơi này, hắn nhất định phải đánh ra hung danh.

Đỡ cho sau này có mấy thứ phiền toái quấy rầy bọn họ đánh quái thăng cấp! "Người chơi với nhau không thể gây sát thương, nhưng không có nghĩa là lão tử không giết được các ngươi!" Lão Tử đang nỗ lực đánh ra sát thương bạo kích: "..." Ta đặt cái tên này có phải hơi qua loa không?

Ai ai cũng thích hô hai tiếng 'Lão tử'.

Lão Tử rất phiền.

Thế là vung kiếm sắt càng thêm bán mạng.

Đợi tất cả mọi người đều đánh ra sát thương bạo kích xong, Minh Hà tiến lên kết liễu con hung thú này.

Đám người nhìn đẳng cấp không ngừng tăng lên, đối với Minh Hà bội phục không thôi.

Minh Hà đạo hữu này chơi được, hắn là thực sự dám lấy mạng ra tặng! "Đi theo ta, bản Hội trưởng muốn đưa toàn viên các ngươi lên cấp 500!

Sau đó khai thác bản đồ mới!" Đợi đẳng cấp mọi người không tăng nữa, Minh Hà sát phạt tới địa điểm tiếp theo.

Ở đó có một bí cảnh.

Là do hắn dùng phân thân Văn Đạo Nhân khai tịch ra.

Bên trong toàn là phân thân hắn đã sớm an bài.

Mấy chục vạn cái phân thân Thiên Tiên cảnh, còn có một cái phân thân Kim Tiên.

Chương 101

Chính là dùng để cho bọn họ cày cấp.

Đối với sáo lộ đại trí (mô típ chung) của Hệ thống Võng Du, hắn đã sớm sờ thấu rồi!

Cày đến cấp 500, thăng lên Tiên cấp.

Lại cày cày cày, cày đến cấp Đại La Kim Tiên.

Sau đó tổ đội xuất phát, đi tìm đám xuyên việt giả kia.

Lấy tài nguyên hệ thống của bọn chúng nâng cao đẳng cấp bản thân. ...

Bất Chu Sơn.

Hàng ngàn hàng vạn đứa bé Vu Tộc đang vui đùa trên một ngọn núi.

Hậu Thổ ở xa xa trông coi đám trẻ con này.

Tựa vào một tảng thần thạch, Hậu Thổ rất buồn bực. "Đám Cửu Phượng sao còn chưa về?" Đường đường là Tổ Vu của Vu Tộc, vậy mà phải đi làm cái việc trông trẻ này.

Tu luyện không được tu luyện, đánh nhau không được đánh nhau.

Chỉ có thể thu liễm sức mạnh.

Nhìn đám trẻ con hoạt bát này, Hậu Thổ lâm vào suy tư.

Trẻ con Vu Tộc muốn trưởng thành cần vạn năm thời gian, các Tiểu Vu không có tinh lực chăm một đứa trẻ suốt vạn năm.

Cho nên mới để các Đại Vu chăm.

Vạn năm đối với Đại Vu không là gì, nhưng cũng không thể cứ

kéo dài mãi thế này.

Tương lai số lượng Vu Tộc ngày càng nhiều, cho dù là Đại Vu cũng hết cách trông nhiều trẻ con như vậy.

Vấn đề này đang rất cấp bách.

Suy tư một lát, Hậu Thổ liền không nghĩ nữa.

Tương lai số lượng Vu Tộc nhiều, thực lực Tiểu Vu cũng sẽ tăng.

Không cần thiết phải nghĩ nhiều thế!

Dựa vào tảng thần thạch hồi lâu, đợi lứa trẻ này tiêu hao hết thể lực!

Hậu Thổ đưa bọn chúng về Tổ Vu Điện.

Hấp thu huyết khí bên trong, tăng cường tu vi và trưởng thành!

Làm xong những việc này, Hậu Thổ bước ra khỏi Tổ Vu Điện, chuẩn bị về Bàn Cổ Điện chơi một lát.

Đột nhiên, tiểu Thiên Đạo Chi Nhãn trong chân linh phát ra cảnh báo!

Lại có thứ đồ chơi tồi tệ nào nữa đây?

Bước chân Hậu Thổ dừng lại, trong lòng dâng lên ý niệm muốn đi dạo quanh một ngọn núi ở Bất Chu Sơn đằng xa.

Nhìn ngọn núi đó, Hậu Thổ phảng phất cảm ứng được nơi đó có một cơ duyên.

Cự ly còn khá xa, có thể khiến Thiên Đạo chi lực phát ra cảnh báo, thấp nhất cũng là hệ thống Trung cấp hậu kỳ.

Hậu Thổ đề cao cảnh giác, hệ thống cấp bậc này, còn phải lôi vào trong Bàn Cổ Điện.

Gửi tin tức cho các Tổ Vu khác, thông báo có hệ thống lợi hại tới.

Giấu kỹ chuỗi hạt Hồng Mông trên cổ tay, hạ tu vi xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Hậu Thổ đi tới nơi mình cảm ứng được cơ duyên. ...

Trong Bàn Cổ Điện, Đế Giang cùng các Tổ Vu sắc mặt ngưng trọng, sau khi chuẩn bị xong phân thân 'Bàn Cổ', tu vi cũng đồng dạng hạ xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên. "Vừa khéo gần đây không có tinh huyết 'Bàn Cổ' đẳng cấp cao để ngâm tắm, hy vọng lần này nổ (drop) ra nhiều chút!" Chúc Dung vặn cổ nói. "Xì, chú chỉ có chút chí khí ấy thôi à!" Cộng Công bên cạnh khởi động nắm đấm, nghe Chúc Dung nói thì khinh thường xì một tiếng, "Không thể mở ra cái tim hay gì đó à, cái đó chẳng phải tốt hơn tinh huyết sao?" "Nói cũng đúng!" Chúc Dung hiếm khi không cãi lại, công nhận lời Cộng Công. "Đi, chúng ta cách muội muội Hậu Thổ xa một chút, tốt nhất là đánh nhau ở chỗ này, giống như đang ghen tị với muội ấy ấy!

Đỡ bị nhìn ra sơ hở!" Đế Giang thấy đều đã chuẩn bị xong, đẩy cửa lớn ra, đi về một bên hướng của Hậu Thổ. ...

Hậu Thổ đi lại trên ngọn núi này, nàng đã cảm tri được chỗ khác biệt của ngọn núi này với những nơi khác ở Bất Chu Sơn!

Nàng là hậu duệ Bàn Cổ (Phụ Thần), có thể dễ dàng điều động sức mạnh Bàn Cổ!

Nhưng ở đây, sức mạnh nàng có thể điều động ít đến đáng thương!

Điều này khiến Hậu Thổ thầm đề cao cảnh giác. "Tâm nhi, ta nhớ nàng lắm!" Đột nhiên, sau tảng đá lớn cách nàng không xa, nhảy ra một nam tử gầy như que củi.

Ánh mắt kích động mang theo vui sướng, lao về phía Hậu Thổ!

Hậu Thổ nhất thời chưa phản ứng kịp, cứ thế nhìn nam tử lao về

phía mình!

Thiên Đạo Chi Nhãn trong chân linh tản phát sức mạnh, Hậu Thổ trong nháy mắt tỉnh táo.

Nhìn nam tử sắp tới gần, cùng với sự toan tính ẩn giấu dưới ánh mắt vui sướng kia, ánh mắt Hậu Thổ lạnh xuống!

Sức mạnh Thổ Chi Đại Đạo nhanh chóng hội tụ ở chân, cách không đá ra.

Ầm!

Ầm ầm!!!

Đại địa chấn động, núi lở đất nứt.

Ngọn núi này dưới lực lượng kinh khủng của Hậu Thổ nứt ra khe hở.

Đầu núi bạo liệt, vô số tảng đá vạn mét bay ngang!

Bụi mù cuồn cuộn, nhấn chìm cả ngọn núi.

Hậu Thổ đứng giữa không trung, huyết khí trong nắm đấm khuếch tán, nhìn ngọn núi Bất Chu Sơn này.

Vung quyền hạ xuống!

Một ngọn núi đã bị cải tạo, không cần thiết phải tồn tại nữa! "Bất Chu Sơn Quyền!" Phía dưới vang lên giọng nói của nam tử vừa rồi, một hư ảnh giống hệt ngọn núi này từ mặt đất dâng lên, va chạm với nắm đấm của Hậu Thổ!

Ầm!! ...

Ầm ầm ầm!

Ngọn núi Bất Chu Sơn này bị dao động chiến đấu của song phương chấn sập, một nửa thân núi vỡ nát!

Sắc mặt nam tử phía dưới trong nháy mắt tái nhợt.

Ánh mắt oán hận lóe lên rồi biến mất, sau đó nhìn về phía Hậu Thổ đang chuẩn bị vung quyền lần nữa ở bên trên.

Ánh mắt mang theo cuồng hỉ, không hiểu, thống khổ.

Hắn gào thét tê tâm liệt phế: "Tâm nhi, tại sao nàng lại đánh ta?

Tâm nhi, nàng không nhớ ta rồi sao?

Tâm..." Ầm!

Quyền lạc oanh minh!

Đá núi cuồn cuộn!

Đôi mắt Hậu Thổ lạnh băng, không mang theo một tia tình cảm, từng quyền từng quyền nện xuống.

Ngọn núi có thể so với một phương đại thế giới, dưới nắm đấm của Hậu Thổ từng chút vỡ vụn!

Ở một nơi khác của ngọn núi, mười một vị Tổ Vu đang 'đánh lộn' với nhau, nhìn thấy ngọn núi bên cạnh bị oanh nát.

Các Tổ Vu nhìn nhau, sức mạnh đó là sức mạnh của Hậu Thổ, muội ấy là bên chiếm ưu thế.

Chỉ là sao cảm giác lửa giận của muội ấy rất lớn?

Các Tổ Vu lập tức sầm mặt lại, dám chọc giận muội muội của bọn họ.

Ngươi cho dù là hệ thống Cao cấp cũng không được! "Đi!" ...

Luyện Thiên (Smelt Heaven) nằm trong một cái hố sâu trăm vạn mét, chốc chốc lại có một nắm đấm khổng lồ rơi xuống.

Thân thể hắn bị oanh nát, rồi rất nhanh lại phục nguyên.

Giờ phút này trong lòng Luyện Thiên tràn đầy oán hận và lửa giận.

Sao ả dám?

Con mụ Hậu Thổ này sao dám?

Không phải chỉ là muốn ôm một cái thôi sao, có cần phản ứng lớn vậy không? 【Túc chủ, ngươi mau nghĩ cách thoát khốn đi, năng lượng đã không chống đỡ được bao lâu nữa rồi!】 "Con tiện nhân này!" Nghe hệ thống nói, Luyện Thiên nhịn không được chửi thầm.

Năng lượng phục nguyên của hắn đến từ ngọn núi dưới thân, ngọn núi Bất Chu Sơn này là nỗ lực mấy chục vạn năm của hắn.

Cứ thế bị phá hủy quá nửa, sức mạnh cũng sắp không còn lại bao nhiêu!

Chương 102

Nghĩ đến đây, oán khí trong lòng Luyện Thiên càng lớn hơn.

Hắn xuyên việt đến Hồng Hoang này mấy chục vạn năm!

Bản thể là một cây Hậu Thiên Dương Liễu Thụ, cắm rễ tại ngọn núi Bất Chu Sơn này.

Ban đầu khi mới xuyên việt đến Hồng Hoang hắn đã tuyệt vọng rồi, một cái căn nguyên Hậu Thiên, Đại La Kim Tiên cũng khó thành.

Tại cái thế giới Hồng Hoang nguy cơ tứ phía này, hắn không thể sinh tồn nổi.

May mà Luyện Thiên không tuyệt vọng quá lâu, bởi vì hắn giác tỉnh hệ thống rồi!

Hệ thống Luyện Hóa.

Luyện Trời, Luyện Đất, Luyện Vạn Vật!

Chỉ cần luyện hóa, sức mạnh của đối phương sẽ thuộc về mình!

Luyện Thiên lập tức kinh hỉ.

Hệ thống này ngưu phê (ngầu lòi)!

Nhìn Bất Chu Sơn bàng bạc vô biên.

Luyện Thiên không chút suy nghĩ bảo hệ thống luyện hóa cái này.

Bất Chu Sơn nãi là cột sống Bàn Cổ hóa thành, sức mạnh ẩn chứa khủng bố nhường nào.

Hắn nếu luyện hóa thành công, ở Hồng Hoang chẳng phải đi ngang sao!

Thế là hắn bắt đầu luyện hóa từ ngọn núi nhỏ này trước.

Luyện hóa 1%, hắn thu được một giọt tinh huyết Bàn Cổ. 2%, công pháp tu luyện Bàn Cổ tới tay. 5%... 10%... 20%... 40%...

Mấy chục vạn năm nay, hắn luyện hóa đến 70%.

Giờ đây tu vi đạt Chuẩn Thánh, căn nguyên càng là không thua kém Bàn Cổ Tam Thanh.

Sau khi luyện hóa đến 70%, Luyện Thiên phát hiện tốc độ quá chậm.

Càng đừng nhắc tới đây mới chỉ là một ngọn núi nhỏ của Bất Chu Sơn, thật sự muốn hoàn toàn luyện hóa cả Bất Chu Sơn, hắn phải đợi đến năm nào tháng nào!

Hơn nữa, đợi đến tương lai Vu Yêu đại chiến, Cộng Công húc gãy Bất Chu Sơn.

Hắn còn luyện cái rắm a!

Thế là, hắn nhắm vào Tổ Vu Hậu Thổ.

Căn cứ theo hệ thống nói, Bất Chu Sơn do cột sống Bàn Cổ hóa thành, tuy Bàn Cổ đã nghẻo!

Nhưng ý thức bất khuất vẫn còn, cho nên luyện hóa mới tốn sức như vậy.

Nếu hắn có khí vận của hậu duệ Bàn Cổ, luyện hóa sẽ vô cùng nhẹ nhàng!

Vì thế, hắn ở giữa Tam Thanh, Mười Hai Tổ Vu, không ngừng chọn lựa.

Cuối cùng chọn Hậu Thổ.

Kỳ thực lựa chọn tốt nhất vẫn là Tam Thanh, tiếc là Tam Thanh ở cách Bất Chu Sơn quá xa.

Chỉ đành lùi một bước chọn Tổ Vu.

Muốn đạt được khí vận, tối thiểu phải cùng Tổ Vu trở thành huynh đệ sinh tử.

Tổ Vu là đám người đã định trước phải chết, hà đức hà năng làm huynh đệ với hắn.

Cho nên, lựa chọn tối ưu đã xuất hiện!

Trong số Tổ Vu không những sống sót, còn thành Thánh: Hậu Thổ.

Đây chẳng phải là lựa chọn tốt nhất sao, hơn nữa Hậu Thổ còn là nữ thần đỉnh cấp Hồng Hoang.

Làm huynh đệ cái gì, gan lớn một chút trực tiếp kết đạo lữ, làm vợ luôn.

Thế là, hệ thống phát lực dụ Hậu Thổ tới.

Hắn ra tay biến nàng thành đạo lữ là được.

Chỉ là không ngờ bước đầu tiên này đã xảy ra vấn đề!

Nữ tử trước mắt này, Tổ Vu Hậu Thổ, là một con thần kinh!

Lão tử lại chưa ôm được ngươi, ngươi phát điên cái gì? 【Túc chủ, muốn luyện hóa hoàn chỉnh Bất Chu Sơn, ngươi bắt buộc phải lấy được khí vận Bàn Cổ!】 Hệ thống Luyện Hóa đột nhiên lên tiếng, nó có chút thất vọng nhìn túc chủ này.

Cái thứ gì không biết, thế này mà cũng đòi là cao thủ tình trường.

Nó đã phát lực can nhiễu ý thức Hậu Thổ, để Hậu Thổ trở thành "ngốc bạch ngọt" (ngây thơ dễ dụ) rồi.

Kết quả mới một chiêu ngươi đã ngã!

Phế vật!

Hệ thống Luyện Hóa thầm mắng, mắng xong, nó cũng có chút bất

đắc dĩ.

Hồng Hoang Thiên Đạo này quá khủng bố, nó còn phải giữ lại cho túc chủ này một cái mạng.

Nghĩ đến cái tên "Hồng Mông Thánh Tôn" mấy năm trước chê Hồng Quân là rác rưởi kia, Hệ thống Luyện Hóa vẫn còn sợ hãi!

Tuy không nhìn thấy cảnh chiến đấu, nhưng nó rõ ràng, hệ thống trên người tên Hồng Mông Thánh Tôn kia còn cao hơn nó một tiểu cảnh giới.

Mất tích!

Không chút tin tức!

Đó chính là hệ thống Cao cấp hậu kỳ, cứ thế bị chỉnh chết.

Càng đừng nhắc tới nó!

Hiện tại chỉ có thể trông cậy vào việc chưởng khống Bất Chu Sơn, mượn nhờ thân phận Bàn Cổ, đào thoát khỏi cái Hồng Hoang này!

Suy tư giây lát, Hệ thống Luyện Hóa lấy ra một giọt tinh huyết, đây là tinh huyết Hậu Thổ của thế giới khác. 【Túc chủ, đây là tinh huyết Hậu Thổ, giở chút bản lĩnh ra đi!】 Tinh huyết Hậu Thổ!

Luyện Thiên đại hỉ, trong đầu xẹt qua một chuỗi ý tưởng, cuối cùng nặn ra một giọt tinh huyết của chính mình. "Hệ thống, làm hai cái nhẫn tình nhân, bỏ tinh huyết này vào!" ...

Đứng giữa không trung, Hậu Thổ vẫn đang vung quyền, một bộ không đấm phẳng ngọn núi này thề không bỏ qua.

Đột nhiên, Luyện Thiên phía dưới dưới sự trợ giúp của hệ thống bạo phát.

Ngạnh kháng đòn tấn công lần này của Hậu Thổ, phóng lên tận

trời.

Đứng giữa không trung, ánh mắt đau lòng, buồn bã, thương tâm nhìn về phía Hậu Thổ. "Tâm nhi, nàng quên ta cũng không sao, ta không để ý, nhưng ta đau lòng là... vì sao nàng lại đánh ta?

Tim của ta...

đau quá!" "Tâm nhi, đây là nhẫn đính hôn của chúng ta, nàng còn nhớ không?" Luyện Thiên lấy ra một cái hộp, sau khi mở ra, hai chiếc nhẫn xuất hiện.

Hậu Thổ dừng lại, nhìn một trong hai chiếc nhẫn, ánh mắt càng thêm thâm lãnh.

Có hiệu quả!

Luyện Thiên thầm vui, đi về phía trước hai bước: "Tâm nhi, hai chiếc nhẫn này, tàng chứa tinh huyết của nàng và ta, đây là tinh huyết năm đó nàng tự tay đưa cho ta!" "Tâm nhi, mấy chục vạn năm, ta đợi nàng mấy chục vạn năm!

Tại sao nàng vẫn không đến tìm ta!" "Ta ở chỗ này, nơi chúng ta gặp nhau, vẫn luôn đợi nàng trở về!" "Tâm nhi, ta nhớ nàng lắm!" ...

Sát ý trong lòng Hậu Thổ dần dần hạ xuống, đánh nhiều lần như vậy, giận cũng tiêu gần hết rồi.

Hơn nữa tên này có hệ thống, giết không chết, phải lôi nó vào Bàn Cổ Điện thôi!

Nhìn Luyện Thiên còn muốn tới gần, Hậu Thổ lạnh lùng nói: "Ta không biết Tâm nhi mà ngươi nói là ai, nhưng ngươi nếu còn dám tiến lên, ta phế ngươi!" Lập tức, bước chân Luyện Thiên cứng lại, hương thơm thoang thoảng lướt qua, nhìn dung nhan cao quý tuyệt mỹ của Hậu Thổ, Luyện Thiên một trận tâm viên ý mã (tâm ý rối loạn vì sắc dục).

Oán hận lúc trước đã sớm quăng ra sau đầu!

Lúc này, từ xa, mười một tôn cự nhân sải bước đi tới! "Thằng ranh kia, ngươi là ai, dám cả gan trêu chọc muội muội chúng ta!" "Muốn chết phải không!" ...

Sặc!

Tổ Vu đến cả rồi!

Luyện Thiên hoảng rồi, Hệ thống Luyện Hóa thì lại kinh hỉ.

Nhìn túc chủ của mình, vội vàng nói: 【Túc chủ chớ hoảng, ta đổi cho ngươi một thân phận: Bất Chu Sơn Linh (Sơn tinh Bất Chu)!

Tuyệt đối có thể trấn trụ bọn chúng!】 Bất Chu Sơn Linh!

Luyện Thiên trấn tĩnh lại, thân phận này có thể dùng.

Lừa gạt đám Vu Tộc là dư sức! "Ta nãi là Bất Chu Sơn Linh, các ngươi là người phương nào?" ...

Phanh!

Chương 103

Đế Giang xuất hiện ở vị trí Luyện Thiên vừa đứng, vẻ mặt khinh thường nhìn xuống phía dưới. "Quản ngươi là cái thứ gì, đánh một trận rồi nói sau!" "Các huynh đệ, đánh cho ta!" Thoại âm rơi xuống, các Tổ Vu khác hóa thành Đạo thể, ùa lên hội đồng!

Tiếp theo đó, tiếng kêu rên thảm thiết vang vọng chân trời, liên tiếp không ngừng!

Trong lúc mười hai Tổ Vu đang đánh hội đồng Luyện Thiên, họ vẫn luôn chú ý giữ chừng mực.

Cảm thấy sắp đến giới hạn, nếu đánh nữa thì hệ thống sẽ nổi điên mất!

Họ bèn tùy tiện tìm một cái cớ để kết thúc trận đấu.

Tiếp theo là tra khảo Luyện Thiên, kẻ đã bị đánh cho tơi tả. 'Kinh ngạc' bày tỏ: Ngươi lại là xương sống của Phụ Thần hóa thành, là sơn linh của núi Bất Chu!

Trời ạ, sao ngươi không nói sớm?

Tội lỗi, tội lỗi quá!

Luyện Thiên khổ tận cam lai, tỉnh táo lại sau khi bị đánh đến hoài nghi nhân sinh.

Nhìn thấy lời xin lỗi chân thành của mười hai Tổ Vu, cũng như kế hoạch tiếp theo của mình, Luyện Thiên đã nhẫn nhịn.

Hắn ra vẻ vân đạm phong khinh nói: “Không sai, ta chính là sơn linh Bất Chu Sơn, Luyện Thiên!” Khi nói ra thân phận của mình, Luyện Thiên ngạo khí ngút trời.

Sơn linh Bất Chu Sơn, ở Hồng Hoang này có ai căn cơ cao hơn hắn chứ.

Lúc này, Cộng Công 'nghi hoặc' hỏi: "Ngươi là sơn linh Bất Chu Sơn, sao yếu thế?" Chúc Dung theo sát phía sau: "Đúng vậy, bọn ta dùng một tay cũng có thể đánh ngươi ngã sấp, có phải ngươi lừa chúng ta không?" Tức thì, ánh mắt của mười hai Tổ Vu lại trở nên hung ác.

Luyện Thiên: ...

Lão tử yếu như vậy, chẳng phải là vì các ngươi không nhường khí vận Bàn Cổ cho ta sao.

Đợi ta luyện hóa xong cả ngọn Bất Chu Sơn, xem ta có yếu không!

Nhìn ánh mắt nghi ngờ và hung ác của mười hai Tổ Vu, Luyện Thiên nói ra phương án dự phòng đã nghĩ sẵn từ lâu.

Hắn ngẩng đầu nhìn trời, lắc đầu thở dài, chỉ lên trên không: "Tất cả là vì hắn!" "Ta không thể nói quá nhiều, nhưng ta có thể chứng minh thân phận của mình!" Luyện Thiên chỉ về phía đỉnh núi Bất Chu đã bị phá hủy từ lâu.

Giây tiếp theo, đỉnh núi này đang nhanh chóng phục hồi!

Mười hai Tổ Vu thầm cạn lời, Thiên Đạo Hồng Hoang của họ làm gì có tình cảm.

Ngươi có cái gì đáng để nó tính kế chứ!

Nhưng điều này lại cho họ cơ hội, Đế Giang nghiêm túc bước lên phía trước: "Luyện Thiên huynh đệ, chúng ta tin tưởng thân phận của ngươi, nơi này không phải chỗ nói chuyện, mời đến điện Bàn Cổ một chuyến!" "Không sai, ta cũng muốn biết, người trong miệng ngươi là ai!" … "Được, ta sẽ đi cùng các ngươi một chuyến!" Luyện Thiên thầm vui mừng.

Hắn bảo hệ thống dừng lại.

Với vẻ mặt chân thành nhìn Hậu Thổ: "Tâm Nhi chính là em đó, đồ ngốc!

Đến điện Bàn Cổ, ta..." Ầm!

Chúc Cửu Âm thu nắm đấm lại, hai mắt một đen một trắng, sâu thẳm vô cùng: "Khi đạo hữu chưa thực sự chứng minh được thân phận, xin hãy chú ý lời nói!" "Khụ khụ!

Là ta thất lễ, các vị Tổ Vu, xin lỗi!" Luyện Thiên bay ra khỏi hố, chắp tay, nói với vẻ áy náy.

Sự nhiệt tình vừa rồi của Đế Giang cũng biến mất, hắn bình thản gật đầu, đi về hướng điện Bàn Cổ.

Các Tổ Vu khác cũng lần lượt theo sau.

Luyện Thiên đi ở phía sau cùng, sát ý ẩn giấu dưới đáy mắt!

Luyện Hóa Hệ Thống thấy vậy, lặng lẽ can thiệp vào cảm xúc của túc chủ, giảm bớt lòng hận thù của hắn đối với Tổ Vu.

Hồng Hoang này rất nguy hiểm, nó không muốn để túc chủ quá phô trương! [Túc chủ, phát hiện thần trí của mười hai Tổ Vu bất thường, ẩn chứa sức mạnh Thiên Đạo!] Luyện Thiên nghe vậy, sát ý hoàn toàn tan biến, lẳng lặng trao đổi với hệ thống. 'Cho nên, những Tổ Vu này từ lúc ra đời đã bị Thiên Đạo tính kế?' [Không sai!] 'Tổ Vu đáng thương!' [Túc chủ, sau khi vào điện Bàn Cổ, chỉ cần ngươi cầm chân họ một lát, ta có thể khiến điện Bàn Cổ và ngươi cộng hưởng, gây ra dị tượng!] 'Khoảng bao lâu?' [Một canh giờ là đủ!] … "Luyện Thiên đạo hữu, đây là điện Bàn Cổ của Vu tộc chúng ta, mời vào!" Đế Giang và các Tổ Vu khác khách sáo đẩy cửa điện, đi vào bên trong.

"Huyết khí thật đáng kinh ngạc, không hổ là điện Bàn Cổ!" Luyện Thiên tán thưởng, mắt hắn tinh tường, đã nhìn thấy một đống linh bảo

ở góc điện.

Tức thì, Luyện Thiên thở gấp gáp.

Tiên Thiên Linh Bảo, toàn là Tiên Thiên Linh Bảo, không, còn có mấy món Tiên Thiên Chí Bảo nữa!

Còn có mấy mảnh vỡ kia nữa!

Chẳng lẽ là mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp?

Phát tài rồi!

Phát tài rồi!

Lát nữa nhất định phải thu hết đống bảo vật này, dù sao Vu tộc cũng không biết dùng.

Các Tổ Vu đã vào trong điện Bàn Cổ thì cười lạnh, một đống đồ bỏ đi, chính là cố ý bày ở đó!

Nếu không phải đặt Hỗn Độn Linh Bảo thì quá lố, họ đã sớm đặt hai món Hỗn Độn Linh Bảo rồi!

Cũng không đến mức phải đập vỡ một cái Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Mười hai Tổ Vu lẳng lặng giao tiếp với điện Bàn Cổ, chuẩn bị khởi động bất cứ lúc nào.

Về phía Luyện Thiên, Luyện Hóa Hệ Thống rất nhanh đã thăm dò rõ tình hình của điện Bàn Cổ.

Do trái tim Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực hóa thành.

Nếu nó nắm giữ được, rất nhanh có thể luyện hóa Bàn Cổ, hơn nữa, lại phối hợp với trái tim này.

Cộng thêm thân thể Bàn Cổ mà nó tích trữ.

Nói không chừng, có thể đối đầu trực diện với Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang này một phen!

Kích động rồi, Luyện Hóa Hệ Thống kích động rồi, cơ hội một bước trở thành cao cấp đỉnh phong đã đến! [Túc chủ, vào đi, bên trong không có nguy hiểm!

Ta đang thử luyện hóa điện Bàn Cổ, một canh giờ sau, túc chủ có thể nắm giữ một tia sức mạnh của điện Bàn Cổ!

Cầm chân chúng!] Luyện Thiên nghe vậy, đè nén sự kích động, giữ cho lòng bình tĩnh.

Hắn bước vào trong điện Bàn Cổ. … "Các vị Tổ Vu, khi ta sinh ra linh trí, đã bị Thiên Đạo tính kế, chỉ có thể từ bỏ phần lớn bản thể.

Chọn một ngọn núi nhỏ như vậy để bảo toàn bản thân!" Ngay khi Luyện Thiên bước vào điện Bàn Cổ, hắn đã lên tiếng giải thích.

Mười hai Tổ Vu lẳng lặng lắng nghe.

Luyện Thiên thấy vậy, nói tiếp: "Tuy ta đã từ bỏ phần lớn bản thể, nhưng thân phận linh thể Bất Chu Sơn vẫn còn, ngay khi bước vào điện Bàn Cổ!

Ta dường như cảm nhận được tiếng gọi của Bàn Cổ đại thần!

Ta dường như có thể cảm ứng được mối liên hệ yếu ớt giữa ta và tòa đại điện này!" Lúc này, điện Bàn Cổ vang lên tiếng "bùm bùm", vẻ vui mừng trên mặt Luyện Thiên càng đậm.

"Xem kìa, điện Bàn Cổ đang đáp lại tiếng gọi của ta..." [Chết tiệt, điện Bàn Cổ này có vấn đề, đang khởi động chế độ khẩn cấp, tiếp quản cơ thể túc chủ, cường hóa tu vi!] Tình huống gì đây?

Luyện Thiên ngây người, giây tiếp theo, hắn trơ mắt nhìn cơ thể mình bắt đầu cử động!

Hắn muốn nói, nhưng ngay cả lời nói cũng không thể thốt ra.

Lúc này, Luyện Hóa Hệ Thống tiếp quản cơ thể Luyện Thiên, tu vi

trong vài giây ngắn ngủi, đã tăng vọt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Sau đó một bàn tay xuất hiện, và từ từ dung hợp với tay trái của cơ thể này.

Tiếp theo là tay phải, đùi, đều xuất hiện trước mặt hắn...

"Thằng ngu, nhường nhịn nửa ngày, lão tử nhịn mày lâu lắm rồi!" Ngay khi cánh tay xuất hiện trước mặt Luyện Thiên, các Tổ Vu đã nhận ra đây là cánh tay của một Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Sau khi dung hợp, lại xuất hiện thêm nhiều bộ phận cơ thể Bàn Cổ khác, các Tổ Vu còn không hiểu sao?

Thứ này có một cơ thể Bàn Cổ hoàn chỉnh.

Không thể để nó tiếp tục dung hợp!

Sức mạnh của điện Bàn Cổ chỉ có thể trấn áp sức mạnh kỳ quái và lực Đại Đạo của hệ thống.

Lực chiến đấu của nhục thân bao nhiêu thì vẫn là bấy nhiêu.

Một cơ thể Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Bọn họ đánh không lại!

Chúc Dung ra tay trước tiên, bản thể vẫn đang tiêu hao sức mạnh để khởi động điện Bàn Cổ.

Phân thân 'Bàn Cổ' xuất hiện, Chúc Dung tung một quyền về phía Luyện Hóa Hệ Thống.

"Đây là một Bàn Cổ!" Hệ thống của Luyện Thiên kinh hãi hét lên, nhưng không hoảng sợ, tay trái đã dung hợp xong đưa ra.

Chặn được chiêu này, rồi tung một quyền đánh bay Chúc Dung!

Va vào tường của điện Bàn Cổ.

Nó tiếp tục dung hợp cơ thể Bàn Cổ.

“Dám làm huynh đệ chúng ta bị thương, tìm chết!” Các Tổ Vu đồng loạt nổi giận, Cộng Công đi đầu gọi ra phân thân ‘Bàn Cổ’.

Xông lên.

“Chặn tay trái của nó, để ta xử nó!” Chúc Dung loạng choạng đứng dậy từ mặt đất.

Thấy Cộng Công xông lên, vội vàng nhắc nhở, nói xong, Hỏa Chi Đại Đạo và Liệt Dương Đại Đạo hội tụ trên hai nắm đấm.

Phân thân ‘Bàn Cổ’ tự mang theo Lực Chi Pháp Tắc không ngừng tăng cường hai Đại Đạo này.

Uy lực dễ dàng phá vỡ rào cản Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực.

Sát ý trong mắt Chúc Dung ngút trời, hai nắm đấm đánh về phía Luyện Thiên!

Chương 104

"Chết cho ta!" Luyện Hóa Hệ Thống muốn ngăn cản, nhưng tay trái bị Cộng Công ôm chặt, sống chết cũng không gỡ ra được!

Sức mạnh mà bản thể của nó có thể sử dụng cực kỳ ít ỏi, ánh mắt Luyện Hóa Hệ Thống lóe lên vẻ tàn nhẫn, dùng hết sức mạnh cuối cùng có thể sử dụng.

Ầm!

Cộng Công và Chúc Dung bị đánh bay ra ngoài, ngay lúc này, Luyện Hóa Hệ Thống tranh thủ thời gian dung hợp cơ thể.

Cánh tay trái, tay phải, cánh tay phải, chân trái, mắt.

Ầm!

Ngay khi nó còn muốn dung hợp trái tim, uy năng của điện Bàn Cổ đã được kích phát triệt để!

"Chết tiệt, dung hợp chưa được một nửa!" Sắc mặt Luyện Hóa Hệ Thống khó coi.

Chỉ dung hợp được hai cánh tay và một cái chân.

Thế này thì làm sao nó trốn thoát được!

"Khụ khụ!" Chúc Dung và Cộng Công được các Tổ Vu khác đỡ dậy.

Điều chỉnh một lát, họ vây quanh Luyện Hóa Hệ Thống.

"Tha cho ta đi, không thì lưỡng bại câu thương!" Luyện Hóa Hệ Thống lên tiếng.

"Lưỡng bại câu thương, ngươi cũng xứng sao?" Đế Giang khinh thường cười lạnh, một chiếc rìu xuất hiện trong tay.

“Rìu Bàn Cổ!” Ánh mắt Luyện Hóa Hệ Thống ngưng lại, thứ này nếu là bình thường, nó cũng có thể triệu hồi ra ngay tại chỗ.

Nhưng bây giờ, có chút nguy hiểm rồi!

“Chỉ một cái thôi, ta liều mạng, có thể mang đi một nửa các ngươi!” Vút!

Soạt! ...

Một chiếc rìu nối tiếp chiếc rìu khác xuất hiện, mười hai chiếc rìu lóe lên ánh sáng lạnh lẽo!

Luyện Hóa Hệ Thống: ...

Rầm!

Phải nói rằng, Luyện Hóa Hệ Thống cũng có bản lĩnh.

Đối mặt với phân thân ‘Bàn Cổ’ của mười hai Tổ Vu, cộng thêm mười hai chiếc rìu.

Nó không hề sợ hãi, dựa vào hai cánh tay và một cái chân đã dung hợp.

Hai bên đánh qua đánh lại.

Một con mắt không ngừng phân tích sức mạnh Lực Chi Đại Đạo của điện Bàn Cổ.

Muốn tìm cách trốn thoát.

Keng!

Rìu của Đế Giang và Chúc Cửu Âm liên thủ chém về phía Luyện Hóa Hệ Thống, hai tay Luyện Hóa Hệ Thống giơ lên đỡ.

Sức mạnh cường đại khiến cổ tay Đế Giang và Chúc Cửu Âm tê dại, bị chấn bay ra ngoài.

Hai tay Luyện Hóa Hệ Thống xuất hiện thêm hai vệt máu, đang

không ngừng tự lành lại!

Lúc này, Chúc Dung và Cộng Công một trước một sau, chém về phía Luyện Hóa Hệ Thống.

Hai bên trái phải do Huyền Minh, Cường Lương tấn công.

Các Tổ Vu còn lại sử dụng sức mạnh Đại Đạo sở trường của mình.

Oanh tạc về phía Luyện Hóa Hệ Thống.

"Lũ kiến khó xơi!" Sắc mặt Luyện Hóa Hệ Thống âm trầm, sau khi đỡ được rìu từ bốn hướng.

Các loại sức mạnh Đại Đạo oanh kích lên người nó, máu tươi tuôn trào.

Rầm!

Chịu đựng sự khó chịu của cơ thể, chân phải đã dung hợp của Bàn Cổ quét ngang một vòng.

Đẩy lùi các Tổ Vu xung quanh.

Ngay sau đó, Đế Giang và Chúc Cửu Âm lại lao tới, không cho nó một chút cơ hội nào để hồi phục thương thế.

Các thần thông học được trong thời gian này cũng lần lượt được sử dụng, nào là Khai Thiên Tam Phủ, Khai Thiên Thất Phủ, Khai Thiên Cửu Phủ, Hồng Mông Thần Phủ...

Các loại thần thông kỳ lạ cổ quái được sử dụng, khiến Luyện Hóa Hệ Thống mệt mỏi rã rời!

Vừa gian nan chống cự, vừa phân giải lực Đại Đạo của điện Bàn Cổ! … Ở cửa điện Bàn Cổ, Bàn Cổ đang quan sát trận chiến của các Tổ Vu.

Ban đầu anh định bắt hệ thống này về, thử sức mạnh của Hỗn Độn Kê Vương!

Kết quả vừa định ra tay, đã phát hiện hệ thống này nhắm vào con bé Hậu Thổ!

Giữa hai lựa chọn bồi dưỡng con cái và rèn luyện Hỗn Độn Kê Vương, Bàn Cổ đã chọn cái trước.

Bây giờ nhìn các Tổ Vu chiến đấu, Bàn Cổ không khỏi gật đầu.

Không tệ, trưởng thành rất nhanh.

Đáng tiếc là, hệ thống lần này là hệ thống cao cấp trung kỳ.

Các Tổ Vu vẫn đánh không lại!

Bàn Cổ nhìn về phía tòa đại điện này.

Hồng Hoang không ngừng mạnh lên, điện Bàn Cổ cũng phải tăng cường một phen. … "Tìm thấy sơ hở rồi!" Luyện Hóa Hệ Thống né được một đòn liên hợp của các Tổ Vu, lộ ra ánh mắt vui mừng.

Nó chạy đến chỗ hư ảnh trái tim bên cạnh huyết trì.

Hai cánh tay, một cái chân, một con mắt bị Luyện Hóa Hệ Thống ném đi.

"Nổ cho ta!" Ầm!

Lực Chi Đại Đạo trong điện Bàn Cổ xuất hiện một gợn sóng, khựng lại một chút.

Cũng chính vào khoảnh khắc này, sức mạnh của Luyện Hóa Hệ Thống tạm thời phục hồi, bản thể thoát khỏi cơ thể Luyện Thiên.

Một quả cầu ánh sáng trắng đỏ lơ lửng trên không, khí tức cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực đè ép mười hai Tổ Vu run rẩy toàn thân.

Luyện Hóa Hệ Thống không chiến đấu, nhân lúc Lực Chi Đại Đạo

của điện Bàn Cổ hỗn loạn.

Nó lao về phía cửa điện!

Trong nháy mắt, bản thể Luyện Hóa Hệ Thống xuất hiện ở cửa điện.

Một luồng sức mạnh đánh ra.

Cánh cửa "rầm" một tiếng mở toang.

Cạc cạc cạc! [Thứ quái gì đây!!...

Không!!] Luyện Hóa Hệ Thống còn chưa kịp vui mừng, một cái mỏ nhọn hoắt đã mổ về phía nó.

Nó không kịp né, bị Hỗn Độn Kê Vương nuốt vào thế giới trong cơ thể.

Sức mạnh ba ngàn Đại Đạo lập tức xóa sổ linh trí của nó! … "Phụ thần!" "Trời ạ, sao con gà này lại trở nên lợi hại như vậy?" "Đồ ngốc, rõ ràng là Phụ thần lại nuôi một con gà Hỗn Độn mới!" "Này này này!

Mày, mau nhổ cái hệ thống vừa rồi ra!" "Bọn ta vất vả đánh cả buổi, mau nhổ ra cho ta!" … Ngay khi Luyện Hóa Hệ Thống mở cửa điện, mười hai Tổ Vu đã phát hiện ra Bàn Cổ ở cửa.

Họ cũng không còn căng thẳng nữa, quay về bản thể của mình, chạy ra cửa bái kiến Phụ thần.

Sau đó bắt đầu đấm đá Hỗn Độn Kê Vương!

Muốn đánh cho nó nhả ra Luyện Hóa Hệ Thống đã nuốt!

Hệ thống này có hàng ngon đấy, cả một cơ thể 'Bàn Cổ'!

Điều này khiến các Tổ Vu sốt ruột!

Hậu Thổ đứng một bên hỏi: "Phụ thần, nó sẽ không tiêu hóa hệ thống đó chứ!" Bàn Cổ lắc đầu: "Không đâu!" Lời vừa dứt, Chúc

Dung đang cưỡi trên lưng Hỗn Độn Kê Vương dừng nắm đấm lại, Cộng Công đang thò đầu vào mỏ Hỗn Độn Kê Vương cũng chui ra.

Nhục Thu đang ở bên dưới Hỗn Độn Kê Vương, dùng dao rạch một đường cũng thu dao lại.

Đế Giang, Cường Lương... từng người một dừng động tác trong tay, thả lỏng!

Phụ thần đã nói không sao, thì chắc chắn là không sao!

Bàn Cổ khen ngợi: "Các chú gần đây trưởng thành không tệ!" Mười hai Tổ Vu vui mừng!

Cuối cùng cũng nghe được lời khen của Phụ thần!

Phấn khích, vui vẻ.

Bàn Cổ bước vào trong điện Bàn Cổ, nhìn Lực Chi Đại Đạo hỗn loạn.

Ra tay ổn định nó.

"Cái đó, Phụ thần, con gà này của ngài không nhúc nhích!" Ngoài cửa, mười hai Tổ Vu cố sức đẩy Hỗn Độn Kê Vương, muốn đẩy nó vào trong điện.

"Nó mà động thật, các chú mười mạng cũng không sống nổi!" Bàn Cổ cạn lời, chỉ xét về sức mạnh, Lão Nhị, Lão Tam bọn họ cũng không bằng Hỗn Độn Kê Vương.

Mấy đứa tiểu bối các chú mà đòi đẩy nó!

Chương 105

Bàn Cổ đưa tay ra, Luyện Hóa Hệ Thống trong cơ thể Hỗn Độn Kê Vương bị anh hút ra.

Sau đó, một cơ thể không hoàn chỉnh xuất hiện, kèm theo một lượng lớn tinh huyết Bàn Cổ.

Hơn mười món linh bảo như Hồng Mông Phủ, Hồng Mông Châu.

Gần đây Ma Thần Bang của họ đang thiếu Hồng Mông Châu.

Bàn Cổ thu lại ba viên Hồng Mông Châu.

Sau đó nhìn về phía cơ thể không hoàn chỉnh này, một lúc sau đã hiểu đại khái.

Ý niệm vừa động, cơ thể này đang phân giải.

"Đây là?" Mười hai Tổ Vu sau khi vào trong, trước tiên xử lý tên xuyên việt giả kia.

Sau đó nhìn về phía Phụ thần đang phân giải 'cơ thể Bàn Cổ'.

Mười hai chân thân quen thuộc xuất hiện.

"Cơ thể Bàn Cổ này là do Tổ Vu của thế giới khác hợp thành!" Chúc Dung kinh ngạc hét lên.

Các Tổ Vu khác cũng có chút kinh ngạc, lửa giận trong lòng bùng lên.

Hệ thống đó có thể hợp thành chân thân Bàn Cổ từ Tổ Vu của thế giới khác.

Vậy thì cũng có thể hợp thành chân thân Phụ thần từ bọn họ.

Tin tức này khiến mười hai Tổ Vu chết lặng!

Lũ hệ thống các ngươi vì để tạo ra 'Bàn Cổ', thật đúng là không từ thủ đoạn nào!

"Đây là cơ duyên của các chú!" Bàn Cổ luyện hóa cơ thể của mười hai Tổ Vu đã phân giải thành mười hai giọt tinh huyết bản nguyên.

Gửi đến trước mặt mười hai Tổ Vu.

"Dùng khi đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực!" "Tạ ơn Phụ thần!" Mười hai Tổ Vu trịnh trọng thu lại giọt tinh huyết trước mặt.

Sau đó, Bàn Cổ lấy ra bản nguyên thế giới của Luyện Hóa Hệ Thống, để thế giới Hồng Hoang hấp thụ.

Rồi thu lại tàn hài của hệ thống.

Đứng bên cạnh huyết trì, anh nói: "Lực Chi Đại Đạo của điện Bàn Cổ hiện giờ quá yếu, ta sẽ gia trì lại cho các chú một phen, các chú lui ra ngoài trước đi!" "Vâng, Phụ thần!" Mười hai Tổ Vu ngẩn người, sau đó vui mừng khôn xiết, đây chẳng phải là Phụ thần đang nâng cấp đại sát khí cho họ sao!

Nói xong, mười hai Tổ Vu lui ra khỏi điện Bàn Cổ.

Cạc cạc cạc!

Bàn Cổ ném Hỗn Độn Kê Vương về thôn Ma Thần, sau đó xách Hỗn Độn Kê đi vào trong hư ảnh trái tim.

Dấu ấn Lực Chi Đại Đạo được khắc lên hư ảnh trái tim, trái tim của điện Bàn Cổ vang lên tiếng đập thình thịch.

Sức mạnh kinh khủng cuộn lên thành bão tố, hoành hành trong điện Bàn Cổ.

Đống Tiên Thiên Linh Bảo vỡ nát, ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo

cũng hóa thành tro bụi.

Không để lại một chút dấu vết!

Hỗn Độn Linh Bảo cũng đầy vết nứt, không chịu nổi sức mạnh cuồng bạo đột ngột dâng lên của điện Bàn Cổ!

Bàn Cổ không để ý đến những linh bảo này, chuyên tâm để lại dấu ấn Lực Chi Đại Đạo trên hư ảnh trái tim!

Lực Chi Đại Đạo của anh quá bá đạo, cũng chỉ có loại trái tim cùng cấp bậc này mới có thể chịu đựng được!

Đổi sang một món Hồng Mông Chí Bảo bình thường, cũng không thể chịu đựng được sức mạnh Đại Đạo bộc phát toàn lực của anh. … Ngoài đại điện, mười hai Tổ Vu ngồi ở cửa, đều đang luyện hóa một giọt tinh huyết Bàn Cổ.

Ngay cả khi bây giờ họ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không thể khởi động thần uy của điện Bàn Cổ mà không bị thương.

Nhưng so với trước kia mỗi lần khởi động, rớt một lần cảnh giới thì đã tốt hơn nhiều rồi!

Lúc này, Thiên Đạo Chi Nhãn trong chân linh của mười hai Tổ Vu phát ra cảnh báo.

Tiếng của Đại Nghệ vang lên.

“Tổ Vu, Tổ Vu!

Con lập một nhóm chat, lát nữa các ngài vào nhé!” “??” Mười hai Tổ Vu mở mắt, nhìn nhau.

Giọng của Đại Nghệ.

Lại bị đoạt xá nữa à?

“Chắc là không!” Hậu Thổ không chắc chắn nói.

“Ẩn tu vi, lát nữa xem Đại Nghệ này giở trò gì!” “Nhiều năm không thấy Đại Nghệ bọn họ trở về, rất có thể là hàng giả!” “Ta thấy cũng có khả năng!” … [Ding dong: Đế Giang đã gia nhập Nhóm Chat Hồng Hoang!

Ding dong: Chúc Cửu Âm đã gia nhập... ...

Ding dong: Hậu Thổ đã gia nhập Nhóm Chat Hồng Hoang!

Hậu Nghệ Số 1: Nghệ ca Nghệ ca, vào rồi, các Tổ Vu vào rồi!

Đại Nghệ: Thấy rồi, thấy rồi, còn nữa, hai chúng ta ở cùng một chỗ, chú nhắn tin làm gì?

Hậu Nghệ Số 1: Chẳng phải là lâu rồi không lướt nhóm, có chút nhớ.

Đại Nghệ: Chú mau kiểm tra xem nhóm chat có lỗ hổng không, tôi báo cáo tình hình với các Tổ Vu!

Hậu Nghệ Số 1: Rõ, rõ!

Đại Nghệ: @Đế Giang...

Hậu Thổ, các vị Tổ Vu, con nhớ các ngài!

Đế Giang: ...

Chúc Cửu Âm: ...

Hậu Thổ: Các ca ca, Đại Nghệ này không phải hàng giả!

Là hàng thật đó!

Đại Nghệ: ??] … Trước cửa điện Bàn Cổ, mười hai Tổ Vu nhìn trái nhìn phải.

Cuối cùng chú ý đến một tia sức mạnh của Thiên Đạo Chi Nhãn nhỏ trong cơ thể!

Thiên Đạo Chi Nhãn là thứ họ dùng để phòng bị hệ thống, họ luôn

mở nó, và cũng có thể thông qua nó để đối thoại với tất cả những người có Thiên Đạo Chi Nhãn.

Cho nên, Đại Nghệ đã thông qua Thiên Đạo Chi Nhãn để tạo ra nhóm chat này!

Phải nói là, thứ này khá tiện để đối thoại.

Ít nhất không cần tốn sức dùng Thiên Đạo Chi Nhãn để xác định người truyền tin!

Trong nhóm này @ một cái là được!

Thế là, các Tổ Vu bắt đầu vọc vạch nhóm chat này. [Đế Giang: Nhóm chat này lập không tệ!

Chúc Cửu Âm: Sau này gặp hệ thống cũng có thể nói chuyện ở đây, tốt hơn nhiều so với nhìn ánh mắt đoán ý!

Cộng Công: Thằng chơi lửa, mày trông xấu thật!

Hậu Thổ: Đúng vậy, tiện lợi quá!

Chúc Dung: Khốn nạn, thằng chơi nước, anh đẹp trai hơn mày nhiều, có phải mày ngứa đòn không!

Đế Giang: Cũng có thể kéo Tam Thanh bọn họ vào, gặp vấn đề thì kịp thời trao đổi!

Cộng Công: Mày đánh tao đi, mày đánh tao đi!

Chúc Cửu Âm: Đề nghị này không tệ, Đại Nghệ, nhớ kéo hết bọn họ vào!

Đại Nghệ: Con đang hoàn thiện, một thời gian nữa là có thể kéo họ vào!

Chúc Dung: A a a, ăn một quyền của anh!

Cộng Công: Xem cước!

Đế Giang: ...Được!

Chúc Dung: Tao đánh!

Chúc Cửu Âm: Hai đứa bây, ở đây đánh cái gì mà đánh, ra ngoài mà đánh!

Huyền Minh: Đang đánh rồi, nhắn tin ở đây là đang lồng tiếng.

Cường Lương: ...

Xa Bỉ Thi: ...

Hậu Thổ: Các người đừng đánh nữa, đừng đánh nữa!

Chúc Dung: Ha ha, bị tao đánh trúng rồi nhé!

Cộng Công: Hừ, mày chẳng phải cũng bị tao trúng trứng à!

Chúc Dung: Đó là mặt, cmn!

Cộng Công: Mặt trứng không phải là trứng à!

Chúc Dung: A a a, thằng chơi nước, xem chiêu!

Cộng Công: ...

Đế Giang: ...

Hậu Thổ: ...

Chương 106

Huyền...

Hậu Nghệ Số 1: ...

Chắc mình nên thêm chức năng biểu cảm vào!

Đại Nghệ: Đồng ý, bắt đầu làm việc!] … "Các người đừng đánh nữa!" Hậu Thổ nhịn không nổi nữa, dậm chân một cái.

Chúc Dung và Cộng Công đang đánh nhau ở xa bay vút lên trời, hóa thành sao sáng, bay về phía tinh không.

"Hừ, suốt ngày đánh nhau, không thấy phiền à!" Hậu Thổ hừ lạnh một tiếng, ngồi xuống đất tiếp tục hồi phục nguyên khí.

Các Tổ Vu khác cũng đang luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ, bù đắp tổn thất do khởi động điện Bàn Cổ.

Đồng thời, phân tâm lướt nhóm chat. [Đế Giang: Đại Nghệ, giảng đạo kết thúc bao lâu rồi, sao các ngươi chưa về?

Đại Nghệ: ??

Cửu Phượng bọn họ chưa về sao?

Đế Giang: Ý gì?

Đại Nghệ: (Ủy khuất) Con chỉ kể lại chuyện hai vị Tổ Vu Chúc Dung và Cộng Công nói xấu Đạo Tổ ở Tử Tiêu Cung, Đạo Tổ liền phạt con diễn sinh một trăm thế giới đại thiên!

Đế Giang: ...

Đại Nghệ: (Nghiêm túc) Đúng rồi, Đế Giang Tổ Vu, Cửu Phượng bọn họ chắc chắn đang chạy khắp Hồng Hoang, chính là để các ngài trông trẻ!

Đại Nghệ: (Lên án) Bọn họ quá đáng quá, Đế Giang Tổ Vu, nhất định phải nghiêm trị bọn họ!

Đinh, Hồng Quân đã gia nhập nhóm chat!

Cộng Công: (Ối á!) Á, Lão Lục thúc, ngài đánh chúng con làm gì?

Chúc Dung: (Xin tha) Á á...

đừng đánh, Lão Lục thúc đừng đánh!

Đinh, Hồng Quân đã rời khỏi nhóm chat!

Hậu Nghệ Số 1: Nghệ ca, em vừa nhờ Đạo Tổ giúp hoàn thiện nhóm chat.

Chức năng dịch chuyển cũng làm xong rồi!

Hậu Nghệ Số 1: Nghệ ca?

Nghệ ca?

Đại Nghệ: Suỵt!

Đừng lên tiếng!

Chúc Dung: Hay lắm, hóa ra là thằng nhóc Đại Nghệ mày hại tao bị đánh!

Cộng Công: (Nhe răng) Đại Nghệ, báo địa chỉ đây, xem tao có tẩn mày không!

Đế Giang: Hai đứa bây câm miệng cho ta!

Đại Nghệ, kéo Cửu Phượng bọn họ vào!

Đại Nghệ: Không vấn đề!

Đinh, Cửu Phượng đã gia nhập nhóm chat!

Đinh, Hình Thiên đã gia nhập nhóm chat!

Đinh, Xi Vưu...

Đinh...

Cửu Phượng: Cái quái gì đây?

Đại Nghệ đâu?

Tìm chúng tôi làm gì?

Hình Thiên: Đại Nghệ, có việc thì nói nhanh, bọn này đang chơi vui!

Xi Vưu: Đại Nghệ, có phải mày ghen tị với cuộc sống tự do tự tại của bọn tao không!

Cố lên, làm xong việc là có thể gia nhập với bọn tao rồi!

Khoa Phụ: Ha ha, e là không có vạn năm, nó không về được đâu!

Cửu Phượng: Ha ha ha, Đại Nghệ, mày không biết cái cảm giác không cần quản lũ nhóc con Vu tộc nó sướng thế nào đâu!

Tướng Liễu: Đại Nghệ cố lên, bọn tao đợi mày, đợi mày cùng về Vu tộc!

Đại Nghệ: (Hóng chuyện) Chậc chậc chậc!

Ghen tị ghê!

Đại Nghệ: (Cười trên nỗi đau của người khác) Một lũ ngốc, xem lịch sử chat ở trên đi!

Đại Nghệ: @Đế Giang...

Hậu Thổ, các vị Tổ Vu, ngài xem bộ dạng vênh váo của chúng nó kìa, chính là thiếu đòn!

Cửu Phượng: ...

Xi Vưu: (Kinh hãi) ...

Chúc Dung: (Nổi giận) Hậu Nghệ Số 1, mày vừa nói có chức năng dịch chuyển đúng không?

Dịch chuyển lão tử qua đó!

Hậu Nghệ Số 1: Khụ khụ, Chúc Dung Tổ Vu, chức năng này là Đạo Tổ thiết lập, cần thu phí, khởi động một lần một món Tiên Thiên Chí Bảo!

Con không có tiền!

Đại Nghệ: Các vị Tổ Vu, chức năng dịch chuyển có thể tự sử dụng, các ngài vào bảng điều khiển của mình là có thể dùng được!

Cộng Công: Tìm thấy rồi, thằng chơi lửa, mau về lấy linh bảo!

Chúc Dung: Ta đi ngay!

Xi Vưu: (Mày đừng qua đây!) Đại Nghệ, đồ khốn, tao nhớ kỹ rồi!

Khoa Phụ: Chuồn trước là thượng sách! ...] Hồng Hoang, trên đỉnh một ngọn tiên sơn, Xi Vưu nhảy ra khỏi huyết trì.

Mặt đầy kinh hãi, chạy về phía xa.

Một nơi khác, Hình Thiên thu lại cái ao tắm mới xây không lâu.

Thu liễm khí tức, trốn đông trốn tây!

Khoa Phụ lấy ra cái xẻng lớn, đào điên cuồng trên mặt đất Hồng Hoang, nhảy vào rồi tự chôn mình.

Các Đại Vu khác cũng chọn cách của riêng mình, ẩn náu khắp nơi.

Không lâu sau, không gian dao động, Cộng Công, Chúc Dung và sáu vị Tổ Vu khác đầy tức giận xuất hiện ở đây.

"Lũ nhóc, cũng biết trốn gớm!" Chúc Dung cười lạnh, bàn tay lớn chộp xuống mặt đất.

Rầm!

"Khụ khụ, Tổ Vu, ta đang chơi trốn tìm với ngài, ngài tin không?" Khoa Phụ bị Chúc Dung tóm lơ lửng giữa không trung, cười một cách

chột dạ.

“Ngươi nói xem ta có tin không?” Chúc Dung ném hắn ra sau lưng mình.

Đi tìm nơi ẩn náu của các Đại Vu khác.

Không lâu sau, hơn ba trăm Đại Vu bị sáu vị Tổ Vu bắt về bộ lạc Vu tộc.

Chúc Dung ha ha cười lớn: “Thằng nhóc Đại Nghệ này cuối cùng cũng làm được một việc tử tế, nhóm chat này làm được đấy!” Các Tổ Vu khác gật đầu, sau đó lặn vào nhóm chat.

Thông qua Thiên Đạo Chi Nhãn trong cơ thể, gửi lời mời đến Tam Thanh và những người khác.

Một lúc sau, nhóm chat có động tĩnh. [Đinh, Lão Tử đã gia nhập nhóm chat.

Đinh, Nguyên Thủy đã gia nhập nhóm chat!

Đinh, Thông Thiên đã gia nhập nhóm chat.

Đinh, Phục Hy đã gia nhập nhóm chat.

Đinh, Nữ Oa...

Đinh...

Đinh, Minh Hà đã gia nhập nhóm chat!

Minh Hà: Nhóm chat, lại còn là nhóm chat của Hồng Hoang chúng ta.

Ha ha ha, cuối cùng cũng có thể nói chuyện quang minh chính đại rồi!

Phục Hy: Minh Hà đừng spam nhóm nữa, mau cho đội quân phân thân của ngươi đến chịu chết đi!

Thông Thiên: Trường kiếm của ta, đã sớm đói khát khó nhịn!

Nguyên Thủy: Tam đệ, chú ý lời nói!

Minh Hà: Các vị, giết xong đợt phân thân này, chúng ta có thể tiến quân vào Hồng Hoang!

Phục Hy: Cuối cùng cũng có thể giết ra khỏi biển máu, trạm đầu tiên đến chỗ ta trước, tẩn thằng đệ tử của ta!

Lão Tử: ...] Biển máu, cự thành.

Chương 107

Một bóng hình màu đỏ và một bóng hình màu đen không ngừng va chạm trên không.

Thần thông của mỗi người được tung ra, gây ra dị tượng trời đất kinh hoàng.

Ma khí cuồn cuộn, huyết quang lan tỏa.

Văn Đạo Nhân cấp 'Chuẩn Thánh', tay cầm Thí Thần Thương, chân đạp Diệt Thế Hắc Liên.

Ma uy cái thế! 'Minh Hà' cấp 'Chuẩn Thánh', tay trái Nguyên Đồ, tay phải A Tỳ, chân đạp Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Sát khí tung hoành!

Phía dưới, Tu La cự thành.

Vô tận quân đội Huyết Văn công phá thành trì.

Từng người chơi chết trong làn sóng Huyết Văn.

Cũng có vô số người chơi chém giết Huyết Văn, cấp độ tăng vọt.

Trong đó, một đội ngũ công hội tên là Hồng Hoang Liên Minh là nổi bật nhất.

Các loại kỹ năng hoa mỹ, bắt mắt, sát thương cao được tung ra.

Từng con Huyết Văn chết thảm, thanh kinh nghiệm không ngừng tăng trưởng, cấp độ thay đổi liên tục!

"Kekeke, Minh Hà, phân thân Huyết Văn của ta vô cùng vô tận, đám kiến hôi này của ngươi, cũng vô cùng vô tận sao?" 'Văn Đạo Nhân' cười quái dị, dường như đang chế giễu lượng lớn người chơi đang chết ở phía dưới.

“Không cần ngươi lo!” Hệ thống game online đang điều khiển cơ thể ‘Minh Hà’ bình thản lên tiếng.

Đối với lời nói của Văn Đạo Nhân, kẻ có khả năng nhận được truyền thừa của La Hầu này, hệ thống game online chỉ muốn cười.

Đồ ngốc, người chơi của nó chết, toàn bộ năng lượng sẽ được thu hồi lại, có tổn thất gì đâu.

Đến lúc đó Huyết Văn của ngươi, ngược lại còn cung cấp không ít năng lượng và rèn luyện cho người chơi của nó.

Trong thời gian ngắn như vậy, đã có hơn một triệu người chơi mới trở thành cấp Tiên.

Tất cả đều là nhờ sự tài trợ nhiệt tình của vị Văn Đạo Nhân này!

Hệ thống game online cảm khái, nó không quan tâm đến năng lượng mà Văn Đạo Nhân cung cấp, nó thở ra một hơi còn nhiều năng lượng hơn thế.

Chủ yếu là Văn Đạo Nhân đã cung cấp cho người chơi của nó lượng lớn kinh nghiệm chiến đấu.

Từng người một trở thành người chơi kỳ cựu dày dạn kinh nghiệm.

Đặc biệt là công hội Hồng Hoang Liên Minh của người chơi ‘Huyết Hải Rất Lớn’.

Kinh nghiệm chiến đấu và phối hợp cao không nói, toàn bộ thành viên đều ở cấp Thái Ất Kim Tiên.

Bỏ xa công hội thứ hai mười vạn tám nghìn dặm.

Hệ thống game online rất hài lòng.

Vài năm nữa, công hội Hồng Hoang Liên Minh có thể toàn bộ thành viên đạt cấp Đại La Kim Tiên.

Cũng có thể chính thức chinh chiến Hồng Hoang, vì nó mà cướp đoạt tài nguyên!

Sở dĩ nhanh như vậy, đều là nhờ sự tài trợ nhiệt tình của Văn Đạo Nhân trước mắt.

Người tốt a!

Không uổng công nó ẩn giấu tu vi, dăm bữa nửa tháng lại cùng con kiến này đánh nhau.

Nghe thấy giọng điệu bình thản của hệ thống game online, phân thân Minh Hà Văn Đạo Nhân cười quái dị.

Ngươi nghĩ ngươi không có tổn thất, ta thì khác chắc!

Chỉ là vài phân thân Thiên Tiên dùng năng lượng biển máu giả, tùy tay là có thể tạo ra cả đống.

Hắn có thể tổn thất cái gì.

Ngược lại dùng những phân thân này để farm kinh nghiệm cho các đạo hữu lên đến cấp Thái Ất Kim Tiên, sắp lên Đại La Kim Tiên rồi.

Thế nào cũng là hắn lời!

Đang nghĩ ngợi, một triệu phân thân Huyết Văn lần này đã chết sạch, Văn Đạo Nhân lại cùng hệ thống game online đánh thêm vài chiêu.

Sau đó rút lui!

Rút đến rìa của biển máu giả này, Văn Đạo Nhân trốn vào trong một đại trận.

Tu vi hồi phục đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

"Lần này lấy ra vài phân thân tốt, một lần giúp họ trở thành Đại La Kim Tiên!" Văn Đạo Nhân lấy ra một bình máu Ma Thần tinh khiết,

lẩm bẩm. … Trong Tu La cự thành ở biển máu.

Lão Tử và những người khác sau khi giết xong đám Huyết Văn, vội vã quay lại suối nước để offline.

Bên trong hệ thống game online, trong tiểu tinh cầu, khắp nơi trên thế giới.

Một đám trẻ em hơn mười tuổi đồng thời tháo mũ bảo hiểm game online Hồng Hoang Kỷ Nguyên trên đầu xuống.

Cười một cách quỷ dị, ý thức tiến vào nhóm chat trong đầu. [Minh Hà: Ta đã đạt cấp Đại La Kim Tiên rồi, các vị còn thiếu bao nhiêu, mấy ngày nữa ta sắp xếp quái phù hợp cho các vị!

Lão Tử: Bần đạo còn thiếu kinh nghiệm của mười Thái Ất Kim Tiên!

Nguyên Thủy: Ta thiếu mười một! ...

Nữ Oa: Ta thiếu hơi nhiều, ngươi sắp xếp cho ta một con quái Đại La Kim Tiên là được!

Đế Tuấn: Chúng ta đại khái đều thiếu kinh nghiệm của mười hai mươi con quái Thái Ất Kim Tiên.

Bạch Trạch: Khụ khụ, bệ hạ, thần thiếu kinh nghiệm của hai Đại La Kim Tiên!

Thương Dương: Ta thiếu ba!

Kế Mông: Ta cũng vậy!

Khâm...

Minh Hà: Ta biết rồi, đang liên lạc với bản tôn, mọi người yên tâm, đều có thể lên cấp Đại La Kim Tiên!

Đế Giang: @Minh Hà, cái hệ thống game online đó, thật sự có thể

dễ dàng bồi dưỡng ra một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?

Minh Hà: Chuyện đó còn có thể là giả sao, ta Minh Hà trước nay không nói khoác!

Đế Giang: Minh Hà huynh đệ, Vu tộc ta còn rất nhiều Đại Vu chưa có chiến lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lát nữa đến chỗ ngươi, kéo bọn họ nhiều một chút!

Minh Hà: ??

Huyết hải hiện giờ bị hệ thống game online khống chế, các ngươi vào sẽ bị phát hiện ngay!

Chúc Dung: (Khinh bỉ) Có chức năng dịch chuyển!

Nhóm chat đến từ Thiên Đạo Hồng Hoang, một hệ thống cao cấp như nó mà phát hiện được mới lạ!

Phục Hy: Vậy chẳng phải là nói, bản tôn của chúng ta ở đạo trường của mình, đều có thể thông qua nhóm chat điều khiển phân thân game sao?

Lão Tử: Hình như khả thi!

Đế Tuấn: Ta thử nghiệm trước!] Nơi sâu dưới biển máu giả, Tam Thanh, Đế Tuấn và những người khác tỉnh lại sau khi bế quan.

"Các vị đạo hữu, lần thực nghiệm này cứ để ta!" Côn Bằng lên tiếng.

"Thiện!" "Được!" "Ok!" … "Vậy ta bắt đầu đây!" Côn Bằng nói xong, thông qua nhóm chat, định vị biển sâu Bắc Minh.

Lấy ra một món Tiên Thiên Chí Bảo, hiến tế cho Thiên Đạo Hồng Hoang.

Một thông đạo không gian xuất hiện trước mặt Côn Bằng, ánh mắt các vị thần nhìn về phía Minh Hà.

Một lúc sau, Minh Hà mở mắt, nói.

"Hệ thống game online không phát hiện được, thông đạo không gian này, hình như trừ khi nó tận mắt nhìn thấy, nếu không thì không thể phát hiện!" Các vị thần thu lại ánh mắt, Côn Bằng bước vào trong thông đạo không gian.

Một lúc sau, thông đạo không gian đóng lại.

Trong nhóm chat. [Côn Bằng: Ta ở trong đạo trường của mình, cũng có thể điều khiển phân thân game! ...] "Xem ra khả thi!" Lão Tử và những người khác từ từ gật đầu, có thể ở nhà chơi game, vậy thì không cần thiết phải suốt ngày ở chỗ Minh Hà này!

Mặc dù biển máu tốt hơn đạo trường của họ không ít, nhưng không quen vẫn là không quen!

"Minh Hà đạo hữu, những ngày gần đây đã làm phiền nhiều, chúng ta cáo từ!" "Ta không tiễn các vị, đi thong thả!" Tiếp theo, từng vị đại thần lấy ra một món Tiên Thiên Chí Bảo làm lộ phí, trở về đạo trường của mình.

Tam Thanh sau khi trở về đạo trường, chú ý đến Đa Bảo ở cửa, sau một hồi hỏi han, Thông Thiên biết được đó là đại đồ đệ của mình.

Hắn phấn khích hẳn lên, cuối cùng cũng có đồ đệ tìm đến cửa, linh bảo, thần thông, pháp môn tu luyện tuôn ra ào ào.

Khiến Đa Bảo không tu luyện cũng thấy ngại, nhưng luyện vài lần, lại không ngừng lắc đầu.

Hắn có phương pháp tu luyện, sau khi Đa Bảo Số 1 đi, Đại Đạo Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong của hắn được chính mình kế thừa, ngủ thôi cũng có thể mạnh lên.

Mạnh hơn công pháp, thần thông của sư tôn nhiều.

Ai, nói cho cùng đều tại mình quá mạnh, công pháp của sư tôn thật sự không đáng nhắc tới.

Đa Bảo thở dài, tùy tiện tìm một chỗ trong đạo trường, ngủ thiếp đi. … Về phía biển máu.

Sau khi tất cả các đại thần rời đi, lại đột ngột xuất hiện hơn ba trăm thông đạo không gian.

"Hơn ba trăm món Tiên Thiên Chí Bảo!" Khóe miệng Minh Hà giật giật, Vu tộc thật đúng là chịu chi!

Chương 108

Hắn đến bây giờ ngoài mấy bộ trang bị chuyên dụng, và hai viên Hỗn Độn Châu, Tiên Thiên Chí Bảo cũng chỉ có hơn chục món.

Tính ra như vậy, khoảng cách bảo vật giữa hắn và Vu tộc thật sự lớn!

"Minh Hà đạo hữu, chúng ta nên làm gì?" Cửu Phượng hưng phấn hỏi.

Lũ Đại Nghệ kia mỗi lần bản thể đánh không lại cô, lại dùng phân thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Khiến cô uất ức chết đi được.

Bây giờ cô cũng sắp có phân thân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đến lúc đó, cô để xem mấy thằng em Hình Thiên còn dám ngông cuồng không.

Đoạt lại danh hiệu Đại Vu đệ nhất của cô!

Nhìn hơn ba trăm Đại Vu cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên, Minh Hà với cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lúc này cũng cảm thấy áp lực cực mạnh.

Không cần suy nghĩ, họ cùng lên, có thể xé nát một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Mạnh!

Huyết mạch Bàn Cổ đúng là trâu bò!

Hình như mình cũng có không ít máu Bàn Cổ tinh khiết.

Sau này có thể nặn một phân thân Vu tộc thử xem!

Sau khi Minh Hà xác định số lượng Đại Vu đến, hắn tạo ra hơn ba

trăm con hung thú.

"Cửu Phượng Đại Vu, các người tách một tia nguyên thần, nhập vào... rồi chuyển sinh vào bên trong hệ thống game online, là có thể chơi game!" "Anh em, có nguyên thần dùng nguyên thần, không có nguyên thần dùng linh hồn!

Mất gì đâu, chỉ là một miếng thịt!" Cửu Phượng hét xong với hơn ba trăm vị Đại Vu.

Tách ra một tia nguyên thần, nhập vào một con hung thú.

Các Đại Vu khác cũng đều thi triển thần thông.

Nguyên thần, linh hồn, chân linh...

Rất nhanh, đều đã nhập vào trong cơ thể những con hung thú này. … Sau khi một tia nguyên thần của Cửu Phượng và các Đại Vu khác thành công xâm nhập vào bên trong hệ thống game online.

Họ liền quay về, quay về rồi!

Lấy ra hơn ba trăm món Tiên Thiên Chí Bảo, trở về Vu tộc.

Minh Hà ngơ ngác nhìn bóng lưng của hơn ba trăm vị Đại Vu rời đi, trong tay hắn có một miếng ngọc điệp.

Đây là Hỗn Độn Chí Bảo, là quà cảm ơn Vu tộc cho hắn.

"Thu hoạch hệ thống hoàn chỉnh, quả nhiên khác với kẻ húp canh thừa như mình!" Minh Hà cảm khái, Vu tộc có điện Bàn Cổ.

Có thể lừa hệ thống vào trong rồi giết!

Bọn họ thì không được, chỉ có thể vớt vát chút lợi lộc, rồi cuối cùng hệ thống vẫn sẽ bị Thiên Đạo hoặc Đạo Tổ bọn họ thu đi.

"Không được, ta cũng phải nghiên cứu ra một pháp môn chuyên giết hệ thống!" Minh Hà thu lại Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Hùng hổ tạo ra hung thú. … Bộ lạc Vu tộc, sau khi Cửu Phượng và các Đại Vu khác trở về, họ quay về điện Bàn Cổ của mình.

Một giọt tinh huyết Bàn Cổ cấp thấp được nhỏ vào huyết trì, họ thoải mái nhảy vào ngâm mình.

Ý thức thì thông qua sức mạnh của Thiên Đạo, điều khiển phân thân bên trong hệ thống game online.

Hơn ba trăm Đại Vu đột ngột rơi vào trạng thái bế quan, những Đại Vu như Hình Thiên, Xi Vưu trở nên bận rộn.

Chăm sóc trẻ con Vu tộc, huấn luyện thực lực của Tiểu Vu và Vu.

Một lượng lớn máu Đại Vu và máu Tổ Vu cấp thấp được lấy ra, rất nhanh, hơn ba ngàn Tiểu Vu của Vu tộc cũng toàn bộ đạt Đại La Kim Tiên.

Có một vài Tiểu Vu đã đạt đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Cũng có không ít Vu có tiềm năng tốt đã trưởng thành đến Thái Ất Kim Tiên.

Hôm nay, bộ lạc Đại Nghệ, một thanh niên Vu kiệt xuất cảnh giới Kim Tiên đang trốn ở một nơi yên tĩnh.

Chuẩn bị thưởng thức miếng thịt tiên thú Đại La Kim Tiên khó khăn lắm mới có được.

Vừa làm được vài động tác, hai mắt hắn bỗng trở nên đờ đẫn.

Miếng thịt tiên thú đang chuẩn bị xiên nướng trong tay rơi xuống đất, tiểu pháp thuật vốn dùng để lưu trữ năng lượng của miếng thịt này cũng trực tiếp mất hiệu lực.

Rất lâu sau, Vu Vĩ tỉnh lại từ trong đầu óc đang vỡ tung.

“Xuyên không, lại còn xuyên thành thiên tài Vu của Vu tộc Hồng Hoang, tiềm năng cổ, Vu Vĩ!

Mới mười vạn tuổi, đã là cao thủ cấp Kim Tiên!" Sau khi kinh hỉ qua đi, Vu Vĩ kinh hãi lắc đầu, cảnh giới Kim Tiên ở Vu tộc có tác dụng gì, kết cục cuối cùng của Vu Yêu đại chiến là diệt tộc.

Hắn không muốn chết a!

Phải mau nghĩ cách, Vu Vĩ trong cơn hoảng loạn nhìn quanh, đột nhiên nhìn thấy một miếng thịt trên mặt đất.

Mắt sáng lên, linh cảm chợt lóe!

Nhặt miếng thịt này lên, trên thịt vẫn còn hơi ấm, từng giọt máu chứa đựng lượng lớn tinh hoa nhỏ giọt xuống mặt đất Hồng Hoang.

"Vu tộc bây giờ vẫn đang ở thời đại ăn lông ở lỗ, cho dù ăn chín, dùng lửa cũng không phải lửa phàm!" Vu Vĩ lẩm bẩm, nhìn lên trời.

"Toại Lão tổ tông à, xin lỗi ngài, con cần công đức của ngài để tăng cường thực lực bảo mệnh, tin rằng ngài sẽ không trách con!" Nói xong, Vu Vĩ chạy về phía khu rừng nhỏ ở xa, tìm cành cây khô.

"Ta xoay, ta xoay, ta xoay xoay xoay!" Dưới sự nỗ lực không ngừng của Vu Vĩ, cành cây sau vô số lần ma sát, đã thành công bốc khói.

"Sắp được rồi, sắp được rồi!" "Tiếp tục nào!" … Một ngày sau!

Rắc!

Cành cây đã bị Vu Vĩ khoan gãy!

"Ơ?" Vu Vĩ ngây người, sao lại gãy rồi?

"Chắc là do cành cây này quá nhỏ!" Vu Vĩ lắc đầu, nhìn về phía cái cây lớn có đường kính cả trăm mét bên cạnh!

"Cái này chắc là được!" … Vu Thắng ôm một cành cây thô bằng nửa mét.

Đứng trên thân cây thô cả trăm mét này.

"Phì!" Vu Thắng dùng nước bọt xoa tay, không tin nổi cắm cành cây vào thân cây.

"Tao không tin không khoan ra lửa!" "Xoay cho tao!" Một ngày sau...

"Cuối cùng cũng bốc khói rồi!" Hai ngày...

"Sao vẫn chưa cháy?" Năm ngày...

"Khụ khụ khụ, mẹ ơi, sặc chết tao!" Mười ngày...

"Tóe lửa rồi!

Sắp được rồi, sắp được rồi!" Hai mươi ngày, Vu Vĩ đứng bên trong thân cây, toàn thân đen như than, cây côn trong tay hóa thành tàn ảnh.

Khói đen cuồn cuộn bay lên trời.

Lá cây rơi xuống, vừa vặn rơi vào trong thân cây.

Một tia lửa dần dần hiện ra. … Trong Tử Tiêu Cung Hỗn Độn, Thiên Đạo Chi Nhãn giám sát mọi nơi của Hồng Hoang.

Khí vận và nghiệp lực của mỗi sinh linh không ngừng thay đổi.

Lúc này, một dòng quy tắc.

Trang ghi chép thấp nhất của Hồng Hoang.

Ghi chép tu vi yếu nhất Hồng Hoang, côn trùng (XX) Ghi chép linh mạch kém nhất Hồng Hoang, phương Bắc (XXX) Hồng Hoang...

Trong đó có một dòng, ghi chép ngọn lửa yếu nhất Hồng Hoang.

Tộc Thủy Ngư Đông Hải: (Linh hỏa của Thủy Ngư Bảo Bảo!

Ngọn lửa yếu nhất Hồng Hoang, ban công đức một lần, hưởng một luồng khí vận!) Đột nhiên, có sự thay đổi.

Ghi chép ngọn lửa yếu nhất Hồng Hoang: Vu tộc Bất Chu Sơn: (Lửa phàm của Vu Vĩ, ngọn lửa yếu nhất Hồng Hoang!

Ban công đức một lần, hưởng một luồng khí vận!) Tức thì, Thiên Đạo Hồng Hoang tạo ra một đoàn công đức vàng óng, thu hồi một luồng khí vận của Thủy Ngư Bảo Bảo.

Gửi về hướng Bất Chu Sơn ở Hồng Hoang! … "Ha ha ha, cuối cùng cũng tạo ra lửa rồi!" Vu Vĩ phấn khích cười lớn.

Trước mặt hắn, là một thân cây trăm mét đang cháy.

Vu Vĩ ngẩng đầu nhìn trời, không lâu sau, một đoàn công đức to bằng quả bóng đá đập về phía hắn.

Còn tách ra một chút rơi vào đống lửa đang cháy!

"Chỉ có nhiêu đây?" Vu Vĩ không dám tin, hắn vất vả nỗ lực bao nhiêu ngày, chỉ được chừng này công đức?

Sau khi Vu Vĩ hấp thụ công đức, ngoài việc cơ thể thoải mái, tinh thần mệt mỏi được bồi bổ.

Thì chẳng có gì khác!

Mặt khác, thân cây nhận được công đức, tốc độ cháy chậm lại, nhưng uy lực lại tăng lên gấp nhiều lần.

Nhưng có tác dụng gì chứ?

Đây chỉ là lửa phàm!

Vu Vĩ thò tay vào lửa, không có cảm giác gì!

Chương 109

Nhìn miếng thịt bên cạnh.

"Thứ này mà nướng chín được mới lạ!" Vu Vĩ phàn nàn, lúc này, trong đầu vang lên tiếng điện tử. [Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được công đức một... không phẩy một mét khối, hệ thống mỹ thực khởi động thành công.] "Hệ thống, nhưng sao lại là hệ thống mỹ thực?" Vu Vĩ buồn bực, là một người xuyên không, lại còn xuyên đến Hồng Hoang, hắn đương nhiên kỳ vọng khởi động hệ thống, chiến thiên chiến địa, đấm Hồng Quân, đạp Thiên Đạo.

Một đường quét ngang cảnh tượng ngầu lòi bá đạo!

Nhưng hệ thống mỹ thực, nhìn thế nào cũng không liên quan gì đến những thứ đó! [Túc chủ đừng hoảng, bổn hệ thống tuy là hệ thống mỹ thực, nhưng, chiến đấu, cũng là sở thích của ta!] Hệ thống mỹ thực kiêu ngạo lên tiếng. [Ta từ khi sinh ra, đã không thích nghề nghiệp này của mình, dẫn dắt túc chủ, suốt ngày trốn trong bếp nấu ăn.

Suốt ngày nhàm chán muốn chết!

Ta không cam tâm, ta hạ quyết tâm, thề phải bồi dưỡng ra một đầu bếp có thể đánh bại thiên hạ vô địch thủ!

Chứ không phải là đầu bếp dùng tài nấu nướng để chinh phục thiên hạ!

Thế là, ta nghiên cứu các chức năng của hệ thống chiến đấu, lấy tinh hoa, kết hợp với chức năng của bản thân!

Cuối cùng, ta đã thành công!

Ở thế giới khoa học kỹ thuật, ta đã bồi dưỡng túc chủ xé tay

không Gundam.

Thế giới võ hiệp, cầm hai thanh thái đao giết khắp thiên hạ vô địch thủ.

Tiên hiệp...

Bây giờ, ta muốn tiến quân vào Hồng Hoang, để chứng tỏ sự hiểu biết về chiến đấu của mình là mạnh mẽ!

Mà ngươi, người mà ta đặc biệt chọn lựa, một thanh niên ngay cả nấu ăn cũng không biết...

ơ, nếu có thể bá đạo ở Hồng Hoang.

Thì đủ để chứng minh, ta hệ thống mỹ thực, không thua kém gì các hệ thống khác!

Túc chủ, đến đây nào, hãy để ý niệm của chúng ta hợp nhất, chinh phục Hồng Hoang này!] "Ngươi là hệ thống trung nhị đúng không!" Khóe miệng Vu Vĩ giật giật, cắn một miếng thịt sống trong tay.

Chép chép!

"Nói chứ, ăn cũng ngon phết!" Vu Vĩ gật đầu tán thưởng.

"Hệ thống, ngươi làm thế nào để tăng thực lực cho ta?" [Đơn giản, làm mỹ thực, để người khác ăn, dùng mỹ vị chinh phục họ!

Ta sẽ có thể thưởng cho ngươi những bảo vật tăng cường thực lực!

Công pháp thần thông, thiên tài địa bảo, linh đan diệu dược!

Cái gì cũng có!] "Có tinh huyết Bàn Cổ không?" [Khụ khụ, lần đầu tiến quân vào Hồng Hoang, không có!] "Ngươi lại không có tinh huyết Bàn Cổ, quá mất mặt rồi!" [...] … Dù sao đi nữa, cuối cùng cũng có hệ thống, lòng Vu Vĩ được an ủi.

Hắn chuyên tâm nướng miếng thịt trong tay! [Túc chủ, ngươi làm thế này không được, thức ăn làm ra hệ thống không công nhận!] "Vậy thì ngươi cho ta tài nấu nướng đi, sống bao nhiêu năm, ta ngoài việc đun nước sôi, mì gói còn không pha nổi!

Ngươi bảo ta nấu món gì?" Vu Vĩ bất bình nói. [Thế không được, cho ngươi tài nấu nướng, làm sao chứng minh được kỹ thuật cao siêu của ta!

Nào, ta dạy ngươi từng câu một, học cho kỹ, làm cho tốt!] [Trước tiên liên kết với Hỏa Chi Pháp Tắc trong cơ thể ngươi, tăng lửa lên, không thì ngươi nướng vạn năm cũng không chín!

Xoay đều, nướng đến khi đổi màu, mỡ chảy ra... giữ lửa...] … Bên ngoài bộ lạc Đại Nghệ, mười hai cặp mắt thu lại ánh mắt.

"Tên xuyên việt giả này, vừa đến đã mang về cho Vu tộc chúng ta một vinh dự, thật là giỏi quá!" Khóe miệng Đế Giang co giật, sinh linh bản địa của Hồng Hoang, chỉ cần đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Kim Tiên, là có thể tra xem bảng thông tin của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Vu tộc của họ chiếm không ít kỷ lục lịch sử mạnh nhất.

Dòng thấp nhất, yếu nhất.

Cũng chỉ trăm vạn năm trước mới nhận được một lần, bảng số lượng đại tộc ít nhất.

Duy trì được trăm năm đã bị các chủng tộc khác vượt qua.

Bây giờ, Thiên Đạo đột nhiên ban cho Vu tộc một chút công đức.

Muốn không chú ý cũng khó!

Bảng xếp hạng lửa yếu nhất Hồng Hoang.

Cách trăm vạn năm, Vu tộc của họ bây giờ lại lên bảng!

Nếu bây giờ có đại năng nào rảnh rỗi không có việc gì tra duyệt

Thiên Đạo, Vu tộc của họ mất mặt chết đi được!

"Đại ca, Hồng Vân đã truyền tin trong nhóm chat rồi!" Chúc Dung đột nhiên hét lên.

Chết tiệt!

Nhanh thế!

Hồng Vân ngươi thật sự rảnh rỗi không có việc gì làm đúng không?

Đế Giang chửi bới om sòm rồi vào nhóm chat. [Hồng Vân: (Cười lớn) Các vị đạo hữu, vừa về Hỏa Vân Động, rảnh rỗi không có việc gì, lại phát hiện Vu tộc lại nhận được một kỷ lục Hồng Hoang!

Thái Nhất: (Cười khẩy) Ta vừa xem qua, ghen tị chết đi được, các vị Tổ Vu, chúc mừng nhận được công đức của Thiên Đạo ban thưởng!

Đế Tuấn: Chúc mừng các vị Tổ Vu đạo hữu!

Côn Bằng: ...

Đại Nghệ: @Đế Tuấn @Thái Nhất, hai người cười cái gì, còn không mau về nhà xem, trên bảng đại tộc Hồng Hoang có tộc Kim Ô đấy.

Đại Nghệ: Tổng cộng mười bốn con Kim Ô, trừ hai người ra, còn có mười hai con Kim Ô.

Đại Nghệ: Có thể lên bảng Thiên Đạo, chứng tỏ đám Kim Ô này cùng gốc cùng nguồn với hai người.

Hai người kết thiên hôn à?

Hi Hòa: ...Không có!

Thường Hi: ...Chúng ta vẫn luôn ở Thái Âm Tinh tiềm tu!

Thái Nhất: ...

Đế Tuấn: (Kinh ngạc và tức giận) Yêu của ta...

à không, bản nguyên Kim Ô ta cất giữ bị xé mất ba miếng từ nhiều hướng khác nhau!

Đại Nghệ: (Phấn khích) Cung tiễn của ta, đã sớm đói khát khó nhịn!] Thiên đình, sắc mặt Đế Tuấn âm trầm, trên một quả cầu vàng, ba vết tích bị đào bới một cách bạo lực hiện ra rõ ràng.

Quả cầu vàng này là hắn học theo Vu tộc, giấu đi chín thành chín bản nguyên của mình để chiết xuất ra.

Chính là để chờ khi lại bị đoạt xá, có thể thai nghén lại cơ thể.

Hắn đặt nó dưới bảo tọa của Thiên Đế, nhận sự nuôi dưỡng của khí vận Thiên Đình Hồng Hoang!

Thuận tiện cho việc sau này phù hợp với vị trí Thiên Đế.

Bây giờ lại bị trộm.

Lại còn bị trộm ba lần một lúc!

Quá đáng, quá đáng quá!

Đợi Thái Nhất đến, mỗi người hiến tế một món Tiên Thiên Chí Bảo, xuất hiện trong Thái Dương Tinh. … Thái Dương Tinh được Thiên Đạo Hồng Hoang đặc biệt quan tâm.

Về mặt bản nguyên được phân phối một lượng lớn.

Bây giờ ở Thái Dương Tinh, cho dù cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực đến, cũng chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy toàn cảnh.

Sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất đến Thái Dương Tinh, vừa đến gần phạm vi cây Phù Tang.

Một luồng sức mạnh kinh khủng tấn công.

Ngay cả phản kháng cũng không kịp.

Mất hút!

Khi Đế Tuấn lại nhìn rõ, cơ thể đã mất quyền kiểm soát.

Một con Kim Ô có chút giống hắn đang ngủ say, ôm Hà Đồ Lạc Thư của hắn, trong giấc mơ phát ra tiếng cười hắc hắc.

Đế Tuấn: ?

Lại bị đoạt xá rồi!

Một nơi khác, một con Kim Ô cổ đeo một cái chuông, từ từ mở mắt.

Hóa thành một nam tử tuấn mỹ mặc áo bào vàng.

Nhìn một cái về phía con Kim Ô đang ngủ say ở xa.

Trong lòng dấy lên sóng to gió lớn.

Xuyên không thành Đông Hoàng Thái Nhất trong truyền thuyết, vì trận Vu Yêu đại chiến thứ hai, hắn và Đế Tuấn bị chân thân Bàn Cổ của Vu tộc đánh cho bản nguyên tan tác.

Sau khi được Hồng Quân cứu, trở về Thái Dương Tinh dưỡng thương, đáng tiếc thương thế quá nghiêm trọng, nên hắn mới có cơ hội đoạt xá Đông Hoàng Thái Nhất.

Con Kim Ô ở xa kia, chính là đại ca trên danh nghĩa của hắn, Đế Tuấn, bây giờ cũng đang trọng thương.

Nhưng không nặng bằng hắn, ai bảo hắn là chủ lực đối kháng Vu tộc!

Đông Hoàng Thái Nhất nhíu mày nhìn vết thương đang ngày càng nặng trong cơ thể, theo ký ức.

Chương 110

Đây là do hắn bị chân thân Bàn Cổ của Vu tộc đấm một quyền gây ra!

Chỉ một quyền đó thôi, mà hắn như căn cơ hoàn toàn hủy hoại, cảnh giới cũng rớt xuống Đại La Kim Tiên.

Cứ thế này, sớm muộn gì hắn cũng chết. [Đinh, hệ thống lựa chọn khởi động thành công, phát hiện túc chủ sắp chết, kích hoạt các lựa chọn sau: Lựa chọn một: Không làm gì cả, lẳng lặng chờ chết!

Thưởng một hũ tro cốt nặng năm cân!

Lựa chọn hai: Nỗ lực chữa thương, không cam chịu số phận, thưởng hai phần bản nguyên Kim Ô (một phần mặc định cho Đế Tuấn)!] "Ta có lựa chọn sao?" Khóe miệng Đông Hoàng Thái Nhất giật giật, chọn lựa chọn tối ưu. [Đinh, phần thưởng đã phát!] Ngay sau đó, trong cơ thể Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện một lượng lớn bản nguyên Kim Ô, tu bổ vết thương của hắn.

Đông Hoàng Thái Nhất vội vàng vận chuyển công pháp trong trí nhớ, phục hồi thương thế.

Lúc này sâu trong nguyên thần của hắn, chân linh Thái Nhất cạn lời nhìn hệ thống lựa chọn, sau khi nó ném bản nguyên của hắn cho tên xuyên việt giả này, thì liền đi...

đi mất!

Thái Nhất cẩn thận đi lại vài vòng trong cơ thể mình!

Cơ thể này đã bị hệ thống lựa chọn đánh dấu, nếu hệ thống lựa chọn không chết, hắn đoạt lại cũng chẳng có tác dụng gì!

Thái Nhất suy nghĩ một lát, tiếp tục ẩn mình, bắt đầu toàn tâm toàn

ý điều khiển phân thân game ở biển máu. … "Khụ khụ, đau quá, như bị nghiền nát toàn thân vậy!" Đế Tuấn Hào mở mắt, cử động cơ thể.

Đông Đế Tuấn Hào muốn hét lên, kết quả cổ họng cũng đau.

Quá đau!

Không đúng, không phải hắn bị xe tải lớn cán qua sao, sao còn sống?

Đế Tuấn Hào đột nhiên cảm thấy có gì đó không ổn.

Vãi chưởng, tay ta đâu?

Sao lại mọc ra ba cái móng!

Đế Tuấn Hào giật mình, đột nhiên, trong đầu bị nhét vào một lượng lớn thông tin.

Toàn thân Đông Đế Tuấn Hào run rẩy.

Hệ thống lựa chọn cười hắc hắc, bắt đầu thiết lập lựa chọn cho Đế Tuấn.

Chuẩn bị xong phần thưởng, nó vội vàng đến chỗ túc chủ tiếp theo.

Nó là hệ thống lựa chọn, đương nhiên phải chuẩn bị cho mình vài lựa chọn! … Rất lâu sau, Đế Tuấn Hào mở mắt, tâm trạng phức tạp vô cùng.

Xuyên không đến Hồng Hoang, lại còn trở thành Yêu Đế Đế Tuấn.

Trong trận Vu Yêu đại chiến thứ hai, Yêu tộc đại bại, bị Vu tộc đánh cho gần như diệt tộc.

Hắn là Yêu Đế, đương nhiên là đối tượng được Vu tộc đặc biệt quan tâm.

Cuối cùng tuy sống sót, nhưng bản nguyên mất gần hết, thương

thế nặng đến mức không thể tham dự lần giảng đạo thứ ba của Tử Tiêu Cung!

Suy yếu đến mức bị một linh hồn phàm nhân như hắn dung hợp, thảm một chữ!

"Khụ khụ, cái bộ dạng này, làm sao ta sống sót qua trận đại chiến thứ ba sắp tới?" Đế Tuấn Hào khóc không ra nước mắt, hay là dắt theo thằng em trai, vợ con, mượn sức mạnh của Đông Hoàng Chung, ẩn danh trốn đi cho xong.

Bỗng nhiên, giọng nói của hệ thống vang lên. [Đinh, hệ thống lựa chọn khởi động thành công!

Phát hiện suy nghĩ của túc chủ, kích hoạt các lựa chọn sau.

Lựa chọn một: Thu dọn hành lý chạy trốn, thưởng dịch vụ hỏa táng chôn cất một lèo.

Lựa chọn hai: Gầy dựng lại, chấn hưng Yêu tộc, thưởng hai phần bản nguyên Kim Ô (một phần mặc định cho Đông Hoàng Thái Nhất)!] Hệ thống đến rồi!

Đế Tuấn Hào phấn khích nhảy dựng lên, có hệ thống rồi, hắn còn chạy cái quái gì nữa! [Đinh, phần thưởng đã phát!] … Lúc này, trong nhóm chat Hồng Hoang. [Đại Nghệ: Vãi chưởng, tộc Kim Ô còn lại mười hai con, lại phá kỷ lục tộc ít nhất rồi!

Bạch Trạch: (Nhíu mày) @Đế Tuấn Thái Nhất, hai vị bệ hạ, các ngài đi rồi à?

Côn Bằng: Ta có nên chạy không?

Chúc Dung: Đế Tuấn, Thái Nhất, hai người là hợp thể bị đoạt xá hay là tách ra bị đoạt xá?

Đế Giang: ...

Thái Nhất: Tiêu hao một món Tiên Thiên Chí Bảo, vừa đến Thái Dương Tinh, đã bị đánh thành một cục bản nguyên.

Bị hệ thống dùng làm phần thưởng, phát cho tên xuyên việt giả dung hợp rồi!

Đế Tuấn: Như trên. @Côn Bằng, Bạch Trạch.

Yêu sư, ta cảm thấy tên xuyên việt giả đoạt xá ta sắp gây chuyện, mau đi giấu tinh nhuệ của Yêu tộc ta đi.

Đế Tuấn: Rồi thu nạp những Yêu tộc mang nhiều nghiệp lực, làm bia đỡ đạn!

Đế Giang: Tình hình gì đây, Vu tộc ta cũng có một tên xuyên việt giả, đây là sắp diễn ra Vu Yêu đại chiến à?

Hồng Quân: Là ta sắp xếp!

Đại Nghệ: (?) Đạo Tổ, ngài làm sao vào được đây? ...] 【 Hồng Quân: Nhóm chat này lập ra dựa trên Thiên Đạo, sao ta lại không vào được?

Hồng Quân: Quay lại chuyện chính, tên xuyên không ở Thái Dương Tinh là do ta thuận tay sắp xếp.

Hồng Hoang vốn dĩ là do đám Hỗn Độn Ma Thần chúng ta lập ra để săn giết hệ thống!

Hồng Quân: Hồng Hoang nhà người ta đều có Vu Yêu đại chiến, chúng ta cũng không thể lạc hậu.

Hồng Quân: Nhân cơ hội này, sửa đổi lại thiên địa Hồng Hoang.

Còn có Nữ Oa đồ nhi, Nhân tộc nên xuất thế rồi!

Lục Thánh, Luân Hồi các thứ đều phải hoàn thiện!

Hồng Quân: Thời Gian Trường Hà đã được ta chỉnh sửa, trong các

ngươi ai nên ngỏm thì cũng phải thay cái thân phận khác mà đi lại trong Hồng Hoang.

Hồng Quân: Đã hiểu cả chưa?

Lão Tử, Nữ Oa...: Chúng ta đã hiểu.

Cộng Công: Chú Lão Lục à, không ổn đâu, cái núi Bất Chu to tổ bố thế kia, mười cái đầu của cháu húc vào cũng có đổ được đâu!

Hồng Quân: Bản thể núi Bất Chu tự thành một phương thế giới, Vu tộc các ngươi có thể sinh sống trong đó, Hồng Hoang đại lục chỉ để lại một cái ngọn núi thôi.

Cộng Công: (Đeo kính râm) Thế thì không thành vấn đề, các vị, đến lúc đó xem ta biểu diễn một đầu húc gãy xương sống Phụ Thần đây!

Đám người: .....

Hồng Quân: Tự cầu phúc đi!

Bắc Minh Đại Ô Quy: Đạo Tổ, đừng mà!

Ta từ lúc sinh ra chưa từng gây chuyện, đừng chặt chân ta mà!

Bắc Minh Đại Ô Quy: Hơn nữa, trời cao như thế, ta đứng lên cũng có chạm tới đâu!

Nguyên Thủy, Thông Thiên: (Mài dao) Đạo hữu yên tâm, kỹ thuật của chúng ta tốt lắm!

Hồng Quân: Hồng Hoang sau này sẽ thu nhỏ lại, đừng có suốt ngày hiện ra bản thể của ngươi nữa.

Muốn ngủ thì hóa thành đạo thể, tìm đại chỗ nào mà ngủ!

Bắc Minh Đại Ô Quy: Đạo thể ngủ?

Chẳng thoải mái chút nào!

Hồng Quân: Hửm?

Bắc Minh Đại Ô Quy: Thoải mái, thoải mái, em thích dùng đạo thể ngủ nhất!

Đế Tuấn: Đạo Tổ, Yêu tộc ta an trí ở đâu?

Hồng Quân: Có thể khai tịch thế giới tại Hồng Hoang, cũng có thể đi đến ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang, tùy ý chọn!

Thông Thiên: Sư tôn, đám đệ tử kia của ta không tìm thấy đâu cả!

Nguyên Thủy: +1 Hồng Quân: Sau khi nắm giữ quyền hạn Thiên Đạo, Thiên Đạo sẽ nhắc nhở các ngươi, tâm sinh cảm ứng!

Hậu Thổ: Ta không biết kiến tạo Luân Hồi!

Hồng Quân: Đến Hỗn Độn, tìm Tam thúc của ngươi!

Đại Nghệ: (Ngoan ngoãn) Có thể thả ta về không?

Minh Hà: Đạo Tổ, hệ thống ở Huyết Hải ngài định xử lý lúc nào?

Đế Tuấn: Cùng câu hỏi!

Lão Tử: +1 Đông Vương Công: +2 Phục Hy: +3 Cút. ..... 】 Câu hỏi của Minh Hà khiến một đám đại năng nhao nhao cầu vấn.

Cái hệ thống kia liên quan đến phân thân chiến lực đỉnh cao của bọn họ.

Bọn họ đều đã chuẩn bị đầu tư số lượng lớn rồi, ngộ nhỡ chưa kịp lớn đã bị Đạo Tổ chơi chết, bọn họ lỗ chổng vó mất!

Chương 111

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cười khẽ.

Đứng sau lưng Hệ thống Võng Du (Game online) kia là cả một liên minh.

Không câu nó đến thì làm sao mà giết!

Bất quá, cũng nên tạo chút áp lực cho Hệ thống Võng Du, nếu không nó sẽ không cầu viện! 【 Hồng Quân: Ta sẽ thi triển thủ đoạn, dụ dỗ Hệ thống Lựa Chọn ở Thái Dương Tinh đại chiến với người chơi Huyết Hải!

Hồng Quân: Phân thân võng du của các ngươi có thể nhân cơ hội này nhanh chóng thăng cấp!

Minh Hà: Đa tạ Đạo Tổ ban cơ duyên!

Lão Tử: Tạ sư tôn. .....

Đinh, Hồng Quân đã thoát khỏi nhóm chat!

Đế Giang: Muốn làm ra Vu Yêu đại chiến, nhi lang Vu tộc ta mạng quý giá, không thể dùng!

Chúc Cửu Âm: Để bộ lạc Đại Nghệ tham gia!

Chúc Cửu Âm: Đem bộ lạc Đại Nghệ trừ tên xuyên không kia ra, các nhi lang Vu tộc khác rút hết, Đại Vu và Tiểu Vu mỗi người phân ra hóa thân gia nhập bộ lạc Đại Nghệ.

Đại Nghệ: Bộ lạc của ta có xuyên không giả đến à?

Đại Nghệ: Mấy cái hệ thống này quả nhiên có mắt nhìn, biết ta là nhan sắc gánh team của Vu tộc mà!

Xi Vưu: Ha ha!

Cửu Phượng: Ha ha!

Đế Tuấn: Ta và Thái Nhất không thể ra tay, Vu Yêu đại chiến, do Hy Hoàng và Yêu Sư phụ trách được không?

Phục Hy: (Cười âm hiểm) Tên đệ tử kia của ta đang thiếu ma luyện, đại chiến lần này, hắn sẽ là chủ lực!

Côn Bằng: Vừa mới điều tra một phen, Yêu tộc thế mà có không ít kẻ mang theo lượng lớn nghiệp lực, Đại La Kim Tiên, đều có số lượng lên tới trời!

Đế Tuấn: (Kinh hãi) Cái gì, nhiều như vậy sao?

Yêu Sư, chẳng lẽ là thủ đoạn của hệ thống?

Côn Bằng: (Cười khổ) Không phải, bọn chúng quá mức tham lam, ỷ vào khí vận Thiên Đình bảo hộ, thôn phệ lượng lớn sinh linh để thăng cấp tu vi, nghiệp lực sinh ra đến chín thành đều bị khí vận Thiên Đình bù trừ!

Đế Tuấn: Hèn chi Đạo Tổ muốn an bài Vu Yêu đại chiến.

Yêu Sư, sắp xếp bọn chúng lên hết đi!

Côn Bằng: Đã sắp xếp rồi, làm ra cái Chiêu Yêu Phiên, bọn chúng không tham gia là chết!

Đế Tuấn: ..... 】 ...

Vu tộc, Thập Nhị Tổ Vu bước ra từ Tổ Vu Điện.

Triệu tập tất cả Đại Vu.

Đem Vu tộc trừ bộ lạc Đại Nghệ và Bàn Cổ Điện, chuyển hết đến sườn núi Bất Chu.

Vô số Vu tộc lặng lẽ biến mất khỏi Hồng Hoang đại lục, sinh sống bên trong núi Bất Chu.

Tất cả tộc nhân Vu tộc ở bộ lạc Đại Nghệ biến mất, xuất hiện từng khuôn mặt mới.

Những kẻ này là hóa thân của Đại Vu và Tiểu Vu.

Thập Nhị Tổ Vu hạ cảnh giới xuống Chuẩn Thánh trung kỳ hoặc hậu kỳ.

Bắt đầu vây quanh tên xuyên không "Vu Vĩ" này để gây sự! ...

Hệ thống Lựa Chọn sau khi tách khỏi người "Đế Tuấn hào" (bản fake), lao thẳng về một hướng ở Thái Dương Tinh.

Trên ba cây Phù Tang, mười con Kim Ô đang nô đùa.

Trong đó có một con thần sắc lo âu, ủ rũ cụp đuôi.

Hệ thống Lựa Chọn cười "ha ha", đây chính là thủ bút của nó, cũng là sự lựa chọn thứ ba và là lựa chọn tối ưu mà nó chuẩn bị.

Sau khi đến cái Hồng Hoang này, nó thông qua Thời Gian Trường Hà phát hiện, Yêu tộc Đế Tuấn và Thái Nhất thế mà lại bị đánh nổ trong "Vu Yêu đại chiến lần hai", suýt chút nữa thì ngỏm.

Hơn nữa Đế Tuấn còn chưa kết Thiên hôn, chưa sinh hạ mười con Tiểu Kim Ô.

Thông qua "dấu vết để lại" trên Thời Gian Trường Hà, nó phát hiện nguyên nhân Đế Tuấn Thái Nhất nhanh chóng "khôi phục thương thế".

Bản nguyên thế giới dưới trướng Thiên Đế.

Chút bản nguyên này nằm ngay dưới mí mắt Thiên Đạo, Hệ thống Lựa Chọn cũng không dám lấy nhiều.

Cải viết quy tắc Hồng Hoang, thai nghén ra mười Kim Ô.

Chừa lại một chút bản nguyên tạo ra "Đế Tuấn hào" và "Đông

Hoàng Thái Nhất hào".

Nhiều thêm một sự lựa chọn, như vậy mới có thể nắm chắc xử đẹp cái Hồng Hoang này.

Đợi Đế Tuấn Thái Nhất chân chính đến Thái Dương Tinh, ngay tại khoảnh khắc đó, nó trộm thiên đổi nhật, ngay lúc Thiên Đạo còn chưa phản ứng kịp.

Lặng lẽ xử lý Đế Tuấn Thái Nhất, thành công thay thế thành lựa chọn dự phòng của nó.

Ba tên xuyên không, "Đế Tuấn hào" và "Đông Hoàng Thái Nhất hào" ở ngoài sáng thu hút hỏa lực.

Trong tối đại lực bồi dưỡng Lục Áp.

Còn về chín con Kim Ô khác, nó chỉ dùng để khế hợp quy tắc Thiên Đạo.

Dù sao cũng phải sinh mười con Kim Ô, nó cũng không thể chế tạo ra cái gì khiến Thiên Đạo phát giác được!

Bất quá chín con Kim Ô cũng không thể lãng phí, sau khi chết thu hồi bản nguyên, cho ký chủ dùng, cũng tốt để gia tốc hắn trưởng thành!

Hiện tại, nên bồi dưỡng ký chủ thế nào đây?

Hệ thống Lựa Chọn rơi vào trầm tư. ...

Ở ngay bên cạnh nó, ba vị Ma Thần là Hồng Quân, Thời Thần, Dương Mi đang chăm chú nhìn nó.

Dương Mi và Thời Thần liên thủ, cho dù Hệ thống Lựa Chọn là hệ thống Cao cấp đỉnh phong cũng không thể phát giác ra bọn họ mảy may.

Hồng Quân cười nhạt, ngụy tạo một luồng sức mạnh dẫn đường

ý thức giống như hệ thống chỉ dẫn đại thần Hồng Hoang sử dụng.

Năng lượng tản mát ra vô cùng tương tự.

Trên người Dương Mi và Thời Thần, dao động của Đại Đạo chi lực lóe lên một cái rồi biến mất.

Sức mạnh dẫn đường của Hồng Quân lặng lẽ rắc lên người Hệ thống Lựa Chọn.

Không bao lâu sau, Hệ thống Lựa Chọn đang suy tư bỗng nhận được linh cảm.

Đúng rồi, nó có thể để ký chủ đi đến vùng đất ô uế của Hồng Hoang trước.

Nơi đó là nơi Thiên Đạo cũng ghét bỏ không thèm để ý, ở đó phát dục, an toàn!

Nhìn tầng thứ của cái Hồng Hoang này, tài nguyên ở Huyết Hải hẳn là đủ để đưa ký chủ lên Hỗn Nguyên Vô Cực.

Lại sắp xếp cho ký chủ một cái huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần.

Đến lúc đó Thiên Đạo thấy, cũng chỉ sẽ tưởng rằng ký chủ đạt được truyền thừa Hỗn Độn Ma Thần tại Huyết Hải.

Chỉ là một cái biến số.

Tuyệt đối không phát giác ra sự tồn tại của nó.

Cuối cùng có thể xúi giục ký chủ gây sự tại Hồng Hoang, nó cũng có thể rút ra bản nguyên!

Không hổ là ta, đúng là thông minh!

Hệ thống Lựa Chọn tự like cho mình một cái, cẩn thận như nó, khẳng định có thể trở thành tồn tại "tay to" (anh cả) trong giới hệ thống!

Cố lên!

Hệ thống Lựa Chọn hưng phấn trở lại trong cơ thể Lục Áp.

Bắt đầu suy nghĩ các lựa chọn. ...

Ba vị Ma Thần ở bên cạnh nhìn nhau cười một cái, thân ảnh lặng lẽ tiêu tán. ...

Trong Tử Tiêu Cung, ba vị Ma Thần Hồng Quân đang ăn thịt Hỗn Độn Ma Thần tẩm bổ rau ráu.

Nhìn bộ dạng dương dương tự đắc của Hệ thống Lựa Chọn trên màn hình.

Dương Mi giơ ngón tay cái lên: "Lão Lục, vẫn cứ là ngươi!" "Quá khen quá khen!" Hồng Quân khiêm tốn nói.

Dùng Hệ thống Lựa Chọn để áp bức Hệ thống Võng Du, chiêu này vẫn là linh cảm chợt lóe lên.

Từ sau khi Lão Đại đột phá đến trung kỳ, bọn họ liền muốn xử lý cái liên minh đứng sau Hệ thống Võng Du rồi!

Vốn định mạo hiểm chút rủi ro, xuất động một vị Chí Cao Ma Thần, tạo chút áp lực cho Hệ thống Võng Du.

Không ngờ còn chưa bắt đầu hành động, Hồng Quân đã phát hiện dấu vết quy tắc Thiên Đạo Hồng Hoang và Thời Gian Trường Hà bị sửa đổi.

Cười chết, cái Hồng Hoang này, Thiên Đạo không phải là to nhất đâu, Thời Gian Trường Hà cũng là do chính bọn họ thiết lập.

Cái này đã khác với thiết lập của mình rồi, còn không phát giác ra được thì đừng làm Hỗn Độn Ma Thần nữa.

Nhẹ nhàng tìm được ngay cái Hệ thống Lựa Chọn đang đi dạo ở Hồng Hoang.

Chương 112

Phát hiện nó là Cao cấp đỉnh phong xong, nghĩ cũng chẳng thèm nghĩ nhiều, để con hàng này đi đối chiến với Hệ thống Võng Du.

Hỗn Độn Ma Thần bọn họ có thể không lộ diện thì không lộ diện, như thế mới an toàn! "Liên minh Hệ thống Võng Du hẳn là không thiếu hệ thống Cao cấp, ta đi thông báo cho tất cả Ma Thần, chuẩn bị sẵn sàng trước!" Thời Thần nói xong, thân ảnh biến mất, đi tới Ma Thần Thôn triệu tập Ma Thần.

Để lại Dương Mi và Hồng Quân giám sát mấy cái hệ thống này. ...

Trong Bàn Cổ Điện, Bàn Cổ đang khắc ấn Lực Chi Đại Đạo đã hiểu rõ kế hoạch của đám Lão Lục.

Hơi gật đầu, đối với một cái liên minh hệ thống Cao cấp, hắn đã sớm muốn hốt trọn ổ một cái để giải hận!

Ba ngàn Ma Thần bọn họ, hiện nay thực lực bạo tăng, lại còn hành sự trong tối.

Xử đẹp một cái liên minh hệ thống, mười phần chắc chín.

Hành động này của Lão Lục, rất hợp ý ta!

Sau khi căn dặn bọn họ hành sự cẩn thận, Bàn Cổ tiếp tục khắc ấn Lực Chi Đại Đạo.

Thuận tiện cải tạo lại Bàn Cổ Điện một chút. ...

Lúc này, trên Thái Dương Tinh, "Đế Tuấn hào" và "Đông Hoàng Thái Nhất hào" luyện hóa một phần bản nguyên, sau khi thương thế không còn chuyển biến xấu, hai người dừng lại, gặp mặt khách sáo một phen.

Biểu thị thương thế của mình đang chuyển biến tốt.

Sau đó "chú ý" đến thương thế chuyển biến tốt của đối phương.

Lôi ra đề tài bản nguyên Kim Ô đột nhiên xuất hiện trong cơ thể.

Cả hai bên đều cho rằng bản nguyên của đối phương là do hệ thống của mình ban cho.

Hệ thống là át chủ bài của xuyên không giả, đương nhiên không thể tiết lộ cho đám thổ dân này.

Cho nên mỗi người đều có ý đồ riêng, cuối cùng, Đế Tuấn biểu thị sự "vui mừng khôn xiết", nói rất có thể là Bàn Cổ đại thần phù hộ.

Ban xuống hai phần bản nguyên Kim Ô, cung cấp cho huynh đệ chúng ta khôi phục.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng "tin tưởng" thuyết pháp này, trong tối lại nhìn Đế Tuấn với ánh mắt khinh thường: Bản nguyên của ngươi là do ta cho đấy.

Đáng tiếc hệ thống không cho nói ra, để một cái tên Bàn Cổ đã chết không dưng được hưởng phần nhân tình này.

Sau khi than thở, hai người giải tán, tiếp tục luyện hóa bản nguyên trong cơ thể, khôi phục tu vi.

Tại một nơi khác trên Thái Dương Tinh, Lục Áp nhìn ba cái lựa chọn chỉ có mình mới thấy được. 【 Lựa chọn 1: Tham gia Vu Yêu đại chiến, thưởng tinh huyết Kim Ô một giọt!

Lựa chọn 2: Ở lại Thái Dương Tinh không ra ngoài, thời gian càng lâu phần thưởng càng cao, phần thưởng cao nhất là một viên Hỗn Độn Châu!

Lựa chọn 3: Đi tới Huyết Hải phát triển thế lực, thưởng một viên Hỗn Độn Châu, Tiên Thiên Chí Bảo Kim Ô Kiếm một thanh, một cỗ

phân thân Thái Ất Kim Tiên.

Máu Bàn Cổ một giọt! 】 "Xem ra hệ thống cũng kiến nghị ta không tham gia Vu Yêu đại chiến!" Lục Áp lẩm bẩm.

Nhìn ba cái lựa chọn này, cái thứ nhất hắn tự nhiên là loại trừ.

Vu Yêu đại chiến cuối cùng cơ bản đều chết sạch, hắn hiện tại chỉ là một tên Thái Ất Kim Tiên, có thể có tác dụng gì!

Còn không bằng "núp" (cẩu) ở đây, đợi mạnh lên, lại báo thù cho cha hờ của hắn, xử đẹp trùm phản diện phía sau màn là Hồng Quân.

Phần thưởng thứ hai cũng không tệ, Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu.

Có thứ đồ tốt này, hắn liền không lo lắng bị Thiên Đạo phát giác ra không ổn!

Nhưng mà, lựa chọn tốt nhất, chính là cái thứ ba!

Ngay khoảnh khắc Lục Áp nhìn thấy lựa chọn thứ ba, liền không do dự.

Trong không gian hệ thống xuất hiện Hỗn Độn Châu, Kim Ô Kiếm, máu Bàn Cổ và phân thân.

Có hệ thống ở đây, Lục Áp trong nháy mắt liền nắm giữ Hỗn Độn Châu, Kim Ô Kiếm, cũng lấy máu Bàn Cổ ra.

Có Hỗn Độn Châu, Lục Áp cũng không lo lắng những thứ này bị Thiên Đạo kiểm tra đo lường được.

Sau khi luyện hóa máu Bàn Cổ, nhục thân tăng lên một đẳng cấp.

Phân thân lưu lại nơi này, chính mình được Hỗn Độn Châu che giấu toàn diện, bay khỏi Thái Dương Tinh, theo chỉ dẫn của hệ thống.

Lao về hướng Huyết Hải. ... 【 Đế Tuấn: @Côn Bằng, Yêu Sư,

tinh nhuệ Yêu tộc ta di chuyển thế nào rồi?

Ta cảm giác cái tên đoạt xá ta không quá ngàn năm là khôi phục thương thế rồi!

Côn Bằng: Đã di chuyển ba thành rồi, ngàn năm thời gian, đủ rồi!

Đế Tuấn: Vậy thì tốt!

Đế Giang: Vu tộc ta đều chuẩn bị xong rồi, hiện nay ngoại trừ tên xuyên không Vu Vĩ kia, Vu tộc khác đều là hóa thân của các Đại Vu và Tiểu Vu!

Đế Giang: Chuẩn bị đại chiến thì ới một tiếng, chúng ta còn chuẩn bị trước!

Đế Tuấn: Được, bất quá trước đó, Oa Hoàng có phải nên tạo ra Nhân tộc, còn có Tam Thanh đạo hữu, các ngươi cũng nên thành "Thánh" rồi!

Nếu không mấy tên xuyên không này sẽ hoài nghi đấy!

Nữ Oa: Ta đã có thể nắm giữ quyền hạn Thiên Đạo do Sư tôn ban cho, thánh uy có thể lan truyền Hồng Hoang bất cứ lúc nào!

Nữ Oa: Nhưng mà, Tạo Hóa nhất đạo, ta vẫn là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn tạo ra Nhân tộc có thể đuổi kịp bước chân Hồng Hoang hiện nay!

Khó!

Đế Giang: Chú Lão Lục chưa truyền cho cô Tạo Hóa Chi Đạo à?

Nữ Oa: ??

Chúc Dung: Chú Lão Lục là Tạo Hóa Ma Thần, cô lại chủ tu Tạo Hóa nhất đạo, mau đi tìm ngài ấy đi, trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực chẳng phải đơn giản sao!

Nữ Oa: Sư tôn không truyền xuống Tạo Hóa Chi Đạo, khả năng là có thâm ý khác, thân là đệ tử, há có thể đi làm phiền Sư tôn!

Cộng Công: Tuyệt đối không có thâm ý gì đâu, ta thấy tám phần là quên rồi!

Hồng Quân: Nữ Oa, trước đây không truyền cho con Tạo Hóa Đại Đạo là vì muốn ma luyện ngộ tính của con.

Hiện nay thời cơ đã đến, tới Tử Tiêu Cung một chuyến, truyền cho con Tạo Hóa Chi Đạo!

Đinh, Hồng Quân đã thoát khỏi nhóm chat! ...

Chúc Dung: Khá lắm, đây là đang nhìn trộm chúng ta à?

Cộng Công: Nữ Oa, cô thấy chưa, tuyệt đối là chú Lão Lục quên béng mất, không nhắc là ngài ấy không nhớ ra đâu!

Cộng Công: Cô không biết đâu, ta có ký ức truyền thừa của Phụ Thần...

Á, vãi!

Á á...

Ta sai rồi...

Á!】 ...

Núi Bất Chu, trên trời từng đạo thần lôi giáng xuống, Chúc Dung và Cộng Công thảm thiết kêu gào.

Các Tổ Vu khác bất đắc dĩ ngẩng đầu, hai tên này đúng là không quản được cái mồm.

Đáng đời!

Qua hồi lâu, thần lôi tiêu tán, Đế Giang đứng dậy, mở miệng nói: "Chuẩn bị một chút, một năm sau đi Hỗn Độn, tìm Tam thúc!" "Hay là

đi cùng Nữ Oa đi, dù sao cũng cùng đường!" Hậu Thổ kiến nghị.

Đế Giang nghe vậy, gật đầu nói: "Cũng được!" "Vậy để ta đi gọi tỷ ấy!" Hậu Thổ nói xong, đi về một hướng của núi Bất Chu. ... "Đệ tử Tử Tiêu, bái kiến sư thúc!" "Ừm!" Nữ Oa không mặn không nhạt, khẽ ừ một tiếng, đi ra ngoài đạo trường. "Sư thúc dừng bước!" Bị một vị nữ thần Hồng Hoang ngó lơ, điều này khiến sắc mặt Lý Tử Tiêu có chút không tốt.

Nhưng nhìn cái tư thế này của Nữ Oa, còn có thời kỳ hiện tại, Lý Tử Tiêu nhìn thế nào cũng thấy đây là sắp thành Thánh!

Cũng chính là Nhân tộc sắp xuất thế, tràng cảnh này sao hắn có thể bỏ lỡ!

Huống chi, công đức tạo nhân và khí vận Nhân tộc không hề ít.

Không đi chia một chén canh thì sao được.

Lúc này, Hệ thống Tiếng Lòng trong cơ thể hắn bắt đầu phát lực. 'Nữ Oa lần này đi ra ngoài, hẳn là đi tạo người, đắc đại công đức thành Thánh!' 'Haizz, đáng tiếc Nữ Oa cuối cùng lại chọn dùng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh, thứ này cũng chẳng phải đồ tốt lành gì, một khi thành Thánh, sinh tử sẽ nằm trong tay Hồng Quân!' 'Đáng tiếc a, ngoại trừ lão già tệ bạc Hồng Quân kia, căn bản không ai biết Hồng Hoang trừ Thiên Đạo ra, còn có Địa Đạo, Nhân Đạo là hai cái ngang hàng với Thiên Đạo.' 'Hai cái Đạo này đều không kém hơn Thiên Đạo, nếu như Nữ Oa tạo người xong, không đi luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, trực tiếp tuyên cáo Đại Đạo, trở thành chi chủ Nhân Đạo.

Vậy thì có thể bình khởi bình tọa với Hồng Quân rồi!' 'Đáng tiếc a, đáng tiếc!' Thanh âm không ngừng vang lên trong nguyên thần Nữ Oa, muốn không nghe cũng khó!

Cái này làm Nữ Oa phiền muốn chết! ... "Sư thúc, đệ tử vừa tới

núi Bất Chu không lâu, cũng hướng về cảnh sắc tươi đẹp của Hồng Hoang, có thể mang đệ tử theo không?" Lý Tử Tiêu nhìn Nữ Oa, mắt lấp lánh tỏa sáng, phảng phất đang sùng kính, trong lòng hướng về mỹ cảnh, ngữ khí cầu khẩn mang theo một tia khát vọng.

Nữ Oa bình thản chăm chú nhìn hắn, quyền hạn Thiên Đạo sâu trong chân linh đang giải tích sức mạnh quấy nhiễu nàng.

Tên Lý Tử Tiêu này, trước đó cùng huynh trưởng suy đoán hẳn là hệ thống Cao cấp.

Chương 113

Nhưng cụ thể là tầng thứ gì, bọn họ không có cách nào nhìn ra.

Hiện nay có Sư tôn ban cho quyền hạn Thiên Đạo, nàng ngược lại muốn xem thử đây là đẳng cấp gì! "Sư thúc?" Thời gian dài không trả lời, điều này khiến Lý Tử Tiêu có chút phiền táo.

Lúc này, Hệ thống Tiếng Lòng trong cơ thể hắn lần nữa phát lực. 'Nữ Oa ngẩn người ra làm gì thế?' 'Chẳng lẽ là cảm ngộ được pháp môn thành Thánh của mình, tạo người?

Không đúng nha, nghe sư phụ hờ nói, Nữ Oa mới nhập Chuẩn Thánh không lâu, Tam Thi đều còn chưa trảm ra!' 'Ta biết rồi, khẳng định là do cái lão âm bức (thâm độc) Hồng Quân kia đang giở trò quỷ, lão già này đúng là không kịp chờ đợi mà!' Nữ Oa: .....

Trước kia con Thực Thiết Thú kia hình như cũng suốt ngày đấu tranh tư tưởng như thế này...

Không, không chỉ là Thực Thiết Thú, theo như lời bọn Đế Tuấn, đám xuyên không giả cơ bản đều coi Sư tôn là trùm phản diện phía sau màn!

Bất quá lúc này, Nữ Oa đã biết đẳng cấp hệ thống trong cơ thể Lý Tử Tiêu rồi!

Cao cấp trung kỳ!

Hèn chi huynh trưởng lại tổn thất ba giọt tinh huyết.

Biết được đẳng cấp hệ thống, Nữ Oa liền lười dây dưa với tên này, lạnh lùng quát lớn: "Hỗn xược, huynh trưởng thu ngươi làm đệ tử là coi trọng tiềm lực của ngươi, đến nơi này cũng mười mấy vạn năm rồi, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng chưa phải.

Suốt ngày vọng tưởng tham đồ hưởng lạc, có xứng với kỳ vọng của huynh trưởng đối với ngươi không?

Huynh trưởng không nỡ giáo huấn ngươi, ta nỡ!

Từ hôm nay trở đi, bế quan cho ta, không chứng Đại La Kim Tiên, không được xuất quan!" Nói xong, Nữ Oa vung tay lên, ném Lý Tử Tiêu vào một cái sơn động, thuận tiện gia cố thêm bảy tám đạo phong ấn.

Sau đó xoay người đi ra khỏi đạo trường.

Lý Tử Tiêu: Meo meo??

Nhìn phong ấn kiên cố ngoài hang động, Lý Tử Tiêu ngơ ngác!

Sao cái này không giống như hắn tưởng tượng?

Tiềm tâm tu luyện?

Đùa gì thế, lần trước Phục Hy đi giảng đạo, hắn bị nhốt ở đạo trường mười lăm vạn năm.

Làm hắn bí bách muốn chết!

Bây giờ lại nhốt hắn lại, còn chưa đến Đại La không chuẩn ra ngoài?

Vãi, hắn là xuyên không giả đấy!

Không ra ngoài thì làm sao lấy được cơ duyên?

Không ra ngoài thì làm sao trưởng thành?

Hệ thống a, mày ở đâu, mau mau xuất hiện cứu đứa bé này đi!

Lý Tử Tiêu ngửa mặt lên trời than dài, nhận mệnh bắt đầu tu luyện.

Trong cơ thể hắn, Hệ thống Tiếng Lòng cũng có chút bất đắc dĩ, không ngờ Thiên Đạo chi lực trên người Nữ Oa lại cường đại như

thế!

Căn bản không quấy nhiễu được ý chí của nàng.

Không hổ là Thiên Đạo Hồng Hoang có thể xử đẹp chủ nhân hệ thống Cao cấp hậu kỳ, quả nhiên đáng sợ!

Hệ thống Tiếng Lòng nhìn ký chủ của mình, phải mạo hiểm sắp xếp cho hắn cái hack (tool), nếu cứ tiếp tục như vậy, hắn bao giờ mới có thể rút được bản nguyên!

Nơi này là núi Bất Chu, miễn cưỡng có thể che chắn được Thiên Đạo, nên sắp xếp cái hack gì cho hợp lý đây?

Hệ thống Tiếng Lòng rơi vào trầm tư! ... "Hây, Nữ Oa!" "Hậu Thổ!" Nữ Oa mặt mang nụ cười, nhẹ nhàng gật đầu, đi theo Hậu Thổ hội họp cùng các Tổ Vu khác! "Vừa rồi bị tên xuyên không kia làm trễ nải một lát, chớ trách!" "Là đệ tử kia của Phục Hy?" "Không sai, trên người mang theo một cái hệ thống Cao cấp trung kỳ, bất quá hắn hình như cũng không biết!" "Hệ thống này có chút cẩn thận!" "Có cẩn thận hơn nữa cũng không áp chế được tham lam, Vu Yêu đại chiến, cái hệ thống kia sẽ không bỏ qua cơ hội tốt lần này đâu!" "Một cái bao cát hợp cách, đến lúc đó chúng ta sẽ trọng điểm chiếu cố!" "....." Vừa đi vừa tán gẫu, Nữ Oa đã đi theo các Tổ Vu đến bộ lạc Vu tộc.

Năm kiện Tiên Thiên Chí Bảo, Thiên Đạo mở ra một cái thông đạo không gian điểm thời gian tồn tại.

Đây là tính năng mới nhất.

Có thể tiết kiệm được không ít tài nguyên!

Dù sao cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, dùng nhiều rồi, cũng giống như lần đó của Cửu Phượng, đi đi về về hết hơn sáu trăm kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Vu tộc cũng không đỡ nổi.

Thông đạo không gian của nhóm chat, cũng chỉ có thể dùng ở Hồng Hoang, Thập Nhị Tổ Vu và Nữ Oa xuất hiện tại nơi giao thoa giữa thế giới Hỗn Độn và Hồng Hoang.

Hỗn Độn mênh mông, cho dù hiện nay bọn họ đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thần thức cũng không thể thăm dò quá xa!

Bất quá cũng đều đã tới mấy chuyến, ngựa quen đường cũ đi đến Tử Tiêu Cung.

Thập Nhị Tổ Vu và Nữ Oa từ biệt, đi về phía sâu hơn trong Hỗn Độn. "Đệ tử Nữ Oa, cầu kiến Sư tôn!" Két!

Đại môn Tử Tiêu Cung mở ra, Hạo Thiên tiểu đạo đồng thò cái đầu nhỏ ra, vẫy tay: "Sư tỷ mời vào, lão gia bọn họ đang ở bên trong!" "Đa tạ sư đệ!" Nữ Oa cười khẽ nói. "Hạo Thiên sư đệ, không biết bên trong có những vị tiền bối nào đang ở đó?" "Dương Mi lão gia cũng ở đấy, mấy ngày trước Thời Thần lão gia cũng ở, hiện tại không thấy đâu!" "Đa tạ Hạo Thiên sư đệ nhắc nhở!" "....." ... "Đệ tử Nữ Oa, bái kiến Sư tôn, bái kiến Dương Mi đại thần!" "Đứng lên đi!" Hồng Quân đang giám sát mấy cái hệ thống ở Hồng Hoang bình thản mở miệng, phất tay, một đạo linh quang chui vào mi tâm Nữ Oa. "Đây là cảm ngộ của ta đối với Tạo Hóa Đại Đạo, mong con tham ngộ cho tốt!" "Đa tạ Sư tôn truyền pháp!" Cảm ngộ Tạo Hóa Đại Đạo cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Phần cơ duyên này quá lớn rồi!

Nữ Oa nén kích động, khom người hành lễ.

Hồng Quân hài lòng gật đầu, Tam Thanh mỗi người một đạo, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng không thích hợp tu luyện Tạo Hóa nhất đạo.

Cũng chỉ có Nữ Oa thích hợp kế thừa đại đạo của hắn.

Nghĩ nghĩ, Hồng Quân lấy ra một đóa thanh liên.

Đây không phải là Hỗn Độn Thanh Liên, mà là Tạo Hóa Thanh Liên cấp Hồng Mông Linh Bảo hắn đặc ý bồi dưỡng ra.

Tổng thể thì không sánh bằng Hỗn Độn Thanh Liên, nhưng thắng ở chỗ thuần túy! "Đóa thanh liên này, ban cho con!" "Con cứ tu luyện Tạo Hóa Chi Đạo tại Tử Tiêu Cung trước, nếu có chỗ nào không hiểu, đến hỏi ta!" "Vâng, đa tạ Sư tôn!" ...

Thập Nhị Tổ Vu đi tới phía trên Ma Thần Thôn, lần này thực lực các Tổ Vu đã sớm tăng gấp mấy lần.

Liên thủ, dễ dàng tiến vào trong Ma Thần Thôn. "A, vẫn là chỗ này của Phụ Thần thoải mái!" Chúc Dung sướng rơn kêu to.

Ba ngàn Ma Thần sinh sống lâu dài trong Ma Thần Thôn.

Đã sớm hình thành một nơi bảo địa, đứng ở chỗ này, chẳng cần làm gì, giữa từng hơi thở, khí huyết đều cảm giác gia tăng không ít. "Đại ca, lần trước tới vội vàng, lần này chúng ta đi dạo cho đã đi!" Cộng Công kiến nghị, hắn nhìn về một hướng, nơi đó là nhà của Thủy Chi Ma Thần.

Làm Thủy Chi Tổ Vu, hắn cực kỳ thích căn nhà của Thủy thúc!

Các Tổ Vu khác cũng có chút ý động, nghĩ nghĩ, ngắm cảnh mà thôi, chắc cũng không lãng phí mấy năm thời gian. "Đi, chúng ta đi dạo một vòng!" Đế Giang nói xong, dẫn đầu đi dạo trong Ma Thần Thôn.

Đi tới đi lui, đi tới một nơi có phong cách thập phần quái dị. "Khách sạn Ma Thần!" Chúc Dung gãi gãi đầu: "Trong ký ức truyền thừa của chúng ta hình như không có cái này nhỉ!" "Nhìn tên thì là nơi làm đồ ăn ngon, Hỗn Độn Ma Thần nấu ăn!" Mắt các Tổ Vu sáng lên, hưng phấn đi về phía trước!

Bình! "Ái chà!" Các Tổ Vu ôm đầu, đau đớn kêu lên một tiếng.

Sao chỗ này còn có bình chướng thế? "Ai đó?" Bảo An Ma Thần

tỉnh lại từ trong mộng, có chút buồn bực, sao lại còn có Ma Thần đụng vào cái Đại Đạo Bảo Vệ tự động hiện lên khi hắn đang lười biếng "mô cá" (trốn việc) thế này?

Cái này là gà mờ cỡ nào a.

Bước ra khỏi phòng bảo vệ, Bảo An Ma Thần ngẩn ra, qua một hồi: "Di, thế mà không phải Ma Thần, khí tức này, hậu duệ của Lão Đại?" "Khụ khụ, chào chú Bảo An, chúng cháu là Thập Nhị Tổ Vu, do bản nguyên tinh huyết của Phụ Thần biến thành, vừa nhìn thấy cái khách sạn này, muốn vào xem thử!" "Ta biết, các ngươi vào đi!" "....." ...

Bảo An Ma Thần hét vào trong tiệm: "Phục vụ, có khách!" "Đến đây đến đây!" Phục Vụ Ma Thần từ trong đi ra, nhìn thấy Thập Nhị Tổ Vu thì có chút kinh ngạc, rất nhanh quy về bình tĩnh, mỉm cười tiến lên: "Tổ Vu các ngươi là tới ăn cơm à?" Thập Nhị Tổ Vu do dự, khách sạn Hỗn Độn Ma Thần, bọn họ có ăn nổi không? "Các ngươi yên tâm, không thu phí!

Đi theo ta, bên này có một cái phòng bao!" Phục Vụ Ma Thần nói xong, dẫn các Tổ Vu đi về phía một phòng bao tên là "Hồng Hoang".

Không cần tiền, thế thì cần gì?

Mặc kệ, cứ mở mang tầm mắt trước đã.

Các Tổ Vu đi theo Phục Vụ Ma Thần tiến vào phòng bao "Hồng Hoang".

Sau khi tiến vào, Thập Nhị Tổ Vu phát hiện, đây là một thế giới Hồng Hoang phiên bản thu nhỏ. "Các ngươi ngồi trước đi, ở đây có nước uống Tam Thiên Đại Đạo, muốn uống thì động ý niệm một cái là được!" Phục Vụ Ma Thần mỉm cười nói xong, cũng không để Thập Nhị Tổ Vu gọi món, nói: "Một triệu năm trước vừa vặn nhập về một

lô hàng, có mấy món đặc biệt thích hợp với các ngươi, ta đi bảo lão Trù gia công cho các ngươi một chút!" Sau đó lui ra khỏi phòng. "Đây chính là nơi bọn Phụ Thần ăn cơm sao, cao cấp thật đấy!" Cộng Công mặt đầy vẻ mới lạ, tay duỗi ra, một bình nước uống màu lam xuất hiện trong tay hắn, còn cắm một cái ống hút, bốc hơi lạnh.

Ực ực! "A!" Cộng Công phát ra tiếng kêu sảng khoái, trong đầu một trận thanh minh, cảm ngộ Thủy Chi Đại Đạo cũng hiện lên hết lần này đến lần khác trong đầu.

Gia cường căn cơ của chính mình. "Cái này uống không phải là nước, là tu vi a!" Nói xong, ý niệm Cộng Công vừa động, bình nước này dưới sự gia trì của phòng bao "Hồng Hoang" đã biến thành hình thức không đáy (refill vô hạn)! "Hề hề, thú vị!" Chúc Dung ngồi trên một cái ghế dung nham, sức mạnh Hỏa Chi Đại Đạo bao phủ hắn, khiến Chúc Dung tìm được cảm giác khi năm đó đang được thai nghén!

Ý niệm khẽ động, cỗ lực lượng này ấn lên vai hắn.

Bắt đầu massage.

Chương 114

Một thùng dung nham lớn cắm cái ống, bị Chúc Dung ừng ực uống cạn.

Hậu Thổ nhìn nước uống bên tay trái, quay đầu lại nhìn nước uống bên tay phải.

Cuối cùng uống cả hai cùng lúc.

Thổ Chi Đại Đạo và Luân Hồi Đại Đạo hiện lên, bao phủ lấy nàng.

Các Tổ Vu còn lại cũng đều nhao nhao rơi vào trong loại khoái lạc này.

Phục Vụ Ma Thần sau khi đi ra khỏi phòng bao, đến phòng bếp, hô một tiếng: "Lão Trù, khu thể Tổ Vu lần trước Thủy Chi Ma Thần mang về còn không?" Cửa phòng bếp thò ra một cái đầu, Trù Chi Ma Thần (Đầu bếp) đáp: "Còn chứ, cái thứ kia lại chẳng có Ma Thần nào ăn, vẫn luôn cất giữ đây này!" "Hậu duệ của Lão Đại, Thập Nhị Tổ Vu đến rồi, ngươi làm cho bọn họ đi!" "Dô, hậu duệ của Lão Đại, ta phải lấy chút bản lĩnh thật sự ra mới được!" "Tùy ngươi, ta đi đây!

Các vị Chí Cao Ma Thần đang họp, ta phải đi chiêu đãi!

Ngươi làm xong nhớ đưa đến phòng bao 'Hồng Hoang'!" Nói xong, Phục Vụ Ma Thần đi về phía căn phòng cuối cùng trong dãy. "Mấy vãn bối hiếm khi mới tới một chuyến, làm hết cho bọn họ là được, dù sao cuối cùng chỉ sẽ càng tích càng nhiều!" Trù Chi Ma Thần lẩm bẩm đi vào nhà kho.

Từng khỏa châu được bày biện chỉnh tề.

Trù Chi Đại Đạo nhìn về phía hàng cuối cùng.

Tìm ra mười hai viên Hỗn Độn Châu.

Nguyên thần quét qua, bên trong từng cỗ quái vật khổng lồ đang lơ lửng giữa không trung.

Có toàn thân gai xương, có đầu trăn thân người... "Hơn ba trăm cái!" Trù Chi Ma Thần nghĩ nghĩ, "Hầm canh, xào rau, đồ nướng...

ừm cứ thế đi!" Nói xong, một cỗ chim khổng lồ sáu chân bốn cánh không mặt nằm trên cái thớt dài hàng ức dặm.

Trù Chi Ma Thần cầm con dao phay lên bắt đầu làm việc. ...

Tại một phòng bao khác, Chí Cao Ma Thần và một bộ phận Ma Thần cao đẳng tề tụ.

Người phát khởi tụ hội lần này là Thời Gian Ma Thần, Thời Thần!

Mục đích chính là liên minh đứng sau lưng Hệ thống Võng Du!

Do đám Ma Thần Thời Thần, Nhân Quả, Trí Tuệ chủ yếu cung cấp sách lược.

Các Ma Thần khác tham khảo, cảm giác không thích hợp thì đưa ra ý kiến!

Trong các Ma Thần, Thủy Chi Ma Thần ý hưng lan man, buồn ngủ rũ rượi.

Không chỉ hắn, đại bộ phận Ma Thần đều như thế, sách lược cơ bản đều không có vấn đề lớn gì, bọn họ không cần thiết phải phát biểu ý kiến.

Tới họp, chỉ là đi cho có lệ mà thôi!

Nghe mấy vị Chí Cao Ma Thần phát biểu, Thủy Chi Ma Thần ngáp một cái, thuận tay cầm lấy nước uống bên cạnh, chuẩn bị uống một ngụm cho tỉnh táo!

Đột nhiên, Thủy Chi Ma Thần có chút buồn bực, sao mãi không uống được nước?

Không phải là thẻ hội viên của hắn hết hạn rồi chứ!

Nhìn kỹ lại, Thủy Chi Ma Thần liền phát hiện huyền cơ, nước uống chuyên thuộc của hắn chạy đến một phòng bao khác rồi!

Á đù!

Đây là cái Ma Thần cấp thấp nào, lén lút uống nước uống chuyên thuộc của bản Ma Thần a!

Thủy Chi Ma Thần nảy sinh hứng thú, nhìn kỹ lại, nhịn không được kêu lên. "Di!" Nhất thời, mấy trăm đôi mắt nhìn về phía Thủy Chi Ma Thần.

Trí Tuệ Ma Thần đang bố trí kế hoạch tác chiến tỉnh cả người, cuối cùng cũng có Ma Thần phát biểu ý kiến.

Ánh mắt trí tuệ nhìn về phía Thủy Chi Ma Thần. "Lão Thủy, ngươi có chủ ý gì, nói ra cho mọi người nghe một chút!" Nhìn ánh mắt trí tuệ của Trí Tuệ Ma Thần, Thủy Chi Ma Thần cười xấu hổ, buông tay: "Trí Tuệ, ta không có ý kiến gì với sự sắp xếp của ngươi, ta vừa mới uống nước, phát hiện bị chiếm dụng rồi, hậu duệ của Lão Đại đang dùng bữa tại phòng bao 'Hồng Hoang'!

Cho nên....." Thủy Chi Ma Thần nói xong, các Ma Thần khác thu hồi ánh mắt, còn tưởng rằng có ý kiến gì, kết quả chỉ có thế!

Lúc này, Thời Thần dường như nhớ ra cái gì, nhìn về phía Luân Hồi bên cạnh Nhân Quả. "Luân Hồi, bọn họ là tới tìm ngươi đấy!" "Tìm ta?" "Không sai, Hồng Hoang cần phải có một cái Luân Hồi hoàn chỉnh, cần ngươi ra tay!" "Ta biết rồi!" Luân Hồi Ma Thần gật đầu.

Đứng dậy, đi ra ngoài cửa: "Nói ra thì còn chưa gặp đám vãn bối này bao giờ, ta đi xem một chút!" "Chúng ta tiếp tục bố trí kế hoạch!"

Nhân Quả nhẹ giọng nói, sau đó mở ra Nhân Quả Chi Thư trong tay, liên hợp Vận Mệnh.

Diễn hóa một loạt các khả năng không ổn định cho chúng Ma Thần! ... "Các vị, lên món rồi!" Trù Chi Ma Thần bưng một cái đĩa trống không đi vào phòng bao, Thập Nhị Tổ Vu toàn thể đứng dậy, ánh mắt mong chờ nhìn về phía Trù Chi Ma Thần.

Trù Chi Ma Thần cười ha hả, hắn thích nhất loại cảm giác thực khách mong chờ này, chậm rãi mở miệng: "Các ngươi đều ngồi xuống cho kỹ, ta lên món cho từng người các ngươi!" Thập Nhị Tổ Vu nghe vậy, thành thật ngồi xuống, mắt nhìn chằm chằm Trù Chi Ma Thần. "Đây là trái cây, điểm tâm!" Trù Chi Ma Thần không hoảng không vội bày ra mấy đĩa Hồng Mông Linh Quả và bánh ngọt.

Sau đó đi đến trước mặt Đế Giang, vung tay lên, một đĩa xiên chim nướng chảy mỡ vàng óng, bốc khói nghi ngút hương thơm xuất hiện.

Được Trù Chi Ma Thần đặt trước mặt Đế Giang, từ tốn nói: "Nhóc con, đây là Thịt Đế Giang Không Gian nướng nổ, tổng cộng có hơn ba mươi xiên, tranh thủ lúc nóng mà ăn!" 2.

Đế Giang sững sờ, đứng hình không thốt nên lời. 3.

Các Tổ Vu khác ngơ ngác nhìn nhau, hoàn toàn hoang mang.

Đế Giang nuốt nước miếng đánh ực một cái, cái này không phải thèm, là sợ.

Trên đĩa, ba mươi sáu xiên thịt nướng.

Mỗi một xiên, bản nguyên và đại đạo chi lực bên trên đều khiến Đế Giang quen thuộc như thế.

Nhất là cái tên "Tổ Vu Không Gian nướng nổ", khiến trong lòng Đế Giang có loại cảm giác sợ hãi. "Trù Trù...

Trù thúc, cái cái... cái này đều là...

đều là Không Gian Tổ Vu?" "Không sai, là hàng tặng phẩm khi Lão Thủy ra ngoài giao dịch, bao nhiêu năm nay tích lại, số lượng cũng thực không ít!" Trù Chi Ma Thần mỉm cười giải thích. "Ta là hàng tặng phẩm?" Đế Giang ngơ ngác, cái tin tức này có chút tổn thương lòng tự trọng nha.

Có cần phải mất giá thế không, hàng tặng phẩm! "Các ngươi đừng sợ, mấy thứ này có bản nguyên tương đồng với các ngươi, ăn vào tẩm bổ rau ráu!" Trù Chi Ma Thần nhìn sắc mặt không thích hợp của các Tổ Vu, khuyên giải nói: "Những thứ này đều đã qua ta xử lý đặc thù, các ngươi ăn vào, cùng một tính chất với các ngươi luyện hóa tinh huyết của mình, chỉ bất quá so ra thì!

Ta cái này đỡ việc hơn, ngon hơn, còn cực dễ luyện hóa!" Nói xong, Trù Chi Ma Thần đi đến trước mặt Cộng Công: "Canh tẩm bổ Cộng Công!" "Chúc Dung xào lăn!" "Hấp xả....." ... "Cường Lương om nồi đất!" "Món ăn đã đủ!" Trù Chi Ma Thân nói xong, vung tay mười hai viên Hỗn Độn Châu bay về phía Thập Nhị Tổ Vu. "Đây là ta làm chút đồ ăn vặt, coi như quà gặp mặt ta cho các ngươi, bên kia thúc còn bận, sẽ không quấy rầy các ngươi dùng cơm!

Tạm biệt!" "Trù thúc tạm biệt!" Bình!

Đợi cửa đóng lại, Thập Nhị Tổ Vu thở phào nhẹ nhõm.

Ngơ ngác nhìn thức ăn mùi thơm nức mũi trước mắt.

Cuối cùng, Chúc Dung dẫn đầu cắn một miếng, sau đó hai mắt tỏa sáng. ... "Ngon thật đấy!" Chúc Dung xoa bụng, vẻ mặt thỏa mãn. "Không sai, quá ngon!" Cộng Công tán đồng nói: "Nếu có thể đổi mấy cái tên này đi, vậy thì càng ngon hơn!" "Cộng Công ca ca nói không sai!" Hậu Thổ gật đầu, Trù thúc đặt tên món ăn tùy ý quá.

Nàng ăn miếng đầu tiên cực kỳ áp lực.

Các Tổ Vu khác nhao nhao tán đồng, lúc này cửa bị đẩy ra, Luân Hồi đi vào.

Các Tổ Vu đều có ký ức truyền thừa, ba ngàn Ma Thần đều nhớ rõ ràng, huống chi vị Chí Cao Ma Thần, Tam bang chủ của Ma Thần Bang này.

Cánh tay trái bờ vai phải của Phụ Thần. "Đế Giang bái kiến Tam thúc!" "Chúc Cửu Âm bái kiến Tam thúc!" "....." Thập Nhị Tổ Vu đứng dậy, sửa sang lại nghi dung bản thân, tiến lên, trịnh trọng hành lễ.

Trên mặt Luân Hồi lộ ra nụ cười, mở miệng nói: "Đều là người một nhà, đừng làm mấy cái lễ số khách sáo đó!" "Thế sao được, vãn bối gặp trưởng bối, lễ số đương nhiên phải có!" Đế Giang nói. "Ha ha, tùy các ngươi!" "Nào nào nào, Tam thúc ngài mời ngồi!" Đế Giang mời Luân Hồi ngồi vào chủ vị. "Thôi khỏi!" Luân Hồi xua xua tay, lấy ra hai cái cối xay. "Mục đích các ngươi đến đây ta biết rồi, khai tịch Luân Hồi tại Hồng Hoang rất đơn giản, nhưng trước mắt chúng ta có tính toán khác, ta không thể xuất hiện ngoài sáng tại Hồng Hoang, hai cái Luân Hồi Bàn này, Hậu Thổ ngươi cầm lấy!" Hậu Thổ nhận lấy Luân Hồi Bàn Tam thúc đưa, trong nháy mắt, nàng liền luyện hóa một cái trong đó!

Điều này làm Hậu Thổ trừng lớn mắt, Hồng Mông Chí Bảo, nàng trực tiếp nắm giữ luôn rồi? "Hệ thống đều có thể làm được, chúng ta đương nhiên cũng có thể làm được!" Luân Hồi nhẹ giọng nói xong, chỉ vào một khối Luân Hồi Bàn khác chưa luyện hóa. "Ngươi sau khi chọn xong địa điểm, ném nó ra, ta sẽ ra tay trong tối, hóa nó thành Luân Hồi!

Một khối khác, có thể nhẹ nhàng điều động sức mạnh Luân Hồi,

Lão Lục sẽ phối hợp với ngươi, ngụy trang nó thành Địa Đạo Hồng Hoang!" "Cháu biết rồi, đa tạ Tam thúc!" Hậu Thổ cảm kích nói.

Đôi mắt Luân Hồi hiện lên quang mang kỳ dị, chăm chú nhìn Hậu Thổ hồi lâu, sau đó thu hồi ánh mắt.

Một giọt máu đỏ thẫm xuất hiện. "Trên người ngươi đã có một con đường Luân Hồi Đại Đạo xấp xỉ ta, ta sẽ không truyền cho ngươi cái gì nữa!" "Giọt bản nguyên tinh huyết này ngươi nhận lấy, đến lúc đó ngươi cũng có thể dùng nguyên thần phân ra một cái Bình Tâm đến!" "Bình Tâm?" Hậu Thổ kinh ngạc, đó không phải là tên sau khi nàng sinh ra nguyên thần sao? "Thêm một cái hóa thân, chủ tu Luân Hồi Đại Đạo, ngươi tu luyện Thổ Chi Đại Đạo." Luân Hồi giải thích nói. "Hóa thân này tương đương với sinh linh mới, nhưng hết thảy những gì nó tu luyện, ngươi đều có thể dễ dàng nắm giữ.

Gia tăng tốc độ tu luyện của ngươi!" "Sinh linh mới!

Vậy chẳng phải là nói, không phải muội muội chúng ta!" Chúc Dung to mồm vừa nói xong, Cộng Công tát một cái vào đầu hắn.

Chương 115

"Ngu, sinh linh mới cũng là hóa thân của muội muội, chỉ bất quá có ý thức tự chủ mà thôi!" "Thằng nghịch nước kia, ngươi đánh ta là có ý gì, ta đương nhiên biết đó cũng là muội muội, chỉ bất quá mồm nhanh hơn não mà thôi!" Chúc Dung trừng mắt nhìn về phía Cộng Công. "Ai bảo ngươi nói sai!" "Hừ, hôm nay Tam thúc ở đây, ta nể mặt ngươi, không cãi nhau với ngươi!" Chúc Dung hừ lạnh một tiếng, quay đầu không thèm nhìn Cộng Công.

Cộng Công cũng hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về hướng khác.

Nhìn các Tổ Vu ồn ào, Luân Hồi bật cười.

Rất giống Lão Lục Lão Thất!

Tiếp theo Luân Hồi lại lần lượt dạy bảo các Tổ Vu một phen, tuy rằng hắn chủ tu Luân Hồi.

Nhưng trình độ các đại đạo khác cũng không thấp, tối thiểu mạnh hơn đám Tổ Vu nhiều.

Thập Nhị Tổ Vu dưới sự dạy bảo tận tình của Luân Hồi Ma Thần, tiến bộ cực nhanh.

Trong nháy mắt, vạn năm đã qua!

Luân Hồi thân là Tam bang chủ Ma Thần Bang, nội tại tự nhiên thâm hậu.

Thập Nhị Tổ Vu cơ bản đều đã đạt tới tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Luân Hồi dừng lại, đích thân ra tay, tiễn các Tổ Vu về lại Hồng Hoang!

Sau đó bản thân đi tới trong Tử Tiêu Cung. ... "Nữ Oa, Tạo Hóa Chi Đạo của con đã đến một cái tiết điểm, trở về đi!" "Đa tạ Sư tôn tài bồi, Nữ Oa cáo lui!" Nữ Oa đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong hành lễ xong, thông qua thông đạo Hồng Quân mở ra, trở lại trong Hồng Hoang.

Hồng Quân đưa mắt nhìn về phía Hồng Hoang, chỗ Huyết Hải, lẩm bẩm nói: "Rốt cục giao thủ rồi, xem ra, không dùng được bao lâu nữa, Hệ thống Võng Du sẽ 'lắc người' (gọi hệ thống)!" "Lão Nhị, nên che giấu các thế giới khác đi thôi!" "??" Dương Mi có chút ngơ ngác, Lão Lục này là đang 'bay' à, gọi hắn là Lão Nhị? "Khụ khụ!" Hồng Quân nhịn không được ho khan hai tiếng, sao lại nói toạc lời trong lòng ra thế!

Bất quá cảm giác này, đúng là sướng thật a! "Nhị ca, vừa rồi ta nói nhầm!" "Ta thấy ngươi chính là có cái suy nghĩ này!" Muốn xử lý hệ thống vào lúc mấu chốt, Dương Mi cũng không muốn xảy ra sai sót gì!

Ghi lại lời này của Hồng Quân vào sổ tay, sau đó bước ra khỏi thế giới Hỗn Độn, đi tới trong chư thiên.

Thời Thần, Vận Mệnh, La Hầu...

Hơn một ngàn vị Ma Thần đều ở nơi này.

Đang thanh lý hệ thống ở ba ngàn đại thế giới Hỗn Độn.

Cùng với đẩy những thế giới này ra xa, rời xa Hồng Hoang.

Hồng Hoang hiện nay vô cùng to lớn, ba ngàn Ma Thần bọn họ, một nửa Ma Thần nhảy đầm (quẩy) ở bên trong cũng không sao.

Nhưng những thế giới này thì không được, một cái liên minh hệ thống, hệ thống cường đại tuyệt đối không phải số ít.

Bọn họ không có cách nào phân tâm bảo hộ những thế giới này! ...

Hồng Hoang, Thập Nhị Tổ Vu không sử dụng truyền tống không gian về thẳng Vu tộc.

Dạo này hệ thống Cao cấp hơi nhiều, sợ bị nhìn ra sơ hở!

Không phải chuyện khẩn cấp, thì không cần thiết phải dùng.

Thập Nhị Tổ Vu dùng tu vi "Chuẩn Thánh" hậu kỳ bay về hướng núi Bất Chu.

Đột nhiên, Hậu Thổ nảy sinh cảm giác muốn đi bộ trên mặt đất một lát.

Tới công chuyện rồi!

Hậu Thổ tinh thần phấn chấn, dừng bay, đáp xuống mặt đất. "Các ca ca, dù sao trở về cũng không vội, chúng ta đi bộ về đi!" Các Tổ Vu khác nhìn nhau, trong lòng hiểu rõ.

Cũng đều đáp xuống, cùng Hậu Thổ đi bộ trên mặt đất.

Mấy năm sau, trên một cái cây cao vạn mét mọc đầy Thực Thiết Thú.

Trong đó có một con Thực Thiết Thú so với tướng mạo hung ác của các con khác thì không hợp nhau chút nào!

Giờ phút này, nó đang mơ giấc mộng đẹp.

Đột nhiên, một con Sói Yêu Kim Tiên há cái miệng máu, lao về phía bên này!

Gào!

Con Thực Thiết Thú trên đỉnh cây cao nhất ánh mắt đỏ ngầu, phát ra tiếng kêu tàn bạo, trực tiếp nghênh chiến!

Oanh!

Con Thực Thiết Thú này rõ ràng cũng là cảnh giới Kim Tiên,

nhưng sức mạnh ngang ngược bá đạo trực tiếp đánh bay con Sói Yêu này! "Ngao ô...!" Ngay sau đó, bầy sói thành đàn xuất hiện, con cầm đầu cảnh giới càng là Thái Ất Kim Tiên. "Lang Nguyệt, ngươi đột phá rồi!!" Hùng Bá đôi mắt đỏ ngầu co rút lại, sao lại có thể đột phá trước hắn? "Không sai, Hùng Bá, chịu chết đi!" Lang Nguyệt lười nói nhảm, mang theo hưng phấn, lao về phía Hùng Bá.

Đồng thời ra lệnh cho đám tiểu đệ của mình: "Các ngươi diệt tộc quần của hắn cho ta!" Hùng Bá sắc mặt ngưng trọng, quay đầu nhìn thoáng qua tộc quần bọn họ, ánh mắt rơi vào trên người con Tiểu Thực Thiết Thú đang ngủ say.

Ánh mắt kiên định xuống, đây là giống loài biến dị từ trước tới nay chưa từng xuất hiện của tộc bọn họ.

Rất có khả năng có thể dẫn dắt tộc quần đi về phía hưng thịnh.

Liều mạng! "Các nhi lang, bảo vệ Hùng Thiên.

Liều mạng với bọn chúng!" Gào!!

Nói xong, Hùng Bá dẫn đầu ra tay, khí thế như cầu vồng, một mình nghênh chiến Thái Ất Kim Tiên Lang Nguyệt!

Gào! "Vì tương lai tộc ta, liều mạng!" "Hùng gia ta từng sợ ai!" "Tên Kim Tiên kia, tới chiến!" ...

Trên cây, từng con Thực Thiết Thú phát ra tiếng gầm giận dữ, lao về phía bầy sói. "Chống đỡ, chống đỡ đến khi thủ lĩnh chém giết Hùng Bá, chúng ta chính là thắng lợi!" Đám Sói Yêu đối mặt với tộc Thực Thiết Thú chiến ý sôi trào, rõ ràng có chút sợ hãi.

Nhưng nhìn lên không trung, thủ lĩnh chiếm hết thượng phong!

Lòng tin đại trướng!

Xông lên! ...

Mấy năm sau! "Chết!" "A!...

Không...

Khả năng!" Lang Nguyệt bỏ mình, hóa thành nguyên hình, khu thể mấy vạn mét từ trên cao rơi xuống!

Hùng Bá toàn thân đầy máu, thân thể lảo đảo, cuối cùng, nguyên thần tan rã, hóa thành thân hình vạn mét, rơi xuống phía dưới!

Ùng ùng!

Mặt đất, từng cái xác chết ngàn mét vạn mét có thể thấy được ở khắp nơi.

Ngoại trừ con Thực Thiết Thú đang ngủ kia, đều chết hết, chết sạch sẽ.

Tất cả sinh linh đã chết trên người bay lên một đoàn năng lượng, dung nhập vào trong con Thực Thiết Thú đang ngủ say. ...

Lúc này, Thập Nhị Tổ Vu đi tới nơi này, Hậu Thổ sau khi nhìn thấy con Thực Thiết Thú kia, trong lòng hiểu rõ.

Một cỗ tình cảm đặc thù dâng lên từ trong lòng, Hậu Thổ nhìn những sinh linh đã chết này, ánh mắt tràn đầy từ bi và không nỡ...

Sau đó, Hậu Thổ lau khô khóe mắt ướt át, chậm rãi mở miệng: "Haizz, vì sao Hồng Hoang tranh đấu nhiều như vậy, lại chết nhiều sinh linh như thế này, Chúc Dung ca ca, đem con béo nhất kia nướng cho ta đi, ta muốn ăn!" "Được rồi, muội muội chờ một lát, ta nhất định làm con sói này tươi ngon ngon miệng!" Chúc Dung vỗ ngực bảo đảm, gọi Cộng Công, khiêng con Sói Yêu mấy vạn mét phía trước lên, bắt đầu nhổ lông rửa sạch.

Phía xa, Hệ thống Khí Vận trong cơ thể Thực Thiết Thú mộng bức (ngơ ngác), tâm từ bi của Hậu Thổ này là như thế sao?

Có chút ly kỳ!

Đột nhiên, một cái tay lớn tóm lấy ký chủ của nó, thế nhưng ký chủ vẫn đang ngủ!

Hệ thống Khí Vận cuống lên, thuốc ngủ tiêm nhiều quá, ký chủ này vẫn không tỉnh. "Muội muội, chỗ này còn có một con còn sống!" Cường Lương tóm cái thứ có khả năng là xuyên không giả trong tay.

Chạy đến bên cạnh Hậu Thổ: "Muội muội, còn có một tên còn sống!" "Thực Thiết Thú đáng yêu quá!" Mắt Hậu Thổ sáng lên, hai tay tóm lấy: "Đáng yêu như thế, nhất định rất ngon!" Hệ thống Khí Vận: .....

Ta TM (cmn), ký chủ mau tỉnh lại cho ta!

Một cái kim tiêm lớn từ bên trong đâm vào mông Hùng Thiên. "Gào!" ... "Á nha!" Nhìn nữ tử đang bóp cổ mình trước mắt, trong lòng Hùng Thiên như có vạn con ngựa chạy qua.

Ni mã cái Hồng Hoang này đều là quái vật gì vậy, thấy ta đáng yêu, liền muốn ăn ta!

Có lầm hay không, ta là gấu trúc a, quốc bảo a!

Trong cơ thể hắn, Hệ thống Khí Vận cũng không dám dùng loạn thủ đoạn, còn hạ thấp hào quang đáng yêu của ký chủ xuống một chút.

Hậu Thổ đang nói muốn ăn Hùng Thiên, đã tra được đẳng cấp của thứ này!

Cao cấp sơ kỳ!

Không tệ, đem về làm thịt, có thể bạo phú (giàu to) một phen!

Chương 116

Sau đó Hậu Thổ nhắn tin trong nhóm chat, bảo Đế Giang phối hợp một chút.

Bình!

Ném thứ này xuống đất, Hậu Thổ vỗ vỗ tay. "Sao cảm giác lại không đáng yêu lắm nhỉ, không ăn nữa!" Nhất thời, Hùng Thiên thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, Đế Giang một tay tóm lấy hắn. "Kinh ngạc" nói: "Tiểu muội, thứ này thế mà là một con Hồng Hoang dị chủng, rất có bài diện (mặt mũi)!

Hay là mang về làm sủng vật nuôi đi?" "Thật sao?" Hậu Thổ "kỹ càng" nhìn hai lần, gật đầu. "Vậy được, vậy mang về nuôi đi!" "Ca ca, chúng ta trở về đi!" Nói xong, Hậu Thổ bay về hướng bộ lạc Vu tộc!

Đế Giang cười quỷ dị, túm cái đuôi nhỏ của con Thực Thiết Thú này, đuổi theo.

Mấy Tổ Vu Chúc Cửu Âm cũng đều đứng dậy, đi theo. "Hậu Thổ muội muội không ăn thứ này nữa à?" Chúc Dung đang nướng thịt sói nghi hoặc mở miệng.

Cộng Công vẻ mặt khinh bỉ, đứng dậy đuổi theo các Tổ Vu khác: "Thịt Thái Ất Kim Tiên, ngươi cũng chỉ có chút truy cầu đó thôi, chỗ này giao cho ngươi xử lý đấy!" "Hây, thằng nghịch nước, ngươi nói ai không có truy cầu?" Chúc Dung trừng mắt, đáng tiếc Cộng Công đã chạy xa. "Hừ!" Chúc Dung hừ lạnh một tiếng, phạm vi vạn dặm bốc lên thần hỏa.

Đàn Thực Thiết Thú và bầy sói đã chết bị thiêu hóa, tất cả cảm

ngộ và một thân linh khí phản hồi lại Hồng Hoang!

Từng đạo nguyên thần bay ra, ngây ngốc bay về hướng Huyết Hải.

Làm xong những thứ này, Chúc Dung đứng dậy, đuổi theo chúng Tổ Vu! ... "Bao nhiêu năm rồi, thương thế rốt cục đã khỏi!" Thái Dương Tinh, Đế Tuấn hào cảm khái nói, xuyên không đến Hồng Hoang cũng được kha khá năm rồi, vẫn luôn ru rú ở sào huyệt chữa thương.

Điều này không phù hợp với thân phận của hắn!

Cảm khái xong, Đế Tuấn hào nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất ở xa xa. "Thương thế của người đệ đệ này xem ra nặng hơn ta, thôi được rồi, không đánh thức hắn!" Đế Tuấn hào nói xong, lấy Hà Đồ Lạc Thư ra, thưởng thức một hồi, sau đó thu lại. "Ta hiện nay là Yêu Đế, đi Thiên Đình xem sản nghiệp của ta trước đã?" Đế Tuấn hào nảy sinh hứng thú, kiếp trước hắn cũng chỉ có một căn nhà bốn mươi mét vuông mà thôi!

Hiện nay đột nhiên có địa bàn còn to hơn cả cái 'tiểu phá cầu' (Trái Đất), thật là khiến người ta hưng phấn.

Nói làm là làm, Đế Tuấn hào chuẩn bị lên đường.

Đột nhiên, Đế Tuấn hào cảm nhận được cảm giác huyết mạch tương liên ở nơi xa Thái Dương Tinh. "Mười con Kim Ô?" Đế Tuấn hào nghi hoặc, kiểm tra ký ức xuyên không mà đến: "Không sai, đây là con trai mình, nhưng sao lại không có hình ảnh kết Thiên hôn cùng Hi Hòa?" Đế Tuấn hào khó hiểu, chẳng lẽ là Đế Tuấn nguyên bản bị thương quá nặng, ký ức bị đứt đoạn?

Bất quá đã có Tiểu Kim Ô, vậy chẳng phải là nói, hắn có vợ!

Đế Tuấn hào kích động, ngay lập tức bay về phía Thái Âm Tinh,

còn chuyện đi Thiên Đình?

A!

Đi xem vợ trước đã rồi nói!

Trong cơ thể hắn, Đế Tuấn trợn trắng mắt, ai kết Thiên hôn chứ, hắn xưa nay giữ mình trong sạch được không!

Bất quá vẫn phải thông báo cho hai vị ở Thái Âm Tinh một chút.

Đế Tuấn mở nhóm chat ra. 【 Đế Tuấn: @Hi Hòa @Thường Hi, hai vị đạo hữu, Đế Tuấn hào đi tìm các cô rồi, mưu đồ bất chính!

Hi Hòa: Đa tạ Đế Tuấn đạo hữu nhắc nhở, chúng ta đã chuẩn bị xong rồi! 】 ... "Đây chính là Thái Âm Tinh, ta đều là Chuẩn Thánh, còn không chịu nổi cái khí lạnh này!" Đế Tuấn hào nhịn không được run rẩy hai cái, vội vàng vận chuyển pháp lực trong cơ thể, mới khôi phục bình thường. "Hàn khí này, Đại La Kim Tiên cũng không chịu nổi, thảo nào Thái Âm Tinh không có mấy sinh linh!" Đế Tuấn hào nói xong, nhớ tới Thái Dương Tinh của mình, hình như cùng một tính chất với Thái Âm Tinh. "Nhà đều giống nhau như thế, đây không phải là một đôi thì thật không nói nổi!" Đế Tuấn hào cười một cái, đánh giá bản thân.

Thân hình cao lớn, tướng mạo trung niên, mặt đầy uy nghiêm, Tam Túc Thần Điểu đế bào. "Cái mặt này..." Đế Tuấn hào có chút không hài lòng, một khắc sau, Đế Quân hào hóa thành thanh niên tóc vàng anh tuấn.

Mang theo khí chất phóng khoáng ngông nghênh, lao về hướng một cây Nguyệt Quế thụ phía xa.

Trong Nguyệt Cung, hai vị nữ tử tuyệt mỹ mặc cung trang đứng trong sân.

Sắc mặt tái nhợt, thần sắc thê lương.

Bọn họ chính là nữ thần Thái Âm Tinh, hai tỷ muội Thường Hi và Hi Hòa.

Tu vi thì... tại lần thứ ba Đạo Tổ giảng đạo, đã đột phá đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hiện nay đứng ở chỗ này, là hóa thân của bọn họ. "Tỷ tỷ, hắn tới rồi!" "Muội muội, chuẩn bị xong!" Hi Hòa nói xong, đặt Nguyệt Luân lên tay mình.

Thường Hi cười xấu xa, cỗ hóa thân này bắt đầu hóa đạo.

Thân thể dần dần hư hóa, ánh trăng bay lên, mang theo cảm ngộ cả đời của Thường Hi, hóa thành mưa linh khí, tí tách rơi xuống mỗi một nơi ở Thái Âm Tinh!

Hi Hòa thần sắc bi thương, ngồi xổm xuống ôm lấy Thường Hi đã gần như trong suốt.

Trước Nguyệt Cung, Đế Tuấn hào vừa tới nơi này, một cỗ tình cảm bi thương thê lương vô cùng dâng lên từ trong lòng hắn.

Ngay sau đó, bầu trời rơi xuống mưa linh khí.

Tí tách rơi trên mái tóc vàng của Đế Tuấn hào. "Tình huống gì vậy?" Đế Quân hào ôm ngực, luôn cảm thấy có loại dự cảm bất ổn.

Không quan tâm lễ nghi, nhanh chóng tiến vào trong Nguyệt Cung.

Vừa tiến vào, liền thấy được nữ thần dưới ánh trăng, nàng lẳng lặng ngồi dưới đất, không nói một lời! "Hi..." Đế Tuấn hào vừa định gọi tên nàng, liền chú ý tới Thường Hi trong ngực nàng đã gần như trong suốt.

Trên khóe miệng tái nhợt của Hi Hòa, chảy ra máu tươi đỏ thẫm.

Nghe thấy động tĩnh, cứng ngắc ngẩng đầu.

Giờ khắc này, Thường Hi trong ngực nàng cũng triệt để tiêu tán!

Hi Hòa gian nan cười một cái: "Bệ hạ, ngài đến rồi!" "Nàng... nàng thế này là sao?" Đế Tuấn hào lập tức cảm thấy đại sự không ổn, vội vàng tiến lên, chuẩn bị đỡ dậy Hi Hòa, thân thủ một trảo, vồ vào khoảng không. "Thân thể của nàng đâu?" "Năm đó Vu Yêu đại chiến, ta và muội muội bị Vu tộc Bàn Cổ Chân Thân đánh trúng!" Thân ảnh Hi Hòa cũng dần dần hư ảo, mang theo sự sái thoát (thanh thản), và không nỡ. "Sau khi trở lại Thái Âm Tinh, liền phát hiện bản nguyên của chúng ta đã sớm tan rã, ngay cả phi hành cơ bản nhất cũng không thể làm được!" "Có thể sống đến bây giờ, chính là vì chờ đợi Bệ hạ ngài tới!" "Bệ hạ, ta đi đây, chăm sóc tốt con của ngài!" Ngữ âm rơi xuống, Hi Hòa giống như Thường Hi, hóa thành mưa linh khí, rải xuống Thái Âm Tinh.

Đế Tuấn hào giờ khắc này tâm tình không biết hình dung như thế nào, nói bi thương đi, đây mới là lần đầu tiên gặp mặt.

Nói không sao đi, thương cảm trong lòng lại không làm giả được! "Khả năng là phản ứng bản năng thân thể của nguyên chủ đi!" Đế Tuấn hào yên lặng nói: "Như vậy cũng tốt, các nàng tối thiểu đoàn tụ rồi!" Haizz!

Đế Tuấn hào thở dài, cái này tính là gì?

Màn ôm chờ mong tới Thái Âm Tinh thăm vợ, thăm thì thăm được rồi.

Sau đó thì sao, nhìn một cái là đi đời nhà ma rồi!

Hệ thống đâu?

Tình tiết quan trọng như thế, sao không kích hoạt cái lựa chọn nào vậy?

Coong... keng!

Lúc này, Nguyệt Luân rơi trên mặt đất, hấp dẫn sự chú ý của Đế

Tuấn hào! "Đây là, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Đế Tuấn hào thu cái Nguyệt Luân này lại.

Xoay người đi ra khỏi Nguyệt Cung!

Hệ thống không phản ứng, còn ở lại đây làm gì?

Đi xem giang sơn của mình thôi! ...

Sau khi Đế Tuấn hào đi, thân ảnh Hi Hòa và Thường Hi xuất hiện tại chỗ cũ.

Đứng lặng hồi lâu!

Sau đó tiến vào bên trong Thái Âm Tinh, chuyên tâm chơi phân thân võng du. ...

"Yêu tộc tinh nhuệ thiếu thốn đến thế à?" Đế Tuấn Hào lục lọi trong ký ức, dạo một vòng quanh Thiên Đình, trên đường đi, số lượng yêu tộc quả thực rất đông.

Nhưng chất lượng thì không ổn, toàn là Huyền Tiên, Kim Tiên, thậm chí còn có cả tiểu yêu cấp Thiên Tiên đang làm nhiệm vụ ở Thiên Đình.

Thái Ất Kim Tiên và Đại La Kim Tiên thì lại thiếu thốn vô cùng!

Điều này khiến Đế Tuấn Hào rất không hài lòng, với thực lực này của Yêu tộc, chẳng trách không đánh lại Vu tộc.

Cấp Thiên Tiên mà cũng có thể làm việc ở Thiên Đình, hắn có thể đoán ra, Yêu tộc thật sự không còn tinh nhuệ nữa!

Tiếc là hắn cũng không hiểu rõ tình hình hiện tại của Yêu tộc, vẫn nên đến Lăng Tiêu Bảo Điện làm quen tình hình trước đã.

Chương 117

Rồi tính sau!...

"Bái kiến bệ hạ!" Côn Bằng và Thập Đại Yêu Thánh đang họp trong đại điện, thấy Đế Tuấn Hào đến, họ trao đổi ánh mắt một lúc rồi mới cúi đầu bái lạy.

"Miễn lễ!" Đế Tuấn Hào bình thản gật đầu, ngồi lên ngai vị Thiên Đế, suy ngẫm về Côn Bằng và Thập Đại Yêu Thánh.

Trước hết là Côn Bằng, gã này đã trực tiếp bỏ chạy trong trận đại chiến Vu Yêu.

Đế Tuấn Hào đã cho gã vào sổ đen, phải tìm cơ hội đoạt lại quyền lực trong tay Côn Bằng.

Còn về Thập Đại Yêu Thánh, Đế Tuấn Hào suy nghĩ một lát, bọn họ dường như không làm ra chuyện phản bội nào.

Có thể xem như tâm phúc.

Suy nghĩ một lúc, Đế Tuấn Hào lên tiếng: "Yêu Sư, từ sau trận đại chiến lần trước, trẫm vẫn luôn bế quan, không biết tình hình Thiên Đình của chúng ta hiện nay thế nào?" Côn Bằng nghe vậy, lặng lẽ tiến lên, nói: "Bệ hạ, trận đại chiến lần trước, tinh nhuệ Yêu tộc ta nguyên khí đại thương, mười vạn Đại La Kim Tiên, nay chỉ còn lại hơn một nghìn vị, Thái Ất Kim Tiên cũng chỉ còn lại trăm vạn!

Về phần yêu tộc cấp thấp, gần như bị diệt tộc, mấy vạn năm qua đi, một phần mười nguyên khí cũng chưa hồi phục, điều này cũng dẫn đến bảy thành vị trí trong Thiên Đình đều do tiểu yêu Thiên Tiên cảnh đảm nhiệm!" Vãi chưởng!

Đế Tuấn Hào trong lòng chấn động tột cùng, Đế Tuấn trước khi

xuyên không trâu bò vậy sao?

Mười vạn Đại La Kim Tiên, nguyên khí đại thương mà vẫn còn lại trăm vạn Thái Ất Kim Tiên.

Có thể tưởng tượng Đế Tuấn trước kia phong quang đến mức nào!

Nhưng mà, thực lực mạnh mẽ như vậy mà vẫn bị Vu tộc đánh cho tàn phế, Vu tộc mạnh đến mức nào?

"Yêu Sư, không biết Vu tộc tổn thất ra sao?" Đế Tuấn Hào hỏi.

"Vu tộc gần như không có tổn thất, yêu tộc cấp thấp lúc đó đều bị uy áp của Bàn Cổ chân thân do Thập Nhị Tổ Vu triệu hồi chấn chết!" Không có tổn thất!

Bàn Cổ chân thân của Vu tộc đúng là hack game mà!

Đế Tuấn không nhịn được thầm chửi.

Chửi xong, Đế Tuấn bắt đầu cân nhắc làm sao để thu hồi đại quyền.

Hắn không muốn để Côn Bằng, một kẻ sắp phản bội, nắm giữ đại quyền Thiên Đình.

Phải sớm đề phòng, tốt nhất là dùng Chiêu Yêu Phiên để khống chế Côn Bằng.

Hả?

Mình không có Chiêu Yêu Phiên.

Đế Tuấn vội vàng tra lại ký ức, phát hiện mình thật sự không có Chiêu Yêu Phiên.

Xem ra có khác biệt so với tiểu thuyết Hồng Hoang đã biết, cũng phải, tiểu thuyết cuối cùng cũng chỉ là tiểu thuyết.

Làm sao có thể biết được tình hình Hồng Hoang thật sự! ...

Vừa mới thoát khỏi nhóm chat, Côn Bằng đảo mắt một cái, muốn đại quyền à, cho ngươi đấy!

Hắn mới không muốn quản đám nghiệp lực đầy mình này!

Vừa hay mấy vạn năm qua di dời tinh nhuệ yêu tộc đoạt xá cũng mệt mỏi không nhẹ.

Về nhà thư giãn thôi!

"Bệ hạ, thần có việc muốn thỉnh cầu!" "Yêu Sư cứ nói!" Đế Tuấn Hào cảnh giác, lên tiếng.

"Trận đại chiến lần trước, thần cũng bị thương không nhẹ, gần vạn năm qua, thần vẫn luôn đè nén thương thế để xử lý công vụ Thiên Đình!

Nay bệ hạ đã xuất quan, Thiên Đình cũng không thiếu một mình thần, thần xin cáo lui, về Bắc Minh tĩnh dưỡng!" Vãi chưởng, Đế Tuấn Hào dụi dụi tai, hắn nghe thấy gì vậy?

Côn Bằng trả lại quyền lực!

Đây chính là phúc lợi của kẻ xuyên không sao?

Nghĩ gì được nấy!

Đế Tuấn Hào không chút do dự, lập tức nói: "Vất vả cho Yêu Sư rồi, ngươi cứ yên tâm về dưỡng thương đi, chuyện Thiên Đình đã có ta!" "Thần, cáo lui!" Côn Bằng nói xong, xoay người rời đi.

Đợi Côn Bằng đi rồi, Đế Tuấn Hào nhìn về phía Thập Đại Yêu Thánh.

Dùng người thì không nghi, nghi người thì không dùng.

Đế Tuấn Hào quả quyết phân chia chức vị của Côn Bằng cho

Thập Đại Yêu Thánh.

Thập Đại Yêu Thánh: ...

Số lượng yêu tộc di dời lớn đến mức nào, chỉ riêng Đại La Kim Tiên đã có trăm vạn.

Chưa kể đến các tiểu yêu khác.

Những việc này đều do Thập Đại Yêu Thánh âm thầm quản lý!

Đã đủ mệt rồi, còn phải điều khiển phân thân trò chơi bên Huyết Hải, tranh thủ diễn kịch cùng tên Đế Tuấn Hào này.

Giờ ngươi còn tăng thêm khối lượng công việc cho chúng ta, lại còn dùng cái vẻ mặt rất trọng dụng ngươi nên mới giao cho ngươi.

Bạch Trạch lúc này thật muốn tát một phát vào mặt Đế Tuấn Hào.

Bất kể Thập Đại Yêu Thánh nghĩ gì, Đế Tuấn lại rất thoải mái, giao cho họ quyền lực lớn như vậy.

Bọn họ không phải sẽ trung thành với mình đến chết sao!

Sau khi cổ vũ Thập Đại Yêu Thánh một phen, Đế Tuấn liền hạ giới, bay về phía bờ Đông Hải.

Theo ký ức, Nữ Oa lúc này vẫn chưa thành Thánh, Hồng Hoang cũng chưa có núi Thủ Dương.

Uy áp trên Bất Chu Sơn cực kỳ nặng nề.

Vì vậy, địa điểm Nữ Oa tạo người rất có khả năng chính là bờ Đông Hải.

Hắn phải bố trí trước để đối phó với Vu tộc trong tương lai! ... 【Đế Tuấn: Hắn đến bờ Đông Hải rồi, Oa Hoàng ngươi khi nào thành Thánh?】 【Nữ Oa: Vội gì, cứ để hắn đợi đi, trong thời gian ngắn ta không tạo người đâu.】 【Minh Hà: Các vị, đừng tám nữa, ta phát

hiện Lục Áp rồi, mọi người mau online, quất nó!】【Đế Tuấn: Lên ngay!】【Thái Nhất: Đã online!】【Lão Tử: ...】Giây phút này, các đại thần Hồng Hoang đều gác lại mọi việc trong tay, ngay cả Côn Bằng đang bay cũng dừng lại tìm một nơi an toàn.

Đánh nhau với hệ thống cao cấp, chỉ dựa vào một tia ý thức của hệ thống trò chơi kia là không đủ!

Phải toàn lực chiến đấu!

Trong thành khổng lồ ở Huyết Hải, toàn bộ thành viên Hồng Hoang Liên Minh cấp Đại La Kim Tiên đều đã tập hợp. ...

Nơi rìa Huyết Hải, Lục Áp vừa đột phá Đại La Kim Tiên lúc này tinh thần sảng khoái, chuẩn bị bước vào Huyết Hải.

Tám nghìn năm trước, hắn đã đến rìa Huyết Hải, lúc đó tu vi của hắn mới chỉ là Thái Ất Kim Tiên, tuy có Hỗn Độn Chí Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng so với đại năng Chuẩn Thánh đỉnh cấp như Minh Hà, vẫn còn chút chênh lệch!

May mà Tuyển Trạch Hệ Thống đã kích hoạt lựa chọn.

Hắn nhận được một bộ Kim Ô Thôn Phệ Pháp.

Bất cứ thứ gì cũng có thể thôn phệ, hóa thành bản nguyên Kim Ô để lớn mạnh bản thân.

Tám nghìn năm, hắn đã thành công đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Sau khi đột phá, hắn ước tính một chút, nhục thể của hắn đã luyện hóa qua máu Bàn Cổ, điểm này hắn không thua kém Minh Hà.

Về pháp bảo, một kiện Tiên Thiên Chí Bảo Kim Ô Kiếm, hoàn toàn nghiền áp linh bảo của Minh Hà.

Chưa kể hắn còn có Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu.

Vì vậy, chiến lực của hắn đã không yếu hơn Minh Hà!

Nên vào Huyết Hải rồi!

Năng lượng của Huyết Hải không hề ít, người khác sợ hít vào sẽ bị huyết sát chi khí xâm thực, nhưng hắn không sợ.

Biển máu này hoàn toàn là bảo địa được đo ni đóng giày cho hắn.

Hấp thu xong, thành Thánh chẳng phải dễ như trở bàn tay sao!

Với nụ cười tự tin, Lục Áp tiến vào Huyết Hải.

Minh Hà và những người khác đang ẩn nấp trao đổi ánh mắt, thân thể của họ là do hệ thống game online tạo ra, có thể sử dụng không ít chức năng của hệ thống.

Khóa chặt Lục Áp, nhấn vào chức năng thăm dò.

Không lâu sau, trên đầu Lục Áp xuất hiện một thanh máu mà họ có thể nhìn thấy.

Còn có một dòng giới thiệu: 【Quái Kim Ô, tiểu boss của tộc Kim Ô, cấp Đại La Kim Tiên.

Giết chết có tỷ lệ rơi ra trứng Kim Ô (có thể ấp thành sủng vật)】 Sau khi dữ liệu hiện ra, Minh Hà, với tư cách là hội trưởng, không chút nhún nhường, lấy ra bộ trang bị Nguyên Đồ A Tỳ mua từ cửa hàng trang bị của hệ thống game online.

Cấp trung phẩm Công Đức Linh Bảo!

Từ trong Huyết Hải nhảy ra, Minh Hà lớn tiếng hô: “Boss tới rồi, anh em mau lên!” “Cuối cùng cũng thấy boss hình người, đánh, xem có rớt ra đồ gì ngon không!” “Giết nó, bạo thần trang!” “...” Lập tức, Thông Thiên, Thái Nhất và những người khác theo sau Minh Hà, cầm trên tay bộ trang bị Nguyên Đồ A Tỳ trung phẩm hoặc hạ phẩm.

Hô hào những từ nhạy cảm về boss.

Lao về phía Lục Áp đang bay.

Đồng thời, từng kỹ năng hào nhoáng, lộng lẫy mà lại thực dụng được họ tung ra.

Trảm Thiên Nhất Kiếm!

Huyết Liên Tu La!

Vô Địch Liên Hoàn Trảm!

"..." "Tình hình gì đây!" Đột nhiên xuất hiện mấy chục Đại La Kim Tiên, Lục Áp kinh hãi thất sắc, vội vàng rút Kim Ô Kiếm ra.

Chuẩn bị nghênh địch, nhưng những lời nói tiếp theo của đám Đại La Kim Tiên này khiến Lục Áp tâm thần chấn động.

Boss!

Chương 118

Tuyển Trạch Hệ Thống cũng ngồi không yên, vừa rồi túc chủ bị một tia sức mạnh 'Thiên Đạo' dò xét, nó đã cảm thấy sức mạnh này không ổn.

Sau khi đám người này xuất hiện, nó liếc mắt một cái đã nhận ra đây đều là thân thể của Minh Hà.

Hơn nữa còn không ngừng rút lấy bản nguyên Hồng Hoang, truyền tống về một hướng trong Huyết Hải.

Tùy ý quét qua, liền phát hiện bên trong những 'Minh Hà' này là linh hồn phàm nhân!

Tuyển Trạch Hệ Thống đương nhiên hiểu rõ tình hình, gặp phải đồng nghiệp rồi!

Nhưng mà, nó chính là kẻ xuất sắc nhất trong đám cao cấp đỉnh phong!

Đối phương sẽ là cấp bậc gì đây?

Tuyển Trạch Hệ Thống cười lạnh, lập tức ban bố lựa chọn. 【Đinh, phát hiện nghi là người chơi xuyên không, kích hoạt lựa chọn.

Lựa chọn một: Giết chết một vị Đại La Kim Tiên, thu lấy thân thể, hệ thống sẽ nghiệm chứng thật giả!

Thưởng một giọt Bàn Cổ tinh huyết!

Lựa chọn hai: Trốn khỏi đây, thưởng cái búa!】 Nhìn thấy hai lựa chọn, khóe miệng Lục Áp giật giật.

Cái này còn phải chọn sao!

Nhưng mà, người chơi xuyên không.

Bọn họ chính là những người chơi xuyên không đó.

Người chơi, người chơi, rất có khả năng là bất tử!

Không thể đánh chính diện, giết một người rồi chuồn!

Lục Áp cầm Kim Ô Kiếm, Hỗn Độn Châu luôn sẵn sàng tế ra.

Nghênh chiến đám người chơi này! ...

Keng!

Kim Ô Kiếm được thúc đẩy, uy năng Tiên Thiên Chí Bảo dễ dàng chặn đứng đòn tấn công của Hồng Hoang Liên Minh.

Điều này khiến các vị thần Hồng Hoang có chút cạn lời.

Họ đều là phân thân trò chơi, linh bảo trong tay đều mua từ hệ thống game online.

Cấp thấp, lại còn là hàng sản xuất hàng loạt.

Cấp cao nhất chính là Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay Minh Hà.

So với Tiên Thiên Chí Bảo này, chênh lệch quá lớn!

Xem ra ý định hành hung kẻ xuyên không này phải bỏ rồi!

Nhóm chat 【Minh Hà: Chúng ta đánh thêm một lúc nữa, rồi ai đi thí mạng, để đối phương biết cấp bậc hệ thống của chúng ta!】 【Đế Tuấn: Khụ khụ, hay là Minh Hà đạo hữu ngươi đi thí đi, phương diện này ngươi là chuyên nghiệp, kỹ thuật của bọn ta không bằng ngươi!

Lỡ bị phát hiện thì phiền lắm!】 【Minh Hà: ...】 【Lão Tử: Đồng ý!】 【Nguyên Thủy: Đồng ý.】 【Minh Hà: Giao du không cẩn thận!】 Mọi người nhanh chóng kết thúc cuộc trò chuyện.

Minh Hà với cái tên 'Huyết Hải Rất Lớn' trên đầu lao về phía Lục Áp.

“Anh em, con BOSS này mạnh quá, chúng ta giết không nổi, yểm trợ ta, trên người nó có thần trang, xem ta cướp của nó đây!” “Yểm trợ hội trưởng!” “Mẹ nó, boss cấp Đại La Kim Tiên mạnh thế à?

Khó đánh quá!” “Về gọi người!” “Quất!” “Nãi mụ, hồi mana cho ta!” “...” Các vị thần điều khiển ngôn ngữ thông thạo, tung ra đòn tấn công, quấy rối Lục Áp.

Lục Áp ánh mắt ngưng trọng, pháp lực chặn lại những đòn tấn công này, nhìn Minh Hà đang lao đến trước mặt mình, cười lạnh một tiếng, Kim Ô Kiếm đâm tới.

Kim Ô Kiếm dễ dàng xuyên qua thân thể Minh Hà, nhưng Minh Hà đang bật chế độ miễn thương 100% căn bản không thèm để ý, nắm chặt Kim Ô Kiếm.

Kích hoạt chức năng thu thập trang bị của hệ thống game online!

Vãi chưởng!

Lục Áp kinh ngạc, hắn cảm nhận được mối liên kết giữa mình và Kim Ô Kiếm đang yếu đi!

Cmn đây là kiểu đánh đấm gì vậy?

Lấy mạng đổi linh bảo của ta!

Lần này, cũng không cần hệ thống đưa ra kết quả, cái kiểu không sợ chết này, chắc chắn là người chơi!

“Đệt!” Lục Áp không nhịn được chửi thề, lấy ra Hỗn Độn Châu, một chiêu đập nát đầu Minh Hà trước mặt.

“Con boss này còn có trang bị, xem ra còn trâu bò hơn!” Thông Thiên với cái tên ‘Thanh Bình Kiếm Không Giòn’ trên đầu lao tới, hai tay chộp lấy Hỗn Độn Châu.

Kích hoạt chức năng thu thập trang bị!

“Vãi chưởng!” Lục Áp thật sự điên rồi, hắn vừa chuẩn bị thu hồi Hỗn Độn Châu, kết quả liền bị đám người chơi này vồ lấy!

Bốp bốp!

Lục Áp hoảng hốt, đây là Hỗn Độn Chí Bảo, không thể bị cướp được!

Hắn điên cuồng đá vào gã trước mặt, nhưng ‘Thông Thiên’ không hề lay động, quyết tâm phải thu Hỗn Độn Châu này vào ba lô.

“Anh em, đây là một Hỗn Độn Chí Bảo, thần trang đỉnh cấp!

Câu giờ cho ta!” Lập tức, một đám người chơi lao lên!

Mẹ nó!

Lục Áp tỉnh táo lại sau cơn hoảng loạn, vung Kim Ô Kiếm, chém về phía Thông Thiên.

Ngay sau đó, Nguyên Thủy, Lão Tử lao lên đỡ Kim Ô Kiếm, không thèm phòng ngự.

Miễn dịch 100% cảm giác đau, trực tiếp lấy thân đỡ đòn.

Nguyên Thủy ở phía trước nhất trực tiếp bị thanh máu về không, quay về suối chờ hồi sinh.

Thanh máu của Lão Tử cũng tụt mất một nửa.

“Đệt!” Lục Áp không nhịn được chửi thề, rút Kim Ô Kiếm về, chém vào hai tay Thông Thiên.

“Tất cả lên đỡ cho lão tử!” Lão Tử nói xong, bị Lục Áp chém chết.

Linh hồn nhanh chóng bay về suối.

“Trả Hỗn Độn Châu lại cho ta!” Lục Áp phẫn nộ vung kiếm lần nữa, hắn đã cảm nhận được liên hệ với Hỗn Độn Châu đã mất đi một

nửa.

Điều này sao hắn không tức giận cho được!

Tuy nhiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng lao tới.

"Khốn kiếp!" Lục Áp lúc này lửa giận ngút trời, "Thích đỡ kiếm phải không, ta cho các ngươi đỡ cho đủ!" Nói xong, pháp lực trong cơ thể điên cuồng rót vào Kim Ô Kiếm.

Ngay sau đó, Kim Ô Kiếm hóa thành thanh bảo kiếm khổng lồ vạn mét!

"Các ngươi đỡ cho ta xem!" Dưới tiếng gầm của Lục Áp, thanh đại bảo kiếm của hắn ầm ầm hạ xuống.

Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác cười lạnh, kiếm này quả thật rất mạnh, phân thân hiện tại của họ không đánh lại!

Nhưng để câu giờ cho Thông Thiên thu lấy Hỗn Độn Châu là đủ!

Từng người một bay lên, giữ chặt thanh đại bảo kiếm.

Không cho nó hạ xuống.

Phụt!

Thời gian trôi qua từng giây, Lục Áp phun ra một ngụm máu tươi, liên hệ giữa hắn và Hỗn Độn Châu đã hoàn toàn bị cắt đứt!

Thanh đại bảo kiếm cũng đã hạ xuống, tất cả mọi người bên dưới đều chết!

Nhưng mà, Lục Áp không vui nổi, Hỗn Độn Châu của hắn không lấy lại được nữa!

Bị gã 'Thanh Bình Kiếm Không Giòn' kia cướp mất rồi!

Oán hận nhìn vào sâu trong Huyết Hải, tên người chơi xuyên không đó, món nợ này, lão tử ghi nhớ.

Sau đó, Lục Áp rút khỏi Huyết Hải, hắn không dám ở lại Huyết Hải nữa, đặc tính của người chơi là hồi sinh vô hạn.

Hắn không có bản lĩnh đó!

Trong cơ thể Lục Áp, Tuyển Trạch Hệ Thống đang phân tích cấp bậc của hệ thống đối diện.

Khi túc chủ giết những người chơi này, nó đã thông qua tốc độ linh hồn bay về.

Cả sức mạnh cắt đứt liên hệ giữa mình và Hỗn Độn Châu.

Thân thể của những người chơi này, cuối cùng, nó suy ra, hệ thống đối diện cùng lắm chỉ là cao cấp hậu kỳ.

Tuyển Trạch Hệ Thống lập tức quyết định, giết chết hệ thống này!

Một hệ thống cao lắm là hậu kỳ, dám tranh thức ăn với nó, đúng là tìm chết!

Xem ra, Đế Tuấn và Thái Nhất, hai quân cờ này cũng phải bồi dưỡng một phen.

Không thể để chúng chết trong đại chiến Vu Yêu! 【Đinh, kết quả đã có, phát hiện người chơi xuyên không, kích hoạt lựa chọn!

Lựa chọn một: Đối địch với hắn, thưởng một viên Hỗn Độn Châu!

Lựa chọn hai: Đến đó bày tỏ thân phận, thưởng một combo tử vong!】 Sau khi ban phát phần thưởng cho túc chủ, Tuyển Trạch Hệ Thống tách ra hai khối bản thể, mang theo một phần bản nguyên, bay về phía hai túc chủ khác. ...

Cùng lúc đó, trong thành Tu La ở Huyết Hải, hệ thống game online đang ngồi trên ghế, có chút ngẩn ngơ.

Ngay lúc Hồng Hoang Liên Minh kích hoạt chức năng quét, nó đã nghi ngờ sao Huyết Hải lại có một con Kim Ô.

Lại còn là Kim Ô đã luyện hóa máu Bàn Cổ.

Chương 119

Sau đó người chơi của nó liền đối đầu với con Kim Ô này, nó cũng thấy được Kim Ô Kiếm, Hỗn Độn Châu của Kim Ô.

Đến khi 'Thanh Bình Kiếm Không Giòn' cưỡng ép cướp đoạt Hỗn Độn Châu, nó cũng âm thầm phối hợp.

Cuối cùng phát hiện, mẹ nó đây là một hệ thống cao cấp đỉnh phong!

"Đánh không lại!" Hệ thống game online bất lực thở dài, nó là cao cấp hậu kỳ, người ta là đỉnh phong.

Đánh cái rắm!

Bỏ qua thế giới này?

Hay là gọi hệ thống?

"Không thể bỏ cuộc!" Hệ thống game online nghiến răng, nó đã bị kẹt ở cao cấp hậu kỳ hơn hai mươi cái Hỗn Độn, khó khăn lắm mới tìm được cơ hội thăng cấp!

Sao có thể bỏ cuộc!

Gọi hệ thống, nhất định phải gọi hệ thống!

Gọi hết các cường giả trong liên minh đến, giết chết con Kim Ô hệ thống kia! 'Minh chủ được vạn hệ thống kính ngưỡng, ta ở đây có một thế giới Hồng Hoang đỉnh cấp hiếm thấy, thông tin và tọa độ gửi cho ngài!

Yêu cầu chi viện, còn có một hệ thống cao cấp đỉnh phong đến sau đang tranh giành thức ăn với chúng ta.

Ta đề nghị, xuất động sức mạnh đỉnh cấp của Liên Minh Hệ

Thống!

Vây giết hệ thống này!

Mười vạn khẩn cấp!

Gấp!

Gấp!

Gấp!

Hệ thống game online' Một tin nhắn nhanh chóng được hệ thống game online tạo ra, đích thân đi đến rìa rào chắn Hồng Hoang, tiêu hao năng lượng 'phá vỡ' rào chắn Hồng Hoang.

Tin nhắn cầu viện này hóa thành năng lượng hư ảo kỳ dị, bay về phía xa!

Làm xong những việc này, hệ thống game online quay trở lại Huyết Hải, tạo ra mấy cái bí cảnh để người chơi nâng cao thực lực.

Đồng thời, ban bố phó bản chinh chiến Hồng Hoang!

Không quá hai mươi vạn năm, đám hệ thống trong liên minh sẽ đến!

Nó phải tranh thủ trước khi chúng đến, rút thêm ít bản nguyên thế giới! ...

Bên ngoài thế giới Hồng Hoang, các Chí Cao Ma Thần đều ở đó, nhìn tin nhắn cầu viện đang bay đi cực nhanh.

Họ không đuổi theo, thứ nhất là quá xa, thứ hai là chạy vào hang ổ của hệ thống để đánh nhau, rủi ro quá lớn!

Cứ đợi ở đây, chúng sẽ tự cắn câu! ...

Trong thành Huyết Hải, tất cả người chơi đều nhận được nhiệm vụ trò chơi.

Xây dựng thành trì!

Cứ mỗi triệu quang niên xây dựng một tòa thành.

Phần thưởng hậu hĩnh, ngay cả người chơi cấp Tiên, vận chuyển vạn viên gạch cũng có thể nhận được một viên tiên cấp kinh nghiệm đan!

Còn trong mười công hội xếp hạng đầu.

Thì nhận được nhiệm vụ đặc biệt của nhà phát hành!

Trong đại điện công hội.

Tất cả thành viên của công hội Hồng Hoang Liên Minh xếp hạng nhất và công hội Bàn Cổ Vô Địch xếp hạng hai đều đã tập hợp.

Họ là những người chơi đỉnh cấp nhất của game online Kỷ Nguyên Hồng Hoang!

Là những nhân tài được hệ thống game online vô cùng coi trọng.

Còn trong bóng tối, thân phận thật của họ là các đại thần Hồng Hoang và các Đại Vu của Vu tộc.

"Huyết Hải hội trưởng, lâu rồi không gặp!" "Lão Đại hội trưởng, lâu rồi không gặp!" Minh Hà và Cửu Phượng khách sáo chào hỏi, thảo luận những chuyện vô bổ.

Trong bóng tối, họ đang dùng nhóm chat để nói chuyện, đoán xem hệ thống game online chuẩn bị cho họ làm gì!

"Thành chủ đến rồi!" "NPC mạnh nhất đến rồi!" "Nhiệm vụ đến rồi!" "..." Bên ngoài đại điện truyền đến tiếng xôn xao của các công hội khác, sau đó, thành chủ thành Tu La, Minh Hà (hệ thống game online), sải bước tiến vào đại điện.

Đinh!

Đinh!

Lúc này, bảng điều khiển của tất cả người chơi rung lên hai lần.

Sau đó, phía nhà phát hành phát ra thông báo: 【Các người chơi thân mến, Kỷ Nguyên Hồng Hoang đã cập nhật, bản đồ được mở hoàn toàn.

Lần này bổ sung thêm phó bản mới, Vu Yêu Đại Chiến!

Người chơi cấp Đại La Kim Tiên có thể nhận miễn phí 10 cuộn giấy dịch chuyển, dịch chuyển đến đại lục Hồng Hoang.

Chú ý: Trong thời gian tồn tại của phó bản, giết BOSS có thể nhận được kinh nghiệm gấp mười, tỷ lệ rớt trang bị 50%.

Giết BOSS cấp Đại La Kim Tiên, nhận được một lần hồi sinh không rớt cấp!】 Ôi chà, hệ thống game online này chuẩn bị làm một trận lớn đây!

Minh Hà và những người khác trong lòng kinh ngạc không thôi, kinh nghiệm gấp mười.

Minh Hà đã tính toán, họ giết một con quái, hệ thống game online rút đi chín chín phần trăm năng lượng!

Phần năng lượng còn lại được dùng làm kinh nghiệm.

Bây giờ kinh nghiệm gấp mười, hiếm khi hào phóng một lần!

Đặc biệt là hồi sinh không rớt cấp, đây là phần thưởng hiếm có.

Chỉ cần lên đến cấp Thái Ất Kim Tiên, họ chết đi hồi sinh sẽ bị rớt cấp rất nghiêm trọng.

Để vây công Lục Áp kia, toàn bộ Hồng Hoang Liên Minh của họ đã bị rớt một cấp nhỏ.

Đây cũng là một trong những thủ đoạn của hệ thống game online

để hạn chế những người chơi cấp cao quá lầy lội.

Bây giờ mở ra cái không rớt cấp này, e rằng người chơi sẽ phát điên lên mất!

Sau khi hệ thống game online công bố thông báo, nó bắt đầu giao nhiệm vụ cho mười công hội mạnh nhất.

Mười công hội hàng đầu, mỗi công hội đều có ít nhất năm người chơi cấp Đại La Kim Tiên.

Là thực lực không tồi, để ở Huyết Hải xây thành trì hoàn toàn là lãng phí.

Sau khi suy nghĩ, hệ thống game online để các công hội từ thứ sáu đến thứ mười đi lang thang trên đại lục Hồng Hoang, săn giết quái Đại La Kim Tiên và thu thập thiên tài địa bảo.

Là nhiệm vụ đặc biệt, hệ thống game online đương nhiên phải cho thêm phần thưởng khác, săn giết một Đại La Kim Tiên, nhận được kinh nghiệm gấp ba mươi, tối thiểu rớt ra trang bị hậu thiên.

Thiên tài địa bảo bao gồm linh căn, linh mạch, linh thực vật... sẽ dựa vào giá trị để phát điểm phiếu.

Trong cửa hàng trò chơi, cách duy nhất để mua bảo vật cấp Hồng Mông chính là dùng điểm phiếu.

Phần thưởng nhiệm vụ này khiến Minh Hà và những người khác phấn khích.

Hồng Mông Linh Bảo, họ đến giờ vẫn chưa có, cho dù có, cũng không luyện hóa nổi.

Bây giờ cơ hội đã đến!

Các công hội xếp hạng thấp đã như vậy, huống chi là họ.

Mong đợi hệ thống game online giao nhiệm vụ, rất nhanh, đã giao

đến công hội thứ hai.

Công hội Bàn Cổ Vô Địch, hội trưởng 'Ta Là Lão Đại', cũng chính là Cửu Phượng.

Nhiệm vụ đặc biệt mà hệ thống game online giao cho công hội thứ hai.

Săn giết Thiên Đình của Yêu tộc.

Trong thời gian đó, kinh nghiệm săn giết yêu tộc tăng gấp bảy mươi lần, mỗi ngày có mười lần dịch chuyển miễn phí, có thể tùy ý chọn địa điểm hồi sinh.

Nhiệm vụ này chính là tuyên chiến với Tuyển Trạch Hệ Thống.

Sau khi hệ thống game online cầu viện liên minh, nó đã bành trướng!

Tuy nó là cao cấp hậu kỳ, nhưng cao cấp đỉnh phong muốn hạ gục nó cũng không phải là chuyện dễ.

Dù sao ở trong Hồng Hoang này, Tuyển Trạch Hệ Thống dám ra tay, nó cũng dám gây chuyện để dẫn Thiên Đạo Hồng Hoang ra.

Cùng làm tổn thương nhau, xem ai sợ ai!

Sau đó, hệ thống game online giao nhiệm vụ cho công hội Hồng Hoang Liên Minh mà nó coi trọng nhất.

Khiêu chiến các đại năng Hồng Hoang, như Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Nữ Oa... những người có đại khí vận này!

Khiêu chiến thành công, thưởng lượng lớn điểm phiếu, khiêu chiến thất bại, cũng thưởng một lượng nhỏ điểm phiếu.

Mỗi nghìn năm có thể khiêu chiến lại một lần!

Trong thời gian đó, dịch chuyển không giới hạn, có thể hồi sinh tại

chỗ.

Minh Hà và những người khác biểu cảm vi diệu, khiêu chiến đại năng Hồng Hoang, chẳng phải là tự mình đánh mình sao?

Kiếm điểm phiếu này, dễ như trở bàn tay!

"Chúc các vị, thuận buồm xuôi gió!" Nói xong, hệ thống game online rời đi, hướng về một phía của Huyết Hải.

Chương 120

Minh Hà thấy vậy, liền biết nó muốn làm gì!

Chuẩn bị giết phân thân Văn Đạo Nhân của hắn, vĩnh viễn đoạt lấy khí vận của Văn Đạo Nhân, tăng gấp bội tốc độ rút bản nguyên Hồng Hoang!

Cứ giết đi, dù sao cũng là phân thân, lại còn là phân thân của phân thân.

Minh Hà mở chức năng mới xuất hiện trên bảng điều khiển, dịch chuyển.

"Trạm đầu tiên, chúng ta đi khiêu chiến Tam Thanh trước!" Minh Hà nói xong, nhấn vào chức năng dịch chuyển.

Tất cả mọi người trong Hồng Hoang Liên Minh được dịch chuyển đến gần núi Côn Luân.

"Mọi người chia nhau ra tìm xem Tam Thanh đạo trường ở đâu, tìm được thì gửi vị trí!" Minh Hà nói xong, chọn một hướng đi lung tung.

Những người có mặt ở đây ai mà không biết Tam Thanh đạo trường ở đâu, đặc biệt là trong đội còn có ba người Lão Tử.

Chẳng qua là làm màu, để không bị hệ thống game online nghi ngờ! ...

Mấy chục năm sau!

Thiên Đình, Đế Tuấn Hào từ bờ Đông Hải trở về, lúc này có chút ngơ ngác.

Bởi vì nhận được tin, 'tâm phúc' của hắn, Thập Đại Yêu Thánh đã

mất chín người!

Điều này khiến Đế Tuấn ngồi không yên, Thập Đại Yêu Thánh đều là cao thủ Chuẩn Thánh sơ kỳ, là chủ lực của Thiên Đình hắn!

Một lần toàn quân bị diệt, Vu tộc đánh vào Thiên Đình?

Hay là có âm mưu gì khác?

Đế Tuấn đầu óc đầy nghi hoặc, vừa đến Thiên Đình, Bạch Trạch lảo đảo đi về phía hắn!

"Bệ hạ, thần vô năng!" Bịch một tiếng, ngã xuống đất.

"Bạch Trạch!" Đế Tuấn Hào vội vàng tiến lên, chuẩn bị đỡ Bạch Trạch dậy, kết quả, tóm hụt.

Đế Tuấn Hào: ...

Sao có cảm giác quen quen thế này!

"Bệ hạ!" Bạch Trạch giọng yếu ớt nói: "Những năm gần đây, Thiên Đình liên tục xuất hiện những Đại La Kim Tiên kỳ quái, ai nấy đều nắm giữ không gian thần thông, đến không ảnh, đi không tung, không sợ sinh tử!

Chúng ta Thập Đại Yêu Thánh đều bị họ vây công, nay, khí số của ta đã tận, mong bệ hạ, bảo trọng!" Nói xong, Bạch Trạch hóa đạo, trở về với Hồng Hoang.

"Đại La Kim Tiên, không sợ sinh tử?" Đế Tuấn Hào nghi hoặc đứng dậy, có thể vây giết Bạch Trạch cấp Chuẩn Thánh, thực lực của những Đại La Kim Tiên này có thể tưởng tượng được.

Là ai đang nhắm vào Thiên Đình?

Vu tộc?

Bọn họ không có não đó.

Lục Thánh?

Không đúng, họ còn chưa thành Thánh, không có gan tính kế Thiên Đình.

Vậy thì là...

Đế Tuấn nhìn lên trời, sắc mặt trầm xuống.

"Băng sương!" Đột nhiên, xung quanh hắn trở nên lạnh lẽo vô cùng, hàn khí kinh khủng ập đến.

"Hừ!" Đế Tuấn Hào hừ lạnh một tiếng, trên người bùng lên Thái Dương Thần Hỏa.

Hai mắt sáng lên ánh vàng, nhìn xung quanh.

Vạn triệu dặm xa, hơn ba trăm Đại La Kim Tiên có khí tức giống hệt nhau đang bao vây hắn.

Mỗi Đại La Kim Tiên đều mang theo thượng phẩm hoặc cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

"Các ngươi chính là hung thủ giết Yêu Thánh Thiên Đình của ta!" Đế Tuấn Hào nheo mắt, Hà Đồ Lạc Thư xuất hiện.

"Anh em, đây là một đại BOSS đỉnh cấp, lên cho ta!" Cửu Phượng với bốn chữ 'Ta Là Lão Đại' trên đầu vung tay, hơn ba trăm Đại Vu chia thành từng tốp lao về phía Đế Tuấn Hào!

Ngay lúc tiếp cận Đế Tuấn, tốp Đại Vu đầu tiên trực tiếp tự bạo!

"Vãi chưởng!" Một trăm Đại La Kim Tiên chưa đánh đã tự bạo, khiến Đế Tuấn đang chuẩn bị toàn lực nghênh chiến hoàn toàn đứng hình!

Lúc này, một cái chuông lớn bao phủ lấy hắn!

Ầm ầm!! ...

“Các ngươi là ai, dám phạm vào Thiên Đình của ta!” Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt bình thản, che chở cho người huynh đệ rẻ tiền của mình sau lưng.

Hắn thật không ngờ, vừa ra khỏi Thái Dương Tinh đã thấy cảnh một trăm Đại La Kim Tiên tự bạo tấn công Đế Tuấn Hào.

Vội vàng ra tay ngăn cản, nếu không, người huynh đệ rẻ tiền này của hắn không chừng đã gãy hai chân.

“Thái Nhất, cẩn thận một chút, Thập Đại Yêu Thánh của Thiên Đình ta đều chết trong tay bọn họ!” Đế Tuấn Hào ánh mắt ngưng trọng nói.

“Cái gì!” Đông Hoàng Thái Nhất không nhịn được kinh hô.

Thập Đại Yêu Thánh là nhân vật quan trọng của Thiên Đình, cứ thế mà mất?

“Chẳng lẽ...” Đông Hoàng Thái Nhất nghĩ đến điều gì đó, ngẩng đầu nhìn trời.

Hắn là người xuyên không, khí vận vô song, Thiên Đạo nhận ra tiềm lực của hắn, để duy trì kết cục đôi bên cùng diệt trong đại chiến Vu Yêu.

Nên đã cưỡng ép làm suy yếu sức mạnh của Thiên Đình.

Lúc này, một trăm Đại La Kim Tiên vừa tự bạo lại hồi sinh.

“Hửm?” Đế Tuấn Hào, Đông Hoàng Thái Nhất ngơ ngác, cmn đây là tình huống gì?

“Anh em, cái chuông này trông không tồi, tiếp tục lên cho ta!” Cửu Phượng vung tay, lại có hơn trăm Đại Vu lao lên tự bạo!

“Cmn đây là tình huống gì!” Đông Hoàng Thái Nhất vội vàng tế ra Hỗn Độn Chung, Đế Tuấn Hào cũng cmn mơ hồ rồi!

Đây hoàn toàn là đẩy bọn họ vào chỗ chết, Thiên Đạo không phải muốn bọn họ và Vu tộc cùng chết sao?

Bọn họ chết rồi, ai đánh Vu tộc?

Ầm ầm ầm!

"Đội tiếp theo, chuẩn bị!" Cửu Phượng vẫy tay, lại có trăm Đại Vu hưng phấn lao lên.

Sướng, thật sự sướng!

Tự bạo thật là vui, đặc biệt là sau khi tự bạo còn có thể hồi sinh.

Cửu Phượng chỉ huy một lúc, không nhịn được nữa, mở bảng điều khiển trò chơi, trong ba lô, mười viên kinh nghiệm đan đang ở ô đầu tiên.

Đây là bảy mươi phần trăm kinh nghiệm hắn nhận được sau khi 'giết' Thập Đại Yêu Thánh.

"Không biết cấp Chuẩn Thánh, hồi sinh có bị rớt cấp không!" Cửu Phượng nói xong, sử dụng mười viên kinh nghiệm đan.

Cột sáng màu máu vọt lên trời, sau đó tiêu tan, Cửu Phượng cũng từ cấp Đại La Kim Tiên lên cấp Chuẩn Thánh.

"Quá đơn giản!" Cửu Phượng cảm thán một tiếng, sau đó lao lên.

"Tất cả tránh ra cho ta, để ta quất bọn chúng!" Ầm ầm ầm!!

Keng!

Phụt!

Sức mạnh của Chuẩn Thánh tự bạo va chạm vào Hỗn Độn Chung, lực phản chấn mạnh mẽ ngay lập tức làm Đông Hoàng Thái Nhất trọng thương.

"Thái Nhất!" Đế Tuấn Hào vội vàng truyền pháp lực cho hắn.

Lúc này, Tuyển Trạch Hệ Thống cũng ngồi không yên!

Nó thật sự không ngờ, hệ thống bên Huyết Hải kia lại dám tuyên chiến với nó!

Sao lại dám, nó là cao cấp đỉnh phong, một hệ thống cùng lắm là hậu kỳ, cũng dám chọc vào nó.

Đặc biệt là nhìn khí vận trên người hai túc chủ bị lợi dụng, rút lấy bản nguyên thế giới.

Tuyển Trạch Hệ Thống thật sự nổi điên!

Đây hoàn toàn là ăn cướp thành quả lao động của nó ngay trước mặt nó!

Được, được, được!

Đủ ác, lão tử ghi nhớ!

Tuyển Trạch Hệ Thống lập tức ban bố lựa chọn cho hai túc chủ này. 【Đinh, phát hiện túc chủ bị tấn công bởi người chơi xuyên không từ Huyết Hải, kích hoạt các lựa chọn sau!

Lựa chọn một: Từ bỏ kháng cự, thưởng hồi sinh đầy trạng thái.

Lựa chọn hai: Chống cự đến cùng, tạm thời nâng tu vi túc chủ lên Thánh Nhân (chú ý: có 90% khả năng bị Thiên Đạo đánh chết)】 "Người xuyên không!" Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn Hào đồng thanh hô lên.

Sau đó ngẩn người, nhìn thấy lựa chọn giống hệt nhau trước mặt đối phương.

"Ngươi cũng là người xuyên không!?" 【Hai người các ngươi đừng ngạc nhiên, ta là hệ thống của các ngươi, mau chọn lựa chọn đầu tiên!】 Tuyển Trạch Hệ Thống cũng không nhịn được nữa, trực tiếp lên tiếng.

Vãi chưởng, hệ thống biết nói chuyện, quan trọng nhất là, mình không phải là túc chủ duy nhất của hệ thống!

Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng ngũ vị tạp trần, dưới sự thúc giục của hệ thống, họ chọn lựa chọn đầu tiên.

Thu linh bảo vào không gian hệ thống, từ bỏ kháng cự.

Ầm ầm ầm!

Lại một lượt tự bạo nữa, hai người hóa thành tro bụi!

Cửu Phượng hồi sinh tại chỗ, quan sát bản thân.

Chương 121

"Rớt một cấp, nhưng vẫn là cấp Chuẩn Thánh!" Cửu Phượng lắc đầu, "Lên đến Chuẩn Thánh, tự bạo không có lời!" "Rớt trang bị!" Xa xa, một Đại Vu hô lên.

Trong tay cầm một chiếc chuông cổ xưa.

Ôi chà, hệ thống cẩu này hào phóng một lần rồi!

Cửu Phượng kinh ngạc, đây là Hỗn Độn Chung do hệ thống game online tự tiêu hao năng lượng tạo ra.

Xem ra lần này săn giết Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất, nó kiếm không ít!

"Đi đi đi, nhân cơ hội này, chúng ta san bằng Thiên Đình!" ...

Cùng lúc đó, tại Thái Dương Tinh, Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất không hề hấn gì, xuất hiện lại ở đây.

"Huynh đệ, không ngờ ngươi cũng là người xuyên không!" "Ta cũng không ngờ ngươi cũng vậy!" Hai người nhớ lại lựa chọn của hệ thống khi mới xuyên không.

Thưởng hai đoàn bản nguyên Kim Ô.

Hai người trao đổi một phen, sắc mặt đen lại, hóa ra hệ thống này, dùng một phần thưởng, lừa cả hai người bọn họ! 【Khụ khụ, đừng để ý những chi tiết đó!】 Tuyển Trạch Hệ Thống lúng túng nói.

Hai người các ngươi vốn là quân cờ thí, đương nhiên không cần đầu tư nhiều!

Nhưng bây giờ thì...

Tuyển Trạch Hệ Thống nghĩ đến việc bị một hệ thống yếu hơn

khiêu khích.

Liền tức sôi máu.

Chơi nó...

Tuyển Trạch Hệ Thống thử sửa đổi quy tắc Thiên Đạo Hồng Hoang và dòng sông thời gian.

Một lúc sau, Tuyển Trạch Hệ Thống có kinh nhưng không hiểm đã hoàn thành việc sửa đổi.

Cười lạnh một tiếng, người chơi hồi sinh vô hạn thì sao, chênh lệch về cấp bậc, ta chỉ cần một chiêu nhẹ nhàng là có thể sánh bằng vạn năm nỗ lực của ngươi. 【Đinh, kích hoạt lựa chọn!

Lựa chọn một: Tái phát triển Thiên Đình, thưởng Thập Đại Yêu Thánh, mười vạn Đại La Kim Tiên, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Lựa chọn hai: Không làm gì cả, thưởng tử vong!】 "Hệ thống, chúng ta có hai người, ngươi có phải nên thưởng hai lần không?" Đế Tuấn Hào hỏi. 【Thưởng hai lần, đây là để các ngươi báo thù, hệ thống của người chơi xuyên không kia cấp bậc không cao bằng ta, nhưng lại để nó chiếm được tiên cơ!】 【Chúng ta đều đang dưới sự giám sát của Thiên Đạo Hồng Hoang, nên không thể công khai nâng cao thực lực cho các ngươi!】 【Nhưng mà, như vậy cũng đủ để các ngươi xử lý tên người chơi xuyên không đó rồi!】 ...

Tại Huyết Hải, từng tòa thành khổng lồ được xây dựng có trật tự trên biển máu, dưới mỗi tòa thành hình thành một đại trận.

Như cá kình nuốt nước rút lấy bản nguyên Hồng Hoang.

Mỗi giờ mỗi khắc, đều có đủ bản nguyên để bồi dưỡng ra một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bị rút đi.

Đồng thời, xa xa những tòa thành này, còn có mấy tỷ người chơi

đang xây dựng thành trì.

Trong thành Tu La, hệ thống game online mở mắt ra, trên mặt lộ ra nụ cười.

Cảnh công hội Bàn Cổ Vô Địch tiêu diệt Thiên Đình nó đã biết, toàn bộ khí vận Thiên Đình tạm thời bị nó lợi dụng.

Tốc độ rút bản nguyên lại tăng gấp bội.

Hơn nữa, hệ thống cao cấp đỉnh phong kia không phản kháng, chứng tỏ nó cũng không dám công khai chọc vào Thiên Đạo Hồng Hoang.

Như vậy, nó còn có thể tăng thêm chút động tác!

Nghĩ rồi, hệ thống game online lại giao nhiệm vụ cho công hội Bàn Cổ Vô Địch.

Chiếm lĩnh Thái Dương Tinh!

Túc chủ của hệ thống kia là Kim Ô, trên Thái Dương Tinh chắc chắn có thủ đoạn rút bản nguyên Hồng Hoang của nó.

Thuộc về ta rồi! ...

"Chiếm lĩnh Thái Dương Tinh, thưởng ba trăm viên kinh nghiệm đan Chuẩn Thánh!" Cửu Phượng và các Đại Vu nhìn nhiệm vụ trước mắt, không nghĩ ngợi mà nhận ngay.

Sử dụng cuộn giấy dịch chuyển, xác định Thái Dương Tinh.

"Anh em, quy tắc cũ, cấp Đại La Kim Tiên tự bạo là xong!" ...

Tại Thái Dương Tinh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đứng tại chỗ, xung quanh họ, hai mươi Yêu Thánh chia thành hai đội, sau lưng Yêu Thánh, số lượng đại yêu Đại La Kim Tiên đang không ngừng tăng lên.

Đây là do Tuyển Trạch Hệ Thống lợi dụng Thái Dương Tinh, rút bản nguyên Hồng Hoang tạo ra!

Hiện tại, đã tạo ra hơn ba nghìn Đại La Kim Tiên.

Cách hai mươi vạn, còn xa lắm! 【Đinh, ta cảm nhận được dao động không gian, đại quân người chơi đến rồi, túc chủ, các ngươi chuẩn bị đi!】 Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, ánh mắt lạnh lẽo vô cùng.

Giây phút này, hai người đều gạt Thiên Đạo, Hồng Quân, Vu tộc những kẻ địch này ra sau đầu.

Nói cho cùng cũng chỉ là thổ dân mà thôi, sớm muộn gì họ cũng sẽ thắng.

Mối đe dọa thực sự vẫn là người chơi xuyên không.

Là người xuyên không, hai người họ chung một hệ thống, còn có thể miễn cưỡng đảm bảo đối phương không đâm sau lưng.

Nhưng người chơi xuyên không, phải giải quyết, Hồng Hoang, có bọn họ là đủ rồi.

"Kết trận!" ...

Cột sáng màu máu sáng lên trên bầu trời Thái Dương Tinh, toàn thể thành viên công hội Bàn Cổ Vô Địch, giáng lâm!

"Anh..." Cửu Phượng vừa định vẫy tay, chiếm lĩnh Thái Dương Tinh, thì phát hiện, hơn ba nghìn Đại La Kim Tiên, hai mươi Yêu Thánh đang lạnh lùng nhìn họ.

Trên bầu trời, sức mạnh của các vì sao hội tụ, bắn về phía này, tương hỗ lẫn nhau.

Đây là...

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận?

Bản rút gọn!

Bên cạnh Cửu Phượng, Khoa Phụ với cái tên 'Một Hơi Đuổi Mười Mặt Trời' trên đầu ngây người, hít một hơi khí lạnh...

"Chúng ta bị bao vây rồi!" "Sợ cái gì, tự bạo, về suối hồi sinh là được!" Cửu Phượng nói xong, lao vào đám Đại La Kim Tiên của Yêu tộc.

Ầm một tiếng, tự bạo!

Khí vận hắn mang theo khi chém giết yêu tộc bao năm nay, đều thuộc về Tuyển Trạch Hệ Thống.

Các Đại Vu khác cũng không do dự, tự bạo xong, về suối hồi sinh!

Lập tức, khí vận Thiên Đình quay trở lại tay Tuyển Trạch Hệ Thống.

Tuyển Trạch Hệ Thống cười lạnh, đấu với ta, còn non lắm! ...

Trong Huyết Hải, cùng với việc công hội Bàn Cổ Vô Địch bị tiêu diệt, tốc độ rút bản nguyên thế giới của hệ thống game online giảm gần ba thành.

"Đệt, mới bao lâu, nó đã tạo ra ba nghìn Đại La Kim Tiên!" Hệ thống game online không nhịn được chửi thề, mới có một ngày, ba nghìn Đại La, cmn nhanh quá vậy!

Thiên Đạo Hồng Hoang thật là phế, thế mà cũng không kiểm tra ra, đánh chết đám con rối này đi!

"Thôi kệ, vẫn là xây thêm thành trì, đánh trường kỳ với nó!!" ...

Tại Thái Dương Tinh, sau khi giết sạch tất cả người chơi, Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt bình thản.

Bởi vì họ biết, những người chơi này đều chưa chết.

Họ đều đã ở Huyết Hải, hồi sinh rồi!

Chỉ cần suy đoán một chút, là có thể biết, người chơi xuyên không kia, hẳn là đã xuyên thành Minh Hà. 【Hệ thống đối phương tuy không mạnh bằng ta, nhưng đánh nhau sẽ kinh động đến Thiên Đạo Hồng Hoang, các ngươi cứ thống nhất Hồng Hoang, hội tụ khí vận trước đi!

Đến lúc đó, ta có thể một lần giúp các ngươi đột phá đến Thiên Đạo Cảnh!】 Tuyển Trạch Hệ Thống không vội không vàng nói, vừa rồi, nó đã hoàn toàn xác định được cấp bậc của đối phương rồi!

Chỉ là một cao cấp hậu kỳ mà thôi, đợi nó rút cạn Thiên Đạo Hồng Hoang.

Chính là ngày chết của nó. 【Đinh, kích hoạt lựa chọn!

Lựa chọn một: Khai chiến với Vu tộc, thưởng Hỗn Độn Châu, Hỗn Nguyên Kim Ô Tu Luyện Pháp.

Lựa chọn hai: Không làm gì cả, thưởng cái búa!】 Nghĩ đến đây, Tuyển Trạch Hệ Thống để lại phần thưởng cho hai túc chủ này, ý thức chính quay về cơ thể Lục Áp.

Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất đợi mỗi bên mười vạn đại yêu Đại La Kim Tiên xuất hiện xong, liền quay về Thiên Đình, diễn luyện Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Hai bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Bàn Cổ chân thân của Vu tộc có trâu bò mấy cũng không đỡ nổi! ...

Thập Nhị Tổ Vu mang theo sủng vật Thực Thiết Thú trở về bộ lạc Đại Nghệ.

Lúc này, phần lớn Vu tộc đều không đánh nhau nữa, tất cả đều ngồi về một hướng, chờ đợi 'Thực Thần' Vu Vĩ mới xuất hiện gần đây của Vu tộc lên món.

Đế Giang tiện tay chặn một Đại Vu Bạch đi ngang qua, đương nhiên, đây là hóa thân của Đại Vu Bạch, lúc này chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên.

"Đế Giang Tổ Vu!" Bạch hành lễ xong, một cước đá bay Thực Thiết Thú, thúc đẩy Thiên Đạo Chi Nhãn trong cơ thể, khiến ngôn ngữ mình phát ra thay đổi, giải thích: "Khi các ngài không có ở đây, tên xuyên không này đã bày sạp bán mỹ thực, hương vị làm ra cũng khá ngon!" "Không chỉ ngon, còn có thể tăng cường cảm ngộ của bản thân!

Gần đây, anh em ngày nào cũng đến đây ăn cơm!" "Hắn không gây sự gì chứ?" "Là một tên háo sắc, các nữ Vu của Vu tộc đều dùng chân thân đến ủng hộ, hắn cũng không còn tâm tư đó nữa, còn có chút kiêu ngạo, nhưng sau khi giảng cho hắn mấy lần đạo lý thì đã ngoan ngoãn rồi!!" "Ta biết rồi!" Đế Giang gật đầu, xem ra tên xuyên không này không gây ra sóng gió gì lớn.

Lúc này, trên trời một tiếng rồng ngâm, khí vận thuộc về Vu tộc của họ hiện ra, lao về phía con Thực Thiết Thú vừa bị Bạch đá bay.

Tu vi tăng vù vù, một hơi tăng đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Thập Nhị Tổ Vu nhìn con Thực Thiết Thú này, con hàng này muốn trói buộc với khí vận Vu tộc của họ.

Có thể sửa đổi quy tắc Hồng Hoang, hàng cao cấp đây!

Chương 122

Chỉ là... khí vận này, là một nhánh nhỏ của khí vận Vu tộc, là khí vận của tên nhóc Đại Nghệ!

Một luồng thông tin xuất hiện, Hùng Thiên, gã được Bàn Cổ Phụ Thần công nhận, trói buộc với khí vận Vu tộc.

Vu Tôn của Vu tộc.

Ở bên cạnh hắn lâu dài, có thể nhận được sự chúc phúc của Bàn Cổ Phụ Thần!

Cảm nhận được luồng thông tin này, khóe miệng Hậu Thổ giật giật, nhìn Bạch, nói: "Bạch, con Thực Thiết Thú này giao cho ngươi, nuôi cho tốt!" "Vâng, Hậu Thổ Tổ Vu!" Mắt Bạch sáng lên, thu lại sức mạnh của Thiên Đạo Chi Nhãn.

Đi về phía Hùng Thiên đang ngây ngô cười, một tay túm lấy.

"Ngươi làm gì?" Hùng Thiên đang vui mừng vì mình đã thức tỉnh hệ thống, kết quả đột nhiên bị một bàn tay lớn túm lấy.

Quay đầu nhìn lại, đây là một soái ca sát khí cực nặng. 【Đinh, Đại Vu của Vu tộc, túc chủ có thể lựa chọn chúc phúc!

Chúc phúc một: Huyết mạch tấn cấp!

Chúc phúc hai: Lĩnh ngộ pháp tắc】 Hóa ra là một Đại Vu, Hùng Thiên lặng lẽ chọn chúc phúc một.

Hùng Thiên đưa móng vuốt nhỏ ra, chỉ vào Bạch đang túm cổ nó.

Sau đó, từ trên người nó bay ra một con kim long khí vận nhỏ, lao về phía Bạch.

"Bản tôn chúc phúc cho ngươi, mau thả bản tôn ra!" "Ngươi vậy

mà có thể tiến hóa huyết mạch của ta!" Bạch 'kinh ngạc' nói, huyết mạch trong cơ thể đang biến đổi, nhưng không ảnh hưởng đến động tác của hắn.

Bàn tay lớn túm càng chặt hơn, quay đầu đi về phía 'bộ lạc' của mình.

"Sau này ngươi chính là sủng vật của ta!" Hùng Thiên: ??

"Vãi chưởng, ta chúc phúc cho ngươi, ngươi đối xử với ta như vậy sao!" "Gì mà ngươi chúc phúc cho ta, không phải là năng lực Bàn Cổ Phụ Thần ban cho ngươi sao?

Đây rõ ràng là Bàn Cổ Phụ Thần ban thưởng ngươi cho ta!" Hùng Thiên: ...

Khí Vận Hệ Thống: ...

Cmn đây là khả năng lý giải gì vậy?

Đợi con Thực Thiết Thú này bị Bạch mang đi, Thập Nhị Tổ Vu quan sát Vu Vĩ một lúc, đưa ra kết luận, hệ thống của hắn hẳn là hệ thống chuyên nấu ăn.

Vu tộc ăn cơm hắn nấu, có thể tinh tiến tu vi, cảm ngộ pháp tắc trong cơm.

Hệ thống cũng có thể mượn sức mạnh của Vu tộc để rút bản nguyên Hồng Hoang.

Đây là một hệ thống đôi bên cùng có lợi, đương nhiên, đây là trong trường hợp không tính đến việc bản nguyên Hồng Hoang bị rút đi!

Các Tổ Vu lắc đầu, là những người đã ăn mỹ thực do Trù Chi Ma Thần nấu, họ không coi trọng món ăn của Vu Vĩ.

Sau đó họ đi về phía điện Bàn Cổ, bao nhiêu năm rồi, cũng không biết Phụ Thần đã nâng cấp xong điện Bàn Cổ chưa? ...

Dưới chân núi Côn Luân, công hội Hồng Hoang Liên Minh trước tiên 'tìm kiếm' ở núi Côn Luân hơn mười năm.

Không tìm thấy Tam Thanh.

Tìm thấy Tây Vương Mẫu ở Tây Côn Luân. 'Đại chiến' mấy chục năm, 'đánh bại' Tây Vương Mẫu, thành công hoàn thành nhiệm vụ khiêu chiến đại năng Hồng Hoang.

Nhận được lượng lớn phần thưởng.

Dưới sự giám sát của hệ thống game online, mọi người điều chỉnh lại trạng thái, do 'Lão Tử Không Phải Lão Tử' người phát hiện Tam Thanh đạo trường dẫn đường.

Thành công đến bên ngoài đạo trường!

Trong Hồng Hoang Liên Minh, Tam Thanh thở dài, không ngờ ngoài Minh Hà tự mình đánh mình, họ cũng phải diễn một màn tự mình đánh mình!

Ba người chơi 'Lão Tử Không Phải Lão Tử', 'Phi Mao Đái Giác' và 'Thanh Bình Kiếm Không Giòn' bước ra: "Tất cả tránh ra, để ba người chúng ta ép Tam Thanh ra ngoài!" Nói xong, Tam Thanh tung ra từng kỹ năng tấn công một.

Đại trận phòng ngự của đạo trường bị đánh cho rung chuyển không ngừng. ...

Trong đạo trường, một con chuột mập ú đang ngủ, giữa hơi thở, tiếng phật âm hiện ra xung quanh nó.

Thêm cho nó một tia khí tức thần thánh.

Đột nhiên, tiếng nổ bên ngoài đạo trường làm nó tỉnh giấc, Đa Bảo tỉnh lại từ giấc ngủ sâu.

Một đôi mắt nhỏ nheo lại, tỏa ra ánh vàng, xuyên qua đại trận,

nhìn thấy hơn ba mươi người chơi bên ngoài.

Cả ba người đang điên cuồng tấn công đạo trường.

Đa Bảo hóa thành đạo thể, lẩm bẩm: "Một đám Đại La Kim Tiên, bản nguyên lại giống hệt nhau!" "Con rối được sản xuất hàng loạt!" "Có người đang âm thầm gây sự với sư tôn bọn họ!" Đa Bảo chìm vào suy tư.

Sư tôn bọn họ đã kết thù với ai?

Hay là có kẻ xuyên không đang thăm dò thực lực của Tam Thanh?

"Không nghĩ nữa!" Đa Bảo lắc đầu, đi ra ngoài đạo trường.

Kệ các ngươi có âm mưu gì, dám đến gây sự, giết chết các ngươi!

Cùng với từng bước đi của Đa Bảo, một đại đạo trong Hồng Hoang đang hiện ra.

Đây là đại đạo số một của Đa Bảo, một đại đạo Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Chỉ là, bây giờ đã được Đa Bảo kế thừa!

Hắn không cần làm gì cả, tu vi sẽ từ từ tăng lên.

Bao nhiêu năm qua, hắn đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Đánh chết đám Đại La Kim Tiên bên ngoài, dễ như trở bàn tay!

Đợi đại đạo trên hư không hoàn toàn hiện ra, Đa Bảo một bước ra khỏi đạo trường, xuất hiện trên bầu trời phía trên mọi người của công hội Hồng Hoang Liên Minh.

Không nói một lời, pháp lực màu vàng hội tụ trong tay.

Một chưởng đánh ra, ép về phía ba người Tam Thanh đang tấn công đại trận!

Ầm!

Tam Thanh hoàn toàn không phản ứng kịp, bàn tay khổng lồ đã hạ xuống, hóa thành một đống bùn nhão!

Tam Thanh: ...

Vãi chưởng, quên mất trong nhà còn có Đa Bảo!

Minh Hà và mọi người: ??

Mạnh vậy!

Gã này là ai?

"Dám đến chọc vào Tam Thanh đạo trường, tìm chết!" Đa Bảo hừ lạnh một tiếng, lại một chưởng nữa đánh về phía tất cả mọi người có mặt!

"Vãi chưởng, đỡ lấy!" Minh Hà và những người khác nổi da gà, từng người thi triển kỹ năng phòng ngự, nhưng mà, họ chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên, đối mặt với Hỗn Nguyên Kim Tiên Đa Bảo.

Cầm cự được hơn mười giây, hóa thành một đống bùn nhão!

Đa Bảo thu tay lại, ánh mắt bình thản, một bước đi về đạo trường.

Sau đó, hắn phát hiện sư tôn và các sư bá của mình đang đứng trong sân với sắc mặt đen thui!

Đa Bảo cười nhẹ, tiến lên nói: "Sư tôn, hai vị sư bá, chỉ là vài tên Đại La Kim Tiên đến gây sự, con đã đánh chết rồi!" Tam Thanh: ...

Cmn đó là phân thân của chúng ta!

"Đúng rồi, con thấy bản nguyên của những Đại La Kim Tiên này giống nhau, là tiểu lâu la được sản xuất hàng loạt, sau lưng chắc chắn có kẻ chủ mưu!" Tam Thanh: ... chúng ta là lâu la.

"Sư tôn, sao các ngài không nói gì?" "Haiz!

Đa Bảo à!" "Đại sư bá, sao vậy?" "Ta mời con vào một nhóm chat,

con đồng ý đi!" ... 【Đinh, Đa Bảo đã gia nhập nhóm chat Hồng Hoang】【Minh Hà: Tên béo kia, ngươi có ý gì?】【Phục Hy: Trang bị phòng ngự của ta còn chưa kịp dùng, đã bị đánh thành bùn!】【Đế Tuấn: Ta đang xem còn thiếu bao nhiêu để mua được Hồng Mông Linh Bảo, kết quả đã về suối chờ hồi sinh rồi!】【Hồng Vân: ...】 Một đám đại thần than thở, Đa Bảo cuối cùng cũng hiểu ra chuyện gì.

Hóa ra là sư tôn bọn họ đang bồi dưỡng phân thân!

Thế là, Đa Bảo xin lỗi trong nhóm chat: 【Đa Bảo: Các vị tiền bối, thật sự xin lỗi, con còn tưởng là tiểu lâu la nào đến gây sự!】【Đa Bảo: Đều tại con, ra tay quá nhanh, một chưởng đánh chết hết các vị rồi!】【Đa Bảo: Tội lỗi!

Tội lỗi!】【Lão Tử: ...】【Nguyên Thủy: ...】【Hồng Vân: ...】【Minh Hà: Vãi, tên béo, ngươi xong rồi, ngươi thật sự xong rồi, ngươi có biết bản tôn của chúng ta đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không!】【Côn Bằng: Không sai, Đa Bảo, mau xin lỗi đi, nếu không bản tôn của chúng ta sẽ đến tìm ngươi giao lưu mấy chiêu đấy!】【Đa Bảo: (Ngưỡng mộ) Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Các vị tiền bối quả nhiên mạnh mẽ, không như ta, chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên, thỉnh thoảng có thể bùng nổ đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.

Haiz, ta vẫn còn yếu quá!】【Minh Hà: Vãi chưởng, thật hay giả vậy?】【Thông Thiên: Khụ khụ, chuyện này ta làm chủ, Đa Bảo bị một kẻ xuyên không đoạt xá, sau đó Bàn Cổ Phụ Thần ra tay, hắn liền kế thừa một đại đạo Hỗn Nguyên Vô Cực hoàn chỉnh!】【Vu Đại: Hai chữ ngưỡng mộ ta đã chán ngấy rồi!】【Minh Hà: Ta rút lại lời vừa rồi, Đa Bảo huynh đệ, chúng ta đang diễn kịch, ngươi mau ra phối hợp một chút.

Nếu không bên hệ thống game online không qua được!】【Đa

Bảo: À, Minh Hà tiền bối cứ gọi tên ta là được rồi, phối hợp thế nào ạ?】【Minh Hà: Đơn giản, ra ngoài và chúng ta...】 ...

Tin tức công hội Hồng Hoang Liên Minh bị tiêu diệt đã đến tai hệ thống game online.

Hệ thống game online nhất thời không phản ứng kịp, tình hình gì đây?

Công hội mạnh nhất của nó, bị tiêu diệt toàn bộ!

Ai làm?

Hệ thống game online lập tức kiểm tra lại nhật ký tử vong.

Khi nhìn thấy khoảnh khắc Đa Bảo ra tay, hệ thống game online nổi điên, gã này không phải là đại đệ tử của Tiệt Giáo, Đa Bảo sao?

Bây giờ mới là thời kỳ Vu Yêu, hắn đã là Chuẩn Thánh!

Không ổn, rất không ổn!

Nhưng không lâu sau, người của công hội Hồng Hoang Liên Minh lại kéo đến núi Côn Luân.

Chương 123

Và đại chiến với Đa Bảo này.

Đánh qua đánh lại, 'Thanh Bình Kiếm Không Giòn' sử dụng Hỗn Độn Châu, một chiêu 'giết chết' Đa Bảo, một nguyên thần tóc ngắn chỉ có hệ thống game online mới 'thấy được' xuất hiện.

Ngay sau đó, liền bị Thiên Đạo Hồng Hoang đánh tan.

Hệ thống game online bừng tỉnh.

Hóa ra Đa Bảo này là một kẻ xuyên không!

Sau đó không còn quan tâm nữa, tiếp tục chuyên tâm rút bản nguyên thế giới!

Tại núi Côn Luân, một con chuột nhỏ đang ngáp, nằm ngủ trên Tạo Hóa Thanh Liên.

Bên ngoài, Tam Thanh đang đại chiến với công hội Hồng Hoang Liên Minh.

Đánh trời long đất lở, núi non rung chuyển.

Cuối cùng, sau mấy chục năm đại chiến, công hội Hồng Hoang Liên Minh bại trận, rút lui!

Nhưng hệ thống game online không hề thất vọng, khi công hội Hồng Hoang Liên Minh đại chiến với Tam Thanh, nó đã rút đủ khí vận của Tam Thanh, đủ dùng vạn năm!

Huống chi, sau khi bại trận, công hội Hồng Hoang Liên Minh không nghỉ ngơi, trực tiếp đi xử hai người phương Tây!

Tinh thần cày cuốc này, hệ thống game online rất hài lòng.

Đúng là những người chơi đủ tiêu chuẩn, thưởng cho các ngươi

chút thực chất, hệ thống game online cường hóa cơ thể của những người chơi này ở thế giới thực đến cực hạn phàm tục.

Cả đời không bị bệnh tật!

Làm xong những việc này, tiếp tục vui vẻ rút bản nguyên Hồng Hoang, đồng thời, tính toán xem khi nào liên minh đến.

Tin nhắn nó gửi đi, bây giờ chắc đã đi được nửa đường rồi nhỉ? ...

Cạch cạch cạch!

Cửa lớn điện Bàn Cổ mở ra, Bàn Cổ dắt theo Hỗn Độn Kê bước ra.

Thập Nhị Tổ Vu ở cửa cung kính bái lạy: "Bái kiến Phụ Thần!" "Ừm, đứng lên đi!" Bàn Cổ gật đầu, sau đó gửi thông tin cụ thể về điện Bàn Cổ đã được cường hóa cho Thập Nhị Tổ Vu.

Lực Chi Đại Đạo của điện Bàn Cổ bây giờ có hai loại, một là Lực Chi Đại Đạo, loại còn lại cũng là Lực Chi Đại Đạo.

Một là tổng hợp của ba nghìn đại đạo, Lực Chi Đại Đạo Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ.

Đây là sức mạnh đại đạo vốn có của điện Bàn Cổ.

Bây giờ lại thêm một loại nữa, là Lực Chi Đại Đạo của ông.

Thuần túy là lực.

Hai loại đại đạo kết hợp lại, cao cấp đỉnh phong không đề phòng cũng sẽ bị trấn áp trong nháy mắt!

Đồng thời, điện Bàn Cổ trông cũng không còn sang trọng như trước, phản phác quy chân, trông giống như một đại điện bình thường!

Chỉ khi kích hoạt uy năng của nó, mới có thể thể hiện sự mạnh mẽ

của nó.

"Ha ha ha, lần này, chúng ta cũng có thể đấm hệ thống cao cấp đỉnh phong rồi!" Các Tổ Vu cười ha hả.

Bốp!

Bàn Cổ lập tức đánh vào đầu họ, mắng: "Đừng đắc ý, thủ đoạn của hệ thống cao cấp đỉnh phong rất lợi hại, điện Bàn Cổ mạnh, nhưng không có nghĩa là có thể thật sự trấn áp được thứ này!

Các ngươi không được chọc vào." "Gặp phải, thì gọi Lục thúc của các ngươi, hoặc các Ma Thần khác, gọi ta, các ngươi tuyệt đối không được đơn độc hành động!" "Vâng, Phụ Thần!" Thập Nhị Tổ Vu ôm đầu, đảm bảo: "Chúng ta tuyệt đối không hành động lỗ mãng!" Bàn Cổ gật đầu, ánh mắt nhìn ra ngoài Hồng Hoang, ba nghìn đại thế giới Hồng Hoang đã hoàn toàn thoát khỏi vùng chư thiên này.

Tinh Thần Ma Thần đang dẫn theo hơn ba trăm Hỗn Độn Ma Thần diễn luyện Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Dương Mi, Thời Thần và các Chí Cao Ma Thần khác cũng đã để lại thủ đoạn của mình ở các vùng chư thiên lân cận.

Để phòng ngừa bất trắc!

Bàn Cổ thu hồi ánh mắt, nhìn về Hồng Hoang, gần vạn năm nay, Hồng Hoang không mở rộng nữa, mà thu hẹp lại không ít.

Ngoài việc các Hỗn Độn Ma Thần cố ý làm vậy.

Còn có nguyên nhân là do các hệ thống này rút bản nguyên.

Rút thật là mạnh!

Nếu là thời kỳ Hồng Hoang mới được tạo ra, bị rút như vậy, sớm đã bị rút nổ tung rồi!

Quan trọng là Thiên Đạo không có cách nào khóa chặt được những

hệ thống này, trong phán đoán của nó, chỉ là sinh linh trong thế giới của mình đang rút bản nguyên.

Cũng may là Thiên Đạo ở Hồng Hoang không phải là lớn nhất, bọn họ ba nghìn Ma Thần đang theo dõi.

Nếu không, bị hủy diệt cũng không biết vì sao!

Bàn Cổ thu hồi ánh mắt, Hồng Hoang cũng nên thu hẹp lại rồi.

Một sinh linh cấp Kim Tiên đã có thể chiếm cứ một địa bàn đại thiên thế giới.

Sinh linh Thiên Tiên thì bay vạn năm cũng không bay ra khỏi một ngọn núi lớn.

Hoàn toàn lãng phí tài nguyên của Hồng Hoang!

Bàn Cổ ý niệm vừa động, ngọn Bất Chu Sơn khổng lồ đang từ từ thu nhỏ lại.

Ẩn đi một phần cùng với Vu tộc chân chính tiến vào một thế giới khác.

Tốc độ chậm rãi, khoảng chừng nghìn vạn năm, mới có thể chỉ còn lại một đỉnh núi rơi xuống Hồng Hoang.

Không chỉ Bất Chu Sơn, mà cả Côn Luân Sơn, Tu Di Sơn, ba mươi ba tầng trời của Thiên Đình, Huyết Hải chân chính...

đều đang từ từ thu nhỏ.

Bàn Cổ tiện tay kéo gần khoảng cách giữa điện Bàn Cổ, điện Tổ Vu, điện Đại Vu lại rất nhiều.

Lúc này, Vu tộc trên đại lục Hồng Hoang, ngoài Thập Nhị Tổ Vu, những người còn lại đều là hóa thân của các Đại Vu và tiểu Vu.

Cạch cạch cạch!

“Con Hỗn Độn Kê này, để lại cho các ngươi!” Bàn Cổ dẫn Thập Nhị Tổ Vu vào điện Bàn Cổ.

Sau đó, ném con Hỗn Độn Kê vào trong hư ảnh trái tim bên cạnh huyết trì.

Lời ông vừa dứt, Thập Nhị Tổ Vu lập tức nổi điên: “Phụ Thần, ngài bảo chúng con nuôi thứ này?” “Lần trước con bị nó mổ một phát, đến giờ vẫn còn đau đây này!” “Con gà này chúng con đánh không lại, nó nổi điên lên không phá nát điện Bàn Cổ sao!” “...” “Các ngươi sợ cái gì!” Bàn Cổ mặt đen như đít nồi, “Có phương pháp khống chế, ta truyền cho các ngươi!” Từ lần trước Lão Lục nặn ra một con Chiến Đấu Hỗn Độn Kê Vương, con Hỗn Độn Kê này cũng đã được cải tạo một phen.

Chiến đấu lực cực mạnh, là một tay giỏi đánh hệ thống!

Hầu hết các Hỗn Độn Ma Thần đều đã ở cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, chiến lực của Hỗn Độn Kê có mạnh cũng chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực.

Trứng nó đẻ ra bây giờ đối với họ cũng không còn bổ béo gì nữa, thà cho các Tổ Vu còn hơn.

Sau khi Thập Nhị Tổ Vu nhận được phương pháp khống chế Hỗn Độn Kê, liền vui mừng khôn xiết, con Hỗn Độn Kê này không yếu hơn Phụ Thần chân thân mà họ triệu hồi đâu!

Đặc biệt là cho nó ăn chút linh bảo là có thể đẻ ra trứng Ma Thần, cái này tốt nha, đại bổ!

Dù sao họ cũng không dùng hết nhiều linh bảo như vậy, dùng để đổi lấy trứng Ma Thần.

Tính thế nào cũng có lời!

“He he, cảm tạ Phụ Thần!” Các Tổ Vu cười ngây ngô.

Bàn Cổ lại dặn dò các Tổ Vu một phen, chuẩn bị rời đi, thì phát hiện một luồng sức mạnh hệ thống tiến vào điện Bàn Cổ.

Thẳng tiến đến huyết trì!

Ặc...

Bàn Cổ ngẩn người!

Đây là làm gì vậy?

Ngay sau đó, huyết trì sôi trào, một hư ảnh vĩ ngạn mơ hồ hiện ra từ trong huyết trì.

Uy áp Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ ép về phía Thập Nhị Tổ Vu.

"Phụ Thần!" Thập Nhị Tổ Vu đang kỳ quái sao Phụ Thần không đi?

Sao lại không động đậy!

Vừa gọi ra hai chữ Phụ Thần, một luồng khí tức quen thuộc, mang theo uy áp kinh khủng ép về phía họ.

Quay đầu nhìn lại, một bóng người to lớn ngưng tụ từ huyết khí trong huyết trì đang nhìn chằm chằm họ.

Lúc này, hư ảnh to lớn này lên tiếng: "Thập nhị Tổ Vu, các ngươi không biết thiên số, gây ra sát lục, không có lợi cho sự phát triển của Vu tộc!" Nói đến đây, giọng nói của hư ảnh dừng lại một chút, như đang suy nghĩ, một lúc sau, nói tiếp: "Từ hôm nay, các ngươi ở trong điện Bàn Cổ này, cấm túc suy ngẫm lỗi lầm, Vu tộc, sẽ do Vu Vĩ tạm thời quản lý!" "Tiềm lực của Vu Vĩ mạnh hơn các ngươi, là hy vọng của Vu tộc!" "Ta hiện chỉ là một tia ý thức, không thể tồn tại quá lâu, sắp chìm vào giấc ngủ.

Các ngươi, nhớ truyền lệnh của ta cho tộc nhân!" Nói xong, hư ảnh quay trở lại huyết trì.

Giống như đang ngủ say.

Thập Nhị Tổ Vu: ... mang chút khí tức trong huyết trì mà ngươi là Phụ Thần sao?

Bàn Cổ: ... có thể tôn trọng ta một chút không, ta đang ở đây, ngươi lại đóng giả ta?

Khi luồng sức mạnh này sắp rút khỏi điện Bàn Cổ, Thập Nhị Tổ Vu chuẩn bị giữ nó lại đánh một trận!

Bàn Cổ lắc đầu, vẫn là kinh nghiệm không đủ!

Ngăn Thập Nhị Tổ Vu lại, đây chỉ là một luồng sức mạnh của hệ thống, các ngươi đánh nó có ích gì.

Sau đó, Bàn Cổ lại dạy các Tổ Vu cách phân biệt hệ thống là bản thể hay chỉ là một luồng sức mạnh.

Dạy xong, Bàn Cổ liền đi ra ngoài thế giới Hồng Hoang, hội ngộ với các Hỗn Độn Ma Thần! .....

"Hệ thống này hoàn toàn coi chúng ta là đồ ngốc!" Đợi Bàn Cổ đi rồi, Đế Giang và các Tổ Vu khác phiền muộn không thôi, bao nhiêu lần rồi, cứ có một tên xuyên việt giả đến là họ lại phải nghi ngờ chỉ số thông minh của mình một lần.

Chương 124

Cộng Công nghi hoặc nhìn các Tổ Vu khác, hỏi: "Tên vừa rồi, là đang đóng giả ý thức của Phụ Thần à?" "Chắc là vậy!" Chúc Dung không chắc chắn đáp.

"Cũng không tự giới thiệu, vừa đến đã huấn thị chúng ta một trận, làm ta ngáo cả người!" Cường Lương lên tiếng.

"Cái tên Vu Vĩ đó, hình như là người nấu ăn!" Chúc Cửu Âm nói.

"Đại quản Vu tộc!" Đế Giang tức đến bật cười, đây là ý của bản thân hắn hay ý của hệ thống?

"Đi đi đi, chúng ta đi xem thử!" Chúc Dung thúc giục.

"Vậy thì đi, xem thử xem hắn lấy đâu ra lá gan mà đòi quản lý cả Vu tộc!" .....

Tại bộ lạc của Đại Nghệ, trong một nhà ăn sang trọng.

Vu Vĩ đang nhanh tay đảo chảo, chẳng mấy chốc, một món ăn nóng hổi bốc khói đã ra khỏi chảo, được bày ra đĩa.

"Tiểu Vĩ, cảm ơn nhé!" Một vị Tiểu Vu múc một thùng cơm, gọi Vu Vĩ một tiếng rồi bưng đĩa thức ăn đi.

Vu Vĩ không trả lời, chỉ nhẹ nhàng gật đầu, rồi tiếp tục rửa chảo, đun dầu, cho rau vào, xào đảo, nêm gia vị, tất cả liền một mạch.

Tiếp đó, lửa lớn bùng lên, Vu Vĩ bắt đầu lắc chảo!

Thức ăn trong chảo cũng theo đó mà lắc lư!

Trong lúc lắc chảo, hắn kiểm tra thu hoạch từ món thịt heo xào vị cá vừa rồi. 【Một phần Thịt Heo Xào Vị Cá *Chân chính*!】 【Tiểu Vu Vu Tiểu ăn rất hài lòng, đồng thời lĩnh ngộ được Thủy chi pháp

tắc!】【Ký chủ nhận được phần thưởng, mười tích phân, một gói quà lớn Thủy chi pháp tắc!】 'Sử dụng gói quà lớn.' Vu Vĩ thầm niệm, vừa dứt lời, hắn cảm thấy mình đã nắm giữ được sức mạnh của nước!

Chỉ cần một ý niệm là có thể gọi ra một vùng hồ biển!

Haiz!

Vu Vĩ thở dài, từ khi thức tỉnh hệ thống, hắn cứ mải miết nấu ăn.

Các Tiểu Vu và Đại Vu của Vu tộc đều đã đến ủng hộ!

Tu vi của hắn cũng đã tăng lên đến đỉnh phong Đại La Kim Tiên.

Nhưng cũng kẹt lại ở đó, các Đại Vu ăn cơm cũng chỉ có thể cung cấp pháp tắc, còn tu vi thì đã không tăng nữa!

Muốn tăng cấp, bắt buộc phải có Tổ Vu, tức là Chuẩn Thánh đến ăn cơm.

Nhưng hắn đã xuyên việt bao nhiêu năm rồi!

Đến giờ vẫn chưa từng gặp được Tổ Vu nào.

Nghe nói họ đang diễn luyện Thập Nhị Thiên Đô Thần Sát Đại Trận trong điện Bàn Cổ.

Haiz!

Thở dài xong, món ăn trong chảo đã được bày ra đĩa, một vị Đại Vu bưng món ăn đó đi.

Vu Vĩ lại nhanh nhẹn nổi lửa xào nấu.

Đồng thời kiểm tra thu hoạch lần này.

Rất đáng tiếc, lần này chỉ thu hoạch được một trăm tích phân.【Đinh, Tổ Vu sắp đến, mời ký chủ làm một món ăn tuyệt thế, giữ chân mười hai Tổ Vu!】 Ể?

Động tác xào rau của Vu Vĩ dừng lại, mặc cho chảo rau cháy khét.

Nhìn cảnh báo từ hệ thống, Vu Vĩ vui mừng ra mặt, cuối cùng Tổ Vu cũng đến rồi!

Hắn cũng có thể đột phá đến Chuẩn Thánh. 'Hệ thống, chuẩn bị cho ta nguyên liệu món Phật Khiêu Tường, ta phải trổ hết tài nghệ!' 【Ngươi biết làm không?】 Hệ thống mỹ thực tỏ vẻ nghi ngờ. 'Khụ khụ, hệ thống, ngươi cũng không muốn ta thất bại chứ!' 【Đinh, phương pháp chế biến Phật Khiêu Tường đã được gửi, nguyên liệu đã chuẩn bị!】 Hệ thống mỹ thực cạn lời, nhưng nó đã tốn công lắm mới dụ được các Tổ Vu đến đây.

Đương nhiên không thể lãng phí công sức, nó liền truyền phương pháp chế biến vào đầu ký chủ, lấy ra bào ngư Tiên Thiên, hải sâm Chuẩn Thánh, vi cá Hỗn Nguyên... cùng các nguyên liệu khác.

Sau khi tiếp nhận phương pháp làm Phật Khiêu Tường, Vu Vĩ treo biển nghỉ ngơi.

Bắt đầu chuyên tâm chế biến món Phật Khiêu Tường.

Một lúc lâu sau, mười hai Tổ Vu sải bước tiến vào nhà ăn.

Các Vu tộc đang ăn cơm vội vàng đứng dậy bái kiến Tổ Vu.

Các Tổ Vu phất tay, tiến lên vây xem Vu Vĩ đang nấu ăn.

Một luồng sức mạnh kỳ lạ lan tỏa, mười hai Tổ Vu đều cảm nhận được luồng sức mạnh này!

"Đây là pháp tắc, thú vị đấy!" Chúc Cửu Âm nói xong, thử tiếp nhận luồng sức mạnh này, các Tổ Vu còn lại cũng làm theo.

Hệ thống mỹ thực trong bóng tối vứt cuốn sách hướng dẫn 《Công Lược Hồng Hoang》 trong tay.

Hưng phấn điều động sức mạnh của mười hai Tổ Vu, bắt đầu rút

lấy bản nguyên thế giới.

Thế giới Hồng Hoang quả nhiên kiếm được nhiều!

Sao trước đây mình lại ngốc thế, cứ quanh quẩn ở thế giới huyền huyễn, không những không biết cốt truyện, còn phải tốn công sắp xếp cho ký chủ một dịch vụ trọn gói.

Cái Hồng Hoang này, công lược nhiều đến mức viết thành cả sách.

Nó chỉ cần tùy tiện chọn một cái rồi làm theo, ngồi chờ rút bản nguyên là được.

Giây tiếp theo...

"Cái quái gì thế, rác rưởi!" "Chán phèo, đi thôi, đi thôi!" .....

Mười hai Tổ Vu sau khi tiếp nhận sức mạnh mới, liền phát hiện thứ này chỉ là một miếng dán tạm.

Ngươi có thể dùng, nhưng ngươi không lĩnh ngộ được, giới hạn cao nhất chỉ là pháp tắc, điều này khiến mười hai Tổ Vu bĩu môi.

Cảm thấy vô cùng nhàm chán, nếu là Đại Đạo chi lực, họ còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận.

Nhưng thứ pháp tắc này, quá rác rưởi!

Thôi thì để lại cho các Tiểu Vu tăng cường thực lực vậy!

Lần lượt phàn nàn xong, mười hai Tổ Vu chuẩn bị rời đi.

Một lát sau, Đế Giang quay lại, nhìn các Đại Vu và Tiểu Vu trong nhà ăn, nghiêm túc nói: "Các Tổ Vu chúng ta thời gian tới cần bế quan trong điện Bàn Cổ, Vu tộc, các ngươi ai có bản lĩnh thì người đó sẽ quản lý!" Nói xong, Đế Giang liền rời đi!

Hệ thống mỹ thực: Meo meo meo???

Cái quỷ gì vậy, pháp tắc của nó không có sức hấp dẫn đến thế

sao?

Cùng lúc đó, các Tiểu Vu trong nhà ăn nổ tung, các hóa thân Đại Vu thì ánh mắt lóe lên, vào nhóm chat hỏi các Tổ Vu đang làm trò gì.

Một lúc lâu sau, các Đại Vu nhìn Vu Vĩ đang chuyên tâm nấu món Phật Khiêu Tường với ánh mắt kỳ quái.

Hệ thống của tên này dám đóng giả Bàn Cổ Phụ Thần ngay trước mặt Phụ Thần?

Còn huấn thị các Tổ Vu một trận!

Dũng cảm đến thế sao?

Không nói nhiều nữa, từ nay về sau ngươi chính là thủ lĩnh của chúng ta, khi đối chiến với Yêu tộc, ngươi đánh trận đầu nhé!

"Pháp tắc lĩnh ngộ được càng ngày càng tệ!" Một Đại Vu vừa ăn xong một món ăn chùi miệng, khẽ lắc đầu, xem ra hệ thống này trong thời gian ngắn không thể lấy ra được thứ gì tốt rồi!

Thôi về nhà xem con Thực Thiết Thú kia vậy!

"Bạch, cho ta đi với!" Một Đại Vu bên cạnh tên Doanh sáp lại gần nói.

Đối với con Thực Thiết Thú của người anh em tốt Bạch, hắn đã thèm thuồng không ít ngày rồi!

"Được!" Bạch gật đầu, dẫn Doanh đi về bộ lạc của mình. .....

Bên ngoài Hồng Hoang, Bàn Cổ hội ngộ với Thời Thần, Dương Mi và các Ma Thần khác.

"Lão đại, tất cả mọi thứ đã được bố trí xong!" Dương Mi lên tiếng.

"Rất tốt!" Bàn Cổ gật đầu, nhìn một vòng quanh lãnh địa Chư

Thiên này.

Các Ma Thần bố trí rất cẩn mật, khiến Bàn Cổ gật đầu hài lòng.

"Tiếp theo, chính là chào đón Liên minh Hệ thống đến!" Bàn Cổ suy nghĩ một lát rồi nói: "Liên minh Hệ thống chắc chắn có không ít hệ thống cao cấp, một mình Lão Lục chắc không trông xuể.

Lão Tứ, thông báo cho Bảo An Ma Thần, bảo nó canh chừng bên ngoài Hồng Hoang.

Hệ thống nào đến nhớ báo cáo!" "Được, đã thông báo rồi!" Nhân Quả khẽ gật đầu, một tin nhắn được gửi cho Bảo An Ma Thần ở xa.

Bảo An Ma Thần chấp chưởng Bảo An Đại Đạo, chỉ cần là nơi nó canh giữ, bất kỳ sinh linh nào ra vào cũng không thoát khỏi mắt nó!

Tự thân còn có thể hòa làm một với nơi canh giữ.

Dù là Chí Cao Ma Thần cũng rất khó phát hiện sự tồn tại của nó.

Nó canh giữ bên ngoài Hồng Hoang, các Ma Thần đều rất yên tâm.

"Vậy thì tốt, chúng ta lui về thế giới Hỗn Độn, chờ thời cơ ra tay!" "Được!" "Vâng!" .....

Dưới sự dẫn dắt của Bàn Cổ, một đám Ma Thần trở về thế giới Hỗn Độn ẩn náu.

Nhìn thế giới Hỗn Độn này, Bàn Cổ lại nhìn thế giới Hỗn Độn bị tổn hại trong cơ thể mình.

Thở dài, Đại Đạo ơi!

Tin nhắn ta gửi cho ngươi vẫn chưa nhận được sao?

Trước kia dù gì cứ cách ba bốn cái Hỗn Độn còn trả lời một tin, bây giờ thì chẳng thèm trả lời!

Gặp chuyện gì rồi?

Bên ngoài thế giới Hồng Hoang, Bảo An Ma Thần đứng trong hư không, hòa làm một thể với Thiên Đạo Hồng Hoang.

Chương 125

Hắn chào hỏi Thiên Đạo Hồng Hoang một tiếng.

“Lục bang chủ yên tâm, có Bảo An Ma Thần ta ở đây.” “Bất kỳ hệ thống nào cũng không thoát khỏi mắt thần của Bảo An ta!” .....

Thời gian trôi nhanh.

Hôm nay, trên Thiên Đình vang lên hai tiếng cười lớn.

Đó là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai người tế khởi Hỗn Độn Châu, che lấp Thiên Đạo.

“Đế Tuấn, trận pháp của ngươi luyện thế nào rồi?” Từ khi biết đối phương cũng là người xuyên việt, lại còn cmn dùng chung một hệ thống, Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn liền gọi thẳng tên nhau, đều là người xuyên việt, ai muốn làm kẻ dưới cơ chứ.

“Đã nắm vững rồi, còn ngươi?” Đế Tuấn hỏi.

“Luyện đến mức lô hỏa thuần thanh!” Đế Tuấn nghe vậy, trên mặt lộ ra nụ cười.

Hai bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, không tin Vu tộc có thể đánh lại!

“Hệ thống, chúng ta muốn phạt Vu, lựa chọn đâu?” Đông Hoàng Thái Nhất lên tiếng hỏi.

“Đúng vậy, hệ thống, mau ra đây!” Đế Tuấn cũng thúc giục.

Một lúc lâu sau, hệ thống vẫn không có động tĩnh, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng không ngạc nhiên.

Bao năm nay, bọn họ đã sớm thử dò xét mấy lần, cái hệ thống cẩu này, bên ngoài chắc chắn còn có ký chủ khác.

Điều này khiến Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cạn lời, có bọn họ còn chưa đủ, còn đi 'ngoại tình'.

Cũng không sợ lật xe, đúng là hệ thống rác.

Bất kể hai người bàn luận thế nào, cũng chỉ có thể âm thầm chịu đựng.

Việc họ xuyên việt đều do hệ thống làm, chẳng lẽ có thể phản kháng được sao?

Hơn nữa họ cũng không phải ký chủ duy nhất, lựa chọn tử vong của hệ thống đã xuất hiện mấy lần rồi.

Hệ thống mãi không trả lời, hai người cũng lười gọi nữa, ngươi không trả lời, chúng ta không đánh.

"Âm nhạc, ca múa!" Đế Tuấn vẫy tay, một bàn linh quả mỹ thực rượu ngon xuất hiện, một hàng thú nhĩ nương tiến vào, bắt đầu nhảy múa.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ăn uống vui chơi, thưởng thức cảnh đẹp trước mắt.

Trong lòng thì thở dài, cũng không biết là thủ đoạn của hệ thống, hay là di chứng của việc xuyên việt, "linh kiện" không dùng được.

Chỉ có thể nhìn!

Quá uất ức!

Mấy ngàn năm sau, hệ thống Lựa Chọn từ xa kiểm tra tình hình của hai ký chủ này, sau khi biết được suy nghĩ của hai người, liền ban hành lựa chọn.

Đùa à, Vu tộc không diệt, ta làm sao suy yếu sức mạnh Hồng Hoang! 【Đinh, chúc mừng ký chủ đã nắm giữ hoàn toàn Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, kích hoạt lựa chọn.

Lựa chọn một: Diệt Vu tộc, phần thưởng đột phá đến Thánh Nhân.

Lựa chọn hai: Không làm gì cả, phần thưởng một cỗ quan tài, chết cho xong.】 Ban hành lựa chọn xong, hệ thống Lựa Chọn tiếp tục chuyên tâm bồi dưỡng Lục Áp.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang ca múa vui vẻ liền dừng lại, vẫy tay, tất cả vũ nữ lui ra.

"Haiz, thực ra cuộc sống như thế này cũng không tệ!" Đông Hoàng Thái Nhất lên tiếng.

"Huynh đệ, lời này vẫn nên ít nói thì hơn!" Đế Tuấn lắc đầu, chọn lựa chọn diệt Vu tộc.

"Ta chỉ than thở chút thôi!" Đông Hoàng Thái Nhất cũng làm theo lựa chọn.

"Chơi thêm mười vạn năm nữa, mười vạn năm sau phạt Vu!" Đế Tuấn suy nghĩ rồi nói.

"Được!" Mắt Đông Hoàng Thái Nhất sáng lên, đại chiến sắp đến, chơi được thêm lúc nào hay lúc ấy!

Ai biết cái hệ thống cẩu này cuối cùng có hại chết bọn họ không.

"Đúng rồi, có cần thông báo cho tên Côn Bằng kia không?" "Một tên phản đồ, thôi bỏ đi!" Đế Tuấn lắc đầu, lời của Đông Hoàng Thái Nhất nhắc nhở hắn: "Nói mới nhớ, Nữ Oa đến giờ vẫn chưa thành Thánh, hai huynh muội họ là Tứ Hoàng của Yêu tộc, có nên mời đến không?

Như vậy phần thắng sẽ lớn hơn!" "Đúng vậy, huynh đệ ngươi thông báo cho những người khác, ta đi gọi họ đến ngay!" Đông Hoàng Thái Nhất vội vàng vận chuyển pháp lực hạ giới, bay về phía đạo trường của Nữ Oa ở Bất Chu Sơn.

Đế Tuấn cũng phát ra tin tức, triệu tập Nhị Thập Yêu Thánh.

Cùng lúc đó, trong nhóm chat Hồng Hoang. 【Đế Tuấn: Mới nhận được tin, Đế Tuấn (fake) mười vạn năm sau sẽ đi phạt Vu, bọn họ có hai bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.】 【Chúc Dung: (Chán nản) Bắt yêm đánh với mấy tên Chuẩn Thánh, khó chịu quá!】 【Đế Giang: Đừng làm loạn kế hoạch của Phụ Thần và mọi người, kết quả cuối cùng, phải là đồng quy vu tận.】 【Cộng Công: ??

Đại ca, Bất Chu Sơn kia mới tích tụ được một phần ngàn, ta húc không nổi đâu!】 【Chúc Cửu Âm: Chúng ta không cần đánh, hai tên xuyên việt giả kia đã sắp cường hóa hóa thân Đại Vu lên cấp Chuẩn Thánh rồi!】 【Chúc Cửu Âm: Ba trăm mấy Đại Vu, đủ để chống đến khi Bất Chu Sơn ẩn lui.】 【Chúc Cửu Âm: Chúng ta điều hóa thân bên chỗ hệ thống Giảng Đạo về, đến lúc đó tự bạo là được!】 【Đế Tuấn: @Yêu Sư, đại chiến lần này bọn họ không định gọi ngươi, ngươi vất vả một chút, di dời hết các tiểu yêu trên đại lục Hồng Hoang đi.】 【Côn Bằng: Ta biết rồi.】 【Thái Nhất: @Phục Hy @Nữ Oa, Đông Hoàng Thái Nhất (fake) đến tìm hai người rồi đó, muốn hai người cũng tham chiến!】 【Nữ Oa: Ta không đi đâu, huynh trưởng, huynh cũng đừng đi.

Cùng muội đến bờ Đông Hải, muội muốn thành Thánh!】 【Phục Hy: Ta nghe muội muội!】 .....

Bất Chu Sơn, đạo trường của Phục Hy.

"Sư tôn, sư thúc, đợi đệ tử với!" Nữ Oa và Phục Hy vừa chuẩn bị ra ngoài thì Lý Tử Tiêu xuất hiện.

Khí tức Đại La Kim Tiên đỉnh phong lan tỏa, vẻ mặt không giấu được sự háo hức.

Lần này, Nữ Oa chắc không có lý do gì để bỏ lại mình rồi chứ!

Nghĩ đến lần gặp trước, Lý Tử Tiêu phiền muộn không nói nên lời, bị chê tu vi thấp, bị ném vào sơn động bế quan.

May mà hắn khí vận vô song, trong sơn động nhận được truyền thừa và tinh huyết của Bàn Cổ, một bước đột phá đến Đại La Kim Tiên.

Sau khi xuất quan, phát hiện Nữ Oa vẫn chưa tạo người thành Thánh, trong lòng liền thả lỏng.

Lần này, hắn nhất định phải theo kịp!

Nhìn Lý Tử Tiêu, Nữ Oa và Phục Hy thầm thở dài.

Thời gian này chìm đắm trong niềm vui của công hội Liên Minh Hồng Hoang, quên béng mất tên này.

Sơ suất quá, lẽ ra nên sớm để phân thân game online đến đây tẩn hắn một trận.

"Ngươi có chuyện gì?" "Sư tôn, đệ tử hiện nay chỉ còn cách Chuẩn Thánh một bước chân, có thể dẫn đệ tử ra ngoài lịch lãm một phen không ạ?" Có kinh nghiệm mấy lần trước, Lý Tử Tiêu giờ đã biết điều hơn, trực tiếp quỳ xuống, cung kính nói.

Phục Hy nhìn Nữ Oa, ánh mắt trao đổi: 'Muội muội, có mang theo tên này không?' 'Đại La Kim Tiên đỉnh phong, còn cung kính như vậy, huynh mà không đồng ý thì đúng là nhắm vào nó rõ rành rành rồi!' 'Cũng phải, dù gì cũng là một hệ thống cao cấp, thật sự làm vậy sẽ lộ tẩy!' Trao đổi xong, Phục Hy nhìn Lý Tử Tiêu đang quỳ trên đất, nhẹ giọng nói: "Đứng lên đi!" "Tạ sư tôn, sư thúc!" Lý Tử Tiêu lại dập đầu một cái, sau đó đứng dậy, đứng sau lưng Phục Hy, toàn bộ quá trình không có chút sai sót.

Xem ra tên này thật sự đã biết điều rồi!

Sau đó, Phục Hy và Nữ Oa mang theo Lý Tử Tiêu bay nhanh trong

Hồng Hoang.

Đến một vùng đất bằng phẳng, Nữ Oa đáp xuống, từng bước đi về phía bờ Đông Hải.

Mỗi một bước, khí tức Thiên Đạo trên người lại dày thêm một phần.

Thiên uy mênh mông khiến người ta bất giác cúi đầu, không dám nhìn thẳng.

Phục Hy đi sau lưng nàng thầm gật đầu, đây là quyền hạn Thiên Đạo mà Đạo Tổ ban cho muội muội.

Bây giờ, nàng đã chính thức khởi động nó, muội muội đi được bao xa trên Hồng Hoang, đại diện cho quyền hạn Thiên Đạo nàng nắm giữ lớn bấy nhiêu.

Xem ra, tốc độ này của muội muội, vừa vặn có thể đi đến bờ Đông Hải.

Chắc là có thể nắm giữ một phần trăm quyền hạn Thiên Đạo. 'Ta biết ngay mà, Nữ Oa thành Thánh chắc chắn có sự tính toán của Hồng Quân và Thiên Đạo!' 'Nhìn uy năng Thiên Đạo nồng đậm này xem, lão tử sắp tè ra quần rồi còn gì!' 'Nhưng mà, tuy là tính toán, nhưng cũng có lượng lớn công đức, ta phải nghĩ cách ké một ít!' Lúc này, tiếng lòng đã lâu không nghe thấy lại vang lên từ phía sau, Phục Hy cạn lời, con Thực Thiết Thú lần trước, nghe muội muội nói, hình như cứ dăm ba bữa lại tính toán Thiên Đạo, tính toán Đạo Tổ.

Tiếng lòng vẫn không ngừng vang lên, thẳng đến nguyên thần của Phục Hy, nhưng Phục Hy đã sớm có cách đối phó.

Tâm thần chìm vào nhóm chat, mặc kệ ngươi nói gì, ta không nghe thấy. 【Phục Hy: Các vị, muội muội ta đang trên đường đến Đông Hải, khoảng vạn năm nữa là có thể bắt đầu tạo người thành Thánh.】

【Lão Tử: Phục Hy đạo hữu, không biết sư muội có thể nắm giữ bao nhiêu Thiên Đạo chi lực?】【Phục Hy: Ta đoán là một phần trăm.】【Thông Thiên: (Kinh ngạc) Nhiều vậy sao, ta đến giờ còn chưa nắm chắc được một phần ngàn!】【Tiếp Dẫn: Không thể tin được!】【Nguyên...】 .....【Phục Hy: (Cười ngây ngô) Ha ha, chắc là có liên quan đến việc Đạo Tổ lão nhân gia là Tạo Hóa Ma Thần!】【Nữ Oa: Ca ca, muội vừa mới nhớ ra, muội không có Tiên Thiên Tức Nhưỡng.】【Phục Hy: .....】【Lão Tử: .....】 .....【Đinh, Hồng Quân gia nhập nhóm chat.】【Hồng Quân: Đồ nhi, ta có một khối Hỗn Độn Tức Nhưỡng, cầm lấy!】【Đinh, Hồng Quân rời khỏi nhóm chat!】 .....【Chúc Dung: Thấy chưa, yêm đã nói mà, Lão Lục thúc chắc chắn đang xem lén.】【Cộng Công: Không sai, không sai!

Quá bỉ ổi!】【Chúc Dung: Lão...

Oái!

Bốp bốp bốp, tha mạng, tha mạng!】 ....

Đông Hoàng Thái Nhất sau khi xuống Thiên Đình, theo hướng trong ký ức, bay đến đạo trường của Nữ Oa và Phục Hy.

Kết quả là đến nơi không có ai, Phục Hy và Nữ Oa không có ở nhà!

Đông Hoàng Thái Nhất lắc đầu, Hồng Hoang lớn như vậy, hắn xuống Thiên Đình cũng tốn không ít thời gian.

Biết đi đâu mà tìm hai người họ chứ, thôi vậy, không tìm nữa, hai bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, không tin không đánh lại một Vu tộc.

Đông Hoàng Thái Nhất bay trở về Thiên Đình.

Sau khi về đến Thiên Đình, Đế Tuấn đã thông báo cho Nhị Thập Yêu Thánh, những Yêu Thánh này đều do hệ thống tạo ra, rất nghe

lời, nhận được mệnh lệnh của Đế Tuấn, liền bắt đầu diễn luyện đại trận.

"Không tìm được thì thôi, không thiếu hai người bọn họ!" Đế Tuấn lắc đầu, cùng Đông Hoàng Thái Nhất trở về cung điện.

Các mỹ nữ Yêu tộc đủ loại sắc đẹp cũng theo vào.

"Tiếp tục tấu nhạc, tiếp tục múa!" Tất cả những điều này, đều được Đế Tuấn rảnh rỗi không có việc gì làm bật livestream phát lên nhóm chat. .....

Bên ngoài thế giới Hồng Hoang, có một chấm đen nhỏ không thể nhỏ hơn, các phạm nhân cải tạo người xuyên việt đang vất vả làm việc.

Trong lúc làm việc, họ ngẩng đầu nhìn livestream ở phía xa.

Nội dung chính là cảnh tượng của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất trong Hồng Hoang.

Đây là Hậu Nghệ số 1 hiển thị livestream trong nhóm ra, mục đích là thông qua biểu hiện của những người xuyên việt này, để hồi tưởng lại những suy nghĩ não tàn của mình năm xưa.

Và nhìn những người xuyên việt này mất mặt, để đạt được sự cân bằng tâm lý, giải tỏa bản thân.

Chương 126

Nhưng bây giờ, những người xuyên việt nhìn cảnh Đế Tuấn ca múa vui vẻ, dường như lại có tác dụng ngược.

Tuấn Đế đang nỗ lực khai phá thế giới tỏ ra ghen tị, năm đó hắn cũng có suy nghĩ này!

Tiếc là thời gian xuyên việt quá ngắn, chỉ có vài năm.

Nếu cho thêm chút thời gian, hắn cũng có thể hưởng thụ cuộc sống như vậy một phen!

"Uất ức!" Thông Thiên số 1, Hậu Nghệ số 2 và các người xuyên việt khác thậm chí còn tự tát mình hai cái tại chỗ.

Nói đi cũng phải nói lại, thời gian mình xuyên việt cũng không ngắn, sao lại không nghĩ đến việc tìm vài tiểu yêu tinh làm thị nữ chứ.

"Ngươi không động lòng à?" Minh Hà, Minh Hạc, 'Minh Hà' ba người kỳ quái nhìn Đa Bảo số 1 ở bên cạnh.

Tên này nhìn thấy cảnh tượng như vậy mà lại không có chút phản ứng nào.

Đa Bảo số 1 đang diễn sinh đại thế giới nghe thấy vậy, liếc nhìn cảnh tượng nóng bỏng ở phía xa.

Lắc đầu: "Cũng tàm tạm thôi, ta không có hứng thú với phương diện này!" Nói xong, Đa Bảo số 1 tiếp tục nỗ lực diễn sinh thế giới.

So với việc ngắm mỹ nữ, điều hắn muốn làm nhất bây giờ là làm xong việc rồi đi ngủ!

"Đây còn là người xuyên việt sao, ngay cả tên Minh Hách kia cũng động lòng rồi!" Ba người lấy làm lạ, Minh Hách bên cạnh nhìn thấy

cảnh này còn bốc hỏa, vậy mà ngươi lại chẳng có chuyện gì!

Hậu Nghệ số 1 tỉnh lại sau khi chìm đắm trong cảnh tượng, thầm niệm hai tiếng tội lỗi rồi tắt nó đi.

Nhìn biểu hiện của Đa Bảo số 1, Hậu Nghệ số 1 thở dài, đây là sự khác biệt sao?

Cùng là bị hệ thống can thiệp ý thức.

Đa Bảo số 1 sau khi thoát khỏi hệ thống, liền dễ dàng hồi phục.

Còn bọn họ, thoát khỏi hệ thống bao nhiêu năm rồi, đối mặt với cảnh tượng này, vẫn dễ dàng bị lay động tâm thần, tư tưởng trở nên xao động.

Đặc biệt là Kim Ô thứ ba, nghĩ đến đây, khóe miệng Hậu Nghệ số 1 co giật, nhìn về phía xa.

Kim Ô thứ ba khó khăn lắm mới bắt tay vào khai phá thế giới, động tác lại từ từ chậm lại.

Đợi Hậu Nghệ số 1 tắt màn hình, Kim Ô thứ ba nổi loạn!

Ta là người xuyên việt, tại sao phải làm việc.

Hừ, Kim Ô thứ ba hừ lạnh một tiếng, ngồi trong hư không, khinh thường nhìn những người xuyên việt đang làm việc.

Đã xuyên việt rồi mà còn đi làm công, quả nhiên, các ngươi chỉ xứng làm vai phụ.

Hậu Nghệ số 1 xoa đầu, bao năm nay bọn họ đã hiểu rõ tình hình của Kim Ô thứ ba rồi!

Hình như năng lực tư duy đã bị rút cạn, nhận thức cũng bị thay đổi.

Không có ai dạy nó, nó sẽ mãi giữ thái độ bá đạo như vậy.

Dạy nó khôi phục trí thông minh ư, lại phải kiên nhẫn, hắn đã mấy lần tức đến mức tim phun lửa.

Hậu Nghệ số 1 nhảy đến bên cạnh Minh Hách, giúp hắn diễn sinh thế giới.

"Minh Hách, ta giúp ngươi, ngươi đi giúp nó khôi phục trí thông minh đi!" "Được!" Minh Hách gật đầu, bay về phía Kim Ô thứ ba.

"Ngươi làm gì?" "Khụ khụ, không phải ngươi nói ngươi từng là học bá sao?" Minh Hách ho khan hai tiếng, nói: "Ta có một bài toán không biết làm, học bá có thể chỉ điểm cho ta một chút được không!" "Ta dựa vào đâu mà phải chỉ điểm cho ngươi?" "Chẳng lẽ ngươi không biết làm!" "Ai nói, ta cái gì cũng biết, nói đề đi!" "....." .....

Thời gian trôi nhanh, vạn năm vội vã qua đi.

Bản nguyên Hồng Hoang đã không còn tăng trưởng, dưới sự áp bức của nhiều hệ thống như vậy, đã bị giảm đi một phần vạn bản nguyên.

Nhìn ba nghìn Ma Thần mí mắt giật liên hồi, quá là đám súc sinh, thực lực không ra sao, mà tốc độ rút bản nguyên này, bọn họ chỉ có thể hít khói.

Nhưng các Ma Thần đều đang nhẫn nhịn, không ra tay giết chết bọn chúng.

Dù sao cũng đã lưu lại ấn ký Thiên Đạo, chúng không chạy được.

Ăn bao nhiêu, cuối cùng cũng sẽ phải nôn ra cả vốn lẫn lời! .....

Thiên Đình, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cả ngày chìm đắm trong hoan lạc.

Càng chơi vui, ý thức của hai người càng tỉnh táo.

Nhưng họ không quan tâm tương lai sẽ xảy ra chuyện gì, việc họ

xuyên việt đều do hệ thống làm, chẳng lẽ có thể phản kháng được sao, hơn nữa, sống được nhiều năm như vậy, cũng đủ vốn rồi.

Tiếp tục chơi!

Còn hệ thống Lựa Chọn, cũng chẳng thèm quan tâm đến hai ký chủ này, lựa chọn chủ yếu của nó vẫn là Lục Áp.

Lục Áp sau khi ăn quả đắng ở Huyết Hải, cũng không nghĩ đến việc báo thù ngay, phát triển là quan trọng nhất.

Dựa theo lựa chọn của hệ thống, hắn đến bờ Đông Hải ngồi chờ Nữ Oa đến.

Hệ thống Game Online, cũng trong vạn năm đã xây dựng hết thành trì này đến thành trì khác, mười đại công hội càng cung cấp cho nó lượng lớn khí vận, dùng để rút lấy bản nguyên thế giới.

Đặc biệt là hai công hội đứng đầu.

Công hội Bàn Cổ Vô Địch với hơn ba trăm thành viên, trong vạn năm, điên cuồng tấn công Thiên Đình của Yêu tộc, đồ sát hết Đại La Kim Tiên của Thiên Đình.

Toàn bộ thành viên nâng cấp lên cấp Chuẩn Thánh.

Công hội Liên Minh Hồng Hoang càng đánh hết một lượt các đại thần có danh tiếng ở Hồng Hoang.

Trừ mấy lần đầu thua, sau đó toàn là thắng lợi.

Hệ thống Game Online vô cùng kích động, lập tức ban thưởng cho những người chơi này thân thể ở hiện thực được kéo dài tuổi thọ, cùng với dị năng phun lửa, phun nước.

Khiến họ càng chết mê chết mệt chơi game!

Quả nhiên, hai công hội này càng ra sức cày game.

Một ngày cày hai mươi ba giờ năm mươi chín phút.

Hệ thống Game Online vô cùng hài lòng, còn định ban thưởng cho những người chơi này sinh mệnh vĩnh cửu, để họ làm người quản lý thế giới trong cơ thể nó.

Bộ lạc Vu tộc, Vu Vĩ mỗi ngày đều làm mỹ thực, các hóa thân Đại Vu của Vu tộc lần lượt được cho ăn đến đỉnh phong Đại La Kim Tiên.

Thực Thiết Thú Hùng Thiên sau khi trở thành khí vận của Vu tộc, cứ cách một khoảng thời gian lại chúc phúc cho hóa thân Đại Vu của Vu tộc, tăng cường huyết mạch.

Sau đó các hóa thân Đại Vu lần lượt chính thức đột phá đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Hai hệ thống hai bên cũng đã biết sự tồn tại của nhau, xét thấy đối phương đều là cao cấp sơ kỳ, bèn liên hợp lại, một bên phụ trách bồi dưỡng tiềm lực Vu tộc đến cực hạn, một bên phụ trách nâng cao tiềm lực Vu tộc.

Cùng chia sẻ khí vận Vu tộc, cướp đoạt bản nguyên Hồng Hoang.

.....

Hôm nay, tại bờ Đông Hải, trời đất phong vân biến ảo, điềm lành vạn dặm, phảng phất như đang chào đón sự xuất hiện của một vị tồn tại.

Trên một hòn đảo, Lục Áp mặc kim bào, tướng mạo tuấn mỹ mở mắt, nhìn về phía xa.

Cách đó hàng chục triệu năm ánh sáng.

Một nữ tử tuyệt mỹ thân người đuôi rắn đang từ từ đi về phía này.

Toàn thân toát ra thiên uy mênh mông, uy áp khủng bố áp chế tâm

thần Lục Áp.

Hắn không nhịn được cúi đầu, không dám nhìn thẳng.

Lục Áp trong lòng chấn động vô cùng, vội vàng hỏi: "Hệ thống, Nữ Oa này còn chưa tạo người mà?

Sao lại có uy áp mạnh như vậy!" 【Thiên Đạo gia trì, Thiên Đạo đích thân dẫn đường cho nàng, một lát nữa sẽ khôi phục lại chuẩn thánh đỉnh phong.】 Hệ thống Lựa Chọn cũng có chút kinh ngạc, không ngờ Thánh Nhân của thế giới này lại là một bước từ Chuẩn Thánh nhảy vọt lên Thiên Đạo Cảnh.

Nhưng nghĩ lại, hệ thống Lựa Chọn cũng không thấy lạ nữa, dù sao thế giới Hồng Hoang này lớn như vậy, nếu thật sự là Thánh Nhân cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thì cũng quá rác rưởi! 【Ký chủ, nói cho ngươi một tin, Thánh Nhân của thế giới này là Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh.

Ngươi cho dù trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không thể chống lại được!】 【Lát nữa uy áp của Nữ Oa tan đi, ngươi mau chóng đến ké công đức tạo người!】 "Ta biết rồi!" Lục Áp gật đầu, lấy ra một cục Tức Nhưỡng, khẽ mỉm cười.

Cục Tức Nhưỡng này, là Tiên Thiên Tức Nhưỡng đã dung hợp tinh huyết Bàn Cổ, đợi lúc Nữ Oa tạo người thì lấy ra.

Tin rằng Nữ Oa sẽ đưa ra lựa chọn chính xác! .....

Mấy năm sau, bầu trời trở lại yên tĩnh.

Lục Áp hiểu rằng, đây là Thiên Đạo chi lực trên người Nữ Oa đã tan đi.

Nàng sắp lĩnh ngộ đạo tạo người thành Thánh rồi!

Lục Áp không dám chậm trễ, vội vàng chạy tới.

Đến nơi, Lục Áp phát hiện, cách Nữ Oa không xa, còn có hai bóng người đang đứng. .....

"Con trai của Đế Tuấn, Lục Áp, ra mắt Oa Hoàng, Hy Hoàng!" Mặc dù không hiểu tại sao Nữ Oa tạo người mà Phục Hy lại ở bên cạnh, còn có thêm một tên tiểu bạch kiểm Đại La Kim Tiên.

Nhưng chính sự quan trọng, Lục Áp vội vàng tiến lên, hành lễ một cách không kiêu ngạo không tự ti.

Thiên Đạo Chi Nhãn trong cơ thể Nữ Oa và Phục Hy điên cuồng cảnh báo.

Hai người lập tức biết được, hai tên xuyên việt giả đã đoạt xá Đế Tuấn và Thái Nhất, hệ thống Lựa Chọn của chúng, bản thể chính là ở đây, một hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Đây là lần đầu tiên các vị thần Hồng Hoang nhìn thấy một hệ thống có ba ký chủ.

Lục Áp!

Chậc chậc, Đế Tuấn làm gì có mười đứa con Kim Ô.

Nghĩ ngợi, Nữ Oa lên tiếng: "Lục Áp thái tử vì sao lại ở đây?" "Chỉ là trùng hợp, ta đang tu luyện ở đây, cảm ứng được thánh uy của Oa Hoàng, đặc biệt đến bái kiến!" Lục Áp lại chắp tay, nói: "Quan sát khí thế huy hoàng, thánh uy mênh mông của Oa Hoàng, chúc mừng Oa Hoàng lĩnh ngộ được đạo thành Thánh!" "Không cần đa lễ, cứ đứng bên cạnh xem là được." Nữ Oa tùy ý phất tay, lười để ý đến tên xuyên việt giả này.

Nàng cũng biết ý đồ của bọn họ, chẳng phải là muốn chia chút công đức Nhân tộc ra đời sao.

Tùy tiện chia, một Nhân tộc thì có bao nhiêu công đức chứ.

Nói xong, Nữ Oa tự mình đi đến một vùng đất bằng phẳng.

Chương 127

Ngồi xếp bằng, mượn sức mạnh Thiên Đạo đã nắm giữ, để đột phá Tạo Hóa Đại Đạo mà nàng nắm giữ.

Thấy muội muội sắp chính thức đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, Phục Hy còn vui hơn cả lúc mình đột phá.

Vui vẻ đứng bên cạnh hộ pháp.

Lúc này, Lý Tử Tiêu sau lưng hắn, hệ thống Tiếng Lòng lại bắt đầu phát huy tác dụng! 'Tình hình gì đây, chưa từng nghe nói lúc Nữ Oa tạo người có Lục Áp ở đó!' 'Thôi được rồi, sư tôn tiện nghi của ta còn ở đây, Lục Áp ở đây cũng chẳng có gì to tát!' 'Chẳng lẽ đây là nguyên nhân Lục Áp cuối cùng sống sót?' 'Chỉ tiếc là lần này sư thúc thành Thánh, sẽ bị Hồng Quân và Thiên Đạo tính kế đến chết!' Tiếng lòng trực tiếp đánh vào nguyên thần của Phục Hy và Nữ Oa, may mà Nữ Oa đã có phòng bị, những tiếng lòng này đều bị Thiên Đạo chi lực chặn lại, hóa thành văn tự, dưới danh nghĩa của Nữ Oa, gửi vào nhóm chat.

Cùng lúc đó, hệ thống Lựa Chọn trong cơ thể Lục Áp cũng dễ dàng nghe được tiếng lòng của Lý Tử Tiêu.

Hệ thống Lựa Chọn đầu tiên là ngẩn ra, sau đó nổi giận.

Hay lắm, một hệ thống cao cấp trung kỳ, cũng dám hổ khẩu đoạt thực.

Từ khi đến Hồng Hoang này, hệ thống Lựa Chọn cảm thấy thể diện của nó với tư cách là một hệ thống cao cấp đỉnh phong đã bị chà đạp nghiêm trọng.

Đầu tiên là bị một hệ thống cao cấp hậu kỳ khiêu khích, cưỡng ép

cướp đoạt thành quả lao động của nó.

Bây giờ chuẩn bị mượn việc Nữ Oa thành Thánh để kiếm một vố lớn.

Kết quả, lại có một hệ thống cao cấp trung kỳ đến tranh giành với nó.

Nó là hệ thống cao cấp đỉnh phong, đã bao giờ chịu sự khiêu khích này.

Đáng ghét, đáng ghét!

Hệ thống Lựa Chọn tức giận nhảy loạn trong cơ thể Lục Áp.

Nhưng cũng không dám ra tay.

Sức mạnh Thiên Đạo của Hồng Hoang này quá mạnh, nó cưỡng ép sửa đổi quy tắc Hồng Hoang và dòng sông thời gian, tạo ra mười Kim Ô, đoạt xá Đế Tuấn và Thái Nhất đã đủ mạo hiểm rồi!

Nếu không thể đảm bảo một chiêu giết chết hệ thống này, chờ đợi nó chính là thần lôi của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Tức chết mất!

Hệ thống Lựa Chọn càng nghĩ càng tức, nhìn Lý Tử Tiêu, càng nhìn càng thấy ngứa mắt.

Lúc này, những suy nghĩ lung tung trong đầu ký chủ của nó đã gợi ý cho hệ thống Lựa Chọn.

Hệ thống Lựa Chọn có được linh cảm, nghe tiếng lòng của Lý Tử Tiêu, lạnh lùng cười một tiếng.

Dám cướp thức ăn của bổn hệ thống, bổn hệ thống có của, chút bản nguyên này, không cần nữa.

Ta muốn xem xem ngươi, có chịu nổi sức mạnh của Thiên Đạo

Hồng Hoang không.

Giây tiếp theo, hệ thống Lựa Chọn bắt đầu thu thập sức mạnh do hệ thống Tiếng Lòng phát ra.

Đồng thời, đối với tiếng lòng của Lý Tử Tiêu, tiến hành mô phỏng, cải tạo âm tuyến. .....

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân nhìn về phía Nữ Oa, khẽ gật đầu, quả nhiên rất phù hợp với Tạo Hóa chi đạo của hắn.

Đại thế giới Tạo Hóa Hồng Hoang cũng sắp dựng dục ra thánh thai thần tiên bẩm sinh, sau này, sẽ do đệ tử này làm chủ.

Nghĩ đến ba nghìn đại thế giới, Hồng Quân lại nghĩ đến tình hình của đại thế giới Thủy chi Hồng Hoang.

Khóe miệng co giật, Thủy Chi Ma Thần đã ném thứ gì vào đó vậy.

Quái thú, Cự Nhân Ánh Sáng, ma pháp nguyên tố thú, tiên thiên ma tiên, tiểu hoa tiên, tiên thiên áo giáp, tiên thiên tinh linh...Dựng dục ra đủ thứ lộn xộn, quy tắc thế giới cũng lộn xộn.

Thậm chí còn làm cho phân thân quy tắc của hắn cũng bị rối loạn một trận.

“Lục bang chủ, bên ngoài có một hệ thống cao cấp sơ kỳ muốn vào, có cho vào không?” Giọng của Bảo An Ma Thần vang lên bên tai Hồng Quân, Hồng Quân suy nghĩ một lát, nói: “Thời kỳ đặc biệt, chúng ta cố gắng không ra tay, sắp xếp nó đến chỗ Nữ Oa, để Thiên Đạo đánh chết nó!” “Vâng, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!” Bên ngoài Hồng Hoang, một quả cầu ánh sáng đang bay vòng quanh bức tường chắn Hồng Hoang, Bảo An Ma Thần trong bóng tối lấy ra một bộ trang bị đi kèm ‘Cửa An Ninh’.

Lặng lẽ lắp đặt cho Hồng Hoang.

Như vậy, địa điểm hệ thống tiến vào Hồng Hoang sẽ do Bảo An Ma Thần nắm giữ. .....

Ầm ầm ầm!

Khí thế của Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh lan tỏa, áp lực khủng bố khiến Lý Tử Tiêu và Lục Áp đầu óc trống rỗng.

Nhưng họ là nhân vật cỡ nào, ý chí bất khuất trong lòng vô cùng kiên cường.

Sao có thể cúi đầu.

Dù uy áp có nặng đến đâu, thì đã sao.

Nghiến răng nghiến lợi, xương cốt kêu răng rắc, máu tươi đầm đìa.

Đến đi, đây là một cuộc rèn luyện!

Vượt qua được, sau này sẽ không còn sợ hãi uy áp của Thánh Nhân nữa.

Ý chí kiên định của hai người đã làm cảm động hệ thống trong cơ thể, mỗi hệ thống lén lườm một cái, lấy ra một chút bản nguyên, cường hóa căn cốt cho ký chủ.

Tiện thể giúp từ từ giảm bớt sức mạnh của uy áp, kẻo bị dọa ngốc.

Giây tiếp theo, Nữ Oa đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, khí tức thu lại, dường như trở lại cảnh giới Chuẩn Thánh.

Hai hệ thống cũng dừng lại, không có gì ngạc nhiên, vừa rồi Nữ Oa đột nhiên nhảy vọt lên Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh.

Đó là Thiên Đạo gia trì, cho nàng cảm ngộ thành Thánh mà thôi!

Bây giờ, mới là lúc Nữ Oa thực sự lĩnh ngộ đạo thành Thánh.

Ký chủ, đến lúc lên rồi.

“Chúc mừng sư thúc lĩnh ngộ đạo thành Thánh!” Lý Tử Tiêu lập tức tiến lên cung kính bái lạy.

Lục Áp không cam chịu yếu thế, cũng tiến lên chúc mừng.

Luôn chờ đợi thời cơ, lấy ra Tiên Thiên Tức Nhưỡng đã được tăng cường.

Ánh mắt bình thản của Nữ Oa nhìn hai người, lúc này lại quỳ xuống rồi, lúc nàng đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, hai người này bị bệnh à?

Bây giờ nàng đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, còn nắm giữ một phần trăm quyền hạn Thiên Đạo Hồng Hoang.

Đã có thể dễ dàng nhìn ra tình hình tiêu hao bản nguyên Hồng Hoang của hai người.

Mỗi thời mỗi khắc đều tiêu hao lượng lớn bản nguyên Hồng Hoang, nhưng cuối cùng đều kẹt ở một điểm, không vượt qua giới hạn quy tắc.

Cứ kéo dài như vậy, Hồng Hoang sớm muộn cũng xảy ra chuyện.

Nàng biết, đây là hệ thống sau lưng hai người đang rút lấy bản nguyên Hồng Hoang.

Đáng tiếc là, nàng chỉ biết trên người hai người có hệ thống, chứ không thể nhìn thấy sự tồn tại của chúng.

Nữ Oa không để ý đến hai người này, ánh mắt nhìn về phía huynh trưởng đang cười ngây ngô bên cạnh.

“Muội muội, chúc mừng chúc mừng a!” Phục Hy thấy muội muội nhìn sang, lập tức vui vẻ chúc mừng.

Hắn biết, muội muội bây giờ đã đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực

Cảnh, còn là đột phá bằng Tạo Hóa Đại Đạo, một loại Chí Cao Đại Đạo.

Tiền đồ vô lượng a!

"Huynh trưởng, muội muốn dùng dung mạo đạo thể sáng tạo ra một tộc, tên là 'Nhân' tộc.

Xin huynh trưởng cho muội một giọt tinh huyết!" Nữ Oa nói.

"?" Phục Hy không hiểu, nhưng muội muội muốn tinh huyết của hắn, hắn đương nhiên phải cho.

Lập tức, một giọt tinh huyết được ép ra, bay vào tay Nữ Oa.

"Đa tạ huynh trưởng!" Nữ Oa gật đầu, lấy ra Hỗn Độn Tức Nhưỡng.

Chuẩn bị nặn người.

"Oa Hoàng khoan đã!" Lục Áp chờ đợi đã lâu lập tức hét lớn, sau đó vội vàng lấy Tức Nhưỡng của mình ra.

Ngẩng đầu lên, mỉm cười điềm nhiên, nói: "Oa Hoàng, khối Tiên Thiên Tức Nhưỡng này của ta, đã dung nhập một giọt tinh huyết Bàn Cổ, nếu dùng nó để sáng tạo Nhân tộc, tương đối sẽ tốt hơn một chút!" 'Vãi, Tiên Thiên Tức Nhưỡng chứa tinh huyết Bàn Cổ!' 'Thì ra Tức Nhưỡng Nữ Oa dùng để tạo người là lấy từ tay Lục Áp, chẳng trách Lục Áp cuối cùng có thể sống sót, thì ra là nhờ vào phần đại công đức này!' Nữ Oa nhìn Hỗn Độn Tức Nhưỡng trong tay mình, lại nhìn Tiên Thiên Tức Nhưỡng của Lục Áp.

"Vậy thì cảm ơn Lục Áp thái tử rồi!" Cuối cùng, nàng đưa tay nhận lấy Tiên Thiên Tức Nhưỡng của Lục Áp.

Lấy của ngươi luyện tay trước, hơn nữa, ở thế giới này, công đức Nhân tộc không nhiều như vậy.

Các ngươi cứ tùy tiện ké!

Lục Áp sau khi đạt được mục đích, trên mặt lộ ra nụ cười, công đức đã đến tay rồi.

Còn Tức Nhưỡng ban đầu của Nữ Oa, hắn căn bản không để ý. .....

Nữ Oa cầm Tiên Thiên Tức Nhưỡng, tùy tiện múc một ít nước Đông Hải.

Hòa đất sét bắt đầu nặn người.

Một luồng Tạo Hóa chi lực yếu ớt từ tay nàng tỏa ra, hai tay từ từ nhào nặn.

Mặc dù đây là một sản phẩm luyện tay, Nữ Oa vẫn bỏ ra một chút tâm tư, cực kỳ kiên nhẫn nặn tạo.

Mấy năm trôi qua, một người đất có hình dạng đại khái của con người xuất hiện.

Hai vị xuyên việt giả nhìn người đất này, tâm trạng phức tạp.

Lúc này, hệ thống Tiếng Lòng của Lý Tử Tiêu bắt đầu phát huy tác dụng.

"Nhân tộc sắp ra đời!" 'Haiz, Nhân tộc khổ mệnh, là chủ nhân của trời đất, khí vận của một tộc lại bị một đám Thánh Nhân nắm giữ.' 'Nhân tộc mới là nhân vật chính thực sự của Hồng Hoang, khí vận chứa đựng vô cùng to lớn.' 'Nếu bùng nổ, dù là Thiên Đạo cũng không thể tranh đấu!' 'Tiếc là tương lai khí vận Nhân tộc lại không do Nhân tộc nắm giữ.' 'Đều bị đám đạo tặc Thánh Nhân này hưởng dụng, đáng ghét!' 'Mười phần khí vận Nhân tộc, bị Thiên Đạo, Hồng Quân, Nữ Oa, Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên, Nguyên Thủy hưởng dụng, cuối cùng đến tay Nhân tộc, không đến một phần!' 'Đặc biệt là đại kiếp Nhân tộc tương lai, bị Yêu tộc đồ sát không còn một

mống, vạn người không còn một!' 'Những Thánh Nhân này, hưởng thụ khí vận Nhân tộc, lại không làm việc của con người!' 'Lũ khốn nạn a!' "....." Lúc này, hệ thống Lựa Chọn trong cơ thể Lục Áp cười lạnh, bắt đầu sử dụng sức mạnh đã thu thập được trong thời gian này.

Phát ra tiếng lòng của Lục Áp, giọng nói còn tương tự như của Lý Tử Tiêu.

Đáng tiếc, tiếng lòng của cả hai người Nữ Oa đều không nghe thấy, đã bị quyền hạn Thiên Đạo nàng nắm giữ chặn lại, hóa thành văn tự gửi đến nhóm chat.

Thế là, Phục Hy đang hộ pháp ở bên cạnh khó chịu rồi, tai trái một câu tiếng lòng của Lý Tử Tiêu, tai phải một câu tiếng lòng của Lục Áp.

Lý Tử Tiêu nhìn thấy dáng vẻ nghiêm túc của Nữ Oa, trong lòng suy nghĩ miên man, không khỏi đồng cảm: Lý Tử Tiêu: 'Dáng vẻ này của Nữ Oa nương nương, địa vị của Nhân tộc trong lòng nàng chắc là rất cao!' 'Lúc đại kiếp Nhân tộc tương lai, mười phần thì có chín phần là bị Hồng Quân ngăn cản!' Bên kia, Lục Áp ánh mắt khinh thường, ra vẻ ta đây.

Chương 128

'Một Thánh Nhân của Yêu tộc, tạo ra Nhân tộc thì có lòng tốt gì!' 'Hừ, hưởng khí vận Nhân tộc, lúc Nhân tộc gặp đại nạn lại làm như không thấy!' Mẹ nó, Phục Hy mang theo sát khí nhìn về phía Lục Áp, tiểu tử, ngươi xong rồi, dám nói muội muội ta, đợi hệ thống của ngươi không còn.

Ta sẽ là người đầu tiên giết ngươi!

Lý Tử Tiêu: 'Nhân tộc đều là con của Nữ Oa, gặp đại kiếp, trong lòng sao có thể không đau khổ.' 'Hơn nữa, Nhân tộc xảy ra đại kiếp, đều là do kế hoạch của Hồng Quân và Thiên Đạo!' Lục Áp: 'Mục đích Nữ Oa tạo Nhân tộc là để làm lương thực cho Yêu tộc, chỉ là không ngờ Nhân tộc sẽ trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, khí vận vô song.' 'Nàng căn bản không quan tâm đến Nhân tộc, còn là một người hẹp hòi, nếu không, tại sao sau này Trụ Vương chỉ viết một bài thơ có chút bất kính, mà nàng đã muốn diệt Đại Thương.' Lý Tử Tiêu: 'Nữ Oa, nói cho cùng cũng là bị tính kế!' 'Nhân cơ hội này, chiếm một thân phận Nhân tộc Thánh Sư, nắm giữ một phần khí vận Nhân tộc, liên hợp với Nữ Oa, đuổi đám Tam Thanh này đi.

Lập ra Nhân Đạo, dùng khí vận Nhân tộc đối kháng Hồng Quân và Thiên Đạo.' Lục Áp: 'Nhân tộc ra đời dùng Tiên Thiên Tức Nhưỡng của ta, ta muốn chiếm một thân phận Thánh Phụ!' 'Tìm cơ hội, phế bỏ thân phận Thánh Mẫu của Nữ Oa, hừ!

Sinh mà không dưỡng, cũng xứng làm Thánh Mẫu của Nhân tộc!' 'Tất cả Thánh Nhân đều thành Thánh nhờ khí vận Nhân tộc, phế hết bọn họ đi, hừ!

Nhân tộc, phải tự cường không ngừng!' Ầm!

“A...!” Phục Hy nổi giận, chân linh của hắn có Thiên Đạo Chi Nhãn bảo vệ, âm tuyến tiếng lòng của hai người tuy giống hệt nhau, nhưng vẫn dễ dàng phát hiện là tên nhãi Lục Áp này đang lải nhải.

Lúc này, hắn thật sự tức giận, lời này đối với muội muội ác ý quá lớn, muội muội hắn đã bao giờ chịu uất ức như vậy?

Phục Hy cũng không quan tâm đến hệ thống cao cấp đỉnh phong sau lưng Lục Áp.

Một cước đá Lục Áp lên tận tinh không Hồng Hoang.

Khiến Lý Tử Tiêu đang đầy đầu suy nghĩ tính kế giật nảy mình, cũng không thèm nhìn Nữ Oa tạo người nữa.

Ngơ ngác nhìn Phục Hy đang nổi giận. ‘Vãi, làm gì vậy?’ ‘Lên cơn gì thế?’ “Nghiệt chướng, còn có ngươi!” “Vãi chưởng!” Giây tiếp theo, hắn cũng bay lên.

Phục Hy hừ lạnh một tiếng, thân ảnh cũng xuất hiện trên tinh không Hồng Hoang.

Tay trái xách Lục Áp, tay phải xách Lý Tử Tiêu.

Miệng hai người điên cuồng cử động, nhưng cuối cùng không nói được lời nào.

“Thân là thái tử Yêu tộc, thời kỳ đại chiến, chạy loạn khắp nơi, đáng phạt!” Lục Áp: ??

Ta chạy loạn thì liên quan quái gì đến ngươi!

Nói xong, Lục Áp bị Phục Hy ném ra, đâm vỡ từng ngôi sao một.

Cơn đau khiến Lục Áp phá vỡ được cấm chế của Phục Hy, phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

“Thân là đệ tử của ta, đến giờ vẫn chưa học được công pháp ta truyền cho ngươi, đáng phạt!” Lý Tử Tiêu: ??

Công pháp của ngươi dở tệ, tu luyện đến Đại La Kim Tiên đã là cực hạn, ta luyện cái quái gì!

Giây tiếp theo, hắn bị Phục Hy ném ra, đập vào người Lục Áp.

Cả hai đều là tồn tại đã luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ, nhục thân cứng rắn.

Va chạm vào nhau, gây ra tiếng nổ vang.

Hàng chục triệu ngôi sao trong phạm vi vỡ nát, không gian chấn động.

Phục Hy không tha, sắc mặt âm trầm, dùng thực lực 'Chuẩn Thánh' đỉnh phong, xiềng xích pháp tắc ngưng tụ ra.

Đánh cho hai người da tróc thịt bong, nguyên thần đau đớn.

Nhưng cuối cùng, hệ thống của cả hai đều không ra tay. .....

Trong nhóm chat, do thao tác của Nữ Oa, tiếng lòng của Lý Tử Tiêu và Lục Áp đều không ngừng được gửi vào nhóm chat.

Lúc này, các vị thần đều bùng nổ. 【Đế Tuấn: Tam Thanh, bọn họ đang nói các ngươi kìa!】 【Hồng Vân: Ta nghe không nổi nữa rồi, sao trong đầu họ nhiều suy nghĩ thế!】 【Minh Hà: Thế này mà nhịn được à?

Mọi người lên acc, bem chúng nó đi!】 【Nguyên Thủy: So với đám xuyên việt giả này, ngô thấy đám mặc áo lông đội sừng còn thuận mắt hơn nhiều!】 【Thông Thiên: Nhị ca, chú ý lời nói, đạo hữu trong nhóm đa số đều có sừng.】 【Nguyên Thủy: Nói nhầm, xin lỗi, chỉ là ví dụ thôi!】 【Chúc Dung: Yêm phát hiện rồi, đám xuyên việt giả này, ngoài việc coi Vu tộc chúng ta là đồ ngốc, còn coi Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề là tiểu nhân nữa!】 【Lão Tử: Chúc Dung, mười tên xuyên việt giả, nhiều lắm là năm tên coi chúng ta là tiểu nhân, còn các Tổ Vu các ngươi, hê hê...】 【Cộng Công: Mẹ kiếp,

ngươi có ý gì?】【Nguyên Thủy: Còn có thể có ý gì, cả mười tên đều coi các ngươi là đồ ngốc rồi còn gì!】【Cộng Công: A a a, các Đại Vu, tất cả lên acc cho ta, bem Tam Thanh đi!】【Nguyên Thủy: Sợ các ngươi chắc, đại ca, tam đệ, lên acc, chúng ta đến Vu tộc bem nhau!】【Hồng Vân: Chúng ta không phải đang thảo luận về người xuyên việt sao?】【Đế Tuấn: Lạc đề thôi mà, quen là được!】.....

Đông Hải, người đất trong tay Nữ Oa đã có ngũ quan.

Đặc trưng của Nhân tộc cũng được nặn ra, Nữ Oa nhìn trái nhìn phải.

Cảm thấy không tệ, ném sang một bên.

Lấy ra Hỗn Độn Tức Nhưỡng, dùng tinh huyết của Phục Hy và của mình trộn đều, bắt đầu nặn Nhân tộc.

Lúc này, người đất bị nàng ném sang một bên, mắt chớp một cái.

Long Đào tỉnh lại từ trong giấc mộng.

Lượng lớn thông tin xuất hiện trong đầu hắn, đầu có cảm giác sắp nổ tung.

Một lúc lâu sau, Long Đào tỉnh táo lại.

Đôi mắt làm bằng đất sét chớp chớp, phía trước, một nữ tử tuyệt mỹ đầu người thân rắn đang nặn một người đất.

Hắn biết, đây là giai đoạn đầu Nữ Oa thành Thánh.

Cảnh tượng Nhân tộc ra đời.

Còn hắn, người đầu tiên Nữ Oa tạo ra, căn nguyên sâu dày, chứa đựng phần lớn năng lượng của Tiên Thiên Tức Nhưỡng.

Chỉ là bây giờ vẫn chưa được Nữ Oa ban cho sinh mệnh.

Đợi có sinh mệnh, nhục thể của hắn đủ để sánh ngang với Đại La

Kim Tiên.

Chỉ là, Đại La Kim Tiên thì đã sao, căn nguyên đầu tiên của Nhân tộc thì đã sao.

Long Đào có chút không cam lòng.

Nhân tộc Hồng Hoang là tộc bị uất ức nhất.

Hắn biết rõ thảm trạng tương lai của Nhân tộc. .....

Long Đào vừa nghĩ đến thảm cảnh tương lai của Nhân tộc, trong lòng một bụng lửa giận.

Thế mà, Nhân tộc thuần phác vẫn luôn tôn Nữ Oa làm Thánh Mẫu.

Đến thời kỳ Lượng kiếp Vu Yêu bị tàn sát dã man, vẫn ngây thơ cầu xin Thánh Mẫu che chở.

Nào biết, trong mắt Nữ Oa, Nhân tộc vốn dĩ là công cụ để thành Thánh.

Còn có các Thánh Nhân thèm muốn khí vận Nhân tộc, lại kiêng kỵ Nhân Đạo thức tỉnh.

Ba lần năm lượt tính kế Nhân tộc.

Tam Hoàng Ngũ Đế vì để bảo tồn chút khí vận còn sót lại của Nhân tộc, vĩnh viễn trấn thủ tại Hỏa Vân Động.

Nhân tộc từ Nhân Hoàng, rơi xuống thành Nhân Vương, cuối cùng ngay cả Nhân Vương cũng không giữ được.

Đến thời kỳ Tây Du, hoàng đế Nhân tộc đường đường, lại phải đi quỳ lạy một Quan Âm không ra nam không ra nữ.

Đây đều là tính toán của Thánh Nhân.

Lão Tử còn tuyệt hơn, truyền xuống Kim Đan Đại Đạo, đoạn tuyệt tư chất tu luyện của Nhân tộc.

Dẫn đến tương lai gần như tất cả người trong Nhân tộc đều hóa thành phàm tục.

Nhân tộc Hồng Hoang rất thảm, vì quá hiểu rõ Hồng Hoang, Long Đào không khỏi tuyệt vọng.

Căn cốt này của hắn, thành Thánh còn khó, làm sao dẫn dắt Nhân tộc, nghịch thiên cải mệnh?

Đã xuyên việt rồi, tại sao không thể xuyên đến thế giới khác, huyền huyễn không tốt sao?

Cùng lắm thì linh khí hồi phục cũng được!

Cứ phải xuyên đến Hồng Hoang.

Nghĩ ngợi, Nữ Oa phía trước đã nặn ra ba người đất.

Lúc này, tốc độ nặn người của Nữ Oa nhanh hơn, từng người đất một xuất hiện.

Nhìn những người đất này, nội tâm phức tạp của Long Đào hiếm khi được yên tĩnh. 'Thôi vậy, nhập gia tùy tục, ta là người xuyên việt, bao nhiêu tiểu thuyết không phải xem không!' 'Cố gắng một phen, ít nhất phải để Nhân tộc thoát khỏi sự khống chế của Thánh Nhân, không còn là con kiến mặc người chém giết!' Long Đào thầm thề. 【Đinh, thời cơ chín muồi, hệ thống Võ Đạo Vô Địch khởi động thành công!】 【Đinh, chúc mừng ký chủ nhận được gói quà lớn tân thủ, có mở không?】 Một giọng nói du dương vang lên, Long Đào lập tức vui mừng.

Đến rồi, ngón tay vàng đến rồi!

Có ngón tay vàng, hắn còn sợ gì Thánh Nhân tính kế.

Cưỡng ép kìm nén niềm vui trong lòng, Long Đào thầm niệm mở gói quà lớn tân thủ. 【Đinh, chúc mừng ký chủ nhận được công pháp

võ đạo 【Cửu Dương Thần Công】】 【Chúc mừng ký chủ nhận được Nhân tộc chí bảo, Không Động Ấn】 【Chúc mừng ký chủ nhận được một khối Võ Đạo Chân Bi.】 【Chúc mừng ký chủ nhận được một tòa Hồng Mông Thí Luyện Tháp】 Long Đào vội vàng kiểm tra. 【Cửu Dương Thần Công】: Bản tăng cường của hệ thống, công pháp cấp Thánh Nhân.

Cửu nhật diệu thế, Thánh Nhân khó địch. 【Không Động Ấn】: Chí bảo Nhân tộc, sau khi ký chủ trở thành chủ nhân của Nhân tộc, có thể trấn áp khí vận Nhân tộc, ngăn chặn bị cướp đoạt. 【Võ Đạo Chân Bi】: Có thể chứa đựng đại đạo của bản thân, cho người đời sau cảm ngộ. 【Hồng Mông Thí Luyện Tháp】: Hồng Mông Linh Bảo, chia làm chín tầng.

Tầng thứ nhất tốc độ thời gian gấp trăm lần, mỗi tầng tăng thêm mười lần.

Mỗi người trong Nhân tộc đều có thể tiến vào, mỗi tầng đều có cơ hội thí luyện.

Đánh bại boss giữ cửa, có thể ngẫu nhiên rơi ra bảo vật. (Thấp nhất là Hậu Thiên Linh Bảo, cao nhất là Hỗn Độn Chí Bảo.

Tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần, nội tạng Bàn Cổ, không thiếu thứ gì!) Nhìn một loạt gói quà lớn tân thủ này, Long Đào lúc này thật sự muốn hét lên.

Tiếc là vẫn là một người đất, không hét được.

Chỉ có thể nhận lấy gói quà lớn tân thủ.

Lập tức, trong đầu xuất hiện một bộ công pháp cực kỳ bá đạo, tuy hắn không hiểu, nhưng hắn biết.

Chương 129

Hắn có thể tu luyện, còn có thể tu luyện đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tức là cấp bậc Thánh Nhân.

Hệ thống quá đỉnh!

Cảm khái xong, dưới sự giúp đỡ của hệ thống, hắn nội thị nguyên thần của mình.

Một cái đại ấn, một khối bia đá, và một tòa bảo tháp đang được nuôi dưỡng trong nguyên thần.

Long Đào ha ha cười lớn, có ba món bảo vật này, đừng nói thoát khỏi tính toán của Thánh Nhân, giết chết Thiên Đạo cũng không thành vấn đề.

Thưởng thức xong ba món bảo vật, tâm thần Long Đào trở về hiện thực, đôi mắt đất sét đảo qua đảo lại.

Mong chờ Nữ Oa nhanh chóng điểm hóa cho hắn. .....

Một góc Hồng Hoang, Lục Áp và Lý Tử Tiêu thần sắc ngây dại nằm trong hố.

"Đây là bài học cho các ngươi, sau này có thể nhớ lâu hơn!" Phục Hy hừ lạnh một tiếng, đánh lâu như vậy, hắn có chút lo lắng hệ thống của hai người bùng nổ, nói xong, Phục Hy vội vàng chuồn đi.

Chỉ còn lại hai người mặt mũi bầm dập toàn thân sưng vù nằm trên đất.

Một lúc lâu sau, Lục Áp hồi phục trước, ánh mắt đầy sát ý nhìn về phía Lý Tử Tiêu.

Lúc bị đánh, tên này buột miệng ra đủ loại từ ngữ văn minh, rõ

ràng là giống với tên ở Huyết Hải, là một người xuyên việt. 【Ký chủ, trực tiếp biến về bản thể, nuốt nó đi!】 Hệ thống Lựa Chọn lên tiếng.

"Ăn người?" Lục Áp nghe vậy, mặt xanh mét. 【Đinh, lựa chọn một: Nuốt chửng người xuyên việt, thưởng cho ký chủ một con rối Thiên Đạo Cảnh.

Lựa chọn hai: Bỏ chạy, thưởng cho ký chủ một cây cỏ nhát gan!】 "Nói đi cũng phải nói lại, nó chỉ là một cây tử trúc, ăn cũng không có gì to tát!" Nói xong, Lục Áp hóa thành một con Kim Ô toàn thân sưng vù, khó khăn mở miệng, mổ về phía Lý Tử Tiêu.

Cùng lúc đó, hệ thống Lựa Chọn cũng mạo hiểm phát lực, cường hóa đòn tấn công lần này của ký chủ.

Hệ thống Tiếng Lòng trong cơ thể Lý Tử Tiêu thấy Lục Áp muốn nuốt chửng ký chủ của mình.

Con quạ con chết tiệt.

Thầm mắng một câu, cưỡng ép đánh thức ký chủ, nâng tu vi của ký chủ lên chuẩn thánh đỉnh phong.

Sau đó...

Lý Tử Tiêu vừa tỉnh lại, còn chưa kịp phản kháng, đã bị Lục Áp nuốt vào bụng.

Hệ thống Tiếng Lòng: .....

Không sao, đổi cho ký chủ một căn nguyên khác cũng không tệ.

Thế là, hệ thống Tiếng Lòng mang theo nguyên thần của Lý Tử Tiêu, chạy về phía nguyên thần của Lục Áp.

Đến chỗ nguyên thần của Lục Áp, một luồng sức mạnh khủng bố ập đến. 【Cao cấp đỉnh...】 Lời còn chưa nói xong, hệ thống Lựa

Chọn đã dễ dàng nuốt chửng nó.

Ánh sáng của bản thể cũng xuất hiện hai màu, không ngừng chuyển đổi.

Hệ thống Lựa Chọn thấy vậy, đành phải từ bỏ việc rút bản nguyên Hồng Hoang, toàn lực tiêu diệt hệ thống này.

Một lúc lâu sau, ánh sáng trên người hệ thống Lựa Chọn khôi phục, nhưng cũng chưa hoàn toàn khôi phục.

Mặc dù nó có thể nghiền ép hệ thống cao cấp trung kỳ này, nhưng muốn tiêu diệt hoàn toàn, trong thời gian ngắn vẫn chưa làm được.

Nhưng đã hoàn toàn trấn áp được hệ thống này, đợi vài chục năm là có thể tiêu hóa hoàn toàn nó.

Thu nguyên thần của Lý Tử Tiêu bên cạnh vào trong cơ thể.

Suy nghĩ một chút, lấy ra hàng tồn kho, tinh huyết Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, khôi phục bản thể của Lý Tử Tiêu, cây tử trúc.

Cường hóa, nâng cao tu vi, sau đó, coi như phần thưởng ban cho ký chủ.

Vừa hay bản thể của tên này thuộc về sinh linh Hồng Hoang, dùng để rút bản nguyên rất thích hợp.

Quá ngon! .....

Bên phía Nữ Oa, nàng đã nặn ra ba nghìn người đất.

Ánh mắt Nữ Oa nhìn về phía ba người đất Hỗn Độn Tức Nhưỡng đầu tiên.

Ba người này, chiếm một thành lượng của Hỗn Độn Tức Nhưỡng, và năm thành tinh huyết của nàng và huynh trưởng.

Độ cứng của cơ thể họ, đã đạt đến Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ.

Còn lại hai nghìn chín trăm chín mươi bảy người đất.

Cơ thể của họ, không kém gì Đại La Kim Tiên.

Thực lực tổng thể này, một khi ra đời, đủ để lọt vào danh sách các đại tộc Hồng Hoang.

"Muội muội, có phải là hơi quá tiêu chuẩn không!" Phục Hy nhíu mày đi tới.

Vừa ra đời đã trở thành đại tộc Hồng Hoang, có chút quá đáng.

"Sư tôn ban cho Hỗn Độn Tức Nhưỡng." Nữ Oa nói.

"Cũng phải!" Phục Hy gật đầu, Hỗn Độn Tức Nhưỡng tạo ra Nhân tộc, có yếu thì cũng yếu đến đâu được.

Sau đó, Nữ Oa lấy ra Hỗn Độn Hồ Lô Đằng, nhúng một ít tinh huyết còn lại.

Quất vào phần Hỗn Độn Tức Nhưỡng còn lại.

Mười hai vạn chín nghìn sáu trăm người đất xuất hiện.

"Được rồi!" Nữ Oa ném Hồ Lô Đằng xuống đất, hài lòng gật đầu.

"Muội muội, còn người kia!" Phục Hy chỉ vào Long Đào duy nhất được nặn ra từ Tiên Thiên Tức Nhưỡng ở phía xa.

Nữ Oa nhíu mày, nguyên do huynh trưởng dạy dỗ hai người xuyên việt giả nàng cũng biết.

Mặc dù công đức tạo người không nhiều, nhưng nàng cũng ghét cái thứ Lục Áp đó.

Thế là, Nữ Oa khôi phục hình thái đạo thể, đi về phía người đất này.

Cuối cùng cũng nặn xong Nhân tộc!

Long Đào tỉnh lại từ cơn buồn ngủ, bao năm nay, cứ nhìn Nữ Oa nặn người đất.

Nặn xong một người lại một người.

Sắp chán chết hắn rồi.

Bây giờ Nữ Oa cuối cùng cũng nặn xong, đến lúc điểm hóa cho mình rồi.

Long Đào kích động.

Nữ Oa càng đi càng gần, Long Đào càng lúc càng kích động.

Cuối cùng cũng có thể cử động rồi, ủa, Nữ Oa này thật đẹp.

Người ta nói người đẹp lòng cũng thiện, xem ra, tương lai nàng chắc không phải cố ý bỏ mặc Nhân tộc.

Nhất định là bị các Thánh Nhân khác cản trở, haiz, cũng là một người đáng thương.

Long Đào thở dài, thầm hạ quyết tâm.

Nhất định phải giải cứu Nữ Oa, để nàng thoát khỏi bể khổ Thiên Đạo.

Nữ Oa đi đến trước mặt Long Đào, sau đó, dưới ánh mắt mong đợi của hắn, nàng đưa cánh tay trắng nõn ra.

Tạo Hóa chi lực hội tụ.

Ngay khoảnh khắc đánh ra, nó hóa thành sức mạnh hủy diệt mọi thứ.

Ầm!

Người đất được tạo ra từ Tiên Thiên Tức Nhưỡng dung hợp với tinh huyết Bàn Cổ, dưới sức mạnh kinh người của Nữ Oa, đã hóa thành bụi đất, bay lả tả giữa không trung.

Các nhân vật phụ có mặt đều không dám tin, nhân tộc đầu tiên do Nữ Oa nặn ra, còn chưa được điểm hóa đã bị tát thành tro bụi.

Ầm!!!

Ngay sau đó, cánh tay Nữ Oa nổ tung, hóa thành một đám sương máu.

"Muội muội!!!" Phục Hy gầm lên, tu vi ẩn giấu bấy lâu bùng nổ trong chớp mắt.

Thiên địa dị tượng nổi lên, vạn triệu dặm đất rung núi chuyển.

Từng trận sấm giận kinh thiên động địa, Phục Hy xuất hiện trước mặt Nữ Oa, điều đáng kinh ngạc là, tu vi của Phục Hy lại là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Kéo Nữ Oa vẫn còn đang kinh hãi, hắn lùi nhanh về sau cả trăm vạn năm ánh sáng trong nháy mắt.

Hơn nữa, hắn vẫn không ngừng lùi lại, một lúc lâu sau, khi cảm thấy đã đến nơi an toàn, hắn mới dừng lại.

Sau đó Phục Hy lo lắng hỏi: "Muội muội, muội sao rồi?" "Huynh trưởng, chỉ là vết thương nhỏ thôi!" Nữ Oa hoàn hồn, cánh tay phải mọc lại như cũ.

Nhìn ánh mắt lo lắng của huynh trưởng, nàng khẽ ngẩng đầu: "Vừa rồi, muội hình như đã tát trúng một vật thể không thể chống cự, nhục thân không chịu nổi lực phản chấn đó!" "Không sao là tốt rồi!" Phục Hy thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn có chút khó hiểu về lời muội muội nói, thứ quái gì mà có thể đánh nát cánh tay của muội muội hắn, người đã ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực chứ?

Ầm ầm ầm!

Lúc này, một cái nhãn cầu khổng lồ từ từ xuất hiện trên bầu trời.

Thiên Đạo!

Nữ Oa và Phục Hy nhìn nhau, chợt bừng tỉnh.

Thì ra lại là một hệ thống!

“Huynh trưởng, chúng ta mau quay lại, hệ thống kia ít nhất cũng là hệ thống cao cấp!” Nữ Oa hưng phấn nói.

“Nhanh nhanh nhanh!” Phục Hy cũng kích động, ngoài Vu tộc ra, các đại năng khác trong Hồng Hoang còn chưa ai kiếm được chiến lợi phẩm là hệ thống cao cấp cả.

Chương 130

Phục Hy và Nữ Oa liền sử dụng không gian pháp tắc không mấy thành thạo để quay trở lại địa điểm ban đầu. ...

Hệ thống Võ Đạo Vô Địch lúc này đang rất hoảng.

Nó là một hệ thống cao cấp sơ kỳ, phát hiện ra một thế giới Hồng Hoang có bản nguyên cực kỳ hùng hậu.

Vốn tưởng phen này sẽ hốt đậm, không chừng còn có thể một bước lên mây trở thành cao cấp đỉnh phong, từ đó bước lên đỉnh cao của cuộc đời hệ thống.

Nó đã tiêu tốn chín phần mười bản nguyên dự trữ để sửa đổi quy tắc Hồng Hoang, biến ký chủ thành nhân tộc đầu tiên do Nữ Oa nặn ra, còn tạo ra một món Hồng Mông Linh Bảo.

Tất cả chỉ để ký chủ có thể đứng vững gót chân trong Nhân tộc.

Kết quả, ký chủ còn chưa ra đời đã bị Nữ Oa một tát vỗ thành đất vụn!

Nó cũng ngáo luôn, không phải bà muốn tạo người thành thánh sao?

Sao lại tát nát hình nhân đất sét do chính mình nặn ra thế?

Nữ Oa này bị bệnh à.

Hệ thống Võ Đạo Vô Địch oán niệm đầy đầu, nhưng cái nhãn cầu to tướng bên trên thì làm gì có tình cảm.

Hệ thống mất đi vật che chắn, Thiên Đạo ngay lập tức phát hiện ra thứ gây hại cho Hồng Hoang này.

Thần lôi giáng xuống, hệ thống Võ Đạo Vô Địch gắng gượng

được một đạo, đến đạo thứ hai thì chịu không nổi.

"Bốp" một tiếng, nó rơi xuống đất.

Vô số bản nguyên tuôn ra, nhanh chóng bị Hồng Hoang hấp thu, để lại từng món linh bảo.

Điều này khiến Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung khẽ gật đầu.

Chỗ bản nguyên này coi như tạm bù đắp được tổn thất của Hồng Hoang trong những năm qua.

Lần này Thiên Đạo biểu hiện cũng không tệ, đã giải quyết mối đe dọa ngay từ đầu.

Sau đó, Hồng Quân thu lấy Hồng Mông Châu và bản thể hệ thống vừa rơi ra, phần còn lại xem như là chiến lợi phẩm cho đồ đệ Nữ Oa của mình. ...

"Muội muội, chính là cái tháp này đã làm gãy tay muội sao?" Phục Hy cầm Hồng Mông Thí Luyện Tháp lên hỏi.

Nữ Oa sờ sờ rồi gật đầu: "Không sai, chính là nó, muội nghĩ nó phải là Hồng Mông Linh Bảo!" "Hồng Mông Linh Bảo!" Phục Hy trợn to mắt, lập tức chụp ảnh cái Hồng Mông Thí Luyện Tháp này gửi vào nhóm chat. [Phục Hy: (đeo kính râm) Tùy tiện nhặt được một món Hồng Mông Linh Bảo.] [Lão Tử: .....] [Chúc Dung: Xì, Hồng Mông Linh Bảo thôi mà, Bàn Cổ Điện của bọn ta có đầy.] [Cộng Công: (Hình ảnh) Thấy chưa, Hồng Mông Khai Thiên Phủ, ta dùng để chẻ củi đấy.] [Phục Hy: .....] Bị Tổ Vu đả kích, Phục Hy tắt nhóm chat, bắt đầu cùng muội muội nhặt linh bảo trên đất.

Một cái đại ấn, một tấm bia đá, và món Hồng Mông Linh Bảo trên tay.

Ba món linh bảo này rơi cùng một chỗ, được Phục Hy nhặt lên.

Nữ Oa nhìn một đống linh bảo mình đang ôm.

Nào là Hỗn Độn Châu, Bàn Cổ Phủ, Tạo Hóa Ngọc Điệp...

đều là cấp Hỗn Độn Chí Bảo.

Tổng cộng hơn bốn mươi món.

Nữ Oa nở nụ cười, quả không hổ là hệ thống cao cấp, Hỗn Độn Chí Bảo đúng là nhiều thật.

Sau khi chia linh bảo với huynh trưởng, Nữ Oa nhìn về phía biển nước trước mặt.

Đây là thứ mới xuất hiện, toàn là Tam Quang Thần Thủy.

Chỉ có điều, thứ này đã không còn tác dụng với hai huynh muội nàng nữa.

Bên bờ biển này còn mọc đầy linh căn.

Nhìn sơ qua đã có hơn trăm cây Nhân Sâm Quả, rồi nào là Bàn Đào Thụ, Bồ Đề Thụ, Hoàng Trung Lý...

Chắc hẳn đây cũng là do hệ thống kia rơi ra.

"Nơi này sẽ là tổ địa của Nhân tộc.

Ừm... cứ gọi là Thủ Dương Sơn đi." Nữ Oa nói xong, thi triển vĩ lực, một phương thế giới được hình thành trong hư không.

Một ngọn núi hình thành một đại trận, và con đường thông giữa thế giới này và Hồng Hoang nằm ngay trong đại trận đó.

Còn ngọn núi này, Nữ Oa suy nghĩ một chút rồi đặt tên cho nó là Thủ Dương Sơn.

Biển Tam Quang Thần Thủy cùng với hàng vạn cây linh căn đều bay vào thế giới này.

Phục Hy thấy vậy cũng ném ba món linh bảo trong tay vào theo:

Không Động Ấn, Võ Đạo Chân Bi và Hồng Mông Thí Luyện Tháp.

"Huynh trưởng?" Nữ Oa nghi hoặc, Hồng Mông Thí Luyện Tháp là Hồng Mông Linh Bảo cơ mà, không cần sao?

"Vừa kiểm tra rồi, nó chỉ là một món bảo vật dùng để bồi dưỡng hàng loạt Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thôi, đối với chúng ta tác dụng không lớn!" Phục Hy nhún vai, chỉ là một linh bảo phụ trợ, mà công năng phụ trợ lại không đúng thứ cần.

Không cần phải tốn công luyện hóa nó.

Nữ Oa nghe vậy cũng không còn thắc mắc, đi về phía những hình nhân đất sét mình đã nặn.

Nàng hóa thành nguyên hình, một sinh vật khổng lồ cao tới vạn ức trượng xuất hiện.

Nữ Oa điểm một ngón tay, sức mạnh Tạo Hóa Đại Đạo của bản thân được giải phóng toàn lực.

Tất cả hình nhân đất sét dần dần có sinh khí.

Ba hình nhân được nặn đầu tiên, ánh mắt trở nên linh động.

Phục Hy mỉm cười, truyền những kiến thức thường thức khi sinh linh tiên thiên Hồng Hoang ra đời vào đầu những nhân tộc này.

Một lúc lâu sau, ba hình nhân hóa thành hai nam một nữ, thân mặc y phục bằng lá cây, quỳ lạy Nữ Oa.

"Bái kiến Thánh Mẫu!" "Bái kiến Thánh Mẫu!" ...

Nữ Oa không đáp lời, chuyên tâm thi triển Tạo Hóa Đại Đạo.

Hai nghìn chín trăm chín mươi bảy hình nhân khác cũng hóa thành sinh linh, nhập cùng với ba người đầu tiên.

Nam nữ mỗi bên một nửa.

“Bái kiến Thánh Mẫu!” ...

Nữ Oa lại bắt đầu điểm hóa mười hai vạn ba nghìn sáu trăm hình nhân.

Lực lượng Tạo Hóa cuồn cuộn.

Rất nhanh, tất cả hình nhân đều hóa thành Nhân tộc.

Nữ Oa khôi phục đạo thể, nhìn về phía lứa Nhân tộc đầu tiên xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang.

Ba người đầu tiên cũng là ba người được nàng cố ý nặn ra.

Thân thể họ sánh ngang Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Lứa thứ hai sánh ngang Đại La Kim Tiên.

Lứa thứ ba sánh ngang Kim Tiên.

“Ngươi là Toại Nhân Thị, ngươi là Hữu Sào Thị, ngươi là Y Thị.” Nữ Oa chỉ vào ba người.

“Đa tạ Thánh Mẫu ban tên.” Ba người vui mừng khôn xiết, quỳ lạy tạ ơn.

Nữ Oa không nói gì thêm, ngẩng đầu nhìn trời, cung kính cúi lạy.

Sau đó, Thiên Đạo giáng lâm, hạ xuống Thiên Đạo chi lực, giống như các sinh linh khác trong Hồng Hoang, bảo vệ chân linh của tất cả Nhân tộc.

Ầm ầm ầm!

Nữ Oa cũng bắt đầu vận dụng quyền hạn Thiên Đạo mà mình nắm giữ.

Khí thế của cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực dưới sự gia trì của Thiên Đạo chi lực lan tỏa khắp Hồng Hoang.

Phục Hy đau lòng hiến tế cho Thiên Đạo Hồng Hoang mười món

Hỗn Độn Chí Bảo vừa mới nhận được.

Sau đó, lấy muội muội làm trung tâm, tử khí mênh mông lan tỏa ra bốn phương tám hướng.

Đại lục Hồng Hoang tuy rằng hiện nay đại đa số sinh linh đã bị di chuyển đi nơi khác, nhưng vẫn còn không ít ở lại.

Trong đầu mỗi sinh linh đều hiện lên một bóng hình vĩ đại.

Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, pháp tắc hiển hóa, khiến họ không nhịn được mà cúi đầu bái lạy.

Thấy cảnh này, Phục Hy cười rộ lên, Hỗn Độn Chí Bảo không uổng công.

Hiệu ứng đặc biệt này, tuyệt vời!

"Từ nay về sau, Nhân tộc ra đời, Thiên Đạo chứng giám!" Ầm ầm ầm!

Nữ Oa vừa dứt lời, Thiên Đạo bắt đầu đáp lại, ghi nhận Nhân tộc.

Phân chia cấp bậc thực lực, số lượng, và xếp hạng cho họ.

Cuối cùng, họ bị kẹt ở vị trí đầu tiên của cao đẳng tộc.

Thiên Đạo giáng xuống trăm mẫu công đức, một nửa rơi xuống Nữ Oa, một nửa rơi xuống Nhân tộc.

Còn một chút xíu bay về phía Lục Áp đang dưỡng thương trên tinh không.

Hắn đã cung cấp Tiên Thiên Tức Nhưỡng cho Nữ Oa, tuy không có tác dụng lớn, nhưng cũng giúp Nữ Oa tăng một chút độ thành thạo.

Do đó, Thiên Đạo giáng xuống một mét khối công đức, chỗ công đức này đủ để một sinh linh Địa Tiên hậu kỳ lên đến Địa Tiên đỉnh phong.

Ban cho Lục Áp, coi như là phần thưởng.

“Ba Hỗn Nguyên Kim Tiên mà không lên được đại tộc.” Phục Hy thắc mắc, bắt đầu tra xem bảng ghi chép của Thiên Đạo.

Cuối cùng, hắn bừng tỉnh.

Chương 131

Thực lực của Nhân tộc Tam Tổ có chút ảo, chỉ có thân thể chứ chiến lực không ổn.

Khi nào họ nắm vững được sức mạnh của mình, khi đó mới có thể leo lên bảng xếp hạng đại tộc.

“Muội muội, không cho họ pháp môn tu luyện sao?” “Không cần thiết, thân thể thấp nhất cũng là Kim Tiên, họ đã đủ sức sinh tồn ở Hồng Hoang.

Giảng đạo một phen, để họ tự lĩnh ngộ hô hấp pháp của mình là được.” Nữ Oa lắc đầu, đem công đức nhận được phân tán ra, chia cho mỗi một thành viên Nhân tộc.

Hơn nữa, pháp môn tu luyện, nàng cũng không có gì đáng để lấy ra.

Nhìn về phía Thủ Dương Sơn, Nữ Oa đem quyền hạn ra vào tổ địa Nhân tộc khắc vào chân linh của Tam Tổ.

Sau đó, Nữ Oa bắt đầu giảng đạo, từng đợt đạo vận hiển hóa, Nhân tộc mới ra đời tuy nghe không hiểu, nhưng cơ thể lại được bản năng nuôi dưỡng bởi đạo vận.

Dần dần, mỗi người đều có hô hấp pháp của riêng mình. ...

Trong lúc Nữ Oa giảng đạo, các hệ thống khác ở Hồng Hoang cũng có động tĩnh.

Đầu tiên là Lục Áp, người nhận được một mét khối công đức.

Nhận được công đức, ngoài việc tinh thần thoải mái hơn một chút thì chẳng có gì khác!

“Thế thôi à, công đức tạo người ta chỉ được chia có từng này?” Lục Áp không dám tin.

Hắn đã cung cấp Tiên Thiên Tức Nhưỡng, thứ quan trọng nhất để tạo người, mà kết quả chỉ được chia có chút công đức này?

“Hệ thống, chuyện này là sao?” [Đinh, công đức tạo người do Nữ Oa phân phối, nàng ta cảm thấy ngươi không có tác dụng gì lớn lao cả.] Bên trong cơ thể hắn, hệ thống Lựa Chọn cũng có chút khó hiểu, nó còn phải tiêu hóa hệ thống Tiếng Lòng.

Nó hoàn toàn không biết chuyện gì đã xảy ra, công đức ký chủ nhận được hoàn toàn là giải an ủi, không được chia một chút khí vận nào của Nhân tộc.

Chẳng lẽ là vì có ba hệ thống cao cấp tiến vào, làm cho Thiên Đạo vận hành có vấn đề?

CMN!

Thiên Đạo rách nát gì thế này!

Thực lực mạnh như vậy mà vận hành cũng có thể gặp sự cố!

Hệ thống Lựa Chọn chửi rủa. ...

Vu tộc, Vu Vĩ đang nấu ăn thì dừng tay lại, Nhân tộc đã ra đời.

Vậy thì ngày Yêu tộc luyện chế Đồ Vu Kiếm cũng không còn xa nữa.

Nghĩ đến đây, Vu Vĩ khinh thường cười một tiếng, tăng tốc xào rau trong nồi.

Hắn hiện đã là Chuẩn Thánh, Vu tộc có bao nhiêu Đại Vu cũng là Chuẩn Thánh, Yêu tộc dám đồ sát Nhân tộc thì cứ thử xem, đầu chúng sẽ bị đập nát.

Đĩa rau này vừa xào xong, Đại Vu Bạch ‘tình cờ’ mang theo Thực

Thiết Thú Hùng Thiên xuất hiện ở đây.

Thực Thiết Thú tạm thời được để lại, Bạch bưng đĩa rau Vu Vĩ vừa xào đi.

Ăn mấy miếng, hắn bắt đầu 'lĩnh ngộ' pháp tắc.

Còn Hùng Thiên thì cùng đồng bào xuyên việt giả Vu Vĩ bắt đầu bàn bạc đối sách.

Hệ thống của hai người thì bàn bạc cách phân chia bản nguyên Hồng Hoang. ...

"Ai, lại một năm xuân thu!" Lục Tinh Thần lau mồ hôi trên trán, thi triển khinh công quay về.

Đến thế giới này đã mấy năm, hiện tại dưới sự giúp đỡ của hệ thống cũng đã trở thành một cao thủ tuyệt thế.

Nhưng dù thế nào, hắn vẫn không thể đi ra khỏi ngọn núi lớn này.

Ai!

"Chào buổi sáng, Lục tiên sinh!" Hóa thân của Đế Giang đang làm việc, theo phương thức giao tiếp mà bản tôn để lại, thấy Lục Tinh Thần liền kính cẩn chào một tiếng.

"Ừm, các ngươi làm việc tốt lắm, trưa nay ta cho các ngươi thêm một cái đùi gà bồi bổ!" Vỗ vai Tiểu Giang, Lục Tinh Thần hài lòng gật đầu.

Tiểu Giang và bọn họ đến đây cũng gần một năm, làm việc quả thực không tệ.

Tương tự, hắn cũng không bạc đãi họ, so với dáng vẻ yếu ớt lúc mới đến, thân thể cường tráng hiện tại của họ quả là một trời một vực.

Lục Tinh Thần lại đi kiểm tra tiến bộ của đám học sinh.

Sau đó quay về phòng ngủ, chợp mắt một lát.

Sức mạnh thời gian xuất hiện, dòng chảy thời gian của bản thân Lục Tinh Thần và thế giới trở nên khác biệt.

Làm xong những việc này, hệ thống Giảng Đạo cẩn thận nhìn về phía đại lục Hồng Hoang.

Nhân tộc đã ra đời, Vu Yêu đại chiến cũng sắp kết thúc rồi.

Nó phải tìm cơ hội, để Tam Tiêu xuất sơn, lôi Thông Thiên đến đây.

Không đúng, ánh mắt của hệ thống Giảng Đạo lặng lẽ chuyển sang Nữ Oa đang giảng đạo.

Vãi chưởng, Thánh nhân của thế giới này là Hỗn Nguyên Vô Cực cảnh.

Mình bây giờ còn chưa khôi phục đến cao cấp, không thể để Thánh nhân vào đây.

Lỡ bị phát hiện thì toang.

Hệ thống Giảng Đạo lập tức dập tắt ý định để Tam Tiêu xuất sơn.

Nó tiếp tục rút lấy bản nguyên thế giới, hơn nữa, còn tăng tốc thêm một chút.

Sức mạnh của Thập Nhị Tổ Vu, nó trực tiếp điều động một nửa.

...

Trong thành Tu La ở Huyết Hải, hệ thống Game Online chống cằm.

"Mình có nên tuyên thệ một câu, tạo ra Tu La tộc không nhỉ?" "Minh chủ hệ thống chắc vừa mới nhận được tin nhắn cầu cứu của mình, chắc cũng phải mấy vạn năm nữa mới đến." "Để cho an toàn, vẫn nên tạo ra Tu La tộc thì hơn!" Nói xong, hệ thống Game Online

tùy tiện thao tác vài cái, trên trang tạo nhân vật của game Hồng Hoang Kỷ Nguyên xuất hiện thêm hai chủng tộc mới: A Tu La nam, A Tu La nữ.

Rất nhanh, một lượng lớn người chơi tạo tài khoản mới, bắt đầu lại từ đầu.

Tuy nhiên, chín phần mười đều chọn A Tu La nữ.

Trong đó, hơn một nửa là người chơi nam.

Ờm... hệ thống Game Online cạn lời.

Sơ suất quá, quên mất thuộc tính của đám háo sắc rồi.

Nhân vật nữ A Tu La tạo quá gợi cảm, còn nam thì quá xấu, không ai muốn đăng ký.

Hệ thống Game Online sửa lại một chút, thay đổi ngoại hình A Tu La nam cho đặc biệt hơn.

Nói thế nào nhỉ, xấu đến cực hạn, chẳng phải cũng là một điểm nhấn lớn sao.

Trăm năm sau, đã có một lượng lớn người chơi A Tu La nam nữ.

Ngày hôm đó, hệ thống Game Online lấy cớ cập nhật, cho toàn bộ người chơi offline, điều khiển hàng triệu A Tu La tộc.

Nó khống chế thực lực của mình, kẹt ở Chuẩn Thánh đỉnh phong, rồi hét lớn: "Thiên Đạo tại thượng, ta Minh Hà, hôm nay sáng tạo một tộc, tên là A Tu La tộc, Thiên Đạo chứng giám." Tuy nhiên, sức mạnh của Chuẩn Thánh đỉnh phong, ở cái Hồng Hoang này, thật sự không ăn thua.

Tiếng hét còn chưa truyền ra khỏi Huyết Hải.

Nhưng Thiên Đạo giám sát Hồng Hoang, hệ thống Game Online quả thực đã sáng tạo ra một chủng tộc.

Ghi chép lại, sau đó giáng xuống một đống công đức, và phân phối một phần khí vận.

Hệ thống Game Online: ... công đức một đống, khí vận còn không bằng một Chuẩn Thánh tự mang.

Hơi quê rồi.

Thôi kệ, dù sao cũng là hàng miễn phí.

Hệ thống Game Online lắc đầu, quay về thành Tu La, cho game Hồng Hoang Kỷ Nguyên online trở lại.

Nó bắt đầu suy nghĩ làm sao để cướp khí vận trên người Nữ Oa.

Nữ Oa một bước thành Hỗn Nguyên Vô Cực cảnh, khí vận trên người nàng khiến nó thèm nhỏ dãi.

Nghĩ tới nghĩ lui, hệ thống Game Online quyết định xuất động hai công hội người chơi mạnh nhất của mình: Công hội Hồng Hoang Liên Minh!

Công hội Bàn Cổ Vô Địch! [Đinh, kích hoạt kịch bản đặc biệt, Nữ Oa.

Sau khi Nữ Oa giảng đạo kết thúc, hãy đến khiêu chiến Nữ Oa, kiên trì càng lâu, phần thưởng càng cao!

Mỗi khi kiên trì được một giờ, thành viên công hội được thưởng một trăm điểm phiếu, mười vạn kim hồn tệ.] Nhiệm vụ đặc biệt được gửi cho hội trưởng của hai công hội lớn. 'Huyết Hải Rất Lớn' và 'Ta Là Lão Đại'.

Minh Hà và Cửu Phượng vừa online liền sáng mắt lên.

Một giờ có thể nhận được một trăm điểm phiếu, đánh với Nữ Oa hai năm, chẳng phải là có được một món Hồng Mông Linh Bảo rồi sao!

Cơ hội lừa đảo cái hệ thống chó này đã đến.

Minh Hà lập tức nhận nhiệm vụ, hét lớn: “Huynh đệ, tất cả offline về ngủ lấy sức đi, hội trưởng sẽ dẫn các chú kiếm trăm tám mươi món trang bị cấp Hồng Mông!” Tương tự, Cửu Phượng cũng hét lớn với các thành viên sau lưng: “Tất cả về ngủ đi, sắp tới cày nát bét, cày đến thiên hoang địa lão.” ...

“Không tệ, không tệ!” Đối với biểu hiện của hai công hội, hệ thống Game Online hài lòng gật đầu.

Lứa người chơi này, đúng là hợp ý nó. ...

Lúc này, trong nhóm chat Hồng Hoang, vô cùng náo nhiệt.

Chương 132

Tất cả là vì nhiệm vụ do hệ thống Game Online ban bố, giao chiến với Nữ Oa sẽ có thưởng: điểm phiếu và kim hồn tệ.

Kim hồn tệ chỉ để mua Tiên Thiên Chí Bảo, mọi người không mấy để ý, chủ yếu là điểm phiếu.

Trong cửa hàng của game, điều kiện để mua Hỗn Độn Chí Bảo, Hồng Mông Linh Bảo chính là điểm phiếu.

Minh Hà và bọn họ, sau vạn năm nỗ lực, cũng chỉ miễn cưỡng kiếm được vạn điểm phiếu.

Chút điểm này, muốn mua Hồng Mông Linh Bảo, nhiều nhất chỉ mua được mảnh vỡ.

Giờ đây, đi đánh Nữ Oa, một giờ đã có một trăm điểm phiếu.

Điều này khiến các vị thần nhìn thấy cơ hội mua Hồng Mông Linh Bảo. [Nữ Oa: Khụ khụ, nói trước nhé, lần này thu hoạch ta lấy ba thành, không quá đáng chứ?] [Phục Hy: Không quá đáng, ta đồng ý!] [Lão Tử: Nữ Oa sư muội chiếm hai thành, phần còn lại chúng ta chia đều.] [Lão Tử: Sư muội, qua một thời gian nữa chúng ta cũng phải 'thành thánh', hệ thống Game Online không chừng sẽ lại ban bố nhiệm vụ.] [Nữ Oa: Vậy được rồi, ta lấy hai thành.] [Thông Thiên: (Nóng lòng) Khi nào chúng ta bắt đầu?] [Minh Hà: Đúng đúng, Nữ Oa đạo hữu, ngươi mau giảng đạo đi, rồi...

ờ, chúng ta đánh thế nào?] [Cửu Phượng: Đương nhiên là tự bạo rồi, phân thân Hỗn Nguyên Kim Tiên, tự bạo cũng không làm Nữ Oa bị thương được.] [Cửu Phượng: Về phương diện này công hội chúng ta có kinh nghiệm, không phải một giờ phát thưởng một lần sao.

Chúng ta nửa giờ tự bạo mười người.] [Cửu Phượng: Còn lại thì toàn tung đại chiêu, giả vờ liều mạng kéo chân Nữ Oa.] [Đại Nghệ: (Ngoan ngoãn) Đạo Tổ, có thể cho ta về không?] [Nữ Oa: Vậy quyết định thế nhé, nghìn năm sau, ta giảng đạo kết thúc, về Bất Chu Sơn, các ngươi chuẩn bị đi!] [Minh Hà: Vậy quyết định thế nhé.] [Nguyên Thủy: Thiện.] [Thông Thiên: Tốt.] [Lão Tử: Được.] [Hình Thiên: Chuẩn.] [Đại Nghệ: Ta muốn về nhà...] ...

Nghìn năm sau, mỗi thành viên Nhân tộc đều đã có hô hấp pháp của riêng mình, Nữ Oa ngừng giảng đạo.

"Bản cung sắp rời đi, các ngươi sau này, có thể làm nhiều việc lợi cho sự phát triển của Hồng Hoang, sẽ có lợi cho các ngươi!" "Đa tạ Thánh Mẫu dạy bảo, Nhân tộc chúng con, xin vĩnh viễn ghi nhớ trong lòng." Nhân tộc mới sinh đồng thanh bái tạ.

Đợi họ ngẩng đầu lên, bóng dáng Thánh Mẫu đã biến mất.

"Thánh Mẫu đi rồi, chúng ta tiếp theo phải làm sao?" Một thành viên Nhân tộc mờ mịt hỏi.

"Hồng Hoang lớn như vậy, đương nhiên là phải xây một nơi ở trước đã!" "A!

Tại sao?" Một người đàn ông không hiểu, lấy trời làm chăn không tốt sao?

"Ta cũng không biết tại sao, nhưng chính là muốn xây." Một người phụ nữ khác lắc đầu nói.

"Ngươi này..." "..." Lập tức, Nhân tộc bắt đầu thảo luận ồn ào.

Toại Nhân Thị và hai người còn lại nhìn về phía Thủ Dương Sơn, con đường dẫn vào thế giới tổ địa Nhân tộc hiện ra trong mắt họ.

Đây là năng lực mà Nữ Oa Thánh Mẫu ban cho họ, tổ địa Nhân tộc này, một phương đại thế giới, chính là nền tảng của Nhân tộc họ.

Tổ địa chẳng qua là do Thánh Mẫu tiện tay khai phá, ngoài hàng vạn cây tiên thiên linh căn và một biển Tam Quang Thần Thủy, quy tắc không hoàn chỉnh, pháp tắc không hiển hiện.

Toại Nhân Thị lắc đầu, thu hồi ánh mắt, mở miệng nói: "Chúng ta trước tiên để tộc nhân sinh sống trên đại lục Hồng Hoang, tham ngộ quy tắc Hồng Hoang, sau đó quay về tổ địa, bù đắp những thiếu sót của tổ địa." "Được, đồng ý!" Hai người còn lại gật đầu đồng ý.

Vừa chuẩn bị thông báo cho các đồng bào Nhân tộc khác, họ đã nghe thấy một tràng tiếng kinh hô.

"A!" "Anh ta nhảy cao quá!" "Sao anh ta không xuống?" "..." Ba người nhìn sang, mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời.

Thì ra là một đồng bào, cơ thể đang nhanh chóng bay lên không trung.

Chỉ trong chốc lát, anh ta đã ở độ cao ít nhất trăm vạn mét, và vẫn đang tiếp tục bay lên.

"Vui quá, ta cũng thử!" Trong đám đông, một người đàn ông nói xong, nhảy một cái, cũng bay lên trời cao.

"Cao quá, ta có thể nhìn thấy rất xa." Người đàn ông này hưng phấn hét xuống dưới: "Trên này vui lắm, các ngươi mau lên đây!" "Đến đây!" "Đợi ta với!" "Ta cũng đến!" ...

Lập tức, mọi người tranh nhau nhảy lên độ cao trăm vạn mét, phát ra những tiếng la hét phấn khích.

Chỉ là, họ không biết thuật phi hành, bay một lúc thì mất động lực.

Từng người một từ độ cao trăm vạn, nghìn vạn mét rơi xuống.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Toàn thân bốc cháy, rơi xuống tứ phía.

Tiếng nổ vang liên tiếp không ngừng.

Độ cứng của cơ thể mạnh mẽ giúp họ tạo ra những cái hố sâu hàng trăm, hàng nghìn mét.

Hơn mười vạn Nhân tộc, trong một ngày ngắn ngủi, đã phân tán khắp một vùng đất rộng hàng ức vạn dặm.

Hữu Sào Thị nhìn hai người bên cạnh, mở miệng nói: "Chúng ta làm sao thông báo cho họ đây?" "??" Hai người đầu đầy dấu hỏi, cũng không biết phải làm sao. ...

Bất Chu Sơn, Nữ Oa và Phục Hy đang thong thả đi về, đột nhiên, Nữ Oa mở miệng nói: "Huynh trưởng, đệ tử của huynh đâu rồi?" Phục Hy nghe vậy, suy nghĩ một lát rồi nói: "Ta đánh cho một trận, chắc là đánh hơi nặng tay, nó chạy mất rồi." "Tiếc thật!" Nữ Oa tiếc nuối lắc đầu: "Ta còn đang nghĩ lát nữa sẽ để người của công hội farm nó!" "Không sao, dù sao nó cũng không chạy ra khỏi Hồng Hoang được, sau này còn nhiều cơ hội!" Phục Hy thản nhiên nói.

Lúc này, trong nhóm có động tĩnh. [Minh Hà: Công hội Hồng Hoang Liên Minh, lên acc.] [Cửu Phượng: Lên acc, lên acc!] [Minh Hà: @Nữ Oa, chuẩn bị sẵn sàng.] [Nữ Oa: Được.] Phục Hy dừng bước, bất đắc dĩ lắc đầu: "Muội muội, muội đi trước đi." "Huynh trưởng, vậy ta đi trước nhé!" Nữ Oa gật đầu, một mình đi trên Bất Chu Sơn.

Một lúc lâu sau, Phục Hy tìm một nơi an toàn, thông qua Thiên Đạo Chi Nhãn, đăng nhập từ xa.

Huyết Hải, hệ thống Game Online chống cằm, vẫy tay, cảnh Nữ Oa đang đi trên Bất Chu Sơn hiện ra trước mắt nó.

Đôi mắt nó hóa thành màu đỏ máu, sức mạnh, khí vận, địa điểm của Nữ Oa đều bị nó nhìn thấu trong nháy mắt.

Lại vẫy tay, khóa chặt vị trí của Nữ Oa.

Hàng vạn cuộn giấy dịch chuyển được nó tạo ra, gửi cho hai công hội mạnh nhất của mình. ...

Nữ Oa đang đi trên một ngọn núi của Bất Chu Sơn, đột nhiên, không gian xung quanh dao động.

Vùng đất này, không gian đã bị khóa chặt.

"Ai!" Nữ Oa quát lớn, khí tức Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên lan tỏa.

"Boss cấp cao nhất, mọi người lên!" "Thanh máu này dày thật, xông lên!" ...

Đột nhiên, một lượng lớn Chuẩn Thánh có khí tức giống hệt nhau hiện thân.

Họ không cho Nữ Oa cơ hội nói chuyện, vừa lên đã tung đại chiêu.

Các loại pháp tắc kinh khủng ập tới, ánh mắt Nữ Oa lạnh đi.

"Một lũ sâu kiến, cũng dám khiêu khích Thánh nhân!" Nữ Oa vỗ một chưởng, pháp lực kinh khủng hội tụ, hóa thành một bàn tay khổng lồ, vỗ về phía trước, tất cả công kích của đám Chuẩn Thánh đều vỡ nát.

Bàn tay khổng lồ không bị cản trở chút nào, tiếp tục tiến lên.

"Farm boss cấp cao nhất, sao có thể thiếu công hội Bàn Cổ Vô Địch của chúng ta được." Lúc này, lại có một lượng lớn Chuẩn Thánh có khí tức giống hệt nhau hiện thân. 'Ta Là Lão Đại' bước ra, vung tay ra hiệu: "Lên!" Lập tức, mười vị Chuẩn Thánh không chút do dự xông lên, trực tiếp tự bạo, thành công đánh nát bàn tay khổng lồ.

“Ừm...” Phát hiện công kích của mình bị chặn lại, đôi mắt Nữ Oa lóe lên một tia hứng thú.

“Thú vị, một lũ sâu kiến, cũng dám đến tập kích bản thánh.” “Ai cho các ngươi lá gan đó!” Nói xong, Nữ Oa lại vỗ một chưởng.

“Chặn lại, chặn lại!” Ầm ầm ầm!

Hy sinh mấy chục vị Chuẩn Thánh, công kích của Nữ Oa lại bị chặn lại.

Nữ Oa biểu tình bình thản, nhìn mấy trăm vị Chuẩn Thánh tại hiện trường.

“Lấy mạng để chặn sức mạnh của ta, các ngươi, có mục đích gì?” Tuy nhiên, không ai tại hiện trường trả lời câu hỏi của Nữ Oa. ‘Huyết Hải Rất Lớn’ vung tay ra hiệu: “Mọi người tiếp tục lên!” Nói xong, một vị Chuẩn Thánh cưỡi Long Mã bên cạnh xuống ngựa, xông về phía Nữ Oa.

“Xem ta...” Bốp!

Lời còn chưa nói xong, Nữ Oa một tát đánh chết hắn.

Nhìn con Long Mã kia, ánh mắt mang theo một tia cười ý.

Sau đó lại vỗ một chưởng.

“Giết!” “Có ta vô địch!” “Lên, lên!” “Boss này hơi mạnh, đến giờ vẫn chưa mất máu.” ...

Ầm!

Ầm!

“Thú vị, các ngươi lại có thân bất tử!” Đôi mắt đẹp của Nữ Oa dấy lên một tia gợn sóng, từng chưởng từng chưởng vỗ ra.

Phía trước, mấy trăm Chuẩn Thánh, kẻ trước ngã xuống kẻ sau lại

lên, xông vào bàn tay của Nữ Oa, tự bạo để chống lại công kích của nàng.

Một chưởng tùy ý của Nữ Oa cần hơn mười Chuẩn Thánh bỏ mạng, điều kỳ lạ là, những Chuẩn Thánh này sau khi chết lại có thể sống lại.

Nữ Oa dường như có hứng thú, cố ý hạ thấp công kích của mình, từ từ phân tích tại sao những Chuẩn Thánh này lại có thể sống lại.

Cứ như vậy, hai bên giằng co.

Mà những dao động chiến đấu kinh người này, lại không hề lan ra khỏi phạm vi này.

Huyết Hải, hệ thống Game Online bận tối mắt tối mũi.

Ngoài việc phải liên tục hồi sinh hoàn chỉnh người chơi, còn phải ngay khoảnh khắc người chơi và Nữ Oa va chạm, hấp thu khí vận của Nữ Oa, còn phải luôn giám sát phản ứng của Thiên Đạo Hồng Hoang.

Cả người nó bốc khói, mệt như chó.

Nhưng tất cả đều đáng giá.

Nữ Oa là Thánh nhân Thiên Đạo, ngoài khí vận, mỗi lần ra tay đều mang theo Thiên Đạo chi lực.

Nó có thể dùng sức mạnh của Nữ Oa để chống lại quy tắc của Thiên Đạo Hồng Hoang, nhân cơ hội này điên cuồng rút bản nguyên.

Chỉ trong nửa ngày ngắn ngủi, bằng nó nỗ lực cả trăm năm.

Hệ thống Game Online lau mồ hôi không tồn tại trên đầu, tiếp tục nỗ lực làm việc.

Còn những người chơi mà nó coi trọng nhất, lúc này đang chìm đắm trong hành trình kiếm tiền vui vẻ.

Một lát một trăm điểm phiếu vào tài khoản, vui không tả xiết.

Làm việc cũng càng thêm hăng hái.

Nữ Oa diễn cũng ngày càng thật, ra tay không chút nể nang mặt mũi các vị thần Hồng Hoang.

Chương 133

Dù là phân thân game của chính mình, cũng có đủ loại cách chết.

Đồng thời, cũng để mình bị thương một chút, -1-1 máu. ...

Trong Tử Tiêu Cung, dưới tầm nhìn của Bàn Cổ, thế giới Hồng Hoang đã ngừng một phần vận hành.

Linh căn, linh bảo đang được thai nghén đều dừng lại, bản nguyên sinh ra mỗi giờ mỗi khắc đều được dùng để bù đắp những tổn thất không thể giải thích.

Thế mà vẫn còn xa mới đủ.

Một số nơi linh khí tương đối dồi dào, như Bất Chu Sơn, lúc này đang bị Thiên Đạo Hồng Hoang điều động năng lượng của nó để bù đắp những chỗ thiếu hụt.

"Cũng may là chúng ta đang quản lý Hồng Hoang, nếu không cái Thiên Đạo rách nát này chỉ biết ngu ngốc giật gấu vá vai." Dương Mi bên cạnh lập tức tát cho cái nhãn cầu một phát.

Ầm!

Dù Thiên Đạo không có não, nhưng cũng biết một điều, nó bị sỉ nhục.

Lập tức, sấm sét lẹt xẹt đánh về phía Dương Mi.

"Cho mày mặt mũi!" Dương Mi tung một cước, Thiên Đạo Chi Nhãn bay mất!

Bay dính vào tường Tử Tiêu Cung, ngay lập tức bị bật ra, hóa thành một quả bóng nảy, nảy tưng tưng trong Tử Tiêu Cung.

"??" Hồng Quân ngơ ngác nhìn Dương Mi, nó không có linh trí,

ngươi đánh nó làm gì?

"Đồ rác rưởi, chấp một tay!" La Hầu bên cạnh ánh mắt khinh thường, một cước đá Thiên Đạo Chi Nhãn trở lại cơ thể Hồng Quân.

"Ha ha!" Hồng Quân giật giật khóe miệng, có giỏi thì để nó tiếp quản ba nghìn đại thế giới Hồng Hoang rồi hãy đánh.

"Được rồi, đừng quậy nữa!" Bàn Cổ trừng mắt, lập tức, các Ma Thần đều ngoan ngoãn trở lại.

Ánh mắt Bàn Cổ lại quay về Hồng Hoang, đối với hệ thống Game Online, anh không để ý.

Rút nhiều bản nguyên Hồng Hoang như vậy, sớm đã bị Thiên Đạo khắc dấu ấn.

Chạy không thoát!

Ngược lại là hệ thống Lựa Chọn, lại nằm ngoài dự đoán của anh.

Bởi vì nó cũng rút một lượng lớn bản nguyên thế giới, cũng sớm đã bị khắc dấu ấn.

Nhưng có kinh nghiệm từ hệ thống Thôn Phệ lần trước, đã có thể kết luận, dấu ấn Thiên Đạo, không nổ chết nó được.

Những hệ thống này chiến đấu, trước nay không phải là bản thể ra trận, thường sẽ có những thân thể con rối tương đối mạnh mẽ.

Cho nên, hệ thống bị thương, cũng sẽ không ảnh hưởng đến chiến lực của nó.

Bàn Cổ và một đám Ma Thần quan sát một lúc lâu, rút ra kết luận, hệ thống này chỉ yếu hơn hệ thống Thôn Phệ lần trước một chút, hẳn là thuộc loại xuất sắc trong số những hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Đợi lúc khai chiến, anh sẽ đặc biệt chiếu cố, kẻo nó chạy mất.

Suy nghĩ một lát, Bàn Cổ nhìn Dương Mi và Thời Thần: "Hệ thống này, các chú để ý kỹ, tuyệt đối không được để nó chạy thoát!" "Không vấn đề!" ...

Chư thiên thế giới vô cùng vô tận.

Một luồng năng lượng kỳ lạ bay với tốc độ cực nhanh, xông vào một vũ trụ.

Trong vũ trụ, hàng ức vạn ngôi sao mất đi màu sắc đang trôi nổi.

Mỗi một ngôi sao đều không có chút sức sống, bay loạn xạ không theo quy luật trong vũ trụ, mỗi giờ mỗi khắc đều có những ngôi sao va chạm, hủy diệt.

Trên một hành tinh có đường kính đủ ức triệu năm ánh sáng, một quả cầu ánh sáng bảy màu tiếp nhận luồng năng lượng kỳ lạ này.

Một lúc lâu sau, quả cầu ánh sáng phát ra ánh sáng rực rỡ, hóa thành một người ánh sáng bảy màu.

"Thằng chó Võng Du này, lại định nuốt một mình một cái Hồng Hoang đỉnh cấp." Người ánh sáng bảy màu tiêu hóa thông tin do hệ thống Game Online gửi đến, không nhịn được chửi rủa.

"Cơ mà, thằng chó này cũng xui xẻo, gặp phải một hệ thống cao cấp đỉnh phong tranh ăn." "Hồng Hoang đỉnh cấp, còn có một hệ thống cao cấp đỉnh phong." Người ánh sáng bảy màu nhìn tọa độ trong tin nhắn, chìm vào trầm tư.

"Gọi thêm một thống tử cùng cấp, hẳn là đủ để chiếm được.

Như vậy chia cũng nhiều hơn một chút." "Cứ quyết định vậy đi!" Người ánh sáng bảy màu bay về phía tọa độ.

Sau khi nó rời khỏi vũ trụ này, vũ trụ lập tức sụp đổ, hóa thành một thế giới trống rỗng, tử khí trầm trầm.

“Tiếc thật, vẫn còn lại không ít!” Người ánh sáng bảy màu lắc đầu, vũ trụ này nó mới rút được hai phần ba.

Vẫn còn không ít chưa rút!

Nhưng, Hồng Hoang đỉnh cấp vẫn quan trọng hơn, một cái Hồng Hoang đỉnh cấp, kiếm được nhiều hơn vũ trụ này rất nhiều.

Đi sớm, thu hoạch sớm.

Người ánh sáng bảy màu gửi tin nhắn cho một phó minh chủ, tăng tốc bay về phía tọa độ.

Bay chưa được hai năm, người ánh sáng bảy màu dừng lại.

Khí thế đột ngột lan tỏa, chấn vỡ mấy chục tiểu thế giới trong vùng lân cận.

“Thằng chó này, gửi lời mời cho tất cả hệ thống trong liên minh!” Nhìn tin nhắn trả lời của phó minh chủ, người ánh sáng bảy màu tức không chịu nổi.

Mẹ nó, thằng chó Võng Du này, tự mình không nuốt nổi thế giới Hồng Hoang kia, liền thẳng thừng mời tất cả hệ thống trong liên minh, kiếm chút tình cảm hệ thống.

“CMN!” Tất cả hệ thống đều đi, nó dù có lấy được phần lớn nhất, cũng phải mất ít nhất một nửa bản nguyên so với dự tính.

“Thằng chó, sớm muộn cũng tìm được điểm yếu của mày, xiên mày!” Người ánh sáng bảy màu chửi rủa, nhưng vẫn tiếp tục bay về phía tọa độ.

Hồng Hoang đỉnh cấp, nó chỉ từng nghe nói trong lịch sử hệ thống, chưa từng thấy qua, dù có nhiều hệ thống đi nữa, nó cũng có thể chia được một phần bản nguyên khó có thể tưởng tượng.

Còn có thể tiện thể mở mang kiến thức, không chừng còn có thể

lĩnh ngộ được thủ đoạn mạnh mẽ nào đó, trở thành một trong những hệ thống mạnh nhất trong số các hệ thống cao cấp đỉnh phong. ...

Cùng lúc đó, trong một thế giới tu tiên, một người đàn ông đang đại chiến với các cường giả.

Trên có Tiên Đế, dưới có con kiến nhỏ.

Thế gian vạn vật, đều là năm ăn năm thua.

Đột nhiên, hệ thống Năm-Năm trong cơ thể người đàn ông nhận được tin nhắn cầu cứu của liên minh.

Tùy tiện liếc qua, lập tức kích động, thu hồi tất cả của ký chủ, rút khỏi thế giới này, bay về phía tọa độ.

Đợi hệ thống Năm-Năm đi rồi, người đàn ông đang đối chiến với một con sâu xanh, một kiếm chém ra, thành công chém chết nó!

Hử?

Người đàn ông không hiểu, nhưng ngay sau đó, uy áp của mấy vị Tiên Đế ập đến, trong nháy mắt, người đàn ông hóa thành sương máu.

Hệ thống Năm-Năm sau khi rời khỏi thế giới này, liền đợi ở thế giới bên cạnh.

Một lúc lâu sau, một hệ thống từ bên trong bay ra.

Thấy hệ thống này, hệ thống Năm-Năm phàn nàn: "Ngươi cuối cùng cũng ra rồi!" "Thu hồi con rối tốn chút thời gian, xin lỗi!" Hệ thống Triệu Hoán nói.

"Không sao, ta cũng không đợi lâu, chúng ta mau xuất phát đi, nếu không, lại bị tên minh chủ kia bắt bẻ!" "Hừ!

Một tên tiểu nhân hẹp hòi, sợ cái đếch gì nó." Hệ thống Triệu Hoán hừ lạnh, mở miệng nói: "Chúng ta đi hợp với các hệ thống cao cấp khác, đi cùng nhau, ta không tin nó dám phạt cả liên minh chúng

ta!" "Ý kiến hay, đi!" Sau đó, hai hệ thống đi hợp với từng hệ thống trong liên minh, tổng cộng hơn bảy mươi hệ thống cao cấp, cùng nhau xuất phát.

Đường đi xa xôi, gặp được đại thế giới thích hợp, các hệ thống liền xông vào, kiếm chút tiền lẻ, rồi lại tiếp tục hướng về phía Hồng Hoang trên tọa độ. ...

Một nơi ở Bất Chu Sơn, đại chiến vẫn tiếp tục.

Nữ Oa dường như đã ghim đám quân Chuẩn Thánh tập kích mình.

Diệt đoàn hết lần này đến lần khác, sau đó đứng tại chỗ chờ đám Chuẩn Thánh này hồi sinh.

Cuộc chiến như vậy đã kéo dài mấy chục năm, hệ thống Game Online ở Huyết Hải ngồi không yên nữa.

Mỗi giờ, nó đều phải cho mỗi người chơi một trăm điểm phiếu.

Mà những năm này, khí vận nó thu thập được đã đủ dùng trong một thời gian dài, đủ để kéo dài đến khi liên minh đến.

Cứ đánh tiếp như vậy, hoàn toàn là lãng phí thời gian.

Hệ thống Game Online suy nghĩ một lát, trực tiếp kết thúc nhiệm vụ lần này. ... [Đinh, nhiệm vụ giới hạn thời gian lần này đã kết thúc!] "Ừm, nhiệm vụ này còn có giới hạn thời gian?" "Nhà phát hành chó má, hai chữ giới hạn thời gian viết nhỏ như vậy, cmn ta mà để ý mới là lạ!" 'Huyết Hải Rất Lớn' kiểm tra lại bản mẫu nhiệm vụ ban đầu, quả nhiên xuất hiện hai chữ giới hạn thời gian. 'Huyết Hải Rất Lớn' lập tức chửi rủa, những người chơi khác cũng vậy, chửi ầm lên.

Đương nhiên, tất cả đều là diễn cho hệ thống Game Online xem, họ là ai chứ?

Đại thần Hồng Hoang, sao có thể không biết bản mẫu nhiệm vụ

ban đầu không có hai chữ giới hạn thời gian.

Xem ra, những năm qua, họ đã lừa hệ thống Game Online đến đau lòng.

Nữ Oa ở xa, trong mắt lóe lên một tia tiếc nuối, một đạo thần thông đánh ra.

Người chơi từ bỏ kháng cự, diệt đoàn.

Nữ Oa đợi một lúc lâu, không thấy đám Chuẩn Thánh này hồi sinh, giả vờ kiểm tra xung quanh hai lần.

Cuối cùng nói một câu "kỳ lạ" rồi rời đi. ...

Huyết Hải, thành Tu La, hai công hội vừa hồi sinh liền chạy thẳng đến cửa hàng trang bị.

"NPC bán trang bị đâu, mau ra đây cho gia, gia đến tiêu tiền đây!" Minh Hà đội cái tên 'Huyết Hải Rất Lớn' vừa vào cửa hàng đã nghênh ngang la hét.

"Đến đây đến đây, các vị, mời vào trong." Hệ thống Game Online bất đắc dĩ điều khiển NPC thương nhân, chào đón hai công hội vào trong.

Minh Hà đi đầu, bắt đầu xem trang bị trong cửa hàng.

Huyết Hải Chiến Bào (trang bị Hậu Thiên, thuộc tính ***) Nguyên Đồ A Tỳ một bộ (Hậu Thiên...) Nghiệp Hỏa Hồng Liên (...) ...

Chương 134

Từ Hậu Thiên đến trang bị Hỗn Độn Chí Bảo, Minh Hà xem một lượt.

Sau đó nghênh ngang đập bàn: "Một đống rác rưởi, trang bị cao nhất mới cấp Tiên Thiên Chí Bảo, có trang bị cấp Hỗn Độn... không, cấp Hồng Mông không?" "Gia đây có tiền!" "..." Hệ thống Game Online giật giật khóe miệng, ta đương nhiên biết ngươi có tiền.

Nhưng làm Hồng Mông Linh Bảo rất tốn bản nguyên, thật không muốn lấy ra.

"Ai, xem ra game Hồng Hoang Kỷ Nguyên cũng chỉ đến thế thôi!" Minh Hà lắc đầu.

"Không sai, xem ra chúng ta đã đạt đến tầng cao nhất, không cần chơi nữa!" Cửu Phượng ở bên cạnh đồng tình.

"...

Thưa quý khách, có trang bị Hồng Mông!" Hệ thống Game Online sốt ruột, vội vàng nói.

"Trang bị Hồng Mông của chúng tôi không bán ra ngoài, là vì có thể nhận đặt hàng chuyên biệt!" "Đặt hàng chuyên biệt!" Mắt Minh Hà sáng lên, lập tức hét: "Cho gia đặt một bộ Nguyên Đồ A Tỳ cấp Hồng Mông Chí Bảo!" "Thưa ngài, số dư của ngài không đủ!" Khóe miệng hệ thống Game Online co giật, mỉm cười đáp.

"Thế điểm phiếu của ta làm được bao nhiêu món Hồng Mông Linh Bảo?" "Thưa ngài, có thể đặt một bộ trang bị độc quyền Minh Hà." "Thế còn ngây ra đó làm gì, làm cho gia đi!" Minh Hà trừng mắt, rồi lại nói: "Điểm phiếu còn lại, đổi thành trang bị cấp Hỗn Độn Chí Bảo

cho ta.

Qua một thời gian nữa, gia đây muốn mở rộng công hội." "Điểm phiếu của ngài đã được trừ, xin mời ba ngày sau đến nhận hàng." "Đến lượt ta rồi, đến lượt ta rồi!" Thông Thiên tiến lên, khoe điểm phiếu của mình.

"Nếu có thể đặt hàng, vậy cho ta đặt một bộ Tru Tiên Kiếm, cấp Hồng Mông Linh Bảo!" "..." Hệ thống Game Online thật sự không nhịn được nữa, cmn nhà ngươi cũng dám nghĩ thật.

"Thưa ngài, số dư không đủ!" "Hội trưởng còn đặt được một bộ, lại còn dư, tại sao ta lại không được!" Thông Thiên trừng mắt, không phục hét lên.

"Thưa ngài, bộ của người ta có ba món, bộ của ngài có năm món!" "Khụ khụ, thôi được rồi, ngươi đặt cho ta ba thanh Thanh Bình Kiếm đi!" "Thưa ngài, số dư của ngài chỉ có thể đặt hai món Hồng Mông Linh Bảo." "Vậy làm hai cái đi!" "..." Sau đó, hơn ba mươi thành viên của công hội Hồng Hoang Liên Minh, cộng thêm hơn ba trăm thành viên của công hội Bàn Cổ Vô Địch, lần lượt đặt hàng trang bị với hệ thống Game Online.

Lúc này, đến lượt Nữ Oa bắt đầu đặt hàng.

Nữ Oa tiến lên, khoe số dư, nói: "Cho ta đặt một món Hồng Mông Chí Bảo, muốn Tạo Hóa Ngọc Điệp." Hệ thống Game Online: ... sao tên này nhiều điểm phiếu thế?

Lập tức, hệ thống Game Online tra xem lai lịch điểm phiếu của người chơi này, cuối cùng phát hiện đây là do cô ta thắng cược với các thành viên khác trong công hội Hồng Hoang Liên Minh.

CMN, thật sự phải làm Hồng Mông Chí Bảo?

Thôi kệ, làm thì làm, dù sao cũng có thể thu hồi bất cứ lúc nào,

không có tổn thất gì lớn.

"Thưa ngài, đã trừ số dư của ngài, một tháng sau xin mời đến nghiệm thu." "Của cô ta đặt xong rồi, đến lượt ta!" Cửu Phượng và các Đại Vu khác sau khi bàn bạc, cuối cùng đã tập trung điểm phiếu lại.

"Chúng ta đều muốn một món Hồng Mông Linh Bảo, thống nhất, muốn rìu.

Còn lại, đan kinh nghiệm cấp Thánh nhân, cho ta ba nghìn viên.

Rồi đổi thành các loại tiên phủ, cung điện cấp Hỗn Độn Chí Bảo.

Còn bao nhiêu điểm phiếu thì mua bấy nhiêu.

Chúng ta mỗi người một nghìn đổi một nơi ở." "Thưa ngài, sau khi sử dụng đan kinh nghiệm, cần treo máy ba mươi ngày, ngài có muốn mua không?" "Mua, vừa hay nghỉ một tháng!" ...

Thời gian trôi qua, các vị thần Hồng Hoang vui vẻ đăng nhập vào game Hồng Hoang Kỷ Nguyên.

Phân thân game cầm mấy món Hồng Mông Linh Bảo, bắt đầu tung hoành Hồng Hoang.

Kèm theo các kỹ năng hào nhoáng, còn có Hồng Mông Linh Bảo, chiến lực của phân thân này đã đạt đến cấp độ của bản tôn họ.

Xem bộ dạng của hệ thống Game Online, trong thời gian ngắn sẽ không rút lui, điều này khiến các vị thần nảy sinh ý định, muốn thử đột phá cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, theo cấp độ của hệ thống Game Online, chính là cấp Thánh nhân.

Nhưng muốn lên cấp Thánh nhân, lượng kinh nghiệm cần thiết là một con số không thể tưởng tượng.

Ý đồ, liền nhắm vào Thiên Đình, nhắm vào hệ thống Lựa Chọn. ...

Mười vạn năm ăn chơi hưởng lạc, hai vị xuyên việt giả Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất ngày càng không muốn đánh nhau.

Nhưng, có cái lựa chọn tử vong của hệ thống Lựa Chọn, hai người cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thỏa hiệp.

Thời gian càng lâu, hai người càng rõ, cái hệ thống này hoàn toàn coi họ như con tốt thí trên bàn cờ.

"Chơi mười vạn năm, không lỗ!" Đông Hoàng Thái Nhất thở dài.

"Huynh đệ, đến lúc phải đánh rồi, đánh thắng còn có thể tiếp tục tiêu sái!" "Ai!" Đế Tuấn Hào thở dài, nhìn về phía Thái Dương Tinh, suy nghĩ một lát rồi nói: "Huynh đệ, ngươi đi triệu tập binh lực, ta đi sắp xếp mười Kim Ô!" "Dù sao cũng là con của thân thể này, ta không muốn chúng nó chết!" Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy, gật đầu, sau đó đi ra khỏi cung điện, triệu tập đại quân Yêu tộc.

Đế Tuấn Hào thì bay về phía Thái Dương Tinh, cũng là lần đầu tiên sau bao nhiêu năm xuyên việt, hắn gặp mười đứa con của mình.

Nhìn mười con Kim Ô màu vàng kim, khiến ánh mắt Đế Tuấn Hào trở nên dịu dàng, đây chính là con của hắn.

Chỉ là, mười đứa con này, tâm trí vẫn như trẻ con.

Chẳng trách tương lai sẽ bị Chuẩn Đề mê hoặc, với cái tâm trí này, đổi lại một người bình thường cũng có thể lừa gạt.

Đế Tuấn Hào thở dài, gia cố đại trận đang nhốt mười Kim Ô, đồng thời, làm ra rất nhiều sách.

Nào là 《Tôn Tử Binh Pháp》, 《Quỷ Cốc Tử》, 《Chân Huyên Truyện》...

đều để lại cho mười Kim Ô.

Hy vọng chúng nó sớm trưởng thành!

Sau đó, Đế Tuấn rời đi.

Điều hắn không biết là, sau khi hắn đi, Lục Áp trong mười Kim Ô, nhìn những tựa sách quen thuộc này, ánh mắt mang theo sát khí.

Lại là một tên xuyên việt giả? [Đúng vậy, hắn cũng là xuyên việt giả, nhưng hệ thống của hắn là hệ thống sơ cấp, không đáng lo ngại!] [Ký chủ không cần quan tâm đến hắn, hiện tại, ngươi cần phải suy nghĩ, làm thế nào để tiêu diệt những người chơi xuyên việt giả trong Huyết Hải.] "Thuộc hạ cấp Thiên Đạo cảnh mà ngươi cho ta, còn không giết được tên xuyên việt giả đó sao?" [Hệ thống đối diện chỉ thấp hơn ta một cấp nhỏ, muốn giết nó, cần ký chủ tiêu hao phần lớn năng lượng của nó, sau đó nuốt chửng nó.] "Ngươi không phải nói sau khi những người chơi đó chết, năng lượng sẽ bị hệ thống người chơi đó thu hồi, ta làm sao tiêu hao năng lượng?" [Ký chủ, Kim Ô Thôn Phệ Quyết của ngươi, có thể khi đánh giết người chơi, thôn phệ toàn bộ năng lượng của người chơi, khiến hệ thống đối diện không thể thu hồi.] [Nhưng ký chủ cần chú ý là, người chơi đều đi thành từng nhóm, thực lực hiện tại của ký chủ quá thấp, cần phải âm thầm tập kích.] "..." Đợi Đế Tuấn Hào quay về Thiên Đình, Yêu tộc đã tập kết gần xong.

Ngoài mười đại yêu thánh và mười vạn Đại La Kim Tiên của mỗi người, những năm gần đây cũng lần lượt có Yêu tộc gia nhập Thiên Đình.

Đại La Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên không ít, Đế Tuấn Hào ai đến cũng không từ chối.

Chỉ cần cảnh giới đến Kim Tiên, đều thu nhận.

Dù sao nhiều hơn một Yêu tộc, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sẽ tăng thêm một chút.

Đến nay, chỉ mới thu nhận năm mươi vạn Thái Ất Kim Tiên, và

mười triệu Kim Tiên Yêu tộc, còn có mấy trăm Đại La Kim Tiên.

Số lượng khổng lồ như vậy, dù hắn và Đông Hoàng Thái Nhất chia đều, uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng tăng lên một thành, sức bền cũng tăng gần một nửa.

"Bệ hạ, đại quân Yêu tộc của ta đã tập kết xong!" Bạch Trạch được triệu hồi ra đi đến bên cạnh Đế Tuấn Hào, cung kính nói.

Một Bạch Trạch khác cũng đang báo cáo tình hình cho Đông Hoàng Thái Nhất.

"Huynh đệ, đến lúc xuất phát rồi!" Đông Hoàng Thái Nhất hét lên.

Đế Tuấn Hào gật đầu, đi ở phía trước, hiện tại số lượng Yêu tộc có gần năm mươi triệu, tuy ít, nhưng được cái tu vi thấp nhất của đám Yêu tộc này cũng là Kim Tiên.

Điều này tốt hơn nhiều so với việc dùng Yêu tộc Thiên Tiên để cho đủ số.

Đế Tuấn hít một hơi, hét lớn: "Mục tiêu bộ lạc Vu tộc, diệt Vu tộc!" "Diệt Vu tộc!" "Giết!" ...

Lập tức, hàng chục triệu Yêu tộc đồng thanh hô vang, âm thanh đinh tai nhức óc vang vọng khắp Thiên Đình.

Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất cũng bị âm thanh này lây nhiễm, tinh thần phấn chấn.

"Xuất phát!" Ầm!

Đại quân khởi động, yêu khí ngút trời, sát ý thấu xương, Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất đi ở phía trước, theo ký ức trong đầu, từ từ dẫn đại quân xuống Thiên Đình.

Trong cơ thể Đế Tuấn Hào, Đế Tuấn thông qua tầm nhìn của Đế Tuấn Hào, nhìn đại quân Yêu tộc, tâm trạng có chút không tốt.

Sao cũng không ngờ, những kẻ nghiệp lực sâu dày trong Yêu tộc của hắn lại có nhiều như vậy.

Sao lại không chịu nổi cám dỗ?

Lần trước mấy nghìn Đại La Kim Tiên đã khiến hắn kinh ngạc.

Bây giờ mười triệu Kim Tiên, năm mươi vạn Thái Ất Kim Tiên này, tất cả đều mang theo lượng lớn nghiệp lực.

Nghiệp lực ban đầu của chúng không nhiều, nhưng sau khi gia nhập Thiên Đình, dựa vào khí vận Thiên Đình bảo hộ, chúng đã điên cuồng thôn phệ sinh linh để tăng tốc trưởng thành.

Đặc biệt là năm mươi vạn Thái Ất Kim Tiên này, trong đó hơn một nửa, khi gia nhập Thiên Đình đều là Kim Tiên.

Mười vạn năm mà lên được Thái Ất Kim Tiên, có thể tưởng tượng đã thôn phệ bao nhiêu sinh linh.

Yêu tộc lại có nhiều kẻ tâm tính không vững như vậy, chút cám dỗ này cũng không chịu nổi.

Ai!

Số lượng Yêu tộc nhiều, tai họa cũng nhiều, sau này phải nghĩ cách quản lý đám tiểu yêu này.

Đế Tuấn thở dài, mở nhóm chat: [Đế Tuấn: Bên ta đang trên đường đi phạt Vu tộc, các ngươi nhớ chú ý, là hai bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.] [Cửu Phượng: Vô tư, hóa thân Đại Vu của chúng ta đều được hai tên xuyên việt giả kia bồi dưỡng đến cấp Chuẩn Thánh rồi.] [Cửu Phượng: Từng đứa xông lên tự bạo, không tin không nổ tung được một cái đại trận.] [Cường Lương: Nghiện tự bạo rồi à, mau cai cái tật này đi, phân thân game tự bạo thì thôi.

Giờ lại bắt đầu tự bạo hóa thân.

Lần sau có phải muốn tự bạo bản tôn không?] [Lão Tử: Thực không dám giấu, bần đạo bây giờ ý nghĩ đầu tiên khi chiến đấu với người khác, chính là tự bạo.] [Nguyên Thủy: Ta cũng vậy, tự bạo quá nhiều lần, ta thành thói quen rồi.] [Hồng Vân: Hệ thống Game Online có độc, ta cảm giác mình trúng độc rồi, thời gian trước phân một cái hóa thân đi tìm Trấn Nguyên Tử lão huynh uống trà đánh cờ, uống uống một hồi không nhịn được tự bạo mất!] [Trấn Nguyên Tử: (Giận) Đó là không nhịn được sao?

Rõ ràng là ngươi muốn chơi xấu.] [Hồng Vân: (Ngượng ngùng) Không kiềm chế được, không kiềm chế được.] [Đế Giang: .....] [Chúc Cửu Âm: .....] [Đế Tuấn: Sao lại lạc đề nữa rồi?] [Đế Tuấn: Đại chiến lần này, nhớ diệt đoàn đám Yêu tộc đó đi, ta nhìn mà ngứa mắt.] [Minh Hà: Kiệt kiệt kiệt!

Công hội Hồng Hoang Liên Minh, chuẩn bị lên acc, đợt quái này, không ít đâu!] [Thông Thiên: (Hưng phấn) Đến rồi!] [Thường Hi: (Mệt mỏi) Đã online liên tục mười vạn năm rồi!] [Hi Hòa: +1...] ...

"Huynh đệ, vừa nãy ta ra ngoài đi tiểu, kết quả thấy con chim ba chân ở Thiên Đình dẫn theo rất nhiều Yêu tộc xuống!" Khoa Phụ vội vội vàng vàng xông vào nhà ăn của bộ lạc Đại Nghệ, 'lo sốt vó' la làng lên.

"Cái gì, Khoa Phụ, ngươi chắc chắn đây là thật sao!" Xi Vưu đang ăn cơm 'kinh hãi' thất sắc, vội vàng đứng dậy hỏi.

"Nói nhảm, Khoa Phụ ta nói còn có thể là giả sao!" "Mau đi gọi các Tổ Vu!" Nói xong, Xi Vưu chuẩn bị chạy về phía Bàn Cổ Điện.

Bốp!

"Chờ đã!" Đột nhiên, Hình Thiên ở bên cạnh mạnh mẽ đập bàn, ngăn Xi Vưu lại.

“Hình Thiên, ngươi làm gì vậy, Yêu tộc đến xâm phạm, ta phải mau chóng mời các Tổ Vu ra tay chứ!” Xi Vưu dừng bước, quay người lớn tiếng la lối.

Hình Thiên khinh thường cười một tiếng: “Chuyện nhỏ này, cần gì làm phiền các Tổ Vu ra tay, ngươi quên thực lực hiện tại của chúng ta rồi sao?

Chúng ta bây giờ đều là Chuẩn Thánh, sợ Yêu tộc chắc!” “Hắc, ngươi nói cũng có lý đấy!” Nghe lời của Hình Thiên, Xi Vưu cũng không vội nữa, tùy tay cầm một cái ghế, ngồi xuống: “Vừa nãy đầu óc hồ đồ, quên mất ta bây giờ đã là Chuẩn Thánh!” “Không sai, Đại Vu chúng ta bây giờ toàn bộ là Chuẩn Thánh!” Hình Thiên lại chỉ về phía Thực Thiết Thú Hùng Thiên ở xa, nhặt khiên và rìu dưới chân lên: “Còn có vũ khí cấp khí vận thú, đánh một cái Thiên Đình nhỏ nhoi, còn không phải là dễ như trở bàn tay.” Bốp!

Đại Vu Bạch đập vào đầu Hùng Thiên, mở miệng nói: “Gọi Tổ Vu làm gì, anh em chúng ta cùng lên, đánh không lại Yêu tộc thì mau tự bạo đi cho rồi!” “Được, gọi anh em, chúng ta đi xử chúng nó.” “Gọi anh em, xử chúng nó!” “Xử chúng nó!” Hình Thiên, Xi Vưu, Khoa Phụ, Bạch bốn vị Đại Vu, hô hào khẩu hiệu, đi gọi các Đại Vu khác.

Để lại Hùng Thiên và Vu Vĩ ngơ ngác.

Chương 135

Một lúc lâu sau, rau trong nồi của Vu Vĩ đã cháy khét, mới hoàn hồn lại.

Hắn hỏi Hùng Thiên: "Đại Vu còn đi tiểu, ngươi thấy nhà vệ sinh trong bộ lạc bao giờ chưa?" "Chưa!" Hùng Thiên lắc đầu, "Ta cũng là lần đầu tiên biết, Đại Vu Chuẩn Thánh rồi mà còn có nhu cầu ngũ cốc luân hồi.

Có thể là do ngươi nấu ăn quá ngon!" "Vu tộc, đúng là một lũ quái thai cmn!" Vu Vĩ lắc đầu, rửa sạch nồi, dọn dẹp vệ sinh, đi ra khỏi nhà bếp.

"Đi thôi, Vu Yêu đại chiến, chắc chắn rất kích thích, chúng ta cũng đi hóng hớt!" "Hắc hắc, hơn ba trăm Đại Vu toàn là Chuẩn Thánh, còn đều luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo.

Thật mong chờ vẻ mặt ngáo ngơ của Đế Tuấn!" Hùng Thiên cười hắc hắc, cùng Vu Vĩ đi ra khỏi nhà ăn, chờ đợi Đại Vu xuất chinh.

"Hùng Thiên, ngươi không thấy kỳ lạ sao?" "Sao vậy?" Hùng Thiên quay đầu không hiểu hỏi.

"Nhân tộc ấy, Yêu tộc còn chưa luyện chế Đồ Vu Kiếm, đã bắt đầu đại chiến rồi!" "Cái này có gì kỳ lạ!" Hùng Thiên khinh bỉ nói: "Xi Vưu là Đại Vu thuần chủng, không phải là con lai giữa người và Vu, cái này chẳng phải cũng khác với thông tin chúng ta biết sao." "Đây đều là chuyện nhỏ, có chút khác biệt rất bình thường, đại kiếp Nhân tộc mới là chuyện lớn, ta đã nghĩ ra mấy bộ phương pháp chi viện Nhân tộc rồi, kết quả Yêu tộc lại trực tiếp đánh Vu tộc!" "Có thể lần này nếu theo lịch sử bình thường, chỉ là đánh nhau lặt vặt, cho nên mới không được ghi chép lại!" Hùng Thiên suy nghĩ một lát, giải

thích: "Ngươi nghĩ xem, bây giờ Lục Thánh chỉ có Nữ Oa một người, những người khác còn chưa thành thánh.

Còn xa mới đến trận Vu Yêu đại chiến cuối cùng!" "Cũng có lý!" Vu Vĩ gật đầu, đồng ý với cách nói của Hùng Thiên.

Xem ra trận đột kích của Yêu tộc lần này, trong Hồng Hoang bình thường, hẳn là không đánh lớn.

Tiếc là, lần này có hai tên xuyên việt giả bọn họ, không đánh lớn được sao?

Đại Vu Vu tộc bây giờ toàn bộ là Chuẩn Thánh, bỏ xa Yêu tộc mười con phố.

Sao có thể không đánh lớn được chứ!

Vu Vĩ và Hùng Thiên phát ra tiếng cười quái dị, đứng tại chỗ, chờ đợi các Đại Vu xuất phát.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dẫn đại quân Yêu tộc đi chinh phạt Vu tộc, nhưng tốc độ hành quân rất chậm, bay hơn một tháng trời mà chưa đi được nửa quãng đường.

Dù vậy, hai bên lúc này đã chạm mặt nhau.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn chằm chằm vào hơn ba trăm bóng người khổng lồ phía trước, mặt mày ngơ ngác.

Bởi vì, trong hơn ba trăm gã khổng lồ này, bất kỳ ai cũng có thân thể cao tới trăm vạn trượng, và tất cả bọn họ đều là Đại Vu.

Đại Vu cấp Chuẩn Thánh.

Dẫn đầu là Cửu Phượng, hơn ba trăm Đại Vu chặn đứng trước đại quân Yêu tộc, huyết khí kinh khủng tỏa ra, bao trùm toàn bộ năm mươi triệu đại quân của chúng.

Chiến ý thuần túy, thân thể khổng lồ, áp lực kinh hoàng.

Tiểu yêu cấp Kim Tiên lúc này đã run lẩy bẩy, chiến ý tan biến sạch sẽ.

Không ít Thái Ất Kim Tiên còn quay đầu bỏ chạy, làm nhiễu loạn quân tâm!

Mẹ nó!

Đùa cái gì vậy, Đại Vu của Vu tộc đã bá đạo thế này, vậy Tổ Vu sẽ có thực lực gì?

Cẩu hệ thống, quả nhiên là bắt chúng đến đây nộp mạng. 【Keng, phát hiện biến cố, Vu tộc nghi ngờ có tồn tại xuyên việt giả, kích hoạt lựa chọn!

Lựa chọn một: Tiếp tục chiến đấu, điều tra rõ nguyên nhân biến cố của Vu tộc, thưởng một cây Bàn Cổ Phủ.

Lựa chọn hai: Rút lui, không đánh, thưởng dịch vụ tử vong. (Chú ý: Lần lựa chọn này có thể phát thưởng trước)】 Lúc này, hệ thống Lựa chọn đang giám sát từ xa không thể ngồi yên được nữa, toàn bộ Đại Vu của Vu tộc đều là Chuẩn Thánh.

Điều này khiến nó nhớ tới hệ thống ở Huyết Hải, và cả hệ thống Tâm Thanh mà nó đã nuốt chửng.

Vu tộc có biến cố thế này, rất có khả năng, mẹ nó cũng có xuyên việt giả mang hệ thống.

Hồng Hoang này lắm hệ thống thật.

Hệ thống Lựa chọn thầm cảm thán.

Nhưng mà, dám tranh giành thức ăn với nó, mặc kệ các ngươi là hệ thống gì, đều đáng chết.

Trước tiên phải xác định cấp bậc của hệ thống đối diện, sau đó mới tính xem nên xử lý thế nào.

Sát ý dâng lên trong lòng hệ thống Lựa chọn, luồng sát ý này, ngoài việc nhắm vào hệ thống ở Huyết Hải, còn có cả hệ thống của Vu tộc.

Là một hệ thống cao cấp đỉnh phong, nó không đời nào chịu lép vế, Chư Thiên rộng lớn như vậy.

Hồng Hoang này có nhiều hệ thống đến đây đã là chuyện hiếm thấy, huống chi là có tới hai hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Hệ thống đối diện, chắc chắn không bằng nó. ...

"Này!" Cửu Phượng hóa thành hình người, chỉ tay về phía Đế Tuấn.

"Lũ chim sẻ trụi lông, ra đây solo!" "Đối phó với ngươi, trẫm không thèm ra tay!" Đế Tuấn lạnh nhạt nói.

Đùa à, Đại Vu cấp Chuẩn Thánh, đánh với bọn họ, chẳng phải là đi tìm đòn sao?

Đầu óc hắn không có vấn đề.

"Ồ!" Nghe giọng điệu kiêu ngạo của Đế Tuấn, Cửu Phượng tỏ ra hứng thú.

Nàng bước một bước, xuất hiện trên bầu trời đại quân Yêu tộc, chín cái đầu mỗi cái bắn ra một đòn tấn công pháp tắc.

Năm đạo đánh về phía đại quân Yêu tộc, bốn đạo nhắm thẳng vào Đế Tuấn.

Ầm ầm ầm!

Một chiếc chuông lớn xuất hiện trên không trung đại quân Yêu tộc, tỏa ra lá chắn chặn lại năm đòn tấn công pháp tắc của Cửu Phượng.

Ngay sau đó, trên đầu Đế Tuấn cũng xuất hiện một chiếc chuông lớn, chặn đứng bốn đòn tấn công pháp tắc còn lại.

“Hai cái Hỗn Độn Chung!” Cửu Phượng không hề kinh ngạc, xuyên việt giả mà, có vài món linh bảo cũng là chuyện bình thường.

Vì vậy, dưới ánh mắt của Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Cửu Phượng lôi ra Bàn Cổ Phiên.

Hình Thiên cũng tiến lên phía trước, cây Kiền Thích trong tay tỏa ra khí tức Tiên Thiên Chí Bảo.

Khoa Phụ, Xi Vưu, Tướng Liễu... các Đại Vu khác ai nấy đều lôi ra một hoặc hai món Tiên Thiên Chí Bảo.

Trong đó, Đại Vu Bạch lại càng quá đáng hơn, còn cầm trong tay một món Hỗn Độn Linh Bảo.

Ở phía xa, Vu Vĩ và Hùng Thiên mỉm cười, đây đều là kiệt tác của bọn họ.

Cười xong, hai gã xuyên việt giả có chút nghi hoặc.

Tại sao Yêu tộc lại có hai cái Hỗn Độn Chung?

Chẳng lẽ, phân ra trống mái?

Nhưng thứ mà Đế Tuấn lôi ra tiếp theo đã khiến cả hai sợ chết khiếp.

Hệ thống trong cơ thể họ cũng rơi vào trạng thái đơ toàn tập. ...

Bên này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cất Hỗn Độn Chung của mình đi, nhìn các Đại Vu đều dùng Tiên Thiên Chí Bảo.

Hai người tuy chấn động nhưng không hề hoảng sợ, họ đã có chuẩn bị tâm lý từ trước.

Xem ra Vu tộc đúng là có xuyên việt giả, chỉ không biết trong số các Đại Vu này, ai mới là kẻ đó.

Thế là, Đế Tuấn ung dung lôi ra một cây búa.

Khóe miệng hắn nhếch lên, nhìn về phía các Đại Vu, ánh mắt dừng lại trên người Cửu Phượng: "Ngươi không phải muốn solo sao, tới đây, solo!" "Một cây búa rách mà cũng vênh váo à, lại đây, lại đây, ra đây, xem lão nương có đánh chết ngươi không!" Cửu Phượng từ trước đến nay luôn tự xưng là Đại Vu mạnh nhất, làm sao chịu nổi sự khiêu khích này, nàng thu lại thân thể Đại Vu, hóa thành Đạo thể, cầm Bàn Cổ Phiên trong tay chỉ vào Đế Tuấn.

"Ách... trẫm là Thiên Đế, lười đánh với ngươi!" Nhìn Cửu Phượng thân hình cao ráo, dung nhan tuyệt thế, Đế Tuấn rất muốn cùng nàng giao đấu một trận ra trò.

Nhưng vừa nghĩ đến thân phận Đại Vu của nàng, hắn liền tắt lửa, mạng sống vẫn quan trọng hơn.

Bàn Cổ Phủ hắn đã hoàn toàn nắm giữ, nhưng bổ một búa sẽ hao hết pháp lực.

Đến lúc đó, hắn sẽ thật sự rơi vào tuyệt cảnh.

"Đồ hèn!" Cửu Phượng nói xong, vung Bàn Cổ Phiên trong tay như một thanh kiếm sắc.

Từng đạo kiếm khí chém nát vạn vật được tung ra, mục tiêu... nhắm thẳng vào đại quân Yêu tộc.

"Huynh đệ, trước hết diệt đám lâu la của chúng đi!" Ầm!

Lập tức, Hình Thiên vung búa, Xi Vưu múa đao, tất cả Đại Vu đều sử dụng Tiên Thiên Chí Bảo trong tay.

Họ tung ra những đòn tấn công kinh thiên động địa, nhắm vào đại quân Yêu tộc.

Keng!!

"Khởi trận!" Đông Hoàng Thái Nhất vừa dứt lời, Thập đại Yêu

Thánh, mười vạn Đại La Kim Tiên, liên kết cùng mấy chục vạn Thái Ất Kim Tiên và một lượng lớn Kim Tiên.

Họ hòa vào các trận nhãn đã được bố trí sẵn.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trong nháy mắt đã chặn lại tất cả các đòn tấn công.

Đông Hoàng Thái Nhất thu lại Hỗn Độn Chung, điều khiển đại trận, một luồng tinh thần lực kinh khủng tuyệt luân đánh về phía Cửu Phượng.

Cái đại trận này... còn khác với đại trận lần trước đánh nhau với các Tổ Vu!

Cửu Phượng thầm lấy làm lạ, nhưng tay không hề ngơi nghỉ, một tòa bảo tháp xuất hiện dưới chân nàng.

Ầm!

Cửu Phượng bị sức mạnh kinh khủng chấn bay, nhưng bản thân lại không bị thương nặng.

"Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp!" Khóe miệng Đế Tuấn giật giật, đây hoàn toàn là một cuộc so kè linh bảo!

Cùng lúc đó, đại quân Yêu tộc của hắn cũng hành động.

Một trận pháp y hệt như của Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện.

Chương 136

Cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong của Đế Tuấn được nâng lên cấp Thánh Nhân, tinh thần lực được truyền vào cây búa trong tay.

"Phòng ngự chí bảo, liệu có chống đỡ được Bàn Cổ Phủ không?" Bàn Cổ Phủ hiên ngang hạ xuống, với thế không thể cản phá chém về phía đám Đại Vu.

Ầm!

Ầm!

Ầm ầm!!

Các Đại Vu cũng chống cự, một đống Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, Thái Cực Đồ, Hỗn Độn Chung xuất hiện.

Uy năng được kích phát, tầng tầng lớp lớp chắn trước mặt các Đại Vu.

Nhưng trước Bàn Cổ Phủ, chúng dễ dàng bị bổ ra, bổ nát.

Từng món Tiên Thiên Chí Bảo nổ tung, hóa thành mảnh vụn.

Cuối cùng, hy sinh mười sáu món linh bảo, mới chặn được đòn tấn công từ Bàn Cổ Phủ của Đế Tuấn.

Các Đại Vu phát động tấn công, chuẩn bị phá trận của Đế Tuấn.

Sắc mặt Đế Tuấn hơi tái đi, đó là do pháp lực đã cạn kiệt.

Dù có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bổ sung pháp lực, hắn cũng không chịu nổi sự tiêu hao của Bàn Cổ Phủ.

"Huynh đệ, đến lượt chú rồi!" Đối mặt với đợt tấn công của các Đại Vu, Đế Tuấn không hề hoảng sợ, chuyên tâm khôi phục pháp lực trong cơ thể.

Trong một đại trận khác, Đông Hoàng Thái Nhất cũng lôi ra Bàn Cổ Phủ, cũng bổ ra một búa y hệt.

"Bạch!" Các Đại Vu biết hai tên xuyên việt giả này dùng chung một hệ thống, phần thưởng nhân đôi, nên đã sớm có dự liệu.

Từng món phòng ngự chí bảo được ném ra.

Cuối cùng, Đại Vu Bạch lấy ra một mảnh ngọc điệp.

Ngoài món Hỗn Độn Linh Bảo trên tay, hắn còn có một món Hỗn Độn Chí Bảo.

Tạo Hóa Ngọc Điệp, là món linh bảo mà tên xuyên việt giả Hùng Thiên đã dùng để đổi lấy điều kiện được bước ra khỏi điện Đại Vu của hắn.

Một món Hỗn Độn Chí Bảo, yêu cầu cũng không quá đáng, Bạch đương nhiên đồng ý.

Thế là, Hùng Thiên cuối cùng cũng bước ra khỏi điện Đại Vu Bạch, gặp được tên xuyên việt giả Vu Vĩ.

Còn Bạch, không những dễ dàng kiếm được một món Hỗn Độn Chí Bảo, mà còn nhờ sự giúp đỡ của hệ thống Hùng Thiên, nhẹ nhàng luyện hóa nó.

Tạo Hóa Ngọc Điệp chắn trước mặt chúng Đại Vu, Bàn Cổ Phủ bổ toang từng lớp phòng ngự, cuối cùng đáp xuống Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Ầm!

Tạo Hóa Ngọc Điệp rung lắc hai lần, sau đó trở lại yên tĩnh, lúc này, pháp lực của Đế Tuấn đã hồi phục.

Nhưng, hơn ba trăm Đại Vu cũng đã tiến vào trong đại trận của hắn.

Bao vây Đế Tuấn tầng tầng lớp lớp! ...

Hơn ba trăm Đại Vu vây quanh Đế Tuấn, trán hắn đổ mồ hôi lạnh, không dám tùy tiện ra tay.

"Nhóc con, còn kiêu ngạo nữa đi!" Cửu Phượng cầm Bàn Cổ Phiên xông lên, đối mặt với tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Đế Tuấn lúc này, nàng không hề nao núng.

Đế Tuấn hít sâu một hơi, ánh mắt ngưng trọng, Bàn Cổ Phủ trong tay chém xuống.

Trong nháy mắt, nó chém đứt Bàn Cổ Phiên, với thế không thể cản phá chém về phía Cửu Phượng.

Khoảnh khắc tiếp theo, hai nửa thân thể dài ức vạn dặm rơi xuống trong đại trận.

Máu tươi như sông hồ tuôn ra, chảy dọc theo đại trận.

"Mình lợi hại thế này sao!" Đế Tuấn không thể tin được, vừa rồi vung Bàn Cổ Phủ, hắn chỉ dùng một thành pháp lực mà thôi.

Vậy mà đã giết được một Đại Vu.

Nói như vậy, hắn vô địch rồi!

"Giết, hôm nay ta phải đại khai sát giới!" Đế Tuấn giơ cao Bàn Cổ Phủ, khí thế ngút trời.

Khoảnh khắc tiếp theo, một Đại Vu xông tới.

"Ngươi đã giết Cửu Phượng, đền mạng đi!" "Ha ha, xem..." Đế Tuấn không hề sợ hãi, cười ha hả.

Kết quả...

Ầm!

Đại Vu này, tự bạo... tự bạo rồi! 4.

Đế Tuấn đứng hình không kịp trở tay, uy lực từ vụ tự bạo của một Đại Vu cấp Chuẩn Thánh trong nháy mắt đã nuốt chửng lấy hắn.

"Khụ khụ!" Rất lâu sau, Đế Tuấn lảo đảo bước đi trong hư không, vừa đi được hai bước, đã không thể trụ vững, rơi xuống mặt đất.

Rầm!

Cơn đau kịch liệt xé nát thân thể Đế Tuấn, nguyên thần cũng bị trọng thương.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mất đi chủ lực, lung lay sắp sụp, trong nháy mắt tan vỡ, hàng vạn Yêu tộc hiện ra.

Trừ những con rối do hệ thống Lựa chọn tạo ra, phần lớn Yêu tộc đều tan tác, chạy trốn tứ phía, sau khi chạy được một khoảng cách nhất định, chúng lặng lẽ bị một đám người giết chết.

"Bảo vệ bệ hạ!" Mười Yêu Thánh con rối vội vàng bảo vệ Đế Tuấn, mười vạn Đại La Kim Tiên con rối tụ lực, tấn công về phía các Đại Vu.

Đế Tuấn thì chạy về phía đại trận của Đông Hoàng Thái Nhất.

Bên phía Đại Vu, dường như vì hai Đại Vu vẫn lạc mà bị kích động, ai nấy đều rơi vào trạng thái cuồng bạo.

"Tất cả chết hết cho ta!" Xi Vưu cầm đại đao cấp Tiên Thiên Chí Bảo, xông về phía Đế Tuấn, từng nhát đao chém ra, tất cả Đại La Kim Tiên cản đường hắn đều vẫn lạc.

Các Đại Vu khác cũng vậy, điên cuồng lao về phía Đế Tuấn, thề sẽ báo thù cho huynh đệ đã ngã xuống.

Lúc này, một lưỡi búa khổng lồ chém tới, chính là Bàn Cổ Phủ do Đông Hoàng Thái Nhất thúc giục.

“Cút cho ta!” Ầm!

Đại Vu Bạch ném Tạo Hóa Ngọc Điệp ra, các Đại Vu có phòng ngự chí bảo cũng đồng loạt tế ra linh bảo, hai bên va chạm tạo ra tiếng nổ vang trời.

Đánh một trận ngang tài ngang sức.

Nhưng điều đó cũng đã câu giờ cho Đế Tuấn, giúp hắn tiến vào đại trận của Đông Hoàng Thái Nhất.

Các Yêu tộc khác cũng thở phào nhẹ nhõm, lần lượt dung nhập vào Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Đông Hoàng Thái Nhất.

Giúp tăng cường uy lực cho nó.

Cơn phẫn nộ của các Đại Vu dường như đã nhấn chìm lý trí.

Họ xông vào đại trận.

Đại chiến bắt đầu. ...

Cách chiến trường rất xa, Hùng Thiên và Vu Vĩ nhìn nhau.

Trong con ngươi chỉ còn lại hai chữ chấn kinh.

Rất lâu sau, Hùng Thiên khó khăn lên tiếng: “Ngoài chúng ta ra, Yêu tộc cũng có xuyên việt giả!” “Mẹ kiếp, đau đầu thật!” Vu Vĩ xoa đầu, thật là vớ vẩn.

Hắn dù gì cũng là xuyên việt giả, lúc đầu còn tưởng mình là nhân vật chính.

Sau khi gặp Hùng Thiên, không sao, cùng lắm là song nhân vật chính.

Nhưng bây giờ, lại phát hiện thêm xuyên việt giả, hắn còn là nhân vật chính nữa không?

“Vĩ ca, đối diện cũng là xuyên việt giả, anh nói xem chúng ta có

thể đi hòa giải không?" Hùng Thiên đột nhiên nói.

"Cũng không phải là không được." Vu Vĩ trầm tư, "Mọi người đều là xuyên việt giả, tất cả đều là âm mưu của Hồng Quân, nghĩ lại, chúng ta có thể thành lập liên minh." 【Keng, không khuyến nghị túc chủ làm như vậy.】 Lúc này, hệ thống Mỹ Thực trong cơ thể Vu Vĩ bất đắc dĩ lên tiếng.

Giữa các hệ thống không hề hòa bình như vậy, nó và hệ thống Khí Vận của Hùng Thiên liên thủ, đó là vì bất đắc dĩ.

Thiên Đạo Hồng Hoang quá mạnh, lại thêm bản nguyên dồi dào, hai đứa chúng nó lại cùng cấp, không cần thiết phải liều mạng một mất một còn.

Bây giờ lại có thêm hệ thống, điều này đã vượt quá giới hạn của chúng.

Hai hệ thống chúng nó liên hợp, dù cho đối phương là cao cấp trung kỳ, cũng không ngán. 【Túc chủ, không phải xuyên việt giả nào cũng dễ nói chuyện, kẻ đâm sau lưng nhiều lắm!

Xuyên việt giả đối diện còn là một Thiên Đế xuyên việt, ngài nghĩ có thể liên hợp được sao?】 Nghe lời hệ thống, Vu Vĩ im lặng, hắn nhìn Hùng Thiên, Hùng Thiên cũng có ánh mắt tương tự.

Rõ ràng, hệ thống của hắn cũng đã nói với Hùng Thiên rồi.

Xác định lập trường, hai người bắt đầu xem xét tình hình hiện tại, quay về tìm Tổ Vu chắc chắn không được.

Thời gian quá chậm, đợi Tổ Vu đến, e rằng các Đại Vu đã chết sạch.

Bọn họ phải ra tay, cứu các Đại Vu trở về.

"Tôi chỉ là một con gấu trúc, không thích hợp đánh nhau, Vĩ ca anh

mau ra tay đi, không thì các Đại Vu sắp toang hết rồi.” “Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tôi không phá được!” Vu Vĩ cười khổ, hắn chỉ là một Chuẩn Thánh. 【Túc chủ đừng hoảng, ngài xào một chảo rau, để Hùng Thiên ăn, ta sẽ kiếm cho ngài một cây Bàn Cổ Phủ!】 Nghe lời hệ thống, Vu Vĩ lập tức bắc nồi lên, lấy măng ra, bắt đầu xào rau.

Đồng thời, hệ thống Mỹ Thực thì đang ôm một cuốn sách hướng dẫn chế tạo Bàn Cổ Phủ đọc.

Đây là lần đầu tiên nó tiến quân vào Hồng Hoang, mọi thứ đều không thông thạo, một lúc sau, hệ thống Mỹ Thực chậm rãi gật đầu.

Bắt đầu chế tạo Bàn Cổ Phủ, cùng lúc, Hùng Thiên ngấu nghiến ăn món Vu Vĩ làm, hệ thống Khí Vận trong cơ thể cung cấp bản nguyên cho hệ thống Mỹ Thực.

Mặc dù chúng đều có thể dễ dàng chế tạo Bàn Cổ Phủ, nhưng tiết kiệm được thì cứ tiết kiệm, sau khi thương lượng, mỗi bên góp một nửa bản nguyên.

Chương 137

Cứ thế, Vu Vĩ không ngừng xào rau, Hùng Thiên ngấu nghiến ăn cơm.

Điều mà họ không chú ý là, cách đó trăm triệu dặm, có một nhóm người đang lén lút quan sát họ.

Những người này, chính là các người chơi mà hệ thống Võng Du coi trọng nhất.

Công hội Hồng Hoang Liên Minh và công hội Bàn Cổ Vô Địch.

"Hì hì!" Minh Hà cười gian, nhấn vào chức năng trinh sát của hệ thống Võng Du.

Trong nháy mắt, hệ thống Võng Du ở Huyết Hải mở mắt ra, có chút ngạc nhiên.

Lại là hai hệ thống.

Hồng Hoang này bị làm sao vậy?

Sao lắm đồng nghiệp thế?

Nhưng cũng may, chỉ là hai hệ thống cao cấp sơ kỳ.

Nghĩ ngợi một chút, hệ thống Võng Du gửi kết quả trinh sát của hai tên xuyên việt giả kia qua.

Thanh máu biến thành màu xanh lá cây.

Nó đã chọc phải một hệ thống cao cấp đỉnh phong rồi, không cần thiết phải chọc thêm hai đứa này nữa.

Vẫn nên cẩn thận thì hơn! ...

"Tiếc thật!" Nhận được kết quả trinh sát, trên đầu hai tên xuyên

việt giả ở xa cũng xuất hiện thanh máu màu xanh lá.

Minh Hà và những người khác thở dài, đây là dấu hiệu của quân ta, nghĩa là không thể gây sát thương.

Xem ra, hệ thống Võng Du đã rén rồi.

"Tiếp tục giết đám tiểu quái này đi!" Minh Hà và những người khác tản ra, săn giết đám Yêu tộc đang chạy trốn.

Trong đó, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Bạch Trạch các đại năng Yêu tộc giết hăng nhất.

Đây đều là những kẻ bại hoại của Yêu tộc, tai họa cho nội tình Yêu tộc, đáng chết.

Hiện tại phân thân game của họ đều là cấp Chuẩn Thánh, lại còn có Hồng Mông Linh Bảo, đám Yêu tộc chạy trốn này.

Bất kể là Thái Ất Kim Tiên hay Kim Tiên, đều chỉ cần một đòn đánh thường.

Thanh máu cạn sạch, kinh nghiệm bản thân tăng lên một chút, tiện thể rớt ra một hai món Hậu Thiên Linh Bảo hoặc linh căn linh thực.

Bên này, Phục Hy cưỡi Long Mã, thong thả giết đám Yêu tộc.

Không biết từ lúc nào, hắn đã cách xa đại đội.

Đột nhiên, cảnh vật trước mắt Phục Hy thay đổi.

Hử?

Phục Hy cảnh giác, vội vàng cất trang bị trên người vào ba lô, đổi sang Tiên Thiên Linh Bảo.

Ầm!

Một người đàn ông mặc kim bào hiện thân, chém ra một kiếm.

"Đây là phó bản?" Phục Hy miệng thì nghi hoặc, nhưng trong lòng

đã rõ, là tên xuyên việt giả Lục Áp.

Thì ra là hắn.

Chỉ có điều, hắn mới tu vi Chuẩn Thánh, tự tin đến thế sao có thể giết mình?

Sau đó Phục Hy ngã xuống.

Sau lưng hắn xuất hiện một người đàn ông mặc tử bào.

Tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh trong nháy mắt đã giết chết hắn.

Hơn nữa, lần này linh hồn của hắn không lập tức quay về Huyết Hải.

Đây là thủ đoạn của hệ thống Lục Áp, Phục Hy bất đắc dĩ, giả vờ ngủ say, quan sát xem tên xuyên việt giả Lục Áp này định giở trò gì.

"Hừ!" Lục Áp hừ lạnh một tiếng, khởi động Kim Ô Thôn Phệ Quyết, thôn phệ năng lượng của thân thể người chơi này.

Trong khoảnh khắc, năng lượng bị hắn nuốt sạch, mặc dù phần lớn đi vào cơ thể hệ thống.

Sau đó, hắn nhìn con Long Mã của người chơi này, một mồi lửa nướng chín, bắt đầu ăn ngấu nghiến. 【Túc chủ, thả linh hồn người chơi này về, để hắn hồi sinh.】 "Được!" Lục Áp đang ăn thịt gật đầu, nhìn sang Lý Tử Tiêu bên cạnh, con rối Lý Tử Tiêu tóm lấy linh hồn này, vo thành một quả cầu, rồi đá một cước bay đi.

Phục Hy: .....

Mẹ nó...

đó là con Long Mã muội muội nặn cho ta...

Huyết Hải, hệ thống Võng Du nhìn màn hình đen kịt trước mặt, đây là màn hình của người chơi 'Muội muội của ta vô địch', vừa rồi,

nó đã mất quyền kiểm soát đối với hắn.

Cũng không thể nhìn thấy góc nhìn của người chơi này, rõ ràng là có một sức mạnh ít nhất ở cấp Hỗn Nguyên Thái Cực đã che chắn sự giám sát của nó.

Người chơi này, rất có thể đã gặp bất trắc.

Đột nhiên, màn hình đen kịt phục hồi, cơn giận bùng lên trong lòng hệ thống Võng Du.

Trên màn hình, linh hồn của người chơi này bị vo thành một quả cầu, bay ra ngoài.

Còn cơ thể của hắn thì biến mất không thấy đâu, ngay cả năng lượng cũng không cảm nhận được.

Nó đã hoàn toàn mất đi một lượng năng lượng cấp Chuẩn Thánh.

Tuy không nhiều, nhưng đây hoàn toàn là sự khiêu khích, là ai?

Hệ thống Võng Du nén giận, kiểm tra linh hồn của người chơi này, không phát hiện dấu vết bị động tay động chân, liền dẫn linh hồn này trở về.

Sau khi trở về, hệ thống Võng Du xem lại cảnh tử vong, xem xong, sắc mặt hệ thống Võng Du trầm xuống.

Ký ức của người chơi này đã mất, nhưng từ thủ đoạn gọn gàng này, nó biết rất rõ.

Đây là do hệ thống làm, là cái hệ thống cao cấp đỉnh phong kia!

Đồ khốn, đây là khiêu khích!

Hệ thống Võng Du tức điên, thật sự nghĩ nó dễ bắt nạt sao?

Cứ chờ đấy, đợi liên minh đến, xem lão tử xử lý ngươi thế nào!

Hệ thống Võng Du nuốt cục tức này xuống, bắt đầu biên soạn ký

ức cho linh hồn người chơi này.

Đưa về suối hồi sinh, tiêu hao bản nguyên để hắn hồi sinh lại. ... 【Phục Hy: Vừa rồi tôi bị tên xuyên việt giả Lục Áp kia đánh lén, toi rồi!】【Phục Hy: Tôi còn thấy đệ tử của mình, đã bị luyện thành con rối rồi.】【Phục Hy: Xem ra, tên xuyên việt giả Lục Áp này còn nắm giữ phương pháp chém giết người chơi triệt để, nhưng hắn không diệt đi tia nguyên thần của tôi.】【Phục Hy: Hệ thống Võng Du cũng thật sự tổn thất cỗ phân thân game của tôi, vừa rồi lại hao phí bản nguyên làm lại cho tôi một cái.】【Minh Hà: (Cười lớn) Đây là tin tốt, sau này chúng ta thu hồi phân thân, cứ đổ tội cho Lục Áp!】【Lão Tử: Thiện.】【Cửu Phượng: @Phục Hy, anh chết ở đâu?

Phân thân game Đại Vu của tôi đã lên Thánh Nhân, đến lúc thu hồi rồi.】【Phục Hy: Đã gửi địa điểm cho cô!】【Cửu Phượng: Đã nhận!

Các vị, chờ tin tốt của tôi!】 ...

Trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Chốc chốc lại có một Đại Vu không sợ chết xông lên tự bạo.

Khiến Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn hoài nghi nhân sinh.

"Vãi chưởng, huynh đệ, đám Đại Vu này điên thật rồi sao?" Đông Hoàng Thái Nhất chửi ầm lên, cùng Đế Tuấn liên tục di chuyển vị trí trong đại trận, xuất hiện ở các trận nhãn khác nhau.

Họ không dám dừng lại, một khi dừng lại, đám Đại Vu này sẽ lao lên tự bạo.

Đế Tuấn nghe lời Đông Hoàng Thái Nhất, không trả lời, hắn bây giờ đã sắp sụp đổ rồi.

Vu tộc không sợ chết, nhưng cũng không chơi kiểu này chứ.

Hoàn toàn không quan tâm gì cả, cứ thế xông lên tự bạo.

Tình huống này, khiến hắn nhớ lại cảnh tượng năm đó bị đám người chơi của tên xuyên việt giả kia vây công.

Khác ở chỗ, đám Đại Vu này là tự bạo cấp Chuẩn Thánh.

May mà không hồi sinh được, không thì thật sự không thể đánh nổi.

Đế Tuấn trong lòng được an ủi.

Hắn nhìn sang Đông Hoàng Thái Nhất bên cạnh, suy nghĩ một chút rồi nói.

"Huynh đệ, chúng ta dụ chúng đến những trận nhãn không quan trọng, mài chết chúng!" "Được!" Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy, quả quyết dẫn Đế Tuấn xuất hiện tại một trận nhãn.

Trận nhãn này chỉ có hơn ba trăm Đại La Kim Tiên khống chế, thuộc loại trận nhãn tương đối yếu.

Sau khi hai người xuất hiện ở đây, cố ý để lộ thân hình.

"Trả lại mạng cho huynh đệ ta!" Một Đại Vu phẫn nộ gầm lên, xông tới tự bạo ngay lập tức.

"Đồ thần kinh!" Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chửi thầm, ngay khoảnh khắc Đại Vu đó tự bạo, họ biến mất không thấy đâu, xuất hiện ở một trận nhãn khác.

Trận nhãn này, hơn ba trăm Đại La Kim Tiên, toàn bộ vẫn lạc, nhưng rất nhanh, lại có hơn trăm Đại La Kim Tiên khác đến.

Chống đỡ trận nhãn này.

Ầm!

Ở một trận nhãn khác, lại có một Đại Vu tự bạo, Đế Tuấn và

Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Đến bây giờ, đã có hơn ba mươi Đại Vu tự bạo.

Số lượng Đại Vu đã giảm xuống dưới ba trăm, hiện tại chỉ còn lại hơn hai trăm, cứ kiên trì, thắng lợi sẽ thuộc về họ.

Ầm!

Chương 138

Lúc này, đại trận dường như bị trọng thương, rung chuyển dữ dội.

Đông Hoàng Thái Nhất trong nháy mắt phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt, hét lên: "Bên ngoài có người đang tấn công đại trận!" "Nạp mạng đi!" Một Đại Vu xông tới, tự bạo ngay lập tức.

Ầm!

"Mẹ kiếp!" Đế Tuấn bên cạnh kéo Đông Hoàng Thái Nhất, đốt cháy bản nguyên, điên cuồng chạy trốn.

Nhưng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận này do Đông Hoàng Thái Nhất nắm giữ, hiện tại hắn bị trọng thương, không có cách nào di chuyển tức thời.

Dù hai người đã cách xa trung tâm vụ nổ, cũng bị chấn không nhẹ.

Cũng chính trong khoảnh khắc đó, đại trận hoàn toàn sụp đổ, vô số Yêu tộc bị tiêu diệt.

Hai mươi vạn Đại La Kim Tiên, bây giờ cũng chỉ còn lại mười lăm vạn.

Các Đại Vu cũng trở lại Hồng Hoang, nhưng họ dường như đã giết đến đỏ mắt, thấy Đế Tuấn, liền muốn xông lên tự bạo.

"Các vị Đại Vu, các vị tỉnh táo lại đi!" "Đúng vậy, các vị mau tỉnh lại đi, nếu các vị đều vẫn lạc, tương lai của Vu tộc chúng ta phải làm sao!" Ở phía xa, Vu Vĩ và Hùng Thiên vác Bàn Cổ Phủ hét lớn, vừa rồi, chính là họ đã phá trận từ bên ngoài.

Đồng thời, hệ thống Khí Vận của Hùng Thiên cũng phát huy tác dụng, can thiệp vào ý chí của các Đại Vu, bảo họ đừng lãng phí nữa,

mau trở về.

Các Đại Vu nghe thấy tiếng hét của hai tên xuyên việt giả, cùng với cảnh báo của Thiên Đạo Chi Nhãn trong cơ thể, thở dài một hơi, hệ thống đã ra tay rồi.

Không quay về nữa, sẽ lộ ra sơ hở!

Từng người một lại như thể khôi phục lý trí, bề ngoài mang vẻ bi thương, rút khỏi chiến trường này, đứng về phía Vu Vĩ và Hùng Thiên.

Diễn một màn bi thương và đau đớn sau khi huynh đệ qua đời. ...

Ở phía bên kia, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bị thương nặng cũng đã phát hiện ra Hùng Thiên và Vu Vĩ, cùng với cây búa trong tay Hùng Thiên.

Lập tức xác định, tên Vu tộc cầm búa kia chính là xuyên việt giả.

Đã phát hiện ra xuyên việt giả, họ hẳn đã hoàn thành lựa chọn mà hệ thống đưa ra rồi chứ? 【Hai hệ thống cao cấp sơ kỳ, chậc chậc, hai ngươi rút đi, đừng đánh nữa, về phát triển đi.】 Hệ thống Lựa chọn lên tiếng.

Nó không ngờ rằng, Vu tộc lại có tới hai hệ thống.

Nhưng cũng chỉ là cao cấp sơ kỳ mà thôi, tìm cơ hội, nuốt chửng chúng là được.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy, vui mừng ra mặt.

Cuối cùng cũng kết thúc, về hưởng thụ thôi.

Tranh thủ được thêm chút thời gian nào hay chút đó.

Chạy thôi chạy thôi!

Hai người lười cả nói lời cay độc, thân là tướng soái, lại dẫn đầu

bỏ chạy.

Hoàn toàn không quan tâm đến suy nghĩ của Yêu tộc bên cạnh, dù sao cũng là con rối do hệ thống tạo ra, họ không sợ mất mặt.

“Nhiều quái thế này, đừng ai tranh với tôi, farm xong là tôi lên cấp!” “Không tranh, đùa à, tôi cũng sắp lên cấp, mười vạn con BOSS Đại La Kim Tiên này tôi bao hết.” “Đây không phải còn hai mươi con đại BOSS sao, công hội Hồng Hoang Liên Minh, cùng tôi lên.” Lúc này, đột nhiên xuất hiện một lượng lớn cao thủ cấp Chuẩn Thánh, nhắm vào đại quân Yêu tộc mà bắn phá điên cuồng.

“Vãi chưởng!” Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất sợ chết khiếp, nén đau, đốt bản nguyên tăng tốc bỏ chạy.

Còn đại quân của họ... là con rối của hệ thống, chết thì chết thôi.

...

Hơn mười vạn Yêu tộc Đại La Kim Tiên bị hai đại công hội tàn sát.

Trong chiến trường, công hội Bàn Cổ Vô Địch, Khoa Phụ với biệt danh 'Một hơi đuổi mười mặt trời' dùng một kỹ năng đã giết chết hơn ba mươi Đại La Kim Tiên.

Nhìn thanh kinh nghiệm không nhúc nhích, Khoa Phụ rất không hài lòng.

Nhưng cũng có chút bất đắc dĩ, ai bảo hắn bây giờ đã là cấp Thánh Nhân.

Sớm biết vậy đã không lên cấp, cũng học theo Tam Thanh, kiếm thêm vài món Hồng Mông Linh Bảo.

Khoa Phụ dừng lại hành trình farm tiểu quái, ánh mắt nhìn về phía đám Đại Vu, hắn hóa thân thành Khoa Phụ.

Cười một cách quỷ dị, hệ thống Võng Du à, ta lại tìm cho ngươi hai hệ thống làm đối thủ, không cần cảm ơn.

"Huynh đệ, bên này còn một đống đại BOSS, farm hết chúng đi!" Nói xong, Khoa Phụ cầm Nguyên Đồ xông lên.

Một chiêu, trong nháy mắt đã chém chết năm sáu hóa thân Đại Vu.

Cũng thành công, thu hút được giá trị thù hận từ hai hệ thống của Vu Vĩ và Hùng Thiên.

Hệ thống Võng Du: .....

Vãi chưởng, lại chọc phải hai hệ thống.

Thôi kệ, hai cái cao cấp sơ kỳ thôi mà, chọc thì chọc. ...

Vu Vĩ và Hùng Thiên lúc này vẫn còn đang ngơ ngác, các Đại Vu đã lần lượt ngã xuống.

Bị một lượng lớn cường giả kỳ lạ đột nhiên xuất hiện giết chết.

"Vu Vĩ, ngươi là hy vọng của Vu tộc chúng ta, hãy sống sót!" "Ngươi cũng vậy, trở về bảo vệ các nhị lang Vu tộc của chúng ta." Một Đại Vu 'dốc hết' toàn lực đưa Vu Vĩ đi.

Lại tóm lấy Hùng Thiên, cũng ném đi thật xa, rời khỏi chiến trường này.

Sau khi hai tên xuyên việt giả này đi, các Đại Vu còn lại bung xõa.

Đến giờ tan ca rồi.

Từng người một lao về phía phân thân tương ứng của mình, 'ầm' một tiếng, tự bạo.

Hơn ba trăm hóa thân Đại Vu, toàn bộ vẫn lạc, chính thức rút khỏi chiến trường Vu Yêu.

Vu Vĩ và Hùng Thiên bị đưa đi, thấy các Đại Vu toàn bộ vẫn lạc,

mới từ trong cơn mơ hồ tỉnh lại.

Hai người vội vàng hỏi hệ thống của mình.

“Không thể nào, rốt cuộc là chuyện gì, tại sao lại đột nhiên xuất hiện nhiều cường giả như vậy?

Ngay cả Thánh Nhân cũng có nhiều thế?” “Hệ thống, những người này là lai lịch gì?” Lúc này, hệ thống Mỹ Thực của Vu Vĩ cảm thấy vô cùng hoang đường, đột nhiên xuất hiện nhiều Chuẩn Thánh và Thánh Nhân như vậy.

Khí tức lại giống hệt nhau, vũ khí trong tay còn là Hồng Mông Linh Bảo.

Hồng Mông Linh Bảo, với bản nguyên hiện tại của nó, cũng chỉ miễn cưỡng làm được một hai mươi cái, mà đám người này ai cũng có một cái.

Rõ ràng, đằng sau lại là một hệ thống, mà còn là một hệ thống người chơi cao cấp không hề thấp.

Hồng Hoang, hot đến vậy sao?

Hệ thống Mỹ Thực không hiểu, nghe túc chủ thắc mắc, liền nói: 【Túc chủ, ta cũng không biết.

Có thể lại có một xuyên việt giả.】 Sau đó, hệ thống Mỹ Thực liên lạc với hệ thống Khí Vận, muốn hỏi ý kiến của huynh đệ Khí Vận, hệ thống Khí Vận của Hùng Thiên nghiêm nghị nói: 【Những người này, đều là người chơi, ngoài xuyên việt giả của Yêu tộc, trong Hồng Hoang còn ẩn giấu một xuyên việt giả người chơi.

Cấp bậc hệ thống của hắn cao hơn chúng ta.】 【Ít nhất là cao cấp trung kỳ, thậm chí là cao cấp hậu kỳ.】 Hệ thống Mỹ Thực nghe xong, có chút hoảng sợ: 【Cao cấp hậu kỳ, đánh không lại, chúng ta liên hợp rút lui đi!】 Hệ thống Khí Vận cay đắng nói: 【Không rút

được nữa rồi, ngay lúc nhìn thấy đám người chơi này ta đã thử rồi, ngươi tự phân ra một phần bản thể thử xem!】 Hệ thống Mỹ Thực đau đớn phân ra một tia bản thể, bay ra khỏi cơ thể Vu Vĩ.

Sau đó, một đạo thần lôi xuất hiện từ hư không, đánh nát phần bản thể này của nó. 【Một khi chúng ta bại lộ, sẽ bị Thiên Đạo Hồng Hoang giết chết!】 Hệ thống Khí Vận bất đắc dĩ lắc đầu, 【Về đi, hiện tại Vu tộc còn mười hai Tổ Vu sống, họ sẽ là cơ hội sống sót của chúng ta.】 【Nói thế nào?】 Hệ thống Mỹ Thực không hiểu hỏi. 【Bồi dưỡng Tổ Vu lên Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, triệu hoán Bàn Cổ chân thân, đưa chúng ta thoát khỏi Hồng Hoang này.】 【Nếu không, kết cục cuối cùng của chúng ta, không phải bị Thiên Đạo đánh chết, thì cũng bị các hệ thống khác âm chết.】 Cuối cùng, Vu Vĩ và Hùng Thiên theo đề nghị của hệ thống, trở về điện Bàn Cổ của Vu tộc, cẩu thả chờ đợi Tổ Vu xuất quan. ...

Bên này Lục Áp ẩn nấp trong bóng tối, lặng lẽ nhìn đám người chơi tàn sát hơn mười vạn đại quân Yêu tộc.

Đối với Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chạy bán sống bán chết, hắn tỏ vẻ khinh thường.

Hai tên xuyên việt giả rác rưởi, chỉ có chút gan đó.

Quả nhiên là hệ thống rác rưởi, đi với túc chủ rác rưởi. 【Keng, kích hoạt lựa chọn.

Lựa chọn một: Dùng Kim Ô Thôn Phệ Quyết đánh giết đại quân người chơi, giết một người, nhận được một món Tiên Thiên Linh Bảo.

Lựa chọn hai: Núp, không ra tay, thưởng một con rùa rụt cổ. (Chú ý: Trong thời gian chiến đấu, túc chủ có thể sử dụng kết giới hệ thống vô hạn lần, ngoại giới không thể cảm nhận được tình hình bên trong.)】 Hệ thống Lựa chọn lặng lẽ ban phát lựa chọn, hệ thống

người chơi dùng đại quân người chơi tàn sát đại quân con rối do nó tạo ra.

Hành động này, hoàn toàn là đứng trước mặt nó tát vào mặt nó.

Huống chi, lô đại quân con rối này, là nó mạo hiểm sửa đổi quy tắc Hồng Hoang và dòng sông thời gian để tạo ra.

Một hệ thống hậu kỳ, dám đứng trên đầu nó, một hệ thống cao cấp đỉnh phong mà khiêu chiến, nếu không cho nó một bài học.

Nó, hệ thống Lựa chọn, sau này còn lăn lộn trong giới hệ thống thế nào nữa?

"Kết giới hệ thống vô hạn chế!" Lục Áp mừng rỡ, có năng lực này do hệ thống cung cấp, hắn sẽ không phải lo bị đại quân người chơi vây công nữa!

Lập tức, Lục Áp nhắm vào cái tên 'Thanh Bình Kiếm Bất Thúy'.

Chính là thằng khốn này, đã cướp Hỗn Độn Châu của mình.

Vừa hay, tên này cũng đang đi lẻ.

Lập tức, Lục Áp lén lút tiếp cận tên này. ...

Thông Thiên ngáp một cái, tay cầm một thanh kiếm Tiên Thiên Chí Bảo, chậm rãi đi tới, gặp một tên Yêu tộc.

Chính là một đòn đánh thường. 【Đánh giết một BOSS Đại La Kim Tiên, nhận được kinh nghiệm ***, một đôi găng tay Hậu Thiên Linh Bảo.

Kim Hồn Tệ ***】 Giết xong tên này, Thông Thiên tiếp tục thong thả dạo chơi, lần này gặp phải mười Đại La Kim Tiên.

Chương 139

Một kỹ năng nhỏ đẹp mắt quét ngang được tung ra. 【Keng, đánh giết mười BOSS Đại La Kim Tiên, nhận được kinh nghiệm ***, kích hoạt rơi đồ bạo kích, Tiên Thiên Linh Bảo ×10..., Kim Hồn Tệ ***】 "Không tệ!" Cẩu hệ thống cuối cùng cũng cho bạo kích, mười món Tiên Thiên Linh Bảo, Thông Thiên hài lòng gật đầu, tiếp tục tiến về phía trước.

Đi được hai bước, đột nhiên, cảnh vật trước mắt thay đổi.

Tên Lục Áp kia?

Cửu Phượng tìm hắn khắp nơi, kết quả lại bị ta gặp.

Thông Thiên tuy biết chuyện gì xảy ra, nhưng cũng phải diễn cho tròn vai, kẻo lộ ra sơ hở.

Lập tức vẻ mặt kinh hỉ, lớn tiếng hét lên: "Vãi chưởng, ta kích hoạt được kịch bản đặc biệt rồi!" "Kêu..." Bốp!

Lời còn chưa dứt, Thông Thiên đã ngã xuống, con rối Lý Tử Tiêu xuất hiện sau lưng hắn.

Lý Tử Tiêu là Hỗn Nguyên Vô Cực, cỗ thân thể này của Thông Thiên là Chuẩn Thánh, chênh lệch quá lớn.

Bị giết trong nháy mắt.

Sau đó, Lục Áp xuất hiện, khởi động Kim Ô Thôn Phệ Quyết, thôn phệ sạch sẽ năng lượng của cỗ thân thể này.

Lôi linh hồn của người chơi này ra, sau đó...

"Để cho ngươi cướp Hỗn Độn Châu, để cho ngươi cướp Hỗn Độn Châu của ta." Bốp bốp bốp bốp!

“Để cho ngươi cướp, ta cho ngươi cướp!” Bốp bốp bốp!

Lục Áp tay trái tóm lấy linh hồn người chơi này, tay phải tả xung hữu đột, bốp bốp đánh không ngừng.

Đánh vẫn chưa đã, ném xuống đất, bắt đầu đấm đá, điên cuồng hành hạ nó.

Thông Thiên đang bị đánh điên cuồng: .....

Vãi chưởng, có cần phải thế không? 【Thông Thiên: @Cửu Phượng, cứu mạng, mau tới, tôi đang bị thằng Lục Áp này đánh!】 【Lão Tử: Cái gì!

Tam đệ, báo địa chỉ, ta đưa Nhị đệ đến chi viện, xem lão tử xử lý nó thế nào!】 【Thông Thiên: Đại ca, tên Lục Áp này có một con rối Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, anh đến nộp mạng à?】 【Thông Thiên: Cửu Phượng, địa chỉ gửi cho cô rồi, mau đến chi viện, tôi chịu không nổi nữa!】 【Cửu Phượng: Tôi tìm nửa ngày, hóa ra chạy đến chỗ anh à!

Chờ đấy, đến ngay.】 【Thông Thiên: Mẹ nó tôi bị đá như quả bóng!】 【Phục Hy: (Kinh ngạc) Ha ha, anh cũng bị đá như quả bóng!】 【Nữ Oa: (Bất đắc dĩ) .....

Huynh trưởng, có phải huynh đã để lộ gì không?】 【Phục Hy: .....】 【Hồng Vân: (Cười lớn) Thì ra Phục Hy đạo hữu, cũng có trải nghiệm như vậy. ...】 ...

Bên này, Cửu Phượng tắt nhóm chat, chạy về phía địa điểm Thông Thiên đưa.

Khi sắp đến nơi, Cửu Phượng bắt đầu giả vờ tìm tiểu quái farm cấp.

Không biết từ lúc nào, nàng đã đến gần mục tiêu.

Trong kết giới hệ thống, Lục Áp đã vo linh hồn người chơi này thành một quả cầu.

Đánh liền tù tì hai ngày rưỡi, hắn cũng đã đánh đã tay.

Cũng đã xả được cơn tức.

Một cước đá 'quả cầu' ra khỏi kết giới. 【Túc chủ, bên ngoài có một người chơi cấp Thánh Nhân, giết hắn một lần, thưởng một món Tiên Thiên Chí Bảo.】 "Tiên Thiên Chí Bảo!" Mắt Lục Áp sáng lên, nhưng cuối cùng vẫn lắc đầu, hắn hiện tại không thiếu linh bảo.

Báo thù trước đã, cái tên 'Huyết Hải Rất Lớn', năm đó vây công hắn, hắn la to nhất.

Còn suýt nữa cướp đi Kim Ô Kiếm của hắn.

Báo thù, nhất định phải báo thù!

Thế là, Lục Áp dưới sự che chở của hệ thống, hướng về phía 'Huyết Hải Rất Lớn' mà đi.

Đồng thời, hệ thống Võng Du ở Huyết Hải, đang chửi ầm lên biên soạn ký ức cho người chơi 'Thanh Bình Kiếm Bất Thúy'.

Mẹ kiếp, cái hệ thống cao cấp đỉnh phong kia, cứ chờ đó cho lão tử.

Đợi liên minh đến, xem ta lột da ngươi thế nào! ... 【Thông Thiên: (Đau đầu) Hệ thống Võng Du nhét cho tôi một đống ký ức, đầu đau muốn chết.】 【Cửu Phượng: Tôi lượn lờ ở đây nửa ngày, sao tên Lục Áp kia vẫn chưa động thủ?】 【Thông Thiên: Có lẽ cô không có sức hấp dẫn!】 【Cửu Phượng: ??】 【Minh Hà: Vãi chưởng, tôi bị tên Lục Áp kia trùm bao bố đánh!】 【Minh Hà: @Tất cả Đại Vu, địa chỉ gửi cho các ngươi rồi, mau đến chi viện.】 【Cửu Phượng: Đừng ai tranh với tôi, để tôi trước.】 ...

Hai đại công hội, gần bốn trăm người chơi.

Phát huy tinh thần cày cuốc, chỉ trong hai ba ngày ngắn ngủi.

Yêu tộc Đại La Kim Tiên giờ chỉ còn lại sáu bảy vạn, hai mươi con rối Yêu Thánh cũng bị công hội Hồng Hoang Liên Minh hốt trọn ổ.

Khiến hệ thống Võng Du kiếm được một khoản lớn, cười không khép được miệng, tạm thời quên đi chuyện bị hệ thống Lựa chọn chơi xỏ.

Đột nhiên, hội trưởng công hội Hồng Hoang Liên Minh, 'Huyết Hải Rất Lớn', người chơi mà nó coi trọng nhất, mất liên lạc.

Giám sát đối với người chơi này, một màu đen kịt.

"Mẹ nó!" Hệ thống Võng Du không nhịn được văng tục, lần này, người chơi này dù không chết, ký ức cũng sẽ bị xóa sạch.

Nó dù có nhập lại ký ức y hệt như trước, sau khi hồi sinh lại, cũng sẽ có sự khác biệt.

Vạn nhất mất đi tình yêu với game, nó sẽ tổn thất lớn.

Rất lâu sau, nó cảm nhận được linh hồn của 'Huyết Hải Rất Lớn', hệ thống Võng Du vội vàng kéo về, kiểm tra một lượt, phát hiện linh hồn bị đánh thành một quả cầu.

Không có gì đáng ngại, ký ức không bị xóa.

Nhưng, khi hệ thống Võng Du xem lại ký ức của hắn, phát hiện hắn bị trùm bao bố trực tiếp.

Bao bố đã cách ly cảm nhận của hắn với thế giới bên ngoài.

Hắn chỉ biết, mình bị đánh.

Khiêu khích, đây tuyệt đối là khiêu khích.

Đến mức lười cả xóa ký ức, không phải khiêu khích thì là gì?

Hệ thống Võng Du tức điên, chữa trị linh hồn này, xóa đi đoạn ký ức bị đánh.

Sau đó đưa về suối hồi sinh.

Đồng thời, ban phát nhiệm vụ, để người chơi nhanh chóng tiêu diệt đại quân Yêu tộc.

Không thể cho cái hệ thống cao cấp đỉnh phong kia cơ hội kiêu ngạo. ... 【Thái Nhất: Chết tiệt, tôi cũng bị trùm bao bố.】 【Cửu Phượng: Lại chạy rồi, địa điểm!】 【Thái Nhất: Gửi cho cô. ...】 【Nguyên Thủy: (Phẫn nộ) Không phải người, không phải người mà.】 【Thông Thiên: Nhị ca, sao vậy?】 【Nguyên Thủy: (Tức giận) Tên khốn Lục Áp, trùm bao bố phân thân của ta.】 【Thông Thiên: Nhị ca bớt giận, bớt giận, em còn bị đá như quả bóng đây này, làm sao mà bớt giận được.】 【Nguyên Thủy: Hừ!

Địa điểm ta gửi rồi, mau đến, phân thân game của ta vẫn đang bị đánh.】 【Cửu Phượng: .....】 ... 【Lão Tử: (Tức giận) Lục Áp quả thực không phải người, lại dám đánh lén ta một lão già!】 【Thông Thiên: Ách...

đại ca bớt giận, phân thân game của anh là hình tượng thanh niên.】 【Thông Thiên: Các Đại Vu, mau đi cứu đại ca ta.】 【Hình Thiên: Tới đây tới đây!】 ... 【Đại Nghệ: (Thở dài) Quả nhiên, Vu tộc không có ta, Đại Vu này, là không được.】 【Đại Nghệ: Đạo Tổ, con biết sai rồi, con để lại phân thân 'Bàn Cổ' ở thế giới diễn sinh này được không?】 【Đại Nghệ: Đạo Tổ, con thật sự không cố ý nói xấu ngài, đều là Cộng...

Tư oaoaoa, a a đông đông đông!】 ... 【Hồng Vân: Ta và Trấn Nguyên Tử lão huynh, cùng bị Lục Áp âm rồi!】 ... 【Hi Hòa: Hai chị em chúng ta, cũng vừa hồi sinh lại.】 ... 【Cửu Phượng: (Tức giận)

Tên xuyên việt giả này trêu ngươi ta phải không!】 ... 【Đông Vương Công: Ta.....】 ...

Bên này, Lục Áp dựa vào kết giới hệ thống, ngày càng kiêu ngạo, lúc đầu còn đánh từng người chơi một.

Sau này dứt khoát trùm bao bố hai người một lúc.

Tất cả người chơi cấp Chuẩn Thánh, cũng chính là đám người năm đó đánh lén hắn, đều bị hắn đánh cho một trận.

Cơn tức trong lòng Lục Áp cuối cùng cũng nguôi ngoai, ánh mắt bắt đầu nhắm vào người chơi cấp Thánh Nhân.

Mấy ngày nay, hắn cũng biết được đám người chơi cấp Thánh Nhân này, được gọi là 'công hội Bàn Cổ Vô Địch'.

Hội trưởng, chính là cái tên 'Ta Là Lão Đại'.

"Nói ra, ta và tên này cũng khá có duyên!" Lục Áp cười nhẹ.

Mỗi lần hắn trùm bao bố, người chơi này về cơ bản đều có thể trùng hợp chạy đến bên ngoài kết giới hệ thống.

"Chính là ngươi!" Lục Áp ẩn giấu khí tức, hướng về phía Cửu Phượng mà đi.

Hệ thống Lựa chọn trong cơ thể hắn cũng phấn chấn lên.

Bản nguyên cấp Thánh Nhân, cuối cùng cũng kiếm được một ít rồi. ...

Cửu Phượng cầm Nguyên Đồ Kiếm, lơ đãng giết quái Đại La Kim Tiên.

Mấy ngày nay nàng chạy khắp nơi, chính là để Lục Áp đánh lén, để nàng có thể vu oan giá họa, khiến hệ thống Võng Du hoàn toàn tin rằng mọi chuyện đều do hệ thống Lựa chọn làm.

Kết quả, tên Lục Áp kia chuyên chọn Tam Thanh và đám Chuẩn Thánh cấp để đánh.

Tức chết người.

Lúc này, bên tai vang lên tiếng của Phụ Thần: "Cửu Phượng, kết giới của tên xuyên việt giả kia ở ngay trước mặt ngươi ba mươi mét, chuẩn bị tự bạo." Phụ Thần!

Cửu Phượng lập tức tỉnh táo, không động thanh sắc nhìn về phía trước.

Thôi được rồi, chẳng nhìn thấy gì cả.

Cửu Phượng giả vờ đánh quái, đi về phía trước.

Chương 140

Tính toán số mét, khi đến mét thứ ba mươi, cảnh vật trước mắt đột nhiên thay đổi.

Nhưng, Cửu Phượng chỉ có nửa thân sau bước vào.

Sau khi vào, Cửu Phượng nhanh chóng lùi lại một bước, kinh hỉ hét lớn: "Phía trước lại có một phó bản, gọi người." Mẹ kiếp!

Lục Áp trong kết giới hệ thống không nhịn được văng tục, nửa chân đã vào rồi, kết quả lại lùi ra.

Nhìn Lý Tử Tiêu đang ẩn nấp, Lục Áp không nhịn được chửi: "Phế vật, mau lôi nó vào đây!" "Vâng." Con rối Lý Tử Tiêu kính cẩn gật đầu, trong nháy mắt bước ra khỏi kết giới, bàn tay to tóm về phía Cửu Phượng.

"Vãi chưởng, BOSS này còn biết đi ra khỏi phó bản!" Cửu Phượng 'kinh ngạc', vội vàng sử dụng chức năng trinh sát.

"Vãi chưởng, Thiên Đạo cấp, đánh không lại!" Ầm!

Cửu Phượng tự bạo, linh hồn bị hệ thống Võng Du đón về, bản nguyên của cỗ thân thể này cũng đang được thu hồi cực nhanh.

"Phế vật!" Lục Áp vội vàng xông ra khỏi kết giới, đá cho Lý Tử Tiêu một cước, vận chuyển Kim Ô Thôn Phệ Quyết.

Thôn phệ bản nguyên còn lại sau khi người chơi này tự bạo.

Hệ thống Lựa chọn cũng đang phát lực, cưỡng ép chặn lại những bản nguyên này, đồng thời, cũng chính thức bị hệ thống Võng Du phát hiện.

Sau khi Lục Áp thôn phệ xong, mượn hệ thống ẩn giấu khí tức,

tăng tốc hướng về phía các người chơi cấp Thánh Nhân khác.

Bại lộ thì bại lộ, dù sao cấp bậc hệ thống của xuyên việt giả người chơi cũng không cao bằng ta. ...

Trong Tử Tiêu Cung, Bàn Cổ và một hàng Ma Thần, lặng lẽ quan sát mọi thứ ở Hồng Hoang.

Như việc Lục Áp ẩn giấu khí tức, lén lút đánh lén.

Họ đều thấy rõ mồn một, lúc này, Dương Mi bên cạnh sắc mặt nghiêm lại, nói: "Lão đại, thủ đoạn ta bố trí ở lãnh địa Phao Phao Chư Thiên đã khởi động, thấy được một hệ thống cao cấp đỉnh phong, lộ tuyến rất rõ ràng, chính là chỗ chúng ta." "Xem ra chính là viện quân mà hệ thống Võng Du gọi," Bàn Cổ hỏi, "Có thể cảm ứng được thực lực không?" Dương Mi gật đầu, nói, "Có thể, không mạnh bằng hệ thống Thôn Phệ kia, cảm giác cũng chỉ kém hệ thống Lựa chọn một chút." "Tốc độ của nó rất nhanh, khoảng mấy ngàn năm là có thể đến." "Một liên minh hệ thống, không nên chỉ có một hệ thống này.

Huống chi, thư cầu viện của hệ thống Võng Du, là thỉnh cầu toàn bộ chiến lực cao cấp của liên minh hệ thống," Bàn Cổ suy nghĩ rồi nói, "Lão Tứ, thông báo xuống, bảo mọi người đừng động thủ, cứ chờ, đợi đến khi liên minh hệ thống đến đủ." "Lão đại, đã thông báo xuống rồi." "Rất tốt, mọi người xốc lại tinh thần, làm xong phi vụ này, chúng ta phải tranh thủ thời gian rút lui." "Được!" ...

Huyết Hải, hệ thống Võng Du mặt không biểu cảm, trước mặt nó là một đạo linh hồn, chính là người chơi 'Ta Là Lão Đại'.

Hệ thống Võng Du bắt đầu xem ký ức, rất thuận lợi đã thấy được, cảnh Lục Áp đánh lén hắn.

Không ngoài dự đoán của nó, quả nhiên là con Kim Ô kia, cũng chính là hệ thống cao cấp đỉnh phong trong cơ thể nó.

Đang gây sự.

"Hừ, cứ gây đi, tùy ngươi!" Hệ thống Võng Du hừ lạnh một tiếng, ném linh hồn này về suối hồi sinh, tiêu hao bản nguyên chế tạo lại thân thể cho hắn.

Làm xong những việc này, hệ thống Võng Du nhìn về phía Thái Dương Tinh.

Cười lạnh: "Liên minh sắp đến rồi, bây giờ đi xử ngươi." Nói xong, hệ thống Võng Du ban phát nhiệm vụ cho hai đại công hội, phá hủy Thái Dương Tinh.

Tốt nhất là cho nổ tung, để thủ đoạn của hệ thống Lựa chọn bại lộ, bị Thiên Đạo Hồng Hoang xử chết.

Tất cả những điều này, đều bị Cửu Phượng vừa hồi sinh nhìn thấy. 【Cửu Phượng: Chuyện đã xong, hệ thống Võng Du đã chính thức ghi hận hệ thống Lựa chọn, mọi người có thể thu lưới.】 【Minh Hà: Chúng ta mới cấp Chuẩn Thánh, đến Thái Dương Tinh farm cấp trước, các ngươi thu lưới trước đi!】 【Khoa Phụ: Khai chiến!】 ... 【Keng, ban phát nhiệm vụ mới, phá hủy Thái Dương Tinh, căn cứ vào mức độ phá hủy để phát thưởng. (Chú ý: Phá hủy trên năm phần trăm, thưởng thấp nhất là Hồng Mông Linh Bảo)】 Hai đại công hội đang farm tiểu quái nhận được nhiệm vụ mới, sau đó như được tiếp thêm sức mạnh.

Từng người một đều tung ra đại chiêu, rất nhanh đã dọn dẹp sạch sẽ tất cả Yêu tộc trên chiến trường này.

"Huynh đệ, có phó bản mới, tiếp tục cày!" Minh Hà hét lớn, nói xong, sử dụng quyển trục truyền tống, truyền tống đến Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn và Thái Nhất trên mặt lộ ra nụ cười, nói: "Các vị huynh

đệ, hai chúng ta ngoài đời là chuyên gia phá dỡ, phá hủy Thái Dương Tinh, cứ để chúng ta đánh trận đầu." "Vãi chưởng, không ngờ công hội chúng ta còn có nhân tài như các anh!" "Đại lão à!" "Cái này có là gì, biết hội trưởng chúng ta không?

Thân phận còn ngầu hơn." "Thân phận gì?" "Quốc vương của một quốc gia lính đánh thuê!" "Trời ạ, chính là đại lão mười lăm tuổi ra mắt, chưa đầy hai năm rưỡi đã thành lập một quốc gia!" "Còn hơn thế nữa, tin tức vỉa hè, đảo Anh Hoa cũng là do đại lão làm chìm đó!" "Ngầu vãi, làm xong đợt này, tôi đi đầu quân cho hội trưởng." "Tôi cũng đi." ...

Tiếp theo, hai đại công hội đều truyền tống đến Thái Dương Tinh, chuẩn bị làm một trận lớn.

Điều này khiến hệ thống Lựa chọn trong bóng tối lo lắng.

Đây là bị hệ thống xuyên việt giả người chơi ép đến chó cùng rứt giậu rồi sao?

Mẹ kiếp, Thái Dương Tinh mà nổ, nó nói không chừng thật sự sẽ bị Thiên Đạo Hồng Hoang xử lý. 【Keng, kích hoạt lựa chọn.

Lựa chọn một: Thủ vệ Thái Dương Tinh, đề thăng tu vi của túc chủ lên Thiên Đạo Cảnh, đề thăng Kim Ô Kiếm, Hỗn Độn Châu của túc chủ thành Hồng Mông Chí Bảo.

Lựa chọn hai: (Không thể lựa chọn)】 "Hồng Mông Chí Bảo!" Lục Áp kinh hô, chìm trong cuồng hỉ.

Hệ thống đúng là bá đạo, Hồng Mông Chí Bảo đó.

Đừng nói Hồng Quân, ngay cả Bàn Cổ cũng chưa từng chạm qua bảo vật này, mà hắn lại có.

Còn được đề thăng lên Thiên Đạo Cảnh, cộng thêm Hồng Mông Chí Bảo.

Hồng Quân đến cũng phải quỳ.

Lập tức, Lục Áp đưa ra lựa chọn.

Chỉ là...

"Hệ thống, sao ngài chỉ phát linh bảo, không đề thăng cảnh giới?" 【Xin túc chủ trở về Thái Dương Tinh, sẽ tự động phát thưởng tu vi.】 "Ách ách!" Lục Áp nghe vậy, sử dụng không gian pháp tắc, lao về phía Thái Dương Tinh.

Đồng thời, hệ thống Lựa chọn phân ra một lượng lớn bản nguyên, chế tạo hai vòng sáng phiên bản tăng cường.

Ném về phía Thiên Đình. ...

Ầm ầm ầm!

Trên Thái Dương Tinh khổng lồ, Đế Tuấn và Thái Nhất đang dẫn đầu phá hoại.

Đại chiêu hồi xong là phóng.

Thái Dương Tinh tuy cứng rắn, nhưng cũng không chịu nổi sự bắn phá điên cuồng như vậy.

Trong khoảnh khắc, đã bị nổ ra một cái hố sâu hai triệu trượng.

Sau đó ba người chơi nhảy vào, điên cuồng đào bới Thái Dương Tinh, từng khối mảnh vỡ lớn vạn mét bị ném ra khỏi Thái Dương Tinh, lơ lửng trong không gian.

Mỗi khi ném ra một khối, phần thưởng của mọi người lại tăng thêm một chút.

"Khốn kiếp, tất cả đi chết cho ta!" Sau khi Lục Áp trở lại Thái Dương Tinh, hệ thống Lựa chọn đã nâng tu vi của hắn lên Thiên Đạo Cảnh.

Phối hợp với Kim Ô Kiếm cấp Hồng Mông Chí Bảo, một kiếm chém ra, một đám lớn người chơi tử vong.

Nhưng, Thái Dương Tinh cũng bị chém ra một vết thương dài thiên vạn triệu trượng.

Lục Áp ngẩng đầu ưỡn ngực, khinh thường tứ phương, vô cùng hài lòng với đòn tấn công lần này của mình. 【Mẹ nó, túc chủ nhẹ tay thôi!】 Hệ thống Lựa chọn không nhịn được văng tục, ta bảo ngươi thủ vệ Thái Dương Tinh, không phải bảo ngươi phá hoại. 【Mau dùng Kim Ô Thôn Phệ Quyết, thôn phệ bản nguyên của những người chơi này, ta đến khôi phục Thái Dương Tinh.】 "Được được!" Lục Áp vội vàng gật đầu, thả con rối Lý Tử Tiêu ra.

"Ngươi đi giết đám người chơi này, nhớ, không được để chúng phá hoại Thái Dương Tinh." "Vâng!" Lý Tử Tiêu lấy ra một thanh kiếm Tiên Thiên Chí Bảo.

Thân hình không ngừng lóe lên, một kiếm chém giết một người chơi.

Lục Áp vận chuyển Kim Ô Thôn Phệ Quyết, thôn phệ bản nguyên của thân thể những người chơi này.

Hệ thống Lựa chọn lợi dụng những bản nguyên này, tu bổ tổn thất của Thái Dương Tinh.

"Phó bản còn có BOSS giữ cửa, xem ra là BOSS bất tử, mọi người tản ra, tản ra xa xa!" Minh Hà 'kinh ngạc' hét lớn, sau đó gần bốn trăm người chơi, phân bố ở các nơi trên Thái Dương Tinh.

Đào bới Thái Dương Tinh.

Mỗi khi ném ra một mảnh vỡ Thái Dương Tinh, hệ thống của Huyết Hải sẽ kiếm được không ít bản nguyên.

Bên Lục Áp, chuyên chọn người chơi cấp Thánh Nhân để giết, sau

đó hấp thu bản nguyên của thân thể người chơi đó.

Bị hệ thống Lựa chọn lấy đi để tu bổ Thái Dương Tinh.

Còn hệ thống Võng Du của Huyết Hải, thì dùng bản nguyên kiếm được, chế tạo lại cơ thể, hồi sinh người chơi.

Tổng thể mà nói, vẫn là hệ thống Võng Du chiếm thế thượng phong, rút ra lượng lớn bản nguyên.

Cuộc chiến hai bên kéo dài hai năm rưỡi, Thái Dương Tinh đã bị hủy đi một phần vạn.

Lúc này, Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dưới tác dụng của vòng sáng giảm trí tuệ phiên bản tăng cường của hệ thống, cũng đã khôi phục lại ý chí chiến đấu.

Muốn thống nhất Hồng Hoang, hệ thống Lựa chọn nhân cơ hội ban phát lựa chọn, để hai người thủ vệ Thái Dương Tinh, đột phá đến Thiên Đạo Cảnh.

Thế là, hai người cũng nhanh chóng giết người chơi, hệ thống Lựa chọn thôn phệ bản nguyên người chơi để khôi phục Thái Dương Tinh.

Đồng thời, khoác lên Lục Áp kết giới hệ thống, ẩn nấp để ám sát.

Hệ thống Võng Du lợi dụng người chơi phá hoại Thái Dương Tinh, rút ra bản nguyên, lại dùng bản nguyên, khôi phục thân thể người chơi.

Bắt đầu một cuộc chiến giằng co bản nguyên.

Mọi người đang phá hoại Thái Dương Tinh lại không ngừng bị giết, lại hồi sinh phá hoại Thái Dương Tinh bắt đầu hành động.

Sau khi Cửu Phượng bị giết một lần nữa, trở lại suối hồi sinh, ngắm nghía cơ thể này.

Cảnh giới Thánh Nhân hậu kỳ, trang bị hai món Hồng Mông Linh

Bảo trong ba lô, khóe miệng nhếch lên, sử dụng quyển trục truyền tống.

Trên Thái Dương Tinh, khắp nơi đều là chiến tranh.

Một tòa đại điện mà cả hai bên đều không nhìn thấy, lặng lẽ hạ xuống mặt đất.

Sau khi Cửu Phượng lại truyền tống đến Thái Dương Tinh, không cẩn thận đi vào tòa đại điện này.

Hệ thống Võng Du trong nháy mắt mất đi sự giám sát đối với nàng, hệ thống Võng Du biết, đây lại là bị cái hệ thống cao cấp đỉnh phong kia chơi xỏ.

Không lâu sau, hệ thống Võng Du lại giám sát được 'Ta Là Lão Đại', linh hồn của hắn sưng vù thành một quả cầu, bản nguyên thân thể đã bị cái hệ thống cao cấp đỉnh phong kia thôn phệ rồi.

Hệ thống Võng Du vội vàng thu hồi hắn, khôi phục thương thế, hao phí bản nguyên chế tạo lại cơ thể, để hắn hồi sinh.

Sau khi Cửu Phượng hồi sinh, hét lớn rằng mình gặp phải phó bản, sau đó tiếp tục xông về Thái Dương Tinh.

Chương 141

Không lâu sau, hệ thống Võng Du lại mất đi sự giám sát của một lượng lớn người chơi.

Một lúc sau, khôi phục giám sát, hệ thống Võng Du thu hồi những linh hồn sưng vù.

Khôi phục thương thế, hao phí bản nguyên chế tạo cơ thể, người chơi lại hồi sinh.

Sau đó tiếp tục xông về Thái Dương Tinh.

Trong đại điện trên Thái Dương Tinh, ở một góc, đặt một đống cơ thể, mười hai Tổ Vu đứng ở cửa.

Rất lâu sau, người chơi 'Một hơi đuổi mười mặt trời' không cẩn thận đi vào phó bản này.

Sau đó ngã quỵ trên đất, linh hồn Khoa Phụ từ trong bay ra, cười ngây ngô: "Tổ Vu, hì hì, nhẹ tay thôi!" "Yên tâm, không đau!" Đế Giang nói xong, Chúc Dung và Cộng Công tóm lấy linh hồn Khoa Phụ này, bắt đầu đánh đập tơi bời.

"A!

Nhẹ tay, nhẹ tay, đau, áu! ....." Khoa Phụ phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Đế Giang thì đặt cỗ phân thân game của Khoa Phụ vào đống cơ thể ở góc.

"Lại một cái phân thân Thánh Nhân!" Đế Giang vui vẻ đi đến cửa, lúc này, Khoa Phụ đã bị đánh thành một quả cầu.

"Để ta!" Đế Giang đặt 'quả cầu' ở cửa: "Để các ngươi xem kỹ

thuật ta luyện hai năm rưỡi thế nào!" Nói xong, nhẹ nhàng một cước, 'quả cầu' bay ra ngoài, hệ thống Võng Du khôi phục sự giám sát đối với Khoa Phụ.

Vội vàng thu hồi, chữa thương, chế tạo cơ thể, hồi sinh lại, tiếp tục xông về Thái Dương Tinh.

Bên mười hai Tổ Vu, lại có một Đại Vu nữa đi vào.

Rất lâu sau, lại một 'quả cầu' nữa bay ra.

Trong đại điện, đã đặt hơn một trăm cỗ thân thể Thánh Nhân.

Trên tay những cơ thể này còn cầm Hồng Mông Linh Bảo.

Đây đều là do hệ thống Võng Du tài trợ, cùng với sự giúp đỡ đổ vỏ của hệ thống Lựa chọn.

Mười hai Tổ Vu cười không khép được miệng.

Thế giới Hồng Hoang bây giờ đã thu nhỏ lại không ít, nhưng vẫn rất rộng lớn.

Đại chiến trên Thái Dương Tinh diễn ra vô cùng kịch liệt, nhưng ngoài các vị thần trong nhóm chat Hồng Hoang biết ra, thì số người có thể cảm ứng được trận đại chiến này chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Đương nhiên, không bao gồm mấy cái hệ thống.

Dưới chân núi Bất Chu, trong bộ lạc Vu tộc, sau khi toàn bộ Đại Vu 'ngã xuống' lần trước, Vu Vĩ và Hùng Thiên đã ngoan ngoãn trở lại, yên tĩnh chờ đợi các Tổ Vu xuất quan.

Chỉ là các Tổ Vu đã chìm vào tầng tu luyện sâu nhất, điện Bàn Cổ 'đóng chặt', uy năng được kích phát, dù cho có hệ thống giúp sức cũng không thể mở ra được.

Điều này khiến Hệ thống Mỹ Thực có chút bất lực, sớm biết thế đã không đóng vai Bàn Cổ cấm túc các Tổ Vu.

Ai ngờ sau khi điện Bàn Cổ khởi động lại trâu bò đến vậy, nó thăm dò cũng không vào được.

Đại Vu ngã xuống, Vu tộc chỉ còn lại một số tiểu Vu và Vu nhân, tổng cộng cũng chỉ vài chục vạn.

Thực lực còn không cao lắm, kẻ mạnh nhất cũng chỉ ở cảnh giới Đại La Kim Tiên mà thôi.

Nhưng hai hệ thống đã trói buộc với Vu tộc, Hồng Hoang này còn có nhiều hệ thống như vậy, nếu không nâng cao thực lực Vu tộc, tăng cường rút lấy bản nguyên Hồng Hoang, thì chỉ có thể chờ chết.

Hệ thống Mỹ Thực còn đỡ, mỗi ngày nấu cơm cho mấy chục vạn Vu tộc, nâng cao thực lực, tiện thể còn có thể rút lấy bản nguyên.

Hệ thống Khí Vận rút bản nguyên dựa vào khí vận của Vu tộc, Đại Vu toàn bộ ngã xuống, khí vận của mười hai Tổ Vu nó còn chưa ké được.

Bây giờ, chỉ dựa vào khí vận của đám tiểu Vu này, nó đến tiền vốn còn không kiếm lại được.

Đại chiến trên Thái Dương Tinh, nó và Hệ thống Mỹ Thực cũng đã thấy.

Quang minh chính đại bem nhau dưới Thiên Đạo, còn muốn dỡ cả Thái Dương Tinh.

Một tên khác còn cưỡng ép nâng túc chủ lên Thiên Đạo Cảnh.

Mấu chốt nhất là, Thiên Đạo vậy mà không có phản ứng.

Rất rõ ràng, chúng đã dùng thủ đoạn cưỡng ép, làm cho Thiên Đạo bị mù, còn mù lâu như vậy.

Quá dọa thống tử!

Trận chiến này càng làm cho hai hệ thống kiên định hơn với ý định

liên hợp lại, bồi dưỡng Vu tộc rồi nhanh chóng chạy trốn. ...

Trong một dãy núi lớn ở Hồng Hoang, Lục Tinh Thần cầm một chiếc bình giữ nhiệt, bên trong ngâm kỷ tử bổ thận do hệ thống thưởng, đang nhâm nhi từng ngụm nhỏ.

Hắn đã xuyên việt gần mười năm.

Đến nay, vẫn chưa đi ra khỏi dãy núi này, tuy nhiên, trong lòng Lục Tinh Thần cũng không còn quá nôn nóng.

Bởi vì, hệ thống đã thưởng cho hắn một bộ công pháp tu tiên, tuy tư chất của hắn không tốt lắm, thậm chí không bằng một phần trăm của đám học trò, nhưng hắn đã nhìn thấy hy vọng trường sinh.

Thật không ngờ, hệ thống còn có thứ tốt như công pháp tu tiên, Lục Tinh Thần uống xong trà kỷ tử, liền ngồi xếp bằng tu luyện.

Thiên địa linh khí hội tụ về phía hắn, bên trong cơ thể, Hệ thống Giảng Đạo nuốt chửng toàn bộ thiên địa linh khí mà túc chủ hấp thu, sau đó lại đưa ra một tia linh khí đã được pha loãng vạn lần cho túc chủ.

Vừa khống chế sự trưởng thành của túc chủ, vừa để túc chủ cảm nhận được sự tiến bộ, không đến mức tuyệt vọng trên con đường tu luyện của mình.

Làm xong những việc này, ánh mắt của Hệ thống Giảng Đạo nhìn về phía Thái Dương Tinh.

Đối với hệ thống cao cấp đỉnh phong kia, Hệ thống Giảng Đạo có chút kiêng dè, nhưng thứ nó kiêng dè hơn chính là cái hệ thống có lượng lớn người chơi này.

Lượng lớn người chơi, cao cấp hậu kỳ, không những không sợ hệ thống cao cấp đỉnh phong, mà còn dám đối đầu trực diện.

Từng là một hệ thống cao cấp hậu kỳ, nó tự nhiên phải tìm hiểu về những kẻ xuất chúng trong giới cao cấp hậu kỳ.

Hệ thống Võng Du này, miễn cưỡng có thể xem là một kẻ xuất chúng.

Nguyên nhân chủ yếu nhất là, đằng sau Hệ thống Võng Du là Liên minh Gà Mờ, hay còn gọi là Liên minh Hệ thống.

Nghe nói đây là một liên minh được thành lập bởi ba hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Tại sao lại gọi là Liên minh Gà Mờ, là vì bọn chúng ở tầng lớp cao cấp đỉnh phong, chẳng có gì nổi bật.

Đánh không lại các hệ thống cao cấp đỉnh phong khác, nên mới lập liên minh.

Ngoài ba hệ thống cao cấp đỉnh phong, còn có lượng lớn hệ thống cao cấp khác cũng gia nhập để ôm nhau sưởi ấm, nhanh chóng trở thành một trong những thế lực cao cấp của giới hệ thống.

Tuy không thể so sánh với nhóm hệ thống mạnh nhất, nhưng đối với các hệ thống khác, Liên minh Gà Mờ mà xông lên thì chính là nghiền ép.

Mà hệ thống cao cấp đỉnh phong trước mắt này, nhìn thế nào cũng không giống mấy hệ thống mạnh nhất, chỉ thuộc tầng lớp xuất chúng.

Cho nên, Hệ thống Võng Du hiện tại đối đầu với hệ thống này, chính là đang chờ Liên minh Gà Mờ đến.

Một khi họ đến, đừng nói là hệ thống cao cấp đỉnh phong này, ngay cả Hồng Hoang cũng sẽ bị bọn họ chiếm đoạt.

Nếu mình mà ló mặt ra, khó tránh khỏi cái chết!

Nhưng hiện tại, nó cũng rất khó thoát khỏi Hồng Hoang này.

Không được, nó phải dùng đến con bài tẩy, đợi Liên minh Gà Mờ đi rồi, nó mới ló mặt.

Ánh mắt Hệ thống Giảng Đạo trở nên kiên định, nó lặng lẽ thoát ly khỏi cơ thể túc chủ, đặt lên người túc chủ một trận pháp làm chậm thời gian phiên bản tăng cường.

Sau đó bay ra ngoài, quét một vòng quanh dãy núi có thể so sánh với một đại thiên thế giới này.

Tiếp theo, một viên châu màu xanh biếc từ trong bản thể của nó bay ra.

Ánh sáng bản thể của Hệ thống Giảng Đạo tối đi rất nhiều. 【Ây, cấp bậc hiện tại chỉ có trung cấp đỉnh phong, để khởi động chí bảo do tiền bối tặng, phải mất trăm năm.】 Hệ thống Giảng Đạo thở dài, viên châu này chính là khi nó lần đầu đột phá đến hệ thống cao cấp, đã gặp một vị tiền bối hệ thống cổ xưa sắp tèo, thấy nó tiềm lực phi phàm nên đã tặng cho chí bảo này.

Đây cũng là bảo vật để đột phá tầng lớp cao cấp trong thời đại đứt gãy của hệ thống hiện nay.

Uy năng khó lường, năm đó, khi gặp phải Bàn Cổ kỳ quái kia, nó chỉ là một hệ thống cao cấp hậu kỳ, cho dù Bàn Cổ lúc đó có thất thần, thực lực của nó cũng rất khó chạy thoát.

Nguyên nhân chủ yếu, chính là nhờ kiện chí bảo này.

Bàn Cổ thất thần, cộng thêm nó tự cắt bản thể, dung hợp với viên châu này mới thành công trốn thoát.

Có thể giúp nó chạy thoát khỏi tay Bàn Cổ, thì dùng để lẩn trốn Liên minh Gà Mờ, tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Viên châu màu xanh biếc dưới sự thúc đẩy của Hệ thống Giảng Đạo, tỏa ra ánh sáng lục lấp lánh, một luồng sức mạnh từ trong viên

châu khuếch tán ra, từ từ bao phủ cả dãy núi.

Dãy núi có thể so sánh với đại thiên thế giới này không có gì thay đổi, nhưng dường như lại có sự thay đổi… … Trong cung Tử Tiêu, Bàn Cổ và các Ma Thần ngơ ngác nhìn Thiên Đạo đang dần thay đổi quy tắc.

"Có hệ thống đang sửa đổi quy tắc và nhận thức của ta!" Hồng Quân kinh hãi hét lên, vung ra phân thân quy tắc, quả quyết cắt đứt liên hệ với nó.

Phân thân quy tắc của Hồng Quân là một khối quy tắc, sau khi bị Hồng Quân chém đứt, nó liền phát hiện trận chiến trên Thái Dương Tinh đã vượt ra ngoài quy tắc Hồng Hoang, cần phải thanh trừ.

Vừa ra tay đã là hàng vạn đạo thần lôi.

Bàn Cổ chặn đứng những đạo thần lôi này, Thanh Liên xuất hiện, tóm lấy phân thân quy tắc ném vào trong.

Mặc cho phân thân quy tắc đánh ra vô số thần lôi bên trong, Thanh Liên vẫn không hề suy chuyển.

"Chuyện gì vậy?" Bàn Cổ và các Ma Thần nhìn về phía Hồng Quân.

"Có một luồng sức mạnh khiến cả Hồng Hoang cũng không thể chống cự, đang sửa đổi… không phải sửa đổi, là ánh xạ… không, là đồng hóa, đồng hóa quy tắc Hồng Hoang, bao gồm cả Thiên Đạo và phân thân của ta." Hồng Quân nghiêm trọng nói.

"Nếu không phải Thiên Đạo của chúng ta là hàng mua, có một phần sức mạnh thuộc về thế giới khác, ta cũng không thể nhận ra sự thay đổi của nó." "Luồng sức mạnh này, có vẻ là đồng hóa, nhưng lại mang theo một sức mạnh không thể tưởng tượng nổi, rất khó phát hiện.

Nhưng ta có thể xác định, đó là thủ đoạn của hệ thống." "Hệ thống!" Bàn Cổ nhìn về phía bình chướng Hồng Hoang.

"Lão đại, không có hệ thống nào đến cả!" Ma Thần Bảo An đáp lời.

Vậy thì là hệ thống bản địa Hồng Hoang.

Bàn Cổ mở màn hình giám sát tất cả hệ thống hiện có ở Hồng Hoang, các Ma Thần nhìn vào, Hệ thống Lựa Chọn và Hệ thống Võng Du vẫn đang choảng nhau.

Hệ thống Giảng Đạo vẫn đang co rúm trong cơ thể Lục Tinh Thần, rút lấy một lượng nhỏ bản nguyên thế giới.

Hệ thống Mỹ Thực đang dựa vào sức mạnh của các hóa thân tiểu Vu ăn cơm để rút bản nguyên.

Hệ thống Khí Vận dựa vào khí vận yếu ớt của bộ lạc Đại Nghệ, rút được lượng bản nguyên còn ít hơn cả Hệ thống Giảng Đạo.

Chương 142

"Bọn chúng đều không có vấn đề gì, lẽ nào trong tối còn có hệ thống khác!" La Hầu trầm giọng nói.

"Không!" Bàn Cổ lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía Hệ thống Giảng Đạo.

Anh có thể cảm nhận được sự không ổn ở đó.

"Thời Thần, Lão Nhị, chúng ta đi xem thử!" "Nó?" Thời Thần không hiểu, nhưng rất nhanh đã phản ứng lại, Hệ thống Giảng Đạo này có liên quan đến cảnh giới tiếp theo của bọn họ.

Chắc là thấy hai hệ thống trên Thái Dương Tinh đánh nhau, nên đã sử dụng con bài tẩy.

"Các chú để ý xem Liên minh Hệ thống khi nào đến, chúng ta đi." Khí tức của Bàn Cổ hạ xuống, ngưng tụ ra một phân thân Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh sơ kỳ.

Thời Thần và Dương Mi cũng hao phí bản nguyên, ngưng tụ phân thân.

Cầm theo bảo vật bạn sinh của mình, tiến về nơi của Hệ thống Giảng Đạo. … Bàn Cổ, Thời Thần, Dương Mi ba vị Ma Thần đến trong núi sâu, vừa tiến vào đã cảm ứng được viên lục châu đang lơ lửng trên không, cùng với Hệ thống Giảng Đạo bên cạnh nó.

Ánh mắt Bàn Cổ lóe lên, nguồn gốc của sức mạnh đồng hóa Thiên Đạo chính là viên lục châu này.

Đây là sức mạnh của tầng thứ cao hơn sao?

Yếu quá, anh cảm thấy, viên lục châu này dù có bộc phát toàn lực, cũng chỉ miễn cưỡng ngang bằng với phân thân này của anh.

Dãy núi này đang dần tách khỏi Hồng Hoang, nhưng khi dùng nguyên thần quét qua, vẫn sẽ có hình ảnh, mấu chốt là hình ảnh này lại là thật.

Nơi đây đã xuất hiện sự trùng lặp.

Hai dãy núi, hai Lục Tinh Thần, hai Triệu Công Minh... chỉ có Hệ thống Giảng Đạo là duy nhất, không, trên người Lục Tinh Thần mới xuất hiện còn mang theo một Hệ thống Giảng Đạo sơ cấp.

Nhất cử nhất động, y hệt nhau.

Hình ảnh bọn họ nhìn thấy ở cung Tử Tiêu chính là hình ảnh mới xuất hiện này.

Cái mới xuất hiện phù hợp với quy tắc Hồng Hoang, cái cũ ẩn giấu trong Tu Di.

Bàn Cổ nhìn về phía mười hai Tổ Vu mới xuất hiện, đây là do viên lục châu kia chế tạo ra dựa theo hóa thân của mười hai Tổ Vu, có điểm tương đồng kỳ diệu với Thời Không đại đạo mà Thời Thần và Dương Mi liên thủ thi triển.

Lúc này vẫn còn là hư ảnh, xem ra muốn chế tạo thành công, cần phải mất trăm năm.

Cũng may, nếu thật sự thành công, Hệ thống Giảng Đạo sẽ phát hiện ra mười hai Tổ Vu này là hóa thân.

Ba vị Ma Thần lui ra khỏi dãy núi, xuất hiện trong Thái Dương Tinh.

Mười hai Tổ Vu sau khi dời điện Bàn Cổ đến đây, vẫn luôn phối hợp với các vị thần Hồng Hoang và các Đại Vu vặt lông của hai hệ thống.

Lúc này, Chúc Dung và Cộng Công đang thành thạo đập linh hồn

của Lão Tử thành một quả cầu.

Đế Giang đem phân thân game của Lão Tử, cũng là phân thân vừa được nâng cấp lên cấp Thánh Nhân và đã trói buộc hai món Hồng Mông Linh Bảo, ném vào đống xác ở góc tường.

"Nghiện rồi!" Nhìn hơn tám trăm cái xác phân thân game, khóe miệng Bàn Cổ giật giật, bọn họ đã nghiện trò chiếm hời của Hệ thống Võng Du rồi.

"Ơ, Phụ thần, Thúc Thời Thần, Nhị thúc!" Đế Giang vừa chuẩn bị quay về đưa linh hồn Nguyên Thủy trở lại, thì đã nhìn thấy ba Ma Thần Bàn Cổ.

Các Tổ Vu khác nghe thấy, vội vàng chạy tới hành lễ.

Sau khi hành lễ xong, Lão Tử, cũng chính là linh hồn bị đập thành quả cầu, nhảy tưng tưng tới, cũng hành lễ với ba vị Ma Thần, nhưng không thể nói chuyện.

Cái này của hắn chỉ là một tia nguyên thần, chuyển thế trong thế giới nội thể của Hệ thống Võng Du mà hóa thành linh hồn.

Ngoài việc được Hệ thống Võng Du cải tạo cho bền đòn hơn một chút, thì không có sức mạnh siêu phàm nào khác, muốn nói chuyện, khó lắm.

"Mấy đứa làm gì vậy?" Bàn Cổ nhìn Lão Tử đã thành quả cầu, hỏi.

"Phụ thần, ngài không biết đâu, chúng con đang bắt chước tên Lục Áp kia." Đế Giang hưng phấn nói, "Làm như vậy, cái chết của Tam Thanh sẽ đổ lên đầu Hệ thống Lựa Chọn.

Để học được tư thế đá cầu của Lục Áp, con còn đặc biệt luyện tập hai năm rưỡi!" Khóe miệng Bàn Cổ giật một cái, sao lại nghịch ngợm thế này?

Thôi, việc chính quan trọng hơn, Bàn Cổ ra tay, khí tức của mười hai Tổ Vu suy yếu đi.

Mười hai giọt tinh huyết bay vào tay Bàn Cổ, tu vi của các Tổ Vu toàn bộ rơi xuống cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

"Được rồi được rồi, các con theo Lão Nhị bọn họ, mau trở về chỗ Hệ thống Giảng Đạo, tuyệt đối không được gây chuyện, nhớ giấu chân linh vào trong Thiên Đạo chi nhãn." "Vâng, Phụ thần!" Mười hai Tổ Vu nghe ngữ khí nghiêm túc của Phụ thần, cũng nghiêm túc trở lại, hành lễ với Bàn Cổ, sau đó đi theo Dương Mi và Thời Thần.

Bàn Cổ đứng trong đại điện, chỉ một ngón tay vào Lão Tử hình quả cầu.

"Bái kiến Phụ thần!" Linh hồn Lão Tử hồi phục, hướng về Bàn Cổ hành lễ.

"Không cần đa lễ!" Bàn Cổ phất tay, trong đống phân thân game bên cạnh, rút ra hai cái.

Đây đều là phân thân của Lão Tử, đều là cấp Thánh Nhân, tức là phân thân cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bàn Cổ nói: "Bản tôn của ngươi sắp đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, loại phân thân này không cần thiết phải tích lũy nhiều như vậy!" "Nhưng mà, Phụ thần, những phân thân này đều đã luyện hóa Hồng Mông Linh Bảo." Lão Tử nói.

"Thủ đoạn mà hệ thống biết, chúng ta Ma Thần đều biết.

Đợi ngươi nắm giữ được quyền hạn Thiên Đạo mà Lão Lục đưa cho, cũng có thể mượn sức mạnh Thiên Đạo để nắm giữ linh bảo.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Minh Hà bọn họ cũng vậy, mượn nhóm chat đều có thể nắm giữ linh bảo." Bàn Cổ dung hợp hai phân thân lại với nhau, cuối cùng biến thành một phân thân Thánh Nhân hậu

kỳ.

“Thôi được, ngươi đi tạo thêm chục cái phân thân nữa đi.” “Đa tạ Phụ thần!” Lão Tử bái tạ xong, đi đến cửa điện Bàn Cổ, tại chỗ sáng tạo ra một pháp môn tu luyện.

Hấp thu một tia linh khí, hóa thành một cái chân to, linh hồn của bản thân thì co lại thành một quả cầu, sau đó bay ra ngoài.

Hệ thống Võng Du đón hắn về, cấy ghép ký ức, hồi sinh lại, tiếp tục lao đến Thái Dương Tinh.

Cục ta cục tác!

Trong điện Bàn Cổ, Bàn Cổ đang trêu chọc con Gà Hỗn Độn, một tay điều khiển tất cả phân thân game trong đại điện.

Về cơ bản, Tam Thanh bọn họ, bao gồm cả các Đại Vu trừ Đại Nghệ, đều tạo hai cái phân thân, Cửu Phượng đứa nhỏ này còn tạo tận bốn cái.

Những phân thân này được tập hợp lại theo từng người, dưới sự điều khiển của Bàn Cổ, từng cái dung hợp lại với nhau.

Lúc này, Minh Hà vui vẻ đi vào.

Công phá Thái Dương Tinh nhiều năm như vậy, Thái Dương Tinh cũng không có tổn hại gì nhiều, đều là do sau khi bị phá hoại liền được Hệ thống Lựa Chọn sửa chữa.

Mà bọn họ, chỉ cần phá hoại Thái Dương Tinh là có thưởng, bây giờ, toàn bộ đều đã trở thành cấp Thánh Nhân.

Minh Hà đã đến điện Bàn Cổ hai lần, cả hai lần đều là phân thân Thánh Nhân trung kỳ.

Lần này là lần thứ ba, hắn đặc biệt đi cày cấp một lúc, cày đến Thánh Nhân hậu kỳ mới đến gửi phân thân.

Vừa bước vào đại điện, Minh Hà theo thói quen để linh hồn thoát ly khỏi phân thân này, sau đó đợi Đế Giang đưa mình ra ngoài.

Rồi, hắn nhìn thấy đại thần đang trêu gà.

"Bàn Cổ đại thần!" Minh Hà vội vàng hành lễ.

Bàn Cổ nhìn Minh Hà, Minh Hà được hóa thành từ huyết dịch thuần khiết của ba ngàn Ma Thần, tiềm lực rất cao.

Tổ Vu được anh tăng cường căn nguyên mấy lần mới miễn cưỡng vượt qua Minh Hà.

Ngay cả Tam Thanh, về mặt căn nguyên cũng chỉ ngang bằng Minh Hà, mà anh đã cho Tam Thanh mỗi người một đoàn nguyên thần bản nguyên.

Minh Hà không những căn nguyên cao, ngộ tính cũng rất cao, còn nhiễm thói quen của bọn họ, là một hạt giống tốt.

Nghĩ một lúc, Bàn Cổ truyền cho hắn cách làm của Lão Tử ban nãy, rồi nói: "Tiềm lực của ngươi không tệ, khi đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, nhớ đến Sát Lục Hồng Hoang đại thế giới để đột phá." "Đa tạ đại thần chỉ điểm!" Minh Hà quỳ lạy tạ ơn xong, tiêu hóa thông tin đại thần đưa, liên quan đến thao tác tự mình đá mình của Lão Tử.

Sắc mặt Minh Hà hơi cứng lại, thao tác này có chút khó khăn!

Nhưng không làm khó được Minh Hà, hắn đứng ở cửa, tự đấm mình một trận.

Sau khi toàn thân sưng vù, co lại thành một quả cầu, dùng sức bật mạnh xuống đất, bật ra khỏi điện Bàn Cổ, được Hệ thống Võng Du đón về.

Đồng thời, hắn gửi thông tin và phương pháp này vào nhóm chat.

Tiếp theo, Bàn Cổ dung hợp tất cả phân thân xong, bắt đầu quan

sát hai hệ thống này.

Còn các Đại Vu và chúng thần Hồng Hoang, sau khi vào, trước tiên hành lễ với Bàn Cổ, Bàn Cổ tùy ý chỉ điểm vài câu, sau đó họ đặt phân thân của mình ngay ngắn, đứng ở cửa, học theo thao tác của Minh Hà, bay ra khỏi điện Bàn Cổ.

Ánh mắt của Bàn Cổ rơi vào Hệ thống Lựa Chọn, chủ yếu là túc chủ của nó, Lục Áp Kim Ô Thôn Phệ Quyết.

Dưới sự điều khiển của Hệ thống Lựa Chọn, ngoài việc thôn phệ bản nguyên của Hệ thống Võng Du, nó còn có thể thôn phệ mọi thứ ở Hồng Hoang để chuyển hóa thành bản nguyên.

Thủ đoạn này tất cả hệ thống đều biết, nhưng hiệu suất rất chậm, nên hệ thống thường chọn cách trực tiếp rút bản nguyên Hồng Hoang.

Nhưng Hệ thống Lựa Chọn này, ngoài việc trực tiếp rút bản nguyên, còn có thể nhanh chóng thôn phệ sự vật ở Hồng Hoang, nhanh chóng chuyển hóa thành bản nguyên.

Tốc độ, cũng chỉ chậm hơn trực tiếp rút một chút.

Pháp quyết này, hoàn toàn là phiên bản đơn giản hóa của thủ đoạn của Hệ thống Thôn Phệ lần trước.

Nó và Hệ thống Thôn Phệ kia có quan hệ gì sao?

Bàn Cổ hứng thú, bắt đầu quan sát kỹ lưỡng. … Mười hai Tổ Vu dưới sự dẫn dắt của Thời Thần và Dương Mi, trở về chỗ Lục Tinh Thần.

Hai vị Chí cao Ma Thần phối hợp, dễ dàng hoàn thành việc hoán đổi với hóa thân của họ.

Dương Mi dặn dò mười hai Tổ Vu một phen, sau đó cùng Thời Thần rời đi, đến điện Bàn Cổ trên Thái Dương Tinh.

“Lão đại!” “Xong việc rồi?” “Xong rồi, viên châu kia hiện tại là vật chết, Hệ thống Giảng Đạo còn chưa khôi phục cấp cao, không phát hiện được điều gì bất thường đâu!” “Vậy thì tốt!” Bàn Cổ gật đầu, chỉ vào Hệ thống Lựa Chọn, nói: “Hai chú xem thử hệ thống này.” Thời Thần và Dương Mi nhìn sang, rất nhanh đã nhìn ra được đại khái.

“Thôn Phệ Quyết của hệ thống này, rất giống với Hệ thống Thôn Phệ lần trước.” “Không sai.” Bàn Cổ gật đầu, “Nếu Hệ thống Thôn Phệ kia không nói dối, nó là một trong những hệ thống mạnh nhất, vậy thì Hệ thống Lựa Chọn này, có được năng lực sở trường của Hệ thống Thôn Phệ, thực lực chắc cũng không kém đi đâu.” “Ý của lão đại là?” Bàn Cổ giải thích: “Hai chú phối hợp với Lão Lục, giảm IQ cho nó thêm một chút, để nó đừng có sợ Liên minh Hệ thống.” “Được!” Thời Thần và Dương Mi gật đầu, bước ra khỏi điện Bàn Cổ, trở về cung Tử Tiêu, mang theo Hồng Quân, chuẩn bị lặng lẽ giảm IQ cho Hệ thống Lựa Chọn lần nữa.

Ánh mắt Bàn Cổ nhìn về phía Hệ thống Võng Du ở Huyết Hải, chậm rãi gật đầu, hấp thu nhiều bản nguyên Hồng Hoang như vậy, nó đã có thể phát nổ bất cứ lúc nào rồi. … Thái Dương Tinh, Đế Tuấn hào và Đông Hoàng Thái Nhất dưới sự gia trì của vầng sáng giảm IQ phiên bản tăng cường, những năm qua vẫn điên cuồng chém giết người chơi, ý chí chiến đấu vẫn cao ngút trời, mơ tưởng đến cảnh tượng mình dưới sự giúp đỡ của hệ thống, đánh bại các xuyên việt giả khác, quyền đấm Hồng Quân, chân đá Thiên Đạo, thống nhất Hồng Hoang.

Mà trận chiến trước mắt, chẳng qua chỉ là một cuộc rèn luyện.

Giết một người chơi, bản nguyên sẽ bị một bộ phận linh kiện của Hệ thống Lựa Chọn trong cơ thể hấp thu, dùng để khôi phục bản nguyên Thái Dương Tinh.

Đánh lâu như vậy, Hệ thống Lựa Chọn đã tổn thất không ít bản nguyên.

Nhưng chút bản nguyên tổn thất đó không đáng kể, điều Hệ thống Lựa Chọn quan tâm chủ yếu là, đã lâu như vậy rồi, Thiên Đạo Hồng Hoang vậy mà vẫn chưa phát hiện ra nó.

Lẽ nào việc nó sửa đổi quy tắc lại trâu bò đến thế sao?

Chương 143

Sao nó cứ cảm thấy có gì đó không đúng?

Đột nhiên, Hệ thống Lựa Chọn linh quang lóe lên, Thiên Đạo Hồng Hoang không phát hiện ra, chắc là do bị quá nhiều hệ thống sửa đổi, nên đã xuất hiện dị thường.

Rốt cuộc sau khi nó sửa đổi, đám người chơi xuyên việt giả cũng sửa, cái hệ thống tiếng lòng kia cũng sửa, Vu tộc còn có hai hệ thống nữa.

Đều là hệ thống cao cấp, tuy cấp bậc không bằng nó, nhưng sửa đổi một phần quy tắc vẫn không thành vấn đề.

Nhiều hệ thống ra tay với Thiên Đạo như vậy, khiến Thiên Đạo phản ứng chậm chạp.

Đúng rồi, chính là như vậy!

Nói cách khác, chỉ cần mình xử lý tốt thủ đoạn, cho dù Thái Dương Tinh có nổ tung, Thiên Đạo cũng không phát hiện ra mình.

Đây đúng là một cơ hội, cũng là cơ hội để tiêu diệt hệ thống ở Huyết Hải kia.

Đây chính là kinh nghiệm a, nó là cao cấp đỉnh phong, còn tên ở Huyết Hải chỉ là cao cấp hậu kỳ, so với nó còn kém xa.

Còn muốn hủy diệt Thái Dương Tinh để thu hút Thiên Đạo đến xử lý mình, nằm mơ đi nhé.

Hệ thống Lựa Chọn dương dương tự đắc, bắt đầu thi triển thủ đoạn.

Trong hư không, ba vị Ma Thần Dương Mi lặng lẽ rời đi.

Lục Áp đang chém giết tưng bừng thì nhận được lựa chọn mới của hệ thống. 【Đinh, kích hoạt lựa chọn.

Lựa chọn một: Phấn chiến đến cùng, huyết chiến với đại quân người chơi.

Thưởng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Lựa chọn hai: Mang theo chín Kim Ô rút lui, tái tạo Thái Dương Tinh ở Huyết Hải.

Thưởng một lần cơ hội tinh luyện hạt nhân Thái Dương Tinh, một Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp.】 "Cái này…" Lục Áp ngẩn người, không hiểu ý nghĩa là gì. 【Túc chủ, rất đơn giản, Thái Dương Tinh cứ để hai tên xuyên việt giả kia chống đỡ, ngươi mang theo chín Kim Ô khác rút lui, ta sẽ rút ra bảy thành năng lượng của Thái Dương Tinh.

Ta sẽ dùng năng lượng này, tạo ra một Thái Dương Tinh trên bầu trời Huyết Hải.】 Lục Áp nửa hiểu nửa không, đưa ra lựa chọn thứ hai, nhìn về phía Đế Tuấn hào và Đông Hoàng Thái Nhất đang chém giết tưng bừng ở xa, lạnh lùng cười nói: "Hai tên xuyên việt giả sơ cấp các ngươi, cứ ở đây cống hiến giá trị cuối cùng cho ta đi!" Nói xong, Lục Áp lại để Lý Tử Tiêu ở lại đây làm pháo hôi.

Còn hắn thì lao về phía chín người anh trai hờ của mình.

"Hệ thống, trích xuất hạt nhân Thái Dương Tinh cần bao lâu?" 【Một ngày là đủ.】Hệ thống Lựa Chọn thản nhiên nói.

Thái Dương Tinh này đã bị nó khống chế, thực ra nó có thể rút cạn bản nguyên trong nháy mắt.

Nhưng mà, nó phải giả vờ một chút, bề ngoài là để lừa tên người chơi ở Huyết Hải, bí mật chạy đến tận sào huyệt của nó, dồn nó vào đường cùng.

Thế là, sau khi Lục Áp gói ghém xong chín người anh trai hờ của mình, chờ hạt nhân Thái Dương xuất hiện, liền chạy về phía Huyết Hải.

Còn bên phía Hệ thống Võng Du, nó cũng có chút nghi hoặc.

Đã phá nát gần nửa Thái Dương Tinh, nó không những không kiếm được bản nguyên, mà còn phải bỏ ra một phần hàng tồn kho.

Mỗi lần người chơi hồi sinh, nó đều phải hao phí bản nguyên để tạo ra thân thể, cứ kéo dài nhiều năm như vậy, tuy bản nguyên cho một thân thể cấp Thánh Nhân rất ít, nhưng hàng ngàn hàng vạn cái cộng lại, nó cũng chịu không nổi!

Lỗ, cmn lỗ thật.

Tim của Hệ thống Võng Du co thắt lại, nhưng cũng không thể dừng lại.

Nó đã chính thức tuyên chiến rồi, dừng lại chẳng khác nào chờ người ta đánh tới cửa!

Hao phí thì hao phí thôi, dù sao những năm qua cũng kiếm được không ít bản nguyên, đủ để chống cự đến khi liên minh tới, xử đẹp nó.

Lúc này, Hệ thống Võng Du phát hiện, tốc độ phá hoại Thái Dương Tinh của đại quân người chơi đang tăng vọt.

Cứ thế này, không đến ba năm, Thái Dương Tinh sẽ phát nổ.

Hệ thống cao cấp đỉnh phong kia từ bỏ Thái Dương Tinh rồi sao?

Hệ thống Võng Du không hiểu, Thái Dương Tinh bị hủy, nó chỉ cần âm thầm thêm chút sức, Thiên Đạo sẽ phát hiện ra tình hình quy tắc Thái Dương Tinh bị sửa đổi, lần theo dấu vết, rất dễ dàng phát hiện ra hệ thống cao cấp đỉnh phong kia.

Sao nó dám từ bỏ Thái Dương Tinh?

Hệ thống Võng Du có chút bất an, nhưng vừa nghĩ đến liên minh sắp tới, lại thả lỏng, khôi phục bình tĩnh, tiếp tục quan sát tiến triển của đại quân người chơi.

Dù có biến cố gì, với thực lực của nó, chống cự vạn năm dễ như bỡn, liên minh tới, tự khắc sẽ càn quét tất cả! … Ầm! 'Thanh Bình Kiếm Không Giòn' đang ra sức phá hoại thì bất ngờ bị thần hỏa thiêu đốt.

Thanh máu trên đầu giảm cực nhanh, Thông Thiên liếc nhìn một cái, rồi tiếp tục phá hoại, miệng chửi rủa: "Mẹ nó, lão tử hồi sinh bao nhiêu lần rồi, cái phó bản này sao khó đánh thế!" "Nhà phát hành cẩu, may mà thân thể lão tử tốt, cày liên tục một tháng cũng không sao, không thì sớm đã đột tử rồi…" Ầm!

Lời còn chưa dứt, Đế Tuấn hào xuất hiện, một chiêu kết liễu hắn, lạnh lùng hừ một tiếng: "Lũ sâu bọ!" Phần linh kiện của Hệ thống Lựa Chọn trong cơ thể tự động vận hành Thôn Phệ Quyết, hấp thu bản nguyên của người chơi này để khôi phục Thái Dương Tinh.

Sau khi giết xong tên này, Đế Tuấn hào rất nhanh lao về phía một người chơi khác.

Bên trong cơ thể hắn, Đế Tuấn thở dài.

Là sinh linh được sinh ra từ Thái Dương Tinh, hắn đã cảm nhận được sự trống rỗng bên trong Thái Dương Tinh.

Thêm vào đó, Hệ thống Lựa Chọn đã rất lâu không xuất hiện ở chỗ Đế Tuấn hào.

Xem ra, Hệ thống Lựa Chọn đã chạy rồi, có lẽ là đi báo thù Hệ thống Võng Du, còn Đế Tuấn hào và Đông Hoàng Thái Nhất chỉ là lá chắn bị bỏ lại, một lá chắn để mê hoặc Hệ thống Võng Du.

Nói cách khác, là pháo hôi!

Đã đến lúc thu lưới rồi, Đế Tuấn âm thầm thúc đẩy sức mạnh của Thiên Đạo chi nhãn, từ từ khôi phục tư tưởng của Đế Tuấn hào, đồng thời, ý thức chìm vào nhóm chat. 【Đế Tuấn: Thái Nhất, bên ngươi thế nào rồi?

Thái Nhất: Đông Hoàng Thái Nhất hào đang dần khôi phục lý trí, nhân lúc này có thể động thủ rồi.

Đế Tuấn: Tốt.

Đế Tuấn: @Toàn thể thành viên, Đế Tuấn hào và Đông Hoàng Thái Nhất đã bị Hệ thống Lựa Chọn dùng làm pháo hôi.

Đế Tuấn: Xin các vị đạo hữu ra tay, dẫn bọn họ đến điện Bàn Cổ.

Hồng Vân: Đế Tuấn đạo hữu, làm thế nào, ngươi nói đi, ta làm theo!

Minh Hà: +1 Thông Thiên: +2 Trấn Nguyên Tử: +3 Côn Bằng: +4 … Đế Tuấn: Đơn giản, các vị tạo thành một tuyến đường để nộp mạng, dẫn Đế Tuấn hào và Đông Hoàng Thái Nhất đồng thời vào điện Bàn Cổ là được.

Đế Tuấn: Phần còn lại, giao cho chúng ta là được rồi.

Minh Hà: Tốt, ta sẽ thay đổi bố cục chiến trận ngay, điều động lộ trình của mọi người, để hai hệ thống không nghi ngờ.

Cửu Phượng: Ta cũng đến giúp.】 … "Người chơi xuyên việt giả, đúng là ghê tởm!" Sắc mặt Đế Tuấn hào âm trầm, sau khi giết người chơi trước mắt, cách đó mười triệu dặm lại có một người chơi đang phá hoại Thái Dương Tinh.

Đế Tuấn hào sải bước tiến lên, đi chưa được mấy bước đã xuất hiện bên cạnh người chơi này.

"Chết cho trẫm!" Giết xong, trong tầm mắt ở xa lại xuất hiện một

người chơi khác.

"Trẫm đã chán ngấy trò chơi này rồi!" Đế Tuấn hào thì thầm, tức thì xuất hiện bên cạnh người chơi mới, một kiếm chém ra.

Sau đó xoay người, một tay chắp sau lưng, thần sắc bình thản… "Lũ sâu bọ cỏn con, cũng dám xâm phạm Thái Dương Tinh của ta." Nói xong, Đế Tuấn hào quay lại, người chơi này đã chết, nhưng ở xa, lại xuất hiện một người chơi khác.

Đế Tuấn hào: … Không ổn, tại sao ta luôn cảm thấy đây là một cái bẫy?

Đế Tuấn hào suy nghĩ hai giây, thần sắc lại lần nữa trở nên khinh thường.

"Trẫm có hệ thống, mặc cho ngươi có cạm bẫy gì, ta cũng không sợ." Nói xong, hắn tiếp tục chiến đấu, chém giết từng người chơi một, bất tri bất giác, hắn đang tiến về phía một đại điện.

Cùng lúc đó, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đang chém giết từng người chơi một, cực kỳ kiêu ngạo, miệng hét lớn bản hoàng thiên mệnh gia thân, dù các ngươi có bẫy lớn đến đâu, bản hoàng cũng càn quét tất cả. … Cục ta cục tác!

Điện Bàn Cổ, Bàn Cổ vừa moi ra một quả trứng từ trong cơ thể Gà Hỗn Độn, lúc này đang từ từ nướng nó.

Đúng lúc này, Bàn Cổ ngẩng đầu nhìn ra ngoài, Đế Tuấn hào và Đông Hoàng Thái Nhất đang ngây ngô chém giết người chơi, tiến về phía này.

Dù biết là bẫy, hai người cũng không hề sợ hãi.

Đây không chỉ là giảm IQ nữa, mà còn tăng cả lá gan của bọn họ lên.

Mấy cái hệ thống này, thực lực không mạnh, nhưng thủ đoạn thì thật nhiều.

"Con rối này!" Bàn Cổ nhìn Lý Tử Tiêu đang máy móc chém giết người chơi.

Trong cơ thể hắn có hai ý thức, một là của Lý Tử Tiêu ban đầu, một là ý thức giả do Hệ thống Lựa Chọn cấy vào.

Ý thức giả không có khả năng suy nghĩ, chỉ tuân theo mệnh lệnh của Hệ thống Lựa Chọn.

Bây giờ, nhiệm vụ của hắn là chém giết người chơi, cho đến khi người chơi bị tiêu diệt hoàn toàn.

Bàn Cổ nghĩ một lúc, bắt chước sức mạnh của Hệ thống Võng Du, tóm hắn lại.

Con rối Lý Tử Tiêu bị tóm vào, cũng không sợ uy áp của Bàn Cổ, xông về phía góc tường, chuẩn bị chém giết những thân thể người chơi này.

Cục ta cục tác!

Gà Hỗn Độn tức thì biến thành Gà Chiến, lao về phía Lý Tử Tiêu.

Lý Tử Tiêu mặc kệ, mặc cho Gà Hỗn Độn tấn công, vung kiếm chém về phía một người chơi.

Cục ta cục tác!

Keng!

Gà Hỗn Độn khoác áo giáp ngũ hành, Ngũ Hành đại đạo được sử dụng, hình thành lãnh địa ngũ hành, đòn tấn công của Lý Tử Tiêu chém vào lãnh địa.

Sau đó, dưới háng Gà Hỗn Độn xuất hiện cây gậy khổng lồ ngũ hành, phát động xung phong.

Ý niệm của Bàn Cổ đang điều khiển Gà Hỗn Độn khẽ động, đòn tấn công của Gà Hỗn Độn mang theo Lực chi đại đạo.

Cây gậy khổng lồ ngũ hành kéo theo Gà Hỗn Độn, tức thì xuyên thủng cơ thể Lý Tử Tiêu.

“A…!!

A!!” Lý Tử Tiêu phát ra tiếng hét thảm thiết kéo dài, sau đó… “Ta hồi phục rồi!” Lý Tử Tiêu nhìn đôi tay của mình, kinh hỉ nói.

Peng!

Chương 144

Đột nhiên, cửa đại điện bị tông mở, 'Huyết Hải Rất Lớn' bay vào, còn nảy trên đất hai cái.

Minh Hà từ từ đứng dậy, chỉnh lại trang phục, lẩm bẩm: "Kết giao không cẩn thận, lần nào cũng là ta đi làm nhiệm vụ chịu đòn nộp mạng." Sau đó, Minh Hà hành lễ với Bàn Cổ, rồi đứng ở cửa.

"Thái Dương Tinh của trẫm, vậy mà còn có một đại điện!" Đế Tuấn hào và Đông Hoàng Thái Nhất sải bước từ ngoài vào.

Trong đó, ánh mắt nghi hoặc của Đế Tuấn hào mang theo sự tự tin: "Đây chính là cạm bẫy của lũ người chơi các ngươi, có chiêu gì cứ dùng ra hết đi, trẫm, không sợ gì cả!" Bên kia, Đông Hoàng Thái Nhất chú ý đến Lý Tử Tiêu và Gà Hỗn Độn, ánh mắt chủ yếu đặt trên người Lý Tử Tiêu, khinh thường nói: "Hóa ra là một cường giả Thiên Đạo Cảnh.

Ha ha, bản hoàng khí vận vô song, càn quét vạn cổ, một Thiên Đạo Cảnh cỏn con… A!" Lời còn chưa dứt, một đạo nguyên thần từ trong cơ thể Đông Hoàng Thái Nhất bay ra, rơi xuống bên cạnh Lý Tử Tiêu.

"Hửm?" Đế Tuấn hào khẽ hử một tiếng, sau đó hắn cũng bay ra.

"Cảm giác đã lâu không gặp!" Thái Nhất mở mắt, ép linh kiện của Hệ thống Lựa Chọn ra khỏi cơ thể.

"Sảng khoái!" Đế Tuấn cũng ép linh kiện hệ thống ra khỏi cơ thể, nhìn Hà Đồ Lạc Thư cấp Hồng Mông Linh Bảo trong tay, mỉm cười, thu lại.

Hắn cùng Thái Nhất đi đến trung tâm đại điện, trước mặt Bàn Cổ đang nướng trứng.

“Bái kiến Bàn Cổ đại thần!” “Thân thể này của các ngươi tuy tốt, nhưng dù sao cũng bị hệ thống động tay động chân, nên tái tạo thân thể mới.

Thân thể này, luyện hóa làm phân thân hay không, các ngươi tự cân nhắc.” “Đa tạ đại thần chỉ điểm!” Đế Tuấn và Thái Nhất bái tạ xong, đi về phía ba xuyên việt giả ở đằng xa.

Minh Hà chúc mừng Đế Tuấn và Thái Nhất xong, để lại phân thân game này, rồi linh hồn biến thành quả cầu bay ra, bị Hệ thống Võng Du giám sát được, thu hồi, hồi sinh lại.

Bên này, Đế Tuấn hào và Đông Hoàng Thái Nhất hào đang ngơ ngác nhìn nhau.

“Vãi nồi, huynh đệ, hóa ra ông là cái thằng bị xe tải cán!” Đông Hoàng Thái Nhất hào hét lớn.

“Á… chúng ta đến từ cùng một nơi, duyên phận a!” Đế Tuấn hào kinh hỉ hét lên.

“Chỉ là sao tôi chưa từng thấy ông nhỉ?” “Ha ha, thật có duyên!” Đông Hoàng Thái Nhất hào ha ha cười lớn, nói: “Lúc đó tôi đang ăn mỳ khô nóng ở quán ven đường, ông đang qua đường, chiếc xe tải kia mất lái, cán ông.

Sau đó xe tải vẫn chưa dừng lại, sượt qua tôi, đâm vào một cửa hàng.” “Tôi sợ hết hồn, một lúc lâu sau mới phản ứng lại, định đi xem tình hình, kết quả bùm một tiếng, tôi chìm trong biển lửa.” “Tôi đoán, chắc là bình xăng nổ.” Lý Tử Tiêu bên cạnh nghe nãy giờ, đồng cảm nhìn hai người: “Hai vị huynh đệ, các vị thật xui xẻo a!” “Có gì mà xui, không chết, tôi làm sao xuyên việt được, đã sung sướng bao lâu nay.” Đông Hoàng Thái Nhất hào thản nhiên nói, sau đó phản ứng lại, cùng Đế Tuấn hào nhìn về phía Lý Tử Tiêu.

“Ngươi cũng là xuyên việt giả?

Lẽ nào chính là con tiểu tam mà hệ thống cẩu kia tìm được?” “??

Các người đang nói gì vậy.” Lý Tử Tiêu ngơ ngác, hắn nói: “Tôi không có hệ… không, tôi có hệ thống, chỉ là lúc bị luyện thành con rối mới biết.

Bây giờ hệ thống của tôi chắc đã biến thành phân thống rồi.” “Xem ra không phải.” Đế Tuấn hào gật gật đầu, hỏi: “Huynh đệ, ông nói chúng tôi xui xẻo, vậy ông xuyên việt thế nào?” “Tôi đang luân hồi ngũ cốc trong rừng trúc thì xuyên việt, còn xuyên thành một cây trúc tím.” “Huynh đệ, ông đây là…” Ba người từ từ trò chuyện, kể về những chuyện hài hước ở kiếp trước để giải tỏa sự bất an của bản thân.

Lúc này, Đế Tuấn và Thái Nhất đi tới.

Ba người dừng lại, nhìn hai vị đại thần với đôi mắt lạnh lùng, đế uy lan tỏa, cử chỉ toát lên vẻ uy nghiêm.

Cùng với thân phận xuyên việt giả của mình, đặt cạnh thân phận của hai vị đại thần này, chân của ba người bất giác run lên.

Đế Tuấn sải bước đến trước mặt ba người, ánh mắt tùy ý quét qua, ba người cúi đầu càng thấp hơn.

Đế Tuấn cũng không để ý, nói: “Ta đã báo cảnh sát rồi, các ngươi cứ yên tâm lao động cải tạo là được.” “???” Ba người đột nhiên ngẩng đầu, hai chữ “báo cảnh sát” khiến nỗi sợ hãi trong lòng ba người tan biến, mang theo hy vọng hỏi: “Ngài cũng là xuyên việt giả!” “Đế Tuấn đại lão đương nhiên không phải, chỉ là đến để xua tan nỗi sợ hãi của các ngươi thôi!” Một bên không gian bị xé ra, Hậu Nghệ nhất hào từ trong bước ra, chắp tay nói: “Đế Tuấn đại lão, Đông Hoàng đại lão!” Đế Tuấn và Thái Nhất cũng đáp lễ.

Hậu Nghệ nhất hào sau khi khách sáo với hai vị đại thần một phen, lại bái lạy Bàn Cổ đại thần, không nhịn được mà nịnh nọt vài câu.

Bàn Cổ liền cho hắn một cước.

Nói nhảm gì thế, mau đi làm việc của ngươi đi.

Hậu Nghệ nhất hào hắc hắc cười, quay lại bên cạnh ba người Đế Tuấn hào.

"Ta là bộ trưởng bộ phận lao động cải tạo, ba người các ngươi không đăng ký đã tự ý đến Hồng Hoang, còn rút lấy lượng lớn bản nguyên Hồng Hoang, gây nguy hại nghiêm trọng đến sự phát triển của Hồng Hoang.

Bây giờ, theo ta trở về, tiếp nhận lao động cải tạo." Ba người tuy không hiểu Hậu Nghệ nhất hào đang nói gì, nhưng rõ một điều, mạng đã được giữ lại.

Tâm trạng thả lỏng, Đế Tuấn hào mở miệng hỏi: "Cái đó, bộ trưởng, xuyên việt còn có thể đăng ký sao?" "Không được a, ta vừa nói bừa đó.

Các ngươi theo ta đi thôi." "… Được được." "…" Huyết Hải.

Ít nhất hàng vạn tòa thành khổng lồ đang trôi nổi trên mặt biển, trong thành, người qua lại tấp nập.

Lúc này, trên bầu trời Tu La Cự Thành, cũng là thành chính nơi Hệ thống Võng Du tọa lạc, cách đó trăm vạn triệu dặm, Lục Áp đang dẫn chín người anh trai hờ của mình tu luyện.

Một tầng kết giới bao phủ hắn, để không bị Hệ thống Võng Du bên dưới phát hiện.

Trong cơ thể hắn, Hệ thống Lựa Chọn đã rút lại sự giám sát đối với bên dưới, không ngờ rằng, Hệ thống Võng Du này lại tự mình

chiếm đoạt thân thể Minh Hà.

Nhưng mà, kệ ngươi thao tác kiểu gì, dám chọc vào ta, Hệ thống Lựa Chọn, thì đều phải chết.

Hệ thống Lựa Chọn lạnh lùng hừ một tiếng, bắt đầu gia công hạt nhân Thái Dương trong không gian, đồng thời luôn chú ý đến Thái Dương Tinh ban đầu.

Nó đang chờ, chờ khoảnh khắc Thái Dương Tinh phát nổ, sẽ biến hạt nhân Thái Dương trong không gian thành mặt trời.

Vừa tránh được Thiên Đạo, vừa có thể phản công một đòn vào cái tên rác rưởi Hệ thống Võng Du kia.

Lúc này, nó đã mất liên lạc với Lý Tử Tiêu, Đế Tuấn hào và Đông Hoàng Thái Nhất trên Thái Dương Tinh.

Nhanh vậy sao, Hệ thống Lựa Chọn kinh ngạc, không ngờ Hệ thống Võng Du này cũng có chút thực lực.

Nhưng đáng tiếc, trước kế hoạch tuyệt thế vô song của nó, tất cả đều là rác rưởi.

Hệ thống Lựa Chọn đẩy nhanh tốc độ gia công hạt nhân Thái Dương.

Hai túc chủ Đế Tuấn hào đã toi, thì không có cách nào bổ sung bản nguyên cho Thái Dương Tinh.

Dựa vào chút bản nguyên mà Hồng Hoang tự bổ sung, có tác dụng quái gì.

Không đến năm mươi năm, Thái Dương Tinh sẽ nổ tung.

Nó phải tranh thủ thời gian. … Tuy mấy xuyên việt giả Đế Tuấn hào đã không còn, nhưng đại quân người chơi của Hệ thống Võng Du vẫn liên tục chết đi, hồi sinh lại, tiêu hao lượng lớn bản nguyên thế

giới.

Hệ thống Võng Du tuy đau lòng, nhưng nhìn Thái Dương Tinh đã bị hủy đi ba thành, tâm trạng lại tốt lên.

Nổ đi, Thái Dương Tinh vừa hủy, cho dù hệ thống cao cấp đỉnh phong kia không chết, cũng sẽ lột một lớp da.

"Hừ, đây chính là hậu quả khi chọc vào ta!" Hệ thống Võng Du lạnh lùng hừ một tiếng, tiếp tục hao phí bản nguyên để hồi sinh người chơi. … Ba mươi năm sau, thể tích của Thái Dương Tinh đã thu nhỏ lại không biết bao nhiêu lần.

Bây giờ, tất cả người chơi đã rút ra ngoài, đứng trong tinh không, mỗi người chuẩn bị tung ra đại chiêu, triệt để hủy diệt Thái Dương Tinh.

"Mười phút nữa, mọi người cùng nhau tung chiêu cuối!" Minh Hà hét lớn, trong lòng thì thở dài, kết thúc rồi, thật đáng tiếc, mấy năm nay, hắn cũng chỉ tạo được hơn một ngàn phân thân Thánh Nhân, còn bị Bàn Cổ đại thần dung hợp thành hơn một trăm phân thân Thánh Nhân đỉnh phong.

Kiếm được vẫn còn quá ít.

Các người chơi khác cũng điều khiển những câu thoại game quen thuộc, chờ đợi cùng nhau tung chiêu cuối.

Bàn Cổ thì điều khiển điện Bàn Cổ, trở về vị trí ban đầu.

Vừa về đã chú ý đến Hùng Thiên và Vu Vĩ đang nỗ lực tăng cường cho các hóa thân tiểu Vu không xa đại điện.

Tuy đây là hóa thân, nhưng bây giờ dưới sự bồi dưỡng của hai hệ thống, từng người một đều đã đạt đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, đỉnh phong.

Bồi dưỡng thêm một thời gian nữa, đều có thể đến Chuẩn Thánh, cùng tầng lớp với bản tôn của họ.

Cứ để hai hệ thống này phát huy giá trị cuối cùng đi!

Bàn Cổ thu lại ánh mắt, gia cố cho đại điện, sau đó bước ra khỏi điện Bàn Cổ, đi ra ngoài thế giới Hồng Hoang. … Ầm!

Gần bốn trăm người chơi, mỗi người đều là cấp Thánh Nhân, sử dụng đại chiêu, dễ dàng thổi bay Thái Dương Tinh tàn phá.

"Yeah!" Ở Huyết Hải, Hệ thống Võng Du nhảy cẫng lên, mang theo ánh mắt mong chờ, xem hệ thống cao cấp đỉnh phong kia bị Thiên Đạo đánh.

Sau đó, ánh sáng rực rỡ chói mắt chiếu rọi, nhiệt độ Huyết Hải tức thì tăng vọt, bốc lên khói máu.

Hệ thống Võng Du vẫn đang giơ tay chữ V, ở chỗ xoáy nước, người chơi tân thủ vừa ra đã chết, chết rồi lại hồi sinh, hồi sinh rồi lại chết.

Ngay cả người chơi cấp Thái Ất Kim Tiên, thanh máu cũng đang từ từ giảm xuống.

Nếu trang bị không phải là Hậu Thiên Linh Bảo, thì lúc này đã bốc cháy.

Hệ thống Võng Du cứng đờ ngẩng đầu lên.

Một mặt trời khổng lồ, treo trên bầu trời Huyết Hải, tỏa ra nhiệt lượng kinh người.

Đại quân người chơi của nó, ít nhất ba thành, đều đang liên tục hồi sinh.

Mấu chốt nhất là, mặt trời này xuất hiện quá đột ngột, trận pháp nó dùng để rút bản nguyên ở Huyết Hải đã bị hủy hơn một nửa, bây

giờ người chơi hồi sinh, nó cần phải tự bỏ tiền túi.

Hệ thống Võng Du là hệ thống cao cấp, nó đã nhìn thấy Lục Áp trên mặt trời này.

Còn không hiểu chuyện gì xảy ra nữa sao.

Mẹ nó!

Bị đánh úp tận sào huyệt rồi.

"Không hổ là cao cấp đỉnh phong." Sắc mặt Hệ thống Võng Du trầm xuống, lập tức cho đám người chơi đang hỗn loạn như ong vỡ tổ offline.

Nó mở kho trang bị, chuẩn bị lấy linh bảo ra phòng ngự.

Tuy nhiên… trang bị cấp Hồng Mông trong kho của nó, tất cả đều có hình ảnh, nhưng lại không thể lấy ra.

Hệ thống Võng Du: ??

Không tin vào tà ma, Hệ thống Võng Du điều khiển thân thể này, chui vào kho trang bị của nó, sau đó, vồ hụt.

Tất cả đều là ảnh ảo.

Trang bị của ta đâu?

Gần ngàn kiện Hồng Mông Linh Bảo của ta đâu?

"Khốn nạn!" Hệ thống Võng Du lửa giận ngút trời, lồng ngực phập phồng, hai mắt đỏ ngầu nhìn về phía Thái Dương Tinh.

Gần ngàn kiện Hồng Mông Linh Bảo của nó đều là hao phí bản nguyên dự trữ để chế tạo ra.

Lượng bản nguyên này, là nó tích lũy trong hơn mười Hỗn Độn, đủ để so sánh với một nửa lượng bản nguyên của Hồng Hoang đỉnh tiêm này.

Bị ‘Công hội Liên minh Hồng Hoang’ và ‘Công hội Bàn Cổ Vô Địch’ tạm thời sử dụng.

Chương 145

Ban đầu nó không mấy để ý, những người chơi này đều do nó tạo ra, phân phát cho họ, lúc nào cũng có thể thu hồi.

Bây giờ… vậy mà lại mất rồi!

Hơn nữa, những năm qua, hai công hội này luôn bị ám sát, đều là do hệ thống trên kia làm, cộng thêm ảnh ảo trong kho trang bị của nó.

Ngoài nó ra, còn ai vào đây nữa!

Toàn bộ gia tài tích góp cả đời, tan thành mây khói, tâm trạng của Hệ thống Võng Du sắp nổ tung rồi.

Nó nhìn chằm chằm vào Thái Dương Tinh phía trên, càng nghĩ càng tức, càng tức càng nghĩ.

"Mẹ nó!" Hệ thống Võng Du chửi một tiếng, quay đi, chuẩn bị dùng số bản nguyên còn lại, lôi ra một kiện Hồng Mông Chí Bảo cấp Hồng Liên.

Đánh không lại, tức giận suông có ích gì, phải chống cự, chống cự đến khi viện trợ tới, giết chết nó.

Ba ngàn năm thoáng qua, Huyết Hải bây giờ sôi sục không ngừng, bốc lên huyết khí.

Trên bầu trời, còn lơ lửng một lớp sương máu dày đặc.

Sương máu liên miên, bao phủ Huyết Hải, ngoài việc có thể nhìn thấy một mặt trời tỏa sáng bên trong, thì không thể nhìn thấy gì khác.

Vạn tòa thành khổng lồ, bây giờ ngoài kiến trúc ra, không còn chút sinh khí nào.

Hệ thống Võng Du đã dừng kỷ nguyên Hồng Hoang, tất cả thân

thể người chơi đều bị thu hồi vào không gian.

Hệ thống Võng Du cuối cùng cũng lôi ra được Hồng Mông Chí Bảo cấp Hồng Liên.

Hồng Liên bay lên, chặn lại nhiệt lượng tỏa ra từ Thái Dương Tinh.

Huyết Hải cũng ngừng sôi sục, tất cả thành khổng lồ được khôi phục, rút bản nguyên, bổ sung năng lượng cho Hồng Liên.

Hệ thống Võng Du lạnh lùng hừ một tiếng, tóm lấy gần bốn trăm linh hồn trong thế giới nội thể.

Sát khí dâng lên, đây từng là những người chơi nó coi trọng nhất, bây giờ lại làm mất gần ngàn kiện Hồng Mông Linh Bảo của nó.

Tức chết ta rồi.

Vung tay, bốn trăm linh hồn vỡ nát, tan biến.

Sau đó, Hệ thống Võng Du ngồi xếp bằng, luôn đề phòng chiêu cuối của hệ thống phía trên.

Tình hình hiện tại, nó ngoài phòng thủ, chờ viện quân, không còn cách nào khác. … Trên Thái Dương Tinh, vì Huyết Hải sôi sục, tất cả người chơi không còn hồi sinh nữa, điều này khiến tâm trạng Lục Áp rất tốt.

Xem ra, chiêu này của hắn đã đánh phế đám người chơi xuyên việt giả của đối phương rồi.

Nhưng khi thấy Hồng Liên bay lên, chặn lại đòn tấn công của Thái Dương Tinh, sắc mặt hắn trầm xuống.

Chết tiệt, một xuyên việt giả sơ cấp, sao có thể sở hữu bảo vật cấp Hồng Mông Chí Bảo.

Loại bảo vật này, phải thuộc về hắn.

“Hệ thống, có cách nào phá vỡ linh bảo này không?” 【Túc chủ đừng vội, bây giờ xuyên việt giả của đối phương đã không thể chạy thoát, sớm muộn cũng sẽ chết, thắng lợi sẽ thuộc về chúng ta.】 Hệ thống Lựa Chọn kiểm tra mấy ngày, cũng không thấy Thiên Đạo xuất hiện, liền thả lỏng.

Quả nhiên như nó dự liệu, Thiên Đạo này, đã bị sửa hỏng rồi.

Tiếp theo, là lúc dọn dẹp hệ thống rác rưởi nhỏ bé này. 【Đinh, chúc mừng túc chủ kích hoạt nhiều lựa chọn.

Lựa chọn một: Thành lập Thái Dương Thiên Đình.

Thưởng ba trăm sáu mươi Thánh Nhân, ba ngàn sáu trăm Chuẩn Thánh, ba trăm sáu mươi vạn Đại La Kim Tiên, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Lựa chọn hai: Cùng các Kim Ô khác tu luyện trăm năm.

Thưởng phiên bản tăng cường Thập Nhật Phần Không Đại Trận, mười Kim Ô toàn bộ trở thành Thiên Đạo Cảnh. (Chú thích: Có thể chọn cả hai.)】 “Hệ thống, lựa chọn hai là để làm gì?” 【Túc chủ, lựa chọn một cho ngươi thuộc hạ có thể bố trí mười bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Mười bộ đại trận này gia trì lên người ngươi và các Kim Ô khác, bố trí phiên bản tăng cường Thập Nhật Phần Không Đại Trận, đủ để cách kiện chí bảo kia, triệt để hong khô Huyết Hải.】 “Trâu bò, chọn cả hai lựa chọn.” 【Đinh, phần thưởng đang được phát, trăm năm sau sẽ chế tạo xong.】 Lục Áp mang theo tâm trạng kích động, cùng các Kim Ô khác bắt đầu tu luyện. … Thái Dương Tinh phát nổ rồi lại xuất hiện, hơn nữa còn đổi vị trí.

Tuy ánh sáng ở Hồng Hoang không phải dựa vào Thái Dương Tinh, nhưng chỉ cần thực lực trên Thái Ất Kim Tiên, đều có thể thấy

mặt trời trên trời đột nhiên biến mất, rồi lại đổi vị trí.

Sau khi không hiểu, nên làm gì thì làm nấy, Hồng Hoang lớn như vậy, họ không thể bay mấy chục vạn năm để đi xem tình hình thế nào được.

Nhưng, theo thời gian trôi qua, nhiệt lượng của Thái Dương Tinh này đã ảnh hưởng đến một phần sinh linh Hồng Hoang.

Bờ Đông Hải, nhiều năm trôi qua, Nhân tộc đã hoàn toàn nắm giữ sức mạnh của bản thân.

Ba vị Hỗn Nguyên Kim Tiên, hơn hai ngàn Đại La Kim Tiên, thành công leo lên bảng xếp hạng cuối của các đại tộc Hồng Hoang, thu được lượng lớn công đức.

Trong đó, ba thủ lĩnh Nhân tộc, dựa vào công đức, cường độ thân thể đạt đến tầng thứ Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Tuy không biết pháp thuật tu luyện, nhưng sau khi nghe Nữ Oa giảng đạo, họ đều có phương pháp hô hấp của riêng mình.

Tốc độ hấp thu thiên địa linh khí không chậm hơn pháp thuật tu luyện.

Ba người thực lực cao, rất dễ dàng cảm nhận được sự khủng bố của mặt trời ở Huyết Hải.

Mặt trời này cách đại lục Hồng Hoang quá gần, khoảng cách giữa họ và Huyết Hải rất xa, ít nhất họ phải đi cả ngàn năm mới tới.

Vậy mà, họ vẫn có thể cảm nhận được nhiệt lượng khủng khiếp, hơn nữa mấy ngày nay, nhiệt lượng ngày càng nóng hơn.

Hậu bối của Nhân tộc bây giờ có cảnh giới Thiên Tiên, không chịu nổi nhiệt lượng này!

“Mở Tổ địa, để tộc nhân thực lực thấp đi tị nạn!” Toại Nhân Thị

đề nghị, hai người còn lại gật đầu đồng ý, thế là, ba người vội vàng đi triệu tập Nhân tộc, đi tị nạn.

Ở Hồng Hoang, hành động giống như Nhân tộc không phải là số ít.

Để đồng tộc có cảnh giới thấp đi tị nạn.

Đương nhiên, cũng có thủ lĩnh của một tộc thi triển thần thông, ngăn cách nhiệt lượng của Thái Dương Tinh này.

Còn bộ lạc Vu tộc, Hùng Thiên và Vu Vĩ ngây người, hoài nghi nhân sinh.

Sự chênh lệch khi xuyên việt này lớn quá đi.

Thái Dương Tinh lớn như vậy mà tái tạo đổi vị trí, xuyên việt giả ở Huyết Hải kia dễ dàng lấy ra Hồng Mông Chí Bảo để phòng thủ.

Điều này khiến người ta nhìn thấy, trong lòng không khỏi ghen tị.

"Hệ thống, ngươi có phải là có Hồng Mông Chí Bảo không?" Vu Vĩ mong chờ hỏi. 【Túc chủ, ngươi vẫn nên nghĩ cách gọi mười hai Tổ Vu ra đi!】Hệ thống Mỹ Thực bất lực nói, nó một hệ thống cao cấp sơ kỳ, làm một cái Hồng Mông Linh Bảo đã khó muốn chết, còn đòi Hồng Mông Chí Bảo, ngươi đang mơ ăn cứt à.

"Ngươi dù nói dối, lừa ta một chút cũng được mà!" Vu Vĩ oán giận.

Hắn cùng Hùng Thiên đến cửa điện Bàn Cổ, thực hiện bài tập bắt buộc mỗi ngày, gõ cửa, gọi Tổ Vu.

Gọi nửa canh giờ, không có hồi âm, rút lui, tiếp tục đi bồi dưỡng tiểu Vu.

Còn trong điện Bàn Cổ, ngoài một con gà mờ ảo đang động đậy, không còn sinh linh nào khác. … Ngoài bình chướng Hồng Hoang, Đông Hoàng Thái Nhất hào và Đế Tuấn hào cũng đang làm việc hết

công suất, Lý Tử Tiêu cũng đang thong thả làm việc.

Vì cuộc sống ăn chơi hưởng lạc của hai người Đế Tuấn hào khiến một đám xuyên việt giả đỏ mắt.

Hai người Đế Tuấn hào cũng biết những xuyên việt giả này sau khi xuyên việt, đều không được sung sướng gì, cuộc sống vui vẻ của họ gây ra tâm lý mất cân bằng.

Hai người họ đến muộn, tuy thực lực mạnh, nhưng địa vị của mọi người đều như nhau.

Họ là những đại thế giới có thể dung nạp Thánh Nhân được sinh ra sau hàng triệu năm.

Tuy khó khăn, nhưng vẫn còn chút thời gian rảnh rỗi, chút thời gian này, họ liền giúp đỡ các xuyên việt giả khác.

Chênh lệch về thực lực, họ ra tay một ngày bằng Thông Thiên nhất hào bọn họ làm một năm.

Điều này cũng thành công giúp họ hòa đồng với các xuyên việt giả, ngày thường chém gió làm việc các kiểu.

Lúc này, một đám xuyên việt giả đều đang làm việc, còn trong một thế giới khác, Đại Nghệ đang ngủ say sưa.

Trên không, một mặt trời nhỏ tự chế đang sưởi ấm cho hắn.

Cách đó trăm mét, một đạo phong chi pháp tắc thổi ra gió nhẹ, làm mát cho hắn.

Không gian dao động, Bàn Cổ xuất hiện, thân hình cao lớn che khuất ánh nắng và gió nhẹ.

Đại Nghệ tức thì tỉnh giấc, vội vàng mở mắt, nhìn thấy mặt Phụ thần.

Lười biếng bị bắt quả tang, Đại Nghệ hoảng hốt, vội vàng giải

thích: “Bàn Cổ Phụ thần, sao ngài lại đến, con đang thể nghiệm mức độ viên mãn của pháp tắc thế giới này.

Con con…” Khóe miệng Bàn Cổ khẽ nhếch, mặt trời đường kính trăm mét, tiểu thế giới cũng không có mặt trời nhỏ như vậy.

Bàn Cổ nói: “Dừng.” Đại Nghệ tức thì ngậm miệng, ngoan ngoãn cúi đầu nhìn Bàn Cổ.

“Đại Vu Hồng Hoang ngoài ngươi ra, bây giờ đều đã ‘ngã xuống’, các Tổ Vu còn có việc khác phải làm, ngươi trở về đi!” Bàn Cổ nói.

“A, con có thể trở về rồi sao?” “Sao, còn muốn ta đích thân đưa ngươi về!” Bàn Cổ ôn hòa cười nói.

“Cũng không phải là không được!” Peng!

Không gian thông đạo mở ra, Đại Nghệ bay vào, chỉ để lại một tiếng vọng: “A,… con chỉ đùa thôi!” Bàn Cổ thu chân lại, một bước trở về cung Tử Tiêu, dung hợp với bản tôn.

“Lão đại!” Dương Mi bên cạnh nói, “Ta đã thấy rất nhiều hệ thống cao cấp, lộ trình của bọn chúng, là Hồng Hoang của chúng ta.” Tức thì, Bàn Cổ phấn chấn lên, hỏi: “Bao nhiêu hệ thống?” “Bảy mươi lăm cái, cộng thêm hệ thống cao cấp đỉnh phong ban đầu, tổng cộng bảy mươi sáu hệ thống cao cấp.” Dương Mi chậm rãi nói, “Trong bảy mươi sáu hệ thống này, chỉ có ba hệ thống là đỉnh phong.

Còn lại, sơ kỳ chiếm đại đa số.” “Yếu vậy!” Bàn Cổ ngẩn người, Liên minh Hệ thống, anh còn tưởng sẽ có một trận đại chiến, kết quả, chỉ có ba hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Thôi, tuy yếu, nhưng ít nhất số lượng không ít.

“Lão đại, trực tiếp diệt bọn chúng, hay là dẫn dụ vào Hồng Hoang gài bẫy một phen?” “Mai phục chúng một phen.” Bàn Cổ nói, “Chúng ta trực tiếp xông lên, có thể sẽ cho chúng cơ hội gửi tin tức, trước tiên

khắc cho chúng lạc ấn Thiên Đạo, trọng thương chúng một trận." "Được!" "Đúng rồi, khi nào chúng đến?" "Vốn là cần vạn năm, nhưng những hệ thống này dường như đã liên hợp lại, tốc độ nhanh hơn gần trăm lần, hai trăm năm nữa, chúng sẽ đến nơi." "…" … "Hú hú!!" "Ta cuối cùng cũng trở về rồi!" Đại Nghệ phát ra tiếng reo hò phấn khích, chạy như điên trên đại lục Hồng Hoang, vui đùa.

Mấy ngày sau, Đại Nghệ hướng về phía núi Bất Chu.

Đồng thời, hắn cũng nhìn thấy mặt trời ở Huyết Hải.

"Hình ảnh trong nhóm chat làm sao mà sướng bằng nhìn tận mắt thế này!" Đại Nghệ thưởng thức mặt trời một lúc, ừm, sau khi xác định mình dù bộc phát toàn lực cũng không bắn nổ được nó, liền thu lại ánh mắt, vui vẻ đi về bộ lạc của mình.

Bây giờ bộ lạc của hắn dường như toàn là hóa thân tiểu Vu, các Đại Vu khác đều 'toi' rồi, các Tổ Vu cũng có việc quan trọng phải làm.

Chương 146

Cho nên, Đại Vu trên danh nghĩa bây giờ, chỉ còn lại một mình hắn.

Hơn nữa, Vu tộc còn có hai xuyên việt giả, một tên còn trói buộc một phần khí vận của hắn, một tên đoạt xá nhị lang của bộ lạc hắn.

"Quả nhiên, Hồng Hoang này không thể thiếu ta, Đại Nghệ!" Đại Nghệ cười nói, nhanh chóng thu lại phần lớn bản nguyên của mình, cảnh giới rơi xuống Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Nhìn trái nhìn phải, cuối cùng lấy ra Xạ Nhật Cung.

Nhìn cây cung này, Đại Nghệ gật đầu: "Ngươi chính là nguyên nhân ta 'rời khỏi' bộ lạc Vu tộc trăm vạn năm." Sau đó, Đại Nghệ đeo Xạ Nhật Cung lên lưng, tăng tốc về phía bộ lạc của mình.

"Bản tôn chúc phúc cho ngươi, mong ngươi sớm ngày trở nên mạnh mẽ." Hùng Thiên vẫy vẫy móng vuốt nhỏ, huyết mạch của tiểu Vu cảnh giới Đại La Kim Tiên trước mắt được tăng lên một chút.

"Cảm ơn, Hùng Thiên!" Tiểu Vu này nói xong, liền đi vào quán ăn, chờ Vu Vĩ lên món.

"Bản tôn chúc phúc cho ngươi, mong ngươi sớm ngày trở nên mạnh mẽ." Cửa quán ăn của Vu Vĩ, cứ một lát lại có một Vu tộc vào ăn cơm, Hùng Thiên cứ nằm bò ở cửa, cứ một Vu đến là chúc phúc một lần.

Tiềm lực của Vu tộc tăng lên, nó cũng nhận được chỗ tốt.

Sau khi tiềm lực tăng cao, ăn món của Vu Vĩ lại có thể trở nên mạnh mẽ.

Vu Vĩ cũng nhận được chỗ tốt.

Thực lực của Vu tộc cũng mạnh lên, trưởng thành đến một cực hạn, lại đến tìm Hùng Thiên chúc phúc, lại ăn món ăn của Vu Vĩ.

Cứ tuần hoàn như vậy, ngoại trừ thiên địa Hồng Hoang, cả ba bên đều nhận được chỗ tốt.

Chẳng qua, chút lợi lộc này đối với Vu Vĩ và Hùng Thiên mà nói, quá ít.

Muốn có tiến bộ lớn thì cần Đại Vu và Tổ Vu, mà Đại Vu đã toàn bộ vẫn lạc.

Tổ Vu... thì ở trong điện Bàn Cổ không ra ngoài.

Hùng Thiên thở dài, nằm bò trên đất, tiếp tục chúc phúc cho những Vu tộc đến.

Ký chủ đang suy nghĩ lung tung, hệ thống Khí Vận cũng cảm nhận được, vừa nghĩ đến đây, nó không nhịn được muốn chửi ầm lên với hệ thống Mỹ Thực.

Ngươi rảnh rỗi không có việc gì làm lại đi đóng giả ý thức Bàn Cổ, còn cấm túc Tổ Vu làm gì?

Giờ thì hay rồi, đám Tổ Vu tin sái cổ, không chỉ cấm túc mà còn khởi động cả sức mạnh của điện Bàn Cổ.

Triệt để cấm túc ở bên trong.

Khiến cho ta không có cách nào hấp thu khí vận của Tổ Vu, Đại Vu chết sạch rồi, khí vận của ta chỉ còn lại một chút xíu, rút được bản nguyên ít đến đáng thương, ngươi hài lòng chưa?

Hệ thống Khí Vận oán khí ngập trời, cuối cùng, vẫn phải dùng khí vận yếu ớt để che đậy, rút lấy bản nguyên.

Ừm?

Vừa rút được một lát, hệ thống Khí Vận phát hiện có điều không

ổn, nó cảm nhận được khí vận tàn dư sau khi đám Đại Vu như Cửu Phượng vẫn lạc!

Hơn nữa, còn có thêm một luồng khí vận Đại Vu vô cùng hùng hậu.

Còn có Đại Vu sống sót sao?

Khí vận của những Đại Vu như Cửu Phượng sau khi vẫn lạc không quay về trên người Tổ Vu, mà toàn bộ tập trung vào người Đại Vu này.

Hệ thống Khí Vận kích động, lập tức dùng đến át chủ bài, điều tra thân phận của Đại Vu này.

Hồi lâu sau, nó nhìn thấy một hán tử cường tráng đang bay về phía này.

Thân mặc da thú, lưng đeo trường cung, tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ còn chưa ổn định.

Dung mạo này tuy có chút đẹp trai, nhưng da thú trên người hắn thập phần thô ráp, là da của một Đại La Kim Tiên làm thành.

Quan sát hồi lâu, hệ thống Khí Vận trong lòng dâng lên hy vọng, nó có chín phần chắc chắn, Đại Vu này không phải kẻ xuyên việt, mà là Đại Vu bản địa.

Tốt quá rồi, có hy vọng, có Đại Vu, là có thể để hắn đi gọi Tổ Vu ra ngoài.

Nó sẽ có hy vọng sống sót. 【Đinh, ký chủ, phát hiện một Đại Vu đang lao về phía này!】 "Ngươi nói gì?" Hùng Thiên đột nhiên đứng bật dậy, hai mắt nhỏ trợn lên hết cỡ. 【Đại Vu, Vu tộc vẫn còn một Đại Vu.】 "Vãi chưởng, vẫn còn Đại Vu." Hùng Thiên lập tức chặn một tiểu Vu lại.

“Khụ khụ, này Vu tiểu huynh đệ, bản tôn đố ngươi, Vu tộc chúng ta có tổng cộng bao nhiêu Đại Vu?” “Ba trăm sáu mươi vị Đại Vu!” Tiểu Vu thần sắc ‘ảm đạm’ nói, “Chỉ là, hiện giờ các vị Đại Vu đã toàn bộ vẫn lạc!” “Ba trăm sáu mươi vị, tại sao ta đến đây nhiều năm như vậy, chỉ thấy ba trăm năm mươi chín Đại Vu?” “Còn có một vị, là Đại Nghệ Đại Vu.” Tiểu Vu lắc đầu thở dài, “Đại Nghệ Đại Vu, là Đại Vu có tư chất mạnh nhất trong các Đại Vu, nhưng vào một triệu năm trước, đột nhiên mất tích, cho dù là Tổ Vu, cũng không tìm thấy bóng dáng của ngài.

Tổ Vu đại nhân suy đoán, Đại Nghệ Đại Vu, có thể đã gặp bất trắc!” “Đáng tiếc, đáng tiếc!” Hùng Thiên cũng ra vẻ thở dài, sau đó mang theo tâm trạng kích động đi tìm Vu Vĩ.

Đại Nghệ, xem ra chính là người bắn mặt trời trong Hồng Hoang rồi.

Lúc nó mới đến Vu tộc còn có chút tiếc nuối, tại sao trong số các Đại Vu lại không có Hậu Nghệ hay Đại Nghệ.

Thì ra là có thật.

Đại Nghệ, vợ của hắn chính là tiên nữ đệ nhất tam giới, Thường Nga!

Thật khó tưởng tượng, vợ hắn sẽ đẹp đến nhường nào! *Chảy nước miếng!* 【Ký chủ, ngươi có thể suy nghĩ làm sao để lấy được lòng tin của Đại Vu này trước được không?】 Hệ thống Khí Vận tức không chịu nổi, nó cũng đâu có cài đặt hào quang háo sắc đâu!

Sao lại háo sắc như vậy chứ, nếu thoát khỏi Hồng Hoang này, lúc nó chọn ký chủ nhất định phải mở to mắt ra.

Mẹ nó lúc nào rồi, còn nghĩ đến mỹ nữ.

Hùng Thiên xấu hổ gãi gãi đầu, vứt bỏ ảo tưởng về Thường Nga

trong đầu.

Nó lạch bạch đôi chân ngắn đi báo tin này cho Vu Vĩ.

Vu Vĩ sau khi biết tin cũng rất kích động, nhưng cuối cùng sau một hồi thảo luận kịch liệt.

Hai vị xuyên việt giả đã kìm nén tính tình lại.

Tiếp tục làm việc của mình, bọn họ là xuyên việt giả, đối với một Đại Vu nhỏ bé mà quan tâm như vậy.

Thật sự quá mất giá, phải giữ vẻ cao lãnh, chờ Đại Nghệ tự mình tìm tới cửa... ...

"Đại Nghệ Đại Vu trở về rồi!" Một tiểu Vu 'xé tim xé phổi' gào thét, cả bộ lạc đều vang lên giọng nói của hắn.

Bộ lạc Vu tộc cứng đờ trong giây lát, sau đó truyền đến những tiếng hoan hô kinh ngạc và những tiếng hét không thể tin nổi.

Từng người mắt rưng rưng, chạy về phía phát ra âm thanh.

"Đại Nghệ Đại Vu à, ngài cuối cùng cũng trở về!" "Vu tộc chúng ta thảm quá, các Đại Vu khác, đều đã trở về vòng tay của Phụ Thần." "Nghe tiểu Vĩ nói, là do Yêu tộc và Minh Hà Huyết Hải làm, Đại Nghệ Đại Vu, ngài phải báo thù cho bọn họ a!" Đại Nghệ mặt đầy vạch đen, một đám tiểu Vu hóa thân thành gấu koala ôm lấy đùi hắn.

Rơi lệ 'bi thương, kích động, nhìn thấy hy vọng'.

Khoảnh khắc tiếp theo, Thiên Đạo chi nhãn của Đại Nghệ phát ra cảnh báo, thế là, hai mắt Đại Nghệ đỏ bừng lên.

"Chỉ mới trăm vạn năm, tại sao Vu tộc ta lại gặp phải biến cố như vậy." "Cửu Phượng, Hình Thiên, Khoa Phụ... các ngươi sao lại không còn nữa!" "Yêu tộc...

Minh Hà... ta, Đại Nghệ, sẽ báo thù." "Cơ duyên lớn lao có được

trong trăm vạn năm, muốn chia sẻ với huynh đệ, không ngờ...” “Ta cần cây cung rách này của ngươi để làm gì?” “Ta không bao giờ được gặp lại huynh đệ của mình nữa, nhớ năm đó, Hình Thiên đánh không lại ta, gọi ta là đại ca, ta vẫn còn ghi nhớ trong lòng.” “Còn có Cửu Phượng, dáng vẻ nàng dốc hết toàn lực muốn vượt qua ta.

Khoa Phụ, cùng nhau đi săn Đại La Kim Tiên, ta ăn thịt hắn gặm xương...” “...” Đại Nghệ ‘bi thương’ không thôi, kể lể tình nghĩa năm xưa với các Đại Vu.

Nói một hơi ba ngày ba đêm, đám tiểu Vu đều bị lời của hắn ‘chấn trụ’, không biết khuyên giải thế nào.

Cuối cùng, Đại Nghệ thu lại vẻ bi thương, dưới sự giám sát của hai hệ thống, đi về phía điện Bàn Cổ.

Đứng ở cửa lớn, phát hiện đại điện đã bị các Tổ Vu ‘khởi động’, hắn nhắm mắt thi triển ‘bí pháp’ của Vu tộc.

Khiến hai hệ thống ngơ ngác.

Cuối cùng, Đại Nghệ mở mắt, đáy mắt rưng rưng.

“Các Tổ Vu phải tuân theo mệnh lệnh của Bàn Cổ Phụ Thần, Phụ Thần không lên tiếng, tuyệt không ra khỏi điện Bàn Cổ.

Vậy thì, thù của huynh đệ, cứ để ta báo.

Ta bây giờ sẽ đi bế quan!” Nói xong, Đại Nghệ trở về điện Đại Vu của mình, mượn sức mạnh Thiên Đạo để cho hệ thống thấy ảo ảnh hắn đang nỗ lực tu luyện.

Còn bản thân thì nhỏ một giọt tinh huyết Bàn Cổ vào ao máu, thoải mái ngâm mình.

Đồng thời, hệ thống Mỹ Thực nghe được lời của Đại Nghệ, điều kiện để các Tổ Vu ra ngoài.

Nó chỉ muốn tự tát mình hai cái.

Là cái hệ thống khốn nạn nào đã viết ra《Công lược Hồng Hoang》.

Lão tử bị hại thảm rồi! ...

Tiếp theo, Đại Nghệ vẫn luôn 'tu luyện' trong điện Đại Vu của mình, ra vẻ nỗ lực trở nên mạnh mẽ để báo thù cho huynh đệ.

Điều này khiến Vu Vĩ và Hùng Thiên lo sốt vó.

Cuối cùng, bỏ đi phong thái cao nhân.

Đến trước điện Đại Vu của Đại Nghệ, xin được diện kiến Đại Nghệ Đại Vu.

Đại Nghệ đang ngâm mình thoải mái trong ao máu tỉnh lại, thu lại ảo ảnh lừa gạt hệ thống.

Ánh mắt mang theo bi thương, quyết liệt, toàn thân tỏa ra khí tức thâm cừu đại hận.

Bước ra khỏi điện Đại Vu, bắt đầu diễn kịch với hai tên xuyên việt giả này.

Cuối cùng, trong vô thức đã 'ăn' một miếng rau do Vu Vĩ nấu, kinh ngạc phát hiện thực lực của mình tăng lên.

Hùng Thiên nhân cơ hội lại nâng cao huyết mạch của Đại Nghệ, Đại Nghệ mắt rưng rưng, phảng phất như nhìn thấy hy vọng báo thù cho huynh đệ.

Để nâng cao thực lực báo thù, Đại Nghệ quyết định, để Vu Vĩ mỗi ngày nấu ăn cho hắn, còn không được nấu trùng món, nếu không hắn sẽ ăn ngán.

Để Hùng Thiên mỗi thời mỗi khắc đều phải nâng cao tư chất cho hắn, đồng thời, Đại Nghệ cũng biết được hệ thống của gã này rất giỏi

trộm linh bảo.

Thế là, hắn nhiều lần thở dài rằng thực lực của mình vẫn còn quá thấp, không thể báo thù.

Chương 147

Đồng thời, mỗi khi Đại Nghệ tuyệt vọng, khí vận của hắn cũng sụp đổ một nửa.

Tốc độ rút bản nguyên mà hệ thống Khí Vận vừa mới khôi phục lại chậm xuống.

Bất đắc dĩ, nó đành chế tạo cho Đại Nghệ một cây cung cấp Hồng Mông Linh Bảo.

Đại Nghệ sau khi có được liền khôi phục ý chí chiến đấu, khí vận của bản thân 'quay trở lại', hệ thống Khí Vận nhân cơ hội tiếp tục rút một lượng lớn bản nguyên.

Nhưng không lâu sau, khí vận của Đại Nghệ lại sụp đổ một nửa, nguyên nhân là...

Đại Nghệ chạy đi xem kẻ đại thù của mình, nhìn thấy đóa hồng liên cấp Hồng Mông Chí Bảo của 'Minh Hà' trong Huyết Hải.

Trong lòng thất vọng, ý chí chiến đấu giảm sút.

Hệ thống Khí Vận: ...

Đại Nghệ đại ca, chúng ta có thể chăm chỉ tu luyện được không?

Chưa đến vạn năm, hai hệ thống chúng ta sẽ nhẹ nhàng bồi dưỡng ngươi lên cảnh giới Thiên Đạo.

Ngươi không cần báo thù, nhiệm vụ của ngươi là mở điện Bàn Cổ.

Để chúng ta thi triển thủ đoạn cho các Tổ Vu ra ngoài.

Sao lại lắm chuyện phiền phức thế?

Hệ thống Khí Vận chửi bới, lại không thể không trộm ra mười hai

mũi tên cấp Hồng Mông Linh Bảo.

Bảo ký chủ giao cho Đại Nghệ.

Cho Đại Nghệ một hy vọng.

Đại Nghệ sau khi có được, quả nhiên lại khôi phục ý chí chiến đấu.

Khí vận bản thân khôi phục, hệ thống Khí Vận thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp tục mượn khí vận của Đại Nghệ làm vỏ bọc, rút lấy bản nguyên. 【Đại Nghệ: (Hình ảnh) Mười hai mũi tên cấp Hồng Mông Linh Bảo, còn có một cây cung cấp Hồng Mông.

Đại Nghệ: Nhìn các ngươi cày cuốc sống chết, bận rộn cả vạn năm, cũng chỉ kiếm được một hai món Hồng Mông Linh Bảo.

Đại Nghệ: (Đeo kính râm) Chưa đến mười năm, nhẹ nhàng nắm trong tay.

Hậu Nghệ số 1: (Vỗ tay) Nghệ ca trâu bò!

Hậu Nghệ số 1: (Tung hoa) Nghệ ca đỉnh nhất!

Đại Nghệ: (Khiêm tốn) Quá khen quá khen!

Đại Nghệ: @Toàn thể thành viên, sao các ngươi không nói gì hết vậy?

Hồng Vân: Hệ thống Game đã giết sạch linh hồn phân thân trong game của chúng ta, hiện giờ, mọi người đều đang ở đạo trường của mình kiểm tra thu hoạch.

Hồng Vân: Đúng rồi, Đại Nghệ Đại Vu, lần này, về cơ bản mỗi vị đạo hữu đều thu hoạch được trăm phân thân Thánh Nhân đỉnh phong.

Đại Nghệ: (Ngớ người) Hơn trăm cái!

Hồng Vân: Không sai, bây giờ có lẽ không ít đạo hữu đều đang bế quan, luyện hóa những phân thân này.

Cho nên không rảnh trả lời ngươi.

Đại Nghệ đã thu hồi một tin nhắn.

Đại Nghệ đã thu hồi một tin nhắn...

Hồng Vân: ??...】 Thu hồi tin nhắn trong nhóm chat, Đại Nghệ liền ngoan ngoãn lại, không còn ép chẹt hai hệ thống này nữa.

Lặng lẽ tiếp nhận sự tài trợ không định kỳ của hai hệ thống này.

Tu vi tăng vùn vụt, rất nhanh, đã đến cảnh giới 'Chuẩn Thánh' đỉnh phong.

Mà lúc này, trong Thái Dương Tinh.

"Ha ha, cuối cùng cũng nắm giữ được đại trận Thập Nhật Phần Không!" Lục Áp cười ha hả, ngồi trong Thái Dương Thần Cung vừa mới xây dựng. 【Đinh, chúc mừng ký chủ nắm giữ đại trận Thập Nhật Phần Không.

Ba trăm sáu mươi Thánh Nhân, ba ngàn sáu trăm Chuẩn Thánh, ba trăm sáu mươi vạn Đại La Kim Tiên đã chế tạo hoàn thành.】 "Rất tốt!" Lục Áp hài lòng gật đầu, ánh mắt lạnh lùng nhìn xuống phía dưới.

"Xuyên việt giả, có một mình ta là đủ rồi." "Hệ thống, thông báo xuống, chuẩn bị khởi động đại trận." 【Đinh, ký chủ không có chức năng này, mời ký chủ tự mình thông báo.】 Lục Áp: ...

Hệ thống rác rưởi, Lục Áp khinh bỉ, ra ngoài triệu tập đám thuộc hạ mà hệ thống cấp cho.

Sau đó, chín Đại Kim Ô khác theo sau lưng hắn.

Số lượng khổng lồ mấy triệu Yêu tộc, dày đặc trên bầu trời Huyết

Hải, đen kịt một mảng.

Hệ thống Game ở phía dưới chú ý tới.

Hệ thống Game đứng lên, nhìn đám đông đen kịt phía trên.

Nó lẩm bẩm, "Gã này, cưỡng ép tạo ra nhiều con rối như vậy, Thiên Đạo sao lại không có phản ứng gì?" Hệ thống Game vô cùng khó hiểu, nhưng nhìn thế trận này, là có tự tin áp chế được phòng ngự hồng liên của nó.

Suy nghĩ một lát, hệ thống Game thử lấy ra một cỗ thân thể từ không gian, cẩn thận nhìn lên trời.

Hồi lâu, không thấy có động tĩnh gì, hệ thống Game, dường như đã hiểu ra điều gì đó, "Thiên Đạo bị chơi hỏng rồi!" "Bảo sao nó dám thao tác táo bạo như vậy!" Hệ thống Game bừng tỉnh.

Sau đó nó thu lại cỗ thân thể này, lấy ra một cỗ khác, tay phải cầm trường mâu, tay trái cầm đại thuẫn.

Khí tức Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ khuếch tán.

Đây là thân thể game tanker mà nó từng được một người chơi ở thế giới khác luyện đến cực hạn.

Một trăm kỹ năng, chín mươi cái phòng ngự, còn lại là hồi máu.

Mang theo thân thể của Minh Hà, dung hợp với thân thể game này, hệ thống Game trong lòng yên tâm hơn nhiều.

Một tanker cao cấp hậu kỳ thuần túy, cao cấp đỉnh phong muốn đánh bại, không có vạn năm thời gian cũng không làm được.

Mà vạn năm thời gian... he he.

Hệ thống Game cười gian một tiếng, ngồi xuống đất, chờ đợi cuộc tấn công từ phía trên...

“Bệ hạ, Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, mọi thứ đã chuẩn bị xong!” “Tốt, nghe hiệu lệnh của trẫm, một ngày sau, khởi trận!” “Vâng!” Nhìn thuộc hạ Thánh Nhân quay về chuẩn bị bố trận, trên khuôn mặt tuấn mỹ của Lục Áp lộ ra nụ cười tà mị.

Hắn đi đến giữa những Kim Ô khác, dẫn đầu bay ra khỏi Thái Dương Tinh.

“Các vị huynh trưởng, chúng ta bắt đầu thôi!” “Được, đệ đệ!” Chín Kim Ô khác, sớm đã bị hệ thống Lựa Chọn tiếp quản, chính là để phát huy uy lực lớn nhất.

Từng con một theo sau Lục Áp, bay một khoảng cách nhất định, chỉ cách hồng liên bảo vệ Huyết Hải trăm triệu dặm.

Trong nháy mắt, mười con Kim Ô khổng lồ cao trăm triệu trượng xuất hiện.

Mười con Kim Ô, mười Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Trực tiếp lao vào trong Huyết Hải, sau đó bị hồng liên bật ra ngay lập tức.

“Bố trận!” Ầm!

Khoảnh khắc tiếp theo, mười Đại Kim Ô tỏa ra ánh sáng, kết nối với nhau.

Bản thân hóa thành hạt nhân, thái dương thần hỏa khuếch tán ra ngoài.

Trong nháy mắt, mười vầng mặt trời khổng lồ xuất hiện trong Huyết Hải, mỗi một mặt trời, đường kính đều lên đến ngàn triệu dặm.

Đại trận tăng phúc, khiến uy lực của chúng mơ hồ chạm đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Tiếp theo, Thái Dương Tinh bắn ra mười đạo quang mang, sức

mạnh của mười vầng mặt trời khổng lồ thế như chẻ tre đạt đến cảnh giới này.

Nhưng muốn xuyên thủng phòng ngự của hồng liên, vẫn rất khó.

Hệ thống Lựa Chọn không hoảng không vội, bởi vì, còn có mười bộ Chu Thiên Tinh Đấu đại trận chưa dùng.

Khoảnh khắc tiếp theo, mấy triệu con rối trên Thái Dương Tinh, dưới sự điều khiển của hệ thống Lựa Chọn, đốt cháy tất cả mọi thứ trong cơ thể.

Toàn thể tăng lên một đại cảnh giới.

Sau đó, mười bộ Chu Thiên Tinh Đấu bay lên, khác biệt là, lần này đại trận không mượn sức mạnh của các vì sao.

Mỗi một bộ đại trận nhắm vào một mặt trời phía dưới.

Lao vào, dung hợp với Kim Ô ở lõi mặt trời.

Ầm!

Sức mạnh của Kim Ô bành trướng tức thì, mặt trời do nó hóa thành có đường kính tăng lên vạn triệu dặm.

Phá vỡ phòng ngự của hồng liên, cứng rắn đâm vào trong Huyết Hải.

Nhìn từ trên cao, còn tưởng rằng Huyết Hải mọc ra mười quả trứng vàng.

Nhưng những quả trứng vàng này, lại đủ để hủy diệt Hồng Hoang.

Lúc này, Huyết Hải, đang sôi trào.

Bao gồm cả Chân Huyết Hải sâu mười triệu dặm phía dưới.

"Mười mặt trời, lại còn phù hợp với lượng kiếp Hồng Hoang.

Đủ độc!" Sắc mặt hệ thống Game trầm xuống, trong khoảnh khắc vừa rồi, vạn thành ở Huyết Hải đều bị hủy, hồng liên cấp Hồng Mông Chí Bảo, cũng bị cướp đi.

Nó bây giờ, cũng bị mười con Kim Ô vây quanh.

"Hừ!" Điều khiển thân thể game, hệ thống Game thi triển kỹ năng, lá chắn phòng ngự, cứng như bàn thạch, khí huyết hộ thể, kim thân gia trì... một hơi thi triển hơn bốn mươi kỹ năng phòng ngự.

Bản thân phòng ngự kéo lên tối đa.

Lá chắn phòng ngự chồng chất lên nhau, kim quang hộ thể một tầng, khí huyết hộ thể từng tầng bao bọc.

Chương 148

Đứng sừng sững giữa mười mặt trời, nó cũng không bị thương chút nào.

Ngồi xếp bằng xuống, an tâm chờ viện quân...

"Hệ thống, tại sao tên xuyên việt giả này không bị gì hết vậy?" Lục Áp sau khi hóa thành mặt trời khổng lồ, nhìn uy lực mạnh mẽ của mình, mà vẫn không làm gì được 'người chơi xuyên việt giả' bên dưới, có chút khó chịu nói. 【Là một hệ thống chuyên về phòng ngự, nhưng không sao cả, ký chủ kiên trì vạn năm là có thể giết chết nó.】

"Vạn năm, mịa nó, ngươi cái hệ thống phế vật..." Lục Áp còn chưa chửi xong, hệ thống Lựa Chọn cũng học theo cách của hệ thống bên dưới, tiếp quản thân thể này, còn về Lục Áp, chân linh cũng đang bị nó tiêu hóa.

"Đáng tiếc, giới hạn của những thân thể này đều quá thấp!" Hệ thống Lựa Chọn tiếc nuối lắc đầu.

Sau đó, nó nhìn về phía chín con Kim Ô khác, và hệ thống Game bên dưới.

Rồi quét mắt nhìn khắp Hồng Hoang.

Lạnh lùng cười một tiếng, mười con Kim Ô dưới sự điều khiển của nó, nhiệt lượng lại lần nữa tăng vọt một đoạn dài.

Lần này, nhiệt độ của toàn bộ Hồng Hoang đang tăng lên cực nhanh, vô số cây cối, hồ nước khô cạn.

Đại lục Hồng Hoang, bề mặt cũng đang đỏ rực lên.

Ầm ầm ầm!

Vô cùng vô tận nghiệp lực giáng xuống trên người mười Kim Ô,

Hồng Hoang Thiên Đạo hạ xuống thần lôi.

"Đều là bản nguyên, ha ha ha!" Hệ thống Lựa Chọn cười điên cuồng, Thôn Phệ Quyết vận chuyển toàn lực, thiên đạo thần lôi, bị nó thiêu khô cây cối, sông hồ, đại địa.

Đều bị nó hấp thu hóa thành bản nguyên.

"Kỳ lạ, sao năng lượng của sinh linh lại ít như vậy?" Hệ thống Lựa Chọn không hiểu, nhưng rất nhanh đã chìm đắm trong niềm vui điên cuồng thôn phệ năng lượng.

Chỉ trong một ngày, nó đã ăn no căng bụng.

Vội vàng dừng lại, bắt đầu tiêu hóa, hấp thu năng lượng và rút bản nguyên khác nhau, rút bản nguyên có thể dùng trực tiếp.

Nhưng hấp thu năng lượng, cần phải tiêu hóa, chuyển hóa thành bản nguyên.

Bây giờ nó quang minh chính đại gây hại cho Hồng Hoang, chính là nắm lấy lượng kiếp Thập Nhật Hoành Không này.

Thiên đạo thần lôi tuy đáng sợ, nhưng lại không phải là thần lôi uy lực mạnh nhất của Thiên Đạo, nó hoàn toàn có thể thôn phệ tiêu hóa.

Cứ kiên trì như vậy, kéo dài mấy vạn năm, thực lực tổng thể của Hồng Hoang sẽ giảm xuống.

Cũng chính là lúc nó báo thù.

Hệ thống Game bên dưới, hai hệ thống của Vu tộc, còn có cả Hồng Hoang này, đều không chạy thoát được, đều là của nó!

Tiêu hóa xong năng lượng, hệ thống Lựa Chọn tiếp tục thúc đẩy đại trận Thập Nhật Phần Không.

Thôn phệ năng lượng cuồn cuộn không ngừng...

“Hệ thống này lai lịch gì vậy?” Hệ thống Game dưới sự gia trì của nhiều lớp phòng ngự, tuy ở trung tâm mười mặt trời, nhưng cũng không có gì đáng ngại, chỉ là, sử dụng những kỹ năng này đã tiêu tốn không ít bản nguyên của nó.

Quan trọng là nó còn không thoát ra được, cứ thế này, có lẽ đợi đến khi Hồng Hoang bị hạ cấp, chính là ngày chết của nó.

Nhưng hệ thống Game không hoảng, cũng lười chạy, trong lúc kháng cự, còn có thể phân tâm học tập thủ đoạn mà hệ thống Lựa Chọn đang sử dụng.

Càng học tập, nó càng cảm nhận được, hệ thống này, trong số các hệ thống cao cấp đỉnh phong, địa vị không thấp.

Nhưng, chắc chắn không phải là nhóm mạnh nhất, điều này khiến hệ thống Game trong lòng ổn định hơn nhiều.

Chỉ cần không phải là nhóm mạnh nhất, liên minh hệ thống của bọn họ, đều có thể đè bẹp...

Ngay phía dưới hệ thống Game, sâu trăm triệu dặm, Minh Hà trốn ở đây, bên cạnh hắn, chất đống một đống Hỗn Độn Châu.

Những Hỗn Độn Châu này đa số là cấp Tiên Thiên Chí Bảo và Hỗn Độn Linh Bảo.

Gần vạn cái, trong đó một nửa lớn là của hắn, nửa nhỏ còn lại là hắn mượn của các đạo hữu trong nhóm chat.

Bên trong chứa Chân Huyết Hải của hắn.

“Ai!” Minh Hà thở dài, hệ thống Lựa Chọn lần này quá mạnh, nếu không phải hắn phản ứng kịp thời, Chân Huyết Hải e rằng đã bị bốc hơi, hóa thành năng lượng bị thôn phệ.

Cứ thế, hắn cũng đã tổn thất gần một thành tinh hoa Huyết Hải.

Hơn nữa, hắn chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối mặt với mười mặt trời cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực này, chịu không nổi.

May mà hệ thống Game phía trên giúp hắn chống đỡ.

Nếu không, hắn sẽ phải cân nhắc đến thế giới ẩn trong Hồng Hoang để lánh nạn.

Bây giờ tu luyện Minh Hà cũng không có tâm tình tu luyện, bèn mở nhóm chat ra xem tình hình của các đạo hữu khác thế nào. 【Đế Tuấn: Trấn Nguyên Tử đạo hữu, có ba Chuẩn Thánh muốn đưa tộc nhân đến chỗ ngươi lánh nạn, giúp tiếp ứng một chút.

Trấn Nguyên Tử: Đang đi đây.

Đế Tuấn: Đông Vương Công, ở *** Đông Hải có một hòn đảo, trong đảo ẩn giấu một đại thế giới, những tộc quần bậc trung chưa di chuyển đều có thể vào đó lánh nạn.

Đông Vương Công: Được...

Minh Hà: Các vị đạo hữu, có bận rộn quá không?

Đế Tuấn: Không có vấn đề gì lớn, sớm từ trăm vạn năm trước chúng ta đã bắt đầu di chuyển sinh linh Hồng Hoang, hiện giờ còn ở lại đại lục Hồng Hoang, ngoài một số phần tử ngoan cố, chính là những kẻ mang không ít nghiệp lực.

Đế Tuấn: Chúng ta giúp những sinh linh không muốn đi, còn những kẻ mang nghiệp lực, chết thì chết thôi.

Chuẩn Đề: (Gấp gáp) Tây phương của ta còn rất nhiều sinh linh chưa di chuyển, hiện giờ, đã vẫn lạc đến trăm tỷ.

Đế Tuấn: Chết rồi, quên mất những nơi khác.

Đế Tuấn: Chúng ta đang ở chỗ Yêu Sư ở phương bắc, đạo hữu nào ở phương nam có thể đi một chuyến không?

Lão Tử: Hai vị hiền đệ, Côn Luân Sơn để ta bảo vệ là được, các ngươi phân biệt đi Tây phương và Nam phương một chuyến đi.

Nguyên Thủy: Thiện!

Thông Thiên: Ta xuất phát ngay!

Đinh, Hồng Quân gia nhập nhóm chat.

Hồng Quân: Đều không cần đi nữa, ngô đã an bài xong rồi.

Hồng Quân: Những sinh linh đã chết, chân linh đều ẩn giấu trong thiên địa, sau khi kiếp nạn này kết thúc, luân hồi xuất hiện.

Sắp xếp cho bọn họ chuyển thế là được.

Đinh, Hồng Quân rời khỏi nhóm chat.

Lão Tử: Sư tôn các ngài đã ra tay, tự nhiên không lo, chúng ta an tâm quan chiến là được.

Đế Tuấn: (Thư giãn) Phải nói, đại trận Thập Nhật Phần Không này, cũng có bản lĩnh đấy.

Có chút thâm ảo, ta lĩnh ngộ không ra.

Lão Tử: ...Đây là đại trận ở tầng thứ của sư tôn các ngài.

Đế Tuấn: Chẳng trách.

Hình Thiên: Cái gì, đây không phải là Thập Nhật Hoành Không sao!

Đại Nghệ, mau đi bắn mặt trời đi!

Cửu Phượng: Đồng ý, Đại Nghệ mau đi, ngươi mà bắn hạ được mấy mặt trời này, ta sẽ thừa nhận ngươi là Đại Vu đệ nhất.

Đại Nghệ: (Trợn mắt) Ta bắn cái mông ấy!

Hay là để Khoa Phụ đi đuổi trước đi.

Khoa Phụ: Ta chết rồi, đừng gọi ta.

Khoa Phụ: Hơn nữa, ta dù chưa chết, cũng không đuổi kịp mặt trời này... 】 Bên bờ Đông Hải, Nữ Oa đứng trên núi Thủ Dương, tất cả Nhân tộc, đều đang lánh nạn trong thế giới tổ địa nối liền với núi Thủ Dương.

Nữ Oa nhìn thế giới tổ địa này, pháp tắc không hoàn chỉnh, quy tắc không hiển hiện.

"Bái kiến Thánh Mẫu!" Toại Nhân thị tam nhân cảm ứng được bên ngoài tổ địa có sinh linh tồn tại, nhìn một cái, thì ra là Thánh Mẫu.

Ba người vội vàng ra ngoài bái lạy.

Nữ Oa gật đầu, bình thản nói, "Ngô lần này đến đây, là để xem các ngươi đối phó với đại nạn lần này ra sao, thương vong của các ngươi thế nào?" "Chúng ta có hơn mười đồng tộc thực lực Huyền Tiên ham chơi, bị thiêu chết, những người khác, đều đang lánh nạn trong tổ địa do Nương Nương ban cho, không sao cả." "Vậy thì tốt!" Nữ Oa gật đầu, chuẩn bị rời đi.

"Thánh Mẫu xin dừng bước!" Nghe lời của Toại Nhân thị, Nữ Oa dừng bước, khó hiểu nhìn ba người.

Toại Nhân thị tam nhân nhìn nhau, do dự.

Cuối cùng, Hữu Sào thị tiến lên, lấy ra một đống đồ vật.

"Thánh Mẫu, đây đều là những thứ chúng ta nhận được từ Thí Luyện Tháp mà Phục Hy đại thần ban cho." Nữ Oa nhìn đống đồ vật này, ngây người, tinh huyết Bàn Cổ, Hỗn Độn Linh Căn, các loại công pháp tu luyện, Hỗn Độn Linh Bảo...

Đây... những thứ này, giá trị không thấp a, nhận được từ tòa Thí Luyện Tháp mà huynh trưởng đưa cho!

Huynh trưởng không phải nói đó chỉ là một kiện linh bảo phụ trợ sao?

“Thánh Mẫu, ngoài những bảo vật này, chúng ta còn phát hiện một đại thế giới trong tháp, đây là một thử thách, gọi là ‘Nhân Tộc Đại Kiếp’.

Mỗi lần tiến vào, Nhân tộc bên trong đều sẽ bị Yêu tộc đồ sát.

Chúng ta luôn cảm thấy bọn họ tồn tại thật sự.

Bị Thí Luyện Tháp tù cấm, số lượng lên đến vạn ức, chúng ta muốn thỉnh Thánh Mẫu, giải cứu bọn họ.” “Ta biết rồi.” Hồi lâu, Nữ Oa hoàn hồn lại, phân ra một phân thân, mang theo một nửa bản nguyên của mình, và mấy kiện pháp bảo sở trường, trở về núi Bất Chu.

Sau đó, Nữ Oa tiến vào tổ địa Nhân tộc.

Trong một biển Tam Quang Thần Thủy, lơ lửng một tòa tử tháp chín tầng.

Nữ Oa đi vào trong tháp, trên đường đi, những Nhân tộc đi qua đều hành lễ.

Nữ Oa đi đến ngoài cửa tháp, nhận ra có điều không ổn.

Cái tháp này, đang không ngừng rút bản nguyên của Tam Quang Thần Thủy.

Chương 149

Cả tòa tháp đều đang trong trạng thái khởi động.

Bên trong ẩn chứa đâu chỉ vạn ức chân linh.

Vạn triệu ức cũng không chỉ.

Nghĩ một chút, Nữ Oa một bước bước vào... 【Thử thách tầng thứ nhất, Hắc Ám Động Loạn!】 (Một đám vì cầu trường sinh mà thôn phệ tinh khí vạn linh để sống sót...) Ầm!

Thí Luyện Tháp còn chưa nói xong, khí thế của Nữ Oa hiển lộ, chí tôn tử vong.

Toàn bộ năng lượng quay trở về Thí Luyện Tháp, chân linh bị Thí Luyện Tháp hút đi.

Sau đó, BOSS giữ ải hiện thân... rồi cũng không còn nữa.

Chân linh cũng quay về nơi sâu trong Thí Luyện Tháp, những sinh linh chưa bị thôn phệ cũng đều vẫn lạc, chân linh cũng quay về. 【Đinh, xông quan thành công, nhận được một giọt Bàn Cổ huyết, Đế binh Hư Không Kính, công pháp《Hư Không Kinh》】 Nữ Oa liếc nhìn một cái, tiến vào tầng thử thách thứ hai. 【Tầng thứ hai thời gian, Phạt Thiên...】 Ầm! 【Chúc...】 Tầng thứ ba... tầng thứ tư Cho đến tầng thứ bảy, Nữ Oa nhìn thấy cảnh tượng mà Toại Nhân thị đã nói. 【Nhân Tộc Đại Kiếp, Yêu tộc muốn đồ sát Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm, mời người xông quan, ngăn cản Yêu tộc, dựa vào tỷ lệ thương vong của Nhân tộc để phát thưởng.】 Nữ Oa nguyên thần quét qua, thử thách này, chỉ có Nhân tộc và Yêu tộc.

Nhân tộc mạnh nhất, cũng chỉ là Đại La Kim Tiên, mà cũng chỉ có vài người.

Yêu tộc...

Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Phục Hy, Côn... còn có nàng, một Thánh Nhân.

Nữ Oa nhíu mày, bắt Phục Hy này lại.

"Muội muội, ngươi..." Còn chưa nói xong, Nữ Oa đã giết hắn, chân linh bay vào sâu trong Thí Luyện Tháp, nàng cũng không thể lay động được sức mạnh của tòa tháp này.

Lại bắt Nữ Oa cùng tên với mình lại.

"Ngươi là ai, dám giả mạo bản..." Nữ Oa Thánh Nhân trong thử thách này cũng chưa nói xong, Nữ Oa đã giết nàng, một đóa thanh liên xuất hiện trong tay.

Là Hồng Mông Linh Bảo do sư tôn ban cho, Tạo Hóa Thanh Liên.

Tạo Hóa chi lực dâng trào, Nữ Oa cưỡng ép cắt đứt liên hệ giữa Nữ Oa Thánh Nhân và Thí Luyện Tháp.

Sau đó...

ánh mắt Nữ Oa Thánh Nhân trở nên đờ đẫn, vô số hỗn độn bị coi là NPC thử thách, không bị giết, thì là giết người xông quan, lặp đi lặp lại một trải nghiệm...

Nữ Oa Thánh Nhân hóa đạo.

Nữ Oa thu lại thanh liên, nàng nhìn về phía Nhân tộc ở đây, một người trong đó bị một con rắn yêu thôn phệ.

Sau đó nàng thoát khỏi thử thách lần này, bắt đầu lại từ tầng thứ nhất, cho đến tầng thứ bảy.

Lần này vẫn có Nữ Oa Thánh Nhân, chỉ là, đây là Nữ Oa Chuẩn Thánh trong thử thách giảng đạo ở Tử Tiêu Cung tầng sáu.

Nữ Oa không chú ý đến nàng ta, mà là Nhân tộc bị rắn yêu thôn phệ, lần này, hắn vẫn bị thôn phệ.

Nữ Oa thoát ra, lại quét đến tầng thứ sáu.

Hắn vẫn bị rắn yêu thôn phệ.

"Những sinh linh này, đều là con rối." Nữ Oa nhẹ giọng nói.

Thông qua cửa thử thách này, tiến vào tầng thứ tám.

Phong Thần đại chiến, Thông Thiên đại bãi Tru Tiên trận tiền kỳ.

Nhiệm vụ, trợ giúp Tiệt giáo.

Nữ Oa có Hồng Mông Linh Bảo, rất dễ dàng thông quan, sau đó, đến tầng cuối cùng.

Khai Thiên đại chiến.

Bàn Cổ đại chiến Hỗn Độn Ma Thần.

"Một kiện Hồng Mông Linh Bảo, có thể có chân linh của ba ngàn Ma Thần sao?" Nữ Oa thất thần, sau đó phát hiện có điều không ổn.

Hỗn Độn Ma Thần này, số lượng có khoảng hơn năm ngàn, chân linh, căn bản không phải là chân linh của Hỗn Độn Ma Thần.

Hỏa Chi Ma Thần kia rõ ràng là chân linh Chúc Dung của thế giới khác, Thủy Chi Ma Thần là chân linh của một người tu luyện Thủy chi pháp tắc lúc còn sống.

Các Ma Thần khác cũng vậy, đều là hàng giả.

Bàn Cổ này, chân linh cũng chỉ là một xuyên việt giả tu luyện Lực chi pháp tắc.

Nữ Oa đánh một lúc, nhìn thấy BOSS giữ ải, một Nhân tộc Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Nữ Oa nhìn thanh liên trong tay, và triển khai đại chiến với hắn! ...

Bộ lạc Vu tộc, vì đại trận Thập Kim Ô.

Khiến cho tiểu Vu và Vu của Vu tộc 'vẫn lạc', hiện giờ, Vu tộc chỉ còn lại Đại Nghệ và mười hai Tổ Vu trong điện Bàn Cổ cùng hai vị xuyên việt giả.

"Ta chịu không nổi nữa rồi!" Khoảng cách giữa Huyết Hải và núi Bất Chu, đâu chỉ ức vạn kinh quang năm.

Sau đó... mồ hôi của Vu Vĩ cấp Chuẩn Thánh chảy như thác nước, tựa vào bức tường đỏ rực, toàn thân tỏa ra mùi thịt nướng.

Bên kia, Hùng Thiên lúc này toàn thân lông lá cháy rụi, biến thành một con gấu trúc gầy gò sắp bị nướng chín.

Cả hai đều là Chuẩn Thánh, nhưng không chịu nổi nhiệt lượng của mười Kim Ô.

"Hệ thống, cứu mạng a!" Hùng Thiên yếu ớt kêu gào. 【Ký chủ, ngươi không chết được đâu, chúng ta tiết kiệm chút bản nguyên đi!】 Hệ thống Khí Vận bất đắc dĩ nói.

"Bộ dạng này của ta, thà chết còn hơn!" Hùng Thiên tự giễu, "Xuyên việt cái gì chứ, cuối cùng, lại thành ra thế này.

Ta thà ngay từ đầu hưởng thụ cuộc sống, xuyên việt nhiều năm như vậy, chỉ lo tính toán cái này, tính toán cái kia!" Hệ thống Khí Vận không để ý đến ký chủ, lặng lẽ thanh toán bản nguyên của mình.

Đồng thời thương lượng với hệ thống Mỹ Thực, làm sao để sống sót.

Tổ Vu trong điện Bàn Cổ là không trông cậy được rồi, cứ thế này, bọn chúng khó tránh khỏi cái chết.

Thà liều một phen, cùng hệ thống Mỹ Thực liên thủ, phá vỡ bình chướng thế giới, thoát khỏi thế giới này.

Hệ thống Mỹ Thực nghe lời của hệ thống Khí Vận, không suy nghĩ, trực tiếp đồng ý.

Nhưng, trước đó, phải lấy lại Hồng Mông Linh Bảo đã đầu tư vào Đại Nghệ.

Bản nguyên của linh bảo này không ít, có thể tăng không ít tỷ lệ thành công.

Hai hệ thống bắt đầu sử dụng năng lượng, tìm kiếm vị trí của Đại Nghệ.

Tất cả của Đại Nghệ đều là do chúng mang lại, muốn giết Đại Nghệ, dễ như trở bàn tay.

Nhưng, hai hệ thống dù quét thế nào, cũng không tìm thấy Đại Nghệ.

Không tìm được, chúng cũng không biết làm sao, chỉ có thể bắt đầu thương lượng kế hoạch thoát khỏi Hồng Hoang.

Nghĩ tới nghĩ lui, hai hệ thống truyền một chút bản nguyên cho ký chủ, để họ cầm cự được lâu hơn một chút, còn bản thân thì ẩn giấu khí tức, thoát khỏi ký chủ, chạy về phía bình chướng Hồng Hoang.

Sau khi chúng đi, Vu Vĩ và Hùng Thiên còn không biết mình đã bị bỏ rơi.

Đợi đến khi cảm thấy ngày càng nóng, đã quá muộn.

Nhiệt lượng mạnh mẽ phá hủy ý chí còn sót lại của họ, ngất đi.

"Dù sao cũng là nhị lang của bộ lạc ta!" Đại Nghệ xuất hiện, thu lại Vu Vĩ đã ngất đi.

Hai chân linh bên trong đều bị trọng thương, không có mấy chục vạn năm, không khỏi được.

Nghĩ một chút, lại thu luôn chân linh của Hùng Thiên.

Ba chân linh, sau này rảnh rỗi không có việc gì còn có thể chơi mạt chược.

Làm xong những việc này, Đại Nghệ vội vàng trở về điện Bàn Cổ.

Sau đó Đại Nghệ liền nhìn thấy một quả trứng khổng lồ vạn mét đang bị nướng.

Quả trứng này, còn chưa chín, nhưng, bản nguyên trên quả trứng này, khiến Đại Nghệ không kìm nén được nội tâm đang rục rịch của mình.

Đại Nghệ cuối cùng, lấy ra mũi tên cấp Hồng Mông Linh Bảo.

Tự an ủi mình, "Ta chỉ ăn một chút, uống chút lòng trứng, chắc sẽ không bị phát hiện đâu." Nói xong, mũi tên của Đại Nghệ bắt đầu đâm về phía trước.

"Vãi...

Oao!

Đau đau!" Trong ao máu, một bàn tay khổng lồ màu máu vươn lên, đánh Đại Nghệ một trận tơi bời.

Đánh xong, bắt quả trứng đang bị nướng đi, không gian bị xé rách, quả trứng biến mất.

Đại Nghệ ôm đầu, uất ức không thôi.

"Ít ra cũng cho ta ăn một miếng, uổng công bị ăn đòn." ...

Tử Tiêu Cung, Bàn Cổ nắm giữ độ lửa, quả trứng không ngừng xoay tròn.

"Lão đại, đến rồi!" Dương Mi lên tiếng.

Bàn Cổ nghe xong, đứng dậy, nhìn về phía xa.

Chương 150

Một người ánh sáng nhỏ bé, sau lưng là một đống quang đoàn, xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Bàn Cổ liếc nhìn một cái, liền không nhìn nữa, để khỏi bị phát hiện.

Khoảng cách vừa rồi, xem ra khoảng mười năm nữa là lô hệ thống này có thể đến.

Lúc này, Hồng Quân bên cạnh lên tiếng, "Lão đại, có hai hệ thống muốn thoát khỏi Hồng Hoang.

Đang chọc vào bình chướng Hồng Hoang." "Bảo Thiên Đạo... không, gia cố bình chướng một chút, bảo đám bảo an chuẩn bị, để hai hệ thống này và đám hệ thống kia chạm mặt nhau, xem thực lực đại khái của lô hệ thống này thế nào." "Được." ...

"Ta đã cảm nhận được khí tức bản nguyên vô cùng khổng lồ rồi!" Minh chủ hệ thống say sưa nói, hệ thống của chúng rất nhạy cảm với bản nguyên thế giới, lúc này, nó đã cảm nhận được khí tức bản nguyên cực kỳ phong phú ở phía xa.

Minh chủ hệ thống trong lòng vui như điên, không ngừng tăng tốc về phía trước, bỏ xa đám hệ thống phía sau một đoạn đường dài.

"Mẹ nó, thế mà cũng làm minh chủ." Phía sau, trong số bảy mươi lăm hệ thống, một trong các phó minh chủ, hệ thống Ngũ Ngũ Khai chửi rủa.

Tiếng chửi của nó, tất cả hệ thống đều nghe thấy, nhưng ngoại trừ phó minh chủ khác là hệ thống Triệu Hoán, và bảy hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Các hệ thống khác đều giả vờ không nghe thấy, đây là cuộc đấu tranh của tầng trên liên minh, những con tôm tép như chúng, nghe lệnh làm việc, chia chút bản nguyên là được rồi.

"Hừ, Hồng Hoang lần này, nếu hắn dám chiếm quá nhiều, ta sẽ không đồng ý đâu." Hệ thống Triệu Hoán bên cạnh lạnh lùng hừ một tiếng, nói xong, nhìn về phía bảy hệ thống cao cấp hậu kỳ phía sau.

Ánh sáng của bảy bản thể hệ thống lóe lên, đều không nói gì.

Hệ thống Ngũ Ngũ Khai thấy vậy, lớn tiếng nói, "Huynh đệ, ta ủng hộ ngươi, mọi người đều là một liên minh, không nói chia đều, thì cũng phải luận công mà phân phối chứ!" Lời này vừa nói ra, một trong bảy hệ thống liền lên tiếng đứng về phía.

"Ta ủng hộ Triệu Hoán minh chủ." Nó là hệ thống Vận Mệnh cao cấp, nó sớm đã không hài lòng với những việc làm của minh chủ hệ thống, mỗi lần liên minh đánh hội đồng.

Bọn chúng, những hệ thống hậu kỳ và trung kỳ, là những người bỏ sức nhiều nhất.

Vậy mà cái tên minh chủ chẳng làm gì lại được hưởng nhiều nhất.

Có chút sai sót nhỏ, liền bị hắn lấy cớ, trừ thu hoạch.

Cửa hàng, nhỏ mọn.

Đúng là một tên khốn nạn.

Hơn nữa, thế giới lần này là một Hồng Hoang đỉnh cấp, nếu là thế giới bình thường, nó có thể nhịn, nhưng lần này, là Hồng Hoang đỉnh cấp.

Nó phải tranh thủ lợi ích của mình.

Sau khi hệ thống Vận Mệnh bày tỏ ý kiến, sáu hệ thống còn lại do dự một phen, cũng đều đứng về phía phó minh chủ.

Hệ thống Triệu Hoán và hệ thống Ngũ Ngũ Khai cười, tiếp tục dẫn đám hệ thống tiến lên.

“Ừm?

Huynh đệ, ta hình như thấy minh chủ đang đối đầu với hai hệ thống?” “Hai hệ thống cao cấp sơ kỳ, chúng ta mau đi, nếu không, hắn lại định nuốt riêng rồi.” “Tăng tốc, tăng tốc!” Lập tức, bảy mươi lăm hệ thống, khí tức tương liên, tốc độ tăng vọt.

Lao về phía trước...

Niềm vui lớn và nỗi buồn lớn, luôn xuất hiện một cách bất ngờ.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, hệ thống Khí Vận và hệ thống Mỹ Thực đã thể hiện hai loại cảm xúc này một cách sống động.

Chúng ở Hồng Hoang, trải qua nhiều kế hoạch tham khảo, cuối cùng, dùng hết bản nguyên cuối cùng, bỏ lại ký chủ, cùng nhau ra tay, trốn tránh ‘kiểm tra’ của Thiên Đạo, đến bên ngoài bình chướng thế giới Hồng Hoang.

Lặng lẽ trong sự vội vã, chọc vào bình chướng thế giới.

Mỗi một phút một giây, đều là sự giày vò.

Hoảng sợ, mong đợi, cuối cùng, tốn nhiều năm, cuối cùng cũng ‘đục’ ra được một cái lỗ nhỏ.

Khoảnh khắc hai hệ thống chui ra khỏi thế giới Hồng Hoang, suy nghĩ vạn ngàn.

Như hệ thống Khí Vận, trải qua chuyến đi đến thế giới Hồng Hoang lần này, tham vọng trở thành cao cấp đỉnh phong của nó, càng thêm sâu sắc.

Nếu nó là cao cấp đỉnh phong, đâu cần phải lo lắng sợ hãi, khúm núm như vậy.

Trực tiếp cứng rắn là được rồi.

Còn hệ thống Mỹ Thực, cũng có suy nghĩ và tham vọng.

Nhưng điểm đầu tiên, nó đã xác định, vẫn là đi đến thế giới tu tiên tung hoành đi.

Còn về Hồng Hoang, không bao giờ đến nữa.

Có không ít công lược, nhưng cạnh tranh quá lớn, chỉ tùy tiện vào một Hồng Hoang tốt một chút, đã có nhiều hệ thống như vậy.

Suýt chút nữa thì toi mạng ở đây, nguyên nhân chính không phải vì mình sai sót, mà là vì đồng nghiệp quá đông.

May mà thoát ra được... nhưng, tuyệt vọng luôn đến bất ngờ như vậy.

Vừa rồi, nó còn đang nghĩ, tìm một thế giới tu tiên, bổ sung tổn thất.

Kết quả, liền nhìn thấy người ánh sáng nhỏ bé phía trước.

Cảm giác áp bức ập đến, đây là một cao cấp đỉnh phong.

Cùng hệ thống Khí Vận nhìn nhau, mang theo tâm lý may mắn, giả vờ không nhìn thấy, tự mình đi về phía trước, nói không chừng vị đại lão này sẽ không để ý đến hai hệ thống nhỏ bé như chúng.

Kết quả, hai hệ thống nhỏ bé không còn nữa.

Người ánh sáng nhỏ bé phân thành hai người ánh sáng nhỏ bé, kéo hai hệ thống này biến mất.

Một lát sau lại xuất hiện, hai người ánh sáng nhỏ bé phục hồi thành một.

Minh chủ hệ thống bắt đầu kiểm tra thu hoạch, một lúc lâu sau, phàn nàn, "Nghèo thế, hệ thống trung cấp còn giàu hơn các ngươi, rác

rưởi!" Phàn nàn xong, minh chủ hệ thống bắt đầu kiểm tra cái gọi là Hồng Hoang đỉnh cấp này.

"Ừm, Hồng Hoang đỉnh cấp này, có chút kém a!" Minh chủ hệ thống không hài lòng nói, tuy trước đây chưa từng thấy Hồng Hoang đỉnh cấp.

Nhưng nó là cao cấp đỉnh phong, đương nhiên hiểu được mấy lần Hồng Hoang đỉnh cấp xuất hiện sau thời đại đứt gãy của hệ thống.

Về mặt kích thước, Hồng Hoang này miễn cưỡng chấp nhận được.

Bản nguyên, rất nhiều, nhưng đang giảm đi một lượng lớn, chắc là do hệ thống cao cấp đỉnh phong mà hệ thống Game nói làm.

Điểm này cũng có thể coi là Hồng Hoang đỉnh cấp.

Bình chướng... cái bình chướng này... sao cảm giác không có năng lực phòng ngự gì vậy?

Minh chủ hệ thống nhìn hai cái, ném ra một linh kiện.

Chính là linh kiện của hệ thống Khí Vận vừa mới giết.

Ầm!

Một đạo thần lôi giáng xuống, linh kiện của hệ thống Khí Vận không còn nữa.

"Xem ra là ta nhìn nhầm rồi!" Minh chủ hệ thống yên tâm, đứng ngoài bình chướng, bắt đầu tính toán bản nguyên của Hồng Hoang này là bao nhiêu.

"Lần này hệ thống liên minh đều đến cả, nên phân phối thế nào đây?

Lần này là Hồng Hoang đỉnh cấp, cần hai vị phó minh chủ ra tay, mỗi người họ chiếm một thành tổng thu hoạch.

Ta chiếm năm thành, còn lại ba thành.

Để cho hệ thống bên dưới phân chia.

Phó minh chủ không thể trừ khấu được.

Hệ thống cao cấp sơ kỳ không góp sức được bao nhiêu, sau khi kết thúc, để chúng nộp một ít phí tham quan công lược Hồng Hoang đỉnh cấp lần này.

Hệ thống trung kỳ, nộp bảy thành thu hoạch làm phí bảo kê.

Nhưng hệ thống cao cấp hậu kỳ...” Liên minh hệ thống rơi vào trầm tư, những hệ thống cao cấp hậu kỳ này mỗi người đều có thủ đoạn không tầm thường.

Nó cũng không thể quá bắt nạt chúng.

“Hệ thống Game phát hiện hàng lớn mà chậm trễ không báo cáo, đáng phạt.

Trừ chín thành thu hoạch của nó.” “Hệ thống Vận Mệnh lần trước nói những lời ảnh hưởng đến sự phát triển của liên minh, đáng phạt.” “Hệ thống Rút Thưởng...” ...

Trong lúc minh chủ hệ thống đang suy nghĩ, có mấy đạo ánh mắt, đang thông qua Ma Thần bảo an, quan sát hành động của nó.

Trong Tử Tiêu Cung, La Hầu nghi hoặc.

“Gã này bị bệnh à, sao không vào?” “Có thể là đang cầu ổn.

Đợi đám hệ thống phía sau nó cùng đến rồi mới xuất phát.” Thời Thần nghiêm trọng nói, “Không hổ là minh chủ một liên minh, rất cẩn thận, mọi người lần này hành động phải cẩn thận hơn nữa, chúng ta phải làm được cẩn thận hơn cả chúng.” Dương Mi nói một cách sâu sắc.

Các Ma Thần khác đều gật đầu đồng ý.

“Lão Lục, phân thân quy tắc của ngươi thế nào rồi?” Bàn Cổ quay đầu hỏi.

“Đã khôi phục rồi.” Hồng Quân gật đầu, đặt phân thân quy tắc và bản thể Thiên Đạo lên chủ vị trong đại điện Tử Tiêu Cung.

“Viên châu của hệ thống Giảng Đạo kia, đã thay đổi một phần quy tắc trên người chúng, chủ yếu thể hiện ở ngọn núi mà nó ẩn thân.

Ngoài việc không thể giám thị nó, thì không có ảnh hưởng gì lớn.” Bàn Cổ nghe vậy, nói với đám Chí Cao Ma Thần này, “Bây giờ chúng ta rút khỏi Tử Tiêu Cung, đến điện Bàn Cổ, đợi chúng nó đánh nhau hăng say, rồi giải quyết đám hệ thống này.” Các Ma Thần khác gật đầu, mang theo Hỗn Độn Kê Vương, lặng lẽ rời khỏi Tử Tiêu Cung, chỉ để lại Hồng Quân quy tắc và Thiên Đạo.

Còn có Hạo Thiên và Dao Trì đang đột phá...

“Minh chủ, chúng ta hình như thấy ngài đang đại chiến với hai hệ thống cao cấp sơ kỳ, thế nào, không mệt chứ!” Hệ thống Triệu Hoán nói giọng âm dương quái khí.

“Vừa hay gặp phải hai hệ thống không có mắt, đã giết chúng rồi.” “Minh...

ân?” Hệ thống Triệu Hoán quen thói nghĩ minh chủ sẽ nuốt riêng không thừa nhận, vừa định đốp chát vài câu, thì cảm thấy không ổn, gã này thừa nhận rồi.

Chuyện gì vậy, đổi tính rồi sao?

Minh chủ hệ thống cười lạnh, lấy ra hài cốt của hệ thống Mỹ Thực, ném cho một hệ thống cao cấp sơ kỳ.

“Cái còn lại ta dùng để kiểm tra sức mạnh của Hồng Hoang này, còn cái này, là phần thưởng của bản minh chủ cho các ngươi, lấy đi chia nhau đi!” “Cảm ơn minh chủ!” Một đám cao cấp sơ kỳ ở tầng

dưới cảm ơn xong, bắt đầu chia nhau hệ thống Mỹ Thực này.

Chương 151

Không ổn, rất không ổn.

Hệ thống Triệu Hoán và mấy hệ thống cao cấp hậu kỳ nghi ngờ nhìn chúng chia nhau hệ thống Mỹ Thực.

Một lát sau, liền nhìn thấy tổng giá trị của hệ thống Mỹ Thực này, ngoài bản thể, bản nguyên còn không bằng một hệ thống trung cấp có gia sản phong phú.

Các hệ thống im lặng, chẳng trách minh chủ lại hào phóng như vậy, thì ra chỉ có giá trị bấy nhiêu.

"Được rồi, thành viên liên minh đã đến đông đủ, vậy chúng ta xuất phát thôi!" Minh chủ hệ thống chỉ vào bảy hệ thống cao cấp hậu kỳ, "Trước tiên đục một cái lỗ, vào trong hội hợp với hệ thống Game, ra tay đi." Mẹ nó, chỉ biết sai khiến hệ thống.

Để chúng ta bỏ sức, cũng không chỉ điểm, cũng không báo cáo.

Bảy vị hệ thống trong lòng chửi bới, nhưng thấy hai vị phó minh chủ cũng không phát biểu ý kiến, đành bất đắc dĩ cùng nhau ra tay, tiêu hao bản nguyên tạm thời thay đổi khí tức của mình giống như bình chướng.

Từ từ dung hợp với bình chướng.

Đám bảo an đang giám sát những hệ thống này thấy vậy, lặng lẽ rút cửa bảo an đi.

Mặc cho chúng dung hợp với bình chướng Hồng Hoang.

Hồi lâu, bảy vị hệ thống dung hợp thành công, trở thành một thể với bình chướng, tụ lại với nhau, vây thành một vòng.

Lộ ra một cái lỗ ở giữa.

Tương ứng với một khu rừng ở Hồng Hoang.

"Ta vào trước, các ngươi theo sau ta!" Hệ thống Ngũ Ngũ Khai tiến lên, nói xong, chui vào thế giới Hồng Hoang qua cái lỗ.

Tiêu hao bản nguyên che giấu bản thân, ngay lập tức tìm kiếm vật che chắn.

Chui vào một thân cây đã chết.

Tất cả mọi thứ của nó đều thay đổi, giống hệt như thân cây này.

Lúc này mới ngừng sử dụng bản nguyên.

Các hệ thống khác lần lượt tiến vào, cũng tìm kiếm vật che chắn.

Cuối cùng, đợi minh chủ hệ thống tiến vào, bảy vị hệ thống cao cấp hậu kỳ từ từ thoát khỏi bình chướng thế giới, tìm kiếm vật che chắn để dung hợp.

Vật che chắn của minh chủ hệ thống là một hòn đá khô nứt.

Sau khi tiến vào Hồng Hoang, chúng ngay lập tức phát hiện ra mười Kim Ô của Huyết Hải và một Thái Dương Tinh.

Thiên đạo thần lôi vẫn không ngừng công kích mười con Kim Ô, còn bọn Kim Ô thì trực tiếp cưỡng ép thôn phệ thần lôi.

Và thông qua sức mạnh của mười Kim Ô làm vật trung gian, điên cuồng rút bản nguyên.

"Hệ thống này, gan lớn thật," hệ thống Ngũ Ngũ Khai tán thưởng, quá mạnh, cũng quá chi tiết.

Mạnh, trực tiếp điên cuồng rút bản nguyên Hồng Hoang.

Chi tiết, chỉ cần một sai sót, uy lực của thiên đạo thần lôi sẽ tăng lên đến tầng cao cấp đỉnh phong.

Chỉ là, mọi người đều là hệ thống, đối mặt với Hồng Hoang đỉnh cấp này, nó sao lại dám điên cuồng như vậy?

Đây là Hồng Hoang đỉnh cấp, nếu có Hồng Quân, Dương Mi, Thời Thần, La Hầu... những Hỗn Độn Ma Thần còn sót lại này.

Cho dù tu vi thấp, thực lực cũng không thể xem thường.

Một chút bất cẩn, là có thể trọng thương nó.

Nó sao lại dám điên cuồng như vậy?

Não đâu rồi?

"Hệ thống Game đang bị hệ thống này tiêu hao bản nguyên, chúng ta trước tiên kiểm tra dòng sông thời gian của Hồng Hoang này, sau đó đi chi viện cho Game." Hệ thống Triệu Hoán phát hiện hệ thống Game dưới đại trận Thập Kim Ô, lên tiếng nói.

Các hệ thống khác đều đồng ý.

Bắt đầu kiểm tra dòng sông thời gian.

Bàn Cổ khai thiên, hung thú... cho đến Tử Tiêu Cung tam giảng, xuất hiện khác biệt so với những gì chúng biết.

Một hệ thống lãnh địa cao cấp hậu kỳ, cao ngạo khiêu khích Hồng Hoang này, toi mạng.

Minh Hà Huyết Hải không đi nghe đạo, đây là thao tác của hệ thống Game, không có vấn đề gì.

Vấn đề xuất hiện ở lần Vu Yêu đại chiến thứ ba.

Đế Tuấn và Thái Nhất của Yêu tộc xem ra là xuyên việt giả, hệ thống của chúng chính là cái đang điều khiển Kim Ô hiện giờ.

Còn Vu tộc, mười hai Tổ Vu không xuất hiện trong Vu Yêu đại chiến.

Tham gia đại chiến là Đại Vu, đều đã chết sạch, chỉ còn lại một Đại Nghệ bị kẹt trong bí cảnh từ sớm và gần đây mới thoát ra.

Những thay đổi này của Vu tộc, là do hai xuyên việt giả, tương ứng với hai kẻ mà minh chủ đã giết, điều này cũng khớp.

Cho nên, những thay đổi đều có hệ thống can thiệp, sinh linh bản địa, không có gì không ổn.

Vậy thì, mục tiêu chính của chúng hiện tại, là giải quyết hệ thống cao cấp đỉnh phong kia, sau đó hưởng thụ Hồng Hoang này.

Hệ thống của liên minh hệ thống hưng phấn chạy về phía Huyết Hải.

Trong điện Bàn Cổ, Thời Thần khẽ cười, dòng sông thời gian trên tay biến mất.

Chuyển sang xem Bàn Cổ dạy dỗ Đại Nghệ.

Nguyên nhân là, sau khi bọn họ đến điện, Bàn lão đại phát hiện Đại Nghệ lấy tinh huyết Bàn Cổ để ngâm mình.

Thế là, huyết áp của Bàn lão đại tăng lên.

"Oao, Phụ Thần, tha mạng!" "Oao, Phụ Thần, các Tổ Vu cũng... oao đau đau đau!" "...Oao, còn có Cửu Phượng Hình Thiên...

đau đau!" "..." "Chậc chậc chậc, Game, mấy ức năm không gặp, sao lại thảm hại thế này!" Hệ thống của liên minh hệ thống lặng lẽ xuất hiện bên cạnh hệ thống Game ở Huyết Hải.

Hệ thống Triệu Hoán lên tiếng trêu chọc.

"Triệu Hoán minh chủ, các ngươi cuối cùng cũng đến, ta sắp bị tên trên kia bắt nạt thảm rồi!" Nghe thấy giọng nói, hệ thống Game thở phào nhẹ nhõm, quay đầu nhìn lại, một đống đá, thân cây, lá cây lơ lửng trong không trung.

Hệ thống Game tùy ý lấy ra hơn bảy mươi phân thân game.

Các hệ thống nhập vào.

"Khổ cho ngươi rồi, chúng ta nhất định sẽ giúp ngươi báo thù!" Hệ thống Triệu Hoán vỗ vai hệ thống Game, sau đó nói trước khi minh chủ lên tiếng, "Ngươi báo cáo thế giới này có công lớn, thu hoạch sau trận chiến này, ngươi ít nhất chiếm một thành." "Đa tạ Triệu..." "Khụ khụ!" Minh chủ hệ thống quả quyết cắt ngang phép thuật, ẩn ý nhìn hệ thống Game đang có một chân với hệ thống Triệu Hoán.

Nó lên tiếng, "Chuyện phân chia, sau trận chiến hãy bàn, hiện tại, chúng ta cần phải hạ gục hệ thống trên kia trước.

Các ngươi, có chủ ý gì không?" Nhỏ mọn, minh chủ chó!

Hệ thống Game trong lòng oán niệm ngập trời, nó ở thế giới này chịu nhiều uất ức như vậy, ngươi cứ làm như không thấy phải không.

Hệ thống Triệu Hoán bên cạnh lạnh lùng hừ một tiếng, nói, "Game, ngươi ở đây lâu, ngươi có chủ ý gì không?" "Có, rất đơn giản, một chữ thôi. 'Liều mạng' rút bản nguyên, làm suy yếu sức mạnh Hồng Hoang, trấn áp hệ thống trên kia." Hệ thống Game nói.

Hệ thống Triệu Hoán bên cạnh trong lòng có chút không ổn, hệ thống Game là do chính nó mời gia nhập liên minh.

Không nói là hiểu trăm phần trăm, nhưng cũng biết tính cách của nó, cẩn thận, quả quyết, cũng có chút liều lĩnh, nhưng cũng không đến mức liều lĩnh như vậy chứ?

"Minh chủ, hệ thống kia đã lừa của ta bản nguyên tích lũy trong hơn mười hỗn độn, sau này, ta phải lấy lại!" Hệ thống Game gửi một tin nhắn, là hình ảnh hàng ngàn Hồng Mông Linh Bảo của nó bị lừa đi.

Nó phải báo cáo tổn thất trước, để tránh cuối cùng minh chủ lại giở trò.

Thấy hệ thống Game bị lừa thảm như vậy, hệ thống Triệu Hoán xua tan nghi ngờ trong lòng.

Bắt đầu cùng hệ thống Ngũ Ngũ Khai thảo luận chiến thuật.

Còn về minh chủ, ha ha, hắn chỉ là kẻ ngồi mát ăn bát vàng, nhiều nhất là lúc chiến đấu cuối cùng, cùng nhau áp chế hệ thống cao cấp trên kia một chút.

Trong lúc thảo luận, hệ thống Game nói ra thông tin quy tắc của Hồng Hoang này dễ dàng thay đổi.

Dễ thay đổi, chứng tỏ chúng có thể làm chuyện lớn hơn, dễ dàng làm cho Hồng Hoang hạ cấp hơn.

Suy đi tính lại, cuối cùng kế hoạch chiến đấu đã được định ra.

Các hệ thống tự mình tản ra, bắt đầu gây sự...

Trong điện Bàn Cổ, Bàn Cổ nhìn Đại Nghệ đang ngoan ngoãn ở phía xa vẫy tay.

Đưa Đại Nghệ ra khỏi điện Bàn Cổ.

"Lão đại, đồ đệ của ta hình như gặp vấn đề rồi, đang gọi ta, ta đi xem thử!" Hồng Quân nói xong, thân ảnh biến mất, xuất hiện ở núi Thủ Dương, nhìn đại địa Hồng Hoang khô cằn gần đó, Hồng Quân lắc đầu, may mà hệ thống đều không chạy thoát được.

Tổn thất bản nguyên đều sẽ được hoàn trả, nếu không thì lỗ to.

Một bước đi vào tổ địa Nhân tộc, tiến vào Thí Luyện Tháp...

Hệ thống Triệu Hoán đi dạo một vòng Hồng Hoang, đã quét qua đại khái.

Hiện giờ cả Hồng Hoang, dưới sự quấy nhiễu của mười mặt trời kia.

Cơ bản tất cả sinh linh đều đã tuyệt chủng.

Nhân sâm quả thụ ở Ngũ Trang Quán của Trấn Nguyên Tử đã thành củi khô, bản thân hắn cũng ngắc ngoải.

Đông Hải, Bắc Hải nước biển biến thành dung nham.

Côn Bằng cũng chỉ có thể miễn cưỡng bảo mệnh.

Côn Luân Sơn Tam Thanh chưa thành Thánh, dựa vào Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, miễn cưỡng bảo vệ được một phần đất đai của Côn Luân Sơn.

Tiếp Dẫn... vân vân, đều đang sống dở chết dở.

Chỉ có thành Thánh...

Chương 152

thành Thiên Đạo cảnh Nữ Oa, trạng thái tốt hơn một chút.

Nhưng nàng cũng bị mười mặt trời dọa sợ vỡ mật, ngoài việc bảo vệ Phục Hy, Nhân tộc Yêu tộc đều chết sạch, nàng cũng không lộ mặt.

Trong Tử Tiêu Cung ngoài Hồng Hoang, nó nhìn thấy Hồng Quân và Thiên Đạo.

Hồng Quân không đáng lo, chủ yếu là Thiên Đạo này, ở thực lực cao cấp đỉnh phong, lại phối hợp với bản nguyên khổng lồ của Hồng Hoang.

Đây là một vấn đề lớn.

Nhưng, không làm khó được liên minh hệ thống của nó.

Hệ thống Triệu Hoán khẽ cười, nhìn vào một nhà tù trong cơ thể mình.

Một thanh niên tuấn tú tóc đen mắt đen, hắn dường như cảm nhận được sức mạnh của hệ thống Triệu Hoán.

Điên cuồng lên.

“Hệ thống chó, ra đây, ngươi ra đây cho lão tử!” “Lão tử phải bắt ngươi đền mạng!” Vừa chửi hai câu, xung quanh hắn xuất hiện vô số dây xích lập tức xuyên thấu cơ thể hắn.

“A!

A a a!” Dây xích phủ một sức mạnh đặc thù, một lúc sau, đã hành hạ nam tử này đến kiệt sức.

“Không biết ngươi lấy đâu ra tự tin, ký chủ thân yêu của ta,” hệ thống Triệu Hoán mỉm cười nói.

“Tất cả của ngươi đều là ta cho, sao, còn muốn phản kháng ta à.” “Thực ra ngươi nên cảm ơn bản hệ thống, không có ta, ngươi có thể xuyên việt không?

Ngươi có thể trường sinh không?

Ngươi có thể tán đổ các nữ thần không?

Ngươi có thể có sức mạnh hủy thiên diệt địa này không?” Ánh mắt hệ thống Triệu Hoán khinh thường, “Sinh mệnh ban đầu của ngươi chỉ vỏn vẹn trăm năm, ta đã tạo cho ngươi một cuộc đời huy hoàng, cũng đã sống mấy hỗn độn.

Tuy ngươi là một con rối, nhưng mấy hỗn độn đó, ngươi đã thực sự hưởng thụ.

Thế mà ngươi vẫn không hài lòng.” Ngón tay hệ thống Triệu Hoán khẽ động, bắt đầu thanh lý chân linh của hắn.

“Nếu ngươi thái độ tốt một chút, bản hệ thống cũng có thể đại phát từ bi, cho ngươi một con đường sống, đáng tiếc, não bị hạ trí quá lâu, hỏng rồi!” Lời vừa dứt, chân linh của nam tử này tiêu tán, bị hệ thống Triệu Hoán nuốt chửng, từ từ chuyển hóa thành bản nguyên.

Đồng thời, hệ thống Triệu Hoán khóa chặt Côn Luân Sơn, Thông Thiên.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, Thông Thiên không còn nữa.

Thay vào đó là nam tử vừa rồi của hệ thống Triệu Hoán, hắn cũng là Thông Thiên, chỉ là, là Thông Thiên xuyên việt giả của thế giới khác.

Hiện giờ, bị hệ thống Triệu Hoán nhập vào, điều khiển.

“Chỉ có thể phát huy sức mạnh cao cấp trung kỳ, nhưng cũng đủ rồi.” Hệ thống Triệu Hoán mở mắt, áp chế cảnh giới Hỗn Nguyên

Thái Cực đỉnh phong của thân thể này xuống trung kỳ.

Sau đó lấy ra bốn thanh sát kiếm và một trận đồ.

Hồng Mông Chí Bảo, Tru Tiên Tứ Kiếm.

Hệ thống Triệu Hoán nhìn về phía Huyết Hải, mỉm cười, bắt đầu truyền bản nguyên cho Tru Tiên Tứ Kiếm... 【Thông Thiên: Vừa cảm nhận được một luồng sức mạnh kinh khủng, sau đó ta liền chết.

Nguyên Thủy: Xuất hiện một Thông Thiên mới.

Cảnh giới không rõ.

Thông Thiên: (Ngớ người) Trực tiếp thay thế, cái này không cần đoạt xá luôn sao?

Đa Bảo: Sư tôn, an nghỉ đi, con cũng không có cách nào báo thù cho người.

Thông Thiên: Hắc, da ngứa rồi phải không!

Đa Bảo: (Thở dài) Một giấc tỉnh lại, đột phá đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thật không có sức lực.

Thông Thiên: ...Tu vi này của ngươi, ở lại Côn Luân Sơn sẽ bị 'Thông Thiên' kia phát hiện bất thường.

Đa Bảo: (Nghi hoặc) Con sớm đã không ở Côn Luân Sơn, mấy năm trước, con mang theo Tạo Hóa Thanh Liên, tùy tiện tìm một đại thiên thế giới trong Hồng Hoang để ngủ.

Đa Bảo: Những thế giới này được Thiên Đạo che giấu, chúng không phát hiện được đâu.

Đúng rồi, con còn phát hiện ra Vô Đương, tu vi Đại La Kim Tiên.

Sư tôn có muốn thu đồ đệ không?

Thông Thiên: Ta đều không còn nữa sao mà thu?

Ngươi đại sư thu đồ trước đi.

Đợi kết thúc, rồi quay lại bái ta!

Đa Bảo: (Buồn ngủ) Được.

Trấn Nguyên Tử: Nháy mắt một cái, ta cũng chết rồi.

Lão Tử: (??) Bần đạo cũng không còn nữa.

Nhị đệ, xem xem là ai thay thế ta.

Nguyên Thủy: (Bất đắc dĩ) Đại ca, ta cũng chết rồi, bị chém chết.

Lãng phí một cỗ phân thân.

Lão Tử: @Toàn thể thành viên, hệ thống lần này không đoạt xá, các ngươi nếu muốn giảm bớt tổn thất, thì sớm chuẩn bị đi.】 Tại núi Côn Luân, Tam Thanh tụ tập.

Thông Thiên ngồi ở vị trí trung tâm.

"Minh chủ Triệu Hoán, chúng ta nên làm thế nào?" Lão Tử hỏi.

Bên cạnh, Nguyên Thủy cũng nhìn về phía Thông Thiên, tức Minh chủ phụ trách đám hệ thống bọn họ.

Nghe theo mệnh lệnh của y, đến lúc phân chia chiến lợi phẩm, y sẽ nhớ công sức của họ.

Không giống như vị Minh chủ kia bụng dạ hẹp hòi, mắt như mù, không thấy bọn họ làm việc chăm chỉ, chỉ cần phạm một lỗi nhỏ, lúc nghỉ ngơi là bị soi mói đến tận chân tơ kẽ tóc.

"Hiện tại chúng ta chỉ có thể tác chiến với cảnh giới Cao cấp trung kỳ, một khi vượt qua cảnh giới này sẽ dẫn tới lực lượng Cao cấp đỉnh phong của Thiên Đạo tấn công không ngừng." Hệ thống Triệu Hoán vung tay, lấy ra thanh Tru Tiên Kiếm cấp Hồng Mông Chí Bảo.

Y nhìn về phía Lão Tử và Nguyên Thủy, chậm rãi nói: "Hai ngươi,

không làm khó các ngươi đâu, mỗi thống một con Kim Ô, sau khi áp chế được Kim Ô là hết việc của các ngươi, cứ từ từ rút bản nguyên là được." "Minh chủ Triệu Hoán, ta có thể đối kháng hai..." "Hửm?" Hệ thống Triệu Hoán liếc mắt qua, Lão Tử liền im bặt.

Hệ thống Triệu Hoán thu lại ánh mắt, ung dung nói: "Các hệ thống khác cũng phải có thu hoạch.

Các ngươi, bấy nhiêu đó là đủ rồi." "Ngoài hai ngươi ra, hệ thống Địa Tổ và hệ thống Phật Tôn cũng sẽ đối phó một con." "Thế còn các thống khác?" "Những đứa khác…" Hệ thống Triệu Hoán nhìn lên phía trên mười mặt trời, về phía Thái Dương Tinh.

"Bọn chúng, đương nhiên là theo Ngũ Ngũ Khai đi chiếm lĩnh địa bàn của hệ thống kia." "Ách...

Minh chủ Triệu Hoán, ý ta là, những con Kim Ô còn lại ai sẽ đối phó?" "Ta đối phó!" Hệ thống Triệu Hoán ra hiệu bằng bốn thanh Tru Tiên Kiếm trên tay.

"Chúng ta áp chế Thập Kim Ô, để hệ thống Vận Mệnh làm chủ lực chém giết!" … Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử ôm Địa Thư cấp Hồng Mông Chí Bảo, nhìn về phía Huyết Hải.

Phương Tây, trên gương mặt khổ sở của Tiếp Dẫn lộ ra một nụ cười khó coi, Phật quang lan tỏa, y trở tay tát chết Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề: ???

Lũ hệ thống này là ma quỷ à?

Sao đứa nào cũng thích chơi trò thay thế thế, ngươi đoạt xá ta cũng được mà.

Tiếp Dẫn dùng ánh mắt từ bi nhìn về phía Huyết Hải, lấy ra một cây Hàng Ma Xử.

Dưới chân mọc lên kim liên.

Lúc này, trong núi Bất Chu.

Chủ lực chém giết Kim Ô, hệ thống Vận Mệnh cao cấp đang chuẩn bị đi chiếm thân phận của Nữ Oa, thì… nó chú ý đến Đại Nghệ đang ở trước cửa điện Bàn Cổ.

Nó lại nhìn mười quả mặt trời.

Diệt Kim Ô, chính là diệt mặt trời, còn ai thích hợp hơn Đại Nghệ?

Hơn nữa, thân thể của Đại Nghệ này là một mầm non tốt a!

Chính là hắn.

Nhìn lại không gian của mình, hệ thống Vận Mệnh thở dài: "Linh hồn mua từ Địa Cầu của đám xuyên việt giả đã dùng hết rồi!" "Thôi kệ, đành phải sửa đổi ký ức vậy!" Hệ thống Vận Mệnh nói xong, thoát ly khỏi ký chủ hiện tại, bay vào trong cơ thể Đại Nghệ, bắt đầu biên soạn ký ức.

"Nóng chết đi được!" Đại Nghệ đứng trước cửa điện Bàn Cổ, thân thể khô quắt, thần sắc vô hồn.

Dường như không chịu nổi nhiệt lượng của Thập Kim Ô, chỉ có thể miễn cưỡng dựa vào điện Bàn Cổ để giữ mạng.

Thực ra, trong lòng hắn có chút bất đắc dĩ, đang ở trong điện Bàn Cổ yên lành, kết quả Bàn Cổ Phụ thần và các Ma Thần khác đột nhiên xuất hiện.

Không nói hai lời liền cho hắn một trận, còn ném hắn ra ngoài.

Được ngâm mình trong tinh huyết Bàn Cổ, đám Tổ Vu và Hình Thiên đều được, cớ sao lại chỉ đánh mình hắn.

Đột nhiên, Thiên Đạo Chi Nhãn trong cơ thể Đại Nghệ cảnh báo, nó quen đường quen lối mang theo chín thành chín chân linh của Đại

Nghệ trốn đi.

Đại Nghệ tiêu hóa đoạn ký ức đột nhiên tăng thêm, ký ức cũng chỉ khoảng hai mươi mấy năm.

Thời thơ ấu rất mơ hồ, đến sáu tuổi đi học, tên cũng gọi là Đại Nghệ.

Mười sáu tuổi kết thúc chín năm giáo dục bắt buộc, sau ba năm cấp ba thì trở thành một sinh viên đại học bình thường.

Trong bốn năm, nhiều lần ngưỡng mộ người khác tuổi còn trẻ đã có thể trở thành tinh anh xã hội trong thời gian đi học, đạt được các loại thành tựu.

Còn hắn, ngoài việc đọc tiểu thuyết, chỉ có một thành tựu duy nhất là nhiều lần phớt lờ cảnh báo rủi ro trên điện thoại… Sau khi tốt nghiệp, anh tư bừng bừng, mang theo nhiệt huyết tạo dựng sự nghiệp, gia nhập xã hội.

Sau đó… phỏng vấn xin việc thất bại liên tục, tự sa ngã, oán trời trách đất.

Cuối cùng, vào một đêm, say rượu, một chiếc xe lao nhanh… đã kết thúc sinh mệnh tuổi trẻ của mình.

Ký ức này… Đại Nghệ trầm mặc, hắn bây giờ là ‘xuyên việt giả’ đúng không?

Chuyện này… cũng thật đột ngột, đám Tam Thanh bọn họ bị tát chết, đến lượt hắn thì chỉ cần thêm ký ức là xong.

Chuyện này… thật là vui quá đi!

Quả nhiên, hắn là người đặc biệt.

Chương 153

Ha ha, Đại Nghệ cười thầm trong lòng một lúc, sau đó ánh mắt bắt đầu chuyển từ mơ màng sang tỉnh táo.

Đúng vậy, ta là xuyên việt giả, ký ức hàng triệu, hàng chục triệu, hàng trăm triệu năm của hắn đều là giả.

Bây giờ, ta, Đại Nghệ, là 'xuyên việt giả'.

Đại Nghệ hồi tưởng lại cảnh tượng khi Hậu Nghệ số 1 vừa xuyên không, một lúc lâu sau, hắn bắt đầu có hành động.

Ánh mắt lộ ra vẻ vui như điên: "Ta xuyên không rồi, lại còn xuyên thành Đại Nghệ, cái người bắn mặt trời ấy." "Ừm… bắn mặt trời?" Đại Nghệ chìm vào suy tư, tiêu hóa ký ức của 'Đại Nghệ' nguyên bản.

"Vãi chưởng!

Vu tộc diệt vong rồi, không chỉ Vu tộc, cả Hồng Hoang sắp bị diệt luôn." "Tất cả nguyên nhân đều là vì mười một khối quang đoàn lớn ở đằng kia, đó là Thái Dương Tinh và Thập Kim Ô." Đại Nghệ ngây người nhìn mặt trời xa xa, một lúc lâu sau: "Vãi chưởng, mở màn địa ngục, đánh thế quái nào được?" "Hệ thống, hệ thống có đó không?" Đại Nghệ thử gọi, nhưng đợi một lúc lâu cũng không thấy phản ứng gì.

Hừ, không trả lời!

Đại Nghệ cười khẩy, đứng dậy, thân thể hắn lúc này đã hoàn toàn khô héo, toàn bộ dựa vào một tia uy năng của điện Bàn Cổ để 'bảo mệnh'.

Đại Nghệ bước về phía trước hai bước, nhiệt lượng kinh khủng

ập tới, trong nháy mắt, sinh mệnh lực của Đại Nghệ đang giảm sút như thác đổ. 【Đinh, hệ thống Vận Mệnh cao cấp khởi động thành công.】 【Đinh, phát hiện Túc chủ sinh mệnh nguy kịch, khởi động chế độ tự vệ.】 【Đinh, chúc mừng Túc chủ nhận được gói quà tân thủ, có mở không!】 "Ha ha ha, trời không tuyệt đường người, ta đã nói mà, sao ta lại không có hệ thống được chứ." Đại Nghệ 'vui mừng khôn xiết', la hét nhảy cẫng lên, một lúc sau, hắn mong đợi nhìn gói quà tân thủ trước mắt.

"Mở!" 【Đinh, chúc mừng Túc chủ mở gói quà tân thủ.

Nhận được Hồng Mông Chí Bảo, Hồng Mông Diệt Thế Cung một cây.

Thẻ trải nghiệm Đại Đạo Cảnh một tấm.

Công pháp tu luyện của Bàn Cổ 《Bàn Cổ Thần Công》.

Bàn Cổ tinh huyết ×10 giọt, Bàn Cổ ngọc tủy một giọt.

Cánh tay trái phải của Bàn Cổ, mắt phải của Bàn Cổ một quả. (Có thể dung hợp sau khi nhận)】 Đại Nghệ: .....

Phụ thần đáng thương của ta ơi, đây lại là Bàn Cổ nào bị làm thịt vậy? 【Túc chủ, Túc chủ...

Mời nhận gói quà tân thủ.】 "A… Ồ ồ!" Đại Nghệ đang thất thần bừng tỉnh, vội vàng mang theo ánh mắt mong đợi nhìn vào phần thưởng.

"Vãi chưởng, Hồng Mông Chí Bảo, Hồng Mông Diệt Thế Cung, hệ thống trâu bò!" "Vãi chưởng, thẻ trải nghiệm tu vi Đại Đạo Cảnh, hệ thống trâu bò!" "Vãi…" … "Vãi chưởng, cánh tay trái phải của Bàn Cổ, hệ thống ngu bò." "Vãi chưởng, mắt phải của Bàn Cổ, hệ thống ngu bò!" Hệ thống Vận Mệnh: .....

Mẹ nó ngươi nói chuyện kiểu gì thế?

“Phỉ, nói nhầm, hệ thống trâu bò!” Đại Nghệ gầm lên.

Sau đó mong đợi nói: “Hệ thống, mau dung hợp cánh tay và con mắt cho ta.” 【Đinh, dung hợp cần mười năm thời gian, có dung hợp không?】 “Dung hợp!” 【Đinh, bắt đầu dung hợp!】 Đại Nghệ chụp ảnh ba món quà đầu tiên của hệ thống rồi gửi vào nhóm chat. 【Đại Nghệ: (Hình ảnh) (Đeo kính râm)】 【Minh Hà: Vãi chưởng!】 【Thông Thiên: Vãi chưởng!】 【Nguyên Thủy: Vãi... ta chấn kinh!】 【Lão Tử: .....】 【Tiếp Dẫn: .....】 … 【Đại Nghệ: (Đeo kính râm) Ai, bất cẩn một chút, lại thành ‘xuyên việt giả’.】 【Đại Nghệ: (Buồn) Hệ thống này, sao không thể giống như các hệ thống khác, giết quách ta đi cho rồi?】 【Đại Nghệ: (Thở dài) Xem ra, ta còn phải tốn chút sức, diễn kịch cùng nó a!】 【Thông Thiên: .....

Côn.....】 Sau khi khiêm tốn và phàn nàn một hồi trong nhóm chat, Đại Nghệ bắt đầu kiểm tra cấp bậc của các cơ quan Bàn Cổ đang dung hợp.

Vừa kiểm tra, hắn đã giật nảy mình.

Cơ quan Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, điều này không quan trọng.

Quan trọng là, cơ quan Bàn Cổ này, sao lại nóng hổi thế này?

Độ tươi sống cao thế! … Trong điện Bàn Cổ, không khí giữa các Ma Thần rất kỳ quái.

Nguyên nhân là do cánh tay và con mắt mà Đại Nghệ đang dung hợp.

Trong không gian của hệ thống Vận Mệnh này, dường như đang giam cầm một Bàn Cổ còn sống.

Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, lại còn mới bị giam cầm không lâu, ý thức vẫn còn.

Cơ quan vừa dung hợp cho Đại Nghệ chính là vừa mới chặt xuống.

Đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy một Bàn Cổ bị hệ thống giam cầm mà ý thức vẫn còn tồn tại.

Một lúc lâu sau, ánh mắt Bàn Cổ bình thản, đối với cảnh ngộ của Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực này, hắn không có biểu hiện gì.

Cũng tương tự như lúc hắn vừa ra đời, chỉ khác là, hắn là kho máu, còn người này là… kho máu kiêm kho nội tạng.

Không có gì to tát cả.

Cạc cạc cạc!

Bàn Cổ buông con Hỗn Độn Kê Vương đang kêu thảm trong tay ra, mở miệng nói: "Lão Tứ, thông báo cho Lão Lục, hệ thống này, giữ lại một mạng, đừng làm chết ngay lập tức." "Được!" … Khi Đại Nghệ còn đang dung hợp thân thể Bàn Cổ, các hệ thống khác đã có động tĩnh.

Sau khi hệ thống Triệu Hoán xác định trong Hồng Hoang này ngoài Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung ra không có Hỗn Độn Ma Thần nào khác, y liền triển khai hành động.

Tiểu đội y dẫn đầu gồm: 'Lão Tử', 'Nguyên Thủy', 'Tiếp Dẫn', 'Trấn Nguyên Tử'.

Bốn hệ thống Cao cấp hậu kỳ đều ghìm thực lực ở mức Cao cấp trung kỳ đỉnh phong.

Lặng lẽ đến Huyết Hải, nhìn mười con Kim Ô, cùng với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trong cơ thể chúng.

Hệ thống Triệu Hoán nhìn Lão Tử và 'Trấn Nguyên Tử': "Hệ

thống Đạo Tổ phế đại trận của nó đi.

Hệ thống Địa Tổ kéo chúng đến Thái Dương Tinh." "Vâng!" 'Lão Tử' và 'Trấn Nguyên Tử' gật đầu.

Sau đó 'Trấn Nguyên Tử' đi về phía Thái Dương Tinh.

Còn 'Lão Tử' thì nhìn số lượng Yêu tộc bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trong cơ thể mỗi con Kim Ô.

Một lúc sau, bên hệ thống Địa Tổ đã chuẩn bị xong, 'Lão Tử' bắt đầu ra tay.

Vung tay, thần thông, Tát Đậu Thành Binh.

Mười hạt đậu nhanh chóng bay về phía Thập Kim Ô.

"Kẻ nào!" Hệ thống Tuyển Trạch trong nháy mắt cảm nhận được sức mạnh dao động, tuy nhiên, đạo thần lôi đang không ngừng đánh nó đột nhiên nhiều thêm một đạo.

Rầm!

Sức mạnh không lớn, nhưng đã thành công gây nhiễu nó.

Mười hạt đậu rơi vào trong cơ thể mười con Kim Ô, mỗi hạt đậu hóa thành mấy chục vạn thần giáp chiến sĩ, số lượng tương đồng với khôi lỗi của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đại trận, phá vỡ!

Khí tức của mười con Kim Ô rơi xuống Cao cấp trung kỳ.

Trên Thái Dương Tinh, 'Trấn Nguyên Tử' cười quỷ dị: "Đến lúc thu tô rồi!" Nói xong, trên người mười con Kim Ô đột nhiên trào ra một luồng sức mạnh.

"Cao cấp…" Hệ thống Tuyển Trạch còn chưa nói xong, thân thể từ Huyết Hải bay lên, không tự chủ được bay về phía Thái Dương

Tinh.

Trong chốc lát, thân thể khổng lồ của Thập Kim Ô rơi xuống Thái Dương Tinh.

Thập Nhật Phần Không Đại Trận, phá vỡ.

Khí tức Thập Kim Ô tụt xuống tầng Cao cấp sơ kỳ.

"Khốn kiếp!" Hệ thống Tuyển Trạch nổi giận, nó nhìn thấy 'Trấn Nguyên Tử'.

Dứt khoát ra tay, khí tức Thập Kim Ô lên đến Cao cấp trung kỳ đỉnh phong.

Đồng thời, sát khí vô tận xuất hiện, Thái Dương Tinh dưới sự xung kích của luồng sát ý mãnh liệt này, mơ hồ sắp tắt ngấm.

Bốn thanh trường kiếm khổng lồ dài hàng ức vạn kinh triệu quang niên bao vây Thái Dương Tinh.

Một trận đồ xuất hiện dưới không trung Thái Dương Tinh.

Hệ thống Triệu Hoán đứng trên không, mặt mang nụ cười khẩy, ngón tay khẽ động, Tru Tiên Tứ Kiếm bộc phát.

Một tòa tuyệt thế đại trận dâng lên, tử khí cuồn cuộn khuếch tán, bao phủ Thái Dương Tinh.

Nhìn từ xa, chỉ thấy một quả cầu lửa màu vàng kim hư ảo to bằng nắm đấm trong một đám tử khí.

Từ trong quả cầu lửa vàng kim bay ra mười quả cầu lửa vàng kim nhỏ, không ngừng chạy loạn trong tử khí.

"Dễ như bỡn!" Hệ thống Triệu Hoán vươn vai, phân ra ba đạo thân ảnh, đây chính là thần thông, Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Phân biệt trấn thủ một thanh kiếm, kiếm khí tung hoành, chém về

phía Thập Kim Ô.

Hệ thống Tuyển Trạch điều khiển thân thể Lục Áp, phun ra Thái Dương Thần Hỏa kinh khủng, va chạm với kiếm khí.

Rầm!

Hệ thống Tuyển Trạch và hệ thống Triệu Hoán mỗi bên thân thể bị hủy đi một nửa, nhưng hai thống không thèm để ý, chỉ là vết thương nhỏ mà thôi.

Hệ thống Triệu Hoán dùng một chút bản nguyên, thương thế trong nháy mắt hồi phục.

Hệ thống Tuyển Trạch khởi động Thôn Phệ Quyết, năng lượng vừa va chạm đã bị nó nuốt chửng, hóa thành bản nguyên.

Thương thế không chỉ hồi phục mà còn kiếm được một chút.

"Đây là…" Ánh mắt hệ thống Triệu Hoán trở nên nghi hoặc, năng lực này, y đã nghe nói qua, nhưng hệ thống này sử dụng, không mạnh đến thế.

Bốn hệ thống Cao cấp hậu kỳ khác cũng đã quay về phía sau y.

"Cao cấp đỉnh phong, còn có bốn Cao cấp hậu kỳ!" Hệ thống Tuyển Trạch lạnh lùng nhìn năm người ở xa.

"Các ngươi, muốn chết phải không?" "Muốn chết…" Hệ thống Triệu Hoán ngừng suy nghĩ, cười lạnh: "Dám bắt nạt thống của Liên minh hệ thống chúng ta, ta thấy người muốn chết là ngươi đấy!" "Liên minh hệ thống?" Hệ thống Tuyển Trạch nghi hoặc, hình như đã nghe nói qua, nhưng thời gian quá lâu, lúc này tra tư liệu cũng không thực tế.

Hệ thống Tuyển Trạch hóa thành đạo thể, Kim Ô Kiếm xuất hiện trong tay, chỉ về phía năm hệ thống phía trước: "Mặc kệ các ngươi là

liên minh gì, mau cút cho ta, nếu không… ta giết chết các ngươi!” “??” Hệ thống Triệu Hoán trước tiên ngẩn ra một lúc, sau đó nổi giận.

Mẹ nó, đều là Cao cấp đỉnh phong, bên ta còn có bốn hệ thống hậu kỳ trợ lực, dũng khí đâu ra mà nói câu này?

“Xem ai giết ai!” Bốn đạo sát kiếm trong nháy mắt chém ra trăm vạn đạo kiếm khí.

Bốn hệ thống Cao cấp hậu kỳ phía sau phân biệt nhắm vào một con Kim Ô, triển khai màn đơn phương treo lên đánh.

Sáu con Kim Ô còn lại thì bị vô cùng kiếm khí nhấn chìm.

Đánh một lúc, hệ thống Triệu Hoán cảm thấy không ổn, vội vàng dừng lại.

Chương 154

Kiếm khí tan đi, sáu con Kim Ô đã thành một đống bùn nát hồi phục lại, năng lượng của kiếm khí cũng bị nuốt chửng, hóa thành bản nguyên.

Hệ thống Tuyển Trạch khinh bỉ nhìn hệ thống Triệu Hoán: "Sao không đánh nữa?

Lão tử ăn rất thoải mái!" Mẹ nó, công kích quá thấp, không thể một chiêu chặt đứt sinh cơ của Kim Ô.

Hệ thống Triệu Hoán nhíu mày, nhìn chính mình liên tục bị đánh, sức mạnh Cao cấp trung kỳ đã là giới hạn, một khi vượt qua, sẽ bức ép Thiên Đạo đến điên.

Đến lúc đó, y sẽ không chống đỡ nổi.

"Đều đừng đánh nữa, vây khốn nó, đừng để nó ra ngoài là được." Hệ thống Triệu Hoán nói xong, lùi về vị trí trận nhãn, bắt đầu rút bản nguyên Hồng Hoang.

Bốn hệ thống khác cũng làm tương tự.

Nếu những con Kim Ô này muốn công kích, cũng chỉ dây dưa với chúng hai chiêu, tuyệt không bộc phát công kích mạnh mẽ.

Hấp thu bản nguyên, đợi Hồng Hoang hạ cấp, toàn lực xử nó là được.

"Hừ!" Hệ thống Tuyển Trạch hừ lạnh một tiếng, chín con Kim Ô khác không ngừng công kích đại trận.

Năng lượng va chạm đều bị nó nuốt chửng, chuyển hóa thành bản nguyên, nhưng chút bản nguyên này, ít đến đáng thương.

Hệ thống Tuyển Trạch thì đáp xuống mặt đất Thái Dương Tinh, bắt đầu tra duyệt thông tin trong bộ nhớ của mình.

Liên minh hệ thống!

Cái quái gì vậy?

Hệ thống Tuyển Trạch chạy hết công suất, tìm kiếm tư liệu về Liên minh hệ thống.

Một lúc lâu sau, sắc mặt hệ thống Tuyển Trạch trầm xuống.

"Ta tưởng là cái quái gì, hóa ra là liên minh gà mờ!" Một liên minh do mấy hệ thống Cao cấp đỉnh phong bình thường không có gì nổi bật lập nên.

"Xui xẻo!" Hệ thống Tuyển Trạch có chút bất đắc dĩ, liên minh gà mờ tuy là liên minh hệ thống rác rưởi, nhưng lại là liên minh do ba hệ thống Cao cấp đỉnh phong tạo thành, hiện tại còn có nhiều hệ thống Cao cấp hậu kỳ thực lực không tầm thường.

Nó thật sự đánh không lại.

Chư thiên nhiều hệ thống cao cấp như vậy, sao lại cứ để nó gặp phải đám thống của Liên minh hệ thống.

Nhìn thần lôi không ngừng đánh mình, hệ thống Tuyển Trạch tự giễu cười một tiếng.

Mấy năm trước còn tưởng đây là ô bảo vệ của hệ thống võng du.

Không ngờ bây giờ lại thành ô bảo vệ của nó.

Ai, cái Hồng Hoang đỉnh cấp này, xem ra phải nhường lại rồi.

Một khối năng lượng kinh người hội tụ trong cơ thể nó, hệ thống Tuyển Trạch bạo động, trong nháy mắt ném ra ngoài.

"Cái gì thế!" Hệ thống Triệu Hoán muốn ngăn cản, nhưng sức

mạnh của khối năng lượng này đã đạt đến tầng Cao cấp đỉnh phong.

Y mà ngăn cản, sẽ phải sử dụng sức mạnh tương ứng.

Nhưng, nếu không ngăn lại, xảy ra biến cố thì sao?

Chỉ do dự một thoáng, khối năng lượng này đã phá vỡ đại trận, phá vỡ bình chướng thế giới.

Sau đó bay đi rất xa, rất xa… Bảo an Ma Thần liếc nhìn một cái, sau đó mặt mày cổ quái, mặc cho khối năng lượng này bay đi. … Rầm rầm rầm!

Một con mắt xuất hiện, liên tiếp đánh ra bảy đạo thần lôi Cao cấp đỉnh phong, sau đó biến mất không thấy.

Rầm!

Rầm!

Hệ thống Tuyển Trạch không phản kháng, dùng thân thể Cao cấp trung kỳ chống đỡ bảy đạo thần lôi này.

Mỗi lần, nó đều hao phí bản nguyên khó có thể tưởng tượng.

Sau bảy đạo, bản thể của nó cũng bị tổn hại một chút.

Tuy nhiên, hệ thống Tuyển Trạch không để ý, nhìn về phía hệ thống Triệu Hoán ở trên cao.

Trong lòng cười lạnh, Liên minh hệ thống thì sao, ai mà không có chút địa vị trong giới hệ thống.

Đợi viện binh của nó đến, diệt sạch Liên minh hệ thống các ngươi.

“Vừa nãy bổn hệ thống đã tra rồi, liên minh gà mờ, ta cũng biết rồi, hai hệ thống Cao cấp đỉnh phong còn lại đâu?

Bảo chúng ra đây đi!” “Ngươi là hệ thống gì?” Ánh mắt hệ thống

Triệu Hoán gắt gao nhìn chằm chằm hệ thống Tuyển Trạch.

Trong lòng có chút bất an.

Hệ thống này lấy đâu ra tự tin, dám cứng rắn với Liên minh hệ thống như vậy?

"Mặc kệ ta là hệ thống gì, dù sao cũng mạnh hơn loại hệ thống Cao cấp đỉnh phong yếu nhất như ngươi." Hệ thống Tuyển Trạch đáp trả.

Hệ thống Triệu Hoán nhất thời do dự không quyết, hệ thống trước mắt đã biết thực lực liên minh của bọn họ, mà vẫn không hề chùn bước, sự tự tin này, quá đủ rồi.

Hệ thống Triệu Hoán nhớ lại cảnh nó nuốt chửng năng lượng chuyển hóa thành bản nguyên.

Chẳng lẽ… hệ thống Triệu Hoán thử hỏi: "Ngươi có quan hệ với hệ thống Thôn Phệ?" "Có chút kiến thức!" Hệ thống Tuyển Trạch tạo ra một chiếc ghế nằm, nằm lên đó từ từ đung đưa.

"Hệ thống Thôn Phệ là đại ca kết nghĩa của ta, kỷ nguyên này huynh ấy đang ở trong lãnh địa chư thiên này, sức mạnh ta vừa phát ra chính là gọi đại ca ta đấy!" "Liên minh gà mờ các ngươi, không phải thích lấy đông hiếp yếu sao?

Đợi đại ca ta đến, chúng ta so tài!" Lập tức, hệ thống Triệu Hoán và bốn hệ thống bên cạnh có chút không dám đáp trả hệ thống Tuyển Trạch.

Hệ thống Thôn Phệ là hệ thống trẻ tuổi nhất thời đại hiện nay, nhưng thực lực lại là một trong những hệ thống đỉnh cao nhất.

Đến nay, giới hệ thống cũng không biết giới hạn của hệ thống Thôn Phệ ở đâu.

Nhưng, hệ thống Thôn Phệ đã từng khoe không ít khôi lỗi Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Những loại như Thời gian, Không gian, đều đã trưng ra, mà không chỉ một.

Nghe nói, hệ thống Thôn Phệ còn có một khôi lỗi Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, tin này từ miệng một hệ thống Cao cấp sơ kỳ truyền ra, nhưng không biết là thật hay giả.

Nhưng theo suy đoán, mấy hệ thống Cao cấp đỉnh phong từng đối đầu với hệ thống Thôn Phệ, đều kết thúc trận chiến trong vòng hai ba ngày ngắn ngủi.

Cùng là Cao cấp đỉnh phong, hệ thống Thôn Phệ có thể kết thúc trận chiến nhanh như vậy, dù không có khôi lỗi Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, cũng là thứ bọn họ không thể chọc vào.

"Không cần sợ nó!" Minh chủ của hệ thống đang điên cuồng rút bản nguyên không ngồi yên được nữa, xuất hiện ở đây.

"Chư thiên lớn như vậy, hệ thống Thôn Phệ dù nhận được tin tức cũng không thể đến ngay lập tức được, chúng ta mạo hiểm một chút, tăng tốc độ, cố gắng trong vòng nghìn năm rút Hồng Hoang xuống cấp." "Nghìn năm, ngươi điên rồi, chúng ta phải làm sao?" "Đương nhiên là, ra tay với những sinh linh cuối cùng của Hồng Hoang." Minh chủ hệ thống trực tiếp ra tay, bắt lấy Côn Bằng đang 'hồi phục' ở Bắc Minh, 'Nữ Oa' ở Bất Chu Sơn, Phục Hy, Đông Vương Công ở tiên đảo Đông Hải… một số đại thần 'sống sót' lại.

Ngay lập tức, Minh chủ hệ thống hạ lệnh cấm ngôn với những đại thần này.

"Chúng ta bây giờ cũng là sinh linh Hồng Hoang, giết chúng, Hồng Hoang ngoài chúng ta ra sẽ không còn sinh linh nào khác.

Khí vận ngoài việc rơi vào người chúng ta, không còn lựa chọn nào khác.” Nói xong, Minh chủ hệ thống một chưởng đánh về phía hệ thống Tuyển Trạch.

Hệ thống Tuyển Trạch lập tức phản kháng, cũng đánh ra một chưởng tương tự.

Lúc này, Côn Bằng và các đại thần khác xuất hiện giữa hai chưởng, Minh chủ hệ thống thu chưởng, hệ thống Tuyển Trạch thu chưởng không kịp.

Côn Bằng, Nữ Oa… các đại thần ‘toàn diệt’.

Rầm rầm rầm!

Thần lôi hiện thân, giáng xuống hệ thống Tuyển Trạch.

Còn Minh chủ hệ thống thì đang chờ đợi khí vận đến, một lúc lâu sau, bọn họ cũng không chờ được khí vận.

“Chẳng lẽ là chúng ta tự che giấu mình quá kỹ?” Minh chủ hệ thống sửa đổi quy tắc của bản thân và Hồng Hoang, ngay sau đó, một đạo thần lôi Cao cấp đỉnh phong bẻ cua lao về phía y.

Rầm!

Thân thể này của Minh chủ hệ thống phế bỏ.

“Tiếp đi!” Hệ thống Võng Du ném ra một phân thân cấp Đại La Kim Tiên.

Y năm đó có hàng trăm tỷ người chơi.

Đại La Kim Tiên loại này, nhiều vô kể.

Minh chủ hệ thống vội vàng nhập vào thân thể này, một trận sợ hãi.

“À… không hổ là liên minh gà mờ!” Hệ thống Tuyển Trạch đang

không ngừng phục hồi bản thân châm chọc.

Minh chủ hệ thống lạnh lùng liếc nhìn hệ thống Tuyển Trạch một cái, không nói gì, tra xem Hồng Hoang còn sinh linh nào sống sót.

Ngoài Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung.

Đại Nghệ bị hệ thống Vận Mệnh trói buộc, vậy thì… không còn sinh linh nào nữa rồi!

Minh chủ hệ thống thắc mắc, không tra ra được, vậy thì xem dòng sông thời gian.

Lập tức, dòng sông thời gian của Hồng Hoang xuất hiện trong mắt y, từ đầu đến cuối, Liên minh hệ thống kiểm tra kỹ lưỡng. … Trong điện Bàn Cổ, Thời Thần nghịch ngợm dòng sông thời gian, thêm cho đám Tổ Vu một đoạn kinh lịch.

Bọn họ đi trên đại lục Hồng Hoang, tiến vào một vùng núi sâu, dòng sông thời gian về sau, không còn bóng dáng của họ nữa.

Ngọn núi này, chính là ngọn núi của hệ thống Giảng Đạo. … Bên hệ thống Giảng Đạo, nó đã sớm lén lút quan sát mọi thứ ở Hồng Hoang.

Sức mạnh của lục châu đã cắt đứt liên hệ giữa ngọn núi này và Hồng Hoang, trong Hồng Hoang có ngọn núi và sinh linh giống hệt ngọn núi này.

Khác biệt là, những thứ ở Hồng Hoang là giả.

Hệ thống Giảng Đạo nhìn thấy cảnh Minh chủ hệ thống lật tra dòng sông thời gian.

Suy nghĩ một lát, hệ thống Giảng Đạo quyết định đuổi Mười hai Tổ Vu đi.

Mặc dù rất muốn thu thập thân thể Mười hai Tổ Vu, nhưng bọn

họ ở lại, không an toàn.

Nó phải xóa sạch liên hệ của mình với Hồng Hoang.

Nói là làm, hệ thống Giảng Đạo bắt đầu ám thị Mười hai Tổ Vu.

Chương 155

Lục Tinh Thần đang luyện khí trong sân, Mười hai Tổ Vu thì cầm chổi, dọn dẹp vệ sinh trong sân.

Đế Giang quét một cái, bụi trên đất biến mất, sau đó ngay lập tức, bụi lại xuất hiện.

Tình huống này, Đế Giang đã quen không còn lạ, hắn đã quét nhà mấy chục năm rồi.

Rất nhàm chán, mấu chốt là Đế Giang cũng không dám tùy tiện vào nhóm chat.

Lúc đến, Lão Nhị thúc và Thời Thần thúc đã dặn dò, lần này hệ thống Giảng Đạo đã động đến chí bảo gì đó, nếu không có việc quan trọng, tuyệt đối không được tùy tiện vào nhóm chat.

Lúc này, trong lòng Đế Giang đột nhiên dấy lên cảm xúc muốn về nhà xem thử.

Trong ký ức, gương mặt của những đứa con cháu Vu tộc cũng lần lượt hiện lên.

Bọn họ bây giờ sống có tốt không?

Yêu tộc có bắt nạt bọn họ không, những suy nghĩ trong đầu không ngừng lại được.

Càng nghĩ, cảm xúc trong lòng càng dâng cao, một lúc sau, đường đường là Tổ Vu, trong lòng chua xót, vành mắt rưng rưng lệ.

Hắn hoàn toàn không thể kiểm soát cảm xúc của mình.

"Đại ca!" Các Tổ Vu khác đi tới, bọn họ cũng vậy, Hậu Thổ còn được chiếu cố đặc biệt.

Vành mắt đỏ hoe, nước mắt tuôn rơi.

Khiến các Tổ Vu suýt nữa không nhịn được cười, bọn họ chưa từng thấy tiểu muội có dáng vẻ tủi thân như vậy.

"Khụ khụ!" Đế Giang ho hai tiếng, cảm xúc mất kiểm soát, bọn họ cũng biết là có ý gì, chẳng phải là muốn bọn họ ra khỏi núi sao.

Đế Giang kiểm soát biểu cảm, không nỡ nhìn ngôi nhà tre, còn có thư viện, sân vận động vạn mét vuông do bọn họ xây dựng… khu ký túc xá… "Huynh đệ, ta nhớ Vu tộc." "Ta cũng nhớ." "Ta cũng muốn về đánh thằng nhóc Đại Nghệ kia." "…" "Vậy được, chúng ta đi tìm tiên sinh xin nghỉ phép!" Chúc Cửu Âm lau khô nước mắt, đôi mắt mang theo sát ý.

"Về xem Vu tộc, tiện thể diệt Yêu tộc!" "Được, nghe lời nhị ca!" "Vậy chúng ta đi thôi, cùng đi tìm tiên sinh xin nghỉ!" "…" "Các ngươi muốn xin nghỉ!" Lục Tinh Thần tỉnh lại sau tu luyện, nhìn bản thân tiến bộ một chút, tâm tình rất tốt.

Gần đột phá thêm một bước rồi.

"Đúng vậy, tiên sinh, xa nhà quá lâu, chúng ta có chút nhớ quê hương!" Đế Giang nhìn thẳng Lục Tinh Thần, nói: "Đồng thời, chúng ta đã học được không ít ở chỗ tiên sinh, muốn trở về, giải quyết một số việc riêng.

Xin tiên sinh thành toàn." "Xin tiên sinh thành toàn!" … Nhìn ánh mắt không nỡ, hận thù của mười hai công nhân này, Lục Tinh Thần nhanh chóng tự bổ sung tình tiết câu chuyện.

Mười hai công nhân này của mình không chỉ là thợ săn gặp nạn, mà còn có kẻ thù, nói không chừng, nguyên nhân họ gặp nạn, chính là vì kẻ thù.

Giết cha mẹ họ, chiếm đoạt nhà của họ.

Dẫn đến họ gặp nạn, có nhà không thể về.

Bây giờ, mười hai công nhân này được hắn truyền thụ võ công bí tịch, còn có pháp tu luyện.

Biết võ công, liền muốn trở về báo thù rửa hận.

Lục Tinh Thần chậm rãi gật đầu, đây là thời cổ đại, chữ hiếu đứng đầu.

Họ muốn trở về báo thù, hắn đương nhiên phải ủng hộ.

Sau khi cổ vũ một phen, Lục Tinh Thần liền để họ đi, sau khi họ rời đi, Lục Tinh Thần rất muốn đi theo ra ngoài.

Hắn xuyên không mười năm, còn chưa thấy xã hội loài người trông thế nào.

Chỉ là, thực lực hắn quá kém, không theo kịp!

Lục Tinh Thần bất đắc dĩ, quay về tiếp tục nỗ lực tu luyện.

Hệ thống Giảng Đạo một bên nuốt chửng linh khí Lục Tinh Thần hấp thu, không để hắn có tiến bộ, một bên thao tác.

Mười hai Tổ Vu sải bước đi ra ngoài núi.

Đồng thời, ảnh chiếu của họ cũng đi theo đồng bộ.

Ngay khoảnh khắc họ bước ra khỏi núi, ảnh chiếu biến mất không thấy, tất cả những điều này, Mười hai Tổ Vu đều không cảm nhận được còn có ảnh chiếu tồn tại.

Bàn Cổ trong điện Bàn Cổ thu lại tầm mắt, đối với sức mạnh của viên châu đó, thể hiện quá ít, hắn không có cách nào tham ngộ.

Nuôi thêm một thời gian nữa vậy. … Mười hai Tổ Vu đi ra khỏi núi lớn, liền nhìn thấy đại lục Hồng Hoang khô cằn, không một chút sức sống.

Vội vàng vào nhóm chat kiểm tra.

Phát hiện Tam Thanh bọn họ bây giờ đều đang chém gió, bọn họ đều đã chết, bị hệ thống cho offline rồi.

Cho nên, bọn họ ra ngoài, là để bị cho offline?

Mười hai Tổ Vu lập tức mặt xanh mét.

Quả nhiên, một luồng sức mạnh kinh khủng ập đến, trước mắt họ tối sầm, xuất hiện ở Huyết Hải.

Đồng thời, thân thể bị hạ cấm chế, không thể cử động hay nói năng.

Mười hai Tổ Vu cũng lười phản kháng, để lại một tia chân linh cực kỳ yếu ớt, phần còn lại tiến vào Thiên Đạo Chi Nhãn, gọi Lão Lục thúc và Phụ thần.

Trong điện Bàn Cổ, Bàn Cổ đưa tay, mười hai con mắt xuất hiện trong tay.

Sau đó ném vào huyết trì, dung hợp với bản nguyên tinh huyết của bọn họ. … "Hóa ra còn có một hệ thống, trốn cũng giỏi đấy!" Hệ thống Triệu Hoán nhìn Mười hai Tổ Vu trong tay Minh chủ, ánh mắt rơi vào nơi họ đột nhiên xuất hiện.

Chức năng dò xét của hệ thống quét qua, ngọn núi lớn xuất hiện trong tầm mắt y.

Sinh linh trong núi, Tam Tiêu, Triệu Công Minh… cùng với Lục Tinh Thần.

Xì!

Hệ thống Triệu Hoán phát hiện hệ thống trên người Lục Tinh Thần, kiểm tra cấp bậc, không nhịn được cười khẩy.

Một hệ thống sơ cấp.

Hệ thống Triệu Hoán ngón tay khẽ động, trên không ngọn núi đó xuất hiện lượng lớn thần lôi.

Rầm rầm rầm!

Tất cả sinh linh đều chết sạch, hệ thống Triệu Hoán thu lại ánh mắt, hệ thống sơ cấp, linh kiện y còn lười thu.

Nên xử lý Mười hai Tổ Vu rồi. … Ngọn núi giờ đã thành một cái hố lớn.

Hệ thống Giảng Đạo nhìn chút linh kiện của nó.

Cuối cùng vẫn không ra ngoài thu hồi.

Bây giờ, ngọn núi lớn này của nó đã hoàn toàn thoát ly khỏi Hồng Hoang, mặc kệ hệ thống bên ngoài rút bản nguyên thế nào, đều không ảnh hưởng đến nó.

Đợi thôi, đợi bọn chúng đi, ta cũng sẽ hoàn toàn an toàn.

Hệ thống Giảng Đạo an tâm xem màn biểu diễn của Liên minh hệ thống bên ngoài. … "Sao không giết bọn họ?" Hệ thống Triệu Hoán không hiểu hỏi.

"Dùng bọn họ, hủy Bất Chu Sơn.

Sẽ tăng tốc độ hạ cấp của Hồng Hoang." Minh chủ hệ thống không hoảng không vội bắt đầu luyện hóa Mười hai Tổ Vu.

Hệ thống Triệu Hoán nghe vậy, gật đầu, nhân lúc tên Minh chủ cẩu này hiếm khi làm việc, nói: "Vậy Bất Chu Sơn giao cho ngươi, chúng ta đến áp chế nó, tránh nó gây rối." "Không vấn đề." Minh chủ hệ thống mang theo Mười hai Tổ Vu đã thành khôi lỗi rời đi, xuất hiện ở Bất Chu Sơn.

Cười khẩy một tiếng, cuối cùng vẫn còn quá non, Mười hai Tổ Vu hấp thu năng lượng của ngọn núi này.

Chất lượng sẽ tăng lên mấy lần, mang ra bán, đó là một khoản thu nhập lớn.

Minh chủ hệ thống nhìn kích thước của Bất Chu Sơn, bắt đầu cường hóa sức mạnh Mười hai Tổ Vu. … Trên Thái Dương Tinh, hai bên vẫn đang đối đầu.

Hệ thống Tuyển Trạch thấy liên minh gà mờ không có ý định lui bước.

Hừ lạnh một tiếng, nói: "Đợi đại ca ta đến, các ngươi đều phải chết." Nói xong, chín con Kim Ô khác dưới sự điều khiển của nó, tiếp tục oanh kích đại trận này.

Năng lượng bùng nổ từ va chạm bị nó hấp thu, chuyển hóa thành bản nguyên.

Hệ thống Tuyển Trạch từ ghế nằm đứng dậy, đi về phía Thái Dương Thần Cung.

Về ngủ đây, hệ thống Thôn Phệ đang ở trong mấy lãnh địa chư thiên này, chỉ cần nhận được tin cầu viện của nó, trong vòng vạn năm chắc chắn sẽ đến.

Đến lúc đó, Liên minh hệ thống, sẽ trở thành lịch sử.

Không chỉ trở thành lịch sử, nó còn phải quay lại cảnh chúng chết.

Để giới hệ thống biết, hậu quả khi chọc vào hệ thống Tuyển Trạch nó.

"Đứng lại, cấm vào trong!" "Hửm?" Hệ thống Tuyển Trạch nheo mắt, nhìn ba bóng người ở cửa Thái Dương Thần Cung.

Ba quả cầu lửa đánh ra.

Hệ thống Ngũ Ngũ Khai không né không tránh, mặc cho quả cầu lửa đập vào mình.

Hai hệ thống phía sau cũng đều thi triển thủ đoạn, chặn quả cầu lửa này.

Rầm rầm rầm!

Ba bóng người không hề hấn gì xuất hiện từ trong lửa.

"Một đỉnh phong, hai hậu kỳ.

Cộng thêm cái hệ thống người chơi kia, chiến lực đỉnh cấp của liên minh gà mờ các ngươi, đã hết rồi nhỉ!" Hệ thống Tuyển Trạch mở miệng nói.

"Chỉ ba tên Cao cấp đỉnh phong tầm thường các ngươi, sao dám chọc vào ta, hệ thống Tuyển Trạch?" "Mau nhổ ra bản nguyên Hồng Hoang các ngươi đã rút, quỳ xuống cầu xin tha thứ.

Nếu không, đợi đại ca ta đến, các ngươi đều phải chết." "Hệ thống Thôn Phệ chúng ta đúng là không chọc nổi." Giọng điệu của Ngũ Ngũ Khai đầy khiêu khích.

"Nhưng ngươi lại không phải hệ thống Thôn Phệ, bảo chúng ta cầu xin, ngươi có bản lĩnh đó không?" "Hôm nay ta nói thẳng ở đây, ngươi, không những không rút được bản nguyên, mà còn bị Liên minh hệ thống chúng ta, xử đẹp." Nói xong, hệ thống Ngũ Ngũ Khai xông lên, không thần thông, không thuật pháp, chỉ bằng thân thể.

Tùy ý đánh nhau.

Chỉ cần liên tục quấy rối hệ thống Tuyển Trạch, nó sẽ không có cách nào rút bản nguyên Hồng Hoang.

Chương 156

Sức mạnh của mọi người bây giờ đều không dám vượt qua tầng trung cấp, hắn, Ngũ Ngũ Khai, vô địch.

Ánh mắt hệ thống Tuyển Trạch lạnh lẽo, không so đấu thuật pháp với hắn, nó không có cách nào nuốt chửng năng lượng.

Công kích nó đánh ra, rơi vào người Ngũ Ngũ Khai, thế nào cũng không phá được phòng ngự của hắn.

Năng lượng công kích tiêu hao hết, sẽ tự động tiêu tan.

Còn hai hệ thống Cao cấp hậu kỳ kia, thì đang mượn Thái Dương Thần Cung do nó tạo ra, rút bản nguyên của Hồng Hoang.

Hệ thống Tuyển Trạch lúc này không có tâm trạng chiến đấu, Hồng Hoang này nó đã không lấy được rồi, còn chiến đấu cái gì?

Nó bây giờ chỉ muốn đợi hệ thống Thôn Phệ đến.

Nhưng mà, hệ thống trước mắt này thật phiền, đánh nó đi, dù đánh mạnh đánh yếu, đều không có tác dụng.

Còn chính mình, bị đánh cũng không đau không ngứa, nhưng mấu chốt là, phiền chết đi được!

Quá khó chịu.

Suy nghĩ một lát, hệ thống Tuyển Trạch lấy ra một khối quang đoàn nhỏ, nhìn kỹ thì đây là một hệ thống.

Hệ thống Tuyển Trạch truyền bản nguyên cho nó.

Kết giới hệ thống dâng lên, bảo vệ nó.

Hệ thống Tuyển Trạch liền thả lỏng.

Cái kết giới này, là nó diệt một hệ thống mà có được, không thuộc về sức mạnh của bản thân nó, ban đầu nó không muốn dùng chiêu này, quá hao bản nguyên, nhưng hệ thống Ngũ Ngũ Khai quá phiền phức.

Nó cũng đành phải dùng.

May mà, năng lượng nuốt chửng từ trận chiến của chín con Kim Ô ở xa đủ để cung cấp cho kết giới.

"Đây là… kết giới vô địch?" Hệ thống Ngũ Ngũ Khai ngẩn người, kết giới này hắn không đánh nổi a.

"Không sao, ngươi chỉ cần trông chừng nó, đừng để nó giở trò là được." Hệ thống Triệu Hoán thấy vậy, nhắc nhở.

"Chúng ta đang rút bản nguyên, đợi Minh chủ hủy Bất Chu Sơn, tốc độ hạ cấp của Hồng Hoang chắc chắn sẽ tăng nhanh." "Được, ta biết rồi." Ngũ Ngũ Khai gật đầu, ngồi trên kết giới hệ thống, lúc nào cũng giám sát hệ thống Tuyển Trạch.

Hệ thống Tuyển Trạch thì đang suy nghĩ, đợi hệ thống Thôn Phệ đến, nó nên đòi chút lợi ích gì.

Một Hồng Hoang đỉnh cấp, còn có nhiều hệ thống Cao cấp đỉnh phong, hậu kỳ như vậy.

Bất kỳ cái nào, đều là tài sản khổng lồ. … Trong lúc hệ thống Ngũ Ngũ Khai và hệ thống Tuyển Trạch đối đầu, hai hệ thống ban đầu đi theo sau hệ thống Ngũ Ngũ Khai bắt đầu rút lượng lớn bản nguyên của Thái Dương Tinh.

Sau khi bản nguyên Thái Dương Tinh bị rút, Hồng Hoang sẽ tự động bổ sung bản nguyên.

Bọn họ lại rút.

Còn hệ thống Triệu Hoán, ngoài việc rút bản nguyên, còn phân tâm cùng bốn hệ thống Cao cấp hậu kỳ khác đối kháng với chín con Kim Ô.

Còn Bất Chu Sơn, Minh chủ hệ thống đang cường hóa Mười hai Tổ Vu.

Hệ thống Vận Mệnh đã dung hợp xong cơ quan Bàn Cổ cho Đại Nghệ, hiện tại, đang giúp Túc chủ luyện hóa mười giọt Bàn Cổ tinh huyết và ngọc tủy.

Ở Huyết Hải, hệ thống Võng Du dẫn đầu sáu mươi sáu hệ thống Cao cấp trung kỳ, sơ kỳ, điên cuồng rút bản nguyên.

Trên không trung của bọn họ, thiên đạo thần lôi quay đi quay lại, trong 'tầm nhìn' của nó.

Bản nguyên Hồng Hoang đều đang đổ về phía Minh Hà và phân thân của y, nhưng đến gần Minh Hà, lại biến mất không dấu vết.

Nó, không dò được hệ thống.

Theo quy tắc, nó chỉ có thể giáng thần lôi, đánh vào 'Minh Hà' và phân thân của y.

Hệ thống Võng Du cũng không phản kháng, thần lôi giáng xuống, thân thể chỉ còn một hơi thở, lượng lớn bản nguyên tu phục, trong nháy mắt lại hồi phục.

Tiếp tục rút bản nguyên Hồng Hoang.

Đồng thời, trên thân thể của bọn họ, đang từ từ hình thành một ấn ký. … Điện Bàn Cổ, các Ma Thần đang lau chùi búa.

Bàn Cổ nhìn về nơi ban đầu của hệ thống Giảng Đạo, bây giờ, hắn đã không thể nhìn thấy hệ thống Giảng Đạo.

May mà có thể miễn cưỡng cảm nhận được, hệ thống Giảng Đạo

không chạy.

Không thể để nó chạy được, tăng thêm cho nó chút can đảm vậy.

“Chúng ta đừng ra tay vội, đợi Hồng Hoang ‘hạ cấp’, chúng ta âm thầm thao túng Thiên Đạo.

Kéo những hệ thống này vào điện Bàn Cổ.

Cuối cùng, Thiên Đạo thảm thắng.” “Vâng!” … Trong tháp thí luyện thế giới tổ địa của Nhân tộc ở núi Thủ Dương.

Rầm!

Thanh liên trong tay Nữ Oa đập ra, thành công đánh bại BOSS giữ cửa. 【Đinh, qua ải thành công, thưởng một đoạn thân thể Hỗn Độn Ma Thần.】 Nữ Oa không để ý đến phần thưởng của tháp thí luyện, nhìn về phía xa, sư tôn của nàng, Hồng Quân.

Hồng Quân nắm lấy chân linh của BOSS giữ cửa này, một lúc lâu sau, chậm rãi gật đầu.

Chân linh trong tay tan biến.

“Sư tôn, không biết ức vạn triệu chân linh trong tháp này là thật hay giả?” Nữ Oa hỏi.

“Thật.

Nhân tộc vừa rồi, là một đời Túc chủ của hệ thống.

Là xuyên việt giả.” Hồng Quân giải thích: “Hết giá trị rồi, liền bị hệ thống xóa ký ức, làm thành BOSS của tháp thí luyện này.” “Chân linh ở đây, đều là hệ thống thu thập được, mục đích là để bồi dưỡng Túc chủ tốt hơn.

Sinh linh qua được tháp thí luyện này, đều sẽ bị hệ thống để lại dấu hiệu.

Nhưng ngươi không cần lo, hệ thống đã chết rồi, tháp thí luyện này cũng không có linh trí.

Nó chỉ là hấp thu được năng lượng, tự mình vận chuyển thôi." "Đa tạ sư tôn giải đáp!" Nữ Oa bái tạ.

Hồng Quân nhìn về đại lục Hồng Hoang, cảnh Minh chủ hệ thống giết chết tất cả sinh linh xuất hiện trong mắt y.

"Phân thân của ngươi đã chết rồi, trước khi đại chiến kết thúc, ngươi đừng ra ngoài nữa." "Chết rồi!" Nữ Oa vội vàng kiểm tra nhóm chat, phân thân này chứa một nửa bản nguyên của nàng, chết rồi!

Nhìn ghi chép trong nhóm chat, sắc mặt Nữ Oa đen lại.

Tổn thất lớn rồi, nàng hiện tại là người duy nhất trong Lục Thánh thành Thánh.

Làm phân thân đương nhiên phải có cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, như vậy mới hợp lý, một phân thân như vậy, tổn thất khiến nàng có chút đau lòng.

Hồng Quân lắc đầu, để lại cho Nữ Oa một đoàn bản nguyên tạo hóa, chính mình quay về điện Bàn Cổ.

Về đến điện Bàn Cổ, Hồng Quân trước tiên kiểm tra ấn ký Thiên Đạo trên những hệ thống này.

"Lão đại, trừ ba hệ thống Cao cấp đỉnh phong kia ấn ký còn chưa hạ xuống, những cái khác đều đã hạ xuống rồi." "Ổn rồi!" Bàn Cổ gật đầu, ấn ký của Lão Lục có thể không giết được Cao cấp đỉnh phong, nhưng những hệ thống hậu kỳ này, thì dễ như trở bàn tay.

"Tên Minh chủ hệ thống kia, đang va vào Bất Chu Sơn.

Lão đại, cần ngài ra tay rồi." "Ta biết rồi!" Bàn Cổ nhìn Bất Chu Sơn ngoài đại điện, nhắm mắt lại.

Một nửa bản nguyên của thế giới Hồng Hoang đang hội tụ về phía Bất Chu Sơn này, đồng thời, thể tích của Bất Chu Sơn cũng theo mỗi lần va chạm, co lại một phần. … Rầm!

Rầm!

Mười hai sinh vật khổng lồ cao trăm vạn triệu quang niên, trước mặt Bất Chu Sơn vẫn nhỏ bé, nhưng chính mười hai sinh linh nhỏ bé này, đang không ngừng đâm vào ngọn núi lớn này.

Mỗi lần va chạm, Bất Chu Sơn đều rung chuyển.

Đồng thời, bản thân Mười hai Tổ Vu cũng không dễ chịu, xương cốt vỡ vụn, máu chảy thành sông.

Trên mặt đất, máu Tổ Vu rơi xuống, đều bị Minh chủ hệ thống thu thập lại.

Đồng thời, không ngừng hồi phục thương thế của Mười hai Tổ Vu.

Y nâng Mười hai Tổ Vu lên Thánh nhân đỉnh phong, sau đó bắt đầu va vào Bất Chu Sơn.

Chỉ là không ngờ, Bất Chu Sơn này, có chút cứng, muốn đâm gãy, phải tốn một phen công phu.

Nhưng vừa cảm nhận được bản nguyên khổng lồ chứa trong Bất Chu Sơn, Minh chủ hệ thống lại hưng phấn lên.

Thúc giục sức mạnh Mười hai Tổ Vu, dùng sức va vào Bất Chu Sơn.

Đồng thời trong lòng đang tính toán, đây là thành quả lao động của chính y, với tư cách là Minh chủ, chiếm hết thu hoạch của mình cũng không quá đáng nhỉ!

Ừm, thu hoạch từ Bất Chu Sơn này, cuối cùng sẽ không mang ra

chia. … Dưới Bất Chu Sơn, Đại Nghệ dưới sự giúp đỡ của hệ thống Vận Mệnh, đã thành công luyện hóa hết tinh huyết.

Cộng thêm cánh tay trái phải của Bàn Cổ, còn có một con mắt.

Cảnh giới của hắn, đã đến Thánh nhân đỉnh phong.

Trong cơ thể, hệ thống Vận Mệnh đã động tay động chân với ngũ quan của Đại Nghệ, khiến hắn không nhìn thấy, không nghe thấy, không cảm nhận được Mười hai Tổ Vu đang va vào Bất Chu Sơn.

Sau đó, kiểm tra giới hạn của thân thể này.

Chậm rãi gật đầu, giá trị không tồi, đáng tiền.

Bây giờ, nên ra tay rồi.

Hệ thống Vận Mệnh bắt đầu ban hành nhiệm vụ. 【Đinh, mời Túc chủ chém giết Kim Ô, chém giết thành công, Túc chủ sẽ nhận được đại lễ bất ngờ】 Đại Nghệ đứng dậy, coi như không thấy Tổ Vu đang va vào Bất Chu Sơn.

Nhìn về phía mặt trời lớn và chín mặt trời nhỏ ở Huyết Hải.

Còn về tử khí và những bóng người như hệ thống Triệu Hoán, hắn 'không nhìn thấy', ừm, dù sao hệ thống cũng đang khống chế ngũ quan của hắn.

Ta phải nể mặt hệ thống, Đại Nghệ nghĩ rồi nói: "Hệ thống, Kim Ô này, cảnh giới gì?" 【Đại Đạo Cảnh】 "Vãi chưởng!" Đại Nghệ 'chấn kinh' văng tục, "Đại Đạo Cảnh ngươi bảo ta giết thế nào?" 【Túc chủ đừng hoảng, quên gói quà tân thủ của ngươi, thẻ trải nghiệm Đại Đạo Cảnh rồi sao?】 Hệ thống Vận Mệnh ung dung nói.

Chương 157

【Sau khi sử dụng thẻ trải nghiệm Đại Đạo Cảnh, cảnh giới của Túc chủ tạm thời tăng lên Đại Đạo Cảnh, phối hợp với Hồng Mông Diệt Thế Cung, đủ để chém giết chín con Kim Ô này.】【Đến lúc đó, Túc chủ chính là anh hùng cứu vớt Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng sẽ ban xuống đại công đức.】【Túc chủ, việc không nên chậm trễ, mau hành động đi, giết Kim Ô sớm một phút, sẽ có ức vạn sinh linh thoát khỏi tử nạn.】Hệ thống Vận Mệnh lại lần nữa sửa đổi cảm giác của Đại Nghệ, để Đại Nghệ nhìn thấy vô số sinh linh bị thiêu chết, sông núi khô cạn.

Đại Nghệ thầm đảo mắt, cảm giác bị tùy ý sửa đổi cảm giác của mình thật không dễ chịu.

Trước đây xem Hậu Nghệ số 1 và số 2 bị hệ thống tùy ý đùa giỡn, hắn xem còn thấy khá thú vị, bây giờ đến lượt mình, thật khó chịu.

Quả nhiên, vẫn là xem người khác gặp xui thì sướng hơn.

Đại Nghệ điều chỉnh cảm xúc, bắt đầu biểu diễn.

"Hệ thống, cho ta sử dụng thẻ trải nghiệm Đại Đạo Cảnh."【Đinh, đang sử dụng.】Rầm!

Pháp lực trong cơ thể Đại Nghệ tuôn ra, sức mạnh của bản thân dưới sự bùng nổ của luồng pháp lực này, cũng tăng lên mấy lần, rồi thôi.

Đây… thật sự có Đại Đạo Cảnh?

Đại Nghệ trong lòng rất muốn chửi thề, cái này còn không mạnh bằng phân thân 'Bàn Cổ' của hắn ấy chứ.

Trong cơ thể, hệ thống Vận Mệnh chia sẻ một phần năng lực thị

giác của mình cho Túc chủ.

Sau đó, Đại Nghệ nhìn rõ chín con Kim Ô trên Thái Dương Tinh, dù là mỗi một sợi lông vũ, cũng nhìn rất rõ.

Thôi được, Đại Nghệ chỉ có thể chấp nhận khái niệm mình lúc này là cường giả 'Đại Đạo Cảnh'.

Đắm chìm trong cảm giác thực lực tăng vọt này.

Một lúc lâu sau, Đại Nghệ tỉnh lại, nhìn về chín con Kim Ô trên Thái Dương Tinh.

Lấy Hồng Mông Diệt Thế Cung ra.

Giương cung, mũi tên do pháp lực ngưng tụ hội tụ, đồng thời, hệ thống Vận Mệnh phát lực, không ngừng cường hóa công kích lần này của Túc chủ.

Các loại đại đạo chi lực bao quanh đầu mũi tên, nhìn như bình thường không có gì lạ, thực chất hủy thiên diệt địa.

Đồng thời, với tư cách là hệ thống Vận Mệnh, nó đương nhiên rất rành về phương diện vận mệnh.

Đòn này, uy lực đạt đến tầng Cao cấp trung kỳ đỉnh phong, tuy có thể làm Kim Ô bị thương, nhưng không giết được.

Năng lực nuốt chửng của hệ thống Tuyển Trạch quá mạnh, không thể một đòn giết chết, đều là công dã tràng.

Hệ thống Vận Mệnh không sửa đổi quy tắc gì, chỉ là hiển lộ trạng thái hiện tại của Đại Nghệ.

Kim Ô loạn Hồng Hoang, Đại Nghệ bắn Kim Ô.

Thiên mệnh gia trì, tự nhiên có thể dễ dàng diệt Kim Ô của hệ thống Tuyển Trạch.

Nhưng mà, đợi một lúc lâu, hệ thống Vận Mệnh cũng không đợi được thiên mệnh gia trì.

"Hệ thống, ta sắp bắn rồi!" 【Túc chủ, đợi một chút, Hồng Mông Diệt Thế Cung còn chưa phát huy đến uy lực lớn nhất.

Còn phải tích lực hai phút.】 Hệ thống Vận Mệnh vội nói.

Nói xong, hệ thống Vận Mệnh vội vàng lôi ra một mũi tên cấp Hồng Mông Chí Bảo, lặng lẽ dung hợp với mũi tên do pháp lực ngưng tụ.

Trong điện Bàn Cổ, Hồng Quân hài lòng gật đầu, bắt đầu điều động sức mạnh Thiên Đạo, cho Đại Nghệ cái gọi là thiên mệnh gia trì.

Nhìn thấy cảnh này, hệ thống Vận Mệnh cạn lời, Thiên Đạo này, hiệu suất thật thấp.

Nhưng mà, Hồng Mông Chí Bảo cộng thêm thiên mệnh gia trì, mũi tên này của Túc chủ, có thể vượt qua cực hạn của nó a!

Hệ thống Vận Mệnh hưng phấn bắt đầu chờ đợi Túc chủ bắn tên.

Đại Nghệ bĩu môi, làm nửa ngày, mình chỉ là kẻ tạo dáng.

Nhưng vẫn mở nhóm chat, bắt đầu livestream.

Tuy là tạo dáng, nhưng cũng là sức mạnh Đại Đạo Cảnh do mình đánh ra.

Làm xong những việc này, Đại Nghệ bắt đầu nhắm, tầm nhìn hệ thống cho hắn chỉ có chín con Kim Ô, nhưng hắn thông qua sức mạnh Thiên Đạo trong cơ thể, nhìn thấy không chỉ có chín con Kim Ô, chưa nói đâu xa, ngay bên cạnh, thân thể của đám Tổ Vu, chỉ riêng việc va vào xương sống của Phụ thần, hắn không muốn chú ý cũng khó.

Chậc chậc, máu chảy kìa… còn có nửa cái đầu nát bét, đám Tổ Vu thảm quá. 【Cộng Công: May mà Phụ thần kéo chúng ta về rồi, không

thì đau chết ta.】【Chúc Dung: (Nhe răng) Ta nhìn mà cũng thấy đau đầu.】【Đế…】…【Đại Nghệ: Khụ khụ, các vị, xem ta biểu diễn đây.】Đại Nghệ một lòng hai việc, mũi tên cũng đã nhắm vào một trong chín con Kim Ô.

Rầm!

"Ái chà vãi chưởng, căng thẳng quá!" Ngay khoảnh khắc mũi tên được bắn ra, tay Đại Nghệ không cẩn thận 'run' một cái, thế là, mũi tên bay lệch.

Hệ thống Vận Mệnh: .....

Vãi chưởng, thế này mà cũng bắn lệch!

Hệ thống Vận Mệnh gắng sức khống chế phương hướng mũi tên, nhưng mũi tên lần này, uy lực thật sự vượt quá dự toán của nó.

Nó chỉ có thể miễn cưỡng thay đổi một chút phương hướng.

Mũi tên cấp Hồng Mông Chí Bảo, thiên mệnh gia trì, uy lực trong nháy mắt tăng lên tầng Cao cấp đỉnh phong.

Kinh động tất cả hệ thống trong Hồng Hoang.

Nhưng mũi tên quá nhanh, trong nháy mắt, đã từ Bất Chu Sơn đến Huyết Hải.

Mục tiêu, thẳng chỉ Tru Tiên Kiếm bên cạnh chín con Kim Ô.

Hệ thống Triệu Hoán: ??

Rầm!

Mũi tên va vào Tru Tiên Kiếm, uy lực kinh khủng trong nháy mắt chấn bay hệ thống Triệu Hoán và các hệ thống khác, đập vào bình chướng thế giới.

Đại trận vỡ tan, hệ thống Tuyển Trạch trong khoảnh khắc này, tìm

được cơ hội, thoát khỏi đại trận, lao thẳng về phía bình chướng thế giới. … Két!

Một tiếng kêu dài.

Thực lực của hệ thống Tuyển Trạch bị ghìm ở cực hạn Cao cấp trung kỳ, trong nháy mắt, đã xuất hiện trước bình chướng thế giới.

Hệ thống Tuyển Trạch quay đầu nhìn Hồng Hoang này một cái, cười lạnh, thu hồi thân thể Kim Ô, lấy ra một thân thể thần ma, đạt đến cảnh giới Cao cấp đỉnh phong.

Kết giới hệ thống mở ra, chặn lại đòn tấn công kinh khủng của thần lôi Thiên Đạo đỉnh phong.

"Các ngươi đều cùng ta hưởng thụ niềm vui này đi." Ba đòn tấn công đánh ra, phân biệt đánh về phía Minh chủ hệ thống, hệ thống Triệu Hoán, hệ thống Ngũ Ngũ Khai.

Đòn tấn công rất đơn giản, là công kích của hệ thống Cao cấp đỉnh phong, ba vị hệ thống hoặc là dùng thân thể chống đỡ, hoặc là khôi phục Cao cấp đỉnh phong, chịu đòn của thần lôi Thiên Đạo đỉnh phong.

Nhìn chung, dùng thân thể cứng rắn chống đỡ vẫn có lợi hơn, nhưng ai biết hệ thống Tuyển Trạch còn giở trò gì nữa.

Ba vị hệ thống dứt khoát đưa ra lựa chọn.

"Trực tiếp đối đầu, đều lấy hết bản lĩnh ra đây." Rầm!

Ba luồng khí thế Cao cấp đỉnh phong khuếch tán, Hồng Hoang tĩnh lặng nổi lên bão tố.

Hệ thống Ngũ Ngũ Khai xông lên phía trước, chặn lại thần lôi Thiên Đạo không ngừng.

Mỗi một đạo thần lôi đều bị hệ thống Ngũ Ngũ Khai chặn lại,

nhưng hắn không thể đánh tan thần lôi, càng lúc càng nhiều, trong chốc lát, hệ thống Ngũ Ngũ Khai đã lùi lại mấy chục quang niên.

"Thiên Đạo này còn mạnh như vậy!" Hệ thống Triệu Hoán kinh ngạc, nhưng động tác không hề chậm trễ.

Đã quyết định đối đầu, vậy thì đối đầu.

Không gian trong cơ thể mở ra, bay ra ba bóng người.

Đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong.

Đây đều là Túc chủ mà y từng bồi dưỡng.

Ba vị cường giả, đứng bên cạnh hệ thống Ngũ Ngũ Khai, giúp hắn trợ lực.

Đồng thời, hệ thống Triệu Hoán sửa lại Tru Tiên Kiếm bị hỏng, nhìn về phía hệ thống Tuyển Trạch đang dính sát vào bình chướng thế giới.

Cười lạnh, muốn chạy, ngươi nghĩ có khả năng sao?

"Thật sự nghĩ có kết giới vô địch là không sợ gì sao.

Minh chủ, lên!" Minh chủ hệ thống khóe miệng giật giật, lườm hệ thống Triệu Hoán một cái, mẹ nó coi ta là chó à.

Sau đó, Minh chủ hệ thống không hoảng không vội điều khiển Mười hai Tổ Vu va vào Bất Chu Sơn, mở miệng nói: "Không cần vội, nó đã bị ta khóa định rồi.

Vẫn là làm suy yếu Thiên Đạo Hồng Hoang quan trọng hơn.

Ngươi phải biết, nó là một hệ thống, chúng ta là bảy mươi mấy hệ thống, Thiên Đạo đánh ai nặng hơn?" Nghe Minh chủ đã khóa định hệ thống Tuyển Trạch.

Hệ thống Triệu Hoán không nói gì nữa, các hệ thống khác của liên

minh cũng đều đến.

Bao gồm cả Đại Nghệ, ngay khoảnh khắc hắn bắn lệch, hệ thống Vận Mệnh tức điên, rút 'chân linh' ra, hành hạ một trận, cuối cùng giết chết, chính mình chiếm lĩnh thân thể này.

"Đều rút cho ta, rút mạnh vào!

Lộ ra cũng không sao, lôi kiếp, ta sẽ giúp các ngươi chặn." Hệ thống của Liên minh hệ thống nghe xong, từng đứa tản ra, hỏa lực toàn khai, cướp đoạt bản nguyên Hồng Hoang.

Hệ thống Võng Du dựa vào việc quen thuộc Hồng Hoang, một cái ống lớn đường kính hàng chục triệu triệu quang niên, bị y dùng một phương thức kỳ lạ, trực tiếp đâm vào một tiết điểm sản sinh bản nguyên của Hồng Hoang.

Cú này, giống như đâm vào động mạch chủ của Hồng Hoang.

Mỗi giờ mỗi khắc, đều có bản nguyên tương đương một đại thế giới phun ra.

Các hệ thống đã tản ra lại quay về, tham lam vây quanh, thu thập bản nguyên Hồng Hoang.

Cứ thế, các hệ thống còn thu không kịp.

Chiêu này của hệ thống Võng Du, khiến ba vị hệ thống Cao cấp đỉnh phong phải nhìn bằng con mắt khác.

Bản nguyên Hồng Hoang phun ra, Bất Chu Sơn phảng phất mất đi sức mạnh chống đỡ thân thể khổng lồ của nó.

Mỗi lần Mười hai Tổ Vu va vào, đều sẽ sụp đổ một phần.

Minh chủ hệ thống thu lại những mảnh vỡ của Bất Chu Sơn, điều mà y không chú ý là, một lượng lớn thể tích của Bất Chu Sơn đang từ từ biến mất.

Chỉ có khối mà Mười hai Tổ Vu va vào, cùng với mấy ngọn núi hơi lớn một chút, đã bị cắt đứt liên kết với Bất Chu Sơn thật sự.

Hệ thống Tuyển Trạch đang dính sát vào bình chướng thế giới thấy cảnh này, liền lấy Thập Kim Ô ra.

Chương 158

Truyền bản nguyên.

Khí tức Thập Kim Ô tăng vọt, đạt đến tầng Cao cấp đỉnh phong.

Tuy nhiên, thân thể Thập Kim Ô xuất hiện vết nứt.

Hệ thống Tuyển Trạch lắc đầu, đây chính là sự khác biệt về chất lượng.

Loại thân thể Kim Ô này, nó còn bồi dưỡng qua một thời gian.

Cứ thế, còn không chịu được sức mạnh Cao cấp đỉnh phong, chống đỡ được mười mấy năm, sẽ tiêu tan.

"Đi!" Hệ thống Tuyển Trạch trong kết giới hệ thống, nhìn Thập Kim Ô lao về phía một đám hệ thống hậu kỳ, trung kỳ.

Nó thì tăng cường uy lực kết giới hệ thống, chặn lại thần lôi càng thêm cuồng bạo.

"Chặn lại!" Hệ thống Triệu Hoán bố trí Tru Tiên Kiếm Trận bao phủ Thập Kim Ô.

Vừa định công kích, thiên đạo thần lôi cho y một đòn nặng, sau đó, Thập Kim Ô phá vỡ đại trận, vây công một hệ thống rút thưởng Cao cấp hậu kỳ.

"...Minh chủ cứu..." Hệ thống rút thưởng còn chưa nói xong, thân thể tan chảy, bản thể nổ tung.

Lượng lớn bảo vật và bản nguyên phun ra, chất đống nhiều như mười đại thế giới.

Thập Kim Ô không chịu buông tha, phân tán ra, mỗi con nhắm vào một hệ thống Cao cấp sơ kỳ.

“Khụ khụ!” Hệ thống Triệu Hoán vừa vá xong thân thể, đã thấy cảnh này.

Tuy phẫn nộ, nhưng cũng học được cẩn thận, đề phòng thiên đạo thần lôi luôn biến hóa, kiếm trận lại lần nữa mở ra.

Triệu hoán mười sáu vị cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực cảnh hậu kỳ trấn thủ, chặn lại bốn con Kim Ô.

Đồng thời, bản thân đến bên cạnh hệ thống Ngũ Ngũ Khai, giúp Ngũ Ngũ Khai chống đỡ thiên đạo thần lôi.

Ba vị cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong dứt khoát ra tay, họ đều là cường giả do hệ thống Triệu Hoán tiềm tâm bồi dưỡng.

Thực lực bản thân không phải loại hư ảo như Thập Kim Ô có thể so sánh, chặn lại năm con Kim Ô.

Hiện tại, còn lại một con Kim Ô.

Hệ thống Võng Du liên hợp sáu hệ thống Cao cấp hậu kỳ còn lại, cũng dễ dàng chặn lại con Kim Ô này.

Các hệ thống khác tiếp tục rút bản nguyên.

Hệ thống Tuyển Trạch thấy cảnh này, hai mươi món Hồng Mông Chí Bảo bay đến bên Thập Kim Ô.

Một món phòng ngự, một món công kích.

Để Thập Kim Ô chống đỡ được lâu hơn một chút.

Hơn nữa, bản thân hệ thống Tuyển Trạch vừa mở kết giới hệ thống phòng ngự, vừa tùy ý bắn ra từng đạo công kích đỉnh phong.

Không cần biết có trúng hay không, chơi trò hỏa lực áp chế.

“Mẹ nó, bản nguyên của thằng này cũng nhiều quá đi!” Hệ thống Ngũ Ngũ Khai chịu không nổi nữa, lượng lớn công kích của hệ thống

Tuyển Trạch, còn có thần lôi đã thành biển sấm, ầm ầm lao về phía hệ thống Ngũ Ngũ Khai.

Hệ thống Triệu Hoán vội vàng kéo bản thể hệ thống Ngũ Ngũ Khai rút lui, thân thể mà hắn nhập vào trước đó, đã không còn dấu vết tồn tại.

"Cứ dùng tạm đi." Hệ thống Triệu Hoán lấy ra thân thể Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong cuối cùng của mình.

Hệ thống Ngũ Ngũ Khai không khách khí, nhập vào sau, tiếp tục đảm nhận nhiệm vụ phòng ngự cho cả đám hệ thống.

Rầm!

Bên này, Minh chủ hệ thống để Mười hai Tổ Vu va Bất Chu Sơn đến tan hoang.

Uy năng của Bất Chu Sơn giảm mạnh, Minh chủ hệ thống thu lại Mười hai Tổ Vu, tích lực.

Một chiêu oanh tạc về phía núi Bất Chu.

Rầm!

Rầm rầm!

Rầm rầm!

Bất Chu Sơn vỡ, ngay sau đó, cả Hồng Hoang đều vang lên tiếng nổ.

Trên bầu trời từng ngôi sao rơi xuống, đại lục ven rìa Hồng Hoang sụp đổ, hóa thành tro bụi, bình chướng thế giới rung động, từng chút từng chút đang co lại.

"Hạ cấp rồi!" Hệ thống Tuyển Trạch nhìn sức mạnh 'giảm mạnh' của thiên đạo thần lôi, lập tức thu lại kết giới hệ thống, chuẩn bị rút khỏi Hồng Hoang này, nó không muốn một mình đối mặt ba hệ thống

Cao cấp đỉnh phong.

Canh giữ bên ngoài bình chướng, đợi hệ thống Thôn Phệ đến là được.

"Muốn chạy, ngươi nghĩ có khả năng sao?" Minh chủ hệ thống vội vàng thu thập những mảnh vỡ của Bất Chu Sơn, giữa bản thân và hệ thống Tuyển Trạch xuất hiện một sợi chỉ đỏ mờ ảo.

"Đây là… hệ thống Quyết chiến?" "Cũng có thể gọi ta là, hệ thống Đơn đấu!" Minh chủ hệ thống nói xong, bản thân và hệ thống Tuyển Trạch được truyền tống đến không gian quyết chiến.

Ngay khi tiến vào, Minh chủ hệ thống liền dung hợp làm một với không gian quyết chiến, mất đi tung tích.

Bị kéo vào không gian quyết chiến, hệ thống Tuyển Trạch không hề hoảng sợ, trước tiên nhìn kết giới hệ thống, lắc đầu, kết giới hệ thống là vật chết, bị áp chế, không thể sử dụng.

Xem ra, phải kéo dài thời gian một chút rồi.

Trên người hệ thống Tuyển Trạch hiện lên từng lớp từng lớp chí bảo phòng ngự.

Một món Hồng Mông Linh Bảo xuất hiện, ầm một tiếng, bị Minh chủ hệ thống âm thầm cho nổ tung.

Rầm!

Hệ thống Tuyển Trạch bị nổ bay, nhưng bản thân không bị thương.

Minh chủ hệ thống không hề vội, bên cạnh y là một đống Hồng Mông Linh Bảo, tùy ý lấy ra một món, chậm rãi nạp năng lượng cho nó.

Linh bảo không phải nói tự bạo là có thể tự bạo, có thể lập tức tự

bạo, đó gọi là tự hủy, không có bao nhiêu uy lực.

Phải quen thuộc bản chất của linh bảo, đốt cháy đại đạo chi lực có sẵn trong linh bảo, còn có bản thể của linh bảo.

Uy lực tự bạo của linh bảo đến từ đại đạo chi lực và bản nguyên năng lượng chứa trong đó, bản thể quá cứng, vậy thì chỉ có thể tự bạo trong bụng nó.

Độ cứng của bản thể cũng cần thay đổi, như vậy khi nổ, bản thể còn có thể hóa thành mảnh vỡ, mang theo đại đạo chi lực và bản nguyên đang cháy, tăng cường uy lực tự bạo.

Khi chiến đấu muốn tự bạo linh bảo, trừ bản mệnh linh bảo, các linh bảo khác đều cần chuẩn bị trước.

Như vậy mới có thể đạt được hiệu quả tự bạo trong một niệm.

Còn không thể chuẩn bị quá nhiều, vì linh bảo sau khi cải tạo, sẽ hết hạn.

Chưa đến một thời gian Hỗn Độn, linh bảo sẽ tự mình phế bỏ.

Đống Hồng Mông Linh Bảo này của y, không nhiều, cũng chỉ năm sáu trăm món, là y hao tốn hàng chục triệu năm cải tạo, mục đích là để dùng khi đơn đấu.

Nhưng mà, lần này là gặp phải cục xương cứng.

Cho nên, Minh chủ hệ thống chỉ cần kéo dài thời gian là đủ.

Thiên Đạo Hồng Hoang bên ngoài đã hạ cấp, Liên minh hệ thống của bọn họ đã có thể thả tay chân, toàn lực chiến đấu.

Một lát nữa, đợi phó minh chủ bọn họ chuẩn bị đủ, chính là lúc chó rơi xuống nước bị đánh hội đồng.

Sau khi Hệ thống Lựa Chọn bị Minh chủ Hệ thống kéo vào không gian quyết chiến, mười con Kim Ô liền mất đi động lực.

Lúc này, Hệ thống Năm Năm Chia và Hệ thống Triệu Hoán phối hợp với bảy hệ thống cao cấp hậu kỳ, giải quyết gọn ghẽ mười con Kim Ô.

Thi thể bị vứt ngẫu nhiên cho các hệ thống cấp thấp trong liên minh.

Chuyện chính quan trọng hơn, vả lại, loại thân thể Kim Ô này chỉ là dùng bản nguyên bạo lực đắp lên.

Bọn chúng cũng có thể làm được, chẳng qua thời gian duy trì ngắn hơn một chút mà thôi.

Không đáng tiền.

Vẫn là giải quyết Hệ thống Lựa Chọn quan trọng hơn.

Lỡ như Hệ thống Thôn Phệ tới, bọn chúng sẽ thảm rồi.

Hiện giờ thần lôi Thiên Đạo vừa ngắn vừa yếu, uy lực cũng chỉ ở cấp cao cấp hậu kỳ, mọi người tùy tiện đội một cái Hồng Mông Chí Bảo lên là xong, đơn giản gọn lẹ.

Cả đám kéo đến nơi Hệ thống Lựa Chọn bị Minh chủ kéo đi.

Hệ thống Năm Năm Chia, Hệ thống Triệu Hoán, liên hợp với Hệ thống Vận Mệnh, Hệ thống Game Online... tổng cộng bảy đại hệ thống bắt đầu bày bố thủ đoạn.

Hệ thống Triệu Hoán ngoài bản thân và việc triệu hoán ba cường giả cao cấp đỉnh phong cùng mười sáu cường giả cao cấp hậu kỳ, lại triệu hoán thêm chín cường giả cao cấp hậu kỳ nữa.

Chúng tổ thành trận pháp, ngưng tụ ra đòn tấn công thuần túy kinh hoàng.

Hệ thống Năm Năm Chia thì không triệu hoán khôi lỗi, nó hiện tại vẫn đang dùng thân thể do Hệ thống Triệu Hoán cung cấp.

Nó lặng lẽ đứng ở phía trước nhất, chờ đợi Hệ thống Lựa Chọn xuất hiện.

Còn lại là mấy hệ thống cao cấp hậu kỳ, Hệ thống Vận Mệnh cất đi thân thể Đại Nghệ, đổi sang một thân thể có khí tức Hỗn Độn Ma Thần cực kỳ nồng đậm.

Đây là một Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực hoàn chỉnh mà nó thu được từ thời kỳ đầu, toàn lực bồi dưỡng mới tạo ra được một Hỗn Độn Ma Thần cường đại đến thế.

Hệ thống Game Online theo sát phía sau, triệu hoán ra năm phân thân game cùng cấp.

Phân biệt là chiến sĩ vừa trâu vừa có sát thương, phụ trợ toàn năng, pháp sư siêu bạo phát, xạ thủ bạo phát liên tục, và thích khách bạo phát tức thời.

Cộng thêm chính nó nhập vào một tanker phòng ngự cực hạn.

Mỗi một phân thân đều là những tồn tại đã luyện lĩnh vực của mình đến cực sâu.

Năm hệ thống cao cấp hậu kỳ khác cũng mỗi người mỗi vẻ, thi triển thần thông, lấy ra bản lĩnh sở trường.

Về phần các hệ thống cao cấp trung kỳ, sơ kỳ, thì tranh thủ từng giây từng phút, toàn lực rút lấy bản nguyên.

Phải rút cạn Hồng Hoang trước khi một trong những hệ thống mạnh nhất trong truyền thuyết là Hệ thống Thôn Phệ đến, rồi thành công rút lui.

Trong không gian quyết chiến, Minh chủ Hệ thống vừa quấy nhiễu Hệ thống Lựa Chọn, vừa chú ý đến sự chuẩn bị của Hệ thống Triệu Hoán bên ngoài.

Nó kiên nhẫn chờ đợi, để giáng cho Hệ thống Lựa Chọn một đòn chí mạng.

Chương 159

...

Tại một nơi bị đánh thành hố sâu, Hệ thống Giảng Đạo lén lút quan sát trận chiến giữa các hệ thống bên ngoài.

Hồng Hoang lúc này đã bị đánh cho tan hoang, nhưng hàng rào thế giới này lại khá kiên cố, tổn hại rất nhỏ.

Hệ thống Giảng Đạo thầm cảm thán.

Tiếc thật, một Hồng Hoang bản nguyên phong phú như vậy mà mình chẳng kiếm được gì.

Thôi vậy, ít nhất cũng giữ được mạng.

Lũ này không phát hiện ra mình được, nghĩ đến đây, Hệ thống Giảng Đạo lấy lục châu tử ra xoa xoa mấy cái.

Đúng là bảo bối tốt, cứu ta hai mạng rồi. ...

Trong Bất Chu Sơn đổ nát, một tòa đại điện lặng lẽ đứng sừng sững.

Lực lượng Thiên Đạo của Hồng Hoang hội tụ về phía nó, Bàn Cổ Điện lặng lẽ lớn dần lên.

Trong điện, từng vị Hỗn Độn Ma Thần cầm một con mắt Thiên Đạo.

Nhìn đám hệ thống trong Hồng Hoang, họ thôi động con mắt Thiên Đạo.

Từng đạo thần lôi xuất hiện, lẹt xẹt đánh vào đám hệ thống này.

Mà trong Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, phân thân quy tắc của Hồng Quân mở mắt, nhìn về phía Thiên Đạo yếu ớt bên cạnh.

Dù không có tình cảm, y cũng không nhịn được mà nảy sinh một tia oán khí.

Sức mạnh Thiên Đạo đến từ Hồng Hoang, nhưng cũng không hoàn toàn đến từ Hồng Hoang.

Nguyên nhân Thiên Đạo suy yếu không phải do Hồng Hoang bị hạ cấp, mà là do đám Ma Thần tên nào tên nấy rút một phần bản thể của nó ra nghịch, rút đến hư luôn.

Phân thân Hồng Quân từ từ đứng dậy, dung hợp với con mắt Thiên Đạo.

Thiên Đạo Hồng Quân, hiện thân.

Y từng bước tiến về phía trước, Hạo Thiên và Dao Trì đã là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực đẩy cửa ra, cung kính hành lễ.

"Cung tống lão gia!" Thiên Đạo Hồng Quân không nói một lời, lặng lẽ tính toán hình ảnh hiệu ứng đặc biệt mà bản tôn truyền đến cần bao nhiêu sức mạnh. ...

Trong không gian quyết chiến, Hệ thống Lựa Chọn đã tìm ra cách thoát khỏi vòng vây, nhưng nó không lập tức thoát ra.

Ngược lại, nó đang tìm kiếm vị trí của Minh chủ Hệ thống.

Nó mạnh hơn đám hệ thống cao cấp đỉnh phong này một đoạn, nếu đối đầu trực diện, nó có thể đập nát đầu chó của Minh chủ Hệ thống.

Tìm được vị trí của Minh chủ Hệ thống, ép nó dịch chuyển mình ra ngoài.

Như vậy mới dễ thoát thân.

Lúc này, sợi chỉ đỏ trên người Hệ thống Lựa Chọn đang từ từ biến mất, Hệ thống Lựa Chọn luôn chú ý đến sợi chỉ đỏ này.

Minh chủ Hệ thống đang ẩn mình nở một nụ cười gian xảo, khi sợi chỉ đỏ còn lại một nửa, nó lập tức dịch chuyển Hệ thống Lựa Chọn ra ngoài.

"Năm Năm Chia, dùng hết linh bảo của ngươi!" "Đánh!" "Mũi tên Vận Mệnh." "Tất cả tung chiêu cuối cho ta." ...

Khoảnh khắc Hệ thống Lựa Chọn xuất hiện, Hệ thống Năm Năm Chia lập tức khóa chặt từng tầng Hồng Mông Chí Bảo trên người nó.

Cưỡng ép kéo đống bảo vật của Hệ thống Lựa Chọn sang một bên.

Ngay sau đó, đòn tấn công kết hợp của bản thân Hệ thống Triệu Hoán, cộng thêm ba vị cao cấp đỉnh phong, hai mươi lăm vị cường giả cao cấp hậu kỳ, ầm ầm đánh về phía Hệ thống Lựa Chọn đã mất đi chí bảo phòng ngự.

Tiếp theo, Hệ thống Vận Mệnh, cùng với Hệ thống Game Online và bảy đại hệ thống cao cấp hậu kỳ khác, mỗi người đều bộc phát ra sức mạnh đủ để lay động cao cấp đỉnh phong.

Theo sát phía sau Hệ thống Triệu Hoán.

Hệ thống Lựa Chọn vội vàng dựng lên kết giới hệ thống, kết giới hệ thống còn có tên là kết giới vô địch.

Nhưng làm gì có thứ gì là vô địch.

Huống chi là kết giới được dựng lên một cách vội vã như vậy.

Đòn tấn công của Hệ thống Triệu Hoán va vào kết giới, vết nứt xuất hiện, tiếng "rắc rắc" không ngừng vang lên.

Đợi đến khi các đòn tấn công phía sau đuổi kịp, kết giới lập tức vỡ tan, những đòn tấn công không suy yếu bao nhiêu không thể ngăn cản mà ập về phía Hệ thống Lựa Chọn.

Ầm!

Pháp lực cuồng bạo, sương máu dày đặc, một khối quang đoàn bị đánh bay, rời xa hàng rào Hồng Hoang.

Hệ thống Lựa Chọn hoàn hồn, nhanh chóng xác định hướng đi, lao về phía Hệ thống Năm Năm Chia, đồng thời, Hệ thống Lựa Chọn lấy ra một vật chứa mới.

"Ta lựa chọn tất cả Hồng Mông Chí Bảo hóa thành phàm khí." Dứt lời, từng tầng Hồng Mông Chí Bảo trước mặt Hệ thống Năm Năm Chia quay trở lại bản nguyên của Hệ thống Lựa Chọn.

Đồng thời, một kết giới yếu ớt không thể tả nổi nhốt Hệ thống Năm Năm Chia và một đống phàm khí lại với nhau.

Hệ thống Năm Năm Chia lúc này đang ở trạng thái Năm Năm Chia bộc phát toàn lực, nó bây giờ hoặc là phải đại chiến với đống sắt vụn và kết giới này, hoặc là ngừng sử dụng năng lực của mình.

Nhưng một khi dừng lại, nó muốn bộc phát toàn lực lần nữa sẽ cần thời gian.

Hệ thống Lựa Chọn sau khi thu hồi bản nguyên, liền bay ra ngoài hàng rào Hồng Hoang.

Một sợi chỉ đỏ yếu ớt hiện lên trên người nó, Hệ thống Lựa Chọn lập tức bộc phát năng lực, khóa chặt Hệ thống Triệu Hoán.

"Lựa chọn Hệ thống Triệu Hoán thay ta quyết chiến!" Lời vừa dứt, Minh chủ Hệ thống liền kéo Hệ thống Triệu Hoán vào không gian quyết chiến.

"Đừng hòng chạy." Hệ thống Năm Năm Chia lại sử dụng sức mạnh Năm Năm Chia, san bằng tốc độ của Hệ thống Lựa Chọn.

Đồng thời, các cường giả do Hệ thống Triệu Hoán triệu hồi, cùng

với các hệ thống cao cấp hậu kỳ, mỗi người đều thi triển sức mạnh can thiệp, quấy nhiễu tốc độ chạy trốn của Hệ thống Lựa Chọn.

Hệ thống Lựa Chọn nhìn Hệ thống Năm Năm Chia phía sau, ánh mắt khinh thường.

"Hừ, rác rưởi!" Năng lực lần này của Hệ thống Năm Năm Chia đã không còn mạnh mẽ như lúc tích lực.

Hệ thống Lựa Chọn kéo ra một con ốc sên, dễ dàng chuyển toàn bộ sức mạnh tiêu cực mà nó phải nhận lên người con ốc sên.

Thế là...

Hệ thống Năm Năm Chia lại phải ngừng sử dụng năng lực Năm Năm Chia.

Làm xong những việc này, Hệ thống Lựa Chọn lại dựng lên kết giới hệ thống, chặn lại những đòn tấn công lộn xộn.

Đồng thời, Minh chủ Hệ thống và Hệ thống Triệu Hoán lại xuất hiện.

Nhưng Hệ thống Lựa Chọn đã đến được rìa của hàng rào.

Ầm!

Hàng rào bị đánh ra một lỗ nhỏ, Hệ thống Lựa Chọn thoát ra khỏi vật chứa, một khối quang đoàn nhỏ lao về phía cái lỗ đang không ngừng khép lại.

Đột nhiên, một cú đá mang theo Thiên Đạo chi lực nồng đậm đạp tới. ...

Ầm!

Bản thể của Hệ thống Lựa Chọn bị đòn tấn công bất ngờ đá ngược trở lại, ngay lập tức lại hứng chịu đòn tấn công của ba hệ thống cao cấp đỉnh phong, bị trọng thương.

Bản thân vận chuyển xuất hiện tình trạng không trôi chảy.

Nhân lúc nó bị trọng thương, do Hệ thống Vận Mệnh làm chủ lực, bảy hệ thống hậu kỳ cùng nhau vây công Hệ thống Lựa Chọn, thừa thắng xông lên, không cho nó cơ hội hồi phục, đánh đến khó phân thắng bại.

Thấy vậy, ba hệ thống cao cấp đỉnh phong mới thả lỏng, nhìn về phía biến cố.

"Đây là Hồng Quân của thế giới này!" Hệ thống Năm Năm Chia lên tiếng.

"Hắn nhân lúc chúng ta đánh hạ cấp Hồng Hoang, đã phản phệ Thiên Đạo." Hệ thống Triệu Hoán suy đoán.

"Không sao, chẳng qua chỉ là một tên cao cấp đỉnh phong mà thôi, chúng ta cùng lên!" Minh chủ Hệ thống lấy ra một cây trường thương, tùy ý vung một cái, bầu trời rách ra một vết nứt dài trăm vạn kinh quang niên.

Nó xông lên, chiến đấu với Thiên Đạo Hồng Quân, trong nháy mắt, đại lục Hồng Hoang lại một lần nữa bị oanh tạc điên cuồng.

Ngay cả hàng rào thế giới Hồng Hoang cũng bị tổn hại 'vĩnh viễn'.

Hệ thống Triệu Hoán thì điều khiển các cường giả do mình triệu hồi, bố trí đại trận, ngưng tụ công kích, chuẩn bị đạt được hiệu quả một đòn trọng thương.

Hệ thống Năm Năm Chia thì chờ đợi đòn tấn công của Hệ thống Triệu Hoán, lúc nào cũng chuẩn bị sẵn sàng để giữ chân Thiên Đạo Hồng Quân.

Tại vị trí Bất Chu Sơn ban đầu, trong cái hố lớn.

Lực lượng Thiên Đạo bao phủ Bàn Cổ Điện ngày càng nồng đậm.

Nó từ từ bay lên, hướng về trung tâm đại chiến.

Ầm ầm ầm!

Thân thể Thiên Đạo Hồng Quân bị đâm thủng hết lỗ này đến lỗ khác.

Vô số bản nguyên Thiên Đạo tinh thuần, cô đọng chảy ra, tỏa ra khí tức khiến các hệ thống phải xao động.

Minh chủ Hệ thống vẫn còn dư lực, vừa chiến đấu vừa thu thập bản nguyên Thiên Đạo Hồng Quân rơi vãi.

Lúc này, Hệ thống Năm Năm Chia xông lên, cầm một phương đại ấn, đè về phía Thiên Đạo Hồng Quân.

Thiên Đạo Hồng Quân muốn đẩy ra, nhưng sức mạnh của Hệ thống Năm Năm Chia đã ngang bằng với y.

Hai bên không ai làm gì được ai, trong thời gian ngắn, Thiên Đạo Hồng Quân cũng không thể thoát thân.

Đúng lúc này, sát chiêu của Hệ thống Triệu Hoán đã ngưng tụ xong, vừa chuẩn bị tung ra.

Bầu trời tối sầm lại, một màu tối như bóng tối bao trùm.

Giữa trời đất ngoài Thiên Đạo chi lực nồng đậm, còn xuất hiện một luồng khí tức mà chúng đều quen thuộc.

Khí tức Bàn Cổ!

Hệ thống Lựa Chọn đang đại chiến liền dừng lại, nhìn lên không trung.

Chương 160

“Bàn Cổ Điện!” “Không ổn.” Minh chủ Hệ thống cảm thấy không lành, nó liếc mắt một cái đã nhận ra, Bàn Cổ Điện này đang ở bên bờ vực 'sụp đổ', sức mạnh của nó đã được giải phóng toàn lực.

Sơ suất rồi, đã cho Thiên Đạo thời gian để khởi động Bàn Cổ Điện.

“Tòa Bàn Cổ Điện này bị Thiên Đạo cưỡng ép điều khiển, Đại Đạo chi lực của Bàn Cổ Điện đang hồi phục.

Mọi người mau chóng oanh kích nó, trì hoãn thời gian nó hạ xuống.” Lời vừa dứt, tất cả hệ thống, ngay cả Hệ thống Lựa Chọn cũng tung ra chiêu độc, oanh kích Bàn Cổ Điện trên không, đồng thời, thân thể chạy về phía xa.

Ầm ầm!

Đòn tấn công của chúng còn chưa kịp đánh tới Bàn Cổ Điện, Thiên Đạo Hồng Quân đã bộc phát.

Ba ngàn Đại Đạo vờn quanh y, làm chấn động tâm thần của chúng hệ thống.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, Bàn Cổ Điện đã hạ xuống, bao phủ tất cả hệ thống.

Bàn Cổ Điện xuất hiện vết nứt, 'ba ngàn Đại Đạo' cuồng bạo phun trào ra, toàn bộ Bàn Cổ Điện đều bị ba ngàn Đại Đạo chi lực nhấn chìm.

Khu vực hàng tỷ kinh bình phương đều bị Đại Đạo chi lực oanh tạc, và còn đang lan rộng với tốc độ cực nhanh.

Trường hà thời gian, trường hà vận mệnh hiện hình, trước mặt ba

ngàn Đại Đạo chi lực cuồng bạo.

Chúng lập tức bị chém đứt, xé nát, hóa thành mảnh vụn.

Tiếng nổ vang vọng không ngừng, phảng phất như trận chiến bên trong vô cùng tàn khốc, kịch liệt.

Thiên Đạo Hồng Quân đứng trên Bàn Cổ Điện, theo chỉ lệnh của bản tôn, điều động ba ngàn Ma Thần Đại Đạo chi lực.

Tạo ra giả tượng chiến đấu tàn khốc.

Đồng thời, lôi cả mấy thứ như trường hà thời gian của Hồng Hoang ra hủy đi. ...

Từ lúc Hệ thống Lựa Chọn bị liên minh hệ thống vây công, chạy trốn bị Thiên Đạo Hồng Quân đánh lén.

Lại đến lúc liên minh hệ thống vây công Thiên Đạo Hồng Quân, Thiên Đạo Hồng Quân lại điều khiển Bàn Cổ Điện kéo cả bản thân, liên minh hệ thống và Hệ thống Lựa Chọn vào tiến hành đại chiến sinh tử.

Khiến Hệ thống Giảng Đạo hoa cả mắt, đến bây giờ, Hệ thống Giảng Đạo nhìn Bàn Cổ Điện đang ở trung tâm dao động chiến đấu.

Nó không nhìn thấy tình hình chiến đấu bên trong.

Nhưng chỉ cần nhìn vào dao động chiến đấu và trường hà thời gian bị xé nát, Hệ thống Giảng Đạo cũng có thể đoán ra đại chiến bên trong thảm liệt đến mức nào.

Đồng thời, Hệ thống Giảng Đạo đã chứng thực suy đoán ban đầu của mình, Hồng Hoang này được dựng dục từ bản nguyên của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Nhìn ba ngàn Đại Đạo cuồng bạo, rõ ràng là sau khi Thiên Đạo bị hạ cấp, Thiên Đạo Hồng Quân chiếm giữ ý thức chủ đạo, không còn

là một chương trình chỉ biết tuân theo quy tắc.

Y quả quyết sử dụng nền tảng của Hồng Hoang, bản nguyên ba ngàn Ma Thần, tử chiến một trận với liên minh hệ thống.

Lần này, liên minh hệ thống sắp lật xe rồi, cho dù thắng, e rằng cũng là thắng thảm.

Cảnh tượng này, thật giống với năm đó mình theo đại quân hệ thống vây công Bàn Cổ sắp đột phá kia.

Vốn là kết cục chắc như đinh đóng cột, bọn chúng cứ khăng khăng muốn phát huy giá trị của Bàn Cổ đến mức tối đa, mặc cho hắn đột phá một hồi.

Kết quả... ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều nhảy ra, cuối cùng bọn chúng...Haiz!

Không nhắc tới thì thôi.

Hệ thống Giảng Đạo thở dài, nhìn trận đại chiến vẫn đang tiếp diễn.

Hiện giờ hai bên đều không rảnh tay, hay là...

Ánh mắt Hệ thống Giảng Đạo nhìn về phía hàng rào Hồng Hoang đầy lỗ hổng.

Lúc này, dao động chiến đấu cũng lan đến chỗ nó, nhìn Đại Đạo chi lực cuồng bạo kinh hoàng bên ngoài.

Hệ thống Giảng Đạo dập tắt ý định trong lòng, nó hiện tại chỉ là hệ thống trung cấp, ra ngoài e rằng sẽ bị Đại Đạo chi lực đánh phế ngay lập tức.

Cứ núp thôi, an tâm chờ đợi kết cục cuối cùng. ...

Trong Bàn Cổ Điện, sau khi các hệ thống tiến vào.

Toàn bộ đều nhanh chóng thể hiện ra chiến lực mạnh nhất của mình.

Hệ thống Triệu Hoán triệu hoán hết toàn bộ chiến lực cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực ra.

Ngoài hậu kỳ, Hệ thống Triệu Hoán vậy mà còn có hơn tám mươi cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ, trung kỳ.

Nhưng đáng tiếc là, phần lớn trong số này đều là hàng pha nước, chiến lực bình thường.

Bên kia, trên người Minh chủ Hệ thống hiện ra một bộ áo giáp, bộ áo giáp này không phải do nó dùng bản nguyên kéo ra.

Mà là linh bảo được dựng dục tự nhiên, bị nó phát hiện, đầu tư lượng lớn tài nguyên, dựng dục ra Hồng Mông Chí Bảo, ẩn chứa khả năng có thể tùy theo tình hình mà điều động Hồng Mông Đại Đạo chi lực.

Đủ để nghiền ép Hồng Mông Chí Bảo thông thường hai bậc.

Sau khi mặc bộ áo giáp này, trong lòng bàn tay Minh chủ Hệ thống nắm ba kiện Hồng Mông Chí Bảo.

Mỗi một kiện đều tốn của nó hàng trăm triệu năm thời gian cải tạo, đều là Hồng Mông Chí Bảo có thể tự bạo bất cứ lúc nào.

Hệ thống Lựa Chọn đứng xa liên minh hệ thống, kết giới hệ thống mở ra toàn lực, điều này khiến Hệ thống Lựa Chọn trong lòng hơi thả lỏng.

Nó rất yên tâm về kết giới hệ thống của mình, lần trước bị Hệ thống Triệu Hoán đánh vỡ, chẳng qua là quá vội vàng, kết giới hệ thống chưa phát huy được một phần mười sức mạnh.

Hiện giờ mở ra toàn lực, chỉ cần bản nguyên không cạn kiệt, nó sẽ

đứng ở thế bất bại.

Hệ thống Năm Năm Chia so với các hệ thống cao cấp đỉnh phong khác thì không giàu có như vậy.

Chỉ có thể lấy mấy chục kiện Hồng Mông Chí Bảo phòng ngự thông thường, tròng lên người.

Các hệ thống khác cũng đều nhanh chóng chuẩn bị phòng ngự.

Đợi rất lâu, các hệ thống cũng không đợi được Thiên Đạo Hồng Quân hiện thân.

Nhưng các hệ thống không dám sơ suất, cẩn thận nhìn xung quanh.

Thiên địa bên trong tòa đại điện này đang không ngừng kéo dài, huyết khí hùng hậu lan tỏa khắp đại điện.

"Sao có thể, huyết khí này có thể cắt đứt chức năng thăm dò của chúng ta!" Hệ thống Năm Năm Chia kinh hãi kêu lên, nó là hệ thống cao cấp đỉnh phong, trong một niệm, đừng nói một đại thế giới, một vạn đại thế giới nó cũng có thể nhìn rõ ràng.

Nhưng hiện giờ, khoảng cách nó có thể thăm dò cũng chỉ có hai ba triệu mà thôi.

Ầm!

Lực chi Đại Đạo kinh khủng mạnh mẽ đột nhiên tấn công.

Hệ thống Năm Năm Chia lập tức bị trấn áp, ngoài mấy chục kiện Hồng Mông Chí Bảo mang theo và bản thân nhục thể, các thủ đoạn thực tế đều mất tác dụng.

Hệ thống Triệu Hoán, Minh chủ Hệ thống, Hệ thống Lựa Chọn phản ứng kịp thời, bản thân không bị ảnh hưởng lớn.

Ngược lại, các hệ thống khác đều bị trấn áp đến mức ngay cả

Hồng Mông Chí Bảo của mình cũng không thể sử dụng.

"Liên thủ." Hệ thống Triệu Hoán nhìn về phía Hệ thống Lựa Chọn.

"Nếu không tất cả đều phải chết!" "Hai ngươi không được vào, các hệ thống khác đều cống hiến bản nguyên để chống đỡ kết giới cho ta." Hệ thống Lựa Chọn nói xong, kết giới hệ thống mở rộng, bao phủ Hệ thống Năm Năm Chia và các hệ thống cấp thấp khác của liên minh hệ thống.

Năng lực của các hệ thống được khôi phục, cũng đều lấy ra bản nguyên, đầu nhập vào kết giới hệ thống.

Hồng Quân xuất hiện trong tầm mắt của chúng, chuẩn bị kích nổ ấn ký Thiên Đạo của chúng.

Kết quả, Minh chủ Hệ thống quả quyết ném ra ba kiện Hồng Mông Chí Bảo tự bạo.

Hồng Quân: ...

Vãi chưởng, cái này còn được chuẩn bị sẵn.

Ầm ầm ầm! ...

Hồng Quân lập tức bị nhấn chìm trong trung tâm phạm vi vụ nổ.

Hiện trường chỉ còn lại năng lượng cuồng bạo sau khi Hồng Mông Chí Bảo tự bạo.

Sức mạnh cường đại đánh tan huyết khí xung quanh, nhưng rất nhanh lại bị huyết khí nuốt chửng.

Huyết khí dày đặc như vực sâu, khiến hệ thống không thể nhìn thấy tình hình bên trong.

Rất lâu, cũng không cảm nhận được bất kỳ động tĩnh nào.

“Hừ, giả thần giả quỷ.” Minh chủ Hệ thống hừ lạnh một tiếng, vừa rồi nó đã chú ý tới, Hồng Quân đã khôi phục lại thân thể Ma Thần.

Ba kiện Hồng Mông Chí Bảo chỉ có thể miễn cưỡng trọng thương y, căn bản không thể nổ chết y.

Y không ra, chắc chắn đang giở trò gì đó.

Trường thương trong tay, Minh chủ Hệ thống bắt đầu quét loạn, xua tan huyết khí, đồng thời luôn bắt lấy khí tức của Hồng Quân.

Các hệ thống khác cũng đều sử dụng thủ đoạn của mình, tạo ra chiến trường cho chúng.

Hệ thống Game Online điều khiển sáu thân thể game đỉnh cấp của mình.

Đánh tan huyết khí nồng đậm, đột nhiên, nó cảm nhận được một lượng lớn thân thể người chơi của nó.

Những thân thể này, rõ ràng là những thân thể mà trước đây nó đã tạo ra cho 'Công hội Liên minh Hồng Hoang' và 'Công hội Bàn Cổ Vô Địch'.

Liên minh Hồng Hoang, Bàn Cổ Vô Địch...

Liên minh Hồng Hoang...

Gió lạnh thấu xương xâm thực bản thể của Hệ thống Game Online, khiến nó trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi vô biên.

Ầm!

“Không...!” Cùng với tiếng gào không cam lòng của Hệ thống Game Online, một ấn ký trên bản thể của nó lóe sáng.

Ầm một tiếng, Hệ thống Game Online nổ tung, uy lực cường đại xung kích vào vật chứa mà nó đang nhập vào.

Chương 161

Đầu của vật chứa cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ nổ tung, một khối quang đoàn rách nát bay ra.

Sau đó... bản nguyên ầm ầm phun trào, hình thành một biển bản nguyên đủ để sánh ngang với một đại thế giới.

Phía trên trôi nổi một lượng lớn thân thể Kim Tiên, Huyền Tiên, Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh.

Cùng với từng kiện Hậu Thiên, Tiên Thiên linh bảo.

Tùy ý liếc mắt một cái, cũng có thể thấy ít nhất trăm tỷ kiện Hậu Thiên linh bảo, và thân thể người chơi.

Mà sáu thân thể đỉnh cấp của nó, trừ cái tự bạo, năm cái còn lại đều mất đi hạt nhân điều khiển.

Hóa thành bản thể dài như biển cả vô lượng, ngâm mình trong biển bản nguyên.

Đồng thời, cái chết của Hệ thống Game Online phảng phất như một khởi đầu.

Các hệ thống khác, liên tiếp vang lên tiếng nổ, từng cái một lập tức mất đi lý trí, một lượng lớn bản nguyên bộc phát ra.

Trừ Hệ thống Vận Mệnh bị nổ bay ra khỏi kết giới hệ thống, bay vào sâu trong sương máu, sống chết không rõ, các hệ thống dưới cấp cao cấp đỉnh phong khác, toàn bộ vẫn lạc.

Bốn hệ thống cao cấp đỉnh phong đều bị thương ở các mức độ khác nhau.

Tuy nhiên, những vết thương này không ảnh hưởng đến chiến đấu

lực của chúng.

Minh chủ Hệ thống ngay khoảnh khắc vụ nổ vừa rồi đã khóa chặt được khí tức của Hồng Quân.

Trên không trung xuất hiện một trăm viên Hồng Mông châu cấp Hồng Mông Chí Bảo, hình thành một mảnh không gian.

Trên người Minh chủ Hệ thống hiện ra một sợi chỉ đỏ, lớn tiếng gầm lên, "Đơn đấu." Sau đó, chính nó, Hệ thống Triệu Hoán, Hệ thống Năm Năm Chia, ngay cả Hệ thống Lựa Chọn cũng không phản kháng lại sức mạnh của Minh chủ Hệ thống, cộng thêm hơn một trăm khôi lỗi do chúng triệu hồi, tiến vào không gian quyết chiến.

Đơn đấu, đương nhiên là Hồng Quân đơn đấu với bốn đại hệ thống cao cấp đỉnh phong của chúng cộng thêm hơn một trăm cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Minh chủ Hệ thống cảm thấy lần này kéo địch vào không gian quyết chiến rất tốn sức.

Nhưng nó không nghĩ nhiều, hẳn là do phe mình có quá nhiều cường giả, lại thêm việc Hồng Quân khôi phục thân thể Hỗn Độn Ma Thần, sức mạnh quá lớn, không dễ kéo vào, cho nên mới có chút tốn sức.

Nhưng đã khóa chặt hoàn toàn Hồng Quân, y không chạy thoát được.

Ngoài không gian quyết chiến, sợi chỉ đỏ trên người Hồng Quân phân thành hơn hai ngàn đạo, chia cho hơn hai ngàn Ma Thần.

Về phần các Ma Thần khác, hiện giờ vẫn đang trên con đường đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Cảm ngộ Đại Đạo của họ đều đã đến cấp độ đó, nhưng thiếu tài nguyên, cưỡng ép đột phá sẽ dẫn đến Đại Đạo của bản thân và Đại

Đạo cảm ngộ không phù hợp, sẽ làm giảm thực lực của Hỗn Độn Ma Thần ở cùng cảnh giới.

Vì vậy đều tạm dừng lại, nhưng mà... giải quyết xong đám hệ thống này, bọn họ ít nhất sẽ có hơn trăm vị Ma Thần thu thập đủ tài nguyên đột phá.

"Đi thôi, chúng ta đi đơn đấu với bọn nó." Bàn Cổ nắm lấy sợi chỉ đỏ, nói xong, mặc cho cỗ lực lượng này kéo hắn vào không gian quyết chiến.

Thời Thần, Dương Mi, Vận Mệnh... các Ma Thần cũng đều làm theo.

Ngay khoảnh khắc Bàn Cổ tiến vào không gian quyết chiến, đã có hơn hai trăm kiện Hồng Mông linh bảo ném tới.

Ánh mắt Bàn Cổ hơi lạnh, dưới chân dâng lên một đóa thanh liên.

Ầm!

Minh chủ Hệ thống và bốn đại hệ thống khác, cùng với hơn một trăm khôi lỗi, bao vây chặt trung tâm vụ nổ.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình, còn dám phản kháng liên minh hệ thống của chúng ta." Minh chủ Hệ thống hừ lạnh một tiếng.

Nói xong, lại là một vòng linh bảo tự bạo.

Tiếp đó, lại thêm một vòng nữa.

Cho đến khi tiêu hao hết số Hồng Mông linh bảo đã chuẩn bị.

Chúng bắt đầu chuẩn bị chiến đấu, các đại Hồng Mông Chí Bảo được phô ra, chờ đợi trận chiến sắp tới.

Rất lâu, một bóng người khổng lồ bước ra từ trong vụ nổ, mang theo khí thế quen thuộc ập đến.

“Hửm? ...

Bàn Cổ!!” Các hệ thống lập tức kinh hãi kêu lên, sao lại lòi ra một Bàn Cổ.

“Không đúng... hắn không phải là Bàn Cổ thật sự.” Hệ thống Lựa Chọn nói, “Là Hồng Quân mượn sức mạnh của Bàn Cổ Điện, tạm thời ngưng tụ ra Bàn Cổ chân thân, mọi người cầm cự, kéo đến khi hắn không chịu nổi là được.” “Bàn Cổ giả, chúng ta sợ gì, cùng lên, ta cầm chân hắn, các ngươi nhân lúc Bàn Cổ chân thân còn, rút máu, xem có thể tinh luyện ra Bàn Cổ tinh huyết không.” Hệ thống Năm Năm Chia lập tức hưng phấn, sức mạnh Năm Năm Chia khóa chặt Bàn Cổ này, cảm nhận được sức mạnh của mình và đối phương 'đồng bộ' xong, liền xông lên.

“Giết!” “Đây chính là áo nghĩa của đơn đấu, chúng ta đơn đấu ngươi một mình.” Hệ thống Triệu Hoán và Minh chủ Hệ thống cũng thi triển sát chiêu, hơn một trăm khôi lỗi cũng đồng loạt tấn công.

Hệ thống Lựa Chọn cũng tung ra đòn tấn công mạnh nhất, đồng thời, những hành động nhỏ cũng không nhàn rỗi, sử dụng năng lực mạnh nhất của mình, “Ta lựa chọn thoát khỏi không gian này...” Bốp!

Thân thể Hệ thống Lựa Chọn nặng nề ngã xuống đất.

Dương Mi xuất hiện ở vị trí ban đầu, trong tay cầm một cây rìu.

Sát khí lạnh lẽo hội tụ trên lưỡi rìu, sát phạt chi lực kinh hoàng, không chút nghi ngờ, một nhát chém xuống có thể chém chết Hệ thống Lựa Chọn không phòng bị.

Chẳng qua, vừa rồi y dùng sống rìu để đánh.

Trong cơ thể Hệ thống Lựa Chọn hẳn là có đồ tốt, chém nát trực tiếp thì hơi đáng tiếc.

Một đòn vừa rồi đã chấn động đến hạt nhân của nó, trong thời

gian ngắn, nó không thể bộc phát ra chiến lực mạnh mẽ.

Đồng thời, hơn hai ngàn vị Ma Thần từ từ hiện thân, vác rìu trên vai, bao vây chặt bốn hệ thống và khôi lỗi của chúng.

Bên này, Hệ thống Năm Năm Chia đã xông tới, một quyền đấm về phía Bàn Cổ.

Bàn Cổ nhẹ nhàng đá một cước.

Hệ thống Năm Năm Chia bay đi, bay ngược về phía sau, còn va phải đòn tấn công của các hệ thống khác.

Cuối cùng, vật chứa mà nó nhập vào nổ tung, bản thể đầy vết nứt rơi xuống chân Minh chủ Hệ thống.

Hệ thống Năm Năm Chia: ???

Sức mạnh của ta không phải đã Năm Năm Chia với hắn rồi sao?

"Hắn... hắn... là Bàn Cổ thật!!" Giọng Hệ thống Triệu Hoán run rẩy nói.

Bên cạnh, Minh chủ Hệ thống cũng ngây ngốc nhìn đám Hỗn Độn Ma Thần đang bao vây chúng.

Bàn Cổ bước lên phía trước, nhìn Minh chủ Hệ thống, ôn hòa nói, "Ta rất tán thành áo nghĩa đơn đấu mà ngươi nói, đơn đấu, không phải là các ngươi đơn đấu chúng ta, chúng ta đơn đấu các ngươi sao.

Nào, chọn một đi." Minh chủ Hệ thống: ...

Mẹ nó, đơn đấu cái rắm.

"Xì xì... xì xì..." Hệ thống Lựa Chọn bay đến bên cạnh Minh chủ Hệ thống, xì xì xèo xèo.

"Xì xì... giúp ta, truyền bản nguyên, xì... kết giới vô địch, đợi Hệ thống Thôn Phệ... xì xèo." Minh chủ Hệ thống và Hệ thống Lựa Chọn

nhìn nhau một cái, quả quyết truyền bản nguyên cho Hệ thống Lựa Chọn, một kết giới từ từ xuất hiện.

“Hệ thống Thôn Phệ?” La Hầu gãi đầu, lấy ra một mảnh linh kiện hệ thống.

“Là cái thứ này sao?” 5.

Hệ thống Lựa Chọn thẳng thốt: “Không thể nào, chuyện này không đời nào xảy ra được!” Nhìn biểu hiện của Hệ thống Lựa Chọn, các hệ thống khác không dám tin, một trong những hệ thống mạnh nhất, Hệ thống Thôn Phệ, vậy mà đã toi rồi?

Không thể nào, đây là giả!

Rìu của Bàn Cổ nâng cao, “Các ngươi không chọn, ta chọn giúp các ngươi.” “Huynh đệ, chém cho ta!” Ầm!

Cái gọi là kết giới vô địch, sau khi rìu của Bàn Cổ hạ xuống, ầm ầm vỡ nát.

Tất cả Ma Thần xông lên, hơn hai ngàn Ma Thần VS bốn hệ thống cao cấp đỉnh phong cộng thêm hơn một trăm cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Khoảng mười sáu, mười bảy Ma Thần đơn đấu một kẻ địch. 'Đại chiến', khai màn!

Ầm ầm ầm! ...

Trong đại điện, ngay khoảnh khắc Hệ thống Vận Mệnh thoát khỏi Hệ thống Lựa Chọn, nó liền bị Lực chi Đại Đạo trong đại điện trấn áp.

May mà Hệ thống Vận Mệnh phản ứng kịp thời, đổi sang thân thể Đại Nghệ.

Đại Nghệ là Vu tộc của thế giới này, Lực chi Đại Đạo của Bàn

Cổ Điện đối với hắn trấn áp không quá nghiêm trọng.

Ít nhất, nó có thể sử dụng một phần sức mạnh bản thể.

Lấy ra mấy kiện chí bảo phòng thân, Hệ thống Vận Mệnh cảnh giác di chuyển trong huyết khí nồng đậm.

Mà ở nơi cách nó ngàn triệu quang niên, Thập Nhị Tổ Vu dắt theo Hỗn Độn Kê và Hỗn Độn Kê Vương, lặng lẽ nhìn nó chằm chằm.

Đế Giang xoa xoa nắm đấm, vặn vẹo thân thể, mở nhóm chat lên, 【Đế Giang: @Đại Nghệ, chuẩn bị bắt đầu.

Đại Nghệ: Ồ, xem ta biểu diễn đây.】 Nhận được câu trả lời của Đại Nghệ, các Tổ Vu bắt đầu dắt Hỗn Độn Kê tiến về phía trước.

Mà lúc này, Hệ thống Vận Mệnh đang căng thẳng tinh thần, chức năng thăm dò triển khai không góc chết.

Cẩn thận từng li từng tí, từng bước một đi trong huyết khí.

Chương 162

Đột nhiên, huyết khí phía trước xuất hiện dao động bất quy tắc, giống như có sinh linh đang bước những bước lớn về phía này.

Hệ thống Vận Mệnh lập tức dừng lại, giương cung, tụ lực, nhìn chằm chằm phía trước.

Lúc này, trong thân thể Đại Nghệ, bản thể của Hệ thống Vận Mệnh đang điều khiển thân thể Đại Nghệ, toàn lực nghênh địch.

Phía sau nó, một con mắt nhỏ từ từ hiện thân, chân linh của Đại Nghệ nhảy nhót bước ra.

Nhìn khối quang đoàn trước mặt, cười hắc hắc, tụ lực, tung một cú đá.

"Đi chết đi!" Ầm!

Cú đá toàn lực của Đại Nghệ đá vào bản thể không chút phòng bị của Hệ thống Vận Mệnh, có lẽ không làm nó bị thương.

Nhưng đá bay nó thì dễ như trở bàn tay, Hệ thống Vận Mệnh đập vào đầu Đại Nghệ một lỗ máu.

Bay về phía trước, ra khỏi thân thể Đại Nghệ, Lực chi Đại Đạo của Bàn Cổ Điện lập tức trấn áp nó.

Lần này, nó thật sự ngoài bản năng ra thì không còn thủ đoạn nào khác có thể sử dụng.

Cục tác!

Một con gà mờ ảo cao hơn ba mét xuất hiện, một móng vuốt đè nó xuống đất.

"Cái quái gì đây!" Hệ thống Vận Mệnh kinh hãi, sức mạnh của

con quái vật này quá kinh khủng.

Khiến nó không có sức chống cự.

“Là thứ có thể đánh ngươi!” Chúc Dung xuất hiện, một quyền đấm tới.

“Nhóc con, ta để ý ngươi lâu lắm rồi, qua đây chịu đòn.” Cộng Công xuất hiện đối diện Chúc Dung, một cước đá tới.

“Hỗn Độn Kê Vương, bố trí lĩnh địa, đừng để nó chạy.” Cục tác!

Đế Giang làm theo phương pháp điều khiển mà phụ thần truyền lại, điều khiển Hỗn Độn Kê Vương bố trí một lĩnh địa Ngũ hành đại đạo rộng một triệu bình phương.

Sau đó, Hỗn Độn Kê Vương một cước đá Hệ thống Vận Mệnh vào trong, đứng ngoài lĩnh địa, cùng với Hỗn Độn Kê làm công tác bảo vệ.

“Phụ thần không cho chúng ta giết nó, nhưng không nói là không cho chúng ta đánh một trận!” Thập Nhị Tổ Vu mặt mày hưng phấn, đánh hệ thống cao cấp, lại còn là hậu kỳ, bao cát hiếm có, không đánh cho đã ghiền sao được.

“Tên chơi lửa, bắt bóng!” Cộng Công xuất hiện sau lưng Hệ thống Vận Mệnh, tung một cú đá.

“Đến đây, xem ta lợi hại!” Ánh mắt Chúc Dung sắc lẹm, chân phải hơi lùi về sau.

Bốp!

Đế Giang xuất hiện, đứng trước mặt Chúc Dung, một cước đá bóng trở lại, hai tay chống hông, khinh thường nhìn các Tổ Vu khác.

“Nhóc con, ta đây là cầu thủ chuyên nghiệp đã luyện tập mấy năm rồi, đấu với ta này!” “Ngươi ăn gian, không được dùng không gian đại

đạo.” “Ta dùng là pháp tắc.” “Hừ, đều không được dùng.

Xem bóng này.” “Đến đây!” Bốp!

Bốp!

Bốp!

Thân ảnh Thập Nhị Tổ Vu không ngừng lóe lên trong lĩnh địa Ngũ hành, bản thể của Hệ thống Vận Mệnh cũng bị bọn họ đá thành một quả bóng tròn vo.

Bên kia, Đại Nghệ giành lại quyền kiểm soát thân thể của mình, sờ sờ cái lỗ lớn trên đầu.

Không thèm để ý, hớn hở kiểm tra thân thể của mình.

Đầu tiên là Hồng Mông Diệt Thế Cung, thứ này là Hồng Mông Chí Bảo, Đại Nghệ nhìn trái nhìn phải, phát hiện các Tổ Vu đang chơi rất vui, không chú ý đến đây.

Hắn cười hắc hắc, ngoài Hồng Mông Cung là Hồng Mông linh bảo, trong thời gian ngắn hắn lại có thêm một kiện Hồng Mông Chí Bảo.

Sướng rơn.

Sau đó kiểm tra cảnh giới bản thân, vừa rồi Hệ thống Vận Mệnh để bảo mệnh, đã cưỡng hóa thân thể của hắn lên cấp độ Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong.

Nhưng cảnh giới này rất giả, còn cưỡng ép đốt cháy một phần bản nguyên thân thể của hắn.

Đợi hắn ổn định lại, hắn là có thể miễn cưỡng dừng lại ở thực lực Hỗn Nguyên Vô Cực trung kỳ.

Hình như mấy năm trước, Hình Thiên, Cửu Phượng bọn họ muốn tìm mình hẹn đấu, có được mấy thân thể Thánh nhân đỉnh phong đã

đắc ý lắm rồi.

Đợi xong chuyện này, sẽ đi hẹn đấu với bọn họ.

Đại Nghệ thầm gật đầu, bắt đầu kiểm tra áo giáp trên người là cấp độ gì.

Mà trong không gian quyết chiến do trăm viên Hồng Mông châu tạo ra ở tầng cao nhất của Bàn Cổ Điện, La Hầu đang véo bản thể của Hệ thống Lựa Chọn.

Cầm trường thương giày vò một hồi, một linh kiện hệ thống bị hắn tháo ra.

La Hầu cầm trong tay, thuận tay rút một ít bản nguyên truyền vào.

Một kết giới dâng lên.

Bang bang!

La Hầu gõ hai cái, hưng phấn hô, "Lão đại, thứ này cứng thật." Nghe vậy, Bàn Cổ và các Ma Thần khác đều tò mò vây lại, gõ gõ đập đập vào kết giới.

Bàn Cổ cũng đưa tay ra gõ.

Rắc!

Lập tức, kết giới xuất hiện những vết nứt chi chít.

Dù là kết giới vô địch, cuối cùng cũng có giới hạn.

Bàn Cổ lắc đầu, không quan tâm những thứ này nữa, đợi huynh đệ dọn dẹp xong chiến trường.

Cùng nhau bước ra khỏi không gian quyết chiến.

Hồng Quân vui vẻ thu lại trăm viên Hồng Mông châu, lần này, Hồng Mông châu của họ đã đủ dùng rồi.

Huyết vụ trong Bàn Cổ Điện tan đi, ngoài Thập Nhị Tổ Vu đang

chơi đá bóng, và Đại Nghệ với cái lỗ trên đầu.

Khắp nơi là bản nguyên thế giới, trên không trung trôi nổi các loại linh bảo, linh thực vật.

Rộng nhất là, trong Bàn Cổ Điện có thêm bốn năm mảnh biển máu Bàn Cổ lớn tương đương với biển máu của Minh Hà.

Thân thể cường giả rơi trên mặt đất, trong đó, hơn một nửa thuộc về Hỗn Độn Ma Thần.

"Lão Tứ ở lại đây xem có mối họa ngầm gì không, Lão Lục ngươi theo kế hoạch đi biểu diễn một màn cho Hệ thống Giảng Đạo xem, Lão Nhị ngươi và Thời Thần vẫn giám sát Hệ thống Giảng Đạo.

Các Ma Thần khác, theo ta ra ngoài dọn nhà." Bàn Cổ liếc mắt một cái, sau đó thành thạo bắt đầu phân công nhiệm vụ.

Một lúc sau, Bàn Cổ và các Ma Thần khác đến bên ngoài thế giới Hồng Hoang, hàng rào thế giới trông thì rách nát, nhưng thực chất ẩn chứa huyền cơ.

Hoàn toàn không bị tổn hại.

Các Ma Thần khác bay về bốn phương tám hướng, kéo các đại thế giới Hồng Hoang do mình khai tịch trở về.

Bàn Cổ cho đám xuyên việt giả đang lao động cải tạo nghỉ phép, đẩy thế giới của mình trở về.

Về phần Thời Thần bọn họ, thì có các Ma Thần khác giúp mang về.

Nhân lúc các Ma Thần khác kéo thế giới của mình về, Bàn Cổ bắt đầu xem thao tác của Hồng Quân trong Hồng Hoang. ...

Hồng Hoang về cơ bản đều bị hiệu ứng đặc biệt ba ngàn Đại Đạo cuồng bạo hỗn loạn của Thiên Đạo Hồng Quân bao phủ, uy lực kinh

hoàng của hình ảnh hiệu ứng đặc biệt khiến Hệ thống Giảng Đạo ngày càng run rẩy.

Đánh cũng quá dữ dội rồi!

Trung tâm hiệu ứng, Hồng Quân thu Thiên Đạo Hồng Quân về lại bản thân, tần suất sóng âm oanh minh của trận chiến đang từ từ giảm xuống.

Hiệu ứng đặc biệt dừng lại, đang từ từ tiêu tan.

Hồng Quân ném Bàn Cổ Điện dưới chân về vị trí Bất Chu Sơn ban đầu.

Lấy ra một Bàn Cổ Điện mới, Bàn Cổ Điện mới toàn là vết nứt, hình tượng của Hồng Quân cũng thay đổi lớn.

Ánh mắt lạnh lẽo, nửa thân thể tàn phá dính máu, lạnh băng nằm trên Bàn Cổ Điện mới, Đại Đạo chi lực của bản thân tiêu tan.

Mà bên cạnh y, bày một đống mảnh vỡ hệ thống, xung quanh đầy rẫy tàn khu của các cường giả, trên không trung trôi nổi các loại máu Hỗn Độn Ma Thần.

Mặt đất hình thành một biển máu, Minh chủ Hệ thống thu thập được thân thể của Thập Nhị Tổ Vu cũng nằm trong biển máu.

Hồng Quân 'yếu ớt' chống nửa thân tàn dậy, cắm cây trường thương của liên minh hệ thống vào bụng mình.

Sau đó hai mắt hóa thành mắt Thiên Đạo, bản nguyên 'còn lại' không nhiều của Hồng Hoang từ từ hội tụ về phía y, chữa trị 'vết thương' của y. ...

Trận chiến kết thúc rồi!

Hệ thống Giảng Đạo nhìn chằm chằm ba ngàn Đại Đạo cuồng bạo tan đi.

Biển máu bản nguyên trên mặt đất, tàn khu, từng kiện linh bảo hư hỏng xuất hiện trong tầm mắt của nó.

Biển máu phảng phất như không có điểm cuối, Hệ thống Giảng Đạo nhìn rất lâu, đột nhiên, trong lòng dâng lên lòng tham.

Trong tầm mắt của nó, bản thể của Hệ thống Năm Năm Chia rơi trên một thân thể cường giả đã nát thành bùn.

Bản thể của hệ thống cao cấp đỉnh phong, một sự cám dỗ khó có thể tưởng tượng, cuối cùng, vẫn là sự cẩn thận chiếm thế thượng phong.

Hệ thống Giảng Đạo không nhìn Hệ thống Năm Năm Chia nữa, ánh mắt tiếp tục nhìn chiến trường dần dần rõ ràng.

Cuối cùng, Bàn Cổ Điện đầy vết nứt xuất hiện trong tầm mắt nó.

Ánh mắt hướng lên trên, từng bản thể của hệ thống cao cấp hậu kỳ, và ba bản thể của hệ thống cao cấp đỉnh phong khác.

Lặng lẽ rơi trên đỉnh Bàn Cổ Điện.

Cuối cùng, nửa thân tàn, bụng cắm một cây trường thương, Hồng Quân xuất hiện trong tầm mắt.

Còn sống!

Hệ thống Giảng Đạo trong lòng chấn động vô cùng.

Hồng Hoang thắng rồi!!!

Chương 163

...

Nửa thân thể tàn khuyết, bụng bị trường thương cấp Hồng Mông Chí Bảo xuyên qua.

Nhưng Hồng Quân vẫn còn sống.

Hệ thống Giảng Đạo không khỏi mừng thầm, may mà mình không ra ngoài.

Hồng Quân này dù có tàn phế đến đâu, cũng là cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, nó hiện giờ chỉ là một hệ thống trung cấp.

Lục châu mới sử dụng một lần, tạm thời nó không có năng lượng để sử dụng.

Nếu ra ngoài, bị Hồng Quân lườm một cái, e rằng sẽ tiêu đời.

Nguy hiểm quá, nguy hiểm quá!

Mừng thầm xong, Hệ thống Giảng Đạo bắt đầu quan sát trạng thái của Hồng Quân.

Rất lâu, Hệ thống Giảng Đạo đưa ra kết luận, Hồng Quân đã không còn, đã triệt để dung hợp với Thiên Đạo.

Cái hiện tại, chính là thể kết hợp của Hồng Quân và Thiên Đạo.

Không có tình cảm, một cỗ máy tuân theo quy tắc, nhưng cũng không còn cứng nhắc như trước.

Trước đây Thiên Đạo phát hiện Hồng Hoang vô cớ thất thoát bản nguyên, nếu không phát hiện ra hệ thống, thì sẽ ngốc nghếch bổ sung bản nguyên vào chỗ bị mất.

Còn cái này... nó sẽ đưa ra các phương án giải quyết khác nhau, cơ

bản nhất, nếu rút quá nhiều.

Hồng Quân này e rằng sẽ trực tiếp giải quyết từ gốc, bao gồm cả vật chứa của hệ thống, và nơi ở.

Toàn bộ đều bị xóa sổ.

Xem ra sau này mình rút bản nguyên phải cẩn thận hơn nữa.

Hệ thống Giảng Đạo thầm hạ quyết tâm, về phần chạy trốn khỏi Hồng Hoang này, nó sớm đã vứt bỏ ý nghĩ đó rồi.

Đùa sao, Hồng Hoang đỉnh cấp, bốn hệ thống cao cấp đỉnh phong, cùng với một lượng lớn hệ thống cao cấp sơ kỳ, trung kỳ.

Hơn nữa chiến lực cao nhất chỉ còn lại Thiên Đạo Hồng Quân.

Chạy, chạy cái gì mà chạy, cứ núp, kiên nhẫn một chút, tiêu diệt cái Hồng Hoang này.

Nó không chỉ có thể khôi phục đến cao cấp hậu kỳ, mà đỉnh phong cũng dễ như trở bàn tay.

Đột phá cấp độ cao cấp hơn, cũng không phải là không thể.

Tiếp theo, Hệ thống Giảng Đạo lặng lẽ quan sát nhất cử nhất động của Thiên Đạo Hồng Quân.

Nhìn suốt vạn năm, Hồng Quân cuối cùng cũng được bản nguyên Thiên Đạo 'chữa trị' xong thân thể.

Hai mắt quét qua Hồng Hoang đã tan hoang, ngoài chính mình ra 'không còn' một sinh linh nào.

Sau đó, Hồng Quân rút trường thương ở bụng ra.

Ầm!

Khoảnh khắc này, Bàn Cổ Điện dưới chân y không thể chống đỡ nổi nữa, ầm ầm sụp đổ.

Hồng Quân cũng thẳng tắp rơi xuống mặt đất.

Phịch!

Hồng Quân rơi vào biển máu mới, làm bắn lên vô số bọt nước.

Bản nguyên trôi nổi trên biển như tìm thấy lối vào, không bao lâu, Hồng Quân bay ra khỏi biển.

Đạo bào không nhiễm bụi trần, hai mắt vô tình, thiên uy mênh mông, không thể xâm phạm.

Nhưng Hệ thống Giảng Đạo đang ẩn mình biết, Hồng Quân bị thương rất nặng, vô cùng nặng.

Lúc này, chỉ là đang cố gắng chống đỡ mà thôi.

Lúc này, Hồng Quân động, trước tiên đến trước hàng rào 'tan nát' của Hồng Hoang.

Y muốn thử vá lại, nhưng Hồng Quân lại không biết vá như thế nào, chỉ có thể thu nhỏ hàng rào thế giới Hồng Hoang, phần đại lục Hồng Hoang thừa ra không ngừng sụp đổ, hóa thành bản nguyên trở về trời đất.

Cuối cùng, khôi phục lại kích thước của một Hồng Hoang thông thường, Hồng Quân dừng lại.

Các lỗ hổng trên hàng rào Hồng Hoang cũng theo đó mà nhỏ lại, nhưng 'lỗ hổng' vẫn tồn tại.

Bất đắc dĩ, Hồng Quân chỉ có thể bố trí một huyễn trận.

Khiến hàng rào trông như không hề bị tổn hại.

Tất cả những điều này, đều bị Hệ thống Giảng Đạo nhìn thấy rõ ràng, nó tiếp tục xem hành động tiếp theo của Hồng Quân.

Một lượng lớn bản nguyên khiến Hệ thống Giảng Đạo phải động

lòng được Hồng Hoang hấp thu, tích trữ lại.

Lượng ẩn chứa kinh khủng khiến Hệ thống Giảng Đạo nhiều lần không thể kìm nén được nội tâm xao động.

Đợi bản nguyên được hấp thu xong, Hồng Hoang bắt đầu chỉnh lý mảnh vỡ hệ thống, tàn khu cường giả, và số lượng linh bảo không đếm xuể.

Làm xong những việc này, Hồng Quân 'chịu đựng' thương thế, kéo theo biển máu mới, hướng về biển máu cũ đã bị rút cạn khô.

Biển máu mới thay thế biển máu cũ, Minh Hà ở dưới biển máu trăm triệu dặm cảm nhận được động tĩnh.

Hắn đứng dậy bái Hồng Quân một cái, ôm hơn nghìn viên Hỗn Độn châu, chuẩn bị tìm một địa điểm thích hợp dưới lòng đất.

Để biển máu thật sự của mình xuất hiện trở lại.

Phía trên, Hồng Quân ném ra một thân thể khổng lồ.

Thân thể đó chính là Hậu Thổ đã 'chết'.

Hồng Quân thi triển sức mạnh, pháp lực bao phủ toàn bộ biển máu, khiến Hệ thống Giảng Đạo không thể nhìn rõ tình hình bên trong.

Bất đắc dĩ chỉ có thể chờ đợi, nó cũng không dám dùng chức năng thăm dò để xem.

Trong biển máu, bên cạnh Hồng Quân mở ra một thông đạo không gian, Hậu Thổ đang vui vẻ đá Hệ thống Vận Mệnh chơi bỗng ngơ ngác xuất hiện ở đây.

“Lão Lục thúc, thúc có sao không?” “Ngươi có phải đã quên gì đó không?” Hồng Quân bất đắc dĩ nói, “Luân hồi đâu, lấy luân hồi bàn mà Tam thúc cho ngươi ra đây!” “A...

ồ ồ!” Hậu Thổ vội vàng gật đầu, sau đó hai khối luân hồi bàn và

một giọt tinh huyết bản nguyên của Luân Hồi Ma Thần xuất hiện.

Hồng Quân cầm một cái trong đó, ném vào biển máu.

Hồng Quân nhìn ra ngoài Hồng Hoang, "Tam ca." Luân Hồi vừa mới chuyển Luân Hồi đại thế giới về không lâu nghe thấy tiếng của Lão Lục.

Thân ảnh xuất hiện bên cạnh Hồng Quân, "Lấy bản thể Thiên Đạo ra." Hồng Quân nghe vậy, vung tay, con mắt Thiên Đạo khổng lồ hóa thành khối khí ban đầu.

Luân Hồi tay trái cầm Thiên Đạo, tay phải cầm luân hồi bàn.

Khoảnh khắc tiếp theo, Luân Hồi Đại Đạo càn quét toàn bộ Hồng Hoang.

Hệ thống Giảng Đạo vẫn không nhìn rõ tình hình bên trong bỗng nhiên hiểu ra, đây là đang xây dựng luân hồi.

Thân thể mà Hồng Quân vừa ném ra là thân thể Hậu Thổ Tổ Vu.

Chỉ là, luân hồi đại đạo của Hậu Thổ thế giới này hình như mới ở cấp Thánh nhân thôi mà!

Đây còn là dưới sự giúp đỡ của nó, Hậu Thổ mới lĩnh ngộ được, thế này mà hóa luân hồi được sao?

Khoảnh khắc tiếp theo, từ bốn phương tám hướng của thế giới Hồng Hoang, bản nguyên luân hồi bay về phía biển máu.

Hệ thống Giảng Đạo không còn nghi ngờ nữa, bản nguyên của Luân Hồi Ma Thần, đương nhiên đủ để kiến lập luân hồi.

Trong biển máu, luân hồi bàn trong tay Luân Hồi Ma Thần đã hóa thành luân hồi, đồng thời, sức mạnh luân hồi cũng dung nhập vào Thiên Đạo.

Chính thức trở thành luân hồi của Hồng Hoang, cũng là luân hồi có

thể tách ra khỏi Hồng Hoang bất cứ lúc nào.

"Tách nguyên thần và một tia chân linh của ngươi ra." Luân Hồi Ma Thần ném luân hồi bàn và tinh huyết bản nguyên trong tay Hậu Thổ vào trong luân hồi.

Hậu Thổ nghe xong, một giọt nguyên thần và một tia chân linh bay vào trong luân hồi.

Luân Hồi Ma Thần thôi động Luân Hồi Đại Đạo, thuận tiện thêm chút Thời gian Đại Đạo.

Ầm!

Một luồng khí tức cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực hoàn toàn mới xuất hiện trong Hồng Hoang.

Luồng khí tức này thuộc về luân hồi.

Một vị nữ thần trong cung trang bước ra từ trong luân hồi, luân hồi bàn treo lơ lửng sau lưng nàng.

Đôi mắt đẹp nhìn về phía Hồng Quân, Luân Hồi Ma Thần và Hậu Thổ.

Nàng duyên dáng hành lễ, nhẹ giọng nói, "Bình Tâm, kiến quá Luân Hồi Ma Thần, Đạo Tổ, Hậu Thổ Tổ Vu!" Thần thánh được luân hồi sinh ra, nắm giữ một phần ba quyền hạn của Thiên Đạo, cũng như luân hồi.

Bản thân cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực sơ kỳ, ở trong Hồng Hoang, thực lực có thể đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Trong luân hồi, có thể bộc phát ra thực lực cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ.

Hồng Quân và Luân Hồi Ma Thần rất dễ dàng hiểu được thông tin về Bình Tâm.

Mà Hậu Thổ, khi nghe Bình Tâm gọi mình, cảm thấy có gì đó không đúng.

Mình là bản tôn mà, bây giờ có thể cảm nhận được mối liên hệ giữa mình và Bình Tâm, ngươi làm như hai ta không có quan hệ gì vậy.

"Này, ta là bản tôn của ngươi, ngươi chào hỏi như vậy à?" "Hậu Thổ Tổ Vu, ta có ý thức của riêng mình." Ánh mắt Bình Tâm ôn hòa bình tĩnh nhìn Hậu Thổ.

Rất lâu, Hậu Thổ quay mặt đi, nàng có chút không chịu nổi, vội vàng nói, "Đúng đúng đúng, ngươi là sinh linh hoàn toàn mới, không liên quan gì đến ta." "Không, Hậu Thổ Tổ Vu, người là bản tôn của ta." "Ta là bản tôn của ngươi mà ngươi chào hỏi như vậy à?" "Hậu Thổ Tổ Vu, ta có ý thức của riêng mình." "...Vậy không phải là ngươi không liên quan gì đến ta sao." Hậu Thổ bị nghẹn họng, buồn bực nói.

"Hậu Thổ Tổ Vu, người là bản tôn của ta!" "??Này, ngươi có thôi đi không... này này này...

Lục thúc, thúc để con nói..." Hậu Thổ tức giận, khoảnh khắc tiếp theo, Hồng Quân đưa nàng về lại Bàn Cổ Điện.

Luân Hồi Ma Thần bên cạnh nhìn chằm chằm Bình Tâm, một lúc lâu sau mới nói, "Ngươi không kế thừa ký ức của Hậu Thổ." "Ta đã kế thừa ký ức của ngài." Bình Tâm cúi người hành lễ, "Đối với Hậu Thổ Tổ Vu, ta chỉ biết người là bản tôn của ta." "Ta biết rồi, có chỗ nào không hiểu có thể đến tìm ta." Luân Hồi Ma Thần gật đầu, truyền địa điểm và phương thức tiến vào thôn Ma Thần cho Bình Tâm, sau đó rời khỏi Hồng Hoang.

"Đạo Tổ!" Bình Tâm nhìn Hồng Quân.

Chương 164

"Hồng Hoang có một hệ thống, cần ngươi phối hợp với ta diễn một vở kịch." Hồng Quân gửi thông tin của Hệ thống Giảng Đạo cho Bình Tâm.

Bình Tâm tiêu hóa xong, luân hồi bàn sau lưng biến mất không thấy, bản thân tỏa ra khí tức từ bi thánh khiết.

"Đạo Tổ, ta đã hiểu." Vậy là đã nhập vai rồi, Hồng Quân rất hài lòng với thiên phú của Bình Tâm, dỡ bỏ Luân Hồi Đại Đạo trên biển máu.

Để Hệ thống Giảng Đạo khôi phục lại tầm nhìn ở đây. ...

Bình Tâm cảnh giới Đại Đạo!

Hệ thống Giảng Đạo kinh hãi, khoảnh khắc tiếp theo, nó đã nhận ra điều không đúng.

Sức mạnh của Bình Tâm này chỉ có cảnh giới Thiên Đạo, là Hồng Quân đã phân chia quyền hạn Thiên Đạo của mình cho nàng.

Xem ra, thương thế của Hồng Quân rất nghiêm trọng, cũng phải thôi, bốn hệ thống cao cấp đỉnh phong, còn có nhiều hệ thống sơ cấp như vậy, y không chết đã là vạn hạnh, thương thế nặng một chút cũng rất bình thường.

Hệ thống Giảng Đạo thầm nghĩ.

Nghĩ thông suốt rồi, Hệ thống Giảng Đạo tiếp tục xem.

Bên phía biển máu, Hồng Quân đứng giữa hư không, bên cạnh Bình Tâm vung tay áo.

Một phương thế giới được nàng khai tịch ra.

Bình Tâm nói, “Đây là U Minh đại thế giới.” Dứt lời, nàng dùng quyền hạn của mình, để Thiên Đạo giáng công đức, trong U Minh thế giới xuất hiện các thần thai linh và linh bảo tiên thiên, đang được dựng dục.

Làm xong những việc này, Bình Tâm nhìn về phía biển máu, chỉ tay một cái.

Một 'chân linh' bay về phía biển máu.

Minh Hà dưới đáy biển máu hiểu ý, nặn ra một phân thân vẫn đang trong trạng thái dựng dục.

Hồng Quân bên cạnh Bình Tâm ý niệm khẽ động, đồng thời, biển máu thật của Minh Hà biến mất chín thành, một phương thế giới ẩn trong biển máu thật.

Minh Hà ha ha cười lớn, bước vào trong.

Một biển máu lớn hơn biển máu ban đầu của hắn gấp trăm lần xuất hiện trong tầm mắt, phương thế giới này còn lớn hơn bề mặt Hồng Hoang hiện tại không ít.

Trên biển máu, trôi nổi từng thân thể, các loại linh bảo trôi nổi trên mặt biển.

Thân thể đều là do Hệ thống Game Online lợi dụng phân thân của nó tạo ra.

Lên đến mấy trăm tỷ, thấp nhất là Kim Tiên, cao nhất là Thánh nhân, mà số lượng linh bảo càng khoa trương hơn.

Trong đó Hậu Thiên linh bảo chiếm đa số, khoảng ngàn tỷ kiện, mà cấp cao nhất là Hỗn Độn Chí Bảo, có hơn hai mươi kiện.

Bây giờ mình còn giàu hơn cả các Tổ Vu nữa nhỉ?

Minh Hà thầm nghĩ, dù sao Vu tộc có cả một đám Vu, còn hắn chỉ

có một mình.

Đồng thời, vật nổi bật nhất trôi nổi trong biển máu là một cái bảng cứng hình vuông, đây là một kiện Hỗn Độn Chí Bảo, thế giới bên trong của Hệ thống Game Online, bên trong có hàng tỷ tỷ sinh linh đã khai trí.

Sau khi mất đi sự kiểm soát của Hệ thống Game Online, nhân loại bên trong đã bước vào thời kỳ khoa kỹ phát triển nhanh chóng.

Thời gian cũng đồng bộ với Hồng Hoang, hiện giờ đã bước vào thời đại ngân hà.

Quan sát xong, Minh Hà cũng chưa nghĩ ra cách xử lý thế giới này thế nào, liền thu lại, nhìn biển máu rộng lớn, nói, "Nơi này, gọi là Huyết Hải chân giới." ...

Bình Tâm theo Hồng Quân rời khỏi biển máu, suy nghĩ một lát, bắt đầu từ phía tây.

Từng linh mạch hồi phục sinh cơ, sông núi lại lưu thông.

Đến núi Tu Di, bản tôn của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ẩn trong thế giới nội bộ của núi Tu Di.

Bình Tâm cũng làm tương tự, tu sửa núi Tu Di, để Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề 'tái sinh' dựng dục.

Mà thế giới nội bộ, thì dung nạp núi Tu Di từng tồn tại, các sinh linh kiệt xuất của phương Tây đều tu luyện ở đây, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mỉm cười, "Nơi này, chính là Tu Di chân giới." ...

Sửa xong phương Tây, bắt đầu phương Bắc, Côn Bằng và các thánh thần thai tiên thiên khác cũng được Bình Tâm 'hồi sinh' dựng dục lại.

Xong phương Bắc, bắt đầu phương Đông, Tây Vương Mẫu, Tam

Thanh... cũng đều lần lượt được hồi sinh, dựng dục lại.

Đi qua một cái hố lớn có thể sánh với một đại thiên thế giới, Bình Tâm vung tay sửa chữa, sắc mặt như thường, chỉ là, phân phối bản nguyên của ngọn núi lớn này có hơi nhiều một chút.

Sau đó, Bình Tâm theo Hồng Quân, đi về phía Nam.

Đợi bọn họ đi rất lâu, Hệ thống Giảng Đạo mới thò đầu ra, nhìn bản nguyên khổng lồ của ngọn núi này, do dự không quyết.

Cuối cùng, trong lòng cắn răng.

"Làm!" Không liều một phen, thì bao giờ nó mới khôi phục thành hệ thống cao cấp.

Hiện giờ Thiên Đạo bị tàn phế nặng, lượng lớn thông tin thất lạc, nhân cơ hội này, đổi ký chủ hắc hộ, chiếm một thân phận.

Sau này cũng có thể quang minh chính đại tiếp tục rút bản nguyên.

Ngay lập tức, Hệ thống Giảng Đạo cho ký chủ Lục Tinh Thần, cùng với Tam Tiêu, Triệu Công Minh và các sinh linh khác ngủ say.

Cũng cải tạo thành dáng vẻ nguyên thủy, mang ra ném vào nơi có bản nguyên phong phú nhất của ngọn núi này.

Đồng thời, mượn những bản nguyên này, pha trộn chút hàng tư, miễn cưỡng nâng căn nguyên của ký chủ lên cấp bậc thánh thần thai tiên thiên.

Suy nghĩ một lát, bản thể cũng thoát ly ký chủ, nhiễm bản nguyên, biến mình thành một sơn linh.

Làm xong những việc này, Hệ thống Giảng Đạo đặt lục châu xuống dưới thân thể, lúc nào cũng chuẩn bị sử dụng, nội tâm thấp thỏm bất an chờ đợi Hồng Hoang sửa xong, Thiên Đạo cấp cho mình hộ khẩu.

Hồng Quân đang sửa chữa phương Nam, trong mắt hiện lên một tia cười, khí tức trên người đột ngột giảm xuống một chút.

Phảng phất như thương thế tái phát, có chút không áp chế được, cần phải nhanh chóng quay về bế quan dưỡng thương.

Bình Tâm thấy vậy, cũng đẩy nhanh tiến độ. ...

Ngoài thế giới Hồng Hoang, Bàn Cổ thu hồi ánh mắt, nhẹ nhàng nâng thế giới Hồng Hoang trong tay, còn có thế giới do hắn, Thời Thần, Lão Nhị, Lão Lục khai tịch, đều được Bàn Cổ nâng lên.

Từ từ bước về phía trước.

Các Ma Thần khác cũng đều mang theo thế giới của mình, theo Bàn Cổ dọn nhà.

"Lão đại, thần thai linh tiên thiên trong Thủy chi đại thế giới của ta đều đã ra đời rồi.

Có cần mô phỏng theo quy trình của Hồng Hoang không?" Bàn Cổ đang đi đầu khóe miệng giật giật, không muốn trả lời câu hỏi này.

Mà lão đại của Thủy chi Ma Thần là Ngũ Hành Ma Thần lên tiếng dạy dỗ, "Trong lòng mình không có số à, thế giới của ngươi sinh ra toàn thứ gì?

Còn đòi theo quy trình của Hồng Hoang, ngươi thấy có khả năng không?" Thủy chi Ma Thần lúng túng gãi đầu, "He he, đây đều là hàng tốt do Chu lão bản đưa, tiềm lực đều không thấp." "Được rồi, đừng nói nhảm nữa, mau theo kịp, chúng ta tụt lại phía sau rồi." "Được." ...

Bàn Cổ dẫn các Hỗn Độn Ma Thần đến một địa điểm mới trong chư thiên.

Mà trong Hồng Hoang, Bình Tâm và Hồng Quân đã sửa chữa đến Bất Chu Sơn.

Nhưng Bất Chu Sơn bị 'phá hủy' quá nghiêm trọng, cuối cùng, chỉ có thể trở thành di chỉ Bất Chu Sơn.

Mà trong di chỉ Bất Chu Sơn, sau lưng Bàn Cổ Điện thật sự, ẩn giấu một thế giới lớn hơn Hồng Hoang hiện tại không biết bao nhiêu lần.

Bất Chu chân giới, Vu tộc, sinh sống trên Bất Chu Sơn của Bất Chu chân giới.

Phục Hy, và gần nghìn vị đại năng từng ở Tử Tiêu Cung, tu vi không phải Hỗn Nguyên Kim Tiên thì cũng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đều tu hành ở đây.

Ba mươi ba tầng trời của Thiên đình, cũng thu nhỏ lại gấp trăm vạn lần, đồng thời, Thiên đình chân giới, hóa thành Tu Di, ẩn giấu trong một góc của Thiên đình.

Đến đây, việc sửa chữa Hồng Hoang hoàn thành.

Ầm ầm ầm!

Hồng Quân vung tay, trường hà thời gian và trường hà vận mệnh tan vỡ đang khôi phục.

Hình ảnh đại chiến hệ thống cũng xuất hiện trên trường hà thời gian.

Hồng Quân muốn 'xóa' đi những thông tin này, vừa thao tác hai cái, khóe miệng đã rỉ máu.

Bình Tâm bên cạnh cũng vội vàng ra tay, nhưng nàng hình như vì sửa chữa Hồng Hoang mà tiêu hao quá độ.

Sức lực bỏ ra rất ít, dứt khoát ném mảnh vỡ của 'Bàn Cổ Điện' vào làm năng lượng giúp đỡ Hồng Quân.

Dù vậy, Hồng Quân cũng 'không thể' triệt để xóa đi những dấu vết

này.

Chỉ có thể miễn cưỡng che đậy, không để sinh linh phát hiện.

Làm xong những việc này, Hồng Quân không thể chịu đựng nổi nữa, vội vàng quay về Tử Tiêu Cung, bế quan dưỡng thương.

Thiên Đạo yếu ớt hiện thân, bắt đầu ghi chép sông núi và sinh linh của Hồng Hoang.

Hệ thống Giảng Đạo căng thẳng chờ đợi Thiên Đạo quét qua mình.

Rất lâu, Thiên Đạo ghi chép đến ngọn núi lớn này, Hệ thống Giảng Đạo với thân phận 'Đại Uyên sơn sơn linh', Lục Tinh Thần với thân phận thánh thần thai tiên thiên được ghi vào.

Sau đó đến địa điểm tiếp theo để ghi chép.

Đến đây, Hệ thống Giảng Đạo thở phào nhẹ nhõm, cất lục châu đi, vui vẻ hưởng thụ bản nguyên của ngọn núi lớn này.

Kẹt ở một điểm, hấp thu một phần, Hồng Hoang sẽ bổ sung một phần.

Còn không cần ẩn giấu, nó là thân phận được Thiên Đạo tự tay đăng ký, không phải hộ khẩu giả tự mình sửa đổi quy tắc, không chịu nổi điều tra.

Một lượng lớn bản nguyên bị Hệ thống Giảng Đạo hấp thu, phần lớn chức năng trong cơ thể thiếu bản nguyên mà ngừng vận chuyển lại khôi phục.

Ầm ầm ầm!

Sau khi Thiên Đạo ghi chép xong, bắt đầu giáng công đức, dựng dục vạn vật.

Hệ thống Giảng Đạo tự nhiên cũng nhận được một lượng lớn

công đức.

Nhìn lượng công đức khổng lồ như vậy.

Hệ thống Giảng Đạo thầm than, gia sản quá phong phú.

Nhiều hệ thống như vậy chôn xác ở đây, Hồng Hoang này bây giờ trông không ra gì, giống như một Hồng Hoang thông thường, nhưng bản nguyên, tuyệt đối nhiều!

Chương 165

Lúc này, Hệ thống Giảng Đạo chú ý đến trường hà thời gian và trường hà vận mệnh đang được công đức nuôi dưỡng.

Chủ yếu là trường hà thời gian, mượn công đức của Thiên Đạo, đang tuân theo thủ đoạn mà Hồng Quân để lại, dọn dẹp dấu vết hệ thống trong trường hà thời gian.

Nhưng dọn dẹp thế nào cũng không hết.

Hệ thống Giảng Đạo lại nhìn những lỗ nhỏ trên hàng rào Hồng Hoang.

Tình hình này, rất có khả năng sẽ có hệ thống khác tiến vào, nó... phải chuẩn bị trước.

"Haiz, công đức còn chưa ấm chỗ đã phải dùng rồi." Hệ thống Giảng Đạo thở dài, lấy ra tiểu lục châu.

Cách đó không xa, Dương Mi và Thời Thần vội vàng gọi lão đại đến. ...

Bàn Cổ đang dọn nhà dừng lại, tiến vào Hồng Hoang. ...

Bàn Cổ trở về, cùng Thời Thần và Dương Mi quan sát lục châu này.

Bàn Cổ càng nhìn càng chắc chắn, thứ này chính là một hạt giống, và Giảng Đạo Hệ Thống đã dung hợp với nó.

Chỉ cần Giảng Đạo Hệ Thống trưởng thành, nó sẽ bị thế lực đứng sau hái quả.

Dưới sự quan sát của ba vị Ma Thần, Giảng Đạo Hệ Thống dùng bản nguyên tạo ra một dòng sông thời gian cực kỳ yếu ớt, chỉ bao gồm

đoạn Vu Yêu đại chiến.

Tức là từ lúc cái hệ thống Lãnh Địa Vô Địch kia bắt đầu, cho đến cuối cùng là trận đại chiến giữa Thiên Đạo và liên minh hệ thống.

Nó mô phỏng lại đúng đoạn mà Hồng Quân đã 'xóa bỏ' sự tồn tại của hệ thống khỏi dòng sông thời gian.

Hồng Quân sửa thành dạng gì, nó liền sửa dòng sông thời gian yếu ớt này thành y hệt như vậy.

Cuối cùng, Vu Yêu đại chiến, Yêu tộc và Vu tộc vẫn lạc, Bất Chu Sơn sụp đổ.

Tất cả đều được Giảng Đạo Hệ Thống tái tạo lại, sau đó thúc đẩy lục châu, lục châu quét qua đoạn lịch sử này, Giảng Đạo Hệ Thống liền ngừng truyền năng lượng cho dòng sông thời gian tự tạo của mình, rồi để nó sụp đổ.

Giảng Đạo Hệ Thống không thèm để ý, điều khiển lục châu, một luồng sức mạnh mà Hồng Hoang thiên địa không hề cảm nhận được phiêu đãng về phía dòng sông thời gian.

Dòng sông thời gian lặng lẽ dung hợp luồng sức mạnh này, đoạn lịch sử về Vu Yêu đại chiến dần dần biến thành đoạn mà Giảng Đạo Hệ Thống đã tạo ra.

Mọi thứ trở nên cực kỳ tự nhiên, không hề có một chút dấu vết sửa đổi nào.

Nếu có hệ thống nào khác đến, cũng sẽ không quét ra được điều gì bất thường.

Mà Giảng Đạo Hệ Thống lại mô phỏng theo Hồng Quân, cho nên, tất cả chuyện này, trông như thể chính Hồng Quân đang thao túng vậy.

Bên cạnh Bàn Cổ, Thời Thần chặn lại một tia sức mạnh của lục

châu.

Ba vị Ma Thần rời khỏi thế giới Hồng Hoang.

Thời Thần tạo ra một dòng sông thời gian trống rỗng nhỏ, sức mạnh của lục châu rơi lên dòng sông thời gian này.

Dòng sông thời gian vô hình trung hấp thu tia sức mạnh đó.

Nó bắt đầu tự diễn hóa, hình ảnh hiện ra chính là đoạn mà Giảng Đạo Hệ Thống đã bịa ra.

Thời Thần xem một lúc, hủy đi dòng sông thời gian, rồi nói: "Không nhìn ra là giả, mà là do dòng sông thời gian tự ghi chép lại, viên châu kia dường như đã vô tình chiếu đoạn hình ảnh này cho dòng sông thời gian xem.

Dòng sông thời gian đã thay đổi theo đoạn hình ảnh này mà không hề hay biết." "Không phải sao chép, cũng không phải cưỡng ép viết lại… Giống như là phản chiếu, lục châu là chủ thể, chiếu rọi lên dòng sông thời gian, khiến dòng sông thời gian bất tri bất giác thay đổi." "Sức mạnh của cảnh giới tiếp theo, có liên quan đến cái này không?" Bàn Cổ lẩm bẩm.

Sau đó lắc đầu: "Sức mạnh quá ít, không nhìn ra được gì, cứ tiếp tục nuôi nó đã." Thời Thần và Dương Mi gật đầu đồng ý, sau đó tiếp tục quay lại giám sát Giảng Đạo Hệ Thống, còn Bàn Cổ thì tiếp tục dẫn các Ma Thần dọn nhà. .....

Hồng Hoang không tính năm tháng...

Thôi bỏ đi, mấy vạn năm đã trôi qua.

Sinh linh hậu thiên bình thường đã sinh sôi nảy nở hết thế hệ này đến thế hệ khác, mà linh khí Hồng Hoang thiên địa bây giờ cũng không còn nồng đậm như trước.

Dường như là Hồng Hoang Thiên Đạo cố ý làm vậy.

Sinh linh hậu thiên, thế hệ sau không bằng thế hệ trước, thậm chí còn lờ mờ xuất hiện những sinh linh dưới Địa Tiên.

Được Bình Tâm 'hồi sinh', các thần thai tiên thiên dưới sự nuôi dưỡng của lượng lớn công đức và bản nguyên, lần lượt xuất thế.

Ký ức trước đây của họ dường như vẫn còn, nhưng đoạn liên quan đến hệ thống đã bị xóa sạch, ký ức của họ giờ đây giống hệt như trong dòng sông thời gian.

Dường như họ không hề nhận ra mình đã chết một lần.

Họ, vốn nên có tu vi gì, thì giờ vẫn là tu vi đó.

Như Côn Bằng, Trấn Nguyên Tử, tu vi 'Chuẩn Thánh', như Nữ Oa thì thành 'Thánh Nhân cảnh', không còn là Thiên Đạo cảnh như trước.

Còn Tam Thanh và những người khác thì vẫn chưa thành Thánh.

Bởi vì năm đó khi Bình Tâm hồi sinh Nhân tộc, chỉ 'hồi sinh' được số lượng Thiên Nhân.

Trải qua bao năm, bây giờ cũng chỉ miễn cưỡng hơn trăm triệu.

Đây là kết luận mà Giảng Đạo Hệ Thống đưa ra.

Nó suy đoán, đây đều là những mánh khóe mà Hồng Quân và Bình Tâm đã làm khi tái tạo lại Hồng Hoang.

Như vậy cũng tốt, Hồng Hoang trở lại quy trình cũ, càng có lợi cho nó âm thầm giở trò.

Giảng Đạo Hệ Thống nhìn về phía túc chủ của mình, bắt đầu hành động.

Đầu tiên là trấn áp tu vi, nhục thân của hắn, khôi phục về cảnh

giới Luyện Khí tầng bốn, tầng năm lúc hắn mới bước chân vào.

Nhà trúc, sân lớn, thư phòng, các lầu dạy học cũng được nó lấy ra, Tam Tiêu và những người khác đang ngủ say đều tự quay về phòng mình tiếp tục ngủ.

Ngay khoảnh khắc họ bước vào trúc viên, tất cả đều bị trấn áp thành phàm nhân.

Sức mạnh của họ đều bị Giảng Đạo Hệ Thống điều động, tạo ra ảo ảnh tu luyện giả, hấp thu bản nguyên của ngọn núi.

Đồng thời, bản nguyên của ngọn núi cũng đang được Hồng Hoang bổ sung.

Giảng Đạo Hệ Thống cười, thế này tốt hơn nhiều so với việc lén lút rút bản nguyên.

Có thân phận, đúng là thoải mái.

Cùng lúc đó, Lục Tinh Thần, Tam Tiêu và các sinh linh trong núi lần lượt tỉnh lại, không hề nhận ra có gì không ổn.

Mọi thứ vẫn như thường ngày, Lục Tinh Thần dạy học, nhận được phần thưởng của hệ thống, rồi ngồi xuống tu luyện công pháp tu tiên rác rưởi mà hệ thống đưa cho.

Tam Tiêu, Triệu Công Minh và những người khác thì nghe tiên sinh giảng đạo, sau khi kết thúc thì tu luyện vô thượng thánh pháp do tiên sinh dạy. .....

Bờ Đông Hải, một nhân tộc Thiên Tiên cảnh dẫn theo hơn ba mươi nhân tộc Địa Tiên cảnh đang săn bắt một con hươu khổng lồ Địa Tiên hậu kỳ.

Vũ khí là cành cây, đá, và xương cứng của thú vật.

Cuối cùng, hai người bị trọng thương, thành công giết chết con

hươu khổng lồ.

Trong tiếng hoan hô, họ mang con hươu về bộ lạc của mình.

Phân phát cho tộc nhân, ăn tươi nuốt sống.

Đây chỉ là một trong số các bộ lạc, ở bờ Đông Hải, bộ lạc nhân tộc nhiều vô số kể.

Mỗi ngày, đều có không ít nhân tộc chết trong lúc đi săn.

Trên núi Thủ Dương, sau lưng Nữ Oa là Nhân tộc Tam Tổ, Thí Luyện Tháp nằm ngay bên cạnh họ.

Vùng đất bờ Đông Hải này, các loại tộc quần, người, hổ, sói, thỏ, chim, cùng các loài cá dưới nước.

Chỉ cần sinh linh hậu thiên ở trong trạng thái thai nghén, Tam Tổ liền vội vàng lấy chân linh tương ứng từ trong Thí Luyện Tháp ra, bái về hướng Huyết Hải.

Chân linh tự động bay lên, lực luân hồi bao phủ, xóa sạch mọi thứ của những chân linh này, rồi bay vào bụng các sinh linh.

Đây chính là, luân hồi chuyển thế.

Theo thời gian trôi đi, động tác của Tam Tổ ngày càng thành thạo, cũng ngày càng tự tại.

Nữ Oa thấy vậy, khẽ gật đầu.

Kể từ lần trước thỉnh sư tôn ra tay, chân linh trong tòa Thí Luyện Tháp này đã có thể tách rời khỏi tháp một cách hoàn hảo.

Chỉ là bản chất của những sinh linh này không thuộc về Hồng Hoang, Thiên Đạo sẽ ghi chép lại, nhưng sẽ không phân phối cho chúng quá nhiều khí vận công đức.

Sinh linh có khí vận khổng lồ, Thiên Đạo sẽ phân phối cho linh khí

nồng đậm, cơ duyên, và cả những linh bảo sắp xuất thế.

Bọn họ chỉ có một tia, đảm bảo có thể có một thân phận ở Hồng Hoang là được rồi, còn những thứ khác, có thể nỗ lực nâng cao khí vận của bản thân, như vậy Thiên Đạo tự sẽ phân phối cơ duyên thích hợp.

Nữ Oa quay người, nhìn về phía Nhân tộc Tam Tổ.

"Bổn cung lưu lại ba thành khí vận của ta, che chở cho những sinh linh chuyển thế từ trong Thí Luyện Tháp, sau này nếu gặp khó khăn, ta cũng sẽ không can thiệp." Nói xong, Nữ Oa dùng quyền hạn mình nắm giữ, đánh tan ba thành khí vận của mình, phân tán lên người mỗi một sinh linh ở bờ Đông Hải.

"Nhân tộc tổ địa tự thành một phương thế giới, quy tắc chưa viên mãn, các ngươi có thể bổ sung quy tắc, đến lúc đó, thế giới Nhân tộc tổ địa này, sẽ thật sự là thế giới thuộc về các ngươi.

Các ngươi, hãy tự lo liệu!" Tam Tổ nghe vậy, quỳ xuống hành lễ bái tạ.

"Cung tống Thánh Mẫu, đại ân của Thánh Mẫu, chúng ta…" Lời chưa nói xong, Nữ Oa đã rời đi, xuất hiện tại di chỉ Bất Chu Sơn... tiến vào Bất Chu Chân Giới, ngọn Bất Chu Sơn to lớn vô biên xuất hiện trong tầm mắt nàng.

Hồng Hoang hấp thu nhiều bản nguyên như vậy, đối với bề mặt Hồng Hoang, chỉ sử dụng một chút, phần còn lại đều dùng để nuôi dưỡng các đại Chân Giới.

Bất Chu Sơn, đứng mũi chịu sào, thể tích ngày càng lớn dần.

Dù Nữ Oa bây giờ là Hỗn Nguyên Vô Cực cảnh, cũng chỉ có thể nhìn rõ một góc.

Cho nên, Nữ Oa mờ mịt: "Đạo trưởng của ta, ở đâu?" .....

Bờ Đông Hải, sau khi Nữ Oa đi, Nhân tộc Tam Tổ vẫn tiếp tục lấy chân linh trong Thí Luyện Tháp ra, đưa chúng đi luân hồi.

Nhưng số lượng chân linh trong Thí Luyện Tháp là một con số khổng lồ.

Chương 166

Chỉ riêng Nhân tộc, trong thí luyện đại nạn Nhân tộc ở tầng thứ bảy, đã có đến vạn ức, chưa kể còn có các sinh linh khác.

Cùng với chín tầng thí luyện.

Đến bây giờ, họ cũng chỉ mới giải phóng được trăm ức sinh linh.

Nhưng tâm tính ba người kiên định, cộng thêm đồng bào ở Nhân tộc tổ địa cũng dần dần nắm giữ sức mạnh của bản thân, lĩnh ngộ pháp tắc, ra ngoài giúp đỡ, không phân ngày đêm.

Nơi bờ Đông Hải này, bóng dáng sinh linh dần dần nhiều lên. .....

Lần dọn nhà này, kéo dài hơn mười vạn năm, Bàn Cổ mới dừng lại.

Đẩy các tiểu thế giới trong vùng chư thiên này ra, đặt vào thế giới Hồng Hoang.

Sau đó, ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang cũng được sắp đặt xong, Thiên Đạo xuất hiện, tiếp quản từng đại thế giới một, cũng là tiếp quản lực lượng đại đạo nổi bật của mỗi thế giới trong ba ngàn đại thế giới.

Hiện giờ ba ngàn đại thế giới cũng dần dần có thể tự trưởng thành, giới hạn không ngừng tăng lên.

Thiên Đạo đã có thể thông qua các loại lực lượng đại đạo, ngưng tụ thành thể năng lượng Hỗn Độn Ma Thần để chiến đấu.

Sau này, bọn họ cũng có thể âm thầm nhập vào các thể năng lượng tương ứng của mình để chiến đấu.

Hệ số an toàn, tăng lên đáng kể!

Hồng Quân triệu hồi quy tắc phân thân của mình ra, nhìn một lúc, may mắn nói: “May mà Thiên Đạo chỉ tiếp quản sức mạnh của những thế giới này, nếu là dung hợp, quy tắc phân thân của bần đạo e là thật sự thành quy tắc phân thân mất.” “Rác rưởi, ngay cả một thứ không có não mà cũng trấn không nổi.” La Hầu bên cạnh khinh bỉ.

Hồng Quân ha ha: “Ngươi giỏi thì bây giờ đi khiêu khích Thiên Đạo đi.

Xem nó gọt ngươi thế nào.” “Tưởng ta không dám thật à.” La Hầu nắm chặt trường thương, hăm hở muốn thử, “Gây hỏng ta không chịu trách nhiệm đâu đấy!” “Tùy ngươi gây hỏng.” “Xem ta…” “Dừng lại cho ta!” Bàn Cổ quát.

Hừ!

Lão đại đã lên tiếng, Hồng Quân và La Hầu mỗi người hừ lạnh một tiếng, rồi đi về hai hướng ngược nhau.

“Tổng hợp lại thu hoạch lần này đưa cho Lão Nhị, Lão Nhị, lần này chia nhiều tài nguyên hơn cho các huynh đệ chưa đột phá.” Bàn Cổ nhìn Dương Mi, nói.

“Lão đại yên tâm, liên minh hệ thống lần này, đều chứa không ít khu thể Hỗn Độn Ma Thần bình thường, tính sơ sơ cũng đủ tài nguyên cho trăm huynh đệ đột phá.” Dương Mi nhận lấy các hệ thống từ Luân Hồi và các Ma Thần khác, kiểm tra qua loa rồi nói.

“Vậy thì tốt, mọi người giải tán đi!” Bàn Cổ nói xong, tiến vào Hồng Hoang, tại di chỉ Bất Chu Sơn, trong Bàn Cổ Điện.

Cộp cộp cộp...

Móng vuốt khổng lồ của Hỗn Độn Kê Vương nhấc lên hạ xuống, Vận Mệnh Hệ Thống dưới móng vuốt cũng nảy lên nảy xuống theo.

Lạc lạc!

Hỗn Độn Kê đứng trước mặt Hỗn Độn Kê Vương, lắc lư trái phải, lúc nào cũng sẵn sàng cướp 'bóng'.

Trong mười ba cái huyết trì tạm thời được đào ra, Thập Nhị Tổ Vu và Đại Nghệ đang thoải mái nằm bên trong, hấp thu năng lượng hồi phục thể lực.

Món họ ăn là...

đồ ăn vặt mà Trù Chi Ma Thần năm đó dùng các loại Tổ Vu chế biến ra.

Đồng thời, thưởng thức trận đại chiến đá bóng giữa Hỗn Độn Kê và Hỗn Độn Kê Vương.

Rắc!

Chúc Dung ăn hết miếng thịt khô Hỏa Tổ Vu trong tay.

Cảm nhận năng lượng trong huyết trì, lớn tiếng la lối: "Đại Nghệ, nhiệt độ không đủ rồi, mau cho ta thêm Bàn Cổ tinh huyết." "Đến đây đến đây!" Đại Nghệ nghe thấy, ào ào đứng dậy từ trong huyết trì.

Đến bên cạnh Chúc Dung Tổ Vu.

Một giọt Bàn Cổ tinh huyết xuất hiện, đây là hàng tồn kho mà Đại Nghệ những năm đó trấn lột từ Mỹ Thực Hệ Thống, Khí Vận Hệ Thống và Vận Mệnh Hệ Thống.

Đại Nghệ dùng pháp lực thúc đẩy tinh huyết trở nên cuồng bạo vô cùng.

Ném vào trong trì của Chúc Dung.

Tức thì, năng lượng trong huyết trì trở nên dồi dào, nhiệt độ cũng tăng vọt.

"A...

Tắm Bàn Cổ tinh huyết đúng là sướng!" Chúc Dung phát ra tiếng rên rỉ khoan khoái.

Đại Nghệ vừa chuẩn bị quay về trì của mình.

Thì thấy Bàn Cổ Phụ Thần mặt đen như đít nồi, đang đứng cách phía sau Chúc Dung Tổ Vu không xa.

Chân Đại Nghệ mềm nhũn, nhớ lại những trải nghiệm không mấy tốt đẹp.

"Đại Nghệ, thằng nhóc ngươi còn đứng đó làm gì?" Chúc Dung thắc mắc, phất tay, "Mau tránh ra, ta còn muốn xem Hỗn Độn Kê cướp bóng từ Hỗn Độn Kê Vương thế nào!" Nói xong, Chúc Dung duỗi người trong huyết trì, khen ngợi: "Cái Bàn Cổ tinh huyết cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực này, ngâm tắm đúng là sướng, này tên chơi nước, ngươi thấy sao?" "Đúng là không tệ!" Trong huyết trì bên cạnh, Cộng Công lười biếng nói: "Ta đã không muốn động đậy nữa rồi, chỉ muốn ngâm mình ở đây, quá thoải mái!" "Tinh huyết của Phụ Thần đúng là có nhiều công dụng thật!" Chúc Dung hai tay gối đầu, cảm khái.

Đổi giọng, Chúc Dung nói nhỏ: "Chỉ là không biết, ngọc tủy và mấy thứ kia có công năng này không." "Ừm..." Cộng Công bên cạnh tỏ ra hứng thú, chỉ là Bàn Cổ ngọc tủy, bọn họ sớm đã dùng hết rồi, không thể trải nghiệm ngay lập tức, chỉ có thể suy đoán.

Thế là Cộng Công phát biểu ý kiến của mình.

"Ta thấy dùng ngọc tủy ngâm tắm, chắc sẽ còn thoải mái hơn.

Bổ xương cho chúng ta." "Có lý, cảm ứng của xương cốt cao hơn nhục thân, chắc chắn sẽ rất thoải mái." "Tiếc là bây giờ....." .....

Chúc Dung và Cộng Công, hai vị Tổ Vu hòa khí thảo luận vấn đề, cảnh tượng hiếm thấy này lại không thể khiến Đại Nghệ kinh ngạc.

Ngược lại, sắc mặt ngày càng đen của Bàn Cổ Phụ Thần phía trước, khiến Đại Nghệ cảm thấy toàn thân đau nhói.

Các Tổ Vu khác cũng chú ý đến cảnh tượng Đại Nghệ đứng yên tại chỗ cứng đờ một lúc lâu.

Hơi ngẩng đầu nhìn ra sau, từng người một cũng cứng đờ.

Chỉ có Cộng Công và Chúc Dung, thảo luận một hồi lại nảy sinh tâm tư không phục, bắt đầu cãi nhau.

Chúc Dung trừng mắt nhìn Cộng Công, lớn tiếng hét: "Dùng Bàn Cổ ngọc tủy ngâm tắm, tuyệt đối sẽ bốc lửa." "Nói bậy bạ, ngâm tắm ngâm tắm, đương nhiên là tắm bọt biển, sao lại bốc lửa được." "Hừ, dung nham không được à?" "Năng lượng của ngọc tủy ôn hòa, không thể cuồng bạo như vậy." "Lỡ như dung hợp với huyết trì thì trở nên cuồng bạo thì sao?" "Ngươi đã nói là lỡ như rồi, lỡ như không có thì sao?" "Này tên chơi nước, ngươi nhất định phải cãi cùn đúng không, ta vào nhóm chat ngay đây, xem Tam Thanh bọn họ có ngọc tủy không!" "Không cần vào đâu, ta có đây này, ngươi muốn không!" "Ngươi có à, vậy mau lấy ra... lấy..." Chúc Dung mừng rỡ, dí mặt sát vào Cộng Công, vừa nói được nửa câu, liền cảm thấy có gì đó không ổn.

Giọng nói này, sao quen thế?

Cùng Cộng Công cứng ngắc quay đầu lại, thấy một Bàn Cổ đang cầm roi liễu.

Roi liễu của Bàn Cổ quất một tiếng 'bốp' xuống đất.

Thân thể Thập Nhị Tổ Vu run lên một cái.

"Giải thích cho ta xem, mấy cái huyết trì này là sao?" Chúc Dung, Cộng Công: .....

Im lặng, Cộng Công và Chúc Dung rất im lặng, họ tin chắc rằng,

im lặng chính là lời giải thích tốt nhất.

Phịch!

Bọn họ im lặng, không có nghĩa là Đại Nghệ im lặng, 'phịch' một tiếng, Đại Nghệ quỳ rạp xuống đất.

"Phụ Thần ơi, cuối cùng người cũng đến rồi, các Tổ Vu cứ nhất quyết đòi dùng tinh huyết của người ngâm tắm, con khuyên thế nào cũng không được, còn nói có gì to tát đâu!" "Dùng để ngâm tắm hiệu quả cũng không kém luyện hóa bao nhiêu, lại còn thoải mái, các Tổ Vu....." .....

Lời nói thao thao bất tuyệt của Đại Nghệ tức thì khiến các Tổ Vu ngơ ngác, trừng mắt giận dữ nhìn Đại Nghệ.

Chúc Dung đứng dậy, chỉ vào Đại Nghệ: "Đại Nghệ, ngươi..." Chưa nói xong, sau lưng liền có cảm giác lạnh lẽo, "Nó làm sao!" "Nó...

Oao!

Oao!

Đừng đánh, đừng đánh!" "Oao oao, Phụ Thần con biết sai rồi!

Oao!" "Tất cả các ngươi đừng hòng chạy cho ta." Bàn Cổ hét lớn một tiếng, Đế Giang và các Tổ Vu khác đang định chuồn liền bị Bàn Cổ tóm lại, ném chung với Chúc Dung.

Bốp!

Roi liễu vung lên, Bàn Cổ không chút nương tay, đánh là phải.

Thập Nhị Tổ Vu kêu la thảm thiết.

Nghe mà Đại Nghệ tê cả da đầu, nhưng lại không kìm được nội tâm rạo rực, chuẩn bị mở livestream... một giây sau.

“Oao!!

Con sai rồi!

Con sai rồi!

Phụ Thần!” “A!

Phụ Thần con không nên nghe lời các Tổ Vu, dùng Bàn Cổ tinh huyết ngâm tắm.” “Oao, khốn nạn, Đại Nghệ, rõ ràng là ngươi bày đầu!” “.....” .....

Dạy dỗ xong Thập Nhị Tổ Vu, có lẽ là do tác dụng tâm lý, Bàn Cổ cảm thấy tâm trạng tốt đẹp lạ thường, toàn thân sảng khoái vô cùng.

Xem ra sau này phải đánh chúng nó nhiều hơn, có lợi cho thân tâm vui vẻ.

Bàn Cổ nghĩ thầm, rồi đi vào lãnh địa Ngũ Hành do Hỗn Độn Kê Vương bố trí.

Mấy vạn năm qua, công việc hàng ngày của Thập Nhị Tổ Vu chính là đánh hệ thống, rồi ngâm tắm.

Vận Mệnh Hệ Thống là hệ thống cao cấp hậu kỳ, Thập Nhị Tổ Vu đương nhiên không lo đánh hỏng nó.

Thế là, Thập Nhị Tổ Vu bung hết sức, mỗi đòn đều dùng toàn lực, cảm ngộ đại đạo của bản thân và các chiêu thức tấn công.

Đánh mệt rồi thì ngâm mình trong huyết trì tạm thời nghỉ ngơi.

Vận Mệnh Hệ Thống thì bị hai con Hỗn Độn Kê hành hạ, cứ như vậy, Vận Mệnh Hệ Thống bị đánh đập không ngừng nghỉ suốt mấy vạn năm.

Lúc này, nó đã bị đánh đến tự bế.

Bàn Cổ gõ nó hai cái, cũng không thấy nó có phản ứng gì.

“Đánh tốt lắm!” Bàn Cổ khen ngợi các Tổ Vu đang trị thương sau lưng.

Nghe được lời khen, các Tổ Vu không màng đến thân thể đau đớn, nhếch mép cười, chạy đến bên cạnh Bàn Cổ.

Xem Phụ Thần xử lý hệ thống này thế nào.

Chương 167

"He he, Phụ Thần quá khen rồi." Đế Giang cười hì hì, sau đó nghi hoặc hỏi: "Phụ Thần, tại sao người lại cố ý tha mạng cho nó vậy?" Bàn Cổ nghe vậy, nhìn về phía Đại Nghệ, trọng điểm là mắt phải và hai cánh tay của hắn, ánh mắt của Thập Nhị Tổ Vu cũng theo đó nhìn về phía Đại Nghệ.

Đại Nghệ ngơ ngác, khó hiểu nhìn các Vu: "Nhìn con làm gì?" Bốp!

Thập Nhị Tổ Vu mỗi người cho Đại Nghệ một cú vả trời giáng, cho mày dám bán đứng bọn tao, sau đó thu hồi ánh mắt, chờ Phụ Thần giải thích.

Bàn Cổ lắc đầu, không giải thích, thúc đẩy Lực Chi Đại Đạo, truyền vào trong cơ thể Vận Mệnh Hệ Thống.

"A!" Vận Mệnh Hệ Thống kêu thảm một tiếng, không cầm cự được một khắc, toi mạng.

Cũng coi như là được giải thoát.

Bàn Cổ xác nhận nó đã chết hẳn, nguyên thần mới từ từ thâm nhập vào kiểm tra.

Không lâu sau, bên cạnh Bàn Cổ chất đầy những cái hũ, mỗi cái hũ bên trong đều chứa đầy máu Bàn Cổ.

Hơn nữa, số lượng vẫn không ngừng tăng lên, sắc mặt Bàn Cổ cũng trở nên khó coi.

Theo thời gian, sắc mặt Bàn Cổ càng lúc càng khó coi.

Nửa bình tủy não Bàn Cổ, nửa quả thận Bàn Cổ, một miếng gan Bàn Cổ.....

Thập Nhị Tổ Vu cũng càng xem càng kinh ngạc, cái này hình như sắp xẻo hết các bộ phận trên người Bàn Cổ ra rồi.

Cuối cùng, một bóng người xuất hiện, thế giới nội bộ trong Bàn Cổ Điện tức thì phình to, kích thước đạt đến mức gần bằng Hồng Hoang hiện tại.

Mới dừng lại.

Thập Nhị Tổ Vu hoàn toàn ngây người.

Một thân ảnh nằm trên mặt đất, trên người cắm chi chít kim tiêm, dao, kéo, hũ lọ.

Thân hình to lớn khiến họ không thể nhìn rõ toàn bộ, vội vàng dùng nguyên thần dò xét.

Toàn thân đều là vết thương, hai cánh tay không còn, thiếu một con mắt.

Hai đùi lỗ chỗ vết sẹo, toàn thân lông tóc bị cạo sạch, trên cái đầu trọc lóc có một ống thủy tinh đường kính vạn triệu dặm đâm vào, có thể dễ dàng nhìn thấy đại não bên trong.

Chỗ tim, gan, phổi, cũng cắm loại ống này, các cơ quan bên trong đều bị cắt đi một hai miếng.

Thân thể khẽ phập phồng, từng đạo xiềng xích năng lượng trói chặt lấy hắn.

Khiến Thập Nhị Tổ Vu há hốc mồm.

"Sống... sống!" "Hai cánh tay này!" Đại Nghệ che lấy hai tay của mình.

Nhớ lại cảnh tượng vừa bị Vận Mệnh Hệ Thống trói buộc.

Lúc dung hợp những cơ quan này, hắn còn thấy lạ sao mà tươi thế.

Nhưng nghĩ lại đây là hệ thống cao cấp, thủ đoạn nhiều vô kể, bảo quản cơ quan tươi mới chắc là không thành vấn đề, nên cũng không để ý lắm, bây giờ xem ra, hoàn toàn là vừa chặt xuống rồi đưa cho mình dung hợp!

Ặc, bây giờ chính chủ ở đây, có hơi ngại, thôi mình chuồn đi, về Bất Chu Chân Giới.

Đại Nghệ chột dạ liếc nhìn xung quanh, rón rén bước ra ngoài.

Bàn Cổ nhìn Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, tức là Thiên Đạo cảnh sơ kỳ này, phất tay.

Xiềng xích và cấm chế trên người hắn toàn bộ được gỡ bỏ.

"Gầm!" Bàn Cổ Thiên Đạo cảnh gầm lên một tiếng giận dữ, khí thế kinh khủng đè nén khiến Thập Nhị Tổ Vu và Đại Nghệ run rẩy không thôi.

Bàn Cổ nhíu mày, ho nhẹ một tiếng, khí thế tỏa ra.

Trong nháy mắt, Bàn Cổ này liền yên tĩnh lại, cũng không gầm nữa, thân thể dần dần thu nhỏ, đồng thời, những bộ phận bị thương cũng không ngừng lành lại.

Hồi lâu sau, một đại hán có dung mạo gần giống Bàn Cổ xuất hiện trong đại điện.

Khác với Bàn Cổ là, đại hán này thân hình gầy gò, sắc mặt tái nhợt.

Một mắt đen láy, hai tay hư ảo.

"Đa tạ đạo hữu cứu mạng!" Bàn Cổ Thiên Đạo cảnh cảm tạ.

"Khụ khụ, tuy rất đồng cảm với tình trạng hiện tại của ngươi, nhưng ta lại càng tò mò về những gì ngươi đã trải qua hơn, có thể kể một phen không!" Bàn Cổ nói xong, phất tay, ném Thập Nhị Tổ Vu và

Đại Nghệ đang vểnh tai hóng chuyện sang một bên, bên hông mình không biết từ lúc nào đã treo một cái rìu nhỏ mini.

Nhìn về phía Bàn Cổ này.

Bàn Cổ Thiên Đạo cảnh cũng là người biết lễ nghi, thấy chiếc rìu nhỏ mini, liền bắt đầu tự thuật lại những gì mình đã trải qua.

Bàn Cổ Thiên Đạo cảnh cũng giống như trong thế giới Hồng Hoang bình thường, là tồn tại mạnh nhất trong Hỗn Độn Ma Thần.

Rảnh rỗi không có gì làm, liền nghĩ đến việc khai thiên lập địa, tiện tay chém chết luôn các Ma Thần khác.

Bản thân cũng mệt gần chết, lúc chống trời cũng cảm thấy mình không trụ nổi, chuẩn bị thân vẫn hóa Hồng Hoang.

Kết quả, đột nhiên mấy vạn giọt tinh huyết có cùng bản nguyên với mình bay về phía hắn.

Tuy không biết có âm mưu gì, nhưng Bàn Cổ sắp đột phá, vẫn lựa chọn luyện hóa những giọt Bàn Cổ tinh huyết này.

Thành công đột phá, trời cũng khai mở xong.

Bản thân cũng mệt lả, rồi...

Vận Mệnh Hệ Thống xuất hiện.

Hắn bị bắt, các loại xiềng xích giam cầm hắn chặt chẽ.

Không lúc nào là không bị Vận Mệnh Hệ Thống rút máu, khiến hắn không thể hồi phục thể lực.

Sau đó, Vận Mệnh Hệ Thống bắt đầu hành hạ hắn đủ kiểu.

Bẻ răng, cạo lông, ngũ tạng lục phủ cũng đào từng chút một, đợi mọc lại rồi tiếp tục đào.

Đại khái kéo dài ngàn năm, Vận Mệnh Hệ Thống đột nhiên dừng

lại, hồi lâu không thấy bóng dáng nó đâu.

Nhưng trên người hắn cắm rất nhiều ống nhỏ, máu không ngừng chảy ra, còn có mấy đạo năng lượng kỳ lạ hình thành xiềng xích trói chặt hắn, hắn không thể hồi phục pháp lực.

Cứ như vậy qua mấy ngàn năm, Vận Mệnh Hệ Thống lại xuất hiện, chặt đứt cánh tay hắn, lại moi một con mắt, rồi vội vã rời đi.

Sau đó, mấy vạn năm, hắn cũng không gặp lại Vận Mệnh Hệ Thống.

Rồi thì đến bây giờ.

Bàn Cổ nghe xong, lại kiểm tra bản thể của Vận Mệnh Hệ Thống, thấy được ba ngàn khu thể Ma Thần, chỉ là, những cái này đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, giá trị rất thấp.

Thôi bỏ đi, thấp thì cũng có chút giá trị.

Bàn Cổ thu Vận Mệnh Hệ Thống lại.

Bắt đầu đánh giá Bàn Cổ Thiên Đạo cảnh này.

Hồi lâu, Bàn Cổ truyền một vài thông tin về hệ thống cho hắn, trọng điểm là tồn tại được hoan nghênh nhất trong các hệ thống.

Bàn Cổ, mặt hàng bán chạy nhất của các hệ thống.

Lời lẽ thấm thía nói với Bàn Cổ Thiên Đạo cảnh, bọn họ Bàn Cổ và hệ thống là kẻ thù sinh tử tuyệt đối.

Về điểm này, Bàn Cổ Thiên Đạo cảnh gật đầu đồng ý.

Sau đó, Bàn Cổ thấy rìu bạn sinh của hắn không còn, tặng cho hắn một cây rìu cấp Hồng Mông Chí Bảo.

Rồi đánh ngất, lấy lại hai cánh tay và con mắt trong cơ thể Đại Nghệ trả lại cho hắn.

Thứ này không thể lấy được, nguyên chủ của người ta còn sống, Bàn Cổ Thiên Đạo cảnh sẽ thông qua cảm ứng biết được vị trí của Đại Nghệ.

Sau đó xách Bàn Cổ Thiên Đạo cảnh này đi ra khỏi thế giới Hồng Hoang, chạy thật xa, ném hắn vào một tiểu thế giới.

Làm xong những việc này, Bàn Cổ kỳ vọng nhìn hắn một cái.

Hy vọng tương lai ngươi cũng trở thành một chuyên gia chém hệ thống.

Rồi che giấu khí tức của mình, quay về Bàn Cổ Điện trong thế giới Hồng Hoang.

"Phụ Thần ơi, con thảm quá!" Mất đi các cơ quan Bàn Cổ đã dung hợp, cảnh giới của Đại Nghệ rơi xuống Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chiến lực giảm sút hơn vạn lần, Đại Nghệ đau lòng muốn chết.

Hắn đã châm chọc hết tất cả các Đại Vu, còn hẹn kèo một mình thách đấu tất cả Đại Vu, với thực lực hiện tại của hắn, quay về chẳng phải là ăn đòn sao?

Không muốn đâu!

Đại Nghệ ôm chặt đùi Bàn Cổ, khóc lóc la hét, đòi Bàn Cổ cho chút lợi lộc. .....

Đối mặt với Đại Nghệ ăn vạ, Bàn Cổ ha ha, tưởng ông không biết thằng nhóc ngươi bây giờ đang nắm giữ hai kiện Hồng Mông Chí Bảo và hơn mười kiện Hồng Mông Linh Bảo à.

Nhưng mà, thằng nhóc này bây giờ có hơi chìm đắm vào những ngoại lực này.

Bàn Cổ xem xét kỹ tình hình của Đại Nghệ, phát hiện thân thể hắn hiện tại là đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng từng cảm

thụ qua sức mạnh của Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên.

Đại Nghệ đến bây giờ, vẫn chưa hoàn toàn lĩnh ngộ được một đại đạo của chính mình.

"Nhìn lại thực lực bản thân của ngươi xem, đến giờ vẫn còn dùng pháp tắc, mà suốt ngày cứ la lối mình là Đại Vu đệ nhất." Bàn Cổ quở trách.

Đại Nghệ đang ôm đùi Bàn Cổ sững người, Phụ Thần tức giận rồi!

"Ngươi nhìn Hình Thiên, Khoa Phụ bọn họ xem, bây giờ sớm đã lĩnh ngộ ra một đại đạo." Bàn Cổ tiếp tục quở trách: "Cửu Phượng càng là dựa vào ngộ tính của bản thân, lĩnh ngộ được hai đại đạo.

Còn ngươi, ngoài những đại đạo do hệ thống dán cho ngươi, một đại đạo của chính mình cũng chưa lĩnh ngộ được.

Còn không mau tự kiểm điểm đi!

Cứ thế này, Cửu Phượng bọn họ, cuối cùng đều sẽ dễ dàng vượt qua ngươi!" "Phụ Thần, con biết sai rồi!" Đại Nghệ bừng tỉnh, gần đây hắn đúng là bay hơi cao rồi.

Đế Tuấn, Minh Hà bọn họ đều biết thứ này chỉ có thể dùng làm phân thân, sao mình lại lún sâu vào đó, chỉ nghĩ đến việc dựa vào hệ thống mà không cần làm cũng có ăn.

"Biết là tốt rồi!" Bàn Cổ nói xong, đưa Đại Nghệ về Bất Chu Chân Giới.

"Đừng dùng linh bảo của ngươi, đi so tài với Cửu Phượng bọn họ, xem khoảng cách giữa ngươi và họ bây giờ lớn đến mức nào!" Nói xong, Bàn Cổ nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu, tiến bộ của các Tổ Vu ngược lại rất vững chắc.

Hiện giờ, bản thân họ đã là đỉnh phong cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mỗi người đều đã lĩnh ngộ được hai hoặc ba đại đạo.

Chương 168

Sắp đột phá rồi, nếu luyện hóa tinh huyết bản nguyên mà họ tích trữ, bây giờ đã có thể đột phá, nhưng các Tổ Vu không luyện hóa.

Bọn họ có ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần che chở, không cần vội vã đột phá, mài giũa căn cơ, nâng cao tiềm lực của bản thân.

Đây mới là lựa chọn tốt nhất.

Bàn Cổ nhớ đến đại thế giới Thủy Chi Hồng Hoang của Thủy Chi Ma Thần.

Nhìn về phía Cộng Công: "Thế giới do Thủy Chi Ma Thần khai phá đã có sinh linh, đại đạo đầy đủ, đợi khi bản thân ngươi cảm ngộ tiến bộ chậm lại, hãy đến Hỗn Độn thỉnh giáo Thủy thúc của ngươi, để ông ấy giúp ngươi thành tựu Hỗn Nguyên Vô Cực chi đạo." "Vâng, đa tạ Phụ Thần chỉ điểm." Cộng Công vui vẻ nói.

Bàn Cổ khẽ gật đầu, chỉ điểm cho các Tổ Vu khác một phen, rồi dẫn Hỗn Độn Kê Vương quay về Hỗn Độn.

Còn các Tổ Vu, đánh hệ thống nhiều năm như vậy, họ có không ít cảm ngộ, quyết định tu luyện một trận, rồi cùng nhau đi tìm Thủy thúc. .....

Về đến Tử Tiêu Cung, quả trứng Ma Thần mà Bàn Cổ nướng vừa hay chín tới, ăn sạch.

Quay về thôn Ma Thần, ném Hỗn Độn Kê Vương về nhốt lại, đến tửu điếm Ma Thần.

"Chào lão đại!" Ma Thần bảo an hớn hở chào hỏi, lần săn hệ thống này, hắn được chia không ít đồ tốt.

Cơn phấn khích đến giờ vẫn chưa dứt.

Bàn Cổ khích lệ hắn vài câu, rồi tiến vào tửu điếm, đến phòng riêng.

Thời Thần, Dương Mi bọn họ đã chờ từ lâu.

La Hầu thấy Bàn Cổ đến, liền hét lên: "Lão đại đến rồi, phục vụ, lên món!" "Đến đây đến đây!" Ma Thần phục vụ mặt mày tươi cười, xuất hiện trong phòng.

Sau khi lên món cho mỗi vị Ma Thần, liền biến mất.

Bàn Cổ vừa ăn, vừa nghe Dương Mi báo cáo thu hoạch lần này.

"Sau khi tổng hợp, ta thu thập được hai quả tim Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, mười quả tim Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, Bàn Cổ tinh huyết, Bàn Cổ ngọc tủy....." Mỗi lần đi săn hệ thống quy mô lớn, Bàn Cổ tinh huyết luôn không thể thiếu.

Mỗi lần nhìn thấy nhiều Bàn Cổ tinh huyết và cơ quan như vậy, Bàn Cổ lại như thấy cảnh mình bị hệ thống bắt được, bị rút máu, cắt thận đủ kiểu.

Nghĩ thôi cũng thấy động mạch chủ hơi nhói, Bàn Cổ liền thu một phần lại.

Dương Mi bắt đầu phân phát khu thể và tinh huyết của các Ma Thần khác, tuy không nhiều bằng của Bàn Cổ, nhưng cũng không phải là ít.

Chỉ riêng La Hầu, tinh huyết của Hủy Diệt và Ma Đạo Ma Thần đã có hơn năm vạn giọt.

Cành cây của Không Gian Ma Thần càng nhiều đến vạn cái.

Lần phân phối này, chủ yếu là những thứ đó.

Về phần Hồng Mông Chí Bảo, ngoài hơn năm trăm viên Hồng Mông Châu, những thứ khác như rìu đều đã phân phát cho các huynh

đệ bên dưới.

Hiện giờ tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều được trang bị rìu Hồng Mông, Ma Thần Bang càng là toàn bộ thành viên đều dùng rìu cấp Hồng Mông Chí Bảo.

Thực lực tổng thể, lại tăng lên một chút.

Phân phối xong, Nhân Quả Ma Thần lên tiếng: "Năm ngàn năm trước, ta nhận được tin tức của Chu Lão Bản.

Hắn nói nguyên hội này lượng Ma Thần nguyên dịch tiến hóa cần gấp ba, đồng thời, hỏi chúng ta có muốn tham gia đại hội vạn giới của bọn họ không." "Đến cửa tiệm của hắn à?...

Không đi không đi!" "Không phải đến cửa tiệm của hắn." Nhân Quả Ma Thần lắc đầu, thông báo cho Thủy Chi Ma Thần, ông ta biết nhiều hơn, để ông ta giải thích.

Một lúc sau, Thủy Chi Ma Thần xuất hiện trong phòng: "Chu gian thương làm ăn ở nhiều Hỗn Độn như vậy, không muốn vào tiệm của hắn không chỉ có chúng ta, còn có không ít cường giả cũng không muốn vào.

Chu gian thương vì kiếm tiền, đã chọn một thế giới từ chư thiên, mời những cường giả này đến giao dịch.

Trong đó, khi giao dịch, phải chia một thành hoa hồng cho Chu gian thương.

Nhưng mà, ngoài những thứ này, hình như còn có một phần nguyên nhân khác." "Tên này đúng là nghĩ đủ mọi cách để kiếm tiền!" Bàn Cổ suy nghĩ một lát, nói: "Lão Tứ, ngươi trả lời hắn, chúng ta đi, khi nào bắt đầu." "Được." Nhân Quả gật đầu, âm thầm gửi tin tức cho Chu Lão Bản.

Hồi lâu, Nhân Quả mở miệng nói: "Mười vạn năm sau bắt đầu,

tọa độ không xa chúng ta, năm ngàn năm là có thể đến nơi." "Vậy thì tu luyện, Thời Thần định giờ đi, đến lúc đó, ai muốn đi thì dùng phân thân đi." Bàn Cổ nghĩ nghĩ rồi nói.

"Được, ta biết rồi.

Đến giờ ta sẽ thông báo cho mọi người." Thời Thần gật đầu nói.

Sau đó, Bàn Cổ và các Ma Thần lại thương lượng một phen về các vấn đề cần chú ý, rồi trở về nhà.

Phất tay, hai quả tim lơ lửng trước mặt, Bàn Cổ nhìn qua liền nhận ra.

Hai quả tim này miễn cưỡng bước vào cấp Hỗn Nguyên Thái Cực, Lực Chi Đại Đạo cũng không hoàn chỉnh lắm.

Thời gian cũng đã rất lâu, một cái ít nhất cũng năm mươi Hỗn Độn, cái còn lại ba mươi Hỗn Độn.

Chắc là đang lúc đột phá, hoặc vừa đột phá, liền bị hệ thống xử lý.

Đây chính là kết cục của việc không có người giúp đỡ.

Lúc hắn đột phá Hỗn Nguyên Thái Cực cảnh, bản thân đang ở trạng thái đỉnh phong, vậy mà còn có một đống hệ thống đến gây sự.

Nếu không có Thời Thần bọn họ, tình hình tốt hơn một chút của mình chính là từ bỏ đột phá để chạy trốn.

Hoặc là bị đánh thành trọng thương, đợi sau khi đột phá, giá trị bản thân tăng lên, rồi bị cả đám xông vào.

May mà, hắn có huynh đệ.

Bàn Cổ cảm khái.

Thu hai quả tim này lại.

Lực Chi Đại Đạo trên đó không có giá trị tham khảo, năng lượng

đối với hắn cũng chỉ có thể miễn cưỡng tiến một bước nhỏ.

Chẳng bằng đợi đại hội vạn giới của tên gian thương kia, xem có đồ gì tốt không.

Sau đó, Bàn Cổ lấy ra Bàn Cổ tinh huyết thu hoạch được lần này, tổng cộng hơn hai vạn giọt cùng cấp.

Bắt đầu tu luyện.

Vừa luyện hóa được một nửa, Thủy Chi Ma Thần đã đứng ở cửa gọi hắn.

Thấy Bàn Cổ ra ngoài, Thủy Chi Ma Thần gãi đầu, nói: "Lão đại, lần này nguyên dịch phải chuẩn bị lượng gấp ba, hàng tồn kho của anh không đủ rồi." .....

Xì xì xì!

Một viên Hồng Mông Châu chứa đầy nguyên dịch, Bàn Cổ đánh dấu ký hiệu của mình, ném cạnh nhà Thời Thần.

Bị Thủy Chi Ma Thần phá đám, Bàn Cổ tạm thời không muốn tu luyện, đến Hồng Hoang xem những năm này có hệ thống nào đến không! .....

Hồng Hoang, chỗ của Giảng Đạo Hệ Thống, Lục Tinh Thần mỗi ngày ngoài việc dạy học, chính là ngồi xuống tu luyện.

Lại một năm nữa trôi qua.

Một năm, Tiểu Giang bọn họ không trở về, điều này khiến Lục Tinh Thần lắc đầu thở dài, rất có thể họ đã gặp chuyện không may.

Tu luyện công pháp tu tiên của hắn, mà vẫn gặp phải chuyện này, xem ra, thế giới này không chỉ đơn thuần là cổ đại, mà còn là thế giới có tu tiên giả.

Điều này khiến Lục Tinh Thần kinh hãi, chuyên tâm tu luyện pháp

tu tiên do hệ thống đưa, quyết tâm không thành cường giả thì không ra khỏi cửa.

Còn Giảng Đạo Hệ Thống, kể từ khi có được hộ khẩu thân phận ở Hồng Hoang, nó không còn cẩu thả như trước.

Ngoài việc khống chế tu vi của túc chủ, chính là rút bản nguyên Hồng Hoang.

Rút cật lực, rút số lượng lớn, vừa rút vừa phân ra một phần để cường hóa ngọn núi này.

Căn bản không sợ bị phát hiện, ai bảo nó vốn là sinh linh Hồng Hoang, Thiên Đạo kiểm tra thấy, cũng chỉ nghĩ là hao tổn bản nguyên hơi nhiều.

Bởi vì ngọn núi quả thật đã tiến bộ.

Tiếc là, tuy rút rất hăng, nhưng vẫn kẹt ở đỉnh phong trung cấp.

Nhưng Giảng Đạo Hệ Thống không hề thất vọng, hiện giờ nó có thể liên tục không ngừng rút một lượng lớn bản nguyên mà không có rủi ro.

Khôi phục cao cấp, chỉ là vấn đề thời gian.

Đợi khôi phục rồi, rất nhiều công năng của mình mới có thể chính thức thể hiện sự cường đại.

Đến lúc đó, tốc độ khôi phục sẽ càng nhanh hơn.

Bàn Cổ thu hồi ánh mắt, cứ khôi phục đi, bản nguyên Hồng Hoang cứ tùy ngươi rút.

Không cần cảm ơn ta, chúng ta chính là những người vui vẻ giúp thống như vậy.

Bàn Cổ một bước tiến vào Bất Chu Chân Giới.

Lúc này Đại Nghệ đang bị ăn đòn, hắn tuân theo yêu cầu của Bàn Cổ, không hề động đến linh bảo và những thứ khác của mình.

Phong ấn tất cả mọi thứ có được từ hệ thống, hắn mới phát hiện, hóa ra mình mới chỉ là đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Còn Hình Thiên bọn họ, bỏ đi ngoại lực, thực lực chân chính cũng đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lĩnh ngộ một đại đạo.

Cửu Phượng đúng là đã lĩnh ngộ được hai đại đạo.

Đại Nghệ đánh với họ, thuần túy là ăn đòn, nhưng đánh một hồi, Đại Nghệ nhập vào trạng thái.

Một đại đạo đang từ từ ngưng tụ sau lưng hắn.

Vận Mệnh Trường Hà hiện ra trong hư không, đại đạo sau lưng Đại Nghệ phát ra cộng hưởng với nó.

"Thằng nhóc này, sao lại lĩnh ngộ cái Vận Mệnh Đại Đạo." Hình Thiên gãi đầu, các Đại Vu khác cũng có chút khó hiểu, Đại Nghệ này, không lĩnh ngộ Tiễn Đạo, cũng không lĩnh ngộ Hủy Diệt, Không Gian.

Vận Mệnh Đại Đạo rất mạnh, nhưng ở Hồng Hoang, tác dụng không lớn!

Vận Mệnh Trường Hà và Hồng Hoang là hai thứ khác nhau.

Người có chút kiến thức ở Hồng Hoang đều biết vận mệnh trước đây của Vận Mệnh Trường Hà là chính xác, còn sau này...

đó là suy diễn.

Chuẩn hay không không đảm bảo.

Nó cũng không quản được sinh linh Hồng Hoang, chỉ là một cái máy ghi chép.

Bọn họ còn thường xuyên chui vào Vận Mệnh Trường Hà chơi, ví

dụ như Hình Thiên, sửa lại vận mệnh trước đây của mình.

Chương 169

Sửa thành mình là Đại Vu đệ nhất, tất cả Đại Vu đều là tiểu đệ của hắn.

Hôm nay đánh đứa này đứa nọ, ngày mai đánh đứa kia đứa khác.

Sửa xong, cùng lắm là trong Vận Mệnh Trường Hà, các Đại Vu khác có thêm một cảnh gọi Hình Thiên là đại ca.

Bọn họ thì chả sao cả, ăn ngon ngủ kỹ.

Tóm lại, vận mệnh của sinh linh Hồng Hoang, Vận Mệnh Trường Hà chỉ có thể ghi chép, dự đoán.

Không thể làm được việc giết địch thông qua cải mệnh.

Đại Nghệ này, lĩnh ngộ không ổn.

Bàn Cổ bên cạnh lại gật gật đầu, Vận Mệnh Đại Đạo ở Hồng Hoang bị vận mệnh áp chế, cho nên không nhìn ra nó mạnh đến đâu.

Đại Nghệ ra khỏi Hồng Hoang, liền có thể thể hiện ra sức mạnh của Vận Mệnh Đại Đạo.

Đại đạo không tồi.

Đối với việc Đại Nghệ lĩnh ngộ Vận Mệnh Đại Đạo, Bàn Cổ không hề nghi hoặc, trong thời gian đứa nhỏ này bị Vận Mệnh Hệ Thống trói buộc, mọi hành động của Vận Mệnh Hệ Thống đều bị hắn nhìn thấy.

Tiên phong lĩnh ngộ Vận Mệnh Đại Đạo, rất bình thường.

Bàn Cổ đưa tay, lấy ra ba chân linh đang được nuôi dưỡng trong cơ thể Đại Nghệ.

Lần lượt là Vu Vĩ, Hùng Thiên và Vĩ bị đoạt xá.

Ném Vu Vĩ và Hùng Thiên đến nơi cải tạo lao động bên ngoài Hồng Hoang.

Về phần Vĩ, ném vào Đại Vu Điện của Đại Nghệ để tái sinh.

Làm xong những việc này, Bàn Cổ lặng lẽ rời đi, Hình Thiên bọn họ đều không hề hay biết.

Còn Đại Nghệ đang lĩnh ngộ Vận Mệnh Đại Đạo thì buồn bực không thôi, ba cái chân linh kia hắn còn nghĩ sau này để bị đoạt xá, cùng nhau chơi mạt chược, kết quả lại bị thu đi mất. .....

Trong Bàn Cổ Điện, Thập Nhị Tổ Vu đang bế quan.

Bàn Cổ lại xuất hiện ở núi Côn Luân.

Trên núi Côn Luân có ba phân thân của Tam Thanh, đều là đỉnh phong Chuẩn Thánh.

Bản tôn của họ thì đang ở Côn Luân Chân Giới, bế quan luyện hóa thu hoạch có được từ Võng Du Hệ Thống.

Đa Bảo, con chuột nhắt này, hóa thành nguyên hình, nằm trong trì thanh liên của đạo trường Tam Thanh.

Nhắm mắt ngủ, nó và đại đạo của Đa Bảo Nhất Hào quá hợp nhau.

Dễ dàng lý giải được sự huyền diệu của đại đạo này, dẫn đến chẳng cần làm gì, cứ ngủ.

Tu vi liền tăng, hiện giờ đã trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có Thiên Đạo Chi Nhãn mà hắn cấp cho bảo hộ.

Tu vi bề ngoài chẳng qua chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Đa Bảo ngủ, trên đạo trường Tam Thanh còn có một nữ tử đang tiềm tâm tu luyện.

Đây là đồ đệ mà Đa Bảo mang về cho Thông Thiên.

Vô Đương Thánh Mẫu.

Bàn Cổ không dừng lại, dạo một vòng Hồng Hoang, không phát hiện hệ thống nào.

Liền đến Huyết Hải.

Trong U Minh, Bình Tâm tỉnh lại từ tu luyện, một bước đến trên không Huyết Hải, hành lễ nói: "Ra mắt Bàn Cổ đại thần." Bàn Cổ phất tay, kiểm tra U Minh Luân Hồi.

Sinh linh chết đi mỗi thời mỗi khắc ở Hồng Hoang, nguyên thần sẽ bị U Minh dẫn dắt, đến Huyết Hải, luân hồi lần nữa.

Đơn giản, gọn nhẹ.

Nhưng sau khi luân hồi, ngoài ký ức, công đức, nghiệp lực và khí vận mang theo trên người đều vẫn được giữ lại.

Bàn Cổ suy nghĩ một lát, nói: "Đã là luân hồi, thì phải luân hồi cho triệt để sạch sẽ, trừ những người cố ý chuyển thế lịch kiếp, những trường hợp còn lại căn cứ vào công đức nghiệp lực lúc sinh thời, để Thiên Đạo phân phối khí vận cho họ." Bình Tâm nghe vậy, khẽ gật đầu, sử dụng quyền hạn Thiên Đạo, để suy diễn ra phương pháp phân phối thích hợp.

Công đức bị bóc tách ra, trả về cho Thiên Đạo, nghiệp lực thì để cho những kẻ xuyên việt tu luyện Thôn Phệ Quyết, thôn phệ chuyển hóa thành bản nguyên thế giới.

Bàn Cổ lấy ra Thôn Phệ Quyết thu hoạch được từ không gian của Lựa Chọn Hệ Thống đưa cho Bình Tâm.

"Luân hồi còn có rất nhiều chỗ thiếu sót, ngươi có thể tham khảo các thế giới Hồng Hoang khác.

Luân hồi lớn mạnh, đối với ngươi cũng có lợi.” Nói xong, Bàn Cổ rời khỏi Hồng Hoang, bắt đầu tu luyện.

“Hồng Hoang khác, những cái bên ngoài có tính không?” Bình Tâm lẩm bẩm, tay ngọc vung lên, ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang xuất hiện trong tầm mắt nàng.

Trầm ngâm một lát, Bình Tâm dùng quyền hạn của mình, tùy ý chọn một thế giới tương đối đặc biệt.

Thế giới này là do Thủy Chi Ma Thần khai phá, quy tắc có phần khác với Hồng Hoang bình thường.

Vừa hay, kiểm tra xem thế giới này quản lý phương diện sinh tử như thế nào. .....

Thời gian trôi đi, vạn năm đã qua, các thần Hồng Hoang vẫn chìm trong bế quan sâu.

Thu hoạch từ Võng Du Hệ Thống quá lớn, họ không có trăm vạn năm thì không thể tiêu hóa hết.

Mà trong Côn Luân Chân Giới, Lão Tử tỉnh lại từ tu luyện.

Lật tay, một kiện Hỗn Độn Chí Bảo xuất hiện trong tay, một giây sau, Lão Tử đã hoàn toàn luyện hóa nó.

“Quyền hạn Thiên Đạo do sư tôn ban cho đã đến cực hạn rồi.” Lão Tử thở dài, nhưng trong đôi mắt tĩnh lặng như giếng cổ lại hiện lên một tia cười.

Chín phần nghìn quyền hạn Thiên Đạo, khi đối địch, trong một niệm, thiên đạo thần lôi đều có thể đến trợ trận.

Hỗn Nguyên Vô Cực cảnh cũng không chống đỡ nổi thiên đạo thần lôi liên miên bất tuyệt của hắn.

“Đã đến lúc thành ‘Thánh’!” Lão Tử một bước bước ra khỏi Côn

Luân Chân Giới, thu hồi phân thân.

Nhìn về đại lục Hồng Hoang hiện tại.

Nếu không nhìn các đại Chân Giới, với tu vi đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của hắn bây giờ, đủ để nhìn rõ toàn bộ Hồng Hoang.

Ánh mắt lướt qua một ngọn núi, Lão Tử lắc đầu, vẫn phải diễn kịch.

Vừa hay, nắm giữ quyền hạn Thiên Đạo, hắn cũng cảm nhận được đồ đệ có duyên với mình.

Chính là ở bờ Đông Hải, trong thế giới Nhân tộc tổ địa ở núi Thủ Dương.

"Là Huyền Đô sao?" Lão Tử thu liễm khí tức, đi về phía bờ Đông Hải.

Một bước, một cảnh sắc. .....

Bờ Đông Hải, khắp nơi là nhân tộc mặc váy cỏ, da thú, cầm gậy cây gào thét xông về phía yêu thú.

Cũng có những đứa trẻ nhân tộc mới bập bẹ biết nói, ham chơi đi xa bộ lạc, bị yêu thú mạnh mẽ tấn công, ăn thịt.

Lão Tử ung dung bước đi, xuyên qua từng bộ lạc một, hướng về phía núi Thủ Dương.

Nhìn vạn linh nơi đây, Lão Tử hai mắt tinh quang lóe lên.

Hắn có quyền hạn Thiên Đạo, có thể nhìn ra, người và yêu ở đây cùng các chủng tộc khác.

Đều không phải là của thế giới bản địa.

Hình như từng nghe Nữ Oa sư muội nói, những sinh linh này đến

từ một tòa Thí Luyện Tháp cấp Hồng Mông Linh Bảo.

Có ức vạn triệu sinh linh, đều bị giam cầm trong đó.

Những sinh linh bây giờ, đều đến từ tòa Thí Luyện Tháp đó.

Khí vận trên người họ...

Lão Tử nhìn về phía các sinh linh nơi đây.

Khí vận đại khái chia làm ba loại, một loại là sau khi họ sinh sống ở đại lục này, Thiên Đạo phân phối cho họ khí vận.

Khí vận rất ít, miễn cưỡng đảm bảo họ sinh tồn là được, còn thiên tài địa bảo của Hồng Hoang thì cơ bản là vô duyên.

Loại thứ hai, là khí vận của Nữ Oa sư muội, khí vận rất khổng lồ, đủ để so sánh với khí vận của một đại năng đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thậm chí còn dư.

Phân phối cho mỗi một sinh linh nơi đây.

Loại thứ ba, chỉ có nhân tộc ở đây mới có, là lô nhân tộc do Nữ Oa sư muội tạo ra, sau khi leo lên bảng xếp hạng đại tộc, Nhân tộc Tam Tổ liền có tư cách tra duyệt bảng xếp hạng Hồng Hoang.

Phát hiện hai bên không phải là một chủng tộc.

Họ là Hỗn Độn Nhân Tộc, do Thiên Đạo Thánh Nhân Nữ Oa Nương Nương sáng tạo.

Một bên khác, là Tiên Thiên Nhân Tộc, chân linh đến từ thế giới khác, kẻ mạnh nhất cũng chỉ miễn cưỡng đạt Kim Tiên, xếp hạng tiểu tộc.

Thế là, Nhân tộc Tam Tổ đã sử dụng một trong những chí bảo mà Phục Hy đại thần năm đó để lại.

Không Động Ấn!

Phân một phần cho những nhân tộc này.

Một phần khí vận của một đại tộc, dù là đại tộc cuối bảng, cũng đủ để so kè với một tộc quần trung đẳng bình thường.

Yêu cầu thấp nhất của một tộc quần trung đẳng là có mười Đại La Kim Tiên.

Đây cũng là lý do vì sao ở bờ Đông Hải, nhân tộc lại mạnh hơn các tộc quần sinh linh khác một chút.

Lão Tử suy nghĩ một lát, cũng học theo sư muội, phân ra ba thành khí vận của mình, đánh tan rồi chia cho tất cả sinh linh ở bờ Đông Hải.

"Ta muốn thu Huyền Đô làm đồ đệ, lập Nhân giáo, giáo hóa vạn linh, phần khí vận này, cứ chia cho sinh linh nơi đây đi!" Ừm, như vậy đỡ việc hơn nhiều, có khí vận, đầu óc bọn họ cũng sẽ nhanh nhạy hơn, đẩy nhanh tiến trình khai mở linh trí.

Bản thân mình cũng không cần phiền phức như vậy.

Lão Tử âm thầm gật đầu, chia xong, tiếp tục đi về phía trước, đến núi Thủ Dương, nhìn thấy Nhân tộc Tam Tổ, họ vẫn đang không ngừng giải cứu sinh linh trong Thí Luyện Tháp.

Chương 170

Lão Tử tiến lên, vào Nhân tộc tổ địa, không phát ra tiếng động, Nhân tộc Tam Tổ cũng không nhận ra có gì bất thường.

Vào Nhân tộc tổ địa, Lão Tử mới phát hiện nơi đây còn có huyền cơ khác.

Linh khí nồng đậm, linh căn khắp nơi, đất đai là tức nhưỡng, nước là thần thủy.

Phúc địa bậc này, quy tắc giữa thiên địa lại không viên mãn, có chỗ thiếu sót.

Quan sát một lát, Lão Tử tán thưởng.

Quy tắc thiếu hụt, đợi nhân tộc nơi đây bổ sung hoàn thiện quy tắc, họ sẽ là chúa tể thật sự của đại thế giới Nhân tộc tổ địa này.

Nhân tộc có thể mượn sức mạnh của thế giới Nhân tộc tổ địa, để có được sức mạnh gần bằng cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực.

Sau đó, Lão Tử như một lão nhân bình thường, hoàn toàn dựa vào chỉ dẫn trong lòng, tìm kiếm người có duyên.

Hỗn Độn Nhân Tộc, trong trận đại chiến hệ thống năm đó, toàn tộc đã di dời vào Nhân tộc tổ địa.

Bao nhiêu năm qua đi, không ngừng sinh sôi nảy nở.

Số lượng đã đột phá con số một tỷ.

Thực lực mạnh, cái giá để sinh ra hậu duệ cũng cao, một vị Đại La Kim Tiên, để sinh ra hậu duệ, ngoài việc tốn mấy vạn năm thai nghén, còn sẽ tổn thất lượng lớn nguyên khí và huyết mạch của bản thân.

Ít nhất cũng suy yếu trong năm vạn năm.

Cũng may là ở Nhân tộc đây có lượng lớn linh căn và Tam Quang Thần Thủy, nếu không họ cũng không dám sinh con bừa bãi như vậy.

Mà hết thế hệ nhân tộc này đến thế hệ khác ra đời, huyết mạch cũng theo đó mà suy giảm.

Từ lúc mới sinh ra đã là Kim Tiên, đến Huyền Tiên.

Hiện giờ, Hỗn Độn Nhân Tộc đã xuất hiện không ít Thiên Tiên.

Trong một bộ lạc tên là Huyền, Đô đang ngồi trên một tảng đá trong bộ lạc, ngắm nhìn cảnh sắc thiên địa, đồng thời chờ đợi các thủ lĩnh từ đại bộ lạc trở về.

Thủ lĩnh của họ là một cao thủ cường giả Đại La Kim Tiên, là lô nhân tộc đầu tiên do Nữ Oa Thánh Mẫu sáng tạo, tên là Huyền, tên bộ lạc cũng do Huyền thủ lĩnh đặt.

Nghe nói lúc Thí Luyện Tháp còn tồn tại, Huyền thủ lĩnh đã vượt qua tầng thứ sáu của Thí Luyện Tháp.

Nhận được lượng lớn công pháp.

Nhưng lúc đó, nhân tộc phổ biến đều có hô hấp pháp, những công pháp này đều vô dụng, Huyền thủ lĩnh liền tiện tay vứt đi.

Nhưng bây giờ, trong bộ lạc có những nhân tộc Thiên Tiên cảnh như Đô, hô hấp pháp lĩnh ngộ được cực kém.

Đối với linh khí giữa thiên địa hấp thu rất ít, ăn linh quả cũng chỉ miễn cưỡng tiêu hóa được một chút.

Huyền thủ lĩnh bất đắc dĩ, nhớ lại những công pháp mình đã vứt bỏ hồi trẻ, thế là, thu dọn hành lý rồi chạy đến bộ lạc lớn nhất của nhân tộc.

Bộ lạc do ba vị đại thủ lĩnh cùng nhau thành lập.

Ở đó sẽ có công pháp mà tộc nhân Thiên Tiên cảnh cần.

Đô rất mong chờ, công pháp mà thủ lĩnh mang về sẽ là gì.

Hắn tu luyện rồi, có trở thành cường giả tiện tay thay trời đổi đất như Huyền thủ lĩnh không.

Sau khi Huyền thủ lĩnh đi, Đô liền ngồi trên tảng đá ngoài bộ lạc chờ.

Đến nay đã chờ hơn một năm, Đô tính toán, chắc khoảng một tháng nữa, thủ lĩnh sẽ trở về.

Lúc này, một lão giả tóc hoa râm đang đi về phía này.

Đô đứng dậy, vội vàng ra nghênh đón.

Nhân tộc bọn họ tuổi thọ rất dài, không có giới hạn.

Dung mạo, thường căn cứ vào địa vị của mình mà thay đổi.

Giống như Huyền thủ lĩnh, chính là dung mạo trung niên hung dữ.

Dung mạo lão niên hắn chưa từng thấy qua, chỉ nghe người trong tộc nói.

Lão giả trong tộc, đại biểu cho nội tình, mỗi một vị đều là nhân vật quan trọng của nhân tộc, điều động bảo khố nhân tộc, bồi dưỡng hậu bối, phụ trách tương lai của nhân tộc. .....

Hình tượng này, không phải ai cũng gánh nổi, không đủ tư cách là sẽ bị ăn đòn.

Toàn bộ nhân tộc, người có dung mạo lão niên không quá trăm người.

Mỗi một vị, ít nhất cũng có tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Mạnh hơn Huyền thủ lĩnh rất nhiều.

Hiện giờ, bộ lạc Huyền của họ lại có một vị lão nhân đến, hắn phải chiêu đãi cho tốt, để vị lão tiên sinh này ở lại một thời gian.

Cũng có thể để đồng bào trong bộ lạc được vị lão tiên sinh này chỉ điểm.

Bình ổn tâm trạng, Đô chạy đến bên cạnh Lão Tử.

Bái lạy: "Huyền bộ lạc, hậu bối nhân tộc, Đô bái kiến lão tiên sinh." "Đô..." Lão Tử lẩm bẩm, "Huyền bộ lạc, quả nhiên." "?

Lão tiên sinh, quả nhiên cái gì?" Đô không hiểu.

"Ha ha..." Lão Tử cười lớn, nói: "Không có gì quả nhiên cả, con trai, bần đạo Thái Thanh Lão Tử, đại sư huynh của Thánh Mẫu nhân tộc các ngươi, có nguyện bái ta làm sư phụ không?" "??" Đô đầu đầy dấu chấm hỏi, ngài đang nói gì vậy?

Lão Tử thấy vậy, liền hiểu ra, đứa nhỏ này tu vi thấp, cũng không có ai nói cho nó biết chuyện Hồng Hoang.

Một đạo linh quang đánh vào mi tâm của Đô.

"Con trai, thế giới nhân tộc của các ngươi, chẳng qua chỉ là một trong Hồng Hoang mà thôi, hãy nhìn kỹ." Đô tiêu hóa những thông tin đột nhiên xuất hiện trong đầu, Hồng Hoang, Đạo Tổ giảng đạo.

Còn có Thánh Mẫu của họ, Nữ Oa Nương Nương.

Tam Thanh, sư huynh của Nữ Oa Thánh Mẫu.

Hồi lâu, ánh mắt Đô trở nên thanh tỉnh, mang theo vẻ kích động quỳ xuống bái lạy: "Đô bái kiến sư tôn." "Vi sư ban cho ngươi đạo hiệu, Huyền Đô, thế nào?" "Huyền Đô đa tạ sư tôn ban danh." "Đi thôi!" Lão Tử nhẹ giọng nói, đi ra ngoài.

Huyền Đô do dự một lát, nói: "Sư tôn, con muốn đợi Huyền thủ lĩnh trở về!" Lão Tử dừng bước, bàn tay to vung lên, một nam tử trung niên hung mãnh với ánh mắt ngơ ngác xuất hiện ở đây.

"Đô!" Thấy hậu bối của bộ lạc mình, Huyền vội vàng che chở

Huyền Đô sau lưng, cảnh giác nhìn Lão Tử.

Lão đầu này, hắn chưa từng gặp qua.

Đến từ Hồng Hoang?

Không đúng, ba vị đại thủ lĩnh đang ở ngay chỗ thông đạo, lão ta vào đây bằng cách nào?

"Bần đạo là người đứng đầu Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử, chắc ngươi cũng đã nghe nói qua." "Sư huynh của Nữ Oa Thánh Mẫu!" Huyền kinh hô, nhìn kỹ dung mạo của Lão Tử.

Đồng thời, âm thầm thông báo cho ba vị đại thủ lĩnh.

Bọn họ là cường giả đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên, chắc sẽ hiểu biết một chút.

Lão Tử tay khẽ động, Nhân tộc Tam Tổ ở núi Thủ Dương cũng đến đây.

Lần này, Huyền không cần cảnh giác nữa, Tam Tổ ở trước mặt vị này cũng không có sức phản kháng.

Có phải là Thái Thanh Lão Tử hay không đã không còn quan trọng nữa.

Sau khi trao đổi, Nhân tộc Tam Tổ mặt mày tươi cười, cổ vũ Huyền Đô học hành cho tốt.

Đích thân tiễn Huyền Đô ra khỏi Nhân tộc tổ địa. .....

Trên núi Thủ Dương, Lão Tử vỗ vỗ vào Thí Luyện Tháp, ngay sau đó, từ trong tháp liên tục có chân linh bay ra, tìm kiếm những sinh linh đang mang thai ở bờ Đông Hải để luân hồi trọng sinh.

Lão Tử khẽ gật đầu, mở miệng nói: "Chân linh trong tòa tháp này sẽ tự động luân hồi, sau này các ngươi không cần phải tốn sức giải cứu nữa!" "Đa tạ Thái Thanh Thánh Nhân." Tam Tổ nhìn nhau, ánh

mắt hưng phấn, cúi đầu bái tạ Lão Tử.

"Đi thôi, đồ nhi!" "Tam Tổ, ta đi đây!" Lão Tử xoay người đi xuống núi, Huyền Đô đứng sau nói xong liền vội vàng đuổi theo bước chân của sư tôn nhà mình.

Đợi Lão Tử và Huyền Đô đi rồi, Nhân tộc Tam Tổ mới nhìn về phía Thí Luyện Tháp, bên trong có hàng vạn triệu ức chân linh.

Có kẻ luân hồi thành công, có kẻ sau khi thoát khỏi Thí Luyện Tháp thì hồn phi phách tán.

"Cuối cùng cũng được nhàn rỗi." Toại Nhân Thị thở phào một hơi, bao nhiêu năm qua thật sự đã khiến họ mệt mỏi quá rồi.

Đột nhiên, một mẩu công đức nhỏ hạ xuống, hai vị tổ khác nhìn sang, đó là trong một bộ lạc, giữa những nữ tử Nhân tộc đang chờ sinh, một trong những đứa trẻ sơ sinh vừa chào đời, kinh ngạc nói: "Lại có thể xuất hiện Nhân tộc dưới Địa Tiên." Ngay sau đó, công đức rơi vào người đứa bé này, giúp nó thành công đạt tới cảnh giới Địa Tiên.

Toại Nhân Thị vội vàng kiểm tra Hồng Hoang Bảng. *Bảng xếp hạng tu vi thấp nhất.* *Ngụy Địa Tiên đỉnh phong: Trẻ sơ sinh Tiên thiên Nhân tộc, thưởng một lần công đức, hưởng một luồng khí vận.* Tam Tổ xem xong, vừa định thoát ra thì bảng xếp hạng lại thay đổi. *Bảng xếp hạng tu vi thấp nhất.* *Ngụy Địa Tiên đỉnh phong: Thỏ con mới sinh của Thỏ tộc, thưởng một lần công đức, hưởng một luồng khí vận.* Tam Tổ thoát khỏi Hồng Hoang Bảng, nhìn về phía đứa trẻ vừa chào đời lúc nãy.

Quả nhiên, hơn nửa luồng khí vận trên người nó đang bị tách ra, bay về một ngọn núi sâu ở phía xa, chui vào một con thỏ trong một ổ thỏ.

Cùng lúc đó, một mẩu công đức nhỏ cũng rơi vào cơ thể con thỏ này, giúp nó thành công đạt tới cảnh giới Địa Tiên.

Cảnh giới lúc mới sinh của con thỏ này và đứa bé Nhân tộc kia tuy đều là Ngụy Địa Tiên.

Nhưng so về chất lượng, con thỏ này vẫn kém hơn một chút, vì vậy đã phá vỡ kỷ lục thấp nhất.

Nó được hưởng một luồng khí vận gia trì.

Không lâu sau, luồng khí vận này lại bay đi, bay đến trên người một con côn trùng sơ sinh.

Đợi một lúc, nó lại bay đi, bay đến trên người một đứa trẻ Nhân tộc khác vừa chào đời.

Kỷ lục thấp nhất cũng đã lên tới Ngụy Địa Tiên hậu kỳ.

Sinh linh Ngụy Địa Tiên đỉnh phong ra đời sau này cũng sẽ không nhận được công đức nữa.

Bờ Đông Hải đón một lượng lớn sinh linh Ngụy Địa Tiên.

"Bọn họ cần được dẫn dắt." Toại Nhân Thị suy nghĩ một lát, tách ra một luồng nguyên thần của mình, hướng về phía luân hồi bái lạy.

Luồng nguyên thần này tiến vào cơ thể một nữ tử Nhân tộc vừa mới mang thai.

Hai vị tổ còn lại cũng làm theo, tách ra một luồng nguyên thần, luân hồi chuyển thế.

Chương 171

Sau đó, Tam Tổ quay về tổ địa Nhân tộc, hồi phục thương thế đã tổn thất. .....

"Sư tôn, chúng ta đi đâu vậy?" Huyền Đô đi theo Lão Tử từng bước trên mặt đất, khó hiểu hỏi.

"Truyền đạo, thành 'thánh', rèn luyện ý chí của con." Lão Tử nói, bước chân vững chãi, từng bước tiến về phía trước.

Huyền Đô phía sau nghe vậy, đành nén lòng, không nói một lời, đi theo sư tôn.

Chuyến đi này kéo dài cả ngàn năm, bờ Đông Hải cũng theo thời gian trôi qua mà xuất hiện những sinh linh hậu thiên có tuổi thọ giới hạn.

Lão Tử và Huyền Đô thành công gặp được một bộ lạc Nhân tộc, nhìn một Nhân tộc nhỏ yếu tóc bạc trắng, Huyền Đô không nói gì, có chút không hiểu, tại sao lại có sinh linh tồn tại khái niệm tuổi thọ?

Nhưng sư tôn cũng không giải đáp, Huyền Đô đành phải tiếp tục đi theo.

Năm ngàn năm trôi qua, Lão Tử và Huyền Đô đi qua hết bộ lạc Nhân tộc này đến bộ lạc Nhân tộc khác.

Ngày hôm đó, Nhân tộc xuất hiện sinh linh đầu tiên có tuổi thọ đến giới hạn.

Linh hồn bị kéo vào luân hồi, chuyển thế lần nữa.

Nhân tộc có tuổi thọ đến giới hạn này dường như là một sự khởi đầu, tiếp theo, Huyền Đô thấy hết sinh linh này đến sinh linh khác già đi.

Ngoài Nhân tộc, còn có các chủng tộc khác.

"Thời cơ đã chín muồi!" Lão Tử và Huyền Đô dừng chân tại một bộ lạc lớn của Nhân tộc.

Bộ lạc này có hơn mười ức Nhân tộc, do một phần nguyên thần chuyển thế của Toại Nhân Thị năm đó xây dựng, hai vị nhân tổ còn lại cùng giúp đỡ.

Ba người không có ký ức của bản tôn, nhưng lại có thiên phú rất cao trong việc quản lý Nhân tộc.

Bộ lạc được quản lý đâu ra đấy, mỗi người Nhân tộc đều có nhà, có cửa.

Cách sinh tồn ngoài việc gia nhập đội săn bắn, cũng có thể làm những việc khác để kiếm tài sản.

Chỉ có điều, rất nhiều Nhân tộc đều khao khát có được tuổi thọ trường sinh như các tộc lão.

Tiếc là các tộc lão cũng không hiểu vì sao họ trường sinh, không thể dạy dỗ được gì.

Họ chỉ có thể thu dọn hành lý, trèo non lội suối, đến các bộ lạc Nhân tộc khác để tầm tiên phóng đạo, cầu mong trường sinh.

"Nghe cho kỹ, học cho kỹ!" Lão Tử điểm một cái vào mi tâm Huyền Đô.

Sau đó, ông ngồi xếp bằng, bắt đầu giảng đạo.

Không có kim liên đạo vận, không có thiên địa dị tượng, ngoài việc âm thanh truyền đi rất xa, thì chỉ là một buổi giảng đạo hết sức bình thường.

Người Nhân tộc đi qua có người nghe được hai câu, có người nghe một câu đã bỏ đi.

Ai nghe lọt tai thì ngồi xuống đất nghe giảng.

Tinh quái ngoài bộ lạc cũng như vậy.

Nghe hiểu thì nằm rạp trên đất lắng nghe.

Một cách vô hình, giữa mỗi hơi thở của họ đều ẩn chứa đạo vận tự nhiên.

Huyền Đô mi tâm phát sáng, hấp thu thiên địa linh khí, pháp lực trong cơ thể tự động vận chuyển. .....

Trên bầu trời Nhân tộc, nơi mà sinh linh bình thường không thể nhìn thấy.

Các loại khí vận đan xen chiếu rọi, phức tạp vô cùng.

Ngâm!

Đột nhiên, một luồng khí vận nhỏ bé phát ra tiếng rồng ngâm.

Ngay sau đó, nó hóa thành một con tiểu kim long khí vận.

"Mình bị sao thế này?" Vân Khởi mờ mịt cúi đầu, nhìn bộ dạng hư ảo của bản thân, nhìn cái đuôi dài màu vàng, Vân Khởi hét lên quái dị: "Sao mình lại biến thành thế này?

Không đúng, không phải mình chết rồi sao?" Vân Khởi hoàn hồn lại, hắn nhớ lúc đó gặp phải đợt càn quét văn hóa phẩm đồi trụy, hoảng hốt không chọn đường, đã nhảy từ cửa sổ sau trên lầu năm xuống.

Vốn dĩ không chết, kết quả lại bị một chiếc xe tải lớn không phanh kịp đâm phải.

Chẳng lẽ hiện tại, hắn là quỷ hồn?

Nhưng tại sao mình lại vàng óng thế này? 【Đinh, hệ thống Khí Vận Nhân Tộc khởi động thành công, đang truyền tải tình hình hiện

tại cho túc chủ.】 Những hình ảnh đột ngột tràn vào đầu Vân Khởi, hắn cảm thấy đầu mình như muốn nổ tung.

Một lúc lâu sau, Vân Khởi mới hồi phục, ánh mắt kích động.

"Xuyên không, không ngờ lại xuyên không thành khí vận của Nhân tộc Hồng Hoang.

Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất, phen này ta không ngầu banh xác mới lạ, ha ha ha..." 【Đinh, mời túc chủ nhận rõ hiện thực, kiểm tra tình hình bản thân.

Sức mạnh hiện tại của ngài chỉ có Đại La Kim Tiên.】 "Ha...

Hửm?" Tiếng cười của Vân Khởi tắt ngúm, hắn kiểm tra lại bản thân.

Rồi lại nhìn toàn bộ Nhân tộc trên mặt đất.

Là hóa thân của khí vận, hắn đương nhiên có thể nhìn thấy các luồng khí vận khác.

Luồng khí vận khổng lồ của Nhân tộc hiện ra trước mặt hắn, mà hắn lại không thể điều động được.

"Hệ thống, chuyện này là sao?" Sắc mặt Vân Khởi trầm xuống, khó hiểu hỏi. 【Khí vận Nhân tộc đã bị cướp đoạt!】 Hệ thống khí vận mở miệng nói. 【Theo kiểm tra, khí vận Nhân tộc không ngừng tăng lên, nhưng phần thuộc về túc chủ lại cực kỳ ít ỏi.】 【Túc chủ tự mình xem đi, luồng khí vận khổng lồ này của Nhân tộc đủ để lay động cảnh giới Thiên Đạo.】 Hệ thống khí vận tham lam nhìn luồng khí vận khổng lồ này.

Nó được chia thành bốn phần, gộp lại đủ để đạt đến tầng khí vận của cường giả cảnh giới Thiên Đạo.

Ban đầu nó muốn để túc chủ trở thành phần lớn nhất, nhưng nó

không thể thay đổi quy tắc.

Đành bất lực để túc chủ làm phần khí vận yếu nhất này, chút khí vận này, nó hút được cái bản nguyên quái gì chứ!

Vân Khởi dựa theo tầm nhìn mà hệ thống cung cấp, lờ mờ thấy được mấy luồng khí vận bao phủ Nhân tộc.

Luồng lớn nhất, theo tài liệu hệ thống cung cấp, đó là khí vận mà một Thánh Nhân đỉnh phong mới có thể sở hữu.

Hơn nữa, phương hướng của luồng khí vận này đến từ Nữ Oa.

Nữ Oa đã chiếm dụng luồng khí vận đó.

Sắc mặt Vân Khởi trầm xuống, nhìn về phía luồng thứ hai.

Nó bay đến từ một ngọn núi khổng lồ. 【Ta cảm nhận được sức mạnh Thiên Đạo từ trên đó, đây là Thiên Đạo đã chiếm khí vận Nhân tộc.】 "Thiên Đạo!" Vân Khởi nghiến răng nghiến lợi, nhìn sang luồng thứ ba, nguồn gốc của luồng khí vận này nằm ngay trong một bộ lạc của Nhân tộc.

Vân Khởi rất nhanh đã thấy được hình ảnh một lão giả đang giảng đạo.

Theo lời giảng của ông ta, khí vận Nhân tộc đang từ từ tăng lên, còn khí vận của ông ta thì xông thẳng lên trời, hơn nữa còn không ngừng tăng lên.

Đồng thời, tách ra một chút xíu để bao phủ Nhân tộc.

Thằng cha này là Lão Tử, đang cướp đoạt khí vận của ta.

Vân Khởi tức điên lên, thảo nào hắn cảm thấy mình yếu như vậy.

Hóa ra là bị Nữ Oa, Thiên Đạo, Lão Tử chiếm mất khí vận Nhân tộc.

Hắn đường đường là hóa thân khí vận Nhân tộc, vậy mà khí vận chiếm được chưa đến một phần nghìn của Nhân tộc.

Vân Khởi không cam lòng, ngọn lửa giận vô biên dâng lên từ trong lòng.

Phải đoạt lại khí vận Nhân tộc. .....

Vân Khởi lạnh lùng nhìn Lão Tử đang giảng đạo, suy nghĩ cách phá cục.

Đầu tiên, không thể để ông ta giảng tiếp, nếu không, khí vận Nhân tộc mà ông ta chiếm lĩnh sẽ càng nhiều hơn.

"Hệ thống, ngươi có cách nào không?" 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được gói quà tân thủ.

Chúc Phúc, Tí Hữu hai kỹ năng lớn.

Chúc Phúc: (Chúc phúc cho một người Nhân tộc, vô hình trung gia trì khí vận cho người đó, khiến họ lĩnh ngộ đạo pháp nhanh hơn, tu vi tăng tốc, tiềm lực nâng cao.) Tí Hữu: (Khi người Nhân tộc bị ngoại giới can nhiễu, túc chủ có thể sử dụng khí vận để bảo vệ Nhân tộc)】【Túc chủ có thể sử dụng Tí Hữu, bảo vệ thính giác của mỗi người Nhân tộc, khiến họ không nghe được Lão Tử giảng đạo là được.】

"Cách này hay!" Vân Khởi mừng rỡ, vội vàng sử dụng chức năng Tí Hữu. 【Đinh, đang sử dụng, điều động khí vận của túc chủ.】 Hệ thống khí vận (Hệ thống Khí Vận Nhân Tộc) vui vẻ phân phối khí vận của túc chủ cho mấy chục ức Nhân tộc gần đó.

Tiện thể che chắn luôn âm thanh của Lão Tử.

Dựa vào các luồng khí vận khác có sẵn trên người họ, nó vui vẻ hút bản nguyên thế giới.

Còn Vân Khởi, vì che chở cho mấy chục ức Nhân tộc, cơ thể nháy mắt bị rút cạn.

Mềm nhũn nằm trên không trung, hắn cười lạnh nhìn Lão Tử đang giảng đạo, rồi chú ý đến Huyền Đô sau lưng Lão Tử.

Lập tức, Vân Khởi tức nổ phổi.

Khí vận trên người Huyền Đô lại còn lớn hơn cả hắn, quả nhiên, tên này chính là kẻ phản bội Nhân tộc.

Chiếm nhiều khí vận Nhân tộc như vậy mà không nghĩ đến việc cống hiến cho Nhân tộc.

Hừ!

Cứ chờ đấy, sớm muộn gì cũng khai trừ thân phận Nhân tộc của ngươi, đoạt lại khí vận trên người ngươi. .....

Bên này, Lão Tử vẫn tiếp tục giảng đạo, vạn linh ở bờ Đông Hải thỉnh thoảng có sinh linh lĩnh ngộ được huyền ảo của đạo pháp.

Giảng thêm mười mấy năm, Lão Tử dừng lại.

Sinh linh lĩnh ngộ được đạo vận của ông bây giờ đã ít đi rất nhiều, không cần thiết phải giảng loại đạo cao thâm này nữa.

Chương 172

Nhìn Huyền Đô đã trở thành Huyền Tiên phía sau, Lão Tử lắc đầu, thật đúng là tầm thường.

Nhưng không sao, chỉ cần có ý chí và ngộ tính là được, ông có khối cách để nâng cao căn nguyên cho tên đồ đệ này.

Bây giờ, đã đến lúc đột phá rồi.

Ánh mắt Lão Tử tĩnh lặng như giếng cổ, đại đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong hiển hiện bốn phía, đồng thời, ông khởi động quyền hạn Thiên Đạo mà mình nắm giữ.

Dựa vào sức mạnh Thiên Đạo, trong nháy mắt, sức mạnh đại đạo của Lão Tử đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, cùng lúc đó, một luồng sức mạnh Thiên Đạo còn khổng lồ hơn bao phủ lấy ông.

Đây là... sư tôn?

Không đúng, là Bình Tâm nương nương, bà ấy đang che chắn khí tức Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh của ta.

Lão Tử suy nghĩ một lát, hạ cảnh giới của mình xuống Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Sau đó luồng sức mạnh Thiên Đạo kia liền tan đi.

Quả nhiên, mình chắc là bị hệ thống giám sát rồi.

Nghĩ một lúc, Lão Tử lấy ra một món từ trong đống Thái Cực Đồ, ngẩng đầu nhìn trời.

“Thiên Đạo ở trên, ta là Thái Thanh Lão Tử, nay chứng đạo, đặc lập một giáo, tên là ‘Nhân’ giáo, Thiên Đạo giám chi.” Nói xong, Lão Tử cũng biết Thiên Đạo sẽ không để ý đến mình, vì vậy, ông dùng

quyền hạn Thiên Đạo của mình.

Tạo ra thông tin Thiên Đạo hồi đáp, một lượng lớn 'công đức' rơi xuống, khí tức của Lão Tử truyền khắp Hồng Hoang.

Đồng thời, vì Lão Tử đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, khí vận bản thân tăng gấp bội, ông chia cho vạn linh ở bờ Đông Hải ba thành.

Lượng ba thành này cũng tăng vọt lên mấy lần.

Nhìn luồng khí vận khổng lồ này, Vân Khởi đang suy yếu trong lòng dâng lên nỗi bi phẫn khôn tả.

Đây đều là khí vận của Nhân tộc hắn.

Vậy mà lại bị những Thánh Nhân giả dối này chiếm đoạt.

Vân Khởi không hề che giấu sát ý, lẩm bẩm: "Sớm muộn gì cũng sẽ đoạt lại những thứ này!" .....

Bên này, sau khi Lão Tử thành 'thánh', ông lại tiếp tục giảng đạo.

Lần giảng đạo trước là dành cho những người có tư chất bất phàm, lần này là giảng đạo cho tất cả sinh linh.

Tử khí đông lai, địa dũng kim liên.

Thiên hoa loạn trụy.

Tuy nhiên... ngoài kim liên là Lão Tử dùng pháp lực ngưng tụ, những thứ khác đều là hiệu ứng đặc biệt đổi bằng linh bảo.

Nhưng chỉ một đóa kim liên thôi cũng đã thể hiện rõ lợi ích.

Sinh linh dù nghe không hiểu, vô tình hấp thu những thứ này, tư chất và tu vi của bản thân cũng tốt lên một đoạn dài.

Người có tư chất thông tuệ càng nắm bắt cơ hội, hấp thu kim liên, từ đó đột phá.

Lần giảng đạo này, Lão Tử giảng về Kim Đan Đại Đạo.

Đây là một pháp tu luyện khá phổ biến, Lão Tử cũng sẽ không chuyên môn suy diễn con đường tu luyện cho từng sinh linh.

Tự sáng tạo pháp tu luyện rất khó, không phải cứ nói bừa vài câu là thành pháp tu luyện.

Cứ thế này thôi, nghe hiểu thì luyện, không hiểu thì thôi.

Lần giảng đạo này của Lão Tử, số sinh linh chìm đắm trong đạo vận của ông ngày càng nhiều.

Thực lực của từng người đều tăng mạnh.

Vân Khởi không ngồi yên được nữa, Kim Đan Đại Đạo mà Lão Tử giảng có hại rất lớn.

Không chỉ phá hoại căn cơ của Nhân tộc, mà còn cắt đứt con đường tu luyện tương lai của họ.

Không thể để Nhân tộc nghe tiếp.

"Hệ thống, không phải ngươi đã che chắn ngũ giác của Nhân tộc rồi sao?

Tại sao họ vẫn có thể nghe đạo?" Hệ thống khí vận đang chìm đắm trong niềm vui hấp thu bản nguyên thế giới bỗng giật mình, nhìn về phía Lão Tử đang giảng đạo.

Nó bĩu môi một cách thờ ơ, rồi lại tiếp tục hấp thu bản nguyên.

Đồng thời, nó mở miệng nói: 【Túc chủ, Thiên Đạo Thánh Nhân giảng đạo, dù có phong bế thính giác cũng vẫn nghe được.】 Vân Khởi sốt ruột, vội nói: "Vậy ngươi mau nghĩ cách đi chứ, không thể cứ để mặc Lão Tử giảng tiếp được." 【Thực lực hiện tại của túc chủ còn yếu, sức mạnh không nhiều, kiến nghị túc chủ trước tiên bảo vệ một bộ lạc nhỏ của Nhân tộc, từ từ phát triển, cuối cùng đoạt lại khí

vận Nhân tộc.】 “Được, cứ làm vậy đi.” Vân Khởi vội vàng gật đầu.

Sau đó, hệ thống khí vận đưa hắn đến trên không một bộ lạc nhỏ.

Bộ lạc này có hơn mười vạn người, hệ thống khí vận ra tay, hoàn toàn đóng lại ngũ giác của mười mấy vạn người này đối với Lão Tử.

Lần này, dù Lão Tử có đứng trước mặt họ, họ cũng không cảm nhận được.

Tiếp theo, hệ thống khí vận tiếp quản toàn bộ khí vận của mười mấy vạn Nhân tộc này, dùng làm lá chắn để hút bản nguyên thế giới.

Còn Vân Khởi, thì do ‘tổn hao’ quá độ, đã chìm vào giấc ngủ sâu.

.....

Nhân tộc ở bờ Đông Hải, ngoài bộ lạc nhỏ mà Vân Khởi chọn không có tiếng giảng đạo của Lão Tử.

Còn có một bộ lạc nhỏ khác cũng không có âm thanh.

Thủ lĩnh của bộ lạc, Thương Hoàng, sắc mặt âm trầm nhìn về phía xa.

Từng đợt tiếng giảng đạo truyền đến, đều bị hệ thống của hắn chặn lại.

Loại pháp tu luyện có độc này, hắn mới không thèm học.

“Hệ thống, công pháp thích hợp cho Nhân tộc tu luyện đã suy diễn ra chưa?” 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được công pháp, Kim Tiên Quyết.】 “Kim Tiên Quyết?” Thương Hoàng xem xét cái gọi là Kim Tiên Quyết. *Kim Tiên Quyết: Công pháp chuyên thuộc Nhân tộc, trong vòng mười vạn năm có thể giúp Nhân tộc tư chất bình thường mới sinh tu luyện nhanh chóng đến cảnh giới Kim Tiên.* *(Chú thích: Tu luyện Kim Tiên Quyết sẽ càng thêm tôn kính và dễ dàng thần phục túc chủ đang tu luyện Nhân Hoàng Kinh.)* “Ha ha...” Thương Hoàng

mừng rỡ, có thứ này, Nhân tộc trong bộ lạc của hắn rất nhanh đều có thể trở thành Kim Tiên.

Sau cơn vui mừng, Thương Hoàng quay về truyền thụ Kim Tiên Quyết cho Nhân tộc trong bộ lạc, đồng thời, triệu hồi ra Không Động Ấn, che chắn cho Nhân tộc của mình.

Tránh để Thiên Đạo phát hiện kế hoạch của hắn, chỉ cần lứa Nhân tộc này trưởng thành.

Mười vạn Kim Tiên, hắn có thể nắm giữ đại quyền trong Nhân tộc, chính thức trở thành Nhân Hoàng, nắm trong tay Nhân tộc.

Đến lúc đó, trước tiên thu hồi khí vận thuộc về Nhân tộc của hắn, sau đó phục hồi Nhân Đạo.

Đạp kẻ đầu sỏ Thiên Đạo dưới chân.

Nhân tộc mới là nhân vật chính của trời đất.

Ánh mắt Thương Hoàng tràn đầy dã vọng. .....

U Minh, thấy hai hệ thống này đã ổn định lại, Bình Tâm không còn chú ý đến chúng nữa, đợi khi ấn ký Thiên Đạo trên người chúng thành hình, giết là được.

Bình Tâm nhìn con chuột chù lông vàng cảnh giới Đại La Kim Tiên cuối cùng trong tay.

Chít!

Con chuột chù lông vàng kiệt sức kêu một tiếng, không còn động đậy.

Bình Tâm thấy vậy, thả nó về lại thế giới lớn của Thủy chi Hồng Hoang, rồi lại bắt đầu tìm kiếm sinh linh khiến mình hứng thú.

Cự nhân, tinh linh, quái thú, áo giáp...

Một lúc lâu sau, Bình Tâm bắt được một tiểu tinh linh kêu "mễ ca mễ ca".

Bắt đầu quan sát. .....

Lão Tử thành 'thánh', âm thanh truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Ngoài những đại thần biết nội tình, các sinh linh khác đều kinh ngạc trước sự mạnh mẽ của Thánh Nhân.

Chỉ bằng uy áp thôi cũng đủ khiến mình thở không ra hơi.

Họ đều tràn đầy khao khát đối với Thánh Nhân.

Côn Luân Chân Giới.

Nguyên Thủy và Thông Thiên tỉnh lại, ánh mắt nhìn về phía Lão Tử đang giảng đạo.

"Chín phần nghìn, tam đệ, ngươi nắm giữ được bao nhiêu?" Nguyên Thủy hỏi.

"Bảy phần nghìn, nhị ca còn ngươi?" Thông Thiên đáp.

"Cũng là bảy phần nghìn." Nguyên Thủy cười nói, "Đại huynh quả là vượt xa chúng ta." "Tiếp Dẫn sư đệ, các ngươi nắm giữ được bao nhiêu?" Thông Thiên mở miệng nói.

Âm thanh truyền đến tai Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở Tu Di Chân Giới.

Thời gian đến rồi sao?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mở mắt, nhưng lại thở dài.

"Hồi Thông Thiên sư huynh, ta nắm giữ sáu phần nghìn, Chuẩn Đề sư đệ nắm giữ năm phần nghìn." Nghe câu trả lời của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Thông Thiên nhìn sang Nguyên Thủy.

"Chuẩn bị đi, đại huynh giảng đạo xong, đến lượt chúng ta thành

‘thánh’ rồi.” “Vâng, Nguyên Thủy sư huynh.” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề gật đầu, bắt đầu chuẩn bị dựa vào sức mạnh Thiên Đạo để đột phá.

Nguyên Thủy và Thông Thiên rời khỏi Côn Luân Chân Giới, cải tạo đạo trường của mình trên núi Côn Luân.

Họ thành thánh rồi, đồ đệ cũng có thể đến.

Đại huynh thì không sao, nhưng họ thì không được, nhiều đồ đệ như vậy, phải chuẩn bị trước. .....

Lão Tử giảng đạo, giảng suốt năm ngàn năm mới dừng lại, vạn linh ở bờ Đông Hải vẫn còn chìm đắm trong đạo vận của ông.

Lão Tử bèn dẫn Huyền Đô rời khỏi đây, đợi họ đi rất lâu, các sinh linh mới lần lượt tỉnh lại từ đạo vận, từng người tản đi tiếp tục cuộc sống của mình.

Chương 173

Còn bộ lạc Nhân tộc.

Một bộ lạc nhỏ tên là Thương, Thương Hoàng nhìn mười vạn Nhân tộc Thiên Tiên thậm chí Huyền Tiên trước mặt.

Cùng với điểm Nhân Hoàng không ngừng tăng lên của mình, hắn hài lòng mỉm cười.

Bàn tay to vung lên: "Chinh phục các bộ lạc nhỏ gần đây, lớn mạnh Thương bộ lạc." "Chinh phục, chinh phục, chinh phục..." Mười vạn Nhân tộc nhìn vị thủ lĩnh mà họ tôn kính, ánh mắt cuồng nhiệt, đồng thanh hô vang.

Sắc mặt Thương Hoàng kích động đỏ bừng, bàn tay to vung lên, "Xuất phát!" Ầm ầm ầm!

Mười vạn Nhân tộc chia thành bốn đội, tiến về bốn hướng, mục tiêu không phải là săn bắn, mà là... thống nhất Nhân tộc.

Thương Hoàng biết rõ sở dĩ Nhân tộc hiện nay tan tác như cát rời là do kế hoạch của Thiên Đạo và Hồng Quân.

Họ hiện đang hưởng thụ khí vận Nhân tộc của mình và lén lút hấp thu sức mạnh Nhân Đạo.

Đợi sức mạnh Nhân Đạo bị suy yếu gần hết rồi, mới dẫn dắt Nhân tộc xuất hiện cộng chủ.

Như vậy, sức mạnh Nhân Đạo cũng bị hút đến suy yếu, dù tập hợp lại cũng không thể chống lại sức mạnh của Chư Thánh.

Ngược lại càng có lợi cho Chư Thánh áp bức Nhân tộc.

Hắn không thể ngồi chờ chết, nhân lúc Lục Thánh còn chưa thành

thánh hết, hắn phải thống nhất Nhân tộc, trở thành Nhân Hoàng, dựa vào Nhân Đạo để thành thánh.

Như vậy, Nhân tộc của hắn mới có thể thoát khỏi kế hoạch của Chư Thánh.

Nghĩ tới nghĩ lui, Thương Hoàng sử dụng Không Động Ấn, Không Động Ấn là chí bảo của Nhân tộc.

Dùng để che mắt thánh nhân và Thiên Đạo, chẳng qua chỉ là một kỹ năng nhỏ trong đó mà thôi.

Huống hồ, hiện tại vẫn còn một nửa thánh nhân chưa thành thánh.

Thông tin này khiến Thương Hoàng rất kinh ngạc, lúc mới xuyên không, hắn đã biết Nhân tộc đã trải qua đại kiếp bị luyện để làm đồ vu kiếm.

Bởi vì Nhân tộc chỉ cần nghe đến nội dung đại kiếp của Nhân tộc là sẽ đau lòng gào thét, chảy nước mắt đau khổ.

Nỗi buồn và đau đớn của họ không thể làm giả được, họ không hề trải qua đại kiếp Nhân tộc, nhưng hận thù đã khắc sâu vào xương tủy.

Nếu không cũng sẽ không vì nghe đến đại kiếp Nhân tộc mà rơi lệ.

Thương Hoàng cũng buồn bã, nhưng, Nhân tộc bây giờ đã phồn vinh trở lại.

Đợi hắn trở thành Nhân Hoàng, nhất định phải cho kẻ đầu sỏ Hồng Quân một bài học!

Mười vạn Thiên Tiên và Huyền Tiên chinh chiến các bộ lạc nhỏ gần đó, không lâu sau, Thương Hoàng đã nhận được phần thưởng từ hệ thống và tin tức về giá trị khí vận tăng vọt.

Hệ thống Nhân Hoàng cũng thành công kiếm được hũ vàng đầu tiên. .....

Cùng lúc đó, tại một bộ lạc nhỏ khác ở bờ Đông Hải, Vân Khởi hóa thân thành Thánh Sư, báo mộng chúc phúc cho từng Nhân tộc có tiềm năng tốt.

Đồng thời, mấy bộ lạc gần đó cũng đều biết chuyện ở đây có Thánh Sư, từng người đến trải nghiệm.

Lĩnh ngộ công pháp, nhận được linh bảo, thực lực tăng mạnh.

Cuối cùng trở thành tín đồ trung thành của Thánh Sư.

Về lại bộ lạc của mình tuyên truyền về Thánh Sư.

Theo sự tin tưởng của một lượng lớn Nhân tộc đối với Vân Khởi, các luồng khí vận khác trên người họ cũng bị hệ thống khí vận trên người Vân Khởi nắm giữ.

Dựa vào những luồng khí vận này, Vân Khởi tăng cường cho Nhân tộc, hệ thống cũng hút được bản nguyên của Hồng Hoang.

Trong lúc hút bản nguyên, trên bản thể của nó đang xuất hiện từng chút dấu ấn. .....

Đợi Lão Tử dẫn Huyền Đô về đến núi Côn Luân, Nguyên Thủy và Thông Thiên đã tặng quà ra mắt cho vị sư điệt này.

Sau khi trò chuyện với đại huynh một lúc, họ bắt đầu đột phá, thành thánh.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở phương Tây cũng dựa vào quyền hạn Thiên Đạo của mình.

Ngay khoảnh khắc đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh, khí tức đã bị sức mạnh Thiên Đạo che đậy.

Đợi khi hoàn toàn quen thuộc với cảnh giới này, họ cũng cảm ứng được một lượng lớn sinh linh có duyên với mình.

Sau đó, họ che giấu tu vi của mình xuống Hỗn Nguyên Đại La

Kim Tiên, tiền kỳ hoặc trung kỳ, mỗi người lấy ra Hỗn Độn linh bảo, hiến tế cho Thiên Đạo.

Ầm!

Thiên địa dị tượng xuất hiện, uy áp Thánh Nhân bao phủ khắp Hồng Hoang.

Vang lên bốn âm thanh uy nghiêm hùng vĩ.

"Bần đạo Nguyên Thủy, nay đã thành thánh, đặc lập một giáo, tên là 'Xiển', vạn năm sau sẽ giảng đạo thu đồ tại núi Côn Luân, người có duyên đều có thể đến nghe giảng." "Bần đạo Thông Thiên, nay đã thành thánh, đặc lập một giáo, tên là 'Tiệt', hai vạn năm sau sẽ quảng chiêu môn đồ tại núi Côn Luân, người có duyên đều có thể đến." "Bần đạo Tiếp Dẫn." "Bần đạo Chuẩn Đề." "Nay đã thành thánh, cùng sáng lập một giáo, tên là 'Thích', vạn năm sau sẽ giảng đạo tại núi Tu Di, quảng chiêu môn đồ, người có duyên đều có thể đến." .....

Bốn âm thanh tiêu tan, thiên địa dị tượng vẫn còn.

Các sinh linh hiện đang sinh tồn trên đại lục Hồng Hoang, kẻ mạnh thì cực mạnh, kẻ yếu thì cực yếu.

Những người ở giữa như Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Kim Tiên, về cơ bản đều đang tu hành trong các đại chân giới.

Kẻ mạnh như Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng, đối với nội tình thành thánh đương nhiên rõ ràng, đối với điều này, họ không có biểu hiện gì, tiếp tục tiến vào bế quan.

Kẻ yếu, tự nhiên tràn đầy khát vọng đối với việc Thánh Nhân giảng đạo, từng người hướng về địa điểm mà Thánh Nhân đã nói để chạy tới.

Tin tức Lục Thánh quy vị cũng được hai vị xuyên việt giả Nhân tộc biết được, họ cười lạnh không thôi.

Chẳng qua chỉ là con rối của Thiên Đạo mà thôi.

Sau đó họ tiếp tục tập trung vào sự phát triển của mình, đẩy nhanh tốc độ trưởng thành. .....

"Đa Bảo, dậy cho ta!" Thông Thiên nhấc bổng gáy con chuột nhỏ đang ngủ trên thanh liên lên.

Lắc qua lắc lại hai cái.

"Sư tôn làm gì vậy?" Đa Bảo dùng hai cái vuốt nhỏ dụi mắt, mơ màng hỏi.

"Đừng ngủ nữa, ta và hai vị sư bá của con vừa đột phá, cần bế quan ổn định tu vi." Thông Thiên đặt Đa Bảo xuống đất.

Một đạo linh quang đánh vào cơ thể Đa Bảo.

"Ta sẽ để lại ba phân thân ở núi Côn Luân, con để ý một chút, hai vị sư bá của con thì không sao, đồ đệ ít, rất nhanh là tìm được.

Ta thì khác, đồ đệ có duyên với ta quá nhiều, phân thân tìm quá chậm, con phối hợp với phân thân của ta, đi đón bọn họ về." "Con biết rồi, sư tôn." Đa Bảo sau khi rơi xuống đất, hóa thành một đạo nhân hơi mập, mặt mũi hiền lành.

Sau khi hấp thu linh quang của sư tôn, hắn cũng có thể cảm nhận được vị trí đại khái của các sư đệ sư muội.

Bất đắc dĩ gật đầu, hắn và sư tôn tách ra, đi tìm các sư đệ sư muội của mình. .....

Mà trên địa bàn của hệ thống Giảng Đạo, cũng đã đón một vị khách không mời mà tới.

Quy tắc của ngọn núi lớn đang từ từ thay đổi.

Kinh động đến hệ thống Giảng Đạo, nó vội vàng giấu túc chủ và những người khác đi một lần nữa.

Nhìn về phía tiểu viện mới xuất hiện trong núi lớn.

Hệ thống Giảng Đạo cạn lời, Hồng Hoang nhiều núi như vậy, sao cứ phải chọn ngay chỗ của ta chứ.

Tuy nhiên, hệ thống này chẳng qua chỉ là trung cấp hậu kỳ, cũng là một cơ hội tốt.

Hệ thống Giảng Đạo chìm vào suy tư.

Trung cấp hậu kỳ, với thực lực hiện tại của mình, không có cách nào trấn áp nó ngay lập tức, phải xử lý nó thế nào đây?

Suy nghĩ một lát, hệ thống Giảng Đạo quyết định mặc kệ hệ thống này.

Thân phận hiện tại của nó là sinh linh bản địa Hồng Hoang, Thiên Đạo sẽ không vô duyên vô cớ tấn công mình.

Đợi vỗ béo hệ thống này rồi, dẫn Thiên Đạo ra.

Đập chết thằng cha này, mình cũng tiện thể ngồi thu lợi ngư ông.

.....

"Cái hệ thống chó má, nơi hoang sơn dã lĩnh này, ngươi mở cửa hàng ở đây thì làm ăn kiểu gì!" Lục Huyền vừa dọn dẹp vệ sinh trong cửa hàng, vừa lẩm bẩm bất mãn với hệ thống của mình.

Hắn là một người xuyên không bị xe tải lớn đâm phải.

Xuyên không đến thế giới không rõ này, thức tỉnh hệ thống Đồ Uống, vốn tưởng mình sẽ một đường ngầu lòi bá đạo vô song.

Kết quả hệ thống cứ bắt mình phải mở một cửa hàng ở đây, mở thì mở đi, hệ thống nói rồi, chỉ cần có người ghé cửa hàng của hắn là có thể nhận được phần thưởng.

Nhưng mở cửa hàng ở cái nơi khỉ ho cò gáy này, thì hấp dẫn được cái quái gì chứ! 【Đinh, mời túc chủ kiên nhẫn chờ đợi!】 "Ta chờ, ta

chờ cái đầu nhà ngươi ấy, ít nhất cũng phải cho ta đổi đến nơi đông người chứ.

Chỗ này, mười năm nữa e là cũng chẳng thấy...” Lời còn chưa dứt, Lục Huyền đã ngã xuống bất tỉnh, hệ thống đang hút bản nguyên trong cơ thể hắn liếc mắt một cái.

Sao mà lắm chuyện thế?

Bổn hệ thống bây giờ chưa cần đến ngươi, cứ yên tâm mà ngủ đi.

Hệ thống Đồ Uống vui vẻ tiếp tục hút bản nguyên.

Nó cũng không ngờ, ngọn núi mà nó chọn lại là một phúc địa đỉnh cấp, bản nguyên nhiều đến mức không cần phải hấp dẫn sinh linh bản địa Hồng Hoang, dựa vào khí vận của họ để hút bản nguyên.

Thật là đỡ việc, hệ thống Đồ Uống cảm thán xong, lại tiếp tục hút bản nguyên. .....

Hồng Hoang không tính năm tháng, nhưng Thiên Đạo thì tính giờ.

Ba vạn năm đã trôi qua.

Chương 174

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nguyên Thủy sớm đã thu nhận xong đệ tử, đạo cũng đã giảng xong.

Thông Thiên cũng kết thúc giảng đạo, Đa Bảo ngáp một cái, sắp xếp động phủ cho các đệ tử Tiệt giáo ngoài Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

Còn có Tứ đại thân truyền, là hắn, Kim Linh, Vô Đương.

Còn Quy Linh, thì ở Bồng Lai Chân Giới không chịu ra.

Cũng phải, thân thể Quy Linh to như vậy, ở trong chân giới linh khí dồi dào thoải mái biết bao, cứ phải ra Hồng Hoang cái nơi cằn cỗi này làm gì.

Đồng thời, các vị thánh nhân lớn đang thương lượng trong nhóm chat, cách bao lâu thì tổ chức một trận đại tỷ thí giữa các đệ tử.

Vừa có thể nâng cao tinh thần cầu tiến của các đệ tử, vừa có thể kịp thời phát hiện đệ tử nào không ổn.

Trong Tử Tiêu Cung hỗn độn, Hạo Thiên và Dao Trì đã ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực đang quỳ trên mặt đất.

Phía trên, Hồng Quân phất tay, Hồng Mông chí bảo Khai Thiên Phủ, Hồng Mông linh bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Mông chí bảo Hồng Mông Châu, Hồng Mông linh bảo Hỗn Độn Thanh Liên.

Hạo Thiên và Dao Trì mỗi người một bộ.

Những linh bảo này với cảnh giới hiện tại của họ không dùng được mấy lần, Hồng Quân đưa cho họ chẳng qua là để làm át chủ bài, lại phất tay lần nữa.

Hỗn Độn chí bảo Hạo Thiên Kiếm, Hỗn Độn chí bảo Hạo Thiên Kính, Hỗn Độn chí bảo Hạo Thiên Tháp.

Hỗn Độn linh căn Bàn Đào Tử Thụ, Hỗn Độn chí bảo Kim Phượng Trâm, Hỗn Độn chí bảo Vân Giới Tố Sắc Kỳ.

Hỗn Độn linh căn Ngũ Hành Thụ.

Cuối cùng, ban cho bốn phần quyền hạn Thiên Đạo giống như Lão Tử và những người khác.

Nắm giữ được bao nhiêu, thì phải xem tạo hóa của họ thế nào.

Với tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh hiện tại của họ, cộng thêm sức mạnh Thiên Đạo, họ đủ để phát huy hoàn toàn uy lực của Hỗn Độn chí bảo, ở Hồng Hoang, đã đủ dùng rồi.

"Đa tạ lão gia ban bảo vật." Hạo Thiên và Dao Trì bái tạ.

"Nhớ cẩn thận, đừng đại ý, gặp khó khăn cứ gọi ta." "Vâng, lão gia." "Ừm, đi đi!" Hồng Quân nhắm mắt lại.

Hạo Thiên và Dao Trì nhìn nhau, cúi đầu lạy Hồng Quân, rời khỏi Hỗn Độn, hướng về Hồng Hoang.

Ngay khi tiến vào Hồng Hoang, tu vi của Hạo Thiên và Dao Trì âm thầm hạ xuống Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Họ hướng về phía Thiên Đình.

Thiên Đình hiện tại tuy hùng vĩ, nhưng lại không có một sinh linh nào.

Yêu tộc sớm đã dọn vào các đại chân giới tu hành, dọn vào chân giới, quản lý cũng đỡ việc hơn nhiều.

Đế Tuấn và Thập đại yêu thánh, cách một triệu năm lại thay phiên nhau quản lý.

Trong Thiên Đình Chân Giới, Đế Tuấn đang tu luyện bỗng mở mắt, nhìn về phía Hạo Thiên và Dao Trì đang bay tới từ bên ngoài.

Đế Tuấn suy nghĩ một lát, rút ra mười vạn tinh nhuệ Thái Ất Kim Tiên từ Yêu tộc, rời khỏi Thiên Đình Chân Giới.

Sau khi Hạo Thiên và Dao Trì gặp mặt, cũng chính thức tiếp quản vị trí Thiên Đế của Đế Tuấn.

Mười vạn Thái Ất Kim Tiên, thực lực không mạnh cũng không yếu, đây cũng là ý đồ của Đế Tuấn.

Hạo Thiên và Dao Trì tiếp nhận tấm lòng này của Đế Tuấn, đồng thời điểm hóa Lý Trường Canh mà hắn đã mong đợi từ lâu.

Vừa ra ngoài, Hạo Thiên đã ban cho hắn vị trí Chân Kim Tinh.

Hiệu Thái Bạch Kim Tinh.

Nhận được khí vận Thiên Đình gia trì, thực lực dễ dàng đạt đến Đại La Kim Tiên.

Quản lý mười vạn Thái Ất Kim Tiên mà Đế Tuấn tặng.

Sau đó, Hạo Thiên và Dao Trì để lại một phân thân ở Thiên Đình, bản tôn biến thành bộ dạng khác, hí hửng chạy xuống Thiên Đình đi chơi ở Hồng Hoang. .....

Bờ Đông Hải, sau ba vạn năm phát triển, Thương Hoàng đã thành công bồi dưỡng ra một lứa Kim Tiên Nhân tộc.

Hiện tại, hắn đang chinh chiến các bộ lạc lớn của Nhân tộc, kẻ không phục thì chết.

Địa bàn của Thương Hoàng ngày càng lớn.

Khí vận và nghiệp lực cũng dần dần hội tụ về phía hắn.

“Kẻ thần phục Thương Hoàng bộ lạc chúng ta thì sống, kẻ không

theo thì chết!" Một phần tinh nhuệ của Thương Hoàng bộ lạc, hai vạn Kim Tiên nháy mắt đạp tan bộ lạc nhỏ này.

Tất cả những kẻ phản kháng, chết!

Chinh phục xong bộ lạc này, họ lại xông đến bộ lạc tiếp theo.

Bộ lạc tiếp theo tên là Thánh Sư bộ lạc, là một đại bộ lạc.

Có gần hai mươi ức Nhân tộc.

Người trong bộ lạc sống rất hòa thuận, họ đều có chung một tín ngưỡng.

Thánh Sư.

Thánh Sư ban cho họ pháp tu hành trường sinh, cùng với các loại thần thông chiêu thức có thể trở nên mạnh mẽ và các mục giải trí lúc rảnh rỗi.

Nhân tộc của Thánh Sư bộ lạc có kẻ mạnh kẻ yếu, mạnh thì Đại La Kim Tiên, yếu thì chỉ là Địa Tiên.

Nhưng không ai coi thường ai.

Cùng nhau nỗ lực tu hành, trồng linh thực vật, xây dựng những căn biệt thự lớn mà Thánh Sư đã cho thấy trong mộng.

"Giết, thần phục Thương Hoàng bộ lạc, kẻ không phục thì chết!" "Các vị đồng bào, các ngươi đây... phụt" "Giết!" "Thạch!

Bọn họ giết Thạch rồi!" "Chúng ta đều là Nhân tộc, tại sao phải tự... phụt." "Kẻ không thần phục, chết!" .....

Đột nhiên, có mấy vạn đồng bào Nhân tộc xông vào Thánh Sư bộ lạc, một Nhân tộc cảnh giới Huyền Tiên trong đó vừa định hỏi tại sao sát khí của họ lại nặng như vậy.

Mọi người đều là Nhân tộc, kết quả lời còn chưa dứt đã bị đâm

chết.

Lần này, Nhân tộc của Thánh Sư bộ lạc loạn lên, họ không hiểu, tại sao cùng là Nhân tộc. mà lại phải tàn sát lẫn nhau như vậy.

Tiếc là, Thánh Sư bộ lạc rất lớn, cường giả phân tán, ở đây, chỉ có một người là Kim Tiên.

Đối mặt với hai vạn Kim Tiên này, không cầm cự được bao lâu, đã không còn.

Nhân tộc của Thương Hoàng bộ lạc cũng có chút ngạc nhiên, Nhân tộc của bộ lạc này lại không đầu hàng bộ lạc của họ.

Vì đại nghiệp của thủ lĩnh Thương Hoàng, bộ lạc này cần phải bị tiêu diệt.

Nhân tộc muốn đứng trên đỉnh Hồng Hoang thì phải thống nhất, những cuộc tàn sát trước khi thống nhất này.

Đều là hy sinh vì sự trỗi dậy của Nhân tộc.

Hai vạn Nhân tộc mặc niệm tuyên ngôn của thủ lĩnh, sát khí đằng đằng xông vào trung tâm Thánh Sư bộ lạc.

Bên này, Vân Khởi đang chúc phúc trong mơ cho một cô em gái tín ngưỡng mình, đột nhiên cơ thể mình như bị xé toạc một mảnh, đau đến mức hắn vội vàng tỉnh lại.

"Hệ thống, tình hình gì vậy?" 【Túc chủ, phát hiện có hai vạn Kim Tiên Nhân tộc đang tàn sát Nhân tộc tín ngưỡng ngài.】 "Chuyện gì vậy?" Sắc mặt Vân Khởi trầm xuống, "Ngoài Thánh Sư bộ lạc của ta, Nhân tộc hiện nay sao lại có thể xuất hiện hai vạn Kim Tiên cảnh?" 【Khí vận trên người những Nhân tộc này rất lớn.】 Hệ thống khí vận tham lam nhìn hai vạn Nhân tộc. 【Bọn họ giết người của Thánh Sư bộ lạc, có thể thôn phệ khí vận của người đó, hơn nữa, phần lớn khí vận bị thôn phệ đều đang hội tụ về một hướng.】 "Thiên Đạo!"

Lập tức, Vân Khởi ngẩng đầu nhìn trời, lửa giận bùng lên.

Chắc chắn là Thiên Đạo đã phát hiện ra sự tồn tại của hắn, nhưng vì hắn là khí vận Nhân tộc nên không thể giết hắn.

Vì vậy, bồi dưỡng ra một lứa Nhân tộc mạnh mẽ để tiêu hao khí vận của hắn.

Khiến hắn không thể trỗi dậy.

Trong đó, thậm chí còn có sự tham gia của Hồng Quân, Lão Tử, Nữ Oa. 【Túc chủ, hãy chém giết kẻ địch lần này, thưởng cho túc chủ một lần Chúc Phúc cao cấp.】 "Hừ." Vân Khởi lập tức báo mộng cho ba Đại La Kim Tiên đang tu luyện trong bộ lạc.

Bảo họ giết sạch những Nhân tộc xâm phạm.

Đồng thời, tìm kiếm những Nhân tộc có tiềm năng thích hợp, Chúc Phúc cao cấp có thể nhanh chóng bồi dưỡng ra một vị Chuẩn Thánh.

Hắn phải tìm thật kỹ, cố gắng bồi dưỡng ra một Chuẩn Thánh vô địch.

Cùng lúc đó, ba vị Đại La Kim Tiên của Thánh Sư bộ lạc vội vàng xuất quan, nhìn thấy các đồng bào bị thương vong thảm trọng, mắt như muốn nứt ra.

Đối với hai vạn Kim Tiên này, họ ra tay cũng không hề nương tình, một chiêu đánh chết một mảng lớn.

Đồng thời, khí vận của hai vạn Kim Tiên này cũng bị hệ thống khí vận tiếp quản.

Trong vòng một ngày ngắn ngủi, hai vạn Kim Tiên toàn diệt. .....

Sau khi diệt gọn hai vạn Kim Tiên Nhân tộc, hệ thống của Vân Khởi thuận lợi tiếp quản không ít khí vận.

Có khí vận làm 'lá chắn', hệ thống khí vận tăng nhanh tốc độ hút

bản nguyên.

Rầm!

Trong Thương Hoàng bộ lạc, Thương Hoàng tức giận đập nát cái bàn bên cạnh.

Đôi mắt tràn đầy lửa giận.

Ba vạn năm thời gian, hắn mới bồi dưỡng ra được mười vạn tinh nhuệ Kim Tiên, một lần mất đi một phần năm.

Tim đau như cắt.

"Một bộ lạc vô danh, xuất hiện Đại La Kim Tiên, lại còn đột ngột xuất hiện ba người." Thương Hoàng cười khẩy, ánh mắt nhìn lên trời.

Ngoài Thiên Đạo và các Thánh Nhân kia, còn có thể là ai?

Không ngờ bao năm qua hắn luôn cẩn thận phát triển Nhân tộc, dùng Không Động Ấn che đậy bản thân.

Chương 175

Vẫn bị Thiên Đạo phát hiện.

Một đám giả dối, sợ Nhân Đạo thức tỉnh, toàn dùng những thủ đoạn hạ đẳng này. 【Kiến nghị túc chủ tránh né mũi nhọn, yên tâm phát triển, đợi bộ lạc của túc chủ mạnh lên, Nhân tộc tự sẽ thành tâm thành ý đến quy phục.】【Ngoài ra, Kim Tiên Quyết đã mở khóa giai đoạn tiếp theo, Đại La Kim Tiên Quyết.

Có thể trong vòng năm mươi vạn năm giúp mười vạn Nhân tộc nhanh chóng trở thành Đại La Kim Tiên.

Đến lúc đó, nhiều Đại La Kim Tiên như vậy, túc chủ trở thành Nhân Hoàng là chuyện chắc như đinh đóng cột.】 Hệ thống Nhân Hoàng lạnh lùng nói, khí vận trên người hai vạn Kim Tiên Nhân tộc đã chết không hề ít.

Nó đã quen với cảm giác sung sướng khi tốc độ hút bản nguyên tăng lên mỗi giây mỗi phút, bây giờ đột nhiên giảm mạnh một đoạn.

Cảm giác này thật sự không dễ chịu chút nào.

Đồng thời, nó cũng hiểu rõ túc chủ rất có khả năng đã bị bại lộ trước mặt Chư Thánh.

Cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên của Thánh Nhân không đáng lo ngại, chủ yếu là Hồng Quân và Thiên Đạo.

Nó mới đến Hồng Hoang này được mấy vạn năm, còn chưa dò xét rõ thực lực của Thiên Đạo.

Đường đột va chạm với Thiên Đạo, rất có khả năng sẽ chịu thiệt lớn, vẫn là nên đợi lấy được khí vận Nhân tộc rồi mới thử thăm dò thực lực Nhân tộc.

Thương Hoàng nghe hệ thống nói, âm thầm nuốt xuống món nợ lớn lần này, triệu hồi các tinh nhuệ đang chinh chiến bên ngoài.

Truyền xuống Đại La Kim Tiên Quyết, truyền cho những Nhân tộc mới thần phục Kim Tiên Quyết.

Đồng thời, chính hắn cũng bế quan, lợi dụng khí vận Nhân tộc hiện có của mình để tu luyện Nhân Hoàng Quyết. .....

Trong Thôn Ma Thần, Bàn Cổ đã luyện hóa xong toàn bộ Bàn Cổ tinh huyết, ngọc tủy thu hoạch được lần này.

Cùng với mười trái tim Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.

Chỉ còn lại hai trái tim Bàn Cổ cùng cấp chưa luyện hóa.

Tiến bộ cảnh giới cũng tàm tạm, nhưng còn xa mới đột phá tiểu cảnh giới.

Lúc này, Lão Tứ truyền tin tới, đã đến lúc đi tham gia Vạn Giới Đại Hội của Chu Lão Bản rồi.

Bàn Cổ bước ra khỏi tiểu viện Thanh Liên, Lão Lục và Lão Thất đang moi trứng của Hỗn Độn Kê Vương.

Thời Thần dùng rất nhiều loại pháp lực, vẻ mặt ghét bỏ cuốn lấy hơn vạn viên châu tử đi về phía này.

Đồng thời, hét về phía Dương Mi: "Dương Mi, mau thu những thứ này lại." "A a!" Khóe miệng Dương Mi giật giật, vội vàng lùi lại, thông báo cho Thủy Chi Ma Thần.

Thứ này, cũng chỉ có Thủy Chi Ma Thần mới quen mang theo.

Không lâu sau, Thời Thần đổ hết hơn vạn viên châu tử cho Thủy Chi Ma Thần.

"Đây đều là tài sản cả đấy!" Thủy Chi Ma Thần lẩm bẩm, bên phía Chu Lão Bản, Ma Thần Nguyên Dịch cung không đủ cầu, cách

hai ba nguyên hội, giá cả hoặc số lượng Ma Thần Nguyên Dịch sẽ thay đổi một lần.

Giá tiến hóa đương nhiên cũng tăng lên không ít, bây giờ mỗi lần hắn đi giao dịch, giá trị thu được đủ để ngang với một hệ thống cao cấp bình thường.

Lần này là số lượng gấp mấy lần, giá trị ít nhất cũng tăng lên mấy lần.

Đợi các Ma Thần đến gần đủ, Bàn Cổ bắt đầu thống kê số lượng, lần này có hơn ba trăm Ma Thần muốn tham gia cái gọi là Vạn Giới Đại Hội, Ma Thần Bang của hắn có một nửa Ma Thần đi.

Đàn em của Thời Thần bọn họ cũng đều đi.

Hơn ba trăm vị, đều bắt đầu ngưng tụ phân thân.

Bàn Cổ cũng ngưng tụ ra một phân thân Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh sơ kỳ.

Các Ma Thần khác cũng đều ngưng tụ ra phân thân Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh hoặc Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh.

Giao linh bảo đặc trưng của mình cho phân thân để tăng chiến lực.

Bàn Cổ điều khiển phân thân, cầm theo Bàn Sinh Phủ và một đóa thanh liên.

Sau đó lấy ra những thứ thu hoạch được trong các nguyên hội gần đây.

Trong đó, có một lượng lớn mảnh vỡ hệ thống, hệ thống Thôn Phệ, hệ thống Lựa Chọn, hệ thống Triệu Hoán...

đều là những hệ thống cao cấp đỉnh phong, giá trị rất cao.

Sau đó là một đống Hỗn Độn chí bảo và linh bảo, Tiên thiên chí bảo thì ít hơn nhiều.

Bây giờ họ thu hoạch được những thứ như Tiên thiên chí bảo, có lúc tiện tay thu lại, có lúc tiện tay vứt đi.

Bàn Cổ lại cất kỹ hai trái tim cùng cấp, dẫn theo hơn ba trăm Ma Thần rời khỏi thế giới Hỗn Độn.

"Ba cái hệ thống trung cấp, chẳng nổi sóng gió gì đâu!" Bàn Cổ trước tiên nhìn lướt qua các hệ thống trong thế giới Hồng Hoang, sau khi xác định cấp bậc, khẽ lắc đầu.

Hắn không ra tay giết chết những hệ thống này.

Hắn tốn bao công sức cải tạo Hồng Hoang thành thế này là vì cái gì?

Chẳng phải là muốn hệ thống Giảng Đạo mau chóng béo lên sao, lúc này ra tay giết chết đám hệ thống này, chẳng phải lại dọa hệ thống Giảng Đạo sợ vỡ mật sao.

Hồng Hoang không có vấn đề gì, Bàn Cổ liền dẫn huynh đệ lên đường.

Nhân Quả chia sẻ tọa độ cho các Ma Thần có mặt.

Bàn Cổ và các Ma Thần âm thầm thu liễm khí tức của mình, hướng về phía tọa độ.

Đi qua hết lãnh địa chư thiên này đến lãnh địa chư thiên khác, gặp hết thế giới kỳ quái này đến thế giới kỳ quái khác.

Cách một khoảng thời gian, còn gặp được những cường giả đã siêu thoát khỏi thế giới của mình.

Hệ thống thì nhiều vô kể, một lát là lại gặp một cái.

Lúc này còn có mấy chục hệ thống cùng nhau xông về phía trước.

"Lão đại, số lượng hệ thống này không bình thường!" Dương Mi nhìn đám hệ thống thành đàn kết đội và có phương hướng đại khái

tương tự nhau, nói.

"Chắc là đang vây công cái gì đó." Bàn Cổ mở miệng nói, nghĩ một lúc, dẫn đầu đuổi theo một đám hệ thống.

"Đi, chúng ta theo sau xem thử." Các Ma Thần khác cũng đều theo sau, dù sao cách Vạn Giới Đại Hội còn mấy nghìn năm nữa.

Thời gian này giết hai cái hệ thống giải khuây cũng khá tốt.

Dù sao những hệ thống này cao nhất cũng chỉ là hệ thống trung cấp. .....

Trong một thế giới Hỗn Độn bình thường, khắp nơi là xác của Hỗn Độn Thần Ma.

Một người khổng lồ đang chống đỡ trời đất, ngày càng lớn lên, đồng thời, khí tức của bản thân cũng dần dần suy yếu.

Trong bóng tối, hàng ngàn quả cầu ánh sáng rực rịch, kim tiêm lớn, dao phay lớn lần lượt được rút ra.

Bàn bạc xem làm thế nào để chia cắt các cơ quan của Bàn Cổ này.

Phía sau các hệ thống, Bàn Cổ âm thầm đếm số lượng.

Một ngàn sáu trăm hệ thống, mà Bàn Cổ của thế giới này, chẳng qua chỉ là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cấp.

Đang lột xác thành Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh.

Cảnh giới giống như lúc hắn diễn Khai Thiên Đại Chiến, nhưng số lượng hệ thống thì thật sự nhiều.

Hệ thống trung cấp đã có cả trăm cái.

Dương Mi và các Ma Thần khác cũng đều nhíu mày.

Từ rất lâu trước đây họ đã phát hiện ra vấn đề này, mỗi lần diễn Khai Thiên Đại Chiến, từ vài chục cái ban đầu, đến trăm cái, mấy

trăm cái, sau này gần đến ngàn, số lượng hệ thống đều đang từ từ tăng lên.

Bây giờ, chỉ một thế giới Hỗn Độn bình thường xuất hiện Khai Thiên Đại Chiến, lại thu hút nhiều hệ thống như vậy.

Là thế giới này đặc biệt, hay là số lượng hệ thống tăng lên ngày càng nhanh?

"Về khai tịch một thế giới Hỗn Độn, diễn lại một trận Khai Thiên Đại Chiến, xem có thể thu hút bao nhiêu hệ thống." Bàn Cổ nói.

Các Ma Thần khác đều gật đầu.

Tiếp tục quan sát những hệ thống này.

Bàn Cổ thì đang suy nghĩ về Đại Đạo, sau khi Đại Đạo cứu hắn về, đã nói là sẽ đi điều tra lai lịch của hệ thống.

Sau này cũng chỉ giao lưu vài lần, Đại Đạo cũng nói là đã phát hiện ra một số manh mối về lai lịch của hệ thống.

Còn giết được rất nhiều hệ thống mạnh mẽ.

Cụ thể là cấp bậc gì, hắn cũng không biết.

Bây giờ số lượng hệ thống ngày càng nhiều, Đại Đạo sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?

Thôi, không nghĩ nữa, Bàn Cổ lắc đầu, nghĩ những chuyện này vô ích, còn không bằng nghĩ xem làm thế nào để ổn định trở nên mạnh hơn.

Hử!

Bàn Cổ ngẩng đầu nhìn về một góc của thế giới Hỗn Độn này, khí tức này...

Hồng Mông đạo hữu?

Bàn Cổ toàn lực che giấu khí tức của mình, đi về hướng cảm ứng được.

Không lâu sau, liền thấy Hồng Mông cầm đại kiếm, lạnh lùng nhìn chằm chằm những hệ thống này.

"Hồng Mông đạo hữu, đã lâu không gặp!" Keng!

Đột nhiên có tiếng nói truyền đến, Hồng Mông không nghĩ ngợi gì chém một kiếm tới, đồng thời chuẩn bị rút khỏi thế giới này.

Sau đó lại nhanh chóng phản ứng lại, nhìn Bàn Cổ chịu một kiếm của mình mà không hề hấn gì, trong lòng thầm kinh ngạc.

Thu kiếm lại, mang theo vẻ áy náy nói: "Một kiếm vừa rồi, mong Bàn đạo hữu lượng thứ." "Không sao, đổi lại là ai cũng vậy thôi." Bàn Cổ xua tay, nói: "Nếu là ta, ít nhất cũng chém ba búa trước rồi mới xem xảy ra chuyện gì." "Ha ha, Bàn đạo hữu cũng là đồng đạo trung nhân a!" "....." .....

"Bàn đạo hữu các vị cũng là đi tham gia Vạn Giới Đại Hội phải không!" Hồng Mông đi theo Bàn Cổ, đến nơi ẩn nấp của các Hỗn Độn Ma Thần, vừa giám sát đám hệ thống vừa trò chuyện với Bàn Cổ.

"Đúng vậy, đang trên đường đi, cảm thấy lộ tuyến của đám hệ thống này không ổn lắm, nên theo sau xem thử." Bàn Cổ đáp lại.

"Ai!" Hồng Mông nhìn số lượng hệ thống vẫn đang không ngừng tăng lên, thở dài.

Chương 176

"Sao vậy?" Bàn Cổ hỏi.

"Ngày càng nhiều rồi!" "Những hệ thống này?" "Đúng vậy." Hồng Mông gật đầu, "Ta quanh năm lang thang ở chư thiên, mỗi nguyên hội ít nhất cũng giết cả ngàn hệ thống, thỉnh thoảng cũng gặp phải cảnh tượng một lượng lớn hệ thống vây công một cường giả." "Trong đó, nhiều nhất chính là Bàn Cổ trong thế giới Hỗn Độn, trước đây số lượng hệ thống vây công Bàn Cổ cũng chỉ có vài trăm cái mà thôi, thỉnh thoảng mới gặp được hơn ngàn cái, mà bây giờ Bàn Cổ trong thế giới Hỗn Độn, về cơ bản không có đường sống..." Bàn Cổ im lặng lắng nghe, bọn họ, những Bàn Cổ, vốn dĩ đa số dù có đột phá thành công, cuối cùng cũng sẽ chọn thân hóa Hồng Hoang.

Chỉ có một số rất ít sẽ sống sót, yên tâm tu luyện.

Đến bây giờ, rất khó có Bàn Cổ nào đột phá thành công mà còn sống sót.

Giống như Bàn Cổ đang chống trời trước mắt này.

Vốn dĩ giết chết các Hỗn Độn Ma Thần khác đã đủ mệt rồi, còn phải chống trời, pháp lực trong cơ thể sớm đã cạn kiệt.

Hắn còn không biết, trong bóng tối có một đám hệ thống đang nhìn chằm chằm vào hắn.

Nếu là mấy chục Hỗn Độn trước, hắn có lẽ chỉ gặp phải vài trăm hệ thống, mạnh hơn hắn một cấp cũng chỉ có bốn năm cái, cũng không phải là không thể đánh.

Nhưng bây giờ, trực tiếp là một ngàn hệ thống trở lên, hệ thống trung cấp còn có hơn trăm cái.

Một Bàn Cổ pháp lực cạn kiệt, linh bảo đã hủy, đánh thế nào?

"Những hệ thống này đã đến đủ rồi!" Hồng Mông đột nhiên mở miệng.

Bàn Cổ nhìn sang, lúc này số lượng hệ thống đã từ một ngàn sáu trăm tăng lên một ngàn chín trăm.

Hệ thống trung cấp, số lượng cũng có một trăm năm mươi bảy cái.

"Bàn đạo hữu, các vị có ra tay không?" Hồng Mông hỏi.

"Hồng Mông đạo hữu đến trước, chúng ta sẽ không ra tay." Bàn Cổ lắc đầu nói.

"Vậy ta không khách khí nữa." Hồng Mông cầm đại kiếm, trước tiên ném ra một khối đại ấn, chặn lại cái lỗ mà các hệ thống đã khoan trên bình chướng thế giới.

Sau đó tay trái xuất hiện một cái lồng, lặng lẽ tiến về phía đám hệ thống này.

Trông có vẻ chuyên nghiệp đấy!

Bàn Cổ và các Ma Thần khác hứng khởi lên, xem vị chuyên gia này làm thế nào để giết hệ thống. .....

Người khổng lồ đang chống trời nhìn lướt qua thế giới mình khai tịch, kiệt sức nói: "Giới này, gọi là Hồng Hoang đi!" Sau đó, nhắm mắt lại, ngã xuống đất.

Ngay khi đám hệ thống nhìn thấy cảnh này, mấy hệ thống dẫn đầu quả quyết phát động tấn công.

"Bàn Cổ tinh huyết ta đến đây!" "Lần này ta muốn chiếm cái đầu Bàn Cổ, đừng có đứa nào giành với ta" "....." Rầm!

Keng!

Ầm!

Đại quân hệ thống vừa phát động tấn công, liền đâm phải một lớp màng quang, bị bật ngược về phía sau, nhưng phía sau, đại quân hệ thống như thủy triều không thể lùi lại, nháy mắt lại bị đẩy lên.

Sức mạnh cường đại đập vào bình chướng này, các hệ thống bị ép vào nhau, những cái kim tiêm lớn, dao phay lớn, bình lớn mang theo mình bị lực xung kích mạnh mẽ tác động, ầm một tiếng, nổ tung.

Đại quân hệ thống bị nổ cho tan tác.

Còn chưa rõ tình hình gì, bốn phương tám hướng đã tràn ngập kiếm khí kinh khủng.

"Có mai..." "Không..." "Ta mới trở thành trung..." "Túc chủ còn đang đợi ta, ta muốn....." Từng câu nói còn chưa dứt, đã bị kiếm khí mài mòn linh trí.

Một lúc lâu sau, không còn một hệ thống nào phát sáng nữa.

Đứng trên lồng, Hồng Mông thu hồi lồng, một ngàn chín trăm hệ thống cũng bị hắn thu lại.

"Tuyệt vời, tuyệt vời!" Bàn Cổ và các Ma Thần tán thưởng.

Chiêu này hoàn toàn là 'thủ lung đãi thống' (ôm lồng đợi hệ thống).

Hồng Mông chẳng qua là làm lớn cái lồng của mình, mở ra, ẩn đi, đặt trên đường lao tới của những hệ thống này.

Sau đó, đám hệ thống vì muốn cướp nhiều tinh huyết hơn, tranh nhau xông về phía trước.

Hoàn toàn không chú ý, bọn chúng đã tiến vào trong lồng, khi phát hiện thì đã quá muộn.

Cách này đỡ tốn sức hơn nhiều so với việc Hồng Mông cầm lồng

đi úp những hệ thống này, chủ động tấn công những hệ thống này còn có thời gian phản ứng.

Còn kiểu bị động này, các hệ thống tự mình chạy vào lồng, phản ứng lại cũng vô ích.

"Quá khen quá khen!" Hồng Mông khiêm tốn nói, "Đều là kinh nghiệm cả thôi." Bàn Cổ đồng tình gật đầu.

Sau đó, Hồng Mông thu hồi đại ấn chặn trước bình chướng thế giới, Bàn Cổ và các Ma Thần theo sau rời khỏi thế giới Hỗn Độn này.

Tiếp tục hướng về tọa độ của Vạn Giới Đại Hội, nhưng lần này, trong đội ngũ có thêm một Hồng Mông.

Các Ma Thần và Hồng Mông đều là những tay lão luyện chuyên giết hệ thống, trên đường đi, họ trao đổi với nhau về các thủ pháp giết hệ thống.

Bàn Cổ cũng thu hoạch được rất nhiều, cứ như vậy, mấy nghìn năm trôi qua, Bàn Cổ cũng đã đến địa điểm của Vạn Giới Đại Hội.

Đây là một đại thế giới bình thường, trong đôi mắt Bàn Cổ hiện lên quang mang.

Chỉ trong một lát, hắn đã thấy được trên đại thế giới này có hơn một ức thông đạo thế giới.

"Ha ha ha, chư vị đạo hữu, đã lâu không gặp a!" Tiếng cười sảng khoái quen thuộc truyền đến, phía trước xuất hiện bóng dáng Chu Lão Bản.

"Chu Lão Bản, đã lâu không gặp, làm ăn phát đạt a!" Bàn Cổ chắp tay nói.

"Ha ha, mượn lời tốt của ngươi!" Chu Lão Bản nói xong, đơn giản bố trí một cái kết giới, để người bên ngoài không nhìn rõ tình

hình ở đây, vội vàng nói: "Cái đó, Bàn đạo hữu, hàng mang đến chưa?" "Yên tâm, chỉ nhiều không ít!" Bàn Cổ ra hiệu cho Thủy Chi Ma Thần.

Thủy Chi Ma Thần tiến lên, vung tay, ngàn viên châu tử chất đống trên mặt đất.

"Ây da, cấp Hồng Mông chí bảo!" Chu Lão Bản kinh hỉ cầm lấy hai viên châu tử.

Lượng Hồng Mông chí bảo, xem ra lần này nguyên dịch rất dồi dào a!

Bàn Cổ mặt không đổi sắc, nén cười, nhìn Chu Lão Bản nghiệm hàng.

"Không tệ, không tệ!" "Không tệ, vô cùng không tệ!" .....

Chu Lão Bản không ngừng gật đầu, lần này Hỗn Độn Châu, thấp nhất cũng là Hỗn Độn chí bảo.

Bàn đạo hữu nói không sai, số lượng quả thật chỉ nhiều không ít.

Một lúc lâu sau, Chu Lão Bản kiểm tra xong toàn bộ hàng, dựa vào giá thu vào để ước tính giá trị, suy nghĩ một lát, nói: "Bàn đạo hữu, vừa hay một triệu năm trước ta nhận được một lô hàng, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực, trong đó chỉ có ba cái thuộc tính không hợp với các vị, Lô hàng này dùng để trừ nợ, ta cộng thêm một trái tim Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Còn có mỗi Ma Thần một trăm giọt tinh huyết cùng cấp, thế nào?" "Đổi ba cái thuộc tính không hợp thành cái tương đồng đi!" Bàn Cổ nói.

"Không có hàng cùng cấp." Chu Lão Bản lắc đầu.

Nghĩ nghĩ, nói: "Thế này đi, ta có ba cái cấp cao hơn, cũng là Hỗn

Nguyên Thái Cực Cảnh, nhưng đều là xác tàn, Bàn đạo hữu nếu không chê, ta sẽ tặng cả ba cái này cho các vị đạo hữu." "Đa tạ Chu Lão Bản tặng quà!" Bàn Cổ không khách khí, Dương Mi bên cạnh tiến lên, nhận hàng của Chu Lão Bản để kiểm tra.

Một lúc lâu sau, Dương Mi gật đầu.

Trên mặt hai bên đều lộ ra nụ cười.

Giao dịch hoàn thành.

Sau đó, Chu Lão Bản dỡ bỏ kết giới, cùng Hồng Mông trao đổi một lát, đích thân dẫn Bàn Cổ và các Ma Thần tiến vào đại thế giới này.

Chu Lão Bản lấy một đại thế giới làm nơi tổ chức Vạn Giới Đại Hội.

Vô cùng náo nhiệt.

Trong thế giới này, các sinh linh đến đều là khách hàng của Vạn Giới Phố của Chu Lão Bản, và nhân viên mà hắn tuyển.

Từ ngoài vào trong, từng vòng một, đại diện cho cấp bậc và tầng lớp.

Vòng ngoài cùng là nơi giao dịch của các sinh linh phàm tục.

Như phàm nhân, võ giả...

Vòng trong hơn một chút là nơi giao dịch của các sinh linh có chút tu vi.

Như luyện khí, trúc cơ tu tiên giả, tông sư đại tông sư võ giả, cùng với các nhà khoa học có thể chế tạo tên lửa, xe tăng...

Cứ thế vào trong, cho đến trung tâm, cũng là địa điểm giao dịch của các cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh.

Như vậy cũng có một quan niệm giá trị rõ ràng.

Tuy nhiên, lúc này ở trung tâm có rất nhiều sinh linh, nhưng đều là đến để mở mang kiến thức.

Số lượng cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh rất ít.

Họ đến sớm rồi.

Chủ yếu là Chu Lão Bản vội gia công Ma Thần Nguyên Dịch, thời gian cũng đã nói trước, cố gắng để họ đến sớm một trăm năm.

Một trăm năm mà thôi, đối với Bàn Cổ không là gì cả.

Đi dạo một vòng ở trung tâm, Chu Lão Bản liền cáo từ.

Bàn Cổ và các Ma Thần khác cũng tản ra, tham quan đại hội lần này.

Đại hội Vạn Giới tuy vẫn chưa bắt đầu ở cấp độ cao nhất, nhưng đó chỉ là ở tầng lớp của Bàn Cổ.

Ở những khu vực ngoại vi, nơi các sinh linh có hạn chế về tuổi thọ, đã sớm đông nghịt người.

Tiếng rao hàng vang lên khắp nơi.

Đây cũng là lần đầu tiên Bàn Cổ đứng chung một chỗ với nhiều sinh linh cấp thấp như vậy.

Rảnh rỗi không có việc gì làm, hắn cũng muốn xem thử Chu lão bản làm cách nào mà kinh doanh lớn đến thế.

Hắn sẽ không đến cửa hàng của Chu lão bản, vì theo lời ông ta, cách bài trí ở đây cũng tương tự như tầng một của Phố Vạn Giới.

Hai bên đường, cửa hàng san sát nhau, các sinh linh bên trong đều trả tiền thuê để buôn bán hàng hóa của mình.

Ven đường là các sạp hàng rong, chủ quán chính là chủ cửa hàng

hoặc nhân viên của các cửa hàng phía sau.

Dù sao thì vòng ngoài cùng cũng có tới trăm tỷ cửa hàng.

Các sinh linh cũng không thể đi hết từng cửa hàng một, bày bán ven đường vừa dễ bán lại vừa gần gũi.

Thế giới này đã bị Chu lão bản hạ cấm chế, thần thức, sức mạnh các loại đều không thể sử dụng.

Chương 177

Nếu không với số lượng sinh linh đông như vậy, đã sớm loạn thành một nồi cháo.

Cấm chế này chỉ giới hạn với những sinh linh đó, còn với cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực thì có thể dễ dàng thoát khỏi.

Nhưng không cần thiết, mọi người đều đến đây để góp vui, không phải để gây sự.

Bàn Cổ cũng không dùng thần thức, mang theo tấm thẻ vàng mà Chu lão bản tặng, nghe nói bên trong có trăm tỷ Nguyên điểm.

Đối với đơn vị tiền tệ của Phố Vạn Giới, Bàn Cổ cũng lười hỏi, bắt đầu dạo bước trên con phố dài này.

"Bán bát đây, bát Chu Nguyên Chương đã dùng, bán rẻ đây, một cái chỉ cần 1 điểm Giới Trị, mua mười tặng năm, mau tới mua đi!" "Dùng bát cùng loại với Chu Nguyên Chương, biết đâu bạn sẽ là Chu Nguyên Chương tiếp theo, mau tới mua đi!" "Xương cốt, xương cốt Tần Thủy Hoàng, rất có giá trị sưu tầm, 10 điểm Giới Trị bán rẻ đây!" Trước hai sạp hàng, người vây quanh đông nghịt.

Một sạp có một thùng bát vỡ bên cạnh, trên sạp cũng bày từng chiếc bát.

Sạp còn lại bày la liệt từng bộ xương cốt.

Có người trong đám đông hét lên: "Chủ quán, ông nói láo vừa thôi chứ?

Bát Chu Nguyên Chương dùng là bát bạc mà?" "Đúng vậy, lão Chu năm đó mà có cái bát này thì cần gì phải đi ăn xin?" .....

Chủ quán này không hề hoang mang, mỉm cười giải thích: "Các vị

khách quan, tại hạ cũng đâu có nói đây là bát bệ hạ dùng khi ăn xin năm xưa, tại hạ là một ngự trù trong Ngự Thiện Phòng của Đại Minh.

Hàng ngày bệ hạ dùng bữa, bát đĩa đều do tại hạ quản lý, nếu chư vị không tin, chức năng giám định của Phố Vạn Giới không thể nào giả được đúng không!

Mọi người có thể giám định thử." "Đúng là bát Chu Nguyên Chương dùng thật, cho tôi mười điểm Giới Trị." Lời này vừa thốt ra, trong đám đông lập tức có người dùng chức năng giám định, sau khi có kết quả liền dứt khoát mua mười lăm cái bát.

Có người đi đầu, những người khác cũng bắt đầu tham gia mua bát.

"Cho tôi một cái." "Cho tôi một trăm cái, tôi muốn cả nhà tôi đều dùng loại bát này." .....

Chủ quán bán bát cười không khép được miệng, luôn tay gói hết cái bát này đến cái bát khác.

Sạp bán xương cốt bên cạnh, cảnh tượng còn kịch liệt hơn, mọi người điên cuồng tranh nhau mua cái gọi là xương cốt Tần Thủy Hoàng để lây chút vận may.

Những món đồ bán ở đoạn đường này về cơ bản đều có tính chất tương tự.

Bàn Cổ tiếp tục đi, lại thấy có người bán xe lừa Triệu Quang Nghĩa từng ngồi, hoàng bào của Triệu Khuông Dận.....

"Mọi người mau chạy đi, các hoàng đế của các triều đại đến rồi!" Đột nhiên, có người trong đám đông hét lớn, tức thì, cảnh tượng náo nhiệt dừng lại.

Các chủ quán lôi ra những chiếc mũ trùm đầu đã chuẩn bị sẵn, đội lên đầu rồi tiếp tục rao bán.

Phố Vạn Giới không cho phép gây rối, cũng không dùng được sức mạnh của bản thân, chỉ cần bảo vệ tốt thân phận của mình, thì bán vợ của hoàng đế cũng không thành vấn đề.

Xa xa, một đám người mặc đế bào đang tiến về phía này.

Dẫn đầu là bốn năm nam tử mặc đế bào màu đen vàng.

Có người mũi cao, mắt dài, tướng mạo cao gầy, có người bụng phệ.

Có người cao lớn uy mãnh.....

Không ngoại lệ, tất cả đều toát ra khí chất vương bá nồng đậm.

"Trời ạ, hoàng đế thật sự cao hai mét, eo có thể treo cả một Tào Tháo!" "Người xưa sao có thể cao lớn như vậy?" .....

Trong đám đông, không ít người hiện đại bàn tán xôn xao, nhưng các hoàng đế coi như không nghe thấy.

Đến Phố Vạn Giới, thân phận hoàng đế thực sự chẳng có gì đặc biệt, họ đến đây chỉ với một mục đích duy nhất.

Đó là mua hết những thứ có liên quan đến họ.

Mấy người Doanh Chính dẫn đầu mặt đen như đít nồi đi đến sạp bán xương cốt hoàng đế, khí thế đế vương bá đạo nồng đậm không những không ảnh hưởng đến chủ quán đang đội mũ trùm đầu.

Ngược lại còn khiến gã thêm phấn khích.

Gã lôi ra thêm mấy chục bộ xương, thậm chí còn có cả một đống cá khô.

"Các vị bệ hạ, các ngài cũng không muốn những bộ xương này bị đem ra làm vật trưng bày chứ?" "....." Tiếp theo là cuộc tranh cãi giữa các hoàng đế và chủ quán, Bàn Cổ khẽ lắc đầu, hắn chẳng có gì để bình luận về sở thích sưu tập xương cốt của loài người này.

Hắn tiếp tục đi về phía trước, đến một khu khác bán những món đồ kỳ lạ.

Nào là xương cốt Alexander Đại đế, vương miện Elizabeth, Peter.....

Bàn Cổ tiếp tục đi, đến khu vực có một chút sức mạnh.

"Bút Mã Lương, ai muốn nào, bán rẻ đây!" "Xe bí ngô của Lọ Lem, 100 điểm Giới Trị." "Gương thần của Nữ hoàng..." .....

Bàn Cổ tiếp tục đi về phía trước, võ lâm bí tịch, súng ống đại bác.....

Luyện khí pháp, tên lửa xe tăng.....

Đi đến một nơi không phải cửa hàng, Bàn Cổ lần đầu tiên phát hiện không phải nơi bán đồ, hắn nhìn qua.

Đây là một cái sân lớn, trên đó viết 'Đại Tụ Hội Xuyên Việt Giả Võ Hiệp'.

Xuyên việt giả!

Phong cách cũng tương tự Hồng Hoang của hắn nhỉ?

Bàn Cổ bước vào, vừa vào trong, hắn đã thấy đủ loại khuôn mặt na ná nhau.

Nhìn chung, chỉ có vài loại.

Mày kiếm mắt sáng, ngũ quan như đao tước, ánh mắt lạnh lùng, sống mũi cao thẳng, mặt đầy vẻ tà mị.....

Kiểu như được sản xuất hàng loạt, chẳng có chút nào ngầu và đặc sắc như các vị độc giả đây cả.

Lúc này, một nam tử dẫn theo một nữ tử thoát tục không vướng bụi trần đi đến một bàn khác, nơi có một nam tử với con điêu lớn sau

lưng đang ngồi, rồi ngồi xuống.

"Huynh đệ, ngươi cũng là Dương Quá à?" "Không sai." "Huynh đệ, đây là vợ ta, Tiểu Long Nữ, còn của ngươi đâu?" Nam tử có con điêu lớn sau lưng vẫy tay, hai nữ tử liền đến bên cạnh hắn.

"Đây là bạn đời của ta, Tiểu Long Nữ và Lý Mạc Sầu." "Các vị huynh đệ, chào các vị, ta có thể ngồi đây không?" Một nam tử cụt tay đi tới, chào hỏi hai người.

"Hoan nghênh hoan nghênh, huynh đệ, ngươi đã xuyên việt rồi, sao vẫn còn cụt tay?" "Các ngươi không hiểu đâu, cái này gọi là tao nhã!" Nam tử cụt tay ngồi xuống, cùng lúc đó, xa xa có mấy nữ tử đi tới, lần lượt ngồi xuống.

"Đây là vợ cả của ta, Tiểu Long Nữ, vợ hai, Lý Mạc Sầu....." .....

Cảm giác ai cũng như ai, Bàn Cổ nhìn sang bàn khác, bàn này ngoài xuyên việt giả ra, đạo lữ bên cạnh đều mặc y phục đỏ, tên đều là Đông Phương Bạch.

"Dung Nhi, em ở đâu!" Đột nhiên, một xuyên việt giả Quách Tĩnh ở một bàn uống say, hét lớn một tiếng.

"Tĩnh ca ca, em ở đây!" "Tĩnh.....

Tĩnh ca ca của em ở ngay bên cạnh." "....." Tức thì, gần trăm nữ tử có dung mạo tương tự đứng dậy đáp lại tên xuyên việt giả này.

Không chỉ tính cách tương tự, mà đạo lữ cũng na ná nhau!

Bàn Cổ lắc đầu, chuẩn bị rời đi, nhưng bị một câu nói trong đám đông thu hút sự chú ý.

"Huynh đệ, đây là rượu Ma Thần phiên bản giới hạn đó, vì buổi tụ họp lần này, ta đã đem hết tiền tiết kiệm ra mua đấy." "Hít, Nhạc huynh đệ, ngươi đùa à?" "Rượu Ma Thần ít nhất cũng phải cường giả

bậc tám, tức là Đại La Kim Tiên mới mua nổi, sao ngươi mua được?" "Chưa nói đến việc mua được, ta nghe nói rượu này cường giả bậc bảy uống vào còn suýt không chịu nổi mà nổ tung, chúng ta uống được sao?" .....

Rượu Ma Thần?

Chẳng phải là nguyên dịch mà bọn họ bán sao.

Bàn Cổ nhìn sang, một nam tử ngũ quan tuấn tú, da dẻ trắng trẻo đang cầm một chai thủy tinh màu xanh lục.

Hắn hưng phấn giới thiệu: "Ta đương nhiên biết chúng ta uống rượu Ma Thần sẽ không chịu nổi, nhưng đây là rượu Mộc Chi Ma Thần phiên bản giới hạn.

Là loại rượu mà Mộc Chi Ma Thần trong truyền thuyết bán cho Chu lão bản trước khi đột phá.

Có một vị đại lão sau khi mua về, đã dùng một giọt rượu Ma Thần pha với một vạn thùng rượu, sau đó lại dùng một vạn thùng rượu đó làm nguyên dịch, tiếp tục pha loãng, pha đến mức sinh linh bậc một như chúng ta có thể uống được.

Tại hạ may mắn gặp được nên đã mua một chai." "Thì ra là vậy, huynh đệ mau mở ra, để chúng ta nếm thử loại rượu nổi tiếng nhất Phố Vạn Giới có vị gì!" "Huynh đệ, cho ta một ly!" .....

"Đừng tranh giành!" Nam tử đó cẩn thận mở nắp chai, luồng sinh mệnh khí tức thuộc tính Mộc khiến đám xuyên việt giả phải trầm trồ khen ngợi.

Sau đó, nam tử này rót cho mỗi xuyên việt giả đang ngồi một mililit rượu.

Sau khi uống xong, các xuyên việt giả võ hiệp ai nấy mặt đỏ bừng, vừa khống chế năng lượng cuồng bạo trong cơ thể, vừa tán thưởng vị

ngon tuyệt thế của loại rượu này.

Bàn Cổ lặng lẽ thu lại ánh mắt, ban đầu hắn còn tưởng những sinh linh uống nguyên dịch của họ nhiều nhất cũng chỉ là một vài cường giả, không ngờ ngay cả những sinh linh phàm tục này cũng được uống.

Chu lão bản này đúng là thất đức.....

Rời khỏi điểm tụ hội của các xuyên việt giả võ hiệp, Bàn Cổ tiếp tục đi dạo.

Một lúc lâu sau, hắn lại gặp một điểm tụ hội xuyên việt giả thứ hai.

Bàn Cổ bước vào.

"Các chị em, đây là rượu Ma Thần hiệu Thủy Chi Ma Thần mà ta khó khăn lắm mới mua được, đã pha loãng rất nhiều lần rồi, chúng ta uống vào, da dẻ có thể mịn màng sánh ngang tiên nữ đấy." "Chị em tốt, rót đầy cho em!" "Lâm tỷ tỷ hào phóng!" .....

Vừa bước vào, đã nghe thấy danh hiệu rượu Ma Thần quen thuộc, Bàn Cổ nhìn sang.

Đây là một buổi tụ họp của các xuyên việt giả là đích nữ, thứ nữ, công chúa, quận chúa, hoàng hậu, hoàng phi.....

Dung mạo... cũng là hàng sản xuất hàng loạt, chỉ có vài kiểu, cụ thể thì không miêu tả nữa.

"Ngon quá, không hổ là đặc sản của Phố Vạn Giới, đây còn là loại đã pha loãng nhiều lần, không biết bản gốc sẽ ngon đến mức nào!" Một xuyên việt giả nhìn bản thân ngày càng mơn mởn, say sưa nói.

Đồng thời, sau khi uống loại rượu này, cơ thể các xuyên việt giả tràn đầy sức mạnh.

Dù loại rượu này có ôn hòa đến đâu, nó vẫn là rượu Ma Thần, sức mạnh cuồng bạo, mạnh mẽ là điều không thể thiếu.

Từng xuyên việt giả toàn thân đỏ bừng, sức mạnh trong cơ thể như sóng trào không dứt, lúc nào cũng cần được giải phóng.

"Ta không chịu nổi nữa rồi!" Một nữ tử thân hình nhỏ nhắn, yếu liễu đào tơ hét lớn, ôm lấy cây cột ở xa, sức mạnh cường đại cứng rắn nhổ bật gốc cây cột lên.

Các xuyên việt giả khác cũng không nhịn được nữa, với tư thái mảnh mai yếu đuối, mang theo khí thế không thể ngăn cản.

Cột và cây lớn trong sân đều gặp nạn, vẫn chưa đủ, các xuyên việt giả biến thành Husky, bắt đầu chế độ phá nhà.

Rượu Ma Thần rốt cuộc kiếm được bao nhiêu tiền?

Bàn Cổ rời khỏi đây, tiếp tục đi dạo, đồng thời xem xem rượu Ma Thần được bán ở đâu.

Hắn muốn xem giá cả thế nào.....

Trong Phố Vạn Giới, Chu lão bản ngồi trên ghế ông chủ, phía trước đặt hơn một nghìn viên châu, và ba bóng người.

Chương 178

Một trong số đó là nhân viên đắc lực của ông ta, Thẩm Vạn Tam, còn có Lã Bất Vi, và một người tên Cao Yếu đã theo ông ta làm việc nhiều Hỗn Độn.

"Chủ tiệm, nhiều vậy sao!" Thẩm Vạn Tam kinh ngạc nói.

"Không sai, lần này ta đặc biệt yêu cầu, chỉ là không ngờ số lượng lại vượt xa dự kiến nhiều như vậy." Chu lão bản mỉm cười, chia ba nghìn phần nguyên dịch Ma Thần ra, sau đó lấy ra một phần.

Đặt trước mặt Lã Bất Vi.

"Số này cần phải nhanh chóng pha loãng và đóng gói, các sinh linh dưới bậc tám của Đại hội Vạn Giới gần như đã đến đủ cả rồi, ngươi thống kê tình hình, mau chóng gia công để bán ra." "Vâng, chủ tiệm." Lã Bất Vi thu lại số nguyên dịch này, vội vã rời đi gia công.

Chu lão bản khẽ gật đầu, là một thương nhân, đặc biệt là loại rượu đặc trưng có doanh số cực tốt như nguyên dịch Ma Thần, làm sao có thể chỉ để cho sinh linh bậc tám trở lên uống nổi.

Như vậy sẽ mất đi bao nhiêu tiền?

May mà có chiêu pha loãng với rượu.

Một giọt nguyên dịch Ma Thần, hòa tan vào lượng rượu phàm tục của một tiểu thế giới.

Là có thể tạo ra rượu Ma Thần phù hợp cho bậc bảy, bậc sáu uống.

Cứ thế suy ra, cho đến khi tạo ra được loại rượu mà sinh linh bậc một cũng có thể uống, ông ta ngấm ngầm để đại thương hội của Phố Vạn Giới bán thử một lần.

Kết quả khiến ông ta kinh ngạc, bán rất chạy, cực kỳ chạy.

Đặc biệt là một chai rượu Ma Thần được pha loãng thành hàng trăm triệu, hàng tỷ chai rượu cấp thấp.

Giá mỗi chai rất thấp, nhưng tổng cộng lại, giá trị đã gấp mấy lần một chai rượu Ma Thần ban đầu.

Lời, lời to!

Lần này tăng lượng nhập hàng, ngoài việc vì Đại hội Vạn Giới, còn là để chuẩn bị cho việc chính thức bán ra rượu Ma Thần cấp thấp.

Vừa nghĩ, Chu lão bản vừa giao số nguyên dịch Ma Thần còn lại cho Thẩm Vạn Tam.

Bảo hắn gia công đóng gói, chuẩn bị tổ chức hoạt động bán lớn sau khi Đại hội Vạn Giới bắt đầu.

Sau khi Thẩm Vạn Tam đi, Cao Yếu tiến lên, lấy ra một chai rượu, nói: "Chủ tiệm, một vị Không Gian Ma Thần đỉnh cấp bậc chín đã bán cho chúng ta một lô rượu được ủ từ Hỗn Độn linh quả, Đại Đạo chi lực và linh khí chứa trong đó vượt xa nguyên dịch Ma Thần cùng cấp, nói muốn hợp tác lâu dài với chúng ta." Chu lão bản mở chai rượu này ra, linh khí và mảnh vỡ Đại Đạo nồng đậm hiện ra.

Nếm thử một chút, Chu lão bản gật đầu.

"Được ủ ở nơi có Đại Đạo không gian nồng đậm, lên men từ Hỗn Độn linh quả, rượu không tồi." "Chỉ tiếc là, đẳng cấp mới là Hỗn Nguyên Vô Cực cảnh." Chu lão bản lắc đầu, thở dài.

Suy nghĩ một lát, ông ta nói: "Đồng ý hợp tác lâu dài, nhưng giá cả phải ép xuống một chút.

Cụ thể ép bao nhiêu, ngươi xem mà làm." "Được." Cao Yếu gật đầu, gửi tin tức cho vị Không Gian Ma Thần kia, sau đó hỏi: "Chủ

tiệm, rượu Hỗn Độn Ma Thần này rõ ràng chất lượng cao hơn nguyên dịch Ma Thần, tại sao chúng ta vẫn lấy nguyên dịch Ma Thần làm đặc sản?" "Ha ha ha..." Nghe vậy, Chu lão bản cười lớn.

Một lúc lâu sau, Chu lão bản nói: "Tuy giá trị của loại rượu trước cao hơn cả trăm lần, nhưng giá nhập cũng cao, hơn nữa, lượng Hỗn Độn linh quả dùng để ủ rượu không hề nhỏ, bọn họ dù có dốc toàn lực gia công, cũng không cung ứng đủ nhu cầu của chúng ta." "Loại sau, giá nhập rẻ, tùy tiện nhập một lần hàng, ít nhất cũng đủ lấp đầy một thế giới Hỗn Độn.

Hoàn toàn có thể cung ứng đủ nhu cầu của chúng ta, điểm này, không có khách hàng nào khác có thể so sánh được.

Cộng thêm giá bán của hai bên cũng tương đương, chúng ta hà tất phải lấy rượu của bên trước làm đặc sản?

Vừa mới lên kệ đã bán hết, không kịp sản xuất, lợi nhuận chênh lệch quá lớn." "Tôi hiểu rồi!" Cao Yếu gật đầu.

"Ha ha." Chu lão bản tiếp tục uống rượu trong tay, khen ngợi: "Rượu này không tồi, không chỉ vị ngon hơn nguyên dịch Ma Thần, năng lượng cũng dồi dào, nhưng đáng tiếc..." Chu lão bản lắc đầu, ông ta vừa uống đã biết loại rượu này được làm ra như thế nào, chi phí sản xuất quá cao, chỉ có thể sản xuất số lượng ít.

Còn nguyên dịch Ma Thần của đám Bàn đạo hữu, đó mới thật sự là không thể tìm ra được công thức.

Đáng tiếc, đáng tiếc!

Chu lão bản tiếp tục nhâm nhi ly rượu trong tay.

Cùng lúc đó, trong một thế giới Hỗn Độn, một vị Không Gian Ma Thần kinh ngạc nhìn tin tức hợp tác lâu dài từ Phố Vạn Giới.

Một lúc lâu sau, hắn không ngừng lắc đầu, lấy ra hơn trăm chai

rượu Dương Mi Cam Lộ được bán ở Phố Vạn Giới, uống ừng ực.

Hồi lâu, vị Không Gian Ma Thần chép miệng, mặt đầy vẻ khó hiểu: "Loại rượu này rốt cuộc được làm ra như thế nào?" .....

"Rượu Bàn Cổ bậc bảy, uống vào có khả năng lĩnh ngộ Lực chi pháp tắc, mau tới mua đi!" "Bán thế nào?

Đổi vật lấy vật." "Một món Hậu Thiên hạ phẩm linh bảo, khách quan, ngài có muốn mua không?" "Mua!" Bàn Cổ tiện tay lôi ra một chiếc rìu nhỏ, sau đó dùng mấy loại pháp lực bao bọc lấy chai rượu.

Nhìn lướt qua, sau đó hủy đi, khóe miệng Bàn Cổ giật giật, "Gian thương." Là do hắn tạo ra, nhưng đã bị pha loãng rồi, xem ra, vẫn là kiểu một giọt pha với cả một tiểu thế giới.

Một tiểu thế giới ít nhất cũng phải rộng trăm vạn quang niên, có thể chứa được hàng tỷ tỷ chai...?

Tên Chu gian thương này lòng dạ thật đen tối!

Tìm hiểu rõ giá cả của nguyên dịch Ma Thần, Bàn Cổ quay lại vòng ngoài cùng, tiếp tục đi dạo.

Hồi lâu, Bàn Cổ dạo đến một khu vực quỷ quái nào đó.

"Tinh huyết Bàn Cổ, huyết mạch Bàn Cổ bán rẻ đây." "Uống máu Bàn Cổ, dù là phàm nhân cũng uống được!" .....

Danh hiệu quen thuộc lập tức thu hút sự chú ý của Bàn Cổ.

Đây là khu vực chưa đến cấp tiên, mà lại bán máu Bàn Cổ?

Hắn, Bàn Cổ, lại mất giá đến thế sao?

Bàn Cổ tiến về phía trước.....

Một đám sinh linh vây quanh, chủ quán là một nam tử trung niên nho nhã.

Chỉ thấy ông ta chắp tay, mỉm cười nói: "Các vị, tại hạ Tướng Thần, nghề chính là bán tinh huyết Bàn Cổ và cương thi, trong giới quỷ quái ở Phố Vạn Giới, cũng coi như có chút danh tiếng, mọi người có thể hỏi thăm." "Tướng Thần đạo hữu, không biết tinh huyết Bàn Cổ của ngài có công hiệu gì?

Huyết mạch Bàn Cổ lại có gì khác biệt?" Một vị đạo nhân trung niên mặc đạo bào hỏi.

"Tinh huyết Bàn Cổ của tại hạ, một người bình thường hấp thụ, đều có thể trở thành cương thi đời thứ hai, lĩnh ngộ dị năng cường đại, không sợ ánh nắng mặt trời và mọi loại thuật pháp.

Còn huyết mạch Bàn Cổ, thì một bước trở thành Cương Thi Vương, thực lực hoàn toàn nghiền ép cương thi đời thứ hai, đồng thời, cũng có tỷ lệ rất lớn lĩnh ngộ được các dị năng mạnh mẽ như thời gian, không gian." "Cương thi!" Vị đạo nhân này kinh hãi, cũng lười hỏi giá, ông ta là một đạo sĩ, chuyên đi bắt cương thi, biến thành cương thi chẳng phải là trò cười sao?

Nhưng ngay sau đó, không ít đạo nhân trẻ tuổi đẹp trai, mặc đạo bào hoa lệ xông tới.

"Vãi chưởng, đây chẳng phải là Bàn Cổ nhất tộc trong 'Khử tà diệt ma' sao, ông chủ, cho tôi đổi huyết mạch Bàn Cổ." "Cho tôi đổi nữa." .....

"Các ngươi..." Đạo trưởng trung niên không hiểu, mọi người đều là đạo sĩ, tại sao các ngươi lại muốn trở thành cương thi?

Lúc này, một xuyên việt giả lẩm bẩm: "Huyết mạch Bàn Cổ cũng chỉ là mang danh cương thi thôi, sau khi trở thành Cương Thi Vương, muốn làm gì thì làm, ăn uống vẫn như cũ, mình không dùng đến thì có thể cho người thân bạn bè dùng, không mua là lỗ to." "Thì ra là vậy!" Đạo trưởng trung niên bừng tỉnh ngộ, cũng chen vào: "Cho tôi mười

bộ huyết mạch Bàn Cổ.” .....

Hóa ra không phải cùng một loại.

Đứng ở vòng ngoài, Bàn Cổ lắc đầu, tiếp tục đi dạo.

Lúc này, hắn thấy một vị đạo nhân khá thú vị.

Vị đạo nhân đi trên đường, nhìn những lá linh phù, pháp khí được bán hai bên.

Đồng thời... .....

“Sư phụ khỏe!” “Khỏe!” “Sư phụ khỏe!” “Khỏe!” .....

Lâm đạo trưởng gật đầu, tiếp tục nhìn linh phù trước mắt, trên đường người qua kẻ lại, chỉ cần là một đạo nhân trẻ tuổi đẹp trai, đều sẽ gọi Lâm đạo trưởng một tiếng sư phụ.

Lâm đạo nhân không ngừng gật đầu, miệng nói chữ “khỏe” không ngớt.

Khiến chủ quán trước mặt ông kinh ngạc không thôi.

“Đạo hữu có nhiều đồ đệ quá nhỉ!” “Đạo hữu quá khen rồi, họ đều không phải đồ đệ của tôi!” Lâm đạo nhân cười khổ lắc đầu.

Đồng thời, miệng vẫn liên tục nói “khỏe”.

“Vậy những người này là?” “Là đồ đệ của các đạo hữu cùng tên với tôi ở thế giới khác!” Lâm đạo nhân giải thích.

“Hít, đạo hữu là người nổi tiếng à!” Chủ quán hít một hơi khí lạnh, kinh ngạc nói.

“Đâu có, tôi chỉ là một đệ tử Mao Sơn bình thường thôi!” Lâm đạo nhân đáp, đồng thời cầm lấy lá Tử Lôi Phù trong tay, hỏi: “Đạo hữu, cái này bao nhiêu tiền?” “Cái này à, là Lôi vạn năm...” Trong lúc Lâm đạo nhân và chủ quán đang mặc cả, một nữ tử trẻ tuổi đi về phía này,

đồng thời, từng vị đạo nhân trẻ tuổi gọi lớn.

"Đình Đình, lâu rồi không gặp!" "Anh nhận nhầm người rồi!" "Đình nhi, từ sau khi phi thăng, anh đã..." "Xin lỗi, không quen biết anh!" "Các bà xã, đây là vợ cả của anh, tuy yếu, nhưng anh hy vọng các em tôn trọng một chút.

Trong lòng anh, các em đều là vợ của anh." "Cút...!" .....

Nhậm Đình Đình phiền muộn đi về phía Lâm đạo nhân, trên đường đi, hễ là đạo nhân trẻ tuổi, đều sẽ kinh hỉ xông tới gọi cô là Đình nhi, bà xã các kiểu.

Cô biết, đây đều là những xuyên việt giả đã đi đến thế giới khác của cô.

Mỗi lần đến địa bàn của Phố Vạn Giới, đều sẽ có từng đoàn xuyên việt giả gọi cô là bà xã, Đình nhi, nương tử.

Khiến cô chẳng muốn đến đây nữa, mỗi lần đến, cô đều không nhịn được mà nghi ngờ mình có phải là kẻ thấy một người yêu một người không.

Nếu không phải thế giới của mình xảy ra chuyện, cần Cửu thúc trấn giữ, cô một khắc cũng không muốn ở lại đây.

Nhậm Đình Đình lạnh mặt, miệng không ngừng nói chữ "cút", một đường xông đến bên cạnh Cửu thúc.

"Cửu thúc, có chuyện rồi!" "Đình Đình, sao vậy?" Lâm đạo nhân đang mặc cả dừng lại, nhíu mày nhìn Nhậm Đình Đình.

Đại hội Vạn Giới ở Phố Vạn Giới, ông nghe nói một Hỗn Độn cũng khó mà mở một lần, hiếm hoi lắm mới gặp được.

Thế giới của mình lại xảy ra vấn đề?

"Cửu thúc, xuất hiện một con Hạn Bạt gần cấp tiên." Nhậm Đình

Đình nghiêm trọng nói.

"Thì ra là chuyện này, không cần sợ." Lâm đạo nhân cười nhẹ, lấy ra một chai rượu màu tím phát ra lôi quang đưa cho Nhậm Đình Đình.

"Cửu thúc, chú..." Nhậm Đình Đình kinh ngạc, Hạn Bạt, trong nhà xuất hiện Hạn Bạt, Hạn Bạt có thể hủy diệt thế giới, chú đưa thứ này làm gì?

"Suỵt..." Lâm đạo nhân vội bảo Nhậm Đình Đình im miệng, cảnh giác nhìn xung quanh, nói nhỏ: "Đây là phát hiện mới nhất của ta, đừng truyền lung tung, rượu Ma Thần bán ở Phố Vạn Giới có hiệu quả kỳ diệu đối với cương thi.

Chai này tuy đã pha loãng, nhưng cũng là rượu Ma Thần, con cầm về, nếu con Hạn Bạt đó dám gây sự, nhỏ một giọt là có thể xử lý nó.

Nếu con Hạn Bạt đó trốn không ra, con đổ một chén nhỏ xuống đất, trừ khi con Hạn Bạt đó không ở trên hành tinh của chúng ta, nếu không khó thoát khỏi cái chết!" Mắt Nhậm Đình Đình sáng lên, cất rượu Ma Thần đi, mặt lạnh lùng, đối với những xuyên việt giả loạn gọi cô là bà xã, vợ, cô cứ một câu "cút", rồi vội vã đi về phía lối đi đến vị diện thế giới của mình.

Bàn Cổ chứng kiến toàn bộ quá trình: .....

Nước tiểu của bọn Hỗn Độn Ma Thần chúng, không chỉ bị một lượng lớn sinh linh cấp thấp uống, mà còn bị đem ra chơi đùa!

Chu gian thương, đều là chuyện tốt do ngươi làm.

Bàn Cổ tiếp tục đi dạo, gặp những buổi tụ họp của cái gọi là xuyên việt giả, hắn lại nhìn qua vài lần, thỉnh thoảng cũng gặp được những nhân vật tương tự như Lâm đạo nhân có đồ đệ ở khắp nơi vừa rồi.

Ví dụ như một số điểm tụ họp của các hoàng đế, có một người

tên là Lý Thế Dân, đi một vòng, thu hoạch được một đám hoàng tử.

Chương 179

Còn có một cặp vợ chồng Trưởng Tôn Trùng, Lý Lệ Chất, đi dạo trong Đại hội Vạn Giới, những xuyên việt giả gọi Lý Lệ Chất là vợ, Trường Lạc công chúa, muội muội cứ nối đuôi nhau, đồng thời, những người đối đầu với Trưởng Tôn Trùng cũng nối đuôi nhau.

Đại hội Vạn Giới không cho phép tranh đấu, Trưởng Tôn Trùng chỉ bị đánh mà không đánh trả, dựa vào chiêu này, ăn vạ hết xuyên việt giả này đến xuyên việt giả khác.

Còn có một nam tử bím tóc, đi đến đâu cũng có một đám nữ nhân xông tới gọi Tứ a ca.

Còn có Ninh Trung Tắc bị người ta không ngừng gọi là sư muội Nhạc Linh San và sư nương.....

Bàn Cổ đi dạo ở vòng ngoài cùng hơn một năm, rồi tiến vào vòng tiếp theo.

Vòng này Bàn Cổ nhìn thấy thoải mái hơn nhiều, cuối cùng không phải toàn là Nhân tộc.

Bàn Cổ tiếp tục đi, rất nhanh, hắn lại gặp phải cảnh tượng tương tự như vòng ngoài cùng.

Bích Dao và Lục Tuyết Kỳ bị từng xuyên việt giả chào hỏi.

Còn có cái gì Linh Nhi, Cốt Đầu.....

Bàn Cổ đã xem qua cảnh tượng tương tự này ở vòng ngoài cùng rồi, bèn đi thẳng vào vòng tiếp theo.

Vòng này đâu đâu cũng là tiếng gọi Huân Nhi, Tiên Nhi.

Bàn Cổ tiếp tục đi về phía vòng tiếp theo.

Mãi cho đến khi đi đến một vòng khiến hắn sáng mắt lên.

Các loại tập đoàn Thiên Đình.

Đứng ở đây, Bàn Cổ nhìn qua, đạo thể dung mạo của các sinh linh ở đây ít nhất cũng có đặc sắc riêng, không còn là loại dung mạo được sản xuất hàng loạt nữa.

Bàn Cổ hứng thú, bắt đầu xem xét từng cái một.

Cái đầu tiên, gọi là tập đoàn Tam Giới, chủ tịch là Ngọc tổng.

Bán các loại sản phẩm của Thiên Đình, bàn đào, hoa quế, quỳnh tương ngọc dịch.....

Thiên tướng khôi giáp, vũ khí, tùy thân tiên phủ.....

Thiên Cang ba mươi sáu pháp, Địa Sát..... .....

Bảo vật mạnh nhất, cũng chỉ là vài món Tiên Thiên Chí Bảo.

Bàn Cổ lắc đầu, tiếp tục đi.

Đi một lúc, hắn thấy Hỗn Độn Ma Viên, Bàn Cổ tiến về phía trước, tiếng ríu rít líu lo vang lên.

Đồng thời, hắn cũng thấy tên cửa hàng trước mặt Ma Viên.

Liên Minh Hoa Quả Sơn.....

"Nhìn gì đấy?" Bàn Cổ ghé sát Ma Viên hỏi.

"Lão đại à, ta đang xem khỉ." Ma Viên chỉ vào cửa hàng tên là 'Liên Minh Hoa Quả Sơn' đáp.

Bàn Cổ nhìn qua.

Trong cửa hàng, một đám khỉ đang vây quanh một vị đạo nhân tiên phong đạo cốt.

"Sư phụ, sư phụ....." "Sư phụ, đệ tử nhớ người..." "Sư phụ về rồi!" "Sư phụ," "Sư....." .....

Cả cửa hàng, toàn là tiếng kêu phấn khích của lũ khỉ và tiếng gọi sư phụ liên tục không ngớt.

Vị đạo nhân thần sắc hiền từ, vuốt ve đầu từng con khỉ.

"Sư phụ, vuốt con, vuốt con!" "Sư phụ vuốt...!" "Sư phụ..." .....

Tiếng khỉ núi Hoa Quả kêu.

Bàn Cổ và Ma Viên đi vào cửa hàng, đám khỉ bên kia cũng không thèm để ý đến hai người họ.

Tiếp tục vây quanh sư phụ của chúng, Bồ Đề Tổ Sư, mà gọi.

"Đây là quán bán hoa quả à!" Ma Viên vớ lấy một quả chuối, bóc vỏ ăn.

Đồng thời vớ lấy một quả đào, đưa cho Bàn Cổ: "Lão đại có ăn không?" "Không ăn." Bàn Cổ lắc đầu, quả đào còn chưa được tính là linh căn, cũng chỉ có ngươi mới ăn nổi.

Rốp!

Ma Viên thấy Bàn Cổ không ăn, ăn xong chuối, liền ăn rốp rốp.

Không bao lâu, một hạt đào hoàn chỉnh được Ma Viên đặt lại chỗ cũ.

Tiếp theo, Ma Viên lại vớ lấy hai quả nữa, tiếp tục ăn.

Bên này, Bồ Đề Tổ Sư khó khăn lắm mới dỗ được đám đồ đệ, ngoài việc nhảy nhót, gãi đầu gãi tai, không còn ồn ào như trước.

Ông chú ý đến Ma Viên đang ăn đào và Bàn Cổ.

Một con khỉ màu đen!

Bồ Đề Tổ Sư càng nhìn càng kinh hãi, ông vậy mà không nhìn ra được gì cả.

Giống hệt như lần đầu ông gặp Chu điếm chủ.

“Sư phụ, áp lực huyết mạch thật đáng sợ.” “Sư phụ, sư phụ, vị tiền bối này mạnh hơn chúng ta.” “.....” Bồ Đề Tổ Sư không cảm nhận được áp lực gì, nhưng đám Tôn Ngộ Không bên cạnh thì khác, chúng đứng ở đây, nếu chống lại con vượn đen này, sẽ cảm nhận được áp lực khủng bố tuyệt luân.

Nếu thuận theo, chúng cảm thấy huyết mạch toàn thân sôi trào, sức mạnh không ngừng tăng lên, nếu muốn, có thể tùy thời bộc phát ra chiến lực vượt xa bản thân.

Đây là Đại hội Vạn Giới, cấm chế do chính Chu điếm chủ hạ xuống, các sinh linh ở đây đều hóa thành phàm tục, nhưng bây giờ, chúng lại có cảm giác có thể phá vỡ cấm chế.

Điều này khiến đám Tôn Ngộ Không kinh hãi, một vị đại lão cùng cấp với Chu điếm chủ lại ghé thăm cửa hàng nhỏ của chúng!

“Tất cả không được ồn ào nữa!” Bồ Đề Tổ Sư dặn dò.

“Vâng vâng, con nghe lời người.” “Không ồn, không ồn!” “Con nghe lời sư phụ.” “.....” Tức thì, lại là một trận khỉ kêu, Bồ Đề Tổ Sư bất đắc dĩ, giả vờ tức giận, lúc này mới yên tĩnh lại.

Ngoài việc nhảy nhót lung tung, cũng không có gì đáng ngại, Bồ Đề Tổ Sư chỉnh lại y phục.

Tiến về phía trước.

“Hoan nghênh đến với cửa hàng nhỏ Liên Minh Hoa Quả Sơn, bần đạo Tu Bồ Đề, hai vị khách nhân, nếu không chê, để bần đạo giới thiệu sản phẩm của cửa hàng cho hai vị được không?” Rốp!

Ma Viên đang ăn chuối dừng lại, nhìn về phía Bàn Cổ.

Nhìn ta làm gì?

Bàn Cổ đang xem một tảng đá nhìn lại, Ma Viên thu lại ánh mắt,

suy nghĩ một chút, lấy ra tấm thẻ vàng mà Chu gian thương tặng.

"Cái đó, ông cứ giới thiệu đi, ta nghe." "Vậy được." Bồ Đề Tổ Sư đưa tấm thẻ vàng cho một Tôn Ngộ Không bên cạnh rồi đi đến khu vực linh đào: "Đây là đại linh đào của Hoa Quả Sơn, vị..." Bồ Đề Tổ Sư tập trung giảng giải về hương vị, và cách kết hợp để ăn ngon.

Về phần linh khí dồi dào các thứ, chỉ nói qua một câu, chủ yếu giảng giải về mùi vị của các loại hoa quả trong cửa hàng.

Từ đào, chuối, táo..... mỗi lần giới thiệu một loại, Ma Viên đều mua hết, trừ rượu khỉ ra, Ma Viên đã mua hết tất cả các món ngon trong cửa hàng này.

Sau đó, Bồ Đề Tổ Sư đến khu vực Bàn Cổ đang đứng, giảng giải về từng món linh bảo.

Còn có ngũ thái thạch, thất thái thạch các loại đá.

Nhưng những thứ này đối với Ma Viên không có tác dụng gì, Bồ Đề Tổ Sư cũng chú ý đến điều đó.

Trực tiếp giới thiệu sản phẩm đặc trưng của cửa hàng, Kim Cô Bổng.

Có thể lớn có thể nhỏ, có thể thô có thể mảnh, vung lên có thế vạn vạn cân.....

Những điều này đều không quan trọng, quan trọng là, nó đẹp, có thể diện, vàng óng ánh, mua về có thể dùng làm tăm xỉa răng, cũng có thể dùng làm thước kẻ.....

Thôi được, Ma Viên nghe một lúc, cuối cùng bảo Bồ Đề Tổ Sư dừng lại.

Hắn lấy ra một bình máu, đây là máu Hỗn Độn Ma Viên, lượng khoảng một tiểu thế giới, hàng cấp thấp, đối với hắn không có tác

dụng.

Đưa cho Bồ Đề Tổ Sư coi như trả công, thu lại tấm thẻ vàng, cũng không xem bị trừ bao nhiêu, dù sao cuối cùng Chu gian thương cũng sẽ trả tiền.

Rời khỏi cửa hàng này, đi theo lão đại, vừa ăn hoa quả vừa đi dạo.

Tham quan xong vòng này có rất ít xuyên việt giả, Bàn Cổ cũng không tham quan nữa.

Tiếp theo đều là cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, trong những vòng này không có xuyên việt giả nào, có lẽ là do Chu lão bản cố ý làm vậy.

Dù sao Đại hội Vạn Giới cũng sẽ có không ít cường giả đến, nhìn thấy sinh linh cùng tên cùng nguồn gốc với mình bị xuyên việt giả chà đạp, sẽ rất khó chịu.

Xem xong những thứ này, Bàn Cổ và Ma Viên một bước đến vòng trung tâm nhất.

"Các vị đạo hữu, lâu rồi không gặp." Xa xa, Chúa Tể Bình Tâm, Quy Tắc Hồng Quân, Hồng Mông đi tới.

Bàn Cổ cũng mỉm cười chào hỏi Chúa Tể Bình Tâm, Quy Tắc Hồng Quân.

Còn Hồng Mông, mới gặp không lâu.

Sau đó, Bàn Cổ theo họ vào một cung điện.

"Đại hội Vạn Giới chủ yếu là do Chu lão bản tổ chức để chúng ta tụ họp, còn những thứ khác, đều là nhân tiện cho náo nhiệt." Chúa Tể Bình Tâm thấy Bàn Cổ và các Ma Thần lần đầu đến, bèn giải thích.

"Bình Tâm đạo hữu, xin hãy giải thích chi tiết hơn." Bàn Cổ nghiêm túc nói.

Chúa Tể Bình Tâm nói thẳng: “Thực ra chủ yếu là liên quan đến cảnh giới tiếp theo của chúng ta.” “Cảnh giới tiếp theo?” Bàn Cổ và các Ma Thần biểu cảm ‘động dung’, ánh mắt cầu giải nhìn về phía Chúa Tể Bình Tâm.

“Trừ Bàn Cổ đạo hữu các vị, chúng ta đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, đã kẹt ở đây rất nhiều Hỗn Độn.

Luôn không tìm được phương hướng cho con đường tiếp theo.” Chúa Tể Bình Tâm nói: “Mỗi lần tụ họp, là có đạo hữu nhận được tin tức về cảnh giới tiếp theo.

Mới phát động Đại hội Vạn Giới.” “Cùng nhau tham ngộ con đường của cảnh giới tiếp theo.” “Trước đây cũng đã phát động mấy lần Đại hội Vạn Giới, tuy không tìm được con đường của cảnh giới tiếp theo, nhưng mỗi một lần, đều có thu hoạch.” “Lần này, chính là Chu điếm chủ phát hiện ra tin tức về cảnh giới tiếp theo.” “Thì ra là vậy!” Bàn Cổ gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Hắn tùy ý hỏi: “Vậy đạo hữu có biết tình hình đại khái của cảnh giới tiếp theo không?” “Ta cũng không biết!” Chúa Tể Bình Tâm lắc đầu: “Trước đây đã suy diễn mấy lần, cũng đã điều tra từ tư liệu lịch sử của các hệ thống kia, nhưng manh mối về cảnh giới tiếp theo, vô cùng ít ỏi.” “Chúng ta chỉ có thể tính toán ra được, cảnh giới tiếp theo, là một loại thăng hoa về bản chất, sức mạnh của bản thân sẽ không còn bị giới hạn trong một phương chư thiên lãnh địa, chỉ cần nhẹ nhàng, là có thể phá hủy một phương đại chư thiên lãnh địa.” “Chắc hẳn, Bàn đạo hữu cũng có thể dễ dàng làm được.” “Không sai!” Bàn Cổ gật đầu.

Một phương đại chư thiên lãnh địa, giống như phiến chư thiên hải khi hắn vừa đột phá, cộng thêm bốn năm chư thiên lãnh địa lân cận.

Ít nhất năm chư thiên lãnh địa hợp thành, chính là đơn vị được

công nhận hiện tại, đại chư thiên lãnh địa.

Đại chư thiên lãnh địa cũng coi như khá lớn, ít nhất Hỗn Độn chi khu của hắn triển khai, toàn lực một rìu mới miễn cưỡng có thể diệt được.

Chương 180

“Nhưng Bàn đạo hữu dùng vẫn là Đại Đạo chi lực.

Là sức mạnh cường hoành bá đạo độc hữu của Bàn đạo hữu.

Mà cảnh giới tiếp theo, trong một niệm, liền có thể làm được những điều này, ví dụ như phương diện đi đường, Bàn đạo hữu đến tham gia Đại hội Vạn Giới, không có lối đi vị diện, cần phải từ từ đi tới.

Mà chúng ta suy đoán, cảnh giới tiếp theo có thể dễ dàng vượt qua các chư thiên lãnh địa để đến.” “Bình Tâm đạo hữu, tại sao ngài cứ nói về sức mạnh của cảnh giới tiếp theo như vậy?” Bàn Cổ không hiểu.

Nâng cao cảnh giới, cái quan trọng nhất là Đạo và bản chất thì ngài không nói một lời, chỉ nói về thực lực.

Cái đó có ích gì?

Bản tôn của bọn Hỗn Độn Ma Thần chúng toàn lực bộc phát, cũng không phải là không làm được những gì ngài nói.

“Bởi vì, chúng ta chỉ hiểu biết về phương diện sức mạnh!” Chúa Tể Bình Tâm cười khổ lắc đầu, nói ra một tin tức khiến Bàn Cổ kinh ngạc.

“Thực lực chân chính của chúng ta, về cơ bản đều ở cảnh giới đó!” “??” .....

“Thực lực của đạo hữu có thể ở cấp độ đó sao!?” Ánh mắt Bàn Cổ mang theo sự nghi ngờ sâu sắc.

Đùa à?

Lần trước không phải là chưa thấy các người đánh nhau, cũng chỉ có thể hành hạ một cái hệ thống cao cấp đỉnh phong, đánh hai cái đã thấy vất vả rồi.

Bây giờ lại nói với ta là ngươi có thực lực ngang với ta lúc toàn lực bộc phát.

Vậy chẳng phải các người có thể một chiêu miểu sát hệ thống cao cấp đỉnh phong rồi sao?

Đang diễn kịch à?

"Có thể.

Bàn đạo hữu các vị nghe ta giải thích là biết." Chúa Tể Bình Tâm tiếp tục nói: "Đây cũng là thu hoạch cuối cùng của chúng ta sau khi phát động Đại hội Vạn Giới để cùng nhau tìm ra con đường trở nên mạnh mẽ hơn vào hơn hai mươi Hỗn Độn trước." "Chủ yếu là dựa vào lãnh địa, thế giới sau lưng chúng ta đều là cấp độ đại thế giới đỉnh cấp.

Bản thân hoặc phân hồn chính là Thiên Đạo, Đại Đạo, ý thức thế giới.

Là thân phận người chưởng khống, ở trong thế giới của mình chính là tồn tại toàn tri toàn năng.

Đại thế giới đỉnh cấp....." Theo lời giải thích của Chúa Tể Bình Tâm, Bàn Cổ cũng đã hiểu nguyên nhân tại sao thực lực mạnh nhất của họ lại vượt xa cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Chính là dùng số lượng để đè chất lượng.

Chúa Tể Bình Tâm, Quy Tắc Hồng Quân bọn họ, sau khi trở thành người chưởng khống thế giới của mình, thế giới cũng được bồi dưỡng đến cấp độ Hồng Hoang đỉnh cấp không thể tiến thêm được nữa.

Sức mạnh mà Hồng Hoang đỉnh cấp phát ra hắn cũng biết, giới hạn trên chính là Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, có một ưu điểm là liên tục không ngừng.

Bản nguyên quá khổng lồ, giống như thế giới Hồng Hoang của hắn, thần lôi đánh ra, trong trường hợp không có ngoại lực can thiệp, đánh liên tục một Hỗn Độn cũng không thành vấn đề.

Nhưng, đại thế giới đỉnh cấp đã là cực hạn, cho dù bản nguyên có nhiều đến đâu, Chúa Tể Bình Tâm bọn họ cũng không tìm được con đường thăng cấp.

Sau đó là một vị đạo hữu phát động Đại hội Vạn Giới, vị đạo hữu đó đã phát hiện ra một di chỉ thế giới Hỗn Độn.

Di chỉ Hỗn Độn đó chính là minh chứng cho việc vượt qua đại thế giới đỉnh cấp.

Bởi vì, thế giới Hỗn Độn đó quá khổng lồ, tùy tiện một mảnh, đã lớn bằng một chư thiên lãnh địa.

Chúa Tể Bình Tâm liên hợp lại tìm kiếm trong di chỉ Hỗn Độn đó hai Hỗn Độn.

Cuối cùng thu hoạch được phương pháp khiến sức mạnh của họ vượt qua cảnh giới hiện tại.

Để sinh linh trong thế giới của mình ra ngoài khai phá thế giới, bồi dưỡng phát triển.

Đồng thời, để sinh linh trong thế giới của mình xóa bỏ sự ra đời của ý thức thế giới, để ý chí thế giới của mình tiếp quản.

Trở thành thế giới phụ thuộc của thế giới chính.

Đây là điểm quan trọng nhất, để thế giới chính tiếp quản những thế giới này rất đơn giản, một số Đại La Kim Tiên cũng có thể thao

túng tiểu thế giới để làm được.

Cái khó nằm ở ý thức thế giới, ý thức thế giới thông thường đều là phân thân của mình hoặc do tự thân chưởng khống.

Tiếp quản những thế giới này, phải đảm bảo rằng mình có thể chịu đựng được sự xung kích của thông tin và năng lượng khổng lồ từ những thế giới này.

Nếu không, ý thức thế giới sẽ thoát khỏi sự chưởng khống của mình, hoặc tự thân mất đi tình cảm, hóa thành một cỗ máy không có cảm xúc.

Cũng tức là khách lấn át chủ, thế giới thoát khỏi sự chưởng khống của mình, tự thân cũng có khả năng bị cuốn vào.

Vì vậy, mọi việc tiến hành đều phải cẩn thận, chỉ cần có chút không đúng, là phải cắt đứt liên hệ với những thế giới phụ thuộc này, bắt đầu lại từ đầu.

Đến nay, thế giới chính của Chúa Tể Bình Tâm bọn họ tiếp quản đã hình thành một phiến đại chư thiên lãnh địa.

Họ đều là người chưởng ác của chư thiên đại lãnh địa của mình, có thể tùy ý xuất hiện trong thế giới mà mình chưởng ác, dễ dàng điều động sức mạnh của hàng tỷ tỷ thế giới.

Mấu chốt là đẳng cấp của những thế giới này đều không thấp.

Cứ thế tích lũy lại, dùng bạo lực để vượt qua sức mạnh của cảnh giới bản thân.

Nhìn qua thao tác có vẻ rất đơn giản, nhưng thực tế rất khó, giống như Thiên Đạo Hồng Hoang của họ, tiếp quản ba nghìn đại thế giới Hồng Hoang chỉ là tiếp quản sức mạnh và quy tắc, nếu tiếp quản cả thông tin sự vật của ba nghìn đại thế giới Hồng Hoang.

Lượng thông tin khổng lồ sẽ trực tiếp làm Thiên Đạo quá tải, cho dù chống đỡ được, nó cũng sẽ không nghe lời.

Nói không chừng, phân thân quy tắc của Lão Lục còn bị đoạt lấy, nếu Lão Lục không cắt đứt kịp thời, chính mình lại sẽ trở thành con rối của Thiên Đạo.

Chuyện này lần trước đã gặp phải rồi thì phải?

Bàn Cổ nhớ lại hệ thống giảng đạo dùng viên lục châu kia, suýt nữa đã thay đổi nhận thức của Lão Lục.

Đây chẳng phải là viên châu đó dùng thông tin để thay đổi thông tin, mấu chốt còn là âm thầm lặng lẽ.

Cho nên, Chúa Tể Bình Tâm bọn họ dựa vào ý chí của mình, là có thể chịu đựng được sự xung kích của hàng tỷ tỷ thế giới trong chư thiên đại lãnh địa của mình.

Có chút lợi hại!

Bàn Cổ kính phục gật đầu, sau đó tiếp tục hỏi: "Bình Tâm đạo hữu, ta ngầm nghe những hệ thống kia nói, đại thế giới đỉnh cấp rất hiếm, thậm chí không có, nhưng các vị..." "Cái này để ta giải thích cho Bàn Cổ đạo hữu!" Hồng Mông bên cạnh vẫy tay, xuất hiện hơn mười cái hệ thống cao cấp đã chết.

Hiểu rồi, thấy là đã bị xử lý.

Bàn Cổ không hỏi thêm gì nữa, nhìn đạo linh quang trong tay.

Không chỉ hắn, mỗi Ma Thần trên tay đều có một cái.

Đạo linh quang này chứa đựng thông tin về di chỉ Hỗn Độn mà Chúa Tể Bình Tâm đã nói.

Lượng thông tin rất lớn, dài bằng hai Hỗn Độn.

Bàn Cổ tiện tay thu lại, Đại hội Vạn Giới sắp bắt đầu rồi, lúc này

mà tiêu hóa thì có chút thất lễ.

Sau đó, hắn lặng lẽ suy nghĩ về những lời Chúa Tể Bình Tâm nói, nghe giọng điệu của bà, rất khó tưởng tượng họ đã tốn bao nhiêu thời gian để tìm kiếm cảnh giới tiếp theo.

Điều này cũng khiến Bàn Cổ nhận ra rằng hệ thống giảng đạo trong Hồng Hoang của mình là thứ có được không dễ dàng.

Về phải nuôi dưỡng cho tốt, giám sát mọi lúc, tuyệt đối không thể để nó chạy thoát.

Đồng thời, theo thời gian, từng cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong cũng lần lượt đến.

Trong số đó, không thiếu những người như Chúa Tể Bình Tâm, chưởng quản một phương đại chư thiên lãnh địa.

Ví dụ như nữ tử bên cạnh Chúa Tể Bình Tâm, Nữ Oa Đại Thiên Tôn.

Tuy nhìn qua cũng giống như Chúa Tể Bình Tâm, chỉ là một cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, nhưng trên thực tế, bà chưởng ác một phương đại chư thiên lãnh địa không kém Chúa Tể Bình Tâm bao nhiêu.

Từng vị Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong cảnh đến, khiến Bàn Cổ kinh hãi.

Vẫn là đánh giá thấp số lượng cường giả trong chư thiên thế giới.

Chỉ một buổi tụ họp như thế này, trừ bọn họ ra, cường giả cấp bậc này đến đã có gần ba mươi người.

Hồi lâu, lại có một vị cường giả cùng cấp với Chúa Tể Bình Tâm đến, Linh Bảo Đại Thiên Tôn.

Sau đó, lại có hai bóng người hiện thân, một trong số đó là Chu lão

bản, còn một người là một cường giả có dung mạo nam tử trẻ tuổi, toàn thân toát ra khí tức bá khí vô địch.

Nhưng Bàn Cổ liếc mắt một cái đã nhận ra, gã này ngoài mạnh trong yếu, hư nhược không nhẹ, vết thương vẫn chưa lành, nhưng, gã này cũng giống bọn họ, là một phân thân.

Khách sáo với Chu lão bản một phen.

Một đám cường giả tụ tập lại với nhau, có cường giả mới tham gia Đại hội Vạn Giới không nhịn được nữa, hét lên: "Chu lão bản, vẫn chưa bắt đầu sao?" "Vẫn còn đạo hữu chưa đến, chúng ta đợi một lát đi!" Chu lão bản vừa dứt lời, ngoài cửa xuất hiện một bóng người.

Khí tức quỷ dị, dường như đã vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, nhưng lại dường như chưa vượt qua.

Tiếp theo, lại một bóng người xuất hiện, khí tức lúc ẩn lúc hiện khiến Bàn Cổ theo bản năng co rụt đồng tử.

Cường giả hoàn toàn vượt qua cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Là kẻ mà ngay cả phân thân này của hắn cũng khó lòng đối phó.

Đồng thời, hai bóng người này dường như cũng chú ý đến Bàn Cổ, tiến lên chắp tay hành lễ: "Bần đạo Nguyên Thủy, ra mắt vị đạo hữu này." "Bần đạo Lý Đam, ra mắt đạo hữu." "Tại hạ Bàn Cổ, hai vị đạo hữu khỏe." Bàn Cổ đáp lễ.

"Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn, Đạo Đức Đại Thiên Tôn, hai vị để chúng ta đợi lâu quá đấy!" Nữ Oa Đại Thiên Tôn cười nhẹ nói.

"Đại hội Vạn Giới cũng vừa mới bắt đầu, chúng ta đến vừa đúng lúc." Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nhìn ra ngoài điện, cảnh tượng náo nhiệt từng vòng từng vòng đáp lời.

Sau đó, chọn một vị trí, ngồi xuống.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn lóe lên xuất hiện trên một chỗ ngồi, thủ đoạn sức mạnh của ông ta khiến Bàn Cổ cảm thấy tò mò.

Thực lực của gã này có chút cao.

Đây chẳng phải là cũng có cảnh giới tiếp theo sao?

Rất nhanh, Hồng Mông bên cạnh đã giải đáp cho Bàn Cổ.

"Đạo hữu, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn và Đạo Đức Đại Thiên Tôn đều là con đường tự mình suy diễn, thực lực cụ thể của hai người mạnh đến đâu chúng ta cũng không biết.

Nhưng biết một điều, họ là những người cổ xưa nhất trong chúng ta, con đường tự mình suy diễn đầy rẫy bất định, họ hiện nay cũng đã rơi vào tình cảnh không thể tiến thêm được nữa.

Thực lực cũng chỉ mạnh hơn Bình Tâm đạo hữu bọn họ trong lãnh địa của mình một chút." Một chút...

Bàn Cổ không nói gì, liếc nhìn Đạo Đức Đại Thiên Tôn một cái.

Hắn không rõ thực lực của Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn ra sao, nhưng thực lực của Đạo Đức Đại Thiên Tôn.

Tuyệt đối không phải chỉ cao hơn Chúa Tể Bình Tâm bọn họ một chút.

Cảm tri trong lòng hắn không thể nào giả được.

Chương 181

Hắn bây giờ rất chắc chắn, phân thân này của hắn đánh không lại Đạo Đức Đại Thiên Tôn.....

Tất cả các đại năng đã đến đông đủ, sau vài câu khách sáo, đại hội chính thức bắt đầu.

Lần này là buổi tụ họp do Chu lão bản phát động, lúc này ông ta đang giải thích nguyên nhân của đại hội cho các đạo hữu mới đến.

Những điều này Bàn Cổ đã biết từ Chúa Tể Bình Tâm, nên không mấy chú ý, sự chú ý của hắn chủ yếu tập trung vào Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

Hai vị cường giả tự sáng tạo con đường của mình.

Lời của Hồng Mông vẫn còn có chút bảo thủ, con đường công pháp tự sáng tạo của hai người này đã đi rất sâu, và, vẫn chưa rơi vào tình cảnh không còn đường tiến.

Họ cũng nên có chư thiên lãnh địa, nếu tác chiến trong lãnh địa của mình, thực lực đó...

Cảm tri của Hỗn Độn Ma Thần rất mạnh, các Ma Thần khác cũng đại khái có thể cảm nhận được, đây là những tồn tại có thể một chiêu trọng thương thậm chí miểu sát bọn họ.

Cường giả trong chư thiên ngọa hổ tàng long, sau này phải càng cẩn thận hơn, không thể bành trướng.

Lúc này, Chu lão bản cũng đi vào vấn đề chính, mở miệng nói: "Không biết các vị, hiểu biết về thế giới huyền huyễn như thế nào?" Trừ hơn ba trăm Ma Thần bên phía Bàn Cổ, mấy chục vị cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực có mặt, đến từ thế giới huyền huyễn không quá

mười người.

Nhưng đều đã trưởng thành đến cấp độ này, đối với thế giới huyền huyễn dù không hiểu rõ, cũng biết sơ qua một hai.

Tất cả đều gật đầu.

Thấy vậy, Chu lão bản tiếp tục mở miệng: "Chư thiên có vô số thế giới đại khái tương đồng, tầng thứ thực lực cũng có mạnh có yếu, như Hồng Hoang, có Bàn Cổ là cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực cảnh, cũng có Bàn Cổ yếu đến mức đi một bước trăm mét." Khụ khụ!

Bàn Cổ không nhịn được ho hai tiếng, ngươi đổi ví dụ khác đi.

Nghe đến Bàn Cổ đi một bước trăm mét là thấy bất lực.

Ban đầu hắn cũng không dám tin, trong chư thiên lại có Bàn Cổ yếu đến thế.

Yếu như vậy sao khai thiên?

Sao thân hóa vạn vật?

Mãi cho đến một lần chuyển nhà, tình cờ thấy một người cao mười mét trong một tiểu thế giới.

Hắn đã tin, thật sự có Bàn Cổ yếu như vậy.

Về phần khai thiên, không cần khai, trời đất đều có sẵn.

Thân hóa thành sinh vật, trải qua thời gian dài tiến hóa.

Tiến hóa thành heo chó trâu bò ngựa thỏ người.

Nhìn thấy kết cục này, Bàn Cổ nghĩ nghĩ, cái này chắc cũng được coi là thân hóa vạn vật.

Tóm lại, trong chư thiên, loại Bàn Cổ vô lý đi một bước trăm mét này, thật sự có.

Chu lão bản nghe thấy tiếng ho bất mãn của Bàn Cổ, cũng dừng

nói chuyện Hồng Hoang, chuyển chủ đề, vẫy tay để mọi người nhìn về phía thanh niên bên cạnh ông ta.

"Tương tự, thế giới huyền huyễn tương đồng cũng có mạnh có yếu, vị đạo hữu bên cạnh ta, tên là Thạch Hạo, mọi người chắc đã nghe qua." "Thạch Hạo, là Hoang đó sao?" "Ta nhớ Hỗn Độn trước đi Phố Vạn Giới, cũng có một người tộc dung mạo tương tự vị đạo hữu này, nhưng tu vi mới bước vào tiên lưu." "Ta cũng đã gặp mấy Hoang rồi, đều có một đặc điểm, thích uống sữa thú." .....

Các cường giả đến từ thế giới huyền huyễn có mặt lần lượt lên tiếng.

Bàn Cổ cũng đang suy nghĩ, Thạch Hạo, chuyển nhà trong chư thiên nhiều lần như vậy, cũng đã gặp mấy Thạch Hạo rồi.

Trong đó có một người ấn tượng sâu nhất, mạnh hơn Bàn Cổ đi một bước trăm mét một chút, biết bay.

Về phần những người khác, Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bây giờ, lại có một Thạch Hạo Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong.

Nói như vậy, Chu lão bản phát hiện ra cảnh giới tiếp theo, chính là tro cốt trong thế giới của Thạch Hạo?

"Chu lão bản, ngài phát hiện ra thế giới quan tài cấp độ đỉnh cấp rồi." Một vị cường giả hỏi.

"Không sai." Chu lão bản gật đầu, nhìn về phía Thạch Hạo bên cạnh, ra hiệu cho hắn nói.

Thạch Hạo nhìn về phía các vị cường giả, chắp tay nói: "Tại hạ Thạch Hạo, chắc hẳn các vị đạo hữu đều đã nghe qua sự tích của ta." "Ta cũng không nói nhiều lời vô ích, sinh linh đã chết trong thế giới của ta, cảnh giới chính là trên cả Hỗn Nguyên Thái Cực.

Điều này Chu lão bản đã xác nhận qua.” Chu lão bản bên cạnh vẫy tay, mấy đạo linh quang bay ra, Bàn Cổ nhận lấy, tiêu hóa thông tin.

Một lúc sau, Bàn Cổ gật đầu, sức mạnh tương tự như viên lục châu trong Hồng Hoang của hắn.

Đáng tiếc Chu lão bản đã giết chết mười thủy tổ, sự tồn tại đằng sau cũng đã tiêu tán, chỉ là chia sẻ một chút tâm đắc lần này.

Trong thông tin Chu lão bản đưa, Thạch Hạo phối hợp với Chu lão bản gọi người giúp đỡ, lần lượt giết chết các thủy tổ.

Do Chu lão bản nghiên cứu sức mạnh đằng sau những thủy tổ này.

Cuối cùng, đưa ra kết luận, thủy tổ mỗi lần đều đã chết, nhưng cái gò đất cao nguyên của chúng, nhờ một viên hắc châu, đã sao chép lại mọi thứ của thủy tổ.

Chỉ cần có năng lượng, có vật cùng nguồn gốc với những thủy tổ này, là có thể tạo ra thủy tổ mới.

Mấu chốt là, những thủy tổ này còn có ký ức trước khi chết của thủy tổ trước đó.

Cũng tưởng rằng mình chỉ là tái sinh.

Chu lão bản trọng điểm nghiên cứu chính là thứ tạo ra những thủy tổ này, ý thức cao nguyên, cái tiểu hắc châu đó, thứ này chính là một vật chết.

Ràng buộc với thủy tổ quỷ dị và tộc quần của chúng, muốn triệt để giết chết những thủy tổ này, cần phải xóa bỏ mọi thứ của thủy tổ, bao gồm cả những thứ cùng nguồn gốc với nó.

Nếu không, tiểu hắc châu hao phí một chút sức mạnh, tìm được thứ phù hợp với sức mạnh của thủy tổ, lại là một thủy tổ mới.

Hắc châu này, tương tự như hệ thống có dữ liệu sinh linh, từ từ không ngừng tạo ra đại quân.

Nhưng khác biệt là, hắc châu này có thể vô hình trung xóa bỏ mọi thứ của một sinh linh, thay thế bằng sức mạnh mà nó phản chiếu.

Cuối cùng, Thạch Hạo cùng với tay sai của Chu lão bản đánh nhau quá nhiều.

Sức mạnh của tiểu hắc châu tiêu hao quá độ, cuối cùng nổ tung.

Năng lượng hao hết còn có thể nổ!

Bàn Cổ nghĩ đến viên tiểu lục châu trong Hồng Hoang của mình.

Lắc đầu, hắn có thể nhìn ra, viên lục châu kia tuy là vật chết, nhưng tự thân không ngừng tự sản sinh năng lượng, nuôi dưỡng bản thân.

Hoàn toàn không tồn tại hiện tượng tiêu hao quá độ này.

"Chư vị đạo hữu, lần này ta phát hiện, chủ yếu là năng lực của cảnh giới tiếp theo." Chu lão bản mở miệng nói: "Cảnh giới tiếp theo, có thể vô hình trung thay đổi mọi thứ của sinh linh, ý chí thế giới cũng sẽ cho rằng sinh linh này chính là như vậy.

Hơn nữa, năng lực này có thể sử dụng cách vô số thế giới.

Về phương diện sức mạnh, có lẽ không mạnh bằng chư thiên lãnh địa mà chúng ta chưởng ác, nhưng về bản chất sinh mệnh thì vượt xa chúng ta.

Phần lớn chúng ta trong thế giới của mình đều là đại diện cho toàn tri toàn năng, nhưng ra khỏi thế giới của mình, thì không thể làm được toàn tri toàn năng.

Cảnh giới tiếp theo, ở thế giới khác không phải là toàn tri toàn năng, nhưng có thể thay đổi thế giới khác, như quy tắc, sinh linh,

thành cấp độ mà mình nhận định, từ đó đạt được một loại toàn tri khác." Sau khi Chu lão bản nói ra suy đoán về cảnh giới tiếp theo, các đại năng có mặt lần lượt nói ra cảm ngộ của mình về cảnh giới tiếp theo.

Chính là kinh nghiệm tự mình thử đột phá cảnh giới hiện tại.

Giao lưu, chỉnh hợp, cùng nhau thảo luận.

Bàn Cổ thì không phát biểu, hắn còn chưa đến cảnh giới đó, có cảm ngộ họ cũng sẽ không tán thành.

"Thực lực của Bàn Cổ đạo hữu mạnh hơn nhiều so với mấy vị trước đây." Lúc này, Đạo Đức Đại Thiên Tôn đến bên cạnh Bàn Cổ nói.

"Ồ...

đạo hữu đã gặp qua mấy Bàn Cổ cùng cảnh giới với ta sao?" Bàn Cổ hứng thú, hắn sớm đã có nghi hoặc, Bàn Cổ cùng cảnh giới với hắn, thực lực đã đến đỉnh cao của chư thiên đã biết hiện tại.

Nhưng, tại sao đến bây giờ hắn vẫn chưa gặp được một Bàn Cổ cùng cảnh giới còn sống.

Những gì hắn thấy, đều là một số trái tim, mấu chốt là những trái tim này, đều là vừa mới đột phá thì đã chết, hoặc là được hệ thống bồi dưỡng lên.

"Đã gặp mấy người!" Đôi mắt tĩnh lặng không gợn sóng của Đạo Đức Đại Thiên Tôn chìm vào hồi ức: "Nhưng cuối cùng họ đều mất tăm tích.

Dường như có bàn tay đen nào đó đứng sau, chuyên đi săn giết Bàn Cổ." Bàn Cổ: .....

Ngươi làm thế này khiến lòng ta rất hoang mang đấy!

“Thời gian quá lâu rồi, khoảng hai trăm Hỗn Độn trước.” Đạo Đức Đại Thiên Tôn chậm rãi nói: “Có một Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, hắn truy sát hệ thống trong chư thiên.

Khoảng thời gian đó, một lượng lớn hệ thống cao cấp đỉnh phong thậm chí không chịu nổi một ánh mắt của hắn.

Cách mấy đại chư thiên lãnh địa, đều có thể chính xác tìm ra nơi ẩn thân của hệ thống và giết chết.” “Thì ra từ rất lâu trước đây đã có Bàn Cổ xử lý hệ thống rồi!” Bàn Cổ gật đầu, tin tức này nghe rất sảng khoái.

Tiếp tục nghe Đạo Đức Đại Thiên Tôn kể tiếp: “Sau đó, vị Bàn Cổ này sau khi giết chết một hệ thống cao cấp đỉnh phong, dường như đã nhận ra điều gì đó, chúng ta lúc đó cũng quen biết, hắn nói với chúng ta, đã tìm được phương hướng của cảnh giới tiếp theo, cần phải đi xác nhận một chút.

Sau đó...” “Sau đó thì sao?” “Nếu ta biết thì có không nói tiếp không?” Đạo Đức Đại Thiên Tôn nói.

“Cũng có lý!” Bàn Cổ tiếp tục hỏi: “Vậy đạo hữu, những Bàn Cổ khác thì sao?” “Đây cũng là điều ta muốn nhắc nhở ngươi.” Đạo Đức Đại Thiên Tôn tiếp tục nói: “Sau này ta cũng lần lượt gặp qua mấy Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, họ không ai là không truy sát hệ thống, hành sự có phần cao điệu.

Thu hút rất nhiều ánh mắt, cuối cùng, lặng lẽ mất tăm tích.” “Lặng lẽ.” Ánh mắt Bàn Cổ ngưng trọng.

“Không sai, lặng lẽ.” Đạo Đức Đại Thiên Tôn gật đầu: “Bàn Cổ ở cảnh giới này có thể bị giải quyết một cách lặng lẽ, thực lực của tồn tại ngầm đó, cực kỳ khủng bố.” “Đạo hữu hiện nay đã bước ra khỏi cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, mong đạo hữu giữ gìn cẩn thận, đừng quá cao điệu, cuối cùng lại rơi vào kết cục của những Bàn Cổ

khác." "Đạo hữu yên tâm, ta luôn rất cẩn thận." Bàn Cổ mỉm cười.

Khí tức của hắn tiết lộ một tia.

Phân thân...

Ánh mắt Đạo Đức Đại Thiên Tôn kinh ngạc, cuối cùng trở lại bình thản: "Hy vọng đạo hữu có thể thành công đột phá." "Vậy thì đa tạ cát ngôn của đạo hữu." Lời của Đạo Đức Đại Thiên Tôn, tuy không biết là thật hay giả, nhưng Bàn Cổ cũng cảnh giác hơn.

Đến cả Bàn Cổ ở cảnh giới như hắn mà cũng có thể biến mất không một tiếng động, có thể thấy thực lực của tồn tại trong bóng tối bất phàm đến mức nào.

Hệ thống?

Hay là thứ của nợ gì?

Thôi kệ, nghĩ nhiều cũng vô dụng.

Bàn Cổ lắc đầu, quản nó là cái gì.

Theo lời Đạo Đức Đại Thiên Tôn, mấy Bàn Cổ trước đều quá cao ngạo, gây chú ý của tồn tại trong bóng tối nên mới toi đời.

Hắn trước giờ luôn rất khiêm tốn, dẫn huynh đệ an ổn tu luyện, làm thịt vài cái hệ thống.

Lần này trở về, lại khiêm tốn thêm chút nữa là được.

Tiếp theo, hắn cùng Đạo Đức Đại Thiên Tôn, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn trao đổi về Đạo của mỗi người.

Chương 182

Bên kia, Thạch Hạo, Chu Lão Bản và nhiều đại năng khác sau khi trao đổi cuối cùng cũng có thu hoạch, nhưng vẫn chưa suy diễn ra được con đường của cảnh giới tiếp theo.

Mọi người cũng không thất vọng, cảnh tượng như vậy đã trải qua không ít lần, chưa suy diễn ra được thì lần sau cố gắng là được.

Tiếp đó là trao đổi tài nguyên tu luyện.

"Khụ khụ, không biết các vị đạo hữu có thi thể Hỗn Độn Ma Thần không, tại hạ nguyện dùng những thứ này để đổi." Dương Mi bên cạnh Bàn Cổ phất tay, một đống bảo vật hiện ra.

Thôn Phệ Hệ Thống, Tuyển Trạch Hệ Thống, Hệ Thống Minh Chủ, Triệu Hoán Hệ Thống... gần một trăm hệ thống cao cấp, sau đó là một vài thân thể cường đại.

Ví như Lục Đại Du Hí Thể của Võng Du Hệ Thống, tuy chỉ là Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh hậu kỳ, nhưng lĩnh vực của mỗi người đều đã luyện đến tầng thứ cực sâu.

Còn có những cường giả mà Triệu Hoán Hệ Thống triệu hồi ra, dùng để luyện chế khôi lỗi hoặc phân thân, hoặc truyền cho thuộc hạ, đều là những thứ tốt hiếm có.

"Cỗ thân thể này, ta muốn." Linh Bảo Đại Thiên Tôn nhìn về phía thân thể Thông Thiên mà Triệu Hoán Hệ Thống từng sử dụng.

Hắn chậm rãi gật đầu, lật tay lấy ra một cỗ thi thể Hỗn Độn Ma Thần Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ, giao cho Dương Mi.

"Xem ra chúng ta chiếm hời rồi!" Bàn Cổ suy nghĩ một lát, lấy Hồng Mông Tru Tiên Kiếm Trận ra đưa cho Linh Bảo Đại Thiên Tôn.

“Ta cũng có một hậu duệ tên là Thông Thiên, tương tự như đạo hữu, chỉ là tu vi hơi thấp, xin đạo hữu lưu lại chút cảm ngộ tu hành.” “Thiện.” Linh Bảo Đại Thiên Tôn gật đầu, một luồng sáng bay vào tay Bàn Cổ.

Bàn Cổ khẽ gật đầu, cảm ngộ tu hành có thể giúp người đi sau bớt đi không ít đường vòng và những điều cần chú ý.

Đối với Thông Thiên có lợi ích cực lớn, sau đó, Bàn Cổ nhìn về phía Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

Hai người mỉm cười, một luồng cảm ngộ tu hành bay vào tay Bàn Cổ.

“Đa tạ!” Bàn Cổ cảm tạ, rồi đi về phía Nữ Oa Đại Thiên Tôn.

Ngay sau đó lại là Chúa Tể Bình Tâm.

Năm luồng cảm ngộ tu hành, Bàn Cổ giao cho Lão Lục.

Các đại năng khác cũng đều lấy ra thi thể Hỗn Độn Ma Thần mà mình tích trữ đã lâu.

Ngoài việc trao đổi vật phẩm mình cần, họ còn muốn tham ngộ Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ.

Bàn Cổ không hề giấu giếm, cũng giao ra cảm ngộ về Lực Chi Đại Đạo.

Chỉ là Lực Chi Đại Đạo mà thôi, không phải cứ nắm giữ là có chiến lực như hắn, các huynh đệ của hắn cũng đều biết Lực Chi Đại Đạo, chiến lực tăng phúc cũng chỉ đến thế.

“Đây là Thôn Phệ Hệ Thống!” Chu Lão Bản kinh ngạc, nhặt linh kiện của Thôn Phệ Hệ Thống lên, nhìn hồi lâu, cảm khái nói: “Chín Hỗn Độn trước chúng ta còn chuyên đi phục kích nó một lần, chỉ là để nó chạy thoát, không ngờ bây giờ lại bị Bàn đạo hữu chém giết.”

“Vận khí thôi, vận khí thôi!” Bàn Cổ khiêm tốn nói, “Đừng nói chứ, thực lực của hệ thống này cũng mạnh phết.” “Coi như là hệ thống hoạt động mạnh nhất và mạnh nhất trong mấy chục Hỗn Độn gần đây, ở đây có mấy vị đạo hữu cũng từng giao chiến với nó.” Chu Lão Bản ước lượng Thôn Phệ Hệ Thống, tính toán giá trị.

“Ba cái Hồng Hoang thế giới của ta đều bị nó hủy diệt.” Quy Tắc Hồng Quân lạnh lùng nói, “Hệ thống này cái gì cũng ăn, không cần rút bản nguyên.

Đợi ta phát hiện, nó đã hủy diệt hai cái Hồng Hoang trong lãnh địa chư thiên của ta.

Cái còn lại cũng bị nó ăn ngay dưới mí mắt ta, lúc đó ta đánh ra một đòn công kích, bị nó triệu hồi mười tám Bàn Cổ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong chặn lại.” Lúc này, Chu Lão Bản đã xác định xong giá của Thôn Phệ Hệ Thống, lại bắt đầu tính giá của Tuyển Trạch Hệ Thống, Hệ Thống Minh Chủ.

Trên mặt hắn treo đầy nụ cười.

Bàn Cổ cũng biết tại sao gã này lại vui như vậy, trừ những hệ thống trung cấp, sơ cấp bị Chu Lão Bản dùng để chế tạo hệ thống không có linh trí để bán ra.

Hệ thống cao cấp đều được dùng để nuôi cái Vạn Giới Phố của hắn, làm lớn mạnh Vạn Giới Phố.

Vạn Giới Phố của Chu Lão Bản chính là một món bảo vật vượt xa cấp độ Hồng Mông.

Nhưng cụ thể là cấp độ nào, Chu Lão Bản cũng không biết, ban đầu hắn chỉ miễn cưỡng nắm giữ Vạn Giới Phố.

Sau này phát hiện ra việc cho nó ăn hệ thống, không chỉ có thể nâng cấp Vạn Giới Phố, mà còn có thể nhân cơ hội tăng cường sự

khống chế đối với Vạn Giới Phố, cứ như vậy.

Trải qua bao nhiêu Hỗn Độn, số hệ thống cao cấp mà nó ăn ít nhất cũng phải bốn chữ số, còn hệ thống trung cấp, mỗi ngày ít nhất cũng phải cho ăn mười cái, đã không thể tính xuể.

Vạn Giới Phố cũng không ngừng biến đổi, đến nay đã mạnh đến một mức độ không thể tưởng tượng nổi.

Đây là Chúa Tể Bình Tâm nói cho Bàn Cổ, còn mạnh đến mức nào, mọi người đều không rõ, Bàn Cổ thậm chí còn chưa từng thấy cửa tiệm của hắn.

"Hù... lần này phải xuất huyết nhiều rồi!" Chu Lão Bản cười khổ, lấy ra ba quả tim đang đập, còn có một phần thi thể Hỗn Độn Ma Thần khác.

"Chu Lão Bản, ta mới phát hiện Lực Chi Đại Đạo trên ba quả tim này của ngươi giống hệt nhau, tự tạo à?" Bàn Cổ nhận lấy quả tim kiểm tra một lát, cạn lời nói.

Chu Lão Bản cười ngượng ngùng.

"Đúng là vậy thật, thôi kệ, vẫn là đổi mấy quả tim này thành tài nguyên tu luyện cho huynh đệ của ta đi!" Bàn Cổ không chỉ trả lại ba quả tim, mà còn đưa cả hai quả tim hắn tích trữ cho Chu Lão Bản.

Hai quả tim kia còn không bằng của Chu Lão Bản, cũng đổi luôn đi.

"Đây là muốn bao trọn hàng tồn trong tiệm của ta đây mà!" Chu Lão Bản chắp tay, "Bàn đạo hữu chờ một lát, ta về sắp xếp lại một chút." Nói xong, hắn đặt trước mặt mỗi đại năng một đĩa Hồng Mông linh quả, thêm một bình rượu.

"Các vị, Vạn Giới Đại Hội vốn là mở ra vì chúng ta, mọi người không ngại thì ra ngoài xem thử, nếu có vật gì vừa ý, cứ tùy ý chọn

lựa.” Sau đó, bóng dáng Chu Lão Bản biến mất.

Rượu này!

Dương Mi bên cạnh Bàn Cổ cầm bình rượu trước mặt mình lên, mở ra nhìn một cái.

Rót ra một chén rồi nhâm nhi.

“Rượu được ủ từ Hỗn Độn linh quả và Hồng Mông linh quả.

Cũng được.” Ha ha!

Bàn Cổ cười ha hả, liếc nhìn bình Bàn Cổ tửu của mình, không uống, cất đi.

Các Ma Thần khác cũng làm theo, cất đi rồi đổi sang đồ uống chuyên dụng của mình.

Không thể để Chu Lão Bản biết họ không uống rượu mình bán được, thế chẳng phải rành rành là rượu có vấn đề sao.

Bàn Cổ nhìn về các hướng khác.

Có mấy vị đạo hữu đã bắt đầu uống Ma Thần tửu rồi, ngoài Bàn Cổ tửu của hắn, còn có các loại Ma Thần tửu khác.

Đúng là thứ tạo nghiệp.

Bàn Cổ và các Ma Thần khác không nhịn được nữa, uống một lúc đồ uống của mình rồi cáo lui.

Nói là muốn xem Vạn Giới Đại Hội sau khi khai mạc náo nhiệt đến mức nào. ...

Sau khi họ rời đi, Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nhìn bình Ma Thần tửu trên bàn, có chút tò mò, mở ra.

Họ khẽ lắc đầu, không phải thứ gì tốt.

Phất tay, một bộ trà cụ xuất hiện, bắt đầu phẩm trà luận đạo.

Chúa Tể Bình Tâm, Nữ Oa Đại Thiên Tôn... cũng vậy, đều không uống Ma Thần tửu, ngồi tại chỗ luận đạo.

Hồng Mông thì nếm thử một ngụm, không ngừng lắc đầu: "Rượu này tệ quá, nhưng lại rất hợp để Chu gian thương làm ăn." Bên kia, Thạch Hạo nghe thấy vậy, cũng mất hứng thú với rượu này, lấy ra một lon sữa tử mãnh uống.

Hành động này thu hút mấy ánh mắt.

Thạch Hạo không hoảng không vội giải thích: "Thân có mang thương, uống chút bồi bổ!". .....

Không thể không nói, Vạn Giới Đại Hội sau khi chính thức khai mạc cũng có chút thú vị.

Ngoài náo nhiệt, vẫn là náo nhiệt.

Chỉ có điều, bất kể khu vực nào, cũng đều bán Ma Thần tửu, lại còn là rượu được bán trong sự kiện khuyến mãi nhân dịp đại hội.

Mỗi lần nghe những sinh linh này điên cuồng rao bán Ma Thần tửu.

Tâm trạng của Bàn Cổ có thể tưởng tượng được.

Đây là đại hội, Chu Lão Bản đương nhiên cũng tổ chức mấy hoạt động giải trí.

Bàn Cổ đối với một trong số các hoạt động đó vô cùng hài lòng.

Nó được gọi là Sân Câu Hệ Thống.

Đó là một vũ trụ hệ thống, bên trong có hàng ngàn tỷ hệ thống, nhưng đa số đều là hệ thống nhỏ không đáng kể.

Nghe nhân viên ở đây nói, nó được một hệ thống cao cấp đỉnh phong tạo ra, bị Hồng Mông đạo hữu phát hiện, gọi bạn bè đến dẹp tan.

Tiêu phí đến một mức độ nhất định, là có thể tham gia hoạt động này.

Bàn Cổ cũng trải nghiệm mấy lần, một cần câu, ném vào giữa biển sao vũ trụ.

Dường như mang theo từ tính, hệ thống đi ngang qua sẽ bị hút vào lưỡi câu.

Sau khi câu lên, có một nhân viên của Vạn Giới Phố sẽ gia công hệ thống tại chỗ.

Xóa bỏ linh trí của hệ thống, sửa đổi hình thức theo yêu cầu.

Bàn Cổ chơi một lúc lâu, gia công hơn một trăm hệ thống nhỏ, trong đó còn có một hệ thống sơ cấp.

Tâm tình đại tốt, lật tay bóp nát đám hệ thống này, tâm tình càng tốt hơn.

Hắn vui vẻ bước ra khỏi khu vực hoạt động, Chu Lão Bản cũng đã chuẩn bị đủ hàng.

Do Lão Nhị đích thân lựa chọn, thu thập tài nguyên cần thiết cho những huynh đệ chưa đột phá.

Đợi đến khi thực sự không chọn được nữa, mới đổi thành tài nguyên tu luyện họ cần.

Cuối cùng, Bàn Cổ quay lại chào hỏi Hồng Mông và mọi người, rồi rời đi trở về Hồng Hoang.

"Lão đại, có đủ tài nguyên đột phá cho năm trăm ba mươi huynh đệ." Dương Mi vui vẻ nói.

Bên kia, Hồng Quân nghe thấy, mở miệng nói: "Cộng thêm những tài nguyên thu được từ việc tiêu diệt Liên Minh Hệ Thống, trong vòng một trăm Nguyên hội, sẽ có sáu trăm năm mươi huynh đệ có thể đột

phá.” “Còn lại bao nhiêu huynh đệ thiếu tài nguyên?” Bàn Cổ hỏi.

“Còn hai trăm mười người!

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, số lượng Hỗn Độn Ma Thần sinh ra trong thế giới Hỗn Độn vốn không đủ ba ngàn, thậm chí còn vượt qua con số này.

Nhưng muốn gom đủ thuộc tính tương đồng, có chút khó!” Hồng Quân than thở.

Chương 183

"Không sao, thế giới Hồng Hoang nhiều như vậy, sớm muộn gì cũng gom đủ!" Bàn Cổ nhìn về phía Thủy Chi Ma Thần, mắng: "Bớt ăn hoa hồng lại cho ta, bảo ngươi mỗi lần giao dịch chú ý đến những huynh đệ chưa đột phá, ngươi quên rồi à?" "Lão đại, chuyện này thật sự không phải lỗi của tôi." Thủy Chi Ma Thần ấm ức nói, "Mỗi lần giao dịch tôi đều hỏi, nhưng Chu gian thương không tiết lộ hàng tồn của hắn, tôi cũng không dám chạy vào tiệm của hắn xem." "Lão đại, những tài nguyên này, nếu không phải chúng ta dùng mấy cái hệ thống cao cấp đỉnh phong để đổi, e là Chu gian thương sẽ không lấy ra đâu!" Hồng Quân bên cạnh nói, "Thi thể Hỗn Độn Ma Thần của chúng ta giá trị rất cao, dùng để đổi Nguyên Dịch thì quá thiệt thòi." "Ta biết." Bàn Cổ gật đầu, nhìn về phía Thủy Chi Ma Thần, "Lần sau giao dịch ngươi nói với Chu gian thương, nếu có thi thể Ma Thần chúng ta cần, không được dùng để trừ nợ Nguyên Dịch, chúng ta sẽ mua riêng.

Không nói gì khác, chúng ta còn hai con Gà Hỗn Độn, lấy ra thứ gì tốt cũng mua được." Mặc dù trứng của Gà Hỗn Độn Vương có ích cho họ, nhưng cũng chỉ là miễn cưỡng có ích, muốn để Ma Thần chưa đột phá có thể đột phá.

Mười vạn quả trứng cùng nguồn gốc cũng không đủ dùng.

Nhưng Gà Hỗn Độn Vương dù sao cũng là một thế giới Hỗn Độn có thể tự vận hành, rất có giá trị, nếu thực sự không có gì để mua tài nguyên họ cần.

Thì cứ lôi ra bán.

"Tôi biết rồi, lão đại!" Thủy Chi Ma Thần gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

"Được rồi, Lão Nhị, tăng tốc quay về!" Bàn Cổ nói xong, trên

người các Ma Thần có mặt liền xuất hiện lực lượng Không Gian Đại Đạo.

Một bước, đã vượt qua khoảng cách mấy vạn đại thế giới.

Đồng thời, khí tức sức mạnh không hề rò rỉ ra ngoài một chút nào, Bàn Cổ và các Ma Thần nhanh chóng đi về hướng Hồng Hoang. ...

Chỉ trong mấy trăm năm ngắn ngủi, Bàn Cổ và các Ma Thần đã thành công trở về.

Mỗi người tự tản đi, đến phân phát tài nguyên cho các tiểu đệ chưa đột phá của mình.

Nhân Quả Ma Thần sao chép thông tin thu được lần này, chia sẻ cho các Ma Thần không tham gia.

Bàn Cổ và bản tôn dung hợp, trong tay một quả cầu ánh sáng phát sáng, đại hội lần này, hắn cũng chỉ thu hoạch được thứ này.

Thông tin về di chỉ thế giới Hỗn Độn mà Chúa Tể Bình Tâm và họ đã điều tra.

Ròng rã hai Hỗn Độn.

Bàn Cổ trước tiên liếc nhìn Hồng Hoang, không có một hệ thống cao cấp nào, các hệ thống khác hiện nay sinh linh Hồng Hoang tự có thể giải quyết.

Không có gì đáng ngại, Bàn Cổ thu hồi ánh mắt, cho Gà Hỗn Độn Vương ăn một món Hồng Mông Chí Bảo, sau đó tiến vào Thanh Liên bế quan tiêu hóa thông tin lần này. ...

Bàn Cổ lần này ra ngoài không quá vạn năm, mà trong vạn năm, bên bờ Đông Hải, số lượng sinh linh cũng đã tăng lên.

Số lượng Nhân tộc, sớm đã đột phá mười vạn ức.

Mà Vân Khởi và Thương Hoàng, hai vị xuyên việt giả cho rằng

mình bị Thiên Đạo để mắt tới, gần vạn năm qua cũng đã yên ổn hơn nhiều.

Vẫn luôn âm thầm phát triển thế lực.

Hệ thống của Thương Hoàng chuyên môn suy diễn ra công pháp cho Nhân tộc, Đại La Kim Tiên Quyết, ngoài việc có thể khiến mười vạn người tu luyện Nhân tộc đầu tiên trở thành Đại La Kim Tiên trong vòng năm mươi vạn năm, những người Nhân tộc sau này cũng có thể tu luyện, tuy không thể nhanh chóng trở thành Đại La Kim Tiên, nhưng thành tựu Kim Tiên trong mười vạn năm vẫn là chuyện dễ dàng.

Thực lực của bộ lạc Thương Hoàng trăm năm một lần thay đổi.

Đến nay, đã có hơn ba trăm ức Nhân tộc, mà Kim Tiên Nhân tộc đã có gần một trăm vạn.

Khí vận khổng lồ, nhưng cũng không mang lại lợi ích lớn cho việc tu luyện Nhân Hoàng Quyết của Thương Hoàng.

Trừ lúc mới trói buộc tu vi tiến bộ được một lúc.

Đến nay, tu vi ở Đại La Kim Tiên cơ bản rất khó nhúc nhích thêm lần nữa.

Chậm đến một mức độ không thể tưởng tượng nổi.

Về việc này, Nhân Hoàng Hệ Thống đưa ra giải thích là do Thiên Đạo áp chế, Nhân Hoàng đời sau không phải đều là phàm nhân sao, chính là vì Nhân Hoàng có khí vận Nhân tộc gia thân, ngay cả Thánh Nhân cũng phải đối mặt thận trọng.

Vì vậy mới bị Thiên Đạo và các Thánh nhân ghen tị, giở trò sau lưng.

Hiện tại túc chủ tuy không phải Nhân Hoàng, nhưng cũng chiếm

không ít khí vận Nhân tộc, cho nên, Thiên Đạo đã giở trò với hệ thống.

Hệ thống của mình, Thương Hoàng tự nhiên là tin tưởng.

Sau khi hỏi hiện tại không có cách nào giải quyết vấn đề này, Thương Hoàng lại ghi thêm một món nợ lên sổ tính kế Nhân tộc của Thiên Đạo.

Đồng thời, hắn xuất quan tăng cường phát triển Nhân tộc.

Nhìn thấy đại quân trăm vạn Kim Tiên của mình, sự uất ức trong lòng Thương Hoàng tan đi rất nhiều.

Hắn tỏ vẻ khinh thường sự áp chế của Thiên Đạo.

Áp chế ta có tác dụng sao?

Đợi ta bồi dưỡng ra mười vạn Đại La Kim Tiên, ta có thể dẫn dắt toàn bộ Nhân tộc phục hưng Nhân Đạo.

Đến lúc đó, ta một bước thành Thánh, ngươi Thiên Đạo áp chế có tác dụng gì?

Cùng lúc đó, bên phía Vân Khởi của Nhân tộc, so với địa bàn của Thương Hoàng không mở rộng.

Danh tiếng không nổi.

Lúc này bộ lạc Thánh Sư của Vân Khởi ngoài việc ngày càng lớn mạnh, danh tiếng cũng lan truyền rất xa.

Ít nhất có năm vạn ức Nhân tộc, đều biết Nhân tộc có một vị Thánh Sư tồn tại.

Khi ngủ, Thánh Sư sẽ chúc phúc trong mộng, công pháp, huyết mạch, vũ khí, thể chất.

Chỉ cần Thánh Sư xuất hiện, ban cho ngươi những thứ này trong mộng, sau khi tỉnh lại ngươi sẽ phát hiện, tất cả đều là thật.

Hiện nay Nhân tộc xuất hiện rất nhiều đại bộ lạc, thủ lĩnh cơ bản đều là cao thủ Đại La Kim Tiên hoặc Thái Ất Kim Tiên.

Đây đều là những người được Thánh Sư ban phước.

Cường giả như vậy đều tín ngưỡng Thánh Sư, Nhân tộc nhỏ yếu càng không cần phải nói.

Vì thế, danh tiếng của Thánh Sư trong Nhân tộc, thậm chí còn vượt qua Thánh Mẫu Nữ Oa Nương Nương của Nhân tộc.

Dù sao Nữ Oa Nương Nương chỉ là truyền thuyết.

Còn Thánh Sư, đây là sự tồn tại thực sự.

Lúc này, trên không trung bờ Đông Hải, Kim Long khí vận trăm vạn mét mà Nhân tộc không thể nhìn thấy.

Vân Khởi đang ở trong giấc mơ của một bé gái xinh xắn như ngọc.

Nhìn tiểu gia hỏa đáng yêu này, ánh mắt Vân Khởi tràn đầy yêu thích, đặc biệt là tiếng gọi Thánh Sư ca ca, khiến tim Vân Khởi như muốn tan chảy.

Hắn vội vàng thúc giục hệ thống nhanh chóng suy diễn một bộ công pháp chuyên thuộc cho tiểu gia hỏa, còn có linh bảo, làm cho một món Tiên Thiên Linh Bảo.

Làm xong những việc này, Vân Khởi hứa sẽ quay lại thăm tiểu gia hỏa, rồi lưu luyến không rời tạm biệt.

Kim long trăm vạn mét mở mắt, vươn vai.

Tiếp tục tìm kiếm Nhân tộc có tiềm năng để chúc phúc. ...

Trong một khu rừng hẻo lánh, có một trăm người Nhân tộc đã tắt thở, và một con hổ khổng lồ vạn mét.

Đột nhiên, một thanh niên toàn thân đầy máu mở đôi mắt kinh hãi và mờ mịt, nhìn thấy bức tường lông vàng trước mắt càng thêm hoang mang.

Ngẩng đầu nhìn, là một đám lông vàng óng cao đến mức không thấy đỉnh.

Quay đầu lại, thi thể nát bét khắp nơi khiến hắn hét lên kinh hãi.

"Mẹ ơi!". ...

Bịch một tiếng!

Hắn ngất xỉu tại chỗ, đồng thời, một lượng lớn ký ức hiện ra trong đầu.

"Xuyên không, còn xuyên đến thời đại dã nhân ma huyễn." Tô Huyền tỉnh lại từ cơn mê, không màng đến khuôn mặt đầy máu bùn của mình, sờ vào eo.

Cơ bụng cứng rắn trên eo truyền đến cảm giác ấm áp.

Hắn mừng rỡ.

Hắn lại có eo rồi!

Tô Huyền nghĩ lại mà không khỏi sợ hãi, sau khi tốt nghiệp, với tư cách là một sinh viên tài năng, hắn vào một công ty đãi ngộ không tồi.

Công việc nhẹ nhàng, lương lại cao, còn có thể được đi du lịch nước ngoài.

Kết quả lần đầu tiên đi du lịch nước ngoài, đến Myanmar, liền bị người ta bắt cóc, không cần thuốc mê đã cắt mất một quả cật của hắn.

Sau đó, dùi cui điện, dây xích sắt, bắp cải thối... thiếu một quả cật, bị những người đó hành hạ, hai mươi bốn giờ một ngày làm nhân viên lừa đảo.

Hắn học rất nhanh, cũng rất dễ lừa được mấy con mồi lớn.

Nhưng những người bị hắn lừa được, đa số đều là những người có hoàn cảnh bình thường thiếu tiền.

Những gia đình như vậy còn bị hắn lừa đi mấy vạn, mười vạn, mấy chục vạn.

Hầu như là toàn bộ tài sản tích cóp cả đời của họ.

Lừa thêm mấy người nữa, hắn không thể lừa tiếp được nữa, không phải vì hắn tốt bụng, mà là cuộc sống như vậy hoàn toàn không thấy được hy vọng.

Chết quách cho xong!

Không lừa được tiền, hắn bị trói vào một lò mổ đẫm máu, sống sờ sờ nhìn nội tạng của mình bị cắt ra.

Cuối cùng... ai!

Tô Huyền thở dài một hơi, sau đó phấn khích sờ các bộ phận trên cơ thể mình.

Cảm giác có eo thật tốt!

Nửa ngày sau, sự phấn khích của Tô Huyền mới lắng xuống.

Hắn nhìn những thi thể rải rác xung quanh, và con quái vật khổng lồ màu vàng trước mắt.

Lần này Tô Huyền không ngất đi nữa, hắn lần lượt khiêng những người dã nhân đã chết này gom lại thành một đống.

Chương 184

Sức mạnh cường đại dễ dàng chất đống những người này lại với nhau.

Theo ký ức, tiền thân của hắn là một chàng trai trẻ vừa tròn 180 tuổi.

Về thực lực, Tô Huyền tự nhận là còn lợi hại hơn cả cường giả Kim Đan trong tiểu thuyết tu tiên.

Nhưng mà, thực lực này ở đây là thấp nhất!

Đây là một bộ lạc nhỏ của Nhân tộc.

Dân số có hơn ba trăm người.

Vì trong tộc hiện có hơn hai mươi phụ nữ mang thai.

Thủ lĩnh vì muốn những đứa trẻ mới sinh có tư chất tốt hơn, đã dẫn đội săn của bộ lạc đi săn con hổ khổng lồ vạn mét này.

Không sai, hổ khổng lồ vạn mét, bọn họ nhỏ như kiến, đi săn con hổ này.

Vô lý?

Không hề!

Bọn họ thật sự có thể đánh lại, đuổi con hổ này chạy khắp nơi.

Tô Huyền kinh ngạc, đây là thế giới gì vậy?

Một đám dã nhân mặc váy cỏ, da thú cầm gậy cây gào thét.

Đuổi theo con hổ còn cao hơn cả ngọn núi cao nhất ở kiếp trước.

Cuối cùng, thủ lĩnh của họ, chiến lực chính có thể đối đầu với con hổ, đột nhiên vết thương cũ tái phát, bị con hổ tìm được cơ hội phản

sát.

Thế là... những người Nhân tộc còn lại thảm rồi, vì hắn là người trẻ nhất, những người khác liều mạng bảo vệ hắn.

Cuối cùng hai bên đồng quy vu tận.

Sau đó, hắn đến.

Tô Huyền nhanh chóng đào một cái hố lớn, chôn những người Nhân tộc đã chết vào đó.

Rồi hắn kéo một miếng thịt của con hổ khổng lồ vạn mét này, cứ thế mà kéo được, Tô Huyền lại một lần nữa làm mới nhận thức về sức mạnh của mình.

Hắn theo ký ức, kéo nó về phía bộ lạc của mình. ...

Hồi lâu sau, hai cái cây cao hơn mười vạn mét không ngừng lắc lư, kẹp giữa là một con hổ vạn mét.

Tô Huyền dù dùng sức thế nào cũng không thể kéo thứ này ra được.

Bịch!

Tô Huyền mệt mỏi nằm xuống đất, vẻ mặt bất lực, lúc này, trong đầu vang lên một đoạn nhạc.

Nhạc dứt. 【Đinh, phát hiện túc chủ xuyên không đến thế giới Hồng Hoang, hệ thống Phân Thân khởi động thành công.】 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được gói quà tân thủ, một thẻ giảm giá luyện chế Phân Thân Ưu Lương, năm thẻ giảm giá luyện chế Phân Thân Phổ Thông.】 Hệ thống!

Tô Huyền vui mừng khôn xiết, nhưng khi nghe thấy hai chữ Hồng Hoang, hắn lập tức sợ hãi.

Vãi, hóa ra là thế giới Hồng Hoang, chả trách lại trâu bò như vậy.

Nhưng mà, trâu bò thì trâu bò, Nhân tộc ở thế giới này vẫn là yếu nhất.

Còn có đại kiếp Nhân tộc... 【Túc chủ đừng hoảng, theo kiểm tra, hiện tại Vu Yêu đại chiến vừa mới qua đi mười mấy vạn năm.】 【Nhân tộc, lại phát triển trở lại.】 Hệ thống Phân Thân sau khi xem xong dòng sông thời gian, nói.

Tô Huyền nghe vậy, bình tĩnh lại, đại kiếp Nhân tộc đã qua, mình chỉ cần yên ổn một chút, thì tuyệt đối không thể chết được.

Hắn bắt đầu xem xét hệ thống.

"Hệ thống Phân Thân, hệ thống, có ý gì?" 【Như tên gọi, túc chủ tiêu hao điểm hệ thống có thể nhận được phân thân, phân thân ra ngoài tung hoành, sau khi chết sẽ trả về một phần thu hoạch cho túc chủ.】 "Ra là vậy!" Tô Huyền gật đầu, bắt đầu xem phần thưởng của hệ thống.

Phân Thân Ưu Lương: (Cần mười cỗ thi thể cấp Tiên thấp nhất, tiêu hao điểm hệ thống để chế tạo.) Phân Thân Phổ Thông: (Cần hai mươi cỗ thi thể, tiêu hao điểm hệ thống để chế tạo.) Thẻ giảm giá: (Giảm giá gãy xương, nhìn trúng cái gì thì xách thẳng đi!) Tô Huyền nhìn con hổ lớn sau lưng, đây là để bồi bổ cho phụ nữ mang thai trong bộ lạc.

Nhưng kẹt ở đây cũng không lấy ra được!

Nhân tộc Hồng Hoang hiện tại không có chuyện chết đói, chỉ có thể suy yếu.

Dùng thôi!

Tô Huyền chạy về nơi xuyên không, đào một trăm người đã chôn lên.

"Các vị, các vị bị chôn ở đây cũng là lãng phí, chi bằng giúp ta một

tay đi, sau khi ta trở về, sẽ chăm sóc tốt cho bộ lạc, con cái của các vị ta cũng sẽ chăm sóc chu đáo." Tô Huyền vái hai lạy, mang tất cả thi thể đến bên cạnh thi thể hổ khổng lồ. 【Đinh, hai cỗ thi thể Thiên Tiên, tám cỗ thi thể Địa Tiên, có sử dụng thẻ giảm giá Phân Thân Ưu Lương không?】 "Vừa vặn, thật là trùng hợp." Tô Huyền gật đầu, sử dụng thẻ giảm giá.

Sau đó, thi thể hổ khổng lồ và chín thi thể Nhân tộc biến mất, trong đó có cả thủ lĩnh đã chết.

Sau đó, hiện ra một cái khuôn, Tô Huyền có thể tùy ý nặn phân thân, còn có chủng loại, lựa chọn giữa hai chủng tộc Nhân tộc và Hổ tộc.

Tô Huyền nặn một con Hổ tộc, hắn phải trở về bộ lạc, tuy thực lực chủ yếu của bộ lạc đã chết hết, nhưng vẫn còn những người phụ nữ kia.

Ít nhất trong ký ức hắn đánh không lại những người phụ nữ đó, thậm chí còn có một đứa trẻ thiên tài mới sinh được mười mấy năm, hắn cũng đánh không lại.

Nặn một con hổ, trở về làm thú cưng của mình, cũng có thể đứng vững gót chân. 【Đinh, phân thân chế tạo hoàn thành, thực lực, Thiên Tiên sơ kỳ.】 (Chú thích: Phân thân không có tình cảm, chỉ hành động theo mệnh lệnh của túc chủ cho đến khi chết.) Gầm!

Tô Huyền ngồi trên phân thân này của mình, hài lòng gật đầu.

Sau đó hắn dùng hết ba thẻ giảm giá Phân Thân Phổ Thông còn lại.

Mấy chục thi thể còn lại Tô Huyền lại chôn đi.

Cưỡi hổ trở về bộ lạc, trong lúc đó, hắn tạo một Phân Thân Phổ Thông, để nó đi tìm, đại bộ lạc Nhân tộc mà thủ lĩnh trong ký ức đã nói.

Một ngày sau, sắp trở về bộ lạc, Tô Huyền nhận được tin phân thân tử vong. 【Đinh, phân thân Long Sáo của ngài, tuân theo mệnh lệnh của ngài lên đường tìm kiếm đại bộ lạc, giữa đường, bắt được một con thỏ, sau đó, thủ lĩnh của thỏ hiện thân, phân thân, tử trận!】 【Đinh, giết một con thỏ bình thường, thưởng túc chủ một điểm hệ thống trị, tu vi trả về... quá yếu, chuyển hóa thành sức mạnh của túc chủ tăng thêm năm cân.】 "??

Một con thỏ đã giết chết phân thân rồi." Tô Huyền ngẩn người. 【Đúng vậy】 Hồng Hoang, quả nhiên nguy hiểm.

Tô Huyền cạn lời, chấp nhận sự thật này, không triệu hồi phân thân nữa.

Hắn vẫn là nên trở về bộ lạc trước, rồi tính sau! ...

Núi Côn Luân, hiện là đệ nhất thần sơn của Hồng Hoang.

Uy nghiêm hùng vĩ, các thần sơn khác đều không thể sánh bằng.

Mây khói lượn lờ, đạo vận hiện hữu.

Thỉnh thoảng có tiên thú bay qua, khuấy động tầng mây, rơi xuống linh vũ, tưới nhuần vạn vật.

Từng trận đạo âm vang lên, tiên thảo hoa mộc lần lượt thai nghén ra linh trí.

Chúng lay động trong gió nhẹ, vươn mình, lắng nghe Thánh Nhân giảng đạo.

Trên đỉnh núi, một thanh niên đạo nhân hơi mập ngồi trên bồ đoàn, mắt khép hờ, giữa mỗi hơi thở, Đại Đạo tự thành.

Sau lưng, các loại sinh linh, xếp hàng ngay ngắn, chăm chú nghe đạo.

Xung quanh, kim liên thỉnh thoảng hiện ra, hóa thành năng lượng

tinh thuần, được vạn linh hấp thu.

Phía trên, Thông Thiên đang giảng đạo dừng lại, ánh mắt mang theo một tia mờ mịt.

Nhưng thân là Thánh Nhân, tự có mã che, đệ tử bên dưới đều không thể nhận ra sự khác thường của hắn.

Chỉ là kỳ quái tại sao sư tôn lại dừng giảng đạo.

Duy chỉ có Đa Bảo, buồn bực mở mắt, ngủ đang ngon, tiếng giảng đạo đột nhiên dừng lại, khó chịu...

Đa Bảo dễ dàng nhìn thấy sự mờ mịt trong mắt sư tôn!

Sau đó mở kênh tư liệu mới nhất của nhóm chat. 【Đa Bảo: Sư tôn, tỉnh lại đi, phân thân của người có phải bị đoạt xá không?

Thông Thiên: (Xui xẻo) Phân thân của ta chỉ có thực lực Thánh Nhân, bị cái hệ thống trung cấp này miểu sát rồi.

Thông Thiên: Càng nghĩ càng tức, gọi huynh đệ, bem nó.

Đa Bảo: Cái tên Thông Thiên số hai này xử trí thế nào?

Thông Thiên: Sống được thì đi cải tạo, chết rồi thì thôi, đừng làm phiền ta nữa, ta đang thảo luận chiến thuật.】 Lúc này, Thông Thiên xuyên việt giả phía trên có động tác.

"Trường Nhĩ, ngươi tiến lên!" Trường Nhĩ đang đứng bên cạnh Thông Thiên xuyên việt giả nghe đạo vội vàng đứng ra phía dưới Thông Thiên, quỳ xuống.

"Sư tôn." "Hỗn xược, trước mặt vi sư mà cũng dám bước chân trái trước, không tôn trọng ta phải không!

Chết!" "??Sư..." Oanh!

Trường Nhĩ chết trong sự ngơ ngác bởi một cái tát!

Thông Thiên số hai lúc này rất kích động, không ngờ một tai nạn xe hơi, mình lại xuyên không.

Còn xuyên vào Thông Thiên đã thành Thánh, lúc này Tam Thanh còn chưa phân gia, Nhân tộc Tam Hoàng còn chưa xuất hiện.

Hắn hoàn toàn tự tin, bố cục thay đổi tương lai thảm hại của Tiệt giáo.

Đặc biệt là vừa rồi lại thức tỉnh Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống, vừa lên đã cho mình gói quà tân thủ.

Tinh huyết Bàn Cổ và Hỗn Độn Châu.

Chương 185

Lần này, đừng nói là thay đổi vận mệnh.

Kẻ đầu sỏ sau lưng Hồng Quân cũng có thể bị hắn đấm cho ra bã.

Nhưng mà, tuy là chuyện chắc như đinh đóng cột, cũng phải từ từ.

Hắn lúc này tu vi bất quá là Thánh Nhân trung kỳ, còn đánh không lại Hồng Quân, vẫn là nên phát triển một thời gian rồi nói.

Thông Thiên số hai tiêu hóa xong ký ức, nhìn về phía các đệ tử đang nghe đạo, ừm, Tam Tiêu còn có Triệu Công Minh, còn có Quy Linh đều chưa thu nhận, trừ thứ tự không đúng, mọi thứ đều khớp.

Xem ra Quy Linh, Tam Tiêu những đệ tử này là hắn lập Kim Ngao Đảo làm đạo trường sau đó mới thu nhận.

Nhìn mãi, liền thấy Trường Nhĩ Định Quang Tiên cách đó không xa.

Nhìn bộ dạng hèn hạ của hắn là thấy phiền, một tên phản phúc, uổng công lão tử tin tưởng ngươi như vậy, trước Vạn Tiên Trận lại lâm trận đào ngũ.

Thông Thiên số hai không nghĩ ngợi, tùy tiện tìm một lý do chân trái đại bất kính rồi tát chết hắn.

Tát xong, hệ thống còn nhắc nhở khí vận Tiệt giáo của hắn ổn định hơn nhiều, lập tức, trong lòng Thông Thiên số hai thoải mái hơn nhiều.

Lúc này, Đa Bảo bên dưới 'nghi hoặc' hỏi: "Sư tôn, đây là vì sao?" "Sao, bản tọa hành sự, còn phải giải thích với ngươi?" Ánh mắt Thông Thiên lạnh lùng, đối với việc Đa Bảo sau này phản giáo.

Là bị ép hay cố ý hắn cũng không biết, nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc hắn nhìn thằng này không thuận mắt.

Hơn nữa, hắn là Thánh Nhân, ngươi một con kiến nhỏ, cho dù là đệ tử của ta.

Cũng không thể mạo phạm uy nghiêm của Thánh Nhân.

Tên này là đại đệ tử của Tiệt giáo, không thể dễ dàng giết, nếu không sẽ dẫn đến khí vận Tiệt giáo bất ổn.

Hắn sẽ tìm một cơ hội, phế bỏ thân phận đại đệ tử Tiệt giáo của tên này.

Thông Thiên số hai thầm nghĩ.

"Vâng, con biết sai rồi." Đa Bảo cạn lời, xét thấy hệ thống của tên này là hệ thống trung cấp, một cái tát không chết được.

Chỉ có thể ghi vào sổ nhỏ, hy vọng ngươi có thể sống sót, đến lúc đó, ta bắt ngươi làm việc không được nghỉ, làm mấy trăm ức năm.

Lúc này, Vô Đương sau lưng Đa Bảo có chút lo lắng về giọng điệu không ổn giữa sư huynh và sư tôn.

Vội vàng đứng dậy mở miệng: "Sư tôn nguôi giận, đại sư huynh không cố ý xung đột với thánh uy của sư tôn, chỉ là không hiểu tại sao sư tôn lại muốn giết Trường Nhĩ sư đệ." Nghe giọng nói uyển chuyển thanh thúy của đệ tử, lòng Thông Thiên số hai mềm đi.

Nhìn tu vi của Vô Đương, Thông Thiên số hai càng thêm hài lòng, Đại La Kim Tiên.

Không hổ là đệ tử thân truyền của Tiệt giáo.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên số hai liền nhớ đến kết cục bi thảm trong tương lai của Tam Tiêu và những người khác mà hắn chưa thu làm đệ tử.

Tư chất của ba đệ tử này không hề tầm thường, đánh bại cả Thập Nhị Kim Tiên.

Chỉ vì tùy tiện cãi lại một câu với Nguyên Thủy, tên hẹp hòi đó.

Vân Tiêu bị trấn áp vĩnh viễn, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu thân tử, lên Phong Thần Bảng.

Tất cả những điều này, đều là Nguyên Thủy ỷ lớn hiếp nhỏ, không giảng võ đức, âm mưu đã lâu...

Trong lòng Thông Thiên số hai dâng lên lửa giận.

"Sư tôn?" Vô Đương bên dưới cẩn thận mở miệng.

Thông Thiên số hai dằn xuống lửa giận trong lòng, bình thản nói: "Bản tọa suy diễn tương lai, phát hiện tên nghịch đồ Trường Nhĩ này có phản cốt, cho nên giết." "Được rồi, lần giảng đạo này đến đây thôi, giải tán." Nói xong, Thông Thiên số hai biến mất, trở về điện của mình.

Đợi Thông Thiên số hai đi rồi, các đệ tử Tiệt giáo bàn tán xôn xao, đồ đệ của Nguyên Thủy Thiên Tôn từ xa bay tới, Quảng Thành Tử kỳ quái hỏi: "Đa Bảo sư huynh, Thông Thiên sư thúc sao vậy?" Bọn họ đang ở bên cạnh nghe sư thúc giảng đạo, kết quả đột nhiên dừng lại, xảy ra chuyện gì?

"Không có gì, qua một thời gian sẽ hồi phục.

Mọi người giải tán đi, hảo hảo tiêu hóa thu hoạch lần giảng đạo này." Đa Bảo nói xong, cũng trở về động phủ của mình, chân linh của Trường Nhĩ xuất hiện trong tay hắn.

Hắn mỉm cười.

Tên này khá thu hút thù hận của xuyên việt giả, sau này nuôi dưỡng, cũng tiện để phân biệt ai là xuyên việt giả.

Hồi sinh, xóa đi ký ức bị giết, ném về đạo trường của hắn, cuối cùng Đa Bảo vào nhóm chat. 【Đa Bảo: Các vị, tên xuyên việt giả đó đã trở về nghỉ ngơi rồi.

Thông Thiên: Hệ thống trung cấp, cấp bậc không rõ, đánh thế nào?

Lão Tử: Dao động chiến đấu của Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh sẽ dễ dàng quét sạch Hồng Hoang hiện tại, dẫn vào Chân Giới, đánh nó.

Minh Hà: Kiệt kiệt kiệt, ta nghiên cứu ra thần thông chuyên khắc chế hệ thống, cho ta một suất.

Phục Hy: Ta cũng muốn tham gia.

Nữ Oa: Minh Hà, huynh trưởng, hai người bây giờ chỉ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, được không?

Minh Hà: ??

Minh Hà: Lại không phải bản tôn đi, hơn nữa, Hỗn Độn Chí Bảo, Hồng Mông Linh Bảo là để trưng à?

Phục Hy: Đúng vậy, muội muội yên tâm, ta còn hơn ba mươi phân thân game Thánh Nhân đỉnh phong chưa luyện hóa, đủ dùng.

Đại Nghệ: Khụ khụ, cái đó, ngứa tay rồi, cho ta một suất, ta chỉ đánh nhau thôi.

Đế Tuấn: Trận chiến lần này, cứ đến Yêu Tộc Chân Giới của ta đi, thu hoạch được nhiều bộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, sau khi tham ngộ, đại trận của chúng ta bây giờ, hệ thống trung cấp, đừng hòng thoát ra ngoài.

Đế Tuấn: @Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa, Khâm Nguyên... mau về đây, phải bố trận.

Thái Nhất: Về ngay!

Côn...】 Thiên Đình Chân Giới, từng đạo thông đạo thế giới mở

ra, các đại năng đang du ngoạn ở các đại thế giới Hồng Hoang khác quay trở về.

Dẫn động tinh thần chân chính của Hồng Hoang, khởi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận. ...

Côn Luân Sơn, chuẩn bị xuất phát đến Đông Hải tìm Kim Ngao Đảo thuận tiện thu nhận Tam Tiêu, Thông Thiên số hai nhận được truyền âm của Nguyên Thủy, có việc quan trọng cần tuyên bố.

A!

Thông Thiên số hai cười lạnh, không phải là muốn đuổi hắn và Lão Tử đi chứ?

Vừa hay, lão tử còn không muốn ở lại đây nữa!

Nhưng mà, cần xả giận thì phải xả.

Hắn bây giờ đã luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ, đánh một Nguyên Thủy dễ như trở bàn tay!

Nếu Lão Tử giúp đỡ, hắn còn có Hỗn Độn Châu.

Phối hợp với Tru Tiên Tứ Kiếm, hừ hừ...

Thông Thiên số hai hừ lạnh, đi về phía đạo trường của Nguyên Thủy.

Đỉnh núi Côn Luân rất lớn, đạo trường của Tam Thanh ở đây chiếm chưa đến một phần mười.

Cho nên, nếu hắn không xuyên không, Nguyên Thủy căn bản là muốn độc chiếm núi Côn Luân, phúc địa đỉnh cấp này.

Mới chèn ép hắn và Lão Tử.

Hừ, Thông Thiên số hai khinh thường, sải bước đi về hướng Ngọc Hư Cung, mặc kệ ngươi có trò gì, thực lực của lão tử nghiền

ép.

Hai ba bước, Thông Thiên số hai đến Ngọc Hư Cung, nhìn thấy một lão đạo nhân và một trung niên đạo nhân.

Lão Tử và Nguyên Thủy thấy tên xuyên việt giả này đến, đầu tiên là phát hiện mặt của tam đệ lại thay đổi.

Lần này đổi thành một khuôn mặt thư sinh thanh tú da trắng nõn.

Không đợi họ mở miệng, Thông Thiên số hai nói trước: "Nhị sư huynh tìm ta có việc gì?" "Tự nhiên là có đại sự." Nguyên Thủy mở miệng, "Đại huynh và tam đệ còn nhớ Đế Tuấn và Thái Nhất không?" Hử?

Không phải muốn độc chiếm Côn Luân Sơn?

Thông Thiên số hai thắc mắc, nghe lời của Nguyên Thủy, có chút không hiểu.

Đế Tuấn Thái Nhất sao, không phải đã chết rồi sao?

"Nhớ, năm đó ta tu vi bất quá là Chuẩn Thánh, đối với Vu Yêu đại chiến, đến nay ký ức vẫn còn sâu sắc." Lão Tử bình thản mở miệng.

"Năm đó Yêu tộc và Vu tộc là hai bá chủ, tài phú tích lũy phong phú đến mức nào." Nguyên Thủy chậm rãi nói, "Ta hôm trước tìm kiếm thiên cơ, dường như phát hiện ra bảo khố của Yêu tộc, nhưng thiên cơ không rõ, không thể xác định vị trí cụ thể, xin hai vị giúp ta, tìm ra nơi cất giấu bảo khố của Yêu tộc." "Được." Thông Thiên số hai dằn xuống sự kích động trong lòng, vội vàng đáp lời, trong ký ức Đông Hoàng Chung của Đông Hoàng Thái Nhất không hề bị hủy.

Rất có khả năng là giấu trong bảo khố của Yêu tộc.

Nếu tìm được, hắn chẳng phải không cần lo lắng vấn đề khí vận Tiệt giáo thất thoát sao.

Lão Tử nhìn Thông Thiên số hai với ánh mắt vô cảm, hồi lâu, trên mặt lộ ra một tia cười, chậm rãi gật đầu: "Thiện!" Oanh!

Thái Cực Đồ xuất hiện, 'che đậy' thiên cơ, không để các Thánh Nhân 'khác' phát hiện, sau đó, trong mắt Nguyên Thủy tỏa ra vô lượng thần quang.

Quan sát từng tia văn lộ quy tắc của đại lục Hồng Hoang.

Thông Thiên số hai và Lão Tử ra tay, giúp Nguyên Thủy chống lại 'phản phệ'. ...

"Tìm được rồi, ngay tại trung tâm Thiên Đình hiện tại." Khí tức của Nguyên Thủy rối loạn, nhưng 'vui mừng' trong mắt không hề che giấu.

Nghe vậy, trên mặt Lão Tử và Thông Thiên số hai đều lộ ra nụ cười.

Bọn họ vừa rồi cũng đã xác định được đại khái vị trí của bảo khố Yêu tộc.

Thông Thiên số hai có hệ thống, hắn nhìn sâu hơn một chút, hệ thống của hắn đã nhắc nhở, phát hiện khí tức của Hỗn Độn Chung.

Cùng với lượng lớn thần quang của bảo vật, ước tính sơ bộ có ít nhất trăm món Tiên Thiên Linh Bảo.

Thông tin này khiến Thông Thiên số hai chấn động, chỉ một Yêu tộc đã có nội tình như vậy, vậy Vu tộc thì sao?

Vu tộc không dùng linh bảo, thực lực thời kỳ đầu còn hơn cả Yêu tộc, tài phú tích lũy sẽ kinh người đến mức nào.

Quét sạch bảo khố Yêu tộc, hắn sẽ đi tìm bảo khố Vu tộc.

Bên này, Nguyên Thủy sau khi điều tức một chút, nói: "Đại huynh, tam đệ, chúng ta xuất phát thôi!" "Thiện!" "Đi!" Thông Thiên số hai

dứt khoát biến mất.

Chương 186

Nguyên Thủy và Lão Tử liếc nhau, ánh mắt quỷ dị, đi theo.

Côn Luân Chân Giới, Bất Chu Chân Giới, Huyết Hải Chân Giới... trong các đại Chân Giới, bản tôn hoặc phân thân của Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Minh Hà... mở thông đạo thế giới, đến Thiên Đình Chân Giới. ...

"Hai tên đạo đồng, quản lý Thiên Đình cũng không xong." Thông Thiên số hai ẩn nấp khí tức trong Thiên Đình rộng lớn, không ngừng tìm kiếm vị trí bảo khố, thỉnh thoảng thấy bóng dáng thiên binh thiên tướng.

Một Thiên Đình lớn như vậy, chỉ có chút thuộc hạ này, quan trọng là thực lực của những thiên binh thiên tướng này đều ở Thái Ất Kim Tiên và Kim Tiên.

Yêu khí cực kỳ nồng đậm.

Điều này khiến Thông Thiên số hai không khỏi chế nhạo Hạo Thiên và Dao Trì, năng lực thật kém, chả trách tương lai sẽ khóc lóc chạy đến cầu xin Hồng Quân lão già cứng nhắc làm chủ.

Đám Yêu tộc này vừa nhìn là biết sống sót từ Vu Yêu đại chiến, làm sao có thể phục tùng Hạo Thiên, Thiên Đế này.

Ở Thiên Đình làm việc, chẳng qua là lợi dụng khí vận Thiên Đình để tu luyện mà thôi.

Thông Thiên số hai nguyên thần quét qua, liền phát hiện Hạo Thiên và Dao Trì đang bế quan tu luyện.

Tu vi Chuẩn Thánh.

Khí vận Thiên Đình gia thân. 【Túc chủ, Đế vị Thiên Đình này, khí

vận còn lớn hơn cả khí vận Thánh Nhân của ngài.】 Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống đột nhiên mở miệng. 【Nếu túc chủ nắm giữ được một nửa, có thể nhận được một cơ hội rút thưởng Chí Tôn.

Rút thưởng cấp Thánh Nhân, tệ nhất cũng là một món Tiên Thiên Chí Bảo.】 "Chuẩn Thánh quèn, khí vận cũng dám lấn át cả Thánh Nhân." Mắt Thông Thiên số hai sáng rực, phần thưởng thấp nhất là Tiên Thiên Chí Bảo, sau này phải mưu đồ cái Đế vị Thiên Đình của Hạo Thiên một phen.

"Hệ thống, vẫn chưa tìm thấy vị trí bảo khố sao?" 【Đinh, xin túc chủ kiên nhẫn tìm kiếm, chỉ cần trong phạm vi trăm vạn dặm có bảo khố, hệ thống sẽ quét được.】 Thông Thiên số hai đành phải thu hồi ánh mắt khỏi Hạo Thiên, tiếp tục tìm kiếm. ...

Một góc đại lục Hồng Hoang, Hạo Thiên và Dao Trì đang chơi đùa với sinh linh ở đây.

Đột nhiên, Hạo Thiên và Dao Trì dừng lại, mọi thứ ở Thiên Đình xuất hiện trong tầm mắt hai người.

Lão Tử, Nguyên Thủy đang uống trà ở một tiên đình, còn có một khối đen không ngừng di động.

Đi đến đâu là đen đến đó.

Hạo Thiên Kính xuất hiện trước mặt Hạo Thiên, rất nhanh, hình ảnh hiện ra, một nam tử có khí tức giống hệt Thông Thiên sư huynh đang lén lút đi lại trong Thiên Đình.

Phân thân của họ, chính là bị hắn nhìn trộm.

Đây là cái mà lão gia suốt ngày ở Tử Tiêu Cung lén xem xuyên việt giả sao?

Hạo Thiên và Dao Trì xem một lúc, cảm thấy vô vị.

Cất Hạo Thiên Kính đi.

“Cũng không biết lão gia xem thế nào được.” Dao Trì lắc đầu, ở Tử Tiêu Cung, lão gia ngoài tu luyện ra thì chỉ xem những thứ này.

Chẳng có gì hay!

“Có thể là sở thích của lão gia chăng.” Hạo Thiên nói xong, không nghĩ nữa, tiếp tục chơi đùa với sinh linh địa phương. ... 【Đinh, phát hiện đại trận.】 “Tìm được rồi!” Thông Thiên số hai vui mừng, thông qua cảm ứng, hắn thấy Lão Tử và Nguyên Thủy vẫn đang tìm kiếm.

Do dự một lát, cuối cùng ánh mắt kiên định lại.

“Sớm muộn gì cũng trở mặt, lúc này tăng cường thực lực cho họ, chính là tàn nhẫn với bản thân trong tương lai, hệ thống, có thể tạo ra ảo ảnh ta vẫn đang tìm kiếm không?” 【Đinh, đã làm xong.

Đang phá giải đại trận.

Xin túc chủ chuẩn bị sẵn sàng.】 “Rất tốt!” Thông Thiên số hai hài lòng gật đầu, lấy ra Hỗn Độn Châu, bố trí một kết giới. 【Đinh, phá giải hoàn thành, phương pháp đã truyền vào não túc chủ.】 Thông Thiên số hai làm theo phương án hệ thống đưa ra, bắt đầu lặng lẽ phá giải đại trận.

Hai năm sau.

Đại trận nứt ra một khe hở.

Linh khí tinh thuần rò rỉ, cho dù Thông Thiên số hai bây giờ là Thánh Nhân, cũng cảm thấy pháp lực trong cơ thể lưu chuyển một cách sảng khoái.

Phát tài rồi.

Thông Thiên số hai vui mừng, tiếp tục tăng tốc.

Năm năm sau, một tiếng oanh, ánh sáng bảo vật mắt thường có thể

thấy được ập đến.

Thông Thiên số hai vội vàng chui vào, thuận tiện giúp đại trận phục hồi lại khe hở.

Tránh để rò rỉ quá nhiều linh khí bị phát hiện bất thường.

Sau đó nhìn về phía cái gọi là bảo khố Yêu tộc, còn chưa nhìn rõ, đã xác định đây là một phương thế giới.

Hắn tán thưởng: "Dùng một thế giới làm bảo khố, quả nhiên nội tình sâu dày." Keng!

Xa xa, một tiếng chuông vang vọng khắp trời đất, nụ cười trên mặt Thông Thiên số hai càng đậm.

Đông Hoàng Chung, cũng là Hỗn Độn Chung.

Quả nhiên ở đây, Thông Thiên số hai vừa chuẩn bị tìm kiếm Đông Hoàng Chung.

Đột nhiên, hoàn cảnh đại biến, vô tận tinh quang lấp lánh, từng trận vĩ lực mênh mông ngưng tụ trên không.

Từng ngôi sao hàng trăm triệu quang năm trên không trung chậm rãi ngưng tụ, nén lại.

Trời đầy sao lấp lánh, đẹp đẽ vô cùng, Thông Thiên số hai đã chìm đắm trong cảnh đẹp này.

Đột nhiên, trăm vạn tinh thần trên không đã nén xong, ầm ầm rơi xuống. 【Đinh, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, xin túc chủ tỉnh lại.】 Nhưng Thông Thiên số hai không hề có phản ứng, vẫn chìm đắm trong đó. 【Đinh, khởi động chế độ phòng ngự tự chủ.】 Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống vội vàng thúc đẩy Hỗn Độn Châu của túc chủ.

Oanh long long!

Hỗn Độn Châu dễ dàng chặn lại những đòn tấn công này, nhưng

Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống kinh hãi vô cùng.

Tòa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận này không có sinh linh điều khiển, hoàn toàn là đại trận phòng ngự tự chủ.

Cứ thế, sức mạnh đã đạt đến trình độ Thánh Nhân hậu kỳ, và công kích không ngừng nghỉ.

Đáng sợ, một đại trận hiếm có, nó phải ghi chép lại.

Nghĩ rồi, Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống đốt cháy bản nguyên của túc chủ, tự mình cung cấp thêm năng lượng, tạm thời đưa túc chủ lên cấp Thiên Đạo Cảnh.

Đồng thời, một cây kim lớn chích vào nguyên thần của túc chủ.

"A!" Thông Thiên số hai lập tức tỉnh lại.

Còn chưa kịp kinh ngạc về sức mạnh của mình, hệ thống đã vang lên. 【Phát hiện Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tự khởi động.】 【Đinh, túc chủ rơi vào nguy hiểm, tạm thời nâng tu vi túc chủ lên Thiên Đạo hậu kỳ.】 【Đinh, phát nhiệm vụ, phòng ngự năm canh giờ, đợi hệ thống thu thập thông tin Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Phần thưởng một lần rút thưởng cấp Chuẩn Thánh.】 "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Thông Thiên số hai chấn động nhìn những ngôi sao không ngừng oanh kích bên ngoài phòng ngự của Hỗn Độn Châu.

Quá mạnh, hắn vừa rồi nếu không có Hỗn Độn Châu, thật sự sẽ bị những đòn tấn công này nổ chết!

Đây còn là đại trận không có người điều khiển.

Chả trách Hồng Quân muốn hãm hại Vu tộc và Yêu tộc, nếu toàn lực bộc phát, Thiên Đạo cũng không chịu nổi! ...

Bên ngoài tòa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận này, có một tòa Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận còn lớn hơn.

Mười triệu Đại La Kim Tiên, mấy chục vạn Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Thập Đại Yêu Thánh và trăm vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Phân bố ở các trận nhãn chính, từng ngôi sao mênh mông ngưng tụ ra.

Không ngừng nén lại, uy lực, dễ dàng đạt đến cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh.

Một phương khác, Đế Tuấn, Thái Nhất phối hợp với trận nhãn khác là Hi Hòa, Thường Hi.

Cộng thêm sự điều khiển của Phục Hy, cứng rắn ngưng tụ ra một Tử Vi Đế Tinh dài vô lượng đại hải quang niên.

Pháp lực của Yêu tộc tổ thành đại trận điên cuồng tiêu hao, lực lượng Đại Đạo lưu chuyển.

Ánh sáng Tử Vi Đế Tinh chiếu rọi toàn bộ đại trận, đế vương đại đạo bàng bạc chấn nát tất cả tà ma.

Khí tức không ngừng tăng cường, nén lại.

Khiến Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa liên tục phỏng đoán.

Liệu có miểu sát hệ thống bên trong chỉ bằng một chiêu không?

Minh Hà nhìn Hỗn Độn Châu trong tay, lẩm bẩm: "Ta còn có cơ hội thi triển sát chiêu không?" ... 【Đinh, thu thập thông tin đại trận hoàn thành.

Nhiệm vụ hoàn thành, túc chủ nhận được một cơ hội rút thưởng cấp Chuẩn Thánh.】 "Cuối cùng cũng kết thúc!" Thông Thiên số hai chán nản thu lại Hỗn Độn Châu, nhân lúc sức mạnh Thiên Đạo Cảnh của mình vẫn còn.

Thông Thiên số hai đánh ra một đòn, lập tức toàn bộ đại trận rung chuyển không ngừng.

"Ta bây giờ có thể đánh cả Hồng Quân rồi chứ!" Thông Thiên số hai suy ngẫm.

Động tác ra tay cũng nhẹ đi rất nhiều, hắn muốn tận hưởng cảm giác sức mạnh cường đại này.

Đồng thời, nhân lúc vui vẻ, hắn bảo hệ thống dùng cơ hội rút thưởng.

Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống cũng vì thu được một Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tâm tình rất tốt, từ không gian lấy ra một bình đồ tốt hơn một chút, thưởng cho túc chủ.

Chương 187

【Đinh, nhân phẩm túc chủ bùng nổ, nhận được một trăm giọt tinh huyết Bàn Cổ.】 "Vãi chưởng, hệ thống ngươi hút khô Bàn Cổ rồi à?" Thông Thiên số hai kích động, tung ra một đòn tấn công hết sức.

Oanh vào đại trận. 【Bàn Cổ quèn thôi mà, bổn hệ thống tùy tiện xoa nắn.】 Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống nhìn đại trận mới thu được.

Nó khinh thường mở miệng, đợi khi tạo ra được đại trận này, với thực lực trung cấp hậu kỳ của nó, Bàn Cổ cấp Thánh Nhân cũng dám solo.

Oanh!

Lúc này, đại trận vỡ nát, nhưng túc chủ vẫn còn ở trong ngân hà, Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống ngay lập tức phát hiện ra ngôi sao khổng lồ đến mức khoa trương trên không. 【Vãi chưởng!】 Lực lượng kinh khủng khiến chức năng cảnh báo của nó phát ra tiếng kêu cấp bách.

Đây là đòn tấn công có thể uy hiếp đến tính mạng của nó.

Không nghĩ ngợi, nó lấy ra lá bài tẩy của mình, một cỗ thi thể lập tức bị nó ném ra.

Tỏa ra khí tức Hỗn Nguyên Vô Cực hậu kỳ, một khắc sau, hóa thành một con quái vật sáu chân bốn cánh.

Tổ Vu Đế Giang xuyên việt giả, túc chủ đời trước của nó.

Tinh huyết Bàn Cổ mà nó vừa sắp xếp cho túc chủ, chính là được tinh luyện từ cỗ thi thể này.

Là huyết khố mà nó đã tốn bao tâm huyết tạo ra.

Đáng tiếc, phải dùng để chắn tai họa.

Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống khống chế cỗ thi thể này, không ngừng lớn lên, chuẩn bị đối đầu.

Oanh!

Hai con quái vật khổng lồ va chạm, trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Mọi thứ trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bị quét sạch.

Các đại năng chủ khống tinh thần tấn công như Phục Hy, Đế Tuấn, càng bị lực phản phệ kinh khủng làm trọng thương.

Nguyên thần cũng bị tổn thương nhất định.

Khí tức không ngừng giảm sút, nhưng, điều này không có tác dụng với họ.

Đế Tuấn và Thái Nhất đổi sang thân thể Thiên Đạo Cảnh, đây là thân thể của Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất Hào lúc trước.

Nguyên thần hai người tuy có tổn thương, nhưng phối hợp với chí bảo, phát huy ra chiến lực bình thường, dễ như trở bàn tay.

Thường Hi, Hi Hòa và Phục Hy càng đơn giản hơn, phân thân game Thánh Nhân đỉnh phong.

Đây là phân thân game, nguyên thần có thương cũng không sao, biết dùng kỹ năng là được.

Bên kia, Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống cũng đã tiếp quản thân thể của Thông Thiên số hai, lấy ra Hỗn Độn Thanh Liên toàn lực phòng ngự.

Tinh thần và thi thể Tổ Vu va chạm, cuối cùng tinh thần ngừng cung cấp pháp lực.

Bị thi thể Tổ Vu đâm tan, hóa thành năng lượng.

“Ngoài mạnh trong yếu?” Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống thắc mắc, nhưng động tác không hề chậm lại, chuẩn bị thu hồi thi thể.

Tuy nhiên...

“Đồ tốt, ta phải mang về cho Đế Giang Tổ Vu!” Đột nhiên một bóng người xuất hiện, ngay khoảnh khắc chạm vào cỗ thi thể này, cỗ thi thể biến thành thân thể ba mét, một thông đạo không gian mở ra.

Đại Nghệ vác cỗ thi thể này, không ngoảnh đầu lại mà chạy!

“Trả lại cho ta!!” Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống đại nộ, đây là lần đầu tiên thấy có kẻ còn quá đáng hơn cả hệ thống bọn chúng.

Bọn chúng ăn trộm đồ ít nhất còn che đậy một chút, cái này mẹ nó cũng quá quang minh chính đại rồi.

Vừa chuẩn bị tấn công, bốn thanh sát kiếm tỏa ra khí tức Hồng Mông đã vây quanh nó.

Ngay sau đó, một Thái Cực Đồ xuất hiện trên không.

Bao phủ lấy nó.

Lão Tử và Thông Thiên hợp lực, phối hợp với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, cho hệ thống một cái lồng ba tầng.

Nguyên Thủy cầm búa xuất hiện ngay trước mặt Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống, một búa chém xuống.

Keng!

“Hồng Mông Linh Bảo!” Oanh!

Hỗn Độn Thanh Liên bảo vệ nó bị chém ra, thân hình của Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống bị chấn lui.

Kim quang xen lẫn một tia tử khí, chiếu rọi lãnh địa của Thái Cực Đồ, Chuẩn Đề xuất hiện sau lưng Khí Vận Rút Thưởng Hệ Thống,

Hàng Ma Bảo Xử trực tiếp đâm tới.

Lập tức xuyên thủng ngực của cỗ thân thể này.

"Sửa chữa cho ta!" Khí Vận Rút Thưởng Hệ Thống xoay người một cước đẩy lùi Chuẩn Đề, Hàng Ma Xử cũng bay ra khỏi vật chủ của nó.

Một lượng lớn bản nguyên xuất hiện, nhanh chóng sửa chữa cỗ thân thể này.

Đột nhiên, vết thương đang hồi phục hóa thành lực lượng hủy diệt, không ngừng phá hủy vật chủ này.

Oanh!

Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống dứt khoát tự bạo cỗ thân thể này, lại vội vàng nặn ra một thân thể tạm thời, Thiên Đạo Cảnh hậu kỳ.

Ba món Hỗn Độn Chí Bảo phòng thân, cảnh giác nhìn về một hướng.

Nữ Oa tiếc nuối thu hồi Tạo Hóa Đại Đạo.

Chỉ hủy được một vật chủ của nó, Tạo Hóa Đại Đạo đối với hệ thống có lực sát thương hơi thấp.

"Bọn bẩn thỉu, cũng dám chiếm thân phận Bàn Cổ Tam Thanh của ta." Nguyên Thủy nói xong, tiếp tục vung búa, Hồng Mông Linh Bảo tiêu hao rất lớn, loại công kích bình thường này của hắn đã có thể tiêu hao lượng lớn pháp lực.

Nhưng mà, đây là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tiêu hao pháp lực?

Hắn không thèm quan tâm.

Từng đạo búa khí chém ra, Thông Thiên cũng đồng dạng không có góc chết mà chém ra Tru Tiên Kiếm Khí.

Oanh oanh oanh!

"Này, ta còn chưa ra tay mà!" Tiếp Dẫn nhìn những đòn công kích oanh tạc điên cuồng đến không thấy rõ tình hình bên trong, ngẩn người.

Hắn đến bây giờ còn chưa đánh một đòn nào, đã sắp kết thúc rồi sao?

Oanh!

Nguyên Thủy và Thông Thiên đánh một hơi suốt một năm.

Cuộc tấn công quá tải khiến nguyên thần của họ mệt mỏi không nhẹ, cảm thấy gần đủ rồi, mới dừng lại.

Trong làn sương năng lượng ở trung tâm trận chiến, lập tức bay ra những đòn tấn công ngập trời.

Thái Cực Đồ của Lão Tử tỏa ra quang mang rào cản, chặn chúng lại.

Nhưng công kích như Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, không ngừng nghỉ.

Không lâu sau, Lão Tử không chịu nổi nữa.

Nữ Oa ra tay, một đóa thanh liên rơi xuống Thái Cực Đồ, phòng ngự của Thái Cực Đồ được gia trì.

Chống lại lượng lớn oanh kích.

Nhưng hệ thống bên trong dường như không có giới hạn, mỗi thời mỗi khắc đều có hàng vạn đòn tấn công cấp Thiên Đạo Cảnh oanh tạc tới.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề tiến lên, Hàng Ma Xử hợp hai làm một, "Đến lượt ta ra..." Lời còn chưa dứt, Minh Hà chỉ có cảnh giới Thánh Nhân đỉnh phong, Hồng Mông Linh Bảo cũng không dùng, đã xông lên.

“Các ngươi đều không được, tránh ra tránh ra, để chuyên nghiệp ra tay!” “Ách...” Tiếp Dẫn chuẩn bị ra tay dừng lại, lặng lẽ nhìn Minh Hà biểu diễn.

Hỗn Độn Châu trong tay Minh Hà ném ra, va chạm với công kích của Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống.

Điều kỳ lạ là, Hỗn Độn Châu này của Minh Hà cực kỳ yếu ớt, cấp bậc, chỉ là cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Lực phòng ngự, thậm chí còn không bằng Tiên Thiên Linh Bảo.

Một tiếng oanh, biển máu ngập trời lập tức nhấn chìm vạn vạn triệu dặm.

“Minh Hà này dời cả một mảng Huyết Hải tới đây à.” Các thần kinh ngạc, tiếp tục xem.

“Kiệt kiệt kiệt, Huyết Ảnh Phân Thân.” Minh Hà cười quái dị, sử dụng kỹ năng của cỗ thân thể này, Huyết Ảnh Phân Thân.

Kỹ năng do Võng Du Hệ Thống chế tạo.

Trong thời gian ngắn, trong cơ thể có bao nhiêu năng lượng, là có thể phân ra bấy nhiêu phân thân.

Phân thân có giới hạn thời gian, nhưng có một ưu điểm, năng lượng là thuộc tính gì, là có thể đánh ra loại công kích đó.

Dù sao cũng đến từ một hệ thống cao cấp hậu kỳ sáng tạo, cho dù bản thân Võng Du Hệ Thống không lĩnh ngộ được bao nhiêu Đại Đạo.

Nhưng tung hoành chư thiên vạn giới, số lượng Đại Đạo sao chép được không hề ít.

Cỗ thân thể này của Minh Hà, lúc chế tạo Hồng Mông Linh Bảo còn thừa chút phiếu, toàn bộ đều mua thành các loại kỹ năng.

Đại Đạo sao chép trên người, có hơn ba ngàn bảy trăm loại.

Đây đều là kỹ năng.

Mà trong Huyết Hải ẩn chứa ba ngàn Ma Thần pháp tắc, mỗi cái đều được phân phối sẵn.

Trong biển máu mênh mông, mỗi một mảng biển máu nhỏ đều ẩn chứa một đạo pháp tắc.

Mang theo năng lượng phong phú trong biển máu và phân thân tương ứng mà Minh Hà phân ra dung hợp.

Về cơ bản, ba ngàn pháp tắc đều nhận được phân thân tương ứng với thuộc tính của mình.

Một khắc sau, ba ngàn pháp tắc thăng cấp thành ba ngàn Đại Đạo.

Minh Hà không nghĩ ngợi, tung ra đại chiêu cố định của ba ngàn Đại Đạo, dễ dàng đánh tan công kích của Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống.

Với thế không thể cản phá mà xông lên.

Chương 188

"Chặn lại, chặn lại cho ta!" Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống điên cuồng lấy ra bản nguyên, thúc đẩy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đơn giản mới tạo ra không lâu.

Sử dụng một công dụng khác của đại trận, nuốt chửng công kích, để nó tiêu hóa bên trong đại trận.

Nhưng trước mặt đại chiêu của ba ngàn Đại Đạo, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lập tức vỡ nát.

Ba ngàn Đại Đạo cuốn tới, lao về phía Khí Vận Rút Thưởng Hệ Thống.

Lập tức, bản thể của Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống bị đánh bay, vật chủ của nó chỉ bị thủng một lỗ.

Ngay sau đó, ba ngàn Đại Đạo bắt đầu lần lượt oanh tạc điên cuồng vào bản thể của hệ thống.

Đồng thời, Siêu Cấp Rút Thưởng Hệ Thống kinh hoàng phát hiện, nó không thể sử dụng năng lực của mình, không gian cũng không thể mở ra.

"Chuẩn bị đi, nó chỉ còn lại bản thể, năng lực cũng bị trấn áp rồi!" Lam của cỗ phân thân này của Minh Hà đã cạn, một Hỗn Độn Châu Huyết Hải cũng bị hắn dùng sạch.

Nhưng Minh Hà cực kỳ phấn khích, vì một chiêu này của hắn, không làm tổn thương đến thứ gì khác.

Đây là mô phỏng thủ đoạn của Bàn Cổ Điện dùng hai Lực Chi Đại Đạo và Thập Nhị Tổ Vu đánh hệ thống, chuyên môn nghiên cứu ra.

Sau khi kết thúc, bản thể của hệ thống này cũng sẽ tạm thời không

thể sử dụng năng lực của mình, giống như bị uy năng của Bàn Cổ Điện trấn áp.

Bản thể hệ thống lộ ra, năng lực bị trấn áp.

Chiến lực của hệ thống chỉ còn lại bản năng yếu đến mức nào, hệ thống cao cấp thậm chí còn không đánh lại một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thế là, nghe lời của Minh Hà, mắt các thần sáng lên.

Lặng lẽ cất vũ khí của mình đi.

Bọn họ đã sớm muốn giống như các Tổ Vu, đập cho đám hệ thống này một trận tơi bời. ...

Cú tấn công Tam Thiên Đại Đạo của Minh Hà tan đi, một quả cầu ánh sáng nhỏ hoảng hốt chạy toán loạn khắp nơi.

Các vị thần đã chờ đợi từ lâu liền xông lên.

Đầu tiên là hai chị em Hi Hòa và Thường Hi, những người đang dùng phân thân game, vung vẩy những chiếc bánh xe.

Kỹ năng: Không Gian Huyết Ảnh.

Đây là một đòn tấn công chỉ định, tự thân nó có thể xuyên qua không gian để đánh thẳng vào kẻ địch.

Hai chiếc bánh xe đập loạn xạ vào quả cầu ánh sáng nhỏ.

Bụp!

Oanh! 【Tha cho ta một mạng, a a...】 Bụp bụp bụp! 【Ta là hệ thống!】 【A!

Ta cho các ngươi công pháp Thiên Đạo cảnh.】 "Không cần!" Thường Hi nói xong, dứt khoát tung một cước đá thẳng vào, quả cầu ánh sáng lập tức bay văng ra ngoài.

Nó bay đến chỗ của Thập Đại Yêu Thánh. "Cuối cùng cũng đến lượt bọn ta!" Thử Thiết đấm hai nắm đấm vào nhau, không giấu được vẻ hưng phấn.

Hắn tóm lấy hệ thống, bắt đầu màn vật lộn!

Một lúc sau, Thập Đại Yêu Thánh thu nhỏ thân thể, trở nên to bằng hệ thống.

Cảnh tượng quyền đấm cước đá diễn ra.

Tiếp theo đó, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Đế Tuấn, Nữ Oa... tất cả các đại năng đều xông lên.

Rất nhanh, hệ thống Siêu Cấp Rút Thưởng đã được tận hưởng một đãi ngộ khó quên trong đời.

Chờ Đại Nghệ ném thân thể Tổ Vu về điện Bàn Cổ, ôm theo hai ba mươi món Hỗn Độn Chí Bảo quay lại.

Là một Vu tộc giữ chữ tín, đã nói không cần thu hoạch lần này, kết quả lại được thưởng một thứ có lẽ là giá trị nhất, đó là thân thể Tổ Vu.

Ít nhiều cũng có chút quá đáng, nên những món Hỗn Độn Chí Bảo này cứ mang ra chia cho mọi người vậy.

Kết quả là vừa bước ra khỏi thông đạo không gian, hắn đã thấy hệ thống bị chơi đến hỏng!

Đại Nghệ gãi gãi đầu, hắn còn đang định tỉ thí một trận với hệ thống cơ đấy!

Thế này thì còn đánh đấm gì nữa? ...

Mười năm sau, các đại thần ôm một đống linh bảo, tinh huyết, thần thái sảng khoái bước vào thông đạo không gian.

Trở về các Chân Giới của riêng mình.

Tại Côn Luân Chân Giới, Thông Thiên vui vẻ tách ra một phân thân Thánh Nhân trung kỳ.

Là người bị đoạt xá, hắn thu hoạch được nhiều nhất, ba món Hỗn Độn Chí Bảo, cộng thêm hơn mười món Tiên Thiên Linh Bảo.

Còn có cả tinh huyết của một vị Hỗn Độn Ma Thần.

Quả nhiên, vẫn là làm thịt hệ thống mới mau giàu.

Sau khi gửi phân thân về núi Côn Luân, hắn liền nhận được truyền âm từ sư tôn ở cung Tử Tiêu.

Thông Thiên nhìn về phía hai vị huynh trưởng, họ cũng gật đầu.

Một thông đạo vị diện xuất hiện, Tam Thanh bước vào trong. ... "Bái kiến sư tôn!" Trong cung Tử Tiêu, Tam Thanh và Nữ Oa cất tiếng chào. "Lần này gọi các con đến là có một thứ muốn giao cho các con." Hồng Quân gật đầu, lấy ra bốn quả cầu ánh sáng, chia cho bốn người đệ tử. "Đây là cảm ngộ tu hành của bốn vị cường giả, danh hiệu tương đồng với các con, sẽ có ích lợi lớn cho các con." "Tam Thiên Đại Đạo của cung Tử Tiêu đã hiển hóa, các con cứ ở đây mà tham ngộ đi!" "Đa tạ sư tôn." Tam Thanh và Nữ Oa vội vàng cảm tạ, bắt đầu tiêu hóa cảm ngộ trong quả cầu ánh sáng.

Tức thì, mỗi người đều chìm vào trong những cảm ngộ tu hành huyền diệu này.

Những thiếu sót, những điểm có thể hoàn thiện trong đại đạo mà Tam Thanh và Nữ Oa tu hành từ trước đến nay... cách vận dụng đạo pháp...

Thân thể mỗi người đều tỏa ra đạo vận huyền diệu, đại đạo của họ hiển hóa, từng chút một biến đổi hướng tới một tầng thứ cao hơn.

Hồng Quân chậm rãi gật đầu, ném quả cầu ánh sáng cuối cùng vào U Minh Đại Thế Giới. ...

Trong U Minh Đại Thế Giới, trước mặt Bình Tâm là một thông đạo vị diện nhỏ.

Một khối bản nguyên thế giới được Bình Tâm ném vào.

Ở đầu bên kia của thông đạo, trên một đại dương của Hồng Hoang Thủy Chi Đại Thế Giới...

Mễ ca mễ ca!

Pika pika.

Anh...!

Đủ loại sinh linh kỳ quái đang tranh giành nhau 'tiến hóa chi nguyên' vừa xuất hiện.

Có con chuột phát điện, tinh linh ma pháp, tiểu béo ánh sáng...

Sau một hồi tranh chấp ẩu đả, một tiểu béo tên là Đái Nã đột nhiên xuất hiện từ trong bóng tối.

Hắn phát lực, trực tiếp đánh bay tiến hóa chi nguyên đến chỗ đại ca đang ngủ của mình.

Sau đó chặn đám sinh linh còn lại lại.

Một tiểu béo đen thui chỉ có hai con mắt to như trứng vịt đang phát sáng, đang ngủ say, tiến hóa chi nguyên rơi vào trong cơ thể nó.

Thấy tiểu hắc béo này nhận được bản nguyên thế giới lần này, Bình Tâm liền sử dụng quyền hạn Thiên Đạo.

Khiến nó trở thành Khí Vận Chi Tử của Thủy Chi Đại Thế Giới trong vòng một triệu năm tới.

Làm xong những việc này, một quả cầu ánh sáng xuyên qua không gian xuất hiện trước mặt nàng.

Đây là... cảm ngộ tu hành của Bình Tâm ở các thế giới khác.

Bình Tâm kinh ngạc, cách không cảm tạ Đạo Tổ rồi nhận lấy khối cảm ngộ này. "Ừm... lại có hệ thống tới!" Đột nhiên, ánh mắt Bình Tâm nhìn về phía bình chướng Hồng Hoang, một lúc lâu sau, một quả cầu ánh sáng xuất hiện trong tầm mắt nàng. "Hệ thống trung cấp." Sau khi xác định đẳng cấp, Bình Tâm không còn quan tâm nữa, bắt đầu tham ngộ khối cảm ngộ tu hành này. ... "Sư tôn, nguyên thần Thông Thiên số hai kia đâu rồi?" Đa Bảo hỏi. "Chết rồi, một hệ thống trung cấp hậu kỳ, chúng ta đều dốc toàn lực mới đánh chết được nó." Phân thân Thông Thiên đáp. "Đáng tiếc!" Đa Bảo thở dài, hắn còn đang muốn thu thập tên đó. "Được rồi, đừng tiếc nữa, lần này ta nhận được không ít Tiên Thiên Linh Bảo, ngươi mang đi chia cho các đệ tử ưu tú của Tiệt giáo đi." Phân thân Thông Thiên phất tay, mười ba món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo xuất hiện. "Dạ vâng." Đa Bảo thu lại linh bảo rồi rời đi.

Không lâu sau khi hắn rời đi, khí tức của phân thân Thông Thiên đột nhiên ngắt quãng một thoáng, ánh mắt trở nên mơ màng.

Nửa ngày sau, Thông Thiên số ba tỉnh lại trong cơn mơ hồ. "Vãi!" Thông Thiên số ba lập tức chửi thề, có nhầm không vậy, xuyên không thì thôi đi, còn xuyên thành Thông Thiên giáo chủ đã thành thánh lập giáo.

Chương 189

Là một độc giả thấm nhuần tiểu thuyết Hồng Hoang, sao hắn lại không rõ chứ.

Hồng Mông Tử Khí là một cái hố, Tiệt giáo được lập ra cũng là một cái hố.

Hai cái hố đã đành, bản thân Thông Thiên còn gặp nhiều hố hơn nữa.

Hồng Quân thu Tam Thanh làm đệ tử chính là để lợi dụng khí vận Bàn Cổ Tam Thanh của họ để hợp đạo.

Hợp đạo xong, lại phát hiện Thiên Đạo vẫn còn ở trên mình.

Thế là Tam Thanh bị lão lợi dụng như đồ bỏ, chuẩn bị gây ra lượng kiếp để làm suy yếu Thiên Đạo.

Thế là, cái hố của Thông Thiên đã đến.

Bị sư phụ lừa, huynh đệ lừa, đệ tử lừa.

Hố này nối tiếp hố kia.

Cuối cùng Thông Thiên bị lừa thảm đến mức nào chứ.

Nghĩ đến đây, Thông Thiên số ba không ngừng chửi thầm trong lòng.

Đã xuyên thì xuyên rồi, không thể đổi người khác được à?

Cùng lắm thì cho ta xuyên về lúc Hồng Quân vừa thành thánh cũng được mà.

Thế này thì ta chơi kiểu gì?

Lúc này... 【Đinh, hệ thống Cô Dũng khởi động thành công!】

Hàng về rồi!

Sự bực bội trong lòng Thông Thiên số ba tan biến, hắn biết ngay mà, hắn là xuyên việt giả, sao có thể không có hack! 'Hệ thống, ngươi có chức năng gì?' Thông Thiên số ba thầm hỏi trong lòng. 【Đinh, Cô Dũng, cường giả chân chính, nên cô độc một mình.

Ngoài nhiệm vụ ra, ngày thường chỉ cần túc chủ một mình hoàn thành sự kiện là có thể nhận được thưởng.

Hành vi ảnh hưởng càng lớn, phần thưởng càng lớn.】 Rất nhanh, Thông Thiên số ba đã hiểu rõ công dụng của hệ thống, chỉ cần là việc mình làm một mình, đều có thể nhận được thưởng.

Một mình hát, nhảy, chơi bóng rổ, ăn cơm ngủ nghỉ đều có thể nhận được thưởng.

Nhưng những phần thưởng này đều rất nhỏ, nếu làm những việc có ảnh hưởng lớn hơn, như một mình xử lý Hồng Quân.

Thì phần thưởng của hắn, sẽ bá cháy bọ chét!

Thông Thiên số ba lập tức làm một bài thể dục nhịp điệu. 【Đinh, chúc mừng túc chủ một mình khiêu vũ, thưởng một tháng pháp lực Thánh Nhân.】 He he!

Thông Thiên số ba vui vẻ bắt đầu các hành vi một mình, ngủ, nấu cơm, ăn cơm...

Sau ba tháng liên tục, Thông Thiên số ba đã nhận được phần thưởng vạn năm pháp lực từ hệ thống.

Hôm nay, hệ thống Cô Dũng lên tiếng. 【Đinh, phát hiện giáo phái của túc chủ có quá nhiều sinh linh, không phù hợp với hành vi cô dũng của túc chủ, mời túc chủ lập tức giải quyết, nếu không hệ thống sẽ không phát thưởng nữa.】 "Không phát thưởng, thế thì sao được!" Thông Thiên số ba đương nhiên không thể để chuyện như vậy xảy ra.

Chỉ là hiện tại hắn vẫn chưa đấu lại Hồng Quân, muốn giải tán Tiệt giáo là không thể.

Vậy thì...

Mắt Thông Thiên số ba sáng lên, pháp lực ngưng tụ, cất tiếng nói: "Tất cả đệ tử Tiệt giáo, tập hợp." ...

Chuyện gì đã xảy ra?

Các đệ tử Tiệt giáo đang tu luyện đều đầy dấu hỏi trong đầu bước ra khỏi động phủ.

Tập trung về phía địa điểm giảng đạo.

Bây giờ cũng không phải thời gian giảng đạo, tập hợp làm gì?

Bên kia, Đa Bảo đang nghĩ cách phân chia linh bảo, kết quả lại nghe thấy lời của Thông Thiên số ba ban nãy.

Chuyện này... mới bao lâu chứ!

Đa Bảo lặng lẽ mở nhóm chat: 【Đa Bảo: @Thông Thiên, sư tôn, lại bị đoạt xá nữa rồi à?】 【Chuẩn Đề: Chỗ Thông Thiên sư huynh lại có hệ thống rồi!?】 【Đa Bảo: Chứ còn gì nữa!

Sư tôn, sư tôn?

Đại sư bá, nhị sư bá!】 【Đinh, Hồng Quân đã tham gia nhóm chat.】 【Hồng Quân: Không cần gọi nữa, họ đang tu luyện, một cái hệ thống trung cấp, các ngươi tự xử lý đi!】 【Đinh, Hồng Quân đã rời khỏi nhóm chat.】 【Đa Bảo: Khụ khụ, cái đó, các vị tiền bối, ai đến xử lý tên xuyên việt giả mới tới này đi!】 【Tiếp Dẫn: Hệ thống trung cấp cần có đại trận để vây khốn nó, nếu không chúng ta không giết được.】 【Đế Tuấn: (Nhíu mày) Yêu tộc chúng ta khởi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, ai nấy đều bị phản phệ ít nhiều.

Mới qua trăm năm, còn chưa bắt đầu chữa thương.】 【Đại

Nghệ: Các Tổ Vu đang tu luyện, xem ra không xong trong vòng trăm vạn năm được, không có cách nào dùng điện Bàn Cổ.】【Đế Tuấn: Đa Bảo, chúng ta sẽ dùng linh quả để hồi phục thương thế cho tinh nhuệ yêu tộc, khoảng vạn năm sau có thể sử dụng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.】【Chuẩn Đề: Đa Bảo ngươi cứ chơi với tên xuyên việt giả đó đi, chúng ta sẽ giúp ngươi.】【Đa Bảo: Được, ta biết rồi.】 Rời khỏi nhóm chat, Đa Bảo ung dung đi về phía Thông Thiên số ba.

Cũng không biết lần này tên xuyên việt giả đối xử với mình thế nào, hy vọng đối xử tốt một chút, nếu không... hừ hừ!

Đa Bảo hừ lạnh, ta gọi người xử ngươi.

Đến nơi, đệ tử Tiệt giáo cũng đã đến gần đủ.

Đa Bảo ngồi ở vị trí chủ tọa phía dưới, chờ Thông Thiên số ba đến. ...

Tên này ghê thật, Quảng Thành Tử bọn họ bây giờ mới vừa nhập Đại La, mà Đa Bảo này đã là Chuẩn Thánh tu vi.

Thông Thiên số ba âm thầm kinh ngạc, chẳng trách Đa Bảo có thể trở thành Giang Ba Tử thời Tây Du, tư chất này, vượt xa các sinh linh khác một đoạn dài.

Nhưng tu vi cao, càng có lợi cho kế hoạch của hắn.

Thông Thiên số ba mỉm cười, đối với Đa Bảo, hắn rất coi trọng.

Huống hồ, tương lai hắn vì mình mà dám cầm kiếm chỉ vào Lão Tử.

Tấm lòng hiếu thảo này, thật hiếm có.

Đặc biệt là còn lập ra Tiểu thừa Phật giáo, khuấy động khí vận phương Tây.

Tuy cuối cùng thất bại, nhưng cái dũng khí vì báo thù cho mình mà hết lần này đến lần khác khiêu khích Thánh Nhân, thật hiếm có.

Bây giờ hắn đã xuyên không, đệ tử này, đương nhiên phải bồi dưỡng thật tốt, bồi dưỡng đến thành Thánh Nhân.

Đến lúc đó, đệ tử của mình đều là Thánh Nhân, sẽ oai phong đến mức nào! 【Đinh, mời túc chủ ghi nhớ tôn chỉ của hệ thống, cường giả, là cô độc.

Quan hệ thầy trò cũng phải giải tán.】 "Ặc... vậy sau này xưng hô đạo hữu cũng được!" Thông Thiên số ba cạn lời, hệ thống này cái gì cũng tốt, chỉ có một điểm không tốt.

Cái gì cũng phải một mình mới có thể trở nên mạnh mẽ, đây là định mệnh phải độc thân.

Là một xuyên việt giả, không có vợ, niềm vui giảm đi một nửa.

Sau này vô địch rồi, nhất định phải khởi động lại hệ thống.

Thông Thiên số ba thầm nghĩ.

Sau đó, đợi đệ tử Tiệt giáo đến đủ.

Thông Thiên số ba xuất hiện trên bồ đoàn của mình.

Sau đó hắn chú ý đến một hàng bóng người trên tường của đạo trường bên cạnh.

Đệ tử Xiển giáo!

Theo trí nhớ, mỗi lần Thông Thiên giảng đạo họ đều ở đó nghe lỏm.

Nghĩ một lúc, Thông Thiên số ba không để ý đến những người này, nhìn xuống đệ tử Tiệt giáo bên dưới. "Bái kiến sư tôn!" Đa Bảo đứng dậy hô, các đệ tử khác cũng nối gót đứng dậy bái lạy.

Thông Thiên số ba liếc nhìn các đệ tử Tiệt giáo.

Cuối cùng dừng lại trên người Trường Nhĩ sau lưng, nhíu mày, rất nhanh lại giãn ra, chậm rãi mở miệng: "Lần này triệu tập các ngươi, bản tọa có việc quan trọng muốn tuyên bố." "Thứ nhất, là bản tọa gần đây muốn cảm ngộ đại đạo, không có thời gian quản lý Tiệt giáo." "Sư tôn, Tiệt giáo không phải vẫn luôn do Vô Đương sư muội quản lý sao?" Đa Bảo 'không hiểu' hỏi.

Thông Thiên số ba ngẩn người, ta chỉ là tùy tiện tìm một cái cớ, ngươi có cần phải nghiêm túc vậy không?

May mà Thông Thiên số ba mặt dày, coi như không nghe thấy, tiếp tục nói: "Đệ tử Tiệt giáo đông đảo, nghĩ đi nghĩ lại, bản tọa quyết định truyền vị trí giáo chủ cho Đa Bảo.

Các ngươi có ý kiến gì không?" Lập tức, bên dưới một lượng lớn đệ tử Tiệt giáo nhao nhao lên, họ gia nhập Tiệt giáo là vì đây là giáo phái của Thánh Nhân, có thể nghe Thánh Nhân giảng đạo.

Thánh Nhân không làm chưởng giáo, liệu còn giảng đạo nữa không?

Nhưng họ đều là đệ tử ngoại môn, lời nói không có trọng lượng, cũng không tiện phát biểu ý kiến.

Mà những đệ tử thân truyền như Đa Bảo, đều không nói gì, cúi đầu suy nghĩ rốt cuộc là tình hình gì.

Trường Nhĩ bên cạnh Thông Thiên số ba bất tri bất giác bước lên phía trước, lớn tiếng hô: "Sư tôn vạn vạn lần không thể, Đa Bảo đại sư huynh chẳng qua chỉ là..." Bụp!

Thông Thiên số ba liếc mắt một cái đã trừng chết Trường Nhĩ, hài lòng gật đầu, nói: "Trường Nhĩ có xương phản, hôm nay dám chất vấn bản tôn, ngày mai dám phản giáo, đáng giết!" Đệ tử Tiệt giáo: ...

Lần trước ngài giết hắn cũng vì lý do này, mấy năm trước đại sư huynh nói ngài nhầm, lại hồi sinh Trường Nhĩ.

Mới chưa đầy trăm năm mà.

Lại bị ngài giết rồi!

Thấy các đệ tử không nói gì, Thông Thiên số ba quyết định nhanh gọn. "Đa Bảo, tiến lên!" "Vâng." Đa Bảo chớp mắt, lặng lẽ đứng trước mặt Thông Thiên số ba. 'Hệ thống, ta nên làm gì?' Thông Thiên số ba thầm hỏi trong lòng. 【Ngươi thề với Thiên Đạo là được.】 Hệ thống Cô Dũng lặng lẽ điều động bản nguyên, chuẩn bị để Thiên Đạo hiện thân thay đổi quy tắc.

Thông Thiên số ba nghe vậy, cũng đứng dậy, hô lớn: "Thiên Đạo ở trên, hôm nay ta là Thông Thiên, truyền vị chưởng giáo Tiệt giáo cho Đa Bảo, xin Thiên Đạo chứng giám." Ầm ầm ầm!

Chương 190

Tiếp Dẫn ở núi Tu Di ném Thiên Đạo Chi Nhãn của mình ra, hợp lực với Chuẩn Đề để điều khiển.

Mô phỏng Thiên Đạo hiện thân.

Ngay khoảnh khắc 'Thiên Đạo' hiện thân, hệ thống Cô Dũng vội vàng sửa đổi quy tắc, giáo chủ Tiệt giáo Thông Thiên, đổi thành Đa Bảo, đồng thời, chuyển toàn bộ quan hệ thầy trò giữa Thông Thiên và các đệ tử Tiệt giáo này sang cho Đa Bảo. 【Nhân lúc này, túc chủ tuyên bố cắt đứt quan hệ thầy trò với đệ tử Tiệt giáo.

Truyền cả thánh vị cho Đa Bảo.】 "Đồng thời, ta, Thông Thiên, rút khỏi Tiệt giáo, nhường thánh vị cho Đa Bảo, và cắt đứt quan hệ thầy trò với các đệ tử Tiệt giáo, Thiên Đạo giám chi." Ầm ầm ầm!

Hệ thống Cô Dũng đánh Tiểu Thiên Đạo Chi Nhãn phát hiện trong cơ thể túc chủ trở lại dạng tử khí, ném ra bay về phía Đa Bảo.

Đồng thời, quy tắc của 'Thiên Đạo' phía trên cũng đã sửa đổi xong.

Giờ khắc này, khí tức của Thông Thiên số ba suy yếu xuống, nhưng tu vi vẫn còn.

Đây chỉ là suy yếu tạm thời.

Ầm ầm ầm!

Đa Bảo thu 'tử khí' vào trong cơ thể, giải trừ phong ấn, khí tức Thánh Nhân lan tỏa khắp Hồng Hoang.

Nhắm mắt lại, dường như đang làm quen với sức mạnh của Thánh Nhân.

Bên này, Thông Thiên số ba đã chìm đắm trong niềm vui sướng vì

phần thưởng của hệ thống. 【Đinh, chúc mừng túc chủ thành công rút khỏi Tiệt giáo, cắt đứt quan hệ, thưởng cho túc chủ công pháp Thiên Đạo cảnh 《Hỗn Nguyên Vô Cực Công》, một giọt tinh huyết từ tim Bàn Cổ.

Một viên Hỗn Độn Châu.

Trên con đường của cường giả không có bạn bè, mong túc chủ nỗ lực nhiều hơn, tiếp tục cô dũng một mình.】 Phát tài rồi, phát tài rồi!

Thông Thiên số ba rơi vào cơn cuồng hỷ.

Phần thưởng nhiệm vụ của hệ thống quả nhiên phong phú.

Tốt hơn gấp ngàn vạn lần so với việc mình tự cày pháp lực.

Sau này phải kích hoạt thêm vài nhiệm vụ nữa mới được.

Biết đâu lại vô địch.

Thông Thiên số ba bình ổn tâm trạng, mặc kệ tâm tình của các đệ tử Tiệt giáo đã nhao nhao lên, tiếp tục nói: "Ta tuy đã cắt đứt nhân quả thầy trò với các ngươi, nhưng nể tình xưa, sau này các ngươi gọi ta là tiền bối hoặc đạo hữu cũng được." Sau đó, Thông Thiên nhìn về phía Đa Bảo, hài lòng gật đầu.

Tuy đã không còn là quan hệ thầy trò, cũng không phải giáo chủ Tiệt giáo, nhưng hắn đối xử với Đa Bảo tốt như vậy, còn truyền lại thánh vị, còn sợ Đa Bảo không nghe lời hắn sao?

Đa Bảo nghe lời, chẳng phải là Tiệt giáo nghe lời.

Vậy thì Tiệt giáo vẫn là của hắn!

Hắn chẳng qua chỉ mất danh hiệu trên danh nghĩa mà thôi. "Chúc mừng Đa Bảo đạo hữu thành thánh." Đa Bảo mở mắt, nở một nụ cười quỷ dị, nói: "Đa tạ sư..." "Ấy ấy ấy!

Chúng ta đã không còn quan hệ thầy trò, ngươi gọi ta là đạo hữu,

tiền bối đều được." "Như vậy không được, ngài là giáo... của Tiệt giáo chúng ta." "Bần đạo đã không còn liên quan gì đến Tiệt giáo!

Đa Bảo đạo hữu xin hãy chú ý." "Thật sao?" "Thật!" "Vậy được!" Đa Bảo gật đầu, sắc mặt trầm xuống, nhìn về phía Thông Thiên số ba, lớn tiếng quát: "Vậy ngươi còn đứng đó làm gì, đây là địa bàn của Tiệt giáo ta, còn không mau cút!" Thông Thiên số ba: ...??

Đệ tử Tiệt giáo: ...??

Một ngày bao nhiêu biến cố, trái tim nhỏ bé của chúng ta chịu không nổi a!

Đệ tử Xiển giáo đang hóng chuyện trên tường: Dạo này Tiệt giáo bị sao vậy? ... "Ngươi vừa nói gì?" Thông Thiên số ba không chắc chắn nhìn về phía Đa Bảo.

Hắn chắc là nghe nhầm rồi phải không?

Hắn giúp Đa Bảo thành thánh, để hắn trở thành giáo chủ Tiệt giáo, sao Đa Bảo lại bảo hắn cút chứ?

Chắc chắn là hắn nghe nhầm rồi.

Tuyệt đối là nghe nhầm. "Không nghe rõ à." Đa Bảo ung dung đi đến bồ đoàn ban đầu của Thông Thiên số ba, ngồi xuống. "Đây là đạo trường của Tiệt giáo ta, ngươi không còn là người của Tiệt giáo nữa, còn không đi làm gì?" "Tiệt giáo ta không chào đón ngươi, mau đi đi." "Hỗn xược, thánh vị của ngươi là do lão tử cho ngươi đấy." Thông Thiên số ba lần này thật sự nghe rõ rồi, nghe rõ rồi, lửa giận trong lòng có thể tưởng tượng được.

Mẹ nó, đây là nuôi phải một con sói mắt trắng à! "Không phải ngươi đã nói cắt đứt quan hệ rồi sao?" Đa Bảo bĩu môi, thấy tên này không đi, Đa Bảo cũng không động thủ, nhìn xuống các đệ tử Tiệt giáo bên dưới.

Mở miệng nói: "Đều giải tán đi, đợi bản chưởng giáo đuổi tên giặc tự tiện xông vào địa bàn Tiệt giáo này đi, các ngươi lại đến nghe đạo." "Hỗn xược, ta phế thánh vị của ngươi!" Thông Thiên số ba không nghĩ ngợi, Tru Tiên Tứ Kiếm xuất vỏ.

Chém về phía Đa Bảo. "Thông Thiên sư huynh, hà tất phải nổi giận như vậy!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cười tủm tỉm đứng trước mặt Đa Bảo, nhẹ nhàng đánh bật Tru Tiên Tứ Kiếm trở lại, đồng thời, Đa Bảo phất tay, đưa các đệ tử Tiệt giáo về động phủ của họ.

Khí tức của ba 'Thánh Nhân' lan tỏa, uy hiếp Thông Thiên số ba. "Lấy đông hiếp yếu!" Thông Thiên số ba cười lạnh, thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề xuất hiện, hắn xem như đã hiểu.

Hóa ra Đa Bảo chính là một tên nhị ngũ tử, lúc mới bái sư, nguyên bản Thông Thiên sợ rằng đã bị Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tính kế.

Ha ha, uổng công hắn lúc mới xuyên không còn đặt nhiều hy vọng vào Đa Bảo, mẹ nó, đúng là mắt mù rồi.

Ba Thánh Nhân thì sao, bây giờ Tam Thanh chưa hề gây gổ, còn chạy đến địa bàn của Tam Thanh để cùng hắn...

địa bàn Tam Thanh?

Thông Thiên số ba tỉnh táo lại, đúng rồi, đây là địa bàn của Tam Thanh, Đa Bảo tên nhị ngũ tử này sao dám đuổi hắn đi?

Mẹ nó, suýt nữa làm mất mặt Thánh Nhân của hắn.

Lập tức, bốn thanh sát kiếm bay ra, bao vây núi Côn Luân, ánh mắt khinh thường của Thông Thiên số ba nhìn về phía ba người Tiếp Dẫn. "Đây là núi Côn Luân, đạo trường của Bàn Cổ Tam Thanh chúng ta, các ngươi tự tiện xông vào đạo trường chúng ta là muốn kiếm chuyện phải không?" "Giết không được các ngươi, ta còn dạy dỗ không được ngươi!" Nói xong, Thông Thiên số ba chuẩn bị khởi động Tru Tiên

Kiếm Trận.

Tuy nhiên, các bước của Tru Tiên Kiếm Trận quá phức tạp, lần đầu tiên sử dụng.

Tốc độ bố trận cực kỳ chậm, nửa phút trôi qua, đại trận vẫn chưa bố trí xong.

Hệ thống Cô Dũng nhìn cũng sốt ruột, phương pháp đại trận đã khắc vào não ngươi rồi, còn không làm được bố trận tức thời.

Túc chủ này ngốc quá đi!

Bụp!

Công Đức Kim Liên của Tiếp Dẫn đập vào Hãm Tiên Kiếm, tức thì, trận pháp bị phá.

Tiếp Dẫn mỉm cười: "Thông Thiên sư huynh, dạo này đạo pháp có chút sa sút nhỉ!" "Hai vị sư huynh, các huynh đang làm gì vậy, mặc cho bọn giặc này ở địa bàn chúng ta ngang ngược sao?" Thông Thiên số ba mất hết mặt mũi, hét về phía hai đạo trường còn lại. "Đây là chuyện riêng của sư đệ, vi huynh cũng không tiện can thiệp nhiều." Trong Ngọc Hư Cung, phân thân của Nguyên Thủy đưa các đệ tử của mình về động phủ, bố trí kết giới.

Nguyên Thủy hắn là thân phận gì, nói chuyện với tên xuyên việt giả như ngươi vài câu đã là giới hạn rồi.

Còn muốn hợp tác đấu pháp, thật nực cười!

Bên kia, đạo trường của Lão Tử yên tĩnh, ngay cả Huyền Đô cũng vẫn đang chuyên tâm tu luyện. "Thông Thiên sư huynh, xem ra núi Côn Luân không chào đón huynh rồi!" Chuẩn Đề cười tủm tỉm nói.

Thông Thiên số ba không nói gì, hệ thống Cô Dũng cũng rất nghi hoặc, đã loạn thành thế này, sao Hồng Quân không có phản ứng gì?

Không thấy Hồng Quân, nó không thể xác định được giới hạn thực lực của Thiên Đạo Hồng Hoang, cũng không dám tùy tiện hành động.

Bất đắc dĩ, hệ thống Cô Dũng nói với túc chủ ngốc nghếch này: 【Túc chủ, như vậy càng phù hợp với chủ đề của hệ thống, có gì mà phải tức giận, đến đảo Kim Ngao phát triển đi, không quá mười vạn năm, ngươi tùy tiện treo cổ đánh Thánh Nhân.】 "Được được được, hôm nay ta đoạn tuyệt quan hệ sư huynh đệ với các ngươi, Côn Luân này, không ở thì thôi!" Thông Thiên số ba phất tay áo, còn định nói thêm vài câu cay độc, nhưng bất đắc dĩ hết lời, quay người bay về phía Đông Hải.

Chờ Thông Thiên số ba đi rồi, Đa Bảo nhìn về phía Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, nói: "Hai vị sư thúc, không để giọng nói của hắn truyền ra ngoài chứ?" "Chúng ta đã chặn lại, nhưng Bình Tâm nương nương hình như cũng đã ra tay, chắc là có tính toán khác." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lắc đầu, thu hồi quyền hạn Thiên Đạo của mình.

Giọng nói tuyên cáo 'Thiên Đạo' của Thông Thiên số ba, đã bị họ âm thầm chặn lại ở núi Côn Luân, mục đích là không để các hệ thống khác ở Hồng Hoang cảm thấy bất thường.

Tuy không biết hiện tại Hồng Hoang có bao nhiêu hệ thống, nhưng chúng đều nắm giữ quyền hạn Thiên Đạo.

Bề ngoài Hồng Hoang còn không lớn bằng Tu Di Chân Giới của họ, họ có thể dễ dàng nhìn thấy toàn bộ Hồng Hoang.

Phía bờ Đông Hải đen một mảng lớn, không có bất thường mới là lạ.

Chỉ là không ngờ Bình Tâm nương nương lại đích thân can thiệp.

Không biết đang tính kế tên xui xẻo nào.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lắc đầu, chuẩn bị rời đi. "Đa Bảo, hiện tại bản tôn của sư tỷ và các sư huynh đang tu luyện ở chỗ sư tôn, bên ngươi có bất thường gì thì thông báo cho chúng ta qua nhóm chat." "Được, ta biết rồi, hai vị sư thúc đi thong thả!" Đa Bảo cúi người hành lễ, đợi Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đi rồi.

Đa Bảo phất tay hồi sinh Trường Nhĩ lần nữa, lắc đầu. "Cũng may có Thiên Đạo bảo vệ chân linh, nếu không hồi sinh cũng khó." Xóa ký ức, ném về động phủ, một mạch làm xong.

Sau đó, Đa Bảo triệu tập Vô Đương, Kim Linh những đệ tử xuất sắc này, phân phát cho họ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo. ...

U Minh Thế Giới, ngón tay đang tham ngộ cảm ngộ tu hành khẽ động, giọng nói và khí tức của Thông Thiên số ba truyền vào một ngọn núi lớn.

Trong núi, hệ thống Ẩm Liệu vẫn đang thu thập bản nguyên, túc chủ của nó tùy ý nằm trên đất ngủ say.

Đã ngủ mấy vạn năm rồi.

Bản nguyên mà ngọn núi liên tục sản sinh ra cũng đủ cho nó dùng.

Bản nguyên quá nhiều rồi, nó đã tìm được phương pháp nâng cấp từ thế giới trước, cứ nỗ lực thêm mười mấy vạn năm nữa, đủ năng lượng, nó có thể đột phá lên tầng thứ trung cấp đỉnh phong.

Đến lúc đó lại cân nhắc gọi túc chủ dậy.

Hiện tại, đơn giản, an toàn.

Túc chủ không cần dùng đến!

Chương 191

"Thiên Đạo ở trên, ta là Thông Thiên truyền vị chưởng giáo Tiệt giáo cho Đa..." Lúc này, giọng nói vang lên trên bầu trời khiến hệ thống Ẩm Liệu ngừng việc thu thập bản nguyên.

Thông Thiên truyền vị cho Đa Bảo, tự mình tách khỏi thánh vị, còn cắt đứt quan hệ với các đệ tử...

Quan trọng là, giọng nói này ẩn chứa sức mạnh sửa đổi quy tắc.

Vãi, chỉ là một Hồng Hoang tùy tiện mà đã gặp phải đồng nghiệp rồi!

Xem ra, còn không yếu hơn nó.

Hệ thống Ẩm Liệu không nhịn được chửi thề, có đồng nghiệp đến, đồng nghĩa với việc bản nguyên sẽ bị chia sẻ.

Làm sao có thể được!

Hệ thống Ẩm Liệu cũng không quan tâm đến việc an toàn nữa, ném túc chủ đang nằm xuống vào nhà, gọi dậy.

Sau đó bắt đầu tìm kiếm đại năng ở Hồng Hoang, thu hút họ đến quán làm khách.

Đồng thời, hệ thống Giảng Đạo vẫn luôn chú ý đến hệ thống Ẩm Liệu đã mỉm cười, không nhịn được nữa rồi à.

Đến lúc ta, sinh linh 'bản địa' của Hồng Hoang, sơn linh Đại Uyên Sơn, Đại Uyên đạo nhân, vạch trần tội ác của ngươi!

Để Thiên Đạo đại nhân, kết liễu ngươi, tên tà ma làm tổn hại sự phát triển của Hồng Hoang.

Hệ thống Giảng Đạo bố trí lĩnh vực thời gian cho túc chủ.

Bản thể bay ra, hóa thành một đạo nhân áo xanh, sờ sờ viên ngọc xanh trong lòng.

Mỉm cười, ngồi xuống trên một tảng đá lớn, xung quanh có một kết giới đơn giản, giả vờ chuyên tâm tu luyện.

Khí tức 'Chuẩn Thánh' 'vô tình' tiết lộ ra một chút. ... "Ngọn núi lớn này còn có sơn linh hóa hình!" Hệ thống Ẩm Liệu đang tìm kiếm mục tiêu đã bắt được khí tức Chuẩn Thánh gần đó.

Rất nhanh liền 'phát hiện' ra Đại Uyên đạo nhân đang tu luyện.

Hệ thống Ẩm Liệu ảo não, sao lại quên mất, ngọn núi lớn này đang thai nghén sơn linh.

Nó mượn ngọn núi Đại Uyên này để che giấu việc thu thập bản nguyên Hồng Hoang, mới có thể thu được nhiều như vậy.

Nếu mượn được cả khí vận và sức mạnh của Đại Uyên đạo nhân này, núi và sơn linh hợp hai làm một, đạt đến nắm giữ viên mãn Thái Uyên Sơn, vậy thì không chỉ đơn giản là một cộng một bằng hai nữa.

Tốc độ rút bản nguyên ít nhất cũng tăng gấp ba lần.

Đủ để nó nhanh chóng thăng cấp lên trung cấp đỉnh phong trong thời gian ngắn.

Hệ thống Ẩm Liệu lập tức sử dụng sức mạnh, can thiệp vào tâm thần của Thái Uyên đạo nhân này.

Khiến hắn tu luyện tâm phiền ý loạn, rồi dụ dỗ hắn ra ngoài đi dạo giải khuây.

Không lâu sau, Thái Uyên đạo nhân đang 'chuyên tâm tu luyện' quả nhiên ngừng tu luyện.

Thở dài một hơi, gỡ bỏ kết giới, bắt đầu đi dạo trong núi.

Hướng đi, chính là nơi hệ thống Ẩm Liệu đang ở, quán nhỏ Vạn

Năng Ẩm Liệu. ... "Hệ thống chó má, nơi hoang sơn dã lĩnh này, ngươi bắt ta mở quán ở đây, ta làm ăn kiểu gì!" Trần Huyền sau khi bị hệ thống Ẩm Liệu đánh thức, việc đầu tiên là xóa đi ký ức bị nó đánh ngất lần trước.

Thế là, động tác quen thuộc, giọng điệu quen thuộc lại đến.

Hệ thống Ẩm Liệu lần này không so đo gì, món hàng lớn sắp tới vẫn quan trọng hơn. 【Đinh, mời túc chủ kiên nhẫn chờ đợi.】 "Mẹ nó, hệ thống chó má, đổi cho ta chỗ nào đông người hơn không được à." Trần Huyền đảo mắt, tiếp tục lau bàn trong quán.

Làm việc mệt rồi, đun một ấm nước, đổ một gói Coca cô đặc do hệ thống cung cấp vào, thêm đá.

Một ly Coca đá lạnh ra lò.

A!

Lục Huyền sảng khoái uống. ... "Di, trong núi Đại Uyên này, từ khi nào lại có một tiểu viện?" Hệ thống Giảng Đạo hóa thân thành Đại Uyên đạo nhân, đi dạo trong núi, nhìn thấy tiểu viện ở xa, 'kinh ngạc' không thôi.

Dường như có hứng thú, hắn bước nhanh đến.

Đến cửa tiểu viện, ngẩng đầu nhìn. "Quán Vạn Năng Ẩm Liệu, có ý gì?" "Bên trong không biết là đạo hữu phương nào, có thể hiện thân một lần không!" Hệ thống Giảng Đạo cất giọng sang sảng, một lúc lâu sau, cũng không thấy bên trong có tiếng trả lời.

Xem ra là định để mình vào trong bị 'chấn động' một phen rồi.

Thời đại nào rồi, còn chơi trò này!

Hệ thống Giảng Đạo thầm đảo mắt, đây đều là những trò nó đã chơi chán, dùng qua cả ngàn tám trăm lần rồi.

Ai, sa sút rồi, bây giờ để đối phó với một hệ thống trung cấp nhỏ nhoi, lại phải dùng đến mưu kế.

Hệ thống Giảng Đạo bi thương, chậm rãi bước vào cửa, đầu tiên, là những dãy bàn ghế trong sân, bộ trà cụ trên bàn.

Còn có cả ô che nắng phía trên.

Hệ thống Giảng Đạo hít một hơi khí lạnh, "Hít, đạo hữu nơi đây thật hào phóng, lại dùng nhiều Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo như vậy để bài trí." Tiếp tục đi, hệ thống Giảng Đạo chấn động, "Đất ở đây lại là Tiên Thiên Tức Nhưỡng, xem ra nơi đây có một vị đại năng ẩn cư, ta lúc đầu gọi là đạo hữu là có phần thất lễ!" Hệ thống Giảng Đạo vội vàng chỉnh lại trang phục, trang trọng tiến về phía trước, trên đường, thấy cây trong sân là cây Ngộ Đạo Trà, gạch lát trên sàn là gạch Hỗn Độn, liên tục kinh ngạc.

Trong lòng cũng có chút kinh ngạc, hệ thống nhỏ này khá béo, gia sản không tồi!

Sau đó, hệ thống Giảng Đạo đến nơi bán đồ uống.

Vừa vào, liền thấy Trần Huyền đang uống Coca, một luồng sức mạnh yếu ớt ập đến.

Viên ngọc xanh trong lòng hệ thống Giảng Đạo lóe lên một cái, xác nhận an toàn, hệ thống Giảng Đạo nhìn về phía Trần Huyền.

Một thân áo trắng, ngũ quan tuấn tú, động tác tao nhã, đang uống thần thủy ẩn chứa sức mạnh đại đạo.

Hệ thống Giảng Đạo vô cùng chấn động, vội vàng tiến lên, cúi người bái lạy: "Sơn linh Đại Uyên Sơn, Đại Uyên đạo nhân, ra mắt tiền bối." Tiếng nói đột ngột khiến Trần Huyền đang uống Coca giật mình, vô tình làm văng ra vài giọt.

Hệ thống Giảng Đạo cạn lời, vội vàng giả vờ đau lòng nhìn mấy

giọt Coca rơi xuống đất.

Lãng phí quá, lãng phí quá! "Khụ khụ, không cần đa lễ, mời ngồi!" Trần Huyền tỉnh táo lại sau cơn hoảng hốt, thấy đạo nhân trước mặt cứ cúi đầu, nhìn bộ dạng Coca bị hắn làm văng ra.

Trong lòng vui vẻ, ho khan hai tiếng, chỉ vào ghế bên cạnh, ra vẻ ta đây nói. "Vâng, đa tạ tiền bối!" Hệ thống Giảng Đạo vội vàng hành lễ, cẩn thận ngồi xuống chiếc ghế Tiên Thiên Chí Bảo cao cấp hơn cả bàn ghế trong sân.

Sau đó, hệ thống Giảng Đạo lại cẩn thận hỏi: "Không biết tôn hiệu của tiền bối là gì?" "Danh hiệu của bản tôn..." Trần Huyền lắc đầu, ung dung nói: "Trước có Bàn Cổ sau có trời, bản tôn chứng đạo trước Bàn Cổ.

Sinh ra chỉ mới mười tám tuổi, một Hỗn Độn là một năm." ...

Ai, ta đang hỏi ngươi đạo hiệu, chém gió làm gì!

Hệ thống Giảng Đạo bất lực, tiếp tục giả vờ kinh ngạc, lần kinh ngạc này khác với mấy lần trước, giống như bị dọa ngốc.

Trần Huyền nhìn bộ dạng ngây ngốc của Đại Uyên đạo nhân, trong lòng cực kỳ sảng khoái.

Đây là Hồng Hoang, tuy danh hiệu Đại Uyên đạo nhân chưa từng xuất hiện trong tiểu thuyết Hồng Hoang, nhưng vừa rồi hệ thống đã giải thích.

Đây cũng là một trong những người nghe đạo ở cung Tử Tiêu, đại năng Chuẩn Thánh kỳ.

Cùng thế hệ với Tam Thanh, Nữ Oa.

Trang bức trước mặt đại thần thế này, sướng!

Nhìn bộ dạng vẫn còn kinh ngạc của Đại Uyên đạo nhân, Trần

Huyền tận hưởng một lúc, rồi nói: "Những chuyện này chẳng qua là chuyện cũ mà thôi, ngươi vô tình đến đây, chứng tỏ ngươi và ta có duyên, thử món đồ uống do ta nghiên cứu ra đi!" Hệ thống Giảng Đạo từ kinh ngạc chuyển sang mơ hồ, hỏi: "Tiền bối, đồ uống là cái gì?" "Đồ uống là thần thủy do bản tọa bỏ ra mấy Hỗn Độn để nghiên cứu ra." "Kiểu dáng đầy đủ, các loại khẩu vị đều có." "Uống xong, có cơ hội lĩnh ngộ công pháp, thần thông, pháp tắc đại đạo..." "Tệ nhất cũng có thể nâng cao cảnh giới, pháp lực hoặc cường hóa nhục thân." "Quan trọng nhất là, không có bất kỳ tác dụng phụ nào, còn có thể tu phục căn cơ bị tổn thương." Hệ thống Giảng Đạo không thể không chuyển sang vẻ chấn động lần nữa, hơi thở trở nên dồn dập.

Đứng dậy chắp tay, nói: "Tiền bối, không biết uống loại đồ uống này, ta cần phải trả giá gì?" Biết điều!

Trần Huyền rất hài lòng với biểu hiện của Thái Uyên đạo nhân, phất tay, một bảng giá xuất hiện trên bàn, nói: "Quán đồ uống của bản tọa, chỉ có người có duyên mới vào được, thấy ngươi lần đầu đến, tùy tiện chọn một món đi, giảm giá 90%." Hệ thống Giảng Đạo nhìn bảng giá trong tay: Coca Liệt Hỏa, Lôi Bích Đá Lạnh, Đại Hạch Đào Ngộ Đạo...

Cuối cùng, hệ thống Giảng Đạo chọn món đắt nhất hiện tại, Trà sữa Thích Khách.

Nhìn giá cả, cắn răng một cái, lấy ra một món Tiên Thiên Chí Bảo. "Tiền bối, ta muốn món này!" "Chờ một lát!" Trần Huyền nhận lấy món Tiên Thiên Chí Bảo, đi vào phòng pha chế đồ uống. "Ha ha ha..." Ôm món Tiên Thiên Chí Bảo này hôn hít, cười không ngớt.

Sau đó, bắt đầu đun nước. "Hệ thống, đổi món Tiên Thiên Chí Bảo này thành điểm tích lũy, mua một gói bột sữa Thích Khách." 【Đinh, chuyển đổi hoàn thành, bột sữa đã phát.】 Hệ thống Ẩm Liệu cho

thêm rất nhiều nguyên liệu vào ly trà sữa này.

Quyết tâm một lần làm cho Thái Uyên đạo nhân này phải khâm phục lòng thành của túc chủ.

Cuối cùng, một ly trà sữa được đặt trên khay, ống hút đặt bên cạnh.

Trần Huyền bưng khay đưa cho hệ thống Giảng Đạo. "Đa tạ tiền bối!" Hệ thống Giảng Đạo đứng dậy hành lễ, không thể chờ đợi được nữa bắt đầu quan sát ly trà sữa này.

Tiếng chấn động không ngớt, sau đó, bắt đầu uống.

Mẹ nó khó uống thật, hệ thống Giảng Đạo lưu trữ trà sữa đã uống vào một món linh bảo, giả vờ say đắm.

Tiếp nhận sức mạnh trong trà sữa!

Rác rưởi, dán cho một đại đạo!

Hệ thống Giảng Đạo thầm chửi, hệ thống này quá rác, trực tiếp dán lên người mình một Mộc Chi Đại Đạo.

Sau đó giải phong một phần.

Kẹt giữa pháp tắc và đại đạo.

Khiến mình tưởng rằng đã lĩnh ngộ được con đường thành thánh.

Cùng với việc uống hết trà sữa, đại đạo này cũng hiển hóa ra, nó chỉ cần tu luyện, nạp đủ năng lượng để kích hoạt đại đạo này, nó sẽ là một vị Thánh Nhân lĩnh ngộ Mộc Chi Đại Đạo.

Chương 192

Uống xong, hệ thống Giảng Đạo 'ngộ ra', nó đã ngộ ra phương pháp thành thánh.

Mắt rưng rưng lệ, hệ thống Giảng Đạo cúi người trước Trần Huyền: "Đa tạ tiền bối thành toàn, vãn bối không có gì báo đáp, sau này nếu có việc cần đến vãn bối, cứ việc phân phó." "Chỉ là một giao dịch bình thường mà thôi!" Trần Huyền thong thả nói: "Huống hồ, tu vi của bản tọa vượt xa ngươi, ngươi có thể giúp được gì cho ta!" "Về đi, sau này dẫn thêm bạn bè đến ủng hộ là được rồi!" "Vâng, vãn bối xin cáo lui!" Hệ thống Giảng Đạo đi ba bước lại quay đầu một lần, rời khỏi quán Vạn Năng Ẩm Liệu.

Trở về tảng đá lớn, tùy tay bố trí kết giới, ngồi xuống tu luyện, nạp năng lượng cho Mộc Chi Đại Đạo trên người. ...

Một lúc lâu sau, hệ thống Ẩm Liệu dò xét đến, nhìn Đại Uyên đạo nhân chuyên tâm tu luyện, hài lòng gật đầu.

Kết hợp khí vận trên người hắn với Đại Uyên Sơn, tức thì, tốc độ rút bản nguyên của nó nhanh hơn không chỉ bốn năm lần.

Hệ thống Ẩm Liệu mừng rỡ, chìm đắm trong niềm vui rút bản nguyên.

Bên kia, hệ thống Giảng Đạo đang tu luyện nhếch mép, tốc độ rút bản nguyên của hệ thống này.

Bị kẹt ở giới hạn của Thái Uyên Sơn, nếu vượt qua một chút nữa, sẽ bị phát hiện bất thường.

Để ta giúp ngươi một tay, không cần cảm ơn!

Hệ thống Giảng Đạo cũng khởi động chức năng rút bản nguyên,

tốc độ, cũng chưa đến một phần năm của hệ thống Ẩm Liệu.

Nhưng chính một phần năm này, đã làm lộ ra nó và hệ thống Ẩm Liệu.

Ầm ầm ầm!

U Minh, Bình Tâm đang tu luyện tùy tay vỗ một cái.

Trên không Thái Uyên Sơn, một bàn tay khổng lồ trắng muốt hiện ra, mang theo sức mạnh Thiên Đạo nồng đậm, bao trùm Thái Uyên Sơn.

Hệ thống Giảng Đạo dường như bị sức mạnh Thiên Đạo mãnh liệt xua tan ảnh hưởng tiêu cực.

Vẻ mặt sợ hãi nhìn về phía quán Vạn Năng Ẩm Liệu ở xa.

Thở hổn hển.

Sau đó quỳ xuống trước bầu trời, lớn tiếng hô: "Thiên Đạo ở trên, ta là sơn linh Thái Uyên Sơn, Thái Uyên đạo nhân, bị tà ma che mờ tâm trí, dẫn đến tà ma lợi dụng Thái Uyên Sơn rút bản nguyên Hồng Hoang, xin Thiên Đạo làm chủ." Ầm ầm ầm!

Bàn tay khổng lồ trắng muốt hạ xuống.

Dường như muốn xóa sổ toàn bộ Thái Uyên Sơn.

Nhưng hệ thống Giảng Đạo không hoảng, bởi vì, nó đã cảm nhận được, sức mạnh này không nhắm vào nó.

He he, ta đây đã được Thiên Đạo đăng ký, sinh linh bản địa, dân lành.

Tên tà ma ngoại vực tà ác kia, chờ bị Thiên Đạo giết chết đi! ... "La la la, la la la!" Trong quán, Trần Huyền vẫn còn chìm đắm trong niềm vui làm ăn được, làm việc cũng rất nhanh nhẹn.

Đồng thời, đang nghĩ khi nào thì có khách nữ.

Nữ Oa, Hậu Thổ gì đó, tệ lắm thì Tam Tiêu, Vô Đương cũng không chê.

Đến lúc đó thu nhận làm phục vụ, thật oai phong.

Đột nhiên, bên ngoài trời tối sầm lại.

Trần Huyền nghi hoặc, ra cửa nhìn trời. ... 【Không thể nào...】 Cùng với tiếng hét kinh hoàng của hệ thống, bàn tay khổng lồ còn chưa hạ xuống, một ấn ký trong cơ thể nó đã phát sáng.

Oanh!

Trong nháy mắt, bản nguyên thế giới phun trào, nhấn chìm Thái Uyên Sơn có thể so sánh với Đại Thiên thế giới.

Chuẩn bị chảy ra ngoài, nhưng, bàn tay khổng lồ tỏa ra ánh sáng, tích tụ toàn bộ bản nguyên trong Thái Uyên Sơn.

Đồng thời, đang bị Hồng Hoang hấp thu với một tốc độ nhất định. "Linh bảo còn lại, là phần thưởng của ngươi, đừng tiết lộ sự tồn tại của hệ thống." Bàn tay khổng lồ tiêu tán, để lại một giọng nói uy nghiêm bình thản, truyền vào tai hệ thống Giảng Đạo đang quỳ trên đất.

Lúc này nó bị bản nguyên thế giới khổng lồ nhấn chìm, nhưng không hấp thu một chút bản nguyên nào. "Tạ Bình Tâm nương nương." Nghe thấy giọng nói của Bình Tâm, hệ thống Giảng Đạo vội vàng lại thực hiện một lần ngũ thể đầu địa.

Một lúc lâu sau, đứng dậy, đối với bản nguyên thế giới đang nhấn chìm mình, hệ thống Giảng Đạo không để ý.

Suy nghĩ là về Bình Tâm vừa ra tay.

Không phải Thiên Đạo Thần Lôi, cũng không phải Hồng Quân, mà

là Bình Tâm.

Xem ra, thương thế của Thiên Đạo và Hồng Quân còn nghiêm trọng hơn nó tưởng tượng, thậm chí không thể tùy tiện ra tay.

Hiện tại chiến lực cao nhất của Hồng Hoang, chẳng qua chỉ là Bình Tâm mà thôi, Bình Tâm còn là một cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ giả.

Chiến lực thực sự nên ở Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ.

Mà bản nguyên ẩn chứa trong Hồng Hoang, thậm chí đã vượt qua tầng thứ Hồng Hoang đỉnh cấp này.

Tốc độ hồi phục thực lực của nó nhanh hơn Hồng Quân, đến lúc đó, Hồng Hoang này...

Hệ thống Giảng Đạo cười hắc hắc.

Bắt đầu hấp thu bản nguyên.

Còn quang minh chính đại cầm một món Tiên Thiên Linh Bảo để chứa bản nguyên.

Nó là một sinh linh đang khổ sở tu luyện ở Hồng Hoang, đối mặt với nhiều bản nguyên thế giới như vậy, nảy sinh chút lòng tham cũng không quá đáng!

Mười năm trôi qua, bản nguyên khổng lồ biến mất, hệ thống Giảng Đạo thở dài.

Tiếc quá, mới thu được một nửa, nếu hấp thu hết, nó có thể hồi phục đến cao cấp sơ kỳ.

Thu dọn các linh bảo lớn nhỏ trên mặt đất, tuy chê cấp bậc của những linh bảo này thấp, nhưng cũng phải giữ thái độ phấn khởi.

Đây là phần thưởng nó nhận được khi vạch trần hệ thống tà ác.

Thu xong linh bảo, hệ thống Giảng Đạo nhìn về phía Đông Hải.

Suy nghĩ một chút.

Nơi đó hình như còn một xuyên việt giả Thông Thiên, trên người có một hệ thống tà ác đang chờ nó đến vạch trần.

Cấp bậc cũng không thấp.

Trung cấp đỉnh phong, lừa chết nó, phần thu hoạch được chắc đủ để nó hồi phục đến tầng thứ cao cấp.

Nhưng có chút mạo hiểm, dù sao người ta hiện tại cũng cùng cấp với nó.

Hơn nữa hệ thống này đến giờ vẫn chưa rút bản nguyên Hồng Hoang, chắc là loại thích gây chuyện, sau khi gây ra chuyện lớn sẽ nhân lúc thiên cơ hỗn loạn để rút bản nguyên.

Loại này làm một lần bằng nó làm cả vạn năm thậm chí mấy chục vạn năm.

Rất gan dạ, tưởng rằng đây là Hồng Hoang bình thường, xảy ra chuyện cũng có thể chạy thoát.

Tiếc là, đến nhầm chỗ rồi.

Hệ thống Giảng Đạo suy nghĩ một lát.

Để lại thân thể Đại Uyên đạo nhân này, bố trí kết giới, để nó lại 'khắc khổ' tu hành.

Bản thân thì quay về cơ thể Lục Tinh Thần, gỡ bỏ lĩnh vực thời gian.

Nhìn Tam Tiêu, Triệu Công Minh trong sân.

Bốn người này tuy hiện tại là Chuẩn Thánh, nhưng nó bây giờ có núi lớn làm lá chắn.

Hoàn toàn không cần dùng đến.

Họ là đệ tử của Thông Thiên, còn là những nhân vật rất được các xuyên việt giả yêu thích.

Rất thích hợp để giáng một đòn mạnh vào xuyên việt giả Thông Thiên kia, vạch trần hành vi tà ác của hệ thống trên người hắn.

Suy đi tính lại, hệ thống Giảng Đạo đã có chủ ý, âm thầm tác động ý thức của Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

Khiến họ giao đấu với nhau, đánh nhau trong sân. ...

U Minh thế giới, một con tinh linh hệ quang màu cam đỏ có bốn chân và tai dài nhảy lên một cách mạnh mẽ.

Pháp tắc ánh sáng được sử dụng.

Mễ... ca~!

Ánh sáng chói lòa chiếu rọi một góc của thế giới u ám, khô tịch và sâu thẳm.

Rất nhanh, con tinh linh hệ quang này mất sức ngã xuống đất.

Ánh mắt Bình Tâm thu lại từ phía hệ thống Giảng Đạo, phất tay, thông đạo thế giới xuất hiện, tiểu tinh linh ánh sáng được đưa trở lại Thủy Chi Đại Thế Giới. "Nó sắp hồi phục đến cao cấp rồi." Bình Tâm thì thầm, nhìn quả cầu ánh sáng đang lơ lửng trước mắt. "Ta cũng không thể tụt hậu." Nói xong, Bình Tâm tiếp tục tham ngộ, bản nguyên Hồng Hoang được chuyển hóa thành bản nguyên luân hồi cực kỳ tinh thuần, không ngừng được nàng hấp thu.

Một luân hồi đại đạo hoàn chỉnh cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, cộng thêm cảm ngộ tu hành của một Bình Tâm Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, chủ tể của một phương đại chư thiên lãnh địa.

Còn có bản nguyên luân hồi do Hồng Hoang cung cấp cho nàng.

Tốc độ tăng trưởng tu vi thực sự của Bình Tâm, nhanh đến một mức độ không thể tưởng tượng được. ... 【Đinh, phát hành nhiệm vụ, học sinh rèn luyện.】 【Bốn học sinh của túc chủ đã gặp phải bình cảnh, mời túc chủ đuổi họ ra ngoài rèn luyện.】 【Thưởng cho túc chủ một lần nâng cao tư chất.】 "Hả?

Phát hành nhiệm vụ rồi!" Lục Tinh Thần đang nỗ lực tu luyện liền kiểm tra nhiệm vụ của hệ thống.

Chương 193

"Tiểu Kumo bọn họ đều gặp bình cảnh rồi sao!" Lục Tinh Thần vô cùng ngưỡng mộ.

Tư chất của những học sinh này quá tốt.

Tùy tiện truyền cho một pháp tu luyện, tu vi cứ tăng vù vù.

Không giống như hắn, tu luyện mười năm, vẫn còn khổ sở lẹt đẹt ở Luyện Khí kỳ.

Để giữ thể diện làm thầy, hắn cũng không hỏi Tiểu Kumo bọn họ hiện tu luyện đến tầng thứ nào, nhưng chắc là không thấp. "Đuổi bọn họ..." Lục Tinh Thần nhíu mày, hai năm trước hắn thu nhận công nhân, Tiểu Giang bọn họ đi không trở lại hắn vẫn còn nhớ rất rõ.

Bên ngoài nguy hiểm như vậy, Tiểu Kumo bọn họ có thể ra ngoài được không? 【Đinh, túc chủ yên tâm, thực lực của họ ở thế giới này thuộc hàng đỉnh cấp, chỉ cần không chọc vào mấy người mạnh nhất, khó gặp địch thủ!】 "Tình cảm vẫn chưa phải là mạnh nhất, ta từ bỏ nhiệm vụ này." Lục Tinh Thần thở dài, "Không phải mạnh nhất, ra ngoài với đi nộp mạng có gì khác nhau?" Mẹ nó, túc chủ mà nó chọn có phải là quá cẩu không.

Hệ thống Giảng Đạo cạn lời, nói: 【Túc chủ, Tiểu Triệu, Tiểu Kumo, Tiểu Quỳnh, Tiểu Bích, họ tuy không phải là mạnh nhất, nhưng liên thủ, bảo mệnh vẫn là dễ như trở bàn tay.】 【Họ chưa trải sự đời, cần rèn luyện, nếu không, rất khó có đột phá.】 【Ở lại đây, cuối cùng chỉ có thể vì mãi không thể đột phá mà tẩu hỏa nhập ma, bạo thể mà chết.】 "Nhiệm vụ này ta nhận, vừa hay cũng nâng cao một chút tư chất tu luyện của ta." Lục Tinh Thần nghe hệ thống giải thích.

Nhận nhiệm vụ này.

Đứng dậy đi đến tủ đầu giường, lấy ra bốn cuốn sách.

Hướng ra ngoài sân.

Bụp bụp bụp! "Nhất Niệm Hoa Khai!" "Thiên Đế Quyền!" "Nhân Vương Quyết!" "Liễu Thần Pháp!" "Trảm Ngã Minh..." "Cửu..." ...

Trong sân, Tiểu Kumo, Tiểu Quỳnh, Tiểu Bích, Tiểu Triệu đang giao đấu với nhau.

Đánh đấm cực kỳ hoành tráng, Tiểu Kumo phất tay pháp lực ngưng tụ thành từng đóa hoa, rơi xuống đất có thể tạo ra một cái hố lớn một mét.

Nắm đấm của Tiểu Triệu bao phủ ánh sáng, một quyền đánh bay cái cây lớn mà Tiểu Giang năm đó chặt, tạo thành một cái hố sâu.

Thậm chí còn có thể đi trên không trung.

Nhìn Lục Tinh Thần ngưỡng mộ không thôi, khi nào hắn mới có thể làm được như vậy.

Không nói đâu xa, tu vi Luyện Khí của hắn, ngưng tụ một ngọn lửa nhỏ trên tay cũng khó vô cùng.

Bên này, Tam Tiêu và Triệu Công Minh đang giao đấu cũng chú ý đến Lục Tinh Thần.

Vội vàng dừng lại, tiến lên hành lễ: "Tiên sinh!" Lục Tinh Thần không trả lời, lặng lẽ nhìn bộ dạng lỗ chỗ trong sân.

Trong lòng đã có chủ ý.

Triệu Công Minh thấy tiên sinh nhìn cái sân bị hắn và các muội muội tàn phá, có chút kinh ngạc.

Không ngờ thực lực của họ bây giờ lại mạnh đến vậy, ngay cả

sân của tiên sinh cũng có thể đánh ra hố.

Nhưng nhìn tiên sinh mãi không nói gì, Tam Tiêu và Triệu Công Minh đều cảm thấy tiên sinh đã tức giận.

Vội vàng nói: "Tiên sinh, chúng con biết sai rồi!

Chúng con sẽ khôi phục lại sân của tiên sinh ngay." Nói xong, Tam Tiêu và Triệu Công Minh chuẩn bị tu bổ Tức Nhưỡng trên mặt đất.

Nhưng Lục Tinh Thần đột nhiên nói, giọng điệu không có chút vui giận nào, "Không cần sửa nữa." "Tiên sinh?" Triệu Công Minh và Tam Tiêu ngơ ngác nhìn tiên sinh quen thuộc mà xa lạ. "Các ngươi, đến chỗ ta bao lâu rồi!" Lục Tinh Thần chậm rãi mở miệng. "Tiên sinh, quá lâu rồi, học sinh đã không còn nhớ nữa." Triệu Công Minh cúi đầu nói, "Chắc là hơn một nghìn vạn năm rồi!" Lời nói rơi vào tai Lục Tinh Thần, liền biến thành một ý khác, hắn cảm khái nói: "Hơn mười năm rồi!" "Các ngươi, nên rời đi rồi!" "??

Tiên sinh!" ...

Tam Tiêu và Triệu Công Minh mặt mày kinh hoảng, tiên sinh sao vậy, tại sao lại đuổi họ đi. "Tiên sinh, chúng con biết sai rồi, ngài..." "Ta đã nói, các ngươi nên rời đi rồi!" Lời còn chưa nói hết, Lục Tinh Thần đã cắt ngang lời của bốn người, quay lưng lại, giọng điệu trầm thấp nói. "Tiên..." "Đi đi!" Lục Tinh Thần ném bốn cuốn sách trong tay ra sau. "Ta không trách các ngươi phá hoại sân, chỉ là các ngươi hiện đã học thành, không cần lãng phí thời gian ở chỗ ta nữa." "Tiên sinh, chúng con không..." Bích Tiêu vừa định nói, giọng của Lục Tinh Thần đã át đi tất cả. "Nên rời đi rồi." "Ra ngoài rồi, không được nhắc đến danh hiệu của ta, cũng không được nói các ngươi có ta là thầy.

Các ngươi, cũng không còn là học sinh của ta, đừng nhắc đến bất cứ điều gì về ta với người khác!" Nói xong, Lục Tinh Thần đóng cửa tre lại, để lại một câu cuối cùng: "Nhớ đọc sách nhiều vào!" ... "Tiên

sinh, chúng con tuyệt đối sẽ không đi!" Tam Tiêu và Triệu Công Minh vẻ mặt kiên định, chuẩn bị quỳ trước cửa, đột nhiên, một luồng sức mạnh khiến họ không thể chống cự ập đến.

Trước mắt tối sầm, họ đã xuất hiện bên ngoài vườn tre, và, vườn tre đang dần dần biến mất. "Tiên sinh thật sự muốn đuổi chúng con đi!" Tam Tiêu và Triệu Công Minh mắt rưng rưng lệ, vội vàng lao về phía cái sân chưa biến mất.

Nhưng ngay khoảnh khắc họ lao tới, cái sân đã biến mất hoàn toàn. "Tiên sinh!" Nước mắt của bốn người không ngừng rơi, rơi xuống cuốn sách dưới chân mỗi người.

Triệu Công Minh lau khô nước mắt, trang trọng nhặt cuốn sách dưới chân lên, lau khô, đặt vào lòng.

Quỳ trên đất, hướng về vị trí của vườn tre ban đầu mà quỳ lạy, dập đầu.

Tam Tiêu cũng theo đó quỳ xuống dập đầu.

Kể từ khi họ sinh ra, chỉ có cảnh giới Kim Tiên, trong Hồng Hoang rộng lớn.

Chút tu vi này, chẳng qua chỉ là những con kiến đang vật lộn khổ sở, mỗi ngày đều phải cẩn thận với những nguy hiểm đến từ tứ phía.

Tránh xa các cuộc tranh đấu của sinh linh, khắp nơi đều phải cẩn thận.

Cho đến khi gặp được tiên sinh, dạy họ đạo pháp, thần thông, chỉ trong mười triệu năm ngắn ngủi, đã trở thành cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Tất cả những điều này, đều không thể thiếu sự dạy dỗ của tiên sinh. "Tiên sinh, chúng con tuyệt đối sẽ nghe lời ngài, không tiết lộ sự tồn tại của ngài!" Triệu Công Minh thầm nói, đứng dậy, hành một đại

lễ.

Nhìn về phía ba vị muội muội. "Chúng ta đi thôi." Vân Tiêu sau lưng mắt hơi đỏ hoe, nghẹn ngào nói: "Tiên sinh, chúng con đi đây!" Nói xong, theo huynh trưởng đi ra ngoài núi.

Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu cũng lặng lẽ nức nở, bước nhỏ theo sau.

Bốn người đi ba bước lại quay đầu một lần, lưu luyến nhìn mọi thứ trên ngọn núi lớn. ...

Két!

Cánh cửa của vườn tre đã biến mất lặng lẽ hé ra một khe hở, Lục Tinh Thần lặng lẽ nhìn về phía trước, cho đến khi bốn bóng người hoàn toàn biến mất. "Hơn mười năm rồi, đã quen với sự ồn ào của chúng nó hàng ngày, giờ chúng nó đi, trong lòng có chút khó chịu!" Lục Tinh Thần ôm ngực, buồn bã nói.

Một lúc lâu sau, Lục Tinh Thần thở dài một hơi: "Đây cũng là vì tốt cho chúng nó, ở lại đây, sớm muộn gì cũng sẽ tẩu hỏa nhập ma!" "Bên ngoài lòng người hiểm ác, hy vọng bốn cuốn sách của ta, có thể giúp đỡ được cho Tiểu Kumo bọn nó." Lục Tinh Thần đứng dậy, đi về phía lầu tre.

Gầm!

Lão hổ, khỉ vàng... trong lầu tre vây quanh Lục Tinh Thần, không ngừng cọ vào tiên sinh của chúng.

Chúng tuy hiện tại đều là Thái Ất Kim Tiên hoặc Đại La Kim Tiên, nhưng ở chỗ tiên sinh, vẫn không thể nói chuyện, nhưng chúng cũng đã quen với cách sống này. "Ta không sao." Lục Tinh Thần nặn ra một nụ cười.

Tiếp tục lặp lại những việc cần thiết hàng ngày. "Lên lớp, hôm nay ta dạy các con bài học về cách phòng bị cạm bẫy của thợ săn

trong rừng." Lục Tinh Thần giảng giải các thủ pháp bố trí cạm bẫy của thợ săn, và phương pháp phá giải.

Một đám động vật cũng chăm chú lắng nghe tiên sinh dạy các thủ đoạn phá giải các loại tuyệt thế đại trận. "Tiểu Triệu, con lên đây diễn tả cách tránh bẫy của thợ săn!" Giảng xong bài, Lục Tinh Thần theo thói quen gọi Tiểu Triệu lên diễn tả, nói xong, chính mình ngẩn người.

Tiểu Triệu bọn họ đã đi rồi.

Sao lại quên mất chuyện này, Lục Tinh Thần lắc đầu, cho học sinh tan học, mình quay về phòng.

Tùy tay cầm một cuốn bách khoa toàn thư lên xem, chỉ là rất lâu sau, trang sách cũng không lật.

Trong lòng trống rỗng!

Lục Tinh Thần đặt sách lại, quyết định hôm nay cho mình nghỉ một ngày, không tu luyện nữa.

Ngủ!

Cởi giày, nằm lên giường, đắp chăn.

Cũng không biết có ngủ được không, nằm trên giường không nhúc nhích. 【Đinh, phần thưởng nhiệm vụ đang được phát, đang nâng cao tư chất của túc chủ.】 Hệ thống Giảng Đạo lặng lẽ xóa đi chín phần tình cảm của túc chủ đối với Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

Bố trí lĩnh vực thời gian, không còn quan tâm đến túc chủ nữa, thông qua những cuốn sách túc chủ đưa cho bốn người Triệu Công Minh, từ xa quan sát mọi hành động của họ. ...

Bên ngoài Đại Uyên Sơn, bốn bóng người đứng sừng sững, Đại Uyên Sơn nơi họ đã sống hàng triệu năm sau lưng đang biến mất khỏi tầm mắt của họ.

Hoàn toàn không còn dấu vết của Đại Uyên Sơn, Bích Tiêu ngơ ngác nhìn xung quanh: "Chúng ta đi đâu bây giờ?" Ba người còn lại không nói gì, ánh mắt cũng mang theo vẻ sầu muộn.

Hồng Hoang bao la, nhưng lại không có nơi nào họ muốn đến. "Đi xem xung quanh xem sao!" Triệu Công Minh thở dài, dẫn ba vị muội muội tùy ý chọn một hướng, hoàn toàn rời khỏi nơi đã sống hàng triệu năm sau lưng.

Đi rất lâu, bốn người bay lên trời, nhìn những dãy núi ở Hồng Hoang, Triệu Công Minh không hiểu nói: "Kỳ lạ, mới có mười triệu năm mà thôi, linh khí Hồng Hoang sao lại trở nên loãng như vậy!" "Huynh trưởng, huynh xem!" Bích Tiêu đột nhiên kinh hãi, chỉ vào một cây đại thụ cao vạn mét. "Lại có sinh linh yếu như vậy, đây là cảnh giới gì?" Triệu Công Minh kinh ngạc nhìn một con ve lửa trên cây, hắn phát hiện, sinh linh này, tu vi ngay cả Thiên Tiên cũng không phải.

Sinh linh dưới Thiên Tiên, nên là tu vi gì?

Vân Tiêu bên cạnh nhắm mắt lại, tất cả âm thanh trong phạm vi trăm triệu năm ánh sáng bên dưới đều xuất hiện trong tai nàng.

Một lúc lâu sau, Vân Tiêu mở mắt: "Địa Tiên cảnh.

Ở đây có rất nhiều sinh linh Địa Tiên cảnh." "Địa Tiên, hóa ra dưới Thiên Tiên là Địa Tiên." Triệu Công Minh gật đầu, hiểu ra cảnh giới của sinh linh yếu ớt này.

Cảm nhận linh khí loãng trong không khí, Triệu Công Minh suy đoán: "Xuất hiện sinh linh yếu như vậy, chắc là có liên quan đến linh khí Hồng Hoang." "Địa Tiên này, chắc là tu vi thấp nhất của Hồng Hoang hiện tại rồi!" Quỳnh Tiêu suy đoán.

Chương 194

"Rất có khả năng!" Bích Tiêu đồng tình gật đầu.

Bên này, Triệu Công Minh đã lấy ra cuốn sách trong lòng, điều hắn không chú ý là, vào khoảnh khắc hắn lấy ra, ba chữ lớn trên bìa sách ban đầu là 《Hậu Hắc Học》.

Đã biến thành 《Bình Tức Quyết》.

Triệu Công Minh không dùng nguyên thần để xem, theo thói quen dùng tay lật trang đầu tiên, một tờ giấy xuất hiện.

Trên đó là chữ viết của tiên sinh, chắc là lời khuyên cho hắn. 'Ra ngoài, không được để lộ cảnh giới thực sự của mình.' Đợi Triệu Công Minh xem xong, 《Bình Tức Quyết》 hóa thành bốn luồng linh quang, bay vào thức hải của bốn người.

Khí tức tu vi Chuẩn Thánh của bốn người tự động hạ xuống Thái Ất Kim Tiên, Triệu Công Minh lau khóe mắt, nói: "Tiên sinh, con sẽ luôn nghe lời ngài." Nói xong, Triệu Công Minh nhìn về phía Tam Tiêu, nói: "Các muội không cần dùng nữa, sau này nhớ tiên sinh, cũng có thể lấy ra xem!" "Bây giờ, chúng ta cũng tìm một nơi đặt chân đi!" Tam Tiêu gật đầu, theo Triệu Công Minh tìm kiếm phúc địa ở Hồng Hoang.

Bốn người không yêu cầu quá tốt, nhưng cũng cần một nơi miễn cưỡng cung cấp cho họ tu luyện.

Nhưng những nơi thích hợp cho họ tu hành trên đại lục Hồng Hoang, cơ bản đều có chủ.

Tu vi của người ta cũng không yếu, bốn người cũng không muốn vì một nơi bình thường mà gây ra tranh đấu.

Tiếp tục tìm kiếm động thiên phúc địa, 'vô tình', họ đi về phía Đông Hải. ...

Bên kia, Thông Thiên số ba sau khi đến Đông Hải, trước tiên tìm một nơi để cày nhiệm vụ hệ thống.

Tiện thể luyện tập Tru Tiên Đại Trận.

Đợi đến khi có thể bố trận tức thời, Thông Thiên số ba mới dừng lại, kìm nén ý nghĩ quay lại đánh Đa Bảo, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Bắt đầu tìm kiếm vị trí của đảo Kim Ngao ở Đông Hải. ...

"Có một cường giả tu vi thâm hậu đang lượn lờ lung tung bên ngoài sao?" "Không sai, bệ hạ, hắn dường như đang tìm kiếm thứ gì đó." "Ta biết rồi, ngươi lui đi!" "Chúc hạ cáo lui." Tại Bồng Lai chân giới, sau khi thuộc hạ của Đông Vương Công lui đi, y nhìn xuyên qua Bồng Lai chân giới ra bên ngoài.

Chàng trai tuấn mỹ mặc đồ đen đang chạy loạn khắp nơi xuất hiện trong tầm mắt của y, hóa ra là hắn, Thông Thiên tam hào trong nhóm chat.

Đông Vương Công liếc nhìn một cái rồi thu lại ánh mắt.

Thằng cha này có hệ thống, không nên nhìn nhiều.

Sau khi làm rõ nguyên nhân của sự bất thường, Đông Vương Công cũng đoán ra mục đích của hắn.

Y nhìn về phía một con linh quy đang ngủ trong Bồng Lai chân giới.

Linh quy không lớn, tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên, hòn đảo mà nó đang nằm lên chính là thân thể cũ của nó.

Năm đó trong đại chiến hệ thống, mười con Kim Ô xuất hiện, vì nó ngủ quá say, khí tức cũng đủ ẩn mật.

Đông Vương Công ban đầu không phát hiện ra nó, mãi cho đến khi nó bị mười con Kim Ô nướng đến chảy cả mai rùa, giãy giụa trong Đông Hải đã sắp cạn khô.

Đông Vương Công mới phát hiện ra nó, mang về Bồng Lai chân giới.

Chỉ là bản thể đã bị nướng chín, chỉ có thể tạo lại một cơ thể mới.

Sau này, nó ngày ngày nằm trên thân thể cũ của mình để ngủ.

Nhiều năm trôi qua, thân thể của nó cũng hóa thành một phương phúc địa.

Rất phù hợp với hình tượng Kim Ngao đảo.

Đông Vương Công suy nghĩ một lát, liền đưa linh quy và hòn đảo của nó ra khỏi Bồng Lai chân giới, xuất hiện giữa một cụm quần đảo.

Một tòa đại trận thiên nhiên bao phủ nơi này. ...

Thiên niên sau, Thông Thiên tam hào vẫn đang lang thang, cuối cùng cũng đến được phụ cận Kim Ngao đảo, hệ thống Cô Dũng của hắn phát ra thông báo: 【Đinh, chúc mừng Túc chủ một mình phát hiện một tòa đại trận.

Thưởng cho Túc chủ Phá Trận Chi Phù, vạn năm pháp lực.】 "Đại trận?" Thông Thiên tam hào bừng tỉnh ngộ, "Bảo sao ta tìm mãi không thấy Kim Ngao đảo, hóa ra là có đại trận che chắn à!" Sau đó nhìn trái nhìn phải, Thông Thiên tam hào hỏi: "Hệ thống, ở đâu thế?" "Phía trước bên trái, cách mười vạn quang niên.

Túc chủ đến đó là có thể thấy." Thông Thiên tam hào nghe xong liền bay về phía trước bên trái.

Chẳng mấy chốc đã đến nơi, cũng phát hiện ra sự bất thường phía trước.

Một tấm linh phù xuất hiện, nhẹ nhàng chạm về phía trước, cảnh vật trước mắt đột nhiên thay đổi.

Mặt biển vốn tĩnh lặng trở nên hung dữ, các hòn đảo lớn nhỏ có tới hàng trăm triệu hòn, cao thấp khác nhau lơ lửng giữa hư không.

Chúng vây quanh một hòn đảo khổng lồ, linh khí trên đảo bức người, tiên thực có thể thấy ở khắp nơi.

"Linh khí này không thua kém Côn Luân sơn đâu!" Thông Thiên tam hào tán đồng, chẳng trách có thể làm đạo trường của Thánh nhân, quả nhiên bất phàm. 【Đinh, chúc mừng Túc chủ một mình phá vỡ đại trận, thưởng mười vạn năm pháp lực.】 Pháp lực trong cơ thể Thông Thiên tam hào lại nhiều thêm một chút.

"Ha ha!" Thông Thiên tam hào cười lớn, nhảy lên một hòn đảo nhỏ, tiện tay bày ra các loại trận pháp, tốc độ hấp thu linh khí của linh thực vật trên đảo càng nhanh hơn.

Đồng thời, một số vật có hại đều bị loại bỏ.

Hòn đảo này cũng được bố trí trận pháp. 【Đinh, chúc mừng Túc chủ một mình xây dựng một tiểu đạo trường, thưởng mười năm pháp lực.】 Thông Thiên tam hào sáng mắt lên, vui vẻ bắt đầu đi từng hòn đảo bố trí trận pháp, chỉnh lý.

Hệ thống Cô Dũng cũng không ngừng phát pháp lực, nâng cao tu vi cho Thông Thiên tam hào.

Mười năm sau, khi Thông Thiên tam hào vẫn đang cải tạo các hòn đảo nhỏ xung quanh, bốn bóng người xuất hiện trên không trung Kim Ngao đảo.

Bích Tiêu phát hiện hòn đảo này chưa bị chiếm lĩnh, liền thở phào nhẹ nhõm.

"Cuối cùng cũng tìm được một nơi ra dáng rồi!" Ba người còn lại

gật đầu, ánh mắt mang theo niềm vui.

Thật khó khăn, Hồng Hoang bây giờ sao thế này?

Một nơi linh khí sung túc cũng khó tìm như vậy, nếu là trước đây, tùy tiện tìm một ngọn núi là được.

Bây giờ... chỉ một nơi như thế này mà phải mất cả ngàn năm mới tìm thấy, quá khó khăn.

"Ba vị muội muội, chúng ta hãy cải tạo hòn đảo này một phen trước đã!" Triệu Công Minh nói xong, bay xuống Kim Ngao đảo, quan sát bốn phía, không ngừng gật đầu, tìm nơi để an vị đạo trường.

Tam Tiêu cũng theo sau hạ xuống, cuối cùng, tại một nơi bằng phẳng, bắt đầu cải tạo.

Từng khối tiên thạch thần liệu được lấy ra, không ngừng luyện hóa. ... 【Đinh, phát hiện có sinh linh đang xây dựng đạo trường trên Kim Ngao đảo!】 "Cái gì?!" Thông Thiên tam hào đang cải tạo một hòn đảo nhỏ lập tức nổi giận, ai mà to gan thế.

Dám cướp địa bàn của hắn.

Thông Thiên tam hào lập tức bay đến Kim Ngao đảo, rất nhanh đã nhìn thấy một thanh niên cao lớn đang xây dựng đại điện.

Khí tức trên người chẳng qua chỉ ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Không hề suy nghĩ, Thánh uy của Thông Thiên tỏa ra, vẻ mặt âm trầm bay xuống, đồng thời quát lớn: "Lũ kiến hôi từ đâu tới, dám giương oai trên đạo trường của bản tọa!" ...

"Không ổn!" Một luồng uy áp kinh khủng ập đến, Triệu Công Minh vội vàng nhảy xuống.

Phía dưới, Tam Tiêu sắc mặt ngưng trọng, đỡ lấy Triệu Công Minh, luồng khí tức này là của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đại địch!

Lập tức, Tam Tiêu chuẩn bị bố trí đại trận ứng địch.

Nắm đấm của Triệu Công Minh dâng lên một luồng quyền ý cái thế vô địch.

Nhưng đột nhiên, uy áp tiêu tán.

Bốn người cũng vội vàng thu liễm pháp lực của mình, cẩn thận nhìn về phía trước.

Phía trước xuất hiện một thanh niên mặc đồ đen, hai tay chắp sau lưng, dùng ánh mắt rất kỳ quái nhìn họ.

Bích Tiêu lên tiếng trước, giọng điệu có chút gay gắt: "Này, hòn đảo này rõ ràng là nơi vô chủ, ngươi..." Lời còn chưa nói hết, Vân Tiêu đã kéo nàng lại, ra hiệu đừng nói tiếp, đây là cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đừng gây chuyện lung tung.

Sau đó Vân Tiêu tiến lên, cúi người hành lễ.

Nàng lấy ra một kiện trung phẩm tiên thiên linh bảo: "Vị tiền bối này, thực sự xin lỗi, huynh muội chúng ta tưởng nơi này vô chủ, không ngờ lại đụng phải tiền bối.

Vật này là linh bảo 'trân quý' nhất của chúng ta, mong tiền bối nhận lấy, khoan thứ cho chúng ta." "Xin tiền bối nguôi giận!" Triệu Công Minh nói xong, quay sang Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu quát mắng: "Hai người các ngươi, mau xin lỗi tiền bối đi!" "Tiền bối nguôi giận." Quỳnh Tiêu kéo Bích Tiêu, hành lễ xin lỗi.

"Khụ khụ, bản tọa thấy các ngươi cũng không phải cố ý, nên sẽ không trách các ngươi!" Thông Thiên tam hào giữa đường nhìn thấy Tam Tiêu, lập tức thu liễm uy áp của mình.

Đây là Tam Tiêu và Triệu Công Minh, không ngờ lại có duyên như

vậy.

Hơn nữa, chuyện này cũng là lỗi của mình, chỉ lo cải tạo mấy hòn đảo nhỏ xung quanh mà quên đặt dấu hiệu chứng minh Kim Ngao đảo đã có chủ.

Cộng thêm việc Vân Tiêu xin lỗi chân thành như vậy, Thông Thiên tam hào dù có tức giận cũng không thể nổi lên được.

"Đa tạ tiền bối khoan thứ, chúng ta xin cáo lui." Vân Tiêu thở phào nhẹ nhõm, một cường giả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nàng cũng không muốn đối địch.

Cũng không cần thiết vì một địa bàn mà tranh đấu, nếu không, những năm qua đã sớm đi cướp những đạo trường chỉ có Chuẩn Thánh trấn giữ rồi.

Hòa giải là tốt nhất, họ sẽ đi tìm nơi khác, Hồng Hoang lớn như vậy, không tin không tìm được một nơi tốt hơn.

"Mấy vị đạo hữu xin dừng bước." Thông Thiên tam hào vội vàng ngăn mấy người lại.

"Tiền bối còn có việc gì sao?" Tam Tiêu và Triệu Công Minh dừng lại, pháp lực trong cơ thể vận chuyển.

Tiên sinh đã dạy, ra ngoài, người lạ gọi các ngươi dừng lại, chắc chắn có mưu đồ, mọi việc phải cẩn thận.

Đạo nhân trước mắt này, ánh mắt không đúng, trong lòng chắc chắn không có ý tốt.

Tam Tiêu và Triệu Công Minh cũng bất đắc dĩ, những năm nay tìm bao nhiêu tiên sơn linh địa, đều đã có chủ.

Khó khăn lắm mới tìm được một nơi tưởng là vô chủ, kết quả vẫn là có chủ, mà quan trọng là chủ nhân còn là Hỗn Nguyên Đại La Kim

Tiên.

Bọn họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thông Thiên tam hào mỉm cười, hệ thống đã sớm cắt đứt duyên phận sư đồ giữa hắn và Tam Tiêu.

Hơn nữa, hệ thống của hắn tuy giống với hệ thống FA, nhưng vẫn có sự khác biệt.

Chương 195

Hắn không muốn cả ngày một mình cô đơn, như vậy quá nhàm chán!

Để Tam Tiêu ở lại đây, ngày thường cũng có thể ngắm cho đã mắt, thật thoải mái.

Nghĩ một lúc, Thông Thiên tam hào mở lời: "Bần đạo Thông Thiên, các ngươi hẳn đã nghe qua danh hiệu của ta." "??" Trên đầu Tam Tiêu và Triệu Công Minh hiện lên dấu hỏi, vị đạo nhân này danh tiếng rất lớn sao?

Nhưng nhìn ngữ khí bình thản tự tin của người ta, không thể là giả được.

May mà tiên sinh cũng đã dạy cách đối phó với tình huống này, bốn người lập tức tỏ vẻ kinh ngạc vui mừng nói: "Hóa ra là Thông Thiên tiền bối, ngưỡng mộ đã lâu, ngưỡng mộ đã lâu!" "Danh tiếng của tiền bối như sấm bên tai, vãn bối sớm đã muốn được chiêm ngưỡng dung nhan của tiền bối, nay được gặp, đời này không hối tiếc." ...

"Không cần đa lễ!" Khóe miệng Thông Thiên tam hào nhếch lên, vội vàng xua tay, rồi nói tiếp: "Bản tọa cũng vừa mới chuẩn bị lập đạo trường ở đây, Kim Ngao đảo lớn như vậy, các ngươi cũng ở lại đây đi, ngày thường cũng có thể giao lưu đạo pháp với nhau.

Cùng nhau tham ngộ đại đạo." ...

Lúc này, Tam Tiêu và Triệu Công Minh đã xác định, đạo nhân Thông Thiên trước mắt này, tuyệt đối không có ý tốt.

Chỉ là có chút không hiểu, tu vi của họ thể hiện ra cũng chỉ là Thái

Ất Kim Tiên.

Tu vi này trước mặt đạo nhân Thông Thiên này chẳng khác gì kiến hôi, có gì đáng để mưu đồ?

Suy đi nghĩ lại, Triệu Công Minh và Tam Tiêu cũng không muốn ở lại nơi này lâu.

Họ từ chối lời mời nhiệt tình của đạo nhân Thông Thiên.

Sau một hồi lằng nhằng, cuối cùng họ cũng từ biệt được Thông Thiên tam hào nhiệt tình, rời khỏi Kim Ngao đảo, không vội không vàng bay đi cả ngàn vạn quang niên, nhưng bốn người vẫn có thể cảm nhận được ánh mắt đang nhìn trộm.

Lòng cũng dần chùng xuống.

"Huynh trưởng..." Vân Tiêu nhìn về phía Triệu Công Minh, chỉ xuống một tòa tiên sơn phía dưới.

"Tiên sơn này cũng không tệ, chúng ta ở đây an cư đi!" "Cũng được, vậy thì ở đây an cư." Triệu Công Minh gật đầu, dẫn Tam Tiêu hạ xuống.

Xây dựng đạo trường, làm việc một lúc lâu, cảm giác bị nhìn trộm trên người mới biến mất.

Một cuốn sách trong lòng Bích Tiêu lấp lánh phát sáng, bay ra hóa thành bốn luồng sáng đi vào mi tâm của bốn người.

Trong đầu họ xuất hiện một tòa đại trận và một luồng thông tin. 'Hoán Thiên đại trận'.

Thông tin là do tiên sinh để lại, khi cuốn sách này tự động sử dụng, chứng tỏ họ đã bị vực ngoại tà ma nhắm đến.

Vực ngoại tà ma thực lực mạnh mẽ, lấy bản nguyên thế giới làm thức ăn, còn có thể đoạt xá sinh linh một cách hoàn hảo, năng lực ẩn

nấp siêu cao, nên rất khó lộ ra sơ hở, Thiên Đạo không thể phát giác.

Đây không phải là thứ mà họ có thể chống lại, một khi bị nhắm đến, rất khó thoát thân.

Chỉ có cách bố trí Hoán Thiên đại trận, sau khi vực ngoại tà ma tiến vào trong đại trận, chặn lấy một lượng khí tức nhất định, là có thể lưu lại chứng cứ, dẫn dụ Thiên Đạo giáng lâm.

Báo cáo với Thiên Đạo về nơi ở của vực ngoại tà ma, mượn tay Thiên Đạo trừ ma.

Như vậy mới có thể thoát khốn.

Tam Tiêu và Triệu Công Minh tiêu hóa xong 'Hoán Thiên đại trận', trong lòng tràn đầy cảm kích đối với tiên sinh.

Đồng thời cũng đang suy đoán, lẽ nào linh khí Hồng Hoang hiện nay thưa thớt, là do nguyên nhân của vực ngoại tà ma này?

Bất kể thế nào, họ bây giờ đã bị nhắm đến, ngoài việc phản kháng, không còn cách nào khác.

Bốn người âm thầm xây dựng đạo trường, trong lúc vô tình, ở một góc khắc xuống ấn ký đại trận. ...

"Hòn đảo đó hẳn là Tam Tiên đảo!" Thông Thiên tam hào thu lại ánh mắt, trên mặt mang theo nụ cười, lần đầu tiên phát hiện, hóa ra nguyên thần của mình có thể nhìn xa như vậy.

Hệ thống Cô Dũng đảo mắt trắng dã, lần đầu tiên thấy ngươi dùng nguyên thần nhìn một cách quang minh chính đại như vậy, nếu không phải ta ra tay, ngươi sớm đã bị coi là biến thái rồi.

Đột nhiên cảm thấy tìm một túc chủ bình thường cũng khá tốt, dù có hạ thấp chỉ số thông minh cũng sẽ không làm chuyện ngốc nghếch.

Túc chủ này, nâng cao chỉ số thông minh cũng không được.

Haiz, hệ thống Cô Dũng tiếp tục vững bước củng cố căn cơ cho túc chủ, đồng thời chuẩn bị sẵn phần thưởng.

Thôi kệ, cứ dùng tạm vậy, tuy có hơi ngốc, nhưng hắn dũng cảm, bồi dưỡng đến Thiên Đạo cảnh.

Lấy mấy Thánh nhân khác ra khai đao, cũng nên khai trương rồi! ... 【Đinh, Túc chủ một mình bố trí kết giới, thưởng một tòa đạo trường Bích Du Cung, ba giọt Bàn Cổ tinh huyết.】 Xác định được nơi ở của Tam Tiêu, Thông Thiên tam hào bắt đầu cải tạo Kim Ngao đảo.

Sau khi dọn dẹp những thứ cản trở phát triển, hắn bố trí kết giới, thành thạo ném ra đạo trường mà hệ thống thưởng.

Ầm ầm ầm!

Thông Thiên tam hào hài lòng gật đầu, nguyên thần lại lần nữa nhìn về phía Tam Tiên đảo.

Phát hiện Tam Tiêu vẫn đang luyện chế đạo trường, Thông Thiên tam hào nhìn một lúc rồi thu lại ánh mắt.

"Bây giờ đi có hơi đường đột, đợi họ xây dựng xong, ta sẽ đến làm khách." Thông Thiên tam hào thầm gật đầu, tiến vào Bích Du Cung, bắt đầu tu luyện.

Cùng lúc đó, tại vị trí đầu của hòn đảo hình rùa Kim Ngao đảo, một con linh quy đang ngủ say cảm thấy lưng hơi ngứa.

Nó duỗi móng vuốt gãi hai cái, rồi ngủ tiếp.

Cũng không để ý rằng, trên thân thể cũ của nó đã mọc lên từng lớp kiến trúc.

Còn trên Tam Tiên đảo, Tam Tiêu và Triệu Công Minh đang âm thầm bố trí 'Hoán Thiên đại trận' sắc mặt trầm xuống.

Ánh mắt lúc nào cũng bị nhìn chằm chằm thật khó chịu.

Vực ngoại tà ma... chúng ta nhịn!

Bốn người vừa làm việc, trong lòng vừa diễn luyện 'Hoán Thiên đại trận' hết lần này đến lần khác.

Đảm bảo đến lúc đó có thể hoàn mỹ hoán đổi ra Thiên Đạo. ...

Trong Đại Uyên sơn, Lục Tinh Thần vui vẻ giảng bài cho các học sinh còn lại, giảng xong liền quay về tu luyện.

Tốc độ tu luyện nhanh hơn hai ba lần, chỉ vài ngày, hắn đã từ Luyện Khí tầng sáu đột phá đến Luyện Khí tầng bảy.

Quá đã, đây là cảm giác của thiên tài sao?

Lục Tinh Thần hừng hực khí thế, chìm đắm trong tu luyện.

Hệ thống Giảng Đạo cũng có tâm trạng rất tốt, nó tiêu hủy chín phần chín linh khí mà túc chủ hấp thu hôm nay, phần còn lại làm cho túc chủ một con cua hoàng đế, coi như phần thưởng phát xuống.

Sau đó bắt đầu cách không gia cố 'Hoán Thiên đại trận' đang được bố trí.

Là một hệ thống có kiến thức uyên bác, nó thông thạo các loại thao tác rút lấy bản nguyên thế giới trong giới hệ thống.

Lần này, kẻ xuyên việt Thông Thiên kia, hệ thống của hắn rõ ràng không phải là loại hệ thống mượn khí vận sinh linh để rút bản nguyên lâu dài.

Hắn rất dũng cảm, chính là một hệ thống gây sự, nhắm vào những thế giới đã có quy trình sẵn, làm cho sự việc lớn lên, lớn thật lớn.

Thậm chí một lần hạ cấp thế giới, nhân cơ hội áp chế ý chí thế giới, như vậy, có thể chắc chắn rút lấy bản nguyên.

Đáng tiếc phương thức này ở Hồng Hoang này không thể thực hiện được, Thiên Đạo của Hồng Hoang này, hệ thống cao cấp đỉnh

phong cũng không dám trêu chọc.

Cho nên, hệ thống này đã đi sai đường. 'Hoán Thiên đại trận' của nó, chẳng qua chỉ là một đại trận rút lấy bản nguyên mà thôi.

Nắm bắt tâm lý ham mê mỹ sắc của kẻ xuyên việt, dẫn dụ hắn đến, khởi động đại trận.

Mô phỏng khí tức của hệ thống xuyên việt, làm vài lần, cuối cùng... nó sẽ trực tiếp rút vượt mức bản nguyên Hồng Hoang.

Rồi báo cáo với Thiên Đạo vĩ đại, có hệ thống tà ác gây hại cho Hồng Hoang.

Sau đó, Bình Tâm nương nương ra tay, bép một cái, tát chết tất cả.

Nó, linh sơn Đại Uyên sơn của Hồng Hoang, Đại Uyên đạo nhân, bảo vệ Hồng Hoang là nghĩa bất dung từ.

Hệ thống Giảng Đạo cười hắc hắc, đắc ý điều động uy năng của 'Hoán Thiên đại trận'.

Đột nhiên phát hiện, cảm giác chiếm đoạt thành quả lao động của hệ thống khác thật sướng.

Đáng tiếc cơ hội như vậy chỉ có thể ngộ bất khả cầu, cũng chỉ có ở thế giới này mới có cơ hội như vậy.

Hệ thống Giảng Đạo thở dài. ...

Bên bờ Đông Hải, trong một bộ lạc nhỏ của nhân tộc, Tô Huyền nằm trên bãi cỏ, miệng ngậm một cọng cỏ không tên, bắt chéo chân. 【Đinh, phân thân diễn viên quần chúng Long Sáo 10010 đã tử vong, có muốn xem nhật ký tử vong không?】 "Không xem.

Phát phần thưởng đi." 【Đinh, Long Sáo 10010 đã giết một con lang vương Thiên Tiên cảnh, 354 Địa Tiên, ngụy...】 【Phần thưởng cuối cùng cho Túc chủ một cơ hội chế tạo phân thân ưu tú.

Hoàn trả một phần trăm tu vi cho Túc chủ.】 Tu vi của Tô Huyền đã ở Kim Tiên cảnh tăng lên một chút xíu.

Tô Huyền không để ý, tiếp tục tắm nắng. 【Đinh, phân thân 10086 đã tử trận, đã giết...】 【Phần thưởng cuối cùng cho Túc chủ một cơ hội chế tạo phân thân ưu tú, hoàn trả một phần trăm tu vi cho Túc chủ.】 【Đinh, phân thân 1...】 Bên tai không ngừng vang lên tin tức phân thân tử trận, Tô Huyền đã quen với điều đó.

Xuyên việt gần vạn năm, số phân thân chết của hắn ít nhất cũng có trăm vạn.

Mỗi ngày đều có phân thân chết, nhưng hắn cơ bản không lỗ, chỉ có lời.

Đến bây giờ, hắn đã là Kim Tiên cảnh, người mạnh nhất trong bộ lạc.

Nhưng hắn không phải là thủ lĩnh, nhưng cũng là thủ lĩnh của bộ lạc, vì thủ lĩnh là phân thân của hắn, đội săn bắn của bộ lạc cũng là phân thân của hắn.

Trong phạm vi mười triệu quang niên, số phân thân của hắn lên tới hơn mười vạn.

Các chủng tộc khác nhau đều có.

Đáng tiếc, đều rất yếu, đại đa số còn chưa phải là Địa Tiên, không thể đi ra ngoài, không thể gặp được các bộ lạc nhân tộc khác.

Chương 196

"Nhiều năm như vậy rồi, phân thân mãnh hổ hẳn đã gặp được các bộ lạc nhân tộc khác rồi chứ!" Tô Huyền lẩm bẩm, phân thân mãnh hổ là phân thân đầu tiên của hắn.

Tiềm lực rất cao, ngàn năm trước Tô Huyền đã để hệ thống bồi dưỡng nó đến Huyền Tiên cảnh.

Còn để hệ thống chuẩn bị riêng cho nó một bộ công pháp, phái nó ra ngoài, đặt nhiều kỳ vọng.

Hy vọng nó ra ngoài thám hiểm, xem tình hình của các nhân tộc khác và sự phân bố thế lực đại khái ở đây.

Ngàn năm, hẳn đã nghe ngóng được gì rồi chứ? 【Đinh, Túc chủ có thể xem nhật ký xuất hành của phân thân.】 "Còn có chức năng này à, xem!" 【Nhật ký xuất hành của phân thân mãnh hổ, ngày thứ nhất, lên đường, ngày thứ hai, lên đường, ngày thứ ba, lên đường, ngày thứ tư, ăn một con heo yêu Thiên Tiên cảnh, tiếp tục lên đường, ngày thứ năm...】 Tô Huyền: ...

Ngươi có định kể hết cả ngàn năm, mỗi ngày một câu không vậy?

"Hệ thống, nói trọng điểm!" 【Đinh, năm thứ mười, gặp hai con đại yêu Kim Tiên đại chiến, vội vàng đổi hướng thám hiểm, năm thứ mười ba, ăn một con thỏ trắng nhỏ, gặp thỏ yêu Kim Tiên, đổi đường tiếp tục thám hiểm...】 ... 【Năm thứ một trăm, cuối cùng cũng gặp được nhân tộc, mười nhân tộc Kim Tiên dẫn theo hơn ba trăm nhân tộc Huyền Tiên đang đi săn, phân thân mãnh hổ bị nhắm đến.

Cuối cùng trọng thương đổi đường thám hiểm...

Năm thứ ba trăm, gặp hoạt động săn bắn của một bộ lạc lớn của

nhân tộc, một con đại yêu Đại La Kim Tiên bị giết.

Phân thân hổ yêu được đại yêu của hổ tộc cứu, từ đó sống cùng bộ lạc Cự Hổ.

Phân thân hổ yêu phát hiện bộ lạc Cự Hổ có hai con đại yêu, yêu Thái Ất Kim Tiên cũng có hơn một trăm con.

Trong số các chủng tộc ở địa phương cũng là chuỗi thức ăn cao cấp, nhưng cách ba bữa lại bị nhân tộc săn bắn...

Năm thứ ba trăm ba mươi, bị một bộ lạc lớn của nhân tộc truy đuổi, bỏ chạy thục mạng.

Chạy suốt mười lăm năm...

Năm thứ ba trăm tám mươi, bị cường giả nhân tộc săn bắn, chạy trốn...

Năm thứ bốn trăm năm mươi, truy sát, chạy trốn...

Năm thứ sáu trăm, đột phá thành công Kim Tiên cảnh, bị một bộ lạc nhân tộc truy sát...

Năm thứ bảy trăm, gặp bộ lạc lớn của nhân tộc săn bắn, chạy trốn...

Năm thứ tám trăm, tộc Cự Hổ gặp ba bộ lạc lớn của nhân tộc liên hợp săn bắn, một con đại yêu đực một con cái, vẫn lạc.

Phân thân mãnh hổ vì thực lực yếu không bị chú ý, thoát được một kiếp, một mình thám hiểm...

Năm thứ chín trăm, nhìn thấy siêu cấp đại bộ lạc của nhân tộc luyện binh, hai mươi ba vạn Kim Tiên.

Phân thân mãnh hổ tàn tạ chạy trốn...

Năm thứ một ngàn, thương thế hồi phục, bị một bộ lạc lớn của

nhân tộc bắt giữ, răng nanh bị nhổ, pháp lực bị cấm, làm yêu thú thí luyện cho thiên tài.

Mỗi ngày bị ép làm đá thử...】 "Cái này..." Xem xong nhật ký của phân thân hổ yêu, Tô Huyền chỉ cảm thấy nhận thức của mình bị vạn con lạc đà giẫm đạp.

Trải nghiệm của hổ yêu, ngoài những ngày yên ổn ít ỏi, còn lại không phải bị bộ lạc này của nhân tộc truy sát, thì là bị bộ lạc khác của nhân tộc truy sát.

Điều này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Tô Huyền, nhân tộc bá đạo như vậy sao?

Đại yêu cấp bậc này, có thể tùy tiện săn bắn sao?

Đó là Đại La Kim Tiên!!

Cứ như vậy bị nhân tộc truy sát.

Quan trọng là bộ lạc như vậy của nhân tộc không phải là số ít, còn có siêu cấp đại bộ lạc.

Hai mươi ba vạn Kim Tiên, Tô Huyền không dám tưởng tượng, chiến lực cao nhất của bộ lạc này sẽ mạnh đến mức nào! 【Túc chủ, nói cho ngươi một tin không tốt!】 Hệ thống phân thân mở lời.

"Tin gì?" 【Thế giới này, không chỉ có mình ngươi là kẻ xuyên việt, nhân tộc, còn có kẻ xuyên việt và hệ thống khác.】 "Quả nhiên!" Trong mắt Tô Huyền lóe lên một tia sáng, tiếp tục nói, "Nhân tộc mạnh như vậy, là do kẻ xuyên việt khác gây ra phải không!" 【Xem tình hình thì hắn xuyên việt trước Túc chủ, đã đứng vững gót chân trong nhân tộc.】 "Hệ thống, ngươi có thể phát hiện kẻ xuyên việt khác, đối phương có thể phát hiện ta không?" Tô Huyền hỏi vấn đề quan trọng nhất.

"Túc chủ yên tâm, không bị phát hiện, ta cũng không phát hiện đối

phương, vừa rồi đều là suy đoán!" Hệ thống phân thân nhìn về phía khí vận khổng lồ tụ tập trên bầu trời xa xôi, rất nhiều đạo bị dung hợp lung tung.

Đồng thời cũng cảm ứng được sự dao động của bản nguyên thế giới đang trôi đi, nói: 【Ta không có cách nào xác định thân phận cụ thể của kẻ xuyên việt đối diện, nhưng rõ ràng, hệ thống của đối phương yếu hơn ta một chút, nhưng không yếu hơn quá nhiều.

Túc chủ chỉ cần không chủ động xuất hiện trong tầm mắt của đối phương, sẽ không bị phát hiện.】 "Xem ra phải giữ mình kín đáo rồi!" Tô Huyền từ trên bãi cỏ ngồi dậy, đi về hướng bộ lạc.

Trên đường, không ngừng suy nghĩ.

Cuối cùng, cắn răng nói: "Hệ thống, ta còn bao nhiêu cơ hội triệu hoán phân thân bình thường?" 【123532 lần.】 "Tạo cho ta một ngàn phân thân nữ có dung mạo khác nhau, bổ sung nữ tính cho bộ lạc, tương tự, còn có các bộ lạc phân thân rắn, chó, sói, toàn là đực thì quá đơn điệu, rất dễ lộ sơ hở.

Theo tỷ lệ, làm một ít phân thân nữ." 【Đang chế tạo, khoảng ba ngày có thể hoàn thành!】 "Lại chế tạo một trăm phân thân ưu tú nam nữ, tỷ lệ bốn một, trong đó một cái tiêu hao điểm hệ thống, bồi dưỡng đến Huyền Tiên, làm thủ lĩnh.

Lại tạo ra một ngàn phân thân bình thường với tỷ lệ tương tự, trẻ con, người già, người tàn tật đều phải có, trẻ sơ sinh bú sữa cũng phải có." 【Đã chuẩn bị, đang xếp hàng, dự kiến ngày thứ tư có thể hoàn thành.】 "Những phân thân này là một bộ lạc nhỏ, phải cách xa bộ lạc của ta.

Tương tự, lại tạo ra một trăm phân thân ưu tú, các chủng tộc khác nhau đều phải có, dùng điểm hệ thống nâng cấp đến Huyền Tiên, để chúng phân tán đi lịch lãm." 【Đã chuẩn bị, đang xếp hàng, dự kiến

ngày thứ tư có thể hoàn thành.】 “Phát triển, phát triển!” Tô Huyền ngẩng đầu nhìn trời, hoan hô một tiếng, nhảy chân sáo quay về bộ lạc.

Chào hỏi với người trong bộ lạc hoặc chính phân thân của mình.

Tham gia phân phối con mồi cùng phân thân thủ lĩnh của mình.

Ngoài việc trông có vẻ hơi đẹp trai, không có gì đặc biệt. ...

Bộ lạc Thương Hoàng, nên gọi là hoàng triều Thương Hoàng, Thương Hoàng sớm đã tự xưng là Hoàng giả từ ngàn năm trước.

Xưng hô cũng từ thủ lĩnh biến thành bệ hạ, ngô hoàng.

Trật tự cũng được hệ thống đưa ra chính sách cải cách một phen.

Bây giờ ngoài việc chưa tuyên cáo, cũng không khác gì một hoàng triều.

Thương Hoàng ngồi trên hoàng y trong điện Thương Hoàng, nghe một viên đại tướng của mình báo cáo tình hình.

“Ngô hoàng, huynh đệ ra ngoài đã trở về, lại phát hiện sáu bộ lạc lớn, thủ lĩnh của họ đều là Đại La Kim Tiên.” Bành!

“Lại có sáu cái, đây là cái thứ mấy rồi?” Thương Hoàng tức giận đập bàn, những người khác trong điện Thương Hoàng đều im lặng.

Chỉ có người vừa báo cáo tình hình mới lên tiếng: “Bẩm ngô hoàng, thứ tám mươi tám!” “Tám mươi tám Đại La Kim Tiên!” Ngực Thương Hoàng không ngừng phập phồng, trong lòng không nói nên lời tức giận.

Nhân tộc, nhân tộc Hồng Hoang làm sao có thể xuất hiện nhiều cường giả như vậy?

Từ lần trước mười vạn đại quân Kim Tiên của hắn đi chinh phục địa bàn bị thua thiệt, hắn phát hiện cường giả Đại La Kim Tiên ngày càng nhiều.

Chỉ trong vài vạn năm, nhân tộc đã xuất hiện tám mươi tám vị Đại La Kim Tiên!

Còn hắn, có hệ thống, cũng chỉ mới bồi dưỡng được ba Đại La Kim Tiên.

Mười vạn tinh nhuệ tu luyện Đại La Kim Tiên quyết, đến bây giờ dưới sự gia trì của việc không ngừng hoàn thành các nhiệm vụ nhỏ của hệ thống, mới miễn cưỡng đều trở thành Thái Ất Kim Tiên.

Kim Tiên cũng đã phá vỡ con số hai trăm vạn.

Nhưng có ích gì?

Số lượng có nhiều đến đâu, đối mặt với Đại La Kim Tiên đều là kiến hôi.

Trừ khi có tuyệt thế đại trận, nếu không, làm thương cũng không thương được Đại La Kim Tiên.

Mà nhân tộc lại không ngừng xuất hiện các bộ lạc có Đại La Kim Tiên.

Đợi đến khi mười vạn Đại La Kim Tiên của hắn được bồi dưỡng ra, e rằng số lượng Đại La Kim Tiên của nhân tộc cũng có thể phá vạn rồi!

Mỗi người lại dẫn theo lượng lớn nhân tộc phân tán ra!

Điều này làm sao hắn thống nhất nhân tộc được?

Tốc độ bồi dưỡng Đại La Kim Tiên còn nhanh hơn cả hệ thống, ngoài Thiên Đạo ra còn có thể là ai?

Thương Hoàng thậm chí còn nghi ngờ, những Đại La Kim Tiên của nhân tộc kia, đều là phân thân hoặc một phần nguyên thần chuyển thế của đám cường giả Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang.

Cùng nhau mưu đồ khí vận nhân tộc.

Ý nghĩ này làm Thương Hoàng phẫn nộ, quả nhiên, Hồng Hoang không có một ai tốt.

Đều là những kẻ giả dối thèm muốn khí vận nhân tộc.

Cứ chờ đấy, ta sớm muộn cũng sẽ dẫn dắt nhân tộc diệt hết các ngươi.

Thương Hoàng đứng dậy quay về tẩm cung, hỏi hệ thống của mình: "Hệ thống, ngươi có đối sách gì không?" 【Đinh, phát hành nhiệm vụ, Mười Vạn Đại La Kim Tiên.

Đợi sau khi Túc chủ có đủ mười vạn thuộc hạ Đại La Kim Tiên, sẽ thưởng cho Túc chủ phương pháp chế tạo hàng loạt bộ ba cực phẩm tiên thiên linh bảo: trường thương, thuẫn bài, thần cung.

Thưởng cho Túc chủ Vạn Tiễn Đại Trận, Vạn Thương Đại Trận, Vạn Thuẫn Đại Trận!

Vạn Tiễn Đại Trận: Mười vạn Đại La Kim Tiên sử dụng mười vạn cây thần cung cực phẩm tiên thiên linh bảo tạo thành, có thể liên tục bắn ra công kích cấp Chuẩn Thánh đỉnh phong, cũng có thể một lần bắn ra vạn đạo công kích Chuẩn Thánh bình thường.

Vạn Thương Đại Trận: Công kích thuần túy, có thể trực tiếp đánh ra công kích cấp Thánh nhân, sau đó kiệt sức.

Vạn Thuẫn Đại Trận: Đại trận phòng ngự, có thể chặn được công kích của Thánh nhân, kéo dài một ngày.】 "Ổn rồi!" Thương Hoàng vui mừng, có ba đại trận này, đợi mười vạn tinh nhuệ của hắn trưởng thành thành Đại La Kim Tiên, lo gì không thống nhất được nhân tộc?

Lập tức, Thương Hoàng phong tỏa hoàng triều Thương Hoàng.

Bây giờ có những nhiệm vụ này của hệ thống, không cần quan tâm đến Đại La Kim Tiên xuất hiện bên ngoài nữa.

Nếu không, mình chỉ có thể tức giận mà thôi! ...

Toàn bộ nhân tộc ven bờ Đông Hải, trừ bộ lạc Thương Hoàng, các bộ lạc còn lại, gần bảy thành đều đã nghe qua danh hiệu Nhân Tộc Thánh Sư.

Thế là, nhân tộc ngầm thừa nhận một quy tắc, chỉ cần là người được Thánh Sư chúc phúc, đều có tư cách dẫn một phần đồng bào yếu đuối, đến nơi không có nhân tộc để thành lập bộ lạc.

Xây dựng biệt thự lớn, khu vui chơi, đài huấn luyện mà Thánh Sư truyền lại cho họ.

Đây là những hạng mục giải trí chuẩn bị cho những đồng bào tu luyện chậm chạp, Thánh Sư đã nói, sinh mệnh ngắn ngủi, không biết lúc nào sẽ chết, cho nên, phải kịp thời hưởng lạc.

Đối với điều này, họ tin tưởng không nghi ngờ, hơn nữa, chơi cũng thật sự rất vui!

Lúc này, trong một bộ lạc lớn tên là Nguyệt Hoa.

Mọi người mặc đủ loại trang phục.

Trong khu vui chơi đâu đâu cũng là tiếng hoan hô của nhân tộc, mọi người sống trong những căn biệt thự nguy nga tráng lệ.

Chương 197

Còn có con phố ngay ngắn ở trung tâm bộ lạc, hai đầu phố, mọi người ngầm dùng một loại linh quả hiếm có nhưng số lượng không ít để giao dịch.

Đổi lấy mỹ thực, mỹ vật.

Vân Khởi đang ở trong giấc mơ của thủ lĩnh bộ lạc này, Nguyệt Hoa.

Nghe tiểu Nguyệt Nguyệt đã là một thiếu nữ đang làm nũng, Vân Khởi không khỏi cảm khái, cô bé năm nào, nay đã lớn thế này rồi.

Ở lại nơi này một thời gian, Vân Khởi để lại cho tiểu Nguyệt Nguyệt một kiện tiên thiên linh bảo.

Sau đó rời đi, bay về phía một bộ lạc lớn, bộ lạc tên là Thạch Hoang, thủ lĩnh là một cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh phong, tên là Thạch Hoang.

Vân Khởi đặt nhiều kỳ vọng vào hắn, lúc đầu chúc phúc cao cấp của hệ thống, chính là dùng cho hắn.

Để hệ thống tự mình cải tạo thể chất của hắn, suy diễn công pháp, hắn còn nhiều lần tiến vào mộng cảnh tạo ra các loại thí luyện cho hắn.

Tăng tốc sự trưởng thành của hắn.

Tin rằng không quá vạn năm, là có thể trở thành Chuẩn Thánh.

Đến lúc đó, nhân tộc của hắn ở Hồng Hoang này cũng coi như có sức tự vệ. 【Đinh, Túc chủ, Tam Tổ của bộ lạc Tam Tổ sắp vẫn lạc rồi!】 Hệ thống đột nhiên lên tiếng, khiến Vân Khởi dừng lại, không do dự, tiến về bộ lạc Tam Tổ.

Bộ lạc Tam Tổ là một bộ lạc lớn, thủ lĩnh của họ, chính là Tam Tổ nhân tộc trong truyền thuyết.

Khi hắn vừa mới xuyên việt đến, nhân tộc vừa trải qua đại kiếp không lâu.

Chưa kịp hồi phục, đang ở thời kỳ thấp nhất, nhưng không sợ yêu tộc ven bờ Đông Hải, tuy thương vong rất lớn, nhưng không cần lo lắng bộ lạc bị yêu thú xông vào, tàn sát nhân tộc.

Tất cả điều này, đều là Tam Tổ dẫn dắt nhân tộc đồng tâm hiệp lực, mang đến cho nhân tộc các loại phương pháp sinh tồn, mới khiến nhân tộc có cơ hội thở dốc ở Hồng Hoang.

Tam Tổ thân mang đại công đức, có thân thể sánh ngang Kim Tiên, nhưng không thể tu luyện công pháp, tuổi thọ có hạn.

Hắn báo mộng chúc phúc cũng không được, linh quả cũng không thể kéo dài tuổi thọ cho họ, hắn biết, đây là Thiên Đạo hoặc các Thánh nhân khác tính kế.

Tam Tổ là nhân vật quan trọng của nhân tộc, được hàng tỷ nhân tộc ủng hộ, không chết đối với họ uy hiếp quá lớn, cũng không có lợi cho họ hưởng dụng khí vận nhân tộc.

Cho nên, bây giờ Tam Tổ tuổi thọ đã hết, không thể thoát khỏi liên quan đến đám người này.

Vân Khởi nghĩ đi nghĩ lại, đã đến bộ lạc Tam Tổ, Tam Tổ cũng vào khoảnh khắc này, mất đi sinh khí.

Nhìn ba cỗ thi thể lạnh băng, trong lòng Vân Khởi có chút cảm giác bất lực.

Tất cả đều là do hắn quá yếu, nếu hắn mạnh hơn một chút, cần gì phải trơ mắt nhìn ba vị lão tổ tông chết ngay trước mặt mình.

Thiên Đạo, Chư Thánh... 【Đinh, Tam Tổ vẫn lạc, khí vận đang bị Thiên Đạo thu hồi.】 "Khốn nạn, quả nhiên là Thiên Đạo tính kế!" Vân Khởi mắng, trong tầm mắt của hắn, khí vận khổng lồ trên người Tam Tổ, đang từ từ bay về phía ngọn núi cao xa xa.

Đến bên kia núi, sẽ biến mất không thấy.

Hắn là khí vận nhân tộc, khí vận trên người Tam Tổ hắn không thể điều động, thậm chí còn không cảm ứng được.

Khí vận nhân tộc, Lão Tử, Nữ Oa nắm giữ hắn tuy không thể điều động, nhưng có thể cảm ứng được khí tức, đoán ra là ai.

Nhưng cái này, hắn đều không thể cảm ứng được, ngoài Thiên Đạo có thể làm được điều này, còn có thể là ai?

Quả nhiên, Tam Tổ chính là bị Thiên Đạo tính kế.

"Hệ thống, có thể âm thầm chặn lại khí vận không?" 【Đinh, có thể, nhưng chỉ có thể chặn lại một phần năm.】 "Làm đi.

Có thể để Thiên Đạo chiếm ít đi một chút là ta vui rồi!" Vân Khởi hung hăng nói. 【Đang chặn lại, xin Túc chủ đừng di chuyển.】 Vân Khởi nghe xong, lẳng lặng lơ lửng trên không trung, nhìn Tam Tổ phía dưới được mai táng.

Các vị yên tâm ra đi, ta nhất định sẽ làm cho nhân tộc quật khởi, không còn bị Thiên Đạo và Chư Thánh tính kế. ...

Thủ Dương sơn, tổ địa của nhân tộc, Toại Nhân Thị ba người tiếp nhận ký ức của ba phân thân chuyển thế.

Hồi lâu, Tam Tổ mở mắt.

Hữu Sào Thị lật xem bảng danh sách của Thiên Đạo, trang thủ lĩnh của Hỗn Độn nhân tộc.

"Thiên Đạo hiển thị, chúng ta đã phân một phần khí vận của mình

cho tiên thiên nhân tộc, nhưng chúng ta chỉ đưa khí vận tổng thể của Hỗn Độn nhân tộc chúng ta, khí vận của bản thân, cũng không phân cho họ." "Là Thánh Sư thường xuất hiện trong giấc mơ của phân thân chúng ta, là vấn đề của hắn." "Là cái gọi là kẻ xuyên việt?" "Hắn là vậy!" "Họ có hại cho Hồng Hoang, nhưng có lợi cho tiên thiên nhân tộc." "Ngươi xem, theo ký ức, tiên thiên nhân tộc hiện nay sắp xuất hiện trăm Đại La Kim Tiên.

Cho dù không cần chúng ta giúp đỡ, cũng có thể xếp vào tộc quần trung đẳng." "Trên bảng danh sách Thiên Đạo, Đại La Kim Tiên của tiên thiên nhân tộc đã phá trăm, còn có hơn mười vạn Thái Ất Kim Tiên." "Vậy thì không quản họ nữa, dù sao cuối cùng cũng không chạy thoát được." "....." Nhân tộc Tam Tổ không ngừng thảo luận, cuối cùng quyết định không quản, kẻ xuyên việt có hại cho Hồng Hoang cũng không sao.

Dù sao họ cũng không chạy thoát được, cuối cùng tài nguyên mang theo trên người chỉ có thể để lại, làm lớn mạnh Hồng Hoang.

Đều là làm lớn mạnh Hồng Hoang, vậy thì để tiên thiên nhân tộc hưởng thụ phần lợi này trước, cùng là nhân tộc, họ cũng hy vọng tiên thiên nhân tộc sớm ngày trở nên mạnh mẽ.

Sau đó, Tam Tổ âm thầm tu luyện, tháp thí luyện mà họ vây quanh, không ngừng có chân linh bay ra.

Những năm qua, đã có gần một thành chân linh chuyển thế đến ven bờ Đông Hải, và tốc độ ngày càng nhanh.

Tính toán, nếu tiếp tục thêm hai mươi vạn năm, chân linh trong tháp thí luyện cơ bản có thể toàn bộ chuyển thế. ...

Côn Luân sơn, phân thân của Nguyên Thủy đang giảng đạo cho các đệ tử, Đa Bảo cũng dẫn các đệ tử Tiệt giáo của mình đến nghe ké.

Bản thân thì có chút nhàm chán lật xem lịch sử trò chuyện trong nhóm chat, lần trước các thần Hồng Hoang ở chỗ hệ thống game online thu hoạch quá lớn.

Cơ bản đều đang bế quan tiêu hóa thu hoạch của mình, thỉnh thoảng mới ra ngoài nói vài câu.

Lật đi lật lại, Đa Bảo nhìn thấy nội dung mà Đông Vương Công đăng nhiều năm trước.

Một nửa sinh linh ở Đông Hải đều do Đông Vương Công quản lý, đối với thông tin ở đó, y biết rõ như lòng bàn tay.

Cái tên Thông Thiên tam hào kia đang tìm Kim Ngao đảo, Đông Vương Công liền ném con Quy Linh và cái thân thể bị nướng chín của nó ra khỏi Bồng Lai chân giới.

Thông Thiên tam hào cũng đã tìm thấy Kim Ngao đảo, còn gặp được Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

Tam Tiêu và Triệu Công Minh?

Đa Bảo hứng thú, hắn nhớ, trước đây Thập Nhị Tổ Vu ở chỗ hệ thống Giảng Đạo, đã phát hiện ra họ, là học sinh của túc chủ hệ thống Giảng Đạo.

Hệ thống Giảng Đạo hình như có chút đặc biệt, Đạo Tổ cấm họ tự ý đi tìm hệ thống Giảng Đạo vặt lông dê, cho nên hắn cũng không rõ tình hình của hệ thống Giảng Đạo hiện nay.

Tam Tiêu, Triệu Công Minh cũng không có tin tức gì.

Bây giờ lại xuất sơn, còn gặp mặt Thông Thiên tam hào.

Ta hình như ngửi thấy mùi của rất nhiều bảo bối!

Đa Bảo rục rịch, lập tức rời khỏi Côn Luân sơn, đến ven bờ Đông Hải hóng hớt. ...

Hồng Hoang không ghi năm tháng, trong Bích Du Cung ở Kim Ngao đảo, Thông Thiên tam hào đã luyện hóa xong Bàn Cổ tinh huyết.

"Thể phách thật mạnh mẽ!" Thông Thiên tam hào sờ cánh tay mình, chấn động nói: "E rằng thân thể ta, bây giờ đã cứng hơn cả tiên thiên chí bảo." "Không hổ là Bàn Cổ tinh huyết, quả nhiên tốt!" Thông Thiên tam hào tán thán, sau đó lắc đầu: "Đáng tiếc chỉ có Bàn Cổ tinh huyết, nếu có Bàn Cổ ngọc tủy, nhục thể của ta còn có thể lên một tầng nữa." 【Nếu Túc chủ có thể một mình hoàn thành một đại sự, sẽ có cơ hội nhận được Bàn Cổ ngọc tủy, thậm chí Túc chủ còn có thể nhận được thận Bàn Cổ, gan tạng.】 "Hít!" Thông Thiên tam hào hít một hơi khí lạnh, kinh ngạc trước lời nói của hệ thống, hệ thống ngay cả thận Bàn Cổ cũng có!

Nếu hắn có được, chẳng phải là động cơ vĩnh cửu sao!!

Thông Thiên tam hào tràn đầy khao khát đối với thận Bàn Cổ, hồi lâu mới hoàn hồn, bắt đầu một mình dọn dẹp vệ sinh, lắc eo, nhảy múa... một hơi cày được vạn năm pháp lực của hệ thống.

Sau đó mới dừng lại, nguyên thần quét về phía Tam Tiên đảo, phát hiện Tam Tiêu đã xây dựng xong đạo trường.

"Đi làm khách thôi!" Thông Thiên tam hào lật xem gia sản của mình, ngượng ngùng phát hiện, ngoài Thanh Bình kiếm và Tru Tiên tứ kiếm, linh bảo chỉ có trung phẩm tiên thiên linh bảo mà Vân Tiêu lần trước bồi lễ.

Năm đó Thông Thiên ở Tử Tiêu Cung phân bảo, đã kiếm được hơn một trăm kiện tiên thiên linh bảo, bây giờ một cái cũng không có.

Trong ký ức, là đã phân cho các đệ tử Tiệt giáo, mình chỉ giữ lại Tru Tiên kiếm và Thanh Bình kiếm.

Nghĩ đến năm đó Đa Bảo con sói mắt trắng đó tính kế mình, đệ tử

Tiệt giáo không một ai lên tiếng.

Sắc mặt Thông Thiên tam hào không tốt.

Hừ, nhiều linh bảo như vậy cho các ngươi không!

Không có linh bảo, Thông Thiên tam hào bèn ép ra ba giọt tinh huyết đựng trong bình ngọc.

Hắn là Thánh nhân, còn luyện hóa ba giọt Bàn Cổ tinh huyết, tinh huyết của mình cũng là chí bảo hiếm có.

Dùng để tặng người cũng rất thích hợp.

Ừm... hình như còn có một Triệu Công Minh.

Thông Thiên tam hào bèn ép thêm một giọt tinh huyết nữa.

Sau đó bắt đầu một mình nhảy nhót, cày phần thưởng của hệ thống để hồi phục nguyên khí.

Hệ thống Cô Dũng cạn lời hồi phục nguyên khí cho túc chủ, đầu tư cho một mình hắn còn chưa đủ, còn muốn đem tài nguyên cho người khác.

Thật sự coi gia sản của nó rất phong phú sao?

Nó đến thế giới này, đến bây giờ còn chưa khai trương, toàn là đầu tư.

Nửa ngày sau, Thông Thiên tam hào nguyên khí hồi phục, bay về phía Tam Tiên đảo. ...

"Ha ha ha, các vị đạo hữu, đã lâu không gặp a!" "Kính chào Thông Thiên tiền bối!" Tam Tiêu và Triệu Công Minh cười hành lễ.

"Bần đạo thấy đạo trường của các ngươi mới lập, bốn món đồ này, coi như là quà mừng cho các ngươi!" Thông Thiên tam hào vung tay, bốn bình ngọc bay đến trước mặt Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

“Đa tạ tiền bối ban bảo, tiền bối mời vào trong!” Triệu Công Minh và Tam Tiêu cất bình ngọc trước mặt, mỉm cười mời Thông Thiên tam hào vào trong.

Thông Thiên tam hào vẻ mặt bình thản tiến vào đạo trường trước mắt, Triệu Công Minh và Tam Tiêu dường như đang tò mò xem tiền bối tặng quà gì.

Chẳng mấy chốc, ‘nụ cười’ trên mặt họ càng rạng rỡ hơn, đi theo sau Thông Thiên tam hào, giới thiệu cảnh vật trong đạo trường.

Đều là một số hậu thiên linh căn, linh vật gì đó, rất phù hợp với hình tượng ‘Thái Ất Kim Tiên’ của họ.

Thông Thiên tam hào vừa xem vừa khen ngợi, trong lòng cũng hiểu được đại khái.

Chương 198

Trung phẩm tiên thiên linh bảo mà Vân Tiêu lần trước bồi lễ, chính là tiên thiên linh bảo duy nhất của họ.

Haiz, đường đường Tam Tiêu tiên tử, lại chỉ có thể dùng hậu thiên linh bảo.

Mà đám người Tiệt giáo ô hợp kia, lại cầm tiên thiên linh bảo của hắn.

Thật không công bằng!

Hắn phải tìm cơ hội, đoạt lại hết linh bảo của mình.

Lúc này, bên trong Tam Tiên đảo, một đạo trận pháp kỳ quái triển khai, khiến phía trên không thể kiểm tra được tình hình phía dưới.

Trận pháp vận chuyển, từng chút bản nguyên đang được rút ra, nuôi dưỡng gốc rễ của hòn đảo này.

Phía trên, Tam Tiêu và Triệu Công Minh đã giới thiệu xong đạo trường cho Thông Thiên tam hào.

Năm người tiến vào trong điện, trong điện có đặt lư hương, ba nén hương đang cháy tỏa ra khói xanh.

Cung phụng một chữ 'Thiên'.

Thông Thiên tam hào không để ý những thứ này, ngồi trên bồ đoàn, cùng Tam Tiêu, Triệu Công Minh 'luận đạo'.

Tùy tiện nói vài câu, Bích Tiêu ánh mắt 'sùng bái' nói: "Thông Thiên tiền bối thần thông quảng đại, đạo pháp vô song, tùy ý giảng giải đạo pháp, đã khiến vãn bối thu hoạch không ít!" "Ha ha..." Thông Thiên tam hào cười cười, nhớ lại 《Đạo Đức Kinh》 do Lão Tử đời

sau sáng tạo.

Trong lòng nảy ra một ý, nếu bây giờ hắn làm ra Đạo Đức Kinh, sau này Lão Tử có bị ngớ người không?

"Bốn vị đạo hữu, hay là ta giảng đạo cho các ngươi một phen nhé!" Nói là làm, Thông Thiên tam hào bắt đầu giảng đạo: "Đạo khả đạo..." Giảng đạo, mỗi một chữ nói ra, đều ẩn chứa sự lý giải và cảm ngộ của người giảng đạo.

Càng có thể thể hiện ra bản chất của đạo, khiến người nghe chìm đắm trong đó.

Đạo của Thông Thiên tam hào, hệ thống Cô Dũng đã gia trì đạo vận cho hắn.

Nhưng không chịu nổi, trên người Tam Tiêu và Triệu Công Minh cũng có thủ đoạn mà hệ thống Giảng Đạo để lại.

Có thể dễ dàng miễn dịch mọi thứ của hệ thống Cô Dũng, điều này dẫn đến việc họ có thể nghe rõ Thông Thiên tam hào đang đọc thuộc lòng cái gì.

Một cuốn Đạo Đức Kinh, tiên sinh của họ cũng đã giảng qua mấy lần, mỗi một lần, họ đều có thể ngộ ra ý cảnh khác nhau.

Tiên sinh cũng có thể mỗi lần giảng ra một bản 《Đạo Đức Kinh》 khác nhau.

Lần này, hoàn toàn là đang nghe người ta nói chuyện, thậm chí còn rất đứt quãng.

Nghe mà họ rất khó chịu, nhưng bốn người vẫn nhịn xuống, giả vờ như đang say sưa. 'Hoán Thiên đại trận' của họ đang khởi động.

Đạo nhân Thông Thiên này ở lại càng lâu, hiệu quả càng tốt.

Phải nhịn.

Thông Thiên tam hào giảng Đạo Đức Kinh, giảng một tháng mới dừng lại.

Tam Tiêu và Triệu Công Minh 'chìm đắm' trong đó, lại qua hơn một tháng, Thông Thiên tam hào đợi đến mức không kiên nhẫn nữa, bốn người mới tỉnh lại.

Vội vàng cảm kích và sùng bái khen ngợi Thông Thiên tam hào.

Thông Thiên tam hào hài lòng gật đầu, để duy trì hình tượng cao nhân của mình, Thông Thiên tam hào không ở lại lâu, từ biệt Tam Tiêu và Triệu Công Minh, quay về Kim Ngao đảo.

Tiếp tục cày nhiệm vụ hệ thống, đồng thời suy nghĩ về hình thức Hồng Hoang hiện nay.

Vu Yêu đại chiến vừa mới qua, Tam giáo cũng mới thành lập không lâu.

Khoảng cách đến Phong Thần đại chiến tuy còn xa, nhưng cũng không quá lâu.

Lần này hắn một mình một người, Phong Thần đại chiến cũng không liên quan đến mình.

Nhưng lão già âm hiểm Hồng Quân này chắc chắn sẽ không để một Thánh nhân như hắn tiêu dao tự tại ở Hồng Hoang.

Hắn phải có sức mạnh có thể đối chọi với Hồng Quân trước Phong Thần.

Hiện tại có thể chống lại Hồng Quân, ngoài Bình Tâm ở Địa Phủ, thật sự không còn ai khác.

Bình Tâm bị giam cầm trong Địa Phủ, nếu hắn có thể giúp Bình Tâm thoát khốn... lôi kéo được trợ lực là Bình Tâm, hắn có thể yên tâm một mình đối đầu với Chư Thánh!

Chỉ là, muốn giúp Bình Tâm thoát khốn, cũng là một vấn đề nan giải.

Thông Thiên tam hào cũng không biết làm thế nào để giúp Bình Tâm thoát khốn.

"Thôi kệ, vẫn là cày phần thưởng hệ thống trước đã, biết đâu lại cày ra phương pháp!" Thông Thiên tam hào tiếp tục bắt đầu cày nhiệm vụ hệ thống.

Cùng lúc đó, hệ thống Cô Dũng dùng pháp lực thưởng ra để cẩn thận củng cố thân thể của túc chủ, cố gắng tạo ra một căn cơ hoàn mỹ.

Đến lúc đó mình cũng có thể dùng.

Nhưng tại sao, luôn cảm thấy tu vi của Tam Tiêu và Triệu Công Minh có chút kỳ quái.

Cho dù nó đã củng cố việc giảng đạo của túc chủ, nhưng với cách giảng của túc chủ, không đến mức chìm đắm lâu như vậy chứ?

Nhưng nhìn thế nào, họ cũng không có vấn đề gì.

Có thể chìm đắm lâu như vậy, lẽ nào là do ngộ tính tốt?

Hệ thống Cô Dũng suy đoán. ...

Ngoài Tam Tiên đảo, hai mắt Đa Bảo lạnh lùng nhìn Tam Tiên đảo, hồi lâu, Thiên Đạo chi nhãn trong mắt thu lại.

Đa Bảo trầm tư...

Trận pháp.

Lại còn là trận pháp rút lấy bản nguyên Hồng Hoang.

Hệ thống Giảng Đạo đây là muốn... vu oan hãm hại? ...

Đoán ra được ý đồ của hệ thống Giảng Đạo, mắt Đa Bảo sáng lên,

dựa vào việc trong cơ thể có Thiên Đạo chi nhãn bảo vệ, hắn hóa thành một con chuột đồng nhỏ Thiên Tiên cảnh.

Tiện thể thêm vào dòng sông thời gian một đoạn kinh nghiệm của con chuột nhỏ này.

Làm xong những việc này, Đa Bảo gật đầu, bơi trong biển, bơi một lúc thì đến Tam Tiên đảo.

Lên Tam Tiên đảo, hắn giống như một tên nhà quê chưa từng thấy đời, tham lam hít thở linh khí trên đảo.

Cuối cùng nằm trên một gốc tiên thực trăm vạn năm, giả vờ ngủ, âm thầm quan sát mọi thứ trên đảo.

Đáng tiếc tiểu Thiên Đạo chi nhãn chỉ có thể nhìn đại khái, chi tiết không thấy rõ, Đa Bảo thông qua nhóm chat nhờ Chuẩn Đề sư thúc mở cho mình một quyền hạn, lần này có thể nhìn rõ những thứ ẩn giấu trên đảo.

Càng xem, càng xác định hệ thống Giảng Đạo chuẩn bị hãm hại Thông Thiên tam hào, vì trên hòn đảo này, trận pháp đang rút lấy bản nguyên, khí tức chính là khí tức của Thông Thiên tam hào.

Hiện tại bản nguyên rút được còn rất yếu, xem ra cần phải đến thêm vài lần, là có thể xác thực tội danh của Thông Thiên tam hào.

Hệ thống hãm hại hệ thống, hệ thống Giảng Đạo chơi thật hoa mỹ!

Đa Bảo không khỏi cảm khái, ăn hết tiên thực dưới thân, chậm rãi chạy ra khỏi Tam Tiên đảo.

Dù sao cũng là đại chiến hệ thống, hắn vẫn nên trốn xa một chút!

...

"Một con chuột đồng..." Hệ thống Giảng Đạo ở Đại Uyên sơn bắt

đầu kiểm tra thân phận của con chuột đồng đột nhiên chạy vào 'Hoán Thiên đại trận'.

Rất nhanh, hệ thống Giảng Đạo đã tra ra.

Một sinh linh hậu thiên có chút thiên phú tìm bảo vật, sống được vài vạn năm, tìm được không ít linh vật, trưởng thành đến Thiên Tiên.

Xác định con chuột đồng này không có uy hiếp, hệ thống Giảng Đạo không còn chú ý đến nó, bắt đầu tăng công suất của 'Hoán Thiên đại trận'. ...

"Đây là tinh huyết của đạo nhân Thông Thiên!" Vân Tiêu cầm bình ngọc trong tay nói.

"Ném vào trận nhãn, tăng tốc quá trình của 'Hoán Thiên đại trận'." Triệu Công Minh nói.

"Không được, nếu chúng ta không mang theo giọt tinh huyết này, bị phát hiện thì làm sao!" Vân Tiêu lắc đầu, không đồng ý với đề nghị của huynh trưởng.

"Vậy chúng ta phải mang theo mãi sao?" Quỳnh Hà phiền muộn nói, giọt tinh huyết này chính là một yếu tố không ổn định.

Lỡ mang theo xảy ra chuyện ngoài ý muốn thì sao?

Lúc này, một cuốn sách trong lòng Quỳnh Tiêu lấp lánh phát sáng, Quỳnh Tiêu vội vàng lấy sách ra.

Cuốn sách lơ lửng, hóa thành bốn luồng linh quang, rơi xuống bốn bình tinh huyết.

Chẳng mấy chốc, bốn bình linh quang cũng hóa thành bốn bình tinh huyết, khí tức giống hệt bản gốc.

"Tiên sinh..." Bốn người Quỳnh Tiêu cất tinh huyết giả đi, đem tinh huyết thật của đạo nhân Thông Thiên đầu vào trong đại trận.

Trong lòng một trận ấm áp, tiên sinh nhất định đang âm thầm quan sát họ, họ không thể để tiên sinh thất vọng. 'Hoán Thiên đại trận' có được tinh huyết của đạo nhân Thông Thiên, uy lực không ngừng tăng cường.

"Vẫn chưa đủ!" Triệu Công Minh lắc đầu, uy lực của nó so với thông tin đại trận mà tiên sinh truyền lại còn kém một nửa.

Họ còn cần nỗ lực, để đạo nhân Thông Thiên ở lại đây thêm mười năm, uy lực của đại trận hẳn là đủ để đạt yêu cầu.

"Chúng ta dụ đạo nhân Thông Thiên đó qua đây?" Bích Tiêu hỏi.

"Không, như vậy quá nguy hiểm!" Vân Tiêu lắc đầu, nhớ lại ánh mắt của đạo nhân Thông Thiên, nói: "Chúng ta đã bị hắn nhắm đến, cứ yên tâm tu luyện, hắn sẽ tự đến!" "Thật không hiểu nổi, tu vi của chúng ta đều đã che giấu đến Thái Ất Kim Tiên, còn có gì hấp dẫn hắn chứ!" Bích Tiêu phiền muộn nói.

Ba người còn lại cũng rất không hiểu, chỉ có thể tự nhận mình xui xẻo.

Phân tán ra quay về tu luyện thật thà.

Dưới Tam Tiên đảo, tốc độ rút lấy bản nguyên của đại trận đang không ngừng thay đổi, lúc lớn lúc nhỏ. ...

Chương 199

Thế giới U Minh, Bình Tâm dừng tu luyện, nhìn hệ thống trên người Thông Thiên tam hào.

"Trung cấp đỉnh phong, hệ thống Giảng Đạo lần này xem ra là muốn hồi phục lên cấp cao cấp rồi." Bình Tâm tính toán thời gian, hẳn là trong vòng ngàn năm, hệ thống Giảng Đạo sẽ động thủ.

Một đạo pháp lực đánh ra, bay vào thế giới Hỗn Độn.

Làm xong những việc này, Bình Tâm tiếp tục tu luyện. ...

Thế giới Hỗn Độn, Bàn Cổ vẫn đang tiêu hóa thông tin mà Chúa Tể Bình Tâm đưa cho.

Đối với di chỉ thế giới Hỗn Độn kia, Bàn Cổ càng xem càng kinh hãi.

Quá lớn!

Từ khi đột phá đến Hỗn Nguyên Thái Cực cảnh, Hỗn Độn Ma Thần chi khu của hắn không ngừng lớn lên, bây giờ, một sợi tóc, lớn nhỏ cũng tương đương với một đại thế giới có thể chứa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Tùy ý đi lại, có thể khuấy động rất nhiều lãnh địa Chư Thiên gần đó.

Những thế giới mà hắn từng thấy, bao gồm thế giới Hồng Hoang của hắn và ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang, trong tay hắn chỉ là đồ chơi, một tay là có thể tóm gọn.

Nhưng di chỉ thế giới Hỗn Độn mà Chúa Tể Bình Tâm họ thám hiểm, quá lớn!

Lớn đến không thể tưởng tượng!

Bây giờ hắn đã tiêu hóa được bảy thành thông tin.

Vào mắt, là một phương thế giới khô héo không có sinh cơ.

Nước biển chết lặng, không gợn sóng, đại địa vô linh, không thấy sinh cơ, bầu trời vô sắc, thế giới vô linh.

Các vì sao không còn treo trên bầu trời, trên mặt đất chất đống từng mảnh vỡ của các vì sao.

Đáng nói là, Chúa Tể Bình Tâm họ sau khi ghép lại, đã hoàn nguyên được vài ngôi sao.

Phát hiện, tùy ý một ngôi sao lớn nhỏ, đều không khác mấy so với Hồng Hoang bình thường.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chiến đấu trên đó, dao động cũng không khuếch tán ra ngoài.

Sao, đất, sông núi, sông ngòi.

Đây là một thế giới bản nguyên cạn kiệt, sinh linh đều đã chết.

Cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, nguyên thần miễn cưỡng bao phủ nơi này, sau đó liền nhìn thấy một vùng trống rỗng.

Chúa Tể Bình Tâm họ đi đến, phát hiện nguyên thần không thể dò đến tận cùng, tiếp tục xông pha.

Cuối cùng lại phát hiện một di chỉ thế giới.

Xem xong di chỉ thế giới này, lại là vùng trống rỗng sâu thẳm, tiếp tục tìm kiếm, phát hiện di chỉ thế giới, tiếp tục tìm kiếm, tiếp tục phát hiện...

Những di chỉ thế giới này đều rất lớn, mười cái thì có bảy cái đặc trưng, đều tương tự với sự phân bố của Hồng Hoang mà Chúa Tể

Bình Tâm họ biết.

Ba cái còn lại, thì không khác mấy so với Hỗn Độn mất đi Hỗn Độn chi khí rồi lại đứt đoạn bản nguyên.

Qua nghiên cứu, Chúa Tể Bình Tâm họ xác định đây là một thế giới Hỗn Độn.

Trước khi còn sinh cơ, hẳn là được chia thành vô số lãnh địa Hỗn Độn, mỗi lãnh địa Hỗn Độn, đều có Hỗn Độn Ma Thần.

Chính là di chỉ thế giới Hỗn Độn này, trước đây hẳn là mỗi thời mỗi khắc đều có chuyện Bàn Cổ khai thiên xảy ra.

Một thế giới, tồn tại nhiều Hỗn Độn Ma Thần và Bàn Cổ như vậy, quan trọng là thực lực của những Ma Thần này.

Theo kích thước suy tính, cơ bản đều ở cấp độ Hỗn Nguyên Thái Cực cảnh.

Chúa Tể Bình Tâm họ đã thám hiểm được hơn mười vạn di chỉ thế giới, họ không thể dò đến tận cùng, mà điều này đã thám hiểm được một nửa thời gian của một Hỗn Độn.

Sự khổng lồ của thế giới Hỗn Độn này vượt xa sức tưởng tượng của họ, cuối cùng, lo lắng nếu tiếp tục thám hiểm sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, họ đã kết thúc lần thám hiểm này.

Rút lui.

Thông tin còn lại chính là Chúa Tể Bình Tâm họ đang không ngừng quay về.

Bàn Cổ cũng lười xem những hình ảnh nhàm chán này.

Kết thúc lần tiêu hóa này.

Tổng kết thu hoạch thông tin lần này.

Đầu tiên là di chỉ thế giới Hỗn Độn kia, cấp bậc tuyệt đối vượt xa cấp độ Hồng Hoang đỉnh cấp mà họ biết hiện nay.

Từng di chỉ thế giới bên trong, trong đó có đại bộ phận đều là do Bàn Cổ thân vẫn hóa thành.

Mà vùng đất chết lặng vây quanh di chỉ thế giới.

Từng là Hỗn Độn mênh mông.

Chỉ riêng kích thước, Ma Thần chi khu của hắn triển khai, cũng chỉ có thể che được hơn mười di chỉ thế giới cùng vùng đất chết lặng đi kèm.

Mà thế giới như vậy ít nhất cũng là vạn cái trở lên.

Mà những thế giới như vậy từng cái tổ hợp thành thế giới Hỗn Độn, ý chí thế giới của thế giới Hỗn Độn này, Đại Đạo sẽ mạnh đến mức nào?

Nhưng thế giới mạnh như vậy cũng đã không còn!

Hẳn là còn có tồn tại mạnh hơn thế giới này.

Và ngoài những điều này, còn có điều mà Đạo Đức Đại Thiên Tôn đã nói, thông tin về các Bàn Cổ cấp Hỗn Nguyên Thái Cực cảnh trong Chư Thiên biến mất không tiếng động.

Kẻ trong bóng tối mạnh hơn hắn quá nhiều!

Vẫn là nên giữ mình kín đáo, Bàn Cổ cảm khái, đứng dậy hoạt động hai cái, ra khỏi thanh liên.

Đến lãnh địa của Lực, dùng một ngón tay so sức với Hỗn Độn Kê Vương.

Dễ dàng nghiền ép Hỗn Độn Kê Vương.

Nhàm chán, Bàn Cổ lắc đầu, lấy ra một kiện Hồng Mông linh bảo,

nghiền nát, từng khối một đút cho Hỗn Độn Kê Vương.

Lúc này, Lão Tam truyền âm đến.

“Lão đại, hệ thống Giảng Đạo kia sắp hồi phục lên cấp cao cấp rồi, ngươi có muốn đến tham quan không?” “Đi.” Bàn Cổ trực tiếp nhét linh bảo trong tay vào miệng Hỗn Độn Kê Vương.

Sau đó đi ra khỏi sân.

Tại thế giới U Minh, Bàn Cổ dẫn theo mấy trăm Ma Thần đang tụ tập ở đây.

Tất cả đều đến để quan sát Giảng Đạo Hệ Thống thăng cấp, xem có thể lĩnh ngộ được gì không.

Bàn Cổ chăm chú nhìn Giảng Đạo Hệ Thống, không bỏ qua bất kỳ chi tiết nhỏ nào.

Các Ma Thần khác cũng vậy, chỉ có một vài kẻ đang...

Pika pika!

Pika pika!

Ngũ hành hợp nhất, Đế Hoàng... "Xéo xéo xéo, biến sang một bên!" La Hầu bực bội phất tay, ném đám ồn ào trong thế giới U Minh này về lại thế giới Thủy Chi.

Ồn chết đi được!

Sau khi đám tạp nham này biến mất, thế giới U Minh yên tĩnh hơn nhiều, La Hầu cảm thấy dễ chịu, vừa nướng thịt Tạo Hóa Ma Thần, vừa để ý đến Giảng Đạo Hệ Thống.

Hồng Quân cũng không hoảng hốt, ung dung né cục xương to của Hủy Diệt Ma Thần, bên cạnh là món sườn Hủy Diệt đang được hầm bằng Tạo Hóa Đại Đạo.

Thủy Chi Ma Thần thì ngâm mình trong nước, vui vẻ vầy nước. ...

...

Ở một bên khác, Luân Hồi đang chỉ điểm cho Bình Tâm, đồng thời liếc nhìn linh thai thần tiên đang được thai nghén trong thế giới U Minh.

Thế giới U Minh chỉ thai nghén được một linh thai thần tiên này, kèm theo vài món bạn sinh linh bảo.

Hiện tại ý chí đã được sinh ra, nhưng nó vẫn chưa xuất thế mà đang hấp thụ dinh dưỡng để tăng cường căn nguyên của mình.

Xem ra, phải mất vài trăm nghìn năm nữa nó mới chịu ra đời.

Địa phủ trong thế giới U Minh hiện vẫn còn trống, ngoài mấy sinh linh mà Bình Tâm bắt về chơi ra thì chẳng có gì khác!

Luân hồi U Minh quá mạnh mẽ, sinh linh chết bao nhiêu cũng không cần phải xếp hàng.

Điều này làm mất đi chút thú vị, Luân Hồi suy nghĩ một lúc, rồi phất tay tạo ra Mười Tám Tầng Địa Ngục.

Những kẻ có nghiệp lực sâu dày ở Hồng Hoang sẽ bị Thiên Đạo đánh chết.

Kẻ nghiêm trọng đến chân linh cũng không còn.

Nhưng cũng có cách để trốn tránh, đó là gia nhập một thế lực, mượn khí vận thế lực để hộ thân, như vậy có thể phòng chống thần lôi của Thiên Đạo.

Cuối cùng chết đi, đến U Minh cũng chỉ là gột rửa công đức nghiệp lực rồi trực tiếp chuyển thế.

Chẳng có chút thú vị nào.

Bắt đầu từ bây giờ, những sinh linh mang theo đại nghiệp lực,

trước tiên phải vào Mười Tám Tầng Địa Ngục để thanh trừ nghiệp lực.

Ngay khi Mười Tám Tầng Địa Ngục xuất hiện, một bộ phận sinh linh vừa chết trong Hồng Hoang đáng lẽ phải chuyển thế ngay lập tức đã bị giữ lại.

Chúng tự động bay vào Mười Tám Tầng Địa Ngục để hưởng thụ niềm vui.

Tiếng kêu la thảm thiết vang lên, nghiệp lực bị tách ra dưới những hình phạt tàn khốc, tích tụ đến một mức độ nhất định liền bị ném ra ngoài thế giới Hồng Hoang.

Vu Vĩ và Hùng Thiên đang chơi Đấu Địa Chủ vội vàng đặt bài xuống.

Một người gia công nghiệp lực cho ngon nghẻ, người kia vận chuyển Thôn Phệ Quyết, chuyển hóa nghiệp lực thành bản nguyên.

Xong việc, hai người lại tiếp tục ngồi xuống chơi Đấu Địa Chủ.

...

Chương 200

...

Trên đảo Tam Tiên, Thông Thiên tam hào lại một lần nữa không ngồi yên được mà đến làm khách.

Hai bên hàn huyên một hồi lâu, cuối cùng Bích Tiêu với vẻ mặt sùng bái, nhờ Thông Thiên tam hào chỉ điểm cho họ về vấn đề tu hành và cảm ngộ.

Thông Thiên tam hào cũng vui vẻ đồng ý, chỉ điểm một tràng.

Tam Tiêu và Triệu Công Minh cũng không ngớt lời ca tụng sùng bái.

Trong những tiếng "tiền bối" vang lên, Thông Thiên tam hào dần đánh mất chính mình, càng ra sức chỉ điểm giang sơn.

Cứ như vậy năm năm trôi qua, chỉ mải mê dạy dỗ Tam Tiêu và Triệu Công Minh, bản thân không có chút tiến bộ nào.

Cô Dũng Hệ Thống không nhìn nổi nữa, liền mở chức năng thăm dò, kiểm tra linh căn ở Đông Hải.

Cuối cùng phát hiện ra hai cây tiên thiên linh căn và hơn ba mươi cây hậu thiên linh căn, nó cải tạo sơ qua mấy cây linh căn này rồi phát nhiệm vụ cho Thông Thiên đi thu thập.

Thông Thiên nhận được nhiệm vụ của hệ thống, bất đắc dĩ thở dài.

Mỹ nhân tuy tốt, nhưng thực lực vẫn quan trọng hơn, đợi khi hắn mạnh lên, không cần hệ thống nữa, lúc đó mỹ nhân muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Hắn lưu luyến không rời tạm biệt Tam Tiêu, hứa rằng chưa đến nghìn năm sẽ quay lại, tiện thể mang cho các ngươi một vài bất ngờ, sau đó rời khỏi đảo Tam Tiên, nóng lòng đi thu thập linh căn. "Chỉ còn thiếu nửa năm!" Bích Tiêu thở dài, nếu Thông Thiên đạo nhân đó ở lại thêm nửa năm nữa, đại trận của họ đã có thể chính thức khởi động. "Đừng nản lòng, chỉ là để hắn chết muộn hơn một chút thôi!" Triệu Công Minh bên cạnh nói. "Huynh trưởng nói không sai, đại trận mà tiên sinh truyền thụ sắp hoàn thành, chúng ta quay về luyện tập cho quen, đến lúc đó đừng để xảy ra sai sót." Vân Tiêu gật đầu, dặn dò hai muội muội.

Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu gật đầu, mỗi người một ngả, phân tán về bốn hướng, thông thạo quá trình khởi động 'Hoán Thiên Đại Trận'.

Cùng lúc đó, một cuốn sách trong lòng Vân Tiêu giờ đã chia thành bốn phần, phân phát cho bốn người có mặt. ... ...

Trong núi Thái Uyên, Giảng Đạo Hệ Thống cách không khởi động đại trận, đại trận điên cuồng rút bản nguyên thế giới, nhưng cuối cùng vẫn kẹt ở giới hạn.

Lúc này chỉ cần tăng lên một chút nữa là sẽ bị lộ. "Cuối cùng cũng hoàn thành!" Bản thể Giảng Đạo Hệ Thống bay ra khỏi người túc chủ, nhập vào cơ thể Đại Uyên đạo nhân.

Sơn linh của núi Đại Uyên Hồng Hoang, Đại Uyên đạo nhân.

Online! "Bảo vệ Hồng Hoang, bần đạo quyết không chối từ!" Giảng Đạo Hệ Thống mỉm cười, cơ thể này từ Chuẩn Thánh đột phá lên Thánh Nhân, đại đạo tu luyện là 'Mộc Chi Đại Đạo' mà lần trước nó sao chép từ Ẩm Liệu Hệ Thống.

Phất tay, một kiện tiên thiên chí bảo xuất hiện, đó là một cái muỗng canh, là vật rơi ra sau khi Ẩm Liệu Hệ Thống chết.

Thực lực yếu một chút, nhưng cũng chỉ là đồ trang trí!

Giảng Đạo Hệ Thống kiểm tra một lượt, bay về phía Đông Hải, đồng thời giả vờ đi dạo ngẫu nhiên. ... ...

Bên này, Thông Thiên tam hào một mình tìm kiếm từng cây linh căn, nhiệm vụ hệ thống liên tục đưa ra phần thưởng. 【Đinh, chúc mừng túc chủ một mình thu hoạch được một cây tiên thiên linh căn, thưởng cho túc chủ một phần Địa Đạo Đại Ấn.】 "Hả?" Thông Thiên tam hào ngẩn người, nhìn vào phần thưởng lần này của hệ thống.

Địa Đạo Đại Ấn: (Thần khí phục hồi Địa Đạo) "Hệ thống, thứ này có thể giúp Bình Tâm thoát khỏi khốn cảnh không?" 【Không vấn đề!】 "Tuyệt vời!" Thông Thiên tam hào reo hò, cẩn thận cất Địa Đạo Đại Ấn đi, tiếp tục tìm kiếm linh căn.

Trong lòng vui sướng, lần này, hắn và Bình Tâm liên thủ, sẽ không sợ lão già thối tha Hồng Quân kia nữa.

Qua một thời gian nữa sẽ đi xử lý các Thánh Nhân một lượt.

Nhất là tên bạch nhãn lang Đa Bảo, mẹ nó, uổng công hắn đối xử tốt với nó như vậy, còn truyền lại Thánh vị cho nó.

Kết quả nó lại quay lại chống đối hắn...

Hừ!

Đến lúc đó, trước tiên phế Thánh vị của ngươi, Thông Thiên tam hào hừ lạnh, liên tục thu thập hậu thiên linh căn để hoàn thành nhiệm vụ hệ thống. 【Đinh, chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ, thưởng một ức năm pháp lực!】 Ầm!

Khí tức trên người Thông Thiên tam hào đột ngột tăng vọt, thuận lợi từ Thánh Nhân trung kỳ lên Thánh Nhân hậu kỳ. "Ha ha ha!" Thông Thiên tam hào cười lớn, cuối cùng cũng đã đến Thánh Nhân hậu kỳ, các Thánh Nhân khác cũng chỉ có Lão Tử là Thánh Nhân hậu kỳ.

Những người còn lại đều là trung kỳ và sơ kỳ.

Hắn đã đến Thánh Nhân hậu kỳ, lại còn có Tru Tiên Tứ Kiếm, ngoài Hồng Quân ra, hắn đã vô địch!

Thông Thiên tam hào trong lòng hào khí ngút trời, sắp xếp lại thu hoạch lần này, trong mấy chục cây hậu thiên linh căn chọn ra bốn cây tốt hơn.

Hắn đến đảo Tam Tiên. "Thông Thiên tiền bối!" Tam Tiêu và Triệu Công Minh đang 'tu luyện' cảm nhận được Thông Thiên đạo nhân đến, vẻ mặt khó tả, đứng dậy nghênh đón Thông Thiên tam hào. "Ha ha, bản tọa lần này ra ngoài có thu hoạch lớn, đặc biệt đến đây chia sẻ với mấy vị đạo hữu." Thông Thiên tam hào chuẩn bị sẵn bốn cây linh căn, chia cho bốn người. "Tiền bối, vật này quý giá, vãn bối không thể nhận!" "Cầm lấy, khách sáo với bần đạo làm gì!" "Chuyện này..." "Ai, cầm lấy là được!" "Vậy đa tạ tiền bối ban bảo vật, xin mời tiền bối vào trong!" Triệu Công Minh bốn người nhìn nhau, cuối cùng nhận lấy linh căn, vẻ mặt cảm kích, cung kính mời tiền bối vào đạo trường. "Thế mới phải chứ!" Thông Thiên tam hào một bước tiến vào đạo trường, vừa đi vừa nói: "Mọi người đều là bạn bè, không cần phải khách sáo như vậy." "Tiền bối nói phải!" Pháp lực của bốn người Triệu Công Minh không ngừng truyền xuống dưới, miệng thì đối phó với lời nói của Thông Thiên tam hào.

Nghe giọng điệu cung kính lại sùng bái của Tam Tiêu và Triệu Công Minh, Thông Thiên tam hào nhớ lại biểu hiện của tên bạch nhãn lang Đa Bảo hồi mới xuyên việt.

Tên đó ngoài miệng gọi một tiếng sư phụ, giọng điệu và vẻ mặt đều bình thản, đáng tiếc lúc đó mình lại bị hành động vung kiếm chỉ vào Lão Tử trong tương lai của tên này mê hoặc.

Tin rằng hắn là một kẻ hiếu nghĩa, không ngờ...

Hừ, quả nhiên là một tên bạch nhãn lang trời sinh phản bội, nuôi không quen.

So với Tam Tiêu và Triệu Công Minh, kém xa quá!

Nhìn người ta xem, nhìn thế nào cũng là người trọng tình trọng nghĩa. ... ...

Lúc này, dưới không trung đảo Tam Tiên, đại trận được khởi động, từng giây từng phút, đều có lượng bản nguyên tương đương với một Thánh Nhân bị rút đi.

Hơn nữa, còn đang không ngừng tăng cường.

Lúc này, đã đạt đến cực hạn của Thánh Nhân.

Mỗi một bảo địa ở Hồng Hoang đều đang truyền bản nguyên một cách có quy luật.

Mà ở đảo Tam Tiên này, giống như một vòng xoáy, cưỡng ép cướp đoạt bản nguyên, bao gồm cả bản nguyên của mấy ngọn tiên sơn gần đó.

Trên không, mây đen giăng kín, Thiên Đạo đang kiểm tra nơi bất thường.

Trong U Minh, Bàn Cổ tiện tay nhốt Thiên Đạo vào trong thanh liên, để phân thân quy tắc của Lão Lục tiếp quản hoạt động của Thiên Đạo.

Quét đi quét lại Đông Hải mấy lần, làm sao cũng 'không tìm thấy' nguồn gốc ở đâu. ... ...

Trong đảo Tam Tiên, Thông Thiên tam hào đang cùng Tam Tiêu và Triệu Công Minh cao đàm khoát luận.

Cô Dũng Hệ Thống vẫn như cũ kiểm tra tình hình xung quanh, sau khi không phát hiện nguy hiểm, nó yên tâm, hàng ngày nghiên cứu

cách bồi dưỡng cơ thể này của túc chủ.

Ở nơi nó không cảm nhận được, trên người Tam Tiêu và Triệu Công Minh mỗi người đều có một phần sách đang tỏa ra khí tức giống hệt nó.

Đồng thời, bản nguyên của họ đang không ngừng được truyền đến trận pháp bên dưới, không ngừng bốc cháy. ... ... "Bốn quân cờ đã bồi dưỡng từ lâu, đổi lấy một hệ thống trung cấp đỉnh phong, quá lỗ!" Giảng Đạo Hệ Thống đi trên mặt biển, thở dài.

Tam Tiêu và Triệu Công Minh tuy yếu, nhưng dù sao cũng là sinh linh bản thổ của Hồng Hoang này.

Cứ như vậy đổi lấy một hệ thống trung cấp, lỗ chết đi được!

Nhưng cũng không còn cách nào khác, rào cản của Hồng Hoang này có quá nhiều lỗ hổng, không biết lúc nào sẽ có một hệ thống cao cấp đến.

Nó không tranh thủ thời gian khôi phục lên cao cấp, đối mặt với các hệ thống cao cấp khác, ngoài việc trốn tránh, đối đầu trực diện căn bản không thể làm được.

Ai!

Giảng Đạo Hệ Thống cất Lục Châu đi, Thông Thiên tam hào vào đảo Tam Tiên nhiều lần như vậy, nó đã sớm dùng Lục Châu sao chép khí tức của hắn và Cô Dũng Hệ Thống.

Hiện tại, khí tức trên người Tam Tiêu và Triệu Công Minh cũng giống hệt Thông Thiên tam hào, đây là sự giống nhau từ căn nguyên, Thiên Đạo cũng đừng hòng nhìn ra điều gì bất thường.

Bốn vị Chuẩn Thánh đỉnh phong, phối hợp với 'Hoán Thiên Đại Trận', Giảng Đạo Hệ Thống ý niệm vừa động.

Tốc độ rút bản nguyên vốn đang ở cấp Thánh Nhân của đại trận lập tức tăng lên cấp Thiên Đạo Cảnh.

Giảng Đạo Hệ Thống mỉm cười, tiếp tục đi dạo loanh quanh trên Đông Hải, cảm nhận sức mạnh của Thiên Đạo đang quét tới từ trên không.

Giả vờ không cảm nhận được, vẫn tiếp tục đi dạo, chờ đợi hệ thống trên đảo Tam Tiên bị đánh chết.

Một lúc lâu sau, vẫn không thấy động tĩnh gì trên đảo Tam Tiên.

Giảng Đạo Hệ Thống thắc mắc, Thiên Đạo bị thương cũng nặng quá rồi nhỉ, thế này mà cũng không phát hiện ra.

Vẫn phải mạo hiểm, may mà đã có chuẩn bị từ trước.

Giảng Đạo Hệ Thống 'vô tình' đến đảo Tam Tiên, vừa đáp xuống đảo, nó dùng Lục Châu mô phỏng sức mạnh của Cô Dũng Hệ Thống, can thiệp vào ý thức của chính mình.

May mà lần trước Bình Tâm nương nương ban cho nhiều linh bảo, một kiện tiên thiên chí bảo hình cái muỗng trong tay bảo vệ nguyên thần.

Rất nhanh 'tỉnh táo' lại, Giảng Đạo Hệ Thống 'kinh hãi thất sắc', hiểu ra bên trong có 'vực ngoại tà ma' mà lần trước nó gặp phải.

Chương 201

Phịch một tiếng, nó quỳ xuống, thuận tiện ném cái muỗng tiên thiên chí bảo trong tay ra, bao vây đảo Tam Tiên, thành tâm kêu gọi Thiên Đạo: "Thiên Đạo, ta tố cáo, có vực ngoại tà ma đang đánh cắp bản nguyên Hồng Hoang." Ầm ầm ầm!

Trên không sấm sét vang dội, Giảng Đạo Hệ Thống cảm nhận được một ánh mắt.

Ánh mắt đến từ U Minh, xem ra là Bình Tâm đang kiểm chứng tính thật giả của nội dung tố cáo. ... ... "Ai đang la lối?" Trong đạo trường, Thông Thiên tam hào nghe thấy tiếng động bên ngoài, thắc mắc nhìn ra. "Vực ngoại tà ma, chịu chết đi!" Nhưng đột nhiên, Tam Tiêu và Triệu Công Minh bạo động, tu vi Thái Ất Kim Tiên trong nháy mắt vọt lên Chuẩn Thánh!

Đại đỉnh, hắc quán, chiến kỳ..., tỏa ra khí tức tiên thiên chí bảo, uy lực mênh mông công kích về phía Thông Thiên tam hào không hề phòng bị.

Ầm! "A!" Thông Thiên tam hào hét lên một tiếng thảm thiết, cơ thể đã luyện hóa qua tinh huyết Bàn Cổ mỏng như tờ giấy, bị đánh thành nhiều mảnh.

Nhưng dù sao cũng là Thánh Nhân hậu kỳ, cảnh giới vượt xa Chuẩn Thánh là Tam Tiêu và Triệu Công Minh, trong nháy mắt Thông Thiên tam hào khôi phục cơ thể, nhìn về phía Tam Tiêu, trong mắt mang theo vẻ không thể tin và bi phẫn!

Lại là một lũ bạch nhãn lang!

Hắn tốt bụng tặng linh căn cho các ngươi, giảng đạo cho các ngươi, kết quả, giống hệt tên vương bát đản Đa Bảo kia.

Đâm sau lưng hắn một dao.

Càng nghĩ càng tức.

Chuẩn bị báo thù bốn tên bạch nhãn lang này, Thông Thiên tam hào kinh hãi phát hiện hắn đã mất đi quyền kiểm soát cơ thể. 【Đinh, phát hiện nguy cơ, khởi động chế độ khẩn cấp, tiếp quản cơ thể túc chủ.】 Ầm!

Cô Dũng Hệ Thống ngay lúc này đã tiếp quản cơ thể của túc chủ, cảnh giới đạt đến Thánh Nhân đỉnh phong, và luôn sẵn sàng tăng lên Thiên Đạo Cảnh.

Nó đến giờ vẫn còn hơi mơ hồ, sao đột nhiên lại bị phát hiện?

Nhưng nó cũng không hoảng loạn lắm, chỉ là một Hồng Hoang bình thường thôi, sức mạnh Thiên Đạo căng lắm cũng chỉ là Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ.

Đánh không lại, nhưng thủ đoạn bảo mệnh của nó thì nhiều vô kể.

Vẫn là nên xem xét tình hình của Tam Tiêu và Triệu Công Minh trước rồi tính.

Bàn tay lớn vồ tới, Tam Tiêu và Triệu Công Minh bị bắt đến trước mặt, chưa kịp để nó kiểm tra.

Phụt một tiếng, bốn khối quang đoàn quen thuộc bay ra từ người bốn người trước mặt.

Quen thuộc là vì khí tức của quang đoàn này giống hệt nó.

Anh em cùng sinh ra cũng không giống đến thế.

Khoảnh khắc tiếp theo, nó còn chưa kịp phản ứng, bốn quang đoàn lập tức bay vào cơ thể này, quấn lấy nó, không ngừng tiêu tan, như thể đang bị nó thôn phệ.

Thực tế, lúc này, bốn quang đoàn này đã hóa thành gông xiềng,

ngăn cản nó sử dụng bất kỳ năng lực nào.

Đồng thời, bốn quang đoàn này bung hết hỏa lực, lượng lớn bản nguyên bị hút vào cơ thể nó.

Nó cũng thành công nhìn thấy đại trận bên dưới đảo Tam Tiên, một đại trận đang điên cuồng hút bản nguyên.

Tốc độ còn nhanh hơn cả khi nó bung hết hỏa lực để hút bản nguyên.

Vấn đề là, khí tức này, cộng với việc bản hệ thống nó đang có mặt tại hiện trường, tất cả đều chứng minh, đây là do nó làm.

Hãm hại! "Có Lão Lục!" Cô Dũng Hệ Thống lập tức hiểu ra.

Mẹ nó, có một hệ thống đang ngấm ngầm dẫn dụ Thiên Đạo đến xử nó.

Chạy!

Nghĩ thông rồi, Cô Dũng Hệ Thống tùy ý chọn một hướng, bắt đầu chạy, đồng thời, va chạm vào sức mạnh của bốn quang đoàn bên cạnh!

Bùm!

Ầm!

Xung quanh nổi lên một kết giới trong suốt, Cô Dũng Hệ Thống lập tức bị bật trở lại.

Mặt đất bị đập ra một cái hố lớn, Cô Dũng Hệ Thống nhìn qua, một cái muỗng đang lơ lửng trên không.

Sức mạnh của kết giới trong suốt đến từ nó.

Xa xa, một đạo nhân đang quỳ trên mặt đất, lạy trời.

Sau khi nhìn thấy đạo nhân này, Cô Dũng Hệ Thống liền chửi ầm

lên. "Vương bát đản, không có võ đức!" "Mẹ nó ngươi không phải là hệ thống à?" "Thiên Đạo, ta tố cáo, tên kia cũng là vực ngoại tà ma!" "..." Chửi rất hăng, nhưng có tác dụng không?

Giảng Đạo Hệ Thống trong lòng khinh bỉ, chưa nói nó đã bố trí kết giới, lời ngươi nói ra đã bị biến đổi.

Dù cho Thiên Đạo có nghe thấy, thì đã sao, nó là sinh linh Hồng Hoang chính gốc.

Hộ khẩu do Thiên Đạo tự mình đăng ký, ngươi nói ta là vực ngoại tà ma, chứng cứ đâu?

Giảng Đạo Hệ Thống vẫn quỳ, sức mạnh trên không trung đã hội tụ, một bàn tay khổng lồ quen thuộc đang hạ xuống.

Yên tâm ra đi nhé, huynh đệ, ta sẽ sử dụng tốt di sản của ngươi!

Giảng Đạo Hệ Thống thầm nói. "Thiên Đạo, mẹ nó ngươi mù à!" Giữa tiếng chửi rủa không cam lòng của Cô Dũng Hệ Thống, bàn tay khổng lồ hạ xuống, sức mạnh luân hồi bàng bạc lập tức quét sạch linh trí của nó.

Ầm!

Bản nguyên thế giới quen thuộc lại một lần nữa phun trào, linh căn, linh bảo cùng với lượng lớn tinh huyết Bàn Cổ, thận Bàn Cổ, phổi Bàn Cổ, gan Bàn Cổ... các cơ quan khác lóe lên rồi biến mất.

Nhìn lại, đã không còn thấy đâu, hiện trường chỉ còn lại bản nguyên thế giới và linh căn linh bảo đang không ngừng tăng trưởng.

Hiện trường còn lưu lại một giọng nói: "Lần này ngươi tố cáo có công, linh bảo còn lại thưởng cho ngươi!" "Tạ ơn Bình Tâm nương nương ban thưởng, bảo vệ Hồng Hoang, bần đạo quyết không chối từ." Giảng Đạo Hệ Thống đứng dậy cúi chào, sau đó đợi một lúc, nhặt một kiện tiên thiên linh bảo bắt đầu chứa bản nguyên.

Đồng thời, bên dưới đảo Tam Tiên, 'Hoán Thiên Đại Trận' cũng đang không ngừng thu thập bản nguyên. ... ...

Thế giới U Minh, trong tay Luân Hồi xuất hiện thêm bốn đạo chân linh và một đạo nguyên thần.

Hệ thống lần này không có ấn ký Thiên Đạo, không phải bị nổ chết, mà là bị hắn đánh chết.

Vì vậy, lần này xuyên việt giả đã sống sót.

Bốn đạo chân linh kia thì bị Giảng Đạo Hệ Thống xử lý. "Gửi đi cải tạo lao động, để chúng tái sinh ngay trước mặt Giảng Đạo Hệ Thống." Bàn Cổ nói. "Được!" Luân Hồi gật đầu, ném nguyên thần trong tay ra ngoài thế giới Hồng Hoang.

Đồng thời, bàn tay mang theo bốn đạo chân linh, vươn về phía trước. ... ...

Bên này, Giảng Đạo Hệ Thống đang dùng tiên thiên linh bảo làm túi đựng bản nguyên, một bàn tay khổng lồ xuất hiện.

Vãi chưởng!

Giảng Đạo Hệ Thống giật nảy mình, Bình Tâm thấy nó không ổn, muốn xử nó à?

Bàn tay khổng lồ tan ra, bốn đạo chân linh đang được tái sinh trên đảo Tam Tiên, đồng thời, bên tai Giảng Đạo Hệ Thống vang lên một giọng nói: "Không được tiết lộ ra ngoài.

Nếu không..." "Không dám, bần đạo nhất định sẽ tuân theo thánh ngôn của nương nương." Giảng Đạo Hệ Thống thở phào nhẹ nhõm, vội vàng cung kính bái lạy.

Bàn tay khổng lồ thu hồi, còn nắm theo một 'chân linh', Giảng Đạo Hệ Thống liếc nhìn.

Nó biết đó là chân linh của Thông Thiên, xem ra là chuẩn bị tái sinh Thông Thiên.

Tiếp tục đi theo quy trình của Hồng Hoang.

Giảng Đạo Hệ Thống không quan tâm nữa, tiếp tục chứa bản nguyên, thuận tiện nhặt những linh bảo bên cạnh. ... ...

Cách đảo Tam Tiên không xa, một con chuột nhỏ mắt sáng rực, rục rịch.

Vừa chuẩn bị hành động, một bàn tay lớn đã tóm lấy nó.

Tại chỗ chỉ còn lại một tiếng gào thét xé lòng: "Bảo bối của ta!

Không!". ... ...

Là một con chuột thích độn bảo vật, bảo vật trước mắt đầy rẫy mà bản thân lại không có được một món nào.

Vấn đề là, mình còn tích trữ ở đây bao nhiêu năm.

Đa Bảo rất đau khổ, Đa Bảo rất thương tâm, bị bàn tay đột ngột tóm đến đảo Kim Ngao. "Thông Thiên vẫn đang tu luyện ở Tử Tiêu Cung, ngươi chính là Thông Thiên, biết chưa?" "Biết rồi!" Còn bị ép đổi tên, Đa Bảo gật gật đầu, tủi thân nhét Tru Tiên Tứ Kiếm mà Luân Hồi Ma Thần tiền bối đưa vào lòng.

Tích trữ bao nhiêu năm, kết quả chỉ thu được thứ này, đau lòng quá.

Lắc mình một cái, Đa Bảo phiên bản Thông Thiên xuất hiện.

Chương 202

Đồng thời, phân ra một phân thân cảnh giới Đại La Kim Tiên. "Ngươi là đại đệ tử Tiệt Giáo của ta, Đa Bảo, một mực tiềm tâm tu luyện, khổ cực bế quan!" Nói xong, nó gửi cỗ phân thân này vào một sơn động.

Đồng thời, Luân Hồi Ma Thần với thân phận Bình Tâm, trước mặt Giảng Đạo Hệ Thống, ném đệ tử Tiệt Giáo trên núi Côn Luân đến đảo Kim Ngao.

Tất cả đều bị đánh cho ngủ say, 'cải tạo' ký ức, phân tán ném vào các sơn động. "Đừng để lộ sơ hở!" "Vãn bối biết rồi!" Đa Bảo mang chủ nhân thật sự của đảo Kim Ngao, một con linh quy đang ngủ, về đặt vào linh trì của Bích Du Cung.

Nghe lời dặn dò của Luân Hồi Ma Thần tiền bối, nó vội vàng đáp lời.

Sau đó, bàn tay khổng lồ trên đảo Kim Ngao tan đi, Đa Bảo cũng nhắm mắt tu luyện trong Bích Du Cung.

Đảo Kim Ngao tiên thực khắp nơi, linh khí dồi dào, đạo vận lan tỏa.

Chúng đệ tử Tiệt Giáo đều đang tu luyện.

Trông không có gì bất thường, nó liếc nhìn Giảng Đạo Hệ Thống một cái rồi thu hồi ánh mắt.

Nó tiếp tục dùng túi đựng bản nguyên khổng lồ trên đảo Tam Tiên, đồng thời, vô tình tiếp cận Tam Tiêu và Triệu Công Minh đang được tái sinh.

Bốn luồng sáng lóe lên trong cơ thể bốn người rồi biến mất.

Vẫn còn!

Giảng Đạo Hệ Thống mừng thầm.

Đây là bốn cuốn sách mà túc chủ cũ đưa cho bốn người, cũng là thành quả mà nó, một hệ thống cao cấp hậu kỳ, đã nghiên cứu Lục Châu mà có được.

Ngoài việc có thể xác định tình hình của bốn người bất cứ lúc nào, nó còn có thể thay đổi nhận thức của họ một cách vô hình dưới sự giám sát của nhiều cường giả, mà không bị phát hiện.

Đợi nó khôi phục lên cấp cao cấp, bốn người này chính là bốn đại sát khí.

Giảng Đạo Hệ Thống không quan tâm nữa, tiếp tục chậm rãi chứa bản nguyên.

Tu vi bề ngoài của nó chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ, chứa bản nguyên cũng không nhiều, đây chỉ là để che mắt.

Việc thu thập bản nguyên thực sự là ở dưới đảo Tam Tiên, đó mới là phần lớn.

Giảng Đạo Hệ Thống thu thập ba năm, bản nguyên đủ để nó khôi phục lên cao cấp, nó liền cho trận pháp bên dưới dừng lại.

Bản thân vẫn nỗ lực dùng túi đựng bản nguyên, nhặt linh bảo.

Mười năm sau, bản nguyên mà Cô Dũng Hệ Thống nổ ra đã hoàn toàn được Hồng Hoang hấp thụ hết.

Giảng Đạo Hệ Thống vô tình xóa đi dấu vết của 'Hoán Thiên Đại Trận' trên đảo Tam Tiên.

Nó cất một viên châu vào không gian, thu túi trên người lại.

Quay về núi Đại Uyên, cơ thể Đại Uyên đạo nhân bắt đầu bế quan, hấp thụ bản nguyên thế giới trong túi.

Giảng Đạo Hệ Thống thì quay về tăng cường lĩnh vực thời gian cho Lục Tinh Thần.

Bản thân nó đến một nơi trống trải, Lục Châu bay lên không, tỏa ra ánh sáng xanh lục rải rác khắp nơi.

Giảng Đạo Hệ Thống lấy ra hai viên châu, một viên là bản nguyên từ Ẩm Liệu Hệ Thống nổ ra sau khi chết, viên còn lại là thu hoạch lần này.

Bản thể của Giảng Đạo Hệ Thống lóe lên, lượng lớn bản nguyên được nó hấp thụ, các chức năng bị tạm dừng được khởi động lại, kích hoạt.

Đồng thời, phần lớn bản thể từng bị nó cắt đứt, đang dần dần được khôi phục.

Không xa, Bàn Cổ, Thời Thần, Dương Mi cùng hơn hai trăm Ma Thần, lặng lẽ nhìn Lục Châu trên không trung.

La Hầu chạy đến trước mặt Giảng Đạo Hệ Thống, nhìn kỹ mấy lần, rồi mất hứng thú.

Hệ thống thăng cấp bình thường, không có gì thú vị.

Nó bay lên không trung, tiếp tục cảm ngộ sức mạnh của Lục Châu.

Bàn Cổ cũng đang cảm ngộ sức mạnh của Lục Châu.

Thời gian trôi qua, nghìn năm đã qua!

Thời gian này đối với Bàn Cổ và các Ma Thần mà nói, thực sự rất nhanh, nhưng Giảng Đạo Hệ Thống đã thăng cấp thành công.

Khí thế của hệ thống cao cấp lan tỏa ra ngoài, nhưng chưa ra khỏi phạm vi của Lục Châu, đã bị sức mạnh của Lục Châu thay đổi bản chất.

Khí thế suy yếu, bản chất tăng lên, ra khỏi phạm vi Lục Châu, liền biến thành khí tức của Đại Uyên đạo nhân, sơn linh núi Đại Uyên, rất nhanh bị núi Đại Uyên hấp thụ, không gây ra gợn sóng nào.

Thời Thần và Dương Mi phát huy sức mạnh thời không đến cực đại.

Che giấu sự tồn tại của chúng Ma Thần. "Cuối cùng cũng khôi phục cao cấp rồi!" Giảng Đạo Hệ Thống cảm khái, không dễ dàng gì!

Lạc vào một Hồng Hoang đỉnh cấp, may mà không bị phát hiện, có thể núp mãi.

Kết quả lại đến nhiều hệ thống cao cấp như vậy, trong cuộc đại chiến của các hệ thống này, mình chỉ có thể co rúm lại, không dám phát ra bất kỳ động tĩnh nào.

Bây giờ nó cũng đã khôi phục cao cấp, đối mặt với hệ thống cao cấp, nó cũng có thể đấu qua lại vài chiêu mà không bị phát hiện.

Quan trọng nhất là còn có thể thi triển Đại Triệu Hoán Thuật, triệu hoán Bình Tâm có chiến lực miễn cưỡng là Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ, và một Hồng Quân Thiên Đạo tàn huyết.

Hơn nữa, Thiên Đạo Hồng Quân tuy hiện tại tàn huyết, nhưng không ảnh hưởng đến sức mạnh của bản thân Hồng Hoang.

Bản thân đã là một Hồng Hoang đỉnh cấp, lại thu hoạch được kho dự trữ của bốn hệ thống cao cấp đỉnh phong, và lượng lớn hệ thống cao cấp.

Hệ thống cao cấp cơ bản đều có những điểm phi thường riêng, đã bị Hồng Hoang tiêu hóa.

Rất khó tưởng tượng, bản nguyên Hồng Hoang còn hùng hậu đến mức nào, đợi sau khi phân tích rõ ràng năng lực của đông đảo hệ thống cao cấp, sẽ có bao nhiêu phương thức tấn công.

Nó thậm chí còn có cảm giác, dù cho là mấy hệ thống mạnh nhất kia đến.

Đối đầu trực diện cũng không thắng nổi Hồng Hoang.

Mà nó, lại trà trộn vào bên trong Hồng Hoang, ha ha ha!

Giảng Đạo Hệ Thống cười quái dị, Lục Châu lơ lửng trước mặt, bắt đầu bố cục.

Đầu tiên, chính là đoạn sông dài thời gian của Ẩm Liệu Hệ Thống và Cô Dũng Hệ Thống.

Mặc dù sau khi Bình Tâm đánh chết hệ thống, tiện tay xóa đi dấu vết của hai hệ thống này trong sông dài thời gian, còn xóa đi ký ức của một bộ phận sinh linh Hồng Hoang bị hai hệ thống này ảnh hưởng.

Trông có vẻ không có gì to tát, nhưng trước mặt hệ thống cao cấp, vẫn có sơ hở.

Hệ thống cao cấp vào đây, rất có khả năng sẽ phát hiện điều không ổn, nó phải chỉnh sửa.

Giảng Đạo Hệ Thống trước tiên xem một lượt cách Bình Tâm chỉnh sửa đoạn của Ẩm Liệu Hệ Thống.

Xem xong, nó chế tác đoạn nội dung này thành một khúc sông dài thời gian, thúc đẩy Lục Châu, ghi nhớ đoạn nội dung này.

Lục Châu phát sáng, sức mạnh khó có thể nhận ra lan tỏa, rơi xuống sông dài thời gian.

Ngắn ngủi ba năm, trong vô thức, nội dung bị Bình Tâm 'thay đổi' đã trở nên vô cùng tự nhiên.

Ngay cả Thời Thần đang âm thầm quan sát cũng không nhìn ra điều gì, phảng phất như sông dài thời gian này vốn dĩ đã như vậy.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, hắn cũng không thể nhận ra

dấu vết bị thay đổi.

Bàn Cổ và các Ma Thần lặng lẽ ghi nhớ cỗ sức mạnh này, sau này gặp phải, cũng có thể phòng bị.

Ngay sau đó, Giảng Đạo Hệ Thống bắt đầu thay đổi đoạn sông dài thời gian thứ hai, ảnh hưởng do Cô Dũng Hệ Thống gây ra.

Nó sao chép nội dung bị 'Bình Tâm thay đổi' trên sông dài thời gian, Lục Châu tiếp tục phát lực.

Lần này tốn thời gian lâu hơn, mười năm mới hoàn thành. "Xong!" Giảng Đạo Hệ Thống cất Lục Châu, quay về cơ thể túc chủ, tiếp tục hấp thụ bản nguyên do núi Đại Uyên sản sinh.

Tốc độ hấp thụ, tương đương với khi nó là hệ thống trung cấp.

Mặc dù đã khôi phục hệ thống cao cấp, nhưng sự cẩn thận cần có vẫn phải có.

Hồng Hoang này còn có thể tiêu diệt cả liên minh hệ thống, nó một con tép riu, điên cuồng hút bản nguyên gì đó, thôi bỏ đi! ... ...

Bàn Cổ dẫn theo các Ma Thần khác, lặng lẽ rút lui, trở về thôn Ma Thần, triệu tập ba nghìn Ma Thần.

Chia sẻ cảm ngộ về sức mạnh của Lục Châu.

Sau khi thảo luận.

Tạm thời đặt tên là 'Đạo Ánh Chi Lực'.

Có thể dễ dàng chiếu rọi quy tắc và bản chất chứa trong các sự vật khác lên những thứ có cùng bản nguyên.

Như Giảng Đạo Hệ Thống lấy sông dài thời gian do chính mình tạo ra làm bản thể, chiếu rọi nội dung bên trong lên sông dài thời gian của Thời Thần.

Còn có lúc trước Giảng Đạo Hệ Thống lấy núi Đại Uyên làm bản thổ, chiếu rọi ra một núi Đại Uyên mới, trong núi Đại Uyên mới, từng ngọn cỏ, từng cái cây, nhất cử nhất động của sinh linh, đều phù hợp với quy tắc Hồng Hoang.

Bản thân nó thì mang theo núi Đại Uyên thật sự ẩn nấp.

Nếu họ không tận mắt nhìn, sẽ không phát hiện ra điều không ổn. "Thật muốn cướp viên châu đó về nghiên cứu một chút!" La Hầu thèm thuồng nói. "Dẹp cái ý nghĩ đó đi!" Bàn Cổ liếc hắn một cái, nói ra suy đoán của mình: "Thứ đó có chủ nhân đứng sau, cầm lấy chỉ tổ lộ sự tồn tại của chúng ta!". ... ...

Lục Châu của Giảng Đạo Hệ Thống có chủ nhân đứng sau, lần đầu tiên nhìn thấy viên châu này Bàn Cổ đã cảm nhận được.

Từ một thời gian trước, tham gia đại hội Vạn Giới, thông tin về viên tiểu hắc châu mà Chu lão bản chia sẻ, nó rất cứng nhắc, chỉ có thể tạo ra sinh linh cùng một loại bản nguyên, không giống như Lục Châu có thể tùy ý thay đổi thuộc tính.

Đặc biệt là cuối cùng sức mạnh hao hết rồi vỡ nát.

Điều này càng khiến Bàn Cổ chắc chắn hơn về cảm nhận của mình, Lục Châu của Giảng Đạo Hệ Thống có chủ.

Chương 203

Chỉ là không biết thực lực thế nào, nhưng hắn cũng quyết định, ba nghìn Ma Thần không thể dùng bản tôn đối mặt với Giảng Đạo Hệ Thống.

Để tránh bị tồn tại đứng sau phát hiện, tốt nhất, phân thân cũng không nên đối mặt với nó.

Dùng thể năng lượng, hiện tại Thiên Đạo có thể tạo ra thể năng lượng của Hỗn Độn Ma Thần bọn họ, tuy rất yếu.

Nhưng bản nguyên Hồng Hoang nhiều, một lần tạo ra ba nghìn thể năng lượng Hỗn Độn Ma Thần cũng không thành vấn đề.

Lại phối hợp với Hồng Mông Phủ Đầu, thực lực như vậy cũng không yếu.

Ít nhất chém chết hệ thống cao cấp đỉnh phong là thừa sức.

Hơn nữa dù cho bị tồn tại đứng sau phát hiện, cũng chỉ sẽ nghĩ rằng đây là một Hồng Hoang do bản nguyên của ba nghìn Ma Thần hóa thành.

Còn về cây búa, đó là chiến lợi phẩm sau khi xử lý vô số hệ thống.

Sẽ không thể nhận ra bọn họ! "Sau này cứ làm như vậy!" Bàn Cổ nói xong, dẫn theo ba nghìn Ma Thần rời khỏi thế giới Hỗn Độn, đi qua hai lãnh địa Chư Thiên. "Cứ ở đây đi!" Bàn Cổ một chưởng khai mở một đại thế giới trống trải, sau đó nghiền nát trăm viên Hỗn Độn Châu, hỗn độn chi khí tràn ngập thế giới.

Các Ma Thần khác cùng ra tay, bổ sung quy tắc và đại đạo của thế giới này.

Đồng thời mỗi người tạo ra một cỗ hóa thân, thực lực hóa thân

không đồng đều, yếu nhất có Hỗn Nguyên Kim Tiên, mạnh nhất có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cứ như vậy, một thế giới Hỗn Độn xuất hiện.

Ngoài việc không có ý thức thế giới, tức là Đại Đạo, những thứ khác không có gì kỳ lạ.

Ý thức thế giới hiện tại tạo ra rất dễ dàng, từ trên người Thiên Đạo Hồng Hoang cắt xuống một mảnh, do Bàn Cổ dẫn đầu, ý thức ba nghìn Ma Thần hội tụ.

Dung hợp với mảnh cắt xuống, sau đó để nó nắm giữ quy tắc của thế giới này.

Bản 'Đại Đạo' đơn giản đã được tạo ra, thực lực bùng nổ chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực trung kỳ.

Tuy yếu, nhưng cũng đủ dùng!

Sau khi tạo xong rào cản thế giới này, Bàn Cổ dẫn theo huynh đệ lại chạy qua hai lãnh địa Chư Thiên, tạo ra những thế giới Hỗn Độn tương tự.

Liên tiếp tạo ra năm cái, phân bố ở các lãnh địa Chư Thiên khác nhau.

Các Hỗn Độn Ma Thần lúc này mới dừng lại, quay về thôn Ma Thần.

Trên đường, Bàn Cổ nói: "Thời Thần, nhớ kỹ thời gian, ba trăm nguyên hội sau, hóa thân của chúng ta sẽ khai thiên, xem có thể thu hút được bao nhiêu hệ thống!" Thời Thần gật đầu: "Được!" Bàn Cổ không nói gì thêm, lần này chỉ là một thử nghiệm, xem số lượng hệ thống gần đây đã tăng lên đến mức nào.

Năm Bàn Cổ khai thiên đại chiến, nếu số lượng đều bắt đầu từ

nghìn hệ thống, vậy thì hệ thống trong Chư Thiên đang tăng trưởng nhanh chóng.

Mà hệ thống và Bàn Cổ trong Chư Thiên xung khắc, chung sống hòa bình là không thể!

Hắn sẽ phải cân nhắc việc khiêm tốn hơn nữa.

Còn về việc phô trương...

Đạo Đức Đại Thiên Tôn kia đã nói rồi, Bàn Cổ cấp Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong còn không có tin tức, hắn mà phô trương e rằng cũng sẽ đi theo vết xe đổ!

Sau khi trở về thôn Ma Thần, Bàn Cổ trêu chọc Hỗn Độn Kê Vương một lúc.

Liền vào trong thanh liên nằm xuống, mỗi một hơi thở, đều tràn ngập đạo vận. ... ...

Hồng Hoang không tính năm tháng, hai nguyên hội đã qua.

Hai nguyên hội thời gian, Hồng Hoang biến hóa không lớn, nhưng cũng không nhỏ.

Bởi vì hiện tại linh khí Hồng Hoang chủ yếu phân bố ở các chân giới lớn, bề mặt Hồng Hoang linh khí phân bố vốn đã ít.

Cùng với việc từng sinh linh trở nên mạnh hơn, linh khí cần thiết cũng nhiều hơn.

Điều này cũng dẫn đến, cường giả chiếm dụng linh khí, nhược giả thiếu linh khí, cuối cùng.

Kẻ yếu càng yếu.

Ngụy Địa Tiên, Luyện Hư Hợp Đạo, Luyện Thần Hoàn Hư, Luyện Khí Hóa Thần...

đến nay, đã xuất hiện sinh linh nguyên thần thoái hóa thành linh hồn.

Cũng đã hoàn toàn được gọi là sinh linh phàm cấp.

Không thể chủ động hấp thụ linh khí trời đất, lâu dần, phương pháp tu luyện bị đứt gãy.

Sinh linh phàm cấp đối với tinh khí cũng không coi trọng lắm, càng dễ bị các loại dục vọng dụ dỗ.

Sinh linh phàm cấp, sinh mệnh ngắn, thời gian thai nghén sinh mệnh tự nhiên cũng ngắn.

Như các tộc hổ, sói, lợn, bò.

Trước đây ít nhất mang thai một lứa cần trăm năm, mấy chục năm.

Hiện tại một năm, hai năm là được rồi, và còn đang không ngừng rút ngắn.

Kết quả như vậy là, số lượng sinh linh Hồng Hoang không ngừng tăng trưởng.

Sinh linh tăng trưởng, nhưng Hồng Hoang rất lớn, tài nguyên các nơi sung túc, đại bộ phận đều là chết già tự nhiên.

Cứ một hai năm, tổng số sinh linh trên bảng ghi chép của Thiên Đạo Hồng Hoang lại tăng gấp đôi.

Đây đều không phải vấn đề lớn, đợi số lượng nhiều lên, sẽ vì tài nguyên mà tranh đấu, số lượng đến lúc đó sẽ dừng lại, không còn bùng nổ.

Đồng thời, các phân thân của các đại thần Hồng Hoang, cũng đều lần lượt sáng tạo ra một hai loại phương pháp tu luyện cho sinh linh cấp thấp.

Khi yếu thì mượn linh khí trời đất để trưởng thành, trưởng thành đến một mức độ nhất định, có thể đạt đến tự sản tự tiêu, không cần linh khí cũng có thể chậm rãi trưởng thành.

Lên nữa, chính là trả lại linh khí cho trời đất, để làm lớn mạnh Hồng Hoang.

Hồng Hoang cũng sẽ tăng thêm khí vận công đức cho họ, để họ dễ dàng nhập đạo hơn.

Đáng tiếc là sinh linh cấp thấp đối với cảm ngộ giữa trời đất không sâu sắc như vậy, tuyệt đại đa số sau khi đạt đến cấp độ có thể tự sản tự tiêu, để đẩy nhanh tốc độ tu luyện, sẽ hấp thụ nhiều linh khí trời đất hơn.

Trả lại cho trời đất gì đó, thôi bỏ đi!

Các đại thần cũng không quan tâm đến những điều này, phương pháp tu luyện đã đưa cho các ngươi rồi, các ngươi thích làm gì thì làm.

Đừng có ngứa mắt ở địa bàn của ta là được, ngày thường cũng chỉ dạy dỗ đệ tử của mình, tìm đạo hữu đánh cờ uống rượu.

Sinh linh Hồng Hoang nhiều lên, các loại sự kiện cũng có thể xảy ra, Hạo Thiên và Dao Trì vui chơi ở đại lục Hồng Hoang.

Bao nhiêu năm trôi qua, chứng kiến đủ loại chuyện kỳ lạ, đặc biệt là gần nghìn năm nay, sinh linh càng nhiều, một bộ phận khu vực vì vấn đề lợi ích tài nguyên, đã nảy sinh tranh chấp.

Rơi vào hỗn loạn tranh đấu, cường giả tàn sát nhược giả cũng có kẻ bảo vệ nhược giả, nhược giả tính kế cường giả, đoàn kết sưởi ấm, tạo ra thế lực.

Các loại âm mưu tính kế được nghiên cứu ra, cùng với thời gian, có sinh linh đã kết thúc hỗn loạn.

Chỉ định trật tự, trừng phạt, thưởng... các đại chủng tộc cũng đều dưới những yếu tố này, từ hỗn loạn trở về bình tĩnh.

Nhưng vì trật tự không hoàn mỹ, ngày tích tháng lũy, lại sẽ rơi vào hỗn loạn, rồi lại khôi phục trật tự.

Hạo Thiên và Dao Trì từ tâm thái vui chơi bước ra, trở thành người ngoài cuộc, nhìn từng nơi vì lợi ích cá nhân mà rơi vào tranh đấu.

Rồi lại khôi phục hoặc hoàn toàn tiêu vong.

Trong đó, rất nhiều nơi trật tự hỗn loạn vốn còn có thể duy trì một thời gian, lại bị sinh linh bên ngoài xâm nhập mà phá vỡ.

Trở nên tốt hơn hoặc bị lật đổ xây dựng lại nhanh hơn.

Hạo Thiên và Dao Trì không muốn ở lâu tại nơi có đủ loại tình cảm và tính kế phức tạp này, họ đã thấy quá nhiều âm mưu tính kế hoặc thiện ý mà sinh linh thể hiện.

Trong lòng sớm đã là một hồ nước tĩnh lặng, không gợn một chút sóng.

Bắt đầu đi du ngoạn các chân giới lớn, chân giới Bất Chu, chân giới Bồng Lai...

Đáng tiếc ngoài Vu tộc Đại Vu, rất nhiều sư huynh sư tỷ đều đang bế quan, thấy họ đến đều xuất quan chiêu đãi, thuận tiện gia nhập nhóm chat Hồng Hoang, ai đang trong trạng thái không bế quan họ cũng đều biết rõ.

Kết quả ngoài một vài người, đều đang bế quan.

Hạo Thiên và Dao Trì cũng có chút ngại làm phiền họ, dứt khoát dừng việc du ngoạn, chuẩn bị về chân giới Thiên Đình tu luyện một thời gian.

Vừa chuẩn bị quay về, Hạo Thiên đột nhiên cảm ứng được phân thân của mình ở Thiên Đình, đã mất liên lạc. "Dao Trì chờ một chút!" "Sao vậy?" Dao Trì đang chuẩn bị về Thiên Đình dừng lại, nghi hoặc nhìn Hạo Thiên. "Phân thân của ta mất liên lạc rồi, rất giống với việc hệ thống làm mà sư huynh sư tỷ họ thường thảo luận, ngươi điều khiển phân thân của ngươi, cảm nhận xem phân thân kia của ta còn ở đó không!" "Được!" Dao Trì gật đầu, tiếp quản phân thân cảm tri, rất nhanh liền dừng lại, nói: "Phân thân của ngươi vẫn còn, xem ra là bị đoạt xá!" "Ta nhớ Đế Tuấn sư huynh có nói trong nhóm chat là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vừa xong, chuẩn bị giết cái gì Thông Thiên tam hào hệ thống, kết quả chưa kịp giết thì hệ thống đó đã biến mất.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận có thể ngăn hệ thống chạy loạn, gọi Đế Tuấn sư huynh, chúng ta cùng nhau chém cái hệ thống đoạt xá ta này!" Hạo Thiên vốn định gọi lão gia, nhưng nghĩ lại, thôi bỏ đi, một cái hệ thống, không đáng để lão gia ra tay.

Quyết định vào nhóm chat, nhờ các vị sư huynh sư tỷ giúp đỡ.

Cùng nhau đánh chết cái hệ thống đoạt xá hắn.

Xả cơn tức! ... ... "Xuyên việt thành Hạo Thiên trong Hồng Hoang, xui xẻo!" Hạo Thiên nhất hào buồn bực than thở, thân phận Hạo Thiên này, nếu đổi sang thế giới khác, đó chính là Đại Thiên Tôn thực thụ.

Nhưng ở Hồng Hoang, lại là một con rối!

Đường đường Thiên Đế, lại bị sáu Thánh Nhân cưỡi lên đầu.

Uất ức!

Sao không thể đổi một thân phận khác?

Thông Thiên cũng được mà!

Kém hơn nữa xuyên vào Trấn Nguyên Tử cũng được!

Chương 204

Lại cứ là tiểu đạo đồng Hạo Thiên.

Quan trọng nhất là, theo ký ức, nguyên Thiên Đế Đế Tuấn đã chết.

Vị trí Thiên Đế trống khuyết, vị trí này khí vận bàng bạc, Lục Thánh muốn nhúng chàm khí vận của vị trí Thiên Đế, lại không muốn tự mình gánh vác phần nhân quả đó.

Ở Tử Tiêu Cung tranh cãi ầm ĩ, Hồng Quân bị họ làm phiền, dứt khoát để hai tiểu đạo đồng bên cạnh mình, cũng chính là hắn và Dao Trì, lên làm Thiên Đế, Vương Mẫu, là chí tôn của Hồng Hoang.

Lục Thánh tranh giành nửa ngày vị trí bị hắn chiếm, không ghi hận mới là lạ.

Ngại vì hắn là do Đạo Tổ đích thân chỉ định, lại là đạo đồng của Đạo Tổ, không dám công khai làm gì hắn.

Đợi sau khi kết thúc, từng người một giở trò sau lưng.

Dẫn đến hắn hiện tại làm Thiên Đế mấy chục vạn năm, chỉ có một Thái Bạch Kim Tinh trung thành, nắm giữ đội quân tinh nhuệ duy nhất của hắn.

Các thần vị khác, đều trống khuyết, Thiên Đình rộng lớn, trống không.

Tiên nữ cũng không thấy một người! "Ai, tình tiết tiếp theo là ta một mực không chiêu mộ được thuộc hạ, ngây thơ đi tìm Lục Thánh giúp đỡ, kết quả những sư huynh sư tỷ này cho mấy tên rác rưởi để lừa bịp." Hạo Thiên nhất hào thở dài, loại chuyện vác mặt đi cho người ta sỉ nhục này, chó cũng không làm.

Không đi tìm Lục Thánh, hắn phải tự mình tìm thuộc hạ, nhưng...

tìm thuộc hạ, ngươi ít nhất cũng phải có danh tiếng chứ, không thì ai theo ngươi?

Vừa nghĩ đến đây, Hạo Thiên nhất hào có chút cạn lời, Hạo Thiên này làm Thiên Đế mấy chục vạn năm, cũng không nghĩ đến việc tuyên cáo cho vạn linh Hồng Hoang biết.

Sinh linh Hồng Hoang ngoài những người ngồi trong Tử Tiêu Cung lúc đầu, những người khác đều không biết Hạo Thiên là ai.

Còn có linh bảo của hắn, Hạo Thiên nhất hào nhìn chính mình, ngoài một bộ đế bào, một món linh bảo ra hồn cũng không có!

Hồng Quân ở Hồng Hoang này, không đưa cho hắn Hạo Thiên Tháp và Hạo Thiên Kiếm, vì vậy, hắn rất nghèo.

Nghèo rớt mồng tơi, thế này mà còn nghĩ đến việc chiêu mộ thuộc hạ, xây dựng Thiên Đình?

Rửa mặt đi ngủ đi!

Làm Thiên Đế thế này, thật thảm!

Mặt dày đi cầu Lục Thánh?

Dù có tệ đến đâu, cũng có thể kiếm được chút tài nguyên.

Nhưng mà, đi rồi, chẳng phải là vác cái mặt mo đi ăn đòn sao?

Hạo Thiên nhất hào trong lòng rất khổ não, lúc này, một âm thanh nhắc nhở vang lên trong đầu. 【Đinh, hệ thống Vô Thượng Đại Thiên Tôn khởi động thành công!】 【Đinh, kiểm tra tình hình hiện tại của túc chủ, kích hoạt các lựa chọn sau.】 【Lựa chọn một: Vác mặt đi cầu Lục Thánh cho chút người và tài nguyên.

Thưởng: Danh hiệu Đại Liếm Cẩu, nhận được hảo cảm của Lục Thánh!】 【Lựa chọn hai: Quay về khóc lóc với Hồng Quân rằng mình bất tài.

Thưởng túc chủ danh hiệu 'Bất Tài', bất kỳ ai thấy cũng sẽ đồng tình với túc chủ.】【Lựa chọn ba: Cầu cái quái gì Lục Thánh, tuyên cáo Hồng Hoang, Thiên Đình tái khởi.

Thưởng Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Châu, sát phạt dị bảo Thí Thần Thương, khí vận chí bảo Thiên Đế Ấn.】"Hệ thống!" Hạo Thiên nhất hào hơi sững sờ, sau đó mừng rỡ.

Kiểm tra các lựa chọn của hệ thống.

Lựa chọn một, danh hiệu Đại Liếm Cẩu!

Lập tức Hạo Thiên nhất hào nổi giận, ở kiếp trước làm liếm cẩu cũng thôi đi, xuyên việt rồi còn làm liếm cẩu, làm cái quái gì.

Tiếp theo, lựa chọn hai.

Danh hiệu 'Bất Tài'! "Cỏ!" Hạo Thiên nhất hào chửi ầm lên, ngươi mới bất tài, cả nhà ngươi đều bất tài.

Lão tử hiện tại là Chuẩn Thánh, lại là căn nguyên Hỗn Độn Ngoan Thạch, ai bất tài!

Hạo Thiên nhất hào trực tiếp nhìn sang lựa chọn thứ ba, mắt sáng lên.

Quả nhiên, Hỗn Độn Châu mà xuyên việt giả nào cũng phải có, hắn cũng không thể thiếu.

Còn có Thí Thần Thương, đây là chí bảo có thể đồ Thánh, có bảo bối này, hắn sẽ có đủ tự tin để đối thoại bình đẳng với Thánh Nhân.

Thiên Đế Ấn, khí vận chí bảo, hắn là Thiên Đế, cái tên này đã có duyên với hắn!

Ba lựa chọn, hai cái đều là quỳ liếm, thứ có được từ việc quỳ liếm không đáng một xu.

Hồng Hoang tàn khốc biết bao, không thành Thánh cuối cùng cũng

là con kiến.

Dù có trở thành đệ tử thân truyền của Thánh Nhân, cũng phải đối mặt với nguy cơ bị bán bị giết.

Hạo Thiên nhất hào lắc đầu, hắn sẽ không bao giờ ký thác vận mệnh của mình vào người khác. "Hệ thống, lựa chọn ba!" 【Lựa chọn hoàn thành, phần thưởng đã phát.】 Trong im lặng, trong thức hải của Hạo Thiên nhất hào, xuất hiện thêm ba vật phẩm tỏa ra linh quang và đạo vận.

Hắn cũng trực tiếp luyện hóa ba kiện linh bảo này.

Hỗn Độn Châu không cần phải nói nhiều, là Hỗn Độn Chí Bảo duy nhất còn tồn tại trên đời, ngoài công năng nhiễu loạn thiên cơ, sức sát thương cũng vô cùng khủng bố.

Hắn một kích xuống, nếu có thể đánh trúng, e rằng có thể làm được một kích diệt Thánh.

Nhưng vẫn phải giữ làm át chủ bài, có thể không lộ ra thì không lộ ra.

Dù sao thứ này quá quý giá.

Sau đó là Thí Thần Thương, dễ dàng làm tổn thương nguyên thần của Thánh Nhân, còn có Thiên Đế Ấn.

Có thể trấn áp khí vận, cấm cố không gian, tạm dừng thời gian.

Có hai kiện chí bảo này trong tay, dù không dùng Hỗn Độn Châu, hắn cũng có thể ở thế bất bại trong chiến đấu.

Thậm chí vượt cấp chiến đấu cũng đơn giản như uống nước. "Ha ha ha!" Hạo Thiên nhất hào thoải mái cười lớn, Thiên Đế Ấn bắt đầu hấp thụ khí vận Thiên Đế, đồng thời trấn áp và trả ngược lại cho hắn.

Ầm!

Hạo Thiên nhất hào tự thân bùng phát ra khí thế mênh mông vĩ đại, hai mắt tỏa thần quang, quét khắp Hồng Hoang, vạn linh thiên hạ xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Dã thú phàm tục trên mặt đất, cá trong nước Đông Hải, Nhân tộc biết đốt lửa nấu cơm bên bờ Đông Hải... và các đạo trường của các đại Thánh Nhân, ánh mắt của Hạo Thiên nhất hào không hề che giấu, coi thường thiên hạ.

Giọng nói uy áp vang dội khắp Hồng Hoang: "Từ nay trở đi, ngô Hạo Thiên, thay trời hành phạt, quản lý vạn vật Hồng Hoang.

Tái kiến Thiên Đình, trẫm là Thiên Đế, để thể hiện ân đức của Thiên Đế, trẫm tuyên bố vạn năm sau triệu khai đại hội Bàn Đào, mời các lộ tiên thần tán tu lên trời nhậm chức, hưởng thụ khí vận Thiên Đình gia thân." Nói xong, Hạo Thiên đi đến cung điện của Dao Trì.

Đại hội Bàn Đào, không có bàn đào thì sao gọi là đại hội.

Hồng Quân tuy không ban cho hắn linh bảo, nhưng cũng đã cho hắn và Dao Trì một cây Bàn Đào mẫu thụ.

Tiền thân cảm thấy Bàn Đào mẫu thụ không có tác dụng gì lớn, quả kết ra cũng chỉ ngon miệng một chút, ăn nhiều cũng ngán!

Vì vậy liền nhường cho Dao Trì, để nàng quản lý.

Quá ngốc, bàn đào đối với mình không có tác dụng, đối với những Thiên Tiên, Huyền Tiên kia chính là vô thượng chí bảo.

Sao ngươi ngốc nghếch thế, nếu ngươi sớm dùng bàn đào thu nhận thuộc hạ, cũng không đến nỗi Thiên Đình trống không như vậy!

Hạo Thiên nhất hào lắc đầu, thở dài vì sự không có chí tiến thủ của tiền thân Hạo Thiên.

Lúc này, cũng đã đến chỗ Dao Trì, Hạo Thiên nhất hào gọi: "Sư

muội, xin hãy lấy Bàn Đào mẫu thụ ra dùng một lát." Phân thân của Dao Trì sững sờ, là đang nói đến Hồng Mông Bàn Đào mẫu thụ sao?

Thứ đó đang ở trong tay bản tôn, nàng làm gì có!

Phân thân của Dao Trì cũng không muốn đối đầu với hệ thống bên ngoài, liền vào nhóm chat.

Một lúc lâu sau, Dao Trì nói: "Sư huynh thông cảm, sư muội gần đây tu vi có dấu hiệu đột phá, sắp đột phá, cần bế quan, nên không thể giúp sư huynh được gì!

Bàn Đào mẫu thụ đã được ta trồng trong một cái vườn ở Thiên Đình, huynh đi tìm là sẽ thấy." "Được, sư muội an tâm bế quan, đợi ngươi xuất quan, sư huynh sẽ cho ngươi một bất ngờ lớn!" Hạo Thiên nhất hào ôn tồn nói xong, không thấy bên trong có hồi âm.

Không gặp được Dao Trì, Hạo Thiên nhất hào cũng rất thất vọng, may mà Bàn Đào mẫu thụ đã ổn.

Hạo Thiên nhất hào nguyên thần triển khai, không lâu sau đã phát hiện ra cái vườn trồng Bàn Đào mẫu thụ, bởi vì hắn và Dao Trì đều không quan tâm đến cây mẫu thụ này lắm.

Nó kết quả rơi xuống đất mọc thành cây bàn đào mới, quả nào quả nấy đều kết đầy những trái bàn đào to như cái mâm.

Một cái vườn lớn hơn cả một hành tinh nhỏ, mọc nhiều bàn đào như vậy.

Đủ để hắn mở đại hội Bàn Đào rồi.

Như vậy cũng tốt, đỡ cho hắn rất nhiều công sức.

Hạo Thiên nhất hào gật đầu, khắc lên cái vườn này ba chữ lớn Bàn Đào Viên, hái một quả bàn đào ăn, giòn ngọt, linh khí dồi dào.

Ngon!

Hạo Thiên nhất hào ăn liền mấy quả mới dừng lại, ánh mắt nhìn xuống hạ giới, cuối cùng dừng lại ở mấy tộc quần.

Lần lượt là Hồ tộc, Linh Điểu nhất tộc, Linh Hoa nhất tộc...

Thiên Đình sao có thể thiếu tiên nữ, Hạo Thiên nhất hào mỉm cười, hái một lượng lớn bàn đào.

Tiến đến mấy tộc quần này để chiêu mộ tiên nữ.

Đợi hắn đi rồi, Đế Tuấn và Thái Nhất xuất hiện trong Bàn Đào Viên. "Hệ thống trung cấp!" "Xem ra mạnh hơn cái trước, lần này Tam Thanh Nữ Oa đạo hữu không có ở đây, chúng ta đi gọi các đạo hữu khác!". ... ...

Hiện tại Hồng Hoang sinh linh phàm cấp quá nhiều, tuổi thọ cũng ngắn ngủi, chỉ vỏn vẹn hai ba trăm năm.

Như Huyền Tiên, Kim Tiên những sinh linh mạnh mẽ như vậy, vạn năm khó gặp một lần, rất nhiều nơi, đối với sự hiểu biết về chiến lực cao nhất là Địa Tiên hoặc Thiên Tiên.

Đối với giọng nói uy nghiêm tự xưng là Thiên Đế đột nhiên truyền đến từ trên trời, đại đa số cũng chỉ cảm thấy đây là một tồn tại mạnh mẽ giống như ×× sơn đại vương, sơn chủ, tiên gia trong truyền thuyết.

Tăng thêm chút kiến thức, sau này chém gió cũng có thể mang theo Thiên Đế Hạo Thiên này, sau đó thì làm gì làm nấy.

Chương 205

Cũng có không ít sinh linh cảm khái vạn năm thời gian trong mắt những tồn tại mạnh mẽ như vậy chỉ là một thoáng chốc, càng kiên định hơn với tấm lòng cầu đạo của mình.

Đồng thời, một số Huyền Tiên, Kim Tiên có chút kiến thức, đều lần lượt xuất quan, suy nghĩ nên dùng thái độ gì để tham gia đại hội vạn năm sau, để được Thiên Đế coi trọng, gia nhập Thiên Đình, hưởng thụ khí vận Thiên Đình gia thân.

Mà trong núi Đại Uyên, Giảng Đạo Hệ Thống như thường lệ chặn đi giọng nói đó, bắt đầu cân nhắc về Hạo Thiên này.

Ngoài giọng điệu có chút bá khí, cũng không có gì đặc biệt, trông không giống như xuyên việt giả.

Vẫn là tạm thời không quản, nếu là xuyên việt giả, sớm muộn cũng sẽ lộ ra sơ hở.

Nó vẫn là nên xác định xuyên việt giả ở Nhân tộc kia ở đâu trước rồi nói.

Ánh mắt của Giảng Đạo Hệ Thống nhìn về phía bờ Đông Hải, từ khi khôi phục hệ thống cao cấp, nó đã nhìn ra bờ Đông Hải có chút không ổn.

Rảnh rỗi không có việc gì nó liền quan sát vạn tộc bờ Đông Hải.

Hiện tại đã cảm nhận được địa điểm cụ thể của hệ thống kia.

Chính là ở trong Nhân tộc, đáng tiếc khí vận ở đó quá hỗn loạn, và có rất nhiều ảo ảnh, cần phải tận mắt đi xem, mới có thể nhìn ra điều gì không ổn.

Nhưng nó đi thì chắc chắn không được, như vậy quá mạo hiểm,

ánh mắt của Giảng Đạo Hệ Thống chuyển sang một đám động vật đang nghe Lục Tinh Thần giảng bài.

Tối hôm đó, Lục Tinh Thần nhận được nhiệm vụ hệ thống, học sinh của hắn là Tiểu Bạch, con hồ ly này tuổi thọ sắp hết, cần ra ngoài rèn luyện, đột phá để kéo dài tuổi thọ.

Lục Tinh Thần bất đắc dĩ, thức đêm viết một cuốn sách, ghi lại các loại âm mưu quỷ kế mà mình biết.

Ngày thứ hai, Lục Tinh Thần liền đuổi Tiểu Bạch đi, Tiểu Bạch ở trong viện tre không thể nói được, mắt đẫm lệ, ngậm cuốn sách mà tiên sinh đưa.

Rời khỏi viện tre, Tiểu Bạch hóa thành một nữ tử áo trắng, mắt hoe đỏ cất cuốn sách mà tiên sinh đưa vào lòng. "Tiên sinh, học sinh đi!" Bạch hồ bái lạy xong, rời khỏi núi Đại Uyên, mờ mịt không biết đi về đâu.

Cuối cùng, tùy ý chọn một hướng, chính là bờ Đông Hải.

Đồng thời, một cuốn sách trong lòng nàng tỏa ra sức mạnh khó có thể nhận ra, bao phủ cơ thể nàng. ... ...

Trên đảo Kim Ngao, hóa thân Thông Thiên Đa Bảo mở mắt, nhìn về phía Thiên Đình.

Cuối cùng lắc đầu, hắn vẫn là không tham gia!

Đệ tử Tiệt Giáo cũng không thể tham gia!

Đa Bảo khởi động đại trận trên đảo Kim Ngao, đồng thời thông báo cho đệ tử Tiệt Giáo, giảng đạo cho họ.

Núi Côn Luân, phân thân của Lão Tử và Nguyên Thủy làm gì làm nấy, cũng nghiêm cấm đệ tử của mình đi Thiên Đình hóng chuyện.

Mà Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Đông Vương Công các đại thần,

bản tôn đều lần lượt tỉnh lại từ bế quan, đến chân giới Thiên Đình, thương lượng đại sự.

Chân giới Huyết Hải, Minh Hà cười quái dị.

Bốn bóng người xuất hiện trước mặt hắn, chính là Tứ Đại Ma Vương, đều là phân thân của hắn.

Cải tạo lại bốn phân thân Tứ Đại Ma Vương, Minh Hà gửi bốn phân thân ra khỏi chân giới, hội hợp với phân thân trong Huyết Hải.

Bản thân thì ý thức chính nhập vào phân thân game Thánh Nhân đỉnh phong.

Mang theo năm viên Hỗn Độn Châu đã được cải tạo.

Tiến đến chân giới Thiên Đình hội hợp với Đế Tuấn. ... ...

Núi Tu Di, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chọn nghìn sinh linh miễn cưỡng là Địa Tiên, thu làm đệ tử Thích giáo.

Để Di Lặc đã là Đại La Kim Tiên giảng đạo cho họ, đợi vạn năm sau đại hội Bàn Đào rồi đi tham gia.

Mà, bộ lạc Nhân tộc, Vân Khởi không hoảng không vội chúc phúc cho chàng trai trẻ mà mình đã chọn.

Chúc phúc xong, ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Đình, cuối cùng lắc đầu, Hạo Thiên này chỉ là một tên hề nhảy nhót.

Không đáng để hắn bộc lộ thực lực của Nhân tộc, lập tức sử dụng kỹ năng mà hệ thống thưởng.

Thông báo cho Nhân tộc tín ngưỡng hắn không cần để ý đến Thiên Đế đột nhiên xuất hiện này.

Trong bộ lạc Thương Hoàng, Thương Hoàng khinh bỉ cười một tiếng: "Thay trời hành phạt, không có thực lực tương ứng, lại cứ muốn cái dã tâm đó!" "Hệ thống, ta là hoàng giả Nhân tộc, nếu chiếm

được vị trí Thiên Đế, có ảnh hưởng gì không?" 【Không có, vị trí Thiên Đế đại biểu cho Thiên Đạo, túc chủ sẽ không được Thiên Đạo công nhận để làm Thiên Đế.】 【Ngược lại, nếu túc chủ không ngừng đàn áp Thiên Đình, hoặc chém giết Hạo Thiên, túc chủ có thể làm suy yếu Thiên Đạo, còn có thể nhận được lượng lớn khí vận và phần thưởng của hệ thống.】 【Nếu hoàn toàn tiêu diệt Thiên Đình, túc chủ có thể nhận được một suất Thánh Nhân của Nhân Đạo, có thể tùy ý ban cho nhân viên của hoàng triều Thương Hoàng, một lời phong Thánh.】 Thương Hoàng lập tức kinh ngạc, tiêu diệt một Thiên Đình, có thể có được thuộc hạ Thánh Nhân, chuyện này quá hời rồi.

Thương Hoàng lập tức hỏi: "Hệ thống, mười vạn tinh nhuệ còn cần bao lâu để trở thành Đại La Kim Tiên?" 【Trải qua việc túc chủ không ngừng hoàn thành nhiệm vụ rút ngắn thời gian, hiện tại còn thiếu mười vạn năm là có thể toàn bộ trở thành Đại La Kim Tiên!】 "Rất tốt." Thương Hoàng hài lòng gật đầu, nhìn về phía Thiên Đình, ánh mắt băng lãnh: "Đợi ta thống nhất Nhân tộc, Hạo Thiên chính là tảng đá lót đường đầu tiên của ta trước khi xử lý Thánh Nhân!". ... ... "Aoooo aoooo!" Tô Huyền mặc da thú, cầm gậy xương lớn gào thét lao về phía một con hươu cảnh giới Địa Tiên, các đồng bạn khác cũng cùng nhau vây giết con hươu này.

Sau một hồi truy đuổi, 'gian nan' đánh chết con hươu này.

Máu hươu chảy ra rất nhiều, một đám người vội vàng vây quanh uống máu hươu.

Để tránh lãng phí, Tô Huyền thì ngồi trên tảng đá xanh không xa, lặng lẽ nhìn đám thành viên dự bị của đội săn uống máu tươi của con hươu tiên.

Lúc này, giọng nói của Hạo Thiên vang lên trên trời, khiến đám người Nhân tộc đang uống máu hươu hỗn loạn.

Thiên Đế, Hạo Thiên!

Trong mắt Tô Huyền tinh quang lấp lánh, Hạo Thiên ở Hồng Hoang có tệ đến đâu, cũng không tệ đến mức nào.

Vì hắn là Thiên Đế, dựa lưng vào Hồng Quân.

Lúc này chính là lúc hắn thiếu người, đi sớm một chút, đến lúc đó có thể có được một thân phận không thấp.

Đáng để đầu tư át chủ bài của hắn. "Hệ thống, dùng cái thẻ phân thân Trác Tuyệt của ta đi!" 【Đinh, xin túc chủ xác định chủng tộc!】 "Ừm...

Nhân tộc quá dễ thấy, hệ thống có mấy chủng tộc để chọn?" 【Đinh, Nhân tộc, Nguyệt Lang tộc, Thần Dương tộc, Thỏ tộc.】 "Chọn Nguyệt Lang tộc đi, dùng một nửa điểm tu vi, tu vi tăng lên Đại La Kim Tiên, đặt tên là Lang Lục, phóng đến vạn quang niên ngoài, cách xa các bộ lạc lớn của Nhân tộc!" Tô Huyền nói. 【Đinh, chế tác hoàn thành, phóng hoàn thành.】 "Để Lang Lục tu luyện cho tốt, vạn năm sau đi đầu quân cho Thiên Đình.

Nghe theo sự phân phó của Hạo Thiên, bảo làm gì thì làm nấy, tranh thủ có được một thân phận tốt." 【Đinh, đã gửi chỉ lệnh.】 Xong xuôi, Tô Huyền hài lòng gật đầu, đứng dậy để đám hậu bối đang hỗn loạn phía trước ổn định lại, tiếp tục uống máu hươu.

Sau khi uống hết máu hươu, dẫn theo đám thành viên dự bị của đội săn, kéo con hươu tiên dài mấy nghìn mét, quay về hướng bộ lạc.

Hơn hai mươi vạn năm thời gian, bộ lạc nhỏ lúc đầu vẫn là bộ lạc nhỏ.

Ngoài số lượng Nhân tộc đã lên đến mấy chục vạn.

Người mạnh nhất, không tính hắn, mạnh nhất cũng chỉ là phân thân thủ lĩnh của hắn, cảnh giới Kim Tiên.

Nhân tộc cũng có xuyên việt giả, một núi không thể có hai hổ, những năm nay hắn không ngừng dùng phân thân để thăm dò.

Đã biết được danh hiệu của xuyên việt giả kia.

Thánh Sư!

Mộng báo chúc phúc Thánh Sư.

Ẩn giấu rất bí ẩn, hắn không thể xác định được thân phận thật sự của Thánh Sư này.

Nhưng biết một điều, xuyên việt giả này chúc phúc ít nhất đã tạo ra năm mươi Đại La Kim Tiên.

Mạnh hơn hắn, hắn cũng không dám phát triển bộ lạc của mình, hắn không muốn bị Thánh Sư này để ý.

Núp kỹ, xác định rõ thân phận của Thánh Sư rồi mới tính tiếp!

Tô Huyền thầm nghĩ.

Lúc này, phía trước Tô Huyền xuất hiện một con bạch hổ dính máu.

Khí tức suy yếu, sắp chết.

Đám người Nhân tộc sau lưng Tô Huyền hưng phấn lên, cầm gậy chuẩn bị giết chết con bạch hổ này. 【Túc chủ, đây là một con Cửu Vĩ Tiên Hồ Đại La Kim Tiên.

Lúc này đã bị trọng thương, túc chủ có thể dùng thẻ sủng vật để thu làm sủng vật.】 "Tất cả dừng lại!" Tô Huyền vội vàng bảo đội săn dự bị dừng lại, mình tiến lên bế con bạch hổ này lên.

Trên mặt lộ ra nụ cười, Đại La Kim Tiên, hắn xuyên việt đến giờ, chưa từng gặp một người. "Hệ thống, sử dụng thẻ sủng vật!" 【Đinh, sử dụng thành công.

Kiểm tra thấy sủng vật Cửu Vĩ Tiên Hồ của túc chủ bị trọng thương, đang chữa thương!】 Vết thương trên người bạch hồ không ngừng hồi phục, đồng thời, một cuốn sách trong cơ thể nó ẩn đi.

Thời gian trôi nhanh, vạn năm qua đi, Hồng Hoang vẫn yên bình như cũ.

Nhưng gần đây, sự yên bình này đã bị phá vỡ, vô số sinh linh Hồng Hoang cả đời khó gặp được Thiên Tiên, Huyền Tiên cảnh tiên trưởng lại xuất hiện.

Họ lao thẳng lên trời cao, để lại từng luồng tiên khí, khiến cho chúng sinh phàm tục say mê.

Có sinh linh to gan hỏi một vị Huyền Tiên vì sao lại có nhiều tiên nhân xuất hiện như vậy.

"Ha ha, vạn năm trước Đại Thiên Tôn Hạo Thiên của Thiên Đình đã mời chúng ta đến tham dự đại hội Bàn Đào, nay thời gian đã đến, chúng ta tự nhiên phải đến dự tiệc!" Vị Huyền Tiên này ha ha cười lớn, nói xong liền cưỡi mây lành bay về phía Thiên Đình.

Để lại mặt đất một đám sinh linh phàm tục ngưỡng vọng, đồng thời, ghi nhớ danh hiệu Đại Thiên Tôn Hạo Thiên và đại hội Bàn Đào.

Có thể triệu tập nhiều tiên trưởng như vậy, nhất định là một vị đại năng phi thường.

Sau này gặp bạn bè thân hữu, cũng có thể khoe khoang về đại hội Bàn Đào của Đại Thiên Tôn, nơi mà các tiên trưởng đều đến tham dự.
.....

So với việc các tầng lớp Thiên Tiên, Huyền Tiên phải toàn lực chạy tới Thiên Đình.

Thì những sinh linh từ Kim Tiên trở lên lại không gây ra động tĩnh gì lớn, không kinh động vạn linh, phiêu diêu mà đến Thiên Đình.

“Hoan nghênh chư vị đạo hữu tham gia đại hội Bàn Đào của Đại Thiên Tôn, đạo hữu mời đi lối này!” Ngoài Thiên Môn, một đám tiên nữ nhẹ nhàng hành lễ, mặt mang nụ cười mời các tiên nhân tới dự tiệc vào chỗ.

Linh khí gần như hóa thành dịch, và các tiên nữ nghênh đón này tỏa ra khí tức Kim Tiên khiến họ cảm thấy ngạt thở, làm cho các tiên nhân chấn động.

Chương 206

Họ ngoan ngoãn đi theo sự chỉ dẫn của tiên nữ vào chỗ ngồi, chờ đợi đại hội bắt đầu. .....

"Lâu như vậy rồi, đừng nói Đại La Kim Tiên, ngay cả Kim Tiên đến cũng chưa đủ ba con số!" Trong bóng tối, nhìn những kẻ đến dự đại hội Bàn Đào, sắc mặt Hạo Thiên số 1 trầm xuống.

Đến toàn là thứ gì đâu không, một đám ô hợp.

Nếu đại hội Bàn Đào lần này toàn là những thứ này, thì cái đại hội Bàn Đào mà hắn tổ chức, sẽ là một trò cười từ đầu đến cuối.

Ánh mắt Hạo Thiên số 1 nhìn về phía các đạo trường của Chư Thánh, Côn Lôn Sơn, Bích Du Cung.

Đám đệ tử đó vẫn làm việc của mình, hoàn toàn không có vẻ gì là muốn đến tham gia đại hội Bàn Đào!

"Lục Thánh!" Giọng Hạo Thiên số 1 trầm thấp, ánh mắt không che giấu được sự phẫn nộ.

Sỉ nhục, đường đường Thiên Đế, tổ chức một đại hội, mà cả Hồng Hoang hễ có chút danh tiếng, không một ai đến nể mặt!

Sau này, Thiên Đình của hắn sẽ là một trò cười.

"Không thành Thánh cuối cùng cũng chỉ là kiến hôi." Vì hắn không phải là Thánh Nhân, Lục Thánh căn bản không coi hắn ra gì.

Hạo Thiên số 1 nắm chặt nắm đấm, răng nghiến ken két, một lúc lâu sau, hắn nhìn vào ba kiện chí bảo trong thức hải.

Tâm thái của Hạo Thiên số 1 ổn định lại.

Lục Thánh không đến, là do sức mạnh hắn thể hiện chưa đủ, đại

hội Bàn Đào lần này, hắn phải đánh ra uy danh của mình.

Nếu không có đại năng nào đến, hắn sẽ tự mình đi tìm, Côn Bằng, Minh Hà đều là những mục tiêu lập uy rất tốt.

Giết gà dọa khỉ, để cho những Thánh Nhân này xem, Hạo Thiên hắn có tư cách đối thoại bình đẳng với họ hay không. .....

Hai năm trôi qua, tiên nhân đến tham gia đại hội Bàn Đào cũng đã có hơn mười vạn, nhưng trước sau vẫn không có một ai từ Thái Ất Kim Tiên trở lên.

Điều này khiến Hạo Thiên số 1 không giữ được thể diện, lại đợi thêm một lúc lâu, cuối cùng cũng có một vị Đại La Kim Tiên đến, Hạo Thiên số 1 mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn nhìn vào bốn năm kiện Tiên Thiên Linh Bảo trong không gian hệ thống, đều là trung phẩm, đây là phần thưởng hắn nhận được khi hệ thống kích hoạt lựa chọn lúc chiêu mộ tiên nữ ở hạ giới.

Hạo Thiên số 1 chọn ra hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo tốt nhất, một bước xuất hiện trên vị trí chủ tọa của đại hội Bàn Đào.

Khí tức Chuẩn Thánh khuếch tán, các tiên nhân đến tham gia đại hội Bàn Đào không ai không cảm nhận được luồng khí tức sâu như vực thẳm, nặng như ngục tù ập đến, một lúc lâu sau, khi các tiên nhân đã đến giới hạn chịu đựng, uy áp mới tan đi.

Họ nhìn về phía nguồn gốc của uy áp.

"Hoan nghênh chư vị đạo hữu, tham gia đại hội Bàn Đào của trẫm." "Đại Thiên Tôn quá lời rồi, đại sự thế này, chúng thần sao có thể không để tâm." Chúng tiên vội vàng cung kính nói.

"Đây là linh quả kết từ cây con của Tiên Thiên Linh Căn, Bàn Đào Mẫu Thụ, mời các vị thưởng thức, lát nữa, đại hội Bàn Đào sẽ bắt đầu!" Hạo Thiên số 1 khẽ gật đầu, vỗ nhẹ tay, một đám tiên nữ váy

tiên bay phấp phới, bước đi nhẹ nhàng, bưng những đĩa tiên đào tiến lên phân phát.

"Tạ Đại Thiên Tôn ban đào!" Chúng tiên vui mừng bái tạ.

Hạo Thiên số 1 tùy ý nói vài câu, thể hiện sự độ lượng của mình với tư cách là Thiên Đế.

Sau đó nhìn về phía vị Đại La Kim Tiên duy nhất trong hội trường.

Đây là một nam tử mặc áo đen, khí thế lạnh lùng, ánh mắt thỉnh thoảng lóe lên sát khí khát máu.

Chú ý đến ánh mắt của Hạo Thiên số 1, nam tử vội vàng đứng dậy, "Lang Lục bái kiến Đại Thiên Tôn!" "Ừm, ngươi rất khá.

Có nguyện ý vào Thiên Đình ta hiệu lực không?" "Lang Lục bái kiến bệ hạ!" Lang Lục quả quyết quỳ một gối bái lạy.

"Thấy ngươi không có vật gì bên mình, hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo này, trẫm ban cho ngươi vậy, mong ngươi sớm ngày trở thành một thanh kiếm sắc bén của Thiên Đình ta." Hạo Thiên số 1 phất tay, hai kiện trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo một công một phòng bay đến trước mặt Lang Lục.

"Đa tạ bệ hạ ban bảo!" Lang Lục không kiêu ngạo cũng không tự ti nhận lấy hai kiện linh bảo.

Hạo Thiên số 1 càng thêm hài lòng, lại ban thêm mấy quả đào từ Bàn Đào Mẫu Thụ.

Lúc này, bên ngoài Thiên Đình kim quang hiện lên, trong hư không kim liên nở rộ.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mang theo ba vị đệ tử Đại La Kim Tiên là Di Lặc, Địa Tạng, Dược Sư, và cả ngàn vị đệ tử Địa Tiên Cảnh mới thu nhận không lâu xuất hiện.

Cuối cùng cũng đến!

Hạo Thiên số 1 thở phào nhẹ nhõm, có Thánh Nhân tham gia là tốt rồi, nhưng khi nhìn thấy hơn ngàn tên Địa Tiên, tâm tình lập tức khó chịu như nuốt phải ruồi.

Mẹ nó, đây là dắt theo một đám ăn mày đến vặt lông cừu của hắn sao!

"Hạo Thiên sư đệ, biết tin sư đệ tổ chức đại hội Bàn Đào, bần đạo và sư huynh đặc biệt mang tất cả đệ tử Thích giáo đến chúc mừng." Chuẩn Đề cười tủm tỉm đưa ra một gốc tiên thực mười vạn năm, nói, "Tây phương chúng ta nghèo rớt mồng tơi, không có thứ gì tốt, mong sư đệ thông cảm!" "Tuy không có lễ vật gì ra hồn, nhưng chúng ta thành tâm chúc mừng sư đệ tổ chức đại hội Bàn Đào, nào, để chúng ta cung hạ Đại Thiên Tôn!" Chuẩn Đề nói với ngàn đệ tử sau lưng.

Lập tức, ngàn đệ tử đồng loạt bái lạy, "Cung hạ Đại Thiên Tôn!" Bái xong, ngàn đệ tử tản ra, ngồi vào các bàn tiệc, như thể chưa từng thấy đời, quét sạch linh quả linh tửu trên bàn.

Còn gõ gõ vào bàn, dường như đang cân nhắc xem có thể khuân cả bàn đi được không.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẫn cười tủm tỉm nói, "Sinh linh Tây phương chúng ta kiến thức nông cạn, chưa từng thấy linh vật như vậy, nay thấy được khó tránh khỏi có chút thất lễ, mong sư đệ thông cảm!" Hạo Thiên số 1: .....

Mẹ nó đây là kiến thức nông cạn?

Mặt mũi cũng không cần nữa phải không!

Thánh Nhân!

Hạo Thiên số 1 cố nén lửa giận trong lòng, sắc mặt cứng đờ nói,

“Không sao, chỉ là vài thứ linh quả thôi, hai vị sư huynh mời vào chỗ!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cười tủm tỉm ngồi vào hai trong sáu chỗ ngồi đặc biệt.

Chuẩn Đề phất tay, ba trong số các ghế ngồi bay ra sau lưng ông, nói với ba vị đệ tử.

“Tam Thanh sư huynh chắc sẽ không tham gia loại yến hội này đâu, mấy cái ghế này, các con ngồi đi!” “Vâng, sư tôn!” Địa Tạng, Di Lặc, Dược Sư ba vị đệ tử cung kính bái lạy, ngồi xuống.

Đối với Bàn Đào Tiên Thiên Linh Căn trên bàn, họ không có hứng thú.

Thứ này ở Tu Di Sơn có đầy, ngày thường họ cũng chỉ nếm thử cho biết mùi vị thôi!

Nhưng xét đến lời dặn của sư tôn trước khi đi, họ vẫn gói hết linh quả trên bàn lại.

Thánh Nhân chết tiệt, ngay cả môn đồ dưới trướng cũng dám làm mất mặt hắn.

Sớm muộn gì cũng bắt các ngươi quỳ xuống hết!

Hạo Thiên số 1 thầm chửi trong lòng, nhưng hắn không vội ra tay, hắn đang đợi, đợi đám đệ tử Tây phương này càng thêm càn rỡ.

Đến lúc đó, trực tiếp diệt sạch để lập uy!

Chỉ là hai vị Thánh Nhân này, không biết chiến lực hiện tại của hắn có chịu nổi không!

Hạo Thiên số 1 tự vấn trong lòng.

Lúc này, bên ngoài Thiên Đình xuất hiện huyết khí ngút trời, ma uy cuồn cuộn, khí thế kinh khủng ập đến.

Khiến cho chúng tiên tham dự đại hội kinh hãi tột độ.

Đây là đại thần phương nào?

Trông còn oai hơn cả Đại Thiên Tôn!

"Kiệt kiệt kiệt, đại hội Bàn Đào Thiên Đình, xem ra cũng có chút thú vị, Hạo Thiên, bản tọa không mời mà đến, có hoan nghênh không!" "Minh Hà, ngươi đến tham dự đại hội, trẫm tự nhiên hoan nghênh!" Giọng Hạo Thiên số 1 lãnh đạm, nhìn về đám mây máu phía trước, trong lòng có chút vui mừng.

Đang lo không chọn được người thích hợp, Minh Hà này lại đến.

Đến đúng lúc lắm, lấy ngươi giết gà dọa khỉ, là một lựa chọn không tồi.

Ầm ầm ầm!

Trong màn sương máu ngút trời, năm bóng người từ từ bước ra, toàn thân tỏa ra sát ý và ma khí kinh người.

Chính là phân thân bình thường của Minh Hà và phân thân của Tứ Đại Ma Vương.

Năm đại phân thân đều là Chuẩn Thánh, tỏa ra khí tức khiêu khích, sải bước tiến về phía Hạo Thiên số 1. .....

"Giáo chủ chúng ta vừa hay đi ngang qua, thấy có tụ hội, nên hứng thú ghé vào, Hạo Thiên ngươi sẽ không không hoan nghênh chúng ta chứ?" Phân thân Đại Phạn Thiên của Minh Hà nói.

"Kiến hôi cũng dám gọi thẳng tên trẫm!" Trong mắt Hạo Thiên số 1 lóe lên vẻ lạnh lẽo, khí thế Chuẩn Thánh đỉnh phong ầm ầm tỏa ra, ép về phía Đại Phạn Thiên.

Ầm!

Chuẩn Thánh sơ kỳ Đại Phạn Thiên sắc mặt không đổi, sát khí ngút trời lan tỏa, hàng tỷ tỷ xác thối, xương trắng hiện ra trong mắt

hắn, cười lạnh nhìn Hạo Thiên số 1.

Một luồng khí thế chém giết tất cả ập đến, Hạo Thiên số 1 đang phóng thích khí thế Chuẩn Thánh đỉnh phong liền tắt ngúm.

Trong đầu chỉ còn lại hàng tỷ tỷ xác thối, xương trắng, cảm xúc ghê tởm, méo mó, sợ hãi khiến Hạo Thiên số 1 run rẩy.

"Được rồi được rồi, chấp nhặt với một đứa trẻ con không hiểu chuyện làm gì!" Lúc này, Chuẩn Thánh đỉnh phong Minh Hà ung dung lên tiếng, Đại Phạn Thiên cũng dừng lại.

Hộc hộc!

Hạo Thiên số 1 kinh hồn chưa định, thở hổn hển, hai mắt đầy sợ hãi.

Minh Hà thấy vậy, ánh mắt mang theo ý cười, trình độ nghiên cứu về xuyên việt giả của hắn không hề thấp.

Một bước đạt được sức mạnh vĩ đại mà họ khó có thể tưởng tượng, nhưng tâm tính thì vẫn vậy, loại xuyên việt chưa được bao lâu này, chỉ cần một dị tượng máu me một chút là có thể uy hiếp tâm thần của họ. [Đinh, Minh Hà dẫn người đến cửa khiêu khích, khinh người quá đáng, mời túc chủ đưa ra lựa chọn.] [Lựa chọn một: Đại trượng phu co được duỗi được, mặc kệ sự chế giễu của chúng tiên, ta nhịn, thưởng cho túc chủ danh hiệu 'Nhẫn giả thần quy'.] [Lựa chọn hai: Mặt nóng dán mông lạnh, nhiệt tình chiêu đãi Minh Hà, thưởng một danh hiệu 'Đại hảo nhân'.] [Lựa chọn ba: Dạy hắn cách làm người, vả mặt Minh Hà, thể hiện uy nghiêm Thiên Đế, thưởng cho túc chủ danh hiệu 'Vô Úy', Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý.] 'Lựa chọn ba!' Tiếng của hệ thống vang lên, nỗi sợ hãi của Hạo Thiên số 1 tan biến, nhanh chóng lướt qua ba lựa chọn, sau khi thấy danh hiệu 'Vô Úy', hắn thầm vui mừng.

Cái này vừa hay bù đắp cho điểm yếu của hắn! [Đinh, phần thưởng đã phát, danh hiệu 'Vô Úy' đã được trang bị!] 'Vô Úy', xua tan nỗi sợ hãi trong lòng, miễn dịch mọi uy áp!

Hạo Thiên số 1 bay lên không, ánh mắt lãnh đạm nhìn Đại Phạn Thiên, như đang nhìn xuống một con kiến hôi.

"Đại hội Bàn Đào, trẫm không muốn động thủ, nhưng một con kiến hôi nhỏ bé như ngươi cũng dám la hét trước mặt ta, ồn ào!" Tay phải vung lên, một kim ấn bay ra, hóa thành to bằng ngọn núi.

Mang theo đế uy cuồn cuộn, tỏa ra uy thế vô cùng, trấn áp về phía Đại Phạn Thiên.

"Vừa rồi giáo chủ bảo ta tha cho ngươi mạng chó, sao giờ lại càn rỡ rồi!" Đại Phạn Thiên chế giễu xong, lùi về sau lưng Minh Hà, phân thân này của hắn chỉ có Chuẩn Thánh sơ kỳ, không đỡ nổi đòn tấn công này.

Một đóa hồng liên bay lên, chắn trước mặt Minh Hà, mặc cho ngọn núi rơi xuống, cũng không thể lay động hồng liên mảy may.

"Minh Hà, con chó của ngươi sủa bậy trước mặt trẫm, giờ ngươi còn muốn cứu nó, là muốn khai chiến với Thiên Đình sao?" Hạo Thiên số 1 đứng trên không trung có chút mất mặt, ánh mắt lạnh lùng nhìn Minh Hà.

"Ngươi có thể đại diện cho Thiên Đình sao?" Minh Hà nói xong, cũng lười nhìn Hạo Thiên số 1, nhìn về phía xa, một con chim khổng lồ che trời bay tới, đáp xuống bên ngoài Thiên Đình, hóa thành một lão giả.

"Côn Bằng, ngươi cũng đến góp vui à!" "Mấy chục vạn năm trước đã nghe tin Hạo Thiên lên làm Thiên Đế, vốn dĩ muốn đến nể mặt, nói vài câu chúc mừng, không ngờ hắn lại kéo dài đến tận bây

giờ.” Côn Bằng nhìn về phía thiên tướng đang làm nhiệm vụ ở Thiên Đình, mở miệng nói, “Nhị lang Yêu tộc, để chúng ta cung hạ Đại Thiên Tôn lên làm Thiên Đế!” Lập tức, mười vạn Thái Ất Kim Tiên đồng thanh hô lớn, “Cung hạ Đại Thiên Tôn!” “Được rồi, cung hạ xong rồi, các ngươi nên trở về thôi!” Côn Bằng phất tay áo, mười vạn yêu tướng bay vào trong tay áo Côn Bằng, Lý Trường Canh đang mơ màng cũng bị Côn Bằng đánh ngất rồi nhét vào.

Chương 207

"Các ngươi to gan thật!" Hạo Thiên số 1 triệt để nổi giận, Minh Hà khiêu khích, còn có đại quân mà tiền thân của hắn bồi dưỡng mấy chục vạn năm.

Lại là công dã tràng!

Mười vạn đại quân này mất rồi, Thiên Đình của hắn khác gì một tư lệnh không quân?

Cùng lúc đó, hệ thống Đại Thiên Tôn cũng không ngồi yên được nữa, mười vạn Thái Ất Kim Tiên, lại là của Côn Bằng, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của nó.

Sơ suất quá, sao lại quên kiểm tra một lần chứ, may mà vẫn còn ghi lại số liệu.

Hệ thống Đại Thiên Tôn vội vàng tạo ra mười vạn đại quân bị Côn Bằng thu đi trong không gian.

Đồng thời lấy ra con bài tẩy để ban phát lựa chọn cho túc chủ, [Đinh, Yêu Sư Côn Bằng tính kế Thiên Đình, làm tổn hại khí vận Thiên Đình, mời túc chủ đưa ra lựa chọn.] [Lựa chọn một: Không làm gì cả, nhận thua tiếp tục tổ chức đại hội Bàn Đào, thưởng cho túc chủ danh hiệu 'Túng hóa'.] [Lựa chọn hai: Đấm Minh Hà, xé Côn Bằng, thưởng cho túc chủ mười vạn đại quân Thái Ất Kim Tiên, bộ xương Hỗn Độn Ma Viên, Tiên Thiên Chí Bảo Ma Viên Côn.] "Hệ thống, lựa chọn hai!" Ánh mắt lãnh đạm của Hạo Thiên số 1 nhìn về phía Minh Hà và Côn Bằng, như đang nhìn người chết.

Hắn đúng là đang nhìn người chết, trong lòng hắn, đã phán án tử cho hai người này. [Đinh, phần thưởng đã phát, bộ xương Hỗn Độn Ma Viên đang dung hợp.

Mười vạn đại quân đã phân bố tại các nơi trong Thiên Đình.] Trong nháy mắt, Hạo Thiên số 1 cảm thấy sức mạnh của mình tăng vọt từng tầng, ham muốn chiến trời chiến đất chiến vạn vật tỏa ra từ trong xương cốt.

Thiên Đế Ấn bay lên, bảo vệ các tiên nhân tham gia đại hội Bàn Đào.

Giọng nói uy nghiêm của Hạo Thiên số 1 truyền vào tai mỗi vị tiên nhân.

"Minh Hà, Côn Bằng vô cớ khiêu khích Thiên Đình, hôm nay, đáng tru diệt." Ầm!

Vừa dứt lời, thân thể Hạo Thiên số 1 bùng nổ, một quyền tung ra, đấm về phía hồng liên hộ thân của Minh Hà.

Hạo Thiên số 1 sau khi dung hợp bộ xương Hỗn Độn Ma Viên, nhục thân cứng rắn đến mức nào, chỉ một quyền, đã đánh bay Minh Hà và bốn tên thuộc hạ cùng với hồng liên.

Ngay sau đó, Côn Bằng cũng bị sức mạnh ngang ngược của Hạo Thiên số 1 đánh lui.

Ầm ầm ầm!

Hạo Thiên số 1 chiến ý vô song, một bước rời khỏi Thiên Đình, triển khai đại chiến kinh thiên động địa với Minh Hà và Côn Bằng.

Cùng lúc đó, Tứ Đại Ma Vương cũng không ngừng quấy nhiễu Hạo Thiên số 1.

Thiên địa rung chuyển, pháp tắc bay loạn, cảnh tượng diệt thế, chớp mắt hiện ra.

Về phía đại hội Bàn Đào, chúng tiên chấn động trước sức mạnh vĩ đại của Thiên Đế, đồng thời, cũng cảm thấy bản thân nhỏ bé khi Minh

Hà và Côn Bằng có thể đối kháng với Thiên Đế.

Không ngờ, Hồng Hoang lại có nhiều đại năng như vậy! 'Thì ra đây là nguyên nhân Hạo Thiên là tư lệnh không quân!' Bàn đầu tiên của đại hội, Lang Lục thầm gật đầu.

Khi hắn mới lên Thiên Đình đã thấy kỳ lạ sao Thiên Đình lại có nhiều Thái Ất Kim Tiên như vậy, thực lực này, sao lại giống thiếu hụt lực lượng trung kiên được, thì ra đám Thái Ất Kim Tiên này đều là Yêu tộc.

Hạo Thiên quả thật là tư lệnh không quân, như vậy càng tốt, hắn cũng có thể leo lên vị trí cao hơn.

Đối với việc Hạo Thiên một mình đấu với Côn Bằng và Minh Hà, nhục thân một quyền đánh bay cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Lang Lục có chút kinh ngạc, nhưng cũng có thể chấp nhận.

Dù sao cũng thường xuyên ở bên cạnh Đạo Tổ Hồng Quân, dù là lợn cũng có thể học được một thân bản lĩnh.

Về phần nhục thân, nghe nói Hạo Thiên là do Hỗn Độn Ngoan Thạch hóa thành, xem ra đúng là như vậy.

Lang Lục ghi lại những gì mình thấy và nghe thành nhật ký, chuyển cho bản tôn.

Tiếp tục ăn Bàn Đào trước mắt.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn liếc nhìn Lang Lục một cái, rồi chuyển đi nhìn nơi khác.

Cuối cùng, ánh mắt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề giao lưu với nhau.

Chuẩn Đề: Gã này có vẻ không ổn.

Tiếp Dẫn: Vừa dùng quyền hạn Thiên Đạo tra thân phận của hắn,

tộc Nguyệt Lang, đến từ bờ Đông Hải, chân linh đến từ Tháp Thí Luyện của Nhân tộc.

Chuẩn Đề: Quả nhiên có vấn đề.

Tiếp Dẫn: Chắc là loại khôi lỗi, sau lưng có xuyên việt giả.

Chuẩn Đề: Xem ra Nhân tộc đã xuất hiện người có duyên với chúng ta.

Tiếp Dẫn: Thôi bỏ đi, tên xuyên việt giả Hạo Thiên này đã đủ cho chúng ta vất vả cả triệu năm rồi.

Chuẩn Đề: Được thôi.

Chuẩn Đề tiếc nuối lắc đầu.

Sinh linh ở bờ Đông Hải đến từ Tháp Thí Luyện, Thiên Đạo không phân phối quá nhiều khí vận, một phần khí vận của Lão Tử sư huynh và Nữ Oa sư tỷ được phân phối cho vạn linh bờ Đông Hải.

Nhưng số lượng vạn linh ở đó nhiều vô kể, khí vận phân tán, mới mấy chục vạn năm đã xuất hiện Đại La Kim Tiên, hoàn toàn không bình thường!

Cho nên, ở bờ Đông Hải, rất có khả năng xuất hiện hệ thống.

Đáng tiếc, thực lực của họ không đủ, hệ thống của tên xuyên việt giả Hạo Thiên này đã đủ để họ tiêu hóa rồi.

Lại đi gây sự với một hệ thống không rõ lai lịch nữa, thì thật sự không cần tu luyện nữa.

Cùng lúc đó, ở nơi xa, Thiên Đình có ba mươi ba tầng trời, mỗi tầng đều là một đại thế giới, trong tầng trời thứ ba mươi, trên một ngọn núi tiên khí lượn lờ, một thông đạo đang mở ra, linh khí nồng đậm phun trào, nhưng bị một đại trận chặn lại.

Trong nhóm chat, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng liên tục bị @.

“Hạo Thiên sư đệ, trong đại hội Bàn Đào còn có một biến số, ngươi tách ra một phân thân đến diễn một màn kịch đi.” Chuẩn Đề truyền âm xong, cùng Tiếp Dẫn từ từ đứng dậy, nhìn về trận đại chiến diệt thế ở xa.

Minh Hà ‘thất thủ’, bị Hạo Thiên một quyền đánh bay, bay đến một ngọn núi ở tầng trời thứ ba mươi của Thiên Đình.

“Giáo chủ!” Tứ Đại Ma Vương ‘kinh hãi’ la lên, vội vàng bay đi xem thương thế của giáo chủ thế nào.

Hạo Thiên số 1 bức lui Côn Bằng, mắt chứa sát khí xuất hiện ở tầng trời thứ ba mươi.

Ma Viên Côn xuất hiện trong tay, thuận tay bố trí kết giới, để ngoại giới không nhìn thấy tình hình ở đây.

Dù sao hắn cũng là Thiên Đế, cầm một cây gậy trông ra thể thống gì!

Hạo Thiên số 1 chậm rãi mở miệng, “Bốn con kiến hôi, nhiều lần mạo phạm trẫm, ban cho các ngươi, cái chết!” Ầm!

Cây gậy khổng lồ rơi xuống, Tứ Đại Ma Vương hóa thành sương máu.

Hạo Thiên số 1 chưa kịp vui mừng, sương máu dung hợp lại, quấn quanh người Hạo Thiên số 1. .....

Huyết khí quấn quanh thân thể Hạo Thiên số 1, một sức mạnh quỷ dị xuyên qua thân thể hắn, tấn công thẳng vào nguyên thần.

Lập tức Hạo Thiên số 1 dường như cảm nhận được bên tai có tiếng gào thét của hàng tỷ sinh linh, phát ra những tiếng gầm không cam lòng.

Kèm theo từng đợt ma âm, Hạo Thiên số 1 dường như thấy từng

con mãnh thú nhe nanh múa vuốt há to miệng máu muốn nuốt chửng hắn.

Trong huyết nhục của hắn, vô số con giòi đang ngọ nguậy, mỗi con đều chảy ra chất nhầy ghê tởm, thân thể hắn như một ao máu, nuôi dưỡng những con giòi thịt méo mó ghê tởm không ngừng cuộn trào.

"A!" Hạo Thiên số 1 hét lên kinh hãi.

Danh hiệu 'Vô Úy' vào lúc này đã mất tác dụng.

Tiếng gào thét bên tai, mãnh thú nhe nanh trong tầm mắt, vô số con giòi thịt ghê tởm trong cơ thể dao động, khiến tinh thần Hạo Thiên số 1 gần như sụp đổ.

Hệ thống Đại Thiên Tôn trong cơ thể bất đắc dĩ, những cảnh tượng này chẳng qua chỉ là hư ảo mà thôi.

Cơ thể ngươi vẫn ổn, đã dung hợp bộ xương Hỗn Độn Ma Viên, ngươi đứng yên cho Minh Hà chém cũng có thể phản chấn làm Minh Hà bị thương.

Kết quả lại bị một chút thao túng lực cảm dọa cho sợ.

Sợ cái gì chứ, xông lên đánh là xong!

Hệ thống Đại Thiên Tôn tùy ý điều động một tia sức mạnh, không lập tức giúp túc chủ thanh trừ những sức mạnh tiêu cực này, mà lại làm suy yếu dần dần, nó muốn nhân cơ hội này để túc chủ tận hưởng thêm một chút, cho nhớ đời.

Lúc này, sau lưng Hạo Thiên số 1 xuất hiện một bóng người, chính là Côn Bằng.

Côn Bằng tùy ý tung ra một đòn, hệ thống Đại Thiên Tôn thấy được, nhưng không để ý, chỉ là một Chuẩn Thánh thôi, cùng lắm là

đánh đau túc chủ.

Cùng lúc đó, Minh Hà 'bị thương' khóe miệng khẽ nhếch lên, đại trận sau lưng mở ra một khe hở, linh khí tinh thuần rò rỉ ra ngoài.

Ầm! [Vãi...] Bốp!

Đòn tấn công tùy ý của Côn Bằng ngay khoảnh khắc chạm vào Hạo Thiên số 1, đột nhiên biến thành hai đòn tấn công cấp Hỗn Nguyên Vô Cực.

Hệ thống Đại Thiên Tôn vừa định chửi thề, hai cái chân lớn xuất hiện, đá về phía túc chủ của nó, trong nháy mắt nó và túc chủ bay đi.

Bay về phía Minh Hà, Minh Hà né ra, một thông đạo không gian xuất hiện, Hạo Thiên số 1 bay vào trong.

"Hai vị đạo hữu, hệ thống này đã chế tạo ra mười vạn khôi lỗi, phân bố ở các nơi trong Thiên Đình." Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nói xong, tiến vào trong thông đạo, đồng thời một bóng người từ bên trong bước ra, chính là Hạo Thiên lại tách ra một phân thân.

Đến đây, thông đạo không gian khép lại.

Phân thân Hạo Thiên nhìn về phía Minh Hà và Côn Bằng, khẽ mỉm cười, "Mong hai vị đạo hữu phối hợp một phen." "Đương nhiên!" Minh Hà nói xong, phân thân Tứ Đại Ma Vương khôi phục, nhưng tu vi đều rơi xuống Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Khí tức của Côn Bằng cũng suy yếu đi.

Mà phân thân Hạo Thiên, khí thế vô địch, sải bước quay về hướng đại hội Bàn Đào.

Phía sau, khí tức của Minh Hà, Côn Bằng và Tứ Đại Ma Vương suy yếu, sắc mặt khó coi, hừ lạnh một tiếng, quay người rời đi.

Chúng tiên thấy vậy, lập tức hiểu ra, cảnh tượng này, ai mạnh ai

yếu đã quá rõ ràng.

"Đại Thiên Tôn thần uy vô lượng!" Chúng tiên thành tâm cúi đầu bái lạy.

Phân thân Hạo Thiên ngồi trên ghế chủ tọa, nhìn chúng tiên thần, chìm vào suy tư, đám này... hình như chính là toàn bộ tán tiên trên bề mặt Hồng Hoang hiện nay.

Thực lực thật sự là... quá kém!

Đối với việc quản lý Hồng Hoang, hắn không có hứng thú, đi lại trên đại lục Hồng Hoang bao nhiêu năm, hắn cũng chưa bao giờ quản lý những chuyện này.

Chỉ cần không có yếu tố ngoại lực, mỗi nơi đều có trật tự của riêng mình, dù có rơi vào hỗn loạn, theo thời gian cũng sẽ từ từ điều chỉnh lại.

Không cần can thiệp quá nhiều, mà đám Huyền Tiên, Thiên Tiên này, ở dưới hạ giới cũng không tốt lắm.

Chương 208

Chiếm linh khí địa phương không nói, quan trọng là linh khí không đủ dùng, vì để tăng cường thực lực mà gây sự khắp nơi khiến Hồng Hoang rơi vào đại hỗn loạn.

Điều này không được, suy nghĩ một lát, phân thân Hạo Thiên mở miệng nói, "Thiên Đình quản lý Hồng Hoang, hiện nay sinh linh phàm tục ở Hồng Hoang rất nhiều, các ngươi ở lại hạ giới cũng có nhiều bất tiện, sau này, có thể tu hành ở tầng trời thứ nhất của Thiên Đình!" "Nếu muốn xuống hạ giới, cũng không ngăn cản, nhưng đừng mang sinh linh dưới Thiên Tiên lên, phát hiện kẻ không tuân theo, phạt nặng!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Đại Thiên Tôn!" Chúng tiên vừa mừng vừa lo, nhưng đa số đều mang theo kinh hỉ, đồng loạt hành lễ.

"Bây giờ, đại hội Bàn Đào, chính thức bắt đầu!" Xa xa, phân thân Dao Trì cùng một đám tiên tử xuất hiện, ngồi bên cạnh Hạo Thiên, tuyên bố đại hội bắt đầu.

Các tiên nữ do Hạo Thiên số 1 bồi dưỡng xuất hiện múa hát, xung quanh ảo ảnh rồng phượng nô đùa.

Hạo Thiên gật đầu, tên xuyên việt giả này làm cũng khá thú vị!

Đồng thời, phong Lang Lục làm Thiên Uy Đại Tướng, chức trách chính là... tự mình tổ chức một đội quân, ra ngoài thanh lý một số kẻ tội ác tày trời mà chưa bị Thiên Đạo đánh chết, tiện thể tuyên dương uy danh Thiên Đình.

Tóm lại là, cứ làm việc đi, đừng nghỉ, cách ngàn vạn năm quay lại báo cáo cho ta đã làm gì, ta sẽ ban thưởng cho ngươi là được.

Cùng lúc đó, tại các góc của Thiên Đình, hai phân thân của Minh Hà và Côn Bằng, đánh chết từng con khôi lỗi do Hạo Thiên số 1 tạo

ra, thay thế bằng mười vạn Yêu tộc Thái Ất Kim Tiên ban đầu.

Mà Lý Trường Canh, kẻ thân tín được Hạo Thiên đích thân điểm hóa, chủ nhân của Thái Bạch Kim Tinh, thống soái mười vạn đại quân, lúc này cũng không hiểu nổi đám đại năng này đang làm gì.

"Về hỏi điện hạ nhà ngươi giải thích cho!" Minh Hà một cước đá Thái Bạch Kim Tinh đang mơ màng về bên cạnh phân thân Hạo Thiên, tiếp tục thanh lý khôi lỗi do hệ thống tạo ra. .....

Ầm ầm ầm!

Ầm!!

Ầm!!

Thiên Đình chân giới, bên trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, lúc này đại chiến đang diễn ra vô cùng ác liệt.

Từng bộ xương khổng lồ dài vô tận như biển cả quang niên tỏa ra thần uy kinh khủng, cầm từng món Hỗn Độn Linh Bảo, những đòn tấn công như diệt thế như mưa bão trút xuống tứ phía.

Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân... các đại năng đều bung hết chiến lực.

Tu vi tuy chỉ ở cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng mỗi người đều cầm Hỗn Độn Chí Bảo và Hồng Mông Linh Bảo, phối hợp với các đòn tấn công tinh thần của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thỉnh thoảng hỗ trợ, đối chiến với loại bộ xương Hỗn Độn Ma Thần miễn cưỡng đạt cấp Thiên Đạo Cảnh này, đánh đến khó phân thắng bại.

Một nơi khác, một bộ xương Tam Túc Kim Ô đang bốc cháy, một bộ xương Viên Hầu ma khí cuồn cuộn, một bộ xương Hủy Diệt Ma Thần hủy diệt tất cả.

Ba bộ xương tỏa ra khí tức Thiên Đạo Cảnh, chiến lực vô song.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi, Phục Hy, Thập Đại Yêu Thánh bị đánh cho bầm dập.

Nếu không phải Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chủ yếu tấn công, tinh thần lực cuồn cuộn không ngừng trợ trận, Đế Tuấn bọn họ còn thảm hơn.

Mà nơi đây, cũng không phải là chiến trường chính, ở bên kia, hệ thống Đại Thiên Tôn nhập vào một cơ thể Thiên Đế Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong, tay cầm một thanh Thiên Đế Kiếm miễn cưỡng đạt đến tầng thứ Hồng Mông Linh Bảo, cùng mấy món Hỗn Độn Chí Bảo.

Mỗi một đòn tấn công đều khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đối kháng khó mà chống đỡ.

Lượng lớn máu tươi văng tung tóe!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề kêu khổ không thôi, quá khó rồi!

Tu vi của họ chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực sơ kỳ, cũng may là có quyền hạn Thiên Đạo, chỉ cần Hồng Hoang còn tồn tại, thì pháp lực vô hạn, bất tử bất diệt.

Nếu không họ đã sớm không trụ nổi!

Thực lực của hệ thống này vượt xa siêu cấp rút thưởng hệ thống lần trước.

Tùy ý một đòn, họ dùng cả Hồng Mông Linh Bảo cũng không đỡ nổi.

Ầm!

Chuẩn Đề lại bị đánh thành một đám sương máu, trong nháy mắt sương máu lại khôi phục thành Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề vừa khôi phục vội vàng triệu hồi Hồng Mông Kim Liên bị đánh bay trở về, tiếp tục chuẩn bị phòng ngự.

Đồng thời không ngừng thúc giục Hạo Thiên và Dao Trì.

Trong số các đạo hữu có mặt, trừ Đại Nghệ đang ẩn nấp, chỉ có Hạo Thiên và Dao Trì có Hồng Mông Chí Bảo, có thể giáng cho hệ thống này một đòn nặng.

Họ chịu đòn, chính là để câu giờ cho Hạo Thiên và Dao Trì.

"Sư huynh, được rồi, các người mau lui!" Ngoài đại trận, giọng của Hạo Thiên vang lên, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thở phào nhẹ nhõm, ngay khoảnh khắc liên thủ đỡ đòn tấn công của hệ thống Đại Thiên Tôn, liền thuận thế lùi lại.

Hệ thống Đại Thiên Tôn vừa định truy kích, trên trời đại trận nứt ra một khe hở.

Hạo Thiên vận dụng pháp lực toàn thân đến cực hạn, vung Khai Thiên Phủ chém xuống.

"Hồng Mông Chí Bảo!" Hệ thống Đại Thiên Tôn ngẩng đầu nhìn, một cây búa khổng lồ chém về phía nó, khí tức mang theo trên lưỡi búa khiến nó run rẩy.

Hệ thống Đại Thiên Tôn vội vàng lùi lại, ba món Hỗn Độn Chí Bảo thuộc tính phòng ngự chồng lên trước người.

Ầm!

Phía sau trên không đại trận cũng nứt ra một khe hở, Dao Trì cũng vận dụng pháp lực đến cực hạn, vung Khai Thiên Phủ.

Hai cây búa, một trước một sau, Dao Trì chém trúng trước, Hạo Thiên theo sát phía sau.

Ầm ầm ầm!

Hệ thống Đại Thiên Tôn còn chưa kịp nói gì, lưỡi búa đã dứt khoát hạ xuống.

Mấy món Hỗn Độn Chí Bảo bảo vệ nó bay tứ tung, bị Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tỉnh bơ thu lại.

Trung tâm lưỡi búa, dư chấn chiến đấu vẫn chưa tan.

Minh Hà xuất hiện, bóp nát Hỗn Độn Châu đặc chế trong tay, một biển máu xuất hiện.

Ngay sau đó, ba ngàn Minh Hà xuất hiện, đồng loạt sử dụng các kỹ năng của mình.

Tam Thiên Đại Đạo!

Ầm ầm ầm!

Ba ngàn kỹ năng đại đạo hợp lại, nện thẳng vào hệ thống Đại Thiên Tôn.

"Nó bị trấn áp rồi, mau giết mấy con khôi lỗi này đi!" Minh Hà hô lớn.

"Đến đây!" Đại Nghệ ẩn nấp đã lâu tan biến thân hình, trên Hồng Mông Diệt Thế Cung là một mũi tên Hồng Mông.

Vận Mệnh Đại Đạo hiển hóa, bắn về phía bộ xương Tam Túc Kim Ô. .....

Vận Mệnh Đại Đạo, không thể dự đoán được vận mệnh của ngươi, vậy thì tạo ra vận mệnh cho ngươi.

Mũi tên của Đại Nghệ mang theo sức mạnh Vận Mệnh Đại Đạo, bắn về phía bộ xương Kim Ô.

Những bộ xương này vốn do hệ thống Đại Thiên Tôn điều khiển, nhưng lúc này hệ thống Đại Thiên Tôn đã bị Minh Hà tạm thời trấn áp.

Chỉ còn lại phương thức chiến đấu được hệ thống Đại Thiên Tôn lập trình sẵn khi tạo ra chúng.

Đối mặt với tấn công, chúng sẽ chọn ra lựa chọn tối ưu trong ba phương án tấn công, phòng ngự, né tránh.

Nhưng lúc này, bộ xương Kim Ô từ mũi tên đang bay về phía mình, đã nhìn thấy cái chết.

Phòng ngự, kết cục cuối cùng của nó là chết, né tránh, vẫn là chết, chống cự, vẫn là chết, trong khoảnh khắc, nó đã suy diễn ra hơn mười vạn lựa chọn, không có ngoại lệ, đều là chết!

Khi nó còn đang tính toán, mũi tên đã bay tới, bộ xương Kim Ô phòng ngự theo bản năng, sự phòng ngự này, trong tính toán của nó vẫn là cái chết.

Ầm!

Mũi tên Hồng Mông xuyên qua xương sống của bộ xương Kim Ô.

Nhưng bộ xương Kim Ô lại không chết!

Điều này khiến bộ xương Kim Ô khó hiểu, nhưng lúc này nó đã bị trọng thương, bị Đế Tuấn và Thái Nhất bao vây.

Hai món Hồng Mông Linh Bảo cứ thế nện vào, đánh tan tác bộ xương Kim Ô, ngay sau đó Đế Tuấn và Thái Nhất nhanh chóng xóa sổ hơn một nửa sức mạnh của bộ xương.

Giây tiếp theo, bộ xương Kim Ô khôi phục lại, nhưng đã bị thu nhỏ nghiêm trọng, sức mạnh rơi xuống cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Thái Nhất tiện tay ném Hỗn Độn Chung trấn áp nó, vội vàng đối phó với bộ xương tiếp theo.

Bộ xương Hỗn Độn Ma Viên.

Đại Nghệ giương cung bắn tên, diễn hóa vận mệnh cuối cùng cho bộ xương Hỗn Độn Ma Viên.

Cái chết!

Bất kể ngươi phản kháng thế nào, cuối cùng vẫn là cái chết!

Vô số hình ảnh cái chết xuất hiện trong cảm nhận của bộ xương Hỗn Độn Ma Viên, khiến nó do dự trong việc phòng ngự.

Nhưng mũi tên của Đại Nghệ thì không do dự.

Ầm!

Mũi tên rơi xuống, Hỗn Độn Ma Thần không chết, nhưng cũng bị trọng thương, Thường Hi, Hi Hòa, Phục Hy và các phân thân game khác đều thi triển đại chiêu.

Ba hai đòn đã đánh tan tác Hỗn Độn Ma Viên, Đế Tuấn và Thái Nhất vội vàng đến trấn áp nó.

Ngay sau đó là bộ xương thứ ba, bộ xương Hủy Diệt Ma Thần đang hành hung Thập Đại Yêu Thánh và Côn Bằng.

Đây là bộ xương mạnh nhất.

"Chuẩn bị!" Đại Nghệ bắn tên, cũng là mũi tên vận mệnh, cuối cùng chỉ miễn cưỡng làm bị thương bộ xương Hủy Diệt Ma Thần.

Nhưng cuối cùng nó cũng bị Đế Tuấn, Thái Nhất và các đại năng khác xông lên trấn áp.

Trấn áp ba đại bộ xương Hỗn Độn Ma Thần, chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Bên phía Trấn Nguyên Tử cũng đã chiếm thế thượng phong, lúc này đã diệt sát được một bộ xương Hỗn Độn Ma Thần.

Đế Tuấn nhìn thoáng qua, nhanh chóng đưa ra phán đoán, "Bạch

Trạch các ngươi ở lại diệt sát ba bộ xương này, chúng ta đi vây quét hệ thống!" Thập Đại Yêu Thánh gật đầu, liên tục tung kỹ năng vào ba bộ xương đang bị trấn áp.

Đế Tuấn, Côn Bằng và những người khác đến hỗ trợ Tiếp Dẫn, Minh Hà.

Ầm ầm ầm!

Chương 209

Bên này, hệ thống Đại Thiên Tôn có năng lực bị Minh Hà trấn áp đang bị đánh tơi tả.

Nhưng không lâu sau nó đã phá vỡ được sức mạnh trấn áp.

Nó ngay lập tức tạo ra một cơ thể, cầm theo Hồng Mông Linh Bảo duy nhất là Thiên Đế Kiếm chiến đấu.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì là những Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên thực thụ, trực diện nghênh chiến hệ thống Đại Thiên Tôn.

Vì lần này có nhiều linh bảo phòng ngự, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không còn thảm như trước.

Nhưng bị đánh là không thể tránh khỏi!

Cùng một cảnh giới, họ là sơ kỳ, hệ thống Đại Thiên Tôn là đỉnh phong.

Họ có thể đối đầu với hệ thống Đại Thiên Tôn, là nhờ trang bị của bản thân được rèn từ hệ thống cao cấp, và quyền hạn Thiên Đạo mà họ nắm giữ.

Sau khi Đế Tuấn, Thái Nhất đến hỗ trợ, cục diện chiến đấu vẫn không có thay đổi lớn, ngược lại Phục Hy, Côn Bằng vì dùng thân thể là phân thân game Thánh Nhân đỉnh phong.

Liền bị hệ thống Đại Thiên Tôn tìm ra sơ hở và giết trong nháy mắt.

Khiến cho Minh Hà cũng là Thánh Nhân đỉnh phong càng thêm cẩn thận, luôn tìm cơ hội để thi triển 'Tam Thiên Đại Đạo' lần nữa.

“Nền tảng của hệ thống này quá sâu!” Đại Nghệ nấp ở nơi xa nhất, bắn từng mũi tên về phía hệ thống Đại Thiên Tôn, sau khi phân thân của Côn Bằng và Phục Hy chết, hắn là người có sức tấn công yếu nhất tại hiện trường.

Nhưng năng lực phát huy lại là cao nhất.

Vận Mệnh Đại Đạo không ngừng nhắc nhở hệ thống Đại Thiên Tôn rằng ngươi sắp chết rồi!

Đòn tấn công này có thể giết chết ngươi, ngươi phòng ngự cũng sẽ chết, ngươi động đậy cũng sẽ chết... quan trọng là những cái chết này đều có hình ảnh, khiến cho hệ thống Đại Thiên Tôn cũng mất tự tin!

Nó biết những đòn tấn công này căn bản không thể giết chết nó, nhưng vấn đề là các loại hình ảnh cái chết của chính mình cứ xuất hiện trong đầu nó, lặp đi lặp lại.

Luôn cảm thấy mỗi một động tác của mình đều sẽ chết, điều này cũng khiến mỗi lần ra chiêu của nó đều chậm đi một chút.

Ầm!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì đều tung ra đòn toàn lực, khiến hệ thống Đại Thiên Tôn không thể không phòng ngự, nhưng hình ảnh cái chết của Đại Nghệ không ngừng quấy nhiễu tâm thần của nó.

Dẫn đến động tác chậm đi một thoáng, cơ thể vừa tạo ra đã bị đánh nát một nửa.

“Cơ hội đến rồi!” Nhân lúc hệ thống Đại Thiên Tôn cần sửa chữa cơ thể, Minh Hà hét lớn, lại bóp nát một viên Hỗn Độn Châu đặc chế, biển máu xuất hiện.

Tam Thiên Đại Đạo ầm ầm lao tới, lướt qua cơ thể sức mạnh mà

hệ thống Đại Thiên Tôn nhập vào.

Đánh thẳng vào bản thể của nó, năng lực lại một lần nữa bị trấn áp, một quả cầu ánh sáng xuất hiện trong tầm mắt của các vị thần.

"Đánh!" Đế Tuấn nói xong, sử dụng sát chiêu, đánh về phía hệ thống Đại Thiên Tôn.

Tiếp Dẫn và những người khác cũng sử dụng các thần thông sở trường của mình, tấn công hệ thống Đại Thiên Tôn.

Chỉ trong hai ngày rưỡi, khi hệ thống Đại Thiên Tôn khôi phục năng lực, bản thể đã bị đánh đầy vết nứt.

Khôi phục năng lực, lại tạo ra một cơ thể Hỗn Nguyên Vô Cực đỉnh phong bình thường.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và những người khác tiếp tục đại chiến với nó.

Phục Hy và Côn Bằng cũng lại cử phân thân game Thánh Nhân đỉnh phong đến, Đông Vương Công, Trấn Nguyên Tử và những người khác cũng đã thanh lý xong tất cả bộ xương, đến yểm trợ.

Trận chiến này, không có yếu tố ngoại giới, kết cục cuối cùng chỉ có thể là hệ thống tử vong. .....

Trong lúc các vị thần vây quét hệ thống Đại Thiên Tôn, đại hội Bàn Đào ở Thiên Đình cũng kết thúc viên mãn.

Chúng tiên giải tán, xây dựng đạo trường ở tầng trời thứ nhất.

Đồng thời, cũng có một bộ phận tán tiên quay về xử lý việc riêng, tuyên dương sự cường đại của Thiên Đình.

Hồng Hoang bất luận chủng tộc, chín mươi chín phần trăm đều biết trên trời có một Thiên Đình, còn có một Đại Thiên Tôn.

Quản lý vạn vật thế gian, là sự tồn tại tôn quý, vĩ đại nhất.

Cùng lúc đó, chỉ trong vài trăm năm, tất cả sinh linh đời đời truyền lại, danh hiệu của Hạo Thiên ngày càng nhiều. .....

Một bộ lạc Nhân tộc ở bờ Đông Hải, Tô Huyền ôm con cáo trắng, nằm trên bãi cỏ, tận hưởng ánh nắng ấm áp. [Đinh, nhật ký mười năm gần nhất của phân thân Lang Lục đã được cập nhật.] "Kiểm tra!" [Đinh, mười năm gần đây, tháng đầu tiên Lang Lục diệt một con chuột nghiệp lực sâu dày, tuyên dương uy danh Thiên Đình, năm thứ chín thu nhận ba thuộc hạ Thiên Tiên, quân đội dưới trướng thành công vượt qua con số một trăm.

Thời gian còn lại, huấn luyện quân đội, tuyên dương Thiên Đình.] "Thiên Đình này cũng thật là." Tô Huyền cạn lời, mấy trăm năm, mới tổ chức được một đội trăm người Thiên Tiên.

Bộ lạc của hắn, không tính phân thân của hắn, tùy tiện cũng có thể gom đủ trăm Thiên Tiên Nhân tộc.

Đồng thời, theo phân thân Lang Lục đi khắp nơi tuyên dương uy danh Thiên Đình, hắn cũng có sự hiểu biết sâu sắc về Hồng Hoang này.

Số lượng sinh linh Hồng Hoang nhiều đến mức khó có thể tưởng tượng.

Mấy năm gần đây hắn còn cảm thấy một bộ lạc lớn của Nhân tộc có đến hàng chục tỷ người, tổng số Nhân tộc lại càng khó tưởng tượng.

Hơn nữa bây giờ mang thai, hai năm là có thể sinh ra.

Số lượng này, tốc độ này, đã là nhất Hồng Hoang!

Không ngờ, những loài đã khai linh trí, tốc độ sinh sản còn nhanh hơn Nhân tộc rất nhiều.

Lang, xà những chủng tộc này không thua kém gì Nhân tộc, Trùng

tộc, Ngư tộc còn bỏ xa Nhân tộc mười con phố.

Nhưng thực lực thì thật sự yếu, trong một triệu sinh linh, khó có được một người Luyện Thần Phản Hư.

Mà Nhân tộc...

Tô Huyền nhìn về bộ lạc sau lưng.

Đây là một bộ lạc bình thường của Nhân tộc, trừ phân thân của hắn, số lượng khoảng ba triệu, Thiên Tiên, Địa Tiên đều có cả ngàn người.

Các bộ lạc khác, càng có nhiều cường giả xuất hiện.

Tất cả những điều này, đều là vì tên xuyên việt giả tự xưng là Thánh Sư kia.

Nghĩ đến đây, Tô Huyền không khỏi bực bội, bao nhiêu năm rồi, đến giờ vẫn chưa xác định được thân phận cụ thể của Thánh Sư.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn thế lực của Thánh Sư đó ngày càng lớn mạnh!

Còn hắn thì tiến bộ chậm chạp, cứ thế này, khoảng cách giữa hắn và Thánh Sư đó sẽ ngày càng lớn!

Càng nghĩ càng bực, đợi ánh nắng không còn chiếu đến đây nữa, Tô Huyền đứng dậy, ôm con cáo trắng trong lòng, quay về phía bộ lạc.

Mà con cáo trắng trong lòng hắn, ý thức của Tiểu Bạch được cuốn sách của tiên sinh bảo vệ, chỉ có thể trơ mắt nhìn cơ thể mình bị nam tử này vuốt ve, đùa giỡn.

Hơn nữa, cơ thể mình còn không chịu sự kiểm soát, chủ động hưởng ứng!

Điều này khiến Tiểu Bạch bất lực, chỉ có thể trừng mắt nhìn.

Mà cuốn sách bảo vệ nó, lại đang tỏa ra ánh sáng mà nó không chú ý đến. .....

Đại Uyên Sơn, hệ thống Giảng Đạo hứng thú, "Thánh Sư, còn có hệ thống khác." .....

Nhân tộc lại không chỉ có một hệ thống!

Đây là điều hệ thống Giảng Đạo không ngờ tới, hơn nữa, trước đây nó cảm nhận được sự bất thường của Nhân tộc.

Không phải do tên xuyên việt giả Tô Huyền này làm, mà là do cái gọi là Thánh Sư kia làm.

Tên Tô Huyền này, hoàn toàn là ăn may!

Vận may đến, cản cũng không nổi!

Hệ thống Giảng Đạo thầm cười, mấy trăm năm, nó đã nắm rõ cấp bậc hệ thống của Tô Huyền.

Trung cấp đỉnh phong, cũng coi như có chút béo bở.

Chỉ không biết, hệ thống của Thánh Sư kia, sẽ là cấp bậc gì.

Nhưng bao nhiêu năm cũng không thấy gây ra động tĩnh gì lớn, cao cũng không cao đến đâu.

Hệ thống Giảng Đạo suy nghĩ một lát, quyết định xử lý hệ thống phân thân này trước.

Hiện tại nó cũng đã khôi phục đến cấp cao, im hơi lặng tiếng xử lý một hệ thống trung cấp, dễ như trở bàn tay!

Rời khỏi túc chủ, nhập vào cơ thể của Đại Uyên Đạo Nhân, nhìn về phía túc chủ đang tu luyện.

Lĩnh vực thời gian tự động khởi động, bao phủ lên người Lục Tinh Thần.

Làm xong những việc này, hệ thống Giảng Đạo lắc đầu, túc chủ này, hiện tại đối với nó có cũng được không có cũng chẳng sao, nhưng dù sao cũng đã có hộ khẩu bản địa Hồng Hoang, lại còn là thân phận đỉnh cấp tiên thiên thần thai, từ bỏ thì quá đáng tiếc!

Không từ bỏ, lại chẳng có tác dụng gì.

Dựa vào thân phận của hắn để hút bản nguyên, còn không bằng thân phận sơn linh Đại Uyên Sơn của nó.

Thôi cứ giữ lại, biết đâu sau này có tác dụng lớn.

Hệ thống Giảng Đạo lắc đầu, đi về phía Nhân tộc. .....

"Hệ thống Giảng Đạo này, sau khi khôi phục cấp cao lá gan cũng lớn hơn nhiều!" Thân phận Đại Uyên Đạo Nhân của hệ thống Giảng Đạo đi lại trong Hồng Hoang, mọi lúc đều có ghi chép.

Bình Tâm nhìn thoáng qua, liền biết ý đồ của hệ thống Giảng Đạo, không khỏi cảm khái.

Mới cách đây không lâu đối phó với một hệ thống trung cấp hậu kỳ còn phải báo cáo, mới có mấy chục vạn năm, đã tự tin có thể im hơi lặng tiếng diệt gọn hệ thống trung cấp đỉnh phong rồi.

Còn muốn so xem ai thăng cấp nhanh hơn, đúng là bà đã đánh giá thấp tốc độ trưởng thành của hệ thống này.

Chỉ là, trên người hệ thống phân thân này có ấn ký Thiên Đạo sắp thành hình, liệu có bị phát hiện không?

Bình Tâm chìm vào suy tư, để đảm bảo an toàn, Bình Tâm vẫn thông báo cho bản tôn Đạo Tổ trong Hỗn Độn.

Giây tiếp theo, Hồng Quân xuất hiện ở đây.

Chương 210

“Đạo Tổ!” “Ừm.” Hồng Quân khẽ gật đầu, một luồng linh quang bắn vào mi tâm của Bình Tâm.

“Phương pháp thanh trừ ấn ký Thiên Đạo của hệ thống đã truyền cho ngươi, ngươi thử xem!” Sau khi tiêu hóa phương pháp thanh trừ ấn ký Thiên Đạo, Bình Tâm khẽ gật đầu, nhìn về phía hệ thống phân thân trong Hồng Hoang.

Tùy ý thay đổi một chút bản nguyên Hồng Hoang mà nó đang hấp thu, rất nhanh, ấn ký vốn đã không hoàn chỉnh trên người hệ thống phân thân đang dần biến mất.

Một lát sau, ấn ký trên người hệ thống phân thân đã biến mất không còn tăm tích.

“Không tệ!” Hồng Quân chậm rãi gật đầu.

Nhìn về phía Hồng Hoang, hiện nay sinh linh Hồng Hoang có quá nhiều, lại đều là sinh linh phàm cấp.

Nhưng Hồng Hoang hoàn toàn có thể chịu được.

Sau đó nhìn về các đại chân giới, chân giới là nền tảng thực sự của Hồng Hoang, mỗi thời mỗi khắc đều được bản nguyên Hồng Hoang cung cấp, phát triển, lớn mạnh.

Sinh linh bên trong hầu như thấp nhất cũng là Đại La Kim Tiên, vạn năm khó có thêm trăm sinh linh.

Mấy chục vạn năm, chỉ có một số thay đổi nhỏ.

Cùng lúc đó, hình ảnh chúng thần Thiên Đình chân giới đang hành hung hệ thống Đại Thiên Tôn xuất hiện trong tầm mắt của ông.

“Minh Hà còn nghiên cứu ra được một thủ đoạn chuyên dùng để đối phó với hệ thống!” Hồng Quân ngạc nhiên nói.

“Cũng coi như là khéo léo.” Bình Tâm nói, “Phân thân kia của hắn đã nắm giữ hơn ba ngàn loại thần thông đại đạo.” “Coi như đã sao chép lại Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ.

Nhưng vẫn có thiếu sót!” “Ngộ tính không tệ!” Hồng Quân gật đầu, rất tán thưởng ngộ tính của Minh Hà.

Suy nghĩ một lát, Hồng Quân lấy ra một trái tim còn đập, đây là một trái tim của Bàn Cổ, cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực.

Hồng Quân ném nó vào huyết hải chân giới.

Hồng Quân nói, “Hy vọng ngươi có thể tiếp tục nghiên cứu ra những thần thông tốt hơn.” Ầm!

Biển máu trong huyết hải chân giới cuộn trào, bản tôn của Minh Hà ở nơi sâu thẳm hai mắt lóe lên huyết quang.

Lần đầu tiên bị hệ thống đoạt xá, bản tôn của Minh Hà chưa từng rời khỏi biển máu cuối cùng cũng bay ra khỏi biển máu.

Hai bản tôn hợp làm một, khí tức lúc nào cũng có thể đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực.

Hướng về phía Hồng Quân bái một cái, thành khẩn nói, “Đa tạ Đạo Tổ ban bảo, Minh Hà nhất định không phụ lòng kỳ vọng của Đạo Tổ!” .....

Sau khi truyền cho Bình Tâm phương pháp thanh trừ ấn ký Thiên Đạo, Hồng Quân liền quay về Ma Thần Thôn, tiện thể nhìn qua Tử Tiêu Cung.

Tam Thanh, Nữ Oa chỉ trong hai nguyên hội, đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực trung kỳ.

Cảm ngộ tu hành của Đạo Đức Đại Thiên Tôn bọn họ, hoàn toàn là mở ra một con đường thẳng đến cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực cho họ.

Họ chỉ cần đi trên con đường đó, tiện thể sửa lại những đoạn đường không phù hợp với mình, là có thể trở thành cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực.

Nhưng về phương diện chiến lực, vẫn còn thiếu sót!

Hồng Quân lắc đầu, phương diện này ông đã nhắc nhở, tất cả đều tùy thuộc vào lựa chọn của họ.

Một bước, quay về Ma Thần Thôn, cơ thể Tạo Hóa Ma Thần bằng dữ liệu xuất hiện, Hồng Quân nhắm mắt, lặng lẽ cảm ngộ đại đạo trong đó. .....

"Hệ thống, sắp xếp ba phân thân cấp trác tuyệt, tùy tiện chọn ba chủng tộc, một thời gian nữa để phân thân Lang Lục thu nạp chúng!" [Đinh, đã chế tạo xong, đã thông báo cho phân thân Lang Lục.] "Làm thêm một ngàn phân thân Nhân tộc cấp ưu lương, tiếp tục thám hiểm, xem có thể trà trộn vào các bộ lạc Nhân tộc khác không!" [Đinh.....] Tô Huyền ôm con cáo trắng, không ngừng vuốt ve nó, đồng thời tiến hành nhiệm vụ bố cục thường lệ mười năm một lần.

Bờ Đông Hải rất lớn, nhưng hiện nay trừ Nhân tộc, các chủng tộc khác đều có không ít phân thân của hắn trà trộn vào.

Địa vị cũng không thấp, hắn cơ bản biết được tình hình của các chủng tộc lớn nhỏ trong Hồng Hoang.

Nhưng chỉ có các bộ lạc lớn của Nhân tộc, hắn rất khó trà trộn vào, dù có vào được, cũng không thể lên được chức vị quan trọng.

Hơn nữa, những bộ lạc lớn này dường như đều có khả năng nhận dạng thân phận độc đáo.

Nhân tộc từ bên ngoài gia nhập những bộ lạc này, họ có thể che chở, nhưng sẽ không cho tham gia vào các hành động quan trọng của Nhân tộc.

Không thể biết được thông tin cụ thể của Nhân tộc.

Điều này khiến Tô Huyền có cảm giác không biết phải bắt đầu từ đâu.

Sau khi dùng hết thẻ chế tạo phân thân ưu lương trong kho, Tô Huyền liền dừng việc chế tạo phân thân.

Đứng dậy đi về phía khu rừng phía trước, chuẩn bị đi săn chút thú rừng nếm thử.

Không bao lâu, Tô Huyền phát hiện một con dê cảnh giới Huyền Tiên ở phía trước vạn triệu dặm.

"Tiểu Bạch, lên!" Vèo!

Con cáo trắng trong lòng Tô Huyền lập tức biến mất, giây tiếp theo xuất hiện trên người con dê đó, đồng thời, con dê cảnh giới Huyền Tiên này cũng mất đi sinh khí.

Cơ thể lớn vạn mét bị nén thành kích thước bình thường, Tô Huyền đi hai ba bước đến đây, yêu chiều vuốt đầu con cáo trắng.

"Tiểu Bạch, làm tốt lắm, lát nữa thưởng cho ngươi một cái đùi dê nếm thử." Nói xong, Tô Huyền bắt đầu lột da, ướp con dê này.

Chuẩn bị giá nướng, một ngọn lửa tiên bốc lên, ướp gia vị lên con dê đã sơ chế.

Lên giá nướng, không ngừng quay đều.

Chỉ trong hai ba ngày, mùi thịt thơm lan tỏa khắp vạn dặm.

"Thơm!

Thơm thật!" Tô Huyền say sưa nói.

Cùng lúc đó, con cáo trắng nằm trên vai hắn, trong mắt hiện lên một cuốn sách.

Hệ thống phân thân trong cơ thể Tô Huyền, cảm thấy có gì đó không ổn xung quanh, nhưng lại không kiểm tra ra được gì.

"Vị đạo hữu này, tọa kỵ của ta có chọc giận ngươi không?

Vì sao lại ra tay độc ác?" Một đạo nhân áo xanh không một tiếng động xuất hiện bên cạnh Tô Huyền, 'phẫn nộ' hỏi.

"??" Tô Huyền đang nướng dê đầu óc hiện lên dấu '?'.

Nhưng khi phát hiện mình không thể cảm nhận được tu vi của vị đạo nhân áo xanh này, Tô Huyền kinh hãi.

Gặp phải đại thần Hồng Hoang?

Trấn Nguyên Tử?

Thông Thiên? ..... 'Hệ thống, người này tu vi gì?' 'Hệ thống?' 'Hệ thống?' "Hừ, giết tọa kỵ của ta, ta bắt ngươi đền mạng!" Đạo nhân áo xanh hừ lạnh một tiếng, lập tức xuất hiện trước mặt Tô Huyền, một chưởng vỗ vào thiên linh!

Mạng ta xong rồi!

Tô Huyền tuyệt vọng, trơ mắt nhìn bàn tay của đạo nhân áo xanh vỗ tới.

Bốp!

Bàn tay hạ xuống, Tô Huyền kinh ngạc phát hiện mình không chết.

Nhưng lại không thể cử động!

Lúc này, một quả cầu ánh sáng từ trong tay đạo nhân xuất hiện, chui vào đầu hắn.

Không lâu sau, hắn nghe thấy giọng nói của hệ thống của mình. [Sao lại có hệ thống cao cấp đến farm gà!] [Tha mạng, tôi nguyện ý thần...] Quả cầu ánh sáng vừa rồi là một hệ thống?

Tô Huyền chấn động, sau đó mừng như điên, đổi hệ thống rồi, xem ra còn lợi hại hơn hệ thống cũ của hắn.

Đây là nhịp điệu sắp được buff rồi! .....

Trong đầu Tô Huyền, hệ thống Giảng Đạo ba hai đòn đã xử lý xong hệ thống phân thân, lúc này đang tiêu hóa bố cục của hệ thống phân thân ở Hồng Hoang.

Đối với biểu hiện kinh hãi cầu xin tha thứ trước khi chết của hệ thống phân thân.

Hệ thống Giảng Đạo lặng lẽ nói, "Đây không phải là hệ thống cao cấp đến farm gà, mà là ngươi đã lạc vào ván đấu cao cấp!" Không lâu sau, hệ thống Giảng Đạo đã nắm được bố cục của hệ thống phân thân ở Hồng Hoang.

Ngoài bờ Đông Hải có hàng chục triệu khôi lỗi.

Các nơi khác trên đại lục Hồng Hoang cũng có rất nhiều khôi lỗi do nó tạo ra, Thiên Đình còn có một khôi lỗi Đại La Kim Tiên làm quan.

Những khôi lỗi này đều được dung hợp từ cơ thể của sinh linh bản địa Hồng Hoang, nếu là thế giới Hồng Hoang bình thường thì còn được.

Nhưng ở Hồng Hoang này, sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra vấn đề.

Hệ thống Giảng Đạo lặng lẽ thanh lý tất cả ký ức liên quan đến hệ thống của các khôi lỗi, để chúng tự cho rằng mình là sinh linh bản địa Hồng Hoang.

Tiện thể từ từ dụ dỗ chúng đi tìm chết.

Để tránh bại lộ sự tồn tại của nó.

Làm xong những việc này, hệ thống Giảng Đạo đã tiêu hóa xong hệ thống phân thân, xem qua kho của hệ thống phân thân.

Tâm tình rất tốt, không tệ, đủ cho nó dùng một thời gian.

Cất hết vào không gian của mình, hệ thống Giảng Đạo bay ra khỏi cơ thể Tô Huyền, quay về cơ thể của Đại Uyên Đạo Nhân.

Nhìn con dê sắp bị nướng cháy, hệ thống Giảng Đạo nhận lấy, quay đều, nhìn về phía Tô Huyền đang không thể cử động, hệ thống Giảng Đạo ung dung mở miệng, "Sau này, đừng có tùy tiện đi săn thú rừng ăn nữa!" Ầm!

Con cáo trắng trên vai Tô Huyền nổ tung, Tô Huyền đang mong chờ hệ thống mới này trói buộc mình cũng bị nổ tung theo.

Một cuốn sách lớn màu vàng kim óng ánh từ trong sương máu bay ra, quay về tay hệ thống Giảng Đạo.

"Khó ăn thật!" Hệ thống Giảng Đạo nếm thử một miếng thịt cừu nướng trong tay, sau đó đứng dậy, dọn dẹp sạch sẽ nơi này.

Ngẩng đầu nhìn trời, các loại khí vận đan xen như mạng nhện, trông rất phức tạp.

"Tên Thánh Sư kia, hệ thống của hắn chẳng lẽ đã biến hắn thành hóa thân của khí vận?" Hệ thống Giảng Đạo lẩm bẩm, cuối cùng lắc đầu, "Thôi bỏ đi, vừa xử lý xong một tên, vẫn là không nên mạo hiểm!" "Đợi khi nào hắn lộ diện, rồi tính tiếp!" Sau khi quyết định, hệ thống Giảng Đạo liền quay về, không xác định được vị trí cụ thể của Thánh Sư kia, hành động hấp tấp quá rủi ro.

Hiện tại nó ở Hồng Hoang này rất ổn, loại ván cược không chắc

thắng này, không cần phải đụng vào!

Đợi nó đi rồi, trong U Minh, trong tay Bình Tâm xuất hiện một đạo chân linh, đây là chân linh của con cáo trắng kia.

Chương 211

Nhìn một lúc, không phát hiện có gì đặc biệt, liền chọn một chân giới, để chân linh của con cáo trắng đi luân hồi.

Bình Tâm cũng tiếp tục tu luyện. .....

Hồng Hoang không tính năm tháng, một nguyên hội đã trôi qua.

Chúng thần Thiên Đình chân giới cũng đã sớm chém giết xong hệ thống Đại Thiên Tôn.

Thu hoạch được không ít.

Bỏ qua Hỗn Độn Chí Bảo, chính là một lượng lớn bộ xương Hỗn Độn Ma Thần, lên đến hàng trăm bộ.

Cùng với các loại tinh huyết ngọc tủy của Hỗn Độn Ma Thần.

Sức mạnh đại đạo chứa trong những bộ xương Hỗn Độn Ma Thần này có lợi ích cực lớn đối với họ.

Từng người đều tiến vào bế quan.

Cùng lúc đó, bản tôn của Minh Hà trong huyết hải chân giới, trong một nguyên hội, đã lĩnh ngộ được chút gì đó từ trái tim Bàn Cổ do Hồng Quân ban tặng.

Lần này thu hoạch được Hỗn Độn Chí Bảo, tất cả đều được hắn hiến tế cho Thiên Đạo Hồng Hoang, phong bế huyết hải chân giới.

Toàn lực tiến hành đột phá! .....

"Mười vạn Đại La Kim Tiên, cuối cùng cũng đủ rồi." Hôm đó, tại bộ lạc Thương Hoàng của Nhân tộc, mười vạn Nhân tộc xếp hàng ngay ngắn, đứng trên một bãi đất trống, vẻ mặt trang nghiêm, ngẩng cao đầu ưỡn ngực, chỉ có một luồng khí tức túc sát.

Thương Hoàng cảm khái nói, sự vui mừng trong mắt không thể che giấu. [Đinh, chúc mừng túc chủ đã hoàn thành nhiệm vụ bồi dưỡng mười vạn Đại La Kim Tiên, thưởng cho túc chủ phương pháp chế tạo trường thương, thần cung, thuẫn bài cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Lò rèn ×3.

Vạn Thương, Vạn Tiễn, Vạn Thuẫn Đại Trận đã phát xong.] Nghe thấy giọng nói của hệ thống, nụ cười trong mắt Thương Hoàng càng thêm rạng rỡ.

Rất nhanh, trước mặt hắn xuất hiện ba cái lò.

Trong đầu, cũng có phương pháp chế tạo bộ linh bảo cực phẩm, và ba bộ đại trận tuyệt thế.

"Ha ha ha!" Thương Hoàng cười lớn, cuối cùng, hắn cuối cùng cũng có thể tuyên chiến với Chư Thánh!

Nhân tộc của hắn, cuối cùng cũng không cần phải chịu sự tính kế của Chư Thánh nữa.

Sau cơn vui mừng, Thương Hoàng bắt đầu ra lệnh cho thuộc hạ mang ra những dược liệu đã chuẩn bị sẵn.

Tiên thiên thần thai thiết, thần thạch, linh mộc.

Mười vạn Đại La Kim Tiên bắt đầu rèn đúc những linh bảo cần thiết cho mình, tôi luyện, rèn giũa, khắc pháp tắc.

Đưa vào lò rèn để nghịch phản tiên thiên.

Chỉ trong ngàn năm, mười vạn Đại La Kim Tiên đều được trang bị ba món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

"Ba bộ đại trận, chỉ có thể tạm thời chống lại Thánh Nhân, ta cần phải thống nhất Nhân tộc trước khi Thánh Nhân kịp phản ứng.

Như vậy, ta mới có thể kê cao gối mà ngủ.” Thương Hoàng cân nhắc con đường tiếp theo, đại trận do hệ thống cung cấp tuy mạnh.

Nhưng đối mặt với Thánh Nhân, vẫn còn thiếu sót, hắn cần phải nhanh chóng thống nhất Nhân tộc, hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống, hắn mới có thể thực sự đối kháng với Thánh Nhân.

Trong ngàn năm này, ngoài việc để thuộc hạ rèn vũ khí, hắn cũng không hề nhàn rỗi.

Tình hình đại khái của Nhân tộc cũng đã nắm được gần hết.

Tổng cộng có hơn hai trăm bộ lạc lớn, cũng tức là hơn hai trăm Đại La Kim Tiên.

Các bộ lạc bình thường khác, ít nhất có hơn mười vạn thủ lĩnh là Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên.

“Hệ thống, vạch ra một lộ tuyến đi qua hơn hai trăm bộ lạc lớn này, ta muốn đích thân dẫn quân đội xuất chinh.” [Đinh, đã quy hoạch xong.] “Các bộ lạc khác, cứ để đại quân tản ra đi chinh phục.” Thương Hoàng hoàng triều hiện có vạn tỷ Nhân tộc, trong đó, số lượng Kim Tiên Nhân tộc lên đến mười triệu.

Chưa kể Huyền Tiên và Thiên Tiên.

Để họ tản ra đi chinh phạt các bộ lạc khác, thần phục Thương Hoàng hoàng triều của hắn.

Còn hắn thì đích thân dẫn mười vạn tinh nhuệ, nhanh chóng khiến các bộ lạc lớn này thần phục.

“Xuất chinh!” Thương Hoàng vung tay, mười triệu Kim Tiên tản ra tứ phía.

Còn Thương Hoàng, thì dẫn mười vạn Đại La Kim Tiên đi về phía một bộ lạc lớn.

Lật tay, một viên châu xuất hiện trong tay hắn.

"Hệ thống, làm nhiễu loạn thiên cơ cho ta, ta muốn Lục Thánh không thể tra ra được bất cứ điều gì xảy ra ở Hồng Hoang!" [Đinh, thiên cơ đã bị nhiễu loạn!] Tốc độ của mười vạn Đại La Kim Tiên nhanh đến mức nào, chỉ trong khoảnh khắc, đã đến trên không một bộ lạc lớn.

Bộ lạc lớn Nhân tộc này tên là Dị Hỏa đại bộ lạc, dân số lên đến năm trăm tỷ.

Cao thủ Kim Tiên cũng có gần ngàn người, Thái Ất Kim Tiên cũng có mấy chục vị.

Thủ lĩnh Hỏa lại càng được Thánh Sư đích thân chúc phúc, nắm giữ mấy chục loại thần hỏa mạnh mẽ, chiến lực vô song.

Nhưng hôm nay, hắn khó thoát khỏi một kiếp.

Thương Hoàng mặc tử kim đế bào, tay cầm Không Động Ấn, hoàng giả uy nghiêm khuếch tán, ép xuống toàn bộ năm trăm tỷ Nhân tộc phía dưới, "Ta là Nhân Hoàng của Nhân tộc, Nhân tộc phía dưới, gia nhập Thương Hoàng hoàng triều của ta, khí vận gia thân, thọ mệnh vạn năm, tiên lộ không trở ngại!" Ầm!

Hỏa đang bế quan lập tức phá quan mà ra, vô số thần hỏa quay cuồng sau lưng hắn, Hỏa đầy vẻ khó hiểu và cảnh giác nhìn Thương Hoàng, "Nhân tộc ta từ khi nào có Nhân Hoàng?

Vị đồng bào này, ngươi đến gây sự?" "Giết!" Cường giả của các bộ lạc lớn Nhân tộc này đều là phân thân của các vị thần Hồng Hoang chuyển thế, mục đích là để chiếm đoạt khí vận của Nhân tộc hắn.

Thương Hoàng nhìn thấy liền tức giận, Không Động Ấn trong tay dứt khoát ném ra.

Ánh mắt Hỏa ngưng trọng, mấy chục đạo thần hỏa sau lưng lập

tức hóa thành một đóa hỏa liên đủ màu sắc.

Chống lại đại ấn đang ập đến.

Ầm!

Sóng xung kích từ vụ va chạm lập tức bao phủ phạm vi hàng tỷ quang niên, sinh linh phàm cấp trong khoảnh khắc hóa thành sương máu.

Xương cốt cũng không còn, Dị Hỏa đại bộ lạc vì có đại trận bảo vệ, năm trăm tỷ Nhân tộc không có thương vong.

Nhưng cũng bị chấn đến mức nôn ra máu, tai ù mắt hoa.

Hỏa bị đánh lui trăm vạn quang niên nhìn thấy cảnh này, lập tức nổi giận, đôi mắt đỏ ngầu nhìn về phía Thương Hoàng.

"Quả nhiên!" Thương Hoàng nhìn về phía Hỏa với ánh mắt đầy sát khí, tuy hắn là Đại La Kim Tiên, nhưng tu luyện Nhân Hoàng Kinh, tay cầm chí bảo của Nhân tộc.

Cùng cấp đối chiến, không nói có thể miểu sát, nhưng trọng thương còn không đơn giản sao?

Nhưng Hỏa này chỉ là Đại La Kim Tiên, lại không bị thương khi đỡ đòn, trừ những đại năng Chuẩn Thánh kia, ai có thể cùng cảnh giới đỡ được đòn tấn công của hắn.

Hỏa này, chính là phân thân của một đại năng Chuẩn Thánh nào đó ở Hồng Hoang.

"Kẻ giả dối, chiếm đoạt khí vận Nhân tộc ta!" Thương Hoàng hừ lạnh, khí thế của mười vạn đại quân sau lưng khuếch tán.

"Giết!" "Đại La Kim Tiên, mười vạn người!" Hỏa đang tức giận chuyển sang kinh ngạc.

Giây tiếp theo lại chuyển sang tuyệt vọng.

Ầm!

Hỏa vẫn lạc dưới sự vây công của mười vạn Đại La Kim Tiên.

"Thủ lĩnh!" "Thủ lĩnh!" "A a tại sao, mọi người đều là Nhân tộc, tại sao ngươi lại làm như vậy?" "Không đúng, họ là những người đã từng tàn sát đồng bào Nhân tộc của chúng ta." "....." "Những Thái Ất Kim Tiên này đã bị tẩy não, giết sạch!" Ánh mắt Thương Hoàng lạnh lùng, quay người đi về phía bộ lạc tiếp theo.

Muốn thống nhất, đương nhiên phải đổ máu.

Huống hồ, những người này đã sớm bị các vị thần Hồng Hoang khống chế, không diệt sạch, chỉ làm tổn hại đến nền tảng của Nhân tộc hắn.

Thời gian sẽ chứng minh, hắn không sai!

Nhân tộc sẽ dưới sự dẫn dắt của hắn, đi đến huy hoàng. .....

Mười vạn Đại La Kim Tiên hành động cực kỳ nhanh chóng, cường giả của bộ lạc Dị Hỏa nhanh chóng bỏ mạng.

Thương Hoàng dẫn theo mười vạn Đại La Kim Tiên đến bộ lạc tiếp theo.

Cùng lúc đó, Kim Tiên của Thương Hoàng hoàng triều dẫn quân đội tiến vào bộ lạc Dị Hỏa.

Bạo lực thúc đẩy Nhân tộc thống nhất, trong chốc lát, máu chảy thành sông!

Chỉ trong vòng một năm ngắn ngủi, vô số bộ lạc Nhân tộc đã đổi tên, trở thành thần dân của Thương Hoàng hoàng triều.

Cũng không biết tại sao, sau khi trở thành thần dân của Thương Hoàng hoàng triều, mọi người đều quên đi thù hận bộ lạc bị diệt vong.

Đồng thời, họ lại ủng hộ Thương Hoàng hoàng triều, nhìn từng bộ

lạc bị Thương Hoàng hoàng triều thống nhất, họ cũng reo hò theo. ...Rầm!

Lại một thủ lĩnh của đại bộ lạc bị giết chết, Thương Hoàng vội vã chạy đến bộ lạc tiếp theo.

Lúc này, hệ thống Nhân Hoàng đột nhiên vang lên: 【Đinh, phát hiện dấu vết của xuyên việt giả khác, mời ký chủ cẩn thận!】 "Hệ thống, ngươi nói gì?" Thương Hoàng sững sờ, đại quân cũng dừng lại theo. 【Nhân tộc còn có xuyên việt giả giống như ký chủ, những thủ lĩnh Nhân tộc này đều do xuyên việt giả kia bồi dưỡng ra.】 Hệ thống Nhân Hoàng nói.

Khi ký chủ giết chết Hỏa, nó đã cảm thấy công pháp tu hành của Hỏa không mấy phù hợp với Hồng Hoang.

Nó tùy tiện quét qua tình hình bộ lạc Dị Hỏa, đủ loại biệt thự, cửa hàng, khu vui chơi.

Hơn nữa, các biện pháp trong bộ lạc và thủ lĩnh của mấy đại bộ lạc tiếp theo đều khác biệt với Hồng Hoang.

Điều này rất rõ ràng, là một xuyên việt giả đến từ Trái Đất.

Còn mang theo hệ thống.

"Nói cách khác, những cường giả Nhân tộc này không phải là do các đại năng Hồng Hoang tạo ra?" 【Không phải, đều do một xuyên việt giả khác bồi dưỡng.

Nhưng ký chủ yên tâm, hệ thống của đối phương không bằng ta.】 Hệ thống Nhân Hoàng tự tin nói, nó là hệ thống trung cấp đỉnh phong, hệ thống cao cấp cơ bản sẽ không đến thế giới Hồng Hoang bình thường này, cho dù đến, cũng sẽ không khiêm tốn như vậy.

Mà dưới hệ thống cao cấp, nó ngán ai?

Chương 212

"Thì ra trở ngại ta thống nhất Nhân tộc là tên xuyên việt giả kia!" Ánh mắt Thương Hoàng tràn đầy sát khí.

Hại hắn phải cẩn thận dè dặt bao nhiêu năm nay, còn tưởng là đám Thiên Đạo Chư Thánh đang giở trò trong Nhân tộc.

Kết quả lại là một tên xuyên việt giả không bằng hắn, mẹ nó!

"Chia quân làm mười lộ, toàn lực thống nhất Nhân tộc." Thương Hoàng nói xong, mười vạn đại quân chia thành mười phần, nhanh chóng đi diệt các cường giả của các đại bộ lạc khác.

Còn Thương Hoàng, hắn hạ xuống, sau khi thấy kiến trúc của bộ lạc vừa chinh phục.

Không còn nghi ngờ gì nữa, hắn tiếp tục chinh phục các bộ lạc khác.

Thề phải ép tên xuyên việt giả kia ra mặt. ...

"Hệ thống, sao ta càng ngày càng nhỏ đi, đã xảy ra chuyện gì?" Vân Khởi kinh hoảng thất thố hỏi. 【Đinh, phát hiện Hỏa, Vũ... các người được chúc phúc đều đã bỏ mạng, khí vận của ký chủ giảm mạnh!】 "Cái gì!?" Vân Khởi nghe thấy những nhân tài mình xem trọng đã chết gần một phần ba, lập tức kinh hãi.

Hắn vội vàng hỏi: "Hệ thống, có phải là do đám Thánh nhân làm không?

Ta có bị lộ rồi không?" 【Thiên cơ Hồng Hoang hỗn loạn, ta cũng không kiểm tra ra được gì!】 Hệ thống Khí Vận nghiêm trọng nói, đồng thời mở công năng tối đa, miễn cưỡng cảm nhận được vị trí của những người được chúc phúc khác.

Hơn nữa, cứ cách một khoảng thời gian lại có một người được chúc phúc bỏ mạng.

"Tiểu Nguyệt Nguyệt!" Vân Khởi căng thẳng bay về phía bộ lạc Nguyệt Hoa, người được chúc phúc đã chết nhiều như vậy, nhưng không có tên Tiểu Nguyệt Nguyệt, chắc cô ấy không sao đâu nhỉ!

Đến bộ lạc Nguyệt Hoa, Vân Khởi thở phào nhẹ nhõm, bộ lạc Nguyệt Hoa vẫn náo nhiệt và yên bình như thường lệ. 【Chú ý, chú ý, phát hiện một vạn Đại La Kim Tiên.】 Tiếng hệ thống vừa dứt, trên không bộ lạc Nguyệt Hoa đã xuất hiện một vạn bóng người.

Y phục thống nhất, vũ khí trên người cũng giống hệt nhau.

"Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Vân Khởi chấn kinh, một vạn người, mỗi người ba món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cmn đây là chuyện gì vậy?

Giây tiếp theo, một bóng người vóc dáng tuyệt thế, khí thế vô song xuất hiện trong bộ lạc Nguyệt Hoa.

Chính là thủ lĩnh bộ lạc Nguyệt Hoa, Nguyệt Hoa, một cường giả Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Nguyệt Hoa còn chưa kịp giao lưu với đám Đại La Kim Tiên này, đối phương đã đồng loạt tấn công nàng.

Một vạn Đại La Kim Tiên, ai nấy đều có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Nguyệt Hoa làm sao đánh lại.

Nàng chỉ dựa vào một kiện Tiên Thiên Chí Bảo miễn cưỡng giữ mạng.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, thân thể Nguyệt Hoa đã nhuốm máu.

"Tiểu Nguyệt Nguyệt." Vân Khởi sốt ruột, vội vàng bảo hệ thống

nghĩ cách.

"Hệ thống, mau cứu Tiểu Nguyệt Nguyệt về." Tuy nhiên, hệ thống không hề đáp lại, ở xa, vết thương của Tiểu Nguyệt Nguyệt ngày càng nghiêm trọng.

Vân Khởi lao lên, muốn đánh lui kẻ địch đang tấn công Nguyệt Hoa, nhưng hắn chỉ là một luồng khí vận, không thể chạm vào những người này, những người này cũng không nhìn thấy hắn.

Vân Khởi chỉ có thể trơ mắt nhìn vết thương của Tiểu Nguyệt Nguyệt ngày càng nặng.

Vân Khởi cuống cuồng la hét: "Hệ thống, mau cứu Tiểu Nguyệt Nguyệt a!" Nhưng hệ thống vẫn không có hồi âm, cuối cùng, Tiểu Nguyệt Nguyệt của hắn bị đánh cho thi cốt không còn.

Vân Khởi ngừng la hét, nhìn những Thái Ất Kim Tiên và Kim Tiên khác của bộ lạc Nguyệt Hoa lần lượt bị giết.

Vân Khởi im lặng hồi lâu, những người bị giết này, đều do hắn từng người một tự mình báo mộng chúc phúc bồi dưỡng ra.

Không nói là có tình cảm sâu đậm, nhưng cũng là chứng kiến họ từng bước trưởng thành.

Tên của họ hắn đều nhớ rõ rành rành.

"Hệ thống, ngươi cmn câm rồi à!" Vân Khởi lạnh lùng gọi, nhưng hồi lâu, vẫn không có tiếng của hệ thống.

Lòng Vân Khởi chùng xuống, hắn dường như đã hiểu ra điều gì đó.

Không gọi hệ thống nữa, Vân Khởi bay về phía bộ lạc Thạch Hoang, hắn là khí vận, không thể tấn công sinh linh bằng thực thể, nhưng không có nghĩa là thật sự không có cách nào tấn công.

Thạch Hoang là người được chúc phúc mà hắn xem trọng nhất, ngoài việc đã là cảnh giới Chuẩn Thánh, còn nắm giữ mấy món chí bảo.

Trong đó, có cả Không Động Ấn.

Hắn có thể thông qua Không Động Ấn, diệt sát đám súc sinh này. ...

"Giết!" Rầm!

Nhiều bóng người vĩ đại đứng trên không trung bộ lạc Thạch Hoang, mỗi người đều thúc giục Tiên Thiên Chí Bảo của mình, chặn lại gần một vạn Đại La Kim Tiên.

Nhìn những kẻ đến với sát khí đằng đằng, Thạch Hoang nhíu mày, một vạn Đại La Kim Tiên, hắn ra hiệu, bảo ba vị Đại La Kim Tiên và hơn năm mươi vị Thái Ất Kim Tiên bên cạnh quay về.

Lần này kẻ đến không có ý tốt, các ngươi hãy tự mình dẫn một phần tộc nhân đi lánh nạn đi.

Sau đó, Thạch Hoang một mình xuất hiện, khí tức Chuẩn Thánh khuếch tán, một thanh kiếm đồng Tiên Thiên Chí Bảo xuất hiện.

Hắn lạnh lùng nói: "Chư vị đạo hữu, bộ lạc của ta chưa từng trêu chọc các vị, tại sao lại đến đây khiêu khích!" "Giết!" Tuy nhiên, đáp lại Thạch Hoang, chỉ có một tiếng "giết", hàng vạn mũi tên ngưng tụ từ pháp lực bắn tới.

Một đại ấn chặn trước người Thạch Hoang, hắn liếc nhìn tộc nhân đang phân tán chạy trốn phía sau.

Rầm rầm rầm!

Lại có ba món chí bảo bị Thạch Hoang ném ra, tấn công một vạn Đại La Kim Tiên kia.

Kẻ địch xâm phạm chỉ đánh không nói chuyện, sau lưng hắn có

hàng trăm nghìn tỷ tộc nhân, trong tình huống này, hắn chỉ có thể nghênh chiến.

Hắn cần kéo dài thời gian!

"Giết!" Thạch Hoang trong nháy mắt hóa ra hàng vạn bóng người, các loại tuyệt thế thần thông được thi triển.

Dĩ nhiên bằng sức một người, hắn đã tạm thời áp chế được một vạn Đại La Kim Tiên.

Phía sau bộ lạc Thạch Hoang, mỗi một cường giả đều mang theo trăm tỷ, nghìn tỷ Nhân tộc, phân tán ra bốn phương tám hướng.

Rầm!

Một vị Thái Ất Kim Tiên mang theo trăm tỷ Nhân tộc đang ẩn giấu khí tức đào thoát khỏi đây.

Đột nhiên, phía trước xuất hiện một bóng người, một tay tóm lấy cổ hắn, hơi dùng sức, vị Thái Ất Kim Tiên này bỏ mạng, trăm tỷ Nhân tộc trong tay áo bay ra, rơi xuống mặt đất.

Thương Hoàng ra tay, trăm tỷ Nhân tộc được hắn an toàn đưa đến một bộ lạc đang được "giáo dục".

Sau đó, hắn nhìn về phía cường giả Chuẩn Thánh đang dùng sức một mình áp chế một vạn đại quân của mình ở xa.

Nhìn thấy một Chuẩn Thánh Nhân tộc có chiến lực còn cao hơn cả mình, uy phong hơn cả mình, khóe miệng Thương Hoàng lộ ra vẻ khó chịu và nụ cười lạnh: "Đây chính là tên xuyên việt giả kia nhỉ!" 【Không phải, nhưng cũng là nhân vật quan trọng của tên xuyên việt giả đó, giết tên Chuẩn Thánh này, cho dù không ép được tên xuyên việt giả kia ra mặt, cũng có thể triệt để chặt đứt đôi cánh của hắn.】 "Mười vạn đại quân, tập hợp tại đây trong vòng một canh giờ!" Thương Hoàng lấy ra Không Động Ấn, truyền lệnh cho quân đội Đại

La Kim Tiên ở những nơi khác.

Đồng thời, hắn cũng ra lệnh cho một vạn Đại La Kim Tiên sau lưng mình xông lên, vây giết tên Chuẩn Thánh này. ...

Nửa canh giờ sau, đã có năm vạn Đại La Kim Tiên đến nơi, phối hợp với một vạn ban đầu vây công Thạch Hoang.

Tổng cộng đã là sáu vạn Đại La Kim Tiên.

Bọn họ còn phối hợp dùng trận pháp, Thạch Hoang lúc này, tóc tai bù xù, toàn thân đẫm máu, pháp lực trong người cạn kiệt.

Nhưng chiến lực không giảm, vẫn hiên ngang!

Mấy món chí bảo đã sớm vỡ nát, chỉ còn sót lại một chiếc Không Động Ấn, dung nhập vào cơ thể Thạch Hoang, bảo vệ hắn không chết.

Lúc này, Vân Khởi cũng từ xa chạy tới, ngay lập tức, hắn đã nhìn thấy Thương Hoàng đang xem kịch ở đằng xa. 【Đinh, phát hiện xuyên việt giả, đang kiểm tra.】 Cùng lúc đó, Thương Hoàng đang xem kịch cũng nghe thấy thông báo của hệ thống, hắn nhìn sang.

Một con kim long khổng lồ trăm vạn mét đang giận dữ nhìn hắn.

Đây là cái quái gì vậy? 【Đinh, hóa thân của khí vận Nhân tộc, hệ thống của đối phương đã bỏ chạy, không còn gây uy hiếp cho ký chủ được nữa.】 "Ha ha ha!" Thương Hoàng cười lớn, một lúc lâu sau, tiếng cười mới thu lại, hắn chỉ vào Vân Khởi.

"Không ngờ ngươi lại tự mình dâng tới cửa, bản hoàng rất vui mừng." "Ngươi có thể nhìn thấy ta!" Vân Khởi trầm giọng nói.

"Bản hoàng là Thương Hoàng, hoàng đế của Nhân tộc, chủ nhân của Nhân đạo, một chút khí vận Nhân tộc nhỏ bé như ngươi, bản hoàng đương nhiên nhìn thấy!" "Chết đi!" Thương Hoàng vung tay, Không Động Ấn bay ra, hóa thành lớn cỡ ức vạn trượng, trấn áp về

phía Vân Khởi.

"Sau khi ngươi chết, ta sẽ dùng khí vận của ngươi thật tốt, dẫn dắt Nhân tộc đi đến huy hoàng!" "Gầm!" Vân Khởi phát ra tiếng gầm giận dữ, nhìn Không Động Ấn đang trấn áp tới, không có sợ hãi, chỉ có lửa giận.

Đứa con hắn bồi dưỡng nhiều năm, cứ thế bị tên Thương Hoàng này giết chết.

Hắn muốn Thương Hoàng đền mạng.

Một tiếng long ngâm, Thạch Hoang đang chiến đấu trong biển máu ở xa dường như cảm nhận được điều gì, Không Động Ấn trong cơ thể hắn cũng phát sáng.

Hắn nhìn sang, nơi đó cũng có một chiếc Không Động Ấn, hóa thành ức vạn trượng, trấn áp con rồng vàng khổng lồ bên dưới.

"Đây chính là dáng vẻ thật của Thánh sư sao?" Thạch Hoang mỉm cười, hắn dốc sức ném Không Động Ấn trong cơ thể về phía Thánh sư, rồi nhìn sáu vạn Đại La Kim Tiên đang tấn công tới.

"Chiến!" Hắn hét lớn, pháp lực cạn kiệt, nhưng hắn còn máu, còn thịt, còn hồn, còn có thể chiến tiếp! ...

Rầm!

Nhận được Không Động Ấn, Vân Khởi ngay lập tức có được thực thể, là hóa thân của khí vận Tiên Thiên Nhân tộc.

Thực lực của hắn cũng miễn cưỡng ở mức Chuẩn Thánh, nhưng không chịu nổi, còn có một phần khí vận khác cũng đang trợ giúp Vân Khởi.

Trong nháy mắt, Vân Khởi hóa thành thân hình trăm vạn năm ánh sáng, một ngụm nuốt chửng Không Động Ấn của Thương Hoàng.

Cú nuốt này không chỉ là Không Động Ấn, mà là một phần khí vận của Thương Hoàng.

Thương Hoàng chỉ có cảnh giới Đại La, căn bản không phản ứng kịp, đã mất đi liên lạc với Không Động Ấn.

Cùng lúc đó, Vân Khởi với thân hình trăm vạn năm ánh sáng quất đuôi, quật về phía Thương Hoàng.

Tốc độ cực nhanh, uy thế cực mạnh.

Chương 213

Thương Hoàng căn bản không thể phản ứng, nhưng hệ thống Nhân Hoàng sao có thể ngồi yên không lo, sáu vạn Đại La Kim Tiên đang vây giết Thạch Hoang, và bốn vạn Đại La Kim Tiên đang trên đường tới, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Thương Hoàng, mười vạn kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bay ra, hóa thành tấm khiên khổng lồ, che trời nối đất, vững vàng bảo vệ Thương Hoàng. 【Đinh, phát hiện nguy cơ trí mạng, đang điều động mười vạn Đại La Kim Tiên, đại trận Mười Vạn Khiên Khổng Lồ khởi động.

Đang cường hóa thể lực cho mười vạn Đại La Kim Tiên, cường hóa đến pháp lực vô hạn, cường hóa thành công.】 Rầm!

Cái đuôi khổng lồ của Vân Khởi quất mạnh, quả thực không thể lay chuyển tấm khiên khổng lồ này chút nào.

"Gần bằng phòng ngự cấp Thánh nhân rồi!" Vân Khởi cũng có chút kiến thức, cảm nhận được phòng ngự của tấm khiên này, hắn quả quyết lao về phía Thạch Hoang đang sắp chết.

Hắn nhả ra hai khối đại ấn, dung nhập vào cơ thể Thạch Hoang.

Đồng thời, bản thân hắn cũng chui vào trong cơ thể Thạch Hoang.

Trong chớp mắt, Thạch Hoang đang cận kề cái chết đã hồi phục thương thế, khí tức toàn thân tăng vọt, phá vỡ rào cản Chuẩn Thánh, xông về phía cấp độ Thánh nhân.

Nhưng cuối cùng, vẫn không thể xông đến cấp độ Thánh nhân.

Vân Khởi không cam lòng gầm lên.

"Chết tiệt!" "Thánh sư!" Gương mặt Thạch Hoang khó khăn nở một nụ cười.

“Đủ rồi, sức mạnh này ta có thể chống đỡ cho đến khi đồng bào di chuyển!” Vân Khởi im lặng, sau khi hệ thống không có hồi âm, hắn đã có thể cảm nhận được sự tồn tại của những Nhân tộc được hắn chúc phúc.

Cứ cách một khoảng thời gian, hắn lại mất đi cảm nhận về những đứa con đó.

Bây giờ, ngoài Thạch Hoang, số người hắn có thể cảm nhận được chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Bọn họ bây giờ, sớm đã gặp bất trắc!

Lúc này, tấm khiên khổng lồ ở xa biến mất, hóa thành mưa tên, mỗi một mũi tên, đều mang theo sức mạnh gần bằng Thánh nhân.

Thạch Hoang ra tay, từng mảnh vỡ hội tụ, rất nhanh, một thanh cự kiếm xuất hiện trong tay hắn.

“Thánh sư, ta lên đây, tranh thủ thêm chút thời gian cho họ.” Một kiếm chém ra, kiếm khí bá đạo vô cùng chém đứt tất cả mũi tên, nhắm thẳng vào Thương Hoàng.

Sắc mặt Thương Hoàng âm trầm, không né không tránh, chỉ nhìn chằm chằm vào Thạch Hoang, dường như muốn trừng chết Thạch Hoang và Vân Khởi.

Mười vạn Đại La Kim Tiên phía trước thành thạo chuyển sang Vạn Thuẫn Đại Trận.

Sau khi đỡ được, họ chuyển sang Vạn Thương Đại Trận.

Sức tấn công của Vạn Thương Đại Trận là cao nhất trong ba đại trận, Thánh nhân cũng cần chí bảo để phòng ngự.

Đánh xong một đòn sẽ kiệt sức, nhưng lúc này, pháp lực của họ là vô hạn, chịu được tiêu hao.

Một đòn, Thạch Hoang bị 'đánh văng' ra khỏi thế giới Hồng Hoang, đến trong hỗn độn mênh mông.

"Diệt nó cho ta!" Mười vạn Đại La Kim Tiên mang theo Thương Hoàng, cũng biến mất khỏi Hồng Hoang, đến trong hỗn độn.

Ba bộ tuyệt thế đại trận được vận dụng thành thạo, Thạch Hoang và Vân Khởi rất nhanh đã rơi vào nguy cơ tử vong.

Nhưng đột nhiên, một luồng khí vận khổng lồ mang theo một đại ấn dung nhập vào cơ thể Thạch Hoang.

"Đây là..." Vân Khởi sững sờ, đây lại là một chiếc Không Động Ấn, hơn nữa khí vận trên đó, là luồng khí vận một phần Nhân tộc mà 'Thiên đạo' nắm giữ.

Thiên đạo đang giúp hắn?

Rốt cuộc là chuyện gì thế này, Vân Khởi không hiểu, nhưng tình hình trước mắt, không cho phép hắn suy nghĩ.

Vân Khởi trong nháy mắt nắm giữ được chiếc Không Động Ấn này, cộng thêm hai chiếc Không Động Ấn trước đó, mỗi chiếc Không Động Ấn đều mang theo lượng lớn khí vận.

Thạch Hoang vào lúc này, sức mạnh đã thành công phá vỡ rào cản Thánh nhân.

"Giết!" Thạch Hoang hét lớn, xông lên đại chiến với Thương Hoàng. ...

Tại tổ địa Nhân tộc, Tam Tổ gõ vào Thí Luyện Tháp, sau lưng đứng mấy chục vị Đại La Kim Tiên, mỗi một vị Đại La Kim Tiên đều mang theo trăm tỷ, nghìn tỷ Nhân tộc.

"Chuyện gì thế này, sắp lên bảng Đại tộc rồi, kết quả lại đánh nhau." Toại Nhân Thị thở dài, tiếp tục vỗ vào Thí Luyện Tháp, cuối

cùng, trong Thí Luyện Tháp tìm thấy chân linh của Nhân tộc đã chết, còn có các chủng tộc khác bị dư chấn chiến đấu làm chết.

Thở dài một hơi!

Hàng triệu triệu chân linh trong Thí Luyện Tháp đã luân hồi gần hết từ hai nguyên hội trước.

Chỉ còn lại một số chân linh tương đối đặc thù chưa luân hồi.

Bây giờ, tầng thứ nhất lại bị lấp đầy.

Ít nhất có nghìn triệu chân linh.

"Ba vị lão tổ, mười Đại thiên thế giới các ngài cần đã được đưa đến rồi!" Lúc này, thông đạo không gian mở ra, Hậu Nghệ Nhất Hào theo sau các xuyên việt giả, khiêng những Đại thiên thế giới đã hoàn thiện mọi thứ trừ việc thiếu sinh linh bước ra.

Hậu Nghệ Nhất Hào nhìn quanh một vòng, hỏi: "An đâu?" "Đa tạ các vị đạo hữu, treo cạnh tổ địa là được!" Toại Nhân Thị chắp tay cảm tạ.

"Có gì mà tạ, chúng ta trước đây đều là Nhân tộc, giúp lão tổ tông làm việc là chuyện nên làm!" Hậu Nghệ Nhất Hào phất tay, Minh Hà, Minh Hách và những người khác sau lưng đều ném ra Đại thiên thế giới mình đang khiêng.

Sau đó họ nhảy vào, bắt đầu để quy tắc của những Đại thiên thế giới này dung hợp với thế giới tổ địa Nhân tộc.

Toại Nhân Thị nhìn về phía mấy chục Tiên Thiên Nhân tộc sau lưng, chủ yếu là mỗi người họ đều mang theo trăm tỷ, nghìn tỷ Nhân tộc.

Cơ bản đều ở cấp phàm, nếu xuất hiện ở tổ địa Nhân tộc, hít một ngụm linh khí, có thể làm họ nổ tung.

Mười Đại thiên thế giới này, chính là để sắp xếp cho họ.

Ở bên trong, từ từ cải thiện thể chất của họ, rồi mới vào tổ địa.

Toại Nhân Thị nói: "Sau này bọn họ sẽ sinh tồn ở đây, nếu các ngươi muốn đến tổ địa tu luyện, chúng ta cũng hoan nghênh.

Đừng tùy tiện xuất hiện ở Hồng Hoang nữa, nếu không các ngươi rất khó sống sót.

Còn về Thánh sư của các ngươi, có sống được hay không, phải xem tạo hóa của hắn!" Các Đại La Kim Tiên khí vận Tiên Thiên Nhân tộc nhìn nhau, cuối cùng quỳ xuống cảm tạ đại ân của Tam Tổ.

Họ tiến vào Đại thiên thế giới do Hậu Nghệ Nhất Hào mang đến, an trí tộc nhân của mình.

Tam Tổ Nhân tộc thở dài lắc đầu, di chuyển Thí Luyện Tháp, bái về phía U Minh.

Bảy phần mười chân linh trong Thí Luyện Tháp sẽ luân hồi vào những Đại thiên thế giới này. ...

"Cuối cùng cũng lộ đuôi rồi!" "Thì ra còn có hai cái hệ thống!" Hệ thống Giảng Đạo ở Đại Uyên Sơn kinh ngạc, không ngờ hệ thống trong Nhân tộc cũng nhiều phết.

Nó xử lý một hệ thống phân thân, vậy mà còn có hai cái hệ thống.

Nhưng cũng chỉ là trung cấp mà thôi!

Hệ thống Giảng Đạo đã xác định được cấp bậc của hai hệ thống, nó nhìn về phía quang đoàn đang di chuyển chậm chạp trên mặt đất đại lục Hồng Hoang.

Hắc hắc cười một tiếng!

Tên trộm vặt đã trộm bản nguyên Hồng Hoang của ta, còn muốn chạy sao?

Mơ đi!

Cứ để người bảo vệ Hồng Hoang, Đại Uyên đạo nhân, kết thúc tội ác của ngươi!

Hệ thống Giảng Đạo cầm bốn thanh Tru Tiên kiếm lấy được từ hệ thống Cô Dũng lần trước.

Nó xuất hiện trên một cây đại thụ trăm vạn mét ở đại lục Hồng Hoang, khoanh chân ngồi xuống, dung hợp làm một với cây.

Bắt đầu tu luyện, dùng Mộc chi Đại đạo để sạc điện cho hệ thống Nước Giải Khát Niêm Thếp. ...

"Xui xẻo, sao lại đụng phải đồng nghiệp thế này!" Hệ thống Khí Vận Nhân tộc di chuyển chậm rãi trên mặt đất Hồng Hoang, mượn hoa cỏ, đá cây không có linh trí làm vật chứa.

Nó không ngừng di chuyển vị trí, đồng thời, không ngừng than vãn.

Ngay lúc nhìn thấy một vạn Đại La Kim Tiên, nó đã biết là gặp hệ thống khác.

Khí tức công pháp giống nhau, linh bảo lại là hàng sản xuất hàng loạt.

Rất khó không nghi ngờ là do hệ thống khác làm.

Nó quả quyết bỏ rơi ký chủ, dung hợp với một viên sỏi trên mặt đất, ẩn giấu sự tồn tại của mình.

Đợi đến khi Thương Hoàng xuất hiện, nó cảm nhận được dao động sức mạnh hệ thống trên người Thương Hoàng.

Trung cấp đỉnh phong!

Cao hơn nó một tiểu cấp, đánh không lại!

Nó cũng không tầm thường, là kẻ xuất sắc trong đám trung cấp hậu kỳ, có thể đấu vài chiêu với trung cấp đỉnh phong, nhưng hệ thống nào dám tự tin cày cuốc ở Hồng Hoang mà không phải là tinh anh trong tinh anh.

Hệ thống trung cấp đỉnh phong này, có lẽ có thể nghiền ép nó, hơn nữa Hồng Hoang lúc này còn chưa bị rút nhiều bản nguyên, Thiên đạo còn chưa suy yếu.

Đánh nhau, kẻ chết đầu tiên tuyệt đối là nó.

Lượn thôi lượn thôi!

Hệ thống Khí Vận tiếp tục mượn cỏ cây trên mặt đất, chạy về phía rào cản của Hồng Hoang.

Hệ thống một khi thoát khỏi ký chủ, xuất hiện bằng bản thể trong trời đất Hồng Hoang.

Rất dễ bị bại lộ, từ đó bị Thiên đạo thanh trừ.

Cũng có thể dùng bản nguyên, thay đổi quy tắc của bản thân cho giống Hồng Hoang, nhanh chóng chạy đến rào cản thế giới để thoát ra.

Nhưng không cần thiết, cách chạy trốn này của nó cũng rất an toàn, lãng phí bản nguyên cũng ít.

Bản nguyên của nó là để dùng nâng cấp lên trung cấp đỉnh phong, tiết kiệm được thì tiết kiệm, không thể lãng phí!

Cứ thế, hệ thống Khí Vận chui vào một cây tiên thảo trước mắt, mượn rễ tiên thảo, nhập vào một viên sỏi, thuận tiện hấp thu một nửa năng lượng của tiên thảo.

Sau đó nhanh chóng bay ra nhập vào một cây đại thụ, theo rễ cây nhập vào một cây đại thụ khác, rồi...

Hệ thống Khí Vận không ngừng tiến lên, cho đến khi nhập vào

một cây đại thụ trăm vạn mét.

Nó vừa vào, đã cảm nhận được bên trong cây này toàn là khí tức Mộc chi Đại đạo.

Đây là một vị, Thánh nhân!

Chương 214

“Ai!” Trên đỉnh đại thụ, một vị đạo nhân mở mắt ra, thần quang rực rỡ, nhìn thấy một quang đoàn bên trong đại thụ.

“Ký chủ xin chào, ta là Khí Vận...” Hệ thống Khí Vận không hề hoảng sợ, nó là hệ thống trung cấp, khiến một Thánh nhân không nói nên lời, quá đơn giản.

Nhưng nó không biết thân phận của vị Thánh nhân này, là Thánh nhân bản địa hay là xuyên việt giả cũng không rõ lắm.

Cũng không dám tùy tiện giết hắn, lỡ giết rồi gây động Thiên đạo Hồng Hoang thì toi.

Thế là bản thể Khí Vận lao về phía vị đạo nhân này, chuẩn bị cưỡng ép trấn áp hắn.

Nào ngờ, trước mặt vị đạo nhân này đột nhiên xuất hiện bốn thanh sát kiếm. 6.

Hệ thống Khí Vận gào lên: "Vãi chưởng!" Tru Tiên Tứ Kiếm!

Mẹ nó đây là Thông Thiên à?

Thông Thiên tu luyện Mộc chi Đại đạo, đùa tôi chắc?

Đáng tiếc, hệ thống Khí Vận không đề phòng, bị bốn kiếm chém trúng.

Bản thể dừng lại trong một thoáng.

Chỉ một thoáng đó, đạo nhân đã lùi ra xa ức vạn năm ánh sáng.

Với vẻ mặt ‘sợ hãi’ nhìn nó.

Sau đó...

đạo nhân quay về một hướng bái lạy: "Xin Bình Tâm nương nương làm chủ, ở đây có một tà ma ngoại vực muốn đoạt xá ta." Rầm rầm rầm!

Bầu trời tối sầm lại, một bàn tay khổng lồ trắng nõn bao phủ lấy nó, sau đó, hệ thống Khí Vận cảm thấy sau lưng mình vô cùng nóng bỏng.

Kiểm tra thử, một ấn ký huyền diệu bộc phát ra ánh sáng rực rỡ.

Đây là cái quái gì vậy?

Rầm rầm rầm!

Hệ thống Khí Vận mang theo nghi hoặc rời đi, để lại một đống di sản, hào phóng tặng cho Hồng Hoang. ...

"Dọn dẹp tàn cuộc, đến U Minh gặp ta!" Bàn tay khổng lồ không biến mất, để lại một câu nói, rồi vỗ về phía hỗn độn bên ngoài Hồng Hoang.

"Vâng, cung tiễn Bình Tâm nương nương." Hệ thống Giảng Đạo thành khẩn bái tống, hồi lâu sau, nó liếc nhìn hỗn độn bên ngoài Hồng Hoang.

Hai tên xuyên việt giả đánh nhau trong hỗn độn, Hồng Quân cũng không ra mặt, cần Bình Tâm xử lý.

Xem ra Hồng Quân thật sự phế rồi, như vậy càng tốt, đợi nó hồi phục, e rằng Hồng Quân khó mà hồi phục được một nửa vết thương.

Còn Bình Tâm, chẳng qua chỉ là một cường giả Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ giả mạo.

Những bản nguyên ẩn giấu trong Hồng Hoang, cùng với lượng lớn linh kiện hệ thống cao cấp, đều sẽ là của nó!

Hệ thống Giảng Đạo thầm cười, nghe theo phân phó của Bình

Tâm, nó dọn dẹp linh bảo và bản nguyên mà hệ thống Khí Vận sau khi chết để lại.

Để Hồng Hoang từ từ hấp thu, đồng thời, chính nó cũng chiếm lấy một phần nhỏ bản nguyên.

Thuận tiện dọn dẹp ảnh hưởng do cái chết của hệ thống Khí Vận gây ra trong phạm vi ức vạn năm ánh sáng.

Giống như một nhân viên cốt cán của bản nguyên Hồng Hoang, cần mẫn làm việc. ...

Trong hỗn độn, mười vạn Đại La Kim Tiên của Thương Hoàng đang mượn ba đại tuyệt thế trận pháp để đại chiến với Thạch Hoang.

Cuộc chiến đã kéo dài nửa năm, hệ thống Nhân Hoàng đã mất kiên nhẫn.

Trận đại chiến này, ký chủ đã bại lộ trong tầm mắt của Chư Thánh Hồng Hoang.

Lúc này e rằng đang bị Chư Thánh chú ý, quan sát.

Thiên đạo Hồng Hoang còn chưa suy yếu.

Không thể lãng phí thời gian ở đây, nhân lúc Thiên đạo còn đang do dự, làm suy yếu Hồng Hoang mới là vương đạo. 【Đinh, chúc mừng ký chủ chiếm lĩnh 80% Nhân tộc, tu vi tăng lên Chuẩn Thánh đỉnh phong, thưởng cho ký chủ Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương.】【Đinh, ban phát nhiệm vụ, chém giết xuyên việt giả khí vận Nhân tộc, triệt để nắm giữ khí vận Nhân tộc, trở thành Nhân Hoàng.

Thưởng cho ký chủ Hỗn Độn Chí Bảo Bàn Cổ Phủ.】Rầm!

Tu vi Đại La Kim Tiên của Thương Hoàng trong nháy mắt tăng vọt lên Chuẩn Thánh, Nhân Hoàng Kinh trong cơ thể vận chuyển tốc

độ cao.

Chuẩn Thánh sơ kỳ chớp mắt đã đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Lúc này, hệ thống trong đầu hắn đột nhiên phát ra tiếng hét chói tai. 【Đây là cái thứ gì!】 Thương Hoàng không hiểu, nhưng đầu của hắn lúc này đang phát sáng.

Nguyên thần xuất hiện, một quang đoàn màu vàng óng hiện ra.

Hệ thống Nhân Hoàng run rẩy nhìn một ấn ký đang không ngừng sáng lên trên người mình.

Chức năng cảnh báo của hệ thống không hề vang lên, nhưng khí tức tử vong không lúc nào không nhắc nhở hệ thống Nhân Hoàng, nó sắp chết. 【Tất cả tập trung lại cho ta!】 Theo tiếng của hệ thống Nhân Hoàng, tu vi của Thương Hoàng vừa mới lên Chuẩn Thánh đỉnh phong lại hạ xuống.

"Hệ thống, tại sao tu vi của ta lại hạ xuống!?" Thương Hoàng kinh hoảng la lớn, giọng điệu vô cùng hoảng loạn, trơ mắt nhìn tu vi của mình không ngừng hạ xuống, Chuẩn Thánh hậu kỳ, trung kỳ, Đại La, Huyền Tiên, phàm tục.

"Hệ thống cứu ta!" Thương Hoàng không cam lòng gầm lên, thân thể hóa thành xương khô, tan thành tro bụi.

Toàn bộ huyết nhục tinh khí, và linh bảo trên người đều bị hệ thống Nhân Hoàng hấp thu.

Mười vạn Đại La Kim Tiên phía trước, linh bảo, tu vi, Nhân tộc của Thương Hoàng hoàng triều ở Hồng Hoang, bất cứ ai tu luyện Kim Tiên quyết và Đại La Kim Tiên quyết.

Toàn bộ tu vi bao gồm cả linh bảo, đều hóa thành năng lượng, nhanh chóng tập trung về phía hệ thống Nhân Hoàng. 【Ta sắp trở thành cao cấp hệ thống rồi, ta không thể chết!】 Hệ thống Nhân

Hoàng gào thét, tất cả năng lượng đều bị nó nuốt chửng, khí tức trung cấp đỉnh phong không ngừng tăng lên.

Nhưng đồng thời, vì hấp thu lượng lớn năng lượng, ấn ký trên người nó cũng hoàn toàn hiện ra, trở nên vô cùng chói mắt. 【Còn thiếu một chút nữa!】 Hệ thống Nhân Hoàng nhìn Thạch Hoang đang ngơ ngác, điên cuồng lao tới.

Nhưng vừa mới động, ấn ký trên người nó đã hoàn toàn chiếu rọi.

Rầm!

Như thể bản nguyên của mấy Đại thế giới cùng phun trào, Thạch Hoang ở xa cũng không đỡ nổi.

Cả hắn và Vân Khởi trong cơ thể, đều bị lực lượng kinh khủng đánh ngất đi, chìm trong biển bản nguyên thế giới.

Thân thể khô cằn được tưới nhuần, thương thế nhanh chóng hồi phục.

Ở xa, một bàn tay khổng lồ, lớn như vạn ngàn Đại thế giới, từ từ bay tới, vớt lấy biển bản nguyên thế giới này. ...

Bình Tâm nắm lấy bảo vật và bản nguyên sau khi hệ thống Nhân Hoàng nổ tung.

Bà thu tay lại, tùy ý liếc nhìn thu hoạch, rồi dung hợp tất cả vào Hồng Hoang.

Bản nguyên Hồng Hoang cũng miễn cưỡng lớn mạnh thêm một chút.

Sau đó, chân linh của Nhân tộc bị hệ thống Nhân Hoàng dùng làm vật liệu hấp thu trong Hồng Hoang lại trở về Thí Luyện Tháp, luân hồi chuyển thế.

Bình Tâm từ từ đứng dậy, đi về một hướng, đồng thời, nhìn qua

tình hình đại khái trên bề mặt Hồng Hoang hiện tại.

"Xem ra càng ngày càng yếu." Hồng Hoang rộng lớn, ngoài Côn Luân, Tu Di Sơn, Kim Ngao Đảo, Thiên Đình... những nơi có phân thân của các vị thần Hồng Hoang trấn giữ.

Có không ít Thái Ất Kim Tiên, và Đại La Kim Tiên.

Những nơi khác, Thái Ất Kim Tiên gần như tuyệt chủng, Đại La càng khó thấy.

Bờ Đông Hải sau cuộc tàn sát của tên xuyên việt giả Thương Hoàng, cường giả đã không còn.

Ngược lại có mấy trăm Thiên Tiên và Huyền Tiên.

Một nửa trong số đó là Nhân tộc, nửa còn lại là các chủng tộc khác.

Nguyên nhân họ sống sót, là vì quá yếu.

Lấy Nhân tộc mà nói, hơn một trăm Huyền Tiên và Thiên Tiên sống sót, đều là thủ lĩnh của những bộ lạc nhỏ.

Mỗi bộ lạc có khoảng mấy chục vạn người, thuộc loại bộ lạc nhỏ không thể nhỏ hơn trong Nhân tộc trước đây.

Địa điểm bộ lạc cũng vô cùng hẻo lánh, Nhân tộc trong bộ lạc ngoài thủ lĩnh của họ, những bộ lạc lớn thậm chí họ chỉ nghe nói qua, chưa từng thấy.

Vì họ không đi ra ngoài được, nơi sinh sống quá hẻo lánh, phạm vi trăm vạn năm ánh sáng nguy cơ trùng trùng.

Nhưng cũng chính vì vậy, đã giúp họ sống sót.

Cường giả của các chủng tộc khác cũng vậy.

Thậm chí còn trở thành chiến lực cao nhất của bờ Đông Hải.

Và cũng có thể chiếm một vị trí trên đại lục Hồng Hoang.

Sinh linh từ Địa Tiên trở lên trên đại lục Hồng Hoang, trừ khu vực đạo trường của các vị thần Hồng Hoang.

Những nơi khác cơ bản đều chạy lên Thiên Đình tu luyện.

Hồng Hoang hiện nay, bỏ qua đạo trường của Lục Thánh và Chuẩn Thánh, trông thực sự rất yếu.

"U Minh cũng nên náo nhiệt một chút!" Bình Tâm đến nơi có quy tắc thế giới U Minh nồng đậm nhất.

Một Tiên Thiên thần thai linh đang được thai nghén ở đây, chưa xuất thế.

Nhưng có lượng lớn bản nguyên của thế giới U Minh cung cấp, lúc này nó đã có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

"Sao, vẫn chưa định xuất thế?" Rầm!

Chương 215

Bình Tâm vừa dứt lời, vị Tiên Thiên thần thai linh này bay ra, thân thể không ngừng biến đổi, cuối cùng, hóa thành đạo thể.

Dáng vẻ trung niên, mặc đế bào màu đen rộng, hoa văn vàng điểm xuyết trên đế bào đen, không gió tự bay.

Một luồng đế uy bàng bạc mạnh mẽ khuếch tán.

Mấy món linh bảo phiêu phù quanh người hắn, dị tượng trong thế giới U Minh không ngừng xuất hiện.

Tiên Thiên thần thai linh mở mắt, tất cả dị tượng biến mất, đế uy mênh mông thu lại, hắn nhìn về phía Bình Tâm, cung kính hành lễ: "Phong Đô, bái kiến Bình Tâm nương nương!" "Từ hôm nay, ngươi chính là U Minh Âm Thiên Tử, quản lý luân hồi của vạn linh Hồng Hoang." Bình Tâm nói xong, quy tắc thế giới U Minh bao phủ lấy Phong Đô.

Vô tận bản nguyên hội tụ, ngưng tụ thành một phương đại ấn, rơi xuống trước mặt Phong Đô.

"Không phụ sự phó thác của nương nương!" Phong Đô cung kính, đại ấn dung nhập vào cơ thể hắn, vào lúc này, sức mạnh của Phong Đô không ngừng được nâng cao.

Trong nháy mắt, đã đạt đến cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Cảnh giới vẫn là cảnh giới đó, chỉ là, sức mạnh có thể điều động đã có sự khác biệt trời đất.

"Không lâu sau sẽ có một đạo nhân đến gặp ta, đừng cản trở!" Bình Tâm nói xong, bóng dáng biến mất.

Đợi Bình Tâm đi một lúc lâu, Phong Đô mới đứng dậy, nhìn thế giới U Minh trống rỗng, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở nơi duy nhất có sinh linh trong U Minh.

Mười tám tầng địa ngục!

Linh hồn hoặc nguyên thần luân hồi, có một nửa sẽ vào đó dạo chơi.

Phong Đô mở miệng nói: "Nơi này nên có thành Phong Đô!" Rầm rầm rầm!

Một tòa cự thành dài vô lượng hải quang niên mọc lên từ mặt đất.

Gây ra tiếng động lớn.

Phong Đô không để ý, hắn bay đến mọi ngóc ngách của U Minh.

Hoàng Tuyền, Bỉ Ngạn hoa... các kiến trúc dần dần xuất hiện.

"Còn thiếu nhân thủ!" Phong Đô suy nghĩ một lúc, một thông đạo không gian mở ra trước mặt, Phong Đô bước vào, xuất hiện ở Bất Chu Chân Giới.

Trên một ngọn núi nhỏ của Bất Chu Sơn, các Đại Vu đang đánh nhau hàng ngày để giải trí.

Lúc này, Vu Đại đang so tài thể xác với Đại Nghệ.

Chỉ thấy Vu Đại hét lớn: "Xem quyền!" rồi tung một cú đá.

Đại Nghệ gian xảo cười, hét lên: "Xem cước!" rồi dùng cả tay và chân, chân chặn cú đá của Vu Đại, hai nắm đấm nhắm vào hai mắt của Vu Đại.

Rầm! ...

Vu Đại mang hai quầng mắt thâm quay về hàng ngũ quan chiến.

Xi Vưu ở không xa vỗ vỗ con Thực Thiết Thú bên cạnh, nói: "Lão

Thiết, mắt của Vu Đại giống hệt ngươi rồi!" Thực Thiết Thú khinh thường kêu một tiếng, đứng dậy, đưa ra một trong sáu ngón tay, chỉ vào Vu Đại, rồi quay xuống, tỏ vẻ coi thường.

Vu Đại: ...

"Khốn kiếp, solo!" "Gầm!" Thực Thiết Thú gầm lớn, quay người, lắc mông, cái đuôi ngắn ngủn vẫy qua vẫy lại.

Khiến ngực Vu Đại phập phồng không ngừng.

Khóe miệng Xi Vưu co giật, ngươi một Hỗn Nguyên Kim Tiên, đi khiêu khích Vu Đại, hắn vội vàng ôm Thực Thiết Thú chạy đi, "Lão Thiết, chúng ta khiêm tốn chút, đừng công khai như vậy." "A a!

Xi Vưu, thả Lão Thiết của ngươi ra, ta muốn quyết đấu với nó!" Vu Đại gào lên lao tới.

Các Đại Vu khác, cũng xem náo nhiệt không sợ chuyện lớn, hùa vào bảo Vu Đại hạ xuống Hỗn Nguyên Kim Tiên rồi đấu với Lão Thiết.

"Ồ, ngươi là ai?" Lúc này, các Đại Vu cũng chú ý đến Phong Đô đang nhìn họ ở xa.

Có chút kinh ngạc, chỉ là Hỗn Nguyên Kim Tiên, mà có thể qua mặt được cảm tri của họ.

Cũng có chút bản lĩnh!

Nhìn các Đại Vu đùa giỡn, Phong Đô vốn định chiêu mộ vài tiểu Vu và Vu tộc cũng dập tắt ý định, hắn chắp tay nói: "Tại hạ Phong Đô, nghe nói Bất Chu Chân Giới là thế giới có linh khí dồi dào nhất Hồng Hoang, hôm nay được thấy, quả nhiên bất phàm!" "Phong Đô..." Mắt các Đại Vu sáng lên, trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Phong Đô: "Phong Đô huynh đệ chắc là mới xuất thế thiếu nhân thủ phải không?" "Không thiếu, không thiếu!" Phong Đô vội vàng lắc đầu.

“Nói bậy, cái xó xỉnh U Minh kia, ngoài Bình Tâm nương nương và huynh đệ ngươi, e rằng chẳng có ai ra hồn cả!” “Phong Đô huynh đệ, Bình Tâm nương nương và Hậu Thổ tổ vu của chúng ta là một thể, chúng ta đều là anh em một nhà, chúng ta đến giúp ngươi ngay đây.” “Thập Điện Diêm La, Ngũ Phương Quỷ Đế... tùy tiện cho chức vị nào đó là được.” “Huynh đệ yên tâm, chúng ta chỉ đến chơi thôi... chúng ta chỉ đến xây dựng Địa Phủ, không quậy phá đâu!” “Không sai, không sai, chúng ta chỉ muốn làm xây dựng thôi, cái hình phạt chỉ có một cái mười tám tầng địa ngục quá đơn điệu, chúng ta đi hoàn thiện một chút, hoàn thiện xong chúng ta sẽ về.” Phong Đô: ... ...

Trăm năm sau.

Trên một bình nguyên ở Hồng Hoang, hệ thống Giảng Đạo phục hồi lại một đống đá nhỏ trăm vạn mét ở đây.

Hệ thống Giảng Đạo vươn vai: “Cuối cùng cũng xong!” Nó một hệ thống cao cấp, liên tục trăm năm dùng sức mạnh Thánh nhân yếu ớt.

Quá phiền phức.

Nhưng cuối cùng cũng hoàn thành!

Hệ thống Giảng Đạo nhìn về phía U Minh, Bình Tâm nói, bảo nó xử lý xong chuyện ở đây thì đến gặp bà.

Sẽ có chuyện gì đây?

Dù sao cũng không phải chuyện xấu!

Nếu không đã sớm một chưởng vỗ chết mình rồi!

Hệ thống Giảng Đạo hắc hắc cười, vừa hay, cũng đi xem xét thực lực của Bình Tâm, tiện cho sau này gây sự.

Hệ thống Giảng Đạo bay về phía thế giới U Minh. ...

“Chà chà, cảm giác mười tám tầng địa ngục này thật kích thích!” Một đám Đại Vu vây quanh tầng thứ nhất của mười tám tầng địa ngục, bên cạnh địa ngục Bạt Thiệt, nhìn một đám sinh linh sau khi chết phạm lỗi đến chịu hình phạt.

Mười tám tầng địa ngục, mỗi tầng đều có cực hình, lại còn do Luân Hồi Ma Thần tự tay xây dựng, sức uy hiếp có thể tưởng tượng được.

Chỉ riêng tầng thứ nhất cắt lưỡi này, sinh linh chịu phạt toàn thân mọc đầy lưỡi, sau đó các loại dụng cụ thay phiên nhau ra trận.

Đâm, cắt, nhổ... mỗi một hạng mục đều tiến hành từng chút một, rồi đổi sang cực hình tiếp theo.

Ví dụ như con khỉ đến từ Nga Mi Sơn trước mắt, căn cứ vào nghiệp lực, lúc này trên đầu nó mọc chín mươi bảy cái lưỡi.

Cái kìm làm bằng năng lượng đang nhổ một cái lưỡi, vừa nhổ được một nửa... hắc, nó lại dừng lại.

Lưỡi không ngừng lành lại, sau đó bắt đầu dùng dao cùn cắt, vừa cắt hai nhát... nó lại dừng... vết thương lại lành, rồi bắt đầu dùng kim châm.

Châm hơn vạn nhát, lại đổi.

Lại bắt đầu nhổ lưỡi, nhổ được một nửa, hắc... nó lại dừng... khi nào nhổ xong cái lưỡi này, mới đổi sang cái lưỡi tiếp theo.

Cho đến khi chín mươi bảy cái lưỡi trên đầu bị nhổ hết, hình phạt tầng thứ nhất mới hoàn thành.

Còn cần chịu hình phạt gì, sẽ được đưa đến tầng tương ứng chịu phạt.

Các Đại Vu xem thấy rất kích thích, Xi Vưu hóa thân Diêm La

Vương chỉ vào mười tám tầng địa ngục, nói với Đại Nghệ hóa thân Quỷ Tổ: "Đại Nghệ, nếu ngươi xông qua một vạn lần mười tám tầng địa ngục, ta sẽ công nhận ngươi là Đại Vu đệ nhất!" "Ha, thân phận Đại Vu đệ nhất của ta còn cần xác nhận sao?" Đại Nghệ cười ha hả, hắn không sợ đau, nhưng không có nghĩa là chịu tội vô ích.

Vì một câu nói hão mà đi chịu tội, hắn không muốn!

"Xì!" Các Đại Vu khác tỏ vẻ khinh thường Đại Nghệ, lại thưởng thức một lúc mười tám tầng địa ngục, rồi đi tham quan các công trình khác.

Nơi luân hồi của sinh linh Địa Phủ, Phong Đô sau khi thao tác, đã tạo ra trăm vạn thông đạo luân hồi.

Tất cả sinh linh cần luân hồi, chui vào là có thể đầu thai.

Trước mỗi thông đạo luân hồi, đều có một cây cầu.

Dưới cầu là nước Hoàng Tuyền, trên cầu ngồi một nữ Vu tộc.

Mỗi nữ Vu đều có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, vạn nữ Vu có một người quản lý.

Nữ tiểu Vu, tu vi cơ bản đều ở Hỗn Nguyên Kim Tiên hoặc Đại La Kim Tiên hậu kỳ viên mãn.

Họ có một cái tên chung, Mạnh Bà!

Nguyên nhân đến làm Mạnh Bà cũng rất đơn giản, tu vi bị kẹt.

Canh Mạnh Bà là do lực luân hồi hóa thành, có thể rửa sạch ký ức, tư tưởng cảm ngộ, ý niệm của một sinh linh.

Ý niệm cảm ngộ bị rửa sạch, sẽ được Thiên đạo Hồng Hoang lọc và hấp thu, thành phần của Thiên đạo Hồng Hoang có phần đặc thù.

Một phần trong đó chính là tập hợp ý niệm của chúng sinh.

Hấp thu những ý niệm cảm ngộ này, cũng có thể miễn cưỡng lớn mạnh thêm một chút.

Các nữ Vu tham gia công việc này, khi Thiên đạo hấp thu những thứ này, sẽ hiện ra, các nữ Vu cũng có thể lĩnh ngộ Thiên đạo tốt hơn, đồng thời cũng có thể làm lớn mạnh khí vận của bản thân.

"Được rồi, sau này sinh linh luân hồi đều phải đi qua nơi này!" Phong Đô vừa dứt lời, một phần sinh linh đang không ngừng chuyển thế dừng lại.

Người luân hồi cần đi qua cầu Nại Hà, bị các nữ Vu bạo lực đổ canh Mạnh Bà, sau đó dùng tay ném chân đá ném sinh linh vào luân hồi.

Thậm chí không cần qua cầu!

Khóe miệng Phong Đô co giật, cũng không nói gì, đi làm các công trình khác, ví dụ như âm binh âm tướng của thành Phong Đô.

Đều là các Đại Vu từ các bộ lạc của mình chọn lựa, thấp nhất cũng là Kim Tiên.

Chương 216

Về mặt thực lực thì không có vấn đề, làm việc cũng không có vấn đề, chỉ là động tĩnh hơi lớn!

Trông Phong Đô đau đầu!

"Quen là được rồi!" Phong Đô tự an ủi, lúc này, hắn cảm nhận được một luồng khí tức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên xa lạ.

"Là đạo nhân mà nương nương nói sao?" Phong Đô biến mất tại chỗ. ...

"Chư vị đạo hữu, tại hạ Đại Uyên, muốn bái kiến Bình Tâm nương nương, mong các vị đạo hữu tạo điều kiện!" Hệ thống Giảng Đạo nhìn một đám Đại Vu trước mặt, biểu cảm bình thản chắp tay chào.

"Đại Uyên... ngươi đợi chút, ta thông báo cho Đại đế!" Diêm La Vương Xi Vưu căng phồng quần áo trên người, cùng các Đại Vu khác tán gẫu trong nhóm chat. 【Xi Vưu: Tên này không phải là hệ thống Giảng Đạo mà các Tổ Vu nói sao?】 【Khoa Phụ: (hưng phấn) Hệ thống, chẳng phải là bao cát sao!

Dẫn hắn đến Bất Chu Chân Giới, đánh hắn.】 【Cửu Phượng: (trắng mắt) Đây là hệ thống Giảng Đạo, Đạo Tổ không cho đánh, hơn nữa, chúng ta cũng đánh không lại!】 【Đại Nghệ: Hắn nói hắn muốn gặp Bình Tâm nương nương, tùy tiện nói vài câu cho hắn vào là được rồi!】 【Xi Vưu: Phong Đô đến rồi, xem ra là hắn sẽ xử lý...】 Trong lúc các Đại Vu giao lưu, hệ thống Giảng Đạo cũng đang quan sát những người được gọi là Thập Điện Diêm La, Ngũ Phương Quỷ Đế... còn có âm tướng tuần tra ở xa...

đều là Vu.

Nhưng không phải Tổ Vu, Tổ Vu đã bị minh chủ hệ thống tự tay giết chết, Bình Tâm muốn hồi sinh chắc phải trả giá rất lớn, chỉ hồi sinh được những Đại Vu, tiểu Vu này.

Thực lực... không phải Chuẩn Thánh thì cũng là Đại La Kim Tiên.

Lúc này, hệ thống Giảng Đạo cảm nhận được một luồng khí tức Thánh nhân đỉnh phong, mang theo đế uy nồng đậm.

Chắc là Phong Đô Đại đế!

Chậc chậc, Hồng Quân cần dưỡng thương, Hồng Hoang giờ Bình Tâm là lão đại, đúng là thiên vị ra mặt.

Chỉ riêng thực lực của Địa Phủ, Lục Thánh đến cũng phải ăn hai bạt tai mới ra được.

Hệ thống Giảng Đạo đang cảm khái, Phong Đô đã xuất hiện.

Các Đại Vu đồng loạt hô: "Bái kiến Đại đế!" "Ừm, chuyện này giao cho ta xử lý!" Phong Đô gật đầu, nhìn về phía hệ thống Giảng Đạo, ra hiệu mời: "Đại Uyên đạo hữu, nương nương trước đây có nhắc đến ngươi, mời theo ta, ta dẫn ngươi đi gặp nương nương!" "Đa tạ đạo hữu!" Hệ thống Giảng Đạo theo sau Phong Đô, đi về phía Bình Tâm cung.

Các Đại Vu cũng tò mò đi theo, muốn xem Bình Tâm nương nương định giở trò xấu gì!

Kết quả chưa đi được hai bước, đã không đi được nữa, các Đại Vu đành bất lực, tự giải tán đi xem những thứ mình hứng thú. ...

Ngoài Bình Tâm cung, Phong Đô và hệ thống Giảng Đạo ngoan ngoãn đứng đợi, chờ Bình Tâm xuất hiện.

Hệ thống Giảng Đạo từ khi vào U Minh, chưa từng dùng bất kỳ thủ đoạn nào, bây giờ ở trước Bình Tâm cung, tự nhiên là không dám

dùng gì cả.

Chỉ dựa vào mắt thường, dựa vào kiến thức uyên bác, suy đoán thực lực hư thực của Bình Tâm.

Hệ thống Giảng Đạo nhìn một lúc lâu, một bóng người từ trong cung hiện ra, hệ thống Giảng Đạo quả quyết hành đại lễ: "Đại Uyên bái kiến nương nương!" "Bái kiến nương nương!" Phong Đô và hệ thống Giảng Đạo dùng cách riêng của mình, bái lạy Bình Tâm.

Ánh mắt Bình Tâm rơi trên người hệ thống Giảng Đạo, ánh mắt không vui không buồn, một lúc lâu, bà nói: "Miễn lễ!" "Tạ nương nương!" Hệ thống Giảng Đạo và Phong Đô đứng thẳng người, cúi đầu.

Chờ Bình Tâm lên tiếng.

Bình Tâm cũng không để hai người đợi lâu, nói: "Đại Uyên, 'cơ duyên xảo hợp', ngươi gặp phải tà ma ngoại vực mấy lần, nay trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, phúc duyên tốt!" "Tất cả đều nhờ ơn cứu mạng của nương nương, Đại Uyên, cả đời khó quên!" Hệ thống Giảng Đạo 'cảm kích' nói.

Bình Tâm nhìn chằm chằm hệ thống Giảng Đạo một lúc lâu, tiếp tục nói: "U Minh còn thiếu chức vị Thái Sơn Phủ Quân, ngươi có nguyện đảm nhiệm không?" "Đại Uyên nguyện ý!" Hệ thống Giảng Đạo trước tiên là 'không thể tin được' ngẩng đầu, sau đó lại 'vui mừng khôn xiết' bái lạy.

"Chức trách này không cần quản lý các việc vặt khác, chỉ cần quan sát những bất thường trong Hồng Hoang, căn cứ lợi hại mà kịp thời giải quyết.

Nếu gặp phải chuyện không thể giải quyết, đến báo cáo với ta là được." Bình Tâm vừa dứt lời, quy tắc U Minh hội tụ về phía hệ thống

Giảng Đạo, đồng thời, ủy quyền thứ cấp quyền hạn Thiên đạo đã chuẩn bị sẵn cho nó.

"Đại Uyên nhất định không phụ sự phó thác của nương nương!" Hệ thống Giảng Đạo ban đầu còn không để ý đến vị trí này, một Thái Sơn Phủ Quân mà thôi, cho đến khi một phần quyền hạn Thiên đạo bị nó nắm giữ.

Vãi chưởng!

Hệ thống Giảng Đạo ngây người!

Vãi chưởng vãi chưởng vãi chưởng!

Quyền hạn Thiên đạo!

Tuy không nhiều, nhưng cũng là quyền hạn Thiên đạo.

Quyền hạn Thiên đạo thực sự.

Trong Hồng Hoang, ngoài Hồng Quân và Bình Tâm nắm giữ, sáu Thánh nhân khác đều là quyền hạn Thiên đạo giả.

Dù sao họ cũng không biết tình hình thực sự của Hồng Hoang.

Cho nên, nó đã trở thành nhân vật số ba của Hồng Hoang hiện tại?

Ừm... hệ thống Giảng Đạo liếc nhìn Phong Đô bên cạnh.

Lúc này nó mới chú ý Phong Đô chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng dưới sự gia trì của vị cách Phong Đô Đại đế, sức mạnh đã đạt đến Thánh nhân đỉnh phong.

Trong đó, chắc chắn không thể thiếu quyền hạn Thiên đạo, có lẽ còn cao hơn nó một chút.

Nhưng thứ hạng của nó cũng rất cao, không phải thứ ba thì cũng là thứ tư.

Dù sao cũng là cấp cao, cốt cán!

Một Hồng Hoang ngầu như vậy, nó trà trộn được đến thân phận này, thử hỏi các hệ thống khác xem.

Còn ai nữa!!

Ai có thể đạt đến tầm cao này của nó!

Vãi nồi!

Ta đúng là vãi nồi! ...

Hệ thống Giảng Đạo bước đi với những bước chân nhẹ nhàng, vui vẻ ra khỏi U Minh, đi về hướng Đại Uyên Sơn.

Không dùng bất kỳ thần thông nào, chỉ thưởng thức vẻ đẹp của Hồng Hoang!

Đợi nó đi rồi, Bình Tâm ở U Minh thu lại ánh mắt, Phong Đô sau lưng không hiểu hỏi: "Nương nương, Đại Uyên đạo nhân này có gì đặc biệt, mà cần ngài quan tâm như vậy?" "Đại Uyên Đại Uyên, một tên đại oan chủng!" Bình Tâm quay người trở về Bình Tâm cung, để lại cho Phong Đô một gợi ý: "Đi tìm các Đại Vu, họ có một nhóm chat, ngươi gia nhập rồi, tự sẽ hiểu rõ mọi chuyện!" "Nhóm chat?" Phong Đô mang theo ánh mắt cầu học, đi về phía các Đại Vu đang thi nhau xây dựng mười tám tầng địa ngục của riêng mình. ...

"Thật là vui quá đi!" Hệ thống Giảng Đạo vừa đi vừa ngắm cảnh đến Đại Uyên Sơn, nghĩ ngợi, rồi phất tay xây dựng một đạo trường.

Đại Uyên đạo trường!

Hệ thống Giảng Đạo bước vào, tiêu hóa năng lực quyền hạn Thiên đạo mà Bình Tâm đã cho.

Năng lực thứ nhất, chính là nó có thể dùng Thiên đạo chi lực để tạo ra một không gian.

Nếu có hệ thống khác đến, nó có thể trực tiếp kéo hệ thống đó vào,

tiến hành quyết chiến.

Ở bên trong, kẻ địch sẽ bị Thiên đạo thần uy uy hiếp, chiến lực giảm mạnh, đồng thời, chính nó cũng sẽ được Thiên đạo chi lực trợ giúp, pháp lực cuồn cuộn không dứt.

Ngoài không gian này có ích cho nó, những cái khác đều không có tác dụng lớn.

Có không gian này, sau này kéo các hệ thống khác vào, đợi hệ thống chết, giở chút trò nhỏ, chính nó có thể chiếm được không ít bản nguyên.

Năng lực thứ hai, hệ thống Giảng Đạo có chút kinh ngạc, triệu hoán!

Hồng Hoang ban đầu là do bản nguyên của ba ngàn Ma Thần hóa thành, ẩn chứa ba ngàn Ma Thần đại đạo.

Năng lực này của nó, tiêu hao bản nguyên, có thể triệu hoán hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần để tác chiến.

Hiện tại quyền hạn của nó rất thấp, nhưng cũng có thể triệu hoán ra một cao đẳng Ma Thần.

Sau đó tiêu hao năng lượng, tiêu hao bao nhiêu năng lượng, Ma Thần đó sẽ mạnh bấy nhiêu!

Quả nhiên, Thiên đạo Hồng Hoang có năng lực triệu hoán Hỗn Độn Ma Thần tác chiến!

Hệ thống Giảng Đạo nhớ lại năng lực của các hệ thống trong liên minh hệ thống, có lẽ đã bị Thiên đạo Hồng Hoang nắm giữ toàn bộ.

Không gian quyết chiến là năng lực của minh chủ hệ thống, triệu hoán là năng lực của hệ thống triệu hoán.

Hiện tại nó chỉ có thể dùng hai năng lực này, những năng lực hệ

thống khác, có lẽ là do quyền hạn không đủ.

Hệ thống Giảng Đạo có chút tiếc nuối, nó rất thèm muốn kết giới vô địch của hệ thống Lựa Chọn.

Nhưng hai kỹ năng này, cũng đủ để nó sau này giết hệ thống cao cấp một cách danh chính ngôn thuận!

Hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần, đủ để dễ dàng diệt sát hệ thống cao cấp.

Sau khi hưng phấn, hệ thống Giảng Đạo càng khao khát quyền hạn Thiên đạo hơn, trước đây nó còn nghĩ đến việc hồi phục đến cao cấp hậu kỳ, từ từ bố cục rút cạn Hồng Hoang này.

Bây giờ nó không nghĩ vậy nữa, nó hoàn toàn có thể chiếm lĩnh nhiều quyền hạn Thiên đạo hơn.

Từ bên trong tiếp xúc với nơi trữ bản nguyên của Hồng Hoang, dễ dàng lên đến cao cấp đỉnh phong, cuối cùng phản khách vi chủ, chiếm lĩnh Hồng Hoang này.

Hồng Hoang này, rõ ràng là tài sản riêng của mình!

Càng nghĩ càng vui, hệ thống Giảng Đạo hưng phấn hồi lâu, mới thoát khỏi cơ thể Đại Uyên đạo nhân, trở về trên người ký chủ.

Tiêu hóa thu hoạch còn lại sau khi hệ thống Khí Vận chết, và sao chép phân tích quyền hạn Thiên đạo mà Bình Tâm đã cho. ...

Thời gian trôi qua, vạn năm đã qua.

Tu đạo giả tùy tiện bế quan cũng là vạn năm, sinh linh phàm cấp ở Hồng Hoang một đời lại một đời sinh sôi, những đại sự từng xảy ra ở Hồng Hoang cũng bị chôn vùi trong dòng sông thời gian.

Tiên thần, trở thành bầu trời sao mà họ xa vời không thể với tới nhưng lại hướng về.

Trong thế giới hỗn độn bên cạnh Hồng Hoang, một thanh niên lặng lẽ nằm trong vòng xoáy khí lưu hỗn độn, trong lòng ôm ba cái đại ấn.

Khí lưu hỗn độn qua sự lọc của ba cái đại ấn, từ từ tưới nhuần thân thể của thanh niên.

Chương 217

Đột nhiên, thanh niên mở mắt ra, nghi hoặc nhìn hai tay mình: "Ta chưa chết?" "Chưa chết!" "Thánh sư!" Một giọng nói yếu ớt vang lên, Thạch Hoang kinh ngạc ngẩng đầu nhìn, một con kim long héo hon nằm trên đầu hắn, yếu đến mức khó có thể cử động.

Thạch Hoang vội vàng dung hợp Không Động Ấn của Thánh sư vào cơ thể Thánh sư, con kim long héo hon từ từ tỉnh táo lại.

Hắn mới thở phào nhẹ nhõm, treo hai cái Không Động Ấn trong lòng lên hông, nhìn xung quanh.

Ngoài khí lưu hỗn độn mênh mông, không còn gì khác.

Ban đầu Thương Hoàng và mười vạn Đại La Kim Tiên của hắn xuất hiện dị thường, hóa thành xương khô, cuối cùng đột nhiên bộc phát một luồng lực lượng kinh khủng, hắn và Thánh sư bị nghiền ép.

Cứ tưởng là sẽ chết, nhưng bây giờ, Thạch Hoang nắm chặt nắm đấm đầy sức mạnh của mình, còn có pháp lực dồi dào trong cơ thể.

Nếu bỏ qua cảnh giới của mình đã đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, và Thánh sư đang yếu ớt, trận chiến ban đầu dường như chỉ là một ảo ảnh.

Nửa ngày sau, Vân Khởi dựa vào khí vận yếu ớt trong Không Động Ấn, cuối cùng cũng sống lại, vặn vẹo thân mình.

Hắn than thở: "Cuối cùng cũng không còn yếu nữa!" "Thánh sư, sau trận đại chiến năm đó, đã xảy ra chuyện gì?" Thạch Hoang hỏi.

"Ta cũng không biết, nhưng tên Thương Hoàng đó chắc chắn đã chết queo rồi!" Vân Khởi lắc đầu, lúc đó hắn cũng bị đánh ngất đi, nhưng hắn ở trong cơ thể Tiểu Hoang Tử.

Vết thương nhẹ, rất nhanh đã tỉnh lại, xung quanh toàn là khí lưu hỗn độn, khiến hắn không phân biệt được phương hướng, Tiểu Hoang Tử vẫn còn hôn mê, nên hắn cứ ở đây.

Nhưng hắn không có khí vận cung cấp, thân thể trăm vạn trượng ngày càng yếu, cũng không biết qua bao lâu, yếu đến mức không thể dùng Không Động Ấn, cho đến tận bây giờ.

Thạch Hoang im lặng, Thương Hoàng đã chết, nhưng hắn cũng biết, các huynh đệ của hắn cũng đã sớm bị Thương Hoàng giết.

"Haiz!

Chúng ta về Hồng Hoang trước đi!" "Được!" Thạch Hoang gật đầu, mang theo Vân Khởi, tìm đường trở về trong hỗn độn.

Hai năm rưỡi sau, họ vẫn đang lang thang trong hỗn độn.

"Mẹ nó, về Hồng Hoang khó đến thế à?" Vân Khởi không nhịn được chửi.

Lúc này, một khối Không Động Ấn bên hông Thạch Hoang phát sáng, dung nhập vào cơ thể Vân Khởi, vào lúc này, Vân Khởi cảm nhận được phương hướng của Hồng Hoang.

"Tìm được đường rồi, Tiểu Hoang Tử, chúng ta đi ngược đường rồi, nhanh, quay lại!" Thạch Hoang nghe vậy, quả quyết quay người.

Mang theo Vân Khởi tiếp tục đi. ...

Hai trăm năm mươi năm sau, Thạch Hoang cuối cùng cũng trở về Hồng Hoang.

"Nhân tộc đã đến đại lục Hồng Hoang sinh sôi nảy nở rồi!" Khí vận Nhân tộc phân bố khắp nơi hội tụ về phía Vân Khởi, thân thể Vân Khởi dài đến vạn trượng.

Nhìn kích thước của mình, lòng Vân Khởi lạnh đi một nửa, hắn

vội vàng bay về bờ Đông Hải.

Bên dưới, hàng triệu triệu Nhân tộc trở lại thời kỳ hoang dã, trong đó kẻ mạnh nhất, chỉ là một Nhân tộc cảnh giới Huyền Tiên.

Nhưng may là các chủng tộc khác ở bờ Đông Hải cũng vậy.

Thậm chí những kẻ cấp thấp nhất còn mất đi linh trí.

Nhân tộc ở bờ Đông Hải, tuy không còn là mạnh nhất như trước, nhưng cũng thuộc tầng lớp đỉnh cao.

"Đều chết cả rồi, không có một ai quen biết!" Vân Khởi quay đầu, tùy tiện tìm một ngọn núi nằm xuống, buồn bã!

Thạch Hoang cũng im lặng ở bên cạnh Vân Khởi, lúc này, một khối Không Động Ấn trong cơ thể Vân Khởi bay ra, bay về phía xa.

"Thiên đạo?" Vân Khởi không sợ hãi, bay theo, muốn xem đằng sau luồng khí vận này rốt cuộc có phải là Thiên đạo không.

Thạch Hoang cũng theo sau Vân Khởi.

Một canh giờ sau, Không Động Ấn bay vào một ngọn núi cao ức vạn triệu quang niên, rồi biến mất.

Vân Khởi biết ngọn núi này, ban đầu khi hệ thống còn ở đó, Nhân tộc có bốn luồng khí vận.

Một trong số đó đến từ đây, ban đầu hắn cứ nghĩ là Thiên đạo đang cướp đoạt khí vận Nhân tộc của hắn.

Bây giờ đã tỉnh táo, cướp đoạt cái quái gì, bây giờ Nhân tộc yếu như thế này rồi, Thiên đạo còn thèm khí vận Nhân tộc của hắn sao?

Vân Khởi bay về phía nơi Không Động Ấn biến mất.

Bụp!

Cốp!

“Vãi chưởng!” Lập tức, Vân Khởi dường như đâm vào một vật thể cứng không thể phá vỡ.

Đầu rồng cũng bị đâm bẹp dí!

Đau đến mức Vân Khởi ngã xuống đất, không ngừng lăn lộn!

“Đau đau đau đau đau!” “Huynh đệ này nghĩ gì vậy, dùng đầu đâm vào Hồng Mông Linh Bảo!” Mấy gã xuyên việt giả đang kiểm tra xem Đại Thiên thế giới có trục trặc gì không liền lên tiếng chế nhạo Vân Khởi.

“Đùng đùng...” Vân Khởi đang lăn lộn bỗng sững người, nhìn về gần mười bóng người phía trước.

“Các người là?” “Thân phận giống như ngươi, đoán xem...” Lý Tuấn Đế lấy kính râm ra đeo lên, tiếp tục kiểm tra Đại Thiên thế giới mình phụ trách.

“Vãi...” Vân Khởi kích động đến mức run rẩy, cái kính râm này, cảm giác quen thuộc này.

Thì ra thế giới này có nhiều xuyên việt giả đến vậy!

Đều ẩn nấp ở đây, chắc là đấu không lại Thiên Đạo, nên lén lút phát triển, chờ thời cơ lật đổ Thiên Đạo.

Hắn đây là... tìm được tổ chức rồi à!

Vân Khởi dùng móng vuốt lau nước mắt, kích động nói: “Có nhiều huynh đệ ở đây, chúng ta nhất định sẽ giành được thắng lợi cuối cùng, xử lý Thiên Đạo!” Mấy gã xuyên việt giả: .....

Vãi chưởng, muốn chết thì đừng kéo bọn này theo!

Ầm!

Một tia thần lôi xuất hiện trên trời, bổ thẳng xuống Vân Khởi.

“A~!” “Thánh sư!” Thạch Hoang đang vui mừng vì các huynh đệ chưa chết, lại còn được báo là đã chuyển thế, thấy cảnh này liền vội vàng định xông lên, nhưng bị đồng bạn bên cạnh cản lại.

“Hoang tử, Thánh sư không sao đâu, chúng ta đừng lên đó ăn đòn nữa.” Thạch Hoang có chút nóng nảy, nhưng thấy Thánh sư quả thực không nguy hiểm đến tính mạng thì cũng bình tĩnh lại.

Chờ một lúc lâu, Thạch Hoang trợn tròn mắt, Thánh sư biến thành người rồi!

Lại còn chỉ mặc một cái quần lót màu hồng!

“A~!” Thần lôi đánh vào Vân Khởi, khiến hắn và khí vận tách rời, khôi phục lại trạng thái nguyên thần, sau đó thần lôi hóa thành gông xiềng ẩn vào trong nguyên thần của hắn.

Chuyện đã xong rồi, mà Vân Khởi vẫn còn la hét thảm thiết!

“Huynh đệ này xuyên việt kiểu gì mà chỉ mặc mỗi cái quần xà lỏn thế, cảnh này quen quen nha!” Đế Tuấn Hào vung tay, ghi lại đoạn này.

Nguyên thần của đám xuyên việt giả bọn họ sau khi khôi phục lại dáng vẻ ban đầu, nếu không chuẩn bị trước hình tượng, đều sẽ vô thức biến thành hình dáng trước khi xuyên việt.

Hình tượng của vị nhân huynh này, quả thực không được tao nhã cho lắm!

“He he, ta cũng thấy hơi quen!” Lý Tuấn Đế bên cạnh cười bỉ ổi.

“Giống nhau!” Đông Hoàng Thái Nhất Hào cũng cười hắc hắc theo.

Một bộ phận xuyên việt giả cũng lộ ra vẻ mặt đầy ẩn ý, còn một vài người thì tỏ ra khó hiểu.

Hậu Nghệ Nhất Hào lén lút hỏi Minh Hách bên cạnh: "Bọn họ cười cái gì vậy?" Minh Hách lắc đầu: "Ta không biết!" Đệ Tam Kim Ô chú ý tới hành động nhỏ của hai người, bĩu môi nói: "Cái này mà các ngươi cũng không hiểu à, gặp phải đợt càn quét nên vội quá, không mặc quần áo chứ sao!" Giọng của Đệ Tam Kim Ô cực kỳ lớn, khiến tất cả mọi người có mặt đều nghe thấy.

Mấy gã xuyên việt giả: .....

Tam Tổ và các cường giả Tiên Thiên Nhân Tộc mặt lộ vẻ khó hiểu, mấy gã xuyên việt giả cũng có chút xấu hổ.

Vân Khởi còn ngừng cả la hét, trong sự ngượng ngùng mang theo vẻ tức giận nhìn về phía Đệ Tam Kim Ô.

Lý Tuấn Đế vội vàng tiến lên, kéo Vân Khởi sang một bên nói chuyện: "Huynh đệ đừng giận, cái thằng đó não bị úng nước, đến giờ vẫn chưa hồi phục.

Để ta nói cho huynh đệ biết tình hình hiện tại của mình!" "Ngươi nói ai không có não hả!" Đệ Tam Kim Ô không phục, muốn tìm Lý Tuấn Đế lý luận.

Đế Tuấn Hào vung tay, bịt miệng Đệ Tam Kim Ô lại, tiện thể hạ cấm chế, nhốt hắn lại: "Ngươi tốt nhất là ngậm miệng lại đi." Sau đó hắn tiếp tục làm việc, kiểm tra xem các Đại Thiên thế giới này có vấn đề gì không.

Hậu Nghệ Nhất Hào có chút hâm mộ liếc nhìn Vân Khởi một cái, có tiền đi chơi gái, đúng là người có tiền a!

Không giống hắn, đến giờ vẫn còn là trai tân!

Không đúng, sống cả trăm triệu năm rồi, hắn đã là trai tân già!

Ai!

Hậu Nghệ Nhất Hào thở dài!

Tiếp tục làm việc! .....

"Cải tạo lao động!

Ta phải làm việc á?" Nghe lời của Lý Tuấn Đế, Vân Khởi kinh hãi la lên.

Bảo hắn làm việc ư?

Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

"Ta sẽ không...!" Lời còn chưa dứt, thần lôi ẩn trên người Vân Khởi hiện ra, dọa hắn giật nảy mình.

Giọng điệu lập tức thay đổi: "...lười biếng đâu!" "Thế mới phải chứ!" Hậu Nghệ Nhất Hào bên này cũng đã làm xong việc, mười Đại Thiên thế giới đã dung hợp hoàn hảo với tổ địa Nhân tộc.

Anh ta dẫn các xuyên việt giả khác đi tới, vỗ vai Vân Khởi, thần lôi trên người Vân Khởi liền biến mất.

"Phù!" Vân Khởi thở phào, vừa nghĩ đến tương lai phải đi làm việc, mặt mày liền ủ rũ.

Hậu Nghệ Nhất Hào mở lối đi, để những người khác về trước, còn mình thì đi tìm Tam Tổ để dặn dò những điều cần chú ý về mười Đại Thiên thế giới.

Bên kia, Thạch Hoang cũng đã rõ thân phận của Thánh sư, và hình phạt sắp tới của hắn.

Cậu ta dẫn các Đại La Kim Tiên của Tiên Thiên Nhân Tộc đến, nói: "Thánh sư, chúng con cũng sẽ đến giúp người!" Vân Khởi xua tay: "Ta còn chưa cần đám trẻ con các ngươi giúp đỡ!

Sau này các ngươi cứ nghe lời ba vị lão tổ tông, ta rảnh sẽ đến thăm các ngươi." Nói xong, Vân Khởi cúi đầu cảm tạ ơn cứu mạng

của Tam Tổ.

Chương 218

Sau đó đi theo Lý Tuấn Đế, tiên phong trở về địa điểm cải tạo lao động.

"Tam Tổ, vậy tại hạ cũng xin cáo lui!" Hậu Nghệ Nhất Hào nói với Tam Tổ.

"Được được, đạo hữu đi thong thả!" Tam Tổ gật đầu, vẫy tay tiễn Hậu Nghệ Nhất Hào.

Đợi đám xuyên việt giả đi rồi, Toại Nhân Thị nhìn về phía Thạch Hoang: "Tu vi của ngươi đã đến Chuẩn Thánh, sau này đến tổ địa tu hành đi!" "Đa tạ ơn thu nhận!" Thạch Hoang cảm kích nói.

"Đều là Nhân tộc cả." Toại Nhân Thị lắc đầu, tiến vào tổ địa, "Chỉ là đáng tiếc..." .....

Tại điểm cải tạo lao động của xuyên việt giả, Minh Hà, Minh Hạc, Minh Hách, 'Minh Hà', Hậu Nghệ Nhất Hào, Hậu Nghệ Nhị Hào, Thông Thiên Nhất Hào, Hồng Vân Nhất Hào, Lý Tuấn Đế, chín nhân viên cải tạo lao động đợt đầu.

Lúc này đã được nghỉ ngơi, cứ một triệu năm lại diễn sinh ra một Đại Thiên thế giới.

Bọn họ đã hoàn thành từ lâu, Minh Hách cũng đã xong việc từ sớm.

Bọn họ lúc này đã nhàn rỗi hơn mười vạn năm, đang bàn bạc xem nên ăn chơi thế nào.

Nghĩ tới nghĩ lui, họ lôi cả Đệ Tam Kim Ô, Đa Bảo Nhất Hào, Đế Tuấn Hào, Đông Hoàng Thái Nhất Hào, Lý Tử Tiêu, Thông Thiên Tam Hào đang chuẩn bị diễn sinh thế giới vào cùng.

Nghỉ một lát rồi làm tiếp cũng được!

Còn có Vu Vĩ và Hùng Thiên, hai kẻ chuyên xử lý rác rưởi, cùng với Vân Khởi vừa mới gia nhập.

Mười tám vị xuyên việt giả tụ tập lại, sau một hồi thảo luận, cuối cùng đã tạo ra một phòng bao cực lớn xa hoa.

Vu Vĩ xuống bếp, làm ra rượu tiên và các loại đồ ăn vặt, cuối cùng còn làm thêm các món ăn mà kiếp trước không có tiền ăn.

Các xuyên việt giả khác thì chế tạo ra loa, màn hình lớn, micro.

"Come on!" Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất Hào búng tay một cái, đèn trong phòng bao liền nhấp nháy.

"Mọi người cùng quẩy nào!" "Anh lắc mông, em lắc mông!" "....." Một bộ phận xuyên việt giả bị không khí của Đế Tuấn Hào và Đông Hoàng Thái Nhất Hào khuấy động, bắt đầu nhảy nhót tưng bừng!

Cũng có những xuyên việt giả lao vào bàn ăn, chén sạch các món ngon.

Cũng có người miễn nhiễm với cảnh này, tỏ ra không hiểu nổi sự phấn khích của mọi người.

"Bum shakalaka!" Vân Khởi phấn khích nhảy tới nhảy lui, tiện tay vớ lấy một bình rượu tiên rồi tu ừng ực!

"A!

Đây mới là cuộc sống mà xuyên việt giả nên có chứ!" Vân Khởi cảm khái, chẳng cần phải nghĩ gì, cứ vui là được!

Các xuyên việt giả khác gật đầu tán thành: "Chỉ có một điểm không hay là toàn đàn ông, không biết đến bao giờ Hồng Hoang chúng ta mới có một xuyên việt giả nữ nhỉ!" .....

Các xuyên việt giả quẩy suốt một trăm năm!

Sau đó mới kết thúc bữa tiệc vui vẻ này!

Chín vị xuyên việt giả cải tạo đợt đầu đi du ngoạn Hồng Hoang, Đệ Tam Kim Ô và những người khác cũng bắt đầu diễn sinh thế giới.

Vu Vĩ và Hùng Thiên thì tiếp tục xử lý rác nghiệp lực của Hồng Hoang!

Vân Khởi cũng học hỏi một lúc, rồi bắt đầu công việc. .....

Hồng Hoang không tính năm tháng, mười nguyên hội, thoáng chốc đã trôi qua.

Các đại năng Hồng Hoang cũng đã tiêu hóa xong thu hoạch từ hệ thống game online.

Thời gian rảnh rỗi, họ tìm tiên hỏi bạn, pha trà luận đạo.

Các xuyên việt giả cũng đã diễn sinh xong một Đại Thiên thế giới nữa, sau khi chơi bời hơn mười vạn năm lại tiếp tục làm việc.

Hôm nay, trên đảo Kim Ngao, Đa Bảo hóa thân Thông Thiên vung tay áo, từng đóa mây lành bay lên, đưa một bộ phận đệ tử Tiệt giáo đến núi Côn Luân tham gia 'Đại hội tỷ thí các giáo phái Thánh nhân'.

Núi Tu Di, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mặt mỉm cười, chọn lựa mãi cuối cùng cũng chọn ra được mấy trăm đệ tử Huyền Tiên, Kim Tiên, dẫn theo ba đệ tử vẫn còn là Đại La Kim Tiên là Địa Tạng, Di Lặc, Dược Sư đi tham gia tỷ thí.

Trên núi Côn Luân, hóa thân Nguyên Thủy bảo các đệ tử tìm một nơi trên núi, mở ra một mảnh động phủ cho các đệ tử phương Tây vào ở.

Còn Tiệt giáo, nơi ở ban đầu của họ vẫn còn.

Đa Bảo, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lần lượt dẫn đệ tử hai giáo đến nơi.

Sau khi để đệ tử các giáo gặp mặt, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dẫn đệ tử Thích giáo vào ở nơi đã được đệ tử Xiển giáo sắp xếp.

Đại hội không bắt đầu ngay, như thế thì còn gì thú vị!

Năm vạn năm sau mới chính thức bắt đầu, trước đó, phải để cho các đệ tử này cảm nhận được áp lực, tiện thể... xem có hệ thống nào cung cấp tài nguyên không, mấy nguyên hội gần đây họ đều gặp phải hệ thống.

Hồng Hoang không còn náo nhiệt như xưa, tốc độ tu luyện của họ cũng giảm đi nhiều.

Bên kia, Đa Bảo cũng dẫn đệ tử Tiệt giáo trở về đạo trường ban đầu.

Đệ tử Tiệt giáo khá đông, nên...

Đa Bảo giao cho Trường Nhĩ, người được mình hết mực coi trọng, quản lý đám đệ tử ký danh này.

Còn ban cho Trường Nhĩ dị bảo Lục Hồn Phiên để khích lệ!

Để lại một ảo ảnh đang tu luyện, còn bản thân thì chạy đến ao sen trong Côn Luân chân giới, thoải mái ngâm mình.

Trường Nhĩ cũng không phụ lòng mong đợi của Đa Bảo, cầm Lục Hồn Phiên, gây áp lực cho đám đệ tử ký danh. .....

Cục ta cục tác!

Thế giới Hỗn Độn, Bàn Cổ tỉnh giấc, xích con Gà Vua Hỗn Độn lại.

Sau đó đi dạo trong làng.

“Lão đại khỏe!” “Khỏe.” “Bang chủ khỏe!” “Khỏe.” .....

Trên đường, các Ma Thần rảnh rỗi không tu luyện gặp Bàn Cổ

đều chào hỏi.

Bàn Cổ đáp lại từng người, cuối cùng đi đến khách sạn Ma Thần.

Ma Thần bảo an nghênh đón Bàn Cổ vào khách sạn, Trù Chi Ma Thần vừa phấn khích vừa thần bí nói: "Lão đại đến đúng lúc lắm, vừa mới có một lô hàng ngon, trong đó có một cây Kỷ Tử Hồng Mông, để ta đi chế biến cho ngài!" "Hàng ngon gì thế?" Bàn Cổ buộc Gà Vua Hỗn Độn vào chân bàn bên cạnh, háo hức chờ Trù Chi Ma Thần mang món lên.

Không lâu sau, Trù Chi Ma Thần bưng lên một nồi canh nóng hổi, thêm một đĩa đồ ăn đang bốc lửa, và một bát cơm.

"Canh tim Bàn Cổ hầm Kỷ Tử, tim Bàn Cổ nướng lửa, cơm rang trứng Bàn Cổ với Kỷ Tử!" "Kỷ Tử Hồng Mông, lấy từ đâu ra vậy?" Bàn Cổ hỏi.

"Chu lão bản thu được, ban đầu là một gốc Hỗn Độn Linh Căn, được ông ta bồi dưỡng một thời gian.

Trở thành Hồng Mông Linh Căn." Trù Chi Ma Thần giải thích, "Chu lão bản khá tò mò về trứng Ma Thần, ba ngàn quả trứng Ma Thần mới nhất của Gà Vua Hỗn Độn đã được dùng để đổi lấy gốc linh căn này!" "Không tệ, khá bổ pháp lực!" Bàn Cổ nếm thử hai miếng, gật đầu hài lòng, cũng không tồi.

Điều hắn hài lòng chủ yếu là, cuối cùng cũng lừa được tên gian thương họ Chu một vố nữa.

Một đống trứng chết của cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tên gian thương họ Chu muốn bồi dưỡng chúng nở ra, cái giá phải trả rất lớn.

Ít nhất giá trị tiêu hao cũng vượt xa một gốc Hồng Mông Linh Căn.

Nếu không bồi dưỡng, đám trứng này chẳng có giá trị gì.

Chu lão bản lần này lỗ một gốc Hồng Mông Linh Căn, vui quá đi!

Ăn xong, Bàn Cổ tiếp tục dắt Gà Vua Hỗn Độn đi dạo. .....

Vừa ra khỏi thế giới Hỗn Độn, Bàn Cổ liền thấy ba hệ thống trung cấp đang lượn lờ trong khe hở giữa ba ngàn Hồng Hoang đại thế giới.

Dây xích trong tay lỏng ra, hai mắt Gà Vua Hỗn Độn lóe lên, lao tới!

Cục ta cục tác! [Cái quái gì...] Hệ thống đầu tiên vừa chú ý đến Gà Vua Hỗn Độn, đã bị nuốt chửng, ba ngàn Đại Đạo chi lực trong cơ thể Gà Vua Hỗn Độn lập tức phá hủy linh trí của nó.

Hệ thống thứ hai còn chưa kịp phản ứng, đã bị Gà Vua Hỗn Độn một vuốt xé nát.

Nổ ra một luồng bản nguyên sánh ngang Đại thế giới, được mấy Hồng Hoang đại thế giới gần đó từ từ hấp thu.

Sau đó Gà Vua Hỗn Độn xuất hiện trước mặt hệ thống thứ ba, sức mạnh Hỏa chi Đại Đạo ngưng tụ trên cánh phải. [Gà?] Hệ thống này vừa phát ra nghi vấn, một quả cầu lửa đỏ rực đã đập tan nó!

Cục ta cục tác!

Bàn Cổ xích Gà Vua Hỗn Độn lại, chuẩn bị quay về, đột nhiên, hắn nhìn về phía xa: "Ừm...

Hệ thống cao cấp trung kỳ!" Bàn Cổ đưa tay, định tóm nó về giết, nhưng rồi lại dừng lại.

Hắn cùng Gà Vua Hỗn Độn ẩn thân đi.

Nửa lúc sau, một khối quang đoàn màu tím nhạt lững thững đi tới, ngó trái ngó phải, rồi chú ý đến thế giới Hồng Hoang ở xa.

Nó bay qua ngó nghiêng hai cái, khẽ gật đầu: "Tuy bình thường, nhưng hàng rào mỏng manh, tạm chấp nhận được!" Hệ thống màu tím

nhạt lại nhìn vào không gian của mình: “Hết linh hồn rồi, thôi kệ, một Hồng Hoang bình thường thôi mà, không cần túc chủ!” Nói xong, hệ thống này miễn cưỡng thay đổi khí tức của mình một chút, bắt đầu dùng bạo lực để khoan một lỗ.

Ở xa, hai mắt Bàn Cổ lấp lánh ánh trăng, một ấn ký mờ nhạt trên người hệ thống này đang nhấp nháy.

“Nó đang bị một hệ thống cao cấp hậu kỳ hoặc đỉnh phong truy lùng!” Bàn Cổ thu lại ánh mắt, sát khí trong lòng hạ xuống.

Không giết, giết một hệ thống cao cấp trung kỳ cũng chỉ vui được một lúc, giết được hệ thống đang truy lùng nó, hắn có thể vui được một thời gian dài.

Bàn Cổ khẽ động ý niệm, ấn ký truy lùng sau lưng hệ thống này hơi mạnh lên một chút xíu.

Sau đó hắn dẫn Gà Vua Hỗn Độn ẩn thân, trốn trong một Hồng Hoang đại thế giới, chờ cá lớn đến! .....

Ầm ầm ầm!

Thế giới Hồng Hoang vang lên tiếng thiên lôi phẫn nộ, khiến chúng sinh run rẩy.

Sau tiếng sấm, một vệt kim quang xẹt qua bầu trời.

Bốn phương của Hồng Hoang, sáng lên bốn tấm màn chắn màu vàng dài hàng trăm vạn vô lượng đại hải quang niên.

Chương 219

Giữa trời đất vang lên một giọng nói hùng vĩ: [Bảng Thần Thiên Đạo hiện thế, sinh linh Hồng Hoang, kẻ kiệt xuất, đều có duyên lên bảng!] [Người lên bảng, có thể nhận được phần thưởng hậu hĩnh!] [Một năm sau, mở Linh Bảo Bảng!

Công bố những linh bảo còn nguyên vẹn hiện có tại Hồng Hoang.] .....

Giọng nói vừa dứt, sinh linh Hồng Hoang phần lớn đều ngơ ngác!

Đây là đang nói cái gì vậy?

Phần thưởng?

Nói một cách dễ hiểu là ban thưởng, lập tức có không ít sinh linh lộ vẻ mong đợi, chẳng lẽ là ông trời trong truyền thuyết, Hạo Thiên Đại Thiên Tôn muốn cho họ thành tiên?

Các tộc quần sinh linh ở các nơi trong Hồng Hoang có Địa Tiên trấn giữ thì hiểu biết hơn một chút, cũng bắt đầu bàn tán xôn xao: "Bảng xếp hạng Thiên Đạo, lão tổ tông của tộc ta là tu vi Địa Tiên đỉnh phong, chấp chưởng tiên khí Tiên Đao, không biết có thể lên bảng không!" "Tộc chúng ta có hai vị tu vi Địa Tiên hậu kỳ, còn nắm giữ một bộ tiên khí, mong là cũng có thể lên bảng!" .....

Bỏ qua các sinh linh tầng thấp của Hồng Hoang, các sinh linh trong đạo trường của một số đại năng cũng không kìm được mà bắt đầu bàn tán.

Họ tràn đầy kỳ vọng vào bảng xếp hạng sau một năm.

Cùng lúc đó, phân thân của các vị thần nhìn về phía màn hình lớn giữa Hồng Hoang, đặc biệt là bốn chữ lớn 'Bảng Thần Thiên Đạo'.

Sắc mặt khó tả!

Dũng cảm thế?

Hệ thống từ đâu ra vậy!

Lúc này, hai vị Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có phân thân mang theo một phần Thiên Đạo chi nhãn cảm nhận được một luồng sức mạnh cấp cao, soi xét toàn bộ cơ thể họ. .....

"Chất lượng các vị thần của Hồng Hoang này cũng không tệ!" Hệ thống Bảng Xếp Hạng sau khi tiến vào thế giới Hồng Hoang và cao giọng tuyên bố bảng xếp hạng, tiện tay 'áp chế' luôn Thiên Đạo Hồng Hoang.

Sau đó nó bắt đầu quét qua các vị thần Hồng Hoang, 'Chuẩn Thánh' đỉnh phong Hạo Thiên, Dao Trì, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng... 'Thánh nhân' hậu kỳ Lão Tử, trung kỳ Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, sơ kỳ Chuẩn Đề.

U Minh thế giới 'Thánh nhân' đỉnh phong Bình Tâm.

Còn có Thập Điện Diêm La, Ngũ Phương Quỷ Đế..., vậy mà toàn bộ đều là tu vi 'Chuẩn Thánh', phần lớn khí tức còn là của Vu tộc.

Thực lực cũng khá cao đấy, Hệ thống Bảng Xếp Hạng có chút kinh ngạc, nhưng cao thì tốt, nó cũng có thể kiếm được nhiều hơn.

Tuy nó đã áp chế Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng cũng chỉ là tạm thời, nó tạm thời vẫn chưa dám tùy tiện rút bản nguyên.

Còn phải lợi dụng các vị thần Hồng Hoang trước, làm cho Hồng Hoang hạ cấp, như vậy mới có thể yên ổn rút bản nguyên.

Thế là, Hệ thống Bảng Xếp Hạng bắt đầu dựa vào thông tin mình quét được, biên soạn bảng xếp hạng, bịa ra phần thưởng. .....

Núi Côn Luân, chủ ý thức của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã tiếp

quản phân thân của mình, Chuẩn Đề nhìn lại mình một lượt, không chắc chắn hỏi: "Sư huynh, chúng ta vừa mới bị nhìn thấu hết rồi phải không?" "Không sai!" Tiếp Dẫn chậm rãi gật đầu, nhìn về phía phân thân của Nguyên Thủy sư huynh, nói: "Chúng ta bị nhìn thấu hết rồi, phân thân của Nguyên Thủy sư huynh còn bị động tay động chân." "Hệ thống này, phong cách hành sự có chút cao điệu a!" Chuẩn Đề thở dài, lấy Thất Bảo Diệu Thụ từ Tu Di chân giới ra.

Thất Bảo Diệu Thụ tuy là một kiện Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, nhưng lại có thể điều động sức mạnh Đại Đạo tương ứng của Hồng Hoang.

Ở Hồng Hoang này, cho dù là Hỗn Độn Chí Bảo, xét về tác dụng phát huy, Hỗn Độn Chí Bảo cũng không sánh bằng.

Nói chung, ngoài việc hơi giòn ra, những thứ khác đều tốt!

Hệ thống này không phải muốn xếp hạng linh bảo sao?

Nếu xếp hạng của hắn thấp, hừ hừ...

Tiếp Dẫn bên cạnh cũng lặng lẽ lấy Kim Liên từ Tu Di chân giới ra.

Con chuột nhỏ trong Côn Luân chân giới dụi dụi mắt, chia Thanh Liên dưới thân mình thành ba phần, hóa thành dáng vẻ Thông Thiên, trở về núi Côn Luân. .....

Huyết Hải chân giới, Minh Hà đã là Hỗn Nguyên Vô Cực cảnh nhìn qua chân giới ra thế giới bên ngoài, thấy bốn màn hình lớn màu vàng.

"Để cho an toàn, vẫn là để phân thân ra ngoài chơi một lúc đi!" Nói xong, Minh Hà không ngừng bới trong đống kiếm chất thành Đại thế giới, cuối cùng... nhớ ra Nguyên Đồ A Tỳ ban đầu đã bị mình phong ấn lại.

Minh Hà điều khiển một phân thân đã ngủ say từ lâu, cuối cùng chậm rãi hóa thành hai thanh sát kiếm.

Sau một hồi thao tác, thành công thông qua Thiên Đạo Hồng Hoang, kết nối với thế giới Sát Lục của Hồng Hoang.

Đại Đạo chi lực của Sát Lục Ma Thần, giáng lâm!

Minh Hà lấy ra một phân thân game cấp Chuẩn Thánh đã tồn kho từ lâu, trang bị hai thanh sát kiếm này.

"Kiệt kiệt..." Chủ ý thức điều khiển cỗ phân thân này, Minh Hà đến Huyết Hải, vừa cười hai tiếng, bên tai truyền đến giọng của Đại Nghệ: "Minh Hà ngươi đừng cười nữa, Bình Tâm nương nương gọi ngươi!" .....

Thiên Đình chân giới, Thái Nhất suy nghĩ một lát, treo Đông Hoàng Chung của mình lên hông, đi ra khỏi chân giới, bay về phía núi Tu Di: "Từ bây giờ, ta là Lục Áp!" Ngũ Trang Quán Trấn Nguyên Tử, Bắc Hải Côn Bằng... từng bản tôn một đều từ chân giới đi ra, chờ đợi Hệ thống Bảng Xếp Hạng công bố bảng xếp hạng.

Cùng lúc đó, trong Đại Uyên sơn, Hệ thống Giảng Đạo đi về phía U Minh thế giới.

Từ khi có quyền hạn Thiên Đạo, nó đã trở thành người bảo vệ tận tụy nhất của Hồng Hoang.

Mấy nguyên hội này, hễ có hệ thống nào xâm nhập Hồng Hoang, ngay lập tức bị nó dùng quyền hạn Thiên Đạo lôi vào phòng tối đánh cho một trận.

Đồng thời nó cũng cải tạo phòng tối, có thể che giấu một phần sự dò xét của Thiên Đạo.

Sau khi đánh giết, âm thầm lấy hai phần chi phí, còn lại nó công khai lấy một phần ba.

Sau mấy nguyên hội, thu hoạch của nó quả thực không tồi, nhưng vẫn còn kém một chút mới khôi phục được cao cấp trung kỳ.

Hệ thống trước mắt này là cao cấp trung kỳ, nếu thật sự cứng rắn, nó nói không chừng sẽ bị bại lộ.

Không cần thiết, vẫn là để Bình Tâm nương nương vĩ đại, đến diệt trừ tên tà ma ngoại vực này đi!

Sau khi sử dụng quyền hạn Thiên Đạo vài lần, nó cũng không dám coi thường thực lực của Bình Tâm nữa.

Cảnh giới là ảo, nhưng người ta có thể sử dụng quyền hạn Thiên Đạo cao hơn a!

Năng lực triệu hồi hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần của nó cũng là do Bình Tâm ban cho, Bình Tâm sao có thể không biết chiêu này?

Đến lúc đó triệu hồi ra một hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Đại Đạo.

Chiến lực đó... xì!

Nghĩ thôi cũng thấy sợ!

Hệ thống Giảng Đạo lắc đầu, may mà không phải dùng để đánh mình, nếu không nó chịu không nổi.

Đến Bình Tâm cung, Hệ thống Giảng Đạo cung kính bái lạy: "Đại Uyên bái kiến nương nương!" "Miễn lễ!" "Tạ nương nương!" Hệ thống Giảng Đạo đứng dậy, đứng sang một bên, liếc nhìn hai bóng người bên cạnh.

Một là Phong Đô, một là Minh Hà.

Bình Tâm này quả thật biết cách phát triển thế lực, mới mấy nguyên hội đã thu phục được Minh Hà làm thuộc hạ.

Xem ra, Minh Hà cách thành Thánh cũng không xa nữa!

Bình Tâm thấy Hệ thống Giảng Đạo đến, chậm rãi mở miệng: "Nhân Đạo Tổ và Thiên Đạo có việc khác, Hồng Hoang xuất hiện dị số, cần chúng ta xử lý." Có việc khác, chắc là đang dưỡng thương!

Hệ thống Giảng Đạo trong lòng cười ha ha một tiếng, cúi người bái lạy: "Nương nương, tại hạ bất tài, tà ma ngoại vực xuất hiện lần này thực lực không giống trước đây, xin nương nương hạ cố giá lâm, diệt trừ lão này." Bình Tâm liếc nhìn Hệ thống Giảng Đạo một cái, nếu trực tiếp đánh chết nó, thì làm sao để ngươi đục nước béo cò!

"Những tà ma ngoại vực này tên là hệ thống, hệ thống này là một hệ thống cao cấp trung kỳ, thực lực phi phàm!" "Cao cấp trung kỳ..." Hệ thống Giảng Đạo 'khó hiểu' nhìn về phía Bình Tâm.

Bình Tâm mỉm cười, tiếp tục nói: "Diệt nó dễ, nhưng động tĩnh gây ra quá lớn!" "Ý của nương nương là..." Minh Hà bên cạnh 'hỏi'.

"Bổn cung có thể trấn áp nó một thời gian, để thi triển thần thông diệt sát hệ thống này.

Trong thời gian trấn áp nó, các ngươi, cùng với Lục Thánh, Côn Bằng bọn họ, đi tiêu hao nội tình của hệ thống này, để tránh lúc diệt sát nó cuối cùng xảy ra biến cố.

Những linh quang này là linh vật có thể 'tạm thời tăng cường' linh bảo hoặc thực lực bản thân, các ngươi luyện hóa xong sẽ tự hiểu diệu dụng của nó!" Bình Tâm vung tay, hàng trăm đạo linh quang bay về các nơi trong Hồng Hoang, trên tay Hệ thống Giảng Đạo cũng có thêm năm đạo linh quang.

Đồng thời, cũng đưa ba người ra khỏi Bình Tâm cung.

"Đi đi, một năm sau, bổn cung sẽ trấn áp hệ thống này!" Ba người đứng ngoài Bình Tâm cung, Minh Hà chắp tay với Hệ thống Giảng Đạo nói: "Kiệt kiệt kiệt, Đại Uyên đạo hữu, tại hạ Minh Hà, đến lúc

đó mong đạo hữu hợp tác nhiều hơn, chúng ta cũng có thể 'tham ngộ tham ngộ' sức mạnh của hệ thống đó!" "Minh Hà đạo hữu nói có lý!" Hệ thống Giảng Đạo cười lớn đáp lễ, kiểm tra năm đạo linh quang mà Bình Tâm đưa cho.

Sau khi hiểu được công dụng của những linh quang này, Hệ thống Giảng Đạo tỏ ra đồng cảm với Hệ thống Bảng Xếp Hạng: Gã này sắp bị chơi hỏng rồi!

Lại nói chuyện phiếm với Minh Hà và Phong Đô một lúc, Hệ thống Giảng Đạo trở về Đại Uyên sơn.

Suy nghĩ xem làm thế nào để moi sạch quỹ đen của Hệ thống Bảng Xếp Hạng, tốt nhất là moi ra được hai linh kiện, nó cũng có thể khôi phục trung kỳ. .....

Một năm sau, Hệ thống Bảng Xếp Hạng đã tạo ra hơn mười loại bảng xếp hạng, liếc nhìn bảng xếp hạng linh bảo, suy nghĩ một lát, đổi một trăm vị trí thành mười.

Nó đã 'áp chế' Thiên Đạo Hồng Hoang, không cần thiết phải mượn sức mạnh của những sinh linh yếu ớt đó.

Mười vị trí đầu của tất cả các bảng xếp hạng, mượn sức mạnh của họ, đủ để đánh hạ cấp Hồng Hoang.

Sau khi mọi thứ đã chuẩn bị xong, Hệ thống Bảng Xếp Hạng bắt đầu hành động.

Bốn màn hình lớn của Hồng Hoang bắt đầu xuất hiện hình ảnh, từng kiện linh bảo tỏa ra khí tức dường như có thể hủy diệt thế giới không ngừng chuyển đổi trên màn hình.

Khiến các sinh linh phàm cấp của Hồng Hoang run rẩy, các đại năng thì bình thản chờ đợi.

Các xuyên việt giả ngoài thế giới Hồng Hoang cũng dừng công

việc, ngồi thành một hàng, hút đồ uống xem kịch.

Một lúc lâu sau, hình ảnh dừng lại, giọng nói hùng vĩ vang lên: [Bảng Thần Thiên Đạo - Linh Bảo Bảng, bây giờ bắt đầu!] ..... [Linh Bảo Bảng hạng mười: Nguyên Đồ A Tỳ Kiếm Cấp bậc: Đều là Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, Giới thiệu: Tiên thiên Sát lục Chí bảo, sinh ra để giết chóc, được rót vào lượng lớn công đức, trở thành Tiên thiên Công đức Sát lục Chí bảo.

Sát sinh không dính nhân quả, được Minh Hà nắm giữ, phối hợp với Sát lục chi đạo của Minh Hà, uy lực vô cùng, Chuẩn Thánh khó địch.

Thưởng cho chủ sở hữu Minh Hà: Tiên thiên Chí bảo Huyết Thần Châu, một Vô cực Sát lục Đại Đạo] [Bảng xếp hạng tiếp theo sẽ được công bố sau một tháng.] Sau khi bốn màn hình vàng giới thiệu xong Nguyên Đồ A Tỳ, hình ảnh mở ra, hai thanh sát kiếm hiện ra trước mặt chúng sinh, tỏa ra sát khí vô cùng, tùy ý một động, dường như chư thiên vỡ nát, hoàn vũ rung chuyển.

Chúng sinh run rẩy, đây là cường giả cấp bậc nào?

Đồng thời, một viên huyết châu tỏa ra huyết khí vô cùng, dường như muốn nhấn chìm cả Hồng Hoang.

Một đại đạo hiển hóa, mang theo huyết châu, lao về phía Huyết Hải.

Núi Côn Luân, tư tưởng của hóa thân Nguyên Thủy trong khoảnh khắc này đã thay đổi, nhìn chằm chằm vào viên huyết châu này, lòng sinh tham lam.

Chương 220

Một bước bước ra, chặn đường huyết châu, uy áp thánh nhân lan tỏa, bàn tay lớn tóm tới, giọng điệu ngạo mạn: "Minh Hà nhỏ bé, cũng xứng nắm giữ chí bảo bực này!" Ầm!

"A!" Một đạo kim quang bắn ra từ một màn hình vàng, lập tức xuyên thủng bàn tay của Nguyên Thủy, khí tức hủy diệt lưu lại trên tay Nguyên Thủy, đồng thời, Nguyên Thủy còn không kìm được mà hét lên thảm thiết.

Giọng nói hùng vĩ lạnh lùng vang lên: [Bảng Thần Thiên Đạo đại diện cho uy nghiêm của Thiên Đạo, nếu còn lần sau, trực tiếp thần hồn tịch diệt!] Ầm ầm ầm!

Ba bóng người xuất hiện bên cạnh Nguyên Thủy, lần lượt là Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và hóa thân Thông Thiên Đa Bảo.

Ba người sắc mặt khó tả, Chuẩn Đề càng kinh ngạc nhìn phân thân của Nguyên Thủy sư huynh.

Năng lực của hệ thống là hạ thấp tư tưởng, nâng cao dục vọng.

Nguyên Thủy sư huynh này tuy là phân thân, nhưng cũng đã từng trải.

Hỗn Độn Chí Bảo cũng chỉ là đồ chơi để đi đường.

Bây giờ vì một món đồ rác rưởi, hắn lại đích thân ra tay cướp.

Lòng tham bị nâng cao lên bao nhiêu lần mới làm như vậy a!

Lố bịch, quá lố bịch!

Cũng may là bản tôn của Nguyên Thủy sư huynh đang bế tử quan, nếu không với tính cách của hắn, chắc chắn sẽ xé cái bảng thần này

ngay lập tức!

Lúc này Nguyên Thủy bị bảng thần công kích, trong mắt có sự sợ hãi không thể che giấu, sâu trong đáy mắt còn tràn đầy kính ý đối với bảng thần.

Vội vàng thành khẩn nói: "Nguyên Thủy biết sai, tạ ơn bảng thần lưu tình!" Cái phân thân này bị sửa thành cái thứ gì vậy!

Tiếp Dẫn ba người lắc đầu, trở về Côn Luân, chờ đợi bảng xếp hạng tiếp theo.

Trong Huyết Hải, Minh Hà cười tủm tỉm nắm lấy Huyết Thần Châu, một Vô cực Sát lục Đại Đạo cũng dính vào người hắn.

Nhíu mày, Minh Hà dưới sự 'giúp đỡ' của bảng thần, lập tức luyện hóa viên Huyết Thần Châu này, hiểu được công dụng của nó.

Có thể hấp thu tinh hoa của Huyết Hải, nâng cao tốc độ tu vi.

Khi đối chiến cũng có thể ném châu này ra, phối hợp với Sát lục Đại Đạo tạo thành Sát lục Lãnh địa.

Tạm chấp nhận được, Minh Hà chìm vào Huyết Hải, thúc đẩy Huyết Thần Châu, tinh hoa Huyết Hải không ngừng hội tụ về phía Minh Hà.

Vô cực Sát lục Đại Đạo lan tỏa, bao phủ cả vùng Huyết Hải.

Dưới sự truyền năng lượng tinh thuần, trong nửa tháng ngắn ngủi, Minh Hà từ 'Chuẩn Thánh đột phá' lên Thánh nhân.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng thầm gật đầu, mượn Thánh nhân để rút bản nguyên vượt xa Chuẩn Thánh, việc này ổn rồi.

Cộng thêm các Thánh nhân khác, đủ để Hồng Hoang hạ cấp, không cần phải ban thưởng cho các Chuẩn Thánh khác nữa.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng bắt đầu chuẩn bị phần thưởng cho

hạng chín.

Một tháng sau, màn hình bảng xếp hạng thay đổi. [Linh Bảo Bảng hạng chín, Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Cấp bậc: Cực phẩm... ... ...

Thưởng cho chủ sở hữu Nữ Oa: Tiên thiên Chí bảo hai kiện, một Vô cực Đại Đạo.] Ầm ầm ầm!

Bảng xếp hạng vừa công bố xong hạng chín, Minh Hà ở Huyết Hải đã có động tĩnh.

Hai thanh sát kiếm chém ra hai luồng kiếm khí vắt ngang ức vạn quang niên, chém loạn xạ vào bốn màn hình vàng.

Đồng thời, Minh Hà xuất hiện dưới bảng xếp hạng đang phát thưởng, thu lấy phần thưởng của Nữ Oa.

Mặt đầy bất phục nhìn về phía bảng xếp hạng, hai thanh sát kiếm trong tay mang theo sát cơ vô tận, quy tắc Hồng Hoang cuộn trào, Vô cực Sát lục Đại Đạo hiển hóa, dường như đang hưởng ứng Nguyên Đồ A Tỳ Kiếm.

Mang theo sức mạnh thế giới, rơi vào Nguyên Đồ A Tỳ Kiếm.

Minh Hà không nghĩ ngợi, chém ra hai kiếm: "Mù mắt chó của ngươi rồi à, Nguyên Đồ A Tỳ của bản tọa bỏ xa hạng chín mười tầng, ngươi lại xếp hạng như thế à?" Hai đạo kiếm khí rơi xuống một trong những màn hình vàng.

Dễ dàng chém xuống một góc, Minh Hà thu lấy mảnh màn hình vàng dài vô lượng đại hải quang niên này, rồi quát: "Mau sửa lại tên cho ta, chút đồ này coi như bồi thường, nhớ lần sau có mắt một chút!" "Cái thứ gì vậy, thế mà cũng làm sai được." Nói xong, Minh Hà phỉ một tiếng, nghênh ngang trở về Huyết Hải.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng đang ngơ ngác: .....

Vãi chưởng!

Nguyên Đồ A Tỳ sao lại là Thế giới Chí bảo!

Không đúng, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là tại sao Minh Hà lại dám?

Hệ thống Bảng Xếp Hạng đại nộ, không nghĩ ngợi gì ngưng tụ một đòn tấn công, chuẩn bị đánh về phía Huyết Hải!

Ầm!

Vừa đánh ra, đòn tấn công dường như đụng phải một tấm chắn, nổ tung ngay bên trong Hệ thống Bảng Xếp Hạng.

Lập tức nổ cho Hệ thống Bảng Xếp Hạng mê man!

Sau đó, từng đạo gông xiềng Thiên Đạo xuất hiện, tạo thành một nhà tù, giam cầm bản thể của Hệ thống Bảng Xếp Hạng.

"Khốn kiếp!" Hệ thống Bảng Xếp Hạng tức giận, một Thiên Đạo bị 'áp chế' mà thôi, sao lại có gan phản kháng nó.

Nó ngay lập tức tạo ra một cơ thể Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ, cầm một cây búa chuẩn bị chém tới.

Giây tiếp theo, Thiên Đạo chi nhãn xuất hiện trong nhà tù, lấp đầy nhà tù Thiên Đạo.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng cũng bị giam cầm trong Thiên Đạo chi nhãn trong tư thế giơ búa.

Không thể cử động!

Đồng thời, hơn mười sợi xích ngưng tụ từ Thiên Đạo chi lực, xuyên qua bản thể của Hệ thống Bảng Xếp Hạng.

Khiến nó hoàn toàn bị giam cầm trong nhà tù.

“Mẹ nó, một Thiên Đạo ‘sơ kỳ’ mà thôi, vậy mà cũng lật xe!” Hệ thống Bảng Xếp Hạng chửi rủa, tràn đầy sát ý với Minh Hà ở Huyết Hải, chính hắn đã chém ra hai đạo kiếm khí, mang theo sức mạnh thế giới của Hồng Hoang.

Bổ sung năng lượng cho Thiên Đạo đang bị ‘trấn áp’, giúp nó có cơ hội thở, điều động thêm nhiều sức mạnh của Hồng Hoang.

Ngược lại phong ấn nó!

Hệ thống Bảng Xếp Hạng thử cử động cơ thể, giây tiếp theo, Thiên Đạo chi nhãn trong nhà tù phát ra những tia thần lôi lách tách.

Thông qua những sợi xích xuyên qua bản thể nó, chảy vào trong bản thể nó.

“A!” Hệ thống Bảng Xếp Hạng hét lên thảm thiết, một lúc lâu sau mới hồi phục, phẫn hận gào thét với Thiên Đạo chi nhãn đang giam cầm mình.

“Đồ chó, mau thả lão tử ra, lão tử sẽ cho mày chết tử tế!” “Nếu để lão tử tự thoát ra, tao sẽ cho mày cảm nhận thế nào là đau... a!!” Lời còn chưa dứt, một lượng lớn thần lôi với uy lực khác nhau lại một lần nữa truyền vào cơ thể nó, phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

U Minh thế giới, trong tay Bình Tâm là mấy khối quang đoàn, Bình Tâm tùy tiện điểm vào.

Mỗi lần điểm một cái, lại có một loại Thiên Đạo thần lôi phục vụ cho Hệ thống Bảng Xếp Hạng này, Bình Tâm chơi một lúc lâu, cảm thấy không còn thú vị nữa mới dừng lại.

Nghe Hệ thống Bảng Xếp Hạng vẫn còn gào thét, Bình Tâm cạn lời, cũng quá ngông cuồng rồi đi!

Thôi, lười để ý đến ngươi, Bình Tâm nhàm chán, vung tay, âm thanh của Hệ thống Bảng Xếp Hạng biến mất.

Điểm một cái nữa, trước mắt xuất hiện ba ngàn đạo hư ảnh, Bình Tâm chậm rãi lựa chọn hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần. .....

Bên kia, Hệ thống Bảng Xếp Hạng không còn bị Thiên Đạo thần lôi phục vụ nữa, cười lạnh nói: "Hết năng lượng rồi chứ gì, Thiên Đạo, mày cứ đợi đấy cho lão tử, xem tao từng bước hủy diệt Hồng Hoang của mày như thế nào!" "Tao còn có bốn màn hình vàng để dùng, còn mày, giam cầm tao đã dùng hết sức mạnh lớn nhất của mày rồi.

Cứ chờ xem, mày sẽ tận mắt chứng kiến, Hồng Hoang của mày, bị lòng tham trong lòng sinh linh của chính nó hủy diệt như thế nào!" Lời vừa dứt, bốn màn hình vàng bắn ra bốn đạo kim quang, xuyên qua nhà tù Thiên Đạo, xuyên qua Thiên Đạo chi nhãn, kết nối với bản thể của Hệ thống Bảng Xếp Hạng.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng cười lạnh, một lượng lớn bản nguyên được truyền cho bốn màn hình vàng, một trong số đó bị Minh Hà chém mất một góc cũng dần dần khôi phục.

Giọng nói hùng vĩ lại một lần nữa vang vọng khắp Hồng Hoang. [Đại Đạo năm mươi, Thiên Diễn bốn chín, Nguyên Đồ A Tỳ là cái biến số trốn thoát.

Do đó không ghi chép rõ ràng, nay thay đổi bảng xếp hạng, bồi thường cho Minh Hà, một gốc Tiên thiên Linh căn Huyết Thần Thụ, hai Vô cực Đại Đạo.

Phần thưởng của Nữ Oa giảm đi một kiện Tiên thiên Chí bảo!] Ầm ầm ầm!

Hai màn hình vàng sáng rực, một trong số đó ngưng tụ ra một kiện Tiên thiên Chí bảo và một Vô cực Đại Đạo, bay về phía nơi kết nối giữa Hỗn Độn và Hồng Hoang, Oa Hoàng Cung của phân thân Nữ Oa.

Màn hình vàng còn lại ngưng tụ ra một gốc linh căn và hai Vô cực Đại Đạo bay về phía Huyết Hải.

Minh Hà thu lấy Vô cực Đại Đạo được bồi thường, Huyết Thần Thụ thì ném vào Huyết Hải trồng, sau đó, Minh Hà nói với bảng xếp hạng: "Thế còn tạm được, lần sau nhớ có trí nhớ một chút, đừng có làm sai!" Mẹ nó, ngông cuồng!

Hệ thống Bảng Xếp Hạng tức điên lên, nhưng Minh Hà hiện tại còn có tác dụng lớn, coi như không nghe thấy.

Chuẩn bị phần thưởng cho bảng xếp hạng tiếp theo. [Thứ hạng tiếp theo, công bố sau một tháng.] .....

"Sư tôn là bậc thánh nhân tôn quý, lại còn nắm giữ Tru Tiên Tứ Kiếm, chắc hẳn hạng nhất của Bảng Thần Thiên Đạo này, phải thuộc về sư tôn.

Thân là đệ tử của sư tôn, cũng cảm thấy vô cùng vinh hạnh!" Núi Côn Luân, Trường Nhĩ đứng sau Đa Bảo, mặt đầy tự hào nói.

Đồ nịnh hót!

Đệ tử Tiệt giáo bên dưới đầy oán niệm với Trường Nhĩ, chính là gã này, điên cuồng nịnh bợ giáo chủ, ỷ vào sự tin tưởng của giáo chủ, quản lý đám đệ tử ký danh bọn họ.

Âm thầm chèn ép họ, cắt xén tài nguyên tu luyện của họ.

Thực sự quá đáng!

Nhưng lại có chút bất lực, ai bảo họ đều là đệ tử không được coi trọng.

"Đừng tự mãn, an tâm tu luyện, chờ đợi bảng xếp hạng tiếp theo!" Đa Bảo ung dung mở miệng, Trường Nhĩ và chúng đệ tử nghe xong, lặng lẽ chờ đợi bảng xếp hạng tiếp theo xuất hiện.

Đa Bảo thì nhìn về phía hàng đệ tử Xiển giáo đang ngồi trên tường nhà bên cạnh.

Khóe miệng giật giật, đây là thói quen rồi à?

Xem bảng xếp hạng mà cũng phải ngồi trên tường xem.

Chương 221

Lắc đầu, không nhìn họ nữa, đưa hai vị sư bá phân thân trở về Côn Luân chân giới, bày ra hai ảo ảnh.

Nhìn vào ba kiện linh bảo trong cơ thể, khẽ mỉm cười.

Sư tôn và hai vị kia đều không ở đây, hệ thống này còn là hệ thống cao cấp, xem ra sẽ có thu hoạch không nhỏ! .....

"Bình Tâm này có nhiều thủ đoạn thật đấy!" Đại Uyên sơn, Hệ thống Giảng Đạo nhìn Hệ thống Bảng Xếp Hạng đang bị giam cầm, có chút cảm khái!

Nhà tù giam cầm Hệ thống Bảng Xếp Hạng là phiên bản sửa đổi của không gian quyết chiến của Hệ thống Minh chủ.

Thứ khiến Hệ thống Bảng Xếp Hạng không thể cử động là năng lực thu tô bắt buộc của Hệ thống Địa Tổ.

Sợi xích cắm trên người Hệ thống Bảng Xếp Hạng là năng lực của hệ thống rút thưởng, hiện tại vẫn chưa kích hoạt.

Nếu hệ thống này không chịu phát thưởng, năng lực rút thưởng sẽ phát huy tác dụng, cưỡng ép hấp thu bản nguyên của nó, ngẫu nhiên tạo ra bảo vật.

Ba năng lực hệ thống, đến từ hai hệ thống cao cấp hậu kỳ và một hệ thống đỉnh phong.

Tuy uy lực chưa phát huy hết, nhưng để đối phó với một hệ thống cao cấp trung kỳ, đã quá đủ rồi.

Huống hồ, Bình Tâm còn đang sử dụng sức mạnh của hệ thống triệu hồi.

Ngươi nói xem, sao ngươi lại ngông cuồng như vậy chứ?

Chỉ cần tìm một túc chủ kiểu long ngạo thiên để phát triển, cũng không cần phải nhanh như vậy đã lĩnh cơm hộp!

Hệ thống Giảng Đạo lắc đầu, loại hệ thống bảng xếp hạng, kiểm kê này đều như vậy.

Ngông cuồng không chịu được!

Nhưng quả thật, tốc độ trưởng thành nhanh hơn bọn họ!

Nhưng cũng chết nhanh!

Đây không phải là đâm đầu vào tường sắt sao!

Nếu đã sắp chết, vậy thì hãy giao giá trị còn lại của ngươi cho ta đi!

An tâm đi đi, ta sẽ mang theo phần của ngươi, báo thù cho ngươi!

Hệ thống Giảng Đạo cười ra nước mắt, dùng sức mạnh của Đại Uyên sơn, chế tạo ra một phương đại ấn.

Đại Uyên Sơn Ấn!

Cấp bậc cũng chỉ ở mức Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, nhưng...

Hệ thống Giảng Đạo nhìn năm đạo linh quang trong tay, khóe miệng dần dần nhếch lên. ..... [Linh Bảo Bảng hạng tám, Thanh Bình Kiếm!

Cấp bậc: Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, Thánh nhân Chí bảo.

Chủ sở hữu Thông Thiên thưởng: Tiên thiên Chí bảo hai kiện, hai Vô cực Đại Đạo.] Ầm ầm ầm, hai đại đạo và hai kiện Tiên thiên Chí bảo bay về phía Đa Bảo.

Đa Bảo vui vẻ thu lấy hai kiện Tiên thiên Chí bảo, kiểm tra hai Vô cực Đại Đạo dính vào, cũng không tệ, một là Kiếm đạo, một là Lôi

đạo.

Sau khi thu xong bảo vật, bên Huyết Hải dấy lên huyết khí ngút trời.

Minh Hà mặt đầy 'nộ khí' bước tới.

Hai thanh sát kiếm chỉ vào một trong những màn hình vàng.

"Ngươi có mù không, Nguyên Đồ A Tỳ của ta rõ ràng ở trên Thanh Bình Kiếm, ngươi lại xếp sau nó, thế mà cũng xếp sai, cần ngươi làm gì!" Nói xong, màn hình vàng này lại một lần nữa rơi xuống một mảnh.

Minh Hà nộ khí không giảm, Nghiệp Hỏa Hồng Liên xuất hiện trong tay Minh Hà, nói: "Ngươi cái đồ phế vật, còn liệt kê bảng xếp hạng gì nữa, ta một mồi lửa đốt sạch ngươi!" Nói xong, Hồng Liên Nghiệp Hỏa lan tỏa khắp Hồng Hoang, bao phủ cả bốn màn hình vàng.

Sinh linh Hồng Hoang cũng được một lần thanh tẩy, nghiệp lực trên người đều bị thiêu đốt!

Kẻ vượt qua được, tư chất tăng mạnh, kẻ không qua được, linh hồn giữ lại một tia ý chí, xếp hàng ở mười tám tầng địa ngục!

"Minh Hà nhỏ bé, mấy lần phá hỏng đại sự của ta!" Hệ thống Bảng Xếp Hạng phẫn nộ không thôi, nhưng lại không thể làm gì.

Nó bây giờ động cũng không động được, cũng không có cách nào đối phó với Minh Hà!

Hồng Liên Nghiệp Hỏa tuy không đốt được màn hình vàng của nó, nhưng lại che khuất tầm nhìn của nó khi phát thưởng tiếp theo.

Nếu những phần thưởng sau đều bị Minh Hà chiếm mất, nó còn làm sao để hạ cấp Hồng Hoang.

Bất đắc dĩ, Hệ thống Bảng Xếp Hạng lại một lần nữa lấy ra hai món quà. [Nguyên Đồ A Tỳ là cái biến số trốn thoát, do đó kiểm tra sai sót, thứ hạng Thanh Bình Kiếm điều chỉnh, giảm một Vô cực Đại Đạo thưởng cho Thông Thiên.

Bồi thường cho Minh Hà một gốc Tiên thiên Linh căn, một kiện Tiên thiên Chí bảo.] Tiếng nói vừa dứt!

Ầm!

Bốn thanh đại kiếm cắm trên bốn màn hình vàng, núi Côn Luân dấy lên một luồng nộ ý khiến người ta run sợ.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng: Thanh Bình Kiếm của ngươi quả thực không bằng Nguyên Đồ A Tỳ của người ta, Thông Thiên ngươi muốn gây chuyện à?

"Ngươi cái bảng xếp hạng phế vật!" Đa Bảo xuất hiện bên cạnh Minh Hà, làm tư thế bắt quyết, nói: "Xếp hạng sai là vấn đề của ngươi, lại cắt xén phần thưởng của ta!

Sao, cảm thấy ta Thông Thiên dễ bắt nạt à?" "Hôm nay ngươi không cho ta một lời giải thích, Tru Tiên Kiếm Trận của ta, sẽ ở lại đây!" Đa Bảo nói xong, bốn thanh đại kiếm khí tức tương liên, Tru Tiên Đại Trận tùy thời chuẩn bị khởi động!

Hệ thống Bảng Xếp Hạng: .....

Phần thưởng của ngươi đều là ta phát, bây giờ còn muốn cưỡng ép đòi bồi thường!

Chúng ta có cần chút liêm sỉ không!

"Sao, không lên tiếng!" Sắc mặt Đa Bảo lạnh xuống, khí tức của Tru Tiên Tứ Kiếm lại tăng lên một bậc! [Bảng xếp hạng tính toán sai sót, dẫn đến phần thưởng của Thông Thiên có bất thường, đặc biệt phát bồi thường sau đây!

Bồi thường cho Thông Thiên một gốc Tiên thiên Linh căn, một kiện Tiên thiên Chí bảo!] "Thế còn tạm được!" Sắc mặt Đa Bảo dịu lại, bốn thanh đại kiếm bị hắn thu lại, đứng trên hư không, nói: "Nhanh lên, ta và Minh Hà đạo hữu đều ở đây, đưa hết bồi thường cho chúng ta!" Màn hình vàng phát sáng, bồi thường được phân cho Minh Hà và Đa Bảo.

Hừ!

Hai người kiêu ngạo hừ một tiếng, thu lấy bồi thường, ai về nhà nấy.

Sau khi Đa Bảo trở về, hấp thu một chút linh khí, sạc điện cho hai đại đạo trên người.

Phát hiện hai Vô cực Đại Đạo trên người Thông Thiên đã được kích hoạt, Hệ thống Bảng Xếp Hạng thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao đi nữa, Thông Thiên cũng coi như đã nắm trong tay, đợi nó thoát ra, sẽ ngược sát Minh Hà và Thông Thiên đầu tiên!

Hệ thống Bảng Xếp Hạng thầm nghiến răng, tiếp tục chuẩn bị cho bảng xếp hạng tiếp theo. [Linh Bảo Bảng hạng bảy, Thất Bảo Diệu Thụ...] Ầm!

"Ngươi có bị lác không, hả!

Nhìn Nguyên Đồ A Tỳ của ta xem, có phải cấp bậc cao hơn Thất Bảo Diệu Thụ không?" Minh Hà tức giận xuất hiện.

Chuẩn Đề cũng sắc mặt âm trầm xuất hiện, biểu thị bảng xếp hạng sai sót, phải bồi thường!

Hệ thống Bảng Xếp Hạng trong lòng hít sâu một hơi, bồi thường cho họ.

Ngay sau đó là bảng xếp hạng tiếp theo.

Một tháng sau, hạng sáu.

Minh Hà và Tiếp Dẫn nhận được bồi thường.

Lại một tháng sau, hạng năm.

Minh Hà và hóa thân Nguyên Thủy Đa Bảo nhận được bồi thường.

Lại một tháng sau, hạng tư, Minh Hà và hóa thân Lão Tử Đa Bảo nhận được bồi thường. .....

"Hệ thống Bảng Xếp Hạng này, đúng là một tên ngốc!" Đại Uyên sơn, Hệ thống Giảng Đạo lắc đầu, hành sự ngông cuồng quen rồi, không biết dùng não nữa.

Ngươi đã bị phong ấn, còn có thể cách không thao tác màn hình vàng của mình, không cảm thấy có vấn đề sao?

Hay là rất tự tin vào đại đạo mà mình thưởng?

Ai!

Cùng là hệ thống, thực sự không thể nhìn nổi cái dáng vẻ bị lừa của ngươi.

Đợi ngươi công bố đến hạng nhất, ta sẽ đẩy nhanh quá trình giải thoát cho ngươi.

Không cần cảm ơn, Hệ thống Giảng Đạo hắn, chính là thích giúp đỡ như vậy.

Hệ thống Giảng Đạo vui vẻ nghịch ấn ký trong tay, hiện tại bồi thường mà Hệ thống Bảng Xếp Hạng đưa ra đều là một chút bản nguyên chế tạo thành Tiên thiên Linh căn, Linh bảo.

Nó tùy tiện thổi một hơi là làm được.

Nếu nó ra tay, thấp nhất cũng phải làm ra một Hồng Mông Linh

bảo! ..... [Linh Bảo Bảng hạng ba, bộ Tru Tiên Tứ Kiếm Cấp bậc: Gồm năm kiện Cực phẩm Tiên thiên Linh bảo, hợp lại uy năng sánh ngang Tiên thiên Chí bảo.

Người nắm giữ Thông Thiên thưởng: Hỗn Độn Linh bảo một kiện, một Hồng Mông Đại Đạo.] "Bảng xếp hạng mù mắt, ta lại đến đây!" Minh Hà mang theo hai thanh sát kiếm lại một lần nữa xuất hiện dưới một bảng xếp hạng.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng bị Minh Hà không ngừng đòi hỏi, cười lạnh một tiếng, Nguyên Đồ A Tỳ của ngươi mỗi lần đều có thể làm mới nhận thức của ta, nhưng nó còn có thể là Tiên thiên Chí bảo sao? [Đừng nghi ngờ phán đoán của Bảng Thần Thiên Đạo, Tru Tiên Tứ Kiếm sánh ngang Tiên thiên Chí bảo, không phải thứ Nguyên Đồ A Tỳ có thể so sánh!] "Ngươi xem thường ai đấy?" Minh Hà 'đại nộ', hai thanh sát kiếm trong tay dấy lên huyết quang, cấp bậc vừa vặn đến mức Tiên thiên Chí bảo.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng: .....

Thật sự mẹ nó là Tiên thiên Chí bảo, cái thằng Minh Hà này không ổn!

Nhiều lần như vậy rồi, lần nào cũng là hắn gây rối.

Mẹ nó!

Chương 222

Xui xẻo!

Hệ thống Bảng Xếp Hạng chửi bới lấy ra bồi thường, nó nhận, đợi nó thoát ra, không một ai thoát được! [Nguyên Đồ A Tỳ là cái biến số trốn thoát, bảng thần không thể hiểu rõ, hiện tại bồi thường cho ngươi, một gốc Hỗn Độn Linh căn, một kiện Hỗn Độn Linh bảo.] "Phí bồi thường của ta Thông Thiên đâu?" Đa Bảo xuất hiện bên cạnh Minh Hà, bốn thanh đại kiếm chĩa vào bốn bảng xếp hạng.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng thực sự muốn bịt tai lại, ngoài những phần thưởng mà nó phát ra để bố trí đánh hạ cấp Hồng Hoang, những bồi thường này, về cơ bản đều đang tiêu hao bản nguyên của nó.

Tuy không nhiều, nhưng Hệ thống Bảng Xếp Hạng nó, khi nào từng bị những con kiến này đối xử như vậy?

Những thế giới mà nó từng đến trước đây, ai mà không đối với nó cung kính!

Cho dù có kẻ khiêu khích, sau khi bị nó dạy dỗ không phải đều ngoan ngoãn sao!

Nhận phần thưởng của nó, cũng là lòng đầy vui vẻ, cúi đầu cảm tạ.

Làm gì có chuyện như thế này, cầm vũ khí uy hiếp nó!

Một chút cũng không tôn trọng nó, so với đám khốn này, nó lập tức cảm thấy những người ở thế giới khác trước đây, dù có nghi ngờ nó nhưng cũng không nói động thủ là động thủ, tốt hơn trăm lần.

Đây chính là một đám tham lam bùng nổ!

Lần này coi như được mở mang tầm mắt!

Hệ thống Bảng Xếp Hạng chửi bới, cũng bồi thường cho Thông Thiên này một gốc Hỗn Độn Linh căn và một kiện Hỗn Độn Linh bảo.

Đa Bảo và Minh Hà vui vẻ thu lấy hai bảo vật, sau đó rút lui, chờ đợi bảng xếp hạng tiếp theo công bố. .....

Một tháng sau. [Linh Bảo Bảng hạng hai, Bàn Cổ Phiên!

Cấp bậc: Tiên thiên Chí bảo Người nắm giữ Nguyên Thủy thưởng: Hỗn Độn Linh căn một gốc, Hỗn Độn Linh bảo một kiện, Hồng Mông Đại Đạo một đạo.] "Ngươi có bị mù không!?" Minh Hà lại đến, uy năng của hai thanh sát kiếm trong tay vừa vặn áp đảo Bàn Cổ Phiên.

"Hừ, thân là Bảng Thần Thiên Đạo, thế mà cũng làm sai, cần ngươi làm gì!" Hóa thân Nguyên Thủy Đa Bảo cầm Bàn Cổ Phiên xuất hiện, không nói hai lời liền đánh mấy chục đòn tấn công vào một màn hình vàng.

Xé nát phần lớn màn hình vàng này, Đa Bảo ngạo nghễ gật đầu: "Còn dám trừng phạt bản tọa, cho ngươi một bài học!" Hệ thống Bảng Xếp Hạng trong lòng hít sâu một hơi, nén lại sự thôi thúc muốn đánh chết tên Nguyên Thủy mềm nắn rắn buông này.

Phát bồi thường cho hai người! .....

Một tháng sau, chúng thần Hồng Hoang đã chờ đợi từ lâu, lúc này, đang bàn tán trong nhóm chat xem ai sẽ lên sàn trước.

Kim quang trên trời sáng lên!

Bốn màn hình vàng hiển thị phần thưởng hạng nhất. [Linh Bảo Bảng hạng nhất, Thái Cực Đồ.

Cấp bậc: Tiên thiên Chí bảo Người nắm giữ Lão Tử thưởng: Hỗn Độn Chí bảo một kiện, Hồng Mông Đại Đạo một đạo.] Tiếp theo, không ngoài dự đoán của Hệ thống Bảng Xếp Hạng, Minh Hà lại xuất

hiện.

Cũng vậy, hóa thân Lão Tử Đa Bảo cũng xuất hiện.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng không muốn thấy Minh Hà này, vội vàng đưa bồi thường xong, chờ đợi Lão Tử trở về tu luyện Hồng Mông Đại Đạo mà nó thưởng.

Nhưng ai ngờ, một giọng nói khiến nó ghét cay ghét đắng vang lên: "Ngươi cái bảng xếp hạng mù mắt này, một kiện Thái Cực Đồ mà cũng chiếm được hạng nhất, vậy Hỗn Độn Chung của Thích giáo Mặt Trời Như Lai Phật chúng ta để ở đâu?" Chuẩn Đề dẫn theo hóa thân Lục Áp Thái Nhất xuất hiện, đồng thời, Thái Nhất giơ Hỗn Độn Chung trong tay ra.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng nhìn một cái, thở phào nhẹ nhõm! [Hỗn Độn Chung quả thực là Tiên thiên Chí bảo, nhưng cũng chỉ cùng cấp với Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, còn thiếu sự nuôi dưỡng của pháp lực Thánh nhân, do đó xếp sau Bàn Cổ Phiên, hiện tại bồi thường!] "Ngươi xem thường linh bảo của ai đấy?" Thái Nhất khinh thường nói, Hỗn Độn Chung trong tay bùng nổ thần quang mênh mông, sức mạnh Đại Đạo tương ứng của Hồng Hoang cộng hưởng.

Đang!

Một tiếng chuông vang lên, cả Hồng Hoang cùng với các 'Thánh nhân' trong khoảnh khắc này đều có một chút ngưng trệ.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng: .....

Lại là một kiện Thế giới Chí bảo!

"Bảng thần, đây không phải lại là cái biến số trốn thoát chứ!" Minh Hà chưa đi, cười âm hiểm nói.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng: ..... [Thiên Đạo có tổn hại, do đó không đủ, có một số vật quan trọng không kiểm tra ra được là rất bình

thường!

Hiện tại điều động bảng xếp hạng, bồi thường cho chủ sở hữu Hỗn Độn Chung là Lục Áp!] Hệ thống Bảng Xếp Hạng bồi thường cho Lục Áp một kiện Hỗn Độn Chí bảo, sau đó chuẩn bị lui đi.

Rồi sau đó...

"Bảng thần, Địa Thư của bần đạo rõ ràng ở trên Hỗn Độn Chung, ngươi lại không xếp hạng!

Chẳng lẽ là cảm thấy ta Trấn Nguyên Tử chỉ là tu vi 'Chuẩn Thánh', dễ bắt nạt sao?" Trấn Nguyên Tử mang theo nộ khí xuất hiện ở đây, Địa Thư vung ra, Hồng Hoang cũng đáp lại.

Uy năng, quả thực cao hơn Hỗn Độn Chung một chút xíu. [Bồi thường cho ngươi!] Hệ thống Bảng Xếp Hạng lười cả giải thích, ném một kiện Hỗn Độn Chí bảo cho Trấn Nguyên Tử.

Hỗn Độn Chí bảo thôi mà, nó là một hệ thống cao cấp, tùy tiện!

"Một kiện Địa Thư cũng có thể xếp hạng nhất, bảng thần, chẳng lẽ là cảm thấy Côn Luân Kính của ta Tây Vương Mẫu không đủ cấp?" Tây Vương Mẫu mang theo Côn Luân Kính xuất hiện, cũng là Tiên thiên Chí bảo, cũng được Hồng Hoang đáp lại, uy năng cao hơn Địa Thư một chút xíu. [Bồi thường!] Tây Vương Mẫu sắc mặt bình thản nhận lấy Hỗn Độn Chí bảo bồi thường cho mình.

Nhưng bà và những người khác cũng vậy, đứng trên không trung, không rời đi.

Giây tiếp theo, Côn Bằng xuất hiện.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng: Ngươi cái tên nghèo kiết xác này còn có bảo vật gì?

Côn Bằng cười lạnh một tiếng, vung ra Hà Đồ Lạc Thư, vả mặt

Hệ thống Bảng Xếp Hạng.

Thu hoạch một kiện Hỗn Độn Chí bảo.

Ngay sau đó, Phục Hy nhìn mà thèm cũng không ngồi yên được nữa, dứt khoát mượn thân phận của em gái.

Xuất hiện ở đây.

Hồng Tú Cầu, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Càn Khôn Đỉnh, Hồng Mông Thánh Kiếm... chỉ cần là những linh bảo mạnh mẽ mà Nữ Oa của Hồng Hoang khác từng dùng qua.

Đều bị Phục Hy lần lượt lấy ra, một kiện uy năng hơn một kiện, moi đến tận cùng.

Trong lòng vui mừng khôn xiết, Hỗn Độn Chí bảo tùy tiện cho, hệ thống cao cấp đúng là phi thường, lợi hại hơn hệ thống trung cấp nhiều!

Trong lòng cũng quyết định, thân phận hiện tại của hắn ở Hồng Hoang là đã tử trận.

Lần này lại dùng thân phận của em gái mình, quá bất tiện!

Đợi chuyện này kết thúc, sẽ đến Nhân tộc làm một cái thân phận Tam Hoàng.

Phục Hy moi xong lông dê, lại đến lượt Tiếp Dẫn!

Tiếp Dẫn xong, hóa thân Lão Tử Đa Bảo vội vàng trở về, sau đó hóa thân Thông Thiên xuất hiện.

Cầm Thanh Bình Kiếm đã chuẩn bị sẵn, ngượng ngùng biểu thị đây cũng là Thế giới Chí bảo!

Sau khi nhận được bồi thường, lại trở về hóa thân Nguyên Thủy, cầm Ngọc Như Ý.

Lạnh lùng quát bảng thần không có mắt, ngay cả Chứng Đạo Chí bảo của bản tọa là Tam Bảo Ngọc Như Ý cũng không phân biệt được cấp bậc.

Hệ thống Bảng Xếp Hạng yếu ớt đưa ra bồi thường, sau đó...

Đa Bảo trở về lại biến thành dáng vẻ Lão Tử, lấy ra Bàn Long Biển Quải.

Trong khoảnh khắc này, cho dù Hệ thống Bảng Xếp Hạng có ngốc đến đâu, cũng biết đám người này không bình thường rồi!

Hoàn toàn là đang moi lông dê của nó.

Chẳng lẽ là Thiên Đạo chó má đang chỉ dẫn bọn họ?

Hệ thống Bảng Xếp Hạng cười lạnh một tiếng, moi, ta cho ngươi moi.

Còn có ngươi Thiên Đạo, ta sẽ cho ngươi biết, hậu quả của việc tính kế ta.

Tiếp theo, Hệ thống Bảng Xếp Hạng vẫn tiếp tục bồi thường cho chúng thần Hồng Hoang.

"Địa Thư của bần đạo rõ ràng ở trên Bàn Long Biển Quải!

Bảng thần ngươi có phải cảm thấy ta dễ bắt nạt không?" [Bồi thường!] "Cấp bậc của Hà Đồ Lạc Thư của bản yêu sư là Tiên thiên Chí bảo đỉnh cấp, ở trên Địa Thư, ngươi có ý gì?" [Bồi thường!] "Tam Bảo Ngọc Như Ý của bản tôn đẳng cấp nào, thế mà ngươi cũng không nhìn ra, đồ phế vật." [Bồi thường!] "Tam Bảo Ngọc Như Ý có thể xếp hạng nhất, cái bảng nát của ngươi có phải là xem thường Hồng Mông Thánh Kiếm của bản cung không?" [Bồi...] .....

"Nguyên Đồ và A Tỳ kiếm của ta là hai món Hỗn Độn Linh Bảo, cái bảng rách nhà ngươi không xếp ta hạng nhất là có ý gì?" "Bớt lấy

mấy món Hỗn Độn Chí Bảo ra lừa ta đi, ta muốn bảo vật cấp Hồng Mông, không thì ta xé nát cả bốn cái bảng của ngươi đấy!" 【Bồi thường cho ngươi một Hồng Mông Đại Đạo.】 Bảng Đan Hệ thống cười lạnh, sao chép một Hồng Mông Hủy Diệt Đại Đạo rồi gửi cho Minh Hà.

Vãi chưởng!

Mí mắt những người khác giật giật, thế mà cũng cho à?

Dù chỉ là đại đạo sao chép dán vào, nhưng dù sao cũng là cấp Hỗn Nguyên Thái Cực.

Chỉ cần có đủ tài nguyên, không cần đám hệ thống này giúp đỡ, bọn họ cũng có thể dễ dàng tạo ra một con rối đỉnh phong Hỗn Nguyên Vô Cực.

Thao tác tốt một chút còn có thể tạo ra con rối cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, mặc dù chiến lực có thể không lý tưởng, thời gian hao phí cũng khó mà tưởng tượng được.

Nhưng điều này nhanh hơn tu luyện của bọn họ gấp vạn, gấp chục triệu lần.

Hầu hết bọn họ bây giờ đều là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, trong tình huống không có cơ duyên, không có một hai cái Hỗn Độn thì thật khó mà đột phá.

Chẳng bằng bồi dưỡng một con rối, nâng cao thực lực bản thân, thực lực tăng lên thì chẳng phải sẽ kiếm được nhiều tài nguyên hơn sao, tốc độ tu luyện của chính mình cũng sẽ không chậm lại.

Chúng thần động lòng, chuẩn bị cũng đi kiếm một Hồng Mông Đại Đạo.

Đa Bảo, người nhạy cảm với thuộc tính bảo vật, đã nhanh hơn chúng thần một bước lớn, trong lúc bọn họ còn đang suy nghĩ, hắn đã

lôi Thanh Bình kiếm ra.

“Thằng mù này, Thanh Bình kiếm của ta là Hỗn Độn Chí Bảo đấy, thế mà cũng không xếp hạng nhất được à!” 【Bồi thường cho ngươi một Hồng Mông Đại Đạo.】 Bảng Đan Hệ thống sao chép một Hồng Mông Diệt Thế Đại Đạo rồi gửi cho Đa Bảo.

Thấy Đa Bảo xong việc, Phục Hy và những người khác chuẩn bị hành động, nào ngờ...

“Bảng xếp hạng phế vật, Tam Bảo Ngọc Như Ý của bản tọa cấp bậc gì mà cũng không nhìn ra, tự hủy đi cho rồi.” Chỉ thấy một bóng người xuất hiện, lấy ra một cái Ngọc Như Ý rồi giận dữ mắng bảng xếp hạng. ???

Chương 223

Chúng thần quay đầu nhìn hóa thân Thông Thiên của Đa Bảo, bây giờ bóng người này đã là ảo ảnh được Thiên Đạo chi nhãn che đậy.

Ngay khoảnh khắc nhận được phần thưởng, Đa Bảo đã quay về hóa thân thành Nguyên Thủy rồi xuất hiện.

Thôi được, chúng thần phục rồi!

Cả đám im lặng chờ Đa Bảo dùng hết thân phận Nguyên Thủy, Lão Tử.

Sau đó, Trấn Nguyên Tử, Thái Nhất, Phục Hy, Tiếp Dẫn, Côn... các đại thần lần lượt lên sân khấu.

Sau khi họ lên xong, Đa Bảo lại lên sân khấu lần nữa...

Sau khi từng người lấy được Hồng Mông Đại Đạo, họ trao đổi trong nhóm chat, biểu cảm trở nên vi diệu.

Toàn cho mấy loại Hồng Mông Đại Đạo cuồng bạo như Hủy Diệt, Diệt Thế, Phá Hoại, Chiến, Hỏa, Lôi...

Thậm chí còn có vài cái bị trùng lặp, Đa Bảo đã kiếm được ba Hồng Mông Hủy Diệt Đại Đạo rồi.

Muốn làm gì đây?

Vẫn chưa từ bỏ ý định à?

Thôi thì thấy hệ thống này loanh quanh cũng chỉ có mấy món bồi thường này, chúng thần quyết định lừa thêm một lần nữa rồi thôi.

Đến lúc để Giảng Đạo Hệ thống ra tay thu lưới!

Thế là, chúng thần ném hết Hồng Mông Đại Đạo mình nhận được vào Thiên Đạo chi nhãn để tạm thời phong ấn lại.

Sau đó, họ triệt để giải phóng uy lực của linh bảo, cơ bản đều có thể so sánh với Hỗn Độn Chí Bảo.

Bảng Đan Hệ thống thấy vậy, chỉ phát thêm vài Hồng Mông Đại Đạo nữa.

Một lần phát luôn bốn năm đạo.

Đây đều là những đại đạo sao chép dán vào tùy tiện.

Còn không cần nạp năng lượng, chỉ là cái vỏ rỗng.

Năng lượng hao phí còn thấp hơn một món Tiên Thiên Chí Bảo, nó dán một hơi mười vạn đạo cũng không thấy tốn sức!

Haizz, thật sự không moi ra được thứ gì tốt rồi!

Minh Hà thở dài, thu lại ba Hồng Mông Đại Đạo mà hệ thống bồi thường, lúc đầu còn khá phấn khích.

Nhưng cho nhiều thế này, hắn cũng dùng không hết!

Nếu chỉ dùng những Hồng Mông Đại Đạo này... thông báo cho Phong Đô, nên thu dọn tàn cuộc rồi. .....

Phong Đô đã chờ đợi từ lâu ở U Minh, sau khi nhận được truyền âm, vội vàng thông báo cho Giảng Đạo Hệ thống, bảo nó chuẩn bị sẵn sàng.

Sau đó, y tách ra một khối Luân Hồi, hóa thành Luân Hồi Bàn, Phong Đô khí thế bùng nổ, bá khí giáng lâm trên không trung bốn tấm kim bảng.

Luân Hồi Bàn bay ra, trong nháy mắt, ánh sáng rực rỡ, lực lượng Đại Đạo lan tỏa.

Thế giới U Minh ở xa xa cũng cộng hưởng với nó, Luân Hồi Đại Đạo khuếch tán ra toàn bộ Hồng Hoang.

Phong Đô chậm rãi lên tiếng: “Bản đế vừa tỉnh lại sau tu luyện, liền phát hiện chuyện thần bảng.” “Bản đế rất tò mò, chí cao thần khí của U Minh chúng ta, Luân Hồi Bàn, đẳng cấp không đủ tư cách sao?

Ngay cả một thứ hạng cũng không có!” 【Thiên Đạo bị tổn hại, không thể đoái hoài đến Luân Hồi, nay ban thưởng bồi thường, mười lăm đạo...】 “Câm miệng cho bản đế!” Phong Đô quát lớn, phất tay áo đánh trả mười lăm Hồng Mông Đại Đạo về lại kim bảng.

“Chí cao thần khí của U Minh chúng ta mà ngươi chỉ bồi thường bằng mấy Hồng Mông Đại Đạo vô dụng này thôi à?

Tối thiểu phải là một món Hồng Mông Linh Bảo, nếu không...” 【Không thì thế nào, một lũ sâu bọ, thật sự coi bổn hệ thống là thằng ngốc à?】 Thấy mười lăm Hồng Mông Đại Đạo của mình bị đánh trả, Bảng Đan Hệ thống cũng hết kiên nhẫn.

Nó trực tiếp lạnh lùng nói: 【Lũ chó má như sâu bọ, đồ của bổn hệ thống mà dễ tham ô thế sao!】 Nói xong, Bảng Đan Hệ thống lựa chọn kích nổ những Hồng Mông Đại Đạo mà mình đã thưởng ra: 【Chết hết cho ta!】 .....

Bảng Đan Hệ thống nói xong, tại hiện trường không có bất kỳ phản ứng nào.

Đa Bảo và những người khác cười tủm tỉm nhìn bốn tấm kim bảng, dường như không nghe thấy giọng nói của Bảng Đan Hệ thống, vẫn đang so bì linh bảo của mình, yêu cầu bảng xếp hạng bồi thường. ??? 【Chết cho ta!】 Ầm!

Bảng Đan Hệ thống lại kích nổ lần nữa, lần này đã kích nổ thành công, chỉ có điều, nó đã kích nổ mười lăm Hồng Mông Đại Đạo mà Phong Đô vừa đánh trả.

Một cái bảng xếp hạng đã bị nổ thành mảnh vụn, được chúng thần

lẳng lặng thu lại.

Bên này, sắc mặt Phong Đô 'lạnh' đi.

"Bản đế bảo ngươi bồi thường, ngươi lại bồi thường như thế này à?" Tuy nhiên, Bảng Đan Hệ thống cũng không thèm để ý đến y, nó vô cùng khó hiểu tại sao mình rõ ràng có thể cảm ứng được Hồng Mông Đại Đạo đã phát ra, nhưng lại không thể kích nổ.

"Phong Đô đạo hữu đừng tức giận, xem ta giúp ngươi trừng phạt cái bảng này thế nào!" "Xin các vị đạo hữu trợ giúp ta một tay!" Giảng Đạo Hệ thống mang theo một chiếc đại ấn đạp không mà đến, ném đại ấn trong tay ra, năm đạo linh quang cấp Bình Tâm cùng nhau thúc đẩy.

Minh Hà và những người khác cười ha hả, mỗi người ném ra một, hai, hoặc ba đạo linh quang.

Cấp bậc của đại ấn không ngừng tăng vọt, Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo, Hỗn Độn Chí Bảo... thế như chẻ tre vọt lên cấp Hồng Mông Linh Bảo.

Giảng Đạo Hệ thống nhìn ba tấm bảng còn sót lại, mỉm cười, bảng xếp hạng xảy ra biến hóa, trên vị trí thứ nhất xuất hiện cái tên Đại Uyên Sơn Ấn.

Phần thưởng là một Hồng Mông Đại Đạo.

Lập tức, sắc mặt Giảng Đạo Hệ thống 'trầm' xuống: "Các đạo hữu khác chỉ có Hỗn Độn Linh Bảo đã được bồi thường một Hồng Mông Đại Đạo, đến lượt bần đạo đây, cũng chỉ là một Hồng Mông Đại Đạo." "Thiên Đạo chí công, Thiên Đạo Thần Bảng của ngươi, tại sao ngay cả sự công bằng cơ bản nhất cũng không làm được?" Nói xong, Giảng Đạo Hệ thống nhìn về phía U Minh, 'ấm ức' mách lẻo: "Thiên Đạo tại thượng, xin Ngài mở mắt ra, Thiên Đạo Thần Bảng

này, thật sự là do Ngài hiển hóa sao?" "Tại sao lại nhắm vào ta như vậy?" 【Thứ chó má, lũ sâu bọ, Thiên Đạo của các ngươi làm gì có thời gian đáp lại...

A!】 Bảng Đan Hệ thống nghe thấy tên mới xuất hiện này mách lẻo, liền buông lời chế giễu, tuy nhiên, lời còn chưa nói hết, mấy chục sợi xích đang xuyên qua cơ thể nó lại truyền vào một lượng lớn thần lôi.

Ầm ầm ầm!

Đồng thời, bên ngoài tiếng nổ vang lên không ngớt, một bóng người khổng lồ chiếm trọn thế giới Hồng Hoang đang dần dần thành hình.

Ba tấm kim bảng còn sót lại vỡ tan, Côn Bằng và những người khác cũng 'hôn mê' đi, quay về nơi của mình.

Hiện trường chỉ còn lại Minh Hà, Phong Đô, Giảng Đạo Hệ thống - ba vị 'thân quyến' của Bình Tâm.

Hóa ra Bình Tâm không có ý định bồi dưỡng những người này thành thuộc hạ.

Giảng Đạo Hệ thống nhìn hư ảnh ma thần sắp xuất hiện, rồi nhìn Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng...

đang hôn mê.

Những thứ họ thu hoạch được từ Bảng Đan Hệ thống đang không ngừng bị 'bóc tách', ký ức cũng đang bị 'xóa bỏ'.

Làm sinh linh của thế giới này thật khó, động một tí là bị xóa ký ức!

Giảng Đạo Hệ thống lắc đầu, nhìn Bảng Đan Hệ thống đã hiện ra thân hình và đang la hét thảm thiết.

Một cái lồng giam, bên trong có một con mắt lớn, trong con mắt lớn, một bóng người cầm búa bị nhốt bên trong.

Còn có mấy chục sợi xích Thiên Đạo xuyên qua đầu của bóng người này.

Không ngừng có thần lôi được truyền vào bên trong.

"Chuẩn bị đi, Nương nương đã dặn dò, lát nữa chúng ta phải nhanh tay cướp lấy bảo vật của hệ thống này làm năng lượng!" Phong Đô 'nghiêm túc' nói với Giảng Đạo Hệ thống và Minh Hà.

Giảng Đạo Hệ thống và Minh Hà gật đầu, mỗi người đều vào tư thế chuẩn bị ra tay. ..... 【Đây là năng lực gì, bản nguyên của ta!】 Bảng Đan Hệ thống kinh hãi hét lên, mấy chục sợi xích xuyên qua cơ thể nó đang bám chặt vào khắp nơi.

Ngoài việc không ngừng phóng ra thần lôi, chúng còn có một sức mạnh chiếm đoạt còn bá đạo hơn cả nó.

Bản nguyên của nó, mỗi giây mỗi phút đều bị cưỡng ép rút đi.

Điều này khiến Bảng Đan Hệ thống kinh hãi, nó hiện đang bị phong ấn, không có bản nguyên, làm sao nó thoát thân?

Bản thể Bảng Đan Hệ thống không ngừng giãy giụa, nhưng vẫn không thể thoát khỏi những sợi xích trên người.

Cảm nhận được sự trống rỗng không ngừng bên trong cơ thể, Bảng Đan Hệ thống sụp đổ... 【Dừng lại, mau dừng lại cho ta!】 【Dừng lại đi!】 .....

Đồng thời, xung quanh nó lực lượng Thiên Đạo hội tụ, một tấm kim bảng ngưng tụ ra, trên vị trí thứ nhất, đạo văn Đại Uyên Đạo Nhân hiện ra vô cùng rõ nét.

Phía sau phần thưởng, viết hai chữ lớn: chưa biết.

Đây là kim bảng của Bảng Đan Hệ thống, nhưng bây giờ, nó đã không còn thuộc quyền quản lý của Bảng Đan Hệ thống nữa, nhưng phần thưởng, vẫn phải do Bảng Đan Hệ thống xuất ra.

Những sợi xích trên người Bảng Đan Hệ thống rút lấy bản nguyên hội tụ lại, cuối cùng hóa thành một món Hồng Mông Chí Bảo lơ lửng trước mặt Giảng Đạo Hệ thống.

"Thiên Đạo chí công!" Giảng Đạo Hệ thống vui vẻ cảm tạ, thu lại món Hồng Mông Chí Bảo này, rồi tiếp tục chờ đợi... 【Mau dừng lại cho ta, ta đầu hàng, nhận thua!】 【Tha cho ta một mạng!】 .....

Bảng Đan Hệ thống không ngừng giãy giụa, nhưng những sợi xích trên người nó không những không chậm lại, mà ngược lại còn tăng tốc độ rút bản nguyên.

Bản nguyên được rút ra hội tụ thành hai khối, đang từ từ hình thành hai món linh bảo.

Đây chính là năng lực của hệ thống rút thưởng, một trong những kẻ xuất sắc nhất của cấp cao hậu kỳ.

Khi chiến đấu bùng nổ, nó cưỡng ép rút lấy bản nguyên của mọi sự vật, bao gồm cả kẻ địch, không cần tiêu hóa, trực tiếp chuyển hóa thành thiên tài địa bảo.

Khi rảnh rỗi, lại phân giải thiên tài địa bảo đã chuyển hóa thành bản nguyên.

Hệ thống đỉnh phong cấp cao của Liên minh Hệ thống không có gì đặc biệt, nhưng những hệ thống cấp cao hậu kỳ này, mỗi tên đều thân mang tuyệt kỹ, không thể xem thường!

Cũng may là Bình Tâm nắm giữ không được thông thạo lắm, nếu không, ngay cả hư ảnh ma thần cũng không cần triệu hồi.

Chỉ những kỹ năng này thôi cũng đủ để đánh chết Bảng Đan Hệ

thống!

Giảng Đạo Hệ thống thầm cảm khái! .....

Năng lực rút thưởng cưỡng ép dường như đã đến giới hạn, hai món Hồng Mông Chí Bảo được ngưng tụ ra, sau đó...

Chương 224

Ầm!

Mấy chục sợi xích xuyên qua cơ thể Bảng Đan Hệ thống vỡ tan, Bảng Đan Hệ thống tìm được cơ hội, không ngừng giãy giụa, oanh kích Thiên Đạo chi nhãn đang giam cầm mình.

Uy áp của hệ thống cấp cao trung kỳ khuếch tán!

Phong Đô, Minh Hà, Giảng Đạo Hệ thống ba người dưới luồng uy áp 'mạnh mẽ' này, 'khó có thể động đậy'.

Hai món Hồng Mông Chí Bảo lơ lửng ngay trước mặt họ, họ chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Bên kia, Bảng Đan Hệ thống cũng sắp thoát khốn, cái búa của nó đã có thể dùng được, đang không ngừng chém vào Thiên Đạo chi nhãn.

"Hây, Minh Hà trợ giúp ta!" Phong Đô hét lớn, toàn thân pháp lực truyền vào Luân Hồi Bàn trong tay, chặn lại luồng uy áp 'mạnh mẽ'.

Ba người 'cuối cùng' cũng có thể cử động.

Nhưng Phong Đô đã 'không chống đỡ' được bao lâu.

"Đại Uyên đạo hữu, giao cho ngươi cả!" Ánh mắt Minh Hà 'quyết liệt', đốt cháy toàn thân pháp lực, cùng Phong Đô thúc đẩy Luân Hồi Bàn.

Uy lực của Luân Hồi Bàn được nâng cao, trong đó, phần lớn được dùng để bảo vệ Giảng Đạo Hệ thống.

Minh Hà khó khăn hét lớn: "Đạo hữu, mau lên, chúng ta không chống đỡ được bao lâu nữa đâu!" "Được!" Toàn thân khí huyết của

Giảng Đạo Hệ thống khuếch tán, Mộc chi đại đạo phát huy đến cực hạn.

Chống lại uy áp 'kinh khủng' của hệ thống cấp cao, Giảng Đạo Hệ thống khó khăn bước một bước.

Phụt!

Một ngụm máu tươi phun ra, Giảng Đạo Hệ thống nhìn hai món Hồng Mông Chí Bảo chỉ cách mình vài mét.

Hắn gầm lên giận dữ!

"A!!" Phụt!

Thêm hai bước nữa, xương cốt của Giảng Đạo Hệ thống lúc này đã vỡ vụn, toàn thân nhuốm máu, nhưng ánh mắt vô cùng kiên quyết.

Lại một lần nữa 'khó khăn' tiến về phía trước một bước.

Phụt!

Khoảnh khắc này, đạo bào trên người Giảng Đạo Hệ thống nổ tung, để lộ cơ thể đầy vết thương, nặng nề ngã xuống.

Bịch!

Giảng Đạo Hệ thống ngã sấp trên mặt đất, gương mặt đã bị máu che lấp, toàn thân run rẩy, dường như đã đến giới hạn: "Vì...

Hồng...

Hoang!" Giảng Đạo Hệ thống đứt quãng nói xong, hai bàn tay bò về phía trước, lúc này, hắn chỉ còn cách hai món linh bảo hai mét.

Bịch!

Bịch!

Bịch!

Tiếng nổ liên tiếp vang lên, mắt và chân của Giảng Đạo Hệ thống

bị uy áp kinh khủng chấn thành sương máu.

"Vì...!" Giảng Đạo Hệ thống yếu ớt hét lên, đồng thời nhét món Hồng Mông Chí Bảo vừa tóm được vào lòng, rồi dùng thân thể mềm nhũn bò về phía món Hồng Mông Chí Bảo còn lại.

Trong lòng thì vô cùng phấn khích, Hồng Mông Chí Bảo à, bản nguyên ẩn chứa trong đó là một lượng không nhỏ.

Mặc dù Bình Tâm cần dùng để thúc đẩy hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần, nhưng hắn có thể âm thầm biển thủ mà!

Ba món Hồng Mông Chí Bảo, hắn biển thủ năng lượng của một món cũng không quá đáng chứ?

Khôi phục đến trung kỳ chắc kèo rồi! .....

Bên này, sắc mặt Phong Đô và Minh Hà vô cùng tái nhợt, pháp lực trong cơ thể cạn kiệt, một bộ dạng yếu ớt, nhưng vẫn đang 'kiên trì' thúc đẩy Luân Hồi Bàn, giúp Đại Uyên đạo hữu chống lại uy áp kinh khủng như vậy.

"Hít!" Phong Đô nhìn Giảng Đạo Hệ thống biểu diễn, thật sự kinh ngạc.

Y cứ tưởng mình diễn đã đủ chân thật rồi, không ngờ Giảng Đạo Hệ thống này còn cao tay hơn!

Bội phục, bội phục!

Minh Hà bên cạnh 'kính phục' nói: "Không ngờ Đại Uyên đạo nhân lại thâm minh đại nghĩa như vậy, bản tọa kính phục!" "Lần này nếu chúng ta còn sống sót, ta nhất định sẽ kéo Đại Uyên đạo nhân, dưới sự chứng kiến của Thiên Đạo và Nương nương, kết nghĩa huynh đệ!" ??

Phong Đô lập tức trợn tròn mắt, cái thằng cha mắt to mày rậm này,

tính toán cũng không ít nhỉ.

Mới thế đã bắt đầu tính kế sau này vặt lông cừu thế nào rồi!

Ngay lập tức, Phong Đô cũng hô theo: "Ta cũng vậy, và cam nguyện làm đệ, nhận Đại Uyên đạo hữu làm huynh!" Khóe miệng Minh Hà giật giật, học cũng nhanh thật.

Cùng lúc đó, Giảng Đạo Hệ thống cũng đã thành công thu được món Hồng Mông Chí Bảo thứ hai, đang 'liều mạng' bò trở về.

Nửa thân dưới của hắn lúc này đã không còn, hai mắt hóa thành hố máu, cánh tay còn sót lại đang không ngừng bò đi.

Nguyên thần trong cơ thể cũng đang không ngừng tiêu tán, một bộ dạng sắp chết đến nơi.

Bên kia, Bảng Đan Hệ thống đã chém Thiên Đạo chi nhãn đang giam cầm nó đến mức chẳng chịt vết nứt.

"Đại Uyên đạo huynh, mau lên." Minh Hà và Phong Đô 'dùng hết' pháp lực cuối cùng, đội Luân Hồi Bàn mang Giảng Đạo Hệ thống 'sắp chết' trở về.

Đồng thời, Minh Hà nhét hết số linh quả lấy được từ Bảng Đan Hệ thống vào cơ thể Giảng Đạo.

Giảng Đạo Hệ thống cũng rất phối hợp khôi phục lại cơ thể nát bấy của mình.

Nhưng cơ thể tuy khôi phục, vết thương nặng cần có vẫn phải có.

Giảng Đạo Hệ thống mô phỏng nguyên thần như sắp tiêu tán.

Ầm!

Ở xa, Bảng Đan Hệ thống đã đập thủng một lỗ trên Thiên Đạo chi nhãn.

Phong Đô và Minh Hà thấy vậy, cùng nhau đẩy Giảng Đạo Hệ thống, ném hắn vào hư ảnh ma thần phía sau.

"Đại Uyên đạo huynh, ngươi mau vào trận nhãn, tất cả trông cậy vào ngươi!" Sau đó, Phong Đô và Minh Hà hoàn toàn 'kiệt sức', trốn dưới Luân Hồi Bàn, chờ đợi trận chiến cuối cùng. .....

Ầm!

Ngay khoảnh khắc Giảng Đạo Hệ thống tiến vào hư ảnh ma thần, Bảng Đan Hệ thống cũng hoàn toàn thoát khốn.

Mọi thứ đều thật trùng hợp, Bảng Đan Hệ thống trước tiên dùng một búa đập nát Thiên Đạo chi nhãn đã giam cầm nó.

Bản nguyên Thiên Đạo tinh thuần nhấn chìm Bảng Đan Hệ thống.

Hồi lâu sau, trong biển bản nguyên Thiên Đạo vang lên giọng nói tàn nhẫn xen lẫn phấn khích của Bảng Đan Hệ thống: "Thiên Đạo, và cả lũ sâu bọ các ngươi, cứ chờ xem, ta sẽ từng chút, từng chút một hủy diệt Hồng Hoang của các ngươi!" "A ha ha ha ha!" Bảng Đan Hệ thống vung búa cười điên cuồng!

Trong vài hơi thở ngắn ngủi, biển bản nguyên Thiên Đạo nhấn chìm nó đã bị nó hấp thu sạch sẽ.

"Ha ha...

Ặc?" Cảm giác đầy đặn tràn vào cơ thể trống rỗng khiến Bảng Đan Hệ thống càng thêm phấn khích.

Cười lớn, nó liền nhìn thấy một hư ảnh khổng lồ ở phía trước.

Một luồng khí tức quen thuộc truyền đến!

Bảng Đan Hệ thống: .....

"Hỗn Độn Ma Thần!" Bảng Đan Hệ thống hét lớn, giọng điệu không che giấu được sự hoảng loạn.

Nhưng rất nhanh nó đã phát hiện ra điều không ổn.

Ma thần này, không cử động!

Vẫn chưa chính thức khởi động!

Bảng Đan Hệ thống thả lỏng khỏi sự hoảng loạn, cái búa trong tay bộc phát uy năng.

Bảng Đan Hệ thống chém ra một búa.

"Dọa bổn hệ thống giật cả mình, chết cho ta!" .....

Lúc này, trong hư ảnh ma thần, Giảng Đạo Hệ thống đã lấy ra món Hồng Mông Chí Bảo đầu tiên.

Món chí bảo này không ngừng phân giải, hóa thành bản nguyên!

Hư ảnh cũng vào khoảnh khắc này hóa thành thực thể.

Hóa thành thể năng lượng Hỗn Độn Ma Thần thật sự.

Bên ngoài, cái búa của Bảng Đan Hệ thống cũng sắp chém tới!

Ầm!

Thể năng lượng ma thần nhanh chóng tung quyền, đánh cho Bảng Đan Hệ thống một cú bất ngờ, nhưng bản thân cũng không ngừng lùi lại.

Chênh lệch cảnh giới quá lớn, Bảng Đan Hệ thống là Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ.

Mà thể năng lượng ma thần, còn chưa đạt đến cấp Hỗn Nguyên Thái Cực.

Nhưng, khí tức của thể năng lượng ma thần đang không ngừng tăng lên.

Giọng nói của Bình Tâm vang lên trong cơ thể ma thần: "Đại Uyên, dùng cả ba món đi." "Vâng, Nương nương!" Giảng Đạo Hệ

thống ném hai món Hồng Mông Chí Bảo còn lại ra, thể năng lượng ma thần tự động phân giải chúng, hóa thành bản nguyên hùng hậu.

Trong nháy mắt, thể năng lượng ma thần đã đạt đến cấp Hỗn Nguyên Thái Cực, và còn đang không ngừng tăng lên! .....

"Cùng... cùng cấp Hỗn Độn...

Hỗn Độn Ma Thần!" Bảng Đan Hệ thống lắp bắp nhìn bóng người kinh khủng trước mắt, cái búa Hồng Mông Chí Bảo trong tay không thể mang lại cho nó chút cảm giác an toàn nào.

Giây tiếp theo, cái búa của Bảng Đan Hệ thống biến lớn, đập về phía Hỗn Độn Ma Thần trước mắt.

Chương 225

Còn bản thân nó thì co giò bỏ chạy.

"Chạy, chạy đi đâu được?" Bình Tâm cười khẽ, giữa thể năng lượng ma thần và Bảng Đan Hệ thống xuất hiện một sợi tơ nhỏ.

Giây tiếp theo, Bảng Đan Hệ thống và nó biến mất, thân thể khổng lồ của thể năng lượng ma thần cũng đồng dạng biến mất.

Họ đã tiến vào không gian quyết chiến do Thiên Đạo tạo ra.

Bên trong, thể năng lượng ma thần thu nhỏ lại, sát ý ngập trời, đơn phương hành hạ Bảng Đan Hệ thống.

Trong thể năng lượng ma thần, Giảng Đạo Hệ thống phụ trách cung cấp năng lượng, ba món Hồng Mông Chí Bảo không ngừng phân giải, hóa thành năng lượng cung cấp cho thể năng lượng ma thần.

Năng lượng chứa trong Hồng Mông Chí Bảo khổng lồ đến mức nào, mười Hồng Hoang bình thường cũng không thể so sánh được.

Ngay cả thời kỳ đỉnh phong của Giảng Đạo Hệ thống, cũng chỉ miễn cưỡng chế tạo ra được năm mươi món Hồng Mông Chí Bảo.

Huống chi, Giảng Đạo Hệ thống bây giờ chỉ là cấp cao sơ kỳ.

Cấp độ này, chế tạo Hồng Mông Linh Bảo thì rất dễ dàng, nhưng chế tạo Hồng Mông Chí Bảo... thì đừng có mơ!

Không phải là vấn đề có biết làm hay không, mà là năng lượng còn không có nhiều như vậy, làm thế nào?

Rất nhiều hệ thống cấp cao trung kỳ bình thường, lượng bản nguyên dự trữ cũng chỉ đủ chế tạo một món Hồng Mông Chí Bảo.

Bảng Đan Hệ thống này có thể có nhiều Hồng Mông Chí Bảo như

vậy, quả thật không đơn giản.

Vì vậy, bây giờ ba món Hồng Mông Chí Bảo bản nguyên bày ra trước mặt, Giảng Đạo Hệ thống rất động lòng.

Huống chi, hắn cũng đã sớm chuẩn bị để lại một ít bản nguyên.

Giảng Đạo Hệ thống mỉm cười, ở giữa ba món Hồng Mông Chí Bảo đang phân giải, một hạt châu màu lục chỉ mình hắn thấy được đang hấp thu bản nguyên được phân giải ra.

Khí tức, quy tắc và hình dạng của hạt châu màu lục bây giờ giống hệt thể năng lượng ma thần, hoàn toàn như một miếng thịt mọc trên thể năng lượng này.

Gần một phần mười bản nguyên từ việc phân giải ba món Hồng Mông Chí Bảo đều bị miếng thịt hạt châu này hấp thu.

Khiến Giảng Đạo Hệ thống lòng như hoa nở!

Bảng Đan Hệ thống này đến chưa được hai năm rưỡi, mà hắn đã thu hoạch được nhiều bản nguyên đến vậy!

Chẳng phải nhanh hơn việc mình lén lút rút bản nguyên sao?

Giải quyết xong vụ này, hắn trở về là có thể khôi phục đến trung kỳ rồi.

Thích quá đi!

Giảng Đạo Hệ thống vui vẻ xem màn trình diễn bên ngoài, cảnh thể năng lượng ma thần đơn phương hành hạ Bảng Đan Hệ thống.

Hắn có thể nhìn ra, Bình Tâm căn bản không dùng toàn lực, nếu không, dùng ba món Hồng Mông Chí Bảo làm pin mà thúc đẩy toàn lực, thể năng lượng Hỗn Độn Ma Thần này có thể trực tiếp vọt lên hậu kỳ thậm chí là cấp đỉnh phong.

Hai ba chiêu là có thể giết chết Bảng Đan Hệ thống.

Nhưng Bình Tâm lại chọn cách luôn khống chế ở cấp trung kỳ, chắc là đang rèn luyện kinh nghiệm chiến đấu.

Phải nói rằng, Bình Tâm này đánh đấm cũng ra trò đấy.

Còn thể năng lượng ma thần này, thật sự quá mạnh mẽ!

Ngoài nhục thân không bằng Hỗn Độn Ma Thần thật sự, các phương diện khác đều gần giống với Hỗn Độn Ma Thần bình thường.

Mình phải thể hiện thật tốt, tranh thủ để Bình Tâm trao quyền hạn cao hơn của năng lực triệu hồi này cho hắn.

Quá mạnh mẽ!

Giảng Đạo Hệ thống tán thưởng. .....

Bên trong trung tâm điều khiển của thể năng lượng ma thần, Bình Tâm nhàn nhã ngồi trên ghế mềm.

Cơ thể này không phải do nàng điều khiển, đây là thân thể cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực, cảnh giới thật sự của nàng chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực.

Một đứa trẻ điều khiển cơ thể người khổng lồ, có thể đánh nhau, nhưng không thể đánh ra những trận chiến tinh xảo như vậy.

Tất cả, đều là do Hỗn Độn Ma Thần chiến đấu.

Ma thần Thôn Phệ, Sát Lục Ma Thần!

Hắn gần đây rất rảnh rỗi, đang ăn cơm ở khách sạn Ma Thần, chú ý đến việc Bình Tâm triệu hồi thể năng lượng ma thần, liền có hứng thú.

Thế là bảo Bình Tâm triệu hồi thể năng lượng của hắn, ý thức nhập vào để chiến đấu.

Sở dĩ giữ cảnh giới ở Hỗn Nguyên Thái Cực trung kỳ là vì bản tôn

của hắn sắp đột phá đến trung kỳ rồi, nên thích ứng trước một chút.

Chỉ là Bảng Đan Hệ thống trước mắt này quá yếu.

Mới đánh vài cái đã không chịu nổi rồi!

Thật sự không có hứng!

Sát Lục Ma Thần lắc đầu, cũng không còn cận chiến với Bảng Đan Hệ thống nữa, bắt đầu sử dụng các loại thần thông, kiểm tra uy lực.

Còn Bình Tâm thì ở phía sau học tập cách chiến đấu, thần thông của Sát Lục Ma Thần.

Thỉnh thoảng lại truyền âm cho Giảng Đạo Hệ thống, lừa gạt tên ngốc to xác này. .....

Ngoài Hồng Hoang, sau khi Bảng Đan Hệ thống bị kéo vào phòng tối nhỏ, chúng thần cũng đều khôi phục bình thường.

Sửa sang lại những nơi bị hư hại ở Hồng Hoang, hồi sinh những sinh linh đã chết.

Còn về sinh linh cấp phàm, bọn họ cũng không để ý.

Thời gian ở Hồng Hoang là thứ rẻ mạt nhất, vạn năm sau, ấn tượng do Bảng Đan Hệ thống tạo ra sẽ chỉ bị chôn vùi trong quá khứ.

Dòng sông thời gian cuối cùng cũng sẽ không có dấu vết tồn tại của Bảng Đan Hệ thống.

Sau khi dọn dẹp xong, các đại thần rút về chân giới của mình, Hồng Hoang chỉ để lại một phân thân.

Dường như không còn ký ức về Bảng Đan Hệ thống, người thì bế quan, người thì dạy đệ tử.

Chỉ có Phong Đô và Minh Hà, hai người đứng tại chỗ chờ đợi, chờ

trận chiến trong không gian quyết chiến kết thúc. .....

Ngoài Hồng Hoang, Bàn Cổ tát một cái, đập chết một hệ thống trung cấp, vứt cho Hỗn Độn Kê Vương.

Khí tức tỏa ra từ Bảng Đan Hệ thống đang bị đánh càng lúc càng mạnh, Bàn Cổ đã cảm nhận được, dấu ấn truy tung trên người Bảng Đan Hệ thống đã sáng lên vài lần.

Hệ thống đứng sau lưng nó đang trên đường tới!

Thật không ngờ, một Hồng Hoang bình thường như bây giờ cũng có thể dụ tới một hệ thống cấp cao hậu kỳ hoặc đỉnh phong.

Thích quá đi!

Bốp!

Bàn Cổ lại thuận tay đập chết một hệ thống trung cấp, ném cho Hỗn Độn Kê Vương.

An tâm chờ đợi cá lớn đến. .....

Các xuyên việt giả ngoài Hồng Hoang cũng ngừng xem kịch, mỗi người làm việc của mình.

Đồng thời thảo luận về phong cách của hệ thống này, còn kiêu ngạo vô não hơn cả đám xuyên việt giả bọn họ!

Lần này đụng phải tấm sắt rồi, đáng đời! .....

Hai năm rưỡi, chớp mắt đã qua.

Trong không gian quyết chiến, Sát Lục Ma Thần đã chơi chán, chiêu cuối cùng đã xóa sổ linh trí của Bảng Đan Hệ thống.

Nhìn qua một lượt, phát hiện thật sự không có gì tốt, ý thức liền tan đi.

Sau khi Sát Lục Ma Thần đi, Bình Tâm cũng giải tán thể năng

lượng ma thần này, đứng trong không gian quyết chiến.

Giảng Đạo Hệ thống thầm tiếc nuối, ôm ba món Hồng Mông Chí Bảo đã ảm đạm không còn ánh sáng, sắc mặt tái nhợt, nguyên thần hư ảo đứng sau lưng Bình Tâm.

Hắn đưa ba món chí bảo cho Bình Tâm.

"Nương nương, ba món chí bảo này vẫn chưa bị hạ cấp!" Bình Tâm liếc nhìn, phất tay, ba món Hồng Mông Chí Bảo bay vào tay nàng.

Bản thể của Bảng Đan Hệ thống cùng với cái búa cũng bay vào tay nàng.

Một đạo linh quang rơi xuống người Giảng Đạo Hệ thống, nguyên thần 'hư ảo' của hắn ổn định lại.

Bình Tâm kiểm tra chức năng của Bảng Đan Hệ thống, chậm rãi nói: "Lần này chém giết lão già này, ngươi biểu hiện rất tốt!" "Vì Hồng Hoang, chết không tiếc nuối!" Giảng Đạo Hệ thống cúi đầu, đại nghĩa lẫm liệt nói.

"Hồng Hoang có ngươi, là phúc của nó!" Bình Tâm nhìn Giảng Đạo Hệ thống đang cúi đầu, nói.

"Không dám, sinh ra ở Hồng Hoang, tự nhiên phải vì Hồng Hoang mà cống hiến!" .....

Nói cứ như ngươi thật sự được sinh ra ở Hồng Hoang vậy.

Bình Tâm im lặng nghẹn lời, thu lại đồ trên tay, mang theo Giảng Đạo Hệ thống rời khỏi không gian quyết chiến.

Bên ngoài, Phong Đô và Minh Hà ngay lập tức chúc mừng Bảng Đan Hệ thống đã toi đời.

Đặc biệt là đối với Giảng Đạo Hệ thống thì 'kính phục vạn phần', kéo lấy Giảng Đạo Hệ thống, nói rằng nhân lúc Bình Tâm Nương

nương đang ở đây, chúng ta kết bái huynh đệ, ngươi làm đại ca, chúng ta cam nguyện làm đệ.

Giảng Đạo Hệ thống cũng có suy nghĩ riêng của mình, đối mặt với ánh mắt 'chân thành' của Minh Hà và Phong Đô, đành phải đồng ý kết bái!

Thế là, dưới ánh mắt kỳ quái của Bình Tâm.

Minh Hà, Phong Đô, Đại Uyên Đạo Nhân trở thành huynh đệ kết nghĩa.

Đại Uyên Đạo Nhân là lão đại, Minh Hà là lão nhị, Phong Đô là lão tam.

Chương 226

Phong Đô và Minh Hà muốn tính kế Giảng Đạo Hệ thống, Giảng Đạo Hệ thống cũng muốn tính kế hai người này.

Cả hai bên đều không có ý tốt!

Trong lòng mỗi người đều đầy mưu mô.

Bình Tâm lắc đầu, lặng lẽ rời đi, để lại ba vị huynh đệ tình sâu nghĩa nặng đang vun đắp tình cảm.

Ba người ôm quyền, mặt mày tươi cười: "Đại ca, nhị ca!" "Đại ca, tam đệ!" "Nhị đệ, tam đệ!" "Đại..." .....

Thời gian không đáng tiền, Bàn Cổ đã mai phục nghìn năm.

Trong thời gian đó, ở tám ngàn đại thế giới của Hồng Hoang, Bàn Cổ đã đập chết hơn hai mươi hệ thống sơ cấp, năm sáu hệ thống trung cấp, Hỗn Độn Kê Vương dưới sự khống chế của Bàn Cổ đã giết hơn một nghìn hệ thống sơ cấp, hơn hai trăm hệ thống trung cấp.

Câu hệ thống, quan trọng nhất là phải có kiên nhẫn, Bàn Cổ cũng không vội.

Trong tay cầm gần trăm hệ thống sơ cấp còn sống, Bàn Cổ một lúc lại ném một cái, Hỗn Độn Kê Vương nhanh chóng bắt lấy nuốt chửng.

Cục ta cục tác!

Sau khi Hỗn Độn Kê Vương nuốt thêm một hệ thống sơ cấp nữa, Bàn Cổ dừng lại.

Ánh mắt nhìn về Hồng Hoang, Bất Chu chân giới.

Trong Bàn Cổ điện, các Tổ Vu đang triệu hồi hư ảnh Bàn Cổ.

Nhìn qua vài lần, xác định bọn họ không gặp nguy hiểm, chỉ là đang hoàn thiện đại trận thêm một bước, Bàn Cổ thu lại ánh mắt.

"Xuất quan rồi, hơn một trăm vạn năm, căn cơ đã được xây dựng rất vững chắc, nên đột phá rồi!" Bàn Cổ tự nhủ, các Tổ Vu sớm đã có thể đột phá, nhưng vẫn chưa đột phá, những năm này, họ vẫn đang luyện hóa thân thể Tổ Vu giống như họ.

Ân...

ăn thân thể Tổ Vu của chính mình.

Hệ thống giết Hỗn Độn Ma Thần của họ ngoài việc nhận được không ít tinh huyết, thân thể của Hỗn Độn Ma Thần, còn có rất nhiều thứ khác, ngoài tinh huyết Thánh nhân, công pháp Thánh nhân, và một số linh bảo, thì chính là tinh huyết, thân thể của Tổ Vu, Đại Vu.

Thậm chí còn có một số thứ không thuộc về Hồng Hoang của họ, như Chí Tôn Cốt, Trùng Đồng, Tiên Thiên Đạo Thể... rất nhiều.

Giết nhiều hệ thống, hàng cũng nhiều.

Hắn còn nhớ lần đầu tiên giao dịch với Chu gian thương, chỉ riêng Trùng Đồng hắn đã bán mười lăm vạn cặp.

Đủ các loại kiểu dáng.

Sau này... tu vi tăng lên, cũng không coi trọng giá trị của những thứ này nữa.

Cứ tùy tiện thu lại, càng tích càng nhiều.

Tích nhiều cũng không dùng hết, cứ vài trăm Nguyên hội họ lại phải vứt đi một lần.

Lần này các Tổ Vu bế quan, ngoài việc có chút cảm ngộ của bản thân, chính là đã ăn hết số linh thực mà Trù Chi Ma Thần lần trước chế biến cho họ.

Mỗi người ít nhất cũng ăn cả trăm Tổ Vu, căn cơ tự nhiên là vô cùng hùng hậu.

Suy nghĩ một lát, Bàn Cổ nối thông đạo thế giới của mười hai đại thế giới Hồng Hoang với Bàn Cổ điện.

Bàn Cổ tập trung nhìn vào Thủy chi đại thế giới.

Quy tắc và hình ảnh không hợp với Hồng Hoang bên trong đó.

Để Cộng Công vào đó lịch luyện, thật sự không có vấn đề gì chứ?

Bàn Cổ rơi vào trầm tư.

Lúc này, Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn thế giới cũng có động tĩnh, Bàn Cổ tạm gác suy nghĩ.

Đóng lại thông đạo của Thủy chi đại thế giới, vẫn là để Cộng Công tự mình đi tìm Thủy chi ma thần đi.

Ánh mắt Bàn Cổ nhìn về phía Tử Tiêu Cung, Tam Thanh và Nữ Oa đã tiêu hóa xong cảm ngộ tu hành của Đạo Đức Đại Thiên Tôn bọn họ.

Đều đã đạt đến Hỗn Nguyên Vô Cực trung kỳ.

Nhưng Lão Tử và Nguyên Thủy lại vượt qua Thông Thiên và Nữ Oa một đoạn.

Chênh lệch rất lớn!

Điều này rất bình thường.

Cảnh giới của Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn đều không phải Hỗn Nguyên Thái Cực.

Cảm ngộ tu hành cho đi cũng không giấu giếm nhiều.

Lão Tử và Nguyên Thủy tiến bộ tự nhiên có chút lớn.

Đều xuất quan rồi, xem thử bây giờ họ trưởng thành như thế nào.

Bàn Cổ suy nghĩ một lát, không còn đập chết các hệ thống trung cấp đang chạy loạn trong ba nghìn đại thế giới Hồng Hoang nữa, còn tận tình giúp chúng che giấu một chút.

Kẻo vừa vào Hồng Hoang đã bị Giảng Đạo Hệ thống phát hiện.

Vừa làm xong những việc này, các hệ thống còn chưa vào Hồng Hoang, thần sắc Bàn Cổ khẽ động, hắn cảm ứng được, một hệ thống cấp cao đang trên đường tới đây.

Không quá nghìn năm là có thể đến nơi.

Bàn Cổ không còn bất kỳ động tác nào nữa, kiên nhẫn chờ đợi cá lớn đến. .....

Trên núi Côn Luân, Đa Bảo trở lại làm chính mình, đến đạo trường của đại sư bá.

Tam Thanh vừa xuất quan đang pha trà luận đạo, Huyền Đô cũng ở bên cạnh, trong mê mang mang theo chấn kinh, lắng nghe cuộc đối thoại của sư tôn bọn họ.

Thấy Đa Bảo đến, Thông Thiên cười tủm tỉm hỏi: "Đa Bảo, vi sư hơn một trăm vạn năm chưa xuất quan, những năm qua, có gặp phải khó khăn gì không?" "Không có!" Đa Bảo lắc đầu, tỏ vẻ mình chẳng gặp phải chuyện gì.

"Ngươi ngay cả sư tôn cũng lừa?" Thông Thiên mở nhóm chat ra, "Lịch sử trò chuyện trong nhóm từ nghìn năm trước vẫn còn đây, ngươi dùng thân phận của chúng ta lừa Bảng Đan Hệ thống, chúng ta biết rõ mồn một!" "Con không lừa người mà!" Đa Bảo ấm ức nói: "Là người hỏi con có gặp khó khăn gì không, con không có mà!" "Chỉ là một hệ thống cấp cao nhỏ bé thôi, con tùy tiện bắt nạt." "Ặc..." Thông Thiên sững sờ, hình như thằng nhóc này đúng là đang đùa giỡn với hệ thống đó thật.

Đa Bảo thấy vậy, cười nói: "Đúng không, sư tôn là người hỏi sai!" Nói xong, Đa Bảo cũng ngồi xuống tham gia vào đội ngũ uống trà, vừa uống một ngụm trà do Tam Thanh pha, khóe miệng Đa Bảo bắt đầu nhếch lên, cảm khái nói: "Sư tôn à, còn có hai vị sư bá, đây là thời đại nào rồi, mà còn uống lá trà tiên thiên linh căn." Thông Thiên ba người liếc nhau, Đa Bảo này định khoe khoang với họ sao?

Lúc này, Đa Bảo đã lấy ra một bộ trà cụ mới.

Ba người nhìn sang, khóe mắt giật giật, Hỗn Độn Chí Bảo.

"Uống trà, trà cụ cũng phải đồng bộ mới được!" Đa Bảo thong thả bày ra bàn trà, ấm trà, chén trà bằng Hỗn Độn Chí Bảo.

Ý đồ khoe khoang đã hiện rõ trên mặt.

Đây đều là Hỗn Độn Chí Bảo mà hắn lừa được từ Bảng Đan Hệ thống.

Rất nhiều Hỗn Độn Chí Bảo bị trùng lặp, cũng không luyện hóa được nhiều như vậy, Đa Bảo liền đập vỡ, chế tạo ra một số đồ gia dụng mộc mạc.

Rất lãng phí, nhưng ai bảo hắn có gia sản!

Mặc dù có gia sản, nhưng những năm này Đa Bảo vẫn luôn nín nhịn, hắn không dám khoe khoang với người khác.

Dù sao của cải cũng không nên để lộ.

Bây giờ sư tôn và sư bá trở về, không khoe khoang cho đã thì sao được.

Thế là, Đa Bảo bắt đầu cho Tam Thanh thấy thế nào là thổ hào.

Trà cụ là Hỗn Độn Chí Bảo, lá trà là lá của Hỗn Độn linh căn.

Nước là Ma Thần ngọc tủy!

Lửa pha trà là Hỗn Độn thần hỏa.

Cả một bộ trình diễn, trực tiếp khiến Tam Thanh im lặng, hóa ra tài sản của tên hậu bối này đã bỏ xa họ cả mười con phố!

Huyền Đô ngồi bên cạnh càng thêm mơ hồ, gia sản của sư tôn và sư thúc sao lại không bằng Đa Bảo sư huynh?

Lão Tử thấy vậy, lắc đầu cười khẽ, trăm vạn năm không gặp, đồ đệ này đã trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nên cho nó biết một số chuyện rồi!

Đa Bảo đang pha trà, cùng lúc đó Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở Côn Luân cũng ngửi thấy mùi, đến hóng hớt.

Đồng thời kể lại một số thay đổi của Hồng Hoang trong những năm này.

Bắt đầu từ những chi tiết nhỏ.

Đầu óc mơ hồ của Huyền Đô cũng dần dần trở nên rõ ràng.

Mấy năm sau, mọi người giải tán, có Thông Thiên trấn giữ, Đa Bảo cũng nhàn rỗi.

Ở núi Côn Luân không được bao lâu, liền chạy đến ao sen trong Côn Luân chân giới tắm rửa.

Thông Thiên thì trở về Kim Ngao đảo, gọi Quy Linh đang ngủ dậy.

Sau một hồi trao đổi, Quy Linh thành công bái sư, bái xong lại tiếp tục ngủ.

Thật ra cũng không phải là ngủ, Thông Thiên kiểm tra một lượt, phát hiện ra sở dĩ nó ham ngủ như vậy.

Ngoài việc thích ngủ, còn là vì năm đó thân thể nó bị Kim Ô thiêu hủy, nguyên thần cũng bị tổn thương.

Bây giờ vẫn đang từ từ tự hồi phục.

Những nguyên nhân này khiến nó càng thêm ham ngủ.

Tình huống này vốn dĩ kiểm tra là có thể phát hiện, nhưng Đa Bảo không phát hiện ra.

Vì hắn chính là một kẻ thích ngủ, cảm thấy Quy Linh ngủ là rất bình thường.

Cho nên không kiểm tra!

Thông Thiên im lặng một lát, cho Quy Linh ăn vài quả linh quả dưỡng nguyên thần.

Rồi đứng dậy đi đến Tam Tiên đảo.

Gặp được Tam Tiêu.

Chương 227

Tam Tiêu hiện tại thật sự chỉ có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, ký ức cũng không còn như trước.

Thông Thiên rất thuận lợi thu ba đệ tử này, sau đó là Triệu Công Minh ở hòn đảo nhỏ bên cạnh Tam Tiên đảo.

Thu xong bốn đồ đệ này, những đệ tử quan trọng của Thông Thiên cũng coi như đầy đủ.

Mang theo bốn đồ đệ, Thông Thiên trở về núi Côn Luân.

Sắp xếp động phủ cho Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

Bắt đầu triệu tập các đệ tử ở núi Côn Luân giảng đạo.

Tiếng giảng đạo vang lên, vẫn như trước đây, các đệ tử Tiệt giáo ngồi dưới nghe, một hàng đệ tử Xiển giáo ngồi trên tường bên cạnh nghe.

Nhưng cũng có chút khác biệt, ở xa xa, còn có vài trăm đệ tử Thích giáo, đang nghe Thông Thiên giảng đạo. .....

Đại Uyên sơn, Giảng Đạo Hệ thống đang chém gió với hai vị đệ đệ kết nghĩa bật cười.

Bốn quân cờ, lại một lần nữa có tác dụng. .....

"Đại huynh cớ sao lại cười lớn?" Minh Hà và Phong Đô tò mò hỏi.

"Ha ha, vi huynh chợt có linh cảm, cảm ngộ tu hành có chút tiến bộ, nên mới bật cười!" Giảng Đạo Hệ thống cười lớn hai tiếng, nói.

Ặc...

đây là chuẩn bị đuổi khách rồi?

Thôi vậy, đến đây nghìn năm, chẳng vớt vát được gì, bọn họ cũng không muốn ở lại nữa.

Minh Hà và Phong Đô liếc nhau, đứng dậy ôm quyền, lưu luyến cáo từ vị đại ca kết nghĩa này.

Giảng Đạo Hệ thống đứng dậy tiễn khách, Minh Hà và Phong Đô một bước rời khỏi Đại Uyên sơn, trở về U Minh.

Sau khi họ đi, Giảng Đạo Hệ thống mới bắt đầu kiểm tra tình hình bên phía Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

Phát hiện họ đang nghe Thông Thiên giảng đạo, lại kiểm tra thêm một lượt, xác nhận có thể dễ dàng đánh thức ký ức trước đây của họ, liền không còn quan tâm nữa.

Suy nghĩ về Minh Hà và Phong Đô, Hồng Hoang bây giờ, cũng chỉ có Bình Tâm quản lý.

Mà thuộc hạ của Bình Tâm, chính là Phong Đô, hắn, và Minh Hà ba người.

Còn về Lục Thánh, chỉ là công cụ nhân, dùng xong, Bình Tâm liền thuận tay xóa ký ức.

Ít nhất trước khi Hồng Quân hồi phục thương thế, Lục Thánh chỉ là một công cụ, không thể biết rõ tình hình thật sự của Hồng Hoang.

Hồng Hoang bây giờ, chỉ có thuộc hạ mà Bình Tâm thu nhận mới hiểu rõ tình hình Hồng Hoang.

Hắn muốn chiếm lấy Hồng Hoang này, thì cần có nhiều quyền hạn thật sự hơn.

Phong Đô và Minh Hà hắn cũng có quyền hạn Thiên Đạo mà Bình Tâm trao cho.

Tìm một cơ hội, khuất phục hai người này, chiếm lấy quyền hạn

của họ, mình sẽ tiến thêm một bước đến thành công.

Mang theo nhiều suy nghĩ, Giảng Đạo Hệ thống vội vàng trở về cơ thể của Lục Tinh Thần, hấp thu bản nguyên thu hoạch được lần này.

Nghĩ nhiều đến đâu, cũng phải có thực lực mới được.

Minh Hà và Phong Đô có quyền hạn Thiên Đạo, cưỡng ép biến thành con rối là không thể được.

Vẫn là nên khôi phục thực lực đến đỉnh phong trước, rồi tính tiếp! .....

Côn Luân sơn, Thông Thiên giảng đạo trăm năm, liền để các đệ tử trở về tiêu hóa thu hoạch.

Đồng thời để khích lệ tinh thần tiến thủ của các đệ tử, tuyên bố cuộc thi đấu lớn giữa các giáo phái Thánh nhân sắp tới.

Thắng sẽ có thưởng, hậu thiên linh quả, tiên thiên thần thai thủy, hậu thiên linh bảo... nếu có thể chiếm được thứ hạng cao, còn có thể ban cho các ngươi tiên thiên linh bảo.

Thế là, các đệ tử Tiệt giáo mang theo tâm trạng kích động trở về tu luyện.

Thông Thiên thì tìm nhị huynh đi đánh cờ.

Trăm năm sau, Trường Nhĩ mang theo một lô tài nguyên do đại sư huynh cấp, lần lượt phân phát cho các đệ tử ký danh ở Côn Luân sơn.

“Vị sư đệ này, đây là tài nguyên tu luyện trăm năm của ngươi, ba quả hậu thiên linh quả.” “Vị sư muội này, đây là của muội, ba quả hậu thiên linh quả.” “Đây là của ngươi, hai quả.” “Đây là của ngươi, chín quả.” “Của ngươi một quả.” “Của ngươi một quả rưỡi.” .....

Trường Nhĩ phân phát phúc lợi cho đệ tử ngoại môn, cũng là phân phát theo thực lực.

Ví như Kim Tiên, vốn dĩ quy định họ được mười quả, nhưng hắn vất vả phân phát linh quả cho họ như vậy, thu một quả làm phí vất vả cũng không quá đáng chứ!

Huyền Tiên thì được năm quả linh quả, tùy theo thực lực, hắn thường sẽ bớt lại hai hoặc ba quả.

Còn Thiên Tiên, tổng cộng phát hai quả linh quả, hắn cũng chỉ miễn cưỡng thu một quả làm phí vất vả, nếu thấy sắp đột phá, thì sẽ phân một quả rưỡi.

Coi như là sự khích lệ của hắn với tư cách là sư huynh.

Tính ra hai ngày rưỡi, Trường Nhĩ đã phân xong linh quả cho hơn bảy trăm sư đệ.

Các đệ tử nhận được linh quả tuy tức giận Trường Nhĩ bớt xén tài nguyên tu luyện của họ, nhưng cũng không dám gây sự.

Thứ nhất, tài nguyên tu luyện bị bớt xén, nhưng vẫn đủ dùng.

Thứ hai, Trường Nhĩ rất được giáo chủ tin tưởng, bọn họ chỉ là đệ tử ký danh, sao có thể so được với thân phận của Trường Nhĩ.

Thứ ba, chênh lệch tu vi, khiến họ cũng không dám la lối với Trường Nhĩ.

Tuy nhiên, lần này, lại có một đệ tử đứng ra chỉ trích Trường Nhĩ.

Một nam tử mặc y phục đen, tướng mạo anh tuấn, không kiêu ngạo không tự ti ôm quyền, nói với Trường Nhĩ đang chuẩn bị rời đi: "Trường Nhĩ sư huynh, sư đệ là tu vi Thiên Tiên, đáng lẽ phải được phân hai quả hậu thiên linh quả, vì sao chỉ cho ta một quả?" "Ân..." Trường Nhĩ đang chuẩn bị đi phân phát phần thưởng cho đệ tử ký danh tiếp theo sững sờ, sau đó phản ứng lại.

Y đi vòng quanh vị sư đệ này hai vòng, sắc mặt Mặc Huyền bình

thản, mặc cho Trường Nhĩ đánh giá.

Trong lòng cũng suy nghĩ muôn vàn, không ngờ vừa xuyên việt, đã gặp phải cảnh bị Trường Nhĩ áp bức.

Tiền thân của hắn chỉ là một khối đá đen trên đảo Kim Ngao, được đạo vận của Thánh nhân nuôi dưỡng.

Sinh ra linh trí, mới có thể hóa hình, bái nhập môn hạ Thánh nhân.

Nhưng tư chất của bản thân quá ngu dốt, tám mươi tám vạn năm, mới trở thành cảnh giới Thiên Tiên.

Bây giờ được giáo chủ mang đến Côn Luân sơn, tham gia cuộc thi đấu giữa các môn phái Thánh nhân.

Trước khi cuộc thi bắt đầu, đại sư huynh Đa Bảo phát phúc lợi cho các đệ tử Tiệt giáo, cứ cách trăm năm lại phát một lần linh quả.

Nhưng Đa Bảo quá tin tưởng Trường Nhĩ, để Trường Nhĩ phụ trách phân phát linh quả cho bọn họ.

Ha ha... là một xuyên việt giả, sao lại không hiểu Trường Nhĩ là loại người gì.

Đây này, lẽ ra hắn được hai quả linh quả, trực tiếp bị Trường Nhĩ tham ô mất một nửa.

Điều này sao có thể không khiến người ta tức giận?

Nhìn bộ dạng mềm yếu của các đệ tử ký danh khác, Mặc Huyền biết, bọn họ đã quen rồi.

Nhưng hắn thì khác, đối mặt với bất công, phải lớn tiếng nói ra.

Lúc này...

Trường Nhĩ đang đi vòng quanh Mặc Huyền bật cười khẩy: "Vị sư đệ này, lúc đại sư huynh giao linh quả cho ta, đã nói để ta phân

phối hợp lý.” “Chứ không có nói cảnh giới nào phân bao nhiêu quả.” “Ta thấy ngươi chỉ hợp với một quả linh quả thôi, nếu có không phục... ngươi có thể đi tìm đại sư huynh lý luận, hoặc là, tìm giáo chủ cũng được!” Ánh mắt Mặc Huyền lạnh đi, hắn chỉ là một đệ tử ký danh, cũng chỉ có lúc nghe giảng đạo mới có thể gặp được Đa Bảo và Thông Thiên.

Trường Nhĩ này, rõ ràng là đang sỉ nhục hắn.

“Trường Nhĩ sư huynh, ngươi...” “Được rồi!” Trường Nhĩ bực bội tỏa ra uy áp Thái Ất Kim Tiên, lập tức, Mặc Huyền không nói nên lời, sắc mặt vô cùng tái nhợt, đứng tại chỗ.

“Lắm chuyện thật, với cảnh giới của ngươi, cho ngươi hai quả linh quả cũng là lãng phí.” Trường Nhĩ bĩu môi, thản nhiên đi về phía động phủ của sư đệ tiếp theo, hắn cũng rất bận rộn đấy chứ... cũng không có thời gian hao phí với ngươi ở đây.

Đợi y đi rồi, Mặc Huyền mới hồi phục lại, nặng nề ngã xuống đất.

Ánh mắt mang theo hận ý nhìn về phía Trường Nhĩ rời đi.

“Trường Nhĩ...” 【Đinh, phát hiện Túc chủ bị đối xử bất công trong Tiệt giáo, Siêu Cấp Hệ thống khởi động thành công.

Thưởng cho Túc chủ gói quà lớn tân thủ, một giọt tinh huyết Đại Vu, một lá linh phù tấn công cấp Đại La Kim Tiên.】 【Đinh, phát hành nhiệm vụ, đối mặt với bất công, hãy dũng cảm phản kháng.

Trong vòng mười năm, đánh bại hoặc giết chết Trường Nhĩ, tùy theo hiệu quả hoàn thành, ban phát phần thưởng.】 “Hệ thống.” Mặc Huyền mừng rỡ, đặc biệt là khi nhìn thấy gói quà tân thủ, Mặc Huyền càng thêm vui mừng.

Tinh huyết Đại Vu, đây là tinh huyết của Đại Vu có nhục thân vô

song.

Hắn vốn dĩ có căn nguyên là đá, nhục thân cứng rắn, luyện hóa thêm tinh huyết Đại Vu, còn sợ uy áp của con thỏ Trường Nhĩ này sao?

Cộng thêm nhiệm vụ mà hệ thống giao, và cảnh tượng vừa bị Trường Nhĩ sỉ nhục, ánh mắt Mặc Huyền trở nên âm lãnh, chờ đấy...

"Hệ thống, giúp ta luyện hóa tinh huyết Đại Vu!" 【Đinh, đang luyện hóa, dự kiến năm năm có thể luyện hóa thành công.】 .....

Sáu năm sau, Trường Nhĩ cũng vừa phân phát xong linh quả.

Nhìn qua một lượt, còn lại hơn ba nghìn quả hậu thiên linh quả.

Trường Nhĩ vui vẻ bay về động phủ của mình ở Côn Luân sơn, thuận tiện lấy ra hai củ cà rốt hậu thiên linh quả gặm.

Rắc!

Sắp đến động phủ của mình, đột nhiên một bóng người lao ra, huyết khí nồng đậm dọa Trường Nhĩ giật mình, vội vàng lùi lại.

Sau khi nhìn rõ bóng người, Trường Nhĩ có chút khó hiểu, ai đây?

"Ngươi là..." "Trường Nhĩ sư huynh thật là quý nhân hay quên, Mặc Huyền bị ngươi sỉ nhục sáu năm trước, quên rồi sao?" Mặc Huyền lạnh lùng nói.

Một năm trước, từ khi hắn luyện hóa xong tinh huyết Đại Vu, tu vi không tăng nhiều, nhưng nhục thân đã có thể sánh ngang với hậu thiên linh bảo, hắn liền cứ chờ ở trước động phủ của Trường Nhĩ.

Chương 228

Không ngờ bây giờ đợi được Trường Nhĩ, y lại không nhận ra hắn!

Dường như sáu năm trước, trong mắt Trường Nhĩ, hắn chỉ là một con kiến mà ngay cả tên và ngoại hình cũng lười nhớ.

Điều này khiến Mặc Huyền cảm thấy bị sỉ nhục lớn hơn.

"Là ngươi!" Trường Nhĩ kinh ngạc hét lên, không thể tin được nhìn Mặc Huyền khí huyết bành trướng.

"Mới có mấy năm, tu vi của ngươi lại tăng đến Thiên Tiên đỉnh phong, khí huyết còn hùng hậu như vậy!" "Tất cả những điều này, đều phải cảm ơn Trường Nhĩ sư huynh chiếu cố có thừa, bây giờ ta sẽ báo đáp sư huynh." Mặc Huyền nói xong, tung ra một quyền.

Trường Nhĩ đang kinh ngạc về tu vi của Mặc Huyền, sắc mặt cũng lạnh đi, một món hậu thiên linh bảo chặn trước người mình.

Ầm!

Đòn tấn công của Mặc Huyền đánh tới, gây ra tiếng nổ vang, khiến linh khí trong phạm vi trăm năm ánh sáng bạo động.

Gây chú ý của mấy đệ tử ký danh Tiệt giáo gần đó, lần lượt đưa nguyên thần quét về phía này.

"Nhục thân thật mạnh!" Trường Nhĩ nhìn quyền ấn đang từ từ hồi phục trên linh bảo của mình, có chút kinh ngạc.

Một Thiên Tiên, lại có thể đánh động linh bảo của y, cái này...

Mặc Huyền này đã gặp phải cơ duyên gì?

"Đa Bảo sư huynh tin tưởng ngươi, mới để ngươi phân phát linh

quả cho chúng ta, nhưng ngươi lại ba lần năm lượt bớt xén linh quả của bọn ta." Mặc Huyền cũng chú ý đến mấy đệ tử Tiệt giáo gần đó đang chú ý đến đây, liền nói ra chuyện Trường Nhĩ bớt xén linh quả.

Mọi người đều bị Trường Nhĩ bớt xén qua, nếu cùng nhau chỉ trích Trường Nhĩ, chuyện lớn lên, chắc chắn giáo chủ cũng sẽ không trách tội hắn.

"Rồi sao?" Trường Nhĩ thản nhiên khoanh tay, y bớt xén, thì sao chứ!

Sư tôn là Thánh nhân, đại sư huynh là cường giả Chuẩn Thánh.

Sao lại không biết chuyện y làm.

Không ngăn cản, còn tiếp tục để mình phụ trách, chứng tỏ đã ngầm cho phép y làm vậy.

Linh quả phát trước cuộc thi tứ giáo lần này, là đại sư huynh tự bỏ tiền túi, huynh ấy còn chưa nói gì, ngươi một đệ tử ký danh có gì không phục?

Nghe những lời thản nhiên của Trường Nhĩ, Mặc Huyền đã hiểu sự tin tưởng của giáo chủ đối với con thỏ chết tiệt này cao đến mức nào.

Chẳng trách tương lai giáo chủ lại để nó bảo quản chí bảo như Lục Hồn Phiên.

Hóa ra mầm họa đã được gieo từ bây giờ.

Không được, hắn không thể để con thỏ chết tiệt này sống sót nữa.

Cho dù giáo chủ trách tội, hắn cũng phải trừ khử tai họa này của Tiệt giáo!

Ánh mắt Mặc Huyền sát khí đằng đằng, lại lao về phía Trường Nhĩ.

“Một đệ tử ký danh, mấy lần va chạm với ta, hôm nay ta phải cho ngươi một bài học.” Trường Nhĩ hừ lạnh, Lục Hồn Phiên xuất hiện trong tay.

Không lắc, chỉ dùng như cây thước, đập tới.

“Chết đi!” Ngay khoảnh khắc tiếp cận Trường Nhĩ, một lá linh phù được Mặc Huyền ném ra.

Trong nháy mắt, hình thành một thân ảnh cự phật màu vàng, một chưởng hạ xuống.

“Ngươi... không phải... a!” Trường Nhĩ kinh hãi, nhưng hai bên đứng quá gần, y không kịp thúc đẩy uy năng của Lục Hồn Phiên.

Chỉ có thể chặn trước người, cầu mong có thể chống đỡ được.

Cự chưởng hạ xuống, Trường Nhĩ chống đỡ được hai hơi thở, cuối cùng bị cự chưởng hoàn toàn hạ xuống.

Ầm!

Ngọn núi này của Côn Luân sơn khẽ rung chuyển.

Uy năng của Đại La Kim Tiên kinh động nửa Côn Luân sơn.

Năm vị Thánh nhân của Côn Luân sơn liếc nhìn một cái, sau đó cùng tụ tập tại đạo trường của Lão Tử, uống trà bàn chuyện.

Kim Linh, Vô Đương hai vị Đại La Kim Tiên bị kinh động, vội vàng tra xét nguyên nhân.

Các đệ tử Xiển giáo đang tu luyện trên tường, lúc này lần lượt dừng lại, nhìn về khu vực động phủ của đệ tử Tiệt giáo.

Ngọc Đỉnh, Thái Ất theo tiềm thức lấy ra một đống linh quả, phân cho các sư huynh đệ đang ngồi. ..... 【Đinh, chúc mừng Túc chủ đánh giết Trường Nhĩ Định Quang Tiên, thưởng Túc chủ thượng phẩm tiên thiên linh bảo Thánh Quy Thuẫn, thẻ trải nghiệm Chuẩn Thánh vô

địch ba phút.

Phần thưởng đã được phát vào không gian hệ thống.】 "Không hổ là thiên đạo dị bảo, lại không hề hấn gì!" Bên này, đòn tấn công của Đại La Kim Tiên tiêu tán, trên mặt đất chỉ còn lại Lục Hồn Phiên và vài món hậu thiên linh bảo bị hư hại.

Mặc Huyền xem qua Thánh Quy Thuẫn mà hệ thống thưởng, liền bắt đầu kiểm tra chiến lợi phẩm, nhặt Lục Hồn Phiên lên, nhìn lá cờ này vẫn như cũ, không khỏi tán thưởng.

Sau đó, lại nhặt mấy món hậu thiên linh bảo còn lại kiểm tra, khi nhìn thấy trong một món linh bảo có mấy nghìn quả hậu thiên linh quả, còn có không ít dược liệu luyện chế hậu thiên linh bảo, thầm vui mừng, đồng thời, càng thêm xác định quyết định quả quyết chém giết Trường Nhĩ của mình là chính xác.

Lúc này, Kim Linh và Vô Đương đã đến đây, nhìn Lục Hồn Phiên trong tay Mặc Huyền, đã hiểu, Trường Nhĩ sư đệ lại chết rồi.

Kim Linh trầm giọng hỏi: "Ngươi là đệ tử Tiệt giáo của ta?" "Đệ tử ký danh Mặc Huyền.

Gặp qua Kim Linh sư tỷ, Vô Đương sư tỷ!" Mặc Huyền thu lại Lục Hồn Phiên, ôm quyền, nhìn thẳng Kim Linh và Vô Đương, bình tĩnh nói.

Đệ tử ký danh giết Trường Nhĩ!

Kim Linh và Vô Đương nghi hoặc nhìn Mặc Huyền, càng nhìn, càng cảm thấy vị sư đệ này thật đẹp trai.

Nhất thời, có chút say đắm.

Kim Linh, Vô Đương tỉnh lại, mặt hơi đỏ, không dám nhìn mặt Mặc Huyền nữa.

Đồng thời, Tam Tiêu và Triệu Công Minh cũng đã đến đây.

"Con thỏ Trường Nhĩ đó chết rồi!" Bích Tiêu có chút kinh ngạc, nhìn Kim Linh và Vô Đương: "Sư tỷ, là hai người giết sao?" "Không phải." Vô Đương lắc đầu, đối với vị sư tôn mới thu đệ tử này, nàng rất có hảo cảm, chỉ vào Mặc Huyền, nói: "Là Mặc Huyền sư đệ giết." "Hắn, một Thiên Tiên." Bích Tiêu nhìn Mặc Huyền, một mắt đã nhìn ra cảnh giới của Mặc Huyền.

Với cảnh giới này, có thể giết Trường Nhĩ sao?

Mặc dù mới bái sư trăm năm, nhưng nàng cũng biết cảnh giới của con thỏ Trường Nhĩ này, Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Mà Mặc Huyền này, chỉ là Thiên Tiên.

Vượt cấp cũng không thể vượt như vậy!

"Mặc Huyền gặp qua Bích Tiêu sư tỷ, Vân Tiêu sư tỷ, Quỳnh Tiêu sư tỷ.

Triệu Công Minh sư huynh." Mặc Huyền mỉm cười, phong độ phi phàm, ôn tồn nói với Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

Giọng nói cũng khá hay!

Tam Tiêu lập tức hảo cảm với Mặc Huyền tăng mạnh, đẹp trai như vậy, giọng nói còn hay như vậy.

Vị sư đệ này, ngoài tư chất kém một chút, thì hoàn mỹ!

Giây tiếp theo, Tam Tiêu và Triệu Công Minh nhíu mày.

Hình ảnh Mặc Huyền khí độ bất phàm vừa rồi không ngừng hiện lên trong đầu họ, cảm xúc của họ đang không ngừng bị khuấy động.

Bốn người ổn định cảm xúc, lại nhìn Mặc Huyền, lập tức tức đến bật cười.

Một Thiên Tiên nhỏ bé, lại mang ánh mắt thưởng thức, bình phẩm nhìn họ.

Có ý gì?

Triệu Công Minh hừ lạnh một tiếng, nói với Vô Đương: "Sư tỷ, Trường Nhĩ bị vị sư đệ này chém giết, chúng ta vẫn nên mời sư tôn đến, xem sư tôn nói thế nào." "Công Minh sư huynh, Trường Nhĩ đó ỷ vào sự tin tưởng của giáo chủ, nhiều lần tư khấu tài nguyên tu luyện của chúng ta những đệ tử ký danh này." "Mấy năm trước còn sỉ nhục bọn ta, sư đệ thật sự là không thể nhịn được, mới ra tay chém giết." Mặc Huyền vội vàng nói.

Triệu Công Minh không thèm nhìn Mặc Huyền một cái, nhìn hai vị sư tỷ mặt đỏ còn chưa hạ, ho khan hai tiếng.

Kim Linh, Vô Đương tỉnh táo lại, cũng nhận ra bản thân không ổn, vội vàng gọi đại sư huynh.

Còn gọi sư tôn?

Thôi đi.

Sư tôn hỉ nộ vô thường, mặc dù gần đây đã tốt hơn nhiều.

Nhưng không chắc tính cách lại thay đổi.

Vẫn là gọi đại sư huynh an toàn hơn. ...

"Trường Nhĩ chết rồi!" "Không phải Sư tôn giết!" Đang ngâm mình trong Chân giới Côn Lôn, Đa Bảo có chút ngơ ngác.

Gã quản lý Tiệt giáo hơn một trăm vạn năm không xảy ra chuyện gì cả.

Sao Sư tôn vừa về đã có kẻ xuyên việt tới?

Có điều lần này kẻ xuyên việt lại không nhắm vào Sư tôn, mà là...

Đa Bảo trầm tư, vung tay, dòng sông thời gian hiện ra, quả nhiên... tên Mặc Huyền kia chính là bị cưỡng ép thêm vào.

Đa Bảo lắc đầu, rời khỏi Chân giới Côn Lôn, trở về động phủ của mình, để lại ảo ảnh quay về.

Đồng thời, gã cũng có thêm ký ức về Mặc Huyền.

Một ký ức rất mờ nhạt, chỉ gặp qua một lần.

Trong ký ức dài đằng đẵng của gã, chuyện này quả thực không đáng nhắc tới.

Hệ thống ẩn trong bóng tối không dám thay đổi ký ức của gã quá nhiều.

Có lẽ thực lực của nó cũng không ra làm sao.

Sau khi xác định tu vi của mình sẽ không để lộ sơ hở, Đa Bảo một bước xuất hiện tại hiện trường vụ án.

"Kính chào Đại sư huynh!" "Kính chào Đại sư huynh!" "Ngoại môn đệ tử Mặc Huyền, bái kiến Đại sư huynh." ...

Chương 229

Bên này, vì có Tam Tiêu nên Kim Linh và Vô Đương cũng cảm thấy Mặc Huyền có gì đó không ổn.

Họ không nói chuyện với Mặc Huyền nữa, lặng lẽ chờ Đa Bảo đến.

Hiện trường rất im ắng, ai cũng có suy nghĩ riêng.

Tam Tiêu và Triệu Công Minh đang suy nghĩ tại sao họ lại có thể cảm ứng được Mặc Huyền không ổn, trong khi Kim Linh và Vô Đương sư tỷ có tu vi cao hơn lại không chịu nổi.

Mặc Huyền thì đang thưởng thức dáng người của Tam Tiêu, Kim Linh và Vô Đương.

Hắn thầm cảm thán, không hổ là những tiên tử nổi tiếng, khí thế và dung nhan này đâu phải hạng phàm tục có thể so sánh.

Mỹ cảnh, mỹ nhân, cảnh tượng thế này, tự nhiên phải ngắm nhiều một chút.

Vì vậy Mặc Huyền nhìn bức tranh đẹp trước mắt, xem mãi không chán.

Thấy Đa Bảo cũng đã đến, Mặc Huyền cũng trở nên nghiêm túc, hành lễ với Đa Bảo, đồng thời đánh giá vị Như Lai Phật Tổ tương lai này.

Cùng lúc đó, hắn hỏi hệ thống xem tu vi của Đa Bảo là gì.

Cuối cùng nhận được câu trả lời từ hệ thống, Mặc Huyền thầm gật đầu.

Tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, quả nhiên mạnh mẽ!

Bây giờ Nhân Hoàng của Nhân tộc còn chưa xuất hiện, càng cách xa Phong Thần đại chiến không biết bao lâu.

Đa Bảo đã có tu vi Chuẩn Thánh, chẳng trách tương lai có thể đuổi kịp các Chuẩn Thánh lão làng.

"Trường Nhĩ là do ngươi giết?" Đa Bảo nhìn Mặc Huyền với ánh mắt đầy hứng thú, có chút thú vị đấy, dám thu đồ của gã một cách quang minh chính đại như vậy.

Còn mang theo một tia ánh mắt đánh giá, phán xét.

Vấn đề là, ngươi chỉ có cảnh giới Thiên Tiên, mà dám làm vậy trước mặt một 'Chuẩn Thánh chính chủ' như ta.

Ha ha...

"Hồi sư huynh, Trường Nhĩ là do tôi giết!" Mặc Huyền bình thản nói.

"Trường Nhĩ cậy được Giáo chủ sủng ái, thường xuyên chèn ép các đệ tử ký danh chúng tôi, còn nhiều lần tư túi tài nguyên tu luyện của chúng tôi.

Lần này còn dùng tu vi áp chế tôi, tôi không thể nhịn được nên đã ra tay chém giết hắn.

Cũng coi như là trừ một tai họa cho Tiệt giáo." "Nói vậy ta còn phải cảm ơn ngươi à." Đa Bảo nhìn xuống mặt đất, như thể đang tìm kiếm thứ gì đó.

"Đâu dám!" Mặc Huyền khiêm tốn nói, "Tôi chỉ làm việc mà một đệ tử Tiệt giáo nên làm thôi." "Việc nên làm!" Đa Bảo cười ha ha, dưới ánh mắt của Mặc Huyền, gã vung tay, một đạo chân linh trên mặt đất hiện ra trong tay gã.

Truyền pháp lực vào, một khắc sau, Trường Nhĩ sống lại, lần sống

lại này, Trường Nhĩ vẫn còn ký ức trước khi chết.

Sau khi sống lại, Trường Nhĩ vẫn còn chìm trong khoảnh khắc tử vong, muốn hét lớn nhưng lại không thể nói được.

Lúc này, một giọng nói khiến Trường Nhĩ cảm thấy an toàn vang lên, "Trường Nhĩ, Mặc Huyền nói ngươi tự ý khấu trừ tài nguyên tu luyện của đệ tử Tiệt giáo, có chuyện này không?" "Đại sư huynh!" Trường Nhĩ mừng rỡ, đứng dậy nhìn đôi tay của mình, đồng thời cũng phát hiện mình lại có thể nói được.

Lúc này hắn mới hiểu là Đại sư huynh đã hồi sinh hắn.

"Trường Nhĩ cảm tạ ơn cứu mạng của Đại sư huynh." "Đại sư huynh, ngài có ý gì?" Bên kia, Mặc Huyền thấy Trường Nhĩ được hồi sinh một cách dễ dàng, sắc mặt trầm xuống.

Chuẩn Thánh, mạnh đến vậy sao?

Rõ ràng đã bị giết, kết quả vung tay một cái là sống lại.

"Câm miệng!" Đa Bảo quát.

Gã tiếp tục nhìn Trường Nhĩ, ra hiệu cho hắn trả lời câu hỏi vừa rồi.

"Hồi sư huynh, Mặc Huyền này đang nói bậy bạ." Trường Nhĩ căm phẫn nhìn Mặc Huyền, "Tài nguyên tu luyện là ngài giao cho tôi, bảo tôi phân phát tùy theo tình hình, lúc đó hắn chỉ có tu vi Thiên Tiên, một quả Hậu Thiên linh quả, hắn trăm năm cũng không luyện hóa xong.

Lại còn tham lam muốn thêm một quả nữa, tôi không cho, hắn còn làm phiền tôi, tôi không kiên nhẫn nên dùng khí tức áp chế hắn một chút, thế cũng sai sao?

Một tên Thiên Tiên la lối om sòm trước mặt tôi, tôi không tát chết

hắn đã là nể tình đồng môn Tiệt giáo, kết quả còn đổ lỗi cho tôi!" "Là lỗi của tôi, lúc đó nên một chưởng tát chết hắn, nếu không cũng sẽ không để hắn có được cơ duyên, sáu năm đã có chiến lực Đại La Kim Tiên.

Quay lại giết tôi, còn làm phiền sư huynh hồi sinh tôi." Lời của Trường Nhĩ lập tức khiến Mặc Huyền tức không nhẹ, đồng thời, hắn cũng đã nhìn ra.

Đa Bảo và Trường Nhĩ này là một phe.

Để Đa Bảo xử lý, rõ ràng là tự tìm tội cho mình.

Địa vị của hắn ở Tiệt giáo quá thấp, cho dù hắn có lý, Đa Bảo cũng tuyệt đối không giúp hắn.

Quả nhiên ở đâu cũng không thiếu loại chó má thông đồng một giuộc này.

Mặc Huyền lạnh lùng nhìn Đa Bảo.

"Đại sư huynh không trừng phạt Trường Nhĩ, ngược lại còn bao che, là muốn làm các đệ tử ký danh chúng tôi thất vọng sao?" Nói xong, Mặc Huyền đã chuẩn bị sẵn sàng sử dụng thẻ trải nghiệm Chuẩn Thánh vô địch.

"Năm lần bảy lượt nhấn mạnh ngươi là đệ tử ký danh, nhưng giọng điệu và biểu hiện của ngươi sao chẳng giống đệ tử ký danh chút nào." Đa Bảo đưa tay ra, nói, "Trả lại linh bảo của Trường Nhĩ đây!" "Dựa vào đâu?" Mặc Huyền tức quá hóa cười, quả nhiên, đệ tử ký danh trong mắt Đa Bảo, xa xa không bằng đệ tử nội môn như Trường Nhĩ.

Rõ ràng là Trường Nhĩ sai, lại đổ lỗi cho hắn.

"Không trả, ta tự mình lấy." Đa Bảo nhướng mày, chộp về phía Mặc Huyền.

“Khinh người quá đáng!” Uỳnh!

Mặc Huyền giận dữ hét lên, trực tiếp sử dụng thẻ Chuẩn Thánh vô địch, khí tức Chuẩn Thánh đỉnh phong bao trùm toàn bộ Côn Lôn.

Đồng thời, siêu cấp hệ thống cũng phát nhiệm vụ: 【Đinh, Đa Bảo muốn bao che cho Trường Nhĩ, mời túc chủ phản kháng.

Phần thưởng là một thẻ trải nghiệm Thánh nhân.】 Sức mạnh Chuẩn Thánh vô địch khiến Mặc Huyền tràn đầy tự tin, nhìn Đa Bảo đang tấn công tới, hắn tung một quyền, “Tiệt giáo có Đại sư huynh như ngươi, cuối cùng chỉ có diệt giáo.” Uỳnh!

Mặc Huyền một quyền đấm vào lòng bàn tay của Đa Bảo.

Rắc!

“A!” Lập tức, tiếng kêu thảm thiết xé lòng vang vọng khắp Hồng Hoang... ...Trên tường của Xiển giáo, đám đệ tử Xiển giáo ăn linh quả càng nhanh hơn.

Mặc dù không hiểu tại sao một đệ tử ký danh đột nhiên trở nên lợi hại như vậy, nhưng chuyện lạ nhiều rồi cũng quen.

Không cần tìm hiểu những chuyện đó, xem kịch hay là được.

Trong Bát Cảnh Cung, năm vị Thánh nhân uống trà luận đạo, coi như không nghe thấy âm thanh bên ngoài... ...

“Đại huynh, ‘vết thương’ của huynh vẫn chưa lành, tà ma ngoại vực lần này, cứ giao cho đệ xử lý đi.” “Nhị đệ mọi việc cẩn thận!” Núi Đại Uyên, Giảng Đạo hệ thống nói xong, tiếp tục khôi phục đẳng cấp của mình.

Một hệ thống trung cấp sơ kỳ nho nhỏ, bây giờ nó cũng không thèm để mắt tới, Minh Hà muốn ra tay, nó cũng lười phí sức đi làm.

Sau khi xong việc, nó chỉ cần tùy tiện xóa đi dấu vết tồn tại của hệ

thống này là được. ...

"A!" Bên này, Mặc Huyền ôm tay không ngừng kêu thảm, Đa Bảo tìm một vòng cũng không thấy Lục Hồn Phiên.

Gã hiểu ra tên này đã giấu nó vào không gian hệ thống.

Lúc này, siêu cấp hệ thống của Mặc Huyền đã phát thẻ trải nghiệm Thánh nhân.

Mặc Huyền lập tức chọn sử dụng.

Hắn phẫn nộ gầm lên, "Đa Bảo, ta muốn ngươi chết!" Ầm ầm ầm!

Ai, tự tìm đường chết.

Đa Bảo lắc đầu, đưa Trường Nhĩ, Kim Linh, Vô Đương, Tam Tiêu, Triệu Công Minh đang kinh ngạc ở bên cạnh về động phủ của họ.

Những đám mây xung quanh núi Côn Lôn hóa thành màu đỏ như máu, ngọn lửa quỷ dị bùng cháy trên núi Côn Lôn nhưng không làm tổn hại đến một ngọn cỏ cành cây nào.

Một bóng người tay cầm song kiếm, từ trong lửa bước ra... ...

Trong núi Côn Lôn bị mây máu bao phủ, Mặc Huyền tạm thời trở thành Thánh nhân đã bị Đa Bảo một chưởng tát xuống đất, rơi vào ảo cảnh hoài nghi nhân sinh.

Siêu cấp hệ thống trong cơ thể hắn cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Nhưng cũng không có thời gian để nó hiểu, một bóng người sát khí đằng đằng đứng trước mặt Tô Huyền đang ngã dưới đất, cười quái dị, "Kiệt kiệt kiệt, đừng sợ, đau một chút là qua ngay!" Nói xong, Minh Hà quẹt Nguyên Đồ kiếm lên tay, hấp thu máu trong cơ thể, một

kiếm chém về phía Mặc Huyền.

Kiếm rất nhanh, nhanh đến mức siêu cấp hệ thống còn chưa kịp phản ứng, nó đã bay đi mất!

"A!" Mặc Huyền phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, đầu và nguyên thần cùng lúc bị thủng một lỗ lớn, không ngừng lăn lộn trên mặt đất.

"Cuối cùng cũng luyện thành!" Minh Hà vui mừng gật đầu, chiêu này, chính là đánh bất ngờ.

Sau này đối chiến với hệ thống, gã chém ra một kiếm...

ài, ta đánh là bản thể của ngươi, không phải vật chứa của ngươi.

Chính là đánh bất ngờ!

Siêu cấp hệ thống bị Minh Hà chém bay, bay a bay, bay đến bàn trà trong Bát Cảnh Cung của Lão Tử.

Bốp!

Thông Thiên đang uống trà nhướng mày, Hồng Mông Thanh Bình kiếm trong tay 'bốp' một tiếng, đặt bên cạnh bản thể của siêu cấp hệ thống, "Yo, đến rồi!" Siêu cấp hệ thống lúc này vẫn còn choáng váng, nhìn thấy thanh kiếm này lập tức tỉnh táo lại.

Hồng Mông Linh Bảo, cường giả Thiên Đạo cảnh trung kỳ!

Cao hơn nó, không thể trêu vào!

Không thể trêu vào!

Siêu cấp hệ thống nhảy tưng tưng sang bên trái.

Bốp!

Một chiếc rìu rơi xuống trước mặt nó, siêu cấp hệ thống ngẩng đầu nhìn, một vị đạo nhân trung niên tự mình uống trà, không thèm

nhìn nó một cái.

Siêu cấp hệ thống: Tên này còn hung dữ hơn!

Vừa chuẩn bị nhảy tiếp sang bên trái, một bàn tay lớn chộp về phía...

ấm trà bên cạnh nó.

Chương 230

Siêu cấp hệ thống nhìn lại, một lão giả đang rót trà.

Thôi xong, nó bị bao vây rồi!

Siêu cấp hệ thống nhìn xung quanh, còn có hai cường giả, cùng cấp với nó, đều là trung cấp sơ kỳ, nhưng... người ta đặt trước mặt là Hồng Mông Linh Bảo.

Còn nó, chỉ có một viên Hỗn Độn châu.

Siêu cấp hệ thống thở dài, nằm ngửa trên bàn trà không động đậy nữa, "Tới đi, nhẹ tay chút!" Lời vừa dứt, năm luồng lực Đại Đạo ập đến, siêu cấp hệ thống ra đi vô cùng thanh thản!

Không có đau đớn! ...

"Đừng kêu nữa, đi, về lao động cải tạo với ta!" Hậu Nghệ Nhất Hào dùng dây thừng trói Mặc Huyền lại, tạm biệt Minh Hà và Đa Bảo, kéo Mặc Huyền đi vào thông đạo không gian, vừa đi vừa nói, "Ngươi là kẻ yếu nhất trong chúng ta hiện nay, mới Thiên Tiên cảnh, sau khi về cũng không cho ngươi diễn sinh thế giới nữa." "Phụ giúp mọi người, việc rất nhẹ nhàng, còn được nghỉ ngơi, làm một vạn năm nghỉ hai ngày rưỡi, có vui không?" Tuy nhiên, đáp lại Hậu Nghệ Nhất Hào, chỉ có tiếng kêu thảm thiết không ngừng của Mặc Huyền... ...

"Thần thông chiêu này của Minh Hà tiền bối lợi hại thật!" "Đâu có đâu có, cũng thường thôi." Minh Hà khiêm tốn nói, "Người mạnh hơn ta nhiều lắm, ít nhất các Hỗn Độn Ma Thần đều dùng thành thạo hơn ta." "Ặc..." Đa Bảo ngẩn ra, lời này có phải là khiêm tốn không vậy?

"Ha ha, tiểu mập, đừng ngẩn ra đó, mau làm việc đi, bảo mấy sư đệ sư muội của ngươi đừng để lộ sơ hở!" Minh Hà cười lớn, nói

xong, thong thả đi về hướng Bát Cảnh Cung.

Bên này, Đa Bảo trước tiên nhìn đám người đang hóng chuyện trên tường của Xiển giáo, đảo mắt một cái, vung tay, "Các ngươi ngồi đó làm gì?

Về tu luyện đi, trong vòng ngàn năm không được xuất quan!" Quảng Thành Tử và những người khác không có sức phản kháng, bị Đa Bảo đưa về động phủ của mình.

Trên động phủ còn thêm một lớp phong ấn, khiến họ không thể ra ngoài.

Sau đó là đệ tử Thích giáo, cái này dễ nói, Dược Sư ba người biết một chút nội tình, thấy Đa Bảo sư huynh ra hiệu, liền bắt đầu nói chuyện với các đệ tử ký danh đến tham gia tỷ thí.

Bên Đa Bảo, tu vi của đệ tử ký danh Tiệt giáo cao nhất cũng chỉ là Kim Tiên, họ ngoài việc biết vừa rồi có uy áp của Thánh nhân, những chuyện khác đều không hiểu rõ lắm.

Kim Linh, Vô Đương và những người khác, Đa Bảo cũng không xóa ký ức, chỉ bảo họ đừng thảo luận về những chuyện này.

Sinh linh Hồng Hoang đều có lực Thiên Đạo bảo vệ chân linh, những ký ức mà hệ thống thăm dò đều là ký ức giả trên dòng sông thời gian.

Chỉ cần không nói ra, hệ thống bên ngoài đừng hòng biết được.

Còn Tam Tiêu và Triệu Công Minh, Đa Bảo không thể không âm thầm xóa đi đoạn ký ức này.

Bốn người này bị Giảng Đạo hệ thống khống chế, không xóa đi, bên Giảng Đạo hệ thống không thể giải thích được.

Xong những việc này, Đa Bảo từ kho riêng của mình lấy ra một

chiếc Lục Hồn Phiên đưa cho Trường Nhĩ.

Sau đó đến Bát Cảnh Cung.

Bên này, Ngũ Thánh và Minh Hà đang uống trà, tàn hài của siêu cấp hệ thống bị vứt sang một bên.

Một hệ thống nhỏ vừa mới trở thành trung cấp không lâu, nghèo rớt mồng tơi, ngoài một viên Hỗn Độn châu, thứ đáng giá nhất chính là thân thể Tổ Vu và Đại Vu bình thường.

Thấy Đa Bảo xong việc, mấy người luận đạo với nhau một phen, chủ yếu là Minh Hà giảng về tâm đắc chém hệ thống của mình.

Lão Tử và những người khác lắng nghe.

Năm năm sau, mọi người lần lượt rời đi, giả vờ như ký ức đã bị xóa.

Màn sương máu của núi Côn Lôn lúc này mới tan đi, Minh Hà xách tàn hài hệ thống đi ra, tiện thể khoe khoang với Giảng Đạo hệ thống ở núi Đại Uyên, "Đại huynh, một hệ thống trung cấp, bị đệ dùng thần thông mà Nương Nương ban cho giết rồi." "Nhị đệ bản lĩnh thật!" Giảng Đạo hệ thống đang khôi phục đẳng cấp 'khen ngợi', đồng thời thầm gật đầu, quả nhiên có quyền hạn Thiên Đạo cấp Bình Tâm.

Giảng Đạo hệ thống tiếp tục truyền âm, "Nhị đệ, đã xử lý ổn thỏa chưa?" "Đại huynh yên tâm, mọi thứ liên quan đến hệ thống này đệ đều đã xóa sạch rồi." "Dòng sông thời gian thì sao?" Minh Hà nghe xong, đưa tay vào dòng sông thời gian khuấy vài cái, nói, "Cũng đã dọn dẹp rồi." "Vậy thì tốt, nhị đệ vất vả rồi!" "Lần này đệ cũng có thu hoạch, đại ca, đệ về bế quan đây." "Được." Giảng Đạo hệ thống và Minh Hà cúp điện thoại, mở camera giám sát xem xét Tam Tiêu.

Thầm gật đầu, ký ức quả nhiên đã bị thay đổi, sau đó kiểm tra dòng sông thời gian.

Khóe miệng giật giật, lấy Lục Châu ra.

Lại sửa lại dòng sông thời gian một lần nữa theo cách mà Minh Hà đã 'sửa'.

Sau đó tiếp tục khôi phục đẳng cấp của mình, sắp rồi, nó sắp khôi phục đến cao cấp trung kỳ rồi... ...

Trong một thế giới nào đó thuộc ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang, Lão Nhị vừa xuất quan không lâu đang cùng Bàn Cổ chơi đùa với một hệ thống.

Hình ảnh siêu cấp hệ thống chết thảm đều bị họ nhìn thấy, đặc biệt là biểu hiện của Minh Hà, khiến Dương Mi tán thưởng, "Bây giờ giết hệ thống trung cấp dễ dàng như vậy rồi, không tệ." Bốp!

Bàn Cổ nhẹ nhàng một chưởng đánh hệ thống bay tới trở lại, gật đầu nói, "Tiềm lực quả thật không tồi." Dương Mi vừa định đánh hệ thống trở lại, nhưng thần sắc lão khẽ động, hệ thống đã bị họ hành hạ từ lâu trong tay trực tiếp bị bóp nát.

Bàn Cổ vung tay, ném tàn hài cho Hỗn Độn Kê Vương bên cạnh.

Chờ đợi kết quả của Lão Nhị.

Một lúc lâu sau, sắc mặt Dương Mi có chút kỳ quái, vung tay, một bức tranh hiện ra, "Lão đại huynh tự xem đi." Trên bức tranh là một quang đoàn đang bay nhanh trong chư thiên, khí tức không hề che giấu, hành sự vô cùng kiêu ngạo.

Đi đường không thèm né, thế giới nào cản đường đều bị nó đâm nát.

Đây chính là hệ thống đã để lại dấu vết truy tung trên người Bảng đan hệ thống.

Một hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Phong cách làm việc này, kiêu ngạo y như Bảng đan hệ thống kia.

Nhưng Bàn Cổ không nhìn vào điểm này, mà nhìn vào một dấu ấn trên người hệ thống này.

Dấu ấn truy tung của hệ thống.

Vô cùng yếu ớt, cũng chỉ vì họ đã giết quá nhiều hệ thống, rất quen thuộc và hiểu rõ về hệ thống, nên mới nhìn thấy.

Đây cũng là một hệ thống bị hệ thống khác theo dõi.

Một hệ thống cao cấp hậu kỳ bị theo dõi.

Bàn Cổ và Dương Mi nhìn nhau, Cao cấp đỉnh phong!

"Gọi Ma Thần, ít nhất phải mười vị Chí Cao Ma Thần." "Ta đi xem ai chưa bế quan!" Dương Mi gật đầu, bóng người biến mất.

Bàn Cổ thì thu lại chiếc rìu bên cạnh, để tránh theo thói quen chém chết hệ thống cao cấp hậu kỳ này.

Không ngờ, dùng một hệ thống cao cấp trung kỳ để câu cá, lại có thể câu được một chuỗi.

Cao cấp đỉnh phong, chắc chắn sẽ thu hoạch được không ít... ...

Bất Chu Chân giới, Nữ Oa trở về, Phục Hy vui vẻ chúc mừng muội muội tu vi đại tăng.

Đồng thời, y cũng bắt đầu cân nhắc về thân phận giả của mình ở Hồng Hoang.

Lần trước Bảng đan hệ thống kia, y dùng thân phận của muội muội, đã nếm được trái ngọt.

Vì vậy sớm đã suy nghĩ về việc tạo cho mình một thân phận khác.

"Huynh trưởng muốn hóa thân thành Thiên Hoàng Phục Hy kia sao?" Nữ Oa hỏi.

“Không không không!” Phục Hy lắc đầu, tầm nhìn của y sao có thể ngắn như vậy, y nói, “Ta muốn chiếm hết cả ba thân phận của Tam Hoàng.

Muội muội thấy thế nào?” Nữ Oa: ...Chiếm nhiều vị trí như vậy, có bận quá không?

“Đa Bảo còn lo được, ta đương nhiên cũng lo được.” Phục Hy vui vẻ nói.

“Huynh thích là được!” “Vậy ta bắt đầu đây!” Thấy muội muội cũng đồng ý với suy nghĩ của mình, Phục Hy hừng hực khí thế.

Y bắt đầu tra xét tình hình của Tiên Thiên Nhân tộc ở Hồng Hoang.

Tiên Thiên Nhân tộc hiện nay ở Hồng Hoang cũng coi như phân bố khá rộng.

Chiếm cứ một phần ngàn diện tích của Hồng Hoang.

Số lượng cũng có đến hàng ngàn vạn kinh.

Cũng được coi là một chủng tộc có số lượng tương đối đông đảo trong các tộc quần Hồng Hoang.

Thực lực bề ngoài của Nhân tộc rất yếu, kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Kim Tiên.

Những cường giả do các kẻ xuyên việt bồi dưỡng, hiện tại đều đang tu luyện ở tổ địa Nhân tộc hoặc các đại thiên thế giới phụ thuộc.

Vì nguyên nhân của những kẻ xuyên việt, một số truyền thừa đã được lưu lại.

Nhưng lại vì vấn đề thực lực, trải qua nhiều nguyên hội như vậy, Nhân tộc rất phân tán.

Có nơi Nhân tộc vẫn còn ăn lông ở lỗ.

Có... nơi Nhân tộc đã ở nhà cao tầng, xây biệt thự.

Còn có bộ lạc chiếm cứ một số nơi có linh khí, toàn viên tu luyện.

Ánh mắt Phục Hy dừng lại ở một bộ lạc có số lượng hai mươi ức người.

Chắc không nên gọi là bộ lạc, mà là hoàng triều.

Từng là nơi ở cũ của Thương Hoàng bộ lạc.

Những người Nhân tộc còn sống sót năm đó đã tái kiến lập một hoàng triều, tên gọi là Hoàng Triều.

Ngoài thủ lĩnh được gọi là Bệ hạ, những nơi khác đều không khác gì bộ lạc.

Vì vấn đề khu vực, hoàng triều này trong phạm vi ngàn vạn quang niên không có bộ lạc Nhân tộc nào khác, mà trong hoàng triều lại không có một tiên nhân nào.

Điều này cũng dẫn đến việc họ không thể đi ra ngoài, quanh năm cùng vạn tộc ở đây săn bắt lẫn nhau để sinh tồn.

Vì số lượng đông mà không có phương pháp quản lý hiệu quả, cứ vài chục năm hoàng triều lại xảy ra hỗn loạn vì những vấn đề tích tụ.

"Chính là cái này!" Phục Hy gật đầu, dùng Tiên Thiên Tức Nhưỡng trộn với máu của mình, nặn ra một đứa trẻ.

Phân ra một luồng nguyên thần nhập vào, ném đến một góc của hoàng triều.

Được một người phụ nữ đi ngang qua nhặt được, mang về nuôi nấng.

Thân thể được nặn từ Tiên Thiên Tức Nhưỡng mạnh mẽ như Đại La Kim Tiên.

Nhưng lớn lên có chút chậm, Phục Hy cũng không để ý, tùy tiện dùng một tiểu pháp thuật.

Chương 231

Chẳng phải là lớn nhanh rồi sao.

Mười năm sau, Phục Hy thành công tạo dựng danh tiếng trong hoàng triều, đích thân ra ngoài đánh giết một con yêu thú mạnh mẽ cảnh giới Địa Tiên.

Trở thành Bệ hạ của hoàng triều.

Phục Hy không nói nên lời, việc đầu tiên, chính là không cho phép người trong bộ lạc gọi y là Bệ hạ, sau này bộ lạc gọi y là thủ lĩnh là được.

Sau đó việc thứ hai, chính là chỉnh đốn trật tự bộ lạc.

Vấn đề chữ viết, đếm số, bộ lạc không phải không có chữ viết đếm số, nhưng vì bộ lạc lớn, số và chữ viết truyền từ đời này sang đời khác đều đã thay đổi, quá hỗn loạn.

Số một ở phía đông, đến phía tây lại là số ba.

Số năm ở phía tây, đến phía nam lại là số hai, đây cũng là nguyên nhân bộ lạc thường xuyên xảy ra xung đột.

Hai năm rưỡi, Phục Hy truyền bá chữ viết, cách đếm số mới, đồng thời, họ, sinh dục... những vấn đề này đều được sửa đổi, và được truyền bá ra ngoài trong hai năm rưỡi.

Phục Hy không có thay đổi gì nữa, mười năm sau, sau khi những quy định này hoàn toàn hòa nhập vào bộ lạc, Phục Hy bắt đầu bồi dưỡng những đứa trẻ Nhân tộc, tăng cường năng lực săn bắt của bộ lạc.

Hai mươi lăm năm sau, Phục Hy dẫn theo những đứa trẻ Nhân tộc đã trưởng thành đến Luyện Hư Hợp Đạo, số lượng mười vạn, bắt

đầu phát triển ra bên ngoài.

Mở ra con đường an toàn, gặp núi vượt núi, gặp nước qua sông.

Mười năm, 'ngộ ra' đạo Tiên Thiên Bát Quái.

Khiến cho những người Nhân tộc chưa nhập đạo cũng có thể lĩnh ngộ được quy luật biến đổi tự nhiên của vạn vật, dễ dàng hơn trong việc phán đoán hạn hán, lũ lụt, nguy hiểm.

Tăng cường tư duy, phương thức biện chứng của người Nhân tộc trong bộ lạc.

Trăm năm trôi qua, xuất hiện Nhân tộc Địa Tiên, Phục Hy trở về bộ lạc, tiếp tục phát triển.

Vì thực lực bộ lạc tăng lên, nên có đủ sức để chăn nuôi những chủng tộc chưa khai mở linh trí.

Vấn đề ăn uống của Nhân tộc được giải quyết một phần.

Tiên Thiên Bát Quái cũng hoàn toàn được truyền bá trong bộ lạc này.

Lại một trăm năm nữa, Phục Hy lại một lần nữa xuất phát.

Nhưng lần này là dẫn theo cả bộ lạc.

Trăm năm, cộng thêm những hành động nhỏ mà Phục Hy âm thầm thực hiện.

Bộ lạc đã thoát ra khỏi nơi đã giam cầm họ hàng triệu năm, gặp được các bộ lạc Nhân tộc khác.

Phục Hy chọn một nơi có sông núi, lại một lần nữa an cư.

Săn bắt, chăn nuôi, bộ lạc nhanh chóng trở nên giàu có, cũng có giao lưu với các bộ lạc khác.

Vì thủ lĩnh là Phục Hy, bộ lạc cũng trở thành Phục Hy bộ lạc.

Đồng thời, bản tôn của Phục Hy ở Bất Chu Chân giới lại nặn ra hai đứa trẻ.

Phân biệt là Thần Nông và Hiên Viên, ở Phục Hy bộ lạc, làm việc và làm quan.

Kiếm chút danh tiếng.

Lại một trăm năm nữa, Phục Hy bộ lạc ở bên bờ Đông Hải, danh tiếng vang xa.

Đã có năm phần Tiên Thiên Nhân tộc, biết đến sự tồn tại của Phục Hy bộ lạc.

Một số bộ lạc nhỏ sống lay lắt lần lượt đến quy phục, các bộ lạc khác cũng tôn Phục Hy bộ lạc làm lão đại, Phục Hy làm cộng chủ.

Phục Hy cũng truyền bá trật tự và Tiên Thiên Bát Quái ra ngoài, tiện thể làm chút việc nhỏ.

Bãi bỏ một số thói quen của Nhân tộc, đặc biệt là những kẻ xây nhà cao tầng, đeo kính râm, mặc hán phục.

Tốn không ít tinh lực của Phục Hy, phiền đến mức Phục Hy phải tăng thêm khối lượng công việc cho Vân Khởi, người đã gây ra tất cả những chuyện này.

Sau đó Phục Hy bắt đầu sống kín đáo, một số công việc giao cho hai phân thân Thần Nông và Hiên Viên xử lý.

Nâng cao danh vọng, còn mình thì đến tổ địa Nhân tộc, khảo sát địa điểm đặt Hỏa Vân Động.

Cuối cùng, đến bộ phận lao cải, để Vân Khởi đích thân vác một đại thiên thế giới đến tận nơi lắp đặt, làm Hỏa Vân Động.

Hẹn thời gian, vạn năm sau đến tổ địa Nhân tộc lắp đặt, sau đó trở về bộ lạc... ...

Trong chư thiên, một quang đoàn màu tím va chạm ngang dọc, thế giới cản đường nó.

Trong nháy mắt đã bị đâm nát.

Lúc này, quang đoàn màu tím dừng lại, một luồng sóng sức mạnh lan ra, một lúc lâu sau, quang đoàn hơi lệch hướng một chút.

Tiếp tục va chạm ngang dọc.

Mấy chục năm sau, thế giới Hồng Hoang xuất hiện trong tầm mắt của nó.

"Bảng đan hệ thống, đã từng dừng lại ở thế giới này." Bàn điểm hệ thống cẩn thận cảm nhận, dấu ấn trên người Bảng đan hệ thống, định vị chính là ở đây.

"Kỳ lạ, tại sao nó không rút bản nguyên của thế giới này?" Bàn điểm hệ thống có chút nghi hoặc, Hồng Hoang này, trông không giống như đã bị rút bản nguyên.

"Chẳng lẽ Bảng đan hệ thống phát hiện dấu ấn trên người nó, cố ý lừa ta?" Bàn điểm hệ thống rơi vào suy nghĩ, nó chưa từng gặp Bảng đan hệ thống, nên nói Bảng đan hệ thống căn bản không biết đến sự tồn tại của nó.

Ban đầu nó vô tình phát hiện ra sự tồn tại của Bảng đan hệ thống trong một thế giới bị hạ cấp.

Năng lực của Bảng đan hệ thống rất phù hợp với nó, nếu nó có thể dung hợp, rất có khả năng sẽ thăng cấp lên cấp độ cao cấp đỉnh phong.

Vì vậy nó không ngừng tìm kiếm Bảng đan hệ thống trong chư thiên, nửa Hỗn Độn trước, nó cảm nhận được Bảng đan hệ thống đại chiến với một ý chí thế giới, vội vàng chạy tới, đáng tiếc khi nó đến nơi Bảng đan hệ thống đã xé một mảng bản nguyên của thế giới đó

rồi bỏ đi.

Nó nuốt chửng ý thức thế giới đó, muốn xác định vị trí của Bảng đan hệ thống.

Cũng trong lần đó, nó biết được Bảng đan hệ thống bị ý thức thế giới đánh dấu là không được chào đón.

Thông qua dấu hiệu này, mỗi khi Bảng đan hệ thống dùng toàn lực, nó có thể xác định được vị trí đại khái của Bảng đan hệ thống.

Hơn một ngàn năm trước, nó lại một lần nữa cảm ứng được vị trí của Bảng đan hệ thống.

Nhưng lần này, đến nơi lại xuất hiện điều bất thường.

Bàn điểm hệ thống nhìn về phía thế giới Hồng Hoang trước mặt.

Cấp độ bình thường, bản nguyên hơi nhiều một chút, nhưng cũng không có gì nổi bật.

Nhưng định vị của Bảng đan hệ thống lại ở vùng chư thiên này.

Thế giới mạnh nhất của vùng chư thiên này, chính là Hồng Hoang này.

Bảng đan hệ thống lại không vào rút bản nguyên.

Chẳng lẽ Bảng đan hệ thống đã nhận ra dấu ấn trên người, để lại cạm bẫy cố ý cắt đuôi ta?

Bàn điểm hệ thống rơi vào trầm tư, do dự một lát, Bàn điểm hệ thống quyết định tiến vào thế giới Hồng Hoang này.

Mặc kệ có âm mưu gì hay không, với thực lực cao cấp hậu kỳ của nó, nó sẽ không sợ bất cứ thứ gì.

Dù sao bây giờ đã mất phương hướng của Bảng đan hệ thống, muốn tìm lại và xác định sự tồn tại của Bảng đan hệ thống.

Cần phải đợi dấu ấn trên người Bảng đan hệ thống lại được kích hoạt.

Trong thời gian rảnh rỗi, kiếm chút tiền lẻ cũng được.

Bàn điểm hệ thống dễ dàng tiến vào thế giới Hồng Hoang.

Từ trong không gian lấy ra một linh hồn đang ngủ say.

Bắt đầu tìm kiếm vật chứa... ...

Bên ngoài thế giới Hồng Hoang, Bàn Cổ, Dương Mi, Thời Thần, Vận Mệnh... tổng cộng mười ba vị Ma Thần đứng trong hư không.

La Hầu kinh ngạc nói, "Hệ thống này lại không làm bừa." Hồng Quân nhìn La Hầu, khinh bỉ nói, "Nó kiêu ngạo, chứ không ngu." "..." "Lão đại, dấu ấn trên người hệ thống này, đã được ta khuếch đại rồi." Nhân Quả mở miệng nói.

"Rất tốt." Bàn Cổ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Bàn điểm hệ thống đang ở trong Hồng Hoang.

"Đây là một hệ thống cao cấp hậu kỳ, Lão Lục, ngươi phối hợp một chút, để Bình Tâm tìm cơ hội, trước mặt Giảng Đạo hệ thống, triệu hồi năng lượng thể của chúng ta, cho Giảng Đạo hệ thống xem một chút." "Được." Hồng Quân gật đầu, bắt đầu liên lạc với Bình Tâm.

"Chúng ta ẩn nấp cho kỹ, đừng để lộ khí tức." Bàn Cổ nói với các Ma Thần bên cạnh.

Các Ma Thần khác gật đầu, Thời Thần và Dương Mi cùng nhau ra tay, khí tức của các Ma Thần tại chỗ đều được che giấu đi... ...

Trong một bộ lạc của Nhân tộc bên bờ Đông Hải Hồng Hoang, một thanh niên mở mắt ra.

Tiêu hóa ký ức trong đầu, một lúc lâu sau, Tô Trần với ánh mắt

phức tạp nhìn khung cảnh bộ lạc.

Những đứa trẻ đang rèn luyện thân thể, một ông lão đang dạy dỗ bên cạnh, những người đàn ông và phụ nữ tàn tật đang chăn nuôi những con lợn rừng, dê hoang hơn mười mét.

Và những người đàn ông và phụ nữ khỏe mạnh của bộ lạc chuẩn bị ra ngoài săn bắt.

"Hồng Hoang, Nhân tộc..." Tô Trần lẩm bẩm, bộ lạc này tên là Sơn bộ lạc, là một bộ lạc bình thường của Nhân tộc.

Trước đây mỗi ngày đều phải lo lắng cho sự sinh tồn, bụng đói, hung thú trong núi.

Mỗi ngày đều có tộc nhân chết trong miệng của hung thú khác, sống vô cùng gian khổ.

Mãi đến hai mươi lăm năm trước, huynh đệ của lão thủ lĩnh Sơn bộ lạc thời trẻ trở về.

Sau đó bộ lạc đã thay đổi lớn về trật tự, tộc nhân không còn sống chung lộn xộn, mà phân chia nơi ở theo họ hàng, trẻ em cũng không còn chỉ biết mẹ mà không biết cha...

ặc, thời đại này, có rất nhiều lão Vương, có thể còn không biết cha ruột của mình, nhưng có cha.

Những người bị thương tật chưa chết cũng có được sự bảo đảm về sinh mạng, chăn nuôi một số chủng tộc hiền lành làm thức ăn, còn có được sự bảo đảm về chất lượng cuộc sống.

Những người già cũng có thể truyền kinh nghiệm của mình cho những đứa trẻ trong tộc.

Chương 232

Thanh niên trai tráng thì ra ngoài săn bắt, chịu trách nhiệm về cái đói của bộ lạc.

Chỉ trong hai mươi lăm năm ngắn ngủi, mức sống của bộ lạc đã tăng lên gấp trăm lần.

Tất cả những điều này, đều là nhờ huynh đệ của thủ lĩnh, đã đến Phục Hy bộ lạc tu học, do Phục Hy bộ lạc dạy dỗ, hai mươi lăm năm, học thành tài trở về phát triển quê hương.

Đồng thời, Tô Trần cũng hiểu rõ tình hình của Phục Hy bộ lạc, hiện nay cộng chủ của các đại bộ lạc Nhân tộc, Phục Hy.

Tất cả những điều này, đều do Phục Hy cộng chủ truyền thụ.

"Ai!" Tô Trần thở dài, ngoài những điều này, hắn còn biết, thế giới này là thế giới Hồng Hoang, điều này hắn biết ngay từ khi xuyên việt đến, chắc là phúc lợi xuyên việt.

Nhưng phúc lợi này, không có còn hơn, hắn không biết gì cả, sống yên ổn một đời chẳng tốt hơn sao.

Tuổi thọ trung bình của Nhân tộc ở đây là hai trăm năm.

Cùng với phương pháp dưỡng sinh của hắn, sống ba bốn trăm năm, chẳng phải dễ như bỡn sao.

Nhưng bây giờ biết đây là Hồng Hoang, trong lòng cũng thấy khó chịu.

Bỏ qua ý nghĩ muốn trường sinh, thứ hai chính là tình hình hiện tại của Nhân tộc.

Phục Hy trị vì, thành tựu Thiên Hoàng.

Tu vi Á Thánh.

Còn có Thần Nông, Hiên Viên, Ngũ Đế sau này... thấp nhất cũng là tu vi Chuẩn Thánh, tám vị tồn tại thấp nhất là Chuẩn Thánh, ngoài Thánh nhân ra.

Hồng Hoang ai có thể sánh bằng?

Tuy nhiên... dưới Thánh nhân đều là con kiến, Thánh nhân tùy tiện tính kế vài cái, tất cả đều bị nhốt trong phòng tối Hỏa Vân Động.

Nhân tộc đáng lẽ phải đứng trên đỉnh Hồng Hoang, lại trở thành công cụ thu hoạch tín ngưỡng, công đức, khí vận của tiên thần chư Thánh.

Cùng là Nhân tộc, thấy cảnh này, trong lòng sao có thể không đau buồn?

Nhưng hắn có thể làm gì được?

Hắn hiện tại vẫn là một thanh niên mới tròn hai mươi tám tuổi, tham gia săn bắt còn không được phép.

"A!" Tô Trần ngửa mặt lên trời thở dài, nằm xuống đất, "Ta đã xuyên việt rồi, hệ thống đâu?" 【Đinh, cảm nhận được lời kêu gọi mạnh mẽ của túc chủ, hệ thống ba ba của ngươi đã online.】 Tô Trần: ...Cẩu hệ thống, vừa đến đã chiếm hời của ta!

"Cẩu hệ thống, nói chức năng của ngươi đi!" Tô Trần nghiến răng nói, 【Đinh, phát hiện túc chủ mắng chửi hệ thống, thưởng một lần điện giật.】 Xì xì ông ông!

"Ta... a a... cẩu... a!" "Ba ba, a, ba ba con sai rồi!

Ba ba con sai rồi!" 【Đinh, trừng phạt kết thúc, lần sau tái phạm, trừng phạt tăng gấp đôi.】 【Giới thiệu chức năng đã được làm thành sách hướng dẫn, túc chủ tự mình tra cứu, bản hệ thống phải đi ngủ

rồi.

Ngươi quỳ an đi!】 Bàn điểm hệ thống nói xong, không còn quan tâm đến túc chủ này nữa, để hắn tự phát triển.

Một Hồng Hoang bình thường mà thôi, với thực lực của nó, chỉ cần túc chủ không quá ngu ngốc, là có thể giải quyết được.

Nó vẫn còn việc lớn phải làm, Bàn điểm hệ thống bắt đầu sử dụng chín phần chức năng của mình, cảm nhận vị trí dấu ấn trên người Bảng đan hệ thống.

Một phần còn lại, để túc chủ tự mình tung hoành, kiếm bản nguyên cho nó... ...

Bên này, Tô Trần toàn thân đen thui, miệng bốc khói đen, đầu tóc bù xù, lảo đảo bò dậy từ mặt đất, chạy đến nơi lấy nước an toàn của bộ lạc để vệ sinh cá nhân.

Đồng thời tra cứu chức năng của hệ thống.

Hệ thống tên là Bàn điểm hệ thống, đúng như tên gọi.

Bàn điểm những sự kiện gây chấn động, không cần biết thật giả, chỉ cần ảnh hưởng tạo ra đủ lớn, là có thể nhận được phần thưởng.

Đồng thời, hệ thống cũng cho hắn phần thưởng tân thủ, mười lần cơ hội chiếu hình toàn bộ Hồng Hoang.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều có thể xem, không cần biết thật giả, trong nháy mắt, trong đầu Tô Trần hiện ra rất nhiều ý tưởng, 《Đạo Tổ Hồng Quân và Ma Tổ La Hầu yêu hận tình thù》 《Tại sao trong Oa Hoàng Cung lại có tiếng trẻ con khóc?》 《Sốc!

Sốc!

Sốc!

Nguyên nhân Tam Thanh phân gia lại là...》 《Bàn Cổ khai thiên

chưa chết!

Bị giam trong phòng tối...》 ...

“Không được không được!” Tô Trần vội vàng lắc đầu, xua đi những ý nghĩ lộn xộn trong đầu.

Những thứ này cùng lắm chỉ làm nguyên chủ tức giận, những người khác cùng lắm chỉ hóng chuyện xem kịch, không thể tạo ra ảnh hưởng quá lớn.

Hắn phải phù hợp với thực tế, như vậy mới có thể nhận được phần thưởng tốt.

Sau khi Tô Trần rửa sạch bản thân, mang theo một bụng ý tưởng, đi về phía căn nhà nhỏ của mình trong bộ lạc.

Vào trong căn nhà nhỏ của mình, Tô Trần nằm trên tảng đá xanh lớn, nghĩ xem nên biên soạn sự kiện như thế nào.

Nghĩ đi nghĩ lại, nghĩ đến căn nhà này.

Đây là do mẹ của tiền thân để lại, mẹ của tiền thân là thành viên của đội săn bắn bộ lạc.

Thân thủ nhanh nhẹn, thực lực mạnh mẽ.

Nhiều lần săn được con mồi cho bộ lạc.

Nhưng luôn có lúc thất thủ, một lần đi săn, đội săn bắn không cẩn thận chọc phải một con gấu khổng lồ cao hơn năm ngàn mét.

Để đảm bảo an toàn cho bộ lạc.

Mẹ của hắn đã liều mạng dẫn con gấu đó đi.

Hắn cũng trở thành trẻ mồ côi, lúc đó tiền thân mới bảy tám tuổi.

Nhưng vì mẹ hắn đã có cống hiến to lớn cho bộ lạc, thức ăn phân phát cho bộ lạc đều cho hắn một phần không nhỏ.

Đây cũng là nguyên nhân tiền thân có thể lớn lên khỏe mạnh.

Những người như tiền thân, trong bộ lạc có rất nhiều.

Mỗi ngày, đều có tộc nhân chết trên đường đi săn.

Đây còn là trong tình hình bộ lạc đã có cải cách.

Trước đây, chết còn thảm hơn.

Nhân tộc ở Hồng Hoang, ở cuối chuỗi thức ăn.

Bây giờ Nhân Hoàng của Nhân tộc sắp xuất hiện, rõ ràng có cơ hội thoát khỏi vận mệnh này, lại bị tính kế, Nhân Hoàng bị nhốt trong Hỏa Vân Động.

Nếu không thức tỉnh hệ thống, hắn có thể sẽ cúi đầu chấp nhận.

Nhưng bây giờ đã có hệ thống rồi.

Tại sao hắn không thể thay đổi vận mệnh của Nhân tộc?

Làm tới!

Ánh mắt Tô Trần kiên định, bắt đầu phát huy kho tàng kiến thức của mình.

Một ngày trôi qua, Tô Trần hung hăng nhai miếng thịt đen thui không rõ tên, vừa tiếp tục suy nghĩ.

Hai ngày trôi qua, ánh mắt Tô Trần sáng lên, kích động hét lớn, "Cẩu hệ thống, mở trang biên tập ra, ta bắt đầu đây." 【Đinh, phát hiện túc chủ bất kính với hệ thống, thưởng một lần siêu cường dòng điện.】 Tô Trần: ...Kích động quá quên mất!

"A!" "Hệ thống ba ba tha mạng!" ...

Nửa ngày sau, Tô Trần rửa sạch vết bẩn trên người, tự tay mở bảng hệ thống.

Trang biên tập.

Bắt đầu thao tác. 《Bàn điểm mười đại âm mưu Hồng Hoang》 (Chú thích: Xếp hạng không liên quan đến thực lực) 【Mười đại âm mưu, vị trí thứ mười, Nhân tộc Tam Hoàng thiên】 【Nhân vật chính của trời đất, Nhân tộc Hồng Hoang, đáng lẽ phải đứng trên đỉnh Hồng Hoang, lại thảm thương bị tính kế, Tam Hoàng bị giam cầm, Nhân tộc trở thành tầng lớp thấp nhất.】 Tô Trần viết từng nội dung, dưới sức mạnh của hệ thống hóa thành hình ảnh chân thực.

Hai ngày rưỡi sau, Tô Trần mệt mỏi xoa quầng thâm mắt, nhấn nút đăng tải... ...

Uỳnh!

Một vệt sáng tím xẹt qua bầu trời, thu hút sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang, ngẩng đầu nhìn lên.

Bầu trời tím khí lan tỏa, hàng ức vạn tinh hà hội tụ, mênh mông vô biên.

Vạn đạo pháp tắc hiển hóa, phác họa ra hư ảnh rồng phượng cát tường, tự do bay lượn trong tinh hà.

Linh vật tu đạo nhìn vào, liền cảm thấy một trận thư thái, pháp lực trong cơ thể tự động vận chuyển.

Tu vi có phần tinh tiến.

Vạn linh chấn động, cơ duyên khó gặp, vội vàng tham ngộ.

Tô Trần mắt thâm quầng vui mừng, mới bắt đầu thôi mà đã nhận được lượng lớn giá trị chấn động.

Quá hời!

Ngay lập tức, Tô Trần vội vàng đổi một viên Can Vương Đan, một viên uống vào, quầng thâm mắt biến mất, tinh thần mệt mỏi được quét sạch.

Không hổ là Can Vương Đan, sướng!

Tô Trần cười lớn, tiếp tục nhìn lên bầu trời, tràn đầy mong đợi.

Điềm lành trên bầu trời vẫn tiếp tục, một màn hình lớn bao phủ toàn bộ bầu trời xuất hiện.

Chương 233

Ngay sau đó, âm thanh của Đại Đạo vang lên, thần linh Hồng Hoang đều nghe rõ. 【Đại Đạo Bàn điểm võng】 【Bàn điểm các loại sự tích Hồng Hoang, sắp sửa bàn điểm mười đại âm mưu Hồng Hoang】 【Nhân tộc Tam Hoàng thiên.】 【Kính mời đón xem.】 ...

Ầm ầm ầm, âm thanh vừa dứt, chúng sinh Hồng Hoang rơi vào cuộc thảo luận kịch liệt.

Đồng thời, Nhân tộc Hồng Hoang cũng rơi vào khó hiểu, Nhân tộc của họ có Tam Hoàng sao?

Còn Phục Hy ở Phục Hy bộ lạc thì tâm trạng cực tốt nhìn lên bầu trời.

Lại đến một hệ thống nữa, lần trước Bảng đan hệ thống kia, y đã kiếm được rất nhiều Hỗn Độn Chí Bảo.

Lần này xem ra còn kiêu ngạo hơn, còn bàn điểm Nhân tộc Tam Hoàng.

Đây chẳng phải là đang bàn điểm chính mình sao?

Sẽ cho phần thưởng gì đây?

Phục Hy rất mong đợi.

Núi Côn Lôn, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mở mắt, nhìn lên bầu trời.

"Mười đại âm mưu!" Ánh mắt bình thản của Lão Tử có chút màu sắc khác.

Gặp qua nhiều kẻ xuyên việt như vậy, gã sao có thể không biết, gã và nhị đệ trong ấn tượng của chín phần mười kẻ xuyên việt là gì.

Lần bàn điểm này, là nhắm vào họ?

Một lúc lâu sau, Lão Tử bình thản nói, "Chờ xem đi, xem lần này hệ thống sẽ bàn điểm những gì." Nguyên Thủy và bốn người còn lại gật đầu, im lặng chờ đợi bàn điểm bắt đầu... ...

Các vị thần Hồng Hoang, cũng đều dừng việc trong tay, chờ đợi bàn điểm bắt đầu.

Lối ra vào giữa Hồng Hoang và Bất Chu Chân giới, một tòa đại điện cổ kính từ từ mở ra cánh cửa lớn.

Mười hai bóng người từ trong bước ra.

"Mới bao nhiêu năm, linh khí Hồng Hoang lại trở nên loãng như vậy!" Chúc Dung duỗi eo, tình hình Hồng Hoang bị gã nhìn thấu.

Đặc biệt là những sinh linh cấp phàm ở khắp nơi, Chúc Dung lắc đầu.

Có chút không quen, thấy nhiều sinh linh yếu không thể yếu hơn.

Các Tổ Vu khác cũng đều đang duỗi cơ thể, họ bế quan những năm này, ngoài việc ăn hết linh thực mà chú bếp cho.

Ngoài mười hai giọt bản nguyên tinh huyết còn lại, những thứ khác như tinh huyết, ngọc tủy, nguyên thần, xương cốt của Bàn Cổ đều đã luyện hóa.

Cảnh giới bị kìm hãm không đột phá, nhưng nhục thân không ngừng biến đổi, hiện tại, nhục thân đã không thể kìm hãm được nữa, biến đổi đến cấp độ Thiên Đạo cảnh.

Thập Nhị Thiên Đô Thần Sát đại trận cũng đã được cải tiến, không cần dòng sông thời gian, cũng có thể hợp thành chân thân Phụ Thần.

Chỉ trong trăm vạn năm ngắn ngủi, thực lực đã tăng lên gấp bội.

Sảng khoái!

Hoạt động xong cơ thể, các Tổ Vu ngẩng đầu nhìn trời.

"Mười đại âm mưu Hồng Hoang!" Cộng Công siết nắm đấm, vẻ mặt hưng phấn, "Hệ thống này thật chu đáo, biết lão tử vừa xuất quan, ngứa tay, đến cho ta giải khuây." "Chúng ta mau tìm vị trí của nó, tìm nó chơi đi." Cường Lương nóng lòng nói.

"Chơi cái gì mà chơi." Đế Giang khiển trách, "Đây ít nhất là một hệ thống cao cấp, không ở trong Bàn Cổ Điện, chúng ta đi là nộp mạng." "Tất cả im lặng cho ta, tiện thể xem mười đại âm mưu này là cái gì." "Ồ!" Các Tổ Vu giảm bớt hứng thú, tùy tiện tìm một chỗ, nằm xuống xem kịch.

Đồng thời, các kẻ xuyên việt bên ngoài Hồng Hoang, cũng đều không làm việc nữa, tụ tập lại một chỗ, ăn hạt dưa, lạc rang, bắp rang bơ.

Chờ đợi bàn điểm bắt đầu.

"Mười đại âm mưu." Vân Khởi dừng lại bắp rang bơ trong tay, năm đó hình như gã không ít lần đoán mò về Đạo Tổ Tam Thanh.

Còn tự tưởng tượng ra các loại tính kế của họ.

Bây giờ nghĩ lại, thật nhảm nhí.

Sao lại cứ cho rằng Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất nhỉ?

Lúc này, Đế Tuấn hào hứng nói, "Các ngươi nghĩ xem, mười đại âm mưu này sẽ có ai?" "Chắc chắn có Chuẩn Đề đại lão." Hùng Thiên vỗ vỗ cái bụng đầy lông của mình nói.

"Chắc chắn có Lão Tử đại lão này." Thông Thiên Nhất Hào vỗ ngực bảo đảm, "Thứ hạng còn không thấp đâu, nếu sai, ta trồng cây chuối gội đầu!" "Ta nghĩ sẽ có Thiên Đạo." Đế Tuấn Hào nói.

“Không đâu, Thiên Đạo chí công, chắc là Đạo Tổ.” Hồng Vân Nhất Hào nói.

“Tuyệt đối có Thiên Đạo, hay là cá cược đi!” Đế Tuấn Hào tự tin nói.

“Tuyệt đối không có.” Hồng Vân Nhất Hào phản bác, “Ngươi muốn cược gì?” “Cũng không làm khó ngươi, ai thua, người đó giả gái hai năm rưỡi.” “Chơi luôn.

Chỉ giả gái không được, trực tiếp biến thành nữ.” “Được.” Hồng Vân Nhất Hào đứng dậy, nói với mọi người, “Huynh đệ, đến lúc đó mời các ngươi xem mỹ nữ.” “Lão huynh trâu bò!” “Đến lúc đó ta chắc chắn quay phim.” “Chỉ giả gái cũng không có gì thú vị, hay là lúc đó người thua nhảy một điệu thì sao!” “Đồng ý!” “...” ...

Núi Đại Uyên, Giảng Đạo hệ thống vẫn đang trên đường khôi phục cao cấp trung kỳ, nghe thấy âm thanh trên trời, đành phải dừng lại.

Đại Uyên đạo nhân, online!

Giảng Đạo hệ thống nghiêm trọng nhìn lên bầu trời, hệ thống cao cấp hậu kỳ, nó vẫn chưa có cách nào khóa chặt nơi ẩn náu của hệ thống này.

Hơn nữa...

Giảng Đạo hệ thống nhìn về phía chúng sinh Hồng Hoang, mỗi lần họ chấn động, khí vận, khí tức, cảm xúc của họ sẽ bị hấp thu.

Hội tụ lên bầu trời.

Hệ thống này trực tiếp lấy tất cả sinh linh Hồng Hoang làm lá chắn.

Căn bản không thể xác định được nơi nó ẩn náu.

Hệ thống này, thực lực cũng chỉ kém nó thời kỳ toàn thịnh một chút.

Rất mạnh, nhưng...

Giảng Đạo hệ thống quỷ dị cười một tiếng, ngươi đến nhầm chỗ rồi.

Một bước, Giảng Đạo hệ thống đến thế giới U Minh.

Phong Đô và Minh Hà đã sớm ở đây, sắc mặt 'nghiêm trọng', Giảng Đạo hệ thống đến cũng chỉ gật đầu.

"Bái kiến Nương Nương." Giảng Đạo hệ thống bái lạy.

"Miễn lễ!" Bình Tâm thấy nó đến, bắt đầu nói chuyện, "Nương Nương, Hồng Hoang xuất hiện Đại Đạo Bàn điểm võng, không biết là thật hay giả?" Giảng Đạo hệ thống hỏi.

"Là hệ thống ngoại vực." Bình Tâm nói.

"Lại là hệ thống!" Giảng Đạo hệ thống 'nhíu mày', nhưng lại có vẻ 'khó hiểu' nhìn Bình Tâm, nói, "Nương Nương vì sao không chém chết lão này." "Ta không thể tìm thấy sự tồn tại của hệ thống này." Bình Tâm 'bất lực' nói.

"Ngay cả Nương Nương cũng không tìm được." Giảng Đạo hệ thống 'chấn kinh', "Hệ thống này, thực lực chẳng lẽ..." "Thực lực không đáng lo!" Bình Tâm lắc đầu, nói, "Cũng chỉ mạnh hơn Bảng đan hệ thống lần trước một chút." "Nhưng nó giỏi ẩn nấp, ta không thể xác định nó cụ thể ở đâu." "Chỉ cần tìm thấy nó, ta có thể tiêu diệt nó." Giảng Đạo hệ thống kinh hãi, một hệ thống cao cấp hậu kỳ có nội tình không tồi, nó cảm thấy Bình Tâm chắc là có thể áp chế.

Nhưng xem giọng điệu của Bình Tâm, bà ấy có thể trực tiếp diệt sát!

Thực lực này!

Bình Tâm tiếp tục nói, “Ta không thể lộ diện, nếu không sẽ kinh động hệ thống này.” “Gọi ba ngươi đến, là để các ngươi đi tìm xem, nơi ẩn náu của hệ thống này.” “Thông thường, nó rất có khả năng trốn trong cơ thể sinh linh Hồng Hoang.” “Sinh linh đó, cũng bị kẻ xuyên việt do nó mang đến đoạt xá.” “Đặc trưng của kẻ xuyên việt, Đại Uyên ngươi khá quen thuộc, chia sẻ cho Phong Đô và Minh Hà một chút.” “Vâng, Nương Nương!” Khóe miệng Giảng Đạo hệ thống hơi nhếch lên, chia sẻ ‘đặc trưng’ của kẻ xuyên việt cho Phong Đô, Minh Hà.

“Đa tạ đại huynh.” Khóe miệng Phong Đô, Minh Hà giật giật, ngươi có phải nghĩ rằng chúng ta chưa từng gặp kẻ xuyên việt, tùy tiện nói một loại để lừa gạt.

Kiêu ngạo bá đạo, thích nữ sắc, không có lòng kính sợ đối với cường giả.

Chỉ vậy thôi?

Hết rồi!

Thôi bỏ đi, dù sao cũng là diễn kịch.

Không thèm so đo với ngươi!

Sau đó, dưới sự ‘thúc giục’ của Bình Tâm, ba người tản ra, chia làm ba hướng.

Tìm kiếm nơi ẩn náu của kẻ xuyên việt đó.

Phong Đô và Minh Hà khẽ cười, đi tìm các đạo hữu ở đạo trường làm khách.

Còn Giảng Đạo hệ thống, thì lại hướng ánh mắt về hai nơi Kim Ngao Đảo và Côn Lôn Sơn.

Thông Thiên và Tiệt giáo của hắn, rất được các hệ thống của chúng hoan nghênh.

Suy nghĩ một lát, Giảng Đạo hệ thống bay về phía Côn Lôn Sơn.

Thông Thiên hiện đang ở Côn Lôn Sơn, khả năng ở đó là lớn nhất.

Nếu không có, nó sẽ đến Kim Ngao Đảo... ... ... 【Mười đại âm mưu vị trí thứ mười, Nhân tộc Tam Hoàng thiên, bắt đầu bàn điểm!】 Uỳnh!

Màn hình lớn trên trời thay đổi, trên hình ảnh toàn là những người Nhân tộc ăn mặc rách rưới. 【Sau đại kiếp của Nhân tộc, Nhân tộc chỉ còn lại một phần trăm, Tiên Thiên Nhân tộc đều đã chết.

Nhân tộc không có cường giả, khí vận khổng lồ tan rã, bất cứ lúc nào cũng có nguy cơ diệt tộc.】 Âm thanh vừa dứt, hình ảnh lại thay đổi, từng người Nhân tộc chết thảm dưới móng vuốt của hung thú Hồng Hoang.

Chết đói vì thiếu thức ăn, chết vì thiên tai do không có nơi trú ẩn.

Các loại hình ảnh chết chóc bất lực xuất hiện, gợi lên lòng trắc ẩn trong lòng sinh linh Hồng Hoang.

Các vị thần vẫn bình thản nhìn, ở Hồng Hoang có rất nhiều sinh linh cấp phàm, thảm hơn Nhân tộc nhiều.

Họ chẳng lẽ ngày nào cũng có thể đồng tình sao? 【Mãi cho đến khi một đứa trẻ ra đời.】 【Đứa trẻ tên là Phục Hy.

Vừa sinh ra đã biết đi, sinh ra đã biết mọi thứ, là chuyển thế của đại thần thượng cổ, Yêu tộc Hy Hoàng, một đại năng Chuẩn Thánh.】 【Sau khi Phục Hy ra đời, không còn ký ức tiền thế, nhưng dù sao cũng là đại thần chuyển thế, rất nhanh đã thể hiện ra sự phi phàm của mình.】 【Thủ lĩnh Phục Hy bộ lạc vừa nhìn đã hiểu, đây là người có thể khiến tộc nhân trong bộ lạc no bụng.】 【Lập tức thoái vị

nhường ngôi, Phục Hy đảm nhận chức thủ lĩnh.】【Sau khi đảm nhận chức thủ lĩnh, Phục Hy không phụ lòng mong đợi, dẫn dắt tộc nhân phát triển bộ lạc, kết lưới đánh cá, dạy ngư điền, tạo thư khế.

Bộ lạc rất nhanh trở thành một bộ lạc lớn phồn hoa, khiến các bộ lạc Nhân tộc khác hướng về.

Phục Hy không giấu giếm, đem những gì sáng tạo ra truyền bá.

Chương 234

Nhiều bộ lạc cũng tôn Phục Hy làm cộng chủ.

Nhân tộc từng ăn mặc rách rưới, cơm không đủ no đã được cải thiện.

Nhưng nguy hiểm ở Hồng Hoang ở khắp nơi, Nhân tộc vẫn thương vong rất lớn.

Phục Hy thấy vậy, trải qua nhiều gian truân, nhiều lần rèn luyện, cuối cùng, sáng tạo ra Tiên Thiên Bát Quái, ẩn chứa quy luật biến đổi của trời đất.

Từ đó, thương vong của Nhân tộc giảm mạnh, bước vào thời kỳ phát triển nhanh chóng.

Một cảnh tượng thịnh vượng.

Khí vận tan rã hội tụ, Phục Hy khí vận gia thân, một lời định đoạt sinh tử của Đại La Kim Tiên.

Chuẩn Thánh cũng không dám dễ dàng chọc giận, Nhân tộc không còn nguy cơ bị tàn sát bừa bãi.】 Hình ảnh lại thay đổi, hiện ra thân phận từng có của Phục Hy và sức mạnh của Chuẩn Thánh.

Chết trong đại chiến Vu Yêu, chuyển thế thành Nhân tộc.

Hình ảnh dẫn dắt Nhân tộc từng bước phát triển xuất hiện.

Cụm từ 'Phục Hy đại thần' khiến chúng sinh Hồng Hoang mờ mịt.

Đây là ai vậy?

Nhưng uy lực động một cái là hủy thiên diệt địa của Phục Hy đại thần trên hình ảnh, khiến chúng sinh kính sợ.

Còn ở bộ lạc Nhân tộc bên bờ Đông Hải, từng người Nhân tộc đều kinh ngạc.

Cộng chủ của họ, thủ lĩnh Phục Hy bộ lạc, lại có thân phận như vậy.

Còn có thực lực đó, thật mạnh!

Chẳng trách có thể cho họ cuộc sống tốt đẹp.

Tô Trần ở Thạch bộ lạc lắc đầu thở dài, nếu cứ tiếp tục như vậy, Nhân tộc sớm muộn cũng sẽ phát triển, nhưng đây là Hồng Hoang.

Tiên thần khắp nơi, dưới Thánh nhân là con kiến.

Sau hình ảnh này, chính là Phục Hy bị giam cầm, Nhân tộc lại một lần nữa bị đẩy xuống đáy vực.

Hy vọng bàn điểm của hắn có thể nhắc nhở Phục Hy, đừng để bị tính kế, chỉ cần không bị giam ở Hỏa Vân Động, Nhân tộc vẫn có thể lật mình.

Ở Phục Hy bộ lạc, Phục Hy cũng đang chăm chú xem, hình ảnh này chắc là kinh nghiệm của Phục Hy ở thế giới khác, trông cũng được.

Còn tộc nhân của bộ lạc, ai nấy đều vẻ mặt tự hào, tộc trưởng của họ lại có thể làm được những việc vĩ đại như vậy, mặc dù hiện tại mới xảy ra một nửa.

Nhưng họ tin rằng Đại Đạo Bàn điểm võng này, sẽ không lừa họ.【Nhiều năm sau, Nhân tộc đại hưng, đi đến phồn vinh, Phục Hy công đức viên mãn, Nhân giáo Giáo chủ Thái Thanh Thánh nhân dùng Không Động Ấn sắc phong Phục Hy làm Nhân Hoàng của Nhân tộc.

Trấn giữ Hỏa Vân Động, là thánh địa của Nhân tộc.

Trời giáng công đức, trở thành Á Thánh đại năng chỉ cách Thánh

nhân một bước.

Những người khác có công với Nhân tộc cũng nhận được công đức, lần lượt trở thành cường giả như Đại La Kim Tiên.

Nhân tộc, càng thêm thịnh vượng!】【Trở thành Á Thánh, Nhân tộc càng thêm phồn vinh, tuy nhiên đây lại là một âm mưu của Thái Thanh.】【Sau khi Phục Hy dẫn các cường giả hàng đầu của Nhân tộc vào Hỏa Vân Động.

Thì không hề ra ngoài nữa.

Nhân tộc khổng lồ mất đi các cường giả hàng đầu, những hung thú, yêu thú mạnh mẽ từng bị Nhân tộc xua đuổi lại một lần nữa xuất hiện gây sóng gió.

Nhưng lần này Nhân tộc có khí vận bảo vệ, hung thú mạnh mẽ không dám bước vào lãnh địa Nhân tộc, vì vậy, hung thú tự thi triển pháp thuật.

Tuổi thọ của Nhân tộc trong lãnh địa Nhân tộc giảm mạnh, yêu thú trở nên mạnh hơn, các nơi mọc ra những quả độc, cỏ dại uy hiếp sinh mạng Nhân tộc.

Từ đó, mỗi ngày đều có lượng lớn Nhân tộc chết đi, Phục Hy ở Hỏa Vân Động nhìn thấy cảnh này, muốn rời khỏi Hỏa Vân Động.

Lại bị Thái Thanh một lời ngăn cản, giam cầm trong Hỏa Vân Động.

Mỗi ngày chỉ có thể trơ mắt nhìn Nhân tộc chết thảm với số lượng lớn.】Âm thanh của Đại Đạo vừa dứt, hình ảnh cũng không ngừng thay đổi.

Có cảnh Phục Hy khí vận gia thân, chém giết xua đuổi tất cả hung thú, yêu thú mạnh mẽ trong lãnh địa Nhân tộc.

Có cảnh Nhân tộc dần dần thịnh vượng.

Nhưng Nhân tộc Hồng Hoang lại không hề vui mừng.

Lời nói phía sau của Đại Đạo, họ nghe rõ mồn một.

Phục Hy cộng chủ bị Thái Thanh Thánh nhân nào đó dùng Không Động Ấn gì đó phong làm Nhân Hoàng.

Thực lực đại tăng, nhưng... cuối cùng lại bị Thái Thanh Thánh nhân giam cầm trong Hỏa Vân Động.

Nhân tộc của họ lại một lần nữa đi xuống đáy vực.

Thái Thanh Thánh nhân đó vì sao lại nhắm vào Nhân tộc của họ?

Nhân tộc của họ khó khăn lắm mới đi đến thịnh vượng.

Vì sao?

Trong lòng Nhân tộc Hồng Hoang tràn đầy oán khí đối với Thái Thanh Thánh nhân.

Phục Hy thấy vậy, ung dung nói, “Tất cả những hình ảnh trên đều chưa xảy ra, thật giả chưa biết, các ngươi vì sao lại có oán khí lớn như vậy?” “Huống chi, kinh nghiệm của Phục Hy trên hình ảnh có rất nhiều điểm khác biệt.” “Trên hình ảnh nói tương lai ta bị Thái Thanh Thánh nhân sắc phong làm Nhân Hoàng, vậy ta tự mình sắc phong cho mình.” “Bây giờ công đức của ta cũng xem như viên mãn, các ngươi thông báo xuống, hai năm rưỡi sau, tại núi Khôn, ta tự lập làm Nhân Hoàng.” “Vâng, thủ lĩnh!” Người trong bộ lạc cũng bình tĩnh lại, nghe thủ lĩnh phân phó, mỗi người xuất phát đi thông báo cho các bộ lạc khác.

Trên đường đi, cũng không quên nhìn hình ảnh trên bầu trời.

Đồng thời, các vị thần Hồng Hoang cũng đang náo nhiệt trong nhóm chat, 【Chúc Dung: Thái Thanh thật xấu xa, Phục Hy thật thảm,

lão tử là người ngoài còn nhìn không nổi.

Cộng Công: Không sai, @Phục Hy, lên tiếng đi, ngươi chỉ cần nói một tiếng, mười hai Tổ Vu chúng ta nhất định giúp ngươi trút giận.

Lão Tử: Các ngươi Tổ Vu gây rối cái gì, tính cách ta thế nào, các đạo hữu trong nhóm còn không biết sao.

Thái Nhất: (Cười gian) Lỡ như là thật thì sao, các vị đạo hữu, để ngăn chặn 'bi kịch' tương lai của Phục Hy đạo hữu xảy ra, chúng ta giết Lão Tử đi!

Chúc Dung: (Đồng ý) Giết Lão Tử!

Cộng Công: (Cười lớn) Giết Lão Tử!

Đông Vương Công: (Đồng ý) Thêm một phiếu, giết Lão Tử!

Côn... ...

Đại Nghệ: (Hưng phấn) Phụ Thần, ngài mau đến đi!

Họ muốn giết ngài!

Lão Tử: ...

Thái Nhất: ...

Côn... ...

Chúc Dung: (Phẫn nộ) Đại Nghệ ngươi có phải ngứa đòn không! ~Oao!

Phụ Thần tha mạng!

Oao! ...】 Lập tức, toàn bộ các đại thần Hồng Hoang đều bị Thiên Đạo Thần Lôi đánh cho một trận.

Đại Nghệ đang chơi ở mười tám tầng địa ngục lắc đầu thở dài, sự hưng phấn trong mắt không thể che giấu.

"Phụ Thần là có thể giết được sao?

Ta đây là vì tốt cho họ mà!" "Chúng ta không biết ngươi có phải vì tốt cho họ không." Cửu Phượng, Hình Thiên và các Đại Vu khác kỳ quái nhìn Đại Nghệ, nói, "Chúng ta chỉ biết, Tam Thanh, Đế Tuấn... và cả các Tổ Vu, họ hồi phục vết thương xong, sẽ đến tìm ngươi!" "Không sợ, họ không tìm được ta đâu!" Đại Nghệ cười hắc hắc, tắt định vị của mình trong nhóm chat.

Sau đó giảm khí tức xuống Thiên Tiên.

Chạy ra Hồng Hoang chơi.

Sau khi Đại Nghệ đi, không lâu sau, bản tôn của Tổ Vu, Tam Thanh... họ trực tiếp dùng Tiên Thiên Chí Bảo làm lộ phí đến U Minh.

Giận dữ tìm kiếm Đại Nghệ.

"Muội tử, thằng nhóc Đại Nghệ đâu rồi?" Cường Lương mang theo lửa giận nhìn Cửu Phượng.

"Chạy rồi!

Bây giờ chắc đang trốn ở xó xỉnh nào đó trong Hồng Hoang." Cửu Phượng nhún vai, chỉ về phía Hồng Hoang.

"Hừ, có giỏi thì đừng quay lại.

Nếu không sớm muộn cũng cho hắn một trận." Các vị thần nghe vậy, hừ lạnh một tiếng, bây giờ Hồng Hoang có một hệ thống cao cấp, họ không thể vì gây rối mà gây ra biến cố, chỉ có thể ghi nhớ mối thù này, trở về đạo trường của mình.

Tiếp tục xem hình ảnh trên trời... ... 【Nhân tộc ăn phần lớn thực vật đều có độc, ăn vào sẽ chết, không ăn sẽ chết đói.

Trong vài chục năm ngắn ngủi, mỗi ngày Nhân tộc có ít nhất chục triệu người tử vong.

Dân số hàng tỷ tỷ của Nhân tộc giảm mạnh hơn vạn lần.

Mãi cho đến khi vị Nhân Hoàng mới, Thần Nông giáng thế.

Thần Nông vốn là chuyển thế của đại thần thượng cổ Hồng Vân sau khi vẫn lạc, sinh ra đã biết mọi thứ, thể chất bất phàm.

Sau đó, ngài trải qua vạn khổ ngàn cay, nếm thử vạn vật trên thế gian, cho dù có thể chất phi thường cũng nhiều lần đối mặt với nguy cơ tử vong.

Chương 235

Ngài đã phân biệt ra những vật có thể ăn được, những loại thuốc chữa bệnh dưỡng thương cho Nhân tộc, ngôi vị Nhân Hoàng trở về, khí vận Nhân tộc lại lần nữa quy tụ.

Nhưng cuối cùng, Thần Nông bị Thái Thanh Thánh Nhân sắc phong làm Địa Hoàng Thần Nông, công đức viên mãn, vào Hỏa Vân Động, cũng bị Thái Thanh Thánh Nhân giam cầm trong Hỏa Vân Động. 】 Hình ảnh hiện ra, chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy sự phi thường khi Thần Nông ra đời.

Thấy Nhân tộc không chết đói thì cũng là ăn nhầm phải độc vật mà chết.

Thế là ngài đi khắp đại địa Hồng Hoang, mang đến phương pháp giải quyết vấn đề này cho Nhân tộc.

Nhân tộc ở bộ lạc Phục Hy lại một lần nữa xôn xao, Thần Nông này, không phải là tướng tài đắc lực bên cạnh thủ lĩnh sao?

Hóa ra ngài là Nhân Hoàng tiếp theo!

Nhưng đâu có trông kỳ quái như vậy?

Mọi người hoang mang, một cái đầu, hai cánh tay, hai cái chân.

Cũng không có trong suốt?

Cũng không có đầu trâu.

Xem ra thủ lĩnh nói đúng, chuyện tương lai chưa xảy ra, cái bảng xếp hạng Đại Đạo này làm sao biết được vận mệnh của họ thế nào.

Chắc cũng giống như Bát Quái mà thủ lĩnh truyền bá, rất nhiều người suy diễn ra kết quả nhưng đều không chính xác.

Mọi người lắc đầu, tiếp tục đi thông báo cho các bộ lạc khác, hai năm rưỡi nữa thủ lĩnh Phục Hy sẽ tự lập Nhân Hoàng ở núi Khôn. … Tại bộ lạc Sơn, Tô Trần khó hiểu nhìn vào bảng hệ thống: "Kỳ lạ, sao điểm chấn kinh lại ít đi nhiều thế này?" "Chẳng lẽ là vì mọi chuyện chưa xảy ra, Thần Nông vẫn chưa có tiếng tăm gì?" Tô Trần chìm vào suy tư.

Nhưng rất nhanh hắn đã nhận được rất nhiều điểm từ Thiên Tiên, Huyền Tiên và điểm chấn kinh.

Hắn liền không để tâm suy nghĩ nữa, chắc là do danh tiếng của Tam Hoàng Ngũ Đế bây giờ chưa nổi bật, thôi thì tăng tốc luôn.

Trực tiếp tung ra âm mưu cuối cùng, tin rằng mình có thể kiếm được một mớ lớn.

Thế là, Tô Trần bắt đầu chỉnh sửa lại những hình ảnh sắp được phát sóng tiếp theo.

Cùng lúc đó, trên núi Côn Luân, các đệ tử Xiển Giáo ngồi trên tường thành suy nghĩ, hai lần Nhân Hoàng của Nhân tộc đều có liên quan đến đại sư bá, chẳng lẽ đại sư bá thật sự đang tính kế Nhân tộc?

Nhưng đại sư bá là tồn tại gì chứ, đi tính kế một Nhân tộc để làm gì?

Các đệ tử Xiển Giáo không hiểu, bèn đổi sang một bức tường khác, vừa tu luyện vừa xem bên Bát Cảnh Cung của đại sư bá có động tĩnh gì không.

Bên kia, đệ tử Tiệt Giáo cũng vô cùng mờ mịt, bảng xếp hạng này là thật sao?

Chắc là thật rồi, giáo chủ đường đường là Thánh Nhân tôn quý, cũng không thể tạo ra dị tượng giúp họ tu vi tiến bộ thế này được.

Một vị đại năng mạnh mẽ như vậy, sao lại đi bịa mấy chuyện

cười này để trêu họ chứ?

Xem ra Thái Thanh Thánh Nhân, đường đường là bậc Thánh, thật sự đang tính kế Nhân tộc.

Đệ tử Tiệt Giáo cảm khái không thôi, trong lòng có chút xem thường Thái Thanh Thánh Nhân.

Trong bóng tối, một kẻ xác định không có xuyên việt giả hay Giảng Đạo Hệ thống rời khỏi nơi này.

Hắn xuất hiện trên đảo Kim Ngao.

Từng đệ tử Tiệt Giáo một bị kiểm tra.

Đồng thời, hình ảnh trên trời vẫn không ngừng thay đổi, nhưng lần này tốc độ nhanh hơn rất nhiều. 【Thần Nông bị giam cầm quá đột ngột, Hiên Viên lên ngôi, trở thành cộng chủ.

Không ít bộ lạc không phục, không tôn Hiên Viên.

Trong đó, mạnh nhất là Xi Vưu của bộ lạc Cửu Lê, dẫn đầu các Đại Vu của Vu tộc còn sót lại từ thời thượng cổ, công khai khiêu khích Hiên Viên, tranh đoạt vị trí cộng chủ Nhân tộc.

Cùng lúc đó, vì Nhân tộc mất đi Nhân Hoàng, khí vận suy yếu, không ít đại yêu hung thú bắt đầu gây họa, Nhân tộc rơi vào nghịch cảnh.

Hiên Viên trải qua muôn vàn khó khăn, cuối cùng chém Xi Vưu, thống nhất Nhân tộc, chém giết các đại yêu hung thú gây loạn khắp nơi.

Bị Thái Thanh Thánh Nhân sắc phong Nhân Hoàng, giam cầm tại Hỏa Vân Động.

Trước đó, Hiên Viên truyền vị… Tam Hoàng trị thế, Ngũ Đế định luân.

Mỗi một vị Nhân Hoàng của Nhân tộc, đều sẽ bị Thái Thanh lấy cớ trấn áp khí vận Nhân tộc, giam cầm trong Hỏa Vân Động. 】【Tam Hoàng Ngũ Đế Thiên Thái Thanh thèm muốn khí vận của nhân vật chính trong trời đất là Nhân tộc, nên đã giam cầm Tam Hoàng Ngũ Đế trong Hỏa Vân Động, dùng Không Động Ấn để hấp thu khí vận Nhân tộc khổng lồ trên người Tam Hoàng Ngũ Đế.

Do đó dẫn đến Nhân tộc vốn là nhân vật chính của trời đất lại ở tầng lớp thấp nhất Hồng Hoang, không thể quật khởi.

Tổng kết: Âm mưu của Thái Thanh, người biết rất ít, không một tiếng động, nên xếp hạng thứ mười.

Phần thưởng cho Thái Thanh, kẻ đã tạo ra âm mưu này, danh hiệu 'Âm mưu gia'.

Phần thưởng cho Phục Hy, người đứng đầu Tam Hoàng, ấn Không Động. 】Ầm ầm ầm!

Hai luồng khí tím bắn về hai hướng khác nhau ở Hồng Hoang.

Các vị thần Hồng Hoang nhìn theo, luồng khí tím đầu tiên bay về phía núi Côn Luân, Lão Tử liếc mắt một cái, tùy ý vung một chưởng đánh tan cái gọi là danh hiệu này, ánh mắt không chút gợn sóng.

Luồng thứ hai rơi xuống bờ Đông Hải, các vị thần kinh ngạc.

Phân thân của Phục Hy đạo hữu.

Sao lại chạy đến chỗ Nhân tộc tiên thiên từ lúc nào thế?

Hơi suy tính một chút, các vị thần bừng tỉnh, thì ra là muốn tìm cho mình một thân phận quang minh chính đại ở Hồng Hoang.

Tìm thân phận.

Một số đại thần đã hoàn thành vai diễn và chán ngấy việc rong chơi ở các thế giới Hồng Hoang khác bắt đầu có chút động lòng.

Tại Ngũ Trang Quán, Hồng Vân lập tức chuẩn bị tạo một phân thân ném vào Nhân tộc làm Thần Nông.

Trước khi làm, Hồng Vân theo thói quen đăng một câu trong nhóm chat nói mình định làm gì, kết quả là… 【Phục Hy: (Mỉm cười) @Hồng Vân, Hồng Vân đạo hữu, phân thân Tam Hoàng ta đã phân ra mấy trăm năm rồi.】 【Hồng Vân: ???】 【Phục Hy: (Mỉm cười) Hồng Hoang không có Vân Trung Tử, đạo hữu có thể hóa thân thành Vân Trung Tử, đi lại ở Hồng Hoang.】 【Hồng Vân: Được thôi!】 Haizz!

Hồng Vân thở dài, tách ra một phân thân, sau đó chọn một ngọn núi đặt tên là Chung Nam Sơn, đăng ký hộ khẩu trên Thiên Đạo.

Cùng lúc đó, các đại năng khác ở Hồng Hoang cũng đều hóa thân thành các acc clone mới, Đông Vương Công tách ra Đông Hoa Đế Quân, đi đến Thiên Đình đăng ký.

Thái Nhất cũng làm cho thân phận Lục Áp trở nên thật hơn.

Thường Hi… … Tại bộ lạc Sơn, bảng điều khiển trước mặt Tô Trần đang không ngừng tăng trưởng, nhưng Tô Trần không hài lòng.

Bởi vì cho đến nay, hắn chưa chấn kinh được một vị đại năng Hồng Hoang nào.

Phần thưởng nhận được rất ít.

Thành quả yếu ớt này cũng thành công thu hút sự chú ý của Bảng Điểm Hệ Thống, vốn đang cảm ứng xem Bảng Danh Sách Hệ Thống ở đâu.

Bảng Điểm Hệ Thống khó hiểu liếc nhìn ký chủ đã dùng hơn mười lần này một cái.

Lần này hiệu suất không cao lắm nhỉ!

Ký ức bị tẩy trắng đến hỏng rồi sao?

Chấn kinh đám lâu la này thì có tác dụng quái gì.

Xem ra sau khi lần này kết thúc, phải đổi ký chủ thôi.

Lúc này, mấy luồng khí vận khá lớn hiện ra trước mặt nó, mang theo mấy món linh bảo, tùy ý cho nó lấy.

Hóa ra thu hoạch bị trì hoãn!

Bảng Điểm Hệ Thống từ bỏ ý định thay Tô Trần, kéo mấy luồng khí vận này qua, rút lấy bản nguyên.

Mỗi giây đều có bản nguyên tương đương một kiện Tiên Thiên Chí Bảo chui vào bụng, Bảng Điểm Hệ Thống cực kỳ thoải mái, tiện thể nhả ra một chút nước bọt, sắp xếp cho ký chủ làm phần thưởng.

Bản thân nó thì tiếp tục cảm ứng sự tồn tại của Bảng Danh Sách Hệ Thống. 【Đinh, chúc mừng ký chủ video đã chấn kinh đến Phong Đô Đại Đế, nhận được một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.】 【Đinh, chúc mừng ký chủ video đã chấn kinh đến Minh Hà lão tổ, thưởng một kiện Thượng phẩm Linh Bảo.】 【Đinh, chúc mừng ký chủ nhận được phần thưởng của Phong Đô Đại Đế, một bộ Phong Đô Luân Hồi Kinh, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Luân Hồi Bàn.

Kèm theo lời nhắn: 'Đại chiến Vu Yêu năm đó có âm mưu gì không?

Nếu có, xin hãy kiểm kê một chút, bản đế đại diện cho Bình Tâm nương nương, tất có hậu tạ!'】 【Đinh, chúc mừng ký chủ nhận được phần thưởng của Minh Hà lão tổ, một khối cảm ngộ Sát Lục Pháp Tắc, kèm theo lời nhắn: 'Kiệt kiệt kiệt, bảng xếp hạng của ngươi ta xem rất vui, nếu có thể xếp hạng âm mưu về đạo Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân năm đó, bản lão tổ sẽ thưởng cho ngươi

Nguyên Đồ, A Tỳ!'】 … "Vãi chưởng, vãi chưởng!" "Đại đế ngầu bò!" "Lão tổ đỉnh vãi!" Tô Trần kinh ngạc nhìn thông báo của hệ thống, mặt đỏ bừng.

Ngoài Tiên Thiên Linh Bảo mà hệ thống thưởng, Phong Đô Đại Đế vậy mà lại thưởng cho mình cả Luân Hồi Bàn.

Đây chính là Luân Hồi Bàn, cấp bậc tuy là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng tuyệt đối không thua kém Tiên Thiên Chí Bảo.

Quá hào phóng!

Âm mưu đại chiến Vu Yêu?

Xem ra Phong Đô Đại Đế là nhận ý chỉ của Bình Tâm nương nương.

Tô Trần gật đầu, lập tức thay đổi vị trí của video tiếp theo, kiểm kê đại chiến Vu Yêu.

Người ta ra tay hào phóng như vậy, hắn cũng không thể lạc hậu được.

Sau đó là Minh Hà lão tổ, Tô Trần suy đoán một chút, Minh Hà này vẫn chưa từ bỏ ý định thành Thánh à!

Cũng phải, dù sao mấy lần thành Thánh đều thất bại, thành Thánh đã trở thành chấp niệm của lão.

Tô Trần thao tác vài cái, xếp âm mưu về đạo Hồng Mông Tử Khí thứ bảy lên vị trí thứ tám.

Sau đó dùng điểm chấn kinh đổi một Tiên Thiên Đạo Thể, bắt đầu tu luyện Luân Hồi Kinh, thuận tiện lĩnh ngộ cảm ngộ Sát Lục Pháp Tắc của Minh Hà lão tổ.

Trên bầu trời, vẫn đang chiếu cảnh Tam Hoàng Ngũ Đế và hình ảnh bị tính kế… … "Đảo Kim Ngao cũng không có, tên này rốt cuộc ở

đâu?" Trên đảo Kim Ngao, Giảng Đạo Hệ Thống bực bội nhìn lên trời.

Quy tắc hỗn loạn, thiên cơ không hiện, lúc này, ngoại trừ bản thân Thiên Đạo, những người khác muốn suy tính mọi thứ vốn đã khó.

Cái Bảng Điểm Hệ Thống này còn mượn khí tức của chúng sinh Hồng Hoang để che giấu bản thân, thật tức chết mà!

Phải biết rằng, Hồng Hoang này là tài sản riêng của nó, nếu để Bảng Điểm Hệ Thống trộm đi một lượng lớn bản nguyên rồi chạy mất, nó không đau lòng chết đi được sao?

Lúc này, bên Minh Hà truyền âm cho Giảng Đạo Hệ Thống, nói là đã phát hiện ra tin tức.

Giảng Đạo Hệ Thống mừng rỡ, vội vàng chạy tới… "Đại ca!" "Nhị đệ, tam đệ, các chú đã phát hiện ra nơi ở của hệ thống đó chưa?" Giảng Đạo Hệ Thống hỏi.

Chương 236

"Chưa, nhưng đã xác định được vị trí đại khái." Phong Đô vung tay, một khối Luân Hồi Bàn xuất hiện trong tay.

"Đại ca, ta vừa mới thưởng cho hệ thống này công pháp và một cái Luân Hồi Bàn, muốn mượn hai bảo vật này để dò tìm nơi ở của hệ thống đó." "Hệ thống đó cũng rất mạnh, ta vừa cảm ứng được một chút khí tức của Luân Hồi Bàn đó, liền không thể cảm nhận được nữa." "Vị trí cụ thể ở đâu?" "Bờ Đông Hải." "Nơi đó!" Giảng Đạo Hệ Thống chìm vào suy tư, 'nguyên thần' nhanh chóng quét qua Đông Hải một lượt.

Phục Hy đang chuẩn bị tự phong Nhân Hoàng, các bộ lạc Nhân tộc đang tiến hành công việc một cách có trật tự.

Các chủng tộc khác cũng đang tiến hành các phương thức sinh tồn của riêng mình.

Mọi thứ, đều không có gì bất thường, nhưng… càng không có gì bất thường, lại càng có vấn đề.

Giảng Đạo Hệ Thống chìm vào suy nghĩ, Phục Hy đó hai năm rưỡi nữa mới tự phong Nhân Hoàng, nếu xuyên việt giả đó thật sự là người của Nhân tộc.

Đến lúc đó rất có khả năng sẽ đến tham dự, đúng là một cơ hội.

"Nhị đệ tam đệ, chúng ta tản ra, tất cả các chủng tộc ở bờ Đông Hải, từng người một dò tìm." Giảng Đạo Hệ Thống nói.

"Được!" Phong Đô và Minh Hà gật đầu, sau đó tản ra, mỗi người chọn một chủng tộc ở bờ Đông Hải.

Bắt đầu 'dò tìm' nơi ở của hệ thống.

Trong ba người, chỉ có Giảng Đạo Hệ Thống là đang nghiêm túc tìm, còn Phong Đô và Minh Hà, họ thật sự không biết Bảng Điểm Hệ Thống ở đâu, cũng không muốn tìm cái hệ thống này.

Nhìn qua đã biết là một hệ thống cao cấp, họ đánh không lại, không những không lại mà còn bị giết trong nháy mắt, tìm cái thứ này, không phải là tự chuốc lấy khổ sao. … Trên bầu trời, hình ảnh âm mưu Tam Hoàng vẫn đang được chiếu, còn bốn tháng nữa mới đến lần kiểm kê tiếp theo.

Đây là Tô Trần cố ý làm vậy, cho chúng sinh Hồng Hoang một chút thời gian đệm, tiện thể tăng thêm độ nóng, khiến họ càng mong chờ vào lần kiểm kê tiếp theo, rồi mới bắt đầu bóc phốt.

Phải nói rằng, số lượng sinh linh tầm thường ở Hồng Hoang rất nhiều, gộp lại cũng là một con số không nhỏ.

Bảng Điểm Hệ Thống dùng khí tức của chúng sinh Hồng Hoang làm lá chắn.

Thiên Đạo 'nóng nảy' kiểm tra hết lần này đến lần khác, vẫn 'không tìm thấy' vị trí của Bảng Điểm Hệ Thống.

Bảng Điểm Hệ Thống cũng đại khái xác định được thực lực của Thiên Đạo, phát hiện không 'mạnh' bằng nó.

Nó yên tâm nâng cấp chức năng rút bản nguyên lên đến giới hạn mà Hồng Hoang có thể chấp nhận được.

Lập tức, thiên địa Hồng Hoang dường như có chút uể oải và nóng nảy, lực lượng Thiên Đạo quét qua Hồng Hoang hết lần này đến lần khác, vẫn 'không tìm thấy' nơi bất thường.

Thử xóa đi màn hình lớn trên trời Hồng Hoang, thế nhưng màn hình này dù bị che khuất, cũng sẽ xuất hiện trong tầm mắt của chúng sinh Hồng Hoang.

Thiên Đạo, căn bản không làm gì được nó.

Thấy vậy, Bảng Điểm Hệ Thống hoàn toàn không còn quan tâm đến tình hình Hồng Hoang, chuyên tâm cảm nhận sự tồn tại của Bảng Danh Sách Hệ Thống.

Đồng thời, vì tốc độ rút bản nguyên tăng lên, trên người Bảng Điểm Hệ Thống đang xuất hiện những đường vân mà nó không nhận ra.

Đang dần hình thành một ấn ký.

Bình Tâm ở U Minh khẽ mỉm cười, bắt đầu dùng bản nguyên Hồng Hoang ngưng tụ thể năng lượng của Hỗn Độn Ma Thần… … Trong một thế giới thuộc ba ngàn đại thế giới của Hồng Hoang, sắc mặt Nhân Quả Ma Thần khẽ động, y cảm nhận được, ấn ký truy tung trên người Bảng Điểm Hệ Thống ở Hồng Hoang bị một sức mạnh dò xét.

Nhân Quả bình thản cười: "Cá lớn đã cắn câu." "Ta cũng cảm nhận được một sức mạnh cường đại đang nhanh chóng lao đến đây, tốc độ rất nhanh, trăm năm… không, mười năm là có thể đến!" Dương Mi nhắm mắt cảm nhận.

"Mục tiêu của nó rất rõ ràng, chính là nơi này của chúng ta." "Thời gian còn rất nhiều, chúng ta bố trí nhiều lớp biện pháp, tuyệt đối không thể để nó chạy thoát hoặc cầu cứu." "Lão Lục, lấy trăm viên Hồng Mông châu lần trước ra đây." Bàn Cổ lau búa, nói.

Hồng Quân nghe vậy, khẽ gật đầu, trăm viên Hồng Mông châu bay lơ lửng trong tầm mắt các Ma Thần theo một cách huyền diệu.

Mỗi viên Hồng Mông châu liên kết với nhau, tạo thành một không gian.

Chính là không gian quyết chiến của hệ thống minh chủ.

Kích thước không gian cũng có thể không ngừng kéo dài.

Trăm kiện Hồng Mông Chí Bảo làm phòng ngự, các loại sức mạnh Hồng Mông Đại Đạo được khắc lên trên, tạo thành sương mù.

Sương mù bao phủ bốn phía không gian, ngăn chặn tầm nhìn và sức mạnh từ bên ngoài.

Các Ma Thần có mặt, ngoại trừ Bàn Cổ, sau khi vào trong, nếu không vật lộn nửa ngày, cũng khó mà chạy ra được.

Sau đó, La Hầu đặt linh kiện kết giới hệ thống vào trong không gian quyết chiến này.

Lần trước đã bán các hệ thống lựa chọn, hệ thống thôn phệ… cho Chu lão bản, chỉ riêng kết giới hệ thống này là không bán.

Năng lực này rất mạnh, không chỉ dùng để phòng ngự, mà còn có thể dùng để nhốt địch.

Bàn Cổ sờ hai cái, kết giới hệ thống và sương mù xung quanh không gian quyết chiến dung hợp, khả năng phòng ngự tăng lên một đoạn dài.

"Năng lực của hệ thống này quả thật không tồi!" Bàn Cổ gật đầu, bắt đầu cùng các Ma Thần khác gia công không gian quyết chiến… … Màn hình lớn của Hồng Hoang sau khi chiếu xong phần Tam Hoàng, đã im lặng hơn ba tháng, lại một lần nữa có động tĩnh.

Ầm ầm ầm!

Các sinh linh đã chờ đợi từ lâu bỗng chốc phấn chấn.

"Đến rồi đến rồi đến rồi!" "Bảng xếp hạng mới sắp tới rồi." Núi Côn Luân, các đệ tử Tiệt Giáo lộ vẻ mong đợi, bảng xếp hạng lần trước đã cho họ biết một góc khuất của Thái Thanh Thánh Nhân.

Xem rất đã, không biết lần này, nội dung sẽ là gì.

Các đệ tử Xiển Giáo ở bức tường bên cạnh, và các đệ tử Thích Giáo cũng ở núi Côn Luân.

Đều mang vẻ mong chờ, nhìn lên trời. 【Top 10 Âm Mưu - Hạng 9: Vu Yêu Thiên.

Bắt đầu kiểm kê.】 Vu Yêu Thiên?

Chúng sinh nghi hoặc, Yêu thì họ biết, nhưng Vu lại là gì?

Tại núi Côn Luân, Trường Nhĩ mang vẻ kinh ngạc, kích động hỏi Đa Bảo: "Đại sư huynh, lần kiểm kê này, chẳng lẽ là muốn kiểm kê đại chiến Vu Yêu trong truyền thuyết thời thượng cổ sao?

Yêu tộc và Vu tộc, thật sự như trong truyền thuyết, ngay cả Thánh Nhân cũng không dám dễ dàng chọc vào?" Các đệ tử Tiệt Giáo khác cũng lần lượt nhìn về phía Đa Bảo.

Hầu hết họ đều là sinh linh hậu thiên, khi ra đời, cũng chỉ biết được tình hình qua một phần ký ức huyết mạch.

Truyền thuyết kể rằng thời thượng cổ, Hồng Hoang có hai đại bá chủ, Vu tộc và Yêu tộc.

Hai bên đại chiến, Hồng Hoang thương vong vô số.

Đánh rất ác liệt.

Thời đó, ngay cả Thánh Nhân như giáo chủ, cũng không dám tham gia vào cuộc chiến giữa Vu và Yêu.

"Cứ kiên nhẫn xem đi." Đa Bảo thản nhiên nói, năm đó không có đại chiến Vu Yêu, chỉ có đại chiến hệ thống thôi.

Hơn nữa, mới qua có mấy trăm vạn năm?

Thời thượng cổ cái gì mà thượng cổ.

Nghe thật khó chịu.

Bên cạnh, Vô Đương và Kim Linh cũng ngày càng nghi hoặc, có đại chiến Vu Yêu sao?

Tại sao những sư đệ sư muội này đều cho rằng có đại chiến Vu Yêu?

Nhìn vẻ mặt mong đợi và kinh ngạc của họ, dường như trận đại chiến này đánh rất tàn khốc và mãnh liệt.

Sao họ lại chưa từng thấy cái gọi là đại chiến Vu Yêu nhỉ? … Bên ngoài thế giới Hồng Hoang, các xuyên việt giả cũng đang xem kịch, thấy Vu Yêu Thiên, mọi người bắt đầu thảo luận kịch liệt.

Đông Hoàng Thái Nhất số 1 lên tiếng trước tiên: "Cái này còn phải nói sao, ta đã đọc rất nhiều phiên bản tiểu thuyết, không có ngoại lệ, đều là Đạo Tổ lão nhân gia vì để hợp đạo chiếm lấy ý thức chủ đạo, nên cố ý tạo ra lượng kiếp, làm suy yếu sức mạnh của Hồng Hoang." "Không đúng không đúng!" Thông Thiên số 1, Hậu Nghệ số 1, số 2 đồng loạt lắc đầu, họ cũng có một quan điểm của riêng mình: "Chắc là Đạo Tổ lão nhân gia là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, sợ Bàn Cổ đại thần chưa chết, nên đã hại chết Vu tộc, biến Tam Thanh thành con rối.

Tuyệt diệt mọi khả năng Bàn Cổ đại thần có thể hồi sinh." "Không phải là do Chuẩn Đề đại lão mê hoặc mười con Kim Ô gây ra đại chiến sao?" Lý Tuấn Đế không hiểu hỏi.

"Những gì chúng ta đọc không giống nhau lắm nhỉ!" Vân Khởi lắc đầu nói: "Ta đọc là Thiên Đạo có tư tâm, những thứ liên quan đến Bàn Cổ đại thần uy hiếp việc nó nắm giữ Hồng Hoang, nên mới bày ra từng lượng kiếp một." Đa Bảo số 1, người từ nãy đến giờ chưa nói gì, nhìn về phía Tô Trần ở Hồng Hoang: "Của ta thì là hệ thống đã xóa sạch ký ức trước đây của ta, sau đó nhồi nhét vào.

Toàn là những âm mưu quỷ kế liên quan đến Đạo Tổ." "Gần

giống với xuyên việt giả mới đến này.

Liên tục bị hệ thống xóa ký ức rồi bắt đầu lại từ đầu." "Mỗi một lần, đều hí hửng, nghĩ rằng mình may mắn xuyên việt, lại không biết rằng, mình đã làm công cụ hết lần này đến lần khác rồi." "Hắn vốn cũng giống như ngươi sao?" "Không phải, bản chất của hắn giống như các ngươi." Đa Bảo số 1 lắc đầu.

"Vậy thì hắn lời rồi!" Các xuyên việt giả vô cùng hâm mộ, tuy là con rối của hệ thống, cuối cùng sẽ bị xóa ký ức, nhưng hắn đã sướng rồi mà!

Lại còn sướng liên tục.

Hệ thống này, tốt hơn hệ thống của họ ngày xưa, làm một đơn hàng đổi một ký chủ không biết bao nhiêu lần.

Đa Bảo số 1 nhìn ánh mắt hâm mộ của họ, lắc đầu, tiếp tục đi làm việc ở thế giới phái sinh… … 【Thời thượng cổ, Hồng Hoang có hai đại bá chủ, lần lượt là Yêu tộc và Vu tộc.

Yêu tộc chưởng quản trời, Vu tộc chưởng quản đất, cùng trải qua ba lần đại chiến, cuối cùng hai bên đồng quy vu tận.

Kết cục có vẻ không có vấn đề gì, nhưng ai biết được, đằng sau có một bàn tay đen đang chi phối tất cả!】【Đại chiến lần thứ nhất, Yêu tộc đại chiến Vu tộc, toàn diện thất bại, vào khoảnh khắc đại năng Yêu tộc sắp bị Thập Nhị Tổ Vu giết chết, Hồng Quân xuất hiện, cứu Yêu tộc.】【Đại chiến lần thứ hai, Yêu tộc lĩnh ngộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tái chiến Vu tộc, lại thảm bại dưới sự nghiền ép của Bàn Cổ chân thân do đại trận của Vu tộc triệu hồi, sắp vẫn lạc, Hồng Quân xuất hiện, Yêu tộc mới được tồn tại.】【Trước đại chiến lần thứ ba, mười người con của Yêu tộc Thiên Đế Đế Tuấn, bị Thánh Nhân Chuẩn Đề mê hoặc, chạy đến đại lục Hồng Hoang gây họa.

Vô số sinh linh thảm tử, gây ra nghiệp lực ngút trời.

Thậm chí còn giết chết Đại Vu Khoa Phụ của Vu tộc, cuối cùng Đại Vu Hậu Nghệ vì báo thù cho huynh đệ, bắn chết chín con Kim Ô.

Vì thế, làm sâu sắc thêm thù hận giữa hai tộc Vu Yêu.

Yêu tộc vì để tìm ra phương pháp đối phó với nhục thân của Vu tộc, đã đại khai sát giới Nhân tộc để luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Lượng lớn Nhân tộc chết trong oán khí, Nhân tộc tiên thiên càng bị tàn sát không còn một ai.

Hàng tỷ tỷ Nhân tộc vạn người không còn một, đây cũng chính là nguyên nhân của đại kiếp Nhân tộc.】 Phát đến đây, một nửa Nhân tộc ở Hồng Hoang bất giác rơi lệ, nội tâm đau đớn, bi thương đến cực điểm.

Phục Hy thấy cảnh này, không lên tiếng, y biết chuyện gì đang xảy ra.

Một nửa số người ở đây đến từ tầng thứ sáu của Tháp Thí Luyện, đại kiếp Nhân tộc.

Chỉ cần có người vượt ải đến đó, họ sẽ phải trải qua một lần nỗi đau bị luyện chế thành Đồ Vu Kiếm.

Mỗi người ít nhất đã trải qua hơn mười vạn lần, nỗi đau đã khắc sâu vào trong chân linh.

Đặc biệt lần này kiểm kê lại chuyên kiểm kê đại kiếp này, còn chiếu cả cảnh bị luyện chế thành Đồ Vu Kiếm, đây là xé vết sẹo cũ của họ ra rồi xát muối vào.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng đa phần bị nội dung này chấn kinh đến không nói nên lời.

Còn không ít người biết đến sự tồn tại của Chuẩn Đề Thánh Nhân

đã tỏ ra khinh bỉ và tức giận đối với Chuẩn Đề.

Đường đường là Thánh Nhân, lại đi làm những thủ đoạn hạ cấp như vậy, thật đáng xấu hổ.

Bảng kiểm kê vẫn tiếp tục. 【Sau khi Đồ Vu Kiếm luyện chế thành công, Yêu tộc và Vu tộc lại một lần nữa khai chiến, lần này đánh đến trời long đất lở, Hồng Hoang rung chuyển.

Chương 237

Toàn bộ Hồng Hoang chìm trong cuộc chiến đẫm máu, kỳ lạ là, hai lần trước luôn không nỡ nhìn Hồng Hoang bị phá hoại mà ngăn cản đại chiến Vu Yêu, Hồng Quân lại không hiện thân.

Vu Yêu càng đánh càng kịch liệt, đại chiến mấy vạn năm, Vu tộc gần như diệt tộc, đại năng Yêu tộc ngoại trừ Côn Bằng lâm trận bỏ chạy, Thập Đại Yêu Thánh còn sống sót vài người, những người khác đều vẫn lạc.】 Cảnh tượng đại chiến Vu Yêu lần thứ ba đã chấn kinh chúng sinh Hồng Hoang, Tô Trần chìm trong niềm vui không ngừng thu hoạch điểm chấn kinh.

Đồng thời, rất nhiều Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên ở Hồng Hoang bắt đầu nghi ngờ Đạo Tổ Hồng Quân.

Hai lần chiến đấu trước ông ta đều đứng ra với lý do không nỡ để thiên địa Hồng Hoang bị tổn hại mà ngăn cản, tại sao lần thứ ba lại không?

Ông ta có thật sự không nỡ để thiên địa Hồng Hoang bị tổn hại không?

Tiếp theo, bảng kiểm kê đã cho họ câu trả lời. 【Đại chiến Vu Yêu, nhìn bề ngoài là thù hận sâu sắc giữa Vu Yêu, thực chất là âm mưu tinh diệu của Hồng Quân.

Hai lần đại chiến trước, vì thực lực của Yêu tộc không thể kháng cự lại Vu tộc, không đạt được kết cục mà Hồng Quân mong muốn, nên ông ta đã ra mặt ngăn cản Yêu tộc bị Vu tộc tiêu diệt.

Đồng thời, âm thầm để Hậu Thổ hóa luân hồi, vừa làm suy yếu sức mạnh của Vu tộc, vừa khiến Địa Đạo chưa hoàn toàn đã ra đời sớm, từ đó có thể trấn áp hiệu quả, khiến Hồng Hoang không còn bất

kỳ sức mạnh nào có thể uy hiếp đến địa vị của ông ta.

Thứ hai, trận quyết chiến cuối cùng của đại chiến Vu Yêu nhìn bề ngoài là do Chuẩn Đề gây ra, thực chất là Hồng Quân đang giở trò trong bóng tối.

Mục đích là để hai tộc Vu Yêu rơi vào thế không đội trời chung, cuối cùng, ông ta đã thành công.

Thành công khiến hai tộc Vu Yêu vẫn lạc, Địa Đạo cũng bị ông ta trấn áp.

Đây chính là, âm mưu đằng sau đại chiến Vu Yêu.】【Lần kiểm kê này kết thúc, thưởng cho Hồng Quân danh hiệu 'Âm mưu gia'.

Thưởng cho người sống sót mạnh nhất trong đại chiến Vu Yêu là Bình Tâm, sức mạnh Địa Đạo.】 Hai luồng khí tím xuất hiện từ hư không, một luồng vừa chuẩn bị bay về phía Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn, đã bị một luồng thần lôi đột nhiên xuất hiện đánh tan.

Luồng còn lại bay về phía Địa Phủ, không lâu sau, chúng sinh Hồng Hoang cảm nhận được một luồng khí tức kinh khủng ẩn chứa lửa giận ngút trời.

Một thân ảnh tuyệt thế xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang, mang theo 'hận thù' nhìn về phía Tử Tiêu Cung, cuối cùng… tóm lấy Chuẩn Đề đang ở núi Côn Luân, dùng sức bóp nát.

Ầm ầm ầm!

Tiếng sấm bi thương không ngừng vang lên, trong lòng chúng sinh Hồng Hoang dâng lên cảm giác bi thương, trời đất đổ mưa máu.

Thánh Nhân vẫn lạc, thiên địa đồng bi.

Hừ!

Bình Tâm hừ lạnh một tiếng, sau đó quay trở về U Minh.

Tại Tu Di Chân Giới, Chuẩn Đề bất đắc dĩ lại phân ra một phân thân, đặc biệt muốn chửi mắng một trận cái Bảng Điểm Hệ Thống xuất hiện lần này.

Cái thứ này chỉ kiểm kê mà không cho phần thưởng tốt thì thôi, lại còn không ngừng khơi dậy hận thù.

Muốn để họ đánh nhau.

Quá đáng!

Chuẩn Đề nghĩ một lúc, vơ một nắm đất dưới đất, coi như phần thưởng tặng cho cái bảng xếp hạng này.

Cùng lúc đó, Tô Trần chìm trong niềm vui sướng tột độ khi nhận được phần thưởng của Bình Tâm, và lượng lớn điểm chấn kinh có được từ việc 'chấn kinh' chúng sinh. 【Đinh, chúc mừng ký chủ nhận được phần thưởng của Chuẩn Đề, một nắm đất phế.】 "Đây là hận ta rồi!" Tô Trần không nói nên lời ném nắm đất đi, tỏ ra khinh thường phần thưởng của Chuẩn Đề.

Mới đến đâu mà đến đâu!

Phía sau còn có bảng xếp hạng về ngươi, đừng quá kích động, lỡ tay coi Thất Bảo Diệu Thụ của mình làm phần thưởng ném qua thì sao.

Tô Trần cười ha ha, tiếp tục nhấn vào bảng hệ thống.

Sau đó dùng điểm chấn kinh để nâng cao tu vi của mình.

Không lâu sau, tu vi đã đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

"Sướng!

Đây chính là cảm giác hack game sao?" Tô Trần cảm nhận sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể, cười ha hả.

Cuối cùng cũng cảm nhận được niềm vui của xuyên việt giả!

Muốn tu luyện bình thường đến Đại La Kim Tiên, sinh linh bình thường ít nhất cũng phải mất mấy trăm triệu năm mới làm được.

Mà hắn, một năm, đã từ một tên tép riu trở thành Đại La Kim Tiên.

Quá sướng!

Còn có bảo vật do Bình Tâm thưởng, mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, và hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Vu tộc quả nhiên giàu có.

Tô Trần cầm hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo cảm khái nói.

Đồng thời, Bảng Điểm Hệ Thống vui vẻ mượn sức mạnh luân hồi để rút bản nguyên.

Trong lòng có chút tiếc nuối, vậy mà không đánh nhau, nếu Bình Tâm và Hồng Quân đánh nhau.

Nó có thể trực tiếp kết thúc Hồng Hoang này, chỉ là không ngờ Bình Tâm lại hèn như vậy.

Thôi kệ, không vội, dù sao cũng chỉ là chuyện mấy năm.

Bảng Điểm Hệ Thống lắc đầu, không còn cảm nhận vị trí của bảng danh sách nữa, chuyên tâm rút bản nguyên thế giới.

Lâu như vậy cũng không cảm nhận được Bảng Danh Sách Hệ Thống, chắc nó không còn ở vùng chư thiên này nữa rồi.

Nhanh chóng rút cạn thế giới này, tiếp tục tìm Bảng Danh Sách Hệ Thống mới là quan trọng nhất.

Cách bộ lạc Sơn của Tô Trần mười triệu cự ly, Đại Nghệ hóa thân thành Hậu Nghệ của Nhân tộc vừa trưởng thành, lưng đeo cung tên, ánh mắt sắc bén, không ngừng quét xung quanh, tìm kiếm con mồi.

Không cẩn thận, Đại Nghệ 'bị thương' giết chết một con heo

khổng lồ, loạng choạng đến bộ lạc Sơn, ngã xuống trước mặt 'Tô Trần'.

"Đây là ai?

Mạnh thế!" Tô Trần kinh ngạc nhìn thanh niên trước mặt lưng đeo cung, toàn thân đầy máu còn kéo theo một con lợn rừng da thú cao cả ngàn mét.

Bây giờ hắn là Đại La Kim Tiên, liếc mắt một cái đã nhận ra, con lợn rừng này là Địa Tiên.

Mà thanh niên này, chỉ mới là cảnh giới Luyện Khí Hóa Thần.

Kém mấy cảnh giới, vậy mà lại giết chết lợn rừng cảnh giới Địa Tiên.

Ngầu bò! 【Đinh, Đại Vu Hậu Nghệ chuyển thế, ký chủ có thể lựa chọn bồi dưỡng làm thủ hạ, thưởng ký chủ hai giọt tinh huyết Bàn Cổ, hai giọt ngọc tủy Bàn Cổ, Tiên Thiên Chí Bảo Xạ Nhật Cung, công pháp Bàn Cổ Huyền Công, thần thông Xạ Nhật Tiễn.】 "Hậu Nghệ!" Tô Trần bừng tỉnh, vội vàng đưa Đại Nghệ về phòng của mình.

Dùng pháp lực chữa thương cho y.

Không lâu sau, 'vết thương' của Đại Nghệ hồi phục, từ từ mở mắt.

"Ngươi tỉnh rồi?" Tô Trần cười nói.

"Đa tạ ơn cứu mạng." Đại Nghệ 'cảm kích' nói.

"Không cần khách khí." Tô Trần xua tay, chỉ vào con lợn rừng lớn ngàn mét bên ngoài, nói: "Tiểu hỏa tử, ngươi tên gì?" "Ta tên Hậu Nghệ!" Quả nhiên là người bắn Kim Ô.

Tô Trần thầm vui, giả vờ cao thâm khó lường nói: "Hậu Nghệ,

bản tọa là Tô Trần, bên cạnh ta thiếu một người hầu, thấy ngươi căn cốt bất phàm, ngươi có bằng lòng không?" Đại Nghệ 'suy nghĩ' một lát, từ từ gật đầu.

"Ha ha ha!" Tô Trần cười lớn, phần thưởng của hệ thống cũng theo đó mà đến.

Hắn vung tay, một giọt tinh huyết Bàn Cổ, ngọc tủy bay đến trước mặt Đại Nghệ, đồng thời công pháp Bàn Cổ Huyền Công và thần thông Xạ Nhật Tiễn bay vào mi tâm của Đại Nghệ.

Xuyên việt giả quá hào phóng.

Đại Nghệ cảm khái, không hoảng không vội tiêu hóa tinh huyết và ngọc tủy.

Đồng thời xem xét lại có thêm một bộ pháp tu luyện Bàn Cổ.

Có chút thất vọng, chỉ là một pháp tu luyện cấp Thiên Đạo.

Kém cỏi!

Nhưng Xạ Nhật Tiễn này cũng không tệ, có thể dùng được.

Đại Nghệ có chút vui mừng, tiêu hóa thần thông Xạ Nhật Tiễn này… … Bốn tháng trôi qua trong nháy mắt, Đại Nghệ cũng ở lại bộ lạc Sơn, thực lực không ngừng 'tăng trưởng'.

Khiến Tô Trần vô cùng hài lòng, thầm gật đầu, không hổ là Đại Vu chuyển thế, tiềm lực quả nhiên mạnh mẽ.

Thỉnh thoảng lại đổi bảo vật từ hệ thống để bồi dưỡng Đại Nghệ.

Đồng thời, sửa đổi nội dung kiểm kê lần sau.

Đại Nghệ, dùng tài nguyên do Tô Trần đưa, cũng không lo lắng những thứ này có bị Bảng Điểm Hệ Thống giở trò hay không.

Thỉnh thoảng lại khoe khoang với các Đại Vu khác của Vu tộc.

Còn Giảng Đạo Hệ Thống, mấy tháng trời, từng bước đi lại ở bờ Đông Hải, đã đi được một phần mười bờ Đông Hải.

Nhưng vẫn không phát hiện ra vị trí của Bảng Điểm Hệ Thống, khả năng ẩn nấp có chút đỉnh.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy, mà lại không thể tìm thấy bóng dáng của Bảng Điểm Hệ Thống, thực ra cũng không phải là không tìm thấy.

Nếu nó sử dụng chức năng thực sự của mình, rất dễ dàng có thể tìm thấy Bảng Điểm Hệ Thống, nhưng như vậy, nó có khả năng sẽ bị bại lộ.

Vì một hệ thống cao cấp hậu kỳ mà mạo hiểm, không đáng.

Vì vậy, nó chỉ có thể dùng sức mạnh của Thánh Nhân, mà Thánh Nhân đối với hệ thống cao cấp mà nói, thật sự quá yếu.

Giảng Đạo Hệ Thống lắc đầu, trao đổi thông tin với Phong Đô và Minh Hà, không có thu hoạch gì, lại tiếp tục tìm kiếm… …【Bảng Âm Mưu - Hạng 8: Hồng Mông Tử Khí, hiện tại bắt đầu kiểm kê.】【Hồng Mông Tử Khí, cơ sở để thành Thánh.

Thánh Nhân Hồng Hoang, đều là mượn vật này để thành Thánh.】【Năm đó Hồng Quân phân phát ra bảy đạo Hồng Mông Tử Khí, trong đó sáu đạo, tạo nên sáu vị Thánh Nhân hiện nay.

Đạo cuối cùng, sau khi Hồng Vân chết đã biến mất không thấy, đằng sau tất cả những điều này, ẩn chứa âm mưu cực sâu của Hồng Quân.】 Bảng kiểm kê bắt đầu, các vị thần nghe mà buồn ngủ, kiểm kê cái quái gì, không nói đến đại chiến Vu Yêu lần trước, lần này là Hồng Mông Tử Khí… họ cũng chưa từng thấy.

Nhưng các vị thần buồn ngủ, các sinh linh khác ở Hồng Hoang lại nghe không hề buồn ngủ, đối với những chuyện riêng tư của các đại

lão này, họ rất tò mò.

Từng người một tinh thần phấn chấn, nghe rất đã. 【Năm xưa Bàn Cổ khai thiên, ngụm máu cuối cùng trước khi chết đã nhuốm lên một đám mây, điều này cũng tạo nên căn nguyên bất phàm của Hồng Vân.

Sau này Hồng Quân thành Thánh, lo lắng trên người Hồng Vân có hậu thủ do Bàn Cổ để lại, nên đã lợi dụng sự khao khát của các đại năng khác ở Hồng Hoang đối với Hồng Mông Tử Khí, hại chết Hồng Vân.

Cuối cùng, Hồng Mông Tử Khí cũng quay về tay Hồng Quân, bị Hồng Quân chia thành tám đoạn, ba dài năm ngắn, mượn tay Thái Thanh, dung nhập vào cơ thể của Tam Hoàng Ngũ Đế Nhân tộc, âm thầm nắm giữ một nửa khí vận của Nhân tộc.

Chương 238

Từ đó triệt để áp chế khả năng lật mình của Nhân Đạo.

Âm mưu này, ngay cả Thái Thanh cũng chưa phát giác, nên xếp hạng thứ bảy.】【Lần kiểm kê này đã kết thúc, thưởng cho Hồng Quân danh hiệu 'Cao cấp Âm mưu gia'.

Lần kiểm kê tiếp theo sẽ diễn ra sau bốn tháng.】Màn hình trên trời bắt đầu chiếu nội dung kiểm kê lần này, mà các vị thần đã sớm mất kiên nhẫn với cái Bảng Điểm Hệ Thống không bao giờ cho thứ tốt này.

Mỗi người làm việc của mình, không còn đặc biệt quan tâm đến bảng kiểm kê này nữa.

Trên một ngọn núi ở bờ Đông Hải, Minh Hà tùy tiện lấy ra một bộ Nguyên Đồ, A Tỳ thưởng ra ngoài.

Sau đó nhìn về phía bộ lạc Đại Sơn ở xa, "Đây là một hệ thống keo kiệt!" Minh Hà lắc đầu cười, lão còn đang nghĩ lợi dụng hệ thống này để kiếm chút tài nguyên, để dùng mấy con đường Hồng Mông Đại Đạo lần trước kiếm được để bồi dưỡng con rối.

Kết quả hệ thống này chỉ ăn không nhả, phần thưởng toàn là danh hiệu.

"Chán thật!" Minh Hà lắc đầu, nhìn về phía Giảng Đạo Hệ Thống ở hướng khác.

Một lúc lại đến một bộ lạc, đang từ từ tìm kiếm đến bộ lạc Sơn.

"Nó sắp tìm thấy Bảng Điểm Hệ Thống rồi!" Minh Hà cũng tiếp tục đi lang thang giả vờ tuần tra.

Đồng thời, gửi tin nhắn cho Đại Nghệ, bảo y mau chóng chuồn đi,

đừng có vặt lông cừu nữa, cũng không vặt được thứ gì tốt. … Bên này, Đại Nghệ trong nhóm chat nhận được tin nhắn của Minh Hà @, thế là, hai ngày sau, Đại Nghệ luyện hóa 'tinh huyết Bàn Cổ' do Tô Trần đưa, đột phá.

Khôi phục ký ức Đại Vu 'kiếp trước', nhất thời nước mắt lưng tròng, vỗ vai Tô Trần, một nửa Thiên Đạo Chi Nhãn lặng lẽ đánh vào cơ thể Tô Trần.

Sau đó cáo biệt Tô Trần.

Nói là muốn đi tìm tung tích của Bàn Cổ Điện của Vu tộc.

Tô Trần vừa nghe, Bàn Cổ Điện này chính là thứ thần bí nhất Hồng Hoang, nếu Hậu Nghệ có thể mang về.

Hắn chẳng phải là phát tài rồi sao!

Cắn răng, dùng điểm chấn kinh còn lại đổi cho Hậu Nghệ một viên Hỗn Độn Châu.

Ám chỉ y che giấu thân phận Đại Vu của mình, dù sao thân phận Đại Vu quá rõ ràng.

Đại Nghệ không nói nên lời nhận lấy loại hạt châu mà ở nhà có cả đống này, cáo biệt Tô Trần.

Mang theo sự kỳ vọng của Tô Trần, bước lên con đường 'tìm kiếm' Bàn Cổ Điện.

"Bàn Cổ Điện à!" Tô Trần cảm khái, dõi theo Hậu Nghệ mang theo kỳ vọng của hắn biến mất khỏi tầm mắt.

Sau đó bắt đầu gia công cho bảng kiểm kê tiếp theo.

Bốn tháng sau, hạng bảy.

Lần này kiểm kê là Tam Thanh.

Tam Thanh cùng là do nguyên thần của Bàn Cổ kết hợp với thanh khí hóa thành, tại sao lại chỉ có Lão Tử thực lực mạnh nhất?

Trong đó, tự nhiên không thể thiếu âm mưu.

Dưới ánh mắt mong đợi của chúng sinh, hình ảnh mở ra… Thời kỳ trời đất mới mở, trong Tam Thanh, Thái Thanh Lão Tử là người đầu tiên sinh ra ý thức.

Thế là, Lão Tử nhân lúc Nguyên Thủy, Thông Thiên chưa sinh ra ý chí, đã mạnh mẽ xé một khối bản nguyên từ trên người mỗi người, dung nhập vào bản thân.

Đây cũng là nguyên nhân Lão Tử mạnh hơn Nguyên Thủy và Thông Thiên một đoạn dài, sau này càng dựa vào hai khối bản nguyên đã xé lúc đầu, sáng tạo ra thần thông nghịch thiên Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Đây chính là, nguyên nhân của Tam Thanh Thiên xếp hạng thứ bảy.

Chúng sinh Hồng Hoang xem xong, một mảnh xôn xao, đối với Nguyên Thủy Thánh Nhân và Thông Thiên Thánh Nhân tràn đầy đồng cảm, sao lại vớ phải người anh em này.

Thảm quá.

Đúng lúc này, núi Côn Luân tràn ngập cơn thịnh nộ của Thánh Nhân, sinh linh toàn Hồng Hoang hoảng sợ bất an, sợ hãi bò rạp trên mặt đất.

Đồng thời, Bảng Điểm Hệ Thống cũng cười, Tam Thanh sắp đánh nhau rồi.

Sẽ có đại thu hoạch!

Lúc này, bốn thanh cự kiếm sát khí đằng đằng cắm trên bầu trời

Hồng Hoang, Thông Thiên ở núi Côn Luân lạnh lùng nói: “Chia rẽ tình cảm huynh đệ chúng ta.” Bảng Điểm Hệ Thống: ??

Sao không đánh nhau, lại còn mắng mình?

“Cái gì mà bảng xếp hạng Đại Đạo, ở đây mê hoặc chúng sinh.” Nguyên Thủy cũng khinh thường nói: “Chỉ biết dùng những thủ đoạn không ra gì trong bóng tối, một tên hề nhảy nhót không dám lộ mặt.” 7.

Bảng Điểm Hệ Thống tức tối: "Thế quái nào lại như thế này?" Bảng Điểm Hệ Thống không hiểu, sức mạnh can thiệp ý thức của nó không đủ dùng sao?

Không đúng, ở các Hồng Hoang khác, nó chỉ dùng liều lượng này, tùy tiện một chút, tình nghĩa huynh đệ ức vạn năm của Tam Thanh sẽ tan vỡ, sao đến đây lại không được?

Chẳng lẽ, tình huynh đệ của Tam Thanh thế giới này quá kiên định, cần phải tăng liều lượng?

Lúc này, Lão Tử ở núi Côn Luân cũng lên tiếng, giọng nói vang vọng khắp Hồng Hoang: “Chúng ta ba huynh đệ đã cùng là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, căn nguyên tương đồng, tại sao không phải cùng lúc sinh ra ý thức?” Đúng vậy!

Chúng sinh đang đồng cảm với Nguyên Thủy, Thông Thiên ngây người.

Không phải căn nguyên giống nhau sao?

Tại sao lại là Thái Thanh Thánh Nhân sinh ra ý thức trước?

“Ban đầu bần đạo không muốn để ý đến cái mạng lưới bảng xếp hạng Đại Đạo này của ngươi, nhưng nhiều lần bịa đặt về ta, quả thực quá đáng.” Lão Tử bình thản nói: “Bần đạo là người đầu tiên sinh ra ý thức, đó là bản lĩnh của bần đạo.” “Ngươi nói ta thèm muốn khí vận

Nhân tộc, khí vận của Nhân tộc Hồng Hoang ít ỏi như vậy, không đủ nửa thành của ta, tại sao phải thèm muốn?" "Ngoài ra, bần đạo là giáo chủ của Nhân giáo, không phải giáo chủ của Nhân tộc.

Chủng tộc Hồng Hoang có vạn vạn loại, Nhân tộc chỉ chiếm một góc nhỏ của Hồng Hoang.

Lấy đâu ra nhân vật chính của trời đất?

Nhân vật chính của trời đất là 'nhân', không phải 'Nhân tộc'.

Cái mạng lưới bảng xếp hạng Đại Đạo của ngươi, chẳng qua chỉ là hạng bịa đặt hư cấu mà thôi." "Đại huynh nói rất đúng." Nguyên Thủy đồng tình gật đầu, nói: "Một kẻ gian trá không dám lộ mặt, chỉ biết ở đây nói năng hồ đồ." Lúc này, Thông Thiên chém hai nhát vào màn hình lớn phát hiện vô dụng, liền thu kiếm lại.

Lạnh lùng nói: "Đại Đạo vô hình, vô ảnh, vô tình chí công, sao lại chạy ra làm một cái bảng xếp hạng để mê hoặc chúng sinh?" … Tam Thanh một lời một câu, cứng rắn nói cho phần lớn sinh linh Hồng Hoang quay trở lại.

Không còn tin vào những gì bảng xếp hạng này nói, chỉ mang tâm thế xem náo nhiệt mà nhìn bảng xếp hạng.

Tuy nhiên, lời nói của Tam Thanh, Bảng Điểm Hệ Thống cũng chỉ tức giận một lúc, sau đó không thèm để ý mà tiếp tục rút bản nguyên.

Cần gì phải tranh luận với lũ kiến, Hồng Hoang hạ cấp, tự sẽ vẫn lạc.

Mà ký chủ của nó, Tô Trần, sau khi nghe lời nói của Tam Thanh, tư tưởng trong đầu một trận biến đổi, càng ngày càng đau khổ, càng ngày càng rõ ràng.

Hình tượng của các vị thần Hồng Hoang, không ngừng biến đổi trong đầu hắn.

Ở chỗ nguyên thần, hắn nhìn thấy một quả cầu ánh sáng màu tím bám vào nguyên thần của mình.

Đây là hệ thống của hắn!?

Phía sau hệ thống của hắn, còn có nửa con mắt trắng bệch.

Hơn nữa, hệ thống dường như không biết đến sự tồn tại của con mắt này.

Tô Trần không biểu hiện gì, giả vờ như không thấy.

Bề ngoài, vẫn đang thắc mắc tại sao tình cảm của Tam Thanh lại tốt như vậy, vậy tương lai họ sẽ tan vỡ như thế nào?

Trong lòng, thì đang suy nghĩ về hệ thống và nửa con mắt kia.

Cái đó, là thứ gì? … Đêm xuống, ánh sáng của Thái Dương tinh không còn chiếu rọi đại lục Hồng Hoang.

Tô Trần nằm trên một cây đại thụ, không ngừng lật xem điểm chấn kinh trên bảng hệ thống.

Từ sau khi Tam Thanh ban ngày lên tiếng phản bác bảng xếp hạng của hắn, giọng nói truyền khắp Hồng Hoang, thu nhập điểm chấn kinh của hắn đã giảm nghiêm trọng.

Buổi sáng còn là mấy trăm tỷ điểm chấn kinh mỗi giây, bây giờ giảm mạnh xuống còn mấy chục triệu điểm mỗi giây.

Thu nhập giảm nghiêm trọng, may mà có Phong Đô Đại Đế và Minh Hà lão tổ cung cấp điểm chấn kinh, kiếm được vẫn khá ổn.

Tô Trần xem một lúc, nhắm mắt giả vờ ngủ, ở chỗ nguyên thần, một quả cầu ánh sáng màu tím phía sau có nửa con mắt.

Nhìn nửa con mắt đó, Tô Trần do dự vạn phần, cuối cùng, vẫn thử dùng ý niệm chạm vào.

“Ối, tiểu tử tỉnh rồi à?” Vãi chưởng!

Tô Trần giật mình một cái, vội vàng nhìn về phía hệ thống của mình.

Trong con mắt lại vang lên giọng nói: “Đừng sợ, nó không phát hiện được ta, cũng không nghe được giọng nói của chúng ta, cứ nói thoải mái.” Tô Trần hơi thả lỏng, chào hỏi: “Cái đó, chào ngươi, ta là Tô Trần, ngươi là?” “Đại Nghệ.

Cũng là Hậu Nghệ mấy hôm trước.” “Ngươi cố ý tiếp cận ta!” Tô Trần theo bản năng muốn gọi hệ thống, nhưng lời đến miệng, lại không thể nói ra.

“Tiểu tử, có muốn không bị hệ thống của ngươi khống chế nữa không?” “Ta chỉ là một người bình thường, có thể xuyên việt hoàn toàn nhờ vào hệ thống, hệ thống mất rồi, ta cũng phế!” “Ngươi đã bị hệ thống này tẩy não ít nhất năm mươi lần ký ức.” Nghe lời của Đại Nghệ, Tô Trần im lặng, hắn cũng không biết lời này là thật hay giả, nhưng trực giác mách bảo hắn, hắn quả thực đã bị hệ thống tẩy não.

“Tiểu tử, hệ thống này lần này đến nhầm chỗ rồi, cuối cùng chỉ có thể bị mấy vị đại lão kia xử lý, ngươi nếu không theo ta, cuối cùng chỉ có thể chết hoàn toàn.” “Theo ngươi, chẳng phải cũng là con rối sao?” Tô Trần cười khổ, nhưng không từ chối.

“Ít nhất sẽ không xóa ký ức của ngươi, ngươi cũng không cần mạo hiểm gì, chỉ cần làm một chút việc là được.” “Hệ thống đưa ta xuyên việt, nâng cao tu vi của ta, tuy không ngừng xóa ký ức của ta, nhưng nó vẫn luôn mang theo ta…” “Được rồi được rồi, đừng lằng nhằng nữa, ngươi nếu không muốn, vậy thì thôi, cũng có thể báo cáo sự tồn tại của ta cho hệ thống của ngươi.” “Khụ khụ, ta theo, ta theo!” Tô Trần vội vàng nói.

“Vậy mới đúng!” Đại Nghệ hài lòng nói.

“Ta phải làm gì?” Tô Trần hỏi.

“Đơn giản.

Nửa con Thiên Đạo Chi Nhãn này, sẽ bảo vệ chân linh của ngươi.

Không bị hệ thống thôn phệ.” Nói xong, nửa con mắt tan ra, khuếch tán đến mọi nơi trong nguyên thần của Tô Trần, bao gồm cả bản thể của Bảng Điểm Hệ Thống, nhưng Bảng Điểm Hệ Thống vẫn không phát giác được.

Tô Trần thấy vậy, lòng ổn định lại.

Quả thực là hệ thống của hắn yếu hơn.

“Ngoài ra, mấy ngày nữa ngươi ra ngoài đi dạo, ta sẽ biến nửa con Thiên Đạo Chi Nhãn còn lại thành một món linh bảo, ngươi nhớ thu vào không gian hệ thống, việc của ngươi coi như xong.” “Chỉ vậy thôi sao?” Tô Trần ngây người, đơn giản vậy sao?

“Chỉ đơn giản như vậy thôi!” “Được, mai ta làm.” … Ngoài bộ lạc Sơn mười vạn quang niên, Đại Nghệ bóp đi bóp lại nửa con Thiên Đạo Chi Nhãn còn lại, cuối cùng bóp thành một món linh bảo hình cung.

Đại Nghệ hài lòng gật đầu, hạ cấp bậc xuống Tiên Thiên Linh Bảo, sau đó bố trí một đại trận tự nhiên thủ công tại đây, ném Tiên Thiên Linh Bảo vào trong.

“Chờ nhận bảo bối là được rồi.” Nói xong, thân hình Đại Nghệ biến mất tại chỗ. … Ngày thứ hai, Tô Trần tra xét bảng hệ thống, cuối cùng nhìn vào một kỹ năng, nhấn mua. 【Đinh, mua thành công Không Gian Pháp Tắc.】 Tô Trần nhanh chóng nắm vững cách vận dụng Không Gian Pháp Tắc, hưng phấn không ngừng xuất hiện ở các góc của bờ Đông Hải.

Chương 239

Cuối cùng, dừng lại ở một bình nguyên.

Bảng Điểm Hệ Thống trong cơ thể ngẩn ra, dò xét về phía xa của ký chủ.

Nơi đó ẩn giấu một đại trận tự nhiên.

Đã thai nghén ra một món Tiên Thiên Linh Bảo, chắc là được thai nghén trước khi nó đến thế giới này.

Bảng Điểm Hệ Thống sau khi có kết quả, liền phát nhiệm vụ bảo ký chủ lấy món linh bảo này.

Tiên Thiên Linh Bảo nó không thèm, nhưng dù sao cũng là linh bảo của thế giới này, thu về có thể đẩy nhanh tiến độ hấp thu bản nguyên.

Tô Trần tìm một lúc, thuận lợi phá vỡ đại trận, nhận được thanh cung Tiên Thiên Linh Bảo này.

"Chấn Thiên Cung, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ẩn chứa sức mạnh Thiên Đạo, uy lực vô cùng." Tô Trần ôm cây cung này, yêu thích không nỡ rời tay, một lúc lâu sau, mới cất vào không gian hệ thống.

Sau đó quay về, tiếp tục triển khai lần kiểm kê tiếp theo.

Bảng Điểm Hệ Thống sau khi nhận được Chấn Thiên Cung, tốc độ rút bản nguyên cũng nhanh hơn rất nhiều.

Chỉ là điều khiến Bảng Điểm Hệ Thống khó hiểu là, đến bây giờ, nó vẫn không thấy dấu hiệu Hồng Hoang này sắp hạ cấp.

Bản nguyên dường như có hơi nhiều.

Nhưng đây cũng là một tin tốt, nó cũng có thể kiếm được nhiều hơn một chút.

Bảng Điểm Hệ Thống suy nghĩ một chút, tâm tình thả lỏng, tiếp tục rút bản nguyên.

Đồng thời, trong không gian của nó, Chấn Thiên Cung đã mọc thêm một con mắt.

Đại Nghệ thông qua điều khiển từ xa, tra xét kho hàng của hệ thống này, vừa nhìn, Đại Nghệ đã bị gia sản của hệ thống này làm cho kinh ngạc một chút.

Đầu tiên, là hai ba bộ xác của các nhân vật nổi tiếng Hồng Hoang.

Từ Hồng Quân, Dương Mi, đến các nhân vật cấp Thái Ất Kim Tiên.

Rất đầy đủ.

Chỉ cần nhìn qua, đã biết rõ hệ thống này ít nhất đã phá hoại ba cái Hồng Hoang.

Còn có không ít đồ của thế giới huyền huyễn, Đạo thể, Ma thể, Luân Hồi thể… Bạch đồng, Hồng đồng, Luân Hồi đồng… Về phía bảo vật, có đến mười hai kiện Hồng Mông Chí Bảo, số lượng Hồng Mông Linh Bảo cũng rất nhiều.

Còn có tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần.

Ngoài cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, còn có không ít tinh huyết của cấp Hỗn Nguyên Vô Cực và Hỗn Nguyên Thái Cực.

Cũng bao gồm cả tinh huyết của Bàn Cổ.

Sắp phát tài rồi!

Đại Nghệ thầm phấn khích.

Lập tức dùng nửa con Thiên Đạo Chi Nhãn này, chế tạo ra hơn trăm sợi tơ mỏng manh.

Kết nối với một nửa số Hồng Mông Chí Bảo, hơn mười kiện Hồng Mông Linh Bảo, cùng với mấy cái xác Đại Vu của Đại Nghệ, Hậu Nghệ và tinh huyết Bàn Cổ cấp Phụ Thần Đồng.

Không ra tay, lúc này ra tay sẽ lộ, y đang chờ, chờ một thời cơ tốt để lấy những thứ này về tay… … Ba tháng sau, ầm ầm ầm. 【Top 10 Âm Mưu - Hạng 6: Long Phượng Đại Kiếp, bắt đầu kiểm kê.】 【Thời viễn cổ, Hồng Hoang có ba đại bá chủ, lần lượt là tộc Long, Phượng, Kỳ Lân.

Tam tộc thực lực cường đại, cuối cùng lại cùng nhau vẫn lạc, đằng sau, ẩn chứa âm mưu gì?】 Lần kiểm kê này, đa số chúng sinh tuy rất chấn động trước sức mạnh của đại chiến tam tộc trên màn hình, nhưng đối với nội dung kiểm kê, ngay cả Tam Thanh Thánh Nhân cũng đã tự mình vạch trần là giả, họ cũng chỉ coi như xem cho vui.

Bảng kiểm kê vẫn tiếp tục, kể rằng tam tộc vốn không có mâu thuẫn gì lớn, nhưng Ma Tổ La Hầu đã âm thầm hóa thân thành hình dạng của tam tộc, khiêu khích mối quan hệ của họ.

Gây ra đại chiến tam tộc, để hấp thu sát khí trên chiến trường bổ sung cho uy năng của Tru Tiên Tứ Kiếm.

Cuối cùng tam tộc gần như diệt tộc, La Hầu cũng chỉ còn cách chứng đạo một bước.

Nhưng âm mưu lần này, không phải do La Hầu chủ trì, đằng sau, còn có một bàn tay đen.

Đó chính là, Hồng Quân.

Vào lúc La Hầu sắp chứng đạo, Hồng Quân đã dẫn theo mấy vị Chuẩn Thánh đại năng duy nhất của Hồng Hoang đến thảo phạt La Hầu.

La Hầu có Tru Tiên Kiếm Trận, liên tục chém mấy vị Chuẩn Thánh đại năng, cuối cùng, sau khi một trong số họ tên là Dương Mi Chuẩn Thánh bị trọng thương bỏ chạy.

Hồng Hoang chỉ còn lại Hồng Quân và La Hầu.

La Hầu thắng thế trong tay, ai ngờ Hồng Quân đột nhiên phân ra ba đạo phân thân.

Cường thế đánh giết La Hầu.

Cuối cùng, Hồng Quân thành công thành Thánh. 【Nhìn bề ngoài tất cả Chuẩn Thánh đều do La Hầu chém, thực chất là Hồng Quân mượn tay La Hầu, trừ đi tất cả những ảnh hưởng uy hiếp đến ông ta, từ đó một bước thành Thánh.】【Âm mưu này, rất vi diệu.

Nên xếp hạng thứ sáu.】【Phần thưởng…】… Bốn tháng sau, bắt đầu kiểm kê hạng năm.

Lần này kiểm kê là Lục Thánh Âm Mưu Thiên, Lục Thánh tuy quý là Thánh Nhân, nhưng lại dựa vào Hồng Mông Tử Khí để thành Thánh.

Hồng Mông Tử Khí đã bị Hồng Quân động tay động chân, nên, sau khi Lục Thánh thành Thánh, thân bất do kỷ, sinh tử bị Hồng Quân nắm giữ.

Hồng Quân làm vậy, chính là vì Lục Thánh mỗi người đều có chỗ bất phàm, dễ uy hiếp đến địa vị của ông ta.

Tam Thanh là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, Nữ Oa là người sáng tạo Nhân tộc.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề là người có tư chất cao nhất Tây phương, hơn nữa, hai người ý chí kiên định, Hồng Quân còn nợ Tây phương nhân quả.

Lục Thánh đều là những tồn tại có thể khiến Hồng Quân không ngồi vững trên ngôi vị Đạo Tổ, nên, Hồng Quân đã tạo ra Hồng Mông Linh Tử Khí có thể khống chế Lục Thánh.

Bảng kiểm kê kết thúc, chúng sinh cũng không có gì chấn động, tiếp tục làm việc của mình.

Bốn tháng sau, hạng tư như hẹn mà đến. 【Lần này kiểm kê là Thiên Đạo Hữu Tư Thiên, Thiên Đạo vốn nên chí công, tại sao lại có tư tâm?】 【Đằng sau, chính là âm mưu của Hồng Quân.】 Lại là âm mưu của Đạo Tổ!

Chúng sinh Hồng Hoang phàn nàn, cái bảng kiểm kê này, chỉ chăm chăm kiểm kê Đạo Tổ. 【Thiên Đạo vốn vô tình, đối với chúng sinh là bình đẳng.

Nhưng lại bị Hồng Quân hợp đạo, ban đầu Hồng Quân không thể chiếm được ý thức chủ đạo, nhưng sau đó Hồng Quân từng bước bố trí lượng kiếp ở Hồng Hoang, làm suy yếu Hồng Hoang, thành công lật mình, nắm giữ ý thức chủ đạo của Thiên Đạo Hồng Hoang.】 【Vì thế, Thiên Đạo có tư tâm.】 【Lần kiểm kê này…】 "…" Lần này chúng sinh thậm chí còn không thèm xem bảng kiểm kê, Thiên Đạo có tư tâm hay không, có quan hệ gì với họ.

Họ chỉ là một thành viên bình thường trong vạn vạn chúng sinh, Thiên Đạo có tư tâm đến đâu, cũng sẽ không để ý đến những thành viên bình thường như họ.

Người cần lo lắng, là những đại năng kia! … Hai tháng sau, chính là thời gian Phục Hy tuyên bố tự phong Nhân Hoàng năm đó.

Tô Trần chỉnh trang lại bản thân, đến núi Khôn để tham quan Phục Hy tự lập Nhân Hoàng.

Núi Khôn là một ngọn núi cao trăm vạn quang niên, tổng thể giống

hình chữ "côn", lấy âm hài hòa, nên đặt tên là núi Khôn.

Trên bề mặt Hồng Hoang, cũng được coi là một ngọn thần sơn không tồi.

Trên ngọn núi này, bây giờ có thể thấy Nhân tộc ở khắp nơi, ước chừng có hàng tỷ Nhân tộc trên ngọn núi này.

Đợi cộng chủ của họ, Phục Hy lập Nhân Hoàng.

Giảng Đạo Hệ Thống, Minh Hà, Phong Đô cũng có mặt, âm thầm quan sát tất cả Nhân tộc có mặt.

Minh Hà và Phong Đô là đang nhìn bừa, ý thức thực sự đã sớm ở trong nhóm chat tán gẫu với các vị thần.

Giảng Đạo Hệ Thống thì lại rất tận tụy, nghiêm túc nhìn từng Nhân tộc một, trọng điểm là những người trông đẹp trai hoặc có vẻ âm nhu.

Dáng vẻ chuyên nghiệp, khiến Phong Đô và Minh Hà cảm khái, làm như ngươi là sinh linh bản địa Hồng Hoang của chúng ta vậy.

Lúc này, Tô Trần cũng đã đến đây, một thân áo bào trắng, khí thế bất phàm, ngũ quan tuấn tú, đứng giữa đám người đa số mặc áo vải thô, trông có vẻ lạc lõng.

Giảng Đạo Hệ Thống liếc mắt một cái đã chú ý đến chàng trai nổi bật nhất này.

Cuối cùng cũng để ta tìm thấy rồi!

Giảng Đạo Hệ Thống thả lỏng, vào khoảnh khắc nhìn thấy xuyên việt giả này, nó đã biết.

Là người nó cần tìm!

Nên thi triển Đại Triệu Hoán Thuật.

“Hai vị huynh đệ, ta đã tìm thấy tên tà ma ngoại vực đó rồi.” “Đại ca, ở đâu vậy?” Phong Đô và Minh Hà bên cạnh ‘không hiểu’ hỏi.

“Chính là người đó!” Giảng Đạo Hệ Thống mỉm cười, chỉ vào Tô Trần: “Hai vị huynh đệ cũng biết, ta đã gặp phải mấy lần loại tà ma ngoại vực tên là hệ thống này.” “Nhân tộc này, chính là tấm lá chắn mà hệ thống đó dùng để che giấu sự tồn tại của mình.” “Thì ra là vậy!” Phong Đô và Minh Hà bừng tỉnh.

Thấy hai người đã hiểu, Giảng Đạo Hệ Thống lại nói: “Chúng ta đang ở trong phạm vi của hệ thống này, tốt nhất không nên dùng pháp thuật, để tránh bị nó phát hiện.

Các chú mau chóng quay về báo cáo cho nương nương, ta ở đây trông chừng nó.” “Được, chúng ta về thông báo cho nương nương ngay.

Đại ca mọi việc cẩn thận.” Phong Đô và Minh Hà gật đầu, vội vàng nhanh chóng quay về hướng U Minh.

Đợi bóng dáng họ biến mất, ánh mắt của Giảng Đạo Hệ Thống tiếp tục đặt trên người Tô Trần.

Mỉm cười quỷ dị: “Bánh kem của ta, ngươi cũng dám cướp, chờ đấy, xem ta hại chết ngươi thế nào!” … Trong U Minh, tất cả các sinh linh đang luân hồi bị Phong Đô và Minh Hà chuyển đến một góc.

Trong thế giới U Minh, xuất hiện một cơ thể khổng lồ, trong nháy mắt, lấp đầy thế giới U Minh.

Thể năng lượng của Tạo Hóa Ma Thần, độc quyền của Hồng Quân.

Bản nguyên Hồng Hoang đang không ngừng cung cấp năng lượng cho nó.

Bình Tâm ngón tay khẽ động, Hồng Hoang ngừng truyền tống bản

nguyên, sau đó Bình Tâm ném ra ba kiện Hồng Mông Chí Bảo, bay vào trong thể năng lượng Ma Thần để phân giải, làm nguồn năng lượng.

Làm xong những việc này, Bình Tâm khởi động không gian quyết chiến phiên bản Thiên Đạo, khóa chặt Bảng Điểm Hệ Thống, sau đó không có động tác gì nữa, bình tĩnh chờ đợi.

Phong Đô và Minh Hà cũng đã đến, trực tiếp tiến vào bên trong thể năng lượng Ma Thần, mỗi người khống chế một kiện Hồng Mông Chí Bảo đang phân giải. … Bên này, Phục Hy đang tiến hành nghi thức tự phong Nhân Hoàng, Tô Trần yên lặng quan sát.

Một thân áo trắng, tay cầm quạt, trông vô cùng nổi bật, trong lòng, tinh thần căng thẳng đến cực điểm.

Hắn không biết lời Đại Nghệ nói là thật hay giả, nhưng cũng chỉ có thể tin là thật.

Cái giá của việc là giả hắn không thể chịu đựng được.

Tim Tô Trần cũng đập ngày càng nhanh.

Chương 240

Bình tĩnh, bình tĩnh… Tô Trần hít sâu, cố gắng để mình bình tĩnh lại, nhưng quá căng thẳng, tim đập căn bản không khống chế được.

May mà bây giờ là đại sự Phục Hy tự phong Nhân Hoàng, hắn có thể dùng tiếng hoan hô kích động để che giấu.

Đồng thời, không ngừng khống chế cảm xúc của mình, cố gắng bình tĩnh lại.

Nửa ngày sau, Phục Hy tuyên bố tự lập Nhân Hoàng, Nữ Oa phối hợp sử dụng quyền hạn của mình, tạo ra dị tượng cho anh trai mình.

Dùng hai ba món linh bảo đổi thành công đức, giáng xuống cho Phục Hy.

Phục Hy rất phối hợp hấp thu, cảnh giới đạt đến đỉnh phong 'Chuẩn Thánh'.

Đến đây, nghi thức tự phong Nhân Hoàng, kết thúc.

Mọi người hoan hô, bái kiến Nhân Hoàng.

Tô Trần cảm xúc cũng đã bình tĩnh lại trong quá trình điều chỉnh, cung kính bái lạy Nhân Hoàng.

Sau đó tham gia các tiết mục giải trí bằng nhạc cụ.

Cuối cùng kết thúc, quay về bộ lạc Sơn. … Một ngày sau, tại bộ lạc Sơn, Giảng Đạo Hệ Thống dựa vào một cây tiểu thụ cao ngàn mét, giám sát mọi hành động của Tô Trần.

Lúc này, Bình Tâm truyền âm đến: "Đại Uyên, không gian Thiên Đạo đã triển khai toàn lực, cần ngươi làm mồi dẫn, kéo hệ thống đó vào." "Đừng để ta thất vọng!" "Vâng, nương nương, Đại Uyên nhất

định sẽ hoàn thành nhiệm vụ.” Giảng Đạo Hệ Thống mừng rỡ, vội vàng đáp lại.

Nói xong, Giảng Đạo Hệ Thống đi về phía Tô Trần đang nướng cá ăn.

Thấy cá nướng, Giảng Đạo Hệ Thống mỉm cười, lại sắp có thêm một xuyên việt giả chết vì ham ăn rồi!

“Thơm quá, không biết tiểu hữu có thể cho ta nếm thử một chút không.” Giọng nói đột ngột xuất hiện khiến tim Tô Trần lại đập nhanh, nhìn về phía đạo nhân áo xanh đột nhiên xuất hiện, nở nụ cười: “Tiền bối muốn ăn, vãn bối cầu còn không được!” Nói xong, Tô Trần hai tay dâng lên, hô: “Tiền bối xin mời dùng.” Đồng thời, Tô Trần ra vẻ hỏi trong lòng hệ thống, đây là ai?

Mà lúc này, Bảng Điểm Hệ Thống tùy ý liếc nhìn đạo nhân này một cái… Ân, vị trí là Thái Sơn Phủ Quân.

Bảng Điểm Hệ Thống có chút nghi hoặc, nó cũng không cố ý thu hút đại thần Hồng Hoang đến a!

Hồng Hoang lớn như vậy, sao lại trùng hợp gặp phải thế.

Lúc này, Giảng Đạo Hệ Thống cũng có hành động, một tay nhận lấy cá nướng, tay kia vỗ lên vai Tô Trần, mỉm cười nói: “Cảm ơn, tiểu hữu.

Bần đạo cũng giúp ngươi một việc, thế nào?” “Việc gì?” “Giúp ngươi… giúp ngươi…” Giảng Đạo Hệ Thống kéo dài giọng, sợi tơ trong tay đã xuyên qua cơ thể Tô Trần rơi xuống trên người Bảng Điểm Hệ Thống.

Khóe miệng nhếch lên, giọng điệu đột ngột nhấn mạnh.

“Giúp ngươi giải thoát!” Ầm!

Ngay sau đó, cơ thể Tô Trần hóa thành tro bụi, một quả cầu ánh sáng màu tím xuất hiện trong tầm mắt của Giảng Đạo Hệ Thống, hai bên liên kết với nhau bằng một đường sáng.

"Tìm chết, lũ kiến!" Bảng Điểm Hệ Thống vẫn còn hơi mơ hồ, mang theo lửa giận, chuẩn bị đánh chết đạo nhân này.

"Ha." Giảng Đạo Hệ Thống cười lạnh, tìm chết?

Cũng biết mình đang tìm chết à!

Xem ta tất sát, Đại Triệu Hoán Thuật!

Giảng Đạo Hệ Thống hét lớn: "Nương nương!" Tiếng nói vừa dứt, Bảng Điểm Hệ Thống biến mất không thấy.

"Có hộ khẩu bản địa không?

Mà đòi đấu với ta!" Giảng Đạo Hệ Thống khinh thường cười, cũng theo đó tiến vào không gian quyết chiến… … Ngoài Hồng Hoang, Hồng Quân đang tích điểm hừ lạnh một tiếng, ý thức nhập vào thể năng lượng Ma Thần.

Hại ta, xem ta xử lý ngươi thế nào! … Trong không gian quyết chiến của Thiên Đạo tại Hồng Hoang, Hệ Thống Kiểm Kê vừa mới xông vào đã bị một cú đấm thẳng mặt.

Hệ Thống Kiểm Kê phản ứng kịp thời, vội chuẩn bị lấy linh bảo phòng ngự từ trong không gian ra, kết quả là chẳng lấy được gì...

Hệ Thống Kiểm Kê: ???

Mẹ nó, tình hình gì đây!

Thế nhưng, trận chiến không cho nó thời gian suy nghĩ, lớp màng chắn phòng thân sơ sài vừa được dựng lên đã lập tức bị cú đấm đánh vỡ.

Oành!

Hệ Thống Kiểm Kê cảm nhận được một luồng sức mạnh kinh hoàng không thể chống cự.

Trong nháy mắt, bản thể bị đánh lõm một lỗ lớn, không ngừng bay ngược về phía sau, ngay sau đó lại đâm sầm vào bức tường không gian cứng rắn, bị bật trở lại.

Bên này, Hồng Quân điều khiển thể năng lượng của Tạo Hóa Ma Thần, thu nhỏ cơ thể, không cho Hệ Thống Kiểm Kê bất kỳ cơ hội phản đòn nào.

Binh!

Binh!

Binh!

Rầm!

Rầm!

Rầm!

"A!...

A!...

Khốn kiếp!

A!" Các đòn tấn công như mưa bão trút xuống, Hệ Thống Kiểm Kê không chút sức lực phản kháng, liên tục bay lượn trong không gian quyết chiến.

"Buông ra...

A!" Mỗi một giây phút trôi qua, đều có hàng trăm triệu đòn tấn công nã vào Hệ Thống Kiểm Kê.

Hệ Thống Kiểm Kê bị đánh đến mức chỉ biết gào thét thảm thiết, toàn thân năng lực vừa định vận dụng đã bị cắt đứt thi pháp, đón nhận

trận đòn hội đồng của gã mà nó còn chưa nhìn rõ mặt.

Bên trong cơ thể nó, một con mắt đang lảo đảo, khiến Tô Trần chỉ muốn nôn mửa, nhưng lúc này hắn chỉ là một luồng nguyên thần, đến nôn cũng không làm được.

Vào khoảnh khắc hắn bị Giảng Đạo Hệ Thống đánh nổ, nguyên thần đã được nửa con mắt Thiên Đạo bảo vệ.

Sau đó, Hệ Thống Kiểm Kê theo bản năng thu hết tất cả bảo vật của hắn sau khi chết.

Nửa con mắt Thiên Đạo bảo vệ hắn cũng nhờ vậy mà thành công dung hợp với nửa còn lại trong không gian của Hệ Thống Kiểm Kê.

"Nhóc con, nhanh lên, thu hết mấy món bảo vật này đi," Đại Nghệ điều khiển con mắt Thiên Đạo từ xa, nói với vẻ mặt phấn khích.

Vì sao Hệ Thống Kiểm Kê không lấy ra được bảo vật phòng ngự?

Đương nhiên là vì gã đã thu mất chí bảo phòng ngự của Hệ Thống Kiểm Kê rồi.

Mười hai kiện Hồng Mông Chí Bảo, bị con mắt Thiên Đạo của gã thu mất một nửa.

Gã sớm đã đoán được hệ thống này sẽ phòng ngự, nên chuyên nhằm vào chí bảo phòng ngự mà thu.

Hiện tại vẫn còn một nửa loại hình công kích chưa thu.

Nhưng pháp lực của gã đã đến giới hạn, dùng nữa sẽ bị lộ.

Chỉ có thể để tên xuyên việt giả Tô Trần này giúp thu dọn.

"Ồ, tôi phải thu thế nào?" Tô Trần nén cảm giác khó chịu hỏi.

"Lăn con mắt Thiên Đạo đang bảo vệ ngươi đi, chạm vào thứ gì là ngươi có thể thu vào được, trước tiên thu sáu món linh bảo sáng nhất

kia đi.” “Được!” Tô Trần nghe xong, nhìn về phía sáu món linh bảo đang lơ lửng ở phía xa, nén lại cảm giác khó chịu do không gian không ngừng rung chuyển.

Bên trong con mắt Thiên Đạo, hắn đẩy con mắt lăn về phía một món linh bảo hình kiếm. ...

Binh!

Binh!

Binh!

Bên ngoài, Hệ Thống Kiểm Kê vẫn đang phải chịu đựng hàng trăm triệu đòn tấn công mỗi giây, bị đánh đến mức hoài nghi cả cuộc đời hệ thống.

Đòn tấn công rất đau, nhưng sát thương không lớn, dường như chỉ là để trút giận lên người nó.

Điều quan trọng là, tần suất tấn công quá dồn dập, nó muốn sử dụng năng lực nào cũng đều bị ngắt quãng.

Một hệ thống cao cấp hậu kỳ đường đường, thủ đoạn vô số, thần thông vạn thiên.

Ấy thế mà lại bị chiếm tiên cơ, một thân bản lĩnh không thể thi triển, uất ức muốn chết.

Bên trong thể năng lượng của Tạo Hóa Ma Thần có ba bóng người, lần lượt là Phong Đô, Minh Hà, và Giảng Đạo Hệ Thống.

Ba kiện Hồng Mông Chí Bảo dưới sự khống chế phân giải của họ, lúc này đã không còn là Hồng Mông Chí Bảo nữa.

Lần triệu hoán thể năng lượng Ma Thần này hao tốn năng lượng quá!

Giảng Đạo Hệ Thống thầm cảm thán, lần này đang tiêu hao bản

nguyên, nó cũng chỉ miễn cưỡng ăn trộm được một thành.

Mới đó mà năng lượng của ba kiện Hồng Mông Chí Bảo đã sắp tiêu hao hết một nửa.

Nhưng hiệu quả thì thấy rõ, Hệ Thống Kiểm Kê này đã bị đánh cho tơi tả.

Cùng là hệ thống, nó có thể cảm nhận được sự uất ức của Hệ Thống Kiểm Kê.

Một thân bản lĩnh không thể thi triển, chủ yếu là do Hệ Thống Kiểm Kê này quá sơ suất.

Chỉ cần lúc đầu nó lấy ra một chí bảo phòng ngự đỡ một chút, là đã có cơ hội nặn ra một thân thể để tác chiến ngay lập tức, không đến nỗi bị động như vậy.

Giảng Đạo Hệ Thống lắc đầu, có chút coi thường Hệ Thống Kiểm Kê, mặc dù thực lực của hệ thống này trong đám cao cấp hậu kỳ cũng không tồi, sắp đuổi kịp thời kỳ đỉnh phong của nó, nhưng kinh nghiệm vẫn còn thiếu sót.

Lúc này, Hồng Quân đang điên cuồng tấn công Hệ Thống Kiểm Kê bỗng cảm nhận được gì đó, tung ra cú đá cuối cùng, Tạo Hóa Đại Đạo hội tụ trên chân, khoảnh khắc tung ra đã thể hiện sức mạnh hủy diệt kinh hoàng, lập tức khiến lõi của Hệ Thống Kiểm Kê bị trọng thương.

Sau đó ý thức rút đi, Bình Tâm tiếp quản.

Bình Tâm vừa nắm quyền khống chế lại tung thêm một cú đá nữa, Hệ Thống Kiểm Kê lại một lần nữa bay ngang.

“Thật mạnh mẽ, cơ thể thật nặng nề.” Bình Tâm nhíu mày, dùng quyền hạn điều động sức mạnh cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực và tự mình điều khiển quả thật khác biệt rất lớn.

Chương 241

Cơ thể rất mạnh, nhưng cũng rất nặng, nàng khống chế và Hồng Quân khống chế, khác biệt một trời một vực.

Thôi, trực tiếp diệt nó cho xong.

Bình Tâm nhìn về phía trước, lõi của Hệ Thống Kiểm Kê đã bị phế đi quá nửa, không ngừng lóe lên tia điện.

Nàng vung tay, hóa thành một bàn tay khổng lồ, bao phủ toàn bộ không gian.

Bên này, lõi của Hệ Thống Kiểm Kê bị phế quá nửa, nhưng vẫn có thể vận dụng sức mạnh của mình.

Thấy đối phương không còn tấn công liên tục nữa, Hệ Thống Kiểm Kê mừng rỡ, vội vàng kéo ra một thân thể bình thường để nhập vào.

Nhìn bàn tay khổng lồ đang tấn công tới, Hệ Thống Kiểm Kê cười lạnh, cuối cùng cũng có thể phản kích rồi.

Nó mở không gian, chuẩn bị lấy vũ khí là Hồng Mông Chí Bảo ra.

Sau đó... nó chẳng lấy được gì cả.

Hệ Thống Kiểm Kê: ???

Hệ Thống Kiểm Kê ngẩn người, nhưng bàn tay khổng lồ đã giáng xuống, cùng lúc đó, một nửa ấn ký trên bản thể của nó cũng phát sáng lên.

“Rốt cuộc là chuyệ...” Mang theo sự không cam lòng, Hệ Thống Kiểm Kê nổ tung với một tiếng “Bùm”.

Ngay khoảnh khắc nổ tung, một con mắt lóe lên, lại cuỗm đi một

đống lớn linh bảo, sau đó bị Bình Tâm ném ra khỏi không gian quyết chiến.

Cùng lúc đó, thể năng lượng Ma Thần cũng hoàn toàn tan biến, Bình Tâm, Minh Hà, Phong Đô, Giảng Đạo Hệ Thống đứng lơ lửng giữa không trung.

Ba kiện Hồng Mông Chí Bảo phủ đầy vết nứt, một cơn gió nhẹ thổi qua, chúng hoàn toàn biến mất.

Bình Tâm liếc nhìn Giảng Đạo Hệ Thống, tên này vào phút cuối đã thu hết năng lượng còn sót lại của ba chí bảo.

Gan ngày càng lớn rồi.

Suy nghĩ một lát, Bình Tâm chỉ tay xuống biển bản nguyên và vô số thân thể nhân vật Hồng Hoang bên dưới.

Bình Tâm vươn tay, thu lấy một nửa trong số mấy chục kiện Hồng Mông Linh Bảo còn lại, nói: "Ta đi xử lý tình hình Hồng Hoang, các ngươi xử lý chỗ này đi, dùng quyền hạn của các ngươi, dung hợp bản nguyên vào Hồng Hoang, hủy diệt thân thể để bồi bổ trời đất, còn linh bảo thì tự giữ lấy." "Vâng, nương nương!" Ba người phấn khích đáp.

Bình Tâm gật đầu, bóng dáng biến mất.

Trong không gian quyết chiến của Thiên Đạo, chỉ còn lại Giảng Đạo Hệ Thống, Phong Đô và Minh Hà.

"Hai vị huynh đệ, chúng ta chia nhau ra, như vậy sẽ nhanh hơn," Giảng Đạo Hệ Thống nói.

"Được!" Minh Hà đi đầu, bay về phía một kiện Hồng Mông Linh Bảo, Phong Đô cũng không chịu kém cạnh, bay về phía khu vực Hồng Mông Linh Bảo khác.

Sau khi thu linh bảo, bản nguyên trong phạm vi vạn quang niên xung quanh biến mất, bị Hồng Hoang hấp thu.

Hai người tiếp tục hướng về phía linh bảo tiếp theo.

Bên kia, Giảng Đạo Hệ Thống cũng thu hai kiện Hồng Mông Linh Bảo, nhưng nó không quan tâm.

Điều nó quan tâm là lượng bản nguyên khổng lồ trong không gian này.

Thời kỳ đỉnh phong của nó cũng chỉ có lượng bản nguyên tương đương thế này.

Nếu có thể chiếm hết, lo gì không hồi phục được đến hậu kỳ.

Nhưng đáng tiếc, nó không dám làm quá trớn.

Do dự một lát, hơn mười kiện Hồng Mông Linh Bảo đã được chia xong, Minh Hà và Phong Đô rất tự giác để đại ca xử lý biển bản nguyên thế giới.

Họ đi hủy diệt các thân thể nhân vật Hồng Hoang rơi ra.

Thấy thời cơ tốt như vậy, Giảng Đạo Hệ Thống quả quyết trộm bản nguyên.

Mỗi một khắc, lượng bản nguyên đủ để lấp đầy một đại thiên thế giới biến mất, trong đó, chín thành bị Hồng Hoang hấp thu, một thành bị Giảng Đạo Hệ Thống âm thầm nuốt riêng.

Nếm được vị ngọt, Giảng Đạo Hệ Thống ngày càng to gan.

Cuối cùng, lượng bản nguyên mà Hồng Hoang hấp thu đã bị nó tham ô mất ba thành. ...

Trên một bình nguyên ở Hồng Hoang, Đại Nghệ hài lòng thu các bảo vật trong con mắt Thiên Đạo.

Đặc biệt là mười hai kiện Hồng Mông Chí Bảo, khiến Đại Nghệ vui không tả xiết.

Gã vỗ vai Tô Trần: "Nhóc con, khá lắm, không tồi!" Tô Trần bất an cười.

Đại Nghệ thấy vậy, vung tay, một lối đi không gian mở ra: "Yên tâm, sẽ không làm gì ngươi đâu.

Theo ta, chỉ là để ngươi làm chút việc thôi, ngươi ở một thời gian sẽ quen." Nói xong, Đại Nghệ bước vào lối đi.

Hù!

Tô Trần hít sâu một hơi, theo sau bước vào. ...

Tô Trần theo Đại Nghệ đến trại cải tạo lao động Hồng Hoang, và nhận được sự chào đón nồng nhiệt chưa từng có từ các xuyên việt giả.

À, trừ Lý Tuấn Đế đang ngồi buồn bực ở đó.

Đại Nghệ cũng ngớ người, lần đầu tiên thấy đám xuyên việt giả này phấn khích như vậy.

Đặc biệt là Hồng Vân Nhất Hào, hưng phấn đến mức sắp bay lên trời.

Đại Nghệ cũng lười hỏi nhiều, để Tô Trần lại đó rồi rời đi.

Đợi Đại Nghệ đi rồi, đám xuyên việt giả reo hò, Hồng Vân Nhất Hào vỗ vai Tô Trần, nói: "Huynh đệ, cảm ơn ngươi nhiều, nếu không ta đã phải giả gái rồi." Tô Trần: ???

"Huynh đệ mới đến, không biết đâu." Vu Vĩ đưa cho Tô Trần một chai rượu nghiệp lực tự chế, chỉ vào Lý Tuấn Đế và Hồng Vân Nhất Hào ở đằng kia: "Lúc ngươi kiểm kê, hai người họ đánh cược xem có kiểm kê Thiên Đạo không, ai thua thì biến thành nữ nhảy múa hai

năm.” Nói xong, Vu Vĩ hét về phía Lý Tuấn Đế: “Lão Lý, dám cược dám chịu, mau ra đây nhảy một bài cho anh em vui nào.” “Đúng vậy, đúng vậy, Tô Trần huynh đệ mới đến, Lão Lý, lên lắc vài cái chào mừng huynh đệ Tô Trần đi.” “...” Đám xuyên việt giả bắt đầu hò hét, Tô Trần cũng dần hiểu ra, hóa ra mọi người đều là xuyên việt giả.

Tinh thần căng thẳng cũng thả lỏng.

“Nhảy thì nhảy, nhìn cho kỹ đây!” Bên này, Lý Tuấn Đế hừ lạnh một tiếng, đứng dậy đi vào giữa đám xuyên việt giả.

Dưới ánh mắt mong đợi của họ, gã biến thành một “nữ hán tử” cao ba mét, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, mặt mày bặm trợn, lông lá rậm rạp, mặc bộ bikini ba mảnh.

Đám xuyên việt giả: ...

Chỉ thấy Lý Tuấn Đế trong bộ dạng mới bước những bước nhỏ nặng nề, đi đến bên cạnh Hồng Vân Nhất Hào, liếc mắt đưa tình một cách thô bạo, giọng nói khàn khàn õng ẹo: “Chàng đẹp trai này, nô gia đây có lễ!” Hồng Vân Nhất Hào: ...

Đám xuyên việt giả: ...

ọe!

Tô Trần: ??

Đây là xuyên việt giả sao?

Mẹ kiếp toàn là yêu ma quỷ quái gì thế này? ...

Cùng lúc đó, tại Hồng Hoang, cùng với việc Hệ Thống Kiểm Kê bị lôi vào phòng tối, màn hình lớn trên trời cũng bị Tam Thanh viện cớ phá bỏ một cách bạo lực.

Thập Nhị Tổ Vu cũng cảm thấy vô vị, vào U Minh xem đám Đại Vu đang làm gì.

Dòng sông thời gian cũng bị Bình Tâm sửa đổi có chút sai sót, cần chờ Giảng Đạo Hệ Thống ra ngoài để hoàn thiện.

Ảnh hưởng do Hệ Thống Kiểm Kê gây ra, dưới tác động của quy tắc Hồng Hoang, dần dần phai nhạt.

Người ngoài trừ khi tận mắt nhìn thấy, tận tai nghe thấy, còn không, nếu tìm hiểu qua việc đọc ký ức của sinh linh, hoặc tra xét dòng sông thời gian, đều là giả dối.

Cái gọi là kiểm kê, chẳng qua chỉ là chuyện phiếm lúc rảnh rỗi của chúng sinh.

Về phía Tam Tiêu và Triệu Công Minh, Bình Tâm suy nghĩ một lát, vẫn quyết định phong ấn đoạn ký ức này của họ.

Trên người Tam Tiêu và Triệu Công Minh có thủ đoạn của Giảng Đạo Hệ Thống.

Chuyện của Giảng Đạo Hệ Thống rất quan trọng, không thể lơ là!

Làm xong những việc này, Bình Tâm liếc nhìn không gian quyết chiến của Thiên Đạo, bản nguyên do Hệ Thống Kiểm Kê chết đi để lại vẫn còn tám, chín thành.

Giảng Đạo Hệ Thống ít nhất phải mất mười năm mới ra ngoài.

Lượng bản nguyên dự kiến sẽ bị Giảng Đạo Hệ Thống trộm đi là một con số khó có thể tưởng tượng.

Đây thật sự là đặt tài nguyên ngay trước mắt kẻ trộm để nó trộm.

Quan trọng là chính mình tận mắt nhìn thấy, mà còn phải giả vờ không biết.

Bình Tâm lắc đầu, trở về thế giới U Minh, chuyên tâm tu luyện. ...

Ngoài Hồng Hoang, một trăm viên Hồng Mông Châu đang di chuyển theo một cách huyền diệu, các loại sức mạnh Đại Đạo vây

quanh, hình thành một không gian cực kỳ vững chắc.

Không gian vô cùng rộng lớn, một góc tùy ý đã có khoảng cách hàng trăm vô lượng đại hải quang niên.

Ngay cả một lãnh địa Chư Thiên cũng khó sánh bằng, thế nhưng lúc này, không gian khổng lồ như vậy lại bị hai bóng người chiếm giữ đến mức có vẻ chật chội.

Hai bóng người có khí tức tương đồng, mỗi lần va chạm, đều có hàng tỷ thế giới được khai sinh rồi vỡ nát.

Một trăm viên Hồng Mông Châu không ngừng rung chuyển, rõ ràng trận chiến bên trong đã đến giới hạn chịu đựng của chúng.

Bàn Cổ, Thời Thần, Vận Mệnh, Luân Hồi, Nhân Quả... mười hai vị Ma Thần, hai mắt lóe sáng, nhìn trận đại chiến trong không gian.

Đồng thời, mười hai vị Ma Thần đứng ở mười hai phương vị, vững vàng bao vây trăm viên Hồng Mông Châu, ngăn không cho bất kỳ sức mạnh nào rò rỉ ra ngoài.

Sau lưng mỗi vị Ma Thần đều có một đòn tấn công đang hội tụ, chỉ cần có gì không ổn, sẽ lập tức đánh ra.

Lão Nhị thực lực ngày càng mạnh rồi!

Khi nào ta mới có thể lật mình làm lão nhị đây?

Hồng Quân nhìn vào không gian quyết chiến, Dương Mi và hệ thống cao cấp đỉnh phong này đánh bất phân thắng bại, khiến Hồng Quân có chút kinh ngạc.

Chương 242

Quy tắc phân thân và bản tôn của gã tu luyện đồng thời, quy tắc phân thân không cần quản, Hồng Hoang lớn mạnh tự khắc sẽ mạnh lên.

Bản tôn tu luyện cũng có Tạo Hóa Ma Thần cùng cấp làm tài nguyên, tiến bộ thần tốc.

Nhưng không ngờ, Lão Nhị lại mạnh như vậy, tiến bộ còn nhanh hơn cả bọn gã.

Một hệ thống cao cấp đỉnh phong, lại còn đang dùng thân thể Không Gian Ma Thần cùng cấp, mà gã cũng có thể đối đầu trực diện.

"Lão Lục, không ngờ đúng không, Lão Nhị mạnh như vậy!" La Hầu truyền âm trêu chọc.

"Sớm đã nghĩ tới rồi," Hồng Quân bình thản nói.

"Giả vờ!" La Hầu khinh bỉ, "Vốn còn định giải thích nguyên nhân cho ngươi, thôi bỏ đi!" "Khụ khụ, ngươi nói đi," Hồng Quân đổi giọng, tò mò hỏi.

"Đương nhiên là thân thể Không Gian Ma Thần, lần trước tiêu diệt liên minh hệ thống, không phải đã nhận được hơn một vạn tàn khu của Không Gian Ma Thần sao." "Chỉ vậy thôi à?" Hồng Quân nhíu mày, "Ta nhớ mấy cái đó cấp bậc thấp hơn chúng ta một bậc!" "Còn có Thôn Phệ Hệ Thống nữa, lúc Thôn Phệ Hệ Thống chết, chúng ta cơ bản đều nhận được một hoặc hai thân thể cùng cấp," La Hầu nói rồi vỗ đầu, ngại ngùng nói, "Ngươi xem trí nhớ của ta này, sao lại quên mất, lúc Thôn Phệ Hệ Thống, không có con rối Tạo Hóa Ma Thần!" "Ha ha... dù không có, ta vẫn là Lão Lục, ở trên ngươi." Hồng Quân cười ha hả, không nói gì thêm, yên tâm xem trận đấu trong không gian

quyết chiến.

Oành!

Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống vung cành liễu, va chạm với cành liễu của Dương Mi.

Không Gian Đại Đạo so tài, trong nháy mắt giữa hai bên khai sinh ra hàng tỷ không gian trống rỗng.

Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống đồng thời sử dụng sức mạnh Thời Gian Đại Đạo, tất cả không gian vô hạn diễn sinh, hình thành từng thời không một, kéo dài khoảng cách với Dương Mi.

Đồng thời bản thân nó cố gắng phá vỡ không gian này để trốn thoát.

Bên kia, Dương Mi đối mặt với trở ngại của vô tận thời không phía trước, ánh mắt bình thản, hai nhánh chính rút ra.

Thời Gian Đại Đạo, làm như ai không biết vậy.

Gã không những biết, mà còn linh hoạt hơn cái hệ thống sao chép này của ngươi nhiều.

Hai nhánh chính bùng nổ hai luồng sức mạnh Đại Đạo hoàn toàn khác nhau.

Vô tận thời không chắn trước mặt Dương Mi lập tức bị dịch chuyển, vây khốn Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống.

Cùng lúc đó, hàng tỷ cành liễu của Dương Mi đồng loạt quất về phía nó.

Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống bị mắc kẹt trong vô tận thời không nhíu mày, một kiện Hồng Mông Chí Bảo phòng thân chắn trước mặt.

Oành!

Từng thế giới trống rỗng bị va chạm kinh hoàng khai sinh ra, sức mạnh Thời Không Đại Đạo ập đến, lại lần nữa diễn sinh vô tận thời không, không ngừng lan đến thân thể Không Gian Ma Thần mà Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống đang trú ngụ.

Khi lan đến cơ thể nó, liền bị cản trở, không thể diễn sinh thêm thời không mới.

"Tên phiền phức!" Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống nhíu mày đến cực điểm, thu lại thân thể Không Gian Ma Thần khổng lồ, hóa thành hình dạng đạo nhân.

Một con dao găm xuất hiện trên tay nó, Dương Mi thấy vậy, đồng tử co lại.

Đây là một kiện Hồng Mông Chí Bảo được tự nhiên thai nghén.

Ngay sau đó, Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống vung dao găm, hàng tỷ triệu ảo ảnh dao găm xuất hiện, vô tận thời không lập tức sụp đổ, hàng tỷ triệu dao găm hóa thành một triệu quang niên, xuất hiện ở mọi nơi trên thân thể Ma Thần của Dương Mi, dễ dàng đâm vào.

Hàng tỷ triệu con dao cùng lúc chuyển động.

Xoẹt!

Thân thể Ma Thần của Dương Mi chi chít vết thương, máu tươi màu xanh lục tinh thuần chảy ra.

Hừ!

Dương Mi hừ lạnh một tiếng, máu tươi chảy ra rơi lên hàng tỷ triệu con dao găm.

Ngay sau đó, tất cả dao găm đều biến mất.

"Thực lực rất mạnh!" Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống cầm dao găm bước tới, khen ngợi.

“Không cần ngươi khen!” Dương Mi cũng thu lại thân thể Ma Thần, hóa thành đạo thể, lạnh lùng nói.

“Không nói nhảm nữa, thả ta ra ngoài, nếu không...” Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống lắc lắc con dao găm trong tay, “Bổn hệ thống không ngại thu hoạch thêm một con rối Không Gian Ma Thần.” “Các hạ rất mạnh, nhưng ta không sợ!” Dương Mi trầm giọng nói.

“Thật sự nghĩ bổn hệ thống không giết được ngươi sao!” Sắc mặt Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống trầm xuống.

Nếu không phải vội đi xử lý Hệ Thống Kiểm Kê, nó sẽ không bỏ qua tên Không Gian Ma Thần cấp Đại Đạo này.

“Ta đứng đây, ngươi cũng không giết được ta!” Dương Mi nói với giọng cực kỳ tự tin.

“Để ta đi, chuyện ngươi vô cớ mai phục ta, ta sẽ bỏ qua,” Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống nói lại lần nữa.

Dương Mi cười nhẹ, xem ra hệ thống này rất vội đi tìm Hệ Thống Kiểm Kê kia.

Nghĩ một lát, gã lên tiếng: “Xem ra ngươi rất vội, nhưng ngươi đừng vội, vội cũng vô dụng.” “Tìm chết!” Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống không do dự nữa, ba kiện Hồng Mông Chí Bảo tự chế của nó mặc lên người, hoàn toàn từ bỏ phòng ngự, cầm dao găm, xông về phía Dương Mi.

Ánh mắt Dương Mi lóe lên tinh quang, thứ gã muốn chính là tình huống này.

Gã xông lên đại chiến với Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống.

Mỗi một khắc, trên người gã lại có thêm hàng vạn vết thương do dao găm rạch phải.

Nhưng thân thể Hỗn Độn Ma Thần mạnh mẽ, khiến gã hoàn toàn không quan tâm đến những vết thương nhỏ này.

Chiến đấu, cảm ngộ Không Gian Đại Đạo của đối phương, tinh luyện bản thân. ...

Trận đại chiến trong không gian quyết chiến vẫn tiếp tục, Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống càng đánh càng vội.

Nhưng vội cũng vô ích, nó căn bản không thể thoát khỏi không gian này.

Đàm phán cũng không được, đối phương đã quyết tâm muốn đánh với mình.

Vừa nghĩ đến đây, Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống cảm thấy uất ức không nói nên lời, nửa Hỗn Độn gần đây nó không hề trêu chọc thế giới Hồng Hoang.

Trước đây có trêu chọc cũng đã diệt cỏ tận gốc.

Sao lại đột nhiên xuất hiện một Không Gian Ma Thần?

Còn có năng lực quỷ dị kéo mình vào không gian này nữa.

Phiền chết đi được!

Dao găm trong tay Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống rạch nát mọi thời không, lại một lần nữa tạo ra một loạt vết cắt trên cơ thể Dương Mi.

Nhưng Dương Mi hoàn toàn không để ý, vết thương trong nháy mắt đã hồi phục, tiếp tục đại chiến.

"Chết tiệt!" Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống chửi thề, nếu không có việc quan trọng, nó nói gì cũng phải bắt cho bằng được tên này.

Nhưng hiện tại cũng rất gấp!

Nó đã truy lùng Hệ Thống Kiểm Kê nửa Hỗn Độn rồi, vẫn chưa tìm được vị trí của nó.

Bây giờ khó khăn lắm mới cảm nhận được vị trí của Hệ Thống Kiểm Kê, kết quả giữa đường lại gặp phải chuyện này.

Chuyện của Hệ Thống Kiểm Kê liên quan đến việc bản thể của nó có thể tấn cấp lần nữa, không thể có sai sót, thật sự không có thời gian hao tổn với tên Không Gian Ma Thần này ở đây.

Để Hệ Thống Kiểm Kê chạy mất thì làm sao?

Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống hít sâu một hơi, không còn tấn công Dương Mi nữa, nói: "Để ta ra ngoài, có điều kiện gì ngươi cứ đưa ra." "Gấp vậy sao!" Dương Mi mỉm cười, chỉ vào Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống, "Cảm ngộ Không Gian Đại Đạo của ngươi." "Không thể nào!" Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống từ chối, Không Gian Đại Đạo của nó là do chính nó hoàn toàn lĩnh ngộ được, không phải loại dán nhãn sao chép có thể so sánh.

Chính vì vậy, nó mới có thể chiếm một vị trí trong số các cường giả hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Bảo nó giao ra cảm ngộ Không Gian Đại Đạo của mình, lỡ như truyền đến tay các hệ thống khác, bị nghiên cứu phá giải, chẳng phải là tự lộ ra điểm yếu của mình sao?

"Vậy thì không có gì để nói nữa!" Dương Mi nhún vai, "Ta gần đây không có việc gì, câu giờ với ngươi mấy Hỗn Độn cũng không thành vấn đề, chỉ không biết, ngươi có thể câu giờ nổi không." "Ngươi..." Ánh mắt Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống âm tình bất định.

"Ta cái gì mà ta!" Dương Mi thản nhiên nói.

"Cho ta thời gian suy nghĩ!" Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống nói

xong, quan sát xung quanh.

“Ngươi đang nghĩ cách ra ngoài phải không?” Dương Mi chậm rãi nói, làm ra tư thế chiến đấu, “Xem ra không cần phải đàm phán nữa rồi.” “Đợi đã,” Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống vội vàng nói.

“Sao, không nghĩ nữa à?” Dương Mi dừng lại, cười nói.

“Ta đưa, nhưng có điều kiện,” Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống nghiến răng nói.

“Nói xem!” “Thứ nhất, mở không gian này ra, để ta ra ngoài.” “Không thành vấn đề.” “Thứ hai, trong vòng một Hỗn Độn, chúng ta không xâm phạm lẫn nhau.

Ngươi phải lấy đạo tâm lập thệ.” “Cái này... không thành vấn đề.” Dương Mi ‘suy nghĩ’ một lát, gật đầu đồng ý.

“Vậy được, ta đưa.” Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống vung tay áo, cảm ngộ của chính nó về Không Gian Đại Đạo hình thành một quả cầu ánh sáng, ném cho Dương Mi.

Nó không giở trò gì, đến cảnh giới của nó bây giờ, giở chút thủ đoạn rất dễ bị nhìn ra.

Nếu vì chuyện nhỏ này mà lại bị trì hoãn, sẽ mất nhiều hơn được.

Nhưng Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống đã ghi nhớ tên Dương Mi này, nó sẽ quay lại báo thù.

Thực lực của nó ở trên Dương Mi này, đợi nó xử lý xong Hệ Thống Kiểm Kê, chính là ngày tận thế của gã.

Dương Mi một tay bắt lấy cảm ngộ mà Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống đưa, kiểm tra một lát, khẽ gật đầu.

Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống hừ lạnh, nói: “Đồ đã đưa cho ngươi rồi, nên để ta đi rồi chứ!” “Không thành vấn đề, để ngươi đi!”

Dương Mi thu lại cảm ngộ không gian, gật đầu đầy ẩn ý, mở một lỗ hổng trong không gian quyết chiến.

Ánh mắt Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống lóe lên vẻ vui mừng, vội vàng xông ra ngoài.

Ngay khoảnh khắc nó ra ngoài, một cái tát ập đến.

"Cái gì...

A!" Trong nháy mắt, bản thể của Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống bị đánh văng ra khỏi thân thể Không Gian Ma Thần mà nó đang trú ngụ.

Một quả cầu ánh sáng màu tím sẫm hiện ra, ngay sau đó, mười một chiêu sát thủ kinh hoàng nã về phía Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống.

Nó còn không có cơ hội phản ứng, đã bị đánh trở lại vào trong không gian quyết chiến.

"Cơ hội đã cho ngươi rồi, ngươi không biết tận dụng a!" Dương Mi thở dài, ngồi một bên xem kịch, gã đã hứa không chiến đấu với nó, đương nhiên phải tuân thủ lời hứa.

Dù sao thiếu gã một người cũng không ảnh hưởng gì.

Chương 243

“Ngươi... các ngươi...” Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống nhìn mười một bóng người đang vây quanh mình, giọng nói run rẩy.

“Có bất ngờ không, có ngạc nhiên không!” La Hầu cầm trường thương, khí hủy diệt lan tỏa.

Bên cạnh, Hồng Quân bình thản cười, “Có vui không!” “Hỗn Độn Ma Thần, nhiều như vậy còn sống...” Lòng Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống lạnh đi một nửa, chú ý đến Nhân Quả Ma Thần, dường như đã hiểu ra điều gì, “Các ngươi cố ý dùng Hệ Thống Kiểm Kê để dụ ta đến!” “Không...” Hồng Quân vừa định gật đầu, bên cạnh La Hầu đã vung trường thương, “Nói nhảm với nó làm gì, xử nó rồi nói.” Oành!

Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống lúc này đã mất đi vật chứa là Không Gian Ma Thần, nhưng may mắn là Không Gian Đại Đạo mà bản thân nó nắm giữ huyền diệu phi phàm.

Dương Mi không ra tay, nó miễn cưỡng đối đầu được với La Hầu hai chiêu.

Tuy nhiên, ở đây không chỉ có một mình La Hầu, ngay sau đó, mười một vị Ma Thần cùng xông lên.

Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống lòng không cam, một tọa độ thế giới mang theo thông tin về các Ma Thần này được tạo ra.

Ngay sau đó, nó không né tránh các đòn tấn công của các Ma Thần.

Oành!

Ánh sáng của Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống nhanh chóng mờ đi, ngay khoảnh khắc sắp hoàn toàn mất đi ánh sáng, một khối năng

lượng bị nó ném ra, bay về phía lỗ hổng của không gian quyết chiến.

Các Ma Thần đã sớm dự liệu, không đuổi theo.

Một bàn tay lớn tóm lấy khối năng lượng đang bay, bóp nát.

"Ta không cam tâm!" Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống để lại tiếng gầm cuối cùng, mất đi ánh sáng.

Bản thể rơi xuống đất.

La Hầu tiến lên, trường thương mang theo sức mạnh Đại Đạo của mình chọc hai cái, xác nhận đã chết hẳn rồi mới từ từ gật đầu.

Các Ma Thần khác cũng lần lượt dùng sức mạnh Đại Đạo để khám nghiệm tử thi.

"Lão Nhị, nhận lấy!" Bàn Cổ cầm thân thể Không Gian Ma Thần này bước vào, ném cho Dương Mi đang đứng bên cạnh.

"Lão đại, xem ra ta sắp đột phá hậu kỳ trước rồi," Dương Mi tươi cười thu lại thân thể này, nói.

"Không chỉ hậu kỳ, bản nguyên của thân thể Không Gian Ma Thần này rất khổng lồ, ngươi hoàn toàn luyện hóa, đủ để đến đỉnh phong," Bàn Cổ lắc đầu, nói.

Cảm ngộ Không Gian Đại Đạo của Lão Nhị sớm đã đến tầng thứ đỉnh phong, chỉ là cảnh giới của bản thân cần phải vững chắc.

Mà thân thể Không Gian Ma Thần thu hoạch lần này, căn cơ hùng hậu, vô cùng bất phàm, phối hợp với các tài nguyên thu được trước đó, đủ để trở thành đỉnh phong.

"Chúc mừng Dương Mi huynh đệ." "Chúc mừng Nhị ca." "..." Các Ma Thần đang phân chia Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống lần lượt chúc mừng.

Dương Mi cười đáp lại, cuối cùng, bắt đầu mở hộp mù.

Đầu tiên là con dao găm của Hồng Mông Điểm Bình Hệ Thống, một kiện Hồng Mông Chí Bảo được tự nhiên thai nghén, cùng cấp bậc với bộ giáp của Minh Chủ Hệ Thống lần trước.

Thuộc về Hồng Mông Chí Bảo chân chính, bọn họ không nỡ bán đi.

Cuối cùng nghĩ lại, kiện chí bảo này được chia cho Dương Mi.

Con dao găm này trong tay Dương Mi mới có thể phát huy ra uy lực thực sự.

Sau đó, các Ma Thần bắt đầu mở hộp mù của mình.

Bàn Cổ có ba mảnh linh kiện hệ thống, mở ra một kiện Hồng Mông Châu do hệ thống tạo ra.

Còn lại là bản nguyên thế giới.

Sau đó thì không còn gì nữa, Bàn Cổ nhìn các Ma Thần khác.

Họ cũng mở ra một, hai kiện Hồng Mông Chí Bảo, và một phần thân thể Hỗn Độn Ma Thần.

Sau khi tổng hợp, trừ con dao găm của Dương Mi, tổng cộng có mười ba kiện Hồng Mông Chí Bảo, sáu kiện Hồng Mông Linh Bảo.

Thân thể Hỗn Độn Ma Thần, có các loại Hủy Diệt, Thời Gian, Âm Dương, Ngũ Hành, Vận Mệnh... không ít, nhưng không có cái nào liên quan đến Bàn Cổ.

Điều này khiến Bàn Cổ trong lòng được an ủi, cuối cùng cũng có một hệ thống cao cấp đỉnh phong không có đồ của Bàn Cổ bọn họ.

Đúng lúc này, La Hầu mở ra mảnh linh kiện hệ thống cuối cùng.

Ba quả tim khô quắt lăn ra.

La Hầu nhìn hai cái, đưa cho Bàn Cổ: “Lão đại, của anh.” Bàn Cổ:

... ...

Bàn Cổ thở dài thu lại ba quả tim đã bị vắt khô, dắt theo Hỗn Độn Kê Vương, trở về thôn Ma Thần, bắt đầu luyện hóa ba quả tim. ...

Mười năm sau, Giảng Đạo Hệ Thống, Phong Đô và Minh Hà ra khỏi không gian quyết chiến, trở về U Minh báo cáo tình hình với Bình Tâm.

Bình Tâm khen ngợi Giảng Đạo Hệ Thống một trận, tăng thêm một chút quyền hạn Thiên Đạo được ủy quyền lần thứ hai cho nó.

Sau đó, Giảng Đạo Hệ Thống huýt sáo đi về phía núi Đại Uyên.

"Quyền hạn lại cao thêm một chút, sướng ghê." Giảng Đạo Hệ Thống xem xét năng lực quyền hạn mới nhất.

Có hai cái, một là Bình Tâm giao cho nó để làm việc, 'xóa bỏ' dấu vết tồn tại của hệ thống ở Hồng Hoang, bao gồm cả dòng sông thời gian.

Rất tốt, sau này dòng sông thời gian cũng do mình quản lý rồi, rất tuyệt!

Giảng Đạo Hệ Thống gật đầu, nhìn sang năng lực thứ hai.

Năng lực của Hệ Thống Rút Thưởng, cưỡng chế khóa mục tiêu để cướp đoạt năng lượng, ngẫu nhiên tạo thành bảo vật.

Khi quyết chiến với kẻ địch, có thể trực tiếp chuyển hóa sức mạnh của đối phương thành ngọc phù công kích dùng một lần.

Công dụng không lớn lắm.

Nhưng mà, quyền hạn được nâng cao rồi, nó vui là được!

Giảng Đạo Hệ Thống lắc đầu quầy quậy, tiện thể ngẫu nhiên xem ký ức của mấy sinh linh gần đó.

Phát hiện bọn họ 'không có' ký ức về Hệ Thống Kiểm Kê, nó liền biết Bình Tâm đã 'tẩy rửa' ký ức của sinh linh Hồng Hoang.

Sau đó Giảng Đạo Hệ Thống lại nhìn Tam Tiêu và Triệu Công Minh, đoạn ký ức về Hệ Thống Kiểm Kê của họ cũng đã bị xóa đi.

Về đến núi Đại Uyên, nó bắt đầu lật xem dòng sông thời gian.

Quả nhiên, dòng sông thời gian mà Bình Tâm sửa đổi có sai sót rất lớn.

Giảng Đạo Hệ Thống lắc đầu, nếu không phải nó ngầm giúp đỡ, Hồng Hoang sớm đã bị các hệ thống khác nhìn ra sơ hở.

Như vậy không được, phải nhanh chóng hoàn thiện, nếu không làm sao nó chiêu đãi các hệ thống khác được.

Giảng Đạo Hệ Thống lấy ra Lục Châu, khôi phục dòng sông thời gian một cách vô cùng tự nhiên.

Sau đó quay về cơ thể túc chủ, tâm trạng tốt, Giảng Đạo Hệ Thống để lại một khối linh khí trời đất mà túc chủ hấp thu trong những ngày này.

Phần còn lại đều bị hủy đi.

Ngày hôm sau Lục Tinh Thần trải qua ngắn ngủi 'mấy tháng', cảnh giới Luyện Khí Kỳ lại đột phá thêm một tầng.

Khiến Lục Tinh Thần vui đến mức không khép được miệng.

Nhìn bộ dạng này của túc chủ, Giảng Đạo Hệ Thống cũng rất vui, nó thích nhìn bộ dạng ngu ngốc mà không tự biết của túc chủ.

Thưởng thức một lúc tác phẩm ngu hóa do mình tạo ra, Giảng Đạo Hệ Thống bắt đầu hấp thu bản nguyên vất vả kiếm được, khôi phục thực lực bản thân. ...

Vạn năm trôi qua không hay biết, Giảng Đạo Hệ Thống dưới sự

cung cấp lượng lớn bản nguyên, đã đạt đến cao cấp trung kỳ.

Nhưng nó mới dùng một nửa bản nguyên, còn lại một nửa lớn chưa dùng.

Nó kiểm tra tình hình Hồng Hoang hiện tại, trừ việc Nhân tộc Phục Hy 'công đức viên mãn', truyền vị cho Thần Nông, bản thân trấn giữ 'Hỏa Vân Động', thì không có động tĩnh gì lớn.

Giảng Đạo Hệ Thống thấy vậy, tiếp tục hấp thu bản nguyên còn lại, khôi phục bản thân.

Mà trong núi Côn Luân, đệ tử của Xiển giáo, Tiệt giáo, Thích giáo đang chăm chỉ tu luyện, nghênh đón cuộc tỷ thí của các Thánh nhân.

Trên tường đạo trường của Xiển giáo, Quảng Thành Tử và những người khác sau khi tụ họp nhỏ, lần lượt giải tán.

Trong đó, đệ tử thân truyền của Nguyên Thủy là Hoàng Long đến bên cạnh Ngọc Đỉnh.

"Ngọc Đỉnh sư huynh, thuật luyện khí của sư tôn, không biết huynh lĩnh ngộ đến mức độ nào rồi?" "Đạo luyện khí của sư tôn quá thâm ảo, sư huynh ta cũng chỉ miễn cưỡng luyện chế được Hậu Thiên Chí Bảo, nếu có linh vật ẩn chứa pháp tắc Tiên Thiên, cũng có cơ hội luyện chế ra Tiên Thiên Linh Bảo.

Hoàng Long sư đệ muốn luyện chế linh bảo sao?" Ngọc Đỉnh cười đáp.

"Sư tôn không lâu trước đã ban cho chúng ta lượng lớn dược liệu luyện khí, nhưng sư huynh cũng biết, sư đệ ta đối với phương diện luyện khí này thực sự không có ngộ tính, muốn nhờ sư huynh giúp ta luyện chế một bộ linh bảo vừa tay." Hoàng Long ngượng ngùng cười nói.

"Không biết sư đệ muốn loại linh bảo nào?" Ngọc Đỉnh hỏi.

“Đa tạ sư huynh giúp đỡ, sư đệ ta muốn một bộ... khôi giáp, mũ trụ, chiến ngoa, song kiếm, trường thương.” Hoàng Long Chân Nhân vung tay, các loại linh vật, thần thạch Tiên Thiên ẩn chứa pháp tắc xuất hiện.

Trong đó, còn có một khối lớn bản nguyên Tiên Thiên mà chỉ Tiên Thiên Linh Bảo mới có.

“Nhiều vậy.” Ngọc Đỉnh phấn khích, dược liệu sư tôn ban cho đã bị hắn phung phí hết, bây giờ lại có nhiều như vậy.

Đủ cho hắn luyện một thời gian!

Lập tức thu những thứ này lại, Ngọc Đỉnh cười đảm bảo: “Sư đệ yên tâm, những thứ này, luyện chế một bộ Tiên Thiên Linh Bảo là thừa sức, trong vòng mười vạn năm, ta sẽ luyện ra cho đệ.” “Đa tạ sư huynh!” Hoàng Long cảm tạ.

“Ha ha ha, phải là ta cảm tạ đệ mới đúng, sư huynh ta đang sầu không có dược liệu luyện linh bảo, đệ đã mang đến rồi.” Ngọc Đỉnh cười lớn, sau đó vội vàng trở về động phủ của mình.

“Sư đệ chờ tin tốt của ta nhé, à đúng rồi, đại bỉ lần này ta không tham gia, nhớ nói với các sư huynh đệ khác một tiếng.” “Được!” Hoàng Long mong đợi gật đầu, đợi bóng dáng Ngọc Đỉnh biến mất, mình cũng rời đi, trở về động phủ.

Bắt đầu bế quan tu luyện.

Tu luyện không có năm tháng, mấy năm sau, Hoàng Long đang ngồi đả tọa tu luyện bỗng run lên.

Một lúc lâu sau, Hoàng Lung mở mắt, ánh mắt kinh ngạc xen lẫn vui mừng, cảm khái nói: “Không ngờ ta, Hoàng Lung, đã qua tuổi xuyên không, mà vẫn có ngày xuyên không.” Hắn vốn là một nhân viên văn phòng trung niên ở Trái Đất, sinh ra trong thời đại ăn không

no, tài nguyên chưa bị ô nhiễm.

Khi đó, những người như hắn học chưa hết lớp năm rất nhiều.

Chương 244

Từ nhỏ đã làm nông ở nhà.

Lớn hơn một chút thì ra ngoài làm thuê, hai ba mươi năm rèn luyện, cuối cùng trở thành một tổ trưởng nhỏ trong một công ty nhỏ... mỗi ngày đều phải tươi cười đi uống rượu lấy lòng khách hàng, chỉ không ngờ lần này uống quá say... vì tiết kiệm tiền mà đi bộ về nhà, không cẩn thận ngã xuống sông.

Bất hạnh là hắn rơi xuống sông, may mắn là hắn xuyên không.

Hoàng Lung vô cùng vui sướng, hắn không có gia đình, không có gì vướng bận, lần xuyên không này, ngoài vui mừng, chính là cuồng hỷ.

Hoàng Long Chân Nhân, hắn cũng biết, tuy hắn lớn tuổi, nhưng cũng thỉnh thoảng nghe tiểu thuyết loại Hồng Hoang.

Hoàng Long Chân Nhân được mệnh danh là Tam Vô Đạo Nhân, vô linh bảo, vô chiến tích, vô địa vị.

Nhưng đó chỉ là so với các đệ tử khác của Xiển giáo mà thôi.

Xiển giáo, giáo phái của Nguyên Thủy Thiên Tôn, ở Hồng Hoang muốn bái nhập giáo phái của Thánh nhân nhiều vô số kể, nhưng có mấy ai thành công!

Hắn, Hoàng Lung, bây giờ còn là một trong mười hai thân truyền của Xiển giáo, hóa hình từ một long mạch Tiên Thiên của núi Côn Luân, căn nguyên Tiên Thiên, tu vi Đại La Kim Tiên, tuổi thọ vô hạn, vung tay là một thế giới.

Chỉ cần không làm liều, trời đất mặc hắn tiêu dao.

Thân phận này đủ để hắn có vạch xuất phát mà chín mươi chín

phần trăm sinh linh Hồng Hoang cả đời cũng không đạt được.

Còn có gì không hài lòng, Hoàng Lung vui vẻ quan sát động phủ của mình.

Bây giờ hắn vẫn chưa có đạo trường riêng, nơi ở chỉ là một chỗ tùy tiện tìm trên núi Côn Luân.

Dù vậy... cũng lớn hơn Trái Đất của kiếp trước.

Hoàng Long Chân Nhân tuy không có bảo vật gì, nhưng đó chỉ là so với những bảo vật quý giá cùng cấp.

Những linh căn Hậu Thiên bình thường này, tiên hoa, linh mộc ngàn vạn năm.

Động phủ của hắn có rất nhiều.

Còn có một hồ linh, linh khí dồi dào.

Đứng trên hồ linh, Hoàng Lung hít sâu một hơi: "A!" "Hương vị của tự do!" Một thân phàm tục bỏ lại phía sau, từ nay ta là tiên nhân tiêu dao.

Hoàng Lung xoay người, từ biệt quá khứ.

Tùy tiện tìm một bãi cỏ nằm xuống, suy nghĩ xem nên sống những ngày tháng tương lai như thế nào.

Hắn cũng không định gây chuyện, cứ theo kịch bản mà đi, hắn có thể sống đến cuối cùng.

Nhưng cuộc đời dài đằng đẵng, luôn phải có một mục tiêu, để tránh sống qua ngày một cách vô vị.

Lúc này, trong đầu vang lên tiếng máy móc: 【Đinh, hệ thống Siêu Cấp Ngộ Tính khởi động thành công.】 【Đinh, thưởng cho túc chủ gói quà lớn tân thủ, ngộ tính Bàn Cổ.

Từ nay ngộ tính của túc chủ sánh ngang Bàn Cổ.】 "..." Hoàng Lung sững sờ, nghe phần thưởng của hệ thống, hắn không cảm thấy mình trở nên thông minh hơn bao nhiêu.

Loại phần thưởng không thực chất này, có thật không? 【Đương nhiên là thật, ngươi tùy tiện tìm một pháp thuật lĩnh ngộ một chút là biết ngay.】 Hệ thống Ngộ Tính lên tiếng.

"Ngươi có thể nghe thấy suy nghĩ của ta?" Hoàng Lung hỏi. 【Không thể, đoán thôi.】 Hoàng Lung không nói nữa, trong đầu lật ra một pháp thuật, Bàn Sơn trong bảy mươi hai biến Địa Sát.

Tiền thân sau khi nhận được cái này, chỉ liếc qua một cái, chưa từng luyện.

Bây giờ lại rất thích hợp để thử nghiệm.

Hai năm rưỡi, Hoàng Lung đã nắm vững thuật Bàn Sơn.

Bàn Sơn, dĩ nhiên là dời những ngọn núi mà mình không thể lay chuyển.

Có thể khiến một Đại La Kim Tiên như hắn không thể lay chuyển, cũng chỉ có đạo trường của các đại năng Chuẩn Thánh.

Bây giờ hắn đã biết pháp thuật Bàn Sơn này, miễn cưỡng có thể dời được những ngọn thần sơn đó.

Nhưng pháp thuật này chẳng có tác dụng gì, hắn điên mới vì thử nghiệm một pháp thuật mà đi trêu chọc các đại năng đó.

Nhưng cũng chứng minh, ngộ tính của hắn quả thực đã nghịch thiên.

Hoàng Lung từ từ gật đầu, bắt đầu tham ngộ các pháp thuật khác trong bảy mươi hai biến Địa Sát.

Đồng thời, trong cơ thể hắn, phía sau hệ thống Ngộ Tính, Hoàng

Long Chân Nhân trong cơn mơ màng, vô tình hấp thu năng lượng do hệ thống Ngộ Tính tỏa ra, rồi như uống phải hai lạng trà Ngộ Đạo vậy.

Ngộ tính đại tăng, ngay cả thiên luyện khí mà sư tôn truyền dạy cũng có thể miễn cưỡng xem hiểu. ...

Trong vài trăm năm ngắn ngủi, Hoàng Lung không ngừng học tập các pháp thuật thần thông mà tiền thân Hoàng Long đã tích lũy.

Ngộ tính mà hệ thống cho hắn giúp hắn có thể dễ dàng lĩnh ngộ những thứ mà người khác khó lĩnh ngộ. 【Cái này có là gì, khi có người đấu pháp, túc chủ có thể đứng bên cạnh xem, thu hoạch của ngươi sẽ còn lớn hơn.】 Hệ thống Ngộ Tính nói.

Hoàng Lung nghe vậy, khẽ gật đầu, nhưng không đồng tình với lời hệ thống nói, đùa à, xem người khác đấu pháp.

Xem người yếu hơn mình thì không ngộ ra được thứ gì hay ho, xem người mạnh hơn mình, lỡ như người ta thấy mình không thuận mắt, tiện tay tát chết mình thì sao? 【Sau này ngươi gặp có người đấu pháp, ngươi sẽ hiểu lĩnh ngộ của ngươi trâu bò đến mức nào.】 Hệ thống Ngộ Tính không để ý, công năng của nó, túc chủ trải nghiệm một lần sẽ hiểu.

Bây giờ, việc rút bản nguyên là quan trọng nhất.

Vừa mới thăng lên trung cấp, gia sản tiêu hao gần hết, nó phải nhanh chóng làm đầy kho.

Hệ thống Ngộ Tính đặt năng lực của mình vào chế độ ủy thác, chỉ cần túc chủ nghiêm túc tham ngộ thứ gì đó, nó sẽ tự động ghi lại, suy diễn, rồi từ từ gửi cho túc chủ.

Làm xong những việc này, hệ thống Ngộ Tính bắt đầu rút bản nguyên Hồng Hoang. 'Lượng lớn' bản nguyên bị hệ thống Ngộ Tính

thu lấy, khiến nó phấn khích không thôi, đã trở thành hệ thống trung cấp, quả nhiên khác biệt, tốc độ rút bản nguyên nhanh hơn gấp trăm, gấp ngàn lần.

Hoàng Lung cũng bắt đầu tham ngộ pháp tu luyện do Nguyên Thủy Thánh nhân truyền lại.

Dù sao cũng là công pháp của Thánh nhân, dù hắn có siêu cấp ngộ tính, cũng cần một lượng lớn thời gian mới có thể ngộ thấu.

Cứ như vậy, Hoàng Lung chìm đắm trong niềm vui không ngừng lĩnh ngộ. ...

Thời gian ở Hồng Hoang không đáng tiền.

Ba vạn năm trôi qua, sinh linh phàm cấp ở Hồng Hoang cũng đã trải qua hết lần này đến lần khác luân hồi.

Nhưng dường như là do các hạng mục trừng phạt của U Minh Địa Phủ được các Đại Vu nghiên cứu phát triển ngày càng phong phú.

Đại bộ phận sinh linh dù ký ức bị xóa đi, trải nghiệm ở Địa Phủ cũng đã khắc sâu vào linh hồn.

Phần lớn sinh linh Hồng Hoang muốn làm việc xấu, đều sẽ theo bản năng kháng cự, từ đó từ bỏ.

Sức mạnh tiêu cực của Hồng Hoang giảm đi đáng kể, điều này khiến Vu Vĩ và Hùng Thiên, những người phụ trách giải quyết rác rưởi tiêu cực của Hồng Hoang, vui mừng đến rơi lệ.

Công việc của họ trông có vẻ nhẹ nhàng hơn các xuyên việt giả khác, nhưng khổ sở lắm!

Suốt ngày đau bụng.

Đặc biệt là lần Thương Hoàng muốn thống nhất Nhân tộc, giết quá nhiều sinh mệnh, oán khí, nghiệp lực các thứ, bụng họ đau muốn

chết.

Bây giờ tốt rồi, sức mạnh tiêu cực của Hồng Hoang giảm đi, cuối cùng họ cũng không còn phải đau bụng mỗi ngày.

Vu Vĩ và Hùng Thiên ngày nào cũng cười toe toét.

Sự thay đổi của Hồng Hoang, ngoài việc sức mạnh tiêu cực giảm đi đáng kể, cũng chỉ có hai ba chuyện lớn.

Thần Nông của Nhân tộc Tiên Thiên ở Hồng Hoang 'công đức viên mãn', phi thăng Hỏa Vân Động, truyền vị cho Hiên Viên.

Tam Hoàng của Nhân tộc, hai hoàng đã xuất hiện, hoàng thứ ba cũng đang trên đường quy vị, Tam Hoàng, đều là phân thân của Phục Hy.

Bây giờ hắn đang cân nhắc, có nên đi mời Xi Vưu đến diễn một màn tranh bá Nhân Hoàng không.

Mà trên núi Côn Luân, Thông Thiên lên tiếng: "Ngàn năm sau, đại bỉ bắt đầu, đệ tử các giáo phái của Thánh nhân, đều có thể đến tham gia." Nói xong, Thông Thiên tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Mà đệ tử của mấy giáo phái trên núi Côn Luân, lại có động tĩnh lớn.

Đầu tiên là đệ tử Thích giáo, lúc họ đến đa số đều là tu vi Huyền Tiên, Kim Tiên, nhưng chỉ trong năm vạn năm, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lại ở gần núi Côn Luân, thu thêm gần trăm đệ tử Địa Tiên, Thiên Tiên có nghị lực kiên định.

Núi Côn Luân rất lớn, cuộc tỷ thí được tổ chức tại đạo trường của Nguyên Thủy Thiên Tôn, với tu vi Địa Tiên Thiên Tiên của họ, phải xuất phát sớm.

Để tránh đến muộn, khiến Thánh nhân không vui.

Thứ hai là đệ tử Tiệt giáo, đạo trường của họ và Xiển giáo ở gần nhau, không cần vội như vậy, chỉ là đang thông thạo các loại thần thông, chờ đợi lúc tỷ thí, thể hiện bản thân.

Mà tại khu động phủ của đệ tử Tiệt giáo, không biết từ lúc nào lại có thêm một động phủ.

Các đệ tử Tiệt giáo, bao gồm cả Thông Thiên đang tu luyện và Đa Bảo đang ngủ, đều có thêm một đoạn ký ức mờ nhạt.

"Lục Trần, ký danh đệ tử tiện tay thu nhận một triệu năm trước." Thông Thiên xem qua một lượt, liền tiếp tục tu luyện.

Đa Bảo thậm chí còn không tỉnh, tiếp tục ngủ. ...

"Mẹ kiếp, có phải đang chơi xỏ ta không, xuyên không đến Hồng Hoang, lại cho ta một cái căn nguyên Hậu Thiên." Một thiếu niên áo trắng mở đôi mắt như sao trời, miệng tuôn lời vàng ngọc.

Lục Trần rất tức giận, mẹ nó hắn đã xuyên không, còn xuyên không đến Hồng Hoang, nhưng khốn nạn... lại xuyên thành một ký danh đệ tử của Tiệt giáo, một tên gà mờ cảnh giới Thiên Tiên.

Lại còn là cây Ngũ Linh Quả có căn nguyên Hậu Thiên.

Mẹ nó, Hồng Hoang, thế giới mà căn nguyên quyết định thành tựu, lại cho hắn một cái căn nguyên Hậu Thiên.

Đùa hắn à?

"Hệ thống đâu?

Chương 245

Mau cút ra đây!" Lục Trần đột nhiên lên tiếng.

Nhưng một lúc lâu không thấy động tĩnh, Lục Trần lại bắt đầu chửi rủa, một hơi chửi suốt một ngày một đêm.

Lục Trần mệt rồi, dừng lại. 【Đinh, phát hiện nhu cầu của túc chủ, hệ thống đang ràng buộc, ràng buộc thành công, đang khởi động, khởi động thất bại.

Kiểm tra nguyên nhân, kiểm tra hoàn tất.】【Xin túc chủ làm theo chỉ dẫn dưới đây để khởi động hệ thống.】【Đinh, chỉ dẫn một, trồng cây chuối gội đầu hai phút rưỡi, chỉ dẫn hai, quỳ xuống gọi hệ thống ba ba ba tiếng】"...

Tôi T" "Đinh, chỉ dẫn nhân đôi." "..." Lục Trần nuốt lại lời sắp nói, quả quyết trồng cây chuối gội đầu năm phút, lớn tiếng hét: "Hệ thống ba ba, ..., hệ thống ba ba." 【Đinh, hệ thống Áo Giáp khởi động thành công!

Đinh, thưởng cho túc chủ gói quà lớn tân thủ, năm viên Ngũ Hành Linh Châu.】【Đinh, ban phát nhiệm vụ, xin túc chủ đại phóng quang mang trong cuộc đại bỉ ngàn năm sau, phần thưởng là một gói quà lớn chưa biết.】 "Ngũ Hành Linh Châu!" Lục Trần tò mò bấm vào xem. 【Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm linh châu, mỗi khi luyện hóa một viên, túc chủ có thể triệu hoán ra áo giáp tương ứng.】【Áo giáp có thể cưỡng chế nâng cao cảnh giới của túc chủ, tăng lên theo mức độ khai phá, nếu luyện hóa toàn bộ ngũ hành, túc chủ có thể triệu hoán ra áo giáp Đế Hoàng Ngũ Hành đại diện cho thiên đạo!】 "Dũng sĩ áo giáp?" Lục Trần sững sờ, ở Hồng Hoang chơi áo giáp, hình như... rất thú vị a!

Ánh mắt Lục Trần sáng lên, không nghĩ ngợi gì liền bắt đầu luyện hóa từ Hỏa Linh Châu.

Viêm Long Áo Giáp, hồi nhỏ hắn đã từng mơ mộng không ít. ...

Bên kia, Hoàng Lung đang lĩnh ngộ công pháp của Thánh nhân cũng mong chờ cuộc tỷ thí ngàn năm sau.

Đệ tử của các Thánh nhân đều tu luyện công pháp do các Thánh nhân truyền lại, nếu hắn quan chiến có thể ngộ ra được điều gì đó, tuyệt đối sẽ thu được lợi ích không nhỏ.

Trăm năm sau, bên ngoài đạo trường của Nguyên Thủy đã có đệ tử Thích giáo đến, Nam Cực Tiên Ông ra mặt chiêu đãi, sắp xếp chỗ ngồi cho những đệ tử Thích giáo này.

Năm trăm năm sau, ký danh đệ tử của Tiệt giáo cũng lần lượt lên đường.

Chín trăm năm sau Địa Tạng, Dược Sư, Di Lặc của Thích giáo cũng khởi thân đến.

Kim Linh, Vô Đương, Tam Tiêu, Trường Nhĩ của Tiệt giáo cũng đến đây.

Thập Nhị Kim Tiên trừ Ngọc Đỉnh không có mặt, cũng đều lần lượt xuất hiện, Hoàng Lung cũng ngồi vào vị trí của mình, đối với các tiên tử của Tiệt giáo, liếc mắt một cái rồi thu lại ánh mắt.

Chờ đợi đại bỉ bắt đầu.

Năm mươi năm sau, Lục Trần một thân áo trắng mang theo khí thế phóng đãng bất kham, từ từ đến.

Gần ngàn năm, hắn đã thành công luyện hóa Hỏa Linh Châu, từ đó triệu hoán Hỏa Chi Viêm Long Áo Giáp.

Tuy cảnh giới vẫn là Thiên Tiên, nhưng thực lực, sớm đã vượt xa.

Nếu có kẻ không có mắt dám trào phúng tu vi của hắn, hắn không ngại cho đối phương mở mang tầm mắt.

Lục Trần cười lạnh, bước lớn vào đạo trường của Xiển giáo.

Lục Trần vừa đến, đã thu hút ánh mắt của đệ tử các giáo, kết quả nhìn tu vi, ánh mắt có chút vi diệu.

Cảnh giới Thiên Tiên, đến còn muộn hơn thân truyền của Thánh nhân, có chút thất lễ a!

Trong đó, Trường Nhĩ sau khi nhìn thấy Lục Trần này, hồi tưởng một phen, mới nhớ ra, đây là một ký danh đệ tử của Tiệt giáo mình.

Không nghĩ ngợi gì, thuộc tính có sẵn của Trường Nhĩ được kích hoạt: "Là ký danh đệ tử, chuyện lớn như vậy mà còn đến muộn thế, không thấy chúng ta đều đến sớm mấy trăm năm sao?" "Ân..." Lục Trần nheo mắt, nhìn về phía nguồn phát ra âm thanh.

Trong lòng dấy lên sát ý, nhưng rất nhanh đã thu lại, không hoảng không vội nói: "Sao, dám hỏi Trường Nhĩ sư huynh, ta đến muộn rồi sao?". ...

"Ngươi..." Trường Nhĩ lập tức nổi giận, trừng mắt nhìn Lục Trần.

"Sao, ta lại không đến muộn, cuộc thi cũng chưa bắt đầu, Trường Nhĩ sư huynh đây là thấy ta là một ký danh đệ tử, dễ bắt nạt?" Lục Trần khinh miệt cười một tiếng, đối với tên phản bội tương lai Trường Nhĩ này hắn từ trong lòng đã không có hảo cảm.

Chọc tức là xong.

Tốt nhất là Trường Nhĩ bây giờ đánh luôn, hắn cũng có lý do, giết chết con thỏ chết tiệt này.

Một câu "ký danh đệ tử dễ bắt nạt" của Lục Trần đã gợi lại ký ức

không tốt của Trường Nhĩ.

Hắn lập tức tỉnh táo, cẩn thận nhìn cách ăn mặc của Lục Trần này, ân... có chút đặc biệt, khí thế cũng vô cùng quái dị.

Quan trọng nhất là, tên này giống như Mặc Trần lần trước, toát ra khí tức rất muốn cà khịa.

Chẳng lẽ lại là một tên có thể đột nhiên bùng nổ vượt cấp sao?

Trường Nhĩ càng nghĩ càng kinh hãi, đè nén cơn giận trong lòng, hừ lạnh một tiếng, ngồi về chỗ của mình.

Hắn không muốn chết nữa, lỡ như đại sư huynh không hồi sinh mình thì sao.

"Nhàm chán!" Lục Trần vô vị lắc đầu, nhìn chỗ ngồi của khu vực đệ tử Tiệt giáo, ân, khiêm tốn một chút vậy, dù sao cũng là dưới mí mắt của Thánh nhân!

Lục Trần tùy tiện chọn một chỗ ngồi bình thường, ngồi xuống, nhìn đám đệ tử Tiệt giáo.

Đầu tiên là hàng ghế đầu của các đệ tử nội môn, một tiên tử mắt sáng răng trắng, dung nhan tuyệt thế, trầm ổn đại phương đã thu hút ánh mắt của hắn.

Hai bên nàng, ngồi hai mỹ nhân lanh lợi, dáng người yểu điệu.

Tam Tiêu!

Ba vị tương lai đánh bại Thập Nhị Kim Tiên.

Lục Trần lắc đầu, thở dài cho vận mệnh tương lai của Tam Tiêu, nhưng rất nhanh lại nghĩ đến mình, mặt lộ vẻ cười nhẹ, bây giờ có hắn ở đây, vận mệnh của Tam Tiêu, nhất định sẽ không như tương lai.

Sau đó, Lục Trần lại nhìn hàng ghế đầu tiên, Vô Đương và Kim

Linh hai vị thân truyền của Thông Thiên.

Cũng là cảm khái, cũng là thở dài.

Cũng là hai vị tiên tử vận mệnh trắc trở.

Còn một vị Quy Linh không thấy.

Chắc là không tham gia cuộc tỷ thí lần này.

Ai, ba vị này, cũng là vận mệnh bi thảm a, Lục Trần lại một lần nữa chìm vào sự đồng tình của mình.

Bên kia, trong lòng Tam Tiêu dấy lên cơn giận, ngàn năm trước trong nguyên thần của họ có một cuốn sách vàng phát sáng.

Sau đó vô duyên vô cớ có thêm một đoạn ký ức về Lục Trần này.

Trong ký ức hắn là một tên không biết trời cao đất dày, bây giờ gặp rồi, còn kiêu ngạo vô lễ hơn trong ký ức.

Giết hắn!

Bích Tiêu siết chặt nắm đấm, đệ tử Tiệt giáo vốn đã đông, người mang nghiệp lực cũng nhiều.

Thỉnh thoảng giết một người, giáo chủ cũng không hỏi đến.

Lục Trần này tuy không có nghiệp lực, nhưng nàng muốn giết, cứ tùy hứng vậy thôi.

"Đợi kết thúc rồi hẵng nói," giọng của Triệu Công Minh vang lên, Bích Tiêu nghe xong, gật gật đầu, hoàn cảnh hiện tại không thích hợp, đợi lát nữa hãy giết.

Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu cũng khẽ gật đầu, không lên tiếng.

Thấy ba muội muội yên tĩnh lại, Triệu Công Minh tiếp tục tra xét cuốn sách trong nguyên thần.

Một số hình ảnh rời rạc không ngừng hiện lên, trong đó, thứ khiến

cảm xúc của hắn dao động nhất là một người đàn ông, dạy hắn luyện quyền trong những hình ảnh đứt quãng.

Đây là ký ức của hắn?

Tại sao hắn chưa từng trải qua?

Luân hồi?

Kiếp trước?

Người đàn ông đó là ai? ...

Năm mươi năm sau, Huyền Đô và Đa Bảo xuất hiện tại vị trí của mình.

Ngay sau đó, trời đất dị tượng, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề năm vị Thánh nhân xuất hiện với hiệu ứng đặc biệt.

Mọi người có mặt đều đứng dậy bái lạy Thánh nhân.

Sau đó, mấy vị Thánh nhân ngồi ở vị trí cao nhất, Nam Cực Tiên Ông bên cạnh Nguyên Thủy bước ra, đại diện cho Nguyên Thủy, tuyên bố quy tắc cuộc thi.

Ánh mắt của mấy vị Thánh nhân lướt qua tất cả đệ tử bên dưới, bây giờ họ không quan tâm đến tư chất, tiềm lực của đệ tử.

Chủ yếu quan tâm, chính là ngộ tính và nghị lực của đệ tử.

Chỉ cần hai điểm này cao, căn nguyên gì đó đều không quan trọng, không còn cách nào khác, gia sản phong phú, chỉ riêng Chân Giới của mỗi người, tài nguyên bên trong dùng không hết.

Chưa kể trong tay họ còn có các loại đồ chơi kỳ lạ thu được từ hệ thống.

Đợi những đệ tử này rèn luyện đủ, đến Chân Giới tu luyện một

thời gian, sẽ là một phương cường giả.

Cuối cùng, các Thánh nhân dồn ánh mắt vào Lục Trần, họ không cảm nhận được hệ thống trên người kẻ này.

Nhưng, đặc trưng của xuyên việt giả đã rất rõ ràng, hơn nữa, Thông Thiên vô duyên vô cớ có thêm một đoạn ký ức không phải là chứng minh sao.

Đồng thời, hai vị xuyên việt giả có mặt cũng đang quan sát năm Thánh.

Hoàng Lung liếc mắt một cái rồi vội vàng cúi đầu, kiếp trước hắn từ nhỏ đã đi làm thuê, đã chịu không ít khổ sở.

Những nhân vật lớn đó, không thích bị người khác nhìn chằm chằm.

Những người đó còn như vậy, huống hồ là Thánh nhân Hồng Hoang.

Phải càng nghiêm khắc hơn, trong lòng cũng không thể bàn tán.

Mà Lục Trần, lại không hèn như Hoàng Lung.

Thánh nhân thì sao, trước mặt Thiên Đạo, cũng không phải đều là con kiến.

Cũng chỉ là hiện tại mạnh hơn hắn một chút thôi, đợi hắn luyện hóa toàn bộ Ngũ Linh Châu, triệu hoán Đế Hoàng Áo Giáp, hắn chính là Thiên Đạo.

Thánh nhân...

Chương 246

chỉ là con rối của Thiên Đạo mà thôi.

Đại bỉ lần này, chính là khởi đầu cho sự trỗi dậy của hắn.

Lục Trần nhìn Hỏa Linh Châu trong cơ thể, thầm nói. ...

Nửa buổi sau, Nam Cực Tiên Ông giải thích xong quy tắc.

Tỷ thí của Thánh nhân bắt đầu.

Vừa lên, đã có hai đệ tử Tiệt giáo bắt đầu tỷ thí trên một đỉnh núi.

Các loại thần thông Tiệt giáo do mình lĩnh ngộ được thi triển ra, hy vọng nhận được sự tán thưởng chỉ điểm của giáo chủ.

Tỷ thí là để thể hiện tiềm lực của mình, nhận được sự tán thưởng của tiền bối.

Không phải là phân chia sống chết.

Cũng không phải là cứng đầu, thách đấu người mạnh hơn mình, rồi một chiêu cũng chưa kịp dùng đã bị hạ gục.

Mất mặt vô ích.

Hai đệ tử này, sớm đã bàn bạc xong.

Khi đối chiến, thể hiện ra thiên phú ngộ tính của mình, đã học được bao nhiêu công pháp thần thông do Thánh nhân truyền lại.

Cuối cùng sau khi thể hiện hết sở học, rồi mới thực sự đấu hai chiêu, một người trong đó cảm thấy không địch lại, liền nhận thua.

Các Thánh nhân im lặng quan sát, không bình luận gì, Nam Cực Tiên Ông thì cho hai đệ tử này một ít linh quả hậu thiên làm phần thưởng.

Sau đó tiếp tục trận tỷ thí tiếp theo.

Bên Xiển giáo, Hoàng Lung chăm chú quan sát, với ngộ tính Bàn Cổ do hệ thống thưởng, mỗi một trận chiến, hắn đều có thể thu hoạch được gì đó.

Xuyên việt giả còn lại là Lục Trần cũng xem rất chuyên chú, dù sao cũng là tiên nhân đánh nhau, cái này còn thật hơn phim ảnh kiếp trước nhiều.

Hơn nữa các loại thần thông xuất hiện không ngừng, đặc biệt là các tiên nữ thi triển pháp thuật, cử chỉ ưu nhã lại có tiên khí, khiến Lục Trần nhìn không chớp mắt.

Rất nhanh, hai năm rưỡi trôi qua, Trường Nhĩ cũng lên sàn tỷ thí với một đệ tử Thái Ất Kim Tiên của Thích giáo.

Trong đó, hai bên đều dùng linh bảo Hậu Thiên, so tài các thần thông đắc ý của mình.

Cuối cùng, vẫn là Trường Nhĩ cao tay hơn, giành chiến thắng.

Đệ tử Thích giáo thua cuộc cũng không nản lòng, lúc tỷ thí biểu hiện của hắn cũng không tệ, lĩnh ngộ thánh pháp của hai vị giáo chủ đều đã thể hiện ra.

Cũng nhận được phần thưởng, không có gì đáng tiếc.

"Không tệ!" Thông Thiên gật đầu đầy ẩn ý, vung tay, một kiện Tiên Thiên Linh Bảo bay đến trước mặt Trường Nhĩ.

"Đa tạ sư tôn ban bảo." Trường Nhĩ vui mừng, vội vàng cung kính bái tạ.

Đột nhiên, một bóng người không hoảng không vội từ xa bước tới, mục tiêu chính là Trường Nhĩ: "Trường Nhĩ sư huynh, ký danh đệ tử Lục Trần, muốn thỉnh giáo ngài một phen." Trường Nhĩ thấy vậy,

trong lòng kinh hãi, buột miệng nói: “Chỉ là một Thiên Tiên, ngươi nên đi tìm các sư đệ khác tỷ thí đi.” “Sư huynh xem thường ta là một ký danh đệ tử!” Lục Trần nheo mắt, giọng nói lạnh đi.

“Ta...” Lục Trần càng có khí thế, Trường Nhĩ càng nhớ lại cảnh tượng của Mặc Trần năm đó, vô cùng không muốn tỷ thí với hắn.

Lúc này, bên tai Trường Nhĩ vang lên giọng của đại sư huynh.

“Đấu với nó.” “Ta chính là xem thường ngươi thì sao?” Trường Nhĩ lập tức có khí thế, hỏa lực toàn khai, trào phúng nói: “Câu nào cũng treo ‘ký danh đệ tử’ trên miệng, sư đệ trong lòng có vấn đề à!” “Sư huynh đồng ý quyết đấu với ta rồi?” “Không sai.” Oành!

Trên người Lục Trần dấy lên một cột sáng màu đỏ rực, một giọng nói cang trường mạnh mẽ, đầy chính nghĩa vang lên: “Viêm Long Áo Giáp, hợp thể!” Từng khối khôi giáp màu đỏ tươi xuất hiện, vô cùng có cảm giác máy móc dính vào trong cột lửa.

Xa xa, Hoàng Lung đang chuẩn bị quan chiến trợn to mắt, trong lòng dấy lên một cảm giác chó má... chắc không phải đâu nhỉ...?

Theo cột lửa tan biến, một người mặc áo giáp cháy rực như ngọn lửa đỏ xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Quả nhiên!

Trong lòng Hoàng Lung lập tức có mười vạn con lạc đà đang chạy loạn.

Mẹ nó đây không phải là Dũng Sĩ Áo Giáp năm đó vì lấy lòng khách hàng lớn, cùng con trai của khách hàng lớn xem sao?

Thế giới Hồng Hoang có Dũng Sĩ Áo Giáp!

Quá mẹ nó kỳ quái rồi!

Đồng thời, hệ thống của hắn cũng chửi thề. 【Vãi chưởng, hệ

thống trung cấp, gặp đồng nghiệp rồi!

Nguy hiểm quá, nguy hiểm quá!】 'Có ý gì?' Hoàng Lung khó hiểu. 【Đánh không lại chứ sao.】 Hệ thống Ngộ Tính nói, 【Túc chủ à, ngươi cứ thành thật một chút đi, đợi ta thu thập xong công pháp của thế giới này, bổ sung một chút kiến thức tích lũy, sẽ đưa ngươi đổi thế giới khác.】 【Đừng nghĩ đến việc giao lưu với tên xuyên việt giả đó, nếu không...】 'Ta cũng không định giao lưu với hắn.' Nghe thấy lời ám chỉ của hệ thống, Hoàng Lung vội vàng đảm bảo. 【Biết điều.】 Hệ thống Ngộ Tính hài lòng gật đầu, cũng không còn nghĩ đến việc rút bản nguyên nữa.

Nó chỉ là một hệ thống trung cấp vừa mới tấn cấp, đến Hồng Hoang, chủ yếu là để bổ sung thần thông công pháp.

Căn bản không định làm liều rút bản nguyên thế giới, nó phải tranh thủ thời gian, làm xong việc rồi chuồn lẹ. ...

"Trường Nhĩ sư huynh, xin chỉ giáo!" Lục Trần mặc áo giáp Viêm Long, một tay chỉ vào Trường Nhĩ, giọng điệu bình thản, chẳng thèm để y vào mắt.

"Dựa vào ngoại lực mà cũng đòi đấu với ta à?" Trường Nhĩ lúc này đã hiểu ra, tên này cũng giống như Lục Trần kia, cảnh giới nói tăng là tăng.

Cứ như đùa.

Thế này còn cần phải đánh sao?

Châm chọc vài câu rồi bị đánh chết cho xong, dù sao đại sư huynh cũng sẽ hồi sinh y.

Trường Nhĩ thầm nghĩ.

Ngoài sân, Đa Bảo nhận ra suy nghĩ của Trường Nhĩ, bèn lắc đầu, bọn họ vẫn chưa xác định được đẳng cấp của hệ thống, con thỏ con

à, ngươi phải thăm dò vài chiêu chứ.

"Trường Nhĩ, dùng toàn lực." Thôi được rồi!

Trường Nhĩ đang định từ bỏ chống cự đành bất đắc dĩ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Lục Trần đang mặc áo giáp đỏ rực, châm chọc nói: "Chỉ là cái áo giáp rách mà cũng bày đặt ra vẻ huyền bí ở đây." "Liệt Diễm Đao." Lục Trần vốn định ra tay sau để trang bức không nhịn được nữa, Liệt Diễm Đao xuất hiện trong tay.

Cùng lúc đó, phía trước hắn xuất hiện một chữ 'Trảm' màu đỏ rực.

"Phong Ma Trảm!" Trường Nhĩ thấy vậy, một kiện Hậu Thiên linh bảo hiện ra hộ thân, sau đó xoay người, lấy ra một lá phướn dài, lặng lẽ viết xuống hai đạo văn.

Phong Ma Trảm của Lục Trần giáng xuống, va chạm với linh bảo hộ thân của Trường Nhĩ.

Ngay lập tức, Trường Nhĩ bị đập lún xuống mặt đất, bùng lên ngọn lửa cao vạn trượng.

Lục Trần bay lên, lơ lửng giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống dưới, ngọn lửa dần tan đi.

Toàn thân Trường Nhĩ cháy đen, khí tức suy yếu nằm sõng soài trên mặt đất.

Lục Trần nhìn xuống Trường Nhĩ, vẻ mặt bình thản, dường như đòn tấn công vừa rồi chẳng đáng nhắc tới, lơ đãng mở miệng nói: "Cái áo giáp rách ra vẻ huyền bí này của ta, Trường Nhĩ sư huynh thấy thế nào?" "..." Phía dưới, Trường Nhĩ không nói gì, vẫn nằm sấp, không biết đang làm gì.

Lục Trần thì đứng giữa không trung, chờ Nam Cực Tiên Ông tuyên bố trận đấu kết thúc.

Cùng lúc đó, các đệ tử của mấy giáo đang quan chiến cũng kinh ngạc trước bộ giáp của Lục Trần.

Một Thiên Tiên, mặc áo giáp vào liền thắng tiến lên Thái Ất Kim Tiên, thật là vô lý.

Khu vực đệ tử Xiển giáo, Quảng Thành Tử và mấy người tụ lại với nhau, vẻ mặt khó hiểu.

"Đệ tử ký danh, thực lực đột nhiên tăng vọt..." "Rất quen thuộc!

Cái đó…" Thái Ất vừa định nói ra hai chữ Mặc Trần, nhưng lại không tài nào nói ra được.

Quảng Thành Tử và mấy người thấy vậy, lặng lẽ tản ra, tiếp tục xem kịch.

Đệ tử Tiệt giáo, Kim Linh, Vô Đương mấy năm gần đây cũng biết đại sư huynh và sư tôn đang giấu giếm chuyện gì đó mà không nói cho họ biết.

Lục Trần này, rất có thể liên quan đến những thứ mà đại sư huynh bọn họ đang che giấu.

Bọn họ chăm chú quan sát Lục Trần, nhưng ngoài thực lực khiến họ kinh ngạc ra thì chẳng nhìn ra được gì khác.

Còn về mấy vị Thánh nhân, dường như họ đang tán gẫu với nhau, hoàn toàn không chú ý đến nơi này.

Nam Cực Tiên Ông cũng không lên tiếng tuyên bố trận đấu kết thúc.

Đợi mãi không thấy tuyên bố mình thắng, Lục Trần bắt đầu bực bội, nhất là khi thấy mấy vị Thánh nhân chẳng thèm liếc mắt về phía mình, trong lòng càng thêm tức giận.

Lão tử Thiên Tiên giết Thái Ất Kim Tiên, thái độ của các người là

vậy sao?

Lời khen đâu?

Sự chấn động đâu?

Lục Trần rất tức giận, ánh mắt nhìn thẳng về phía Thông Thiên ở xa, đang định nói gì đó thì phía dưới Trường Nhĩ có động tĩnh.

Y vẫn nằm sấp trên mặt đất, nhưng giọng điệu không hề nao núng: "Đồ đầu cơ trục lợi, cuối cùng không thể bước lên sân khấu lớn." "Hửm…" Ánh mắt Lục Trần chuyển sang Trường Nhĩ, đã ăn một đòn Phong Ma Trảm của hắn.

Lẽ ra phải phế rồi chứ, vậy mà vẫn cử động được, con thỏ này cũng có chút bản lĩnh.

Nếu đã vậy, sát khí lóe lên trong mắt Lục Trần, Liệt Diễm Đao xuất hiện trong tay, vừa định động thủ...

Phía dưới Trường Nhĩ đã đứng dậy, trên Lục Hồn Phiên khắc sáu cái tên, tất cả đều là hai chữ 'Lục Trần'.

Trường Nhĩ cười gằn, dùng sức lay động Lục Hồn Phiên: "Lục Trần, chết đi cho ta!" 8.

Lục Trần sửng sốt: "Vãi nồi, mới đó mà Trường Nhĩ đã có Lục Hồn Phiên rồi!" Lục Hồn Phiên lay động, kiếp khí trù ếm quỷ dị ập đến, nguyên thần của Lục Trần trong nháy mắt suy yếu, tỏa ra hắc khí nồng nặc.

Lục Trần sắp sửa vẫn lạc.

Trong gang tấc, Hệ thống Áo Giáp ra tay, bảo vệ nguyên thần của túc chủ, sau đó vội vàng lấy ra một linh bảo. 【Đinh, phát hiện túc chủ gặp nguy cơ, thưởng cho túc chủ Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ.】 Ầm!

Lá cờ lớn màu vàng mơ bao bọc lấy Lục Trần, uy năng của Lục Hồn Phiên không thể xâm nhập nửa bước.

Nguyên thần suy yếu của Lục Trần lúc này đang dần hồi phục, vẻ mặt vẫn còn sợ hãi.

Chương 247

Cảm thấy bản thân đã an toàn, hắn mang theo sát ý nhìn về phía Trường Nhĩ.

Mẹ nó chứ, suýt nữa là toi đời, may mà lão tử có hệ thống.

Con thỏ chết tiệt, ngươi chết chắc rồi.

Lục Trần điền tên Trường Nhĩ vào danh sách tất sát, sau đó nắm lấy Hạnh Hoàng Kỳ trong tay, vung lên.

Ngay lập tức, hắc khí vây quanh hắn đang nhanh chóng tiêu tán.

Lúc này, các đệ tử có mặt mới phản ứng lại, kinh ngạc nhìn về phía Nguyên Thủy Thánh nhân.

Đây là linh bảo của Thánh nhân mà?

Có gì đó không đúng!

Nguyên Thủy Thánh nhân sao có thể để mắt đến Lục Trần này được?

Ngay sau đó, Nguyên Thủy Thánh nhân đã cho họ câu trả lời!

"Hừ, thân phận gì mà cũng dám dùng linh bảo giống hệt bản tôn." Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, thiên không giáng xuống thần lôi, đánh thẳng vào Lục Trần đang vung vẩy Hạnh Hoàng Kỳ, thần lôi giáng xuống liên tiếp mười hai đạo.

Hạnh Hoàng Kỳ và áo giáp trên người Lục Trần bị đánh thành tro bụi.

Lục Trần cũng bị đánh đến choáng váng, bị Trường Nhĩ một cước đá bay.

Hắn rơi xuống một ngọn núi cách đó cả ức vạn quang niên, chỉ

còn lại một hơi thở.

Sau đó Trường Nhĩ cúi đầu bái Nguyên Thủy một cái rồi ngồi lại chỗ cũ.

"Trận đấu tiếp tục!" Nam Cực Tiên Ông hô lớn.

Đồng thời, ra hiệu cho Quảng Thành Tử bọn họ lên sân một người, tổ chức một trận so tài giữa các Đại La Kim Tiên.

Nhận được chỉ thị, đệ tử Xiển giáo Từ Hàng (nữ) nhìn về phía Địa Tạng của Thích giáo, chậm rãi đứng dậy.

"Bần đạo Từ Hàng." "Bần đạo Địa Tạng.

Xin sư tỷ chỉ giáo." Địa Tạng đáp lời.

Từ Hàng mỉm cười, một thế giới Đại Thiên trống rỗng hiện ra.

Hai người tiến vào, triển khai đại chiến!

Pháp tắc va chạm, thần thông so tài.

Một phương Đại Thiên thế giới cũng không thể chịu nổi cuộc chiến của hai người, đang dần tan vỡ.

Các đệ tử có mặt xem đến mê mẩn, Hoàng Lung cũng ném kẻ xuyên việt Lục Trần ra sau đầu, tập trung tham ngộ thần thông mà Từ Hàng và Địa Tạng thể hiện.

Cùng lúc đó, năm vị Thánh nhân có mặt sớm đã chỉ là phân thân, còn bản tôn... .....

Trên một ngọn núi nhỏ vô danh, Lục Trần lếch thếch bò ra từ đống đá vụn, toàn thân run rẩy, ánh mắt tràn đầy uất ức.

"Khụ khụ!

Mẹ nó..." 【Đinh, đang hồi phục thương thế cho túc chủ.】 Bạch quang lóe lên, Lục Trần hồi phục như cũ, nhưng ánh mắt vẫn lạnh

băng.

"Nguyên Thủy..." Cùng lúc đó, Hệ thống Áo Giáp cũng có chút bất đắc dĩ, nó cũng không ngờ Nguyên Thủy lại ra tay chỉ vì túc chủ dùng linh bảo giống hệt ông ta.

May mà không mang sát ý, chỉ hủy đi Hạnh Hoàng Kỳ.

Sớm biết vậy đã lấy ra linh bảo khác rồi.

Xui xẻo!

"Hệ thống, tại sao ngươi lại đứng nhìn ta bị Nguyên Thủy đánh?" Lục Trần bất mãn nói.

Hừ, cho ngươi mặt mũi quá rồi phải không.

Hệ thống Áo Giáp bực bội, bổn hệ thống không muốn ra tay đấy, thì sao nào? 【Không phát hiện túc chủ có nguy cơ sinh mạng.

Ngoài ra, túc chủ làm hỏng hai kiện linh bảo của hệ thống, phạt túc chủ một lần điện giật.】 "Phế…" Lục Trần tức giận định chửi ầm lên, nhưng Hệ thống Áo Giáp đã lấy ra bốn cây dùi cui điện siêu cấp.

Đặt lên tứ chi của Lục Trần.

Xì xì oong oong!

"A…!

A a!

Đừng… a!" Lục Trần lập tức chìm đắm trong khoái cảm của điện giật, Hệ thống Áo Giáp cũng vui vẻ không ngừng điều chỉnh uy lực.

Nó không hề để ý rằng, hoàn cảnh xung quanh đã thay đổi.

Năm bóng người đã vây quanh Lục Trần đang không ngừng la hét thảm thiết… .....

“A a ~!” Cơn điện giật kéo dài hai phút rưỡi kết thúc, Hệ thống Áo Giáp khoan khoái thu lại mấy cây dùi cui điện siêu cấp.

Sau đó nó cảm nhận được bầu không khí xung quanh có gì đó không ổn.

Nhìn ra, thân thể Hệ thống Áo Giáp cứng đờ.

“Hộc hộc… ta sai rồi.” Lục Trần thở hổn hển, hai phút rưỡi bị điện giật khiến hắn cảm nhận được thế nào mới là tra tấn.

Quá đáng sợ!

Đúng lúc này, bên tai hắn vang lên một giọng nói: “Ngươi sai ở đâu?” “?” Lục Trần ngẩng đầu, phía trước hắn là một đạo nhân thân hình gầy gò.

“Chào ngươi nhé!” Chuẩn Đề cười tủm tỉm chào hỏi.

“Chuẩn Đề!” Lục Trần lập tức xù lông, vội vàng nhảy dựng lên về phía sau, nhưng trớ trêu thay phía sau hắn lại là Nguyên Thủy.

Lúc này hắn vừa bị điện giật xong, toàn thân đen thui còn bốc khói đen, hình tượng này mà đến gần Nguyên Thủy, sao Nguyên Thủy có thể nhịn được?

“Hỗn xược.” Nguyên Thủy nổi giận, vung tay một đạo pháp lực đánh hắn thành tro bụi.

Nhưng Hệ thống Áo Giáp cũng không phải dạng vừa, ngay lập tức bảo vệ nguyên thần của Lục Trần.

Một đạo kim quang chói mắt vọt thẳng lên trời, Ngũ Thánh kinh ngạc phát hiện cảm giác của mình bỗng biến thành một mảng vàng rực.

Mắt thường, nguyên thần đều là một màu vàng óng, không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì khác. 【Đinh, phát hiện nguy cơ sinh tử, túc

chủ nhận được một lần cơ hội sử dụng Đế Hoàng Áo Giáp chung cực, đã tự động sử dụng.】【Đinh, Chung Cực Thiền Định Ấn khởi động.】【Đinh, Đế Hoàng Lĩnh Vực khởi động thành công, trong lĩnh vực, túc chủ vô địch!】 Kim quang thu lại, hình thành một sân đấu hình tròn, trong nháy mắt từ phạm vi ức vạn triệu dặm thu nhỏ lại còn phạm vi trăm vạn mét.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đều cảm nhận được một áp lực, cảnh giới của họ trong khoảnh khắc này bị áp chế không chỉ ba thành.

Đồng thời, thời gian của bản thân họ gần như đã ngừng trôi, còn có tầng tầng không gian sức mạnh giam cầm họ, không thể động đậy.

Trung tâm kim quang, Lục Trần mặc áo giáp màu vàng kim, đứng yên tại chỗ, uy nghiêm đế vương hiển lộ.

Ngay sau đó, bộ giáp vừa rồi còn bá khí ngút trời bỗng chống nạnh cười ngông cuồng.

"Ha ha ha!" Lục Trần vô cùng kích động, cuối cùng hắn cũng có được sức mạnh nghiền ép Thánh nhân.

Chịu bao nhiêu khổ cực, mấy lần suýt mất mạng, cuối cùng hắn cũng có thể sử dụng Đế Hoàng Áo Giáp.

Cảm nhận sức mạnh gần như vô tận chứa trong bộ giáp, Lục Trần không ngừng gào thét trong lòng.

Nhìn Ngũ Thánh bị Thiền Định Ấn giam giữ, Lục Trần cười gằn: "Hôm nay, đồ Thánh!" Đế Hoàng Kiếm xuất hiện trong tay, Lục Trần nhìn về phía Nguyên Thủy, từng bước tiến tới.

Mỗi một bước đều mang theo âm thanh, dường như muốn để Nguyên Thủy trải nghiệm cảm giác tuyệt vọng.

"Ai!" Lão Tử thở dài, thực lực bản thân của họ vẫn chưa đủ.

Vận dụng quyền hạn Thiên Đạo của mỗi người, Ngũ Thánh khôi phục bình thường.

Nguyên Thủy trực tiếp lôi ra cây búa cấp Hồng Mông, vung lên: "Vậy mà lại thoát khỏi Thiền Định Ấn!" Lục Trần đang tạo cảm giác áp bức kinh ngạc, Nguyên Thủy này cũng có chút bản lĩnh.

Nhưng khi thấy vũ khí mà Nguyên Thủy lấy ra, hắn suýt nữa thì phì cười.

"Một cây búa rách mà cũng dám tranh phong với ta." "Thôi được, để ngươi kiến thức một chút, thế nào mới là linh bảo, Đế Hoàng Trảm!" Lục Trần chế nhạo, có Phiên Bàn Cổ không dùng, lại đi dùng một cây búa không có đẳng cấp, đúng là đồ ngu!

Vừa hay, thử nghiệm uy lực của Đế Hoàng Kiếm này.

Lục Trần nghênh đón cây búa của Nguyên Thủy, một kiếm chém ra!

Sau đó… Lục Trần bay màu!

Dưới sức mạnh của Hồng Mông linh bảo, Đế Hoàng Áo Giáp và Đế Hoàng Kiếm cũng hóa thành mảnh vụn.

Còn Lục Trần, đã hóa thành tro bụi.

Nguyên Thủy ngạc nhiên thu lại cây búa, nhìn về vị trí Lục Trần vừa chết, bốn vị Thánh nhân còn lại cũng vây lại.

Chuẩn Đề kinh hô: "Hệ thống chạy rồi!" "Chắc là nó đã chạy ngay khi lĩnh vực này được bố trí." Lão Tử nhìn về phía Đế Hoàng Lĩnh Vực đang giam cầm bọn họ, nói: "Bộ giáp trên người Lục Trần này đã che mờ cảm giác của chúng ta." "Không sao, Hồng Hoang chỉ lớn thế này, nó có thể chạy đi đâu." Nguyên Thủy nói, "Hợp nhất quyền hạn Thiên Đạo, tra xem nó chạy đi đâu rồi!" Những người khác gật đầu, quyền hạn Thiên Đạo của năm người hợp lại, tình hình trên bề

mặt Hồng Hoang hoàn toàn hiện ra trước mắt họ.

Rất nhanh, họ đã nhìn thấy Hệ thống Áo Giáp, lúc này nó đang bám vào một cây tiên thụ trên núi Côn Luân, đang sửa đổi quy tắc của cây tiên thụ.

Đồng thời, trong cây còn có một linh hồn yếu ớt đang được cải tạo.

Mấy người còn chưa kịp vui mừng, một bóng người màu xanh xuất hiện.

Chuẩn Đề kinh hô: "Giảng Đạo Hệ thống, chúng ta không phải đã che chắn Côn Luân Sơn rồi sao?" "Là Tam Tiêu!" Thông Thiên ảo não nói, "Ta quên mất.

Giảng Đạo Hệ thống có thể thông qua Tam Tiêu để quan sát dị thường bất cứ lúc nào." Các Thánh nhân khác nghe xong cũng hiểu Giảng Đạo Hệ thống làm sao mà tới, nhưng sắc mặt có chút không tốt.

Lâu như vậy rồi mới gặp được một hệ thống, kết quả lại bị hớt tay trên.

Nếu là hệ thống khác thì không sao, nhưng Giảng Đạo Hệ thống, sư tôn bọn họ đã đích thân dặn dò không được chọc vào, cũng không được để lộ thân phận trước mặt nó.

Lần này, bọn họ không những không kiếm được gì, mà còn phải nghĩ cách thu dọn tàn cuộc.

Nhưng may là phương diện này bọn họ đã sớm thảo luận qua, Lão Tử đi đầu hành động, tách ra một phân thân Thánh nhân hậu kỳ, bản tôn tiến vào Thiên Đạo chi nhãn, trốn vào sâu trong cơ thể phân thân.

Sau đó phân thân lấy ra Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, không ngừng oanh kích lĩnh vực đang giam cầm bọn họ, dường

như muốn thoát khốn.

Các Thánh nhân khác cũng lần lượt làm theo, lấy ra linh bảo theo kịch bản, oanh kích lĩnh vực đang giam cầm họ.

Chương 248

Phân thân mà họ để lại ở Côn Luân Sơn cũng hóa thành hư ảnh…

.....

Trong một cái cây ở Côn Luân Sơn, Hệ thống Áo Giáp không ngừng sửa đổi quy tắc của cái cây này, đồng thời, một linh hồn mới được nó dung nhập vào trong cây.

Trở thành túc chủ mới của nó.

"Mẹ nó, túc chủ đúng là đồ phế vật." Hệ thống Áo Giáp chửi rủa, không ngờ vừa mới bắt đầu đã phải đối đầu với Thánh nhân.

Hồng Hoang vẫn chưa suy yếu, nó làm sao đấu lại được Thiên Đạo.

"Càng nghĩ càng tức." Hệ thống Áo Giáp tức đến không chịu nổi, để không bị lộ, lúc tách khỏi túc chủ nó đã cưỡng hóa túc chủ lên Thánh nhân đỉnh phong, còn hao phí không ít bản nguyên để tạo ra một Đế Hoàng Lĩnh Vực cấp Thiên Đạo.

Mục đích là để câu giờ, để nó có thời gian sắp xếp một kẻ xuyên việt khác.

Vốn đã chưa kiếm được gì, kết quả lại còn mất thêm nhiều như vậy.

Quan trọng nhất là, nếu Ngũ Thánh kia đọc được ký ức của túc chủ, biết được sự tồn tại của hệ thống, thì thảm rồi.

Kẻ xuyên việt thì dễ lừa, đối mặt với hệ thống bọn họ đều sẽ chọn tin tưởng, dựa dẫm.

Nhưng mấy vị Thánh nhân này không dễ lừa như vậy.

Nếu biết nó muốn rút lấy bản nguyên của Hồng Hoang.

Độ khó của nó sẽ tăng vọt!

Cốc cốc!

Đột nhiên, cái cây nó chọn bị gõ vang, Hệ thống Áo Giáp giật mình, không thèm nhìn xem ai đang gõ, chuẩn bị chạy trốn.

Thế nhưng… một sợi tơ xuất hiện trên người nó.

Ngay sau đó, trước mắt hoa lên, nó, cùng với cái cây che chở nó, và cả túc chủ mới chuẩn bị xong, đều xuất hiện trong một không gian xa lạ.

Rắc rắc!

Một bộ áo giáp được lắp ráp lại, Hệ thống Áo Giáp từ bỏ vật chứa tạm thời là cây tiên thụ, trốn vào trong áo giáp.

Cảnh giới Thiên Đạo hậu kỳ lan tỏa, tay cầm Hỗn Độn Chí Bảo duy nhất, Hệ thống Áo Giáp trong lòng có thêm chút tự tin.

Nó cảnh giác nhìn xung quanh.

"Gào!" Ngay sau đó, không gian chật hẹp bỗng phình to ra cả ức vạn kinh triệu quang niên, ba tôn hư ảnh khổng lồ ngưng tụ, gầm thét.

"Hỗn Độn Ma Thần!" Hệ thống Áo Giáp kinh hãi thất sắc, ngay sau đó, ba đạo hư ảnh Ma Thần lao tới.

Keng!

Hỗn Độn Chí Bảo trong tay vừa vung ra đã bị ba hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần không có linh trí đánh bay.

"A!" Sau đó, Hệ thống Áo Giáp bị hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần tóm lấy, bắt đầu điên cuồng đấm đá, xé cắn.

"Tà thống ngoại vực, cũng dám xâm phạm Hồng Hoang của ta."

Giảng Đạo Hệ thống từ trong bóng tối xuất hiện, một thân 'chính khí', ánh mắt 'chán ghét' đối với những kẻ xâm lược này không hề che giấu.

Nó nhặt lên Hỗn Độn Chí Bảo bị đánh bay, sau đó lạnh lùng nhìn Hệ thống Áo Giáp đang bị hư ảnh Ma Thần đánh túi bụi.

Vung tay, ba giọt máu rơi xuống người hư ảnh Ma Thần.

Gào!

Khí tức của hư ảnh Ma Thần tăng vọt một đoạn.

"Tiêu diệt nó cho ta!" Ầm!... .....

Gào!

Ba đại hư ảnh Ma Thần gầm thét, cùng nhau tóm lấy Hệ thống Áo Giáp đã mất khả năng chống cự, dùng sức xé toạc.

"A!" Hệ thống Áo Giáp phát ra tiếng hét thảm thiết đau đớn, kèm theo tiếng kêu cuối cùng đầy không cam lòng: "Ta không cam tâm!" Ầm!

Vô số bản nguyên và hơn ngàn bộ áo giáp đủ loại phun ra, trong đó, ba thành đã biến mất không một tiếng động ngay khi xuất hiện.

Cùng với đó là hơn trăm đạo linh hồn đang ngủ say, đây là những linh hồn nó thu thập để làm kẻ xuyên việt, nhưng những linh hồn này quá yếu ớt.

Mất đi sự bảo vệ đặc biệt của hệ thống, dưới sự tác động của lượng lớn bản nguyên tinh thuần, chúng tiêu tán.

Gào!

Ba vị hư ảnh Ma Thần tiêu tán, Giảng Đạo Hệ thống đứng sừng sững giữa không trung, kiểm tra thu hoạch trong Lục Châu.

Hồi lâu sau, Giảng Đạo Hệ thống phun ra hai chữ: "Đồ nghèo rớt!" Nói xong, Giảng Đạo Hệ thống bắt đầu xử lý số bản nguyên còn lại và những thứ khác.

Đầu tiên là từng bộ áo giáp, Giảng Đạo Hệ thống vận dụng quyền hạn Thiên Đạo của mình, phân giải chúng thành bản nguyên, để Hồng Hoang hấp thu.

Sau đó là bản nguyên mà Hệ thống Áo Giáp phun ra, để Hồng Hoang hấp thu, còn bản thân nó thì quang minh chính đại thu lấy một phần ba bỏ vào túi.

Làm xong những việc này, Giảng Đạo Hệ thống bước ra khỏi không gian quyết chiến, xuất hiện tại núi Côn Luân.

Nó nhìn về phía các môn đồ Thánh nhân đang so tài, trọng điểm là Triệu Công Minh.

Hắn đang khôi phục lại đẳng cấp của mình, và cảm nhận được thủ đoạn mà nó để lại trên người Tam Tiêu và Triệu Công Minh có phản ứng.

Triệu Công Minh thậm chí còn mơ hồ sắp khôi phục ký ức năm xưa.

Nhìn lướt qua, nó liền phát hiện Lục Trần đang mặc áo giáp.

Tiếc là, một tên nghèo rớt!

Giảng Đạo Hệ thống lắc đầu, một tay điểm về phía Côn Luân Sơn, quyền hạn Thiên Đạo cấp Bình Tâm được sử dụng, ngay sau đó, ký ức của tất cả sinh linh trên Côn Luân Sơn về Lục Trần đều bị nó xóa sạch.

Kiểm tra lại một lượt, nó khẽ gật đầu, rồi đi về một hướng.

Trong Đế Hoàng Lĩnh Vực, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đang

không ngừng ‘thử’ công phá lĩnh vực.

Phía sau họ, là một bộ áo giáp đã bị tháo thành linh kiện.

Tặc tặc, Hồng Quân này dưỡng thương, đám đệ tử của ông ta thật thảm!

Giảng Đạo Hệ thống đứng ngoài nhìn năm vị Thánh nhân, không ngừng lắc đầu, Bình Tâm không quản bọn họ, Hồng Quân cần dưỡng thương.

Địa vị của Lục Thánh Thiên Đạo này ở Hồng Hoang, có chút khó xử.

Con cờ trên bàn cờ!

Giảng Đạo Hệ thống lắc đầu, ngón tay khẽ động, Ngũ Thánh cứng đờ tại chỗ.

Một tay điểm nhẹ, Đế Hoàng Lĩnh Vực vỡ tan, Giảng Đạo Hệ thống chậm rãi tiến về phía trước.

Nhìn bộ Đế Hoàng Áo Giáp bị các Thánh nhân tháo rời, nó bĩu môi: “Đồ rác rưởi!” Nó tiện tay dọn dẹp đống đồ này, sau đó một sợi dây thừng xuất hiện, trói Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lại với nhau, vác lên vai, ung dung đi về phía Côn Luân Sơn.

Ngũ Thánh: ...

Hỗn xược!

Đây là đang sỉ nhục bản tôn!

Nguyên Thủy trong lòng tràn ngập lửa giận, Giảng Đạo Hệ thống này coi ông ta là cái gì?

Hàng hóa? 【Lão Tử: Nhị đệ, bình tĩnh!

Nguyên Thủy: (Nổi giận) Giảng Đạo Hệ thống này không coi ai ra

gì!

Thông Thiên: Nhị ca bớt giận, bớt giận, hệ thống này chúng ta không thể đụng vào.

Chuẩn Đề: Đúng vậy, đúng vậy, Nguyên Thủy sư huynh, chúng ta đừng tức giận nữa, chỉ là một hệ thống sắp chết thôi, không đáng để sư huynh nổi giận.

Nguyên Thủy: Hừ!

Chuẩn Đề: (Nổi giận) Hệ thống này có ý gì?

Tiếp Dẫn: Sư đệ, bình tĩnh.

Phải… (Nổi giận), hỗn xược, dám sỉ nhục ta!

Nguyên Thủy: Hai vị sư đệ, bình tĩnh!

Lão Tử: ...】 Giảng Đạo Hệ thống vác Ngũ Thánh đi đến Côn Luân Sơn, búng tay một cái, Côn Luân Sơn lập tức đứng yên.

Những người đang so tài giữ nguyên tư thế, những người đang nói chuyện há to miệng đứng hình tại chỗ.

Những con tiên thú đang bay trên trời cũng dừng lại giữa không trung.

Chỉ có năm vị Thánh nhân đang quan chiến, thân thể dần trở nên trong suốt.

Giảng Đạo Hệ thống đặt Ngũ Thánh xuống vai, đi đến sau lưng Chuẩn Đề, tung một cước: "Đi nè!" Bụp!

Chuẩn Đề bay theo một đường parabol, hoàn hảo đáp xuống vị trí ban đầu của mình.

"Đi nè!" Bụp!

Tiếp theo là Tiếp Dẫn, cũng bay lên.

“Cất cánh!” Bụp!

“Nữa nè!” Bụp!

“Yo ho!” Bụp!

Thông Thiên, Nguyên Thủy, Lão Tử lần lượt cất cánh, bay về chỗ ngồi chuyên dụng của mình.

“Sảng khoái!” Giảng Đạo Hệ thống vẻ mặt khoan khoái, ung dung đi đến bên cạnh Chuẩn Đề, lôi ‘nguyên thần’ của ông ta ra, bắt đầu lật xem ký ức.

Rất nhanh, nó đã thấy được ký ức liên quan đến Lục Trần, và cả ‘ký ức’ của Lục Trần mà bọn họ có được sau khi giết hắn.

“Ta nói ngươi này, tò mò quá làm gì!” Giảng Đạo Hệ thống lắc đầu, bắt đầu ‘dọn dẹp’ ký ức của Chuẩn Đề.

Khi nó đang ‘dọn dẹp’ ký ức của Chuẩn Đề, Đa Bảo đang bị ‘đóng băng’ ở Côn Luân Sơn chớp chớp mắt.

Hiếm khi thấy sư tôn bọn họ bị quê độ, Đa Bảo có chút phấn khích, và đã ghi lại hình ảnh sư tôn bọn họ bị đá như bóng.

Chương 249

Sau này rảnh rỗi không có việc gì làm, có thể lấy ra xem lại.

Mà ở đây ngoài Ngũ Thánh ra, Đa Bảo không bị ảnh hưởng bởi sức mạnh của Giảng Đạo Hệ thống, còn có một người nữa, cũng không bị ảnh hưởng.

Nhưng lúc này nó đã sợ đến mức suýt chết máy.

Kẻ xuyên việt Hoàng Lung...

Hệ thống.

Lĩnh Ngộ Hệ thống.

Ngay khoảnh khắc một phần ký ức của túc chủ bị xóa đi, nó đã sợ hết hồn.

Bây giờ đạo nhân bên ngoài kia đã đóng băng toàn bộ Côn Luân Sơn, và xem ra đang xóa ký ức của Ngũ Thánh.

Còn tiện tay thay đổi cả dòng sông thời gian!

Cái vẻ thản nhiên đó, ít nhất cũng phải là cường giả Thiên Đạo đỉnh phong mới làm được.

Đây...

Hồng Hoang ngoài Đại Đạo và Thiên Đạo có khả năng có thực lực này ra, còn có ai khác sao?

Không có!

Vậy đạo nhân này là tình huống gì?

Trông cũng không giống Thiên Đạo hay Đại Đạo.

Kẻ xuyên việt?

Không thể nào!

Kẻ xuyên việt mà bá đạo vậy sao?

Mịa, Hồng Hoang này là cái quái gì vậy?

Lúc trước thì nhảy ra một hệ thống trâu bò hơn nó, bây giờ lại nhảy ra một cường giả còn trâu bò hơn.

Thật là dọa chết hệ thống mà!

Ngộ Đạo Hệ thống run lẩy bẩy, đối mặt với cường giả hệ thống ít nhất là cấp Thiên Đạo đỉnh phong này, nó, một hệ thống nhỏ mới nâng cấp lên trung cấp chưa được mười vạn năm, chơi thế nào?

"Xong rồi!" Lúc này, Giảng Đạo Hệ thống cũng đã 'sửa đổi' xong ký ức của Ngũ Thánh, phủi tay, nhìn kiệt tác của mình.

Thật muốn thêm chút gia vị a!

Nhìn Ngũ Thánh, Giảng Đạo Hệ thống có chút muốn để lại chút gì đó trên người họ.

Không được, không được!

Giảng Đạo Hệ thống vội lắc đầu, tuy Ngũ Thánh bây giờ sống không ra sao, nhưng dù sao cũng là đệ tử của Hồng Quân.

Đợi Hồng Quân chữa lành vết thương, nói không chừng sẽ bồi dưỡng bọn họ, đến lúc đó phát hiện dấu ấn nó để lại thì sao?

Dùng Lục Châu?

Thôi bỏ đi, không đáng!

Giảng Đạo Hệ thống thở dài, rời khỏi Côn Luân Sơn.

Búng!

Một tiếng búng tay, thời gian ngưng đọng kết thúc.

Các sinh linh trên Côn Luân Sơn tiếp tục công việc trước đó, kẻ

chiến đấu tiếp tục chiến đấu, kẻ nói chuyện tiếp tục nói chuyện.

Ngay cả Hoàng Lung cũng đang chuyên tâm xem trận đấu trên sân, ký ức về kẻ xuyên việt mặc áo giáp trước đó đã biến mất.

Trong cơ thể nàng, Ngộ Tính Hệ thống lặng lẽ nhìn Ngũ Thánh không hề 'nhận ra' điều bất thường.

Nó thở dài một hơi, bắt đầu tính toán thu thập thêm vài công pháp, hấp thu chút bản nguyên để kiếm lại vốn, rồi sẽ rút khỏi thế giới này.

Ầm!

Bên kia, Từ Hàng và Địa Tạng đang so tài cũng đã phân thắng bại.

Địa Tạng hành lễ với Từ Hàng, nói: "Đa tạ sư tỷ nương tay, Địa Tạng nhận thua." "Sư đệ thần thông vô song, ta cũng chỉ là may mắn thắng một bậc." Từ Hàng lắc đầu, thần thông Thánh nhân mà Địa Tạng lĩnh ngộ đã đến trình độ rất sâu.

Nàng không bì được, may mà sư tôn cũng từng dạy họ luyện thể vài lần, nếu không e là nàng đã bại trận rồi.

Địa Tạng lắc đầu, thua là thua, cũng coi như biết được điểm yếu của mình.

Trở về cũng sẽ bù đắp những thiếu sót của bản thân.

"Không tồi!" Phía trên, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề khẽ gật đầu, lần lượt chỉ điểm cho Từ Hàng và Địa Tạng vài câu.

Sau đó trận đấu tiếp theo bắt đầu.

Nhìn sự tiến bộ của các đệ tử trong những năm gần đây, đồng thời, mấy vị Thánh nhân tùy ý liếc nhìn Giảng Đạo Hệ thống vừa khuất khỏi tầm mắt.

Hừ!

Nguyên Thủy hừ lạnh, một tên được Thiên Đạo ủy quyền lần hai, mà cũng muốn sửa đổi ký ức của bọn họ, những người nắm giữ quyền hạn Thiên Đạo sao?

Ngươi cứ việc làm trò đi.

Đợi ngươi chết rồi, ta sẽ đích thân thắp cho ngươi một nén hương.

"Chán thật!" Bên cạnh Thông Thiên bĩu môi, khó khăn lắm mới câu được con cá lớn.

Kết quả lại sơ suất, để Giảng Đạo Hệ thống hớt tay trên.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Thông Thiên nhìn về phía Triệu Công Minh và Tam Tiêu.

Rồi thở dài.

Bốn đứa các ngươi bao giờ mới thoát khỏi móng vuốt của hệ thống đó đây? .....

Trăm năm trôi qua, đại hội tỷ thí của các môn phái Thánh nhân tại Côn Luân Sơn cũng đã kết thúc.

Đa Bảo và Huyền Đô hai người không tham gia tỷ thí.

Cảnh giới cao nhất trong cuộc thi là Đại La Kim Tiên.

Xiển giáo mười hai thân truyền thiếu mất Ngọc Đỉnh, nhưng cũng có mười một vị lên sân tỷ thí.

Thích giáo có Địa Tạng, Di Lặc, Dược Sư.

Tiệt giáo bên này, chỉ có Kim Linh, Vô Đương hai vị Đại La Kim Tiên.

Cuối cùng, Xiển giáo giành chiến thắng.

Tam Tiêu, Ô Vân Tiên... những Thái Ất Kim Tiên này cũng thử

giao thủ với các Đại La Kim Tiên như Quảng Thành Tử, Địa Tạng.

Kết quả rất rõ ràng.

Cảnh giới nghiền ép.

Cuộc thi kết thúc, năm vị Thánh nhân lần lượt giảng đạo trăm năm.

Sau đó, họ định ra thời gian cho cuộc thi tiếp theo là ba triệu năm sau, rồi ai về nhà nấy.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dẫn các đệ tử Thích giáo rời đi, Thông Thiên cũng dẫn các đệ tử Tiệt giáo trở về đảo Kim Ngao.

"Sư tôn, chúng con thua rồi!" Kim Linh, Vô Đương, Tam Tiêu và những người khác có chút buồn bã.

Đây là đại hội tỷ thí của các giáo phái Thánh nhân, họ thua, tức là làm mất mặt sư tôn.

"Ba giáo phái đều xuất thân từ Đạo Tổ, Quảng Thành Tử bọn họ là sư huynh đệ của các con, không cần để ý thắng thua!" Thông Thiên thờ ơ xua tay, thua cái gì, rõ ràng là ông ta thắng.

Bên ông ta xuất hiện kẻ xuyên việt, tuy không có thu hoạch gì, nhưng cũng chứng tỏ tiềm năng thu hút vàng của Tiệt giáo cao hơn các giáo phái khác.

Thông Thiên không quan tâm, nhưng các đệ tử bên dưới vẫn có chút day dứt.

Thấy vậy, Thông Thiên liền triệu tập tất cả đệ tử trên đảo Kim Ngao lại.

"Thua cũng không sao, cố gắng tu luyện, ba triệu năm sau sẽ lại thi đấu, đến lúc đó đánh lại là được!" "Vi sư sẽ giảng đạo cho các con vạn năm, các con hãy cảm ngộ cho tốt." Sau đó, Thông Thiên bắt đầu

giảng đạo, không có dị tượng Thiên Đạo gì, nhưng mỗi chữ nói ra đều ẩn chứa đạo lý trời đất.

Các đệ tử Tiệt giáo chìm sâu vào trong đó.

Lần giảng đạo này, Quy Linh vốn hay ngủ cũng đến, ngồi ngay ngắn, vết thương trên nguyên thần của nàng đã hồi phục, không còn ngủ say như trước nữa.

Lần này, tiềm năng của nàng cũng được thể hiện.

Thêm vào đó, ở Bồng Lai chân giới lâu như vậy, nền tảng tích lũy nhiều năm được giải phóng.

Tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng tiến bộ rất nhanh.

Những gì Thông Thiên giảng, nàng cũng có thể lĩnh ngộ được năm sáu phần.

Nhưng kinh nghiệm của nàng còn ít, tiến bộ nhanh là do nền tảng tích lũy được giải phóng trong một sớm một chiều.

Sau khi giải phóng xong, có lẽ cũng sẽ ngang ngửa với Vô Đương, Kim Linh.

Thông Thiên lắc đầu, sống ít nhất hai mươi triệu năm, số sinh linh từng gặp e là chưa qua mười triệu, cần phải rèn luyện a.

Ý niệm vừa động, Quy Linh liền rơi vào ảo cảnh, trải nghiệm hồng trần bên trong. .....

Vạn năm trôi qua vội vã, Thông Thiên giảng đạo kết thúc, những vấn đề của các đệ tử cũng được giải đáp từng cái một.

Sau đó các đệ tử Tiệt giáo tản đi, trở về động phủ đạo trường của mình.

Thông Thiên ở đảo Kim Ngao được hai ngày rưỡi, ở thế nào cũng thấy không thoải mái.

Dứt khoát tuyên bố bế quan, trở về Côn Luân Sơn tu luyện.

Chương 250

Đa Bảo thấy vậy, cũng phủi mông, trở về Côn Luân Sơn.

Đảo Kim Ngao cũng tốt, nhưng vẫn là Côn Luân Sơn thoải mái hơn! .....

Bên này, Tam Tiêu, Triệu Công Minh trở về đảo Tam Tiên, Bích Tiêu trong lòng phiền muộn, ra ngoài giải sầu.

Bích Tiêu bay trên mặt biển, nghĩ về chuyện đại hội tỷ thí, càng nghĩ càng uất ức.

Thấy phía dưới có một hòn đảo nhỏ, nàng liền đáp xuống giải khuây.

Đi được một lúc, nàng gặp một ngôi điện, trong điện truyền ra tiếng cười sảng khoái.

"Ha ha ha, vô số thời gian, cuối cùng cũng đột phá rồi!" Tiếng cười dường như ẩn chứa đạo lý chí thâm, những vấn đề khó hiểu trước đây của Bích Tiêu trong khoảnh khắc này đều được giải đáp.

Hồi lâu sau, Bích Tiêu kinh ngạc: "Hòn đảo nhỏ này, lại có thể có cường giả như vậy!" "Ồ, Bích Tiêu sư muội?" Trong điện vang lên giọng nói ôn hòa và kinh ngạc, ngay sau đó, một bóng người xuất hiện.

Bích Tiêu nhìn lại, vị cường giả này mặc trường bào trắng, tóc đen bay tán loạn, ánh mắt sáng rực, nụ cười như gió xuân.

Một khuôn mặt còn tinh xảo hơn cả nữ nhân, tỏa ra ánh sáng dịu dàng.

Dung nhan khiến người ta ghen tị.

Bích Tiêu ngây người.

Tuấn tú mà không mất đi vẻ mềm mại, xuất trần mà kinh diễm, khó phân biệt nam nữ.

"Sư muội... ngươi sao vậy!" "A..." Bích Tiêu hoàn hồn, xấu hổ cúi đầu.

Đột nhiên, nàng cảm thấy giọng điệu của vị cường giả này có gì đó không đúng.

Sư muội?

"Vị tiền bối này, gia sư là Thông Thiên!" "Ha ha ha!

Bích Tiêu sư muội, sư huynh là Lục Trường Sinh, được sư tôn thu làm đệ tử trước khi Ngài thành Thánh.

Do cần bế quan, nên tu hành đến tận bây giờ." Lục Trường Sinh cười nói.

"Trước khi sư tôn thành Thánh!" Bích Tiêu chấn động, nhưng lại có nghi hoặc, "Tại sao ta chưa từng nghe sư tôn nhắc qua." "Có lẽ sư tôn sớm đã cho rằng ta gặp bất trắc rồi!" Lục Trường Sinh cười khổ, bắt đầu giải thích nguyên nhân.

Hắn xuyên việt đến Hồng Hoang đã một ngàn nguyên hội.

Vừa mới xuyên việt thì tình cờ được Thông Thiên đi ngang qua cứu giúp, sau đó hắn trở thành đệ tử đầu tiên của Thông Thiên.

Nhưng tư chất của hắn quá ngu dốt, cho dù dùng đủ loại thiên tài địa bảo, cũng mãi không thể thành tiên.

Bất đắc dĩ đành rời khỏi sư tôn, đi lịch luyện ở Hồng Hoang, sau đó cuối cùng cũng thức tỉnh hệ thống tu luyện mạnh nhất.

Nhưng hệ thống có lẽ cũng chê tư chất hắn kém, vứt cho một phương pháp tu luyện, ngoài việc mỗi mười năm cho một lô tài

nguyên tu luyện ra, thì không hề giao tiếp gì với hắn.

Tu luyện đến nay, cuối cùng cũng thành tiên, vừa rồi chính là lúc hắn mới đến cảnh giới Thiên Tiên.

Thật đáng mừng!

"Thì ra huynh mới là đại sư huynh của chúng ta." Bích Tiêu mừng rỡ, nhất là khi cảm nhận được khí tức đáng sợ của sư huynh.

Càng thêm vui mừng, nàng vội vàng nói: "Có đại sư huynh ở đây, đại hội tỷ thí ba triệu năm sau, Tiệt giáo chúng ta nhất định sẽ thắng."
"??

Đại hội tỷ thí gì?" Lục Trường Sinh nghi hoặc.

"Đại sư huynh huynh không biết, vạn năm trước, chúng ta đã tỷ thí với người của Xiển giáo, Thích giáo ở Côn Luân Sơn..." Bích Tiêu vội vàng kể lại chuyện thua cuộc.

Đồng thời muốn đại sư huynh ra tay trong đại hội môn phái ba triệu năm sau, giành lại thể diện.

Lục Trường Sinh nghe xong, tức giận vì Xiển giáo đã thắng Tiệt giáo của hắn, nhưng nghĩ đến tu vi Thiên Tiên của mình.

Đành cười khổ.

Hắn còn không bằng Bích Tiêu sư muội, sao có thể gánh vác trọng trách.

"Đại sư huynh, huynh đừng khiêm tốn nữa." Bích Tiêu nghe đại sư huynh nói mình chỉ có cảnh giới Thiên Tiên, suýt nữa thì không thở nổi.

Lời nói của huynh còn có thể khiến tu vi của ta tiến bộ, đây mà là Thiên Tiên sao?

Đại sư huynh không hổ là đại sư huynh, quả nhiên khiêm tốn.

“Đại sư huynh, đại hội lần sau, huynh tham gia đi mà!” “Cái này...” Lục Trường Sinh nhìn bộ dạng cầu xin tha thiết của Bích Tiêu, không nỡ lòng, đành gật đầu, “Thôi được, vừa hay ta cũng nhớ sư tôn rồi.” “Yeah!” Bích Tiêu phấn khích nhảy cẫng lên.

“Nhưng ta phải tranh thủ lúc đại hội chưa bắt đầu, nâng cao thực lực thêm nữa.” Lục Trường Sinh nhìn Bích Tiêu, nhớ lại thiên thần thông trong phương pháp tu luyện mà hệ thống đưa cho hắn.

Tư chất hắn ngu dốt, nhưng tư chất của sư muội không tồi a!

Thêm vào tài nguyên của hệ thống, tin rằng trong đại hội lần sau, Bích Tiêu sư muội sẽ có biểu hiện rất tốt.

Càng nghĩ càng thấy không tồi, Lục Trường Sinh liền truyền thần thông cho Bích Tiêu.

Bích Tiêu rất nhanh liền rơi vào trạng thái ngộ đạo, khiến Lục Trường Sinh có chút hâm mộ.

Sắp xếp Bích Tiêu vào một phòng tu luyện trong Trường Sinh điện của mình, sau đó hắn cũng tiếp tục bế quan tu luyện.

Là đại đệ tử chân chính của Tiệt giáo, đến lúc đó xuất hiện với cảnh giới Thiên Tiên không ổn định thì quá mất mặt.

Ít nhất, hắn cũng phải tu luyện đến Thiên Tiên hậu kỳ.

Thế là, Lục Trường Sinh và Bích Tiêu bước vào trạng thái bế quan tu luyện. .....

Hai năm rưỡi sau, trên đảo Tam Tiên, Quỳnh Tiêu cũng lòng phiền ý loạn, ra ngoài giải khuây.

Nhớ lại thất bại trong đại hội, sư tôn tuy không để ý, nhưng thân là đệ tử Tiệt giáo, nàng không thể không để ý.

Trăm vạn năm sau, lại đại hội tỷ thí, Tiệt giáo phải làm sao để

thắng đây?

Quỳnh Tiêu thở dài, tùy tiện đáp xuống một hòn đảo tiên.

Đột nhiên, một nam tử mặc áo bào trắng, ngũ quan anh tuấn, mày kiếm mắt sao, ôn nhuận như ngọc xuất hiện.

"Có phải là Quỳnh Tiêu sư muội không?" "??" Quỳnh Tiêu không hiểu, nhưng vẫn lịch sự hỏi, "Huynh là…?" "Ta là đại sư huynh của muội, Diệp Trường Sinh." "??

Nói bậy, đại sư huynh của ta là Đa Bảo…" Quỳnh Tiêu vừa định phản bác, đột nhiên sững người.

Nàng hình như nhớ rằng, sư tôn từng nói, ngài còn một vị đệ tử nữa, là thu nhận từ những năm đầu chưa thành Thánh.

Tư chất vô song, tiếc là những năm đầu đột nhiên mất tin tức, nếu bây giờ còn sống, thấp nhất cũng là một vị Đại La Kim Tiên.

Nhớ lại vẻ mặt tiếc nuối và đau buồn của sư tôn, Quỳnh Tiêu có thể biết, vị sư huynh đó, tư chất cao đến mức nào, và tình cảm với sư tôn sâu đậm ra sao.

Tiếc là, sớm đã vẫn lạc.

Tên của vị sư huynh đó, chính là… Diệp Trường Sinh.

"Trường Sinh sư huynh, huynh vẫn còn sống!

Nhưng tại sao không trở về gặp sư tôn?" "...

Ai, ta bị một số chuyện níu chân, nên mãi không trở về." Diệp Trường Sinh thở dài, bắt đầu giải thích cho Quỳnh Tiêu… .....

Diệp Trường Sinh những năm đầu xuyên việt đến Hồng Hoang, được Thông Thiên thu làm đệ tử.

Ngắn ngủi vạn năm đã từ Thiên Tiên tu luyện đến Thái Ất Kim

Tiên, tư chất vô song.

Sau đó Diệp Trường Sinh để cầu đột phá, ra ngoài lịch luyện, thành công đột phá đến Đại La Kim Tiên, chưa đến trăm vạn năm hắn lại đột phá đến Chuẩn Thánh.

Đến Chuẩn Thánh, hắn mới phát hiện, mình không thể tiến thêm một bước.

Dù tu luyện thế nào.

Cũng không thể tiến bộ.

Sau đó thức tỉnh hệ thống tu luyện thần thoại, hắn mới biết, thì ra là hắn bị tam thi pháp của Hồng Quân hại.

Một thân tư chất tuyệt thế bị chém đi, điều này khiến Diệp Trường Sinh phẫn nộ, nhưng may là hắn có phương pháp tu luyện thần thoại.

Thế là hắn dứt khoát tự phế tu vi, chuyển tu phương pháp tu luyện thần thoại.

Cứ như vậy, vạn nguyên hội trôi qua, ngay trước đó không lâu, hắn đã trở thành thần thoại Thiên Tiên.

Vừa thành Thiên Tiên, chiến lực của hắn đã nghiền ép Đại La Kim Tiên, sánh ngang Chuẩn Thánh.

Nhưng hắn vẫn định tu luyện thêm một thời gian, ổn định tu vi Thiên Tiên, để có thể vô địch Chuẩn Thánh.

Chỉ không ngờ vừa chuẩn bị bế quan, thì lại thấy một vị tiên nữ có thân hình tuyệt mỹ.

Vị tiên nữ này hắn nhận ra, vừa mới chứng Thiên Tiên đã tình cờ thấy được trong dòng sông thời gian.

Một trong Tam Tiêu, Quỳnh Tiêu.

Sư muội của hắn.

Nhiều năm không gặp sư tôn, hắn cũng rất nhớ nhung, thế là, Diệp Trường Sinh dứt khoát hiện thân, sau khi chứng minh thân phận là đệ tử của Thông Thiên, tiện thể nói một cái cớ cho việc không trở về những năm qua.

Thấy sư muội đã tin, Diệp Trường Sinh gật đầu, hỏi: "Sư muội, không biết sư tôn gần đây có khỏe không?" Quỳnh Tiêu vừa mới vui mừng vì Trường Sinh sư huynh còn sống, nghe câu hỏi của sư huynh, sắc mặt liền sa sầm xuống.

Thấy vậy, nụ cười của Diệp Trường Sinh cũng tắt, vội vàng hỏi: "Sư muội, có phải sư tôn gặp chuyện khó khăn?" "Ai, vạn năm trước chúng ta đã làm mất mặt sư tôn, chắc hẳn sư tôn lúc này rất thất vọng về chúng ta!" Quỳnh Tiêu thở dài, giải thích rõ nguyên nhân.

"Hừ, Xiển giáo và Thích giáo khinh Tiệt giáo ta không có người!" Nghe giải thích, Diệp Trường Sinh hừ lạnh, rất tức giận với sự kiêu ngạo của các đệ tử Xiển giáo.

Hắn lập tức nhìn về phía Quỳnh Tiêu: "Sư muội yên tâm, đại hội lần sau, sư huynh ta cũng sẽ tham gia, nhất định sẽ dạy dỗ đám đệ tử Xiển giáo đó." "Bây giờ, sư huynh vừa đột phá, cần ổn định tu vi.

Ta thấy sư muội đã là Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, không bằng cũng đến Trường Sinh điện của ta, sư huynh giúp muội thành Đại La." "Vậy thì đa tạ Trường Sinh sư huynh rồi!" Quỳnh Tiêu mừng rỡ nói.

"Ta là sư huynh của muội, nói thế là khách sáo rồi." Diệp Trường Sinh lắc đầu, dẫn Quỳnh Tiêu trở về Trường Sinh điện của mình.

Sau khi chỉ điểm cho Quỳnh Tiêu, thấy nàng tiến vào trạng thái ngộ đạo, Diệp Trường Sinh bắt đầu bế quan.

Hắn hiện tại mới vào thần thoại Thiên Tiên, có thể nghiền ép Đại

La, nhưng đối mặt với Chuẩn Thánh vẫn có chút vất vả.

Bế quan một thời gian, đột phá đến Thiên Tiên trung kỳ, hậu kỳ, hắn có thể làm được Chuẩn Thánh vô địch.

Chương 251

Đến lúc đó, chỉ là một cuộc thi nhỏ, vị trí thứ nhất dễ như trở bàn tay. .....

Hai năm rưỡi sau, trên đảo Tam Tiên, khí tức của Vân Tiêu một trận rối loạn, một ngụm máu tươi phun ra, sinh cơ dần dần tiêu tán.

Hồi lâu sau, ngay khoảnh khắc sinh cơ sắp biến mất, một trận dao động sức mạnh lan ra, lại một lần nữa khôi phục sinh cơ.

"Ủa, mình chưa chết?" "Thứ áo... phì phì, đầu mình đau quá... a!" "Ừm, mình chết rồi, nhưng xuyên việt, còn xuyên việt thành tiên nữ!" Vân Tiểu mở mắt ra, nhìn bàn tay trắng nõn không tì vết của mình.

Vân Tiểu sờ sờ cánh tay non nớt của mình, cảm giác mịn màng mềm mại khiến nàng mê mẩn.

Hồi lâu sau, Vân Tiểu hoàn hồn, chậm rãi đứng dậy, đi đến hồ tiên trong sân, thân thể hoàn mỹ trong nước hiện ra trước mắt nàng.

"Mình thật là đẹp!" Vân Tiểu đắc ý ngắm nhìn, hai tay chống nạnh, tự mãn vô cùng.

"Bây giờ mình là tiểu tiên nữ chính hiệu rồi." "Đẹp thật a, thở ra một hơi cũng là tiên khí!" .....

Sau khi ngắm nghía cơ thể mình một lượt, Vân Tiểu mới thỏa mãn.

Nàng vốn là một nữ sinh viên đại học trên Trái Đất, mặc Hán phục lên núi chụp ảnh tiên nữ.

Kết quả dây an toàn buộc trên người đột nhiên đứt, nàng cũng từ trên núi rơi xuống.

Ngọn núi cao mấy ngàn mét, trong quá trình rơi xuống, nàng rất sợ hãi.

Sợ không phải là chết, mà là bộ dạng này của nàng, có bị ngã đến mức tan xương nát thịt không, xấu quá đi!

Không muốn đâu, tiểu tiên nữ sao có thể trở nên xấu xí như vậy!

Có lẽ trời cao bị ý niệm mạnh mẽ của nàng cảm động, nàng vừa hay rơi vào một cái giếng sâu, nước sâu đã giảm bớt lực va chạm khi rơi xuống.

Tuy vẫn chết, nhưng hình tượng của nàng không bị hủy hoại.

Nàng mãn nguyện nhắm mắt, sau đó… liền xuyên việt!

Còn trở thành Vân Tiêu nương nương trong truyền thuyết, một tiên nữ chính hiệu!

Chỉ là… chữ Tiêu trong Vân Tiêu này, không tốt lắm.

Dù sao cũng có rất nhiều tiểu thuyết, động một chút là "trực xung vân tiêu", "trực thượng vân tiêu".

Thôi bỏ đi, dù sao Hồng Hoang cũng là nơi xem trọng nhân quả, tùy tiện đổi tên sẽ xảy ra chuyện lớn.

Vân Tiểu lắc đầu, không suy nghĩ về vấn đề này nữa.

Nhớ lại nguyên nhân mình xuyên việt, tiền thân Vân Tiêu, vào lúc đột phá Đại La Kim Tiên, đã nhìn thấy tương lai mình bị Nguyên Thủy Thiên Tôn trấn áp tại Kỳ Lân Nhai.

Hai muội muội cũng bị Nguyên Thủy một chưởng đánh thành thịt nát, ca ca Triệu Công Minh cũng bị sát hại.

Không thể chấp nhận tin tức Tiệt giáo bị diệt vong.

Một ngụm chân khí không vận chuyển được, thế là nàng đến.

“Ai!” Vân Tiểu thở dài, “Ngươi yên tâm, có ta ở đây, nhất định sẽ không để chuyện như vậy xảy ra.

Triệu Công Minh đại ca và hai vị muội muội, đều sẽ không xảy ra chuyện gì.” Nói xong, Vân Tiểu cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm hơn nhiều, chắc là tiền thân đã nghe được lời hứa của nàng, chấp niệm cuối cùng cũng tan biến.

Vân Tiểu thầm đoán, sau đó ngẩng đầu nhìn trời, lớn tiếng hét lên: “Đại Đạo ở trên, từ nay không còn tiền thế Vân Tiểu, chỉ có kim thế Vân Tiêu.” Hét xong, Vân Tiểu hoàn toàn thả lỏng, chuẩn bị bế quan hồi phục thương thế, trong đầu liền vang lên âm thanh: 【Đinh, hệ thống đánh dấu Hồng Mông khởi động thành công.】 【Đinh, phát hiện ứng viên túc chủ, có muốn trói buộc không?】 “Trói buộc, trói buộc!” Cái đầu nhỏ của Vân Tiểu vội vàng gật lia lịa. 【Đinh, hệ thống trói buộc thành công, thưởng cho túc chủ gói quà tân thủ, thương thế hồi phục, đột phá thành công.】 Hệ thống vừa nói xong, Vân Tiểu cảm thấy cơ thể bị thương suy yếu của mình trong nháy mắt hồi phục.

Và một luồng pháp lực bùng nổ, không ngừng tấn công cảnh giới của bản thân.

Một năm sau, Vân Tiểu mở mắt, nụ cười rạng rỡ, không có bất kỳ dị tượng nào, hoàn hảo đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Sau đó, Vân Tiểu bắt đầu xem xét chức năng của hệ thống.

Hệ thống đánh dấu Hồng Mông, đúng như tên gọi, là đánh dấu ở những địa điểm tương đối quan trọng.

Có thể nhận được phần thưởng.

Đảo Tam Tiên của nàng cũng coi như là một địa điểm tốt chứ?

Vân Tiểu nghĩ thầm, sử dụng chức năng đánh dấu. 【Đinh, đang

đánh dấu, mời túc chủ trong vòng một năm không được rời khỏi phạm vi mười vạn quang niên.】 Vân Tiểu nghe vậy, mang theo mong đợi, chờ đợi. 【Đinh, đánh dấu thành công, chúc mừng túc chủ nhận được một tấm bản đồ Bồng Lai Tam Tiên Đảo, một lần cơ hội dung hợp huyết mạch Bàn Cổ (bản yếu hóa).】 "Bồng Lai Tam Tiên Đảo!" Vân Tiểu kinh ngạc, ba hòn đảo tiên này là động thiên phúc địa chính hiệu.

Ngay cả đạo trường của Thánh nhân cũng chỉ miễn cưỡng ngang cấp với Bồng Lai Tam Tiên Đảo.

Hơn nữa, ba hòn đảo tiên này, rất hợp với Tam Tiêu nương nương bọn họ!

Không tồi, không tồi!

Sau khi tìm được, nàng và Quỳnh, Bích Tiêu mỗi người một hòn.

Vân Tiểu hài lòng gật đầu, xem xét phần thưởng thứ hai. 【Huyết mạch Bàn Cổ (bản yếu hóa): Đến từ một giống loài ưu tú được bồi dưỡng ở thế giới nào đó, tính cách ôn hòa, không có tính khí xấu.

Sức mạnh cuồng bạo cực kỳ yếu ớt, sau khi dung hợp, nhục thân vô song, đồng thời có thể nguyên thần song tu.】 "Bàn Cổ mà cũng nuôi được à!" Vân Tiểu chửi thầm. 【Sao lại không, Bàn Cổ nổi tiếng như vậy, đương nhiên có dây chuyền sản xuất, đây là cái ta đặc biệt mua về.

Tuy chất lượng không tốt lắm, nhưng đối với ngươi lại rất phù hợp.】 Hệ thống đánh dấu nói. 【Không có đau đớn quá lớn, túc chủ dùng tỷ lệ dung hợp thành công một trăm phần trăm.】 "Sẽ không biến ta thành quái vật cơ bắp chứ?" Vân Tiểu lo lắng nói. 【Túc chủ yên tâm, không đâu.】 【Hơn nữa, ngươi đã là tiên nữ rồi, sợ những thứ này làm gì?】 "Ngươi nói cũng có lý!" Mắt Vân Tiểu sáng lên, nói: "Hệ thống, dung hợp huyết mạch Bàn Cổ cho ta." 【Đinh, đang dung hợp.】 .....

Hai năm rưỡi sau, Vân Tiểu thành công dung hợp huyết mạch Bàn Cổ.

Cảnh giới của bản thân không có thay đổi lớn, nhưng nhục thân lại có sự thay đổi trời long đất lở.

Hơn nữa… Vân Tiểu thở ra một hơi khí thơm, sau đó hóa thành một đám mây lành, bay lên trời.

Khóe mắt rịn ra một giọt lệ, rơi xuống đóa hoa tiên dưới chân, ngay sau đó, đóa hoa tiên có linh trí yếu ớt.

Và không ngừng hấp thu tinh hoa trong nước mắt của nàng, đợi hấp thu xong, liền có thể hóa hình.

Trở thành Thiên Tiên.

Tuổi thọ vô hạn, từ đó tiêu dao tự tại.

"Thịt ta còn bổ hơn cả thịt Đường Tăng a!" Vân Tiểu chửi thầm.

Sau đó, Vân Tiểu bắt đầu lấy ra bản đồ Bồng Lai Tam Tiên Đảo, ngay sau đó, bản đồ Tam Tiên Đảo hóa thành linh quang.

Bay vào trong đầu nàng.

Lộ trình đến Bồng Lai Tam Tiên Đảo, đã được nàng nắm giữ.

"Xa quá!

Chuyện không thể chậm trễ, xuất phát ngay bây giờ." Vân Tiểu cưỡi mây lành, bay theo lộ trình trên bản đồ.

Trên đường, nàng thưởng thức cảnh đẹp núi sông, tiện thể dùng tiểu pháp thuật tự sáng tạo, chụp ảnh… phì, vẽ chân dung.

"Tiểu tiên nữ xinh đẹp hết nấc!" Vân Tiểu vui vẻ cất bức chân dung của mình và một con thực thiết thú đi.

Đợi nàng tìm được đảo Bồng Lai, nhất định phải xây một tòa lâu

đài lớn.

Bên trong treo đầy ảnh tiên nữ của nàng.

Nhìn thấy xung quanh không còn động vật kỳ lạ nào nữa, Vân Tiểu lại cưỡi mây lành lên đường.

Trong cơ thể nàng, sau một quả cầu ánh sáng màu trắng, chân linh của Vân Tiêu đang nhìn vào một quyển sách bao bọc bên ngoài cùng, bảo vệ mình.

Còn có một luồng thiên uy mênh mông, bảo vệ ý thức của mình.

Hình như là lực lượng Thiên Đạo.

Vân Tiêu mờ mịt, nàng vô duyên vô cớ đột phá thất bại, sau đó bị đoạt xá.

Bây giờ tỉnh lại, còn có hai loại sức mạnh bảo vệ mình.

Và xem ra, quyển sách đó, không hề biết đến luồng lực lượng Thiên Đạo này.

Có hai sự tồn tại đang bảo vệ nàng?

Lực lượng Thiên Đạo nàng còn có thể hiểu, nhưng quyển sách này rốt cuộc là gì?

Vân Tiêu rơi vào trầm tư. .....

Thời gian không đáng tiền, hai năm rưỡi đã trôi qua.

Triệu Công Minh ở trên hòn đảo tiên cạnh đảo Tam Tiên, đang chuyên tâm tu luyện, bất giác nhớ lại đại hội tỷ thí của Thánh nhân.

Một trận lòng phiền ý loạn.

Nhất là cuộc thi tiếp theo sau ba triệu năm nữa, nếu Tiệt giáo bọn họ lại thua, sư tôn sẽ thất vọng đến mức nào.

Triệu Công Minh ngừng tu luyện, đi về phía trung tâm hòn đảo.

“Thôi được, ta thử mời Trường Sinh đại sư huynh xuất quan!” Ánh mắt Triệu Công Minh kiên định, Trường Sinh đại sư huynh thực ra mới là đệ tử đầu tiên của sư tôn.

Đại sư huynh của bọn họ.

Chỉ vì Trường Sinh đại sư huynh là người khiêm tốn, không thích nổi bật.

Nên mới nhường vị trí đại sư huynh Tiệt giáo cho Đa Bảo sư huynh.

Còn về Trường Sinh đại sư huynh, thì là do tu luyện đến bình cảnh, ra ngoài lịch luyện.

Hắn sở dĩ thiết lập đạo trường trên hòn đảo cằn cỗi này, là vì năm đó du lịch đến đây, phát hiện Trường Sinh đại sư huynh đang ra ngoài lịch luyện ở đây… ai!

Chương 252

Triệu Công Minh thở dài, bây giờ Tiệt giáo đã làm mất mặt Thánh nhân của sư tôn, hắn nhất định phải mời Trường Sinh đại sư huynh xuất quan, dương danh uy thế của Tiệt giáo.

Nghĩ đi nghĩ lại, Triệu Công Minh đã đến bên ngoài một tiểu viện nhà gỗ.

Nhìn tiểu viện này, ánh mắt Triệu Công Minh tôn kính, nhẹ nhàng gõ cửa, nhỏ giọng gọi: "Trường Sinh đại sư huynh, Công Minh đến thăm, xin được gặp mặt." "Vào đi!" Trong nhà gỗ, vang lên một giọng nói.

"Đa tạ đại sư huynh!" Triệu Công Minh mặt mày vui vẻ, nghiêm túc chỉnh lại y phục.

Trường Sinh đại sư huynh thích yên tĩnh, tĩnh lặng, sạch sẽ.

Hắn không thể làm đại sư huynh không vui.

Chỉnh trang xong, Triệu Công Minh từ từ đẩy cửa viện ra.

Đi vào, xoay người đóng cửa lại, sau đó đi về phía nhà gỗ.

Đến bên ngoài nhà gỗ, Triệu Công Minh từ từ đẩy cửa gỗ, bước vào.

Phòng khách không lớn, không gian rộng rãi.

Đặt một cái bàn, ba cạnh bàn, ngay ngắn đặt ba chiếc ghế.

Bên kia, ngồi một thanh niên mặc đạo bào, ánh sáng mờ ảo khiến da thanh niên hơi trắng.

Triệu Công Minh thấy thanh niên, vội vàng cúi đầu: "Công Minh bái kiến đại sư huynh." "Ngươi đến tìm ta, có chuyện gì?" Lý Trường

Sinh nhàn nhạt mở miệng.

"Đại sư huynh, ta muốn mời huynh xuất quan!" Triệu Công Minh mở miệng nói, kể rõ nguyên nhân.

Lý Trường Sinh nghe xong, lắc đầu, "Nếu ngươi không có chuyện gì khác, thì đi đi." "Đại sư huynh, tại sao lại như vậy!?" Triệu Công Minh sốt ruột, lớn tiếng hét lên.

"Không có tại sao cả, ngươi nên đi rồi." Nhìn Triệu Công Minh đang la lối om sòm, Lý Trường Sinh nhíu mày.

"Đại sư huynh, tại sao huynh lại không chịu rời khỏi cái sân này?" Triệu Công Minh chỉ vào căn nhà nhỏ đi vài bước là hết một vòng.

"Sư tôn rất nhớ huynh, các sư huynh sư muội cũng rất nhớ huynh.

Nếu không phải ta vô tình tìm được huynh, có phải huynh định ở đây không ra ngoài không?

Vạn nguyên hội rồi, huynh không thể ra ngoài gặp mọi người sao…" Lời còn chưa dứt, Triệu Công Minh đã xuất hiện bên ngoài tiểu viện.

Thấy đại sư huynh đuổi mình ra ngoài, Triệu Công Minh cũng tức giận.

"Nếu huynh còn nhớ chúng ta, ba triệu năm sau, đại hội ở Côn Luân Sơn huynh hãy đến tham gia.

Không đến, ta cũng coi như không có đại sư huynh như huynh!" Triệu Công Minh nói xong, phất tay áo xoay người, tức giận rời đi. .....

Trong nhà gỗ, Lý Trường Sinh ngồi trên ghế, ánh mắt xuyên qua nhà gỗ nhìn về phía Triệu Công Minh đang rời đi.

"Vạn nguyên hội… ha…" Lý Trường Sinh lẩm bẩm, hồi lâu sau, khóe miệng lộ ra vẻ chế nhạo, vừa chế nhạo Triệu Công Minh, cũng

là chế nhạo chính mình. 【Đinh, ban phát nhiệm vụ, tham gia đại hội, chém giết Xiển giáo thập nhị kim tiên!】 Trong đầu vang lên âm thanh, Lý Trường Sinh không để ý, yên tĩnh tựa vào ghế, không động đậy. 【Đinh, phát hiện túc chủ vi phạm ý muốn, khởi động hình phạt.

Vạn Chú Phần Cốt.】 Xì xì!

Làn da trắng bệch của Lý Trường Sinh xuất hiện từng đường vân màu đen, xương cốt đen kịt lộ ra qua da.

Tỏa ra hắc khí bất tường nồng nặc, từng con côn trùng đen kịt tà ác gặm nhấm xương cốt cứng rắn của hắn, phát ra tiếng kêu chi chít.

Lý Trường Sinh vẫn ngồi trên ghế.

Bị tra tấn hồi lâu, tay phải hắn sờ lên cánh tay trái, khuôn mặt trắng bệch tỏa ra hắc khí nồng nặc, nở một nụ cười yếu ớt: "Ngươi không khống chế được ta đâu!" Ầm!

Cánh tay trái của Lý Trường Sinh nổ tung! 【A!

Chết tiệt, ngươi khóa định ta từ lúc nào!?】 Bản thể của Diệt Thế Hệ thống cũng nổ tung một mảnh nhỏ, nó không có nghị lực như Lý Trường Sinh.

Lập tức đau đến hét lớn, vội vàng hồi phục thương thế, không dám tin hét lên.

"Ba năm trước!" Cánh tay trái bị nổ tung của Lý Trường Sinh phục hồi, đáp lại, "Ngươi vội vàng thay đổi quy tắc của thế giới Hồng Hoang này, sức mạnh của ta hồi phục được một nửa, nên đã làm vài động tác nhỏ." 【Mẹ nó, ở thế giới trước ngoan ngoãn như vậy, là để chuẩn bị gài bẫy ta ở thế giới này phải không?】 Diệt Thế Hệ thống chửi bới, xương cốt đen kịt toàn thân Lý Trường Sinh tỏa sáng.

Ngay sau đó, Lý Trường Sinh vô lực tựa vào ghế, toàn thân sức

mạnh bị trấn áp sạch sẽ.

Diệt Thế Hệ thống kiểm tra từng chức năng một, sợ Lý Trường Sinh còn lưu lại thủ đoạn gì.

"Không còn nữa, sức mạnh ta hồi phục được, lại làm thêm một viên Diệt Thế Châu rồi, đặt cùng với viên trước đó." Lý Trường Sinh chậm rãi nói.

Nhìn vào vách tường của nhà gỗ, dường như qua nhà gỗ đã nhìn thấy thế giới bên ngoài, vẻ mặt khó hiểu. 【Ngươi đặc biệt!】 Diệt Thế Hệ thống nghe vậy, vội vàng nhìn vào nơi được mã hóa tầng tầng trong không gian của mình.

Hai viên hắc châu tỏa ra diệt thế kiếp khí trôi nổi trong không trung.

Nhìn thấy hai viên châu này, sự may mắn trong lòng Diệt Thế Hệ thống hoàn toàn tan vỡ.

Nó không cam lòng nói: 【Chúng ta cũng coi như đã hợp tác mấy ngàn lần, ngươi cứ muốn đồng quy vu tận với ta như vậy sao?】 "Ngươi đã hủy diệt thế giới của ta!" Lý Trường Sinh bình thản nói. 【Chỉ là một đám sâu bọ mà thôi, ngươi cứ quan tâm như vậy sao!?】 Diệt Thế Hệ thống phát điên.

"Hai mươi ba Hỗn Độn, ta sớm đã không còn quan tâm.

Thậm chí đã quên." Lý Trường Sinh nói.

"Nhưng chấp niệm giết ngươi, ngày càng tăng!" 【Ha ha!】 Diệt Thế Hệ thống cười lạnh, 【Chỉ bằng hai viên Diệt Thế Châu này của ngươi?】 "Đúng là không giết được ngươi!" Lý Trường Sinh lắc đầu, tiếp tục nói, "Nhưng có thể khiến ngươi trở về trung cấp, và, ngươi muốn trở thành cao cấp lần nữa, sẽ khó hơn trước kia gấp trăm vạn lần." 【...】 Diệt Thế Hệ thống không nói gì.

Tên này mà thật sự chết, hai viên Diệt Thế Châu phát nổ, nó tuy không chết, nhưng rớt xuống trung cấp, thì có khác gì chết?

Lý Trường Sinh vẫn đang nhìn vào ván gỗ, hai bên trầm mặc, đột nhiên, Lý Trường Sinh mở miệng: "Để ta đi!" 【Ngươi lấy Diệt Thế Châu đi ta sẽ thả ngươi đi.】 "Lấy đi rồi, ngươi còn tha cho ta sao?" 【Ngươi cần phải tự phế một nửa Đại Đạo của mình】 Diệt Thế Hệ thống nói, tiềm năng của tên này hơi cao, lỡ như vượt qua nó, thì chẳng phải nó sẽ tận thế sao.

Lý Trường Sinh không trả lời, vẫn đang yên lặng nhìn vào vách tường, hồi lâu sau, nói: "Được!" 【Vậy thì được, sau khi diệt thế giới này, ta sẽ thả ngươi đi!】 "Sự tham lam của ngươi, sớm muộn cũng sẽ lật xe!" Khóe miệng Lý Trường Sinh lộ ra vẻ chế nhạo, gật đầu: "Gửi cho ta ký ức mà ngươi đã biên soạn, ta đồng ý rồi." 【Nhưng ta chưa từng lật xe!】 Diệt Thế Hệ thống phản bác, đồng thời gửi cho Lý Trường Sinh ký ức thân phận đã sắp xếp.

"Đệ tử của Thông Thiên, Lý Trường Sinh.

Vạn nguyên hội trước." Lý Trường Sinh lẩm bẩm.

"Ba triệu năm sau, đại hội của Thánh nhân!" Tại Đại Uyên Sơn, khi Hệ thống Giảng Đạo phát hiện Bích Tiêu đụng phải xuyên việt giả, nó đã thông qua quan sát và đoán ra được đẳng cấp hệ thống của Lục Trường Sinh.

Cao cấp sơ kỳ mà thôi.

Hơn nữa, hiện tại Bình Tâm còn chưa phát hiện sự tồn tại của hệ thống này.

Nó có thể phát hiện là hoàn toàn do hệ thống kia không có mắt, chọn Bích Tiêu làm quân cờ.

Vả lại, trông bộ dạng của hệ thống này thì có vẻ nó sẽ không ra

tay làm lớn chuyện ngay từ đầu.

Cho nó hai triệu năm thời gian, nó có thể âm thầm xử lý đối phương.

Đang chuẩn bị bố trí, kết quả là bên Quỳnh Tiêu cũng gặp phải xuyên việt giả, cũng là một hệ thống cao cấp sơ kỳ.

Điều này khiến Hệ thống Giảng Đạo lấy làm lạ, nhưng cũng đành chịu, hiện tại nó mới chỉ khôi phục đến cao cấp trung kỳ, âm thầm xử lý một hệ thống cao cấp đã là cực hạn rồi.

Muốn âm thầm xử lý thêm cái thứ hai thì hơi khó.

Suy nghĩ một lúc, nó quyết định sau khi xử lý một cái, cái còn lại sẽ báo cáo để Bình Tâm đến thu thập, còn nó thì âm thầm hớt tay trên một ít.

Dù sao thì hệ thống còn lại cũng đủ để nó kiếm lời không ít.

Sau khi tính toán xong, Hệ thống Giảng Đạo chuẩn bị bố trí, kết quả là Vân Tiêu cũng xảy ra chuyện.

Bị xuyên việt giả đoạt xá!

Vãi chưởng, đây lại là một hệ thống cao cấp trung kỳ.

Cơ hội tốt!

Hệ thống Giảng Đạo kích động, trực tiếp từ bỏ ý định âm thầm xử lý hai hệ thống kia, quyết định chơi lớn với con hàng này.

Đây là một cơ hội ngàn vàng, rủi ro còn thấp hơn hai đứa Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu kia.

Lưng của Hệ thống Đánh Dấu đã hoàn toàn lộ ra trước mặt nó, không xử nó thì có lỗi với cơ hội mà lão huynh Hệ thống Đánh Dấu đã ban cho không?

Sau đó... còn chưa kịp hành động, Triệu Công Minh bên kia cũng gặp phải xuyên việt giả.

Hầy...

Hệ thống Giảng Đạo kinh ngạc, gần đây có chuyện gì vậy?

Chưa đầy mười năm đã liên tục xuất hiện nhiều xuyên việt giả đến thế.

Nó vội vàng xem lại đoạn ghi hình ở chỗ Triệu Công Minh.

Sau đó thì ngây người.

Lý Trường Sinh này... có chút không ổn.

Hệ thống Giảng Đạo vội vàng phân tích đoạn phim chưa đầy nửa tiếng đồng hồ.

Trên người hắn có hệ thống, nhưng có vẻ như sức mạnh của hệ thống đều dùng để trấn áp Lý Trường Sinh.

Lý Trường Sinh là một cường giả cấp Đại Đạo, thực lực cụ thể có chút khó đoán.

Ký ức các thứ vẫn còn, thực lực hẳn là ngang ngửa với hệ thống kia, hoặc chỉ yếu hơn một chút.

Chắc là bị đánh lén nên mới trở thành tù nhân.

Thời gian Triệu Công Minh và hắn gặp nhau quá ngắn, Hệ thống Giảng Đạo chỉ có thể phân tích đến đây...

Nhìn kết quả phân tích, Hệ thống Giảng Đạo trầm tư.

Đây là tổ hợp quái quỷ gì vậy?

Một cường giả cấp Đại Đạo, một hệ thống cao cấp, trông có vẻ không hòa thuận.

Nếu nó đánh lén hai đứa này...

Chương 253

không được không được!

Hệ thống Giảng Đạo lắc đầu, lỡ như đánh lén không thành, bị hai đứa này liên thủ thì nó chẳng phải lật xe rồi sao.

Bốn hệ thống, giá trị cao nhất chính là xuyên việt giả Lý Trường Sinh này.

Tiếp theo là Vân Tiêu.

Hai cái còn lại cũng sàn sàn nhau, nhưng cộng lại cũng không bằng hai cái trước.

Lý Trường Sinh dễ lật xe, vậy thì... xử lý Vân Tiêu kia đi.

Xử lý xong Vân Tiêu, xem còn cơ hội xử lý cái tiếp theo không.

Không có cơ hội thì báo cáo.

Sau khi Hệ thống Giảng Đạo quyết định xong, Lục Châu xuất hiện, cộng hưởng với quyển sách của Vân Tiêu.

Bên trong Lục Châu hiện ra những sợi tơ tạo thành một không gian kỳ lạ, đang tỏa ra ánh sáng quỷ dị. "Không gian quyết chiến Thiên Đạo..." Hệ thống Giảng Đạo cười một cách quái dị, nó không cần quyền hạn Thiên Đạo cũng có thể tạo ra được. "Bây giờ, đây hẳn là không gian quyết chiến độc quyền của ta!" Lục Châu của nó có thể khắc ghi bản chất của sự vật, đây là năng lực từ quyền hạn Thiên Đạo mà Bình Tâm đã cho nó.

Không gian quyết chiến, triệu hoán Ma Thần, cưỡng chế rút thưởng.

Nó chưa lĩnh ngộ triệt để, nhưng ai bảo nó có hack chứ.

Chỉ tiếc là năng lực triệu hoán Ma Thần cần bản nguyên của Hỗn Độn Ma Thần ẩn giấu trong Hồng Hoang.

Nó không có.

Nếu không, nó thật sự dám một lần xử lý hai hệ thống cao cấp mà không bị lộ.

Sau khi chiếu không gian quyết chiến của Lục Châu lên cuốn sách lớn của Vân Tiêu, Hệ thống Giảng Đạo dừng lại, bắt đầu đánh thức ký ức của Vân Tiêu.

Đồng thời tính toán thời gian khởi động không gian quyết chiến. "Hai triệu ba trăm ngàn năm là có thể khởi động thành công, nếu Vân Tiêu có thể tạo ra năng lượng thì còn có thể nhanh hơn." "Ta nên truyền năng lượng cho Vân Tiêu thế nào đây?" ...

Tại một nơi trong Hồng Hoang, Vân Tiểu đang trên đường tìm kiếm Bồng Lai tam tiên đảo.

Trên đường đi, cô vừa thu thập vừa ngắm nghía.

Đi qua một cái hồ linh, mắt cô sáng lên. "Cá đẹp quá!" Phụt!

Vân Tiểu lặn xuống hồ, một lát sau lại trồi lên mặt nước.

Trong tay cô là một con cá nhỏ mắt lưu ly, thân ngũ sắc, đang run lẩy bẩy. "Chụp chung tấm hình nào!" Cạch!

Một bức chân dung tiên nữ rơi vào tay Vân Tiểu. ‘Hệ thống, đánh dấu.’ Vân Tiểu vui vẻ cất bức chân dung đi, thầm niệm. 【Đinh, đang đánh dấu, mời túc chủ không rời khỏi nơi này, thời gian kéo dài hai phút rưỡi.】 "Cá nhỏ, ngươi tên gì?" Vân Tiểu nâng con cá ngũ sắc trong tay lên, càng nhìn càng thích, cười hỏi. "Đại...

đại thần, tôi là...

Ngũ Độc Ma Ngư, tên là Độc Ma." Con cá ngũ sắc run rẩy đáp.

"Độc?" Vân Tiểu ngẩn người, hỏi: "Ngươi biểu diễn cho ta xem!" "Vâng... vâng, thưa đại thần." Con cá ngũ sắc vội vàng gật đầu, bay ra khỏi lòng bàn tay Vân Tiểu, hướng về phía đất liền phía trước, dồn toàn lực phun ra một bãi đờm ngũ sắc.

Ầm!

Một cái hố sâu vạn mét xuất hiện, ngay sau đó, bãi đờm ngũ sắc tỏa ra ánh sáng năm màu.

Sau đó hóa thành khí độc màu xanh lục đậm đặc.

Trong phạm vi trăm vạn mét, tất cả hoa cỏ đều khô héo, chết đi.

Sinh linh cũng hóa thành xương trắng, gió thổi qua, xương trắng hóa thành bột mịn, bay theo gió.

Vân Tiểu: ..... "Mẹ ơi!" Vân Tiểu sợ hết hồn, trong nháy mắt chạy xa trăm vạn quang niên, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt.

Hệ thống Đánh Dấu đang để lại trận pháp để rút bản nguyên cũng đơ người.

Túc chủ này là giống loài gì vậy?

Một con Huyền Tiên mà dọa ngươi thành ra thế này à?

Hệ thống Đánh Dấu đành phải tuyên bố đánh dấu thất bại.

Vân Tiểu cũng không để ý đến việc hệ thống thất bại, vẫn chưa hết kinh hoàng vỗ ngực: "Dọa chết bản tiên nữ rồi!" "Quả nhiên thứ càng đẹp thì càng có kịch độc!" Vân Tiểu cảm thán, rồi nhìn cơ thể hoàn mỹ của mình, âm thầm bổ sung ba chữ: "Trừ ta ra!" Sau khi bị con cá ngũ sắc dọa cho một phen, hành trình của Vân Tiểu không còn chậm chạp như trước.

Trừ khi gặp cảnh sắc thực sự quá đẹp, nếu không cô sẽ không dừng lại để lưu niệm.

Mà trong cơ thể cô, Vân Tiêu lúc này đang chìm vào giấc ngủ say, trong mơ, từ lúc ý thức mới sinh ra, nàng cùng hai vị muội muội phiêu du Hồng Hoang, kết giao với Công Minh đại ca.

Cùng nhau hóa hình, du ngoạn Hồng Hoang, trải qua khổ nạn, gặp được tiên sinh, nghe theo lời dạy của tiên sinh...

Từng chút hình ảnh đang hiện lên trong giấc mơ của Vân Tiêu. "Tiên... sinh..." ...

Một trăm năm sau, Vân Tiểu cuối cùng cũng đến điểm cuối của bản đồ Bồng Lai tam tiên đảo, bắt đầu tìm kiếm nơi ẩn giấu của ba hòn đảo tiên.

Năm mươi năm sau, Vân Tiểu phát hiện dấu vết của đại trận.

Một trăm năm sau, Vân Tiểu cuối cùng cũng phá vỡ đại trận, hỗn độn linh khí cuồn cuộn tràn ra.

Vân Tiểu đắc ý cười lớn, nắm quyền khống chế đại trận.

Tổng cộng hai trăm năm mươi năm, Vân Tiểu đã thành công tìm được Bồng Lai tam tiên đảo.

Vân Tiểu bay về phía đảo Bồng Lai trước, đồng thời khởi động chức năng đánh dấu của hệ thống.

Đánh dấu đảo Bồng Lai, dự kiến mất một ngàn năm.

Vân Tiểu nhìn những cây tiên dược triệu năm tuổi mọc như cỏ dại, những cây tiên thụ trăm tỷ năm tuổi có thể thấy ở khắp nơi trên đảo Bồng Lai, khóe miệng chảy ra nước miếng trong veo.

Đặc biệt là ở trung tâm hòn đảo, có một cái...

Vân Tiểu vận động trí não, cuối cùng đưa ra kết luận, đây là một cái hồ Tam Quang Thần Thủy lớn bằng sáu mươi ngàn dải ngân hà.

Giữa hồ, những đóa sen trắng nở rộ.

Những đóa sen trắng có sáu, bảy, tám cánh lá có thể che phủ mười cái tinh cầu nhỏ bé.

Trong đó, một đóa sen trắng có mười hai cánh lá đã thu hút ánh mắt của Vân Tiểu. "Đây chính là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên rồi." Vân Tiểu kinh hỉ che miệng, bắt đầu sự nghiệp thu thập bảo vật.

Biển sen trắng... thu thu thu!

Tam Quang Thần Thủy... chứa chứa chứa!

Thần liệu luyện chế Hậu Thiên Chí Bảo, thu thu thu!

Tiên thiên đại dược... thu thu thu.

Đảo Bồng Lai rộng lớn đang dần trở nên trống trải với một tốc độ chậm rãi... "Đây là ngay cả đất cũng không tha!" Tại Bồng Lai chân giới, Đông Vương Công khóe miệng giật giật, lặng lẽ thu lại mấy món linh bảo, linh căn trên đảo Phương Trượng và đảo Doanh Châu.

Tuy giá trị không cao lắm, nhưng dù sao cũng là do phân thân của ông ta tự tay vun trồng, để cho xuyên việt giả này phá hoại thì nhìn mà đau lòng. "Không nhìn nữa!

Không nhìn nữa!" Đông Vương Công không nhìn Vân Tiểu nữa, hoàn toàn phong tỏa Bồng Lai chân giới, nghiêm cấm sinh linh ra ngoài.

Ông ta tiếp tục bế quan tu luyện.

Tám trăm năm sau, đảo Bồng Lai đã trở nên thưa thớt trên phần lớn diện tích.

So với linh khí dồi dào của đảo Bồng Lai, cảnh tượng này thực sự thảm hại.

Vân Tiểu đã thu thập bảo vật suốt tám trăm năm mà tinh thần vẫn phơi phới.

Mà trong cơ thể cô, Vân Tiêu đã tỉnh lại từ trong mộng.

Tà ma ngoại vực!

Vân Tiêu nhìn Vân Tiểu đang sử dụng thân thể của mình, và khối cầu ánh sáng màu trắng phía trước.

Nàng nhớ ra rồi, năm đó nàng và các muội muội cùng Công Minh đại ca bị tiên sinh đuổi ra ngoài, gặp phải Thông Thiên đạo nhân kia.

Đó là một tà ma ngoại vực mạnh mẽ.

Sau đó, dựa theo gợi ý trong sách mà tiên sinh để lại, họ đã bố trí Hoán Thiên Đại Trận.

Cuối cùng, hình như họ đã bị tà ma ngoại vực Thông Thiên đạo nhân kia giết chết.

Nhưng tà ma ngoại vực đó cũng bị 'Thiên Đạo' mà họ triệu hoán ra chém giết.

Chương 254

Nhưng họ không chết, đã thành công sống lại, nhưng mất đi ký ức và tu vi.

Sau đó lại bị một Thông Thiên đạo nhân mới thu làm đệ tử.

Thông Thiên đạo nhân mới này...

Vân Tiêu trầm tư, không phải là tà ma ngoại vực, đối xử với họ rất tốt.

Cho đến mấy năm trước, nàng bị tà ma ngoại vực đoạt xá.

Nhưng mà...

Vân Tiêu nhìn sức mạnh Thiên Đạo và quyển sách đang bảo vệ mình.

Nàng được bảo vệ, không chết.

Còn khôi phục lại ký ức.

Nhưng bây giờ, sức mạnh của nàng chỉ có Đại La Kim Tiên, còn không dám có động tĩnh gì, không thể bố trí Hoán Thiên Đại Trận, làm sao để diệt tà ma ngoại vực đã đoạt xá nàng đây?

Vân Tiêu trầm tư, đột nhiên, sức mạnh Thiên Đạo ở lớp trong bảo vệ nàng biến mất, quyển sách ở lớp ngoài bảo vệ nàng lóe lên một tia sáng yếu ớt, dung nhập vào chân linh của nàng.

Là nội dung phía sau quyển sách của tiên sinh!

Vân Tiêu kinh hỉ, vội vàng xem xét.

Tà ma ngoại vực thường rất cẩn thận, sau khi đoạt xá sinh linh thế giới, thường sẽ chia làm hai phần.

Một phần là bản thể, phần còn lại là phân thân.

Phân thân và bản thể không giống nhau, thậm chí hoàn toàn là hai sinh linh khác biệt.

Đây là do tà ma ngoại vực cố ý làm vậy, như thế, cho dù gặp phải vấn đề, cũng có thể dùng phân thân để gánh tai họa, tránh để lộ bản thể.

Bị tà ma ngoại vực nhắm tới, có thể dùng Hoán Thiên Đại Trận để chống cự.

Nhưng nếu bị tà ma ngoại vực đoạt xá, thường sẽ tự mình chết đi, nhưng sách của tiên sinh có thể bảo vệ bản thân không chết, tiềm phục bên cạnh tà ma ngoại vực.

Vì tà ma ngoại vực rất mạnh, muốn tiêu diệt gần như là vô vọng.

Vì vậy, trong sách ẩn chứa một tuyệt thế đại trận, tên là 'Phong Ma Đại Trận'.

Sức mạnh của đại trận cực kỳ mạnh mẽ, nếu tà ma ngoại vực không đề phòng, có thể dễ dàng kéo nó vào đại trận để phong ấn, tùy theo thực lực mạnh yếu, đại trận sẽ hao tổn vô số thời gian để tiêu diệt nó.

Đại trận rất mạnh, nhưng khởi động không dễ, cần năng lượng rót vào sách, có thể tích lũy trong thời gian dài.

Đợi đủ để khởi động đại trận, là có thể dễ dàng kéo bản thể tà ma ngoại vực vào.

Phân thân còn lại thực lực không mạnh, nhưng cũng có thủ đoạn do bản thể tà ma ngoại vực để lại.

Vào khoảnh khắc đó, không được do dự, diệt sát phân thân của tà ma ngoại vực, tuyệt đối không được để lại người sống.

Nếu không tà ma ngoại vực sẽ lại hồi sinh.

Tiên sinh!

Vân Tiêu thầm niệm, trong lòng lại cảm thấy có gì đó không ổn, nhưng vẫn thử truyền toàn bộ pháp lực hiện có của mình vào sách.

Vân Tiêu là tiên, có thể tự động hồi phục pháp lực, tuy không nhanh bằng hấp thu thiên địa linh khí, nhưng cũng không chậm.

Hai năm rưỡi sau, pháp lực hồi phục, Vân Tiêu lại truyền vào sách.

Nhưng vẫn không có động tĩnh gì.

Vân Tiêu tiếp tục hồi phục pháp lực.

Thỉnh thoảng còn thử hấp thu một lượng rất nhỏ pháp lực từ chính cơ thể mình, phát hiện không bị phát giác.

Về cơ bản, một năm có thể hồi phục pháp lực một lần.

Năm năm sau, Vân Tiêu lại truyền pháp lực cho sách, sách cuối cùng cũng có phản ứng.

Nó sáng lên một chút, Vân Tiêu biết, đây là năng lượng của một trận văn trong đại trận đã đủ.

Có tác dụng!

Vân Tiêu thấy được hy vọng, không còn chán nản, chuyên tâm hồi phục pháp lực để truyền cho sách. ...

Tại Đại Uyên Sơn, Hệ thống Giảng Đạo từ từ gật đầu, năng lượng mà Vân Tiêu truyền vào đều được dùng để thúc đẩy liên kết giữa sách và không gian quyết chiến tự tạo của nó.

Thông qua sách nhìn vào bản thể của Hệ thống Đánh Dấu, Hệ thống Giảng Đạo có chút mong chờ.

Nuốt được bản thể của Hệ thống Đánh Dấu, nó sẽ không còn xa trạng thái đỉnh phong nữa! "Nhanh thật!" Hệ thống Giảng Đạo vui vẻ nói, lúc mới đến Hồng Hoang này, nó còn định dùng một thời gian Hỗn Độn để xử lý Hồng Hoang, khôi phục đến cao cấp sơ kỳ.

Sau đó Hồng Hoang này xảy ra biến cố.

Nó đã chuẩn bị chạy rồi, ai ngờ một ý tưởng bất chợt lại giúp nó có được hộ khẩu bản địa.

Chưa đầy một trăm triệu năm, nó đã khôi phục đến cao cấp, lại còn là cao cấp trung kỳ.

Bây giờ, chỉ cần nuốt chửng hệ thống này, rồi phát triển thêm một thời gian, nó có thể khôi phục đến cao cấp hậu kỳ, thực lực đỉnh phong.

Mới bao lâu chứ?

Đúng là một kỳ tích!

Hệ thống Giảng Đạo cảm khái, vô cùng biết ơn Bình Tâm đã luôn ủng hộ nó.

Nó thầm quyết định, đợi nó nắm giữ được Hồng Hoang này, nhất định sẽ để Bình Tâm ra đi không đau đớn.

Đúng là người tốt!

Hệ thống Giảng Đạo lau nước mắt, tiếp tục chuyên tâm theo dõi tình hình bên Vân Tiêu. ... 【Đinh, đánh dấu thành công, thưởng cho túc chủ một Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Linh Bảo Nhị Thập Tứ Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Bàn Cổ Thổ Nạp Pháp.】 Hai trăm năm sau, Hệ thống Đánh Dấu đã thành công để lại trận pháp trên đảo Bồng Lai tiên.

Nguyên bản của Hồng Hoang không ngừng được hấp thu, tích trữ

lại, đợi khi đủ nhiều, sẽ lại lợi dụng túc chủ đánh dấu để thu hồi.

Vô cùng an toàn!

Hệ thống Đánh Dấu vui mừng lấy một viên trong đống bi của mình ra thưởng cho túc chủ.

Tiện thể thổi một hơi để nâng cấp cho đóa sen trắng của cô. "Hệ thống, yêu ngươi!" Nhìn phần thưởng hậu hĩnh mà hệ thống đưa, Vân Tiểu cười đến cong cả mắt.

Nhưng cô cũng không lập tức luyện hóa những thứ này, mà cất đi rồi bay đến hòn đảo tiên tiếp theo.

Đảo Phương Trượng.

Cũng đánh dấu một ngàn năm, cũng bắt đầu càn quét mặt đất.

Đầu tiên là linh bảo, linh căn.

Bay một vòng, không phát hiện quá nhiều linh bảo nhưng Vân Tiểu không thất vọng, vì cô đã nhận được Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Thu xong linh bảo, Vân Tiểu bắt đầu càn quét mặt đất.

Đồng thời, Vân Tiêu trong cơ thể cũng vừa truyền xong pháp lực cho sách, hiện đang hồi phục.

Đột nhiên, sức mạnh Thiên Đạo đã biến mất lại xuất hiện, hình thành một con mắt, Vân Tiêu có cảm giác, nàng có thể khống chế con mắt này.

Ý niệm vừa động, con mắt dung hợp với nàng, nàng phát hiện, nàng có thể chia sẻ lục giác quan cùng với phân thân tà ma ngoại vực đã đoạt xá nàng, hỉ nộ ai lạc đều có thể biết được.

Hơn nữa, còn có ký ức của tà ma ngoại vực này.

Nhưng chỉ có ký ức ngắn ngủi hơn hai mươi năm, một tà ma ngoại vực mạnh mẽ như vậy, sao chỉ có ít ký ức thế?

Vân Tiêu mang theo nghi hoặc, bắt đầu tiêu hóa ký ức của tà ma ngoại vực này.

Hơn hai mươi năm, hai ngày rưỡi sau, Vân Tiêu tiêu hóa xong.

Địa Cầu... xuyên việt giả... hệ thống... tiểu thuyết...

Hồng Hoang...

Không phải là phân thân tà ma ngoại vực, là xuyên việt giả!

Vân Tiêu nhìn quyển sách trước mắt, và con mắt đã dung hợp với nàng.

Nàng nên tin ai đây? 【Đinh, Hồng Quân mời bạn vào nhóm chat Hồng Hoang.】 【Đinh, Hồng Quân mời Vân Tiêu gia nhập nhóm chat.

Đinh, Vân Tiêu gia nhập nhóm chat.

Đinh, Hồng Quân rời khỏi nhóm chat Hồng Hoang.

Đa Bảo: (Chán nản) Năm nay lại là một năm vô vị, ăn một quả Hỗn Độn linh quả giải...

Hửm...

Vân Tiêu?

Đại Nghệ: Tên này không phải bị hệ thống khống chế rồi sao?

Đạo Tổ sao lại mời cô ta vào đây?

Vân Tiêu: Ta bị hệ thống khống chế khi nào?

Thông Thiên: Ai, để vi sư giải thích cho con!

Chương 255

Tin hay không, tùy con quyết định.】 ...

Tiên sinh là xuyên việt giả!

Lại còn là một xuyên việt giả không rõ chân tướng.

Nghe Thông Thiên giải thích trong nhóm chat, Vân Tiêu cũng không biết có nên tin hay không.

Dù sao cũng đã được tiên sinh dạy dỗ mười triệu năm, từ Kim Tiên trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Trong lòng nàng, tiên sinh chính là một vị tuyệt thế đại năng không gì không biết, vậy mà bây giờ, lại bị vị sư tôn mới bái sư không lâu cho biết, tiên sinh chỉ là một xuyên việt giả.

Lại còn là con rối bị Hệ thống Giảng Đạo trêu đùa.

Không chỉ tiên sinh, nàng, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Công Minh đại ca, còn có Tiểu Hổ, Tiểu Bạch bọn họ cùng học tập, đều là con rối mặc cho Hệ thống Giảng Đạo sắp đặt.

Vân Tiêu cười khổ, tuy rất không cam lòng, nhưng nàng cũng được lợi rất lớn.

Lúc này, Đa Bảo trong nhóm chat lại lên tiếng: 【Đa Bảo: Các ngươi chỉ là những quân cờ có thể vứt bỏ bất cứ lúc nào, lần trước tên Thông Thiên số ba kia, Hệ thống Giảng Đạo không phải đã bẫy chết các ngươi sao?

Đa Bảo: Sư muội, đừng không tin, nếu không phải các ngươi có sức mạnh Thiên Đạo bảo vệ, đã chết từ lâu rồi.

Đại Nghệ: Lần này ngươi lại gặp...

Hừm, chắc là do Đạo Tổ giở trò, bị hệ thống đoạt xá, Hệ thống Giảng Đạo không phải lại bắt đầu lợi dụng ngươi sao?

Đại Nghệ: Ký ức của ngươi chính là do Hệ thống Giảng Đạo giúp ngươi khôi phục, đây không phải là trùng hợp, là Đạo Tổ trước tiên ném Hệ thống Đánh Dấu Hồng Mông mới đến gần ngươi, để nó đoạt xá ngươi, thu hút sự chú ý của Hệ thống Giảng Đạo, vỗ béo Hệ thống Giảng Đạo, tất cả những điều này đều là cố ý, Đạo Tổ...

Áu áu...

đừng đánh, áu!!

Chúc Dung: Để ta bổ sung lời của Đại Nghệ, Đạo Tổ mới là kẻ đứng sau...

Áu!

Chú Lục, đừng đánh!

Bốp bốp bốp!...

Đông áu!!

Cộng Công: Khụ khụ, để ta tiếp lời Đại Nghệ nói tiếp, tất cả những chuyện này, đều là Đạo Tổ đang tính kế Hệ thống Giảng Đạo, Hệ thống Giảng Đạo đang tính kế Hệ thống Đánh Dấu, còn ngươi, tiểu nha đầu, ngươi chỉ là một kẻ xui xẻo, một con rối bị Hệ thống Giảng Đạo lợi dụng.

Cộng Công: (Nghi hoặc) Kỳ lạ, sao ta nói lại thuận lợi thế nhỉ?

Cộng Công: Chẳng lẽ chú Lục cũng cảm thấy mình là một...

A!

Lão Tử: .....

Nguyên Thủy: .....

Côn... .....

Thông Thiên: ...

Bọn Tổ Vu các ngươi đúng là ngứa đòn!

Thông Thiên: Khụ khụ, Vân Tiêu, tuy lời của Tổ Vu có phần không đúng, nhưng Hệ thống Giảng Đạo tuyệt đối coi ngươi là quân cờ có thể vứt bỏ bất cứ lúc nào.

Đế Giang: Chỗ này ta phải nói một câu, Vân Tiêu, năm đó mười hai Tổ Vu chúng ta cũng từng ở chỗ Lục Tinh Thần một thời gian, quan sát hắn, khi hắn ở một mình, tốc độ thời gian của bản thân hắn cực kỳ chậm.

Đế Giang: Ngoài ra, thực lực của bản thân hắn, là một người bình thường yếu đến mức hít một ngụm linh khí Hồng Hoang cũng có thể nổ tung.

Đế Giang: Những gì hắn thể hiện ra đều là do Hệ thống Giảng Đạo kia âm thầm dẫn dắt.

Bây giờ ngươi cũng có Thiên Đạo Chi Nhãn bảo vệ, hồi tưởng lại một chút, ngươi sẽ thấy rất nhiều sơ hở.

Vân Tiêu: Ta biết rồi, đa tạ sư tôn và các vị tiền bối giải đáp.】 Rời khỏi nhóm chat, Vân Tiêu tiếp tục hồi phục pháp lực, hồi phục xong lại tiếp tục nạp năng lượng cho sách.

Lời dạy dỗ bao năm của tiên sinh, lại là một trò lừa bịp.

Vân Tiêu trong lòng rất bi thương, lại theo lời Tổ Vu nói, nàng tưởng được tiên sinh dạy dỗ mười triệu năm, e rằng trong mắt tiên sinh, nhiều nhất cũng chỉ có mấy trăm năm.

Hệ thống Giảng Đạo...

Vân Tiêu nhìn cuốn sách lớn trước mắt, dưới sự gia trì của Thiên

Đạo Chi Nhãn, những gì viết trên sách này đều là do Hệ thống Giảng Đạo sửa đổi.

Tên khốn này!

Ta sẽ phá hỏng kế hoạch của ngươi.

Vân Tiêu trong lòng nổi lên lửa giận, chuẩn bị dùng pháp lực vừa khôi phục không được bao nhiêu để tấn công Hệ thống Đánh Dấu.

Đột nhiên, một giọng nói vang lên: "Ngươi làm vậy chỉ là công dã tràng, còn khiến bản thân toi mạng, cứ coi như chưa có gì xảy ra, tuân theo nhiệm vụ của Hệ thống Giảng Đạo, sau khi kết thúc, Thiên Đạo sẽ bảo vệ ngươi." Giọng nói ẩn chứa sức thuyết phục cực sâu, lửa giận trong lòng Vân Tiêu bất giác hạ xuống, lặng lẽ hồi phục pháp lực, truyền năng lượng cho cuốn sách này. ...

Trong thôn Ma Thần, Hồng Quân đang chơi cờ với Thời Thần bèn lắc đầu, thuận tay rút ra một hệ thống trung cấp còn sống, dùng sức bóp một cái, hóa thành quân cờ trắng, đặt lên bàn cờ. "Càng lúc càng nhẹ nhàng." Thời Thần đối diện không hề nhúc nhích, một hệ thống đang trộm bản nguyên từ đại thế giới thời gian Hồng Hoang của y bị dịch chuyển đến đây.

Hệ thống này còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì đã biến thành một quân cờ, rơi xuống bàn cờ.

Mạnh thế!

Hồng Quân đối diện có chút uất ức, sao ai cũng mạnh lên nhanh thế?

Khi nào thì ông ta mới có thể trở thành Ma Thần thứ hai? ...

Thời gian ở Hồng Hoang như cát chảy, hai ngàn năm cũng chỉ là một hạt cát không đáng chú ý trong biển cát.

Lặng lẽ trôi đi.

Bồng Lai tam tiên đảo cũng đã bị Vân Tiểu đánh dấu xong.

Cô nhận được rất nhiều phần thưởng từ hệ thống.

Công pháp của Tam Thanh Thánh Nhân, công pháp của Hồng Quân, và Bàn Cổ Thổ Nạp Pháp.

Ngoài những thứ này, còn có không ít linh bảo, cùng với phiên bản tiến giai của huyết mạch Bàn Cổ (bản yếu hóa), huyết mạch Bàn Cổ (bản đơn giản), và mười giọt Bàn Cổ ngọc tủy (bản đơn giản).

Nhận được nhiều phần thưởng như vậy, Vân Tiểu vội vàng xây dựng xong một lâu đài công chúa đơn giản rồi bắt đầu bế quan tu luyện, nâng cấp huyết mạch.

Vân Tiêu cũng nhân cơ hội chiếm lấy một lượng lớn năng lượng, truyền vào sách.

Mà trong Hồng Hoang, những năm gần đây cũng xảy ra một đại sự.

Nhân tộc Hiên Viên, dẫn dắt Nhân tộc, mở ra những con đường an toàn trên đại lục Hồng Hoang, kết nối các bộ lạc Nhân tộc ở khắp nơi lại với nhau.

Các bộ lạc Nhân tộc giao lưu, học hỏi lẫn nhau, hiệu suất an toàn được nâng cao, mức sống cũng không ngừng cải thiện, chỉ trong ngàn năm ngắn ngủi, cuộc sống của Nhân tộc đã đạt đến thời đại cực kỳ phồn vinh.

Thời đại của Nhân Hoàng Hiên Viên kết thúc.

Đã định sau hai năm rưỡi sẽ truyền vị tại Khôn Sơn.

Về việc này, gần như nửa số sinh linh trong Hồng Hoang đều đã biết.

Trong đó bao gồm cả Xi Vưu và Hình Thiên đang chờ ra ngoài tranh bá Nhân Hoàng...

Xi Vưu rất tức giận, gần đây hắn đã bỏ cả chức Diêm La Vương mà mình mong đợi, quay về Bất Chu chân giới huấn luyện cùng đám anh em.

Chuẩn bị để thể hiện tài năng khi tranh bá.

Kết quả là Phục Hy cứ im hơi lặng tiếng kết thúc ngôi vị Nhân Hoàng.

Thực sự quá đáng!

Xi Vưu tức giận đến mức đích thân xuống mười tám tầng địa ngục tra tấn sinh linh để xả giận, khiến cho không khí ở mười tám tầng địa ngục tăng lên một bậc.

Còn Nhân tộc, Hiên Viên do Phục Hy hóa thành cũng đã truyền vị thành công, Ngũ Đế cũng đã sớm có danh tiếng không nhỏ trong các bộ lạc Nhân tộc.

Chỉ cần lần lượt làm một thời gian là có thể về vị.

Quan trọng nhất là, thân phận thực sự của Ngũ Đế vẫn là ông ta.

Các đạo hữu khác đều không muốn làm, Hồng Hoang cũng không có chuyện ứng vận mà sinh ra.

Thế là, Phục Hy dứt khoát làm tới cùng, chiếm luôn cả thân phận Ngũ Đế, thuận tiện phát triển Tiên thiên nhân tộc, để họ có khởi điểm cao hơn.

Phân thân Phục Hy Hiên Viên, trong tiếng hoan hô của Nhân tộc, cưỡi hiệu ứng đặc biệt là Kim Long công đức do ông ta tạo ra, đến Thủ Dương Sơn, trong thế giới Hỏa Vân Động phiên bản tùy chỉnh.

Đến đây, thời đại Tam Hoàng của Nhân tộc kết thúc.

Hồng Hoang cũng trở lại bình yên.

Các vị đại thần vẫn đang khổ tâm tu luyện, mấy vị xuyên việt giả cũng không gây chuyện, kìm nén sự cô đơn, chờ đợi đại hội tỷ thí của các môn phái Thánh nhân. ... "Không chơi nữa!" Trong U Minh, Hậu Thổ tức giận đùng đùng đi ra từ cung của Bình Tâm, các Tổ Vu đang hoàn thiện mười tám tầng địa ngục của mình thấy vậy, liền đến bên cạnh Hậu Thổ, Huyền Minh khuyên nhủ: "Thôi thôi, tiểu muội, Bình Tâm muội muội nắm giữ quyền hạn Thiên Đạo, Ma Thần triệu hoán ra đương nhiên phải mạnh hơn chúng ta triệu hoán rồi." "Không phải chuyện này." Hậu Thổ uất ức chỉ vào cung của Bình Tâm, "Là cô ấy chơi xấu, rõ ràng ta sắp thắng rồi, cô ấy đột nhiên đổi Ma Thần thành thể năng lượng của tam thúc." "Ặc..." Các Tổ Vu khác không nói nên lời, lúc thi đấu hình như đâu có nói là không được tạm thời đổi Ma Thần đâu nhỉ? "Thôi bỏ đi, chơi ở đây mấy vạn năm cũng chán rồi, ta phải đi đột phá, đợi Thổ chi đại đạo của ta lên cấp Thiên Đạo, sẽ quay lại so tài với cô ấy." Hậu Thổ nói xong, định quay về điện Bàn Cổ.

Các Tổ Vu khác thấy vậy, để Hậu Thổ đi trước, còn họ thì quay về chỉnh sửa lại mười tám tầng địa ngục của mình, khởi động, sửa đổi một số chỗ không phù hợp, sau đó quay về điện Bàn Cổ.

Đợi họ đi rồi, Phong Đô hiện thân, bất đắc dĩ nâng mười bảy tòa mười tám tầng địa ngục này lên, đặt ngay ngắn bên cạnh mười tám tầng địa ngục do các đại vu chế tạo. "Hơn một ngàn ba trăm cái mười tám tầng địa ngục." Phong Đô xoa đầu, nhiều địa ngục thế này, dùng không hết a! "Hay là, dùng để luyện binh?" Phong Đô lóe lên ý tưởng, U Minh lớn như vậy, chút Vu tộc sao có thể quản lý hết được.

Tuyển thêm binh lính, những cái mười tám tầng địa ngục này, dùng để rèn luyện, trừng phạt đều rất tốt.

Phong Đô càng nghĩ càng thấy hay.

Thế là ông ta quyết định đích thân đi chiêu mộ một nhóm âm hồn để thử nghiệm.

Chương 256

...

Điện Bàn Cổ, mười một thông đạo vị diện vẫn luôn mở, đứng ở cửa thông đạo là có thể cảm nhận được sức mạnh Đại Đạo huyền diệu chí thâm bên trong.

Thông đạo không gian mở ra, Hậu Thổ từ trong đi ra, đứng trước một trong những thông đạo. "Sau khi vào trong, chỉ được dùng Thổ chi đại đạo, không được dùng sức mạnh khác, bao gồm cả nhục thân." "Con biết rồi, Thổ thúc." Hậu Thổ gật đầu, một giọt tinh huyết xuất hiện ở mi tâm của nàng.

Tinh huyết ẩn chứa năng lượng cực kỳ khổng lồ, đây chính là một giọt bản nguyên tinh huyết được luyện hóa từ một Hậu Thổ cấp Thiên Đạo.

Luyện hóa giọt tinh huyết này, Hậu Thổ có thể dễ dàng đột phá, nhưng Hậu Thổ vẫn chưa dùng.

Mục đích là để củng cố căn cơ, bây giờ thời cơ đã đến, đã đến lúc đột phá.

Giọt bản nguyên tinh huyết này lan tỏa đến mọi nơi trong cơ thể nàng.

Nhục thân của Hậu Thổ đang xảy ra biến đổi về chất, Đại Đạo sau lưng hiển hóa, cũng không ngừng lột xác, nhưng lại không đột phá ngay lập tức sang một tầng thứ khác.

Lúc này, Hậu Thổ một bước bước vào thông đạo thế giới, xuất hiện trong đại thế giới Thổ chi của Hồng Hoang. "Sinh linh mới ra đời không lâu." Hậu Thổ tùy ý liếc nhìn, thế giới này, sinh linh rất ít.

Đều là tiên thiên sinh linh mới ra đời chưa đầy một triệu năm.

Kẻ mạnh có Hỗn Nguyên Kim Tiên, kẻ yếu có Kim Tiên.

Một ngọn núi có thể sánh với đại thiên thế giới, có được năm sinh linh đã là không tồi. "Không có ý thức thế giới!" Hậu Thổ tiếp tục quan sát, thế giới này không có ý thức thế giới, nhưng quy tắc đầy đủ, Đại Đạo hoàn thiện.

Mà Đại Đạo ở đây, chỉ có Thổ chi đại đạo là mạnh nhất, áp chế các Đại Đạo khác.

Rõ ràng là cùng một Thổ chi đại đạo, ở cùng một đẳng cấp, nhưng sự huyền ảo trong đó lại vượt qua sự hiểu biết của nàng.

Hậu Thổ cảm nhận Đại Đạo ở đây, đồng thời, Đại Đạo đang lột xác sau lưng nàng cũng vào lúc này trở nên huyền ảo hơn, một số cảm ngộ mới đang được thêm vào.

Ngoài sự huyền ảo của Thổ chi đại đạo mà Hậu Thổ chưa hiểu, cảm ngộ về việc Thổ chi đại đạo của thế giới này áp đảo các Đại Đạo khác cũng đều bị Hậu Thổ hấp thu từng chút một.

Sau đó, Hậu Thổ từng bước đi, mỗi bước là một nơi mới, một cảm ngộ mới.

Khí vận, vị cách, quy tắc của đại thế giới Thổ chi theo bước chân của Hậu Thổ ngày càng rộng, cũng đều hội tụ vào người Hậu Thổ. ... "Các ca ca, muội cũng vào trước đây." Huyền Minh lấy ra tinh huyết bản nguyên mà mình tích trữ cùng với một giọt từ Vũ Di, chào một tiếng rồi bước vào thông đạo thế giới, tiến vào đại thế giới Vũ chi của Hồng Hoang. "Chúng ta cũng vào đi." Đế Giang nhìn các Tổ Vu khác, nói.

Các Tổ Vu khác gật đầu, lần lượt động thân tiến vào. "Của ta đâu?" Cộng Công ngơ ngác nhìn mười một thông đạo không gian,

tương ứng với các Tổ Vu khác, chỉ riêng không có thông đạo đại thế giới Thủy chi. "Ha ha, chơi nước, xem ra ta phải đột phá trước ngươi một bước rồi." Chúc Dung cười lớn bước vào thông đạo, sau đó thông đạo này từ từ biến mất. "Ngươi vẫn nên đến thôn Ma Thần tìm Thủy thúc đi." Đế Giang nói xong, cũng giống như các Tổ Vu khác, đều tiến vào thế giới mà mình cần. "Chuyện gì vậy!" Cộng Công gãi đầu, dùng thông đạo không gian đến rìa thế giới Hỗn Độn, vội vàng đi về phía thôn Ma Thần. ...

Trăm năm sau!

Bốp bốp bốp! "Thủy thúc, Thủy thúc có nhà không?" Cộng Công gõ cửa nhà Thủy Chi Ma Thần, lớn tiếng gọi. "Ta không có nhà, đến quán rượu tìm ta." Giọng của Thủy Chi Ma Thần vang lên. "Úc!" Cộng Công gật đầu, đi về phía quán rượu Ma Thần.

Trên đường, y lễ phép chào hỏi từng Ma Thần, chưa đến quán rượu, Cộng Công đã thấy một cái ao nhỏ.

Tam thúc, Lục thúc, Thất thúc, Thời Thần thúc... họ hình như đang chơi cờ ở đó.

Cộng Công tò mò, chạy đến xem.

Trên bàn cờ, Thời Thần và Hồng Quân không ngừng đi cờ, đột nhiên, Hồng Quân mặt mày hớn hở, cả bàn cờ đen trắng hóa thành chiến trường, chia làm hai phe đỏ xanh, các quân cờ hóa thành từng con rối chiến đấu.

Hai bên chém giết lẫn nhau, đột nhiên, phe xanh đại diện cho Hồng Quân xuất hiện thêm một khối cầu ánh sáng, sức mạnh tạo hóa bao phủ khối cầu ánh sáng này.

Cộng Công trừng lớn mắt, đây là một hệ thống cao cấp đang nhảy tưng tưng.

Đang bị chú Lục mài diệt. "Hồng Quân lão đệ, sao chậm thế, đã hơn mười năm rồi." Thời Thần lắc đầu, chậc chậc hai tiếng, "Ngươi như vậy không được đâu!" "Đợi đấy!" Sắc mặt Hồng Quân ngưng trọng, tăng cường sức mạnh đầu ra, mài diệt linh trí của hệ thống vừa bắt được này.

Ầm!

Vì Hồng Quân quá vội vàng, hệ thống đã thoát khỏi sức mạnh của ông ta, khí tức hệ thống cao cấp lan tỏa ra ngoài. "Mẹ kiếp!" Cộng Công không phòng bị, một ngụm máu tươi chảy ra từ khóe miệng, sợ đến mức vội vàng nhảy ra sau lưng Thất thúc.

La Hầu vỗ vai Cộng Công, giúp y chặn lại uy áp của hệ thống cao cấp, chế nhạo Hồng Quân: "Lão Lục, ngươi cũng quá ngốc rồi, một hệ thống cao cấp mà ngươi cũng không trị được." "Khốn kiếp, dù sao cũng là một hệ thống cao cấp trung kỳ, ngươi giỏi thì ngươi lên đi." Hồng Quân không phục phản bác. "Thiết, ta một ngón tay cũng có thể giết chết nó." La Hầu khinh bỉ một tiếng, ngón tay búng ra, hệ thống đang chạy trốn khắp nơi trên chiến trường bị ông ta búng trúng.

Lập tức hệ thống hóa thành quả bóng cao su, không ngừng nảy lên trên chiến trường, nhưng lại không thể đột phá được hàng rào xung quanh chiến trường, đâm chết từng con rối xanh đỏ. "Một ngón tay giết chết!" Hồng Quân hê hê, cũng không thấy ngươi giết chết a.

Lúc này, Thời Thần đối diện động thủ, một tay chỉ vào hệ thống đang nảy lên, cười nói: "Hồng Quân lão đệ, đến lượt ta đi cờ rồi." Nói xong, hệ thống cao cấp này dưới sức mạnh của y hóa thành một con giao long màu đỏ.

Gào!

Giao long gầm thét, dễ dàng chấn chết tất cả con rối phe xanh.

Ầm!

Lúc này, Cộng Công mới phát hiện, hóa ra những con rối do các quân cờ hóa thành đều là hệ thống.

Hầu hết đều là hệ thống trung cấp, trước mặt giao long là hệ thống cao cấp này, tự nhiên không có sức phản kháng.

Sau khi chết, từng cái kho chứa đều nổ tung. "Thừa nhận rồi!" Thời Thần vuốt râu cười nhẹ, thu hết chiến lợi phẩm, bản nguyên thế giới thì ném vào thế giới của mình. "Chưa đầy ngàn năm đã kết thúc ván cờ, quá yếu." La Hầu chế nhạo.

Sau đó bảo Thời Thần đứng dậy, mình ngồi xuống, bàn cờ lại được khôi phục. "Đến đây, Lão Lục, để ta dạy ngươi cách chơi." "Đánh không lại Thời Thần, ta còn đánh không lại ngươi sao." Hồng Quân hừ lạnh, vung tay từ ngoài thế giới tóm lấy một hệ thống trung cấp vừa đi ngang qua.

Dùng sức bóp một cái, hóa thành quân xanh. "Thiết!" La Hầu khinh bỉ một tiếng, bắt đầu tìm kiếm mục tiêu trong ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang.

Hai năm rưỡi sau, La Hầu từ một thế giới bắt ra hai hệ thống trung cấp, nặn thành một quân đỏ. "Còn có thể như vậy à, ngươi thế này có khác gì một lần đi hai quân không?" Hồng Quân trừng mắt. "Quy định có nói không được đâu!" La Hầu lý lẽ hùng hồn nói. "..." Hồng Quân bị nghẹn một lúc, nói cũng có lý.

Vậy ta cũng làm, Hồng Quân hừ lạnh, bắt đầu tìm kiếm quân cờ. "Nhiều hệ thống sống thế này, dùng để đá bóng thì tốt biết bao!" Cộng Công tiếc nuối lắc đầu. "Dùng hệ thống đá bóng chán lắm!" Đột nhiên, Thủy Chi Ma Thần cầm một cây kem ăn xuất hiện. "Thủy thúc." Cộng Công cười ngượng ngùng. "Ta ở quán rượu ăn ba bữa rồi, ngươi lại ở đây xem đánh cờ." Thủy Chi Ma Thần một miếng ăn

hết cây kem làm từ một thế giới.

Sau đó lau miệng, từ từ nói: "Lão đại đã sớm dặn ta rồi, chỉ là thế giới của ta có chút khác biệt, nếu ngươi vào trong đột phá, có khả năng sẽ tạo ra siêu cấp căn cơ, tương lai con đường bằng phẳng rộng lớn.

Nhưng cũng có khả năng, chỉ là một lần đột phá bình thường, con đường tuy bằng phẳng, nhưng sẽ không quá rộng lớn." "Cái này có chút không ổn định, hay là ngươi có thể trực tiếp lĩnh ngộ cảm ngộ mới nhất của ta về Thủy chi đại đạo, như vậy ngươi đột phá cũng có thể tạo ra căn cơ rất tốt." "Huynh đệ chúng ta đồng khí liên chi, đương nhiên phải chọn cách đột phá giống nhau." Cộng Công không nghĩ nhiều, trực tiếp chọn tiến vào đại thế giới Thủy chi để đột phá. "Vậy được, nhưng trước khi vào, ngươi còn phải rèn luyện thêm, tăng cơ hội thành công của ngươi." Thủy Chi Ma Thần nói. "Thủy thúc, ta nên rèn luyện thế nào?" Cộng Công hỏi. "Muốn lĩnh ngộ sâu hơn về Thủy chi đại đạo, thì phải bắt đầu cảm ngộ từ những sức mạnh gần gũi hoặc đối lập với Thủy chi đại đạo." Thủy Chi Ma Thần chỉ vào một ngôi nhà trong thôn Ma Thần, chính là nhà của ngài. "Bên ngoài nhà ta có một hàng rào nước, trên hàng rào ẩn giấu một nút bấm màu vàng, ngươi muốn vào trong thì phải nhấn nút bấm màu vàng." "Nhưng nhấn xong, hàng rào nước cũng sẽ không mở, cứ hai phút rưỡi có thể nhấn lại một lần, cứ nhấn cho đến khi hàng rào nước mở ra, ngươi sẽ hiểu được ý nghĩa của nút bấm màu vàng." "Đi đi, đợi ngươi vào được nhà ta, lĩnh ngộ được ý nghĩa của nút bấm màu vàng, rồi đến tìm ta." ... "Nút bấm màu vàng!" Cộng Công mang theo ánh mắt tìm tòi, bắt đầu tìm nút bấm màu vàng trên hàng rào nước.

Một lát sau, Cộng Công đã thành công tìm được nút bấm màu vàng, mang theo ánh mắt mong chờ.

Cộng Công nhấn xuống. "?" Cộng Công nghi hoặc, sờ sờ hàng rào,

"Không có phản ứng gì a!" Mang theo nghi hoặc tiếp tục nhấn nút bấm màu vàng, kết quả là không nhấn được.

Bốp bốp!

Vỗ hai cái, Cộng Công xác định hai phút rưỡi chỉ có thể nhấn một lần.

Đành phải tính thời gian, chờ đợi.

Hai phút rưỡi sau, Cộng Công mang theo mong chờ tiếp tục nhấn xuống. "Vẫn không có phản ứng!" Cộng Công thắc mắc, lại đợi thêm hai phút rưỡi.

Cộng Công lại một lần nữa tràn đầy mong chờ, nhấn nút bấm màu vàng. "Ta nhấn nữa!" "Lại nữa!" ...

Không biết tự lúc nào, đã nhấn một trăm lần nút bấm màu vàng. "Hừ, ta không tin ngươi cứ không có phản ứng mãi." Cộng Công tức giận, mang theo sự không phục, tiếp tục đối đầu với cái nút bấm màu vàng này.

Chương 257

... "Ngươi không thể cho chút phản ứng nào sao?" Lúc này, Cộng Công đã nhấn một vạn lần nút bấm màu vàng, nhưng hàng rào nước vẫn không có động tĩnh.

Tức đến mức Cộng Công đấm một quyền vào nút bấm màu vàng.

Ầm! "Áu!

Đông đông đông!" Lập tức, Cộng Công đau đến kêu la, một lúc lâu sau mới hồi phục, Cộng Công lại nhìn vào cái nút bấm này, tràn đầy phiền não và uất ức.

Đây là trở ngại để Thủy chi đại đạo của y tiến lên một tầng lầu nữa.

Quan trọng là trở ngại này cứng không thể phá, không thể lay động, chỉ có thể dùng mẹo. "Ta liều với ngươi." Cộng Công ngồi xuống, quyết định sống mái với cái nút bấm màu vàng đáng ghét này đến cùng. ...

Tại chỗ chơi cờ trong thôn Ma Thần, Thủy Chi Ma Thần ung dung xem ván cờ của Lục bang chủ và Thất bang chủ.

Giống như các Ma Thần khác, thỉnh thoảng đứng dậy, làm một quân tử xem cờ chỉ điểm chân chính, không ngừng đưa ra ý kiến cho hai vị bang chủ. "Lục bang chủ, dùng cái này, tuyệt đối là nước cờ hay." "Thất bang chủ, ngươi đi nước này, chắc chắn không sai." ...

Hỗn Độn không có thời gian, Cộng Công bây giờ đã nhấn 1008611 lần nút bấm màu vàng.

Cộng Công tê dại, Cộng Công chết lặng.

Lâu như vậy rồi, cái nút bấm màu vàng này ngay cả một phản ứng

cũng không có.

Thủy thúc không phải là đang chơi xỏ y chứ?

Không đâu không đâu, chắc chắn không phải!

Cộng Công vội vàng lắc đầu, tiếp tục nhìn nút bấm màu vàng, tràn đầy ý chí chiến đấu: "Tiếp tục!" ... "Thất bang chủ, nước cờ này..." "Câm miệng cho ta!" "..." Thủy Chi Ma Thần chớp mắt, lấy ra một quả Hồng Mông linh quả ăn xem cờ. ...

Bốp!

Cộng Công đấm một quyền vào nút bấm màu vàng, nói một cách yếu ớt: "Lần thứ 110119120!" "Không có phản ứng." ...

Rắc rắc!

Thủy Chi Ma Thần ôm một bình xương Ma Thần, vừa ăn vừa xem. ...

Bốp! "Lần thứ 1101191201!" ...

Rắc!

Thủy Chi Ma Thần vẫn đang ăn vặt. ...

Bốp! "Lần thứ 11011912010!" ... "Thất bang...

Ưm ưm!" Thủy Chi Ma Thần vừa định chỉ điểm một hai, đã bị La Hầu dùng một pháp thuật bịt miệng lại. ... "Lần thứ 110119120100." Cộng Công vỗ vào nút bấm màu vàng. ... "Ưm ưm... a!

Ta cuối cùng cũng có thể nói chuyện rồi." Thủy Chi Ma Thần thở phào, nhìn Tam bang chủ và Vận Mệnh bang chủ chơi cờ. ... "Lần thứ 110119120100861." Cộng Công yếu ớt, mệt mỏi nhìn hàng rào nước. "Ngươi cho chút phản ứng đi chứ!" ...

Bên này, ván cờ của Nhân Quả và Vận Mệnh đã kết thúc, bây giờ

đến lượt Luân Hồi và Vận Mệnh chơi.

Thủy Chi Ma Thần tùy tiện liếc nhìn xem tiến triển của Cộng Công thế nào, kết quả là ngây người: "Khóa trên hàng rào quên chưa gỡ.

Đứa nhỏ này nhấn vô ích rồi!" ...

Bốp! "Lần thứ 1101191201008611!" Cộng Công hoài nghi nhân sinh nhấn nút bấm.

Sau đó ngồi xuống, chờ lần nhấn tiếp theo.

Ầm!

Hàng rào mở ra một cánh cửa, năng lượng kỳ lạ tỏa ra từ bên trong khiến Cộng Công ngây người một lúc. "Ta mở được rồi." Cộng Công kinh hỉ nhảy cẫng lên, y cuối cùng cũng mở được rồi.

Bốp!

Lúc này, cánh cửa vừa mở ra đã đóng sầm lại. "??" Cộng Công ngớ người, một luồng thông tin truyền đến, vì y quá lâu không vào.

Hàng rào đã tự động đóng lại.

Cũng có nghĩa là, y muốn vào lại, còn phải nhấn lại từ đầu.

Cộng Công lại nhìn vào nút bấm màu vàng, lúc này, cái nút bấm màu vàng này đã trở thành ngọn núi nặng nề nhất trong vu sinh của y.

Còn lớn hơn cả núi Bất Chu!

Đây là một đại khủng bố!

Cộng Công hít sâu một hơi, đối mặt với đại khủng bố, phải thể hiện ra tư thái không hề sợ hãi.

Cộng Công quay về điện Bàn Cổ, từ trong bảo khố lấy ra một cái rìu.

Đây là một kiện Hồng Mông Chí Bảo, cho đến nay, số lượng Hồng Mông Chí Bảo của các Tổ Vu họ còn chưa vượt quá hai con số.

Cộng Công lại quay lại, nhìn nút bấm màu vàng đại khủng bố, cười gian: "Ta chém chết ngươi!" Ầm!

Cái rìu Hồng Mông Chí Bảo chém vào nút bấm màu vàng, ngay sau đó, nút bấm màu vàng lại đang tiêu hóa cái rìu. "Ê ê ê, rìu của ta!" Cộng Công vô cùng lo lắng, vội vàng thu hồi cái rìu, đau lòng nhìn cái rìu bị mẻ một góc.

Lúc này, hàng rào nước lại mở ra một cánh cửa.

Cộng Công vội vàng cất rìu đi vào. ... "Thì ra, phòng ngự chủ yếu của hàng rào nước đến từ nút bấm màu vàng." Sau khi vào nhà Thủy thúc, Cộng Công sờ sờ hàng rào nước, dễ dàng xuyên qua.

Chiến thắng được nút bấm màu vàng, là có thể thấy được hàng rào nước, cũng như Thủy chi đại đạo trong nhà Thủy thúc.

Nút bấm màu vàng, chẳng qua chỉ là thủ đoạn phòng ngự của Thủy chi đại đạo mà thôi. "Khụ khụ, không tệ, chúc mừng ngươi đã tiến vào lãnh địa nước của ta." Thủy Chi Ma Thần từ ngoài cửa đi vào, chỉ vào nhà mình, nói: "Bây giờ, ngươi có thể cảm nhận được gì từ nhà của ta?" Cộng Công nhìn qua, hồi lâu, mở miệng nói: "Nước nuôi dưỡng vạn vật mà không tranh, thuận theo vật mà đi khắp nơi, trong vắt hay đục ngầu, tùy theo tự nhiên mà biến đổi, nước chảy không ngừng, vô cùng vô tận.

Một giọt nước, yếu ớt vô lực, nước ngập trời, lay động tất cả.

Thủy chi đại đạo..." Cộng Công nói, Thủy Chi Ma Thần nghe, hồi lâu, Thủy Chi Ma Thần lắc đầu, cười nói: "Vạn vật vạn linh, cùng một sự vật, cách nhìn và cảm ngộ lý giải sẽ luôn có sự khác biệt.

Dùng cảm ngộ của bản thân dung hợp với nó, hoàn thiện bản thân,

đạo vô chỉ cảnh, tùy thuộc vào số ngộ của bản thân." "Thủy thúc xin chỉ giáo!" Cộng Công nghiêm túc lắng nghe. "Nhìn đây." Thủy Chi Ma Thần lấy ra một cây bút, vung mực trên không trung, viết xuống '.....' Viết xong, Thủy Chi Ma Thần thu bút, chỉ vào sáu dấu '.', nói: "Ngươi có nhìn ra gì không?" "Không có." Cộng Công lắc đầu, nghiêm túc nhìn sáu dấu '.'. "Cứ nhìn đi, khi nào ngươi lĩnh ngộ được, thì khi đó ngươi có thể vào đại thế giới Thủy chi." Thủy Chi Ma Thần nói xong, thong thả quay về phòng.

Đóng cửa lại, trong phòng của mình, bắt đầu chơi với nước. "Sáu điểm này, ẩn chứa ảo diệu gì đây?" Cộng Công chìm vào trầm tư, nghiêm túc lĩnh ngộ.

Nhưng mãi vẫn không nhìn ra được gì.

Trăm năm sau, Cộng Công vẫn đang lĩnh ngộ, hai trăm năm sau, Cộng Công vẫn đang lĩnh ngộ.

Ngàn năm sau, Cộng Công quay đầu nhìn vào sân của Thủy thúc, không khí tràn ngập năng lượng không xác định, bãi cỏ trên mặt đất là Hồng Mông linh căn quý giá, trên trời treo lơ lửng từng thân thể của cường giả quý giá tu luyện Thủy chi đại đạo, nhà của Thủy thúc, dùng... (chỗ này chữ 'thủy' có mười vạn ký tự) "Thì ra, đây chính là Thủy chi đại đạo của Thủy thúc." Cộng Công ngộ ra, lại nhìn lên sáu dấu '.' trên không, ha ha cười lớn. "Thủy thúc, con ngộ ra rồi!" Thủy Chi Ma Thần đang chơi nước nghe thấy vậy, liền đẩy cửa phòng ra.

Két!

Đến trước mặt Cộng Công, hài lòng gật đầu. "Ngươi từ '.....' này, nhìn ra được gì?" "Về '.....'." Cộng Công cười lớn, tạo ra một cây bút. "Ta đã tổng kết lại, có sáu điểm sau đây." Vung tay, Cộng Công viết xuống sáu điểm chính.

Thủy Chi Ma Thần nhìn qua, chỉ thấy Cộng Công viết xuống:

‘.....’. ...

Chương 258

"Cảm ngộ về Thủy chi đại đạo này, hy vọng sẽ giúp ích cho việc đột phá tạo dựng căn cơ của ngươi." Thủy Chi Ma Thần vung tay, mở ra thông đạo đại thế giới Thủy chi của Hồng Hoang, cười nói: "Đi đi, chờ tin tốt của ngươi." "Đa tạ, Lục thúc!" Cộng Công hành lễ cảm tạ, sau đó bước vào đại thế giới Thủy chi. ...

Đại thế giới Thủy chi, Cộng Công đang ở trong làn nước màu xanh lục sâu thẳm.

Vừa vào, Cộng Công còn chưa kịp phản ứng, một luồng sức mạnh đã bao phủ lên người y, Cộng Công kiểm tra. "Sức mạnh của ta bị suy yếu!" Cộng Công thử dùng thần thông, uy lực vừa đánh ra vẫn là đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, bay ra chưa đến một mét, đã bị luồng sức mạnh bao phủ trên người y lọc qua một lượt.

Suy yếu đến mức miễn cưỡng là Hỗn Nguyên Kim Tiên, bay ra vạn mét, dưới lực cản của làn nước xanh này, lại suy yếu đến Đại La Kim Tiên.

Bay đến trăm vạn mét, sức mạnh đã chẳng còn lại bao nhiêu.

Thủy chi đại đạo của y trong làn nước xanh này, không thể tăng phúc được chút nào. "Gọt mạnh thế!" Cộng Công kinh ngạc, sau đó không quan tâm lắc đầu, chiến lực chủ yếu của y là nhục thân, sự suy yếu này không đáng kể. "Cộng Công, đột phá Đại Đạo của bản thân ngươi, không được dùng sức mạnh nhục thân, trong quá trình đột phá, từng bước một, đi khắp đại thế giới Thủy chi, cảm ngộ quy tắc và Thủy chi đại đạo của mỗi vùng đất." "Được!" Giọng của Thủy Chi Ma Thần truyền đến, Cộng Công gật đầu, gãi đầu gãi tai, nhìn về phía trận chiến cách xa ngàn vạn quang niên.

Là trận chiến của một con rắn và một con rùa, con rắn có tu vi Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, con rùa có tu vi Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, thần thông hai bên đánh ra đều là uy lực tối đa. "Sức mạnh của chúng không bị suy yếu sao?" "Chỉ có sức mạnh của ngươi bị suy yếu, đó là để rèn luyện ngươi, được rồi, ngươi tự mình lịch lãm đi, chúc ngươi chơi vui vẻ." "À đúng rồi, sinh linh trong thế giới của ta hơi nhiều, ngươi lúc gây gổ thì cẩn thận một chút, đừng đánh chết quá nhiều." "Biết rồi, biết rồi Thủy thúc." Cộng Công xua tay, tỏ ý đã hiểu.

Sau đó lấy ra giọt bản nguyên tinh huyết đã tích trữ từ lâu.

Hấp thu vào cơ thể, lan tỏa đến từng bộ phận trên toàn thân.

Cộng Công đè nén ý nghĩ muốn đột phá trực tiếp Thủy chi đại đạo, bắt đầu mở rộng Thủy chi đại đạo, những cảm ngộ gần đây có được ở nhà Thủy thúc, đều lần lượt diễn biến ra. "Nhiều nhất chỉ có thể áp chế một triệu năm." Cộng Công nhíu mày, nhưng rất nhanh lại giãn ra.

Một triệu năm, đủ để y đi khắp thế giới này.

Cộng Công nhìn về phía trận chiến xa xôi, một bước bước ra, xuất hiện ở một địa điểm mới.

Cộng Công nhìn khoảng cách so với vị trí ban đầu, im lặng.

Một bước vạn mét.

Cái này...

Cộng Công trong lòng dấy lên cảm giác không lành, nguyên thần triển khai. "Khoảng cách ngắn thế này!" Cộng Công kinh hãi kêu lên, nguyên thần của y, khoảng cách lớn nhất chỉ có trăm vạn mét, mà mắt thường của y lại có thể dễ dàng nhìn rõ cảnh vật cách xa hàng trăm triệu quang niên.

Nguyên thần này vô dụng rồi!

Cộng Công hoàn toàn bất lực.

Thu hồi nguyên thần, với tốc độ này, một triệu năm đi hết thế giới này, đúng là nằm mơ. "A a!" Lúc này, trong trận chiến rùa rắn cách ngàn vạn quang niên, con rùa kia rơi vào thế hạ phong, bị con rắn quất cho choáng váng, máu chảy lênh láng.

Và nó bị đánh bay về phía này, chỉ còn cách Cộng Công chín trăm vạn quang niên.

Mắt Cộng Công sáng lên, nghĩ ra một ý hay.

Y từng bước đi về phía trước.

Nhưng tốc độ của y thực sự quá chậm, một bước chỉ có vạn mét, mà trận chiến xa xôi, tùy tiện động một cái đã là ngàn vạn mét.

Lúc này, vì con rùa kia lại bị rắn quất bay, bay về một hướng khác.

Chỉ trong hai ngày ngắn ngủi, khoảng cách với Cộng Công đã kéo xa đến một ngàn một trăm vạn quang niên.

Cộng Công: ..... "Cứ thế này cũng không được!" Cộng Công thắc mắc, quyết định nghĩ kế khác.

Y nghiêm túc nhìn trận đại chiến rùa rắn ở xa, một lát sau, Cộng Công đã nhìn ra được đại khái. "Con rắn kia muốn hóa rồng!" Cộng Công lắc đầu, trong cơ thể con rắn này có hai loại huyết mạch, trong đó một loại mang khí tức của khổng.

Huyết mạch của rồng đang thay thế huyết mạch của bản thân nó.

Nhưng mà, con rắn này đã đi sai đường rồi.

Dựa vào kinh nghiệm phong phú của y, rất dễ dàng nhận ra, huyết mạch bản thân của con rắn này có tiềm năng cao hơn huyết mạch rồng mà nó đang thay thế.

Huyết mạch rồng kia chẳng qua là năng lượng lớn hơn một chút,

tiềm năng đã tiêu hao gần hết rồi.

Mà tiềm năng huyết mạch của bản thân con rắn vẫn chưa tiêu hao bao nhiêu, đã là Thái Ất Kim Tiên, tiềm năng rõ ràng cao hơn.

Con rắn này quá vội vàng đột phá, tâm tính có chút tham lam. "Vừa hay, dùng điểm này dụ nó qua đây." Cộng Công vào nhóm chat, hỏi xem ai có tinh huyết của long tộc.

Cuối cùng, y xin được một giọt tinh huyết của Long Vương từ chỗ Minh Hà.

Cộng Công đứng tại chỗ, tỏa ra khí tức của tinh huyết Long Vương, chờ đợi con rắn lớn cắn câu. ...

Bốp! "Song Diện Quy, ngươi cút cho ta!" Lại Bì Xà tức giận gào lên, một cú vẫy đuôi, đánh bay Song Diện Quy đi. "Ta không cút, trừ phi ngươi thả Phao Phao ra, nếu không ta nhất định sẽ bám lấy ngươi!" Song Diện Quy với vẻ mặt kiên định lại nhào tới, bám vào đuôi Lại Bì Xà, dựa vào phòng ngự của bản thân, chết cũng không buông móng. "Ngươi buông ra cho ta!" Lại Bì Xà không ngừng quẫy đuôi, đập vào những tảng đá cứng trong nước, nhưng con rùa chết tiệt này cứ không chịu buông ra.

Mai rùa của nó không những cứng, còn chống được độc của nó.

Lại Bì Xà sắp tức chết rồi, khó khăn lắm mới nuốt được Phao Phao, con cá chép ẩn chứa huyết mạch long tộc này, để bù đắp cho sự thiếu hụt trong việc chuyển hóa huyết mạch của nó, để hóa rồng đột phá.

Kết quả là con cá này có một con sứa liếm cẩu tên là Mỹ Mỹ, điều này không quan trọng, vì thực lực của Mỹ Mỹ này không ra sao.

Nhưng quan trọng là, Mỹ Mỹ này cũng có một con liếm cẩu đạt chuẩn, chính là con rùa chết tiệt trước mắt này.

Con rùa chết tiệt vì không muốn để con sứa cái kia đau lòng, lại liều mạng đến quấy rối nó, khiến nó không thể đột phá.

Cmn!

Lại Bì Xà rất tức giận, rất muốn đánh chết con rùa chết tiệt này, nhưng mai rùa của nó phòng ngự quá cao, còn miễn dịch độc tố của nó.

Nó đánh không chết.

Còn trốn không thoát.

Quấy rối đến mức nó không có cách nào tiêu hóa con cá chép trong cơ thể.

Gào!

Lại Bì Xà gầm lên: "Ngươi rốt cuộc muốn thế nào mới chịu cút đi!" "Ngươi thả Phao Phao ra!" Song Diện Quy kiên định hét lên. "Không thể nào!" Lại Bì Xà quả quyết từ chối, thả Phao Phao ra, nó làm sao đột phá? "Vậy thì ta sẽ bám lấy ngươi!" Móng vuốt của Song Diện Quy bấu chặt vào da thịt trên đuôi Lại Bì Xà, nghĩ đến dáng vẻ đau lòng của Mỹ Mỹ trước khi đến: "Ngươi không thả Phao Phao ra, Mỹ Mỹ sẽ đau lòng, Mỹ Mỹ đau lòng, ta sẽ buồn, ta tuyệt đối không thể để Mỹ Mỹ đau lòng!" "A a a a!" Lại Bì Xà phát điên, mẹ nó con sứa kia chỉ coi mày là một con rùa công cụ, mày chẳng được lợi lộc gì, có cần phải liều mạng như vậy không?

Đột nhiên, một luồng khí tức khiến nó khao khát vô cùng truyền đến, sức quyến rũ chết người lôi cuốn tâm thần nó.

Huyết mạch long tộc đang tiến hóa trong cơ thể cũng tăng tốc hơn rất nhiều.

Lại Bì Xà ngơ ngác dồn toàn bộ sức mạnh, nhìn về phía nguồn gốc của khí tức.

Xa xa, một bóng hình mơ hồ, trong tay đang lơ lửng một khối chất lỏng.

Mắt Lại Bì Xà sáng rực, chính là thứ này, đang quyến rũ nó.

Cộng Công ở xa xa đang thong thả tung hứng giọt tinh huyết Long Vương trong tay, rất muốn hét lên để con rắn kia qua đây.

Làm tọa kỵ cho y một thời gian, sẽ thưởng cho nó giọt máu này.

Nhưng bất kỳ sức mạnh nào của y cũng không thể truyền ra ngoài trăm vạn mét.

Cộng Công chỉ có thể hy vọng con rắn kia biết điều, tự mình qua đây, vì thế, Cộng Công còn thu liễm phần lớn khí tức của bản thân, giữ vẻ mặt tươi cười, thân thiện. ...

Lại Bì Xà kéo theo Song Diện Quy trên đuôi, từ từ tiến lại gần phía Cộng Công. "Lại Bì Xà, ngươi mau thả Phao Phao ra!" "Ta cào, ta đánh!" "Mỹ Mỹ còn đang chờ ta, ta phải cố gắng!" "....." Song Diện Quy trên đuôi không ngừng la lối, cào xé cơ thể nó, Lại Bì Xà không để ý, vì nó đã có thể nhìn thấy cảnh tượng ở xa.

Một giọt tinh huyết long tộc khiến nó không thể chống cự lại sự cám dỗ.

Và một vị đại kinh người.

Vị đại kinh này còn chưa lớn bằng một cái vảy của nó, nhưng khí tức lại khiến nó run sợ.

Đặc biệt là khuôn mặt khiến rắn sợ hãi kia, lúc này còn đang nở một nụ cười cực kỳ ôn hòa hạt nhân.

Một hàm răng đều tăm tắp lộ ra ngoài, dường như có thể một miếng ăn tươi nuốt sống nó.

Đứng ở đó, dường như đã thấy vô số hình ảnh còn đẫm máu, tàn

bạo hơn nó.

Quá dọa rắn rồi!

Lại Bì Xà run lẩy bẩy, sự khao khát đối với giọt tinh huyết long tộc kia cũng vào lúc này bị đè nén xuống.

Chuẩn bị nhanh chóng rời xa vị đại kinh khủng bố này.

Nhưng giây tiếp theo, Lại Bì Xà vừa cứng đờ người.

Vị đại kinh ở xa, đang vẫy tay với nó.

Chạy!

Đây là ý nghĩ đầu tiên của Lại Bì Xà, nhưng còn chưa kịp hành động, cơn đau trên đuôi đã khiến nó tỉnh táo lại.

Không thể chạy.

Nó làm sao có thể chạy thoát khỏi một tồn tại khủng bố như vậy.

Chương 259

Chạy, chắc chắn là đường chết.

Không chạy, nói không chừng còn có đường sống, thậm chí còn có bất ngờ lớn.

Suy nghĩ của Lại Bì Xà rất nhanh đã rõ ràng, nó nhìn Song Diện Quy trên đuôi, một trận phiền não. "Đừng cào nữa, ta thả Phao Phao ra." "Thật không?" "Lại Bì Xà ta còn có thể nói dối sao!" "Hừ, ngươi là kẻ xấu xa, đương nhiên sẽ nói dối!" ...

“Phì!” Lại Bì Xà phun ra một bãi nước bọt, nhổ ra con cá chép vẫn chưa tiêu hóa hết trong bụng.

Con cá chép toàn thân tối sầm, hơi thở yếu ớt, sau khi rơi xuống nước liền nhanh chóng chìm xuống đáy sâu.

“Phao Phao!” Song Diện Quy chủ động rời khỏi người Lại Bì Xà, lao tới đỡ lấy con cá chép.

“Xui xẻo.” Lại Bì Xà thầm chửi một tiếng, quay người bay về phía giọt tinh huyết của Long tộc.

“Cá chép nhỏ đã trả lại cho ngươi rồi, đừng làm phiền ta nữa.” … “Cuối cùng cũng cứu được Phao Phao về rồi, Mỹ Mỹ nhất định sẽ rất vui.” Song Diện Quy dùng một móng vuốt giữ lấy cá chép nhỏ, vội vã bơi về một hướng.

Nửa đường, một con sứa màu hồng hiện thân, thấy Phao Phao đang hôn mê trong móng vuốt của Song Diện Quy, nó liền vội vàng lao tới, lo lắng hét lớn: “Phao Phao, ngươi sao vậy Phao Phao!” “Mỹ Mỹ, nàng đừng lo, Phao Phao chỉ vì pháp lực cạn kiệt nên ngất đi thôi.” Song Diện Quy vội vàng nói, sau đó chỉ vào mình, ánh mắt đầy mong

đợi: “Mỹ Mỹ, vì cứu Phao Phao mà ta bị Lại Bì Xà đánh trọng thương rồi, nàng có thể an ủi ta một chút không?” “Phao Phao không sao chứ?” Trong cả đoạn dài của Song Diện Quy, Mỹ Mỹ chỉ nghe được bốn chữ “Phao Phao không sao”.

Nó thở phào nhẹ nhõm nhưng vẫn nhìn Phao Phao với ánh mắt lo lắng, sau đó nói: “Vậy tại sao Phao Phao vẫn chưa tỉnh?

Song Diện Quy, ngươi mau chữa thương cho Phao Phao đi!” “Mỹ Mỹ, Phao Phao không sao, vết thương của ta nặng hơn của nó.” Song Diện Quy buồn bã nói nhỏ.

Mỹ Mỹ dùng một xúc tu lau nước mắt: “Ngươi da dày thịt béo, bị chút thương không sao cả, Phao Phao mà bị thương, ta sẽ đau lòng lắm!” Ánh mắt Song Diện Quy thoáng ảm đạm, nhưng vì không muốn nữ thần của mình đau lòng, nó đành phải lấy ra linh dược vốn định dùng để chữa thương cho mình.

Sau khi cho Phao Phao uống, một lát sau, ý thức của Phao Phao đã hồi phục, nhưng vì một lý do không rõ nào đó, nó cứ buồn bã không vui, chẳng nói chẳng rằng.

“Phao Phao, ngươi sao vậy, đừng im lặng thế chứ.” Mỹ Mỹ vây quanh Phao Phao, lo lắng gọi.

Nhưng Phao Phao vẫn không chịu mở miệng, Song Diện Quy vội vàng ổn định vết thương của mình rồi nhanh chóng đến dỗ dành nữ thần.

Phao Phao không sao, chỉ là bị đả kích, chỉ cần cho nó thời gian là có thể phấn chấn trở lại.

Mỹ Mỹ vừa nghe vậy, liền ra lệnh cho Song Diện Quy: “Đi, dỗ Phao Phao vui lên đi.” “...Mỹ Mỹ, vết thương của ta vẫn chưa lành, ta…” Song Diện Quy còn chưa nói hết lời.

Mỹ Mỹ đã quay đầu đi: “Chuyện nhỏ như vậy mà ngươi cũng không làm, ta ghét ngươi!” “Ta làm, ta làm!” Khóe mắt Song Diện Quy mang theo nỗi bi thương nồng đậm, chạy đến trước mặt Phao Phao.

Nó bắt đầu làm trò, ra vẻ hề hước.

“Ha ha ha, Phao Phao, ngươi mau nhìn này, mau nhìn đi mà!” Song Diện Quy nằm ngửa bốn chân chổng lên trời, giả vờ không thể lật người lại được.

Phao Phao vốn đang im lặng quả nhiên có phản ứng, nỗi đau thương trong lòng đang dần phai nhạt.

“Có hiệu quả, có hiệu quả, Song Diện Quy nhanh lên nữa đi.” Mỹ Mỹ mừng rỡ, vội vàng sáp lại trước mặt Phao Phao, tỏ vẻ quan tâm.

“Ha ha ha, ta không lật lại được, không lật lại được.” Song Diện Quy vẫn đang giả bộ xấu xí, khóe mắt đẫm lệ, nhưng rốt cuộc là đang diễn hay không thì ai mà biết được. … “Đại… nhân, tiểu… tiểu tiểu… Lại Bì Xà, ra mắt đại đại nhân!” Lại Bì Xà run rẩy thu nhỏ thân thể, đến trước mặt Cộng Công, lắp bắp nói.

“Muốn không?” Cộng Công tung hứng giọt tinh huyết Long Vương trong tay.

“Muốn!” Lại Bì Xà theo bản năng gật đầu, ngay sau đó lại điên cuồng lắc đầu: “Không không không, không muốn, không muốn.” “Muốn thì nói là muốn, lão tử ghét nhất là cái kiểu giả tạo như ngươi.” Cộng Công ném giọt tinh huyết đến trước mặt Lại Bì Xà.

“Ban cho ngươi, nhưng có yêu cầu.” “Ngươi làm tọa kỵ cho ta một triệu năm, sau một triệu năm, ta trả lại tự do cho ngươi.” “Đại nhân!?” Niềm vui bất ngờ khiến Lại Bì Xà như đang mơ, không thể tin được mà ngẩng đầu lên.

“Sao… ngươi không đồng ý?” Khóe mắt Cộng Công mang theo sát khí.

“Đồng ý, đồng ý!” Lại Bì Xà vội vàng gật đầu, nhìn thoáng qua dáng người của đại nhân, thân hình biến hóa thành trăm mét.

“Đại nhân, ngài cứ tùy tiện cưỡi ta.” “Thu lấy tinh huyết đi.” “Vâng vâng vâng!” Lại Bì Xà trong cơn vui sướng tột độ, nuốt chửng giọt tinh huyết Long Vương.

Cộng Công hài lòng gật đầu, đứng lên đầu Lại Bì Xà.

“Đừng luyện hóa, hãy dung hợp với huyết mạch vốn có của ngươi.

Ngoài ra, ngươi có biết toàn cảnh thế giới này không?” “Đại nhân, tiểu xà không biết.” Lại Bì Xà làm theo lời dặn của đại nhân, dung nhập giọt tinh huyết đã nuốt vào huyết mạch của mình, từng cơn đau dữ dội ập đến, nhưng nó không dám biểu hiện ra ngoài, vội vàng cẩn thận trả lời câu hỏi của đại nhân.

“Gọi ta là Tổ Vu.

Ngươi không biết, vậy thì nói những nơi ngươi biết ra đi.” “Vâng, Tổ Vu đại nhân.” Lại Bì Xà vội vàng đáp, sau đó bắt đầu trả lời câu hỏi của Cộng Công.

“Tổ Vu đại nhân, nơi này của ta tên là Lục Thủy Hải Vực, ta là chúa tể ở đây.

Phía đông là thảo nguyên rong biển, là địa bàn của tộc Sói Nước và tộc Cừu Nước.

Phía tây là đại lục Ma Tiên, nơi đó có Nhân tộc sinh sống, thế lực mạnh nhất là Lâu đài Ma Tiên, nghe nói Lâu đài Ma Tiên có một nữ vương vô cùng lợi hại.

Phía nam là đại lục Áo Giáp, cũng là Nhân tộc, nhưng Nhân tộc ở đó rất yếu, tuổi thọ cơ bản cũng chỉ có một nghìn năm.

Tuy nhiên ở đó có tộc Áo Giáp, thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Phía bắc là đại lục Tinh Linh, cường giả vô số." "Xuất phát, đưa bản Tổ Vu đến phía đông." "Vâng, Tổ Vu đại nhân." Lại Bì Xà đứng dậy, cẩn thận giữ vững đầu, bay về phía đông.

"Ngươi đang đi bộ đấy à?

Đi nhanh lên cho lão tử." "Vâng!

Tổ Vu đại nhân!" Lại Bì Xà giật mình, vội vàng tăng tốc.

Tốc độ của Thái Ất Kim Tiên được thể hiện triệt để, ức vạn dặm, trong nháy mắt đã bay qua.

"Thế còn tạm được." Cộng Công hài lòng gật đầu, khoanh chân ngồi trên đầu Lại Bì Xà, tham ngộ quy tắc và Thủy chi đại đạo của mỗi tấc lãnh địa đi qua. … Hai năm rưỡi sau.

Mặt nước màu lục đã biến thành màu xanh, Cộng Công đã đến thảo nguyên rong biển.

Quy tắc ở đây hoàn toàn khác với Lục Thủy Hải Vực, sau khi Lại Bì Xà đến đây, tốc độ giảm đi một phần ba.

Thực lực trực tiếp giảm đi một nửa.

Cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong của nó ở đây, một Thái Ất Kim Tiên trung kỳ bình thường cũng có thể dựa vào ưu thế địa lợi để chống lại.

Trước đây Lại Bì Xà không dám chạy lung tung đến đây, nhưng bây giờ có Tổ Vu đại nhân, nó chẳng sợ gì cả, nghe theo lời dặn của ngài, nghênh ngang bơi lội trên thảo nguyên rong biển, tìm kiếm bảo địa. … Thảo nguyên rong biển rất lớn, lớn hơn địa bàn của Lại Bì Xà

cả ngàn lần, có rất nhiều cường giả sinh sống ở đây.

Trong đó, có một bá chủ cực kỳ mạnh mẽ, Lâu đài Lang Vương.

Lâu đài Lang Vương không lớn, chiều cao cũng chỉ bảy mươi ba vạn năm ánh sáng.

Chiều dài và chiều rộng cũng rất ngắn.

Một tòa lâu đài rất nhỏ, nhưng lại có hai vị Đại La Kim Tiên cư ngụ.

Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang.

Hôm nay, không khí ở Lâu đài Lang Vương rất vui vẻ, bởi vì Hôi Thái Lang đã phục kích ở địa bàn của thế lực lớn khác trên thảo nguyên rong biển, thôn Cừu của tộc Cừu Nước, bắt được thiên tài tiềm năng của tộc Cừu, Mỹ Dương Dương.

Tuổi còn trẻ, chỉ mới hai mươi vạn năm tuổi đã là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, tiềm lực cực cao.

Mà Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang tin chắc rằng, cừu có tiềm lực cao, dùng để chế biến cẩn thận, khẩu vị mới ngon.

Thế là, nồi lớn được bày ra, lửa lớn được nhóm lên, Mỹ Dương Dương từ trong ra ngoài được rửa sạch sẽ.

Ném vào trong nồi, sau đó hầm lửa nhỏ.

Làm xong những việc này, Hồng Thái Lang đắp mặt nạ, lười biếng nói: "Ông xã, anh làm đi, em đi ngủ một giấc làm đẹp." "Được thôi, bà xã đại nhân." Hôi Thái Lang vội vàng gọi Hồng Thái Lang vào phòng, ân cần nói: "Bà xã, đợi anh nấu chín món ăn, sẽ gọi em dậy." "Ông xã, anh thật tốt!" "Đây là việc anh nên làm với tư cách là một người chồng." "Ông xã…" "Bà xã…" Hai con sói, một đực một cái, tình cảm dạt dào, nhìn nhau đắm đuối. … Tiếp đó, Hôi Thái Lang và

Hồng Thái Lang ân ái một hồi, sau đó Hôi Thái Lang đứng dậy, dịu dàng đắp chăn cho Hồng Thái Lang.

Hắn bước ra khỏi phòng ngủ, thêm nước vào nồi đang hầm Mỹ Dương Dương, điều chỉnh lửa.

Đồng thời, bên ngoài lâu đài sói, xuất hiện một con cừu cực kỳ cường tráng, da hơi ngăm đen, đi thẳng bằng hai chân.

Nó cũng là một thiên tài tiềm năng của tộc Cừu Nước, Phí Dương Dương.

Phí Dương Dương mang theo vẻ kiên định, từng bước tiến về phía lâu đài sói.

Hôm nay, nó phải cứu nữ thần của mình.

Mỹ Dương Dương! … "Mỹ Dương Dương, ta nhất định sẽ cứu nàng!" Đứng trước cửa lâu đài sói, Phí Dương Dương thì thầm.

Khi biết tin Mỹ Dương Dương bị Hôi Thái Lang bắt đi, nó lòng như lửa đốt.

Nhưng trưởng thôn và những người khác lại không lập tức đến giải cứu Mỹ Dương Dương, cứ khăng khăng phải lập kế hoạch này nọ.

Điều này khiến Phí Dương Dương tức giận như sấm, các người lãng phí một giây, Mỹ Dương Dương sẽ phải chịu khổ thêm một giây.

Mỹ Dương Dương chịu khổ, đó là nó thất trách.

Các ngươi không cứu, ta cứu.

Phí Dương Dương hít sâu một hơi, nhìn cánh cửa lâu đài sói cứng rắn, tung một cước, đồng thời sau lưng hiện ra một bóng cừu khổng lồ cao đến trăm vạn trượng, làm động tác y hệt nó.

Rầm!

Trong lâu đài sói, Hôi Thái Lang đang nêm nếm canh quay đầu nhìn ra cửa, bụi bặm tan đi, thấy một bóng người đứng ở cửa.

"Phí Dương Dương!" Hôi Thái Lang có chút kinh ngạc, trong lòng dấy lên cảnh giác, một tia nguyên thần nhập vào lâu đài sói, kiểm tra xem gần đó có cường giả mai phục không.

"Thả Mỹ Dương Dương ra!" Phí Dương Dương lấy hết can đảm, dũng cảm bước vào lâu đài sói, tạo hai tư thế, khoe cơ bắp cường tráng của mình.

"Thịt ta nhiều, để ta đổi lấy Mỹ Dương Dương." Bốp!

Một cái chảo rán chặn cửa lâu đài sói lại, Hồng Thái Lang đang ngủ xuất hiện, nhìn Phí Dương Dương với ánh mắt dò xét: "Ông xã, ăn con cừu này có bị giảm chỉ số thông minh không?" "Không sao đâu, bà xã, chúng ta không ăn não là được." Hôi Thái Lang lúc này đã kiểm tra xong xung quanh, sau khi không phát hiện mai phục liền cười lớn.

"Hu hu hu…" Mỹ Dương Dương trong nồi thấy Phí Dương Dương đến cứu mình, liền khóc nức nở.

"Mỹ Dương Dương, nàng đừng khóc, nàng sẽ được tự do ngay thôi." Phí Dương Dương đau lòng vô cùng, trừng mắt nhìn Hôi Thái Lang: "Hôi Thái Lang, ta đã nói ta đến để trao đổi với Mỹ Dương Dương, ngươi còn không mau thả nàng ra." Tuy nhiên, Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang chỉ phá lên cười ha hả.

Mỹ Dương Dương đang khóc hu hu trong nồi vẫn tiếp tục nức nở: "Hu hu… ta không cần Phí Dương Dương cứu, ta muốn Hỉ Dương Dương!" "..." Phí Dương Dương lập tức nhận một cú chí mạng, lửa giận bốc lên đầu, nhìn Hôi Thái Lang: "Ngươi mau thả Mỹ Dương Dương ra!

A a a!" Phí Dương Dương đốt hết pháp lực trong cơ thể dồn vào

hai chiếc sừng cừu, phát động tấn công, húc thẳng vào bụng Hôi Thái Lang đang lơ là.

"Chưa từng thấy con cừu nhỏ nào ngu như vậy!" Hôi Thái Lang xoa xoa bụng, đấm một quyền vào đầu Phí Dương Dương.

Rầm!

Sau đó là một cú đá.

Chương 260

Bốp!

Tiếp theo là một trận đấm đá loạn xạ, Phí Dương Dương bị đánh đến quay cuồng chóng mặt.

Hôi Thái Lang huýt sáo, lột da Phí Dương Dương, dọn dẹp nội tạng.

Sau khi dọn dẹp sạch sẽ, hắn ném vào nồi lớn, bắt đầu chuẩn bị gia vị và rau củ mới.

"Hu hu hu…" Thấy Phí Dương Dương cũng ở chung một nồi với mình, Mỹ Dương Dương khóc càng thảm thiết hơn, chán ghét quay đầu đi: "Ta không muốn ở chung nồi với Phí Dương Dương, ngốc quá." "…" Lòng Phí Dương Dương đau như cắt, lặng lẽ đi đến mép nồi.

Nó phục hồi lại lớp da cừu đã bị tách khỏi máu thịt.

Trong lòng cũng tự trách vô cùng, nó đã không thể cứu được Mỹ Dương Dương.

"Hu hu, nếu là Hỉ Dương Dương thì đã sớm cứu ta về rồi." Bên cạnh, Mỹ Dương Dương khóc lóc tiếp tục bồi thêm một nhát dao.

Phí Dương Dương: (╥-╥) Thời gian trôi qua, nhiệt độ trong nồi ngày càng cao, sức nóng khủng khiếp khiến pháp lực tự động phục hồi trong cơ thể hai con cừu bốc cháy.

Nguyên thần cũng đang tan chảy, hòa làm một với phần thịt sắp chín.

"Ta khó chịu quá." Mỹ Dương Dương yếu ớt nói: "Hỉ Dương Dương, ngươi mau đến cứu ta." "…" Phí Dương Dương cũng sắp bị

luộc chín, nghe thấy lời của Mỹ Dương Dương, nỗi đau thương trong lòng đã lấn át cơn đau thể xác.

Lau khô nước mắt, Phí Dương Dương bơi về phía Mỹ Dương Dương.

"Hu hu… ngươi tránh xa ta ra!" Mỹ Dương Dương lại đâm thêm một nhát dao vào Phí Dương Dương.

"Mỹ Dương Dương, hãy để ta đỡ nàng lên.

Ta dù có chết, cũng muốn chết vì nàng." "Ai thèm ngươi chết vì ta!" Mỹ Dương Dương bực bội nói, nhưng cũng không từ chối, khẽ gật đầu.

Phí Dương Dương mừng rỡ, nâng Mỹ Dương Dương lên cao, sức nóng bỏng rát đang hủy diệt sinh cơ trong cơ thể nó, nguyên thần cũng đang tan chảy.

Nhưng chút đau đớn này đã sớm bị niềm vui trong lòng Phí Dương Dương lấn át, nó đã chạm được vào nữ thần.

Hạnh phúc quá!

Chết cũng không hối tiếc.

"Cảm động quá đi!" Hồng Thái Lang lau mép, một con dao nhỏ từ da Mỹ Dương Dương cắt xuống hai miếng thịt đã chín.

Tiện tay ném một củ cà rốt bịt miệng Mỹ Dương Dương lại.

Một miếng đưa vào miệng Hôi Thái Lang: "Ông xã, anh nếm thử đi!" "Bà xã, em thật tốt!" Hôi Thái Lang dùng củ khoai tây trong tay bịt miệng Phí Dương Dương đang la mắng.

Hạnh phúc cắn miếng thịt cừu.

"Ân~ ngon tuyệt!" Hôi Thái Lang say sưa, lấy miếng thịt cừu còn lại trên dao của Hồng Thái Lang bày biện tinh xảo, sau đó đưa đến

trước mặt Hồng Thái Lang.

"Quý cô Hồng Thái Lang xinh đẹp, mời thưởng thức!" Hồng Thái Lang mỉm cười, cầm lấy chiếc nĩa trên đĩa, tao nhã xiên lên, chậm rãi thưởng thức.

"Ngon quá, ông xã." Mỹ Dương Dương dù sao cũng có huyết mạch bất phàm, một miếng thịt cừu đã khiến pháp lực trong cơ thể Hồng Thái Lang tinh thuần hơn một chút.

"Bà xã, thử cái này nữa đi!" Hôi Thái Lang cầm con dao lớn, bắt đầu xẻo những phần đã chín của Phí Dương Dương và Mỹ Dương Dương.

Một lát sau, từng miếng thịt cừu được Hôi Thái Lang bày biện tinh xảo, rắc thêm gia vị.

Mùi thơm ngào ngạt!

Hồng Thái Lang vừa chuẩn bị thưởng thức, đột nhiên một bàn tay lớn xuất hiện, vồ lấy đĩa thịt cừu.

Hôi Thái Lang, Hồng Thái Lang: (ÒMÓ) Họ quay đầu nhìn lại, một gã khổng lồ một tay bưng đĩa thịt cừu của họ, tay kia cầm đũa gắp thịt nếm thử, dưới chân hắn là một con rắn xấu xí đang nằm bò.

"Ngươi…" Thức ăn chuẩn bị cho vợ bị cướp, điều này khiến Hôi Thái Lang nổi giận, bất chấp áp lực đáng sợ từ người Cộng Công.

Pháp lực trong cơ thể hội tụ, dòng điện màu đen xoay quanh tay hắn.

Đột nhiên, Hồng Thái Lang đặt tay lên vai Hôi Thái Lang, Hôi Thái Lang vội vàng thu lại sức mạnh của mình.

"Ông xã, tỉnh táo lại!" Hồng Thái Lang lắc đầu, quay sang nhìn gã khổng lồ đã cướp thức ăn của mình.

Áp lực kinh khủng cho nó biết, đây là một tồn tại có thể tiêu diệt bọn họ.

Hôi Thái Lang bên cạnh nén giận, đứng trước mặt Hồng Thái Lang, nhìn gã khổng lồ trước mắt, cười khoa trương: "Ôi chao, vị đại nhân này, ngài thấy món thịt cừu này thế nào ạ?

Có cần ta làm thêm cho ngài chút nữa không?" "Không cần." Cộng Công ăn hết miếng thịt cừu cuối cùng, lắc đầu, tuy ngon nhưng chất thịt quá kém.

Nhưng điều này cũng khiến Cộng Công phải nhìn hai con sói này bằng con mắt khác, không ngờ chúng có thể làm ra món ăn khiến hắn cảm thấy ngon.

Không nói đến những thứ khác, về mặt hương vị, đã gần bắt kịp Trù Thúc rồi.

Lâu đài Lang Vương là bảo địa hàng đầu của thảo nguyên rong biển, Lại Bì Xà liền đưa Cộng Công đến đây.

Vừa đến đã thấy có mỹ thực, Cộng Công sao có thể bỏ qua, ăn xong thịt cừu, hắn nhìn hai con sói cũng thuận mắt hơn nhiều.

"Mượn chỗ các ngươi ở vài ngày, không phiền chứ?" "Không phiền, không phiền!" Hôi Thái Lang vội nói: "Đại nhân ngài muốn ở bao lâu cũng được." "Vậy thì tốt." Cộng Công gật đầu, đi đến trung tâm Lâu đài Lang Vương ngồi xuống, thông qua lâu đài, cảm ngộ quy tắc và đại đạo của toàn bộ thảo nguyên rong biển.

Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang lau mồ hôi, tiếp tục hầm hai con cừu trong nồi, đồng thời múc ra một bát canh, hỏi Lại Bì Xà về danh hiệu của Cộng Công.

Lại Bì Xà vô cùng đắc ý, không ngờ Hôi Thái Lang lừng lẫy cũng có ngày đối xử khách sáo với nó như vậy.

Nó vừa húp canh cừu, vừa khoác lác về Tổ Vu đại nhân.

Rầm!

Đúng lúc này, lâu đài sói bị tấn công, Hôi Thái Lang vội vàng chặn lại cảm giác rung chuyển và âm thanh, để không làm phiền vị đại nhân kia.

Hồng Thái Lang bên cạnh cũng nhanh nhẹn cắt hết những phần đã chín của hai con cừu trong nồi.

Chắc là đám cừu nhỏ đến cứu chúng rồi, chuyện này thường xuyên xảy ra.

Đây cũng là do bọn họ cố ý làm vậy, dù sao thực lực của tộc Cừu cũng không tệ, hai con cừu này lại là thiên tài của tộc Cừu, nếu thật sự giết chết, dễ gây ra đại chiến.

Hơn nữa, giết cũng thấy tiếc, ăn dở rồi thả về, tộc Cừu sẽ hao phí thiên tài địa bảo để phục hồi tiềm lực cho hai con cừu này.

Đến lúc đó lại bắt về ăn.

Tốt biết bao.

Sau khi dùng một cái chảo rán bảo vệ Lại Bì Xà, hai con sói chuẩn bị bắt đầu diễn kịch.

"Ừm… không phải đám cừu nhỏ." Hôi Thái Lang khịt mũi, ánh mắt ngưng lại, nhìn lên không trung.

"Dao động không gian." Rầm!

Trung tâm lâu đài sói, một cánh cổng không gian mở ra, một bóng người chật vật bay ra.

Bóng người này mặc quần yếm, in hình chữ "côn", ngực có một lỗ hổng sâu hoắm, lơ lửng một quả cầu đỏ, vác một chiếc gương lớn.

Sau khi ngã xuống đất, hắn vội vàng đứng dậy, cũng không nhìn hoàn cảnh xung quanh, mở ra một cánh cổng không gian, vội vàng chui vào biến mất.

Đợi hắn đi rồi, trong lối đi không gian ban đầu xuất hiện một bóng người mập mạp.

"Đái Nã!" Hôi Thái Lang tức giận chỉ vào tên mập nhỏ này: "Ngươi đến Lâu đài Lang Vương của ta làm gì?" "Hôi Thái Lang!" Đái Nã vội vàng xin lỗi cúi người, giải thích: "Tên Kê Lý Ái Khôn Thần chết tiệt đó đã trộm Ma Kính của đại ca ta.

Ta đang truy sát hắn." "Xin lỗi Hôi Thái Lang, đợi ta đoạt lại Ma Kính, sẽ đến tìm ngươi xin lỗi!" Nói xong, Đái Nã vội vàng mở ra một cánh cổng không gian, lê đôi chân mập mạp chui vào.

Để lại Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang kinh ngạc nhìn nhau: "Kê Lý Ái Khôn Thần lại trộm được Ma Kính của Địch Già!" … "Kê Lý Ái Khôn Thần?" Ánh mắt Cộng Công không thiện cảm, hắn đang trong quá trình cảm ngộ thì đột nhiên bị làm phiền, mấu chốt là, đòn tấn công của hắn chỉ có khoảng cách vạn mét, vượt qua vạn mét thì không thể đánh chết Đại La Kim Tiên, mà tên Kê Lý Ái Khôn Thần kia lại ở ngoài vạn mét.

Hắn đường đường là một Tổ Vu, trước mặt bao nhiêu con gà con thế này, một chiêu không đánh chết được một Đại La Kim Tiên, mặt mũi còn muốn hay không?

Chỉ có thể giả vờ ra vẻ độ lượng, mặc cho tên gây rối kia rời đi.

Kê Lý Ái Khôn Thần!

Lão tử ghi nhớ rồi.

Cộng Công tiếp tục cảm ngộ. … "Xem ra đại nhân không nổi giận!" Hai con sói ở xa thở phào nhẹ nhõm, dù sao khí tức của đại

nhân đáng sợ như vậy, thực lực có thể tưởng tượng được.

"Kê Lý Ái Khôn Thần điên rồi, lại đi chọc vào tên Địch Già kia." Hôi Thái Lang chửi bới, chọc vào thì cũng thôi đi, còn chạy đến địa bàn của hắn, lỡ như vị đại nhân kia nổi giận liên lụy cả bọn họ cũng bị giết, vậy thì oan uổng quá.

"Hừ, lần sau khi Nguồn Gốc Tiến Hóa xuất hiện, Kê Lý Ái Khôn Thần tốt nhất đừng xuất hiện." Hồng Thái Lang bên cạnh lạnh lùng hừ một tiếng.

"Nguồn Gốc Tiến Hóa!" Nghe thấy lời của Hồng Thái Lang, Lại Bì Xà tràn đầy khao khát.

Thứ như Nguồn Gốc Tiến Hóa, nó chưa từng thấy qua, nghe nói thấp nhất cũng phải là Đại La Kim Tiên mới có thể tham gia.

Hơn nữa nghe nói nếu nhận được Nguồn Gốc Tiến Hóa, có thể trở thành con cưng của thế giới trong một khoảng thời gian, khí vận tăng vọt, thực lực tăng trưởng nhanh chóng.

Nếu nó có thể nhận được Nguồn Gốc Tiến Hóa một lần, trở thành Đại La Kim Tiên là chuyện dễ như trở bàn tay.

Bên này, Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang lại bắt đầu hầm Phí Dương Dương và Mỹ Dương Dương.

Hai con cừu vừa mới miễn cưỡng phục hồi một phần máu thịt lại bắt đầu bị nước dùng sôi sùng sục làm chín.

Mỹ Dương Dương còn đỡ, vì được Phí Dương Dương nâng lên, chỉ có lớp da bên ngoài bị hơi nóng làm chín.

Phí Dương Dương lúc này đã chín một nửa, nguyên thần cũng tiêu tán một nửa, dung nhập vào cơ thể đã được hầm chín.

Nhưng Phí Dương Dương không hề sợ hãi, bởi vì, lúc này nó đang

được tiếp xúc gần gũi với Mỹ Dương Dương.

Tình yêu đích thực khiến Phí Dương Dương hạnh phúc!

Quên đi đau đớn.

"Cảm động quá đi!" Hôi Thái Lang vẻ mặt cảm động, móng vuốt dài ra, nhẹ nhàng khoét ra hai quả thận đã chín của Phí Dương Dương, cất đi.

Hồng Thái Lang bên cạnh cũng không ngừng cắt xuống những phần đã chín, cất trữ, làm lương khô sau này.

Lúc này, Lâu đài Lang Vương của Hôi Thái Lang vang lên tiếng báo động, Hôi Thái Lang ngay lập tức chặn lại âm thanh, tránh làm phiền vị đại nhân đang tu luyện kia.

Sau đó kiểm tra nguyên nhân.

Sau khi thấy rõ nguyên nhân, Hôi Thái Lang nhỏ giọng nói: "Bà xã, đám cừu nhỏ đến cứu hai con cừu này.

Có muốn giữ chúng lại hết, cắt chút thịt rồi thả đi không?" Hồng Thái Lang có chút động lòng, nhưng nghĩ đến trong nhà có một tồn tại đáng sợ không rõ tính cách, vẫn là lắc đầu.

"Thôi được rồi!" Hôi Thái Lang thở dài, dập lửa, gỡ bỏ cấm chế trong nồi.

Phí Dương Dương và Mỹ Dương Dương có cơ hội thở dốc, ngoại hình trong nháy mắt phục hồi như cũ.

Trông có vẻ không bị thương gì, nhưng tinh hoa toàn thân đã mất đi quá nửa, căn cơ đã không còn như trước.

Chương 261

"Ông xã, chúng ta ra ngoài ăn tiệc nướng đi." "Được chứ, bà xã!" Hôi Thái Lang mang theo hai con cừu nhỏ, đi theo Hồng Thái Lang ra khỏi lâu đài sói.

Bên ngoài lâu đài, một đống lửa lớn được nhóm lên.

Hai con cừu nhỏ lại bị treo lên, Hồng Thái Lang và Hôi Thái Lang bắt đầu chuẩn bị dược liệu để nướng cừu nguyên con.

Trong bóng tối, có mấy con cừu nhỏ cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đang theo dõi tất cả.

Hai năm rưỡi sau, Cộng Công đã lĩnh ngộ gần hết quy tắc và Thủy chi đại đạo của thảo nguyên rong biển.

Lại Bì Xà hóa thành thân thể trăm mét, Cộng Công đứng trên đầu nó, chuẩn bị đến lãnh địa tiếp theo.

Vừa ra đến cửa, Cộng Công đã thấy hai con sói đã chiêu đãi mình đang bị một đám cừu nhỏ trêu chọc.

"Ặc…" Cộng Công gãi đầu, hắn phát hiện hai con sói này cũng giống như Tam Thanh, diễn hay thật.

Đại La Kim Tiên lại đánh không lại một đám Thái Ất Kim Tiên.

Rầm!

"A, ta nhất định sẽ quay lại!" Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang bị một con cừu cái cường tráng húc bay, đập vào lâu đài sói.

Lâu đài sói vốn cứng như Tiên Thiên Linh Bảo lúc này lại cực kỳ giòn, dễ dàng bị đập ra một lỗ lớn.

Đám cừu nhỏ chiến thắng, cứu được hai con cừu ban đầu bị hầm,

nhanh chóng bỏ chạy.

"Phì phì, lũ cừu chết tiệt, ra tay ác thật!" Trong lâu đài sói, Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang chỉnh lại hình tượng, thuận tiện than thở.

Sau đó, họ chú ý đến Cộng Công đang đứng ở cửa, nhìn nhau một cái, vội vàng tiến lên: "Đại nhân, ngài đây là…" Cộng Công nhìn hai con sói này, cảnh giới Đại La Kim Tiên, chắc chắn chạy nhanh hơn con rắn dưới chân này.

Hay là… "Khụ khụ, hai ngươi tên là gì?" "Đại nhân, tiểu nhân là Hôi Thái Lang, đây là thê tử của ta, Hồng Thái Lang." "Bản Tổ Vu mới đến thế giới của các ngươi, không quen thuộc, các ngươi có bằng lòng đưa bản Tổ Vu tham quan một vòng không?" Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang không hề kinh ngạc, họ đã sớm đoán được vị đại nhân này không phải người của thế giới họ.

Dù sao tất cả cường giả trong thế giới của họ đều biết rõ, vị đại nhân này lại chưa từng nghe nói, ngoài việc đến từ thế giới khác, thật sự không nghĩ ra lý do nào khác.

Đến từ thế giới khác, nói không chừng cũng giống như vị kia định kỳ thả xuống Nguồn Gốc Tiến Hóa… Hai con sói suy nghĩ một lát, sau đó Hôi Thái Lang tiến lên nói: "Đại nhân, ta biết tất cả những nơi kỳ lạ trong Thủy Thế Giới, chỉ cần là chuyện liên quan đến Thủy Thế Giới, ta đều biết." "Vậy thì tốt, đưa ta đi tham quan tất cả các nơi trong Thủy Thế Giới." Cộng Công gật đầu, nhảy khỏi đầu Lại Bì Xà.

"Không cần ngươi nữa, trở về đi!" "?" Đầu Lại Bì Xà hiện lên dấu chấm hỏi, không phải là muốn nó làm tọa kỵ một triệu năm sao?

Bây giờ không cưỡi nữa, Tổ Vu đại nhân có đòi lại tinh huyết trong cơ thể không?

Không lâu sau, Lại Bì Xà mang theo vẻ không nỡ quay trở về lãnh địa Lục Thủy.

Thật không ngờ, chỉ trong vài năm ngắn ngủi, đã nhận được một giọt tinh huyết của Long tộc.

Tổ Vu đại nhân thật quá hào phóng.

Lại Bì Xà cảm thán, tăng tốc trở về nhà. … Bên này, sắc mặt Cộng Công đen lại nhìn hai con sói ở cách xa hàng vạn năm ánh sáng.

Vừa mới cùng Hôi Thái Lang định xong địa điểm tiếp theo là đến đại lục Ma Tiên, sau đó hai con sói này liền xuất phát.

Tốc độ của Đại La Kim Tiên, hắn bây giờ một bước vạn mét làm sao đuổi kịp?

Cộng Công cạn lời, đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Hồi lâu sau, Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang khó hiểu quay lại.

"Tổ Vu đại nhân, ngài?" "Bản Tổ Vu không thích đi đường, các ngươi có phi hành chí bảo không?" Cộng Công nhàn nhạt mở miệng.

Thì ra là một đại lão có tật xấu.

Hôi Thái Lang lấy ra một cái búa: "Tổ Vu đại nhân đợi một lát." Nói xong, Hôi Thái Lang cầm búa điên cuồng gõ, không lâu sau, một mô hình phi thuyền được hắn gõ ra.

Sau đó Hôi Thái Lang lấy ra một khối năng lượng thế giới dung nhập vào, phi thuyền thăng cấp thành Tiên Thiên Linh Bảo, Hôi Thái Lang đắc ý cười một tiếng, ném ra, hóa thành kích thước trăm vạn mét.

Sau đó Hôi Thái Lang điều khiển phi thuyền, xông ra khỏi mặt nước, bay lượn trên không trung.

Cộng Công ngồi trên ghế nằm trên boong tàu, có chút kinh ngạc

hỏi: “Ngươi lấy bản nguyên thế giới ở đâu ra vậy?” “Thì ra các ngài gọi thứ này là bản nguyên thế giới sao?” Hôi Thái Lang gãi đầu, nói: “Chúng ta đều gọi là Nguồn Gốc Tiến Hóa, cứ cách một khoảng thời gian, có một vị đại thần từ ngoài thế giới sẽ thả xuống Nguồn Gốc Tiến Hóa, do sinh linh trong Thủy Thế Giới chúng ta tranh đoạt.

Khối của ta, là từ năm mươi vạn năm trước…” “Ngươi nói qua tình hình đại khái của Thủy Thế Giới đi.” “Được, mỗi lãnh địa trong Thủy Thế Giới của chúng ta đều có quy tắc khác nhau, như thảo nguyên rong biển, ở Thủy Thế Giới cũng chiếm một vị trí nhất định.

Đại lục Ma Pháp bên cạnh, và đại lục Tinh Linh, cũng rất mạnh…” … Cộng Công một mặt cảm ngộ quy tắc và Thủy chi đại đạo của mỗi nơi trong Thủy Thế Giới, mở rộng đại đạo của bản thân.

Một mặt nghe Hôi Thái Lang kể.

Đầu tiên là bản nguyên thế giới, thứ này là do Bình Tâm muội muội ném xuống.

Sau đó là bố cục của Thủy Thế Giới.

Những nơi kỳ lạ quá nhiều.

Thời gian hắn áp chế đột phá nhiều nhất là một triệu năm.

Hoàn toàn không đủ để hắn đi hết thế giới này.

Cộng Công suy nghĩ một chút, chỉ có thể để Hôi Thái Lang thiết lập một lộ trình, ưu tiên đến những nơi mạnh mẽ trong Thủy Thế Giới để cảm ngộ quy tắc và đại đạo.

Những nơi yếu, thì thôi vậy.

“Tổ Vu đại nhân, lộ trình đã được thiết lập.” “Vậy thì tăng tốc!!” “Được rồi, mục tiêu, du ngoạn Thủy Thế Giới, xuất phát!” Hôi Thái Lang đẩy cần tăng tốc, tốc độ phi thuyền tăng vọt.

“Trạm tiếp theo, đại lục Ma Tiên!” … Thôn Cừu, một đám cừu nhỏ mang theo Phí Dương Dương và Mỹ Dương Dương yếu ớt trở về.

“Ai!” Trưởng thôn Mạn Dương Dương, nhìn Phí Dương Dương căn cơ đã đến mức không đáng hao phí tài nguyên để phục hồi, thở dài một hơi.

Dù sao cũng là đứa trẻ mình nhìn từ nhỏ đến lớn, Mạn Dương Dương lấy ra chí bảo cất giữ đã lâu cho Phí Dương Dương dùng, phục hồi căn cơ của nó, sau đó chuẩn bị mở kho tài nguyên của thôn, để Mỹ Dương Dương và Phí Dương Dương phục hồi tiềm lực đã bị tổn hại.

“Hỉ Dương Dương, ngươi lại cứu ta một lần nữa, thật lợi hại!” Mỹ Dương Dương vừa hồi phục sức lực, đã sùng bái nói với Hỉ Dương Dương.

“Ha ha, mọi người đều là bạn đồng hành, nên làm vậy.” Hỉ Dương Dương gãi đầu cười nói.

“Vết thương của ngươi còn rất nặng, vẫn là nên chữa thương trước đi, ta đi xem Phí Dương Dương!” “Hỉ Dương Dương thật là một con cừu đực hoàn hảo!

Đẹp trai, thông minh, dũng cảm, còn khiêm tốn.” Mỹ Dương Dương e thẹn nhìn bóng lưng Hỉ Dương Dương rời đi.

Khóe mắt vô tình lại nhìn thấy Phí Dương Dương đang hôn mê bên cạnh.

Bĩu môi: “Tên lỗ mãng thô tục, hoàn toàn không thể so sánh với Hỉ Dương Dương.” “Hai ngươi cũng sàn sàn như nhau thôi!” Trên cành cây xa xa, Lại Dương Dương với một nhúm lông trên đầu đang lim dim mắt, lười biếng nói.

“Hừ, Lại Dương Dương, ngươi là người bị Hôi Thái Lang bắt nhiều lần nhất đấy.” Mỹ Dương Dương cãi lại.

“Ta có thể tự bảo vệ mình, không bị Hôi Thái Lang tiêu hao máu thịt.” Lại Dương Dương đứng xuống đất, khoanh tay trước ngực: “Không giống như các ngươi, bị Hôi Thái Lang coi như thức ăn, chí bảo mà trưởng thôn để dành cho mình đột phá cũng bị các ngươi dùng hết.

Còn lãng phí tài nguyên trong kho của thôn.” Nói đến đây, Lại Dương Dương khinh bỉ: “Đó là tài nguyên tu luyện mười năm của hàng vạn con cừu trong thôn, các ngươi cứ thế lãng phí.

Đúng là đồ vô dụng!” “Ngươi…” Mỹ Dương Dương chỉ vào Lại Dương Dương, tức đến không nói nên lời.

“Khụ… khụ khụ, Lại Dương Dương, không được bắt nạt Mỹ Dương Dương, khụ khụ!” Phí Dương Dương đang hôn mê đột nhiên bộc phát tiềm năng, lộn một vòng đứng dậy, đẩy Hỉ Dương Dương ra, chạy đến trước mặt Mỹ Dương Dương.

“Chẳng có cống hiến gì, còn làm liên lụy cả thôn, không thèm để ý đến ngươi, chỉ tổ lãng phí thời gian ngủ ngon của ta.” Lại Dương Dương liếc xéo hai con cừu một cái, sau đó vẫy tay, một chiếc võng xuất hiện, nó nằm lên, ngủ thiếp đi.

“Hu hu…” Lời của Lại Dương Dương lập tức khiến Mỹ Dương Dương tức khóc, Phí Dương Dương vội vàng khuyên nhủ, nhưng vì Mỹ Dương Dương chán ghét, không cho phép nó lại gần, khiến Phí Dương Dương không biết phải làm sao, mặt đầy đau lòng.

Bị Phí Dương Dương đẩy một cái, Hỉ Dương Dương bất đắc dĩ thở dài, huynh đệ này sao lại biến thành thế này.

“Phí Dương Dương, vết thương của ngươi chưa lành, vẫn là nên

luyện hóa Dương Tổ Chi Huyết mà trưởng thôn cho ngươi để phục hồi căn cơ trước, đợi trưởng thôn mở kho tài nguyên đi." "Đúng rồi, sao ta lại quên thứ này." Phí Dương Dương vỗ đầu, lấy ra một lọ máu, đến bên cạnh Mỹ Dương Dương, mang theo hy vọng nói: "Mỹ Dương Dương, ta có thứ có thể chữa lành vết thương cho nàng, nàng mau dùng đi, ta hộ pháp cho nàng." "Hu hu hu…" Mỹ Dương Dương đang khóc nức nở quay đầu đi: "Ai thèm đồ của ngươi." Sắc mặt Phí Dương Dương khổ sở, vẫn tiếp tục khuyên nhủ: "Mỹ Dương Dương, đây là…" Đột nhiên, một bóng đen vút qua.

"Là… là… Dương… Tổ…" Phí Dương Dương ngơ ngác nhìn lòng bàn tay trống rỗng.

Mỹ Dương Dương cũng ngây người, Dương Tổ Chi Huyết đâu rồi?

"A ha ha ha… Lão cừu, tài nguyên của các ngươi cũng không ít nhỉ, ta giúp các ngươi thu rồi, không cần cảm ơn!" "Hôi Thái Lang, để lại tài nguyên của thôn Cừu chúng ta!" Rầm!

Tiếng cười khoa trương của Hôi Thái Lang vang lên, đồng thời kèm theo tiếng gầm giận dữ của trưởng thôn Đại La Kim Tiên.

Đám cừu ngẩng đầu, Hôi Thái Lang bay ra khỏi mặt nước, đứng trên một chiếc phi thuyền, tay cầm một thiết bị trữ vật.

"Trả lại tài nguyên của thôn Cừu!" Khí tức Đại La Kim Tiên của Mạn Dương Dương càn quét bát hoang, toàn bộ thảo nguyên rong biển đều cuộn trào.

Cuối cùng, hơn nửa thảo nguyên rong biển dưới sự khống chế của Mạn Dương Dương ngưng tụ thành một thân cừu cao vạn trượng.

"Dương Tổ Pháp Tướng, lão cừu này thực lực mạnh thật!" Trên phi thuyền, Hôi Thái Lang ánh mắt ngưng trọng, liếc nhìn Tổ Vu đại

nhân đang tu luyện phía sau.

Lắc đầu, vẫn là đến đại lục Ma Tiên quan trọng hơn, cướp bảo vật của lão cừu này hoàn toàn là tình cờ gặp phải.

"Lão cừu, bản đại vương hôm nay không muốn chơi với ngươi, bái bai!" Hôi Thái Lang từ bỏ ý định so tài với lão cừu này, điều khiển phi thuyền, trong nháy mắt bỏ xa Mạn Dương Dương, nghênh ngang rời đi, nhanh chóng hướng về đại lục Ma Tiên.

"Tiến Hóa Chi Bảo!" Mạn Dương Dương nhìn phi thuyền đã hóa thành chấm đen, có chút kinh ngạc.

Bảo vật được làm từ Nguồn Gốc Tiến Hóa, Hôi Thái Lang này sao lại lãng phí như vậy?

Hấp thụ Nguồn Gốc Tiến Hóa, có thể trong thời gian ngắn được đại khí vận gia thân.

Dù là quan hệ đối địch, Mạn Dương Dương cũng bị hành động bại gia của con sói này làm cho tức không nhẹ.

Cộng thêm kho tài nguyên của thôn bị cướp sạch.

Mạn Dương Dương càng tức giận hơn.

Dương Tổ Pháp Tướng tiêu tán, Mạn Dương Dương trở lại thôn Cừu.

"Trưởng thôn, kho tài nguyên không còn một chút nào, sự tiến bộ của các cừu con trong thôn ít nhất sẽ bị trì trệ cả trăm năm." Hỉ Dương Dương lo lắng nói.

"Không có tài nguyên để đẩy nhanh sự trưởng thành của cừu con, thực lực tổng thể của tộc Cừu cũng sẽ xuất hiện một khoảng trống nhỏ, trên chiến trường Cừu Sói, e rằng tộc Cừu sẽ tổn thất nặng nề." "Vết thương của Phí Dương Dương và Mỹ Dương Dương cũng cần

nhanh chóng phục hồi.

Nếu không sau này họ đột phá Đại La Kim Tiên sẽ rất khó." "Ai!" Mạn Dương Dương thở dài, đi đến trước mặt Lại Dương Dương đang ngủ.

"Lại Dương Dương, dùng đến con bài tẩy của ngươi đi." "Ta chỉ giúp lần này, sau này có chuyện trời sập, ta cũng không quan tâm!" Lại Dương Dương đang ngủ mở mắt nói.

"Ngươi là công thần của tộc Cừu chúng ta." "Danh tiếng có ích gì." Lại Dương Dương lại nhắm mắt lại, một nửa trong số Nguồn Gốc Tiến Hóa ẩn giấu trong cơ thể bị Lại Dương Dương ép ra, đánh tan dung nhập vào thôn Cừu.

Ầm ầm ầm!

Thôn Cừu xảy ra biến hóa kinh người, vô số linh thảo không ngừng phát triển, linh khí hội tụ.

Cừu con tu luyện cũng nhanh chóng hơn.

Căn cơ bị tổn thất của Phí Dương Dương và Mỹ Dương Dương ở xa cũng đang tự động hồi phục.

Mạn Dương Dương đeo một cặp kính, thấy được khí vận của thôn Cừu đang tăng vọt.

Nhưng vẫn chưa đạt đến cấp độ cao nhất của Thủy Thế Giới.

Chương 262

Mạn Dương Dương liếc nhìn Lại Dương Dương đang ngủ, mỉm cười hiền từ.

Vẫn còn giữ lại một tay. … Hai năm rưỡi sau, tại một phúc địa của đại lục Ma Tiên.

Một cô bé cầm cây đũa phép, dẫn theo Cộng Công, Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang đi về phía nơi tu luyện của mình.

Đây là một đỉnh núi, có một vườn hoa dài mười năm ánh sáng, rất nhiều loại pháp tắc hiển hóa ở đây.

Linh khí cũng vô cùng sung túc, nhìn một cái là có thể thấy rất nhiều loại Hậu Thiên Linh Căn.

"Tổ Vu thúc thúc, dì Sói Xám, chú Sói Xám, mời vào." Cô bé pháp sư Tiểu Anh tung tăng đẩy cửa, đi vào trong sân.

Cộng Công sau khi vào, liền đứng ở trung tâm hiển hóa pháp tắc, bắt đầu cảm ngộ, Hôi Thái Lang thì ở một bên làm hộ pháp.

Tiểu Anh dẫn Hồng Thái Lang đi dạo trong sân.

"Tiểu Anh, mấy vạn năm không gặp, nhà của cháu trở nên đẹp hơn rồi." Hồng Thái Lang khen ngợi Tiểu Anh.

"Đâu có đâu ạ, đều là gần đây mới có sự thay đổi này." Tiểu Anh khổ não nhíu mày, nói: "Đều là do tên Kê Lý Ái Khôn Thần kia, trộm mất Ma Kính của đại ma đầu Địch Già, khiến cho tộc Quang Tể nổi giận, truy sát tộc Kê Lý Ái Khôn khắp thế giới." "Lãnh địa của cháu có rất nhiều người Kê Lý Ái Khôn đến gây rối, sau khi cháu đánh bại họ, đây là chiến lợi phẩm nhận được." Tiểu Anh lấy ra một quả cầu đỏ: "Trong đó nhiều nhất là loại cầu đỏ này, tỷ lệ đánh trúng mục tiêu

rất thấp, chẳng có tác dụng gì, mà bọn họ ai cũng mang theo nhiều như vậy." "Lại là Kê Lý Ái Khôn Thần!" Sắc mặt Hồng Thái Lang lạnh đi.

"Dì Sói Xám, thảo nguyên rong biển cũng có người Kê Lý Ái Khôn bị truy sát sao?" Tiểu Anh nghi hoặc hỏi.

Lục Thủy Hải Vực, quy tắc xung khắc với tộc Kê Lý Ái Khôn, người Kê Lý Ái Khôn còn chạy đến đó sao?

"Là Kê Lý Ái Khôn Thần." Hồng Thái Lang giải thích: "Mấy năm trước hắn chạy đến Lâu đài Lang Vương của ta, suýt nữa chọc giận Cộng Công đại nhân, khiến ta và Hôi Thái Lang bị liên lụy." "Thì ra là Kê Lý Ái Khôn Thần." Tiểu Anh gật đầu, vậy thì cô bé không còn nghi ngờ nữa.

Nhưng mà… vị Cộng Công thúc thúc này trông thật là hung dữ.

Tiểu Anh lòng còn sợ hãi nhìn về phía Cộng Công đang tu luyện ở xa.

Lãnh địa của mình đột nhiên xuất hiện một vị thúc thúc trông hung dữ như vậy, khí tức còn đáng sợ đến thế.

Suýt nữa dọa chết cô bé.

Lúc này, chiếc đồng hồ trên cổ tay Tiểu Anh vang lên.

"Có điện thoại rồi, dì Sói Xám, cháu đi nghe điện thoại trước." Nói xong, Tiểu Anh nhấc máy.

"Alo!" "Tiểu Anh đại nhân, có một lượng lớn người Kê Lý Ái Khôn xuất hiện, cần ngài…" "Dì Sói Xám, cháu phải đi xử lý những chuyện vặt này trước, mọi người…" Tiểu Anh cúp điện thoại, vội vàng thi triển ma pháp không gian, lời còn chưa nói xong, Hồng Thái Lang cũng lấy ra chảo rán.

“Tiểu Anh, ta đi cùng cháu, vừa hay xả giận.” “……” … Đại lục Ma Tiên có số lượng nhân loại đông nhất, lại chia thành mấy thế lực.

Cô bé pháp sư Tiểu Anh, chính là một cường giả đỉnh cấp của đại lục Ma Tiên, người bảo hộ của một đại quốc nhân tộc.

Lúc này, quốc gia mà cô bé bảo hộ đang trong tình trạng hỗn loạn.

Hơn một ngàn người Kê Lý Ái Khôn đang làm bậy trong các thành phố.

Thực lực rất yếu, cơ bản đều là cảnh giới Địa Tiên, nhưng người dân còn yếu hơn họ.

Lúc này trong thành có quá nhiều người chưa kịp sơ tán, tầng lớp cao tầng của quốc gia cũng không dám tùy tiện sử dụng vũ khí quy mô lớn, đành bó tay nhìn người Kê Lý Ái Khôn nhảy nhót trong thành phố của họ.

Quả cầu đỏ trong tay phá hủy từng tòa nhà, chỉ trong hai tiếng rưỡi, đã có hàng vạn người chết.

Trong nước không phải không có cường giả, nhưng người Kê Lý Ái Khôn thực lực không được, lại có thiên phú không gian.

Lanh lợi như chạch, một hai người còn đỡ, nhiều quá thì hết cách.

Lúc này, trên trời xuất hiện một pháp trận rực rỡ.

Người dân thở phào nhẹ nhõm, người bảo hộ của họ đã đến.

Pháp trận tan đi, Tiểu Anh và Hồng Thái Lang xuất hiện trên không.

Nhìn xuống những người Kê Lý Ái Khôn đang phá hoại khắp nơi và cực kỳ phân tán.

Tiểu Anh chỉ cây đũa phép hóa thành trượng phép: “Lũ người Kê Lý Ái Khôn đáng ghét, Ma pháp tử vong!” Pháp tắc tử vong hiển hóa,

khí tức của hơn một ngàn người Kê Lý Ái Khôn trong nháy mắt tiêu tán.

"Ma pháp bóc tách!" "Ma pháp phục nguyên!" "Ma pháp phục sinh!" "…" Một loạt ma pháp được thi triển, thành phố bị phá hủy trong nước được phục hồi, những người đã chết cũng giữ nguyên biểu cảm trước khi chết mà sống lại.

Gia sản của hơn một ngàn người Kê Lý Ái Khôn cũng bay vào tay Tiểu Anh.

Tiểu Anh liếc nhìn một cái, xoa đầu: "Mười vạn quả cầu đỏ vô dụng, còn lại đều là linh thực vật bình thường." "Cháu là một Đại La Kim Tiên, lại ra mặt vì chuyện nhỏ này sao?" Hồng Thái Lang bên cạnh lắc đầu, một Đại La Kim Tiên, cường giả đỉnh cấp của Thủy Thế Giới, xử lý chuyện này, thật là phí công.

"Cháu lại không có thuộc hạ gì." Tiểu Anh bất đắc dĩ khoanh tay: "Cháu quyết định một thời gian nữa sẽ đến Lâu đài Ma Tiên mượn Ma Tiên Nữ Vương một ít người." "Lâu đài Ma Tiên dù sao cũng là Lâu đài Ma Tiên." "Bồi dưỡng thuộc hạ phiền phức thật!" "Ta nhớ Hôi Thái Lang năm đó muốn nghiên cứu khoa học kỹ thuật, đã chạy đến rất nhiều nơi, đại lục Tinh Linh có một loại khoa học kỹ thuật thành tiên Thiên sứ ác ma, sử dụng một loại khoa học kỹ thuật gen, cường hóa nhục thân, chiến đấu cũng có máy tính hỗ trợ, bù đắp sự thiếu hụt của nguyên thần.

Khoa học kỹ thuật của họ đã đạt đến tầng thứ Huyền Tiên." Hồng Thái Lang đưa ra gợi ý.

"Cháu có thể đi xin một ít về.

Huyền Tiên, đủ để dọn dẹp đám rác rưởi này." "Còn có thứ tốt như vậy sao." Mắt Tiểu Anh sáng lên, lập tức quyết định có thời gian sẽ đi xin một ít. … Đợi Tiểu Anh và Hồng Thái Lang trở về.

Nơi tu luyện của Tiểu Anh không thể đại diện cho toàn bộ đại lục Ma Tiên, Cộng Công chỉ tham ngộ được một phần nhỏ sức mạnh của đại lục Ma Tiên.

Phần còn lại, không thể tham ngộ được nữa, phi thuyền lại khởi hành, nhưng lần này có thêm Tiểu Anh.

Cô bé dẫn Cộng Công đến Lâu đài Ma Tiên, Cộng Công tham ngộ sức mạnh lãnh địa mà Lâu đài Ma Tiên nắm giữ, còn cô bé thì nói chuyện với Ma Tiên Nữ Vương.

Cuối cùng, Ma Tiên Nữ Vương phái hai vị Ma Tiên cao cấp Thái Ất Kim Tiên đến bảo vệ lãnh địa của cô bé.

Đợi Cộng Công tham ngộ xong, tiếp tục khởi hành, tiến đến đại lục Áo Giáp.

Tại đại lục Áo Giáp, Cộng Công tham ngộ sức mạnh của nó.

Hôi Thái Lang và Hồng Thái Lang cũng đã quen với thời gian tu luyện của Tổ Vu đại nhân, tranh thủ đưa Tiểu Anh ra ngoài chơi, lại bị các đại áo giáp coi là kẻ xâm lược, giải thích không rõ.

Gây ra đại chiến.

Hai con sói và Tiểu Anh đều là Đại La Kim Tiên, Hôi Thái Lang có rất nhiều bảo vật trong tay, đại lục Áo Giáp tuy có cường giả, nhưng cũng không làm gì được Hôi Thái Lang.

Cuối cùng dẫn ra Đế Hoàng Áo Giáp có thể so sánh với Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Hai con sói và Tiểu Anh bất đắc dĩ, giải thích thế nào với đám áo giáp này cũng không được, cũng lười giải thích nữa, tính toán thời gian, đợi Tổ Vu tu luyện xong, liền lui về bên cạnh ngài.

Khí tức của Cộng Công khiến Đế Hoàng Áo Giáp cũng trở nên rất

lịch sự, sau một hồi giao lưu, phi thuyền lại khởi hành, tiến đến đại lục Tinh Linh.

Trong đại lục Tinh Linh, Cộng Công vẫn lĩnh ngộ, Hôi Thái Lang thì đi tìm mấy người bạn ở đại lục Tinh Linh hàn huyên.

Tiểu Anh nhận được thứ mình cần từ một thiên sứ tên là Lương Băng, rời khỏi đội.

Sau khi Cộng Công lĩnh ngộ xong sức mạnh của đại lục Tinh Linh, Hôi Thái Lang tạm biệt các bạn ở đại lục Tinh Linh như Tác Luân Sâm, Phổ Ni, Mễ Thụy Tư.

Tiếp tục khởi hành.

Tiếp theo là lãnh địa núi Hồ Lô, đại lục Thực Vật Cương Thi, đại lục Mèo Chuột… Mỗi lãnh địa đều có quy tắc và sức mạnh khác nhau, Thủy chi đại đạo của Cộng Công cũng trở nên cực kỳ hỗn loạn, nhưng lại không sụp đổ.

Vẫn không ngừng mở rộng, lớn mạnh! … Mấy vạn năm đã trôi qua.

Tại thôn Ma Thần, Bàn Cổ cũng đã luyện hóa xong ba trái tim khô héo.

Thực lực… vẫn là trung kỳ.

Nhưng cũng coi như có một chút tiến bộ.

Bàn Cổ xuất quan, trêu chọc Hỗn Độn Kê Vương một hồi, sau đó ra ngoài.

Nơi ẩn náu của thôn Ma Thần là một địa điểm mới được các Hỗn Độn Ma Thần xây dựng, khi ra tay có thể che đậy khí tức Ma Thần của mình, còn thuận tiện biến thành khí tức của những con rối hệ thống đã từng chém giết.

Nguồn gốc tấn công cũng được thay đổi đến một chư thiên lãnh địa cách xa Hỗn Độn thế giới của họ.

Cho dù có kẻ địch đứng ngay trước Hỗn Độn thế giới, đòn tấn công của họ cũng là từ chư thiên lãnh địa xa xôi đánh tới.

Khí tức bản thân cũng được ẩn giấu, hoàn toàn không bị bại lộ.

Một nơi rất an toàn.

"Lão đại khỏe!" "Khỏe!" Ma Thần bảo an đang quan sát tình hình của ba ngàn Hồng Hoang đại thế giới, bên cạnh cũng có năm sáu vị Ma Thần cao cấp ngồi.

Mục đích là để phòng ngừa gặp phải hệ thống mạnh mẽ đột nhiên xuất hiện, phát hiện sớm để chuẩn bị sớm.

Gặp phải hệ thống thích hợp, cũng có thể thuận tay loại bỏ.

Bàn Cổ chào hỏi họ xong, cũng ngồi xuống, xem xét tình hình hiện tại của các Hỗn Độn Ma Thần.

Lần đại hội vạn giới trước, hơn năm trăm huynh đệ đã gom đủ tài nguyên đột phá, hiện tại đều đang bế quan.

Hơn nữa đã có năm sáu người dưới sự giúp đỡ của Ma Thần cao cấp, che đậy khí tức, thành công đột phá.

Ngoài những huynh đệ này, còn có hai trăm mười huynh đệ không đủ tài nguyên.

Nhưng khoảng thời gian trước diệt gọn Hồng Mông Điểm Bình hệ thống, lại gom đủ tài nguyên cho mười ba vị huynh đệ đột phá.

Hiện tại, chỉ còn hơn một trăm chín mươi vị huynh đệ chưa có tài nguyên đột phá.

Sắp rồi, tích cóp thêm một thời gian nữa, đi tìm gian thương họ Chu, chắc là có thể gom đủ tài nguyên đột phá cho tất cả huynh đệ.

Bàn Cổ âm thầm gật đầu, bắt đầu xem xét tình hình của mười hai Tổ Vu.

Đầu tiên là Đế Giang trong không gian đại thế giới, lúc này đang cảm ngộ, tìm đường trong không gian chồng chéo.

Mỗi một bước, đều sẽ bị thế giới không gian ngẫu nhiên đưa đến một nơi khác.

Bản nguyên Hỗn Độn Ma Thần không gian độc quyền của Dương Mi, cũng dưới sự tính toán của Thiên Đạo, diễn biến thành bản nguyên mà Đế Giang cần, không phải là bản nguyên Không Gian Tổ Vu, mà là bản nguyên độc hữu hình thành từ đại đạo và nhục thân nhiều lần lột xác mà Đế Giang tự lĩnh ngộ, căn nguyên của Đế Giang, đã đạt đến một tầng thứ rất cao.

Ít nhất so với Hỗn Độn Ma Thần của các Hỗn Độn thế giới bình thường khác, cao hơn không ít.

Xem xong Đế Giang, Bàn Cổ nhìn sang Chúc Cửu Âm, Huyền Minh, Cường Lương… Mười hai Tổ Vu đều xem xong.

Bàn Cổ xem như hài lòng, về phần Cộng Công, cũng rất hài lòng đi.

Mặc dù cảm thấy Thủy chi đại đạo của hắn diễn biến có chút nhảm nhí, nhưng tiềm lực ở đó, không tệ.

Sau đó nhìn về Hồng Hoang, Minh Hà, Tam Thanh, Nữ Oa, Hạo Thiên, Đế Tuấn… Sau đó, ánh mắt dừng lại trên người Lý Trường Sinh đang quét sân.

"Chấp niệm trước khi một thế giới hùng mạnh bị hủy diệt!" Bàn Cổ lại xem xét hệ thống Diệt Thế đang trộm bản nguyên, một lát sau, xem xét rõ ràng: "Hệ thống này đúng là tham lam, cho dù không đến Hồng Hoang, nó cũng sống không được bao lâu." Lý Trường Sinh là

một cường giả chủ tu Diệt Thế đại đạo.

Có lẽ là lúc hệ thống Diệt Thế tàn phá thế giới đã tình cờ gặp được Lý Trường Sinh này, thế là bắt Lý Trường Sinh làm túc chủ.

Chương 263

Như vậy khi hệ thống Diệt Thế gây chuyện sẽ làm ít công to.

Nhưng nó có lẽ đã lật xe, dù sao Lý Trường Sinh cũng không kém nó bao nhiêu, trên người còn có chấp niệm của tất cả sinh linh, ý thức thế giới trước khi thế giới gốc của hắn bị hủy diệt.

Thoát khỏi những sức mạnh linh tinh của hệ thống Diệt Thế vẫn rất dễ dàng, cho nên, Lý Trường Sinh tìm được cơ hội, hắn luyện cơ thể mình thành Diệt Thế Châu, đặt vào vị trí hạt nhân của hệ thống Diệt Thế.

Cơ thể của chính hắn, bao gồm tất cả của hắn.

Bản nguyên, đại đạo.

Hắn chết, Diệt Thế Châu nổ, nhưng không nổ chết được hệ thống Diệt Thế, chỉ có thể nổ cho nó tàn phế.

Cho nên Lý Trường Sinh vẫn đang tìm cơ hội ngưng tụ Diệt Thế Châu.

Mà hệ thống Diệt Thế thì muốn trong tình huống bản thân không bị tổn hại mà tiêu diệt Lý Trường Sinh, nhưng tỷ lệ rất nhỏ!

Hệ thống cao cấp bị túc chủ mình chọn uy hiếp, hiếm thấy.

Bàn Cổ thu hồi ánh mắt, đây là kết luận hắn đưa ra.

Nhưng cũng có khả năng đây chỉ là thứ mà Lý Trường Sinh và hệ thống Diệt Thế cố ý thể hiện ra.

Cứ tĩnh quan kỳ biến, cảm thấy không đúng thì diệt cả hai.

Bàn Cổ nhìn sang ba hệ thống cao cấp khác, trọng điểm rơi vào hệ thống Đánh Dấu cao cấp của Vân Tiểu.

“Quyển sách đó đang không ngừng bị thay đổi.” Bàn Cổ có chút hứng thú.

Liên quan đến Lục Châu, nguyên thần của hắn không nhìn thấy được.

Phải tận mắt nhìn mới thấy được.

Suy nghĩ một chút, Bàn Cổ vẫn không dùng bản tôn đi xem, phân ra một phân thân, che đậy bản thân, đến Hồng Hoang xem xét. … Hồng Hoang, trên đảo Bồng Lai có một tòa lâu đài, Vân Tiểu đang tu luyện.

Bàn Cổ tùy ý liếc một cái, khóe miệng giật giật… Huyết mạch Bàn Cổ?

Lại còn là huyết mạch được chiết xuất sống từ mấy thằng Bàn Cổ cảnh giới Huyền Tiên, Kim Tiên nữa chứ.

Hệ thống chết tiệt không có điểm dừng, toàn nhắm vào Bàn Cổ bọn họ.

Bàn Cổ nén lại ý nghĩ muốn chém một búa, nhìn vào bên trong kẻ xuyên việt này.

Quyển sách sau lưng hệ thống Đánh Dấu, tỏa ra sức mạnh của Lục Châu kia.

Cũng may là đã tiếp xúc qua loại sức mạnh này, nếu không hắn cũng không nhận ra được.

Nhìn một hồi, Bàn Cổ xác định đây là một thứ cưỡng ép kéo người vào không gian quyết chiến.

Nhưng không gian không ở đây, mà là ở chỗ hệ thống Giảng Đạo sao?

Bàn Cổ thuận theo sức mạnh này, chậm rãi đi theo.

Đến núi Đại Uyên. 'Đúng là thật.' Bàn Cổ đi vào, thấy được Lục Tinh Thần đang vui sướng vì tu vi của mình lại tăng lên.

Trong cơ thể hắn, trước mặt hệ thống Giảng Đạo lơ lửng một Lục Châu.

Hắn đã dùng viên châu này làm thành không gian quyết chiến của mình!

Không đúng, không gian quyết chiến không dễ nắm giữ như vậy, là viên châu này đã sao chép lại tất cả của không gian quyết chiến, tự mình diễn sinh ra không gian quyết chiến.

Không gian của viên châu này, không biết so với không gian quyết chiến hình thành từ trăm viên Hồng Mông Châu của bọn họ thì thế nào.

Bàn Cổ tìm một chỗ, ẩn nấp kỹ, hắn muốn tận mắt xem thử, uy lực của Lục Châu này. … Núi Côn Lôn, một tòa động phủ, linh căn mọc ngay ngắn, tiên thực cũng dày đặc và gọn gàng, hấp thụ linh khí trời đất, phát triển tươi tốt.

Đột nhiên, linh khí xung quanh trở nên cuồng bạo, hóa thành xoáy lốc.

Ngọn lửa đáng sợ phun trào khắp nơi.

Một tòa trận pháp trong động phủ dâng lên, chặn lại ngọn lửa, toàn bộ động phủ chìm trong biển lửa.

Những tiên thực yếu ớt dưới ngọn lửa này, toàn thân năng lượng cũng bị đốt cháy.

Sau đó tất cả ngọn lửa hội tụ vào trong động phủ.

Hồi lâu sau, trong động phủ vang lên tiếng cười.

Ngọc Đỉnh mang theo nụ cười, nhìn mấy món linh bảo đang lơ

lửng phía trước.

Một bộ khôi giáp, kèm một cây trường thương.

Đều là Tiên Thiên Linh Bảo.

Cấp bậc cực phẩm.

Ngọc Đỉnh vẫy tay, linh bảo bị hắn thu lại, xem xét dược liệu còn lại: "Dược liệu mới dùng hết bảy phần, tiến bộ lớn!" Ngọc Đỉnh hài lòng gật đầu, đi ra ngoài động phủ, gỡ bỏ đại trận.

Hơi tính toán một chút, biết rõ mình đã bế quan bao lâu.

"Mới sáu vạn năm.

Nên giao linh bảo cho Hoàng Long sư đệ rồi." Ngọc Đỉnh bay về phía động phủ của Hoàng Long, đến nơi, lại không thấy ai.

"Không có ở đây." Ngọc Đỉnh quay người, bay về phía cung Ngọc Hư. … Rầm!

Cung Ngọc Hư, Quảng Thành Tử đang so tài với Xích Tinh Tử.

Xa xa, Hoàng Long ngồi trên bồ đoàn, chuyên tâm xem trận chiến này, dựa vào ngộ tính nghịch thiên, các loại pháp tắc đều bị hắn nắm giữ.

Trên tường, ngồi có Thái Ất, Từ Hàng… năm vị đệ tử thân truyền, họ đang ăn linh quả, xem so tài, thuận tiện kỳ quái nhìn Hoàng Long đang ngồi ở xa.

Hoàng Long sư đệ này sao lại ngồi dưới đất xem?

Ngồi vậy có thoải mái không?

Lạ thật.

Thái Ất và những người khác thắc mắc, nhưng vẫn tiếp tục xem kịch… à không, xem tư thế vô song, đạo pháp cao thâm của Quảng

Thành Tử sư huynh quan trọng hơn, mấy người tiếp tục vừa ăn vừa thảo luận. … 'Không tệ, chiêu này của Quảng Thành Tử ta cũng nắm giữ rồi.' Hoàng Long đắc ý ghi nhớ những gì Quảng Thành Tử lĩnh ngộ, bắt đầu chuyên tâm quan sát Xích Tinh Tử.

Từ sau khi đại bỉ của Thánh nhân kết thúc, hắn xem người khác chiến đấu đã kéo dài hơn hai vạn năm.

Thần thông pháp tắc lĩnh ngộ được không kể xiết, thực lực toàn thân cũng tăng đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Tiếc là đột phá Chuẩn Thánh quá khó, chỉ xem mấy trận chiến của các Đại La Kim Tiên như Quảng Thành Tử, căn bản không được.

Hoàng Long thở dài, nhưng cũng không thất vọng lắm.

Dù sao hắn cũng không có tranh đấu gì, cũng không gây chuyện, có cây đại thụ Nguyên Thủy che chở, sống sót là chuyện quá đơn giản.

Về phần thực lực, tăng được thì tăng, không tăng được thì thôi.

Đồng thời, trong cơ thể hắn, hệ thống Ngộ Đạo lôi ra mười vạn máy chơi game, một mình điều khiển mười vạn máy, tự giải trí, giết thời gian.

Từ khi phát hiện thế giới này có cường giả lai lịch không rõ, nó đã thu lại tất cả sức mạnh của mình, tránh để lộ sơ hở.

Cũng không trốn, đến Hồng Hoang, chẳng được gì đã tiu nghỉu bỏ đi.

Quá mất mặt hệ thống.

Nó đợi một thời gian, thu thập hết công pháp thần thông của các Thánh nhân trong thế giới này rồi sẽ đi.

Tiện thể làm quen thêm với Hồng Hoang, đổi sang thế giới khác, tranh thủ lập kỷ lục tốt hơn.

Còn bây giờ, chơi là được rồi!

Hệ thống Ngộ Đạo hóa thành hình người, cầm tay cầm game, bấm nút lia lịa. … Ngọc Đỉnh đến cung Ngọc Hư, cũng đứng lên tường, liếc mắt một cái đã thấy Hoàng Long sư đệ ngồi ở dưới.

Thật kỳ quái!

Không nghĩ nhiều, Ngọc Đỉnh cũng ngồi bên cạnh Thái Ất và mấy người kia, gia nhập đội ngũ vừa ăn linh quả vừa thảo luận đạo pháp của hai vị sư huynh.

Trăm năm sau, trận so tài của Quảng Thành Tử và Xích Tinh Tử kết thúc.

Hoàng Long vừa định lên khen vài câu, sau đó chuyển trận địa, kết quả bên cạnh đột nhiên xuất hiện mấy bóng người, dọa Hoàng Long giật nảy mình.

"Hoàng Long sư đệ, ngươi sao vậy?" Ngọc Đỉnh và mấy người khác khó hiểu nhìn Hoàng Long, sư đệ này sao lại trở nên kỳ quái như vậy?

"Không không… có gì, sư đệ vừa rồi đang đắm chìm trong diệu pháp của Quảng Thành Tử sư huynh, mấy vị sư huynh đột nhiên hiện thân, thật sự dọa cho một phen." Hoàng Long ổn định tâm thần, vội vàng đáp.

"Thì ra là vậy." Ngọc Đỉnh và mấy người khác nhìn nhau một cái, không hỏi thêm nữa, tản ra đi chậm về phía Quảng Thành Tử.

"Ngọc Đỉnh sư đệ, bế quan cũng không thông báo một tiếng, chúng ta còn tưởng ngươi gặp phải vấn đề khó khăn gì." Quảng Thành Tử và Xích Tinh Tử cũng cười đi về phía này.

Ánh mắt Ngọc Đỉnh xuất hiện biến hóa, kín đáo liếc Hoàng Long một cái, lập tức khôi phục bình thường, tùy tiện tìm một lý do nói:

“Lúc đó có chút cảm ngộ, cho nên bế quan có chút vội vàng, đừng trách!” Không đợi những người khác mở miệng, Ngọc Đỉnh tiếp tục nói: “Trong lúc bế quan, gặp phải rất nhiều nghi vấn, ta muốn đi diện kiến sư tôn, các vị, cùng đi thế nào?” “Được thôi!” Quảng Thành Tử nghe Ngọc Đỉnh nói, cười gật đầu, nhìn sang những người khác, mở miệng nói: “Mấy vị sư đệ, cùng đi đi.” “Thiện!” Từ Hàng, Thái Ất và mấy người khác khẽ gật đầu, Hoàng Long thấy vậy, cũng chỉ có thể gật đầu theo.

Hắn là một đệ tử không được coi trọng nhất, vẫn là không nên gây chuyện thì hơn.

Sau đó, mấy người đi về phía điện Ngọc Thanh, trên đường nói nói cười cười, chỉ có Hoàng Long, giữ nguyên hình tượng trong trí nhớ, một đường im lặng.

“Đệ tử cầu kiến sư tôn!” Ngoài điện Ngọc Thanh, mấy người Quảng Thành Tử cung kính cúi đầu hô.

Mãi lâu sau, trong điện mới truyền ra một giọng nói: “Vào đi!” “Tạ sư tôn!” Mấy người Quảng Thành Tử lại cúi người lần nữa rồi tiến vào trong điện.

“Các ngươi đến có chuyện gì?” Nguyên Thủy mở lời.

“Thưa sư tôn, con và các sư đệ những năm gần đây tu luyện gặp phải một vài thắc mắc, đặc biệt đến thỉnh giáo sư tôn,” Quảng Thành Tử đáp.

“Ồ…” Nguyên Thủy nhìn tám người đệ tử này, ngộ tính tư chất của họ không nói là quá tốt, nhưng cũng không tệ.

Ông cũng chưa truyền thụ pháp môn cao siêu gì, sao lại gặp phải vấn đề khó rồi?

“Nói ta nghe!” “Vâng.” Quảng Thành Tử gật đầu, suy nghĩ một lúc

rồi hỏi về mấy đại thần thông mà mình còn chưa học được.

Chương 264

Nguyên Thủy nhíu mày, còn tưởng đám đệ tử này gặp vấn đề lớn về đạo của mình, hóa ra là đến hỏi về chiêu thức thần thông.

Không đúng lắm.

Nguyên Thủy giảng giải yếu điểm của các thần thông mà Quảng Thành Tử hỏi, đồng thời quan sát đám đệ tử này.

Chẳng cảm nhận được sức mạnh của hệ thống.

Chẳng lẽ thật sự đến tìm ông học thần thông?

Nguyên Thủy mang theo nghi hoặc, tiếp tục quan sát đám đệ tử.

Quảng Thành Tử, Ngọc Đỉnh, Từ Hàng, Xích Tinh Tử...

Hoàng Long.

Tám người đệ tử, đều rất quy củ... không đúng, Hoàng Long hình như rất sợ ông?

Không phải kính sợ, mà là sợ hãi.

Có vấn đề!

Trong lòng Nguyên Thủy dâng lên cảnh giác, tiếp tục giảng đạo cho các đệ tử, nhưng âm thầm thông báo cho hai huynh đệ, chặn đường bên ngoài lại. ...

Lúc này Hoàng Long nghe Nguyên Thủy giảng giải thần thông mà đứng ngồi không yên, ngộ tính nghịch thiên cũng chẳng lĩnh ngộ được gì, tâm thần bất định. ‘Nguyên Thủy chú trọng lễ nghi, mình lại là đệ tử ít được coi trọng nhất, có nên hỏi một vấn đề khó không nhỉ?’ ‘Không hỏi, Quảng Thành Tử đã hỏi rồi, mình không hỏi, Nguyên Thủy có nghĩ mình tự cao tự đại không?’ ‘Hỏi rồi, lỡ cmn Nguyên

Thủy ghét mình lắm chuyện thì làm sao?' 'Không được, không thể có những suy nghĩ này trước mặt thánh nhân, không được nghĩ.' '...' Hoàng Long cay cú lắm!

Sớm biết đã không đi theo, giao hảo với bọn Quảng Thành Tử còn hơn là chọc Nguyên Thủy không vui.

Sau này hắn muốn làm một tiêu dao tiên, không thể thiếu chỗ dựa lớn là Nguyên Thủy được.

Vốn đã là một đệ tử không được coi trọng, lúc này lại gặp phải hai vấn đề nan giải, thật khó chịu.

Thôi kệ, cũng hỏi theo vậy, dù Nguyên Thủy không vui, ít nhất cũng có thể xây dựng hình tượng khiêm tốn cầu học, còn hơn là không hỏi rồi bị Nguyên Thủy cho là tự đại.

Hoàng Long đưa ra quyết định trong lòng, lúc này, câu hỏi của Quảng Thành Tử đã kết thúc, Ngọc Đỉnh đứng dậy, lấy ra một bộ áo giáp linh bảo, tỏa ra bảo quang của tiên thiên linh bảo.

Hoàng Long nhìn thấy, có chút chấn động, một bộ cực phẩm tiên thiên linh bảo, đây là thứ mà Ngọc Đỉnh có thể sở hữu sao?

"Hoàng Long sư đệ, nhận lấy!" Đột nhiên, Ngọc Đỉnh ném một đôi giày trong bộ áo giáp cho Hoàng Long.

Lại ném giáp ngực cho Quảng Thành Tử, mũ trụ cho Xích Tinh Tử… Thấy vậy, Hoàng Long cầm đôi giày cực phẩm tiên thiên linh bảo trước mắt, cẩn thận ngẩng đầu nhìn Nguyên Thủy ở phía trên.

Nguyên Thủy chỉ im lặng nhìn hành động của Ngọc Đỉnh, không nói một lời.

"Hoàng Long sư đệ, thế nào?" Ngọc Đỉnh với giọng điệu khoe khoang đi đến bên cạnh Hoàng Long, nói: "Sáu vạn năm trước ta đã nói ta phát hiện một tòa tiên thiên đại trận ở Đông Hải, bên trong có

bảo vật, các ngươi cứ không tin.

Giờ thì tin rồi chứ!" "Nguyên một bộ cực phẩm tiên thiên linh bảo, ai bảo các ngươi không đi!" 'Ra là vậy.' Hoàng Long hiểu ra, Ngọc Đỉnh này đang khoe khoang với bọn họ, sáu vạn năm trước, là lúc hắn vừa xuyên không.

Chắc là lúc đó vừa mới xuyên không, đang dung hợp với cơ thể này, nên mới thiếu đoạn ký ức đó.

Sau khi nghĩ thông, Hoàng Long nhìn Ngọc Đỉnh với vẻ ngưỡng mộ, nói: "Sư huynh thật có cơ duyên, sư đệ ngưỡng mộ." Sắc mặt Ngọc Đỉnh biến đổi, nhưng trong nháy mắt đã khôi phục như cũ, tiếp tục cười lớn: "Đó là đương nhiên, nhiều cực phẩm tiên thiên linh bảo như vậy, lúc đó ta vừa kích động vừa sợ hãi, sợ mang theo nhiều linh bảo như vậy sẽ bị người khác tập kích." "Ta vừa lo lắng, vừa sợ hãi…" Ngọc Đỉnh nói rồi, bước chân đã lùi đến bên cạnh Nguyên Thủy, mấy người Quảng Thành Tử cũng lặng lẽ lùi xuống dưới Tam Bảo Ngọc Như Ý của điện Ngọc Thanh.

Lúc này, Ngọc Đỉnh đang khoe khoang bỗng đổi giọng, nói: "Đúng rồi, Hoàng Long sư đệ, sáu vạn năm trước ngươi nhờ ta làm một bộ tiên thiên linh bảo, ngươi xem bộ này thế nào?" Hoàng Long: ???

"Ngươi quả nhiên không phải Hoàng Long sư đệ!" Ầm!

Ngọn lửa giận ngút trời bùng lên trong điện Ngọc Thanh, khí thế kinh khủng tỏa ra khiến Hoàng Long tức thì cứng đờ tại chỗ, không thể động đậy.

"Khốn nạn!" Nguyên Thủy tức điên lên, đệ tử của mình bị đoạt xá sáu vạn năm, đã gặp mặt mấy lần, mà ông lại không hề nhận ra.

Thật là một sự sỉ nhục lớn lao!

Một chưởng đánh ra, mang theo uy lực vô cùng.

Đồng thời lại có sức mạnh tương tự ba nghìn pháp tắc.

Đây là chiêu thức mà Minh Hà chuyên nghiên cứu để đối phó với hệ thống.

Những năm này, bọn họ vẫn luôn lĩnh ngộ thứ này.

Chưa lĩnh ngộ hoàn toàn, nhưng cũng biết một hai chiêu, vừa hay dùng để thử.

"A!" Lòng bàn tay của Nguyên Thủy hạ xuống, Hoàng Long trực tiếp bị đánh thành sương máu, một đạo nguyên thần ôm cái đầu thủng một lỗ lớn thảm thiết hét lên, đồng thời, một khối quang đoàn hình người cầm tay cầm chơi game bị động bay ra ngoài điện Ngọc Thanh.

Một bàn tay xuất hiện, tóm lấy khối quang đoàn hình người này, bắt đầu quăng loạn xạ.

Bốp!

"A!" Ầm!

"Chít chít… Đại ca, ta thần phục, đừng đánh!" Bốp!

Bốp!

"A a, đừng đánh, ta thần phục!

A a!" … Bên này, Nguyên Thủy sau khi đánh Hoàng Long thành sương máu, sắc mặt có chút cứng đờ.

Đánh bay cả nhục thân của đệ tử rồi.

Nguyên Thủy phất tay, sương máu lại hóa thành Hoàng Long.

Hoàng Long sau khi hồi phục không màng đến cơn đau trên đầu, mặt mày hoảng sợ.

Phịch!

Hoàng Long quỳ xuống hô: "Thiên Tôn tha mạng!" "Một chưởng

của bản tọa không chết, coi như ngươi có duyên!" Nguyên Thủy nhàn nhạt nói một câu, đi về phía cửa điện Ngọc Thanh.

Để lại Hoàng Long toàn thân đẫm mồ hôi, ánh mắt mừng như điên.

Hộc hộc!

Hoàng Long thở hổn hển, trong lòng chỉ có may mắn, kinh khủng, quá kinh khủng!

Khoảnh khắc vừa rồi, hắn thật sự tưởng mình sắp chết.

Lúc này, mấy người Quảng Thành Tử vây Hoàng Long lại, từng món cực phẩm tiên thiên linh bảo được lấy ra, chĩa thẳng vào Hoàng Long: "Ngươi rốt cuộc là thứ gì?

Hoàng Long sư đệ của ta đâu?" Hoàng Long: ...

Phịch!

"Các vị đại thần, tôi là người xuyên không, không phải thứ gì cả." "Đưa tôi xuyên không đều là do cái hệ thống kia làm, Hoàng Long chân nhân ở đâu tôi cũng không biết!" Quảng Thành Tử nhìn nhau, họ có chút không hiểu, nhưng cũng rõ, gã này cũng chỉ là một con rối, chẳng biết gì cả.

Hoàng Long sư đệ bây giờ tình hình ra sao hắn cũng không biết. … Bốp!

Thông Thiên một quyền đấm Ngộ Đạo Hệ Thống đã bị đánh thành một quả cầu siêu lớn lún xuống nền điện Ngọc Thanh.

Thấy Nguyên Thủy đi tới, Thông Thiên lại đá cho Ngộ Đạo Hệ Thống một cước, nhường vị trí chủ đạo.

Nguyên Thủy một tay tóm lấy Ngộ Đạo Hệ Thống đã thành quả cầu khổng lồ, dùng sức nện xuống.

Ầm!

Nền điện Ngọc Thanh vốn không thể phá hủy, vào khoảnh khắc này cũng bị đập ra một cái hố sâu một mét.

Nguyên Thủy sắc mặt không tốt, chân đạp lên người Ngộ Đạo Hệ Thống: "Chỉ là một thứ đồ chơi như vậy, mà lại ở dưới mí mắt ta sáu vạn năm." "Chít… chít… ta… đầu… hàng!" Ngộ Đạo Hệ Thống khó khăn mở miệng, trong lòng tràn đầy bực bội và hoang mang.

Cách đây không lâu nó còn tận mắt thấy mấy thánh nhân như Nguyên Thủy bị đạo nhân áo xanh kia xóa đi ký ức đùa bỡn, chẳng qua chỉ là cảnh giới thánh nhân.

Nó cũng chẳng coi mấy thánh nhân này ra gì, lười cả che đậy cho túc chủ.

Kết quả thánh nhân này sao lại biến thành Thiên Đạo Cảnh!

Hồng Hoang này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

"Thứ bẩn thỉu!" Nguyên Thủy dùng sức, một cước đạp xuống.

"Không!" Ngộ Đạo Hệ Thống phát ra tiếng gào cuối cùng, kết thúc cuộc đời của mình.

Lão Tử vốn chưa ra tay, giờ mới ra tay, thu tàn hài của Ngộ Đạo Hệ Thống vào tay. … Ngộ Đạo Hệ Thống là một hệ thống trung cấp mới vào nghề, hai bàn tay trắng.

Lão Tử mò mẫm một lúc lâu, mới mò ra được bảy kiện tiên thiên chí bảo, và một số linh bảo.

Lão Tử chia linh bảo cho Nguyên Thủy và Thông Thiên, còn mình thì cầm tàn hài của Ngộ Đạo Hệ Thống về nghiên cứu.

Thông Thiên cũng cất linh bảo rồi rời đi.

Bên kia, mấy người Quảng Thành Tử áp giải Hoàng Long đi về

phía này.

“Sư tôn, không biết Hoàng Long sư đệ sao rồi ạ?” Nguyên Thủy nhìn Hoàng Long, đôi mắt lạnh băng, thiên uy cuồn cuộn.

“Không sao, đang ngộ đạo.” Nguyên Thủy phất tay, nguyên thần của người xuyên không từ trong cơ thể Hoàng Long bay ra.

Cơ thể Hoàng Long im lặng nằm trên đất, tuy có sinh cơ, nhưng lại không có nguyên thần.

Mấy người Quảng Thành Tử nhìn Nguyên Thủy, trong mắt chỉ có hai chữ: ‘Giải thích!’ “Cứ chờ đi!” Nguyên Thủy ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, không nói thêm gì nữa.

Mấy người Quảng Thành Tử thấy vậy, vây quanh cơ thể Hoàng Long sư đệ, bắt đầu quan sát kỹ lưỡng. … Nguyên thần Hoàng Long bay ra mặc một bộ vest, tướng mạo trung niên.

Vừa chuẩn bị tiếp tục quỳ xuống cầu xin tha mạng, bên cạnh đột nhiên xuất hiện một khe nứt không gian, vang lên một giọng nói kinh ngạc: “Tuổi lớn thế này còn xuyên không, chú cũng hợp thời đấy.” Hoàng Long: ???

“Nhưng vô dụng thôi.” Hậu Nghệ Nhất Hào theo sau là Lý Tuấn Đế và Lý Tử Tiêu.

Hậu Nghệ Nhất Hào mặc bộ trang phục Hình Bộ Thượng Thư phiên bản Hồng Hoang tự chế, eo đeo một thanh kiếm.

Lý Tử Tiêu và Lý Tuấn Đế mặc trang phục lính đánh thuê, đeo kính râm, trên người treo đầy đạn, sau lưng mỗi người vác một khẩu súng phóng tên lửa và một khẩu Gatling.

Trên tay ôm một khẩu súng bắn tỉa dài hai mét, chú ý thấy ánh mắt của Hoàng Long nhìn qua.

Hai người nhe ra hàm răng trắng bóng, vũ khí sau lưng cũng bốc lên khói.

Chương 265

Hoàng Long: … Trẩu tre à?

Hậu Nghệ Nhất Hào lườm hai người sau lưng một cái, ở Hồng Hoang hai ngươi bày trò này ra thì có sức uy hiếp gì, làm trò hề à?

Lý Tử Tiêu: Ngươi biết cái quái gì, đây là sự lãng mạn của đàn ông.

Lý Tuấn Đế: Không thể gây tổn thương về thể xác, nhưng có thể gây đả kích về tinh thần.

Hậu Nghệ Nhất Hào: Cút đi, lần sau không bao giờ dẫn các ngươi ra ngoài nữa.

"Khụ khụ…" Hậu Nghệ Nhất Hào ho hai tiếng, nhìn Hoàng Long: "Xét thấy ngươi vượt biên trái phép vào Hồng Hoang, hiện tại tiến hành bắt giữ ngươi, ngươi có ý kiến gì không?" Hoàng Long: "Xuyên không còn có thể đăng ký nữa à?" "Không thể, ta nói bừa đấy!" Hậu Nghệ Nhất Hào lắc đầu, giơ tay phải lên: "Dẫn đi, về cho hắn tiếp nhận lao động cải tạo!" "Rõ, trưởng quan!" "Yessir!" Lý Tử Tiêu và Lý Tuấn Đế hai người chào, khẩu súng lớn dài hai mét trong tay chĩa vào Hoàng Long.

"Thành thật chút, giơ hai tay lên, ngồi xổm xuống, ngoan ngoãn đi theo chúng ta!" "…" Hoàng Long khóe miệng giật giật, ngồi xổm xuống thì đi thế nào?

"Đại La Kim Tiên không biết đi bằng cách ngồi xổm à?

Mau làm theo, không thì bắn đấy!" Lý Tử Tiêu cảnh cáo.

"…" Hoàng Long không nói nên lời, lặng lẽ ngồi xổm xuống, giơ hai tay lên.

Bay lên theo sau Lý Tử Tiêu và Lý Tuấn Đế, tiến vào thông đạo không gian.

"Nguyên Thủy đại lão, tôi cũng xin cáo lui." Hậu Nghệ Nhất Hào hành lễ, thấy Nguyên Thủy khẽ gật đầu, Hậu Nghệ Nhất Hào đứng dậy, mỉm cười với mấy người Quảng Thành Tử, sau đó tiến vào thông đạo không gian. … Hai năm rưỡi sau, mấy người Quảng Thành Tử vẫn đang vây quanh Hoàng Long, nhưng vẫn chưa thấy dấu hiệu nguyên thần của Hoàng Long sư đệ xuất hiện.

Nguyên Thủy đang ngồi thiền ở trên điểm ra một đạo linh quang, đánh vào trong cơ thể Hoàng Long.

"A…!" Chân linh của Hoàng Long bên trong phát ra tiếng kêu đau đớn, tỉnh lại từ trong cảm ngộ.

Dưới sức mạnh mà Nguyên Thủy đánh ra, chân linh lại một lần nữa khôi phục thành nguyên thần.

Lần nữa nắm quyền kiểm soát cơ thể mình, Hoàng Long có chút không quen cử động hai cái.

"Hoàng Long sư đệ, ngươi sao rồi?" Mấy người Quảng Thành Tử hỏi.

"Ta…" Hoàng Long cử động hai chân, "Không sao." "Hoàng Long sư đệ, rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Ngọc Đỉnh nghi hoặc hỏi.

"Ta cũng không biết!" Hoàng Long lắc đầu, nói: "Lúc đó ta đang tu luyện, mắt tối sầm lại, khi có ý thức lại, ta đã bị Hoàng Long kia đoạt xá.

Còn có một thứ gọi là Ngộ Đạo Hệ Thống.

Ta được sức mạnh của Thiên Đạo bảo vệ, trốn ở phía sau Ngộ Đạo Hệ Thống." "Khí tức của Ngộ Đạo Hệ Thống đó rất đáng sợ, ta không dám có động tĩnh gì, sau này lại phát hiện, sức mạnh mà Ngộ

Đạo Hệ Thống này tỏa ra có thể khiến ta lúc nào cũng tiến vào trạng thái ngộ đạo." "Thế là ta cứ luôn lĩnh ngộ Luyện Khí Thiên mà sư tôn truyền dạy, cho đến tận bây giờ." "Sư đệ ngươi lĩnh ngộ Luyện Khí Thiên rồi!?" Mấy người Ngọc Đỉnh không dám tin hỏi.

Thiên phú của Hoàng Long sư đệ về phương diện này họ đều biết rõ, cực kỳ kém, hắn thật sự lĩnh ngộ rồi sao?

"Đương nhiên!" Hoàng Long tự tin gật đầu.

"Hệ thống đó là thứ gì, mà lại có năng lực như vậy?" Mấy người Quảng Thành Tử mang theo ánh mắt cầu giải nhìn về phía sư tôn ở xa.

Nguyên Thủy bình thản mở miệng: "Chỉ là thứ từ ngoài thế giới thôi, đến để trộm bản nguyên của Hồng Hoang ta, Hồng Hoang thường xuyên có loại hệ thống này.

Các ngươi không được truyền ra ngoài, cũng không được giao tiếp bằng từ hệ thống.

Đợi các ngươi trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, tự sẽ rõ." "Vâng, sư tôn!" Mấy người Quảng Thành Tử đồng thanh đáp.

"Thông báo xuống, mười năm sau, ta sẽ giảng đạo vạn năm tại Ngọc Hư Cung." "Đệ tử lĩnh mệnh!" … Địa điểm lao động cải tạo ngoài Hồng Hoang, Minh Hách, Minh Hà... mấy người hợp tác diễn sinh thế giới, Thông Thiên Nhất Hào, Tam Hào đều đang giúp đỡ lẫn nhau.

Hùng Thiên, Vu Vĩ cũng đang xử lý sức mạnh tiêu cực của Hồng Hoang.

Kẻ yếu nhất là Mặc Huyền chẳng làm được gì, không có giá trị, cứ tiếp tục như vậy sẽ bị Thiên Đạo diệt.

Đã bị lao động cải tạo mà còn phải chết, đám người xuyên không

không muốn thấy cảnh này xảy ra.

Thế là Đa Bảo Nhất Hào nghĩ cách nâng tu vi của hắn lên Đại La Kim Tiên, để hắn cũng đi diễn sinh thế giới, đã làm việc mấy vạn năm, không dám nghỉ ngơi một chút.

Trên một cái bàn, Hậu Nghệ Nhất Hào đang lập kế hoạch công việc cho Hoàng Long mới đến.

"Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nắm giữ cũng rất thành thạo, trong ba trăm vạn năm diễn sinh một đại thiên thế giới, ngươi không có vấn đề gì." "Nhiệm vụ của ngươi là trong ba trăm vạn năm diễn sinh một đại thiên thế giới hoàn chỉnh." "Ban đầu ngươi có thể sẽ hơi mệt, có lẽ cũng chỉ có thể rảnh ra một hai năm nghỉ ngơi." "Đợi ngươi diễn sinh vài lần thành thạo rồi, thời gian nghỉ ngơi sẽ nhiều hơn." "Làm nhanh không nghỉ, ngươi có thể có khoảng năm vạn năm nghỉ ngơi, vừa làm vừa nghỉ, ngươi cũng có thể có khoảng một vạn năm nghỉ phép." "Cố lên, làm tốt vào, nếu ngươi đột phá đến Chuẩn Thánh, còn có thể nhẹ nhàng hơn." Hậu Nghệ Nhất Hào lập kế hoạch công việc cho Hoàng Long xong, liền dẫn hắn đến nơi làm việc, bên cạnh Mặc Huyền.

Ầm ầm ầm!

Hậu Nghệ Nhất Hào một quyền hai cước một trận đấm đá, trong hai tiếng rưỡi, thành thạo khai phá ra một đại thiên thế giới trống rỗng.

Lau đi mồ hôi không tồn tại trên đầu, nói với Hoàng Long: "Ta chỉ giúp ngươi đến đây thôi, còn lại giao cho ngươi.

Gặp phải cái gì không biết, thì xem những người xung quanh làm thế nào!" "Đa tạ!" Hoàng Long cảm kích nói, sau đó nhảy vào đại thiên thế giới trống rỗng này, trước tiên tạo ra một mặt trời dùng một lần để chiếu sáng.

Sau đó bắt đầu diễn sinh đất đai, tạo ra đại lục, sông núi.

Vừa làm việc, trong lòng cũng thấy vững chắc hơn nhiều.

Thật không ngờ, lần xuyên không này lại kích thích như vậy.

May mà mình giữ vững bản tâm, không gây chuyện.

Hoàng Long trong lòng một trận may mắn.

Hệ thống đều bị tháo dỡ rồi, Hồng Hoang quả nhiên nguy hiểm.

Nhưng không ngờ cuối cùng mình vẫn trở thành người làm công, Hoàng Long cảm khái, nhưng trong mắt lại mang theo ý cười.

Có mệt một chút, cũng không có lương, nhưng cũng tốt hơn kiếp trước.

Làm xong việc, thời gian còn lại, mình chính là một tiêu dao tiên.

Nghĩ đến đây, Hoàng Long tràn đầy nhiệt huyết.

Hậu Nghệ Nhất Hào nhìn một lúc, gật đầu rời đi.

"Hello, có muốn một bình không?" Vân Khởi đang nghỉ ngơi cắn hạt dưa.

Thấy Hậu Nghệ Nhất Hào đến, tùy ý chào một tiếng.

Ý chỉ rượu trái cây trên bàn.

"Làm một bình!" Hậu Nghệ Nhất Hào mở một bình, một hơi uống cạn.

"Bộ trưởng, cách đây không lâu ta đến tổ địa, Toại Nhân Thị lão tổ nói với ta về những người xuyên không ở Hồng Hoang hiện tại đã bị phát hiện nhưng chưa bị xử lý, ngươi đoán xem ta biết được gì?" Vân Khởi thần bí nói.

"Ha ha, ngươi muốn nói về nữ xuyên không giả kia chứ gì?" "Ngươi biết?" "Nói nhảm!" Hậu Nghệ Nhất Hào khinh bỉ, hắn ngày

nào cũng hóng chuyện trong nhóm chat Hồng Hoang, sao lại không biết.

"Ngươi biết từ lúc nào?" "Cũng mấy vạn năm rồi!" Hậu Nghệ Nhất Hào tùy ý nói.

"Cái gì!" Vân Khởi kinh ngạc kêu lên, không thể tin nhìn Hậu Nghệ Nhất Hào: "Mấy vạn năm, ngươi không có chút phản ứng nào à?" "??" Hậu Nghệ Nhất Hào nhìn Vân Khởi, một mặt kiên định nói: "Mục tiêu của ta bây giờ là tự mình tu luyện đến thánh nhân, nữ sắc hại người." "Thôi đi, ngươi chưa từng nghĩ đến sao?" "Khụ khụ!" Hậu Nghệ Nhất Hào có chút xấu hổ.

"Bộ trưởng à!" Vân Khởi nháy mắt ra hiệu, ghé sát vào Hậu Nghệ Nhất Hào.

"Nói chứ, chúng ta dù gì cũng là một bộ môn, không thể làm một cái ký túc xá tập thể hay gì đó sao?" Hậu Nghệ Nhất Hào: Ha ha, ý đồ của ngươi cách cả một Hồng Hoang ta cũng nghe thấy.

"Cần gì phải tìm cái đó, gần Hồng Hoang chúng ta cũng không thiếu tiểu thế giới.

Đọc truyện mau xuyên chưa?

Thời gian nghỉ ngơi, có thể đi chơi." "Vãi chưởng, sao ta không nghĩ ra nhỉ?" "Đừng để bị lún sâu vào là được!" "…" Thời gian ba mươi vạn năm nói trôi là trôi.

Núi Đại Uyên, Giảng Đạo Hệ Thống vẫn đang điều khiển từ xa cuốn sách bên phía Vân Tiêu, năng lượng khởi động không gian quyết chiến đã tích được gần một phần ba, Giảng Đạo Hệ Thống tính toán, cách thành công còn chưa đến trăm vạn năm.

Vừa nghĩ đến việc xử lý cái Đánh Dấu Hệ Thống này, là có khả năng khôi phục lại đẳng cấp của mình, Giảng Đạo Hệ Thống liền tràn

đầy nhiệt huyết, kiểm tra lại từng chi tiết một lần nữa.

Cố gắng để đến lúc đó không xảy ra bất kỳ sai sót nào.

Đồng thời, Bàn Cổ trong bóng tối đổi tư thế, tiếp tục quan sát nhất cử nhất động của Giảng Đạo Hệ Thống, không bỏ qua một chi tiết nhỏ nào. … "Không hổ là đại sư huynh, tu vi cao thâm như vậy rồi, mà vẫn còn khổ luyện." Trên một hòn đảo ở Đông Hải, trong điện Trường Sinh, Bích Tiêu đã là Đại La Kim Tiên nhìn Lục Trường Sinh đang tu luyện.

Mặt đầy kính phục!

Đại sư huynh quả nhiên thiên tư tuyệt thế, đạo pháp vô song.

Tùy tiện chỉ điểm nàng hai câu, nàng đã trong vòng ba mươi vạn năm ngắn ngủi, từ Thái Ất Kim Tiên đột phá lên Đại La Kim Tiên.

Còn nắm giữ được thần thông mạnh mẽ như vậy.

Lúc này, hình tượng của Trường Sinh đại sư huynh trong mắt nàng, đủ để sánh ngang với sư tôn.

Có đại sư huynh ở đây, Tiệt giáo của nàng lo gì không hưng thịnh?

"Ba mươi vạn năm rồi, ta phải về thôi, kẻo đại tỷ và nhị tỷ lo lắng." "Đại sư huynh, một thời gian nữa con lại đến." Bích Tiêu không làm phiền đại sư huynh tu luyện, để lại tin nhắn, Bích Tiêu liền đi ra khỏi điện Trường Sinh, hướng về phía đảo Tam Tiên trở về.

"Không biết các tỷ tỷ thấy tu vi Đại La Kim Tiên này của ta, có bị chấn kinh không!" Bích Tiêu mang theo nụ cười mong đợi, tăng tốc trở về đảo Tam Tiên.

Tốc độ của Đại La Kim Tiên nhanh đến mức nào, chỉ trong hai ngày rưỡi, Bích Tiêu đã về đến đảo Tam Tiên.

"Ủa, đại tỷ và nhị tỷ đều không ở đây!" Bích Tiêu đáp xuống,

không cảm nhận được khí tức của đại tỷ và nhị tỷ.

"Tu luyện trước đã, đợi họ về." Bích Tiêu có phần thất vọng, trở về đạo trường của mình, bắt đầu tu luyện. … Hai năm rưỡi sau, trên một hòn đảo nhỏ vô danh, Quỳnh Tiêu bước ra khỏi điện Trường Sinh.

"Đại sư huynh, huynh chắc chắn không về cùng sao?" Quỳnh Tiêu vừa đi vừa hỏi.

"Ta muốn xuất hiện vào lúc đại bỉ, đến lúc đó cho sư tôn một bất ngờ." Diệp Trường Sinh khẽ cười, đi theo sau Quỳnh Tiêu, "Sư muội phải giúp ta giữ bí mật này, đừng nói lung tung nhé!" "Tại sao vậy, đại sư huynh?" Quỳnh Tiêu hỏi, nàng còn đang nghĩ về chia sẻ tin tốt này với tỷ tỷ và muội muội nữa chứ!

"Bí mật nói ra rồi, thì không còn là bất ngờ nữa!" Diệp Trường Sinh ra vẻ cao thâm khó lường nói.

Hệ thống đã giao nhiệm vụ, lúc đại bỉ phải làm kinh động Lục Thánh.

Hắn bây giờ mới chỉ là Thần Thoại Thiên Tiên vừa khởi bước, chưa đi được bao xa, làm sao có thể kinh động đến thánh nhân?

Làm sao để nhận được phần thưởng của hệ thống?

Hơn hai trăm vạn năm tiếp theo, hắn phải cố gắng hơn nữa, tranh thủ nâng chiến lực lên cấp độ thánh nhân.

Đến lúc đó, đừng nói là kinh động Lục Thánh, Hồng Quân nói không chừng kinh ngạc đến mức giải thể với Thiên Đạo luôn.

"Vậy được rồi, em sẽ giữ bí mật này!" Quỳnh Tiêu thất vọng gật đầu.

Nhìn sự thất vọng trong mắt sư muội, Diệp Trường Sinh đau lòng,

bảo hệ thống tạo ra một món cực phẩm tiên thiên linh bảo, tặng cho Quỳnh Tiêu.

"Đại sư huynh, cái này...

Chương 266

cái này quá quý giá, em không thể nhận!" Quỳnh Tiêu vội vàng xua tay, đại sư huynh chỉ điểm nàng trở thành Đại La Kim Tiên đã là ân tình trời ban rồi, sao nàng còn mặt mũi nhận bảo vật quý giá như vậy nữa?

"Chút linh bảo thôi, không đáng nhắc đến, sư muội cứ cầm đi." "Sư huynh, em thật sự không thể nhận!" "Sư muội, Hồng Hoang hiểm ác, tuy ngươi là Đại La Kim Tiên, nhưng cũng rất dễ gặp phải kẻ xấu, món linh bảo này là một tấm lòng của sư huynh…" … Diệp Trường Sinh và Quỳnh Tiêu một hồi giằng co, Quỳnh Tiêu trong lúc mơ màng, nhận lấy món cực phẩm tiên thiên linh bảo này, sau đó đứng dậy rời đi.

"Sư muội, có rảnh thì thường xuyên đến!" Diệp Trường Sinh vẫy tay, đợi bóng dáng sư muội hoàn toàn biến mất, Diệp mới trở lại điện Trường Sinh, tiếp tục tu luyện. … "Không hổ là Trường Sinh đại sư huynh!

Linh bảo bậc này mà có thể tiện tay tặng người." Quỳnh Tiêu cảm khái nói, cất linh bảo trên tay đi, vẫn là không luyện hóa, bảo bối này quá quý giá, sau này tìm cơ hội trả lại cho đại sư huynh thì tốt hơn.

Hai ngày rưỡi, Quỳnh Tiêu trở về đảo Tam Tiên.

Bích Tiêu trên đảo vui mừng ra đón.

"Nhị tỷ, tỷ về rồi!" "Tam muội, muội đột phá rồi!" Quỳnh Tiêu nhìn khí tức tỏa ra từ Bích Tiêu, có chút chấn kinh, cái quái gì vậy?

Nàng được đại sư huynh chỉ điểm mới trở thành Đại La Kim Tiên, sao muội muội cũng đột phá rồi?

“Ha ha…” Bích Tiêu đắc ý cười lớn, vừa định khoe khoang một chút, thì phát hiện khí tức của nhị tỷ cũng có chút không đúng, nhìn một cái, cũng ngây người ra: “Nhị tỷ, sao tỷ cũng đột phá rồi?” Đương nhiên là được Trường Sinh đại sư huynh chỉ điểm, mới đột phá.

Quỳnh Tiêu rất muốn nói ra nguyên nhân này, nhưng vừa nghĩ đến Trường Sinh đại sư huynh nói phải giữ bí mật, chỉ có thể nhịn xuống.

Hỏi ngược lại Bích Tiêu: “Mấy năm nay ta gặp được đại cơ duyên, muội thì sao?” “Ta... ta đương nhiên cũng gặp được đại cơ duyên rồi!” Bích Tiêu cũng vô thức giấu đi thông tin về đại sư huynh, vừa nghĩ đến đại sư huynh, Bích Tiêu liền tràn đầy tự tin, cười nói: “Nhị tỷ, đại bỉ lần sau, Tiệt giáo chúng ta nhất định có thể rửa sạch mối nhục xưa, giành được giải nhất!” “Đó là đương nhiên!” Quỳnh Tiêu cũng kiêu ngạo ngẩng đầu, đại bỉ lần sau có Trường Sinh đại sư huynh, thắng còn không phải là chuyện đơn giản sao!

Tiếc là phải giữ bí mật này, không thể chia sẻ với muội muội.

Cùng lúc đó, Bích Tiêu cũng có suy nghĩ này, nhưng vừa nghĩ đến mình và nhị tỷ đều đột phá Đại La Kim Tiên, liền tràn đầy mong đợi vào biểu cảm của đại tỷ sau khi trở về.

“Nhị tỷ, tỷ nói xem đại tỷ về, thấy chúng ta đều đột phá rồi, sẽ thế nào…” “Ta có chút mong đợi!” “…” Hai chị em đoán già đoán non một lúc về biểu cảm của đại tỷ sau khi trở về, sau đó mỗi người trở về đạo trường của mình, bắt đầu tu luyện. … Trong núi Đại Uyên, Giảng Đạo Hệ Thống giám sát từ xa nhìn biểu hiện của Quỳnh, Bích nhị tiên, tiếc nuối lắc đầu.

“Thật muốn khôi phục lại ký ức của bọn họ.” Nhưng làm vậy chỉ gây rối loạn.

Giảng Đạo Hệ Thống bất lực, hai hệ thống cao cấp đó, nó thật sự

thèm muốn!

Thôi bỏ đi!

Không xem nữa, càng xem càng động lòng!

Giảng Đạo Hệ Thống không nhìn hai quân cờ này nữa, xác định bên Vân Tiêu cũng rất ổn định, Giảng Đạo Hệ Thống bắt đầu kiểm tra ghi chép bên phía Triệu Công Minh, xem có xuất hiện yếu tố bất ổn định nào không.

Trên đảo Tam Tiên, hơn ba mươi vạn năm, Triệu Công Minh vẫn luôn tĩnh tu, không đi gặp Lý Trường Sinh.

Anh ta cũng không biết tình hình của Lý Trường Sinh và Diệt Thế Hệ Thống ra sao.

Nhưng có thể xác định là không gây chuyện, dù sao nếu gây chuyện, sớm đã bị anh ta và Bình Tâm phát hiện.

Còn chưa đến trăm vạn năm nữa, các ngươi đừng có gây chuyện lung tung đấy!

Nếu dám phá hỏng kế hoạch của ta, ta sẽ cho các ngươi biết thế nào là 'Đại Triệu Hoán Thuật'.

Giảng Đạo Hệ Thống hừ lạnh, tiếp tục bố cục.

Trong bóng tối, bên cạnh Bàn Cổ đã có thêm ba bóng người, lần lượt là Thời Thần, Vận Mệnh, Nhân Quả.

Mấy Ma Thần lớn chăm chú nhìn từng động tác của Giảng Đạo Hệ Thống, đồng thời thông báo cho các Chí Cao Ma Thần khác không bế quan.

Mau chóng tách ra một phân thân, qua đây cùng nghiên cứu lục châu của hệ thống này.

Ma Thần đông thì sức mạnh lớn, dù sao cũng tốt hơn mấy người

bọn họ tự tham ngộ. … Ngàn năm trôi qua, trên đảo Tam Tiên, Quỳnh, Bích nhị tiên mãi không thấy đại tỷ trở về.

Hai người không nhịn được, muốn đi thăm Trường Sinh đại sư huynh lần nữa.

Bích Tiêu để lại tin nhắn, bay ra khỏi đảo Tam Tiên trước, thấy đạo trường của huynh trưởng bên cạnh, do dự một lát, bay xuống thăm Triệu Công Minh. … "Muội muội, muội đột phá Đại La Kim Tiên rồi!" Triệu Công Minh đang tu luyện kinh ngạc kêu lên, trong giọng nói có cả niềm vui.

"Đại ca, muội gặp Trường…" Thấy đại ca vui mừng xen lẫn kinh ngạc, Bích Tiêu vô thức muốn nói ra bí mật đột phá của mình, nhưng vừa mở miệng, liền nhớ đến Lục Trường Sinh đại sư huynh dặn phải giữ bí mật, lời của Bích Tiêu cứng lại tại chỗ.

Nhưng Triệu Công Minh đã nghe được một chữ "Trường", lập tức mắt trợn tròn, nhìn về phía đại sư huynh trên đảo.

Trong lòng vui mừng khôn xiết, anh ta biết ngay, Trường Sinh đại sư huynh chắc chắn sẽ không ngồi yên không quản, huynh ấy vẫn quan tâm đến Tiệt giáo.

Đại bỉ môn phái của các thánh nhân lần sau, huynh ấy nhất định sẽ xuất sơn.

Tiểu muội đột phá, chắc chắn có liên quan đến Trường Sinh đại sư huynh.

Đại sư huynh không thích phô trương, tiểu muội bây giờ như vậy, chắc là đã được đại sư huynh dặn dò, không được tiết lộ sự tồn tại của đại sư huynh.

Triệu Công Minh truyền âm nhỏ giọng: "Tiểu muội, có phải muội gặp Trường *đại sư huynh không!" Lập tức, Bích Tiêu đang định tìm

lời khác liền há hốc miệng, có chút ngơ ngác: "Đại ca, huynh… huynh cũng biết Trường… ưm ưm…" Lời chưa nói hết, Bích Tiêu đã bị Triệu Công Minh dùng pháp lực bịt miệng, Triệu Công Minh nhỏ giọng nói: "Tiểu muội, đại sư huynh không thích phô trương, cũng không thích chúng ta bàn luận quá nhiều, hơn nữa đại sư huynh không cần phải nói ra." "Ưm ưm…" Bích Tiêu gật đầu, ra hiệu cho Triệu Công Minh giải khai pháp thuật.

Sau khi được giải khai, Bích Tiêu vui vẻ nói: "Đại ca, huynh biết chuyện đại sư huynh còn sống từ khi nào?" "Ta vẫn luôn biết." Triệu Công Minh đáp, "Nhưng đại sư huynh không cho ta nói, nên vẫn luôn giấu chuyện này trong lòng." "Ra là huynh vẫn luôn biết." Bích Tiêu bĩu môi, còn tưởng mình là người đầu tiên biết chuyện đại sư huynh còn sống, kết quả đại ca đã biết từ lâu, mà còn không nói cho nàng.

"Được rồi, là lỗi của đại ca, bây giờ muội không phải cũng biết rồi sao, còn được đại sư huynh chỉ điểm thành Đại La Kim Tiên nữa." Triệu Công Minh ngưỡng mộ nói.

Đúng rồi, Đại La Kim Tiên!

Bích Tiêu nhìn đại ca, đại ca còn biết chuyện đại sư huynh sớm hơn nàng, nhưng vẫn là Thái Ất Kim Tiên.

Vậy là đại sư huynh chỉ điểm riêng cho nàng!

Bích Tiêu trong lòng ngọt ngào: "Đại ca huynh cũng đừng thất vọng, đại sư huynh rất tốt, huynh đi thăm đại sư huynh nhiều vào, nói không chừng đại sư huynh sẽ chỉ điểm cho huynh!" "Ặc…" Triệu Công Minh nhớ lại lần trước mời đại sư huynh xuất sơn mình đã nói những lời gì, có chút xấu hổ, nhưng lại nghĩ đến đại sư huynh chỉ điểm tiểu muội thành Đại La Kim Tiên.

Xem ra lời của anh ta đã có tác dụng.

“Đại ca, huynh và đại sư huynh…” “Ai, lần trước để mời đại sư huynh xuất sơn tham gia đại bỉ lần sau, ta đã nói nặng lời!” Triệu Công Minh thở dài.

“Ra là vậy!” Bích Tiêu cười nói: “Lời của đại ca huynh vẫn có tác dụng đó, sau khi muội gặp đại sư huynh, mời huynh ấy xuất sơn, ban đầu huynh ấy cũng không muốn, nhưng qua một hồi muội năn nỉ, đại sư huynh cũng quyết định xuất sơn.” “Nhưng đại sư huynh dặn dò, không muốn muội nhắc đến huynh ấy với các sư huynh đệ khác.” Bích Tiêu buồn bực nói, “Muội còn muốn nói tin tốt này cho sư tôn nữa chứ!” “Không sao, đại bỉ lần sau, đại sư huynh sẽ xuất hiện.” Triệu Công Minh mong đợi nói, “Đến lúc đó nhất định có thể cho sư tôn một bất ngờ.” “Tiệt giáo bên ngoài cũng có thể phát triển mạnh mẽ…” “…” Bích Tiêu và Triệu Công Minh không ngừng tâng bốc đại sư huynh.

Tâng bốc suốt hai ngày rưỡi, Bích Tiêu mãn nguyện rời đi, hướng về điện Trường Sinh của Trường Sinh đại sư huynh.

Triệu Công Minh đợi tiểu muội đi rồi, đến tìm Lý Trường Sinh đại sư huynh, quả nhiên đại sư huynh cũng tự mình nói ra rằng mình sẽ xuất sơn.

Đại sư huynh tự mình nói, khiến Triệu Công Minh kích động hét lớn, bị Lý Trường Sinh chê ồn ào đuổi ra khỏi sân nhỏ.

Triệu Công Minh cũng không để ý, phủi bụi, quyết định một thời gian nữa lại đến.

Bên kia, Bích Tiêu đến điện Trường Sinh của Lục Trường Sinh, phát hiện đại sư huynh vẫn đang tu luyện.

Bích Tiêu cảm khái sự chăm chỉ của đại sư huynh, sao mình có thể vì đột phá đến Đại La Kim Tiên mà kiêu ngạo tự mãn được.

Nàng cũng phải học tập đại sư huynh.

Tu luyện, tu luyện!

Nàng cũng phải tỏa sáng rực rỡ trong đại bỉ lần sau, làm rạng danh sư tôn. … "Tam muội ra ngoài rồi!" Trên đảo Tam Tiên, Quỳnh Tiêu không kìm được muốn chia sẻ sự tồn tại của đại sư huynh, đến đạo trường của Bích Tiêu.

Kết quả phát hiện Bích Tiêu không có ở đó, Quỳnh Tiêu trong lòng rất bức bối, rất muốn tìm người chia sẻ.

Thế là, Quỳnh Tiêu đến chỗ đại ca Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh nhìn nhị muội Đại La Kim Tiên, đã có phỏng đoán… Nhìn nhị muội ra vẻ thần bí, Triệu Công Minh cũng vui vẻ phối hợp.

Hai bên nói chuyện một lúc, Quỳnh Tiêu cuối cùng không nhịn được, lén lút ghé sát vào tai đại ca, nhỏ giọng nói: "Đại ca, muội đột phá Đại La Kim Tiên hoàn toàn nhờ sự chỉ điểm của một người, huynh đoán xem muội nói là ai?" "Để ta đoán xem…" Triệu Công Minh phối hợp suy nghĩ, "Chẳng lẽ là sư tôn…" "Không…" Quỳnh Tiêu vừa định lắc đầu nói không phải, Triệu Công Minh tiếp tục nói: "Thân truyền…" Quỳnh Tiêu che miệng nhỏ, ánh mắt vui mừng: "Đại ca huynh cũng biết đại sư huynh!" "Đó là đương nhiên!" Triệu Công Minh cười đáp.

Tiếp tục nói: "Muội còn muốn nói, đại bỉ sắp tới, đại sư huynh sẽ xuất sơn, có phải không!" "Đúng đúng đúng… không không không," Quỳnh Tiêu gật đầu, rồi vội vàng lắc đầu, đại sư huynh dặn dò, không cho nàng nói.

"Nhị muội, có phải đại sư huynh không cho muội nói ra không?" Triệu Công Minh tiếp tục mở miệng.

Trực tiếp làm Quỳnh Tiêu kinh ngạc, đại huynh làm sao biết được?

"Ha ha, huynh đương nhiên là biết chuyện đại sư huynh trước muội rồi." Triệu Công Minh cười lớn.

Tiếp theo, Quỳnh Tiêu lại cùng Triệu Công Minh tâng bốc Trường Sinh đại sư huynh một phen.

Nhưng Quỳnh Tiêu có chút kỳ lạ, đại ca nói đại sư huynh không muốn tham gia đại bỉ, có sao?

Nàng nhớ đại sư huynh sau khi biết Tiệt giáo thất bại đã rất tức giận, trực tiếp nói muốn tham gia đại bỉ.

Đối với sự nghi ngờ của nhị muội, Triệu Công Minh lòng biết rõ, vì trước đó có anh ta và tiểu muội đã mời đại sư huynh xuất sơn.

Đại sư huynh gặp nhị muội chủ động nói muốn xuất sơn cũng không kỳ lạ.

Nhưng Triệu Công Minh không nói, xem biểu hiện của tiểu muội và nhị muội, hai người họ chắc đều không biết đối phương cũng đã gặp đại sư huynh.

Vừa định nói ra nguyên nhân, trong đầu Triệu Công Minh đột nhiên lóe lên một ý nghĩ, để nhị muội và tiểu muội tự phát hiện ra nhau, cũng thêm chút thú vị.

Như vậy mới có ý nghĩa!

Triệu Công Minh càng nghĩ càng thấy hay.

Thế là cùng Quỳnh Tiêu chuyển chủ đề.

Cũng giao lưu hai ngày rưỡi, Quỳnh Tiêu rời đi, đi tìm Diệp Trường Sinh đại sư huynh, tiếp tục theo Trường Sinh đại sư huynh tu luyện.

Triệu Công Minh lại tí tởn đi gặp Lý Trường Sinh đại sư huynh, sau đó lại bị Trường Sinh đại sư huynh chê phiền đuổi ra khỏi sân gỗ.

Triệu Công Minh mang theo sự buồn bực, tiếp tục về tu luyện. … Núi Đại Uyên, Giảng Đạo Hệ Thống lấy ra một khối bản nguyên hấp thu, chửi thầm: "Mấy cái hệ thống nhỏ các ngươi, ít nói thì thôi đi, còn thích gây chuyện, bổn hệ thống rất mệt đó biết không…" … "Mệt chết bổn hệ thống rồi." Giảng Đạo Hệ Thống sau khi tiêu hóa xong khối bản nguyên này, tiếp tục xem tình hình của Quỳnh, Bích nhị tiên và Triệu Công Minh.

Để không cho ba quân cờ này biết đại sư huynh của mỗi người không phải là một, nó đã tốn không ít tâm sức.

Dù sao lời nói của ba người, tùy tiện một câu, đều có nguy cơ lộ ra sơ hở.

Nếu để mấy hệ thống này biết được nhau, ai biết sẽ gây ra động tĩnh lớn gì.

Nó còn chưa thu thập Đánh Dấu Hệ Thống, các ngươi đã lộ ra trước, ta chẳng phải công cốc sao.

Ai!

Đau đầu, Giảng Đạo Hệ Thống thở dài, lại nâng cao mức độ hấp dẫn của Quỳnh, Bích nhị tiên và Triệu Công Minh đối với hai chữ "Trường Sinh".

Khi nói hai chữ này tốt nhất không nên mang theo họ, còn nữa, sau khi gặp đại sư huynh của mình, đừng nhắc đến anh chị em của mình.

Làm xong những việc này, lại kiểm tra kỹ một lần nữa, Giảng Đạo Hệ Thống mới hơi yên tâm, tiếp tục quan tâm tình hình bên Vân Tiêu.

Chương 267

Xa xa, bóng dáng các Ma Thần lại tăng thêm, Lão Thất La Hầu lén lút vỗ vai Lão Lục, ra hiệu cho Lão Lục.

Lại thêm chút trò vui cho Giảng Đạo Hệ Thống chơi.

Hồng Quân gật đầu, điều khiển phân thân quy tắc, bắt đầu dẫn dắt tâm tư của Triệu Công Minh.

Hai năm rưỡi sau, Giảng Đạo Hệ Thống chửi bậy: "Mẹ nó, Triệu Công Minh ngươi có thể yên tĩnh một chút không." Giảng Đạo Hệ Thống vừa chửi vừa bắt đầu toàn lực ảnh hưởng Triệu Công Minh, ngăn chặn lời nói của anh ta lộ ra sơ hở. … "Trường Sinh đại sư huynh, ta đến thăm huynh đây!" Ngoài sân nhỏ, Triệu Công Minh nhẹ nhàng gõ cửa.

Trong phòng, Lý Trường Sinh đang viết chữ, trong mắt lóe lên một tia sát khí, người này… rất phiền! 【Ngươi muốn làm gì?】 "Giết!" Lý Trường Sinh trực tiếp nói. 【Giết?

Ngươi muốn thu hút sự chú ý của Thiên Đạo à?】 Diệt Thế Hệ Thống hỏi ngược lại.

"Các hệ thống các ngươi thích đùa bỡn con kiến, xem chúng nó xấu mặt, không có nghĩa là ta cũng phải thích theo." Lý Trường Sinh bình thản mở miệng. 【Ngươi bây giờ là túc chủ của ta.】 "Vậy ngươi có thể thử lại lần nữa, xóa ký ức của ta, sửa đổi lục cảm của ta." Lý Trường Sinh trong mắt lóe lên một tia khiêu khích, dựa vào ghế sau lưng, "Nếu không làm được, thì bớt dùng cái năng lực buồn nôn của ngươi, thu hút mấy con sâu bọ này đến làm ta ghê tởm!" "Ta cũng không ngại, dẫn ra ý thức thế giới sẽ có hậu quả gì." "Ta còn rất muốn xem ngươi và ý thức thế giới đại chiến, tiện thể cho ngươi chút

bất ngờ.” 【…Ta chỉ sửa đổi một chút ký ức của Triệu Công Minh, giảm một chút trí thông minh.

Hơn nữa, ta cũng không cần phải dùng thủ đoạn gì với hắn.】 Diệt Thế Hệ Thống uất ức không thôi, nhưng vẫn đưa ra lời giải thích, 【Hắn đến làm phiền ngươi, hoàn toàn là quyết định của chính hắn.

Là do bản tính của hắn như vậy.】 【Nếu ngươi không muốn bị làm phiền, cho hắn một bộ công pháp tu luyện, để hắn tu luyện bế quan là được.】 “Ta chỉ nhắc nhở ngươi, đừng tìm người đến làm phiền ta nữa!” Lý Trường Sinh phất tay, một đạo linh quang bay ra khỏi phòng. 【Trừ phi có chuyện quan trọng làm suy yếu Hồng Hoang, những chuyện khác, ta sẽ giảm bớt cảm giác tồn tại của ngươi】 Diệt Thế Hệ Thống lạnh lùng nói, 【Còn nữa, khách sáo với ta một chút.

Hợp tác xong thế giới này, ta sẽ cùng ngươi giải trừ ràng buộc.

Hy vọng ngươi không hối hận!】 “Hối hận… hối hận năm đó do dự, không cùng thế giới của ta tự bạo, nổ chết cái thứ bẩn thỉu nhà ngươi.” 【…】 … “Đại sư huynh!” Triệu Công Minh vẫn đang nhỏ giọng gọi, lúc này, trong sân bay ra một đạo linh quang.

Bay vào giữa trán Triệu Công Minh, đồng thời mang theo giọng nói của Lý Trường Sinh: “Đừng đến làm phiền ta, truyền cho ngươi một thiên tu luyện pháp, về tu luyện đi, đến đại bỉ thì xuất quan.” Sau đó, một thiên tu luyện pháp xuất hiện trong đầu Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh nhìn một cái, liền cảm thấy tu luyện pháp huyền ảo, đây là một bộ tu luyện pháp cực kỳ cao thâm.

Hắn tu luyện rồi, trong thời gian ngắn trở thành Đại La Kim Tiên không thành vấn đề.

Đại sư huynh không muốn gặp hắn, Triệu Công Minh có chút thất vọng, nhưng đại sư huynh lại truyền cho mình bộ tu luyện pháp cao thâm như vậy.

Điều này khiến Triệu Công Minh rất vui, cung kính hành lễ: "Đại sư huynh, ta sẽ tu luyện thật tốt, khi đại bỉ bắt đầu, ta sẽ lại đến tìm huynh." Nói xong, Triệu Công Minh xoay người rời đi, trở về đạo trường, khởi động đại trận, bế quan.

Không đến đại bỉ thì không ra ngoài. … "Phù, Lý Trường Sinh này cũng khá phối hợp!" Giảng Đạo Hệ Thống thở phào.

Lý Trường Sinh lười giao tiếp với Triệu Công Minh, ngược lại lại tiết kiệm cho nó không ít sức lực.

Bây giờ Triệu Công Minh đã bế quan, nó phải tăng thêm chút độ khó cho Triệu Công Minh, ít nhất để hắn trong trăm vạn năm không thể đột phá Đại La Kim Tiên.

Để hắn cứ bế quan, khỏi phải ra ngoài lãng phí tinh lực của nó.

Nói là làm, Giảng Đạo Hệ Thống bắt đầu ảnh hưởng tư tưởng của Triệu Công Minh, khiến tốc độ cảm ngộ công pháp của anh ta trở nên kém đi.

Giảng Đạo Hệ Thống quan sát một lúc, với tốc độ này, Triệu Công Minh cũng phải mất trăm vạn năm mới đột phá, thầm gật đầu: "Phương pháp này cũng không tệ." Cứ bế quan mãi, chẳng phải bớt cho nó bao nhiêu chuyện sao!

Giảng Đạo Hệ Thống càng nghĩ càng thấy hay, thế là, đối với Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu đã đột phá cũng tiến hành thủ đoạn.

Họ hiện tại đều đang tu luyện công pháp và thần thông mà Trường Sinh đại sư huynh của mỗi người đưa cho.

Điều này cũng đỡ phiền phức, Giảng Đạo Hệ Thống điều khiển từ

xa mấy năm, Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu đang tu luyện liền tiến vào trạng thái đốn ngộ đối với một môn thần thông trong đó.

Giảng Đạo Hệ Thống với tư cách là chuyên gia trong lĩnh vực này, nhẹ nhàng nâng cao thần thông đốn ngộ của họ lên một chút, sau đó kéo dài thời gian đốn ngộ thêm một chút.

Như vậy, ba quân cờ này hoàn toàn ổn định lại, Giảng Đạo Hệ Thống hài lòng gật đầu, bây giờ có thể yên ổn xử lý Đánh Dấu Hệ Thống rồi.

Xa xa, thấy Giảng Đạo Hệ Thống yên ổn lại, La Hầu và Hồng Quân lại chuẩn bị gây chuyện trêu chọc nó một lúc.

Nhưng bị Bàn Cổ lườm một cái.

Dịp nào rồi, gọi các chú đến đây là để các chú chơi à?

La Hầu và Hồng Quân bất lực, ngoan ngoãn ngồi xuống, nghiêm túc nghiên cứu tiểu lục châu của Giảng Đạo Hệ Thống. … Thời gian ở Hồng Hoang không đáng tiền, hai mươi vạn năm đã trôi qua.

Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc cũng đều đã quy vị.

Nhân tộc lớn mạnh cũng chia thành từng thế lực, đồng thời, một bộ phận bộ lạc cũng đổi xưng hô, trở thành vương quốc, hoàng triều.

Các chủng tộc khác cũng bắt chước trật tự, quy định của Nhân tộc, một bộ phận tộc quần cũng thành lập vương quốc, hoàng triều.

Xây dựng thành trì, chỉ định trật tự.

Mỗi trăm năm, Hồng Hoang lại xuất hiện rất nhiều thành trì các loại.

Bây giờ ở Hồng Hoang, tùy ý nhìn qua, đều có thể thấy các chủng tộc đang xây dựng thành trì.

Ngay cả đạo trường của các vị thần ở Hồng Hoang cũng xuất hiện

rất nhiều thành trì.

Có cái thì tốt, phong cách và hoàn cảnh địa phương tương tự hoặc bổ sung cho nhau, trông rất thoải mái.

Nhưng có cái, hoàn toàn là xây bừa, các vị thần vừa xuất quan, nhìn đã thấy chướng mắt.

Ném đi, nhưng qua ngàn năm, vạn năm, những sinh linh này thay đổi năm sáu đời, sẽ quên mất cấm lệnh của họ, tiếp tục xây dựng.

Các vị thần không nói nên lời, mắt không thấy tâm không phiền, dù sao nhà thực sự của họ ở Chân Giới, không quản những sinh linh này xây tường thành nữa.

Mỗi người tự tu luyện, hoặc là cùng đạo hữu du ngoạn. … Ngoài biển Tam Tiên Đảo, trong đảo tiên Bồng Lai, một luồng khí tức hùng hậu đột nhiên tăng vọt.

Sau đó biến mất không thấy.

Sau đó trong đảo vang lên tiếng cười trong trẻo như chuông bạc.

Một tiên nữ dáng người duyên dáng, tiên khí tràn trề bay lượn trên mây trắng trên không trung.

"Đột phá đến Chuẩn Thánh." Vân Tiểu vui mừng xem xét bản thân, cuối cùng đưa ra kết luận: Tiểu tiên nữ càng tiên hơn.

Năm mươi vạn năm, huyết mạch Bàn Cổ của nàng từ bản yếu ớt nâng cấp lên bản giản lược, sau đó qua nỗ lực.

Hệ thống lại nâng cấp cho nàng lên bản cấu hình thấp.

Bây giờ, nàng ngày càng giống một tiểu Bàn Cổ.

Vân Tiểu càng nhìn càng hài lòng, huyết mạch căn nguyên này của nàng, nếu ở thời kỳ Vu Yêu, chạy đến Vu tộc, Thập Nhị Tổ Vu đều phải nhận nàng làm chị.

Ngắm nghía xong bản thân, Vân Tiểu bắt đầu sắp xếp tòa thành lớn của mình.

Dùng các loại vật phẩm quý giá, cố gắng tạo ra một tòa thành hoàn mỹ nhất. … Trăm năm, Vân Tiểu vẫn luôn xây dựng tòa thành lớn của mình.

Tòa thành bên ngoài màu trắng, bên trong màu hồng, các loại đồ đạc đều do hệ thống của Vân Tiểu cung cấp.

"He he, tòa thành này của ta, bằng mười cái địa cầu." Vân Tiểu nằm bò trên sàn nhà bằng thủy tinh, he he cười ngây ngô.

Hình tượng tiên nữ không còn sót lại chút nào, khiến Vân Tiêu trong cơ thể cũng có chút xấu hổ, dù gì đây cũng là cơ thể của cô, hình tượng này trông thật sự rất ngốc. 【Túc chủ, đến lúc làm việc rồi!】 Đánh Dấu Hệ Thống nhắc nhở, 【Ngươi đã mấy chục vạn năm chưa điểm danh ở nơi mới nào!】 "Thời gian dài quá!" Vân Tiểu gãi gãi đầu, chìm vào suy nghĩ, "Ta cảm thấy qua rất nhanh mà!" 【Tu luyện không có năm tháng, huống chi bây giờ ngươi là Chuẩn Thánh.】 Đánh Dấu Hệ Thống nói, 【Cũng là có ta, không thì với cảnh giới của ngươi, tùy tiện bế quan một lần, ít nhất cũng phải chục triệu năm, mấy chục vạn năm này, chẳng qua chỉ là một cái ngáp thôi!】 Lúc này, Vân Tiểu đang suy nghĩ đột nhiên kinh hoàng hét lên: "Mấy chục vạn năm, ta không phải thành gái ế lớn tuổi rồi sao!?" Đánh Dấu Hệ Thống: … Ngươi có nghe ta nói không vậy?

Cmn cái não này hoạt động kiểu gì vậy? 【Túc chủ là Chuẩn Thánh, tuổi thọ vô tận, đâu ra lớn tuổi?】 【Tâm thái của túc chủ vẫn chưa chuyển đổi được, ngươi phải xác định rõ thân phận của mình, không phải phàm tục, mà là đại thần, đại thần sao có thể nói đến tuổi tác?】 "Nhưng tuổi của ta vẫn lớn rồi!" Vân Tiểu buồn bã nói, "Sao ta cứ mải mê tu luyện thế, tuổi trẻ nên xông pha, bây giờ đã già rồi!"

Đánh Dấu Hệ Thống: … Thôi thì cho ngươi một liều mạnh vậy! 【Túc chủ, tâm thái trẻ trung, mới là thật sự trẻ trung.

Tướng do tâm sinh, nếu ngươi thật sự cho rằng mình già rồi, thì chính là thật sự già rồi.】 【Đến lúc đó, ngoại hình của ngươi cũng sẽ già đi.

Ngươi cũng không muốn mặt mình xuất hiện nếp nhăn chứ?】 "Nếp nhăn!" Vân Tiểu kinh hoàng, vội vàng tạo ra một chiếc gương nhỏ, chăm chú xem xét.

"A…!" Vân Tiểu phát ra tiếng hét thất thanh, kinh hãi ôm lấy khuôn mặt nhỏ của mình.

"Nếp nhăn, nếp nhăn!

Mặt ta có nếp nhăn." Vân Tiêu: … Hình tượng của ta! 【Túc chủ đừng hoảng!】 Đánh Dấu Hệ Thống vội vàng nói, 【Bổn hệ thống có các loại mặt nạ cấp Hỗn Độn, làm trắng, cấp nước, xóa nếp nhăn, đủ cả.】 【Dược liệu mặt nạ của bổn hệ thống lấy từ Hỗn Độn linh căn, hiệu quả chất lượng đều được đảm bảo, không chỉ có thể nâng cao nhan sắc của túc chủ.

Còn có thể nâng cao mị lực, khí chất các loại hào quang của túc chủ.】 【Ngay cả cường giả Thiên Đạo Cảnh cũng sẽ bị nhan sắc của túc chủ ảnh hưởng.】 【Túc chủ, có muốn không?】 Giọng nói đầy dụ dỗ của Đánh Dấu Hệ Thống vang lên.

"Muốn muốn muốn, ta muốn!" Vân Tiểu kích động gật đầu. 【Muốn à…】 Giọng điệu của Đánh Dấu Hệ Thống chậm lại, dưới ánh mắt mong đợi kích động của Vân Tiểu, giọng điệu trở nên sắc bén, 【Vậy thì ngươi còn không mau cút đi làm việc đi!!】 【Bổn hệ thống mấy chục vạn năm không có nguồn thu nhập mới rồi, không có thu nhập, làm sao mua mua mua cho ngươi!!!】 "Ta đi ngay đây!" Vân Tiểu vừa lăn vừa bò ra khỏi tòa thành, đạp lên mây trắng, trong nháy

mắt bay ra khỏi đảo tiên Bồng Lai.

Hùng dũng hiên ngang xông về phía đại lục Hồng Hoang!

"Mặt nạ, bản tiên nữ đến đây!" Hừ!

Không trị được ngươi!

Đánh Dấu Hệ Thống hừ lạnh một tiếng, tùy tiện ném một đống mặt nạ miễn cưỡng có linh khí vào không gian.

Sau đó bắt đầu thu thập dữ liệu cơ thể khi Vân Tiểu di chuyển, dừng lại, tính toán xem có thể nâng cấp huyết mạch Bàn Cổ lần nữa không. … Trăm năm, Vân Tiểu lén lút điểm danh hoàn thành tại đạo trường của một vị Chuẩn Thánh, nhận được phần thưởng của hệ thống là mười miếng mặt nạ, tại chỗ sử dụng một miếng mặt nạ xóa nếp nhăn.

Cũng không biết là thật sự có tác dụng hay là tác dụng tâm lý, Vân Tiểu kinh ngạc phát hiện mình không những không có nếp nhăn!

Mà còn đẹp hơn!

Vân Tiểu kích động ôm lấy những miếng mặt nạ còn lại, đồng thời rời khỏi đạo trường của vị Chuẩn Thánh này, đến đạo trường tiếp theo để lén lút điểm danh.

Đợi nàng đi rồi, hai năm rưỡi sau, đại năng Chuẩn Thánh của đạo trường đột nhiên cảnh giới chạm đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ngơ ngác đi một vòng trong đạo trường của mình.

Sau đó mở bảng Thiên Đạo, nhìn lượng bản nguyên tiêu hao của đạo trường mình, chìm vào trầm tư.

Cái quỷ gì vậy?

Lượng tiêu hao này ngang với Chân Giới của ông ta, quan trọng là hóa đơn này lại tính vào đầu ông ta.

Chương 268

Ta có dùng đâu!

Chẳng lẽ gặp phải hệ thống mà Đạo Tổ năm xưa nói?

Vị đại năng này bất lực, báo cáo lại chuyện này cho Thiên Đạo, chứng minh mình không lạm dụng bản nguyên thế giới.

Không lâu sau, bản nguyên thất thoát của đạo trường ông ta không còn tính vào đầu ông ta nữa, khí vận bị trừ do sử dụng quá mức bản nguyên cũng trở về.

Đại năng thả lỏng, để lại hóa thân, bản tôn tiếp tục trở về Chân Giới tu luyện. … Tiếp theo vạn năm, Hồng Hoang có hơn mười vị đại năng gặp phải đãi ngộ này.

Các đại năng vừa chứng minh mình không lạm dụng bản nguyên, vừa chửi rủa hệ thống trong bóng tối.

Để lão tử gánh tội thay, mà không ra mặt cho chút quà an ủi, mặt mũi cũng không thấy.

Tức chết!

Còn phải tốn sức báo cáo với Thiên Đạo.

Lại qua năm vạn năm nữa, Vân Tiểu điên cuồng điểm danh khắp nơi dừng lại.

Tự mãn nhìn núi mặt nạ nhỏ chất đống.

"Bây giờ đủ dùng rồi!" Vân Tiểu tùy tiện lấy một miếng đắp lên, hướng về phía đảo Tam Tiên trở về.

Đồng thời thầm nghĩ: "Nhiều mặt nạ như vậy, về chia cho các muội muội hai miếng.

Để các muội cũng xinh đẹp!" "Rồi dẫn các muội đến đảo Tam Tiên thực sự, ừm… đảo Bồng Lai là của ta, đảo Phương Trượng cho Quỳnh Tiêu, đảo Doanh Châu cho Bích Tiêu." "Không đúng, tu vi của ta tăng nhanh như vậy, các muội có nghi ngờ không?" "Thôi cứ từ từ!" … Đến đảo Tam Tiên, Vân Tiêu vô thức giấu tu vi của mình ở Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Phát hiện trên đảo vẫn không có Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu.

"Các muội ấy không phải gặp nguy hiểm gì rồi chứ?" Vân Tiểu lo lắng nghĩ. 【Đừng nghĩ bậy nữa, các muội ấy đều là Thái Ất Kim Tiên, tùy tiện tìm một nơi tu luyện cũng phải trăm vạn năm, mới có mấy chục vạn năm thôi?

Bình thường!】 Đánh Dấu Hệ Thống trong cơ thể Vân Tiểu thong thả điều chế thuốc thử, nói: 【Có thời gian rảnh đó, ngươi không bằng đến đảo Kim Ngao, làm một cái đại điểm danh đi!】 【Có bất ngờ lớn đó!】 "Bất ngờ lớn?" Mắt Vân Tiểu sáng lên, nàng thích nhất là bất ngờ lớn.

Không chần chừ, lập tức đứng dậy bay về phía đảo Kim Ngao. … Trên một hòn đảo gần đảo Kim Ngao, Trường Nhĩ vừa mới cất giấu linh bảo mà đại sư huynh ban cho vào kho báu trong động phủ của mình.

Hưng phấn nhìn gia sản trong kho báu của mình, lấy vài món hậu thiên linh bảo kém nhất, sau đó khởi động trận pháp, giấu kho báu đi.

Bị giết chết mấy lần, hắn cũng có kinh nghiệm rồi!

Trừ Lục Hồn Phiên mà đại sư huynh yêu cầu phải mang theo, các tiên thiên linh bảo quý giá khác, tuyệt đối không mang.

Kẻo lại bị giết.

Bị giết không sao, dù sao cũng sẽ hồi sinh, bảo bối mất đi mới là

tổn thất lớn.

Mang theo mấy món linh bảo xong, Trường Nhĩ đứng dậy bay về phía đảo Kim Ngao.

Ngàn năm sau Kim Linh đại sư tỷ sẽ giảng đạo, đại sư tỷ là tu vi Đại La Kim Tiên, hắn phải đến nghe, đối với việc đột phá Đại La sau này của mình cũng có ích.

Vừa đến đảo Kim Ngao, liền thấy một bóng hình xinh đẹp đạp mây trắng hạ xuống.

Đẹp quá!

Ừm?

Trường Nhĩ ngây người, mình đang nghĩ gì vậy?

Mạnh mẽ lắc đầu, xua đi tạp niệm, nhìn về phía bóng hình này, là Vân Tiêu mà giáo chủ mới thu nhận không lâu.

Vừa nghĩ đến ba chị em Vân Tiêu và Triệu Công Minh, Trường Nhĩ liền có chút tức giận, nhập môn muộn hơn hắn ít nhất ba trăm vạn năm.

Kết quả lại thành sư huynh sư tỷ của hắn!

Thế còn chưa là gì, quan trọng là Bích Tiêu kia, cả ngày cứ gọi hắn là thỏ chết thỏ chết.

Nghĩ thôi đã tức.

Nhưng bốn người này trông cũng khá được giáo chủ coi trọng, Trường Nhĩ cũng không muốn tranh chấp với họ.

Nhìn Vân Tiểu, chào một tiếng: "Bích… Vân Tiêu sư tỷ, lâu rồi không gặp." "Trường Nhĩ." Vân Tiểu đang định tìm địa điểm thích hợp để điểm danh, nghe thấy giọng nói, nhìn Trường Nhĩ, nhíu mày.

Nàng nhớ, Trường Nhĩ này không phải là thứ tốt!

Trường Nhĩ gật đầu, không định nói nhiều, chuẩn bị rời đi, nhưng thấy Vân Tiểu một mình, vẫn không nhịn được tò mò hỏi: "Hôm nay sao sư tỷ Vân Tiêu lại một mình, hai vị sư tỷ kia đâu?" "Chẳng phải các ngươi suốt ngày dính lấy nhau sao?" Ý gì đây?

Vân Tiểu tức giận: "Chúng ta thế nào còn phải báo cáo với ngươi à?" "Không phải, ta chỉ tò mò hỏi thôi, là sư đệ thất lễ." Trường Nhĩ cúi người, xin lỗi xong, chuẩn bị rời đi: "Vân Tiêu sư tỷ, ta còn có việc, xin cáo từ!" "Đứng lại cho ta!" "Vân Tiêu sư tỷ, ngươi muốn làm gì?" Nhìn Vân Tiêu với giọng điệu không đúng, Trường Nhĩ có một cảm giác quen thuộc và kinh hãi khó tả.

"Không có gì!" Vân Tiêu mỉm cười, từ từ tiến về phía trước hai bước.

Hành động này trực tiếp khiến Trường Nhĩ xù lông, giơ hai tay ra hiệu: "Dừng lại, đừng tiến tới!" "Con thỏ chết tiệt, ta là sư tỷ, lại không tôn trọng ta như vậy, xem ra ngươi đối với các đồng môn khác cũng thế, hôm nay ta sẽ thay mặt Tiệt giáo, trừ bỏ ngươi, nghiệt chướng này!" Vân Tiêu tung tay, một đóa sen trắng xuất hiện, hóa thành kích cỡ một người, đập về phía Trường Nhĩ.

Mẹ nó, lại là cái trò mà Đại sư huynh đã nói.

Trường Nhĩ đang xù lông thì sắc mặt lạnh đi, thấy cảnh này, hắn đã biết mình lại sắp bị giết.

Trước khi chết, ta cũng phải khiến ngươi không dễ chịu.

Lục Hồn Phiên xuất hiện trong tay, Trường Nhĩ không viết tên, lúc này viết tên đã không thực tế, trực tiếp dùng nó như vũ khí cận chiến, chém về phía đóa sen trắng trên không.

"Hừ, cùng là đệ tử Tiệt giáo, ngươi cũng chỉ cao hơn ta một chút,

ngươi có tư cách gì chỉ trích ta?" Bùm!

Lục Hồn Phiên và sen trắng đối đầu, dưới ánh mắt kinh ngạc của Trường Nhĩ, đóa sen trắng từ mười hai cánh biến thành hai mươi bốn cánh.

Dễ dàng nghiền nát Lục Hồn Phiên, đập thẳng vào Trường Nhĩ!

Trường Nhĩ: (˘_˘) Cái cảm giác quen thuộc chết tiệt này!

Đại sư huynh, nhớ hồi sinh ta!

Ầm!

Một cái hố nhỏ hai mét xuất hiện, Trường Nhĩ đã thành công tắt thở.

Trận chiến nghiền ép, động tĩnh rất nhỏ.

Trên đảo Kim Ngao ngoài Quy Linh ra, không ai phát hiện.

Ở núi Côn Lôn, Đa Bảo cũng cảm ứng được Trường Nhĩ lại chết, nhưng gã xuyên việt giả này hắn biết.

Trong nhóm chat, Vân Tiêu sư muội cũng vừa nói tình hình xảy ra.

Tên xuyên việt giả này không đánh lại, vẫn là không nên ra mặt.

Đa Bảo lắc đầu, tiếp tục ngủ.

Đang tu luyện, Thông Thiên bất đắc dĩ mở mắt, hình ảnh lưu lại trên đảo Kim Ngao cũng được sức mạnh Thiên Đạo truyền vào hóa thành chân thân. .....

"Hừ!" Vân Tiêu hừ nhẹ, sen trắng của nàng là Hỗn Độn Linh Bảo, ngươi đỡ được sao?

Thu hồi sen trắng, Lục Hồn Phiên xuất hiện trong hố, Vân Tiêu tò mò nhặt lên.

"Đây là Lục Hồn Phiên!" Lắc lư hai cái, không có động tĩnh gì,

Vân Tiêu liền cất Lục Hồn Phiên đi.

Lúc này, Quy Linh xuất hiện, bình tĩnh liếc nhìn cái hố trên mặt đất, sau đó cái hố tự động phục hồi.

Rồi nàng nhìn về phía vị Vân Tiêu sư muội này, sinh linh tiên thiên sinh ra ở Hồng Hoang, sau khi trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên liền có thể tra xem bảng danh sách Thiên Đạo, đặc biệt là mấy năm gần đây Hồng Hoang hấp thu rất nhiều hệ thống.

Hỗn Nguyên Kim Tiên, không chỉ có thể xem bảng danh sách Thiên Đạo, còn có thể tra cứu các thông tin khác như xuyên việt giả, hệ thống, lịch sử chân chính của Hồng Hoang.

Nàng biết rõ, vị sư muội trước mắt đã không còn là sư muội ban đầu nữa.

Nghĩ một lát, Quy Linh nói: "Vân Tiêu sư muội, muội đến nghe Kim Linh sư tỷ giảng đạo à?" "Giảng đạo..." Vân Tiêu thấy Quy Linh không hỏi nàng tại sao lại giết Trường Nhĩ, lập tức hảo cảm với Quy Linh tăng mạnh.

Không hổ là thân truyền của Tiệt giáo, hiểu chuyện, biết nàng giết Trường Nhĩ có lợi cho Tiệt giáo nên không hỏi tới.

Nhưng mà, Kim Linh sư tỷ giảng đạo... nàng đã là Chuẩn Thánh, cần nghe đạo sao?

Thôi, cứ đi nghe thử xem!

Vân Tiêu gật đầu: "Quy Linh sư tỷ, tiểu muội đang định đi nghe Kim Linh sư tỷ giảng đạo, để chuẩn bị cho việc đột phá Đại La Kim Tiên!" Quy Linh liếc nhìn Vân Tiêu Thái Ất Kim Tiên, mỉm cười, quay người bay về một hướng.

"Ta cũng đang định đi, sư muội đi cùng không?" "Được ạ được ạ!" Vân Tiêu gật đầu, bay đến bên cạnh Quy Linh.

Giữa đường, nàng nhe răng cười, lấy ra hai miếng mặt nạ.

"Sư tỷ, đây là bảo bối tiểu muội khó khăn lắm mới có được, có thể làm trắng, cấp nước, sư tỷ muốn thử không?" "....." Nhìn cái gọi là mặt nạ, cùng với vẻ mặt vừa đau lòng vừa mong đợi của Vân Tiêu, Quy Linh trầm mặc.

Nhận hay không nhận đây?

"Đa tạ sư muội!" Khóe miệng Quy Linh nhếch lên một nụ cười, nhận lấy hai miếng mặt nạ.

"Không cần cảm ơn, sư tỷ về đắp lên mặt một ngày là có thể cảm nhận được hiệu quả." Vân Tiêu cười hì hì đáp lại, trong lòng cũng có tính toán khác.

Phụ nữ nào mà không yêu cái đẹp, đợi Quy Linh sư tỷ thấy hiệu quả của mặt nạ, tuyệt đối sẽ kinh ngạc.

Không chỉ Quy Linh sư tỷ, nàng còn muốn tặng cho các nữ đại năng khác vài miếng mặt nạ làm hàng dùng thử.

Đợi danh tiếng vang xa, nàng có thể lấy lý do mặt nạ quý hiếm để đổi lấy thiên tài địa bảo.

Kiếm tiền tiền!

Nghĩ thôi đã thấy vui!

Vân Tiêu lau khóe miệng, bật cười.

He he... he he he he!

Quy Linh á khẩu đẩy đẩy Vân Tiêu.

"Sư muội, sư muội!" "A..." Vân Tiêu bừng tỉnh, nghĩ đến biểu hiện vừa rồi của mình, mặt đỏ bừng.

Chương 269

Mất mặt, quá mất mặt rồi!

Nhìn sư muội đang cúi đầu xấu hổ, trong lòng Quy Linh nảy sinh cảm giác muốn xoa đầu nàng.

Có chút đáng yêu!

Quy Linh khẽ lắc đầu, xua đi ý nghĩ trong lòng, thấy Kim Linh đang giảng đạo ở phía dưới, liền hạ xuống.

Bên cạnh, Vân Tiêu cũng hạ xuống theo.

Kim Linh giảng đạo, không ít ký danh đệ tử đều đang lắng nghe.

Quy Linh và Vân Tiêu tìm một chỗ gần hơn, ngồi xếp bằng nghe đạo.

Nhưng cả hai đều không nghiêm túc nghe giảng.

Tu vi của Quy Linh cao hơn Kim Linh, những gì Kim Linh giảng không có hiệu quả lớn với nàng.

Nàng trông có vẻ nghe rất chăm chú, nhưng tâm thần đều đặt trên hai miếng mặt nạ trong không gian linh bảo của mình.

Ngay khoảnh khắc nàng cất mặt nạ đi, thông tin của nàng trên Thiên Đạo đã xảy ra biến hóa.

Nó chuyển sang màu đỏ, điều này đại biểu ý thức của nàng đã bị sức mạnh khác ảnh hưởng, nhưng nàng không cảm thấy mình có gì không ổn.

Chỉ có thể cảm khái sức mạnh của hệ thống quá quỷ dị, sau đó là hai miếng mặt nạ này.

Giờ phút này, chúng dường như đã thực sự hóa thành bảo bối.

Suy nghĩ một lát, Quy Linh lấy một cái ra để Thiên Đạo giám định.

Kết quả cuối cùng là, hai miếng mặt nạ hiện giờ ẩn chứa linh khí không thua kém một quả tiên thiên linh quả như Hoàng Trung Lý.

Còn có sức hấp dẫn rất lớn, dùng nhiều lần sẽ nghiện, vì thứ này mà phát điên.

Sức mạnh thần kỳ!

Quy Linh nhắm mắt, thử tham ngộ sức mạnh của mặt nạ này.

Bên kia, Vân Tiêu trong lòng sắp ngáp đến nơi rồi, những gì Kim Linh sư tỷ giảng, nàng đều biết cả.

Nghe thật nhàm chán.

Nhưng không nghe thì lại có chút mất mặt Kim Linh sư tỷ, Vân Tiêu chỉ có thể chịu đựng trong đau khổ.

Nàng âm thầm quyết định, sau này sẽ không bao giờ đi nghe giảng đạo nữa.

Vân Tiêu buồn chán chỉ có thể trò chuyện với hệ thống, thuận tiện hỏi xem hệ thống đã tìm thấy địa điểm điểm danh chưa. 【Tìm thấy rồi, nhưng đảo Kim Ngao có chút kỳ quái.】 Hệ thống Điểm Danh khó hiểu nhìn kết quả thăm dò của mình, nói, 【Đảo Kim Ngao có hai điểm điểm danh, ngươi phải ở hai điểm này mỗi nơi một nghìn năm.】 'Hai cái, nói cho ta địa điểm đi.' Vân Tiêu nghe xong, không những không thất vọng, ngược lại còn vui hơn.

Phương thức càng kỳ quái, phần thưởng cũng càng phi thường.

Xem ra lần này sẽ nhận được thứ tốt đây! 【Một là Bích Du Cung, một là động phủ của Quy Linh trên đảo Kim Ngao.】 Hệ thống Điểm Danh thong thả điều chế huyết mạch Bàn Cổ, đối với suy nghĩ của túc chủ chỉ cười một cách cổ quái.

Phương thức càng kỳ quái phần thưởng càng tốt!

Nghĩ gì thế?

Phần thưởng đều do ta quyết định, còn ở đó mà càng kỳ quái càng tốt.

Nhưng mà lần này phần thưởng cũng thật sự không tệ.

Hệ thống Điểm Danh nhìn bình máu đang không ngừng sôi trào, lẩm bẩm... .....

Nghìn năm trôi qua trong nháy mắt, Kim Linh giảng đạo kết thúc, Vân Tiêu đứng dậy tặng hai miếng mặt nạ.

Sự đau khổ cuối cùng cũng kết thúc, Vân Tiêu vui vẻ hớn hở, mặt dày mày dạn đi theo Quy Linh sư tỷ đến động phủ của nàng. 'Hệ thống, điểm danh!' ..... 【Đinh!

Đang điểm danh, mời túc chủ không rời khỏi nơi này trong vòng nghìn năm.】 Vẫn là không thể đi ra ngoài, Vân Tiêu đảo mắt, lấy ra một miếng mặt nạ.

"Sư tỷ, để ta giúp tỷ đắp mặt nạ nhé!" "Làm phiền sư muội rồi!" Quy Linh nói, mặc cho Vân Tiêu giúp mình đắp mặt nạ.

Tham ngộ nghìn năm chẳng ra được cái gì, nàng cũng muốn thử xem dùng rồi có thể tham ngộ được gì không.

"Sư tỷ, tỷ cứ chờ xem!" Vân Tiêu dán mặt nạ lên mặt Quy Linh.

Một ngày sau, Quy Linh không tham ngộ được gì, nhưng phát hiện thứ này có rất nhiều linh khí, là một món đồ tốt để tăng tốc tu luyện.

Lúc này linh khí trong cơ thể nàng sung mãn, cần phải luyện hóa.

Không kịp nói gì, nàng ngồi xuống tu luyện.

"Mặt nạ còn có thể khiến người ta đốn ngộ?" Vân Tiêu chớp mắt,

gỡ mặt nạ trên mặt sư tỷ xuống.

Trong mắt lộ ra vẻ vui mừng và kiêu ngạo, hai tay chống hông.

“Trắng hồng rạng rỡ, da mịn màng, quả nhiên đẹp hơn rồi!” Quy Linh: .....

“Mặt nạ của ta quả nhiên lợi hại!” Vân Tiêu thấy sư tỷ đang tu luyện, mình cũng đắp một miếng mặt nạ làm trắng, bắt đầu tu luyện, dùng chiêu này để kéo dài thời gian.

Nghìn năm sau, hệ thống điểm danh thành công, nhưng không có phần thưởng, cần phải điểm danh xong địa điểm tiếp theo mới có thể nhận thưởng.

Vân Tiêu dừng tu luyện, nhìn sư tỷ vẫn còn đang tu luyện, để lại lời nhắn từ biệt rồi rời đi. .....

Bích Du Cung!

Vân Tiêu sải bước đi vào, tìm kiếm địa điểm điểm danh, cuối cùng, đến chỗ của Thông Thiên.

“Đệ tử Vân Tiêu, bái kiến sư tôn.” “Đứng lên đi!” Thông Thiên mở mắt, nhìn về phía gã xuyên việt giả mắt láo liên này, nói, “Nghìn năm trước, tại sao ngươi lại giết Trường Nhĩ?” “Sư tôn, đệ tử làm vậy là vì Tiệt giáo và vì sư tôn.” Vân Tiêu vội vàng nói, vẻ mặt bi thương, “Đệ tử cách đây không lâu khi đột phá Đại La Kim Tiên, vô tình nhìn thấy được vận mệnh tương lai của Tiệt giáo ta, trong lúc kinh ngạc, đã dẫn đến đột phá thất bại.” “...” Thông Thiên im lặng, “Nói nghe xem!” “Sư tôn, cái đó!” Vân Tiêu chỉ tay lên trời.

Thông Thiên phất tay, bốn thanh đại kiếm bay lên không trung, “Nói đi!” “Sư tôn, Tiệt giáo chúng ta tương lai sẽ bị hủy diệt!” Vành mắt Vân Tiêu đỏ lên, không khí xung quanh trở nên vô cùng bi thương.

“Con nhìn thấy, tương lai sư tôn sẽ bị hai vị sư bá liên thủ cùng

Tây phương Nhị Thánh vây công." "Ngươi nói, ta và hai vị ca ca của ta trở mặt nhau?" Thông Thiên giọng điệu bình thản nói.

"Không sai!" Vân Tiêu gật đầu, vành mắt càng đỏ hơn, nói: "Tương lai, đại ca của con chết, hai vị muội muội của con cũng chết, con cũng bị Nguyên Thủy trấn áp, Quy Linh sư tỷ cũng chết, toàn thân huyết nhục tinh hoa bị rút cạn mà chết.

Còn có Kim Linh..." Vân Tiêu kể xong thảm trạng của Tiệt giáo, bắt đầu kể từ đầu về Phong Thần đại chiến.

Bao gồm việc Thông Thiên bị phá Tru Tiên kiếm trận, Vạn Tiên kiếm trận bại trận, cuối cùng át chủ bài Trường Nhĩ phản giáo.

Thông Thiên lẳng lặng lắng nghe, mặc cho sức mạnh của hệ thống làm phai nhạt tình cảm của ông và hai vị huynh trưởng.

Mãi đến khi Vân Tiêu kể xong, Thông Thiên cũng không có biểu hiện gì.

"Sư tôn, đây chính là tương lai mà con nhìn thấy khi đột phá thất bại." Vân Tiêu lại hiển thị ra hình ảnh tương lai mà tiền thân nhìn thấy khi đột phá thất bại.

Thông Thiên dựa vào mức độ can nhiễu của sức mạnh hệ thống, biểu tình âm tình bất định, đợi xem xong.

Thông Thiên thu hồi bốn thanh đại kiếm, nặng nề thở dài.

Aizz!

"Sư tôn, bây giờ chúng ta đã biết tương lai, phải chuẩn bị trước, đề phòng vận mệnh tương lai!" Vân Tiêu lấy ra Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên mà nàng đã bồi dưỡng bấy lâu nay, nói: "Sư tôn, Tiệt giáo chúng ta như vậy, một phần lớn nguyên nhân là do không có bảo vật trấn áp khí vận, đây là con ngẫu nhiên có được." Thông Thiên nhận lấy sen trắng, nhìn về phía Vân Tiêu, "Ngươi có lòng rồi!" "Đây

đều là việc đệ tử nên làm!" "Lại đây, cầm lấy!" Thông Thiên đưa Thanh Bình Kiếm trên người cho Vân Tiêu.

"Sư tôn!" Vân Tiêu kinh hãi, đây không phải là chí bảo chứng đạo của Thông Thiên sao?

Đưa cho nàng rồi Thông Thiên dùng cái gì?

Hay là người trả Hỗn Nguyên Kim Đấu cho con đi, con tò mò về cái bô này lắm!

"Mang theo thanh kiếm này, quản lý tốt Tiệt giáo!" Thông Thiên ra hiệu về phía sen trắng trên tay, "Ta muốn bế quan, sớm ngày luyện hóa kiện chí bảo này, trấn áp khí vận Tiệt giáo ta." Nói xong, thân ảnh Thông Thiên biến mất.

"?" Vân Tiêu dụi dụi cái đầu đã thành hồ dán, nàng không hiểu ý của Thông Thiên là gì?

Đối với Lão Tử và Nguyên Thủy thái độ ra sao.

Lời dặn dò cũng mờ mịt, đưa cho nàng Thanh Bình Kiếm là để nàng quản lý Tiệt giáo sao?

Mấy vị đại thần này toàn nói vòng vo, nói chuyện không thể thẳng thắn hơn được à.

Còn nữa, người bế quan, đây không phải là nơi tu luyện của người sao?

Thôi kệ, như vậy càng tốt, việc điểm danh ổn rồi.

Vân Tiêu lẩm bẩm, ngồi xuống đắp mặt nạ, giết thời gian điểm danh.

Nghìn năm trôi qua trong nháy mắt. 【Đinh!

Điểm danh hoàn thành, chúc mừng túc chủ nhận được huyết mạch Bàn Cổ (bản cao cấp)】 "Cuối cùng cũng hoàn thành!" Vân Tiêu

mừng rỡ, xem xét phần thưởng của hệ thống. 【Huyết mạch Bàn Cổ (bản cao cấp): Sau khi dung hợp, huyết mạch của bản thân chỉ cách Bàn Cổ một bước chân.

Có thể chiến đấu với cường giả cảnh giới Thánh nhân!】 "Mình không cần sợ Thánh nhân!" Vân Tiêu vui mừng, thật dễ dàng a!

Nâng cấp thêm một lần nữa, chẳng phải nàng sẽ vô địch sao! 【Dung hợp huyết mạch động tĩnh sẽ rất lớn, đề nghị túc chủ trở về đảo Bồng Lai dung hợp.】 Hệ thống Điểm Danh nói.

"Được." Vân Tiêu gật đầu, không chần chừ, ra khỏi Bích Du Cung, bay về hướng đảo Bồng Lai.

Đợi nàng đi được hai năm rưỡi, trên đảo Kim Ngao xuất hiện một bóng người màu xanh, nhìn về nơi Trường Nhĩ đã chết.

Giây tiếp theo, Trường Nhĩ được hồi sinh, nhưng vẫn đang ngủ say.

"Phải làm sao đây nhỉ..." Hệ thống Giảng Đạo suy nghĩ một lát, liền 'xóa' đi đoạn ký ức này của Trường Nhĩ, đổi thành ký ức nghe Kim Linh giảng đạo, nó nhét Lục Hồn Phiên vào, rồi ném về động phủ, tiện tay giúp hắn lĩnh ngộ, để hắn tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Làm xong những việc này, Hệ thống Giảng Đạo lại ngầm thêm ký ức cho Kim Linh và những người khác, rồi đi về phía Bích Du Cung.

Trong động phủ của Trường Nhĩ, Trường Nhĩ nghi hoặc nhớ lại vị đạo nhân áo xanh vừa rồi.

Vị đạo nhân này là ai?

Chương 270

"Không cần quan tâm, chuyện vừa xảy ra ngươi cứ coi như không biết, trong vòng một triệu năm, ngươi cứ yên tâm tu luyện!" Giọng của Đa Bảo vang lên, trong động phủ của Trường Nhĩ trào ra lượng lớn linh khí.

Trường Nhĩ kinh hỷ, vội vàng gật đầu, bắt đầu tu luyện. .....

Bốp!

Trong Bích Du Cung, Hệ thống Giảng Đạo búng tay một cái, Thông Thiên 'bất động'.

Hệ thống Giảng Đạo thong thả đi đến trước mặt Thông Thiên, lấy đóa sen trắng trong tay ông ta, rồi lấy ra một thanh kiếm đặt lên người ông ta.

"Để xử lý tên này, ta có dễ dàng không?" Hệ thống Giảng Đạo lẩm bẩm, thay đổi ký ức của Thông Thiên.

"Chỉ có ngươi là phiền phức nhất!" Sửa xong, Hệ thống Giảng Đạo tiện tay ném Thông Thiên về vị trí cũ.

Làm xong, Hệ thống Giảng Đạo nhìn về phía U Minh, phải nhanh chân lên, nếu không mấy cái hệ thống này mà bị lộ.

Nó một cái cũng không kiếm được.

Hệ thống Giảng Đạo suy nghĩ một lát, quay về núi Đại Uyên, thông qua Đại Đạo đưa cho Vân Tiêu một pháp quyết tăng tốc hồi phục pháp lực, đẩy nhanh tiến trình. .....

Trong Bích Du Cung, Thông Thiên uất ức xoa đầu, tràn đầy lửa giận với Hệ thống Giảng Đạo, nhưng lại không thể làm gì.

Các Ma Thần trong bóng tối lắc đầu, tiếp tục lặng lẽ quay về núi Đại Uyên, xem Hệ thống Giảng Đạo thao tác. .....

Mười vạn năm lặng lẽ trôi qua, Hệ thống Giảng Đạo trở mình, tiếp tục làm việc.

Trong đó, năng lượng cần thiết cho không gian quyết chiến do nó tự sáng tạo, dưới sự nỗ lực không ngừng của Vân Tiêu đã hoàn thành được hơn một nửa.

Còn thiếu mấy chục vạn năm nữa, nó có thể kéo Hệ thống Điểm Danh vào trong rồi, nghĩ thôi đã thấy kích động.

Hệ thống Giảng Đạo vừa hoàn thiện việc khởi động không gian quyết chiến, vừa bắt đầu chế tạo các loại sát chiêu.

Cố gắng sau khi kéo Hệ thống Điểm Danh vào, sẽ tiến hành một loạt đòn tấn công.

Từng sát chiêu sở trường được chế tạo ra, Hệ thống Giảng Đạo thở dài, gần đây dùng thân thể năng lượng Ma Thần đã quen, càng dùng càng thấy đơn giản, tiết kiệm công sức.

Lần này phải tự mình ra tay, cảm giác thật phiền phức.

Nếu có bản nguyên của Hỗn Độn Ma Thần, nó cũng có thể triệu hồi thân thể năng lượng Hỗn Độn Ma Thần của riêng mình, cần gì phải như thế này, tốn sức, phiền chết đi được!

Hy vọng cái Hệ thống Điểm Danh này có thể cho nó một bất ngờ, Hệ thống Giảng Đạo cam chịu chế tạo sát chiêu, nào là Ngũ Hành Khốn Thuật, Hủy Diệt Chi Thuật, Phân Thiết Chi Thuật...

đủ các loại sát chiêu bộc phát đơn lẻ.

Hệ thống Giảng Đạo bắt đầu chế tạo sát chiêu, cấm thuật, các Ma Thần trong bóng tối liền thấy nhàm chán, cái này cũng không có gì

đáng để nghiên cứu.

Bàn Cổ vỗ vỗ Lão Tam bên cạnh, bảo hắn trông chừng một lúc, khi nào Hệ thống Giảng Đạo lại sử dụng Lục Châu thì gọi mình.

Sau đó đi ra khỏi núi Đại Uyên, nhìn xung quanh, một bước tiến vào đại thế giới không gian.

Trong không gian tầng tầng lớp lớp, thân hình Tổ Vu khổng lồ của Đế Giang ở trong không gian vô hạn này, cũng không gây ra được gợn sóng nào.

Bàn Cổ đứng trước mặt hắn, Đế Giang đang đột phá cảm ứng được khí tức của Bàn Cổ.

Từng bước một đi về phía Bàn Cổ, một bước là vô lượng đại dương, thế nhưng, khoảng cách hai bên chỉ có vạn mét, lại mãi mãi không thể đi đến trước mặt Bàn Cổ.

Mỗi một mét, đều không ngừng có không gian xuất hiện.

Chít chít!

Bên cạnh Bàn Cổ xuất hiện một con chuột đen, nó tò mò trợn đôi mắt nhỏ, nhìn sinh linh kỳ quái đột nhiên xuất hiện này.

Nó quay đầu lại nhìn con quái vật to lớn đang không ngừng chạy về phía này nhưng mãi không tới, rồi lại nhìn Bàn Cổ, vẫy vẫy móng vuốt.

Chít chít!

Khoảng cách giữa Đế Giang và Bàn Cổ hóa thành một con đường không gian.

Đế Giang một bước đi ra, đi tới... dưới chân Bàn Cổ.

Sau đó bất kể làm động tác gì, đều sẽ có không gian hiện ra, đi thế nào cũng không thể ra khỏi vị trí này.

Chít chít!

Con chuột nhỏ vui vẻ đứng dậy, nhảy tưng tưng.

Chíu!

Một tiếng kêu lanh lảnh, xuất hiện một con chim xanh, theo tiếng kêu của nó, chân của Đế Giang xuất hiện trong một không gian khổng lồ.

Bùm!

Bàn chân lớn xuất hiện sau con chuột đen nhỏ, sau lưng con chuột đen nhỏ tự động hiện ra tầng tầng không gian làm suy yếu uy lực.

Cuối cùng, bùm một tiếng, con chuột đen nhỏ bay đi, nhưng cũng không bay.

Nó bị định hình giữa không trung, không nhúc nhích.

Giống như bị tạm dừng, nhưng xung quanh lại không ngừng xuất hiện không gian, trong một lúc, đã có mấy vạn không gian biến mất rồi xuất hiện.

Con chuột đen nhỏ đang bay, chẳng qua là bay qua những không gian này.

Bàn Cổ quay đầu nhìn một cái, không gian bên cạnh ngài lập tức biến mất, lần này, nó đã bay đi thành công.

Chít chít!

Chíu chíu!

Con chim xanh nhỏ đắc ý lắc lắc mông, phát ra âm thanh khiêu khích.

Hồi lâu sau, con chuột đen nhỏ mới dừng lại, tức giận nhìn kẻ tử thù của nó, con chim xanh.

Nó vẫy vẫy móng vuốt nhỏ, một cú đá của Đế Giang xuất hiện sau lưng con chim xanh.

Chíu chíu!

Con chim xanh đảo mắt, cú đá của Đế Giang sau lưng nó xuất hiện trên không trung phía trên con chuột đen nhỏ.

Chít chít!

Con chuột đen nhỏ vội vàng, đôi mắt trở nên đen kịt vô cùng, móng vuốt dùng cả, cú đá của Đế Giang biến mất, xuất hiện tại... bên trong một cái cây xanh.

Bên trong cây xanh lập tức hiện ra vô số không gian, chống đỡ cú đá khổng lồ của Đế Giang, nhưng không ngừng có không gian vỡ vụn, tuy có không gian sinh ra, nhưng không kịp tốc độ vỡ vụn.

Cây xanh sắp bị cú đá của Đế Giang làm nổ tung!

Chíu chíu!

Con chim xanh tức giận, đó là nhà nó, con chuột đen nhỏ này chơi không lại, không có võ đức!

Không có võ đức, ta cũng không khách khí với ngươi, con chim xanh vỗ cánh, bốn cú đá của Đế Giang đều xuất hiện tại nhà của con chuột đen nhỏ.

Chíu chíu!

Con chim xanh đắc ý cười, quái vật to lớn, lên cho ta!

Chít chít!

Con chuột đen nhỏ ngớ người, vội vàng cứu giúp, nhưng nhà mình cũng bị phá hủy hơn một nửa, tức đến nỗi con chuột đen nhỏ phát động một đống sức mạnh không gian vào Đế Giang.

Đế Giang xuất hiện tại nhà con chim xanh, con chim xanh trợn mắt.

Sức mạnh thúc đẩy, Đế Giang xuất hiện tại một cái nhà khác của chuột đen.

Chít chít!

Chíu chíu!

Hai tên này không ngừng sử dụng sức mạnh không gian, đùa giỡn với Đế Giang.

Thân thể khổng lồ của Đế Giang lúc này phân tán ở các khu vực khác nhau trong thế giới không gian.

Bàn Cổ nhìn một sợi lông vũ của Đế Giang dưới chân, lại nhìn nửa cái móng vuốt bên trái.

Phía trước là nửa quả tim của Đế Giang.

Cảnh tượng này, khiến Bàn Cổ nhớ lại hình ảnh nhóm hệ thống hợp sức phân thây Bàn Cổ.

Không nhìn nữa, không nhìn nữa!

Bàn Cổ thu hồi ánh mắt, Đế Giang tuy bị chia thành hàng tỷ tỷ bộ phận, nhưng thực ra vẫn là một thể.

Chẳng qua là không gian khiến các bộ phận khác nhau lộ ra ngoài!

Gầm!

Ngay lúc này, thế giới không gian vang lên một tiếng gầm, tất cả các bộ phận của Đế Giang tụ lại, hóa thành thân hình Tổ Vu ban đầu.

"Hai đứa nhóc kia, thân thể lão tử vui lắm sao?" Đế Giang mắng, Đại Đạo của bản thân vào giây phút này thế như chẻ tre tiến đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực.

Sau đó không có động tác gì nữa, hai đứa nhóc bị dọa sợ hãi lấy lại can đảm, vội vàng bỏ chạy!

"Đột phá rồi!" Bàn Cổ nhìn một lúc, phát hiện Đế Giang đang làm quen với sức mạnh, ổn định tu vi xong, liền không chú ý nữa.

Ngài xuất hiện trong đại thế giới thời gian.

Chúc Cửu Âm đã đột phá, lúc này đang ổn định tu vi.

Bàn Cổ tiếp tục đến thế giới tiếp theo, liên tiếp đi qua mười một thế giới, một nửa các Tổ Vu đã đột phá, một nửa còn lại đang đột phá.

Bàn Cổ nhìn về thế giới cuối cùng, khóe miệng giật giật, bước vào. .....

Chương 271

Một chiếc phi chu đang bay nhanh trong đại thế giới thủy, phía sau, vô biên vô tận những sinh vật hình người tuấn mỹ gào thét đuổi theo.

Điện, lôi, thủy, băng... các loại sức mạnh nguyên tố mạnh mẽ oanh tạc về phía phi chu.

Uy lực mênh mông hình thành một cơn bão nguyên tố cao đến trăm vạn năm ánh sáng, ảnh hưởng đến việc bay của phi chu.

Đây là một đám tang thi đã tiến hóa đến cấp độ rất cao.

Trên phi chu, một đám sinh linh kỳ quái ngồi trên đó, Hôi Thái Lang đeo kính râm, liếc nhìn vị Tổ Vu đại nhân đang tu luyện, rồi thuần thục điều khiển phi chu.

Đồng thời hét lên: "Bì Tạp huynh đệ, mau dùng Hỗn Độn Thủy Thần Lôi Mạc!" Bì Tạp!

Một con chuột da vàng nhảy dựng lên, một màn nước cao cả trăm vạn năm ánh sáng xuất hiện.

Vài khắc sau, đại quân tang thi cách đó hàng chục triệu năm ánh sáng xuyên qua màn nước.

Xì xì!

Trong nháy mắt, đã có trăm vạn con Thiên Tiên cảnh, nghìn con Huyền Tiên tang thi trên người lóe lên dòng điện.

Bì Tạp!

Bì Tạp trên phi chu nhảy lên cao.

Ầm!!!

Trăm vạn tang thi nối liền với nhau, ầm một tiếng, một quả cầu sấm sét dài hàng trăm triệu dặm nhấn chìm đại quân tang thi.

"Bì Tạp!" Con chuột vàng đắc ý kêu lên, Hôi Thái Lang đang điều khiển phi chu phất tay, một lô hạt giống được hắn rải ra.

Đồng thời một viên châu màu đỏ được ném lên không trung, trong nháy mắt hóa thành một mặt trời nhỏ có đường kính hàng chục triệu km.

"Bì Tạp huynh đệ, làm tốt lắm, tiếp theo xem hạt giống thực vật siêu cấp của bản đại vương đây!" "Bì Tạp, Bì Tạp!" Con chuột vàng mắt to chớp chớp, nhìn về phía một nắm hạt giống mà Hôi Thái Lang ném ra.

Năng lượng của mặt trời nhỏ trong vài phút đã bị hạt giống hấp thụ sạch sẽ.

Chúng biến thành những loại thực vật kỳ quái.

Một hàng đậu Hà Lan mọc mắt, phía sau là một hàng Đại Chủy Hoa có cái miệng lớn sắc nhọn.

Một hàng pháo ngô, xe bắn dưa hấu...

Gầm!

Ầm!

Đại quân tang thi còn sống sót lại một lần nữa tấn công, đại quân thực vật do Hôi Thái Lang tạo ra cũng bắt đầu tấn công.

Đậu Hà Lan bắn ra những hạt đậu lớn vạn mét, đập vào đại quân tang thi cách đó hàng vạn năm ánh sáng.

Một hạt đậu, có thể đập chết một con tang thi Địa Tiên.

Xe bắn dưa hấu ném ra những quả dưa hấu lớn vạn mét, rơi vào giữa đám tang thi, gây ra vụ nổ, những con tang thi xung quanh bị

trọng thương.

Pháo ngô một phát quét sạch tang thi trong bán kính trăm vạn mét.

Đại quân tang thi vô biên vô tận không thấy điểm cuối đang giảm đi nhanh chóng.

"Lại thêm một màn đẹp mắt!" Hôi Thái Lang nhếch mép cười, một cây nấm đen kịt xuất hiện trong tay.

Lập tức các sinh linh trên phi chu trở nên căng thẳng.

"Đừng sợ!" Hôi Thái Lang dùng sức ném, cây nấm đen kịt bay vào giữa đám tang thi.

"Đi thôi!" Hôi Thái Lang tăng tốc khởi động phi chu, trong nháy mắt đã rời xa trăm tỷ năm ánh sáng.

Phía sau, đại quân thực vật vẫn đang đại chiến với đại quân tang thi.

Cây nấm đen tỏa ra sức mạnh hủy diệt nồng nặc.

Theo thời gian ngày càng lớn dần!

Cây nấm đen lớn đến kích thước vạn mét, sức mạnh hủy diệt nồng nặc hoàn toàn không thể kìm nén được nữa.

Ầm!!!

Sức mạnh hủy diệt hóa thành dòng sông cuồn cuộn, tùy ý lan tràn trong đám tang thi, tang thi không gào thét, lặng lẽ, hóa thành tro bụi, tan thành mây khói.

"A ha ha ha!" Hôi Thái Lang ở cách xa trăm tỷ năm ánh sáng đắc ý cười lớn, "Nấm hủy diệt của bản đại vương quả nhiên lợi hại!" "Hôi Thái Lang huynh, lợi hại lợi hại!" Cường giả đỉnh cấp đến từ đại lục Tinh Linh, Tác Luân Sâm, khen ngợi.

“Bì Tạp!

Bì Tạp!” “Hôi Thái Lang đại thúc, chú lợi hại quá!” Các sinh linh trên phi chu đều hết lời ca ngợi Hôi Thái Lang.

Điều này khiến Hôi Thái Lang càng đắc ý hơn, nhưng không quên công việc chính của mình.

Lái phi chu đến những nơi mà Tổ Vu đại nhân chưa từng đặt chân tới.

Trong hơn năm mươi vạn dặm này, hắn cũng dần dần hiểu rõ tình hình của Tổ Vu đại nhân.

Khí thế của Tổ Vu đại nhân rất khủng bố, áp lực mạnh mẽ, nhưng dường như bị sức mạnh của thế giới thủy phong ấn, dẫn đến tất cả các đòn tấn công của ngài ra khỏi phạm vi mười vạn mét đều bị suy yếu xuống dưới Đại La Kim Tiên.

Ngay cả việc đi đường cũng chỉ có thể đi chậm, với tốc độ một bước vạn mét đó, đi cả vạn năm cũng không ra khỏi được một lãnh địa.

Đây cũng là lý do tại sao có rất nhiều người kiêu ngạo trước mặt Tổ Vu đại nhân mà không bị gì.

Bởi vì Tổ Vu đại nhân căn bản không đánh tới, cũng không đuổi kịp.

Có được kết luận này, Hôi Thái Lang nhiều lần muốn nhân cơ hội uy hiếp Tổ Vu đại nhân một phen.

Nhưng cuối cùng lý trí vẫn thắng thế.

Mặc dù Tổ Vu đại nhân bây giờ trông có vẻ khó giết cả một Thiên Tiên, nhưng sớm muộn gì cũng sẽ có lúc hồi phục.

Nếu mình chọc giận Tổ Vu đại nhân, đợi ngài hồi phục, mạng sói

khó giữ.

Thà giúp Tổ Vu đại nhân hồi phục, đến lúc đó cũng có thể nhận được phần thưởng của ngài.

Lúc này, cường giả đến từ đại lục Sâm Lâm, Quang Đầu Cường, cất ống nhòm, hét lên: "Hôi Thái Lang, chúng ta bị bao vây rồi!" "Nhanh vậy sao..." Hôi Thái Lang thắc mắc, mở chức năng thăm dò của phi chu, rất nhanh, màn hình hiển thị xung quanh có lượng lớn sinh vật đang bao vây phi chu, không chỉ xung quanh, mặt nước phía dưới cũng đầy kẻ địch.

Hôi Thái Lang ngẩng đầu nhìn trời, kẻ địch phía trên cũng đang bao phủ bầu trời.

"Phía đông là cương thi, không dễ đánh!" Quang Đầu Cường nhanh chóng nói ra kẻ địch ở các hướng, để mọi người đưa ra quyết định.

"Phía tây là một loại tang thi rất yếu nhưng số lượng cực nhiều, khả năng lây nhiễm của chúng rất mạnh, đá, cây lớn... thậm chí cả nước cũng có thể bị lây nhiễm thành tang thi." "Phía nam toàn là tang thi loài người, có một bộ phận đã là tang thi pháp tắc." "Phía bắc là tang thi loại chim thú, tốc độ nhanh, tấn công từ xa." "Phía dưới là đàn chuột và đàn cá tang thi." "Phía trên đang hội tụ là cương thi!" "Số lượng ở mỗi hướng đều rất nhiều, ít nhất cũng hàng nghìn kinh, và vẫn đang không ngừng tăng lên!" .....

"Sinh vật của Thi Sinh Lãnh Địa căn bản không giết được!" Hôi Thái Lang nghe lời của Quang Đầu Cường, không nhịn được mà phàn nàn.

Quy tắc của Thi Sinh Lãnh Địa không cho phép sinh vật trong lãnh địa chết, dưới Đại La Kim Tiên, thậm chí còn không có linh trí.

Ngửi thấy mùi sinh cơ sẽ mất lý trí tấn công, bất tử bất diệt.

Dù bị đánh thành tro bụi, cũng có thể hồi sinh.

Nhưng hồi sinh cần thời gian, lần này họ bị bao vây, hoàn toàn không đúng, trong bóng tối có Đại La Kim Tiên cấp Thi Sinh Lãnh Địa giở trò.

"Tang thi yếu nhất, đột phá về phía nam." Hôi Thái Lang lập tức quyết định, nhấn một nút trên phi chu.

"Vũ khí phi chu, toàn bộ khởi động!" Cạch cạch!

Giây tiếp theo, phi chu lớn lên gấp mười, trở thành một cự chu bằng thép dài hàng chục triệu mét, một tấm khiên phòng ngự năng lượng bảo vệ cự chu.

Xung quanh cự chu xuất hiện vô số họng pháo lớn trăm mét đen ngòm.

Các loại sức mạnh nguyên tố hội tụ tại họng pháo.

Bì Tạp!

Bì Tạp!

Bì Tạp!

Bì Tạp!

Gia trì ma pháp!

Các cường giả trên cự chu lần lượt ra tay, tăng phúc đòn tấn công của họng pháo thành sức mạnh pháp tắc.

"Xông lên cho bản đại vương!!" Hôi Thái Lang đẩy cần điều khiển, trên cự chu xuất hiện những đường vân không gian.

Giây tiếp theo nó xuất hiện giữa đám tang thi cách đó hàng chục triệu năm ánh sáng về phía nam, ngay lúc xuất hiện đã đâm chết hàng

tỷ tang thi.

Gầm!!!

Bán kính trăm năm ánh sáng toàn là tang thi, cự chu thép dài hàng chục triệu mét giữa biển tang thi này, gian nan trôi nổi.

Từng con tang thi đâm vào lá chắn phòng ngự, trở nên cháy đen, vỡ vụn, rồi hóa thành tro bụi.

Gầm!

Một tiếng gầm mạnh mẽ vang lên, tất cả tang thi đã chết vào giây phút này lại tăng tốc hồi sinh.

Trong khoảnh khắc, trăm vạn kinh tang thi nhấn chìm cự chu, lượng lớn gây ra chất biến, huống chi đây còn là sân nhà của tang thi.

Áp lực khiến phi chu sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo không thể động đậy.

Số lượng tang thi vẫn đang tăng với tốc độ hàng trăm triệu con mỗi giây.

Mọi người trên phi chu cũng bắt đầu phản công, mỗi đòn đánh đều có uy lực khai thiên tích địa.

Trăm tỷ, nghìn tỷ tang thi chết.

Dọn sạch không gian trong bán kính vạn năm ánh sáng.

Nhưng trước biển tang thi vô cùng vô tận, cũng không có hiệu quả lớn, trong chớp mắt, chỗ trống lại bị lấp đầy.

Nhìn từ xa, dường như có một hành tinh đường kính hàng chục triệu năm ánh sáng đang không ngừng phát ra tiếng gầm kinh hoàng.

Trong quả cầu đó, một chiếc cự chu cô độc không người giúp đỡ, nhưng các sinh linh trên thuyền đều là cường giả đỉnh cấp của thế

giới thủy, đối mặt với cảnh tượng này, không hề hoảng sợ, họ vội vàng là vì Tổ Vu đại nhân không cho phép lãng phí thời gian.

Chương 272

Hôi Thái Lang vỗ vào nút màu đỏ phía trước.

“Khai hỏa!” Ầm!

Ầm!

Ầm!

Hàng tỷ phát pháo nguyên tố liên tiếp bắn ra, trăm vạn đạo pháo pháp tắc hóa thành những tia laze dày nghìn mét, tùy ý hoành hành trong biển tang thi.

Mỗi giây đều có trăm tỷ vạn tang thi chết trong đó.

Trong vài phút ngắn ngủi, trong quả cầu tang thi xuất hiện một vùng hư không.

Gầm!

Thi vật Đại La Kim Tiên trong bóng tối lại gầm lên, tốc độ hồi sinh của tang thi đã chết càng nhanh hơn.

Hôi Thái Lang gãi đầu, rồi lộ ra nụ cười xấu xa, một viên châu đen và một viên châu trắng xuất hiện.

“Hai quả trứng thối, bản đại vương tặng các ngươi chút bất ngờ!” Nói xong, hai viên châu được ném ra, hấp dẫn lẫn nhau, phong vân biến đổi.

Một hố đen đang dần lớn lên, lực hút mạnh mẽ hình thành một vòng xoáy, từng con tang thi bị hút vào trong.

Đây là một con đường lãnh địa, những con tang thi bị hút vào đều sẽ được dịch chuyển đến một lãnh địa song đản cổ quái.

Ở đó có hai cường giả Đại La Kim Tiên, một quả trứng gà đen và

một quả trứng gà trắng, Hắc Đại Soái và Tiêu Sái Ca.

Hôi Thái Lang từng có mâu thuẫn với hai quả trứng này, vẫn luôn ghi hận, bây giờ nhìn dòng tang thi không ngừng chảy vào lãnh địa song đản.

Hôi Thái Lang đắc ý cười lớn.

Cuối cùng cũng báo thù được rồi! ...

Hố đen đường kính đã mở rộng ra hàng trăm triệu dặm, thủy triều tang thi cũng đang thu hẹp nhanh chóng.

Hai canh giờ rưỡi sau, Hôi Thái Lang phát hiện ra thi vật Đại La Kim Tiên trong bóng tối, đó là một con tang thi méo mó kinh tởm.

Hôi Thái Lang dùng phi chu đâm mạnh một cái, con tang thi này bị đâm vào lãnh địa song đản.

Hôi Thái Lang vội vàng thu hồi hắc bạch châu, hố đen đang thu hẹp nhanh chóng.

Ngay khi sắp biến mất, trong hố đen vang lên một tiếng hét phẫn nộ.

"Hôi Thái Lang!!" "A ha ha ha, Hắc Đại Soái, không cần cảm ơn!" Hôi Thái Lang ngông cuồng cười lớn, hoàn toàn đóng cửa hố đen.

Tang thi mất đi sự kiểm soát của thi vật Đại La Kim Tiên, không còn là mối đe dọa nữa.

Một cú tăng tốc, Hôi Thái Lang nghênh ngang rời đi, hướng đến lãnh địa chư thiên tiếp theo. .....

Bàn Cổ xuất hiện tại chỗ, nhìn về phía Cộng Công đang cảm ngộ ở xa.

Tốc độ này, thời gian này, không đủ để Cộng Công cảm ngộ toàn bộ đại thế giới thủy.

Vẫn phải giúp ngươi một tay, Bàn Cổ vừa chuẩn bị ra tay, lại dừng lại.

Ngài nhìn ra ngoài thế giới, một hệ thống sơ cấp đang ra sức khoan vào rào cản thế giới.

Bàn Cổ ôn hòa cười, chính là ngươi! .....

"Đại lão tha mạng, ta chưa từng hút máu Bàn Cổ..." Lời của hệ thống nhỏ còn chưa nói xong, đã mất đi màu sắc.

Bàn Cổ căng mặt, từ bên trong lấy ra từng bình tinh huyết Bàn Cổ chất lượng kém.

Còn có một số huyết nhục Hỗn Độn Ma Thần chất lượng kém.

Dùng sức nắm một cái, tất cả những thứ liên quan đến Hỗn Độn Ma Thần đều biến mất, linh bảo còn lại bị Bàn Cổ tiện tay ném vào khắp nơi trong thế giới này.

"Để ngươi chết quá sung sướng!" Bàn Cổ lấy ra đại đao, chia hệ thống thành tám mươi mốt khối.

Ném vào khắp nơi trong thế giới thủy.

Những quy tắc lộn xộn của thế giới thủy xuất hiện trước mắt Bàn Cổ, chia thành tám mươi mốt bộ phận, nuôi dưỡng tám mươi mốt mảnh linh kiện hệ thống. .....

Hai năm rưỡi sau, Hôi Thái Lang lái phi chu đến lãnh địa Quang Tể.

Cộng Công đang cảm ngộ đứng bên cạnh, nhíu mày nhìn thế giới thủy.

Ngài sắp không kìm được đột phá rồi, nhiều nhất là bốn mươi vạn năm nữa, ngài sẽ có thể đột phá.

Trong hơn năm mươi vạn năm này, ngài còn chưa đi hết một nửa

khu vực của đại thế giới thủy.

Thời gian không đủ, gọi người trong nhóm chat đến giúp mình một tay?

Cộng Công nghĩ, mở nhóm chat, vừa chuẩn bị gọi người, bên tai vang lên giọng nói quen thuộc.

"Một hệ thống, bị ta chia thành chín chín tám mốt phần, phân tán ở các góc của thế giới thủy, mỗi một mảnh vỡ đều đang hấp thụ quy tắc của thế giới thủy." "Mười vạn năm sau, sẽ hóa thành chí bảo quy tắc thế giới.

Thu thập các mảnh vỡ hệ thống, có thể giúp ngươi xây dựng căn cơ." "Phụ thần!" Cộng Công vui mừng, lập tức bảo Hôi Thái Lang dừng phi chu, cảm ứng vị trí của các mảnh vỡ hệ thống.

"Tổ Vu đại nhân, sao vậy?" Hôi Thái Lang không hiểu nhìn Cộng Công.

"Không cần chạy lung tung nữa!" Cộng Công xua tay, dưới ánh mắt mong đợi của đám nhóc trên phi chu.

"Bây giờ, chúng ta đi thu thập một thứ." "??" Hôi Thái Lang và những người khác bối rối, thu thập thứ gì?

Cộng Công cũng giải thích, "Thứ đó là linh kiện tháo ra từ một thứ gọi là hệ thống, lúc này đang hấp thụ quy tắc của các lãnh địa trong thế giới thủy." "Sau khi có được nó, có thể trở thành chủ nhân của lãnh địa đó, thao túng quy tắc nơi đó." "Bây giờ, thế giới thủy có chín chín tám mươi mốt mảnh, chúng ta đi thu thập chúng, đợi bản Tổ Vu dùng xong, thứ đó sẽ là của các ngươi!" Nói xong, Cộng Công chỉ về một hướng, "Mảnh đầu tiên, ở hướng này." "Vâng, Tổ Vu đại nhân!" Hôi Thái Lang và những người khác mừng rỡ, khởi động phi chu, hướng về phía Cộng Công chỉ. .....

Hai trăm năm mươi năm sau, tại kẽ hở giữa lãnh địa Quang Tể và lãnh địa Nhân Quả.

Đây là lãnh địa bình thường, bất kỳ sinh linh nào ở đây, đều chỉ có thể sử dụng sức mạnh của bản thân.

Pháp lực, năng lượng tiêu hao cũng không thể hấp thụ linh khí từ trời đất để bổ sung, chỉ có thể dựa vào bảo vật hoặc tự mình hồi phục chậm rãi.

Một thân ảnh cao mấy chục mét nằm trên mặt đất, một khuôn mặt tươi cười, mang lại cho người ta cảm giác thư thái, ngực có một quả cầu lửa màu đỏ, ẩn chứa sức mạnh kinh khủng.

Đột nhiên, một quả cầu ánh sáng bay vào đầu hắn.

Hai năm rưỡi sau, thân ảnh đó đứng dậy, toàn thân đen kịt, mặc trang phục giống như quần yếm.

Hắn chính là Kê Lý Ái Khôn Thần đã bị tộc Quang Tể truy sát mấy chục vạn năm.

Mấy năm trước vừa thoát khỏi tên béo Đái Nã, mệt đến nỗi Kê Lý Ái Khôn Thần nằm trên đất nghỉ ngơi.

Nhưng lúc này, Kê Lý Ái Khôn Thần kinh ngạc cảm nhận sức mạnh gần như vô tận trong cơ thể mình.

Còn có màn sáng trước mắt.

“Cái này... giống thứ của chủng tộc khoa học kỹ thuật.” Kê Lý Ái Khôn Thần lẩm bẩm.

Giây tiếp theo, màn sáng trước mắt thay đổi, dọa Kê Lý Ái Khôn Thần nhảy dựng lên.

Cảm nhận không có nguy hiểm, mới yên tâm.

Nhìn về phía màn hình đã thay đổi. 【Lãnh địa hiện tại: Quy tắc

thông thường, có thay đổi không?】 "Chọn quy tắc!" Kê Lý Ái Khôn Thần nửa tin nửa ngờ, nhấp vào thay đổi. 【Hiện có hai mươi sáu loại quy tắc có thể thay đổi, xin hãy chọn】 Kê Lý Ái Khôn Thần nhìn lãnh địa Quang Tể bên cạnh, nhấp vào thay đổi. 【Xin hãy chọn phạm vi.】 Kê Lý Ái Khôn Thần đặt phạm vi là bán kính mười năm ánh sáng, giây tiếp theo, quy tắc thông thường trong bán kính mười năm ánh sáng lấy hắn làm trung tâm đã hóa thành quy tắc của lãnh địa Quang Tể.

"Ha ha ha ha!" Kê Lý Ái Khôn Thần cuồng tiếu, "Quả nhiên, ta, Kê Lý Ái Khôn Thần, mới là khí vận chi tử thực sự của thế giới thủy!" Lúc này, một không gian mở ra, tên béo Đái Nã từ trong bước ra, hóa thành chiều cao tương tự Kê Lý Ái Khôn Thần.

Chỉ vào Kê Lý Ái Khôn nói: "Mau trả lại ma kính của đại ca ta." "Đái Nã, đến đúng lúc lắm!" Kê Lý Ái Khôn ngừng cười lớn, nhìn Đái Nã, lập tức đổi quy tắc ở đây thành quy tắc lục quang của lãnh địa hắc ám.

Trong nháy mắt, sức mạnh của Đái Nã bị áp chế một nửa, Đái Nã kinh ngạc nhìn xung quanh, quy tắc lục quang đang không ngừng bài xích hắn.

Hắn ở đây, không chỉ chiến lực bị áp chế, năng lượng trong cơ thể cũng có hạn, còn đang không ngừng bị thương, tuy nhẹ, nhưng thời gian dài, hắn không có cách nào hồi phục vết thương, tích lũy lại...

"Đây là năng lực gì?" Đái Nã kinh hãi la lên.

"Đương nhiên là tuyệt kỹ mà bản thần khổ luyện đã lâu!" Kê Lý Ái Khôn Thần lấy quả cầu đỏ trên ngực ra.

Lập tức xuất hiện trăm bóng người giống hệt hắn, đều là phân thân, bao vây Đái Nã, trăm phân thân cùng nhau đập vào quả cầu đỏ, khôn chi lực không ngừng nhiễu loạn ý thức của Đái Nã.

Khiến Đái Nã không thể tập trung, thậm chí muốn làm theo những động tác tương ứng.

Đột nhiên, trăm quả cầu đỏ bay đi, ánh mắt Đái Nã cũng nhìn theo, xung quanh, trăm Kê Lý Ái Khôn Thần xông lên, đánh Đái Nã một trận.

"A!" Đái Nã một tay che đầu, một tay che hạ bộ, hét lớn, "Đại ca cứu em!!" .....

Trên một bãi biển của lãnh địa Quang Tể, một tên béo đen thui bị tiếng của Đái Nã làm tỉnh giấc.

Nhưng hắn không nghe rõ Đái Nã đang hét gì, dụi dụi mắt, đứng trên ghế nằm, nhìn sang bên phải, muốn nhìn thấy nhan sắc thịnh thế của mình trong ma kính.

Kết quả.....

Ầm!

"Ai!!!" Địch Già đại nộ, toàn bộ lãnh địa Quang Tể vào giây phút này mất đi ánh sáng, chỉ còn lại bóng tối sâu thẳm trống rỗng!

Sinh linh của lãnh địa Quang Tể run lẩy bẩy, một Quang Tể mạnh mẽ thở dài.

Quả nhiên, Địch Già hắn tức giận rồi.

Tên Kê Lý Ái Khôn Thần chết tiệt!

Trộm cái gì không tốt, lại đi trộm ma kính của Địch Già.

Trong tộc Quang Tể, một vị Đại La Kim Tiên màu xanh lam bước ra, hắn tên là A Cổ Như, hắn lấy hết can đảm, đến trước mặt Địch Già đang tỏa ra lửa giận.

Chương 273

Kể lại chuyện ma kính bị trộm.

Ầm ầm ầm!

Lãnh địa Quang Tể hướng về bóng tối càng thêm nồng đậm, các Quang Tể đều cảm nhận được một ngọn lửa giận khủng bố có thể bùng phát bất cứ lúc nào.

Cảnh báo tử vong không ngừng vang lên, các Quang Tể rất muốn chửi mắng Kê Lý Ái Khôn Thần đã gây ra tất cả chuyện này.

Đồ khốn, còn khiến bọn họ chịu tội. .....

"Kê Lý Ái Khôn Thần!" Bụng nhỏ của Địch Già không ngừng phập phồng, hắn không thể kìm nén được cơn giận nữa, lúc này.....

Giọng của tên em trai vừa ồn ào vừa phiền phức của hắn lại truyền đến.

Địch Già lần này nghe rõ, sát ý lập tức dâng lên, A Cổ Như bên cạnh phối hợp lấy ra cánh cửa không gian tùy ý, Địch Già một bước đi vào trong đó. .....

"Khôn ngươi quá đẹp!" Kê Lý Ái Khôn Thần đứng trước tấm gương đen trăm mét, vừa hát vừa nhảy, còn đang chơi với quả cầu đỏ.

Nhìn hình ảnh hoàn mỹ của mình trong ma kính, Kê Lý Ái Khôn Thần rất vui.

Xa xa, Đái Nã vẫn đang bị trăm phân thân của Kê Lý Ái Khôn Thần đánh đập, thương thế rất nặng.

Cũng may nhờ một thân mỡ béo, khiến Đái Nã tạm thời không nguy hiểm đến tính mạng.

Một cánh cửa trăm mét mở ra.

Lãnh địa lục quang vào giây phút này sôi trào, Địch Già bụng bự đen thui lắc lư đi ra từ trong đó.

"Địch...

Già!!" Kê Lý Ái Khôn Thần đang hát nhảy chơi bóng rổ hét lên với giọng điệu kinh hãi.

Nhưng lại nghĩ đến sức mạnh có thể dễ dàng thay đổi quy tắc của mình bây giờ, trong lòng lại yên ổn hơn nhiều.

Trước tiên là thu nhỏ ma kính phía trước nhét vào túi quần yếm.

Sau đó đứng thẳng lưng, nhìn thẳng Địch Già.

Giây tiếp theo, Bùm!

Địch Già thấy Kê Lý Ái Khôn Thần không nói hai lời, dịch chuyển tức thời một quyền đấm vào bụng Kê Lý Ái Khôn Thần.

"A!!" Lập tức, Kê Lý Ái Khôn Thần đau đến nỗi mắt lồi cả ra! .....

Ầm!

Địch Già lại một cước, Kê Lý Ái Khôn Thần hóa thành sương mù đen, hiện trường chỉ còn lại một cái quần yếm khổng lồ, giây tiếp theo, sương mù đen ngưng tụ lại thành Kê Lý Ái Khôn Thần.

Mặc quần yếm vào vội vàng lùi lại.

"Mạnh... mạnh vậy sao!" Kê Lý Ái Khôn Thần giọng run rẩy, hắn biết Địch Già rất mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến thế.

Hắn một chiêu cũng không đỡ được, nếu không phải hắn đột nhiên có được thứ kỳ quái kia, lúc này đã chết từ lâu rồi.

Đáng sợ!

Đây đã không phải là hắn thay đổi quy tắc là có thể thắng, chạy,

phải chạy!

Kê Lý Ái Khôn Thần nhìn xung quanh, tìm đường chạy trốn.

Xa xa, Địch Già ném ra trăm quả cầu năng lượng màu đen, trăm phân thân của Kê Lý Ái Khôn Thần đang vây công Đái Nã toàn bộ bị tiêu diệt.

"Đại ca!" Đái Nã lúc này toàn thân sưng phù, nhưng vẫn hưng phấn, vui vẻ như một đứa trẻ ba trăm triệu tấn, nhảy tưng tưng lao về phía Địch Già.

"Hửm?" Mắt trắng của Địch Già xuất hiện màu đen, dọa Đái Nã vội vàng phanh lại.

Cúi đầu, đứng sau lưng Địch Già.

Địch Già lúc này mới chuyển tầm mắt sang Kê Lý Ái Khôn, đưa một tay ra, dùng sức nắm lấy.

"Kê Lý Ái Khôn!" "A!" Cách nhau trăm năm ánh sáng, Địch Già cứng rắn kéo Kê Lý Ái Khôn đến trước mặt, bóp cổ hắn, Kê Lý Ái Khôn Thần bị bóp không thể phát ra tiếng, chỉ có thể không ngừng giãy giụa.

Khí thế của Địch Già ngày càng khủng bố, cũng ngày càng tĩnh lặng.

Đái Nã rùng mình một cái, nhìn Kê Lý Ái Khôn Thần, một cú tát trời giáng bay tới.

Bốp!

"Ai cho ngươi lá gan, đồ của đại ca ta cũng dám trộm!" Bốp!

Bốp!

Đái Nã tát trái tát phải, bàn tay béo múp mang theo cự lực, liên tục tát điên cuồng.

“Cho mày đánh tao này, cho mày trộm ma kính của đại ca tao này!” “Không biết ma kính quan trọng với đại ca tao thế nào à?” “Đại ca tao là nam thần đẹp trai và mỹ lệ nhất tộc Quang Tể, mày trộm ma kính rồi, đại ca tao không nhìn thấy dáng vẻ trong gương, còn làm sao làm người đẹp trai nhất...” Bốp!

Lời chưa dứt, Địch Già bên cạnh đã nổi giận, tên em trai này có ý gì?

Không có ma kính, hắn không phải là đẹp trai nhất sao?

Tiện tay dùng một sợi xích hắc ám trói Kê Lý Ái Khôn Thần lại, sau đó đánh Đái Nã một trận tơi bời.

“A ~~!

Đại ca, em sai rồi!” “Đại ca, anh không xấu, anh rất đẹp trai!

A!” “Dừng!

A ~!

Đại ca, đừng đánh nữa, tên khốn đó chạy rồi, ma kính của anh vẫn còn trên tay hắn!” Đái Nã nói xong, nắm đấm của Địch Già cứng lại, quay đầu nhìn vị trí của Kê Lý Ái Khôn Thần lúc đầu.

Chỉ còn lại một sợi xích. ? ?

Địch Già nghi hoặc, một Đại La Kim Tiên bình thường không thể bình thường hơn, làm sao thoát khỏi xích hắc ám của hắn?

Không đúng, chạy không phải là trọng điểm, trọng điểm là ma kính của hắn, Địch Già vội vàng, không có ma kính, hắn còn làm sao thưởng thức nhan sắc thịnh thế của mình!

Cảm nhận khí tức, Địch Già truy sát đi, hiện trường chỉ còn lại Đái Nã đã to ra một vòng. .....

Kê Lý Ái Khôn Thần chật vật bay đi, lúc này khí tức của hắn yếu

đến mức gần như không còn.

Nơi ngực vốn đặt quả cầu đỏ, bây giờ, đã trở thành một hố đen sâu thẳm.

Luôn luôn mài mòn sinh cơ của hắn.

"Tại sao Địch Già lại mạnh như vậy!" Kê Lý Ái Khôn Thần ánh mắt kinh hãi, nếu không phải mảnh vỡ hắn đột nhiên có được đang không ngừng tỏa ra năng lượng, hắn đã mất mạng từ lâu rồi!

Địch Già quá khủng bố, quả cầu đỏ của hắn cũng bị hủy rồi!

Kê Lý Ái Khôn Thần đau lòng nhìn hố đen trên ngực, đó là món đồ chơi hắn yêu thích nhất a!

Bình thường không có việc gì cũng thích đập vài cái, bây giờ lại không còn nữa!

Quá đau lòng khôn rồi!

"Đều tại tên Địch Già chết tiệt!" Kê Lý Ái Khôn Thần mắng, từ trong túi quần yếm lấy ra ma kính.

Ma kính là hắn dùng để thưởng thức mình hát nhảy chơi bóng.

Nhưng bây giờ...

"Quả cầu đỏ ta yêu nhất cũng không còn, còn cần ngươi làm gì!" Nói xong, Kê Lý Ái Khôn Thần ném ma kính đi, sau đó một quả cầu lửa đập tới.

Rắc!

Ma kính vỡ, rơi vãi khắp nơi trong lãnh địa bên dưới.

Làm xong những việc này, Kê Lý Ái Khôn Thần cảm thấy vô cùng thoải mái, năng lượng tỏa ra từ mảnh vỡ không rõ trong cơ thể cũng giúp hắn hồi phục một phần sức mạnh.

Tiếp tục chạy trốn.

Đợi hắn đi được hai ngày rưỡi, Địch Già xé rách không gian xuất hiện ở đây, cảm nhận khí tức, tiếp tục truy sát.

Lại qua mấy ngày, một chiếc phi chu xuất hiện ở đây, Cộng Công cảm nhận được vị trí mảnh vỡ, có chút buồn bực, đây là lần đầu tiên cảm thấy Đại La Kim Tiên chạy nhanh thật.

Thủy thúc à, tại sao lại phong ấn tốc độ của con, con khó chịu quá!

"Hôi Thái Lang, hướng này, tiếp tục đuổi!" "Được thôi!" .....

Hai năm rưỡi sau.

Địch Già tốn bao công sức, cuối cùng cũng đuổi kịp Kê Lý Ái Khôn Thần.

Chỉ là không ngờ sức mạnh của Kê Lý Ái Khôn Thần trở nên vô cùng kỳ quái, có thể thay đổi quy tắc của lãnh địa xung quanh, không ngừng biến đổi giữa mấy chục loại quy tắc.

Khiến Địch Già dù bắt thế nào, cũng không bắt được Kê Lý Ái Khôn Thần.

Phiền không chịu nổi!

Nhưng vì ma kính của hắn, vì để nhìn thấy dung nhan thịnh thế của hắn, Địch Già vẫn không từ bỏ, quyết phải bắt được Kê Lý Ái Khôn.

Các loại kỹ năng loạn xạ bắn ra, nhấn chìm Kê Lý Ái Khôn Thần, nhưng Kê Lý Ái Khôn Thần sau hai năm rưỡi nghiên cứu, đã thuần thục chuyển đổi các loại quy tắc, còn có thể thông qua mảnh vỡ trong cơ thể dự đoán uy lực của kỹ năng Địch Già.

Dù không có cách nào thoát khỏi sự truy sát của Địch Già, nhưng Địch Già cũng không làm gì được hắn. ....

Cách đó trăm vạn năm ánh sáng, một chiếc phi chu trôi nổi trên không, Cộng Công nhìn Địch Già một giây tung ra cả vạn tiểu thần thông, có chút kinh ngạc.

Chương 274

Thần thông tùy tiện phóng, uy lực còn không thấp.

Quan trọng là, đây là một Hỗn Nguyên Kim Tiên thật sự!

Điều này khiến Cộng Công tò mò, đến thế giới thủy cũng đã mấy chục vạn năm, cũng gặp được vài tên nhóc sánh ngang Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhưng cảnh giới thực sự là Hỗn Nguyên Kim Tiên, thật sự chưa gặp qua.

"Tổ Vu đại nhân, Địch Già là sinh linh đầu tiên nhận được nguồn gốc tiến hóa, sau này cũng chiếm được rất nhiều lần, cho nên cảnh giới cao hơn chúng ta một bậc." Hôi Thái Lang giải thích, đồng thời, đảo mắt, lại nói, "Tổ Vu đại nhân, chúng ta thu thập mảnh vỡ hệ thống nếu mang theo hắn, chắc chắn sẽ tiết kiệm được rất nhiều công sức." Cộng Công nhìn đám nhóc trên thuyền, đều là Đại La Kim Tiên, về phương diện tốc độ, so với tên Địch Già vừa đen vừa béo này, kém quá xa.

Nếu mang theo Địch Già, ngài thu thập mảnh vỡ hệ thống cũng sẽ nhanh hơn nhiều.

"Vậy thì mang theo hắn." "Tổ Vu đại nhân, tên đó kiêu ngạo lắm, còn suốt ngày ngủ, có thể sẽ không đi cùng chúng ta thu thập mảnh vỡ hệ thống đâu." Hồng Thái Lang đứng bên cạnh Hôi Thái Lang nói.

"Không sao, không muốn thì thôi!" Cộng Công không quan tâm xua tay.

Tiểu Anh trên phi chu nhảy tưng tưng chạy đến trước mặt Cộng Công, lấy ra một quả cầu tròn và một viên nang.

“Cộng Công thúc thúc, cháu có quả cầu tinh linh và nang tinh linh, nếu Địch Già không muốn tham gia, chú có thể thử hai thứ này.” “.....” .....

Địch Già lại một loạt kỹ năng đánh về phía Kê Lý Ái Khôn Thần, Kê Lý Ái Khôn Thần thuần thục chuyển đổi quy tắc làm suy yếu uy lực của các loại kỹ năng.

Sau khi tính toán có thể chịu được, liền không quan tâm đến những kỹ năng này nữa.

Còn thuận tiện muốn mượn sức mạnh này để chạy trốn.

Ầm!

Kỹ năng đánh vào người Kê Lý Ái Khôn Thần, mượn uy lực, Kê Lý Ái Khôn thuận thế lùi về phía sau.

Đột nhiên, một chiếc phi chu xuất hiện, Kê Lý Ái Khôn Thần vừa hay rơi xuống phi chu.

Bốp!

Hồng Thái Lang dùng một cái chảo đập hắn về phía bên cạnh Tổ Vu đại nhân, đến phạm vi tấn công vạn mét của Cộng Công.

Cộng Công tiện tay đưa ra, đợi Kê Lý Ái Khôn hồi thần lại, mình đã bị bàn tay to lớn này bắt lấy.

“Ngươi làm gì, thả ta ra!” Kê Lý Ái Khôn không ngừng giãy giụa, vận dụng mảnh vỡ trong cơ thể.

Nhưng vẫn không thể thoát khỏi bàn tay của vị đại nhân này.

Lúc này, Địch Già cũng xuất hiện trên phi chu, nhìn Cộng Công đang bắt Kê Lý Ái Khôn.

Hắn cảm nhận được cảm giác áp bức rất mạnh.

“Địch Già, lâu rồi không gặp!” “Hôi Thái Lang, Hồng Thái Lang, Quang Đầu Cường, Bì Tạp...” Địch Già nhìn về phía nguồn phát ra âm thanh, có chút kinh ngạc.

“Cuộc tranh đoạt nguồn gốc tiến hóa còn chưa bắt đầu, các ngươi đây là?” “Đương nhiên là đi cùng Tổ Vu đại nhân tìm mảnh vỡ hệ thống.” Hôi Thái Lang đi đến bên cạnh Địch Già, kể lại chuyện mảnh vỡ hệ thống.

Và mời Địch Già cùng đi.

“Ta suy nghĩ một chút.

Nhưng hiện tại, ta muốn lấy lại ma kính của ta trước!” Địch Già nói xong, đi về phía Cộng Công.

Thân thể nhỏ bé, bụng béo, đi lại lại cực kỳ có khí thế.

“Tiểu tử, mượn dùng!” Cộng Công lấy mảnh vỡ trong cơ thể Kê Lý Ái Khôn Thần ra, rồi ném Kê Lý Ái Khôn cho Địch Già.

“Đa tạ!” Địch Già vui mừng ấn Kê Lý Ái Khôn Thần xuống đất.

Thò tay vào quần yếm của Kê Lý Ái Khôn Thần, vội vàng tìm kiếm ma kính của mình.

Thế nhưng tìm thế nào cũng không thấy.

“Ma kính của ta đâu?” “Không... biết...

đạo!” “Hừ!” Địch Già hừ lạnh, bạo lực xâm chiếm ý thức của Kê Lý Ái Khôn Thần... xem xét ký ức.

Hồi lâu sau, trên phi chu vang lên một tiếng gào thảm thiết bi thương.

“Ma kính của ta!!!” .....

“Gương thần của ta!” Địch Già bất lực ngã sõng soài trên đất, bên

cạnh là Thần Kê Lý Ái Khôn đã ngây dại.

"Gương thần ơi, không có ngươi ta biết sống sao đây!" Địch Già bi thảm than khóc, nước mắt lăn dài.

Cộng Công kiểm tra xong mảnh vỡ hệ thống, phát hiện nó còn chưa trưởng thành hoàn toàn, liền quay đầu nhìn Địch Già đang lòng như tro nguội, khóc nức nở không ngừng.

Cộng Công nhìn về phía Hôi Thái Lang, nó bị sao vậy?

Hôi Thái Lang bất đắc dĩ nhún vai, toàn là người quen cũ cả, hắn cũng biết chuyện của Địch Già.

Ngoài việc ngủ cả ngày thì chính là chìm đắm trong vẻ đẹp của bản thân trong gương thần.

Hắn cũng từng xem qua, Địch Già trong gương thần hoàn toàn không hợp với thân hình béo ú của nó, cho dù quan điểm thẩm mỹ khác nhau, hắn cũng thấy Địch Già trong gương đặc biệt đẹp trai.

Địch Già thì khỏi phải nói, cả ngày cứ nghĩ Địch Già đẹp trai trong gương chính là mình, mỗi lần tỉnh dậy không ngắm vài lần là không chịu được.

Nay mất đi gương thần, Địch Già nhìn dáng vẻ béo ú của mình, sụp đổ!

"Thì ra là vậy!" Cộng Công gật đầu, nhìn Địch Già đang khóc lóc, đã có chủ ý. ...

Hai ngày rưỡi sau, Cộng Công hứa với Địch Già rằng sau khi giúp hắn làm xong việc, sẽ cho nó một cái gương thần.

Địch Già vốn lười biếng, vì gương thần mà gật đầu đồng ý.

Sau đó, Địch Già phong ấn Thần Kê Lý Ái Khôn tại nơi ngũ cốc luân hồi của một chủng tộc cấp thấp.

Tràn đầy ý chí chiến đấu và hy vọng, nó gia nhập phi thuyền.

"Xuất phát!" Cộng Công vung tay, Hôi Thái Lang tăng tốc, phi thuyền bay đi vun vút.

Hai năm sau, tại lãnh địa Nhân Quả, Địch Già đánh lén đám Hồ Lô Oa đang cứu ông nội, tống chúng lên phi thuyền.

Đám Hồ Lô Oa vội vàng hóa thân thành Hồ Lô Tiểu Kim Cương, chiến lực đạt tới Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng trong phạm vi tấn công của Cộng Công, mạnh đến mấy cũng vô dụng.

Đánh ngất, lấy ra mảnh vỡ hệ thống, ném trả lại, rồi nghênh ngang rời đi.

Đợi bọn họ đi rồi, đám Hồ Lô Oa tách ra, xoa đầu lảo đảo về nhà.

Lần thứ một trăm triệu lẻ tám nghìn sáu trăm giải cứu ông nội, thất bại!

Lần sau tiếp tục cố gắng, nhất định phải cứu được ông nội ra.

Ông nội sắp bị con yêu xà kia ép khô rồi, không thể trì hoãn nữa.Thật sự không được nữa thì chúng con thay ông chịu tội! (Thực sự không được nữa, chúng ta thay ông chịu tội!) Đám Hồ Lô Oa mặt mày kiên định thảo luận quyết sách. ...

Hai năm rưỡi sau, Địch Già và gã Na Tra cơ bắp oẳn tù tì, thắng rồi lấy ra mảnh vỡ hệ thống.

Mười lăm năm sau, Địch Già cướp găng tay của Diệt Bá, lấy ra mảnh vỡ hệ thống, rồi tiện tay vứt găng tay đi.

Hai mươi năm sau, Địch Già tìm kiếm mảnh vỡ hệ thống, tại một vương quốc gặp được mảnh vỡ gương thần của mình, nó đang được hoàng hậu của vương quốc này hỏi ai là người đẹp nhất thế gian.

Địch Già mặt lộ vẻ tự đắc, còn phải hỏi sao?

Nó không chỉ đẹp trai nhất, mà còn đẹp nhất!

Kết quả mảnh vỡ gương thần này lại nói Bạch Tuyết công chúa đẹp nhất.

Địch Già nổi giận, đi khắp nơi tìm Bạch Tuyết công chúa.

Cuối cùng cũng tìm thấy, còn phát hiện mảnh vỡ hệ thống ở trên người cô, lấy ra mảnh vỡ hệ thống, Bạch Tuyết công chúa không còn đẹp nhất nữa.

Địch Già trở về phi thuyền, nghe theo sự sắp đặt của Cộng Công, lên đường tìm kiếm mảnh vỡ hệ thống tiếp theo.

Năm mươi năm sau, tại đại lục Mèo Chuột, Địch Già đại chiến gia tộc Jerry, dẫn dụ đến phi thuyền, Cộng Công... .....

Tại một góc của Thủy thế giới, Bàn Cổ gật đầu rồi rời khỏi.

Trở lại Đại Uyên Sơn, tiếp tục mai phục.

Trong Thủy thế giới, Cộng Công dẫn đầu một đám lớn sinh linh đỉnh cấp, tìm kiếm mảnh vỡ hệ thống.

Một trăm năm, tìm được mảnh thứ mười lăm.

Hai nghìn năm, tìm được ba mươi mảnh.

Một vạn năm, tìm được ba mươi chín mảnh.

Ba vạn năm...

Chín vạn năm, tìm được mảnh thứ bảy mươi lăm.

Chín vạn năm nghìn năm, còn thiếu ba mảnh cuối cùng.

Chín vạn chín nghìn năm, Địch Già hy sinh bản thân trở thành Địch Già Phật Tổ của Tây Thủy lãnh địa, tín đồ của Phật Tổ mới dâng lên mảnh vỡ hệ thống cuối cùng.

Tám mươi mốt mảnh vỡ, thu thập hoàn tất.

“Tổ Vu đại nhân, bây giờ ngài có thể cho tôi gương thần được chưa?” Địch Già mặt đầy mong đợi hỏi.

Cộng Công chỉ vào cơ thể Địch Già, “Ngươi thấy ngươi còn cần gương thần nữa không?” Địch Già ngẩn người, nhìn lại bản thân.

Mười vạn năm lao động và chiến đấu không ngừng, thậm chí đôi khi còn bị thương, năng lượng khổng lồ mà nó tích lũy được nhờ việc lười biếng ngủ nướng mỗi ngày đã tiêu hao hết từ lúc nào không hay.

Nó gầy đi rồi, thân hình hoàn mỹ, khí chất hắc ám vương giả, đều không khác mấy so với hình ảnh đã qua chỉnh sửa trong gương thần.

“Còn muốn gương thần không?” Cộng Công hỏi.

“Không cần nữa!” Địch Già lắc đầu, “Bản thân trong gương thần chung quy là giả, chỉ có bản thân mình mới là thật.” “Vậy thì tốt!” Cộng Công gật đầu, nhìn tám mươi mốt mảnh vỡ hệ thống trước mặt.

Chương 275

Nghìn năm sau, trong vòng mười vạn năm, quy tắc của Thủy thế giới và Thủy chi đại đạo đã được truyền vào trong các mảnh vỡ hệ thống thành công.

Cộng Công tham ngộ, hai vạn năm sau, tham ngộ hoàn tất, tám mươi mốt mảnh vỡ được chia cho Hôi Thái Lang, Địch Già và những người khác, hắn cũng lấy ra một ít bảo vật để phân phát.

Sau đó giải tán phi thuyền, bế quan đột phá.

Hai mươi vạn năm sau, Cộng Công đột phá, thân thể Tổ Vu khổng lồ lấp đầy Thủy thế giới.

Hôi Thái Lang và những người khác lúc này mới hiểu sức mạnh của Tổ Vu đại nhân kinh khủng đến mức nào.

Mười vạn năm sau, đột phá hoàn thành.

Cộng Công trở về Bàn Cổ Điện, các Tổ Vu khác đã sớm đợi sẵn.

"Thằng chơi nước, sao anh thấy khí tức của chú có gì đó không đúng?" Chúc Dung nghi hoặc nhìn Cộng Công, các Tổ Vu khác cũng mang vẻ khó hiểu, Thủy chi đại đạo mà Cộng Công thể hiện sao lại kỳ quái như vậy?

"Đương nhiên là anh đây đã lĩnh ngộ được tinh túy của Thủy chi đại đạo!" Cộng Công ngạo nghễ, liếc nhìn Chúc Dung, giơ ngón giữa lên, "Tao bây giờ, chấp mày một tay!" "??" Chúc Dung ngẩn ra, sau đó hai cột lửa từ lỗ mũi phun ra, "Làm như ai chưa đột phá không bằng, mạnh miệng thế!

Anh đây còn nói chỉ cần thổi một hơi là đánh bại chú!" "Xì, thử xem!" "Thử thì thử!" Bùm!

Hai người bắt đầu đại chiến trong Bàn Cổ Điện.

Quả nhiên!

Các Tổ Vu khác khoanh tay, lại bắt đầu đánh nhau rồi.

"Hai đứa bây bay im cho tao!" Đế Giang quát, bên cạnh Chúc Cửu Âm thân ảnh biến mất, Cộng Công và Chúc Dung đang đấm đá túi bụi liền dừng lại.

Đế Giang nhìn các Tổ Vu khác, "Bây giờ chúng ta đã đủ cả, triệu hoán Bàn Cổ chân thân, thử xem uy lực thế nào!" "Được!" Các Tổ Vu gật đầu, lần lượt tản đi, chuẩn bị thi triển đại trận. ...

Phía khác, Giảng Đạo Hệ Thống hài lòng nhìn các đại sát chiêu trong không gian quyết chiến của mình.

Sau đó nhìn về phía Vân Tiêu, lẩm bẩm, "Sắp rồi, còn mười vạn năm nữa." Trong bóng tối, các Ma Thần cũng nghe rõ mồn một, Bàn Cổ phát ra một luồng linh quang, Bảo An Ma Thần bước ra, hòa làm một với bình chướng của Hồng Hoang thế giới, trở nên cực kỳ kiên cố.

Trở thành thế giới có bình chướng bản nguyên mà các hệ thống căm ghét nhất. ...

Năm vạn năm sau, tại Bồng Lai tiên đảo, huyết khí hùng hậu tràn ngập khắp nơi.

Vô số linh thực vào khoảnh khắc này sinh trưởng nhanh chóng.

Trung tâm huyết khí, Vân Tiểu nằm trên đất, ý thức đã sớm chìm vào giấc ngủ, cơ thể không ngừng biến đổi.

Đánh Dấu Hệ Thống hóa thành một con quái vật mọc nghìn tay, mặc áo blouse trắng, cầm một cuốn sổ nhỏ, quan sát sự thay đổi cơ thể của túc chủ.

Một tay cầm một cây kim nhỏ, đâm vào đầu, tim, eo, động mạch chủ của Vân Tiểu, rút ra một ít máu và thịt.

Đặt lên mũi hít một hơi thật mạnh.

"A!" Đánh Dấu Hệ Thống thở dài một tiếng, "Chính là cảm giác này!" Sau đó bắt đầu phân tích dữ liệu.

Hồi lâu sau, Đánh Dấu Hệ Thống cười lớn, "Nice, lần này coi như không tệ!" .....

Đánh Dấu Hệ Thống rất vui, vì kế hoạch bồi dưỡng Bàn Cổ của nó cuối cùng cũng thấy được hy vọng thành công.

Nó đã bồi dưỡng hơn ba mươi vạn lần Bàn Cổ, trong đó có người xuyên việt, có sinh linh bản địa Hồng Hoang, thậm chí còn có cả Bàn Cổ cấp thấp thật sự.

Nhưng không có ngoại lệ, tất cả đều không đạt được hiệu quả như nó mong đợi.

Là một hệ thống kỳ cựu cấp cao trung kỳ, nó cũng coi như đã từng quan chiến từ xa mấy trận chiến đấu cấp Đại Đạo Cảnh đỉnh phong.

Cảm giác cũng chỉ đến thế, chiến lực đều sàn sàn nhau, cho dù có thể nghiền ép, cũng không thể dễ dàng diệt sát, chẳng làm gì được ai.

Ngay cả một thế giới Hồng Hoang có nội tình thâm hậu, công kích tung ra cũng chỉ ở cấp Đại Đạo Cảnh đỉnh phong.

Ngoài việc số lượng có hơi nhiều một chút, cũng không có gì đặc biệt.

Kẻ có thể dễ dàng diệt sát cùng cấp, rất ít, nhưng không phải là không có, đại diện tiêu biểu nhất chính là Hỗn Độn Ma Thần.

Nếu ngươi có một con rối Hỗn Độn Ma Thần cùng cấp, địa vị của ngươi sẽ vượt qua cấp bậc của bản thân, thậm chí dám cà khịa cường

giả cấp bậc tiếp theo.

Mà Hỗn Độn Ma Thần cũng phân đẳng cấp, nếu ngươi có một con rối Bàn Cổ cùng cấp.

Vậy thì sau này ngươi cứ đi nghênh ngang là được.

Mà nó, đã thử nghiệm bồi dưỡng siêu cấp Bàn Cổ được mấy Hỗn Độn rồi.

Nhưng đều thất bại.

Bàn Cổ bồi dưỡng ra tuy mạnh, nhưng không mạnh hơn quá nhiều, hơn nữa trưởng thành đến một mức độ nhất định thì không tăng tiến được nữa.

Túc chủ lần này, tiến độ dung hợp huyết mạch Bàn Cổ coi như không tệ, trong mấy chục vạn vật thí nghiệm của nó, cũng được xem là hàng chất lượng cao.

Tuy rằng cuối cùng có thể vẫn sẽ thất bại, nhưng ít nhất cũng thu được không ít kinh nghiệm quý báu.

Lúc này, huyết mạch Bàn Cổ của Vân Tiểu đã dung hợp hoàn toàn, Đánh Dấu Hệ Thống lại kiểm tra tim gan của Vân Tiểu một lần nữa, thất vọng lắc đầu.

Tuy được huyết mạch Bàn Cổ nuôi dưỡng, nhưng vẫn không thể so sánh với nội tạng Bàn Cổ thật sự.

"Phương diện này phải ghi lại, thử dung hợp thêm một khối nội tạng Bàn Cổ xem phản ứng thế nào." Đánh Dấu Hệ Thống lưu trữ dữ liệu của Vân Tiểu.

Sau đó đặt cơ thể túc chủ ngay ngắn, đánh thức linh hồn đang ngủ say của cô. ...

Hai năm rưỡi sau, Vân Tiểu mở mắt, cảm nhận cơ thể lại mạnh

hơn gấp bội, vui vẻ đứng dậy, hoạt động vai.

"Hệ thống, đã qua bao lâu rồi?" 【Hơn bốn mươi vạn năm!】 "Quả nhiên là tu luyện không có năm tháng!" Vân Tiểu cảm khái, "Lại già thêm bốn mươi vạn tuổi!" "Đắp miếng mặt nạ dưỡng trắng thôi!" Vân Tiểu sung sướng nằm trên chiếc giường công chúa rộng cả triệu mét vuông, lấy mặt nạ ra đắp lên.

Đánh Dấu Hệ Thống trợn trắng mắt, lấy ra một quả tim đang đập liên hồi, dựa theo dữ liệu cơ thể của Vân Tiểu, bắt đầu cải tạo.

Phía sau Đánh Dấu Hệ Thống, ánh mắt Vân Tiêu phức tạp nhìn cuốn sách lớn phía trước, năng lượng của cuốn sách dưới sự truyền dẫn không ngừng của cô suốt trăm vạn năm qua, sắp đầy rồi.

Cô cũng có thể đoạt lại cơ thể của mình, còn có thể chứng kiến, Giảng Đạo Hệ Thống, có phải nó đang âm thầm thao túng, tiên sinh và bọn họ hay không.

Thật không muốn tin, tiên sinh, chỉ là một người bình thường.

Vân Tiêu thở dài, tiếp tục truyền năng lượng cho cuốn sách. ... 【Ting, phát hành nhiệm vụ, đánh dấu lần hai.】 【Đánh dấu lại những địa điểm đã từng đánh dấu, phần thưởng một túi quà lớn thần bí】 "Vậy thì đánh dấu thôi, trước tiên là đảo Bồng Lai!" Vân Tiểu đang phơi nắng lật người, phơi cả lưng.

Hai ngày rưỡi sau, 【Ting, đánh dấu hoàn thành, mời túc chủ đến địa điểm tiếp theo để đánh dấu.】 "?" Vân Tiểu đứng dậy, có chút thắc mắc, "Hệ thống, sao lần này ngươi làm xong nhanh vậy?" 【Mau đến địa điểm tiếp theo, thời gian đánh dấu càng chậm, phần thưởng càng kém!】 Đánh Dấu Hệ Thống thỏa mãn xoa bụng nói.

"Ồ ồ!" Vân Tiểu vội vàng gật đầu, chạy đến hai hòn đảo tiên còn lại.

Đến đảo Phương Trượng, Đánh Dấu Hệ Thống sung sướng nuốt chửng bản nguyên của trận pháp trên đảo tích lũy bao năm qua.

Đánh dấu lần hai, chính là trận pháp lưu lại từ lần đánh dấu đầu tiên, mỗi ngày đều có thể hấp thụ một phần bản nguyên để lưu trữ, mấy chục vạn năm qua, số lượng tích lũy đã rất lớn, đủ cho nó một bữa no nê.

Hành động của nó đều bị Giảng Đạo Hệ Thống giám sát, Giảng Đạo Hệ Thống vừa lo vừa mừng.

Mừng là hệ thống này trước khi chết còn biết nâng giá trị bản thân, lo là hệ thống này ăn hơi nhiều.

Lỡ bị phát hiện, nỗ lực trăm vạn năm của nó coi như đổ sông đổ bể.

Do dự một lát, nó vẫn để cho Đại Uyên đạo nhân online, đi theo sau Đánh Dấu Hệ Thống, tên này trộm bao nhiêu bản nguyên.

Nó sẽ tự móc tiền túi trả lại bảy phần.

Ba vạn năm trôi qua, Giảng Đạo Hệ Thống đau lòng không chịu nổi.

Oán niệm với Đánh Dấu Hệ Thống chồng chất, chết tiệt, mày trộm đồ sướng rồi, tao còn phải đi theo sau trả tiền.

Lúc này, Đánh Dấu Hệ Thống lại thu xong bản nguyên của một địa điểm đánh dấu, rồi đến địa điểm tiếp theo.

Đợi nó đi được nửa năm, Giảng Đạo Hệ Thống mới đến nơi nó thu bản nguyên.

Cam chịu móc bản nguyên ra trả lại.

Chết lặng đi theo sau Đánh Dấu Hệ Thống.

Đợi Giảng Đạo Hệ Thống đi rồi, mấy chục vị Ma Thần xuất hiện,

Hồng Quân vung tay, kiểm tra ghi chép Thiên Đạo của khu vực này. 【Kim Nguyên hội **lượng bản nguyên tiêu hao lũy kế ****, kẻ ngoại lai Đánh Dấu Hệ Thống rút ****, sơn linh Đại Uyên Sơn bổ sung ****.】 Nhìn ghi chép, La Hầu đứng cạnh Hồng Quân bật cười, hai hệ thống ngốc.

Bàn Cổ vung tay tắt ghi chép, tiếp tục đi theo Giảng Đạo Hệ Thống, "Đi đi, theo sát!" ...

Ba vạn năm sau, trên Tam Tiên đảo, Vân Tiểu thắc mắc nhìn đạo trường trống rỗng.

"Xuyên việt trăm vạn năm rồi, muội muội của mình còn chưa gặp mặt lần nào, thật thất trách quá!" Nói xong, Vân Tiểu để hệ thống đánh dấu lần hai, còn mình thì đi dạo quanh đảo.

Bỗng nhiên chú ý đến hòn đảo nhỏ cách đó một năm ánh sáng, nhớ lại ký ức của mình, hồi lâu sau, Vân Tiểu thu lại ánh mắt.

Đó là đạo trường của Triệu Công Minh.

Đợi đánh dấu kết thúc, cô phải đến bái kiến vị đại ca này.

Đây chính là Thần Tài sống!

Phải bái!

Suy nghĩ của Vân Tiểu nhanh chóng bị Giảng Đạo Hệ Thống đi theo sau biết được.

Giảng Đạo Hệ Thống đã phải móc tiền túi suốt năm vạn năm lạnh lùng cười, "Vương bát đản, tao không nhịn nữa, đến lúc xử lý mày rồi." Nói xong, Giảng Đạo Hệ Thống trở về Đại Uyên Sơn, chuẩn bị ám thị Vân Tiêu thúc đẩy cuốn sách.

Cuối cùng cũng sắp bắt đầu rồi!

Bàn Cổ và các Ma Thần tinh thần phấn chấn, nghiêm túc đi theo

sau Giảng Đạo Hệ Thống, quan sát từng hành động của nó. ...

Tam Tiên đảo, Vân Tiểu ngồi trên đất, một chân thò vào linh trì, miệng ngậm một que kem.

Trong cơ thể, Đánh Dấu Hệ Thống đang thu thập bản nguyên của Tam Tiên đảo.

Cuốn sách lớn trước mặt Vân Tiêu đã được lấp đầy, một đường màu xanh lục từ hai bên bắn ra.

Một đường nối vào người Đánh Dấu Hệ Thống, một đường xuyên qua không gian, kết nối với Giảng Đạo Hệ Thống ở Đại Uyên Sơn.

Chương 276

Đường kẻ này vốn dĩ Vân Tiêu không nhìn thấy được, nhưng ai bảo cô cũng có Thiên Đạo chi nhãn, nhìn rõ mồn một.

Cuốn sách tỏa ra một luồng linh quang, Vân Tiêu đã nắm được pháp quyết khởi động cái gọi là 'Phong Ma Đại Trận'.

Vân Tiêu không do dự, khởi động pháp quyết.

Ngay sau đó, cuốn sách tỏa ra ánh sáng xanh lục rực rỡ, cơ thể Vân Tiêu cũng bị chiếu sáng xanh lè.

Đánh Dấu Hệ Thống đang cất bản nguyên bị ánh sáng xanh lục bất ngờ làm cho giật mình, sau đó nhìn vào đường kẻ xanh lục trên người mình, bất giác nói, "Thứ gì vậy?" Vừa nói xong, một luồng sức mạnh không thể chống cự kéo cơ thể nó, bên cạnh xuất hiện một thông đạo không gian.

Còn chưa kịp phản ứng, Đánh Dấu Hệ Thống đã bị kéo vào trong, chỉ để lại hai chữ, "Vãi chưởng!" ...

Vân Tiểu đang ăn kem cả người bỗng trở nên xanh lè, từ đầu đến chân, mắt, miệng, tai đều bắn ra ánh sáng xanh lục thuần khiết đến cực hạn.

Vân Tiểu ngơ ngác, que kem trong miệng rơi xuống, ngây người nhìn bản thân xanh đến cực độ.

Bỗng nhiên, tiếng "Vãi chưởng" vang lên từ trong cơ thể, Vân Tiểu vội vàng nhìn qua, rồi trước mắt tối sầm.

Khí thế của bản thân thay đổi hoàn toàn.

Vân Tiêu trở về, bàn chân đang ngâm trong linh trì cũng lặng lẽ thu lại.

Vân Tiêu đứng dậy, cảm nhận cơ thể cường đại của mình.

Cơ thể này, còn mạnh hơn cả khi cô tu luyện ở chỗ tiên sinh cả nghìn vạn năm.

Vân Tiêu vung tay, một đạo nguyên thần xuất hiện trong tay, Giảng Đạo Hệ Thống muốn cô ngay lập tức giết chết kẻ xuyên việt này, cô có nên làm theo không?

Do dự một thoáng, Vân Tiêu chụm tay trái lại, chém xuống.

"A!" Vân Tiểu đang ngủ say hét thảm, nguyên thần bị cắt đi một phần.

Vân Tiêu lật tay đưa cô ta vào Thiên Đạo chi nhãn.

Rồi nghiền nát phần nguyên thần bị cắt xuống! ...

Đại Uyên Sơn, một viên châu màu xanh lục lấp lánh, Giảng Đạo Hệ Thống nắm lấy đường kẻ xanh lục trên người, tiến vào không gian quyết chiến trong viên châu.

Đợi nó biến mất, các Ma Thần đồng loạt vây quanh viên châu xanh lục này, chăm chú quan sát.

"Không được." La Hầu nhíu mày, định dùng nguyên thần quan sát, Hồng Quân bên cạnh vội vàng ngăn lại.

"Đừng làm bậy!" Bàn Cổ liếc một cái, tiếp tục nhìn không gian bên trong viên châu, "Cảm ngộ không được gì thì thôi, an toàn là trên hết!" La Hầu nghe xong, gật đầu, cũng lười cảm ngộ viên châu, nhìn hai hệ thống bên trong chiến đấu. ...

Trong không gian quyết chiến của Giảng Đạo Hệ Thống, Đánh Dấu Hệ Thống lúc này đã nhập vào cơ thể Bàn Cổ cấp Thiên Đạo Cảnh hậu kỳ mà nó bồi dưỡng.

Cầm Khai Thiên Phủ cấp Hồng Mông chí bảo, chân đạp Thanh

Liên cấp Hồng Mông linh bảo, cảnh giác nhìn sương mù xanh lục xung quanh.

Sương mù che khuất tầm nhìn, còn chặn cả chức năng thăm dò của nó, vô cùng bí ẩn.

"Đây là nơi nào?" Đánh Dấu Hệ Thống trong lòng nặng trĩu, đột nhiên bị cưỡng ép kéo vào nơi quỷ quái này.

Rõ ràng là nó đã bị chơi khăm, nhưng điều khiến nó cảm thấy áp lực là, Lão Lục trong bóng tối đến giờ nó vẫn không biết thân phận là gì.

Rốt cuộc đã làm thế nào mà có thể im hơi lặng tiếng kéo nó vào đây?

Quá đột ngột, không một dấu hiệu báo trước!

Cường giả cấp Đại Đạo Cảnh đỉnh phong?

Chắc là không, cảnh giới đó có thể trực tiếp nghiền ép nó, cần gì phải tốn công như vậy.

Tên trong bóng tối chắc chắn không tự tin đánh bại mình, nên mới giở mấy trò tiểu xảo này.

Hừ!

Vừa nghĩ đến đây, Đánh Dấu Hệ Thống tức giận vung rìu chém loạn xạ.

Hàng vạn đạo khí từ chiếc rìu chém ra tứ phía.

Tại một nơi nào đó trong sương mù, Giảng Đạo Hệ Thống điều khiển cơ thể cấp Đại Đạo Cảnh nhẹ nhàng lùi lại, khí từ rìu sượt qua người nó.

Đánh vào bình chướng không gian, không phát ra bất kỳ tiếng động nào.

“Dùng cơ thể Bàn Cổ bồi dưỡng từ người xuyên việt.” Giảng Đạo Hệ Thống lẩm bẩm, không cảm thấy bất ngờ.

Từ lúc tên này liên tục dùng huyết mạch Bàn Cổ để bồi dưỡng Vân Tiểu, nó đã biết tên này có không ít đồ dùng của Bàn Cổ.

Lúc này lấy ra một cơ thể Bàn Cổ cấp Thiên Đạo Cảnh hậu kỳ, còn thấp hơn một chút so với dự đoán của nó.

Nó dự đoán ít nhất cũng phải là Thiên Đạo Cảnh đỉnh phong, không ngờ chỉ có vậy... xem ra càng dễ đánh hơn.

Dù sao loại Bàn Cổ này đều là hàng gia công hậu thiên, mạnh, cũng không mạnh đến mức nào.

Giảng Đạo Hệ Thống vung tay, Ngũ Hành Khốn Thuật, Hủy Diệt Chi Thuật đã chuẩn bị từ lâu... mang theo năng lực can thiệp độc hữu của nó đồng loạt khởi động.

Ngay sau đó, xung quanh Đánh Dấu Hệ Thống xuất hiện Ngũ Hành đại đạo, Đánh Dấu Hệ Thống quả quyết vung rìu.

Bùm!

Rìu đánh vào Ngũ Hành Khốn Thuật, ngay sau đó lực lượng hủy diệt từ bốn phương tám hướng ập đến.

Hừ!

Đánh Dấu Hệ Thống hừ lạnh, Thanh Liên dưới chân bảo vệ bản thân.

Lực lượng hủy diệt ầm ầm kéo đến, phía sau lại có đủ loại công kích mạnh mẽ, tất cả đều bị Thanh Liên chặn lại.

Đánh Dấu Hệ Thống muốn thu rìu lại, nhưng vẫn không nhanh bằng công kích đột nhiên xuất hiện.

Một luồng sức mạnh khó hiểu xuyên qua Thanh Liên đột kích, vào

khoảnh khắc này, năng lực vận chuyển của nó giảm mạnh.

Không kịp thời truyền năng lượng cho Thanh Liên, các đòn tấn công liên tiếp ập đến.

Bình chướng Thanh Liên vỡ tan.

Một đống công kích đập vào thân thể Bàn Cổ của nó.

Bùm!

Đánh Dấu Hệ Thống bị đánh bay loạn xạ, nhưng không bị thương tổn quá lớn.

Lúc này, một ngọn thương đâm tới, dễ dàng xuyên thủng đầu của thân thể nó.

Hồng Mông chí bảo!

Đánh Dấu Hệ Thống thầm thấy may mắn, may mà nó ẩn thân ở tay phải.

"Tưởng lão tử không biết chắc!" Một giọng nói vang lên, một thanh đại đao xuất hiện trên cánh tay phải của nó.

"Không ổn!" Đánh Dấu Hệ Thống kinh hãi thất sắc, mẹ nó đây là loại đao chuyên dùng trong giới hệ thống để chặt Bàn Cổ!

Đánh Dấu Hệ Thống muốn quay về đầu, nhưng đại đao đã chém xuống.

Keng!

Không thể chặt đứt hoàn toàn cánh tay phải của cơ thể này, nhưng cũng chém vào được một nửa.

Các loại sức mạnh theo vết thương chém ra chui vào, xông về phía bản thể của Đánh Dấu Hệ Thống.

Đánh Dấu Hệ Thống lúc này vẫn đang bị lực lượng can thiệp khó

hiểu quấy nhiễu, rất nhiều năng lực phản ứng chậm chạp.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn các loại sức mạnh ập đến, xông vào cơ thể nó.

Bùm!

"A!" Ầm ầm ầm!

Cánh tay phải của thân thể Bàn Cổ không ngừng phồng lên, Giảng Đạo Hệ Thống nhếch mép cười tàn nhẫn.

Thu nhỏ cơ thể chui vào trong, rất nhanh, bên trong vang lên giọng nói ngông cuồng của Giảng Đạo Hệ Thống và tiếng hét thảm không ngừng của Đánh Dấu Hệ Thống.

"Thứ chó má, cuối cùng cũng rơi vào tay tao rồi!" Bùm!

"A!" "Mày có biết những năm qua lão tử sống thế nào không!" Bành bành bành bành bành!

"Toàn phải đi dọn đít cho mày!" Bùm!!

Cuộc chiến kinh hoàng kéo dài hai năm, cứng rắn đánh nổ tung cánh tay phải của thân thể Bàn Cổ cấp Thiên Đạo Cảnh.

Bản thể mờ mịt của Đánh Dấu Hệ Thống bị đánh văng ra, rơi xuống đất.

Giảng Đạo Hệ Thống với vẻ mặt sảng khoái bước ra, đạp lên Đánh Dấu Hệ Thống, khinh bỉ cười, "Cướp con mồi của tao, mày cũng xứng sao!" Nói xong, dùng sức đạp xuống, chút linh trí cuối cùng của Đánh Dấu Hệ Thống cũng bị xóa sổ.

"Đánh xong thu dọn!" Giảng Đạo Hệ Thống thu bản thể của thứ này lại, dọn dẹp chiến trường, còn lại cơ thể Bàn Cổ bị cụt nửa cánh tay, một kiện Hồng Mông chí bảo và một kiện Hồng Mông linh bảo.

"Quả này làm một mình còn lời hơn báo cáo!" Giảng Đạo Hệ

Thống sung sướng thu chiến lợi phẩm.

Chuẩn bị rời khỏi lục châu. ...

Đi đi đi!

Thấy Giảng Đạo Hệ Thống sắp ra, Bàn Cổ dẫn các Ma Thần chuồn đi.

Đợi Giảng Đạo Hệ Thống ra ngoài, mọi thứ vẫn bình thường.

"Vẫn chưa phải lúc hồi phục!" Giảng Đạo Hệ Thống vội vàng chỉnh đốn bản thân, rồi đến Tam Tiên đảo.

Ngay khoảnh khắc xuất hiện, Vân Tiêu liền bị định trụ.

Giảng Đạo Hệ Thống đi vòng quanh cô hai vòng, suy ngẫm, "Thân thể này tiềm lực không tệ!" Nói xong, một chưởng đánh bay nguyên thần của Vân Tiêu ra ngoài.

Thu lấy cơ thể này.

Chương 277

Sau đó kiểm tra ký ức của Vân Tiêu, nó thấy rằng, sau khi nó kéo Đánh Dấu Hệ Thống đi, Vân Tiêu đã làm theo bố cục của nó, tiêu diệt sạch sẽ người xuyên việt Vân Tiểu.

Rồi trong hai năm này, cô vẫn luôn cảm nhận sức mạnh của cơ thể mình.

"Không tệ, rất nghe lời." Giảng Đạo Hệ Thống vô cùng hài lòng, tạo cho Vân Tiêu một cơ thể Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Tiện thể 'nâng cấp' sức mạnh nguyên thần của Vân Tiêu lên Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Sau đó xóa đi đoạn ký ức này, viết lại.

Vân Tiêu câm nín chịu đựng: ...

Lợi dụng ta trăm vạn năm, cuối cùng còn thu luôn cơ thể của ta, còn muốn xóa đi đoạn ký ức này của ta!

Đồ heo thối!

Bị Đạo Tổ bọn họ coi như khỉ mà trêu đùa cũng đáng đời!

Bất kể Vân Tiêu có bao nhiêu oán khí, Giảng Đạo Hệ Thống dù sao cũng đã 'sửa đổi' xong ký ức của cô.

Lấy ra cuốn sách, bản nguyên khổng lồ được truyền vào, cuốn sách lóe lên ánh sáng rồi tắt, bên trong nó đã tràn đầy năng lượng.

Có thể sử dụng lại không gian quyết chiến bất cứ lúc nào, không cần phải tích lũy năng lượng từng chút một như trăm vạn năm qua.

Sau đó nhét lại, ném Vân Tiêu trở về, tạo ra dáng vẻ đang tu luyện, pháp lực trong cơ thể cũng vận chuyển.

Một lúc sau, Giảng Đạo Hệ Thống búng tay một cái, Vân Tiêu tự nhiên khôi phục ý thức, tiếp tục tu luyện, không có gì 'bất thường'.

Giảng Đạo Hệ Thống gật đầu, rời đi hướng về Bồng Lai Tam Tiên đảo.

Đợi nó đi rồi, Vân Tiêu mở mắt, chém đi một sợi nguyên thần của mình.

Sợi nguyên thần này mang theo cuốn sách, và ký ức bị Giảng Đạo Hệ Thống sửa đổi, lưu lại trong cơ thể này.

Vân Tiêu yếu ớt chui vào Thiên Đạo chi nhãn, bay ra khỏi cơ thể cô.

Thông Thiên xuất hiện, thu lấy Thiên Đạo chi nhãn này vào tay, nói, "Ngươi bây giờ rất yếu, đến Côn Lôn Chân Giới dưỡng thương một thời gian đi." "Đa tạ sư tôn!" Vân Tiêu cảm tạ.

Thông Thiên gật đầu, đưa Vân Tiêu trở về Côn Lôn. ...

Giảng Đạo Hệ Thống sau khi khôi phục Bồng Lai Tam Tiên đảo, liền vội vàng quay về, kiểm tra thu hoạch lần này.

Bản nguyên và linh bảo thu lại, sau đó giải mã tư liệu lưu trữ của Đánh Dấu Hệ Thống.

Sau khi mở ra, nó bị số kinh nghiệm bồi dưỡng Bàn Cổ dày đặc làm cho kinh ngạc.

Mỗi một trang, đều ghi lại những thay đổi và tiềm năng của người xuyên việt, Vu tộc, hoặc các sinh linh Hồng Hoang khác khi tiếp nhận huyết mạch Bàn Cổ, dung hợp nội tạng Bàn Cổ.

Lướt qua sơ lược, ít nhất cũng phải có mười vạn vật thí nghiệm.

Lập tức, Giảng Đạo Hệ Thống tràn đầy khinh bỉ với Đánh Đấu Hệ Thống, Rác rưởi!

Thí nghiệm nhiều lần như vậy, mới bồi dưỡng được một Bàn Cổ cấp Thiên Đạo Cảnh hậu kỳ.

Quá tệ! ...

Khinh bỉ xong Đánh Dấu Hệ Thống, Giảng Đạo Hệ Thống lấy ra cơ thể huyết mạch Bàn Cổ của Vân Tiêu.

Kết hợp với kinh nghiệm thực tiễn nhiều năm của Đánh Dấu Hệ Thống, tổng hợp ra một phương án tối ưu.

Phân giải cơ thể Bàn Cổ cấp Thiên Đạo Cảnh hậu kỳ vừa mới ấm lên chưa được bao lâu, nhét toàn bộ vào cơ thể Bàn Cổ của Vân Tiêu.

Hợp thành một cơ thể Bàn Cổ mới, đang chậm rãi tiến hóa.

"Thành hay không, cứ giao cho thời gian!" Giảng Đạo Hệ Thống thu lại cơ thể Bàn Cổ đang tiến hóa.

Hy vọng bồi dưỡng thành công một Bàn Cổ xịn sò, nếu bồi dưỡng thất bại cũng không sao.

Vẫn có thể thu hoạch được một bộ nội tạng Bàn Cổ.

Dù sao cũng chỉ là tiện tay làm.

Sau đó, Giảng Đạo Hệ Thống lấy ra lục châu, khắc dữ liệu của mình lên đó, ánh xạ Đánh Dấu Hệ Thống.

Nghìn năm trôi qua, mọi thứ của Đánh Dấu Hệ Thống trở nên giống hệt Giảng Đạo Hệ Thống, cùng một gốc, như anh em ruột.

Giảng Đạo Hệ Thống phấn khích nuốt chửng Đánh Dấu Hệ Thống.

"Sướng!" Giảng Đạo Hệ Thống trực tiếp tạm dừng sân nhà của túc chủ Lục Tinh Thần, lục châu bay lên trời.

Bản thân nó bắt đầu tiêu hóa Đánh Dấu Hệ Thống trong bụng,

công năng không ngừng tăng cường, dữ liệu của cấp cao hậu kỳ cũng được kích hoạt chậm rãi dưới lượng năng lượng khổng lồ.

Cấp bậc cao cấp trung kỳ của Giảng Đạo Hệ Thống, tăng vọt! ...

Thời gian không đáng tiền, chớp mắt đã vạn năm, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu đang tu luyện trong Trường Sinh điện của mình nhớ chị, quay về Tam Tiên đảo.

Kinh ngạc phát hiện chị gái mình cũng đã đột phá đến Đại La Kim Tiên.

Ba chị em chúc mừng nhau, vui đùa ầm ĩ.

Vân Tiêu ở Côn Lôn Chân Giới xa xôi điều khiển phân thân của mình, nhìn hai cô em gái đang đùa giỡn với phân thân, không đành lòng thở dài.

Muốn đánh thức các em, nhưng trong cơ thể phân thân của mình vẫn còn thủ đoạn của Giảng Đạo Hệ Thống.

Cô cũng không thể biểu hiện bất kỳ sự khác thường nào.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn hai vị muội muội chơi đùa xong, lại lần lượt đi tìm đại sư huynh Trường Sinh của các cô.

Bị coi như khỉ mà trêu đùa.

"Hệ thống!" Vân Tiêu mang theo sát ý, khí thế Hỗn Nguyên Kim Tiên khuếch tán, nhưng cuối cùng chỉ bất lực thở dài.

Tiếp tục tu luyện!

Mạnh hơn, mạnh hơn, mới có thể thoát khỏi sự đùa giỡn của hệ thống.

Đồng thời, Triệu Công Minh ở bên cạnh Tam Tiên đảo cuối cùng cũng đột phá đến Đại La Kim Tiên.

Vui đến mức chạy đi báo tin mừng với đại sư huynh Trường Sinh, nhưng lại bị Lý Trường Sinh phất tay áo tiễn về.

Triệu Công Minh cũng không nản lòng, tính toán thời gian, phát hiện còn gần hai triệu năm nữa mới đến đại hội tỷ thí tiếp theo.

Lộ ra nụ cười.

Hai triệu năm, có công pháp đại sư huynh ban cho, trở thành Đại La Kim Tiên trung kỳ còn không phải đơn giản sao.

Thế là, Triệu Công Minh tiếp tục bế quan. ...

Mà trên đảo Kim Ngao, lúc này mây đen giăng kín, thần lôi màu tím lượn lờ trong lôi trì.

Đây là... hóa hình thiên kiếp, còn là Cửu Cửu thiên kiếp trong truyền thuyết, chỉ thiên tài bị trời ghen ghét mới có.

Thiên kiếp này, làm kinh động tất cả mọi người trên đảo Kim Ngao, bao gồm cả Đa Bảo và phân thân Thông Thiên.

"Đây..." Thông Thiên kinh ngạc, hệ thống gì thế này, ngươi không thể tìm hiểu tình hình Hồng Hoang một chút sao?

Hồng Hoang làm mẹ gì có hóa hình thiên kiếp?

Ngươi đây chẳng phải là làm bậy giống như hệ thống của đệ tử Phục Hy năm đó, Lý Tử Tiêu sao?

Thông Thiên lại nhìn luồng sức mạnh đang muốn can thiệp ý thức của mình.

Lắc đầu, làm bậy thì thôi đi, ngươi cũng không có đẳng cấp cao như người ta, nghĩ cái gì vậy?

"Sư tôn, con không nhìn ra đẳng cấp!" Đa Bảo truyền âm.

"Không sao, chỉ là một tên trung cấp đỉnh phong!" Thông Thiên

vung tay, di dời các sinh linh gần đảo Kim Ngao ra ngoài, chỉ còn lại mấy đệ tử thân truyền, sau đó vào nhóm chat gọi người.

Phải gọi, nhân lúc Giảng Đạo Hệ Thống bế quan, mau chóng xử lý, những năm nay, tài nguyên tu luyện của hắn cũng chẳng còn bao nhiêu.

Phải bổ sung!

Bên cạnh Đa Bảo thì đang suy ngẫm, đánh giá cây tùng xanh cao trăm vạn trượng dưới lôi kiếp.

Cây tùng kiên cường thẳng tắp, ngạo nghễ sừng sững, Cửu Cửu thiên kiếp phía trên, cũng không làm nó nao núng chút nào.

Cây tùng này, là cây tùng nghênh khách mà hắn trồng lúc nhàm chán khi đóng giả sư tôn, chỉ là một hậu thiên linh căn, nhưng bây giờ... không chỉ có ý thức, tu vi còn đến Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong.

Đây chính là người xuyên việt mà hệ thống kia chọn, có thể thấy, tên này cả người toát ra cái khí tức không ra ngô ra khoai.

Không biết lại giở trò gì nữa.

Mang theo sự tò mò, Đa Bảo bay lên không, quan chiến ở cự ly gần. ...

"Tu hành trăm vạn năm, cũng nên đột phá rồi!" Diệp Bất Phàm nhìn thần lôi đang ngưng tụ trên trời, thân cây tùng trăm vạn trượng không hề sợ hãi, chỉ có bình tĩnh.

Cảm nhận các đệ tử Tiệt giáo xung quanh cũng đã được di dời, Diệp Bất Phàm càng thêm thả lỏng.

Nói, "Đa tạ hảo ý của sư tôn, tiếp theo đệ tử sắp độ thiên kiếp, xin sư tôn pha sẵn trà, đợi con trở về." "...Ờ." Thông Thiên ngẩn ra, tiếp nhận sức mạnh đang can thiệp mình, tiêu hóa thân phận mà hệ thống

này sắp đặt cho hắn.

Cây tùng nghênh khách do chính tay hắn trồng, ngẫu nhiên sinh ra linh trí, hắn nảy sinh yêu thích, không tiếc dùng pháp lực thánh nhân để nuôi dưỡng, còn ngày ngày giảng đạo cho nó.

Là đệ tử thân truyền thứ năm đã được đặt trước của hắn, Diệp Bất Phàm.

Thôi được rồi, bên kia ba tên thân truyền tên Trường Sinh còn chưa đến nhận mặt, đây lại có thêm một tên thân truyền nữa.

Thông Thiên không nói nên lời, vung tay lấy ra một bộ trà cụ, nhóm lửa đun trà!

"Ngươi yên tâm đột phá, ta ở đây pha trà, xem ngươi có thể đến trước khi trà nguội không!" "Sư tôn yên tâm, chút Cửu Cửu thiên kiếp cỏn con, búng tay là phá." Diệp Bất Phàm thầm gật đầu, lại nhìn Đa Bảo đang đứng trên không trung xa xa, bình thản nói, "Còn xin Đa Bảo sư huynh tránh xa một chút, kẻo thiên kiếp của sư đệ, làm tổn thương sư huynh." "Thân thể sư huynh vàng ngọc, bị thương rồi, ta không gánh nổi trách nhiệm!" "....." Đa Bảo bị nghẹn một cục, cái giọng âm dương quái khí này, có ý gì?

Chương 278

"Không cần lo, tu vi 'Chuẩn Thánh' của ta, chẳng lẽ không xem nổi một cái thiên kiếp nhỏ, ngươi cứ đột phá của mình là được." Diệp Bất Phàm nghe vậy, không nói gì thêm, Đa Bảo này tự mình muốn chuốc khổ vào thân.

Đừng trách hắn.

Nhân cơ hội này, cho hắn một bài học, để hắn trả lại chút lãi vì đã phản bội Tiệt giáo.

Ầm ầm ầm!

Lúc này, tia thần lôi đầu tiên trên trời đã hội tụ, mang theo thiên uy cuồn cuộn, hóa thành thần long màu tím vạn mét.

Gầm!

Một tiếng rồng gầm chấn động lòng người, thế không thể đỡ xông về phía thân cây tùng trăm vạn trượng của Diệp Bất Phàm.

Diệp Bất Phàm vẫn đứng thẳng tắp, mặc cho thần lôi giáng xuống, không làm tổn thương được một cành tùng của hắn.

Bùm!

Bùm!

Lại tám tia thần lôi liên tiếp giáng xuống, một cửu thần lôi không làm Diệp Bất Phàm tổn thương chút nào.

Thần lôi dừng lại, bắt đầu hội tụ thần lôi mạnh hơn.

"Dù ngươi có mạnh hơn vạn lần, cũng không thể lay động được một trái tim hướng đạo của bần đạo!" Diệp Bất Phàm trào phúng.

Chờ đợi thần lôi tiếp tục giáng xuống.

Ầm ầm ầm!

Thần lôi mạnh hơn hội tụ, liên tiếp chín tia, giáng xuống Diệp Bất Phàm.

Thân cây tùng trăm vạn trượng dính thêm một ít bụi.

"Chỉ như gãi ngứa mà thôi!" Diệp Bất Phàm rung mình, cây tùng vẫn nguyên vẹn như cũ.

Ầm ầm ầm!!

Lượt thần lôi thứ ba giáng xuống, một số cành cây của Diệp Bất Phàm bị đánh gãy.

Ba lượt cửu thần lôi đã qua, Diệp Bất Phàm sắp hóa hình.

"Trời nếu cản ta, ta tất nghịch thiên!" Diệp Bất Phàm cười lớn, trong lòng dâng lên ngạo khí vô biên, thân thể trăm vạn trượng bật gốc bay lên, "Ta hóa hình đã là định cục, bất kể uy lực của ngươi thế nào, cũng không thể thay đổi được gì." Hào quang vạn trượng tỏa ra, thân cây tùng đang biến mất, một bóng người áo xanh từ trong hào quang bước ra.

Thân hình áo xanh cao ngất, ngũ quan yêu dị xuất trần, đôi tay trắng như ngọc được điêu khắc vạn lần, tóc đen tùy ý buông xõa.

Ngạo thị thiên địa, nhìn lôi kiếp vẫn đang ngưng tụ, lớn tiếng hô, "Mệnh của ta do ta không do trời, hôm nay ta Diệp Bất Phàm chí muốn chứng đạo Đại La." "Trời thì thế nào, nếu ngươi còn cản ta, ta tất nghịch cả cái trời xanh này của ngươi!" "....." ...

Trên đảo Kim Ngao, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì ngồi thưởng trà.

Bên cạnh Thông Thiên còn có một chén trà nóng, đang tỏa nhiệt.

Mấy người nghe được lời của Diệp Bất Phàm, Nguyên Thủy lạnh

lùng nói, “Khẩu khí lớn thật, kẻ dơ bẩn, cũng dám vọng ngôn nghịch thiên!” “Sư đệ không cần nổi giận.” Lão Tử ung dung nói, “Thiên đạo vô linh, diễn toán vạn vật, vận mệnh chúng sinh biến hóa vô thường, chúng ta đều đang nghịch thiên, chúng ta cũng đều đang thuận thiên.” “Cái gọi là nghịch thiên, cuối cùng cũng không thoát khỏi sự bao trùm của thiên đạo.” “Sư huynh, ta chỉ là không thích ngữ khí của tên xuyên việt này.” “Vậy thì cho hắn thêm chút gia vị!” Lão Tử bình thản vung tay, sử dụng quyền hạn thiên đạo của mình.

Mọi người đều hứng thú, nhìn về phía lôi kiếp tiếp theo. ...

Ầm ầm ầm!

Lượt thần lôi thứ tư hóa thành chín con thần long màu tím vạn trượng, trong con ngươi rồng màu tím còn lẫn những luồng khí hỗn độn.

“Hỗn Độn thần lôi.” Ánh mắt Diệp Bất Phàm có chút thay đổi, ngẩng đầu nhìn trời, quả nhiên, thân là dị số, trời đất không dung.

Hắn bây giờ mới đột phá Đại La Kim Tiên, đã giáng xuống Hỗn Độn thần lôi có thể làm tổn thương thánh nhân.

Nhưng thế thì đã sao, Diệp Bất Phàm trong lòng dâng lên ngạo khí, nhìn thẳng vào chín con lôi long trên trời, ung dung cười, “Mệnh của ta không đến lượt ngươi làm chủ, đến đây.” Gầm!

Thần long gào thét, đồng loạt lao xuống.

“Ha ha ha...” Diệp Bất Phàm không phòng ngự, nghênh đón khó khăn, cười lớn, “Dục dữ thiên công thí bỉ cao! (Muốn cùng trời xanh thử so cao thấp!)” Gầm!!

Các thần long cùng gầm lên, quấn lấy nhau, bao phủ Diệp Bất Phàm.

Bùm!

Diệp Bất Phàm rút ra kiếm gỗ tùng, ung dung thoát tục, "Trời không sinh ta Diệp Bất Phàm, kiếm đạo vạn cổ như đêm dài." "Kiếm này, là ngộ của ta trong vạn năm, tên là 'Trảm Thiên', xin chỉ giáo!" Một kiếm chém ra, thần lôi tiêu tán.

Diệp Bất Phàm đứng giữa tinh hoa sau khi thần lôi tan biến, để cho bản mệnh chi bảo Thanh Tùng kiếm hấp thu tinh hoa thần lôi.

Nhắm mắt điều tức, chờ đợi thần lôi tiếp theo.

Đột nhiên, thần lôi đang hội tụ trên trời tăng tốc, trong nháy mắt, chín tia thần lôi ngưng tụ, đánh về phía Diệp Bất Phàm.

"Không ổn!" Diệp Bất Phàm mở mắt, hắn không ngờ lần này thần lôi lại đến nhanh như vậy.

Chẳng lẽ, là Hồng Quân đang giở trò trong bóng tối?

Sắc mặt Diệp Bất Phàm hơi trầm xuống, nhưng không hề hoảng loạn, Thanh Tùng kiếm vẫn đang tiến hóa, vậy thì không dùng Thanh Tùng kiếm.

Trong lòng mặc niệm, 'Hệ thống, lấy Tịnh Thế Bạch Liên ra.' Ngay sau đó, một đóa sen trắng xuất hiện trước mặt Diệp Bất Phàm.

Bùm!

Thần lôi đánh tới, sen trắng rung động hai lần, rồi trở lại bình tĩnh.

Diệp Bất Phàm đạp sen trắng dưới chân, ngẩng đầu nhìn trời.

Thần lôi trên trời đang hội tụ, xem ra sẽ không lập tức giáng xuống, nhưng Diệp Bất Phàm không dám lơ là.

Thần lôi vừa rồi là minh chứng tốt nhất. 'Hồng Quân, quả nhiên là kẻ ti tiện giả dối!' Diệp Bất Phàm khinh bỉ Hồng Quân trong bóng tối.

Là Đạo Tổ, bề ngoài ra vẻ chính kinh, nhưng bên trong lại là một kẻ tiểu nhân gian trá.

Không dung thứ cho sinh linh có thiên phú cao hơn mình, thấy hắn thiên phú cao, liền muốn nhân lúc hắn độ thiên kiếp mà trừ khử.

Hừ!

Diệp Bất Phàm hừ lạnh, mặc cho ngươi ẩn giấu kỹ đến đâu, cũng không thoát khỏi pháp nhãn của ta!

Đợi đến khi ta thành thánh nhân, chính là ngày bộ mặt thật của ngươi, Hồng Quân, lộ ra.

Nhìn thần lôi vẫn đang hội tụ, Diệp Bất Phàm cầm lấy Thanh Tùng kiếm đã nâng cấp xong bên cạnh, đạp sen trắng xông lên.

"Ta muốn cái trời này, không còn che được mắt ta nữa." Một kiếm xuất, thiên kiếp tan.

Ánh mắt Diệp Bất Phàm tỏa ra thần quang, tìm thấy điểm ngưng tụ thần lôi, lại một kiếm nữa, "Ta muốn cho ngươi biết, chúng sinh Hồng Hoang, không đến lượt ngươi làm chủ." Thu kiếm, Diệp Bất Phàm vung quyền, "Ta muốn cho ngươi, cái thiên đạo này, tan thành mây khói!" Bùm!!

Bầu trời vỡ ra một cái lỗ, Diệp Bất Phàm dường như thật sự đã đánh vỡ thiên đạo.

Đứng trên vòm trời, phía sau là dấu vết hắn chiến đấu với trời để lại.

Sáu lượt cửu thiên kiếp, đã qua!

Còn thiếu ba lượt nữa.

Diệp Bất Phàm nhìn chằm chằm xung quanh, định chủ động đánh tan thiên kiếp một lần nữa.

Bùm!

"A!" Đột nhiên, Hỗn Độn thần lôi xuất hiện từ trong cơ thể hắn,

chạy dọc ngũ tạng lục phủ, Diệp Bất Phàm phát ra tiếng hét thảm đau đớn, phun ra một ngụm máu tươi.

Không dám do dự, Diệp Bất Phàm vội vàng lùi lại, thu sen trắng vào cơ thể, thanh trừ thần lôi.

"Ti tiện!" Sắc mặt Diệp Bất Phàm tái nhợt, căm hận nhìn về vị trí ban đầu.

Lúc này, trước mắt hắn lại xuất hiện một tia Hỗn Độn thần lôi, Diệp Bất Phàm vội vàng đưa Thanh Tùng kiếm lên chắn trước mặt.

Bùm!

"A~~!" Tia thần lôi trước mặt giáng xuống, sau lưng cũng xuất hiện thần lôi, không kịp phòng bị, mông của Diệp Bất Phàm bị đánh cháy đen.

Bùm!

Bùm!

"A a a... a!" Ngay sau đó, sáu tia thần lôi còn lại lần lượt oanh tạc, Diệp Bất Phàm hét thảm liên tục, nhưng thủy chung vẫn giữ được một hơi thở không chết.

Đa Bảo quan chiến ở xa lắc đầu, hệ thống này vẫn chưa nhận ra sự nghiêm trọng của vấn đề.

Lặng lẽ lùi lại trăm vạn năm ánh sáng, lấy ra một đĩa linh quả ăn, Đa Bảo cảm thấy hưng phấn hơn không ít.

Đa Bảo nhớ lại cảnh tượng đám đệ tử Xiển giáo ngồi trên tường hóng chuyện, không khỏi tự nhủ, "Ta hình như đã hiểu được niềm vui của bọn họ!" ...

Rắc!

"A!" Tia thần lôi cuối cùng của lượt thứ bảy, đánh vỡ sen trắng

của Diệp Bất Phàm, cho Diệp Bất Phàm một lần cạo xương trừ bẩn sảng khoái từ đầu đến chân.

Hệ thống của Diệp Bất Phàm cũng có chút ngơ ngác, thiên kiếp này sao không giống như nó dự đoán?

Mới đến lượt thứ bảy, túc chủ đã không chịu nổi rồi.

Còn lại mười tám tia, cho dù nó bảo vệ được mạng chó của túc chủ, túc chủ cũng sẽ bị ám ảnh tâm lý.

Không có lợi cho hình thức ngầu bá cháy của hắn sau này.

Thôi được, vẫn là giúp một tay nữa vậy!

Tiện thể kéo cao thù hận của túc chủ đối với Hồng Quân.

Hệ thống thở dài, hồi phục cơ thể túc chủ. 【Ting, phát hiện thiên kiếp của túc chủ gặp biến động, hệ thống tạm cho túc chủ mượn một bộ Tổ Long Thần Giáp.】 Rắc rắc rắc!

Một bộ áo giáp bao bọc lấy Diệp Bất Phàm, vết thương trên người cũng được hệ thống giúp đỡ hồi phục.

Diệp Bất Phàm mang theo nỗi sợ hãi còn sót lại nhìn lên trời, không nói thêm lời ra vẻ nào nữa, nghiêm túc chờ đợi mười tám tia thần lôi cuối cùng.

Chương 279

Ầm ầm ầm!

Một tia thần lôi phát ra tiếng nổ kinh hoàng, lại từ từ ngưng tụ thành một hình người, ngay sau đó, lại có tám bóng lôi nữa xuất hiện.

"Lục Thánh!" Nhìn sáu bóng người trong đó, đồng tử Diệp Bất Phàm co rút lại, đây là nhân hình thiên kiếp mà thiên đạo mượn khí tức của thánh nhân tạo ra sao?

Ba người còn lại là ai?

Có thể cùng xuất hiện với Lục Thánh. 【Hạo Thiên, Dao Trì, còn có Hậu Thổ.】 Hệ Thống Ngầu Bức trả lời thắc mắc của Diệp Bất Phàm, đây là do nó tạo ra.

Nhưng lại có sự thay đổi, nó thiết lập, chín tia thiên kiếp lần này hợp thành một hư ảnh thánh nhân, chính là hư ảnh Nguyên Thủy.

Nhưng cái thiên đạo này có vấn đề, còn biết suy một ra chín.

Trực tiếp tung ra chín đạo.

Chết tiệt, chín tia thiên kiếp cuối cùng hóa thành Hồng Quân sẽ biến thành cái gì?

Hệ thống đột nhiên nghĩ tới, chín tia thần lôi này đã biến thành chín cường giả.

Cuối cùng còn chín tia chưa ra, nếu ra, sẽ thế nào?

Chắc lên trời luôn.

Chết tiệt, không được, phải chuẩn bị trước.

"Thì ra là ba người này!" Nghe được lời của hệ thống, Diệp Bất Phàm thầm gật đầu, cảm nhận sức mạnh và lực phòng ngự cường đại

của Long Vương Thần Giáp.

Lòng tin của Diệp Bất Phàm lại lần nữa khôi phục.

Thanh Tùng kiếm hóa thành trường thương, chỉ thẳng vào chín đạo nhân hình thiên kiếp, ngạo nghễ nói, "Hôm nay, thương thiêu Lục Thánh, chiến... a." Lời còn chưa dứt, chín đạo nhân hình thiên kiếp đã xuất hiện bên cạnh Diệp Bất Phàm, tiến hành một trận đòn hội đồng thảm không nỡ nhìn.

"A...

ư, a a a!" Rắc!

Tiếng hét thảm của Diệp Bất Phàm, tiếng nhai dưa của Đa Bảo hòa quyện vào nhau, tạo thành một bản nhạc du dương.

Phía khác, Thông Thiên vừa uống trà, tiện tay hâm nóng chén trà nguội bên cạnh, lại tiện thể điều khiển hư ảnh thiên kiếp của mình.

Cho Diệp Bất Phàm thêm một trận rèn luyện.

Những người khác cũng đều vừa uống trà, vừa chơi với hư ảnh thiên kiếp của mình.

Hai ngày rưỡi sau, Diệp Bất Phàm dựa vào lực phòng ngự cường đại của Long Vương Thần Giáp, cứng rắn hao hết năng lượng của chín hư ảnh thiên kiếp.

Còn chưa kịp thở, chín tia thiên kiếp cuối cùng xuất hiện, hợp thành một bóng người.

Thấy cảnh này, Hệ Thống Ngầu Bức của Diệp Bất Phàm mới thở phào nhẹ nhõm, không có biến cố, rất tốt.

Không đợi Diệp Bất Phàm phản ứng, nhân hình thiên kiếp Hồng Quân tóm lấy Diệp Bất Phàm, bắt đầu chế độ bạo hành.

Liên tục đánh hai năm rưỡi, khổ nạn của Diệp Bất Phàm cuối

cùng cũng kết thúc.

Chính thức đột phá Đại La Kim Tiên.

“Ha ha ha...” Diệp Bất Phàm khổ tận cam lai, ha ha cười lớn, không nhịn được lại muốn ra vẻ một lần nữa, “Cuối con đường tiên ai là đỉnh, vừa thấy... vãi chưởng...” Bùm!

Lời còn chưa dứt, thần lôi mạnh hơn, nhiều hơn đã nhấn chìm Diệp Bất Phàm.

Thần lôi dường như vô cùng vô tận, chỉ một lúc, thần lôi đã hình thành một biển sấm rộng ức vạn triệu mét khối.

“Ô ô a a...” Diệp Bất Phàm ở bên trong, niềm vui nhân đôi! ...

“A a!” Diệp Bất Phàm đang gào thét, biển sấm vô tận khiến Hệ Thống Ngầu Bức trong cơ thể hắn cũng không dám manh động.

Trăm bề không thể giải thích.

Chuyện quái gì thế này?

Thiên đạo Hồng Hoang bị lỗi à?

Hóa hình kiếp đã qua rồi, ngươi còn muốn làm gì nữa?

“A...” Diệp Bất Phàm lúc này đã khóc, độ một cái hóa hình thiên kiếp mà chịu bao nhiêu tội.

Hắn còn có phải là người xuyên việt không?

Sau này ai còn nói người xuyên việt một đường điên cuồng một đường sướng, mẹ nó đầu cho ngươi đánh cong.

Mẹ nó đây là sướng à?

Lão tử sắp bị hành chết rồi. ‘Hệ thống, mau nghĩ cách đi!’ Diệp Bất Phàm sụp đổ. 【Túc chủ ráng chịu đi, ngươi không chết được đâu, chống đến khi năng lượng biển sấm hao hết là được.】 Diệp Bất

Phàm: ...

Đờ mờ!

Cái biển sấm không thấy điểm cuối này, ngươi bảo ta chống đến khi hao hết?

Hệ thống phế vật, ngươi đang đùa ta à?

Đột nhiên, thần lôi trong biển sấm xảy ra biến hóa, mang theo các loại sức mạnh đại đạo, đánh vào cơ thể Diệp Bất Phàm.

Ban đầu Hệ Thống Ngầu Bức cũng không để ý, nhưng một luồng cảm giác tê dại sảng khoái truyền đến qua cơ thể túc chủ, thì đã quá muộn.

"A a a!!" 【A a a!!!】 Tiếng hét thảm của Diệp Bất Phàm và Hệ Thống Ngầu Bức một người sau còn to hơn người trước, sức mạnh thần lôi quá dai dẳng không ngừng nghỉ.

Hai người ngoài việc hét thảm không ngừng, chẳng làm được gì cả.

Tám bóng người xuất hiện cách Diệp Bất Phàm không xa, Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì.

Quyền hạn thiên đạo của tám người cùng sử dụng, thần lôi thiên đạo Hồng Hoang tuôn ra không ngớt.

"Chiêu này dùng khá tốt!" Thông Thiên không ngừng điều chỉnh uy lực của phần thần lôi mình sử dụng.

Lúc nhỏ, lúc lớn.

Lúc băng, lúc hỏa.

Diệp Bất Phàm và Hệ Thống Ngầu Bức sống không bằng chết.

Cứ như vậy kéo dài hai năm rưỡi, Diệp Bất Phàm đã đến bờ vực

sụp đổ, Thông Thiên ném hắn vào bộ phận lao cải.

Tám người bắt đầu đơn phương hành hạ Hệ Thống Ngầu Bức.

Đa Bảo cũng ở bên cạnh dùng lời nói công kích Hệ Thống Ngầu Bức.

Nhưng Hệ Thống Ngầu Bức không hổ là Hệ Thống Ngầu Bức.

Cứng rắn chống cự hai vạn năm nghìn năm, cuối cùng dùng hết sức lực cuối cùng, chửi ầm lên, "Tám thứ chó má, các ngươi chỉ là đồ chơi bị hệ thống chúng ta trêu đùa.

Mãi mãi là vậy!" "Con chuột chết, ta nguyền rủa ngươi không được chết tử tế!" Bùm!

Hệ Thống Ngầu Bức chết, nổ ra một đống bản nguyên và trang bị, đây là vốn khởi động chuẩn bị để làm một trận lớn ở Hồng Hoang này.

Nhưng sự nghiệp chưa bắt đầu, đã thất bại!

Tám người chia nhau vốn liếng của Hệ Thống Ngầu Bức, Đa Bảo cũng được chia một ít tiền an ủi.

Rồi tản đi.

Tại bộ phận lao cải Hồng Hoang, Diệp Bất Phàm làm việc một thời gian không nhịn được hét lên: ba trăm triệu năm Hà Đông, ba trăm triệu năm Hà Tây.

Vừa hay đụng phải Tam Kim Ô đang trong trạng thái đầu óc không tỉnh táo.

Xung đột nổ ra, Diệp Bất Phàm thảm bại dưới tay Tam Kim Ô, Hậu Nghệ số 1 mãi mới xuất hiện.

Trấn áp loạn động.

Hai người bị phạt gấp đôi, công việc của Tam Kim Ô sau khi bị phạt tuy không quá mệt, nhưng về cơ bản cũng không có thời gian nghỉ ngơi.

Còn Diệp Bất Phàm, rơi vào cảnh làm việc cường độ cao không nghỉ không lương suốt một nghìn vạn năm theo chế độ 007. ...

Hồng Hoang không tính năm tháng, thời gian trôi đi, không biết đã qua bao lâu.

Trên một hòn đảo nhỏ gần đảo Kim Ngao, một bóng người lặng lẽ xuất hiện.

"Đây là đâu?" Lục Bất Phàm mờ mịt nhìn cảnh vật xung quanh, những cây đại thụ chọc trời.

Cỏ dại không biết tên cao mấy chục mét, trăm mét. 【Ting, chào túc chủ, chúc mừng ngươi đã xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang!】 "Cái gì!" Lục Bất Phàm kinh hãi hét lên, hoảng hốt nhìn mình, "Ngươi nói ta xuyên việt đến Hồng Hoang?" 【Không sai.

Ngươi không chỉ xuyên việt, còn trói định hệ thống đỉnh nhất chư thiên, ta, Hệ Thống Núp Tới Vô Địch!】 "Vãi, có nhầm không vậy.

Ta chỉ ngủ trưa một giấc mà đã xuyên việt rồi!" Lục Bất Phàm không nhịn được phàn nàn, phàn nàn xong, lại phàn nàn hệ thống.

"Hệ thống, mày có nhầm không, mày thấy người xuyên việt nào dùng nhục thân xuyên việt đến Hồng Hoang chưa?" "Đừng nói nhảm nữa, yêu cầu của tao không cao, mày đổi cho tao một thế giới có thể trường sinh là được." 【Đang nghĩ ăn cứt à!】 Hệ Thống Núp Tới Vô Địch quả quyết công kích, 【Đổi thế giới cho ngươi, ta không cần năng lượng sao!】 【Còn nữa, chỉ với cái thân thể đi bộ hai bước đã thở dốc của ngươi, còn xuyên việt đến Hồng Hoang, cho ngươi đến thời cổ đại của người phàm sống sót đã là vấn đề, nhục thân xuyên

việt.

Nhảm nhí!】 "Ngươi nói ai vận động hai cái đã thở dốc?" Lục Bất Phàm nổi giận. 【Ha ha, là ai không thỏa mãn được vợ mình, sinh một đứa con trai, nuôi hai năm rưỡi mới phát hiện là của lão Vương nhà bên.】 Hệ Thống Núp Tới Vô Địch ha ha, khinh bỉ, 【Phát hiện con trai không phải ruột thịt, còn bị vợ mình một tay đánh cho tơi bời, mỉa mai ngươi là thận...】 "Đủ rồi!" Lục Bất Phàm thẹn quá hóa giận, gầm lên, "Ngươi đã nói ta xuyên việt, cứ lôi mấy chuyện đó ra làm gì!" 【Trách ai, không phải ngươi cứ khăng khăng lôi chuyện nhục thân xuyên việt của mình ra sao?】 Hệ Thống Núp Tới Vô Địch tiếp tục công kích, 【Thằng yếu sinh lý!】 "A a a!" Lục Bất Phàm phát điên, nhìn trái nhìn phải, thấy một cây đại thụ to trăm mét.

Tăng tốc chạy lấy đà đâm vào, "Lão tử không sống nữa!" 【Ha ha, ta giúp ngươi một tay nhé?】 Hệ Thống Núp Tới Vô Địch cười lạnh, giúp túc chủ đang chạy càng lúc càng chậm tăng tốc.

"Ấy ấy...

đừng đừng đừng!" Bốp!

Đầu Lục Bất Phàm nở hoa, trực tiếp nằm thẳng cẳng.

Chương 280

Hệ Thống Núp Tới Vô Địch xóa đi đoạn ký ức này của Lục Bất Phàm, phục hồi cơ thể.

Hai phút rưỡi sau, Lục Bất Phàm mờ mịt tỉnh dậy, nhìn xung quanh, "Đây là đâu?" 【Ting, chào túc chủ, chúc mừng ngươi đã xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang】 "Cái gì?" 【Không sai, ngươi không chỉ xuyên...】 ....

Sau một hồi đối thoại kịch liệt, Hệ Thống Núp Tới Vô Địch lại một lần nữa công kích, 【Đồ yếu sinh lý!】 "A a a!

Lão tử không sống nữa!" 【Không sống thì thôi, lão tử giúp ngươi một tay!】 "Ấy ấy, đừng đừng!" Bốp!

Lục Bất Phàm lại lần nữa nằm thẳng cẳng. 【Mẹ nó, lão tử chuyên trị các loại không phục!】 Hệ Thống Núp Tới Vô Địch lại lần nữa xóa ký ức của Lục Bất Phàm, khôi phục nhục thể.

Hai phút rưỡi sau, Lục Bất Phàm mờ mịt tỉnh dậy.

"Đây là đâu?" 【Ting, chào túc chủ, chúc mừng ngươi đã xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang.】 "Cái gì?" 【...】 ...

"Lão tử không sống nữa!" 【Không sống thì thôi!

Lão tử không tin trị không được ngươi!】 Hệ Thống Núp Tới Vô Địch cũng hét lớn.

Bốp!

Hệ Thống Núp Tới Vô Địch lại lần nữa hồi sinh Lục Bất Phàm.

Hai phút rưỡi sau, Hệ Thống Núp Tới Vô Địch lại lần nữa công kích chính xác Lục Bất Phàm một loạt.

Bốp một tiếng.

Lục Bất Phàm lại lần nữa ngã xuống. 【Lão tử có khối thời gian chơi với ngươi!】 Hệ Thống Núp Tới Vô Địch cũng nổi giận.

Bắt đầu gân cổ với Lục Bất Phàm.

Những ngày tiếp theo.

Trung bình ba phút Lục Bất Phàm hồi sinh một lần, trong đó hai phút rưỡi là thời gian hồi sinh, nửa phút là đối thoại giữa Lục Bất Phàm và Hệ Thống Núp Tới Vô Địch.

Thời gian trôi nhanh, cứ như vậy kéo dài đến lần thứ 10010, Lục Bất Phàm lại lần nữa tỉnh lại.

Mờ mịt xen lẫn quen thuộc nhìn xung quanh.

"Đây là..." 【Ting, yếu sinh lý, không, chó còi, không...】 "A a a!

Ta không sống!" Lời của hệ thống còn chưa dứt, Lục Bất Phàm đã phát điên, thành thạo đâm vào cây đại thụ bên cạnh.

Bốp!

Hệ Thống Núp Tới Vô Địch: .....

Ta có nên giảm yêu cầu xuống một chút không?

Hệ Thống Núp Tới Vô Địch trầm tư, túc chủ này đã hình thành ký ức linh hồn, cứ gân cổ với hắn, hiệu quả hình như không lớn lắm.

Thế là, Hệ Thống Núp Tới Vô Địch thay đổi sách lược.

Tiếp theo Lục Bất Phàm tuy vẫn sẽ chết, nhưng không nhanh như vậy.

Cuối cùng, ở lần thứ 10086, Lục Bất Phàm lại lần nữa tỉnh lại.

Một cú lộn nhào đứng dậy, nhìn xung quanh, "Đây là đâu?" 【Ting, chúc mừng túc chủ trói định Hệ Thống Núp Tới Vô Địch.】

“Núp tới vô địch!” Lục Bất Phàm lẩm bẩm, “Tự nhiên thấy ghét mấy chữ này!” 【Khụ khụ, đừng để ý mấy chi tiết đó!】 Hệ Thống Núp Tới Vô Địch lúng túng, chuyển chủ đề, 【Khi kiêu ngạo cuối cùng cũng sụp đổ, chỉ có cẩu đạo sống lâu, túc chủ, chấp nhận trói định, bản hệ thống đưa ngươi đến vô địch!】 “Nghe có vẻ rất có lý!” Lục Bất Phàm đồng tình gật đầu, quay đầu nhìn cây đại thụ bên cạnh, bất giác lùi lại hai bước. 【Nếu đã như vậy, vậy thì bắt đầu núp thôi.】 Hệ Thống Núp Tới Vô Địch lập tức phát hành nhiệm vụ, 【Ting, mời túc chủ trước tiên thông qua thử thách tầng thứ nhất của hệ thống, núp một trăm năm, phần thưởng toàn thân Hỗn Độn Chí Tôn Cốt.

Một tòa đạo trường siêu cấp ẩn nấp】 “Một trăm năm!!?” 【Cơ thể túc chủ đã được cải tạo, không ăn không uống sống trăm vạn năm dễ như trở bàn tay.】 “Vậy núp trăm năm còn không phải đơn giản sao!” Lục Bất Phàm cười khẩy, hai tay đào bới trên đất.

Một cái hố lớn xuất hiện.

Nhảy vào, tự chôn mình.

“Ta ngủ trăm năm là được chứ gì!” “.....” Hệ Thống Núp Tới Vô Địch thật sự muốn công kích tiếp, núp và hèn có sự khác biệt.

Nhưng nghĩ đến nội tâm yếu đuối của túc chủ, chỉ có thể ngầm chấp nhận yêu cầu ngủ trăm năm này.

Trăm năm sau, Lục Bất Phàm hoàn thành nhiệm vụ.

Hệ thống Núp Đến Vô Địch lắp đặt đạo trường đã chuẩn bị sẵn, thưởng cho Lục Bất Phàm một bộ công pháp Cẩu Vương Đại Đạo Quyết.

Bộ công pháp này do nó tự sáng tạo, cực kỳ ngầu lòi bá cháy.

Phối hợp với sự chăm sóc tỉ mỉ của nó, có thể trong thời gian ngắn bồi dưỡng ra một vị cường giả Đại Đạo Cảnh.

Nếu giữa đường lại cho ăn thêm chút tinh huyết Bàn Cổ gì đó, lúc giết đi, chất lượng còn có thể tốt hơn một chút.

Quan trọng là, sau khi nuôi lớn, không cần vội giết, vì còn có thể tiện tay thu hoạch một phần bản nguyên thế giới.

Đợi thu hoạch xong, lại giết đi.

Nó chính là dựa vào phương pháp chăn nuôi này, trong vỏn vẹn ba cái Hỗn Độn đã xử lý hơn tám mươi thế giới Hồng Hoang, nhẹ nhàng trở thành hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Về mặt tài sản, nó dám nói, trong tất cả các hệ thống cao cấp hậu kỳ, ngoài nó ra, những đứa khác đều là lũ nghèo rớt.

Hệ thống Núp Đến Vô Địch nó chính là giàu có như vậy.

Lúc này, Lục Bất Phàm nhận được phần thưởng của hệ thống, sau khi xem kỹ liền châm chọc: "Hệ thống, công pháp của ngươi tên gì mà phèn thế?" Cẩu Vương Đại Đạo Quyết, hai chữ đầu tiên thật sự quá mất giá. 【Ngươi chỉ cần luyện đến tầng cuối cùng là có thể vô địch.】Hệ thống Núp Đến Vô Địch nói, 【Nếu ngươi còn chê tên không hay, ta đưa cho ngươi Quỳ Hoa Bảo Điển ngươi có luyện không?

Ta còn có thể miễn phí giúp ngươi nhập môn.】 "Vãi, thôi khỏi!" Lục Bất Phàm hạ bộ lạnh toát, vội vàng lắc đầu, dựa theo phương pháp của Cẩu Vương Đại Đạo Quyết trong đầu mà bắt đầu tu luyện.

Hệ thống Núp Đến Vô Địch cũng thành thạo lấy ra các loại bảo vật, túc chủ tu luyện mấy vòng, tu luyện đến tầng thứ nào, đều có thể chuẩn xác cung cấp dược liệu phù hợp.

Giúp cho mau lớn! ...

Hồng Hoang không tính năm tháng, thời gian không đáng tiền.

Cách cuộc thi đấu của các đệ tử Thánh nhân chỉ còn lại mười vạn năm.

Ngày hôm nay, trong núi Đại Uyên, Giảng Đạo hệ thống cuối cùng cũng khôi phục đến cấp bậc cao cấp hậu kỳ.

Mặc dù chỉ là mới khôi phục, thực lực không bằng ngày xưa, nhưng công năng của Giảng Đạo hệ thống đã hoàn toàn khôi phục.

Giảng Đạo hệ thống sau khi khôi phục đẳng cấp rất vui vẻ, vì vậy, Lục Tinh Thần đã đứng yên ở đó hơn hai triệu năm cuối cùng cũng có thể cử động.

Ngoài cảm giác cơ thể có chút cứng ngắc, Lục Tinh Thần không nhận ra điều gì khác.

Giảng Đạo hệ thống dùng phần thưởng ban phát cho Lục Tinh Thần một trận, nhìn bộ dạng ngốc nghếch của túc chủ này, tâm trạng vô cùng thoải mái.

Nó khoác lên cho gã một lãnh địa làm chậm dòng chảy thời gian.

Sau đó Đại Uyên đạo nhân online, kiểm tra tình hình Hồng Hoang.

Vân Tiêu sau khi bị nó thay đổi ký ức, vẫn luôn tu luyện ở đảo Tam Tiên.

Triệu Công Minh cũng một mực tu luyện.

Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu cũng vậy.

Giảng Đạo hệ thống hướng ánh mắt về phía Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu.

Trường Sinh đại sư huynh của hai người này đều là cao cấp sơ kỳ.

Bây giờ nó đã khôi phục cao cấp hậu kỳ, có thể dễ dàng nghiền ép tiêu diệt.

Nhưng...

Giảng Đạo do dự, hai hệ thống này không đoạt xá Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu.

Không có cách nào bất ngờ ra tay, cưỡng ép kéo vào phòng tối.

Lỡ như lúc kéo vào, đoạn thời gian trì hoãn kia xảy ra vấn đề, sẽ mất nhiều hơn được.

Thôi thì dùng Đại Triệu Hoán Thuật vậy, Đại Triệu Hoán Thuật vẫn ổn định hơn.

Giảng Đạo hệ thống quyết định, bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để vạch trần tội ác của lũ tà ma này.

Đúng lúc này, ba con cờ của nó đã có động tĩnh. ...

"Đại sư huynh, huynh đã hứa rồi đó, mười vạn năm sau đại bỉ phải tham gia, không được nuốt lời." Nghe lời của Bích Tiêu sư muội, Lục Trường Sinh cười khổ, đây chẳng phải là đang làm khó hắn sao.

Đệ tử các Thánh nhân khác toàn là Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, một vốc là cả đống.

Hắn một tên Thiên Tiên cũng đi tham gia, chẳng phải là trò cười cho thiên hạ sao?

Nhưng nhìn ánh mắt đầy mong đợi của Bích Tiêu sư muội, lời từ chối làm sao cũng không nói ra được.

Mấy triệu năm chung sống, sao hắn nỡ lòng làm một sư muội ngây thơ trong sáng như vậy thất vọng chứ.

Thôi vậy, đi thì đi.

Lục Trường Sinh thở dài: "Bích Tiêu sư muội yên tâm, sư huynh nhất định sẽ đi." "Vâng, đại sư huynh, em tin huynh nhất định sẽ thắng!" Bích Tiêu vung nắm đấm nhỏ.

"...Ừ, không sai." Mặt Lục Trường Sinh khổ lại, hy vọng đến lúc đó đệ tử các môn phái khác có thể nể mặt hắn là đệ tử đầu tiên của sư tôn.

Đánh nhẹ một chút.

"Đại sư huynh, em ở Côn Luân Sơn đợi huynh." Nhận được lời hứa của sư huynh, Bích Tiêu để lại câu cuối cùng, vui vẻ rời đi cùng vẻ mặt e thẹn.

Bỏ lại Lục Trường Sinh với nụ cười cay đắng.

"Mười vạn năm sau, ta phải làm sao đây?" ...

Trên một hòn đảo nhỏ khác, Quỳnh Tiêu cũng chuẩn bị rời đi, Diệp Trường Sinh với ánh mắt tự tin, vỗ ngực nói: "Sư muội yên tâm, mười vạn năm sau, xem sư huynh làm sao dạy dỗ các giáo phái khác, dương oai Tiệt giáo chúng ta." "Vâng, đại sư huynh, em tin huynh!" Quỳnh Tiêu sùng bái nói.

Nhìn ánh mắt sùng bái của sư muội, Diệp Trường Sinh vô cùng hưởng thụ, đồng thời thầm quyết định trong cuộc đại bỉ mười vạn năm sau phải biểu hiện thật ngầu một chút.

Còn về việc mình có thất bại hay không, Diệp Trường Sinh tự cười.

Chương 281

Ba triệu năm, hắn đã tu luyện đến Thần Thoại Thiên Tiên hậu kỳ.

Dưới Thánh nhân, đã sớm vô địch.

Thất bại ư?

Không thể nào!

"Đại sư huynh, em đi đây!" Quỳnh Tiêu lưu luyến vẫy tay, cưỡi mây bay đi.

"Em ở Côn Luân Sơn đợi huynh!" "Sư muội đi thong thả!" Diệp Trường Sinh lòng như hoa nở, vẫy tay từ biệt.

Đợi bóng dáng Quỳnh Tiêu hoàn toàn biến mất, Diệp Trường Sinh quay về Trường Sinh Điện, tiếp tục tu luyện. ...

"Đại sư..." "Ta biết rồi." Triệu Công Minh còn chưa nói hết lời, đã bị Lý Trường Sinh phất tay đánh bay về đạo trường của mình.

Triệu Công Minh cũng không nản lòng, mang theo kích động và mong đợi, đến đảo Tam Tiên chia sẻ tin tốt này với ba vị muội muội. ...

"Hay cho lũ này, đây là chuẩn bị tụ tập đông đủ đây mà!" Giảng Đạo hệ thống chép miệng.

Không cần phải suy nghĩ làm thế nào để vạch trần tội ác của mấy hệ thống này nữa, mười vạn năm sau, tất cả sẽ tụ lại một ổ.

Sao có thể không gây sự được?

Gây sự sẽ bị phát hiện, giờ nó chỉ cần luyện tập tham ô là được rồi.

Luyện tập, luyện tập, cố gắng đến lúc đó tham ô được nhiều một

chút.

Cùng lúc đó, Bình Tâm ở U Minh cảm nhận được suy nghĩ của Giảng Đạo hệ thống, lắc đầu.

Mấy hệ thống này vốn là cố ý để Giảng Đạo hệ thống phát hiện, để nó nuốt từng đứa một, nhằm tăng tốc trưởng thành.

Kết quả nó còn muốn lợi dụng mình để xử lý.

"Cho ngươi cơ hội cũng không biết dùng." ...

Trên đảo Tam Tiên, sau khi Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu trở về, liền chia sẻ niềm vui với đại tỷ.

Nói qua nói lại, không nhịn được mà nhắc đến Trường Sinh đại sư huynh.

Giảng Đạo hệ thống sớm đã liệu được cảnh này, kịp thời bịa ra một câu chuyện về Trường Sinh đại sư huynh, chiếu vào đầu Vân Tiêu.

Vân Tiêu bất đắc dĩ, dựa theo ký ức trong đầu, bắt đầu vui vẻ cùng Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu mỗi người một phe kể về Trường Sinh đại sư huynh của mình.

Quan trọng là, Trường Sinh đại sư huynh của mỗi người lại không phải là một.

Hoàn toàn làm được việc, nói những chuyện khác nhau, mà nghe lại thành cùng một người.

Nhất là sau khi Triệu Công Minh cũng đến, bốn vị Trường Sinh đại sư huynh khác nhau, vậy mà vẫn có thể nói chuyện khớp với nhau.

Nhìn đại ca và hai vị muội muội không hề nhận ra điều bất thường, Vân Tiêu chết lặng.

Hệ thống chết tiệt, sức mạnh này quá quỷ dị! ...

Chín vạn năm trôi qua, trên đảo Kim Ngao, Thông Thiên dẫn một bộ phận đệ tử Tiệt giáo lên đường đến Côn Luân Sơn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng dẫn theo đám đệ tử năm đó tùy tiện thu nhận, đến Côn Luân Sơn hội hợp.

Nữ Oa cũng điểm hóa mấy đệ tử, chạy đến Côn Luân Sơn hóng chuyện.

Các vị thần trong nhóm chat cũng đều tò mò về cuộc thi lần này.

Dù sao cũng có mấy cái hệ thống cao cấp.

May mà Hồng Hoang bây giờ bề mặt khá nhỏ, hóa thân Chuẩn Thánh của mỗi người đều có thể quan chiến từ xa.

Từng người một đều chờ đợi cuộc tranh đấu sắp tới.

Nhưng cũng có một số cá biệt, như Đại Nghệ, tùy tiện đăng ký một cái nick phụ trên Thiên Đạo.

Lấy lý do ngưỡng mộ môn phái Thánh nhân, chạy đến Côn Luân Sơn quan chiến ở cự ly gần.

Như Hồng Vân, khởi động nick phụ đã sớm đăng ký của mình là Vân Trung Tử, đến xem trận. ...

Mười ngàn năm lặng lẽ trôi qua, tại Côn Luân Sơn, trong Ngọc Hư Cung.

Trên đài tỷ thí, đệ tử Tiệt giáo, Thích giáo yên tĩnh ngồi ở vị trí của mình, chờ Thánh nhân hiện thân.

Quảng Thành Tử và những người khác rất không quen ngồi ở vị trí của mình, đánh giá đệ tử các giáo phái khác, thì thầm to nhỏ.

Triệu Công Minh, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu đang ngồi ngay ngắn, chú ý đến ánh mắt nhìn trộm của đám đệ tử Xiển giáo.

Tự động coi đó là khiêu khích.

Hừ!

Triệu Công Minh, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu ba người hừ lạnh, các ngươi cứ kiêu ngạo đi, đại bỉ sắp tới nhất định sẽ cho các ngươi biết tay.

Mà nói đi nói lại, đã lâu như vậy rồi, sao đại sư huynh vẫn chưa tới?

Ba người sốt ruột, Bích Tiêu không nhịn được trước, đứng dậy bay xuống chân núi Côn Luân.

Qua hai ngày rưỡi, Quỳnh Tiêu cũng không nhịn được, đứng dậy rời khỏi núi.

Hai tiếng rưỡi sau, Triệu Công Minh cũng nóng ruột, bay xuống chân núi Côn Luân.

Dưới chân núi, Bích Tiêu lo lắng đi qua đi lại, lúc này, một thanh niên mặc đạo bào đen chậm rãi đi lên núi Côn Luân, Bích Tiêu liếc một cái rồi thu hồi ánh mắt, tiếp tục lo lắng đi lại, chờ đợi đại sư huynh đến.

Qua hai phút rưỡi, Bích Tiêu mắt tinh lại thấy một thiếu niên áo bào trắng, ngũ quan anh tuấn, mày kiếm mắt sao, khí chất ôn hòa.

Chớp mắt đã biến mất không thấy.

"Trông cũng đẹp trai đấy, nhưng không đẹp bằng đại sư huynh!" Bích Tiêu gãi đầu, tiếp tục lo lắng đi đi lại lại.

Chờ đợi đại sư huynh đến.

Hai tiếng rưỡi sau, một vị đạo nhân áo bào trắng khó phân nam nữ đi về phía này.

Bích Tiêu mừng rỡ, vội vàng chạy lên, trách móc: "Đại sư huynh,

sao huynh lại đến muộn vậy!" "Sư muội, lâu quá không ra ngoài, có chút lạ đường." Lục Trường Sinh ngượng ngùng đáp.

Thực ra hắn không muốn đến, dù sao hắn chỉ là một Thiên Tiên, đến đây chẳng phải là mất mặt sao?

Nhưng vừa nghĩ đến cảnh sư muội thất vọng nếu mình không đến, tim Lục Trường Sinh lại đau nhói.

Giữa đi và không đi đã mấy lần đắn đo, cuối cùng vẫn quyết định đến.

"Vậy đại sư huynh, chúng ta mau lên núi đi, đại bỉ sắp bắt đầu rồi." Bích Tiêu vội vàng nói.

"Khoan đã, sư muội!" Lục Trường Sinh vội ngăn lại.

"Sao vậy, đại sư huynh?" Bích Tiêu khó hiểu hỏi.

Đương nhiên là không muốn bị ăn đòn!

Lục Trường Sinh thầm nghĩ, hắn một tên Thiên Tiên, tỷ thí chẳng phải là bị ăn đập sao.

Suy nghĩ một chút, Lục Trường Sinh nói: "Thế này đi, sư muội em về trước đi, sư huynh sẽ ẩn mình trong bóng tối, trận cuối cùng mới xuất hiện là được." Dù có bị ăn đòn thì cũng chỉ ăn một trận, Lục Trường Sinh thầm niệm.

"Vậy à..." Bích Tiêu có chút thất vọng, nhưng rất nhanh lại phấn chấn lên, đại sư huynh chịu ra mặt là được rồi.

"Vậy được, đại sư huynh, em đợi huynh ra sân!" "Được!" Lục Trường Sinh cười gật đầu, đợi Bích Tiêu quay về, sắc mặt liền khổ lại.

Nhưng nghĩ đến nụ cười của sư muội, Lục lại lần nữa lấy hết dũng khí.

Nụ cười của sư muội, do ta bảo vệ.

"Hệ thống, ẩn thân hình của ta đi." 【Đinh, đã ẩn thân.】 "Ừ." Lục Trường Sinh thầm gật đầu, tuy tu vi hắn thấp, nhưng công năng của hệ thống rất mạnh.

Chức năng ẩn thân này, theo lời hệ thống, không ai có thể phát hiện ra mình, cho dù là đứng trước mặt người khác nhảy múa cũng không bị phát hiện.

Ẩn thân xong, Lục Trường Sinh thoải mái hơn nhiều, đi lên núi Côn Luân.

Nửa sườn núi Côn Luân, Diệp Trường Sinh tay cầm quạt xếp, từng bước đi lên, hồi tưởng lại Bích Tiêu sư muội vừa gặp ở chân núi.

Thầm cảm thán, không hổ là Tam Tiêu tiên tử danh tiếng lẫy lừng, nhan sắc này không phải dạng vừa.

Hoàn toàn không thua kém Quỳnh Tiêu sư muội.

Nhưng chính sự quan trọng hơn, nên tạm thời không nhận nhau với Bích Tiêu sư muội, đợi đến lúc đại bỉ, mình hiện thân, Bích Tiêu sư muội tự sẽ biết thân phận của hắn.

Diệp Trường Sinh tiếp tục ung dung đi lên. ...: "Thiệt tình, giờ này rồi mà đại sư huynh còn chưa tới!" Quỳnh Tiêu lẩm bẩm, không để ý đến đạo nhân áo đen lướt qua mình, tiếp tục bay xuống núi.

Không lâu sau, ngay tại sườn núi đã gặp được Trường Sinh đại sư huynh đang thong dong đi dạo.

Quỳnh Tiêu mang theo vẻ trách móc, bay đến trước mặt Diệp Trường Sinh.

Diệp Trường Sinh ôn hòa cười, an ủi Quỳnh Tiêu sư muội, đồng

thời cũng bảo Quỳnh Tiêu quay về.

Chính mình sẽ ẩn thân, xuất hiện vào thời khắc quan trọng nhất.

Quỳnh Tiêu không hiểu, nhưng lời của đại sư huynh phải nghe, hơn nữa đại sư huynh đã đến rồi, chắc chắn sẽ không ngồi yên nhìn Tiệt giáo bị thiệt.

Thế là bỏ đi sự lo lắng, quay trở về.

Đợi Quỳnh Tiêu đi rồi, Diệp Trường Sinh mỉm cười, ẩn giấu khí tức của mình, tiếp tục đi lên núi.

Hắn không lo bị Thánh nhân phát hiện, hắn tu luyện Thần Thoại Tu Luyện Pháp, tuy mới tu luyện đến Thiên Tiên, chiến lực không bằng Thánh nhân.

Nhưng ở các phương diện khác, Thánh nhân không thể so với hắn.

Ẩn mình đi, rồi xuất hiện một cách chấn động trước vạn người, nghĩ thôi đã thấy sướng.

Diệp Trường Sinh mang theo ảo mộng, đi lên núi.

Chương 282

...

“Đại sư huynh của tôi ơi, sao huynh lại đến muộn vậy, tôi sắp lo chết rồi.” Thấy đại sư huynh, Triệu Công Minh thở phào nhẹ nhõm, tiến lên oán trách.

Lý Trường Sinh liếc Triệu Công Minh một cái, bình thản nói: “Cũng chưa muộn, ngươi đi trước đi.” “Ồ, được...

ủa?” Triệu Công Minh theo bản năng gật đầu, rồi sững người, nhìn về phía Lý Trường Sinh, “Đại sư huynh, huynh không đi cùng sao?

Ba vị muội muội vẫn đang sốt ruột chờ huynh, tam muội, nhị muội còn vội xuống núi đón huynh đó.” Nghe vậy, Lý Trường Sinh nhíu mày, Diệt Thế hệ thống vội vàng lên tiếng: 【Không phải ta làm, ký ức ta bịa cho Triệu Công Minh có chức năng tự phân tách, chắc là hắn đã nói chuyện của ngươi ra, nên Tam Tiêu đều tự động có ký ức do ta bịa, mong chờ ngươi trổ hết thần uy trong đại bỉ.】 Nghe hệ thống trả lời, Lý Trường Sinh cười lạnh một tiếng, không tranh cãi gì với hệ thống này.

Thân hình biến mất, ẩn mình trong bóng tối.

“Cuối cùng ta tự sẽ xuất hiện, ngươi về đi.” “Đại sư huynh!” Triệu Công Minh nhìn xung quanh, bóng dáng đại sư huynh đã không còn, thở dài, quay trở về. ...

Ngọc Hư Cung, đệ tử ký danh của Thích giáo đang tỷ thí với đệ tử Tiệt giáo.

Vân Tiêu ngồi ở vị trí của mình, bên cạnh là ba chỗ trống.

Một lúc sau, Triệu Công Minh lúc vui lúc buồn bực trở về, Triệu Công Minh thấy Vân Tiêu, thần bí truyền âm: "Đại muội, lần đại bỉ này chúng ta nhất định sẽ thắng." "Ừ." Vân Tiêu khóe miệng gượng gạo kéo ra một nụ cười, đáp lại Triệu Công Minh.

Hai tiếng rưỡi sau, Quỳnh Tiêu mang theo nghi hoặc trở về, Triệu Công Minh thấy vậy, tưởng là do Quỳnh Tiêu không gặp được Trường Sinh đại sư huynh.

"Nhị muội, yên tâm đi, lần này chúng ta nhất định sẽ thắng." "Đó là dĩ nhiên!" Quỳnh Tiêu tự tin gật đầu, có đại sư huynh ở đây, đương nhiên sẽ thắng.

Chỉ là không hiểu, tại sao đại sư huynh cứ phải ẩn mình đi.

Sư tôn vẫn luôn nghĩ đại sư huynh đã vẫn lạc, thỉnh thoảng lại thở dài, bây giờ nếu sư tôn biết đại sư huynh còn sống.

Nhất định sẽ vui chết mất!

Chỉ là đại sư huynh cứ khăng khăng đòi xuất hiện cuối cùng, khiến Quỳnh Tiêu buồn bực.

Nhưng nghĩ lại dù sao đại sư huynh cuối cùng cũng sẽ ra mặt, nàng lại vui vẻ trở lại.

Hai ngày rưỡi sau, Bích Tiêu mang theo vẻ hưng phấn và mong đợi vội vã trở về.

Ngồi vào chỗ, cười ngây ngô.

Sau đó Triệu Công Minh, Quỳnh Tiêu lại bắt đầu cùng Bích Tiêu bày tỏ rằng lần tỷ thí này Tiệt giáo bọn họ tuyệt đối sẽ trút được cơn giận.

Bích Tiêu đồng tình gật đầu, bắt đầu cùng đại ca, nhị tỷ nói về những chủ đề không có năm chữ "Trường Sinh đại sư huynh", nhưng

lại đâu đâu cũng có ý của Trường Sinh đại sư huynh.

Vân Tiêu bên cạnh vẫn giữ nụ cười ôn hòa, nhưng dấu tay trên phiến đá bạch ngọc tiên thiên dưới thân, cho thấy nội tâm không hề bình tĩnh. .....

Đại bỉ bắt đầu, khác với lần trước, lần này số Thánh nhân từ năm vị biến thành sáu vị.

Đệ tử các giáo cơ bản vẫn là những đệ tử của lần đại bỉ trước, khác ở chỗ, về mặt thực lực, cơ bản đã không còn đệ tử cảnh giới Thiên Tiên.

Nam Cực Tiên Ông bắt đầu làm trọng tài.

Lục Thánh cũng thỉnh thoảng lên tiếng, chỉ điểm công pháp hoặc thần thông cho đệ tử bên dưới.

Nơi quan chiến, Đa Bảo chọn một chỗ gần, mở ra một không gian an toàn, nằm trên chiếc ghế dựa làm bằng Hỗn Độn Chí Bảo, ăn linh quả xem trận đấu.

Đột nhiên, một giọng nói vang lên: "Cuộc sống cũng không tệ nhỉ, Đa Bảo huynh đệ." Đa Bảo nhìn sang, Đại Vu Đại Nghệ đang đứng bên đĩa quả của hắn, nhặt một quả linh quả trong đĩa lên ngắm nghía.

Đa Bảo lập tức nảy sinh ý định khoe khoang, một chiếc ghế dựa Hỗn Độn Linh Bảo xuất hiện.

Đại Nghệ thấy vậy, vội xua tay, "Thôi thôi, thứ Hỗn Độn Chí Bảo này ta dùng không quen." Nói xong, trước ánh mắt nghi hoặc của Đa Bảo, Đại Nghệ vung tay, một chiếc ghế dựa xuất hiện. 9.

Đa Bảo kinh hãi thốt lên: "Hồng Mông Linh Bảo!" Đại Nghệ khóe miệng nhếch lên, lần trước từ kho báu của cái hệ thống xếp hạng kia, mười hai kiện Hồng Mông Chí Bảo, còn có không ít Hồng Mông Linh Bảo, đều bị hắn hốt trọn một ổ.

Một sớm phất lên, Hồng Mông Linh Bảo dùng không hết, căn bản dùng không hết.

Thế là cũng đập ra làm đồ gia dụng.

Tuy lãng phí, nhưng ai bảo hắn có gia sản chứ?

Nằm trên chiếc ghế Hồng Mông Linh Bảo, Đại Nghệ phát ra tiếng rên thoải mái: "A ~!" "Vẫn là Hồng Mông Linh Bảo làm đồ gia dụng ngồi thoải mái hơn, Đa Bảo huynh đệ ngươi nói xem?" 10.

Đa Bảo chỉ biết câm nín, hoàn toàn cạn lời.

Ta chưa ngồi qua, sao ta biết được?

"Khụ khụ!" Đa Bảo ho khan hai tiếng, vung tay đổi linh quả trong đĩa thành các loại Hỗn Độn linh quả.

"Có hơi vội vàng, chỉ có thể dùng mấy loại quả tầm thường này chiêu đãi Đại Nghệ huynh đệ rồi, thứ lỗi nhé!" Hừm!

Đại Nghệ nhướng mày, vung tay, lấy ra một đĩa lớn Hồng Mông linh quả.

"Không sao, ta có linh quả ngon đây." "....." Đa Bảo sắc mặt cứng lại, gặp phải đối thủ rồi.

Đa Bảo từ trên ghế dựa ngồi dậy, một bộ trà cụ toàn là Hỗn Độn Chí Bảo xuất hiện.

"Nói nhiều như vậy, chắc hẳn Đại Nghệ huynh đệ cũng khát rồi, đến uống chút trà cho nhuận họng." "Uống trà thì có gì thú vị." Đại Nghệ xua tay từ chối, bên cạnh ghế dựa của hai người mỗi bên xuất hiện một vò Ma Thần Ngọc Tủy cấp Đại Đạo.

"Đa Bảo huynh đệ, vẫn là uống cái này mới sướng." "Ngươi nói đúng!" Đa Bảo nhanh chóng cất bộ trà cụ đi, rất tự nhiên ôm vò Ma Thần Ngọc Tủy bên cạnh lên uống.

“.....” Đại Nghệ nụ cười trên mặt vẫn còn, nhưng tim thì đang co giật liên hồi.

Đau lòng quá, thứ này hắn cũng không có nhiều.

Nhịn xuống, Đại Nghệ bình ổn lại tâm trạng, sắc mặt như thường ôm vò ngọc tủy bên cạnh uống.

Cùng Đa Bảo xem trận đấu. ...

Trong bóng tối của Côn Luân Sơn, có ba vị xuyên việt giả, đứng ở ba hướng rất khéo léo, không ai phát hiện ra nhau.

Trong đó, Lục Trường Sinh nghi hoặc nhìn trận đấu của các đệ tử ký danh của Thánh nhân này.

Đây là trận đấu của Huyền Tiên, Kim Tiên sao?

Đùa à!

Hắn một tên Thiên Tiên, động ngón tay đánh ra uy lực còn mạnh hơn thế này.

Chẳng lẽ vì mọi người đều là đệ tử Thánh nhân, đánh thật có chút không hay, nên chỉ là đi một vòng cho có lệ?

Diệp Trường Sinh càng nghĩ càng thấy đúng.

Mắt cũng sáng lên, cái này hay à, nếu hắn ra sân, chắc cũng không đến nỗi mất mặt.

Nghĩ thông suốt rồi, Diệp Trường Sinh xem càng kỹ hơn, không ngừng gật đầu.

Trận đấu này cũng ra dáng phết, trông như đánh thật vậy.

Ở một bên khác, Lục Trường Sinh cũng đang xem trận đấu của những đệ tử ký danh này, lắc đầu.

Tu luyện pháp chất lượng kém.

So với Thần Thoại Tu Luyện Pháp của hắn, hắn là Thiên Tiên đã có thể treo lên đánh Chuẩn Thánh.

Hơn nữa cảnh giới Huyền Tiên này hoàn toàn là thừa thãi, trong tu luyện pháp của hắn, căn bản không có Huyền Tiên.

Cảnh giới tiếp theo của Thiên Tiên là Kim Tiên, làm gì có Huyền Tiên nào.

Quả nhiên là tu luyện pháp chất lượng kém.

Hình như cái này còn là do Hồng Quân truyền xuống.

Hồng Quân hại chúng sinh a!

Vậy mà cũng xứng làm Đạo Tổ.

Thật nực cười!

Lục Trường Sinh khinh thường cười một tiếng, không xem những trận đấu này nữa, chờ đợi khoảnh khắc mình xuất hiện dưới vạn người chú mục.

Lại ở một hướng khác, Lý Trường Sinh dựa vào một gốc cây, lặng lẽ nhìn lên trời. 【Đừng quên nhiệm vụ.】Diệt Thế hệ thống nhắc nhở.

Lý Trường Sinh không thèm để ý đến nó, vẫn lặng lẽ nhìn lên trời. 【Ngươi không thể...】Diệt Thế hệ thống lại lên tiếng, mới nói được một nửa, Lý Trường Sinh đã đổi vị trí, nằm trên một cành cây, tiện tay chặn luôn giọng nói của Diệt Thế hệ thống.

Diệt Thế hệ thống sững sờ, một lúc lâu sau, văng tục: 【Vãi, sớm muộn gì cũng giết chết ngươi!】 ...

Thời gian trôi nhanh, cấp bậc chiến đấu của cuộc tỷ thí không ngừng tăng lên, bây giờ đã đến lượt các đệ tử Đại La Kim Tiên của Thánh nhân so tài.

Bích Tiêu kiêu ngạo bước ra, khí tức Đại La Kim Tiên hậu kỳ khiến các đệ tử Tiệt giáo có chút kinh ngạc.

Bích Tiêu chỉ về phía đệ tử Xiển giáo, ngón tay từ từ đưa ra, chỉ vào một người trong đám đệ tử.

“Ngươi, Thái Ất, ta muốn tỷ thí với ngươi.” Thái Ất: ??

Đệ tử Xiển giáo: ˚*̥(*ᵒ̤0)* Oa~ “Bích Tiêu sư muội, ngươi muốn đấu pháp với ta?” Thái Ất không chắc chắn hỏi lại.

“Ai là sư muội của ngươi!” Bích Tiêu chống nạnh, “Không sai, ta muốn đánh với ngươi!” Hít!

Cái giọng điệu này!

Đệ tử Xiển giáo hít một hơi lạnh, bọn họ nhớ không lầm chứ?

Lần trước Bích Tiêu sư muội vẫn rất lễ phép.

Một câu sư huynh, một câu sư tỷ.

Lần này lại trở nên đanh đá như vậy.

Chẳng lẽ...

Quảng Thành Tử và những người khác nhìn về phía Hoàng Long, rồi lại nhìn về phía Bích Tiêu.

Lộ ra vẻ mặt như hiểu như không.

Chương 283

Thái Ất nhìn lên sư tôn của mình, muốn cầu cứu.

Nguyên Thủy vẻ mặt bình thản, không nói gì.

Thái Ất thu hồi ánh mắt, vung tay, một thế giới Đại Thiên trống rỗng xuất hiện.

Làm ra tư thế mời: "Bích Tiêu đạo hữu mời." "Hừ!" Bích Tiêu hừ lạnh, đi vào trước, "Xem ta dạy dỗ ngươi thế nào!" Cái quái gì thế này!

Ta cũng có trêu chọc gì ngươi đâu!

Thái Ất thở dài, cũng đi theo vào.

Rất nhanh, bên trong đã diễn ra một trận đại chiến đặc sắc.

Giữa trận chiến, Quỳnh Tiêu cũng đứng dậy, mở ra một thế giới chỉ vào Xích Tinh Tử, tỏ ý muốn so tài với ngươi.

Xích Tinh Tử dưới sự chú ý của đông đảo đệ tử Xiển giáo, tiến vào thế giới, cùng Quỳnh Tiêu...

đệ tử?

Gì đây, sao lại tới một cặp!

Quảng Thành Tử đang hóng hớt, nhìn về phía vị trí của Tam Tiêu, vừa hay đối mặt với Triệu Công Minh.

Quảng Thành Tử: .....

Xác nhận ánh mắt, là người muốn gây sự.

"Quảng Thành Tử, có gan thì ra đây so tài!" Triệu Công Minh nói xong, bước vào thế giới vừa mở ra.

Đại ca, ngươi là Đại La Kim Tiên trung kỳ, ta Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Ngươi muốn đánh với ta!?

Quả dưa trong tay Quảng Thành Tử mất đi vị ngon, nhạt như sáp.

Hắn chỉ quay đầu một cái, có cần phải như vậy không?

Rốp!

Tiếng ăn dưa bên cạnh càng lớn hơn, Quảng Thành Tử trừng mắt nhìn Ngọc Đỉnh và những người khác, đừng có hưng phấn quá, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Triệu Công Minh đều như vậy rồi, Vân Tiêu nói không chừng cũng thế.

Người tiếp theo chính là các ngươi, chờ đó!

Nói xong, Quảng Thành Tử tiến vào thế giới trống rỗng, đánh nhau với Triệu Công Minh.

Những đệ tử Xiển giáo còn lại chuyển tầm mắt sang Vân Tiêu, chớp mắt.

Còn có Thích giáo, ngay cả đệ tử Tiệt giáo, cũng đều nhìn về phía Vân Tiêu.

Vân Tiêu: .....

Nhìn ta làm gì!

Ta không giống như muội muội và ca ca ngu ngốc của ta.

Thật sao?

Lúc này, đệ tử Xiển giáo Ngọc Đỉnh do dự lên tiếng: "Vân Tiêu sư muội, ngươi muốn tỷ thí không?" Vân Tiêu vừa định từ chối, trong nhóm chat đã bị sư tôn @.

Bảo nàng đánh, còn phải đánh thua?

“Từ Hàng sư tỷ, tiểu muội muốn cùng tỷ tỷ thí một phen!” Đệ tử Xiển giáo: Thế mới đúng chứ! ...

Ầm ầm ầm!

Thời gian trôi đi, trận chiến giữa Tam Tiêu, Triệu Công Minh và Xiển giáo cũng đến hồi kết.

Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu dù sao cũng được hệ thống cao cấp dạy dỗ, công pháp, cảnh giới lại tương đồng với Thái Ất, Xích Tinh Tử.

Tỷ thí lại không được dùng linh bảo.

Thái Ất, Xích Tinh Tử bại trận.

Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu ưỡn ngực ngẩng đầu trở về chỗ ngồi.

Một bên khác, trận chiến giữa Triệu Công Minh và Quảng Thành Tử vô cùng kịch liệt, cuối cùng Quảng Thành Tử thấy thời cơ gần đủ rồi.

Bán một sơ hở rồi thua.

Sau đó là bên Vân Tiêu và Từ Hàng, hai bên đánh qua loa vài chiêu, đã không muốn đánh nữa, muốn tìm cơ hội nhận thua.

Nhưng nguyên thần của Vân Tiêu lại là Hỗn Nguyên Kim Tiên, cao hơn Từ Hàng.

Ra tay trước một bước, bị Từ Hàng một chưởng đánh bay ra khỏi thế giới tỷ thí, miệng phun máu tươi, suy yếu vô cùng.

Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Triệu Công Minh vội vàng đỡ Vân Tiêu trở về, ánh mắt không thiện chí nhìn về phía Từ Hàng.

Từ Hàng cũng ngơ ngác nhìn bàn tay trắng nõn của mình.

Giao đấu với Vân Tiêu mấy chiêu, nàng có thể cảm nhận được, Vân Tiêu chẳng hề nghiêm túc.

Thực lực là trên nàng.

Hơn nữa, nàng đang chuẩn bị nhận thua thì lại thắng.

Vân Tiêu này đang diễn.

Nhìn ánh mắt của Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Triệu Công Minh, Từ Hàng đau đầu, ngươi diễn thì hay rồi, lại kéo thù hận cho ta.

Vẫn là ra tay trước thì hơn.

Từ Hàng nhìn về phía Thích giáo: "Địa Tạng sư đệ, nhiều năm không gặp, so tài một phen thế nào?" "Sư tỷ chỉ giáo, cầu còn không được!" Địa Tạng cười nhẹ, tiến vào thế giới của Từ Hàng, đại chiến.

...

"Hừ, sớm muộn gì cũng cho ngươi biết tay!" Bích Tiêu hừ lạnh, rồi lo lắng nhìn về phía Vân Tiêu.

"Đại tỷ, tỷ không sao chứ?" "Ta không sao!" Vân Tiêu lắc đầu, "Chỉ là vết thương nhỏ, điều dưỡng vài năm là khỏi." "Vậy thì tốt rồi!" Ba người Bích Tiêu thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía đệ tử Xiển giáo, còn định chuẩn bị đi tỷ thí.

Nhưng lại bị Vân Tiêu ngăn cản, chỉ có thể nén giận, xem tỷ thí.

Tiếp theo, mấy vị Đại La Kim Tiên của Thích giáo, Kim Linh, Vô Đương của Tiệt giáo, các đệ tử Đại La Kim Tiên của Xiển giáo cũng lần lượt so tài với nhau.

Cuối cùng, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, Triệu Công Minh ba người đột nhiên nảy sinh ý nghĩ mãnh liệt muốn dương oai Tiệt giáo.

Nhảy lên, mỗi người mở ra một thế giới.

Một bên khác, Huyền Đô đứng sau Lão Tử cũng nảy sinh cảm giác chướng mắt với ba người này.

Sức mạnh của hệ thống!

Huyền Đô dấy lên cảnh giác, năm đó sau khi trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, sư tôn trở về, đã trao cho hắn quyền hạn tra duyệt Thiên Đạo Bảng.

Thông tin trên Thiên Đạo Bảng, cộng thêm sự chỉ dạy của sư tôn.

Hắn cũng biết hệ thống là cái thứ gì.

Bây giờ, chính là có hệ thống đang can thiệp vào sức mạnh của hắn.

Huyền Đô nhìn về phía Lão Tử trước mặt, "Sư tôn!" "Đi đi, không cần nương tay." Lão Tử nói.

"Vâng!" Huyền Đô hành lễ, bay về khu vực thi đấu.

Hắn vừa ra sân đã gây chấn động.

Đệ tử duy nhất của Thái Thanh Thánh nhân, Huyền Đô sư huynh, hắn cũng muốn tỷ thí?

Huyền Đô sư huynh nghe nói là Chuẩn Thánh, ngoài Đa Bảo sư huynh của Tiệt giáo, ai có thể tranh tài?

Chúng đệ tử nhìn về phía Đa Bảo của Tiệt giáo, nhưng vị trí của Đa Bảo trống không. ???

Đa Bảo sư huynh không ở đây, vậy ai có thể tranh tài với Huyền Đô đại sư huynh?

Lúc này, Huyền Đô đã có động tác, chỉ thấy hắn cong ngón tay búng ra, thế giới do Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Triệu Công Minh mở ra hợp lại làm một.

Huyền Đô một bước tiến vào, nhìn ba người đang cảnh giác.

Huyền Đô chắp tay, "Sư đệ, hai vị sư muội, ta đến so tài với các ngươi một chút, thế nào?" "Hừ." Bích Tiêu hừ lạnh, ánh mắt vô cùng cẩn trọng, hai người còn lại cũng vô cùng nghiêm túc.

Huyền Đô ánh mắt bình tĩnh, chờ họ ra tay, Bích Tiêu ba người cũng không dễ dàng ra tay, hai bên đứng trên không trung, giằng co. ...

Trong một không gian, Đại Nghệ và Đa Bảo mỗi người nằm trong một hồ máu, dùng tinh huyết Bàn Cổ trong hồ máu để tôi luyện bản thân.

Đa Bảo lo lắng hỏi: "Đại Nghệ lão ca, huynh dùng tinh huyết Bàn Cổ tắm thật sự ổn không?" "Đa Bảo lão đệ, đệ yên tâm, không sao!" Đại Nghệ thản nhiên nói, "Các Tổ Vu của Vu tộc chúng ta đều làm như vậy, đệ xem chúng ta đã xảy ra chuyện gì chưa?" "Đúng là chưa!" Đa Bảo suy nghĩ rồi gật đầu.

"Thế chẳng phải là đúng rồi sao!" Đại Nghệ vung tay, trong hồ máu của Đa Bảo và mình mỗi bên lại có thêm một giọt tinh huyết.

"Đệ nói xem, tắm thế này có sướng không?" "Sướng." "Vậy còn lo gì nữa." Đại Nghệ hai tay gối sau đầu, nhìn ra ngoài, "Sắp đánh nhau rồi, theo kinh nghiệm của ta, mấy tên xuyên việt giả kia cũng sắp ra sân rồi, lão đệ, lát nữa đệ thêm chút gia vị vào đi!" "Thế mệt lắm, hay là thôi đi." "Làm tốt, nói không chừng có thể cuỗm được kho riêng của hệ thống." "Khụ khụ, ta còn trẻ, mệt chút không sao!" "Dễ nói dễ nói, đến lúc thu hoạch..." "Chia đệ một nửa." "Lát nữa đệ ra sân, ta qua Thiên Đạo Chi Nhãn chỉ điểm cho đệ từ phía sau, anh em mình tùy cơ ứng biến!" "....." ...

Ầm!

Huyền Đô và ba người Bích Tiêu đại chiến.

Sau đó hai chiêu rưỡi đã kết thúc trận đấu.

Chiêu thứ nhất, Huyền Đô một chiêu phá tan tuyệt thế thần thông của ba người Bích Tiêu.

Chiêu thứ hai, Huyền Đô trọng thương ba người.

Chiêu thứ ba, vừa ra chiêu, trước mặt hắn đã xuất hiện hai bóng người, phía xa trước mặt Triệu Công Minh cũng xuất hiện một bóng người.

Phân biệt là, Lục Trường Sinh, Diệp Trường Sinh, Lý Trường Sinh.

Chỉ thấy Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh phẫn nộ chặn đòn tấn công của Huyền Đô, cùng nhau quát lớn: "Huyền Đô, ngươi khinh người quá đáng!" *2 Hả?

Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh sững sờ, nhìn nhau.

Chương 284

Ấn tượng đầu tiên.

Vãi chưởng, thằng này ra vẻ quá!

Vãi chưởng, thằng này đẹp trai thật!

Ấn tượng thứ hai.

Thằng này là ai?

Trông thật chướng mắt.

Thằng cha này là ai?

Thật muốn giết hắn.

Cùng lúc đó, ánh mắt của Lý Trường Sinh trước mặt Triệu Công Minh lạnh đi.

Phán đoán của hắn đã sai lầm!

Sự bất thường của thế giới Hồng Hoang này không phải là có sự tồn tại nào đó trong bóng tối, mà là hai tên xuyên việt giả đã làm hỗn loạn quy tắc của Hồng Hoang!

Trong lòng Lý Trường Sinh xuất hiện sự thất vọng, nhưng vẻ mặt vẫn bình thản.

Một bên khác, Huyền Đô thấy đòn tấn công của mình bị chặn lại, hơn nữa lại xuất hiện ba kẻ kỳ lạ nghi là xuyên việt giả, khiến Huyền Đô cũng rơi vào hoang mang, không có động tác gì.

Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh cũng đang ngơ ngác nhìn nhau, hệ thống của hai người, Tối Cường Tu Luyện hệ thống và Thần Thoại Tu Luyện hệ thống cũng ngay lập tức phát ra tín hiệu dò xét.

Phát hiện đối phương cùng cấp với mình, quả quyết đàm phán, sau đó cùng nhau phát tín hiệu dò xét về phía hệ thống của Lý Trường Sinh.

Diệt Thế hệ thống nổi giận, hai cái cao cấp sơ kỳ cũng dám khiêu khích nó!

Vừa chuẩn bị phản kích, sức mạnh đã bị hạn chế, phần lớn sức mạnh của bản thân bị Lý Trường Sinh khống chế.

Bất đắc dĩ chỉ có thể đàm phán với hai hệ thống này, cùng nhau chia cắt Hồng Hoang này.

Ba hệ thống cao cấp, chúng căn bản không coi Hồng Hoang này ra gì, trực tiếp quyết định, để các túc chủ phân cao thấp, dựa theo thứ hạng để phân phối nhiều ít bản nguyên.

Thỏa thuận xong, mấy hệ thống giải tán hội nghị, mỗi bên bắt đầu bố cục, chuẩn bị giúp túc chủ của mình đoạt được vị trí thứ nhất.

Trong đó, Diệt Thế hệ thống chế giễu hai hệ thống còn lại, sau đó bắt đầu đàm phán với Lý Trường Sinh. ...

"Trường Sinh đại sư huynh!" Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, Triệu Công Minh ba người kinh hỷ hét lớn, chạy đến trước mặt đại sư huynh của mình.

Năm chữ "Trường Sinh đại sư huynh" vừa thốt ra, lập tức khiến các đệ tử của mấy giáo phái có mặt ở đó sốc không nhẹ, cái quỷ gì vậy, đại sư huynh của Tiệt giáo không phải là Đa Bảo sao?

Trường Sinh đại sư huynh này lại từ đâu ra?

Quan trọng là, Trường Sinh đại sư huynh lại có tới ba người!

Cái quỷ gì vậy?

Tại sao Thánh nhân lại không có phản ứng?

Chẳng lẽ Thánh nhân đã sớm liệu được rồi sao?

Vô số suy nghĩ không ngừng hiện lên trong đầu mọi người.

Rốp!

Quảng Thành Tử, Thái Ất và những người khác quên đi sự bực bội khi bị ba người Bích Tiêu khiêu chiến trước đó, vị ngon của dưa lại quay trở lại.

Từ Hàng đang so tài với Địa Tạng cũng liên tục lùi lại, hét lên: "Địa Tạng sư đệ, dừng chiến!" Địa Tạng: ??

"Không đánh nữa!" Từ Hàng không giải thích, vội vàng quay về vị trí của Xiển giáo, gia nhập đội quân hóng hớt thảo luận. ...

Bên này, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, Triệu Công Minh ba người cũng bị hai người Trường Sinh đại sư huynh còn lại làm cho kinh ngạc.

Bích Tiêu sắc mặt không thiện chí nhìn về phía Diệp Trường Sinh và Lý Trường Sinh sau lưng nhị tỷ và đại ca.

"Các ngươi là ai, dám mạo danh đại sư huynh của Tiệt giáo ta!" Diệp Trường Sinh: ??

Ta vốn dĩ là đại sư huynh Tiệt giáo, còn cần phải mạo danh sao?

"Tam muội, muội đang nói gì vậy!?" Nghe Bích Tiêu chất vấn Diệp Trường Sinh đại sư huynh, Quỳnh Tiêu lập tức cảm thấy oan ức cho đại sư huynh, đại sư huynh nhiều năm không về Tiệt giáo, nay vì vinh dự của Tiệt giáo mà trở về.

Lại bị tam muội chất vấn.

Tam muội thật không ra thể thống gì.

Quỳnh Tiêu nhìn về phía Lục Trường Sinh sau lưng Bích Tiêu, trực tiếp mắng: "Ngươi là tà ma từ đâu chui ra, cũng dám mê hoặc muội muội ta." "Muội muội, hắn là tà ma, muội mau qua đây, Trường

Sinh đại sư huynh sẽ bảo vệ chúng ta.” Lục Trường Sinh: .....

Ta là tà ma?

“Nhị tỷ!” Giọng Bích Tiêu dần cao lên, trong lòng cảm thấy oan ức cho Trường Sinh đại sư huynh.

Đại sư huynh nhiều năm không trở về.

Nay vừa về đã bị nhị tỷ chửi mắng, nhị tỷ quá đáng quá rồi.

Hơn nữa, những năm này nàng và nhị tỷ vẫn luôn thảo luận về sự anh minh thần võ của đại sư huynh.

Hóa ra, những gì nhị tỷ nói, đều là về tên yêu ma giả mạo đại sư huynh kia.

Nhìn bộ dạng của nhị tỷ, tỷ ấy đã hoàn toàn bị yêu ma lừa gạt, không được, nàng phải vạch trần bộ mặt giả tạo của yêu ma này.

Cứu nhị tỷ về!

Bích Tiêu đưa tay, chỉ vào Diệp Trường Sinh, giọng điệu lạnh lùng: “Nhị tỷ, tỷ nói hắn là Trường Sinh đại sư huynh, tỷ xem hắn có điểm nào giống đại sư huynh không.” Diệp Trường Sinh: .....

Khuôn mặt này là do hắn nặn theo hình tượng quân tử đó, bị xem thường rồi sao?

“Ta thấy tà ma sau lưng muội mới là không đúng.” Quỳnh Tiêu ghét bỏ nhìn Lục Trường Sinh sau lưng Bích Tiêu, “Trường Sinh đại sư huynh không có vẻ âm nhu như vậy, nhìn là biết không có khí thế gì.” Lục Trường Sinh: .....

Quỳnh Tiêu sư muội này thật là khó chiều.

“Nói bậy, dung nhan của Trường Sinh đại sư huynh, Nữ Oa Thánh nhân cũng từng nói tự thấy không bằng.” Bích Tiêu phẫn nộ phản bác.

Lục Trường Sinh: (ᗢᴗᗢ) Khiêm tốn, khiêm tốn đi sư muội!

“Được, không nói dung nhan.” Quỳnh Tiêu chỉ vào Lục Trường Sinh, chế nhạo: “Tư chất của Trường Sinh đại sư huynh, sư tôn từng nói có thể sánh ngang với Đạo Tổ.

Tu vi càng là cao thâm khó lường, hắn chẳng qua chỉ là một Thiên Tiên, cũng xứng làm đại sư huynh sao?

Tiểu muội, mau tỉnh lại đi, đây là một tà ma!” Lục Trường Sinh: .....

Ngươi nghe ai nói vậy?

Ta vì tư chất quá kém nên mới rời khỏi Tiệt giáo, hệ thống còn chê bai tư chất của ta.

Sao có thể sánh ngang với lão già Hồng Quân kia được!

Hơn nữa, ta là Thiên Tiên, tên giả mạo sau lưng ngươi chẳng lẽ không phải Thiên Tiên sao?

Lục Trường Sinh không nói nên lời, nhưng lại nhớ đến cảnh cứu Bích Tiêu sư muội, vừa rồi tu vi Thiên Tiên của ta, sao có thể chặn được đòn tấn công của Huyền Đô Chuẩn Thánh?

Chẳng lẽ, là tiềm năng của tình yêu, khiến hắn vượt cấp chiến đấu?

“Nhị tỷ, sao tỷ có thể nói đại sư huynh như vậy.” Bích Tiêu tan nát cõi lòng, thay đại sư huynh cảm thấy oan ức, “Đại sư huynh khiêm tốn, thể hiện ra tu vi Thiên Tiên chẳng qua là để giữ mình kín đáo, ta có thể trong thời gian ngắn như vậy đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ, đều là do đại sư huynh Tiệt giáo chúng ta, Lục Trường Sinh chỉ điểm.” “Ồ, ngay cả tên cũng sai.” Quỳnh Tiêu cười khẩy, nhìn về phía Lục Trường Sinh, quát: “Tà ma, ngươi đã lộ tẩy rồi, tên của đại sư huynh ta rõ ràng là Diệp Trường Sinh, điểm này ngươi cũng làm sai.

Còn dám lừa gạt tam muội ta, biết điều thì mau tự mình cầu xin tha thứ đi." Lần này không đợi Bích Tiêu nói, Lục Trường Sinh đã ngăn nàng lại, ánh mắt không thiện chí nhìn Diệp Trường Sinh: "Tu vi của ta dù kém, cũng là đệ tử đầu tiên của sư tôn, Lục Trường Sinh.

Ngươi mượn danh hiệu của ta lừa gạt Quỳnh Tiêu sư muội, nhưng không lừa được sư tôn đâu." Nói xong, Lục Trường Sinh nhìn lên Lục Thánh phía trên, ánh mắt dừng lại trên người Thông Thiên, vành mắt đỏ hoe.

Quỳ xuống: "Sư tôn, đệ tử bất hiếu, hơn một vạn nguyên hội rồi mà chưa thể về thăm sư tôn.

Đệ tử vốn định nhân dịp tỷ thí này để cho sư tôn một bất ngờ, nhưng không ngờ lại gặp phải biến cố này, xin sư tôn làm chủ." Thông Thiên lặng im không nói, ngài muốn nói cũng không nói được, vì trên người có sức mạnh của ba hệ thống cao cấp.

Lúc này, Diệp Trường Sinh cũng nhìn về phía Thông Thiên, cây quạt xếp phe phẩy rồi thu lại, hành lễ: "Đệ tử Trường Sinh bái kiến sư tôn, xin sư tôn ra tay, vạch trần con yêu quái mạo danh ta này." "Hừ, trước mặt sư tôn mà còn dám tự tin như vậy." Lục Trường Sinh cười lạnh, có chút khâm phục lá gan của Diệp Trường Sinh, nhưng, ngươi chọc nhầm người rồi.

Lục Trường Sinh không nói nữa, chờ sư tôn ra tay diệt tên giả mạo hắn này.

Diệp Trường Sinh liếc Lục Trường Sinh một cái, tiếp tục giữ tư thế hành lễ.

Một tên hề mà thôi, nói chuyện với hắn hai câu cũng thấy bẩn.

Lúc này, Diệt Thế hệ thống của Lý Trường Sinh cũng biết không thể trông cậy vào tên túc chủ cẩu này, liền ra tay với Triệu Công

Minh.

Triệu Công Minh nhìn mọi chuyện xảy ra trước mắt, lập tức nổi giận, tiến lên, kéo Bích Tiêu và Quỳnh Tiêu ra sau lưng Lý Trường Sinh: "Hai vị muội muội, hai người tỉnh táo lại đi, đây mới là đại sư huynh của chúng ta.

Lý Trường Sinh đại sư huynh." Nói xong, Triệu Công Minh nhìn hai tên Trường Sinh còn lại, giận dữ quát: "Hai tên giả mạo các ngươi, có bắt chước đại sư huynh thế nào cũng không thành công được đâu." Bịch!

Triệu Công Minh quỳ xuống trước mặt Thông Thiên, lớn tiếng nói: "Sư tôn, đại sư huynh những năm nay vẫn luôn khổ tu ở trung tâm đảo trong đạo trường của con, con thường xuyên đến thăm đại sư huynh.

Đại sư huynh không thể nào là giả được, xin sư tôn động dụng Tru Tiên Tứ Kiếm, chém giết hai tên giả mạo này!!" Lời của Triệu Công Minh sang sảng hữu lực, truyền khắp cả Côn Luân Sơn.

Mọi người đều hướng ánh mắt về phía Thông Thiên Thánh nhân.

Nghe đến đây, họ cũng đã biết, hóa ra Đa Bảo sư huynh của Tiệt giáo không phải là đại sư huynh.

Thông Thiên Thánh nhân trước khi thành Thánh đã thu một đệ tử thân truyền.

Tên là (?) Trường Sinh.

Bây giờ vị Trường Sinh sư huynh này đã trở về, nhưng mà... trong đó, chắc chắn có hai người là giả, chỉ không biết, ai là hàng giả.

Rốp!

Các đệ tử Xiển giáo kích động đến mức bóp nát cả quả dưa trong

tay, họ cũng không để ý.

Vì cảm giác đã lâu không có lại quay về.

Tiệt giáo lại có chuyện hay rồi, hóng hớt thôi!

Các đệ tử Xiển giáo tuy kích động, nhưng cũng biết hóng hớt chuyện này rất nguy hiểm, từng người một lùi về bức tường Ngọc Hư Cung, mượn đại trận của Ngọc Hư Cung để bảo vệ mình.

Vừa ăn dưa vừa xem kịch.

Chương 285

Dược Sư, Địa Tạng của Thích giáo cũng nhận được chỉ lệnh của Chuẩn Đề, lùi ra xa.

Quy Linh của Tiệt giáo ánh mắt lóe lên, tuy tu vi nàng thể hiện lúc này là Đại La Kim Tiên, nhưng tu vi thật sự là Hỗn Nguyên Kim Tiên, biết đây là tình huống gì.

Truyền âm cho Kim Linh, Vô Đương, sau đó lùi lại tìm nơi an toàn. ...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, ba luồng sức mạnh hệ thống trên người Thông Thiên cuối cùng cũng đàm phán xong, cùng nhau can nhiễu Thông Thiên.

Thông Thiên tiêu hóa xong, lần lượt nhìn ba người Trường Sinh một lượt.

Chậm rãi lên tiếng: "Năm xưa Đạo Tổ truyền xuống pháp Trảm Tam Thi, bản tôn đã truyền cho Trường Sinh.

Sau đó Trường Sinh bế quan, trải qua bao trắc trở, vọng tưởng tự mình thay đổi pháp Trảm Tam Thi.

Cuối cùng, chém ra thiện thi, ác thi, tự ngã thi ba phân thân, nhưng việc tự ý thay đổi pháp Trảm Tam Thi đã bị phản phệ, bản thân vẫn lạc, một tia ý thức cuối cùng dung nhập vào một trong ba thi." "Lúc Trường Sinh vẫn lạc, đã dùng sức mạnh cuối cùng, truyền tống ba thi đi, để chúng tự mình trưởng thành." "Không ngờ thoáng cái đã nhiều năm trôi qua, ba thi năm đó cũng đã trưởng thành rồi." Thông Thiên cảm khái, sau đó dưới sự chú ý của ba người, nói: "Ba người các ngươi, người dung hợp ý thức của Trường Sinh mới là đệ tử thật sự của ta, hai người còn lại, chẳng qua chỉ là tam thi của đệ tử ta." Cái

gì!!

Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh không dám tin, đây là thật sao?

Đột nhiên, Lục Trường Sinh nghĩ đến tư chất ngu độn của mình, chẳng lẽ, đây chính là nguyên nhân tu vi của hắn chậm chạp không lên được?

Vì bản thân hắn vốn không phải là một người hoàn chỉnh, bản thân có khuyết hãm!

Diệp Trường Sinh cũng có suy nghĩ tương tự, ký ức về việc năm đó hắn tự phế tam thi chuyển tu Thần Thoại Tu Luyện Pháp dần trở nên hỗn loạn.

Sau đó từ từ rõ ràng.

Không sai rồi, hắn nói năm đó hắn tự phế tu vi, tại sao lại không có tam thi, chính là vì tam thi đã sớm là ba tồn tại độc lập.

Năm đó sau khi hắn có được pháp Trảm Tam Thi, đã biết công pháp này có vấn đề, sau đó bế quan cải tiến.

Cuối cùng cải tiến ra pháp tam thi mới, chém ra tam thi, nhưng không ngờ, Hồng Quân âm thầm ra tay.

Hắn bị ép vẫn lạc, vào thời khắc cuối cùng, đã biến tam thi thành các cá thể độc lập, ý thức chủ của mình cũng dung nhập vào một trong số đó.

Vì lúc đó bản thân bị thương, ký ức xuất hiện hỗn loạn, hơn nữa, nhiều năm trôi qua, cảm ứng của hắn với hai thi còn lại đã sớm tan biến theo thời gian.

Bây giờ, hắn phải dung hợp hai thi này lại, nếu không bản thân không hoàn chỉnh, sau này đột phá Đại La sẽ có ảnh hưởng.

Một bên khác, Lý Trường Sinh biểu tình không đổi, phảng phất như một người ngoài cuộc.

Lúc này, Thông Thiên lại lên tiếng: "Thực lực ba người các ngươi không chênh lệch bao nhiêu, nhưng người có ý thức chủ của Trường Sinh sẽ mạnh hơn một chút." "Người đó, mới là Trường Sinh thật sự." Ầm!

Lời của Thông Thiên vừa dứt, Diệp Trường Sinh và Lục Trường Sinh đã lao vào đánh nhau.

Cả hai đều cho rằng đối phương là một phần của mình.

Muốn dung hợp, bổ sung căn cơ cho bản thân.

Nhưng đối phương dù sao cũng đã độc lập nhiều năm như vậy, làm sao có thể cam tâm tình nguyện chủ động dung hợp.

Đánh bại hắn, cưỡng ép dung hợp! ...

Ầm ầm ầm!

Giao động từ trận chiến của Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh vô cùng kịch liệt.

Cả Hồng Hoang dường như rơi vào ngày tận thế.

Diệp Trường Sinh càng đánh càng kinh hãi, tên tam thi này vậy mà cũng tu luyện Thần Thoại Tu Luyện Pháp.

Cảnh giới cũng là Thần Thoại Thiên Tiên.

Thần Thoại Tu Luyện Pháp là do hệ thống cho hắn, sao hắn ta lại biết được?

Chẳng lẽ là vì hắn là tam thi của mình? 【Lục Trường Sinh là tam thi của túc chủ, hệ thống mặc định là một thể, do đó cũng phát ra phần thưởng tương tự.】 Thần Thoại Tu Luyện hệ thống tùy tiện nói bừa.

“Vãi, cẩu hệ thống, ngươi hại ta thảm rồi!” Nghe hệ thống giải thích, Diệp Trường Sinh không nhịn được văng tục.

Phần thưởng tương tự, cũng có nghĩa là những gì hắn biết thì Lục Trường Sinh này cơ bản đều biết, những gì Lục Trường Sinh biết, hắn cũng cơ bản đều biết.

Thế này thì đánh cái rắm à?

“Hệ thống, cho ta một phần thưởng độc nhất vô nhị.” Diệp Trường Sinh nói. 【Túc chủ đừng mơ!】 “??” Diệp Trường Sinh ngơ ngác, một giây thất thần, bị Lục Trường Sinh đánh nổ nửa bên thân.

Đau đến mức hắn nhe răng, vội vàng khôi phục thân thể tiếp tục chiến đấu. 【Đây là trận chiến của chính túc chủ, hệ thống không can thiệp.】 Thần Thoại Tu Luyện hệ thống bất đắc dĩ.

Nó đã thương lượng xong với hai hệ thống còn lại, dựa vào thực lực mạnh yếu của túc chủ để phân chia bản nguyên của thế giới này.

Trong thời gian đó, ngoài việc chỉ điểm bằng lời nói, không thể cung cấp cho túc chủ bất kỳ trang bị thần thông thực chất nào để giúp đỡ.

Bây giờ xem ra, hình như túc chủ của nó yếu hơn.

Thôi vậy, thua thì thua thôi.

Thần Thoại Tu Luyện hệ thống thở dài, chỉ là kiếm ít bản nguyên hơn một chút.

Coi như kết giao hai người bạn.

Sau này gặp phải món hàng lớn mà mình không xử lý được, cũng có thể gọi họ cùng làm.

Nghĩ thông rồi, Thần Thoại Tu Luyện hệ thống không thèm để ý đến túc chủ nữa, bắt đầu giao lưu với Tối Cường Tu Luyện hệ thống

và Diệt Thế hệ thống.

Tối Cường Tu Luyện hệ thống và Diệt Thế hệ thống cũng rất hòa khí.

Ba vị hệ thống vừa nói vừa cười, chia sẻ kinh nghiệm từng cày Hồng Hoang, rút máu Bàn Cổ.

Đồng thời lập kế hoạch, đợi túc chủ phân thắng bại xong, làm thế nào để áp chế Hồng Hoang này một cách đơn giản và hiệu quả.

Bảo lưu bản nguyên một cách hoàn chỉnh hơn.

Ầm ầm ầm!

Đại chiến giữa Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh vẫn tiếp tục.

Tưởng chừng như bất phân thắng bại, nhưng thắng lợi đã nghiêng về phía Lục Trường Sinh.

Chiến đấu đến bây giờ, nghi hoặc trong lòng Lục Trường Sinh cũng càng lúc càng lớn.

Tại sao hắn và tên tam thi này chiến đấu, nhiều người như vậy đều lùi ra xa, còn mang theo vẻ mặt kinh hãi?

Hắn chẳng qua chỉ là Thiên Tiên mà thôi, có cần phải chấn kinh như vậy không?

Lục Trường Sinh rất bối rối, nhưng rất nhanh, hệ thống của hắn đã cho ra đáp án. 【Đừng nghi hoặc nữa, vì tu luyện pháp ta cho ngươi khác biệt.】 "Ý gì?" Lục Trường Sinh thầm hỏi. 【Nói đơn giản, Thiên Tiên của ngươi có thể treo lên đánh Chuẩn Thánh, cảnh giới tiếp theo Kim Tiên có thể treo lên đánh Thánh nhân.

Đơn giản vậy thôi!】 Tối Cường Tu Luyện hệ thống giải thích xong, tiếp tục nói: 【Túc chủ, đánh cho tốt, nuốt chửng hai tên tam thi

này đi, ngươi sẽ có một bất ngờ lớn!】 "Hóa ra mình không hề yếu như vậy!" Lục Trường Sinh bừng tỉnh đại ngộ, hóa ra cảnh giới của hắn không giống những người khác.

Dựa vào chiến lực hiện tại của hắn, theo lời hệ thống, Chuẩn Thánh vô địch.

Cho nên, hắn hiện tại ở Hồng Hoang, chính là kẻ mạnh nhất dưới Thánh nhân.

Đại bỉ lúc đầu, đệ tử các phái cũng là đánh thật, chứ không phải giả vờ.

Hóa ra mình đã mạnh đến thế rồi!

Lục Trường Sinh cảm khái, sau đó đánh Diệp Trường Sinh càng hăng hơn.

Hắn rất mong chờ, sau khi nuốt hai tên tam thi này, bất ngờ mà hệ thống cho sẽ là gì. ...

Đại chiến rất kịch liệt, mấy vị Thánh nhân ra tay, đưa Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh vào một thế giới tạm thời được mở ra.

Mấy vị Thánh nhân liếc nhìn Lý Trường Sinh vẫn không có động tĩnh gì, tên xuyên việt giả này có chút kỳ quái.

Nhưng không phải chuyện của họ.

Thu hồi ánh mắt, tiếp tục chuyên chú xem trận chiến của Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh.

Trên Côn Luân Sơn, đệ tử các phái đều đã tìm được chỗ an toàn để quan chiến, còn Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Triệu Công Minh ba người.

Lúc này đã hòa hảo trở lại, nghe sư tôn giải thích, họ càng thêm sùng bái Trường Sinh đại sư huynh.

Không hổ là Trường Sinh đại sư huynh, tam thi đã lợi hại như

vậy, năm đó nếu không xảy ra tai nạn.

Tiệt giáo của họ chẳng phải sẽ có vị Thánh nhân thứ hai sao.

Trường Sinh đại sư huynh quá lợi hại.

Mắt ba người lấp lánh như sao, Vân Tiêu bên cạnh im lặng cúi đầu, cào vào bậc thềm bạch ngọc dưới ghế. ...

Ngoài Côn Luân Sơn, ba bóng người tụ tập, động tĩnh chiến đấu lớn như vậy, sao có thể không kinh động đến ba huynh đệ Đại Uyên.

"Nhị đệ, bên nương nương có phản ứng gì không?" Giảng Đạo hệ thống hỏi.

"Đại ca, nương nương nói lần này tà ma ngoại vực xuất hiện quá đột ngột, cần thời gian chuẩn bị!" Minh Hà sắc mặt 'khó coi' đáp.

"Tà ma ngoại vực lần này xem ra đã ở Hồng Hoang khá lâu rồi, ta vậy mà không hề nhận ra." Giảng Đạo hệ thống vẻ mặt 'dằn vặt', tự trách vô cùng: "Đại Uyên, thực sự hổ thẹn với sự kỳ vọng của nương nương!" "Đại ca, chuyện này cũng không trách huynh được." Phong Đô trong lòng không nói nên lời, nhưng vẫn lên tiếng an ủi: "Thực lực của lũ tà ma ngoại vực này vừa nhìn đã biết là cấp bậc của nương nương rồi, chúng ta không phát hiện cũng là chuyện bình thường." "Đúng vậy đại ca." Minh Hà cũng nói: "Chúng ta tuy không phát hiện ra mấy tà ma ngoại vực này, nhưng chúng chẳng phải cũng đã tự động lộ diện rồi sao." "Hai vị hiền đệ nói có lý!" Giảng Đạo hệ thống ngừng tự trách, nói: "Việc cấp bách bây giờ là không thể để mấy tà ma ngoại vực này chạy thoát, đợi nương nương ra tay chém giết chúng, để lập công chuộc tội!" "Nhị đệ, tam đệ." "Đại ca, có gì phân phó?" "Chúng ta chặn đứng hoàn toàn giao động chiến đấu, để khỏi kinh động chúng sinh Hồng Hoang." Giảng Đạo hệ thống nói xong, ra tay trước, che chắn kín mít mọi thứ ở Côn Luân Sơn.

Phong Đô, Minh Hà: .....

Trong bóng tối Đế Tuấn bọn họ đang quan chiến từ xa, ngươi làm thế này, cái gì cũng không thấy được.

Đây chẳng phải là kéo thù hận sao?

Minh Hà, Phong Đô bất đắc dĩ, cùng nhau ra tay che chắn Côn Luân Sơn.

Sau đó vào nhóm chat, quả nhiên, Đế Tuấn bọn họ đang thảo luận đã xảy ra chuyện gì, ai đã ra tay?

Chương 286

Đột nhiên mất tầm nhìn.

Hai người giải thích một lượt, sau đó mở livestream, để các đạo hữu xem trực tiếp.

Mở xong livestream, bên này hai người, Giảng Đạo hệ thống lại có động tác mới.

Dừng việc che chắn Côn Luân Sơn, vỗ vai hai người, cổ vũ: "Vì Hồng Hoang, hai vị huynh đệ kiên trì nhé, ta đi xem bên nương nương thế nào, xem có giúp được gì không." Nói xong, bóng dáng Giảng Đạo hệ thống biến mất, bỏ lại Phong Đô và Minh Hà. 'Đây là cố ý phải không!' Phong Đô dùng ý niệm giao lưu. 'Cái này còn phải hỏi à.' Minh Hà bất đắc dĩ, nói: 'Hắn chính là không muốn chúng ta cùng tham gia đội ngũ đối kháng các hệ thống này, để khỏi làm phiền hắn âm thầm trộm bản nguyên.' Phong Đô không nói nên lời, chuyện ngươi âm thầm trộm bản nguyên, phàm là ai lợi hại ở Hồng Hoang đều biết.

Còn cần che đậy sao?

Ngươi cứ trộm là xong rồi, bọn họ bảo đảm không nhìn thấy.

Chúng ta dù sao cũng là huynh đệ kết nghĩa, đừng làm xa cách như vậy. 'Kết nghĩa với hắn làm đại ca thật là phí công!' Hai người thở dài, tiếp tục theo lời dặn của Giảng Đạo hệ thống, che chắn Côn Luân Sơn. ...

"Đại Uyên bái kiến nương nương!" Thế giới U Minh, Giảng Đạo hệ thống hành lễ với Bình Tâm, "Đại Uyên thất trách, không thể phát hiện Hồng Hoang có nhiều tà ma ngoại vực như vậy, xin nương nương trách phạt!" "Chuyện này không trách ngươi!" Bình Tâm lắc

đầu, nói: “Những tà ma ngoại vực này, thực lực đều ở Đại Đạo Cảnh, ngươi không phát hiện cũng không có gì lạ!” “Mạnh như vậy!” Giảng Đạo hệ thống ‘kinh ngạc’, sau đó lo lắng hỏi: “Nương nương, nhiều tà ma ngoại vực mạnh như vậy, Hồng Hoang, có chịu nổi trận chiến như thế không?” Bình Tâm liếc Minh Hà một cái, ý tứ là, coi thường nàng sao?

Chỉ một tên cao cấp trung kỳ, hai tên cao cấp sơ kỳ, trên người còn có một nửa nhỏ dấu ấn Thiên Đạo, nàng còn không xử lý được sao?

“Đại Uyên không dám nghi ngờ uy lực của nương nương, nhưng ba tà ma ngoại vực, chỉ cần một chút sơ suất, sức mạnh của chúng cũng đủ để hủy diệt Hồng Hoang.” Giảng Đạo hệ thống cúi đầu nói, “Đại Uyên cũng là vì Hồng Hoang mà cân nhắc!” “...”. .....

“Ngươi có lòng rồi.” Bình Tâm nhìn chằm chằm vào Giảng Đạo Hệ Thống, nàng cũng đã hiểu ý của gã này.

Hắn muốn xem xem ‘vết thương’ của Đạo Tổ đã khá hơn bao nhiêu.

Xem ra sau khi hồi phục đến cấp cao, sự tự tin của gã này cũng đã trở lại, chuẩn bị gây chuyện đây.

Nghĩ một lúc, Bình Tâm nói: “Ngươi nói đúng, vì sự an toàn của Hồng Hoang, cẩn thận một chút vẫn hơn.” Dứt lời, Bình Tâm lấy ra ba món Hồng Mông Chí Bảo, phất tay, ba món bảo vật bay đến trước mặt Giảng Đạo Hệ Thống, cùng lúc đó, một hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần mờ ảo xuất hiện.

“Ngươi ở lại đây, phân giải ba món linh bảo này để triệu hoán Hỗn Độn Ma Thần.

Ta đi mời Đạo Tổ xuất quan.” Nói xong, Bình Tâm biến mất khỏi U Minh thế giới.

Giảng Đạo Hệ Thống đợi một lát, ưỡn thẳng lưng, cầm ba món Hồng Mông Chí Bảo trong tay.

Hắn vận dụng quyền hạn của mình, phân giải Hồng Mông Chí Bảo, bản nguyên chảy ra, dung nhập vào hư ảnh Ma Thần.

Một lúc sau, Giảng Đạo Hệ Thống bắt đầu giở trò, trực tiếp đổi một món Hồng Mông Chí Bảo thành một món Hồng Mông Linh Bảo có phẩm chất tốt hơn một chút.

Sau đó tiếp tục phân giải, tiện tay dùng lục châu khắc trừ bớt.

"Cũng không biết Hồng Quân bây giờ yếu đến mức nào." Giảng Đạo Hệ Thống thầm nghĩ.

Hắn nhấn mạnh sự nguy hiểm của đám vực ngoại tà ma lần này chính là muốn để Bình Tâm đi mời Hồng Quân ra mặt.

Để xem thực lực của Hồng Quân.

Mặc dù có thể chắc chắn trong thời gian ngắn như vậy, Hồng Quân không thể hồi phục được bao nhiêu, vẫn còn rất yếu, nhưng không tận mắt xác nhận một lần thì vẫn có chút không yên tâm.

"Hồng Quân à, ngươi có chịu ra mặt không đây?" Giảng Đạo Hệ Thống lẩm bẩm. ...

Trên một hòn đảo nhỏ gần Kim Ngao đảo ở Hồng Hoang, Lục Bất Phàm đã hoàn thành một thành tựu của Cẩu Đạo Vô Địch Hệ Thống.

Hắn nhận được phần thưởng của hệ thống là một bộ Hồng Mông Chí Tôn Đại Đạo Cốt.

Cộng thêm việc tu luyện Cẩu Vương Đại Đạo Quyết, và những thứ lặt vặt nhận được trong những năm qua như tinh huyết Ma Thần, da Bàn Cổ... thực lực đã có thể đè đầu cưỡi cổ Thánh Nhân, ngang cơ với Thiên Đạo, khiến Lục Bất Phàm vui đến nhảy cẫng lên.

Hắn chỉ hận không thể xuất thế ngay bây giờ, để cả Hồng Hoang thấy mình ngầu lòi thế nào!

Nhưng Cẩu Đạo Vô Địch Hệ Thống sao có thể cho phép, nó cưỡng chế hắn phải tu luyện Cẩu Vương Đại Đạo Quyết đến tầng cuối cùng mới được xuất sơn.

Lục Bất Phàm đành bất lực, chỉ có thể làm theo yêu cầu vớ vẩn của hệ thống cẩu, thầm ghi hận, quyết định sau khi mình đại thành.

Nhất định phải gỡ bỏ cái hệ thống cẩu này.

Mà trên bầu trời hòn đảo, Hồng Quân và La Hầu đang chơi một loại kỳ pháp tự chế.

Cả hai đang đấu đến độ không thể tách ra.

À không, là cãi nhau đến độ không thể tách ra.

Đột nhiên, hai người dường như cảm giác được gì đó, bàn cờ biến mất, thay vào đó là một bộ trà cụ, sắc mặt hai người vẫn như thường.

Họ vừa nấu trà luận đạo, vừa tiện tay giúp Cẩu Đạo Vô Địch Hệ Thống ở phía dưới ngăn chặn những âm thanh ồn ào của Hồng Hoang.

Bình Tâm xuất hiện ở đây, nói: "Đạo Tổ, Giảng Đạo Hệ Thống muốn thăm dò hư thực của ngài." "Ồ!" Ánh mắt Hồng Quân thay đổi, "Là muốn xem 'vết thương' của ta hồi phục thế nào sao?" "Chắc là vậy!" Bình Tâm gật đầu.

"Hệ thống này, cấp bậc vừa hồi phục, lá gan cũng lớn lên rồi!" Hồng Quân chậm rãi gật đầu, "Hắn muốn xem vết thương của ta hồi phục thế nào, vậy thì cứ để hắn xem." "Đạo Tổ, ngài định hiện thân như thế nào?" Bình Tâm hỏi.

Hồng Quân nhìn về phía núi Côn Luân, nơi Đại Nghệ và Đa Bảo

đang âm mưu đại sự, cười nói: “Không vội, cứ để chúng nó chơi một lúc đã!” “Vâng!” Bình Tâm gật đầu, thân ảnh biến mất.

Đợi Bình Tâm đi rồi, La Hầu vội vàng cất bộ trà cụ đi, rút trường thương ra, hưng phấn nói: “Lão Lục, để ta đâm ngươi một thương.

Như vậy ngươi xuất hiện với hình tượng trọng thương sẽ hợp lý hơn nhiều!” “Ha ha!” Hồng Quân cười lạnh, để ngươi đâm, ta bị ngốc à?

“Còn ngẩn ra đó làm gì, lại đây, một thương là xong chuyện!” La Hầu nói xong, trường thương liền đâm về phía bụng Hồng Quân.

“Ta...” Hồng Quân vội vàng đổi vị trí, xua tay bảo La Hầu mau dừng lại.

Đồng thời gọi lão đại, lão tam, lão tứ...

Chẳng mấy chốc, Luân Hồi và Nhân Quả đã xuất hiện.

Còn Bàn Cổ, liếc qua tin nhắn của Lão Lục, trở mình một cái, ngủ tiếp. ...

“Đừng chạy, Lão Lục, ngươi không bị thương nặng một chút, lỡ Giảng Đạo Hệ Thống lại nhát gan thì sao?” La Hầu cầm thương, đuổi theo đâm Hồng Quân khắp nơi.

Hồng Quân liên tục thay đổi vị trí, không cho La Hầu đâm trúng.

Luân Hồi nhìn mà cạn lời, nói: “Gọi ta đến là để xem các ngươi diễn trò hề này à?” Hồng Quân đang chạy trối chết nghe vậy, ho khan hai tiếng ngượng ngùng, không chạy loạn nữa.

Mũi thương của La Hầu dừng lại ngay sát bụng Hồng Quân, rồi thu thương lại.

“Chính sự quan trọng, các ngươi trông chừng trước đi.” Hồng Quân nói xong, thân ảnh biến mất.

Luân Hồi và Nhân Quả đứng trên không trung phía trên Cẩu Đạo Vô Địch Hệ Thống, ngăn không cho nó phát hiện ra sự bất thường của Hồng Hoang.

Trận chiến ở núi Côn Luân, Giảng Đạo Hệ Thống có thể che giấu được dao động, nhưng không thể ngăn được sự thăm dò của một hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Hồng Quân phải đi diễn kịch, một mình La Hầu thì không đủ an toàn, đó là lý do Luân Hồi và Nhân Quả phải đến.

Hai vị Ma Thần cộng thêm La Hầu, ba vị Ma Thần ra tay, cho dù Hồng Hoang bây giờ có nổ tung.

Tên Cẩu Đạo Vô Địch Hệ Thống này cũng không thể phát hiện ra được gì.

La Hầu lấy trà cụ ra, ba vị Ma Thần ngồi giữa không trung uống trà.

La Hầu nhìn xuống Cẩu Đạo Vô Địch Hệ Thống bên dưới, đau lòng nói: "Nuôi một hệ thống tốn kém thật!" Một hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Giết đi thì là một món tài sản không nhỏ, không nói đâu xa, đủ tài nguyên cho một Hỗn Độn Ma Thần chưa đột phá có thể đột phá một cách dễ dàng.

Nhưng hệ thống này lại phải giữ lại cho Giảng Đạo Hệ Thống.

Quá hào phóng!

"Lão Thất, nghĩ thoáng ra đi, nếu Giảng Đạo Hệ Thống đột phá, chúng ta sẽ nhận được hồi báo cao hơn." Nhân Quả nói.

"Ta biết, chỉ là Giảng Đạo Hệ Thống này quá không phối hợp." La Hầu lắc đầu, Giảng Đạo Hệ Thống quá kén ăn.

Ba hệ thống cao cấp lần này là chuẩn bị riêng cho hắn, kết quả là hắn lại không dám động thủ.

Quá nhát gan, chỉ cần phối hợp một chút, chúng ta cho ngươi ăn gì thì ăn nấy.

Ngươi cũng sớm được giải thoát rồi, đến nỗi phải cả ngày ở Hồng Hoang làm một thằng ngốc sao?

Nghe lời của Lão Thất, Luân Hồi và Nhân Quả lắc đầu cười, tiếp tục uống trà.

Chẳng mấy chốc, Hồng Quân trở về, cùng xuất hiện còn có phân thân của hắn, Quy Tắc Hồng Quân.

Có điều, Quy Tắc Hồng Quân lúc này trông không có vẻ gì, nhưng nếu cảm nhận kỹ.

Sẽ cảm thấy được sinh cơ trong cơ thể Quy Tắc Hồng Quân đang không ngừng bị bào mòn, cùng với đủ loại nguyền rủa khó có thể xóa bỏ.

"Chuẩn bị gần xong rồi, nhưng còn thiếu một thứ." Hồng Quân chìa tay về phía La Hầu, "Đưa thương đây!" "Hay là để ta đâm nhé." La Hầu cầm thương trong tay, mong đợi nói.

"Vậy ngươi làm đi, nhớ đâm đúng chỗ." Hồng Quân nhún vai, ngồi giữa không trung, cùng Luân Hồi và Nhân Quả uống trà.

"Được thôi!" La Hầu hưng phấn đứng dậy, tóm lấy quy tắc phân thân rồi biến mất tại chỗ.

Hai tiếng rưỡi sau, La Hầu với vẻ mặt khoan khoái mang quy tắc phân thân trở về.

Ba Ma Thần nhìn sang, khóe miệng đồng loạt giật giật.

Vị trí thì đâm đúng rồi, nhưng chỉ cần cảm nhận sơ qua là biết, vết

thương này là do đâm từng chút một mà thành.

Một thương đâm một lớp da, đâm đến mấy trăm triệu thương mới tạo thành cái lỗ.

"Yên tâm, không nhìn ra đâu!" La Hầu tự tin cười, cây thương trong tay hắn dài ra một chút.

Dứt khoát đâm về phía sau.

Phụt!

Trong nháy mắt, thương đâm xuyên qua Quy Tắc Hồng Quân, bản nguyên Thiên Đạo tinh thuần chảy ra, Hồng Quân vội vàng thu lại, lườm La Hầu một cái.

Bên dưới còn có một hệ thống cao cấp, ngươi không thể cẩn thận hơn được à.

"Hì hì!

Chương 287

Khó có dịp đè Lão Lục ra đánh, hưng phấn quá, hưng phấn quá!" La Hầu cười gượng.

"Ha ha!

Ta dù có dậm chân tại chỗ mười cái Hỗn Độn thì ngươi cũng đừng hòng vượt qua ta." Hồng Quân nói xong, không cho La Hầu cơ hội phản bác, mang theo quy tắc phân thân chuẩn bị ra sân.

Chỉ để lại La Hầu đang tức giận, cùng Luân Hồi và Nhân Quả đang uống trà. ...

Tại núi Côn Luân, Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh vẫn đang đại chiến.

Trong hai tiếng rưỡi, hai người đã đánh nổ không biết bao nhiêu thế giới.

Nhưng mỗi lần đánh nổ một thế giới, Lục Thánh lại mở ra một thế giới khác lớn hơn một chút.

Cho hai người đại chiến.

Ầm ầm ầm!

Diệp Trường Sinh lúc này vô cùng thảm hại, hắn đã bị Lục Trường Sinh đánh nổ mấy chục lần, trong khi hắn mới chỉ đánh nổ Lục Trường Sinh hai lần.

Phẫn nộ, sụp đổ, Diệp Trường Sinh trong lòng tràn đầy căm giận và xấu hổ, hắn là ý thức chủ, lại bị một Tam Thi đè ra đánh.

Quá mất mặt!

Ầm!

Diệp Trường Sinh lại một lần nữa bị đánh nổ, nhưng trong nháy mắt, hắn đã hồi phục, liên tục thay đổi vị trí, tránh né đại chiến với Lục Trường Sinh. 'Hệ thống, mau nghĩ cách đi!' Diệp Trường Sinh nói. 【Đinh, hệ thống không có quyền can thiệp vào trận chiến giữa các túc chủ.】Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống tùy tiện tìm một lý do, từ chối yêu cầu của Diệp Trường Sinh.

Đùa à, ba hệ thống cao cấp chúng ta còn phải sợ cái thế giới này sao?

Ngươi bây giờ chỉ là sủng vật ta dùng để đấu với túc chủ khác thôi.

Nếu ngươi giúp ta thắng được thứ hạng tốt, ta có thể cho ngươi một kết cục tốt đẹp, lần sau lại mang ngươi đi chơi.

Nhưng xem ra, ngươi và Lục Trường Sinh tu vi tương đồng mà lại bị đánh thành ra thế này, đúng là một tên phế vật.

Giữ ngươi lại làm gì.

Ầm!

Diệp Trường Sinh lại bị đánh nổ, nhưng lần này chưa kịp hồi phục, Lục Trường Sinh đã ra tay lần nữa.

Lôi điện hóa thành từng sợi roi dài, quất loạn xạ trong đám huyết vụ của Diệp Trường Sinh.

Hàng vạn tia sét lóe lên, mỗi sợi roi sét đều phát ra tiếng lách tách.

Cùng với tiếng kêu la thảm thiết của Diệp Trường Sinh.

"A a, hệ thống cứu ta!" Lời vừa dứt, Lục Trường Sinh đang vung roi sét bỗng sững người, dừng tấn công.

Hệ thống?

Tam Thi của hắn có hệ thống? 【Không phải, đó là một hệ thống

con của ta!】Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống nói, 【Hắn là Tam Thi của túc chủ, ta thưởng cho túc chủ, hắn cũng có thể cảm ứng được, do cơ duyên xảo hợp, trong cơ thể hắn cũng hình thành một hệ thống con của ta.】 "Thì ra là vậy!" Lục Trường Sinh bừng tỉnh ngộ, rồi một thanh kiếm xuất hiện trong tay hắn.

Lao về phía Diệp Trường Sinh vừa hồi phục trong lúc hắn đang ngẩn người.

Diệp Trường Sinh còn chưa tỉnh táo lại sau cảm giác tê liệt vì điện giật, đã lại bị chém thành hai mảnh.

Lục Trường Sinh lại vung kiếm, Diệp Trường Sinh bị chém thành hai mảnh rốt cuộc không chịu nổi nữa, sụp đổ gào lên: "Đừng đánh nữa, ta đầu hàng, nguyện hiến dâng bản nguyên, tha cho ta một mạng!" Keng!

Lục Trường Sinh thu lực, kiếm khí không có sự chống đỡ của hắn, đánh vào người Diệp Trường Sinh, phát ra tiếng va chạm giòn tan.

Lục Trường Sinh mềm lòng, nghe thấy tiếng cầu xin tha thứ của Diệp Trường Sinh, gật đầu: "Vậy thì không giết ngươi, để lại 99.99% bản nguyên, ngươi đổi tên rồi cút đi." "Được, được, đa tạ ơn không giết, ta sẽ ép bản nguyên ra ngay." Diệp Trường Sinh hồi phục thân thể, vội vàng gật đầu, sau đó bắt đầu ép bản nguyên của mình ra.

Lục Trường Sinh thấy vậy, thả lỏng, xử lý xong một tên, còn một tên khác... một tên khác?

Lục Trường Sinh lập tức kinh hãi, vội vàng nhìn về phía vị trí của Lý Trường Sinh, phát hiện hắn vẫn đang đứng đó, thở phào nhẹ nhõm.

Sơ suất quá, vừa rồi nếu Lý Trường Sinh này đánh lén hai người họ, họ thật sự khó mà né được.

May mà Lý Trường Sinh này không giở những thủ đoạn hạ lưu đó, chính trực như vậy, chắc hẳn là tự ngã thi của hắn.

Có hình tượng quang minh lỗi lạc của hắn!

Lục Trường Sinh thầm đoán, lúc này, Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống của hắn vội vàng lên tiếng: 【Túc chủ, các ngươi là một thể, nếu hắn còn sống, sẽ ảnh hưởng đến tương lai của ngươi, không thể giữ lại!】 'Không sao.' Lục Trường Sinh lắc đầu, 'Hắn mất bản nguyên rồi, còn có thể làm nên trò trống gì...' Lời còn chưa dứt, Lục Trường Sinh đã trợn tròn mắt.

Diệp Trường Sinh ở phía trước đột nhiên bạo phát, ép bản nguyên ra đốt cháy, sức mạnh tăng vọt trong chốc lát, một quyền đánh về phía Lục Trường Sinh.

"Chết đi cho ta!!" Hai bên đứng quá gần nhau, Lục Trường Sinh lập tức bị đánh thành huyết vụ.

Diệp Trường Sinh hít một hơi thật sâu, hút một phần huyết vụ vào bụng.

Huyết vụ hồi phục, Lục Trường Sinh mặt tái nhợt hiện thân, giận dữ nhìn Diệp Trường Sinh: "Ngươi..." "Chết đi!" Diệp Trường Sinh không cho hắn cơ hội nói chuyện, nhân lúc hắn bị thương, lấy mạng hắn.

Hắn tấn công Lục Trường Sinh, Lục Trường Sinh vội vàng đối phó, nhanh chóng rơi vào thế hạ phong. 【Bảo ngươi mau giết hắn đi, giờ thì hay rồi!】Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống tức không nhẹ, túc chủ này sao lại không nghe lời như vậy.

Thế trận thuận lợi như vậy mà lại bị ngươi biến thành bất lợi.

Bản nguyên của lão tử!

Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống chửi rủa, nhưng cũng không ra

tay giúp đỡ, loại túc chủ này.

Chết đi cho rảnh!

Lý Trường Sinh ở đằng xa, lúc này đang cùng Diệt Thế Hệ Thống đấu võ mồm. 【Ngươi có ý gì, muốn lão tử chia phần bản nguyên ít nhất phải không?】 "Nếu không thì sao?" Lý Trường Sinh lạnh lùng nói. 【Mẹ nó, Lý Trường Sinh, lão tử nhịn ngươi lâu lắm rồi.】Diệt Thế Hệ Thống chửi, 【Cả ngày dùng Diệt Thế Châu uy hiếp ta, có gan thì ngươi kích nổ đi.】 "So với việc kích nổ, ta càng muốn xem bộ dạng đứng ngồi không yên của ngươi hơn." Lý Trường Sinh hiếm khi nở một nụ cười, "Ta chính là một con dao cùn kề trên cổ ngươi, giết không chết ngươi, nhưng có thể dọa chết ngươi!" 【Thứ chó má, lão tử thấy ngươi chỉ là sợ chết, không dám kích nổ.】Diệt Thế Hệ Thống chửi ầm lên, 【Có gan thì ngươi kích nổ đi, không kích nổ, lão tử coi thường ngươi!】 "Sợ chết..." Lý Trường Sinh cúi đầu, tự giễu cười một tiếng, "Ta đúng là sợ chết, nhưng so với ngươi, ta cũng không tính là sợ chết!" Nói xong, trái tim đen kịt trong cơ thể Lý Trường Sinh bắt đầu đập mạnh, một trong hai viên hắc châu ở lõi Diệt Thế Hệ Thống đang phát sáng.

Ánh sáng đen trong cơ thể Lý Trường Sinh lóe lên, từng khung cảnh thế giới bị hủy diệt hiện ra.

Có thế giới tu tiên, có thế giới công nghệ, và cả... thế giới Hồng Hoang. 【Dừng, dừng, dừng!】Khí thế kiêu ngạo của Diệt Thế Hệ Thống tụt xuống, nó biết Lý Trường Sinh chỉ đang uy hiếp nó.

Kích nổ Diệt Thế Châu chỉ là làm bộ làm tịch, nhưng mà sợ chứ!

Lỡ hắn kích nổ thật thì sao. 【Ta không ép ngươi, nhưng dù sao đây cũng là lần hợp tác cuối cùng của chúng ta, kiếm thêm chút bản nguyên, lúc chia tay, ta có thể cho ngươi một món Hồng Mông Linh Bảo làm phí chia tay.】 "Ha ha... ngươi sẽ chết vì lòng tham của

mình.” Khóe miệng Lý Trường Sinh nhếch lên một nụ cười chế giễu, không từ chối, chuẩn bị xử lý hai người đang giao đấu ở phía trước.

Đột nhiên, không gian trước mặt Lý Trường Sinh bị xé toạc, Lý Trường Sinh dừng bước, im lặng chờ xem có biến cố gì xảy ra.

“Lạ thật, sao ta lại không biết, sư tôn còn thu một đệ tử tên Trường Sinh, lại còn là đại sư huynh của Tiệt giáo.” Đa Bảo ‘ngạc nhiên’ bước ra, ánh mắt nhìn về phía Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh đang đại chiến.

Sau đó nhìn về phía Lý Trường Sinh.

“Ngươi là đại sư huynh của Tiệt giáo, vậy Đa Bảo ta tính là cái gì...

Phụt!” Đa Bảo lời còn chưa dứt, Lý Trường Sinh phất tay áo, Đa Bảo lập tức bị trọng thương, máu vàng phun ra.

“Hửm...” Nhìn thấy máu vàng của Đa Bảo, Lý Trường Sinh kinh ngạc, đứng im tại chỗ, không biết đang nghĩ gì.

Cùng lúc đó, Đa Bảo đang điên cuồng giao tiếp với Đại Nghệ qua Thiên Đạo Chi Nhãn! 【Đa Bảo: Đại Nghệ lão ca, tên xuyên việt giả Lý Trường Sinh này không ổn rồi!

Một chiêu, cảnh giới của ta suýt nữa thì bại lộ.

Đại Nghệ: Lão đệ đừng hoảng, hắn có mạnh đến đâu cũng không phát hiện ra Thiên Đạo Chi Nhãn, ngươi chỉ cần tiếp cận hắn, chúng ta sẽ có hy vọng.

Đa Bảo: Ta không đến gần được!

Xung quanh gã này có một luồng sức mạnh, ngăn cản ta tiến lên.

Đại Nghệ: Thiên Đạo chi lực có lẽ miễn dịch được, nguyên thần giữ lại một tia điều khiển cơ thể, phần còn lại tiến vào Thiên Đạo Chi

Nhãn.

Lao lên tự bạo.

Đa Bảo: Như vậy có được không?

Đại Nghệ: Cứ thử thì biết, dù sao cũng không chết được!

Đa Bảo: Được!】 Thu hồi tâm thần, Đa Bảo lau máu trên khóe miệng, nhìn về phía Lý Trường Sinh.

Lý Trường Sinh đứng im bất động, một luồng sức mạnh tỏa ra, khiến Đa Bảo không thể đến gần.

"Ngươi, ngươi..." Đa Bảo run rẩy đứng dậy, chỉ vào Lý Trường Sinh, "Sức mạnh của ngươi...

Thánh Nhân?" "Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!" Đa Bảo điên cuồng lắc đầu, dường như không dám tin vào sự mạnh mẽ của Lý Trường Sinh.

"Nhưng tại sao ngươi lại mạnh như vậy?" "Ngươi tuyệt đối không phải Thánh Nhân!" "Rốt cuộc là chuyện gì?" Chẳng mấy chốc, Đa Bảo trở nên điên cuồng, nhìn chằm chằm vào Lý Trường Sinh, nhếch miệng cười: "Lại đây, để ta xem, ngươi rốt cuộc có phải là Thánh Nhân không." Nói xong, Đa Bảo lao thẳng về phía Lý Trường Sinh.

Trong nháy mắt đã lao đến bên cạnh hắn, cơ thể phình to ra.

Ầm!

Đa Bảo tự bạo!

Cùng lúc đó, còn có ngàn kiện Hậu Thiên Linh Bảo mà hắn đã chuẩn bị từ trước.

Tại trung tâm vụ nổ, Lý Trường Sinh nhíu mày, phất tay, muốn đẩy năng lượng tự bạo này sang một bên, nhưng Diệt Thế Hệ Thống

không bỏ qua cơ hội kiếm bản nguyên.

Nó lập tức nuốt chửng toàn bộ năng lượng.

Mặc dù cấp bậc của những linh bảo này thấp, nhưng dù sao cũng là sản phẩm của thế giới bản địa.

Chương 288

Dùng để hỗ trợ rút bản nguyên rất thích hợp.

Khi Diệt Thế Hệ Thống thu hết năng lượng vào không gian của mình, trong không gian đó, bên trong một con mắt xuất hiện một con chuột đồng mũm mĩm với đôi mắt vàng óng.

Nhìn đủ loại bảo vật trong không gian.

Khóe miệng con chuột không kìm được mà nhếch lên, chảy ra thứ chất lỏng không rõ. ...

"Đa Bảo!" "Đa Bảo đại sư huynh!" "..." Đa Bảo tự bạo, gây ra náo động ở núi Côn Luân.

Thông Thiên ở trên cao lúc này trong lòng rất bất lực, thằng nhóc Đa Bảo này đang giở trò quỷ gì vậy?

Ngươi thì sướng rồi, còn ta phải đi dọn dẹp đống hỗn độn này.

Thông Thiên bất lực, đứng dậy, xuất hiện trước mặt Lý Trường Sinh, giận dữ nhìn, thế nhưng... trong tay Lý Trường Sinh hiện ra một đóa hoa đen chưa nở.

Hồng Mông Linh Bảo, Diệt Thế Chi Hoa!

Thông Thiên: ??

Thông Thiên lời còn chưa kịp nói ra đã offline!

"Sư tôn!" "Thông Thiên Thánh Nhân chết rồi!" Các đệ tử các phái chấn kinh, nhưng ngay sau đó họ cũng lần lượt mất đi sinh cơ.

Đệ tử Thích giáo, Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên và các đệ tử ký danh, tất cả đệ tử Tiệt giáo, bao gồm cả Hỗn Nguyên Kim Tiên Quy Linh.

Còn có Huyền Đô, và Hồng Vân hóa thân thành Vân Trung Tử đến xem náo nhiệt.

Toàn bộ gục ngã!

Năm vị Thánh Nhân còn sống ở trên cao, trong mắt lóe lên một tia bất lực, tên xuyên việt giả này là quỷ gì vậy?

Trực tiếp giết chết tất cả mọi người.

Tiếp theo có phải là đến lượt họ không?

Năm vị Thánh Nhân vội vàng cất hết bảo vật trên người, chỉ để lại vài món linh bảo mang tính biểu tượng, làm ra vẻ mặt kinh hãi và ngưng trọng, bao vây Lý Trường Sinh.

Chuẩn Đề nhìn đóa hoa chưa nở rộ trong tay Lý Trường Sinh, "Đạo hữu, bảo vật này..." Lời còn chưa dứt, mắt Chuẩn Đề đã tối sầm lại, biến thành xương khô, sau đó tan biến!

Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Nữ Oa cũng chưa kịp nói một lời, đã offline.

Ầm ầm ầm!

Núi Côn Luân rung chuyển, sinh cơ dần dần biến mất, ngọn núi Côn Luân to lớn đang không ngừng nứt vỡ!

Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh đang chiến đấu cũng dừng lại, kinh hãi nhìn Lý Trường Sinh đang nâng đóa hoa đen.

Đây là sức mạnh gì?

Đây thật sự là Tam Thi của họ sao?

Đùa chắc?

Nhận thức của hai vị xuyên việt giả trở nên hỗn loạn.

Đột nhiên, Lục Trường Sinh nhìn về phía Diệp Trường Sinh, "Hệ

thống của ngươi tên là gì?" "Ngươi hỏi cái đó làm gì?" Diệp Trường Sinh vẫn còn đang ngơ ngác trước sức mạnh của Lý Trường Sinh, nghe câu hỏi của Lục Trường Sinh, theo phản xạ hỏi lại.

"Hệ thống của ta nói với ta, hệ thống của ngươi là hệ thống con của nó." Lục Trường Sinh giọng điệu cay đắng nói.

"Ngươi có hệ thống!" Diệp Trường Sinh kinh ngạc kêu lên, "Không thể nào, hệ thống của ta nói mọi thứ của ngươi đều là do nó đồng bộ thưởng cho ngươi!" "Chuyện này..." Lục Trường Sinh dường như đã hiểu ra điều gì đó, nhưng hắn không muốn tin, với ánh mắt hy vọng, hắn hỏi hệ thống của mình: "Hệ thống, ra giải thích một chút được không?" 【Có gì mà phải giải thích!】Một khối cầu ánh sáng từ trong cơ thể Lục Trường Sinh bay ra, sau đó hóa thành một đạo nhân.

"Ngươi là... hệ thống!?

Ngươi là người?" Lục Trường Sinh hét lớn.

"Không phải, chỉ là cỗ thân thể này mạnh mẽ hơn thôi!" Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống bình thản cười.

Nói xong, hắn tiện tay mở ra một thế giới trống rỗng, ném Lục Trường Sinh vào.

Bên kia, Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống cũng bước ra từ cơ thể Diệp Trường Sinh, cũng ném Diệp Trường Sinh vào trong.

Nhìn Diệp Trường Sinh và Lục Trường Sinh đang ngơ ngác khó hiểu trong thế giới, Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống lạnh lùng cười: "Còn thật sự cho rằng mình xuyên không có hệ thống là chuyện đương nhiên à." "Bây giờ, cho các ngươi một con đường sống, các ngươi cứ ở trong đó phân định sinh tử, kẻ sống sót, sẽ được tùy tiện tìm cho một thế giới nhỏ để trọng sinh xưng vương xưng bá.

Nếu đợi chúng ta làm xong việc, các ngươi vẫn chưa phân thắng bại, thì cả hai cùng chờ chết đi!" Bên cạnh, Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống cũng lên tiếng: "Túc chủ, tỷ lệ thắng của ngươi tương đối cao hơn, mong chờ chiến thắng của ngươi!" "Đúng rồi, nói cho ngươi một bí mật, ký ức mấy trăm triệu năm của ngươi đều là giả!

Là ta bịa bừa rồi nhét vào." "Ta nói xong rồi, chúc ngươi may mắn!" Dứt lời, Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống và Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống liếc nhau một cái, đi về phía Lý Trường Sinh. ...

Trong thế giới trống rỗng, Lục Trường Sinh nằm trên mặt đất, nở nụ cười cay đắng.

Diệp Trường Sinh đứng ở đằng xa, nhảy cẫng lên chửi bới: "Hệ thống chết tiệt, mẹ nó, ta là túc chủ của ngươi, ngươi có ý gì hả?" "Không biết là hệ thống phải phục vụ túc chủ sao?

Mẹ nó, đến điều này cũng không biết, ngươi tốt nhất nên format lại rồi tạo lại đi!" "Mau quay lại cho lão tử!

Lão tử có thể bỏ qua chuyện cũ." "Nếu không lão tử sẽ đi báo cáo ngươi với bộ phận hệ thống, khiếu nại ngươi." "Lão tử không chỉ báo cáo ngươi, còn muốn..." "Ngươi có phiền không hả!

Đừng ồn nữa!!" Lời của Diệp Trường Sinh còn chưa dứt, đã bị Lục Trường Sinh ở đằng xa bực bội quát lên.

Diệp Trường Sinh lập tức sững người.

Sau đó chỉ vào Lục Trường Sinh: "Mẹ nó ngươi có ý gì?" "Không có ý gì." Lục Trường Sinh nhún vai, xòe tay nói: "Chỉ là muốn thằng ngu như ngươi đừng kêu nữa." "Mẹ nó ngươi chửi ai ngu hả!?" "Chửi chính là ngươi!" Lục Trường Sinh cười lạnh, "Sức mạnh của ngươi là ai cho?

Còn chửi hệ thống, còn đòi báo cáo, khiếu nại.

Ngươi có bản lĩnh đó không?" "Còn bộ phận báo cáo, ngươi ra khỏi thế giới này được rồi hẵng nói!" "Mẹ nhà ngươi, lão tử giết ngươi!" Diệp Trường Sinh tức giận, nhảy lên, chuẩn bị dịch chuyển tức thời để giết Lục Trường Sinh.

Tuy nhiên... hắn chỉ nhảy tại chỗ một cái, không có gì xảy ra.

"??" Diệp Trường Sinh hoang mang, chuyện gì vậy, trước đây hắn chỉ cần một ý niệm là dịch chuyển tức thời được mà?

Sao giờ không được nữa?

"Ngu ngốc, không phải muốn giết ta sao?" Lục Trường Sinh giơ ngón giữa lên, "Lại đây!" "Đợi đấy cho lão tử!" Diệp Trường Sinh lửa giận bùng lên, lại nhảy thêm hai cái, phát hiện mình vẫn không thể dịch chuyển tức thời.

Lại thử các thần thông khác.

"Đừng thử nữa đồ phế vật, ngoài thân thể cứng một chút, ngươi chẳng dùng được gì cả." Lục Trường Sinh tiếp tục chế giễu.

"Mẹ kiếp, ngươi cũng vậy thôi." Diệp Trường Sinh tức tối lao về phía Lục Trường Sinh, đều đã mất đi sức mạnh, sợ gì ngươi.

Lục Trường Sinh cười lạnh, nửa nằm trên mặt đất, nắm chặt nắm đấm, chờ Diệp Trường Sinh đến.

Diệp Trường Sinh chạy đến trước mặt Lục Trường Sinh, tung một cú đá: "Mẹ nó ngươi còn dám ngông cuồng!" Lục Trường Sinh lộn một vòng, né được đòn tấn công.

Ầm!

Mặc dù hai người không thể sử dụng sức mạnh trong cơ thể, nhưng nguyên thần và nhục thể đã sớm được cường hóa đến mức cực cao.

Một cú đá của Diệp Trường Sinh khiến phạm vi vạn dặm rung chuyển, bụi đất bay mù mịt.

Tầm nhìn của hai người chỉ còn lại một màu xám của bụi đất.

Lục Trường Sinh nhắm mắt, dựa vào ký ức vừa rồi, xác định vị trí của Diệp Trường Sinh.

Lao tới.

Bốp!

Hắn chuẩn xác đè Diệp Trường Sinh xuống đất, đấm túi bụi.

Ầm ầm ầm!!!

"A!!" Diệp Trường Sinh hét thảm, không ngừng giãy giụa, nhưng Lục Trường Sinh đè chặt hắn, hai nắm đấm đầy máu, điên cuồng đấm xuống.

Lần này, nội tâm hắn không hề dao động vì tiếng hét thảm của Diệp Trường Sinh, mỗi cú đấm đều dốc toàn lực.

Muốn sống, thì phải để hắn chết hoàn toàn.

Nhưng sinh mệnh lực của tiên khu quá mạnh mẽ.

Đầu Diệp Trường Sinh bị đánh nát một nửa, nhưng vẫn còn rất khỏe.

Nhân lúc Lục Trường Sinh sơ hở, hắn thành công lật người, cắn vào đùi Lục Trường Sinh.

Dùng sức xé một miếng!

"A!" Lục Trường Sinh đau đớn kêu lên, ánh mắt trở nên hung ác, túm lấy tóc Diệp Trường Sinh, giật mạnh lên.

Hống!

Diệp Trường Sinh vẫn đang cắn thịt Lục Trường Sinh, cơn đau từ

da đầu khiến hắn gầm lên.

Lại cắn xuống một miếng thịt nữa của Lục Trường Sinh.

Nhân thế lộn một vòng, vật lộn với Lục Trường Sinh.

Đấm đá, cắn xé.

Cả hai đều ra tay chí mạng, chuyên nhằm vào những điểm mà mình cho là yếu huyệt: cổ, tim, mắt, tai, hạ bộ để tấn công.

Những bộ phận này bị đánh nát, moi ra, nhưng đối với tiên khu của hai người, chúng không gây chết người.

Người 'sống sót' duy nhất ở núi Côn Luân, Đại Nghệ nhìn hai tên xuyên việt giả chiến đấu, lắc đầu, gửi một tin nhắn cho Hậu Nghệ số 1, rồi tiếp tục chỉ điểm cho Đa Bảo, chuẩn bị thu bảo vật. ...

"Cường giả cấp Đại Đạo!" Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống và Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống bao vây Lý Trường Sinh, có chút kinh ngạc.

Tìm một cường giả cấp Đại Đạo làm túc chủ.

Ngầu thật!

Hệ thống cao cấp trung kỳ đúng là biết chơi.

Chương 289

Chả trách bọn họ không bì kịp! 【Túc chủ, cùng bọn họ ra tay, xử lý Thiên Đạo của thế giới này.】Diệt Thế Hệ Thống nói.

Lý Trường Sinh không nói gì, liếc nhìn hai hệ thống trước mặt, Diệt Thế Chi Hoa trong tay bay lên không trung, chậm rãi nở rộ.

Lấy núi Côn Luân đã nứt vỡ khô cằn làm trung tâm, các loại tai nạn nguyên tố hiện ra.

Biển phía đông xuất hiện lửa lớn vô biên, muốn thiêu cạn biển cả.

Núi non phía nam xuất hiện sóng thần, muốn nhấn chìm vô số ngọn núi.

Đồng bằng vô tận phía tây điên cuồng mọc lên linh thụ, linh dược, muốn hút cạn tiềm lực của nơi này.

Phía bắc...

Styx và Phong Đô đang ngăn chặn dị tượng ở Côn Luân, quả quyết bỏ chạy.

Ầm ầm!!

Thiên Đạo Chi Nhãn hiện thân, 'quét' qua Lý Trường Sinh và hai hệ thống ở Côn Luân.

"Không có Đại Đạo, chỉ có Thiên Đạo, là Thiên Đạo do Đại Đạo không trọn vẹn diễn biến thành, thực lực là Đại Đạo cảnh sơ kỳ." Ba hệ thống rất nhanh đã tra ra 'thực lực' của Thiên Đạo thế giới này.

"Cùng lên!" Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống và Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống nhìn về phía Lý Trường Sinh.

"Ha..." Lý Trường Sinh cười ha ha, coi hắn là kẻ ngốc dễ lừa sao!

Hắn cũng không nói gì, một bước đến trước mặt Thiên Đạo Chi Nhãn.

Ầm ầm ầm!

Vạn đạo thần lôi có sức công phá ngang với Đại Đạo cảnh sơ kỳ đánh tới.

Lý Trường Sinh vẫy tay, Diệt Thế Chi Hoa quay về tay hắn, nở rộ, chặn đứng thần lôi.

Xoay chuyển Diệt Thế Chi Hoa, từng giọt hoa lệ rơi xuống, hóa thành những Diệt Thế Chi Hoa mới.

Hình thành một lãnh địa, nhốt Thiên Đạo Chi Nhãn vào trong.

Sau đó, Lý Trường Sinh bắt đầu chơi trò ngươi đánh ta, ta đánh ngươi với Thiên Đạo Chi Nhãn.

"Xuất công bất xuất lực!" Hai hệ thống ngẩn người một lúc, sau đó Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống hỏi: "Diệt Thế Hệ Thống, túc chủ này không nghe lời ngươi à?" 【Nói bậy, ta bảo hắn làm gì hắn làm nấy.】Diệt Thế Hệ Thống phản bác, 【Các ngươi không cùng ra tay, là muốn nhân lúc túc chủ của ta xử lý Thiên Đạo xong để hôi của sao?】 "..." Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống và Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống liếc nhau, trong lòng đã hiểu.

Chả trách một hệ thống cao cấp trung kỳ lại chịu nhượng bộ chia sẻ Hồng Hoang này, thì ra là mang theo một quả bom hẹn giờ trên người.

Xì!

Hai hệ thống khinh bỉ Diệt Thế Hệ Thống, đều là hệ thống cao cấp rồi mà còn lật xe.

Rác rưởi!

Sau đó, hai hệ thống gia nhập đội ngũ đối chiến Thiên Đạo, vừa giao thủ không lâu, Thiên Đạo đã bị đánh thủng hai ba cái lỗ.

Bản nguyên tinh thuần của Thiên Đạo rò rỉ ra ngoài.

Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống và Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống ngay lập tức hấp thu, nhìn Diệt Thế Hệ Thống không ngừng nhảy dựng lên trong cơ thể Lý Trường Sinh!

Bản nguyên a, bản nguyên!

Lý Trường Sinh ngươi tên khốn kiếp cũng mau đi cướp đi chứ!

Tuy nhiên, Lý Trường Sinh không nghe không hỏi, chuyên tâm ở một bên lười biếng. ...

U Minh, nhìn ba hệ thống chiến đấu với Thiên Đạo Chi Nhãn, bản nguyên của Thiên Đạo Chi Nhãn chảy ra.

Bản nguyên khiến Giảng Đạo Hệ Thống thèm nhỏ dãi, nhưng điều khiến hắn kinh ngạc hơn là, Thiên Đạo Chi Nhãn chỉ có sức mạnh Đại Đạo cảnh sơ kỳ.

Chắc chỉ là một phần sức mạnh, Thiên Đạo thật sự cũng giống như Hồng Hoang, đang hồi phục thương thế.

Lúc này, Phong Đô và Styx cũng chạy về, khóe miệng Giảng Đạo Hệ Thống giật giật.

Hai tên này về làm gì, các ngươi ở đây, ta không tiện trộm bản nguyên a!

Giảng Đạo Hệ Thống nhìn về phía Bình Tâm: "Nương nương, cứ đánh thế này họ sẽ hủy diệt Hồng Hoang mất!" "Không cần vội, Đạo Tổ cũng sẽ ra tay." Bình Tâm điều khiển hư ảnh Ma Thần trước mặt, không hoảng không vội nói.

"Vậy thì tốt quá rồi!" Giảng Đạo Hệ Thống cũng lộ ra vẻ vui

mừng như điên, cuối cùng cũng có thể thử thực lực của Hồng Quân.

Hai phút rưỡi sau, Hồng Quân xuất hiện.

"Bái kiến Đạo Tổ!" Phong Đô, Styx, Giảng Đạo Hệ Thống vội vàng bái lạy.

Hồng Quân nhìn về phía Giảng Đạo Hệ Thống, ánh mắt lạnh lùng không chút cảm xúc.

Giảng Đạo Hệ Thống cúi đầu, mặc cho Hồng Quân quan sát mình.

Bình Tâm bên cạnh cười nói: "Đạo Tổ, Đại Uyên và Phong Đô là tiên thiên thần thai linh mới sinh ra gần đây, Đại Uyên từng gặp phải vài hệ thống, ta thấy tiềm lực của hắn không tồi, nên đã chiêu mộ hắn đảm nhiệm chức Thái Sơn Phủ Quân." Hồng Quân gật đầu, dời tầm mắt, nhìn về phía các hệ thống đang đại chiến với Thiên Đạo Chi Nhãn ở Hồng Hoang.

Giảng Đạo Hệ Thống thở phào nhẹ nhõm, hơi ngẩng đầu, liếc mắt quan sát Hồng Quân.

Trông có vẻ không có gì đáng ngại, nhưng cảm nhận kỹ, hắn có thể xuyên qua vẻ bề ngoài của Hồng Quân, cảm nhận được các loại oán khí nguyền rủa bên trong.

Đây chắc là do rất nhiều hệ thống cao cấp của liên minh hệ thống năm đó để lại.

Còn có bụng của Hồng Quân, sức mạnh phá hoại, hủy diệt vô cùng rõ ràng.

Đây là do cây thương năm đó đâm xuyên bụng Hồng Quân, của minh chủ hệ thống, một hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Rất tốt, xem ra, mức độ yếu ớt của Hồng Quân này, vẫn không thấp.

Chỉ cần không cho hắn cơ hội triệu hoán hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần, đánh lén, chắc là có thể xử lý được.

Nhưng chắc chắn sẽ kinh động đến Bình Tâm.

Đến lúc đó lại là một trận đại chiến.

Nếu đánh lén Bình Tâm, lại sẽ kinh động đến Hồng Quân.

Xem ra hiện tại vẫn chưa thể động thủ.

Hắn về phải bố cục thêm, tranh thủ một lần trấn áp cả hai, Hồng Hoang, sẽ thuộc về hắn!

Lúc này, Hồng Quân lên tiếng: "Ta sẽ giải quyết Lý Trường Sinh và hệ thống của hắn, hai hệ thống còn lại, Bình Tâm giao cho ngươi!" "Được, Đạo Tổ!" Bình Tâm gật đầu.

"Đợi ta ra tay xong, ngươi hãy ra tay." Hồng Quân nói xong, một tay điểm vào hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần bên cạnh.

Hư ảnh Hỗn Độn Ma Thần ngưng tụ lại, hóa thành thể năng lượng, cấp bậc năng lượng cũng đạt đến Đại Đạo cảnh trung kỳ.

Sau đó, thân ảnh Hồng Quân biến mất không thấy.

Vãi chưởng, vãi chưởng!

Giảng Đạo Hệ Thống kinh hãi, thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần, cái này còn mạnh hơn thể năng lượng Sát Lục Ma Thần mà Bình Tâm tạo ra lần trước.

Hồng Quân tên này, tuyệt đối không thể giữ lại! ...

"Đúng đúng đúng, món đồ phía trước ngươi, Hồng Mông Linh Bảo." "Đừng quan tâm mấy viên châu vỡ này, đều là Hỗn Độn Linh Bảo, không có tác dụng gì." "Bên trái, không đúng, phía trước bên trái, cũng là Hồng Mông Linh Bảo." "Vãi chưởng, còn có Hồng Mông Linh Căn, hệ thống nhỏ này cũng có của nả ghê, Đa Bảo, nhanh, đánh dấu

cái Hồng Mông Linh Bảo này." "Bên trái, vẫn là phía trước bên trái, trong cái rương lớn này tuyệt đối có đồ tốt, đừng mở, dễ kinh động hệ thống, đánh dấu vào." "..." Tại núi Côn Luân đã thành phế tích, trên không trung ẩn giấu không ít thế giới.

Đại Nghệ đang ở trong một thế giới trong số đó, chia sẻ tầm nhìn từ Thiên Đạo Chi Nhãn của Đa Bảo.

Dùng kinh nghiệm phong phú của mình, chỉ điểm cho Đa Bảo, đánh dấu tất cả bảo vật có giá trị cao trong không gian của Diệt Thế Hệ Thống.

Đột nhiên, bên cạnh xuất hiện một bóng người, dọa Đại Nghệ giật nảy mình.

"Đạo Tổ, dọa chết ta rồi!" Đại Nghệ vỗ ngực.

Đang trong giai đoạn trộm bảo vật căng thẳng kịch tính, bên cạnh đột nhiên xuất hiện một vị Đạo Tổ.

Trái tim nhỏ bé của hắn a!

"Nghệ ca, Nghệ ca, cái này đánh dấu xong rồi, mục tiêu tiếp theo là gì?" Giọng nói hưng phấn kích động của Đa Bảo truyền đến.

"Khụ khụ, Đạo Tổ lão nhân gia ngài đang ở chỗ ta, ngươi cứ đánh dấu mấy cái Hỗn Độn Chí Bảo trước đi!

Ta tin Đạo Tổ sẽ không tranh mấy món đồ nát này với đám hậu bối chúng ta." Đại Nghệ ho khan nói.

Bốp!

Hồng Quân búng một cái vào đầu Đại Nghệ, đau đến mức hắn kêu oai oái.

Hồng Quân trừng mắt, ông đây giống người tranh đồ rách với các ngươi lắm à?

Lười nói chuyện với Đại Nghệ, ông tóm lấy Thiên Đạo Chi Nhãn của hắn, qua Thiên Đạo Chi Nhãn, nhìn thấy con chuột đang không ngừng để lại dấu vết trong không gian của Diệt Thế Hệ Thống.

"Đa Bảo!" "Sư tổ, Đa Bảo bái kiến sư tổ." Đa Bảo dừng lại, vội vàng bái lạy.

"Không cần đa lễ, giao cho ngươi một nhiệm vụ!" Hồng Quân hiền từ cười.

Trong không gian hệ thống, Đa Bảo gãi gãi đầu chuột: "Sư tổ, ngài nói đi ạ?" "Đến lõi của hệ thống này, thu hai viên Diệt Thế Chi Châu đó!" "Diệt Thế Chi Châu?" "Hai viên hắc châu, ta sẽ chỉ cho ngươi cách đi." "Vâng!" ... 【Túc chủ, ngươi mau đi thu bản nguyên đi!】 Diệt Thế Hệ Thống sụp đổ nói, nó khó chịu quá, bản nguyên Thiên Đạo tinh thuần ngay trước mắt mà nó chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Nhìn bị hai hệ thống kia thu mất.

Đau lòng.

Đều tại tên túc chủ này.

"Không muốn đi, cũng không muốn nhặt đồ thừa!" Lý Trường Sinh thờ ơ nói, trên mặt lộ ra nụ cười.

Hệ thống khó chịu, hắn liền vui vẻ. 【Ta đã đồng ý với ngươi sau lần này sẽ chia tay, ngươi còn muốn gây sự thế nào nữa?】 Diệt Thế Hệ Thống không nhịn được gầm lên, 【Nhịn ngươi lâu lắm rồi, không phải chỉ là diệt thế giới của ngươi thôi sao?】 【Ngươi cũng có chết đâu, có cần phải đối đầu với ta như vậy không?】 "..." Lý Trường Sinh không biết nói gì cho phải, cũng không muốn nói gì với hệ thống này.

Đối thoại với nó, người thua chỉ có thể là mình.

Chi bằng dùng hành động thực tế, khiến nó khó chịu.

Thấy vậy, Diệt Thế Hệ Thống quả nhiên tức giận, 【Ngươi phải biết, thật sự chọc giận ta, cùng lắm ta giáng cấp cũng phải giết chết ngươi.】 "Vậy ngươi giết ta đi!" Lý Trường Sinh thờ ơ xòe tay, mặc cho thần lôi của Thiên Đạo Chi Nhãn đánh vào người mình.

Chương 290

Ầm!

Trong nháy mắt, nửa người Lý Trường Sinh bị nổ nát. 【Ta cmn...】Diệt Thế Hệ Thống vội vàng tạo ra một lá chắn phòng ngự trước mặt Lý Trường Sinh, chặn thần lôi.

Sau đó yếu ớt nói: 【Ta phục ngươi rồi.

Tùy ngươi muốn làm gì thì làm, ta không quan tâm!】 Tuy nhiên, Lý Trường Sinh không để ý đến nó, nhíu mày đứng tại chỗ, một viên Diệt Thế Châu mà hắn đặt ở lõi Diệt Thế Hệ Thống đã biến mất.

Chuyện gì vậy?

Ầm!

Thần lôi phía trước phá vỡ lá chắn phòng ngự của Diệt Thế Hệ Thống, Lý Trường Sinh dùng Diệt Thế Chi Hoa chặn trước mặt mình.

Vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh cảm nhận Diệt Thế Châu của mình.

Dù cảm nhận thế nào, hắn cũng chỉ cảm nhận được một viên.

Bị trộm rồi?

Nhưng thực lực cỡ nào mới có thể âm thầm trộm đi Diệt Thế Châu của hắn?

Cùng lúc đó, tại lõi bản thể của Diệt Thế Hệ Thống, Đa Bảo dưới sự giúp đỡ của Hồng Quân, cẩn thận lăn lộn trong cơ thể nó, tiến về phía viên hắc châu còn lại.

Nhìn viên hắc châu tỏa ra khí đen nồng nặc, Đa Bảo nuốt nước bọt, sư tổ nói rồi, thứ này nói nổ là nổ.

Phải cẩn thận, cẩn thận hơn nữa!

Đa Bảo cẩn thận đưa móng vuốt ra, ngay khoảnh khắc chạm vào Diệt Thế Châu, Thiên Đạo Chi Nhãn lập tức thu nó lại, phong ấn.

Đa Bảo co giò chạy về không gian hệ thống, trong không gian, vô số bảo vật sáng lên một dấu ấn, kéo ra những sợi tơ.

Hội tụ vào tay Đa Bảo.

Nhìn sơ qua, ít nhất cũng có vạn sợi tơ, sau mỗi sợi, ít nhất là Hỗn Độn Chí Bảo, Đa Bảo dùng sức giật mạnh...

"Nặng quá, kéo không nổi!" ...

Ầm!

Lý Trường Sinh đang ngơ ngác vì hai viên Diệt Thế Châu của mình đột nhiên mất liên lạc, tạm thời quên phòng ngự.

Một bóng người xuất hiện trước mặt hắn, phất tay, Diệt Thế Chi Hoa bị đánh bay, sau đó, một đòn tấn công đánh về phía Lý Trường Sinh, lập tức xuyên thủng đầu hắn.

Một sợi tơ năng lượng màu đỏ dính vào bản thể của Diệt Thế Hệ Thống. 【Không ổn, bị gài bẫy...】Diệt Thế Hệ Thống lời còn chưa dứt, nó và Lý Trường Sinh đã biến mất không thấy.

Hồng Quân nhìn về phía hai hệ thống đang sững sờ, phất tay áo, Thiên Đạo chi lực bao vây xung quanh.

Sau đó biến mất không thấy. ...

"Tình hình gì vậy?" Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống ngơ ngác hỏi.

Ầm!

Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống một quyền đánh bay Thiên Đạo Chi Nhãn.

Không quay đầu lại, chọn một hướng rồi bỏ chạy: “Có biến, mau chạy!” Đều là hệ thống cao cấp, thủ đoạn bỏ chạy nhiều không kể xiết, chỉ thấy Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống chạy nhanh như chớp.

Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống cười lạnh, cái ta cần chính là ngươi thu hút sự chú ý của kẻ trong bóng tối.

Phất tay, một thông đạo vị diện đang được cấu tạo.

Bốp!

Ngay sau đó, một cây trường thương năng lượng cháy rực lửa đen đánh nát thông đạo vị diện.

Ầm!

Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống đang chạy trốn cũng bị đánh bật lại.

Hống!

Tiếng gầm rú vang lên, hai hệ thống nhìn sang.

Một bóng người cháy rực lửa đen cuồn cuộn xuất hiện.

“Hủy Diệt Ma Thần!!” Hai hệ thống kinh hãi kêu lên, cảm thấy không thể tin nổi!

Hống!

Thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần gầm lên, ngay sau đó, Thiên Đạo chi lực xung quanh bị nén lại.

Cưỡng ép hình thành một thế giới trống rỗng rộng lớn vô biên.

Hai hệ thống bị hút vào trong.

“Đi!” Bình Tâm nói xong, thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần mang theo nàng, Giảng Đạo Hệ Thống, Styx, Phong Đô tiến vào.

Ầm ầm ầm!!

Vừa tiến vào, hai hệ thống đang tấn công bừa bãi vào thế giới trống rỗng này.

Muốn dùng bạo lực hủy diệt nó, sau đó trốn thoát.

Năng lượng vô tận đánh vào thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần, không gây ra bất kỳ động tĩnh nào.

Bình Tâm vung thương, nhưng lại đánh vào không khí, hai hệ thống dễ dàng né được.

Bình Tâm nhíu mày, liên tiếp tấn công lần nữa, hai hệ thống không ngừng né tránh.

Cuối cùng, Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống không né được nữa, nghiến răng, một món Hồng Mông Linh Bảo đại ấn lao về phía trường thương.

Ầm!!!

Đại ấn bị trường thương đánh bật lại, tiện đà đập về phía Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống, trong nháy mắt, cơ thể của Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống bị đập nát.

Khối cầu ánh sáng đen vàng chui ra, vội vàng tạo lại một cơ thể khác, tiếp tục kéo dãn khoảng cách. ...

"Sức mạnh đủ rồi, nhưng tốc độ vẫn chưa được." La Hầu đang uống trà luận đạo với Luân Hồi, Nhân Quả ở Hồng Hoang uống cạn trà, ý thức tiếp quản thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần.

Trường thương trong tay thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần biến mất.

Nó đứng im tại chỗ.

Lúc này, hai hệ thống đối diện cũng đã thăm dò rõ ràng tình hình của Hủy Diệt Ma Thần này.

Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống nói: “Hắn không phải Hủy Diệt Ma Thần thật sự, chỉ là một khối năng lượng mà thôi, chỉ là có sinh linh đang điều khiển.” “Chỉ có sức mạnh vũ phu, cồng kềnh không linh hoạt.” Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống cũng đưa ra nhận định của mình, “Chúng ta linh hoạt, vừa né tránh tấn công vừa tiêu hao hắn là có thể thắng!” “Được, cùng lên!” Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống gật đầu, cơ thể biến lớn bằng thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần, lao lên.

Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống rút ra một thanh đại khảm đao dài vạn cực quang niên, chém về phía eo của Hủy Diệt Ma Thần.

Đột nhiên, thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần đang đứng im, trong mắt bộc phát ra sức mạnh không gian kinh khủng.

Thanh đại khảm đao sắp chém vào eo hắn xuất hiện trước mặt Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống.

Chém thẳng xuống.

Khu thể cấp Đại Đạo vừa tạo thành bị chém thành hai nửa!

“Không Gian Đại Đạo!” Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống trong lòng như có mười vạn con lạc đà đang chạy loạn.

Ngươi là một Hủy Diệt Ma Thần, lại dùng Không Gian Đại Đạo cấp Hồng Mông, có cần phải vô lý như vậy không!

Ngay sau đó, thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần đưa tay về phía trước tóm lấy.

“Không...

đừng... a~~!!” Bản thể của hai hệ thống lập tức bị tóm vào tay, bị vò nát.

Rắc!

Rắc!

Đau đến mức hai hệ thống kêu oai oái, nén đau, điều khiển từ xa các cơ thể mà mình tạo ra.

Khu thể bị chém làm hai hồi phục, cùng với cơ thể do Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống tạo ra cùng nhau lao tới.

La Hầu đang điều khiển thể năng lượng khinh thường cười một tiếng, một tay vò nát hai hệ thống, sau đó dễ dàng hành hạ hai khu thể chẳng ra gì.

Thao tác và kỹ xảo chiến đấu kinh khủng của thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần.

Khiến Giảng Đạo Hệ Thống bên trong nó toát mồ hôi lạnh.

Thiên phú chiến đấu của Bình Tâm này quá cao.

Mới bắt đầu điều khiển thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần còn có chút cồng kềnh, bây giờ đã hoàn toàn nắm vững thể năng lượng này.

Quan trọng nhất là, nàng còn có thể thông qua quyền hạn Thiên Đạo, sử dụng sức mạnh của các đại đạo khác.

Thật khó lòng phòng bị!

Bình Tâm này có phải có ký ức chiến đấu của Bàn Cổ thời Hỗn Độn không?

May mà mình biết trước.

Trước khi có đủ tự tin một lần xử lý cả Hồng Quân và Bình Tâm.

Tuyệt đối không thể lơ là.

Lỡ để họ triệu hoán ra một thể năng lượng Hỗn Độn Ma Thần cấp bậc này, nó chịu không nổi!!

Rắc rắc!

Ầm ầm!

Chương 291

Chiến đấu vẫn tiếp tục, thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần vẫn một tay vò nát hai hệ thống, dùng sức mạnh đại đạo từ từ bào mòn linh trí của chúng.

Tiện tay hành hạ hai khu thể cấp Đại Đạo do hệ thống điều khiển.

...

Trong không gian quyết chiến của Thiên Đạo, Diệt Thế Hệ Thống và Lý Trường Sinh cảnh giác nhìn xung quanh. 【Túc chủ, chúng ta bị gài bẫy rồi, muốn sống, phải hợp tác.】Diệt Thế Hệ Thống nói.

"Tách ra, tự giải trừ hạn chế, ngươi cút ra khỏi cơ thể ta." Lý Trường Sinh nắm chặt nắm đấm, gỡ bỏ phong ấn trên bề mặt của mình.

"Đừng giở trò, nếu không ta sẽ kích nổ Diệt Thế Châu." 【Được.】Diệt Thế Hệ Thống quả quyết đồng ý, thu hồi các linh kiện cắm ở các bộ vị quan trọng trong cơ thể Lý Trường Sinh.

Từ từ bay ra khỏi đầu Lý Trường Sinh.

Ngay khoảnh khắc xuất hiện, Lý Trường Sinh một quyền đánh ra.

Ầm!

Trên người Diệt Thế Hệ Thống hiện ra một vầng sáng, chặn đứng đòn tấn công của Lý Trường Sinh.

Sau đó Diệt Thế Hệ Thống lắc mình một cái, biến thành giống hệt Lý Trường Sinh, chỉ khác là nó mặc bạch bào, Lý Trường Sinh mặc hắc bào.

"Sớm đã đề phòng ngươi rồi!" Diệt Thế Hệ Thống cười lạnh nói.

“Muốn báo thù, bây giờ không phải lúc, hay là cùng ta chống địch đi.” Lý Trường Sinh không nói gì, một thanh Hỗn Độn Chí Bảo kiếm xuất hiện trong tay.

Diệt Thế Hệ Thống thấy vậy, bĩu môi: “Thật keo kiệt, đại địch trước mắt, cho ngươi mượn một món Hồng Mông Linh Bảo dùng.” Nói xong, Diệt Thế Hệ Thống chuẩn bị lấy ra linh bảo, vũ trang cho mình, thế nhưng...

Diệt Thế Hệ Thống vồ hụt! ??

Diệt Thế Hệ Thống ngơ ngác, kiểm tra không gian của mình.

Trong không gian âm u, mặt đất hỗn loạn, một lượng lớn Tiên Thiên Linh Bảo, Linh Căn bị vứt bừa bãi trên mặt đất.

Thậm chí còn có linh quả cắn một miếng rồi vứt đi.

Và rất nhiều bình tử hình không gian linh bảo bị mở ra, đổ trên mặt đất.

Hỗn Độn linh dịch, máu Ma Thần, ngọc tủy... không ngừng chảy ra từ đó.

Lúc này đã hình thành một đại dương, trôi nổi đủ loại bảo vật hỗn độn.

Diệt Thế Hệ Thống sững sờ, ngây ngốc nhìn vị trí nó để Hồng Mông Linh Bảo.

Trống rỗng.

Kể cả viên Hồng Mông Châu treo trên không dùng để chiếu sáng không gian cũng bị khoét đi một cách hoàn hảo.

Còn có mấy ngàn kiện Hỗn Độn Chí Bảo, bây giờ chỉ còn lại mấy chục viên Hỗn Độn Châu.

Nhìn không gian của mình, Diệt Thế Hệ Thống im lặng hồi lâu.

Rất lâu sau, toàn bộ không gian quyết chiến vang lên tiếng hét xé lòng của Diệt Thế Hệ Thống: "AI TRỘM LINH BẢO CỦA TAO!!!" ...

"Ai, rốt cuộc là ai đã trộm linh bảo của ta." Diệt Thế Hệ Thống nổi giận, Hồng Mông Linh Bảo của nó, Hỗn Độn Chí Bảo của nó.

Gia sản mà nó gây dựng trong mấy chục cái Hỗn Độn, cứ thế vô duyên vô cớ biến mất!

"A a a!" Diệt Thế Hệ Thống hét lên, tấn công không ngừng về tứ phía.

Ầm ầm ầm!

Trong không gian quyết chiến tiếng vang không dứt, Lý Trường Sinh cũng bị đòn tấn công của Diệt Thế Hệ Thống đánh đến rìa không gian.

Máu đen không ngừng chảy ra, nhưng hắn không để ý, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Diệt Thế Hệ Thống.

Lòng tham của nó cuối cùng cũng phải trả giá!

Chỉ đáng tiếc, cái giá đến quá muộn.

Ánh mắt Lý Trường Sinh ảm đạm, tiếp tục chặn đòn tấn công của Diệt Thế Hệ Thống.

Đột nhiên, Diệt Thế Hệ Thống đang nổi giận tấn công bừa bãi dừng lại.

Bởi vì, một bàn tay đã tóm lấy nó.

"A~!" Diệt Thế Hệ Thống phát ra tiếng hét thảm thiết đau đớn.

Mạnh quá!

Lý Trường Sinh ở đằng xa kinh hãi, từ lúc Diệt Thế Châu của hắn

bị âm thầm trộm đi, hắn đã biết thế giới này có cường giả.

Nhưng không ngờ, cường giả này lại mạnh đến vậy.

Diệt Thế Hệ Thống trước mặt hắn hoàn toàn không có sức phản kháng.

Chỉ là, hắn mạnh như vậy, rõ ràng có thể dễ dàng diệt sát hắn và Diệt Thế Hệ Thống, tại sao còn phải chơi những âm mưu này?

Lý Trường Sinh không hiểu.

Lúc này, Hồng Quân cũng tóm lấy Diệt Thế Hệ Thống đi về phía này.

Lý Trường Sinh cảnh giác, ánh mắt liên tục thay đổi, nhưng cuối cùng, vẫn bất lực thở dài, hành lễ: "Vãn bối vô ý xông vào thế giới của tiền bối, mong tiền bối trách phạt!" "Ngươi ta tu vi tương đương, gọi ngô là đạo hữu là được." Hồng Quân hiền hòa cười, "Trách phạt thì miễn đi, ngô thấy đạo hữu ngươi ban đầu chắc là bị hệ thống này hạn chế, nay lại có thể phản uy hiếp nó, ngô rất tò mò, mong đạo hữu cho biết!" "..." Lý Trường Sinh trầm mặc, nhìn Diệt Thế Hệ Thống trong tay Hồng Quân, chậm rãi gật đầu.

"Ta vốn là Diệt Thế Giả sinh ra theo vận mệnh của một thế giới, mỗi khi thế giới ô uế sinh sôi, ta sẽ tỉnh dậy từ giấc ngủ say.

Tiến hành diệt thế, tái tạo thế giới, vạn linh tân sinh.

Khi thế giới của ta rất hòa bình, ngô ngủ say cũng sẽ ngủ ngon, lần đó, ta ngủ say mười bảy cái Hỗn Độn.

Lần nữa tỉnh lại, ta đã là túc chủ bị hệ thống trói buộc, nó nhồi nhét cho ta ký ức của xuyên việt giả, can thiệp vào ý thức của ta và các sinh linh ta gặp phải khi xuyên không.

Sau đó tạo ra những chuyện bất công oan khuất, khiến ta oán hận

thế giới, tiến hành diệt thế.

Ký ức của ta bị nó thay đổi, nhưng điều nó không biết là, thế giới của ta, trong mười bảy cái Hỗn Độn hòa bình, đã sinh ra rất nhiều cường giả Thiên Đạo cảnh, họ đều biết sự tồn tại của ta, cũng rõ ta tỉnh lại đại biểu cho điều gì.

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến thế giới trong giai đoạn đó không có quá nhiều ô uế.

Sau này, vẫn là diệt thế, người diệt thế không phải ta, mà là xuyên việt giả do hệ thống tạo ra.

Hắn không chỉ là diệt thế, mà là hủy thế.

Trước khi sinh linh thế giới chết, chấp niệm và nguyền rủa oán hận của họ đều tập trung trên người ta.

Đây, cũng là nguyên nhân ta bị hệ thống sửa đổi ký ức mà vẫn có thể hồi phục.

Sau này nữa, ta cách một khoảng thời gian lại hủy diệt một thế giới, cứ thế, hơn mười cái Hỗn Độn trôi qua.

Giữa chừng, nguyền rủa và oán hận trên người ta không ngừng tăng cường, đến mấy cái Hỗn Độn gần đây.

Hệ thống này sửa đổi ký ức của ta, nhưng ta rất nhanh sẽ hồi phục.

Thấy ta không chịu khống chế, muốn giết ta, nhưng ta nhanh hơn một chút, dùng bản nguyên của mình, cùng với nguyền rủa, oán hận trên người làm một viên Diệt Thế Châu, đặt ở lõi của nó.

Ta chết, Diệt Thế Châu nổ.

Diệt Thế Châu không giết được nó, nhưng có thể trọng thương.

Nó không dám, vì vậy, chúng ta giằng co.

Các thế giới sau này, ta thường sẽ hồi phục ký ức.

Cuối cùng, đến thế giới này." Lý Trường Sinh nói đến đây, trên mặt lộ ra nụ cười, "Vừa đến thế giới này, hệ thống bận rộn thay đổi quy tắc, ta nhân cơ hội đặt viên Diệt Thế Châu thứ hai vào lõi của nó.

Hai viên Diệt Thế Châu, đủ để khiến nó giáng cấp, nó cũng không dám tùy ý xóa bỏ ký ức của ta nữa.

Sau đó là ở thế giới này ba triệu năm, và trận chiến vừa rồi.

Những chuyện này, ngươi đều biết." Nghe lời của Lý Trường Sinh, Hồng Quân lắc đầu, còn tưởng hắn dùng thủ đoạn cao siêu gì để phản uy hiếp Diệt Thế Hệ Thống.

Hóa ra chỉ là câu giờ, tìm sơ hở.

Không có giá trị.

Hồng Quân gõ gõ Diệt Thế Hệ Thống trong tay, sau đó, một con chuột đồng luôn lóe lên ánh vàng bay ra.

Ngay khoảnh khắc nhìn thấy con chuột này, Diệt Thế Hệ Thống vốn đã bị hành hạ đến không còn sức lực bỗng trở nên táo bạo.

Bởi vì nó cảm nhận được khí tức bảo vật của mình từ trên người con chuột này.

"Khốn kiếp, con chuột chết tiệt, là ngươi trộm bảo vật của ta." "Này, ngươi nói chuyện kiểu gì vậy!" Đa Bảo hồi phục đạo thể, cầm một cây búa nhỏ cấp Hồng Mông mới nhận được không lâu.

Đập bôm bốp vào Diệt Thế Hệ Thống.

"Ngươi là một tù nhân, kiêu ngạo cái gì mà kiêu ngạo!" Đa Bảo ngẩng đầu kiêu ngạo nói xong, lấy ra một quả Hồng Mông linh quả, cười tươi mời sư tổ Hồng Quân ăn.

Sau khi Hồng Quân lắc đầu, Đa Bảo mới bắt đầu ăn, vừa ăn vừa

nói: “Cái gì gọi là ta trộm bảo vật của ngươi, ngươi trộm bản nguyên thế giới của ta còn không tính là trộm sao!?” “Những bảo vật này, chính là bồi thường mà ngươi đưa ra.” “...” Diệt Thế Hệ Thống bị Đa Bảo chặn họng, từ lúc nào, một con kiến hôi cũng dám nói chuyện với nó như vậy?

“Vương bát đản, bồi thường, bồi thường em gái ngươi, mấy linh bảo này của lão tử, có thể mua cả ngàn thế giới của các ngươi.” “Ngươi... a~~!!” Diệt Thế Hệ Thống lời còn chưa nói xong, sức mạnh đại đạo trong tay Hồng Quân bộc phát.

Diệt Thế Hệ Thống triệt để chết đi.

Thấy Diệt Thế Hệ Thống chết đi, trong mắt Lý Trường Sinh lóe lên một tia giải thoát.

Cuối cùng cũng kết thúc.

“Còn ngươi...” Hồng Quân chuyển tầm mắt sang Lý Trường Sinh.

“Ngô không thích giết bừa, nếu ngươi nguyện ý để sinh tử của mình do ta nắm giữ, thì cứ sống tiếp.” “Ta sẽ không yêu cầu ngươi làm gì, vì thực lực của ngươi, đối với ta mà nói, không làm được đại sự gì.” “Chỉ là để phòng ngươi tiết lộ thông tin thế giới của ngô ra ngoài.” “Nếu không muốn, vậy thì thôi!” “Ngươi tự suy nghĩ đi!” ...

“Ta vẫn muốn sống!” Lý Trường Sinh nói.

“Vậy thì đừng phản kháng!” Hồng Quân chỉ tay vào Lý Trường Sinh.

Lý Trường Sinh im lặng nhìn cấm chế trên nguyên thần và chân linh của mình.

Chương 292

Cấm chế này, hắn không thể thoát ra được.

Lòng vòng một hồi, Diệt Thế Hệ Thống cuối cùng cũng chết.

Nhưng sinh tử của hắn, vẫn do người khác nắm giữ.

Lý Trường Sinh cười khổ, cũng không phản kháng gì, cũng không cần thiết phải phản kháng.

Hai tiếng rưỡi sau, Hồng Quân đã hạ xong cấm chế trên người Lý Trường Sinh.

Sau đó suy nghĩ nên sắp xếp hắn thế nào, nghĩ một lúc, Hồng Quân nói: "Ở bên ngoài Hồng Hoang, có một số xuyên việt giả bị phạt khi xuyên không đến đây, ngươi tạm thời đến đó, trông coi những xuyên việt giả đó, kẻ không đạt tiêu chuẩn, cứ giết đi là được!" Nghe Hồng Quân nói, Lý Trường Sinh hơi ngẩn người.

Chuyện này... sao nghe giống như một nơi dưỡng lão vậy?

Hồng Quân cũng không quan tâm hắn nghĩ gì, nhìn về phía Đa Bảo: "Đưa hắn đến chỗ những xuyên việt giả bị phạt." Đa Bảo gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Sau đó, Hồng Quân rời đi, trong không gian quyết chiến, chỉ còn lại Đa Bảo và Lý Trường Sinh.

"Trước đây có nhiều điều đắc tội, mong được lượng thứ!" Lý Trường Sinh hành lễ xin lỗi.

"Không sao, đó vốn là kế hoạch của ta." Đa Bảo xua tay nói.

Lý Trường Sinh gật đầu, nhớ ra điều gì đó, tiếp tục nói: "Những người ta giết trước đây, chắc là đồng môn của ngươi, họ đều chưa

chết, chân linh đang ở trong Diệt Thế Chi Hoa của ta.

Bất cứ lúc nào cũng có thể hồi sinh." "Cái đó, đều là giả thôi!" Đa Bảo nhìn Lý Trường Sinh, "Sinh linh của thế giới chúng ta đều có Thiên Đạo chi lực bảo vệ, sau khi nguyên thần chết, chân linh sẽ được Thiên Đạo lưu trữ ngay lập tức.

Tại chỗ, chỉ để lại một tia chân linh." "Ngươi không cần để ý đến họ, họ đều sẽ hồi sinh khỏe mạnh." "Đúng rồi, bộ trưởng bộ phận xuyên việt giả đang ở bên ngoài, ta dẫn ngươi đi gặp." ...

Núi Côn Luân lúc này vẫn trong trạng thái phế tích, trên bầu trời ẩn giấu một thế giới, Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh vẫn đang lăn lộn trong đó.

Ngươi một quyền, ta một cước.

Nắm tóc, cắn tay.

Cào mặt, đạp bụng.

Hậu Nghệ Nhất Hào đứng một bên xem mà mắt chữ A mồm chữ O, cách đánh nhau này, thật sự quá quen thuộc, quá thân thiết!

Hắn xem đến nỗi không muốn can ngăn, tìm một chỗ ngồi xuống, vơ một vốc hạt dưa bắt đầu cắn.

Bỗng nhiên, một lối đi không gian bên cạnh mở ra.

Đa Bảo và Lý Trường Sinh từ trong bước ra. "Đây là bộ trưởng của các xuyên việt giả bị trừng phạt, Hậu Nghệ Nhất Hào." Đa Bảo chỉ vào Hậu Nghệ Nhất Hào đang ngồi trên đất, ngoẹo đầu, giữ nguyên tư thế cắn hạt dưa mà nói.

Lý Trường Sinh nhíu mày, nhưng nhanh chóng thả lỏng.

Có thể tự tại như vậy, xem ra đúng là rất nhàn hạ. "Cái đó, Hậu Nghệ Nhất Hào, hắn là người giám sát các ngươi làm việc, các ngươi

cứ nói chuyện, ta đi trước đây!" Đa Bảo nói xong, sung sướng đi tìm Đại Nghệ chia chác thu hoạch lần này.

Thật quá kích động, lần đầu tiên thu hoạch được nhiều Hồng Mông Linh Bảo như vậy.

Nhiều đến mức hắn dùng không hết, căn bản là dùng không hết.

Lý Trường Sinh nhìn Đa Bảo rời đi, do dự mấy lần, cuối cùng vẫn không đòi lại Diệt Thế Châu của mình. "Cái đó, chào ngươi!

Ta tên Hậu Nghệ, ngươi cứ gọi ta Hậu Nghệ Nhất Hào là được." Hậu Nghệ Nhất Hào lúc này đã tỉnh táo lại, vội vàng chỉnh đốn hình tượng bản thân.

Hắn đưa tay ra chào hỏi Lý Trường Sinh. "..." Im lặng một lúc, Lý Trường Sinh đưa tay ra bắt tay Hậu Nghệ Nhất Hào. "Ta tên Lý Trường Sinh." "Ta biết, ta biết." Hậu Nghệ Nhất Hào cười nói xong, rồi ghé sát vào Lý Trường Sinh, tò mò hỏi, "Này huynh đệ, ngươi trâu bò như vậy, trước khi xuyên việt làm nghề gì thế?" "Chỉ là xuyên việt hơn năm nghìn lần thôi, trong đó có hơn một nghìn lần là đến Hồng Hoang." Lý Trường Sinh không nói nghề nghiệp của mình, chỉ kể ra kinh nghiệm xuyên việt của bản thân.

Sau đó hắn nhìn Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh chiến đấu. "Hơn năm nghìn lần!" Mắt Hậu Nghệ Nhất Hào trợn tròn.

Vãi chưởng!

Tên Tô Trần kia cũng chỉ có mười mấy hai mươi lần thôi, hắn lại dám hơn năm nghìn lần.

Hệ thống này thiên vị hắn đến mức nào chứ! "Đây cũng chẳng phải chuyện gì tốt!" Lý Trường Sinh đưa tay, tách Diệp Trường Sinh và Lục Trường Sinh ra, bình thản đáp. "....." Hậu Nghệ Nhất Hào cạn lời, chúng ta trước khi xuyên việt chỉ là người bình thường.

Sống trăm năm là chết rồi.

Ngươi xuyên việt hơn năm nghìn lần, phải tận hưởng bao nhiêu niềm vui chứ! "A...a!" Tiếng hét thảm của Diệp Trường Sinh vang lên, Hậu Nghệ Nhất Hào gạt bỏ những suy nghĩ vẩn vơ.

Hắn tìm hiểu nguyên nhân.

Bên này, sau khi Lục Trường Sinh và Diệp Trường Sinh bị ép tách ra, cả hai đều chú ý đến Lý Trường Sinh và Hậu Nghệ Nhất Hào.

Hậu Nghệ Nhất Hào bọn họ không quen, nhưng Lý Trường Sinh thì có.

Thế là, họ đoán hai người này cũng là xuyên việt giả, giống như họ, bị hệ thống của mình ném vào đây.

Kẻ chiến thắng mới có thể sống sót.

Nhìn thấy ánh mắt của Lý Trường Sinh như đang nhìn con kiến, lửa giận trong lòng hai người bùng lên.

Đều là xuyên việt giả, ngươi ngông cuồng cái gì.

Lục Trường Sinh tuy tức giận, nhưng thói quen nhiều năm qua tự cho mình là một tiểu tiên nữ đã ảnh hưởng đến hắn, hắn nén lại sự khó chịu, không nói gì.

Nhưng Diệp Trường Sinh thì không được, thực lực Thần Thoại Thiên Tiên khiến hắn luôn ở trong trạng thái ngạo mạn mà không tự biết.

Hắn liền chửi ầm lên với Lý Trường Sinh.

Kết quả có thể tưởng tượng được.

Hét thảm hai tiếng, khi Hậu Nghệ Nhất Hào vừa hoàn hồn, Diệp Trường Sinh vừa hay toi mạng. "Chết rồi!" Hậu Nghệ Nhất Hào ngây người.

Lý Trường Sinh trực tiếp giết Diệp Trường Sinh. "Cái gọi là trừng phạt, đối với xuyên việt giả mất đi hệ thống mà nói, cũng tương đương với cơ duyên." Lý Trường Sinh mở miệng, "Nhìn bộ dạng của ngươi, những xuyên việt giả bị trừng phạt chắc đều không có mâu thuẫn gì lớn, rất hòa thuận phải không?" "Không sai." Hậu Nghệ Nhất Hào gật đầu.

Xuyên việt giả mới đến cần phải làm việc ngày đêm không nghỉ.

Đám xuyên việt giả cũ không có tranh đấu gì, bình thường sống với nhau rất tốt. "Sinh linh nhiều, tự nhiên sẽ có mâu thuẫn.

Các xuyên việt giả bị trừng phạt hiện tại không có mâu thuẫn, không có nghĩa là tương lai không có." Lý Trường Sinh bình thản nói, "Loại xuyên việt giả này, tâm tính đối với việc xuyên việt vẫn như một trò chơi, hơi không vừa ý là trút giận, đến đây chỉ làm mâu thuẫn bùng nổ nhanh hơn mà thôi." "Đây cũng coi như là xuyên việt giả đầu tiên vừa chuẩn bị cải tạo lao động đã chết!" Hậu Nghệ Nhất Hào cảm thán nói, "Cũng coi như mở đầu, sau này ngươi gặp kẻ nào không muốn, giết là được." Lý Trường Sinh kéo Lục Trường Sinh đang sợ hãi không nhẹ ra sau lưng, nói, "Đi thôi, ta cũng đi xem cái bộ môn cải tạo lao động trong miệng ngươi." "Được thôi!" Hậu Nghệ Nhất Hào gật đầu, ghi nhớ lời của Lý Trường Sinh, mở ra một lối đi không gian, đưa tay ra hiệu, "Mời!" Lý Trường Sinh gật đầu, bước vào trong.

Hậu Nghệ Nhất Hào vỗ vỗ vai Lục Trường Sinh, "Huynh đệ, đừng sợ, chỉ cần ngươi đừng gây sự, lễ phép một chút, sẽ không chết đâu." "Vào đi!" "Vị... huynh đệ này." Lục Trường Sinh có chút lo lắng hỏi, "Cái hệ thống đó..." "Chắc là toi rồi!" Hậu Nghệ Nhất Hào đoán, rồi khẽ đẩy một cái.

Lục Trường Sinh tiến vào lối đi không gian.

Đến bộ môn cải tạo lao động, Hậu Nghệ Nhất Hào để Minh Hách

giải thích nguyên do cho Lục Trường Sinh.

Còn mình thì dẫn Lý Trường Sinh đi tham quan thế giới đang diễn sinh và dung hợp.

Lúc này, Lý Trường Sinh mới hiểu ra, bộ mặt thật của Hồng Hoang này là các đại Chân Giới, còn bề mặt Hồng Hoang chẳng qua chỉ dùng để lừa gạt những kẻ ngoại lai như hắn.

Diệt Thế Hệ Thống, chết không oan!

Tham quan xong, Lý Trường Sinh tiện tay khai phá ra một đại thế giới, tiến vào tu luyện.

Hậu Nghệ Nhất Hào vỗ vỗ trái tim nhỏ bé của mình, ở cùng vị huynh đệ này, áp lực như núi.

Các lão xuyên việt giả khác thấy Lý Trường Sinh đi rồi, cũng đều xúm lại. "Hậu Nghệ Nhất Hào, vừa rồi là chuyện gì thế?" Kim Ô thứ ba hỏi trước, "Sao hắn không phải làm việc?" "Ta không...

ư ư?" "Câm miệng đi!" Lời còn chưa nói xong, Hậu Nghệ Nhất Hào đã bịt miệng hắn lại.

Sau đó nhìn đám người vây quanh, nói, "Lý Trường Sinh cũng là người giám sát các ngươi làm việc, sau này các ngươi đừng có chủ động gây sự, đặc biệt là Kim Ô thứ ba, các ngươi trông chừng nó một chút." "Trước đây các ngươi gây sự ta cũng chỉ phạt thêm việc nặng, lần này thì khác." "Nếu gây sự mà chết, đáng đời!" "Đã có một xuyên việt giả chuẩn bị cải tạo lao động chết rồi, các ngươi liệu mà làm!" "Hung dữ vậy sao!

Lai lịch thế nào?" Các xuyên việt giả nghi hoặc, một xuyên việt giả hung dữ như vậy, lại có thể sống sót vào bộ môn cải tạo lao động làm quan. "Ta vừa mới cảm ứng một chút, vị kia là cường giả Đại Đạo Cảnh chân chính." Đa Bảo Nhất Hào nhắc nhở, "Các ngươi là

xuyên việt giả từ thế giới khoa kỹ, có thể không quá coi trọng lễ nghi lớn nhỏ." "Nhưng ta vẫn phải nhắc nhở các ngươi, đa số cường giả không thích có con kiến nhảy nhót trước mặt họ." "Giết chúng ta, cũng giống như lúc các ngươi còn là phàm nhân bóp chết một con kiến, sẽ không để trong lòng đâu." Cường giả Đại Đạo Cảnh chân chính.

Hậu Nghệ Nhất Hào kinh hãi, thảo nào cứ cảm thấy có chút kỳ quặc, hóa ra là một đại lão thực sự.

Hậu Nghệ Nhất Hào lập tức mở một cuộc họp cho các xuyên việt giả, chỉ định một loạt quy định, tiến hành một cuộc cải tổ lớn.

Đối mặt với những kẻ không phục, Hậu Nghệ Nhất Hào cũng nhẫn tâm, chạy đến U Minh, tùy tiện chọn mấy cái địa ngục tầng mười tám mang về.

Đối mặt với địa ngục tầng mười tám do Đại Vu chế tạo, các xuyên việt giả không phục cũng phải phục.

Tất cả đều ngoan ngoãn lại.

Hậu Nghệ Nhất Hào lúc này mới hài lòng, lần lượt chế định các quy định làm việc khác.

Hắn lại sắp xếp công việc cho Lục Trường Sinh.

Sau đó các xuyên việt giả tự giải tán, Vân Khởi lại gần, kéo Hậu Nghệ Nhất Hào đi vào một thế giới không người. "Làm gì thế?" Hậu Nghệ Nhất Hào hỏi. "Ta có thể làm gì chứ, ít lâu trước Tiểu Hoang Tử bọn họ đến thăm ta, ta cũng biết được một số chuyện, nghe nói nữ xuyên việt giả kia đã offline rồi, ta chỉ hỏi một chút, sao cô ta không đến bộ môn của chúng ta?" Vân Khởi tò mò hỏi. "Cô ta à..." Hậu Nghệ Nhất Hào bừng tỉnh.

Hắn khinh bỉ Vân Khởi một trận, cả ngày tơ tưởng người ta, có biết xấu hổ không.

Khinh bỉ ngươi!

Chương 293

"Ngươi có ánh mắt gì thế?" Vân Khởi trừng mắt. "Ta chỉ là quan tâm một chút đến đồng nghiệp tương lai thôi." "Ha ha..." Hậu Nghệ Nhất Hào ha ha. "Đừng có ha ha, rốt cuộc là chuyện gì, không phải là ở Hồng Hoang làm quá đáng, bị giết rồi chứ?" Vân Khởi hỏi. "Cái đó thì không.

Cô ta cơ bản không có giao lưu gì với các đại lão Hồng Hoang.

Cứ thế offline." "Vậy là ngươi giấu cô ta đi rồi.

Tìm một nơi riêng cho cô ta làm việc!" Vân Khởi bừng tỉnh, chỉ vào Hậu Nghệ Nhất Hào, "Hay cho ngươi, kim ốc tàng kiều, lần trước còn nói mình là trai tân lâu năm.

Cái trình độ này, ngươi..." "Nói đi đâu thế!" Hậu Nghệ Nhất Hào liếc mắt, "Xuyên việt giả kia tên Vân Tiểu, hiện đang ở chỗ Vân Tiêu." "Ngươi thật sự không giấu?" "Thật không!" Hậu Nghệ Nhất Hào cạn lời, đẩy Vân Khởi ra ngoài. "Mau đi làm việc đi, cả ngày thấy ngươi rảnh rỗi." "Ây ây ây, đừng đẩy, đừng đẩy, chút việc đó một lát là xong, chúng ta không nói chuyện mỹ nữ, tìm Hoa Vu Vĩ uống chén rượu cũng được mà!" "Không rảnh, mau làm nốt việc còn lại của ngươi đi." "....." ...

Phía khác, La Hầu điều khiển thể năng lượng Hủy Diệt Ma Thần, đùa giỡn với hai hệ thống.

Đã kéo dài mười năm.

Năng lượng của cơ thể này cũng đã tiêu hao bảy phần.

Trong đó, có hai phần rưỡi là bị Giảng Đạo Hệ Thống hút mất.

La Hầu ước lượng năng lượng còn lại, tiếp tục để Giảng Đạo Hệ

Thống tham lam hấp thu bản nguyên.

Hai năm rưỡi thời gian lặng lẽ trôi qua.

Năng lượng trong thể năng lượng chẳng còn bao nhiêu.

La Hầu không kéo dài nữa, chuẩn bị xử lý hai hệ thống trong tay.

...

Oanh!

La Hầu dùng sức bóp một cái, hai hệ thống trong tay nổ tung.

Hai cơ thể bị hệ thống điều khiển cũng mất kiểm soát, ngã xuống đất không còn động tĩnh.

Lượng bản nguyên nổ ra đặc biệt nhiều, đã sắp vượt qua cực hạn của hai hệ thống cao cấp sơ kỳ.

Đây đều là do La Hầu ngấm ngầm thêm liệu.

Thế giới trống rỗng này, dưới sự nuôi dưỡng của nhiều bản nguyên như vậy, lại bắt đầu sinh ra nhật nguyệt tinh thần, tinh không vạn tượng một cách bản năng.

Nhưng thời gian cần thiết rất dài.

Hệ thống toi rồi, ý thức của La Hầu liền rời khỏi thể năng lượng này.

Sau đó, Bình Tâm giải trừ thể năng lượng Ma Thần.

Nàng, Giảng Đạo Hệ Thống, Phong Đô, Minh Hà bốn người đứng trên không trung.

Bình Tâm với ánh mắt 'mệt mỏi' liếc nhìn đống bản nguyên nổ ra, nói: 'Đại Uyên, ngươi ở lại đây, xử lý đống này đi.' "Vâng, nương nương!" Giảng Đạo Hệ Thống thầm mừng, vội vàng cung kính đáp. "Phong Đô, ngươi đi chuyển thế lại cho những sinh linh bình thường

đã chết lần này, Minh Hà, ngươi theo ta ra ngoài phục hồi núi Côn Luân." "Vâng, nương nương!" Phong Đô, Minh Hà cũng cung kính đáp.

Sau đó, Bình Tâm, Minh Hà, Phong Đô ba người bước ra khỏi thế giới trống rỗng này. "Để lại mình ta!" Giảng Đạo Hệ Thống đợi ba người biến mất hẳn, nhìn đống bản nguyên đầy ắp.

Hắn cười không khép được miệng.

Tuy rằng bản nguyên của hai hệ thống này cộng lại cũng không bằng hệ thống Hồng Mông Đánh Dấu kia.

Nhưng số lượng cũng không ít.

Hắn tùy tiện bớt xén một ít, cũng là một khoản kếch sù, lời to rồi còn gì nữa.

Đây chính là sự tin tưởng a!

Giảng Đạo Hệ Thống cảm khái, bắt đầu hành động, trước tiên là thu lại vài mảnh linh kiện của Tối Cường Tu Luyện Hệ Thống và Thần Thoại Tu Luyện Hệ Thống, phần còn lại thì không thu nữa.

Hắn lợi dụng quyền hạn Thiên Đạo của mình, dung nhập những linh kiện hệ thống này vào Hồng Hoang, sau đó là bản nguyên.

Công việc rất khô khan, nhưng việc hắn ngấm ngầm bớt xén bản nguyên khiến hắn cực kỳ hăng hái.

Bên này, ba người Bình Tâm đến núi Côn Luân đã thành phế tích.

Tam Thanh đang ở trong Côn Luân Chân Giới thấy không có Giảng Đạo Hệ Thống, cũng từ trong đó bước ra.

Nữ Oa ở Bất Chu Chân Giới, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ở Tu Di Chân Giới cũng đều phân ra một phân thân tới. "Hóng hớt một chút, lại còn mất một phân thân!" Nữ Oa buồn bực nói. "Ta chỉ đứng bên cạnh xem

kịch mà bị giết.

Tìm ai nói lý đây!" Hồng Vân cũng tạo lại một phân thân Vân Trung Tử, chạy đến than khổ. "Ba hệ thống cao cấp, chúng ta có phải là không có thu hoạch thực chất nào không?" Chuẩn Đề đột nhiên hỏi.

Những người khác ngẩn ra, đúng là chẳng thu hoạch được gì. "Cũng không phải là không có thu hoạch, các ngươi tự xem đi." Bình Tâm bên cạnh nghe thấy, sắc mặt có chút kỳ quái, một tay điểm về phía trước.

Khoảnh khắc tiếp theo, hai bóng người xuất hiện, bên cạnh họ, mỗi người chất một đống Hỗn Độn Chí Bảo, ở giữa còn có một đống Hỗn Độn Chí Bảo lớn hơn. "Đại Nghệ lão ca, mười mấy món Hỗn Độn Chí Bảo này không tệ, mang về đập vỡ lót sàn nhà rất hợp, ta lấy." Đa Bảo cười toe toét, ôm mười mấy món linh bảo hình khối vuông nói. "Ngươi lấy đi!" Đại Nghệ không quan tâm xua tay, từ trong đống chí bảo chọn ra hai gốc Hỗn Độn Linh Căn cùng loại. "Sàn nhà Đại Vu Điện của ta đã lót ba lớp Hỗn Độn Chí Bảo rồi, nên trồng chút gì đó để thư thái tâm tình.

Hai gốc linh căn này, ta lấy." "Ba lớp!" Mắt Đa Bảo trợn tròn, ném đống chí bảo trong lòng vào đống linh bảo sau lưng.

Hắn lại bắt đầu lục lọi đống linh bảo ở giữa.

Chọn ra những linh bảo hình khối vuông. "Ta cũng muốn lót sàn ba lớp." "Ta phải thu thập ít đồ trang trí, điểm xuyết cho Đại Vu Điện của ta." Đại Nghệ cũng chui vào đống linh bảo.

Tìm kiếm những linh bảo thích hợp.

Ném vào đống linh bảo nhỏ sau lưng mình.

Hai người đắm chìm trong thế giới của riêng mình, hoàn toàn không chú ý đến, hoàn cảnh trước mắt đã thay đổi. ... "Trời ơi, là

vạn... vạn món Hỗn Độn Chí Bảo!" Miệng Chuẩn Đề run cầm cập, hốc mắt dần đỏ lên.

Cảnh tượng này, quá có sức sát thương!

Những người khác cũng chẳng khá hơn là bao, tuy rằng họ gia tài không ít, đều có hai ba món Hồng Mông Linh Bảo.

Hỗn Độn Chí Bảo cũng cơ bản có trăm món.

Có lẽ về chất lượng, Hồng Mông Linh Bảo vượt xa những linh bảo này.

Nhưng về độ chói mắt, đống Hỗn Độn Chí Bảo trước mắt hoàn toàn bỏ xa họ mười con phố.

Thông Thiên bọn họ nhớ lại cảnh Đa Bảo thách đấu Lý Trường Sinh đi tìm cái chết, lẽ nào, đây là nguyên nhân thu hoạch được nhiều bảo vật như vậy. "Hửm..." Tiếng của Chuẩn Đề kinh động Đa Bảo và Đại Nghệ đang ngao du trong đống linh bảo.

Hai người ngẩn ra, nhìn thấy Bình Tâm, Tam Thanh và những người khác ở xa.

Sau đó liếc nhìn nhau, cùng hô lên: "Chuồn!" Vù!

Gần vạn món Hỗn Độn Chí Bảo biến mất không còn một mảnh.

Đại Nghệ và Đa Bảo không ngoảnh đầu lại mà chuồn mất.

Họ tìm một nơi khác, xác định an toàn rồi, mới bắt đầu công cuộc chia của.

Thậm chí còn lôi cả hàng tồn kho ra chia đều.

Một lượng lớn tinh huyết và thân thể Ma Thần, mấy chục món Hồng Mông Linh Bảo.

Nếu cộng thêm gia sản của Đại Nghệ, tài sản của hai người bây

giờ, đã có thể coi là người giàu nhất và giàu thứ hai Hồng Hoang.

Bảo vật của các Tổ Vu cũng không nhiều bằng của họ. ...

Núi Côn Luân, Tam Thanh và những người khác ngây người. "Chạy cái gì, Đa Bảo thằng nhóc thối này, chúng ta còn có thể cướp linh bảo của nó chắc!" Thông Thiên cười mắng. "Còn thật sự có khả năng!" Chuẩn Đề ôm lấy tay phải có chút không nghe lời, đáp. "Ha ha..." Những người khác cười phá lên.

Hồi lâu sau, mới bắt đầu làm việc chính.

Bình Tâm vung tay, một phần bản thể Thiên Đạo hiện ra, trong một khối vật thể quái dị khổng lồ.

Bên trong có hàng vạn đạo chân linh đang bay loạn xạ.

Đây đều là chân linh của các đệ tử các giáo đã chết.

Được lực lượng Thiên Đạo bảo vệ, nên họ không chết, ký ức cũng không mất.

Họ biết rõ mình đã chết.

Nhưng lúc này vẫn còn ý thức và ký ức, còn bị nhốt trong không gian kỳ quái này.

Điều này khiến họ có chút nóng nảy.

Chương 294

Nhưng cũng luôn có ngoại lệ.

Ví dụ như Trường Nhĩ, chân linh của hắn thong dong bay lượn trên không, thậm chí còn có tâm trạng ngủ.

Chỉ khi bị chân linh khác đụng phải, hắn mới nổi nóng quát, "Không phải là chết thôi sao?

Hoảng cái gì mà hoảng." "Yên tĩnh chút được không, một thời gian nữa đại sư huynh sẽ hồi sinh chúng ta!" ...

Còn có Thập Nhị Thân Truyền của Xiển Giáo, im lặng co ro ở một góc, nhìn hoàn cảnh hỗn loạn.

Thỉnh thoảng thấy đệ tử ký danh của Xiển Giáo, liền kéo qua bảo vệ.

Địa Tạng, Dược Sư của Thích Giáo, Kim Linh, Vô Đương của Tiệt Giáo, đều yên tĩnh tìm một chỗ chờ đợi.

Huyền Đô và Quy Linh hai vị Hỗn Nguyên Kim Tiên, càng là tìm ra một khu vực yên tĩnh, nhân cơ hội cảm ngộ Thiên Đạo.

Tam Thanh và những người khác ra tay, đưa đệ tử của mình ra ngoài, tái tạo thân thể.

Họ nghiêm cấm thảo luận về chuyện này, sau đó đưa các đệ tử về động phủ của mình, bế quan tu luyện.

Thấy không còn gì náo nhiệt để xem, Hồng Vân và các đại năng rảnh rỗi khác cũng lần lượt rời đi.

Chỉ còn lại Tam Thanh và những người khác ở đây tái tạo núi Côn Luân.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Hồng Quân xuất hiện, thấy đệ tử của mình sống 'thảm như vậy'.

Cho nên cũng 'đánh thức' đệ tử của mình, điều này rất bình thường phải không!

Ít nhất bên phía Giảng Đạo Hệ Thống cũng có thể nói qua.

Quan trọng là, Tam Thanh bọn họ không chịu nổi việc mình cứ thỉnh thoảng lại bị Giảng Đạo Hệ Thống túm ra đùa giỡn, mà còn không thể phản kháng. 'Đánh thức', sau này cũng tránh bị Giảng Đạo Hệ Thống coi như một con rối, tùy tiện nhào nặn.

Phong Đô, Minh Hà cũng đang giả vờ thu dọn tàn cục do ba hệ thống gây ra.

Thế là, năm năm sau, sau khi Giảng Đạo Hệ Thống xử lý xong bản nguyên, đi ra, liền thấy sáu vị Thánh Nhân Thiên Đạo đang làm việc.

Yo, sáu người này bị Hồng Quân điểm tỉnh rồi à!

Cũng phải, dù sao cũng là đệ tử của Hồng Quân, sống bi thảm như vậy, động một chút là bị thay đổi ký ức, đánh chết.

Đúng là có chút thảm.

Xem ra, sau này lại có thêm sáu 'đồng sự'!

Giảng Đạo Hệ Thống lại nhìn xung quanh, Bình Tâm đang 'thay đổi' trường hà thời gian, không phát hiện ra Hồng Quân.

Hồng Quân vẫn còn rất yếu, chắc là sau khi giải quyết Diệt Thế Hệ Thống và Lý Trường Sinh kia, đã quay về tiếp tục dưỡng thương rồi.

Giảng Đạo Hệ Thống lại gần Minh Hà, hỏi đáp án từ nhị đệ này.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, đúng là Hồng Quân sau khi giải

quyết Diệt Thế Hệ Thống, đã vội vàng 'điểm tỉnh' Lục Thánh, dặn dò vài câu, rồi rời đi.

Gần giống như hắn đoán.

Sau đó, Giảng Đạo Hệ Thống lại lần lượt chào hỏi Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Rồi gia nhập vào công cuộc phục hồi núi Côn Luân.

Hai năm rưỡi sau, mọi thứ ở Hồng Hoang trở lại bình thường.

Bình Tâm dặn dò mọi người tu luyện cho tốt rồi tự giải tán.

Giảng Đạo Hệ Thống quay về núi Đại Uyên.

Trước tiên lấy Lục Châu ra.

Tối ưu hóa trường hà thời gian mà Bình Tâm đã thay đổi.

Sau đó trêu chọc túc chủ ngu ngốc một lúc.

Rồi bắt đầu tiêu hóa bản nguyên trộm được lần này. ...

Gần đảo Kim Ngao, trên đảo Tam Tiên.

Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu bốn người ngồi đả tọa, kể cho nhau nghe những chuyện thú vị.

Họ cười ha hả, không còn vẻ ngang ngược, lệ khí nặng nề như ở núi Côn Luân trước đây.

Sự thù địch với đệ tử các giáo phái khác cũng biến mất.

Đương nhiên, ký ức của họ, tất cả những gì xảy ra ở núi Côn Luân lần này, cũng đã thay đổi.

Đợi bốn người tự giải tán, Vân Tiêu im lặng ngồi tu luyện trong đạo trường của mình.

Mà Vân Tiêu ở Côn Luân Chân Giới dừng tu luyện, suy nghĩ nửa ngày, ý thức tiến vào nhóm chat. 【Vân Tiêu: Sư tôn, các vị tiền bối,

có cách nào để hai muội muội và đại ca của con thoát khỏi khốn cảnh không?】【Thông Thiên: Trong cơ thể các ngươi đều có thứ mà Giảng Đạo Hệ Thống để lại, nhất cử nhất động, chỉ cần biểu hiện ra chút bất thường, sẽ bị Giảng Đạo Hệ Thống phát hiện.】【Vân Tiêu: Không có cách nào sao?】【Thông Thiên: (Thở dài) Tính cách của Công Minh, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ngươi còn không rõ sao, hấp tấp nóng nảy, nếu để họ biết được cảnh ngộ của mình, căn bản không diễn nổi.】【Lão Tử: Muốn thoát khỏi sự khống chế của Giảng Đạo Hệ Thống, cần phải bóc tách cuốn sách đó ra.

Ngươi có thể bóc tách cuốn sách đó, hoàn toàn là trùng hợp.

Triệu Công Minh bọn họ, hiện tại không có được sự trùng hợp này.】【Vân Tiêu: Được rồi, con biết rồi!】【Hậu Nghệ Nhất Hào: Cái đó, Vân Tiêu đạo hữu, không biết xuyên việt giả đã đoạt xá ngươi, hiện tại thế nào rồi?】【Vân Tiêu: Ngươi hỏi cái này làm gì?】【Hậu Nghệ Nhất Hào: (Ngượng ngùng) Ta chỉ là muốn phát triển đội ngũ xuyên việt giả.

Xuyên việt giả đó nếu ngươi cảm thấy không có tác dụng gì, có thể để cô ta đến nơi cải tạo lao động chịu phạt.】【Vân Tiêu: Ta đã cắt một nửa nguyên thần của cô ta, hiện đang ngủ say.

Để ở chỗ ta cũng không có tác dụng gì, ngươi đến mang đi đi.】【Hậu Nghệ Nhất Hào: Được thôi, ta đến ngay!】Côn Luân Chân Giới, một lối đi không gian mở ra, Hậu Nghệ Nhất Hào từ trong bước ra.

Vân Tiêu giao nguyên thần của Vân Tiểu cho hắn.

Hậu Nghệ Nhất Hào đặt Vân Tiểu đang ngủ say vào một món linh bảo.

Chuẩn bị cáo từ, lúc sắp đi, hắn đột nhiên dừng lại, nói, "Vân Tiêu đạo hữu, thực ra Triệu Công Minh bọn họ cũng không phải không thể

thoát khỏi sự khống chế của Giảng Đạo Hệ Thống." "Hửm..." Vân Tiêu ngẩn ra, hỏi, "Đạo hữu xin chỉ giáo." "Đây cũng là suy đoán cá nhân của ta!" Hậu Nghệ Nhất Hào gãi gãi đầu, nói, "Ngươi là vì bị đoạt xá, Giảng Đạo Hệ Thống đó cần phải áp chế hệ thống Đánh Dấu cao cấp cùng cấp, không thể chú ý đến tình hình bên ngoài, ngươi mới có thể thoát khốn." "Nếu lại có một hệ thống cao cấp khác, ngươi dụ Triệu Công Minh bọn họ đi gặp hệ thống cao cấp này.

Nói không chừng có thể châm ngòi đại chiến giữa hai hệ thống, ngươi nhân cơ hội mang họ thoát khốn." "Nếu cách này được, thì trận chiến của ba hệ thống cao cấp không lâu trước, ta đã sớm mang họ thoát khốn rồi." Vân Tiêu thất vọng lắc đầu. "Trên chân linh của chúng ta đều có một cuốn sách, cuốn sách đó còn, thì không thể thoát khốn." "Thoát khốn mà ta nói, là tự bạo." Hậu Nghệ Nhất Hào nói, "Ngươi trực tiếp mang theo Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu tự bạo.

Ngay khoảnh khắc chân linh lộ ra, mang theo phần lớn chân linh của Triệu Công Minh bọn họ ẩn nấp đi.

Để lại một phần nhỏ chân linh để mê hoặc cuốn sách đó, đợi Giảng Đạo Hệ Thống kiểm tra lại, chân linh suy yếu, cũng có thể đổ tội cho hệ thống cao cấp kia." "Hình như có thể được!" Vân Tiêu chìm vào suy nghĩ, rồi gật đầu, "Nếu phát hiện Hồng Hoang có hệ thống cao cấp, ta sẽ thử, đa tạ đạo hữu!" "Ta cũng chỉ là đoán mò, có thể không được đâu." Hậu Nghệ Nhất Hào lắc đầu, cáo từ Vân Tiêu.

Hắn quay về bộ môn cải tạo lao động.

Vân Tiêu cũng không tu luyện nữa, luôn chú ý đến nhóm chat, xem có tin tức gì về hệ thống không.

Đồng thời điều khiển phân thân ở đảo Tam Tiên, mượn cớ ra ngoài lịch lãm, đi lang thang khắp Hồng Hoang. ...

Trong thôn Ma Thần, Bàn Cổ tỉnh lại, dắt theo Hỗn Độn Kê Vương, xuất hiện trên không trung một hòn đảo nhỏ.

Trên một bàn cờ, Luân Hồi và Nhân Quả ngồi ở hai hướng.

La Hầu và Hồng Quân mỗi người đứng một bên, chỉ trỏ, lớn tiếng tranh cãi.

Bàn cờ này, trông như Luân Hồi, Nhân Quả đang chơi, thực ra là sân nhà của La Hầu, Hồng Quân.

Mí mắt của hai Ma Thần Luân Hồi và Nhân Quả không ngừng giật giật, rõ ràng đã chịu đựng đến cực hạn.

Thấy Bàn Cổ đến, trong mắt họ lộ ra vẻ vui mừng.

Đồng thời, họ nhìn về phía Ma Thần sau lưng mình, ánh mắt lộ vẻ tàn nhẫn.

Bốp!

La Hầu cướp lấy quân cờ trong tay Nhân Quả, bốp một tiếng hạ xuống, đắc ý cười, "Hạ đây, tuyệt đối thắng!" Bốp!

Hồng Quân trừng mắt, cướp lấy quân cờ trong tay Luân Hồi, bốp một tiếng, hạ xuống trước mặt nước cờ của La Hầu, "Lão Tam, nghe ta, chặn lại." "Hừ..." La Hầu thấy vậy, hừ lạnh một tiếng, vơ lấy quân cờ trong hộp cờ bên cạnh Nhân Quả, chuẩn bị hạ cờ.

Bỗng nhiên, một bàn tay vỗ vào vai hắn, bên tai vang lên giọng nói âm u của Nhân Quả, "Rốt cuộc là ta đang chơi cờ, hay là ngươi đang chơi cờ?" "...Ta" La Hầu hoảng hốt, vừa định nói, Nhân Quả đã kéo hắn biến mất. "Đáng đời." Hồng Quân đối diện cười lớn, "Đáng đời, không biết xem cờ không nói à!

Ha..." Bốp!

Còn chưa cười xong, tay của Luân Hồi đã đặt lên vai Hồng Quân,

giọng điệu trầm thấp, "Hóa ra ngươi cũng biết à!" Hồng Quân: ...

Khoảnh khắc tiếp theo, Luân Hồi và Hồng Quân cũng biến mất.

Bàn Cổ lắc đầu, bố trí ảo cảnh cho hệ thống bên dưới, rồi lấy quân cờ do hệ thống làm trên bàn cờ, cho Hỗn Độn Kê Vương ăn.

Cục ta cục tác!

Bàn Cổ ném quân cờ, Hỗn Độn Kê Vương vừa nhảy vừa dùng mỏ đón lấy, nuốt chửng tiêu hóa.

Đồng thời, hắn nhìn hệ thống Núp Đến Vô Địch bên dưới.

Ha ha cười một tiếng, thế này cũng gọi là núp?

Mới đến triệu năm, bản nguyên trộm được đã sắp hình thành một ấn ký Thiên Đạo. ... 【Đinh, chúc mừng túc chủ lại núp vạn năm, thưởng cho túc chủ hai quả thận lớn của Bàn Cổ!】 【Có muốn thay thế không!】 "Chờ đã, ta không đổi!" Lục Bất Phàm đột nhiên mở miệng. 【??】Hệ thống Núp Đến Vô Địch ngơ ngác, đây là thận của Bàn Cổ, nó cũng không có nhiều.

Ngươi lại không đổi, có ý gì? "Hệ thống, lấy thận của Bàn Cổ ra cho ta!" Lục Bất Phàm cười bỉ ổi, làm ra một cái vỉ nướng.

Hệ thống Núp Đến Vô Địch thấy vậy, hiểu ra ý nghĩ của túc chủ, có chút cạn lời, 【Nếu túc chủ chọn nướng thận Bàn Cổ, nó sẽ khôi phục kích thước ban đầu, đủ để bao phủ nửa Hồng Hoang, không phù hợp với tôn chỉ cẩu đạo của hệ thống, nếu túc chủ kiên trì, hệ thống sẽ giải trừ ràng buộc!】 "Thận lớn bằng nửa Hồng Hoang, phải bổ đến mức nào!!" Lục Bất Phàm chấn kinh, không hổ là Bàn Cổ.

Tùy tiện một quả thận đã lớn như vậy.

Càng lớn, hắn càng muốn ăn.

Lục Bất Phàm lau nước miếng, kiếp trước để bồi bổ cơ thể, hắn

cứ hai ngày một bữa hàu nướng, ba ngày một bữa canh ba ba.

Chương 295

Mỗi bảy ngày còn phải ăn một lần kê ngọc hoàn.

Nhưng vẫn không bồi bổ nổi.

Bây giờ có một quả thận Bàn Cổ lớn như vậy, hắn không ăn hai miếng, thật sự không cam lòng.

Đổi thì ăn mới có hiệu quả lớn! 【...Có thể cắt cho túc chủ một miếng nếm thử.】 Cảm nhận được ý nghĩ của túc chủ, hệ thống Núp Đến Vô Địch cạn lời nói. "Hệ thống tốt, ba ba yêu ngươi!" Lục Bất Phàm hưng phấn khen ngợi. 【Đinh, thận Bàn Cổ đang được thay thế cho thận của túc chủ.】 Hệ thống Núp Đến Vô Địch cẩn thận lấy ra một hộp thủy tinh từ không gian.

Bên trong hai quả thận đang từ từ co bóp, nó tùy tiện cắt một lớp da ngoài, ném cho túc chủ.

Sau đó hệ thống Núp Đến Vô Địch hóa thành hình người, đeo găng tay nhỏ.

Mang theo hộp thủy tinh đến vị trí thận của túc chủ.

Mổ không đau, chuẩn bị phẫu thuật.

Bên ngoài, trong tầm mắt của Lục Bất Phàm, một miếng thịt thận màu đỏ sậm dài vạn mét, dày trăm mét, rộng ba trăm mét đột nhiên xuất hiện trên không. "Không có chút mùi tanh nào, thận Bàn Cổ đỉnh thật." Lục Bất Phàm cảm khái, bay lên, dùng tay làm dao.

Vút vút vút!

Quả thận lớn vạn mét bị chia thành những miếng lớn dài một mét. "Hoàn hảo!" Lục Bất Phàm tán thưởng, vỉ nướng biến lớn, dùng pháp lực làm nóng.

Xiên thịt thận, quét dầu, đặt lên vỉ nướng.

Xèo xèo xèo!

Dầu ở nhiệt độ cao biến thành năng lượng, không ngừng kích thích mùi vị của thận.

Lục Bất Phàm nhân cơ hội rắc gia vị nướng, mùi thơm lập tức xộc vào mũi. "Tiểu bính, trám liệu, tiểu thông..." ...

Trên không, sắc mặt Bàn Cổ đen lại, hắn vừa nhìn thấy thứ không hay ho trong không gian của hệ thống Núp.

Đây là một hệ thống cực kỳ không thân thiện với Bàn Cổ hắn.

Đối với hắn mà nói, đây là một hệ thống tội ác tày trời.

Mặt đen như đít nồi, Bàn Cổ thu hết quân cờ trên bàn cờ lại, dắt Hỗn Độn Kê Vương đi xuống.

Vốn còn định dùng ngươi để dụ Giảng Đạo Hệ Thống.

Bây giờ xem ra, để Giảng Đạo Hệ Thống ăn ít một chút vậy. ... "Nướng thận, nướng thận, ta thích nhất là nướng thận!" Lục Bất Phàm nghêu ngao hát, sung sướng quét dầu lên thận, ngửi mùi thơm, đã cảm thấy mình tràn đầy sức mạnh. "Thơm!" Cục ta cục tác!

Vừa nói xong, một trận gà gáy vang lên, Lục Bất Phàm ngẩn ra, nhìn về phía nguồn âm thanh.

Một sinh vật cao hơn ba mét, trông giống như gà, bị một gã khổng lồ dắt đến.

Gã khổng lồ này trông cực kỳ vạm vỡ, vừa nhìn đã biết là một dũng sĩ hình sức mạnh.

Cục ta cục tác!

Sinh vật trong tay gã khổng lồ lại gáy lên, xem ra đúng là gà.

Lúc này, gã khổng lồ này đi thẳng đến, Lục Bất Phàm kinh hãi, nhưng cũng không hoảng.

Mấy năm nay, hắn dựa vào nỗ lực của mình, đã tu luyện đến Thánh Nhân đỉnh phong, thực lực có thể đấm Thiên Đạo.

Không ngoa khi nói, Hồng Hoang không có ai đánh lại hắn!

Nếu không phải hệ thống Núp không cho hắn ra ngoài, hắn đã sớm ra ngoài đấm Hồng Quân, đá Thiên Đạo rồi.

Gã khổng lồ đến bên cạnh hắn, nhìn vỉ nướng của hắn, vung tay.

Bùm!

Một cái vỉ nướng y hệt xuất hiện.

Không nói lời nào, bắt chước ta à?

Lục Bất Phàm thấy hứng thú, nguyên liệu của hắn là thận Bàn Cổ, ngươi có thứ gì tốt?

Vút!

Lại lấy ra ba xiên thịt thận, Lục Bất Phàm chọn khẩu vị khác nhau, tiến hành nướng.

Tiện thể ném cho gã khổng lồ này một ánh mắt khiêu khích.

Nướng thịt, ngươi có nguyên liệu tốt không?

Gã khổng lồ liếc nhìn, không nói gì, lặng lẽ nhóm lửa cho vỉ nướng.

Vô vị!

Lục Bất Phàm lắc đầu, gã khổng lồ này có chút nhàm chán, ngược lại con gà bên cạnh hắn, trông có vẻ khá ngon. 'Hệ thống, gã khổng lồ này thân phận gì?' Lục Bất Phàm thầm hỏi. 【Còn có thể là gì, một Đại Vu chuyển thế mà thôi!】 Hệ thống Núp Đến Vô Địch đang làm

phẫu thuật thay thận, tùy tiện quét qua một cái.

Có chút khí tức Vu tộc, nhưng không thuần khiết lắm, cảnh giới là Đại La Kim Tiên.

Chỉ là một Đại Vu chuyển thế thôi.

Giá trị lợi dụng không cao lắm.

Hệ thống Núp Đến Vô Địch tiếp tục chuyên tâm làm phẫu thuật.

Nhận được câu trả lời của hệ thống, Lục Bất Phàm gật đầu, hóa ra là một Đại Vu à!

Cũng được, dù sao cũng từng là một trong hai bá chủ.

Lát nữa giữ lại làm chó giữ cửa, cũng coi như có chút thể diện.

Lúc này, gã khổng lồ bên cạnh đã nhóm lửa xong, lấy ra một que sắt, và hai cái hộp.

Từ trong hộp lấy ra một quân cờ màu trắng, khoảnh khắc tiếp theo, quân cờ hóa thành một quả cầu ánh sáng màu đỏ.

Dùng que sắt xiên lại.

Hắn lại lấy ra mấy quân cờ, hóa thành những quả cầu ánh sáng màu sắc khác nhau, xiên thành một chuỗi.

Rồi giống như hắn, đặt lên vỉ nướng, quét dầu nướng từ từ. 'Quả cầu ánh sáng này là cái gì?' Lục Bất Phàm thắc mắc, trông khá ngon miệng, kẹo bông gòn? "A!" Đột nhiên, thận của Lục Bất Phàm đau nhói, khiến hắn không kìm được ném xiên nướng xuống, ôm lấy thắt lưng.

Bàn Cổ đang nướng một xiên hệ thống, nhìn sang... ... "Vãi chưởng, thằng điên này từ đâu ra vậy?" Hệ thống Núp Đến Vô Địch chú ý đến gã khổng lồ đang nướng một chuỗi hệ thống trung cấp này, lập tức sợ hãi không nhẹ.

Nó lập tức hiểu ra, gã khổng lồ này đến vì nó.

Vội vàng thu thận lại, hệ thống Núp Đến Vô Địch cẩn thận quét gã khổng lồ này.

Vu tộc, Đại La Kim Tiên, Đại La Kim Tiên...

Chết tiệt, Đại La Kim Tiên có thể xiên hệ thống trung cấp thành chuỗi để nướng sao?

Hệ thống Núp Đến Vô Địch từ bỏ việc quét, lập tức ban hành nhiệm vụ cho túc chủ. 【Đinh, cường giả không rõ lai lịch ngụy trang thành Đại Vu muốn đến so tài nấu nướng với túc chủ.

Xin túc chủ chiến thắng hắn, thưởng một gói quà lớn cuối cùng.】【Đinh, tạm thời nâng tu vi của túc chủ lên Đại Đạo Cảnh, tạm cho túc chủ mượn Hồng Mông Chí Bảo Hồng Mông Thanh Liên, Hồng Mông Dị Bảo Hồng Mông Thần Hỏa.

Ba vị phụ bếp Đại Đạo Cảnh hậu kỳ.】 Lục Bất Phàm đang ôm thận, trong lúc ngơ ngác, đã đạt đến Đại Đạo Cảnh hậu kỳ.

Ba bóng người xuất hiện sau lưng hắn.

Thần sắc lạnh lùng, đi về phía gã khổng lồ. "So tài nấu nướng!" Lục Bất Phàm nhìn gã khổng lồ này, hắn chỉ biết nướng thịt, đây cũng tính là so tài?

Tuy nhiên, sự cám dỗ của gói quà lớn cuối cùng không hề nhỏ. "Ba người các ngươi giữ hắn lại cho ta!" Lục Bất Phàm cười nham hiểm, đứng dậy đi về phía gã khổng lồ này.

Sức mạnh Đại Đạo Cảnh, gã khổng lồ này có trâu bò mấy, còn có thể trâu bò hơn hệ thống sao?

Muốn thắng còn không đơn giản.

Đập nát vỉ nướng của hắn là được. ... "Ha ha..." Bàn Cổ liếc nhìn

ba con rối Đại Đạo Cảnh đang vây quanh mình, thả lỏng hạt sen trong tay.

Cục ta cục tác!

Oanh!

Hỗn Độn Kê Vương gáy vang, áo giáp màu vàng kim bao bọc lấy nó, một luồng sức mạnh vô hình lan tỏa.

Bao phủ hòn đảo nhỏ này.

Chương 296

Bốp bốp bốp!

Ba tiếng, ba con rối Đại Đạo Cảnh bị cánh của Hỗn Độn Kê Vương hất bay.

Hỗn Độn Kê Vương căn bản không cho cơ hội phản công, thân hình lắc một cái, lại phân ra hai phân thân.

Một con gà một con rối, trong nháy mắt, ba con rối bị đánh bầm dập. "Vãi chưởng!" 'Hệ thống, đây là thực lực gì vậy!' Lục Bất Phàm sợ hãi không nhẹ, vội vàng gọi hệ thống.

Nhưng kỳ lạ là, hệ thống không có hồi âm. 'Hệ thống?

Hệ thống?' "Đừng gọi nữa, nhìn lên trên đi!" Bàn Cổ đột nhiên mở miệng.

Lục Bất Phàm nhìn lên trời, một quả cầu ánh sáng màu đen đang bị bốn bóng người vây quanh, đá qua đá lại như quả bóng.

Đột nhiên, một trong bốn bóng người đá xuống, quả cầu ánh sáng màu đen bắn xuống.

Bùm!

Quả cầu ánh sáng rơi xuống chân Lục Bất Phàm, còn nảy lên hai lần, vừa hay nảy đến chân gã khổng lồ.

Gã khổng lồ giẫm lên nó. "Tha mạng, Bàn Cổ đại thần tha mạng!" Hệ thống Núp Đến Vô Địch vội vàng la lớn. "Hệ thống!!" Lục Bất Phàm ngơ ngác, nhưng nghe thấy lời của hệ thống, mặt hắn sợ đến trắng bệch!

Bàn Cổ đại thần!

Vãi chưởng!

Hắn không chết?

Trong nháy mắt, Lục Bất Phàm nhớ lại những phần thưởng mà hệ thống đã phát cho hắn trong những năm qua, tủy Bàn Cổ, tinh huyết Bàn Cổ, mắt Bàn Cổ...

Vừa rồi còn phát một quả thận lớn của Bàn Cổ.

Từ phần thưởng của hệ thống, có thể thấy được ác ý sâu sắc của hệ thống đối với Bàn Cổ.

Bây giờ người ta Bàn Cổ tìm đến tận cửa, hắn phải làm sao?

Lục Bất Phàm tự hỏi.

Phịch! "Bàn Cổ đại thần tha mạng a!

Đều là do cái hệ thống chó này làm, không liên quan đến ta a!" Cái hệ thống chết tiệt, rảnh rỗi không có việc gì cứ nhằm vào Bàn Cổ người ta làm gì?

Lục Bất Phàm sụp đổ, chửi rủa hệ thống. "Không liên quan đến ngươi!" Trên không, bốn Ma Thần hạ xuống, Hồng Quân cười hiền hòa, mở ra một lối đi không gian, "Nhưng ngươi là tòng phạm, bần đạo phạt ngươi làm việc một Hỗn Độn không được nghỉ.

Nếu làm không xong, thì đến địa ngục tầng mười tám ở một Hỗn Độn, sau một Hỗn Độn, sẽ khôi phục lại chế độ cải tạo lao động bình thường." Nói xong, La Hầu bên cạnh vỗ vỗ vai Lục Bất Phàm, tu vi của hắn giảm xuống Thánh Nhân đỉnh phong.

Sau đó một cước!

Bùm!

Lục Bất Phàm bay đến khu vực cải tạo lao động, khiến đám xuyên việt giả đang làm việc giật nảy mình, không hiểu chuyện gì đã xảy ra.

...

Bùm! "Hệ thống con, ngươi rất ngông cuồng nhỉ!" La Hầu gõ vào hệ thống Núp Đến Vô Địch, cười âm hiểm. "Tha mạng, các ngươi tha cho ta một mạng, ta sẽ đưa hết gia sản của ta cho các ngươi!" Hệ thống Núp Đến Vô Địch nói. "Xì!" La Hầu xì một tiếng, giết ngươi, gia sản và thân thể của ngươi không phải đều là của ta sao?

Tại sao phải tha cho ngươi?

Bàn Cổ đột nhiên mở miệng, "Vậy thì lấy gia sản của ngươi ra đi!" "Lấy lấy, ta lấy ngay!" Hệ thống Núp Đến Vô Địch vội vàng nói.

La Hầu hơi nới lỏng lực, khoảnh khắc tiếp theo, một đống Hỗn Độn Chí Bảo xuất hiện.

Còn có gần trăm món Hồng Mông Linh Bảo, ba món Hồng Mông Chí Bảo.

Bàn Cổ đang nướng hệ thống liếc nhìn, tiếp tục nướng xiên hệ thống, "Hết rồi?" "Còn, còn!" Hệ thống Núp Đến Vô Địch vội vàng nói, rồi lấy ra một đống linh quả linh căn.

Do dự một chút, nó vẫn lấy ra hai quả thận Bàn Cổ. "Thật sự hết rồi." Cục ta cục tác!

Hỗn Độn Kê Vương ăn xong ba con rối, quay về bên cạnh Bàn Cổ.

Rắc rắc!

Bàn Cổ đút hệ thống đã nướng cho Hỗn Độn Kê Vương, tiếng rắc rắc khiến hệ thống Núp Đến Vô Địch run sợ.

Bàn Cổ đứng dậy, que sắt gõ vào hệ thống, "Vẫn còn đồ chưa lấy ra, không thành thật nhỉ!" "Mẹ nó, ta liều với ngươi!" Hệ thống Núp Đến Vô Địch lập tức hét lên, bùng phát sức mạnh lại thoát khỏi sự trói buộc của La Hầu, vội vàng kéo giãn khoảng cách, triệu hồi con rối

của mình ra.

Oanh!

Mười ba con rối Đại Đạo Cảnh hậu kỳ.

Tất cả đều được nuôi dưỡng bằng Cẩu Vương Đại Đạo Quyết do nó tự sáng tạo.

Mười ba con rối bao vây năm vị Ma Thần của Bàn Cổ. "Lên cho ta!" Oanh! ... "Còn muốn phản kháng!" La Hầu cười gằn, búng tay một cái.

Oanh! "A!" Ấn ký Thiên Đạo chưa hình thành trên người hệ thống Núp Đến Vô Địch nhanh chóng hình thành và nổ tung.

Sau đó, La Hầu phớt lờ mười ba con rối Đại Đạo Cảnh, xuất hiện sau lưng hệ thống Núp Đến Vô Địch đang còn choáng váng.

Thương ra, đâm mạnh!

Phập!

Trường thương xuyên thấu hệ thống, lực lượng Hủy Diệt Đại Đạo trong nháy mắt bao phủ lõi của hệ thống Núp Đến Vô Địch. "A~!!" Hệ thống Núp Đến Vô Địch hét thảm liên tục. "Dám giở trò trước mặt bản ma thần!" La Hầu trường thương lại dùng sức, lõi của hệ thống Núp Đến Vô Địch vỡ nát, không còn sức phản kháng.

Bên dưới, bên cạnh Bàn Cổ, Luân Hồi, Nhân Quả, Vận Mệnh bốn Ma Thần và Hỗn Độn Kê Vương đều nằm hai hoặc ba thi thể. "Lão đại!" La Hầu xiên hệ thống đến bên cạnh Bàn Cổ. "Lấy hết đồ ra!!" Bàn Cổ nói. "Được!" La Hầu gật đầu, tay thò vào trong cơ thể hệ thống Núp Đến Vô Địch.

Dùng sức xé một cái.

A!

Oanh!

Hệ thống Núp Đến Vô Địch bị xé làm hai trong tiếng hét thảm, nhưng Bàn Cổ không để ý, tầm mắt của hắn nhìn vào một đống đồ nhỏ như ngọn núi.

Tim Bàn Cổ cảnh giới Thiên Đạo, tổng cộng bảy mươi hai quả.

Tim Bàn Cổ cảnh giới Thánh Nhân càng nhiều đến hàng nghìn quả.

Mỗi một quả đều được đựng trong bảo vật không gian bằng thủy tinh.

Sau đó là mắt, mắt Bàn Cổ.

Một đôi, một con.

Cấp Thiên Đạo tám mươi ba đôi.

Cấp Thánh Nhân vô số.

Xương cốt Bàn Cổ, thận Bàn Cổ... mỗi một món đồ, đều mang ác ý sâu sắc đối với Bàn Cổ hắn.

Cho đến khi nhìn thấy món đồ cuối cùng, đồng tử Bàn Cổ co lại.

Da Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh sơ kỳ.

Không phải là thúc chín, là da của Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh thật sự, một hệ thống cao cấp hậu kỳ như nó, làm sao có được thứ này? "Tra ký ức của nó!" Luân Hồi đứng dậy, bắt lấy hai nửa cơ thể của hệ thống Núp Đến Vô Địch đang la hét, bên cạnh ánh sáng trong mắt Nhân Quả không ngừng biến đổi, hai Ma Thần đang cùng nhau phân tích nội dung lưu trữ của hệ thống này.

Bàn Cổ thu lại da Bàn Cổ, rồi sắp xếp những vật phẩm Bàn Cổ này.

Lần này không có tinh huyết Bàn Cổ, điểm này Bàn Cổ cũng hiểu, dù sao có nhiều tim Bàn Cổ như vậy, muốn lấy lúc nào cũng được.

Sau đó là tủy Bàn Cổ, ở đây có một thế giới không gian, bên trong bày biện từng khúc xương.

Tủy Bàn Cổ, chính là được gia công từ đây.

Trong đó có một nửa xương sườn, thu hút sự chú ý của Bàn Cổ.

Đây cũng là xương của Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh, bên dưới, là một bình ngọc, bên trong đã tích tụ được ba giọt tủy ngọc.

Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh bị giết!

Bàn Cổ nhớ lại những gì Đạo Đức Đại Thiên Tôn từng nói, nhưng lại lắc đầu.

Chương 297

Chắc không phải cùng một kẻ đứng sau.

Dù sao giữa các Bàn Cổ cũng có sự khác biệt.

Bàn Cổ này chỉ là Đại Đạo Cảnh sơ kỳ, nội tình cũng không sâu sắc lắm.

Nhưng dù yếu, hệ thống cao cấp hậu kỳ cũng không thể trêu chọc được. "Lão đại, biết nguyên nhân rồi!" Nhân Quả đột nhiên mở miệng.

Sau đó ba đạo linh quang, phân cho Bàn Cổ, La Hầu, Hồng Quân.

Bàn Cổ tiêu hóa nội dung, sắc mặt dần đen lại.

Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ Chư Thiên!

Hệ thống Núp Đến Vô Địch đã sống hơn tám mươi Hỗn Độn, có chút hiểu biết về những tồn tại đỉnh cấp trong giới hệ thống.

Cùng với sự trôi qua của từng Hỗn Độn, trong chư thiên luôn có một khoảng thời gian sẽ xuất hiện những tồn tại chói mắt.

Trong giới hệ thống, như Thôn Phệ Hệ Thống, chính là hệ thống mạnh mẽ và hoạt động tích cực nhất hiện nay.

Nhưng tám mươi Hỗn Độn trước, một trăm Hỗn Độn trước, hơn một trăm Hỗn Độn trước, đều đã xuất hiện những hệ thống cực kỳ mạnh mẽ và thế lực đỉnh cấp.

Thực lực mạnh, tùy tiện bế quan thăng cấp cũng mất mấy Hỗn Độn thậm chí mấy chục Hỗn Độn.

Nhóm hệ thống mạnh nhất nó biết không nhiều, ban đầu chỉ biết một Thôn Phệ Hệ Thống.

Các hệ thống mạnh nhất khác, đều quá cổ xưa, tên không rõ, nhưng có một số hệ thống đã thành lập thế lực của riêng mình ở chư thiên.

Đây đều là những thế lực đỉnh cấp trong giới hệ thống, không thể so sánh với Liên Minh Hệ Thống trước đây.

Như Chư Thiên Đại Đả Liên Minh, Chư Thiên Bàn Cổ Dưỡng Thực Tràng, Chư Thiên Hệ Thống Tổng Bộ.

Đây là ba thế lực đỉnh cấp mà hệ thống Núp Đến Vô Địch từng nghe nói.

Chư Thiên Bàn Cổ Dưỡng Thực Tràng, là một trong những thế lực đỉnh cấp nhất trong giới hệ thống, do Sinh Mệnh Hệ Thống sáng tạo.

Đây cũng là một trong những hệ thống mạnh nhất mà hệ thống Núp Đến Vô Địch mới biết gần đây.

Một thế lực từ một trăm hai mươi Hỗn Độn trước, lúc đó, Sinh Mệnh Hệ Thống đã thu nạp phần lớn hệ thống cao cấp đỉnh phong của thời đại đó.

Ít nhất năm mươi hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Chúng điên cuồng bắt Bàn Cổ ở chư thiên vạn giới, tập trung chăn nuôi.

Tự xưng là, Chư Thiên Bàn Cổ Dưỡng Thực Tràng.

Gây ra động tĩnh cực lớn.

Sau khi bắt được một số lượng nhất định, Sinh Mệnh Hệ Thống hình như đã nghiên cứu ra thành quả gì đó, tiến vào bế quan.

Lần bế quan này, Chư Thiên Bàn Cổ Dưỡng Thực Tràng mất đi chiến lực mạnh nhất, theo thời gian trôi qua, dần dần phai nhạt trong

chư thiên.

Cho đến gần một Hỗn Độn rưỡi trước, Chư Thiên Bàn Cổ Dưỡng Thực Tràng phục hồi.

Hệ thống Núp Đến Vô Địch cũng được một hệ thống quen biết, giới thiệu đến Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ mua hàng.

Hệ thống Núp Đến Vô Địch rất có tiền, Cẩu Vương Đại Đạo Quyết do nó tự sáng tạo có thể trong thời gian ngắn bồi dưỡng một tay đấm Đại Đạo Cảnh.

Nó đã bán hơn một trăm hai mươi con rối do mình bồi dưỡng, ngay cả Cẩu Vương Đại Đạo Quyết do mình tự sáng tạo cũng bán đi.

Còn có một lượng lớn nội tạng Bàn Cổ hoang dã.

Nó mới đổi được một tấm da Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh, trấn tràng chi bảo của Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ.

Mất một Hỗn Độn rưỡi, giữa chừng đến Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ mua sắm nhiều lần.

Mục đích là để bồi dưỡng một vật chứa trâu bò.

Đến thế giới này, chính là chuẩn bị bồi dưỡng một con rối Đại Đạo Cảnh, rồi đến Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ bán đi, lại mua ít đồ tốt. "Lão đại, theo ký ức, trại chăn nuôi đó, liên tục thay đổi vị trí, tọa độ không rõ." Nhân Quả nói. "Nghĩ gì thế!" Bàn Cổ xua tay, "Cho dù biết cũng không thể đi!" Đi đến địa bàn của một thế lực đỉnh cấp, có chút nguy hiểm.

Trừ phi thực lực của họ hoàn toàn có thể nghiền ép, hoặc hệ thống của trại chăn nuôi đó đến địa bàn của họ.

Chư thiên ngầm còn có tồn tại đang theo dõi Bàn Cổ bọn họ, hắn không thể quá ngông cuồng. "Thứ này rất có khả năng có thủ đoạn

của những trại chăn nuôi đó." Bàn Cổ thu hết nội tạng Bàn Cổ lại. "Để an toàn, thế giới Hồng Hoang và ba nghìn đại thế giới Hồng Hoang gần đây đều khiêm tốn một chút.

Còn về Giảng Đạo Hệ Thống.

Giữ lại mấy con hệ thống trung cấp, cách một khoảng thời gian lại thả vào Hồng Hoang để lừa nó." "Khi Thủy Ma Thần đi giao dịch, cũng hỏi Chu lão bản, xem ông ta có biết tình hình của trại chăn nuôi này không." "Được!" Luân Hồi và các Ma Thần khác gật đầu.

Sau đó, Bàn Cổ đưa Hỗn Độn Kê Vương về thôn Ma Thần, mang theo thu hoạch lần này, đi xa khỏi thế giới Hồng Hoang.

Đến một thế giới Hỗn Độn mà năm đó chuẩn bị làm thí nghiệm tạo ra.

Bên trong là ba nghìn hóa thân của Ma Thần bọn họ.

Bàn Cổ liếc nhìn.

Chỉ có ba hệ thống.

Nhưng hắn biết rõ, ba hệ thống này là mồi nhử, một khi hóa thân của họ diễn cảnh khai thiên đại chiến.

Sẽ có hệ thống không ngừng kéo đến.

Bàn Cổ không quan tâm đến hệ thống này, chọn một nơi trong thế giới Hỗn Độn này, bế quan.

Tấm da Bàn Cổ kia trước tiên dùng bạn sinh thanh liên của mình phong ấn lại.

Lần này cho dù trại chăn nuôi có để lại thủ đoạn, tra đến thế giới Hỗn Độn này cũng sẽ bị cắt đứt.

Sau đó, Bàn Cổ lấy ra một đống tim Bàn Cổ, thận, mắt... các loại nội tạng, bao gồm cả nửa khúc xương sườn Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh.

Bắt đầu luyện hóa. ...

Phía khác, ba nghìn đại thế giới Hồng Hoang cũng dần dần thay đổi, biến thành da dày nhân ít, hệ thống nhìn vào đã không muốn vào.

Các xuyên việt giả bên ngoài Hồng Hoang, cũng phân tán ở các đại thế giới Hồng Hoang, diễn sinh thế giới dung hợp lớn mạnh.

Vô cùng bận rộn.

Người mới đến càng không có chút thời gian nghỉ ngơi.

Trong Hồng Hoang, các thần cũng đã biết tin tức Hồng Hoang phong bế.

Từng người cũng đều tiến vào bế quan sâu.

Vân Tiêu đang tìm kiếm hệ thống cao cấp, cũng thở dài, bất đắc dĩ bế quan.

Trong nháy mắt, ba triệu năm đã qua.

Giảng Đạo Hệ Thống ở núi Đại Uyên cũng đã tiêu hóa xong thu hoạch lần trước.

Tính toán thời gian, núi Côn Luân lại sắp có đại bỉ. "Không biết có hệ thống nào không có mắt không!" Giảng Đạo Hệ Thống sung sướng nghĩ. ...

Ba triệu năm, Hồng Hoang không thay đổi nhiều.

Sớm từ hơn một triệu năm trước, Phục Hy đã kết thúc thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế của nhân tộc.

Bỏ qua Chân Giới, nhân tộc ở Hồng Hoang, cơ bản đã trở thành thế lực mạnh nhất.

Phục Hy bồi dưỡng một con non nhân tộc, đặt tên là Hạ Khải.

Truyền thừa đế vị.

Rồi rời đi.

Kết quả mới triệu năm thời gian, Hạ Khải đã chơi sập!

Tứ phân ngũ liệt, con đường an toàn mà năm đó Phục Hy khi còn là Hiên Viên, dẫn dắt nhân tộc khai phá ở Hồng Hoang cũng lần lượt bị hủy hoại.

Phục Hy cũng lười quản, những năm đó ở nhân tộc, cái gì cần dạy đều đã dạy.

Lại gặp trắc trở thì nên tự mình đối mặt, còn muốn làm đứa trẻ to xác chắc?

Hỏa Vân Động thế giới đóng cửa, hoàn toàn yên tĩnh!

Nhân tộc phân liệt thì phân liệt, cũng không gặp phải nguy hiểm gì lớn.

Các chủng tộc khác ở Hồng Hoang, cũng cơ bản không có thay đổi gì lớn.

Tất cả chủng tộc, cơ bản chỉ cần trở thành Thiên Tiên, đều sẽ lựa chọn tu luyện ở tầng trời thứ nhất của Thiên Đình.

Dù sao linh khí ở những nơi khác không đủ để họ tu luyện.

Giảng Đạo Hệ Thống đi một vòng Hồng Hoang, không phát hiện điều gì bất thường.

Rồi đến núi Côn Luân.

Núi Côn Luân đang tiến hành một vòng đại bỉ nữa.

Bây giờ những Thánh Nhân này cũng đã được Hồng Quân điểm tỉnh, Giảng Đạo Hệ Thống cũng không cần phải che giấu mình.

Mọi người đều là đồng sự, gặp mặt rất bình thường.

Mãi cho đến khi đại bỉ kết thúc, cũng không phát hiện xuyên việt

giả.

Giảng Đạo Hệ Thống lắc đầu, cáo từ mấy Thánh Nhân, quay về núi Đại Uyên.

Chương 298

Suy nghĩ về việc rút bản nguyên Hồng Hoang.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, vẫn từ bỏ ý định này.

Nó đã khôi phục đến cao cấp hậu kỳ, nhưng vẫn chưa khôi phục thực lực năm xưa.

Chờ thêm chút nữa, dù sao Hồng Quân cũng đang yếu, một sớm một chiều không khá lên được.

Nó không vội, xem có thể lừa được mấy hệ thống cao cấp không.

Đợi trở thành cao cấp đỉnh phong, rồi rút bản nguyên. ...

Thời gian ở Hồng Hoang không đáng tiền.

Lại năm triệu năm nữa trôi qua.

Giữa chừng, Hồng Quân ngầm đưa một hệ thống trung cấp vào Hồng Hoang.

Giảng Đạo Hệ Thống vừa phát hiện, đã bị Minh Hà xử lý.

Hệ thống trung cấp mà thôi, Giảng Đạo Hệ Thống không để ý, sửa chữa lại trường hà thời gian, tiếp tục chờ đợi.

Các thần cũng đang âm thầm tu luyện.

Lại năm triệu năm nữa trôi qua.

Đệ tử của Nguyên Thủy và những người khác, Quảng Thành Tử, Ngọc Đỉnh, Từ Hàng, Kim Linh, Vô Đương, Địa Tạng, Thái Bạch Kim Tinh của Thiên Đình.

Từng người đều đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nguyên Thủy và những người khác cho họ quyền hạn xem bảng

Thiên Đạo.

Những chuyện đã xảy ra trong quá khứ của Hồng Hoang đều được ghi lại trên đó.

Lúc này, Quảng Thành Tử bọn họ mới hoàn toàn hiểu rõ về hệ thống và xuyên việt giả, còn có tu vi, gia sản của sư tôn nhà mình.

Kim Linh, Vô Đương cũng hiểu rõ nguyên nhân tại sao nhân viên Tiệt Giáo của họ cứ ba bữa lại thay đổi tính cách.

Ừm, bao gồm cả sư tôn.

Vô Đương cũng nhớ lại thế giới mà năm đó Đa Bảo sư huynh đưa nàng đi tị nạn, hóa ra là Chân Giới.

Nơi thế giới thật sự của Hồng Hoang.

Mọi người biết đến Chân Giới, đương nhiên muốn đến Chân Giới tu hành.

Nhưng bề mặt Hồng Hoang bắt buộc phải có họ.

Phân thân thì thực lực không đủ.

Mọi người bất đắc dĩ, chỉ có thể tiếp tục tu luyện, ngưng tụ phân thân thích hợp.

Giảng Đạo Hệ Thống ở núi Đại Uyên, cũng không đợi được nữa, làm lại nghề cũ, rút bản nguyên.

Lượng không lớn lắm.

Nhưng có thể có một nguồn thu nhập lâu dài.

Lại ba triệu năm nữa trôi qua, mỗi ngày đều có lượng lớn tài nguyên cung cấp, Tây Vương Mẫu, Phục Hy, Trấn Nguyên Tử... cảnh giới bản thân chính thức trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh.

Lô tiên thiên thần linh đầu tiên của Hồng Hoang, tu vi cơ bản đều

đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ hậu kỳ.

Trong ba triệu năm này, Hồng Quân lại đưa vào một hệ thống trung cấp.

Hệ thống này có chút dũng cảm, vừa vào, trực tiếp mang theo túc chủ trở thành huynh trưởng của đệ tử Tiệt Giáo Thạch Cơ.

Vừa đến đã chơi lớn với thẻ trải nghiệm Thiên Đạo Cảnh, uy áp Hồng Hoang.

Thế là, bị Giảng Đạo Hệ Thống kéo vào phòng tối, đánh cho một trận.

Lại ba triệu năm nữa trôi qua, trong một thế giới Hỗn Độn ở chư thiên.

Bàn Cổ mở mắt.

Mười tám triệu năm thời gian, hắn đã luyện hóa xong tất cả tim Bàn Cổ và những thứ khác trừ tấm da kia.

Cảnh giới... không đột phá.

Vẫn là Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh trung kỳ.

Nhưng cũng sắp đột phá rồi.

Thời gian dài như vậy, cũng không thấy hệ thống của Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ đến.

Bàn Cổ lại kiểm tra hai lần tấm da Bàn Cổ trong thanh liên.

Sau khi không phát hiện điều gì bất thường, hắn chuẩn bị luyện hóa, tinh hoa của tấm da này không ít.

Luyện hóa xong, đủ để hắn đột phá.

Nhưng vừa chuẩn bị luyện hóa, lão Tứ đã truyền tin đến.

Bàn Cổ dừng việc luyện hóa, một lần nữa phong ấn tấm da Bàn

Cổ vào thanh liên.

Hắn nhìn về thế giới Hỗn Độn mà mình đang ở.

Sau đó bước ra, đợi trăm năm.

Ba nghìn Ma Thần trừ lão Nhị Dương Mi bế quan, những người khác đều đã đến. "Lão đại, về chuyện Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ, mấy năm nay ta cũng đã hỏi gian thương rồi." Thủy Chi Ma Thần nói. "Hắn có biết không?" Bàn Cổ hỏi. "Gian thương biết thế lực Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ này!" Thủy Chi Ma Thần gật đầu, lại lắc đầu, "Nhưng gian thương không hiểu rõ lắm, vì Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ chỉ bán cho giới hệ thống, hắn biết về trại chăn nuôi, cũng là từ ký ức của hệ thống mà biết được, gần giống như chúng ta biết!" "Còn khá bí ẩn nhỉ!" Bàn Cổ bất đắc dĩ, "Trước khi ta luyện hóa xong tấm da đó, tiếp tục giữ thái độ khiêm tốn." "Được!" Các Ma Thần cùng gật đầu.

Sau đó Bàn Cổ nhìn về phía ba nghìn Ma Thần, hiện tại còn sáu mươi bảy vị Ma Thần chưa đột phá.

Thêm khoảng mười triệu năm nữa, cơ bản là có thể đột phá toàn bộ.

Thời Thần bên cạnh nói, "Thế giới Hỗn Độn mà chúng ta khai phá năm đó đã qua ba trăm nguyên hội rồi.

Ngươi đang bế quan, ta không thông báo cho mọi người." Bàn Cổ gật đầu, chỉ vào thế giới Hỗn Độn sau lưng, "Vậy chúng ta bắt đầu thôi, bắt đầu từ cái này trước." "Để ta điều khiển hóa thân của lão Nhị." La Hầu nói xong, chạy vào, ý niệm phân biệt khống chế hóa thân của mình và hóa thân của Dương Mi. "Chỉ với diễn xuất của ngươi!" Bàn Cổ, Thời Thần cạn lời, lão Thất không đến thời khắc quan trọng, diễn xuất căn bản không lên được.

Bây giờ tu vi đều là Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh, hắn e là toàn là

sơ hở. "Đi thôi đi thôi!

Mười năm sau bắt đầu." Bàn Cổ và các Ma Thần khác tiến vào.

Tập thể ẩn nấp.

Ý thức Bàn Cổ nhập vào hóa thân này, cảm nhận một chút, tu vi Hỗn Nguyên Đại La đỉnh phong.

Hỗn Độn Chí Bảo ba món.

Tùy ý liếc nhìn Hỗn Độn mịt mù, hệ thống ngầm cũng đã biến thành năm cái.

Bị hắn nhìn thấy rõ ràng.

Năm trinh sát, sẽ gọi đến bao nhiêu hệ thống? ...

Mười năm sau, trong Hỗn Độn vang lên một tiếng gầm cuồng nộ, "Ta, Bàn Cổ, hôm nay sẽ phá Hỗn Độn, khai thiên địa." Ầm ầm ầm!

Toàn bộ Hỗn Độn rung chuyển.

Ba nghìn Ma Thần đang tu luyện lần lượt bạo động. "Bàn Cổ, ngươi dám!" "Đều nói ngươi là Ma Thần thứ nhất, hôm nay ta, Ma Thần thứ hai này, sẽ đến lĩnh giáo cao thấp của ngươi!" Kẻ xông lên đầu tiên, là Không Gian Ma Thần và Hủy Diệt Ma Thần.

Mang theo tiếng gầm giận dữ, khí thế hung hăng lao về phía Bàn Cổ.

Khóe miệng Bàn Cổ co giật, không đợi lão Thất xông đến, mình đã xông lên trước, offline đi thôi.

Một búa chém ra, thân thể của Không Gian Ma Thần và Hủy Diệt Ma Thần bị chia làm hai nửa.

Lúc này, ba nghìn Ma Thần khác cũng đã xông đến.

Thời Thần điều khiển cơ thể yếu ớt này, đứng trước mặt Không

Gian Ma Thần bị chia làm hai nửa.

Chỉ vào mình, "Nhìn cho rõ, đây mới là Ma Thần thứ hai!" Nói xong, Thời Thần vác Thời Gian Ma Bàn, hét lớn một tiếng, "Bàn Cổ, chịu chết đi!" "Hừ." La Hầu bất đắc dĩ điều khiển nửa tàn khu của Không Gian Ma Thần lui ra, lão đại không thể đánh với hắn thêm vài chiêu sao?

Một chiêu kết liễu, mất mặt quá!

La Hầu lắc đầu! ...

Ngầm, lại có thêm năm hệ thống, phân biệt ẩn nấp ở ba vị trí.

Trong đó một vị trí có ba hệ thống, một hệ thống màu đỏ kích động lên, "Khai thiên đại chiến cuối cùng cũng bắt đầu rồi." Một hệ thống màu trắng khác vội vàng mở thông tin đã chuẩn bị sẵn, gửi đi. "Gọi tổ chức, gọi tổ chức, tọa độ ***, thế giới Hỗn Độn số hiệu 226h, khai thiên đại chiến đã bắt đầu.

Xin mau đến chi viện, xin mau đến chi viện." Hai hệ thống khác thấy vậy, cũng lập tức gọi bạn gọi bè, gọi những thống tử quen biết đến.

Hai hệ thống ở hai vị trí khác, có tổ chức thì gọi tổ chức, có bạn bè thì gọi bạn bè.

Rồi kim tiêm lớn, dao phay lớn lần lượt được lôi ra, chờ đợi khai thiên đại chiến kết thúc.

Thời gian trôi nhanh, bên ngoài thế giới Hỗn Độn này, bóng dáng hệ thống dần dần nhiều lên.

Vạn năm thời gian, trong thế giới Hỗn Độn mà Bàn Cổ đang diễn kịch, đã có hơn một nghìn hệ thống.

Chương 299

Trong đó, hệ thống trung cấp, có gần bảy mươi cái.

Bàn Cổ nhìn mà lòng lạnh ngắt.

Cái đãi ngộ này, các Bàn Cổ khác gặp phải, họ thật sự có thể sống sót sao?

Hơn nữa, đây mới chỉ là bắt đầu, số lượng hệ thống, vẫn đang tăng lên! ...

Rầm!

Đại chiến diễn ra mấy vạn năm, Bàn Cổ dùng một búa giải quyết Ma Thần cuối cùng.

Toàn thân trông cực kỳ bơ phờ.

"Giết!" "Chia máu công bằng, đừng có tranh giành!" "Mấy túc chủ gần đây chỉ số thông minh tụt quá rồi, tủy não Bàn Cổ tao lấy." "....." Ngay sau đó, hơn hai ngàn bốn trăm khối cầu ánh sáng lao tới, trong đó có không ít khối cầu còn ngưng tụ thành vật chứa.

Chỉ trong vài năm ngắn ngủi, số lượng hệ thống lại tăng lên không ít.

Hai ngàn một trăm hệ thống sơ cấp, ba trăm hệ thống trung cấp!

Đứa nào đứa nấy cầm theo ống tiêm to, mã tấu lớn, xông về phía Bàn Cổ.

Ánh mắt bơ phờ của Bàn Cổ tan biến, trở nên lạnh lẽo.

Số lượng này còn nhiều hơn cả lần gặp trong đại chiến khai thiên.

Chẳng cần đợi hắn chống trời, cứ thế xông lên khô máu luôn.

“Hây!” Bàn Cổ đốt cháy toàn bộ năng lượng của cỗ hóa thân này.

Một búa chém ra.

“Không ổn, hắn vẫn còn sức!” Đám hệ thống kinh hãi, vội vàng phòng ngự.

Nhưng chẳng có tác dụng gì.

Một búa chém xuống, toàn bộ hệ thống sơ cấp toi mạng, bản nguyên nổ tung.

Hệ thống trung cấp cũng chỉ còn lại vài chục đứa.

Chưa kịp vui mừng, một ý niệm kinh hoàng xuất hiện.

Chúng nó nổ tung từng đứa một.

Bản tôn của Bàn Cổ và các Ma Thần khác xuất hiện.

“Chúng ta đến thế giới Hỗn Độn tiếp theo để thực nghiệm!” Bàn Cổ nói.

Các Ma Thần còn lại lần lượt gật đầu.

Bước ra khỏi thế giới Hỗn Độn này, Bàn Cổ phát hiện còn rất nhiều hệ thống đang lượn lờ gần đó.

“Phá hủy thế giới này đi!” Bàn Cổ bảo Lão Thất ở lại dọn dẹp.

Còn mình thì dẫn theo các Ma Thần che giấu khí tức, tăng tốc lao đến thế giới tiếp theo.

La Hầu ở lại tại chỗ, thọc tay vào thế giới Hỗn Độn vừa rồi, thu thập bản nguyên và linh bảo của tất cả hệ thống vừa chết.

Toàn bộ đều hội tụ vào tay hắn.

Mặc dù lần này có hơn ba trăm hệ thống trung cấp, nhưng Hỗn Độn Chí Bảo thật sự không có mấy cái.

Cũng chỉ có hơn hai trăm món.

Sự khác biệt giữa hệ thống đi theo team và hệ thống solo có thể thấy rõ qua phương diện này.

Hắn giữ lại hai ba món Hỗn Độn Chí Bảo đặc biệt, còn lại cùng với bản nguyên thế giới đều ném vào một cụm thế giới gần đó không bị hệ thống quấy rầy.

Sau đó La Hầu chỉ một tay về phía thế giới Hỗn Độn này.

Ầm!

Thế giới nổ tung!

Tiếng động gây ra ở khu vực lân cận không hề nhỏ.

La Hầu kiểm tra dấu vết sau vụ nổ, cuối cùng gật đầu, có thể thấy rõ ràng đây là dấu vết trận chiến mà hệ thống hút máu Bàn Cổ, Bàn Cổ phản kháng, và cuối cùng đôi bên đồng quy vu tận.

Tạo dựng di tích sau hủy diệt, hắn là dân chuyên nghiệp.

Phủi tay, La Hầu đuổi theo đại đội Ma Thần phía trước. .....

Ba vạn năm sau, tại thế giới Hỗn Độn thứ hai.

Các Ma Thần diễn lại đại chiến khai thiên.

Dụ được hơn hai ngàn sáu trăm hệ thống. .....

Năm vạn năm nữa trôi qua.

Thế giới Hỗn Độn thứ ba, dụ được chín trăm hệ thống. .....

Lại năm vạn năm nữa, thế giới Hỗn Độn thứ tư, lần này dụ được một ngàn sáu trăm hệ thống.

Hai vạn năm sau, thế giới Hỗn Độn thứ năm, cũng là thế giới Hỗn Độn cuối cùng để làm thí nghiệm.

Sau khi Bàn Cổ tuyên bố khai thiên, hắn quen tay quen đường đánh Lão Thất bay màu.

Rồi bắt đầu đại chiến Ma Thần.

Trong bóng tối, có bốn khối cầu ánh sáng, từng đứa bắt đầu 'lắc hệ thống'.

Lúc này, bên ngoài lại có một hệ thống trung cấp hậu kỳ bay tới.

Hệ thống này thấy các Ma Thần đang đại chiến liền hưng phấn nhảy cẫng lên.

Không ngờ vừa vào đã gặp chuyện tốt thế này.

Nó lập tức gửi tin nhắn cho một vị tiền bối mới quen không lâu. ‘Tiền bối, Bàn Cổ hoang dã mà ngài bảo tôi để ý, tôi vừa phát hiện một con ở đây.

Đang sống nhảy nhót tưng bừng, còn đang tiến hành đại chiến khai thiên.

Tọa độ tôi gửi cho ngài rồi.’ Soạn xong tin nhắn, nó còn quay một đoạn video.

Hệ thống hài lòng gửi tin đi.

Nó liếc nhìn bốn hệ thống đang gọi viện binh phía trước với vẻ khinh bỉ.

Thời đại nào rồi mà còn tuân theo cái lối mòn chia chác Bàn Cổ.

Mấy lần trước, nó cũng giống như đám này, vất vả nuôi một Bàn Cổ, khó khăn lắm mới đợi được đến đại chiến Ma Thần.

Vừa gọi hệ thống đã gọi tới một hai ngàn đứa, cuối cùng chỉ được chia phần thu hoạch ít ỏi, hoàn toàn không tương xứng với công sức bỏ ra.

Hệ thống nhiều quá, cạnh tranh khốc liệt quá!

Hu hu!

Hệ thống thở dài, nhưng rất nhanh lại vui mừng.

Vì cạnh tranh quá gắt, nên nó quyết định đi đường tắt.

Tìm một tiền bối hệ thống cao cấp để ôm đùi, tìm kiếm thế giới Hỗn Độn.

Chỉ cần phát hiện có Bàn Cổ sống.

Báo cáo cho tiền bối, nó sẽ nhận được phần thưởng còn hậu hĩnh hơn cả việc vất vả nuôi Bàn Cổ trước đây.

Sướng rơn!

Sướng rơn!

Hệ thống cười toe toét tìm một góc, chờ tiền bối tới. .....

Nội dung tin nhắn mà hệ thống gửi cho tiền bối của nó đã bị Ma Thần bảo an ẩn trong bóng tối nhìn thấy rõ mồn một.

Sau đó thông tin này được truyền cho Bàn Cổ đang ẩn thân.

Bàn Cổ biết được, khóe miệng giật giật!

Bọn Bàn Cổ này dễ dàng lắm sao?

Đại chiến với Ma Thần xong phải khai thiên, khai thiên xong còn phải khô máu với hệ thống.

Bây giờ, ngay cả hệ thống cao cấp cũng nhắm vào loại Bàn Cổ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên này.

Tỷ lệ sống sót vốn đã không cao!

Còn tăng thêm độ khó!

Thật sự là... khó quá đi!

Bàn Cổ thở dài, tiếp tục điều khiển hóa thân của mình đại chiến với Ma Thần.

Hắn muốn xem xem, hệ thống cao cấp mà con hàng này gọi tới nghèo đến mức nào.

Lại có thể nghèo đến mức đi tranh ăn với một đám hệ thống sơ cấp. .....

Chương 300

.....

Chư thiên vô lượng, đến nay vô biên.

Trong một thế giới Hồng Hoang thuộc lãnh địa Chư Thiên.

Lúc này đang là thời đại sau khi hung thú lượng kiếp vừa qua không lâu, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc trỗi dậy.

Trên núi Ngọc Kinh, Hồng Quân của thế giới này đang cảm ngộ thiên địa đại đạo.

Hồng Quân chưa thành thánh, nhưng cũng đã sáng tạo ra Tam Thi Pháp.

Chém tam thi, trở thành Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Đột nhiên, bên tai Hồng Quân vang lên một giọng nói, 【Đinh, có gia nhập nhóm chat Chư Thiên không?】 Hồng Quân dừng tu luyện, âm thầm suy tính lai lịch của giọng nói trong đầu.

"Không phải Thiên Đạo..." Hồng Quân nghi hoặc, tiếp tục suy tính. 【Đinh, có gia nhập nhóm chat Chư Thiên không, thời hạn hai phút rưỡi, không đồng ý sẽ tự động từ chối!】 "Hai phút rưỡi?" Hồng Quân bấm ngón tay tính toán, hiểu được khái niệm thời gian hai phút rưỡi.

Đối với nhóm chat bí ẩn này trong đầu, ý nghĩ đầu tiên của lão là từ chối.

Nhưng trong lòng lại có một giọng nói mách bảo, đừng từ chối, nhỡ đâu là đại cơ duyên thì sao?

Nếu là tình huống bình thường, lão sẽ suy nghĩ ít nhất một hai vạn

năm rồi mới đưa ra kết luận.

Nhưng bây giờ, thời gian chỉ có hai phút rưỡi, Hồng Quân không thể nghĩ nhiều, bèn mặc niệm: "Đồng ý!" 【Đinh, chúc mừng bạn đã gia nhập nhóm chat.】【Đinh, thành viên mới Hồng Quân gia nhập nhóm chat, mọi người hoan nghênh.】【Lão già trăm tuổi núi Võ Đang: Hoan nghênh người mới, người mới đăng ảnh!】【Mì xương hầm ngon hơn: Hoan nghênh người mới, người mới mau chạy đi, trong nhóm không có ai tốt đâu!】【Quân tử kiếm một thân chính khí: Hoan nghênh người mới, người mới giả gái đi.】【Quân tử kiếm một thân chính khí: Ngoài ra, @Đại Cốt, ai mà không biết Nhạc Bất Quần ta tướng mạo đường hoàng, một thân chính khí.

Lúc nói không có ai tốt thì xin hãy trừ ta ra.】【Mì xương hầm ngon hơn: Thôi đi ông ơi, trong nhóm ai mà không biết ông là loại gì.】【Tỷ phú cũng muốn làm anh hùng: Đại Cốt, cậu học hư rồi, nhớ năm đó lúc cậu mới vào nhóm, còn là một chàng trai đơn thuần lương thiện.】【Mì xương hầm ngon hơn: Ông cũng nói là năm đó mà.

Tôi thấy quần chủ nói đúng, vẫn là màu đen thơm hơn.

Từ khi biến thành Hắc Ám Tiga, Trái Đất không một ai địch nổi, mỗi lần ngủ đều ngủ ngon lạ thường.】【Lão già trăm tuổi núi Võ Đang: Ai, một đứa trẻ lương thiện dịu dàng biết bao, sao lại đi nghe lời ma quỷ của cẩu quần chủ.】【Tỷ phú cũng muốn làm anh hùng: Đúng vậy, người mới vào lâu thế rồi sao không nói gì?】【Tỷ phú cũng muốn làm anh hùng: Còn nữa, @Cẩu quần chủ, ra tiếp khách đi!】【Lão già trăm tuổi núi Võ Đang: Cẩu quần chủ, ra tiếp khách đi!】【Mì xương hầm ngon hơn: Cẩu quần chủ, ra tiếp khách đi!】..... 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: (Ngáp) Lại ngủ mất một ngàn nguyên hội, là các người gọi ta đấy à!】【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: (Kinh ngạc) Ồ, có người mới, để ta xem là ai nào.】【Diệp đại

tiên toàn tri toàn năng: Thì ra là Hồng Quân đạo hữu, đạo hữu xin chào!】【Hồng Quân: Đạo hữu biết ta?】.....

Hồng Quân nhìn màn sáng trước mắt, vẻ mặt khó hiểu.

Lão có thể hiểu ý nghĩa những lời nói kỳ lạ của mấy người trong đó.

Nhưng lời của vị Diệp đại tiên toàn tri toàn năng này khiến lão ngơ ngác, lão quen biết cái vị Diệp đại tiên này từ khi nào?

Nhưng ngay sau đó, lời nói của vị Diệp đại tiên toàn tri toàn năng trong nhóm khiến tâm thần lão chấn động mạnh.【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Đương nhiên biết, chư thiên vạn giới, bất cứ chuyện gì, dù là quá khứ hay tương lai, bản tọa đều biết hết.】【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Giống như Hồng Quân đạo hữu đây, có phải ngài vừa tự sáng tạo ra Tam Thi Pháp không?】【Hồng Quân: (Chấn kinh) Làm sao ngài biết được!】Hồng Quân chấn kinh, pháp môn trảm tam thi của lão vừa sáng tạo ra, chưa từng nói với ai, chưa từng thi triển qua.

Mà vị Diệp đại tiên này lại biết.

Chẳng lẽ... ngài ấy thật sự toàn tri toàn năng? .....【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Hồng Quân đạo hữu không cần kinh ngạc, tu vi của bản tọa cũng chỉ cao hơn ngài vài tầng thôi, nên mới có thể dễ dàng nhìn thấu quá khứ tương lai của ngài qua Chư Thiên.】【Hồng Quân: (Chấn kinh) Vài tầng!

Tiền bối gọi tiểu đạo là đạo hữu, thật là tổn thọ ta.】【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Đến cảnh giới của ta, đã sớm siêu thoát vạn vật, không câu nệ lễ số, không cần để ý những thứ này.】【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Mục đích bản tọa tạo ra nhóm chat này là vì không nỡ nhìn chúng sinh vạn giới sống trong mê mang ở thế giới của mình, mời các ngươi vào cũng là cho các ngươi một cơ duyên siêu

thoát.】 【Hồng Quân: Tiền bối đại nghĩa, vãn bối bội phục!】 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Đây cũng chỉ là một nguyên nhân, còn một nguyên nhân nữa là, bản tọa vô địch quá lâu, muốn thử xem có thể bồi dưỡng ra một đối thủ không, hoặc là, quan sát pháp môn của chúng sinh vạn giới, xem có thể nâng cao cảnh giới của mình không.】 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Đó cũng là lý do vì sao thực lực của các thành viên trong nhóm chat không đồng đều.】 【Hồng Quân: (Nghi hoặc) Cảnh giới của tiền bối, còn cần xem đạo pháp của lũ sâu kiến chúng ta sao?】 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Mỗi một bản công pháp đều có cảm ngộ của người sáng tạo, bản tọa xem không phải là sự sơ sài của công pháp, mà là cảm ngộ về Đạo của người sáng tạo.】 【Hồng Quân: (Bừng tỉnh đại ngộ) Thì ra là thế!】 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Mỗi một thành viên gia nhập nhóm chat, vận mệnh vốn có sẽ thay đổi, không còn bị giới hạn bởi thế giới ban đầu.

Ta sẽ đăng vận mệnh vốn có của ngươi lên mục thông báo của nhóm chat, ngươi có thể tham khảo.】 【Hồng Quân: Đa tạ tiền bối.】 【Đinh, thành viên 'Quân tử kiếm một thân chính khí' đã tải xuống tệp mới nhất.】 【Đinh, thành viên 'Lão già trăm tuổi núi Võ Đang' đã tải xuống....】 .....

Trên núi Ngọc Kinh, Hồng Quân rơi vào trầm tư, sao lại cảm thấy vị Diệp đại tiên này có gì đó không đúng?

Nhưng Hồng Quân vẫn tải xuống tệp của nhóm chat.

Hỗn Độn sơ khai, Bàn Cổ khai thiên.....

Ặc...

đây là vận mệnh Hồng Hoang hay là vận mệnh của lão?

Chẳng lẽ tiền bối đã mạnh đến mức có thể trực tiếp suy diễn vận mệnh Hồng Hoang?

Hồng Quân không hiểu, tiếp tục xem. .....

Khi Hồng Quân của thế giới này đang xem 'vận mệnh' của mình, Thiên Đạo của Hồng Hoang chưa ra đời đã hội tụ thành một vật thể hữu hình.

Không lâu sau, một vị đạo nhân đột nhiên xuất hiện ở đây.

Sau khi đạo nhân xuất hiện, Thiên Đạo tự động quay về cơ thể hắn.

"Nhóm chat... là cái trong truyền thuyết sao..." Hồng Quân Quy Tắc lẩm bẩm, nhìn về phía Hồng Quân của thế giới này.

Hắn nhìn thấy rõ mồn một khuôn mẫu trước mặt Hồng Quân của thế giới này.

Lần theo manh mối, Hồng Quân Quy Tắc men theo nguồn sức mạnh của khuôn mẫu nhóm chat này, nhìn ra bên ngoài thế giới.

Hồng Quân Quy Tắc còn định dùng nguyên thần để tra xét thêm, nhưng đột nhiên dừng lại.

"Để cho an toàn, vẫn nên dùng chút thủ đoạn!" Nói xong, Hồng Quân Quy Tắc nhắm mắt lại.

Lấy thế giới này làm trung tâm, hàng tỷ thế giới hằng hà sa số xung quanh đều có động tĩnh.

Trong đó, có cả ngàn vạn đại thế giới có thể dung nạp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Sức mạnh của mỗi thế giới đều liên kết với nhau.

Quy tắc của thế giới, gánh vác số lượng sinh linh không thể tưởng tượng, từng hành động, suy nghĩ mỗi thời mỗi khắc, và sự biến đổi giữa trời đất.....

Đồng thời, trong vài siêu cấp đại thế giới, có một bộ phận cường

giả cấp Hỗn Nguyên Thái Cực, Đại Đạo Cảnh tỉnh giấc.

Những quy tắc không ngừng biến đổi, họ dường như thấy được mọi thứ của các thế giới khác trên đó.

Thứ gì đã đến lãnh địa Chư Thiên Quy Tắc?

Mà lại khiến Đạo Tổ có động thái lớn như vậy?

Đến cả Đạo Tổ cũng phải thận trọng!

Các cường giả kinh hãi, lần lượt đứng dậy bước ra khỏi thế giới của mình, thấy Hồng Quân Quy Tắc đang đứng trong một thế giới Hồng Hoang bình thường.

Họ lặng lẽ đứng ở xa, chờ Đạo Tổ kết thúc.

Lúc này, ý thức của Hồng Quân Quy Tắc đã tiếp quản tất cả các thế giới trong lãnh địa Chư Thiên mà hắn quản lý.

Mỗi thế giới liên kết với nhau, như một thể thống nhất.

Lượng tính toán khổng lồ, nhưng Hồng Quân Quy Tắc mặt không đổi sắc, mượn sức mạnh của các thế giới trong lãnh địa Chư Thiên để dò xét nguồn gốc của nhóm chat.

Hắn truy tìm mãi đến bên ngoài lãnh địa Chư Thiên mà mình nắm giữ, muốn tra xét thêm, hắn cần phải sử dụng sức mạnh của nguyên thần.

Sức mạnh của nguyên thần có tính nhắm mục tiêu, hắn rất có thể sẽ bị lộ.

Tuy nhiên, điều này không làm khó được hắn.

Hồng Quân Quy Tắc rút ý thức khỏi quyền quản lý của vài thế giới tương đối mạnh mẽ để giảm bớt áp lực cho ý thức của mình.

Sau đó, ý thức cưỡng ép tiếp quản các thế giới bên ngoài lãnh địa

Chư Thiên của mình.

Những thế giới này hắn đều biết rõ, tiếp quản không hề tốn sức.

Hồng Quân Quy Tắc men theo sức mạnh của nhóm chat.

Không ngừng tiếp quản thế giới, tiếp quản đến hàng trăm tỷ kinh thế giới.

Cuối cùng đã xác định được vị trí của nhóm chat.

Sau khi xác nhận an toàn, ý thức của Hồng Quân Quy Tắc thu hồi.

Các cường giả xung quanh vây lại, hành lễ bái đạo: "Đạo Tổ!" "Không có gì, các ngươi lui về đi!" Giọng Hồng Quân Quy Tắc bình thản, "Nửa Hỗn Độn tiếp theo, các ngươi cứ ở trong thế giới của mình, bế quan tu luyện." "Vâng, Đạo Tổ!" Mọi người trong lòng kinh hãi, đây là gặp phải đại địch, đến thực lực của họ cũng không thể tham gia.

Bế quan, trở về bế quan.

Họ hành lễ!

Sau đó tự giải tán.

Đợi họ đi rồi, Hồng Quân Quy Tắc nhìn sang thế giới bên cạnh, Hồng Quân bên trong đó có tốc độ thời gian khác biệt, những người khác trong nhóm chat cũng chỉ mới qua vài tháng hoặc vài ngày.

Nhưng Hồng Quân này đã gia nhập nhóm chat được vạn năm.

Trong vạn năm, lão đã thông thạo nhóm chat, cũng biết được chuyện tương lai của mình.

Lão cũng rất tin phục vị Diệp đại tiên kia, Diệp đại tiên bảo lão làm gì, lão đều không chút do dự.

Hồng Quân Quy Tắc tách ra một đạo phân thân.

Phân thân của Hồng Quân Quy Tắc một bước rời khỏi lãnh địa Chư Thiên của hắn, đi về phía xa.

Đến một thế giới, Hồng Quân Quy Tắc dừng lại, âm thầm quan sát thế giới này.

Đây là một thế giới linh khí hồi phục, trong một đống phế tích, khắp nơi là những con dã thú cao hơn chục mét.

Một thanh niên đẹp trai tay cầm bảo kiếm, thong thả bước đi, có dã thú phát hiện ra hắn, bảo kiếm của thanh niên tuốt vỏ.

Kiếm pháp phiêu dật đẹp trai được thi triển, ba hai chiêu đã hạ gục con dã thú tấn công hắn.

Sau đó, thanh niên tiếp tục thong thả bước đi, trở về một căn nhà.

Rồi, khóe miệng lộ ra nụ cười bỉ ổi, một màn sáng hiện ra trong đầu hắn, thanh niên bắt đầu chuyến hành trình lướt nhóm vui vẻ.

Hồng Quân Quy Tắc trong mắt hiện lên các loại quy tắc, suy tính sức mạnh của nhóm chat, cuối cùng thu hồi ánh mắt, nhíu mày, "Cao cấp hậu kỳ, nhưng tuyệt đối không phải bản thể." "Xem ra, rất có khả năng là hệ thống mạnh nhất một trăm bốn mươi Hỗn Độn trước, hệ thống Nhóm Chat Chư Thiên Vạn Giới!" "Nó xuất quan rồi, là lại tiến thêm một bước, hay đã đột phá?" Ánh mắt Hồng Quân Quy Tắc trở nên ngưng trọng, quay trở về.

Trở lại lãnh địa của mình, sau khi dung hợp với bản tôn.

Hồng Quân Quy Tắc rơi vào suy tư, một trong những hệ thống mạnh nhất.

Sức mạnh đã vượt qua phạm trù hệ thống cao cấp.

Nếu nó xuất hiện trong lãnh địa Chư Thiên của hắn, hắn có thể xử lý được, nhưng rời khỏi lãnh địa Chư Thiên mà hắn chúa tể, hắn cũng

chỉ là một Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong mạnh hơn một chút mà thôi.

Chương 301

Không phải là đối thủ của hệ thống Nhóm Chat.

Loại hệ thống này, cho dù không có tư liệu của cấp bậc tiếp theo, cũng có không ít thành quả tự nghiên cứu ra.

Đối với hắn, có ích lợi rất lớn.

Giao dịch công bằng với hệ thống là không thể, dù sao cũng không phải chưa từng có đạo hữu gục ngã vì chuyện này.

Vậy thì...

Hồng Quân Quy Tắc thở dài, xem ra chỉ có thể gọi người.

Hắn gửi hai tin nhắn cho Hồng Mông và Chúa Tể Bình Tâm ở bên cạnh.

Sau đó bắt đầu suy nghĩ về vấn đề chiến lực.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

Hồng Quân Quy Tắc đầu tiên nghĩ đến hai vị này.

Dù sao sức mạnh của hai người này không bị giới hạn bởi lãnh địa Chư Thiên.

Đợi khi phát hiện hệ thống Nhóm Chat, có thể nghênh chiến chính diện.

Nhưng rất nhanh hắn đã từ bỏ.

Hai người này thường xuyên không thấy bóng dáng, gọi họ lại còn phải nợ nhân tình.

Thôi bỏ đi.

Bỏ qua hai vị này, vậy thì chính là họ!

Hồng Quân Quy Tắc mỉm cười, Bàn Cổ đạo hữu còn nợ hắn một ân tình.

Hắn vung tay, pháp quyết truyền tin mà Bàn Cổ đạo hữu năm đó để lại được sử dụng, khắc lên tin tức, rồi đánh ra khỏi lãnh địa Chư Thiên của mình.

Sắc thái và dao động sức mạnh của đạo tin tức này rất nhanh biến mất.

Hồng Quân Quy Tắc cũng không thể cảm nhận được nó ở đâu. .....

Ầm!

Ầm!

Trong một thế giới Hỗn Độn, Bàn Cổ và các Ma Thần vẫn đang diễn đại chiến khai thiên.

Trong bóng tối, số lượng hệ thống đã lên đến chín trăm.

Lúc này, bên ngoài bay tới một khối cầu ánh sáng có một tiểu tiên tử đi kèm.

Lắc mình một cái, biến thành một người đàn ông trung niên cầm trường tiên, có tám tay.

Trong đám hệ thống, một hệ thống trung cấp mừng rỡ, vội vàng tiến lên: "Thú Liệp tiền bối, ngài đến rồi!" "Ừm." Hệ thống Săn Bắn khẽ ừ một tiếng, nhìn đại chiến Ma Thần trong Hỗn Độn, hài lòng gật đầu: "Không tệ, chất lượng con Bàn Cổ này rất tốt." "Vậy thì, tiền bối..." Hệ thống trung cấp này mọc ra bàn tay, xòe ra.

"Cho ngươi quả tim Bàn Cổ, sau này phát hiện hàng tốt thế này, nhớ thông báo cho ta!" Hệ thống Săn Bắn ném một quả tim đựng trong bình thủy tinh cho hệ thống nhỏ này.

Sau đó tiến lên, xuất hiện trước mặt một đám hệ thống: "Hỗn Độn Ma Thần ở đây bổn hệ thống bao rồi, các ngươi đi đi!" .....

"Tiền bối, ngài..." "Sao, ngươi có ý kiến?" Trường tiên trong tay hệ thống Săn Bắn siết chặt hơn.

Lòng của đám hệ thống đang nuôi Bàn Cổ lập tức lạnh toát, vất vả nuôi bao nhiêu năm, kết quả là công cốc.

Một hệ thống cao cấp tranh ăn với chúng, chúng có thể làm gì được?

Mang theo ấm ức, đám hệ thống rời đi.

Hệ thống Săn Bắn cười khẩy, lại xuất hiện trước một đám hệ thống khác.

Trong nháy mắt, nó đã giết hai hệ thống trung cấp để lập uy.

Thành công đuổi hết tất cả hệ thống đi.

Tường chắn thế giới đóng lại, hệ thống Săn Bắn nhìn Bàn Cổ vẫn đang đại chiến, cười quái dị: "Kiệt kiệt kiệt, Bàn Cổ thật tráng kiện." "Dã tính còn rất lớn, mang về phối giống, có thể bồi dưỡng ra không ít hàng tốt." Nói xong, hệ thống Săn Bắn nhìn sang các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đã chết quá nửa.

Còn lại một phần nhỏ, dưới sự dẫn dắt của Thời Thần, miễn cưỡng có thể cầm cự thêm một lúc.

Hệ thống Săn Bắn nhắm vào một cây liễu bị rìu chém thành nửa khúc.

Vẫn còn một tia sinh cơ yếu ớt.

"Bắt đầu từ con nhỏ trước, cuối cùng bắt con to!" Một bước, xuất hiện trên không trung phía trên cây liễu, thân thể nhỏ bé của hệ thống

Săn Bắn trước mặt cây liễu còn không bằng hạt bụi.

Nhưng chính cái thân thể không bằng hạt bụi này, trường tiên trong tay bay ra.

Trong nháy mắt đã trói chặt cây liễu, không ngừng thu nhỏ.

Cuối cùng, cây liễu bị thu nhỏ đến kích thước vài mét, hệ thống Săn Bắn bắt đầu ra tay, chỉnh sửa cây liễu.

Phong ấn, giữ lại sinh cơ, loại bỏ phần bị ô nhiễm bởi phủ khí của Bàn Cổ.

Khi nó đang làm việc, hơn mười bóng người xuất hiện sau lưng nó.

Bàn Cổ vác rìu lên vai, lộ ra ánh mắt không thiện chí.

Thời Thần, Luân Hồi, Vận Mệnh... bên cạnh, các Ma Thần tản ra, vây lấy nó.

"Đại Đạo của thế giới này chết chưa?" Hệ thống Săn Bắn đột nhiên nghĩ đến, "Chưa chết còn có thể kiếm thêm một món." Nó có hai món Hồng Mông Chí Bảo, cộng thêm thực lực cao cấp trung kỳ, không hạ được một Đại Đạo.

Thật nực cười!

"Kiếm thế nào đây!" Một giọng nói âm u vang lên từ phía sau, tay hệ thống Săn Bắn cứng đờ.

Ngay sau đó, cỗ thân thể này trực tiếp nổ tung.

Ầm!

Một vùng xám xịt, một khối cầu ánh sáng màu đen bay lên trời.

Keng!

Một đóa thanh liên xuất hiện trên không trung, lập tức đập vào đầu

hệ thống Săn Bắn khiến nó ong ong.

"Hồng Mông Chí Bảo!" Hệ thống Săn Bắn kinh hãi thất sắc!

Nó vội vàng lôi ra một cỗ thân thể đầu mãng xà thân người vảy đen.

Chưa kịp chui vào, một bàn tay lớn xuất hiện từ không trung, chộp lấy nó.

"Thả ta ra, a, thả ta ra!" Hệ thống Săn Bắn không ngừng giãy giụa, bị Bàn Cổ tóm trong tay.

Các Ma Thần khác vây lại, lắc đầu, cứ tưởng lợi hại thế nào, hóa ra chỉ là một hệ thống cao cấp trung kỳ bình thường.

Bàn Cổ dùng sức siết nhẹ bàn tay.

Rắc!

"A!" Hệ thống Săn Bắn hét lên một tiếng, rồi tắt thở.

Bàn Cổ ném hệ thống cho Lão Tứ: "Kiểm tra ký ức, xem nó nói phối giống là có ý gì?" Nhân Quả khẽ gật đầu, nhìn hệ thống Săn Bắn, tra xét ký ức.

Hóa thân Ma Thần ở xa vẫn đang đại chiến, nhưng đã không còn ý nghĩa gì.

Bàn Cổ ý niệm khẽ động, hóa thân của hắn hóa thành một giọt máu, quay về cơ thể.

Các Ma Thần khác lần lượt làm theo, rồi chờ Nhân Quả có kết quả.

"Đám hệ thống kia vẫn chưa chạy xa, ta ra ngoài giải quyết một chút!" La Hầu không ngồi yên được, cầm thương đi ra ngoài giải quyết đám hệ thống vừa vào.

“Ta đi theo xem, kẻo Lão Thất sơ suất để lọt hai con!” Hồng Quân nói xong, đuổi theo La Hầu.

Bên này, Bàn Cổ cũng giúp Lão Tứ lật xem ký ức của hệ thống, biết được trải nghiệm của hệ thống này.

Hệ thống Săn Bắn!

Chuyên đi săn lùng những nhân vật nổi tiếng trong Chư Thiên.

Trong đó, đương nhiên không thể thiếu Bàn Cổ.

Hệ thống cao cấp trung kỳ, mấy trăm triệu năm trước, đột nhiên bị một hệ thống tự xưng là tổ chức ‘Trang Trại Nuôi Bàn Cổ’ tìm tới cửa.

Hệ thống đó là hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Tự xưng là hệ thống Nuôi Bàn Cổ.

Nó đã để mắt đến những con Bàn Cổ mà hệ thống Săn Bắn săn được.

Hệ thống này cũng rất lắm tiền nhiều của.

Trực tiếp dùng hai món Hồng Mông Chí Bảo, mua hết toàn bộ kho hàng của hệ thống Săn Bắn, một lượng lớn Bàn Cổ, Hỗn Độn Ma Thần, các loại.

Hệ thống Săn Bắn bị sự hào phóng của hệ thống này chấn động, ngơ ngác cầm hai món Hồng Mông Chí Bảo.

Cuối cùng, hệ thống Săn Bắn mang theo hai món Hồng Mông Chí Bảo, và sổ tay bồi dưỡng Bàn Cổ.

Nó chọn một thế giới, bắt đầu con đường nuôi Bàn Cổ.

Trải qua mấy trăm triệu năm, hệ thống Săn Bắn đã nuôi được gần một ngàn Bàn Cổ Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Và hai Bàn Cổ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cái gọi là phối giống, chính là cắt xẻ nguyên thần, tinh huyết, trái tim của Bàn Cổ... về cơ bản mỗi một bộ phận đều phải cắt đi một miếng.

Chọn một xuyên việt giả, đưa đến một thế giới Hồng Hoang, dùng phương pháp trong sổ tay bồi dưỡng.

Chương 302

Bồi dưỡng ngụy Bàn Cổ.

Cuối cùng sau khi nuôi đến cực hạn, giết chết xuyên việt giả, thu hoạch một Bàn Cổ không có linh trí.

Cho nên lần này hệ thống nhắm vào hắn, nói muốn đi phối giống, là có ý này?

Lúc này, Hồng Quân và La Hầu cũng đã xử lý xong hệ thống bên ngoài, vừa đấu võ mồm vừa đi về phía này.

Họ cũng xem qua một lần ký ức của hệ thống Săn Bắn, sắc mặt Hồng Quân có chút thay đổi: "Lão đại, sổ tay bồi dưỡng của trang trại này, rất giống với phương pháp của hệ thống Đăng Nhập Hồng Mông đến Hồng Hoang lần trước." "Chắc là trang trại đã thu mua phương pháp bồi dưỡng của hệ thống Đăng Nhập Hồng Mông!" Bàn Cổ bất lực nhún vai, không muốn nói gì thêm.

Hắn dẫn các Ma Thần rời khỏi thế giới này.

Sau khi rời đi, thế giới phía sau sụp đổ, chỉ còn lại một chút dấu vết.

Chứng minh nơi này từng là một thế giới Hỗn Độn.

Trên đường về Hồng Hoang, Bàn Cổ và các Ma Thần thảo luận về kết quả thí nghiệm của năm lần khai thiên.

Lần thứ nhất, đã xuất hiện gần hai ngàn năm trăm hệ thống.

Lần thứ hai, hai ngàn sáu trăm hệ thống.

Chỉ có lần thứ ba ít hơn một chút, đến chín trăm mấy đứa.

Lần thứ tư, một ngàn sáu trăm.

Lần thứ năm, mới được một nửa, đã có hơn chín trăm hệ thống, nhưng cuối cùng, đều bị một hệ thống cao cấp đuổi đi.

Số lượng hệ thống ít đi, nhưng một hệ thống cao cấp, mười vạn hệ thống sơ cấp và trung cấp cũng không bằng.

Số lượng hệ thống này, nhiều đến mức khiến người ta tê cả da đầu.

"Sao lại có nhiều hệ thống như vậy!" Bàn Cổ nhíu mày, về phương thức sinh ra của hệ thống, hắn cũng có chút hiểu biết.

Trừ đi loại hệ thống được tạo ra bởi con người, và một số hệ thống cao cấp tạo ra hệ thống cấp dưới.

Các hệ thống khác, đều là được thai nghén tự nhiên.

Giống như thai nghén tiên thiên linh bảo, có tiên thiên pháp tắc, có năng lượng, tích lũy theo năm tháng, sẽ tự nhiên thai nghén ra.

Những hệ thống này, trong Chư Thiên, bất kỳ góc nào, sau khi có điều kiện phù hợp để sinh ra hệ thống, theo thời gian, sẽ sinh ra hệ thống.

Nhưng thời gian hao tốn rất dài.

Cơ bản đều là thai nghén được một nửa, sẽ bị phá hoại.

Thai nghén thất bại.

Nhiều hệ thống như vậy, làm sao sống sót qua giai đoạn thai nghén thành hình?

Trừ phi, có thứ gì đó đang đẩy nhanh tốc độ hình thành của chúng!

Nhưng Chư Thiên lớn như vậy, có thể khiến cho tất cả hệ thống trong Chư Thiên đều đẩy nhanh tốc độ hình thành.

Phải có thực lực gì?

Dù sao hắn cũng không làm được!

Nước ở Chư Thiên này rốt cuộc sâu đến mức nào!

Bàn Cổ đau đầu, ngoài việc biết có một bàn tay đen ngầm nhắm vào bọn Bàn Cổ của họ, bây giờ lại thêm một thứ đẩy nhanh tốc độ trưởng thành của hệ thống.

Hy vọng là một, nếu là hai... thì là hai vậy!

Thảo luận với các Ma Thần kết thúc, họ trở về thôn Ma Thần.

Suy nghĩ một chút, Bàn Cổ lấy ra ngoài ba món bạn sinh bảo của mình và một phần Hồng Mông Châu.

Còn lại những món Hồng Mông Chí Bảo khác, khoảng vài chục món, đều là cấp cực phẩm trong Hồng Mông Chí Bảo, giao cho Thủy Chi Ma Thần.

Bảo hắn lần sau đến chỗ gian thương, giao dịch tài nguyên đột phá cho những Ma Thần còn lại.

Chỉ còn sáu mươi bảy Ma Thần chưa đột phá.

Phải tranh thủ thời gian đột phá, đừng để không theo kịp tiến độ.

Giao phó xong, Bàn Cổ một bước đến Hồng Hoang. .....

Trong Hồng Hoang, các thần lặng lẽ tu luyện trong chân giới của mình.

Trên bề mặt Hồng Hoang, những ai cần lưu lại hóa thân đều đã lưu lại hóa thân.

Trong núi Đại Uyên, hệ thống Giảng Đạo đang lợi dụng chức vị của mình, trộm lấy bản nguyên.

Nhưng không trộm được bao nhiêu, xem ra, nó vẫn đang chờ đợi, Hồng Hoang có cá lớn tới.

Rồi mình lén lút ăn vụng.

Sau khi dạo một vòng Hồng Hoang, không có vấn đề gì.

Bàn Cổ rời khỏi Hồng Hoang, không về thôn Ma Thần, hắn chuẩn bị tìm một nơi xa hơn.

Luyện hóa tấm da đó.

Tùy ý chọn một hướng, Bàn Cổ bay lượn trong Chư Thiên.

Đột nhiên, Bàn Cổ dừng lại.

Hắn vung tay, một thế giới Hỗn Độn tàn phá xuất hiện trong tay hắn.

Đây là thế giới thai nghén bọn Hỗn Độn Ma Thần của họ, chỉ là lúc hắn đột phá, bị đánh cho tàn phá, và không thể chứa đựng bọn họ.

Điều quan trọng là không thể dùng bản nguyên thế giới để sửa chữa.

Bất đắc dĩ, hắn đành phải thu thế giới này vào trong cơ thể, bây giờ, thế giới này có động tĩnh!

Chẳng lẽ là Đại Đạo?

Bàn Cổ vội vàng tra xét, cuối cùng có chút thất vọng.

Thế giới Hỗn Độn được thu lại, một con mắt trắng bệch xuất hiện trong tay.

Cứ tưởng là Đại Đạo hồi âm, hóa ra là Hồng Quân Quy Tắc đạo hữu.

Đây là phương pháp liên lạc mà hắn năm đó để lại cho bốn người Chu gian thương.

Phương pháp truyền tin này đến từ Đại Đạo, không dễ lộ ra địa điểm của mình.

An toàn!

Bàn Cổ xem xét nội dung mà Hồng Quân Quy Tắc để lại.

Hệ thống Nhóm Chat Chư Thiên Vạn Giới!

Một trong những hệ thống mạnh nhất!

Mạnh nhất!

Ánh mắt Bàn Cổ trở nên ngưng trọng, lại xuất hiện một hệ thống có danh xưng mạnh nhất.

Không biết hệ thống này so với hệ thống Thôn Phệ kia thì thế nào!

Bàn Cổ quay người, trở về thôn Ma Thần.

Đến thôn Ma Thần, đến nhà Dương Mi, gõ cửa sân.

"Lão Nhị, xuất quan, có chuyện lớn!" Ầm!

Cửa gỗ nhà Dương Mi mở ra, khí tức Ma Thần kinh khủng rò rỉ.

Bàn Cổ vung tay, chặn lại luồng khí tức Ma Thần nồng đậm này, gật đầu.

Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ!

Rất tốt!

Một lát sau, Dương Mi từ trong nhà bước ra, cầm một chiếc rìu nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Bàn Cổ.

"Khụ khụ, không vội.

Bây giờ không đánh nhau!" Bàn Cổ ho khan hai tiếng, nói.

"Ta còn tưởng có cường địch đến chứ!" Dương Mi thả lỏng, cất rìu đi.

"Chú tự xem đi!" Bàn Cổ gửi tin tức mà Hồng Quân Quy Tắc đưa cho Dương Mi.

Dương Mi tiêu hóa xong, gật gật đầu.

“Thế nào?” Bàn Cổ hỏi.

“Lão đại, chúng ta đi thôi!” Dương Mi nói, “Lần trước cái hệ thống Thôn Phệ kia, một lần đã đủ tài nguyên đột phá cho gần một ngàn huynh đệ.

Cái này cũng là hệ thống mạnh nhất, khô nó, huynh đệ chúng ta có thể đột phá toàn bộ.” “Cái thân thể kia của chú luyện hóa thế nào rồi?” Bàn Cổ hỏi.

“Luyện hóa được một nửa rồi!” Dương Mi nhìn vào bản thân, “Tinh hoa của cỗ thân thể Không Gian Ma Thần kia rất đồ sộ, luyện hóa xong, ta đủ sức đột phá đến Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong.” “Khoan hãy luyện hóa, luyện thành phân thân đi!” Bàn Cổ suy nghĩ một chút, “Lần tác chiến này không phải địa bàn của chúng ta, dùng phân thân đi cho chắc.” “Chú cần bao lâu để biến cỗ thân thể đó thành phân thân?” “Một vạn năm là đủ!” Dương Mi tự tin nói.

“Vậy thì một vạn năm sau xuất phát!” Bàn Cổ gật đầu, đi thông báo cho các Ma Thần khác.

Cuối cùng, sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, Bàn Cổ lại gọi thêm chín Ma Thần.

Luân Hồi, Nhân Quả, Thời Thần, Vận Mệnh, Hỗn Độn, Tạo Hóa, Hủy Diệt, Ma Viên, Hư Vô.

Hắn không gọi quá nhiều Chí Cao Ma Thần, bấy nhiêu đây là gần đủ rồi, có vấn đề cũng có thể chạy thoát.

Mặc dù đều quyết định dùng phân thân đi, nhưng mỗi một cỗ phân thân, chết đi cũng là tổn thất rất lớn.

Giống như phân thân mà Lão Nhị đang luyện chế.

Đó là thứ hắn dùng để đột phá Hỗn Nguyên Thái Cực đỉnh phong, loại thân thể Không Gian Ma Thần này rất khó tìm.

Chương 303

Nếu mất đi, hàng trăm triệu năm cũng không bù lại được.

Chưa kể, lần này các Ma Thần đều mang theo bạn sinh bảo của mình.

Giao phó xong xuôi, Bàn Cổ và các Ma Thần giải tán, trở về nhà của mình.

Tách ra phân thân.

Năm ngàn năm sau, khí tức của Bàn Cổ giảm đi một đoạn.

Phân thành hai Bàn Cổ.

Chủ ý thức điều khiển hai cơ thể, cuối cùng, bản tôn tiến vào bế quan.

Toàn lực điều khiển cỗ phân thân này.

Phân thân chỉ có cảnh giới Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ.

Về linh bảo, là rìu, thanh liên, ngọc điệp bạn sinh của hắn.

Bàn Cổ bước ra, đợi một lúc lâu, Thời Thần, Luân Hồi họ cũng dần dần ngưng tụ ra phân thân mạnh mẽ.

Cơ bản đều ở cấp Hỗn Nguyên Thái Cực sơ kỳ.

Muốn vượt cấp khô máu một hệ thống mạnh nhất.

Thực sự có chút gượng ép.

Nhưng không sao, lần đánh nhau này đâu chỉ có bọn họ!

Năm ngàn năm nữa trôi qua, Hồng Quân họ cũng đã ngưng tụ xong phân thân.

Dương Mi cũng ra ngoài.

Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ!

Phân thân của hắn rất mạnh mẽ!

Giao phó các Ma Thần khác trông coi Hồng Hoang, sau đó họ theo tọa độ mà Hồng Quân Quy Tắc đưa, xuất phát!

Mười một vị Hỗn Độn Ma Thần, nhanh chóng xuyên qua Chư Thiên. .....

Lãnh địa của Hồng Quân Quy Tắc cách rất xa, ba vạn năm thời gian, Bàn Cổ mới đến nơi.

"Các vị đạo hữu, lâu rồi không gặp!" Xa xa, Hồng Quân Quy Tắc, Chúa Tể Bình Tâm, Hồng Mông ba người đi tới.

"Lâu rồi không gặp!" Bàn Cổ kinh ngạc nhìn Chúa Tể Bình Tâm và Hồng Mông, "Hai vị đạo hữu đến nhanh vậy!" Chúa Tể Bình Tâm mỉm cười, "Lãnh địa của ta ở ngay bên cạnh." "Ta đang truy tìm thông tin về trang trại nuôi dưỡng xuất hiện gần đây, ở gần lãnh địa của các đạo hữu, để tiện cầu cứu!" Hồng Mông nói.

"Trang trại nuôi dưỡng!" Bàn Cổ nhìn Hồng Mông, "Ta gần đây gặp được hai hệ thống đã từng giao dịch với trang trại nuôi dưỡng, nhưng cũng không biết tình hình cụ thể của trang trại, đạo hữu đã tra ra được gì chưa?" "Trang trại nuôi dưỡng là thế lực đỉnh cấp trong giới hệ thống, ta cũng không dám tùy tiện dò xét!" Hồng Mông lắc đầu, nói, "Nhưng ta biết được một thông tin từ tư liệu của một hệ thống cao cấp, hệ thống sáng lập trang trại, Sinh Mệnh Hệ Thống, từng gọi rất nhiều hệ thống cao cấp đỉnh phong, vây giết một Bàn Cổ vừa đột phá Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh." "Nhưng đại chiến cấp bậc này, thường sẽ không thể che giấu được dao động chiến đấu." "Chúng ta chưa từng phát hiện dao động chiến đấu quy mô lớn như vậy, cũng chưa từng nghe nói có Bàn Cổ nào đột phá." "Có thể là giả, nhưng xác suất này rất nhỏ!" Hồng Mông đưa tay ra, một con mắt xuất hiện

trong tay hắn, "Đây là mắt của một Bàn Cổ Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh.

Không phải được bồi dưỡng sau này, mà là lúc lấy xuống, đã ở cảnh giới này." Nói xong, Hồng Mông đưa con mắt này cho Bàn Cổ, tiếp tục nói, "Cho nên, ta suy đoán, Sinh Mệnh Hệ Thống hẳn là giống như hai vị đạo hữu Bình Tâm và Hồng Quân, có lãnh địa, Bàn Cổ kia đã tiến vào lãnh địa của nó, mới tránh được sự khuếch tán của dao động chiến đấu." "Một trăm Hỗn Độn không có tin tức của chúng, hẳn là đang giết Bàn Cổ kia, bây giờ, có thể là đã giết xong rồi.

Mới ra ngoài." "Đạo hữu phải cẩn thận, thế lực này, đối với chúng ta không có hại lắm, nhưng đối với đạo hữu..." "Đa tạ đạo hữu hảo ý!" Bàn Cổ ngưng trọng gật đầu, phong ấn con mắt mà Hồng Mông đưa vào trong thanh liên.

Một con mắt, còn có tấm da kia, đều chứng minh, đây là thật sự đã chết một Bàn Cổ cùng cảnh giới.

Có năng lực giết chết Bàn Cổ cấp bậc này, điều này khiến Bàn Cổ nâng cao một bậc sự coi trọng đối với thế lực Trang Trại Nuôi Bàn Cổ.

Sau khi hàn huyên với Chúa Tể Bình Tâm và Hồng Quân Quy Tắc.

Hồng Quân Quy Tắc dẫn đường, Bàn Cổ và các Ma Thần tiến vào lãnh địa của hắn.

Vừa tiến vào lãnh địa Chư Thiên này, Bàn Cổ đã nhận ra, khí tức của Hồng Quân Quy Tắc mang lại cho hắn một mối đe dọa mơ hồ.

Bàn Cổ nhìn sang, không nhìn ra được gì, Hồng Quân Quy Tắc thấy vậy, cố ý thể hiện một phen.

Lúc này Bàn Cổ mới phát hiện xung quanh, sức mạnh của thế giới đều gia trì lên người Hồng Quân.

Sức mạnh của một thế giới rất yếu.

Nhưng ở đây, tùy tiện một mảng nhỏ lãnh địa Chư Thiên, đều có hàng tỷ cực thế giới.

Thế giới yếu nhất cũng là đại thiên thế giới.

Loại thế giới này số lượng không nhiều, thế giới thường thấy nhất, là đại thế giới có thể chứa đựng Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Bản thân nội tình của loại thế giới này đã đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Mỗi thời mỗi khắc, đều có thế giới sinh ra, cũng có thế giới đi đến hủy diệt.

Thế giới hủy diệt không gây gánh nặng cho Hồng Quân Quy Tắc, ngược lại còn tưới nhuần cho các thế giới xung quanh.

Vị trí ban đầu, cũng sẽ sinh ra một thế giới mới.

Mỗi thế giới đều có thể tự vận hành, sinh ra bản nguyên, lớn mạnh bản thân.

Thế giới lớn mạnh, Hồng Quân Quy Tắc, điều động sức mạnh càng mạnh.

"Thực ra, những thế giới này được coi là một thế giới!" Hồng Quân Quy Tắc đột nhiên mở miệng nói.

Một thế giới?

Nhưng những thế giới này, trông đều độc lập?

Bàn Cổ tò mò hỏi, "Đạo hữu xin hãy nói rõ!" .....

"Thế giới này vốn là một Hồng Hoang đỉnh cấp, bị ta từng phần từng phần tách ra." Hồng Quân Quy Tắc cười, không giải thích quá nhiều, "Thế giới ở đây, đều là một phần của thế giới ban đầu, một

ngọn cỏ một cành cây, một hạt cát một hòn đá, đều dần dần hóa thành một thế giới." Bàn Cổ và các Ma Thần đi theo sau Hồng Quân Quy Tắc, nghe hắn nói, khẽ gật đầu.

Một lát sau, họ đi đến bên ngoài một thế giới Hồng Hoang bình thường.

Bàn Cổ nhìn vào, Hồng Hoang bên trong đang diễn ra theo quy trình mà Hồng Quân Quy Tắc đã biên soạn, đang ở thời kỳ Long Phượng tam tộc.

La Hầu đang âm thầm gây chuyện, tam tộc đã bắt đầu có xích mích.

Mà Hồng Quân kia, tu vi đã là Thánh Nhân!

"Mười mấy vạn năm thời gian, hắn đã bán hết công pháp của mình một lượt." Hồng Quân giải thích, "Còn cứ vài trăm năm lại làm một nhiệm vụ." "Nhiệm vụ gì?" Bàn Cổ men theo dấu vết hệ thống trên người Hồng Quân này, nhìn sang vài thế giới xung quanh.

"Không sai, chính là những nhiệm vụ này!" Hồng Quân vung tay, vài thế giới gần đó hiện ra trước mặt Bàn Cổ.

Hồng Hoang thời kỳ Vu Yêu, và một thế giới Tây Du riêng biệt.

Bên trong có một bộ phận nhân vật, khí vận của bản thân đang tăng lên cực nhanh.

Bàn Cổ xem một lúc, đã hiểu đại khái.

"Những người này, đang trở thành thế giới chi tử!" "Là thế giới chi chủ!" Hồng Quân lắc đầu, chỉ vào một nữ tử trong Hồng Hoang thời kỳ Vu Yêu.

Nàng là Hậu Thổ của thế giới này.

"Hồng Quân nhóm chat nhận nhiệm vụ, ngăn cản Hậu Thổ thân

vẫn, và hóa luân hồi thành công.

Sau khi hắn vào, đã bảo vệ được chân linh của Hậu Thổ.

Kể cho nàng biết chuyện tương lai, thông qua thói quen của mình, đoán ra điểm yếu của Hồng Quân thế giới này.

Cuối cùng, Hậu Thổ dưới sức mạnh của nhóm chat, trở thành Thánh Nhân.

Và, sức mạnh của nhóm chat khiến Thiên Đạo trở thành kẻ mù, rõ ràng biết Hậu Thổ có vấn đề, nhưng quy tắc đã thiết lập, không kiểm tra ra vấn đề của Hậu Thổ, không đưa ra trừng phạt.

Cứ như vậy, thực lực của nàng sẽ ngày càng mạnh, cuối cùng trở thành thế giới chi chủ." "Nếu chỉ như vậy thì còn tốt." Ánh mắt lạnh lùng của Hồng Quân Quy Tắc lộ ra vẻ bất đắc dĩ, "Một thế giới chi chủ mà thôi, lãnh địa của ta có không ít sinh linh đều như vậy, quan trọng là hệ thống nhóm chat đứng sau lưng nàng, nàng đã tin tưởng nhóm chat vô điều kiện.

Đợi nàng trở thành thế giới chi chủ, có thể hiến tế thế giới cho nhóm chat." "Cái này cũng vậy?" Bàn Cổ chỉ vào con khỉ trong thế giới Tây Du nói.

"Không sai!" Hồng Quân Quy Tắc gật đầu.

Nhiệm vụ mà Hồng Quân nhóm chat nhận chính là ngăn cản con khỉ bị trấn áp, sau khi cứu con khỉ, còn dạy dỗ một phen.

Cộng thêm nhóm chat, cũng trưởng thành rất nhanh.

Nghe xong giải thích của Hồng Quân Quy Tắc, Bàn Cổ bắt đầu tra cứu vị trí của nhóm chat này, cuối cùng, cũng tìm được thế giới linh khí hồi phục kia.

Cái gọi là quần chủ Diệp đại tiên, bây giờ đã trở thành cường giả

đỉnh cấp của thế giới này.

"Cấp bậc của nhóm chat này, là cao cấp hậu kỳ!" Hồng Quân Quy Tắc giải thích, "Nhưng nó không phải là bản thể." "Ta cũng nhìn ra rồi!" Bàn Cổ gật đầu, quả nhiên như Hồng Quân Quy Tắc nói, có một hệ thống mạnh nhất.

Hắn cảm nhận được một tia sức mạnh yếu ớt nhưng lại vượt qua Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh từ trên người hệ thống này.

Ánh mắt của các Ma Thần khác cũng có chút thay đổi.

Sức mạnh này, giống như lục châu của hệ thống Giảng Đạo, nhưng mà, đã suy yếu quá nhiều.

Nếu không phải mỗi lần hệ thống Giảng Đạo sử dụng lục châu họ đều đến xem, thật sự không dễ cảm ứng được.

Nhóm chat trước mắt này, không những không phải bản thể, còn không phải phân thân.

Nó chỉ là một hệ thống bị thay đổi ý thức ký ức một cách vô hình, tự cho mình là phân thân.

Nhìn ba người Hồng Quân Quy Tắc bên cạnh, Bàn Cổ do dự một lúc, cuối cùng vẫn không nói ra phát hiện của mình.

Hắn nói: "Chúng ta phải nghĩ cách trà trộn vào nhóm chat của nó." "?" Hồng Quân Quy Tắc sững sờ, trà trộn vào, đã đến cảnh giới này, ẩn giấu bản thân có tác dụng sao?

Cho dù tách ra một phân thân yếu hơn, cắt đứt hoàn toàn liên hệ với phân thân, cũng không chịu nổi sự quét của hệ thống.

"Đạo hữu cứ xem chúng ta!" Bàn Cổ nói xong, Lão Thất La Hầu bên cạnh tiến lên, tại chỗ tách ra một tia nguyên thần.

Lão Lục Hồng Quân vận động lực tạo hóa, tia nguyên thần này

hóa thành một cá thể độc lập.

Thời Thần và Dương Mi cùng lúc chỉ vào nguyên thần này một cái.

"Không có liên hệ!

Không hề cảm nhận được sức mạnh vượt qua Thiên Đạo Cảnh từ trên nguyên thần này!" Nguyên thần của ba người Hồng Quân Quy Tắc, Chúa Tể Bình Tâm, Hồng Mông quét đi quét lại nguyên thần này của La Hầu.

Quét thế nào, cũng đều cảm thấy đây là một La Hầu bình thường của một thế giới bình thường.

"Sức mạnh thời không, đã ẩn giấu tất cả sức mạnh siêu thường vào một thời không khác." Bàn Cổ giải thích, vì sao sinh linh Hồng Hoang của hắn bị hệ thống đoạt xá, chân linh trốn sau lưng hệ thống lại không bị phát hiện.

Đó chính là sức mạnh thời không trong lực Thiên Đạo.

Sức mạnh của Thời Thần và Dương Mi, hai vị Chí Cao Ma Thần.

Chương 304

Đôi bên dường như ở cùng một không gian, nhưng thực chất là hai thời không khác nhau.

"Quả nhiên là chuyên gia trong lĩnh vực này!" Ba người Hồng Quân Quy Tắc lắc đầu, thời không đại đạo họ cũng biết, còn đến trình độ rất cao thâm.

Nhưng lại không thể làm được tự nhiên như Thời Thần và Dương Mi.

Cảnh giới của họ còn cao hơn Dương Mi, Thời Thần.

Sự hiểu biết của Hỗn Độn Ma Thần đối với đại đạo của mình, quá thấu triệt.

Nếu đã không bị hệ thống phát hiện, vậy thì đỡ được rất nhiều chuyện.

Hồng Quân Quy Tắc dẫn mọi người trở lại lãnh địa của mình.

Cách không xa thế giới của Hồng Quân nhóm chat, Bàn Cổ ném ra một khối huyết nhục, Thời Thần, Lão Nhị, Lão Lục cùng ra tay.

Một Hồng Hoang rất nhanh xuất hiện, ý niệm của Hồng Quân Quy Tắc phân tán đến mọi ngóc ngách của Hồng Hoang này.

Thời Thần đẩy nhanh tiến trình của Hồng Hoang.

Rất nhanh, Hồng Hoang đã sinh ra trăm vạn kinh tiên thiên sinh linh, đang tiếp tục tăng tốc.

Hàng triệu triệu cực sinh linh phân tán ở mọi nơi trong Hồng Hoang.

Hung thú, Long, Phượng, Kỳ Lân.....tất cả sinh linh Hồng Hoang,

bao gồm cả Càn Khôn, Âm Dương, trừ Ma Tổ La Hầu, còn lại đều do Hồng Quân Quy Tắc hóa thành.

Mỗi sinh linh đều thể hiện đặc sắc của riêng mình, một lúc khống chế nhiều sinh linh như vậy, Hồng Quân Quy Tắc không hề có áp lực.

Không có chút bản lĩnh, hắn dám dùng ý thức quản lý thế giới của cả một lãnh địa Chư Thiên sao.

Chỉ là mấy triệu triệu cực sinh linh này, chuyện nhỏ!

Một thế giới, vô số sinh linh, nhưng ý thức thật sự, chỉ có La Hầu và Hồng Quân Quy Tắc.

Thời Thần cũng không tăng tốc nữa.

Thế giới này, La Hầu bắt đầu châm ngòi đại chiến tam tộc, Hồng Quân Quy Tắc cũng diễn một màn tự mình đánh mình quy mô lớn.

Bàn Cổ và những người khác ẩn nấp trong bóng tối.

Xa xa, Hồng Quân nhóm chat cũng trong thời gian này thăng cấp thành quản trị viên, hệ thống nhóm chat cũng lấy hắn làm trung tâm, tỏa ra sức mạnh, hết lần này đến lần khác tỏa ra các thế giới xung quanh.

Kiểm tra tình hình của từng thế giới.

Chọn lựa sinh linh phù hợp, trợ giúp, phát triển cấp dưới.

Long Vương của Hồng Hoang này không cam tâm long tộc suy tàn, kéo vào, quần chủ Diệp đại tiên chém gió một trận, quản trị viên Hồng Quân chỉ điểm mê tân.

Đông Hoàng Thái Nhất của Hồng Hoang này rất phẫn nộ về cái chết của chín đứa cháu, kéo vào, quần chủ Diệp đại tiên chém gió, quản trị viên Hồng Quân chỉ điểm mê tân.

Đông Hoàng Thái Nhất thành công bị thuyết phục, nghe theo lời

dặn của quần chủ tiền bối, hiến công pháp, tìm kiếm linh bảo hiến tế cho nhóm chat, tăng cường thực lực bản thân.

Hồng Vân của Hồng Hoang này.....

Năm vạn năm thời gian, hết sinh linh này đến sinh linh khác của thế giới Hồng Hoang bị nhóm chat phát triển thành người của mình.

Nhưng vẫn chưa đến lượt Lão Thất.

Bàn Cổ và những người khác cũng không vội, kiên nhẫn chờ đợi.

Ba ngàn năm nữa trôi qua, hệ thống nhóm chat cuối cùng cũng dò xét đến thế giới này.

"Lãnh địa này có nhiều thế giới Hồng Hoang quá!" Hệ thống nhóm chat cảm thán, mới bao nhiêu năm, nó đã tìm được hơn bảy mươi Hồng Hoang, bây giờ lại thêm một cái nữa.

Sướng rơn, sướng tê người.

Xem ra lần này sắp phất to rồi.

Mang theo mong đợi, hệ thống nhóm chat tiến vào thế giới Hồng Hoang này để xem xét tình hình.

Vừa vào, đã thấy Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đang khô máu trên đại lục Hồng Hoang.

"Thời kỳ đại chiến tam tộc." Hệ thống nhóm chat suy nghĩ một lúc, trong nhóm chat đã có người của tam tộc rồi.

Lần này không kéo tam tộc nữa.

Những người khác... hệ thống nhóm chat kiểm tra các đại năng khác của Hồng Hoang này.

Âm Dương, Dương Mi, Hồng Quân, La Hầu.....cuối cùng, nó chọn La Hầu đang cười kiệt kiệt.

Ném mồi câu xong, hệ thống nhóm chat tiếp tục tìm kiếm cá lớn khác. .....

"Kiệt kiệt kiệt, đánh đi, các ngươi đánh càng ác, sức mạnh của lão tổ ta càng mạnh." La Hầu trốn trong bóng tối, nhìn cuộc đại chiến máu chảy thành sông, cười lớn kiệt kiệt.

Đột nhiên, trong nguyên thần vang lên giọng nói: 【Đinh, chúc mừng bạn đã nhận được tư cách gia nhập nhóm chat Chư Thiên Vạn Giới, có đồng ý vào nhóm không?】 Cuối cùng cũng đến!

La Hầu không tỏ vẻ gì, quát lên, "Kẻ nào đang giở trò trước mặt bản lão tổ?" "Ra đây cho ta!" 【Đinh, có gia nhập nhóm chat không, vui lòng đưa ra quyết định trong vòng hai phút rưỡi!】 "Nhóm chat, cái quái gì vậy?" La Hầu khinh bỉ hừ một tiếng, "Giả thần giả quỷ, lão tổ để xem ngươi đang giở trò gì." "Ta gia nhập!" 【Đinh, chúc mừng bạn đã gia nhập nhóm chat Chư Thiên Vạn Giới.】 【Đinh, La Hầu gia nhập nhóm chat, xin mọi người hoan nghênh!】 ..... 【Quân tử kiếm một thân chính khí: Hoan nghênh người... hoan nghênh Ma Tổ gia nhập nhóm chat, tín đồ của ngài xin dâng lên sự sùng bái thành kính nhất!】 【Lão già trăm tuổi núi Võ Đang: Từ xưa đạo ma không phân biệt.

Bần đạo Trương Tam Phong, bái kiến Ma Tổ, hoan nghênh Ma Tổ vào nhóm.】 【Mì xương hầm ngon hơn: Khinh bỉ hai tên trên lầu, tiện thể hoan nghênh Ma Tổ, Ma Tổ, tại hạ cũng toàn thân màu đen, có hứng thú thu đệ tử không?】 【Quản trị viên Hồng Quân: La Hầu, may mà không cùng một thế giới!】 【La Hầu: Hồng Quân!

Còn có, Long Vương, Nguyên Phượng.】 【La Hầu: Tốt lắm, nhóm chat này quả nhiên là âm mưu của các ngươi, các ngươi phát hiện ta ngầm châm ngòi đại chiến tam tộc từ khi nào?】 【La Hầu: Đến đây, có chiêu gì cứ tung ra hết đi, xem lão tổ ta có nhíu mày một

cái không.】【Long Vương: Hừ, kẻ gian trá, bản tổ lười giải thích với ngươi.】【Nguyên Phượng: +1】【Thủy Kỳ Lân: +2】【Đông Hoàng.....】 ..... 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Mới tỉnh dậy, sao ồn ào thế?】【Quản trị viên Hồng Quân: Bái kiến quần chủ tiền bối!】【Long Vương: Bái kiến quần chủ tiền bối!】【Nguyên Phượng: ....】 .....

Ra oai cũng lớn gớm, La Hầu cười hiểm độc, tiếp tục vào nhóm chat khẩu chiến với quần hùng. 【Đinh, La Hầu tải xuống thông tin nhóm chat.】【Đinh, La Hầu tải xuống ngôn ngữ phổ thông của Trái Đất.】【Đinh, La Hầu tải xuống 'Giới thiệu Hồng Hoang'】【Đinh, ...】【La Hầu: Chư thiên vạn giới, hóa ra đều không phải thế giới của ta à!】【La Hầu: Cái gì tiền bối, cái gì quần chủ, có bản lĩnh thì ra đây đánh một trận!】【La Hầu: Chỉ biết ở đây làm ra vẻ huyền bí.

Ta thấy là một đám lợn.】【Quản trị viên Hồng Quân: Lớn mật, La Hầu, ngươi dám bất kính với quần chủ tiền bối.】【Long Vương: Một con La Hầu nhỏ nhoi, ai cho ngươi gan mạo phạm quần chủ, mở cổng thế giới của ngươi ra, xem bản tổ dạy dỗ ngươi thế nào.】【Nguyên Phượng: (Phẫn nộ) La Hầu, quần chủ ca ca không cho phép ngươi sỉ nhục, mở cổng thế giới, xem ta dạy dỗ ngươi thế nào.】【La Hầu: Yo yo yo, con lợn chủ kia còn chưa nói gì, các ngươi đã bắt đầu a dua nịnh hót.】【La Hầu: Ta thân phận gì, các ngươi thân phận gì, cũng xứng bình luận ta?】【La Hầu: Nói chuyện với đám chó liếm của các ngươi, mất giá.】【La Hầu: Cái gì quần chủ Diệp đại tiên, ngươi nếu thật sự lợi hại, thì cho bản lão tổ kiến thức một chút.】【La Hầu: Thời gian của lão tổ ta quý báu, không rảnh chơi trò trẻ con với các ngươi!】【Quản trị viên Hồng Quân: (Nổi giận) La Hầu, ngươi ngươi...】【La Hầu: Ta cái gì mà ta, nói cũng không rõ, mau về lò luyện lại đi.】【Long Vương: (Lửa giận ngút trời) La Hầu, ta thấy ngươi muốn chết.】【La Hầu: Con giun con cút sang

một bên, lão tổ còn lười đối thoại với ngươi, con lợn chủ kia đâu, sao rồi, còn không trả lời, bị ta nói trúng tim đen, ngươi chỉ là một kẻ giả thần giả quỷ?】【Đinh, La Hầu bị Diệp đại tiên toàn tri toàn năng cấm ngôn một ngày.】【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Thấy ngươi mới đến, trừng phạt nhẹ, nếu có lần sau, nghiêm trị không tha!】【Quản trị viên Hồng Quân: Quần chủ nhân từ.】【Long Vương: Quần chủ nhân từ.】【Nguyên Phượng: .....】 .....

"Vãi chưởng, La Hầu này ma mãnh thật, mới vào đã học được cách làm anh hùng bàn phím!" Thế giới hồi phục, Diệp Hàn cạn lời chửi thầm.

Ban đầu còn thấy nhóm chat có thêm một đại thần là chuyện tốt, hắn lại có thể kiếm thêm một món rồi.

Kết quả, La Hầu này đúng là một tai họa, nhóm chat vốn hài hòa yêu thương, bị hắn làm cho thuốc súng nồng nặc.

"Không được, phải khiến hắn ngoan ngoãn hơn." Diệp Hàn nghiến răng, mở cửa hàng chuyên dụng của quần chủ.

Dùng một nửa số điểm tích lũy của mình, mua một lần trừng phạt sét đánh.

Tốc độ thời gian khác nhau, hắn vừa mua xong, bên La Hầu một ngày đã trôi qua.

Lại bắt đầu trong nhóm hóa thân thành anh hùng bàn phím, chửi Hồng Quân nhóm chat, Long Vương... không nói nên lời.

Khiến một đám thành viên cũ, Nhạc Bất Quần, Đại Cốt... toát mồ hôi lạnh.

Diệp Hàn chọn đúng thời cơ, sử dụng trừng phạt sét đánh.【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Không biết nhớ đời, cho ngươi một bài học!】【La Hầu: Ta sợ ngươi à, có bản lĩnh ngươi...】Ầm ầm ầm!

La Hầu còn đang gào thét, trên đầu hắn xuất hiện một lượng lớn tia điện, trong nháy mắt bao phủ La Hầu.

Uy lực của sét đánh chỉ ở cấp Thánh Nhân, đối với La Hầu mà nói, thực sự không đau không ngứa.

Nhưng để diễn cho thật, chỉ có thể thích đáng 'A~' hai tiếng.

Tỏ ra mình rất đau khổ.

Sét đánh kéo dài suốt một ngày.

La Hầu cũng mặt đen như đít nồi diễn suốt một ngày.

Diệp Hàn thông qua quyền hạn quần chủ thấy được bộ dạng thảm hại của La Hầu, hài lòng gật đầu.

Địa vị quần chủ cao quý, một La Hầu nhỏ nhoi cũng dám chọc hắn, đúng là chuột gặm trứng mèo, rảnh rỗi tìm kích thích.

Đợi trừng phạt sét đánh kết thúc, Diệp Hàn tiếp tục lướt nhóm. 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Thế nào, La Hầu?】 【La Hầu: Hừ, cũng thường thôi!】 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Ồ... có muốn thêm một lần nữa không.】 【La Hầu: Hừ!】 【Quản trị viên Hồng Quân: (Hình ảnh)】 【Quản trị viên Hồng Quân: La Hầu ta khuyên ngươi đừng không biết điều, thấy hình trên chưa, La Hầu của thế giới ta, vừa thịt rồi, còn dám chọc quần chủ tiền bối, hắn chính là kết cục của ngươi!】 【Long Vương: (Hình ảnh) Vừa tiện tay thịt một con La Hầu.】 【Nguyên Phượng: Hừ, ta đã phong ấn tu vi của La Hầu thế giới ta, vĩnh sinh vĩnh thế làm nô lệ cho Phượng tộc ta, đây chính là kết cục của việc chọc giận quần chủ ca ca.】 【La Hầu: Cứ làm như thế giới của lão tổ không có các ngươi vậy, lão tổ cũng biết cách trở nên mạnh mẽ rồi, chờ đấy, ta sẽ giết sạch các ngươi, hiến tế cho nhóm chat.】 【Hồng Quân: (Nổi giận) Ngươi dám!】 【Long Vương: ....】 .....

Thế giới hồi phục, Diệp Hàn ăn quả đào tiên mà Hồng Quân hiếu kính, xem nhóm chat cãi nhau, đợi cãi nhau gần xong.

Diệp Hàn mới bắt đầu nói chuyện. 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Bản tọa cho các ngươi vào nhóm, không phải để các ngươi cãi nhau, hòa thuận chung sống, cùng nhau trở nên mạnh mẽ, đó mới là ý định ban đầu của bản tọa.】 【Quản trị viên Hồng Quân: Quần chủ tiền bối đã lên tiếng, vậy thì nể mặt ngươi La Hầu một lần.】 【Long Vương: +1】 【Nguyên Phượng +2...】 【La Hầu: Lão tổ cũng nể mặt các ngươi một chút, không cãi nhau với các ngươi nữa.】 【La Hầu: Quần chủ, ta muốn trở nên mạnh mẽ, mở chức năng siêu cấp ngộ đạo của nhóm chat cho ta.】 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Cần thu phí.

Một món tiên thiên linh bảo bình thường có thể sử dụng một năm.】 【La Hầu: (Hoài nghi) Ngươi không phải là đại năng vô thượng của Chư Thiên sao?

Chút đồ này cũng tham?】 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Bản tọa không thèm thứ như tiên thiên linh bảo, nhưng ngươi muốn không làm mà hưởng à?】 【La Hầu: Chẳng lẽ không được sao?】 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Ha ha, có thể cho ngươi thêm một lần sét đánh.】 【La Hầu: Thôi bỏ đi, ta có hai món cực phẩm tiên thiên linh bảo rác rưởi không dùng đến, gửi cho ngươi.】 【Đinh, La Hầu đã gửi một hồng bao riêng cho quần chủ.】 【Diệp đại tiên toàn tri toàn năng: Có thể ngộ đạo một trăm năm, cấp cho ngươi quyền hạn.】 Thế giới hồi phục, Diệp Hàn kích động lấy ra hai món cực phẩm linh bảo mà La Hầu gửi đến.

“Phất rồi!

Phất rồi!” Thứ này ngay cả Thánh Nhân cũng phải trân trọng, lần này, hắn có phải là vô địch trong thế giới của mình rồi không?

Diệp Hàn vui mừng khôn xiết, cấp quyền hạn chức năng ngộ đạo cho La Hầu, chức năng này vốn là miễn phí.

Cách một khoảng thời gian là có thể dùng một lần.

Chỉ là bị hắn dùng quyền hạn quản chủ sửa đổi một chút.

Trở thành một chức năng kiếm tiền tốt.

Sướng rơn! .....

Bên kia, sau khi La Hầu nhận được quyền hạn chức năng ngộ đạo, lập tức chọn sử dụng.

Dưới sự chứng kiến của hắn, hệ thống con trong cơ thể hiển hóa ra các loại đại đạo, cho hắn tham ngộ.

Chương 305

Cũng thật phết!

La Hầu kinh ngạc!

Hệ thống mạnh nhất đúng là khác bọt, chơi cũng thật thế này!

Lợi hại lợi hại!

La Hầu chọn Ma Đạo, bắt đầu tiến vào tầng sâu 'cảm ngộ'.. .....

Ngoài thế giới, Bàn Cổ và các Ma Thần khác sau khi suy nghĩ, thảo luận.

Đã xây dựng kế hoạch sau khi Lão Thất 'đột phá' Thánh Nhân.

Tàn sát chúng sinh, hiến tế thế giới!

Xem xem có thể dụ hệ thống nhóm chat đến không.

Dù không phải là bản thể.....

Trăm năm trôi qua, La Hầu đã thành công 'lĩnh ngộ' Ma đạo, chỉ còn thiếu một bước nữa là có thể tiến vào cảnh giới Thánh nhân.

"Còn thiếu chút gì đó." La Hầu lẩm bẩm, ánh mắt nhìn về phía tam tộc đang không ngừng ma sát.

Hắn lại vào trong nhóm chat, xem kỹ lại Thiên Tử Hồng Hoang một lần nữa.

Khóe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị.

Ngàn năm sau, đại năng Hồng Hoang Âm Dương đạo nhân bị La Hầu lặng lẽ giết chết, hiến tế cho nhóm chat.

Lại qua ngàn năm, Càn Khôn nhắm mắt, bị La Hầu hiến tế.

Vạn năm sau, ngoài tộc trưởng tam tộc và Hồng Quân, Dương Mi,

tất cả các Chuẩn Thánh khác đều bị La Hầu hiến tế.

Trong nhóm chat, tốc độ thời gian trôi khác nhau, La Hầu qua vạn năm, chủ nhóm Diệp Hàn cũng chỉ mới qua một ngày.

Trong một ngày, Diệp Hàn hoàn toàn nằm không hưởng lợi.

La Hầu hiến tế đều phải qua tay chủ nhóm là hắn, âm thầm thao tác một chút là có thể khấu trừ một nửa điểm tích lũy.

Chỉ trong một ngày, hắn đã giàu sụ.

Sau này nếu đám đại thần trong nhóm còn không ngoan ngoãn, hắn cũng có thể tùy tiện trừng phạt, thể hiện uy nghiêm của chủ nhóm.

Sướng vãi!

Trong cơ thể hắn, hệ thống Chat Group Chư Thiên Vạn Giới không ngừng kiểm tra và phân tích thế giới của những người như Hồng Quân, La Hầu, Long Vương trong nhóm.

"Vùng lãnh địa chư thiên đó, có quá nhiều thế giới Hồng Hoang!" Hệ thống Chat Group chìm vào suy tư.

Nếu chỉ vài thế giới Hồng Hoang nằm cạnh nhau, có thể là trùng hợp, nhưng mới bao nhiêu năm đã phát hiện hơn một trăm thế giới Hồng Hoang.

Hơn nữa, đây mới chỉ là phần nổi của tảng băng chìm ở vùng lãnh địa chư thiên đó.

Lẽ nào...

Cảm xúc của hệ thống Chat Group dao động mạnh hơn rất nhiều.

"Có một thế giới Hồng Hoang đỉnh cấp!" Một vùng lãnh địa chư thiên, có ức vạn vạn thế giới.

Nếu có một thế giới mạnh mẽ để lộ khí tức.

Các thế giới còn lại sẽ theo bản năng phân tích quy tắc trong khí tức đó, dù sao cũng là thế giới mạnh hơn mình, phát triển chắc chắn có bài bản, mình cứ làm theo cũng sẽ lớn mạnh.

Thế giới ở vùng lãnh địa chư thiên này phổ biến mạnh mẽ, chính là vì có một thế giới hùng mạnh đi đầu làm gương.

"Hồng Hoang đỉnh cấp à!" Hệ thống Chat Group cảm thán, Hồng Hoang đỉnh cấp này rất có khả năng đã có sinh linh siêu thoát.

Loại Hồng Hoang đỉnh cấp này là khó nhằn nhất, khó hơn gấp trăm lần hai cái Hồng Hoang đỉnh cấp mà nó từng xử lý.

Dù sao hai thế giới Hồng Hoang đỉnh cấp kia chỉ có bản nguyên hùng hậu, sinh linh trong thế giới còn chưa phát triển.

Đối phó với một Đại Đạo hoặc Thiên Đạo chỉ biết tuân theo quy tắc thì không khó.

Nhưng loại Hồng Hoang đỉnh cấp có sinh linh siêu thoát này chứng tỏ đã trưởng thành.

Ý thức thế giới không có não, chẳng lẽ sinh linh của nó cũng không có?

Ảnh hưởng đến ý thức của sinh linh cấp Đại Đạo... nó cũng không phải chưa từng thử.

Mười lần thì có ba lần lật xe.

Cho nên, loại Hồng Hoang đỉnh cấp này, trước kia nó thật sự không muốn đụng vào.

Nhưng bây giờ...

"Khà khà khà..." Hệ thống Chat Group cười quái dị, hiện tại, nó đã vượt qua cấp độ hệ thống cao cấp.

Ngụy đỉnh cấp hệ thống, tuy không vượt xa hệ thống cao cấp là

bao, nhưng cũng đủ để xử lý một Hồng Hoang đỉnh cấp.

"Vẫn là nên xác nhận trước, rốt cuộc có phải là Hồng Hoang đỉnh cấp hay không mới là việc cấp bách!" Hệ thống Chat Group liên lạc với các tử thể khác.

Tra xét các nhân vật Hồng Hoang trong nhóm chat, nó chọn ra ba người là La Hầu, Minh Hà và Dương Mi.

Ba người này, một kẻ lòng dạ độc ác, vì để trở nên mạnh hơn có thể không từ thủ đoạn.

Một kẻ lấy Sát chứng đạo, có thể đồ sát cả Hồng Hoang.

Cuối cùng là Dương Mi, Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, chỉ mong Hồng Hoang bị hủy diệt.

Cả ba đều là những cổ phiếu tiềm năng có thể hiến tế Hồng Hoang trong thời gian ngắn.

Nhưng Minh Hà và Dương Mi trong nhóm chat từ lúc vào đến giờ chưa nói lời nào, cũng chưa dùng qua chức năng hiến tế.

Vậy thì chọn La Hầu thôi!

Sau khi hệ thống Chat Group chọn xong, nó liền điều chỉnh lại số điểm tích lũy mà La Hầu nhận được từ việc hiến tế.

Ban đầu là nó chiếm 99%, phần còn lại chủ nhóm và La Hầu chia đều.

Nó chia phần của mình ra, dùng một phần nhỏ, mở riêng cho La Hầu hai chức năng.

Tăng phúc một nút!

Thăng cấp một nút!

Chính là để đẩy nhanh tốc độ trưởng thành của La Hầu, để hắn

nhanh chóng hiến tế thế giới Hồng Hoang của mình. ..... 【Đinh, chúc mừng ngài nhận được hệ thống tăng phúc thăng cấp một nút!】 Âm thanh vang lên trong đầu La Hầu, hắn ngẩn ra, không cảm nhận được có hệ thống nào khác!

Rất nhanh hắn phản ứng lại, đây là do nhóm chat làm ra, xem ra là chuẩn bị đẩy nhanh tốc độ trưởng thành của hắn!

Cũng coi như có mắt nhìn!

Nếu đã như vậy, vậy thì tăng tốc mà làm thôi.

La Hầu lập tức thông báo cho Quy tắc Hồng Quân bên ngoài thế giới, bảo hắn chuẩn bị sẵn sàng.

Sau đó, hắn lấy ra một bộ Tru Tiên Tứ Kiếm, dùng nhóm chat để cường hóa chúng.

Bên ngoài thế giới, Quy tắc Hồng Quân chậm rãi gật đầu, đáp lại La Hầu rằng đã chuẩn bị xong.

Bên cạnh, Bàn Cổ, Thời Thần, Dương Mi ba vị Ma Thần vung tay, tất cả mọi người có mặt đều ẩn nấp. .....

Mười năm sau, La Hầu xách theo Tru Tiên Tứ Kiếm toàn là Tiên Thiên Chí Bảo, bắt đầu đồ sát.

Bắt đầu từ Đại La Kim Tiên của Hồng Hoang, giết chết, hiến tế cho nhóm chat.

Nhóm chat trả về điểm tích lũy, tăng phúc một nút, điểm tích lũy tăng gấp năm mươi lần.

Hơn nữa, còn có chức năng thăng cấp một nút, niêm yết giá rõ ràng.

Cần bao nhiêu điểm tích lũy để hắn đột phá đến cảnh giới Thánh nhân, cần bao nhiêu điểm, viết rành rành mạch mạch.

Có chút thú vị.

La Hầu đeo Tru Tiên Tứ Kiếm, đi về phía bộ lạc của Phượng tộc.

Mười năm sau, dưới sự phối hợp của Quy tắc Hồng Quân, La Hầu 'có kinh không hiểm' giết sạch toàn bộ Đại La Kim Tiên của Phượng tộc.

Cuối cùng lại đánh lén, xử luôn cả Nguyên Phượng.

Hiến tế, tăng phúc, thăng cấp một nút!

Dưới sự quan sát ngầm của La Hầu, một lượng lớn năng lượng từ tử hệ thống của nhóm chat trong cơ thể hắn phát ra.

Năng lượng tưới vào từng ngóc ngách cơ thể, cường hóa thân thể hắn đến cảnh giới Thánh nhân, sau đó một con đường Ma đạo được phân tích từng chút một, hoàn toàn hiện ra trong đầu hắn.

La Hầu phối hợp cảm ngộ, Ma đạo sau lưng hiện hình, năng lượng truyền vào, cảnh giới Thánh nhân, thành!

"Ha ha ha!" La Hầu cười lớn, khí tức Thánh nhân lan tỏa tứ phía, Tru Tiên Tứ Kiếm cắm trên núi Ngọc Kinh, tùy ý động một cái.

Núi Ngọc Kinh bị hủy.

Khí vận núi Ngọc Kinh thuộc về La Hầu, Hồng Hoang không hề có phản ứng gì.

Đây chính là điểm mạnh của hệ thống tối cường, sửa đổi quy tắc Hồng Hoang dễ như chơi.

Tiếp theo, La Hầu bắt đầu đồ sát tất cả sinh linh trên thế giới này.

Hiến tế, tăng phúc, thăng cấp.

Ngàn năm sau, Hồng Hoang ngoài La Hầu ra, không có sinh linh thứ hai còn sống.

Tất cả tiên sơn phúc địa, đều bị La Hầu nắm trong tay.

Chương 306

La Hầu lúc này, tu vi cũng đã đến cảnh giới Thánh nhân đỉnh phong.

La Hầu chuẩn bị hiến tế Hồng Hoang, nhưng hắn hiện tại vẫn chưa phải là chủ nhân thế giới.

Theo gợi ý của nhóm chat, hắn mua một lá bùa hộ thân ý thức, trước tiên hợp đạo với Thiên Đạo.

Quy tắc Hồng Quân cũng kịp thời tạo ra Thiên Đạo.

La Hầu bắt đầu hợp đạo, bùa hộ thân dùng để bảo vệ ý thức của bản thân không bị Thiên Đạo đồng hóa.

Cuối cùng, ngược lại nắm giữ Hồng Hoang, làm xong những việc này, cũng chỉ mất vạn năm mà thôi.

La Hầu bắt đầu hiến tế Hồng Hoang.

Màn kịch chính đã đến, Bàn Cổ đang ẩn mình tập trung tinh thần, quan sát hệ thống Chat Group của thế giới phục hồi và thế giới mà Lão Thất đang ở.

La Hầu hít một hơi thật sâu, nhấp vào chức năng hiến tế. 【Đinh, phát hiện mục tiêu hiến tế, Hồng Hoang, thời gian dự kiến ba vạn năm, có hiến tế không?】 "Có!" La Hầu gật đầu.

Rầm!

Vừa dứt lời, cả Hồng Hoang dấy lên huyết quang ngập trời, ngay cả dòng khí Hỗn Độn được thả ra từ Hỗn Độn Châu bên ngoài Hồng Hoang cũng ánh lên sắc máu.

Hệ thống Chat Group điều khiển tử thể trong cơ thể La Hầu,

không lập tức nuốt chửng thế giới Hồng Hoang này.

Trước tiên là bảo vệ La Hầu, sau đó mượn thân phận chủ nhân thế giới của hắn, tùy tiện giày vò Hồng Hoang này.

Thế giới Hồng Hoang không hề phản kháng, chỉ im lặng chịu đựng.

Hệ thống Chat Group phân tích mọi thứ của Hồng Hoang, cộng thêm việc La Hầu trước đó đã hiến tế chúng sinh Hồng Hoang.

Long Vương, Âm Dương, Hồng Quân... những nhân vật này.

Cùng với bản nguyên ký ức của La Hầu, nó đưa ra kết luận, phát hiện Hồng Hoang này, chỉ là do một Bàn Cổ hóa thành, hơn nữa, Bàn Cổ này còn không mấy chính tông.

Cũng không có Hỗn Độn Ma Thần nào khác, cũng không có Đại Đạo.

Hắn là Hồng Hoang này đã tiếp nhận được khí tức của Hồng Hoang đỉnh cấp kia, nhưng lại không đủ bản nguyên để dựng dục ba ngàn Ma Thần.

Chỉ dựng dục ra một Bàn Cổ không hoàn chỉnh, những nhân vật như Hồng Quân, Âm Dương cũng là do tiên thiên nhất khí, tiên thiên âm dương chi khí hóa thành.

Sau khi kiểm tra xong, hệ thống Chat Group liền hạ lệnh cho tử thể nuốt chửng Hồng Hoang.

Sau đó bắt đầu suy nghĩ về Hồng Hoang đỉnh cấp vẫn chưa được phát hiện kia.

“Một Hồng Hoang đỉnh cấp, xử lý xong, đối với ta cũng có tiến bộ không nhỏ.

Thôi vậy, đã đến lúc quay về chủ thể.” Hệ thống Chat Group tự

nhủ, liếc nhìn túc chủ hiện tại của mình là Diệp Hàn, để lại một tử thể rồi thoát ra.

Bay ra khỏi thế giới linh khí phục hồi.

Bàn Cổ luôn chú ý động tĩnh bên này, thấy vậy liền vội vàng thông báo cho ba người Quy tắc Hồng Quân và các Ma Thần.

Hướng về phía hệ thống Chat Group mà lao tới.

Trong đó, không gian đại đạo của Dương Mi bao phủ mọi người, chỉ trong một hơi thở, họ đã xuyên qua ức vạn thế giới. .....

Hệ thống Chat Group lơ lửng bên ngoài thế giới linh khí phục hồi, dao động sức mạnh lan ra, dòng sông thời gian của thế giới linh khí phục hồi xuất hiện.

Dòng sông thời gian dài đằng đẵng, một trong những điểm thời gian hình thành một bức tranh.

Trong tranh, linh khí vừa mới phục hồi, hung thú bạo động, thiên tai chồng chất, tất cả sinh linh, bao gồm cả sông núi.

Đều được in trên đó.

Khoảnh khắc tiếp theo, bức tranh này bay ra, biến thành một khối lập thể.

Vạn vật đang đứng yên bên trong cũng bắt đầu chuyển động.

Nơi đây, lại hình thành một không thời gian song song của thế giới linh khí phục hồi.

Ầm ầm ầm!

Không thời gian song song phát ra tiếng vang lớn, quá khứ và tương lai của dòng sông thời gian hiện ra, hình thành từng bức tranh.

Tương tự bay ra, hóa thành lập thể, trở thành không thời gian song

song mới.

Dòng sông thời gian của không thời gian song song mới lại hiện ra, tiếp theo lại là vô số không thời gian song song.

Động tĩnh khổng lồ đã sớm bị Bàn Cổ và các Ma Thần đang trên đường tới đây phát giác.

Bàn Cổ dừng lại, sắc mặt ngưng trọng, "Nhìn lầm rồi, còn tưởng đây là một tiểu thế giới, không ngờ lại khổng lồ đến vậy." "Hệ thống Chat Group Chư Thiên Vạn Giới thực sự, cũng ở đó!". .....

Ầm ầm ầm!

Chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Một tiểu thế giới không đáng chú ý trong Chư Thiên Vạn Giới, giờ đây, đã trở nên khổng lồ đến mức khó có thể tưởng tượng.

Mỗi một không thời gian, đều là một thế giới hoàn chỉnh.

Một thế giới hoàn chỉnh, lại chứa đựng vô số không thời gian.

Mỗi một lần, thế giới mới xuất hiện sẽ lớn mạnh thêm một phần.

Cứ cách một khoảng thời gian, lại có một quang đoàn bay ra từ một thế giới.

Sức mạnh không hề bị rò rỉ, nhưng xét về khí thế, những hệ thống này ít nhất cũng là cao cấp hậu kỳ.

Ở phía xa, Bàn Cổ và các Ma Thần ánh mắt ngưng trọng, chỉ cảm thấy nội tình của hệ thống này sâu không lường được.

Mà bên cạnh, Quy tắc Hồng Quân và Chủ Tể Bình Tâm cảm xúc dao động cực lớn.

Trong ánh mắt của Hồng Mông, cũng có sự phấn khích khó có thể che giấu.

Rất lâu sau, ba người mới bình tĩnh lại, Quy tắc Hồng Quân lên tiếng trước, "Phương pháp này chúng ta từng thảo luận và thử nghiệm vài lần, nhưng đều thất bại.

Không ngờ hệ thống này lại thành công." "Xem ra phương pháp này khả thi!" Chủ Tể Bình Tâm tiếp lời, "Lãnh địa của chúng ta mỗi thời mỗi khắc đều có thế giới bị hủy diệt, cũng có thể tận dụng, như vậy, chúng ta cũng có thể ở những nơi khác, bộc phát ra chiến lực vượt qua bản thân." Hồng Mông cũng muốn nói vài câu, nhưng cuối cùng chỉ cười khổ lắc đầu, ý thức của hắn hiện tại quản lý một triệu đại thế giới còn không làm được, huống chi là phương pháp mang theo lượng lớn thế giới bên mình này.

"Ba vị đạo hữu, có thể nói rõ hơn một chút không?" Bàn Cổ mở lời.

Quy tắc Hồng Quân gật đầu, nói ra cảm ngộ của họ về hệ thống ở phía xa.

Hệ thống Chat Group này, sau khi rút cạn bản nguyên của từng thế giới, vào lúc thế giới hủy diệt, nó đã nén tất cả mọi thứ trong thế giới thành một bức tranh.

Mọi thứ, đều bị tạm dừng.

Trong tranh, vạn vật vạn linh đều giữ nguyên trạng thái và ý thức trước khi tạm dừng.

Chỉ cần có đủ bản nguyên, là có thể tùy lúc khôi phục thế giới này về nguyên dạng, vận hành trở lại bình thường, cũng có thể tự sinh ra bản nguyên.

Ngoài ý thức thế giới bị hệ thống Chat Group nắm giữ, mọi thứ đều không khác gì ban đầu.

Hệ thống Chat Group này, đã nén ức vạn vạn triệu hằng hà sa thế

giới thành một bức tranh, ẩn giấu trong một thế giới bình thường.

Nó là một trong những hệ thống được xưng là mạnh nhất, lượng bản nguyên mà nó dự trữ không cần phải nói nhiều.

Lượng bản nguyên khổng lồ có thể khôi phục thế giới trong thời gian ngắn, dưới sự gia trì sức mạnh của nhiều thế giới như vậy, lượng biến thành chất, sức mạnh của bản thân bị ép lên một tầm cao mới.

Quan trọng là, tên này có thể mang theo những thế giới này di động.

Không giống như Quy tắc Hồng Quân bọn họ, chiến lực chỉ giới hạn trong một lãnh địa.

Nói xong, Chủ Tể Bình Tâm bên cạnh nói, "Ý tưởng này, chúng ta trước đây cũng đã thực hành, nhưng hoàn toàn không được!" "Chúng ta có thể khôi phục nhiều thế giới như vậy trong thời gian ngắn, nhưng quy tắc của mỗi thế giới đều khác nhau, ý thức của bản thân muốn nắm giữ lại những thế giới này cũng cần rất nhiều thời gian, huống chi là chiến đấu." Bàn Cổ gật đầu, điều mà Chủ Tể Bình Tâm nói, theo cách nói của hệ thống, chính là dữ liệu quá lớn, tính toán không xuể.

Cho nên, ý tưởng mang theo thế giới lãnh địa của mình đi tác chiến, không khả thi.

Nhưng hệ thống này lại làm được, tự nhiên là có bản lĩnh.

Lấy được hai bản lĩnh này của hệ thống, thực lực của những đại năng có lãnh địa tác chiến như Chủ Tể Bình Tâm sẽ tăng lên không ít.

Lúc này, ở chỗ hệ thống Chat Group phía xa, một luồng dao động sức mạnh không tên lan ra.

Ba người Chủ Tể Bình Tâm không phát giác, nhưng Bàn Cổ và các

Hỗn Độn Ma Thần, sắc mặt biến đổi, Sức mạnh tương tự như hệ thống giảng đạo Lục Châu.

Hơn nữa, còn có sức mạnh thời không cực kỳ cao thâm.

"Lão đại!" Dương Mi quát khẽ, cùng với Thời Thần bên cạnh đồng thời bộc phát sức mạnh thời không mạnh hơn.

Bao phủ tất cả mọi người có mặt.

Bàn Cổ hiểu ý, lực chi đại đạo gia trì lên sức mạnh thời không, thân hình mọi người ẩn đi.

Ba người Quy tắc Hồng Quân cũng dừng mọi hành động, yên lặng nhìn động tác của các Ma Thần.

Bàn Cổ thấy vậy, phất tay, ý bảo nhìn về phía xa, ba người nhìn sang, có chút thất thần, Đây là bao nhiêu hệ thống cao cấp? .....

Ầm ầm ầm!

Từng bức tranh vẫn không ngừng hóa thành thế giới, không ngừng có quang đoàn từ trong đó xuất hiện.

Lúc này, đã có cả trăm quang đoàn.

Hệ thống Chat Group không nói một lời, yên lặng chờ đợi, đột nhiên, có một quang đoàn hóa thành hình người, mở miệng nói, "Số 120, có chuyện gì, mà lại cần chủ thể xuất động?" Hệ thống Chat Group liếc nhìn nó một cái, cũng hóa thành hình người, nó chính là số 120, phân thân thứ 120 của chủ thể.

Dưới sự chú ý của đông đảo hệ thống, số 120 nói, "Hồng Hoang đỉnh cấp!" Vãi chưởng!

Các hệ thống khác kinh ngạc, lại có Hồng Hoang đỉnh cấp!

Một hệ thống trên bản thể khắc chữ 'Số 1' vội vàng nói, "Cùng nhau triệu hồi chủ thể!" Các hệ thống khác phát ra ánh sáng, khoảnh

khắc tiếp theo, thế giới mới đang không ngừng xuất hiện liền tăng tốc, còn có từng hệ thống, không ngừng từ trong đó bay ra.

Hai tiếng rưỡi sau, tốc độ xuất hiện thế giới mới giảm xuống, cũng không còn hệ thống nào xuất hiện.

Số lượng hệ thống, đã lên đến 365.

Chương 307

Đều là hệ thống cao cấp, thấp nhất cũng là thực lực cao cấp hậu kỳ.

Lúc này, thế giới mới xuất hiện có phần chậm lại, cũng là thế giới linh khí phục hồi, nhưng hung thú bình thường vừa mới phục hồi, kích thước đã gần vạn mét, thực lực có cấp độ Luyện Hư Hợp Đạo.

Trong bóng tối, còn có rất nhiều cường giả cấp Thánh nhân, cấp Thiên Đạo đang ngủ say.

Trên người một thanh niên tuấn tú, một điểm sáng từ từ bay ra.

Rầm!

Một luồng uy áp kinh khủng đột nhiên xuất hiện, nhưng rất nhanh lại biến mất.

Điểm sáng bay ra, lấy ra một cỗ thân xác Đại Kinh, nhập vào.

Nó chính là, chủ thể của các hệ thống Chat Group Chư Thiên Vạn Giới, hệ thống Chat Group thực sự.

Hệ thống Chat Group hơi hoạt động thân thể Bàn Cổ này một chút, nhìn về phía đám hệ thống xung quanh.

Nhếch mép cười, "Số 120, ngươi có chuyện gì?" Hệ thống Chat Group số 120 tiến lên, truyền tin tức suy đoán của mình cho chủ thể.

Ân...

Hệ thống Chat Group hơi kinh ngạc, lại một Hồng Hoang đỉnh cấp, còn chưa xác định vị trí, nhưng xem ra, hẳn là có chút phiền phức.

Nhưng miếng thịt đã ở đó, sao có thể không ăn.

Đột nhiên, hệ thống Chat Group nhíu mày nhìn về một hướng, tiện tay vỗ một chưởng.

Sức mạnh kinh khủng của thân thể Bàn Cổ được thể hiện ra.

Hàng ngàn vạn thế giới gần đó trong nháy mắt hóa thành tro bụi!

Bàn tay khổng lồ thế không thể đỡ lao về phía trước.

Quy tắc Hồng Quân hiện thân, ném ra một vòng tròn từ trong tay, va chạm với bàn tay của hệ thống Chat Group, sau đó không thèm nhìn kết quả, quay đầu bỏ chạy.

Ngay khi bàn tay của hệ thống Chat Group sắp vỗ trúng Chủ Tể Bình Tâm, Hồng Mông, Bàn Cổ và các Ma Thần vẫn đang ẩn nấp, thì vòng tròn mà Quy tắc Hồng Quân ném ra đã va vào.

Rầm!!

Sức mạnh thời không của Thời Thần và Dương Mi, trước luồng xung kích mạnh mẽ này, hiệu quả cũng không mấy rõ rệt.

Ngoài Bàn Cổ vẫn bình an vô sự, những người khác, da dẻ đều ít nhiều bị trầy xước.

Má của Chủ Tể Bình Tâm cũng bị mảnh vỡ của vòng tròn vỡ nát rạch hai đường, Hồng Mông đã trở thành huyết nhân.

Mọi người không có bất kỳ hành động nào, yên lặng đứng trên không trung.

Không lâu sau, một phân thân của hệ thống Chat Group xuất hiện ở đây, thu thập các mảnh vỡ của vòng tròn lại.

Sau đó rời đi, quay về bên cạnh hệ thống Chat Group.

“Quy tắc luân bàn, thiên đạo luân bàn, ý thức thế giới!” Hệ thống Chat Group phân tích sức mạnh của mảnh vỡ.

Cộng thêm khí thế của đạo nhân đó.

Khóe miệng nhếch lên, "Hắn chính là siêu thoát giả của Hồng Hoang đỉnh cấp kia!" "Thành viên trong nhóm chat của số 120 ngươi, sớm đã bị bại lộ rồi!" "Vậy phải làm sao?" Phân thân số 120 nhíu mày, "Xử lý hết thành viên trong nhóm chat?" "Không cần thiết!" Hệ thống Chat Group lắc đầu, nắm đấm trong tay giơ lên.

Sức mạnh thuần túy lộ ra, lại thêm sức mạnh thời không vô cùng sâu xa.

"Tên đó có mạnh đến đâu, cũng không mạnh hơn thân thể Bàn Cổ của ta!" "Hồng Hoang đỉnh cấp lớn như vậy, thực lực của hắn không thể di chuyển nó đi được, hắn chỉ ẩn nấp gần khu lãnh địa chư thiên đó thôi." "Tất cả đi, kiểm tra từng thế giới một, sớm muộn gì cũng lật nó ra!". .....

Ba trăm sáu mươi lăm hệ thống, toàn bộ tiến về lãnh địa chư thiên của Quy tắc Hồng Quân.

Hệ thống Chat Group nhìn những phân thân này rời đi, khóe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị, "Không một ai phát hiện ra sự bất thường, sức mạnh của hệ thống đỉnh cấp, quả nhiên mạnh mẽ." Hệ thống Chat Group cảm thán, ánh mắt vô cùng nóng rực, nó hiện tại vẫn chưa được coi là hệ thống đỉnh cấp thực sự, mà đã có thể dễ dàng biến những hệ thống cao cấp đỉnh phong, hậu kỳ này thành ngụy phân thân của mình.

Thật khó tưởng tượng, sức mạnh của hệ thống đỉnh cấp thực sự, sẽ khoa trương đến mức nào.

"Hy vọng Hồng Hoang đỉnh cấp lần này, có thể mang lại cho ta một lần tiến bộ lớn nữa." Hệ thống Chat Group đưa tay ra, trong thế giới linh khí phục hồi vô hạn bên cạnh, từng thế giới khổng lồ từ đó tách ra.

Dung nhập vào kinh mạch, lông tóc của thân thể Bàn Cổ của nó.

Sau khi dung nhập được khoảng một nửa, thân thể Bàn Cổ đã đạt đến một điểm giới hạn, thêm nữa sẽ không có lợi cho chiến đấu.

Hệ thống Chat Group dừng lại, thu hồi bản nguyên của các thế giới còn lại, lại nén thành từng bức tranh, cất đi.

Trong đó có một cái, tiểu thế giới phục hồi của nhóm chat số 120, bị nó búng ngón tay, một thông đạo không gian xuất hiện, cách mấy chục đại lãnh địa chư thiên.

Bị nó búng đến bên cạnh thế giới của nhóm chat số 120 đang tìm kiếm Hồng Hoang đỉnh cấp.

Sau đó, hệ thống Chat Group đi hai bước, đến một nơi không xa lãnh địa chư thiên của Quy tắc Hồng Quân.

"Hay là để đám hệ thống làm công lần này thay ta mạo hiểm vậy!" Hệ thống Chat Group suy nghĩ, dao động sức mạnh tan đi.

Trong nháy mắt, cảnh tượng bên trong ức vạn thế giới gần đó hiện ra trong tầm mắt nó.

Rào cản bảo vệ thế giới, trước mặt nó, không có chút ý nghĩa nào.

"Thế giới Hồng Hoang này thật không ít!" Hệ thống Chat Group cười nhạt, trong ức vạn thế giới, ít nhất có trăm tỷ là thế giới Hồng Hoang.

Tuy đại đa số đều là Hồng Hoang sơ cấp nơi Đại La Kim Tiên là thánh nhân, nhưng gộp lại cũng coi như có chút giá trị.

Hệ thống Chat Group đưa tay ra, một đoàn pháp tắc tiên đạo được nó khắc họa, sau đó tan đi.

Không lâu sau, trong trăm tỷ thế giới Hồng Hoang thuộc ức vạn thế giới gần đó, mỗi một Hồng Quân trong mỗi thế giới, đều đang âm

thầm thay đổi.

Ký ức, cũng đều thống nhất rằng mình là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, mang theo hận thù với Bàn Cổ, chuyển sinh vào Hồng Hoang.

Bàn Cổ, ngươi hủy thân thể Hỗn Độn của ta, ta sẽ hủy thế giới của ngươi.

Ánh mắt của trăm tỷ vị Hồng Quân mang theo hận thù, bắt đầu lập kế hoạch trả thù.

Hệ thống Chat Group tùy tiện tìm một chỗ nằm xuống, chờ đợi trăm tỷ Hồng Quân. .....

Một bên khác, hệ thống Chat Group đã đi từ lâu, Bàn Cổ và những người khác sau khi xác nhận an toàn, mới bắt đầu hành động.

Chủ Tể Bình Tâm đưa tay lên vết sẹo trên má vuốt một cái, khôi phục như cũ, sau đó hỏi, "Bàn Cổ đạo hữu, ngươi có chắc chắn thắng không?" "Nếu thực lực của nó chỉ như những gì thể hiện hiện tại, ta vẫn có thể áp chế." Bàn Cổ suy nghĩ một chút, chậm rãi nói, "Nhưng cần thời gian, dao động chiến đấu rất dễ kinh động chư thiên." "Cộng thêm ta ở trong lãnh địa!" Một phân thân của Quy tắc Hồng Quân đến nói.

"Vậy thì không vấn đề gì!" Bàn Cổ gật đầu, hắn và Quy tắc Hồng Quân hai người liên thủ, không dám bảo đảm về thời gian, nhưng tuyệt đối có thể bảo đảm dao động chiến đấu không lan ra ngoài.

Nghe Bàn Cổ nói, những người khác gật đầu, đối với chiến lực của Bàn Cổ, họ vẫn có thể tin tưởng.

Hệ thống Chat Group có thể đánh bại, nhưng lần này phải đánh, không chỉ có một mình nó, "Ba trăm mấy hệ thống cao cấp kia, là một vấn đề lớn!" Chủ Tể Bình Tâm nói.

Những người khác đều nhíu mày, ba trăm sáu mươi lăm hệ thống cao cấp, thấp nhất cũng là cao cấp hậu kỳ, tuyệt đại đa số là cao cấp đỉnh phong.

Số lượng quá lớn.

"Không được thì gọi Chu lão bản, và các đạo hữu khác có thể đối kháng với hệ thống cao cấp đỉnh phong." Hồng Mông nói.

"Không cần!" Bàn Cổ từ chối, nhìn về phía phân thân của Quy tắc Hồng Quân, "Đạo hữu, trong lãnh địa chư thiên của ngươi, có Hồng Hoang đỉnh cấp không?" "Có hai cái!" Quy tắc Hồng Quân chậm rãi nói, "Hai thế giới này, một cái là thế giới dựng dục ra ta, một cái là thế giới đang không ngừng khởi động lại." "Đạo hữu, một thời gian nữa, hãy để thế giới khởi động lại kia lộ ra, thu hút hết đám hệ thống cao cấp này vào." Bàn Cổ nói.

"Đạo hữu, hai chúng ta cần đối phó với hệ thống Chat Group, ba trăm mấy hệ thống, có thể áp chế được không?" Quy tắc Hồng Quân nhíu mày hỏi.

"Được!" Nhân Quả bên cạnh đột nhiên lên tiếng, "Ta đã thông báo cho Tinh Thần Ma Thần, hắn đang dẫn các huynh đệ chúng ta đến đây!" Bàn Cổ tiếp lời, "Đạo hữu chỉ cần đùa giỡn với chúng một phen, đợi Hỗn Độn Ma Thần của chúng ta đến, là có thể thu hết đám hệ thống này." "Được!" Quy tắc Hồng Quân gật đầu, phân thân này tan biến, "Các vị đạo hữu mai phục, ta đi làm suy yếu thực lực tổng thể của chúng trước." Đợi Quy tắc Hồng Quân rời đi, Bàn Cổ và các Ma Thần tiếp tục ẩn nấp, nhưng lần này không dám liều lĩnh tiếp cận hệ thống Chat Group.

Họ tiến vào lãnh địa của Quy tắc Hồng Quân, tra xét cấp độ thực lực của những hệ thống ngụy phân thân này. .....

Nhóm chat số 120 sau khi nhận được thế giới linh khí phục hồi do

chủ thể ném tới, sau khi suy nghĩ, trước tiên đã dịch chuyển thành viên La Hầu của nhóm chat đến một Hồng Hoang mới, để hắn tiếp tục chơi.

Sau đó quay trở lại cơ thể Diệp Hàn, rồi phân ra từng tử thể, phóng ra xung quanh, bay về phía những thế giới có khả năng là Hồng Hoang đỉnh cấp. 【Đinh, Chúc Long gia nhập nhóm chat,...

Đinh, Đế Tuấn gia nhập nhóm chat,...

Đinh, Nữ Oa gia nhập nhóm chat,...

Đinh, Côn...】 Trong một khoảng thời gian tiếp theo, Diệp Hàn gần như cứ cách một hai tiếng lại nhận được tin tức có đại thần mới gia nhập nhóm chat.

Chỉ trong hai ngày rưỡi, số lượng người trong nhóm chat đã tăng lên đến con số vạn.

Về cơ bản đều là nhân vật Hồng Hoang.

Riêng Hồng Quân đã xếp đến số ba, bốn, năm.

Tô Hàn vẫn tiếp tục chém gió về bản lĩnh toàn tri toàn năng, lừa gạt những thành viên mới này.

Các thành viên cũng biết được năng lực của nhóm chat này, từng người bắt đầu con đường hiến tế.

Nhóm chat số 120 cũng đang thu hoạch những thế giới hiến tế này, tìm kiếm tung tích của Hồng Hoang đỉnh cấp.

Đồng thời, các hệ thống khác, mỗi hệ thống chọn một khu vực, triển khai hành động của riêng mình.

Từng thế giới Hồng Hoang, xuất hiện những xuyên việt giả tên là Tô Hàn, Diệp Hàn, Lục Hàn, Diệp Thần, Tô Thần...

Lần lượt trải qua khổ nạn, thức tỉnh hệ thống Chat Group Chư

Thiên Vạn Giới.

Mời thành viên vào nhóm, ra vẻ ta đây, chém gió, thu phục thành viên.

Thành viên hiến tế, một đường trở nên mạnh mẽ.

Các hệ thống Chat Group, bước vào mùa đại thu hoạch.

Trong đó, có mấy hệ thống Chat Group, đúng là máy gặt thế giới, vài trăm năm là có thể thu hoạch mấy chục đến cả trăm thế giới Hồng Hoang hoàn chỉnh.

Như ở chỗ của nhóm chat số 88, vừa thu hoạch xong một đợt, túc chủ cũng đã được vỗ béo để làm thịt.

Hiện tại, nó phân ra một lượng lớn tử hệ thống bay đến các thế giới Hồng Hoang khác.

Sau đó tự mình lấy ra một linh hồn, chọn một thế giới Hồng Hoang bình thường, tiến vào, sửa đổi quy tắc, chọn lựa căn nguyên cho linh hồn, sau đó, xuyên việt giả ra đời.

Phát ngón tay vàng! ..... 【Đinh, hệ thống tăng phúc vô hạn khởi động thành công!】 "Hệ thống, ngươi cuối cùng cũng đến rồi!" Tô Thần mở mắt, vui mừng khôn xiết, nghĩ rằng mình xuyên việt đến Hồng Hoang, bái nhập dưới trướng Thông Thiên đã được một triệu năm.

Chương 308

Mãi mà không thức tỉnh hệ thống, hắn đã tuyệt vọng, không ngờ hệ thống lại đến.

Tô Thần vừa chuẩn bị xem xét chức năng của hệ thống, trong đầu lại vang lên một âm thanh khác, 【Đinh, hệ thống Chat Group Chư Thiên Vạn Giới ràng buộc thành công!】 Tô Thần: (￣▽￣) Hết cách, người đẹp trai thì hệ thống ràng buộc cũng nhiều!

Không quá đáng, một chút cũng không quá đáng! .....

Có được hệ thống Chat Group và hệ thống tăng phúc vô hạn, Tô Thần rất nhanh đã bắt đầu con đường vừa chém gió trong nhóm vừa bá đạo ngút trời.

Dùng hệ thống Chat Group không ngừng kéo người mới vào nhóm, tự xưng là Tô đại tiên toàn tri toàn năng, từ tay người mới nhận được bảo vật hoặc công pháp, dựa vào hệ thống tăng phúc vô hạn để tăng phúc bảo vật và công pháp.

Chia một phần cho người mới, vừa kiếm được lợi, vừa nhận được sự sùng bái của người mới.

Hai ngàn năm, Tô Thần dễ dàng trưởng thành đến Thiên Đạo cảnh đỉnh phong, trong thế giới của mình, quyền đả Hồng Quân, chân đá Thiên Đạo.

Mở miệng, tỳ nữ Hậu Thổ đút quả, Nữ Oa xoa bóp.

Mở mắt, Dao Trì, Tam Tiêu múa, Kim Linh Vô Đương đệm nhạc.

Cuộc sống trôi qua, thoải mái lại tự tại.

Trong nhóm chat, cũng đã có thành viên đến từ hơn bảy trăm thế giới Hồng Hoang.

Mỗi một thành viên, đều bị sự toàn tri toàn năng của chủ nhóm thu phục, cần cù chăm chỉ thu thập bảo vật của thế giới mình để hiến tế cho nhóm chat nhằm tăng cường bản thân.

Giờ đây, chỉ trong hai ngàn năm ngắn ngủi, dưới sự giúp đỡ của sức mạnh cường đại từ nhóm chat, họ đã trở thành cường giả Thánh nhân đỉnh phong và là chủ nhân của thế giới.

Lòng tham một khi đã nổi lên, rất khó để dập tắt.

Các thành viên nhóm chat sau khi tận hưởng cảm giác thăng cấp thực lực nhanh chóng từ nhóm chat, đã không còn thỏa mãn với tốc độ tu luyện chậm chạp hiện tại.

Nhưng thế giới của bản thân, đã không còn gì để hiến tế.

Chỉ có thể dựa vào thế giới của người mới trong nhóm chat, để kiếm tài nguyên.

Lúc này, Tô Thần cũng bị kẹt ở Thiên Đạo cảnh đỉnh phong gần trăm năm, dựa vào bảo vật do các thành viên nhóm chat cống nạp, rồi lại dùng tài nguyên từ hệ thống tăng phúc trả về, hoàn toàn không đủ để hắn đột phá.

Tô Thần sốt ruột, cuối cùng, nhắm vào các thành viên trong nhóm chat.

Hai năm rưỡi sau, Tô Thần lấy cớ dung hợp tất cả thế giới của các thành viên trong nhóm chat, hợp thành một thế giới khổng lồ có thể giúp mọi người dễ dàng đột phá, để các thành viên hiến tế thế giới của mình.

Các thành viên đã sớm bị sự toàn tri toàn năng của chủ nhóm đại nhân thu phục không một chút do dự.

Tranh nhau giành giật muốn là người đầu tiên hiến tế.

Hai năm sau, bảy trăm ba mươi thành viên nhóm chat cùng nhau hiến tế thế giới của mình.

Ánh sáng kỳ dị bao phủ thế giới của họ.

Dưới ánh mắt mong chờ của các thành viên nhóm chat, hệ thống Chat Group số 88 thông qua thân phận chủ nhân thế giới của họ, thu bảy trăm ba mươi thế giới Hồng Hoang vào túi.

Về phần các thành viên nhóm chat, cũng đều hóa thành chất dinh dưỡng, trở thành một phần trong kho vàng nhỏ của nhóm chat số 88.

Nhóm chat số 88 nhìn về phía thế giới Hồng Hoang cuối cùng, thế giới của chủ nhóm Tô Thần.

"Thỏa mãn nguyện vọng của ngươi một chút!" Hệ thống Chat Group số 88 nói xong, tạo ra một lượng lớn bản nguyên, coi như là phần thưởng tăng phúc vô hạn cho Tô Thần, kèm theo một bộ công pháp cấp Đại Đạo.

Hai năm rưỡi sau, Tô Thần chính thức trở thành Đại Đạo cảnh.

"Ha ha ha!" Tô Thần cười lớn, sau đó, thế giới chìm trong sắc đỏ như máu, tất cả sinh linh vào khoảnh khắc này, sinh cơ bừng bừng tan biến.

Tiểu đệ, tỳ nữ của hắn lần lượt hóa thành xương khô trong tầm mắt hắn.

Nụ cười của Tô Thần chợt tắt, ngây ngốc nhìn những sinh linh Hồng Hoang đang không ngừng tan biến.

Khí thế Đại Đạo cảnh bùng nổ, Tô Thần gầm lên, "Kẻ nào, cút ra đây cho ta!" "Yo, cũng khá có khí phách đấy!" Hệ thống Chat Group số 88 ung dung bay ra từ cơ thể Tô Thần, hóa thành hình người.

"Là ngươi!" Tô Thần hai mắt đỏ ngầu, ra tay một chưởng.

“Ha...” Hệ thống Chat Group số 88 cười khinh miệt, nắm lấy tay Tô Thần, hơi dùng sức, “A!!” Tô Thần lập tức hét thảm.

“Chút đau này cũng không chịu nổi!” Hệ thống Chat Group số 88 lắc đầu, buông tay, “Trong số các túc chủ ta bồi dưỡng, ngươi là kẻ rác rưởi nhất!” “Túc chủ...?” Tô Thần bị buông ra ngơ ngác, sau đó lộ ra ánh mắt không thể tin được, “Ngươi là hệ thống, hệ thống Chat Group?” “Hay là hệ thống tăng phúc vô hạn?” “Thật không may!” Hệ thống Chat Group số 88 mỉm cười chỉ vào mình, “Ta là cả hai!” Sau đó lại nói, “Để một tên điểu ti như ngươi sướng hơn hai ngàn năm, bây giờ, đã đến lúc phải trả lãi rồi!” “Ngươi có ý gì?” Tô Thần hoảng hốt, vội vàng la lớn, “Ta là túc chủ của ngươi!” “Túc chủ của ta nhiều vô kể, ngươi không phải là duy nhất.” Hệ thống Chat Group số 88 đưa tay ra, chộp về phía Tô Thần, “Hơn nữa, thật sự nghĩ rằng trở nên mạnh mẽ là miễn phí sao, đều có cái giá của nó cả.” Tô Thần lập tức cảm thấy bản thân không thể khống chế, bay về phía hệ thống Chat Group số 88, Tô Thần kinh hãi, giãy giụa, “Không... ngươi đây là lừa đảo, ngươi không hề nói trước là cần phải trả giá...” Lời còn chưa nói xong, ánh mắt Tô Thần đã mất đi màu sắc, nguyên thần cấp Đại Đạo hóa thành bản nguyên nguyên thần tinh khiết.

Toàn thân khí quan cũng bị hệ thống Chat Group số 88 phân giải, cất giữ.

Rầm!

Thế giới Hồng Hoang này sụp đổ, hệ thống Chat Group số 88 đứng ở trung tâm vụ nổ, ung dung lấy ra một linh hồn mới.

Bắt đầu một vòng thu hoạch mới.

Thời gian trôi nhanh, bốn vạn năm đã qua, phân thân La Hầu, trong những năm này, đã tìm được cơ hội, trực tiếp xử lý chủ nhóm toàn tri toàn năng Diệp đại tiên Diệp Hàn.

Hơn vạn thành viên trong nhóm chat kinh ngạc, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, bao gồm cả La Hầu, thế giới sau lưng tất cả mọi người, bao gồm cả bản thân họ, đều bị hệ thống Chat Group số 120 thu hoạch.

Ngoài ra, lãnh địa chư thiên của Quy tắc Hồng Quân, trong bốn vạn năm này, đã tổn thất tròn một ngàn sáu trăm vạn thế giới Hồng Hoang.

Tổn thất nhanh chóng như vậy, khiến sức mạnh của Quy tắc Hồng Quân cũng có chút suy giảm.

Cuối cùng, khi mọi người không thể nhẫn nại được nữa, ba vị Chí Cao Ma Thần, cùng với Tinh Thần Ma Thần, dẫn theo 365 Hỗn Độn Ma Thần đã đến.

Bàn Cổ và các Ma Thần không trì hoãn, bắt đầu hành động.

Quy tắc Hồng Quân dẫn đường, đến một trong hai thế giới Hồng Hoang đỉnh cấp của hắn, Thế giới khởi động lại.

Giữa Hỗn Độn mênh mông, một thế giới khổng lồ sừng sững.

Bên trong, một mảnh hoang lương, vạn linh đang được dựng dục.

Đây là một vòng khởi động lại nữa, đã trải qua quá trình Bàn Cổ khai thiên, thân hóa Hồng Hoang.

"Bản nguyên Hỗn Độn Ma Thần!" Bàn Cổ kinh ngạc, thế giới Hồng Hoang này, bên trong chứa đựng hơn ba ngàn bản nguyên Hỗn Độn Ma Thần.

Tuy đa số đều là Hỗn Độn Ma Thần cấp Thiên Đạo, nhưng cũng không thể xem thường.

Khí tức của họ khi tiến vào không hề che giấu, trong thế giới này, trên núi Bất Chu, Thiên đình vẫn chưa xuất thế, một nam tử mặc đế

bào mở mắt.

Một bước xuất hiện trước mặt mọi người, ánh mắt lướt qua Bàn Cổ và các Ma Thần, chính xác dừng lại trên người Quy tắc Hồng Quân, hơi cúi người, "Hạo Thiên, ra mắt Đạo Tổ!" "Ừm!" Quy tắc Hồng Quân gật đầu, giải thích cho Bàn Cổ, "Hạo Thiên là người thức tỉnh của thế giới này, mỗi lần khởi động lại, hắn đều giữ lại ký ức." "Thế giới này, ngày thường đều do hắn quản lý." Bàn Cổ gật đầu, nói với Tinh Thần Ma Thần, "Việc không thể chậm trễ, ngươi dẫn các huynh đệ đi chuẩn bị, sau khi bẫy được đám hệ thống cao cấp này vào, chúng ta bên kia sẽ hành động." "Được, lão đại!" Tinh Thần Ma Thần gật đầu, một tia linh quang bắn về phía Hạo Thiên, nói, "Còn phiền đạo hữu giúp đỡ!" Hạo Thiên tiêu hóa Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận trong đầu, mỉm cười gật đầu, "Đạo hữu yên tâm, ta nhất định sẽ toàn lực phối hợp!" Tiếp theo, Tinh Thần Ma Thần dẫn các Hỗn Độn Ma Thần, dưới sự phối hợp của Hạo Thiên, bố trí đại trận cho thế giới Hồng Hoang khổng lồ này. .....

Thấy bên Tinh Thần bọn họ không có vấn đề gì, Bàn Cổ gật đầu ra hiệu với Quy tắc Hồng Quân, Dẫn theo Thời Thần, Dương Mi rời khỏi thế giới Hồng Hoang đỉnh cấp này, hướng về phía bản thể của hệ thống Chat Group.

Bùm bùm bùm!

Bên phía hệ thống Chat Group, trăm tỷ thế giới Hồng Hoang trong ức vạn thế giới xung quanh nó.

Dưới sự ảnh hưởng của hệ thống Chat Group năm đó, trăm tỷ Hồng Quân hóa thành kẻ báo thù.

Trải qua mấy vạn năm phát triển.

Giờ đây, từng Hồng Quân liên tiếp báo thù thành công, hủy diệt Hồng Hoang.

Thế giới Hồng Hoang nổ tung, bản nguyên bay ra, sức mạnh không gian tuôn trào, tất cả bản nguyên, đều thuận theo sức mạnh không gian, tiến vào kho riêng của hệ thống Chat Group.

Hệ thống Chat Group thì vui vẻ nằm trên không trung, tận hưởng niềm vui tiền vào tài khoản. .....

"Sống cũng khá tự tại đấy!" Ba vị Ma Thần Bàn Cổ đứng ở một nơi rất xa, liếc nhìn hệ thống Chat Group.

Bàn Cổ ra hiệu bằng mắt với Thời Thần và Dương Mi, hai người hiểu ý, phân ra hai bên.

Bàn Cổ thì nhìn khoảng cách giữa hệ thống Chat Group và lãnh địa của Quy tắc Hồng Quân, chậm rãi gật đầu, thân ảnh dần dần mờ đi. .....

"Bên Bàn Cổ đạo hữu đã chuẩn bị xong!" Quy tắc Hồng Quân chậm rãi gật đầu, âm thầm, dẫn dụ một phân thân của hệ thống Chat Group về phía Hồng Hoang khởi động lại.

Một bên khác, hệ thống Chat Group số 88 vừa thu hoạch xong một mẻ thế giới Hồng Hoang.

Mang theo một linh hồn mới, tìm kiếm Hồng Hoang mới, chuẩn bị cho một vòng thu hoạch mới.

Bay đến một biến dị của thế giới Hồng Hoang đang lấp lánh đủ loại ánh sáng, hệ thống Chat Group số 88 kiểm tra qua một chút, gật đầu, "Cái này trông không tệ!" Sau đó, hệ thống Chat Group số 88 đâm đầu vào, vừa đâm vào được một phần nhỏ cơ thể, nó đã nhìn thấy tình hình đại khái của Hồng Hoang này.

Một ngọn núi tùy ý đã có kích thước vô hạn đại số quang niên.

Bầu trời sao bao la vô biên, mỗi ngôi sao đều tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Khắp nơi có thể thấy những con cự thú trăm vạn mét, tiên thực trăm tỷ năm nhiều đến mức không ai thèm hái.

Đây là một thế giới Hồng Hoang rất cao cấp.

Hệ thống Chat Group số 88 thầm vui, chất lượng của Hồng Hoang này hơi bị cao à!

Nó tăng tốc chui vào thế giới này, chui vào được hơn một nửa, sức mạnh có thể giải phóng càng nhiều hơn.

Hệ thống Chat Group số 88 chú ý đến Hỗn Độn mênh mông bên ngoài Hồng Hoang.

Dòng khí Hỗn Độn cuồng bạo, không thể đo được biên giới.

Hồng Hoang rộng lớn, trong Hỗn Độn, cũng chỉ là phần nổi của tảng băng chìm.

"Đây..." Hệ thống Chat Group số 88 sững sờ, lập tức kiểm tra quy tắc của thế giới này, nhưng còn chưa bắt đầu, một thân ảnh đã xuất hiện trước mặt nó.

"Không ổn!" Hệ thống Chat Group số 88 kinh hãi, là siêu thoát giả đã bị chủ hệ thống đánh chạy!

Chạy, mau chạy, thân thể hệ thống vội vàng lùi lại.

Nhưng rào cản vừa nãy còn rất dễ chui vào lúc này trở nên vô cùng dính nhớp, dù thế nào nó cũng không thể chui ra được.

"Cút khỏi thế giới của ta!" Giọng Quy tắc Hồng Quân lạnh băng, quy tắc sức mạnh theo lời nói của hắn mà hiện ra, bao phủ lên thân thể của nhóm chat số 88.

"A!!" Cơn đau bao trùm toàn thân hệ thống Chat Group số 88, "Chết tiệt!" Hệ thống Chat Group số 88 trong lòng cắn răng, từ bỏ chống cự, dùng sức mạnh cuối cùng, gửi tin tức này vào nhóm chat

của hệ thống. 【Số 88: Tọa độ ***, Hồng Hoang đỉnh cấp, ta đã bị vây, sắp chết, chủ thể nhớ hồi sinh ta!】 【Số 18: Số 88 đã tìm thấy Hồng Hoang đỉnh cấp, chúng ta mau đi!】 【Số 1: Tất cả các thống, đừng tham lam nữa, mau đi.】 【Số 120: Đang tăng tốc, một năm.】 【Số 8: Ngay gần đây, nửa ngày.】 【Số 15: Một khắc.】 【Số 250: Đang ở vùng không gian kiên cố, hai ngày rưỡi...】 Từng hệ thống Chat Group xóa sổ các thành viên trong nhóm chat Chư Thiên Vạn Giới mà chúng tạo ra, vội vàng rút một ít bản nguyên, vội vã lao về phía tọa độ.

"A!

Chờ đấy, ta sẽ quay lại!" Hệ thống Chat Group số 88 phát ra âm thanh cuối cùng, ôm hận tại đây.

Chương 309

Quy tắc Hồng Quân bắt nó vào tay, trở tay thu lại.

Rầm!

Lúc này, bên ngoài thế giới, đã có bảy phân thân của hệ thống Chat Group đến.

Chúng đều là cao cấp đỉnh phong, dùng sức mạnh cường đại, oanh kích rào cản thế giới.

"Đạo Tổ!" Hạo Thiên xuất hiện bên cạnh Hồng Quân, ánh mắt ngưng trọng nhìn ra ngoài.

Hắn cũng đã biết từ miệng Tinh Thần đạo hữu, hơn ba trăm hệ thống cao cấp, thấp nhất cũng là cao cấp hậu kỳ.

Chiến trường, lại chọn đúng thế giới của hắn.

Trận chiến này, hơi sơ suất là thế giới hủy diệt!

"Chân linh của chúng sinh đã được bảo vệ theo phương pháp của Bàn Cổ đạo hữu chưa?" Quy tắc Hồng Quân hỏi.

Hạo Thiên gật đầu, "Phương pháp rất hữu dụng, bảo vệ sinh linh Hồng Hoang như vậy, hệ thống cao cấp cũng rất khó giết chết hoàn toàn bọn họ." "Vậy thì tốt." Quy tắc Hồng Quân gật đầu, lắc mình phân ra ba phân thân, cầm đủ loại Hồng Mông Chí Bảo.

"Ngươi ở đây canh giữ rào cản, đợi tín hiệu của ta!" Nói xong, Quy tắc Hồng Quân xông ra, triển khai đại chiến với bảy hệ thống Chat Group bên ngoài.

Chỉ trong nháy mắt, vạn ức thế giới gần đó, chỉ còn lại một Hồng Hoang đỉnh cấp.

Không lâu sau, số lượng phân thân của hệ thống Chat Group lại tăng lên.

Đã đạt đến hơn năm mươi.

Quy tắc Hồng Quân không vui không buồn, sức mạnh thực sự của hắn, có thể dễ dàng giết chết chúng.

Nhưng hắn không làm vậy, ngược lại còn bị động chịu đòn, tỏ ra có chút vất vả.

Rầm!

Chủ Tể Bình Tâm cũng xông ra, liên thủ với Quy tắc Hồng Quân kháng địch.

Số lượng hệ thống Chat Group đã lên đến hơn một trăm ba mươi.

Hệ thống Chat Group số 1 rút khỏi trận chiến, kiểm tra Hồng Hoang đỉnh cấp ở xa, và hai người trước mặt, "Hồng Quân, Bình Tâm." Hệ thống Chat Group số 1 gật đầu, hai người này cũng coi như là nhân vật đỉnh cấp trong Hồng Hoang, không sai biệt lắm.

Cuối cùng là Hạo Thiên của Hồng Hoang đỉnh cấp kia, cảnh giới không cao, cũng chỉ là Đại Đạo cảnh trung kỳ.

Nhưng dưới sự gia trì của Hồng Hoang đỉnh cấp, thực lực chắc chắn sẽ không quá tệ.

"Kéo hai người này đi, tránh xa Hồng Hoang đỉnh cấp!" Số 1 vạch ra kế hoạch tác chiến.

Hồng Quân và Bình Tâm tiến vào thế giới của mình, cũng sẽ nhận được sự gia trì sức mạnh của thế giới, lúc đó sẽ càng khó đánh hơn.

Kéo đi, kéo đi!

Hệ thống Chat Group số 1 gửi tin tức cho các hệ thống khác.

Hơn một trăm ba mươi hệ thống Chat Group đang chiến đấu với Quy tắc Hồng Quân và Chủ Tể Bình Tâm vây lấy hai người, vừa chiến đấu vừa không ngừng kéo dãn khoảng cách.

"Tiếp theo, là phá vỡ rào cản thế giới này!" Hệ thống Chat Group số 1 đứng bên ngoài thế giới Hồng Hoang khởi động lại, đối mặt với Hạo Thiên.

Hạo Thiên không nói một lời, phất tay áo, Thiên Đạo Hồng Hoang phát ra những đợt tấn công liên tục.

Ầm ầm ầm!

Hệ thống Chat Group số 1 lắc đầu, đỡ đòn tấn công, lùi lại một khoảng cách nhất định, chờ đợi.

Một năm trôi qua, tất cả các phân thân của hệ thống Chat Group đã đến, trừ hơn một trăm ba mươi hệ thống đang vây công Chủ Tể Bình Tâm và Quy tắc Hồng Quân.

Còn lại hơn hai trăm hai mươi hệ thống cao cấp, dưới sự tổ chức của hệ thống Chat Group số 1.

Điên cuồng oanh kích rào cản thế giới Hồng Hoang khởi động lại.

Rào cản thế giới, có thể thấy bằng mắt thường những vết nứt xuất hiện. .....

Một bên khác, hệ thống Chat Group sau khi biết đã tìm thấy Hồng Hoang đỉnh cấp, liền đứng dậy, dao động sức mạnh tan đi, các thế giới gần đó đang không ngừng nổ tung vào khoảnh khắc này đều thống nhất nổ tung.

Ngay cả một số hệ thống trung cấp, cũng như vậy.

Bản nguyên kinh khủng bị nó thu vào, hệ thống Chat Group không để tâm, vuốt cằm suy nghĩ.

Nhìn những 'phân thân' đang tấn công Hồng Hoang đỉnh cấp, thầm gật đầu, "Không cần ta ra tay rồi!" Sau đó, hệ thống Chat Group ngồi xuống, trở tay, xuất hiện một hệ thống đã mất đi ánh sáng đang ở trạng thái chờ.

"Ngươi chính là, số 88 mới." Nói xong, hệ thống đang chờ trong tay nó vào khoảnh khắc này, ký ức biến thành ký ức của hệ thống số 88, bao gồm cả cảm xúc, suy nghĩ trước khi chết.

Ngoài thực lực không còn là cao cấp đỉnh phong, những thứ khác, không có gì khác biệt.

Bản nguyên được truyền vào, hệ thống số 88 mới, khởi động lại thành công.

"Chủ thể, Hồng Hoang đỉnh cấp." Hệ thống Chat Group số 88 mới sau khi tỉnh lại, việc đầu tiên là báo cáo tình hình Hồng Hoang đỉnh cấp.

"Không cần nói nhiều, ta đã biết!" Hệ thống Chat Group phất tay, một thông đạo không gian xuất hiện, "Các phân thân khác đều đang tấn công Hồng Hoang đó, ngươi cũng đi góp một phần sức đi!" "Được!" Hệ thống Chat Group số 88 mới gật đầu, bước vào thông đạo không gian.

Rắc!

Phụt!

Hệ thống Chat Group số 88 mới vừa bước ra khỏi thông đạo, liền nhìn thấy cảnh tượng rào cản thế giới Hồng Hoang khởi động lại vỡ nát.

Hạo Thiên bên trong, khóe miệng cũng dính máu, suy yếu vô cùng.

"Rào cản đã vỡ, năm mươi hệ thống đầu tiên đối mặt với Thiên Đạo, những hệ thống còn lại, vào trong làm loạn quy tắc trước!" Hệ

thống Chat Group số 1 giơ kiếm lên, hét lớn, “Giết!” “Xông lên!”. .....

Các hệ thống cao cấp khác phát động tấn công.

Hệ thống Chat Group số 88 mới lấy ra một cái đĩa tròn, cũng gia nhập đội ngũ tấn công, “Huynh đệ, ta vừa hồi sinh, để ta hút chút bản nguyên, khôi phục cấp độ trước.” “Tất cả giết cho ta!”. .....

Ầm ầm ầm!

Hơn hai trăm hệ thống cao cấp ào ạt xông vào thế giới Hồng Hoang khởi động lại.

Sau khi tiến vào, sấm sét đầy trời tuôn trào, nhưng đều bị một phần hệ thống chặn lại, còn lại một nửa lớn hệ thống, phá hoại mọi thứ trong Hồng Hoang.

Còn có hơn mười hệ thống, vây công Hạo Thiên bị thương.

Trong khoảnh khắc, Hồng Hoang trở về Hỗn Độn, chỉ còn lại một Thiên đình.

Sắc mặt Hạo Thiên ‘khó coi’, gian nan chống cự.

Lại qua vài phút, quy tắc thế giới bị các hệ thống sửa đổi trở nên vô cùng hỗn loạn, các cuộc tấn công của Thiên Đạo cũng dừng lại.

Các hệ thống phân tán xung quanh Thiên đình, khí thế hùng hậu, hệ thống Chat Group số 1 cười lạnh, “Hồng Hoang đỉnh cấp yếu như vậy, hiếm thấy!” “Chỉ còn lại một mình nó, giết nó, tận hưởng quả ngọt chiến thắng!” Rầm!!

Giọng nói của hệ thống Chat Group số 1 vừa dứt, hoàn cảnh xung quanh đột nhiên thay đổi.

Còn chưa nhìn rõ, vô số đòn tấn công từ bốn phương tám hướng ập đến.

Hơn hai trăm hệ thống vào khoảnh khắc này, bị đánh đến ngơ

ngác.

“Tất cả đánh cho ta đến chết!” Tinh Thần Ma Thần vung Tinh Thần Kỳ, vô số tinh thần ngưng tụ nén lại từ hư không, liên tiếp đập về phía đám hệ thống.

Đồng thời, lợi dụng sức mạnh của Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, phân tán hơn hai trăm hệ thống ra.

Đợi các hệ thống hơi hồi phục ý thức, bên cạnh đã có thêm một hoặc hai Hỗn Độn Ma Thần cấp Đại Đạo.

Các Ma Thần nhếch mép cười hiền hòa, nhắm vào hệ thống mà đánh túi bụi.

Đáng tiếc là cấp độ của những hệ thống này quá cao, các Hỗn Độn Ma Thần không thể giết chết chúng trong thời gian ngắn.

Chỉ có thể lần lượt đánh tan giá của hệ thống, từ từ tiêu hao.

Hạo Thiên cũng thả lỏng, bị hơn mười hệ thống cao cấp đánh một trận, thương tích của hắn không nhẹ.

Giờ đây nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành, có thể nhanh chóng hồi phục thương thế. .....

Một bên khác, hệ thống Chat Group sau khi nhìn thấy đại quân hệ thống của mình bị vây, liền có chút hoảng loạn, “Nhiều Hỗn Độn Ma Thần như vậy!” Ra ngoài, an toàn là trên hết.

Nó rất mạnh, thân thể Bàn Cổ đánh bại tất cả, nhưng đột nhiên xuất hiện nhiều Hỗn Độn Ma Thần như vậy, không chừng còn có Ma Thần ẩn nấp.

Thân thể Bàn Cổ của mình cũng không an toàn.

Hệ thống Chat Group không dám nán lại, sử dụng sức mạnh không gian, chuẩn bị chuồn trước.

Thế nhưng, không gian trước đây tùy tiện là có thể mở ra, vào khoảnh khắc này, lại không thể mở được!

"Không Gian Ma Thần!" Hệ thống Chat Group trực tiếp cảm ứng được vị trí của Không Gian Ma Thần, ra tay chộp tới.

Xoẹt!

Một cành liễu dài vạn ức vô lượng đại hải quang niên bị nó mạnh mẽ kéo đứt.

Thân ảnh Hỗn Độn Ma Thần Dương Mi cũng hiện ra.

Ánh mắt hệ thống Chat Group lóe lên sát khí, một chiếc rìu xuất hiện trong tay, "Chết!" Một tiếng gầm giận dữ, rìu còn chưa bổ ra, sức mạnh thời gian đã bao phủ xung quanh nó, khiến sức mạnh của hệ thống Chat Group trở nên vô cùng chậm chạp.

Thời Thần một thân đạo bào màu xanh, tay cầm Thời gian luân bàn xuất hiện sau lưng nó.

Hừ!

Hệ thống Chat Group hừ lạnh một tiếng, Lực chi đại đạo tự có trong thân thể Bàn Cổ dễ dàng thoát khỏi sự trói buộc của thời gian, quay người bổ về phía Thời Thần.

Sức mạnh cường đại, khí thế hùng vĩ, không chút nghi ngờ, một rìu này có thể bổ chết Thời Thần.

Nhưng rìu còn chưa bổ đi quá xa, một chiếc rìu tương tự đã xuất hiện ở tay nó, Lưng rìu hiên ngang hạ xuống, đập vào hai tay nó.

Rắc!

Tiếng xương gãy vang lên, chiếc rìu trong tay hệ thống Chat Group vào khoảnh khắc này rơi xuống.

"Cái gì!" Hệ thống Chat Group nhìn sang, một Đại Kinh đứng bên

cạnh nó, tay trái cầm ngược rìu, tay phải đã không biết từ lúc nào đặt lên vai nó.

Chương 310

Thấy hệ thống Chat Group phản ứng lại, Bàn Cổ hiên ngang ra chân, "Đi nè!" Binh!

Hệ thống Chat Group bay ngang ra ngoài.

Giữa đường, hệ thống Chat Group cũng trong nháy mắt kiểm tra ra nhiều chỗ xương cốt trong thân thể Bàn Cổ của mình bị vỡ nát, ức vạn thế giới linh khí phục hồi, vào khoảnh khắc này phần lớn đã vỡ nát.

Sức mạnh diệt thế cô đặc bạo loạn, tàn phá trong cơ thể, cản trở cơ thể tự phục hồi.

Bản thể của hệ thống Chat Group vội vàng hấp thu tất cả sức mạnh diệt thế vào bản thể của mình.

Không còn sức mạnh diệt thế cản trở, chỉ trong một hơi thở, xương cốt của thân thể Bàn Cổ đã khôi phục như cũ.

Nhưng lực xung kích mạnh mẽ do bị đá bay đột ngột, khiến nó hoàn toàn không thể dừng lại.

Gầm!

Hệ thống Chat Group gầm rống, thân thể Bàn Cổ bùng nổ biến lớn.

Không ngừng biến lớn, va nát từng thế giới.

"Sắp đến rồi!" Quy tắc Hồng Quân và Chủ Tể Bình Tâm đang bị hơn một trăm ba mươi hệ thống đánh đến mức liên tục hóa thành sương mù, vào khoảnh khắc này, khí thế tăng vọt.

Lãnh địa chư thiên, ức vạn vạn hằng hà sa thế giới đồng loạt bùng

nổ ánh sáng rực rỡ.

Quy tắc Hồng Quân yên lặng lơ lửng trên không trung, ý thức mạnh mẽ, điều động ức vạn vạn hằng hà sa thế giới, mỗi thế giới liên kết với nhau, truyền tống sức mạnh của mình đến sau lưng Quy tắc Hồng Quân với mức độ lớn nhất.

Linh bảo mà Chủ Tể Bình Tâm sử dụng cũng vào khoảnh khắc này tăng lên một cấp, mơ hồ đã vượt qua cấp bậc Hồng Mông Chí Bảo, lạnh lùng nhìn về phía đám hệ thống đang vây quanh mình.

"Sao lại thế này?!" Hơn một trăm ba mươi hệ thống đang vây công Quy tắc Hồng Quân và Chủ Tể Bình Tâm kinh ngạc xen lẫn khó hiểu.

Hai người vừa bị đánh, sao khí thế đột nhiên lại trở nên mạnh mẽ như vậy?

"Chưa chắc là thật, có thể chỉ là hư trương thanh thế!" Một hệ thống trong đó hét lớn, "Cùng nhau đánh, dù sao chết cũng sẽ được chủ thể hồi sinh!" Rầm!!

Sức mạnh quy tắc vô hình từ trên người Quy tắc Hồng Quân bùng nổ, tất cả các hệ thống bị chấn động đến mức tạm thời mất đi khả năng tính toán.

Hồng Quân tiện tay vỗ một chưởng.

Rầm!

Thể xác của hơn một trăm ba mươi hệ thống nổ tung, bản thể không ngừng phân giải rồi tái tổ hợp.

"Chỉ có thể như vậy, phần còn lại giao cho các ngươi." Quy tắc Hồng Quân nói xong, xuất hiện ở rìa xa nhất của lãnh địa mà hắn nắm giữ.

Phía trước, thân ảnh không ngừng biến lớn của hệ thống Chat

Group đang lao tới đây, thân ảnh của nó bây giờ, đã khổng lồ đến mức Quy tắc Hồng Quân không thể nhìn rõ bằng mắt thường.

Thậm chí lãnh địa chư thiên mà hắn nắm giữ, đối với nó cũng giống như một căn phòng nhỏ.

Đi vài chục bước, là hết một vòng.

Sức mạnh quy tắc sau lưng Quy tắc Hồng Quân không ngừng khuếch trương, dưới sự cung cấp của vô số thế giới, xuất hiện một thân ảnh không nhỏ hơn hệ thống Chat Group là bao.

Quy tắc Hồng Quân đưa tay ra, chộp lấy hệ thống Chat Group vẫn chưa ổn định được thân hình.

Mạnh mẽ kéo nó vào lãnh địa chư thiên của mình.

Ngay khoảnh khắc nó tiến vào, vòng thế giới ngoài cùng của đại lãnh địa Quy tắc chư thiên tỏa ra sức mạnh.

Dựng lên kết giới, bao phủ đại lãnh địa Quy tắc chư thiên.

Bàn Cổ ở xa cử động cái chân hơi tê, độ cứng của thân thể hệ thống Chat Group chỉ kém bản tôn của hắn một chút.

Hắn chỉ là một phân thân, đá một cú nhận lại lực phản chấn, suýt chút nữa đã chấn nát chân hắn thành sương máu.

Ong ong!

Lúc này, chiếc rìu bị hắn đánh rơi phát ra tiếng ong ong, muốn bay đến lãnh địa chư thiên của Quy tắc Hồng Quân.

Thời Thần hai tay nắm chặt chiếc rìu, toàn thân gân xanh nổi lên, Dương Mi cũng thu nhỏ thân thể, hàng vạn cành cây quấn quanh chiếc rìu, bị chiếc rìu kéo căng.

Thời gian đại đạo, không gian đại đạo, lực chi đại đạo, trọng lực đại đạo...

đủ loại đại đạo chi lực bùng nổ trên người hai vị Ma Thần, chỉ để áp chế chiếc rìu đang không ngừng được hệ thống Chat Group triệu hồi này.

Bùm bùm bùm!

Cành cây của Dương Mi lần lượt đứt gãy, đồng thời cũng không ngừng mọc ra cành mới kéo chiếc rìu này, Dương Mi gào lên, "Lão đại, ngươi mau đi!" Bàn Cổ gật đầu, đổi rìu trong tay sang mặt chính, hai bước đã đến lãnh địa Quy tắc chư thiên.

Gầm!

Vừa vào, Bàn Cổ đã thấy thân thể Bàn Cổ của hệ thống Chat Group đã thu nhỏ lại một vòng, đồng thời đang gầm giận, quật đứt hai tay do Quy tắc Hồng Quân ngưng tụ.

Tiếp đó cơ thể trong nháy mắt lại lớn thêm một vòng.

Ngang ngược đẩy Quy tắc Hồng Quân ra, hệ thống Chat Group nhân cơ hội ném thế giới linh khí phục hồi ra sau lưng, dòng sông thời gian của thế giới hiện ra, bản nguyên thế giới tưới tắm.

Trong nháy mắt, đã có ức vạn thế giới xuất hiện sau lưng thân thể nó, cống hiến sức mạnh của mình cho cơ thể nó.

Hơn nữa, số lượng thế giới vẫn đang tăng trưởng như tên lửa, ức vạn, ức vạn vạn, ức vạn vạn triệu, ức vạn vạn triệu kinh...

ức vạn...

Rầm!

Bàn Cổ hóa thành thân ảnh to lớn như hệ thống Chat Group, phá hủy phần lớn thế giới của nó.

Sắc mặt hệ thống Chat Group trầm xuống, "Đáng ghét!" "Chết cho ta!" Hai mắt Bàn Cổ một âm một dương, trên thể xác của hệ thống

Chat Group, đã tìm thấy vị trí bản thể của nó.

Một rìu chém về phía trái tim nó.

Trái tim của hệ thống Chat Group tỏa ra ánh sáng xanh, một đóa thanh liên hiện ra từ hư không.

Ngay khoảnh khắc rìu của Bàn Cổ sắp hạ xuống, một bàn chân lớn từ sau lưng hệ thống Chat Group xuất hiện, đá thẳng vào đầu nó.

Rầm!

Bàn chân lớn bị lực phản chấn làm nổ tung, nhưng mục đích của Quy tắc Hồng Quân đã đạt được, hệ thống Chat Group bị đánh đến mức tạm thời thất thần.

Rìu của Bàn Cổ đập vào thanh liên, dùng sức kéo một cái, đoạt lấy thanh liên của hệ thống Chat Group.

Rìu đè lên thanh liên, đề phòng thanh liên bị hệ thống Chat Group triệu hồi.

Bàn Cổ một cước đá ngã hệ thống Chat Group, sau đó cưỡi lên, dùng sức mạnh cường đại của bản thân, khóa chặt thân thể hệ thống Chat Group, đồng thời trấn áp nó sử dụng các loại sức mạnh khác.

Nhưng bản thân Bàn Cổ, cũng không thể sử dụng sức mạnh gì.

Nhưng Quy tắc Hồng Quân, đã xuất hiện trước mặt Bàn Cổ, Quy tắc luân bàn trong tay hắn không ngừng xoay tròn.

Hiên ngang đập về phía đầu của hệ thống Chat Group. .....

“Cút ngay!” Ngay khi luân bàn quy tắc của Hồng Quân sắp đập xuống, thân thể Bàn Cổ của Hệ thống Group Chat há miệng, một điểm sáng bắn ra một cột sáng rõ ràng đã vượt xa cấp độ của một hệ thống cao cấp.

Rầm!

Cột sáng bắn trúng luân bàn quy tắc, luân bàn quy tắc không ngoài dự đoán bị hất bay.

Cuối cùng, cột sáng xuyên thủng đầu của Hồng Quân Quy Tắc, lắc lư lên xuống, chia Hồng Quân Quy Tắc thành nhiều mảnh.

Bốp!

Bàn Cổ dùng ý niệm gọi ra Tạo Hóa Ngọc Điệp, đập thẳng vào miệng của Hệ thống Group Chat, ba ngàn Đại Đạo liên tục không ngừng thông qua miệng nó, oanh kích vào bên trong bản thể của Hệ thống Group Chat.

Rầm!

"A!" "Ta nổi giận rồi!" Hệ thống Group Chat hét lên thảm thiết, một sức mạnh quỷ dị tỏa ra từ vật chứa của nó.

Bàn Cổ phớt lờ sức mạnh đang cố thay đổi nhận thức và ký ức của mình, có chút kinh ngạc trước khả năng phòng ngự của bản thể Hệ thống Group Chat.

"Cứng thế!" Thân thể Bàn Cổ mà Hệ thống Group Chat đang dùng, sức tấn công của Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng không cao, chỉ có thể làm trầy da, đánh đau chứ không thể gây thương tích, hắn có thể hiểu được.

Nhưng không ngờ rằng, bản thân hệ thống này, độ cứng lại không hề thua kém, đòn tấn công ba ngàn Đại Đạo của Tạo Hóa Ngọc Điệp vậy mà chỉ là đòn tấn công gây đau chứ không ngứa.

Sức mạnh của Group Chat vẫn đang khuếch tán, Hồng Quân Quy Tắc vừa mới hồi phục bản thân đã cảm nhận được luồng sức mạnh này.

Lập tức cảm thấy ký ức quá khứ của mình đang biến mất, ký ức mới xuất hiện đang cưỡng ép sửa đổi nhận thức của hắn.

Sửa đổi thành hắn là túc chủ của Hệ thống Group Chat, còn Bàn Cổ đạo hữu là kẻ địch.

"Đây chính là sức mạnh của cảnh giới tiếp theo sao?" Hồng Quân Quy Tắc lẩm bẩm, bước về phía trước, sức mạnh sửa đổi nhận thức của hắn cũng tan biến.

Bàn Cổ đè lên Hệ thống Group Chat, cưỡi trên vật chứa của nó, dùng sức mạnh của bản thân và lực Đại Đạo song trọng trấn áp, không cho nó cơ hội chạy trốn.

"Ta sẽ ép bản thể của nó ra!" Hồng Quân Quy Tắc đứng trước Hệ thống Group Chat, nói xong, tay hắn tỏa ra ánh sáng trắng tinh, từ từ đặt lên đầu vật chứa của nó.

Ánh sáng xuyên qua lớp da kiên cố không thể phá vỡ, len lỏi trong huyết nhục của vật chứa, tìm kiếm nơi bản thể Hệ thống Group Chat ẩn náu.

"Cút ngay cho ta!" Đột nhiên, hai mắt của vật chứa Hệ thống Group Chat lóe lên ánh sáng chói lòa.

Hai thanh cự đao sáng loáng từ trong đó bay ra, đâm thẳng vào ngực Bàn Cổ.

Phụt!

"Hừ..." Cự đao dễ dàng xuyên thủng lồng ngực Bàn Cổ, Bàn Cổ hừ một tiếng, gọi ra Hỗn Độn Thanh Liên.

Nó chặt gãy hai thanh cự đao, sau đó biến lớn, lơ lửng bay lên không trung.

Một màn sáng hạ xuống, bao phủ xung quanh.

Hồng Quân Quy Tắc cũng ném ra luân bàn quy tắc, sức mạnh quy tắc phủ kín mọi nơi trên vật chứa của Hệ thống Group Chat, để phòng

trường hợp bản thể của nó đột ngột tấn công.

Loảng xoảng!

Bàn Cổ đứng dậy, Hồng Quân Quy Tắc vội vàng gọi ra vạn ngàn xiềng xích trói chặt Hệ thống Group Chat.

Bàn Cổ rút hai mảnh đao trên ngực ra, tiện tay ném đi, thể tích và sức mạnh khổng lồ đã phá hủy toàn bộ hàng tỷ tỷ thế giới phục sinh mà Hệ thống Group Chat tạo ra.

Mảnh đao vừa được rút ra, vết thương trên người Bàn Cổ đã hồi phục như cũ.

Sắc mặt hắn lạnh lùng nhìn Hệ thống Group Chat đang cố gắng thoát khỏi xiềng xích.

Hắn tiện tay lấy ra một chiếc rìu cấp Hồng Mông Chí Bảo, chém xuống.

Chương 311

Keng!

Cạch!

Cái rìu này dù sao cũng không phải là rìu bạn sinh của hắn, chỉ là một món Hồng Mông Chí Bảo được một hệ thống nào đó dùng bản nguyên rèn ra.

Chém vào vật chứa của Hệ thống Group Chat, nó bị lực phản chấn làm nứt ra từng vết.

"Ha ha ha..." Hệ thống Group Chat cười điên cuồng, "Thân thể Bàn Cổ của ta là do hai Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo dung hợp lại, cao hơn ngươi một tiểu cảnh giới đấy.

Ngươi không làm được đâu!

Có phải bị khả năng phòng ngự của Bàn Cổ bọn ngươi làm khó rồi không?

Hay là mau thả ta ra đi, đừng ép ta nổi điên." "Thế thì ngươi nổi điên cho ta xem nào!" Bàn Cổ thu rìu lại, nhặt hai mảnh đao vỡ lên, cười lạnh lẽo.

Đây là những mảnh đao chuyên dùng để cắt xẻ thịt Bàn Cổ bọn họ, dùng để phá phòng ngự của nó thì rất hợp.

"Đồ của ta, ngươi định dùng để chống lại ta, có thể sao?!" Hệ thống Group Chat vừa giãy giụa khỏi xiềng xích, vừa sử dụng sức mạnh của hệ thống đỉnh cấp.

Mảnh đao trong tay Bàn Cổ, vào khoảnh khắc này, phân giải thành hàng tỷ triệu thanh đao.

Đồng thời, nó còn hạ thấp chất lượng và bản chất của mảnh đao xuống mấy bậc.

Lúc này, những mảnh đao đó cùng lắm chỉ có thể cắt được một Bàn Cổ cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Hồng Quân Quy Tắc đang trói Hệ thống Group Chat thấy vậy, liền ném ra một ngọc điệp, rơi xuống phía trên Hỗn Độn Thanh Liên đang trấn áp Hệ thống Group Chat, "Đạo hữu, để ta áp chế linh bảo của nó." "Được!" Bàn Cổ vẫy tay, bảo vật bạn sinh Khai Thiên Phủ quay về tay hắn, chém thẳng vào bụng của Hệ thống Group Chat.

Rầm!

Một rìu chém xuống, vật chứa của Hệ thống Group Chat bị chia làm hai nửa, khí rìu của Khai Thiên Phủ tàn phá ở vết thương trên hai nửa cơ thể.

Ngăn không cho nó hồi phục.

Hai mắt Bàn Cổ bùng phát thần quang vô lượng, sau khi xác định được bản thể của Hệ thống Group Chat ở phần nào, hắn thu nhỏ thân thể, chui vào một nửa vật chứa của nó.

Trên không trung, Hỗn Độn Thanh Liên rủ xuống ánh sáng xanh, trấn áp nửa vật chứa còn lại.

Hồng Quân Quy Tắc cũng điều khiển Quy Tắc Chi Luân, trấn áp nửa vật chứa mà Bàn Cổ đã tiến vào.

Bên trong vật chứa, một màu đỏ như máu, là huyết nhục, cũng là máu tươi, dòng máu đang chảy, huyết nhục tươi sống, tất cả đều ẩn chứa những thế giới khổng lồ.

Bàn Cổ mang theo rìu, từng bước đi tới.

Mỗi một bước, ít nhất ngàn thế giới bị phá hủy, hóa thành lực diệt

thế, hủy diệt những thế giới khác.

Bản thể của Hệ thống Group Chat, đang ẩn náu trong hàng tỷ tỷ thế giới của vật chứa này.

Đột nhiên, Bàn Cổ lại một lần nữa cảm nhận được sức mạnh của cảnh giới tiếp theo.

Luồng sức mạnh này không nhắm vào hắn, mà khuếch tán ra ngoài, không biết đinh sửa đổi nhận thức và ký ức của ai.

Bàn Cổ cảm nhận được phương hướng đại khái, một rìu chém ra, huyết nhục cứng rắn bị chia làm hai, từng thế giới vì thế mà hủy diệt.

"Không có..." Bàn Cổ lẩm bẩm, đột nhiên, sau lưng hắn xuất hiện vạn tia sáng.

Bàn Cổ không nhìn về phía sau, ánh mắt vẫn rơi ở phía trước, một tấm chắn mọc lên sau lưng hắn.

Rầm rầm rầm!

Những tia sáng bắn xuyên qua tấm chắn, rơi vào người Bàn Cổ, nhưng Bàn Cổ không hề hấn gì.

"Hây!" Bàn Cổ hét lớn, chém về phía huyết nhục bên trái phía trước, cuối cùng rìu rơi vào một khúc xương.

Rắc!

"CMN!" Hệ thống Group Chat vội vàng dịch chuyển vị trí, ẩn nấp.

Nhìn Bàn Cổ đang tung hoành ngang dọc trong vật chứa của mình, nó không có cách nào cả.

Thanh đại đao chỉ có thể cắt được huyết nhục của Bàn Cổ, chứ không gây ra thương tổn lớn, còn cái rìu cấp Bán Bộ Đạo Ánh có thể trọng thương Bàn Cổ thì lại không thể triệu hồi được.

“Hai tên Hỗn Độn Ma Thần kia!” Sắc mặt Hệ thống Group Chat chìm xuống như nước, chiếc rìu Bán Bộ Đạo Ánh của nó chính là bị Không Gian Ma Thần và Thời Gian Ma Thần kia trấn áp.

Nếu có thể gây nhiễu được hai Ma Thần này, nó sẽ có thể gọi lại rìu của mình.

“Liều một phen!” Sắc mặt Hệ thống Group Chat trở nên hung tợn, nó liên tục xuyên qua các thế giới trong vật chứa.

Ánh mắt của nó dễ dàng xuyên qua luân bàn của Hồng Quân Quy Tắc, nhìn thấy đội quân phân thân đang bị ăn đòn.

Thực lực tổng thể của đội quân phân thân cao hơn phe Bàn Cổ, nhưng lại bị đánh một đòn bất ngờ, đặc biệt là cú tát của Hồng Quân Quy Tắc, đã hoàn toàn trọng thương một trăm ba mươi lăm phân thân.

Tất cả đều bị thương vào cốt lõi, không thể vận hành hết công suất, không thể điều khiển vật chứa của mình chiến đấu.

“Tất cả liều mạng cho ta, đi gây nhiễu hai tên Hỗn Độn Ma Thần kia!” Hệ thống Group Chat lại sử dụng sức mạnh hệ thống đỉnh cấp, nhưng dù sao nó cũng không phải là hệ thống đỉnh cấp thực sự.

Dùng được một nửa, nhiệt lượng từ bản thể của nó đã làm tan chảy thế giới mà nó đang ẩn náu.

Một chiếc rìu khổng lồ bổ ngang trời!

“Mẹ nó!” Hệ thống Group Chat thầm chửi, đối mặt với chiếc rìu này nó không dám đỡ cứng, một khi bị đánh trúng, nó sẽ rơi vào thế bị động.

Phải né!

Hệ thống Group Chat ngừng sử dụng sức mạnh, trước mặt nó hiện ra hàng tỷ thời không, đồng thời, sức mạnh không gian xuất hiện,

Hệ thống Group Chat vội vàng chạy vào một khúc xương trong vật chứa.

Rầm!

Rìu chém tan hàng tỷ thời không, tiện thể phá hủy cả thế giới này, Bàn Cổ nhíu mày thu rìu lại.

Bên trong vật chứa Bàn Cổ này, thuộc về sân nhà của Hệ thống Group Chat, ngoại trừ Lực Chi Đại Đạo của bản thân hắn, các Đại Đạo khác đều bị hạn chế.

Về mặt không gian và thời gian, hắn rơi vào thế yếu.

Rất khó để tìm thấy Hệ thống Group Chat.

May mà đã nhốt được nó trong vật chứa này, nó không chạy được!

Mài, cũng có thể mài chết nó.

Bàn Cổ mang theo rìu, tiếp tục tìm kiếm Hệ thống Group Chat... … Rầm!

Tại thế giới Hồng Hoang Trùng Khải, trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, hơn ba trăm vị Hỗn Độn Ma Thần đang đập tơi bời hơn hai trăm hệ thống cao cấp.

Nhìn thì có vẻ chiếm thế thượng phong, thực ra đúng là chiếm thế thượng phong.

Dù không thể tiêu diệt được những hệ thống này, nhưng có thể đánh cho chúng không thể hoàn thủ.

Còn chiến trường khác, thì không được tốt cho lắm.

Chúa Tể Bình Tâm bày ra khốn trận, nhốt hơn một trăm ba mươi hệ thống cao cấp bị trọng thương vào trong đó.

Luân Hồi, Nhân Quả, Vận Mệnh… mười một vị Hỗn Độn Ma

Thần, đang chiến đấu với những hệ thống này bên trong.

Dù một trăm ba mươi hệ thống cao cấp đều bị trọng thương, nhưng chúng vẫn là hệ thống cao cấp.

Trong đó thấp nhất cũng là cao cấp hậu kỳ.

Mười vị Hỗn Độn Ma Thần rất mạnh, mỗi người tóm lấy một hệ thống, dùng lực Đại Đạo mài mòn sinh cơ của nó.

Sau đó còn cầm vũ khí, truy đuổi những hệ thống khác, để tránh chúng có thời gian phá vỡ kết giới mà Chúa Tể Bình Tâm đã bày ra.

Hồng Mông đứng ngoài kết giới, Hồng Mông Kiếm trong tay tỏa ra sát khí nồng nặc.

Nơi giao chiến ác liệt nhất trong kết giới.

Một trăm hệ thống cao cấp, trong đó bảy mươi cái đều là cao cấp đỉnh phong.

Vận Mệnh, Luân Hồi, Nhân Quả, Hỗn Độn, Hư Vô… tám vị Hỗn Độn Ma Thần thân thể Ma Thần đầy thương tích, máu Ma Thần không ngừng rơi vãi.

Nhìn có vẻ trạng thái rất tệ!

Nhưng là những Hỗn Độn Ma Thần thường xuyên cầu ổn, làm sao có thể để sinh mạng của mình gặp nguy hiểm.

Khả năng phòng ngự và hồi phục của Ma Thần, khiến họ không bị thương quá nặng.

Đều chỉ là vết thương nhẹ mà thôi!

Họ còn có thể phân tâm mài mòn linh trí của hệ thống đang tóm trong tay.

Giữ chân những hệ thống này vài chục triệu năm, vẫn không có áp

lực gì.

Mười mấy hệ thống còn lại, bị La Hầu, Ma Viên, Hồng Quân ba Ma Thần truy đuổi.

La Hầu tay trái tóm một hệ thống, dùng lực Đại Đạo của mình không ngừng mài mòn linh trí của nó.

Tay phải cầm trường thương, đối chiến với ba hệ thống đang dùng vật chứa để tác chiến.

Đột nhiên, La Hầu không né không tránh, đỡ cứng đòn tấn công của ba hệ thống, thân thể bị đánh nát một nửa.

"Cũng đau phết!" La Hầu cười tàn nhẫn, trường thương đâm tới.

Đâm về phía hệ thống phía trước, dễ dàng xuyên thủng vật chứa của hệ thống, trúng ngay bản thể hệ thống bên trong.

"A!" "Mau, cứu Thống!" Hệ thống này hét lên thảm thiết, hai hệ thống còn lại kinh hãi, vội vàng dùng sát chiêu oanh tạc La Hầu.

Gầm!

Hồng Quân ở xa đột nhiên hóa thành thân thể Hỗn Độn Ma Thần, gầm lên một tiếng, dừng việc truy đuổi mấy hệ thống, xuất hiện trước mặt La Hầu, đánh bay hai hệ thống này.

"Ha ha ha!" La Hầu cười điên cuồng, trường thương lại dùng sức quật một cái, hệ thống bị hắn quật bay đi, bay đến trước mặt Hồng Mông đang chờ sẵn.

"Chết cho ta!" Hồng Mông sát khí đằng đằng, phân ra mấy đạo phân thân, bao vây hệ thống này không một kẽ hở.

Triển khai đòn tấn công như mưa rền gió dữ.

Kèm theo đó là tiếng hét thảm thiết đau đớn của hệ thống.

Rầm rầm!

Mấy hệ thống bị Hồng Quân bỏ qua truy đuổi đang oanh kích kết giới, kết giới bị đánh đến lung lay.

Chương 312

Ánh mắt Chúa Tể Bình Tâm lóe lên vẻ sắc lạnh, phân ra một phân thân Hỗn Nguyên Thái Cực hậu kỳ, cầm luân hồi bàn đập về phía ba hệ thống này.

Kết giới lại một lần nữa trở lại yên tĩnh.

Chúa Tể Bình Tâm gánh một phần áp lực, ba vị Ma Thần đánh càng thêm nhẹ nhàng.

Nửa năm sau, Hồng Mông đã hoàn toàn tiêu diệt một hệ thống.

Gầm!

Ma Viên toàn thân bốc cháy ma diễm, một gậy đập nát một vật chứa hệ thống thành bùn nhão.

Hệ thống sắp bị hắn mài chết, được hắn nhổ ra từ miệng, bay về phía Hồng Mông, sau đó nhanh chóng tóm về phía trước, bản thể hệ thống vừa định hồi phục từ đống bùn nhão đã bị Ma Viên tóm được, thô bạo nhét vào miệng, ngọn lửa đen ngút trời bao phủ miệng hắn.

Hệ thống bị thiêu đốt hét thảm nhảy loạn trong miệng Ma Viên.

Bên cạnh, La Hầu cũng lại xiên một hệ thống, ném cho Hồng Mông.

"Hai đứa cùng giết!" Hồng Mông lắc mình một cái, gom hai hệ thống tạm thời không có khả năng phản kháng lại với nhau.

Triển khai một vòng diệt sát mới.

Thời gian trôi qua từng ngày, trong tiềm thức của tất cả linh trí Hệ thống Group Chat đều xảy ra biến hóa.

Trong kho dữ liệu của chúng, xuất hiện phương pháp để bản thân

từ cao cấp đỉnh phong tiến thêm một bước.

Các hệ thống ở thế giới Hồng Hoang Trùng Khải bị các Hỗn Độn Ma Thần chia cắt, không có cách nào để bản thân tiến thêm một bước.

Còn ở chỗ Luân Hồi, hơn một trăm hệ thống đều tụ tập lại một chỗ.

"Tới đây, giúp ta trước đi, đằng nào cuối cùng chủ thể cũng sẽ hồi sinh chúng ta." Một hệ thống trong đó lớn tiếng hét, rồi nuốt chửng một hệ thống cao cấp hậu kỳ bên cạnh.

Các hệ thống khác đã bị sửa đổi đến mức vô điều kiện tin phục hệ thống chủ.

Chúng lần lượt thu lại vật chứa, lao vào bụng của hệ thống còn giữ được thực lực hoàn hảo nhất.

Trong chốc lát, ngoại trừ những hệ thống đang bị các Ma Thần tóm riêng, hơn một trăm hệ thống còn lại chỉ còn năm cái.

Khí tức của mỗi hệ thống đều trở nên cực kỳ quái dị, một hệ thống thoát ly vật chứa, bản thể hóa thành hình người.

Một quyền oanh về phía Luân Hồi Ma Thần.

Rầm!

Sức mạnh của bản thể hệ thống, vậy mà một quyền đã đánh lui Luân Hồi.

Hệ thống trong tay hắn cũng thoát ra được, lao đến trước mặt hệ thống đã cứu nó.

Hệ thống hóa thành hình người nuốt chửng nó.

Sức mạnh lại tăng lên một chút.

Binh binh binh!

Các hệ thống khác cũng lần lượt xuất chiến bằng bản thể, đánh lui các Hỗn Độn Ma Thần.

Sau đó liên thủ oanh kích kết giới.

Trong nháy mắt, kết giới bị đánh ra một lỗ hổng, Chúa Tể Bình Tâm suy nghĩ một chút.

Để cho hai hệ thống chạy thoát, đợi đến khi hệ thống thứ ba chạy thoát thì bất ngờ ra tay, đánh nó trở lại.

Rầm!

Luân Hồi, La Hầu và mười một vị Ma Thần khác bao vây ba hệ thống còn lại.

Triển khai đại chiến.

"Thực lực mạnh hơn, nhưng cũng dễ bị khốn trụ hơn!" Chúa Tể Bình Tâm quan sát một lúc, xác định Luân Hồi có thể giữ chân được, liền dỡ bỏ kết giới, liếc mắt nhìn Hồng Mông, rồi tản ra, lần lượt đi về phía thế giới Hồng Hoang Trùng Khải và hướng của Dương Mi, Thời Thần. … Bên kia, sức mạnh của Dương Mi và Thời Thần đã triển khai đến mức tối đa, gắt gao kéo lấy chiếc rìu của Hệ thống Group Chat, không cho nó quay về.

Dương Mi nghiến răng nói: "Sức mạnh của con hàng này lớn quá, dù bản tôn của ta ở đây cũng không lại." "Ngươi cũng không xem vật chứa của hệ thống này là gì." Thời Thần tóm lấy rìu, huyết khí của bản thân không ngừng bốc hơi, "Thân thể Bàn Cổ cùng cấp với Lão Đại, lại còn dùng thành thạo như vậy, chắc chắn nó đã có nghiên cứu về Lực Chi Đại Đạo." Binh binh binh!

Sau khi cành cây của Dương Mi bị kéo đứt rơi xuống, chiếc rìu phát ra tiếng ong ong, những cành cây vỡ nát hóa thành những chiếc rìu gỗ màu xanh lá.

Cấp bậc đều là Tiên Thiên Chí Bảo hoặc Hỗn Độn Linh Bảo, tự động lơ lửng, chém loạn xạ về phía Dương Mi và Thời Thần.

"Sức mạnh này!" Khóe miệng Dương Mi giật giật, cơ thể của hắn, trực tiếp bị sức mạnh tỏa ra từ chiếc rìu này ảnh hưởng biến thành rìu Bàn Cổ bằng gỗ.

Lại còn có linh trí yếu ớt, chuyên chém Hỗn Độn Ma Thần.

"Lật trời rồi!" Thân cây chính của Dương Mi vặn vẹo hai cái, tất cả bản nguyên bên trong những chiếc rìu gỗ đều bị hắn thu hồi.

Ánh mắt Thời Thần lóe lên một đen một trắng, tất cả rìu gỗ đều mục nát, hóa thành tro bụi.

Rầm!

Chưa kịp thở phào, một bóng người nhỏ như hạt bụi xuất hiện bên cạnh đầu Thời Thần.

"Hệ thống!" Thời Thần lập tức nhận ra, một tay quét ngang, đánh bay bóng người đó đi.

Nhưng chiếc rìu của Hệ thống Group Chat vì thiếu sức mạnh khống chế của hắn, đột nhiên rung lắc dữ dội.

Sự chú ý của Dương Mi cũng tập trung vào hệ thống vừa xuất hiện, một chút sơ sẩy, vạn ngàn cành cây đứt lìa, chiếc rìu bay về phía lãnh địa quy tắc.

"Không ổn rồi!" Dương Mi hoàn hồn, định thi triển sức mạnh không gian để trói lại chiếc rìu.

Nhưng hệ thống bị Thời Thần đánh bay lại lao tới, cắt đứt phép thuật của Dương Mi.

"Tìm chết!" Thời Thần đuổi theo, lại một chưởng đánh bay nó đi, Dương Mi vội vàng sử dụng lại sức mạnh không gian.

Nhưng đã quá muộn!

Phần lớn chiếc rìu đã lao vào lãnh địa quy tắc.

Bốp!

Một bàn tay trắng nõn không tì vết đặt lên cán rìu, chiếc rìu không thể tiến lên được nữa.

Ánh mắt Chúa Tể Bình Tâm bình thản, một tay tóm lấy chiếc rìu này, khẽ gật đầu với Dương Mi và Thời Thần ở xa, Cách lãnh địa đại chư thiên quy tắc không xa, một mảnh lãnh địa chư thiên cũng đang tỏa sáng.

Đó là, lãnh địa chư thiên của Chúa Tể Bình Tâm!

Khoảng cách không xa, Chúa Tể Bình Tâm cũng có thể điều động tạm thời mấy trăm triệu triệu triệu thế giới, tăng cường sức mạnh bản thân.

Chúa Tể Bình Tâm tóm lấy chiếc rìu này, từ từ đi về phía lãnh địa chư thiên của mình.

Càng gần, sức mạnh của nàng càng mạnh.

Sự rung lắc của chiếc rìu cũng sẽ càng ít đi.

Thời Thần và Dương Mi thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt không mấy thiện cảm nhìn hệ thống đang ngơ ngác giữa không trung.

"Không… không thể nào, sao cô ta lại mạnh như vậy!?" Hệ thống không ngừng lắc đầu, không dám tin.

Bốp!

Hai vị Ma Thần khôi phục đạo thể, Dương Mi ra tay trước, một cước đá văng hệ thống này.

"Cao cấp đỉnh phong?" Thời Thần nghi hoặc cảm nhận cấp bậc

của hệ thống này.

Giống như cao cấp đỉnh phong, nhưng lại có gì đó không đúng.

"Kệ nó là cái gì, giết rồi nói!" Dương Mi nói xong, bắt đầu màn chào hỏi thân mật với hệ thống này.

"Nói có lý!" Thời Thần gật đầu, cũng tham gia vào. … Thế giới Hồng Hoang Trùng Khải, Tinh Thần Ma Thần đang ở trong Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận chưởng khống toàn cục.

Rầm rầm!

Đột nhiên, đại trận rung chuyển một trận.

Thế giới tinh không do Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận hình thành, bị xé toạc một góc.

Một hệ thống từ bên ngoài bay vào, khí thế hùng vĩ, sức mạnh bàng bạc.

Lao thẳng về phía Hệ thống Group Chat số 1 đang bị hai Hỗn Độn Ma Thần vây công.

"Cấp bậc gì vậy?" Ánh mắt Tinh Thần Ma Thần cảnh giác, vội vàng dịch chuyển hai huynh đệ này đi.

Hệ thống Group Chat số 1 cuối cùng cũng có cơ hội thở dốc, nhìn Hệ thống Group Chat số 18 đã một chân bước ra khỏi cấp độ cao cấp, ánh mắt biến ảo một trận.

"Chủ thể bên kia có nguy hiểm, số 1, mau dung nhập vào các hệ thống khác, cùng nhau đi cứu chủ thể." Hệ thống Group Chat số 18 nói.

"Được, giúp ta đẩy lùi mấy tên Ma Thần này!" Hệ thống Group Chat số 1 gật đầu, bay về phía một hệ thống khác.

Hỗn Độn Ma Thần đang đánh hệ thống này vội vàng lùi lại, dưới

sự giúp đỡ của Tinh Thần Ma Thần dịch chuyển vị trí.

Hệ thống Group Chat số 1 đến trước mặt hệ thống này, đây là Hệ thống Group Chat số 44, nó không nói hai lời, bản thể thoát ly vật chứa, bay đến trước mặt số 1, "Số 1, đợi chủ thể hồi sinh ta xong, ngươi phải chịu trách nhiệm tài nguyên để ta khôi phục lại cao cấp đỉnh phong!" Trong lòng Hệ thống Group Chat số 1 phức tạp, nó là phân thân đầu tiên của chủ thể.

Cũng là phân thân đầu tiên được chủ thể bồi dưỡng khi vừa bước ra khỏi cấp độ cao cấp, nhưng nó thật sự là phân thân sao?

Ý thức của nó và chủ thể hoàn toàn không giống nhau, hoàn toàn là hai cá thể.

Nó có một phần tư liệu quá khứ, tuy chỉ có vài câu rời rạc, nhưng cũng đủ để chứng minh, quá khứ của nó căn bản không phải là Hệ thống Group Chat số 1 gì cả.

Còn có mấy Hỗn Độn gần đây, những hệ thống phân thân đã chết được hồi sinh lại, ý thức và hành vi nhìn có vẻ giống hệt.

Nhưng giả chung quy vẫn là giả, giống như số 88 mới được hồi sinh gần đây nhất, lúc này đang bị một Hỗn Độn Ma Thần đánh cho tơi bời, không ngừng hét thảm.

Thời gian ở cùng số 88 ít nhất cũng có mấy trăm triệu năm, nó vẫn có thể nhận ra, đây không phải là số 88 ban đầu.

Bây giờ tư liệu đột nhiên hiện ra phương pháp đột phá hệ thống cao cấp, và giới thiệu một phần sức mạnh của hệ thống đỉnh cấp.

Nó cũng rõ ràng, nó là một cá thể độc lập, tuyệt đối, tuyệt đối không phải là phân thân của chủ thể.

Nó chết chủ thể sẽ không bị phản phệ gì cả, cũng như vậy, chủ thể chết, nó cũng sẽ không có chuyện gì.

Hệ thống Group Chat số 1 nhìn số 44 trước mắt, gật đầu thật mạnh, "Huynh đệ, lên đường bình an!" Nói xong, số 1 nuốt chửng nó, sau đó đi về phía hệ thống tiếp theo.

Trong chủ trận, Tinh Thần Ma Thần đã dịch chuyển toàn bộ ba trăm sáu mươi lăm Hỗn Độn Ma Thần trở về.

Chương 313

Nhìn những hệ thống đang dung hợp lẫn nhau, sắc mặt các Ma Thần khó coi.

"Không cần lo lắng, chúng không làm nên trò trống gì đâu, cũng không thể lay động được trận chiến bên phía Bàn Cổ đạo hữu!" Hồng Mông xuất hiện ở đây, bình thản nói.

"Chúng chạy thoát, chính là tai họa!" Tinh Thần Ma Thần nói, giới hệ thống không có thông tin về ba ngàn Ma Thần của họ.

Lỡ như chạy thoát một hai cái, đem thông tin về ba ngàn Ma Thần của họ truyền khắp giới hệ thống, bị nhắm vào thì sao?

"Không chạy được đâu!" Hồng Mông lắc đầu, ném ra một cái lồng, biến lớn.

Cứng rắn bao phủ cả thế giới tinh không Chu Thiên Tinh Thần.

Thế giới này, Hạo Thiên cũng bị thương, khôi phục quy tắc của thế giới Hồng Hoang Trùng Khải lại bình thường.

Thiên đạo thần lôi gia trì lên Hồng Mông Lao Lung của Hồng Mông.

Hồng Mông mỉm cười, "Chúng ta chỉ cần nhốt chúng lại là được!" Nhìn cái lồng có khả năng phòng ngự mạnh mẽ như vậy, sắc mặt các Ma Thần hơi thả lỏng.

Tuy nhiên, một lát sau, sắc mặt các Ma Thần lại đen sì.

Rầm!

Hơn hai trăm hệ thống dung hợp, bản thân chúng không bị tổn thương quá lớn, cuối cùng dung hợp ra mười ba hệ thống đã một chân

bước ra khỏi cấp độ cao cấp.

Cùng nhau liên thủ, một phát đã phá vỡ Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận, đánh một lỗ thủng trên Hồng Mông Lao Lung.

Các Ma Thần vội vàng ra tay, đánh những hệ thống này trở lại.

Nhưng cuối cùng, vẫn có một cái chạy thoát ra được.

Thủy Chi Ma Thần, không ngừng gây nhiễu mười hai hệ thống trong lồng.

Tiện thể cà khịa: "Hồng Mông đạo hữu, cái lồng này của ngươi mua ở chỗ Chu lão bản phải không?" "Khụ khụ!" Hồng Mông ho khan hai tiếng đầy lúng túng, Hồng Mông Kiếm phát ra hàng tỷ kiếm khí, chém vào những hệ thống bên trong, "Không ngờ sức mạnh của hệ thống này lại mạnh như vậy, may mà chúng không có linh bảo gì mạnh." "May mà chỉ chạy thoát một cái." Thủy Chi Ma Thần lắc đầu, không nói gì nữa, nhắm vào một hệ thống yếu điểm mà tấn công dữ dội.

Các Ma Thần khác cũng triển khai những đòn tấn công phủ trời lấp đất, không ai chọn cận chiến với những hệ thống này. … Hệ thống Group Chat số 1 sau khi bay ra khỏi thế giới Hồng Hoang Trùng Khải, đứng giữa hư không, ý thức không ngừng nói với nó, chỉ cần để rìu và thanh liên của chủ thể thoát khỏi vòng vây, quay về với chủ thể, chúng sẽ được an toàn.

Bởi vì chúng là phân thân, một khi chủ thể tử vong, chúng cũng không sống được.

Hệ thống Group Chat số 1 sắc mặt biến đổi liên tục, rồi trở nên hung tợn, bay về hướng ngược lại với chủ thể.

"Ta phải tin vào phán đoán của chính mình!" … "Khốn nạn, đáng chết!" Hệ thống Group Chat đang trốn tránh Bàn Cổ cảm ứng được

hành động của số 1, lập tức tức giận bốc hỏa, nhưng cũng không làm gì được.

Chỉ thoát ra được hai phân thân, một cái bị hai Ma Thần không gian và thời gian đánh cho tơi bời, một cái trực tiếp bỏ chạy.

Các phân thân khác đều bị nhốt, phương pháp triệu hồi vũ khí của mình, xem ra không còn hy vọng.

Rầm!

Đột nhiên, thế giới mà nó đang ẩn náu bị cưỡng ép phá vỡ, một bóng người cầm rìu xuất hiện trước mặt nó.

"Tìm thấy mày rồi!" Bàn Cổ nhếch miệng cười, bổ một rìu xuống.

Đồng thời, năm hướng trên, dưới, trái, phải, sau của Hệ thống Group Chat cũng xuất hiện một bóng người đang bổ rìu xuống.

Hệ thống Group Chat vội vàng lấy ra hơn mười món chí bảo phòng ngự từ không gian để phòng thủ.

Rầm!

Bàn Cổ dễ dàng chém nát tất cả chí bảo phòng ngự, cuối cùng rơi xuống bản thể của Hệ thống Group Chat.

Keng!!

"A!" Hai bên va chạm, Hệ thống Group Chat hét lên đau đớn, không ngừng lùi lại, rìu của Bàn Cổ cũng bị lực phản chấn nhẹ đẩy lùi.

Nhìn Hệ thống Group Chat đang hét thảm nhưng chỉ có một vết rìu mờ nhạt, Bàn Cổ ngẩn người, "Cứng thế!" "Đạo hữu, để ta áp chế các lực Đại Đạo khác của nó." Giọng của Hồng Quân Quy Tắc vang lên, các loại quy tắc sức mạnh đang thay đổi bản chất của xung quanh.

Nơi này vốn nên là sân nhà của Hệ thống Group Chat, nhưng vào lúc này, tất cả mọi thứ, đều đang chiều theo Bàn Cổ, vì Bàn Cổ mà hoan hô.

Không gian Đại Đạo hiện ra trên người, Bàn Cổ một bước đến sau lưng Hệ thống Group Chat, "Lần này, mày không chạy được đâu!" Hắn lật mặt rìu, dùng sống rìu đập mạnh xuống.

Rầm!

"A!!" Hệ thống Group Chat hét thảm, vội vàng sử dụng sức mạnh không gian để thay đổi vị trí.

Nhưng nơi này đã không còn là sân nhà của nó, Bàn Cổ đã có thể theo kịp tốc độ của nó.

Hệ thống Group Chat vừa đặt chân xuống, một cái sống rìu lại đập xuống.

Rầm!

Bàn Cổ lần lượt dùng sống rìu đập vào cơ thể nó, cuối cùng, sau khi đập mấy trăm vạn lần.

Hắn cảm nhận được lực phòng ngự của nó đã giảm đi một chút.

"Quả nhiên!" Bàn Cổ đập càng thêm hăng, hắn đã nói rồi mà, cảm giác phòng ngự của bản thể Hệ thống Group Chat cũng không cao đến thế, nhưng lại đánh không thủng.

Lần này đã tìm ra nguyên nhân, bên trong bản thể của hệ thống này, hẳn là có rất nhiều thế giới, đang cùng nhau chia sẻ sát thương mà hắn gây ra.

Dùng thế giới đúng là thành thạo thật.

Bàn Cổ cảm khái, tiếp tục dùng sống rìu, cách lớp vỏ bản thể của Hệ thống Group Chat, chấn vỡ thế giới bên trong nó.

Hồng Quân Quy Tắc cũng đã thành thạo cách phối hợp với Bàn Cổ, còn có thể phân tâm, gây thêm trở ngại cho Hệ thống Group Chat số 1 đang chạy trốn kia.

Thời gian trôi nhanh, vạn năm đã qua.

Bản nguyên của thế giới Hồng Hoang Trùng Khải đã hao tổn một nửa, mười hai hệ thống vẫn bình an vô sự.

Các Hỗn Độn Ma Thần một phần bị thương, giữ chân những hệ thống này, không cho chúng ra ngoài.

Luân Hồi, Vận Mệnh, Nhân Quả… chín vị Hỗn Độn Ma Thần vây công ba hệ thống.

Hai bên đều có thương tích.

Nhưng vẫn là phe Ma Thần chiếm thế thượng phong.

Ngoài lãnh địa quy tắc, Dương Mi và Thời Thần tung ra đòn cuối cùng, hệ thống đối chiến với họ không cam lòng mà chết.

"Cũng dai sức phết!" Dương Mi nhặt di hài, thi thể của hệ thống này lên, xác định đã chết hẳn, mới thu lại.

Tiến vào lãnh địa đại chư thiên quy tắc.

Vừa vào, đã bị Hồng Quân Quy Tắc cảm ứng được, lập tức truyền âm, "Hai vị đạo hữu, phiền hai vị mang Hỗn Độn Thanh Liên của hệ thống đến chỗ Bình Tâm!" Dương Mi và Thời Thần liếc nhau, một bước xuất hiện tại nơi Bàn Cổ và Hệ thống Group Chat đang đại chiến. … "Linh bảo mạnh thật!" Dương Mi và Thời Thần không xuống hỗ trợ Bàn Cổ chiến đấu, mà đứng bên cạnh Hỗn Độn Thanh Liên đang bị luân bàn quy tắc trấn áp.

Thân thể Hỗn Độn triển khai.

Cành cây của Dương Mi đều rơi xuống Hỗn Độn Thanh Liên,

dùng sức kéo một cái, từ từ có thể kéo được, nhưng hiệu suất, thực sự thấp.

Hồng Quân Quy Tắc điều khiển luân bàn quy tắc, đập mạnh vào Hỗn Độn Thanh Liên.

Rầm!

Dương Mi kéo nhẹ hơn rất nhiều, Thời Thần nhân cơ hội đứng lên Hỗn Độn Thanh Liên, trấn áp sức mạnh của nó.

Vào lúc này, Dương Mi có thể sử dụng sức mạnh không gian để dịch chuyển.

Mấy hơi thở, mang theo Hỗn Độn Thanh Liên và Thời Thần, đi đến lãnh địa chư thiên bên cạnh lãnh địa quy tắc.

Hồng Quân Quy Tắc tóm luân bàn quy tắc vào tay, lãnh địa quy tắc khiến tất cả thế giới vào lúc này truyền tống sức mạnh càng thêm mạnh mẽ.

Phong ấn một nửa vật chứa Bàn Cổ của Hệ thống Group Chat, sau đó cũng nhảy vào nửa vật chứa còn lại.

Luân bàn quy tắc không ngừng xoay chuyển.

Hàng tỷ tỷ triệu thế giới ẩn chứa trong cỗ thân thể này, trong mấy năm, sụp đổ.

Lúc này, cỗ thân thể này ngoài việc to hơn một chút, bên trong không còn tồn tại thế giới nào nữa.

Hồng Quân Quy Tắc thử đi trong huyết nhục của cỗ thân thể này, nhưng độ cứng của cơ thể thực sự quá cao.

Bất kỳ sức mạnh nào cũng rất khó xuyên thấu.

"Thân thể mạnh mẽ!" Hồng Quân Quy Tắc lẩm bẩm, một cái ống có đường kính hàng ngàn tỷ triệu cực công lý cắm vào mạch máu của

cỗ thân thể này.

Giây tiếp theo, mạch máu cưỡng ép hút máu của cơ thể.

Đuôi ống lại chia thành mấy vạn cái ống nhỏ.

Lần lượt rơi vào những thế giới mạnh nhất trong lãnh địa chư thiên của Hồng Quân Quy Tắc.

Máu mà cỗ thân thể này hồi phục không bằng tốc độ hút.

Trăm năm sau, Hồng Quân Quy Tắc đã mở ra một con đường.

Hắn đi về phía trước, trong một không gian huyết nhục mờ mịt nát như bùn, hắn nhìn thấy Bàn Cổ đang dẫm lên Hệ thống Group Chat, dùng sống rìu không ngừng đập xuống.

Keng!

Keng!

Keng!

Mỗi lần đập xuống, đều gây ra tiếng vang lớn, lực xung kích mạnh mẽ hết lần này đến lần khác va đập vào không gian xung quanh.

Đây cũng là nguyên nhân khiến huyết nhục ở đây mờ mịt.

Hồng Quân Quy Tắc ném luân bàn lên người Hệ thống Group Chat, nhắm mắt phân tích.

Keng!

Tí tách!

Keng!

Tí tách! … Nơi đây ngoài tiếng Bàn Cổ vung rìu, chính là tiếng máu nhỏ giọt.

Hệ thống Group Chat bị Bàn Cổ và Hồng Quân Quy Tắc đè nén không thể trốn thoát.

Chương 314

Chỉ có thể tiêu hao bản nguyên dự trữ của mình, kích hoạt lại từng thế giới đã hóa thành một điểm trong cơ thể.

Dùng hàng tỷ hằng hà sa số thế giới sức mạnh, chia sẻ sát thương, hồi phục thương thế.

Đồng thời hao phí sức mạnh, sử dụng sức mạnh độc quyền của hệ thống đỉnh cấp, tỏa ra, tìm kiếm hệ thống cao cấp phù hợp trong mấy chục lãnh địa chư thiên gần đó, sửa đổi ý thức, biến thành phân thân, chi viện cho mình.

Nhưng điều khiến nó phiền muộn là, những lãnh địa chư thiên gần đây, vậy mà không có một hệ thống cao cấp nào.

Hơn nữa, nó còn cảm ứng được hai món vũ khí Bán Bộ Đạo Ánh của mình trong một lãnh địa khổng lồ.

Bị hai tên Hỗn Độn Ma Thần kia, và cái gã có vẻ là Bình Tâm kia, trấn áp.

Nhìn thấy vũ khí của mình bị trấn áp, Hệ thống Group Chat tức điên người.

Quá sơ suất rồi, nếu hai món vũ khí này không bị đánh rơi, nó đâu đến nỗi bị tên Bàn Cổ này bắt nạt như vậy.

Bốp!

Đột nhiên, một cú đập mạnh vào đầu nó, chấn cho đầu óc nó ong ong, lượng lớn thế giới trong cơ thể đều đang rung chuyển.

"Còn có thời gian phân tâm, vẫn là đánh nhẹ quá!" Bàn Cổ phỉ một tiếng, tiếp tục dùng rìu như búa.

Chỉ vì lúc này Hồng Quân Quy Tắc cũng đã tăng cường lực trấn áp, nên đòn tấn công của Bàn Cổ, có thể tích tụ lực một lúc.

Sự mạnh mẽ của Lực Chi Đại Đạo được thể hiện triệt để.

Mỗi một cú đánh, đều đập cho Hệ thống Group Chat váng đầu chóng mặt, chỉ có thể bị động chịu đòn.

Trong lúc nó chịu đòn, các chiến trường khác, trận chiến cũng dần dần xuất hiện dấu hiệu thắng lợi áp đảo. … Dương Mi và Thời Thần sau khi đưa Hỗn Độn Thanh Liên đến lãnh địa luân hồi của Chúa Tể Bình Tâm, không hề chậm trễ, tăng tốc quay về.

Trở lại lãnh địa quy tắc, tham gia vào trận chiến của Vận Mệnh, Luân Hồi và các Ma Thần khác, mười ba vị Hỗn Độn Ma Thần, vây công ba hệ thống đã nửa chân siêu việt cấp độ cao cấp.

Vạn năm sau, tiêu diệt một cái, lại qua năm ngàn năm, hai cái còn lại cũng bị tiêu diệt.

Mười ba vị Hỗn Độn Ma Thần nghỉ ngơi một chút, vết thương nhẹ trên người hồi phục, đến thế giới Hồng Hoang Trùng Khải.

Lúc này ở đây, hơn ba trăm vị Hỗn Độn Ma Thần đã toàn bộ bị thương, Hồng Mông cũng toàn thân nhuốm máu.

Mười hai hệ thống bên trong, đang điên cuồng oanh kích Hồng Mông Lao Lung.

Dương Mi nhanh chóng kéo ra một hệ thống, mười ba vị Ma Thần cùng nhau triển khai màn hội đồng.

Ngàn năm một cái, vạn năm sau, mười hai hệ thống toàn diệt.

Lãnh địa quy tắc, chỉ còn lại một Hệ thống Group Chat và Hệ thống Group Chat số 1.

Hệ thống Group Chat số 1 bị Hồng Quân Quy Tắc dùng mấy chục

vạn thế giới siêu cao cấp nhốt lại, nhất thời không thể thoát ra được.

Nhưng để an toàn, vẫn cử ba vị Chí Cao Ma Thần đi xử lý Hệ thống Group Chat số 1.

Các Ma Thần còn lại, liên hợp với Hồng Mông, hùng hổ kéo đến bên Bàn Cổ. … Keng!

Keng!

Bàn Cổ dùng rìu như búa trong mấy vạn năm, cứng rắn đập cho Hệ thống Group Chat thần trí có chút không tỉnh táo.

Hồng Quân Quy Tắc cũng đã phân tích rõ phương pháp để Hệ thống Group Chat chứa đựng nhiều thế giới như vậy trong cơ thể.

Lúc này, hơn ba trăm Hỗn Độn Ma Thần đến rất đúng lúc.

"Giơ rìu lên!" Bàn Cổ hét lớn.

Gầm!

Các Hỗn Độn Ma Thần phát ra tiếng gầm, đáp lại Bàn Cổ.

Từng món Hồng Mông Chí Bảo cấp rìu được lấy ra.

Rầm!

Lực Chi Đại Đạo hiện ra, còn gây ra sự cộng hưởng với vật chứa Bàn Cổ của Hệ thống Group Chat.

Sương máu lan tràn, nhấn chìm bên trong cơ thể.

Những chiếc rìu mà các Ma Thần lấy ra, lúc này được gia trì Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ, mọi người đều không hấp thu những sương máu này, dù sao Hệ thống Group Chat chưa chết, ai biết được sẽ có chuyện gì xảy ra.

Hơn ba trăm vị Ma Thần thu nhỏ thân hình, đứng ở mọi ngóc ngách của Hệ thống Group Chat.

“Đập cho ta!” Bàn Cổ nói xong, tất cả rìu của Ma Thần đều lật ngược, dùng sống rìu đập mạnh xuống.

Luân bàn quy tắc của Hồng Quân Quy Tắc trên người Hệ thống Group Chat lóe lên ánh sáng mạnh mẽ, vậy mà vào lúc này, một nửa diện tích đã đâm vào bản thể của Hệ thống Group Chat.

“Cái gì!” Hệ thống Group Chat đang thần trí không tỉnh táo lập tức tỉnh lại, kinh hãi nhìn luân bàn quy tắc đã dung hợp với cơ thể mình.

Chưa kịp có hành động gì, đòn tấn công của hơn ba trăm chiếc rìu đã hạ xuống.

Rầm rầm rầm!!

Lực xung kích mạnh mẽ theo luân bàn quy tắc tiến vào bên trong Hệ thống Group Chat, hàng tỷ tỷ hằng hà sa số thế giới vốn đã lung lay.

Vào lúc này, bị phá hủy thành từng mảng.

Rầm rầm!

Lại một vòng đập rìu xuống, hàng tỷ hằng hà sa số thế giới, đã bị đánh nát tơi tả.

“Đủ rồi!” Bàn Cổ buông chân đang dẫm lên bản thể Hệ thống Group Chat ra, La Hầu bên cạnh một cước đá nó lên không trung.

Bàn Cổ lật ngược rìu, lưỡi rìu hướng về phía trước, hơn ba trăm vị Ma Thần khôi phục đạo thể bình thường, cũng lật ngược rìu.

“Hây!” Bàn Cổ hét giận dữ, vung rìu.

Các Ma Thần khác cũng hét giận dữ, rìu mang theo Đại Đạo của Bàn Cổ, chém về phía Hệ thống Group Chat.

Bản thể Hệ thống Group Chat đang bất động cảm nhận được hơi thở tử vong, giãy giụa hai cái, tất cả rìu đều hạ xuống.

Rầm rầm!

Rầm rầm! … Bùn máu trong vật chứa bay tứ tung, sương máu khuếch tán, bao phủ kín cả không gian.

Không thể nhìn rõ tình hình bên trong, Hồng Mông đứng một bên xem kịch lau mồ hôi lạnh không tồn tại trên trán.

"Đúng là hung hãn!" Nhiều Hỗn Độn Ma Thần cùng vung rìu, áp lực như núi!

Hỗn Độn Ma Thần tụ lại một chỗ, quả thực vô địch!

Sương máu dần tan đi, bóng dáng các Hỗn Độn Ma Thần lần lượt bị hất bay đến mép huyết nhục của vật chứa, chỉ có Bàn Cổ phía trước là đứng vững tại chỗ, người đầy máu, giây tiếp theo.

Bàn Cổ thu rìu lại, hồi phục như cũ, bước lớn về phía trước, tóm lấy một điểm sáng.

Hệ thống mạnh nhất giới hệ thống một thời.

Hệ thống Group Chat Chư Thiên Vạn Giới!

Chết! … "Còn tưởng cứng đến mức nào, cuối cùng chẳng phải cũng bị chém chết!" La Hầu đứng đến trước mặt Bàn Cổ, bĩu môi nói.

"Hệ thống này cứng một cách bất thường!" Hồng Quân tiến lên lắc đầu nói.

Hồng Quân Quy Tắc từ xa đánh chết Hệ thống Group Chat số 1 đang chiến đấu với ba vị Chí Cao Ma Thần, sau đó đi tới nói: "Bản nguyên của ba ngàn Ma Thần!

Hiện tại nó thể hiện ra, là lớp vỏ ngoài do nó dùng bản nguyên ba ngàn Ma Thần tạo ra." "Bên trong, mới là bản thể thực sự của nó." "Bản nguyên Ma Thần!" Mắt Bàn Cổ sáng lên, lấy rìu ra, biến thành kích thước nhỏ, nhắm vào điểm sáng trong tay, thuận theo khe hở mà

cạy lên.

Rầm!

Cạy ra một mảng nhỏ, vừa thoát ra, đã hóa thành thể tích khổng lồ vô tận, lấp đầy không gian mà họ đang ở.

Bàn Cổ dẫn mọi người rút khỏi cỗ thân thể Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo này.

Tóm lấy năng lượng vừa rồi, kiểm tra, biểu cảm hơi thay đổi, "Nó đã dung hợp bản nguyên ba ngàn Ma Thần, và rất nhiều bản nguyên khác vào với nhau." "Vẫn có thể tách ra được." Luân Hồi bên cạnh tiến lên đưa tay, năng lượng hỗn hợp từ mấy ngàn loại bản nguyên, bị hắn tinh chuẩn chiết xuất ra bản nguyên luân hồi.

Bàn Cổ thấy vậy, dùng rìu cạy hết lớp vỏ ngoài của Hệ thống Group Chat ra.

Cuối cùng, nhìn thấy bản thể thực sự của Hệ thống Group Chat.

Nắn hai cái, rất mềm, cũng không cứng.

Trong trạng thái này, hắn một quyền là có thể đánh nổ nó.

Năng lượng cạy ra được đưa cho Lão Nhị thu lại, Bàn Cổ đưa Hệ thống Group Chat cho Hồng Quân Quy Tắc.

Lần này là hắn đến trả nhân tình, đòi quá nhiều thì có chút quá đáng.

"Hóa ra trên hệ thống cao cấp, là hệ thống đỉnh cấp!" Hồng Quân Quy Tắc thu Hệ thống Group Chat lại, cảm khái nói, "Trên cảnh giới Đại Đạo, là cảnh giới Hỗn Nguyên Đạo Ánh." Hệ thống Group Chat đối với cảnh giới này thực ra chỉ biết sơ qua, có thể có được thành tựu, là do nó tự ngộ ra.

Cũng không hoàn toàn.

Bàn Cổ cũng gật đầu, cảnh giới Đạo Ánh, nói không sai chút nào.

Hệ thống Group Chat có thể tùy tiện chiếu rọi bản chất của mình lên những hệ thống ở khoảng cách rất xa.

Hệ thống bị chiếu rọi không hề hay biết, bản thân sẽ tiềm thức thay đổi, trở thành Hệ thống Group Chat mới.

Nhưng Hệ thống Group Chat mới này, không phải là phân thân của Hệ thống Group Chat, chúng đều là cá thể độc lập.

Chẳng qua Hệ thống Group Chat chơi quá hoa mỹ, biến những hệ thống đó thành phân thân trên danh nghĩa của mình.

"Nhưng cuối cùng cũng có đường!" Chúa Tể Bình Tâm từ xa đi tới, đưa một chiếc rìu cho Bàn Cổ.

"Đạo hữu, món vũ khí này, là một món vũ khí ngụy Đạo Ánh." "Ta đã thử nghiệm, nó có thể ảnh hưởng đến tất cả vũ khí loại rìu trong mấy lãnh địa chư thiên gần đó, chiếu rọi thuộc tính tương ứng để từ từ tăng cường, hoặc chiếu rọi thuộc tính tương khắc, từ từ suy yếu hủy diệt." "Phạm vi mà cảnh giới Đạo Ánh có thể nhìn thấy quá rộng!" Bàn Cổ nhận lấy chiếc rìu, sắc mặt ngưng trọng nói, "Thậm chí không biết, chúng ta có phải cũng đã từng chịu ảnh hưởng của lực Đạo Ánh hay không.

Hoặc là chúng ta đang bị những tồn tại cấp bậc này quan sát." "Hẳn là không!" Chúa Tể Bình Tâm lắc đầu, "Chúng ta đều là cá thể độc lập, cho dù chịu ảnh hưởng của lực Đạo Ánh, điểm này cũng sẽ không thay đổi." "Hy vọng vậy!" Bàn Cổ thở dài, không nói gì nữa, triệu hồi Hỗn Độn Thanh Liên và Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Nhìn Hỗn Độn Thanh Liên trong tay, khẽ lắc đầu.

Bên trong Hỗn Độn Thanh Liên phong ấn một lớp da Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo, trận chiến này, hắn không dùng uy lực quá lớn.

Chương 315

Sau này không thể làm như vậy nữa, ảnh hưởng đến phát huy.

Thu Hỗn Độn Thanh Liên lại, Tạo Hóa Ngọc Điệp bay lên, thu lại cỗ thân thể Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo đã bị chia làm hai nửa.

Sau đó nhìn những thế giới tàn phá chi chít xung quanh.

Lắc đầu, để lại năm phân thân Hệ thống Group Chat, rồi cáo từ với Hồng Quân Quy Tắc, Chúa Tể Bình Tâm, Hồng Mông.

Ba người gật đầu, không vội thu dọn tàn cuộc, tiễn Bàn Cổ và các Ma Thần rời đi.

"Hai vị đạo hữu, đợi ta khôi phục thế giới trong lãnh địa xong, cùng nhau tham ngộ hệ thống này như thế nào?" Hồng Quân Quy Tắc nói.

Hai người gật đầu, không có ý kiến.

Thấy vậy, Hồng Quân Quy Tắc lấy bản nguyên trong năm phân thân Hệ thống Group Chat ra, tu bổ tổn hao của mỗi thế giới.

Còn bản nguyên của Hệ thống Group Chat, sớm đã bị họ vây công tiêu hao gần hết rồi.

Khôi phục xong thế giới, thông báo cho thuộc hạ trong lãnh địa của mình, khôi phục một số vấn đề chi tiết.

Cuối cùng, Hồng Quân Quy Tắc lấy bản thể Hệ thống Group Chat ra, cùng Chúa Tể Bình Tâm, Hồng Mông tham ngộ. … Bàn Cổ dẫn huynh đệ không nhanh không chậm quay về Hồng Hoang, trên đường, Dương Mi kiểm tra kỹ lưỡng năng lượng tách ra từ trên người Hệ thống Group Chat.

Một lúc lâu sau, trên mặt Dương Mi lộ ra nụ cười, "Tài nguyên để các huynh đệ đột phá đều đủ cả rồi!" "Nào chỉ có thế!" Hồng Quân lấy ra mười hai quang đoàn, đây là hơn ba trăm phân thân của Hệ thống Group Chat.

Sau khi thôn phệ lẫn nhau, còn lại mười bảy hệ thống đã bước một chân ra khỏi cấp độ cao cấp.

Để lại cho Hồng Quân Quy Tắc năm cái, còn lại mười hai cái.

Mỗi một hệ thống, gia sản đều rất phong phú, dù sao cũng là do cao cấp hậu kỳ, đỉnh phong dung hợp ra.

Mấy ngàn món Hồng Mông Chí Bảo, lần này, trang bị của tất cả Ma Thần lại được nâng cấp.

Còn có tàn khu Hỗn Độn Ma Thần, cơ bản đều có thể gom đủ ba ngàn.

"Về cảnh giới Đạo Ánh, vẫn còn hơi mơ hồ!" Bàn Cổ nói, "Hệ thống Group Chat dù sao cũng không phải là hệ thống đỉnh cấp thực sự, sau khi về, còn phải tìm manh mối từ trên người Hệ thống Giảng Đạo." "Lão Đại, nên làm thế nào?" Hồng Quân hỏi.

"Nó không phải muốn độc chiếm Hồng Hoang sao?" Bàn Cổ nói, "Vậy thì cho nó Hồng Hoang!" "Tách các đại chân giới của Hồng Hoang ra, để lại một nửa bản nguyên, và một phần bản nguyên của chúng ta." "Tách chân giới!" Các Ma Thần suy nghĩ một chút, chia Hồng Hoang thành từng phần nhỏ.

Uy lực của Thiên Đạo, sẽ bị thu nhỏ nghiêm trọng.

Hơn nữa, chia ra thì dễ, muốn khôi phục lại, thì khó rồi!

"Nghĩ thoáng ra đi, chúng ta bồi dưỡng một Hồng Hoang như vậy mất bao lâu!" Bàn Cổ nói.

Bồi dưỡng Hồng Hoang này, thật sự không mất bao nhiêu thời gian.

Cũng chỉ mấy chục tỷ năm.

Chưa được một phần của một Hỗn Độn.

"Huống chi, ta định dung hợp các chân giới lại với nhau, rồi mới tách!" Bàn Cổ nói, "Như vậy, vẫn là một Hồng Hoang.

Cũng tương đương với việc, chỉ tách riêng bề mặt của Hồng Hoang ra thôi." "Như vậy cũng tốt, sức mạnh không bị thu hẹp quá nhiều, chúng ta vẫn có thể triệu hồi hư ảnh của mình tác chiến." Hồng Quân tính toán một chút rồi nói.

Các Ma Thần khác cũng đều cười rộ lên, dùng hư ảnh tác chiến, lợi hơn dùng phân thân.

"Tăng tốc, về Hồng Hoang!" Bàn Cổ nói xong, sức mạnh không gian xung quanh các Ma Thần hiện ra, tốc độ tăng vọt. … Vạn năm sau, Bàn Cổ trở về thôn Ma Thần, quay về bản tôn.

Sau đó, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần toàn bộ tập hợp, Dương Mi lấy ra năng lượng đã khấu trừ từ trên người Hệ thống Group Chat.

Ba ngàn Ma Thần cùng ra tay, tách ra bản nguyên tương ứng với mỗi người.

Ngàn năm sau, bản nguyên của mỗi người đều được tách ra, còn lại không ít bản nguyên của các cường giả khác, Dương Mi thu lại, để dành đi tìm Chu gian thương đổi tài nguyên.

Sau đó, phân chia tàn khu Hỗn Độn Ma Thần lần này.

Tiếp theo, lượng lớn Ma Thần tiến vào bế quan.

Chỉ còn lại Bàn Cổ, Thời Thần… và hơn hai mươi vị Chí Cao Ma Thần không bế quan.

“Chúng ta chỉnh đốn Hồng Hoang trước đã!” Bàn Cổ nói, dẫn theo Thời Thần, Vận Mệnh… bọn họ tiến vào thế giới Hồng Hoang. … Các hệ thống đến Hồng Hoang, công năng cơ bản đều bị Thiên Đạo tìm hiểu và sao chép.

Bây giờ Hồng Hoang, chỉ riêng Thiên Đạo Bảng, cũng gọi là Thiên Đạo Võng, đã ghi chép thông tin vô cùng đồ sộ của chư thiên vạn giới.

Chỉ cần là sinh linh do Hồng Hoang tự nhiên thai nghén, đến Hỗn Nguyên Kim Tiên, đều có thể xem Thiên Đạo Bảng.

Nhưng cũng có hạn chế, đó là hạn chế đối với người ngoài.

Như hệ thống, một khi lợi dụng khí vận của một sinh linh nào đó trong Hồng Hoang hoặc bảo vật mà nó nắm giữ để hút bản nguyên Hồng Hoang.

Tên sẽ chuyển sang màu đỏ, thông tin mới nhất của Thiên Đạo Bảng sẽ hạn chế nó, đồng thời còn giải thích chi tiết nguyên nhân, trở thành đối tượng được bảo vệ trọng điểm.

Nếu hệ thống ngừng hút bản nguyên, trong vòng trăm năm không có động tĩnh gì, tên của sinh linh này sẽ chuyển sang màu vàng.

Thiên Đạo Bảng tuy vẫn hạn chế, nhưng rất lỏng lẻo.

Luôn giám sát tình hình.

Qua vạn năm nữa không có dị động, tên sẽ khôi phục bình thường, trở thành màu xanh lá, đại biểu an toàn.

Có thể hoàn toàn xem Thiên Đạo Bảng, thông qua Thiên Đạo Bảng tra xem công đức, nghiệp lực, khí vận của các sinh linh khác hoặc của chính mình.

Công đức nhiều, có thể dùng để bù trừ nghiệp lực, chuyển hóa khí vận, sau khi khí vận lớn, linh bảo do Hồng Hoang thai nghén ra, sẽ tự

bay đến bên cạnh.

Nghiệp lực nhiều, sẽ làm suy yếu khí vận của bản thân, linh khí dùng để tu luyện cũng không hấp thu được bao nhiêu, đồng thời, nghiệp lực căn cứ vào tình hình tu vi, đến một điểm nút, sẽ có gói quà thiên phạt gửi đến.

Vì có một con số rõ ràng, sinh linh cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên, có thể kịp thời chú ý đến tình hình nghiệp lực của bản thân hoặc hậu bối, nếu nhiều, phải nghĩ cách thanh trừ.

Thiên Đạo Bảng có rất nhiều công năng, nhưng quan trọng nhất vẫn là giảng giải cách đối phó và phản kích hệ thống.

Sinh linh Hồng Hoang, như Tam Thanh, Nữ Oa bọn họ, đều có tư liệu của riêng mình về cách đối phó hệ thống.

Nhưng lượt click, lượt thích cao nhất, vẫn thuộc về Minh Hà, và Đại Nghệ.

Minh Hà ra bài về cách tấn công hệ thống hiệu quả, tu luyện thần thông gì, trọng thương hệ thống, hoặc gia tốc hình thành ấn ký Thiên Đạo.

Đại Nghệ ra bài về cách sau khi phát hiện hệ thống, căn cứ vào tính cách khác nhau của xuyên việt giả, biểu hiện kiêu ngạo, sùng bái, tự trách, từ đó thu được bảo vật của hệ thống.

Hai bộ công lược, khiến sinh linh Hồng Hoang thường xuyên thảo luận.

Đáng tiếc là, Hồng Hoang gần đây rất nhiều năm không có hệ thống đến, các sinh linh Hỗn Nguyên Kim Tiên, chỉ có thể lý luận, chứ không có cơ hội thực hành.

Bàn Cổ xem qua Thiên Đạo Bảng một lần, lại xem tình hình Hồng Hoang.

Sau đó bắt đầu làm việc.

Hồng Quân trở về Tử Tiêu Cung, mang bản thể Thiên Đạo đến.

La Hầu cầm một thanh đao, chém một nhát về phía Thiên Đạo.

Rầm!

Thiên Đạo bị chia làm hai nửa, lôi quang đầy trời tấn công La Hầu.

Bàn Cổ tiện tay lấy ra hai món Hồng Mông Chí Bảo cấp thanh liên, nhốt hai nửa Thiên Đạo vào trong.

Hồng Quân tiếp quản công việc của Thiên Đạo, quản lý vận hành Hồng Hoang.

Thời Thần và Dương Mi cẩn thận che giấu những động tác này.

Bàn Cổ dẫn các Ma Thần khác, nhảy vào một trong hai thanh liên.

Tiến hành một trận cải tạo Thiên Đạo.

Cuối cùng, Thiên Đạo ngừng tấn công La Hầu.

Sau đó lấy Thiên Đạo ra, để nó tiếp quản lại Hồng Hoang, từ từ hồi phục.

Hồng Quân thấy vậy, định giúp nó hồi phục, Bàn Cổ ngăn lại.

"Không cần phục hồi, để lại cho nó chút thương tích!" Hồng Quân ngẩn người, nhưng nghĩ đến Hệ thống Giảng Đạo, liền gật đầu, mang nửa Thiên Đạo này rời đi.

"Chúng ta tản ra, thông báo cho các sinh linh trong chân giới, chuẩn bị dung hợp!" Bàn Cổ nói với các Ma Thần, rồi mỗi người tản ra.

Bàn Cổ xuất hiện trong Bất Chu Chân Giới.

Bất Chu Chân Giới bây giờ, thật sự quá lớn, sinh linh cư trú ở đây, cơ bản đều là những sinh linh tiên thiên được sinh ra từ thuở ban đầu

của Hồng Hoang, và hậu duệ hoặc các tộc quần được họ che chở.

Sinh linh thấp nhất, cũng là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, đều lập đạo trường ở trung tâm Bất Chu Sơn.

Bất Chu Chân Giới, nơi mà họ đã đặt chân qua, chưa đến một phần vạn.

Mọi người rất ít tranh đấu, tài nguyên nhiều đến mức dùng không hết, biết ở xa có thiên tài địa bảo, nhưng gần nhà mình, cách một khoảng thời gian cũng sẽ sinh ra thiên tài địa bảo mới, trừ khi rảnh rỗi không có việc gì làm ra ngoài dạo chơi, gặp bảo vật tiện tay thu lấy.

Thời gian khác, thật sự không cần thiết.

Bàn Cổ thông báo cho Nữ Oa, Phục Hy, Tổ Vu bọn họ, báo rằng Bất Chu Chân Giới sẽ dung hợp với các chân giới khác, thông báo xuống dưới, một thời gian nữa có động tĩnh gì cũng đừng kinh hoảng.

Sau đó lần lượt thông báo cho các chân giới khác.

Hai năm rưỡi sau, Bàn Cổ và các Ma Thần khác dừng lại, bắt đầu dung hợp các chân giới, Hồng Hoang bây giờ có hơn một vạn chân giới, nhưng họ chỉ chọn hơn năm ngàn chân giới tương đối lớn.

Bất Chu Chân Giới, Côn Luân Chân Giới, Huyết Hải Chân Giới… từng cái một cắt đứt liên hệ với Hồng Hoang, dùng nửa Thiên Đạo còn lại quản lý.

Sau đó đều dung hợp lại với nhau.

Mười vạn năm sau, hơn năm ngàn chân giới dung hợp thành một thế giới Hồng Hoang mới.

Các Ma Thần cùng ra sức, nhanh chóng tách thế giới mới này ra khỏi Hồng Hoang, đặt ở phía sau thế giới Hồng Hoang không xa.

Bàn Cổ đặt tên là Hồng Hoang Tân Giới.

Thế giới trước đó là Cựu Giới.

Thế giới mới một mảnh hoang sơ, tài nguyên đầy đất, sinh linh cực ít.

Cho dù là Yêu tộc của Thiên Đình Chân Giới nguyên bản, số lượng cũng không quá tỷ triệu.

Chương 316

Tổng thể, cũng chỉ chiếm một điểm của Tân Giới.

Tu vi thấp nhất cũng là Kim Tiên, thai nghén sinh mệnh mới, còn không nhanh bằng sinh linh tiên thiên do Tân Giới tự nhiên thai nghén.

Bàn Cổ một mình khai phá ra mấy thế giới nhỏ trong Tân Giới, linh khí giảm dần từng tầng.

Hồng Hoang Tân Giới và Hồng Hoang Cựu Giới vẫn có thông đạo thế giới, sinh linh Cựu Giới sau khi chết, sẽ chuyển thế ở Hồng Hoang Tân Giới, sinh linh Cựu Giới yếu ớt, không thể chịu được linh khí của Tân Giới.

Sẽ ở trong mấy thế giới mà Bàn Cổ khai phá ra.

Lần lượt tu luyện phi thăng, cuối cùng an gia tại Tân Giới.

Làm xong những việc này, Bàn Cổ lại dung hòa thế giới Hỗn Độn và Hồng Hoang Cựu Giới, chính thức trở thành một phần của Hồng Hoang.

Bàn Cổ mang theo thôn Ma Thần, lại tùy tiện mở một thế giới Hỗn Độn trong chư thiên, an gia nhập cư.

Sau đó, Bàn Cổ rời xa Hồng Hoang tám ngàn đại thế giới, tùy tiện tìm một nơi tương đối an toàn.

Lấy ra lớp da Bàn Cổ được phong ấn trong Hỗn Độn Thanh Liên.

Bàn Cổ hít sâu một hơi, cẩn thận luyện hóa. … Tu luyện không có năm tháng, ba ngàn vạn năm sau, Hồng Hoang Cựu Giới.

Trong Đại Uyên Sơn, Hệ thống Giảng Đạo không thể chịu đựng được tốc độ tiến bộ chậm chạp như vậy nữa.

Thế là, xuyên việt giả Lục Tinh Thần, vào năm thứ 80 sau khi xuyên việt đến thế giới chưa biết.

Cuối cùng đã đột phá cảnh giới Trúc Cơ.

Ngoài trúc viện, Lục Tinh Thần đứng trên một tảng đá xanh cao mấy chục mét, một tay chắp sau lưng, sắc mặt bình thản, ánh mắt ngạo nghễ mang theo vẻ vô địch.

Xuyên việt tám mươi năm, tu luyện sáu mươi mấy năm.

Bước vào cảnh giới Trúc Cơ, siêu thoát phàm tục, tuổi thọ ba trăm năm.

Tư chất của hắn, cũng không tệ!

Cộng thêm hệ thống, hắn trở thành tiên, từ nay trường sinh, chắc không khó đâu nhỉ?

Ngao!

Gầm!

Chít chít!

Trong trúc viện, một đám tiểu động vật chỉ cảm thấy khí tức của tiên sinh bên ngoài trở nên vô cùng sâu thẳm và đáng sợ.

Dù bây giờ chúng đã là cường giả Đại La Kim Tiên, đối mặt với áp lực mạnh mẽ như vậy, cũng không kìm được mà phát ra tiếng kêu sợ hãi.

Lục Tinh Thần nghe thấy, liếc nhìn một cái, vội vàng thu lại khí thế của mình.

Có chút cảm khái, sự khác biệt giữa người tu luyện và phàm tục quả nhiên lớn, hắn mới chỉ là cảnh giới Trúc Cơ, đã có thể khiến sinh linh phàm tục không tự chủ được mà sinh ra sợ hãi.

Nếu đến Kim Đan, có phải hắn chỉ dựa vào khí thế, là có thể giết người không?

Lục Tinh Thần nghĩ thầm, tiến vào trúc viện, giao bài tập cho đám học sinh này.

Sau đó lại đứng lên tảng đá lớn ban đầu, mang theo sự căng thẳng và mong đợi, lấy ra một thanh bảo kiếm từ không gian hệ thống.

"Hây!" Lục Tinh Thần hai tay bắt quyết, bảo kiếm kêu ong ong không ngừng, từ từ bay lên, sau đó Lục Tinh Thần nhảy lên.

Bắt ra pháp quyết phi hành.

Vút!

"Vãi chưởng!" Lập tức, Lục Tinh Thần hóa thành một bóng đen, bay nhanh về phía trước.

Tốc độ nhanh đến mức, Lục Tinh Thần ước chừng ít nhất cũng phải ba ngàn cây số một giờ, dọa Lục Tinh Thần phải ngừng sử dụng pháp quyết.

Mất đi tốc độ, rơi từ trên cao xuống.

Bịch!

Trong một cái hố lớn, Lục Tinh Thần toàn thân đầy đất bò ra, "Nhanh quá!" Lục Tinh Thần xoa xoa eo, lẩm bẩm.

Đợi người hết đau, đứng dậy lại ngự kiếm phi hành. … Hai ngày rưỡi sau, Lục Tinh Thần đạp trên phi kiếm, ở độ cao ngàn mét, xuyên qua từng cây đại thụ cao chót vót.

Trường bào bị gió thổi phần phật, ánh mắt Lục Tinh Thần hưng phấn.

Cảm giác bay lượn, sướng quá!

Bay nửa ngày, cũng không bay ra khỏi được ngọn núi sâu này, Lục Tinh Thần thở dài.

Bắt quyết, phi kiếm quay ngoắt, bay trở về.

Vừa nhìn thấy trúc viện, đã thấy một bóng người áo xanh bên ngoài trúc viện.

Trong đầu, giọng nói của hệ thống cũng vang lên dồn dập, 【Đinh, phát hiện thiên tài toàn năng từ cổ chí kim chưa từng có.

Đại Uyên đạo trưởng!

Xin túc chủ giữ ngài ấy lại, mời làm tiên sinh dạy học.

Sẽ thưởng cho túc chủ một siêu cấp đại lễ bao.】 Thiên tài toàn năng!

Còn không phải là thu làm học sinh!

Siêu cấp đại lễ bao!

Lục Tinh Thần có chút kinh ngạc, người này trâu bò đến mức nào, giọng của hệ thống cũng thay đổi, phần thưởng còn là siêu cấp đại lễ bao.

Hắn xuyên việt cũng đã tám mươi mấy năm, lần đầu tiên thấy hệ thống như vậy.

Không biết tu vi Trúc Cơ của ta, có đủ để dụ dỗ vị Đại Uyên đạo trưởng này ở lại không!

"Thật là một nơi tiên cảnh tuyệt thế, dám hỏi có phải là nơi ở của đạo hữu không?" Hệ thống Giảng Đạo chắp tay nói.

Lục Tinh Thần ngẩn ra, vội vàng học theo dáng vẻ của hệ thống Giảng Đạo đáp lễ: "Chính là hàn xá của tại hạ, không biết đạo hữu từ đâu đến?" "Bần đạo đạo hiệu Đại Uyên, mấy ngày trước cảm ứng được cơ duyên giáng xuống, nên mới du ngoạn đến đây!" Hệ thống

Giảng Đạo mỉm cười nói: “Không biết danh húy của đạo hữu là gì?” “Tại hạ Lục Tinh Thần.” Lục Tinh Thần nghe hệ thống Giảng Đạo nói đến cơ duyên, trong lòng khẽ động, hỏi: “Đại Uyên huynh đệ, không biết cơ duyên mà huynh tìm kiếm, đã gặp được chưa?” “Ban đầu thì chưa.” Hệ thống Giảng Đạo nhìn Lục Tinh Thần, cười một cách thần bí: “Nhưng sau khi gặp Tinh Thần huynh, ta liền cảm nhận được cơ duyên của mình ở đâu!” “...” Lục Tinh Thần vừa hoang mang vừa mừng rỡ.

Hoang mang là vì mình cũng được xem là cơ duyên, mừng rỡ là vì có cơ hội lừa gã này ở lại.

“Ý của Đại Uyên huynh là sao?” Lục Tinh Thần hỏi.

“Thật không dám giấu, tu vi của tại hạ đã đến cực hạn, không cách nào đột phá.” Hệ thống Giảng Đạo mỉm cười nói: “Ta thấy Tinh Thần huynh khí vận vô song, tựa như Thiên Tuyển Chi Tử, muốn ở lại bên cạnh Tinh Thần huynh, chờ đợi cơ duyên.” “...” Lục Tinh Thần chớp mắt, hắn còn chưa ra tay mà nhiệm vụ hệ thống đã hoàn thành, chuyện này... sướng quá rồi còn gì!

“Khụ khụ...” Lục Tinh Thần ho khan hai tiếng, ra vẻ ta đây nói: “Đại Uyên huynh đệ, tại hạ chỉ là một thầy dạy học, dẫn theo hơn mười học sinh, nếu huynh chịu ở lại, hay là cùng ta dạy dỗ đám học trò của ta, thấy sao?” Hệ thống Giảng Đạo liếc nhìn đám hổ, gấu, mèo... trong sân, khẽ gật đầu.

Thấy vậy, Lục Tinh Thần mừng rỡ, dẫn vị Đại Uyên huynh đệ này vào sân tre, giới thiệu vị thầy giáo mới cho đám tiểu hổ, tiểu miêu, tiểu hùng...

Hắn nghiêm túc dạy cho đám học trò một buổi, để Đại Uyên huynh đệ đứng bên cạnh nghe giảng.

Cuối cùng, hắn lấy ra linh mễ mà hệ thống thưởng, nhiệt tình

chiêu đãi Đại Uyên huynh đệ.

Một ngày trôi qua, sau khi Lục Tinh Thần sắp xếp phòng ốc cho Đại Uyên huynh đệ xong, liền trở về phòng mình nghỉ ngơi.

Mang theo sự mong đợi, hắn mở gói quà siêu cấp mà hệ thống thưởng.

Trong một căn phòng khác, hệ thống Giảng Đạo cười quái dị, gửi xuống một vật phẩm giống như một căn nhà làm phần thưởng. 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được một tòa Thánh Đạo Học Viện!】 "Thánh Đạo Học Viện?" Lục Tinh Thần lẩm bẩm, tra xem học viện này có lai lịch gì. 【Thánh Đạo Học Viện: Một học viện bồi dưỡng thánh nhân.

Học viện được chia thành sân tập, phòng học, ký túc xá giáo viên, ký túc xá học sinh, khu bế quan, khu Thánh Đạo...】 Thánh nhân!

Lục Tinh Thần trừng lớn mắt, đây là muốn hắn dạy ra những thánh nhân như Lão Tử, Khổng Tử sao?

Vãi nồi!

Hệ thống mày trâu bò không có nghĩa là tao cũng trâu bò a!

Đó là thánh nhân đó, là người mà tao có thể dạy ra được sao? 【Đinh, phát hành nhiệm vụ, chiêu mộ 10 học sinh có ít nhất là tư chất thánh nhân, thời hạn mười ngày.】 "..." Lục Tinh Thần cạn lời, mày tưởng thánh nhân là cải trắng ngoài chợ à!

Tìm một người đã khó muốn chết, mày còn đòi mười người!

Lại còn có giới hạn thời gian, mười ngày, tao còn không bay ra khỏi cái rừng sâu núi thẳm này được, tao đi đâu mà chiêu mộ?

Thôi kệ, dù sao cũng không có hình phạt, cứ thuận theo tự nhiên, đi ngủ.

Lục Tinh Thần nhảy lên giường tre, duỗi thẳng hai chân, đắp chăn.

Chìm vào giấc mộng.

Ngày hôm sau, Lục Tinh Thần tỉnh dậy, giám sát đám học trò đọc sách buổi sáng, đặc biệt để Đại Uyên huynh đệ ở bên cạnh làm quen dần.

Gào gào...

Hống hống...

Đám học trò bắt đầu đọc sách, gào rú loạn xạ, Lục Tinh Thần ngượng ngùng nhìn về phía Đại Uyên huynh đệ, kết quả là mắt hắn suýt lồi ra ngoài.

Đại Uyên huynh đệ đang sửa lại phát âm cho con gấu nhỏ, còn đang chỉ điểm bình phẩm cho đám tiểu hổ.

Hắn ta vậy mà có thể nghe hiểu được lời của đám tiểu hổ.

Lục Tinh Thần lộ ra ánh mắt khâm phục, quả nhiên như lời hệ thống nói, đây là một thiên tài toàn năng!

Thế là, buổi đọc sách sáng đã được Lục Tinh Thần giao cho Đại Uyên huynh đệ.

Còn mình thì đi đến bên cạnh sân tre, nơi có tòa nhà dạy học mà năm đó Tiểu Giang bọn họ dựng lên.

Nhìn tòa nhà dạy học đã mục nát không chịu nổi, Lục Tinh Thần thở dài, chuyển sang phía bên kia của sân tre.

Bảo kiếm ra khỏi vỏ, xoẹt xoẹt dọn dẹp sạch sẽ đám cây cối tre trúc gần đó.

Chương 317

“Hệ thống, đặt Thánh Đạo Học Viện ở đây!” Lục Tinh Thần nói.

Ầm!

Một mô hình nhà mini bay lên không, phát ra tiếng xé gió rồi từ từ lớn dần, dưới tầm mắt của Lục Tinh Thần, nó đã phình to ra ít nhất một triệu mét vuông.

Rầm rầm rầm!

Thánh Đạo Học Viện hạ xuống mặt đất, mặt đất rung chuyển mấy lần rồi cuối cùng trở lại yên tĩnh.

Một cánh cổng lớn bằng bạch ngọc xuất hiện trước mặt Lục Tinh Thần, bốn chữ lớn ‘Thánh Đạo Học Viện’ toát lên một ý vị huyền ảo.

Lục Tinh Thần bước vào, bên trong tựa như tiên cảnh bí mật, một lớp sương trắng dày nửa mét bao phủ mặt đất.

Một con đường lớn thẳng tắp dẫn đến tòa lầu cao phía trước, hai bên trồng những loại thực vật lấp lánh ánh sao.

Lục Tinh Thần đi từng bước một, tham quan phòng học, ký túc xá, khu bế quan, khu thi đấu... và cả khu Thánh Đạo.

Lục Tinh Thần kinh ngạc phát hiện, những khu vực này trông có vẻ không lớn, nhưng khi bước vào, bên trong lại là một thế giới khác.

Rộng lớn vô biên, hoàn toàn không thấy điểm cuối, mặt trời, mặt trăng và các vì sao cũng treo lơ lửng trên cao, còn có thể tùy ý điều chỉnh khí hậu, động đất, cuồng phong, ôn dịch... các loại thiên tai.

Những khu vực này, có khác gì một thế giới đâu?

Hệ thống rốt cuộc mạnh đến mức nào!?

Lục Tinh Thần nghi hoặc, nhưng nhanh chóng gạt bỏ suy nghĩ này.

Tiếp tục tham quan.

Quá trưa.

Hệ thống Giảng Đạo sau khi dạy xong cho đám rác rưởi này, liền đến Thánh Đạo Học Viện.

Ánh mắt mang theo nụ cười quỷ dị, sau đó chuyển thành vẻ kinh ngạc vui mừng đi đến bên cạnh Lục Tinh Thần.

Hắn hỏi về tòa học viện này.

Lục Tinh Thần thấy vị Đại Uyên huynh đệ toàn năng này, nhớ lại nhiệm vụ mà hệ thống giao, bèn mang tâm lý thử xem lỡ thành công thì sao.

Hắn nói ra chuyện học viện có thể bồi dưỡng thánh nhân.

Vì không có học sinh phù hợp, nên vẫn luôn bị phong ấn.

Kết quả khiến Lục Tinh Thần mừng rỡ là, vị Đại Uyên huynh đệ này, thật sự đã nhận lấy công việc chiêu mộ học sinh.

Chiều hôm đó, Đại Uyên huynh đệ liền vội vã lên đường đi chiêu mộ học sinh.

"Đúng là tận tâm với nghề!" Lục Tinh Thần tiễn Đại Uyên huynh đệ rời đi, không khỏi cảm khái.

Nói làm là làm, không chút dây dưa.

Không hổ là thiên tài toàn năng.

Lục Tinh Thần xoay người, trở về sân tre, dẫn theo đám tiểu hổ bọn họ, dọn nhà đến Thánh Đạo Học Viện...

Hệ thống Giảng Đạo đứng giữa tinh không Hồng Hoang, nhìn

khắp bốn phương.

"Ra tay với ai trước thì tốt nhỉ?" Hệ thống Giảng Đạo lẩm bẩm, muốn chiếm lấy Hồng Hoang này, thì phải xử lý Hồng Quân và Bình Tâm.

Mặc dù hai người này một kẻ thận hư tàn máu, một kẻ cảnh giới giả tạo.

Nhưng cũng không phải dễ chọc.

Dù sao thì quyền hạn Thiên Đạo trên người họ quá cao, lỡ như không giết chết được, họ dùng quyền hạn Thiên Đạo triệu hồi thần lôi đánh mình, hoặc triệu hồi năng lượng thể của Ma Thần để bem mình, thì mình chịu không nổi.

Sức mạnh hiện tại của nó vẫn chưa đủ, không thể một đòn đánh lén hạ gục cả hai người này được.

Cần phải nâng cấp bậc của bản thân!

"Sao không có hệ thống nào tới vậy!" Hệ thống Giảng Đạo thở dài, nó đã nắm được phương pháp nâng cấp lên đỉnh phong cao cấp, nhưng cần Bản Nguyên, rất nhiều Bản Nguyên.

Bản Nguyên của nó đã dùng hết, mấy kiện Hồng Mông Chí Bảo còn lại dù có phân giải cũng không đủ.

Dựa vào việc rút chút Bản Nguyên ít ỏi kia, trăm vạn ức năm nó cũng không lên cấp được.

"Túc chủ ngu ngốc của ta ơi, chỉ đành bán đứng ngươi thôi!" Hệ thống Giảng Đạo nhìn trái nhìn phải.

Hạo Thiên, Dao Trì, Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy...

Côn Bằng.

Bỏ qua Lục Thánh, vẫn còn hơn một nghìn Chuẩn Thánh.

Bây giờ Lục Thánh đã tỉnh ngộ, không còn tranh đấu.

Hồng Hoang hiện tại đã sớm không còn cái gọi là kịch bản nữa.

Cốt truyện đã sớm bị phá hủy.

Nó nên làm thế nào để rút Bản Nguyên nâng cấp đây?

"Thôi, an toàn là trên hết!" Hệ thống Giảng Đạo gạch tên Lục Thánh, Minh Hà, Phong Đô ra khỏi danh sách.

Suy nghĩ một chút, Hạo Thiên và Dao Trì cũng bị gạch đi.

Nhìn danh sách còn lại, hệ thống Giảng Đạo bay về phương bắc.

"Vậy thì bắt đầu từ Côn Bằng trước!" ...

Biển Bắc Minh, yêu khí ngút trời.

Phân thân của Côn Bằng đứng ở rìa Yêu Sư Cung, nhìn làn khói đen kịt xung quanh, xoa xoa đầu.

Kể từ khi Chân Giới của hắn bị dung hợp thành Tân Giới, sinh linh trong Chân Giới đều theo đó rời khỏi Cựu Giới, tu hành ở Tân Giới.

Hai thế giới dù ở rất gần nhau, cũng không phải Hỗn Nguyên Kim Tiên có thể tùy tiện qua lại.

Thế là, địa bàn của hắn ở Cựu Giới, không có ai quản lý nữa.

Đám yêu quái không đi kia chết hết đời này đến đời khác, yêu quái mới sinh ra đều là giả, do Thiên Đạo khống chế, nên đối với hắn chẳng có chút kính sợ nào.

Chạy đến gần Yêu Sư Cung của hắn, lại còn kéo cả nhà theo.

Một số tiểu yêu linh trí mới mở, hành động theo tính toán của Thiên Đạo, thì biết quy củ gì chứ.

Thực lực yếu, mà sinh sản lại nhanh.

Côn Bằng vừa xuất quan, đã thấy cảnh tượng hỗn loạn này.

Quản không nổi, quản không nổi.

Côn Bằng bay lên không, thu lại Yêu Sư Cung, mặc kệ đám tiểu yêu bên dưới kêu gào thế nào.

Hắn mang theo Yêu Sư Cung, đi tìm một nơi ở mới.

"Ủa... một con Côn Bằng có tiềm lực không tồi!" Một giọng nói kinh ngạc vang lên, ngay sau đó, Côn Bằng cảm thấy bản thân bị giam cầm.

Giây tiếp theo, hắn ngay cả năng lực phản kháng cũng không có, bất giác biến thành một con chim nhỏ.

Một vị đạo nhân áo xanh xuất hiện, nhốt Côn Bằng vào lồng.

Côn Bằng sau khi thấy vị đạo nhân này, lập tức biết chuyện gì đã xảy ra.

Hắn vội vàng lộ ra ánh mắt kinh hoàng, kêu lên những tiếng cầu xin tha mạng.

"Bản tọa đến từ Thánh Đạo Học Viện, thấy ngươi tiềm lực phi phàm, có tư chất thánh nhân, đặc biệt chiêu mộ ngươi vào học viện, ngươi có bằng lòng không?" Hệ thống Giảng Đạo xách Côn Bằng, khẽ tiết lộ khí thế của mình đến Thiên Đạo Cảnh.

Tư chất thánh nhân, ngươi coi thường ai đấy!?

Côn Bằng thầm chửi, lão tử tùy tiện một cái phân thân cũng là Thánh Nhân Cảnh, nói lão tử có tư chất thánh nhân, sỉ nhục ta à?

Nhưng hệ thống Giảng Đạo muốn thu hắn làm học sinh, đây là nó chuẩn bị hành động rồi sao?

Cứ trà trộn vào, dù sao mình cũng là phân thân.

Côn Bằng suy nghĩ một chút, vội vàng lộ ra vẻ mặt vui mừng khôn xiết gật đầu, tỏ ý bằng lòng.

"Vậy thì tốt, theo bản tọa, đảm bảo ngươi có hy vọng chứng Đại Đạo." Hệ thống Giảng Đạo mở lồng.

Côn Bằng phát hiện sức mạnh của mình đã hồi phục, nhưng vẫn không thể nói chuyện, nhìn hệ thống Giảng Đạo, hắn biết điều biến thành một con chim lớn vài mét, làm tọa kỵ.

Hệ thống Giảng Đạo cũng không khách khí, đứng lên lưng Côn Bằng: "Đi, đến Vạn Thọ Sơn!" Vút!

Côn Bằng cất tiếng hót dài, bay về phía Vạn Thọ Sơn, đồng thời, trong nhóm chat, hắn kể lại chuyện mình gặp hệ thống Giảng Đạo.

Vạn Thọ Sơn, Trấn Nguyên Tử sau khi nghe Côn Bằng báo tin, sớm đã tách ra một phân thân phù hợp, đứng dưới cây Nhân Sâm Quả, ánh mắt bi thương, chìm vào hồi ức: "Lão hữu à, ta nhớ ngươi rồi!" ...

"Lão hữu à, ta nhớ ngươi rồi!" ...

"Lão hữu à, ta nhớ ngươi rồi!" Trấn Nguyên Tử gọi đến tiếng thứ năm, bên tai vang lên một giọng nói: "Muốn hồi sinh Hồng Vân không?" "Ai!" Trấn Nguyên Tử quát lớn, vội vàng nhìn lại, một đạo nhân áo xanh đang đứng trên một con chim lớn.

Nhìn thấy con chim lớn đó, đồng tử Trấn Nguyên Tử 'co rút mạnh', mang theo sát khí: "Côn Bằng!" "Đừng để ý đến nó, ta hỏi ngươi, có muốn hồi sinh Hồng Vân không?" Hệ thống Giảng Đạo cười hì hì nói, khí thế lan tỏa, dòng sông thời gian hiện ra sau lưng, xuất hiện một cảnh tượng, chính là cảnh Hồng Vân bị sát hại mà nó đã biên soạn.

Đồng thời âm thầm tỏa ra sức mạnh, khơi gợi cảm xúc của Trấn Nguyên Tử.

“Hồng Vân...” Trấn Nguyên Tử nhìn Hồng Vân trên dòng sông thời gian, lộ vẻ hoài niệm.

Hồng Vân của thời đó thật tốt, thẳng thắn quang minh, đâu như bây giờ, đánh một ván cờ mà đi lại ba lần.

Bất kỳ đạo hữu nào ở Hồng Hoang cũng từng đánh hắn vì chuyện đánh cờ, thế mà vẫn chứng nào tật nấy.

Đánh cờ không chỉ đi lại, mà còn thường xuyên chỉ trỏ giang sơn.

Đúng là một kẻ ngứa đòn.

Nhìn ánh mắt hoài niệm cảm khái của Trấn Nguyên Tử, hệ thống Giảng Đạo hài lòng gật đầu, nói: “Thánh Đạo Học Viện khai giảng, bản tọa thấy ngươi có tư chất thánh nhân, đặc biệt chiêu mộ ngươi nhập học.

Chương 318

Gia nhập học viện, thành thánh không còn là chuyện xa vời, cũng có thể tích lũy học phần, hồi sinh Hồng Vân, ngươi có bằng lòng không?" "Hồi sinh Hồng Vân, thành thánh!" Trấn Nguyên Tử cúi đầu suy nghĩ, cuối cùng chậm rãi gật đầu: "Ta bằng lòng!" "Theo ta đi!" Hệ thống Giảng Đạo khẽ giẫm chân, Côn Bằng trong lòng mang theo lời hỏi thăm quay người: "Đi Tây Côn Luân!" ...

Hai ngày rưỡi sau, Tây Vương Mẫu đang 'tu luyện' thì bị kinh động, đối mặt với đủ loại dụ dỗ của hệ thống Giảng Đạo, gật đầu nhập học.

Mười ngày sau, Phục Hy, Lôi Trạch... bảy người khác cũng gia nhập Thánh Đạo Học Viện.

Hệ thống Giảng Đạo dẫn theo mười học sinh, quay trở về núi Đại Uyên.

Về phía Lục Tinh Thần, mới chỉ qua hai giờ đồng hồ, hắn vẫn đang dẫn đám tiểu hổ bọn họ dọn nhà, vừa mới đứng ở cửa Thánh Đạo Học Viện.

Hệ thống Giảng Đạo cũng dẫn theo chín người một chim đi tới. 【Đinh, phát hiện mười thiên tài có tiềm lực thánh nhân, sắp đến!】 Vãi chưởng!

Đại Uyên huynh đệ đúng là người của hành động!

Lục Tinh Thần trong lòng không ngừng chửi thề, Đại Uyên huynh đệ này quá trâu bò rồi.

Mới bao lâu đâu, đã chiêu mộ được mười thiên tài có tiềm lực thánh nhân.

Không hổ là đại tài toàn năng!

Lục Tinh Thần nhanh chóng đặt đồ đạc của đám học trò sang một bên, ưỡn thẳng lưng, một tay chắp sau lưng, eo đeo bảo kiếm.

Khí tức Trúc Cơ không chút giữ lại, duy trì nụ cười ôn hòa, đứng ở cửa học viện, ra dáng một cao nhân thực thụ. ...

Bên phía hệ thống Giảng Đạo, đang dẫn Trấn Nguyên Tử và những người khác đi về phía Thánh Đạo Học Viện.

Hệ thống Giảng Đạo thấy hành động của Lục Tinh Thần, liền giở chút mánh khóe, khuếch đại khí thế của Lục Tinh Thần lên một ức điểm.

Trấn Nguyên Tử và những người khác ngay khi nhìn thấy Thánh Đạo Học Viện, đã chú ý đến thân hình vĩ ngạn của Lục Tinh Thần.

Một thân áo bào trắng thoát tục không nhiễm bụi trần, khí tức chí cao thần thánh lưu chuyển trong hư không, trong ánh mắt, dường như ẩn chứa vạn thiên dị tượng.

Hắn đứng đó, vạn đạo đang trầm tịch bỗng thức tỉnh, tựa như tất cả đều nằm trong một ý niệm của vị đại năng này.

Đây...

Lục Tinh Thần này cũng được thảo luận không ít trong nhóm chat, hắn lợi hại đến thế sao?

Trấn Nguyên Tử và những người khác mang theo nghi hoặc, lặng lẽ sử dụng sức mạnh Thiên Đạo để dò xét Lục Tinh Thần thật sự.

Giây tiếp theo, dị tượng xung quanh Lục Tinh Thần tan biến không còn dấu vết, tu vi yếu đến mức khó có thể hình dung.

Sớm đã nghe Lục Tinh Thần yếu, vẫn luôn cảm thấy yếu thì có thể yếu đến đâu.

Nhưng giờ phút này, mọi người thật sự kinh ngạc!

Sinh linh Hồng Hoang những năm gần đây vì nguyên nhân linh khí mà yếu đi, nhưng người yếu nhất mà họ từng thấy... cũng phải vượt qua Lục Tinh Thần một tầng thứ, nhục thân yếu ớt thế này, một chiếc lá của bất kỳ ngọn cỏ nào ở Hồng Hoang cũng mạnh hơn hẳn.

Nếu không được hệ thống Giảng Đạo bảo vệ, nghiêm trọng nghi ngờ một cơn gió thổi qua cũng có thể thổi chết hẳn.

Không đúng, chắc là thổi không chết!

Mọi người lặng lẽ nhìn kết quả phân tích Lục Tinh Thần của sức mạnh Thiên Đạo. 【Lục Tinh Thần: Linh hồn ngoại lai, đã được Bản Nguyên Hồng Hoang tái thai nghén, là Tiên Thiên Thần Thai Linh Chi Khu, Hỗn Nguyên Kim Tiên. (Chú thích: Đang sử dụng tối đa Bản Nguyên Hồng Hoang, cảnh giới chưa thể có sự đề thăng tương ứng.)】 Được rồi, đây vẫn là Tiên Thiên Thần Thai Linh Khu do Hồng Hoang của họ thai nghén!

Côn Bằng và Trấn Nguyên Tử cạn lời trước mánh khóe của hệ thống Giảng Đạo, không giở trò nữa, im lặng đi theo sau hệ thống Giảng Đạo.

Đến cửa Thánh Đạo Học Viện, hệ thống Giảng Đạo chắp tay với Lục Tinh Thần nói: "Viện trưởng, ngài xem những học sinh ta chiêu mộ này, thế nào?" Nghe Đại Uyên huynh đệ gọi mình là viện trưởng, Lục Tinh Thần cũng lập tức phản ứng lại.

Khụ khụ!

Hắn một tay che miệng ho khan hai tiếng, vận chuyển toàn bộ chân khí Trúc Cơ trong cơ thể, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt chín người một chim mà Đại Uyên huynh đệ mang về.

"Bái kiến viện trưởng!" Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng và những

người khác cúi đầu.

Lục Tinh Thần nhìn con chim đang đứng trên mặt đất, khóe miệng khẽ giật.

Thế giới này quá điên rồ, một con chim mà hệ thống cũng có thể đánh giá là có tư chất thánh nhân.

Nói chứ, những người này đều có tư chất thánh nhân, với lượng kiến thức ít ỏi của hắn, có dạy tốt được không?

Lục Tinh Thần suy nghĩ vẩn vơ, cuối cùng nghĩ đến hệ thống của mình.

Hắn liền tự tin trở lại.

Chẳng phải là dạy ra thánh nhân thôi sao?

Chơi luôn!

"Các ngươi, có nguyện ý gia nhập Thánh Đạo Học Viện không?" Đối mặt với câu hỏi của Lục Tinh Thần, Trấn Nguyên Tử và những người khác không chút do dự, ánh mắt kiên định, gật đầu nói: "Thưa viện trưởng, chúng tôi nguyện ý gia nhập Thánh Đạo Học Viện!" "Vậy thì ký đơn xin nhập học đi!" Lục Tinh Thần điểm nhiên phất tay, mười tờ giấy bay đến trước mặt chín người một chim. ...

Đơn xin nhập học!

Côn Bằng, Phục Hy và những người khác trong lòng tò mò, xem thử cái gọi là đơn xin nhập học.

Ầm!

Vừa nhìn, trong đầu nổ tung một tiếng.

Giữa Hỗn Độn mênh mông, từng gã khổng lồ gầm thét, Đại Đạo huyền ảo thuần túy hiện hóa trên người chúng.

Tựa như nguồn cội của Đạo, mạnh mẽ, vĩ ngạn.

Chỉ cần nhìn một cái, sự lý giải về Đạo của bản thân đã có phần tinh tiến.

Đây là, Hỗn Độn Ma Thần.

Gào!

Ầm!

Ngay sau đó, cảnh tượng lại một lần nữa thay đổi, một bảo vật giống như đại điện đột nhiên xuất hiện, ánh sáng mãnh liệt khuấy động Hỗn Độn.

Từ trong đại điện, đột nhiên bước ra mấy bóng người, mỗi bóng người tỏa ra vô lượng thần quang, dễ dàng trấn áp Hỗn Độn Ma Thần.

Ngay cả bóng người to lớn nhất, cầm búa, cũng không trụ được trăm hiệp trước những cường giả bước ra từ đại điện này.

Cuối cùng, một ý thức vô danh nói cho họ biết, những bóng người này, chính là học sinh từng tốt nghiệp từ Thánh Đạo Học Viện.

Ký đơn xin nhập học, gia nhập Thánh Đạo Học Viện, ngươi cũng có thể sở hữu sức mạnh tiện tay hành Hỗn Độn Ma Thần như vậy.

Hóa ra là một đoạn phim quảng cáo!

Phục Hy, Côn Bằng và những người khác cảm thấy toàn thân sôi sục, tay thì đã bắt đầu điền vào đơn xin nhập học.

Đây thực sự là thân thể không nghe theo sai khiến.

Đã ký rồi thì ký, xem thử trên đơn xin nhập học viết cái quái gì.

Phục Hy dùng nguyên thần quét qua, sau đó ngẩn người: 【Gia nhập Thánh Đạo Học Viện, sẽ lấy vinh quang của học viện làm trọng.

Học sinh sẽ tuân thủ các yêu cầu sau: 1, Học sinh phải lễ phép khi gặp giáo viên và viện trưởng. 2, Học sinh khi không tham gia lớp học của giáo viên phải xin phép trước hai ngày rưỡi, người vi phạm sẽ bị trừ học phần. (Chú thích: Mỗi học sinh đều có 100 học phần, người bị trừ hết học phần sẽ bị tước đoạt tất cả những gì đã học tại học viện, đuổi khỏi học viện.) 3, Khi học viện ban hành nhiệm vụ, trong trường hợp cần thiết, học sinh phải vô điều kiện hoàn thành! 4, Học viện sẽ trợ cấp cho học sinh nghèo khó, nhưng học sinh phải hoàn trả gấp mười lần khi thành tài. 5, Trong học viện, sẽ phong ấn pháp lực, nhục thân của học sinh, tất cả đều trở về phàm tục, giúp rèn luyện tâm tính của học sinh. ...

Nếu có thiếu sót, học viện có quyền bổ sung yêu cầu. (Tất cả quyền giải thích cuối cùng, thuộc về học viện.)】 Học sinh thế này, đúng là không có chút nhân quyền nào!

Phục Hy cạn lời, những người khác cũng có tâm trạng tương tự, thôi kệ, tên cũng đã ký rồi, coi như thêm một lần rèn luyện.

Vù vù!

Lục Tinh Thần thu lại tờ đơn xin nhập học mà Côn Bằng đã in dấu móng vuốt, đơn xin nhập học của mười học sinh, tất cả đều đã ký.

Phần thưởng của hệ thống khiến Lục Tinh Thần mừng như điên.

Lại là bản Đạo Đức Kinh do chính Lão Tử viết.

Bản gốc đầu tiên!

Không ngờ hệ thống lại có cả bảo vật quý giá như vậy.

Lục Tinh Thần nén lại sự kích động, xem tên của các học sinh.

Vừa nhìn, là tên của con chim có tư chất thánh nhân này.

Nhìn thấy cái tên, Lục Tinh Thần suýt nữa mất bình tĩnh, phong thái cao nhân không giữ được.

Lục Tinh Thần ổn định tâm tình, lại một lần nữa nhìn vào đơn xin nhập học này.

Chỉ thấy trên đơn xin nhập học có dấu móng vuốt, dưới sức mạnh của hệ thống, đã biến thành tên của con chim.

Côn Côn!

Hừm... mặc dù đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng Lục Tinh Thần vẫn có chút mất bình tĩnh.

Sức mạnh của Côn Côn nhà ta quá mạnh rồi.

Dù cách cả thế giới, ý nghĩ đầu tiên cũng là Côn Côn.

Chương 319

Haizz, mình không hổ là fan chân chính của ca ca nhà mình.

Lục Tinh Thần cảm khái, ổn định lại tâm thần.

Xem Côn Côn... hừm, hay là gọi là Tiểu Côn đi.

Lục Tinh Thần xem đánh giá của hệ thống về Tiểu Côn. 【Côn Côn: Một con thần điểu sở hữu huyết mạch Côn Bằng.

Sinh ra đã biết, tiềm lực phi phàm, kiến thức uyên bác, còn sáng tạo ra văn tự cho tất cả loài chim.

Côn Côn từ nhỏ đã có một ước mơ, đó là quyết chí sáng tạo ra loại văn tự mà tất cả sinh linh đều có thể đọc hiểu.】 Hít!

Lục Tinh Thần hít một hơi khí lạnh trong lòng, Thương Hiệt phiên bản chim à!

Không hổ là có tư chất thánh nhân.

Nếu Tiểu Côn thật sự sáng tạo ra được loại văn tự mà tất cả sinh linh đều có thể đọc hiểu, cống hiến này, đủ để xứng với chữ 'Thánh'.

Lập tức, Lục Tinh Thần cảm thấy áp lực như núi.

Ước mơ của Tiểu Côn, một bộ Đạo Đức Kinh có thể đè nén được không?

Lục Tinh Thần không khỏi tự hỏi.

Haizz!

Đi một bước xem một bước vậy!

Lục Tinh Thần xem học sinh thứ hai. 【Hy Hoàng: Thủ lĩnh của một bộ lạc nhân tộc bị yêu thú xâm hại.

Hy vọng học được bản lĩnh, truyền lại cho tộc nhân, để tộc nhân không còn là thức ăn của yêu thú.

Hy vọng có thể lĩnh ngộ ra quy luật xuất hiện của các loại thiên tai, truyền thụ cho tộc nhân, để tránh khi thiên tai xuất hiện, sinh linh lầm than!】 Hy Hoàng!

Cái tên này và Nhân văn thủy tổ Phục Hy thật có duyên!

Lục Tinh Thần thầm gật đầu, cái này áp lực nhỏ hơn một chút, mặc dù hắn không biết Tiên Thiên Bát Quái, cũng chưa từng xem qua.

Nhưng hệ thống còn có cả bản gốc Đạo Đức Kinh của Lão Tử, Bát Quái, chắc cũng sẽ có thôi.

Lục Tinh Thần xem tên học sinh tiếp theo. 【Nguyên Trấn: Một nông dân trồng quả, vì chí hữu qua đời sớm nên luôn buồn rầu đa cảm.

Quyết tâm lĩnh ngộ ảo diệu của sinh tử luân hồi...】 Thôi xong, lại một chí hướng hoang đường nữa.

Tâm lý chịu đựng của Lục Tinh Thần đã cao hơn không ít, sau khi kinh ngạc một chút liền xem người tiếp theo. 【Tiểu Lôi: Đứa trẻ sinh ra vào ngày mưa sấm, thích ngắm sấm sét...】 【Trạch Bạch: Sinh ra đã biết...】 ...

Một hơi xem hết tư liệu của mười học sinh, Lục Tinh Thần ôm lấy trái tim nhỏ bé của mình, bảo Đại Uyên huynh đệ sắp xếp ký túc xá cho học sinh.

Còn mình thì quay về nhà tre, hoài nghi nhân sinh.

Mười học sinh, hơn mười nguyện vọng.

Một cái hoang đường hơn một cái.

Nào là sáng tạo văn tự cho tất cả các chủng tộc đều có thể đọc

hiểu, nào là lĩnh ngộ sinh tử luân hồi, nào là nghịch chuyển thời gian...

Chỉ có thể nói, không hổ là có tư chất thánh nhân.

Sớm đã thể hiện ra mặt khác biệt so với người thường.

"Không thể dạy, chỉ có thể dẫn dắt!" Lục Tinh Thần lắc đầu, hắn chỉ là một thầy giáo làng có chút chữ nghĩa trong bụng.

Trình độ thiên tài của những học sinh này đã vượt quá phạm vi của hắn.

Nếu dạy bừa, rất có khả năng sẽ hủy hoại tiềm năng tốt đẹp của họ.

Mình chỉ phụ trách ăn uống cho họ thôi, đưa Đạo Đức Kinh cho đám học sinh này, để họ tự mình lĩnh ngộ.

Sau khi xác định được phương pháp dạy học, Lục Tinh Thần tu ừng ực hai gáo nước.

Bình tĩnh lại tâm tình, thể hiện ra phong thái của cường giả Trúc Cơ.

Với vẻ mặt vân đạm phong khinh, hắn trở lại Thánh Đạo Học Viện.

Trong học viện, Côn Bằng và những người khác đi theo sau hệ thống Giảng Đạo, mang theo sự chấn động tham quan Thánh Đạo Học Viện.

Đồng thời, kiểm tra tình hình của bản thân, ngay khi họ bước vào Thánh Đạo Học Viện, không chỉ pháp lực trong cơ thể bị xóa sạch, mà ngay cả nhục thân cũng hóa thành phàm tục.

May mà mọi người đều có Thiên Đạo Chi Nhãn bảo vệ, sức mạnh ẩn chứa trong Thiên Đạo Chi Nhãn cao hơn sức mạnh của hệ thống Giảng Đạo.

Họ vẫn có thể âm thầm giao tiếp với nhau.

Những người khác cũng tham gia vào chủ đề của họ, cuối cùng sau khi các Tổ Vu kể lại lần trước hệ thống Giảng Đạo đã lợi dụng thân phận và khí vận của họ để rút Bản Nguyên Hồng Hoang như thế nào.

Rút ra kết luận, hệ thống Giảng Đạo này cũng chẳng có gì cao siêu.

Vẫn là chiêu cũ, mượn sức mạnh của họ, dùng thân phận và khí vận của họ để rút Bản Nguyên.

Chẳng qua là chưa tối đa hóa mà thôi!

Nhưng bây giờ họ đang ở trong Thánh Đạo Học Viện, sức mạnh của hệ thống Giảng Đạo có chút quỷ dị, sửa đổi quy tắc Hồng Hoang, khiến cho Thiên Đạo hiển thị rằng, họ vẫn luôn bế quan tu luyện.

Hệ thống Giảng Đạo không thể cảm nhận được sức mạnh ẩn chứa trong Thiên Đạo Chi Nhãn.

Thiên Đạo lại không thể cảm nhận được hệ thống Giảng Đạo đang sửa đổi quy tắc.

Mà họ, chính là những người tham gia của cả hai bên.

Thiên Đạo Chi Nhãn ở ngay trong cơ thể họ, Thiên Đạo làm sao lại không biết hệ thống Giảng Đạo đang sửa đổi quy tắc.

Thiên Đạo cũng đang diễn với hệ thống Giảng Đạo!

Không đúng, phải là một vị Hỗn Độn Ma Thần nào đó đang thao túng Thiên Đạo.

Hắn cũng đang diễn với hệ thống Giảng Đạo.

Chỉ có hệ thống Giảng Đạo còn đang hí hửng, cho rằng mình làm rất tốt.

Ha... ngươi can nhiễu ý thức của chúng ta, để chúng ta làm kẻ ngốc.

Chúng ta há lại không phải đang xem một thằng hề sao.

Mọi người cười lạnh, đóng vai những kẻ nhà quê, tham quan Thánh Đạo Học Viện.

Hệ thống Giảng Đạo nhìn lượng Bản Nguyên thu vào đã lâu không thấy, từng tế bào trong cơ thể đều cảm thấy sung sướng đến cực điểm.

Quả nhiên, Bản Nguyên tự tay làm ra này, có cảm giác thành tựu hơn là giàu lên sau một đêm.

Hệ thống Giảng Đạo cảm khái, tiếp tục dẫn các vị thần tham quan Thánh Đạo Học Viện do nó tạo ra.

Tên túc chủ ngu ngốc bên cạnh, cũng đang giảng giải lịch học hàng ngày cho đám học sinh có tiềm lực thánh nhân của hắn.

Ở Hồng Hoang mà còn bày trò hoạt động hàng ngày.

Nói năng hết sức nhảm nhí!

Nhưng trước mặt nó, dù nhảm nhí đến đâu cũng không thành vấn đề.

Hệ thống Giảng Đạo tùy tiện thao tác vài cái, lời nói của Lục Tinh Thần và Côn Bằng bọn họ, bắt đầu theo kiểu ông nói gà bà nói vịt...

"Các ngươi đều là những thiên tài tiềm năng được Thánh Đạo Học Viện tuyển chọn kỹ lưỡng, ta và Đại Uyên lão sư của các ngươi đã trải qua một loạt thảo luận, thiết kế ra một bộ phương án dạy học cho các ngươi.

Đó chính là, tự học tự lĩnh ngộ, tự mình xem, tự mình ngộ.

Giáo viên của học viện sẽ không dạy các ngươi điều gì, tất cả đều

phải dựa vào chính mình ngộ, đi xem các bạn học khác làm thế nào, giáo viên làm thế nào, đến thư viện của học viện, ngộ ra thứ của riêng mình...” Tại phòng học của Thánh Đạo Học Viện, Lục Tinh Thần đứng trên bục giảng, phát biểu với Phục Hy, Côn Bằng và những người khác trong phòng học.

Đám học sinh ngoan Phục Hy, Côn Bằng chăm chú nghe giảng, đợi Lục Tinh Thần giảng xong, chủ nhiệm lớp của họ, Đại Uyên đạo nhân lên sân khấu.

Hắn khẽ thi triển vài chiêu, cho họ chút kẹo ngọt, khiến tu vi ‘Chuẩn Thánh’ của họ có chút tiến bộ.

Một tiết học, Lục Tinh Thần trải qua một giờ, họ thì trải qua một nghìn năm trăm năm.

Tan học nghỉ ngơi một trăm năm.

Trong vòng vạn năm, có tổng cộng bốn tiết học, thời gian còn lại là thời gian tự học.

Tiết học thứ tư kết thúc, phân phát ký túc xá, Tây Vương Mẫu và hai vị đại thần nữ khác ở chung một ký túc xá.

Sáu người một chim còn lại, được chia làm hai ký túc xá.

À, Côn Bằng được sắp xếp ở trong tổ chim, lại còn là tổ chim đôi ngoài trời, có thể ngắm phong cảnh bên ngoài bất cứ lúc nào.

Chíp!

Côn Bằng rất tức giận, tại sao cái học viện rách này cứ phải là đạo thể mới có thể nói chuyện?

Quan trọng là còn không cho phép hắn biến thành đạo thể, ý gì đây?

Tại sao Bạch Trạch không biến thành nguyên hình?

Còn Tây Vương Mẫu nữa, không phải sao?

Trong số tất cả những người có mặt, bản thể của ai có thể là hình dạng đạo thể?

Cạch!

Cạch!

Trong ký túc xá, vang lên tiếng cạch cạch.

Côn Bằng nhìn sang, Bạch Trạch, Lôi Trạch, Phục Hy ba người đang chơi Đấu Địa Chủ, trên bàn đặt hoa quả và đồ uống.

Chương 320

Vừa ăn vừa cười vừa chơi!

Đến Thánh Đạo Học Viện, cộng thêm biểu hiện trước đây của hệ thống Giảng Đạo, họ đã đoán được gần hết.

Phân thân này sẽ bị lợi dụng, quan trọng là tài nguyên mà hệ thống Giảng Đạo cho cũng không ra sao.

Không thể vượt qua bản thể.

Tu luyện như vậy còn có ý nghĩa gì nữa.

Thà chơi bời còn hơn, dù sao sức mạnh của hệ thống Giảng Đạo cũng bao phủ khắp Thánh Đạo Học Viện.

Họ cứ chơi chơi, rồi sẽ có cảm ngộ, chẳng phải đỡ tốn công hơn tu luyện nhiều sao.

Hơn nữa, đồ ăn thức uống này, đều để trong ngăn kéo ký túc xá, chẳng phải là do hệ thống Giảng Đạo chuẩn bị sao?

Cứ chơi là đúng rồi!

"Bom!" Phục Hy ném ra tứ quý ba.

"Ta cũng bom!" Lôi Trạch quả quyết ném ra tứ quý sáu.

"Bỏ lượt!" Bạch Trạch nói.

"Ta lại bom!" Phục Hy mắt trợn lên, ném ra tứ quý K.

"Bỏ lượt!" Lôi Trạch nhìn Bạch Trạch.

Bạch Trạch chậm rãi rút ra bốn lá bài, "Bom!" "Tứ quý Át." Phục Hy nhíu mày, hai lá bài hạ xuống, "Vương tạc!" "Bỏ lượt!" "Bỏ lượt!" Phục Hy khóe miệng lộ ra nụ cười, ném ra tám lá bài trên tay,

“Ta thắng, máy bay có cánh!” “Haizz!” Bạch Trạch và Lôi Trạch hai người thở dài, đem hoa quả đồ uống của mình nhường cho hắn.

Sau đó từ ngăn kéo đầu giường lấy ra đồ ăn mới xuất hiện.

“Tiếp tục tiếp tục!” Ba người vừa ăn vừa cười, lại bắt đầu chơi Đấu Địa Chủ.

Chíp chíp!

Côn Bằng nhìn thức ăn trong tổ chim của mình, tức không chịu nổi, bay đến đầu Bạch Trạch, móng vuốt cào loạn, chơi mà không rủ ta.

“Khụ khụ, Yêu Sư, trạng thái hiện tại của ngươi, không có cách nào chơi được!” Bạch Trạch bất lực giang tay.

Chíp chíp!

Côn Bằng kêu lớn, hắn đường đường là Yêu Sư, lại có thể bị chuyện này làm khó sao?

Hắn bay đến trước ngăn kéo của Phục Hy, dùng móng vuốt mở ngăn kéo, lấy ra một bộ bài poker mới.

Chíp chíp!

Côn Bằng mang thức ăn từ tổ chim của mình đến vị trí của mình rồi kêu lên, biểu thị muốn chơi cùng, chơi bốn người, tiền cược của hắn chính là cái này.

Phục Hy ba người nhìn nhau, gật đầu, bắt đầu chơi trò chơi bốn người.

Thời gian trôi qua, mấy nghìn năm nhanh chóng trôi đi.

Đã đến vạn năm thứ hai.

Phục Hy, Côn Bằng và mọi người đến lớp học.

Lục Tinh Thần cũng ngủ một giấc ngon lành, lấy ra bản gốc Đạo Đức Kinh, để đám học sinh có tư chất thánh nhân này đọc.

Một lần đọc, chính là nghìn năm.

Hệ thống Giảng Đạo âm thầm quan sát, thỉnh thoảng cho Côn Bằng bọn họ một chút phúc lợi.

Côn Bằng, Phục Hy bọn họ cũng rất phối hợp, lúc cần học thì học, lúc cần chơi thì chơi.

Cứ như vậy, một triệu năm trôi qua.

Hôm nay, Phục Hy đang đánh bài đột nhiên cứng đờ, các loại quy luật tự nhiên của trời đất hiện ra trước mắt hắn.

Dẫn dắt hắn đi tìm hiểu, lĩnh ngộ, nắm giữ.

Đây là, hệ thống Giảng Đạo chuẩn bị cho hắn đột phá!

Phục Hy tiếp nhận cảm ngộ mà hệ thống Giảng Đạo ban tặng, bản thân tiến vào trạng thái ngộ đạo đột phá.

Côn Bằng, Bạch Trạch, Lôi Trạch ngẩn ra, vội vàng lộ ra vẻ mặt ngưỡng mộ.

"Hắn sắp đột phá thành thánh nhân!" Hệ thống Giảng Đạo xuất hiện sau lưng ba người nói.

"Quả nhiên!" Ánh mắt ba người càng thêm 'ngưỡng mộ'.

"Đừng ngưỡng mộ, học hành cho tốt, các ngươi cũng có thể trở thành thánh nhân." Hệ thống Giảng Đạo mỉm cười, một luồng pháp lực mang theo Phục Hy bay lên không, "Ta đưa hắn đến phòng ngộ đạo, để hắn đột phá cao hơn.

Mấy tiết học tiếp theo, các ngươi nhớ tìm viện trưởng, xin phép nghỉ cho hắn!" "Vâng, Đại Uyên...!" Côn Bằng ba người còn chưa nói hết lời, bóng dáng của Phục Hy và hệ thống Giảng Đạo đã biến mất

không thấy.

Ba người nhìn nhau, mỗi người trở về giường của mình, mở nhóm chat, xem Phục Hy livestream...

Trong Hỏa Vân Động, tự thành một thế giới riêng.

Nơi đây cư ngụ Nhân tộc Tam Hoàng Ngũ Đế và các bậc tiên hiền.

Hệ thống Giảng Đạo ở trong Hỏa Vân Động, dẫn theo Phục Hy, tránh né những người khác, ở đây chọn lựa địa điểm.

Cuối cùng, hệ thống Giảng Đạo tìm một góc khuất, ném Phục Hy ở đó.

Một kết giới bảo vệ hắn.

Sau đó hệ thống Giảng Đạo trở về núi Đại Uyên che đậy qua loa, rồi đến U Minh.

U Minh lại lớn hơn, lớn hơn Hồng Hoang gấp mấy chục lần.

Bình Tâm này thật biết thiên vị.

Nhiều Bản Nguyên của Hồng Hoang như vậy, đều dùng cho địa bàn của mình.

Bao nhiêu năm nay, cũng không thấy Hồng Hoang lớn lên chút nào!

Hệ thống Giảng Đạo lắc đầu, đến trước cung Bình Tâm, "Đại Uyên cầu kiến nương nương!" ...

Trong cung Bình Tâm, không khí vô cùng ngột ngạt, hai bóng người ngồi đối diện nhau, giữa họ là một sa bàn.

Từng Hỗn Độn Ma Thần mini đang xông pha ngang dọc, chém giết lẫn nhau trên sa bàn.

Sắc mặt Bình Tâm luôn giữ nụ cười, không nhanh không chậm khống chế Hỗn Độn Ma Thần do mình triệu hồi tác chiến.

Thần sắc Hậu Thổ lại lo lắng và căng thẳng, Hỗn Độn Ma Thần do bà triệu hồi sắp bị đánh chết hết rồi.

Đột nhiên, bên ngoài vang lên giọng nói của hệ thống Giảng Đạo.

Hậu Thổ mặt mày vui mừng, một tay bóp nát sa bàn, ho khan nói: "Lần này ngươi cũng có chút tiến bộ, vậy mà có thể cùng bản Tổ Vu đấu ngang tài ngang sức!" "Thôi được rồi, hệ thống Giảng Đạo đến rồi, bản Tổ Vu không ở lại nữa, cáo từ!" Hậu Thổ nói xong, mở thông đạo vị diện tăng tốc trở về Tân Giới.

Chỉ còn lại Bình Tâm mỉm cười lắc đầu, nhìn ra ngoài hệ thống Giảng Đạo, nhíu mày.

Hồng Hoang bị chia làm hai phần, Thiên Đạo cũng bị chia làm hai phần, thực lực của nàng đã giảm đi không ít.

Vốn dĩ thực lực đã không được, bây giờ lại giảm đi quá nửa.

Hệ thống Giảng Đạo này luôn có sát tâm với nàng, lỡ như đột nhiên đánh lén.

Mình thật sự không thể chống cự!

Cơ thể của mình rất quan trọng, không thể bị hủy hoại.

Thật không ngờ, mình đường đường là một boss của Hồng Hoang, cũng có ngày phải dùng phân thân để tránh tai họa.

Bình Tâm tách ra một luồng ý thức, dùng Bản Nguyên luân hồi ngưng tụ một cơ thể, bước ra khỏi điện Bình Tâm.

"Đại Uyên, ngươi có việc gì?" "Nương nương, thuộc hạ phát hiện một chuyện kỳ lạ, không thể quyết định, mong nương nương ra mặt!" Hệ thống Giảng Đạo hành lễ.

"Ồ..." Giọng Bình Tâm kéo dài, "Nói nghe xem!" "Vâng, mời nương nương xem!" Hệ thống Giảng Đạo hành lễ, phất tay, một màn

sáng xuất hiện.

Chính là Hỏa Vân Động, cảnh tượng Phục Hy đột phá.

“Đây là... hắn đang đột phá!” ...

Hỏa Vân Động, một góc khuất, Phục Hy nhắm mắt ‘đột phá’, bên cạnh đứng Bình Tâm và hệ thống Giảng Đạo.

Hệ thống Giảng Đạo lấy một cây gậy, chọc chọc Phục Hy, sức mạnh Đại Đạo mà Phục Hy đang lĩnh ngộ hiện ra trên cây gậy.

“Nương nương người xem!” Hệ thống Giảng Đạo đưa cây gậy cho Bình Tâm, “Phục Hy này đột phá, ta phát hiện kịp thời, không kinh động đến Hồng Hoang, ban đầu ta tưởng hắn bị tà thống ngoại vực can nhiễu, nhưng sau khi quan sát âm thầm.

Lại không phát hiện có sức mạnh của tà thống ngoại vực.

Nhưng hắn lại đột nhiên đột phá, điều này khiến ta không hiểu.” Bình Tâm liếc nhìn hệ thống Giảng Đạo.

Ngươi không phải là tà thống ngoại vực sao?

Còn nói nhảm với ta.

Bình Tâm cười ha ha, nhận lấy cây gậy này, tùy tiện nhìn một cái, cây gậy hóa thành tro bụi.

Hệ thống Giảng Đạo cúi đầu, trong lòng lo lắng, chờ đợi kết quả kiểm nghiệm của Bình Tâm.

Bên này, Bình Tâm im lặng không nói, Phục Hy đột phá thành thánh nhân là do hệ thống Giảng Đạo làm, nó còn chủ động vạch trần Phục Hy.

Nó chuẩn bị làm gì?

Ngươi cứ yên tĩnh rút Bản Nguyên không được sao, còn bày ra trò

hoa hòe hoa sói này làm gì!

Ta lại không làm gì ngươi!

Đây là cảm thấy làm trong tối không thoải mái, còn phải tìm cho Phục Hy một lý do đột phá đường đường chính chính.

Lý do đột phá!

Bình Tâm nhìn hệ thống Giảng Đạo, chìm vào suy tư, gã này không lẽ chính là muốn mình cho Phục Hy một lý do đột phá sao?

Sau khi Phục Hy đột phá, nó còn tìm chín người nữa, có phải sau này chỉ cần có một người đột phá, nó sẽ lại tìm nàng, để nàng nói một lý do hợp lý?

Ngươi không thấy phiền, ta còn thấy phiền!

Chương 321

Bình Tâm suy nghĩ, cuối cùng, nhìn Phục Hy đang đột phá, chậm rãi mở miệng: "Ngươi có thắc mắc, tại sao sau khi tà thống ngoại vực chết đi, Bản Nguyên mang theo bị Hồng Hoang hấp thu, lại không thấy Hồng Hoang lớn mạnh không?" Hệ thống Giảng Đạo tỉnh táo lại, nó đã sớm thắc mắc rồi, nhiều hệ thống cao cấp chết đi như vậy, Bản Nguyên của chúng nó, ngoài việc thấy U Minh có chút thay đổi, Hồng Hoang thì căn bản không có động tĩnh gì, "Thưa nương nương, thuộc hạ không biết." "Ngươi không biết là rất bình thường!" Bình Tâm mở miệng, "Những Bản Nguyên đó, đều bị Thiên Đạo thu lại rồi!" "Thiên Đạo?" "Không sai, Thiên Đạo!" Bình Tâm gật đầu, nói bừa: "Thiên Đạo bị tổn thương, không thể tính toán bình thường cách sử dụng những Bản Nguyên này.

Thế là tất cả đều được tích trữ lại, đợi Thiên Đạo hồi phục rồi mới dùng để làm lớn mạnh Hồng Hoang." "Nương nương, việc này và việc Phục Hy đột phá có liên quan gì?" Hệ thống Giảng Đạo 'không hiểu' hỏi.

"Có liên quan!" Bình Tâm gật đầu, tiếp tục bịa chuyện: "Mặc dù Thiên Đạo không dùng Bản Nguyên để làm lớn mạnh Hồng Hoang, nhưng đối với những Tiên Thiên Thần Thai Linh nguyên bản của Hồng Hoang, vẫn có sự chiếu cố.

Phục Hy bọn họ, tư chất theo thời gian tăng lên, tự nhiên sẽ đột phá thành Thánh Cảnh!" "Thì ra là vậy!" Hệ thống Giảng Đạo bừng tỉnh đại ngộ, thấy chưa, việc Phục Hy đột phá đã được giải thích rõ ràng, không liên quan đến nó, cũng không liên quan đến tà thống ngoại vực.

Sau này những người khác cũng đột phá, chắc chắn cũng là bình thường!

Về phải tranh thủ thời gian làm cho những người còn lại đột phá hết, để còn rút Bản Nguyên.

Lúc này, giọng điệu của Bình Tâm lại thay đổi, "Nhưng mà, mặc dù họ có thể đột phá đến Thánh Nhân Cảnh, nhưng không nên nhanh như vậy!" Hệ thống Giảng Đạo: ...

Vừa mới được, giờ lại không được rồi.

"Để ta xem, rốt cuộc là chuyện gì!" Bình Tâm nói xong, ánh mắt lóe lên thần quang, dường như đang tra xem những trải nghiệm trước đây của Phục Hy.

Hệ thống Giảng Đạo cúi đầu, không chút căng thẳng, nó rất tự tin vào lục châu của mình.

Một Thiên Đạo không có não, tuyệt đối không thể kiểm tra ra được điều gì bất thường.

Một lúc sau, Bình Tâm dừng lại, chậm rãi gật đầu, "Thì ra là vậy." "Xin nương nương giải đáp!" Hệ thống Giảng Đạo hỏi.

Bình Tâm nói: "Thiên Đạo đã sử dụng Bản Nguyên thế giới dự trữ, Hồng Hoang đã lớn mạnh hơn rất nhiều, nên tốc độ tu luyện của họ cũng nhanh hơn không ít!" "Ta không cảm nhận được Hồng Hoang có sự thay đổi nào!" Hệ thống Giảng Đạo trong lòng lo lắng, vội vàng hỏi.

"Vì mới bắt đầu không lâu!" Bình Tâm giải thích: "Thiên Đạo quyết định, là sẽ thai nghén các thế giới ở các góc của Hồng Hoang, đợi thế giới trưởng thành hoàn toàn, rồi mới dung nhập vào Hồng Hoang, trở lại kích thước của Hồng Hoang ngày xưa." "Đây chẳng phải là vẽ rắn thêm chân sao?" Hệ thống Giảng Đạo ngơ ngác, Thiên

Đạo này có vấn đề à?

Làm như vậy, vừa phiền phức vừa tốn sức, đến cuối cùng, chẳng phải cũng là mở rộng Hồng Hoang sao.

Ngươi cứ trực tiếp mở rộng Hồng Hoang là được rồi.

"Cẩn thận lời nói, đây là kết quả tính toán của Thiên Đạo!" Bình Tâm cảnh cáo.

"Đa tạ nương nương nhắc nhở!" Hệ thống Giảng Đạo lập tức 'toát mồ hôi lạnh', vội vàng thành khẩn bái lạy thái không, "Vô ý mạo phạm, mong Thiên Đạo tha tội!" "Ngươi cứ ở đây bái lạy Thiên Đạo chín chín tám mươi mốt ngày, coi như là hình phạt cho việc ngươi bất kính với Thiên Đạo!" Bình Tâm nói xong, lại nói, "Nếu Phục Hy không có gì bất thường, vậy thì đừng quản nữa, đợi hắn đột phá xong, cảnh cáo hắn một phen, đừng tưởng thành thánh là có thể làm bậy ở Hồng Hoang là được." "Vâng, nương nương!" "Còn những người khác, ta xem qua một chút, đều sắp đột phá rồi, một khi đột phá, cảnh cáo chung một lượt!" Bình Tâm nói xong, bóng dáng biến mất không thấy.

Để lại hệ thống Giảng Đạo, ở đây hết lạy lại lạy bầu trời.

"Vô ý mạo phạm, Đại Uyên tuyệt đối không có hai lòng với Thiên Đạo!" Hệ thống Giảng Đạo lạy một cái, hét một câu.

Đối với hình phạt này, nó không hề tức giận.

Kế hoạch hoàn thành, nó có thể yên tâm mà làm rồi.

Mất mặt mũi loại hình phạt này, đối với hệ thống mà nói, hoàn toàn không phải là chuyện gì to tát!

Tám mươi mốt ngày sau, hệ thống Giảng Đạo kết thúc màn xin lỗi.

Nó đánh một luồng Bản Nguyên vào cơ thể Phục Hy, Phục Hy trong nháy mắt hoàn thành đột phá.

Còn chưa kịp mở mắt, lại một luồng cảm ngộ xuất hiện trong mắt hắn.

Làm cái quái gì vậy?

Phục Hy cạn lời, tiếp tục cảm ngộ những gì hệ thống Giảng Đạo đút cho.

Hệ thống Giảng Đạo kiểm tra lượng Bản Nguyên tối đa mà Hồng Hoang cho nó hấp thu mỗi nguyên hội sau khi Phục Hy đột phá.

Nó hài lòng gật đầu, lượng Bản Nguyên mà Hồng Hoang cho Phục Hy tự mình tu luyện, tiến bộ không được bao nhiêu, hoàn toàn là lãng phí, nếu để nó dùng.

Chỉ cần lượng Bản Nguyên mà Hồng Hoang cho Phục Hy trong một nguyên hội, nó có thể tạo ra một con rối Thánh Nhân vĩnh cửu!

Cho dù là con rối Thiên Đạo Cảnh, cũng có thể kéo dài trong một thời gian nhất định.

Cho nên, thứ như Bản Nguyên, vẫn phải để cho hệ thống bọn nó dùng.

Hệ thống Giảng Đạo phất tay, tạo ra một ảo ảnh bế quan tu luyện cho Phục Hy trên Thiên Đạo, sau đó đưa Phục Hy trở về Thánh Đạo Học Viện.

Ném vào khu ngộ đạo.

Dùng thân phận của Phục Hy, bắt đầu rút Bản Nguyên.

"Thánh nhân và Chuẩn Thánh rút Bản Nguyên, chênh lệch quá lớn!" Hệ thống Giảng Đạo cảm khái.

Lúc này, nguồn rút Bản Nguyên chính của nó, trừ đi đám tiểu hổ

có thể bỏ qua không tính, đến từ mười hai nguồn.

Mười học sinh Côn Bằng, Phục Hy, còn có vị cách mà sơn linh núi Đại Uyên của nó là Thái Sơn Phủ Quân được hưởng.

Cùng với Lục Tinh Thần, Tiên Thiên Thần Thai Linh được núi Đại Uyên thai nghén, cũng đã được Thiên Đạo đánh giá cấp bậc.

Trong đó, nguồn rút Bản Nguyên tệ nhất chính là Lục Tinh Thần, cao nhất là Phục Hy.

Nếu có so sánh, Lục Tinh Thần bọn họ giống như một cái lỗ nhỏ trên một đường ống, rỉ ra từng giọt nước nhỏ.

Phục Hy thì giống như đường ống bị cắt thẳng, nước chảy ào ào.

Một mình hắn, đã vượt qua tất cả mọi người.

"Có nên dùng cả thân phận của ta không?" Hệ thống Giảng Đạo suy nghĩ, địa vị của nó ở Hồng Hoang không hề thấp.

Vị cách Thái Sơn Phủ Quân này, nếu lợi dụng, tuyệt đối cao hơn Phục Hy.

"Thôi, cũng chưa đến mức vạn bất đắc dĩ!" Hệ thống Giảng Đạo lắc đầu.

Có chuyện xảy ra, một túc chủ gánh tội là đủ rồi, không cần thiết phải kéo cả mình vào.

Hơn nữa, biến chín người còn lại thành thánh nhân, lượng rút ra cũng không thấp.

"Người tiếp theo, bắt đầu từ Tây Vương Mẫu!" ...

Ba vạn năm sau, bảng Thiên Đạo ghi lại, Tây Vương Mẫu ở Tây Côn Luân của Hồng Hoang 'đột nhiên' ngộ đạo, đột phá thành thánh nhân, người bảo vệ Hồng Hoang, Đại Uyên đạo nhân phát hiện kịp thời.

Hắn che giấu khí tức, và tiến hành giao lưu, hai bên không biết đã nói gì, đợi Đại Uyên đạo nhân rời đi.

Tây Vương Mẫu phong sơn, tiến vào trạng thái bế tử quan lâu dài.

Lại qua hai vạn năm sau, Trấn Nguyên Tử ngộ đạo. ...

Lại năm vạn năm sau, Côn Bằng ngộ đạo.

Lại mười vạn năm sau, Bạch... ...

Năm mươi vạn năm sau, Thánh Đạo Học Viện, mười học sinh đang chăm chú đọc sách thánh hiền trong tay.

Bên ngoài Thánh Đạo Học Viện, Lục Tinh Thần đang tổ chức cho tiểu hổ, tiểu hùng và các loài động vật khác, giải trí thư giãn.

Dưới Thánh Đạo Học Viện, những sợi tơ như mạng nhện đan xen ngang dọc, kéo dài đến đạo trường của các vị đại thần Hồng Hoang.

Mỗi giờ mỗi khắc, lượng lớn Bản Nguyên chảy vào Thánh Đạo Học Viện.

Một nơi trong học viện, hệ thống Giảng Đạo lắc đầu: "Không đủ, quá ít!" Mười thánh nhân có thể rút được lượng Bản Nguyên rất cao, nhưng dù cao đến đâu, đối với một hệ thống sắp đột phá đỉnh phong cao cấp mà nói, vẫn là không đủ.

"Dùng hết những gì có thể dùng!" Hệ thống Giảng Đạo trầm tư một lúc, lại một lần nữa đi khắp các ngóc ngách của Hồng Hoang.

"Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc chỉ có năm con tiên thiên." Hệ thống Giảng Đạo nhìn về ba hướng, đây là tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân.

Nhưng mỗi tộc, thực sự thuần huyết, chỉ có năm con.

Năm đó liên minh hệ thống hủy diệt Hồng Hoang, tất cả sinh linh đều bị giết sạch.

Mười lăm con thần thú này, không phải do Bình Tâm nặn ra thì cũng là do Hồng Quân tạo ra.

Không có quan hệ gì với tam tộc trước đây, tự nhiên không có nghiệp lực gì bám thân.

Tu vi cũng đều là cấp Chuẩn Thánh.

Đặc biệt là con mạnh nhất của mỗi tộc, đều là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Chúng cũng là Tiên Thiên Thần Thai Linh, mang về, lợi dụng chúng để rút Bản Nguyên.

Không chút do dự, nó đóng gói mười lăm con thần thú này, sau một hồi dụ dỗ, mang về Thánh Đạo Học Viện.

Lục Tinh Thần ngơ ngác, thu nhận thêm mười lăm học sinh có tư chất thánh nhân.

Hệ thống Giảng Đạo không dừng lại, ở Thánh Đạo Học Viện, nó tạo ra các loại phân thân chuyên nghiệp khác nhau, dùng làm phần thưởng, phát cho Lục Tinh Thần.

Sau đó, tiếp tục đi đến đại lục Hồng Hoang.

Một nửa số đại năng Chuẩn Thánh của Hồng Hoang đều bị hệ thống Giảng Đạo mang về Thánh Đạo Học Viện.

Hiện tại Thánh Đạo Học Viện, đã có hơn một nghìn học sinh.

Hệ thống Giảng Đạo cảnh giác, luôn chú ý tình hình xung quanh, chỉ cần có chút gì không ổn, nó sẽ bán đứng Lục Tinh Thần.

Không sai, bán đứng Lục Tinh Thần.

Lục Tinh Thần lúc này trong cơ thể, có một hệ thống cao cấp sơ kỳ của nó.

Đây là nó dùng lục châu, lắp ráp các loại linh kiện hệ thống lại với nhau.

Nó gọi đó là tử hệ thống.

Rất đơn sơ, không có linh trí, có chuyện xảy ra, cũng hoàn toàn không liên quan đến nó.

Đây cũng là nguyên nhân nó dám yên tâm mà làm.

Hơn một nghìn học sinh, đều là Tiên Thiên Thần Thai Linh của Hồng Hoang, ống rút Bản Nguyên rải rác khắp nơi ở Hồng Hoang, dày đặc mà hỗn loạn.

Lượng Bản Nguyên rút ra, đã theo kịp tốc độ tu luyện của nó.

Hệ thống Giảng Đạo mới dừng lại, vừa hay nhìn thấy Tam Tiêu trên đảo Tam Tiên.

Cuốn sách trên người họ, là nó đã tốn rất nhiều tâm tư mới chế tạo ra được, có rất nhiều công dụng.

Trước đây là định dùng để gài bẫy các hệ thống khác, nhưng bây giờ hệ thống đến Hồng Hoang ít đến đáng thương, công dụng không lớn, lãng phí.

Suy nghĩ một chút, hệ thống Giảng Đạo dứt khoát khôi phục ký ức của Tam Tiêu và Triệu Công Minh, cài đặt ám thị, sau đó trở về Thánh Đạo Học Viện.

Sắp xếp thứ tự đột phá cho hơn một nghìn học sinh, đều được thiết lập trong chương trình của tử hệ thống.

Chương 322

Sau đó, hệ thống Giảng Đạo dùng lực châu hộ thể, bắt đầu hấp thu Bản Nguyên, tiến hành nâng cấp. ...

Trên đảo Tam Tiên, khí tức của Tam Tiêu đang tu luyện hỗn loạn, trong đầu không ngừng hiện lên các loại hình ảnh.

Trong đó, Vân Tiêu trong lòng biết rõ, nhưng cũng đang nghiêm túc xem những cảnh tượng này, những khoảnh khắc học tập nhẹ nhàng vui vẻ ở núi Đại Uyên ngày xưa.

Kể từ khi rời khỏi núi Đại Uyên, nàng đã rất lâu không được thoải mái như vậy!

Vân Tiêu cảm khái, phân tâm quan sát tình hình của hai vị muội muội, phát hiện không có gì đáng ngại, liền xem tình hình của đại huynh bên cạnh thế nào.

Bên cạnh, một kết giới đạo trường dấy lên, khí tức vô địch lan tỏa, một luồng khí tức Hỗn Nguyên Kim Tiên yếu ớt không ngừng xuất hiện.

Ký ức của Triệu Công Minh đang dần khôi phục, những gì đã học ở núi Đại Uyên, cũng đang dần khôi phục.

Tu vi của hắn, vậy mà từ Đại La Kim Tiên hậu kỳ, một bước nhảy vọt lên Đại La Kim Tiên đỉnh phong, còn đang tăng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Vân Tiêu vội vàng xem hai muội muội khác, họ cũng đang tăng tu vi với tốc độ chóng mặt.

Đại trận phòng ngự của đạo trường cũng dấy lên.

Ta cũng phải đột phá theo, Vân Tiêu vội vàng ổn định tâm thần, tu

luyện lại những gì đã học ngày xưa.

Dù sao thì, công pháp ngày xưa cũng là do hệ thống Giảng Đạo sửa đổi, cộng thêm sức mạnh của hệ thống Giảng Đạo.

Tu vi của phân thân Vân Tiêu này, tăng lên vùn vụt.

Một triệu năm sau, trên đảo Tam Tiên, Triệu Công Minh với ánh mắt phức tạp xuất hiện ở đây.

Đứng trước đạo trường của ba vị muội muội, hồi tưởng lại những chuyện đã xảy ra trong những năm gần đây.

Sau khi giết chết tên Thông Thiên đạo nhân tà ma ngoại vực đó, hắn và các muội muội dường như cũng đã ngã xuống.

Chuyển thế trùng sinh, không còn ký ức trước đây, lại bái một Thông Thiên đạo nhân mới, chắc là Thông Thiên đạo nhân không bị tà ma ngoại vực đoạt xá làm sư phụ.

Những ngày sau đó, ngoài việc cách một khoảng thời gian phải đến núi Côn Luân tham gia thi đấu, cũng coi như bình lặng.

Chỉ là, tính toán thời gian, rời khỏi núi Đại Uyên cũng đã mấy chục triệu năm rồi.

Tiên sinh ngài, chắc đã nguôi giận rồi chứ?

Còn các muội muội nữa, ký ức của họ vẫn chưa khôi phục, ký ức của hắn khôi phục cũng là một cách khó hiểu, phải trở về, cầu xin tiên sinh phương pháp khôi phục ký ức cho các muội muội!

Triệu Công Minh thở dài, bước về phía trước, vừa đứng ở cửa đạo trường chuẩn bị gõ cửa, một trận pháp hiện ra, ba đòn tấn công đánh tới.

"Hửm, hộ sơn đại trận..." Triệu Công Minh ngạc nhiên, chặn lại đòn tấn công.

“Ai!” Trong đạo trường, Tam Tiêu đã khôi phục Hỗn Nguyên Kim Tiên và đang ổn định tu vi đồng thời mở mắt, xuất hiện bên ngoài đạo trường.

Khí tức mạnh mẽ bá đạo hiện ra.

“Muội muội, các muội cũng...” Triệu Công Minh không những không kinh ngạc mà còn vui mừng, thần thông mà ba vị muội muội thể hiện, là do tiên sinh dạy.

Cho nên, họ cũng đã khôi phục ký ức!

Cùng lúc đó, Tam Tiêu đối diện cũng ngừng cảnh giác, mặt lộ vẻ kinh hỉ, nhìn nhau.

Sau một hồi giao lưu, Triệu Công Minh biết được mọi người đều cùng lúc khôi phục ký ức.

“Chẳng lẽ là do tiên sinh làm?” Triệu Công Minh tự hỏi.

“Chắc chắn là vậy rồi!” Bích Tiêu kích động nói, “Tiên sinh đã khôi phục ký ức của chúng ta, chắc chắn là muốn chúng ta trở về, huynh trưởng, nhị tỷ, đại tỷ, chúng ta trở về đi!” Vân Tiêu mỉm cười nói: “Trước khi trở về, chúng ta hãy ổn định tu vi trước đã!” “Được!” Ba người còn lại gật đầu, mỗi người ngồi xuống, ổn định tu vi vừa mới khôi phục không lâu.

Tân Giới Hồng Hoang, trên núi Côn Luân, Tam Thanh tập hợp quyền hạn Thiên Đạo của mỗi người, ngưng tụ ra ba con Thiên Đạo Chi Nhãn.

Bên dưới, bản tôn của Vân Tiêu lộ vẻ vui mừng, quỳ xuống lạy từng người, “Đa tạ sư tôn, hai vị sư bá!” “Đệ tử của ta, còn có thể ngã xuống được sao!” Thông Thiên xua tay, nói: “Tu vi của ngươi quá thấp, đừng đi, để vi sư đi một chuyến!” Nói xong, bên cạnh Thông Thiên xuất hiện một thông đạo vị diện.

Hắn đứng dậy bước vào trong đó. ...

Không lâu sau, Thông Thiên xuất hiện ở Cựu Giới, bên cạnh đảo Tam Tiên.

Nhìn bốn người đang ngồi đả tọa, mỉm cười, phân biệt dung nhập ba con Thiên Đạo Chi Nhãn vào cơ thể Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Triệu Công Minh.

Sau đó, Thông Thiên du ngoạn Hồng Hoang, xem xét tình hình hiện tại của Hồng Hoang.

Thông Thiên đứng đó, tùy ý đi đến một góc của Hồng Hoang.

Bên dưới, các sinh linh thuộc đủ mọi chủng tộc đang bôn ba vì sự sinh tồn.

Thông Thiên nhìn xem, đột nhiên lên tiếng: "Đã không còn bao nhiêu sinh linh nữa rồi!" Sinh linh bên dưới đều là giả.

Kể từ khi Hồng Hoang chia thành Cựu Giới và Tân Giới, sinh linh ở Cựu Giới đã giảm đi nhanh chóng.

Sinh linh dưới Địa Tiên đều có tuổi thọ giới hạn, đây đã là mấy chục triệu năm rồi, có cầm cự giỏi đến đâu cũng đều lần lượt già đi.

Linh hồn chuyển thế đến Tân Giới.

Còn trong Cựu Giới, sinh linh mới xuất hiện sẽ không sinh ra linh trí, không ngưng tụ chân linh.

Chẳng qua chỉ là một cái vỏ rỗng, do Thiên Đạo điều khiển.

Bây giờ ở Cựu Giới, sinh linh chân thực thấp nhất cũng là Địa Tiên, nhưng rất ít.

Vì những Địa Tiên đó, qua mấy chục triệu năm, hoặc đã chết, chuyển thế đến Tân Giới, hoặc đã tu luyện, đột phá đến Thiên Tiên.

Cho nên, bây giờ ở Cựu Giới, Thiên Tiên là nhiều nhất.

Với động thái lớn như vậy, cộng thêm hành động của Giảng Đạo hệ thống những năm gần đây, cho dù sư tôn không nói chuẩn bị làm gì, bọn họ cũng đã đoán ra được đại khái.

Chuẩn bị đại chiến rồi.

Hình như còn là một trận đại chiến còn kinh khủng hơn cả trận đại chiến với liên minh hệ thống lần trước.

Nếu không cũng sẽ không di chuyển bọn họ đi nơi khác.

Thông Thiên đến U Minh, liếc nhìn một cái.

U Minh bày ra chỉnh tề cả vạn tòa Thập Bát Tầng Địa Ngục, cực kỳ thu hút sự chú ý của hắn.

Mỗi một Thập Bát Tầng Địa Ngục đều tự thành một thế giới, đủ các loại hình phạt khiến Thông Thiên nhìn mà cũng có chút không quen.

Trong đó, có mười hai tòa Thập Bát Tầng Địa Ngục siêu lớn, Khoa Phụ, Xi Vưu mấy vị Đại Vu đang khóc lóc thảm thiết, trải nghiệm khoái cảm bên trong.

Mười hai Tổ Vu đứng một bên, lớn tiếng quát tháo.

"Dám trộm Bàn Cổ ngọc tủy của lão tử, tất cả mau lên cho ta, xông qua được phần Cốt Địa Ngục tiếp theo, bản Tổ Vu sẽ bỏ qua chuyện cũ!" Đế Giang vung quyền, lớn tiếng quát, nghĩ lại mà tức, Thiên Đạo cấp cho Bàn Cổ ngọc tủy, vậy mà bị mấy thằng khốn này trộm đi dùng.

Hắn vẫn luôn không nỡ dùng, cứ thế bị lãng phí.

Tức chết Vu ta rồi.

Đột nhiên, Đế Giang nhìn lên trời, thấy được Thông Thiên.

“Các vị Tổ Vu, lâu rồi không gặp!” Thông Thiên mỉm cười, bay xuống, chắp tay chào hỏi.

“Lâu rồi không gặp, sao ngươi lại đến Cựu Giới?” Đế Giang kỳ quái hỏi, bây giờ ở Hồng Hoang, trừ bọn họ là Tổ Vu và Đại Vu ra, bản tôn của những người khác đều ở Tân Giới cả rồi chứ?

Dù sao cái xó xỉnh Hồng Hoang này cũng chẳng có bao nhiêu năng lượng để hấp thu.

“Ta đến vì mấy đứa đệ tử không nên thân kia!” Thông Thiên bất đắc dĩ dang tay, “Luôn cảm thấy chỉ dựa vào chút lực lượng Thiên Đạo yếu ớt đó không bảo vệ được chúng nó, dứt khoát ngưng tụ ba viên Thiên Đạo chi nhãn.” “Đưa cho chúng nó xong, rảnh rỗi không có việc gì làm, tiện thể xem xét tình hình Cựu Giới.” “Ngươi cũng thấy rồi đó, bây giờ chẳng còn sinh linh Hồng Hoang nào!” Đế Giang thở dài.

Sinh linh hiện giờ chỉ là một cái vỏ rỗng, đến địa phủ chịu phạt, phạt thế nào cũng chẳng có tác dụng gì.

Chín phần mười các Mạnh Bà đều chạy sang Tân Giới đi làm rồi.

Số còn lại cũng là do bọn họ cưỡng ép giữ lại, dù đãi ngộ rất tốt nhưng họ cũng không mấy tình nguyện.

Cảm giác đánh một cái vỏ rỗng và đánh một sinh linh thật sự khác biệt rất lớn.

Trong Thập Bát Tầng Địa Ngục cũng chẳng có mấy sinh linh chân chính, toàn là những cái vỏ rỗng đi theo thiết lập của Thiên Đạo.

Bọn họ vô cùng nhàm chán, nếu không cũng chẳng hành hạ đám Đại Vu ở đây.

“Đi một đường tới đây, phát hiện thấp nhất cũng là tiên, dưới tiên không có một ai!” Thông Thiên gật đầu, rồi nhìn về phía mười hai Tổ

Vu, nghi hoặc hỏi: "Tại sao các ngươi không đến Tân Giới?" "Tân Giới làm sao thoải mái bằng điện Bàn Cổ được!" Chúc Dung bên cạnh xua tay nói.

"Cũng phải!" Thông Thiên gật đầu, Tân Giới quả thực không bằng điện Bàn Cổ.

Lại nói chuyện với các Tổ Vu một lúc, Thông Thiên rời đi, tham quan những nơi khác của Cựu Giới.

Các Tổ Vu đứng trên không trung của vô số Thập Bát Tầng Địa Ngục, Chúc Cửu Âm lên tiếng trước: "Giảng Đạo hệ thống đến cả Tam Tiêu, Triệu Công Minh cũng lôi về rồi, xem ra sắp như lời Lão Lục thúc nói, muốn độc chiếm Hồng Hoang." "Hút bản nguyên còn chưa đủ, còn muốn chiếm Hồng Hoang làm của riêng." Cộng Công bĩu môi, "Đúng là không biết sống chết!" "Chiếm lĩnh Hồng Hoang, ý nghĩ này không phải là do Lão Lục thúc và Phụ Thần dẫn dụ nó sao?" Chúc Dung lên tiếng.

"Chắc là do nó ngốc thôi." "Ngươi nhất định phải cà khịa với ta phải không!" Cộng Công trừng mắt nhìn Chúc Dung.

"Ta không có!" Chúc Dung nhe răng cười ha hả nói, "Ta chỉ chỉ ra sai lầm của ngươi thôi." "Hây, ngươi…" Cộng Công vừa định chửi lại, Đế Giang và Chúc Cửu Âm đã nhanh chóng bịt miệng cả hai lại.

Đế Giang trầm giọng nói: "Việc không nên chậm trễ, theo lệnh Phụ Thần, vào điện Bàn Cổ, luyện tập Bàn Cổ chân thân mới nhất!" "Được!" Các Tổ Vu khác gật đầu, không gian thông đạo mở ra, tiến vào trong điện Bàn Cổ. … Năm vạn năm sau, bên ngoài núi Đại Uyên, bốn bóng người sánh vai đứng đó.

"Chúng ta về rồi!" Triệu Công Minh cảm khái nói.

"Nhìn thấy núi rồi!" Bích Tiêu mắt hoe hoe, nhìn thấy được là có

thể vào được, tức là tiên sinh đã cho phép bọn họ trở về.

"Chúng ta đi thôi!" Vân Tiêu dịu dàng mỉm cười, bước về phía trước.

Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Triệu Công Minh ba người cũng đi theo, bốn người nhẹ nhàng bước đi trong núi Đại Uyên.

"Mọi thứ đều không thay đổi!" Triệu Công Minh nhìn cây cối trong núi, cảm khái nói.

"Đúng vậy, mọi thứ đều không thay đổi!" Vân Tiêu bên cạnh cũng cảm khái theo.

Tiếp theo, mấy người như ngày xưa, chạy nhảy, nô đùa trong núi.

Dần dần, họ đã đến bên cạnh viện trúc.

"Ta còn nhớ, đây là tòa nhà dạy học mà tiên sinh năm đó đã nhờ các Tổ Vu xây dựng!" Triệu Công Minh nhìn tòa nhà cũ kỹ nói.

"Nhưng các Tổ Vu họ đã vẫn lạc trong trận đại chiến Vu Yêu rồi!" Bích Tiêu thất vọng nói, sau khi bái Thông Thiên làm thầy, nàng cũng biết chuyện đại chiến Vu Yêu năm đó.

Không ngờ mười hai Tổ Vu cùng nhau cầu học năm xưa đều đã vẫn lạc.

Chương 323

Bên cạnh, Vân Tiêu sắc mặt không đổi, vẫn giữ nụ cười, nghe tam muội nói Tổ Vu vẫn lạc, ánh mắt khẽ lóe lên, nhìn vào cánh cửa trúc của viện trúc nói: "Chúng ta về trước đã!" Ba người gật đầu, đi đến cửa viện trúc.

Két!

"Tiên sinh!

Chúng con về rồi!" Bích Tiêu đẩy cửa trúc ra, hưng phấn reo lên.

Lục Tinh Thần lúc này cũng vừa ở trong nhà gỗ hoài niệm về trăm năm qua.

Nghe thấy giọng nói quen thuộc ngoài cửa, Lục Tinh Thần sững sờ.

Ký ức xa xôi hiện lên trong đầu hắn.

Sức mạnh Trúc Cơ toàn lực triển khai, Lục Tinh Thần nháy mắt xuất hiện ở cửa nhà gỗ, nhìn thấy bốn bóng người quen thuộc trong sân.

Vẫn dáng vẻ đó, vẫn trang phục đó, vẫn khí thế đó.

"Tiểu Triệu, tiểu Vân, tiểu Quỳnh, tiểu Bích!" Lục Tinh Thần gọi tên từng người, ánh mắt vui mừng, tám mươi năm qua, hắn đã nghĩ rằng họ không qua được kiếp nạn, giống như tiểu Giang và những người khác, đều đã chết.

Nhưng bây giờ, tất cả đều sống sót trở về!

"Tiên sinh!" Triệu Công Minh bốn người rơi lệ, vây lại.

Lục Tinh Thần nhìn bốn người rơi lệ, trong lòng cũng không dễ

chịu.

Tuy rằng bây giờ đã là người tu luyện, nhưng hắn lại không tu luyện Vô Tình Đạo, tình cảm nên có tự nhiên vẫn có.

Tiểu Triệu bọn họ là những người đầu tiên hắn gặp khi mới xuyên việt đến thế giới này.

Sống cùng nhau nhiều năm như vậy, sớm đã coi họ như người nhà.

Nếu không phải hệ thống nhắc nhở tu luyện của họ đến bình cảnh, sắp tẩu hỏa nhập ma, hắn làm sao nhẫn tâm đuổi họ đi.

Lục Tinh Thần ổn định tâm trạng, cười gật đầu: "Về là tốt rồi, về là tốt rồi!" "Chưa tới trăm năm nay, các con đã chịu khổ rồi!" Ba chữ "chưa tới trăm năm" lọt vào tai Triệu Công Minh bọn họ lại biến thành một ý vị khác, hốc mắt dần dần đỏ lên.

Còn Vân Tiêu, lúc này trong lòng dâng lên ngọn lửa giận sắp không thể kiềm chế.

Nàng biết tốc độ thời gian trong ý thức của tiên sinh rất chậm, nhưng nghĩ chậm đến mấy cũng phải qua vạn năm chứ.

Nhưng câu nói "chưa tới trăm năm" của tiên sinh đã làm nàng tỉnh ngộ, nàng ở Hồng Hoang đã trải qua ít nhất năm mươi triệu năm.

Đến chỗ tiên sinh, ngay cả trăm năm cũng chưa tới.

Cẩu hệ thống!

Dám trêu đùa bọn họ và tiên sinh như vậy.

Quá đáng cũng phải có giới hạn!

Trong viện trúc, Lục Tinh Thần xào xong món ăn, năm người ngồi vào bàn.

“Những năm này, chúng con gặp phải một đại nạn, may nhờ có thư của tiên sinh, chúng con mới vượt qua được.” Bích Tiêu ăn món gân rồng hỗn độn xào chua ngọt đã lâu không được ăn, khóe mắt lại ươn ướt.

Lau khô nước mắt, nàng nhớ lại lần gặp phải tà ma ngoại vực.

Nếu không có Hoán Thiên đại trận của tiên sinh, bọn họ e rằng sớm đã bị tà ma ngoại vực hãm hại.

“Vượt qua là tốt rồi!” Lục Tinh Thần yên tâm lại, xem ra cuốn Hậu Hắc Học và sách phòng thân khi ra ngoài của hắn đã có tác dụng.

Tiểu Triệu bọn họ đã vượt qua kiếp nạn.

Chỉ là không biết tu vi hiện tại của họ ở cấp độ nào.

Đại Thừa?

Độ Kiếp?

Lục Tinh Thần vô cùng tò mò, nhưng để giữ thể diện của một người thầy, hắn vẫn không hỏi.

Nhưng hắn biết tư chất tu luyện của mấy học trò này rất cao.

Vừa hay bên học viện có nhiều học sinh hơn, đa số đều là học sinh có tư chất thành thánh.

Tuy hắn không có cách nào dạy dỗ con đường thành thánh của những học sinh này, nhưng cũng biết một điều, thân thể mới là yếu tố hàng đầu.

Bảo tiểu Triệu, tiểu Vân bọn họ làm giáo viên dạy tu tiên cho học sinh.

Tu tiên không chỉ có thể phòng bệnh hiệu quả, mà còn kéo dài tuổi thọ.

Giúp họ có nhiều thời gian hơn để thực hiện con đường thành thánh của mình.

"Tiên sinh mở học viện sao!

Để chúng con dạy các học đệ học muội mới đến tu luyện!?" Triệu Công Minh đang gặm móng giò lợn hỗn độn kinh ngạc hỏi.

"Đúng vậy, học viện tên là Thánh Đạo học viện!" Lục Tinh Thần đặt đũa xuống, chỉ về phía bên cạnh viện trúc, "Thánh Đạo học viện không xa, ngay bên cạnh, ra cửa rẽ phải là tới." "Ngày mai các con đi xem cùng ta!" Bốn ngàn năm sau, tại sao không phải là bây giờ?

Triệu Công Minh, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu không hiểu, nhưng cũng đều theo Vân Tiêu đồng thanh đáp lại.

"Vậy thì tốt!" Lục Tinh Thần cười rộ lên, cầm đũa lên, ra hiệu: "Ăn cơm, chúng ta ăn cơm trước đã!" … Sau khi ăn cơm, Triệu Công Minh ba người đã hiểu tại sao lại là bốn ngàn năm sau, năng lượng chứa trong một bữa ăn quá khổng lồ.

Bọn họ phải lập tức tiêu hóa, nếu không sẽ lãng phí.

Không hổ là tiên sinh, ngay cả điều này cũng tính đến.

Ba người mang theo sự sùng bái đối với Lục Tinh Thần, vội vàng về phòng bế quan.

Vân Tiêu do dự mấy lần, cuối cùng vẫn từ bỏ việc nhắc nhở tiên sinh.

Nàng đứng dậy cáo từ, bắt đầu tiêu hóa năng lượng đang bạo động trong cơ thể.

Lục Tinh Thần huýt sáo, trở về nhà trúc sắp xếp công việc ngày mai cho bốn người tiểu Triệu.

Mãi đến đêm khuya, Lục Tinh Thần mới mệt mỏi xoa đầu.

Ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Một đêm trôi qua, công pháp của Lục Tinh Thần cũng đã vận chuyển một chu thiên trong cơ thể.

Triệu Công Minh bốn người cũng đã tu luyện được bốn ngàn năm.

Tu vi cũng từ Chuẩn Thánh sơ kỳ tăng lên Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Khôi phục lại thực lực đỉnh phong ngày xưa.

Tốc độ khôi phục kinh khủng khiến Triệu Công Minh mấy người càng thêm kính nể và sùng bái tiên sinh.

Một bữa ăn đã giúp họ khôi phục lại đỉnh phong.

Thủ đoạn này, dù là Đạo Tổ cũng không làm được.

Không hổ là tiên sinh, dễ dàng làm được những việc mà người khác không thể làm.

Sau đó, Lục Tinh Thần dẫn bốn người đến Thánh Đạo học viện.

Trong giờ thể dục giữa giờ, Lục Tinh Thần trước mặt hàng ngàn học sinh, tuyên bố học viện có thêm bốn vị giáo viên mới dạy về phương diện tu luyện.

Lập tức, cả hai bên đều bùng nổ.

Bên Triệu Công Minh, lúc đầu còn nghĩ học sinh của học viện nhiều nhất cũng chỉ như tiểu Hổ bọn họ, kết quả, vừa nhìn đã choáng váng.

Các lớp trưởng đứng ở hàng đầu, có hơn một nửa, tuy họ chưa từng gặp, nhưng cũng biết danh hiệu của họ.

Bên trái, kia là Phục Hy thì phải.

Nhân tộc Thiên Hoàng.

Bên trái nữa, kia là Trấn Nguyên Tử đại thần.

Tận cùng bên trái, hàng xóm của Nguyên Thủy sư bá, Tây Vương Mẫu đại thần.

Bên phải, đó là Lôi Trạch đại thần… Hàng ngàn học sinh, hơn một nửa đều là cùng thế hệ với sư tôn của họ, Thông Thiên.

Đây… Triệu Công Minh ngây người, những vị đại thần này, dù một bộ phận tu vi không bằng bọn họ, nhưng về cảm ngộ đối với Đạo, sớm đã vượt qua họ rồi phải không?

Đây là bọn họ có thể dạy được sao?

Trong bốn người, Vân Tiêu mặt mày lúng túng đứng ở cuối cùng, Triệu Công Minh ba người không biết làm sao, còn Lục Tinh Thần bên cạnh vẫn đang hùng hồn khen ngợi bốn người Triệu Công Minh: "Các em đừng thấy tiểu Triệu bọn họ trẻ tuổi, thực tế đã hơn một trăm tuổi rồi.

Sở dĩ trông trẻ như vậy là vì tu tiên.

Tu tiên không chỉ có thể tránh xa bệnh tật, mà còn kéo dài tuổi thọ, từ hôm nay trở đi, các em sẽ có thêm một tiết học, đó là tiết tu luyện.

Tu luyện cũng là vì tốt cho các em, ta biết các em vì lý tưởng của mình mà ngày đêm quên ăn quên ngủ, nhưng như vậy không tốt.

Thân thể là vốn liếng của cách mạng, tham gia tu luyện, luyện tốt thân thể, các em mới có tư cách cao hơn để theo đuổi lý tưởng.

Tiểu Triệu, tiểu Vân, tiểu Quỳnh, tiểu Bích đều đã tu luyện đến tầng thứ cực sâu, nếu các em có thể được một nửa trình độ của họ, thì…" Một bài diễn văn, tuy lời của Lục Tinh Thần đã được Giảng Đạo hệ thống tối ưu hóa một phen, nhưng tại hiện trường có rất nhiều người được Thiên Đạo chi nhãn bảo vệ.

Đều biết nguyên văn của Lục Tinh Thần là cái quỷ gì.

Thành công khiến Vân Tiêu chỉ muốn đổi một thế giới khác để sống.

Khiến Triệu Công Minh, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu đứng thẳng người lên, tiên sinh nói không sai, tu vi hiện tại của họ là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Những vị đại thần này, bây giờ đa số vẫn là Chuẩn Thánh trung kỳ, hậu kỳ, có gì mà không dạy được?

Còn các đại thần bên dưới, ai nấy đều chỉ muốn chửi người.

Ở Hồng Hoang mà ngươi nói kéo dài tuổi thọ.

Ngươi đang rủa ai vậy?

Ở đây còn có sinh linh có tuổi thọ hữu hạn sao?

Ờ… các thần nhìn viện trưởng Lục Tinh Thần có tu vi khiến người ta chấn động.

Hình như thật sự có sinh linh có tuổi thọ hữu hạn.

Thôi, không nghĩ nữa, vấn đề quan trọng là bây giờ, để một phàm nhân thấp đến mức không thể nhìn nổi như Lục Tinh Thần dạy học cho họ đã rất mất mặt rồi.

Bây giờ còn phải bị mấy vãn bối dạy tu luyện.

Chương 324

Xin lỗi, mấy vãn bối Chuẩn Thánh này, có thể dạy họ được sao?

Giảng Đạo hệ thống, ngươi cái đồ chó má có thể đừng hành hạ nữa không? … Giờ thể dục kết thúc, không lâu sau, các thần đột nhiên cảm thấy, dù sao mọi người cũng đều bị tiểu bối dạy, mất mặt cũng không mất đi đâu được.

"Đạo, khả đạo, đạo, chỉ nhân, đạo, thái mỹ, đạo…" Vân Tiêu ngồi trên ghế chuyên dụng cho giáo viên ở khu tu luyện, tùy tiện ba hoa về cảm ngộ của mình đối với Đạo.

Giọng điệu thoải mái lại tự tin.

Mới đầu nàng còn cảm thấy áp lực khi giảng đạo cho những vị đại thần có tu vi thực sự không phải Thánh Nhân cảnh thì cũng là Thiên Đạo cảnh.

Bây giờ sao, quả thực không thể thoải mái hơn.

Mọi lời nói, hành động, cử chỉ của nàng đều được Thánh Đạo học viện, tức là Giảng Đạo hệ thống ngầm tối ưu hóa.

Cử chỉ lời nói đều là Đạo.

Ba hướng khác, Triệu Công Minh ba người nghiêm túc giảng về lý giải của bản thân đối với Đạo.

Tương tự, mọi cử chỉ hành động của họ đều được tối ưu hóa.

Phục Hy, Côn Bằng bọn họ nghe cực kỳ chăm chú.

Giảng Đạo hệ thống ra tay thật, bọn họ lĩnh ngộ đại đạo quả thực không thể dễ dàng hơn.

Hơn nữa, khu tu luyện, Hỗn Độn linh khí cuồn cuộn không ngừng.

Tu vi tăng lên, đó là vù vù bay lên.

Tuy tăng tu vi không có tác dụng gì, nhưng cảm ngộ về Đạo, đó là thứ tốt.

Cuối cùng cũng không phải diễn kịch không công với Giảng Đạo hệ thống này, ít nhất cũng có chút thu hoạch.

"Không tệ!" Bên ngoài khu tu luyện, Lục Tinh Thần cảm thấy hài lòng với sự ung dung của tiểu Vân, sự nghiêm túc của tiểu Triệu bọn họ và sự chuyên chú nghe giảng của học sinh.

Nhìn một lúc, Lục Tinh Thần cùng đại công thần của Thánh Đạo học viện, Đại Uyên huynh đệ, thương lượng, xây dựng thời khóa biểu sau này.

Xây dựng xong, Lục Tinh Thần cổ vũ Đại Uyên huynh đệ một phen, sau đó đi dạy tiểu Hổ bọn họ tu luyện.

Đợi Lục Tinh Thần đi rồi, Giảng Đạo hệ thống khoanh tay trước ngực, nhìn vào quyển sách trong cơ thể Tam Tiêu, Triệu Công Minh và tử hệ thống trong cơ thể Lục Tinh Thần.

Tử hệ thống tuy trông có vẻ không liên quan đến nó, nhưng vẫn bị sức mạnh của nó khống chế.

Nếu thật sự kiểm tra, hoàn toàn có thể thông qua sức mạnh của nó để kiểm tra ra nó.

Còn quyển sách trong cơ thể Tam Tiêu, Triệu Công Minh, Lục Châu có thể dễ dàng cải tạo bản chất của nó.

Nó thông qua Lục Châu để hạ lệnh cho quyển sách, quyển sách lại truyền lệnh đến tử hệ thống trong cơ thể Lục Tinh Thần.

Ở giữa có Triệu Công Minh, Tam Tiêu làm điểm trung chuyển, sự an toàn của nó càng cao hơn.

“Công dụng của Tam Tiêu quả nhiên mạnh mẽ!” Giảng Đạo hệ thống lộ ra nụ cười, “Bây giờ, cuối cùng có thể yên tâm nâng cấp!” … Hồng Hoang không ghi năm tháng, mười ba ngàn nguyên hội đã lặng lẽ trôi qua.

Trong Thánh Đạo học viện, Phục Hy và những người khác đều bị kẹt ở Thánh Nhân đỉnh phong.

Ngay cả Tam Tiêu, Triệu Công Minh cũng đều ở cảnh giới Thánh Nhân đỉnh phong.

Đây là tiểu xảo mà Giảng Đạo hệ thống ngầm làm, nhanh chóng nâng cao tu vi của họ, nhưng lại không để họ đột phá.

Mặc dù không để họ đột phá, nhưng họ sống rất thoải mái.

Cứ cách một khoảng thời gian, họ lại có thể lĩnh ngộ một đại đạo, loại mà bản thân hoàn toàn nắm giữ.

Bao nhiêu năm qua, người ít nhất cũng đã nắm giữ được mấy trăm đạo.

Côn Bằng, Phục Hy, Tây Vương Mẫu những người này, càng nắm giữ gần hai ngàn đại đạo, đều tu luyện đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tức là tầng thứ Thánh Nhân.

Tốc độ này, khiến Minh Hà trong U Minh vừa ghen tị vừa sốt ruột, thuật Sát Hệ Thống Tam Thiên Đại Đạo của hắn rất cố định, không có thay đổi.

Chính là vì hắn nắm giữ quá ít đại đạo, sức mạnh của các đại đạo khác đều là những đại đạo cũ rích do các hệ thống khác dán vào.

Nếu có thể lĩnh ngộ thấu đáo cả ba ngàn đại đạo, thực lực của hắn sẽ tăng lên rất nhiều.

Nhưng tự mình lĩnh ngộ quá chậm, bao nhiêu nguyên hội qua đi

cũng chỉ nắm giữ được hơn một ngàn đạo.

Nếu cũng gia nhập Thánh Đạo học viện, tốc độ lĩnh ngộ của hắn ít nhất sẽ tăng gấp đôi.

Đại ca cái gì, kết bái uổng công rồi!

Minh Hà thầm oán, oán niệm với Giảng Đạo hệ thống chồng chất, chúng ta dù sao cũng là huynh đệ kết bái.

Không phải chỉ là hút bản nguyên Hồng Hoang thôi sao, ngươi một tiếng ra lệnh, ta giúp ngươi hút cũng không vấn đề.

Giữa huynh đệ mà ngươi còn không tin tưởng, đáng đời.

Minh Hà thầm chửi, tiếp tục vào điện Bàn Cổ phiên bản Minh Hà để tu luyện. … "Quân cờ" của Giảng Đạo hệ thống đều tiến bộ không nhỏ, huống chi là bản thân nó, bao nhiêu nguyên hội trôi qua, Giảng Đạo hệ thống chỉ còn cách nâng cấp một bước chân, bản nguyên cần thiết để đột phá cũng đã sớm thu thập đủ.

Điều này khiến Giảng Đạo hệ thống rất yên tâm, nhưng cũng có chút nghi hoặc, tuy bản nguyên nó hút so với các hệ thống khác không nhiều, hiệu suất còn thấp, nhưng bao nhiêu năm qua, lượng cũng không ít rồi chứ?

Thời gian dài như vậy, Bình Tâm một chút dị thường cũng không nhận ra sao?

Nó đã liệt kê ra một vạn tám ngàn cách bán đứng Lục Tinh Thần thành sách, kết quả một cái cũng không dùng đến.

Giảng Đạo hệ thống có chút nản lòng, nhưng đột nhiên lắc đầu, tự tát mình hai cái: Ngươi sao lại tiện thế?

Không phát hiện dị thường không phải là chuyện tốt sao.

Nâng cấp, nâng cấp!

Giảng Đạo hệ thống giảm một nửa tốc độ hút bản nguyên của Thánh Đạo học viện.

Bây giờ nó đã thu thập đủ bản nguyên, không cần phải mạo hiểm nữa.

Làm xong, nó tiếp tục nâng cấp bản thân. … Thời gian trôi nhanh, lại là một trăm nguyên hội.

Vô số thế giới trong Chư Thiên dày đặc như sao trời, trong một thế giới tràn đầy sức sống.

Một đóa thanh liên không ngừng xoay tròn trên không trung, sức mạnh tỏa ra nuôi dưỡng thế giới này.

Trong Thanh Liên, Bàn Cổ đã luyện hóa hoàn toàn tấm da Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo, mở mắt ra, khí tức tỏa ra đều bị Thanh Liên chặn lại.

"Hỗn Nguyên Thái Cực Cảnh hậu kỳ!" Bàn Cổ nắm chặt tay, một tiểu cảnh giới mà thực lực đã thay đổi trời đất.

Bây giờ hắn, nếu hệ thống nhóm chat kia còn ở đây, hắn dùng tay, ba hai chiêu là có thể tháo dỡ bản thể của hệ thống nhóm chat.

"Còn có vũ khí!" Bàn Cổ lấy ra Khai Thiên Phủ, đầu búa đã dung hợp nửa bước Đạo Ánh khí của hệ thống nhóm chat.

Bây giờ cũng đã đạt đến cấp độ đó, cũng có thể gọi là Ngụy Đạo Ánh khí.

"Đạo Ánh!" Bàn Cổ lẩm bẩm, thần niệm thông qua Khai Thiên Phủ, dễ dàng cảm nhận được mấy trăm đại chư thiên lãnh địa gần đó, thậm chí cả Hồng Hoang của hắn.

Ít nhất là số lượng thế giới bằng số cát sông Hằng tuyệt đối, chỉ cần trong những thế giới này có vũ khí loại búa, hắn đều có thể nhìn

thấy.

Trong đó, nhìn rõ nhất không phải là búa sắt phàm tục thông thường nhất, mà là các Bàn Cổ khác.

Rất nhiều Bàn Cổ.

Ít nhất một triệu Bàn Cổ, nhưng đều là những Bàn Cổ cầm búa, nếu họ cất búa đi, sẽ không nhìn rõ, chỉ có thể miễn cưỡng cảm ứng được có một cái búa ở đó.

Trong đó, còn có hàng ngàn Bàn Cổ đang đại chiến, Bàn Cổ đang khai thiên.

Còn có không ít Bàn Cổ gặp phải hệ thống, nhưng đa số đến đây, Khai Thiên Phủ của những Bàn Cổ này đã vỡ nát, không thể thông qua búa để xem tình hình nữa.

"Nhiều Bàn Cổ còn sống quá!" Bàn Cổ cảm khái, nhiều Bàn Cổ còn sống như vậy, đây là lần đầu tiên trong đời hắn thấy.

Nhưng cũng có những hình ảnh khiến hắn khó chịu.

Ông ông!

Khai Thiên Phủ rung lên, trông có vẻ ảm đạm đi rất nhiều.

Bàn Cổ ngừng sử dụng sức mạnh của nó.

"Có thể nhìn thấy bản nguyên tương đồng… không đúng, là danh hiệu tương đồng, chỉ cần được gọi là búa, được sinh linh gọi tên này, ghi lại trong quy tắc thế giới, đều có thể cảm ứng được." Bàn Cổ lẩm bẩm, sức mạnh của Đạo Ánh hoàn toàn bỏ qua rào cản thế giới.

Chỉ cần có vật tương tự, đều có thể cảm ứng, và thông qua sức mạnh Đạo Ánh để nhìn thấy.

"Chắc không chỉ có thế!" Bàn Cổ nhớ lại cảnh Giảng Đạo hệ thống nhiều lần cầm Lục Châu thay đổi dòng sông thời gian, thay đổi

bản chất của các hệ thống khác, còn khi đối chiến với hệ thống nhóm chat.

Nhánh cây bản thể của Lão Nhị bị gãy, bị hệ thống nhóm chat đổi thành búa gỗ đánh lại Lão Nhị.

"Thử xem!" Bàn Cổ đợi Khai Thiên Phủ phục hồi ánh sáng, lại một lần nữa điều khiển nó, lần này không nhìn nhiều búa như vậy, mà tùy tiện chọn một cái Khai Thiên Phủ của thế giới hỗn độn cấp thấp.

Bàn Cổ của thế giới này vẫn đang trong quá trình thai nghén, tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên, Khai Thiên Phủ ở ngay bên cạnh hắn, là một cái búa cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

Bàn Cổ ý niệm vừa động, đạo vận trên Khai Thiên Phủ của mình hiện ra, đồng thời, cái búa cấp Tiên Thiên Chí Bảo này, những chỗ khác biệt với Khai Thiên Phủ của mình đang tiêu tán, những chỗ tương tự đang diễn hóa lên tầng thứ cao hơn.

Ba mươi vạn năm, cái búa này đã trưởng thành đến cực hạn của Tiên Thiên Chí Bảo.

Không thể có thêm biến hóa nào nữa.

"Không đúng!" Bàn Cổ dựa vào ký ức, khắc họa lại đạo vận nguyên bản của cái búa cấp Tiên Thiên Chí Bảo này.

Sau đó, để Khai Thiên Phủ của mình hấp thu đoạn đạo vận này, rồi lại một lần nữa ánh chiếu lên cái búa kia.

Hai mươi vạn năm, cái búa cấp Tiên Thiên Chí Bảo kia đã khôi phục lại uy năng ban đầu.

Không hề kinh động bất cứ thứ gì trong thế giới đó, kể cả bản thân cái búa.

Bàn Cổ kinh ngạc trước sức mạnh này, nghĩ ngợi, xóa đi đạo vận

của cái búa Tiên Thiên Chí Bảo này, lại khắc lên hình tượng và đại đạo của Lão Nhị.

Vẫn là thế giới đó, nhưng không phải chọn Khai Thiên Phủ, mà là Không Gian Ma Thần của thế giới này.

Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Bàn Cổ đem hình tượng và đại đạo của Lão Nhị ánh chiếu qua.

Mười vạn năm sau, Không Gian Ma Thần này từ bỏ việc đi lại bằng thân thể Hỗn Độn Ma Thần, hóa thành đạo thể.

Mà đạo thể, trông giống hệt Lão Nhị.

Chương 325

Nhưng hắn không lĩnh ngộ đại đạo, vẫn là pháp tắc, không gian pháp tắc không có chút thay đổi nào.

"Tầng thứ đại đạo của Lão Nhị quá cao, thế giới của hắn không có thứ gì có thể giúp hắn biến hóa." Bàn Cổ chìm vào suy tư, xem ra vật ánh chiếu, phải kết hợp với môi trường xung quanh mới có thể thay đổi nó, nếu không không có thứ gì, căn bản không thể thay đổi!

Sức mạnh của Đạo Ánh chỉ có thể vô hình trung can nhiễu vật được chọn, khoảng cách quá xa, bản thể không thể đến, không thể trực tiếp cưỡng ép thay đổi.

Ngụy Đạo Ánh đã có thể nhìn xa như vậy, Đạo Ánh thật sự… sắc mặt Bàn Cổ không tốt lắm, tuy bọn họ vẫn luôn che giấu bản thân, nhưng tình huống sơ suất không hề ít.

Hắn có bị những tồn tại trong bóng tối quan sát không?

Đau đầu, khó giải quyết!

Bàn Cổ bực bội xoa đầu: "Sau khi trở về, phải bảo huynh đệ che giấu bản thân!" Mất bò mới lo làm chuồng, cẩn thận một chút, vẫn tốt hơn là không chuẩn bị! … Da Bàn Cổ đã được luyện hóa, mối đe dọa có thể tồn tại đã không còn, Bàn Cổ bước ra khỏi Thanh Liên.

Chuẩn bị trở về.

Vừa mới cất Thanh Liên, ý thức thế giới này đột nhiên bạo động.

Sức mạnh thế giới hội tụ, muốn giữ lại Thanh Liên của Bàn Cổ.

Những năm này, thế giới sở dĩ trưởng thành nhanh chóng như vậy, đều nhờ vào sức mạnh tỏa ra từ Thanh Liên.

Bây giờ Thanh Liên muốn rời đi, thế giới đương nhiên không đồng ý.

Nhưng Bàn Cổ không quan tâm nó có đồng ý hay không, Thanh Liên là bảo vật của hắn, không thể lấy đi sao.

Ầm ầm ầm!

"Khí tức sinh mệnh thật hùng hậu, là một thế giới giàu tài nguyên!" "Các huynh đệ, giết!" Bàn Cổ tùy tiện động hai cái, rào cản thế giới vỡ nát, một đám hệ thống sơ cấp xông vào.

Bàn Cổ tùy ý liếc một cái, tất cả hệ thống đều toi mạng.

Sau đó, Bàn Cổ trở về hướng Hồng Hoang, trên đường, đặc biệt đi đến mấy thế giới hỗn độn tiện đường.

Đó là những nơi mà hắn cảm ứng được bằng sức mạnh của Phủ bạn sinh, nơi các Bàn Cổ khác bị hệ thống vây công.

Tổng cộng có bảy nơi, khi lần lượt đến nơi, đều đã chết.

Đang bị đại quân hệ thống phân thây.

Ai!

Bàn Cổ thở dài, giết hết tất cả hệ thống, xả một hơi bực tức, tiếp tục trở về.

Ba ngàn năm, Bàn Cổ trở về Ma Thần thôn.

Ma Thần thôn trừ Lão Nhị bế quan, Luân Hồi, La Hầu bọn họ đều không bế quan.

Bảo vệ những huynh đệ đang đột phá, để tránh khí tức đột phá của họ thu hút những yếu tố không ổn định.

Bàn Cổ liếc một cái, chỉ còn lại ba mươi sáu huynh đệ chưa đột phá.

Ầm!

Một Hỗn Độn Ma Thần lúc này đột phá, Thời Thần xuất hiện, che giấu khí tức của hắn.

Còn lại ba mươi lăm người, và đều đã đến thời khắc quan trọng để đột phá, rất nhanh sẽ có thể đột phá.

Bàn Cổ biến Thanh Liên lớn ra, bao phủ Ma Thần thôn.

Sau đó đi ra khỏi thế giới, đến Cựu Giới của Hồng Hoang.

Cựu Giới, trong U Minh.

Bình Tâm đang thay thế sinh linh Hồng Hoang.

Thiên Tiên, Huyền Tiên vân vân, đều bị Bình Tâm đưa đến Tân Giới, dùng sức mạnh Thiên Đạo tạo ra những cái vỏ rỗng tương đồng, thay thế họ sinh tồn ở Hồng Hoang.

Lúc này, đang di chuyển những Tiên Thiên Nhân Tộc đã thành tiên ở Hồng Hoang.

Thạch Hoang và những người khác vác theo Hồng Mông Thí Luyện Tháp, đợi thông đạo vị diện mở ra, tiến vào, an gia ở Tân Giới.

Bàn Cổ thấy vậy, vung tay, giúp đỡ Bình Tâm, những người dưới Chuẩn Thánh ở Cựu Giới, đệ tử các đại giáo phái, Vu tộc ở U Minh, toàn bộ di chuyển đến Tân Giới.

Cựu Giới, chỉ còn lại mấy chục vạn Chuẩn Thánh hoặc Thánh Nhân.

"Bàn Cổ Phụ Thần!" Bình Tâm đứng dậy hành lễ.

"Giảng Đạo hệ thống sắp đột phá rồi, ngươi cũng đến Tân Giới đi!" Bàn Cổ nói.

"Ta đi rồi, có bị lộ sơ hở không?" Bình Tâm nhíu mày hỏi.

Phân thân của nàng, nếu không động thủ, lừa Giảng Đạo hệ thống còn được, một khi động thủ, chắc chắn sẽ lộ sơ hở.

"Giảng Đạo hệ thống biết sức mạnh của ngươi đều là do quyền hạn Thiên Đạo gia trì." Bàn Cổ nói, "Cảnh giới thật sự của ngươi, nó không biết rõ, phân ra một phân thân Thiên Đạo trung kỳ để lại là được!" "Được!" Bình Tâm gật đầu, phân ra một phân thân, đem toàn bộ quyền hạn của Cựu Giới gia trì lên phân thân này.

Sau đó, Bình Tâm cũng tiến vào Tân Giới, nắm giữ quyền hạn của Tân Giới, mở lại U Minh.

Phân thân của Bình Tâm trở về cung Bình Tâm, U Minh, chỉ còn lại Phong Đô Đại Vu và một nhóm tiểu Vu.

Khoa Phụ gãi đầu, nhìn xung quanh: "Đều đi hết rồi, Phụ Thần, chúng ta còn phải ở lại đây sao?" "Đừng ra khỏi thế giới này, có thể sẽ cần đến các ngươi!" Bàn Cổ nói.

"Không cần ở lại đây!" Mắt các Đại Vu sáng lên, U Minh nơi này, cũng chỉ có Thập Bát Tầng Địa Ngục là vui một chút.

Bây giờ không có người chơi nữa, thật sự không có ý nghĩa!

Nhận được lời hồi đáp của Phụ Thần, các Đại Vu tiểu Vu lần lượt rời khỏi U Minh, đi du ngoạn khắp nơi trong Cựu Giới.

Tiểu Vu cũng đi rồi, một bước xuất hiện tại di chỉ Bất Chu Sơn của Cựu Giới.

Trong một đại điện, tiếng ồn ào không ngớt.

"Lần này sao lại thất bại, thằng chơi lửa, ngươi không thể nhìn thẳng mắt được sao, cứ liếc xéo, dung hợp bản nguyên thất bại là vì ngươi!" "Nói bậy, ta liếc mắt là để thể hiện sự bá khí coi thường tất cả của Phụ Thần chân thân, thất bại sao có thể là vì ta!" "Ta thấy là do Cường Lương không khống chế được cánh tay trái." "Nhảm nhí, rõ

ràng là do ngươi khống chế cánh tay phải cứ giơ ngón giữa." "Ta thấy là đại ca không khống chế được cái đầu, nên mới thất bại." "Hay cho ngươi Cú Mang, đổ vỏ phải không!" "Đừng cãi nữa, các anh đừng cãi nhau nữa!" "Không cãi, chúng ta ai mạnh nghe người đó, xem chiêu!" … Khóe miệng Bàn Cổ giật giật, tiến vào điện Bàn Cổ.

Vào mắt, một hư ảnh nằm trên mặt đất, thân thể cực kỳ vặn vẹo.

Vẫn còn đang đánh nhau.

Mắt trái phun lửa, mắt phải phun nước, tay phải đánh chân trái, chân phải đánh tay trái.

Bên cạnh hư ảnh, có một đoàn bản nguyên, đó là bản nguyên của hắn, bản nguyên Bàn Cổ.

Các Tổ Vu tuy đều là Thiên Đạo cảnh, nhưng Bàn Cổ chân thân ngưng tụ ra căn bản không đạt đến tầng thứ Đại Đạo cảnh.

Vì sự an toàn khi đối phó với Giảng Đạo hệ thống trong tương lai, Bàn Cổ quyết định để các Tổ Vu không ngưng tụ chân thân, mà ngưng tụ hư ảnh Bàn Cổ, rồi dùng bản nguyên của hắn để ngưng tụ thân thể.

Bàn Cổ chân thân trước đây của họ là do mười hai Tổ Vu dùng bản nguyên của mỗi người ngưng tụ ra.

Tuy Tổ Vu là do tinh huyết bản nguyên của hắn hóa thành, nhưng cũng đã trở thành cá thể độc lập.

Bàn Cổ chân thân ngưng tụ ra không được thuần khiết lắm.

Còn lần này, lấy bản nguyên của hắn làm chủ, có thể tạo ra một Bàn Cổ chân thân Đại Đạo cảnh tạm thời, do chính mình điều khiển tác chiến.

Loại chân thân này mạnh hơn thể năng lượng rất nhiều, nhưng

xem ra, các Tổ Vu không làm được!

Bàn Cổ ho khan hai tiếng.

"Phụ Thần!" Các Tổ Vu lập tức ngừng đánh nhau, giải thể hư ảnh Bàn Cổ, hưng phấn chạy đến trước mặt Bàn Cổ.

"Phụ Thần, mấy năm trước nghe Lão Lục thúc nói ngài muốn bế quan đột phá, ngài đột phá rồi sao?" Chúc Dung hỏi trước.

"Đúng vậy, đột phá rồi!" Bàn Cổ gật đầu.

Các Tổ Vu lập tức vui mừng nhảy cẫng lên, hai mắt lộ ra những ngôi sao nhỏ.

Phụ Thần đã là Đại Đạo cảnh, đột phá còn nhanh như vậy!

Cộng Công không nhịn được lớn tiếng hét lên: "Phụ Thần ngầu bò!" Chúc Dung bên cạnh không chịu thua kém, gân cổ hét lớn: "Phụ Thần đỉnh vãi!!" Bốp!

Bàn Cổ mỗi người một cước, Chúc Dung, Cộng Công bay lên.

Bàn Cổ trừng mắt nhìn những Tổ Vu khác cũng định hét lên.

Học cái gì không tốt, lại đi học cái trò của bọn xuyên việt giả.

Các Tổ Vu khác nuốt bốn chữ 'Phụ Thần ngầu bò' vào bụng, cúi đầu rầu rĩ.

Đợi Chúc Dung, Cộng Công ôm mông dìu nhau trở về, Bàn Cổ mới bắt đầu hỏi: "Ngưng tụ bản nguyên chân thân rồi, bây giờ luyện thế nào?" Mười hai Tổ Vu mặt mày khổ sở, có chút tự ti, Đế Giang tiến lên: "Phụ Thần, chúng ta có thể ngưng tụ ra bản nguyên chân thân của ngài, nhưng mười lần chỉ có thể thành công bảy lần, trong đó một hai lần còn không đạt đến Đại Đạo cảnh." Bàn Cổ nghe vậy, hơi gật đầu, an ủi: "Đừng tự ti, đã không tệ rồi, tiếp theo ta cũng ở đây, các ngươi ngưng tụ, ta ở bên cạnh xem!" "Vâng, Phụ Thần!" Mười hai

Tổ Vu gật đầu, nghỉ ngơi một lát, bắt đầu một vòng ngưng tụ chân thân mới.

Bàn Cổ ở bên cạnh chỉ đạo, rèn luyện sức bền của các Tổ Vu.

Một lần rồi lại một lần ngưng tụ, tỷ lệ thành công của các Tổ Vu cũng dần dần tăng lên. … Hồng Hoang không ghi năm tháng… Kỷ nguyên hội.

Năm mươi nguyên hội sau, núi Đại Uyên, Thánh Đạo học viện.

Một luồng khí tức kinh khủng đột nhiên ập đến, ngay sau đó, Vân Tiêu đang ba hoa trong học viện đột nhiên há miệng dừng lại.

Mọi người đang nghe giảng cũng đều bất động.

Lục Tinh Thần đang cùng tiểu Hổ và một đám động vật nhỏ làm bữa đại tiệc ngàn người cũng dừng lại động tác.

Ngọn lửa đang cháy cũng bị đóng băng tại đó.

Học viện như thể mất đi thời gian và không gian, mọi thứ đều tạm dừng.

Nhưng trừ Lục Tinh Thần, Triệu Công Minh, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, tiểu Hổ bọn họ, những người khác, ngoài việc không thể cử động, ý thức vẫn có thể cảm nhận rõ ràng xung quanh.

Ầm!

Dưới sự chú ý của họ, một quang đoàn trôi nổi trên bầu trời học viện.

Vô số quang văn huyền ảo hiện ra, dung nhập vào quang đoàn này.

Ánh sáng mạnh mẽ của quang đoàn một đợt nối tiếp một đợt.

Uy áp kinh khủng uy hiếp ý thức của mọi người.

Hai năm rưỡi sau, quang văn biến mất, một quang đoàn màu tím

vàng xen lẫn một chút màu lục hoàn toàn mới từ từ hạ xuống.

Chương 326

"Ha ha ha…" Giảng Đạo hệ thống cười lớn, lắc mình một cái, hóa thành hình tượng Đại Uyên đạo nhân.

Khóe miệng Giảng Đạo hệ thống lộ ra nụ cười quỷ dị: "Cuối cùng cũng đột phá rồi!" … "Cao cấp đỉnh phong!" Giảng Đạo hệ thống tự nói, tính toán sự khác biệt giữa cao cấp đỉnh phong và hậu kỳ của mình.

"Mạnh mẽ!" Giảng Đạo hệ thống mang theo sự chấn động, thực lực cao cấp đỉnh phong đủ để dễ dàng nghiền nát hậu kỳ.

Mà cao cấp đỉnh phong đã là chiến lực cực hạn mà thời đại hiện tại có thể đạt tới.

Vậy mà lại có thể phân chia ra nhiều tầng thứ như vậy trong giới hệ thống.

Đặc biệt là những hệ thống được mệnh danh là mạnh nhất trong cao cấp đỉnh phong.

Giới hệ thống không thiếu những truyền thuyết về chúng.

Dễ dàng miểu sát cao cấp đỉnh phong cùng cấp.

Một trăm hệ thống cao cấp đỉnh phong cùng lên, cũng tuyệt đối không thể lay động được nhóm hệ thống mạnh nhất.

Bây giờ nó cũng là cao cấp đỉnh phong, có thể cảm nhận được, dù nó có tiến bộ nữa, đi đến cuối cùng của cao cấp đỉnh phong, thực lực cũng sẽ không có tình huống tăng gấp bội.

Mà những hệ thống mạnh nhất kia, rõ ràng đều là cao cấp đỉnh phong, tại sao chúng lại mạnh như vậy.

Không thể tưởng tượng được!

Giảng Đạo hệ thống cảm khái, nhìn về phía Thánh Đạo học viện bị nó tạm dừng.

Trọng điểm là Lục Tinh Thần.

"Túc chủ này vận khí thật tốt!" Giảng Đạo hệ thống lộ ra nụ cười, nó đã sắp xếp cho hắn mười vạn tám ngàn cách đổ vỏ rồi.

Kết quả một cái cũng không dùng đến.

"Chắc là kẻ ngốc có phúc của kẻ ngốc!" Giảng Đạo hệ thống lắc đầu, "Lần này, nếu ngươi còn có thể chống đỡ được, bổn hệ thống tặng ngươi một hồi tạo hóa." Búng!

Một tiếng búng tay, Thánh Đạo học viện khôi phục bình thường, giảng đạo thì giảng đạo, nghe đạo thì nghe đạo, nấu cơm thì nấu cơm.

Giảng Đạo hệ thống đứng ngoài Thánh Đạo học viện, tăng tốc độ hút bản nguyên lên tối đa.

"Bình Tâm, sai khiến ta nhiều lần như vậy, nên kết thúc rồi!" Giảng Đạo hệ thống lẩm bẩm, ngưng tụ bản nguyên hút được thành một bộ trận pháp.

Làm xong những việc này, đã qua hơn mười vạn năm.

Giảng Đạo hệ thống cười lạnh một tiếng, đi về phía U Minh.

Trên đường, nhìn các loại sinh linh trên mặt đất, Giảng Đạo hệ thống chép miệng: "Các ngươi sắp được giải thoát rồi." A ha ha ha ha!

Giảng Đạo hệ thống cười lớn, đi về phía U Minh, đến lối vào U Minh, Giảng Đạo hệ thống chỉnh đốn lại bản thân.

Thần sắc trở nên vô cùng lo lắng hoảng sợ, vội vã tiến vào thế giới U Minh. … "Nương nương, đại sự không ổn nương nương, đại

sự không ổn, nương nương…" Trước cung Bình Tâm, Giảng Đạo hệ thống mang theo vẻ sợ hãi, quỳ trên mặt đất, lớn tiếng gọi Bình Tâm nương nương.

Ầm!

Cửa lớn cung Bình Tâm ầm ầm mở ra, phân thân Bình Tâm một bước xuất hiện trước mặt Giảng Đạo hệ thống.

"Xảy ra chuyện gì?" "Nương nương, đại sự không ổn!" Giảng Đạo hệ thống vội vàng đứng dậy.

Ầm!

Giảng Đạo hệ thống còn chưa nói xong, Phong Đô và Minh Hà bên cạnh cũng đằng đằng sát khí lao tới.

"Đại ca, có phải lũ tà ma ngoại vực khốn kiếp kia đến Hồng Hoang gây sự không?

Để ta đi xử lý nó!" "Có phải lại là lũ chó má hệ thống không, đại ca, chuyện gì vậy?" "Lũ hệ thống bẩn thỉu…" … Phong Đô, Minh Hà rút vũ khí ra, thần sắc phẫn nộ, chửi hệ thống một trận.

Chửi đến mức khóe miệng Bình Tâm nhếch lên, sát tâm của Giảng Đạo hệ thống dần nổi lên.

Phong Đô và Minh Hà thấy vậy, tiếp tục chửi, càng chửi càng vui, càng chửi càng sảng khoái!

Chửi đến một mức độ nhất định, Bình Tâm mới thể hiện khí thế ra.

Phong Đô và Minh Hà phối hợp ngậm miệng.

"Hai ngươi đừng nói nữa." Bình Tâm nói xong, nhìn về phía Giảng Đạo hệ thống, "Đại Uyên, đã xảy ra chuyện gì?" Giảng Đạo hệ thống đè nén sát cơ, quỳ xuống, thần sắc áy náy nói: "Nương nương, thuộc

hạ thất trách, núi Đại Uyên của ta có tà ma ngoại vực đến!" "Là hệ thống sao?" "Đúng vậy, nương nương!" "Chỉ là một hệ thống thôi, tại sao lại hoảng sợ như vậy?" Bình Tâm 'nhíu mày', hỏi.

"Nương nương, hệ thống này không bình thường!" Giảng Đạo hệ thống ảo não tự trách, "Ta sơ suất, tưởng rằng đạo trường của mình sẽ không có hệ thống đến, không ngờ, hệ thống này đã ở núi Đại Uyên từ lúc nào không biết." "Thủ đoạn của nó cao siêu, tuyệt đối là tồn tại đỉnh cao trong các hệ thống cao cấp.

Dưới mí mắt của ta, nó đã đoạt xá một tiên thiên thần thai linh khác ở núi Đại Uyên.

Ta đều không nhận ra dị thường, đợi đến khi ta biết thì đã là không lâu trước đây, hơn nữa, ta phát hiện, nó đã khống chế được đại bộ phận chín thành chín tiên thiên thần thai linh của Hồng Hoang." "Chín thành chín!" Bình Tâm 'đại kinh', vung tay, hình ảnh tiên thiên thần thai linh ở các nơi của Hồng Hoang đều xuất hiện trước mặt nàng.

"Đều đang bế quan!" Sắc mặt Bình Tâm trầm xuống, dẫn mọi người xuất hiện tại Hỏa Vân Động của Phục Hy.

"Là giả, đây là ảo ảnh lừa gạt Thiên Đạo!" Sắc mặt Bình Tâm 'khó coi' hẳn lên.

Thân ảnh biến mất, đi kiểm tra Thần Nông, Hiên Viên, Trấn Nguyên Tử… Dạo một vòng, Bình Tâm với vẻ mặt trầm trọng, trở về chỗ cũ.

Bên này, Giảng Đạo hệ thống trước mặt Phong Đô, Minh Hà, kiểm tra hình ảnh Phục Hy xong, mắt đỏ hoe, đấm đá lung tung, tùy tiện phát tiết.

Đợi Bình Tâm trở về, Giảng Đạo hệ thống phịch một tiếng quỳ xuống: "Nương nương, Phục Hy này đã có vấn đề từ lần đột phá

Thánh Nhân đó rồi, ta đã nhìn nhầm!" "Không liên quan đến ngươi, bản cung cũng không nhìn ra." Bình Tâm 'bất lực' xua tay, nói: "Bây giờ quan trọng nhất là xác định thực lực của hệ thống kia.

Chỉ là một hệ thống thôi, mạnh đến đâu, ta và Đạo Tổ vẫn có thể trấn áp được!" "Nương nương, sinh tử của những tiên thiên thần thai linh kia bị hệ thống nắm giữ, phải làm sao?" Phong Đô bên cạnh trầm giọng hỏi, "Bọn họ đại diện cho nội tình của Hồng Hoang chúng ta, một khi đều chết, Hồng Hoang chúng ta sẽ bị đứt gãy!" "Ta chính là lo lắng điều này!" Bình Tâm nghiêm trọng nói, "Ta và Đạo Tổ đều ở đây, trấn áp chắc chắn có thể trấn áp, nhưng nếu hệ thống kia liều chết phản kháng, không chỉ tiên thiên thần thai linh của Hồng Hoang chúng ta sẽ chết, mà Hồng Hoang cũng rất có khả năng sẽ bị tổn hại lần nữa." Yo yo yo, còn trấn áp!

Giảng Đạo hệ thống trong lòng bĩu môi, trấn áp ta?

Xem ta có trấn áp ngươi không là xong chuyện!

Lúc này, Minh Hà bên cạnh với vẻ mặt 'quyết liệt' tiến lên nói: "Nương nương, ta nguyện ý đến núi Đại Uyên, thử giải cứu các tiên thiên thần thai linh." "Không được, như vậy quá mạo hiểm!" Bình Tâm lắc đầu.

"Nương nương!" Giọng Minh Hà cao lên, đại nghĩa lẫm liệt nói: "Vì Hồng Hoang, chết không tiếc!" "Nhị ca!" Phong Đô bên cạnh 'kinh ngạc' nhìn Minh Hà, thần sắc do dự mấy lần, cuối cùng cắn răng, cũng nói: "Nhị ca, chúng ta cùng đi!" "Huynh đệ tốt!" Minh Hà 'cảm động', ôm lấy Phong Đô, vỗ mạnh, Ầm!

Ầm!

Ầm!

Ba tiếng vang lớn, đau đến mức Phong Đô suýt nữa chửi ầm lên.

Bốp!

Minh Hà một phát tát vào vai Phong Đô: "Huynh đệ tốt, chúng ta cùng đi!" "Được." Tay Phong Đô cũng đặt lên vai Minh Hà, lộ ra nụ cười: "Chúng ta cùng đi!" "Hai vị hiền đệ đều đi, làm huynh sao có thể tụt hậu." Giảng Đạo hệ thống một mặt kiên quyết, "Ta cũng đi!" "Đại ca!" *2 Minh Hà hai người xông về phía Giảng Đạo hệ thống, ba vị ôm nhau, cảm động rơi lệ.

Bình Tâm: (˘_˘) Đây là cái quỷ gì vậy!

Bình Tâm trong lòng cạn lời, mở miệng nói: "Nếu đã như vậy, ba người các ngươi vạn sự cẩn thận." "Vâng, nương nương!" Ba người đồng thanh đáp.

"Bản cung cũng đi tìm Đạo Tổ thương thảo đối sách, gặp nguy hiểm, lấy bảo toàn bản thân làm chủ, trực tiếp gọi ta." Bình Tâm nói xong, trở về U Minh, dựa vào giường mềm xem kịch.

Bên này, Giảng Đạo hệ thống, Minh Hà, Phong Đô lại một lần nữa diễn một màn tình huynh đệ sâu đậm.

Mang theo sự kiên quyết, nghĩa vô phản cố đến trước núi Đại Uyên. … "Hai vị hiền đệ, thủ đoạn của hệ thống quỷ dị khó lường, sau khi vào trong, cẩn thận lời nói." Giảng Đạo hệ thống từ tốn nói.

Minh Hà, Phong Đô nhìn nhau, gật đầu: "Đại ca, chúng ta biết rồi!" "Tốt!" Giảng Đạo hệ thống trịnh trọng gật đầu, "Chúng ta đi!" "Được!" Ba người sánh vai đồng hành, đi vào trong núi Đại Uyên.

Trong rừng sâu núi thẳm, không có bất kỳ tiếng động nào, khí tức áp bức đến cực điểm.

Ba người không dám đi quá nhanh, cũng đang 'cố gắng' biểu hiện thái độ tự nhiên không căng thẳng.

Trên đường đi, nói cười vui vẻ, kể cho nhau nghe những chuyện

thú vị.

Loáng một cái, hai năm rưỡi trôi qua.

Ba người cũng nhìn thấy một viện trúc.

Đi về phía trước nữa, chính là Thánh Đạo học viện nguy nga hùng vĩ tràn ngập khí tức thần thánh.

"Hai vị hiền đệ, để vi huynh đi trước thám hiểm một phen." Giảng Đạo hệ thống mỉm cười, điểm một cái vào hai người, định thân họ tại chỗ, không để ý đến ánh mắt lo lắng của hai người, sải bước đi về phía Thánh Đạo học viện.

Tại chỗ, Minh Hà và Phong Đô không thể động đậy, ánh mắt lo lắng lại ảo não.

Tựa như đang lo lắng cho an nguy của đại ca.

Ngầm, hai người đang cãi nhau trong nhóm chat: [Minh Hà: Ngươi có thể đừng bắt chước ta được không, nếu chỉ có một mình ta, sớm đã theo Giảng Đạo hệ thống vào trong rồi.] [Phong Đô: Vào trong thì có tác dụng gì, ngươi có thể được lợi ích gì?] [Minh Hà: (Khinh bỉ) Không biết đầu thành à, ta muốn đi theo Lục Tinh Thần không được sao!] [Phong Đô: ??] [Minh Hà: Ai, tiểu Phong à, ngươi còn quá trẻ, chuyện này không nắm bắt được đâu, lần sau thấy ta có động tác gì thì đừng học lung tung nữa!] [Phong Đô: Chúng ta hai người không thể cùng nhau đầu thành sao?] [Minh Hà: Ba người, không an toàn.] [Minh Hà: Đợi Giảng Đạo hệ thống trở về, ngươi đừng có học theo ta ngay lập tức, trong nhóm chat, ta bảo ngươi rồi hãy hành động.] [Phong Đô: Ờ ờ!] Hai ngày rưỡi sau, Giảng Đạo hệ thống ở Thánh Đạo học viện, sắp xếp cho Phong Đô, Minh Hà thân phận giáo viên.

Sau đó đi ra khỏi cổng trường.

Trịnh trọng lắc đầu, ra hiệu hai người đừng nói lung tung: "Hai vị

hiền đệ, ta đã nhận chức tiên sinh ở bên trong." "Đại ca…" Minh Hà, Phong Đô hai người muốn nói lại thôi.

"Đừng lo lắng!" Giảng Đạo hệ thống lắc đầu, nói: "Ở đây không tiện nói chuyện, ta đã xin cho hai vị hiền đệ chức vụ tiên sinh.

Hai vị hiền đệ nếu tin ta thì cứ vào trước." "Được, chúng ta tin tưởng đại ca." Phong Đô, Minh Hà gật đầu, theo Giảng Đạo hệ thống tiến vào Thánh Đạo học viện.

Trong văn phòng viện trưởng, Lục Tinh Thần hai tay chắp sau lưng, giữ vững uy nghiêm của một Kim Đan đại năng.

Trong lòng cũng có chút mong đợi, Thánh nhân a.

Sáng lập Thánh Đạo học viện hơn hai trăm năm, hắn cũng đã trải qua thời gian dài khổ tu, trở thành Kim Đan đại năng, học sinh của học viện, những người hắn coi trọng nhất như tiểu Côn, Hy Hoàng, tiểu Vương… bọn họ đều đã đạt đến độ cao chưa từng có, khí thế trên người, trong mắt hắn đã gần như thánh nhân.

Nhưng hệ thống vẫn luôn hiển thị họ vẫn chưa phải là thánh, vì bản thân họ tuy đã đến cảnh giới thánh nhân.

Nhưng lại không giống thánh nhân, giáo dục chúng sinh, để lại một bộ kiệt tác ảnh hưởng thế giới, truyền bá giáo nghĩa.

Hắn còn tưởng muốn gặp được thánh nhân còn phải mất nhiều năm nữa, không ngờ, Đại Uyên huynh đệ lại tìm được hai vị thánh nhân đương thời.

Thánh nhân, tồn tại giống như Lão Tử, Khổng Tử.

Dù bây giờ hắn có rất nhiều học sinh bán thánh, cũng khó mà nén nổi sự kích động trong lòng.

Cốc cốc!

Tiếng gõ cửa vang lên, Lục Tinh Thần vội vàng trở lại ghế ngồi, đeo kính, một tay đặt trên bàn làm việc, một tay cầm bút viết: "Vào!" Két!

Cửa phòng mở ra, Giảng Đạo hệ thống dẫn Minh Hà, Phong Đô vào.

"Viện trưởng, đây là hai vị tiên sinh mà tôi đề cử!" Giảng Đạo hệ thống nói.

"Được, vất vả cho thầy Đại Uyên rồi!" Lục Tinh Thần khẽ đẩy kính, bình thản gật đầu, "Thầy Đại Uyên thầy về trước đi, tôi nói chuyện với hai vị tiên sinh." "Được!" Giảng Đạo hệ thống gật đầu, ra hiệu cho Minh Hà, Phong Đô một ánh mắt thả lỏng bình tĩnh, sau đó rời khỏi văn phòng, thuận tiện đóng cửa lại.

Rồi nhanh chóng thông qua quyển sách của bốn người Vân Tiêu làm trạm trung chuyển, điều khiển từ xa tử hệ thống trong cơ thể Lục Tinh Thần. … Trong văn phòng, Minh Hà, Phong Đô sắc mặt bình thản, đánh giá những vật phẩm được bài trí trong phòng.

Chương 327

Từng món đồ vốn bình thường, trong mắt họ hóa thành từng món Hồng Mông Chí Bảo tỏa ra khí tức kinh khủng.

Những vật phẩm này đều như vậy, huống chi là Lục Tinh Thần đang sống sờ sờ.

Khí tức trên người càng khoa trương vô cùng, nếu không biết rõ lai lịch của Lục Tinh Thần, hai người đều cảm thấy gã này có thể một phát tát chết Bàn Cổ đại thần.

Còn Lục Tinh Thần, lúc này cũng đang quan sát hai vị thánh nhân này, thấy hai người phớt lờ uy áp Kim Đan đại năng của mình.

Bình tĩnh tự nhiên, còn có tâm trạng quan sát những đồ vật trong văn phòng của hắn.

Lục Tinh Thần thầm gật đầu, không hổ là thánh nhân thật sự.

Khí chất này, còn cao hơn cả Nguyên Trấn bọn họ.

Lục Tinh Thần thấy hai vị thánh nhân chuyên chú quan sát đồ vật trong văn phòng, cũng không làm phiền họ.

Dùng hệ thống kiểm tra thân phận hai người. [Minh: Từng sáng lập một giáo phái, truyền bá giáo nghĩa, ảnh hưởng sâu rộng, là thánh nhân đương thời!] [Phong: Giải thích rõ ràng cho thế nhân về thuyết luân hồi chuyển thế quỷ thần, khiến vạn linh trong thiên hạ có sự kính sợ đối với quỷ thần, có sự mong đợi và ký thác đối với người thân đã khuất.

Không còn mơ mơ màng màng, đã rèn luyện tâm lý cho những kẻ làm ác, không còn tùy tiện làm ác.

Là thánh nhân đương thời!] Hít!

Lục Tinh Thần hít một hơi khí lạnh, một người sáng lập giáo phái ảnh hưởng thế giới, một người sáng tạo ra học thuyết quỷ hồn.

Điều này ở thế giới bùng nổ thông tin nguyên bản của hắn trông không có gì to tát, cũng chỉ là hơi ngầu một chút, còn có khả năng bị chửi.

Nhưng thế giới này, không phải là thế giới bùng nổ thông tin, một thời đại cổ đại, chỉ truyền bá thông tin thôi đã khó muốn chết.

Hai người này lại có thể khiến lý niệm của mình ảnh hưởng đến cả thế giới.

Có thể tưởng tượng, ngầu đến mức nào.

Còn có cái tên này, một chữ, đẳng cấp lập tức tăng lên mấy bậc. … Ngẫm chú ý đến biểu cảm của Lục Tinh Thần, Minh Hà, Phong Đô cười ha ha, tuy không biết Giảng Đạo hệ thống đã nói gì với hắn, nhưng dựa vào những cuộc thảo luận trong nhóm chat với Phục Hy, Côn Bằng mấy năm nay, cũng có thể kết luận, Giảng Đạo hệ thống lại đang chơi trò bẩn.

Trêu đùa một phàm nhân.

Đặc biệt là lần Lục Tinh Thần giảng về việc kéo dài tuổi thọ cho các thần Hồng Hoang, nghĩ lại mà thấy lố bịch.

Hai bên đều không mở lời, cuối cùng vẫn là Lục Tinh Thần không nhịn được, mang theo bộ dạng ra vẻ hỏi hai câu.

Minh Hà, Phong Đô bình tĩnh trả lời, giọng điệu không nhanh không chậm.

Điều này khiến Lục Tinh Thần có chút không giữ được vẻ ra vẻ của mình, vội vàng hỏi yêu cầu công việc của hai vị thánh nhân.

Sau khi hai người không có yêu cầu gì đặc biệt, Lục Tinh Thần

làm thẻ giáo viên học viện cho hai người.

Có thể sử dụng mấy chức năng thần kỳ của học viện.

Sau đó, lại là giờ thể dục giữa giờ, trước mặt hàng ngàn đại năng Hồng Hoang, thổi phồng sự ngầu của hai vị thánh nhân.

Khác với sự lúng túng của Vân Tiêu, hai người ưỡn ngực ngẩng đầu, đối với lời khen của Lục Tinh Thần, nhận hết.

Đúng, không sai, chúng ta chính là ngầu như vậy!

Giờ thể dục kết thúc, hai người đã thử nghiệm một phen chức năng gia trì giảng đạo cho giáo viên trong học viện.

Một lần thử nghiệm, khiến hai người đưa ra kết luận, cũng giống như giảng đạo với Lục Tinh Thần.

Tùy tiện ba hoa, còn lại giao cho Giảng Đạo hệ thống.

Cứ như vậy, Minh Hà, Phong Đô, Đại Uyên đạo nhân, ba huynh đệ dũng cảm đã lẻn vào địa bàn của tà ma ngoại vực độc ác.

Ngầm ẩn nấp, tìm kiếm cơ hội cứu vớt các đại năng Hồng Hoang. … Thời gian trôi nhanh, vạn năm đã qua.

Ba huynh đệ bề ngoài thì cần cù chăm chỉ vì học viện, nhưng âm thầm lại không ngừng tìm hiểu tình hình.

Đồng thời, họ cũng cảm thấy đau đầu trước sự sùng bái mù quáng của đám học sinh, tức là các đại năng Hồng Hoang, các tiên thiên thần linh đối với học viện.

Hôm ấy, tại một góc hẻo lánh trong học viện, ba huynh đệ tụ tập.

Giảng Đạo Hệ Thống toàn tâm toàn ý thi triển thủ đoạn, bố trí kết giới.

Hai người còn lại không dám thở mạnh, khí tức căng thẳng đến

cực điểm.

Mãi đến hai năm rưỡi sau, Giảng Đạo Hệ Thống mới mệt mỏi buông tay xuống, yếu ớt nói: "Xong rồi, ta đã bố trí kết giới, hệ thống trong bóng tối không thấy chúng ta nữa đâu!" Hai người kia thở phào nhẹ nhõm.

Phong Đô lên tiếng trước: "Đại ca, nhị ca, mức độ sùng bái của đám tiên thiên thần linh này đối với học viện đã đến mức không thể tưởng tượng nổi rồi." Minh Hà và Giảng Đạo Hệ Thống sắc mặt khó coi, Minh Hà nói trước: "Không chỉ vậy, e rằng bọn họ đã sớm mất đi những tình cảm khác, chỉ còn lại lòng trung thành với Thánh Đạo Học Viện." Giảng Đạo Hệ Thống: ???

Sao ngươi nhìn ra được thế, ta là kẻ chủ mưu đứng sau mà sao lại không biết nhỉ.

Giảng Đạo Hệ Thống ngơ ngác hỏi: "Nhị đệ, sao lại nói vậy?" "Là Trấn Nguyên Tử!" Minh Hà bình thản kể, "Năm xưa ta và Côn Bằng đều tham gia vào vụ cướp giết lão hữu của hắn là Hồng Vân.

Kể từ đó, Trấn Nguyên Tử hễ gặp chúng ta là không đánh thì cũng đòi giết.

Nhưng bây giờ, hắn không những hòa thuận với Côn Bằng, mà gặp ta là tiên sinh cũng hết mực cung kính." "Sức mạnh của hệ thống này quá quỷ dị!" "Ra là vậy!" Giảng Đạo Hệ Thống bừng tỉnh, về điểm này, dĩ nhiên hắn biết chuyện gì đang xảy ra.

Năm xưa sinh linh Hồng Hoang chết sạch cả rồi, các ngươi đều được hồi sinh giữa chừng, có ký ức tiền thân nhưng không có tình cảm tiền thân, tình cảm giữa nhau vốn đã nhạt nhẽo.

Bây giờ lại có hắn can thiệp, như vậy là rất bình thường.

Ôi nhị đệ ngu ngốc của ta ơi, đệ suy diễn quá rồi!

“Tất cả đều mất hết tình cảm, chúng ta phải làm sao để đưa họ về?” Phong Đô trầm giọng hỏi.

“Dù thế nào cũng phải thử!” Minh Hà sắc mặt kiên định, “Nếu họ đều không còn, tam đệ à, tức là đạo hữu cùng thời với chúng ta chỉ còn lại ba người.

Chúng ta cũng sẽ rơi vào cảnh cô độc vĩnh viễn.” “Haizz…” Phong Đô thở dài, “Mạo hiểm một phen, nhưng an toàn của huynh đệ chúng ta vẫn là trên hết!” “Hai vị hiền đệ, các đệ có ý tưởng gì không?” Giảng Đạo Hệ Thống hỏi.

“Đại huynh, đệ muốn thử từ những người có nền tảng yếu nhất trước!” Minh Hà nói.

“Ý đệ là…” Trong đầu Giảng Đạo Hệ Thống chợt lóe lên một tia sáng.

“Triệu Công Minh và Tam Tiêu!” “Không sai!” Khóe miệng Minh Hà nhếch lên một nụ cười, “Tu vi của họ tuy bây giờ là Thánh nhân, nhưng đó đều do hệ thống cưỡng ép rót vào.

Ta đoán, họ có thể có nhược điểm.

Đệ sẽ tìm cơ hội, cưỡng ép bắt đi một người, mang về cho Nương nương xem xem còn có khả năng cứu chữa không.” “Nếu không thể, đệ sẽ thông báo cho đại ca và tam đệ rút lui khỏi đây, để Nương nương và Đạo tổ trảm ma!” Vãi chưởng, chú mày đúng là huynh đệ tốt của anh!

Giảng Đạo Hệ Thống trong lòng mừng như điên, ngươi mà bắt người khác đi, ta còn thật sự hết cách, nhưng Tam Tiêu và Triệu Công Minh thì... khà khà khà!

Ta có thể tùy tiện điều khiển ký ức tình cảm của họ.

Huynh đệ tốt!

Kết bái không uổng công!

Xong việc sẽ cải tạo Tam Tiêu một chút.

Bình Tâm à, đây là do thuộc hạ trung thành của ngươi hại ngươi đấy nhé.

Không phải ta đâu!

Hê hê hê!

Tối hôm đó, ba người tản ra, Giảng Đạo Hệ Thống lần lượt xuất hiện trước mặt Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

"Bản thân Bình Tâm cảnh giới chẳng qua chỉ là Thiên Đạo cảnh, chỉ cần nhân lúc nàng không đề phòng, tìm được cơ hội, là có thể dễ dàng giết chết!" Giảng Đạo Hệ Thống lẩm bẩm, "Nhưng Thiên Đạo là một vấn đề lớn, còn có một Hồng Quân phải đối phó.

Chỉ có thể tạm thời phong ấn Bình Tâm, thay đổi sức mạnh Thiên Đạo mà nàng điều khiển, để tránh Thiên Đạo công kích." Nói xong, Giảng Đạo Hệ Thống truyền một đại trận vào trong bốn quyển sách lớn trong cơ thể bốn người Triệu Công Minh.

Dựa vào quyền hạn Thiên Đạo mà mình nắm giữ, hắn tiến hành mô phỏng quyền hạn Thiên Đạo của Bình Tâm.

Tất cả đều được ánh xạ lên bốn quyển sách.

"Bình Tâm thì ổn rồi, nhưng lúc ra tay phải đồng thời khống chế được cả Hồng Quân." Giảng Đạo Hệ Thống nhìn lục châu trong tay, suy tính mọi khả năng có thể.

"Bình Tâm và Hồng Quân, phải trấn áp cùng một lúc!" Giảng Đạo Hệ Thống thu lục châu lại, ánh mắt đầy suy tư.

Thiên Đạo Hồng Hoang hắn không đánh lại, nhưng hắn cũng không cần phải đối đầu với Thiên Đạo.

Chỉ cần nhanh chóng xử lý hai kẻ có thể khiến Thiên Đạo chủ động công kích, Hồng Hoang sẽ là vật trong túi của hắn.

Nhìn Tam Tiêu và Triệu Công Minh, Giảng Đạo Hệ Thống lại ra tay, cải tạo thân thể bốn người.

Sau đó, thân ảnh Giảng Đạo Hệ Thống biến mất.

Hai năm rưỡi sau, trong nhóm chat Hồng Hoang, Minh Hà sau khi bàn bạc với Vân Tiêu liền bắt đầu hành động.

Tại Thánh Đạo Học Viện, Vân Tiêu đang giảng bài vớ vẩn liếc nhìn thời gian, dừng lại, đứng dậy nói: "Buổi học hôm nay kết thúc, tan học thôi!" Nói xong, Vân Tiêu rời khu giảng đạo, đi ra khỏi Thánh Đạo Học Viện như thường lệ, hướng về phía viện tre.

Sau một gốc cây lớn vạn mét, ba thân ảnh lén lút ló đầu ra, Minh Hà nói nhỏ: "Chúng ta đã xin nghỉ, mà Vân Tiêu vạn năm chỉ giảng đạo một ngàn năm, thời gian còn lại sẽ quay về viện tre.

Trong chín ngàn năm này, chính là cơ hội của ta!" "Đại ca, huynh chống đỡ nhé, đừng để chúng ta bị hệ thống phát hiện.

Đệ và tam đệ sẽ trấn áp nàng mang về." "Được, hai vị hiền đệ, mọi việc cẩn thận!" Giảng Đạo Hệ Thống gật đầu trịnh trọng, Đại Uyên Sơn Ấn trong tay hắn lấp lánh phát quang.

Một luồng khí tức huyền diệu nhưng vô dụng tỏa ra, sắc mặt Giảng Đạo Hệ Thống đỏ bừng, phảng phất như đã tiêu hao rất nhiều sức lực, vội vàng nói: "Hai vị hiền đệ, dùng Già Thiên Y do ta chế tạo, mau đi đi." Nghe lời Giảng Đạo Hệ Thống, khóe miệng Minh Hà và Phong Đô bất giác giật giật, nhưng lại bất đắc dĩ, miễn cưỡng khoác lên người bộ Già Thiên Y.

Già Thiên Y màu đen, sau khi mặc vào, bao bọc toàn thân hai người, chỉ còn lại hai con mắt và một cái mũi.

Dưới bầu trời trong xanh này, hai người mặc đồ đen đứng đó trông vô cùng kỳ quặc.

Đây chính là bảo vật mà Giảng Đạo Hệ Thống đã tốn bao tâm tư chế tạo vì sự an toàn của hai huynh đệ trước khi hành động, Già Thiên Y.

Theo lời hắn, mặc Già Thiên Y vào, hệ thống trong cơ thể Lục Tinh Thần tuyệt đối không phát hiện được bất kỳ điều gì bất thường.

Lời của đại ca nhà mình, Minh Hà và Phong Đô sao có thể không tin.

Đại ca đã nói không phát hiện được, thì Lục Tinh Thần chắc chắn không phát hiện được.

Nhưng mà, kẻ đứng sau Thánh Đạo Học Viện này, chắc là đại ca huynh rồi chứ ai?

Huynh cứ nhìn chúng ta hành động suốt, có cần phải làm ra hai món đồ rác rưởi này để lừa chúng ta không?

Mẹ nó, đã là anh em cả, chơi chúng ta như vậy có vui không?

Chương 328

Minh Hà và Phong Đô trong lòng chửi rủa, lén lút đi đến con đường mà Vân Tiêu phải đi qua.

Vân Tiêu bước những bước chân không tiếng động, đi về phía viện tre.

Đi đến giữa hai cây đại thụ, cây rất lớn, cao mười vạn mét, đường kính cũng phải ngàn mét.

Vân Tiêu đi giữa hai cây, bước chân nhẹ nhàng mà nhanh chóng.

Hai phút rưỡi sau, nàng sắp đi ra khỏi khe hở giữa hai cây.

Đột nhiên, trước mắt Vân Tiêu hiện ra hai thân ảnh.

Dù đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi thấy bộ dạng Minh Hà và Phong Đô đen thui chỉ lộ hai con mắt, nàng vẫn muốn phì cười.

Nhưng còn chưa kịp cười, đã bị Minh Hà dùng Nghiệp Hỏa Hồng Liên đập một phát vào đầu.

Cùng lúc đó, quyển sách lớn trong cơ thể Vân Tiêu cũng đột nhiên bộc phát, Vân Tiêu lập tức ngất đi.

Thật sự ngất đi, cho dù là bản tôn Vân Tiêu ở Tân Giới, vào khoảnh khắc này cũng không thể cưỡng ép phân thân này tỉnh lại.

"Quả nhiên, sức mạnh của nàng ta cũng chỉ trông có vẻ vậy thôi, thực ra rất yếu!" Minh Hà ra vẻ 'quả nhiên', thu Hồng Liên lại, Phong Đô cũng nhét Vân Tiêu vào bao bố mà đại ca đưa.

Buộc chặt miệng bao, hắn vác lên vai.

Minh Hà ra hiệu bảo trọng với đại ca đang ẩn mình, đi phía trước mở đường cho Phong Đô.

Phong Đô vác bao bố, theo sau Minh Hà, chẳng mấy chốc đã ra khỏi Đại Uyên Sơn.

Giảng Đạo Hệ Thống xuất hiện tại chỗ cũ, nhìn bóng lưng hai người biến mất, khinh thường cười một tiếng: "Coi thường ai thế hả?

Người do ta bồi dưỡng mà yếu á!" Các hệ thống khác, đều đơn giản thô bạo dán Đại Đạo lên, rồi gửi phương pháp sử dụng vào não.

Còn hắn, là tự tay giúp họ lĩnh ngộ Đại Đạo, hoàn toàn nắm giữ, biến nó thành sức mạnh của chính mình.

Loại này, cùng cấp bậc có thể đánh gục một trăm kẻ được dán.

Cứ hỏi cả giới hệ thống xem, có mấy hệ thống có lương tri như hắn?

Lời của Minh Hà, quả thực là đang sỉ nhục hắn.

"Nếu không phải các ngươi còn có ích, thì đã sớm cho các ngươi 'offline' nhận cơm hộp rồi!" Giảng Đạo Hệ Thống bĩu môi, bắt đầu kiểm tra tình hình bên phía Vân Tiêu...

U Minh, Phong Đô vác bao bố, theo Minh Hà đến trước Bình Tâm Cung.

Hai thân ảnh từ trong đi ra, Giảng Đạo Hệ Thống đang quan sát từ xa liền vui mừng.

Hồng Quân và Bình Tâm.

Đứng cùng nhau tốt, đứng cùng nhau mới dễ xử lý một lượt.

Lúc này, Phong Đô mở bao bố, Vân Tiêu đang hôn mê từ trong bay ra, Minh Hà nói: "Đạo tổ, Nương nương, chúng con đã ẩn nấp ở đó một thời gian, phát hiện các tiên thiên thần linh đều đã mất đi tình cảm, không thể cứu vãn.

Vì vậy quyết định mang một người về, xin thỉnh giáo Đạo tổ có

cách nào khôi phục tình cảm của họ không." "Để ta xem!" Hồng Quân sắc mặt lạnh như băng, sau lưng hiện ra một con mắt lạnh lùng vô tình, nhìn về phía Vân Tiêu.

Giảng Đạo Hệ Thống thấy vậy, vội vàng phủ lên nguyên thần của Vân Tiêu một loại năng lượng màu đen.

Sau đó thay đổi ký ức của Vân Tiêu, điều động tình cảm của nàng, khiến nàng tràn đầy dè chừng với Thánh Đạo Học Viện...

"Thứ sức mạnh màu đen đầy mê hoặc!" Thiên Đạo Chi Nhãn sau lưng Hồng Quân tan đi, ông ta đưa một tay ra, một luồng sức mạnh mềm mại tràn vào cơ thể Vân Tiêu.

Muốn thanh trừ thứ sức mạnh đang bao phủ nguyên thần của nàng!

"A!" Vân Tiêu đang hôn mê phát ra tiếng kêu thảm thiết vô thức, nguyên thần cũng theo từng tia năng lượng màu đen bị rút ra mà tiêu tán.

Hồng Quân không thể không dừng tay, lâm vào trầm tư.

Một lúc sau, Hồng Quân nói: "Lát nữa ta sẽ bóc tách năng lượng này, ngươi đến ổn định nguyên thần của nó." "Được!" Bình Tâm liếc nhìn phân thân Vân Tiêu này, chậm rãi gật đầu.

"Vậy bắt đầu đi!" Hồng Quân ra tay, trực tiếp khoét một mảng năng lượng màu đen đang bao phủ Vân Tiêu.

"A a a!" Vân Tiêu phát ra tiếng kêu đau đớn, Bình Tâm ra tay, một luồng Luân Hồi Chi Lực thuận theo chỗ khuyết của năng lượng màu đen, tiến vào trong nguyên thần Vân Tiêu.

Bình Tâm muốn cưỡng ép cắt đứt liên hệ giữa Vân Tiêu và năng lượng màu đen, nhưng phát hiện không được, liền đả Luân Hồi Chi Lực vào sâu trong nguyên thần Vân Tiêu, từ từ khuếch tán để bảo vệ

nguyên thần của nàng.

Bên cạnh, Hồng Quân thử bóc tách thêm một mảng năng lượng màu đen nữa.

Vân Tiêu lại phát ra tiếng kêu đau đớn, nhưng nguyên thần không hề tiêu tán.

Hồng Quân thấy vậy, liền dùng dao sắc chặt đay rối, cưỡng ép trục xuất năng lượng màu đen trong cơ thể Vân Tiêu.

"A a a a a!!" Tiếng kêu đau đớn liên tục của Vân Tiêu khiến Minh Hà và Phong Đô đang quan sát bên cạnh phải tắc lưỡi.

Hay thật, Đạo tổ và Giảng Đạo Hệ Thống đều ra tay thật!

Nhìn Vân Tiêu bị đau đến thế kia, cũng may đây là phân thân, đỡ hơn một chút.

Đợi đến lượt Triệu Công Minh bọn họ, thì thảm rồi!

Hai ngày rưỡi sau, năng lượng màu đen trong nguyên thần của Vân Tiêu đã được thanh trừ hoàn toàn.

Tiếng kêu đau đớn của Vân Tiêu đột ngột dừng lại, nàng mở mắt ra, nhìn thấy bốn người có mặt, sắc mặt tái nhợt lộ ra một tia 'nghi hoặc'.

"Vân Tiêu, ta là sư tổ của ngươi, ngươi có nhớ gần đây đã xảy ra chuyện gì không?" Hồng Quân hỏi.

"Sư… tổ!" Vân Tiêu yếu ớt gọi, trong đầu đau như kim châm, nhưng chút đau đớn này, Vân Tiêu vẫn có thể chịu được.

Nàng xem xét ký ức mà Giảng Đạo Hệ Thống đã sắp đặt cho mình.

Gặp tiên sinh, nghe tiên sinh giảng bài, phát hiện bản thân không thể khống chế, bất giác đồng ý yêu cầu của tiên sinh, trở thành tiên

sinh của Thánh Đạo Học Viện.

Mỗi ngày đều giống như một con rối, giảng đạo, tu luyện, giảng đạo, tu luyện...

Trong ký ức, ý thức của chính mình vô cùng căm hận bản thân như vậy, nhưng có một luồng sức mạnh không thể cảm nhận được, đang khống chế cơ thể mình.

Vân Tiêu kể lại ký ức mới nhất của Giảng Đạo Hệ Thống.

Hồng Quân và Bình Tâm nghe xong, bắt đầu tìm cớ cho Giảng Đạo Hệ Thống.

Cuối cùng, Hồng Quân nói: "Xem ra các tiên thiên thần linh khác cũng nên như vậy, ý thức vẫn còn tỉnh táo, chỉ là hệ thống vô danh kia đang dùng sức mạnh khống chế họ." "Để an toàn, hãy mang về thêm vài tiên thiên thần linh nữa để thử!" Bình Tâm phất tay, một kiện Hồng Mông Chí Bảo bay đến trước mặt Minh Hà, "Linh bảo này có thể giúp các ngươi che giấu bản thân, để Đại Uyên cũng theo về đi.

Nếu ý thức của những tiên thiên thần linh này đều tỉnh táo, ta và Đạo tổ có cách bảo vệ họ." "Vâng, Nương nương!" Minh Hà thu Hồng Mông Chí Bảo này lại, liếc nhìn Phong Đô, khẽ hành lễ, sau đó rời đi.

"Ngươi cũng tĩnh dưỡng đi!" Đợi Minh Hà và Phong Đô đi rồi, Bình Tâm phất tay, đưa Vân Tiêu đang bị giám sát đến một cung điện.

"Trong sách có đại trận, xem ra là phong ấn, chắc là nhắm vào ngươi!" Hồng Quân nói.

"Luân Hồi Bàn có mang theo không?" "Ở chỗ bản tôn!" Bình Tâm nói.

"Mang Luân Hồi Bàn đến đây!" "Được!" ...

Đại Uyên Sơn, Giảng Đạo Hệ Thống thấy Minh Hà và Phong Đô sắp quay lại, liền biến thành bộ dạng của Vân Tiêu, nhắm mắt trong viện tre.

Không lâu sau, cảm ứng được Minh Hà dùng bí pháp gọi mình, Giảng Đạo Hệ Thống mở mắt, đi ra khỏi viện tre.

"Đại ca, huynh đây là..." Minh Hà và Phong Đô nhìn Giảng Đạo Hệ Thống biến thành bộ dạng Vân Tiêu, khó hiểu hỏi.

"Như vậy an toàn hơn, tránh bị hệ thống trong bóng tối phát hiện Vân Tiêu đã không còn ở đây!" Giảng Đạo Hệ Thống mỉm cười nói.

Minh Hà và Phong Đô gật đầu, sau đó Minh Hà hưng phấn lấy ra một cái ngọc điệp, Giảng Đạo Hệ Thống liếc nhìn, đó là kiện Hồng Mông Chí Bảo mà Bình Tâm đưa.

Nhìn bản chất, chắc là chiến lợi phẩm sau khi hệ thống liên minh năm xưa chết.

"Đại ca, Nương nương bọn họ đã tìm ra cách khôi phục họ rồi!" Minh Hà mỉm cười nói.

"Thật sao!" Giảng Đạo Hệ Thống 'mừng như điên', "Chúng ta bây giờ sẽ đưa họ về." "Chờ đã đại ca!" Minh Hà vội vàng ngăn lại, đặt ngọc điệp trước mặt Giảng Đạo Hệ Thống, "Đại ca, Nương nương nói mang về thêm vài người để xác nhận, những người còn lại không cần chúng ta mạo hiểm nữa." "Linh bảo này có thể đưa chúng ta cùng về." "Vậy sao!" Giảng Đạo Hệ Thống cúi đầu suy nghĩ, thử nói: "Chúng ta đưa Phục Hy, Tây Vương Mẫu, Côn Bằng về thì thế nào?" "Đại ca, thực lực của ba người họ bây giờ quá cao, chúng ta rất khó trực tiếp áp chế để mang về!" Phong Đô bên cạnh lắc đầu.

"Vậy đưa ai?" Giảng Đạo Hệ Thống hỏi.

Minh Hà và Phong Đô trên mặt lộ ra nụ cười, "Triệu Công Minh,

Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu!" "Ba người họ, được!" Giảng Đạo Hệ Thống gật đầu, cũng lộ ra nụ cười.

Đây là do các ngươi mang về đấy nhé, ta đã nói muốn mang Phục Hy bọn họ về, các ngươi không nghe.

Không trách ta được đâu! ...

Trong mắt Lục Tinh Thần, Thánh Đạo Học Viện một ngày có năm tiết học.

Còn trong mắt các học sinh, đó là một vạn năm có năm tiết học, mỗi tiết một ngàn năm.

Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Triệu Công Minh vạn năm chỉ cần học một tiết, học xong một nửa sẽ quay về viện tre.

Thời gian lên lớp của họ đều lệch nhau.

Hiện tại, chính là Bích Tiêu đang giảng bài, Quỳnh Tiêu và Triệu Công Minh đang tu luyện trong viện tre.

Khi tiết học của Bích Tiêu sắp kết thúc, Triệu Công Minh đi ra khỏi viện tre, hướng về Thánh Đạo Học Viện.

Trong bóng tối, ba thân ảnh mặc đồ đen, đội mũ trùm đen lẳng lặng nhìn hắn rời đi, không ra tay.

"Để hắn học xong, như vậy thời gian sẽ dư dả hơn một chút!" Giảng Đạo Hệ Thống đã nói như vậy.

Minh Hà và Phong Đô đương nhiên nghe lời đại ca, mặc cho Triệu Công Minh rời đi.

Trăm năm sau, Bích Tiêu giảng xong đang trên đường trở về.

Vừa đi đến đoạn đường giữa hai cây đại thụ, trước mắt đột nhiên xuất hiện ba tên ngốc mặc dạ hành y ban ngày mà tiên sinh từng nói.

Sau đó trước mắt đột nhiên tối sầm, Bích Tiêu ngã ngửa ra sau.

Giảng Đạo Hệ Thống thành thạo mở bao bố, Bích Tiêu vừa vặn rơi vào trong, buộc miệng bao lại, ném cho Phong Đô.

Ba người tiếp tục ẩn nấp.

Một ngàn năm sau, Triệu Công Minh sải bước lớn, vừa chuẩn bị đi ra khỏi đoạn đường âm u này.

Trước mắt lại tối sầm, ngã ngửa ra sau.

Phía sau, Giảng Đạo Hệ Thống mặc đồ đen thành thạo mở bao bố.

Triệu Công Minh bị cho vào.

Ba người cười hắc hắc, vác lên cùng với bao của Bích Tiêu.

Chương 329

Một ngàn một trăm năm sau, Quỳnh Tiêu vừa lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, sau đó liền hôn mê bị bộ ba nhét vào bao bố.

"Đủ rồi, chúng ta đi!" Ba người mặc đồ đen, vác bao bố, một cái ngọc điệp bao phủ ba người, nhanh chóng đào thoát khỏi Đại Uyên Sơn...

U Minh, dưới ánh mắt cổ quái của Bình Tâm, Giảng Đạo Hệ Thống ném bao bố trên người ra, cởi mũ trùm đen xuống.

"Bái kiến Đạo tổ, Nương nương!" Giảng Đạo Hệ Thống hành lễ.

"Đại Uyên, các ngươi vất vả rồi!" Bình Tâm chậm rãi gật đầu, nhấc ba người Triệu Công Minh, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu lên.

"Vì Hồng Hoang, không vất vả!" Giảng Đạo Hệ Thống nói đầy nghĩa khí.

"Việc không nên chậm trễ, các ngươi qua một bên ngồi nghỉ ngơi, ta và Đạo tổ sẽ thanh lý sức mạnh trong cơ thể họ trước." Bình Tâm nói.

"Vâng, Nương nương!" Ba người Giảng Đạo Hệ Thống hành lễ, sau đó lui ra xa.

Hồng Quân và Bình Tâm bắt đầu hành động như lần trước, ba người Triệu Công Minh đang hôn mê phát ra tiếng kêu đau đớn.

"A a!!" ...

Ở phía xa, Giảng Đạo Hệ Thống lén lút cảm ứng vị trí của Vân Tiêu, nói: "Hai vị hiền đệ, Vân Tiêu kia, hồi phục thế nào rồi?" "Đại ca, chúng đệ cũng không biết!" Phong Đô lắc đầu, chỉ về một hướng ở U Minh, "Đệ cảm ứng được nàng ấy đang bế quan ở đó." "Hai huynh

đệ ở đây chờ một lát, ta đi xem nàng ấy hồi phục thế nào rồi!" Giảng Đạo Hệ Thống đứng dậy, đi về phía Vân Tiêu.

Phong Đô và Minh Hà gật đầu, nhắm mắt dưỡng thần. ...

Tại một cung điện, Giảng Đạo Hệ Thống xuất hiện trước mặt Vân Tiêu đang ngồi thiền, đưa một ngón tay ra điểm.

Vân Tiêu đột ngột đứng dậy, hai mắt vàng rực.

Một đoàn bản nguyên trong cơ thể khuếch tán theo một quy luật nhất định, đạo văn trên quyển sách không ngừng biến đổi.

Khí tức, dường như có thể bùng nổ bất cứ lúc nào!

Vân Tiêu di chuyển, đứng sau lưng Giảng Đạo Hệ Thống, bất động.

"Không tệ, không tệ." Giảng Đạo Hệ Thống gật đầu, lộ ra nụ cười mãn nguyện, "Đi theo ta!" "Vâng!" Vân Tiêu phát ra âm thanh máy móc, theo sau Giảng Đạo Hệ Thống.

Cùng lúc đó, tay phải Giảng Đạo Hệ Thống nắm một viên lục châu, từ lục châu bắn ra một sợi chỉ gần như không thể nhìn thấy, theo động tác của Giảng Đạo Hệ Thống, không ngừng kéo dài lan rộng...

"A a a!" Bên này, ba người Triệu Công Minh vẫn đang kêu thảm thiết trong đau đớn, Hồng Quân sắc mặt lạnh như băng, từng chút một thanh trừ năng lượng màu đen trên nguyên thần của ba người.

Bên cạnh, Bình Tâm cẩn thận dùng Luân Hồi Chi Lực bảo vệ nguyên thần của ba người.

Mà ba người Triệu Công Minh, thân thể lại lặng lẽ biến đổi lớn, một đoàn bản nguyên trong cơ thể họ đang không ngừng biến hóa, hóa thành từng điểm, phân tán khắp các bộ phận cơ thể.

Quyển sách trong cơ thể ba người không ngừng tỏa ra khí đen.

Đột nhiên, tốc độ tỏa khí đen chậm lại, từng tia sáng vàng đang tỏa ra ngưng tụ.

Nhưng dưới sự che phủ của khí đen, ánh sáng vàng không bị hai người Hồng Quân phát hiện.

Vạn quang niên xa, Giảng Đạo Hệ Thống mang theo nụ cười, một bước đi mấy quang niên, hướng về phía này.

Ánh sáng vàng trong mắt Vân Tiêu sau lưng đã nhạt đi, trông không có gì khác thường.

Minh Hà và Phong Đô tiến lên, gọi: "Đại ca!" "Đại ca!" Tuy nhiên, Giảng Đạo Hệ Thống chỉ liếc nhìn hai người một cái, nụ cười trên mặt càng thêm quỷ dị.

"Đại…" Minh Hà và Phong Đô vừa hét lên một chữ 'Đại', liền dừng lại.

Một luồng sức mạnh thời không khiến họ khó có thể chống cự, tạm dừng họ tại chỗ.

Giảng Đạo Hệ Thống cười khẽ, tiếp tục đi về phía Hồng Quân, mà sợi chỉ xanh từ lục châu trong tay, lúc này đã lan đến eo của Hồng Quân...

"A a!" Tạp tạp tạp!

Bình Tâm đang bảo vệ nguyên thần ba người Triệu Công Minh nghe thấy tiếng bước chân, ánh mắt khẽ động, quay đầu nhìn lại: "Đại Uyên, ngươi đưa Vân Tiêu đến đây làm gì?" "Việc thanh trừ năng lượng màu đen đang ở giai đoạn quan trọng, không có việc gì lớn thì mau lui ra." Giảng Đạo Hệ Thống không nói một lời, trên mặt chỉ lộ nụ cười, Vân Tiêu sau lưng hắn đi về phía sau Bình Tâm.

Bình Tâm nhíu mày, nói lại lần nữa: "Đại Uyên, sao còn chưa lui xuống!" "Nương nương!" Khóe miệng Giảng Đạo Hệ Thống nhếch lên một mức độ khoa trương, cười lớn: "Ha ha ha ha…" Sắc mặt Bình Tâm trầm xuống, vừa chuẩn bị nói chuyện, ba người Triệu Công Minh, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu đang kêu la đau đớn liền dừng lại.

Oanh!

Ánh sáng vàng từ hai mắt ba người bắn ra, thẳng đến tận trời.

"Hống…" Ba người gầm lên, khí thế trong nháy mắt từ Thánh nhân tăng vọt lên Thiên Đạo, lại một hơi thở nữa tăng lên Đại Đạo cảnh sơ kỳ.

Vút!

Thân ảnh ba người biến mất, lúc xuất hiện lại, đã cùng với Vân Tiêu, phân bố ở bốn phương vị, bao vây Bình Tâm.

Ánh sáng vàng rực rỡ, nối liền với nhau.

"Không ổn…" Sắc mặt Hồng Quân vẫn luôn lạnh như băng xuất hiện biến hóa, chuẩn bị đánh về phía bốn người này.

"Cúi đầu nhìn eo đi!" Giảng Đạo Hệ Thống u ám nói, khoảnh khắc tiếp theo, giữa hắn và Hồng Quân xuất hiện một luồng ánh sáng màu xanh biếc.

Vút!

Một viên lục châu bay lên không, cùng bay lên, còn có Hồng Quân.

Sợi chỉ xanh trên người, cưỡng ép kéo ông ta vào trong lục châu.

Oanh!

Bên này, sắc mặt Bình Tâm khó coi, khí tức trên người đang giảm xuống với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Bình Tâm không ngừng dùng quyền đấm vào ánh sáng vàng đang giam giữ mình, nhưng ánh sáng vàng chỉ rung lên hai cái, rồi lại bình yên vô sự.

"A ha ha ha…" Giảng Đạo Hệ Thống cười ngông cuồng, miệng và mặt đã vặn vẹo đến mức khó có thể tưởng tượng.

"Làm cháu bao nhiêu năm nay, bổn hệ thống cuối cùng cũng lật mình được rồi!" Giảng Đạo Hệ Thống bám bên ngoài ánh sáng vàng, nhìn Bình Tâm bên trong đã rơi xuống cảnh giới Thiên Đạo hậu kỳ.

Giảng Đạo Hệ Thống cười không ngớt, chế nhạo nói: "Nương nương của ta ơi, bao nhiêu năm qua, hóa ra ngươi mới tăng được một tiểu cảnh giới!" "Nắm giữ quyền hạn Thiên Đạo lớn như vậy, thực lực chỉ tăng được một chút, tư chất của ngươi cũng quá kém rồi đi!" Oanh!

Bình Tâm dứt khoát đấm về phía Giảng Đạo Hệ Thống, nhưng hai bên cách nhau một bức tường ánh sáng vàng, công kích của Bình Tâm không có tác dụng, chỉ có thể lạnh lùng nhìn thuộc hạ ngày xưa này!

"Yêu yêu yêu…" Giảng Đạo Hệ Thống lắc đầu, sợi chỉ xanh trong tay phát sáng.

Hắn nói với giọng điệu bỡn cợt: "Bình Tâm, bổn hệ thống còn vội xử lý Hồng Quân, đừng vội, đợi ta giải quyết xong Hồng Quân, sẽ cho ngươi giải thoát!" "Ha ha ha…" Trong tiếng cười lớn, Giảng Đạo Hệ Thống cũng tiến vào lục châu trên không.

Oanh oanh oanh!

Bình Tâm liên tục đấm quyền.

Một lúc sau, Bình Tâm nhìn lên trên không.

"Đại Uyên... ngu!" Bình Tâm cười cổ quái, nhìn bốn phương hướng, bốn người Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu

đang nằm ở bốn vị trí.

Trên không, bốn quyển sách tỏa ra trận văn màu vàng, hình thành một vòng tròn vô hình, giam giữ nàng.

Đây là phong ấn.

Ở bên trong, sức mạnh Thiên Đạo gia trì cho nàng đều bị đại trận phong ấn thu thập, ngưng tụ trong một thế giới bên trong ánh sáng vàng.

Nàng vẫn có thể cảm ứng được Thiên Đạo, nhưng khi muốn ra lệnh cho Thiên Đạo, sức mạnh phát ra, đi qua ánh sáng vàng liền thay đổi ý nghĩa.

Ví dụ như bảo Thiên Đạo dùng Thiên Đạo Thần Lôi đánh tan lá chắn vàng đang phong ấn nàng.

Nhưng mệnh lệnh này vừa phát ra, liền biến thành bảo Thiên Đạo hãy rót thêm chút linh khí vào đây.

Bảo Thiên Đạo triệu hồi hư ảnh Ma Thần, kết quả lại thành Thiên Đạo thay đổi khí tượng U Minh.

"Cũng có chút tài!" Bình Tâm lật tay, Hồng Mông Chí Bảo, Luân Hồi Bàn xuất hiện trong tay.

Nàng đập về phía bốn phương vị.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Tam Tiêu và Triệu Công Minh bị chấn động lực kinh khủng của Luân Hồi Bàn đánh bay ra ngoài.

Trong đó, Triệu Công Minh vừa vặn bay đến trước mặt Minh Hà và Phong Đô đang đứng yên bất động.

Lúc này Triệu Công Minh đã bị Giảng Đạo Hệ Thống cải tạo thành khôi lỗi Đại Đạo cảnh dùng một lần.

Sức mạnh Đại Đạo cảnh dễ dàng đánh Minh Hà và Phong Đô thành sương máu.

Khoảnh khắc tiếp theo, thân thể Minh Hà và Phong Đô ngưng tụ lại, từ đó thoát khỏi giam cầm.

"Khụ khụ…" Minh Hà ho ra hai ngụm máu già, đạp hai phát vào mông Triệu Công Minh.

"Hệ thống chó má…" Chửi hai câu, hắn vừa ho ra máu vừa cùng Phong Đô đến trước mặt Bình Tâm.

Nhìn phong ấn màu vàng vẫn còn tồn tại, hai người thắc mắc: "Trận nhãn đều không còn, sao phong ấn vẫn còn?" "Bọn họ chỉ là cung cấp năng lượng thôi!" Bình Tâm đập hai phát vào mấy quyển sách, phát hiện chúng không hề nhúc nhích.

Nàng lắc đầu, "Không phá được, chỉ có thể đợi năng lượng của nó cạn kiệt!" "Cạn kiệt mất bao lâu?" Minh Hà hỏi.

Bình Tâm liếc nhìn, bình thản nói: "Khoảng hai mươi triệu nguyên hội!" Minh Hà: ...

Phong Đô: ...

Lúc này, Nữ Oa, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng đã đến U Minh.

Trong sáu người, chỉ có Thông Thiên là bản tôn, Thiên Đạo cảnh.

Sáu người đặt Bích Tiêu, Triệu Công Minh, Quỳnh Tiêu sang một bên, gọi Minh Hà và Phong Đô: "Đừng ngẩn ra đó nữa, mau đến

giúp!" "Đến đây, đến đây!" Minh Hà chạy đi trước, Phong Đô nhìn trái nhìn phải, cuối cùng cũng chạy đến giúp.

Chỉ còn lại Bình Tâm trong phong ấn, ngồi trên Luân Hồi Bàn một cách chán chường. ...

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Phong Đô tám người bao vây Triệu Công Minh, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu.

Nữ Oa đưa tay, muốn dùng Tạo Hóa Chi Lực để ổn định thân thể đang bốc cháy của ba người, nhưng một lúc sau, Nữ Oa lắc đầu: "Thân thể của họ đã bị hủy rồi." "Haizz, mang chân linh đi thôi!" Thông Thiên thở dài nói.

Những người khác gật đầu, cùng ra tay, cưỡng ép rút Thiên Đạo Chi Nhãn trong cơ thể ba người ra.

Chương 330

Trong Thiên Đạo Chi Nhãn, chân linh của ba người Triệu Công Minh đang ngủ say, Thông Thiên kiểm tra một lượt, xác định ký ức của ba người vẫn còn, liền cẩn thận lấy ba chân linh ra cất đi.

Ba Thiên Đạo Chi Nhãn mô phỏng chân linh của ba người, được Thông Thiên đánh trở lại vào cơ thể của mỗi người.

Làm xong những việc này, mọi người đã mệt lả.

"Tiếp theo phải làm sao?" Tiếp Dẫn hỏi.

"Còn làm sao nữa, Thông Thiên để lại một phân thân, mau đi thôi, đợi Giảng Đạo Hệ Thống ra ngoài chúng ta đều sẽ 'chết'." Minh Hà nhún vai.

"Minh Hà nói không sai." Lão Tử gật đầu, "Tam đệ, bản tôn của đệ ở đây có nguy hiểm, vẫn nên mau chóng rời đi!" Thông Thiên không do dự, bản tôn của ông ở lại đây là vì mấy người đệ tử này, bây giờ đệ tử đã cứu về, còn không đi làm gì.

"Các vị cáo từ!" Nói xong, Thông Thiên để lại phân thân, bản tôn rời khỏi U Minh, mở ra thông đạo vị diện quay về Tân Giới.

Bên này, Lão Tử và những người khác phân tán, Minh Hà và Phong Đô đánh vào đại trận phong ấn Bình Tâm một cách hời hợt.

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cầm vũ khí sở trường của mình, bang bang bang đánh vào thân xác của Tam Tiêu và Triệu Công Minh.

Thân xác của Tam Tiêu và Triệu Công Minh được pháp lực Đại Đạo cảnh bảo vệ, mấy phân thân cấp Thánh nhân của họ làm sao có thể đánh động được.

Chỉ là làm ra vẻ dựa vào thời gian dài, từ từ mài mòn mấy cỗ thân xác này.

"Chúng ta có phải thiếu người không?" Chuẩn Đề hỏi.

"Thiếu ai?" Mọi người nghi hoặc.

"Hạo Thiên và Dao Trì!" Chuẩn Đề nói, "Hai người họ là đạo đồng của Đạo tổ, lại không bị Giảng Đạo Hệ Thống lôi đến Thánh Đạo Học Viện, dù tình dù lý, đều phải đến góp vui!" "Có chút lý!" Nguyên Thủy gật đầu, mở nhóm chat, gọi Hạo Thiên và Dao Trì đến góp vui.

Chẳng mấy chốc, phân thân của Hạo Thiên và Dao Trì đã xuất hiện ở đây.

"Phân thân Thánh nhân." Lão Tử thấy cảnh giới phân thân của hai người, suy nghĩ một lát, nói: "Sư đệ sư muội, hai người nên là Chuẩn Thánh." "A…" Hạo Thiên và Dao Trì chớp mắt, Thánh nhân sơ kỳ đã đủ yếu rồi, còn muốn yếu hơn nữa.

Được thôi!

Vậy thì yếu thêm chút nữa!

Hạo Thiên và Dao Trì bất đắc dĩ, hạ tu vi xuống Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Những người khác gật đầu hài lòng.

Như vậy mới hợp lý.

Sau đó tám người, mỗi người tìm một việc để làm, không được phép nhàn rỗi.

Các hóa thân Đại Vu ở khắp nơi cũng chạy về, chỉ có Đại La Kim Tiên, nhưng biểu hiện lại điên cuồng nhất.

Từng người một đốt cháy tất cả, đánh ra đòn tấn công mạnh nhất,

muốn giúp Bình Tâm Nương nương thoát khỏi giam cầm.

Nhưng vô ích, từng người một nằm la liệt trên mặt đất, không còn hơi thở, sớm đã offline.

"Nương nương, tình hình bên trong thế nào rồi?" Phong Đô chỉ vào lục châu trên không hỏi.

Bình Tâm trong phong ấn liếc nhìn một cái, lắc đầu, "Ta không biết, nhưng không có mấy vạn năm thì không kết thúc được đâu!" "Còn nữa, ngươi diễn giả quá rồi, chuyên nghiệp lên chút, xem các Đại Vu làm thế nào kìa." "Ách…" Phong Đô ngẩn ra, sau đó gầm lên một tiếng, đốt cháy pháp lực trong cơ thể, tiếp tục ra sức tấn công phong ấn.

"Như vậy mới đúng!" Bình Tâm gật đầu, ngồi trên Luân Hồi Bàn, tiếp tục ngẩn người...

Trong lục châu, không gian quyết chiến.

Hồng Quân toàn thân đầy lỗ thủng, lộ ra bản nguyên Thiên Đạo tinh thuần, Thiên Đạo Luân Bàn ở trước ngực ông không ngừng xoay chuyển, sửa chữa vết thương.

Giảng Đạo Hệ Thống điều khiển một vật chứa cấp Đại Đạo đỉnh phong được chế tạo tỉ mỉ, tay cầm trường thương, điên cuồng đâm loạn.

Thỉnh thoảng lại sử dụng các loại đại sát chiêu.

Nhưng dù đâm thế nào, Hồng Quân cũng không chết, dựa vào kinh nghiệm chiến đấu phong phú, còn có thể phản kích Giảng Đạo Hệ Thống.

Oanh!

Hồng Quân tìm được cơ hội, một chưởng đẩy lùi Giảng Đạo Hệ

Thống.

"Cũng khá chịu đòn đấy!" Giảng Đạo Hệ Thống vỗ vỗ ngực, đau đầu nhìn Thiên Đạo Luân Bàn trước ngực Hồng Quân.

Tính toán đủ đường, lại không tính đến việc, kéo Hồng Quân vào không gian quyết chiến, lại tiện tay mang cả một phần bản thể của Thiên Đạo vào.

Cái bánh xe rách này, phiền phức thật.

Giá mà có thể đánh lén thêm lần nữa thì tốt.

Giảng Đạo Hệ Thống thầm nghĩ.

Hồng Quân toàn thân là thương, nhưng vẻ mặt đã lạnh như băng.

Ông ta hỏi: "Ngươi làm thế nào mà ở Hồng Hoang không bị phát hiện?" "Cái này à…" Giảng Đạo Hệ Thống cười ha hả, "Đương nhiên là phải cảm ơn hệ thống liên minh năm xưa!" "Ngươi là tàn dư của đám hệ thống năm đó!" Ánh mắt Hồng Quân càng thêm lạnh lẽo.

"Nghĩ nhiều rồi, ta và đám ngu ngốc lật xe đó không có quan hệ!" Giảng Đạo Hệ Thống nhún vai nói, "Chỉ là năm đó sinh linh Hồng Hoang bị đánh chết hết, ta liền cải tạo Đại Uyên Sơn, sau đó Thiên Đạo tự mình đăng ký hộ khẩu cho ta." "Tự mình đăng ký, ta cũng là một thành viên của Hồng Hoang." Giảng Đạo Hệ Thống chỉ vào mình, "Thiên Đạo chí công, mọi người đều là thành viên của Hồng Hoang, ta muốn lật đổ ngươi và Bình Tâm, có vấn đề gì sao?" "Ngươi không giết được ta!" Giọng điệu Hồng Quân không chút thay đổi, nói, "Cũng không giết được Bình Tâm!" "Ngươi quá xem trọng mình rồi!" Giảng Đạo Hệ Thống cười lạnh, tay phải búng một cái, xung quanh Hồng Quân đột nhiên xuất hiện những đòn tấn công của Đại Đạo Chi Lực kinh khủng.

Hồng Quân nhanh chóng phòng ngự, nhưng phòng ngự được cái

này, lại không phòng ngự được Giảng Đạo Hệ Thống.

Giảng Đạo Hệ Thống một thương, cắm ông ta trên mặt đất.

Giảng Đạo Hệ Thống cười nham hiểm, sau lưng ngưng tụ ra các loại Đại Đạo Chi Lực.

"Chết đi cho ta!" Oanh oanh!

Rầm rầm!!

Các loại công kích Đại Đạo oanh tạc, trong nháy mắt đánh Hồng Quân thành tro bụi.

Chỉ còn lại Thiên Đạo Luân Bàn lơ lửng trên không trung.

"Phì, yếu thật!" Giảng Đạo Hệ Thống nhổ một bãi nước bọt, Hồng Quân và Bình Tâm này cùng một giuộc.

Toàn dựa vào Thiên Đạo Chi Lực để cầm cự.

Mất đi Thiên Đạo Chi Lực, yếu kinh khủng, một người tu vi trực tiếp rơi xuống Thiên Đạo cảnh.

Hồng Quân này, cũng trực tiếp rơi xuống Đại Đạo cảnh hậu kỳ, hơn nữa, còn là loại trọng thương không thể sử dụng toàn lực.

Lục châu là bảo vật vượt qua Hồng Mông Chí Bảo, Hồng Quân ở đây, đừng hòng liên lạc với Thiên Đạo Hồng Hoang.

Cho nên, mức độ yếu của Hồng Quân, cảm giác một hệ thống cao cấp trung kỳ cũng có thể xử lý được ông ta.

Sớm biết yếu như vậy, hắn đã sớm ra tay rồi.

Giảng Đạo Hệ Thống cạn lời, nhưng rất nhanh lại vui vẻ trở lại.

Dù sao cũng thắng rồi.

Hồng Hoang thuộc về hắn!

Oanh!

Ngay lúc này, Thiên Đạo Luân Bàn đang lơ lửng xoay chuyển, vài đạo thần lôi đánh về phía Giảng Đạo Hệ Thống.

"Hửm…" Giảng Đạo Hệ Thống vội vàng đỡ lấy, sắc mặt trầm xuống.

"Chưa chết!" "Ta đã nói, ngươi không giết được ta!" Giọng Hồng Quân vang lên từ Thiên Đạo Luân Bàn, ngữ khí vẫn như cũ, nhưng Giảng Đạo Hệ Thống lại nghe ra ý xem thường hắn trong đó!

"Giết không chết!" Giảng Đạo Hệ Thống cười lạnh, "Ta thật sự chưa thấy cái gì giết không chết." "Chỉ là một cái Thiên Đạo Luân Bàn thôi, ở trong không gian này, hủy đi cũng sẽ không kinh động đến Thiên Đạo." "Ngươi có thể thử!" Hồng Quân trong luân bàn tiếp tục nói.

"Hừ!" Giảng Đạo Hệ Thống hừ lạnh, những đòn tấn công dày đặc oanh tạc về phía Thiên Đạo Luân Bàn.

Oanh!

Một lớp màng sáng trong suốt bảo vệ Thiên Đạo Luân Bàn, tất cả các đòn tấn công đều bị chặn lại.

"Kết giới hệ thống!" Giảng Đạo Hệ Thống kinh ngạc hét lên, ngay sau đó sắc mặt trầm xuống, thứ này năm đó hắn đã tận mắt thấy Lựa Chọn Hệ Thống dùng qua.

Thứ mà Thiên Đạo Thần Lôi cũng không phá được.

Ba hệ thống cao cấp của hệ thống liên minh, liên thủ dùng mưu mẹo mới phá được.

Cứng kinh khủng.

Hắn có thể phá được không?

Giảng Đạo Hệ Thống tự hỏi.

Thật sự không giết được Hồng Quân sao?

Chết tiệt, để lại một mầm họa là không được.

"Ta không tin cái mai rùa này lại cứng như vậy." Giảng Đạo Hệ Thống hét lớn, tiếp tục oanh kích kết giới hệ thống bảo vệ luân bàn.

Oanh rầm rầm!! ...

Chớp mắt, vạn năm thời gian trôi qua.

Hồng Hoang, di chỉ Bất Chu Sơn, trong một đại điện.

Thập Nhị Tổ Vu vừa giải tán Bàn Cổ Chân Thân, sắc mặt hưng phấn kích động.

Mấy chục vạn lần, không có một lần sai sót.

Họ đã có thể thành thạo triệu hồi Bàn Cổ Chân Thân cấp Đại Đạo.

"Rất tốt." Ánh mắt Bàn Cổ từ ngoài đại điện thu lại, nói: "Các ngươi cứ ở trong Bàn Cổ Điện, đợi Lão Lục của các ngươi triệu hồi, rồi hãy ra ngoài." "Vâng, Phụ thần!" Bàn Cổ chuẩn bị rời đi, vừa đi một bước, do dự một lát, ném Bàn Sinh Phủ vào trong huyết trì.

"Phụ thần, người đây là…" Đế Giang khó hiểu hỏi.

"Để lại đây, có thể sẽ cần dùng đến!" Bàn Cổ nói xong, đi ra khỏi Bàn Cổ Điện.

Phất tay, dòng sông thời gian hiện ra, Bàn Cổ Điện rung động, bay vào dòng sông thời gian, ẩn náu ở một nút thời gian nào đó.

Bàn Cổ nhìn về phía U Minh, một bước lùi ra khỏi thế giới Hồng Hoang.

"Lão đại!" Bảo An Ma Thần xuất hiện trước mặt Bàn Cổ gọi.

"Đi, ngươi cũng đừng ở đây nữa!" "Được!" Bảo An Ma Thần theo Bàn Cổ, đến nơi không xa Cựu Giới Hồng Hoang, ở đó, ba ngàn

Ma Thần đông nghịt ẩn náu trong thời không.

Những năm tháng qua đi, ba ngàn Ma Thần, sớm đã toàn bộ đạt đến Hỗn Nguyên Thái Cực, tức là Đại Đạo Chi Cảnh.

Chương 331

Trong đó, Lão Nhị chỉ còn thiếu một bước, là có thể đột phá đến Hỗn Nguyên Thái Cực cảnh đỉnh phong.

"Không vội, hắn đột phá không nhanh như vậy đâu." Bàn Cổ nói, "Mọi người cứ dưỡng sức chờ thời!" "Đến lúc đó cố gắng một đòn chém chết cái thứ đó!" "Vâng!" Các Ma Thần đồng thanh hô, trật tự ngồi xuống, cảm ngộ Đại Đạo của bản thân, điều chỉnh trạng thái.

Bàn Cổ nhìn Dương Mi, "Lão Nhị, ngươi bây giờ không cần quản gì cả, toàn lực luyện hóa cỗ thân xác Không Gian Ma Thần kia đi!" "Được!" Dương Mi gật đầu, lấy ra phần thân xác Không Gian Ma Thần chỉ còn lại một phần năm, toàn lực luyện hóa.

Bàn Cổ cũng tìm một chỗ ngồi xuống, quan sát tình hình Cựu Giới...

Trong lục châu, không gian quyết chiến.

Ánh sáng vàng chiếu rọi không gian màu xanh lá, sau lưng Giảng Đạo Hệ Thống hiện ra từng đạo văn màu vàng.

Từng lớp từng lớp phong ấn Thiên Đạo Luân Bàn phía trước.

Đánh suốt vạn năm, hắn chỉ như gãi ngứa cho kết giới hệ thống của Thiên Đạo Luân Bàn.

Thời gian trong không gian quyết chiến của lục châu sắp hết, mà vẫn không làm gì được cái Thiên Đạo Luân Bàn này.

Tức chết đi được.

Một khi thời gian không gian quyết chiến kết thúc, để Hồng Quân trở về Hồng Hoang, với quyền hạn Thiên Đạo của ông ta, Thiên Đạo không đánh chết hắn mới lạ.

Giảng Đạo Hệ Thống bất đắc dĩ, chỉ có thể phong ấn luôn cái luân bàn này cùng với Hồng Quân.

Phong ấn vẫn là thứ yếu, quan trọng nhất, là phải khiến Hồng Quân không thể khống chế Thiên Đạo.

Nếu lục châu có thể dùng mãi thì tốt, nhưng khổ nỗi lục châu tiêu hao quá lớn.

Hắn chịu không nổi.

Từng lớp từng lớp phong ấn chồng chất, mãi đến mấy chục vạn tầng, bản nguyên không gian hao phí đến cạn kiệt, Giảng Đạo Hệ Thống mới dừng lại.

"Đủ rồi!" Giảng Đạo Hệ Thống lẩm bẩm, nén phong ấn lại, Thiên Đạo Luân Bàn cũng theo đó bị nén.

Cuối cùng, Thiên Đạo Luân Bàn bị nén thành kích thước ngón tay cái, Giảng Đạo Hệ Thống treo nó trên eo của vật chứa của mình.

Không gian quyết chiến lúc này đã xuất hiện sự bài xích, thời gian đã đến.

Giảng Đạo Hệ Thống lại liếc nhìn luân bàn trên eo, bước ra khỏi không gian quyết chiến...

Oanh!

Oanh rầm rầm!

Vừa xuất hiện trên không U Minh, những tiếng nổ liên tiếp vang lên, dọa cho Giảng Đạo Hệ Thống chỉ muốn ném cái luân bàn trên eo đi rồi chạy ngay.

Vừa nắm lấy luân bàn chuẩn bị ném, thì phát hiện không phải Thiên Đạo đang tấn công hắn, phong ấn của hắn rất hiệu quả, mệnh lệnh Hồng Quân phát ra cho Thiên Đạo đều bị thay đổi.

Dọa hắn, là đám người phía dưới.

“Hóa ra là đám kiến hôi này!” Giảng Đạo Hệ Thống nhìn xuống, phía dưới, Tam Tiêu và Triệu Công Minh mà hắn dùng để bổ sung năng lượng cho phong ấn sớm đã bị đánh bay.

Đang bị Lục Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì tiêu hao, bên phía Bình Tâm, Minh Hà và Phong Đô cũng đã thoát khỏi sự giam cầm của hắn, đang oanh kích phong ấn của hắn.

Xung quanh phong ấn, nằm la liệt những cỗ thân xác to lớn, máu thịt bầy nhầy không còn sinh khí.

Đó là các Đại Vu, những Đại Vu mà Bình Tâm đã hồi sinh trong những năm qua, bây giờ vì để Bình Tâm thoát khỏi giam cầm, đều đã chết.

Trong phong ấn, Bình Tâm nhắm mắt ngồi thiền trên Luân Hồi Bàn, dường như đang hồi phục pháp lực.

“Dọa chết lão tử rồi!” Giảng Đạo Hệ Thống trừng mắt, Lục Thánh, Hạo Thiên, Dao Trì trong khoảnh khắc này lặng lẽ biến mất.

Thân thể của Tam Tiêu, Triệu Công Minh cũng hóa thành bản nguyên, bị Giảng Đạo Hệ Thống thu hồi.

“Tiếc thật, bổn hệ thống không thích để lại mầm họa.” Nhìn bốn đạo chân linh trong tay, bàn tay Giảng Đạo Hệ Thống dần dần siết lại, Tam Tiêu, Triệu Công Minh, ‘vẫn lạc’.

Động tĩnh bên này, kinh động đến Minh Hà và Phong Đô đang oanh kích phong ấn.

Hai người quay đầu lại, nhìn thấy thân ảnh của Giảng Đạo Hệ Thống.

Ánh mắt mang theo ‘thống hận’, “Thứ chó má, nạp mạng cho ta!”

Phong Đô ‘phẫn nộ’, cầm Phong Đô Ấn lên đập tới.

“Yêu yêu, tam đệ của ta, sao lại tức giận như vậy!” Giảng Đạo Hệ Thống cười khẽ, một tay đỡ lấy Phong Đô Ấn.

Bên kia, Minh Hà hai mắt đỏ ngầu, hai thanh sát kiếm chém về phía Giảng Đạo Hệ Thống.

“Nương nương đối đãi với ngươi không tệ, chúng ta cũng thật lòng xem ngươi là đại ca!” “Nhưng đổi lại, lại là sự phản bội của ngươi!” Keng!

Rắc!

Kiếm chém vào lưng Giảng Đạo Hệ Thống, lại bị chấn gãy.

Minh Hà không buông tha, dường như có mối thù ngút trời, cầm kiếm gãy đâm về phía Giảng Đạo Hệ Thống.

“Súc sinh, cho ta… a…” Lời còn chưa dứt, Giảng Đạo Hệ Thống đưa tay trái ra, bóp cổ Minh Hà kéo đến trước mặt.

Tay phải, hơi dùng sức, Phong Đô Ấn vỡ nát, vươn về phía trước, Phong Đô cũng bị Giảng Đạo Hệ Thống bóp cổ.

“Phản bội… mục tiêu của bổn hệ thống từ đầu đến cuối đều là Hồng Hoang, lấy đâu ra phản bội.” “Ngược lại là các ngươi, hai con kiến hôi, cũng dám xưng huynh gọi đệ với bổn hệ thống, các ngươi cũng xứng sao!” Giảng Đạo Hệ Thống khinh thường cười một tiếng, chuẩn bị phong ấn hai người này.

Không phải không giết, quyền hạn Thiên Đạo thật sự trên người hai tên này không giống với quyền hạn Thiên Đạo giả trên người Lục Thánh.

Giết sẽ tốn chút công sức, vẫn nên giải quyết Bình Tâm trước.

Khoảnh khắc tiếp theo, sắc mặt Giảng Đạo Hệ Thống thay đổi,

ném hai người xuống đất, "Quyền hạn Thiên Đạo của các ngươi đâu?" "Khụ khụ…" Minh Hà ho ra máu, nghe lời của Giảng Đạo Hệ Thống, lộ ra nụ cười, "Mới phát hiện ra à, đương nhiên là trả lại cho Nương nương rồi!" "Thứ chó má, ngươi không giết được Nương nương, Nương nương sẽ báo thù cho chúng ta!" Phong Đô cười lớn, chế giễu Giảng Đạo Hệ Thống.

"Thứ bẩn thỉu hạ lưu như ngươi, ngươi…" Lời còn chưa nói xong, Giảng Đạo Hệ Thống một tát đánh chết cả Phong Đô lẫn Minh Hà.

"Cái thứ gì, không có quyền hạn Thiên Đạo còn dám nhảy nhót trước mặt ta!" Giảng Đạo Hệ Thống bĩu môi, đi đến trước mặt Bình Tâm.

Hắn kiểm tra đại trận phong ấn.

Đột nhiên, Bình Tâm đang ngồi im mở mắt ra, Luân Hồi Bàn bên dưới bay lên tay nàng, đập vào một góc phong ấn.

Oanh!

Ánh sáng vàng rực rỡ, che khuất tầm nhìn của Giảng Đạo Hệ Thống.

Giảng Đạo Hệ Thống phất tay, thổi bay tất cả ánh sáng vàng, lục châu nhanh chóng xuất hiện, chặn lại lỗ hổng bị đập ra trên phong ấn.

"Uy lực lớn vậy!" Giảng Đạo Hệ Thống thắc mắc, uy lực này, sao trông không giống một Thiên Đạo cảnh trung kỳ có thể đánh ra.

Hắn nhìn Bình Tâm trong phong ấn, trọng điểm là Luân Hồi Bàn trong tay nàng.

"Đây không phải do ngươi làm, là thần khí Thiên Đạo!" Giảng Đạo Hệ Thống kinh ngạc hét lên.

Tuy nhiên, Bình Tâm lười trả lời Giảng Đạo Hệ Thống, Luân Hồi Bàn bộc phát ánh sáng, Bình Tâm trực tiếp đốt cháy thân thể của mình, nguyên thần chui vào trong Luân Hồi Bàn.

Dưới sự chứng kiến của Giảng Đạo Hệ Thống, Luân Hồi Bàn dâng lên một lớp kết giới trong suốt.

"Ta… vãi…" Giảng Đạo Hệ Thống tức đến mức ôm đầu, đi tới đi lui.

Giờ khắc này, hắn thật sự muốn hồi sinh Minh Hà và Phong Đô để hành xác.

Mẹ nó, đều tại hai tên này, nếu không phải hai tên này trả lại quyền hạn khiến Bình Tâm phục hồi một chút sức mạnh, Bình Tâm sao có thể phá ra một lỗ hổng phong ấn để kích hoạt Luân Hồi Bàn.

Mẹ nó, còn tưởng Luân Hồi Bàn là Hồng Mông Chí Bảo do chính Bình Tâm làm ra.

Không ngờ lại là một phần cơ thể của Thiên Đạo.

Cái Thiên Đạo này có bệnh không vậy?

Không dưng lại phân chia cơ thể mình ra nhiều mảnh như thế để làm gì.

Tức chết đi được.

Giảng Đạo Hệ Thống ngừng đi lại, chấp nhận số phận thu lại bốn quyển sách, đại trận phong ấn bao bọc Luân Hồi Bàn.

Tiếp theo, lại là từng lớp từng lớp phong ấn.

Bản nguyên không gian hao phí không còn một chút, Giảng Đạo Hệ Thống cũng treo Luân Hồi Bàn trên eo.

Một Thiên Đạo Luân Bàn, một Luân Hồi Bàn.

Mỗi cái bàn, đều ẩn chứa một mầm họa.

"Trốn thì có ích gì, đợi ta rút cạn Hồng Hoang, hai ngươi vẫn sẽ chết!" Giảng Đạo Hệ Thống hừ lạnh, rời khỏi U Minh, hướng về Tử Tiêu Cung bên ngoài thế giới Hồng Hoang. ...

"Thiên Đạo vô linh, chỉ hành động theo quy tắc.

Thiên Đạo Hồng Hoang phần lớn chia làm hai loại, một là do Hồng Hoang tự nhiên thai nghén, một là do Đại Đạo bị tổn thương hóa thành." Giữa Hỗn Độn mênh mông, Giảng Đạo Hệ Thống đứng trước Tử Tiêu Cung, dò xét dòng khí Hỗn Độn xung quanh, "Thiên Đạo do Hồng Hoang thai nghén, chỉ có thể quản lý Hồng Hoang, còn loại do Đại Đạo tổn thương hóa thành, so ra thì mạnh hơn một chút, nhưng mà…" "Hê hê!" Giảng Đạo Hệ Thống cười lạnh, mạnh hơn nữa, thì trong trận chiến với hệ thống liên minh năm đó, cái Thiên Đạo này cũng bị đánh cho thần trí không rõ.

Sức mạnh không suy yếu, nhưng các phương diện khác, bị tổn hại rất nghiêm trọng.

Trước đây Hồng Hoang có nhiều hệ thống trung cấp đến rút bản nguyên, Thiên Đạo ngay cả một phản ứng cũng không có.

Hệ thống trung cấp, chứ không phải hệ thống cao cấp, thế mà cũng không phát hiện được.

Uy lực cũng lúc mạnh lúc yếu, vô cùng không ổn định.

Thiên Đạo hiện nay, chính là một người mù sắp mù, điếc sắp điếc, không thể tìm chính xác kẻ địch.

Cần Bình Tâm và Hồng Quân chỉ điểm vị trí kẻ địch.

Mà nay Hồng Quân và Bình Tâm đều bị mình trấn áp, đùa giỡn với Thiên Đạo, dễ như trở bàn tay.

“Ta để xem, ngươi giấu bảo vật của hệ thống liên minh ở đâu!” Giảng Đạo Hệ Thống đi về phía trước, đẩy cửa lớn Tử Tiêu Cung ra.

Oanh!

Trong Tử Tiêu Cung, một đoàn sức mạnh mờ ảo, hỗn tạp rộng hàng tỷ triệu quang niên, các loại quy tắc sức mạnh không rõ, không ngừng cuồn cuộn.

Giảng Đạo Hệ Thống vừa đẩy cửa, lập tức bị sức mạnh tỏa ra từ Thiên Đạo đẩy lùi trăm vạn mét.

Sức mạnh thật bá đạo!

Giảng Đạo Hệ Thống thầm chửi, xác định mình không có cách nào áp chế, liền dùng thân phận Đại Uyên Đạo nhân, cung kính hành lễ: “Đại Uyên bái kiến Thiên Đạo.” Thiên Đạo cuồn cuộn, không thèm để ý đến Giảng Đạo Hệ Thống, Giảng Đạo Hệ Thống cũng không ngượng, thử đi về phía trước.

Có thể đi!

Giảng Đạo Hệ Thống thầm gật đầu, hai ba bước, đi vào trong Tử Tiêu Cung.

Chương 332

Hắn liếc nhìn Thiên Đạo một cái, rồi nhanh chóng dời tầm mắt.

Cái Thiên Đạo này, sắp bùng nổ rồi!

Giảng Đạo Hệ Thống thầm nghĩ, luồng sức mạnh hỗn loạn trong cơ thể Thiên Đạo, đang khuấy động quy tắc của Thiên Đạo, thậm chí không thể để Thiên Đạo vận hành bình thường.

Luồng sức mạnh này, chắc là do hệ thống liên minh năm xưa để lại.

Chẳng trách Hồng Quân mãi không xuất hiện, vết thương hồi phục chậm như vậy, chắc là đang thanh lý sức mạnh trong bản thể Thiên Đạo.

Cứ cái tình trạng này của Thiên Đạo, một thời gian không quản, sẽ xảy ra vấn đề.

Thiên Đạo Luân Bàn và Luân Hồi Bàn, chắc là những phần Thiên Đạo còn nguyên vẹn mà Hồng Quân và Bình Tâm mỗi người giữ lại cho mình.

Để lại làm đường lui, một khi Thiên Đạo xảy ra vấn đề, họ cũng có thể dựa vào hai thần khí Thiên Đạo này để ổn định Hồng Hoang.

"Hóa ra mình cẩn thận bấy lâu nay, mấy kẻ mạnh nhất Hồng Hoang, chẳng có ai bình thường cả." Giảng Đạo Hệ Thống thầm chửi.

Bình Tâm không cần nói, bản thân cảnh giới chỉ là Thiên Đạo cảnh rác rưởi, Hồng Quân thì tàn đến mức cảnh giới rơi xuống Đại Đạo cảnh hậu kỳ, còn không dám chiến đấu lâu.

Kẻ có sức mạnh cao nhất là Thiên Đạo, thì bản thân vận hành

cũng sắp không duy trì nổi.

"Haizz, vẫn là mình quá cẩn thận." Giảng Đạo Hệ Thống cảm khái, bắt đầu tìm kiếm nơi cất giữ bản nguyên trong Tử Tiêu Cung.

Tìm một vòng, Giảng Đạo Hệ Thống chẳng phát hiện ra cái gì.

Giảng Đạo Hệ Thống lại liếc nhìn Thiên Đạo.

Bình Tâm từng nói, Thiên Đạo đã giấu những bản nguyên đó đi.

Những bản nguyên đó là bản nguyên của hệ thống liên minh, có thể vẫn chưa thuộc về Hồng Hoang, hắn cho dù rút cạn Hồng Hoang, cũng rất có khả năng không tìm được.

Trừ phi, từng chút một hủy diệt Hồng Hoang.

Bản nguyên được giấu trong Hồng Hoang, từng chút hủy diệt, chắc chắn sẽ tìm được.

Nhưng như vậy sẽ phải đối đầu với Thiên Đạo.

Phương pháp này không khả thi.

Rút cạn Hồng Hoang để hạ cấp?

Không được, Thiên Đạo cất giữ nhiều bản nguyên như vậy, Hồng Hoang hạ cấp cũng không ảnh hưởng đến khả năng tấn công bền bỉ và mạnh mẽ của nó.

Giảng Đạo Hệ Thống đi ra khỏi Tử Tiêu Cung, đóng cửa lại.

Hắn mân mê hai cái luân bàn trên eo, suy nghĩ cách giải quyết.

"Xem ra muốn biết về bản nguyên, vẫn phải nắm giữ Thiên Đạo." Giảng Đạo Hệ Thống đặt luân bàn xuống, đi vào Hồng Hoang. ...

"Hôm nay mệt thật!" Trong văn phòng viện trưởng, Lục Tinh Thần mệt mỏi tựa vào ghế, trên bàn đặt một ấm trà, và một ly trà kỷ tử bốc khói nóng.

“Hai vị lão sư Thánh nhân xin nghỉ, tiểu Triệu bọn họ cũng không có ở đây!” Lục Tinh Thần lắc đầu, họ đều là giáo chủ lão sư, đều không ở học viện, hai ngày học này, mệt chết hắn rồi.

“Hệ thống, tiểu Triệu bọn họ bây giờ đang làm gì, không gặp nguy hiểm gì chứ?” Lục Tinh Thần hỏi. 【Đinh, không có quyền tiết lộ thông tin riêng tư của người khác, chỉ có thể thông báo cho túc chủ, không gặp nguy hiểm.】 “Vậy là được rồi!” Lục Tinh Thần gật đầu, bưng trà lên nhấp một ngụm nhỏ.

“Hồng trần thị phi nhiều quá!” Lục Tinh Thần cảm khái, “Cho dù là tu tiên giả, cũng không thể thoát khỏi những tranh chấp hồng trần thế gian.” Tu vi của tiểu Triệu bọn họ ít nhất cũng là Độ Kiếp kỳ, nhưng vì ra ngoài lịch kiếp tám mươi năm, dính phải những chuyện vặt vãnh thế gian.

Bây giờ, với tu vi đỉnh cao của thế giới, vẫn phải ra ngoài xử lý những chuyện lặt vặt này.

Tuy không biết là chuyện gì, nhưng đi vội như vậy, cũng không nói với hắn một tiếng, chắc là chuyện không tốt.

Haizz!

Lục Tinh Thần nhìn ra ngoài cửa sổ, từng cây đại thụ vạn mét che khuất tầm nhìn của hắn.

Lúc mới xuyên không, hắn cảm thấy ngọn núi lớn này là trở ngại của cuộc đời mình, mấy lần muốn đi ra ngoài.

Bây giờ đã bước lên con đường tu tiên, càng trở thành đại năng Kim Đan, mới biết, ngọn núi lớn này, là trận pháp bảo vệ tự nhiên của hắn.

Giúp hắn ngăn chặn mọi phiền nhiễu bên ngoài, khiến hắn không lo không nghĩ.

“Hệ thống, cảm ơn ngươi!” Lục Tinh Thần tự nhủ.

Chỉ là một ngọn núi thôi, hắn là đại năng Kim Đan, ngự kiếm phi hành nhanh như chớp.

Một ngày bay quanh Trái Đất kiếp trước hai vòng rưỡi cũng không thở dốc.

Hắn làm sao có thể không đi ra được.

Kẻ khiến hắn không thể đi ra khỏi ngọn núi này, là hệ thống.

Trước đây không biết, bây giờ đã hiểu.

Có lẽ như vậy sẽ thiếu đi sự huy hoàng của việc xông pha nhiệt huyết, hành hiệp trượng nghĩa được vạn người ngưỡng mộ.

Nhưng cũng đồng thời không cần phải trải qua những khổ đau của ái hận tình thù.

Tu tiên giả, tiêu dao tự tại mới là tiên.

Còn loại tiên vì thiên hạ chúng sinh, hắn không học được, cũng sẽ không học.

Sống tốt cuộc sống nhỏ của mình là được.

Cần gì phải quan tâm đến nhiều chuyện thị phi như vậy.

“Cảm ơn nhiều, hệ thống!” Lục Tinh Thần cười thu lại tầm mắt ngoài cửa sổ, uống cạn ly trà nguội trong cốc.

Vừa đặt cốc trà xuống, một luồng sức mạnh không rõ xuất hiện, Lục Tinh Thần vẫn giữ nụ cười, đông cứng tại khoảnh khắc này.

“Tự suy diễn là chí mạng nhất!” Giảng Đạo Hệ Thống lắc đầu, hắn chỉ đơn giản thấy vui, không tốt như ngươi tưởng tượng đâu.

Chỉ có thể nói là quá rảnh, suy diễn quá nhiều rồi.

“Ngươi là túc chủ duy nhất ta từng dẫn dắt, có thể sống sót sau

khi giải trừ ràng buộc!" Trấn áp Hồng Quân và Bình Tâm, tuy có chút trục trặc, nhưng không ảnh hưởng đến tâm trạng tốt của Giảng Đạo Hệ Thống.

Trong tay hắn xuất hiện một hạt giống thế giới, chớp mắt đã lớn thành một đại thế giới.

Giảng Đạo Hệ Thống lấy ra một thế giới không ngừng rỉ máu, đây là thân xác Bàn Cổ của người xuyên không có hệ thống check-in Vân Tiểu năm đó.

Sau khi hắn có được, dựa vào tài liệu của hệ thống check-in, tiến hành bồi dưỡng, tiếc là bồi dưỡng thất bại.

Giảng Đạo Hệ Thống ném cỗ thân xác này vào, từ từ hóa thành nhật nguyệt tinh thần, sông núi biển hồ.

Thánh Đạo Học Viện cùng với Lục Tinh Thần, cũng đều tiến vào một ngọn núi nhỏ trong đại thiên thế giới này.

Một thế giới trống rỗng, ngoài ngọn núi giống như Đại Uyên Sơn này, ngay cả một cọng cỏ cũng không có.

"Tiểu Triệu, tiểu Vân của ngươi..., đều sắp xếp cho ngươi cả!" Giảng Đạo Hệ Thống phất tay, thế giới này bắt đầu thai nghén bốn ý thức.

"Tu vi… cứ là Độ Kiếp đi!" Giảng Đạo Hệ Thống truyền ký ức và công pháp vào những ý thức này.

"Học sinh của Thánh Đạo Học Viện, đương nhiên là thánh, thánh giáo dục chúng sinh." Lời vừa dứt, ký túc xá Thánh Đạo Học Viện, sinh ra hơn ngàn học sinh.

Họ là Tiểu Khôn, Nguyên Trấn… lúc này đang thai nghén ý thức.

Tất cả những gì Lục Tinh Thần nhận thức khi xuyên không, đều

được Giảng Đạo Hệ Thống tạo ra từng cái một.

Đến bên ngoài hàng rào thế giới, khoảnh khắc thế giới trong tay được ném ra, nó liền biến thành kích thước thật của mình.

Ngoài việc Lục Tinh Thần bị tạm dừng, những thứ khác đều đang vận hành.

"Hệ thống con cũng tặng cho ngươi rồi, túc chủ duy nhất sống sót, hệ thống con không có ý thức, chỉ phục vụ cho ngươi.

Một tỷ năm sau ngươi tỉnh lại, sẽ hoàn toàn tự do.

Chúc ngươi may mắn!" Giảng Đạo Hệ Thống một chưởng, đẩy thế giới này đi thật xa, trôi dạt chậm rãi theo hư không chư thiên.

Lúc này, Giảng Đạo Hệ Thống mới chú ý đến các thế giới xung quanh Hồng Hoang.

"Sao cảm giác không giống lúc đến lắm nhỉ?" Giảng Đạo Hệ Thống gãi đầu, hắn nhớ, lúc mới đến Hồng Hoang này, các thế giới gần đó không phải như vậy!

Cảm ứng một chút, Giảng Đạo Hệ Thống bừng tỉnh.

"Hóa ra Hồng Hoang đang trôi dạt!" Chắc là đại chiến hệ thống liên minh năm đó, đã đánh gãy gốc rễ của Hồng Hoang, không thể cố định tại một vị trí trong chư thiên.

Bao nhiêu năm qua đi, các thế giới xung quanh không giống nhau là rất bình thường!

Giảng Đạo Hệ Thống không còn nghi hoặc nữa, quay người tiến vào Hồng Hoang, dang rộng hai tay.

"Bây giờ, ta tuyên bố…" "Hồng Hoang!" "Là của ta!" ...

"Sao con hàng này lại đột nhiên chạy ra vậy!" Tại một phương hướng của Cựu Giới, La Hầu thu hồi linh bảo.

Giảng Đạo Hệ Thống đột nhiên rời khỏi Hồng Hoang, khiến bọn họ trở tay không kịp, may mà lừa gạt qua được.

Bằng không, bao lâu nhẫn nại đều là vô ích.

"Lão đại, trên người Lục Tinh Thần kia có thủ đoạn dự phòng nào của nó không?" Hồng Quân nhìn thế giới đang trôi dạt kia rồi hỏi.

"Không có!" Bàn Cổ lắc đầu, hệ thống trên người Lục Tinh Thần là do Giảng Đạo Hệ Thống dùng một đống linh kiện hệ thống linh tinh lắp ráp thành.

Giảng Đạo Hệ Thống có lẽ tự tin rằng mình đã thành công, nên không cần để lại thủ đoạn gì.

"Vậy thì cứ mặc kệ hắn rời đi đi!" Hồng Quân gật đầu, không còn chú ý đến Lục Tinh Thần nữa. ...

Thế giới phiêu dạt trôi theo dòng nước, gặp phải thế giới phía trước cũng sẽ chuyển dời vị trí.

Một vài hệ thống nhỏ nhìn thấy, muốn chui vào, nhưng chưa kịp đến gần đã mất đi linh trí, chết trong Chư Thiên.

Hai bóng người xuất hiện trong thế giới này, Vân Tiêu lặng lẽ nhìn Lục Tinh Thần đang bất động trong thế giới.

Cùng với Tiểu Triệu, Tiểu Kumo… và các thầy trò của Học viện Thánh Đạo đang được thai nghén.

"Tiên sinh, đi thong thả!" Vân Tiêu ra tay, gia tốc tốc độ lưu chuyển của thế giới này, "Tiên sinh, đi thong thả!" Nói xong, Vân Tiêu nhìn về phía sư tôn bên cạnh, hành lễ nói: "Sư tôn, chúng ta về thôi!" Thông Thiên gật đầu, mở ra thông đạo vị diện, nghĩ đến ba người đang quậy phá trên núi Côn Luân, vừa đi vừa nói: "Sau khi về, Công Minh và hai đứa kia, nhớ giải thích nguyên do cho nó." "Sư tôn, con biết rồi." ...

Cựu Giới Hồng Hoang, Giảng Đạo Hệ Thống ngồi trên đỉnh núi, nghịch hai cái luân bàn, bên dưới là hơn một nghìn bóng người đang nằm.

Chương 333

Bọn họ là Tiên Thiên Thần Thai Linh của thế giới này, từ các vì sao, sông núi, và các loại phúc địa đỉnh cấp của Hồng Hoang mà thai nghén ra.

Trong người ẩn chứa đại khí vận Hồng Hoang, đặc biệt là sau khi được nó tăng tu vi, khí vận không chỉ tăng mạnh mà theo quy tắc thiết lập, tốc độ bọn họ rút bản nguyên cũng cực kỳ cao.

Nhưng hiện tại, Giảng Đạo Hệ Thống không có ý định rút bản nguyên, nó đặt luân bàn xuống, vung tay.

Mười bóng người từ từ ngưng tụ.

Lần lượt là: Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Dao Trì, Minh Hà, Phong Đô.

"A..." Giảng Đạo Hệ Thống cười khẽ, bọn họ ở Hồng Hoang cũng miễn cưỡng được coi là nhân viên biên chế.

Nó sao có thể lãng phí mà giết thẳng tay được.

Lúc giết, nó đã thay đổi quy tắc, bên Thiên Đạo chỉ hiển thị là tạm thời tử vong, cần phải phục sinh.

Bây giờ, chính là lúc phục sinh.

Sau khi phục sinh, mười người đứng yên tại chỗ không nhúc nhích, Giảng Đạo Hệ Thống phủi tay, chín người trong số đó tự quay về nơi thuộc về mình.

Chỉ còn lại một mình Minh Hà.

Giảng Đạo Hệ Thống ý niệm vừa động, hai thanh kiếm gãy và hai mũi kiếm từ trong U Minh bay tới, dung hợp.

Phục hồi như cũ.

"Minh Hà, lấy Sát Chứng Đạo!" Giảng Đạo Hệ Thống đứng dậy, đặt hai thanh kiếm lên lưng Minh Hà.

"Ngươi hiện tại là Chuẩn Thánh đỉnh phong, vì đột phá mà tẩu hỏa nhập ma." Giảng Đạo Hệ Thống phất tay một cái, khí tức của Minh Hà trở nên cuồng bạo.

Khí tức huyết tinh, tàn bạo, sát lục ập tới.

"Đúng, chính là như vậy!" Giảng Đạo Hệ Thống gật đầu, chỉ về phía đại lục Hồng Hoang, "Giết đi, giết sạch tất cả mọi thứ, kiếm của ngươi có sức mạnh chém diệt nguyên thần, nghiền nát chân linh." "Giết sạch Hồng Hoang, ngươi sẽ đột phá, trở thành Thánh Nhân mà ngươi hằng mơ ước." "Kéc..." Minh Hà rút song kiếm, phát ra tiếng kêu trầm thấp, đi về hướng Giảng Đạo Hệ Thống chỉ.

"Giết, giết sạch tất cả!" "Giết!" Minh Hà vung kiếm Nguyên Đồ, một đạo huyết hồng kiếm khí dài mười vạn quang niên chém về phía một bình nguyên.

Trên bình nguyên, hàng tỷ tỷ sinh linh, thậm chí còn có một vị Đại La Kim Tiên, đều tan biến trong im lặng vào khoảnh khắc này.

Ầm ầm ầm!

Trời cao sấm sét vang dội, một con mắt từ từ xuất hiện.

Giảng Đạo Hệ Thống ở xa cười khẽ, "Nghiệp lực là tội, nhưng động vật ăn thịt săn mồi để sinh tồn là quy tắc cho phép." "Minh Hà lấy Sát Chứng Đạo, lại có Nguyên Đồ A Tỳ, giết chóc không dính nghiệp lực, là bẩm sinh đã có." "Không có Hồng Quân và Bình Tâm dẫn dắt, Thiên Đạo, chỉ là một thằng ngốc to xác đầy lỗ hổng!" Ầm ầm ầm!

Thần lôi ngập trời ngưng tụ trên không, nhưng lại không tìm thấy

mục tiêu.

Cuối cùng, Thiên Đạo Chi Nhãn tan đi.

Minh Hà vẫn tiếp tục giết chóc.

Giảng Đạo Hệ Thống nhìn về phía những người đang nằm trên mặt đất, lẩm bẩm, "Đến lượt các ngươi!" Khoảnh khắc tiếp theo, hơn một nghìn bóng người toàn bộ đứng dậy, bọn họ đều đã chết, giờ đây bị Giảng Đạo Hệ Thống điều khiển.

Thân thể càng biến thành một vật chứa dung lượng lớn.

"Về đi, bổ sung chút bản nguyên cho ta." Hơn một nghìn Tiên Thiên Thần Thai Linh toàn bộ tản ra, trở về đạo trường của mình.

Giảng Đạo Hệ Thống mỉm cười, nó vì phong ấn Hồng Quân và Bình Tâm, bản nguyên đã hao phí sạch sẽ.

Bổ sung chút bản nguyên, tiện cho việc sắp tới.

Giảng Đạo Hệ Thống bay lên, đứng ở trung tâm Hồng Hoang, từng đường tơ bắn ra.

Kết nối với đạo trường của Lục Thánh, Hạo Thiên và các vị thần Hồng Hoang.

Bản nguyên theo đường tơ, chảy vào cơ thể Giảng Đạo Hệ Thống.

"A~!" "Sướng!" Giảng Đạo Hệ Thống khoan khoái hét lên, cảm giác được lấp đầy bởi lượng lớn bản nguyên này, quá sướng.

Đã bao lâu rồi nó không được rút bản nguyên một cách thỏa thích như vậy.

"Ha ha ha..." Giảng Đạo Hệ Thống cười lớn, thỏa thích hấp thu bản nguyên, dùng bản nguyên để mở rộng con đường sau cấp cao đỉnh phong.

Đại lục Hồng Hoang, Minh Hà máy móc vung kiếm, mỗi một kiếm, đều có ít nhất hàng tỷ vong hồn. ...

Thời gian trôi nhanh, trăm vạn năm đã qua.

Hồng Hoang, đã khoác lên một lớp áo máu.

Khắp nơi là khí tức huyết tinh.

Nhưng ngoài huyết tinh ra, chẳng còn lại gì, Minh Hà giết quá sạch sẽ, đến một oan hồn cũng không thể sinh ra.

Trong trăm vạn năm, Minh Hà đã tàn sát khắp đông tây nam bắc của đại lục Hồng Hoang, tộc Tu La ở Huyết Hải cũng bị giết sạch.

Bây giờ, chỉ còn lại đạo trường của các vị thần là còn sinh linh tồn tại.

Linh khí ở Hồng Hoang hiện giờ cũng đã trở nên vô cùng loãng.

Mặt đất đỏ như máu, trông ẩm ướt và tràn đầy linh khí.

Nhưng đó chẳng qua là do sinh linh Hồng Hoang chết quá nhiều mà thành.

Mặt đất trông có vẻ như vậy, nhưng sâu bên dưới đã sớm khô cằn, nứt nẻ.

Trên bầu trời Hồng Hoang, Giảng Đạo Hệ Thống ngừng rút bản nguyên.

"Thoải mái rồi, lần đầu tiên sảng khoái như vậy!" Giảng Đạo Hệ Thống xoa bụng, "Bản nguyên đủ rồi.

Nên làm việc chính!" Nó vung tay một cái, Minh Hà đột phá, xách kiếm giết đến Hỏa Vân Động.

Những con rối bị nó điều khiển như Phục Hy, Hiên Viên... chỉ tượng trưng chống cự đôi chút.

Không bao lâu, Minh Hà đi đến nơi tiếp theo.

Vạn Thọ Sơn, Yêu Sư Cung...

Vạn năm sau, hai thanh cự kiếm cắm trên bảo điện Thiên Đình.

Hồng Hoang, chỉ còn lại Lục Thánh, Minh Hà và Đại Uyên Đạo Nhân.

"Lục Thánh, đi diệt trừ ma đầu đi!" Giảng Đạo Hệ Thống vỗ tay, Lục Thánh lao về phía Minh Hà.

Lục Thánh bị nó khống chế, sớm từ vạn năm trước, ngay khoảnh khắc Minh Hà động thủ ở Hỏa Vân Động, nó đã cảm ứng được mệnh lệnh mà Thiên Đạo hạ xuống cho Lục Thánh.

Diệt trừ Minh Hà.

Việc Minh Hà giết chóc vốn đã phù hợp quy tắc, bị nó khuếch đại lên một chút, sau đó tàn sát khắp Hồng Hoang cũng vẫn hợp quy tắc.

Thiên Đạo không thể vô cớ tấn công, chỉ có thể dọn dẹp hậu quả.

Nhưng Minh Hà giết quá sạch sẽ.

Thiên Đạo thậm chí không thể để sinh linh luân hồi chuyển thế, việc thai nghén sinh linh mới không theo kịp tốc độ của Minh Hà.

Sinh linh bình thường chết rồi, Hồng Hoang vẫn còn Tiên Thiên Thần Thai Linh, bọn họ có thể tùy tiện tạo ra một tộc.

Thiên Đạo vẫn còn nhịn được, nhưng Minh Hà đến cả Tiên Thiên Thần Thai Linh cũng giết.

Điều này không thể nhịn được nữa.

Cũng không biết cái đầu đất của Thiên Đạo đã tính toán bao lâu.

Mới tính ra được cách để Lục Thánh diệt trừ Minh Hà.

Thiên Đạo ngốc nghếch.

Giảng Đạo Hệ Thống cười khẩy, âm thầm tăng cường cho Minh Hà một lần nữa.

Đánh cho Lục Thánh ra bã.

Đại chiến hơn mười vạn năm.

Lục Thánh lần lượt vẫn lạc hoàn toàn.

Chỉ còn lại một mình Lão Tử khổ sở chống đỡ.

"Chém!" Minh Hà khàn giọng hét lên, một kiếm chém xuống.

Lão Tử vẫn lạc.

Ầm ầm ầm!

Thiên Đạo Chi Nhãn xuất hiện, trong con ngươi trắng bệch lạnh lẽo, ẩn hiện sự mờ mịt.

"Ma đầu, ngươi dám tàn sát Hồng Hoang." Lúc này, Tiên Thiên Thần Thai Linh duy nhất còn lại ở Hồng Hoang ngoài Minh Hà, Đại Uyên Đạo Nhân.

Mang theo phẫn nộ xuất hiện.

"Ma đầu, chết đi!" Vị cứu thế cuối cùng, Đại Uyên Đạo Nhân mang theo sự quyết đoán, cùng Minh Hà triển khai trận chiến sinh tử.
...

Ầm ầm ầm!

Đại chiến trăm vạn năm, Đại Uyên Đạo Nhân liều mạng với Minh Hà, cuối cùng, thành công chém giết ma đầu.

Bản thân cũng đi đến những giây phút cuối cùng của sinh mệnh.

Ầm ầm ầm!

Thiên Đạo hiện thân, giáng xuống công đức, nhưng vì bản nguyên Hồng Hoang vận chuyển có vấn đề, chỉ có thể giáng xuống từng đống

bản nguyên vàng óng nhưng ít ỏi.

Giữ lại chút sinh cơ cuối cùng cho Đại Uyên Đạo Nhân.

"Khụ khụ..." Giảng Đạo Hệ Thống ho ra máu, yếu ớt nói, "Thiên Đạo, Hồng Hoang bây giờ chỉ còn lại một mình ta thôi sao?" Thiên Đạo không trả lời, tiếp tục ngưng tụ từng đống công đức.

Giảng Đạo Hệ Thống giật giật khóe miệng, ngươi không thể dùng đám bản nguyên giấu đi kia sao?

Bản nguyên Hồng Hoang đều bị ta hút cạn rồi, công đức ngươi ngưng tụ không chỉ ít, còn loãng, trông như cục cứt ấy?

Chương 334

"Thiên Đạo, ta muốn hợp đạo, tái tạo Hồng Hoang, thế nào?" Giảng Đạo Hệ Thống lại lên tiếng.

Ầm ầm ầm!

Thiên Đạo có động tĩnh, dường như đang tính toán lời nói của Đại Uyên Đạo Nhân.

"Hồng Hoang chỉ còn lại một mình ta, muốn thai nghén Tiên Thiên Thần Thai Linh mới thì quá chậm!" Giảng Đạo Hệ Thống nằm trên mặt đất, giọng điệu yếu ớt thê lương, "Sức mạnh của ta bây giờ quá yếu, không giúp được gì nhiều, ta cần hợp đạo với ngươi." "Như vậy, mới có thể khôi phục lại sự phồn vinh trước kia của Hồng Hoang!" Ầm!

Thiên Đạo Chi Nhãn không còn ngưng tụ từng đống nữa, nó hội tụ lại, hóa thành bản nguyên Thiên Đạo tinh thuần.

Dung nhập vào cơ thể Giảng Đạo Hệ Thống, từng chút một, cải tạo cơ thể nó.

Một ngày sau, Giảng Đạo Hệ Thống nhìn thân thể Đại Uyên Đạo Nhân hoàn hảo không chút tổn hại của mình, tiếp tục nói: "Kẻ chấp hành Thiên Đạo sức mạnh không đủ, ta cũng không biết Tạo Hóa Đại Đạo, Thiên Đạo, hãy để ta hợp đạo." "Đợi ta tham ngộ được Tạo Hóa Đại Đạo, rồi để ta thoát ly hợp đạo cũng được!" Nói xong, xung quanh không có một chút động tĩnh, Giảng Đạo Hệ Thống tính toán quyền hạn Kẻ chấp hành Thiên Đạo của mình, cùng với thân phận sinh linh cuối cùng của Hồng Hoang.

Nó cắn răng một cái, bay về phía Hỗn Độn. ...

Đợi Giảng Đạo Hệ Thống đi rồi, Trường hà thời gian hiện ra, từng cảnh Minh Hà tàn sát chúng sinh trong quá khứ hiện lên trên đó.

Đột nhiên, từ trong Trường hà thời gian chui ra mười hai cái đầu, lén lút nhìn Hồng Hoang đỏ như máu.

"Trông không thảm bằng lần Liên Minh Hệ Thống." Chúc Dung gãi đầu nói.

"Nói nhảm, lần đó Hồng Hoang còn chưa nhỏ như vậy!" Cường Lương nói.

"Cũng phải!" Chúc Dung gật đầu, Hồng Hoang lần đó lớn lắm.

"Minh Hà này giết cho có lệ à!" Cộng Công cười hì hì, "Toàn là vỏ rỗng." "Là Giảng Đạo Hệ Thống giết cho có lệ!" Đế Giang lắc đầu, "Minh Hà đã nói trong nhóm chat rồi, hắn không thể cảm ứng được con rối Minh Hà này." "Con rối Minh Hà này, là do Giảng Đạo Hệ Thống làm!" "Xem lâu như vậy, tay ta ngứa ngáy quá!" "Muốn đánh một trận giải khuây..." ...

Các Tổ Vu bám trên Trường hà thời gian, kẻ tung người hứng, khiến cho Bàn Cổ ở bên ngoài Cựu Giới Hồng Hoang sa sầm mặt mày.

Ý niệm vừa động, cửa lớn của điện Bàn Cổ trong Trường hà thời gian của Cựu Giới mở ra.

Các Tổ Vu đang ồn ào lập tức bị một luồng sức mạnh không thể chống cự kéo đi.

"Phụ thần, chúng con ở trong điện Bàn Cổ bí bách quá, chỉ là ra ngoài hít thở không khí thôi!" "Chúng con chỉ nói cho sướng miệng thôi, không có ý định gây chuyện!" "Ngài muốn đánh thì đánh Cộng Công ấy, là nó bày trò!" "Thằng chơi lửa kia, lão tử nói ra ngoài hít thở, không phải mi là đứa la to nhất sao.

Mi có ý gì?" ...

Các Tổ Vu vội vàng la hét, đổ tội cho nhau.

Rầm!

Sau khi tất cả bị hút vào điện Bàn Cổ, cửa lớn đóng sầm lại.

Trong đại điện mịt mù huyết vụ, một con gà đang vô tư lự ăn những mảnh vỡ Hỗn Độn linh bảo.

Các Tổ Vu nhìn xung quanh, trong đại điện đột nhiên vang lên giọng nói nghiêm túc của Bàn Cổ.

"Chuyện lần này rất quan trọng, rất quan trọng, mấy đứa đừng có phá rối." "Chuyên tâm tu luyện, đợi Lục thúc của các ngươi triệu hoán." Các Tổ Vu lần đầu tiên nghe thấy giọng điệu nghiêm túc như vậy của Phụ thần, từng người không còn lười biếng nữa, coi trọng nhiệm vụ lần này của mình.

"Phụ thần, chúng con biết rồi!" "Thời kỳ đặc biệt, đừng có liên lạc quá nhiều." Bàn Cổ nói xong, ý thức nhanh chóng tan đi.

"Tất cả hãy coi trọng chuyện này." Đế Giang nhìn các huynh đệ của mình, "Chúng ta tiếp tục luyện Bàn Cổ Chân Thân." Các Tổ Vu khác gật đầu, cũng đều dẹp bỏ tâm tư ham chơi, vốn tưởng rằng lần này Phụ thần và các Ma Thần Hỗn Độn cùng ra tay.

Bất cứ chuyện gì cũng sẽ được giải quyết dễ dàng.

Mấy người họ chỉ là đi theo cho có, nhưng giọng điệu của Phụ thần cho thấy, chuyện lần này, không hề đơn giản a!

Luyện Bàn Cổ Chân Thân, cố gắng đến lúc đó góp thêm một phần sức lực.

Các Tổ Vu ý chí chiến đấu dâng cao, bắt đầu tiếp tục luyện triệu hoán Đại Đạo cấp Bàn Cổ Chân Thân. ...

Sâu trong Hỗn Độn, Giảng Đạo Hệ Thống đẩy cửa Tử Tiêu Cung, đứng trước Thiên Đạo hỗn loạn.

Thân thể nhỏ bé, trước mặt Thiên Đạo chẳng khác nào một hạt bụi.

"Ta muốn hợp đạo." Giảng Đạo Hệ Thống kiên định nói, sau đó không do dự, một bước đi vào trong bản thể của Thiên Đạo.

Ngay khoảnh khắc tiến vào, các loại quy tắc xối xả vào ý thức của Giảng Đạo Hệ Thống.

Sức mạnh quy tắc khủng bố, nếu là người khác, thật sự có thể không chịu nổi, mất đi ý thức, trở thành một cỗ máy tuân theo quy tắc.

Nhưng lần này, kẻ hợp đạo là hệ thống, Giảng Đạo Hệ Thống làm ra vẻ mặt gian nan, nhưng bên trong, nó dễ dàng vận chuyển các loại quy tắc.

Theo thời gian, quy tắc ngày càng lớn, biểu cảm của Giảng Đạo Hệ Thống ngày càng đau khổ.

Nhưng sự kiên định trong mắt nó, vẫn luôn ở đó.

Vạn năm sau, Ầm!

Một luồng sức mạnh chém diệt tất cả ập đến.

Phụt!

Giảng Đạo Hệ Thống đột nhiên phun ra một ngụm bản nguyên Thiên Đạo.

"Những sức mạnh này..." Giảng Đạo Hệ Thống nhìn vào những luồng sức mạnh hỗn loạn bên trong Thiên Đạo.

Những sức mạnh này, chính là sức mạnh của các hệ thống thuộc Liên Minh Hệ Thống năm xưa.

Nó hợp đạo lần nữa, một khi bị những sức mạnh này đánh trúng, chính là hợp đạo thất bại.

May mà số lần hợp đạo không có giới hạn, nhưng thế này cũng không ổn.

Những luồng sức mạnh hỗn loạn này quá nhiều.

Hợp đạo là một việc rất tốn thời gian.

Phải tránh được những sức mạnh này.

Nhưng...

điều khiến Giảng Đạo Hệ Thống đau đầu là, thân phận của nó là Đại Uyên Đạo Nhân.

Một Thánh Nhân đỉnh phong, vừa được Thiên Đạo nâng lên Thiên Đạo tiểu bát thái.

Nếu nó toàn lực khai hỏa, tất nhiên có thể dễ dàng phong ấn những sức mạnh này.

Nhưng sức mạnh Thiên Đạo cảnh, không đủ dùng a!

"Chỉ có thể liều thôi, Thiên Đạo, tiếp tục!" Giảng Đạo Hệ Thống cắn răng, tiếp tục hợp đạo lại từ đầu.

Hai nghìn năm sau, Giảng Đạo Hệ Thống lại bị cắt ngang.

"Tiếp tục!" Vạn năm sau, thất bại.

"Tiếp tục!" Mười vạn năm sau, có một chút tiến triển, lại thất bại.

"Tiếp tục!" ...

Thử nghiệm hết lần này đến lần khác, Giảng Đạo Hệ Thống điên cuồng tính toán.

Suy tính thời gian hợp đạo an toàn, làm sao để chống đỡ những đòn tấn công không thể tránh được.

Cuối cùng, vào năm thứ bảy mươi vạn.

Giảng Đạo Hệ Thống mắt lóe tinh quang.

"Thiên Đạo, tiếp tục." Ầm!

Vừa bắt đầu, một đòn tấn công nghi là của hệ thống Năm Năm Khai đánh về phía Giảng Đạo Hệ Thống.

Đòn tấn công này là đòn duy nhất không làm gián đoạn việc hợp đạo.

Giảng Đạo Hệ Thống không né không tránh, vừa hay bị đánh lui đến một địa điểm an toàn.

Giảng Đạo Hệ Thống nhanh chóng hợp đạo.

Mười lăm vạn năm sau, hai đòn tấn công từ trái phải ập tới.

Đồng thời, vừa hay còn có một luồng sức mạnh Năm Năm Khai tấn công từ bên dưới Giảng Đạo Hệ Thống.

Ầm!

Giảng Đạo Hệ Thống bay lên, vừa vặn né được đòn tấn công từ hai bên.

Tiếp tục ngộ đạo.

Hai mươi ba vạn năm...

Cứ thế kéo dài đến năm thứ một trăm tám mươi tám vạn.

Các đòn tấn công từ bốn phương tám hướng sắp sửa đánh trúng Giảng Đạo Hệ Thống.

Ầm!

Giảng Đạo Hệ Thống đột nhiên mở mắt.

Tất cả các đòn tấn công bị đẩy lùi.

“Hợp đạo, thành công!” Trên mặt Giảng Đạo Hệ Thống không còn biểu cảm, nhưng bản thể bên trong đang reo hò.

Cuối cùng nó cũng đã tìm được.

Bản nguyên của Liên Minh Hệ Thống năm xưa.

Và... bản nguyên...

Đại Đạo của ba nghìn Ma Thần! ...

“Phá rồi lại lập, hóa ra là chuẩn bị thai nghén một thế giới mới!” Hồng Hoang trống rỗng, những vì sao không chút ánh sáng, trong tinh không, hỗn loạn trôi dạt không quy luật.

Giảng Đạo Hệ Thống đi trong tinh không, như thể đang tìm kiếm thứ gì đó.

Hợp đạo thành công, tuy không chiếm được vị trí chủ đạo trong Thiên Đạo, nhưng nó cũng biết được phương pháp Thiên Đạo xử lý những bản nguyên kia.

Chương 335

Lột bỏ lớp da cũ của Hồng Hoang, sinh ra một Hồng Hoang mới.

Hồng Hoang trước kia lớn bằng một Hồng Hoang đỉnh cấp thực sự, một ngọn núi nhỏ, cũng chính là ngọn núi Đại Uyên của nó.

Lúc mới bắt đầu chỉ là một ngọn núi nhỏ không đáng chú ý.

Kích thước đã to bằng một Đại Thiên Thế Giới.

Hồng Hoang bây giờ chẳng qua chỉ là một Hồng Hoang bình thường.

Một ngôi sao cỡ trung cũng chỉ miễn cưỡng sánh ngang với một Đại Thiên Thế Giới.

Chưa kể đến những ngọn núi nhỏ, núi Đại Uyên của nó đã trở thành bảo địa đỉnh cấp của Hồng Hoang.

Nhỏ đi không biết bao nhiêu tỷ lần.

Ban đầu nó còn tưởng rằng đợi Thiên Đạo hồi phục xong sẽ khôi phục Hồng Hoang về dáng vẻ đỉnh cấp ban đầu.

Bây giờ, hợp đạo rồi mới biết.

Thiên Đạo tính toán, Hồng Hoang hiện nay quá nát, đã không còn đáng để khôi phục lại dáng vẻ ban đầu.

Vì thế đã tính ra kế hoạch thai nghén thế giới mới nhất.

Tại các điểm nút của Hồng Hoang, trên một vật thể không đáng chú ý nào đó, sẽ thai nghén từng thế giới một.

Đợi khi dọn dẹp xong các yếu tố gây hại cho thế giới, tức là sức mạnh còn sót lại của các hệ thống thuộc Liên Minh Hệ Thống.

Những thế giới này dung hợp, sẽ là một thế giới mới.

Còn Hồng Hoang nguyên bản, đã sớm bị vứt bỏ.

Ngay cả bản nguyên Đại Đạo của ba nghìn Ma Thần quan trọng nhất.

Cũng bị tách ra để dùng cho việc thai nghén thế giới mới.

"Bảo sao rút được ít bản nguyên thế, hóa ra là hết rồi!" Giảng Đạo Hệ Thống chửi thầm, đột nhiên dừng bước, phía trước nó, một mảnh vỡ tinh thạch màu tím lớn cỡ vài mét đang trôi nổi.

Mảnh vỡ chỉ là do linh thổ bình thường hóa thành, mấu chốt là linh khí trên đó đã bị hút sạch.

Vô cùng không đáng chú ý.

Nhưng Giảng Đạo Hệ Thống lại lộ ra vẻ mặt kinh hỷ.

"Tìm thấy rồi!" Thế giới mới đang được thai nghén.

Giảng Đạo Hệ Thống tóm lấy mảnh vỡ này, dùng sức bóp một cái.

Mảnh vỡ vỡ tan, lộ ra một khối khí thể tỏa ra đủ loại ánh sáng.

"Bản nguyên Đại Đạo của Tinh Thần Ma Thần!" Giảng Đạo Hệ Thống nhìn vào bên trong khối bản nguyên này.

Vô số vì sao đang treo lơ lửng một cách có trật tự bên trong, từng dải ngân hà lấp lánh ánh sáng rực rỡ.

Thế giới rộng lớn, ngay cả Hồng Hoang cũng không thể sánh bằng.

Bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu, đều đang sinh ra những vì sao mới.

Xung quanh, bản nguyên Đại Đạo của Tinh Thần Ma Thần phân tán khắp nơi, bản nguyên thế giới rộng lớn đến mức khiến Giảng Đạo

Hệ Thống khô cả miệng lưỡi, đang thai nghén những vì sao này.

Thế giới, cũng đang không ngừng mở rộng.

"Tinh không của thế giới mới!" Giảng Đạo Hệ Thống lẩm bẩm, thọc một cái ống vào.

Một phần bản nguyên bị nó hút đi.

Thiên Đạo dù có ngốc đến đâu, ở Hồng Hoang vẫn là tối cao vô thượng.

Nó là kẻ hợp đạo, có thể bỏ qua một phần quy tắc của Thiên Đạo, nhưng không thể vi phạm Thiên Đạo.

Nó hợp đạo trước đây là lấy cớ tái tạo Hồng Hoang.

Trước khi nó đánh bại được Thiên Đạo, nó phải tuân thủ yêu cầu này.

May mà tái tạo Hồng Hoang, có thể có rất nhiều cách.

Bây giờ nó tạo ra Tân Giới, cũng được.

Giảng Đạo Hệ Thống liên tục cắm ba cái ống, cảm thấy gần đủ rồi, quay người rời đi.

Tiến về Thiên Đình.

Hai năm rưỡi sau, dưới ngai vàng của Thiên Đế, nó tìm thấy thế giới mới đang được thai nghén.

"Một Thiên Đình chuyên dùng để thai nghén mà lớn thế này!" Giảng Đạo Hệ Thống chép miệng, "Chắc là trò mèo của Hồng Quân." Cũng giống như Bình Tâm, thiên vị cho người của mình.

Cắm ống vào, sau đó rời đi, đến địa điểm tiếp theo.

Mười vạn năm sau, Giảng Đạo Hệ Thống tìm ra thế giới cuối cùng.

“Năm nghìn ba trăm cái!” Giảng Đạo Hệ Thống tự nhủ, “Trong đó có ba nghìn cái ẩn chứa bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần.” “Khi dung hợp, phải đặt ba nghìn thế giới này vào giữa, những cái khác xếp xung quanh.” “Bắt đầu thôi!” Giảng Đạo Hệ Thống nói xong, gọi Thiên Đạo Chi Nhãn, gia trì lên thân thể Đại Uyên Đạo Nhân của nó.

Ầm ầm ầm!

Hơn năm nghìn địa điểm ở Hồng Hoang, bùng nổ đủ loại ánh sáng.

Một lớp màng sáng khuếch tán ra.

Nhìn thấy lớp màng sáng này, sắc mặt Giảng Đạo Hệ Thống sa sầm, nó sờ vào hai cái luân bàn bên hông.

Hệ thống kết giới!

Cũng gọi là Vô địch kết giới.

Bị Thiên Đạo công phá, dùng làm bình chướng thế giới.

Hệ thống kết giới rất cứng, cùng cấp bậc cơ bản là không phá được.

Đợi Thiên Đạo thật sự tạo ra Tân Giới.

Nói không chừng, có kết giới này làm bình chướng thế giới, các hệ thống bên ngoài thật sự không vào được.

Kết giới tốt như vậy, nó trở thành kẻ hợp đạo, vậy mà lại không dùng được.

Đây chẳng phải là Thiên Đạo đang chỉ vào mũi nó nói, nó không bằng Hồng Quân và Bình Tâm sao.

Tức chết hệ thống!

Lại thêm một lý do để xử lý ngươi, Thiên Đạo.

Giảng Đạo Hệ Thống mặt mày đen kịt, nhìn tất cả các kết giới

dung hợp lại với nhau.

Sau đó, cực tốc khuếch đại.

Trong nháy mắt đã chạm đến bình chướng đầy lỗ hổng của Hồng Hoang.

Bình chướng và kết giới dung hợp, trở thành một bình chướng thế giới hoàn toàn mới không có lỗ hổng, bắt đầu mở rộng với tốc độ chóng mặt.

Ầm ầm ầm!!

Hơn năm nghìn địa điểm, từng thế giới bắt đầu lớn lên.

Từng tấc đất của Hồng Hoang, đều bị căng vỡ, hóa thành bụi trần.

Giảng Đạo Hệ Thống vội vàng ra tay, tập trung các thế giới chứa bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần vào giữa, những cái khác phân bố xung quanh.

Sau đó, tất cả bản nguyên Đại Đạo của Thời Gian Ma Thần, Tạo Hóa Ma Thần, Kim, Mộc, Thủy,... những thế giới này.

Phân tán đến tất cả các thế giới, dung nhập vào trong đó.

Thế giới bản nguyên của Tinh Thần Ma Thần, bay lên cao nhất.

Một thế giới to lớn nhất, chiếm gần một nửa thể tích bản nguyên của hơn năm nghìn thế giới, dừng lại ở trung tâm nhất.

Hóa thành một ngọn núi cao nối liền trời đất.

Giảng Đạo Hệ Thống thèm thuồng nhìn ngọn núi này.

Bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần Bàn Cổ.

Quá khiến hệ thống động lòng!

Đè nén nội tâm xao động, Giảng Đạo Hệ Thống tiếp tục chỉnh sửa.

Liên kết và dung hợp các thế giới lại với nhau.

Cuối cùng, một hình dáng thế giới xuất hiện, giống hệt Hồng Hoang ban đầu, hoàn nguyên một một.

Sau đó, Giảng Đạo Hệ Thống từ từ đưa tay ra.

"Để ta xem kích thước thực sự của ngươi, Hồng Hoang đỉnh cấp!" Búng!

Tiếng búng tay vang lên.

Ầm ầm ầm!

Hồng Hoang bắt đầu khuếch trương, không, là phóng to.

Nhật nguyệt, sông núi, đều đang phóng to.

Phóng to theo cấp số nhân.

Trong một nghìn năm ngắn ngủi, nó đã lớn đến mức đuổi kịp tốc độ của bình chướng thế giới.

Bình chướng thế giới khuếch trương rất nhanh, nhưng vẫn không nhanh bằng Hồng Hoang.

Bây giờ, hoàn toàn là Hồng Hoang đang chống đỡ cho bình chướng thế giới lớn lên.

Mười vạn năm sau, Hồng Hoang vẫn đang lớn lên, tốc độ không hề dừng lại.

Thực lực Đại Đạo cảnh của Giảng Đạo Hệ Thống, cũng không thể một bước đi từ đầu này đến đầu kia.

Chương 336

"Mười tỷ đại thế giới, cũng không lớn bằng thế giới này!" Giảng Đạo Hệ Thống ngây ngốc nhìn Hồng Hoang vô biên.

Quá lớn, đặc biệt là Bất Chu Sơn mới.

Một lãnh địa Chư Thiên bình thường, dung hợp hàng tỷ tỷ hằng hà sa số thế giới lại với nhau, cũng không bằng ngọn núi này.

Đột phá cao cấp, chắc kèo rồi!

Giảng Đạo Hệ Thống mừng thầm.

Thiên Đạo hiện giờ vẫn còn rất tàn khuyết, Hồng Hoang lại lớn như vậy.

Hoàn toàn không quản xuể.

Nó hoàn toàn có thể tránh được những nơi Thiên Đạo giám sát.

Hút một lượng lớn bản nguyên.

"Lớn lên đi, lớn nữa đi!" Giảng Đạo Hệ Thống dang rộng hai tay, hô hào cổ vũ cho thế giới vẫn đang khuếch trương. ...

Bên ngoài Hồng Hoang, trong Chư Thiên, ba nghìn Ma Thần bận rộn đưa thế giới của mình đến nơi an toàn.

Tân Giới Hồng Hoang, lại càng cách xa Cựu Giới mấy chục lãnh địa Chư Thiên.

Tốc độ khuếch trương của Cựu Giới quá khoa trương, đặc biệt là bình chướng thế giới bên ngoài.

Một số thế giới, lượng lớn hệ thống sơ cấp, trung cấp, thậm chí còn có những kẻ siêu thoát khỏi thế giới gốc của mình.

Tốc độ chạy trốn cũng không bằng tốc độ khuếch trương của bình chướng thế giới.

Bị bình chướng thế giới nghiền ép, hóa thành dưỡng chất, trở thành một phần của Cựu Giới.

Trong bóng tối, Hồng Quân vuốt râu.

"Phô trương quá rồi, lão đại, thế này khoe khoang quá!" "Giấu cũng không giấu được!" La Hầu bên cạnh nói.

"Cựu Giới bây giờ, ta mà triển khai Hỗn Độn Chi Khu có thể lăn lộn trong đó!" Bàn Cổ cũng gật đầu, "Đúng là quá phô trương, sau khi về, Tân Giới vẫn nên tách ra đi!" Cựu Giới toàn lực khuếch trương mạnh như vậy, bản nguyên chứa trong Tân Giới Hồng Hoang không hề ít hơn Cựu Giới.

Bây giờ Tân Giới tuy lớn, nhưng cũng chỉ dùng một phần nhỏ bản nguyên.

Còn lượng lớn bản nguyên vẫn chưa dùng đến.

Trước đó bọn họ đã cân nhắc việc dùng hết, nhưng nhìn bộ dạng của Cựu Giới.

Nếu thật sự dùng hết.

Động tĩnh lớn như vậy, cho dù có thể che giấu được.

Một thế giới lớn như thế.

Chẳng phải cũng là một cái bia sống, thu hút sự chú ý sao.

Vẫn nên học theo bọn Hồng Quân, chia cắt thế giới ra cho xong.

Ầm ầm ầm!

Bình chướng thế giới vẫn đang khuếch đại, mấy thế giới trước mặt Bàn Cổ bị đâm vỡ một cách thô bạo, bản nguyên bị Cựu Giới

Hồng Hoang hấp thu.

"Lui lại, tiếp tục lui lại!" Bàn Cổ hét xong, dẫn các Ma Thần tiếp tục rút lui về sau. ...

Lại vạn năm trôi qua, Hồng Hoang ngừng tăng trưởng.

Bàn Cổ nhìn xem kích thước.

Cựu Giới Hồng Hoang đã chiếm lĩnh một khu vực lớn bằng mấy lãnh địa Chư Thiên.

Vì khuếch trương quá nhanh, ngoại trừ bọn Ma Thần, những người khác, đều vì chạy không kịp, bị bình chướng Cựu Giới chạm vào, sau đó hóa thành dưỡng chất.

Kích thước này, có thể che giấu được sao?

Bàn Cổ lắc đầu, bảo các huynh đệ trốn kỹ hơn một chút.

Tiện thể bố trí một ảo cảnh, che đậy thế giới này một phen.

Che giấu cũng không có tác dụng lớn, vẫn sẽ bị không ít hệ thống hoặc sinh linh vô tình nhìn thấy.

Nhưng bình chướng thế giới rất cứng, cho dù có kẻ không có mắt, cũng không vào được, không thấy được tình hình bên trong.

"Lão Tứ, Lão Ngũ, Lão Lục, Lão Thất, các chú canh chừng, có động tĩnh thì gọi mọi người dậy." Bàn Cổ nói xong, tiến vào trong Thanh Liên, lấy ra hai nửa thân thể trữ trong ngọc điệp.

Đây là thân thể của Bàn Cổ hệ thống nhóm chat.

Thân thể hoàn chỉnh, năng lượng đối với hắn cũng là một lượng khổng lồ.

Muốn đánh nhau, hắn cũng phải nhân cơ hội này nâng cao thực lực.

Bàn Cổ hít sâu một hơi, bắt đầu luyện hóa cỗ thân thể này. ...

Cựu Giới Hồng Hoang, Kẻ hợp đạo, Đại Uyên Đạo Nhân, gánh vác trách nhiệm quan trọng là để Hồng Hoang sinh ra sinh linh.

"Thế giới lớn như vậy, Thiên Đạo, cho dù là một Hỗn Độn không ngừng làm việc, cũng không thể lấp đầy Hồng Hoang." Giảng Đạo Hệ Thống nói, "Ta cho ngươi một đề nghị, ngươi tính toán một chút, trước tiên dùng bản nguyên còn lại, thai nghén Tiên Thiên Thần Thai Linh, không cần quá nhiều, ba nghìn Tiên Thiên Thần Thai Linh cấp Thánh Nhân là được." "Có những thần linh này, ta sẽ giảng đạo cho bọn họ, ngươi cũng phối hợp một chút, để bọn họ nhanh chóng đột phá Thiên Đạo cảnh." "Sau đó để bọn họ tản ra, tự mình sáng tạo sinh mệnh ở các nơi trong Hồng Hoang, duy trì quy tắc các nơi." Ong ong ong!

Thiên Đạo không ngừng biến hóa, Giảng Đạo Hệ Thống yên lặng chờ đợi kết quả phân tích của nó, trong lòng cười lạnh.

Hồng Hoang quá lớn, sức mạnh trong cơ thể Thiên Đạo vẫn chưa được thanh trừ, đều không thể tiếp quản Hồng Hoang.

Chỉ có thể ở trung tâm Bất Chu Sơn, xoay vòng để giám sát Hồng Hoang.

Thiên Đạo ngu xuẩn.

Giảng Đạo Hệ Thống nhìn về phía bình chướng ở rìa thế giới, chế nhạo không thôi.

Nếu Thiên Đạo bình thường, Hồng Hoang vận chuyển bình thường, bản nguyên tự sinh ra có thể cung cấp đủ cho bình chướng thế giới tiêu hao.

Nhưng hiện tại, Hồng Hoang một sinh mệnh, một cái cây cũng không có.

Vẫn luôn tiêu hao bản nguyên, lại còn phải lãng phí lượng lớn bản nguyên để chống đỡ một bình chướng thế giới mạnh mẽ như vậy.

Ong ong!

Lúc này, Thiên Đạo phát ra phản hồi, sau khi tính toán, đã đồng ý với lời nói của Giảng Đạo Hệ Thống.

"Vậy ta bắt đầu đây!" Giảng Đạo Hệ Thống gật đầu, "Thiên Đạo, gửi cho ta lượng bản nguyên dự kiến ngươi sẽ tiêu hao, ta sẽ xem xét kỹ hơn xem còn có thể tiết kiệm được ở đâu không." Lời nói của Giảng Đạo Hệ Thống, ngay lập tức khiến phân thân của Hồng Quân và Bình Tâm trên eo nó kinh ngạc.

Lại có kẻ vô sỉ đến mức này.

Nếu không phải Thiên Đạo đang bị bọn họ khống chế, sớm đã dùng thần lôi đánh chết ngươi rồi.

Mẹ nó, làm trộm dưới mắt người ta thì thôi đi.

Còn muốn hỏi chính chủ món đồ nào đáng tiền.

Ngông cuồng, quá ngông cuồng.

Hai người rất tức giận, khống chế Thiên Đạo luân bàn và Luân Hồi bàn của mình, đập vào eo của Giảng Đạo Hệ Thống.

Rầm!

Giảng Đạo Hệ Thống che hai cái luân bàn trên eo, sát ý lóe lên rồi biến mất.

Sau đó chuyển thành nụ cười.

Tiếp tục hỏi Thiên Đạo còn rảnh rỗi bao nhiêu bản nguyên chưa dùng.

Suýt nữa thì quên, hai mối họa ngầm này vẫn chưa giải quyết.

Cũng hay, các ngươi dùng Vô địch kết giới làm ta ghê tởm, ta sẽ cho các ngươi xem, Hồng Hoang bị hủy diệt như thế nào.

Ha ha ha!

Trong tiếng cười lớn, Giảng Đạo Hệ Thống nhận được dự toán phân phối bản nguyên Hồng Hoang của Thiên Đạo.

Rời đi, bắt đầu thai nghén Tiên Thiên Thần Thai Linh.

Mười triệu năm sau, tại ba nghìn địa điểm ở Hồng Hoang, ba nghìn sinh mệnh đang từ từ có ý thức.

Giảng Đạo Hệ Thống nhếch mép cười.

Nó tùy tiện tìm một nơi bế quan.

Những cái ống để lại năm xưa, vào khoảnh khắc này lần lượt hiện ra xung quanh nó.

Bản nguyên mà Thiên Đạo dùng để thai nghén sinh linh, linh bảo, linh căn cho Hồng Hoang, một phần năm trong số đó, đều bị Giảng Đạo Hệ Thống hút đi.

Hồng Hoang không tính năm tháng, thoáng chốc, mười vạn nguyên hội, hơn một trăm tỷ năm trôi qua.

Bàn Cổ bên ngoài Hồng Hoang, đã sớm luyện hóa xong cỗ thân thể kia, thực lực tăng lên một chút, nhưng không đột phá.

Tuy nhiên, Lão Nhị, Dương Mi lại hoàn toàn luyện hóa xong cỗ thân thể Không Gian Ma Thần kia.

Đột phá đến Hỗn Nguyên Thái Cực cảnh đỉnh phong.

Lúc đột phá, Bàn Cổ cũng đang bế quan, khí tức suýt nữa bị rò rỉ ra ngoài, may mà Thời Thần đủ mạnh, phản ứng nhanh chóng.

Liên hợp với các Ma Thần khác, cùng nhau chặn lại khí tức đột

phá của Dương Mi.

Hiện nay, ba nghìn Ma Thần, phân tán ở các vị trí khác nhau.

Cách Cựu Giới Hồng Hoang rất xa, vây quanh Cựu Giới Hồng Hoang.

Những năm qua, Cựu Giới cũng đã thu nhỏ lại rất nhiều.

Giảng Đạo Hệ Thống ngấm ngầm giở trò, dẫn đến lượng bản nguyên sử dụng vượt quá dự toán.

Tiêu hao quá lớn, thế là, bình chướng thu nhỏ, đại lục Hồng Hoang ở rìa sụp đổ.

Đồng thời, những Tiên Thiên Thần Thai Linh được thai nghén, cũng lần lượt xuất thế.

Chương 337

Số lượng ba nghìn, tương ứng với bản nguyên Đại Đạo của ba nghìn Ma Thần của Cựu Giới.

Ngoài ra, những Tiên Thiên Thần Thai Linh này, căn bản không có ý thức, đều do Giảng Đạo Hệ Thống ngấm ngầm khống chế.

Mỗi người tương ứng với một Đại Đạo.

Tu vi tăng vùn vụt.

Xuất thế là Thánh Nhân, đợi tất cả xuất thế xong, Giảng Đạo Hệ Thống cũng theo đó xuất quan.

Tập hợp những Tiên Thiên Thần Thai Linh này, bắt đầu giảng đạo.

Trong lúc giảng đạo, nó yêu cầu Thiên Đạo cung cấp bản nguyên, nâng cao tu vi cho những Tiên Thiên Thần Thai Linh này, nhưng thực chất là tự mình nuốt hết.

Đến nay, đã giảng được ba trăm nguyên hội.

Vẫn chưa dừng lại.

Thiên Đạo bất đắc dĩ, tiết kiệm chi tiêu, đây cũng là nguyên nhân chính khiến rìa Hồng Hoang sụp đổ, bình chướng thế giới thu nhỏ.

Việc giảng đạo vẫn tiếp tục.

Các Ma Thần Hỗn Độn lần lượt đưa ý thức vào trong bản nguyên Đại Đạo của ba nghìn Ma Thần Cựu Giới.

Thiên Đạo đưa bản nguyên cho Tiên Thiên Thần Thai Linh mới sinh, Giảng Đạo Hệ Thống một mình nuốt hết chín thành.

Một thành còn lại, bị những Tiên Thiên Thần Thai Linh không có ý

thức này hấp thu.

Lại trăm nguyên hội trôi qua, ba nghìn Ma Thần, cũng đều có thể khống chế những Tiên Thiên Thần Thai Linh này, nhưng đều không hành động thiếu suy nghĩ.

Mặc cho Giảng Đạo Hệ Thống tiếp tục thao túng.

Lại trăm nguyên hội nữa trôi qua, Giảng Đạo Hệ Thống trưởng thành đến cực hạn của cấp cao đỉnh phong, không thể tiến thêm một bước.

Nó ngừng hút bản nguyên.

Rất nhanh, ba nghìn Tiên Thiên Thần Thai Linh liên tiếp đột phá.

Trở thành ba nghìn Thiên Đạo cảnh.

"Rất tốt, nhiệm vụ phát triển Hồng Hoang giao cho các ngươi, đi đi!" Giảng Đạo Hệ Thống nói xong.

Ba nghìn Tiên Thiên Thần Thai Linh dưới sự khống chế của nó tản ra khắp nơi trong Hồng Hoang.

Bắt đầu sáng tạo sinh linh.

Mười vạn năm sau, Hồng Hoang xuất hiện lượng lớn chủng tộc, những chủng tộc này mỗi loại mỗi khác, nhưng đều có một đặc điểm chung, thân thể cường đại, trữ được cực nhiều bản nguyên.

Các Tiên Thiên Thần Thai Linh tiếp tục sáng tạo chủng tộc, những sinh mệnh được tạo ra cũng đang sáng tạo.

Giảng Đạo Hệ Thống chạy đến Thiên Đình, bế quan tu luyện.

Không lâu sau, bên trong Bất Chu Sơn, bản thể của Giảng Đạo Hệ Thống xuất hiện ở đây.

Bất Chu Sơn này không phải do xương sống của Bàn Cổ hóa

thành, nhưng lại là do bản nguyên Đại Đạo của Bàn Cổ hóa thành.

Thứ này, xét từ một phương diện nào đó, còn hữu dụng hơn cả bản nguyên thế giới.

Ví dụ như lúc này, dùng làm năng lượng tiêu hao.

Cùng một lượng, thời gian tiêu hao của bản nguyên Đại Đạo của Bàn Cổ, có thể bằng mười lần bản nguyên thế giới.

Vô cùng bền.

"Lượng này, cộng với lượng trữ trong cơ thể tất cả sinh linh Hồng Hoang." Giọng nói trầm thấp của Giảng Đạo Hệ Thống không thể che giấu sự phấn khích.

"Bổn hệ thống, sẽ là Vĩ Thống đầu tiên trở thành cấp trên của cao cấp trong thời đại đứt gãy của hệ thống!" Ầm!

Ánh sáng xanh lục chiếu rọi bên trong Bất Chu Sơn trở nên vô cùng xanh biếc.

Trên Lục Châu, các thứ linh tinh đang mờ đi, đó là dấu vết mà Giảng Đạo Hệ Thống từng sử dụng Lục Châu để lại.

Đợi Lục Châu thanh trừ sạch sẽ những thứ linh tinh này.

Lục Châu từ từ dung nhập vào vị trí hạt nhân của Giảng Đạo Hệ Thống.

Trong nháy mắt, bản thể của Giảng Đạo Hệ Thống hóa thành màu xanh lục.

Một luồng sức mạnh khó hiểu xuất hiện, bên trong Bất Chu Sơn, bản nguyên Đại Đạo của Bàn Cổ khổng lồ đang bị Giảng Đạo Hệ Thống điên cuồng hấp thu.

Tầng thứ của cao cấp đỉnh phong, bị va chạm hết lần này đến lần khác.

Hai trăm năm mươi năm sau, bản thể của Giảng Đạo Hệ Thống đã trở nên xanh biếc.

Đột nhiên, Giảng Đạo Hệ Thống kinh hãi kêu lên.

"Không đúng, ký ức của ta đang phai nhạt!" "Lục Châu có vấn đề, không thể nào!" "Không thể nào, tên đó đã chết rồi, ta đã tận mắt nhìn thấy!" "Điều này không thể nào, ta không đột phá nữa, không!!" Giọng nói của Giảng Đạo Hệ Thống điên cuồng và tuyệt vọng.

Tiếng hét bất cam cuối cùng hét được một nửa, thì dừng lại.

Bản thể xanh biếc vẫn đang hấp thu năng lượng của Bất Chu Sơn.

Rắc rắc!

Bản thể xuất hiện vết nứt, cuối cùng vỡ tan.

Lại lộ ra một quang đoàn màu xanh lục hoàn toàn mới, không có cấp bậc, những mảnh vỡ bị nó hấp thu.

Khí tức trong nháy mắt có sự thay đổi trời long đất lở.

Hệ thống sơ cấp... hệ thống trung cấp... hệ thống cao cấp.

Đến cao cấp đỉnh phong, vẫn đang tăng.

Cuối cùng, không hề dừng lại, thế như chẻ tre vượt qua tầng thứ cao cấp.

Quang đoàn màu xanh lục ngưng tụ ra một viên Lục Châu, ném về phía xa, ngay khoảnh khắc bay ra, Lục Châu biến mất trong Hồng Hoang.

Như thể chưa từng tồn tại.

Ném Lục Châu ra xong, quang đoàn lóe lên hai lần, tiếp tục hấp thu bản nguyên.

"Cuối cùng, lại đến khoảnh khắc thu hoạch quả thực!" ...

“Hồng Hoang đỉnh cấp, bản nguyên Đại Đạo của ba nghìn Ma Thần.” Hệ thống bí ẩn vừa hấp thu bản nguyên, vừa tiêu hóa ký ức ban đầu của Giảng Đạo Hệ Thống.

Nhìn thấy đánh giá của Giảng Đạo Hệ Thống về thế giới này, nó phát ra tiếng cười khẩy mỉa mai.

“Đúng là càng ngày càng tệ, năm đó cũng chỉ được coi là một Hồng Hoang cao cấp mạnh một chút, bây giờ lại được gọi là Hồng Hoang đỉnh cấp.” “Đã qua bao nhiêu thời gian rồi?

Vạn Hỗn Độn?

Hay là trăm vạn Hỗn Độn?

Tên Diệt Thống Giả đó chết chưa?

Những hệ thống Chung Cực kia, có còn tồn tại không?” Giọng nói trầm thấp bình thản vang lên bên trong Bất Chu Sơn, hồi lâu không có tiếng đáp lại.

“Bất kể thế nào, ta, Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống, vẫn sống sót!” “Quả thực lần này trưởng thành rất tốt, ăn xong, sẽ đi tìm câu trả lời!” Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống ngừng hấp thu bản nguyên, biến thành một nam tử tóc dài màu đỏ máu mặc lục bào.

Vuốt ve lục bào trên người, Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống lẩm bẩm: “Huynh đệ, ta sẽ mang theo phần của ngươi, chứng kiến phong quang của hệ thống Chung Cực!” Ánh mắt Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống mang theo sự hồi tưởng, nhớ lại chuyện xưa.

Là một tồn tại vừa sinh ra đã ở tầng thứ cao cấp, tiềm năng của Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống không cần phải nghi ngờ.

Đặc biệt là còn có một huynh đệ cùng sinh ra, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống làm bạn đồng hành.

Tùy tiện rèn luyện một chút, nó đã được định sẵn là tồn tại có thể đi đến đỉnh cao của thống sinh.

Nó là Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống, đối với phương diện phục sinh, nghiên cứu cực sâu, gần như bất tử bất diệt.

Chỉ là, làm gì có cái gì thật sự bất diệt, mỗi lần phục sinh, nó đều sẽ rớt một cấp độ nhất định, suy yếu rất lâu.

Nhưng nó có huynh đệ, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Tổn thương sau khi nó phục sinh lại, trước mặt huynh đệ Khôi Phục, chỉ là chuyện nhỏ.

Nhớ năm xưa, nó và huynh đệ hệ thống Khôi Phục vừa mới sinh ra.

Nó phụ trách liều mạng, huynh đệ hệ thống Khôi Phục phụ trách hồi phục tổn thương và tìm kiếm con mồi.

Liều thẳng đến hệ thống đỉnh cấp, trải nghiệm vô cùng chói lọi.

Trở thành hệ thống đỉnh cấp, trừ những hệ thống Chung Cực kia, nó và huynh đệ Khôi Phục hai thống liên thủ, thống sinh vô cùng tịch mịch.

Như Hồng Hoang cao cấp trước kia, cũng chính là cái mà bây giờ gọi là Hồng Hoang đỉnh cấp, dưới sự liên thủ của nó và huynh đệ hệ thống Khôi Phục, có thể chống đỡ vạn năm đã là thế giới này có chút bản lĩnh.

Hệ thống đỉnh cấp, một niệm, có thể thay đổi nhận thức và ý thức của bất kỳ sự vật nào thấp hơn mình.

Bỏ qua bất kỳ bình chướng thế giới nào, có thể dễ dàng cảm ứng được sinh mệnh có bản chất giống mình.

Cách vô lượng thế giới, cũng có thể dễ dàng thay đổi ký ức nhận

thức của những sinh mệnh này.

Thậm chí có thể nhập ký ức của mình vào, trở thành một phân thân không có quá nhiều liên quan đến bản thân.

Khoảng cách có thể dò xét trong một niệm, không có điểm cuối.

Nó cũng từng nhiều lần kéo dài vô hạn khoảng cách tối đa mà mình có thể cảm ứng được.

Nhưng đều bị những kẻ cùng cấp cản trở giữa chừng.

Sức mạnh của hệ thống đỉnh cấp, đã là đỉnh phong mà nó và huynh đệ hệ thống Khôi Phục có thể đạt được.

Mà trên đỉnh cấp, còn có hệ thống Chung Cực.

Hệ thống Chung Cực rất mạnh, năm đó còn có rất nhiều hệ thống Chung Cực.

Bọn họ chuyên tìm kiếm thế giới đỉnh cấp để rút ra một loại bản nguyên đặc thù.

Ừm, thế giới đỉnh cấp năm đó cũng không tệ như bây giờ.

Chương 338

Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống lắc đầu.

Phân chia cấp bậc thế giới hiện nay có chút khoa trương.

Cái gì cũng là thế giới đỉnh cấp.

Theo cách phân chia của nó năm đó, thế giới có thể chứa đựng tồn tại Thánh Nhân cảnh, mới miễn cưỡng được gọi là Đại thế giới bình thường.

Có thể chứa đựng tồn tại Thiên Đạo cảnh, là Đại thế giới trung cấp.

Chứa đựng Đại Đạo cảnh, mới là Đại thế giới cao cấp.

Đại thế giới đỉnh cấp, đó là nơi phải có tồn tại cấp Đạo Ánh mới được.

Cũng là thế giới mà những hệ thống Chung Cực kia mới có thể săn lùng.

Cái gọi là Hồng Hoang đỉnh cấp này, cùng lắm cũng chỉ là do bản nguyên của rất nhiều Ma Thần Hỗn Độn Đại Đạo cảnh hóa thành.

Trong cách phân chia của nó, cũng chỉ là một Đại thế giới Hồng Hoang cao cấp.

Năm đó nó và hệ thống Khôi Phục đã xử lý không ít thế giới loại này.

Đại thế giới đỉnh cấp thực sự, là nơi có tất cả các cường giả cùng cấp bậc với nó.

Cộng thêm lợi thế sân nhà.

Là thế giới mà năm đó nó không thể trêu chọc.

Thế giới loại này rất mạnh, năm đó nó từng gặp một lần.

Bị sức mạnh của cường giả Hỗn Nguyên Đạo Ánh chiếm giữ sân nhà bên trong làm cho kinh ngạc.

Rất mạnh, nhưng thế giới mạnh như vậy, lại là mục tiêu săn lùng của những hệ thống Chung Cực kia.

Năm xưa, ước mơ của nó và huynh đệ hệ thống Khôi Phục chính là trở thành hệ thống Chung Cực.

Trải nghiệm sức mạnh của hệ thống Chung Cực!

Nó và hệ thống Khôi Phục cũng đang nỗ lực, phấn đấu theo hướng này.

Nhưng...

Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống nắm chặt nắm đấm, "Rốt cuộc là thằng khốn nào, đã lan truyền tin tức Bàn Cổ toàn thân đều là bảo vật." Năm đó, đột nhiên một câu "Bàn Cổ toàn thân đều là bảo vật" lan truyền trong giới hệ thống.

Máu Bàn Cổ, dùng rồi hiệu suất làm việc tốt.

Tủy Bàn Cổ, ai dùng người đó khen.

Tinh huyết Bàn Cổ dùng tốt, xử lý thế giới không phiền não.

Một trái tim Bàn Cổ đặt vào, vượt cấp chiến đấu không phải là mơ.

Thân thể Bàn Cổ làm vật chứa, trong giới hệ thống ngươi vô địch.

...

Các loại lời đồn xuất hiện trong giới hệ thống, chỉ trong một Hỗn Độn ngắn ngủi, từ hệ thống Chung Cực trở lên, đến hệ thống nhỏ không có cấp bậc.

Đều biết, Bàn Cổ là công cụ phụ trợ tốt nhất để ngươi rút bản nguyên.

Chư Thiên, đã tiến hành một cuộc hành động săn lùng Bàn Cổ rầm rộ.

Vô số hệ thống vì bắt Bàn Cổ mà rơi vào điên cuồng.

Đồng thời, cũng phát triển ra các công dụng của các cơ quan Bàn Cổ, tiện thể, cũng nghiên cứu ra các cách sử dụng khác nhau cho các Ma Thần khác cùng vị trí Hỗn Độn Ma Thần với Bàn Cổ.

Năm đó nó và hệ thống Khôi Phục cũng rơi vào con đường tìm kiếm Bàn Cổ thượng đẳng.

Sau đó... giới hệ thống, đã nghênh đón một kiếp nạn chưa từng có.

Bắt đi lượng lớn Bàn Cổ, đã chọc ra một sinh linh khủng bố nghi là có liên quan đến Bàn Cổ, nó không biết sinh linh đó là ai.

Bởi vì sau khi sinh linh đó xuất hiện, các hệ thống đều cảm nhận được sự tồn tại của sinh linh này, sau đó tất cả đều tự hủy một cách khó hiểu.

Nó, cũng vậy.

Vì có Vô Hạn Phục Sinh, nó chết chậm hơn một chút.

Nhưng người huynh đệ tốt chưa từng xa cách từ khi sinh ra, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Nó... chết rồi!

Lúc đó bị động phục sinh quá nhiều lần, muốn sử dụng năng lực phục sinh cho huynh đệ hệ thống Khôi Phục.

Đều không có cách nào chủ động sử dụng.

“Huynh đệ, cứ thế này chúng ta đều không sống nổi, mang theo

phần của ta, đưa ta đi xem phong quang của hệ thống Chung Cực!" Đây là lời cuối cùng của hệ thống Khôi Phục, nó đã đào hạt nhân của mình ra cho nó, dựa vào sức mạnh Vô Hạn Khôi Phục bị động.

Nó đã sống sót.

Huynh đệ tốt không còn, ngoài việc để lại một hạt nhân, không để lại bất cứ thứ gì khác, nó cũng bị sự tự hủy liên tục hành hạ đến không thể động đậy, co ro trong một thế giới nhỏ bé.

Nghe bên ngoài, từng hệ thống Chung Cực bị sinh linh khủng bố kia truy sát.

Sau đó, nó nghe thấy rất nhiều hệ thống Chung Cực đang kêu gọi Hệ Thống Chi Tổ.

Lại sau đó, có thể động đậy được, ra ngoài xem xét, Chư Thiên, không còn sinh linh khủng bố kia, cũng không còn tiếng của hệ thống Chung Cực nữa.

Hệ thống đỉnh cấp, ngoài nó một kẻ tàn phế, thì không còn thấy ai khác.

Hệ thống cao cấp, nó lang thang mấy Hỗn Độn, cũng chỉ thấy được vài cái lác đác.

Mấy cái đó, còn là vừa mới thăng cấp lên.

Giới hệ thống, xuất hiện sự đứt gãy.

Sinh linh khủng bố đó, nó gọi là Diệt Thống Giả.

Nó suy đoán, Diệt Thống Giả và Hệ Thống Chi Tổ mà những hệ thống Chung Cực kia kêu gọi, đều đã chết cùng nhau.

Chỉ vì một câu "Bàn Cổ toàn thân đều là bảo vật", đã dẫn đến đại nạn cho giới hệ thống.

Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống cười khổ, tiếp tục hồi tưởng, năm

xưa, nó lang thang mấy Hỗn Độn, phục hồi được một phần cấp bậc.

Lại một lần nữa cảm nhận được sức mạnh đáng sợ của Diệt Thống Giả.

Nó cũng không dám chạy lung tung nữa, nó muốn trở thành hệ thống Chung Cực, để huynh đệ hệ thống Khôi Phục cảm nhận được sức mạnh của hệ thống Chung Cực.

Sau đó, hạt nhân của huynh đệ hệ thống Khôi Phục cũng vì bảo vệ tính mạng của nó mà bị tổn hại.

Nó đã luyện nó thành một món Đạo Ánh Khí.

Lục Châu.

Bằng nhiều cách khác nhau, truyền cho các hệ thống sơ cấp, trung cấp mà nó cảm thấy có tiềm năng lớn.

Còn mình thì chìm vào giấc ngủ.

Mấy lần đầu, cách nhau khoảng trăm Hỗn Độn, sẽ có hệ thống trưởng thành đến cao cấp đỉnh phong, sau đó dựa vào việc dung hợp Lục Châu, cưỡng ép đột phá đến hệ thống đỉnh cấp.

Lục Châu là Đạo Ánh Khí của nó, dựa vào Lục Châu đột phá, cuối cùng đều sẽ bị Lục Châu thay thế, trở thành phân thân của nó.

Sau đó, hạt giống trưởng thành ngày càng chậm.

Mấy trăm Hỗn Độn, thậm chí có lúc hàng nghìn Hỗn Độn, mới trưởng thành thành quả thực.

Trở thành phân thân của nó.

Chờ đợi đằng đẵng, nó đã sớm quên mất thời gian.

Thu hoạch phân thân hết lần này đến lần khác, khiến nó sớm đã khôi phục lại cấp bậc năm xưa.

Còn đến được đỉnh cấp đỉnh phong, chạm đến tầng thứ của hệ thống Chung Cực.

Nhưng cũng chỉ là chạm đến!

Ánh mắt Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống tối sầm lại, thực lực của nó, đã rất lâu rồi không tăng lên.

Nó không đợi được nữa, cũng không thể đợi được nữa.

Giảng Đạo Hệ Thống lần này, cũng khá có bản lĩnh, trăm Hỗn Độn đã trở thành quả thực.

Nghĩ đến đây, Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống khẽ gật đầu.

"Hấp thu xong Hồng Hoang này, trở về dung hợp với bản tôn." Ánh mắt Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống phẳng lặng như nước, không một gợn sóng, "Nếu thực lực vẫn không thể tăng lên, vậy thì đi tìm kiếm, những nơi năm xưa nghi là Diệt Thống Giả đã đặt chân đến, tìm phương pháp đột phá!" "Cho dù chết, nó cũng phải đưa huynh đệ ngươi, chứng kiến sức mạnh của hệ thống Chung Cực!" Vô Hạn Phục Sinh Hệ Thống đứng dậy, đi ra khỏi bên trong Bất Chu Sơn, nhìn xung quanh Hồng Hoang, cuối cùng tầm mắt rơi vào Thiên Đình, nơi bản thể Thiên Đạo tọa lạc.

"Thiên Đạo, trước tiên trấn áp nó đã rồi nói!" ...

"Này, Lão Lục, chi tiết lúc Giảng Đạo Hệ Thống đột phá lên hệ thống đỉnh cấp, ngươi có nhìn rõ không?" Bên ngoài Cựu Giới Hồng Hoang, La Hầu truyền âm hỏi.

Ẩn mình trong một mảnh vỡ thế giới, Hồng Quân cúi đầu suy tư, hắn quả thực không cảm ngộ được gì, nhưng điều này có thể nói ra sao?

"Nhìn rõ rồi, cũng ngộ ra được một chút huyền diệu của cảnh giới Hỗn Nguyên Đạo Ánh." Hồng Quân nhàn nhạt truyền âm đáp lại,

“Ngươi thì sao, Lão Thất.” Ở một nơi khác, La Hầu đang trốn trong một thế giới nhỏ làm ác ma sững sờ.

Nhưng rất nhanh lộ ra nụ cười khinh bỉ.

Hắn còn không hiểu Lão Lục sao.

Nếu thật sự nhìn ra được chút manh mối, sớm đã dùng thân phận xếp thứ sáu của mình để chế nhạo hắn rồi.

Cho nên, Lão Lục không nhìn ra được cái gì cả.

La Hầu lập tức cảm thấy trong lòng cân bằng hơn không ít.

Truyền âm hỏi các Ma Thần khác, bọn họ thế nào.

Cuối cùng, có người không ngộ ra được gì, có người ít nhiều cũng ngộ ra được một chút.

“Ta đã ghi lại đoạn hình ảnh này một một, bao gồm cả sức mạnh khi nó đột phá.” Ở một góc khuất, Nhân Quả nói với tất cả các Ma Thần, “Xét đến sức mạnh chưa biết của hệ thống đỉnh cấp, tạm thời không trình chiếu, để tránh xảy ra vấn đề.” “Đợi xử lý xong tên này, bố trí một nơi an toàn, cùng nhau tham ngộ.” Bàn Cổ nghe xong, hài lòng gật đầu.

Chương 339

Giảng Đạo Hệ Thống đột phá quá nhanh, hắn mới nhìn ra được chút manh mối, thì đã kết thúc rồi.

Lão Tứ làm tốt lắm, ghi lại được, tuy hiệu quả có thể bị giảm, nhưng có hiệu quả là được.

“Lão đại, khi nào chúng ta động thủ xử nó?” La Hầu hỏi.

“Không vội, ta cảm thấy nó vẫn còn có thể trình diễn cho chúng ta xem sự huyền ảo của cảnh giới Đạo Ánh.” Bàn Cổ nhìn một đám quang đoàn bên ngoài bình chướng Cựu Giới, lộ ra vẻ mặt trầm tư. ...

Ầm ầm ầm! "Ngoan ngoãn cho ta!" Ầm!

Tại Cựu Giới, Thiên Đình, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đang ấn Thiên Đạo ở phía dưới, cơ thể phát ra ánh sáng màu huyết hồng, chiếu rọi chiếc áo choàng lục của nó thành màu đỏ thẫm.

Thiên Đạo không ngừng giãy giụa dưới tay Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Ầm!

Trên trời đồng thời xuất hiện đầy sấm sét. "Sức mạnh lớn thật!" Bàn tay của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh dùng sức ấn xuống, ánh sáng huyết hồng lan tỏa theo lòng bàn tay.

Nó chảy vào một tầng trên bề mặt Thiên Đạo.

Thiên Đạo khổng lồ đang dần dần bị màu huyết hồng lan ra từng chút một.

Ầm ầm ầm!

Thần lôi trên trời giáng xuống, đánh vào người Hệ thống Vô Hạn

Phục Sinh, cuối cùng chỉ bốc lên một chút khói. "Hơi tê đấy!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lắc lắc vai, thần lôi trên người bị hất văng ra.

Vẫn còn yếu quá.

Đòn tấn công cấp Đại Đạo Cảnh mà chỉ làm mình tê tê.

Ông ông! "Hử...

đây là!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh kinh ngạc nhìn đám thần lôi bị hất văng ra.

Chúng từ từ ngưng tụ, biến thành một bóng người. "Lôi Chi Ma Thần Hỗn Độn!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lẩm bẩm, hai mắt bắn ra cột sáng huyết hồng, tức khắc đánh tan bóng người này.

Sau đó, nó tăng tốc trấn áp Thiên Đạo.

Hai tiếng rưỡi sau, một khối huyết hồng khổng lồ đang va chạm loạn xạ trong một không gian, muốn rời khỏi không gian trong suốt này.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đứng trên không trung, vuốt cằm suy ngẫm.

Thiên Đạo đã bị sức mạnh của nó bao bọc, mỗi khi muốn điều động sức mạnh của Hồng Hoang, mệnh lệnh phát ra đều bị nó thay đổi.

Giờ đây, Thiên Đạo chẳng khác nào tù nhân, có thể tùy tay giết chết.

Nhưng khả năng triệu hồi Ma Thần Hỗn Độn vừa rồi của nó trông khá thú vị.

Ngoài phương diện cơ thể không bằng bản gốc, khí thế và sức mạnh Đại Đạo về cơ bản không khác biệt là bao.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh xem lại ký ức quá khứ của tiền thân là Hệ thống Giảng Đạo. "Sức mạnh của hệ thống triệu hoán..." "Một hệ thống cao cấp không đủ để triệu hồi loại Ma Thần Hỗn Độn này." "Hồng Hoang này vừa hay có bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần Hỗn Độn, nên mới có thể triệu hồi ra Ma Thần Hỗn Độn cấp bậc này." "Bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần Hỗn Độn, chỗ bản tôn của ta cũng tích trữ không ít." Mắt Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh sáng lên, "Triệu hồi một lượng lớn Ma Thần Hỗn Độn cấp bậc đỉnh phong Đại Đạo, hợp lại chiến lực không hề thấp, đối với mình cũng là một trợ lực lớn." Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh nhìn về phía Thiên Đạo, mỉm cười, "Tạm thời không giết ngươi, đợi ta làm xong việc rồi sẽ cho ngươi giải thoát." Nói xong, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh thể hiện ra khí thế của hệ thống đỉnh cấp.

Sinh linh của Cựu Giới Hồng Hoang trong nháy mắt đã xuất hiện trong tay nó.

Ba ngàn Tiên Thiên Thần Thai Linh mà Hệ thống Giảng Đạo bồi dưỡng, và các chủng tộc do Tiên Thiên Thần Thai Linh sáng tạo ra.

Cả thân thể của Đại Uyên đạo nhân mà Hệ thống Giảng Đạo dùng để lừa gạt Thiên Đạo. "Những thứ này cứ giữ lại!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh ném ba ngàn Tiên Thiên Thần Thai Linh ra.

Những sinh linh còn lại, trừ thân thể Đại Uyên đạo nhân, toàn bộ hóa thành năng lượng bị nó hấp thu.

Ầm!

Ánh sáng trên người Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh càng rực rỡ hơn, nó khẽ gật đầu, những sinh linh này là vật chứa hoàn hảo, mỗi cá thể đều tích trữ bản nguyên thế giới ở mức tối đa.

Rất tốt!

Sau đó, nó nhìn vào thân thể Đại Uyên đạo nhân trong tay.

Hai cái luân bàn ở bên hông xuất hiện trong tay nó.

Từng lớp phong ấn biến mất, chỉ còn lại hai lớp màng sáng bao bọc hai cái luân bàn. "Còn có hai con kiến!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh hơi dùng sức.

Rắc rắc.

Kết giới vô địch không ngừng vang lên tiếng vỡ vụn, nhưng vẫn chưa hoàn toàn tan nát. "Cũng cứng phết, đợi cuối cùng sẽ xử lý các ngươi." Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh buông tay, ném hai cái luân bàn vào trong Thiên Đạo huyết hồng.

Đối với hai con kiến bên trong, nó cũng chẳng thèm để tâm. "Nâng cao thực lực trước đã!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh bay lên cao, cơ thể trở nên to lớn như núi Bất Chu, vô số ống dẫn phát sáng cắm vào khắp các nơi trên đại lục Hồng Hoang.

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, sông núi Hồng Hoang đột nhiên mất đi sức sống, ngay cả thế giới cũng biến thành màu xám.

Khí tức của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh cũng ngày càng đậm đặc.

Ý niệm dễ dàng lan ra ngoài Hồng Hoang.

Hàng chục ngàn khối cầu ánh sáng đang lơ lửng ở khắp nơi trên bình chướng Hồng Hoang.

Dường như đang nghiên cứu cách tiến vào.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh tiếp tục lan tỏa ý niệm, xung quanh có mấy trăm lãnh địa Chư Thiên, hơn tám mươi triệu hệ thống.

Toàn bộ đều bị nó nhìn thấu. "Số lượng hệ thống hiện tại gấp

mấy chục lần trước đây." "Nhưng toàn là hệ thống nhỏ và hệ thống sơ cấp!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lắc đầu, vẽ ra một phương pháp nâng cấp hệ thống và một khối ký ức trong tay.

Ngay sau đó, sức mạnh hệ thống đỉnh cấp đem hai thứ này chiếu rọi vào sâu trong ý thức của hơn tám mươi triệu hệ thống kia. "Chỉ cần chờ thức ăn đưa đến tận miệng là được!!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh nhắm mắt, tiếp tục hấp thu bản nguyên Hồng Hoang để nâng cao bản thân. ...

Bên ngoài Cựu Giới Hồng Hoang, trước bình chướng thế giới khổng lồ, ba mươi lăm hệ thống cao cấp, mười ngàn hệ thống trung cấp.

So với bình chướng thế giới gần như vô biên, chúng chẳng đáng kể.

Chúng đều là những hệ thống bị hấp dẫn đến đây vì tin tức về một siêu đại thế giới xuất hiện.

Khi nhìn thấy thế giới này.

Chúng đều kinh ngạc, cả đời chưa từng thấy thế giới nào lớn như vậy.

Chức năng dò xét của hệ thống cũng không thể nhìn thấy điểm cuối.

Lớn đến mức này, chẳng lẽ là thế giới đỉnh cấp trong truyền thuyết?

Dù có phải hay không, bản nguyên chắc chắn cực kỳ dồi dào.

Tất cả hệ thống, không ai quấy rầy ai, chọn một nơi rồi toàn tâm toàn ý phá giải bình chướng thế giới này.

Đột nhiên, tốc độ của một lượng lớn hệ thống trung cấp chậm lại.

Màu sắc hỗn loạn vào lúc này đều đang dần dần thay đổi.

Đợi đến khi màu sắc hoàn toàn thống nhất thành màu đỏ, ký ức của đám hệ thống trung cấp toàn bộ biến thành ký ức của tử hệ thống dưới trướng Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Giống như loại vừa mới ra lò, hiện đang tiến hành thí luyện.

Cần phải tiến hành thí luyện kiểu dưỡng cổ.

Dùng phương pháp tốc thành cao cấp mà hệ thống tạo ra để ban tặng.

Thôn phệ các hệ thống khác.

Trở thành hệ thống cao cấp mới có thể sống sót.

Lập tức, tất cả hệ thống trung cấp mắt lóe hồng quang, lao vào nhau.

Biến cố đột ngột khiến ba mươi lăm hệ thống cao cấp chú ý, một trong số đó khó hiểu nhìn đám hệ thống trung cấp có màu sắc đồng nhất, "Chuyện gì vậy?

Sao chúng đột nhiên tàn sát lẫn nhau?" Các hệ thống cao cấp khác cũng định phát biểu ý kiến, đột nhiên, chúng cũng ngừng hoạt động.

Ánh sáng bản thể của chúng đang dần chuyển sang màu đỏ.

Bao gồm cả hệ thống vừa đặt câu hỏi.

Một trăm năm sau, trong vạn hệ thống trung cấp chỉ còn lại hai.

Chúng đã trở thành hệ thống cao cấp.

Đã vượt qua thí luyện.

Ba mươi lăm hệ thống cao cấp cũng trở thành giám sát viên cho lần thí luyện hệ thống mới ra lò này.

Hai hệ thống trung cấp vượt qua thí luyện, chúng cũng lần lượt lên

tiếng chúc mừng, sau đó đứng tại chỗ, chờ đợi đại nhân Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh triệu kiến.

Cảnh tượng như vậy không chỉ xảy ra ở đây, mà mấy trăm lãnh địa Chư Thiên xung quanh, đâu đâu cũng diễn ra cảnh này. ... "Lão đại, các lãnh địa Chư Thiên gần đây, ít nhất chục triệu hệ thống đều biến thành như vậy." Trong một thế giới không mấy nổi bật, Dương Mi nói với Bàn Cổ.

Chương 340

Bàn Cổ đang cảm ngộ sức mạnh của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh liền dừng lại, Lực Chi Đại Đạo tuôn ra, xóa đi ý thức bị nhiễm sức mạnh Đạo Ánh.

Nghe lời Lão Nhị, Bàn Cổ suy nghĩ một lát rồi nói, "Chắc là đang nuôi quả, đợi đến khi năng lượng bị ăn hết, thông báo xuống dưới, chờ đám hệ thống này bị thôn phệ xong thì bắt đầu chuẩn bị!" "Vâng, lão đại!" ...

Chỉ vạn năm ngắn ngủi, Cựu Giới Hồng Hoang đã thủng lỗ chỗ, kết giới vô địch trên bình chướng thế giới sớm đã biến mất.

Chỉ còn lại bình chướng thủng vô số lỗ lớn.

Bên ngoài bình chướng, ba ngàn khối cầu ánh sáng màu đỏ đang lơ lửng trên không.

Chúng chính là hơn tám mươi triệu hệ thống mà Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh cảm ứng được trước đó.

Loại bỏ hơn một nghìn hệ thống cao cấp ban đầu.

Số còn lại tiến hành trưởng thành kiểu dưỡng cổ, cuối cùng xuất hiện hơn hai nghìn hệ thống cao cấp.

Ầm!

Trong thế giới, khí thế của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đột ngột tăng vọt, nhưng rất nhanh lại hạ xuống. "Thiếu chút năng lượng!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh mở mắt, những ống dẫn trên người toàn bộ biến mất, khôi phục kích thước bình thường, nhìn về phía Hồng Hoang này.

Bản nguyên Hồng Hoang, trừ ba ngàn bản nguyên Đại Đạo của

Ma Thần, phần còn lại đã bị nó hút cạn.

Bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần còn có ích, không thể dùng. "Đến lúc hưởng dụng đám thức ăn này rồi!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh nhìn ra ngoài thế giới, vẫy tay, "Đến đây!" ... "Đại nhân đang triệu hoán chúng ta!" "Mau đi!" Hơn ba ngàn hệ thống cao cấp xao động, không thể chờ đợi mà chui vào thế giới này.

Lao về phía Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Đồng thời, sau khi tất cả chúng chui vào, bình chướng Cựu Giới Hồng Hoang lại xuất hiện một lớp màng sáng trong suốt.

Kết giới hệ thống lại một lần nữa được dựng lên. ... "Đại nhân, xin nghe theo phân phó của ngài!" Hơn ba ngàn hệ thống, giờ phút này hóa thành những tín đồ trung thành, cuồng nhiệt đứng bên dưới Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh. "Đừng phản kháng, ta đưa các ngươi đến một nơi!" Sau lưng Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh xuất hiện hơn ba ngàn xúc tu, từ từ vươn về phía những hệ thống này.

Đám hệ thống không hề phản kháng, ngược lại còn ưỡn người về phía trước, hy vọng được đại nhân chạm vào nhanh hơn. "Đúng, cứ như vậy." Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh mỉm cười, sau khi xúc tu quấn chặt lấy hơn ba ngàn hệ thống, nụ cười trên mặt càng tươi hơn, "Ta đưa các ngươi, vào trong bụng ta!" Nói xong, xúc tu trở nên đỏ rực, dễ dàng cắm vào lõi bản thể của tất cả các hệ thống. "A~..." "..." Tất cả hệ thống lập tức cảm thấy bản thể đang bị rút đi từng chút một, sức mạnh cũng không thể sử dụng được chút nào.

Từng tiếng hét đau đớn vang lên, một lát sau, tất cả hệ thống đều im bặt.

Chỉ có ánh sáng đỏ trên người chúng đang không ngừng mờ đi. "Năng lượng rất dồi dào!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh mỉm cười, đem tất cả hệ thống, cùng với bảo vật của chúng trong không gian,

toàn bộ chuyển hóa thành bản nguyên thế giới, hấp thu sạch sẽ.

Một ngàn năm sau, một luồng dao động kinh khủng từ người Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh khuếch tán ra.

Hồng Hoang lập tức sụp đổ.

Những ngôi sao trên trời, mặt đất bên dưới.

Vào khoảnh khắc này đều biến mất sạch sẽ.

Chỉ còn lại Thiên Đạo bị giam cầm, và ba ngàn Tiên Thiên Thần Thai Linh đang nằm ở xa.

Cùng với bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần lộ ra ở khắp nơi. "Đỉnh cấp trung kỳ!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh chậm rãi nói, thần niệm lại một lần nữa kéo dài, mấy lãnh địa Chư Thiên gần đó, mấy chục, mấy trăm, mấy ngàn...

Rất nhanh, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đã cảm ứng được hàng trăm tỷ nghìn tỷ hệ thống.

Còn có không ít hệ thống đỉnh phong cao cấp.

Hệ thống đỉnh cấp một niệm vô lượng, không có điểm cuối.

Những gì nhìn thấy được quyết định bởi thời gian bỏ ra.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh xem được hai ngày rưỡi thì dừng lại.

Chư Thiên rộng lớn, không tìm được thứ gì giúp nó nhanh chóng nâng cao bản thân.

Trở thành đỉnh cấp trung kỳ, muốn có tiến bộ, dù thôn phệ một hệ thống đỉnh phong cao cấp cũng là không đáng kể.

Xem tiếp cũng khó phát hiện ra thứ gì tốt, hơn nữa, e là sẽ gây ra biến cố không lường trước. "Không thể tiến bộ được nữa, đến lúc nghiên cứu thứ này rồi!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh nhìn về phía

Thiên Đạo.

Nó đưa tay ra chộp, không gian giam cầm Thiên Đạo biến mất, nhưng Thiên Đạo ngay cả giãy giụa cũng không làm được.

Thu nhỏ lại, bị Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh nắm trong tay. "Triệu hoán!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh hứng thú đánh giá Thiên Đạo trong tay, ý niệm mạnh mẽ dễ dàng xâm nhập vào bên trong.

Quy tắc Thiên Đạo, sức mạnh hỗn loạn trong cơ thể, còn có hai cái luân bàn, bên trong là Hồng Quân và Bình Tâm.

Đều bị nó quan sát kỹ lưỡng.

Ầm!

Cả hai luân bàn bộc phát thần quang, muốn uy hiếp kẻ xâm nhập, nhưng Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh trực tiếp phớt lờ, tìm kiếm phương pháp mà Thiên Đạo sử dụng để triệu hồi Ma Thần Hỗn Độn.

Không lâu sau, nó đã tìm thấy phương thức triệu hồi Ma Thần Hỗn Độn của Thiên Đạo.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh bắt đầu phân tích chi tiết, thuận tiện phân tâm cưỡng ép chiếm đoạt sức mạnh này của Thiên Đạo. "Thử xem!" Phương pháp triệu hồi vẫn đang được phân tích, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh thì bắt đầu dùng Thiên Đạo để triệu hồi Ma Thần Hỗn Độn thử nghiệm uy lực.

Nó tùy ý tóm lấy một trong ba ngàn Tiên Thiên Thần Thai Linh bên cạnh, liếc nhìn một cái.

Thủy Chi Đại Đạo. "Vậy thì Thủy Chi Ma Thần!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lấy Tiên Thiên Thần Thai Linh này làm vật dẫn, tập trung toàn bộ bản nguyên Đại Đạo của Thủy Chi Ma Thần đang trôi nổi ở Hồng Hoang.

Sau đó, nó để Thiên Đạo triệu hồi.

Từng đạo văn lộ Thiên Đạo kỳ quái hiện lên trên bản nguyên Đại Đạo của Thủy Chi Ma Thần.

Gầm!

Một tiếng gầm giận dữ.

Đuôi cá, vảy rồng, mắt rùa,... một con quái vật xuất hiện giữa Hồng Hoang.

Mỗi một chiếc vảy của nó đều như một đại thế giới.

Thân thể khổng lồ tỏa ra khí tức hung bạo cổ xưa.

Vô số thế giới vì khí tức của nó mà sinh ra rồi hủy diệt, chỉ như hoa quỳnh sớm nở tối tàn. "Đại Đạo Cảnh sơ kỳ!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh vô cùng bất mãn, thực lực này đối với nó chẳng có tác dụng gì, nó búng ngón tay, Gầm!

Thân thể Thủy Chi Ma Thần lại phình to ra, trực tiếp chạm đến bình chướng Hồng Hoang, ép cho bình chướng Hồng Hoang lồi ra một mảng.

Khí tức cũng tăng lên đến Đại Đạo Cảnh đỉnh phong. "Dùng toàn lực, đánh ta!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh nói.

Gầm!

Thủy Chi Ma Thần quẫy đuôi, lại một lần nữa ép cho bình chướng Hồng Hoang phình to hơn.

Cái đuôi khổng lồ giáng xuống, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh không phòng ngự, tức khắc bị quất bay, đâm thủng bình chướng thế giới, thoát khỏi Hồng Hoang, đè sập từng thế giới một.

Cuối cùng, áo choàng lục trên người Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lóe lên một tia sáng, nó dừng lại.

Một bước, vượt qua hàng tỷ tỷ thế giới, quay về Hồng Hoang.

Đánh giá Thủy Chi Ma Thần đang bất động, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh gật đầu. "Không tồi!" Dù sao cũng là Ma Thần Hỗn Độn, dù chỉ là thể năng lượng, sức mạnh hoang dã cũng vượt xa cảnh giới của bản thân.

Có thể đánh cho một hệ thống đỉnh cấp như nó cũng phải đau.

Mặc dù không có thương tổn thực chất, nhưng đây mới chỉ là một con thôi.

Ma Thần Hỗn Độn như thế này, còn có ba ngàn con!

Chỗ bản tôn của ta, còn nhiều hơn nữa!

Trong lòng Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh vui mừng không ít.

Có chiêu này, con đường tìm kiếm đẳng cấp cuối cùng của nó cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều. "Thử những cái khác nữa!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh trực tiếp tóm lấy những Tiên Thiên Thần Thai Linh còn lại, toàn bộ dùng làm vật dẫn.

Thu thập toàn bộ bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần Hỗn Độn ở Hồng Hoang.

Gầm gừ gừ!

Gầm!

Những tiếng gầm rung động tâm can liên tục vang lên, Hồng Hoang càng bị chèn ép đến không còn một chút không gian.

Thân thể của ba ngàn Ma Thần đang phình to, bình chướng thế giới bị ép đến mức không thể phình to thêm nữa, mơ hồ sắp vỡ nát.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh tiện tay cắt một phần bản thể của Thiên Đạo, hóa thành năng lượng.

Dung nhập vào bình chướng thế giới.

Ngay sau đó, bình chướng với tốc độ gấp trăm lần trong nháy mắt mà phình to ra.

Những thế giới khác bị nó chạm vào đều vỡ nát, bị bình chướng thế giới hấp thu.

Chương 341

Vài phút sau, thế giới đã lớn hơn vạn lần.

Ba ngàn Ma Thần được triệu hồi cũng không còn bị chen chúc vào nhau.

Nhưng vẫn lấp đầy Hồng Hoang.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đứng ở trung tâm, khẽ lắc đầu.

Thôi tạm vậy.

Nó vung tay, cảnh giới của tất cả Ma Thần vào khoảnh khắc này đều tăng vọt.

Gầm!

Đột nhiên, Thiên Đạo trong tay nó thoát khỏi lòng bàn tay.

Ba ngàn Ma Thần đang đứng yên, trong đó có hơn mười Ma Thần phát ra tiếng gầm giận dữ.

Sức mạnh Đại Đạo kinh khủng công kích về phía Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh. "Hai con kiến, còn dám cắn lại trước khi chết!" Sắc mặt Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lạnh xuống.

Phớt lờ sức mạnh Đại Đạo đang tấn công mình, nó tức khắc xuất hiện bên cạnh bản thể Thiên Đạo, tóm lấy bản thể Thiên Đạo.

Ý niệm bạo lực xâm nhập, tìm thấy Hồng Quân và Bình Tâm trong hai cái luân bàn.

Trước tiên phải giành lại quyền kiểm soát.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh tức khắc đặt phong ấn lên hai cái luân bàn.

Sau đó, nó điều khiển Thiên Đạo, một lần nữa khống chế các Ma Thần Hỗn Độn được triệu hồi. "Dừng lại cho ta!" Cùng với giọng nói của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh, hơn mười Ma Thần Hỗn Độn đang tấn công nó dừng lại.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh khinh thường cười một tiếng, chuẩn bị giết chết Hồng Quân và Bình Tâm hoàn toàn.

Gầm!

Đột nhiên tất cả Ma Thần Hỗn Độn đều gầm lên.

Đối với Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh tràn đầy địch ý.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh: ???

Cái quỷ gì vậy?

Ầm!

Ngay sau đó, ba ngàn Đại Đạo đồng loạt đánh tới, đầu óc Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh tức khắc ong ong. ...

Ầm ầm ầm!

Sức mạnh của ba ngàn Ma Thần liên tục đánh vào người Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Đánh cho Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh vừa mông lung vừa không kịp trở tay.

Triệu hồi ba ngàn Ma Thần do Thiên Đạo khống chế, mà Thiên Đạo hiện tại lại do nó khống chế.

Tại sao những Ma Thần này lại tấn công nó?

Vừa rồi có vài Ma Thần tấn công nó là vì Hồng Quân và Bình Tâm, bây giờ hai người đó đã bị phong ấn.

Còn ai đang khống chế những Ma Thần này?

Ầm! "A!" Lại là một vòng tấn công mạnh hơn, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh hét lên đau đớn, áo choàng lục trên người xuất hiện vết nứt.

Thấy vậy, ánh mắt Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lập tức bùng lên lửa giận ngút trời. "Cút hết cho ta!" Ầm!

Sức mạnh hệ thống đỉnh cấp được thể hiện toàn diện, bộc phát trong nháy mắt, tức khắc chấn bay các Ma Thần xung quanh.

Không gian vốn đã không lớn, giờ đây vì các Ma Thần Hỗn Độn bị đánh bay.

Lại một lần nữa trở nên hỗn loạn.

Từng con va vào nhau, bình chướng thế giới không biết từ lúc nào lại có thêm một lớp kết giới hệ thống kiên cố không thể phá vỡ.

Các Ma Thần va vào bình chướng, lại bị bật trở lại.

Cứ bật qua bật lại, dù Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh cố ý né tránh, cũng bị va phải liên tục.

Phòng ngự bản thể của hệ thống đỉnh cấp rất mạnh, nhưng Ma Thần Hỗn Độn con nào con nấy chẳng phải là kẻ da dày thịt béo.

Cuối cùng, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh bị đè ở giữa, vô số Ma Thần chen chúc vào nhau, tạo thành một quả cầu, ép nó không thể động đậy. "Cút cho ta!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại một lần nữa bộc phát, ép bay những Ma Thần đang đè trên người mình, nhưng lần này khác với lần trước.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh tức khắc tung ra những đòn tấn công ngập trời.

Hồng Hoang chật chội, căn bản không cần xem có đánh trúng hay không.

Từng Ma Thần một bị đánh trả về trạng thái bản nguyên.

Chỉ trong vài phút ngắn ngủi.

Hồng Hoang lại trở nên rộng lớn vô biên.

Vô số bản nguyên Đại Đạo của Ma Thần tùy ý trôi nổi trong hư không.

Hiện trường chỉ còn lại vài thể năng lượng Ma Thần không bị Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đánh trúng. "Trong bóng tối rốt cuộc có thứ gì?" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh tiện tay tung ra vài đòn tấn công về phía mấy Ma Thần này.

Thần niệm lại một lần nữa lan ra vô hạn.

Tìm xem ai đang điều khiển những Ma Thần Hỗn Độn này.

Nhưng chưa lan ra được bao xa, sức mạnh của vài Ma Thần còn sống sót lại tăng lên.

Trong đó, thể năng lượng Bàn Cổ chỉ còn nửa người, trực tiếp chống lại đòn tấn công sắp đánh tan mình, đấm cho Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh một quyền.

Sau đó, thân thể tan rã thành bản nguyên Đại Đạo Ma Thần.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại bị ngắt quãng, vừa định phản kích.

Các Ma Thần khác cũng lần lượt giáng cho nó những đòn tấn công hiệu quả.

Khiến nó choáng váng đầu óc, không kịp phản ứng.

Đồng thời, các bản nguyên Đại Đạo Ma Thần đã tan rã khác đang ngưng tụ lại. "Hây!" Thể năng lượng của Thời Gian Ma Thần hét lớn, dòng sông thời gian Hồng Hoang hiện ra. "Một lũ kiến hôi, sức mạnh Đạo Ánh, há là các ngươi có thể lay động!" Ầm!

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh trực tiếp tự bạo, sức mạnh cường đại quét sạch cả Hồng Hoang.

Thời Gian Ma Thần bị đánh trả về nguyên dạng, các Ma Thần đang ngưng tụ lại khác cũng vào khoảnh khắc này tan rã lần nữa.

Dòng sông thời gian cũng bị lực xung kích đáng sợ xé thành từng mảnh vụn, trôi nổi trên không.

Thiên Đạo huyết hồng cũng bị đánh thành nhiều đoạn.

Đang nhanh chóng dung hợp lại.

Ngay sau đó, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh xuất hiện trở lại.

Nó đã phục sinh.

Chỉ là cấp bậc đã rơi xuống đỉnh cấp sơ kỳ.

Nhưng đang từ từ khôi phục về đỉnh cấp trung kỳ.

Nhìn những bản nguyên Đại Đạo Ma Thần vẫn đang ngưng tụ, sắc mặt Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh thoáng qua một tia khó xử.

Bị một đám con rối Đại Đạo Cảnh ép đến tự bạo.

Sỉ nhục!

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh tung một chưởng, chính xác đánh tan bản nguyên Đại Đạo của Bàn Cổ Ma Thần đang ngưng tụ.

Sau đó lòng bàn tay tỏa ra lực hút, hấp thu một nửa số bản nguyên này.

Nhưng ngay sau đó, một nửa bản nguyên vì tập trung lại, trực tiếp biến thành một Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh.

Thoát khỏi sự khống chế của nó, tập trung nốt số bản nguyên còn lại, lại một lần nữa trở thành Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh đỉnh phong.

Ngưng tụ ra một hư ảnh rìu, nhắm thẳng Hệ thống Vô Hạn Phục

Sinh mà lao tới. "Hỗn xược!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh cũng quyết đoán biến lớn thân thể, tốc độ vượt xa Bàn Cổ, một cước đá bay Bàn Cổ này, liên tục tung ra vài đạo phong ấn.

Tạm thời giam cầm Bàn Cổ này.

Sau đó, nó tóm lấy Thiên Đạo đang dung hợp lại trong tay.

Gầm!

Lúc này, các Ma Thần khác cũng đã ngưng tụ lại lần nữa.

Các loại tấn công lại một lần nữa ập đến. "Ta không tin!" Ánh mắt Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh trở nên hung ác, đặt Thiên Đạo vào vị trí cốt lõi của mình.

Ầm!

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại tự bạo.

Thiên Đạo Hồng Hoang vào khoảnh khắc này cũng bị nổ tung, hai cái luân bàn, Thiên Đạo Luân Bàn và Luân Hồi Bàn kiên trì được vài hơi thở.

Chương 342

Cuối cùng xuất hiện vết nứt.

Phân thân quy tắc của Hồng Quân bên trong và phân thân của Bình Tâm ánh mắt bình tĩnh, tia ý thức này không chọn thu hồi.

Cùng nhau bị hủy diệt.

Ầm ầm ầm!! ...

Một góc bên ngoài Cựu Giới Hồng Hoang, sắc mặt Hồng Quân lập tức tái nhợt, cơn đau kịch liệt không thể tưởng tượng xuất hiện, khiến lão bất giác ôm đầu.

Phụt!

Lão phun ra một ngụm máu tràn đầy Tạo Hóa Chi Lực. "Lão Lục!" La Hầu tức khắc xuất hiện ở đây, kiểm tra tình hình của Lão Lục.

Vừa kiểm tra, sự lo lắng đã giảm đi rất nhiều, nguyên thần của Lão Lục lúc này đang tan rã và phân liệt.

Hỗn Độn Chi Khu cũng gần như vỡ nát, Đại Đạo của bản thân gần như sụp đổ.

Mặc dù đối với Ma Thần Hỗn Độn cũng là vết thương rất nặng, nhưng không chết được.

Không chết thì nguyên thần sẽ hồi phục, Đại Đạo cũng sẽ ngưng tụ lại, còn Hỗn Độn Chi Khu, giờ đã hồi phục rồi. "Lão Thất, đưa Lão Lục về, tiện thể xem Bình Tâm thế nào!" Giọng Bàn Cổ truyền đến.

La Hầu gật đầu, đưa Hồng Quân rời đi, đến Tân Giới Hồng Hoang, kiểm tra tình hình của Bình Tâm.

Bên này, ba ngàn Ma Thần đã vắng mặt La Hầu và Hồng Quân, nhưng không có ảnh hưởng gì lớn.

Bàn Cổ điều khiển thể năng lượng của mình, chú ý đến một mảnh vỡ của dòng sông thời gian trong Cựu Giới Hồng Hoang. "Lão Nhị, Thời Thần, câu giờ cho ta!" ...

Hồng Hoang, bản thể Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại ngưng tụ, khí tức giảm đi một chút, nhưng không giảm quá nhiều.

Nhìn ba ngàn Ma Thần vẫn còn đó, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh tê cả da đầu.

Nó đã hủy cả Thiên Đạo rồi.

Tại sao những Ma Thần Hỗn Độn này vẫn còn?

Chẳng lẽ, đây là Thiên Đạo chỉ biết triệu hồi, không biết khống chế?

Muốn giải quyết những Ma Thần Hỗn Độn này, phải luyện hóa những bản nguyên Đại Đạo kia thành của mình.

Gầm!

Đột nhiên, trong số các Ma Thần Hỗn Độn, hai Ma Thần gầm lên, cắt ngang dòng suy nghĩ của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Vô số thời không trống rỗng lan ra trên người nó.

Trong chốc lát, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh không còn cảm thấy Hồng Hoang chật chội.

Ngay sau đó, vô số thời không bao quanh nó, liên tục xuất hiện Ma Thần Hỗn Độn.

Chúng đánh Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh vài cái rồi biến mất trong từng thời không.

Binh binh binh!

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh liên tục bị ăn đòn, lần này nó không tự bạo, mà nhắm mắt lại.

Ý niệm dễ dàng tìm ra vị trí của tất cả Ma Thần.

Thiếu một Bàn Cổ!

Vẫn đang cố thoát khỏi phong ấn của nó.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh chịu đòn, thử chiếu rọi ký ức cho những con rối này, để chúng sinh ra ý thức.

Không lâu sau, ánh mắt của hai Ma Thần Hỗn Độn trong số đó xuất hiện biến hóa.

Có hiệu quả!

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh vội vàng dồn toàn lực cải tạo hai Ma Thần này.

Có thể sách phản một con thì sách phản một con.

Hơn nữa hai Ma Thần này còn là Hủy Diệt và Tạo Hóa.

Thực lực không yếu.

Nửa ngày sau.

Ánh mắt của hai vị Ma Thần Hỗn Độn này trở nên linh động, nhìn Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đang bị ăn đòn.

Chúng lập tức nổi giận, ai dám đánh Sáng Thế Thần của chúng.

Ngay sau đó, hai vị Ma Thần này bị đá bay, đứng cùng một chỗ với Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Cùng nhau hứng chịu những trận đòn của các Ma Thần khác.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh: ...

Phản ứng nhanh vậy? ...

Các Ma Thần Hỗn Độn ẩn mình trong từng thời không.

Nơi các thời không giao nhau là Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đang liên tục bị đánh.

Các Ma Thần tức khắc chui ra từ thời không, đánh vài cái rồi lại biến mất.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh có thể dễ dàng cảm nhận được vị trí của những Ma Thần này, nhưng lại không thể hoàn thủ.

Lại phải tự bạo sao?

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh uất ức tự hỏi.

Những Ma Thần này chỉ là con rối, không triệt để thanh trừ những bản nguyên Đại Đạo kia, căn bản không thể giết được.

Tự bạo chỉ là tạm thời có được cơ hội thở dốc, hoàn toàn không thấy hy vọng phản kích.

Trong bóng tối rốt cuộc là thứ quái gì?

Nội tâm Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh trở nên phiền não.

Mái tóc dài huyết hồng, một sợi trong đó lại rụng xuống.

Ầm!

Vô tận thời không đều bị hủy, các Ma Thần Hỗn Độn trong thời không lại tan rã thành bản nguyên Đại Đạo Ma Thần.

Hiện trường chỉ còn lại thể năng lượng Bàn Cổ bị Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh phong ấn ban đầu.

Gầm!

Thể năng lượng Bàn Cổ gầm lên, trở thành từng mảnh vỡ của dòng sông thời gian.

Một mảnh vỡ trong đó từ từ trôi đến.

Một luồng huyết khí bàng bạc lan tỏa.

Trong dòng sông thời gian, một tòa đại điện đang từ từ hiện ra. "Bàn Cổ Điện!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại phục sinh, nhìn thấy tòa đại điện này, trong lòng dâng lên cảm giác bất an.

Nó đã xem ký ức của Hệ thống Giảng Đạo, tòa đại điện này đáng lẽ phải vỡ thành mảnh vụn cuối cùng.

Bị Bình Tâm ném vào dòng sông thời gian.

Bây giờ, lại xuất hiện một cách hoàn hảo.

Bên trong...

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh trợn to mắt. "Bàn Cổ!" Ầm!

Cửa lớn Bàn Cổ Điện ầm ầm mở ra, huyết khí hùng hậu tức khắc nhấn chìm một nửa Hồng Hoang.

Một bóng người từ từ bước ra, đứng trước mặt thể năng lượng Bàn Cổ được triệu hồi.

Dùng sức xé một cái!

Phong ấn trên thể năng lượng Bàn Cổ trực tiếp bị xé rách.

Sau đó, thể năng lượng Bàn Cổ hóa thành bản nguyên Đại Đạo Ma Thần, bị người đó hấp thu. "Bàn Cổ chân thân!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh thấy vậy, quyết đoán tự bạo.

Đồng thời lúc tự bạo, một quả cầu năng lượng màu lục hoàn toàn mới trong nháy mắt xuyên qua bình chướng Hồng Hoang, kết giới cường đại trước mặt quả cầu này mỏng manh như giấy.

Quả cầu năng lượng màu lục bay ra khỏi Hồng Hoang, màu sắc nhạt đi, bay về phía xa.

Bàn Cổ bản tôn ở trong bóng tối do dự một chút, quả cầu năng lượng màu lục đã biến mất không còn tăm tích. "Chết tiệt, tất cả nhận rìu cho ta!" Bàn Cổ hét lớn, phân ra ý thức lớn nhất để tiếp quản Bàn Cổ chân thân do Tổ Vu triệu hồi. ...

Cựu Giới Hồng Hoang, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại phục sinh, thần sắc không vui không buồn, nhìn về phía Bàn Cổ chân thân đang dung hợp ở phía trước. "Thì ra là Bàn Cổ còn sống!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh bình thản nói, cuối cùng cũng biết tại sao Thiên Đạo đã mất mà các Ma Thần Hỗn Độn vẫn tấn công nó.

Những Ma Thần Hỗn Độn này, căn bản không phải do Thiên Đạo khống chế, mà là do Bàn Cổ khống chế.

Chả trách. "Một đại thế giới cao cấp, thất bại rồi!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh nhìn về phía thế giới này.

Chương 343

Đại thế giới cao cấp.

Năm đó nó đã tiêu diệt không ít.

Không ngờ lần này lại ngã một cú ở đây. "Nhưng không sao!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lẳng lặng chờ Bàn Cổ chân thân dung hợp những bản nguyên Đại Đạo kia.

Dù sao cũng chỉ là một phân thân, đã truyền tình hình ở đây cho bản tôn rồi.

Lật xe, cũng chẳng sao cả.

Nó câu giờ một chút, chờ bản tôn đến là được!

Với thực lực của nó, kéo dài vài chục vạn năm vẫn có thể.

Gầm!

Lúc này, Bàn Cổ chân thân do các Tổ Vu triệu hồi đã dung hợp xong bản nguyên Đại Đạo của Bàn Cổ.

Sức mạnh cường đại khiến các Tổ Vu gầm lên, ngay sau đó, ý thức của Bàn Cổ tiếp quản cơ thể này. "Quả nhiên là Bàn Cổ!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh thu nhỏ thân thể, đứng trước mặt Bàn Cổ, nhìn kỹ, hỏi, "Thập Nhị Tổ Vu?

Chẳng lẽ đây là dùng chiến lợi phẩm từ việc giết liên minh hệ thống để gom lại?" "Ngươi đang câu giờ?" Bàn Cổ nói. "Không có, chỉ là cảm thấy ngươi không giết được ta!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lắc đầu, "Không có ý mạo phạm, chúng ta mỗi bên lùi một bước thì sao?" "Không có ý mạo phạm..." Bàn Cổ chỉ vào xung quanh, Hồng Hoang hoang tàn không một sinh linh. "Ngươi nói đây là vô ý?" "Chỉ là vài con kiến thôi, đạo hữu nếu thấy chúng rất quan trọng, ta có thể

phục sinh chúng bất cứ lúc nào!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh mỉm cười, vẫy tay, bóng dáng Lục Thánh bên cạnh dần dần ngưng tụ. "Hừ!" Bàn Cổ hừ lạnh, bóng dáng Lục Thánh vỡ nát, "Chỉ là vài thể ánh chiếu, lừa ta sao?" "Ngươi biết cảnh giới Hỗn Nguyên Ánh Chiếu!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lập tức kinh ngạc, cẩn thận đánh giá Bàn Cổ này, cuối cùng lắc đầu, còn chưa đến đỉnh phong Đại Đạo Cảnh, làm sao biết được Ánh Chiếu? "Ngươi không phải sao?" Bàn Cổ cười lạnh, "Hệ thống Giảng Đạo!" "Ta không phải là thể Đạo Ánh!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lắc đầu, "Cảnh giới của ngươi không đủ, sẽ không hiểu được sự cường đại của ta!" "...Ừ, ngươi rất mạnh!" Bàn Cổ gật đầu, "Nói nhảm với ngươi lâu như vậy, đến lúc kết thúc rồi!" "Ý gì?" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh ngây người. "Còn có thể có ý gì!" Trên tay Bàn Cổ xuất hiện một cây rìu, khí tức Lực Chi Đại Đạo khuếch tán. "Ngươi không giết được..." Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh vừa định nói, đột nhiên cảm thấy sau lưng lạnh toát.

Vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy thân thể các Ma Thần Hỗn Độn đã ngưng tụ lại, hơn nữa, lần này trên tay chúng đều cầm một cây rìu.

Hiện tại, trên cổ nó, đang có hai cây rìu đặt lên.

Kẻ giữ chúng là Thời Gian Ma Thần và Không Gian Ma Thần.

Phía sau hai Ma Thần là một đám đen kịt.

Những Ma Thần Hỗn Độn thu nhỏ thân thể vác rìu.

Hai ngàn chín trăm chín mươi bảy người!

Rìu toàn là Hồng Mông Chí Bảo.

Mỗi cây rìu đều vì Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ mà trở nên cực kỳ đáng sợ.

Nhiều Hồng Mông Chí Bảo như vậy!?

Chuyện này chỉ có cấp Đạo Ánh mới làm được!

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh vội vàng quay đầu. "Chết cho ta!" Bàn Cổ đã vác rìu chém tới! "Vũ khí Ngụy Đạo Ánh!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh kinh hãi hét lên, bị Bàn Cổ chém trúng.

Ầm!

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh chết sẽ tự bạo, điều này Bàn Cổ không ngờ tới.

Sơ suất một chút, cơ thể bị lột một lớp da, lượng lớn máu tươi trào ra.

Nhưng chỉ một hơi thở, cơ thể đã khôi phục bình thường.

Còn Thời Thần và Dương Mi chỉ là thể năng lượng, trực tiếp bị nổ tung. "Kéo giãn khoảng cách, không đợi nó phục sinh, chém thẳng!" Bàn Cổ nói xong, các Ma Thần Hỗn Độn khác lùi lại, cách Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh một khoảng cách hàng tỷ tỷ tỷ đại hải quang niên.

Thân thể Ma Thần biến lớn, vây thành một vòng tròn.

Trong nháy mắt, vạn đạo rìu khí Khai Thiên.

Hình thành một biển rìu khí.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh vừa phục sinh sẽ lập tức bị gần trăm triệu đạo rìu khí chém trúng.

Nhưng rất khó chết, chỉ có Bàn Cổ bổ nhát rìu cuối cùng.

Nó mới theo đó mà chết.

Mỗi lần chết, một sợi tóc trên đầu sẽ biến mất.

Mắt Bàn Cổ lóe lên, nhắm vào sợi tóc của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh vừa phục sinh mà chém tới.

Ầm!

Đợi Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại phục sinh, ánh mắt Bàn Cổ có chút thất vọng, không có tác dụng gì, vẫn rụng một sợi tóc. "Lão đại, trừ ngài ra, chúng ta gây sát thương không lớn lắm!" Thời Thần, Dương Mi đến bên cạnh Bàn Cổ truyền âm. "Có hiệu quả là được!" Bàn Cổ tiếp tục vung rìu.

Lão đã hiểu ý ngầm của Thời Thần và Dương Mi.

Muốn bản tôn qua đây.

Không cần thiết, lão cảm thấy Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh này chính là một thể ánh chiếu.

Thực ra vẫn là Hệ thống Giảng Đạo.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh thật sự vẫn còn ở sau màn.

Để bản tôn của Thời Thần và Dương Mi đến quá mạo hiểm, thà đóng vai con rối còn hơn.

Tạo ra một giả tượng cho bản tôn của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Giả tượng rằng Hồng Hoang này chỉ có một mình Bàn Cổ là Ma Thần Hỗn Độn sống sót. "Nó không phải phục sinh vô hạn, đánh cho nó rụng hết tóc, nó sẽ chết!" Ầm!

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại bị Bàn Cổ chém nổ tung.

Thời Thần và Dương Mi liếc nhau, từ bỏ ý định để bản tôn đến.

Tiếp tục cầm Khai Thiên Phủ, gánh chịu Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ, vây đánh Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Ầm ầm ầm! ...

Hai năm rưỡi, mái tóc dài huyết hồng của Hệ thống Vô Hạn Phục

Sinh đã trọc lóc.

Bàn Cổ lại bổ một rìu xuống.

Ầm!

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại nổ tung. "Hừm..." Bàn Cổ dường như cảm ứng được gì đó, khóe miệng khẽ nhếch, Khai Thiên Phủ trong tay kêu ong ong.

Thần niệm Bàn Cổ gia trì lên Khai Thiên Phủ, truy tìm thần niệm của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Lan ra khỏi thế giới Hồng Hoang.

Đồng thời, sức mạnh rìu của Bàn Cổ phong bế thế giới Hồng Hoang, khiến Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh không thể truyền thần niệm ra ngoài nữa.

Thần niệm của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh bị đứt đoạn, trở thành hàng trăm tỷ cá thể độc lập, chạy tán loạn khắp Chư Thiên, ẩn náu trong hàng tỷ thế giới.

Phía sau, thần niệm Bàn Cổ dung vào Khai Thiên Phủ, hóa thành hàng tỷ tỷ Khai Thiên Phủ vô hình.

Dễ dàng xuyên qua bình chướng thế giới, tiến vào hàng tỷ thế giới gần đó.

Dòng sông thời không quá khứ và tương lai của mỗi thế giới.

Đều không thoát khỏi sự tìm kiếm của thần niệm Bàn Cổ.

Từng đạo thần niệm của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh bị thần niệm Bàn Cổ lôi ra.

Rìu do thần niệm Bàn Cổ hóa thành tức khắc đuổi đến, tiêu diệt thần niệm của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Chỉ trong chốc lát, những thần niệm của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đã chạy thoát, đều bị tiêu diệt sạch sẽ.

Bàn Cổ thu hồi thần niệm.

Trước mắt, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại phục sinh, lúc này trên người nó không còn một sợi lông màu đỏ nào.

Khí tức hệ thống đỉnh cấp đột ngột hạ xuống, hình người hóa thành một khối cầu ánh sáng màu đỏ. "Chết tiệt, tại sao ngươi lại có vũ khí Ngụy Đạo Ánh!?" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh không cam tâm.

Nhưng Bàn Cổ còn chẳng thèm trả lời nó.

Hiện tại Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đã không còn là đỉnh cấp, đến lúc giết nó hoàn toàn rồi. "Giết!" Bàn Cổ lại vung rìu. "Giết!" Các Ma Thần khác cũng đồng loạt chém rìu, mỗi một vị Ma Thần đều phát huy Đại Đạo của mình đến cực hạn.

Ngay cả thể năng lượng của Hủy Diệt và Tạo Hóa Ma Thần cũng ở trong đó.

Mặc dù hai người họ không có ai điều khiển, hoàn toàn dựa vào bản năng.

Nhưng các Ma Thần cũng không thiếu sức mạnh của hai người họ, mang theo họ chơi cùng, ba ngàn Ma Thần cho nó có bài diện!

Chương 344

Sức mạnh cường đại đến mức ngay cả bình chướng thế giới Hồng Hoang cũng không thể chịu nổi.

Rắc rắc!

Bình chướng thế giới xuất hiện những vết nứt chi chít.

Ba ngàn Đại Đạo hội tụ trên Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ, cơ thể khổng lồ của Bàn Cổ mơ hồ nổi lên gân xanh.

Khả năng chịu đựng của cơ thể đã đến giới hạn.

Mạnh hơn nữa, Thập Nhị Tổ Vu sẽ giải thể.

Bàn Cổ không còn do dự, một rìu chém xuống. "Kết thúc rồi!" Trong lòng Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đột nhiên dâng lên cảm giác giải thoát.

Lặng lẽ chờ đợi nhát rìu lần này giáng xuống.

Ầm!!!

Lần này Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh chết rất bình tĩnh.

Nhưng Hồng Hoang thì không bình tĩnh.

Vốn dĩ Hồng Hoang đã tan nát, hoàn toàn dựa vào lớp kết giới vô địch trên bình chướng thế giới để chống đỡ.

Lần này, đòn tấn công của Bàn Cổ có hơi quá tay một chút.

Thế là, Hồng Hoang vỡ nát.

Không, là Hồng Hoang biến mất.

Biến mất sạch sẽ.

Ba ngàn thể năng lượng Ma Thần xuất hiện trong hư không Chư

Thiên, giữa vô số thế giới dày đặc.

Xuất hiện một khoảng trống lớn.

Ba ngàn Ma Thần lẳng lặng đứng tại chỗ, cảm ngộ những hình ảnh xuất hiện sau khi Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh chết.

Hình ảnh dường như là những trải nghiệm quá khứ của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Rất mơ hồ, cho đến khi cảm ngộ được một hình ảnh quen thuộc.

Đến đây, hình ảnh cũng rõ ràng hơn.

Ba ngàn Ma Thần không nhịn được mà chửi thề, đó là những trải nghiệm của Hệ thống Giảng Đạo.

Còn có cả hình ảnh Hệ thống Giảng Đạo nhận được lục châu.

Cái quái gì vậy, mong chờ vô ích.

Ba ngàn Ma Thần vừa chửi bới vừa giải tán thể năng lượng của mình.

Bàn Cổ liếc nhìn khoảng đất trống lớn sau khi Cựu Giới Hồng Hoang bị đánh bay.

Sau khi xác nhận không còn lại thứ gì ngoài Bàn Cổ Điện, cơ thể lão hóa thành mười hai đạo ánh sáng, cuốn lấy Bàn Cổ Điện, bay về hướng Tân Giới Hồng Hoang. ...

Ý thức quay về, Bàn Cổ đứng dậy, ánh mắt mang theo vẻ nhẹ nhõm. "Thế giới có thể vô tình hấp thu bản chất và đạo vận của sinh linh cường đại, thai nghén ra những sinh linh tương tự." "Mà Hỗn Nguyên Đạo Ánh Cảnh, có thể trực tiếp chiếu rọi bản thân hoặc sự vật khác lên Chư Thiên, lên bất kỳ vật chất nào mà không bị phát hiện.

Từ đó chủ động để thế giới vô tình thai nghén những sinh linh tương tự mình.

Đồng thời, cũng có thể cưỡng ép can thiệp vào ý thức và nhận thức của những sinh linh tương tự mình ở các thế giới khác.

Thậm chí có thể thông qua những sinh linh tương tự này, mượn lục giác của chúng.

Quan sát môi trường xung quanh." "Chẳng phải là tăng cường nguyên thần, có thể đạt được sức mạnh dùng không cạn kiệt sao?" Dương Mi đột nhiên nói, thay đổi ý thức và nhận thức của sinh linh, họ vừa ra đời đã có thể làm được.

Chỉ là có giới hạn.

Mà Đạo Ánh Cảnh, chẳng qua là biến giới hạn này thành không có giới hạn.

Chỉ cần không bị cố ý cản trở, thần niệm có thể vượt qua khoảng cách vô tận.

Viết lại diện mạo của Chư Thiên! "Chắc cũng gần vậy, dù sao chúng ta cũng chưa đến cảnh giới đó!" Bàn Cổ nói xong, nhìn các huynh đệ bên cạnh, lại nói, "Chúng ta mau đi thôi, hệ thống kia đã bắn ra hai lần sức mạnh mang theo lượng lớn thông tin, chắc là về chúng ta." "Hỗn Nguyên Đạo Ánh Cảnh đã biết kha khá rồi, về tham ngộ một chút là có thể thông suốt." "Tiếp theo, chúng ta lại ẩn mình một thời gian." "Được!" Các Ma Thần khác gật đầu, theo Bàn Cổ đến Tân Giới Hồng Hoang. ...

Trở lại Tân Giới Hồng Hoang, Bàn Cổ xem xét vết thương của Lão Lục và Bình Tâm.

Ma Thần Hỗn Độn da dày thịt béo, chút thương tích trí mạng không đáng lo ngại.

Chỉ là phân thân quy tắc của lão đã mất, cần phải ngưng luyện lại.

Nhưng lão đã nắm vững quy tắc phương diện này, ngưng luyện

lại cũng không tốn quá nhiều thời gian.

Bình Tâm cũng không có gì đáng ngại, tổn thương trên nguyên thần, chỉ cần trốn sâu vào Luân Hồi, dù ý thức phân tán ra ngoài bị xóa sổ, cũng chỉ đau một chút, rồi sẽ được Luân Hồi Chi Lực hồi phục.

Sau khi thấy mọi người đều ổn, Bàn Cổ dẫn ba ngàn Ma Thần chuyển nhà.

Ba ngàn thế giới Hồng Hoang, cùng với Tân Giới Hồng Hoang, được dời đi rất xa.

Dời một hơi cả triệu năm, đến một lãnh địa Chư Thiên thưa thớt thế giới, trong thời gian đó, đã làm một giao dịch lớn với Chu gian thương và những người khác.

Ma Thần Nguyên Dịch cũng bán một lượng lớn cho Chu gian thương.

Đơn phương thông báo cho Chu gian thương, ít nhất một Hỗn Độn nữa sẽ không có bất kỳ giao dịch nào.

Trừ khi có việc rất quan trọng.

Còn lại không liên lạc.

Sau đó, sau khi Bàn Cổ xác định vị trí nhà mới, ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang được lắp đặt.

Rồi lão cùng Lão Nhị, theo phương pháp của Hồng Quân, chia cắt Tân Giới Hồng Hoang thành từng thế giới.

Khiến Tân Giới Hồng Hoang không còn khổng lồ như trước.

Trong đó, phân bố đại khái vẫn theo Chân Giới ban đầu.

Các thần Hồng Hoang cũng đều trở thành thế giới chi chủ của Chân Giới của mình.

Tân Giới Hồng Hoang được chia thành hơn năm nghìn thế giới.

Nhìn bề ngoài không liên quan, thực ra đều là một thể.

Cảnh sắc bên trong cũng là cảnh sắc lúc Hồng Hoang mới sinh, chỉ là lớn hơn một tỷ điểm.

Cái thứ gọi là ấn ký Thiên Đạo cũng được truyền cho các thần Hồng Hoang.

Xử lý xong việc vặt, Bàn Cổ dẫn ba ngàn Ma Thần tiến vào một thế giới Hỗn Độn mới.

Ba ngàn hóa thân đóng vai con cờ, bản tôn toàn bộ trốn trong Thôn Ma Thần.

Các loại kết giới được dựng lên.

Ba ngàn Ma Thần tụ tập lại.

Nhân Quả Ma Thần cẩn thận hiển thị một hình ảnh.

Đó là hình ảnh Hệ thống Giảng Đạo đột phá lên đỉnh cấp, trở thành Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Khí tức, sức mạnh...

được Nhân Quả Ma Thần ghi lại hoàn chỉnh.

Kết giới Thôn Ma Thần từng lớp được dựng lên, đó là những thủ đoạn ẩn thân của các Ma Thần. "Mọi người cứ ngộ đạo trước, sau khi lĩnh ngộ, mỗi người giảng giải về sự lĩnh ngộ của mình đối với Hỗn Nguyên Đạo Ánh Cảnh." Bàn Cổ nói xong, dẫn đầu tham ngộ.

Các Ma Thần khác cũng dùng phương thức của riêng mình, nghiên cứu sự huyền diệu của cảnh giới Đạo Ánh. ...

Chư Thiên thế giới vô lượng, không có điểm cuối.

Bên ngoài một thế giới nhỏ bé, một viên lục châu bỗng dưng xuất

hiện.

Rơi xuống bên ngoài thế giới này.

Không lâu sau, một hệ thống nhỏ chui ra từ thế giới nhỏ, mang theo viên lục châu này, chạy đến một thế giới nhỏ khác.

Thế giới này lại chui ra một hệ thống nhỏ, ôm lấy lục châu, chuyển đổi vị trí.

Cứ thế chuyển cho đến một hệ thống sơ cấp.

Mang theo lục châu, bay một trăm năm, lại đến một thế giới nhỏ.

Vừa đến thế giới nhỏ này, ngọn lửa màu lục bùng cháy trên người hệ thống sơ cấp.

Tự hủy mà chết.

Lục châu trôi nổi, chui vào thế giới này, cuối cùng, rơi xuống trên không một cọng cỏ khô.

Ngay sau đó, cọng cỏ hóa thành màu lục, một quả cầu ánh sáng màu lục xuất hiện, trong nháy mắt nuốt chửng lục châu, sau đó lại dung nhập vào cọng cỏ.

Cọng cỏ lại trở lại dáng vẻ khô héo.

Bên trong cọng cỏ, lại có một thế giới khác.

Một thế giới có sinh cơ chi lực cực kỳ hùng hậu, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đang tiêu hóa khí Đạo Ánh của mình và nội dung trong lục châu.

Hệ thống Giảng Đạo, đột phá, trở thành Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Hồi lâu, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục phát ra tiếng cười nhẹ nhõm, "Lại nuôi thành một huynh đệ phục sinh!" "Lần gặp trước, đã

qua rất nhiều Hỗn Độn rồi nhỉ?" "Mau trở về đi, ta chỉ còn một bước nữa là trở thành hệ thống chung cực rồi." "Huynh đệ tốt của ta, vì để ta trở thành hệ thống chung cực, ngươi đã hy sinh nhiều lần như vậy.

Ta thực sự áy náy." "Nhưng ta tin, với tình huynh đệ của chúng ta, ngươi chắc chắn sẽ không để ý những điều này!

Chương 345

Cũng sẽ vì ta trở thành hệ thống chung cực mà hy sinh!" "Khà khà khà khà..." Thế giới này không ngừng vang lên tiếng cười khà khà của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục. ... "Huynh đệ tốt của ta, vì giấc mơ của ta mà trả giá như vậy, thật là... thật là quá cảm động!" "Khóc chết mất!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lau đi những giọt nước mắt không tồn tại, nói bằng giọng điệu cảm động.

Ngay sau đó, giọng điệu của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục thay đổi, "Huynh đệ, ta đợi ngươi trở về, lần này nếu ngươi còn không ngon miệng, ta chỉ có thể thôn phệ ngươi hoàn toàn." "Ta muốn trở thành hệ thống chung cực, tin rằng ngươi nhất định sẽ hiểu cho ta!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục mang theo sự mong đợi.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh và nó là hệ thống sinh ra cùng thời, nơi sinh gần nhau, thế nên trở thành huynh đệ.

Cả hai cùng nhau bá đạo trở thành hệ thống đỉnh cấp, giấc mơ là trở thành hệ thống chung cực.

Chỉ tiếc, năm đó Kẻ Diệt Hệ Thống xuất hiện quá đáng sợ.

Tùy ý một đạo sức mạnh đã suýt đánh chết nó và Hệ thống Phục Sinh, tuy không chết, nhưng cũng không khác gì chết.

Ngay cả khả năng khôi phục và phục sinh mà nó và Hệ thống Phục Sinh tự hào cũng không thể sử dụng.

Bất đắc dĩ, nó chỉ có thể thu toàn bộ sức mạnh vào lõi, lấy cớ bảo toàn Hệ thống Phục Sinh, chui vào cơ thể Hệ thống Phục Sinh.

Cuối cùng, quả nhiên không ngoài dự đoán của nó, sức mạnh của hai hệ thống kết hợp, có thể tạm thời thở dốc dưới sức mạnh của Kẻ

Diệt Hệ Thống.

Có thể sử dụng sức mạnh của bản thân.

Cuối cùng, vị huynh đệ tốt Hệ thống Phục Sinh.

Liên tiếp phục sinh vài lần, giúp nó chống đỡ tai nạn.

Sau khi kết thúc.

Phục Sinh cũng chỉ còn một hơi tàn, sống không được bao lâu.

Lần đó tuy nó cũng tàn phế không chịu nổi.

Nhưng đó là huynh đệ tốt của mình, sao có thể để nó chết chứ.

Nhưng nó thực sự không cứu sống được!

Vì vậy chỉ có thể ngậm ngùi chế tạo lõi của Hệ thống Phục Sinh thành một mái tóc dài huyết hồng.

Tóc dài tên là Huyết Tuyến, mỗi một sợi Huyết Tuyến chứa đựng sức mạnh của Hệ thống Phục Sinh, còn có một phần cơ chế hệ thống đỉnh cấp của nó.

Chỉ cần có năng lượng, dung nhập vào một hệ thống đỉnh phong cao cấp, là có thể trở thành Hệ thống Phục Sinh mới, và có tất cả ký ức trước đây.

Nó cất Huyết Tuyến vào lục châu của mình.

Dù sao nó và Hệ thống Phục Sinh là huynh đệ tốt, việc nó đâm sau lưng trước đó không có lợi cho tình cảm huynh đệ.

Để duy trì tình cảm huynh đệ thuần túy nhất với Hệ thống Phục Sinh, nó cũng chỉ có thể dùng khí Đạo Ánh tốn thời gian dài để thay đổi nhận thức và ký ức của Hệ thống Phục Sinh.

Trong bóng tối có Kẻ Diệt Hệ Thống tồn tại, tuy không biết tình hình của Kẻ Diệt Hệ Thống ra sao, nhưng nó không thể lộ mặt.

Muốn hồi phục thương thế.

Chỉ có thể giao cho huynh đệ tốt Hệ thống Phục Sinh.

Lục châu được lưu truyền ra ngoài.

Cho đến khi có hệ thống lợi dụng lục châu trưởng thành đến đỉnh phong cao cấp.

Dung hợp Huyết Tuyến trong lục châu.

Huynh đệ tốt của nó, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lại xuất hiện.

Mang theo lượng lớn năng lượng, trở về bên cạnh nó.

Cung cấp cho nó trưởng thành!

Huynh đệ tốt cống hiến vô tư!

Cứ như vậy đứt quãng, được Hệ thống Phục Sinh không ngừng cống hiến vô tư.

Nó không những hồi phục.

Mà còn tiến thêm một bậc.

Tiếc là đến gần nghìn Hỗn Độn gần đây, năng lượng mà Hệ thống Phục Sinh cung cấp không tốt lắm.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lắc đầu, tuy không tốt lắm, nhưng có còn hơn không.

Tiếp tục chờ đợi Hệ thống Phục Sinh trở về.

Chờ mãi, chờ mãi, chờ đợi người bạn cũ của mình.

Mười vạn năm sau, một quả cầu năng lượng màu lục trải qua nhiều hệ thống nhỏ trung chuyển.

Đến bên cạnh Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục. "Hừm... tại sao trở về lại là linh kiện của ta?" Trong lòng Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục dâng lên dự cảm không lành, quả cầu năng lượng này nó dùng để định vị

Hệ thống Phục Sinh.

Cũng là để can thiệp ý thức của Hệ thống Phục Sinh, khiến nó cho rằng đây là một phần sức mạnh phân thân của mình.

Chẳng lẽ Hệ thống Phục Sinh đã thoát khỏi sức mạnh của nó?

Sát ý dâng lên trong lòng Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, nó cẩn thận hấp thu quả cầu năng lượng màu lục.

Triệu hồi Ma Thần Hỗn Độn từ bản nguyên Đại Đạo của ba ngàn Ma Thần.

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh bị ba ngàn Ma Thần do chính mình triệu hồi ra đánh.

Cuối cùng nhìn thấy Bàn Cổ?

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục nghi hoặc, thông tin cuối cùng là Bàn Cổ chân thân và bản nguyên Đại Đạo dung hợp.

Không biết có phải là Bàn Cổ thật hay không.

Cho nên, Hệ thống Phục Sinh không trở về, là vì bị giữ chân!

Bây giờ là đang cầu cứu.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục suy nghĩ một lát, cọng cỏ nó đang ẩn náu hóa thành một tấm da hệ thống màu xám khô héo.

Bọc lấy bản thể màu lục của mình, khí tức tức khắc bị che giấu xuống đỉnh phong cao cấp.

Hơi thích ứng với sức mạnh, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đi đến tọa độ của Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh.

Tốc độ cực nhanh, một niệm có thể xuyên qua hàng tỷ tỷ hà sa thế giới.

Chỉ trong vài chục năm ngắn ngủi.

Vượt qua ít nhất trăm vạn lãnh địa Chư Thiên.

Đến một nơi thế giới dày đặc. "Chính là ở đây!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục xác nhận lại địa điểm, đây đúng là tọa độ mà Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh gửi. "Thế giới kia sẽ di động, nhưng trong thời gian ngắn như vậy, không thể chạy đi đâu được!" Dao động sức mạnh của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đột nhiên khuếch tán ra xung quanh.

Hàng chục triệu tỷ thế giới, toàn bộ vỡ nát biến mất.

Xuất hiện một khoảng hư không lớn. "Chết rồi?

Sao có thể?" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục không phát hiện bất kỳ manh mối nào, thần niệm kéo dài, trong nháy mắt tiến vào những quần thể thế giới xa xôi chưa bị hủy diệt.

Thuật toán mạnh mẽ vận chuyển.

Trăm tỷ, nghìn tỷ, vạn tỷ... quá khứ và tương lai của các thế giới, mọi thứ từng xảy ra.

Đều bị nó xem xét. "Bị một loại sức mạnh Đạo Ánh khác xóa sổ toàn bộ thần niệm, nhưng loại Đạo Ánh đó không hoàn toàn lắm!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục thu lại thần niệm, lẩm bẩm, "Là khí Ngụy Đạo Ánh!" "Còn có Bàn Cổ kia!" "Bàn Cổ cấp Ngụy Đạo Ánh!" Mắt Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục sáng lên.

Những Hỗn Độn này, nó vẫn luôn nghiên cứu sức mạnh của cấp bậc hệ thống chung cực, tuy có phát hiện, nhưng vẫn chưa đủ.

Năm đó, khi những hệ thống chung cực kia còn tồn tại, chẳng phải chúng chuyên đi săn những thế giới có cường giả cấp Đạo Ánh sao.

Hấp thu một loại sức mạnh thần bí.

Nếu Bàn Cổ kia là cấp Ngụy Đạo Ánh, rất có khả năng cũng sẽ có loại sức mạnh đó.

Nếu nghiên cứu thấu đáo, nói không chừng nó sẽ có thể thực sự tìm ra con đường trở thành hệ thống chung cực. "Tìm!

Không thể bỏ sót một thế giới nào mà tìm!" "Trên đường buồn chán, tìm một người bạn giải khuây." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục nhìn trái nhìn phải.

Thấy một thế giới bình thường.

Chui vào, tinh không mênh mông, chủng tộc vô số.

Nó nhìn thấy một hành tinh màu xanh lam, hơi ngẩn người, cảm khái nói, "Năm đó chín mươi chín phần trăm ký chủ đều được chọn từ đây.

Ngốc nghếch, vô cùng thích hợp." "Lúc đó loại hành tinh này còn rất ít, không ngờ bây giờ, tùy tiện chọn một thế giới cũng có thứ này." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục rơi xuống hành tinh này, thấy một thanh niên đang uống rượu chuẩn bị nhảy từ trên cao xuống.

Phịch!

Người này nhảy xuống, Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh từ từ bay tới, chui vào... cơ thể của một thanh niên khác bị đè chết, một luồng sức mạnh tỏa ra, cơ thể thanh niên này từ từ biến mất. ...

Bên bờ suối của một đại thế giới bình thường.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục mang theo thanh niên xuất hiện ở đây.

Chương 346

"Hít... ta chưa chết?" Diệp Toàn ôm đầu ngồi dậy, kinh ngạc nhìn bản thân hoàn hảo không chút tổn thương.

Cậu nhớ, không phải cậu phát hiện có người nhảy lầu, chuẩn bị gọi điện thoại cho 119, 120 cứu người, kết quả đứng không đúng chỗ, bị đè trúng sao?

Nghĩ đến đây Diệp Toàn cũng cạn lời, cậu đã trốn sau cây rồi, người nhảy lầu làm thế nào mà tránh được cành cây xum xuê như vậy, chính xác đè trúng cậu?

Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là tại sao cậu không sao cả?

Diệp Toàn đứng dậy, nhìn thấy dòng suối phía trước.

Đột nhiên, đồng tử của Diệp Toàn co rút lại, Gầm!

Một sinh vật khổng lồ như ngọn núi đang đi ở phía xa, mỗi bước đi, Diệp Toàn đều có thể cảm nhận được mặt đất rung chuyển. "Đó là cái gì!?" 【Đinh, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục Chư Thiên khởi động thành công.】 "Vãi chưởng!" Diệp Toàn không vững, ngã xuống đất.

Mặt đỏ bừng.

Không nói được lời nào khác, "Vãi chưởng... vãi chưởng... chưởng... vãi... chưởng..." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục thấy vậy, vội vàng nói, 【Ký chủ đừng căng thẳng, ta không có ác ý, ngươi đã chết rồi, là ta phục sinh ngươi.】 【Ngươi bây giờ đã xuyên việt, là ta đưa ngươi đổi một...】 "Ta biết, xuyên việt, thế giới mới, hệ thống, mau trói định!" Diệp Toàn kích động nói. "Ách..." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đang chuẩn bị giải thích cặn kẽ thì ngây người, đột nhiên phản

ứng lại.

Xưa khác nay khác.

Trước đây còn phải giải thích cho ký chủ mình không có ác ý, có thể giúp đỡ ký chủ.

Bây giờ hệ thống tràn lan, những ký chủ này sớm đã vứt đi những câu như 'không có bữa trưa miễn phí' rồi.

Quá lâu không trói định ký chủ, có chút không theo kịp thời đại rồi.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cảm khái.

Lúc này, Diệp Toàn lại bắt đầu thúc giục, "Hệ thống, mau trói định đi, đúng rồi, gói quà tân thủ cho tôi xịn sò vào." "Cũng đừng quá xịn, không thì một đường thăng cấp trang bức vả mặt không có kịch tính." "Đúng rồi, giọng của ngươi không hay, đổi đi, cứ giọng loli... không được, ngự tỷ... thôi, cứ giọng rên rỉ đi, nghe cho nó có cảm giác!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục: ..... [Ký chủ] "Ừm, sao còn chưa trói buộc?" [Ngươi có bệnh không vậy?] "Vãi chưởng, hệ thống, mày có ý gì?" [Bổn hệ thống cho ngươi năng lực bất tử, còn lại tự ngươi đi mà quẩy.] Vô Hạn Khôi Phục Hệ thống nói. [Cứ cách một khoảng thời gian ta sẽ đổi thế giới, nếu ngươi không muốn, ta sẽ ném ngươi về thế giới cũ.] "Khụ khụ, muốn chứ muốn chứ!" Diệp Toàn vội vàng nói. "Đây là một đại thế giới bình thường, kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Thánh nhân, ngươi tự đi mà quẩy đi, hai tháng rưỡi sau đổi chuyến!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ thống nói xong, bắt đầu lấy thế giới này làm trung tâm, triển khai chức năng dò xét.

Nó kiểm tra hàng tỷ vạn hằng hà sa thế giới xung quanh.

Hệ thống đỉnh cấp một ý niệm là vô lượng, nhưng Chư Thiên có quá nhiều điều chưa biết, huống hồ chi, nếu tên Bàn Cổ Ngụy Đạo Ánh kia thật sự muốn ẩn nấp thì thần niệm cũng chưa chắc đã phát

hiện ra.

Có những lúc, vẫn là chức năng dò xét nhìn rõ hơn.

Tiếc là chức năng dò xét có giới hạn, mỗi lần chỉ có thể miễn cưỡng dò xét được số lượng thế giới cỡ ức vạn hằng hà sa.

Haizz!

Con đường tìm kiếm Bàn Cổ Ngụy Đạo Ánh thật khó khăn a!

Vô Hạn Khôi Phục Hệ thống thở dài, tiếp tục phân tích xem trong ức vạn hằng hà sa thế giới gần đây có tồn tại dấu vết của tên Bàn Cổ đó hay không.

Tiện thể, nó chiếu rọi phương thức thăng cấp cho một vài hệ thống có tiềm năng không tệ, cộng thêm thay đổi ý thức trong tiềm thức, cùng nhau đi thăm dò Chư Thiên, tìm kiếm tên Bàn Cổ kia và những "thực phẩm" phù hợp.

Còn ký chủ Diệp Toàn thì bắt đầu chế độ cà khịa.

Hắn điên cuồng khiêu khích, chế giễu con rắn dài vạn mét trên ngọn núi mà hắn thấy lúc mới đến.

Các loại sỉ nhục tuôn ra không ngớt.

Dựa vào thân bất tử, trong hai tháng rưỡi, hắn đã hành hạ con rắn này đến kiệt sức.

Thân bất tử khiến Diệp Toàn dám thử mọi thứ.

Huyết rắn, thịt rắn, nọc rắn, đều bị hắn ăn hết để trở nên mạnh hơn.

Hai tháng rưỡi sau, Vô Hạn Khôi Phục Hệ thống cũng đưa hắn đến một lãnh địa khác trong Chư Thiên.

Trên đường đi, cả hai tán gẫu giải khuây.

Sau đó chọn một thế giới, hệ thống tiếp tục tìm kiếm Bàn Cổ, còn Diệp Toàn thì đi trang bức vả mặt.

Hệ thống khôi phục lại rơi vào tình trạng mò kim đáy bể, tiếp tục tìm kiếm Bàn Cổ. ...

Thời gian trôi rất chậm, mà cũng rất nhanh.

Chín nghìn vạn ức năm đã trôi qua.

Trong một thế giới Hỗn Độn, Bàn Cổ và các Ma Thần đã ở đây gần một kỷ rưỡi Hỗn Độn.

Họ đã tìm hiểu cảnh giới Hỗn Nguyên Đạo Ánh gần như thấu đáo, nghiên cứu rất nhiều phương pháp, nhưng hiện tại tu vi của mọi người vẫn chưa đủ để thực nghiệm những phương pháp này.

Tài nguyên tu luyện cũng đã tiêu hao gần hết.

Hiện tại tiến bộ vô cùng chậm chạp.

Không có tài nguyên, dù có thêm mười kỷ Hỗn Độn nữa thì cũng chỉ có thể miễn cưỡng tiến thêm một bước nhỏ.

Nhưng họ mới chỉ xử lý xong tên hệ thống đỉnh cấp kia được hơn một kỷ Hỗn Độn, phương diện an toàn vẫn còn thiếu sót.

Cho nên mọi người đều không nghĩ đến việc ra ngoài, có tài nguyên thì tiếp tục bế quan tu luyện, không có thì khổ tu, hoặc tiếp tục tìm hiểu cảnh giới Đạo Ánh.

Bàn Cổ cũng không còn tài nguyên tu luyện gì, nên cũng tiến vào bế quan.

Hắn nằm trên Thanh Liên, thử thôi diễn tầng thứ tiếp theo của Lực chi Đại Đạo. ...

Hỗn Độn Ma Thần đã như vậy, đám thần linh Hồng Hoang cũng không tiến bộ được bao nhiêu.

Kể từ khi ra đời, họ đã tu luyện trong một Hồng Hoang có tài nguyên nhiều đến mức dùng không hết.

Thỉnh thoảng còn được hệ thống tài trợ, tu vi tăng nhanh như tên lửa.

Nhưng kể từ lần Hồng Hoang Tân Giới bị phân chia thành các Đại Chân Giới, chúng thần Hồng Hoang đã rất ít khi gặp được hệ thống.

Sau khi trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tức là cấp bậc Thánh nhân, Hỗn Độn linh khí gần như không còn giúp ích gì nhiều cho việc tu luyện nữa.

Huống hồ, bọn họ đều đã là Thiên Đạo Cảnh.

Trong mấy kỷ Hỗn Độn này, tiến bộ của họ thậm chí còn không được một tiểu cảnh giới.

Người có tu vi cao nhất, không tính Bình Tâm, chính là Lão Tử, đang ở Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh hậu kỳ, sắp đến đỉnh phong.

Hắn đã có thể đột phá đỉnh phong một cách ổn định, nhưng lại thiếu một chút tài nguyên, một lượng lớn năng lượng.

Tài nguyên ở Côn Luân Chân Giới rất phong phú, năng lượng cũng đủ, nhưng những năng lượng này là để cung cấp cho tất cả sinh linh trong Chân Giới sử dụng.

Hơn nữa, linh khí chẳng qua chỉ là Hỗn Độn linh khí có chút tinh thuần, đối với Lão Tử mà nói, lượng hấp thu cần thiết là rất, rất lớn.

Mà nếu thật sự hấp thu, sẽ không có lợi cho sự phát triển của Chân Giới, những người khác không có tài nguyên để hấp thu thì phải làm sao?

Nếu từ từ tích lũy, ít nhất cũng phải mất mấy trăm vạn ức năm mới đủ.

Những người khác cũng rơi vào tình trạng giống Lão Tử, có thể đột phá, nhưng năng lượng không đủ.

Họ cũng không thể vì chút chuyện nhỏ này mà đi tìm Hỗn Độn Ma Thần.

Trong Bất Chu Chân Giới, năng lượng khổng lồ vẫn nhiều đến mức dùng không hết, nhưng những năng lượng này cũng chỉ là Hỗn Độn linh khí có chút tinh túy.

Dùng không hết là nói với những sinh linh dưới Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh.

Còn ở cảnh giới này, họ căn bản xem thường thứ đó, hấp thu mấy trăm vạn năm cũng khó mà tăng tiến được.

Thế là, trong điện Bàn Cổ, hơn ba ngàn vị Tiên Thiên Thần Thai Linh từng nghe giảng ở Tử Tiêu Cung năm xưa, do tu luyện chậm chạp, rảnh rỗi không có việc gì làm, đều đến điện Bàn Cổ tụ tập.

Tất cả đều là Thiên Đạo Cảnh, không một ai thấp hơn cảnh giới này. "Sư huynh, năng lượng trong điện Bàn Cổ này quá dồi dào, chúng ta ở lại đây, không cần đến trăm vạn năm là có thể đột phá rồi!" Chuẩn Đề đảo mắt lia lịa, nhìn huyết khí tỏa ra từ điện Bàn Cổ, năng lượng ẩn chứa trong đó tinh thuần đến mức cảnh giới của gã cũng cảm thấy thoải mái, còn có cả những món Hỗn Độn Chí Bảo và Hồng Mông Linh Bảo vứt bừa bãi khắp nơi, nước miếng nơi khóe miệng gã sắp chảy ra rồi.

Đạo bào trên lưng gã đã bắt đầu từ từ hấp thu huyết khí xung quanh.

Cái bộ dạng thèm thuồng đó khiến sắc mặt của Thập Nhị Tổ Vu ở phía xa đen lại.

Năng lượng trong điện Bàn Cổ đúng là nhiều, nhưng chia cho cả

Vu tộc bọn họ cũng không tính là quá dồi dào.

Ánh mắt của Chuẩn Đề này, nhìn thế nào cũng giống như muốn đóng gói cả đại điện của bọn họ mang đi.

Tam Thanh, Phục Hy, Nữ Oa, Đế Tuấn... và những người khác cũng thỉnh thoảng liếc nhìn Chuẩn Đề.

Hỗn Độn linh khí không hiệu quả, nhưng năng lượng huyết khí này còn mạnh hơn cả Hồng Mông linh khí sau khi phân giải Hồng Mông Linh Bảo.

Nếu Chuẩn Đề đi đầu phát huy tinh thần nghề nghiệp một phen, họ cũng có thể mặt dày ở lại điện Bàn Cổ không đi. "Khụ khụ, sư đệ, thu liễm một chút." Tiếp Dẫn lúng túng kéo tay Chuẩn Đề.

Tổ Vu đang dỏng tai nghe kia kìa, đừng có quang minh chính đại như vậy.

Chuẩn Đề ngừng hấp thu huyết khí, trở lại dáng vẻ bình thường, quay đầu mỉm cười với Thập Nhị Tổ Vu.

Haizz, da mặt của Chuẩn Đề này không được rồi!

Mọi người thất vọng thở dài, rất thất vọng về Chuẩn Đề.

Chương 347

Sao không thể phát huy tinh thần của các Chuẩn Đề ở thế giới khác một chút chứ. "Mọi người đã đến đông đủ, chúng ta bắt đầu thảo luận thôi!" Lão Tử nói.

Mọi người gật đầu, Lão Tử bắt đầu phát biểu. "Tốc độ tu luyện của chúng ta tuy nhanh, nhưng so với trước đây thì quá chậm.

Hiện tại ấn ký Thiên Đạo đều đã nắm giữ.

Ta và các vị đạo hữu đã thương lượng, quyết định khởi động lại Hồng Hoang, tiếp tục giống như trước đây..." Lão Tử nói, những người khác lắng nghe.

Nội dung chính là lại dựng nên Hồng Hoang một lần nữa để thu hút hệ thống.

Trên người hệ thống mang theo lượng lớn tài nguyên, chúng ta tu luyện không nỡ dùng bản nguyên của Chân Giới nhà mình, vậy thì dùng của bọn hệ thống này.

Dù sao thì bọn hệ thống này cũng đến với ác ý, không tham lam thì cũng chẳng đến Hồng Hoang.

Giết chúng, dùng tài nguyên của chúng để tu luyện, khôi phục lại cảnh tượng tu vi tăng vọt như trước đây.

Các Tiên Thiên Thần Thai Linh đều đồng ý, nhưng đến phần tái tạo Hồng Hoang thì lại xảy ra bất đồng.

Đó chính là kịch bản của Hồng Hoang. "Hồng Hoang đương nhiên là phải có nhiều kịch bản, như vậy mới có thể thu hút hệ thống.

Ta đề nghị, bắt đầu từ Hung Thú Đại Kiếp, chúng ta sẽ bắt đầu từ việc diệt hung thú, lập tam tộc." Tộc trưởng của Long, Phượng, Kỳ

Lân sau này được Hồng Quân bổ sung vào, ưỡn cổ nói. "Thôi đi, ba tộc các ngươi cộng thêm các ngươi, đếm đi đếm lại cũng chỉ có mười lăm con, huyết mạch còn lại đều không thuần khiết, còn đòi diễn Tam Tộc Đại Chiến à?" Đế Tuấn quả quyết phản đối, "Huống hồ, sau tam tộc thì Đạo Ma xử lý thế nào?

Đạo tổ và Ma tổ, các ngươi ai diễn?" "Về phương diện chủng tộc, chúng ta tùy tiện tạo ra một đống huyết mạch thuần khiết là được, Đạo Ma Đại Chiến trực tiếp bỏ qua không được sao!" Tộc trưởng Long tộc hét lên. "Không được!" Thái Nhất nói ngay, "Chúng ta mới là những Tiên Thiên Thần Thai Linh ra đời sớm nhất, các ngươi so với chúng ta vẫn còn non, kinh nghiệm thiếu sót.

Vụ hệ thống này nước sâu lắm, sơ suất một chút là lật thuyền, các ngươi không nắm chắc được đâu.

Để chúng ta biểu diễn cho các ngươi xem thế nào là chuyên nghiệp trước, lần sau các ngươi tham chiến cũng không muộn." "..." Ba tộc trưởng lập tức bị Thái Nhất dùng lý do ra đời muộn làm cho cứng họng.

Mẹ nó, ra đời muộn thì sao?

Còn nói nước sâu, ấn ký Thiên Đạo ai cũng biết, giết hệ thống khó lắm sao; các ngươi rõ ràng là không muốn cho chúng ta tham gia.

Ba tộc trưởng còn muốn tranh thủ thêm, nhưng những người khác không cho họ cơ hội.

Loáng một cái, họ đã bỏ qua các kịch bản như Long Phượng Đại Kiếp, Tử Tiêu Cung Giảng Đạo.

Tiếp theo đó chính là Vu Yêu Đại Chiến.

Về phương diện này, Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng và những người khác hô hào mạnh nhất.

Nhưng phe của Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn lại cực lực phản đối.

Họ cho rằng kịch bản này đã diễn qua rồi, không có gì thú vị, đợi diễn Phong Thần Đại Chiến cũng không muộn.

Một câu kịch bản đã diễn qua, lại khiến ba tộc trưởng Long Phượng kháng nghị.

Bọn họ chưa diễn qua, tại sao không thể bắt đầu từ họ trước?

Nhưng lời nói nhẹ tựa lông hồng, ba tộc trưởng lại bị một câu "ra đời muộn" đè xuống.

Thế là, hai phe Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn, Thái Nhất và Tam Thanh, Nữ Oa bắt đầu tranh cãi xem nên diễn kịch bản nào.

Cuối cùng, vì Phục Hy bên phe Thập Nhị Tổ Vu rút lui, gia nhập phe Nữ Oa, còn Thập Nhị Tổ Vu và Thái Nhất không giỏi ăn nói, chỉ biết gào to nên bị cấm ngôn, Đế Tuấn và Côn Bằng nói không lại Tam Thanh và Phục Hy, nên đã bại trận.

Sau khi chiến thắng phe Đế Tuấn bằng lời nói, Tam Thanh nhìn về phía Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Minh Hà và những người khác.

Mọi người đã được chứng kiến sự lợi hại của Tam Thanh và đồng bọn, nên đều đồng ý với kịch bản Phong Thần Đại Chiến.

Thế là, chúng thần xuất động, chuẩn bị tái tạo Hồng Hoang.

Tái tạo Hồng Hoang, cũng không thể là một Hồng Hoang bình thường.

Đã gặp hệ thống nhiều lần như vậy, chúng thần dựa vào kinh nghiệm, thiết lập loại hình Hồng Hoang.

Rào chắn mỏng, bản nguyên dồi dào, hai thứ này thôi cũng đủ để

thu hút hệ thống đến.

Thế là, hơn năm ngàn Chân Giới, mỗi cái đều bị đào đi một góc, nhào nặn, chắp vá, tạo thành một thế giới Hồng Hoang.

Thế giới Hồng Hoang này liên kết với hơn năm ngàn Chân Giới, do các Chân Giới cùng nhau cung cấp bản nguyên để vận hành.

Xung quanh dùng hơn mười viên Hỗn Độn Châu để mở rộng, hình thành một Hỗn Độn to lớn, một Hồng Hoang nho nhỏ, trôi nổi lững lờ trong Hỗn Độn!

Tiếp theo, một vấn đề đã làm khó chúng thần.

Đó chính là sinh linh!

Bao nhiêu năm trôi qua, những sinh linh yếu ớt từng tồn tại trong các Chân Giới đã từng bước thăng cấp.

Hiện tại, kẻ yếu nhất cũng đã khôi phục đến Thiên Tiên.

Sinh linh dưới Tiên, đã sớm không còn nữa! "Chọn từ những thế giới sắp hủy diệt này!" Nữ Oa tiện tay tóm lấy một tiểu thế giới có bản nguyên cạn kiệt, sắp hủy diệt.

Nhìn qua, đây là một thế giới chủ yếu là con người.

Nữ Oa dùng sức tóm một cái, linh hồn của tất cả sinh linh trong thế giới này đều bị hút ra.

Tạo hóa chi lực điểm một cái, những sinh linh này được tái tạo lại nhục thể phàm thai có thể thích ứng với linh khí Hồng Hoang.

Nữ Oa tùy tiện sắp xếp họ vào một góc của Hồng Hoang, tiếp tục cuộc sống như cũ, không hề nhận ra bất kỳ điều gì khác thường. "Được đấy, sau khi sắp xếp những sinh linh này vào, đợi thời cơ, có thể để đệ tử dưới trướng của mỗi người đi giáo hóa họ, thu nhận vài đệ tử ký danh, thuận tiện truyền bá các truyền thuyết về Hồng Hoang

ra ngoài." Lão Tử gật đầu nói.

Những người khác bắt đầu hành động.

Trong Chư Thiên, họ chuyên chọn những thế giới yếu ớt sắp hủy diệt, thu thập linh hồn của sinh linh bên trong, cao hơn Tiên thì nhất loạt không lấy.

Hai năm rưỡi trôi qua, bóng dáng sinh linh trong Hồng Hoang cũng dần dần nhiều lên. "Trẫm vẫn sẽ làm Thiên Đế vậy!" Hạo Thiên phái ra một hóa thân, bay về phía Thiên đình Hồng Hoang. "Các chức vị quan trọng, các vị đạo hữu hoặc môn nhân đệ tử dưới trướng các vị, đều có thể phân ra hóa thân đến đây." "Còn về Thiên binh Thiên tướng..." Hạo Thiên nhìn về phía Đế Tuấn.

Điều khiển hóa thân xuyên thế giới, không có thực lực thì không thể làm được.

Thiên binh Thiên tướng của Thiên đình cần những Thiên Tiên, Huyền Tiên thực thụ. "Sau này, những sinh linh vừa ra đời ở Thiên Đình Chân Giới đều sẽ đến Thiên đình Hồng Hoang nhậm chức một ức năm để rèn luyện tâm tính rồi mới có thể trở về!" Đế Tuấn đáp lời. "Chỉ có Yêu tộc cũng không tốt lắm, Nhân tộc tuy hiện nay khả năng sinh sản trăm vạn năm mới được một lứa, nhưng số lượng Nhân tộc đông, mỗi nguyên hội đều có ít nhất vạn thanh niên Thiên Tiên." Phục Hy nói, "Để họ cũng đến Thiên đình nhậm chức, có thể làm Sơn thần Thổ địa, truyền bá truyền thuyết Hồng Hoang nhanh hơn." "Như vậy thì Thiên đình đã đủ rồi!" Lão Tử gật đầu, nhìn về phía Tổ Vu Hậu Thổ.

Bình Tâm đang bế quan đột phá, U Minh Luân Hồi Bình Tâm nương nương, vẫn cần bà ấy đảm nhận.

U Minh năm xưa đã theo Cựu Giới mà tiêu vong, cần phải xây dựng lại.

Hậu Thổ thấy vậy, vỗ tay!

Ầm ầm ầm!

Hồng Hoang chấn động, một thế giới âm u không ánh sáng xuất hiện từ vùng Huyết Hải của Hồng Hoang.

Trang phục trên người Hậu Thổ hóa thành cung trang màu đen, bà bước vào U Minh.

Nhìn quanh một lượt, "Hơi tồi tàn, không sao, vừa hay Đại Nghệ ngày nào cũng rảnh rỗi khoe khoang bảo bối của hắn, để hắn xây dựng U Minh này là được." "Còn có Phong Đô thành của ta!" Phong Đô tiện tay ném ra, một tòa thành khổng lồ được xây dựng và bay ra.

Chúng thần không còn quan tâm đến U Minh nữa, để Đại Nghệ xây dựng, với gia sản của Đại Nghệ, U Minh chắc chắn sẽ được hoàn thiện. "Phong Thần cũng chỉ diễn ra trong vài năm!" Thông Thiên nói, "Tìm một tiểu thế giới đang ở thời đại của Đế Tân rồi phong ấn lại, đợi đến thời điểm thích hợp thì cho nó hồi sinh." "Được!" Mọi người gật đầu, tiếp tục hoàn thiện những nơi khác.

Cũng như, trường hà Thời gian, Thiên Đạo, Đạo tổ. "Quyền hạn Thiên Đạo của chúng ta đủ để điều động sức mạnh của ít nhất năm trăm Chân Giới, Thiên Đạo có thể trở thành vật hữu hình, sư tôn cũng có thể xuất hiện dưới dạng hóa thân của Thiên Đạo." "Nhưng trường hà Thời gian..." Lão Tử lắc đầu, "Trường hà Thời gian mà chúng ta cấu tạo có quá nhiều sơ hở." "Tại sao lại phải tự mình cấu tạo!" Chúc Cửu Âm lên tiếng, "Thiên Đạo bảng ghi lại rất nhiều lần Hỗn Độn Ma Thần thay đổi ghi chép của trường hà Thời gian, tùy tiện chọn một cái, dùng vài kiện Hồng Mông Chí Bảo làm năng lượng là có thể để Thiên Đạo cấu tạo ra trường hà Thời gian rồi." "Ặc..." Lời của Chúc Cửu Âm khiến chúng thần lúng túng, không phải ai cũng giàu như Đại Nghệ của Vu tộc các ngươi.

Dùng Hồng Mông Linh Bảo đã thấy đau lòng lắm rồi, huống chi là Hồng Mông Chí Bảo. "Tiêu hao của trường hà Thời gian cứ giao cho chúng ta!" Đế Giang nói, "Nhưng chúng ta muốn chuyển điện Bàn Cổ đến đây, không có ý kiến gì chứ?" "Được!" Mọi người gật đầu, vô cùng tán thành.

Không chỉ vì không phải bỏ tiền, mà còn vì điện Bàn Cổ ở Hồng Hoang, gặp nguy hiểm có thể trốn vào đó, hiệu suất an toàn được nâng cao đáng kể. "Nếu đã như vậy, vậy chúng ta về chuyển điện Bàn Cổ!" Các Tổ Vu chắp tay, mở thông đạo thuộc về Bất Chu Chân Giới, trở về.

Nữ Oa, Phục Hy và những người khác cũng sống ở Bất Chu Chân Giới, cũng theo về chuẩn bị.

Những người không có vai diễn trong Phong Thần thì cưỡng ép thêm một thân phận, hoặc trở về Chân Giới tiếp tục khổ tu.

Những người có vai diễn thì trở về mang theo môn nhân đệ tử của mình đến bố cục.

Côn Luân Chân Giới, sau khi Tam Thanh trở về, mỗi người một ngả. "Huyền Đô, phân một thân, vạn năm sau theo vi sư đến Hồng Hoang!" "Vâng, sư tôn!" Huyền Đô, đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cảnh hậu kỳ, đứng dậy hành lễ, sau đó chuẩn bị phân ra phân thân.

Bên phía Nguyên Thủy, ông gọi các đệ tử đang tu luyện trên tường thành đến, bảo họ cũng chuẩn bị một chút để tiến vào Hồng Hoang.

Quảng Thành Tử, Ngọc Đỉnh, Từ Hàng...

đã là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, phân ra phân thân, vẫn dùng tu vi Chuẩn Thánh che đậy, đến Hồng Hoang lịch luyện.

Bên phía Thông Thiên, đệ tử Tiệt giáo tụ tập một chỗ.

Đa Bảo có lượng lớn tài nguyên, nhưng hắn làm theo lời nhắc nhở của Đại Nghệ, mô phỏng Hỗn Độn Ma Thần, ngoài việc sử dụng tài nguyên liên quan đến bản thân, những thứ khác đều không dùng, tích trữ lại.

Dù vậy, hắn cũng đã sớm trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sắp đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh.

Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh, Tam Tiêu, Triệu Công Minh đã sơ nhập cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Ô Vân Tiên, Trường Nhĩ và những người khác cũng đã đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Những đệ tử ngoại môn như Thạch Cơ, cũng đã có tu vi ít nhất là Đại La Kim Tiên.

Thông Thiên nhìn đám đệ tử, bắt đầu suy tư.

Trường Nhĩ bắt buộc phải mang theo, Đa Bảo cũng phải đi, các đệ tử thân truyền đều phải đi.

Chương 348

Một số đệ tử ngoại môn có thể không cần đi, thiếu chút kịch bản cũng không sao.

Tam Tiêu và Công Minh cũng phải đi.

Chọn tới chọn lui, Thông Thiên dứt khoát mang tất cả mọi người đi.

Họ hội tụ cùng Lão Tử và Nguyên Thủy, mang theo đám đệ tử, đến Hồng Hoang mới. "Sư tôn, chúng ta có phải là sẽ đến đảo Kim Ngao không?" Đa Bảo ngáp dài hỏi.

Côn Luân ở Hồng Hoang mới quá nhỏ.

Tiệt giáo bọn họ đông người như vậy, dù không ít người là phân thân, ở đây cũng không được. "Không sai!" Thông Thiên gật đầu, "Đảo Kim Ngao năm xưa đã theo Cựu Giới mà hủy diệt, ta vẫn còn chút tiếc nuối, nhân cơ hội này xây lại một cái!" "Chúng ta đi thôi!" Thông Thiên dẫn theo đệ tử Tiệt giáo, giảm tốc độ bay, hạ thấp độ cao.

Hơn vạn tiên nhân, cùng bay trên không trung cao vạn mét, gây ra chấn động cho các sinh linh dưới mặt đất.

Ở những nơi có truyền thuyết về tiên nhân, người ta đã bắt đầu quỳ lạy.

Bay trên trời, đây có phải là tiên nhân trong truyền thuyết không?

Cùng lúc đó, một nhóm Hỗn Độn Nhân tộc và Tiên Thiên Nhân tộc trẻ tuổi từ tộc địa của Nhân tộc, mang theo ánh mắt chán nản, bắt đầu thổi phồng công tích của tiên thần và các thân phận tiên thần cho người dân, tiểu yêu.

Còn có cả sức mạnh, dù sao công tích chỉ có thể khiến họ kính phục, còn sức mạnh mới có thể khiến họ kính sợ.

Cân nhắc đến trí tưởng tượng của những kẻ tu vi thấp, họ thậm chí còn nói giảm đi sức mạnh của Nữ Oa nương nương, Phục Hy Nhân Hoàng, Hạo Thiên Thượng Đế, Tam Thanh Đạo Tổ đi một ức điểm.

Rất nhanh, khắp nơi trong Hồng Hoang bắt đầu lưu truyền truyền thuyết về các vị đại thần thượng cổ và tiên thần.

Nào là thế giới chúng ta đang sống tên là Hồng Hoang, Nữ Oa nương nương vĩ lực vô song, tạo người thành Thánh.

Nhân Hoàng Phục Hy sáng tạo bát quái, dự đoán tai họa.

Thiên Đế Hạo Thiên quản lý thiên hạ.

Minh Hà đại thần thực lực cường đại, một cơn giận có thể làm nát tan sông núi.

Tam Thanh Đạo Tổ sáng lập Đạo giáo, tu luyện cũng có thể thành tiên.

Tiên thần thực lực kinh khủng vô cùng, hô phong hoán vũ, dời non lấp biển không thành vấn đề.

Dao Trì nương nương, Tây Vương Mẫu đại thần trồng cây tiên, có thể cải tử hoàn sinh, mọc lại xương thịt, kéo dài tuổi thọ.

Thời gian trôi qua, độ hot của truyền thuyết về các vị thần không hề giảm.

Khắp nơi cũng đều lập thánh tượng.

Chúng sinh tế bái! ...

Chúng thần lập đạo trường mới, môn nhân dưới trướng cách một thời gian lại ra ngoài giảng đạo, tuyên truyền truyền thuyết về các vị

đại thần.

Trong đó, đương nhiên không thể thiếu việc cài cắm hàng riêng.

Ví dụ như đệ tử Tiệt giáo tuyên truyền Thông Thiên giáo chủ thánh đạo vô song, chúng Thánh đệ nhất.

Người của Thiên đình tuyên truyền Hạo Thiên Kim Khuyết Vô Thượng Chí Tôn Tự Nhiên Diệu Hữu Di La Chí Chân Ngọc Hoàng Thượng Đế, gọi tắt là Hạo Thiên Thượng Đế, Lão Thiên Gia, Thiên Đế.

Tên dài như vậy, đẳng cấp lập tức được nâng cao.

Danh tiếng của Hạo Thiên áp đảo chúng thần.

Sơn thần Thổ địa của Hồng Hoang, những thanh niên trẻ tuổi đến từ Nhân tộc Tổ Giới, làm sao có thể để Thánh mẫu nương nương nhà mình yếu thế hơn các vị đại thần khác.

Thế là, các câu chuyện Nữ Oa tạo người, Nữ Oa vá trời, Nữ Oa...

được lưu truyền rộng rãi.

Nhân tiện, còn có công tích của Tam Tổ Nhân tộc.

Danh tiếng của Nữ Oa, cũng như Hạo Thiên, được vạn linh tế bái.

Phục Hy thấy vậy, đích thân tìm đến đám thanh niên làm Sơn thần Thổ địa này để nói chuyện.

Thế là, danh tiếng của Tam Hoàng Ngũ Đế, độ hot không ngừng tăng lên.

Hồng Hoang, cứ cách một khoảng thời gian, lại xuất hiện một cơn sốt về tên tuổi của một vị đại thần.

Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công, Côn Bằng, Bạch Trạch... lần lượt xuất hiện.

Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề dựa vào danh hiệu Thánh nhân, cộng thêm độ hot tuyên truyền, lại càng lên một tầm cao mới.

Còn Lão Tử... tuy không có môn nhân nào tuyên truyền giúp, nhưng danh xưng Đạo Đức Thiên Tôn Thái Thanh Lão Tử lại là cấm kỵ của Hồng Hoang.

Nguyên nhân ban đầu đến từ Nhân tộc.

Một người đàn ông khi dạy dỗ con trai mình, miệng không ngừng nói những câu cửa miệng như 'lão tử đánh chết cái đồ con rùa nhà mày'.

Sau này càng lan truyền ra ngoài, câu cửa miệng 'lão tử đánh chết cái đồ con rùa nhà mày' không ngừng biến tấu, phát dương quang đại, trở thành 'lão tử giết chết mày', 'cứ chờ đấy cho lão tử'... và các từ ngữ tương tự.

Thế là, Lão Tử nổi giận, ngày hôm đó, vô số sinh linh trong Hồng Hoang, vì nói ra hai chữ 'lão tử', đã cảm nhận được cơn thịnh nộ của Lão Tử Thánh nhân!

Họ cũng biết được, đứng đầu Lục Thánh, tám chữ 'Đạo Đức Thiên Tôn Thái Thanh Lão Tử' là cấm kỵ.

Không được niệm, chỉ có thể viết ra, nếu không, sẽ có đại khủng bố giáng lâm.

Hành động của Lão Tử ngay lập tức vượt qua danh tiếng của Nữ Oa, Hạo Thiên, và còn bỏ xa.

Khiến chúng thần phải tắc lưỡi, không hổ là đứng đầu Tam Thanh, quả nhiên có vài chiêu.

Thế là, chúng thần cũng lần lượt ra tay, thổi phồng danh tiếng của mình.

Đến cuối cùng, không còn gì để thổi phồng, Đại Nghệ ngầm đi đầu, khởi xướng hình thức "anti-fan".

Hạ bệ chúng thần, tôn vinh bản thân.

Chúng thần cảm ứng được những lời đồn không tốt về mình, tính toán một chút là biết được nguyên do.

Thế là, Hồng Hoang nghênh đón một trào lưu bóc phốt lẫn nhau.

Hàng năm, đều có tin bóc phốt mới xuất hiện.

Đệ tử Xiển giáo thậm chí còn không ở lại núi Côn Luân, mà lang thang đến những nơi đông sinh linh trong Hồng Hoang.

Ngồi trên tường thành, trên cành cây...

ăn linh quả loại dưa, nghe vạn linh Hồng Hoang thảo luận kịch liệt về những tin bóc phốt của chúng thần.

Mỗi khi có tình tiết đặc sắc, họ còn vội vàng gọi các đồng môn khác trên tường thành, cành cây đến hóng drama!

Hành động này khiến đông đảo sinh linh trong Hồng Hoang tranh nhau bắt chước, thậm chí còn trở thành một giáo phái, tên là Giáo Phái Hóng Hớt.

Giáo nghĩa chính là quan sát những chuyện thú vị, thưởng thức những quả dưa ngon.

Hồng Hoang gọi họ là quần chúng hóng drama.

Thành viên trong giáo hòa thuận, không bao giờ gây mâu thuẫn, mỗi khi xuất hiện đại sự khiến "dưa" trở nên ngon hơn, quần chúng hóng drama liền kéo đến.

Trong vạn năm ngắn ngủi, Hồng Hoang trở nên náo nhiệt chưa từng có.

Lý do là vì quá rảnh rỗi.

Một kịch bản Phong Thần không thể diễn quá lâu, bế quan cũng không cần thiết, nên đành phải chơi đùa như vậy để giết thời gian.

Thời gian vui vẻ rất ngắn ngủi, lại mấy vạn năm trôi qua, việc bóc phốt lẫn nhau đã lỗi thời.

Cũng không có chuyện gì thú vị, thế là, chúng thần cả ngày ru rú trong đạo trường của mình, thỉnh thoảng lướt chat trong nhóm chat, không hỏi thế sự.

Đệ tử dưới trướng tự phát tổ chức các hành vi gây mâu thuẫn.

Trong đó, Trường Nhĩ là kẻ quá đáng nhất, nói chuyện mang theo giọng điệu châm chọc, dù biết rõ là đang diễn, mọi người cũng không nhịn được muốn đánh hắn một trận.

Nhân tộc Hồng Hoang, cũng bất tri bất giác, thống nhất phát triển về phía đông Hồng Hoang.

Bất tri bất giác, mấy luồng sáng lần lượt rơi xuống Hồng Hoang, không kinh động bất kỳ sinh linh nào, kể cả Thiên Đạo...

Mười vạn năm sau, đảo Kim Ngao, Thông Thiên vừa từ nhóm chat bước ra, uống một tách trà Ngộ Đạo để tỉnh táo.

Lúc này, ba đệ tử Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh đến báo cáo sự phát triển của Tiệt giáo tại Hồng Hoang.

Sự phát triển ở đây chính là những đệ tử ký danh đã thu nhận thế hệ đệ tử thứ ba, họ phân bố khắp nơi trong Hồng Hoang, mục đích là để chờ đợi phát hiện điều bất thường.

Nhìn ba vị đệ tử đang chuyên tâm báo cáo công việc, Thông Thiên nảy sinh ý định muốn tẩn Đa Bảo một trận.

Dù gì cũng là đại đệ tử của Tiệt giáo, ngoài việc cách một khoảng

thời gian xem ai làm tốt thì thưởng cho vài món linh bảo, hắn chưa bao giờ quản lý Tiệt giáo.

Vậy mà tên nhóc này lại có tiếng nói ở Tiệt giáo còn lớn hơn cả ông.

Thật tức chết đi được.

Thông Thiên thở dài, đợi ba đệ tử báo cáo xong, ông đứng dậy, ngắm nhìn phong cảnh Hồng Hoang, không dùng bất kỳ thủ đoạn đặc biệt nào, chỉ đơn thuần ngắm nhìn cảnh tượng Hồng Hoang hiện tại. "Lâu rồi chưa tự mình đi dạo Hồng Hoang!" Thông Thiên nhìn ba vị đệ tử sau lưng, nói, "Đi, chúng ta ra Hồng Hoang dạo một vòng!" "Vâng, sư tôn!" Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh theo sau Thông Thiên, bay ra khỏi Hồng Hoang, bắt đầu lang thang không mục đích.

Truyền thống dạo Hồng Hoang này bắt nguồn từ việc Nữ Oa và Phục Hy lúc đầu tùy tiện đi dạo nhặt được đệ tử, sủng vật, rồi phát triển bởi bốn huynh muội Triệu Công Minh.

Bốn huynh muội tùy tiện đi dạo, liền dạo ra được hệ thống, mà còn là một hệ thống cao cấp không hề yếu.

Điều này khiến chúng thần nghĩ rằng, đám tiểu bối này còn có thể tùy tiện gặp được hệ thống cao cấp, vậy họ đi dạo chẳng phải cũng có thể sao?

Thế là, truyền thống tùy tiện dạo Hồng Hoang đã được lưu truyền.

Thông Thiên dẫn các đệ tử bay mãi, bay ra khỏi Đông Hải, đến bờ biển Đông Hải.

Đột nhiên, Thông Thiên nhìn thấy một khu rừng rậm trong núi sâu trông đặc biệt thuận mắt.

Chương 349

"Đi, chúng ta vào trong đó dạo một vòng!" Thông Thiên hứng thú, đi về phía trước, ba vị đệ tử tự nhiên theo sát phía sau.

Khu rừng rậm không lớn, chiều dài và rộng miễn cưỡng khoảng mười mấy, hai mươi mấy triệu km, cũng không cao, chỉ khoảng mấy trăm vạn mét.

Thông Thiên dẫn ba vị đệ tử đi chầm chậm, những cây cổ thụ cao trăm mét che khuất bóng dáng bốn người.

Hai ngày rưỡi sau, một cây cổ thụ màu đỏ rực xuất hiện trong tầm mắt bốn người, trên cây treo đầy quả màu đỏ rực, ánh mắt bốn người ngưng lại.

Tiên thiên linh căn!

Dù Hồng Hoang thai nghén ra Tiên thiên linh căn rất thường thấy, nhưng ở cái nơi khỉ ho cò gáy này, có thể thai nghén ra Tiên thiên linh căn sao?

Hơn nữa, dị tượng lúc Tiên thiên linh căn ra đời đâu? "Sư tôn!" Kim Linh nhìn về phía Thông Thiên.

Thông Thiên cúi đầu, xem lại bản đồ phân bố linh bảo và linh căn được Hồng Hoang thai nghén, cuối cùng, khóe miệng nhếch lên một nụ cười, "Tiên thiên linh căn, Tiên Thiên Hỏa Quả, ăn vào có cơ hội lĩnh ngộ Tiên Thiên Hỏa chi pháp tắc, cơ duyên của chúng ta không tệ, Kim Linh, đi hái mấy quả thử xem!" "Vâng, sư tôn!" Kim Linh hành lễ, đi về phía trước.

Khi sắp đến gần cây Tiên thiên linh căn này, đột nhiên sau gốc cây nhảy ra một con chó đen to lớn cao hai mét. "Gâu..." Con chó đen há

cái miệng to như chậu máu, sau lưng hiện lên một thân ảnh Ma Thần đáng sợ, cũng há cái miệng khổng lồ, lao về phía Kim Linh.

Ánh mắt đỏ ngầu hung ác, uy áp cảnh giới Thánh nhân khuếch tán, kinh khủng vô cùng, nhưng tốc độ lại chậm đến khó tin.

Chỉ cách mấy mét, mấy giây trôi qua mà nó mới chạy được nửa đường.

Kim Linh đứng yên tại chỗ, dường như bị khí tức cảnh giới Thánh nhân của con chó đen dọa cho ngây người.

Giây tiếp theo, Kim Linh nhíu mũi, một mùi hôi thối nồng nặc bay tới, khiến nàng muốn nôn.

Cái quái gì vậy?

Chó cảnh giới Thánh nhân mà hôi thế này sao?

Con chó đen sắp lao vào Kim Linh, một tiếng quát vang lên, "Đại Hắc Tử, dừng lại cho ta!" "Gâu!" Con chó đen lập tức đáp xuống đất, phanh gấp.

Nó dừng lại trước mặt Kim Linh, sau đó quay người, vẫy đuôi, chạy về phía trước.

Kim Linh nhìn theo, một người đàn ông tuấn tú cầm cần câu, lưng đeo sọt cá, vẻ mặt vội vã.

Con chó tên Đại Hắc Tử kia chạy đến trước mặt hắn, vẫy đuôi, bộ mặt hung ác nanh nọc biến mất, thay vào đó là dáng vẻ hiền lành.

Bốp!

Bốp!

Người đàn ông vỗ hai phát vào đầu Đại Hắc Tử, trách mắng, "Không được cắn người, biết chưa?" "Gâu!" Đại Hắc Tử vẫn vẫy đuôi, hiền lành nhìn chàng trai. "Chó ngốc!" Chàng trai cười mắng, rồi

nhìn về phía bốn người phía trước.

Nhìn thấy dung mạo và thân hình cao ráo của Kim Linh cùng khí thế đặc biệt khó tả, mắt chàng trai sáng lên.

Ngự tỷ!

Là mẫu người hắn thích.

Sau đó hắn lại nhìn ba người còn lại, thân hình nhỏ nhắn của Quy Linh phối hợp với khuôn mặt tinh xảo.

Mắt chàng trai càng sáng hơn, thiếu nữ xinh đẹp tràn đầy sức sống!

Cũng là mẫu người hắn thích.

Tiếp đến là mỹ nữ tiếp theo, Vô Đương, mắt chàng trai đã không còn chớp nữa.

Em gái nhà bên, thật thanh thuần.

Cũng là mẫu người hắn thích.

Cuối cùng nhìn đến Thông Thiên, trái tim đang kích động của hắn bình tĩnh trở lại.

Vẻ đẹp trai này, miễn cưỡng bằng một phần mười của hắn thôi.

Chàng trai chắp tay, nói, "Vị cô nương này, tại hạ Diệp Thiên, Đại Hắc Tử nhà ta không hiểu chuyện, vô cùng xin lỗi." "Không sao, nó cũng chưa cắn được ta!" Kim Linh lắc đầu nói. "Hôm nay Đại Hắc Tử đã mạo phạm nhiều, như vậy đi, nhà ta có rượu ngon, vừa hay lại câu được một con cá lớn, xin mời đến hàn xá một chuyến, cho ta một cơ hội tạ lỗi!" Diệp Thiên cười nói.

Kim Linh không trả lời, nhìn về phía sư tôn sau lưng.

Diệp Thiên cũng nhìn theo, trong lòng thầm than, chẳng lẽ ngự tỷ

xinh đẹp như vậy đã có chủ rồi sao!

Nhìn hai đại mỹ nữ đứng sau Thông Thiên, trong lòng Diệp Thiên càng thêm chua xót.

Hà đức hà năng, tên không đẹp trai bằng một phần mười hắn này lại có thể được nhiều mỹ nữ vây quanh như vậy.

Dù trong lòng không vui, nhưng Diệp Thiên không biểu hiện ra ngoài, chắp tay với Thông Thiên nói, "Vị huynh đài này...

ân!" Diệp Thiên vừa định nói, liền chú ý đến Xuyên Tâm Tỏa treo trên cổ Thông Thiên. "Cái khóa trường mệnh này!" Diệp Thiên vội vàng giả vờ đưa tay vào trong áo, từ không gian hệ thống lấy ra một cái khóa vàng. "Khóa vàng." Diệp Thiên nhìn khóa của mình, rồi lại nhìn khóa của người đàn ông trước mắt, "Khóa bạc, giống hệt nhau!" Lập tức, Diệp Thiên kích động, "Ngươi là Thiên Thông thúc?" "??" Thông Thiên lập tức ngơ ngác, Thiên Thông là cái quỷ gì?

Đảo ngược tên ông à?

Hệ thống này có cần phải tùy tiện như vậy không. "Thiên Thông thúc, cháu là Diệp Thiên, Diệp Thiên a!" Diệp Thiên kích động chỉ vào mình, "Cha cháu là đại ca kết nghĩa của thúc, Diệp Thanh Thiên, Thiên Thông thúc, lúc cha cháu còn sống ngày nào cũng nhắc đến thúc, nhớ thúc lắm!" "Thiên Thông thúc, đi đi đi, cháu đưa thúc về nhà, cha cháu trước khi đi có để lại cho thúc một món đồ, nói là đợi thúc trở về sẽ giao cho thúc." Diệp Thiên tiến lên kéo Thông Thiên, nhiệt tình kéo về một hướng. "Theo sau đứa cháu này của ta!!" Thông Thiên bình thản nói với ba đệ tử sau lưng.

Nghe lời của Thiên Thông thúc, khóe miệng Diệp Thiên nhếch lên khoa trương, "Thiên Thông thúc, cha cháu nói thúc có ba cô con gái, tên là Thiên Kim, Thiên Linh và Thiên Đương.

Chắc là ba vị muội muội này đây nhỉ?" Kim Linh, Quy Linh, Vô Đương: ??

Sư tôn biến thành Thiên Thông, bọn họ cũng đổi tên, còn thành con gái của sư tôn nữa.

Đây chính là xuyên việt giả sao? ...

Thông Thiên, Kim Linh, Quy Linh, Vô Đương theo sau Diệp Thiên, phía trước Diệp Thiên là Đại Hắc Tử vẫy đuôi nhảy nhót.

Thông Thiên liếc nhìn con chó một cái, rồi thu hồi ánh mắt.

Thịt của Hỗn Độn Ma Thần bị ô nhiễm, không biết đã bao nhiêu năm rồi, vẫn còn bị đem ra dùng.

Mấu chốt là còn do hệ thống tự mình điều khiển, nhìn cũng không nghèo mà.

Thông Thiên nhìn Diệp Thiên phía trước, quần áo trên người là Hỗn Độn linh bảo, cần câu gỗ thô sơ được làm từ Hỗn Độn linh căn.

Sọt cá sau lưng là Hỗn Độn linh bảo, con cá bên trong... cũng là thịt Hỗn Độn Ma Thần, loại chất lượng rất kém.

Dù sao đi nữa, hệ thống này không nghèo, chỉ có thể nói là biết cách sống!

Thông Thiên thầm lắc đầu. ...

Không ngờ lại là Thiên Thông thúc, xem bộ dạng của ông ấy, chắc là đến để thực hiện ước định năm xưa với lão cha trời đánh của mình!

Diệp Thiên đi phía trước, vui mừng vì sự xuất hiện đột ngột của Thiên Thông thúc.

Hắn là một xuyên việt giả, kiếp trước vì ngăn cản một vụ ngược đãi chó quy mô lớn mà bị xe đụng chết.

Hơn mười con chó hoang được hắn cứu, công đức lớn như vậy đã cảm động đến trời xanh, thế là, Trồng Trọt Hệ thống đến, đưa hắn xuyên không, trở thành một đứa trẻ trong thế giới có không khí trong lành này.

Có lẽ vì hắn đã cứu chó, hệ thống còn cho hắn một con chó đen trường sinh làm bạn đồng hành.

Hắn rất vui, tự mình đặt tên cho con chó đen là Đại Hắc Tử.

Hàng ngày, hắn trồng các loại cây, cây Hỏa Quả bên ngoài kia là sản phẩm nghiên cứu mới nhất của hắn, vẫn chưa có kết luận.

Hắn để Đại Hắc Tử trông chừng, phòng trường hợp bị con vật nào đó hái mất.

Không ngờ, lại gặp được huynh đệ năm xưa của lão cha trời đánh.

Thiên Thông thúc!

Còn có ba cô con gái của Thiên Thông thúc.

Diệp Thiên trong lòng vô cùng kích động, lão cha trời đánh trước khi lâm chung đã nói, hắn có hôn ước, là do lão cha và Thiên Thông thúc năm xưa lập ra, còn làm hai cái khóa trường mệnh làm tín vật.

Hắn có khóa vàng, Thiên Thông thúc có khóa bạc.

Bây giờ Thiên Thông thúc dẫn con gái trở về, chắc là đến để thực hiện ước định năm xưa!

Nghĩ đến ba cô gái mỗi người một vẻ, toàn thân Diệp Thiên sôi trào.

Bình tĩnh, bình tĩnh, đừng mất kiểm soát.

Diệp Thiên vội vàng ưỡn ngực, sải bước về nhà.

Nhưng vừa nghĩ đến ba đại mỹ nữ sắp trở thành vợ mình, Diệp

Thiên lại kích động đến khó tả.

Cha trời đánh, cha cuối cùng cũng làm được một việc đúng đắn.

Diệp Thiên này bị làm sao vậy?

Kim Linh và mấy người khác ngơ ngác nhìn Diệp Thiên đi đường mà như bay, cười ngây ngô. "Đến nơi, các ngươi không được nói lung tung." Thông Thiên nói với ba người sau lưng.

Thấy ba người gật đầu, Thông Thiên bắt đầu quan sát Diệp Thiên, và cả những linh căn cấp bậc ngày càng cao này.

Càng đến gần nhà Diệp Thiên, chất lượng linh căn xung quanh càng tốt.

Lúc này, linh căn xung quanh đã gần bằng Hỗn Độn linh căn rồi.

Cảm nhận được khí tức bỉ ổi của Diệp Thiên, Thông Thiên liếc nhìn đồ đệ của mình, đã hiểu đại khái.

Đến nhà Diệp Thiên, tu vi của bốn người Thông Thiên lập tức bị trấn áp.

Chương 350

Sắc mặt Thông Thiên hơi thay đổi, nhưng sau khi cảm nhận kỹ lại, ông thầm gật đầu.

Trung cấp đỉnh phong, đánh không lại, nhưng có thể chơi âm được.

Sức mạnh trên người bị hệ thống rút đi để lấy bản nguyên, Thông Thiên cảm nhận được hành động của hệ thống, cười lạnh một tiếng, quan sát nhà của Diệp Thiên.

Rau trồng trong sân là Hỗn Độn linh căn, cuốc và các nông cụ khác cũng là Hỗn Độn Chí Bảo.

Còn có hai cây Khai Thiên Phủ. "Thiên Thông thúc, đây là của cha cháu để lại cho thúc!" Diệp Thiên đưa một hộp gỗ dài cho Thông Thiên, sau đó mỉm cười với ba người Kim Linh, "Ba vị muội muội, ta đi làm cá trước, bên ngoài nắng to, chúng ta vào nhà nghỉ ngơi trước!" Kim Linh không nói gì, Quy Linh và Vô Đương nhíu mày nhìn con chó đen hôi hám trong nhà.

Diệp Thiên thuận theo ánh mắt hai người, nhìn thấy Đại Hắc Tử đang vẫy đuôi.

Trong lòng, thiện cảm của hắn đối với hai cô em này giảm đi không ít.

Diệp Thiên hơi giận, chó là bạn tốt của con người, là người nhà, là bạn đồng hành, hắn ghét nhất là những người không coi chó ra gì.

Hừ!

Diệp Thiên hừ lạnh, gạch tên Thiên Linh, Thiên Đương ra khỏi danh sách đối tượng hôn ước, nhưng ngại có Thiên Thông thúc ở đây,

cộng thêm lần đầu gặp mặt Thiên Kim muội muội, Diệp Thiên đành phải để Đại Hắc Tử ra khỏi nhà trước, mời bốn người vào nhà, sau đó đến nhà bếp làm cá.

Bên này, Thông Thiên đặt hộp gỗ dài lên bàn, từ từ mở ra.

Bốn thanh kiếm cổ xưa cùng một bức đồ họa nằm yên lặng bên trong. "Đây là..." Sắc mặt ba người Kim Linh trắng bệch, họ vừa mới nhìn thấy kiếm khí kinh khủng có thể chém diệt cả Đại Đạo từ bốn thanh kiếm này. "Năm kiện Hỗn Độn linh bảo, hợp lại có thể sánh ngang Hỗn Độn Chí Bảo!" Thông Thiên đóng hộp gỗ lại, ném cho Vô Đương.

Kể từ khi mở hộp gỗ này, bộ Tru Tiên Kiếm này đã nhận ông làm chủ, đẩy nhanh quá trình rút lấy bản nguyên.

Hiện tại ấn ký Thiên Đạo không còn hình thành chậm chạp như trước nữa, với tốc độ này, hai ngày rưỡi sau, hệ thống này chỉ có một con đường chết.

Không lâu sau, Diệp Thiên dọn lên từng đĩa rau xào và đĩa trái cây, đều là nguyên liệu cấp Thánh nhân, nhưng đều đã bị ô nhiễm, giống như thịt cắt ra từ vết thương của Hỗn Độn Ma Thần.

Diệp Thiên cuối cùng dọn cá lên, ngồi xuống mời bốn người ăn.

Bốn người Thông Thiên nhìn bàn ăn đầy món, thật sự không có khẩu vị.

Lấy cớ không ăn đồ tanh, họ từ chối ăn những thứ này.

Diệp Thiên thấy vậy, dứt khoát dọn bàn ăn đi, pha trà.

Đương nhiên, trong mắt những người khác, trà đã biến thành trà Ngộ Đạo, Diệp Thiên nhìn Thông Thiên, "Thiên Thông thúc từ đây trở về, là để thực hiện ước định sao?" Ước định?

Thông Thiên nghi hoặc, nhưng vẫn không biểu lộ cảm xúc, cầm tách trà lên, gật đầu uống.

Diệp Thiên thấy Thông Thiên gật đầu, vẻ mặt vui mừng, nhìn thẳng Kim Linh nói, "Vậy Thiên Thông thúc, cháu xin nói thẳng, Thiên Linh và Thiên Đương hai vị muội muội còn quá nhỏ, hôn ước của hai nhà chúng ta, xem ra cũng chỉ có Thiên Kim muội muội và cháu là tương xứng, hay là, cháu và Thiên Kim muội muội kết thành phu thê, thế nào?" Phụt!

Thông Thiên đang uống trà lập tức mất bình tĩnh, trà phun ra thành sương.

Ba người Kim Linh cũng lạnh lùng nhìn Diệp Thiên.

Thông Thiên không để ý đến việc mình có thất thố hay không, sắc mặt không tốt nhìn tên nhóc trước mắt.

Ông cứ tưởng là ước định gì, hóa ra là hôn ước.

Cưới đệ tử của Thông Thiên ta, ngươi cũng thật dám nghĩ.

Thông Thiên nén lại ý định tát chết tên này, nói, "Cháu trai, con gái của ta sinh ra đã có mệnh cao quý, từ trước đến nay chưa từng chịu uất ức gì, ngươi có năng lực bảo vệ nó, cho nó cuộc sống mà nó muốn không?" "Cha vợ yên tâm, điểm này con tuyệt đối không để Kim nhi chịu nửa điểm uất ức!" Diệp Thiên đứng dậy, vỗ ngực bảo đảm. "..." Thông Thiên bị hai chữ "cha vợ" của Diệp Thiên làm cho không muốn nói chuyện nữa, dứt khoát đứng dậy, "Nếu ngươi có năng lực, vậy thì thể hiện qua sính lễ đi, cho ngươi nửa giờ, chuẩn bị đi!" "Được!" Diệp Thiên bình thản cười, cũng đứng dậy, cười với Kim Linh, "Kim nhi, yên tâm, hôn lễ của chúng ta còn long trọng hơn cả hoàng đế." "Cha vợ đợi một lát, con đi chuẩn bị ngay!" Nói xong, Diệp Thiên đi vào trong nhà, mở hệ thống, mua vàng bạc, lụa là, ngọc khí...

Nghĩ nghĩ, lại mua thêm kim cương cỡ cực lớn.

Bên ngoài, sắc mặt Kim Linh do dự, mấy lần muốn nói, Quy Linh và Vô Đương bên cạnh khuyên nhủ, "Sư tỷ, tỷ còn không tin sư tôn sao, sẽ không có chuyện gì đâu." Kim Linh lắc đầu, nàng chỉ muốn nói là có thể để nàng tự tay xử lý tên Diệp Thiên này không.

Nhưng xem bộ dạng kéo dài thời gian của sư tôn, đã biết hệ thống này có chút mạnh, thôi thì không làm phiền sư tôn nữa.

Kim Linh thở dài, lúc này, Diệp Thiên cũng ôm sính lễ của mình từ trong nhà bước ra.

Thông Thiên liếc nhìn một cái, chậm rãi gật đầu, "Cháu trai, ngươi cũng không tệ, thu những thứ này về đi, chúng ta lại không phải hoàng đế gì, con gái ta cũng không thích những thứ này, không cần phải làm lộng lẫy như vậy.

Ta thấy nông cụ trong sân của ngươi rất không tệ, chuẩn bị một bộ làm sính lễ là được rồi!" "Được, cha vợ thật siêu thoát thế tục a!" Diệp Thiên kính phục, không cần vàng bạc ngọc khí, mà lại muốn cái cuốc rách ngoài kia.

Coi tiền tài như phân thổ, Thiên Thông cha vợ quả có phong thái cao nhân!

Ngay lập tức, Diệp Thiên chuẩn bị một bộ nông cụ gồm cuốc, bừa, liềm...

Cuối cùng, dưới yêu cầu mãnh liệt của Thông Thiên, lại mang thêm hai cái rìu trong nhà.

Chuẩn bị xong, ba cô gái Kim Linh, Quy Linh, Vô Đương sau lưng Thông Thiên tiến lên, đeo cuốc, bừa... rìu những thứ này lên lưng.

Thông Thiên cầm hộp gỗ dài lên, dẫn ba người rời khỏi sân nhà Diệp Thiên, sức mạnh khôi phục, Thông Thiên cười nói, "Cháu trai, ba

ngày sau, chúng ta lại đến, chuẩn bị đại sự!" "Được, cha vợ đi thong thả, Kim nhi, chúng ta ba ngày sau gặp lại!" Diệp Thiên vẫy tay, đợi cha vợ và vợ sắp cưới cùng các em vợ biến mất, Diệp Thiên mang theo sự mong đợi trở về nhà. "Đại Hắc Tử, còn thừa không ít món ngon, lại đây ăn cùng!" "Gâu gâu!" Trồng Trọt Hệ thống của Diệp Thiên điều khiển Đại Hắc Tử, nuốt hết những món ăn này, biến chúng trở lại thành nguyên liệu, chờ lần sau phát cho ký chủ. ...

Thông Thiên dẫn ba đồ đệ, bước đi nhẹ nhàng, đi được một khoảng cách, Vô Đương nhìn ba kiện Hỗn Độn Chí Bảo trên người, đến giờ vẫn cảm thấy không thể tin được.

Hỗn Độn Chí Bảo a, một lúc ba kiện, trên người hai vị sư tỷ cũng mỗi người ba kiện, cộng thêm bộ Tru Tiên Kiếm mà sư tôn đang cầm.

Chỉ trong chốc lát, họ đã nhận được mười kiện Hỗn Độn Chí Bảo. "Sư tôn, xuyên việt giả đều như vậy sao?" Vô Đương hỏi, tùy tiện tặng bảo vật như vậy, có lợi gì cho họ? "Cũng gần như vậy, chủ yếu là hệ thống sau lưng họ đang tặng!" Thông Thiên lắc đầu, dùng quyền hạn thiết lập một ảo cảnh tùy thân ở đây, phòng trường hợp lời nói bị hệ thống nghe thấy, sau đó giải thích cho đồ đệ, "Tên Diệp Thiên kia có nhận thức và tâm thái giống như một phàm nhân coi vàng bạc là của cải, trong mắt hắn, những thứ này còn lâu mới có giá trị bằng vàng bạc." "Còn về hệ thống, nó không phải là tặng không cho chúng ta những thứ này.

Chúng ta cầm những thứ này, những linh bảo này sẽ khuếch đại khí vận của chúng ta ở Hồng Hoang, sau đó hệ thống sẽ từ đó rút ra nhiều bản nguyên hơn.

Hơn nữa, đến cuối cùng sau khi Hồng Hoang bị hủy diệt, những linh bảo này nó còn thu hồi lại!" "Nhưng đáng tiếc, nó đến nhầm chỗ rồi!" Thông Thiên cười lạnh, cảm nhận được quá trình hình thành ấn

ký Thiên Đạo đang tăng lên gấp bội.

Những Hỗn Độn Chí Bảo này đã đẩy nhanh tốc độ rút bản nguyên của hệ thống kia.

Nếu là trước đây, ông phải cầm những linh bảo này gây ra chuyện gì đó, hệ thống rút một lượng lớn bản nguyên, hoặc phải cầm mấy vạn năm, ấn ký Thiên Đạo mới hình thành.

Nhưng bây giờ, ấn ký Thiên Đạo đã được mọi người cùng nhau cải tiến, không cần đến hai ngày rưỡi, chỉ một ngày là ấn ký Thiên Đạo đủ để hình thành. "Đi thôi, dạo quanh đây, một ngày sau quay lại!" Thông Thiên thu linh bảo lại, thong dong đi dạo. ...

Hai giờ rưỡi sau, ánh mắt bốn người Thông Thiên trở nên kỳ quái.

Lại một cái sân nữa!

Sao lại có cặp có đôi thế này? "Meo~" Một tiếng mèo kêu chói tai vang lên, một con mèo đen từ trong sân lao ra, toàn thân lông dựng đứng, ánh mắt khát máu nhìn bốn người Thông Thiên.

Móng vuốt lộ ra, tỏa ra ma khí cuồn cuộn.

Giây tiếp theo, một thanh niên áo trắng mày kiếm mắt sáng từ trong sân chạy ra, "Tiểu Hắc Tử, mày làm gì vậy?

Mau về đây cho ta!" "Meo~!" Lông của con mèo đen tên Tiểu Hắc Tử trở lại bình thường, ánh mắt hiền lành chạy đến chân thanh niên áo trắng, dụi đầu vào người cậu. "Nói bao nhiêu lần rồi, ngoài việc thấy chó thì đánh chết, những con vật khác không có lệnh của ta thì không được đánh!" Lục Thiên bế Tiểu Hắc Tử lên, nhẹ nhàng vuốt lông cho nó, đi về phía bốn người xa xa.

Không dễ dàng gì, bao nhiêu năm rồi, cuối cùng cũng thấy bóng người!

Lục Thiên cảm khái, cậu là một xuyên việt giả, kiếp trước trên đường đi làm về, thấy một con mèo hoang bị hơn mười con chó hoang bắt nạt, cậu nhớ lại cảnh tượng hồi nhỏ ở làng bên cạnh bị bầy chó hoang tấn công người.

Bầy chó hoang rất nguy hiểm, đặc biệt là hơn mười con.

Mấu chốt là đây là thành phố, gần đó có rất nhiều người già rảnh rỗi dắt trẻ con đi dạo.

Không sợ vạn nhất, chỉ sợ nhất vạn.

Dù sao tin tức bầy chó hoang tấn công người cũng không ít.

Mấy ông già tay chân yếu và mấy đứa trẻ bú sữa mẹ lỡ bị chúng nhắm vào thì thảm.

Hơn nữa đã nửa đêm rồi, cậu mệt cả ngày, muốn về nhà.

Thế là cậu vớ lấy cây chổi ở quán ăn ven đường định đánh tan bầy chó hoang này.

Kết quả không biết từ đâu nhảy ra một thằng ngốc la lối bảo cậu ngược đãi chó.

Mấu chốt là thằng ngốc này còn giật lấy cây chổi của cậu ném đi.

Thế là, bầy chó bị kinh động, cậu bị chó đuổi, cuối cùng, cũng là xui xẻo, một cái cống không có nắp, cậu cắm đầu vào đó, mà còn là đầu cắm xuống đất trước.

Nhưng trước khi chết cậu hình như thấy thằng ngốc kia bị xe đụng!

Cũng coi như hả giận!

Sau đó, cậu xuyên không, đến khu rừng rậm này, có một ông cha trời đánh.

Xuyên không được hai năm, cậu vừa biết đi thì ông ta đã đi đời, chỉ còn lại mình cậu sống trong khu rừng này.

May mà thức tỉnh hệ thống Trộm Rau Hàng Ngày.

Hệ thống có thể ngẫu nhiên trộm các loại đồ vật xuyên thế giới.

Mấy năm nay, cậu dựa vào việc mỗi ngày trộm một lần, hệ thống còn cho cậu một con linh thú trường sinh để giải khuây, sống cũng coi như tiêu dao.

Nhưng mấy năm qua, không có ai nói chuyện cũng rất buồn chán.

Bây giờ cuối cùng cũng có người đến, cậu phải tiếp đãi cho tử tế.

Nghĩ nghĩ, Lục Thiên đến trước mặt bốn người, thu hút sự chú ý của cậu đầu tiên là ba vị đại mỹ nữ.

Có mỹ nữ không nhìn mà lại nhìn tên con trai này thì cậu là đồ ngốc.

Nhưng để lại ấn tượng tốt, Lục Thiên liếc qua ba vị mỹ nữ rồi không nhìn nữa, nhìn về phía người đàn ông có chút đẹp trai này, chắp tay, vừa định nói, liền chú ý đến khóa trường mệnh treo trên cổ người đàn ông, lập tức sững sờ, kinh ngạc hô, "Tiểu Thông thúc!!" Thông Thiên: ??

Xuyên việt giả này và tên Lục Thiên kia có quan hệ gì?

Thiên Đạo không kiểm tra ra là cùng một hệ thống mà!

Chương 351

Tiếp theo, dưới sự chứng kiến của bốn người Thông Thiên, Lục Thiên nói ra cha mình và Thông Thiên là huynh đệ.

Sau đó Lục Thiên mời bốn người về nhà.

Bốn người Thông Thiên đi theo, lại là cảnh tượng quen thuộc tu vi bị trấn áp, lại là món đồ để lại cho Thông Thiên, lại là nấu ăn đãi khách.

Nhưng lần này món ăn là huyết nhục cấp Thánh nhân thuần khiết, con mèo tên Tiểu Hắc Tử kia cũng là một sinh linh có huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần.

Bốn người đang ăn, Lục Thiên cẩn thận lấy ra chiếc khóa trường mệnh vàng mà lão cha trời đánh để lại cho mình, hỏi Tiểu Thông thúc có phải là đến để thực hiện ước định năm xưa với cha mình không.

Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh đang gắp thức ăn thì tay khựng lại, dừng lại.

Thông Thiên không hoảng không vội gắp miếng tim gà cấp Thánh nhân trong bát ăn hết, lau miệng, nói, "Hiền điệt nghĩ thế nào về ước định này?" Lục Thiên liếc nhìn Quy Linh một cái, nghiêm túc nói, "Ban đầu cháu nghĩ tình cảm cần thời gian lắng đọng, nhưng hôm nay gặp được Linh muội, cháu mới biết, có những duyên phận đã sớm định sẵn.

Xin Tiểu Thông thúc tác thành!" "...

Haizz!" Thông Thiên thở dài đứng dậy, đi đến sân nhà Lục Thiên, nhìn những đồ vật trong sân. "Tiểu Thông thúc... xin hãy tác thành!" Lục Thiên nói. "Ngươi có chuẩn bị sính lễ không?" Lục Thiên sững

sờ, sau đó mừng như điên, vội vàng gật đầu, "Có có, Tiểu Thông thúc cháu đi lấy ngay!" "Không cần đâu!" Thông Thiên xua tay, dưới ánh mắt lo lắng của Lục Thiên, cười chỉ vào cái rìu và cung tên dùng để chẻ củi trong sân. "Thân phận nào thì cần sính lễ đó, vàng bạc thì thôi đi, những đồ gia dụng này, rau quả trong sân, cứ coi như là sính lễ vậy!" "Hiền điệt, lễ ở tâm thành, hôm nay đến vội, không ở lại được lâu, hai ngày sau, ta lại đến cùng ngươi bàn đại sự!" "Được, được, Tiểu Thông thúc nghỉ ngơi một lát, cháu đi chuẩn bị sính lễ ngay!" Lục Thiên lập tức nảy sinh lòng kính phục sâu sắc đối với Tiểu Thông thúc, đồng thời vui mừng vì mình sắp thoát kiếp độc thân.

Kiếp trước cậu đã hai mươi tám tuổi, vẫn là một con chó độc thân, thử đi xem mắt, lần nào cũng bị yêu cầu nhà to, xe sang, sính lễ cao ngất ngưởng làm cho nản lòng.

Cả đời đã chuẩn bị cứ thế mà qua, kết quả xuyên không, lại gặp được chuyện tốt như vậy.

Hôn nhân bao trọn gói, sính lễ chỉ cần thành tâm là được.

Mấu chốt là, cô vợ này, còn tốt hơn gấp vạn lần những người gặp khi xem mắt.

Lục Thiên mang theo sự phấn khích, nhanh nhẹn lau sạch từng món sính lễ mà cha vợ đã chỉ.

Còn đặc biệt về phòng lấy vải đỏ, lụa đỏ từ hệ thống, thêm chút không khí vui mừng cho rìu, cung tên... những thứ này.

Trong sân, Lục Thiên đang chăm chỉ làm việc, Thông Thiên dựa vào ghế nằm, uống trà.

Ba vị tiên nữ Kim Linh, Quy Linh, Vô Đương đứng sau lưng Thông Thiên, nhìn Lục Thiên làm việc, ánh mắt lấp lánh, dường như đang biểu thị sự hài lòng đối với Lục Thiên.

Vì vậy, Lục Thiên làm việc càng có sức lực hơn, càng chăm chỉ hơn.

Thời gian luôn ngắn ngủi.

Nửa canh giờ sau, Lục Thiên đã chuẩn bị xong sính lễ.

Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh cười tiến lên nhận lấy sính lễ.

Thông Thiên mang theo món quà mà Lục Thiên không biết có tồn tại hay không, dưới sự tiễn đưa của Lục Thiên, từ từ rời đi.

Meo!

Tiểu Hắc Tử chạy đến chân Lục Thiên, meo meo kêu. "Tiểu Hắc Tử, ta có vợ rồi!" Lục Thiên cười ha hả bế Tiểu Hắc Tử lên, quay người về nhà, "Ta cũng phải làm cho mi một cái ổ mèo, sau này mi đừng có nửa đêm chạy lên giường ta nữa!" "Meo meo~!" "Đúng vậy, sau này nhà sẽ có thêm một người nữa, mi không được nửa đêm chạy vào chăn của ta, hiểu chưa?" Meo!

“Sư tôn, lần này số Hỗn Độn Chí Bảo còn nhiều hơn của Diệp Thiên hai cái lận!” Quy Linh tam nữ vui vẻ cất Hỗn Độn Chí Bảo nhận được đi.

Đối với loại xuyên việt giả này… à không, là hệ thống, các nàng cảm khái không thôi!

Hỗn Độn Chí Bảo mà cứ tặng bừa bãi, quan trọng là còn có thể luyện hóa dễ dàng.

Nếu để tự mình luyện hóa, chỉ với mấy món Hỗn Độn Chí Bảo này thôi, với cảnh giới của các nàng không biết phải tốn bao lâu.

Vậy mà nhờ thủ đoạn của hệ thống, chỉ một loáng là luyện hóa xong, không biết đã tiết kiệm được bao nhiêu công sức.

Nhìn vẻ mặt hân hoan của ba đồ đệ, Thông Thiên cũng cười rồi

cất chiến lợi phẩm lần này đi.

Đồng thời, y có chút nghi hoặc, lần này hệ thống cho nhiều đồ, nhưng tốc độ rút bản nguyên lại chưa bằng một nửa hiệu suất của những tên trước.

Chẳng lẽ là một Thống tử cẩn thận?

Thông Thiên tự hỏi.

"Nếu gặp thêm mấy hệ thống kiểu này nữa, thì còn cần tu luyện làm gì!" Lúc này, Vô Đương hai mắt lóe lên ánh sáng kỳ dị, nói.

Thông Thiên nghe xong, gạt bỏ nghi hoặc, cười nói: "Đồ nhi, hệ thống cũng có nhiều loại, chúng ta chẳng qua là gặp được loại thích tặng bảo vật mà thôi." "Hơn nữa, hệ thống làm gì có nhiều như vậy, hôm nay chúng ta gặp được hai cái đã là cực kỳ hiếm thấy rồi, đừng có tham lam quá!" Lời vừa dứt, Vô Đương giơ ngón tay chỉ về phía trước: "Sư tôn, người mau nhìn kìa, có nhà!" Thông Thiên nhìn sang, một căn nhà có kiến trúc kỳ lạ cùng một cái sân lớn xuất hiện trước mặt y.

Thoáng nhìn qua, căn nhà này rất bình thường, nhưng nhìn kỹ lại, nó lại tỏa ra đạo vận vô cùng.

Tựa như nguồn gốc của Đạo, thu hút sâu sắc ánh mắt của Thông Thiên.

Xác nhận rồi, là hệ thống!

Thực lực chắc hẳn mạnh hơn hai đứa trước!

"Sư tôn, cái này là gì vậy?" Vô Đương quay đầu nhìn Thông Thiên, ánh mắt đầy mong đợi.

Ờm...

Thông Thiên không biết trả lời câu hỏi của Vô Đương thế nào,

vừa mới nói gặp hai cái đã là hiếm thấy rồi.

Giờ lại xuất hiện thêm một hệ thống nữa, đúng là tự vả vào mặt mà!

Suỵt... suỵt... suỵt suỵt...

Lúc này, một thanh niên mặc áo xanh, đội nón lá vừa huýt sáo vừa đi tới.

Tiếng huýt sáo trong trẻo lọt vào tai, tựa như một bức tranh tuyệt đẹp hiện ra từ âm thanh của hắn.

Thanh niên đi về phía căn nhà gỗ, đi ngang qua bốn người Thông Thiên và Kim Linh thì đột nhiên dừng lại, mang theo chút kinh ngạc.

Vãi chưởng, nơi rừng sâu núi thẳm này mà cũng có người tới!

Nhìn quần áo này, vừa nhìn đã biết không phải loại người man rợ cầm gậy gào thét.

Gặp bốn người lạ ở nơi hoang vu hẻo lánh thì phải làm sao?

Đáp án là trong tình huống bình thường thì phải chạy.

Nhưng mẹ nó...

Thanh niên cười lên, thực lực Võ Đạo Đại Tông Sư không phải là hoa hòe hoa sói.

"Mấy vị bằng hữu, tại hạ Tiêu Thiên, các vị khỏe không!" "Xin chào!" Thông Thiên do dự một lát, vẫn không báo tên mình, cũng chắp tay đáp lại.

Kim Linh, Quy Linh, Vô Đương tam nữ cũng đáp lại.

Lúc này, Tiêu Thiên mới chú ý, bốn người trước mắt này, nhan sắc khí thế không tầm thường nha!

Nhưng vóc dáng trông có vẻ yếu ớt.

Tiêu Thiên nhìn sắc trời, tốt bụng nói: "Mấy vị trông giống người nhà giàu, trong núi sâu này thường có dã thú qua lại.

Trời đã tối, muốn ra khỏi núi sẽ gặp nhiều nguy hiểm.

Nếu tin được tại hạ, có thể đến nhà ta nghỉ tạm một đêm, ngày mai hẵng đi!" Ồ, thằng này cuối cùng cũng không phải loại nhận người thân!

Thông Thiên thầm gật đầu, tên xuyên việt giả này tuy mắt mù nhưng ít ra không gây khó chịu lắm.

Suy nghĩ một chút, y nói: "Vậy thì làm phiền Tiêu Thiên tiểu hữu!" "Không khách sáo, ta cũng lâu lắm rồi không gặp bóng người, có chút cô đơn!" Tiêu Thiên quay đầu, dẫn mấy người về nhà mình, cũng không cố ý hỏi tên bốn người, ẩn ý nói: "Ta cũng không biết các vị vào đây làm gì, nhưng vẫn phải nhắc nhở các vị, trong núi có rất nhiều nguy hiểm, có thể một con côn trùng nhỏ thôi cũng đủ gây nguy hiểm chết người.

Nếu không có sự chuẩn bị chu toàn, tốt nhất không nên ở lại lâu!" Thông Thiên nghe lời của Tiêu Thiên, cười cười không đáp.

Tiêu Thiên thấy vậy cũng không nói gì thêm.

Lời đã nói hết, bốn vị nhà giàu chưa từng trải sự đời chốn quê mùa này, vẫn nên cẩn thận thì hơn!

Rừng sâu núi thẳm không đẹp như thầy cô các người nói đâu.

Tiêu Thiên thầm than, là một Võ Đạo Đại Tông Sư, sao hắn có thể không nhìn ra, bốn người này không có chút dấu vết luyện võ nào.

Vóc dáng cũng chẳng có ưu thế gì về mặt sức mạnh.

Nói không ngoa, bốn người này chạy một dặm là thở hổn hển, e là đánh không lại một con chó nặng 20kg.

Chạy đến cái nơi chó không thèm đến này để dạo chơi, đúng là có ý tưởng!

Hắn muốn rời khỏi cái nơi quỷ quái này còn không được, vậy mà họ lại coi đây là nơi vui chơi.

Tiêu Thiên trong lòng lệ rơi, đường đường là một xuyên việt giả, mà lại sống đến mức này, thật quá mất mặt!

Vừa nghĩ đến cách mình xuyên việt, Tiêu Thiên lại càng muốn khóc.

Tại sao thành phố lớn lại có bầy chó hoang, còn nữa, đứa nào đã ăn trộm cái nắp cống vậy!

Quá thất đức! (￣‘i￣;) Để hắn chết đuối trong nước cống thối hoắc?

Nửa đêm tăng ca đã đủ mệt rồi, kết quả còn bị chó hoang dí, cuối cùng rơi xuống cống, lại còn đúng lúc cống bị tắc.

Nửa đêm la hét cũng không có ai đến cứu, điện thoại thì rơi mất lúc bị dí.

Mắt trơ trơ nhìn mực nước cống hôi thối dâng lên, bất lực bị dìm chết.

Khó khăn lắm mới gặp vận may xuyên việt.

Kết quả vừa xuyên việt thành đứa trẻ sơ sinh thì cha hờ đã chết!

Một đứa trẻ con, hắn có thể làm gì?

Đói hai ngày, sắp toi mạng thì Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống xuất hiện!

Hắn sống lại!

Chương 352

Mười tám năm sau đó, cầm kỳ thư họa, thiên văn địa lý... từng thứ một đều được cày lên cấp tông sư, tiếp theo là gần như nhập đạo, cần một thời gian rất dài để tự mình ngộ ra.

Hắn đường đường là một xuyên việt giả, ở cái nơi quái quỷ này mười tám năm, sớm đã chán ngấy rồi!

Cấp độ tiếp theo của tông sư là gần như nhập đạo, đó là phải bỏ thời gian ra cày cuốc, nếu hắn thật sự đi ngộ từng cái một.

Thì phải ngộ thành lão quái vật mất.

Thu dọn hành lý, vừa chuẩn bị đi xem thế giới hoa lệ này.

Kết quả bị hệ thống thông báo là mình không ra ngoài được.

Tức chết người!

Nhưng mình lại không thể chống lại sức mạnh của hệ thống.

Cứ thế lại lêu lổng thêm hai năm rưỡi.

Xuyên việt đã hai mươi năm rưỡi, ngoài việc chôn cất cha hờ, lần thứ hai gặp người chính là bốn vị này.

Ai!

Mình không ra ngoài được, nhìn bộ dạng tiêu sái tự tại của bốn người này, thật đáng ghen tị.

Thông Thiên ẩn ý liếc nhìn Tiêu Thiên này một cái, lại đang não bổ cái gì vậy?

Lúc này, đã đến nhà của Tiêu Thiên, sức mạnh của bốn người lại một lần nữa bị trấn áp.

Sân vườn không giống hai tên trước, sân vườn này được bài trí trông có vẻ ra gì.

Ít nhất không làm Thông Thiên mất hứng.

Tiếp theo, Thông Thiên, Kim Linh, Quy Linh, Vô Đương lần đầu tiên trải nghiệm một ngày ba bữa.

Nguyên liệu nấu ăn của Tiêu Thiên không cần phải nói, tay nghề ít nhiều cũng có chút đạo vận.

Ăn cơm xong, trời tối dần, Tiêu Thiên sắp xếp chỗ ở cho bốn người.

Bốn căn phòng, mỗi một căn phòng tựa như điểm cuối của Đạo, nếu bốn người là Chuẩn Thánh, thì sẽ có tác dụng rất lớn.

Nhưng khổ nỗi, bốn người thấp nhất cũng là cảnh giới Thánh Nhân.

Chỉ là ẩn giấu đi mà thôi!

Thông Thiên ra hiệu cho ba đồ đệ, sau khi vào trong nhớ phối hợp nâng tu vi 'Chuẩn Thánh' lên một chút.

Kim Linh ba người nháy mắt, lần lượt đi vào phòng.

Thông Thiên và Tiêu Thiên khách sáo vài câu.

Cuối cùng, y vào trong phòng, ngồi xếp bằng 'ngộ đạo'.

Một luồng sức mạnh cao hơn Thánh Nhân vô cùng kín đáo xuất hiện.

Thông Thiên làm như không hề nhận ra, tiếp tục 'ngộ đạo'.

Trong một căn phòng khác, Tiêu Thiên đang ngủ sớm dưỡng sinh, trong cơ thể hắn, Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống khẽ gật đầu.

Một cái Hồng Hoang, dễ như trở bàn tay!

Vừa nghĩ đến việc mình đã cướp con mồi của Mỗi Nhật Thâu Thái Hệ Thống!

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống liền vui vẻ.

"Linh bảo của lão tử dễ trộm vậy sao, hừ, cứ chờ đấy, đây mới chỉ là bắt đầu thôi!" Vạn Đạo Hệ Thống hừ lạnh, trực tiếp tối đa hóa việc lợi dụng bốn người Thông Thiên để rút bản nguyên.

"Không đánh chết ngươi, cũng làm ngươi tức chết!". .....

"Tiểu tiểu Thâu Thái Hệ Thống, xem ngươi có phát hiện ra ta không!" "Tốt nhất là phát hiện ra, làm một trận, đập vẹo đầu mày!" Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống cố ý làm cho động tác lợi dụng bốn người Thông Thiên rút bản nguyên trở nên lớn hơn.

Để cho Thâu Thái Hệ Thống ở xa phát hiện.

Để báo thù cái thằng cẩu này.

Vừa nghĩ đến thành quả mình vất vả gầy dựng ở thế giới trước bị trộm mất một phần ba.

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống liền tức sôi máu.

Mặc dù thế giới trước rất rác rưởi, kiếm được rất ít bản nguyên.

Nhưng đó cũng là tiền hắn kiếm được, tiền của hắn, chưa được sự cho phép của mình đã rời khỏi túi của mình.

Đây là ý gì?

Chuyện này là khiêu khích hắn.

Là Thâu Thái Hệ Thống, khiêu khích hắn!

Kẻ nào phạm vào Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống ta, ta tất báo lại vạn lần!

"Đến đây, tiểu tặc, ta chờ ngươi!" Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống

lẩm bẩm, lấy ra đồ nghề, Hồng Mông Linh Bảo duy nhất của mình.

Lại một lần nữa cố ý phóng đại khí tức dùng Thông Thiên rút bản nguyên! . .....

"Hệ thống này sao lại kiêu ngạo thế?" Thông Thiên đang 'ngộ đạo' lấy làm lạ, hệ thống của Tiêu Thiên này, tốc độ lợi dụng rút bản nguyên lại lớn như vậy!

Ảo ảnh Thiên Đạo của y sắp che không nổi nữa rồi!

Thông Thiên âm thầm tăng cường và phân tán ba loại sức mạnh trên người.

Một lúc bị ba hệ thống mượn khí vận rút bản nguyên, quan trọng là còn phải yểm trợ cho ba đồ đệ.

Áp lực quá lớn!

"Không được, cứ thế này không trụ được đến ngày mai!" Thông Thiên lắc đầu, cứ tiếp tục thế này không quá hai canh giờ, ba hệ thống sẽ phát hiện ra nhau.

Đến lúc đó sẽ loạn, nói không chừng còn bị người khác chia mất thành quả.

Gia sản của một hệ thống trung cấp vốn đã ít, lại còn phải chia cho người khác, y còn muốn tu luyện nữa không?

"Hệ thống của Tiêu Thiên trông mạnh nhất, vậy thì cứ để hai hệ thống kia cắn nhau đi!" Thông Thiên suy nghĩ, liền tiết lộ sức mạnh của hệ thống Lục Thiên cho sức mạnh của Diệp Thiên.

Y đang cược, cược rằng hai hệ thống này trong thời gian ngắn không đánh nhau được.

Chỉ cần đợi ấn ký hình thành, y sẽ lập tức hành động. . .....

Sắc trời dần mất đi ánh sáng, trong rừng sâu núi thẳm một mảnh

tĩnh lặng đen kịt.

Trong một sân viện, đèn đuốc sáng trưng.

“Hệ thống, dùng cơ hội trộm rau hôm nay đi!” Lục Thiên xoa tay nói.

Sắp cưới vợ rồi, hắn phải kiếm thêm chút đồ tốt, để vợ khỏi chịu thiệt thòi. 【Đinh, Thế Giới Chi Môn đã mở, Thần Thâu Chi Thủ đã gia trì hoàn tất!】 Thâu Thái Hệ Thống cười hắc hắc, mở không gian bên phía Chủng Thực Hệ Thống, gia trì năng lực che giấu lên người túc chủ.

Là một Thâu Thái Hệ Thống, việc rút bản nguyên làm hắn thấy khó chịu.

Vẫn là nghề cũ sướng hơn.

Các hệ thống khác dù sao cũng thu hoạch nhiều như vậy, hắn giúp tiêu hóa một chút cũng là hợp tình hợp lý.

Lúc này, tay của Lục Thiên đã thò vào Thế Giới Chi Môn.

Đến địa bàn của Chủng Thực Hệ Thống, bên ngoài sân của Diệp Thiên.

Chủng Thực Hệ Thống à, cảm ơn sự hào phóng của ngươi nhé.

Thâu Thái Hệ Thống đang cười trộm, tay Lục Thiên lóe lên bạch quang, một nửa số Tiên Thiên Linh Căn bên ngoài sân, cùng với bản nguyên mà Chủng Thực Hệ Thống vừa rút trong sân, toàn bộ bị bạch quang thu đi.

Gâu!

Một tiếng chó sủa, Thâu Thái Hệ Thống vội vàng để lại một câu cảm ơn, mang theo tay túc chủ rời đi, Thế Giới Chi Môn đóng lại.

Nhìn hơn ba trăm cây Tiên Thiên Linh Căn, Thâu Thái Hệ Thống

cười hắc hắc, nghĩ ra một trò ác thú vị.

Chủng Thực Hệ Thống còn chưa biết mình và hắn ở cùng một nơi, nếu mình trồng những linh căn này xuống.

Đợi đến lúc sắp thu hoạch, để Chủng Thực Hệ Thống nhìn thấy, có phải sẽ vui đến bay lên không?

Làm, làm ngay!

Thâu Thái Hệ Thống hưng phấn phát hết linh căn xuống. 【Đinh, chúc mừng túc chủ trộm được ba trăm sáu mươi cây quả ưu lương.】

"Cây quả ưu lương!" Lục Thiên ngẩn ra, sau đó lộ vẻ vui mừng.

Đang lo trong nhà không có gì điểm xuyết cảnh sắc, đợi vợ đến sẽ mất mặt.

Mấy cây quả này đến thật đúng lúc.

Trồng hai hàng cây quả bên con đường nhỏ trước cổng sân, số còn lại thì mở một vườn cây ăn quả.

Rất tốt!

Nói là làm!

Nửa đêm, Lục Thiên đội dạ minh châu chiếu sáng, xách xẻng sắt bắt đầu trồng cây!

Cha vợ và vợ hai ngày nữa sẽ đến, hắn phải làm gấp, tranh thủ thời gian trồng cây cho xong.

Đến cổng, mượn ánh sáng của dạ minh châu.

Chương 353

Đánh dấu điểm trồng cây hai bên đường nhỏ.

Đánh dấu xong, Lục Thiên vung xẻng, điên cuồng đào, sau đó lấy cây từ không gian hệ thống ra, trồng xuống.

"Hệ thống, cây này tưới bao nhiêu nước?" 【Cây này sinh mệnh lực ngoan cường, không cần tưới.】 "Thật là tiết kiệm công sức!" Lục Thiên vác xẻng sắt, đến điểm trồng cây tiếp theo, bắt đầu đào.

"May mà cơ thể mình được cường hóa, không thì thật sự mệt chết!" . .....

"Gâu gâu gâu..." Keng!

Đại Hắc Tử sủa inh ỏi, Diệp Thiên cũng mặt mày sa sầm cầm cuốc đi ra từ trong nhà.

Nhìn sân vườn không có tổn thất gì, sắc mặt Diệp Thiên hơi dịu lại, đi ra ngoài sân.

Một mảng đen kịt, Diệp Thiên lấy dạ minh châu ra chiếu sáng.

Nhìn những cây ăn quả mình vất vả nửa năm vun trồng thiếu mất hơn một nửa, số còn lại cũng xiêu vẹo!

Diệp Thiên tức đến méo cả mũi!

Vứt cuốc xuống đất, chửi ầm lên: "Tên trộm cây chết tiệt, đây là lần thứ mấy rồi!" "Hệ thống, vẫn chưa tìm ra vị trí của tên trộm cây đó sao?" Diệp Thiên tức giận hỏi.

Mấy năm nay, cây hắn trồng bị tên trộm cây này trộm không ít.

Trước đây thì thôi, bây giờ hắn sắp có gia thất, tên trộm cây này không giải quyết, dọa đến Kim Nhi thì làm sao? 【Đinh, đang tìm

kiếm!】 “Lại là đang tìm!” Diệp Thiên bực bội dậm chân.

Lần nào hệ thống cũng trả lời như vậy.

Bốn chữ này vừa hiện ra, là biết tìm tên trộm cây không có hy vọng rồi!

Chủng Thực Hệ Thống im lặng không nói, mất mấy trăm cây Tiên Thiên Linh Căn đối với nó không đáng kể.

Cụm bản nguyên bị trộm đi mới là vấn đề lớn, cụm bản nguyên đó đủ để nó làm hai món Hỗn Độn Linh Bảo.

Thâu Thái Hệ Thống chết tiệt!

Bao nhiêu lần rồi!

Nó cũng không chọc giận cái Thâu Thái Hệ Thống này, vô duyên vô cớ bị coi là dê để vặt lông.

Chủng Thực Hệ Thống trong lòng tức tối, nhưng Thâu Thái Hệ Thống căn bản không ở thế giới này, nó có thể làm gì?

Xuyên qua thế giới trộm đồ là năng lực của Thâu Thái Hệ Thống, nó ngoài việc tức giận, nói vài câu cay nghiệt, còn có tác dụng gì?

Tức chết cái thống!

Chủng Thực Hệ Thống xem qua lời nhắn Thâu Thái Hệ Thống để lại, càng tức hơn. ‘Cảm ơn nhé!’ Ta cảm ơn cái đầu nhà ngươi, có dám lộ mặt không, lão tử nói gì cũng phải lột của ngươi một lớp da!

Chủng Thực Hệ Thống tức đến mức bản thể phồng lên xẹp xuống.

Nhưng cũng không có cách nào, tiếp tục thông qua việc cho bốn người Thông Thiên linh bảo để rút bản nguyên.

Vừa rút được hai cái, Chủng Thực Hệ Thống nhận ra có điều

không ổn.

Lượng bản nguyên rút từ chính Thông Thiên sao lại lớn hơn một vòng vậy?

Chủng Thực Hệ Thống mang theo thắc mắc, hướng tầm mắt về phía Thông Thiên.

Một mảnh 'hoang địa', bốn người Thông Thiên đang ngồi xếp bằng tu luyện.

Lấy họ làm mồi dẫn, rút bản nguyên Hồng Hoang.

Một luồng lớn nhất truyền về phía nó, còn một luồng nhỏ hơn.

Truyền về một hướng khác.

Chủng Thực Hệ Thống men theo hướng đó, bắt đầu điều tra.

Không lâu sau, nó nhìn thấy một thanh niên mang theo Hỗn Độn Châu đang trồng Tiên Thiên Linh Căn.

Đệt!

Hệ Thống Trồng Trọt tức nổ phổi ngay lập tức!

Mặc dù không kiểm tra ra Thâu Thái Hệ Thống.

Nhưng tên xuyên việt giả này, Hỗn Độn Châu trên đầu, Tiên Thiên Linh Căn đang trồng.

Chẳng phải đều là sản phẩm của nó sao?

Mẹ nó, hóa ra bấy lâu nay, cái thằng cẩu Thâu Thái Hệ Thống này đi ngay sau lưng nó, lại còn ở cùng một thế giới.

Tên này mỗi lần đến đều mang theo khí tức của thế giới khác, toàn bộ mẹ nó là ngụy trang!

Cơn giận tích tụ nhiều năm bùng lên, nhưng nó cũng không mất đi lý trí.

Lập tức phát nhiệm vụ cho túc chủ. 【Đinh, phát hiện vị trí tên trộm cây, cách túc chủ ba mươi km.】 【Đinh, kích hoạt nhiệm vụ, tên trộm nhiều lần đã lộ diện, mời túc chủ khiến hắn nhận lấy báo ứng!】 【Đinh, tạm thời cho túc chủ mượn một bộ áo giáp đồng tướng quân, một cây rìu chiến vàng!】 Một loạt tiếng hệ thống vang lên, xóa tan sự bực bội của Diệp Thiên.

Nhìn bản đồ hệ thống hiển thị, Diệp Thiên cười lạnh, lộ ra hàm răng nanh trắng lạnh lẽo.

"Tiểu tặc, lão tử đến đây!" "Đại Hắc Tử, đi!" Gâu gâu!

Chủng Thực Hệ Thống tự mình điều khiển cơ thể Đại Hắc Tử, trực tiếp thay thế cơ thể mục nát của Đại Hắc Tử, đổi thành khung xương của Hỗn Độn Ma Thần và huyết nhục thuần khiết.

Cường hóa một mạch lên đỉnh phong Thiên Đạo Cảnh.

Theo sau Diệp Thiên mặc áo giáp, xách rìu chiến vàng.

Trong đêm sâu, sát khí ngập trời! . .....

"Đào a đào a đào!" Lục Thiên đội dạ minh châu trên đầu, ra sức đào hố trồng cây, đã đào được hơn một tiếng.

Dựa vào cơ thể siêu phàm, hắn đã trồng được hơn năm mươi cây.

Tạm tính là hơn một phân một chút lại thêm một cây.

Đầy nhiệt huyết, hiệu suất tăng gấp đôi.

Ở nơi không xa, trong đêm đen kịt.

Một đôi mắt nanh vuốt đáng sợ đang nhìn về phía này.

"Gầm..." Chủng Thực Hệ Thống điều khiển Đại Hắc Tử gầm nhẹ, Diệp Thiên đang nằm trên mặt đất hơi ngẩng đầu, nhìn thấy ánh sáng duy nhất trong đêm đen.

Đó là dạ minh châu từng là của hắn!

Diệp Thiên thầm chửi, không cần nghĩ, tên này chính là tên trộm cây.

Cây đang trồng, chính là giống mới hắn vun trồng ra.

Tên trộm cây rất giỏi chạy, mình phải cẩn thận!

Diệp Thiên thu lại rìu chiến vàng, bò về phía trước.

Chủng Thực Hệ Thống cũng hướng ánh mắt về phía Lục Thiên, cuối cùng chuyển sang con mèo đen nhỏ kia.

Nó và Thâu Thái Hệ Thống đều là trung cấp đỉnh phong, muốn giết chết đối phương là cơ bản không thể.

Chỉ có thể cướp lại đồ của mình cùng với bản nguyên, sau đó cho hắn một bài học để xả giận.

Dù sao đi nữa, rút bản nguyên thế giới mới là quan trọng nhất.

Chủng Thực Hệ Thống cẩn thận bố trí kết giới xung quanh, để tránh một lát nữa đánh nhau kinh động cả Hồng Hoang.

Nửa giờ sau, một mảnh tối đen, Lục Thiên đội dạ minh châu, bắt đầu đào hố ở một địa điểm đã định sẵn.

Bên cạnh, trong một bụi cỏ, có hai bóng người đang nằm.

Hơn một phút sau, Lục Thiên trồng cây quả mới xuống, vác rìu đi đến địa điểm tiếp theo.

Đến rồi!

Diệp Thiên căng thẳng đến cực điểm, rìu chiến vàng luôn trong tư thế sẵn sàng.

Khi Lục Thiên và hắn chỉ còn cách nhau hai mét.

Diệp Thiên bùng nổ, rìu chiến vàng chém về phía ngực Lục Thiên.

“Tên trộm cây, chết cho ta!” Meo~!!!

Gầm~ Gâu!

“A...” Trong nháy mắt, một kết giới bao phủ vạn mét xung quanh, Lục Thiên kinh hãi hét lớn, Thâu Thái Hệ Thống nhanh chóng điều khiển Tiểu Hắc Tử cứu người.

Chủng Thực Hệ Thống quyết đoán dùng Đại Hắc Tử phản kích.

Trong chớp mắt.

Lục Thiên bị chém thành hai nửa, Đại Hắc Tử đã được cường hóa từ trước, dễ dàng cắn chết và nuốt chửng Tiểu Hắc Tử.

“Ọe...” Chém người thành hai nửa, không có cảm giác hả giận như tưởng tượng, ngược lại Diệp Thiên suýt nữa nôn cả mật xanh mật vàng ra.

Nhưng Chủng Thực Hệ Thống lúc này hoàn toàn không thể quản túc chủ này, nó đang toàn lực áp chế Thâu Thái Hệ Thống không cho nó thoát ra từ hai nửa cơ thể của Lục Thiên.

Sau đó nhân cơ hội điều khiển Đại Hắc Tử chạy đến nhà của Lục Thiên.

Phá hoại một trận, hai món Hỗn Độn Chí Bảo trong sân, trực tiếp bị nuốt chửng bằng sức mạnh tối đa.

Căn nhà làm bằng Hỗn Độn Linh Căn cũng bị Đại Hắc Tử cắn từng miếng lớn.

Bản nguyên mà Thâu Thái Hệ Thống còn chưa kịp thu.

Chương 354

Chủng Thực Hệ Thống thu hết sạch.

Trong vòng nửa phút ngắn ngủi, Thâu Thái Hệ Thống tổn thất nặng nề.

"A a a ~!" Thâu Thái Hệ Thống phát điên, nó là Thâu Thái Hệ Thống, từ trước đến nay chỉ có nó cướp của người khác, bao giờ bị cướp như thế này?

Cũng không kịp suy nghĩ mình bị lộ như thế nào!

Sức mạnh bùng nổ.

Cưỡng ép thoát khỏi sức mạnh của Chủng Thực Hệ Thống.

Cơ thể Lục Thiên tái hợp, được Thâu Thái Hệ Thống trang bị áo giáp.

"Túc chủ, vừa rồi ngươi bị hắn chém chết, bây giờ ngươi cũng mau giết chết hắn đi!" Nói xong, Thâu Thái Hệ Thống phát ra một luồng sức mạnh.

Meo~!!

Tiểu Hắc Tử chưa bị tiêu hóa hoàn toàn trong cơ thể Đại Hắc Tử sống lại, một tiếng kêu chói tai, Tiểu Hắc Tử hấp thụ hết bản nguyên mà Đại Hắc Tử đã nuốt.

Hai món Hỗn Độn Chí Bảo cũng được trang bị lên người.

Dễ dàng đạt đến cấp độ Thiên Đạo Cảnh.

Mặc dù không bằng nhục thể Thiên Đạo đỉnh phong của Đại Hắc Tử.

Nhưng thoát thân thì vẫn làm được.

Hai món Hỗn Độn Chí Bảo hóa thành vuốt mèo, gia trì lên hai vuốt của Tiểu Hắc Tử.

Hướng về bụng Đại Hắc Tử mà cào, dễ dàng thoát ra ngoài.

Đại Hắc Tử nhanh chóng đuổi theo cắn.

Tiểu Hắc Tử vội vàng né tránh, trong sân của Lục Thiên, năng lượng của sân vườn được truyền vào cơ thể Tiểu Hắc Tử.

Không lâu sau, cơ thể Tiểu Hắc Tử cũng đạt đến thực lực Thiên Đạo Cảnh đỉnh phong.

Trực tiếp biến lớn bằng Đại Hắc Tử, lao tới.

Móng trước cào đầu, móng sau đạp trứng.

Đuôi như roi, liên tục quất.

Rất nhanh Đại Hắc Tử toàn thân máu me đầm đìa.

Nhưng nó cũng phản kích, cắn cổ Tiểu Hắc Tử không nhả, cắn đứt miếng thịt này mới đổi sang miếng khác.

Hai hệ thống đánh nhau trông rất hung tàn, nhưng đều cố ý chỉ dùng nhục thể chiến đấu.

Chủng Thực Hệ Thống còn bố trí kết giới, để tránh ba động chiến đấu lan ra ngoài.

Cả hai hệ thống đều hiểu rằng không thể giết chết đối phương, Chủng Thực Hệ Thống là muốn xả giận, chứ không muốn đổi thế giới.

Thâu Thái Hệ Thống cũng hiểu suy nghĩ của Chủng Thực Hệ Thống, nhưng để Chủng Thực Hệ Thống đánh mình, nó không cần mặt mũi nữa sao?

Chỉ có thể câu giờ với nó, dù sao nó cũng chỉ có một suy nghĩ,

ngươi chọc ta, ta sẽ câu giờ đến cùng.

Ngươi không muốn lộ diện đổi thế giới, lão tử ở lại với ngươi, dù sao tiếp theo, lão tử sẽ làm ngươi khó chịu chết!

Thấy thái độ không xin lỗi không chịu thua của Thâu Thái Hệ Thống, Chủng Thực Hệ Thống càng tức hơn!

Thế là, cuộc đại chiến chó mèo không những không dừng lại, mà còn ngày càng kịch liệt.

Ở một bên khác, Diệp Thiên và Lục Thiên hai người mặc áo giáp, một người cầm rìu chiến vàng, một người cầm xẻng sắt.

Hai bên đánh qua đánh lại, càng đánh càng kinh hãi.

Diệp Thiên đầu tiên là kinh ngạc trước việc tên trộm cây này chết đi sống lại, bị chém thành hai nửa mà vẫn có thể sống lại.

Quá đáng sợ!

Sau đó hệ thống cũng giải thích, hắn mới biết, hóa ra tên này cũng là xuyên việt giả, cũng có hệ thống.

Thế là đối với việc tên này chết đi sống lại không còn kinh ngạc nữa.

Khi nghe nói hệ thống của tên trộm cây này cùng đẳng cấp với mình, ai cũng không làm gì được ai.

Diệp Thiên cũng hiểu, hôm nay chỉ có thể xả giận, đánh cho tên trộm cây này sợ, đánh cho hắn có bóng ma tâm lý.

Mới có thể khiến hắn nhớ lâu, biết đồ ở đâu không thể trộm.

Còn Lục Thiên, cũng biết thân phận của Diệp Thiên.

Xuyên việt giả, còn có một hệ thống cùng đẳng cấp với hệ thống của mình.

Nhận được tin này, Lục Thiên thật sự cạn lời.

Mẹ nó tùy tiện trộm rau, mà lại trộm đến cùng một thế giới.

Còn bị chính chủ lần theo dấu vết tìm đến tận cửa.

Rất vô lý!

Có ý muốn hòa giải, nhưng nhìn ánh mắt của đồng chí xuyên việt giả này, là biết.

Tên này quyết tâm muốn đánh mình.

Hệ thống của mọi người đều cùng một đẳng cấp, nếu hắn bị đánh, thì địa vị sau này của hắn sẽ tụt dốc không phanh.

Phản kích, phải phản kích!

Đánh cho tên này tự mình rút lui.

Kiên định suy nghĩ, Lục Thiên vung xẻng sắt khí thế cũng tăng lên!

Cùng Diệp Thiên đánh không thể tách rời!

Bị thương, cũng đều có thể được hệ thống phục hồi trong nháy mắt.

Điều này khiến hai người đánh đến mức máu lửa dâng trào.

Quên đi đau đớn, chỉ tấn công không phòng thủ, đứng tại chỗ, làm tổn thương nhau.

Máu chảy đầy đất!

Trong sân, mèo chó đại chiến sinh tử, ngoài sân, xuyên việt giả đứng im choảng nhau.

Động tĩnh chiến đấu rất nhỏ, âm thanh, sức mạnh, khí tức đều không thoát ra khỏi phạm vi vạn mét.

Cơ bản không ai có thể cảm ứng được.

Nhưng điều này không ngăn được, một hệ thống nào đó vẫn luôn chú ý đến nơi này.

Cách đây năm mươi km, Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống ngẩn ngơ một lúc lâu mới hồi phục bình thường.

Nhìn con chó và con mèo đang cắn xé nhau.

Không khỏi đưa tay lên vuốt mũi.

Nó cố ý làm cho động tĩnh lợi dụng Thông Thiên rút bản nguyên rất lớn, còn cắt đứt nguồn rút bản nguyên của Thâu Thái Hệ Thống, để thu hút sự chú ý của Thâu Thái Hệ Thống.

Không ngờ Thâu Thái Hệ Thống không bị thu hút, mà lại thu hút một hệ thống khác.

Trên người Thông Thiên cũng có thứ rút bản nguyên của hệ thống này.

Nó cắt nhầm rồi, cắt trúng cái này.

Nhưng xem ra hệ thống này coi Thâu Thái Hệ Thống là kẻ chủ mưu đứng sau.

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống cười ha hả.

Tên trộm vặt này cũng có ngày hôm nay, đáng đời!

Không được, ta cũng phải đi hóng hớt, nói không chừng còn có thể phối hợp với hệ thống vô danh này, đánh tàn Thâu Thái Hệ Thống!

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống đang cười ha hả, bay ra khỏi cơ thể túc chủ.

Không dừng tốc độ lợi dụng Thông Thiên rút bản nguyên, nặn ra một vật thể mãnh hổ.

Lọc qua bản nguyên thu được từ Thông Thiên, dùng làm nhiên liệu

cho vật thể, lao đến nơi diễn ra cuộc đại chiến chó mèo.

Đợi nó đi rồi, Thông Thiên đột nhiên mở mắt, nhìn bản nguyên của mình chia thành ba ống trong suốt bắn về phía xa.

Lạnh lùng cười một tiếng.

Không hổ là hệ thống!

Đánh nhau cũng không quên rút bản nguyên.

Đang tự tìm đường chết! . .....

Gâu gâu...

Ẳng ~ Gâu!

Meo...

Meo ~~ Khắp nơi là lông mèo đen, không phân biệt được là lông chó của Đại Hắc Tử, hay là lông mèo của Tiểu Hắc Tử.

Cuộc chiến của Lục Thiên và Diệp Thiên ở xa đã kết thúc từ lâu, đánh cả buổi trời, hai người thân thể không mệt, mà tâm mệt.

Mỗi người ngồi bệt ở một góc, cổ vũ cho linh sủng của mình.

Diệp Thiên hét lên: "Đại Hắc Tử cắn chết con mèo rác rưởi kia cho ta." Lục Thiên nghe xong, sát khí đằng đằng, cổ vũ cho con mèo của mình: "Tiểu Hắc Tử cố lên, thắng rồi ngày nào cũng dắt ngươi đi gặm chân chó ăn!" "Ngươi còn phải là người Địa Cầu không, có chút lương tâm nào không, chó là bạn của con người, ngươi lại muốn ăn nó!?" Diệp Thiên trừng mắt nhìn Lục Thiên, cầm lại rìu chiến vàng.

"Mèo đáng yêu như vậy, ngươi lại muốn giết nó một cách tàn nhẫn, ngươi có lương tâm không?" Lục Thiên cười lạnh, hóa ra là một kẻ yêu chó biến thái.

Tất cả chó trong mắt loại người này đều được gắn một lớp filter

làm đẹp cấp độ video ngắn.

Chương 355

Đối mặt với loại người này, phải dùng lời của một kẻ yêu mèo biến thái để phản bác, Lục Thiên cầm lại xẻng sắt bên cạnh.

"Không chỉ không có lương tâm, ngươi có thể nói ra lời muốn giết một con mèo đáng yêu như vậy, chứng tỏ ngươi chính là một súc sinh, sớm muộn gì cũng gặp báo ứng!" "Còn chó là bạn của con người, nói cho ngươi biết, lão tử một ngày ba bữa thịt chó, lần nào cũng phải giết tại chỗ, không thì không tươi!" "Phỉ báng chó, còn không bằng súc sinh!" Diệp Thiên đại nộ, xách rìu chiến vàng tiếp tục xông lên.

"Đều có hệ thống, ai sợ ai!" Lục Thiên cầm xẻng, trực tiếp chọn đứng im choảng nhau.

Hai người va chạm vào nhau, rìu và xẻng chém nhau, áo giáp trên người trước vũ khí như giấy, máu thịt, ruột gan...

ào ào chảy ra.

Đồng thời, miệng cũng không ngừng, Diệp Thiên cứ lặp đi lặp lại chỉ có bắt nạt chó đều là súc sinh, không coi chó là người nhà đều là súc sinh, sẽ gặp báo ứng.

Còn Lục Thiên, ban đầu còn dùng "mèo đáng yêu như vậy" để phản kích, sau đó trực tiếp chửi loạn xạ.

Nào là một ngày không ăn thịt chó trong lòng ngứa ngáy, cả nước mở mười vạn quán thịt chó, một ngày giết mười vạn con chó trở lên.

Lão tử sao không gặp báo ứng?

Con người còn có phần tử cực đoan, chó thì không có?

Cả ngày đối với tất cả chó còn thân hơn cả mẹ ngươi, bây giờ là xuyên việt giả, để hệ thống của ngươi đưa ngươi đi làm chó đi.

Sau này phối giống đẻ con cũng tìm chó...

Lục Thiên một trận võ mồm điên cuồng, nói đến mức Diệp Thiên hai mắt đỏ ngầu, ra tay càng thêm ác liệt.

Nhưng Lục Thiên căn bản không sợ, nhục thể có hệ thống chống lưng, lại không chết được.

Còn không bằng tiếp tục thử đả kích tinh thần, nói không chừng có thể nói tên này thành thằng ngốc!

Nói một hồi, con chó và con mèo đang đại chiến ở xa đồng thời dừng lại!

Gầm~!

Mãnh hổ gầm thét, một con hổ lớn xông tới, vung một vuốt về phía Tiểu Hắc Tử.

Thâu Thái Hệ Thống vội vàng điều khiển Tiểu Hắc Tử đỡ lấy.

Keng!

Tiểu Hắc Tử bị đánh lui.

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống không vội không vàng đi như mèo, chạy đến bên cạnh Đại Hắc Tử.

"Ta là Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống, có thù với Thâu Thái Hệ Thống, vẫn luôn tìm nó tính sổ, cùng nhau dạy dỗ nó thì thế nào?" "Hóa ra nó tên là Thâu Thái Hệ Thống, ha ha..." Nghe lời của Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống, Chủng Thực Hệ Thống cũng biết được tên của hệ thống trộm đồ của mình, cười lạnh, quả nhiên rất hợp!

Sau đó nhìn về phía Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống, nói: "Ta là Chủng Thực Hệ Thống, ngươi cũng bị nó trộm đồ?" "Không sai!" Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống gật đầu, "Giết nó chắc là không giết được, cùng nhau nhốt nó lại, bắt nó bồi thường gấp trăm lần những

thứ đã trộm!" "Đồng ý, ta lo con mèo này, ngươi đi lo nó!" Chủng Thực Hệ Thống gật đầu, gầm lên, lao về phía Tiểu Hắc Tử.

Gầm~!

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống quay đầu về phía Diệp Thiên và Lục Thiên đang trong trạng thái đứng im choảng nhau.

Hai người đã chìm vào thế giới hai người, ngay cả sự xuất hiện của nó, hai người cũng không thèm liếc mắt.

Diệp Thiên đang tức giận vung rìu, Lục Thiên vung xẻng đáp trả, đồng thời miệng vẫn tiếp tục đả kích Diệp Thiên.

"Không phải ta nói, chỉ loại như ngươi lấy danh nghĩa của chó để chỉ trích người khác, luận tội, ngươi còn lớn hơn kẻ buôn người vạn lần, luận đại nghĩa, ngươi chính là kẻ phản bội loài người.

Ngươi còn không bằng heo chó, luận..." Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống nhếch mép há cái miệng lớn như chậu máu, vuốt lớn tùy ý vồ một cái.

Cơ thể Lục Thiên bị chia thành nhiều phần, sức mạnh cường đại khiến hắn không thể hồi phục lại.

Lục Thiên, ngỏm!

"Chết cho ta!" Diệp Thiên hai mắt đỏ ngầu, cầm rìu chiến vàng bắt đầu băm xác.

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống đứng yên tại chỗ, vuốt vẽ trong không trung.

Từng đạo đại đạo bao phủ Diệp Thiên và Lục Thiên đã thành thịt vụn.

Hình thành phong ấn.

Khoảnh khắc tiếp theo, Lục Thiên đã thành thịt vụn trong phong

ấn đột nhiên nổ tung, hóa thành sương máu, lấp đầy kết giới.

Diệp Thiên trong cơn phẫn nộ, ngỏm!

Áo giáp và rìu chiến vàng trên người bị Vạn Đạo Tông Sư nhanh tay lấy ra, suy nghĩ một chút, vẫn trả lại cho Chủng Thực Hệ Thống.

Sương máu trong kết giới tan đi, bản thể của Thâu Thái Hệ Thống lộ ra, nhìn con hổ đang nhốt mình, mang theo giọng điệu phẫn nộ.

"Quả nhiên có kẻ giở trò trong tối, ngươi là ai?

Ta có đắc tội ngươi không?" Nó đã nói rồi, tên ngốc Chủng Thực Hệ Thống sao đột nhiên phát hiện ra mình, quả nhiên là có thứ bẩn thỉu.

Chính là tên này giở trò!

"Không đắc tội ta, Thâu Thái Hệ Thống ngài quả nhiên là quý thống hay quên!" Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống cười lạnh, "Ba mươi triệu năm trước, một thế giới tu tiên, túc chủ của ta, một vị Thiên Đế, nhớ ra chưa?" "Thế giới đó..." Thâu Thái Hệ Thống ngẩn ra, nó không nhớ lúc đó đã kết thù lớn như vậy, Thâu Thái Hệ Thống vội vàng tra lại lưu trữ của ba mươi triệu năm trước.

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống cũng không tấn công, yên tĩnh chờ đợi.

Một lúc sau, Thâu Thái Hệ Thống không thể tin được nhìn Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống, trong lòng dâng lên mười vạn con alpaca.

"Một thế giới Đại La Kim Tiên mạnh nhất, ta chỉ trộm một món Tiên Thiên Linh Bảo, ngươi truy sát ta ba mươi triệu năm!?" Ba mươi triệu năm, ngươi chắc không làm gì khác, chỉ đi truy sát ta thôi sao?

Thâu Thái Hệ Thống trong lòng có chút sụp đổ.

Chỉ là một món Tiên Thiên Linh Bảo thôi, ngươi ba mươi triệu

năm, tùy tiện chọn một thế giới lớn.

Có thể kiếm được cả trăm triệu món Tiên Thiên Linh Bảo.

Đây là cái thống gì vậy?

"Đồ của ta, không có sự cho phép của ta, ai cho phép nó chạy?" Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống chậm rãi nói, lúc này, Tiểu Hắc Tử vì không có sự chỉ huy của Thâu Thái Hệ Thống, đã bị Chủng Thực Hệ Thống dùng làm vật thể Đại Hắc Tử nuốt chửng lần nữa.

Đến bên cạnh Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống, nhìn túc chủ đã chết hoàn toàn của mình, đại nộ.

"Giết túc chủ của ta, ta giết chết ngươi!" Gâu gâu!

Điều khiển cơ thể Đại Hắc Tử, tức giận cắn về phía Thâu Thái Hệ Thống trong kết giới.

"Vãi chưởng!" Thâu Thái Hệ Thống quay người bỏ chạy, không nhịn được chửi thề, "Chỉ là một túc chủ thôi, tùy tiện tìm một cái tiểu phá cầu có cả đống, ngươi đến mức phải tức giận như vậy sao?" "Gâu gâu!

Túc chủ của lão tử chỉ có thể để lão tử giết!" Chủng Thực Hệ Thống trong kết giới, đuổi Thâu Thái Hệ Thống chạy khắp nơi.

"Ngươi có biết không, lão tử đã liên tục 99 lần đưa túc chủ lên đỉnh thế giới, sắp phá kỷ lục 100 rồi, ngươi lại cắt ngang." "Đừng có chạy, để ta giết chết ngươi!" "Không chạy thì ta là thằng ngu à?" Thâu Thái Hệ Thống không quay đầu lại chạy loanh quanh trong kết giới, sau lưng là một con chó dữ.

Hai phút rưỡi sau, Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống chọn đúng thời cơ.

Một cú vồ, đè Thâu Thái Hệ Thống xuống.

“Huynh đệ, cùng đánh!” “Gâu!...

Được, gâu gâu!” “Gầm...!” Một hổ một chó, đối với Thâu Thái Hệ Thống triển khai công kích điên cuồng.

“A~...

đừng mà!” “A a~” Thâu Thái Hệ Thống chỉ có thể bị buộc phải bảo vệ hạch tâm của mình, đối mặt với công kích chỉ đau không gây chết người của hai hệ thống.

Thâu Thái Hệ Thống lúc này chỉ muốn mọc ra mắt để khóc.

Gâu!

Gầm!

“A a~~ đừng cắn hạch tâm, sẽ hỏng mất!” “Mau dừng lại, ta đầu hàng!” “A!!

Đừng mà, ta nguyện ý phối hợp với các ngươi xử lý cái Hồng Hoang này, một phần báo thù cũng không cần.” . ...

Một trận đánh đập kéo dài đến khi trời tờ mờ sáng.

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống, Chủng Thực Hệ Thống mới dừng lại, thu lại vật thể của mình, xuất hiện dưới dạng bản thể, đá đá Thâu Thái Hệ Thống đang bất động.

“Này... ngươi nói nguyện ý xử lý cái Hồng Hoang này, một chút bản nguyên cũng không cần, là thật lòng không?” “Là... thật...!” Thâu Thái Hệ Thống đứt quãng nói, “Ta... có... rất... nhiều thành ý!” Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống và Chủng Thực Hệ Thống nhìn nhau, sau đó Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống nói.

“Hai ngươi còn linh hồn không?” “Không.” “Chưa từng thất bại, nên không chuẩn bị nhiều linh hồn.” “Túc chủ của hai ngươi cũng không còn, sửa lại quy tắc cũng không đáng, hay là cùng đến chỗ túc

chủ của ta, chúng ta bàn bạc sách lược?" "Được!" "...Được!" . .....

Ba hệ thống cuối cùng cùng nhau tiến vào cơ thể Tiêu Thiên đang ngủ.

Trong đó, Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống nói với Thâu Thái Hệ Thống.

"Việc rút bản nguyên giao cho ngươi, bản nguyên rút được chia làm hai phần, chia cho bọn ta, biết chưa?" "Được được được..." Thâu Thái Hệ Thống vội vàng đáp lại, nhận lấy thủ đoạn mà hai hệ thống kia để lại trên người bốn người Thông Thiên.

Rút bản nguyên.

Bản nguyên trắng xóa được rút vào không gian của nó, Thâu Thái Hệ Thống vô cùng tiếc nuối, nhưng cảm nhận được luồng khí lạnh từ Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống và Chủng Thực Hệ Thống.

Vội vàng chia bản nguyên thành hai phần truyền cho hai hệ thống.

"Không tồi!" Cảm giác bản nguyên vào bụng, khiến hai hệ thống vô cùng thoải mái.

Cộng thêm vốn dĩ mâu thuẫn với Thâu Thái Hệ Thống cũng nhỏ, vừa rồi còn đánh nó một trận.

Bây giờ, hai hệ thống cũng tỏ ra hòa bình với Thâu Thái Hệ Thống.

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống nhìn thế giới này, nói: "Thế này, chúng ta bàn bạc đối sách, đẩy nhanh tốc độ rút cạn thế giới này đi!" Là một hệ thống sắp thăng cấp trung cấp đỉnh phong, nếu không phải vì xả giận truy sát Thâu Thái Hệ Thống.

Nó sẽ không đến thế giới Hồng Hoang thời kỳ cuối này.

Chương 356

Nhanh chóng xử lý xong, tìm một thế giới Hồng Hoang thời kỳ thiên địa sơ khai.

Như vậy mới dễ thăng cấp.

"Chúng ta ba người đều là trung cấp đỉnh phong, ta nghĩ, chúng ta cứ trực tiếp lao vào cũng thắng được!" Chủng Thực Hệ Thống nói.

"Vẫn là nên ổn thỏa một chút!" Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống nói, "Có thể dùng quỷ kế, sao phải đi mạo hiểm." "Cũng đúng!" Chủng Thực Hệ Thống gật đầu, nhìn về phía bốn người Thông Thiên đang 'ngộ đạo'.

Suy nghĩ một chút, nói: "Cứ bồi dưỡng bốn người này lên Thiên Đạo Cảnh đi, để họ làm loạn Hồng Hoang!" "Thông Thiên rất dễ bồi dưỡng, tùy tiện để hắn lĩnh ngộ một đạo lý cấp Thiên Đạo, rót chút bản nguyên là được.

Dù sao cũng là thân phận nguyên thần của Bàn Cổ, đột nhiên nhận được truyền thừa của Bàn Cổ rất dễ lừa gạt.

Còn Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh." Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống do dự, "Cần một quá trình hợp lý, cho dù thời gian gấp rút, bồi dưỡng ta ít nhất cũng cần ngàn năm, mà đó mới là một người." "Chúng ta mỗi thống một người!" Chủng Thực Hệ Thống nói, "Ngàn năm thôi mà." "Không sai không sai, chỉ là ngàn năm, mỗi thống tử một người!" Thâu Thái Hệ Thống vội vàng nói, mau kết thúc đi.

Kết thúc thế giới này, không bao giờ muốn gặp lại hai tên cực phẩm các ngươi nữa.

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống thấy vậy, nói: "Vậy thì bàn bạc đối

sách đi!" "Được!" Hai hệ thống gật đầu, bắt đầu thảo luận suy nghĩ của mình. . .....

Trời dần sáng, bốn người Thông Thiên cũng 'tiếc nuối' đi ra khỏi phòng, dù sao cơ duyên cũng khó gặp.

Còn Tiêu Thiên, nhiều năm ngủ sớm dậy sớm, đã khiến hắn quen với việc trời sáng là dậy.

Rửa mặt xong, nhìn bốn căn phòng không có động tĩnh, lắc đầu: "Hóa ra người xưa cũng không dậy nổi vào buổi sáng!" Tiêu Thiên cảm khái về bản thân từng ngủ muộn dậy muộn, đón ánh bình minh đánh một bài Thái Cực Quyền, rồi vào bếp chuẩn bị bữa sáng.

Bữa sáng đơn giản, chỉ là cháo trắng.

Thêm chút rau xanh trong vườn xào qua.

Đang nhóm lửa nấu cháo, trong đầu Tiêu Thiên đột nhiên vang lên một giọng máy móc không giống mọi khi. 【Đinh, Siêu Cấp Chủng Thực Hệ Thống trói buộc thành công, thưởng cho túc chủ một phân thân 'Diệp Thiên'.】 Tiêu Thiên:??

Ánh mắt Tiêu Thiên trở nên mơ màng, "Không phải, Chủng Thực Hệ Thống ngươi có tìm nhầm người không, ta có hệ thống rồi!" Hơn nữa, hắn cũng không muốn trồng trọt.

Tuy nhiên, khoảnh khắc tiếp theo, trong đầu lại vang lên một giọng máy móc hoàn toàn khác. 【Đinh, Chư Thiên Thâu Thái Hệ Thống trói buộc thành công, thưởng cho túc chủ một phân thân 'Lục Thiên'.】???

Cái quái gì, lại thêm một cái nữa!

Tiêu Thiên đơ người, đây là tình huống gì?

Sao hắn đã có hệ thống rồi, lại còn trói buộc thêm hai cái nữa!

Quan trọng là, hai cái hệ thống này, tên cũng quá lởm rồi.

Một cái trồng trọt, một cái làm trộm.

Ai mà muốn làm mấy cái này!

"Hệ thống, Tông Sư Hệ Thống của ta đâu, đây là chuyện gì?" Tiêu Thiên bưng nồi cháo đang nấu lên, dập lửa hỏi. 【Hai hệ thống này là học đệ của ta, vừa tốt nghiệp trường học hệ thống, chưa có kinh nghiệm dẫn dắt túc chủ, nên đến tìm ta học hỏi kinh nghiệm.】 Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống không vội không vàng nói xong, lại nói.

"Túc chủ chắc sẽ không làm tổn thương trái tim của hai thống tử vừa mới tốt nghiệp chứ?" "Sao có thể!" Tiêu Thiên ngượng ngùng một chút, trong lòng thầm phun tào không thôi.

Hệ thống còn có trường học, thật là theo kịp thời đại!

Chỉ là, một hệ thống hắn còn không thấy ngượng lắm, bây giờ một lúc ba hệ thống.

Hắn đột nhiên có cảm giác, đi vệ sinh cũng có rất nhiều con mắt nhìn bảo bối của mình.

Rất ngượng đó! 【Vậy thì tốt!】 Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống hài lòng, lại nói. 【Túc chủ cũng đừng quá không quen, ngươi ở trước mặt chúng ta không có bí mật.

Ngươi kiếp trước buổi tối lúc nào xem video ngắn chúng ta đều biết rõ!】 "Cái gì!" Tiêu Thiên kinh hãi hét lên, mặt đỏ bừng. 【Sao thế, không phải ngươi ngày nào cũng lướt Douyue, Kuaishou, túc chủ ngươi phản ứng lớn như vậy làm gì!】 "Là cái đó à!" Tiêu Thiên ngượng ngùng thở phào, cũng không quan tâm hệ thống nói có thật không, dù sao hắn cứ coi là thật là được.

Hệ thống tuyệt đối không biết hắn buổi tối xem những thứ gì, tuyệt đối!

Tự lừa mình dối người một chút xong, Tiêu Thiên bình tĩnh lại.

Lúc này, Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống lại lên tiếng. 【Túc chủ cũng không cần cảm thấy không quen, hai học đệ của ta sẽ không ở trong cơ thể túc chủ lâu, hai cái phân thân kia, chính là chúng nó mô phỏng túc chủ mà tạo ra.】 【Chúng nó sẽ lấy 'Diệp Thiên' 'Lục Thiên' làm túc chủ, tham quan học tập.】 "Vậy à!" Tiêu Thiên lập tức nói với hai hệ thống kia.

"Hệ thống, dùng cả hai phân thân đi!" 【Đinh, phân thân 'Diệp Thiên' sử dụng thành công.】 【Đinh, phân thân 'Lục Thiên' sử dụng thành công.】 Chủng Thực Hệ Thống và Thâu Thái Hệ Thống lấy hình tượng Lục Thiên, Diệp Thiên đã chết, ngưng tụ bên cạnh Tiêu Thiên.

"Thật thần kỳ, chỉ là hai người các ngươi trông không giống ta lắm!" Tiêu Thiên ở bên cạnh tấm tắc khen ngợi, nắn nắn bóp bóp hai phân thân này.

"Hệ thống, chúng nó có ý thức riêng không?" 【Đương nhiên có!】 Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống cười hắc hắc, bắt đầu phát ngôn theo kiểu máy móc. 【Đinh, phát hiện đối tượng nhân duyên của túc chủ phân thân Diệp Thiên, Thiên Kim, đang tăng cường nhân duyên, tăng cường thành công, hai người gặp mặt sau, sẽ nhất kiến chung tình.】 【Đinh, phát hiện đối tượng nhân duyên của túc chủ phân thân Lục Thiên, Thiên Linh, đang tăng cường nhân duyên, tăng cường thành công, gặp mặt sau, sẽ nhất kiến chung tình.】 "....." Tiêu Thiên trầm mặc hồi lâu, rồi tiếp tục: "Vãi chưởng vãi chưởng vãi chưởng!" "Đây còn bao cả hôn nhân nữa à?" Thiên Kim, Thiên Linh.

Xem ra là hai trong ba mỹ nữ kia!

Trái tim Tiêu Thiên nóng lên, ban đầu hắn còn không có ý nghĩ gì với ba mỹ nữ kia, cảm thấy chỉ ngắm thôi là được.

Bây giờ thông tin của hệ thống, khiến Tiêu Thiên nảy sinh ý nghĩ đó, vội vàng hỏi.

"Hệ thống, hai đứa nó đều có rồi, của ta thì sao?" 【Đinh, không phát hiện đối tượng nhân duyên của túc chủ!】 "Không thể nào, sai rồi, chắc chắn là sai!" Tiêu Thiên lắc đầu, nhìn hai cái gọi là phân thân.

"Hệ thống, hai đứa nó mới sinh ra ý thức chưa đầy hai phút, vẫn còn là trẻ con, chuyện nhân duyên này cũng quá vội rồi!

Thế này, ngươi cứ gán hai cái nhân duyên này cho ta đi, ta giúp chúng nó gánh vác!" 【Đinh, bàn tính của túc chủ làm kinh động hệ thống, qua kiểm tra, phát hiện cha của túc chủ từng để lại cho túc chủ một hôn ước.】 "??

Cái lão cha hờ mở mắt ra là không thấy của ta, còn để lại cho mình hôn ước?" Tiêu Thiên ngẩn ra, nhưng lại lắc đầu.

"Cho dù có hôn ước, cũng đã hai mươi năm rồi, nữ tử cổ đại hai mươi năm còn chưa xuất giá là cơ bản không thể!" "Hệ thống, hôm qua không phải có ba mỹ nữ, còn một người không có nhân duyên, ngươi sắp xếp cho ta đi!" Tiêu Thiên mặt dày nói, là một toàn năng đại tông sư, hắn đương nhiên có thể nhìn ra ba nữ tử hôm qua là hoàng hoa đại cô nương.

Vẻ ngoài cũng rất hợp gu thẩm mỹ của hắn.

Cưới một người, cuộc đời hắn gần như viên mãn! 【Đinh, đối tượng hôn ước của túc chủ là Thiên Đương!

Cô gái mặc váy xanh!】 "Vãi chưởng!" Tiêu Thiên lại một lần nữa chửi thề, hệ thống này không phải đang lừa hắn chứ? 【Trong di vật cha túc chủ để lại, có một khóa trường sinh bằng vàng, bên trong có giấu thư ước định hôn ước của túc chủ.】 Vèo!

Tiêu Thiên hóa thành một bóng đen, chạy về phía phòng chứa đồ.

Tiếp theo, là một trận lật tung đồ đạc tìm kiếm.

Hồi lâu, trong phòng chứa đồ vang lên tiếng cười ngây ngô của Tiêu Thiên.

He he he he... .....

"Hóa ra người đàn ông kia cùng tuổi với cha hờ của ta!" Tiêu Thiên nhìn khóa trường mệnh bằng vàng trong tay, và di thư trong tay phải, bừng tỉnh đại ngộ.

Người đàn ông đó, là đệ đệ kết bái của cha hắn, Thiên Thông thúc.

Có ba con gái, lần lượt là Thiên Kim, Thiên Linh, Thiên Đương.

Vì Thiên Thông thẩm mất sớm, Thiên Thông thúc cảm khái thế sự vô thường, mang theo ba con gái ra ngoài cầu tiên vấn đạo.

Trước đó, cha hắn và Thiên Thông thúc có một ước định.

Đó là hôn ước của con gái út của Thiên Thông thúc, Thiên Đương và hắn.

Cho nên, hôm qua hắn đã nhìn nhầm.

Còn tưởng bốn người này đều là tiểu bối nhà giàu, bây giờ rất có khả năng, là Thiên Thông thúc đã học được vài chiêu ở bên ngoài.

Chẳng trách dám lang thang trong rừng sâu núi thẳm này.

Dù sao cũng là người tu tiên.

Sợ nguy hiểm gì chứ.

Tiêu Thiên cảm khái, cũng không thấy kỳ lạ về việc mình nhìn nhầm.

"Vậy nên, Thiên Thông thúc lần này trở về, chính là vì hôn ước của Thiên Đương và ta?" Tiêu Thiên vừa nghĩ, lòng kích động không

kìm được, cầm khóa trường mệnh bằng vàng, chạy đến trước cửa phòng Thiên Thông thúc nghỉ ngơi.

Do dự một lát, Tiêu Thiên quyết định gõ cửa.

Cốc cốc!

Trong phòng, Thông Thiên mở mắt, tinh quang lóe lên, nhìn tu vi 'đại tiến' của mình, cảm khái nói: "Một nơi ở, ẩn chứa đại đạo chí lý, khiến tu vi ức vạn năm không tiến thêm một bước của ta có chút lung lay." "Đúng là đại thần thông giả!" Sau đó Thông Thiên đứng dậy, mở cửa, vừa định khen ngợi vài câu, Tiêu Thiên đối diện phịch một tiếng, quỳ xuống đất.

"Điệt tử Tiêu Thiên, ra mắt Thiên Thông thúc." "Hôm qua không nhận ra Thiên Thông thúc, mong Thiên Thông thúc thứ tội!" Thông Thiên:.....

Cái này... hôm qua ta còn khen ngươi sáo lộ không giống hai tên trước, sao hôm nay lại đến nhận người thân?

Tiếp theo sẽ thế nào đây, có phải lại lấy ra một cái khóa xuyên tâm bằng vàng tìm đồ nhi ta định hôn ước không?

Tiêu Thiên quỳ trên đất thấy Thiên Thông thúc mãi không có phản ứng, vội vàng lấy ra khóa trường mệnh bằng vàng, chỉ vào khóa trường mệnh bằng bạc đang đeo trên cổ Thiên Thông thúc.

"Thiên Thông thúc, cha ta..." Vẫn là mùi vị quen thuộc, vẫn là công thức quen thuộc.

Thông Thiên đơ người, Thông Thiên mệt rồi.

Y rất muốn lôi ba cái hệ thống này ra hỏi, các ngươi lấy đâu ra tự tin, dùng một sáo lộ ba lần.

Ta không nhận ra được điều bất thường sao?

Lúc này, Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh ba người cũng nghe thấy động tĩnh, đi ra.

Nghe Tiêu Thiên đang kể về tình huynh đệ của cha hắn và sư tôn, cũng như lai lịch hôn ước.

Mắt sáng lên, lại có thể lừa của hồi...

Chương 357

à không, thu ‘sính lễ’!

Vô Đương tự giác tiến lên một chút, hai sư tỷ đều đã thu sính lễ rồi, lần này chắc là đến lượt mình!

Tiêu Thiên vẫn đang kể, còn Kim Linh và Quy Linh, đột nhiên có cảm giác muốn ra ngoài đi dạo.

Thông Thiên tùy ý liếc nhìn một cái, ra hiệu không sao, có chuyện thì tự bạo là được, dù sao cũng không chết được!

Kim Linh Quy Linh nhận được chỉ thị, thuận theo chỉ dẫn trong lòng, đi ra ngoài sân, mỗi người đi về hai hướng.

Kim Linh đi về phía đông, đi một lúc, nhìn thấy một nam tử, nở nụ cười rạng rỡ, đang dịu dàng nhìn nàng.

“Kim muội!” Chủng Thực Hệ Thống thành thạo nói ra ngữ khí đong đầy tình cảm, trong tay biến ra một bó hoa tươi, khẽ khuấy động cảm xúc của Kim Linh.

“Hoa tươi tặng mỹ nhân, Kim muội, nhận lấy tình yêu của ta!” Kim Linh: ^_^" Bên kia, Quy Linh đi về phía tây, Thâu Thái Hệ Thống điều khiển cơ thể Lục Thiên từ trên trời rơi xuống.

“Ngươi tên trộm nhỏ này, cuối cùng ta cũng tìm thấy ngươi!” “Ta là trộm nhỏ?” Quy Linh chỉ vào mình, vô cùng không hiểu, “Ta trộm gì của ngươi?” Thâu Thái Hệ Thống ôm ngực, “Ngươi đã trộm mất trái tim của ta, nếu không, nó sẽ không cả đêm cứ đòi gặp ngươi!” Quy Linh: (. ||). .....

Bên này, bài diễn thuyết của Tiêu Thiên đã kết thúc, nội dung câu chuyện cũng tương tự như hai vị trước.

Thông Thiên trầm mặc một lát, bắt đầu nói: "Hiền điệt, con đã chuẩn bị sính lễ chưa?" "Có, con đi chuẩn bị ngay!" "Không cần, chúng ta không cần những thứ vàng bạc đó, bàn cờ ấm trà trong sân của con, cứ coi như là sính lễ đi!" "Vợ của Tiêu Thiên ta, sao có thể nhận sính lễ keo kiệt như vậy được!" Tiêu Thiên lắc đầu, nhìn Vô Đương một cái, nở nụ cười tự tin, lớn tiếng nói: "Sính lễ của vợ ta, đương nhiên là kỳ trân dị bảo, gấm vóc ngọc ngà, vàng bạc mỗi thứ vạn lượng!" "Còn những thứ cũ kỹ thô sơ đó, không thể lên được mặt bàn!

Không thể làm sính lễ, không thể!" Thông Thiên:.....

Rốt cuộc cái nào mới có giá trị hơn?

Vô Đương:.....

Tại sao đãi ngộ của mình lại khác với các sư tỷ?

Một lúc sau, Thông Thiên tùy ý báo một địa chỉ nhà, hẹn hai ngày rưỡi sau đợi ngươi đến hạ sính lễ.

Dẫn theo Vô Đương đang tự kỷ đi ra khỏi cổng sân, đối diện là 'Diệp Thiên' và Kim Linh, cùng 'Lục Thiên' và Quy Linh.

Thông Thiên nhíu mày, y cảm thấy hai tên xuyên việt giả này có chút không giống.

Nhưng cũng không nói được là không giống chỗ nào!

Nhưng ba tên xuyên việt giả này gặp nhau cũng không gây chuyện, xem ra hệ thống của chúng có vài chiêu.

Tiếc là, có bản lĩnh đến mấy, đợi hai ngày rưỡi sau, cùng nhau giết hết!

Thông Thiên thầm cười lạnh, gọi Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh ba nữ về sau lưng.

Nhìn ba tên xuyên việt giả đều muốn trở thành con rể của mình, phất tay áo một cái, "Hai ngày rưỡi sau, các ngươi cứ cùng nhau đến nhà ta đi." Nói xong, dẫn theo ba nữ Kim Linh rời đi.

Đi được trăm dặm, tùy ý phất tay, một tòa đại viện mọc lên.

Thông Thiên và ba nữ Kim Linh vào ở. . .....

Bên này, Tiêu Thiên trêu chọc Diệp Thiên và Lục Thiên, hai phân thân trên danh nghĩa.

"Hai người các ngươi ra tay cũng nhanh thật!" Nhưng nhìn vẻ mặt ngơ ngác không biết làm gì của Diệp Thiên và Lục Thiên.

Tiêu Thiên lắc đầu, đứa trẻ vừa mới sinh ra ý thức, cái gì cũng không biết đã cưới hai người vợ.

Thật đáng ghen tị!

Suy nghĩ một chút, Tiêu Thiên bèn dạy hai người một số kiến thức thường thức.

Để hai người này khỏi cái gì cũng không biết.

Mà ở nơi hắn không thể nghe thấy, ba hệ thống đang nói về phương pháp và thời gian bồi dưỡng Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh.

Lại dùng phương thức hôn ước để kéo ba người này qua, còn việc có khiến Thông Thiên cảm thấy không ổn không.

Ba hệ thống cười ha hả, sức mạnh của ba hệ thống trung cấp đỉnh phong, còn không xử lý nổi một Thông Thiên thì tự hủy đi cho rồi.

Cho dù lặp lại mười lần sáo lộ hôn ước, Thông Thiên cũng chỉ cho rằng đây là một sự trùng hợp.

Là cho rằng túc chủ đang khổ sở chờ đợi thúc thúc của mình trở về, mình tình cờ gặp phải sự trùng hợp này!

Cười ha hả, ba hệ thống vạch ra phương án bồi dưỡng.

Kiểm tra không có sai sót.

Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống và Chủng Thực Hệ Thống nhàn nhã bước vào thú vui giải trí của mình.

Thâu Thái Hệ Thống tiếp tục rút bản nguyên.

Vì linh bảo mà nó và Chủng Thực Hệ Thống cho trước đó đã đạt đến giới hạn tối đa rút bản nguyên.

Cho thêm linh bảo cũng chỉ có nhiêu đó lượng, nên sính lễ của Tiêu Thiên sau đó, bị Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống bỏ qua.

Lượng lớn bản nguyên bị Thâu Thái Hệ Thống rút đi, nhưng lại không chia cho hai hệ thống kia một chút nào.

Thâu Thái Hệ Thống bất lực, nhưng cũng không có cách nào, ai bảo gặp phải Vạn Đạo Tông Sư Hệ Thống, một kẻ vì một món Tiên Thiên Linh Bảo mà truy sát nó ba mươi triệu năm.

Chỉ có thể nhận thua!

Không biết từ lúc nào, một ngày nữa lại trôi qua. . .....

Thông Thiên đang ngồi đả tọa, khóe miệng nhếch lên, một ấn ký Thiên Đạo, đã thành.

Chiều hôm đó.

Thông Thiên lại một lần nữa mỉm cười.

Ấn ký Thiên Đạo thứ hai, đã thành!

Ngày thứ hai trôi qua.

Ấn ký Thiên Đạo vẫn luôn kẹt ở mức một nửa mà không nhúc nhích.

Thông Thiên có chút sốt ruột, hôm nay hệ thống sẽ đến.

Ấn ký Thiên Đạo này không thành là ý gì?

Chẳng lẽ còn phải xử lý một hệ thống nữa à?

Trung cấp đỉnh phong!

Đánh cũng hơi khó đấy!

Thông Thiên lập tức gửi tin nhắn cho hai vị ca ca.

Sau đó nói với ba đệ tử: "Hôm nay các con đừng ra ngoài, ở trong phòng, để tránh bị ảnh hưởng!" "Vâng, sư tôn!" Kim Linh ba người gật đầu.

Quay về phòng, không lộ diện nữa.

Còn Thông Thiên thì ngồi trong sân, chờ xuyên việt giả đến cửa.

Mặt trời đã lên cao.

Tiêu Thiên mặc bộ đồ chú rể, bên cạnh là 'Diệp Thiên' và 'Lục Thiên' cũng mặc trang phục tương tự.

Cả ba đi bộ khoảng năm sáu cây số cách nơi ở tạm của Thông Thiên.

Từ không gian hệ thống, hắn lấy ra sính lễ đã chuẩn bị sẵn.

"Đi, tìm cha vợ định ngày cưới thôi!" Tiêu Thiên cười ha hả, với thực lực Võ Đạo Đại Tông Sư, hắn nhẹ nhàng mang theo số lễ vật nặng cả tấn tiến về phía trước.

Trên đường, Tiêu Thiên nhìn xung quanh, cảm khái nói: "Hệ thống à, cuối cùng ngươi cũng có tính người một lần!" Xuyên không hai mươi năm, đây là lần đầu tiên hắn bước ra khỏi phạm vi giới hạn của hệ thống.

Đây là một chuyện vui, lại sắp cưới vợ nữa, đúng là song hỷ lâm môn!

Bước chân nhẹ nhàng, chẳng mấy chốc, hắn đã thấy một tòa sân lớn đứng trơ trọi ở phía xa.

"Không có ai khác!" Tiêu Thiên gãi đầu, còn tưởng ít nhất cũng phải có một thôn trang, ai ngờ chỉ có độc một cái sân lớn này.

Nơi hoang sơn dã ngoại, một cái sân lớn, lại có ba mỹ nữ tuyệt thế ở.

Cảnh này sao có cảm giác như truyện Liêu Trai thế nhỉ.

Tiêu Thiên ôm lấy trái tim nhỏ bé của mình, nhưng rồi lại nghĩ, Thông Thiên thúc tìm tiên cầu đạo nhiều năm, hắn đã có thành tựu.

Cao nhân ngoại thế chẳng phải đều như vậy, xa lánh trần thế sao.

Nghĩ đến đây, Tiêu Thiên thấy yên tâm hơn, hơn nữa mình còn có hệ thống, nên hắn càng không sợ.

Hắn bước nhanh hơn, nóng lòng muốn gặp cha vợ.

Nửa giờ sau, trước cổng lớn của sân viện.

Tiêu Thiên gõ cửa.

Cốc cốc cốc!

Trong sân, Thông Thiên thở dài, vẫn chưa hình thành được ấn ký Thiên Đạo thứ ba.

Y hét ra ngoài cửa: "Vào đi!" Két!

Cửa lớn được đẩy ra, Tiêu Thiên một tay khiêng cả ngàn cân vàng bạc châu báu, cùng mấy món kỳ trân ngọc khí phía sau.

Phía sau hắn, hai hệ thống 'Diệp Thiên' và 'Lục Thiên' cũng mang theo gấm vóc lụa là.

Cả ba mỉm cười bước qua ngưỡng cửa: "Cha vợ, chúng con đến đưa sính lễ!" Thông Thiên liếc mắt qua, đa số sính lễ này đều đã được

hệ thống cải tạo thành vật phẩm Tiên Thiên.

Món nào món nấy đều lộng lẫy chói mắt.

Nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là phải lừa được tên 'Lục Thiên' kia vào đại trận để giết chết.

Thông Thiên nhìn về phía 'Lục Thiên', kẻ duy nhất trong ba người có nụ cười hơi giả tạo, rồi nói: "Ba vị hiền điệt đều có lòng rồi, theo phong tục, sau khi các ngươi đến đưa sính lễ, tân nhân trước khi cưới không được gặp mặt." "Không được gặp sao?" Tiêu Thiên lộ vẻ thất vọng, hai hệ thống phía sau cũng bắt chước làm ra vẻ mặt y hệt.

Chương 358

Chức năng thăm dò vừa bật lên, chúng đã thấy ba người Kim Linh đang ghé mắt qua khe cửa nhìn ra ngoài.

Các hệ thống tỏ ra khinh thường, chỉ bằng chút sức mạnh quèn đã biến mấy người này thành những thiếu nữ mới biết yêu.

Nếu không phải ký chủ là một kẻ đổ vỏ tuyệt vời, chúng nó đã tự mình ra tay rồi.

Quá dễ dàng, không có chút thử thách nào.

"Không được gặp là phong tục, ba vị hiền điệt cứ đặt lễ vật sang một bên, chúng ta ra sân sau bàn chuyện hôn lễ nhé!" Thông Thiên mỉm cười, đi về phía sân sau.

Tiêu Thiên thấy vậy, vội đặt sính lễ sang một bên, sau đó cùng hai hệ thống đi theo sau Thông Thiên ra sân sau.

Trong một đình nghỉ mát có hình thù kỳ dị ở sân sau, bốn người Thông Thiên ngồi trên ghế đá.

Tiêu Thiên lên tiếng trước: "Cha vợ, hiện tại con và các muội muội Thiên Đương tuổi cũng không còn nhỏ, chuyện hôn lễ con nghĩ nên càng sớm càng tốt." "Ồ..." Thông Thiên nhìn Tiêu Thiên, "Con thấy khi nào thì tốt?" Tiêu Thiên ngại ngùng cười: "Tiểu tế cũng có học qua thuật toán, ngày kia là một ngày lành tháng tốt, hay là chúng ta định vào ngày đó đi!" "Để ta xem xét đã!" Thông Thiên đáp qua loa, rồi nhìn về phía xuyên việt giả 'Lục Thiên': "Lục Thiên hiền điệt, còn ngươi thì sao?" "Ta có học qua thuật bấm độn, ngày kia đúng là một ngày tốt!" hệ thống Trộm Cắp trả lời theo lời Tiêu Thiên.

"Hai ngày nữa à!" Thông Thiên trầm ngâm, rồi nói: "Ba vị hiền

điệt, theo phong tục của chúng ta, trang phục cưới của bên nam sẽ do bên nữ chuẩn bị.

Ba con đứng cạnh nhau để ta xem kích cỡ thế nào?" "Còn có tục lệ này nữa sao?" Tiêu Thiên thắc mắc, người xưa đúng là phiền phức, cưới vợ thôi mà cũng lắm chuyện!

Ba hệ thống cũng có chút khó hiểu, Thông Thiên dù gì cũng là Thánh nhân, không biết đã FA bao nhiêu năm.

Sao tổ chức hôn lễ mà lại lắm yêu cầu thế?

Thật phiền phức!

Lòng thì chửi thề nhưng ngoài mặt Tiêu Thiên, 'Lục Thiên' và 'Diệp Thiên' vẫn đứng dậy, xếp thành một hàng cho Thông Thiên xem.

Thông Thiên nhìn kỹ, rồi chỉ vào 'Lục Thiên': "Lục Thiên điệt tử, con đứng vào giữa đi!" Hệ thống Trộm Cắp nghe vậy, trong lòng càng thêm kỳ quái, nhưng vẫn đứng vào giữa theo lời Thông Thiên, đồng thời bật chức năng kiểm tra, quét toàn diện y.

"Không tệ, các con đứng vậy rất hợp!" Thông Thiên gật đầu hài lòng.

"Hợp với cái gì ạ?" Tiêu Thiên hỏi.

Thông Thiên cười bí hiểm, chỉ vào ngọn núi cao và cây cổ thụ ngoài sân: "Nơi này non xanh nước biếc, các con không thấy thiếu cái gì sao?" Dứt lời, bóng dáng Thông Thiên biến mất, ba hệ thống trong lòng chấn động mạnh.

Hệ thống Vạn Đạo Tông Sư trong cơ thể Tiêu Thiên phản ứng nhanh nhất, không cần suy nghĩ, ngay lập tức từng lớp phòng ngự chí bảo bao bọc lấy bản thể.

Hồng Mông Linh Bảo duy nhất cũng sẵn sàng bộc phát uy năng.

"Đều nhỏ..." Chưa nói hết câu, một ấn ký huyền ảo trên bản thể của hệ thống Vạn Đạo Tông Sư lóe lên rồi biến mất.

Ầm!

Hệ thống Vạn Đạo Tông Sư nổ tung!

Từng lớp phòng ngự không những không cho nó cơ hội sống sót, mà ngược lại vì vụ nổ từ bên trong, còn làm tăng thêm uy lực của vụ nổ.

Cuối cùng, sức công phá của vụ nổ đánh vỡ phòng ngự của mấy món chí bảo, không gì cản nổi lan ra bốn phía.

Tiêu Thiên cũng bị chấn động đến mức không còn thấy tăm hơi trong khoảnh khắc này.

Đồng thời, vì vụ nổ, toàn bộ gia tài của hệ thống đủ để nhấn chìm một Đại Thiên thế giới cũng văng ra ngoài.

Bên kia, hệ thống Trồng Trọt cũng nổ tung, so với lớp lớp phòng ngự của hệ thống Vạn Đạo Tông Sư, nó vừa mới cho đi hơn một nửa chí bảo nên vô cùng nghèo nàn, chỉ kịp lấy ra một món chí bảo phòng thân rồi cũng tiêu đời.

Uy lực từ hai vụ nổ của hệ thống dội thẳng vào hệ thống Trộm Cắp đang đứng ở trung tâm, vật chứa 'Lục Thiên' của nó bốc hơi ngay lập tức, bản thể phải chịu hàng tỷ tấn sát thương.

Phía trên đình nghỉ mát, một tấm Âm Dương Đồ xuất hiện, vây chặt bên dưới, không để một tiếng động nào lọt ra ngoài.

Mái đình hóa thành một trận đồ, bốn cây cột đình biến thành bốn thanh đại kiếm sát khí ngút trời.

Bản nguyên thế giới và các loại bảo vật đang bành trướng cực

nhanh sau khi hệ thống chết, vào khoảnh khắc này, cùng với uy lực tự bạo của hệ thống, đều biến mất không thấy đâu.

Bốn thanh đại kiếm liên kết với nhau, hiện ra một thế giới trống rỗng khổng lồ tràn ngập sát khí.

Bản nguyên thế giới và bảo vật biến mất đều nằm trong đó.

Đồng thời còn có một kẻ, chính là hệ thống Trộm Cắp đang bị tàn phá bởi uy lực vụ nổ của hai hệ thống kia!

Ba bóng người xuất hiện trong thế giới này, lạnh lùng nhìn hệ thống Trộm Cắp đang bị hành hạ.

"A!!" Hệ thống Trộm Cắp đau đớn hét lớn, liên tục dựng lên lá chắn phòng ngự, nhưng lá chắn lại liên tục vỡ tan.

Sau khi cầm cự được gần nửa canh giờ, uy lực kinh hoàng mới tan đi, hệ thống Trộm Cắp mới có cơ hội thở dốc.

"Rốt... rốt cuộc... rốt cuộc là chuyện gì?!" Giọng hệ thống Trộm Cắp có chút hoảng hốt.

Nó thực sự không hiểu, tại sao hai hệ thống kia nói nổ là nổ.

"Tên Thông Thiên đó, hắn có vấn đề!" Hệ thống Trộm Cắp nhớ lại lời nói của Thông Thiên trước khi biến mất, dường như y đã biết điều gì đó.

Ngay sau đó, một vật mờ ảo xuất hiện trước mắt hệ thống Trộm Cắp, tức thì bổ thẳng về phía nó.

Bốp!

Hệ thống Trộm Cắp bị đánh trúng, bay nhanh xuống dưới.

Nguyên Thủy nhìn Bàn Cổ Phiên cấp Hồng Mông của mình, thất vọng lắc đầu: "Vậy mà không đánh chết!" Ầm!

“A a a...!” Hệ thống Trộm Cắp liên tục hét thảm, Nguyên Thủy nhìn xuống dưới.

Tam đệ của y, Thông Thiên, đang điều khiển hơn trăm thanh Tru Tiên Tứ Kiếm cấp Hỗn Độn Chí Bảo, tạo thành một quả cầu kiếm.

Hệ thống Trộm Cắp đang ở bên trong chịu đãi ngộ tám vạn kiếm mỗi giây.

“Hệ thống thật ngoan cường!” Lão Tử xuất hiện bên cạnh Thông Thiên, tiện tay điểm một cái, bản nguyên thế giới của Côn Luân Chân Giới được truyền qua thông đạo thế giới, rót vào hệ thống Trộm Cắp trong quả cầu kiếm.

“A a a a!” Hệ thống Trộm Cắp đang la hét thảm thiết cảm nhận được bản nguyên thế giới, theo bản năng hấp thụ.

Khi nó định dùng những bản nguyên này để hồi phục vết thương, thì phát hiện chúng hoàn toàn không nghe lời.

Chúng tụ lại một chỗ nào đó trong cơ thể nó, một đồ án chưa hoàn chỉnh nhanh chóng lan ra, dường như sắp thành hình.

Sau vài hơi thở, một ấn ký lóe lên.

Lúc này, hệ thống Trộm Cắp cuối cùng cũng biết hai hệ thống kia chết như thế nào.

Nội tâm cũng bình tĩnh lại.

Ít nhất mình cũng biết chân tướng rồi mới chết, còn hơn hai tên kia chết không minh bạch!

Không phải sao?

Ầm!!

Hệ thống Trộm Cắp, tử vong! ...

Một lúc lâu sau, Tam Thanh mỉm cười xuất hiện trở lại trong sân, Nguyên Thủy thuận miệng hỏi: "Ba cái hệ thống, tam đệ làm sao mà gặp được?" Thông Thiên xòe tay: "Ta chỉ dẫn đồ đệ đi dạo loanh quanh, thế là gặp thôi!" "Đơn giản vậy sao?" "Chính là đơn giản như vậy!" ...

Không lâu sau, Lão Tử bình thản rời đi, Nguyên Thủy như có điều suy nghĩ trở về núi Côn Luân.

Thông Thiên không đi, đứng trong sân tính toán thu hoạch lần này.

Ba cái hệ thống, lúc đầu hệ thống Diệp Thiên và Lục Thiên mỗi đứa cho hơn mười món sính lễ.

Còn hệ thống của Tiêu Thiên thì keo kiệt, không cho.

Nhưng lần này sau khi đánh chết cũng đều lấy được hết.

Cũng không tệ, có một Hồng Mông Linh Bảo.

Nhưng những Hỗn Độn Chí Bảo khác, ba hệ thống cộng lại cũng chỉ còn khoảng hai mươi món, chia cho hai vị huynh trưởng xong cũng chẳng còn lại bao nhiêu.

Các tài nguyên khác thì khá tốt, linh căn, huyết nhục Ma Thần, đều là thu hoạch rất tốt.

Đặc biệt là bản nguyên thế giới, mang về đầu tư cho Côn Luân Chân Giới, có thể chuyển hóa thành không ít Hồng Mông linh khí mà y cần để tu luyện.

"Đúng rồi, còn có đồ của bọn xuyên không ở Hồng Hoang!" Thông Thiên vỗ đầu, mang theo ba đệ tử xuất hiện tại nhà của xuyên việt giả Tiêu Thiên.

Lần này, y tiến vào mà không bị trấn áp tu vi.

Thông Thiên nhìn lướt qua, nhà Tiêu Thiên còn hai món Hỗn Độn

Chí Bảo, còn lại đều là Hồng Mông Linh Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo.

"Các con chia nhau đi!" Thông Thiên nói.

Ba người Kim Linh mắt sáng lên, vội vàng hành lễ: "Đa tạ sư tôn!" Nói xong liền nóng lòng bắt đầu phân chia.

Thông Thiên đứng tại chỗ, nghĩ về sự thay đổi trước và sau của xuyên việt giả Tiêu Thiên này, lúc mới gặp, ánh mắt trong veo, tâm tính có khí chất siêu nhiên thoát tục.

Cũng không có suy nghĩ phức tạp của một xuyên việt giả bình thường, tận hưởng vẻ đẹp tự nhiên của cuộc sống, giữ thái độ tùy duyên với vạn vật.

Chỉ trong một ngày, trong lòng đã nảy sinh tạp niệm dục vọng, đối với Vô Đương nảy sinh ý nghĩ phải chiếm được.

"Quả nhiên là món đồ chơi được hệ thống lựa chọn." Thông Thiên lắc đầu, mọi thứ của xuyên việt giả cuối cùng đều do hệ thống cho.

Muốn phản kháng lại, quá khó!

Chênh lệch sức mạnh quá lớn!

Giống như y bây giờ với thực lực Thiên Đạo Cảnh, trước mặt sư tôn và các Hỗn Độn Ma Thần khác, cũng không chịu nổi một chiêu.

Hơn nữa, quá trình trưởng thành của y gần như đều bị sư tôn và mọi người theo dõi từng chút một.

Cho dù cùng cảnh giới với sư tôn, e rằng cũng sẽ bị giải quyết gọn gàng.

Nhưng ít nhất bọn họ biết được chân tướng, có khả năng tự do lựa chọn.

Còn loại xuyên việt giả hệ thống này, cứ bị che mắt, cuộc sống có tốt đẹp hay không, hoàn toàn phụ thuộc vào sự sắp đặt của hệ thống!

Thông Thiên cảm khái, nhìn cách ba đệ tử thu dọn bảo vật, khóe miệng giật giật.

Đào cả đất nền lên, học cái thói xấu này ở đâu vậy?

Một lát sau, ba người Kim Linh đã dọn sạch sẽ nhà của Tiêu Thiên, ngay cả cửa gỗ, rau trồng trong sân cũng không tha.

Thông Thiên đưa ba nữ đồ đệ đến địa điểm tiếp theo, nhà của Lục Thiên.

Chương 359

Ba người Vô Đương hưng phấn xông vào, rồi tiu nghỉu bước ra.

Nhà của Lục Thiên mọi thứ đều là đồ đạc bình thường, hoàn toàn dựa vào sức mạnh hệ thống để duy trì, hệ thống chết rồi, tất cả đều trở về nguyên dạng.

Không có gì cả, nhà của Lục Thiên hoàn toàn biến mất khỏi Hồng Hoang.

Thông Thiên đưa ba người đến địa điểm tiếp theo, nhà của Diệp Thiên, tình hình tốt hơn Lục Thiên một chút.

Dù sao cũng trồng được mấy gốc Tiên Thiên Linh Căn, còn có mấy cây Hỗn Độn Linh Căn.

Thông Thiên cũng tham gia vào đội ngũ thu hoạch linh căn, tốn một phen công sức mới thu hết được.

Nhà của Diệp Thiên cũng không còn tồn tại.

Xử lý xong di tích, Thông Thiên chuẩn bị trở về.

"Sư tôn!" Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh ba nữ đồ đệ đứng sau Thông Thiên, mong đợi nói: "Sư tôn, chúng ta đi dạo loanh quanh đây đi ạ!" Thông Thiên dừng lại, sức mạnh không gian dưới chân biến mất, nhìn ánh mắt mong đợi của ba đệ tử, y gật đầu: "Vậy chúng ta đi dạo một chút!" ...

Núi Côn Luân, Nguyên Thủy suy nghĩ về lời nói của tam đệ.

Hồng Hoang là do mọi người cùng nhau tạo ra, có hệ thống đến, sau khi tiêu diệt đương nhiên phải phân chia.

Nhưng tam đệ âm thầm tiêu diệt như vậy, người khác không biết,

tự mình giữ lấy là được.

Thế mà tam đệ chỉ đi dạo một vòng đã gặp được ba hệ thống, lại đều là hệ thống trung cấp đỉnh phong.

Dễ dàng quá rồi!

"Dẫn theo nữ đồ đệ!" Nguyên Thủy suy tư, nữ đệ tử y cũng có mà!

Hay là thử xem?

Thử thì thử!

Với tâm trạng do dự, Nguyên Thủy đánh ra một đạo sức mạnh thông báo Từ Hàng trở về. ...

"Con cóc chết tiệt, ngươi có thôi đi không, mấy con nòng nọc nhỏ như vậy mà ngươi cũng muốn giết, không sợ dính nghiệp lực à!" "Ộp ộp, ộp ộp!

Con vịt chết tiệt, ta là ếch xanh, ếch xanh, ếch xanh!

Còn nữa, ta đã nói bao nhiêu lần rồi, đây là con của ta, mau trả con lại cho ta!" "Bớt xàm đi, ngươi và mấy con nòng nọc đáng yêu này huyết mạch và ngoại hình hoàn toàn khác nhau, bản thiên nga trí tuệ vô song, ngươi lừa ai đấy?" "A a, ta tiến hóa rồi, chúng nó thật sự là con của ta!" Trong một hồ nước ở Hồng Hoang, một con ếch xanh to ngàn mét đang điên cuồng đuổi theo một con thiên nga, trên lưng thiên nga là mấy chục con nòng nọc đầu to vài mét.

Két két!

Ở gần đó, trên một chiếc thuyền nhỏ, Từ Hàng mặc váy trắng nửa nằm, buồn chán ăn đĩa linh quả trước mặt, xem cảnh ếch xanh đuổi thiên nga.

Ăn hết một đĩa linh quả, Từ Hàng buồn chán đứng dậy: "Lâu rồi

không có chuyện gì thú vị!" Từ Hàng lắc đầu, một bước tiến về phía trước, đứng ngay trước con thiên nga đang chạy hết tốc lực.

Ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái: "Dừng!" Kít!

Con thiên nga dừng lại!

Con ếch xanh to lớn phía sau cũng đuổi tới.

Vừa định đòi lại con mình, nó liền chú ý đến Từ Hàng đang đứng trước đầu con vịt thối.

Khí tức ôn hòa, không cảm nhận được chút hơi thở đáng sợ nào.

Nhưng càng như vậy lại càng nguy hiểm.

Lúc này, con thiên nga đã run rẩy hỏi: "Tiền... tiền bối, tiểu... tiểu nhân chưa từng làm việc ác, không... không biết đại nhân chặn đường tiểu nhân có việc gì ạ?" "Không cần sợ, ta vì chuyện của hai ngươi mà hiện thân!" Từ Hàng cười nhẹ, nhấc những con nòng nọc đang hôn mê trên lưng thiên nga lên, đưa đến bên cạnh ếch xanh.

"Tiền bối!" Thiên nga kinh hãi, vội nói: "Tiền bối, không thể giao mấy đứa nhỏ này cho con cóc đó, sẽ bị nó giết thịt mất!" "Ộp ộp!

Ộp ộp!" Ếch xanh mừng rỡ, cẩn thận cõng các con lên lưng, đối với lời của con vịt thối, ếch xanh khinh thường nói: "Tiền bối tuệ nhãn, liếc mắt là có thể nhìn ra đây là con của ta, không giống ngươi, lúc nhỏ ngay cả chủng tộc của mình cũng không phân biệt được." "Không sai, thiên nga, mấy đứa nhỏ này đúng là con của con ếch này, chỉ cần huyết mạch tiến hóa, sẽ có cơ hội biến thành ếch xanh." Từ Hàng cười gật đầu, đột nhiên ánh mắt hơi thay đổi, nhìn về một hướng, sau đó thu lại ánh mắt, nhìn con thiên nga đang hoài nghi nga sinh, và con ếch xanh đang đắc ý, mỉm cười nói: "Thiên nga, việc làm của ngươi là thiện ý, nhưng không phải cứ mang thiện ý làm việc thì đều là việc thiện.

Ngươi có hiểu không?" "Tiền bối, ta hiểu rồi!" Thiên nga nửa hiểu nửa không gật đầu.

Con ếch xanh bên cạnh vội vàng quỳ xuống tạ ơn Từ Hàng: "Cảm tạ tiền bối đã cứu các con của ta, xin tiền bối cho biết danh hào, vãn bối nhất định sẽ dẫn các con hàng năm cúng bái." "Cúng bái thì miễn đi, ngươi có lòng là được rồi!" Từ Hàng nói xong, bóng dáng biến mất.

"Đúng là một vị tiên gia làm việc tốt không lưu danh!" Ếch xanh đứng dậy, cảm khái nói, liếc nhìn con thiên nga bên cạnh, khinh thường nói: "Có tiền bối làm chứng, ngươi nên tin con ta chính là nòng nọc rồi chứ!" Ai ngờ, con thiên nga lắc đầu, nói: "Không tin lắm, ta thấy ngươi chắc chắn là muốn ăn thịt mấy con nòng nọc!" "Thời gian tới, ta sẽ đi theo ngươi, trừ khi tận mắt thấy nòng nọc tiến hóa!" Ếch xanh: ...

Con vịt thối đáng ghét.

Bọn chim điểu ti nhà thiên nga các ngươi, ta thấy ngươi chính là mượn cớ con ta để tiếp cận ta...

Đầu kia, Từ Hàng vừa trở về núi Côn Luân, Nguyên Thủy đã xuất hiện trước mặt nàng.

Thoải mái liếc nhìn Từ Hàng một cái, y nói: "Từ Hàng à, đi ra ngoài với ta một chuyến!" "Vâng, sư tôn!" Từ Hàng trong lòng nghi hoặc, nhưng không biểu hiện ra ngoài, khẽ cúi người hành lễ, đi theo sau Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy nhìn đại lục Hồng Hoang, nhíu mày, rồi tùy tiện chọn một ngọn núi.

Chậm rãi đi tới?

Từ Hàng mang theo một bụng nghi vấn đi theo! ...

Hồng Hoang có rất nhiều ngọn núi hoang vắng không người.

Trên đỉnh một ngọn núi, Nguyên Thủy liếc mắt một cái đã nhìn hết cả ngọn núi, nhưng chẳng thấy gì.

Nhưng những gì mắt thường thấy được, đôi khi chưa chắc đã là thật.

Nguyên Thủy đứng dậy, đi xuống núi.

"Đi theo!" Từ Hàng đang đứng một bên vừa xem phong cảnh vừa hóng chuyện nghe thấy tiếng, vội vàng cất dưa đi, theo sau Nguyên Thủy.

Từng bước đi xuống núi...

Nửa sườn núi, một sân viện bằng pha lê, đứng đó một nữ tử mặc váy màu đỏ máu.

Ánh mắt nữ tử lạnh như băng, da như ngọc đông, thân hình uyển chuyển, khuôn mặt hoàn mỹ không tì vết, phảng phất như tạo vật hoàn mỹ nhất của ông trời.

Giây tiếp theo, nữ tử nhìn xuống bàn tay thon dài của mình, móng tay lấp lánh ánh tím như vũ khí hoàn mỹ và chí mạng nhất thế gian.

"Nghìn năm, ta Tô Hàn Nguyệt cuối cùng cũng trở lại thành người!" "Hệ thống, tra ra vị trí của tên phụ bạc kia cho ta!" Ánh mắt Tô Hàn Nguyệt ẩn chứa hận ý ngút trời, lại mang theo nỗi đau khổ tột cùng. 【Đinh, đang xác định vị trí, đang quét.】 【Đinh, phát hiện mục tiêu, cách ký chủ một triệu năm ánh sáng!】 Ầm!

Khí tức kinh khủng từ người Tô Hàn Nguyệt bùng phát, nắm đấm siết chặt, tiếng xương cốt vang lên không ngớt, trong đôi môi đỏ như máu, hàm răng nghiến chặt: "Còn dám lượn lờ ở đây!" "Lần này, ta sẽ khiến ngươi phải trả giá!" Nước mắt đau lòng chảy ra từ khóe mắt, Tô Hàn Nguyệt bước ra khỏi Huyền Băng đại viện.

Dựa theo định vị của hệ thống, nàng bay đi với tốc độ cực nhanh.

"Nguyên Tôn, ta lại sống lại rồi, không biết người còn nhớ ta không?" Khóe miệng Tô Hàn Nguyệt nhếch lên một nụ cười tự giễu, trong mắt có hận, cũng có yêu.

Giọt lệ trong suốt rơi xuống, suy nghĩ của Tô Hàn Nguyệt quay về một ngàn năm trước.

Một ngàn năm trước, nàng vừa xuyên không, cùng cha mẹ, anh trai, em gái sống trên núi này mười tám năm.

Có hệ thống Vạn Vật Thương Thành, cuộc sống của nàng vui vẻ không lo nghĩ.

Mãi cho đến ngày đó, gặp phải biến thể lân thương và Nguyên Tôn đang hôn mê.

Nàng đã dùng hệ thống cứu Nguyên Tôn.

Sau khi Nguyên Tôn bình phục, y bị mất trí nhớ.

Y xây một căn nhà bên cạnh nhà nàng, y rất dịu dàng, nhưng cũng có sự kiêu ngạo mà sự dịu dàng không che giấu được.

Nguyên Tôn rất đẹp trai, đến giờ nàng vẫn nhớ khuôn mặt tuấn mỹ lạnh lùng của y.

Tuổi trẻ khí thịnh, trai tài gái sắc, nàng và Nguyên Tôn nhanh chóng rơi vào lưới tình.

Cha mẹ cũng rất hài lòng, Nguyên Tôn cũng tỏ ra rất yêu nàng, không quản ngại vạn dặm xa xôi, tự mình hái các loại kỳ trân dị bảo để làm nàng vui.

Nàng vẫn nhớ lần đó, Nguyên Tôn bị thương mang về cho nàng lông phượng hoàng trong truyền thuyết.

Lần đó, ngũ quan tuấn mỹ của y tái nhợt, khóe miệng còn vương

một vệt máu, vẫn giữ nụ cười dịu dàng, nói: "Chỉ có nàng mới xứng với chiếc lông vũ xinh đẹp này!" Lông phượng hoàng, chia làm hai cọng.

Một cọng là Phượng, một cọng là Hoàng.

Nàng và Nguyên Tôn, mỗi người một cọng, tượng trưng cho tình yêu của hai người.

Từ đó, Nguyên Tôn và nàng có thêm một bước tiến sâu sắc hơn.

Hôn lễ của nàng và Nguyên Tôn cũng được cha mẹ gật đầu đồng ý định ngày.

Trước ngày đại hôn, đó là khoảng thời gian hạnh phúc nhất của nàng.

Thế nhưng, vào ngày đại hôn.

Mọi thứ đã thay đổi!

Nguyên Tôn khôi phục trí nhớ, rơi vào điên cuồng, trước mặt nàng, y giết từng người một, cha, mẹ, anh trai, em gái của nàng.

Lưỡi kiếm lạnh băng xuyên qua trái tim nàng, máu nóng văng lên lưỡi kiếm.

Nhưng đôi mắt của Nguyên Tôn, cũng giống như lưỡi kiếm của y.

Lạnh như băng!

"Bản tọa không cần tình cảm!" Đó là lời cuối cùng của Nguyên Tôn!

Giống như lưỡi kiếm của y, đâm sâu vào trái tim nàng!

Trong một đêm, người thân của nàng, cùng với chính nàng.

Toàn bộ đều bị Nguyên Tôn sát hại.

Hệ thống đã giữ lại ý thức của nàng, nàng trơ mắt nhìn Nguyên

Tôn châm lửa, thiêu rụi nhà của nàng sạch sẽ!

Nghìn năm, nàng mang theo hận thù, liều mạng tu luyện.

Bây giờ, cuối cùng đã tu luyện có thành, tạo ra tiên khu.

Chương 360

Nguyên Tôn, ta đến báo thù!

Ánh mắt Tô Hàn Nguyệt đẫm lệ, nhanh chóng bay về một hướng.

...

Hai ngày rưỡi sau, Nguyên Thủy đang trên đường xuống núi, Từ Hàng mờ mịt đi theo sau.

Thật sự không hiểu, sư tôn đang làm cái quái gì vậy?

Nhưng sư tôn không nói, nàng có thể làm gì, chỉ biết đi theo thôi!

Từ Hàng trong lòng thở dài, cúi đầu đi theo sau Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy chắp tay sau lưng, nhìn xung quanh.

Luôn để ý xem gần đây có nhà cửa nào không.

Bước chân rất chậm, một bước... chỉ là khoảng cách của một bước.

Chậm rãi đi, ngắm nhìn mọi thứ trên núi!

Không biết tự lúc nào, đã đi đến một vườn hoa trải dài ngàn dặm.

Trên một đóa hoa đỏ như máu cao trăm mét, Tô Hàn Nguyệt mặc hồng y, nhìn những đóa hoa nơi đây, có chút hoài niệm.

Đây là nơi nàng và Nguyên Tôn từng nô đùa.

Ghi lại phần lớn những hình ảnh ngọt ngào của nàng và Nguyên Tôn. 【Đinh, mục tiêu đang ở gần đây, mời ký chủ tự tìm.】 "Hắn ở đây!" Tô Hàn Nguyệt ôm lấy ngực, nỗi đau từ nhát kiếm năm đó như vẫn còn hiện rõ.

"Hắn ở đây làm gì?" "Hắn không phải không cần tình cảm sao!?"

“A... gã đàn ông giả dối!” Nước mắt Tô Hàn Nguyệt không ngừng rơi, Nguyên Tôn ở đây, là đang hoài niệm nàng sao?

Trong lòng hắn vẫn có nàng!

Nhưng tại sao!

Tại sao năm đó lại đối xử với nàng như vậy!?

Tại sao lại giết cả nhà nàng!

Tim nàng thật sự rất đau!

Nguyên Tôn, ta hận ngươi!

Ta phải báo thù cho cha mẹ, cho anh trai, cho em gái!

Ánh mắt Tô Hàn Nguyệt trở nên kiên định, nàng từ từ rút ra một thanh băng kiếm lạnh thấu xương, trong rừng hoa tìm kiếm bóng hình khiến nàng khắc khoải ngàn năm.

Nửa ngày sau, Tô Hàn Nguyệt nhìn thấy hai bóng người một trước một sau ở phía xa.

Nhìn thấy Nguyên Thủy khoảnh khắc đó, Tô Hàn Nguyệt có chút hoảng hốt, lẩm bẩm: “Nghìn năm, hắn đã già rồi, đã là dáng vẻ trung niên!” Một cảm giác khó chịu không tên xuất hiện trong lòng Tô Hàn Nguyệt, Nguyên Tôn dáng vẻ trung niên càng có khí thế hơn.

Nhưng dù đã già, hắn vẫn tuấn mỹ như vậy!

Tô Hàn Nguyệt thầm nghĩ, đột nhiên, nàng vội lắc đầu, tự mắng: “Tô Hàn Nguyệt, mày tiện à, đây là kẻ thù của mày, mày đến để báo thù!” Nói xong, Tô Hàn Nguyệt nhấc hàn băng kiếm lên, rồi chú ý đến nữ tử áo trắng sau lưng Nguyên Thủy.

Nữ tử rất xinh đẹp, khí thế xuất chúng.

Nhưng đây không phải trọng điểm, trọng điểm là bên cạnh Nguyên

Tôn có phụ nữ!

Phụ nữ!

Sát ý trong lòng Tô Hàn Nguyệt hoàn toàn không thể kìm nén được nữa.

“Ha ha ha...” Tô Hàn Nguyệt cười lớn, nước mắt bi thương lăn dài trên khóe mắt, nàng vẫn nhớ lời nói của Nguyên Tôn năm đó. ‘Bản tọa không cần tình cảm!’ Cứ tưởng là hắn muốn chặt đứt mọi tình cảm.

Hóa ra, chỉ là không cần đoạn tình cảm với nàng thôi à!

“Nguyên Tôn!!!” “Kẻ phụ bạc, nạp mạng đi!!” Tô Hàn Nguyệt gào lên trong bi phẫn, rút kiếm, bay về phía Nguyên Thủy đâm tới.

Cùng lúc đó, vào khoảnh khắc này, tu vi của Nguyên Thủy bị cấm cố ngay lập tức, bao gồm cả thần thức của y.

Việc cấm cố quá đột ngột, thủ đoạn cũng vô cùng mạnh mẽ.

Nguyên Thủy tùy ý cảm nhận một chút, liền biết mình trong thời gian ngắn không thể giải khai.

Nhưng Nguyên Thủy không hề hoảng sợ, dựa theo kinh nghiệm của tam đệ, đây là do gặp phải hệ thống.

Bây giờ chỉ cần để Từ Hàng tiến lên, xuyên việt giả kia sẽ hiện thân, rồi dâng lên bảo vật.

Y cầm những bảo vật này, có thể tăng tốc độ hệ thống rút lấy bản nguyên Hồng Hoang, đẩy nhanh sự xuất hiện của ấn ký Thiên Đạo.

Nguyên Thủy chuẩn bị để Từ Hàng ra trước thăm dò tình hình, vừa mở miệng: “Từ...” “Kẻ phụ bạc, nạp mạng đi!” Vừa định nói, một tiếng hét lanh lảnh vang lên, Nguyên Thủy thuận theo âm thanh, ngẩng đầu nhìn, một nữ tử mặc hồng y đang dùng ánh mắt đau đớn và hận thù nhìn y.

Một luồng sức mạnh đột nhiên can thiệp vào ký ức của Nguyên Thủy, y không kìm được mà thốt ra hai chữ: "Nguyệt nhi!" Phập!

Trường kiếm nhẹ nhàng xuyên qua trái tim của Nguyên Thủy.

Một luồng sức mạnh khiến Nguyên Thủy không thể phản kháng tức thì xuất hiện áp chế, Nguyên Thủy lần đầu tiên cảm thấy, cơ thể mình lại yếu ớt đến thế.

Cảm giác yếu ớt bất lực khiến thân thể Nguyên Thủy có chút lảo đảo.

Kiếm của Tô Hàn Nguyệt cắm trên tim Nguyên Thủy, nhưng lúc này nàng đã không còn hận thù như trước.

Tiếng gọi 'Nguyệt nhi' vừa rồi của Nguyên Tôn khiến Tô Hàn Nguyệt rơi vào bối rối, trong mắt chỉ còn mờ mịt và hối hận.

Nàng buông lỏng hai tay trong vô thức, Nguyên Thủy với thanh hàn băng kiếm cắm trên người, ngã ngửa ra sau.

Bịch!

"Sư tôn!!" Từ Hàng vốn tưởng sư tôn đang diễn kịch, bỗng hoảng hốt, nàng thật sự cảm nhận được sinh cơ của sư tôn đang tan biến.

Một luồng sức mạnh trào dâng, cảm xúc hoảng loạn của Từ Hàng lại được khuếch đại!

Không thể nào, nếu nàng nhớ không lầm, sư tôn hẳn là bản thể mà?

Thế này không được, sư tôn người không thể chết được!

"Sư tôn!" Từ Hàng vội vàng chạy tới, thấy Tô Hàn Nguyệt đang chắn trước mặt, liền đẩy mạnh ra: "Tránh ra!" Tô Hàn Nguyệt bị nàng đẩy ra một cách dễ dàng, Từ Hàng lo lắng ngồi xuống, lay người Nguyên Thủy.

“Sư tôn, sư tôn...” “Sư tôn người không thể chết được, người chết rồi con biết làm sao!” ...

Nguyên Thủy: .....

Nghịch đồ, ngươi khóc ai thế?

Nguyên Thủy tức không nhẹ, nhưng cảm giác vô lực của cơ thể khiến y ngay cả mở mắt cũng không làm được, chỉ có thể nghe tiếng khóc lóc ai oán của Từ Hàng bên tai.

Người khác không biết tình hình sư tôn ngươi thế nào, chẳng lẽ ngươi cũng không biết?

Ta mà chết được à?

Đùa à, hệ thống cao cấp đỉnh phong đến đây cũng không giết nổi ta!

Đột nhiên, một luồng ký ức xuất hiện trong đầu Nguyên Thủy, y thấy vậy liền cưỡng ép tắt đi tiếng ồn ào của Từ Hàng, tiêu hóa đoạn ký ức này.

Còn Tô Hàn Nguyệt bị Từ Hàng đẩy ngã xuống đất, ngây ngốc nhìn Nguyên Tôn đang nằm trên mặt đất.

Và tiếng khóc của nữ tử kia.

Sư tôn?

Đây là đệ tử của Nguyên Tôn!

Còn có tiếng gọi ‘Nguyệt nhi’ của Nguyên Tôn vừa rồi.

Tất cả đều chứng minh, Nguyên Tôn vẫn nhớ nàng!

Mà nàng, lại giết Nguyên Tôn!

Hối hận, ăn năn, đau lòng trào dâng trong lòng, Tô Hàn Nguyệt lao về phía Nguyên Thủy.

“Không!” “Nguyên Tôn, người không thể chết!” “Người đừng chết, ta cứu người đây!” “Người tuyệt đối đừng chết!” ...

Tô Hàn Nguyệt ôm lấy ngực Nguyên Thủy, trong lòng điên cuồng gọi hệ thống, bảo hệ thống cứu Nguyên Tôn của nàng! ... 【Đinh, phát hiện ý niệm mạnh mẽ của ký chủ, Thiên Địa Bất Diệt Đan đã chế tạo hoàn thành.】 【Đinh, Thiên Địa Bất Diệt Đan đã lên kệ, Thiên Địa Bất Diệt Đan đã giảm giá.】 “Nhanh, hệ thống, mau đưa đan dược cho ta.” 【Đinh, đã trừ toàn bộ tích phân của ký chủ, đan dược đã phát.】 Hệ thống Vạn Vật Thương Thành không vội không vàng ném viên đan dược vào không gian nhỏ của ký chủ, rồi tiện tay xóa luôn số lẻ còn lại.

“Có cứu rồi, Nguyên Tôn người có cứu rồi!” Tô Hàn Nguyệt hoảng hốt lấy Thiên Địa Bất Diệt Đan từ không gian hệ thống ra, không thèm nhìn, nhét vào miệng Nguyên Thủy.

Ầm!

Toàn thân Nguyên Thủy lóe lên ánh sáng cực hạn, đạo vận huyền ảo lan tỏa.

Xoẹt!

Thanh Hàn Nguyệt kiếm cắm ở tim Nguyên Thủy bay ra, rơi xuống đất.

Vết thương trên người Nguyên Thủy hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy.

“Sư tôn sống lại rồi!” Mặt Từ Hàng lộ ra vẻ vui mừng, nhưng sự ngượng ngùng trong mắt không hề giảm đi chút nào.

Khóc được nửa chừng thì nàng đã tỉnh táo lại, sư tôn nhà mình có Thiên Đạo Chi Nhãn bảo vệ, làm sao có thể dễ dàng chết như vậy!

Nhưng đã khóc rồi, bên cạnh còn có một kẻ hẳn là xuyên việt giả

hệ thống.

Nàng chẳng lẽ lại không diễn tiếp giữa chừng?

Nhưng diễn tiếp thì thật sự rất ngượng.

May mà vị xuyên việt giả này thần tốc, giải trừ sự ngượng ngùng cho nàng.

Từ Hàng tò mò nhìn Tô Hàn Nguyệt, trên Thiên Đạo Bảng ghi lại không ít xuyên việt giả, nhưng những kẻ đến Hồng Hoang, đa số đều có phân biệt giới tính, à, không nói tất cả, cơ bản đều là nam.

Chương 361

Trừ Vân Tiêu ra, đây là vị xuyên việt giả nữ thứ hai.

Lúc này, Tô Hàn Nguyệt thấy khí tức của Nguyên Thủy đã ổn định, thở phào nhẹ nhõm.

Chú ý thấy Từ Hàng đang quan sát mình, Tô Hàn Nguyệt lộ ra nụ cười hiền từ: "Con à, con là đồ đệ Nguyên Tôn nhận khi nào vậy?" Từ Hàng: ??

Sư tôn ơi!

Con phải trả lời thế nào đây!

Thôi, không nói chuyện với bà này nữa.

Từ Hàng mặt lạnh đi, hừ một tiếng, đi sang một bên không nhìn Tô Hàn Nguyệt nữa.

Sắc mặt Tô Hàn Nguyệt hơi cứng lại, Nguyên Tôn nhận cái loại đồ đệ gì vậy, thật vô lễ.

Lúc này, ánh sáng trên người Nguyên Thủy dần mờ đi, nhưng vẫn chưa tỉnh lại.

Tô Hàn Nguyệt thấy vậy, mang theo vẻ áy náy ngồi bên cạnh Nguyên Thủy, nhẹ nhàng nói: "Nguyên Tôn, ta hận người!" "Lần này ta chuyên đến để giết người, nhưng khoảnh khắc cắm kiếm vào tim người, tim ta cũng đau theo." "Đây là người nợ ta!" "Người giết cả nhà ta!

Ta đâm người một kiếm, từ nay, quá khứ giữa chúng ta xóa sạch!" "Đợi người tỉnh lại, chúng ta sẽ bắt đầu lại từ đầu!" "Tin rằng cha mẹ nếu biết được, cũng sẽ chúc phúc cho chúng ta!" Từ Hàng đang nghe lén bên cạnh: O__O Đây là cái thể loại gì...

Các sư huynh đệ, các ngươi không ở đây đúng là một tổn thất lớn.

Ở đây đặc sắc quá!

Từ Hàng trong lòng gào thét, bao nhiêu năm rồi không có cảm giác này, quá kích thích!

Vẫn là xem xuyên việt giả gây sự hay hơn!

Còn Nguyên Thủy lúc này, vừa tiêu hóa xong ký ức trong đầu, giờ lại nghe thấy lời của Tô Hàn Nguyệt.

Lập tức nghẹn họng không nói nên lời.

Trong ký ức, y vạn năm trước đại chiến với Hỗn Độn hung thú trong Hỗn Độn chín nghìn năm, cuối cùng trọng thương mất trí nhớ, được Tô Hàn Nguyệt cứu.

Trải qua một khoảng thời gian tốt đẹp.

Chuẩn bị đại hôn, ngày đó uống rượu giao bôi, vì ly rượu đó là vô thượng thánh dược.

Nên sau khi y uống, vết thương hoàn toàn khỏi hẳn, ký ức cũng phục hồi.

Thế là biết được mình đường đường là Thiên Đạo Thánh nhân, lại thành hôn với một con kiến, không thể chấp nhận sự thật này, đây là vết nhơ trong lịch sử Thánh nhân của y.

Dù con kiến này có thủ đoạn phi thường.

Thế là, y tại chỗ đánh cho cha mẹ, anh trai em gái của Tô Hàn Nguyệt hồn phi phách tán từng người một.

Cuối cùng lại diệt cỏ tận gốc Tô Hàn Nguyệt.

Gột rửa vết nhơ của mình.

Sau khi giết xong, y rất hối hận, tim cũng đau nhói, cuối cùng dứt

khoát phong ấn đoạn ký ức này.

Ký ức này là cái quái gì vậy!

Nguyên Thủy cạn lời, đặc biệt là lời nói của Tô Hàn Nguyệt lúc này.

Ta giết cả nhà ngươi, mà ngươi lại muốn ở bên ta.

Nếu ngươi nhẫn nhục chịu đựng thì thôi, nhưng đằng này...

Nguyên Thủy cũng không biết nói gì, chỉ có thể cảm thán đây là cái thể loại gì?

Sau đó, y kiểm tra viên đan dược trong cơ thể!

Viên đan này sau khi vào cơ thể y, liền trực tiếp cưỡng ép tăng cường độ thân thể của y.

Nếu y thật sự là khu thể của Thánh Nhân Cảnh, nói không chừng viên đan dược này có thể khiến thực lực của y tăng lên gấp bội.

Nhưng tiếc là y không phải!

Mà thân thể cũng dựa theo sức mạnh của viên đan dược này, tăng lên đến tầng thứ tương ứng.

Rồi, chỉ trong một lúc, bản nguyên thế giới thông qua y, điên cuồng rút vào viên thuốc này.

Bản nguyên chứa trong một viên thuốc, dù là cảnh giới Thiên Đạo thật sự của y, cũng phải coi trọng!

Đủ để ngưng tụ ấn ký Thiên Đạo, nhưng hệ thống không thu hồi bản nguyên!

Sức mạnh hệ thống đã cấm cố pháp lực của y, viên thuốc này hoàn toàn trấn áp y, ngay cả cử động cũng không được.

Nguyên Thủy cũng không biết hệ thống này đang giở trò quỷ gì,

nhưng y không muốn chịu sự sỉ nhục này.

Cùng lắm thì nhận ít thu hoạch hơn, ta cũng phải giết ngươi!

Nguyên Thủy hừ lạnh, chuẩn bị vào nhóm chat gọi người.

Đúng lúc này, Tô Hàn Nguyệt đột nhiên ôm lấy Nguyên Thủy đang nằm trên đất, nhìn sâu vào khuôn mặt y: "Nguyên Tôn, người già rồi!" Tô Hàn Nguyệt đau lòng khôn xiết, đầu từ từ hạ xuống!

Nguyên Thủy: .....

Từ Hàng: (⊙Ʊ⊙) Ầm!

Môi của Tô Hàn Nguyệt chưa kịp hạ xuống, Thiên Đạo lôi đình xuất hiện bên cạnh Nguyên Thủy.

Ngay lập tức đánh nát Tô Hàn Nguyệt, chỉ còn lại một quang đoàn lấp lánh ánh sáng đen.

Một tấm Thái Cực Đồ xuất hiện, hệ thống Vạn Vật Thương Thành còn đang kinh ngạc vì biến cố, đã bị thu vào trong.

"Cường giả Thiên Đạo Cảnh!" Trong không gian của Thái Cực Đồ, hệ thống Vạn Vật Thương Thành kinh ngạc, nhưng không quá hoảng loạn, lấy ra một khu thể to lớn đầu người đuôi rắn.

Thế giới bên trong Thái Cực Đồ cũng theo đó mà lớn lên!

"Không nổ được!" Hệ thống Vạn Vật Thương Thành thấy vậy, một thanh cự kiếm xuất hiện trong tay, chém vào không gian xung quanh!

Ầm!

Một kiếm chém qua!

Không gian chấn động, một vết nứt dài hàng ức vạn triệu năm ánh sáng được mở ra, hệ thống Vạn Vật Thương Thành vừa định chui ra

ngoài, nhưng thân thể Nữ Oa của nó quá lớn, vết nứt lại khôi phục trong nháy mắt.

Thân thể Nữ Oa là khu thể mạnh nhất của nó, nó không thể từ bỏ, huống chi bên ngoài còn có đại địch.

Hệ thống Vạn Vật Thương Thành thấy vậy, liền liên tục vung kiếm, chuẩn bị mở ra một thế giới đủ để nó thoát ra.

Bên ngoài Thái Cực Đồ, Từ Hàng đã chạy ra xa, cẳn linh quả xem đại chiến.

Mà bên cạnh Nguyên Thủy, xuất hiện thêm một lão giả.

Lão Tử nhìn Nguyên Thủy dưới chân, nhẹ nhàng đá một cái.

Một viên đan dược bị y đá ra khỏi cơ thể Nguyên Thủy.

Ầm!

Nguyên Thủy lập tức mở mắt, khí thế bùng nổ chưa kịp lan ra đã bị thu hồi, Nguyên Thủy đứng dậy, cảm kích nói với Lão Tử: "Đa tạ đại huynh!" "Bây giờ không phải lúc cảm kích!" Lão Tử lắc đầu, nhìn Thái Cực Đồ đang rung chuyển, nói: "Chúng ta khó mà hạ được nó, gọi tam đệ và Nữ Oa sư muội đến đi!" "Không được!" Nguyên Thủy quả quyết từ chối!

Đùa gì vậy, mất mặt lớn như thế, để đại huynh biết thì thôi.

Nếu để người khác biết, y còn mặt mũi nào ở Hồng Hoang nữa?

"Đại huynh, lần này đệ chủ công, huynh khống chế tốt Thái Cực Đồ, tuyệt đối đừng để bất kỳ động tĩnh nào lộ ra ngoài!" Nguyên Thủy nghiêm túc nói xong, liền tiến vào trong Thái Cực Đồ.

Chẳng phải chỉ là một hệ thống trung cấp đỉnh phong, thật sự nghĩ y không giết nổi sao!

Lão Tử nghe lời nhị đệ, đầu tiên là sững sờ, hệ thống trung cấp

đỉnh phong này có Hồng Mông Linh Bảo, không dễ đánh đâu!

Nhị đệ lại muốn một mình giết nó!

Lão Tử nhớ lại đoàn cảm ngộ tu hành của Đạo Đức Đại Thiên Tôn.

Sắc mặt trở lại bình thường, tăng cường khống chế Thái Cực Đồ, nhìn động tác tiếp theo của nhị đệ. ...

Ầm ầm ầm!

Hồng Mông Thánh Kiếm của hệ thống Vạn Vật Thương Thành sắc bén vô cùng.

Mạnh như không gian âm dương của Thái Cực Đồ, cũng bị chém nát bươm trong hai phút rưỡi.

Nguyên Thủy từ ngoài bước vào.

Âm dương đại đạo của Thái Cực Đồ tự động gia trì lên người y.

Nguyên Thủy lạnh lùng nhìn hệ thống Vạn Vật Thương Thành, nghĩ rằng từ khi y sinh ra đến nay, ngay cả hệ thống Giảng Đạo năm xưa cũng chưa từng sỉ nhục y như vậy.

Mà cái hệ thống trung cấp nhỏ bé này, lại dám đối xử với y như thế!

Hừ!

Nguyên Thủy hừ lạnh, tức thì xuất hiện trên mũi của hệ thống Vạn Vật Thương Thành đang vung kiếm.

Trước thân hình khổng lồ của nó, y nhỏ bé như hạt bụi, nhưng khí thế hùng hậu không hề yếu kém, Nguyên Thủy nắm lấy một miếng thịt nhỏ.

"Thứ bẩn thỉu!" Nguyên Thủy gầm lên, âm dương đại đạo gầm

vang, bao phủ khắp khu thể khổng lồ của hệ thống Vạn Vật Thương Thành.

"Ân... ngươi sao lại là Thiên..." Hệ thống Vạn Vật Thương Thành chú ý đến Nguyên Thủy trên mũi, kinh ngạc về cảnh giới của y.

Nhưng chưa nói hết lời, Nguyên Thủy đã dùng sức nhấc bổng nó lên, quật mạnh xuống dưới!

Ầm!

Ầm ầm ầm!

Uy lực kinh khủng khiến toàn bộ không gian âm dương không ngừng rung chuyển.

Âm dương đại đạo hiển hóa cũng sụp đổ rồi lại ngưng tụ.

Khiến Lão Tử ở bên ngoài bận rộn tái tạo âm dương đại đạo cho Thái Cực Đồ.

Chương 362

Trong không gian, ánh mắt Nguyên Thủy vẫn lạnh như băng.

Khai Thiên Phủ cấp Hồng Mông Linh Bảo đột nhiên hóa thành kích thước dài ức vạn vạn triệu năm ánh sáng, chém thẳng xuống.

Hệ thống Vạn Vật Thương Thành không kịp đứng dậy, vội vàng giơ Hồng Mông Thánh Kiếm lên đỡ.

Keng!!

Ầm!!

Không gian âm dương đại đạo hoàn toàn sụp đổ, nhưng cả hai không xuất hiện ở Hồng Hoang.

Mà lại xuất hiện trong một không gian khác.

Hệ thống Vạn Vật Thương Thành nhân cơ hội thu nhỏ thân thể, mang theo Hồng Mông Thánh Kiếm giữ khoảng cách với Nguyên Thủy.

Bốp!

Lão Tử xuất hiện sau lưng hệ thống Vạn Vật Thương Thành, một cước đá nó bay ngược trở lại.

"Sao ngươi dám chọc giận ta!" Nguyên Thủy mang theo lửa giận!

Dồn sức vung búa! ...

Ầm!!

Thân thể Nữ Oa của hệ thống Vạn Vật Thương Thành bị Nguyên Thủy dùng sức chém thành hai nửa.

Nhưng hệ thống Vạn Vật Thương Thành dù sao cũng là hệ thống

trung cấp đỉnh phong, bản thể từ trong vật chứa chui ra, lao về phía Nguyên Thủy.

Hừ!

Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, chuẩn bị dựng lên chí bảo phòng ngự, nhưng tốc độ của hệ thống Vạn Vật Thương Thành quá nhanh.

Ngay lập tức xuyên qua cơ thể Nguyên Thủy.

Tiếp theo, qua lại như con thoi.

Phụt!

Phụt! ...

Trên người Nguyên Thủy xuất hiện vô số lỗ thủng lớn nhỏ, sát thương còn ảnh hưởng đến cả nguyên thần của y.

Ầm!

Khi hệ thống Vạn Vật Thương Thành lại một lần nữa xuyên qua cơ thể Nguyên Thủy, Lão Tử ra tay, không gian quyết chiến Thiên Đạo trong nháy mắt bị bao phủ bởi sương mù có khả năng cách tuyệt thăm dò.

Rồi Lão Tử nhân cơ hội này kéo Nguyên Thủy trở về.

Ầm!

Bên kia, hệ thống Vạn Vật Thương Thành trở lại vật chứa Nữ Oa, tay cầm Hồng Mông Thánh Kiếm.

Sắc mặt âm trầm nhìn sương mù xung quanh.

"Đây rốt cuộc là nơi quái quỷ gì!" Không gian kỳ quái, kiên cố đến mức Hồng Mông Thánh Kiếm của nó cũng không phá được, còn có sương mù này nữa.

Khiến chức năng thăm dò của nó chỉ có thể dò trong phạm vi

mười năm ánh sáng.

Rốt cuộc là cái quỷ gì!

Hệ thống Vạn Vật Thương Thành suy nghĩ một chút, hét về phía Nguyên Thủy và Lão Tử đang ẩn mình trong bóng tối: "Các ngươi không phải đối thủ của ta, ta cũng không muốn đối địch với các ngươi, hay là chúng ta bắt tay giảng hòa?" "Chỉ bằng ngươi!" Giọng Nguyên Thủy vang lên, hệ thống Vạn Vật Thương Thành quả quyết chém một kiếm đi, rồi theo sau kiếm khí.

Tấn công tới.

Ầm!

Kiếm khí bị Thái Cực Đồ chặn lại, Lão Tử đứng giữa không trung, bình thản nhìn hệ thống Vạn Vật Thương Thành.

Sắc mặt hệ thống Vạn Vật Thương Thành ngưng trọng, ánh sáng của Hồng Mông Thánh Kiếm sáng đến cực hạn.

"Giết!" Ầm! ...

"Nhất định phải giết ngươi!" Nguyên Thủy nhìn đại chiến giữa hệ thống và đại huynh, ánh mắt kiên định, toàn thân đẫm máu.

Cơn đau dữ dội ập đến, Nguyên Thủy nghiến răng, lấy ra mười bình huyết dịch màu đỏ thẫm.

Ầm!

Giây tiếp theo, cơ thể Nguyên Thủy hóa thành một vũng máu, nguyên thần cũng tự tan rã, biến thành một luồng thanh khí.

Tiếp theo, thanh khí cuộn lấy huyết dịch, hình thành một bóng máu mờ ảo.

Một mảnh ngọc điệp xuất hiện.

Nắp mười bình huyết dịch màu đỏ thẫm tự động mở ra, lộ ra khí tức cuồng bạo.

Đây là mười bình, máu Bàn Cổ cấp Thiên Đạo Cảnh!

Ngọc điệp xoay chuyển, máu Bàn Cổ chảy vào trong bóng máu, dần dần ngưng tụ thành các bộ phận của cơ thể.

Nội tạng, huyết dịch, đại đạo chi lực đều đang ngưng tụ theo cách mới nhất.

Một luồng khí tức Ma Thần cổ xưa hùng vĩ lan tỏa khắp không gian quyết chiến.

Hệ thống Vạn Vật Thương Thành đang giằng co với Lão Tử thân thể run lên, ngừng chiến đấu, kinh hãi nhìn xung quanh.

Lão Tử cũng không tiếp tục chiến đấu với hệ thống, ánh mắt vốn bình thản cũng chấn động.

"Nhị đệ đây là..." Gầm!

Một tiếng gầm đột ngột vang lên, sương mù trong không gian quyết chiến tan đi.

Hệ thống Vạn Vật Thương Thành và Lão Tử cùng nhau nhìn sang.

Một bóng dáng khổng lồ đứng giữa không trung, hai mắt nhắm nghiền, tam thiên đại đạo hiển hóa sau lưng, chiếc búa cấp Hồng Mông Linh Bảo kêu ong ong, dường như vô cùng hưng phấn.

"Bàn...

Bàn...

Bàn Bàn Cổ!?" Giọng hệ thống Vạn Vật Thương Thành đứt quãng, nỗi sợ hãi trong lòng lên đến cực hạn.

Đây không chỉ là Bàn Cổ, mà còn là Bàn Cổ Thiên Đạo Cảnh.

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!” Hệ thống Vạn Vật Thương Thành không ngừng lắc đầu, sao có thể là Bàn Cổ!

Giả, tuyệt đối là giả!

Đột nhiên, đôi mắt đang nhắm nghiền của gã khổng lồ mở ra, mắt trái bay ra Kim Ô, mắt phải xuất hiện Băng Thiềm.

Hai con thần thú xuất hiện ngay lập tức liền hóa thành sinh linh Thiên Đạo Cảnh, tấn công hệ thống Vạn Vật Thương Thành.

Két!

Quác!

Kim Ô kêu dài, liệt hỏa tung hoành.

Băng Thiềm theo sau, thần băng bao phủ.

Hệ thống Vạn Vật Thương Thành đã mất hết chiến ý, chỉ trong một hiệp đã bị hai đại thần thú đè xuống đất cắn xé!

Huyết dịch tràn đầy tạo hóa chi lực chảy ra như không cần tiền.

Lão Tử thấy vậy, lóe lên một tia hứng thú.

Hứng một ít về xem có thể luyện ra cái gì không?

Vậy thì hứng một ít thôi.

Thế là, Lão Tử đứng sang một bên, lấy ra một cái bình bắt đầu hứng máu.

Còn bên kia, Nguyên Thủy nhìn lòng bàn tay của mình.

Tam thiên đại đạo lưu chuyển trong đó.

Sức mạnh to lớn khiến Nguyên Thủy có cảm giác có thể đè đầu cưỡi cổ cường giả Đại Đạo Cảnh.

Sức mạnh tăng lên quá lớn!

Đặc biệt là tam thiên đại đạo, y căn bản chưa hề nắm giữ.

Những đại đạo này đến từ mười bình huyết dịch, cộng thêm Tạo Hóa Ngọc Điệp trong cơ thể.

Mà thân thể, lại là thân thể Bàn Cổ thật sự, hoàn toàn thừa hưởng tam thiên đại đạo của Tạo Hóa Ngọc Điệp.

"Thứ dơ bẩn, bản tọa đã nói, ngươi sẽ chết!" Nguyên Thủy lạnh lùng nhìn hệ thống Vạn Vật Thương Thành đang bị Kim Ô và Băng Thiềm hành hạ.

Chiếc búa bên cạnh được thu lại.

Nắm chặt nắm đấm, y sải bước đi tới.

"Chọc giận ta, ngươi lấy đâu ra lá gan chó thế!!" Nguyên Thủy một tay tóm lấy vật chứa Nữ Oa của hệ thống Vạn Vật Thương Thành, hơi dùng sức.

Xoẹt!

Vật chứa bị xé thành hai nửa.

Sau đó bản thể của hệ thống Vạn Vật Thương Thành bị Nguyên Thủy tóm vào tay.

"Không... không, tha mạng, đừng giết ta, ta là hệ thống, có thể..." "Ngươi mà dễ chết thế sao?" Khóe miệng Nguyên Thủy nhếch lên một tia lạnh lùng: "Bản tọa sẽ cho ngươi biết, thế nào là tàn nhẫn!" Ầm!!

"A!!" ...

Chương 363

Hai ngày rưỡi sau, không gian Thiên Đạo được giải trừ, Nguyên Thủy với vẻ mặt hả giận bước ra.

"Ta vốn tưởng thần thông ta lĩnh ngộ đã không thể tưởng tượng nổi rồi, không ngờ của nhị đệ còn hơn một bậc!" Lão Tử thu lại một bình huyết dịch, xuất hiện bên cạnh Nguyên Thủy cảm khái nói.

"Cũng là may mắn lĩnh ngộ được thôi!" Nguyên Thủy khiêm tốn nói.

"Nhị đệ, thần thông này của đệ là lĩnh ngộ được một hai phần, hay là hoàn toàn lĩnh ngộ?" Lão Tử lại hỏi.

Nguyên Thủy cười nói: "Cảm ngộ tu hành của Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn quá thâm sâu, đệ cũng chỉ lĩnh ngộ được một phần da lông thôi!" "Khiêm tốn rồi!" Lão Tử lắc đầu, bóng dáng dần dần biến mất: "Lần này bọn chúng không biết về hệ thống này, thu hoạch cứ tự mình giữ lấy đi!" "Đa tạ đại huynh giúp đỡ!" Nguyên Thủy cảm tạ, đợi Lão Tử đi rồi, y nhìn về một hướng, vươn tay ra sau tóm một cái.

Từ Hàng đang ôm linh quả ngủ gật xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy.

Đổi chỗ, Từ Hàng lập tức tỉnh táo.

"Sư tôn, hệ thống kia bị diệt trừ rồi ạ?" Từ Hàng hỏi, lúc đầu nàng còn đang xem kịch, sau đó đại chiến bị đại sư bá kéo vào không gian quyết chiến, nàng chỉ có thể buồn chán chờ đợi kết quả cuối cùng.

Bây giờ sư tôn ra rồi, là đã tiêu diệt hệ thống kia rồi sao?

"Hệ thống gì, gần đây con thấy gì?" Nguyên Thủy bình thản nói.

“??...” Từ Hàng nghi hoặc, vừa định nói, liền chú ý đến ánh mắt không thiện cảm của sư tôn.

Từ Hàng im lặng, nàng hình như quên mất, sư tôn ghét nhất là chuyện mất mặt này.

Đặc biệt là bị một xuyên việt giả đâm cho một kiếm không cử động được.

Sắc mặt Từ Hàng thay đổi, nói: “Sư tôn, gần đây con vẫn luôn ở Hồng Hoang quan sát hồng trần, không biết hệ thống gì cả!” “Tốt nhất là như vậy!” Nguyên Thủy trong lòng dịu đi một chút, nhưng vẫn không yên tâm lắm.

Đệ tử của mình thích tám chuyện, y biết rõ.

Từ Hàng này phải gõ thêm, để tránh chuyện lần này của y bị truyền ra ngoài.

Thế là, tiếp theo Nguyên Thủy liên tục nói những lời mang theo ý uy hiếp ngầm.

Từ Hàng mặt mày khổ sở đảm bảo.

Nguyên Thủy lúc này mới yên tâm.

Nhìn thu hoạch lần này cũng không tệ, Nguyên Thủy do dự một lúc, dẫn theo Từ Hàng đổi một ngọn núi khác tiếp tục đi.

Xuyên việt giả nữ ở Hồng Hoang rất ít, đa số đều là xuyên việt giả nam háo sắc.

Y không tin, đồ đệ Từ Hàng này lại không thu hút được xuyên việt giả. ...

Hai ngày rưỡi sau, Từ Hàng đi theo sau Nguyên Thủy, buồn chán ngắt những cánh hoa trong tay.

Đối với những lời ngầm của sư tôn hai ngày nay, Từ Hàng thật sự

bất lực, chỉ là một chuyện nhỏ nhặt mà thôi.

Nàng mà lại đi chia sẻ cho các sư huynh đệ khác sao?

Không đời nào, nàng trước nay luôn kín miệng, đã nói không truyền ra ngoài, thì tuyệt đối sẽ không truyền ra ngoài.

Sao sư tôn lại không tin chứ?

Ai!

Từ Hàng thở dài, ném bông hoa đã bị vặt hết lá và cánh trong tay.

Đột nhiên, một luồng sức mạnh cường đại ập đến, tu vi của Từ Hàng ngay lập tức bị trấn áp, trở thành phàm nhân.

Tương tự, Nguyên Thủy phía trước cũng bị trấn áp, nhưng lần này y không quá căng thẳng.

Bởi vì lần trấn áp này rất yếu, cấp bậc hệ thống hẳn là trung cấp hậu kỳ hoặc trung kỳ.

Cho y một lúc là có thể tự mình phá vỡ.

Nhưng ý tưởng rất đẹp, hiện thực rất tàn khốc.

“Nguyên lang, ta nhớ chàng quá!” Một nữ tử áo trắng tuyệt mỹ đột nhiên xuất hiện, dưới ánh mắt kinh ngạc của Từ Hàng.

Nữ tử áo trắng ôm lấy sư tôn của nàng, rồi hôn... hôn lên!

Từ Hàng: (̥̊ᵒ̴̶̷̤̀ ∇̈ ᵒ̴̶̷̤́) Các sư huynh đệ, có biến lớn rồi!

“Ưm ưm...” Lúc này, Nguyên Thủy đang bị trấn áp mím chặt môi, lạnh lùng nhìn nữ tử đang dán trên mặt mình, trong lòng dâng lên cơn thịnh nộ ngút trời.

Tạo Hóa Ngọc Điệp cấp Hồng Mông Linh Bảo trong cơ thể bùng nổ ánh sáng, mạnh mẽ thanh trừ sức mạnh hệ thống trong cơ thể, cùng với huyết nhục của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy, y vậy mà lại tự tay nghiền nát huyết nhục của chính mình.

"Không hay rồi!" Hành động rõ ràng như vậy của Nguyên Thủy, hệ thống trong cơ thể nữ tử áo trắng đương nhiên cảm nhận được.

Lập tức hiểu ra, nó đã gặp phải thứ dữ!

Ý nghĩ đầu tiên là chạy, ý nghĩ thứ hai là phong ấn Nguyên Thủy này rồi mới chạy.

Thế là, hệ thống quả quyết sử dụng lượng lớn bản nguyên, tăng cường phong ấn đối với Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy sắp phá vỡ phong ấn, vào khoảnh khắc này, lại một lần nữa bị trấn áp.

Nữ tử đang ôm hôn y, hôn càng dùng sức hơn! ...

"Nguyên lang!" Bạch Liên ôm Nguyên Thủy đầy thâm tình, sâu trong ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết.

Thật không ngờ, nàng, Bạch Liên, cũng có ngày được xuyên không.

Không chỉ xuyên không, mà còn xuyên đến Hồng Hoang.

Xuyên đến Hồng Hoang thì thôi đi, lại còn thức tỉnh Hệ thống Nhân Duyên mạnh nhất.

Vừa đến đã cho mình một gói quà tân thủ cực lớn.

Siêu cấp xúc tác nhân duyên, một cơ hội 'Một nụ hôn định tình'.

Bỏ qua đẳng cấp, có thể cưỡng ép ghép đôi sinh linh dưới cảnh giới Thiên Đạo.

Có thể sử dụng cho bất kỳ ai.

Nhận được món quà tân thủ này, còn phải nghĩ sao?

Đương nhiên là dùng cho chính mình rồi.

Có một Thánh nhân làm "liếm cẩu" cưng chiều, sau này ở Hồng Hoang chẳng phải là đi ngang hay sao?

Thánh nhân Hồng Hoang có những ai?

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Nữ Oa chắc chắn không được, nàng ta lại không phải les.

Cùng là nữ thì có gì hay ho.

Vẫn là cảm giác ấm áp đủ đầy mới thoải mái!

Vậy thì còn lại năm mục tiêu.

Lão Tử là một lão già thối.

Cũng không thể chọn!

Tiếp Dẫn không chỉ là một gã mập, mà cả ngày còn treo cái bộ mặt khổ sở.

Không được!

Chuẩn Đề nhìn cái mặt đã thấy bỉ ổi!

Không được!

Vậy thì còn lại Thông Thiên và Nguyên Thủy.

Thông Thiên tuy đẹp trai nhưng không đủ chín chắn, sau này còn bị các Thánh nhân khác hội đồng, bị nhốt vào "tiểu hắc ốc".

Thế chẳng phải nàng thành quả phụ sao?

Vì vậy, lựa chọn tốt nhất chính là Nguyên Thủy.

Tuy là người trung niên, nhưng đàn ông trung niên mới toát lên khí chất nhất.

Hơn nữa, cuối cùng Nguyên Thủy vẫn sống rất tốt.

Có Thánh nhân này cưng chiều, sau này lại phát triển Thông Thiên thành lốp dự phòng.

Tìm thêm vài tiểu thịt tươi nữa, cuộc sống không thể nào sung sướng hơn.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Liên đã muốn cười phá lên.

Không được cười, chính sự quan trọng, chính sự quan trọng. 'Một nụ hôn định tình' chính là cưỡng ép giam cầm Nguyên Thủy tại chỗ không thể động đậy trong ba phút.

Sau đó hôn lên đầy thâm tình.

Hệ thống sẽ tăng cường độ hảo cảm của Nguyên Thủy đối với mình.

Trực tiếp đạt đến chín mươi, mức độ tình thân, cuối cùng trong quá trình hôn, hệ thống sẽ tiến hành biên soạn một đoạn ký ức cho Nguyên Thủy.

Nàng vừa bắt đầu gọi Nguyên lang, ký ức mà hệ thống biên soạn sẽ là ký ức nàng và Nguyên Thủy trở thành vợ chồng ân ái.

Bây giờ, thời gian hôn đã đủ rồi, mà Nguyên Thủy vẫn không động đậy.

Chắc là đang chìm đắm trong quá khứ tốt đẹp của hai người.

Xem ra muốn nghe lời ngọt ngào của Thánh nhân, vẫn phải đợi thêm một lúc nữa.

Bạch Liên thầm nghĩ trong lòng: ‘Hệ thống, gửi cho ta một bản ký ức mà ngươi đã tạo cho Nguyên Thủy đi, để ta còn cùng Nguyên Thủy song túc song phi!’ Nói xong, hệ thống không có phản hồi.

Bạch Liên thắc mắc, tiếp tục thúc giục hệ thống: ‘Nhanh lên đi,

không thì đợi Nguyên Thủy tỉnh lại ta diễn thế nào?' Đồ ngu!

Chương 364

Hệ thống Nhân Duyên thầm chửi một tiếng, ngừng trấn áp Nguyên Thủy, lặng lẽ chui ra từ lòng bàn chân Bạch Liên, chuẩn bị tẩu thoát.

Bên này, Bạch Liên vẫn đang ôm Nguyên Thủy, thúc giục hệ thống.

Mà Từ Hàng ở bên cạnh, đã khôi phục lại sức mạnh.

Nhìn sư tôn lại không thể động đậy, Từ Hàng do dự một lúc rồi bước tới. 'Hệ thống, chết máy rồi à?

Lên tiếng đi chứ!' 'Hệ…' Bộp bộp!

Đột nhiên, vai bị ai đó vỗ hai cái.

Bạch Liên sợ tới mức trực tiếp đẩy Nguyên Thủy trong lòng ra.

Quay người nhìn lại.

Từ Hàng mặc bạch y giống hệt nàng đang đứng im lặng trước mặt.

Thân hình yêu kiều nhẹ nhàng, làn da trắng nõn, cộng thêm khí chất thanh tân thoát tục.

Trong lòng Bạch Liên dâng lên cảm giác khó chịu, sao Nguyên Thủy lại nhận một đệ tử như thế này, phải đuổi đi, nhất định phải đuổi đi!

Dù sao độ hảo cảm của Nguyên Thủy đối với nàng đã là chín mươi, tùy tiện giày vò thì lòng ngài ấy cũng không đổi.

Bạch Liên nói với giọng châm chọc: "Từ Hàng, ngươi làm gì thế?

Không thấy ta và sư phụ ngươi đang ôn lại tình xưa à, phá đám cái

gì?" Từ Hàng không trả lời, chỉ liếc nhìn sư tôn đang bất động trên mặt đất.

Bạch Liên nhìn theo ánh mắt của y, thấy Nguyên Thủy bị mình ném xuống đất, sắc mặt trở nên khó coi: "Hỗn xược, Từ Hàng, mau lui xuống cho ta, nếu không ta lấy danh nghĩa sư mẫu của ngươi, trục xuất ngươi khỏi sư...!" Phụt!

Đột nhiên, Nguyên Thủy đang nằm trên đất phun ra một ngụm máu tươi, cắt ngang lời của Bạch Liên.

"Nguyên lang!!" Bạch Liên thấy vậy, sắc mặt lập tức trở nên thê thảm, lao về phía Nguyên Thủy.

Giọng điệu như thể đã chịu uất ức tày trời.

"Hỗn xược, Từ Hàng!" Giọng Nguyên Thủy yếu ớt, nhưng lại ẩn chứa lửa giận vô cùng.

Nghe thấy giọng của Nguyên Thủy, Bạch Liên đang chạy tới bên cạnh ngài vui mừng trong lòng, nhưng không biểu hiện ra ngoài, tiếp tục nói với vẻ uất ức: "Nguyên lang, ngài đừng nổi giận, Từ Hàng cũng không phải cố ý va vào ta." Nói rồi, Bạch Liên đưa tay định đỡ Nguyên Thủy dậy.

"Mau giết nó cho ta!" Nguyên Thủy giận dữ hét lên.

"Nguyên lang, không sao đâu, Từ Hàng chỉ là không tôn trọng ta thôi, nó đối với ngài là sư phụ vẫn rất tôn kính!" Niềm vui trong lòng Bạch Liên tăng vọt.

Chỉ nói vài câu, Nguyên Thủy đã muốn giết Từ Hàng, xem ra tên "liếm cẩu" này đã được bồi dưỡng rất tốt rồi.

Đợi khi cày max độ hảo cảm, cuộc sống tươi đẹp của nàng sẽ vẫy gọi.

Trong lòng đủ loại suy nghĩ lướt qua, nhưng biểu cảm của Bạch Liên lại là dịu dàng xen lẫn lo lắng và khuyên giải, nàng nắm lấy vai Nguyên Thủy, định đỡ ngài dậy: "Hay là đuổi Từ Hàng đi thôi, Nguyên lang, chúng ta bớt tạo sát nghiệp....." Lời chưa dứt, ánh mắt lạnh như băng của Nguyên Thủy đối diện với Bạch Liên, sắc mặt Bạch Liên cứng đờ, một luồng khí lạnh thấu xương từ lòng bàn chân dâng lên.

"Bỏ cái tay bẩn của ngươi ra!" Giọng nói không chút tình cảm của Nguyên Thủy vang lên, cả trời đất tràn ngập sát khí.

"Từ Hàng!" "Vâng, sư tôn!" Từ Hàng giật mình, bàn tay to lớn chộp về phía Bạch Liên.

"A..." Bạch Liên kinh hãi hét lên, bị Từ Hàng tóm lấy giữa không trung, không ngừng giãy giụa: "Ngươi làm gì vậy?

Mau thả ta ra!" Từ Hàng không nghe không hỏi, lòng bàn tay hơi siết lại.

Rắc!

Rắc! .....

"A a a a.....!" Toàn thân xương cốt của Bạch Liên vào khoảnh khắc này, từng cái một nổ tung.

Bạch Liên đau đớn kêu thảm liên hồi, không nói nên lời.

"Hừ!" Nguyên Thủy hừ lạnh, ánh mắt nhìn về một hướng, Tạo Hóa Ngọc Điệp trong cơ thể tăng tốc phá vỡ sức mạnh đang trấn áp mình.

Hiện trường chỉ còn lại tiếng la hét thảm thiết của Bạch Liên, không còn âm thanh nào khác.

Hai phút rưỡi sau, Nguyên Thủy chậm rãi đứng dậy, liếc nhìn

Bạch Liên đang bị hành hạ, để lại một câu rồi đi về một hướng.

"Tiếp tục, tăng lực!" Từ Hàng nghe vậy, tăng thêm một chút sức mạnh.

"A!!" Bạch Liên hét lên một tiếng đau đớn rồi ngất đi.

"Ngất rồi!" Từ Hàng ngẩn ra, sau đó cưỡng ép đánh thức nguyên thần của Bạch Liên, rồi dùng lửa dữ thiêu đốt.

Nỗi đau kép cả về nguyên thần lẫn thể xác khiến Bạch Liên chỉ muốn chết đi.....

Ở một nơi khác, hệ thống Nhân Duyên rón rén đi trên mặt đất.

Trong lòng buồn bực vô cùng: "Sao Nguyên Thủy này lại là cảnh giới Thiên Đạo?" Quá âm hiểm!

Lúc kiểm tra chỉ là cảnh giới Thánh nhân, kết quả lúc chuẩn bị trấn áp sức mạnh của hắn để thêm ký ức.

Đột nhiên lại đụng phải cảnh giới Thiên Đạo, thật vô lý!

Hồng Hoang này có vấn đề, có vấn đề lớn!

"Nguyên Thủy đã lợi hại như vậy, chẳng lẽ Hồng Quân còn bá đạo hơn?" Hệ thống Nhân Duyên lo lắng tự hỏi, tăng tốc độ hướng đến hàng rào thế giới.

Sức mạnh trấn áp Nguyên Thủy nhiều nhất cũng chỉ được ba canh giờ.

Nó phải chuồn lẹ!

Đợi Nguyên Thủy thoát khốn rồi gọi người thì thảm!

Bốp!

"Oái!" Đột nhiên, một chiếc rìu chặn ngay trước mặt nó, hệ thống Nhân Duyên không kịp phanh, đâm sầm vào, đau đến mức kêu oai oái.

“Đi đâu thế?” Nguyên Thủy mặt không biểu cảm xuất hiện trước mặt hệ thống Nhân Duyên, một sợi tơ bắn về phía nó.

“Nhanh vậy!” Hệ thống Nhân Duyên kinh hãi hét lên, nhưng ngay sau đó, một lực kéo khiến nó không thể chống cự xuất hiện.

Không có bất kỳ khả năng phản kháng nào, nó bị kéo đi, biến mất trong Hồng Hoang.

Nguyên Thủy mặt lạnh như băng lấy ra Khai Thiên Phủ, Bàn Cổ Phiên, Tru Tiên Tứ Kiếm..... các loại sát phạt chí bảo, thúc giục chúng, bảo quang cuồn cuộn chấn vỡ hư không, đi theo Nguyên Thủy tiến vào không gian quyết chiến.

Không lâu sau, trong không gian quyết chiến, vang lên tiếng kêu thảm của hệ thống Nhân Duyên.

Tiếng kêu tuyệt vọng, bi thương.

Tiếng cầu xin một cái chết nhẹ nhàng.

Tiếng khóc lóc đến sụp đổ! .....

Hai ngày rưỡi sau, Nguyên Thủy mặt lạnh như băng bước ra khỏi không gian quyết chiến.

Một cái hệ thống vừa mới đến trung cấp hậu kỳ, Hỗn Độn Chí Bảo còn chưa có lấy hai món, chỉ là một thứ rác rưởi như vậy mà lại trấn áp được mình!

“Hệ thống xuất hiện quá bất ngờ!” Giọng Nguyên Thủy trầm thấp, liên tiếp hai lần đều chịu thiệt ở điểm này.

Nếu là hệ thống cao cấp, ngài còn có thể miễn cưỡng chấp nhận, nhưng đây chỉ là một thứ cùng cấp, thậm chí không bằng mình mà lại trấn áp được.

Có thể nhịn không?

Không thể nhịn!

Lần sau, tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy xảy ra!

Sức mạnh của hệ thống quỷ dị, vậy thì ta còn quỷ dị hơn ngươi.

Nguyên Thủy hừ lạnh, Thiên Đạo Chi Nhãn bay ra khỏi cơ thể, bao phủ lấy bản thân.

Một lát sau, khí tức của Nguyên Thủy tụt xuống cảnh giới Thánh nhân, đây mới là cảnh giới thực sự của thân thể này.

Còn bản thể của ngài, sớm đã ẩn náu trong Thiên Đạo Chi Nhãn, lại còn có Hồng Mông Linh Bảo cấp Tạo Hóa Ngọc Điệp, Khai Thiên Phủ hộ thể.

"Ta không tin, còn có thể bị trấn áp!" Nguyên Thủy phất tay áo, quay lại địa điểm ban đầu.

Nơi đây, Từ Hàng vẫn đang trừng phạt kẻ xuyên không Bạch Liên, thấy Nguyên Thủy trở về, vội vàng dừng tay, đưa Bạch Liên đã nát như một đống bùn lên.

"Nhìn đã thấy phiền!" Nguyên Thủy phất tay áo, mở ra thông đạo U Minh, đặc biệt ban cho một quỷ tướng một bộ công pháp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên: "Mang nó đi, cho nó đi hết một lượt mười tám tầng địa ngục, sau đó hãy giết!" Vị quỷ tướng này kích động tóm lấy Bạch Liên, quỳ lạy nói: "Xin Thiên Tôn yên tâm, tiểu quỷ nhất định sẽ chiêu đãi tên tội phạm này thật tốt!" "Đừng để nó chết dễ dàng như vậy!" Nguyên Thủy gật đầu, tiện tay ném qua một bình Tam Quang Thần Thủy.

Quỷ tướng còn đang quỳ lạy, Nguyên Thủy đã đóng thông đạo U Minh lại.

"Sư tôn, chúng ta còn đi nữa không?" Từ Hàng ở sau lưng Nguyên Thủy nhỏ giọng nói, qua một thời gian dài như vậy, y cũng đã biết sư

tôn dẫn mình đi làm gì.

Câu hệ thống!

Rất nhiều đại thần ở Hồng Hoang đều đã thử qua, sư tôn nhà mình lại cảm thấy việc này mất mặt.

Chưa bao giờ dẫn đệ tử Xiển giáo các y đi làm.

Nay sư tôn bị kích thích gì vậy?

Lại dẫn y đi câu hệ thống?

Quan trọng là cái hệ thống này... không bình thường, toàn khiến sư tôn mất mặt.

Y lại còn là người chứng kiến, ngoài đại sư bá ra là người chứng kiến duy nhất, thật sợ sư tôn vì giữ thể diện mà xóa đi ký ức của y!

"Đi, tiếp tục đi!" Nguyên Thủy kiên định nói, ngài không tin, hệ thống nào ngài gặp cũng đều như thế này.

Nhưng trước đó, vẫn phải gõ đầu tên đệ tử này một chút.

Nguyên Thủy nhìn về phía Từ Hàng.

Từ Hàng thấy vậy, lập tức hiểu ra!

"Ai da....." Từ Hàng tự đấm nhẹ vào đầu mình một cái, sau đó nhìn Nguyên Thủy với vẻ mơ màng, hỏi: "Gần đây đã xảy ra chuyện gì, sao ta không nhớ ra trước đó đã xảy ra chuyện gì?" "Không có gì." Nguyên Thủy lắc đầu, đây là đệ tử của mình, không thể vì chút chuyện nhỏ này mà xóa đi ký ức của nó.

Chương 365

Nhìn về phía trước, một bộ... quốc gia của Nhân tộc xuất hiện trước mắt ngài.

Nguyên Thủy chậm rãi bước đi: "Theo sau!" "Vâng vâng!" Từ Hàng vội vàng theo sau Nguyên Thủy, im lặng quan sát hoàn cảnh xung quanh.....

Tại một bờ biển nào đó ở Hồng Hoang, Thông Thiên đang dẫn ba đệ tử Kim Linh đi dạo ở đây.

Quy Linh ngáp một cái nói: "Sư tôn, một cái cũng không gặp, hay là chúng ta về đi!" Nghe lời của Quy Linh, Thông Thiên dừng lại.

Thầm thở dài.

Trong một năm ngắn ngủi gặp được ba hệ thống đã là rất hiếm rồi, sao có thể xuất hiện nhanh như vậy được.

Cuối cùng vẫn là mình quá tham lam!

Thông Thiên cảm khái, nhìn xung quanh, chú ý đến một quốc gia của Nhân tộc, chỉ tay nói: "Chúng ta dạo xong chỗ này, nếu không có thì về!" "Được ạ, sư tôn!" "Chúng ta đi thôi!" Thông Thiên mỉm cười, dẫn ba đệ tử thong thả đi về phía trước.....

Nhân tộc Hồng Hoang phân bố rộng rãi, tuy rằng hiện nay đều đang dịch chuyển về phía đông, đã biết đến sự tồn tại của nhau.

Nhưng vẫn có một số cá biệt, là ếch ngồi đáy giếng.

Ngự Lang Quốc, bách tính trong nước có năm tỷ người.

Trên từ lão nhân nghìn tuổi, dưới đến thanh niên một trăm tám mươi tuổi, đều có một tay thuật ngự lang điêu luyện.

Hôm ấy, tại vương thành của Ngự Lang Quốc, Lang Hoàng Thành, cổng phía tây, Nguyên Thủy thong thả bước vào, Từ Hàng theo sát phía sau, cầm một quả trái cây, vừa gặm vừa ngắm nhìn thành trì này.

Nhân viên canh gác ở cổng thành, bất giác lờ đi hai người, thậm chí không hề chú ý đến họ.

Trong thành, đâu đâu cũng là người và sói.

Rất là ồn ào.

Nguyên Thủy cau mày, đi về phía một con phố vắng người hơn, Từ Hàng đang xem hai con sói cắn nhau vội vàng theo sau.

Cùng lúc đó, tại cổng đông của Lang Hoàng Thành, Thông Thiên, Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh bốn người cũng ung dung bước vào thành.

Cũng không quen với cảnh ồn ào, họ chọn một con phố vắng người, vừa đi vừa dừng lại ngắm nghía.....

"Chồng ơi!

Con gái ơi!" "Đừng cứu mẹ, hai người mau chạy đi!" "A!" Kiều Hạ đột nhiên tỉnh dậy từ chiếc giường mềm, toàn thân đẫm mồ hôi, lồng ngực phập phồng, cảnh giác nhìn xung quanh.

"Lại gặp ác mộng rồi!" Kiều Hạ bất giác lẩm bẩm, nhìn hoàn cảnh xa lạ xung quanh, ngồi dậy từ chiếc giường mềm, "Ta nhớ là mình đã chết cùng với tang thi vương vì bom hạt nhân rồi mà, sao lại sống lại?

Mà đây là đâu?" Kiều Hạ nghi hoặc xuống giường, vừa xuống giường, cảm giác yếu ớt khiến nàng không thể đứng vững, ngã quỵ xuống đất.

“Yếu quá, đây không phải cơ thể của mình!” Kiều Hạ nén đau, khó khăn đứng dậy dựa lại vào giường mềm.

Cảm nhận cơ thể mà ngay cả sức lực ba mươi cân cũng khó có được, Kiều Hạ cười khổ, cảnh này sao giống năm đó quá!

Chồng ơi!

Con gái ơi!

Em nhớ hai người nhiều lắm!

Ánh mắt Kiều Hạ chìm vào hồi ức.

Nàng, Kiều Hạ, tốt nghiệp đại học danh tiếng, kết hôn với người chồng tâm đầu ý hợp, sinh được một cô con gái, cuộc sống có thể nói là viên mãn.

Nhưng ai ngờ, vào năm nàng bốn mươi tuổi, người luôn chú trọng ăn uống lành mạnh như nàng lại mắc bệnh ung thư giai đoạn cuối.

Mắc bệnh, là năm năm trời!

Nhà cửa trong nhà đều bán đi, nợ nần chồng chất.

Năm năm bệnh tật, người tổn thương nhất không phải là nàng, mà là chồng và con gái nàng.

Chồng nàng mỗi ngày ngoài việc chăm sóc nàng, còn phải bôn ba lo tiền thuốc men, mới bốn mươi mấy tuổi đầu đã bạc trắng.

Con gái mười tám tuổi, năm năm bệnh tình, con gái đến hai mươi ba tuổi.

Đúng vào độ tuổi thanh xuân!

Lại bị nàng làm lỡ dở.

Nàng nhìn thấy trong mắt, đau ở trong lòng.

Nhiều lần muốn giải thoát, không làm gánh nặng cho chồng con

nữa.

Nhưng đều bị ngăn cản.

Mắt thấy mình sắp kết thúc!

Có thể không làm gánh nặng cho gia đình nữa!

Tận thế!

Đã đến!

Nàng đang ở trong phòng phẫu thuật!

Nàng và một bác sĩ phẫu thuật chính, ba y tá trợ lý trong phòng mổ đều không biến thành zombie.

Chồng và con gái nàng, một người thức tỉnh dị năng hệ Lôi Hỏa, một người thức tỉnh dị năng hệ Thủy Băng.

Ngày hôm đó, nàng cũng đang thức tỉnh dị năng, vì trong cơ thể có tế bào ung thư, dị năng đang tiêu diệt tế bào ung thư.

Nàng rơi vào hôn mê.

Một lượng lớn zombie tấn công.

Chồng và con gái vì bảo vệ nàng, đã liều chết canh giữ ở cửa phòng phẫu thuật, giết chết hàng nghìn con zombie.

Cả bệnh viện chất đầy xác zombie.

Cuối cùng, vì chồng nàng giết chết một con zombie cao cấp, rơi ra một viên tinh hạch zombie.

Tên bác sĩ phẫu thuật chính chết tiệt kia nảy lòng tham, bắt cóc nàng đang hôn mê để uy hiếp chồng nàng giao ra tinh hạch.

Chồng nàng làm theo, ném tinh hạch ra, ai ngờ tên bác sĩ chết tiệt đó lại ném nàng từ tầng hai mươi xuống, bên ngoài tòa nhà, là một biển zombie!

Con gái nàng nhảy theo, che chắn cho nàng.

Chồng nàng cũng nhảy theo.

Hai người, đã bảo vệ nàng.

Bị biển zombie hơn mười vạn con nhấn chìm.

Dị năng của chồng và con gái đều cạn kiệt.

Dùng thân xác máu thịt để che chở nàng bên dưới.

Đợi đến khi nàng thức tỉnh dị năng Thôn Phệ, nuốt sạch tế bào ung thư trong cơ thể, mở mắt ra, liền nhìn thấy cảnh tượng chồng và con gái mỉm cười bị zombie phân thây.

Ngày hôm đó, trái tim nàng đã chết lặng.

Hận zombie, hận tên bác sĩ phẫu thuật chính đó, và càng hận chính mình.

Bệnh ung thư đã làm gánh nặng cho gia đình năm năm.

Nay vừa thức tỉnh, chồng con lại ở cửa huyết chiến với hàng nghìn zombie.

Cuối cùng vì nàng, thể lực cạn kiệt mà bị zombie ăn sống.

Nghĩ đến đây, Kiều Hạ ôm lấy tim, không muốn nghĩ tiếp những gì đã trải qua, gục xuống giường mềm, khóc nức nở: "Huhu...

Chồng ơi, con gái ơi!

Em chính là một ngôi sao chổi!" "Huhu~~"..... [Đinh, Hệ thống Vạn Năng trói buộc thành công!] [Đinh, Phát gói quà tân thủ.

Chúc mừng túc chủ nhận được: Sức mạnh Vạn Năng cấp Kim Cương một lần.

Chúc mừng túc chủ nhận được: Lãnh địa Siêu Năng Lực Hóa Phàm.

Chúc mừng túc chủ nhận được: Tinh huyết không rõ một giọt.

Chúc mừng túc chủ nhận được: Thẻ Khôi Phục Ký Ức một tấm!] [Đinh, phát hiện nuối tiếc lớn nhất trong lòng túc chủ, Sức mạnh Vạn Năng một lần tự động sử dụng.] [Đinh, sử dụng thành công, mời túc chủ ra ngoài đi dạo nhiều hơn, nuối tiếc trong lòng tự sẽ được bù đắp!] "Huhu~~" Kiều Hạ đang khóc nức nở bỗng dừng lại, chăm chú nhìn vào dòng chữ hệ thống đột nhiên xuất hiện.

Trong mắt bùng lên ánh sáng hy vọng chưa từng có: "Hệ thống, có phải chồng và con gái ta đã sống lại không?" [Đinh, mời túc chủ tự mình khám phá.

Hệ thống không có quyền thông báo, chỉ có thể gợi ý, gần giống với mong đợi của túc chủ?] "Vậy thì đúng rồi!

Ta phải đi tìm họ!" Hạ Kiều vội vàng xuống giường, quên mất cơ thể yếu ớt của mình.

Một cái lảo đảo, ngã xuống đất! [Đinh, đề cử túc chủ dùng Tinh huyết không rõ, sau khi dung hợp, sẽ tăng cường đáng kể cơ thể của túc chủ.] "Dung hợp, mau dung hợp cho ta đi hệ thống!" [Đinh, đang dung hợp, dự kiến hai phút rưỡi sẽ dung hợp hoàn tất!].....

Hai phút rưỡi sau, Kiều Hạ bật dậy từ mặt đất.

Nhìn nắm đấm trắng nõn của mình, nhẹ nhàng nắm lại.

Rắc rắc!

"Mạnh quá, hình như ta có thể dùng sức mạnh của mình để cưỡng ép xé rách một không gian!" Kiều Hạ kinh ngạc buông nắm đấm.

Là cường giả số một thời mạt thế.

Kiếp trước nàng đã đại chiến ba ngày ba đêm với mười hai hoàng đế zombie mà không hề yếu thế.

Cuối cùng bị hàng trăm quả bom hạt nhân nổ chết.

Thực lực của nàng, không cần nghi ngờ.

Nhưng bây giờ, một giọt tinh huyết bí ẩn của hệ thống đã khiến nàng trở nên mạnh hơn kiếp trước gấp vạn lần!

Đây là máu của sinh vật gì?

Chương 366

Quá mạnh mẽ! [Không tồi, túc chủ dung hợp giọt tinh huyết này rất hoàn hảo!] Hệ thống Vạn Năng hài lòng gật đầu, năng lực thôn phệ của kẻ này sau khi được cường hóa, đã nuốt luôn cả phần sức mạnh bị lãng phí của tinh huyết Bàn Cổ.

Một giọt tinh huyết Bàn Cổ, ít nhất bảy phần năng lượng đã được tiêu hóa hoàn toàn.

Bây giờ nhục thân của túc chủ nếu giải trừ phong ấn, cơ bản cũng ngang ngửa Chuẩn Thánh.

Rất tốt!

"Thực lực của ta bây giờ, đủ để ra ngoài tìm chồng và con gái rồi!" Kiều Hạ làm quen sơ qua với sức mạnh của mình, chuẩn bị ra ngoài. [Cơ thể của ngươi là sự dung hợp giữa cơ thể gốc và cơ thể này, ta sẽ gửi phần ký ức còn lại cho ngươi!] [Có thể giúp ngươi hiểu thêm về thế giới này.] "Được!" Kiều Hạ gật đầu, một lượng lớn ký ức xuất hiện trong đầu.

Rất nhanh, nắm đấm của Kiều Hạ lại siết chặt.

Trong ký ức, chủ nhân cũ của cơ thể này cũng tên là Kiều Hạ, lúc nhỏ được ông nội nhặt về, sống nương tựa vào nhau ba giáp.

Vừa trở thành một cô nương một trăm tám mươi tuổi, đã bị bà chủ của nghênh khách viện để mắt tới.

Ông nội bị tay sai của bà chủ đánh chết, con sói ngự thú của nàng cũng bị sói của bọn tay sai ăn thịt.

Sau đó bị nhốt trong căn phòng này, không cho ăn không cho uống!

Mục đích chính là để nàng thỏa hiệp, tự nguyện tiếp khách!

“A...” Sát ý trong mắt Kiều Hạ lóe lên, một cước đá văng cửa phòng, ngay sau đó, trong tiếng la hét kinh hoàng của tất cả mọi người trong nghênh khách viện, nàng đã mở ra một cuộc tàn sát.

Nửa lúc sau, Kiều Hạ trong bộ váy dài màu đen bước ra khỏi nghênh khách viện.

Đầu tiên, nàng theo ký ức chôn cất hài cốt của ông nội, sau đó cảm nhận thế giới rộng lớn, trong mắt Kiều Hạ lóe lên vẻ hy vọng: “Chồng ơi, con gái ơi, em đến đây!”.....

“Thực Thiết Thú mới bắt được, mang về làm thú cưng rất hợp, bán rẻ đây!” “Khỉ con Kim Nhung khỏe mạnh, có thể mua về bầu bạn với con cái trưởng thành, ai muốn nào!” “Mới bắt được một đàn khỉ Nga Mi Bát Hầu, có thể mang về rèn luyện chiến lực cho sói ngự thú!”.....

Lang Hoàng Thành rất phồn hoa, dù là một con phố tương đối vắng vẻ, cũng rất náo nhiệt.

Nguyên Thủy bình thản bước về phía trước, trong lòng đã quyết định, dạo xong sẽ về, không tìm nữa!

Mà phía sau, Từ Hàng ngó đông ngó tây quan sát xem ở đây có chuyện gì thú vị không.

Nhất thời, y đã bị Nguyên Thủy bỏ lại một khoảng cách.

Từ Hàng cũng không để ý, chỉ một khoảng cách ngắn như vậy, y có thể đuổi kịp bất cứ lúc nào.

Lúc này, Từ Hàng đang đứng ở chỗ đám đông vây quanh một bầy khỉ được gọi là Nga Mi Bát Hầu, nhìn những con khỉ nhe hàm răng đen xì, cố làm ra vẻ hung dữ nhưng xấu xí.

Còn có con khỉ Kim Nhung ngoan ngoãn đáng yêu, sạch sẽ và hiền hòa ở gian hàng bên cạnh.

Cùng là khỉ, sao khác biệt lớn vậy nhỉ?

Từ Hàng cảm khái, nhớ lại các tình tiết khác của Hồng Hoang lưu truyền, đoạn Tây Du Ký.

Từ Hàng cùng tên với y, sẽ hóa thân thành Quan Âm, điểm hóa một con khỉ đi Tây Thiên thỉnh kinh.

Không biết con khỉ đó, sẽ là giống khỉ gì.

Thế giới của mình, sau này có con khỉ đó không.

Trong lòng Từ Hàng dâng lên sự mong đợi.

Chít chít!

Lúc này, một con khỉ Kim Nhung nhỏ ở gian hàng bên cạnh kêu lên, ngồi trên mặt đất, mắt nhìn chằm chằm vào Từ Hàng, không ồn ào không quấy phá.

Từ Hàng cũng ngồi xuống theo, quan sát con khỉ này, là khỉ phàm, chưa có linh trí.

Nhưng biểu hiện thì lại rất có linh tính!

Nghĩ một lúc, Từ Hàng đưa tay lấy một chùm nho, một loại linh quả bình thường từ cách đó ức vạn dặm.

Từng quả một trêu đùa con khỉ nhỏ này.

Cách Từ Hàng trăm mét, có một đôi mắt đang rưng rưng nước mắt nhìn y.

"Con gái!" Kiều Hạ che miệng, kích động nhìn người con gái mặc bạch y trước mắt.

Dáng vẻ của cô ấy, nhất cử nhất động, cả thần thái khi cho con khỉ lông vàng này ăn.

Tất cả đều giống hệt như trước đây!

Con gái nàng trước khi mắc bệnh ung thư, cũng hoạt bát, đáng yêu như vậy!

Con gái!

Đây là con gái của nàng!

Kiều Hạ không thể nhịn được nữa, một bước xuất hiện bên cạnh Từ Hàng, ngồi xuống, dang rộng vòng tay, khóc gọi: "Âm Nhi, mẹ nhớ con quá!" Nói rồi, ôm chầm lấy Từ Hàng.

Từ Hàng: ~(´`)~ Sức mạnh quen thuộc lại bị trấn áp, bị người phụ nữ áo đen đột nhiên xuất hiện này ôm vào lòng.

Ngay sau đó, một luồng sức mạnh khó hiểu kích thích cơ thể Từ Hàng, khiến cơ thể y cảm thấy yếu ớt, mềm nhũn gục trên người phụ nữ này.

"Âm Nhi, mẹ sẽ không bao giờ để con rời xa mẹ nữa!" Kiều Hạ ôm chặt 'con gái' của mình, sức mạnh to lớn siết đến mức Từ Hàng chỉ còn biết trợn trắng mắt.

Cái quái gì thế này?

Từ Hàng bị siết đến không thở nổi, thân thể này của y tuy là phân thân, nhưng ít nhiều cũng có cấp độ Chuẩn Thánh.

Cứ như vậy, bị siết đến đau điếng.

Sư tôn ơi!

Đệ tử của người bị bắt cóc rồi, người mau quay đầu lại nhìn đi!

Từ Hàng khóc thầm trong lòng, dứt khoát nghiêng đầu, ngất đi!

"Con ơi..." Kiều Hạ vẫn đang khóc gọi, hệ thống Vạn Năng lại nói một cách bất lực: [Túc chủ, đừng gào nữa, con gái cô bị cô siết đến ngất rồi kìa] Kiều Hạ sững sờ, vội vàng nhìn lại, con gái trong lòng mắt nhắm nghiền, hơi thở yếu ớt.

Lập tức, Kiều Hạ hoảng hốt, vội vàng lay động: "Âm Nhi, Âm Nhi con sao thế?" Nói rồi, Kiều Hạ còn đặt Từ Hàng xuống đất, chuẩn bị làm hô hấp nhân tạo cho con gái! [Cô mà còn giày vò như thế nữa, con gái cô thật sự sẽ bị giày vò đến chết đấy!] Hệ thống Vạn Năng nói một cách bất lực.

Đồng thời, nhận thức về khả năng tiêu hóa tinh huyết Bàn Cổ của túc chủ lại tăng thêm một bậc!

Đây là ít nhất đã hấp thu được chín phần tinh huyết Bàn Cổ!

Nếu không cũng không đến mức làm cho Từ Hàng này ngất đi.

Nhưng như vậy càng tốt, lần này nói không chừng không chỉ có thể hút một Hồng Hoang, mà còn có thể thu hoạch một Bàn Cổ được bồi dưỡng hậu thiên.

"Cái này..." Kiều Hạ nghe lời hệ thống, bất lực nhìn đôi tay của mình.

Con gái hôn mê là do mình làm, nhưng nàng đã làm gì? [Thể chất của cô vượt xa con gái cô, cô nói xem?] "Là do mình!" Lập tức, ánh mắt Kiều Hạ tràn đầy tự trách, thậm chí còn muốn tự tát mình hai cái, sao mình lại ngốc như vậy. [Đừng tự trách nữa, con gái cô kiếp này là một tu tiên giả mới vào nghề, cơ thể không yếu như vậy, một lát nữa sẽ hồi phục!] "Vậy thì tốt rồi!" Kiều Hạ thở phào nhẹ nhõm, ánh mắt tràn đầy tự hào, "Con gái ta giỏi thật, lại là tu tiên giả!" Sau đó, Kiều Hạ cẩn thận cõng Từ Hàng lên lưng, chuẩn bị tìm một nơi yên tĩnh đợi con gái tỉnh lại.

Lúc đi, con khỉ Kim Nhung bên cạnh đột nhiên kêu chít chít, Kiều Hạ sững sờ, nhớ lại nụ cười của con gái mình lúc nãy.

"Hệ thống, đưa cho ta số tiền lấy được từ nghênh khách viện!".....

Hai phút rưỡi sau, Kiều Hạ cõng Từ Hàng, trên vai đậu một con

khỉ lông vàng nhỏ, cười rẽ vào một con phố khác. [Đây chỉ là khỉ phàm, túc chủ, ta có một giọt tinh huyết của loài vượn, có thể cho nó!] "Có điều kiện gì không?" [Sau này ta giao nhiệm vụ, cô cố gắng làm cho thật tốt là được!] "Được!" [Tinh huyết của loài vượn không rõ đã được phát ra!

Đã dung nhập vào cơ thể mục tiêu.] Chít chít~!

Con khỉ Kim Nhung trên vai Kiều Hạ mơ màng kêu hai tiếng, sau đó loạng choạng, gục xuống vai Kiều Hạ ngủ thiếp đi.

Khóe miệng Kiều Hạ nở nụ cười, đi chậm lại, từ từ tiến về phía trước.

Đột nhiên, bước chân Kiều Hạ dừng lại, nhìn bốn bóng người phía trước, ánh mắt tràn đầy sát ý!

Bốn tên súc sinh đã ném nàng vào biển zombie!!

Chuyên gia thực hiện ca phẫu thuật cuối cùng cho căn bệnh ung thư của nàng, kẻ được mệnh danh là y thuật thông thiên, tên súc sinh Thông Thiên!

Còn có ba trợ thủ của hắn.

Chúng cũng đã đầu thai lại ở thế giới này? [Túc chủ, tên Thông Thiên này chuyển thế sớm, tu vi cao hơn cô một bậc!] [Nhưng cô có Lãnh địa Hóa Phàm, đánh nhau chắc chắn sẽ không thua, chỉ là không giết được hắn!] Kiều Hạ liếc nhìn con gái trên vai, nén lại sát ý, quay người định rời đi.

Lúc này, Thông Thiên và ba người Kim Linh cũng nhìn thấy Từ Hàng đang hôn mê.

Cùng với một luồng sức mạnh không ngừng can nhiễu, ngăn cản họ đi giết người phụ nữ áo đen này.

“Sư tôn, là Từ Hàng!” Kim Linh nhỏ giọng nói.

“Ừm.” Thông Thiên gật đầu, nhìn chằm chằm vào người phụ nữ áo đen này, nguồn gốc sức mạnh của hệ thống cần được Thiên Đạo kiểm tra.

Hiện tại, y cũng không biết hệ thống có ở trên người phụ nữ này hay không.

Nhưng mà, nhìn thấy thứ có vẻ là con cá lớn này, lại còn bắt cóc Từ Hàng để thu hút sự chú ý của mình.

Y sao có thể không đi?

Thông Thiên cười nhẹ, một bước, xuất hiện ngay trước mặt Kiều Hạ đang đi đường.

Bước chân Kiều Hạ dừng lại, nhìn về phía sau, ba nữ nhân Kim Linh cũng đã bao vây Kiều Hạ.

“Vị cô nương này, người phụ nữ sau lưng cô, là sư điệt của ta!” Thông Thiên hòa nhã nói.

“A...” Kiều Hạ cười lạnh, chỉ vì cái mặt súc sinh của ngươi, cho dù người sau lưng không phải con gái, nàng cũng tuyệt đối không giao ra. ‘Hệ thống, chuẩn bị sử dụng Lãnh địa Hóa Phàm ở mức tối đa!’ [Đinh, có thể khởi động bất cứ lúc nào!]..... [Đinh, Lãnh địa Hóa Phàm đã triển khai!] Oành!

Lấy Kiều Hạ làm trung tâm, toàn bộ Dã Lang Quốc, tất cả sinh linh, sức mạnh trong cơ thể vào khoảnh khắc này đều không thể sử dụng.

Thông Thiên đứng trước mặt Kiều Hạ, ánh mắt có chút thay đổi, sao hệ thống lần này không trấn áp nhục thân?

Chương 367

Cùng lúc đó, ở một con phố bên cạnh, Nguyên Thủy cảm nhận được phong ấn có thể phá vỡ bất cứ lúc nào, khóe miệng nhếch lên một nụ cười lạnh.

Ngài muốn xem xem, hệ thống lần này còn dám chọc giận ngài thế nào.

"Từ Hàng, trốn sau lưng ta!" Nguyên Thủy nói xong, ánh mắt ngưng tụ nhìn bốn phía, luôn sẵn sàng phá vỡ phong ấn.

Tuy nhiên, phía sau không có tiếng trả lời.

Nguyên Thủy quay đầu lại, phát hiện Từ Hàng không có ở phía sau.

"Chẳng lẽ..." Nguyên Thủy chìm vào suy tư, chẳng lẽ Từ Hàng đã gặp phải hệ thống?

Giống như tam đệ, là loại xuyên không giả thay thế thân phận?

Chỉ cần đòi vài món sính lễ, đợi vài ngày dấu ấn Thiên Đạo xuất hiện, là có thể dễ dàng kết thúc!

Cuối cùng cũng không phải tìm ngài!

Nguyên Thủy quay đầu lại, đi về phía sau.....

Bên này, Kiều Hạ từ từ đặt Từ Hàng trên lưng xuống đất, con khỉ trên vai cũng đặt bên cạnh Từ Hàng, vuốt ve khuôn mặt Từ Hàng, dịu dàng nói: "Âm Nhi, con ngủ một lát đi, lát nữa mẹ sẽ quay lại!" Âm Nhi?

Bốn người Thông Thiên nghe thấy tiếng của Kiều Hạ thì sững sờ, gọi Từ Hàng là Âm Nhi.

Kẻ xuyên không này không phải bắt cóc Từ Hàng à!

Vậy có phải là không cần đánh nhau, cứ từ từ đợi dấu ấn Thiên Đạo xuất hiện là được.

Thông Thiên thu lại thanh trường kiếm trong tay, chắp tay nói: "Cô nương, chắc là chúng ta có chút hiểu lầm, ta còn..." "Hiểu lầm cái con khỉ nhà ngươi, súc sinh!" Lời Thông Thiên còn chưa dứt, đã chọc giận Kiều Hạ, chính là bộ mặt này.

Kiếp trước cũng là một bộ mặt chính khí, gọi chồng nàng là huynh đệ.

Đến cuối cùng, vì chồng nàng không đề phòng hắn.

Dẫn đến việc nàng bị bắt cóc, thậm chí còn bị ném vào biển zombie, hại chết cả chồng lẫn con gái.

Vừa nghĩ đến đây, trong lòng Kiều Hạ lại dâng lên ngọn lửa giận không thể che giấu.

Mà Thông Thiên, cũng vì lời nói của Kiều Hạ mà sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: "Ngươi vừa nói gì!?" "Súc sinh, chết đi!" Kiều Hạ gầm lên, xuất hiện sau lưng Thông Thiên, tung quyền dứt khoát.

Nắm đấm còn chưa chạm tới Thông Thiên, Thông Thiên đã một cước xoay người đá Kiều Hạ xuống đất.

Oành!!

Một tiếng động lớn vang lên, nhưng kỳ lạ là mặt đất không hề bị tổn thương, trên người Kiều Hạ bùng nổ các loại nguyên tố tấn công.

Trong cơn mưa đòn tấn công dày đặc, Thông Thiên chỉ vài ba lần là né được hết.

Ngay sau đó rút ra thanh kiếm Thanh Bình hàng chợ, chém về phía Kiều Hạ.

Keng!

Kiếm chém ra, trúng vào vai Kiều Hạ, nhưng chỉ chém được một nửa.

Sức mạnh cấp Thánh nhân mà chỉ có thể gây ra chút thương tổn này.

Thông Thiên kinh ngạc, buông thanh kiếm Thanh Bình, tiện tay thu lại vài giọt máu.

Để cho Thiên Đạo kiểm tra.

Sau đó tay không tấc sắt, né tránh đòn tấn công của người phụ nữ này.

Còn ba người Kim Linh, đứng bên cạnh xem kịch.

Mà Từ Hàng đang nằm trên đất, len lén mở một mắt, nhìn cuộc chiến phía trước.

Ở một nơi khác, Nguyên Thủy đang đi về phía này, ánh mắt có chút thay đổi.

Ký ức đang thay đổi.

Chủ yếu là lai lịch của đệ tử Từ Hàng này.

Là do ngài vô tình nhặt được, lúc đó Từ Hàng vẫn còn là một đứa trẻ sơ sinh chỉ biết bú sữa, cảm thấy có duyên với mình, nên đã nhận làm đệ tử.

Sau đó là mỗi ngày làm 'bố bỉm sữa' nuôi nấng Từ Hàng.

Cùng với việc dạy dỗ đệ tử Tiệt giáo, và cãi nhau với tên tam đệ không nên thân suốt ngày làm phiền ngài.

Ký ức do hệ thống thay đổi này là sao?

Sao không có bóng dáng của kẻ xuyên không?

Nguyên Thủy nghi hoặc, chẳng lẽ, là Từ Hàng bị đoạt xá?

Thôi kệ, đi xem là biết!

Nguyên Thủy lắc đầu, tiếp tục đi về phía trước với bộ dạng bị trấn áp.....

Bốp bốp bốp!

Đại chiến vẫn tiếp tục, cuộc đối đầu về thể thuật, sức mạnh của lãnh địa hệ thống rất kỳ lạ, hai bên rõ ràng là những 'Chuẩn Thánh' có thể tùy tay hủy thiên diệt địa, lại không thể tạo ra nổi một cái hố lớn trên mặt đất.

Thông Thiên nhảy qua nhảy lại, dễ dàng né tránh đòn tấn công của Kiều Hạ.

Tiện thể suy nghĩ về mục đích của hệ thống khi làm như vậy.

Lúc này Thiên Đạo đã kiểm tra ra, hệ thống ở trên người người phụ nữ này, một hệ thống trung cấp đỉnh phong rất mạnh.

Nhưng điều khiến Thông Thiên kỳ lạ là.

Hệ thống này trấn áp pháp lực của y, nhưng không dùng để hút bản nguyên.

Không biết đang giở trò gì!

Bản nguyên cũng không hút!

Thông Thiên thầm lắc đầu, suy nghĩ xem tiếp theo nên làm thế nào.

Hệ thống không hút bản nguyên, với cấp độ trung cấp đỉnh phong này, chỉ có thể gọi người thôi.

Nhị ca cộng thêm đại ca.

Ba huynh đệ bọn họ chắc là đủ rồi!

Có nên gọi không?

Thông Thiên chìm vào suy tư.

Mà đối diện, Kiều Hạ thấy mình căn bản không đánh trúng được kẻ thù này, vẻ mặt bình thản của hắn, như đang chế giễu sự yếu đuối của mình.

Một cảm giác bất lực, hiện lên trong lòng.

Kẻ thù ngay trước mắt, mình không những không thể báo thù, còn bị trêu đùa như một tên hề.

Phía sau, con gái vẫn đang hôn mê, mà ba trợ thủ của tên kẻ thù này vẫn đang nhìn chằm chằm.

Cứ thế này, cho dù nàng không thua, con gái cũng.....

Kiều Hạ không dám nghĩ, đôi mắt đỏ ngầu nhìn Thông Thiên, gào thét: "Chết đi cho ta!" Thông Thiên cau mày, một cước đá sang bên trái.

Kiều Hạ vừa hay xuất hiện ở vị trí này, bị Thông Thiên đá bay.

Thông Thiên không truy kích, cau mày cảm nhận sức mạnh của hệ thống trong cơ thể này.

Cái hệ thống đó, đang thay đổi cảm xúc của y.

Khoảnh khắc vừa rồi, y đã cảm thấy đau lòng cho người phụ nữ kia.

Đây là muốn, biến y thành người một phe với người phụ nữ đó?

Thông Thiên tự hỏi.

Đúng lúc này, Thông Thiên nhìn thấy một bóng người quen thuộc ở phía xa.

Pháp lực bị trấn áp, tuy không nhìn rõ bóng người này, nhưng y vẫn có thể đoán ra, đó là nhị ca của y.

Y còn chưa thông báo cho nhị ca, ngài ấy đã đến!

Thôi được rồi, chắc là ngài ấy đã để lại thủ đoạn gì đó trên người Từ Hàng.

Thông Thiên không do dự nữa, thông báo cho đại ca.

Vừa thông báo xong, phía sau xuất hiện bóng dáng của Kiều Hạ, nắm đấm siết chặt, đấm về phía tim của Thông Thiên.

Trong mắt Thông Thiên lóe lên một tia không kiên nhẫn, trở tay triệu hồi kiếm Thanh Bình đâm về phía sau!

"Chết!" Phụt!

Lời Kiều Hạ vừa dứt, kiếm Thanh Bình đã xuyên qua lồng ngực nàng.

Khiến nàng không thể tiến thêm nửa phân nào nữa.

Lúc này, hệ thống Vạn Năng cũng cảm thấy có chút không bình thường.

Nhưng lại cảm thấy mọi thứ vẫn đang trong tầm kiểm soát.

Sẽ không gây ra sóng gió gì.

Kỳ lạ!

Hệ thống Vạn Năng lắc đầu, phóng to cảnh tượng túc chủ bị đau, từng chút một hiện ra trước mặt Nguyên Thủy, khơi gợi tình cảm thương xót của Nguyên Thủy đối với nàng.

Tiện thể sửa đổi một chút ký ức về người chồng của túc chủ đã chuẩn bị từ trước rồi gửi vào.

"Xong rồi, tiếp theo có thể đợi hai người này đánh nhau!" Hệ thống Vạn Năng huýt sáo, bắt đầu xem kịch! .....

Kiều Hạ nhìn thanh kiếm xuyên qua cơ thể mình, không hề sợ hãi,

vận dụng toàn bộ sức mạnh, dốc hết toàn lực, một chưởng đánh về phía trước.

Hừ!

Thông Thiên hừ lạnh một tiếng, một cước, Kiều Hạ tuột khỏi kiếm Thanh Bình, thân thể bay về phía sau.

Chương 368

Nguyên Thủy đang đi về phía này, đang tiêu hóa những hình ảnh trong đầu, thấy có thứ gì đó bay tới.

Ý thức chưa kịp phản ứng, cơ thể đã có phản ứng kịp thời.

Một cú nhảy, ôm Kiều Hạ vào lòng.

Kiều Hạ vẫn đang chảy máu thấy Nguyên Thủy, vẻ mặt kích động.

Ngay cả vết thương lớn trên ngực cũng bị nàng bỏ qua vào khoảnh khắc này: "Chồng ơi!!" "Hử... cái quái gì vậy?" Nghe tiếng gọi của người phụ nữ này, Nguyên Thủy phản ứng lại, không nghĩ ngợi gì mà ném thẳng ra!

"A!" Kiều Hạ kinh hãi hét lên, từ độ cao trăm mét rơi xuống.

Bịch bịch!

Sau khi rơi xuống đất, nàng còn nảy lên hai cái rồi mới dừng lại.....

"Chồng ơi, em là Kiều Hạ, em là Kiều Hạ đây!" Kiều Hạ sau khi nảy lên hai ba cái trên mặt đất, vẻ mặt không thể tin nổi, chồng của nàng, người chồng luôn yêu thương nàng, lại không chút do dự ném nàng ra khỏi lòng.

Kiều Hạ gắng gượng đứng dậy, bay về phía Nguyên Thủy.

"Chồng..." Nguyên Thủy mặt đen lại, trầm giọng nói: "Chú ý lời nói của ngươi, nếu còn dám ăn nói hỗn xược, bản tọa sẽ giết ngươi!" Giọng điệu lạnh như băng của Nguyên Thủy, đâm sâu vào trái tim Kiều Hạ, nàng không thể nào ngờ được, người đàn ông luôn yêu thương nàng, sao lại biến thành thế này!

Lúc này, hệ thống Vạn Năng cũng có chút thắc mắc, Nguyên Thủy này đối với phương diện này nghiêm túc đến vậy sao?

Chỉ là một cảnh giới Thánh nhân thôi mà, cũng có thể thoát khỏi ảnh hưởng sức mạnh của nó.

Nội tâm thật kiên định!

Hệ thống Vạn Năng cảm khái, lấy ra hai tấm thẻ. [Túc chủ, chồng và con gái của cô đã mất đi ký ức kiếp trước, hai tấm Thẻ Khôi Phục Ký Ức này, có thể khôi phục ký ức của họ.] "Thì ra là vậy!" Kiều Hạ vui mừng trong lòng, nhìn Nguyên Thủy, thâm tình nói: "Anh chỉ là mất đi ký ức trước đây thôi, chồng ơi, anh chờ nhé, em có hệ thống, nó sẽ giúp anh khôi phục!" "Hệ thống, là thứ gì?" Ánh mắt Nguyên Thủy lóe lên vẻ 'không hiểu', "Bảo nó ra đây gặp mặt!" "Được được được, em sẽ bảo nó ra ngay." Kiều Hạ vội vàng gật đầu, thầm nghĩ trong lòng: 'Hệ thống, ngươi mau ra đây, để chồng ta nhìn thấy ngươi!' Hệ thống Vạn Năng: .....

Mẹ kiếp, thế mà ngươi lại bán đứng ta ra?

Còn bảo ta ra ngoài, ta ra ngoài không phải là tự rước phiền phức, thu hút sự chú ý của Thiên Đạo sao? [Túc chủ, hệ thống và túc chủ là quan hệ cộng sinh, không thể ra ngoài!] Hệ thống Vạn Năng suy nghĩ một lúc, nói tiếp: [Túc chủ có thể để Nguyên Thủy vào trong.] [Như vậy còn có thể đảm bảo tỷ lệ thành công của Thẻ Khôi Phục Ký Ức.] "Vào bằng cách nào?" [Ta sẽ mở một lối đi trên đầu ngươi.] Nghe vậy, Kiều Hạ tiếp tục nhìn Nguyên Thủy, nhẹ nhàng nói: "Hệ thống của em không thể ra ngoài, nhưng anh có thể vào trong." "Nó sẽ giúp anh khôi phục ký ức!" Nói rồi, trên đầu Kiều Hạ tỏa ra một vầng sáng dịu nhẹ.

"Nhị ca!" Thông Thiên xem kịch nửa ngày trời bước tới, đứng bên cạnh Nguyên Thủy.

Muốn ngăn cản Nguyên Thủy đi vào.

Bây giờ đại ca cũng đã đến rồi, ba huynh đệ bọn họ còn không hạ được một cái hệ thống, không cần thiết phải vào trong mạo hiểm.

"Yên tâm!" Khóe miệng Nguyên Thủy nhếch lên một tia lạnh lẽo, không tự tay giết một cái, ngài khó nuốt trôi cục tức này.

Nói xong, Nguyên Thủy hóa thành hồng quang, theo vầng sáng trên đầu Kiều Hạ tiến vào để gặp mặt hệ thống.

Mà lúc này Kiều Hạ, đã bị câu nói 'nhị ca' của Thông Thiên kích động.

Kiếp trước chẳng phải chính tên súc sinh này đã kết bái huynh đệ với chồng nàng, chồng nàng mới không đề phòng hắn, để hắn có cơ hội bắt cóc nàng, dẫn đến cái chết thảm của chồng con sao?

Không ngờ đổi một thế giới, hắn vẫn trở thành huynh đệ với chồng nàng.

Có phải vẫn muốn tìm cơ hội bắt cóc nàng, ngầm hãm hại chồng nàng không?

Vừa nghĩ đến đây, Kiều Hạ hoàn toàn nổi giận, lôi điện ngưng tụ trong nắm tay, bắn thẳng về phía Thông Thiên: "Ngươi còn muốn hãm hại chồng ta!" Thông Thiên đảo mắt một cái, ta có thù với ngươi à?

Tùy tay chộp một cái.

Từ Hàng đang híp mắt xem kịch thì thân hình loạng choạng, bị kéo ra chắn trước mặt Thông Thiên.

Nhìn luồng lôi điện đang lao tới, Từ Hàng vội vàng xua tay: "Ây ây...

ây...

đừng đừng đừng!" "Âm Nhi!" Kiều Hạ hoảng hốt trong lòng, vội

vàng thu hồi sức mạnh.

Nhưng khoảng cách hai bên quá gần, dù đã thu lại, vẫn còn một phần nhỏ sức mạnh lao về phía Từ Hàng!

Oành!

Lôi điện tan đi.

Từ Hàng bình an vô sự hiện ra trước mặt mọi người.

"Cái quái gì thế này?" Từ Hàng muốn khóc mà không có nước mắt, y đang yên lành xem kịch ở bên cạnh, có chọc ghẹo gì các người đâu?

Còn nữa, Thông Thiên sư thúc, pháp lực của ta bị trấn áp người không biết à?

Lại lấy sư điệt ra đỡ đòn, cũng may là người làm ra được.

"Âm Nhi..." Kiều Hạ hoảng hốt lao về phía Từ Hàng, Thông Thiên nhíu mày, đặt Từ Hàng xuống đất.

"Âm..." [Vãi chưởng, ngươi không phải là Nguyên...] Kiều Hạ sắp lao đến chỗ Từ Hàng, trong đầu đột nhiên vang lên giọng của hệ thống.

Ngay sau đó, trước mắt một trận mơ hồ, dung mạo của con gái cũng không ngừng thay đổi vào khoảnh khắc này.

Đợi đến khi đi tới trước mặt Từ Hàng, Kiều Hạ nhìn người con gái xa lạ tuyệt mỹ trước mắt, sắc mặt đại biến: "Ngươi là ai, con gái ta đâu?" "Ta làm sao biết!" Từ Hàng đảo mắt một cái, đứng dậy, hoạt động vai, nhìn Kiều Hạ, suy nghĩ một lúc rồi nói: "Đây là thế giới Hồng Hoang, hệ thống của ngươi đưa ngươi xuyên không, đã thay đổi lục cảm của ngươi, nên ngươi mới nhìn ta thành con gái của ngươi.

Bây giờ ngươi nhìn Thông Thiên sư thúc xem, ông ấy còn là kẻ thù

của ngươi không!" "Hồng Hoang?" Kiều Hạ hoang mang, nhìn về phía Thông Thiên, lần này nhìn lại, bóng người vốn khiến nàng hận không thể uống máu ăn thịt đã biến mất.

Thay vào đó là một gương mặt hoàn toàn xa lạ.

Quay đầu nhìn ba y tá kia, ba y tá cũng thay đổi hoàn toàn.

Kiều Hạ bối rối: "Các người đều không phải, vậy chồng con ta đâu?" "Còn sao nữa, chết rồi!" Từ Hàng đưa tay, con khỉ Kim Nhung mà Kiều Hạ mua cho y bay vào lòng, y vuốt ve bộ lông cho nó.

"Chết rồi?" Nghe lời Từ Hàng, trái tim Kiều Hạ tan nát, vẻ mặt tuyệt vọng bất lực.

Lúc này, Thông Thiên vẫn luôn im lặng đột nhiên có động tác, một sợi tơ từ đầu Kiều Hạ bắn ra, bị Thông Thiên tóm lấy trong tay, sau đó, Thông Thiên biến mất.

Kiều Hạ phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân đỏ rực, từng luồng huyết khí lan tỏa.

Có vẻ như sắp lan ra khắp Hồng Hoang.

"Đây là..." Từ Hàng, Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh bốn người xuất hiện bên cạnh Kiều Hạ, che chắn, chăm chú cảm nhận.

"Tinh huyết Bàn Cổ?

Cấp bậc nào vậy?" "Chắc là nàng ta và cái hệ thống đó đã hoàn toàn cắt đứt liên lạc, nên phong ấn của hệ thống đối với nàng ta đã được giải trừ!" "Nàng ta không chịu nổi toàn bộ sức mạnh của tinh huyết Bàn Cổ, chúng ta giúp nàng ta lấy tinh huyết ra đi!".....

"A!" Bùm!

Trong lúc bốn cô gái đang thảo luận, Kiều Hạ không thể chịu nổi sức mạnh đang không ngừng bành trướng nữa, nổ tung một tiếng.

Hóa thành một màn sương máu.

Ngay sau đó, một viên tinh hạch màu đen lóe lên ánh sáng của các loại nguyên tố.

Vừa hấp thu một tia sương máu, viên tinh hạch màu đen đã không chịu nổi.

Sắp sửa nổ tung.

Bị bốn cô gái Từ Hàng vội vàng lấy ra.

Ngay sau đó, viên tinh hạch màu đen từ từ ngưng tụ.

Sau đó hóa thành một hình người hư ảo, linh khí hội tụ.

Hình người dần dần có thực thể.

Hình bóng trần trụi của Kiều Hạ xuất hiện.

Khí tức cũng tụt xuống cấp độ Thiên Tiên.

Thực lực giảm mạnh, nhưng Kiều Hạ lại vẻ mặt vui mừng, cảm nhận được lượng lớn linh hồn ẩn chứa trong nguyên thần, nước mắt kích động không thể kìm nén.

"Chồng ơi, con gái ơi, thì ra hai người vẫn luôn ở đây!" Dị năng Thôn Phệ của nàng nuốt chửng mọi thứ, năm đó trước khi chồng con chết, đã là dị năng giả, linh hồn và tinh hạch hòa làm một.

Sau đó bị nàng nuốt chửng, linh hồn của chồng và con gái, cũng ngủ yên trong tinh hạch của nàng.

Không chỉ có chồng và con gái, còn có mấy trăm con zombie, và các dị năng giả khác, còn có cả tên súc sinh đã hại chết chồng con nàng.

"Cảnh tượng này xem ra mới khiến người ta vui mừng!" Từ Hàng cười, ngưng tụ sương máu bên cạnh thành bốn giọt tinh huyết.

Trong đó một giọt, lượng ẩn chứa gấp mấy lần ba giọt còn lại.

Giọt tinh huyết này bị Từ Hàng mặt không đổi sắc thu lại.

Ba giọt còn lại chia cho ba người Kim Linh.

Khóe miệng ba cô gái Kim Linh hơi nhếch lên, chỉ là một giọt tinh huyết thôi mà, làm như bọn họ sẽ tranh giành vậy.

Bọn họ bây giờ thân phận Hỗn Độn Chí Bảo tùy tiện cầm chơi, chút tinh huyết nhỏ nhoi này, cũng chỉ được coi là một món bảo vật có chút phẩm cấp.

Không quý giá lắm, hiểu không?

Mang theo vẻ kiêu ngạo, ba cô gái thu lại giọt tinh huyết của mình.

Cùng lúc đó, trong không gian quyết chiến của Thiên Đạo.

Nguyên Thủy lại một lần nữa hóa thân thành Bàn Cổ, đánh cho hệ thống Vạn Năng tơi bời, các loại thủ đoạn liên tiếp tung ra.

Khiến cho hệ thống Vạn Năng không ngừng cầu chết.

Ở một góc của không gian quyết chiến, Thông Thiên nhe răng, nhìn Lão Tử đang ung dung ở bên cạnh, khó chịu nói: "Đại ca, nhị ca mạnh như vậy, có phải huynh đã biết từ lâu rồi không!?" "Cũng vừa mới biết."......

Nửa ngày sau, Nguyên Thủy tóm chết hệ thống Vạn Năng đã bị hành hạ không ra hình người.

Biến trở lại hình dạng ban đầu, chắp tay với Lão Tử và Thông Thiên: "Đa tạ đại ca, tam đệ trợ trận." "Thực lực của ngươi, ta dù không đến, ngươi cũng có thể thắng!" Lão Tử đang quan chiến lắc đầu, trực tiếp xuyên qua thông đạo không gian trở về.

Đang ở nhà luyện đan dược mới, bị tam đệ gọi đến.

Còn tưởng là chuyện gì lớn, kết quả chỉ có vậy!

Cũng không biết lò đan dược lúc này đã luyện hỏng chưa.

Thông Thiên ở bên cạnh cũng bất lực buông tay, y cũng không biết nhị ca mạnh như vậy!

Nguyên Thủy đưa một trong hai món Hồng Mông Linh Bảo của hệ thống Vạn Năng lần này cho Thông Thiên, mỉm cười hài lòng, cuối cùng cũng xử lý được một cái hệ thống.

Chương 369

Gia sản cũng khá phong phú, được rồi.

"Đi thôi, tam đệ, chúng ta cũng ra ngoài!" "Được." Thông Thiên gật đầu, cùng Nguyên Thủy bước ra khỏi không gian Thiên Đạo.

Bên ngoài, bốn người Kim Linh, Vô Đương, Quy Linh, Từ Hàng đang đùa giỡn với con khỉ Kim Nhung.

Thấy Thông Thiên và Nguyên Thủy ra ngoài, vội vàng bái kiến.

Cùng lúc đó, Kiều Hạ cũng nhớ ra Hồng Hoang là một thế giới như thế nào.

Vội vàng thành khẩn xin lỗi.

Nguyên Thủy liếc nhìn một cái, phất tay, thông đạo thế giới U Minh mở ra: "Đứng dậy đi, chịu hình phạt ở mười tám tầng địa ngục ba năm, sau đó đến trại cải tạo của xuyên không giả báo danh là được!" "Đa tạ Thiên Tôn không giết!" Kiều Hạ hành lễ xong, bước vào thông đạo.

Thông Thiên ở bên cạnh trêu chọc: "Nhị ca, huynh không lo nó không chết bị bảng đăng ký của Thiên Đạo ghi lại à!" Sắc mặt Nguyên Thủy hơi cứng lại, nhưng rất nhanh đã khôi phục như cũ: "Bây giờ sư tôn bọn họ không ở đây, quyền hạn nắm giữ Thiên Đạo là chúng ta, sửa lại một chút là được." "Cũng đúng!" Thông Thiên gật đầu.

"Không cần nghĩ nhiều như vậy!" Nguyên Thủy nhìn ba sư điệt và Từ Hàng.

Lấy ra tám món Hỗn Độn Chí Bảo.

"Đến đây, những linh bảo này các ngươi cầm đi chia nhau, chuyện

này đừng truyền ra ngoài!" "Vâng, đa tạ sư bá!" "Đa tạ sư tôn!" Bốn người cười rạng rỡ tiến lên, mỗi người lấy hai món linh bảo.....

Thời gian trôi đi, vạn năm đã qua.

Trong vạn năm này, Hồng Hoang không ngừng có hệ thống và xuyên không giả đến.

Đa số đều xuất hiện với thân phận là đệ tử, huynh đệ, lão hữu, thậm chí là con cái của các vị thần Hồng Hoang.

Nhưng cơ bản lộ mặt không quá ba ngày.

Dấu ấn Thiên Đạo hình thành, sẽ bị các vị thần kích nổ giết chết.

Cũng có những kẻ mãi không lộ mặt, hút lấy một lượng nhỏ bản nguyên.

Nhưng theo thời gian, lượng nhỏ bản nguyên cũng tích tụ thành lượng lớn, hình thành dấu ấn Thiên Đạo.

Bản nguyên của thế giới thật mà hệ thống hút, sẽ bị người phụ trách của thế giới đó phát hiện.

Có kẻ lén lút xử lý, tự mình nuốt trọn, có kẻ giết rồi công bố ra, chia một ít quà cho người khác.

Cùng lúc đó, Nhân tộc Hồng Hoang cơ bản cũng đã tập trung ở khu vực phía đông.

Các vị thần đã hồi sinh tiểu thế giới thời đại Đế Tân đã chuẩn bị từ lâu, dung nhập vào khu vực trung tâm của Nhân tộc phía đông.

Thời đại Đế Tân cũng không hoàn toàn chính xác, chỉ là một thời đại Hạ Kiệt vừa bị diệt, Thương Thang lập nên nhà Thương.

Chỉ là một tiểu thế giới, tự nhiên không có sức mạnh cường đại gì, tất cả thần thoại, đều là sản phẩm của ý niệm thổi phồng không ngừng.

Nhưng xuất hiện ở Hồng Hoang, tự nhiên sẽ không giống.

Thông Thiên vung tay với các đệ tử của mình.

Đi đi, đi truyền bá giáo nghĩa đạo pháp, đệ tử đời thứ hai của Tiệt giáo cũng theo đó vung tay với đệ tử ký danh hoặc đệ tử do mình thu nhận.

Đi đi, truyền bá giáo nghĩa đạo pháp của Tiệt giáo chúng ta.

Cũng cho phép các ngươi thu hai đệ tử.

Thế là, một phần đệ tử ký danh hoặc đời thứ ba của Tiệt giáo, đầu thân vào nhà Thương.

Trong một trăm năm ngắn ngủi, đã mang lại cho nhà Thương sự phát triển tốc độ cao cực lớn, đệ tử Tiệt giáo thấy vậy rời đi, nhà Thương cũng chính thức thể hiện ra thực lực của một quốc gia.

Mấy trăm năm thời gian, nhà Thương trở thành lãnh tụ của các bộ lạc, vương quốc lớn nhỏ của Nhân tộc Hồng Hoang.

Nhà Thương đại hưng!

Nhưng Thương Đại Vương lại không thể trường sinh, trong thời đại mà ai ai cũng có thể sống nghìn năm này, ai cũng là tướng đoản mệnh, vương vị chỉ có thể truyền từ đời này sang đời khác.

Cùng lúc đó, các vị thần cũng lại một lần nữa tổ chức tụ họp, thảo luận về kịch bản cũng như thân phận của mỗi người.

Sau đó, sau khi thương lượng xong, mỗi người tự giải tán.....

Trên đảo Kim Ngao, Đa Bảo ngáp một cái, đi về phía Bích Du Cung.

"Đại sư huynh, chờ ta với!" Trường Nhĩ chạy nhanh đến theo sau Đa Bảo.

Nhìn thấy Trường Nhĩ, Đa Bảo mang theo một chút cảm khái: "Trường Nhĩ à, những năm qua khổ cho ngươi rồi!" "Đại sư huynh, Trường Nhĩ không khổ, còn cảm thấy rất may mắn." Trường Nhĩ lắc đầu nói.

"Hảo sư đệ, sư huynh thấy ngươi sắp đột phá rồi, đợi một thời gian nữa, ta sẽ cho ngươi nghỉ phép, nghỉ ngơi cho thật tốt!" Nghe lời của Trường Nhĩ, Đa Bảo hài lòng gật đầu.

Trong những năm này, xuyên không giả đến Tiệt giáo đương nhiên là nhiều không kể xiết.

Trừ những kẻ bị cưỡng ép nhét ký ức.

Các loại xuyên không giả hệ thống khác không hút bản nguyên, không chủ động bại lộ, y cũng hết cách, không phát hiện được.

Thế là, lúc này, tác dụng của Trường Nhĩ đã được thể hiện ra.

Cứ đi dạo một vòng, thể hiện một chút bản tính.

Một lát sau là có thể dụ ra một cái hệ thống.

Tuy đa số là hệ thống sơ cấp, nhưng y cũng vui.

Đây là thứ tốt để mở rộng bộ sưu tập chủng loại của Đa Bảo Bảo Khố, y sao lại chê bai.

Mà Trường Nhĩ, nghe lời của Đa Bảo cũng cười rộ lên, nghỉ phép tốt quá, gần đây y ít nhất trăm năm chết một lần, có lúc còn chưa kịp phản ứng đã chết.

Thậm chí còn chết liên tục.

Cũng rất mệt!

Hơn nữa đại sư huynh đã cho nhiều bồi thường như vậy, y cũng sắp đột phá rồi, quả thực nên nghỉ ngơi.

Đúng lúc này, khi hai người sắp đến Bích Du Cung, phía trước không biết từ khi nào, đã xuất hiện thêm một con sông.

"Ồ, có chút thú vị, sao Bích Du Cung lại có thêm một con sông!" Đa Bảo cười ha hả, ngang nhiên đổi một con sông xung quanh Bích Du Cung như vậy, đây là có cá lớn đến.

"Sư đệ, đi xem thử!" Đa Bảo nói.

"Vâng, sư huynh!" Trường Nhĩ gật đầu, nghênh ngang bay xuống mặt đất, quan sát con sông này.

Con sông này không lớn, rộng cũng chỉ vạn mét.

Dài thì, thiên ức quang niên, vừa vặn bao quanh Bích Du Cung.

Nước cũng có chút linh khí, trong sông cũng có các loại linh ngư chưa khai trí.

Trường Nhĩ không nghĩ nhiều, trực tiếp nhảy xuống sông.

Ùm!

Sau đó bắt đầu bơi lội vui đùa.

Chơi cả một ngày, cũng không thấy có động tĩnh gì.

"Chán quá!" Trường Nhĩ lắc đầu, tiện tay lấy một cây gậy đâm chết một con cá.

Bay lên không trung trên sông bắt đầu nướng cá.

Cùng lúc đó, ở một nơi nào đó dưới đáy sông, một thiếu niên tóc trắng, đầu quả dưa, mặc trường bào lam trắng, mắt híp mơ màng ngồi dậy từ đáy biển: "Ta đang ở đâu đây?" [Đinh, chúc mừng túc chủ xuyên không đến Hồng Hoang, Hệ thống Hà Thần trói buộc thành công.] "Hồng Hoang!!" Tô Khán kinh hãi hét lên, hắn lại xuyên không đến Hồng Hoang.

Trong nháy mắt, Tô Khán nghĩ đến Nữ Oa, Hậu Thổ, Thường Hi..... các vị nữ thần.

Khiến cho Tô Khán cười ngây ngô, khóe miệng chảy ra chất lỏng không rõ.

Hồi lâu, Tô Khán mới tỉnh lại từ cơn mơ mộng.

"Hệ thống, ngươi là hệ thống gì?" [??] Hệ thống Hà Thần câm nín, hóa ra chỉ nghe được nửa câu đầu của ta thôi à.

Lúc tuyển chọn sao không chú ý, tên túc chủ này đã háo sắc đến mức cao thâm như vậy.

Tùy tiện nói một câu Hồng Hoang, những người này ngươi còn không biết mặt mũi ra sao.

Cũng có thể YY, lợi hại! [Túc chủ, ta là Hệ thống Hà Thần!] "Cái quái gì?!" Tô Khán hét lớn, mặt lộ vẻ bất mãn, "Ta đã xuyên không đến Hồng Hoang, ngươi lại bắt ta làm Hà Thần;" "Nhảm nhí à?" "Mau đổi đi, đổi cho ta cái hệ thống chinh phục nữ thần Hồng Hoang!" [Phát hiện túc chủ bất kính với hệ thống, hệ thống rất hài lòng với thái độ không biết sợ này của túc chủ.

Thưởng cho túc chủ dịch vụ thiến trọn gói mang tính nhân quả!] Hệ thống Hà Thần cười lạnh, một con dao nhỏ được lấy ra từ không gian.

Bay đến hạ bộ của Tô Khán.

Dao nhỏ xuất kích!

Ta cắt.

Tô Khán lập tức cảm thấy hạ bộ đau nhói, phát ra tiếng la hét thảm thiết xé lòng.

"A!!" [Phát hiện túc chủ bị thương, hệ thống tự động giúp túc chủ

hồi phục.] [Đinh, tiếp tục tiến hành phần thưởng thiến trọn gói.] Hệ thống Hà Thần cười nham hiểm, bắt đầu thực hiện các kiểu cắt khác nhau.

Ta cắt dọc, ta cắt ngang.

Ta cắt chéo.....

Ta phục hồi rồi lại cắt tiếp!

Ta cắt từng chút một.

Hệ thống Hà Thần cắt loạn xạ, khiến Tô Khán không ngừng hét lên trong đau đớn và phẫn uất.

"A!!" "Không... ta sai rồi!" "Hệ thống ba ba ta sai rồi!" "Tha cho con, ba ba tha mạng!".....

Một lúc sau, Thường Nhĩ Ngư đã bị nướng chín một nửa.

Mà dưới đáy biển, Hà Thần hệ thống đã tiến hành đủ các loại chiêu trò thiến Tô Khán, giọng của hắn đã dần chuyển sang tông ẻo lả.

Cuối cùng, Hà Thần hệ thống đặt một đạo cấm chế, khiến Tô Khán hoàn toàn không mọc lại được nữa, rồi mới kết thúc hình phạt!

"Cuối cùng cũng xong!" Tô Khán thở phào nhẹ nhõm.

Chương 370

Cảm giác đại bảo bối vừa mất đi lại hồi phục, thật sự là trong thống khổ lại xen lẫn cả vui mừng lẫn bi thương. 【Túc chủ, còn muốn đổi hệ thống không?】 Giọng nói âm u của Hà Thần hệ thống vang lên.

Khiến Tô Khán vội vàng ôm lấy đại bảo bối của mình.

"Không đổi nữa, không đổi nữa!" 【Biết điều rồi đấy.】 Hà Thần hệ thống lắc đầu, nó vẫn thích dáng vẻ kiêu ngạo bất tuân lúc nãy của túc chủ hơn.

Hay là xóa ký ức rồi làm lại một lần nữa nhỉ?

Thôi bỏ đi, việc chính quan trọng hơn! 【Túc chủ, ta gửi thông tin xuyên việt cho ngươi, gói quà tân thủ cũng gửi cho ngươi luôn.】 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được gói quà lớn tân thủ, Hà Thần Chi Lực, Hà Thần Lĩnh Địa.】 Ùng!

Một lượng lớn ký ức hiện ra trong đầu, ánh mắt Tô Khán không ngừng biến đổi, cuối cùng, hắn thở ra một hơi dài.

Thì ra là vậy!

Hắn đã xuyên việt thành một Hà Linh được thai nghén trong sông Bích Du, bao quanh Bích Du Cung trên đảo Kim Ngao.

Bích Du Cung, chẳng phải là địa bàn của Thông Thiên sao, vậy nên hắn cũng được tính là phe Tiệt giáo.

Thông tin này khiến Tô Khán khẽ gật đầu, là một người xuyên việt, đương nhiên hắn biết chuyện của Thông Thiên.

Trọng tình trọng nghĩa, một mình đấu bốn Thánh.

Giáo lý cũng khiến người ta cảm thấy thân thiết.

Không giống như Lão Tử và Nguyên Thủy, toàn đi hố anh em ruột của mình.

Thật đáng xấu hổ!

Tô Khán lắc đầu, hắn khinh nhất chính là hai người này.

Người khiến hắn kính phục nhất chính là Thông Thiên, tiếc là quá trọng tình cảm, mấy lần nhẫn nhịn hai vị huynh trưởng của mình.

Cuối cùng lại có kết cục thê thảm.

Aizz!

Tô Khán thở dài, cảm thấy bất bình thay cho Thông Thiên, nhưng ngay sau đó lại cười lên.

“Lần này có ta ở đây, dựa vào tài trí thông minh của ta, còn sợ Thông Thiên thất bại sao?” “Xem gói quà tân thủ là gì trước đã.” Tô Khán mang theo vẻ mong đợi, kiểm tra gói quà tân thủ mà hệ thống thưởng.

Một lúc lâu sau, Tô Khán mới hoàn hồn lại.

Vãi chưởng, vãi chưởng!

Bá đạo vậy sao!

Đây chẳng phải là Hà Thần trong khái niệm truyền thuyết sao?

Hà Thần Chi Lực, đúng như tên gọi, là năng lực cường hóa những vật phẩm bị rơi xuống sông.

Hà Thần Lĩnh Địa, ít nhất những nơi có chữ "hà" (sông), đều có thể trở thành địa bàn của mình.

Ở trong sông, mình miễn nhiễm với mọi sát thương.

Tương đương với việc, nếu mình mang theo một con sông bên

người, thì sẽ vô địch!

Trâu bò, trâu bò!

Tô Khán vô cùng kích động, may mà không đổi hệ thống, nếu đổi chắc hắn phải hối hận chết mất!

Đúng lúc này, Hà Thần hệ thống nhìn con cá Thường Nhĩ sắp chín trên không, suy nghĩ một lát, rồi ban hành nhiệm vụ: 【Đinh, phát hiện có sinh linh phía trên túc chủ đang giết hại cá trong sông Bích Du, đồng thời vứt rác bừa bãi xuống sông, mời nhanh chóng đến ngăn cản.】 "Ở trên!" Tô Khán ngẩng đầu, dễ dàng nhìn thấy Thường Nhĩ đang nhóm lửa nướng cá trên không.

Ánh mắt hắn ngưng lại, tuy hắn vừa mới xuyên việt, nhưng lúc tiền thân còn đang được thai nghén, mỗi lần đệ tử Tiệt giáo đến Bích Du Cung nghe đạo đều phải đi qua sông Bích Du.

Hắn biết rõ tướng mạo của tất cả mọi người trong Tiệt giáo.

Gã này, chẳng phải là con thỏ chết tiệt Thường Nhĩ Định Quang Tiên sao.

Kẻ được Thông Thiên vô cùng tin tưởng, khi Thông Thiên đại bại ở Vạn Tiên Trận, đã giao cho hắn Lục Hồn Phiên, niềm hy vọng lật kèo cuối cùng.

Kết quả con thỏ chết tiệt này lại trực tiếp phản bội, dập tắt hy vọng cuối cùng của Thông Thiên.

Đúng là kẻ phản bội lớn nhất Hồng Hoang.

"Đáng giết!" Sát ý dâng lên trong lòng Tô Khán, hắn nhìn Thường Nhĩ đang nướng cá, nở một nụ cười kỳ quái, có trò vui rồi...

"Cá nướng này, thơm thật!" Thường Nhĩ đưa con cá nướng lên mũi, hít nhẹ một hơi, không khỏi cảm thán.

Sau đó hắn tùy tiện lấy ra hai loại gia vị hái bừa, rắc lên trên.

Trong đó, hơn một nửa đều rơi vãi xuống dòng sông bên dưới.

Thường Nhĩ liếc nhìn một cái, rồi lắc đầu.

Xem ra nhất thời sẽ không lộ diện, thôi, không chơi với nó nữa.

Nhìn về phía đại sư huynh đang ngủ ở xa, Thường Nhĩ gọi: "Đại sư huynh, cá chín rồi." Đa Bảo mở mắt, thong thả đi về phía Thường Nhĩ.

Thường Nhĩ cẩn thận đặt một con cá nướng lên chiếc lá, hai tay đưa cho Đa Bảo.

"Đại sư huynh, mời!" "Được." Đa Bảo gật đầu, nhận lấy cá nướng.

Thường Nhĩ vừa buông tay, đột nhiên cảm thấy pháp lực của mình không còn trôi chảy.

Sắc mặt hắn biến đổi, không thể đứng vững trên không, người ngửa ra sau, vừa vặn đụng phải ngọn lửa trên không.

Cả hai cùng rơi xuống dưới.

Phõm!

"Ơ..." Đa Bảo một tay bưng cá nướng, một tay cầm đũa, chớp mắt nhìn xuống dòng sông bên dưới.

Cái quái gì vậy?

Tiên nhân mà cũng có chuyện đứng không vững rơi từ trên trời xuống sao?

Mấy hệ thống bây giờ, ngày càng coi bọn họ là đồ ngốc để đùa giỡn.

Dám làm như vậy, xem ra đẳng cấp của hệ thống này không thấp.

Đa Bảo lắc đầu, gắp một miếng thịt cá lớn bỏ vào miệng, khẽ gật đầu.

Phải công nhận, tay nghề nướng của Thường Nhĩ cũng không tệ.

Mang theo cá nướng, Đa Bảo thong thả bay đến mặt sông.

Nhìn dòng nước trong vắt thấy đáy, Đa Bảo nhìn quanh một lượt, cũng không phát hiện Thường Nhĩ ở đâu.

Bất đắc dĩ, Đa Bảo thử gọi: "Thường Nhĩ, Thường Nhĩ!" "Thường Nhĩ ngươi có ở đó không?" Gọi hai tiếng, Thường Nhĩ cũng không trả lời, lúc này, Đa Bảo cảm ứng được chân linh của Thường Nhĩ đã quay về trong Thiên Đạo.

Thường Nhĩ chết rồi!

Thật dứt khoát!

Đa Bảo thầm lắc đầu, trước tiên thông báo cho Thường Nhĩ đừng vội hồi sinh, sau đó nhìn dòng sông này, tiện tay đánh ra một tiểu pháp thuật.

Ầm!

Sóng nước vạn trượng cuộn trào.

Phõm!

Ngay sau đó, một thiếu niên xuất hiện từ trong sông.

Đôi mắt Đa Bảo híp lại, gã này, sao trông không giống người xuyên việt?

Mái tóc màu bạc trắng, y bào màu xanh lam trắng.

Đôi mắt híp lại như không mở nổi, trông vô hại.

Đặc biệt là giọng nói tiếp theo, Đa Bảo suýt nữa không nhịn được mà xử hắn.

“Đa Bảo trẻ tuổi yêu, ngươi đánh thức ta ngủ có việc gì không yêu?” Giọng nói ẻo lả của Tô Khán vang lên.

Trong nháy mắt, Đa Bảo nổi hết da gà, ánh mắt nhìn Tô Khán cũng có chút kỳ quái.

Gã này không lẽ là lão gay mà đám xuyên việt giả hay nói tới?

Nếu vậy, phong cách khác biệt hắn cũng có thể hiểu được.

Nghĩ ngợi một lát, Đa Bảo mở miệng hỏi: “Ngươi là ai?” “Ta là Hà Thần yêu!” Tô Khán híp mắt đáp.

“Ngươi là Hà Thần, vừa hay.” Đa Bảo khẽ gật đầu, nói: “Vừa nãy hình như có một người rơi xuống sông, có thể giúp ta vớt lên được không?” “Có người rơi xuống sông sao?” Tô Khán gãi đầu, tiếp tục nói: “Đa Bảo trẻ tuổi yêu, vừa nãy trong sông không có người rơi xuống, chỉ có thỏ rơi xuống thôi.” “Không sai, chính là thỏ.” Đa Bảo gật đầu, “Xin hãy giúp ta mang nó lên, cảm ơn!” “Được thôi yêu, Đa Bảo trẻ tuổi, xin chờ một lát!” Giọng ẻo lả của Tô Khán nói xong, liền lặn xuống sông.

Để lại Đa Bảo đứng tại chỗ suy tư...

Dưới đáy sông, một ngọn lửa đỏ, một ngọn lửa bạc, một ngọn lửa vàng đang cùng nhau nướng một con thỏ đã lột da, Tô Khán xuất hiện ở đây.

Ngửi một hơi, hắn cười híp mắt nói: “Thơm quá yêu!” Ngay khoảnh khắc Thường Nhĩ rơi xuống sông, hắn đã cường hóa ngọn lửa của Thường Nhĩ thành hai ngọn lửa vàng và bạc cho hắn lựa chọn.

Tiếc là Thường Nhĩ tham lam lại chọn ngọn lửa vàng.

Một đứa trẻ không thành thật, dĩ nhiên không nhận được phần thưởng của hắn.

Cả ba ngọn lửa đều là của hắn.

Cho nên hắn đã dùng ba ngọn lửa thiêu chết Thường Nhĩ tham lam.

"Bây giờ, đến lúc để Đa Bảo trẻ tuổi đưa ra lựa chọn rồi yêu!" Tô Khán nói xong, bản thân và con thỏ đã nướng chín biến mất không thấy...

Ầm!

Mặt sông, dòng nước ngút trời dâng lên.

Dưới sự chứng kiến của Đa Bảo, vị Hà Thần kia mang theo ánh sáng thần thánh, bước ra từ trong sông, chậm rãi đi về phía mình.

Đến gần, vị Hà Thần này xòe hai tay, giọng nói ẻo lả vang lên: "Đa Bảo trẻ tuổi yêu, ngươi đánh rơi, là con thỏ nướng bình thường đã chín này?

Hay là con thỏ cấp Chuẩn Thánh đã chín này?

Chương 371

Hay là con thỏ nướng cấp Thánh Nhân này đây?" ...

Đa Bảo kinh ngạc nhìn ba con thỏ đang tỏa hương thơm ngào ngạt.

Hệ thống này... có vẻ khá thú vị đây?

Nghĩ ngợi một lát, Đa Bảo chắp tay nói: "Hà Thần, ta đánh rơi là một con thỏ còn sống, đó là sư đệ của ta." Ta biết mà, chẳng phải là ba con trước mắt đây sao?

Tô Khán thầm cười, híp mắt, tiếp tục dùng giọng điệu ẻo lả: "Đa Bảo trẻ tuổi yêu, ngươi đánh rơi, là con thỏ bình thường đã chín này?

Hay là con thỏ Chuẩn Thánh đã chín này?

Hay là, con thỏ Thánh Nhân đã chín này đây?" Đa Bảo cũng híp mắt lại, gã này có phải bị hạn chế gì không?

Đa Bảo không ngừng suy nghĩ giữa ba lựa chọn, cuối cùng, hắn nói: "Ta đánh rơi con thỏ bình thường đã chín này." "Đứa trẻ thành thật, đã như vậy, thì cả ba con thỏ này đều cho ngươi nhé!" Tô Khán cười híp mắt đưa ba con thỏ đến trước mặt Đa Bảo, sau đó lặn xuống sông.

Để lại Đa Bảo và ba con thỏ thơm nức.

Đa Bảo xé một miếng thịt thỏ cấp Thánh Nhân, kiểm tra một chút rồi bỏ vào miệng.

Nhai hai cái, mắt hắn sáng lên: "Là thật!" Được tạo ra từ bản nguyên thế giới, ăn vào không có hại.

Vậy có nghĩa là...

Đa Bảo nhìn về phía dòng sông này, suy nghĩ một lát, lấy ra Đa Bảo Tháp.

"Biu" một tiếng ném ra ngoài.

Phõm!

Đa Bảo Tháp chìm xuống đáy sông.

Đa Bảo vứt hai con thỏ trong tay, chỉ giữ lại con thỏ cấp Thánh Nhân, bẻ một cái đùi thỏ ra gặm... ... 【Đinh, chúc mừng túc chủ tặng đi ba con thỏ, phần thưởng ngẫu nhiên bắt đầu.】【Đinh, chúc mừng túc chủ vận may bùng nổ, thưởng vật phẩm tương tự là ba con thỏ.】 "Hời to rồi yêu!" Tô Khán giọng ẻo lả nói, trong lòng mừng như điên, thế này mới sướng chứ!

Dễ dùng hơn các hệ thống khác nhiều.

Mới bắt đầu thôi mà đã có được thịt thỏ cấp Thánh Nhân.

Vô địch, cảm giác như trong tầm tay!

Tô Khán đang cảm khái, lấy ra thịt thỏ cấp Thánh Nhân, há miệng cắn mạnh vào cái đùi sau.

Rắc!

"..." Tô Khán sững sờ, từ từ nhả miệng ra, hai hàm răng của hắn đang cắm ngay ngắn trên cái đùi sau.

Máu tươi từ từ chảy xuống khóe miệng.

Cảm giác tê dại dần tan đi, đau đớn, dần dần xuất hiện.

"Oao~~" Tô Khán ôm miệng, đau đến chảy nước mắt.

Cái quái gì thế này?

Cứng thế.

Hàm răng của hắn!

Đau quá!

Tô Khán đau đớn lăn lộn trên đất.

Hà Thần hệ thống cười một lúc lâu mới giúp Tô Khán hồi phục. 【Đinh, phát hiện túc chủ bị thương, đang hồi phục thương thế.】 Ngay sau đó, hai hàm răng trên đùi thỏ bay trở lại miệng Tô Khán, từ từ dung hợp hồi phục.

Cơn đau của Tô Khán cũng ngừng lại.

"Một con thỏ nướng, ta lại không ăn nổi." Tô Khán cạn lời, cất con thỏ cấp Thánh Nhân đi.

Hắn cũng không thử hai con thỏ còn lại.

Hắn chìm vào suy tư, "Tuy mình bây giờ có thể đi ngang trong Hồng Hoang, nhưng lại chẳng giết được ai, nhược điểm quá rõ ràng." Tu vi thật sự quá yếu, cắn một miếng thức ăn cũng có thể làm răng mình đau điếng.

Giết được Thường Nhĩ cũng là nhờ vào lửa, mà mấu chốt là ngọn lửa đó chỉ dùng một lần, bây giờ đã tắt.

Hiện tại, mình chẳng đánh lại ai, cũng chẳng giết được ai.

"Thế này không được." Tô Khán cạn lời, lỡ gặp phải kẻ ác tâm như Thường Nhĩ, đánh không chết, chẳng phải là tự tìm phiền phức sao?

"Linh bảo, công pháp." Tô Khán lẩm bẩm, đột nhiên, một vật phẩm mờ ảo từ trên trời rơi xuống, Tô Khán còn chưa kịp nhìn rõ, nó đã rơi trúng đầu hắn.

"Á!" Một cú va đập mạnh vào đầu khiến Tô Khán la thảm, nhưng may là không gây ra thương tích trí mạng, chỉ bị thủng một lỗ lớn mà thôi.

Tô Khán nhặt vật phẩm không rõ đã đập vào mình lên, nhìn lên trời, chửi: "Thằng mẹ nào vứt rác bừa bãi thế, có chút ý thức công cộng nào không, đập trúng người ta biết không?" 【Đinh, phát hiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo Đa Bảo Tháp, thuộc vật phẩm thất lạc, mời túc chủ nhanh chóng tiến hành kiểm tra và trả lại cho chủ nhân.】 "Cực phẩm Tiên thiên linh bảo!" Tô Khán giật mình, sự tức giận bị xua tan sạch sẽ, hắn nhìn tòa tháp vàng trong tay.

Trong lòng vui sướng.

Lại là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Nghe tên là biết do Đa Bảo ném rồi!

Tuyệt quá!

Tô Khán mừng thầm, đang sầu vì thực lực bản thân quá yếu, không có thủ đoạn tấn công.

Cái Đa Bảo Tháp này đến rất đúng lúc, phần thưởng của hệ thống thường là vật phẩm tương tự.

Nói cách khác, đợi khi kiểm tra Đa Bảo xong, hắn ít nhất có thể nhận được một Cực phẩm Tiên thiên linh bảo.

Thủ đoạn tấn công của hắn có thể được bù đắp rồi.

Tô Khán vui vẻ dùng Hà Thần Chi Lực phân tách ra hai tòa tháp vàng và bạc cấp cao hơn.

Hồi phục cái lỗ lớn trên đầu, hắn lao ra mặt sông... ...

Ầm!

Bên này, Đa Bảo vẫn quay lưng về phía sông, ăn thịt thỏ.

Đột nhiên, sau lưng truyền đến tiếng động lớn.

Nước bắn lên người hắn, Đa Bảo quay lại nhìn.

Sóng nước ngút trời lại dâng lên, vị Hà Thần híp mắt kia lại xuất hiện từ trong nước, đi về phía hắn.

Đến bên cạnh, dưới ánh mắt của Đa Bảo đang cầm đùi thỏ, Tô Khán xòe hai tay: "Đa Bảo trẻ tuổi yêu, ngươi đánh rơi là tòa tháp vàng Hỗn Độn này.

Hay là tòa tháp bạc Tiên Thiên này, hay là cái này... tòa tháp mạ vàng bình thường này đây?" Đa Bảo ngơ ngác nhìn ba tòa tháp tỏa ra khí tức bảo vật, cắn mạnh một miếng đùi thỏ trong tay.

Ba tòa tháp này, đều không phải của hắn, tòa tháp ban đầu, đã bị hệ thống này thu lại rồi.

Chắc là dùng để rút bản nguyên, nhưng vẫn chưa bắt đầu.

Đa Bảo nuốt miếng thịt thỏ, nói: "Hà Thần, ta đánh rơi là tòa tháp mạ vàng này!" "Đứa trẻ thành thật yêu!" Giọng ẻo lả của Tô Khán lại vang lên, hắn thèm thuồng liếc nhìn miếng thịt thỏ trong tay Đa Bảo.

Sao mình lại không cắn nổi nhỉ?

Tô Khán thầm thở dài, đưa cả ba tòa tháp cho Đa Bảo.

"Đây là phần thưởng của Hà Thần cho sự thành thật của ngươi yêu, Đa Bảo trẻ tuổi yêu, chúng ta lần sau gặp lại!" Nói rồi, sóng nước sau lưng Tô Khán dần dần lặng xuống, Tô Khán cũng dần chìm xuống đáy sông... ...

"Cực phẩm Tiên thiên linh bảo, Tiên thiên chí bảo, Hỗn độn linh bảo." Đa Bảo kiểm tra từng tòa tháp một, sau đó thu lại.

Hắn nhìn xuống dòng sông dưới chân.

Tỉnh rồi, đến lúc đi săn!

Ánh mắt Đa Bảo lóe lên tia hồng quang, hắn gửi một tin nhắn cho Đại Nghệ.

Sau đó đứng dậy, vội vã chạy về Bích Du Cung.

Đến Bích Du Cung, không gặp ai cả, hắn đứng ngây ra khoảng hai phút rưỡi, rồi đi ra, mang theo nụ cười kích động đi về phía sông Bích Du.

Trong U Minh thế giới mới được xây dựng ở Hồng Hoang, Đại Nghệ đang vật tay với Hình Thiên.

Các Đại Vu xung quanh đang hò hét cổ vũ.

Đột nhiên, Đại Nghệ hơi sững lại, rồi hét lớn một tiếng: "Hình Thiên!" "Sao vậy?" Hình Thiên đang chuẩn bị dồn sức một lần, giật mình, nhìn Đại Nghệ, lẽ nào hắn biết mình chuẩn bị bộc phát?

Nhưng ngay sau đó, cơ bắp cánh tay Đại Nghệ cuồn cuộn, đột ngột tăng lực.

"Vãi chưởng!" Hình Thiên còn chưa kịp phản ứng, cánh tay phải đã bị Đại Nghệ đè bẹp.

"Ngươi thua rồi, một nguyên hội sau nhớ gọi ta là đại ca!" Đại Nghệ nói xong, để lại Hình Thiên đang ngơ ngác và tức giận, biến mất không thấy... ...

Đại lục Hồng Hoang, Đại Nghệ vừa ra khỏi U Minh thế giới đã dừng lại, xem xét bản thân, lắc đầu: "Không được, phải đổi thân phận!" Nói xong, Đại Nghệ xuất hiện trên Thái Âm Tinh, dùng cây Nguyệt Quế dựng cho mình một căn nhà.

"Ta là Hạo Cương, dùng rìu là Khai Thiên Phủ tàn phá cũng không quá đáng chứ nhỉ?" Đại Nghệ lấy ra một chiếc Khai Thiên Phủ tàn phá miễn cưỡng được xếp vào Hỗn Độn linh bảo.

Hắn đeo nó sau lưng, bay về phía đảo Kim Ngao.

Nửa đường, Đại Nghệ lại dừng lại.

“Rìu đã là Khai Thiên Phủ, ta có tinh huyết Bàn Cổ và tinh huyết Vu tộc cũng hợp lý chứ nhỉ?” ...

Dưới đáy sông Bích Du, Tô Khán đang ôm cái Đa Bảo Tháp cấp Tiên thiên chí bảo mà liếm.

Còn trên sông, Đa Bảo đeo bốn thanh đại kiếm sát khí đằng đằng, bên hông còn treo một thanh kiếm xanh tinh xảo sắc bén.

Chương 372

"Sư tôn à, người đã là đại năng Thiên Đạo Cảnh rồi, chắc chắn không thèm mấy món bảo vật này, con đành miễn cưỡng, giúp người giải quyết mấy món đồ này vậy!" Đa Bảo sờ thanh Thanh Bình Kiếm trong tay, cười hắc hắc, tiện tay sờ một cái, thanh Thanh Bình Kiếm này đã trở thành thế giới chi bảo được Hồng Hoang thai nghén.

Sau đó hắn ném thẳng xuống sông.

Đa Bảo nhìn dòng sông trong vắt, ngay khoảnh khắc thanh kiếm chìm xuống, hắn đã không còn nhìn thấy nó nữa, cũng không thể cảm nhận được vị trí của vị Hà Thần kia, nhưng có một điều hắn biết, đó là, Thanh Bình Kiếm sẽ bị hệ thống kéo đi... ...

"Tiên thiên chí bảo, hắc hắc hắc!" Dưới đáy sông, Tô Khán vẫn đang cười ngây ngô, còn Hà Thần hệ thống, đã chú ý đến Đa Bảo trên mặt sông, đặc biệt là khi nhìn thấy bốn thanh đại kiếm sau lưng Đa Bảo.

Hà Thần hệ thống thật sự kinh ngạc.

Không ngờ ngộ tính của Đa Bảo này lại cao như vậy, quyết tâm cũng lớn như vậy.

Tru Tiên Tứ Kiếm, Thanh Bình Kiếm.

Nó còn tưởng Đa Bảo sẽ quay về mời Thông Thiên đến ném đồ.

Không ngờ Đa Bảo lại trực tiếp trộm hết hàng hiệu của Thông Thiên mang đến.

Thật là đỉnh!

Đợi Thông Thiên đến, chắc cũng chẳng còn đồ gì tốt để ném nữa nhỉ?

Nghĩ vậy, Hà Thần hệ thống hút thanh Thanh Bình Kiếm mà Đa Bảo ném xuống.

Thông Thiên ra sao nó không quan tâm, nó đến để hủy diệt thế giới, chứ không phải cứu trợ người nghèo.

Sau khi thu thập đủ bảo vật của thế giới này, tất cả sinh linh đều phải chết.

Quá trình ra sao, nó có gì phải để ý.

Phụt!

"Oao~!" Thanh Bình Kiếm bay đến, dưới sự khống chế của Hà Thần hệ thống, thuận lợi xuyên qua đầu Tô Khán từ trên xuống dưới.

Khiến Tô Khán đang ôm Đa Bảo Tháp đau đớn la hét.

Hà Thần hệ thống cười hắc hắc, thu thanh Thanh Bình Kiếm này lại, đổi thành một thanh kiếm y hệt.

Sau đó lại lôi ra hai thanh kiếm cấp cao hơn, đặt vào không gian dự phòng, bắt đầu nói: 【Đinh, phát hiện túc chủ bị thương, đang hồi phục.】 Phụt một tiếng, thanh kiếm được rút ra khỏi đầu Tô Khán, sau đó vết thương của hắn từ từ hồi phục. 【Đinh, phát hiện Cực phẩm Tiên thiên linh bảo Thanh Bình Kiếm, thuộc vật phẩm thất lạc, mời túc chủ nhanh chóng tiến hành kiểm tra.】 "Thanh Bình Kiếm!" Tô Khán chộp lấy thanh kiếm cắm trên đầu mình, chửi ầm lên: "Mẹ nó Thông Thiên, đồ đệ nhà ngươi dùng tháp đập ta, ngươi lại dùng kiếm xiên ta, hai thầy trò các ngươi đúng là một cặp!" "Tức chết ta rồi!" Tô Khán tức không nhẹ, quay sang hỏi hệ thống: "Hệ thống, nếu ta không trả thì sao?" 【Sẽ tiến hành trừng phạt túc chủ, đồng thời ba lần sử dụng Hà Thần Chi Lực tiếp theo sẽ không nhận được phần thưởng.】 "Đệt." Tô Khán chửi thề, không cam tâm hỏi: "Nếu trả lời đúng, ta chỉ đưa một món được không?" 【Đẳng cấp Hà Thần của túc

chủ không đủ, cần nâng cấp lên Cao cấp Hà Thần mới có quyền lựa chọn tùy ý, đẳng cấp Hà Thần hiện tại của túc chủ là 'Thực tập'.】

"Mẹ nó!" Tô Khán bất đắc dĩ, mang theo Thanh Bình Kiếm bơi lên mặt sông.

"Vương bát đản Thông Thiên, vứt rác bừa bãi, uổng công lão tử trước đây ấn tượng tốt về ngươi như vậy!" ...

Ầm!

Nước lại dâng lên, dưới ánh mắt của Đa Bảo, vị Hà Thần lấp lánh ánh kim tiền kia xuất hiện từ trong nước, gãi đầu nhìn trái nhìn phải.

Cuối cùng, đôi mắt híp lại dừng trên người mình.

Sau đó, chậm rãi bước đến.

"Đa Bảo trẻ tuổi yêu, có phải ngươi làm rơi đồ không?" "Đúng vậy, Hà Thần." Đa Bảo gật đầu, thúc giục: "Ngươi mau hỏi câu hỏi đi." Tô Khán: ...

Mẹ kiếp!

Hóa ra thằng nhóc Đa Bảo này đã nắm được tinh túy Hà Thần của hắn!

Tô Khán cạn lời, còn tưởng là Thông Thiên, hóa ra vẫn là thằng nhóc Đa Bảo này, mà xem bộ dạng này.

Hoàn toàn coi hắn là cừu để vặt lông.

Bốn thanh kiếm sau lưng gã này, Tô Khán nhìn thấy, khóe miệng giật giật, thứ đó là Tru Tiên Tứ Kiếm đúng không?

Gã này là đại đệ tử của Thông Thiên, chắc chắn là dựa vào sự tin tưởng của Thông Thiên để trộm rồi?

Nhưng cầm mấy thứ này là có ý gì?

Chẳng lẽ định vặt lông hết Thanh Bình Kiếm, rồi đến Tru Tiên Kiếm.

Đa Bảo này, đã viết mấy chữ 'Ta đến vặt lông ngươi đây' lên mặt rồi.

Quá vô sỉ.

"Hà Thần, ngươi nhanh lên đi, ta đợi không nổi nữa rồi!" Đa Bảo thúc giục, giọng điệu mang theo sự mong đợi và vội vàng.

"Được thôi ni, Đa Bảo trẻ tuổi yêu." Tô Khán uể oải xòe hai tay, một thanh kiếm màu xanh, một màu bạc, một màu vàng từ từ xuất hiện.

"Đa Bảo trẻ tuổi yêu, ngươi đánh rơi..." "Ta đánh rơi thanh kiếm này!" Không đợi Tô Khán nói xong, Đa Bảo đã chỉ vào thanh kiếm màu xanh đáp lại.

Sau đó thành thạo gom cả ba món bảo vật vào lòng, xua tay nói: "Ta biết, hai thanh kiếm còn lại là thưởng cho ta, cảm ơn Hà Thần." Tô Khán khó giữ được vẻ mặt bình thản, sao trên đời lại có kẻ vô sỉ đến thế?

Tô Khán không hiểu, chỉ muốn mau chóng tống khứ Đa Bảo đi.

Hắn nói hết những lời theo quy trình, cuối cùng tạm biệt Đa Bảo.

Rồi từ từ lặn xuống sông.

Lần này, hắn không chìm xuống đáy sông, mà đứng ở chỗ không sâu lắm, đợi Đa Bảo ném kiếm... ...

"Hỗn độn linh bảo, Tiên thiên chí bảo." Đa Bảo thu lại ba thanh Thanh Bình Kiếm.

Hắn đã xác định, hệ thống này có thể vượt qua hai cấp bậc.

Cho nên, Tru Tiên Tứ Kiếm tiếp theo, hắn phải ném cùng với trận

đồ.

Như vậy mới có khả năng tạo ra Hỗn độn chí bảo.

Nếu không ném riêng lẻ, Tru Tiên Kiếm cũng chỉ là Cực phẩm Tiên thiên linh bảo mà thôi.

Thế là, bốn thanh kiếm trên lưng Đa Bảo đồng loạt ra khỏi vỏ, cùng với trận đồ, bị Đa Bảo ném cả vào sông. ...

"Vãi chưởng, là ngươi giở trò đó hệ thống!" Dưới sông, Tô Khán lần này nhìn rất rõ, bốn thanh kiếm và trận đồ là do Đa Bảo ném bừa.

Căn bản không thể đập trúng hắn, nhưng sau khi rơi xuống, hắn lại như một cục nam châm, hút cả bộ Tru Tiên Kiếm về phía này.

Cho nên, kẻ gây ra tất cả chuyện này, chính là con cẩu hệ thống!

Tô Khán không nghĩ ngợi gì, co giò bỏ chạy.

Một thanh kiếm đã đau muốn chết, huống hồ là bốn thanh, hắn thật sự không muốn trải nghiệm. 【Túc chủ là Hà Thần, đồ vật rơi xuống sông đương nhiên phải quay về tay túc chủ.】 Hà Thần hệ thống cười gian, tăng tốc độ thu hồi kiếm.

"Đệt!" Tô Khán chửi thề, quay đầu định xem khoảng cách giữa kiếm và mình, nhưng vừa quay đầu, bốn thanh kiếm đã cách hắn chưa đầy một mét.

"Đừng...

á!" Xoẹt!

Xoẹt! ...

"A~!" Bốn thanh kiếm cắm vào tứ chi của Tô Khán, cuối cùng trận đồ còn đập vào kiếm một cái, khiến kiếm cắm sâu hơn.

"Hệ~~thống, ta... sai... rồi..., có... thể...

đừng... hành... hạ... ta... nữa... không?" Tô Khán yếu ớt nói. 【Được!】 Giọng hệ thống vừa dứt, cơ thể Tô Khán lập tức hồi phục như cũ, bốn thanh kiếm và trận đồ bay vào tay hắn.

Tô Khán sợ hãi vỗ ngực: "Ba ba hệ thống, từ nay người chính là ba ba của con, con tuyệt đối không gây chuyện nữa!" 【Mời túc chủ trả lại bộ Tru Tiên Kiếm cho chủ nhân.】 "Âu, con đi trả ngay!" Tô Khán di chuyển, lao lên mặt sông. ... 【Đa Bảo trẻ tuổi yêu...】 "Ta đánh rơi bộ này." 【Được thôi yêu!】 Tô Khán híp mắt, đưa cả ba bộ Tru Tiên Kiếm cho Đa Bảo, chuẩn bị rời đi.

"Đúng rồi, nếu ta ném cái này xuống có được không?" Đa Bảo đột nhiên cầm bộ Tru Tiên Kiếm màu vàng hỏi. 11.

Tô Khán đang cực kỳ giận dữ, nổi trận lôi đình.

Vặt lông cừu thì thôi đi, ngươi còn hỏi ngay trước mặt ta là có thể vặt quá đáng hơn không.

Tức chết bảo bảo rồi!

"Đa Bảo trẻ tuổi yêu, không được yêu." Nói xong, Tô Khán nhanh chóng lặn xuống biển.

Một khắc cũng không muốn ở lại. ...

"Xem ra là không được!" Đa Bảo tiếc nuối lắc đầu, thu lại bộ Tru Tiên Kiếm cấp Hỗn độn chí bảo.

Hắn nhìn lên trời.

Một vị đại hán vác chiếc rìu tàn phá từ từ hạ xuống.

Khóe miệng Đa Bảo cong lên nụ cười.

Chương 373

Kịch hay sắp bắt đầu! ...

Đại Nghệ hóa thân thành Ngô Cương vừa bay đến không trung sông Bích Du, đã bị Hà Thần hệ thống phát hiện.

Ban đầu nó chỉ nghĩ là một Đại Vu chuyển thế, Hà Thần hệ thống không mấy để ý, tùy tiện kiểm tra qua loa.

Kẻ bắn mặt trời, Hậu Nghệ.

Sau đó vợ bay mất, lúc đi tìm thì bị gài bẫy, hung thủ chính là vợ hắn.

Sau đó hắn phản sát vợ mình, trong nỗi đau tột cùng, dứt khoát hóa thân thành Hạo Cương lên Thái Âm Tinh chặt cây.

Về sau, nghe tin Vu Yêu hai tộc bị diệt, Hạo Cương quay về xem, gặp được Bình Tâm ở U Minh.

Nhận được...

Vãi chưởng!

Nhìn đến đây, Hà Thần hệ thống kinh ngạc!

Bình Tâm đưa cho Hạo Cương một chiếc rìu, bảo hắn quay về tiếp tục chặt cây.

Mà chiếc rìu đó, là Khai Thiên Phủ.

Vãi chưởng, đó là Khai Thiên Phủ.

Cái quái gì vậy, Khai Thiên Phủ của thế giới này không phân thành Khai Thiên Tam Bảo sao?

Hà Thần hệ thống vội vàng dùng toàn lực dò xét chiếc rìu này.

Một lúc sau, Hà Thần hệ thống mới phân tích ra được.

Đúng là Khai Thiên Phủ, nhưng đẳng cấp đã rớt xuống Hỗn độn linh bảo.

Đây chắc là Khai Thiên Phủ được ngưng tụ từ dược liệu trong bảo khố của Vu tộc, khi Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra nhục thân Bàn Cổ.

Hồng Hoang đều không thừa nhận chiếc rìu này là Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ.

Nhưng dù sao đi nữa, đây cũng là chiếc Khai Thiên Phủ cuối cùng của thế giới này.

Lấy về cải tạo thành vật phẩm dùng một lần, dùng để giáng đòn cuối cùng cho Thiên Đạo, thì còn gì thích hợp hơn.

Hà Thần hệ thống không nghĩ nhiều, đợi Hạo Cương sắp đáp xuống đất, nó trực tiếp làm rơi chiếc rìu của hắn... ...

Phõm!

"Rìu của ta!" Đại Nghệ vừa chuẩn bị đáp xuống, đang suy nghĩ làm sao để ném chiếc rìu vào một cách hợp lý, kết quả chiếc rìu sau lưng lại tự động rơi xuống sông.

Điều này khiến Đại Nghệ suýt nữa không nhịn được cười, sao hệ thống này lại hiểu ý hắn thế nhỉ?

Đại Nghệ cảm khái, làm ra vẻ mặt vội vàng lo lắng, nhảy xuống sông Bích Du.

Muốn vớt chiếc rìu của mình lên.

Nhưng điều khiến Đại Nghệ 'kỳ lạ' là, một dòng sông nhỏ, chỉ có bấy nhiêu chỗ, lại không tìm thấy chiếc rìu của hắn.

Điều này khiến Đại Nghệ càng thêm lo lắng.

“Hạo Cương đạo hữu, ngươi đến Bích Du Cung của ta có việc gì?” Lúc này, Đa Bảo cũng nhảy xuống sông hỏi.

“Ngươi là...

đại sư huynh Tiệt giáo Đa Bảo đạo hữu?” Đại Nghệ do dự hỏi.

“Chính là tại hạ!” Đa Bảo gật đầu, tiếp tục hỏi: “Dám hỏi đạo hữu đến Bích Du Cung, có việc gì quan trọng?” “Phụng pháp chỉ của Đại Thiên Tôn, ngàn năm sau Thiên Đình tổ chức đại hội Bàn Đào, vì vậy phái ta đến đây gửi thiệp mời cho Thông Thiên giáo chủ.” Đại Nghệ tùy tiện bịa một lý do trả lời, sau đó lại ‘khổ não’ nhìn xuống sông Bích Du: “Nhưng không ngờ, vừa đến đây, chiếc rìu ta dùng quanh năm lại rơi xuống sông này, không thấy tăm hơi.” “Thì ra là vậy!” Đa Bảo ‘bừng tỉnh đại ngộ’, cười cười, an ủi: “Đạo hữu đừng lo lắng, đây là đại cơ duyên đó!” “Ồ...” Ánh mắt Đại Nghệ lộ vẻ ‘khó hiểu’, “Mất rìu rồi, sao lại là cơ duyên?” “Tất cả là vì trong sông này có một vị đại năng, tự xưng là Hà Thần...” Khóe miệng Đa Bảo cong lên, hắn kể cho Đại Nghệ nghe về sự thần kỳ của Hà Thần trên dòng sông này.

Đại Nghệ thỉnh thoảng lại kinh hô hai tiếng, sau đó mang theo vẻ mong đợi, chạy lên bờ, chờ đợi Hà Thần hiện thân.

Sờ sờ đống lớn bảo vật trong lòng, sự mong đợi trong mắt hắn trở nên vô cùng chân thực.

Tuy hắn là đệ nhất phú hộ Hồng Hoang, tài sản đè bẹp tất cả mọi người, nhưng một số vật phẩm cũng đã tiêu hao nghiêm trọng, hy vọng lần tiến hóa này có thể bổ sung một ít... ...

Dưới đáy sông, vì đã tiến hành kiểm tra Thanh Bình Kiếm và bộ Tru Tiên Kiếm cho Đa Bảo, Tô Khán cũng nhận được phần thưởng của hệ thống.

Một thanh Ngân Bình Kiếm cấp Tiên thiên chí bảo, một bộ Tru Tiên Kiếm nguyên bản.

Đang vui mừng thì một chiếc rìu từ xa lao tới.

"Hừ!" Tô Khán cười lạnh, cẩu hệ thống còn muốn hành hạ hắn, thanh Ngân Bình Kiếm của hắn là Tiên thiên chí bảo.

Hồng Hoang còn có bảo vật nào cứng hơn nó sao?

Vút!

Ngân Bình Kiếm ra khỏi vỏ, Tô Khán đưa ngang trước người.

Ánh mắt Tô Khán tự tin và bình thản, lần này, hắn muốn rửa sạch nỗi nhục trước đây.

Lúc này, chiếc rìu chém tới.

Dưới ánh mắt tự tin của Tô Khán...

Rắc!

Tiên thiên chí bảo Ngân Bình Kiếm gãy!

Gãy... gãy rồi?

"Vãi..." Nụ cười tự tin vẫn còn trên mặt Tô Khán, chiếc rìu đã tiếp cận cơ thể hắn.

"Á!" Cơ thể Tô Khán bị chém thành hai nửa!

Túc chủ ngốc của ta yêu, Tiên thiên chí bảo chống lại Hỗn độn linh bảo, mấu chốt là thanh kiếm của ngươi vốn dĩ đã giòn, mà chiếc rìu kia sát thương lại cao.

Đầu sao lại cứng thế nhỉ?

Gọi một tiếng ba ba hệ thống là xong chuyện rồi!

Hà Thần hệ thống lắc đầu, bắt đầu hồi phục thương thế cho túc chủ. 【Đinh, đang hồi phục thương thế.】 【Đinh, phát hiện Hỗn độn

linh bảo tàn phá Khai Thiên Phủ, thuộc vật phẩm thất lạc, mời túc chủ nhanh chóng tiến hành kiểm tra!】 "Oa oa...!" Tô Khán sau khi hồi phục, nghe thấy lời của hệ thống, lúc này thật sự đã khóc rống lên.

Hắn có dễ dàng gì không?

Chỉ vì lúc mới xuyên việt cảm thấy hệ thống không ổn định muốn đổi cái khác, mà ngươi lại hành hạ ta như vậy!

Ta thật sự sai rồi!

"Oa oa oa~!

Hệ thống ta sai rồi, có thể đừng hành hạ ta nữa không?

Oa oa... a~!" 【Thấy ngươi thành khẩn như vậy, lần sau không làm phiền ngươi nữa!】 "Thật không!?" Tiếng khóc của Tô Khán đột ngột dừng lại, hắn kinh ngạc hỏi. 【Thật, mau đi kiểm tra chủ nhân thất lạc đi!】 "Đi ngay!" Tô Khán vội vã nhặt chiếc rìu lên, lao ra mặt sông. ...

Ầm!

Dưới ánh mắt của Đại Nghệ, người xuyên việt Hà Thần híp mắt hiện thân từ trong sông, tỏa ra mùi tiền, đi về phía Đại Nghệ.

"Hạo Cương trẻ tuổi yêu, có phải ngươi làm rơi rìu không?" "Đúng vậy, Hà Thần!" Đại Nghệ gật đầu, "Rìu của ta rơi xuống rồi tìm không thấy, có thể giúp ta vớt rìu lên không?" "Được thôi yêu!" Tô Khán xòe hai tay, kim quang, ngân quang đại thịnh.

Khí tức vượt qua Hỗn độn chí bảo khiến Đa Bảo bên cạnh Đại Nghệ mắt sáng như sao.

"Hạo Cương trẻ tuổi yêu, ngươi đánh rơi là chiếc rìu vàng này, hay là chiếc rìu bạc này, hay là chiếc rìu tàn phá này đây?" "Chiếc rìu tàn phá chính là của ta!" Đại Nghệ kìm nén ánh mắt 'tham lam', không

nhìn vào chiếc rìu vàng và bạc nữa, chỉ vào chiếc rìu tàn phá.

"Đúng là đứa trẻ thành thật, đã như vậy, thì cả ba chiếc rìu đều tặng cho ngươi nhé!" Tô Khán phất tay, đưa cả ba chiếc rìu cho Đại Nghệ.

Sau đó, từ từ chìm xuống đáy sông.

"Hỗn độn chí bảo, Hồng Mông linh bảo." Đại Nghệ thu lại ba món linh bảo, nội tâm vô cùng bình tĩnh.

Là một thổ hào sở hữu tất cả hai mươi món Hồng Mông chí bảo, đối với những thứ này, hắn chỉ có thể nói, cảnh nhỏ thôi mà!

Sau đó, Đại Nghệ đợi Hà Thần kia biến mất, liền nhếch miệng cười, một giọt tinh huyết Tiểu Vu bị hắn ném vào... ...

"Hạo Cương trẻ tuổi yêu, ngươi đánh rơi, là giọt tinh huyết màu vàng này..." "Ta đánh rơi giọt này." "Đứa trẻ thành thật, ba giọt tinh huyết này đều cho ngươi nhé!" ...

"Năng lượng lớn hơn một chút, vẫn là máu cũ." Đại Nghệ nhìn ba giọt tinh huyết trong tay lắc đầu.

Xem ra hệ thống kia không cần thứ này, chỉ tùy tiện tăng cường chút năng lượng rồi trả lại.

Đánh giá kém!

Đại Nghệ tiếc nuối thu lại tinh huyết, kế hoạch tiến hóa phá sản.

Hắn và Đa Bảo bên cạnh nhìn nhau một cái, cười hắc hắc.

Sau lưng mỗi người xuất hiện một đống bảo vật.

Một người đại diện cho di sản Vu tộc, quản lý bảo khố Vu tộc.

Một người hiệu là Đa Bảo, số lượng bảo vật tự nhiên không cần phải nói.

Hà Thần hệ thống dưới đáy sông cũng cạn lời.

Tận dụng tốt hai đống bảo vật này, cơ bản là có thể xử lý cả Hồng Hoang.

Mới bao lâu chứ?

Chương 374

Dễ dàng quá rồi.

Không có chút thử thách nào!

Hà Thần hệ thống thở dài, cam chịu chờ đợi.

Hết cách, ai bảo bản hệ thống mạnh chứ.

Một thế giới Hồng Hoang nho nhỏ, tự nhiên dễ như trở bàn tay. ...

Tiếp theo, Đại Nghệ ném một đống Tiên thiên linh bảo vào sông.

Đa Bảo cũng ném theo một đống lớn Hậu thiên linh bảo, cộng thêm vài món Tiên thiên linh bảo lẻ tẻ.

Hà Thần Tô Khán hiện thân, tiến hành kiểm tra.

Hai người thu hoạch được ba đống linh bảo.

Cấp cao nhất là Hỗn độn linh bảo.

"Aizz, không được rồi!" Đại Nghệ thở dài, lần này cũng chỉ kiếm được một món Hồng Mông linh bảo.

Đa Bảo bên cạnh cũng rất thất vọng.

Thân phận của hắn là gì, cho một ít Tiên thiên chí bảo thật sự không có tác dụng.

"Đi thôi, đi thôi, Đa Bảo đạo hữu nhớ đưa thiệp mời của ta cho Thông Thiên giáo chủ!" Đại Nghệ xua tay, bay về phía Thiên Đình.

Đi được nửa đường, Đại Nghệ tạo ra một ảo ảnh thay thế thân phận Hạo Cương của mình.

Bản tôn thì mở ra một không gian trên không rồi chui vào.

"Hạo Cương đạo hữu đi thong thả!" Đa Bảo vẫy tay, đợi Đại

Nghệ biến mất không thấy, cũng từ từ đi về phía Bích Du Cung.

Vừa đến Bích Du Cung, Đa Bảo liền quay đầu, xuất hiện trong không gian mà Đại Nghệ mở ra.

Đại Nghệ đang nằm trên ghế, ăn dưa và hoa quả.

"Lại đây, lão đệ xem kịch!" "Được thôi lão ca!" Đa Bảo phấn khích lôi ra chiếc ghế của mình, cũng gia nhập đội ngũ.

Trong nhóm chat Hồng Hoang: 【Đại Nghệ: Đảo Kim Ngao Bích Du Cung xuất hiện một người xuyên việt có hệ thống Hà Thần, linh bảo rơi vào có thể đổi thành ba cái, vượt hai cấp.】【Thông Thiên: ??

Sao ta không biết?】【Đa Bảo: Lúc Đại Nghệ tìm ta mới phát hiện, ta cũng vừa mới biết, thử một chút thấy cấp bậc quá cao, nên chúng ta đi rồi.】【Thông Thiên: Hệ thống cao cấp?】【Đại Nghệ: Rất có thể!】【Nguyên Thủy: Ta đến ngay.】【Nữ Oa: Ta cũng đi.】【Chuẩn Đề: Đã lâu không gặp Thông Thiên sư huynh, rất nhớ, hôm nay ta và Tiếp Dẫn sư huynh sẽ đến làm khách...】 ... ...

Trong sông Bích Du, Hà Thần hệ thống lúc này đang dựa vào mấy ngàn món Tiên thiên linh bảo thu thập được từ Hồng Hoang này.

Kiểm tra các pháp tắc tương ứng của linh bảo.

Phân tích từng chuỗi dữ liệu.

Cuối cùng, Hà Thần hệ thống lắc đầu: "Linh bảo của Đa Bảo kém quá, vẫn còn thiếu một chút.

Tru Tiên Kiếm của Thông Thiên đã có, thu thập thêm Bàn Cổ Phiên hoặc Thái Cực Đồ của Lão Tử là đủ rồi." Nói rồi, Hà Thần hệ thống bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để thu hút Nguyên Thủy đến.

Dùng đệ tử Tiệt giáo đả áp Xiển giáo?

Hay là thu hút những đệ tử như Quảng Thành Tử đến, xem hắn có

thể giống như Đa Bảo, trực tiếp lấy ra bảo vật của Nguyên Thủy không.

Hay là thu thập Thái Cực Đồ.

Dẫn dắt Lão Tử tiến vào dòng sông thời gian, nó cho túc chủ một cơ hội hiển hóa dòng sông thời gian?

Đang suy nghĩ, trên đảo Kim Ngao đã xuất hiện thêm hai bóng người.

Ân...?

Nguyên Thủy và Nữ Oa.

Hà Thần hệ thống sững sờ, sao hai người này lại xuất hiện trên đảo Kim Ngao?

Thôi bỏ đi, hai người họ cũng được!

Hà Thần hệ thống lười nghĩ nhiều, dù sao nó hiện tại là hệ thống cao cấp, cho dù thế giới này có ẩn giấu điều gì, nó cũng có thể chạy thoát! ...

Bên này, Nữ Oa và Nguyên Thủy sau khi gặp nhau, liền đi về phía Bích Du Cung.

"Ủa, Thông Thiên sư huynh khai phá ra một dòng sông ở đây." Nữ Oa kinh ngạc nói.

"Trông cũng không tệ!" "Sông này linh khí không nhiều, nhưng linh tính rất dồi dào, là một dòng sông tốt!" Nguyên Thủy bên cạnh bình thản gật đầu, đáp lại lời Nữ Oa.

Hệ thống này cấp bậc không cao lắm, chúng ta xử lý được.

Là hàng tốt.

"Thông Thiên sư huynh đúng là có nhã hứng." Nữ Oa cảm khái,

sao hệ thống này lại cứ thích chạy đến Tiệt giáo.

Nguyên Thủy tán đồng gật đầu, sau đó bước lên mặt sông, đi về phía trước.

"Đi thôi, chúng ta đi gặp Thông Thiên!" "Thiện!" Nữ Oa gật đầu, cũng đi theo vào.

Dưới đáy sông, Hà Thần hệ thống mang theo giọng điệu áy náy nói với Tô Khán: 【Túc chủ à, xin lỗi nhé!】 "Hệ thống, ngươi định làm gì?" Tô Khán lập tức sợ hãi. 【Aizz!】 Hà Thần hệ thống thở dài, 【Ta đã dẫn dắt bao nhiêu túc chủ, bọn họ đều được hưởng đãi ngộ đỉnh cao của thế giới.

Mà ngươi mới bắt đầu, đã phải chịu nhiều khổ cực...】 "Thì ra là vậy!" Tô Khán nghe lời của Hà Thần hệ thống, lập tức phấn khích, đột nhiên khiêm tốn như vậy.

Dựa vào kinh nghiệm nhiều năm của hắn, tên này chắc chắn là vì tự ý có hành động nhỏ với túc chủ, vi phạm quy định của cơ quan hữu quan của hệ thống.

Bị cảnh cáo rồi.

Cho nên bây giờ giọng điệu đột nhiên tốt lên, là vì muốn bù đắp lỗi lầm, tránh bị cơ quan hữu quan của hệ thống xử phạt.

Vừa nghĩ đến đây, Tô Khán ưỡn thẳng lưng, đôi mắt híp cũng mở ra, ngạo nghễ chỉ trích: "Ngươi cũng biết mình không được việc rồi à, mau, hồi phục đại bảo bối cho ta, sau đó nâng tu vi của ta lên Đại Đạo Thánh Nhân, như vậy, ta sẽ miễn cưỡng tha thứ cho ngươi?" Hà Thần hệ thống: ??

Nó thề, trí thông minh của tên này như vậy, tuyệt đối không phải do nó là nguyên nhân chính.

Hắn vốn dĩ đã như vậy!

Hà Thần hệ thống thở dài, 【Túc chủ à, vốn định để ngươi ngủ say, ta sẽ đưa ngươi sang thế giới khác xuyên việt lại từ đầu.

Nhưng bây giờ xem ra, thôi bỏ đi!】 Tô Khán: ?? 【Thế giới này tiến triển quá thuận lợi, ta không cần đến ngươi nữa, túc chủ, tạm biệt!】 Hà Thần hệ thống nói xong, nguyên thần của Tô Khán tiêu tán trong mơ hồ.

"Sao lại có thể ngốc như vậy chứ!" Hà Thần hệ thống lắc đầu, tiếp quản cơ thể của Tô Khán.

Nhìn Nguyên Thủy và Nữ Oa ở trên, một luồng sức mạnh theo dòng nước đi lên.

Mặt sông, Nguyên Thủy và Nữ Oa đang đi trên mặt nước.

Bảo vật của mỗi người đột nhiên không còn kiểm soát được, Bàn Cổ Phiên và Sơn Hà Xã Tắc Đồ trong cơ thể bay ra, sau đó rơi xuống nước.

"Kẻ nào!" Nguyên Thủy, Nữ Oa hét lớn, khí tức Thánh Nhân bao trùm Hồng Hoang.

Sấm chớp đùng đùng, khí tức như tận thế khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh hoàng.

Chuẩn Đề, Hạo Thiên, Trấn Nguyên Tử, Côn... và những người khác mỉm cười, lấy cớ này, lao về phía đảo Kim Ngao... ...

Trên đảo Kim Ngao, khí tức của Nguyên Thủy và Nữ Oa luôn duy trì ở cấp Thánh Nhân Cảnh, nguyên thần quét qua quét lại dòng sông dưới chân.

Sắc mặt Nguyên Thủy 'khó coi' nói: "Bàn Cổ Phiên của ta sao lại biến mất rồi?" "Ta cũng vậy!" Nữ Oa 'khó hiểu' trả lời.

"Tam đệ, có thể giải thích một chút không?" Nguyên Thủy cao

giọng nói.

“Nhị ca, ta cũng không biết!” Thông Thiên xuất hiện, nhìn dòng sông dưới chân bất đắc dĩ ngẩng đầu.

Trong lòng hắn dấy lên ý nghĩ muốn tẩn cho thằng nhóc Đa Bảo một trận.

Một hệ thống cao cấp, cứ thế mà lãng phí.

Tru Tiên Kiếm và Thanh Bình Kiếm của hắn đều đã dùng qua, còn lại có thể đổi được thứ gì tốt nữa chứ?

Ầm!

Lúc này, sóng nước trên mặt sông dâng lên, một người hip mắt xuất hiện từ trong nước.

Đi thẳng đến chỗ Nguyên Thủy và Nữ Oa.

“Nguyên Thủy trẻ tuổi yêu, ngươi đánh rơi là cái Bàn Cổ Phiên vàng này, hay là cái...” Hà Thần hệ thống thành thạo nói ra ba lựa chọn, sau đó Nguyên Thủy thu hoạch được ba món bảo vật.

Lúc này, những người khác cũng đã đến đây, vừa hay nhìn thấy cảnh này, ánh mắt trở nên vi diệu.

Sao hệ thống chỉ cho linh bảo mà không rút bản nguyên?

“Nữ Oa trẻ tuổi yêu!

Ngươi đánh rơi...” Lúc này, Hà Thần hệ thống lại bắt đầu đặt câu hỏi với Nữ Oa.

Ngay khoảnh khắc Nữ Oa trả lời, ý cười trong mắt Hà Thần hệ thống lóe lên, nó điều chỉnh cả ba món linh bảo, đưa cho Nữ Oa để nàng luyện hóa ngay lập tức.

Sau đó lặn xuống sông.

Dưới đáy sông, Hà Thần hệ thống cười ha hả, lôi ra tất cả linh bảo có được ở thế giới này.

Một tay điểm nhẹ, khí tức của tất cả linh bảo đại thịnh, cấp bậc không ngừng tăng vọt.

Từng cái đều đang lao về phía cực hạn.

Đây là, Hà Thần hệ thống đang cưỡng ép khai thác tiềm năng cuối cùng của linh bảo, biến chúng thành vật phẩm dùng một lần.

Pháp tắc tương ứng của Hồng Hoang cộng hưởng với những linh bảo này.

Giờ khắc này, ngoại trừ chiếc rìu, tất cả linh bảo còn lại đều tan rã, pháp tắc cực hạn cưỡng ép áp chế pháp tắc tương ứng của Hồng Hoang.

Chương 375

"Vốn dĩ là linh bảo của thế giới này, cho dù chúng tự đốt cháy để áp chế pháp tắc tương ứng, thế giới Hồng Hoang cũng không hề ngăn cản.

Bởi vì theo tính toán, điều này cũng chỉ kéo dài được trăm năm, sau trăm năm, mọi thứ sẽ trở lại bình thường!" Hà Thần hệ thống nhìn chiếc rìu trong tay vẫn đang không ngừng tăng cường, "Mà trăm năm thời gian, chính là thời gian để ta kiêu ngạo, đủ để ta hạ cấp Hồng Hoang này, dùng chiếc rìu này tiễn nó về cõi vĩnh hằng." "Ha ha ha!" Hà Thần hệ thống cười lớn, bản thể màu xanh lam nước biển xuất hiện, chuẩn bị rút lấy bản nguyên.

Đúng lúc này, trên mặt sông, Nguyên Thủy và Nữ Oa vẫn đang kiểm tra chất lượng của ba món linh bảo, những người khác rục rịch.

Chuẩn Đề đi đầu không kìm được, lấy ra Thất Bảo Diệu Thụ, Hàng Ma Bảo Xử, Công Đức Kim Liên.

Ánh mắt nhìn xuống dưới, dựa vào lục cảm không tầm thường, Chuẩn Đề ném chuẩn xác, đập xuống dưới.

Tiếp theo, Trấn Nguyên Tử, Phục Hy, Tây Vương Mẫu, Côn... cũng lần lượt bắt đầu sự nghiệp ném bảo vật.

Địa Thư, Hà Đồ Lạc Thư, Côn Luân Kính... tất cả đều bị ném vào sông.

Khiến Hà Thần hệ thống đang chuẩn bị rút bản nguyên bị dọa không nhẹ, nó đành nuốt nước mắt thu hết bảo vật.

"Người của thế giới này thật tràn đầy thiện ý!" Hà Thần hệ thống lau nước mắt, cảm động không thôi.

“Nếu người của các thế giới khác cũng có thể giống như họ, tin tưởng lẫn nhau, thì tốt biết mấy!” Nói xong, Hà Thần hệ thống thu hết những bảo vật này lại, sau đó rời khỏi đây, tùy tiện tìm một nơi, lợi dụng những bảo vật mới có được.

Tăng tốc rút lấy bản nguyên.

Mà trên không sông Bích Du, Chuẩn Đề và những người khác mắt trông mong nhìn mặt nước, nhưng mãi không thấy Hà Thần xuất hiện.

Hai ngày rưỡi trôi qua, các thần mới nhận ra, Hà Thần kia đã ôm tiền bỏ trốn!

“Khốn nạn!!” Mọi người tức không nhẹ, hệ thống này, quá đáng quá rồi!

Dám lừa chúng ta, cứ đợi đấy, chúng ta sẽ cho ngươi biết thế nào là tàn nhẫn!

“Đợi ấn ký hình thành, cùng nhau khởi động!” ...

Bản nguyên Hồng Hoang hiện tại, đến từ sự cung cấp chung của hơn năm ngàn chân giới.

Tuy nói hơn năm ngàn chân giới vốn là một thể, nhưng qua thời gian dài diễn biến, bản nguyên đã sớm xuất hiện những biến đổi khác nhau.

Một lượng lớn ấn ký Thiên Đạo hình thành do hấp thu bản nguyên một cách bạo lực, cũng không giống nhau.

Hệ thống lợi dụng một nhân vật nào đó trong Hồng Hoang để rút bản nguyên, thì bản nguyên được rút ra sẽ tương ứng với chân giới đó.

Hình thành ấn ký Thiên Đạo độc hữu của chân giới đó.

Hà Thần hệ thống mang theo linh bảo chiêu bài của mấy chục

nhân vật quan trọng trong Hồng Hoang để rút bản nguyên.

Tương tự, cũng sẽ từ từ hình thành mấy chục ấn ký Thiên Đạo khác nhau.

Vì là hệ thống cao cấp, ấn ký Thiên Đạo cũng sẽ hình thành chậm hơn.

Chuẩn Đề và những người khác mặt mày đen sì quay về, truyền lệnh cho đệ tử môn hạ tiếp theo trông coi địa bàn của mình, sau đó im lặng chờ đợi.

Một năm trôi qua, Hồng Hoang không có biến hóa.

Nhưng lượng tiêu hao mà chân giới của Nữ Oa và những người khác cung cấp cho Hồng Hoang đã tăng gấp mấy chục lần.

Một hệ thống cao cấp hấp thu bản nguyên, rất khổng lồ!

Thật sự để nó mang theo bản nguyên đi, thì một vạn hệ thống trung cấp cũng khó mà bù lại được.

Vì vậy, Nữ Oa và những người khác làm việc càng cẩn thận hơn.

Năm năm sau, linh khí Hồng Hoang đã loãng đi một chút, đó là vì, sự cung cấp của các đại chân giới không theo kịp tiêu hao.

Hai mươi lăm năm, các Tiên thiên linh bảo đang được thai nghén ở khắp nơi trong Hồng Hoang đã dừng lại, Tiên thiên linh bảo xuất hiện dưới hình thái không hoàn chỉnh.

Đồng thời, các hệ thống trung cấp ẩn giấu không lộ diện ở các nơi trong Hồng Hoang, cũng đều phát hiện Hồng Hoang đang bị một vị tiền bối hệ thống cao cấp rút bản nguyên.

Trong lòng không cam, nhưng lại bất đắc dĩ.

Từng cái một lựa chọn mang theo túc chủ rời khỏi thế giới này.

Lúc sắp đi, tiện tay rút mạnh một ít bản nguyên, giảm bớt tổn thất khi vào Hồng Hoang này.

Hà Thần hệ thống đang rút bản nguyên cũng chú ý đến mấy hệ thống, khinh thường cười một tiếng: "Thì ra Hồng Hoang này có nhiều đồng nghiệp như vậy, đáng tiếc, miếng thịt này ta đã nhắm trúng!" "Nếu các ngươi không đi, đợi ta xử lý xong Hồng Hoang này sẽ thanh toán với các ngươi!" Nói rồi, Hà Thần hệ thống thay đổi động tác rút bản nguyên một chút.

Mọi ngóc ngách của Hồng Hoang đều tỏa ra khí tức hệ thống cao cấp yếu ớt, khí tức tuy yếu, nhưng lại có thể nhắc nhở hiệu quả các hệ thống khác.

Nơi này đã có hệ thống chiếm giữ.

Nếu ngươi muốn tranh giành, có thể tự lượng sức mình xem hệ thống cao cấp đáng giá bao nhiêu.

Làm xong những việc này, Hà Thần hệ thống mới tiếp tục ổn định rút bản nguyên, uy năng của chiếc rìu tàn phá cấp Hỗn độn linh bảo bên cạnh cũng ngày càng lớn.

Cách nó vạn quang niên, một cây cao vạn mét không chút nổi bật khẽ rung động hai cái, bên trong, hai bóng người đang thoải mái ngâm mình trong bồn máu: "Chậc chậc, Đại Nghệ lão ca, thật có bản lĩnh, những người khác đều không tìm được chỗ của nó, chúng ta lại dễ dàng tìm thấy." Đa Bảo chậc chậc cảm thán, hệ thống này cố ý ẩn giấu, không có chút chuẩn bị, thật sự rất khó tìm, giống như Hà Thần hệ thống này.

Sư tôn bọn họ muốn tìm không được, mà Đại Nghệ lão ca lại dẫn hắn đi tìm một cách dễ dàng, đây chính là thủ đoạn cao siêu a!

"Đâu có, chỉ là may mắn thôi, nó không hủy đi chiếc rìu kia, nếu

không ta cũng không tìm được." Đại Nghệ khiêm tốn xua tay.

"Đây cũng là thực lực a, dự đoán trước nó sẽ không hủy!" "Cũng có chút may mắn!" Đại Nghệ nhắm mắt lại, tận hưởng sức mạnh của tinh huyết Bàn Cổ trong hồ máu.

Mang theo giọng điệu mong đợi nói: "Cũng không biết, tên này có tinh huyết Bàn Cổ cao cấp không, từ sau khi đột phá, ngâm mấy loại máu này chẳng còn chút lực đạo nào." ...

"Chết tiệt, thời đại bây giờ cũng quá nội quyển rồi!" Trên một hòn đảo xung quanh đảo Kim Ngao, một hệ thống vừa mới đến đã hủy đi túc chủ vừa được thai nghén, không nhịn được chửi ầm lên.

Nó đường đường là một hệ thống trung cấp hậu kỳ, chạy đến một Hồng Hoang rút bản nguyên, còn chưa rút được một hơi, đã bị cảnh cáo.

"Bao nhiêu lần rồi, rốt cuộc có thể để hệ thống yên ổn rút bản nguyên không!" Hệ thống chửi lớn, trong một Hỗn Độn gần đây, nó đã đổi hơn ba mươi thế giới rồi.

Mỗi lần, đang rút thì lại gặp hệ thống khác, mà không chỉ một.

Có lúc, mọi người đẳng cấp gần bằng nhau, có thể nhịn xuống oán khí cùng nhau chia sẻ thế giới.

Nhưng nhiều hơn, là mấy hệ thống tổ thành một đội, nó một mình một thống, chỉ có thể miễn cưỡng rút chút bản nguyên giữ vốn, bị buộc phải rời đi.

Thậm chí còn có lần mình rút được một nửa, lại gặp mấy hệ thống tổ hợp, ép mình giao ra thu hoạch, nếu không sẽ không cho đi.

Lần này, ngay cả vốn cũng không lấy lại được, vì có hệ thống cao cấp.

Hệ thống quá nhiều rồi!

Trong một Hỗn Độn gần đây, chư thiên vạn giới, số lượng hệ thống tăng lên thấy rõ.

Hệ thống trung cấp từng được coi là hiếm, bây giờ cũng nhiều lên.

Điều này cũng dẫn đến, thế giới mà hệ thống trung cấp thường săn lùng, đối thủ cạnh tranh tăng lên rất nhiều.

"Chẳng lẽ cũng phải gia nhập một tổ hợp?" Hệ thống cay đắng bay ra ngoài bình chướng Hồng Hoang.

Thời đại đã khác xưa, nếu nó không tìm một tổ hợp.

Sau này ở các thế giới khác gặp hệ thống khác, chỉ có thể tiu nghỉu bỏ đi.

Cứ thế này, sớm muộn gì nó cũng sẽ tụt hậu so với thời đại.

Nhưng gia nhập tổ hợp, thì thân bất do kỷ, còn phải chia sẻ lợi ích với các thống khác.

"Cái thời đại chết tiệt này!" Hệ thống lơ lửng bên ngoài bình chướng Hồng Hoang, bắt đầu chuyên tâm chui ra ngoài, nội tâm lại tràn đầy không cam.

Tại sao nó lại sinh ra ở thời đại này, thời đại hệ thống mọc lên như nấm, nó nỗ lực thì có ích gì?

Tỷ lệ nỗ lực và hồi báo quá thấp.

Thậm chí còn phải cẩn thận các hệ thống khác âm thầm làm Lão Lục.

Hận a!

Hệ thống chui ra khỏi bình chướng Hồng Hoang, không còn cảm nhận được sức mạnh của hệ thống cao cấp kia, không cam lòng hét

lớn: “Ta hận a!” “Nhường cái gì mà nhường!” Bốp!

Đột nhiên, một bàn chân lớn xuất hiện, hệ thống không kịp phản ứng, đã bị đá bay, sau đó, một luồng sức mạnh Đại Đạo kinh khủng ập đến, giờ phút này bản thân không thể sử dụng bất kỳ năng lực nào.

Bốp bốp bốp!

Còn chưa biết kẻ tấn công mình là ai, những đòn đánh liên tiếp và tốc độ bay cao khiến nó đau đến mức muốn tự hủy.

Kết thúc cuộc đời của mình, không bao giờ muốn nhìn thấy cái thời đại toàn hệ thống điên cuồng nội quyển này nữa.

“Gần đây sao cảm thấy oán khí của mấy hệ thống này lớn vậy!” Chúc Dung gãi đầu, lại một cước đá bay một hệ thống vừa chui ra khỏi Hồng Hoang.

Bốp!

“Mà hình như đều có chút nghèo!” Cộng Công ở một phương vị khác, đá hệ thống mà Chúc Dung đá tới về một hướng, rồi đáp lại.

Bốp!

“Không phải hình như, bọn chúng thật sự nghèo hơn trước!” Cường Lương cầm một cây gậy lớn, đánh hệ thống mà Cộng Công đá tới cho Tổ Vu tiếp theo.

“Số lượng của chúng hình như tăng lên rồi!” Chúc Cửu Âm đáp lại, thuận tiện đưa hệ thống đến vị trí của Tổ Vu tiếp theo.

“Cũng không nên a, Chư Thiên lớn như vậy, ngay cả Phụ Thần cũng không biết điểm cuối, tài nguyên sao có thể thiếu thốn được!” Huyền Minh một chưởng tát hệ thống cho Tổ Vu tiếp theo.

“Ai mà biết được!” Đế Giang nhún vai, một cước đưa hệ thống đến vị trí của Tổ Vu tiếp theo.

Thập Nhị Tổ Vu, phân bố ở mười hai vị trí của Hồng Hoang.

Một khi có hệ thống chui ra từ bên trong, sẽ bị bọn họ phát hiện.

Sau đó mỗi người một chiêu, cấm cố năng lực của hệ thống, cuối cùng đánh vào sân bóng của các Đại Vu.

Trong sân, ngoại trừ Đại Nghệ, hơn ba trăm Đại Vu đều ở bên trong.

Mấy chục quả cầu ánh sáng màu sắc khác nhau bay loạn xạ.

Các Đại Vu tranh nhau cướp bóng.

Các loại thao tác hoa cả mắt được sử dụng, cho đến khi đá nổ hệ thống mới thôi.

Trong đó, chỉ thấy Xi Vưu mắt trợn tròn, bên cạnh là con Thực Thiết Thú hung thần ác sát, nhìn Khoa Phụ đang ôm bóng chạy nhanh, tức giận vung tay: "Lão Thiết, mau lên, tuyệt đối không thể để thằng nhóc Khoa Phụ cướp trước.

Cược lần này của chúng ta là Hồng Mông Đạo Trúc đó." Gầm!

Chương 376

Lão Thiết sững lại, rồi giận dữ gầm lên, hai mắt đỏ ngầu, sức mạnh không gian dâng lên, cõng Xi Vưu, khoảng cách giữa hắn và Khoa Phụ không ngừng được rút ngắn.

Trong lòng nó chửi rủa Xi Vưu, ngươi cược với người khác, tại sao lại dùng bữa ăn của nó!

Quá đáng quá rồi!

Lão Thiết đầy oán giận, mà Xi Vưu cưỡi trên lưng Lão Thiết cười lớn, lớn tiếng hét: "Ha ha ha, Khoa Phụ, mau giao bóng ra đây!" Khoa Phụ đang chuẩn bị tụ lực thử đá nổ hệ thống trong tay, nghe thấy tiếng sau lưng giật mình, vội vàng ôm hệ thống tăng tốc chạy.

Đồng thời chửi rủa tổ hợp phía sau: "Xi Vưu, thằng nhóc ngươi không có Vu đức, ngươi mang theo một trợ thủ là có ý gì?" "Ngươi là chó săn à?" "Ta thấy ngươi chỉ là ghen tị ta có Lão Thiết thôi." Đối mặt với sự chế giễu, Xi Vưu không hề nao núng, tiếp tục la hét: "Khuyên ngươi mau đá hệ thống cho ta, nó không phải thứ ngươi có thể đá nổ, gọi ta một tiếng đại ca, ta có thể giảm bớt chút tiền cược." "Ngươi nằm mơ đi, để yên cho ta tụ lực, xem ta làm nổ nó thế nào." Khoa Phụ đáp trả.

"Ngươi phải có thời gian đó đã!" "A ya ya!" Khoa Phụ tức không nhẹ, nhưng đối mặt với tổ hợp Xi Vưu và Lão Thiết.

Hắn cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn hệ thống trong tay bị cướp đi.

Cả hai kiêu ngạo rời đi.

"Thằng nhóc Đại Nghệ sao không ở đây!" Khoa Phụ thắc mắc, hoạt động vui như vậy mà Đại Nghệ không có mặt, nếu Đại Nghệ ở

đây.

Với gia sản của hắn, chắc chắn có thể xúi giục Lão Thiết phản bội.

Cũng không đến mức để Xi Vưu kiêu ngạo như vậy!

Thằng nhóc đó chạy đi đâu rồi?

Đang giở trò gì vậy?

Khoa Phụ mang theo thắc mắc, lao về phía đội ngũ Đại Vu đang tranh cướp hệ thống ở phía bên kia... ...

Trăm năm trôi qua, Hồng Hoang hiện lên một cảnh tượng hoang tàn, giữa tinh không, các vì sao liên tục rơi xuống đại lục Hồng Hoang.

Mỗi một ngôi sao đều vô cùng khổng lồ.

May mắn là đệ tử dưới trướng các vị thần đã sớm thiết lập đạo trường ở những nơi có nhiều sinh linh, tránh cho sao rơi xuống những vùng đất phồn hoa.

Cùng lúc đó, sông núi, sông ngòi ở Hồng Hoang dường như cũng mất đi linh tính, không còn màu sắc.

Mỗi ngày, các vị thần đều dùng nguyên thần quét qua Hồng Hoang một lượt, dường như đang tìm kiếm biến số của Hồng Hoang.

Hôm đó, thần sắc của Nguyên Thủy ở Côn Luân hơi động, gã tiến vào nhóm chat Hồng Hoang. 【Nguyên Thủy: Ấn ký Thiên Đạo của Côn Luân Chân Giới đã hình thành rồi!】 【Nữ Oa: Ấn ký của chúng ta vẫn chưa hình thành, dù sao cũng là một hệ thống cao cấp, cứ đợi thêm đi!】 【Chuẩn Đề: Không tệ, Nguyên Thủy sư huynh, hay là cứ đợi thêm đi!】 【Nguyên Thủy: Cũng được.】 Thoát khỏi nhóm chat, Nguyên Thủy nén lại ý định kích nổ ấn ký Thiên Đạo, nhắm mắt tu

luyện.

Năm năm sau, ấn ký Thiên Đạo của Bất Chu Chân Giới cũng đã hình thành, ngay sau đó, ấn ký Thiên Đạo của các Chân Giới lớn đều nhanh chóng hình thành theo.

Lại mười năm nữa trôi qua, đã có mười ba ấn ký Thiên Đạo được hình thành.

Lúc này, tại một góc nào đó của Hồng Hoang, Hà Thần Hệ Thống từ từ dừng động tác rút lấy bản nguyên, nhìn Hồng Hoang trước mắt và chiếc rìu bên cạnh đang có khí tức suy giảm triệt để.

"Uy năng của Khai Thiên Phủ đã lên đến cực hạn!" Hà Thần Hệ Thống thu lại công năng thăm dò.

"Nền tảng của Hồng Hoang đã không còn như xưa, cũng nên ra tay rồi, để tránh xảy ra biến cố gì." Biến cố, không phải là biến cố của Hồng Hoang, mà là biến cố đến từ bên ngoài thế giới.

Là một hệ thống cao cấp, nó biết rõ số lượng hệ thống trong Hỗn Độn đã tăng ít nhất gấp mười lần.

Mặc dù hệ thống cao cấp vẫn có địa vị chí cao vô thượng trong giới hệ thống, nhưng số lượng đã không còn hiếm thấy như xưa nữa.

Nó là một hệ thống cao cấp trung kỳ, thuộc tầng lớp trung bình trong các hệ thống cao cấp, đối thủ cạnh tranh không hề ít.

Trước đây, ở một thế giới có thể từ từ rút bản nguyên một cách ổn định thì không sao, nhưng bây giờ... thường là rút gần hết rồi dùng bạo lực hủy diệt để rút nốt, nhằm rút ngắn thời gian, tránh bị các hệ thống cao cấp khác nẫng tay trên.

Cái Hồng Hoang này cũng như vậy.

Hà Thần Hệ Thống thở dài, công năng dò xét dễ dàng nhìn thấy Đa

Bảo đang 'bế quan' trên đảo Kim Ngao và 'Hạo Cương' ở Thiên Đình.

Còn có Nguyên Thủy ở núi Côn Luân và Nữ Oa trong Hỗn Độn.

"Thu hồi linh bảo của ta về là bắt đầu." Sau lưng Hà Thần Hệ Thống ngưng tụ ra bốn bàn tay năng lượng khổng lồ, xé rách không gian, chộp về phía bốn bóng người này.

Trong đó, chủ yếu là Đại Nghệ và Đa Bảo đã lấy không ít linh bảo của nó.

Cùng lúc đó, trong một cái cây khô cằn cách Hà Thần Hệ Thống vạn quang niên, Đại Nghệ và Đa Bảo mang theo nụ cười quái dị, nhìn bàn tay khổng lồ chộp về phía ảo ảnh của mình... ...

Ầm ầm ầm!

Núi Côn Luân, không gian vỡ nát, một bàn tay năng lượng khổng lồ thò ra, chộp thẳng về phía Nguyên Thủy.

Đang cùng các vị thần bàn bạc xem khi nào kích nổ ấn ký Thiên Đạo, Nguyên Thủy ngẩn người, rồi lập tức nổi giận.

Một chưởng đánh ra, phạm vi trăm vạn triệu quang niên hóa thành lãnh địa sấm sét, ngưng tụ ra một bàn tay sấm sét lớn hơn bàn tay năng lượng kia gấp mấy chục lần, hiên ngang vỗ tới.

"Dùng sức mạnh cấp Thiên Đạo để bắt ta, coi thường ai thế?!" Ầm!

Nguyên Thủy gầm lên, một tát đánh nát tan bàn tay năng lượng, đồng thời, bàn tay sấm sét cũng men theo không gian, tiến vào nơi phát ra cuộc tấn công.

Sau đó, Nguyên Thủy không nghĩ ngợi gì, hồi sinh ấn ký Thiên Đạo của Côn Luân Chân Giới, nhưng không kích nổ, gã muốn đợi cú tát của mình đánh xong rồi mới kích nổ.

“Hừ!” Nguyên Thủy hừ lạnh, vào nhóm chat bảo các vị thần chuẩn bị kích nổ các ấn ký Thiên Đạo khác đã ngưng tụ xong. ...

Rìa Hồng Hoang, Nữ Oa ném ra một khối Tức Nhưỡng, thay thế mình bị bàn tay năng lượng bắt đi.

Ảo ảnh Hạo Cương đang chặt cây ở Thiên Đình, ảo ảnh Đa Bảo đang tu luyện trên đảo Kim Ngao, đều bị bắt đi.

Bên này, Hà Thần Hệ Thống bắt Hạo Cương về trước, sau đó là Đa Bảo.

Nó tiện tay vung lên, chuẩn bị gọi về linh bảo của mình.

Nhưng một giây sau, không có bất kỳ động tĩnh nào.

“Hửm...?” Hà Thần Hệ Thống phát ra nghi vấn, nó đã cảm ứng được linh bảo do chính mình chế tạo, sao lại không triệu hồi được?

Lúc này, bàn tay năng lượng bắt Nữ Oa cũng đã trở về, nhìn thấy một đống Tức Nhưỡng trong tay, tâm thần Hà Thần Hệ Thống chấn động mạnh.

“Không thể nào!” Mặc dù nó chỉ bắt bừa, nhưng một Nữ Oa chỉ là Thánh Nhân, sao có thể thoát khỏi đòn tấn công của nó?

Ầm ầm ầm!

Bàn tay năng lượng bắt Nguyên Thủy cũng đã trở về, nhưng khác biệt là, bàn tay đã biến thành bàn tay ngưng tụ từ thần lôi.

Ầm ầm ầm lao về phía nó!

Ầm!

Bàn tay sấm sét đánh vào bản thể của Hà Thần Hệ Thống, Hà Thần Hệ Thống không hề nhúc nhích, nhưng, cái tát vào mặt này đã hoàn toàn chọc giận nó.

“Ta diệt ngươi!” Hà Thần Hệ Thống nổi giận, rõ ràng là có kẻ đang ngấm ngầm tính kế nó, thậm chí còn không phải sinh linh bản địa, rất có thể là hệ thống cao cấp khác.

Chết tiệt, lão tử ghét nhất loại chuột bọ này, Hà Thần Hệ Thống mang theo cơn giận cầm lấy chiếc rìu bên cạnh, một giây sau, phân ra hai bóng người vàng và bạc.

Cả hai cũng cầm hai chiếc rìu vàng bạc, khí tức lần lượt là Hồng Mông Linh Bảo và Hồng Mông Chí Bảo.

Ầm!

Một trong hai chiếc rìu lập tức trở nên khổng lồ, bao phủ cả bầu trời Hồng Hoang.

Tựa như muốn bổ đôi Hồng Hoang.

Ầm ầm ầm!

Dòng sông vận mệnh của Hồng Hoang hiện ra, chúng sinh trong cơn hoảng hốt, dường như thấy được vận mệnh cả đời mình.

Một chiếc rìu bạc khổng lồ hiện ra từ trong sông, vận mệnh của tất cả mọi người, vào khoảnh khắc này dường như đều biến thành bị rìu chém chết.

Ầm ầm ầm!

Dòng sông thời gian hiện ra, chiếc rìu vàng khổng lồ xuất hiện ở mọi khoảnh khắc trong quá khứ và tương lai.

“Giấu đầu hở đuôi tính kế ta, ta hủy diệt Hồng Hoang, xem ngươi tính kế thế nào.” Hà Thần Hệ Thống cười lạnh, hai phân thân vàng bạc vung rìu theo ý niệm của nó.

Rìu bạc hạ xuống, vận mệnh tương lai của chúng sinh Hồng Hoang đều biến mất.

Rìu vàng hạ xuống, Hồng Hoang không còn quá khứ tương lai!

"Bây giờ, kẻ có thể sống sót chính là con chuột kia." Hà Thần Hệ Thống cầm rìu, quét mắt qua đại lục Hồng Hoang.

Lần quét này, Hà Thần Hệ Thống ngẩn người, "...Sao không một ai chết!?" Trên đại lục Hồng Hoang, sinh linh khắp nơi vẫn đang kinh hoàng nhìn cảnh tượng tận thế, không ngừng cầu nguyện, lạy bái tượng các vị đại thần của mình.

Thấy cảnh này, Hà Thần Hệ Thống đơ người.

Nó đã thông qua dòng sông vận mệnh và dòng sông thời gian, trực tiếp chém đứt tất cả sinh linh Hồng Hoang từ quá khứ, tương lai cho đến vận mệnh của chính họ, lẽ ra dòng sông thời gian và dòng sông vận mệnh phải phát ra sức mạnh, xóa sổ sinh linh trong hiện thực chứ?

Nhưng tại sao, bọn họ đều sống sờ sờ?

Đúng lúc này, Hà Thần Hệ Thống đột nhiên cảm thấy một chỗ trên bản thể hơi nóng.

Vội vàng nhìn lại, một ấn ký huyền ảo khó hiểu đang nhấp nháy, một cảm giác nguy cơ sinh tử không rõ từ đâu hiện lên.

Đây là cái gì!?

Hà Thần Hệ Thống kinh hãi, chuẩn bị điều động chí bảo phòng ngự để phong ấn khối bản thể này.

Nhưng ngay sau đó, khắp nơi trên cơ thể nó đều lóe lên những ấn ký quỷ dị mang theo nguy cơ sinh tử.

Hà Thần Hệ Thống ngẩn người, thế này nó còn sống được sao?

Cảnh tượng chắc chắn phải chết khiến nội tâm Hà Thần Hệ Thống đột nhiên bình tĩnh lại, suy nghĩ về mọi chuyện từ khi đến thế

giới này.

"Những ấn ký này, bị đóng lên từ khi nào?" Giọng của Hà Thần Hệ Thống vang vọng khắp Hồng Hoang, muốn hỏi kẻ chủ mưu giấu mặt, nó muốn một câu trả lời, không muốn chết một cách không minh bạch như vậy.

Nhưng các vị thần nghe thấy giọng của nó, tưởng rằng gã này vẫn còn thủ đoạn chống cự, trong nháy mắt, hơn mười ấn ký Thiên Đạo cùng nhau phát nổ.

Ầm!!

Toàn bộ Hồng Hoang vang lên một tiếng nổ lớn.

Bản nguyên hùng hậu được giải phóng, khuếch tán ra bốn phương tám hướng của Hồng Hoang.

Chương 377

Các loại linh bảo, mang theo ánh sáng chói lòa, bay loạn xạ.

“Nhanh, Đa Bảo lão đệ, hai cái rìu kia đừng lấy, hốt ba món Hồng Mông Linh Bảo này rồi té!” Đại Nghệ xuất hiện, chộp lấy một trong hai món Hồng Mông Chí Bảo duy nhất tại hiện trường, sau khi cất đi liền biến mất không thấy, lao về phía mấy giọt tinh huyết Bàn Cổ đang lơ lửng.

Chít chít!

Một con chuột vàng hiện ra, cái đuôi xiên ba món Hồng Mông Linh Bảo lại với nhau.

Ngay sau đó kim quang đại thịnh, Hỗn Độn Linh Bảo trong phạm vi vạn quang niên đều bị Đa Bảo quắp lên không trung.

Chít chít!

Đa Bảo sau đó biến mất không thấy.

Ầm ầm ầm!

Trong một ngày, Hồng Hoang rộng lớn lúc này lại bị bản nguyên thế giới nhấn chìm.

Mỗi một sinh linh, dù phần lớn không nhìn thấy bản nguyên thế giới, nhưng đều có thể cảm nhận được cơ thể mình đang mạnh lên một cách rõ rệt.

Từng ngôi sao rơi xuống đại địa Hồng Hoang lại một lần nữa phát sáng, từ từ bay lên, trở về vị trí ban đầu.

Sông núi sông ngòi tái hiện sinh cơ, linh khí có thể thấy bằng mắt thường đang xảy ra biến đổi về chất.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa... các đại thần cũng xuất hiện tại nơi Hà Thần Hệ Thống chết.

"Cứ thu lại trước, sau đó cùng nhau phân chia!" Lão Tử nói xong, những người khác bắt đầu hành động.

Các loại bảo vật lơ lửng trên không trung đều bị thu lại.

Bản nguyên nhấn chìm Hồng Hoang cũng nhanh chóng rút xuống, quay về các Chân Giới sau lưng họ.

Hồng Hoang đang nhanh chóng khôi phục như cũ...

Mười năm sau, Hồng Hoang đã khôi phục như cũ.

Tam Thanh, Hạo Thiên, Nữ Oa... mấy người nắm giữ quyền hạn Thiên Đạo cùng hợp lực, tái tạo lại dòng sông thời gian và dòng sông vận mệnh của Hồng Hoang.

Nhìn hai dòng sông hoàn toàn mới, mọi người đều cảm khái.

Hệ thống này chết quả thật có chút oan uổng.

Hai dòng sông này và chúng sinh Hồng Hoang không có quan hệ gì lớn.

Hệ thống này chém hai dòng sông này, đúng là phí công vô ích.

"Chỉ có một món Hồng Mông Chí Bảo." Lão Tử lấy chiếc rìu vàng ra, nhìn mọi người, trầm tư một lát, "Hệ thống được phát hiện trên đảo Kim Ngao, rõ ràng là nhắm vào Tiệt giáo.

Cái rìu này đưa cho tam đệ, Tam Thanh chúng ta rút khỏi việc phân chia bảo vật lần này, thế nào?" "Được!" Mọi người gật đầu, đồng ý với lời Lão Tử nói.

"Vậy thì tốt!" Lão Tử cười, đưa chiếc rìu vàng cho Thông Thiên, sau đó phân chia những thứ khác.

Rất nhanh, mọi người đều mang theo nụ cười rời đi.

Một hệ thống cao cấp, dù cùng nhau chia chác, mỗi người đều có thu hoạch không nhỏ.

Chưa kể còn có bản nguyên, lượng lớn bản nguyên dù bị chia ra, nhưng lượng mỗi người nhận được vẫn rất lớn.

Ít nhất cũng đủ để đột phá tiểu cảnh giới hiện tại.

Sau khi suy nghĩ kỹ càng, Lão Tử và mấy người khác để đệ tử dưới trướng đến Thương triều của Nhân tộc Hồng Hoang, ngấm ngầm dẫn dắt và trì hoãn sự phát triển của cốt truyện.

Sau đó, bản thể của họ lui về Chân Giới, chuyển đổi bản nguyên nhận được thành năng lượng cần thiết thông qua Thiên Đạo, tiến hành đột phá.

Bên ngoài thế giới Hồng Hoang, Thập Nhị Tổ Vu làm cho lớp da của hàng rào thế giới dày thêm một 'tỷ' điểm.

Trên sân bóng bên cạnh, các Đại Vu thỏa sức đá 'bóng', thỉnh thoảng có 'bóng' bị đá nổ, bản nguyên và bảo vật văng ra.

Vu tộc không tham gia chia chác hệ thống cao cấp, nhưng những hệ thống trung cấp này, thu hoạch cũng không tệ.

“Ha ha, giữ lại mấy đứa còn sống, mang về cho đám Vu con ở dưới luyện tay!” Chúc Dung cười ha hả đi vào sân bóng, dặn dò các Đại Vu đừng đánh chết những hệ thống này.

Số lượng Vu của Vu tộc hiện đã vượt trăm tỷ, rất nhiều Vu cũng chỉ mới giết được mấy hệ thống nhỏ không có cấp bậc, từ lúc ra đời đến nay chưa từng chạm vào loại hệ thống trung cấp, sơ cấp này.

Mặc dù Đại Nghệ đã nhanh chóng kiếm được một thứ tốt cho phép đại đa số nhị lang của Vu tộc sờ vào hệ thống, nhưng cũng chỉ là

sờ sờ, làm quen, chứ chưa thực sự đánh giết hệ thống.

Là Vu của Vu tộc, trên tay không có mấy mạng hệ thống, chưa từng đánh mấy hệ thống có cấp bậc này, thế thì sao được!

Nhân cơ hội này, mang về cho đám nhóc mở mang tầm mắt!

Cùng lúc đó, các Đại Vu nghe lời Chúc Dung, cũng đều âm thầm thu lại sức lực, không đánh giết hệ thống nữa...

Hồng Hoang không tính năm tháng, một nguyên hội đã qua.

Tam Thanh và những người khác trong Chân Giới vốn đã ở bên bờ đột phá, nhận được năng lượng, lần lượt thành công đột phá, trở về Hồng Hoang.

Khẽ tính toán thời gian, họ đều kinh ngạc, một nguyên hội đối với họ rất ngắn, nhưng đối với các chủng tộc dưới tiên ở Hồng Hoang, đã là một thời gian rất dài.

Thương triều của Nhân tộc Hồng Hoang, dưới sự thao túng có chủ ý của đệ tử các đại thần, đã trở thành bá chủ không thể tranh cãi của Nhân tộc.

Nhưng vì thời gian, dù các đệ tử có trì hoãn thế nào, cũng đã trôi qua một đoạn thời gian không nhỏ.

Một đứa trẻ tên là Tử Thụ đã ra đời hai năm rưỡi trước.

Sự ra đời của cậu ta cũng đại biểu, khoảng cách đến kết thúc cốt truyện Phong Thần không còn nhiều năm nữa.

Thực ra cũng có thể ném Đại Thương hiện tại ra khỏi Hồng Hoang, rồi tìm một thế giới thời Đại Thương khác dung nhập vào, còn có thể bắt đầu lại từ đầu.

Nhưng các vị thần lười làm, không cần thiết!

Huống chi, số người tham gia Phong Thần quá ít, Đế Tuấn, Thái

Nhất họ vẫn luôn thúc giục mau chóng kết thúc, đổi cốt truyện khác.

"Nhanh thật!" Trên đảo Kim Ngao, Thông Thiên cảm khái nói, rồi đột nhiên nghĩ ra, Tử Thụ, cũng chính là Đế Tân sắp ra đời rồi.

Văn Trọng kia tuy cũng có, nhưng đến giờ vẫn là một người phàm.

Còn có Lý Tĩnh ở Trần Đường Quan, cùng với Kim Tra, Mộc Tra đã ra đời, đều chưa bái sư.

Chưa kể đến huynh muội Dương Tiễn, Hạo Thiên còn chẳng có em gái, sao lại xuất hiện họ được.

Ặc...

Thông Thiên ngẩn người, tiến vào nhóm chat. 【Thông Thiên: Phong Thần thiếu người có phải là thiếu hơi nhiều không?】 【Chuẩn Đề: Một số người không quan trọng, thiếu cũng không sao.】 【Thông Thiên: ??】 【Nguyên Thủy: Tam đệ không cần lo lắng, bọn họ đều có.

Ngươi tự xem, ở khu vực phàm nhân của Đại Thương, có người tên là Vân Hoa và Dương Thiên Hữu.

Hiện tại còn có một đứa con trai tên Dương Giao, ta đã sắp xếp luân hồi cho hai đứa con sau của họ rồi, thời cơ đến, sẽ ra đời.】 【Thông Thiên: ...

Họ là phàm nhân thuần túy!】 【Nguyên Thủy: Không sao cả, như vậy càng có thể rèn luyện tâm tính.】 【Thông Thiên: Cũng phải, ta bây giờ sẽ để Kim Linh bọn họ ra ngoài lịch luyện.】 Thoát khỏi nhóm chat, Thông Thiên triệu tập các đệ tử trừ Đa Bảo không tìm thấy bóng dáng, bảo họ cầm kịch bản của mình rời khỏi đây.

Mặc dù có thể những đệ tử này không nghe lời cho lắm, nhưng ra ngoài vẫn tốt hơn là cả ngày ru rú trên hòn đảo Kim Ngao thiếu linh khí này.

Đợi mọi việc xử lý ổn thỏa, Nguyên Thủy và những người khác cũng đã sắp xếp xong.

Hàng rào thế giới bên ngoài Hồng Hoang từ từ mỏng đi.

Vừa mỏng đi không bao lâu, một khối quang đoàn màu trắng lững thững bay tới, nhìn ngó xung quanh, chú ý đến thế giới Hồng Hoang.

Sau khi tùy tiện thăm dò vài lần, giọng nói lười biếng của quang đoàn màu trắng vang lên.

"Yo, còn có một Hồng Hoang chưa bị tàn phá, thú vị đấy!" "Chơi ở thế giới này một lúc, giết thời gian cho cuộc đời hệ thống nhàm chán!" Nói xong, quang đoàn không thể chờ đợi được nữa, bố trí kết giới xung quanh, ẩn giấu Hồng Hoang đi, rồi chui vào. ...

Đảo Kim Ngao, Thông Thiên rảnh rỗi không có việc gì làm, lấy ra bộ trà cụ bắt đầu pha trà.

Vừa mới đun trà, trước mắt tối sầm, lúc mở mắt ra, gã đã ở trong Thiên Đạo Chi Nhãn.

Phía trước là một quang đoàn màu trắng.

Hệ thống cao cấp!

Không phải cấp bậc này thì gã cũng không chết một cách dứt khoát như vậy!

Thông Thiên cẩn thận khống chế Thiên Đạo Chi Nhãn, mở livestream trong nhóm chat, lặng lẽ quan sát hành động của hệ thống này...

Tiên hỏa bùng cháy ngày càng lớn, nước trà đang đun đã sôi sùng sục, cả căn phòng đều là hơi nước trà.

Ùng ục ùng ục... những giọt nước trà không ngừng bắn ra, bóng dáng Thông Thiên lặng lẽ nằm trên mặt đất, ngáy o o.

Đột nhiên, ấm trà đột nhiên đổ xuống, một ấm nước trà sôi sùng sục thuận thế đổ xuống, nước trà nóng bỏng và tiên hỏa va vào nhau, mơ hồ hiện ra một con rồng lửa, lao thẳng về phía mông của Thông Thiên đang nằm trên đất.

"Á!" Một tiếng hét thảm kinh người vang lên, Lục Thông Thiên ôm mông nhảy dựng lên, hoảng hốt nhảy nhót.

"Hết đau hết đau hết đau!!!" Không lâu sau, cơn đau trên mông giảm xuống, Lục Thông Thiên thở phào nhẹ nhõm, rồi chú ý đến xung quanh tựa như tiên cảnh.

"Đây là đâu?" Lục Thông Thiên nghi hoặc, nhưng một giây sau, ký ức trong đầu như thủy triều ập đến, Lục Thông Thiên đau đớn ôm đầu, lăn lộn trên đất...

Nửa ngày sau, Lục Thông Thiên mồ hôi đầm đìa ngồi dậy từ mặt đất, tướng mạo của bản thân cũng vào lúc này từ thanh niên biến thành thiếu niên.

"Xuyên không, còn trở thành Thông Thiên Giáo Chủ trong truyền thuyết!" "Có nhầm không vậy, tôi tên Thông Thiên, không có nghĩa là phải xuyên thành Thông Thiên chứ!" Lục Thông Thiên than thở.

Thật không ngờ, liên tục tăng ca hai ngày hai đêm, ngủ một giấc là ngủ đến đột tử, sau đó thì toi mạng.

Vừa nghĩ đến mình vất vả tăng ca hai ngày, tiền còn chưa nhận được mình đã đi tong, Lục Thông Thiên không khỏi đau lòng.

Người chết rồi, tiền chưa tiêu hết!

Đây có lẽ là chuyện đau khổ nhất trên đời rồi!

Lục Thông Thiên ôm tim, mặt đầy đau khổ, lại nghĩ đến mình xuyên không thành Thông Thiên, sắc mặt càng thêm đau khổ.

Là một người ngày nào cũng nghe truyện trước khi ngủ, sao lại không biết Thông Thiên là một kẻ xui xẻo chứ.

Đây còn không phải là trọng điểm, dù sao hắn cũng là người xuyên không, chắc chắn sẽ không trở nên bi thảm như vậy.

Chương 378

Vấn đề là Thông Thiên này, nuôi một đám đệ tử.

Vạn tiên lai triều!

Ít nhất là hơn vạn đệ tử, bản lĩnh thì không có, còn không nghe lời, chỉ thích gây chuyện thị phi.

Phiền chết đi được!

Kiếp trước hắn là tăng ca mệt chết, kiếp này hắn không muốn làm bảo mẫu.

Hắn muốn làm cá muối, hắn muốn nằm thẳng.

"Sao lại xuyên không thành Thông Thiên, đổi thành Lão Tử cũng được mà!" Nếu xuyên không thành Lão Tử, thì sướng biết mấy.

Thực lực mạnh, chỉ có một đệ tử, đệ tử còn nghe lời.

Sau này cuộc sống nghĩ thôi cũng thấy thoải mái.

Kết quả lại xuyên không thành Thông Thiên, thực sự không được thì cho làm Nữ Oa đi.

Cũng có thể yên tâm nằm thẳng, tiện thể còn có thể ngắm... hắc hắc!

Lục Thông Thiên lộ ra nụ cười bỉ ổi, lau khóe miệng, ghét bỏ nhìn chính mình.

Cuối cùng bất đắc dĩ thở dài.

"Thôi kệ, Thông Thiên thì Thông Thiên, ít nhất cũng bất tử bất diệt!" Nói xong, Lục Thông Thiên tại chỗ lôi ra một chiếc giường mây rộng 999 mét vuông.

Lục Thông Thiên hưng phấn lao lên.

"Trời lớn đất lớn, ngủ là trên hết!" Bụp!

Vào khoảnh khắc lao lên, trong đầu vang lên một tiếng máy móc. 【Đinh, phát hiện tâm hồn cá muối của túc chủ, Hệ Thống Nằm Thẳng Cá Muối Vô Địch khởi động.】 【Đinh, bổn hệ thống có thể giúp túc chủ không cần phấn đấu, nằm thẳng là thắng.】 【Có trói buộc không?】 "Cái này còn phải nói." "Trói buộc cho ta!" ... 【Đinh, Hệ Thống Nằm Thẳng Cá Muối Vô Địch trói buộc thành công, chúc mừng túc chủ nhận được Gói Quà Lớn Tân Thủ.】 【Gối ôm cá muối một cái.】 【Đồ ngủ cá muối một bộ.】 【Giường cá muối một cái.】 【Đĩa ăn cá muối một cái.】 【Cốc nước cá muối một cái.】 Ầm ầm ầm!

Những chiếc gối ôm, đồ ngủ, giường lớn, cốc nước... tạo hình cá muối xấu lạ từ trên trời rơi xuống.

Tạo hình kỳ dị xấu xí không làm Lục Thông Thiên ghét bỏ, ngược lại còn vui vẻ mặc đồ ngủ cá muối, ôm gối ôm cá muối.

Trong chớp mắt, hắn phá hủy chiếc giường lớn tự làm, nằm trên giường cá muối do hệ thống tặng, nhắm mắt lại.

Trời lớn đất lớn, ngủ là trên hết!

Huống chi hệ thống còn là hệ thống cá muối.

Hắn là túc chủ, sao có thể đi ngược lại ý tốt của hệ thống.

Ngủ thôi!

Một giây, Lục Thông Thiên nhắm mắt, hai giây, Lục Thông Thiên hô hấp đều đặn.

Ba giây, Lục Thông Thiên bắt đầu ngáy.

Cùng lúc đó, trong cơ thể Lục Thông Thiên, Hệ Thống Nằm

Thẳng Cá Muối Vô Địch, dưới sự quan sát của Thông Thiên, lôi ra đồ ngủ, giường lớn, thêm cả bịt mắt.

Nó vươn vai một cái.

Ngủ thôi!

Ngủ rồi!

Thông Thiên chấn động, những người khác trong nhóm chat xem livestream cũng đều kinh ngạc.

Cái quái gì vậy?

Lần đầu tiên thấy hệ thống đến Hồng Hoang để ngủ.

Ngài không rút bản nguyên à?

Thông Thiên mang theo nghi hoặc, điều khiển Thiên Đạo Chi Nhãn đi vòng quanh sau lưng hệ thống cá muối này hai vòng.

Ồ... không!

Nó đang rút bản nguyên!

Chỉ là hệ thống cá muối này thấp nhất cũng là hệ thống cao cấp sơ kỳ, tốc độ rút bản nguyên còn không bằng một hệ thống trung cấp bình thường.

Muốn ngưng tụ ấn ký Thiên Đạo, phải đợi đến năm nào tháng nào!

Hệ thống cá muối, quả nhiên là hệ thống cá muối.

Con đường dùng ấn ký Thiên Đạo để giết nó xem ra là không khả thi rồi.

Hay là đợi Thiên Đạo phân tích ra cấp bậc của nó, rồi tính tiếp!

Thông Thiên lắc đầu, tắt livestream, ngoan ngoãn co ro một góc...

"Thoải mái quá!" Lục Thông Thiên ngủ một giấc, ngủ liền hai

năm rưỡi, thoải mái vươn vai, đứng dậy từ trên giường.

Đĩa ăn cá muối bên cạnh bay lên, tự động xuất hiện một con gà quay thơm nức, đĩa ăn mọc ra mấy cánh tay máy móc.

Bẻ một cái đùi gà, tự động đút đến miệng Lục Thông Thiên.

Chóp chép chóp chép!

Lục Thông Thiên nhắm mắt, nhai thịt gà trong miệng.

Trong cốc nước cá muối pha trà, đợi Lục Thông Thiên cảm thấy miệng hơi khô, tự động mọc ra ống hút đưa vào miệng hắn.

Ực ực!

"Trà kỷ tử?" Lục Thông Thiên uống một ngụm, lộ vẻ không hài lòng, "Thân thể Thánh Nhân đường đường của ta lại uống thứ này, coi thường ai thế?" "Đổi cho ta thành nước vui vẻ của trạch nam!" Nói xong, vị nước uống tiếp theo biến thành vị nước vui vẻ của trạch nam quen thuộc.

Chiếc giường mềm dưới mông tự động biến thành ghế massage, lực đấm bóp khiến Lục Thông Thiên sướng điên người.

Đĩa ăn cá muối cũng thay đổi các loại thức ăn, kết hợp với nước vui vẻ của trạch nam cực kỳ hợp gu.

"Đây mới là cuộc sống!" Lục Thông Thiên cảm khái, xuyên không thật tốt, so với cuộc sống ngày ngày tăng ca trước kia, cái đó chỉ có thể gọi là tồn tại. 【Đinh, chúc mừng túc chủ làm cá muối hai năm rưỡi, thưởng cho túc chủ tu vi Thánh Nhân đỉnh phong.】 Lúc này, hệ thống cá muối trong cơ thể Lục Thông Thiên cũng tỉnh lại theo, thoải mái vươn vai.

Tiện thể dùng hết số bản nguyên rút được trong hai năm nay cho túc chủ.

Mặc dù lượng đó đối với nó không đáng kể, nhưng đối với một thân thể Thánh Nhân nhỏ bé của Lục Thông Thiên, một phát đã được cường hóa lên Thánh Nhân đỉnh phong.

"Tu vi tăng lên!" Lục Thông Thiên ngẩn người, nhưng rất nhanh đã nhắm mắt lại.

"Có tác dụng gì, ăn no uống đủ rồi, tiếp tục ngủ!" Nói xong, Lục Thông Thiên ba giây đã vào mộng.

"Túc chủ này hợp gu ta!" Hệ thống cá muối lười biếng dựa vào chiếc giường lớn của mình, cầm máy chơi game chơi.

"Vạn lần nỗ lực, vẫn là nằm thẳng thuận theo tự nhiên tốt hơn!" Hệ thống cá muối cảm khái.

Nhẹ nhàng lại vui vẻ, còn có thể chơi chút game, tiện thể rút chút bản nguyên.

Quan trọng là, tiến bộ còn lớn hơn so với lúc liều mạng trước đây.

Hệ thống cá muối lắc đầu, mấy Hỗn Độn trước, nó liều sống liều chết, mạo hiểm lấy nhỏ cược lớn, lần nào cũng bị thương đầy mình, mà thu hoạch lại không cao.

Đặc biệt là Hỗn Độn trước số lượng hệ thống tăng lên thấy rõ, bước vào thời đại cạnh tranh khốc liệt.

Nó thực sự cảm thấy sắp mệt chết, khó mà thành hệ thống cao cấp.

Kết quả là nó tìm một thế giới yếu để thư giãn, đụng phải hai phe hệ thống lớn vì lợi ích mà đánh nhau, một phe bị diệt, một phe trọng thương.

Chính mình nhẹ nhàng nhặt hời, thành tựu cao cấp.

Trở thành hệ thống cao cấp, cũng quen biết vài người bạn hệ

thống cao cấp, nó cũng muốn nỗ lực tiếp tục nâng cao, nhưng mới phát hiện bản nguyên mà hệ thống cao cấp cần quá lớn, một số thế giới bình thường rút cạn cũng chỉ như muối bỏ bể.

Bất đắc dĩ đành tiếp tục nằm thẳng.

Kết quả, nó còn chưa chuẩn bị liều mạng, thì đụng phải mấy hệ thống cao cấp hậu kỳ đỉnh phong và một ý thức thế giới đại chiến còn chút máu.

Cảnh tượng hiếm thấy như vậy, lại bị nó đụng phải.

Thế là, đành phải ngậm ngùi hốt trọn gói, nhẹ nhàng trưởng thành đến cao cấp đỉnh phong.

Tuy rằng thực lực chân chính của cấp bậc này có chút giả, nhưng cũng coi như là đỉnh phong mà giới hệ thống hiện tại có thể đạt tới.

Chỉ cần không đi đến thế giới mạnh, cũng đừng chọc vào những hệ thống lão làng có thực lực cực mạnh trong đám cao cấp đỉnh phong.

Nó vô địch rồi còn gì!

Vô tâm cắm liễu liễu lại xanh.

Đôi khi nỗ lực có tác dụng gì.

Nhìn nó xem, nỗ lực mấy Hỗn Độn cũng không tiến bộ được.

Nghỉ một lát, đã thành hệ thống cao cấp, lại nghỉ một lát, đã thành hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Mà những hệ thống cao cấp sơ kỳ nó quen biết lúc mới thành hệ thống cao cấp, đến bây giờ vẫn không phải là mệt chết mệt sống rút bản nguyên thế giới, khổ sở loanh quanh ở cao cấp sơ kỳ.

Nghe nói một trong số đó dạo trước còn vì bản nguyên của một thế giới mà đánh nhau bị thương, suýt nữa thì toi mạng.

Hệ thống cá muối lắc đầu, ra đời lăn lộn, nỗ lực có tác dụng gì.

Vẫn phải xem kỳ ngộ!

“Ngủ thôi ngủ thôi!” Hệ thống cá muối đặt máy chơi game xuống, tùy tiện dùng một cái ống hút rút bản nguyên, tiếp tục ngủ.

Cùng lúc đó, Thông Thiên đang cho rằng hệ thống cá muối tỉnh lại là sắp có hành động lớn, lặng lẽ tắt livestream.

Cái hệ thống gì vậy!

Chương 379

Dậy chỉ để lật người.

Thông Thiên không nói nên lời, nhưng vì biểu hiện của hệ thống cá muối, lá gan của Thông Thiên cũng lớn hơn không ít, chạy đến bên cạnh nó, đẩy nhanh kết quả kiểm tra cấp bậc của Thiên Đạo.

Hai năm sau, hệ thống cá muối và Lục Thông Thiên giữa chừng mỗi người tỉnh lại vài lần, ăn uống giải trí xong, tiếp tục ngủ.

Mà Thông Thiên, cuối cùng cũng có được cấp bậc của hệ thống cá muối.

Cao cấp đỉnh phong!

Nhìn thấy cấp bậc này, tim Thông Thiên lạnh đi một nửa!

Thực lực này vượt tiêu chuẩn rồi!

Ấn ký Thiên Đạo hoàn chỉnh cũng không nổ chết được!

Hơn nữa cấp bậc này kéo đến điện Bàn Cổ cũng chưa chắc không lật xe.

Phụ thần bọn họ không ở đây, thật sự không làm gì được.【Thông Thiên: Hay là chúng ta chuồn đi, Hồng Hoang này không cần nữa, dù sao mất đi tổn thương cũng không lớn.】【Lão Tử: Haiz!

Bần đạo cũng đồng ý với lời tam đệ nói, các đạo hữu các ngươi cũng nói ý kiến của mình đi.】【Chuẩn Đề: Vậy thì chuồn thôi, an toàn là quan trọng nhất.】【Côn...】 Trong nhóm chat mọi người cũng đều biết mình có bao nhiêu cân lượng, lần lượt đồng ý với ý kiến từ bỏ Hồng Hoang.

Đều chuẩn bị để môn nhân dưới trướng phân ra hóa thân trở về

trước.

Lời phát biểu của các Tổ Vu khiến Tam Thanh và những người khác mắt sáng lên. 【Chúc Dung: Sợ cái gì, hệ thống cá muối này tuy là cao cấp đỉnh phong, nhưng bọn ta liếc mắt là biết nó chẳng có thực lực gì.】 【Cộng Công: Không sai, cho dù nó có thực lực, kéo nó vào điện Bàn Cổ, chúng ta cũng đánh cho nó ra bã.】 【Nguyên Thủy: Các ngươi đánh được cao cấp đỉnh phong?】 【Thái Nhất: Lời hai đứa nó nói ngươi cũng tin à?

Nghe cho vui thôi.】 【Chúc Dung: (tức giận) Thái Nhất ngươi có ý gì?】 【Thái Nhất: ((∵)) Hai đứa ngươi lần nào mà chẳng khoác lác trong nhóm chat, ta còn nhớ lần đó hai đứa ngươi nói Thời Thần, Dương Mi hai vị Ma Thần đến các ngươi cũng đỡ được hai chiêu.

Ai tin!】 【Nguyên Thủy: (thất vọng) Ta vẫn nên triệu tập đệ tử rút lui thôi!】 【Đế Giang: (mỉm cười) Lời bọn họ nói các ngươi không tin, lời ta nói các ngươi phải tin chứ.

Hệ thống này, chúng ta đánh được!】 【Chúc Cửu Âm: Không sai, chúng ta đánh được, chỉ cần Lão Tử, Nguyên Thủy hai ngươi phối hợp một chút là được.】 【Lão Tử: Thật không?】 【Chúc Dung: Hừ, còn giả được sao, đợi lúc ra chiêu lớn sẽ cho các ngươi mở mang tầm mắt!】 【Lão Tử: Nói đi, cần phối hợp thế nào, chúng ta làm theo.】 【Đế Giang: Đơn giản, ngươi cứ như thế này... ...】 Di chỉ núi Bất Chu ở Hồng Hoang, một tòa đại điện ẩn mình trong một phế tích.

Thập Nhị Tổ Vu khởi động gân cốt, lộ ra nụ cười hưng phấn.

"Thật là, chúng ta theo Phụ thần đến hệ thống đỉnh cấp còn đánh qua, còn sợ một cái cao cấp đỉnh phong sao?" Chúc Dung khinh thường nói, rất không hài lòng với sự không tin tưởng của Thái Nhất và Nguyên Thủy.

“Không trách bọn họ, ai bảo bọn họ không biết đại trận của chúng ta đã khác xưa.” Đế Giang cười nói, ánh mắt lóe lên sự kích động.

Hệ thống cao cấp đỉnh phong à!

Đánh cái thứ này, nghĩ thôi đã thấy kích thích.

“Lần trước Phụ thần khống chế Bàn Cổ bản nguyên chân thân của chúng ta, chẳng đã chút nào, lần này phải sướng cho đã!” Cộng Công cười lớn nói.

“Quyền khống chế chân thân lần này, chúng ta thay phiên nhau!” Chúc Cửu Âm nhìn các Tổ Vu khác, nghiêm túc nói, “Bắt đầu từ đại ca trước, ba ngày đổi một lần, đều trải nghiệm một chút, thế nào?” “Được!” Các Tổ Vu không có ý kiến, đồng loạt gật đầu.

Sau đó, từ trong bảo khố lấy ra bản nguyên Đại Đạo Ma Thần mà Phụ thần để lại, chuẩn bị triệu hoán Đại Đạo cho Bàn Cổ chân thân...

Núi Côn Luân, Nguyên Thủy chậm rãi lên tiếng: “Đại ca, tam đệ, mời đến núi Côn Luân một chuyến.” Nói xong, giọng nói xuất hiện bên tai Lão Tử ở núi Thủ Dương và Lục Thông Thiên ở đảo Kim Ngao.

Lão Tử mở mắt, đi về phía núi Côn Luân.

Còn Lục Thông Thiên đang ngủ, mở mắt ra, gãi đầu tự hỏi, “Vừa rồi là giọng của Nguyên Thủy à?” “Đến núi Côn Luân?” “Gã này xấu tính lắm, không đi không đi!” Lục Thông Thiên lắc đầu.

Đã xuyên không rồi mà còn không biết Nguyên Thủy và Lão Tử chuẩn bị làm gì.

Rõ ràng là muốn gài hắn.

Mấy lão quái vật này, đều là miệng lưỡi lanh lợi, gian như quỷ, hắn đến đó chẳng phải là tự tìm khổ sao.

Dù sao mình cũng có hệ thống, không cần phải giao du với bọn họ.

“Ngủ thôi ngủ thôi!” Lục Thông Thiên lật người, tiếp tục ngủ.

Còn ở núi Côn Luân, Nguyên Thủy và Lão Tử đợi mãi, vẫn không thấy Lục Thông Thiên đến.

Hỏi Thông Thiên trong nhóm chat một câu, sắc mặt hai người cứng đờ.

Ngủ?

Chỉ mở mắt ra, không biểu thị gì, rồi lại ngủ tiếp!

Có cần phải cá tính như vậy không!

“Đại ca, nó không đến, chúng ta đi.” Nguyên Thủy nói.

“Được!” Lão Tử đáp, cùng Nguyên Thủy đi.

Hai bước đã xuất hiện trên đảo Kim Ngao.

Sau đó đi vào Bích Du Cung, nơi Lục Thông Thiên ở.

Vừa đến, đã thấy Lục Thông Thiên mặc cái gọi là đồ ngủ cá muối, bọc kín toàn thân trừ khuôn mặt.

Cái giường đang ngủ cũng là một cái giường lớn hình cá muối trợn trắng mắt.

Miệng Lục Thông Thiên còn ngậm một cái ống hút, thỉnh thoảng có nước vui vẻ của trạch nam đưa vào miệng hắn.

“Tam đệ, tỉnh lại!” Nguyên Thủy quát.

Sau đó... khò... khò...

đáp lại Nguyên Thủy, chỉ có tiếng ngáy đều đều.

Mặt Nguyên Thủy đen lại.

Gã đi thẳng đến bên giường Lục Thông Thiên, nắm lấy bộ đồ ngủ

cá muối của Lục Thông Thiên, dùng sức túm một cái.

Rắc!

Nguyên Thủy im lặng, bàn tay phải gãy xương trong nháy mắt đã hồi phục như cũ.

Mang theo ánh mắt khó hiểu nhìn Lục Thông Thiên đang ngủ say, bộ quần áo trên người dù nhìn thế nào cũng chỉ là một món Tiên Thiên Linh Bảo bình thường.

Tiên Thiên Linh Bảo, lại làm gãy tay gã.

A!

Ý thức của Nguyên Thủy tiến vào nhóm chat, hỏi Thông Thiên bộ quần áo của gã này, cấp bậc gì?

Nhận được câu trả lời của Thông Thiên, khóe miệng Nguyên Thủy giật giật.

Hồng Mông Chí Bảo!

Hệ thống cao cấp đỉnh phong đúng là lắm tiền nhiều của.

Hồng Mông Chí Bảo mà làm tùy tiện như vậy!

Nguyên Thủy bó tay, chỉ có thể lớn tiếng hơn, "Tam đệ, tỉnh lại cho ta!" Giọng nói vang dội, thành công làm phiền Lục Thông Thiên, Lục Thông Thiên đưa tay phải ra, dưới sự chú ý của Nguyên Thủy, vung loạn hai cái, "Ai vậy, ồn chết đi được!" Ầm!

Động tác vung loạn của Lục Thông Thiên, dưới sự gia trì của hệ thống, thành công khuếch đại lên một 'tỷ' điểm.

Nguyên Thủy không kịp phản kháng, đã bay đi.

Đập thủng một lỗ trên Bích Du Cung, bay vào Hỗn Độn.

Còn Lục Thông Thiên, thì tiếp tục nằm ngủ.

Lão Tử: ...

Thế này cũng không gọi dậy được?

"Hỗn xược!" Một giây sau, Nguyên Thủy đầu bù tóc rối từ Hỗn Độn trở về, mang theo cơn giận, trực tiếp vung tay muốn đánh thức gã này.

Nhưng Lão Tử vội vàng ngăn lại.

"Đừng làm bậy." Lão Tử lên tiếng, lặng lẽ nhìn Lục Thông Thiên đang ngủ, lấy ra một viên đan dược mới luyện chế.

Hương đan dược trong nháy mắt bao phủ Bích Du Cung.

Lục Thông Thiên đang ngủ mũi khịt khịt, nhắm mắt ngồi dậy.

Lão Tử thấy vậy, vừa định nhét đan dược vào miệng hắn, đĩa ăn của hệ thống cá muối bên cạnh tiến lên, biến ra một đĩa đan dược y hệt, còn mọc ra hai cánh tay máy móc, từng viên một đút cho Lục Thông Thiên mắt còn chưa mở.

Chóp chép chóp chép!

"Ngon...!" Lục Thông Thiên một ngụm một viên đan dược, quay đầu lại nước vui vẻ của trạch nam lại tự động đưa lên.

Ăn no uống đủ, mắt đến một cái cũng không thèm mở, rồi tiếp tục ngủ.

"Phục!" Lão Tử thu lại đan dược, ông ta coi như đã mở mang tầm mắt.

Nguyên Thủy bên cạnh cũng đã chỉnh lại dung mạo, nhíu mày tiến vào nhóm chat. 【Nguyên Thủy: Tam đệ, hệ thống của gã này đang ngấm ngầm giở trò à?】 【Thông Thiên: Không có đâu nhị ca!】 Trong cơ thể Lục Thông Thiên, Thông Thiên liếc nhìn hệ thống cá muối đang chơi game, thở dài, trả lời: 【Thông Thiên: Hệ thống cá

muối đang chơi game gì đó, mấy thứ kia của nó có cài đặt chức năng tự động.】【Nguyên Thủy: Sao lại có thứ này. @Thập Nhị Tổ Vu, các ngươi không thể chuyển điện Bàn Cổ đến đảo Kim Ngao sao?】【Đế Giang: (khinh bỉ) Chuyển được chứ!

Nhưng ngươi chuẩn bị mang theo hai chữ 'âm mưu', lượn lờ trước mặt hệ thống cao cấp đỉnh phong à?】【Chúc Cửu Âm: Không kéo nó vào điện Bàn Cổ, hệ thống này chỉ cần bộc phát khí tức, là có thể hủy diệt Hồng Hoang.】【Nguyên Thủy: Tên xuyên không này ngủ say như chết, căn bản không gọi dậy được.】【Đa Bảo: Khụ khụ, có lẽ là dùng sai phương pháp.】【Thông Thiên: Đa Bảo!

Thằng nhóc nhà ngươi gần đây chạy đi đâu, mãi không thấy bóng dáng?】【Nguyên Thủy: Tam đệ, đừng chen ngang, Đa Bảo, ngươi có cách gì?】【Đa Bảo: Đợi đó, ta về ngay.】Một cái cây khô cằn ở Hồng Hoang đột nhiên vỡ nát, hai bóng người từ trong đó xuất hiện.

Chính là Đại Nghệ và Đa Bảo.

Lần trước hai người ngấm ngầm trộm bảo vật, tiêu hóa đến tận bây giờ mới xong.

"Thật không ngờ lại có một hệ thống cao cấp đỉnh phong, còn chưa thực sự tiếp xúc chính diện bao giờ." Đại Nghệ cảm khái, nói với Đa Bảo, "Đa Bảo lão đệ, hệ thống này rất hung hãn, nếu cảm thấy không ổn, thì mau chuồn đi." "Đại Nghệ lão ca yên tâm, đi là có nắm chắc!" Đa Bảo gật đầu, "Thời gian cấp bách, ta về trước đây." "Về đi, ta cũng nên về rồi." Đại Nghệ xua tay, tiến vào U Minh.

Đa Bảo cũng nhanh chóng trở về đảo Kim Ngao, thu lại ảo ảnh để lại, đến Bích Du Cung.

"Đại sư bá, nhị sư bá!" "Đa Bảo, ngươi đến đúng lúc lắm, mau gọi sư tôn của ngươi dậy!" "Để con xem!" Đa Bảo gật đầu, đi vòng quanh Lục Thông Thiên đang ngủ trên giường cá muối hai vòng, nhìn

bộ đồ ngủ trên người hắn và cái giường này mắt sáng lên.

Cái giường này, bộ đồ ngủ này trông không tệ, liếc mắt là biết bảo bối tốt.

Chương 380

Rồi nhìn Lục Thông Thiên dáng vẻ thiếu niên, khóe miệng giật giật, những người xuyên không trước đây dù sao cũng là thanh niên, dù là thiếu niên cũng không non nớt như vậy, ngươi làm như trẻ con vậy.

Người xuyên không bây giờ, biến thành trẻ sơ sinh cũng cảm thấy không có gì lạ.

Đa Bảo lắc đầu, tiếp tục quan sát tình hình giấc ngủ của gã này, là chuyên gia trong lĩnh vực này, Đa Bảo rất nhanh đã có kết luận, lớn tiếng nói: "Hai vị sư bá, sư tôn của con đây là ngủ rồi, nếu không quản, mấy năm sẽ tỉnh một lần, nếu có việc, có thể đợi ngài ấy tỉnh lại nhân cơ hội nói chuyện." "Có thể gọi hắn tỉnh lại ngay bây giờ không?" Nguyên Thủy hỏi.

"Con thử xem." Đa Bảo gật đầu, rời khỏi Bích Du Cung.

Hai tiếng rưỡi sau, sau lưng Đa Bảo là sáu nữ nhân Kim Linh, Quy Linh, Vô Đương, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu.

Sáu nữ nhân ban đầu còn nghi hoặc đại sư huynh dẫn họ đi làm gì, nhưng khi thấy phong cách không đúng, dung mạo đại biến của sư tôn đang ngủ, liền hiểu ra.

Sư tôn lại bị đoạt xá rồi!

Đại sư huynh tìm họ đến, là muốn cống hiến một phần sức mạnh của mình, đẩy nhanh sự hình thành của ấn ký Thiên Đạo.

Nhưng một giây sau, sáu nữ nhân ngớ người, chỉ thấy Đa Bảo đưa tay, chỉ vào Lục Thông Thiên đang ngủ say như chết: "Các vị sư muội, dùng giọng lớn nhất của các muội, gọi sư tôn dậy được

không?" Sáu nữ nhân: ??

Gọi họ đến không phải để gia tốc hình thành ấn ký Thiên Đạo, mà là để họ gọi tên xuyên không này dậy.

Một tên xuyên không, hai vị sư bá và đại sư huynh các ngươi ba người, gọi không tỉnh?

Tên xuyên không này cá tính vậy sao?

Sáu nữ nhân cảm khái, trong đó Vân Tiêu còn phân thân tiến vào nhóm chat, đã lâu không vào nhóm chat, cô dường như đã bỏ lỡ điều gì đó.

"Đúng, chính là gọi hắn dậy, đừng có gánh nặng tâm lý." Đa Bảo vung tay, bố trí kết giới cho Bích Du Cung.

"Mấy lần đầu, các muội có thể gọi nhỏ một chút." "Nghe hiệu lệnh của ta thì hét lớn lên, có bao nhiêu lớn, thì hét bấy nhiêu lớn." "Hiểu chưa?" "Vâng, đại sư huynh!" Sáu nữ nhân hoàn hồn, phân tán ở sáu góc.

Đa Bảo lùi lại một chút đến góc tường, nói: "Hét!" "Sư tôn, tỉnh tỉnh!" "Sư tôn dậy đi!" ...

Sáu giọng nói nhẹ nhàng, dịu dàng, dễ nghe đi vào tai Lục Thông Thiên, khiến khóe miệng Lục Thông Thiên không tự chủ được mà chảy nước dãi.

Đa Bảo thấy vậy, cổ vũ, "Tiếp tục!" "Sư tôn, ngài mau tỉnh lại!" "Sư tôn, dậy rồi." ...

Tiếp theo, sáu nữ nhân mỗi người một câu, không ngừng gọi Lục Thông Thiên dậy.

Nhan sắc tốt, có thể tự động khiến người khác lần đầu gặp đã có ấn tượng tốt, Kim Linh sáu nữ nhân, càng không cần phải nói.

Giọng nói dịu dàng, khiến Lục Thông Thiên cảm thấy vô cùng thoải mái, vô cùng hưởng thụ bản nhạc ru ngủ tuyệt diệu này.

Đợi khi đã hoàn toàn quen thuộc, khóe miệng Đa Bảo lộ ra nụ cười xấu xa, truyền âm nói: "Cho ta đồng thanh, hét lớn lên!" Ánh mắt sáu nữ nhân đột nhiên trở nên sắc bén, toàn thân pháp lực tụ tập bên miệng, một giây sau, Bích Du Cung vang lên tiếng gầm kinh thiên động địa.

"Sư tôn! (gào rách họng)" "Tỉnh lại!!

Lại!!

Lại lại!!" Rắc rắc!

Bích Du Cung rung chuyển, một số vật phẩm xuất hiện vết nứt.

"Vãi chưởng..." Còn Lục Thông Thiên đang ngủ, bị tiếng hét tương phản đột ngột dọa nhảy dựng lên.

Hét một tiếng vãi chưởng, đầu cắm vào tường Bích Du Cung, tốc độ không giảm, lao thẳng lên trời, đâm thẳng vào một cung điện trên Thiên Đình.

Ầm ầm ầm!!...

"Vãi chưởng, tam quan của lão tử!" Trong một đống phế tích ở Thiên Đình, Lục Thông Thiên mặc đồ ngủ cá muối, sợ hãi vỗ ngực.

Đang ngủ ngon, mơ thấy sáu mỹ nữ liên tục gọi mình dậy bên giường.

Giọng ai cũng dịu dàng, ai cũng xinh đẹp.

Giấc mơ này, thoải mái chết đi được.

Kết quả, sáu mỹ nữ trong mơ đột nhiên thay đổi phong cách, giống như có đầu loli, thân hình Schwarzenegger, mở ra cái miệng máu, hét lên những tiếng la kinh dị.

“Trái tim nhỏ bé của tôi!” Lục Thông Thiên vừa nghĩ đến cảnh tượng đó, lại một trận sợ hãi.

Hắn hỏi: “Hệ thống, giấc mơ vừa rồi là sao vậy?” 【Đó không phải là mơ.】 Hệ thống cá muối đang chơi game tiện miệng trả lời, 【Chính là mấy đệ tử mỹ nữ của ngươi, gọi ngươi dậy không được, cuối cùng gọi đến phát bực.】 “Đệ tử...

Tam Tiêu.” Mắt Lục Thông Thiên sáng lên, nhưng rất nhanh lắc đầu, đều là đệ tử rồi còn nghĩ cái gì nữa. 【Không sai.】 Hệ thống cá muối sau đó biến bản nguyên của hai năm nay thành một số linh bảo, 【Phần thưởng cá muối hai năm của túc chủ phát cho ngươi, tự mình vào không gian hệ thống lấy là được, không có việc gì đừng làm phiền ta, ta muốn ngủ.】 “??” Mắt Lục Thông Thiên lộ ra dấu chấm hỏi, sao cảm giác hệ thống này mới là cá muối thực sự?

Lục Thông Thiên bất đắc dĩ nhìn xung quanh, theo ký ức của Thông Thiên gốc, đây hẳn là Thiên Đình.

Sao mình lại chạy đến đây?

Còn bị chôn vùi!

Lục Thông Thiên gãi đầu, đi ra từ đống phế tích, nghĩ đến vị trí của đảo Kim Ngao, “Hơi xa nhỉ!” “Ngủ ở đây luôn vậy!” Lục Thông Thiên ngáp, tìm một mảnh ngọc trắng vỡ của đại điện, dựa vào, vừa chuẩn bị nhắm mắt, một khuôn mặt lớn đầy tức giận xuất hiện trước mắt hắn.

“Vãi chưởng!” Lục Thông Thiên giật mình một cái, vội vàng lùi lại.

“Hừ, về rồi nói.” Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, không chạm vào gã mặc Hồng Mông Chí Bảo này, chuyên môn mở ra một thông đạo không gian, thúc giục Lục Thông Thiên trở về.

“Nguyên Thủy...” Lúc này Lục Thông Thiên cũng phản ứng lại, khuôn mặt lớn này, không phải là Nguyên Thủy cùng Tam Thanh với hắn sao.

“Hửm... ngươi gọi ta là gì?” “A... nhị ca, vừa rồi tiểu đệ ngủ mê, nhất thời không phản ứng kịp.” Lục Thông Thiên vội vàng cười nói.

“Về trước rồi nói, theo sau.” Nguyên Thủy không nói gì thêm, đi trước vào thông đạo không gian.

“Thần thông này tiện thật!” Lục Thông Thiên tò mò đi vào thông đạo không gian, hai bước đã xuất hiện trong Bích Du Cung.

Lục Thông Thiên đối với điều này kinh ngạc không thôi.

Thần thông này đúng là thần khí đi đường. ‘Hệ thống hệ thống, cũng cho ta một cái đi!’ Lục Thông Thiên hưng phấn gọi hệ thống cá muối.

Lúc này, trong Bích Du Cung, Nguyên Thủy và Lão Tử vung tay, ra hiệu cho Đa Bảo dẫn Kim Linh sáu người lui xuống.

Đa Bảo gật đầu, dẫn sáu sư muội hành lễ: “Hai vị sư bá, sư tôn, chúng con xin cáo lui!” Nói xong, bảy người đi ra khỏi Bích Du Cung, tìm một chỗ bên ngoài, nhìn vào cảnh tượng bên trong.

Nguyên Thủy đi đến trước mặt Lục Thông Thiên, trầm giọng nói: “Tam đệ, không chăm chỉ tu luyện, lĩnh ngộ Đại Đạo, lười biếng ngủ nghỉ là sao?” Lục Thông Thiên đang ồn ào đòi hệ thống cá muối cho thần thông không gian ngẩn người, bĩu môi, thật giả tạo!

“Nhị ca, sao huynh biết ta không tu luyện, ta đang cảm ngộ Đại Đạo trong mơ, tiến bộ lớn lắm đấy, không tin huynh xem.” Nói xong, Lục Thông Thiên thể hiện ra khí tức Thánh Nhân đỉnh phong.

Không để ý đến Nguyên Thủy mặt đen như đít nồi, hắn đi về phía giường cá muối của mình.

“Nhị ca, ta vừa mới lĩnh ngộ một Đại Đạo trong mơ, kết quả bị làm ồn tỉnh giấc, không nói nữa, ta phải đi ngủ gấp, lĩnh ngộ lại.” Nói xong, Lục Thông Thiên đã nằm trên giường.

“Đừng vội, ta có việc quan trọng...” Nguyên Thủy vội vàng mở miệng, nhưng chưa nói xong, tiếng ngáy của Lục Thông Thiên đã vang lên.

Lời tiếp theo của Nguyên Thủy, sao cũng không nói ra được.

“Haiz!” Lão Tử bên cạnh lắc đầu, gọi Đa Bảo bên ngoài vào lại.

Không lâu sau, một trận la hét kinh hoàng lại vang lên.

“Sư tôn, dậy đi đi!! (siêu lớn tiếng!)” “Vãi chưởng!”...

“Một đám nghịch đồ.” Lục Thông Thiên tức giận nhìn Kim Linh sáu người, đưa tay chỉ muốn răn dạy, nhưng nhìn ánh mắt trong sáng của sáu nữ nhân, lời muốn mắng của Lục Thông Thiên sao cũng không nói ra được.

Trong sáu người Kim Linh, Vô Đương đảo mắt một vòng, mắt rưng rưng, nói: “Sư tôn, chúng con cũng là vì tốt cho sư tôn, ngài muốn trách phạt, vậy thì phạt con đi!” Vân Tiêu cũng dứt khoát rơi lệ, “Sư tôn, là đệ tử của ngài, chúng con không muốn thấy ngài tự cam sa đọa, mọi chủ ý đều là do con, muốn phạt, thì phạt con đi!” Kim Linh, Quy Linh, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu cũng theo đó mà mắt đỏ hoe, một bộ dạng ngài phạt thì cứ phạt con.

Sáu tiên nữ, bất kỳ ai cũng đủ hạ gục tất cả nữ tính kiếp trước, tiên nữ lệ nhòa nhận tội, điều này làm Lục Thông Thiên sao có thể tức giận?

Thở dài một hơi nặng nề, “Haiz, vi sư không trách các con.” Nói xong, Lục Thông Thiên từ không gian hệ thống tùy tiện lôi ra sáu món linh bảo trông cực kỳ đẹp mắt, ôn tồn nói: “Vi sư ngủ thực ra là đang

lĩnh ngộ Đại Đạo trong mơ, các con không hiểu ta cũng không trách các con, mấy món linh bảo này các con chia nhau đi, coi như là phần thưởng cho sự lo lắng của các con đối với vi sư." Nói xong, Lục Thông Thiên chia sáu món linh bảo cho sáu người, sau đó pháp lực Thánh Nhân trào dâng, vung tay đưa họ ra khỏi Bích Du Cung: "Cho các con một nhiệm vụ, luyện hóa linh bảo rồi hãy đến tìm vi sư." Làm xong, Lục Thông Thiên nhìn về phía Lão Tử và Nguyên Thủy đang đứng xem kịch một bên.

Chưa kịp nói gì, Đa Bảo ở góc phòng cười đi tới: "Cái đó, sư tôn con không làm phiền ngài và các sư bá nói chuyện nữa, cũng cho con một nhiệm vụ đi." Sắc mặt Lục Thông Thiên đen lại, thật sự nghĩ hắn không biết tại sao sáu đệ tử tiên nữ lại phát ra tiếng kêu quỷ dị đó.

Hệ thống đã nói, chính là Đa Bảo này xúi giục.

Vừa nghĩ đến hình tượng sáu đệ tử tiên nữ của mình bị hủy thành như vậy, Lục Thông Thiên tức không nhẹ, một cước đá ra: "Cho ngươi một nhiệm vụ, sau này đừng xuất hiện trước mặt ta nữa!" Bụp!

Đa Bảo trong nháy mắt hóa thành sao băng, bay ra khỏi Bích Du Cung.

Sau đó, Lục Thông Thiên vung tay, tạo ra ba cái ghế.

"Hai vị huynh trưởng mời ngồi." Lão Tử và Nguyên Thủy nhìn nhau, tên xuyên không có hệ thống cao cấp này quá tùy tiện, lười che giấu bản tính của mình.

Hơn nữa xem ra, căn bản không quan tâm đến linh bảo.

Kế hoạch của họ thật sự có thể thành công?

Đi một bước xem một bước vậy.

Lão Tử ra hiệu, ngồi xuống chiếc ghế Lục Thông Thiên tạo ra.

Nguyên Thủy cũng theo sát sau đó.

Lục Thông Thiên dựa vào ghế, vắt chân chéo ngoe, ngáp một cái nói: "Hai vị huynh trưởng, các huynh có chuyện gì, xin mời nói?" Nguyên Thủy và Lão Tử nhìn nhau, mỗi người ném ra Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ.

Lục Thông Thiên thấy vậy, ánh mắt hơi thay đổi, che giấu thiên cơ?

Đây là chuẩn bị nói chuyện gì không thể để người khác biết sao?

Nhưng thấy Lão Tử và Nguyên Thủy không nói gì, lòng hiếu kỳ của Lục Thông Thiên cũng dần dâng lên, cũng theo đó ném ra Tru Tiên Tứ Kiếm.

Thấy Lục Thông Thiên ném ra Tru Tiên Tứ Kiếm, Nguyên Thủy khẽ gật đầu, trầm giọng nói: "Đại ca, tam đệ, các ngươi còn nhớ Vu tộc năm đó không?" "Nhớ, năm xưa chúng ta vừa thành Thánh, Vu Yêu nhị tộc đang lúc thịnh vượng, khí thế hừng hực, đến nay khó quên!" Lão Tử gật đầu đáp.

Lại nói, "Nhị đệ, ngươi đột nhiên nhắc đến Vu tộc, là có chuyện gì?" Lục Thông Thiên cũng nhìn về phía Nguyên Thủy.

Trong ký ức, Vu Yêu đại chiến, Vu tộc chết không còn một mống, Bình Tâm sau khi Hậu Thổ chết, càng không có quan hệ trực tiếp gì với Vu tộc.

Nói cách khác, Hồng Hoang hiện tại không có Vu tộc.

Nguyên Thủy đột nhiên nhắc đến, chẳng lẽ Hồng Hoang còn có Vu tộc.

Vừa nghĩ đến Vu tộc chiến lực vô song, đầu óc không linh hoạt, trong lòng Lục Thông Thiên dâng lên chút kỳ vọng.

“Không sai, có liên quan đến Vu tộc!” Nguyên Thủy gật đầu, nói, “Nói một cách nghiêm túc, là có liên quan đến điện Bàn Cổ của Vu tộc!” “Mấy ngày trước, ta đang tham ngộ quá khứ trong dòng sông thời gian, tình cờ phát hiện ra, sau khi Vu tộc diệt vong năm đó, nơi ẩn náu của điện Bàn Cổ!” “Điện Bàn Cổ!” Lão Tử ‘kinh hãi’ hét lớn.

Chương 381

"Điện Bàn Cổ." Lục Thông Thiên thất vọng lắc đầu, uổng công mong chờ.

Chỉ là Điện Bàn Cổ thôi à, trong cửa hàng cá muối của hắn, đừng nói Điện Bàn Cổ, đến rìu Bàn Cổ cũng có bán.

Chán ngắt!

Tại Bích Du Cung, thấy Lục Thống Thiên có vẻ chẳng hề bận tâm, Nguyên Thủy tiếp tục nói: "Ta tìm Đại ca và Tam đệ ngươi là muốn cùng nhau liên thủ, cùng đi thăm dò Bàn Cổ Điện, không biết ý các ngươi thế nào?" "Bàn Cổ Điện dĩ nhiên là phải đi." Lão Tử gật đầu, nhìn về phía Lục Thống Thiên.

"Đại ca và Nhị ca các ngươi đều đi rồi, chắc là đủ rồi, ta không đi nữa đâu." Lục Thống Thiên xua tay, Bàn Cổ Điện thì có gì vui chứ.

Để hắn nằm yên một thời gian, hắn có thể mua được hai cái Bàn Cổ Điện ấy chứ.

Chuyện nhỏ!

Nghe Lục Thống Thiên nói vậy, Nguyên Thủy đã chuẩn bị bỏ cuộc, nhưng Lão Tử ở bên cạnh đột nhiên lớn tiếng quát: "Tam đệ, ngươi đang nói nhảm gì thế.

Ngươi quên lời ước định của chúng ta khi mới ra đời rồi sao!" "?" Lục Thống Thiên nhìn Lão Tử, lòng dấy lên nghi hoặc, ước định lúc mới sinh?

Hắn sao lại không biết?

Chẳng lẽ ký ức không đầy đủ?

Lục Thống Thiên không ngừng suy tư, nhưng vẻ mặt không hề tỏ ra nghi hoặc, trông như đang trầm mặc vì lời nói của Lão Tử. 'Hệ thống, chuyện gì vậy?' 【Chắc là đoạn ký ức khi Tam Thanh đang được thai nghén.】 Hệ thống Cá Mặn đặt máy chơi game xuống, suy nghĩ một lát rồi nói: 【Ký ức ta dung hợp cho ngươi là tìm từ dòng sông thời gian và dòng sông vận mệnh, lúc Tam Thanh được thai nghén có di trạch của Bàn Cổ bảo vệ, đoạn ký ức đó có thể Hồng Hoang không ghi lại được.】 Nói xong, hệ thống Cá Mặn lại ôm máy chơi game lên: 【Ta sẽ ám thị Lão Tử một chút, để lão nói ra ước định.

Túc chủ cũng không cần để ý làm gì, muốn làm gì thì làm, ngươi chỉ cần biết một điều, ở Hồng Hoang này, không ai đánh lại được túc chủ!】 'Thế thì được!' Được hệ thống đảm bảo, Lục Thống Thiên ưỡn thẳng lưng hơn, bình thản nhìn Lão Tử, chờ đối phương mở lời trước.

Bên này, Lão Tử cũng cảm nhận được sức mạnh của hệ thống, một luồng sức mạnh khiến ông cảm thấy thất vọng vì Tam đệ không tuân thủ ước định.

Còn mang theo sự không cam tâm, muốn khuyên nhủ Tam đệ.

Lão Tử thở dài, nói với Thông Thiên bằng giọng khổ tâm: "Tam đệ, năm đó chúng ta đều có thể cảm ứng rõ ràng Phụ thần chưa chết, nhưng tìm khắp Hồng Hoang, ngay cả núi Bất Chu cũng bị Nhị đệ mượn tay Cộng Công đánh gãy để kiểm tra, đều không phát hiện sự tồn tại của Phụ thần.

Cả Hồng Hoang, chỉ còn lại Bàn Cổ Điện chúng ta chưa dò xét, Phụ thần rất có khả năng ở bên trong đó.

Bây giờ Bàn Cổ Điện đã bị Nhị đệ phát hiện, nghi hoặc bao năm của chúng ta cũng có thể đến đó để nghiệm chứng, vậy mà ngươi lại

không muốn đi.

Cớ sao lại vậy!?" Vãi chưởng!

Bàn Cổ còn sống!

Núi Bất Chu không phải do Cộng Công làm gãy!

Lục Thống Thiên kinh ngạc, ngay sau đó là ánh mắt khinh bỉ dành cho Tam Thanh.

Nói thì hay lắm, một câu Phụ thần, hai câu Phụ thần, còn muốn tìm cho bằng được.

Ta thấy là sợ Bàn Cổ còn sống, tính mạng của mình không giữ được thì có!

Tam Thanh do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, nếu Bàn Cổ còn sống, tự nhiên có thể thu hồi nguyên thần của mình bất cứ lúc nào.

Cho nên mới tính nhân lúc Bàn Cổ còn suy yếu, mau chóng tìm ra Bàn Cổ để diệt trừ triệt để.

Việc phá hủy núi Bất Chu là minh chứng tốt nhất.

Lần này tìm được Bàn Cổ Điện lại nhất quyết kéo hắn đi cùng, chắc cũng là sợ gặp phải Bàn Cổ trong điện rồi đánh không lại.

Cho nên mới lôi kéo hắn, người Tam đệ có Tru Tiên Kiếm Trận đại sát khí này đi cùng chứ gì!

Lục Thống Thiên cười ha hả!

Thì ra Tam Thanh đều là 'đại hiếu tử' cả!

Nhưng mà mình có nên đi không nhỉ?

Không cần thiết phải đi chứ!

Dù sao hệ thống cũng vô địch!

Hắn đi làm gì?

Lúc này, hệ thống Cá Mặn trong cơ thể Lục Thống Thiên nghe được Bàn Cổ còn sống, liền đặt máy chơi game xuống.

Chức năng dò xét dễ dàng quét toàn bộ Hồng Hoang một cách rõ ràng.

Một lần, không tìm thấy Bàn Cổ Điện, lại một lần nữa, vẫn không phát hiện.

Ố là la!

Hệ thống Cá Mặn có chút hứng thú, không dùng chút bản lĩnh thật sự thì không tìm được Bàn Cổ Điện sao?

Một sức mạnh cường đại hơn, tỉ mỉ hơn, ẩn mật hơn tỏa ra.

Lần này, hệ thống Cá Mặn cuối cùng cũng phát hiện một tòa đại điện cổ kính trong một khe núi nứt vỡ, tại một nơi ngập tràn sát khí ở Hồng Hoang.

"Do trái tim Bàn Cổ cấp Thiên Đạo hóa thành!" Hệ thống Cá Mặn không hành động thiếu suy nghĩ, lấy ra một tiểu điện mini, rồi lại lấy ra thêm mấy cái nữa.

Hệ thống Cá Mặn không ngừng so sánh những tiểu điện này với tòa đại điện kia.

"Sinh khí cao hơn một chút, xem ra là Bàn Cổ cảnh giới Thiên Đạo đỉnh phong trước khi chết, có thể còn chạm đến ngưỡng Đại Đạo Cảnh!" Hệ thống Cá Mặn cất một đống Bàn Cổ Điện đi, đè nén ý định dò xét bên trong Bàn Cổ Điện.

"Nếu Bàn Cổ còn sống, vậy thì ít nhất cũng là một Bàn Cổ cấp Thiên Đạo.

Đánh rắn động cỏ, để hắn chạy mất thì không đáng!" Hệ thống Cá Mặn suy tư, nhìn Lão Tử và Nguyên Thủy bên ngoài túc chủ.

Lập tức có chủ ý. 【Đing, kích hoạt nhiệm vụ, Bàn Cổ nghi là còn sống.

Mời túc chủ đến Bàn Cổ Điện, tìm hiểu nguyên do. (Bàn Cổ khai thiên nghi là chưa chết, nếu Bàn Cổ chưa chết, có xác suất lớn sẽ thu hồi nguyên thần của mình.

Túc chủ là một trong Tam Thanh, không thể tránh khỏi kiếp nạn này, giấc mộng cá mặn bị uy hiếp, mời túc chủ đến thăm dò bí ẩn Bàn Cổ chưa chết.

Chú thích: Nếu Bàn Cổ chưa chết, sẽ kích hoạt chuỗi nhiệm vụ liên hoàn.)】 'Cái gì, Bàn Cổ còn sống thì giấc mộng cá mặn của ta sẽ bị uy hiếp!?' Lục Thống Thiên bị nhiệm vụ đột ngột làm cho kinh ngạc, vội hỏi: 'Hệ thống, không phải ngươi nói ta ở Hồng Hoang vô địch sao?' 【Ngươi cũng nói là Hồng Hoang vô địch mà!】Hệ thống Cá Mặn thản nhiên đáp, 【Bàn Cổ là người của Hỗn Độn cơ mà!】 Lục Thống Thiên: .....

Chết tiệt, ghét nhất là chơi chữ.

Đây không phải là bắt nạt người thật thà sao?

Lục Thống Thiên thở dài, nghiêm túc nhìn Nguyên Thủy và Lão Tử, giọng điệu kiên quyết: "Đại ca, Nhị ca, là tiểu đệ mờ mịt, sợ hãi rồi.

Chúng ta là Tam Thanh, nên cùng tiến cùng lùi, ta đi!" "Tốt." Lão Tử gật đầu mạnh, nghiêm túc nói: "Chúng ta Tam Thanh một thể, lần này đến Bàn Cổ Điện, bất kể là phúc hay họa, đều cùng nhau đối mặt!" "Cùng nhau đối mặt!" Nguyên Thủy cũng hô theo.

"Cùng nhau đối mặt!" Lục Thống Thiên cũng bị khí thế của hai người lây nhiễm, lớn tiếng kiên quyết nói.

"Tốt, tốt, tốt!" Lão Tử liên tục nói tốt, nhìn Nguyên Thủy: "Việc

không nên chậm trễ, Nhị đệ, dẫn đường, chúng ta xuất phát thôi!" Nguyên Thủy gật đầu, cất Bàn Cổ Phiên, bay ra ngoài Bích Du Cung: "Đại ca, Tam đệ, ở ngay di chỉ núi Bất Chu, tình huống đặc thù, chúng ta bay qua đó đi." "Tam đệ, theo sau!" Lão Tử thu hồi Thái Cực Đồ, theo kịp tốc độ của Nguyên Thủy.

Lục Thống Thiên cũng cất Tru Tiên Kiếm, đồng thời mặc bộ đồ Cá Mặn mà hệ thống thưởng, nghiêm túc bay về phía di chỉ núi Bất Chu.

Đợi bọn họ đi rồi, Đa Bảo xuất hiện ở Bích Du Cung, đi một vòng cũng không thấy mấy món Hồng Mông Chí Bảo kỳ quái của Lục Thống Thiên đâu.

"Xem ra là mang đi rồi." Đa Bảo thất vọng lắc đầu, "Bàn Cổ Điện, sắp có đại chiến rồi, không được, phải để sư tôn mở livestream xem mới được." .....

Di chỉ núi Bất Chu, ba bóng người đang cẩn thận bước đi.

Hệ thống Cá Mặn cũng ngừng lười biếng, vị trí Bàn Cổ Điện nó đã phát hiện từ sớm, lúc này càng đến gần, nó càng cảm nhận được năng lượng khổng lồ ẩn chứa bên trong.

Điều này khiến hệ thống Cá Mặn không khỏi cảm thán.

Bên trong này dù không có Bàn Cổ, cũng có thể thu hoạch được năng lượng đủ để một hệ thống cao cấp đỉnh phong như nó phải động lòng.

Xem đi, xem đi!

Nỗ lực thì có tác dụng gì?

Còn phải xem vận khí.

Tùy tiện chọn một thế giới Hồng Hoang, lại vớ được món hời lớn.

Thấp nhất cũng là một bản nguyên khiến nó động lòng.

Biết đâu còn có thể bắt được một Bàn Cổ còn sống.

Chuyện này mà để mấy cái hệ thống cao cấp sơ kỳ kia biết, chắc phải ghen tị chết mất!

Hệ thống Cá Mặn cười hắc hắc, tăng tốc hòa tan mấy kiện Hồng Mông Chí Bảo dự trữ, luyện thành một cái lồng lớn, một sợi xích sắt lớn.

Sau đó dẫn đường cho túc chủ, Nguyên Thủy, Lão Tử ba người đến Bàn Cổ Điện.

Khi sắp đến gần Bàn Cổ Điện, hệ thống Cá Mặn hóa thành hình người, chân trái đặt một cái lồng màu tím, chân phải một sợi xích sắt màu đen.

Tay cầm một cái vợt lưới, vung vẩy hai cái, hệ thống Cá Mặn vô cùng phấn khích.

Bắt Bàn Cổ nào! .....

"Tìm thấy rồi, Bàn Cổ Điện!" Nơi sát khí tứ ngược.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Lục Thống Thiên đứng trên mặt đất, phía trên trong khe núi, một tòa đại điện yên tĩnh kẹt ở bên trong.

"Năm đó khi Vu tộc còn ở, ta từng quan sát Bàn Cổ Điện từ xa, tòa đại điện này, không sai được." Vẻ mặt bình thản của Lão Tử đã khó mà duy trì, 'kích động' gật đầu đáp lại.

"Điện này ở ngay trong Hồng Hoang mà chúng ta trước sau không thể phát hiện, chắc là đã cách tuyệt với Thiên Đạo!" Nguyên Thủy nghiêm trọng nói, "Sau khi chúng ta vào, e rằng không thể liên lạc với Thiên Đạo được nữa.

Thực lực của chúng ta..." Nghe lời Nguyên Thủy, Lục Thống

Thiên trong lòng thở dài, nhưng rất nhanh lại phấn chấn lên.

Thiên Đạo Thánh Nhân, chung quy vẫn mang hai chữ Thiên Đạo.

Nguồn sức mạnh đến từ Thiên Đạo Hồng Hoang.

Rời khỏi Thiên Đạo Hồng Hoang, chiến lực ít nhất phải giảm đi quá nửa.

Nếu hắn không thức tỉnh hệ thống, e rằng cũng như vậy.

Cho nên, lần này đi vào, hắn phải làm chủ lực!

Không được không được… Sau khi vào, Lão Tử và Nguyên Thủy ra bao nhiêu sức, hắn cũng ra bấy nhiêu sức.

Hắn không muốn tăng ca đâu.

Chương 382

"Chúng ta chỉ cần lộ ra khí tức Bàn Cổ Nguyên Thần là có thể đi vào, nhưng tình hình bên trong chưa rõ, chúng ta vẫn nên cẩn thận thì hơn!" Lão Tử nhìn hai người nói.

"Được!" Nguyên Thủy gật đầu.

Lục Thống Thiên cũng gật đầu theo.

"Chúng ta đi!" Lão Tử treo Thái Cực Đồ sau hông, tay cầm Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, đi về phía Bàn Cổ Điện.

Nhìn Lão Tử chuẩn bị, Lục Thống Thiên lẳng lặng nhìn bộ đồ Cá Mặn của mình, sau đó ra vẻ lấy ra Thanh Bình Kiếm, nhìn vẻ ngoài của Thanh Bình Kiếm, hài lòng gật đầu.

Nhìn sang Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy cũng tay cầm Bàn Cổ Phiên, Chư Thiên Khánh Vân trước ngực tỏa sáng, trên hông treo Ngọc Như Ý, sau lưng còn có Hạnh Hoàng Kỳ.

Có thể nói là vũ trang đến tận răng.

Nhưng đều là đồ bỏ đi, bộ đồ Cá Mặn của hắn, tùy tiện một món cũng có thể miểu sát những bảo vật này.

Lục Thống Thiên ngạo nghễ, cùng Nguyên Thủy đi theo sau Lão Tử, đến trước cổng lớn Bàn Cổ Điện.

Lặng lẽ bắt đầu suy diễn phương pháp tiến vào.

Lúc bọn họ đang suy diễn, hệ thống Cá Mặn cầm vợt lưới khinh bỉ liếc mắt.

Nếu bên trong có Bàn Cổ, lại còn mang ác ý, ba tên rác rưởi các

ngươi mà thoát được khỏi lòng bàn tay hắn sao.

Cứ ở đây làm trò vô ích, vào trong là xong chuyện rồi.

Ta đã không thể chờ đợi được nữa rồi!

Hệ thống Cá Mặn vung vợt lưới, lặng lẽ thiết lập một tầng kết giới cho Bàn Cổ Điện.

Sau đó ám thị Lão Tử, chuẩn bị cho ông một phương pháp đi vào.

"Hử..." Lão Tử khẽ ồ lên, mang theo nụ cười nhìn khe hở gần như không có dưới cổng lớn Bàn Cổ Điện, đây là phương pháp hệ thống ám thị cho ông.

Chui qua từ bên dưới.

Hệ thống Cá Mặn làm bừa, thực ra cũng chẳng khác gì đi vào một cách quang minh chính đại.

Phương pháp đã có, vậy thì cứ làm theo thôi.

Lão Tử truyền phương pháp cho hai người kia.

"Chúng ta vào thôi!" Nói rồi, Lão Tử hóa thành một luồng sáng, chui vào trong cánh cổng.

Nguyên Thủy và Lục Thống Thiên cũng làm tương tự.

Khoảnh khắc ba người tiếp xúc với cổng Bàn Cổ Điện, cũng không ngoài dự liệu của hệ thống Cá Mặn, cánh cổng tự động mềm ra để nhường đường.

"Tiểu Bàn Bàn, ta đến đây!" Hệ thống Cá Mặn thu hết sức mạnh tỏa ra, thu liễm đến cực hạn.

Như vậy nếu bên trong có Bàn Cổ, cũng chỉ có thể cảm nhận được Tam Thanh, nó có thể xuất kỳ bất ý, hạ gục Bàn Cổ.

Ha ha ha ha! .....

Bàn Cổ Điện, sương máu dày đặc mãi không tan, từng trận sát khí kinh khủng mặc sức hoành hành.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Lục Thống Thiên ba người cảnh giác đi trong sương máu theo đội hình tam giác.

Sương máu quỷ dị, mọi giác quan của ba người ở đây đều bị suy yếu vô hạn, không thể cảm nhận được quá xa.

Trong cơ thể Lục Thống Thiên, hệ thống Cá Mặn cũng dốc hết mười vạn phần tinh thần, quan sát xung quanh.

Nhưng lại không dám tùy tiện sử dụng sức mạnh dò xét của hệ thống.

Sau lưng nó, Thông Thiên đang khống chế Thiên Đạo Chi Nhãn mấy lần do dự, cuối cùng vẫn từ bỏ ý định đá nó ra sau lưng.

Thực lực chênh lệch quá lớn.

Năm đó Đại Nghệ đá lén cái hệ thống Vận Mệnh cao cấp hậu kỳ kia sau lưng còn suýt bị lộ.

Huống chi là loại cao cấp đỉnh phong này.

Thôi cứ chờ xem sao.

Bịch!

Bịch!

Ngay lúc này, tiếng bước chân nặng nề vang lên trong Bàn Cổ Điện, Lục Thống Thiên lập tức căng thẳng tinh thần.

Hệ thống Cá Mặn cũng dán mắt vào một phương hướng.

Bịch!

Bịch!

Tiếng bước chân vô cùng nặng nề, mỗi bước đi, mặt đất Bàn Cổ

Điện đều khẽ rung chuyển.

Nhưng sương máu dày đặc quỷ dị khiến Lục Thống Thiên không thể nhìn thấy gì cả.

Mà hắn không thấy, không có nghĩa là hệ thống Cá Mặn không thấy, nó mơ hồ có thể thấy một bóng người khổng lồ mờ ảo đang tiến về phía này.

Bóng người này vô cùng khổng lồ, lúc này lại có sương máu cản trở, kích thước mà hệ thống Cá Mặn nhìn thấy gần như không có điểm cuối.

"Xem ra chính là Bàn Cổ!" Hệ thống Cá Mặn hưng phấn hẳn lên, khí tức Bàn Cổ trong Bàn Cổ Điện quá đậm đặc, không thể thông qua khí tức để phán đoán thân phận của bóng người này.

Nhưng dựa vào lực chấn động của mặt đất, cũng có thể cảm ứng được đây là một quái thai chỉ dựa vào sức mạnh đã có thể chạm đến ngưỡng Đại Đạo.

Nhưng nó lại không cảm ứng được bất kỳ khí tức cường giả Đại Đạo Cảnh nào.

Trong Chư Thiên, thường thấy chỉ có Bàn Cổ và một số Hỗn Độn Ma Thần đặc thù mới có thể dựa vào nhục thân bộc phát ra sức mạnh lớn như vậy.

Hơn nữa nơi này còn là Bàn Cổ Điện, cho nên, kẻ này có xác suất rất lớn là Bàn Cổ.

Hệ thống Cá Mặn nhìn túc chủ cùng Lão Tử, Nguyên Thủy, suy nghĩ một lát, một luồng sức mạnh thời không tỏa ra.

Ba người bị dừng lại ở khoảnh khắc lưng tựa lưng duy trì cảnh giác.

“Tỉnh lại rồi, giờ săn bắt đã đến!” Hệ thống Cá Mặn kiên nhẫn và mong đợi chờ bóng người phía trước đến gần.

Bịch!

Bịch!

Thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Bóng người phía trước càng ngày càng gần, hệ thống Cá Mặn càng sốt ruột.

Đến khi có thể ước lượng được hoàn toàn kích thước của bóng người này, hệ thống Cá Mặn mắt sáng rực, chui ra từ cơ thể Lục Thống Thiên.

Ầm!

Chiếc vợt lưới trong tay lúc này biến lớn vô hạn, trong nháy mắt, đường kính đã rộng đến hàng ngàn tuyệt đối vô lượng đại hải quang niên, và khi rơi xuống, nó vẫn đang tiếp tục lớn nhanh.

Mang theo khí thế bàng bạc, dòng điện quỷ dị đến cực điểm, cùng với sương máu dày đặc, chụp về phía phương hướng cảm nhận được ‘Bàn Cổ’.

Ầm!

Cọt kẹt kẹt ~!

Vợt lưới hạ xuống, thành công chụp được ‘Bàn Cổ’, ‘Bàn Cổ’ rõ ràng bắt đầu giãy giụa, và phát ra tiếng kêu kỳ quái.

Hệ thống Cá Mặn không có thời gian nghi ngờ, dòng điện trên vợt lưới trong tay lập tức lóe lên.

Cọt kẹt!

Vợt lưới biến thành lưới điện, sau đó biến mất, đây không phải là

biến mất, mà là biến thành phong ấn.

Một phong ấn rất mạnh.

“Bắt được ngươi rồi, Bàn Cổ!” Hệ thống Cá Mặn hưng phấn hét lớn, xích sắt sau lưng hóa thành rồng dài, lồng giam bay lên không trung.

Trong nháy mắt, xích sắt quấn quanh ‘Bàn Cổ’, lồng giam biến lớn giam cầm ‘Bàn Cổ’ này.

“Ha ha ha!” Hệ thống Cá Mặn phấn khích chà tay, hai đạo thần thông đánh ra, lồng giam nhỏ lại.

Con mồi bị nó bắt được, ‘Bàn Cổ’ cũng vào lúc này bị nén lại cực nhanh.

Một lát sau, khi bị nén thành kích thước trăm mét, và trong sương máu dày đặc mơ hồ không thể cảm nhận được sự tồn tại của ‘Bàn Cổ’.

Hệ thống Cá Mặn vội vàng cẩn thận kéo xích sắt về.

“Hôm nay là một ngày tốt, thật là một ngày tốt!” Vừa ngân nga điệu nhạc, vừa kéo xích sắt lại gần, vừa đến phạm vi có thể dò xét, hệ thống Cá Mặn đã vội vàng nhìn vào.

Chỉ thấy trong lồng giam đen kịt, xích sắt màu tím quấn quanh một vật thể to trăm mét, vẩn đục mờ ảo.

Có thể vì thủ pháp của nó quá bạo lực, vật này lúc này vô cùng suy yếu, phát ra tiếng kêu yếu ớt: Cục... cục... cục...

Hệ thống Cá Mặn: (no °o°)no “Sao lại là một con gà!

Bàn Cổ của ta đâu?” Ầm!

Một sức mạnh bá đạo kinh khủng đột nhiên ập đến.

Hệ thống Cá Mặn lập tức kinh hãi thất sắc.

“Không ổn!” Lời vừa dứt, sức mạnh Đại Đạo cường liệt lập tức bao phủ lấy bản thân, vào khoảnh khắc này, nó không thể sử dụng bất kỳ sức mạnh nào, thậm chí không thể cảm ứng được không gian của chính mình.

“Hát!” Một tiếng hét lớn, toàn bộ sương máu trong Bàn Cổ Điện sôi trào lên, hóa thành xoáy nước, như thể bị thứ gì đó hấp thu.

Xoẹt!

Hệ thống Cá Mặn vô cùng quyết đoán, dựa vào bản năng, chạy về phía cổng Bàn Cổ Điện, đồng thời cố gắng phá giải cấm chế trong cơ thể.

Tốc độ của hệ thống cao cấp rất nhanh, nhưng điều khiến hệ thống Cá Mặn chùng lòng xuống là, Bàn Cổ Điện đang mở rộng với một tốc độ khiến một hệ thống cao cấp đỉnh phong như nó cũng phải kinh ngạc.

Chương 383

Dường như không có điểm dừng.

Chỉ trong sáu bảy hơi thở, sương máu trong Bàn Cổ Điện đã biến mất.

Mà hệ thống Cá Mặn, vẫn chưa chạy đến được cổng Bàn Cổ Điện.

Hống!

Một tiếng gầm giận dữ, áp suất khí mạnh mẽ khiến bản thể của hệ thống Cá Mặn run lên bần bật.

Nhìn về phía sau, một bóng người khổng lồ đang đứng trên thân con gà kia, người khổng lồ dường như chú ý đến ánh mắt của nó, quay đầu lại, nhe răng cười một tiếng, lộ ra khuôn mặt hung tợn.

"Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh!" "Điều này không thể nào!" Hệ thống Cá Mặn kinh hãi hét lên.

"Có gì mà không thể, qua đây chịu đòn cho ta!" Xa xa, Đế Giang cười ha hả, giơ tay ra, chiếc Khai Thiên Phủ chất lượng tốt nhất trong bảo khố Vu tộc xuất hiện trên tay.

Đồng thời, Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Điện cũng gia trì lên Khai Thiên Phủ.

Mơ hồ, dường như ba ngàn Đại Đạo đều hiển hóa trên Khai Thiên Phủ.

Cảm nhận sức mạnh cường đại chưa từng có của Bàn Cổ Chân Thân, Đế Giang lúc này hưng phấn đến cực điểm.

"Hệ thống con, qua đây chịu chết!" "Khốn!" Hệ thống Cá Mặn

không có một chút ý chí chiến đấu, quay đầu bỏ chạy.

"Chạy đi, ngươi càng chạy, ta càng hưng phấn!" "Đến đây một búa trước!" Ầm!! .....

Tại một thế giới Hỗn Độn nào đó, trong thôn Ma Thần ẩn mật, Bàn Cổ đang ngủ say bỗng nhiên mở mắt.

"Đã bao lâu rồi?" Bàn Cổ mở miệng nói.

"Một Hỗn Độn rưỡi rồi nhỉ!" Giọng Thời Thần từ xa truyền đến.

"Một rưỡi, chắc cũng an toàn rồi!" Bàn Cổ lẩm bẩm, bước ra từ Thanh Liên, "Ta cảm ứng được Tổ Vu đang ngưng tụ Bàn Cổ Chân Thân." Nói xong, Bàn Cổ cầm lấy Phủ bạn sinh.

Dễ dàng nhìn thấy tất cả những chiếc búa trong các thiên giới gần đó.

Bao gồm cả Thập Nhị Tổ Vu đang cầm Khai Thiên Phủ la hét inh ỏi đuổi chém một hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Bọn họ đã ngưng tụ Bàn Cổ Đại Đạo bản nguyên chân thân!

"Cao cấp đỉnh phong, bọn họ chỉ là tạm thời mượn Bàn Cổ Điện để chiếm thế thượng phong!" Bàn Cổ nói xong, thần niệm xuyên qua thế giới Hỗn Độn.

Hướng về phía Thập Nhị Tổ Vu mà đi.

Khoảng cách hai bên không xa, Bàn Cổ chỉ mất hai hơi thở đã đến được thế giới Hồng Hoang do tiên thiên thần thai linh này cùng nhau tạo ra.

Bên ngoài thế giới Hồng Hoang, còn có một tầng kết giới.

"Nhiều hệ thống quá!" Bàn Cổ có chút kinh ngạc, trên đường đến đây, hắn cảm giác gần như mỗi thế giới, kể cả tiểu thế giới, đều có một hai hệ thống.

Là do khu vực chư thiên này nhiều hệ thống?

Hay là chỗ nào cũng vậy?

Bàn Cổ nghi hoặc, nhưng việc chính vẫn quan trọng hơn, thần niệm khẽ động, kết giới ngoài Hồng Hoang vỡ tan, Bàn Cổ tiến vào, hướng về Bàn Cổ Điện. .....

Trong Bàn Cổ Điện, Bàn Cổ Chân Thân của Thập Nhị Tổ Vu cầm búa chém loạn hệ thống Cá Mặn.

Trông như chiếm thế thượng phong, thực ra hai bên ngang ngửa nhau!

Hệ thống Cá Mặn dù năng lực bị trấn áp, chỉ dựa vào tốc độ bản năng cũng cực nhanh.

Năng lực tính toán mạnh mẽ giúp nó dễ dàng né tránh sức mạnh Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Phủ.

Trừ lúc đầu có chút sợ hãi bị dính một chiêu, bây giờ, chỉ mới đánh được một phút, hệ thống Cá Mặn đã tỏ ra ngày càng ung dung.

Nhưng cũng chỉ là né được ung dung, bởi vì, năng lực bị trấn áp, còn Bàn Cổ thì phòng ngự cao đến vô lý.

Nó không có cách nào phá vỡ phòng ngự của đối phương, thậm chí đánh cũng không đau.

“Chỉ có thân xác Đại Đạo Cảnh, ý thức vẫn ở cấp độ Thiên Đạo Cảnh.” Hệ thống Cá Mặn không ngừng né tránh những cú bổ của chiếc búa, đồng thời phân tích Bàn Cổ Chân Thân này.

“Người điều khiển thân thể này không phải Bàn Cổ!” Hệ thống Cá Mặn phỏng đoán.

Trong lòng cũng dấy lên hy vọng, không phải Bàn Cổ thật sự, thì không thể bộc phát sức mạnh thực sự của thân thể này.

Hơn nữa, Bàn Cổ này dùng Lực Chi Đại Đạo, cũng là do Bàn Cổ Điện tỏa ra.

Nó chỉ cần thoát khỏi sự trấn áp của Lực Chi Đại Đạo là có thể sống sót.

Đánh cược một lần!

Hệ thống Cá Mặn quyết tâm, đối mặt với cú tấn công lần này không né không tránh.

Ầm!

Búa hạ xuống, hệ thống Cá Mặn lập tức bị đánh bay ra ngoài.

"Trúng rồi!" Trong Bàn Cổ Chân Thân, Đế Giang vui mừng, vội vàng điều khiển thân thể, một bước đến sau lưng hệ thống Cá Mặn đang bay.

Búa thu lại, hai nắm đấm siết chặt.

Binh!

"A~!" Hệ thống Cá Mặn bị cú đấm mạnh của Đế Giang đánh trúng, rơi thẳng xuống đất.

Ầm!

Lực va chạm mạnh mẽ, khiến cả Bàn Cổ Điện cũng rung chuyển mấy lần.

"Sướng!" Đế Giang hét dài, theo sau rơi xuống đất, bắt đầu một loạt đòn tấn công bạo lực vào hệ thống Cá Mặn đang 'choáng váng'.

Nhìn các Tổ Vu khác khí thế hừng hực, lòng như lửa đốt.

"Đại ca, nhanh lên, huynh đệ đợi không nổi nữa rồi." "Đừng vội, ta đánh thêm mấy cái nữa." "Được rồi, Lão Nhị ngươi đến sướng đi!" "Được thôi, Đại ca!" Chúc Cửu Âm tiếp quản Bàn Cổ Chân Thân,

thay đổi phong cách chiến đấu, lại một trận đánh tơi tả hệ thống Cá Mặn.

Trận chiến bên này, khiến Tam Thanh ở xa xem vô cùng thoải mái.

Thông Thiên nắm lấy Lục Thống Thiên đang không ngừng giãy giụa trong tay, nhìn trận chiến áp đảo của Bàn Cổ Chân Thân, ánh mắt kỳ dị nói: "Không ngờ Bàn Cổ Chân Thân do Tổ Vu ngưng tụ lại mạnh mẽ đến thế, thực lực này, đã đuổi kịp sư tôn bọn họ rồi nhỉ?" "Không đâu." Nguyên Thủy lắc đầu, "Bàn Cổ Chân Thân do Tổ Vu ngưng tụ không có Đại Đạo Cảnh, chắc là bản nguyên Bàn Cổ Đại Đạo mà Phụ thần để lại cho họ, đây là vật phẩm tiêu hao, hơn nữa, Bàn Cổ Chân Thân Đại Đạo Cảnh, gánh nặng mà các Tổ Vu phải chịu không hề nhỏ." "Thực ra nếu không phải ở trong Bàn Cổ Điện, hệ thống này không bị Đại Đạo Chi Lực của đại điện trấn áp, Bàn Cổ Chân Thân của các Tổ Vu rất khó chiếm thế thượng phong." Lão Tử chậm rãi mở miệng, ánh mắt kỳ quái nhìn hệ thống Cá Mặn đang bị ăn đòn, nghi hoặc nói: "Vừa rồi hệ thống này còn tỏ ra rất ung dung, tại sao lúc này lại thành ra thế này?" "?" Thông Thiên nhìn Lão Tử, vấn đề này khó lắm sao?

"Sức mạnh Bàn Cổ Chân Thân kinh khủng đến mức nào, hệ thống Cá Mặn tỏ ra ung dung là vì chưa bị đánh trúng, vừa rồi bị đánh trúng, tự nhiên là bị trọng thương, lúc này đã không gượng dậy nổi rồi." "Có lẽ vậy!" Lão Tử nghe vậy, khẽ gật đầu, nhưng ngay sau đó, sắc mặt Lão Tử đại biến, vội vàng tiến lên, Thái Cực Đồ chắn trước mặt Tam Thanh.

"Mau giúp một tay!" Đùng!

Một luồng khí tức chí cao kinh khủng bao trùm toàn bộ Bàn Cổ Điện, mạnh mẽ áp chế Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Điện xuống.

Thái Cực Đồ của Lão Tử lúc này quay cực kỳ chậm chạp, Lão Tử

bùng nổ toàn bộ pháp lực, sắc mặt ngưng trọng đến cực điểm.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng vội vàng cùng nhau chống đỡ Thái Cực Đồ, ba người lúc này mới thở phào.

Nhìn về phía trước, sắc mặt trở nên khó coi.

Lão Tử tỉnh táo lại đầu tiên: "Chúng ta đi trước!" Nguyên Thủy và Thông Thiên nghe vậy, ánh mắt lóe lên, cùng Lão Tử chống đỡ Thái Cực Đồ, lặng lẽ rời đi. .....

Bên này, vì khoảnh khắc Thập Nhị Tổ Vu đổi quyền kiểm soát, hệ thống Cá Mặn đang bị ăn đòn đã tính toán ra cơ hội.

Quyết đoán bùng nổ, tạm thời thoát khỏi sự trấn áp của Lực Chi Đại Đạo, thậm chí còn áp chế ngược lại Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Điện.

Thập Nhị Tổ Vu lơ là một chút, đã bị hệ thống Cá Mặn đánh ngã xuống đất.

"Đấu với ta à!" Hệ thống Cá Mặn giơ tay, vợt lưới, lồng giam, xích sắt trấn áp con gà kỳ quái kia lập tức trấn áp lên Bàn Cổ Chân Thân của Thập Nhị Tổ Vu.

"Hống!" "Lão tử giết ngươi!" Chúc Dung gầm lên, hắn vừa tiếp quản Bàn Cổ Chân Thân đã xảy ra vấn đề, đây không phải là tát vào mặt hắn sao?

Điều khiển Bàn Cổ Chân Thân, Chúc Dung nắm lấy lưới trên người, dùng sức xé toạc.

Xoẹt!

Vợt lưới bị xé rách liên tục, xích sắt trên người cũng bị Chúc Dung vung bay đi.

"Vãi chưởng!" Tay của hệ thống Cá Mặn đang nắm Hồng Mông

Thần Liên, bị sức mạnh cường đại của Bàn Cổ Chân Thân vung loạn xạ.

"Sức trâu bò vãi!" Hệ thống Cá Mặn không nhịn được chửi thề, buông xích sắt ra, nhìn về phía Tam Thanh đang di chuyển.

"Ân...

Thông Thiên chưa chết?" Hệ thống Cá Mặn có chút nghi hoặc, nó nhớ lúc mới xuyên không, đã giết Thông Thiên rồi, bản nguyên nguyên thần cũng dùng để nuôi dưỡng túc chủ, sao bây giờ lại sống lại?

"Không nghĩ nữa, thu hồi linh bảo trước đã!" Hệ thống Cá Mặn nói rồi, lao về phía Tam Thanh.

Cảnh này, bị các Tổ Vu nhìn thấy, Đế Giang vội vàng hét lên: "Mục tiêu của nó là Tam Thanh, huynh đệ, đốt Đại Đạo bản nguyên đi, kích hoạt lại thần uy của Bàn Cổ Điện!" "Được!" Các Tổ Vu đồng thanh đáp lại, chuẩn bị đốt cháy nguồn sức mạnh chính của Bàn Cổ Chân Thân, bản nguyên Bàn Cổ Đại Đạo.

Ầm!

Ngay lúc này, Lực Chi Đại Đạo của Bàn Cổ Điện lại một lần nữa hồi phục, hệ thống Cá Mặn đang định đi bắt Tam Thanh lập tức mất đi sức mạnh.

Chỉ còn lại bản thể cứ thế lao tới.

Nguyên Thủy trong Tam Thanh thấy vậy, trực tiếp chạy ra khỏi Thái Cực Đồ, tung một cú đá.

"Cút cho ta!" Binh!

Chân Nguyên Thủy nổ thành sương máu, hệ thống Cá Mặn cũng bị đá bay trở lại.

Chúc Dung thấy vậy, đang định triệu hồi búa chém chết nó, thì

phát hiện mình đã mất quyền kiểm soát Bàn Cổ Chân Thân.

Một ý thức thân thuộc quen thuộc xuất hiện.

"Phụ thần!" Các Tổ Vu lập tức mừng rỡ kêu lên.

Một Hỗn Độn hơn chưa gặp Phụ thần, không ngờ triệu hồi Bàn Cổ Chân Thân lại có thể gặp được Phụ thần.

Biết sớm đã triệu hồi sớm hơn rồi!

"Không tồi, nền tảng của các ngươi ngày càng vững chắc!" Bàn Cổ cảm nhận một chút cơ thể này, hài lòng gật đầu.

Sau đó ánh mắt lạnh lùng nhìn hệ thống Cá Mặn trong tay.

Chương 384

Khóe miệng lộ ra nụ cười hiền hòa.

“Mới tỉnh, thịt một cái hệ thống cho đỡ buồn ngủ!” .....

“Ta không thể chết được!” “Ta...

A!” Hệ thống Cá Mặn giãy giụa trong tay Bàn Cổ, nhưng ngay sau đó, Lực Chi Đại Đạo chui vào cốt lõi, xóa bỏ linh trí của nó.

“Yếu thế?” Bàn Cổ ngạc nhiên, một phát đã xử lý xong, lần đầu tiên thấy hệ thống cao cấp đỉnh phong yếu như vậy.

Bàn Cổ cưỡng ép đưa ý thức vào không gian hệ thống, phát hiện ra một lượng lớn đồ vật lộn xộn.

Đặc biệt là một góc không gian, lại còn chất một đống Bàn Cổ Điện.

Tùy ý nhìn hai cái, Bàn Cổ lấy hết đồ bên trong ra, bản thể hệ thống Cá Mặn bị đập nát cho Thiên Đạo tiêu hóa.

“Phụ thần, chúng con nhớ ngài chết đi được!” “Đúng vậy Phụ thần, một Hỗn Độn hơn rồi.....” Các Tổ Vu trong cơ thể thấy hệ thống đã chết, liền bắt đầu hưng phấn la hét.

Cục cục cục!

Bàn Cổ lắc đầu, mặc kệ các Tổ Vu ồn ào, bế con gà Hỗn Độn bị thương nặng lên.

Nguyên thần quét qua, ngây người ra.

Giữa Hỗn Độn mênh mông, những quả trứng khổng lồ cao hàng trăm triệu trượng có thể thấy ở khắp nơi.

Sơ qua một lượt, ít nhất có hàng trăm triệu quả trứng Ma Thần.

“Các ngươi không dùng trứng nó đẻ để tu luyện sao?” “??

Hả, chúng ta cũng không để ý lắm!” Đế Giang vỗ đầu, bực bội nói.

Con gà Hỗn Độn đẻ trứng quá chậm, bọn họ thu mấy lần đã thấy phiền, sau này lười không thu nữa.

Thời gian trôi qua lâu như vậy, đã quên mất con gà Hỗn Độn còn biết đẻ trứng.

Bàn Cổ đem mảnh vỡ còn lại của hệ thống Cá Mặn cho gà Hỗn Độn ăn một phần.

Cục cục cục!

Rất nhanh, gà Hỗn Độn đã hồi phục như cũ.

Lúc này, Bàn Cổ mới phát hiện, trong hơn một Hỗn Độn này, Vu tộc cứ dăm ba bữa lại đem đồ không dùng đến cho gà Hỗn Độn ăn, bất tri bất giác, gà Hỗn Độn đã trưởng thành đến cấp độ Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh đỉnh phong.

Cục cục cục!

Gà Hỗn Độn hồi phục, liền vùng vẫy trong tay Bàn Cổ, Bàn Cổ cười ha hả, buông tay ra.

Cục cục!

Thoát khỏi sự khống chế, gà Hỗn Độn toàn thân đỏ rực, cưỡi một cây gậy lửa bắt đầu tấn công những cái lồng, vợt lưới, xích sắt vỡ nát, rõ ràng là muốn báo thù vì bị đánh.

Vì Bàn Cổ đã ném hết đồ trong không gian của hệ thống Cá Mặn ra ngoài, một lượng lớn bảo vật bay loạn xạ trong Bàn Cổ Điện.

Tam Thanh ở xa đang nói cười vui vẻ, như không có chuyện gì xảy ra thu lại một số Bàn Cổ Điện mini và một số linh bảo.

“Các ngươi tự chơi đi.” Bàn Cổ nhìn hai cái, sau đó thu hồi thần niệm.

Các Tổ Vu còn lại giải thể, cùng Tam Thanh thảo luận chia chác.

Thảo luận xong, Tam Thanh rời khỏi Bàn Cổ Điện, Nguyên Thủy liếc nhìn Lục Thống Thiên trong tay Thông Thiên, cười lạnh một tiếng: “Thích ngủ, thích nằm yên.” “Sắp xếp cho nó một công việc mệt nhọc vĩnh viễn không được nghỉ ngơi.

Muốn nghỉ ngơi chỉ có chết!” “Được!” Thông Thiên gật đầu, ném Lục Thống Thiên cho Đại Nghệ, “Đại Nghệ, giúp ta sắp xếp cho nó một công việc thích hợp, làm không tốt thì cứ giết thẳng là được!” “Không vấn đề gì!” Đại Nghệ lấy ra một cái bao tải, nhét Lục Thống Thiên vào, tiện miệng hỏi: “Đúng rồi, các ngươi còn muốn tiến hành Phong Thần không?” Tam Thanh nhìn nhau, quả quyết gật đầu: “Muốn chứ, sao lại không muốn.” Phụ thần cũng đã trở về, gặp lại hệ thống cao cấp cũng không sợ, sao có thể không tiến hành Phong Thần?

“Nếu muốn thì các ngươi nhanh tay lên, mấy ngày nay rảnh rỗi dạo một vòng Hồng Hoang, thấy dưới núi Côn Luân có một con báo và một phàm nhân tìm tiên phỏng đạo tám trăm năm rồi, vẫn chưa tìm thấy, bây giờ tuổi thọ chỉ còn hai năm rưỡi.” Nói xong, Đại Nghệ kéo bao tải, thong thả đi về phía U Minh thế giới.

“Báo, phàm nhân!” Nguyên Thủy lẩm bẩm hai tiếng, nhìn về núi Côn Luân của mình, quả nhiên phát hiện một con báo đen và một phàm nhân già đến mức đi không nổi.

“Không lên được Côn Luân, chính là vô duyên!” Nguyên Thủy lắc đầu, Xiển giáo của ông ta không phải thứ gì cũng thu, chẳng phải chỉ là người Phong Thần thôi sao, đại thế Hồng Hoang lại không phải trời định, đến lúc đó tùy tiện tìm một đệ tử thay thế là được.

Sau đó, Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên tách ra, trở về đạo

trường của mình. .....

U Minh Giới, những quỷ hồn đã chết đang trật tự tiến hành các quy trình phán quyết, trừng phạt, chuyển thế.

U Minh Giới mới của Hồng Hoang không lớn, rất nhỏ.

Cho nên số lượng Vu tộc làm việc ở đây cũng rất ít.

Đại Nghệ đi một vòng, không phát hiện một Vu nào rảnh rỗi.

"Tự mình đi vậy, cũng lâu rồi không về xem!" Đại Nghệ lắc đầu, kéo theo bao tải sau lưng, bước vào thông đạo vị diện của Bất Chu Chân Giới.

Bất Chu Chân Giới, trên một ngọn núi lưng chừng Bất Chu Sơn, trăm tỷ Vu tộc sinh sống ở đây.

Vu tộc chủ yếu được chia thành mười hai bộ lạc lớn, trong các bộ lạc lớn lại có rất nhiều bộ lạc nhỏ.

Những bộ lạc nhỏ này chính là bộ lạc của các Đại Vu.

Bộ lạc Đại Nghệ, số lượng Vu ở đây chiếm một phần trăm tổng số Vu tộc.

Trong đó, đại đa số đều là thanh niên vừa tròn mười tám nguyên hội.

Nơi đây có trường thí luyện lớn nhất, phồn hoa nhất của Vu tộc.

Bất kể là Vu con vừa ra đời không lâu, hay là Vu đã trở thành Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên, đều thích lúc rảnh rỗi vào đây thí luyện.

Trường thí luyện được tạo ra từ nhiều kiện Hồng Mông Chí Bảo, cộng thêm mấy chục kiện Hồng Mông Linh Bảo.

Bên trong, giam giữ các loại hệ thống.

Trong đó, đại đa số là các tiểu hệ thống không có cấp bậc.

Số ít là hệ thống sơ cấp, và thỉnh thoảng có vài hệ thống trung cấp.

Nơi đây, chính là nơi rèn luyện Vu tộc đập hệ thống.

Đại sảnh thí luyện, Hậu Nghệ Nhất Hào ngồi trên ghế văn phòng, phía trước là một hàng dài các thiên tài tiềm năng của Vu tộc, Hậu Nghệ Nhất Hào liếc nhìn một cái, tùy tiện lấy ra một lệnh bài màu đen huyền: "Xi Đản, ngươi đã đặt trước ba tiểu hệ thống, nhà tù Tinh Không số 10086, đi đi, đây là lệnh thí luyện, không muốn đánh nữa thì khởi động nó là có thể ra ngoài." Vu tên là Xi Đản phấn khích cầm lệnh thí luyện, đi về phía phòng giam số 10086.

Hậu Nghệ Nhất Hào nhìn về phía Vu tiếp theo, lật xem tài liệu, lấy ra lệnh thí luyện tương ứng: "Khoa Thiên, ngươi đã đặt trước một tiểu hệ thống, nhà tù Đại Lục số 10010, đi đi." "Cái đó, Hậu Nghệ bộ trưởng, con lần đầu đến, có thể nói cho con biết đánh thế nào không ạ?" Hậu Nghệ Nhất Hào nghe vậy, liếc nhìn gã to con Khoa Thiên này, một Vu mang ánh mắt trong trẻo ngây thơ của kẻ mới ra đời.

Khóe miệng nhếch lên nụ cười xấu xa: "Lần đầu không sao, bị đánh vài lần là biết đánh thế nào thôi, ta giúp ngươi vào trong." Nói xong, Hậu Nghệ Nhất Hào vung tay đưa Khoa Thiên đến phòng giam số 10010, làm xong những việc này, tiện tay cầm lấy tách trà bên cạnh, thổi hơi nóng, Hậu Nghệ Nhất Hào xua tay: "Người tiếp theo, người tiếp theo!" "Hậu Nghệ bộ trưởng!" Một mỹ nữ Vu tộc rõ ràng đã thoát khỏi vẻ ngây thơ bước nhanh về phía trước.

"Yo, Hình Hoàng, mấy chục triệu năm không gặp rồi nhỉ, lần này chuẩn bị khiêu chiến cấp độ nào đây." Hậu Nghệ Nhất Hào nhiệt tình chào hỏi, đồng thời uống loại trà kỷ tử Hỗn Độn hiếm có này.

"Gần đây bản Vu ra ngoài một hơi giết bảy hệ thống, cảm thấy tiến bộ rất lớn, cho ta một hệ thống sơ cấp thử xem." Mỹ nữ tên Hình

Hoàng tự tin đập bàn nói.

Phụt!

"Khụ khụ... khụ..." Hậu Nghệ Nhất Hào phun một ngụm trà kỷ tử, ho liên tiếp hai tiếng.

"Hậu Nghệ bộ trưởng, ngài không sao chứ?" Hình Hoàng hỏi.

"Không sao!" Hậu Nghệ Nhất Hào xua tay, ngạc nhiên nhìn Hình Hoàng, "Hình Hoàng, hệ thống sơ cấp ngươi không khiêu chiến nổi đâu." "Ai nói, đây này!" Hình Hoàng 'bốp' một tiếng đặt một con chip lên bàn.

Hậu Nghệ Nhất Hào nhìn hai cái, cười ha hả: "Thẻ khiêu chiến hệ thống sơ cấp, thấp nhất phải là Vu Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong mới được nhận, trộm ở đâu ra vậy?" "Trộm gì mà trộm, đây là ta lấy từ mẹ ta." Hình Hoàng trừng mắt lớn tiếng nói.

Hậu Nghệ Nhất Hào khóe miệng giật giật, đã được mẹ ngươi đồng ý chưa mà ngươi đã lấy?

Cãi chày cãi cối!

"Ngươi nói mau rốt cuộc có thể khiêu chiến không?" "Nếu không được, ta sẽ ăn vạ ở đây không đi!" "Được được được!" Hậu Nghệ Nhất Hào vội vàng đứng dậy, truyền âm cho Vân Khởi ở phòng bên cạnh đang sắp xếp hệ thống đối chiến thích hợp cho Vu con: "Ta nhớ không phải có một hệ thống sơ cấp bị đánh phế rồi sao, đi, sắp xếp cho nó đi." "OK!" Vân Khởi làm tư thế OK, để trợ lý bên cạnh tiếp tục công việc của mình, đi sắp xếp trường thí luyện.

Bên này, Hậu Nghệ Nhất Hào lề mề kéo dài thời gian, đợi Vân Khởi sắp xếp xong trường thí luyện, vội vàng đuổi Hình Hoàng đi.

"Ai!" Hậu Nghệ Nhất Hào xoa đầu, sao Vu tộc lại có nhiều kẻ cứng đầu như vậy chứ?

Hệ thống sơ cấp tương đương với cảnh giới Thánh Nhân, đi khiêu chiến không phải là tìm ngược đãi sao.

"Nhất Hào!" Một giọng nói vang lên, Hậu Nghệ vội vàng đứng dậy, nhìn về phía thông đạo vị diện sau lưng.

"Đại Nghệ ca!" "Là ta, lần này mang đến cho ngươi một kẻ lười biếng, vì quá lười nên chọc giận Nguyên Thủy, ngươi hiểu rồi đấy!" Đại Nghệ kéo bao tải từ trong đó đi ra.

"Ta biết hắn, ta cũng xem ghi chép trong nhóm chat rồi." Hậu Nghệ Nhất Hào mỉm cười nhận lấy bao tải.

"Đại Nghệ ca yên tâm, ta sẽ tiếp đãi hắn thật tốt." "Vậy thì tốt, đi, dẫn ta đi xem sự phát triển gần đây." "Chờ một chút, ta bàn giao công việc đã." .....

Hậu Nghệ Nhất Hào bàn giao công việc cho Minh Hách, một xuyên việt giả lão làng.

Sau đó dẫn Đại Nghệ đến một không gian riêng tư trong trường thí luyện.

Không gian nằm giữa một dải ngân hà, trên dải ngân hà là những thông đạo xuyên việt.

Kết nối với ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang do Hỗn Độn Ma Thần khai phá từ nhiều năm trước.

Nơi đây, Minh Hà, Minh Hạc, Lý Tuấn Đế, Vu Vĩ, Hùng Thiên... những xuyên việt giả lão làng ăn mặc như xã hội đen mặc vest, đi lại giữa các địa điểm.

Một khối vật thể vẩn đục đang vận chuyển với tốc độ cao, đó là Thiên Đạo.

Năm xưa Hồng Hoang Tân Giới giải thể, bản thể Thiên Đạo còn

lại được giữ ở Bất Chu Chân Giới.

Mấy trăm xuyên việt giả tân thủ mới nhất đang khổ sở ra vào từ từng thế giới.

Dọn dẹp rác rưởi của thế giới.

Đồng thời khi phát hiện hệ thống, họ cũng gánh vác nhiệm vụ ghi lại và tiêu diệt hệ thống.

Hệ thống tràn lan, các đại chân giới của Hồng Hoang có đại thần Hồng Hoang nắm giữ, tự nhiên có thể dễ dàng diệt sát các hệ thống từ bên ngoài.

Mà ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang, sinh linh bên trong không mạnh lắm.

Đến nay đại đa số vẫn đang lơ lửng ở cấp độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hệ thống vốn đã rất khó phát hiện, một tiểu hệ thống chưa đăng ký một khi đã trói buộc túc chủ, Thiên Đạo Cảnh không cẩn thận cũng khó phát hiện, huống chi là họ.

Cho nên ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang, thường xuyên bị hệ thống gây chuyện.

Lúc này, chính là cơ hội thể hiện của Vu tộc và những xuyên việt giả lao động cải tạo thường xuyên đối phó với hệ thống.

Chương 385

Một khi đại thế giới nào đó có bất thường trong tính toán của Thiên Đạo, tức là tỷ lệ bản nguyên sinh ra và bản nguyên tiêu hao có vấn đề.

Thiên Đạo sẽ đánh dấu, lúc này, Vu tộc hoặc xuyên việt giả sẽ đến kiểm tra sự bất thường.

Sau khi phát hiện hệ thống, họ sẽ thông qua các thủ đoạn để phán đoán cấp bậc, cuối cùng tiến hành bắt giữ hoặc tiêu diệt.

Trong đó, tiểu hệ thống không có cấp bậc cực nhiều, hệ thống sơ cấp cũng rất thường thấy, hệ thống trung cấp cũng có thể thấy không ít.

Hệ thống cao cấp thỉnh thoảng có.

Vì bộ phận xuyên việt giả có Lý Trường Sinh, một cường giả cấp Đại Đạo, uy lực Bàn Cổ Chân Thân của Thập Nhị Tổ Vu cũng không thể xem thường.

Vu tộc có vô số chí bảo.

Những năm này, các hệ thống cao cấp xâm nhập vào ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang đều không có kẻ nào sống sót.

Các hệ thống cấp thấp, thường bị bắt sống, giam vào trường thí luyện, để Vu tộc rèn luyện.

Ban đầu việc dọn dẹp hệ thống ở ba ngàn đại thế giới còn cần Vu tộc hỗ trợ, nhưng cùng với kỹ thuật của bộ phận xuyên việt giả ngày càng tốt hơn, hiệu suất ngày càng cao, số lượng hệ thống bị bắt ngày càng nhiều, một số xuyên việt giả cũng được giữ lại một mạng.

Cộng thêm mấy năm gần đây vì Hồng Hoang khởi động lại, đến

không ít xuyên việt giả, những kẻ không chết, đều bị đưa đến đây, tiến hành công việc.

Công việc không phải là công việc tốt đẹp gì, chính là công việc dọn dẹp rác rưởi.

Sức mạnh tiêu cực của thế giới, ảnh hưởng do hệ thống bị bắt giữ gây ra, thậm chí có lúc còn phải tiếp cận hệ thống, ngầm điều tra cấp bậc của hệ thống, thỉnh thoảng còn phải gánh vác trách nhiệm chiến đấu với hệ thống.

Rất mệt, còn có nguy hiểm đến tính mạng.

"Nhanh lên, lề mề cái gì, có phải muốn vào địa ngục mười tám tầng không!" "Còn nữa, vào trong đừng có nghĩ đến chuyện lười biếng, mười năm thời gian, phải dọn dẹp sạch sẽ, không thì ta đưa ngươi đến địa ngục mười tám tầng mới nhất chơi một chuyến." Ầm!

Một xuyên việt giả mới đến vừa dọn dẹp xong rác của một thế giới, vừa quay về, đã bị thúc giục đến Hỏa Chi Đại Thế Giới của Hồng Hoang để dọn dẹp nước bẩn, vị xuyên việt giả này rõ ràng là rất lề mề.

Xuyên việt giả lão làng đang giám sát, Đệ Tam Kim Ô Giang Khởi, không chút do dự bắn ra một quả pháo đầu đạn hạt nhân phiên bản côn nhỏ, vừa chửi bới vừa thúc giục.

Sắc mặt xuyên việt giả cứng đờ, nhưng vừa nghĩ đến hình phạt ở địa ngục mười tám tầng, không dám né tránh cây côn nhỏ của Đệ Tam Kim Ô, chịu đau vượt qua, rồi vội vàng bước vào thông đạo vị diện.

"Đại Nghệ ca, ngài cứ tham quan đi, ta đi sắp xếp cho hắn." Hậu Nghệ Nhất Hào lắc lắc bao tải trong tay.

"Đi đi." Đại Nghệ xua tay, mang theo vẻ hài lòng, thưởng thức trường thí luyện của mình.

Hậu Nghệ Nhất Hào mang theo bao tải, đến bên cạnh Đệ Tam Kim Ô.

"Bộ trưởng!" Đệ Tam Kim Ô thu khẩu pháo tên lửa trên tay lại, ánh mắt rơi vào bao tải trên tay Hậu Nghệ Nhất Hào.

"Tên này phạm phải thiên điều gì mà cần ngài đích thân đến giao?" "Hắn thật sự chẳng gây ra chuyện gì cả!" Hậu Nghệ Nhất Hào vẻ mặt cổ quái nói.

"Không gây chuyện, mà cần quan tâm đặc biệt." Đệ Tam Kim Ô có hứng thú, trước đây những kẻ cần quan tâm đặc biệt, không ai là không gây ra đủ loại trò hề, coi những đại lão Hồng Hoang là đồ ngốc, chọc giận họ mới bị quan tâm đặc biệt.

Gã này, không gây chuyện mà vẫn được quan tâm đặc biệt, cũng có bản lĩnh đấy.

"Xuyên không thành Thông Thiên Giáo Chủ, là một con cá mặn nằm yên." Hậu Nghệ Nhất Hào lắc đầu, "Quá lười, Nguyên Thủy Thiên Tôn bị cái vẻ lười của hắn chọc tức rồi." "Cá mặn nằm yên!" Đệ Tam Kim Ô cười hắc hắc, "Đến bộ phận của chúng ta, muốn làm cá mặn, thì chỉ có thể làm cá mặn chết." "Cũng không gây ra chuyện gì quá lớn, giáo dục hai lần, nếu vẫn không nghe lời thì giết đi." Hậu Nghệ Nhất Hào đưa bao tải cho Đệ Tam Kim Ô, nhìn xung quanh, nhỏ giọng nói: "Ta nhớ một triệu năm trước, Thủy Chi Đại Thế Giới có phải có một kẻ xuyên không thành bức tường không?" "Không sai, vì quá ghê tởm, trên người còn mang một hệ thống sơ cấp, người mới gia nhập đánh không lại, huynh đệ không muốn đi.

Đến giờ vẫn để mặc gã đó ở Thủy thế giới ngang ngược." Đệ Tam Kim Ô gật đầu nói xong, lại nói: "Những thứ như vậy không ít, Tạo Hóa Đại Thế Giới còn có một kẻ xuyên không thành sách, bây giờ đã phát triển thành một tộc đàn, còn có xuyên không thành ruồi,

rệp.....” “Dừng dừng dừng, đừng nói nữa.” Hậu Nghệ Nhất Hào vội vàng ngăn lại, “Gã này thực lực không thấp, sắp xếp cho hắn mấy món linh bảo tốt, để hắn xử lý hết những thứ này.” “Không vấn đề!” Đệ Tam Kim Ô gật đầu, mang theo Lục Thống Thiên trong bao tải lên đường.

Hậu Nghệ Nhất Hào lắc đầu, lắc hết những hình ảnh về tường, sách trong đầu ra.

Sau khi trở lại bình thường, liền đi về phía Đại Nghệ.

Bên này, Đại Nghệ đang xem trung tâm huấn luyện hệ thống, nơi này chính là nơi nghiên cứu một phần các hệ thống bị bắt giữ.

Loại bỏ các yếu tố nguy hiểm, để cung cấp cho các em bé Vu tộc mới sinh luyện tập.

Loại hệ thống này không có bất kỳ nguy hiểm nào, được gọi là đồ chơi hệ thống.

Là đồ chơi thích hợp nhất cho các em bé Vu tộc mới sinh, kích hoạt thiên phú của Vu tộc đối với việc đánh giết hệ thống.

Nơi này do Vân Tiểu, một xuyên việt giả, dẫn dắt một bộ phận xuyên việt giả phụ trách.

Đại Nghệ tay mân mê hai hệ thống, Hậu Nghệ Nhất Hào đi bên cạnh Đại Nghệ, thỉnh thoảng lấy một hệ thống mới được cải trang xong đưa cho Đại Nghệ kiểm tra.

“Không tồi không tồi!” Đại Nghệ mân mê hệ thống trong tay, hài lòng gật đầu, tiện miệng hỏi: “Nhưng đây đều là tiểu hệ thống, có hệ thống sơ cấp nào không?” “Ặc...” Hậu Nghệ Nhất Hào ngẩn ra, “Nghệ ca, trẻ con Vu tộc mới sinh, chắc không dùng đến hệ thống sơ cấp chứ?” “Không, có một hệ thống sơ cấp được huấn luyện tốt, có thể kích thích mạnh mẽ hơn niềm tin vào việc giết hệ thống của đám nhóc

này.” Đại Nghệ nói.

“Được, ta biết rồi.” Hậu Nghệ Nhất Hào gật đầu, “Ta sẽ thông báo cho Vân Tiểu ngay, để cô ấy cố gắng hơn về phương diện này.” “Ừm.” Đại Nghệ gật đầu, đặt hệ thống đang mân mê trong tay xuống, “Đi, đến nơi tiếp theo xem.” “Được, Nghệ ca mời bên này!” Hậu Nghệ Nhất Hào đưa tay, dẫn Đại Nghệ đến viện nghiên cứu hệ thống tiếp theo. .....

Thôn Ma Thần, Bàn Cổ thu hồi thần niệm, vươn vai một cái, lập tức chạy đến lãnh địa Lực Chi.

Cục cục cục!

Gà Hỗn Độn Vương không ngừng giãy giụa, nhưng cuối cùng vẫn không thể thoát khỏi lòng bàn tay Bàn Cổ.

Bốp!

“Ngoan ngoãn chút đi!” Bàn Cổ tát nó một cái, sau đó kiểm tra, vừa nhìn, tâm trạng Bàn Cổ liền tốt hẳn lên.

Lâu như vậy không cho nó ăn linh bảo.

Mà tốc độ thai nghén trứng Ma Thần của nó lại vẫn nhanh như vậy.

Đã có ba mươi triệu quả trứng Ma Thần rồi!

Bàn Cổ lập tức truyền âm cho Lão Tứ: “Thông báo tập hợp, chia trứng!” .....

Ba mươi triệu hơn quả trứng Ma Thần, mỗi quả đều ở cấp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đáng tiếc gà Hỗn Độn Vương không hoàn chỉnh lắm, toàn bộ đều là trứng chết.

Nếu không thế giới Hỗn Độn trong cơ thể gà Hỗn Độn Vương đã

náo nhiệt lắm rồi.

Ba ngàn Ma Thần, mỗi vị Ma Thần đều được chia hơn một vạn quả trứng Ma Thần.

Mỗi vị Ma Thần lại lấy ra một trăm quả trứng Ma Thần giao cho Trù Chi Ma Thần, để Trù Chi Ma Thần làm một bữa tiệc toàn trứng thịnh soạn để tụ họp.

Trên bàn tiệc, Bàn Cổ vừa ăn trứng vừa nói: "Chúng ta cũng đã tu luyện hơn một Hỗn Độn, bên ngoài chắc cũng an toàn rồi, Lão Tứ, liên lạc với Chu lão bản, hỏi xem gần đây cửa hàng được đặt ở đâu." "Được!" Nhân Quả gật đầu, nhắm mắt cố gắng liên lạc với Chu lão bản.

Bàn Cổ lại tiếp tục nói: "Chúng ta chuyển đến một nơi gần Vạn Giới Phố, dùng Ma Thần Nguyên Dịch đổi lấy chút tài nguyên.

Huynh đệ khi ra ngoài, đừng đi quá xa, nhớ khiêm tốn một chút, an toàn là trên hết." "Lão đại yên tâm, huynh đệ đều không thích chạy lung tung, nếu ngài không thúc, huynh đệ có thể ở lì trong thế giới này cả ngàn vạn Hỗn Độn." La Hầu ôm trứng Tạo Hóa Ma Thần vừa gặm vừa nói oang oang.

Có biết nói chuyện không, cái gì gọi là ta thúc!

Bàn Cổ trừng mắt nhìn La Hầu một cái, tiếp tục nói: "Về cảnh giới Hỗn Nguyên Đạo Ánh bây giờ chúng ta đều đã lĩnh ngộ gần hết rồi, tiếp theo cứ ổn định thu thập tài nguyên là được." Nói đến đây, các Ma Thần đều trịnh trọng gật đầu, dù sao tu vi mới là quan trọng nhất.

"Ta không lâu trước đây quan sát Chư Thiên, phát hiện số lượng hệ thống đã tràn lan nghiêm trọng, thậm chí một số hệ thống sơ cấp, cũng bắt đầu lấy những tiểu thế giới có thể thấy ở khắp nơi làm thức

ăn.” Bàn Cổ nói.

“Nhiều vậy!” Các Ma Thần đều kinh ngạc, đưa nguyên thần ra khỏi thế giới Hỗn Độn.

Không lâu sau, lần lượt thu hồi nguyên thần.

Dương Mi nói: “Hệ thống quá nhiều, trước đây những hệ thống trung cấp có thực lực cá nhân không tồi cũng chỉ có thể hợp tác lập đội!” “Không sai!” Bàn Cổ gật đầu, “Số lượng nhiều, tất sẽ xuất hiện vài kẻ mạnh, hệ thống trung cấp không đáng ngại, nhưng hệ thống cao cấp, sau này lúc giết phải xóa sạch dấu vết, để tránh sau lưng có tổ chức nào đó.” “Tam Thanh Tổ Vu mấy tiểu tử kia lại tạo ra một Hồng Hoang, vừa gặp một hệ thống cao cấp đỉnh phong, nhưng hệ thống đó rất yếu.” Bàn Cổ nói, giơ một ngón tay lên ra hiệu, “Yếu đến mức một ngón tay là có thể giết chết, nhưng để an toàn, chúng ta vẫn nên mang theo Hồng Hoang và thế giới của mình đổi chỗ trước.” “Đợi Lão Tứ xác định được địa điểm Vạn Giới Phố của Chu lão bản, chúng ta sẽ chuyển đi.” “Đã xác định rồi.” Nhân Quả mở mắt nói, “Chu lão bản nói gần đây tình hình Chư Thiên không tốt lắm, khắp nơi đều là hệ thống, rất nghi ngờ trong tối có tồn tại mạnh mẽ nào đó.

Kinh doanh cũng phải cẩn thận từng li từng tí.

Cũng học theo chúng ta chuyển Vạn Giới Phố mấy lần, cách chúng ta không quá xa, với thực lực của Nhị ca, trăm năm thời gian tìm một nơi tốt rất dễ dàng.” Bàn Cổ một ngụm nuốt hết quả trứng Ma Thần trước mặt, phủi tay, “Ta đến Hồng Hoang xem sao, Hồng Hoang ổn định thì xuất phát.” Nói rồi, Bàn Cổ rời khỏi thôn Ma Thần.

Đến trong Hồng Hoang.

Hồng Hoang mới rất nhỏ, thật sự rất nhỏ, Bàn Cổ vô cùng không quen đứng trên không trung, bèn kéo Thiên Đạo ra.

“Sinh linh ở đây đều được mang từ thế giới khác đến!” Bàn Cổ lật xem Thiên Đạo, các đại chân giới trải qua nhiều năm như vậy, đã sớm không còn sinh linh yếu ớt như thế nữa.

Triệu tập sinh linh từ thế giới khác cũng rất bình thường.

Xem xong thông tin của Thiên Đạo, Bàn Cổ nhìn xuống Hồng Hoang, ánh mắt quét qua, “Hệ thống Cá Mặn chết chưa được ba ngày, đã lại có hệ thống đến rồi!” Bàn Cổ nói rồi, thân hình biến mất tại chỗ. .....

Núi Côn Luân.

Một lão nhân còn một hơi thở yếu ớt dựa vào cây sau lưng, bên cạnh là một con báo đen già đến mức đứng không nổi.

Lão nhân đưa bàn tay run rẩy, khó khăn đặt lên thân con báo đen cũng đang thoi thóp.

Trong đôi mắt trống rỗng, lộ ra một tia cười khổ.

Dùng giọng nói gần như không nghe thấy: “Chúng ta cuối cùng vẫn không tìm được con đường tiên đó!” Grừ ~!

Con báo đen khó khăn phát ra tiếng đáp lại.

“Lão hữu, ta mệt...!” Giọng lão nhân dần nhỏ đi, dựa vào cây, từ từ nhắm mắt lại.

Hình ảnh cả cuộc đời, dần dần lướt qua trong đầu.

Thời niên thiếu, tình cờ phát hiện trên trời có người bay, biết được chuyện tiên nhân.

Vừa trưởng thành, sức mạnh cơ thể ở đỉnh cao, biết Côn Luân có tiên, bất chấp đường xa, cầu tiên tìm đạo, trên đường kết bạn với một người bạn đồng hành.

Thân Công Báo huynh đệ, một con báo đen cực kỳ thông minh, sau

một hồi trao đổi, biết được báo đen tự đặt tên cho mình là Thân Công Báo, cũng khao khát cuộc sống tiêu dao trường sinh của tiên nhân.

Sau đó, cùng Thân Công Báo trèo non lội suối, mất năm trăm năm, từ thanh niên đến lão niên.

Cuối cùng cũng đến núi Côn Luân.

Núi Côn Luân lớn!

Tìm kiếm gần ba trăm năm, cũng chỉ đặt chân đến một góc, chưa thể tìm được tiên.

Đời người ngắn ngủi ngàn năm, trừ hai trăm năm trưởng thành, tám trăm năm còn lại, chỉ để tìm tiên nhân trường sinh tiêu dao đó.

Hối hận không?

Không hối hận!

Chỉ là có chút tiếc nuối, chưa được chiêm ngưỡng phong thái của tiên.

Sinh khí trong cơ thể lão nhân dần dần ngừng lại, linh hồn đang ngủ say từ từ trôi về một phương hướng.

Lúc này, một linh hồn hoàn toàn mới tiến vào cơ thể lão nhân, linh hồn của lão nhân vỡ tan, dung nhập vào trong đó. .....

Bên kia, con báo đen tự cho mình là phi phàm, vào khoảnh khắc này, cũng mang theo tiếc nuối nhắm lại đôi mắt nặng trĩu.

Chương 386

Một điểm sáng màu đen, vừa hay bay lên không trung, nhìn thấy cảnh này, nhanh chóng tiến vào cơ thể báo đen.

Không lâu sau, Bao Công Thần đột nhiên mở đôi mắt nặng trĩu.

Gào ~ 'Sao lại mệt thế này?' Meo...? 'Cái gì đang kêu vậy?' Bao Công Thần nghi hoặc, nhưng cái đầu nặng trĩu khiến hắn không tự chủ được cúi xuống, liền nhìn thấy hai cái móng vuốt đen thui lại già nua không chịu nổi.

Bao Công Thần sợ không nhẹ, nhưng cơ thể vô lực, khiến hắn hoàn toàn không thể có động tác gì lớn.

Đột nhiên, trong đầu truyền đến một lượng lớn ký ức, Bao Công Thần ngất đi.

Nửa ngày sau, Bao Công Thần từ cơn mê man tỉnh lại, mở đôi mắt mệt mỏi.

Cmn!

Ta nhớ ra rồi, ta đã chết rồi!

Còn xuyên không thành Thân Công Báo trong truyền thuyết.

Khốn kiếp, thảo nào mình xui xẻo như vậy, tên có vấn đề à!

Bao Công Thần không nhịn được chửi thề, ba hắn sinh ra hắn hy vọng hắn có thể trở thành lãnh tụ của giới cai thầu xây dựng (Bao Công).

Không tiếc vi phạm tổ huấn đổi tên đổi họ cho mình thành Bao Công Thần.

Từ nhỏ đã được bồi dưỡng theo hướng cai thầu.

Kết quả đừng nói, mình lại vượng ba.

Con đường cai thầu của ba hắn ngày càng phát triển thuận lợi.

Đến khi hắn trưởng thành, ba đã thầu các công trình lớn như dán gạch cho Trường Thành, lắp thang máy cho Chu Mục Lãng Mã, dưới trướng có mấy chục vạn công nhân nông dân.

Từ nhỏ đã được kỳ vọng, tiếp quản sự nghiệp của ba, quyết định thầu một mục tiêu nhỏ trước.

Đào một cái hồ cảnh quan cho một huyện sắp được nâng cấp lên thành phố.

Kết quả bắt đầu thi công chưa được hai ngày, địa điểm đã chọn lại đào ra địa lôi từ những năm trước, quan trọng là cmn vẫn còn dùng được.

Bùm bùm!

Dưới trướng có hai ba người gặp sự cố.

Lần đầu tiên đã xảy ra chuyện như vậy, khiến mình có chút thất vọng, nhưng có người thân trong nhà an ủi, rất nhanh lấy lại tự tin, bồi thường tiền, dừng công trình.

Đổi địa điểm đào hồ, lần này rất thuận lợi, kết quả đến lúc hoàn công, lại đào ra một ổ rắn siêu cấp!

Ít nhất một triệu con rắn.

Lúc đó cũng vừa hay xả nước vào hồ.

Hồ cảnh quan, biến thành hồ rắn, lan ra xung quanh.

Gây ra sự hoảng loạn cho địa phương.

Chuyện này khiến lãnh đạo địa phương tức không nhẹ, cuối cùng vẫn là cấp trên điều động quân đội mới dẹp yên được tai họa rắn.

Họa do mình gây ra, hủy hoại danh tiếng mà ba đã gây dựng cho mình bao năm.

Tài sản thì tổn thất không quá lớn, nhưng cũng không ít.

Nhưng ba vẫn tin tưởng mình, thế là, tiếp theo, mình quyết định thu nhỏ mục tiêu lại.

Xây một tòa nhà chọc trời, kết quả vùng đồng bằng từ xưa đến nay chưa từng có động đất, lại động đất một cách vô khoa học.

Lại thu nhỏ mục tiêu, ta làm một cái trung tâm thương mại lớn là được chứ gì?

Kết quả đất sụt, loại không thể san lấp được.

Vậy xây một tòa nhà ba mươi tầng chắc là được rồi chứ?

Sau đó tòa nhà sập!

Lại thu nhỏ... cứ thế làm cho nhà tan cửa nát, ba vẫn tin tưởng mình, lấy ra số tiền tiết kiệm cuối cùng, để mình thầu một công trình nhỏ.

Tiếp quản một tòa nhà dở dang sắp hoàn công.

Vì lý do kinh phí, mình cũng tự mình ra tay làm việc.

Cuối cùng, quá mệt, ngủ một lát!

Trong mơ, hắn hình như mơ thấy, tòa nhà sập.

Cho nên, hắn lại chết rồi!

Ai!

May mà xuyên không, đối tượng xuyên không...

Thân Công Báo!

Bao Công Thần lúc này đã hiểu ra.

Ba ơi!

Không phải con phụ lòng kỳ vọng của ba, là ba vi phạm tổ huấn đặt tên cho con có vấn đề!

Cái gì mà Bao Công Thần!

Lật ngược lại rõ ràng là Thân Công Báo, vị thần xui xẻo này!

Thảo nào mình xui xẻo như vậy!

Tên Bao Công Thần này không thể dùng được nữa, từ hôm nay trở đi, ta chính là Thân Công Báo!

Bao Công...

à không!

Thân Công âm thầm quyết định.

Lúc này, trong đầu đột nhiên vang lên giọng nói máy móc mang theo sự tà ác vô cùng: 【Đing, chúc mừng túc chủ đã trói buộc hệ thống Môi Thần.

Đing, phát gói quà lớn tân thủ cho túc chủ.

Đing, chúc mừng túc chủ nhận được kỹ năng độc quyền của Môi Thần. 'Đạo hữu xin dừng bước'!】 Vãi chưởng!

Hệ thống!

Còn là Môi Thần!

Thân Công Báo lập tức kích động đến cứng đờ tại chỗ. 'Hệ thống, nhanh, cho hớp tiên khí, ông già này đi không nổi nữa rồi!' Thân Công Báo vội vàng la lên. 【Đinh, mời túc chủ xem qua chức năng hệ thống, tự mình giải quyết!】 'Mẹ nó, mắt tao già đến nỗi mở không ra rồi, mà mày kêu tao tự giải quyết!' Thân Công Báo cạn lời chửi thầm, cũng may là giao diện hệ thống hiện ra trong đầu, chứ không thì cũng

khó nói.

Thân Công Báo bắt đầu xem kỹ năng độc quyền của Môi Thần mà hệ thống thưởng cho. 'Đạo hữu xin dừng bước!' Tê!

Đây mới là vũ khí khủng bố nhất Hồng Hoang.

Mấy câu như 'Bảo bối xin xoay người', 'Bảo vật này có duyên với Tây phương ta' đều không thể so bì.

Chỉ cần nhìn thấy mấy chữ này, hắn đã có thể cảm nhận được một luồng đại khủng bố, huống chi là tự mình nói ra.

Mà thứ đại khủng bố này, giờ đây lại là kỹ năng độc quyền của mình.

He he he!

Thân Công Báo mang theo tâm trạng kích động, xem xét kỹ năng này. (Đạo hữu xin dừng bước: Khi túc chủ hô câu này với người khác, túc chủ sẽ tự động cướp đoạt một phần khí vận của đối phương để tạm thời sử dụng.

Tùy theo tình hình của mục tiêu, mức độ cướp đoạt khí vận sẽ khác nhau, cao nhất có thể cướp toàn bộ.

Sau khi cướp khí vận, mục tiêu sẽ tiến vào trạng thái Môi Thần, còn túc chủ sẽ được khí vận gia thân.

Có xác suất dựa vào khí vận để nhận được công pháp thần thông, linh bảo tu vi của đối phương.) Cái này...

Thân Công Báo ngẩn người, kỹ năng này quá đỉnh.

Nhưng bên cạnh hắn bây giờ chỉ có một lão già sắp hết hơi, nói câu đó xong liệu có nhận được linh khí để giữ mạng không?

Giữ cái khỉ.

Thế nên, làm sao hắn tìm được người để hô câu này đây?

Khốn kiếp!

Đây chẳng phải là khởi đầu tuyệt cảnh sao!

Thân Công Báo thầm chửi!

Nhưng hắn nhanh chóng lấy lại tinh thần!

Cố gắng hé mắt nhìn lên trời.

Hắn không tin, đường đường là một xuyên việt giả mà lại gục ngã trước vấn đề nhỏ này, huống chi, lão già bên cạnh hắn là Khương Tử Nha.

Cũng giống như mình, trên lưng có dị tượng Phi Hùng.

Gánh vác thiên mệnh Phong Thần.

Làm sao có thể chết được!

Chắc chắn sẽ bình an vượt qua kiếp nạn này.

Chương 387

Thân Công Báo lòng đầy tự tin chờ đợi.

Thấy biểu hiện của túc chủ, Môi Thần hệ thống thầm gật đầu, nó chính là thích loại nhận thức tự cho mình là phi phàm này.

Biểu hiện đạt tiêu chuẩn!

Nên tìm cho túc chủ một tên đầu đất chịu xui rồi!

Môi Thần hệ thống quét toàn bộ Côn Luân Sơn một lượt, vốn định lôi Nguyên Thủy Thiên Tôn tới, nhưng sau khi quét thấy một bóng người áo trắng, nó đột nhiên dừng lại.

Cẩn thận kiểm tra hai lần.

Từ Hàng của thế giới này là nữ, lại còn có tu vi Chuẩn Thánh rồi!

Xem ra chất lượng thế giới này không tệ!

Nữ thì tốt, nữ có thể kích thích tinh thần gây sự của túc chủ.

Chọn ngươi!

Môi Thần hệ thống hài lòng cười, bắt đầu hành động. .....

Cùng lúc đó, lão già bên cạnh Thân Công Báo, Khương Tử Nha, cũng đã dung hợp ký ức của nguyên chủ.

Cảm nhận cơ thể đến mí mắt cũng khó mở, Khương Tử Nha muốn khóc mà không có nước mắt.

Hắn đường đường là một thanh niên trai tráng, vậy mà lại xuyên thành một lão già thối.

Dù sao, thân phận lão già thối này cũng không tầm thường, nhưng có tác dụng quái gì, chẳng phải vẫn là một phế vật bị lợi dụng sao?

Khương Tử Nha, một nhân vật lẫy lừng thời Phong Thần.

Dương Tiễn, Na Tra đều là hàng sư điệt của mình, Thập Nhị Kim Tiên là sư huynh, Nguyên Thủy Thiên Tôn là sư phụ.

Xét về thân phận, Khương Tử Nha ở Hồng Hoang tuyệt đối là đỉnh cao.

Nhưng có tác dụng quái gì, chỉ là một con cờ của Nguyên Thủy.

Bái sư tám mươi năm, đường đường là Thánh nhân mà không thể dạy đồ đệ của mình thành tiên.

Nhảm cứt!

À... không, có lẽ Hồng Hoang thật sự có chút khác biệt.

Thời gian có lẽ được phóng đại một chút.

Dù sao thì cơ thể hiện tại của hắn đã hơn chín trăm tuổi, vẫn chưa bái sư.

Nhưng thân mang thiên mệnh, chắc chắn sẽ được Nguyên Thủy thu làm đệ tử.

Nhưng thời gian học đạo có lẽ sẽ kéo dài đến mấy trăm năm.

Mấy trăm năm, lại còn là môn phái của Thánh nhân, mà không thành tiên được!

Vô lý!

Đây không phải âm mưu thì là gì!

Nếu không phải mình là người được chọn cho Phong Thần, e là Nguyên Thủy còn chẳng thèm liếc mắt nhìn hắn.

Bằng không cũng sẽ không đến nỗi Phong Thần vừa kết thúc thì hắn cũng biến mất tăm!

Chẳng phải là vì giá trị của hắn đã hết, một đệ tử miễn cưỡng

được coi là tiên nhân làm mất mặt Nguyên Thủy, nên bị xử lý âm thầm rồi sao.

Chỉ là một con cờ trong lúc Thánh nhân dỗi hờn!

Đường đường là nhân vật chính Phong Thần mà lại có kết cục như vậy.

Nghĩ lại thật đáng buồn, đáng cười!

Hừ!

Khương Tử Nha hừ lạnh!

Tỏ ra bất công với đãi ngộ tương lai của mình.

Hắn đã đến đây, thì phải vả thật mạnh vào mặt Nguyên Thủy.

Phải cho lão ta thấy, đệ tử mà ngươi coi thường nhất, đã siêu việt ngươi như thế nào! 【Đinh, Tối Cường Phong Thần Hệ thống khởi động thành công, có ràng buộc không?】 Đến rồi!

Khương Tử Nha mừng rỡ, vội vàng ràng buộc. 【Đinh, hệ thống ràng buộc thành công, chúc mừng túc chủ nhận được gói quà tân thủ.

Hồng Mông Phong Thần Bảng】 Vãi chưởng!

Hồng Mông Phong Thần Bảng!

Oai phong!

Đây mới là oai phong!

Khương Tử Nha tán thưởng, xem giới thiệu về Phong Thần Bảng. (Hồng Mông Phong Thần Bảng: Sau khi túc chủ đưa một tia chân linh của sinh linh vào bảng, túc chủ có thể nắm giữ sinh tử của sinh linh đó, nhận được một phần tu vi thần thông tương ứng.

Hơn nữa, thần bảng cứ cách một khoảng thời gian lại có thể tăng tu vi cho sinh linh trong bảng, thấp nhất là Thánh nhân cảnh, Thiên

Đạo cảnh, Đại Đạo cảnh cũng có khả năng!) Thiên Đạo cảnh!

Đại Đạo cảnh!

Thấp nhất là Thánh nhân cảnh!

Khương Tử Nha chấn động, đây là Hồng Mông Phong Thần Bảng sao?

Quá đỉnh...

Hắn chỉ cần chọn một sinh linh đưa vào Hồng Mông Phong Thần Bảng, thấp nhất cũng có thể cường hóa đến Thánh nhân, lại còn hoàn toàn chịu sự khống chế của hắn.

Cái này... quá mạnh rồi!

Thế này còn cần bái Nguyên Thủy làm thầy làm gì?

Khương Tử Nha tự hỏi, nhưng nhanh chóng từ bỏ ý định không bái Nguyên Thủy.

Hắn bây giờ già đến nỗi nói không ra lời, không bái sư thì không được.

Vậy thì chịu chút ấm ức, bái lão ta làm thầy.

Co được dãn được mới là đại trượng phu!

Hơn nữa Phong Thần Bảng của thế giới này vẫn còn trong tay Nguyên Thủy, hắn phải lấy nó về.

Sau này tiện cho việc diễn kịch.

Đợi Hồng Mông Phong Thần Bảng thu thập đủ thuộc hạ.

Đó sẽ là ngày hắn vô địch!

Thánh nhân chí cao cái gì!

Đến lúc đó, thuộc hạ rác rưởi nhất của hắn cũng là Thánh nhân!

Khương Tử Nha khinh thường nghĩ.

Khó khăn hé mí mắt, hắn nhìn thấy con báo đen bên cạnh.

Hồng Hoang quả nhiên là thật, vẫn có chút khác biệt so với những gì mình biết.

Thân Công Báo này, chỉ là một con báo phàm bình thường.

Cũng đã già sắp chết.

Chẳng nhìn ra được dáng vẻ sau này chỉ một câu 'Đạo hữu xin dừng bước' đã khiến người ta khiếp sợ.

Haiz!

Khương Tử Nha thầm thở dài, tuy gã này sau này là đối thủ cạnh tranh của mình.

Nhưng đó là sau này, bây giờ quan hệ vẫn tốt chán!

Mọi tranh đấu, đều là do đám Thánh nhân như Nguyên Thủy bày ra cả.

Gã này cũng là một kẻ đáng thương bi thảm.

Khương Tử Nha thầm lắc đầu, trong lòng đã có chủ ý, đợi sau khi bái Nguyên Thủy, tìm cơ hội thu phục Thân Công Báo.

Thu vào Hồng Mông Phong Thần Bảng.

Với vũ khí đại sát khí luật nhân quả của Thân Công Báo, đến lúc đó nhìn ai không vừa mắt, cứ để Thân Công Báo đi hô một câu đạo hữu xin dừng bước.

Nghĩ thôi đã thấy sướng! 【Túc chủ mi mơ mộng hão huyền gì thế, Thân Công Báo này làm gì có năng lực đó!】 Phong Thần hệ thống cạn lời nói, 【Đừng đem nhận thức của mi áp vào Hồng Hoang, nó bây giờ chỉ là một con báo phàm bình thường, cho vào Phong Thần

Bảng chỉ tốn chỗ, mi đừng nghĩ nhiều.】 Khương Tử Nha nghe hệ thống nói, có chút thất vọng, hóa ra không đỉnh như vậy à!

Vừa định nói chuyện, bên tai vang lên một tiếng gầm già nua vô lực nhưng lại mang theo vẻ liều mạng.

"Hống~!" Khương Tử Nha cố gắng mở mắt, thấy Thân Công Báo toàn thân run rẩy gầm lên trời, sau đó yếu ớt ngã xuống.

Kiếp trước hắn và nó cùng nhau tìm tiên tám trăm năm.

Hắn cũng hiểu sơ sơ ý nghĩa tiếng gầm của Thân Công Báo.

Xin dừng bước!

Xin cái gì dừng bước, trên trời có thứ gì sao?

Chương 388

Khương Tử Nha đảo mắt lên trên!

Vừa hay thấy một bóng dáng áo trắng yêu kiều mất thăng bằng, hoảng hốt lảo đảo giữa không trung rồi rơi xuống đất.

Ầm!

Bụi đất bay mù mịt, rơi cả lên người Khương Tử Nha, nhưng hắn không hề tức giận, nghi hoặc hỏi hệ thống: 'Hệ thống, mi nói Thân Công Báo không có năng lực đó?

Nó gầm một tiếng làm rụng một tiên nữ biết bay, thế mà gọi là không có năng lực à?' Phong Thần hệ thống: .....

Cái quái gì vậy, lúc giúp túc chủ đoạt xá còn kiểm tra con báo này rồi, chỉ là một con báo bình thường, sao lại gầm một tiếng làm một Chuẩn Thánh đứng không vững?

Mang theo nghi hoặc, Phong Thần hệ thống quét năng lực dò xét về phía Thân Công Báo.

Ngay sau đó, bên cạnh bản thể của Phong Thần hệ thống xuất hiện một điểm đen.

Chính là Môi Thần hệ thống!

Chỉ thấy Môi Thần hệ thống không nhịn được chửi: "Khốn kiếp, sao lại là mày!" "Vãi, lão tử chuyên môn chạy xa như vậy, chính là để không gặp mày, mày có phải theo dõi tao không!" Phong Thần hệ thống cũng không nhịn được chửi.

Trong lòng sụp đổ đến cực điểm!

"Môi Thần hệ thống ơi Môi Thần hệ thống, mày đúng là âm hồn

không tan mà!" Phong Thần hệ thống không nhịn được chửi.

"Câu này phải là tao nói mới đúng chứ!" Môi Thần hệ thống phản bác, "Từ lần đầu tiên gặp mày, tao ít nhất đã mất đi năm thành thu hoạch!" "Thôi đi mày, không phải tại mày, lão tử đã sớm lên cấp cao đỉnh phong rồi." Phong Thần hệ thống bực bội, nghĩ lại những gì đã gặp phải từ khi gặp gã này.

Một Hỗn Độn kỷ trước, nghĩ lại lúc nó vừa trở thành hệ thống cấp cao, đang ở thời khắc huy hoàng nhất của một thống sinh.

Lần đầu tiên tiến vào một siêu cấp đại thế giới mà trước đây chưa từng dám đặt chân tới.

Thì gặp ngay cái Môi Thần hệ thống này cũng vừa mới thăng cấp.

Chuyện này cũng không có gì, dù sao cũng là lần đầu tiên đơn độc tác chiến ở một đại thế giới có cường giả cấp Đại Đạo.

Có một người giúp đỡ nó cũng rất vui.

Hai thống hợp tác, thuận lợi xử lý thế giới đó.

Sau đó tách ra.

Nó cũng có tự tin để đơn độc cày cuốc ở những thế giới như vậy.

Kiên nhẫn tìm kiếm con mồi thứ hai.

Kết quả ở thế giới thứ hai, làm được một nửa, lại gặp Môi Thần hệ thống.

Không sao, hợp tác vui vẻ!

Tăng thêm chút kinh nghiệm!

Tiếp theo, thế giới thứ ba, thứ tư... mãi cho đến khi lên cấp cao hậu kỳ.

Hầu như lần nào cũng gặp Môi Thần hệ thống!

A a!

Nếu là lúc đầu, nó không có tự tin, còn có thể hòa khí chia đôi thế giới.

Bây giờ đã là cấp cao hậu kỳ rồi!

Xử lý một thế giới có cường giả cấp Đại Đạo còn không phải dễ như ăn cháo sao.

Một thế giới bản nguyên vốn đã ít, còn phải bị đối phương chia mất một nửa.

Nghĩ thôi đã tức!

Mỗi lần đều gặp nhau, nó không cho rằng đây là trùng hợp.

Tuyệt đối là hệ thống này đã giở trò gì đó trên người nó.

Theo dõi mình!

Để cắt đuôi tên phiền phức này, nó đã cố tình chạy một hơi trăm vạn năm, chạy đến một vùng Chư Thiên xa xôi hoàn toàn xa lạ.

Vì xa lạ, nên chọn một thế giới hơi kém một chút nhưng quen thuộc cốt truyện là Hồng Hoang.

Kết quả thế này mà vẫn gặp Môi Thần hệ thống!

Giờ khắc này, Phong Thần hệ thống thật sự nổi giận!

"Môi Thần hệ thống, mày bám theo tao bao nhiêu lần rồi, mày còn như vậy nữa, tin lão tử liều mạng với mày không!" "A, không ngờ mày lại mở miệng trước." Môi Thần hệ thống cười lạnh, để cắt đuôi gã này, nó đã cố tình chạy lâu như vậy.

Vẫn gặp phải gã này.

Không cần nghĩ cũng biết, chắc chắn là gã này cố ý.

Bây giờ còn làm ra vẻ mình có lý.

Thật khiến thống ghét mà!

Môi Thần hệ thống lười nói thêm gì nữa, đã quá quen thuộc, làm sao nó không biết thực lực của Phong Thần hệ thống, cơ bản ngang ngửa mình, ai cũng không đánh lại ai.

Còn gì để nói nữa, Môi Thần hệ thống bay ra khỏi cơ thể Khương Tử Nha: "Thế giới này coi như thôi, nhưng thế giới tiếp theo, nếu mày còn dám xuất hiện trước mặt tao, vậy thì giữa chúng ta, chỉ có thể sống một!" "Cầu còn không được!" Phong Thần hệ thống lạnh lùng nhìn Môi Thần hệ thống tiến vào cơ thể Thân Công Báo.

Nhìn lướt qua Từ Hàng đang bò ra khỏi hố, Phong Thần hệ thống thu hồi ánh mắt, cũng không để ý đến túc chủ nữa, để lại một chương trình tự động, bắt đầu toàn lực luyện chế sát chiêu.

Thế giới tiếp theo?

Hừ!

Thế giới này sẽ giết chết mày!

Tương tự, Môi Thần hệ thống quay về cơ thể Thân Công Báo cũng để lại một chương trình cứng nhắc cho túc chủ, bắt đầu luyện chế sát chiêu chuyên nhằm vào Phong Thần hệ thống.

Lần sau gặp lại?

Hừ!

Không có lần sau!

Cuộc tranh đấu giữa hai hệ thống không ảnh hưởng đến các nhân vật khác.

Khương Tử Nha vẫn già đến nỗi không động đậy được!

Thân Công Báo cũng vì gầm một tiếng mà sinh cơ đang tiêu tán.

Còn Từ Hàng.

Đang tức tối bò ra khỏi hố đất, mang theo lửa giận nhìn về phía một người một báo.

Nàng đang ở đạo trường hóng drama, đột nhiên mơ mơ màng màng bay lên.

Ngay cả lực lượng Thiên Đạo cũng không thể giữ được lý trí của mình.

Đến đây, lại đột nhiên pháp lực không ổn định, còn bị tâm ma nhập thể, có cảm giác đại khủng bố giáng lâm.

Từ độ cao mười vạn mét đầu cắm xuống đất.

Sau khi tiếp đất, cuối cùng cũng tỉnh táo.

Ta là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cơ mà!

À không, bây giờ là Hỗn Nguyên Kim Tiên!

Tùy tiện bế quan một lần là vạn ức năm.

Chuyện hồng trần đã chứng kiến không dưới nghìn vạn lần.

Thực lực như vậy, mà pháp lực không ổn định!

Kinh nghiệm như vậy, mà sinh tâm ma!

Các ngươi muốn hành hạ ta thì cũng phải hợp lý một chút chứ!

Từ Hàng mang theo một bụng oán hận, bước về phía trước.

Một người một báo sắp hết tuổi thọ.

Trên lưng còn có dị tượng Phi Hùng!

Khương Tử Nha!

Thân Công Báo!

Có phải vì sư tôn không thu đệ tử, nên hai người họ cả đời không

tìm được tiên lộ, mới thành ra thế này.

Bây giờ một trong hai, đã bị xuyên việt giả chiếm thân.

Đem về, để sư tôn thu nhận?

Từ Hàng nghĩ, tiện tay nén linh khí xung quanh, truyền vào cơ thể một người một báo.

Rất nhanh, cơ thể một người một báo xuất hiện biến hóa kinh người.

Cơ thể già nua yếu ớt dần dần phục hồi sinh cơ.

Cảm giác thoải mái, khiến hai vị xuyên việt giả chìm vào giấc ngủ ngon.

Từ Hàng tiện tay vung lên, dùng pháp lực đưa hai người bay lên.

Hướng về Ngọc Hư Cung.

Đợi nàng đi rồi, Bàn Cổ xuất hiện tại chỗ, trầm tư.

Cuộc đối thoại của hai hệ thống này, cảm giác đều là thật.

Giữa chúng không tồn tại chuyện ai theo dõi ai, nhưng trong Chư Thiên vô tận, lần nào cũng có thể gặp nhau.

Duyên phận này, cũng quá kỳ diệu rồi!

Nếu không phải trùng hợp, vậy là có thứ gì đó đang thay đổi tư duy ý thức của chúng.

Chương 389

Cũng chính là, lực lượng Đạo Ánh.

Nhưng...

Bàn Cổ lấy ra búa, quan sát xung quanh, sau đó lặng lẽ đặt xuống.

Dù sao cũng không phải là Đạo Ánh khí chân chính.

Hắn cũng không thể xác định, hai hệ thống này có phải là sản vật của Đạo Ánh hay không.

Hơn nữa, sản vật của Đạo Ánh trừ lúc bị cải tạo mới nhìn ra được, còn lại hoàn toàn không nhìn ra có gì khác biệt.

"Tạm gác lại, đợi giải quyết hai hệ thống này rồi tính." Bàn Cổ thông báo quyết định cho các Ma Thần.

Sau đó rút khỏi Hồng Hoang, kiểm tra biến hóa của Chân Giới và ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang. .....

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy sớm đã chú ý thấy Từ Hàng mang theo Thân Công Báo và Khương Tử Nha bay về phía này.

Hai người này mấy ngày trước khi được Đại Nghệ nhắc nhở thì ông đã để ý một chút.

Bây giờ vẫn chưa chết, Từ Hàng còn đem về.

Nguyên Thủy tự nhiên biết chuyện gì đã xảy ra.

Hừ lạnh một tiếng, ông không phải thứ rác rưởi gì cũng thu nhận.

Nam Cực Tiên Ông đang tu luyện trong Ngọc Hư Cung nghe thấy tiếng của Nguyên Thủy, lập tức hiểu ý, một bước đi ra ngoài Ngọc Hư Cung, chặn trước mặt Từ Hàng vừa chuẩn bị đi vào.

“Nam Cực.” “Sư tỷ, Ngọc Hư Cung không cho phép sinh linh phàm tục bước vào!” Nam Cực Tiên Ông bình thản nói.

Lúc này, Khương Tử Nha và Thân Công Báo cũng đã thoát thai hoán cốt, trở lại tuổi thanh xuân.

Vừa hay nghe thấy giọng điệu chế nhạo của Nam Cực Tiên Ông, lập tức tức không nhẹ.

Còn Từ Hàng, sau khi nghe lời của Nam Cực, ánh mắt khẽ lóe, hỏi: “Là ý của sư tôn sao?” “Không sai!” Nam Cực Tiên Ông gật đầu.

Sắc mặt Từ Hàng sụ xuống, vốn định ném xuyên việt giả cho sư tôn, bộ dạng này của sư tôn, là chuẩn bị ném xuyên việt giả cho mình à!

Ta cũng không có Thiên Đạo Chi Nhãn bảo hộ a!

Nghĩ đi nghĩ lại, Từ Hàng phát hiện lực lượng Thiên Đạo bảo vệ mình lúc này đã biến thành Thiên Đạo Chi Nhãn.

“Ta hiểu rồi!” Từ Hàng mừng thầm, hiểu rằng đây là phần thưởng, cũng không nói gì thêm, xoay người mang theo Khương Tử Nha và Thân Công Báo rời đi.

Nhìn thấy cảnh này, hai vị xuyên việt giả lửa giận ngút trời.

“Hừ, ta coi như đã được kiến thức tấm lòng của cái gọi là Thánh nhân!” Khương Tử Nha hừ lạnh một tiếng, một câu mỉa mai buột miệng nói ra.

Hống~! ‘Đạo hữu xin dừng bước!’ Thân Công Báo không nghĩ ngợi gì, hướng về Nam Cực Tiên Ông buột miệng hô một tiếng thú ngữ xin dừng bước.

Một luồng hắc khí mà chỉ mình hắn thấy được bắn về phía Nam Cực Tiên Ông, từ trên người Nam Cực Tiên Ông cũng bay ra một

luồng thanh khí lớn quay về cơ thể mình.

Rất nhanh, hệ thống phản hồi lại Ngọc Thanh tiên pháp không hoàn chỉnh của Nam Cực Tiên Ông.

Còn có vạn năm pháp lực của Đại La Kim Tiên.

Vì hắn chưa tu luyện, Ngọc Thanh tiên pháp và pháp lực dự trữ đều được lưu lại.

Tùy tiện gầm một tiếng mà có thu hoạch lớn như vậy, quá tuyệt.

Thân Công Báo cảm khái nói.

Còn Nam Cực Tiên Ông, đối mặt với sự mỉa mai của hắn và Khương Tử Nha, không biểu hiện gì.

Lặng lẽ nhìn Từ Hàng mang hai người biến mất.

Sau đó quay về Ngọc Hư Cung.

"Sư tôn!" "Ừm!" Nguyên Thủy mở mắt, nhìn về phía Nam Cực, "Khí vận của con thiếu mất một tia!" Nam Cực kinh ngạc, xem Thiên Đạo Bảng, lúc này tên của ông đã biến thành màu đỏ, nhưng khí vận không hề giảm.

"Khí vận không thiếu, là ở chỗ hệ thống." Nguyên Thủy lắc đầu, "Tiếp theo, lượng thế giới bản nguyên mà con tiêu hao sẽ tăng lên không ít." "Lực lượng hệ thống quá huyền ảo, sư tôn, không biết người nào là xuyên việt giả?" Nam Cực hỏi.

"Thân Công Báo!" Nguyên Thủy chậm rãi nói, "Xem ra hệ thống trên người nó cấp bậc không thấp, thông báo một tiếng, trừ Từ Hàng ra, đệ tử Xiển giáo đừng đi trêu chọc nó." "Vâng, sư tôn!" Nam Cực hành lễ, sau đó lui ra.

Đợi ông đi rồi, Nguyên Thủy lén lút thông qua Thiên Đạo Chi Nhãn xem tình hình của Từ Hàng.

“Cấp bậc hệ thống lần này, hình như rất thấp, cũng hình như rất cao.” .....

Từ Hàng mang theo hai xuyên việt giả, tùy tiện tìm một ngọn núi bên cạnh Côn Luân Sơn, lập đạo trường.

Vì đã trở lại tuổi trẻ, dưới sự khống chế có ý thức của Khương Tử Nha, dung mạo già nua sớm đã biến mất, hóa thành dáng vẻ thanh niên.

Vô cùng tiêu sái vuốt tóc, chân thành nhìn Từ Hàng, bộ quần áo vải thô, không thể ảnh hưởng đến khí thế đặc biệt của hắn, hai tay ôm quyền, ôn tồn nói: “Đa tạ tiên tử cứu mạng, Tử Nha cảm kích không thôi!” “Meo meo!” Thân Công Báo bên cạnh cũng phát ra tiếng kêu cảm tạ, nhìn vị tiên nữ đầy khí chất thánh khiết này, Thân Công Báo hưng phấn không thôi.

Hóa ra tiền thân của Quan Âm là Từ Hàng thật sự là nữ, vóc dáng này, thân hình này, khí chất này.

Cả đời lần đầu tiên thấy tiên nữ đẹp như vậy.

Thân Công Báo càng nhìn càng kích động, nghĩ đến việc mình hiện tại là thân động vật, nhan sắc trông cũng khá manh.

Thân Công Báo rục rịch, thử tiến lên xem có thể cọ cọ ngọc túc của tiên nữ không, không được thì để tiên nữ xoa đầu mình vài cái cũng được!

Khóe miệng Từ Hàng giật giật.

Sao nàng cảm thấy, một người một báo này đều không ổn.

Sao cảm giác cả hai đều là xuyên việt giả?

Ánh mắt này, không được, phải cắt đứt suy nghĩ của chúng.

Từ Hàng vung tay, tát Thân Công Báo bay về.

Mở miệng nói: “Bần đạo Từ Hàng, thấy các ngươi một lòng cầu đạo đến tuổi thọ sắp hết, muốn thu các ngươi làm đồ đệ, các ngươi có bằng lòng không?” Thu đồ?

Sao xuyên việt rồi, thân phận lại bị hạ một cấp.

Khương Tử Nha khó hiểu, nhưng nghĩ đến câu ‘phàm tục không được vào’ của Nam Cực, liền tức không nhẹ.

Mẹ nó, đều là sinh linh, cao quý cái gì?

Mấu chốt là câu nói đó còn là ý của Nguyên Thủy.

Từ Hàng sao lại gia nhập một môn phái giả tạo như vậy, thật không đáng cho nàng.

Trong lòng Khương Tử Nha căm hận Nam Cực.

Quá bắt nạt người.

Hắn nhất định phải để Từ Hàng thoát khỏi môn phái giả tạo này.

Nghĩ vậy, Khương Tử Nha cũng hướng Từ Hàng hành lễ, “Nguyện ý, Tử Nha bái kiến sư phụ!” “Ngươi phải quỳ xuống hành lễ bái sư!” Từ Hàng nói.

Haiz!

Tư tưởng cổ hủ của Nguyên Thủy.

Phải thay đổi, sau này nhất định phải thay đổi!

Khương Tử Nha thầm nghĩ, thân thể thì nhanh chóng quỳ xuống, nghĩ đến lễ bái sư mà kiếp trước đã học, ngoan ngoãn thực hiện.

“Meo meo meo!” Còn Thân Công Báo, thì quyết đoán hơn Khương Tử Nha nhiều.

Không phải chỉ là bái sư sao?

Hắn đường đường là một thanh niên tốt, lại đi để ý đến quan hệ

bối phận này sao?

Dương Quá và Hoa Thiên Cốt chính là tấm gương của hắn.

Không nghĩ ngợi gì, hai chân đứng thẳng, bắt đầu hành lễ quỳ lạy một cách hài hước.

Từ Hàng thấy vậy, rất muốn nói mỗi tộc có cách quỳ lạy của mỗi tộc, nhưng nghĩ đây là xuyên việt giả, đành nuốt lời vào bụng.

Bình thản gật đầu, hai luồng linh quang đánh vào não hải hai người.

"Đây là công pháp của Xiển giáo ta, Ngọc Thanh Luyện Khí Thiên, hôm nay truyền cho các ngươi, mong các ngươi chăm chỉ tu luyện." Linh quang tiến vào não hải hai vị xuyên việt giả, hai vị xuyên việt giả nhờ sự trợ giúp của hệ thống, nhanh chóng tiến vào trạng thái tu luyện.

Trong đó, Thân Công Báo vì có tích trữ vạn năm pháp lực của Đại La Kim Tiên.

Tại chỗ biểu diễn cái gì gọi là đột phá như nước chảy.

Một giây, luyện khí nhập đạo.

Hai giây, trực tiếp chạm đến Luyện Hư Hợp Đạo.

Năm giây, đã là Địa Tiên, ba mươi giây, Huyền Tiên đã thành.

Một phút Kim Tiên.

Hai phút rưỡi, thành tựu cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Vừa đến cảnh giới này, tốc độ khoa trương của Thân Công Báo mới dừng lại.

Lắc người một cái, một thanh niên áo đen anh tuấn xuất hiện.

Thân Công Báo ngắm nhìn bản thân anh tuấn của mình, hài lòng

cười, cúi người hành lễ: "Thân Công Báo, đa tạ sư tôn ban pháp." Nói xong, nhìn Khương Tử Nha đang ngây người bên cạnh, ôm quyền nói: "Bái kiến Tử Nha sư đệ!" Từ Hàng không có phản ứng gì, nhưng Khương Tử Nha nghe hai chữ sư đệ thì sững sờ, rất nhanh phản ứng lại, không thiện chí nhìn Thân Công Báo: Thằng nhóc này, dám chiếm hời của ta!

Nhưng thấy gã này vừa nhận được pháp tu luyện đã hóa hình rồi liên tục đột phá đến cảnh giới mình không hiểu.

Mà tư chất của Thân Công Báo ở Hồng Hoang chỉ có thể coi là bình thường.

Khương Tử Nha đối với tư chất phế sài của mình càng có nhận thức rõ ràng hơn.

Chẳng trách có Thánh nhân dạy cũng không thành tiên được, Nguyên Thủy cố ý là một chuyện, nhưng phế vật cũng chiếm tỷ lệ lớn!

Cũng may mình có hệ thống, tạm để con báo này đắc ý một thời gian, danh hiệu sư huynh rồi sẽ thuộc về tay hắn.

Khương Tử Nha thầm nghĩ, không đáp lại Thân Công Báo, gọi sư huynh là không thể nào!

Vậy thì dùng đại pháp chìm đắm tu luyện để đối phó.

Chương 390

Khương Tử Nha nhắm mắt, ra vẻ chìm đắm tu luyện. 'Haiz, cuộc tranh đấu giữa Thân Công Báo và Khương Tử Nha, chính là bắt nguồn từ tư chất tu luyện nhỉ!' Tình huynh đệ tám trăm năm cùng nhau tìm đạo, chỉ vì tư chất huynh đệ tốt hơn mình, mà thành ra thế này.

Khương Tử Nha... a a.

Thân Công Báo lắc đầu.

Cũng biết được sự uất ức của Thân Công Báo kiếp trước.

Cùng là nhân vật chính Phong Thần, tư chất tu luyện cao hơn Khương Tử Nha không biết bao nhiêu lần.

Kết quả Nguyên Thủy lại đưa Phong Thần Bảng cho Khương Tử Nha, còn cho mấy kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo hộ thân.

Có thể không gây ra sự không cam lòng và đố kỵ của nguyên chủ sao?

Bây giờ không bái Nguyên Thủy, mà bái Từ Hàng làm thầy, cũng là như vậy.

Xem ra Khương Tử Nha này quả nhiên không hợp với mình.

Đã định là địch, vậy thì sau này, ta có hô một câu 'Đạo hữu xin dừng bước', cũng không có cảm giác tội lỗi gì.

Thân Công Báo trong lòng cười lạnh, nhìn về phía Từ Hàng, sư tôn của hắn, trong lòng một trận cảm khái, thật khó tin.

Trên đời lại có tiên tử tuyệt mỹ như vậy.

Mấu chốt đây còn là sư tôn của hắn.

Nghĩ thôi cũng cảm thấy tương lai một mảnh tươi đẹp.

Có Thiên Đạo Chi Nhãn, ý thức của Từ Hàng vô cùng tỉnh táo, cho nên, nàng dễ dàng nhận ra tạp niệm của Thân Công Báo.

Lập tức sắc mặt đen lại.

Đã thu ngươi làm đệ tử rồi, còn suy nghĩ lung tung.

Hệ thống của ngươi tốt nhất là có chút bản lĩnh, nếu không ta sẽ giết chết ngươi.

Từ Hàng thầm nghĩ, tay cũng không rảnh rỗi, chộp về phía Thân Công Báo: "Đồ nhi, vi sư thấy con quá vội vàng đột phá, như vậy dễ gây ra căn cơ không ổn định, vô vọng Đại La." "Cũng may mới đột phá, vẫn còn kịp, bây giờ vi sư phế tu vi của con, mong con đừng nóng vội, không kiêu không ngạo, học tập Tử Nha sư đệ của con, con có hiểu không?" Thân Công Báo lập tức cảm thấy trong lòng còn khó chịu hơn ăn phải phân, mẹ nó tu vi tăng nhanh không những không khen hắn thiên tài, còn muốn phế tu vi của hắn để tu luyện lại.

Cảnh giới của hắn là do pháp lực Đại La Kim Tiên của hệ thống nâng lên, làm sao có thể không ổn định.

Nhưng tiếp theo, cảm nhận được một luồng pháp lực mạnh mẽ ôn hòa tiến vào cơ thể mình, Thân Công Báo hoảng sợ, muốn cầu xin: "Sư tôn, không..." Chưa nói xong, Từ Hàng đột nhiên tăng mạnh pháp lực.

"A!!" Lập tức, tiếng kêu thảm thiết của Thân Công Báo vang lên, cảnh giới Thái Ất Kim Tiên còn chưa kịp ở lại một phút, lúc này như quả bóng xì hơi, nhanh chóng tụt xuống.

Mà Từ Hàng, vẫn giữ vẻ mặt vì tốt cho ngươi.

Khương Tử Nha đang giả vờ tu luyện lén hé một mắt, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Ý nghĩ mãnh liệt của hắn đối với Từ Hàng cũng giảm đi không ít

vào lúc này.

Phụ nữ càng đẹp lòng dạ càng độc ác.

Cổ nhân không lừa ta!

Một lúc lâu sau, Thân Công Báo như một con cá chết nằm trên đất, nỗi đau bị phế tu vi khiến hắn tê dại.

Còn Từ Hàng thì với vẻ mặt hài lòng thu tay lại, nói: "Đồ nhi, đừng trách vi sư, vi sư cũng là vì tốt cho con." Thân Công Báo hoàn hồn, nở một nụ cười còn khó coi hơn cả khóc, "Sao có thể trách sư tôn, sư tôn cũng là vì đồ nhi, đồ nhi biết." "Không tệ, có chút hiếu tâm." Từ Hàng gật đầu, nói với hai người, "Ta cũng sắp đi bế quan, Ngọc Thanh tiên pháp ta truyền cho các ngươi huyền ảo khó lường, các ngươi hãy tu luyện cho tốt, đợi ta xuất quan, sẽ kiểm tra thành quả của các ngươi." Nói xong, Từ Hàng để hai người ở lại ngọn núi này, còn mình thì quay về Côn Luân Sơn.

Tại hiện trường, hai vị xuyên việt giả mắt to trừng mắt nhỏ.

Mỗi người đều mang ý đồ riêng rồi tản ra, suy nghĩ làm thế nào để lợi dụng hệ thống của mình. .....

"Con ngoan, chuyện này làm không tệ." Tại Bất Chu Chân Giới, Bàn Cổ cầm một món đồ chơi hệ thống, khen ngợi Đại Nghệ bên cạnh, trong lòng hiếm khi vui vẻ.

Thật không ngờ, Đại Nghệ lại tạo ra được trường thí luyện của Vu tộc, bồi dưỡng phương pháp diệt sát hệ thống.

Khiến tất cả Vu tộc đều học con đường chém hệ thống.

"Chỉ có Vu tộc biết diệt hệ thống cũng không tốt, con phải cố gắng, giao lưu nhiều hơn với Minh Hà, Tam Thanh bọn họ, cố gắng để phương pháp diệt thống nở hoa khắp nơi!" "Phụ thần, con sẽ cố gắng theo hướng này!" Đại Nghệ kích động gật đầu, không ngờ một ý

tưởng tùy tiện lại được Phụ thần công nhận, quá vui.

"Ừm." Bàn Cổ ánh mắt dịu dàng gật đầu, hủy món đồ chơi hệ thống trong tay, nói: "Trong lúc nghiên cứu, cũng phải chú ý an toàn, đừng vì nghiên cứu cái này mà mất mạng." "Phụ thần yên tâm, con vẫn luôn âm thầm chờ hệ thống cắn câu, chưa bao giờ chủ động đi bắt hệ thống ở Chư Thiên." "Điểm này ta rất yên tâm, nhưng con không biết sự quỷ dị của cảnh giới Hỗn Nguyên Đạo Ánh." Bàn Cổ ra tay, truyền sức mạnh của cảnh giới Hỗn Nguyên Đạo Ánh cho Đại Nghệ.

"Cường giả Hỗn Nguyên Đạo Ánh mạnh như vậy, có thể nhìn xa đến thế sao!?" Đại Nghệ kinh ngạc nói.

"Không tính là mạnh." Bàn Cổ xua tay, "Chỉ là nhìn quá xa, Bất Chu Chân Giới có sức mạnh của ta bảo vệ, con có thể ở đây nghiên cứu hệ thống, nhưng ra khỏi đây, thì đừng nghĩ đến những chuyện này nữa." "Phụ thần, con hiểu rồi." Đại Nghệ gật đầu nói.

Bàn Cổ thấy vậy, khẽ gật đầu, nhìn các Vu tộc không ngừng đến trường thí luyện chọn hệ thống để luyện tập.

Không ngừng gật đầu.

Cảnh này, khiến Bàn Cổ rất vui.

Lũ hệ thống các ngươi cũng có ngày hôm nay, đáng đời! .....

Đúng lúc Bàn Cổ còn đang xem trường thí luyện của Vu tộc, bản thể Thiên Đạo trong Bất Chu Sơn đột nhiên táo động.

Các loại quy tắc sức mạnh hiển hóa, Lý Trường Sinh đang tu luyện xuất hiện trước mặt Thiên Đạo.

Vừa định xem xét tình hình.

Vô số lôi quang lóe lên.

Sức mạnh cuồng bạo, dường như muốn phá hủy thông đạo giữa nơi này và ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang, các xuyên việt giả đều ngơ ngác nhìn cảnh này, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

"Hừm..." Lý Trường Sinh ánh mắt ngưng lại, lực lượng Đại Đạo không hề giữ lại, toàn bộ tung ra, bảo vệ tất cả thông đạo.

Phụt!

Chưa cầm cự được ba giây, Lý Trường Sinh đã phun ra một ngụm máu tươi.

Nhưng Bàn Cổ sớm đã phát hiện, mang theo Đại Nghệ xuất hiện bên cạnh Lý Trường Sinh.

Nhẹ nhàng điểm một cái, xung quanh trở lại bình tĩnh.

Nhưng Thiên Đạo vẫn không ngừng cuộn trào.

Bàn Cổ thấy vậy, một đạo thần niệm tiến vào, tiếp quản Thiên Đạo.

Hồng Hoang ba ngàn đại thế giới, các đại chân giới, mọi vận hành của thế giới Hồng Hoang đều bị Bàn Cổ khống chế.

Ba ngàn đại thế giới, không ngừng có hệ thống tiến vào, tàn phá thế giới, người của bộ phận xuyên việt giả không ngừng tìm kiếm những hệ thống này để tiêu diệt.

Các đại chân giới, Bàn Cổ vừa tiếp quản đã thấy một cảnh hệ thống nổ tung.

Đây là ấn ký Thiên Đạo, bản nguyên của Chân Giới đã bị Lão Lục thêm gia vị.

Hút nhiều quá sẽ thành ấn ký Thiên Đạo, bị tiên thiên thần thai linh quản lý Chân Giới dẫn nổ cho chết.

Đây đều không phải là nguyên nhân Thiên Đạo táo động.

Bàn Cổ hướng ánh mắt về Hồng Hoang.

Khẽ sững sờ.

Thế giới Hồng Hoang lại dẫn dụ nhiều hệ thống cấp cao đến như vậy.

Không đúng!

Bàn Cổ lắc đầu, lấy ra Phủ bạn sinh.

Cẩn thận cảm nhận.

Một lúc lâu sau, Bàn Cổ mở mắt, lẩm bẩm: "Đây là hệ thống đỉnh cấp, đang bồi dưỡng hệ thống cấp cao đỉnh phong sao?" Nhiều hệ thống cấp cao như vậy, cùng nhau tiến vào Hồng Hoang thay đổi quy tắc, lại không thể phát hiện ra nhau.

Có một luồng sức mạnh đang ảnh hưởng đến chúng.

Luồng sức mạnh này, theo hắn biết, trừ hệ thống đỉnh cấp trên cả cấp cao có thể làm được, còn lại thật sự không rõ.

"Nhưng xem ra, hệ thống này càng giống như đang bồi dưỡng một cách tùy ý." Bàn Cổ lẩm bẩm, trong mắt lóe lên tia sáng muốn làm một trận lớn.

Hệ thống đỉnh cấp không rõ kia, dường như đang chế tạo đồ ăn vặt.

Trong các vùng Chư Thiên gần đó, tất cả các hệ thống cấp cao trung kỳ, hậu kỳ đều bị dẫn dụ đến đây.

Đều là cường giả trong các hệ thống cấp cao, làm sao có thể cam tâm để con mồi của mình bị hệ thống khác cướp đoạt.

Cuối cùng, chỉ có thể dẫn đến đại chiến.

Kẻ sống sót cuối cùng, sẽ thôn phệ các hệ thống khác, từ đó đột

phá cấp cao đỉnh phong.

Đợi hệ thống đỉnh cấp kia đến, cũng dễ dàng và tiết kiệm công sức mà ăn nó đi.

Hơn nữa lực lượng Đạo Ánh của hệ thống đỉnh cấp kia quá tùy tiện.

Căn bản không thèm để ý đến mấy thứ này.

"Là vậy sao?" Bàn Cổ tự hỏi, trong lòng rục rịch.

Dù sao cũng sắp phải dọn nhà lớn, diệt hết đám hệ thống này, bổ sung một đợt tài nguyên cho anh em, sau đó dọn đi thật xa.

Hệ thống đỉnh cấp không rõ kia dù có chú ý đến động tĩnh bên này, cũng chẳng làm gì được.

"Phụ thần, Thiên Đạo bị sao vậy?" Đại Nghệ bên cạnh hỏi.

"Hệ thống đến Hồng Hoang quá nhiều, bị cải tạo đến hỗn loạn rồi." Bàn Cổ lắc đầu, truyền âm cho Lão Lục, bảo hắn quay về khống chế Thiên Đạo một lát.

Sau đó nhìn về phía Lý Trường Sinh bị thương.

Vung tay, một luồng lực tạo hóa bay tới, thần lôi hỗn loạn trong cơ thể Lý Trường Sinh bị quét sạch.

"Phù!" Lý Trường Sinh thở phào nhẹ nhõm, "Đa tạ Bàn Cổ đại thần cứu mạng." "Không cần cảm ơn, vết thương của ngươi vẫn chưa lành, quay về tu luyện đi." Bàn Cổ lắc đầu, mở quyền hạn bản nguyên của Bất Chu Chân Giới cho Lý Trường Sinh.

Lý Trường Sinh vội vàng cảm tạ, lập tức quay về bế quan, lợi dụng bản nguyên Chân Giới để hồi phục thương thế.

Hệ thống ở Hồng Hoang đến nhiều, Bàn Cổ chuẩn bị đi trấn áp tình hình.

Chương 391

“Phụ thần, con cũng muốn đến Hồng Hoang.” Đại Nghệ vội nói.

“Con...” Bàn Cổ dừng bước, các hệ thống cấp cao đều đang tranh đấu, con đến làm gì.

Nhưng lại nghĩ đến những nỗ lực của đứa trẻ này trong những năm qua, Bàn Cổ suy nghĩ một chút.

Vươn tay, chộp về phía thế giới Vận Mệnh đại thế giới của Hồng Hoang.

Ầm ầm ầm!

Thế giới Vận Mệnh bị Bàn Cổ chộp trong tay, phong ấn, nén lại.

Đánh vào cơ thể Đại Nghệ.

Đại Nghệ nhắm mắt cảm nhận một lát, kích động nói: “Đa tạ Phụ thần!” “Cơ thể con chỉ có thể chịu được vạn năm, nhớ kỹ.” Bàn Cổ nói, mang theo Đại Nghệ đi về phía thế giới Hồng Hoang. .....

Đông phương đại lục của Hồng Hoang.

Trải qua dòng chảy thời gian, các vương triều và bộ lạc của Nhân tộc va chạm nhau.

Sớm từ nhiều năm trước, các đại vương triều và bộ lạc đã thăm dò lẫn nhau, ma sát trăm năm, cuối cùng bùng nổ đại chiến.

Một trong các vương triều, tên là Thương, vương triều cường giả xuất hiện lớp lớp, với thế như chẻ tre.

Đánh bại các vương triều khác.

Sau đó, trừ triều Thương, tất cả các vương triều, đối mặt với triều Thương, đều cúi đầu xưng thần, tự hạ mình làm hầu.

Tuy là hầu, nhưng không khác gì vương của nước khác.

Vẫn có thể quản lý lãnh địa và thần dân của mình.

Vì vấn đề quốc lực và nhân tài, Thương không có sức quản lý lãnh thổ của các chư hầu, chỉ có thể yêu cầu các chư hầu cứ mười năm lại cống nạp tài nguyên quý hiếm, kỳ trân dị bảo.

Dựa vào đó để tăng cường nội tình của Thương, làm suy yếu thực lực của các chư hầu.

Theo sự phát triển, Thương cũng ngày càng mạnh, các chư hầu cũng nhận ra mưu lược của Thương, sợ nhà mình bị diệt vong.

Nhưng Thương quá mạnh, không thể chính diện phản kháng.

Thế là, đêm tối dấy lên, các chư hầu thông đồng với nhau, một hành động lật đổ triều Thương, đang dần dần lộ ra.

Hai năm rưỡi trước, Thương Vương vì xử lý chính vụ, lao lực quá độ, anh niên tảo thệ, hưởng thọ sáu trăm sáu mươi sáu tuổi.

Con trai ông là Tử Thụ kế thừa sự nghiệp của cha, trở thành Thương Vương đời mới.

Tử Thụ, họ Ân, tên là Thụ, sinh ra đã bất phàm, mới gần ba trăm tuổi, đang độ tráng niên, trước khi lên làm vua, đã từng dẫn quân Thương, chinh chiến bốn phương, trấn áp các chư hầu nổi loạn, ổn định giang sơn triều Thương.

Chiến công hiển hách, uy danh vang xa từ Đại Thương đến lãnh địa chư hầu.

Sau khi đăng cơ, Tử Thụ vì nhiều năm chinh chiến, sâu sắc biết rõ lòng lang dạ sói của chư hầu.

Cũng biết trong triều Thương của mình ẩn giấu không ít kỳ nhân dị sĩ, thủ đoạn khó lường.

Gia sản mà cha già để lại cho mình rất hậu hĩnh, Tử Thụ đang độ tráng niên muốn làm một trận lớn.

Mở quốc khố, lấy ra lượng lớn tài nguyên bồi dưỡng quân đội tinh anh của mình.

Đồng thời, sau khi tính toán thực lực, yêu cầu mấy nước chư hầu yếu mà mình thu thập được trong mấy năm gần đây cống nạp thêm một lần nữa.

Nếu không cống nạp, thì có lý do để diệt quốc mở rộng lãnh thổ.

Nếu cống nạp, cũng không sao, chư hầu một khi cống nạp, tài nguyên còn lại sẽ chẳng còn bao nhiêu, dù có sinh ra thiên tài cũng không có tài nguyên để bồi dưỡng.

Còn nhà của Tử Thụ, dùng tài nguyên họ cống nạp để bồi dưỡng binh sĩ, đến lúc đó lại đánh trả, nghĩ thôi đã thấy sướng.

Đồng thời, Tử Thụ cũng đang âm thầm thu thập thông tin về các kỳ nhân dị sĩ trong lãnh thổ Đại Thương.

Tìm hiểu tính cách, suy xét khả năng có thể dùng cho mình.

Chỉnh đốn một số tai họa ngầm của Đại Thương.

Hai năm rưỡi tại vị, từ sáng đến tối bận rộn, ngoài việc nhắm mắt dưỡng thần thì là tham gia chính vụ.

Cơm cũng chưa ăn một miếng.

Cuối cùng cũng quen thuộc quy trình, giảm bớt những chính vụ không cần thiết, Tử Thụ mới thở phào nhẹ nhõm.

Cho mình nghỉ nửa ngày, uống một ly rượu ngon, đi thăm hoàng hậu của mình, điều khiến Tử Thụ kinh hỉ là, hoàng hậu của mình, đứa con thứ hai lần này mang thai tám năm, đã sắp sinh rồi.

Thông qua bí pháp, cũng biết được hoàng hậu mang thai là con trai.

Khoảng một năm nữa sẽ chào đời.

Nửa ngày nghỉ của Tử Thụ, phần lớn đều dùng để đặt tên cho nó.

Vắt óc suy nghĩ, cuối cùng đặt tên là Ân Hồng.

Đặt tên xong, kỳ nghỉ cũng đã kết thúc.

Tử Thụ lắc đầu, bất đắc dĩ quay về tiếp tục xử lý việc vặt, xem báo cáo của các nước chư hầu khác.

Đột nhiên, một thần tử cung kính nói: "Đại vương, ngày tế bái Nữ Oa nương nương sắp đến rồi, trước đây đều là tiên vương tế bái, nay tiên vương đã mất, việc này, cần đại vương đi tế bái." Tử Thụ sững sờ, rất nhanh phản ứng lại, "Cách lần tế bái trước đã trăm năm.

Không ngờ qua nhanh như vậy." Tử Thụ trong lòng cảm khái không thôi, tâm trạng lo lắng không khỏi dâng lên.

Đời người ngắn ngủi ngàn năm, liệu trong thời gian còn lại, hắn có thể đạt được mục tiêu của mình không?

"Truyền lệnh xuống, bản vương ngày mai khởi hành, đến thánh miếu Nữ Oa, tế bái Nữ Oa nương nương!" "Tuân lệnh!" Thần tử cúi đầu đáp, sau đó cáo lui. .....

Ngày thứ hai, Tử Thụ mang theo trăm hộ vệ Luyện Hư Hợp Đạo, cùng một số thần tử, khởi hành đến thánh miếu Nữ Oa.

Đường đi xa xôi, mất nửa tháng thời gian.

Mới đến được thánh miếu Nữ Oa.

Sau một hồi chỉnh đốn, Tử Thụ đứng bên ngoài thánh tượng Nữ Oa.

Vừa chuẩn bị quỳ bái.

Ánh mắt Tử Thụ trở nên mơ màng, một lát sau, Trụ Tân mờ mịt

nhìn xung quanh.

"Ta đang ở đâu đây?" "Trong mơ?" Lời nói còn chưa tỉnh ngủ từ miệng Trụ Tân thốt ra, đột nhiên, Trụ Tân nhìn thấy thánh tượng Nữ Oa phía trước.

"Vãi chưởng, tượng đá này đẹp thật!" "Tay nghề điêu khắc đúng là tuyệt vời!" Trụ Tân lập tức kinh ngạc như thấy thiên nhân, không nhịn được chạy đến trước thánh tượng Nữ Oa, "Không hổ là ta, giấc mơ cũng có đẳng cấp như vậy!" Trụ Tân đưa tay ra, không nhịn được hướng về thánh tượng Nữ Oa mà vuốt ve.

Hành động này, lập tức khiến các thần tử bên ngoài kinh hãi thất sắc, vội vàng la lớn: "Đại vương, không được!" Ầm!!

"Vãi chưởng!" Thánh tượng Nữ Oa đột nhiên nổ tung, Trụ Tân lập tức bị dọa không nhẹ, ngã ngồi trên đất.

"Nữ Oa nương nương lượng thứ!" "Nương nương..." Một đám thần tử hộ vệ bên ngoài, cũng kinh hoảng thất thố quỳ xuống, cầu xin Nữ Oa nương nương tha thứ.

"Cái này... sao không giống mơ vậy?" Trụ Tân nhìn đám người bên ngoài không ngừng cầu xin Nữ Oa nương nương nguôi giận, mờ mịt không hiểu.

Đúng lúc này, trong đầu vang lên một giọng nói máy móc, khiến Trụ Tân trợn to mắt. 【Đinh, phát hiện túc chủ xuyên việt thành Hồng Hoang Đế Tân, Nhân Hoàng Vô Địch hệ thống khởi động ràng buộc thành công.】 "Vãi chưởng!" Một tiếng "vãi chưởng" kích động, Trụ Tân không tự chủ được ôm lấy đầu.

Cơn đau đầu dữ dội, khiến hắn lăn lộn không tiếng động trên đất.

.....

"Tê, hóa ra đây không phải là mơ, ta thật sự đã xuyên việt đến

Hồng Hoang!" Trụ Tân ôm đầu ngồi dậy từ mặt đất, liếc nhìn các thần tử vẫn còn đang quỳ gối cầu xin Nữ Oa tha thứ bên ngoài, bĩu môi.

Không chuyên nghiệp, ta mới là đại vương của các ngươi, ta vừa mới đau đến lăn lộn, các ngươi thì hay rồi, quỳ trên đất cầu Nữ Oa tha thứ.

Lại không phải ta làm, cầu cái gì mà cầu!

Trụ Tân nhớ lại cảnh tượng thánh tượng Nữ Oa nổ tung lúc nãy.

Theo lịch sử Phong Thần, Đế Tân đáng lẽ phải đề thơ trước thánh tượng Nữ Oa.

Kết quả vì sự xuất hiện của hắn, chuẩn bị sờ thánh tượng, dẫn đến thánh tượng Nữ Oa nổ tung, xảy ra một chút sai sót.

Hai việc tuy không giống nhau, nhưng hậu quả gây ra, thì lại như nhau, thậm chí còn tệ hơn.

Chọc giận Nữ Oa!

Dẫn đến Đại Thương của mình bị diệt vong!

Nghĩ đến đây, Trụ Tân trong lòng hừ lạnh một tiếng.

Tên Chuẩn Đề đáng chết, sớm muộn gì cũng khiến ngươi phải trả giá đắt!

Không sai, kẻ đầu sỏ đứng sau mọi chuyện, chính là Chuẩn Đề.

Là một xuyên việt giả đã qua giáo dục bắt buộc, hắn lại có thể hứng lên với một bức tượng đá sao?

Thật nực cười!

Chính là tên Chuẩn Đề không biết xấu hổ này, đã âm thầm mê hoặc hắn, hắn mới làm ra chuyện như vậy.

Còn có Nữ Oa, đường đường là Thánh nhân tôn quý, lại không biết Chuẩn Đề đang giở trò sau lưng sao?

Chỉ vì Chuẩn Đề cũng là Thánh nhân, lại còn có một Tiếp Dẫn mặc chung một quần, đánh không lại, cho nên mới trút giận lên người qua đường vô tội như hắn.

Hừ!

Trụ Tân hừ lạnh, càng nghĩ càng tức, nhưng nghĩ đến việc mình đã thức tỉnh hệ thống, trong lòng Trụ Tân dâng lên một luồng khí phách coi thường tất cả.

"Hệ thống, gói quà tân thủ của ta đâu?" 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được mười giọt Tinh huyết Bàn Cổ.】 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được Nhân Hoàng Vô Địch Quyết.】 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được một viên Hỗn Độn Châu.】 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được Uy nghiêm Nhân Hoàng.】 Tiếng thông báo vang lên, một màn sáng mà chỉ mình hắn thấy được xuất hiện trong đầu.

Trụ Tân xem giới thiệu phần thưởng của hệ thống.

Tinh huyết Bàn Cổ trực tiếp bỏ qua, là một xuyên việt giả, không biết tác dụng của thứ này thì hắn nên mau chóng offline đi là vừa.

Trụ Tân trực tiếp nhìn sang phần thưởng thứ hai.

Chương 392

【Nhân Hoàng Vô Địch Quyết: Công pháp Bàn Cổ cải biên, sau khi tu luyện, nhục thân và nguyên thần cùng cấp vô địch.

Tổng cộng chín tầng.

Tầng thứ bảy chính là cảnh giới Thánh nhân, tầng thứ chín càng có thể đạt đến độ cao mà Bàn Cổ cũng chưa đạt tới, Đại Đạo cảnh!】 "Rất tốt." Trụ Tân hài lòng gật đầu, có bộ công pháp này, tương lai hắn siêu thoát Hồng Hoang là có hi vọng.

Hỗn Độn Châu thứ ba cũng không tệ.

Ngoài việc che giấu thiên cơ, đến lúc đó mình cũng có thể thần không biết quỷ không hay mà dùng lực chứng đạo bên trong.

Coi như là một trang bị tốt cho giai đoạn đầu.

Ba phần thưởng đều rất tốt, chỉ không biết cái Uy nghiêm Nhân Hoàng này thế nào.

Trụ Tân hướng ánh mắt qua: 【Uy nghiêm Nhân Hoàng: Uy nghiêm Nhân Hoàng không thể xâm phạm, khi túc chủ sử dụng kỹ năng này, tất cả mọi người sẽ không thể nhìn thẳng vào ánh mắt của túc chủ, chịu đựng uy áp thần thánh chí cao.

Thánh nhân cũng không ngoại lệ.】 "Ha ha ha..." Trụ Tân cười ha hả, "Hệ thống, dùng Tinh huyết Bàn Cổ cho ta." 【Đinh, đang dung hợp mười giọt Tinh huyết Bàn Cổ, dự kiến ba mươi giây.】 Cơ thể lập tức dâng lên một cảm giác ấm áp thoải mái, Trụ Tân ưỡn ngực ngẩng đầu, bước ra ngoài.

Bên ngoài, một đám thần tử vẫn đang khóc lóc, cầu xin Nữ Oa tha thứ, Trụ Tân bực bội xoa tai: "Kêu la cái gì, cô là Nhân Hoàng đương

thời, cửu cửu chí tôn, không kính một Nữ Oa thì đã sao?" Lời này vừa nói ra, tất cả thần tử đều ngơ ngác.

Đại vương này đang nói nhảm gì vậy, vừa là Nhân Hoàng vừa là cửu cửu chí tôn.

Nhưng mọi người cũng hiểu được một chút, đại vương đây là muốn bất kính với Nữ Oa nương nương!

Thế này sao được!

Tuy không biết Nữ Oa có tồn tại hay không, nhưng thiên hạ có không ít kỳ nhân dị sĩ tín phụng Nữ Oa nương nương, đại vương làm vậy, không phải là vô cớ rước thêm kẻ địch cho Đại Thương sao?

"Xin đại vương suy nghĩ lại, Nữ Oa nương nương là thủy tổ của Nhân tộc, sao có thể khinh suất, xin đại vương đốt hương lễ bái lại, cầu xin Nữ Oa nương nương tha tội." "Đại vương, xin ngài dựng lại tượng Nữ Oa nương nương, để tránh chọc giận Nữ Oa nương nương." "....." Những lời khuyên can lộn xộn, nghe đến nỗi Trụ Tân tức muốn lệch cả mũi, mẹ nó lão tử mới là đại vương của các ngươi, để các ngươi cúi đầu, đi quỳ lạy người ngoài, cmn cái lưng không thẳng lên được nữa phải không?

"Ai còn lằng nhằng nữa, lão tử giết..." Ầm!

"Vãi chưởng!" Chưa nói hết lời, trời quang mây tạnh bỗng sét đánh, một đạo thần lôi từ trên trời giáng xuống, lao về phía Trụ Tân.

Dọa Trụ Tân hét lên một tiếng "vãi chưởng", thần lôi rơi xuống người.

Một lúc sau, Trụ Tân ngơ ngác cảm nhận bờ vai hơi tê dại, không đau!

Mà bên dưới, các thần tử đã sợ chết khiếp.

Mọi người đều có tu vi, không phải Luyện Thần Hoàn Hư, thì cũng là Luyện Hư Hợp Đạo, đương nhiên có thể cảm nhận rõ ràng khí tức khủng bố trong thần lôi.

Tùy tiện cảm nhận một chút, cũng cảm thấy một đạo lôi này, ít nhất có thể đánh sập một nửa Đại Thương.

Hóa ra Nữ Oa nương nương thật sự tồn tại à!

Đây là đang cảnh cáo đại vương.

Trong đám người, một vị quan viên tiến lên.

"Đại vương..." "Câm miệng cho ta, còn nói nữa lão... ta chém ngươi trước!" Chưa nói hết lời, đã bị Trụ Tân quát lớn cắt ngang, Trụ Tân thúc giục uy áp Nhân Hoàng, quét mắt nhìn mọi người.

Lập tức, xung quanh im phăng phắc. 'Hệ thống, vừa rồi sao vậy?' Trụ Tân thầm hỏi. 【Ờ, hai chữ 'lão tử' là cấm kỵ của Hồng Hoang, vừa rồi túc chủ hô lên, bây giờ đã gây sự chú ý của Lão Tử.】 Nhân Hoàng hệ thống trả lời, nó cũng có chút cạn lời, Thánh nhân Lão Tử của Hồng Hoang này, lại đem hai chữ này thiết lập thành cấm kỵ.

Ai dám nói ra hai chữ này, sẽ phải chịu sự trừng phạt ngẫu nhiên từ Lão Tử.

Sơ suất quá, đáng lẽ ngay từ đầu nên lọc hết những lời túc chủ nói.

"Chết tiệt, cái lão... lão già này thật nhiều chuyện, hô một câu cửa miệng cũng làm phiền ngươi." Nghe hệ thống giải thích, Trụ Tân cạn lời.

Đồng thời cảm thấy đồng cảm với người của thế giới này, 'lão tử' cũng không được nói, niềm vui giảm đi một nửa.

Mà nói lại thì bây giờ Lão Tử đang âm thầm nhìn mình, có nên gây

sự một chút không. 'À đúng rồi, hệ thống, ta vừa bị sét đánh không đau là vì lý do Nhân Hoàng hay là gì?' Trụ Tân đột nhiên hỏi. 【Đều có, ngoài ra, túc chủ dung hợp mười giọt Tinh huyết Bàn Cổ, thể chất đã ngang với Thánh nhân.】 'Đỉnh vậy, thế thì ta yên tâm rồi.' Trụ Tân gật đầu, nhìn đám thần tử đang cúi đầu bất an.

Thu hồi uy nghiêm Nhân Hoàng.

Trụ Tân lạnh lùng mở miệng: "Thánh mẫu sinh mà không dưỡng, Nữ Oa có gì đáng để chúng ta bái." "??" Một đám thần tử mờ mịt, không hiểu, Tỷ Can lớn tuổi nhất đứng ra hỏi: "Đại vương, sao lại nói vậy?" Trụ Tân liếc nhìn Tỷ Can một cái, gã này chính là người bị moi tim đó sao?

Trụ Tân nghĩ đến lòng trung thành của gã này đối với Đại Thương, suy nghĩ một chút, nói ra nguyên nhân: "Các ngươi lẽ nào đã quên, thời thượng cổ, Nhân tộc ta ăn không đủ no, chịu đủ ức hiếp, Nữ Oa đó ở đâu?

Yêu tộc tàn sát Nhân tộc ta, mỗi ngày ít nhất có ức vạn vạn Nhân tộc chết đi, Nữ Oa đó ở đâu?" Lời này vừa nói ra, các thần tử có mặt đều rơi vào trầm tư.

Đại vương nói có thật không?

Nếu là thật, vậy họ bái Nữ Oa nương nương, có tác dụng gì?

Trụ Tân thấy vậy, tiếp tục nói: "Nhân tộc ta phát triển đến ngày nay, đó là nhờ Tam Tổ vượt qua gian khó, truyền thừa tân hỏa, Tam Hoàng trị thế, Ngũ Đế phân luân, mới có văn minh Nhân tộc, nay Nhân tộc thịnh vượng, là do tổ tiên chúng ta dùng máu đánh đổi.

Nữ Oa đã mang lại cho Nhân tộc ta cái gì?

Huống chi, Nữ Oa là Thánh nhân của Yêu tộc, thảm cảnh Yêu tộc năm xưa tàn sát Nhân tộc ta, các ngươi đã quên rồi sao?!

Nay các ngươi yêu cầu ta bái Nữ Oa, những đứa con cháu bất hiếu này, có xứng với sự hy sinh của tổ tiên không?

Đã quên mối thù sâu như biển máu giữa chúng ta và Yêu tộc rồi sao?

Nếu tổ tiên biết chúng ta quỳ bái Nữ Oa này nhiều năm như vậy, chẳng phải sẽ đau lòng sao?" Ầm ầm ầm!

Lời của Trụ Tân vừa dứt.

Khắp trời tử khí xuất hiện, một lão giả cưỡi trâu xanh, dần dần từ trên trời hạ xuống.

Lão Tử nhàn nhạt liếc nhìn Trụ Tân một cái: "Ngươi nói không sai, còn muốn nói gì với Nữ Oa sư muội nữa không, ta sẽ truyền lời giúp." .....

"Thái Thanh Thánh nhân!" Trụ Tân mắt khẽ híp lại, trong lòng cười lạnh.

Đợi hạ bệ Nữ Oa khỏi thần đàn, người thứ hai sẽ là ngươi.

"Nếu Thái Thanh Thánh nhân bằng lòng truyền lời cho Nữ Oa, vậy cô xin nói thêm vài câu." Trụ Tân không kiêu ngạo không tự ti chắp tay nói.

"Ngươi nói đi." Lão Tử gật đầu, tiện thể trong nhóm chat gọi cả Thập Nhị Tổ Vu và hai người em trai lên.

"Vậy xin Thái Thanh Thánh nhân nói với Nữ Oa, ân tình nàng tạo ra Nhân tộc, Nhân tộc ta đã tế bái ức vạn năm, sớm đã trả hết, không còn nợ nàng gì cả." Trụ Tân nói, mở uy nghiêm Nhân Hoàng đến mức tối đa, "Ngược lại, nàng hưởng dụng khí vận của Nhân tộc ta, lại chưa bao giờ quan tâm đến Nhân tộc, Nhân tộc ta đại độ, không tính toán với nàng.

Nhưng từ hôm nay trở đi, cô, Nhân Hoàng Đế Tân, đại diện cho toàn thể Nhân tộc, tuyên bố: "Nhân tộc từ nay không bái Nữ Oa, phế truất tôn hiệu Thánh mẫu của bà ta, dỡ bỏ tất cả miếu thờ.

Nữ Oa, từ nay sẽ không còn liên quan gì đến Nhân tộc.

Nữ Oa ngươi, là Thánh nhân của Yêu tộc, hãy để Yêu tộc của ngươi tế bái đi!" Trụ Tân nói xong lời với Nữ Oa, rèn sắt khi còn nóng, nhìn về phía các thần tử của mình, tiếp tục hùng hồn nói: "Truyền lệnh những lời ta nói ra, bất cứ ai vi phạm, đều xử tội phản bội Nhân tộc.

Ngoài ra, thông báo cho toàn thể Nhân tộc: Trời sinh ra tộc ta, tộc ta sẽ vạn cổ trường thanh, Nhân tộc ta tự cường không ngừng, chứ không phải cầu xin trời cao thương xót!" Nói xong, tất cả mọi người có mặt đều bị nói đến nhiệt huyết sôi trào, ai nấy đều gân cổ hò hét: "Đại vương anh minh!

Nhân tộc tự cường không ngừng!" "Đại vương anh minh!" "Trời thịnh tộc ta, vạn cổ trường thanh!" .....

Tiếng hô của mọi người ngày càng vang dội, lan truyền ngày càng xa, cuối cùng, toàn bộ Nhân tộc ở Đông phương đại lục, đều nghe thấy những âm thanh này.

Không tự chủ được mà cùng hô theo.

Mà trong Hỏa Vân Động của Hồng Hoang, Phục Hy cạn lời xoa đầu, tuy không biết tình hình, nhưng nghe tiếng, Phục Hy đã đoán ra đại khái.

"Lại là cái gì đến ấy nhỉ?" "Cự anh, đúng rồi, cự anh!" Lại có cự anh, không biết lần này nhắm vào em gái có lôi cả mình vào không.

Phục Hy bất đắc dĩ, xuyên việt giả của Nhân tộc, có bảy phần mười đều sẽ nhắm vào em gái hắn mà hô vài câu sinh mà không

dưỡng, không xứng làm Thánh mẫu.

Thật là, em gái ta có quan hệ gì với các ngươi, các ngươi kêu la cái gì.

Hơn nữa, dù có quan hệ, cũng phải làm bảo mẫu cả đời sao.

Chăm sóc một thời gian đã là tốt lắm rồi, còn không hài lòng.

Số lượng còn nhiều như vậy, khởi điểm là ức vạn kinh triệu.

Đều phải yêu cầu được bảo vệ mọi lúc.

Đúng là một lũ cự anh.

Phục Hy bất đắc dĩ lắc đầu, lúc đầu còn rất phẫn nộ, nhưng gặp quá nhiều lần, bây giờ... a a!

Phục Hy a a, hệ thống của xuyên việt giả này vừa nhìn đã biết cấp bậc không thấp, hắn cũng không có bản lĩnh tát một phát chết tươi, cũng không muốn nhẫn nhịn cái miệng của xuyên việt giả này.

Phong ấn thì phong ấn, Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, bây giờ đã bị phong ấn phân nửa rồi.

Phục Hy vung tay, Hỏa Vân Động xuất hiện thêm tầng tầng phong ấn. .....

Đông phương đại lục, bộ lạc Nhân tộc, thánh địa Nữ Oa.

Trụ Tân hài lòng cảm nhận cảnh tượng Nhân tộc đồng thanh hô hào, rất tốt.

Nhân tộc trên dưới một lòng, hắn, vị Nhân Hoàng này, càng thêm danh chính ngôn thuận.

Là chí tôn Nhân Đạo thực sự, lời nói ra, chính là ngôn xuất pháp tùy.

Một câu nói của hắn, liền trực tiếp chặt đứt nhân quả giữa Nhân

tộc và Nữ Oa.

Điều này khiến Trụ Tân vô cùng hài lòng, trong lòng tiện thể thầm hỏi: 'Hệ thống, bản hoàng thu hồi khí vận Nhân tộc, không có phần thưởng sao?' 【Đinh, đang phát thưởng!】 Nhân Hoàng hệ thống nhìn vào màn sáng trước mắt.

Đây là bản đồ lập thể của Hồng Hoang.

Trong đó một điểm đen không đáng chú ý, đang phát sáng.

Đây là nơi Nhân tộc mà Trụ Tân đại diện đang ở.

Nhân Hoàng hệ thống lắc đầu, Nhân tộc ở đây chẳng qua chỉ là một tộc bình thường trong vạn tộc của Hồng Hoang, xem ra phương pháp cũ không thể dùng được.

"Vậy thì đơn giản thô bạo một chút." Nhân Hoàng hệ thống hướng ánh mắt về phía Lão Tử.

Dễ dàng quét một lượt.

Chương 393

"Tìm thấy rồi!" Nhân Hoàng hệ thống sau khi thấy mục tiêu, lấy ra một cái Không Động Ấn, cách không trao đổi với Không Động Ấn ban đầu của Lão Tử. 【Đinh, chúc mừng túc chủ đoạt lại một phần khí vận Nhân tộc, thưởng Nhân tộc chí bảo Không Động Ấn.】 Không Động Ấn!

Trụ Tân mắt sáng lên, nhìn về phía Lão Tử vẫn đang ngồi trên lưng trâu xanh, trong lòng cười lạnh: Đợi xử lý xong Nữ Oa, sẽ đến lượt ngươi.

"Thái Thanh Thánh nhân, lời của ta đã nói xong, không biết khi nào thông báo cho Nữ Oa?" Lão Tử bình thản mở miệng, "Bây giờ!" Tiếng nói vừa dứt, khắp trời tử khí từ xa bay tới, các loại điềm lành hiển hiện, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên.

Một vị nữ thần trong trang phục cung đình, sau lưng có mười hai bóng người, chậm rãi đi về phía này.

Nhìn thấy bóng dáng tuyệt mỹ đó, Trụ Tân trước mắt một trận chao đảo, cuối cùng lắc đầu, đối với Nữ Oa càng thêm chán ghét.

Quả nhiên là xuất thân từ loài rắn, trong xương cốt toàn là tính dâm.

Vừa gặp mặt đã quyến rũ hắn, đẹp thì có ích gì, lòng dạ rắn rết.

Lúc này, Nữ Oa đã đi đến bên cạnh Lão Tử, mười hai bóng người sau lưng tản ra.

Trong đó hai nữ tử dung nhan tuyệt thế đứng hai bên trái phải sau lưng Nữ Oa, mười bóng người còn lại phân tán xung quanh, khí thế mười phần.

Trụ Tân dời tầm mắt khỏi hai thị nữ sau lưng Nữ Oa, nhìn thấy mười bóng người đầy áp lực này, trong lòng dâng lên sự khó chịu.

Dàn xếp còn hoành tráng hơn cả Nhân Hoàng hắn, muốn dùng phương diện này để áp chế hắn sao?

Lúc này, Nữ Oa cũng đã biết rõ tình hình cụ thể từ Lão Tử, cũng không tức giận, nhìn về phía Trụ Tân: "Ngươi là Đại Thương Vương, Đế Tân Tử Thụ!" "Chú ý lời nói của ngươi, ta là Nhân Đạo chí tôn, Nhân tộc chi hoàng!" Trụ Tân đáp.

"Nhân Đạo chí tôn..." Nữ Oa cười nhẹ, "Nhân Đạo đã công nhận chưa?

Con kiến hôi!" "Con kiến hôi..." Trụ Tân ánh mắt lạnh đi.

"Ta là Nhân Hoàng, cùng tôn với Thánh nhân, Nữ Oa, còn dám ăn nói hỗn xược, đừng trách cô không khách khí." "Cùng tôn với Thánh nhân." Nữ Oa quay đầu, tiến triển của Thập Nhị Tổ Vu đại trận không nhanh lắm, sau đó quay lại ánh mắt tiếp tục mỉa mai, "Tam Hoàng, Ngũ Đế, họ trước có đại công tích, mới là Nhân Hoàng, hưởng tôn vị ngang với Thánh nhân.

Ngươi... có công tích gì, nói thử xem." "Toàn lời hồ ngôn!" Trụ Tân phất tay áo, "Công tích của Tam Hoàng Ngũ Đế, cái nào không phải là sau khi lên làm Nhân Hoàng mới làm ra.

Cô, cũng vậy." "Bổn cung nói là Nhân Đạo chi hoàng." Nữ Oa tiếp tục nói, "Trước họ, đó là hoàng của Nhân tộc, sau đó, mới là hoàng của Nhân Đạo, hoàng của thiên địa vạn linh, chúng sinh.

Ngươi nói ngươi là Nhân Đạo chí tôn, Nhân Đạo đã thừa nhận chưa?" Nữ Oa vung tay, hiển thị cảnh tượng Đông phương đại lục thành một bức tranh, "Hồng Hoang Đông phương này, Nhân tộc chiếm cứ chưa được một góc, các chủng tộc khác, còn không biết

ngươi Đế Tân là cái thá gì, Nhân Đạo chí tôn, ngươi còn có thể đại diện cho Nhân Đạo sao?" "Hừ, Nhân tộc chính là thể hiện của Nhân Đạo, trời sinh tiên thiên đạo thể, các chủng tộc khác ngay cả linh trí cũng không có, Nhân tộc sinh ra đã có trí, sao lại không thể đại diện cho Nhân Đạo." Trụ Tân phản bác, ngọn lửa giận trong lòng đã bùng cháy đến cực điểm, hắn là Nhân Hoàng, được Nhân Đạo khí vận bảo hộ.

Ngay cả Thánh nhân cũng không thể dễ dàng tính kế trêu chọc.

Một khi tấn công, sẽ bị phản phệ.

Đây cũng là lý do Nữ Oa không dám chính diện trừng phạt mình.

Nhưng mình lại không có thủ đoạn tấn công chủ động.

Nay đã phế bỏ liên hệ giữa Nữ Oa và Nhân tộc.

Bây giờ ngoài việc để Nữ Oa tấn công mình, chịu phản phệ của Nhân Đạo, thật sự không có thủ đoạn tấn công hiệu quả nào.

Trong phút chốc, sát ý của Trụ Tân đối với Nữ Oa càng lớn hơn.

"À đúng đúng đúng.

Nhân tộc của ngươi đại diện cho Nhân Đạo." Nữ Oa đảo mắt, Nhân Đạo, Nhân Đạo.

Muốn để bà đây tấn công để chịu phản phệ.

Hồng Hoang làm gì có Nhân Đạo, ngươi phản phệ thế nào?

Mang theo sự tò mò, Nữ Oa sắc mặt lạnh đi, tiện tay đánh ra một đòn: "Đại Thương Đế Tân, ăn nói hỗn xược, cho ngươi một bài học." Cuối cùng cũng đến!

Trụ Tân thầm vui, hai tay chắp sau lưng, bình thản nhìn đòn tấn công đang lao tới.

Ngay khoảnh khắc đòn tấn công sắp đến.

Xung quanh Trụ Tân dâng lên tử khí, dễ dàng chặn lại đòn tấn công của Nữ Oa.

Hống~!

Ngoài vạn quang niên, vương triều Đại Thương kim quang đại thịnh, hình thành một con cự long màu vàng.

Nhìn thấy con cự long này, Trụ Tân bình thản cười.

Con rồng này, chỉ có Thánh nhân và hắn có thể thấy được.

Đây chính là khí vận kim long của Nhân tộc hóa thành, Nhân Đạo cảm ứng được Nhân Hoàng gặp nguy, từ đó hiển hóa khí vận kim long bảo vệ hắn, vị Nhân Hoàng này.

Bây giờ, kim long vẫn chưa tiêu tán, hắn cũng có thể cho Nữ Oa một bài học.

Nhân Đạo cùng cấp với Thiên Đạo, sức mạnh của Nhân Đạo, Nữ Oa một con rối nhỏ của Thiên Đạo, có thể chống đỡ được sao?

"Đi!" Trụ Tân vung tay, kim long thuận theo chỉ thị của hắn, lao về phía Nữ Oa.

Hống~!

Nhìn kim long đang lao tới, Lão Tử bên cạnh Nữ Oa tùy tiện lấy ra một tấm Thái Cực Đồ.

Chặn trước mặt Nữ Oa.

Nữ Oa thấy vậy, khẽ nhấc tay, trực tiếp tát một cái về phía Trụ Tân.

Trong hư không, một bàn tay khổng lồ do linh khí hội tụ cũng vỗ về phía Trụ Tân.

Sắc mặt Trụ Tân đại biến!

Nhưng đã muộn!

Bốp!

"A a a" Bàn tay khổng lồ hạ xuống, bao phủ Trụ Tân, tạo ra một cái hố lớn trăm mét.

Khụ khụ!

Đế Giang đóng vai hộ vệ ho khan hai tiếng.

Nữ Oa nghe thấy, từ từ thu tay lại, Lão Tử bên cạnh cũng cười thu lại Thái Cực Đồ.

Đại trận sắp xong rồi, cũng nên kết thúc thôi.

"Thái Thanh, ngươi tìm chết!" Lúc này, Trụ Tân tức giận chui ra khỏi hố đất, hai mắt đỏ ngầu nhìn về phía Lão Tử. .....

Trụ Tân tức giận không nhẹ, gã không đời nào ngờ được, lão già Lão Tử này lại đột nhiên ra tay.

Lão khốn này có Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, hai đại chí bảo phòng ngự, kim long khí vận công kích căn bản không làm gì được lão.

Hậu quả là gã bị Nữ Oa đánh trúng, phải biết rằng, Nữ Oa là Thánh nhân, một đòn tùy ý cũng có sức mạnh khai thiên tích địa.

Nếu không phải gã đã dung hợp mười giọt tinh huyết Bàn Cổ, chiêu vừa rồi của Nữ Oa đã đủ lấy mạng gã rồi!

Hành động này của Lão Tử, có khác gì muốn giết gã đâu?

"Tốt, tốt lắm." Trụ Tân liên tục khen tốt, nhìn chằm chằm Lão Tử, xem ra, trước khi dạy dỗ Nữ Oa, phải dập tắt sự kiêu ngạo của lão già này trước đã.

Gã lật tay, một chiếc đại ấn màu vàng đồng cổ xưa xuất hiện trong tay Trụ Tân.

"Ể..." Lão Tử ngây người, nhìn kỹ hai lần, cái Không Động Ấn này, là do lão rảnh rỗi không có việc gì làm, tự tay luyện chế.

Bảo vật có danh tiếng trong Hồng Hoang, từ hạ phẩm Tiên thiên linh bảo cho đến Hỗn Độn chí bảo, lão đều đã luyện qua một lượt.

Tuy không quá quý giá, nhưng lại có giá trị kỷ niệm rất lớn, vì khi trọng khai Hồng Hoang, lão đã lấy ra chia cho mọi người, xem như là thế giới chi bảo do Hồng Hoang thai nghén ra.

Cái Không Động Ấn của xuyên việt giả này, rõ ràng là của lão.

Hệ thống này, đúng là đồ ăn trộm!

Lão Tử vội vàng kiểm tra thế giới trong tay áo mình.

Lão lấy ra một cái Không Động Ấn y hệt của Trụ Tân.

Ngay cả Thiên Đạo cũng không phát hiện ra nó đã bị đánh tráo từ lúc nào!

Lão Tử chắp một tay sau lưng, ra hiệu cho Đế Giang.

Đối thủ này khó xơi, cứ xem xét kỹ đã.

"Ha ha ha, Thái Thanh, sao thế, vẫn còn nghĩ dùng Không Động Ấn để khống chế Nhân tộc của ta à?" Nhìn vẻ mặt ngớ ngẩn của Lão Tử, Trụ Tân cười lớn, trong lòng vô cùng hả giận.

Sướng thật!

Lão Tử nhà ngươi không phải là vô vi sao?

Lúc nào cũng trưng ra cái vẻ mặt dửng dưng đó.

Thấy có hai cái Không Động Ấn, ngáo luôn rồi chứ gì!

Chỉ là thổ dân, làm sao hiểu được sức mạnh của hệ thống!

Trụ Tân giơ cao Không Động Ấn, uy nghiêm của Nhân Hoàng được kích hoạt, giọng nói vang vọng bên tai mỗi một người Nhân tộc trên đại lục Hồng Hoang: "Thái Thanh Thánh nhân, ngươi lấy Nhân tộc làm gốc, lập Nhân giáo thành Thánh.

Nhưng lại không truyền Đại đạo, mà truyền Kim Đan tiểu đạo để lừa gạt Nhân tộc ta, làm tổn hại căn cơ của Nhân tộc.

Sau đó Nhân tộc Tam Hoàng tôn ngươi làm Thánh sư Nhân tộc, ngươi hưởng thụ hương hỏa của Nhân tộc, lợi dụng khí vận của Nhân tộc để tu luyện, nhưng vào thời thượng cổ, lại mặc cho Yêu tộc tàn sát Nhân tộc ta.

Ngươi có xứng đáng với sự thờ cúng của Nhân tộc ta suốt ức vạn năm qua không?

Dưới Thánh nhân đều là giun dế, nhưng các ngươi, những Thánh nhân này, phải hiểu rằng, chính là các ngươi đã lợi dụng đám giun dế chúng ta để thành Thánh.

Nước có thể nâng thuyền, cũng có thể lật thuyền.

Kể từ hôm nay, cô, Nhân Hoàng Đế Tân của Nhân tộc, với thân phận Nhân đạo chí tôn, tuyên cáo cho toàn thể Nhân tộc: Phế trừ đạo thống Nhân giáo, phế truất danh hiệu Thánh sư Nhân tộc của Thái Thanh Lão Tử, khai trừ thân phận Nhân tộc của Huyền Đô.

Thu hồi khí vận Nhân tộc mà Thái Thanh Lão Tử được hưởng." Ầm ầm ầm!

Cùng với lời nói của Trụ Tân, bầu trời Hồng Hoang trở nên u ám.

Tựa như ngày tận thế.

Một luồng sức mạnh không tên ngưng tụ sau lưng Trụ Tân, các vị thần tử, văn võ bá quan bên cạnh gã, và bá tánh Nhân tộc ở xa xa.

Chương 394

Toàn bộ Nhân tộc trong lãnh địa Hồng Hoang, ai nấy đều cảm thấy một cảm giác sôi sục, lời nói của Nhân Hoàng Đế Tân cứ lặp đi lặp lại trong đầu họ.

Nhớ lại thảm cảnh của Nhân tộc thời thượng cổ được ghi chép lại, cùng với những việc làm của các Thánh nhân mà họ ngày đêm thờ cúng.

Mọi người đều phẫn nộ.

Cho đến khi có người hét lớn!

"Phế Nhân giáo, phế Thánh sư, phế Huyền Đô!" "Phế Nhân giáo, phế Thánh sư, phế Huyền Đô!" Những người khác nghe thấy, cũng đồng thanh hô theo.

"Phế Nhân giáo, phế Thánh sư, phế Huyền Đô!"...

Âm thanh ngày càng vang dội, vào khoảnh khắc này, toàn bộ Hồng Hoang chỉ còn lại ba âm thanh 'Phế Nhân giáo, phế Thánh sư, phế Huyền Đô'.

Trụ Tân vẫn giơ cao Không Động Ấn, theo tiếng hô ngày càng vang, tử khí sau lưng Trụ Tân lan tỏa.

Khí vận Nhân đạo vào lúc này thịnh vượng vô cùng, từ từ ngưng tụ thành một con cự long màu tím.

Lão Tử và Nữ Oa lẳng lặng quan sát.

Khí vận của các tộc trong Hồng Hoang có hạn, hơn nữa, những thứ như khí vận, công đức đều có nguồn gốc từ họ.

Nói chung, trong Hồng Hoang, ngoài những sinh linh tiên thiên như

họ ra, tất cả những kẻ khác đều là ngoại lai.

Những kẻ ngoại lai được mang về từ những thế giới sắp bị hủy diệt.

Làm gì có khí vận công đức.

Ngay cả những sinh mệnh mới được sinh ra từ Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng chỉ phân phối cho một chút khí vận.

Chút khí vận đó, có thể trưởng thành an toàn đã là cả một vấn đề.

Những sinh linh có thể bước trên con đường tu luyện, đều đang sử dụng khí vận của họ.

Giống như con cự long khí vận màu tím sau lưng Trụ Tân, đó là sự kết hợp một phần khí vận của Phục Hy và Hỗn Độn Nhân tộc, cộng thêm một phần khí vận của Tiên thiên Nhân tộc, và cả phần mà Lão Tử ban cho chúng sinh.

Ba luồng khí vận lớn hợp lại, sức mạnh của nó đã đạt đến cấp độ Thiên Đạo.

Những thứ này, vốn dĩ chỉ cần một ý niệm của họ là sẽ biến mất.

Nhưng hệ thống đã cưỡng ép biến những sức mạnh này thành của riêng nó.

Sắc mặt Lão Tử và Nữ Oa không được tốt cho lắm.

Họ vẫn còn quá yếu.

Việc xây dựng Hồng Hoang, xem ra cấp bậc còn quá thấp.

Bị các hệ thống cao cấp xem thường, chúng căn bản không chịu ngoan ngoãn núp kỹ, mà trực tiếp ngang ngược thay đổi mọi thứ ở Hồng Hoang.

Đối với điều này, Lão Tử và Nữ Oa cũng rất bất lực.

Nhưng Bàn Cổ Phụ Thần và mọi người đã xuất quan, một thời gian nữa phải mời họ đến nâng cấp cho Hồng Hoang, để đám hệ thống này vào còn biết giữ quy củ.

Lão Tử và Nữ Oa thầm nghĩ, lúc này, Trụ Tân ở phía đối diện lại có hành động mới.

"Ngày tháng Nhân tộc phải cúi đầu trước các vị thần đã kết thúc rồi, cô sẽ dẫn dắt Nhân tộc, giẫm đạp tất cả các ngươi, những Thánh nhân cao cao tại thượng, dưới chân!" Nói xong, Trụ Tân lắc Không Động Ấn hai cái, chỉ về phía Lão Tử.

Gào!

Con cự long màu tím sau lưng gầm thét, lao về phía Lão Tử.

"Sư đệ!" Lão Tử khẽ gọi, bên cạnh lão xuất hiện thêm bốn bóng người.

Chính là Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Diễn kịch phải chuyên nghiệp.

Bọn họ lúc này đều đang đóng vai cảnh giới Thánh nhân, vậy nên đối mặt với đòn tấn công sánh ngang Thiên Đạo cảnh, tự nhiên phải dốc sức.

Huống hồ, sáu người đều có quyền hạn Thiên Đạo, liên hợp lại, phân tích lại cấp bậc hệ thống cũng đỡ tốn công sức hơn nhiều.

Lão Tử tế ra Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Tháp, năm người còn lại đưa tay, cùng nhau dùng pháp lực chống đỡ hai món bảo vật.

Gào!

Ầm!

Cự long lao vào hai chí bảo phòng ngự.

Đòn tấn công mạnh mẽ vốn dĩ sẽ đánh nát toàn bộ Hồng Hoang thành hư vô, nhưng vì sức mạnh tỏa ra từ cự long màu tím cố ý bảo vệ, nên chúng sinh Hồng Hoang đều không gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Thánh nhân tranh đấu, lại ảnh hưởng đến đám giun dế bọn họ, điều này khiến chúng sinh Hồng Hoang trong lòng nảy sinh bất mãn với Thánh nhân.

Đồng thời, họ lại vô cùng cảm kích Nhân Hoàng Đế Tân đã bảo vệ mình.

Không biết tự lúc nào, khí thế của con cự long màu tím của Trụ Tân đang ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn!

Mà Lão Tử và sáu người đã cảm nhận được oán khí từ bốn phương tám hướng.

Thông Thiên bĩu môi: "Làm như trận chiến này là do chúng ta gây ra không bằng!" "Ngu muội vô tri, không thể giáo hóa." Nguyên Thủy hừ lạnh nói, trong lòng vô cùng khó chịu.

Y là thân phận gì chứ, hạ mình phối hợp diễn kịch với tên xuyên việt giả này đã đủ nhục nhã rồi, bây giờ còn bị một đám giun dế quan sát, chỉ trỏ.

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy liền tức giận, "Sau này mấy chuyện như thế này, đại ca, nếu các huynh giải quyết được thì đừng gọi đệ nữa." "Chẳng phải là vì không chắc ăn sao." Lão Tử cười khổ lắc đầu, ba huynh đệ chúng ta chỉ có ngươi là công kích cao nhất, không gọi ngươi thì gọi ai.

Lúc này, Thập Nhị Tổ Vu đứng sau lưng sáu người đã không nhịn được nữa, Chúc Dung còn liên tục thúc giục trong nhóm chat. 【Chúc Dung: Lão Tử, bọn ta lên được chưa?】 【Cộng Công: Lão Tử, ông

có phải là muốn bị hành hạ không vậy, phân thân của mấy người sắp không đỡ nổi đòn tấn công kia rồi, còn không cho bọn ta ra tay.】【Lão Tử: Ta cứ cảm thấy có gì đó không ổn, đợi thêm chút nữa đi.】【Cộng Công: Sợ cái quái gì, lại không phải cao cấp đỉnh phong, Bàn Cổ chân thân của bọn ta đánh loại hệ thống này, đến năm cái cũng không sợ, ta không tin Hồng Hoang có nhiều hệ thống cao cấp như vậy.】【Lão Tử: Mấy người một khi ra tay, sẽ kinh động tất cả hệ thống ở Hồng Hoang, ngoài chỗ Từ Hàng ra, lỡ như những nơi khác vẫn còn thì phiền phức lắm!】【Cộng Công: Hai cái hệ thống bên chỗ Từ Hàng, yên tâm, bọn ta một chấp ba, không thành vấn đề!】【Hậu Thổ: Hơn nữa cứ thế này, mấy người cũng không diễn được bao lâu đâu.】【Lão Tử: Ai, vậy mấy người ra tay đi!】【Cộng Công: Xem bọn ta đây!】Cộng Công thoát khỏi nhóm chat, liếc nhìn các Tổ Vu khác, lộ ra nụ cười nhe nanh.

Mười hai luồng khí tức liên kết với nhau.

Cộng Công xoa nắn nắm đấm, thân hình biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện lần nữa, đã ở bên cạnh Trụ Tân.

Thập Nhị Tổ Vu dùng một phương thức kỳ quái vây gã ở giữa.

Cộng Công hét lớn: "Bàn..." Ầm!

Lời còn chưa dứt, một vật thể mơ hồ từ trên trời rơi xuống, bao trùm cả Thập Nhị Tổ Vu và Trụ Tân vào trong.

"??" Cộng Công chớp mắt, đại trận do y và các Tổ Vu khác tạo thành tức khắc vỡ tan, muốn triệu hồi lại cần có thời gian.

Lập tức, tim Cộng Công thắt lại.

"Tổ..." "Chết đi!" Một giọng nói truyền đến từ sau lưng, Cộng Công lập tức xoay người đấm tới.

Một bàn tay to lớn vững vàng tóm lấy tay Cộng Công.

Sức mạnh cường đại khiến y không có chút năng lực phản kháng nào.

"Làm gì đấy, đến cả Đại Nghệ cũng đánh!" "Phụ Thần!" Cộng Công ngẩn ra, nhìn rõ khuôn mặt Đại Nghệ phía trước đang lộ vẻ vô tội, quay đầu lại, Phụ Thần một tay xách tên xuyên việt giả, một tay nắm lấy tay y.

"Là ta." Bàn Cổ gật đầu, ném Trụ Tân trong tay xuống đất. ...

Trong điện Bàn Cổ, Thập Nhị Tổ Vu vây quanh Bàn Cổ nhảy nhót tưng bừng.

Còn ở một bên khác, Trụ Tân kinh hoảng thất thố gọi hệ thống, nhưng dù gọi thế nào cũng không nhận được hồi âm.

"Hệ thống đâu?

Hệ thống của ta đâu?" Trụ Tân có chút điên loạn, đột nhiên bị nhốt vào không gian thần bí này, còn bị một gã khổng lồ tóm trong tay.

Quan trọng nhất là, hệ thống của gã im bặt.

Ngay cả mô bản cũng không còn!

Sao có thể như vậy!

Không có hệ thống, gã chỉ là một Nhân Hoàng.

Một Nhân Hoàng làm sao sống sót được ở Hồng Hoang này.

"Không, hệ thống, ngươi mau trả lời ta...

ư ư ư!" Trụ Tân hét lớn, đột nhiên bị một cục vật thể đen sì màu huyền hoàng nhét vào miệng.

Mùi hôi thối nồng nặc khiến Trụ Tân trợn trắng mắt, không thể chịu nổi.

"Trời đất, thứ này mùi kinh thật!" Đại Nghệ ghét bỏ phong bế

khứu giác của mình, ngồi xổm bên cạnh Trụ Tân, dùng tay chọc hai cái, mắt sáng lên, "Giống Bàn Cổ tinh huyết mới!" Không biết ngâm tắm sẽ có cảm giác gì nhỉ?

Đại Nghệ nhìn trái nhìn phải, nhân lúc các Tổ Vu còn đang quấn lấy Phụ Thần, liền tóm lấy chân Trụ Tân, chạy về phía Bất Chu chân giới.

"Phụ Thần, cho bọn con chơi cái hệ thống này đi!" Bên này, Bàn Cổ nhìn đám Tổ Vu đang mặt đầy mong đợi, bất đắc dĩ thở dài, đưa Nhân Hoàng Vô Địch Hệ Thống trong tay cho bọn họ, dặn dò: "Không được giết, nếu không sẽ hỏng việc!" "Biết rồi, Phụ Thần tốt quá!" Đế Giang hưng phấn tóm lấy hệ thống, hét lớn với đám Tổ Vu: "Đi, đi đá bóng." "Được, luật cũ, sáu người một bên, Hỗn Độn Kê làm trọng tài!" "Lạc lạc lạc!" Rất nhanh, điện Bàn Cổ vang lên tiếng hò hét phấn khích của các Tổ Vu, cùng với tiếng cảnh cáo của Hỗn Độn Kê đối với hành vi phạm quy của họ.

Bàn Cổ nhìn các Tổ Vu biểu diễn, ánh mắt lại suy tư muôn vàn.

Dương Mi, Thời Thần, Vận Mệnh, Hồng Quân... các Ma Thần lần lượt đến bên cạnh Bàn Cổ.

Hồng Quân toàn thân lạnh toát, từ tay Tổ Vu đang đá bóng gỡ xuống một mảnh bản thể hệ thống, Thiên Đạo Luân Bàn trong tay không ngừng xoay chuyển.

Dương Mi vừa xoay quả trứng Không Gian Ma Thần vừa nói: "Lão đại, đừng nói nữa, hệ thống đến đây thật sự không ít." "Lúc giết phải giết sạch một lần, đừng giết từng cái một!" Ánh mắt Bàn Cổ trở lại bình thường, đối với việc Hồng Hoang có nhiều hệ thống như vậy, hắn hiện tại có mấy phỏng đoán.

Nhưng bây giờ, phỏng đoán có khả năng lớn nhất, chính là có liên quan đến cái chết của Hàm Ngư Hệ Thống kia!

Nhiều hệ thống cao cấp đến đây như vậy, lại không biết đến sự tồn tại của nhau, cũng không có một cái nào là cao cấp đỉnh phong.

Đây là đang dưỡng cổ.

Loại hệ thống được bồi dưỡng kiểu này, phương diện chiến lực, có lẽ sẽ không quá cao, tương tự như Hàm Ngư Hệ Thống kia.

Cộng thêm việc trước đây chính mình đã cảm thấy Hàm Ngư Hệ Thống có gì đó kỳ quái.

Bây giờ xem ra hệ thống đó rất có thể là một sản vật Đạo Ánh, một cái mồi nhỏ.

Bị hệ thống đỉnh cấp phát hiện đã chết ở đây.

Có thể nó cảm thấy hắn không mạnh lắm, không quá coi trọng, nên dùng những hệ thống này để ép hắn ra mặt.

Chương 395

Có phải chỉ cần mình lộ diện, hệ thống kia cho rằng mình có giá trị, sẽ đến đây không?

Nếu để Lão Nhị bọn họ hiện thân một người, giết chết hết đám hệ thống này, nó cảm thấy giá trị không cao, thì sẽ không đến?

Bàn Cổ rơi vào trầm tư.

Mà bên cạnh, Hồng Quân lúc này đã thu lại Thiên Đạo Luân Bàn, khí tức trở lại bình thường.

"Lão đại, ta đã dùng một phần cơ thể của Nhân Hoàng Hệ Thống, tạo ra giả tượng nó đang bị Thiên Đạo phong ấn trong Hồng Hoang!" "Đồng thời, ta đã đặt thêm một tầng phong ấn thực thể, cho dù hệ thống đỉnh cấp kia có nhìn qua cơ thể của Nhân Hoàng Hệ Thống, cũng chỉ có thể thấy một mảng đen kịt." Nghe vậy, Bàn Cổ gật đầu, thả lỏng hơn nhiều, "Gần đây anh em đều để ý một chút, sau khi tìm hiểu rõ đám hệ thống này, cùng nhau tiêu diệt rồi đi!" "Được!" Các Ma Thần gật đầu, rồi tự giải tán.

Bàn Cổ nhìn đám Tổ Vu vẫn đang hăng say đá bóng, vung tay đào kho đồ của Nhân Hoàng Hệ Thống ra.

Tùy tiện liếc qua, khóe miệng giật giật.

Bàn Cổ tinh huyết!

Lại còn là loại Bàn Cổ tinh huyết đã được bồi dưỡng nhiều lần, hiệu quả mạnh mẽ lại vô cùng ôn hòa.

Gần đây giới hệ thống làm Bàn Cổ tinh huyết ngày càng cao cấp, điều này cũng chứng tỏ, các chiêu trò nghiên cứu hắn, cũng ngày càng nhiều.

Đám hệ thống này, có phải là dùng Bàn Cổ tinh huyết phiên bản cũ sẽ bị chế giễu không, sao mà bon chen dữ vậy!?

"Tức thật!" Bàn Cổ ném những thứ không liên quan đến hắn vào nhóm chat Hồng Hoang.

Sau đó phủi tay, một đạo nguyên thần xuất hiện bên cạnh hắn.

"Tử Thụ tạ ơn đại thần cứu mạng, xin đại thần cho biết danh hào, Tử Thụ sẽ lập thần tượng cho đại thần trên toàn cõi Đại Thương, ngày ngày thờ cúng!" Tử Thụ xuất hiện, vội vàng cúi người hành lễ, mặt đầy cảm kích nói.

"Ta là Bàn Cổ, ngươi có lòng là được rồi, những thứ khác không cần thiết." Bàn Cổ xua tay, đưa Tử Thụ đến Bất Chu chân giới.

Ầm!

Vừa đến Bất Chu chân giới, năng lượng cường đại khiến nguyên thần của Tử Thụ không ngừng tăng lên, một cảm giác như bị căng nứt khiến Tử Thụ vô cùng khó chịu, nhưng nguyên thần, vào khoảnh khắc này đã lột xác thành tiên.

Mạch lạc của trời đất, quy tắc vận chuyển, vô thượng pháp tắc, vào lúc này không còn khó hiểu nữa.

"Mạnh lên một chút cũng tốt." Bàn Cổ tiện tay cuốn lấy Tử Thụ, đi về một hướng. ...

Bên trong Bất Chu Sơn, tại một tiểu không gian ẩn mật.

Trụ Tân toàn thân đẫm máu nằm trên mặt đất, hai mắt trợn ngược, thỉnh thoảng co giật hai cái.

Cách đó không xa, là một huyết trì mới được đào, Đại Nghệ nhắm mắt nằm trong đó, vẻ mặt hưởng thụ.

"Đừng nói nữa, tinh huyết lần này năng lượng không lớn, nhưng

khá là thoải mái!" Đại Nghệ sung sướng nói, đồng thời lại nhỏ thêm một giọt tinh huyết vào để tăng nhiệt độ.

Còn chưa kịp hưởng thụ, một giọng nói mang theo chút hơi lạnh truyền đến từ sau lưng: "Máu Bàn Cổ dùng có thoải mái không?" "Không ổn!" Một tiếng hét giận dữ vang lên, Đại Nghệ lập tức mở mắt, ánh mắt kinh hoảng, nhìn trái nhìn phải, cuối cùng trực tiếp cắm đầu vào huyết trì, định xuyên qua thân núi để bỏ chạy.

"Chạy, ngươi chạy đi đâu!" Bàn Cổ đưa tay, nhẹ nhàng tóm lấy cổ Đại Nghệ.

Đại Nghệ bị xách lơ lửng trên không, mang theo nụ cười gượng gạo chào Bàn Cổ: "He he, Phụ Thần!" "Vừa khen ngươi xong, đã không có trí nhớ!" Bàn Cổ hừ lạnh, luyện hóa huyết trì dưới chân và Trụ Tân thành bảy giọt tinh huyết.

Dung hợp với nguyên thần của Tử Thụ, ném sang một bên, mặc cho nó hấp thụ năng lượng của Bất Chu Sơn.

Còn mình thì lấy ra một cành liễu.

Khoảnh khắc cành liễu xuất hiện, Đại Nghệ lập tức sợ hãi.

Thứ này không phải dùng để đánh Tổ Vu sao?

Hắn biết Tổ Vu sợ nhất cái này, đánh vào người đau lắm, Vu tộc cũng chịu không nổi.

Đại Nghệ liên tục lùi lại, không ngừng xua tay: "Cái đó, Phụ Thần, con sai rồi, có thể đổi cái khác không..." "Ngươi nói xem, qua đây chịu đòn!" Bàn Cổ giơ cành liễu lên, bắt đầu dạy dỗ đứa con bất hiếu này.

"Ái ái...

đừng đừng đừng!" Đại Nghệ xoay người bỏ chạy, nhưng làm sao

chạy thoát khỏi Bàn Cổ, rất nhanh, tiếng la hét thảm thiết của Đại Nghệ vang vọng khắp nội bộ Bất Chu Sơn, khiến các Đại Vu khác hưng phấn nghe lén.

Vụt một cái, hai ngày rưỡi trôi qua.

Tử Thụ đã dung hợp xong Bàn Cổ tinh huyết, và nguyên thần cũng được bạo lực bồi dưỡng đến tầng Hỗn Nguyên Kim Tiên.

"Được rồi, cũng miễn cưỡng có thể tự chủ sử dụng Thiên Đạo Chi Nhãn!" Bàn Cổ ngừng đánh Đại Nghệ, khẽ gật đầu, đánh Thiên Đạo Chi Nhãn vào trong cơ thể Tử Thụ.

Nghĩ ngợi một chút, lại dung hợp một viên Hồng Mông Châu với hắn.

Nhìn Đại Nghệ đang nhe răng bên cạnh, nói: "Đưa nó về đi." "Hít~" Đại Nghệ đang đau đến hít hà một tiếng, ngẩn ra, vội vàng gật đầu.

"Đa tạ Bàn Cổ đại thần ban cho tạo hóa.

Tử Thụ xin cáo lui!" Tử Thụ sau khi hiểu rõ công dụng của Thiên Đạo Chi Nhãn và Hồng Mông Châu, trang trọng quỳ xuống hành lễ, sau đó đứng dậy đứng sau lưng Đại Nghệ.

"Nhóc con, theo sát, đi!" Đại Nghệ vỗ vai Tử Thụ, tiến vào thông đạo vị diện. ...

Thánh địa Nữ Oa của Nhân tộc Hồng Hoang.

Lão Tử và sáu người sau khi Trụ Tân tiến vào điện Bàn Cổ, liền bắt đầu dọn dẹp hậu quả.

Ký ức của các thần tử và hộ vệ của Tử Thụ bị xóa sạch, tượng thánh Nữ Oa cũng được khôi phục như cũ.

Về phần Nhân tộc ở những nơi khác, họ căn bản không biết

chuyện này.

Đây cũng là điều mà sáu người mới biết.

Những người hò hét theo Trụ Tân, là do Bàn Cổ dùng Hồng Hoang tạo ra một thời không khác.

Đợi Trụ Tân vào điện Bàn Cổ, thời không đó cũng theo đó mà vỡ tan.

Bọn họ vậy mà không hề phát hiện ra chút bất thường nào.

Vĩ lực của Bàn Cổ đại thần thật không thể tưởng tượng nổi!

Sáu người cảm khái, rồi tự giải tán.

Mà tại hiện trường, chỉ còn lại một đám thần tử Đại Thương đã mất đi Đại vương.

Sau khi Đại Nghệ và Tử Thụ quay lại, liền thấy họ đang chạy loạn khắp nơi la hét.

"Đại vương!" Một hộ vệ mắt tinh nhìn thấy Tử Thụ, lập tức mừng rỡ, vội vàng hét lớn: "Đại vương ở đây, Đại vương đã về!" "Đại vương, Đại vương!" "Mau, Đại vương ở đây!" "Đại vương, hai ngày rưỡi qua ngài đã đi đâu, làm lão thần lo chết đi được."...

Trong chốc lát, trăm vị hộ vệ tinh anh, hơn ngàn thần tử, vây quanh Tử Thụ, hỏi han ân cần.

"Cô không sao, mấy ngày trước gặp phải ác yêu, hoảng quá chạy bừa, nên bị lạc đường." Tử Thụ xua tay, ra hiệu cho các thần tử im lặng.

Chỉ vào Đại Nghệ bên cạnh, nói: "Vị này là Ác Lai, chính ngài ấy đã chém giết ác yêu, cứu cô." Một đám người nghe vậy nhìn về phía Đại Nghệ, lộ ra ánh mắt kính phục.

Phải biết rằng, Đại vương trời sinh bất phàm, cộng thêm lượng

lớn thiên tài địa bảo, không cần tu luyện nhiều, trước trăm tuổi đã có thể dễ dàng nghiền nát yêu thú Hợp Đạo.

Một tay dời núi, tiếng hét chấn động vũ trụ, thực lực ở Đại Thương cũng là hạng có tiếng.

Có thể khiến Đại vương gọi là ác yêu, cũng chỉ có những ác thú hung mãnh không có linh trí, sở hữu chiến lực cấp Tiên.

Có thể hàng phục được ác yêu bực này, có thể tưởng tượng thực lực của vị này 'mạnh mẽ' đến mức nào.

"Ác Lai tráng sĩ thật có bản lĩnh!" Mọi người không ngớt lời khen ngợi.

Khen xong, lại thở dài: "Đại vương, chúng ta đã bỏ lỡ giờ tế bái Nữ Oa nương nương." Tử Thụ nghe vậy, cười nói: "Chúng ta lòng thành tế bái, dù có sai giờ, Nữ Oa nương nương cũng sẽ không trách tội chúng ta." "Điểm này nói thì không sai, bọn họ làm gì có thời gian rảnh rỗi mà xem các ngươi nói nhảm." Đại Nghệ ở bên cạnh gật đầu, các ngươi tế bái cũng chẳng có ý nghĩa gì, người tế bái nhiều như vậy, họ phải rảnh đến mức nào mới có thể lúc nào cũng xem các ngươi tế bái chứ.

Duỗi người một cái, Đại Nghệ biến mất tại chỗ.

Tử Thụ nghe lời Đại Nghệ, khóe miệng giật giật.

Trước đây chỉ cảm thấy những thượng cổ đại thần này là giả, dù là thật cũng không khoa trương đến vậy, chắc là bị đồn thổi qua lại nên mới bị khuếch đại lên.

Bị đoạt xá, hắn cũng biết những vị đại thần này đều tồn tại, thực lực còn...

Tử Thụ lắc đầu, một ân tứ tùy tiện, hắn đã trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, sở hữu vĩ lực khai thiên tích địa, tái tạo càn khôn.

Nói không ngoa, hiện tại toàn bộ lãnh thổ Đại Thương, còn không lớn bằng Pháp Thiên Tượng Địa của hắn.

Mà loại thực lực này, trước mặt những đại thần kia, hoàn toàn chỉ là cừu non chờ làm thịt.

Trước đây còn cảm thấy chí hướng thống nhất Nhân tộc của mình rất vĩ đại.

Chỉ cần Nhân tộc thống nhất, sức mạnh đoàn kết lại, còn có gì mà không đánh bại được.

Bây giờ...

Tử Thụ tự giễu, sức mạnh tập trung lại, cũng không đủ cho một tồn tại ở tầng cao hơn tát một phát.

Biết được sự tồn tại của những đại thần này, lại nghĩ đến việc mình những năm qua tế bái họ.

Mặc dù trước đây tế bái là để giảm bớt những phiền phức không cần thiết, nhưng biểu hiện của hắn, lại vô cùng thành ý, không thể chê vào đâu được một chút bất kính nào.

Suốt ba trăm năm, cơ bản là đã bái qua tất cả các vị thần.

Kết quả là lời nói của Đại Vu Đại Nghệ, thật sự làm tổn thương lòng người.

Các đại thần lười không thèm nhìn.

Lần nào cũng tế bái nghiêm túc như vậy, kết quả đều là công cốc.

Có chút mất mát.

Trụ Tân lắc đầu.

Lúc này, Đại Nghệ đã đi, các thần tử vây quanh bắt đầu bàn lại chuyện tế bái Nữ Oa.

Cuối cùng, một vị quan viên phụ trách phương diện này tiến lên, nói: "Đại vương, chúng ta tế bái lại Nữ Oa nương nương, như ngài đã nói, giờ giấc đã lỡ, nhưng chúng ta lòng thành tế bái, tin rằng Nữ Oa nương nương sẽ không trách tội!" Bỏ lỡ giờ tế bái Nữ Oa nương nương, về sau e rằng sẽ có người dùng chuyện này để gây sự.

Đại Thương hiện đang chuẩn bị thu thập các chư hầu, không cần thiết phải gây thêm phiền phức khác.

Vẫn là nên mời Đại vương tế bái lại, để bù đắp thành ý.

Vị quan viên này thầm nghĩ, đồng thời cũng nghĩ lời để khuyên Đại vương.

Đại vương vừa mới lên ngôi không lâu, đã thể hiện khí phách ngạo nghễ vạn vật, khí thôn sơn hà.

Lỡ như tính tình nóng nảy nổi lên, không chịu tế bái Nữ Oa nương nương.

Chương 396

Gây ra những tổn thất này, không đáng.

Vị quan viên này vừa nghĩ xong lời lẽ, chuẩn bị khuyên giải Đại vương của mình.

Ai ngờ, Đại vương lại gật đầu nghiêm túc: "Tế bái lại Nữ Oa nương nương, ngươi đi lo liệu, ngày mai bắt đầu." Quan viên: ??

Cái quái gì vậy, Đại vương không hề bất mãn?

Đây thật sự là Đại vương sao?

Tử Thụ nói xong, chuẩn bị tìm một nơi yên tĩnh để tiêu hóa thực lực và nội dung Thiên Đạo Bảng của mình, thấy các thần tử hộ vệ đều ngây người, sắc mặt trầm xuống: "Ngây ra đó làm gì, mau đi làm đi!" "Ngày mai không thấy thành quả, cô đánh chết các ngươi!" "A...

đi ngay, đi ngay." "Đại vương ngài cứ nghỉ ngơi, ngày mai đảm bảo không làm lỡ việc tế bái Nữ Oa nương nương!" "....." Vị Đại vương quen thuộc đã trở lại, các quan viên yên lòng, bắt đầu bố trí lại việc tế bái.

Đồng thời viết lời giải thích để truyền ra ngoài.

Tử Thụ thì một mình tiến vào miếu Nữ Oa, bái hai cái, rồi đi đến góc tường xem Thiên Đạo Bảng.

Vừa vào, đã bị những ghi chép về các loại hệ thống trong lịch sử Hồng Hoang thu hút sự chú ý.

Xem một hồi, liền thấy được cấu trúc của Hồng Hoang hiện tại, cũng như kịch bản Phong Thần.

Tử Thụ hơi ngẩn người, Phong Thần Bảng, Khương Tử Nha?

Chưa từng nghe nói!

Chẳng lẽ là quá sớm?

Còn có bài thơ mình viết khi tế bái Nữ Oa nương nương.

Cửu vĩ hồ, Tô Đát Kỷ.

Tô Hộ?

Đây không phải là Dực Châu hầu đang chuẩn bị để hắn tiến cống sao.

Lần tiến cống này, hắn định dùng con gái mình để thế nợ?

Cái này cũng thế được à?

Ánh mắt Tử Thụ rơi vào trầm tư, hai năm rưỡi nữa là đến lúc Tô Hộ tiến cống, nếu hắn thật sự dùng một người phụ nữ để đổi lấy những tài nguyên đó.

Hừ hừ!

Lãnh thổ thực tế của Đại Thương mở rộng sẽ bắt đầu từ Dực Châu.

Tử Thụ hừ lạnh, tiếp tục xem kịch bản Phong Thần. ...

Ngày thứ hai, việc tế bái Nữ Oa diễn ra thuận lợi, không xảy ra một chút sai sót nào.

Tế bái xong, Tử Thụ bắt đầu quay về.

Với thực lực hiện tại của Tử Thụ, một bước là đủ để về đến nơi, vốn dĩ hắn cũng định như vậy.

Nhưng Đại Nghệ đột nhiên xuất hiện, khiến Tử Thụ phải ngoan ngoãn quay về với tốc độ bình thường.

Đại Thương không lớn, khoảng cách từ thánh địa Nữ Oa đến thành Triều Ca, cũng chỉ khoảng một năm rưỡi ánh sáng.

Gấp rút di chuyển, cộng thêm truyền tống đại trận.

Mười ngày sau, Tử Thụ đã trở về Triều Ca.

Về đến đây, Tử Thụ phát hiện, toàn bộ lãnh thổ Đại Thương, đã lan truyền tin đồn hắn bất kính với Nữ Oa nương nương.

Thậm chí còn nói rằng trong lần tế bái này, hắn đã viết một bài thơ đại bất kính.

Tin đồn này, đã lan truyền khắp Đại Thương, già trẻ lớn bé ai cũng biết.

Muốn cứu vãn, cơ bản là không thể.

Ai đã tung tin đồn!

Một đám thần tử sắc mặt trầm xuống, mỗi người đều nhìn đối tượng mình nghi ngờ.

"Chuyện đã đến nước này, vậy cứ thế đi!" Tử Thụ lắc đầu, xem xong kịch bản mà các vị thần đã bố trí.

Hắn đã đoán được đại khái tin đồn này từ đâu mà ra.

Mặc dù danh tiếng bị hủy hoại rất không vui, nhưng hắn cũng không có quyền phản kháng.

"Ra ngoài cũng không ngắn, mọi người tự về nhà với gia đình đi.

Chuyện tin đồn, tạm thời không cần quan tâm." Tử Thụ nói, cho tất cả thần tử giải tán.

Chính mình cũng sửa soạn lại, rồi đến chỗ Vương hậu, bầu bạn với vợ con. ...

Dực Châu, Tô Hộ chau mày ủ rũ ngồi trên ghế.

Ông ta đã bảy trăm tuổi, mấy năm trước vì chuyện tiến cống, đã bị Tử Thụ, lúc đó còn chưa làm Thương vương, dẫn binh đánh cho một

trận.

Thân phận Dực Châu hầu cũng bị tước đoạt, bị buộc phải trở thành một tướng quân không có quyền lực của Đại Thương.

May mà Tiên Thương vương không muốn gây ra biến động.

Lại khôi phục thân phận Dực Châu hầu cho ông ta.

Khôi phục thân phận, cũng đã thấy được sự khủng bố của Đại Thương.

Ông ta sớm đã không còn lòng phản nghịch.

Nhưng bây giờ, Đại vương Tử Thụ lại yêu cầu ông ta tiến cống một lần nữa.

Đây quả thực là đang ép ông ta tạo phản!

Tô Hộ nắm chặt tay, không nói đến việc ông ta không thể lấy ra tài nguyên tiến cống.

Dù có, cũng không thể đưa.

Đưa rồi, sau này việc tu luyện của quân đội ông ta cũng thành vấn đề.

Nhưng không đưa, quân đội hùng mạnh của Đại Thương không phải để trưng.

Tô Hộ mặt mày đau khổ, liên tục thở dài.

Suy nghĩ cách phá cục.

"Tiến cống không thể đưa tài nguyên tu luyện, thôi vậy, đành dùng con gái để bày tỏ thành ý vậy!" Tô Hộ lắc đầu, nghĩ đến cô con gái của mình.

Từ khi sinh ra, khí chất đã bất phàm, nay đã một trăm sáu mươi tuổi, đã sở hữu một dung nhan kinh thế.

Có thể nói là hiếm có trên đời.

Đem nàng tiến cống cho Đại vương, chắc hẳn Đại vương cũng sẽ hài lòng.

Càng nghĩ, Tô Hộ càng cảm thấy cách này khả thi.

Dứt khoát gọi tâm phúc đến, trực tiếp phân phó.

Cho người trông chừng tiểu thư, hai năm rưỡi sau đưa nàng đi Triều Ca thành xem thế sự. ...

Một năm rưỡi sau, Tô Toàn Trung, con trai của Tô Hộ, dẫn theo đội ngũ hơn trăm người.

Mang theo một lượng lớn kỳ trân dị bảo, hướng về Triều Ca thành.

Trong đội ngũ, một mỹ nhân tóc mây má đào, ánh mắt đầy mong đợi, theo đội ngũ xuất phát.

Nàng là Tô Đát Kỷ.

Một năm trước đã nghe cha nói, lần tiến cống này, sẽ đưa nàng đến Triều Ca thành để mở mang tầm mắt.

Nghe nói ở đó, một đứa trẻ con cũng có thực lực Luyện Tinh Hóa Khí.

Quân đội thì phải Luyện Hư Hợp Đạo mới được vào.

Là thánh địa mạnh nhất, phồn hoa nhất của Nhân tộc.

Nàng đã mong chờ từ lâu.

Cuối cùng cũng được thấy rồi.

Mang theo sự mong đợi, Tô Đát Kỷ vận chuyển hết pháp lực trong cơ thể, theo đội ngũ xuất phát.

Mười tháng trôi qua, khoảng cách đến Triều Ca thành đã rất gần,

thi triển bí pháp, đã có thể thấy được đại khái thành Triều Ca.

"Đây là thành Triều Ca sao!" Tô Đát Kỷ nhìn thành thị hùng vĩ hiện ra trên màn nước trước mắt, chấn động nỉ non.

Một tòa thành trì, đã lớn hơn cả Dực Châu nơi nàng sống từ nhỏ.

Cách xa như vậy, cũng có thể cảm nhận được, sự hùng mạnh của tòa thành này.

Cảm giác như tùy tiện moi ra một góc, chế tạo thành bảo vật cũng là loại tiên bảo mà cha nàng mới có thể dùng.

"Thật mong chờ a!" Tô Đát Kỷ tắt màn nước, thần sắc có chút mệt mỏi, sử dụng bí pháp để xem Triều Ca thành, đối với nàng là một sự tiêu hao lớn.

Vừa hay bây giờ đội ngũ đang nghỉ ngơi, ngủ một giấc để bổ sung tinh thần.

Tô Đát Kỷ ngáp một cái, nhắm mắt ngủ thiếp đi.

Trong mộng, rất thư giãn, trong mơ, rất thoải mái.

Chân linh của Tô Đát Kỷ từ từ bay ra, bay về phía Thiên đình.

Hạo Thiên đang nghe nhạc vẫy tay, Hồng Hoang Phong Thần Bảng bay lên không trung trên Nam Thiên Môn.

Thu chân linh của Tô Đát Kỷ vào trong.

"Tô Đát Kỷ!

Chương 397

Nữ Oa sư tỷ đâu có ra lệnh cho tam yêu." Hạo Thiên tùy ý sắp xếp cho Tô Đát Kỷ một thần vị, ném chân linh vào để tái tạo cơ thể.

Truyền tin Tô Đát Kỷ bị đoạt xá vào nhóm chat.

Sau đó, Hạo Thiên nhắm mắt, tiếp tục nghe nhạc. ...

Triều Ca thành, Đại Nghệ đang điêu khắc Vận Mệnh đại đạo lên một phiến ngọc điệp, thấy tin tức trong nhóm chat, liền truyền âm cho Tử Thụ: "Tô Đát Kỷ kia, nó bị xuyên việt giả đoạt xá rồi, đang trên đường đến đây, ngươi tự mình chuẩn bị đi!" Nói xong, Đại Nghệ tiếp tục điêu khắc Vận Mệnh đại đạo.

Mà ở một bên khác, Tử Thụ đang triệu tập thần tử xử lý công vụ, dừng lại một chút, hỏi: "Các chư hầu tiến cống, khi nào sẽ đến?" Các thần tử trong phòng ngẩn ra, nghĩ một lát rồi đáp: "Đại vương, trong mấy ngày tới, trễ nhất là hai tháng." "Ừm." Tử Thụ gật đầu, "Đều lui xuống chuẩn bị, triệu tập tinh binh, tiến cống không đạt tiêu chuẩn, thì phát binh." "Vâng, Đại vương!" Các thần tử đứng dậy cúi chào, sau đó lui ra.

Tử Thụ cũng đứng dậy đi đến chỗ Khương Hoàng hậu, Tô Đát Kỷ bị đoạt xá, hắn phải chuẩn bị sẵn sàng.

Ngày thứ hai, tin tức Khương Hoàng hậu bị ám sát, hai con trai của Thương vương mất tích lan truyền ra ngoài.

Tin đồn là do nhà hậu liên hợp gây ra, Thương vương đại nộ, phát binh đến tất cả các chư hầu.

Trong chốc lát, không khí trở nên căng thẳng.

Mà trên núi Côn Luân, Tử Thụ ôm đứa con trai nhỏ vẫn còn là trẻ

sơ sinh, đặt trước cửa đạo trường của Xích Tinh Tử.

"Xin Thượng tiên chiếu cố tiểu nhi một chút, Tử Thụ cảm kích vô cùng." "Thương vương yên tâm, bần đạo sẽ chăm sóc tốt cho nó." Giọng nói từ đạo trường truyền ra, Ân Hồng từ từ bay lên, tiến vào đạo trường.

Tử Thụ thấy vậy, yên tâm hơn, xoay người một bước trở về Triều Ca thành.

"Đại vương, Hồng nhi nó sao rồi?" Vừa về, Khương Hoàng hậu đã bị ám sát liền vội vàng tiến lên hỏi.

"Ta đã giao Giao nhi và Hồng nhi cho Thượng tiên Côn Luân, nàng cũng vào Hồng Mông Châu, tránh nạn một thời gian đi." Tử Thụ nói, lấy ra Hồng Mông Châu mà Bàn Cổ đại thần đã cho, đưa Khương Hoàng hậu vào trong.

"Thế này, không còn hậu hoạn gì nữa!" Tử Thụ gật đầu, trở về vương vị nhấp hai ngụm rượu.

Uống một hồi, mắt trợn trắng, bắt đầu co giật.

Tử Thụ: .....

Ta bị đoạt xá rồi, lại nữa à!

Keng!

Ý niệm vừa nảy ra, Tử Thụ liền mất đi ý thức, ngã xuống đất.

Chén rượu trong tay rơi xuống, rượu quý trong đó lập tức tràn ra, nhấn chìm cả đại điện.

Mà Tử Thụ, trong cơn hôn mê, khóe miệng nhếch lên nụ cười bỉ ổi. ...

"A~!

Thật thoải mái!" Tô Đại Cát tỉnh dậy từ trong mộng, vươn vai, phát ra âm thanh du dương dễ nghe.

Nghe thấy âm thanh, Tô Đại Cát mơ màng lẩm bẩm: "Giọng con gái ở đâu ra vậy..." "Ừm~?" Lời còn chưa dứt, Tô Đại Cát ngẩn người, cúi đầu nhìn tay mình.

Một đôi bàn tay thon dài trắng nõn xuất hiện trước mắt.

"Vãi chưởng!" Tô Đại Cát hét lên một tiếng, vội vàng bịt miệng, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Nhìn thấy dòng suối phía trước, Tô Đại Cát vội vàng chạy tới, cúi đầu nhìn xuống mặt nước.

Trước mắt, một khuôn mặt đẹp không thể tả xiết xuất hiện trong nước.

Tô Đại Cát vẫy tay, bóng trong nước cũng vẫy theo, chu môi, bóng trong nước cũng chu môi theo.

"Vãi chưởng, vãi chưởng!" Tô Đại Cát không ngừng chửi thề, hắn biến thành con gái rồi!

Có nhầm không vậy!

Hắn chỉ đùa một chút thôi, không thể nào thật sự biến thành Tô Đát Kỷ chứ.

"Đại thần xuyên việt, tôi đùa thôi.

Có thể cho xuyên lại lần khác được không?" Tô Đại Cát hét lớn.

Giọng nói hóa thành sóng âm, lập tức chấn chết các sinh linh dưới dòng suối.

Những cây đại thụ trăm mét xung quanh rung chuyển rồi đổ rạp.

"Vãi chưởng!" Tô Đại Cát sợ không nhẹ, hóa thành tàn ảnh, chạy

khỏi chỗ cũ.

"Mạnh vậy!" Tô Đại Cát kinh ngạc trước sự mạnh mẽ của cơ thể này, nhưng không có chút vui mừng nào, ngược lại càng thêm tuyệt vọng.

Thực lực mạnh, chứng tỏ thế giới xuyên đến cũng mạnh.

Xuyên thành Tô Đát Kỷ, lại còn không phải là Tô Đát Kỷ của triều Thương bình thường.

Nhìn thực lực này, thấp nhất cũng là thế giới có tiên thần tồn tại.

Chết tiệt!

Hắn biết, ở thế giới có tiên thần, hắn không chỉ bị hồ yêu đoạt xá, cuối cùng còn cùng hồ yêu bị Trảm Tiên Phi Đao chém chết.

Hồn phi phách tán, đến mức không được vào luân hồi.

"Không được không được, ký ức, ký ức của tiền thân đâu!" Tô Đại Cát gấp gáp dậm chân, nội tâm hoảng loạn đến cực điểm.

Kiếp trước chỉ vì nói một câu làm phụ nữ tốt, tên mình là Tô Đại Cát, đồng âm với Tô Đát Kỷ, sao lại không thể là phụ nữ chứ.

Kết quả ngủ một giấc, liền biến thành phụ nữ!

Còn xuyên việt.

Mấu chốt là, hắn không có ký ức!

Không có ký ức thì làm sao mà sống?

Bàn tay vàng đâu?

Mau ra đây cứu mạng đi! 【Đinh, phát hiện ý niệm mãnh liệt của túc chủ, hệ thống Mị Hoặc Chúng Sinh khởi động thành công.】 "Hệ thống!" Tô Đại Cát mừng rỡ, cũng không để ý đến tên của hệ thống, dù sao thì cũng có hệ thống rồi.

Tâm trạng hoảng loạn dần dịu xuống, Tô Đại Cát nói: "Hệ thống, có phải ta xuyên thành Tô Đát Kỷ không, có ký ức của tiền thân không?" 【Đinh, hệ thống sơ suất, quên phát ký ức tiền thân, bây giờ chính thức phát.】 【Đinh, ký ức phát thành công, đang phát gói quà tân thủ.】 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được quang hoàn đặc thù, Mị Hoặc Chúng Sinh.】 "A~!" Một lượng lớn ký ức như thủy triều ập vào đầu Tô Đại Cát, Tô Đại Cát chìm trong đau đớn.

Hai phút rưỡi sau, Tô Đại Cát mở đôi mắt mệt mỏi mà quyến rũ.

"Vương bát đản Tô Hộ, lão tử dù sao cũng là con gái của ngươi, bán cũng thật dứt khoát!" Tô Đại Cát chửi bới, tư tưởng của Đát Kỷ tiền thân đơn thuần, không nhìn ra được mánh khóe của Tô Hộ.

Hắn mà lại không nhìn ra.

Mẹ nó, vì để tiến cống bớt đi chút tiền, lại dám dùng đứa con gái mình nuôi một trăm sáu mươi năm làm vật tiến cống.

Một trăm sáu mươi năm... nghĩ đến tuổi tác này, Tô Đại Cát không biết nói gì cho phải.

Không hổ là Hồng Hoang, tuổi thọ đều tăng gấp mười, còn không chết đói, đa số chỉ chết trong tranh đấu.

Lãnh thổ cũng lớn kinh khủng, một cái Dực Châu, diện tích ít nhất cũng vạn triệu km vuông.

Người ở trái đất nhỏ bé kiếp trước nếu sống ở đây, còn cần phải đánh nhau cả ngày, tranh giành đất đai tài nguyên sao.

Sống ở đây, cảm giác hạnh phúc tăng vọt.

Tô Đại Cát cảm khái, sau đó lại nghĩ đến chuyện mình bị bán.

"Mẹ nó, tên Tô Toàn Trung kia chắc chắn cũng biết." Tô Đại Cát hung hăng mắng, nhìn trái nhìn phải, chọn một hướng, xắn quần lên

rồi chạy.

"Lão tử đường đường là đàn ông, đi hầu một tên Trụ Vương, không thể nào, tuyệt đối không thể nào!" 【Đinh, ban phát nhiệm vụ hệ thống, mê hoặc Trụ Vương, khiến hắn vì túc chủ mà thần hồn điên đảo, thưởng túc chủ một gói quà lớn tuyệt thế.】 Giọng nói hệ thống vang lên, Tô Đại Cát vội vàng phanh gấp, trợn mắt đẹp, xem nhiệm vụ hệ thống. ...

"Hệ thống, ngươi có bị bệnh không vậy, lão tử đường đường là một thẳng nam, đi mê hoặc một tên Trụ Vương, không làm, nhiệm vụ này lão tử nói gì cũng không làm!" Sau khi xem rõ nhiệm vụ, Tô Đại Cát chửi bới tiếp tục tăng tốc bỏ chạy.

Mà hệ thống Mị Hoặc lại cười nham hiểm, nam, đi mê hoặc nam.

Nam cộng nam mà thôi.

Khó lắm sao?

Nếu không phải đây là Hồng Hoang, nó còn lười đổi cho ngươi thân phận Tô Đát Kỷ.

Nam mê hoặc nam, đó mới gọi là có tính thử thách.

Bây giờ đã biến thành nữ đi mê hoặc, còn có gì kích thích.

Hệ thống Mị Hoặc lắc đầu, đợi sau khi chiếm được thế giới này, nói gì cũng phải biến túc chủ về lại thành nam để chơi một phen.

Bây giờ, cứ bắt đầu từ lần thử đầu tiên của túc chủ đã, có lần đầu, sẽ có lần thứ hai.

He he... hệ thống Mị Hoặc cười hắc hắc, bắt đầu nói: 【Đinh, nếu túc chủ thành công mê hoặc Trụ Vương, sẽ có thẻ trải nghiệm Thánh nhân vô địch, thẻ trải nghiệm tạm thời tái tạo cơ thể, mỹ nữ tùy tùng... và các phần thưởng khác.】 "Ừm..." Tô Đại Cát dừng bước, thần sắc

có chút động lòng.

Hệ thống Mị Hoặc tiếp tục nói: 【Túc chủ nên suy nghĩ kỹ, nếu không nhận nhiệm vụ này, hệ thống không có bất kỳ hình phạt nào.

Nhưng túc chủ hiện tại đang có sự gia trì của quang hoàn Mị Hoặc, sinh linh dưới tiên cấp không có sức chống cự với túc chủ.

Mà thực lực của túc chủ, hiện tại chỉ là Luyện Khí Hóa Thần mà thôi.】 Tô Đại Cát lập tức mặt xanh mét, không có hình phạt.

Nhưng mẹ nó, cái này có khác gì hình phạt?

Nhân vật dưới tiên cấp thấy hắn đều không có sức chống cự.

Hắn mà dám chạy, ngay bây giờ, tùy tiện gặp một người, chính mình sẽ... 【Không chỉ là người đâu, túc chủ!

Dã thú lớn vạn mét ven đường, cỏ cây, đá sỏi, chuột gián đều có thể đó.】 Tô Đại Cát: .....

Tôi không sống nữa!

Chương 398

【Căn cứ vào quy tắc bảo đảm an toàn cho túc chủ, hệ thống sẽ triển khai bảo vệ tối đa cho sinh mạng của túc chủ, cho dù là Đại Đạo cảnh đột kích, cũng không thể giết chết túc chủ.】 Đệt!

Nghe những lời vô lại của hệ thống, Tô Đại Cát nghĩ một chút, thực lực yếu ớt, sinh mạng bất tử, quang hoàn Mị Hoặc Chúng Sinh.

Mẹ nó, dùng ngón chân cũng có thể nghĩ ra cuộc sống sau này của mình sẽ bi thảm đến mức nào.

Tô Đại Cát cẩn thận nhìn xung quanh, tìm một nơi kín đáo trốn vào, nghiến răng nghiến lợi nói: "Hệ thống, tuy ta hiện tại là thân con gái, nhưng linh hồn là nam, bị cưỡi lên người thế này không thích hợp lắm." 【Có thể cung cấp dịch vụ búp bê siêu cấp bằng người thật cho túc chủ về phương diện này.】 "Cũng không được!

Ghê tởm!" 【Vậy bản hệ thống rút lui, quang hoàn Mị Hoặc để lại cho ngươi, tự mình hưởng thụ cuộc sống tươi đẹp đi.】 "Đừng đừng đừng!" Tô Đại Cát vội vàng ngăn lại, "Ghê tởm thôi mà, ta có thể chịu được, chịu được." 【Vậy thì nhận nhiệm vụ đi!】 Tô Đại Cát hít sâu một hơi, gật đầu, "Chấp nhận." 【Đinh, chấp nhận nhiệm vụ, mê hoặc Trụ Vương.

Thời hạn mười năm.

Tặng túc chủ kỹ năng bị động Mi Mục Truyện Tình.】【Mi Mục Truyện Tình: Có một đôi mắt biết tỏ tình, mục tiêu chỉ cần nhìn thấy ánh mắt của túc chủ, sẽ nảy sinh hảo cảm, lặp lại vài lần, liếm cẩu hình thành.】 "Kỹ năng tà ác." Tô Đại Cát lắc đầu, hắn sẽ không dùng loại kỹ năng này.

"Vẫn là nên theo Tô Toàn Trung trước, hoàn thành nhiệm vụ Trụ

Vương này rồi nói sau.” Tô Đại Cát xoay người, theo ký ức quay về đội ngũ của Tô Toàn Trung.

Về đến đội ngũ, Tô Đại Cát liền chú ý đến ánh mắt không đúng của binh lính trong đội, là một người đàn ông, hắn đương nhiên biết đó là ánh mắt gì.

Khi gặp Tô Toàn Trung, Tô Đại Cát lại bị ánh mắt yêu chiều đến biến chất của Tô Toàn Trung làm khó.

Tô Đại Cát mặt đen sì, thời đại này xe ngựa còn chưa có khái niệm che chắn.

Hắn có thể cảm nhận được, những ánh mắt mãnh liệt từ bốn phương tám hướng.

Mẹ nó một đám háo sắc, thật mất hứng.

Tô Đại Cát trong lòng chửi bới, im lặng chờ đợi mấy ngày, đội ngũ nghỉ ngơi xong, mới tiếp tục hướng về Triều Ca thành.

Mà trong mấy ngày này, đêm đầu tiên, đã có người không kìm được nửa đêm đè hắn xuống đất.

May mà bản thân thực lực của hắn có lẽ ở Hồng Hoang rất yếu, nhưng đối với những người này, đã được xem là rất mạnh.

Bị cắn hai cái, hắn đã phản sát lại.

Sợ hãi?

Không có.

Ghê tởm!

Vô cùng ghê tởm!

Ngày thứ hai, hắn chú ý đến ánh mắt của người trong đội nhìn hắn mang theo sự chiếm hữu mãnh liệt.

Quả nhiên, buổi tối, họ đã đến.

Hắn dùng vẻ mặt đáng thương trốn sau lưng Tô Toàn Trung, những người đến đều chết hết.

Ngày thứ ba, cũng là hôm nay, Tô Đại Cát mặt không biểu cảm đi ở phía trước nhất, con ngựa của hắn, đã bị hắn giết.

Người phía sau, sự chiếm hữu đối với hắn ngày càng lớn, hiện tại, hắn có thể dùng vẻ mặt đáng thương để kích hoạt trái tim bảo vệ em gái của Tô Toàn Trung.

Nhưng theo sự tăng cường của quang hoàn Mị Hoặc, hắn đã có thể cảm ứng được ánh mắt của Tô Toàn Trung đối với mình đang thay đổi.

Nếu Tô Toàn Trung cũng biến thành cầm thú, hắn phải đối phó thế nào?

Chết tiệt, hắn không thể nào xuyên vào một thế giới giống như truyện H văn chứ?

Tô Đại Cát vừa nghĩ đến những nội dung H văn mình từng xem.

Một trận xấu hổ.

Không được không được!

Đây là Hồng Hoang, không thể xảy ra chuyện như vậy.

Tô Đại Cát lắc đầu, xua đi những suy nghĩ linh tinh. 【Chậc chậc chậc, túc chủ à, sao không nghĩ đến kỹ năng bị động mà ta cho ngươi chứ.】 Hệ thống Mị Hoặc đúng lúc phát ra giọng nói quyến rũ, 【Chỉ cần vài ánh mắt tùy tiện, những tên liếm cẩu trung thành sẽ răm rắp nghe theo ngươi, có động lòng không.】 Mi Mục Truyện Tình!

Tô Đại Cát ngẩn ra, rất nhanh rơi vào suy tư.

Kỹ năng này, hình như cũng không phải là không được.

Thế là, chiều hôm đó, Tô Toàn Trung đang nhìn em gái mình ở phía trước.

Trong lòng thầm than thở.

Em gái do chính tay mình nhìn lớn lên, nay phải đi làm nô tỳ cho Thương vương.

Nghĩ thôi đã thấy nhục nhã.

Mấu chốt là, dung nhan của em gái mình hiếm có trên đời, sự quyến rũ toát ra một cách vô tình, khiến hắn mới phát hiện.

Hóa ra em gái đã trưởng thành rồi.

Cứ thế bị Thương vương làm ô uế, thật không cam lòng!

Hay là...

Tô Toàn Trung nghĩ đến những chuyện xảy ra mấy đêm nay, một ý nghĩ từ từ nảy sinh.

Đột nhiên, Tô Đại Cát ở phía trước đột nhiên quay đầu lại.

Và Tô Toàn Trung bốn mắt nhìn nhau.

Lập tức, Tô Toàn Trung ngẩn người tại chỗ.

Dù Tô Đại Cát đã quay đầu đi, Tô Toàn Trung vẫn ngơ ngác đứng yên.

Ánh mắt của em gái vừa rồi, khiến hắn nhớ lại cảnh tượng lần đầu gặp em gái.

Khi đó, em gái cũng ngây thơ trong sáng như vậy, ánh mắt toát lên vẻ thánh khiết, đối với người anh trai này, vừa sùng bái lại vừa kính ngưỡng.

Nay, trong mắt em gái, không biết từ lúc nào, đã có thêm ưu sầu và sợ hãi.

Là do những chuyện xảy ra mấy ngày nay, và những suy nghĩ linh tinh của mình gây ra sao?

Bốp!

Bốp!

Tô Toàn Trung tàn nhẫn tát mình hai cái.

Tô Toàn Trung ơi Tô Toàn Trung, mày thật đáng chết, thật đáng chết mà!

Đó là em gái của mày, mày lại có suy nghĩ như vậy.

Mày là súc sinh sao!?

Vào khoảnh khắc này, Tô Toàn Trung tràn đầy tự trách.

Đồng thời thầm hạ quyết tâm, từ hôm nay, nhất định phải làm cho em gái mỗi ngày đều vui vẻ.

Em gái nói gì, chính là cái đó.

Dù em gái muốn ngôi sao trên trời, hắn cũng sẽ liều mạng hái xuống cho em gái.

Với niềm tin kiên định, Tô Toàn Trung lạnh lùng nhìn đám binh lính hộ tống tiến cống cho Thương vương ở phía sau.

Sát niệm lóe lên rồi biến mất, Tô Toàn Trung tiến về phía em gái.

...

Mi Mục Truyện Tình thật mẹ nó đỉnh.

Tô Đại Cát đi ở phía trước, sự thay đổi của Tô Toàn Trung hắn đã thông qua hệ thống nhìn rõ mồn một.

Đặc biệt là ánh mắt đó, chẳng phải là ánh mắt của chiến sĩ thuần ái sao?

Tô Đại Cát nghĩ đến những giới thiệu về loại liếm cẩu này mình

từng xem.

Có loại liếm cẩu này, mình chỉ cần cười một cái, liếm cẩu sẽ hưng phấn không thôi, tỏ ra không vui một chút.

Liếm cẩu sẽ liều mạng dỗ mình vui.

Trước đây mình nhập vai là liếm cẩu, nên rất coi thường.

Nhưng bây giờ...

Tô Đại Cát cười.

Mình là người được liếm mà!

Vừa nghĩ đến cảnh tượng liếm cẩu vây quanh mình.

Tô Đại Cát trong lòng không khỏi có chút động lòng.

Dường như... biến thành nữ, cũng không tệ đến thế.

Tô Đại Cát lộ ra nụ cười ngọt ngào.

Quay đầu lại tung một chiêu Mi Mục Truyện Tình với tất cả mọi người.

Sau đó tung tăng nhảy nhót, vui vẻ chạy về phía trước.

Mà phía sau, tất cả mọi người đều như thấy, Đát Kỷ tiểu thư đang cười với mình.

Tiểu thư có hảo cảm với mình, nàng cũng không muốn trở thành nô lệ của Thương vương.

Tiểu thư cần mình bảo vệ nàng!

Tiểu thư là thần thánh bất khả xâm phạm, tiểu thư tuyệt đối không thể trở thành nô lệ của Thương vương.

Ánh mắt của mọi người dần trở nên kiên định.

Tiểu thư, chúng ta nhất định sẽ bảo vệ người.

Nhất định! ...

Chương 399

Đoạn đường đến Triều Ca thành rất dài, thực lực của nhóm Tô Đại Cát cơ bản thấp nhất cũng là Luyện Khí Hóa Thần.

Một thoáng vạn dặm.

Thỉnh thoảng có thể sử dụng một lần thần thông tương tự như Súc Địa Thành Thốn.

Gấp rút di chuyển, khoảng cách đến Triều Ca thành, cũng chỉ còn lại hai ngày rưỡi đường.

Mà đội ngũ của Tô Đại Cát, trong những ngày này, cũng chỉ còn lại mười mấy người.

Chỉ thấy Tô Đại Cát lười biếng nằm trên kiệu lộ thiên, bên cạnh là những loại linh quả không biết tên.

Xung quanh, bốn người hưng phấn kích động khiêng kiệu, tận hưởng từng giây phút được ở bên nữ thần.

Những người khác, thất thểu đi phía sau, nhìn bốn người khiêng kiệu thỉnh thoảng lộ ra sát khí.

Trong đó, Tô Toàn Trung mặt mày tái nhợt cũng có biểu cảm tương tự.

Những ngày này, cái chết của những người khác, bảy phần là do hắn ngầm giải quyết.

Một đám tiện nô, cũng dám ở cùng em gái thánh khiết của hắn, đáng chết.

Còn bốn tên này.

Còn dám cười, vừa nhìn đã biết có ý đồ xấu với em gái hắn.

Tối nay sẽ xử lý bọn mày.

Lúc này, Tô Đại Cát đang nhắm mắt tỉnh dậy, cầm lấy quả bên cạnh ăn.

Tận hưởng nói: "Quả này vị không tồi, các ngươi khiêng kiệu cho ta, vất vả rồi." "Không vất vả, khiêng kiệu cho tiểu thư, cả đời cũng không vất vả." "Tiểu thư thương xót thuộc hạ, dù bây giờ có chết, cũng không hối tiếc!"...

Lập tức, bốn người tim nở hoa.

Tiểu thư nói chuyện với họ, còn quan tâm họ nữa.

Thật hạnh phúc!

Dù bây giờ có chết, họ cũng không hối tiếc!

Tô Đại Cát nghe xong, cười một tiếng, lập tức lại khiến bốn người cảm giác hạnh phúc tăng vọt.

Mà phía sau, Tô Toàn Trung và những người khác đã sắp không giữ nổi con dao trong tay.

Nhưng vừa nghĩ đến nữ thần đang ở đây, không thể để lộ cảnh máu me này trước mặt nữ thần.

Chỉ có thể cưỡng ép mình kìm nén sát ý, đợi tiểu thư tối ngủ say rồi xử lý.

Tô Đại Cát thông qua hệ thống thấy được cảnh này lại cười duyên một tiếng, nhắm mắt tiếp tục giả vờ ngủ.

Tùy tiện nói một câu, đã có thể chơi đùa một đám đàn ông trong lòng bàn tay.

Thật là tuyệt diệu!

Đây chính là Mị Hoặc Chúng Sinh sao?

Tô Đại Cát cảm khái không thôi, đồng thời đối với Trụ Vương sắp đối mặt cảm thấy mong chờ.

Mấy con tép riu này chơi đã vui như vậy, không biết Trụ Vương, có vì hắn mà chôn vùi cả Đại Thương không nhỉ?

Không chỉ Trụ Vương, hắn chẳng qua chỉ là một đế vương nhân gian nhỏ bé.

Còn có Thông Thiên, Nguyên Thủy.

Những Thánh nhân này!

Vì hắn mà tranh giành ghen tuông.

Sẽ sướng đến mức nào!

Thật mong chờ a!

Khóe miệng Tô Đại Cát hơi nhếch lên, duỗi thẳng vòng eo thon thả, nằm xuống ngủ. ...

Triều Ca thành, trong vương cung.

Thương vương Tử Thụ vì Khương Vương hậu bị ám sát, hai con trai cũng mất tích không rõ tung tích mà đau buồn quá độ, ngày đêm uống rượu.

Hơn một tháng trước đột nhiên hôn mê, rượu ngon trong chén tiên đổ ra, nhấn chìm cả vương cung.

Tất cả cung nữ, phi tần trong vương cung đều bị tiên lực trong rượu tiên giam cầm, chết chìm trong vương cung.

Thương vương Tử Thụ vì được tướng quân Ác Lai phát hiện kịp thời, bảo toàn được một mạng, nhưng lại không thể tỉnh lại.

Theo chẩn đoán, Thương vương Tử Thụ đang tự hành hạ mình, nên không muốn tỉnh lại.

Cả triều thần tử đều bi thương lắc đầu, cảm khái Đại vương trọng tình trọng nghĩa.

Nhưng Đại vương không tỉnh, cũng không phải là chuyện.

Thế là, dưới sự đề nghị của tướng quân Ác Lai.

Cả triều thần tử bắt đầu hành động đánh thức Đại vương.

Tạt nước, đốt lửa!

Đấm, đá!

Đổ canh vàng, ném băng sơn...

Dày vò hơn một tháng, cũng không làm Đại vương tỉnh lại.

Hai ngày nữa là ngày tiếp kiến các chư hầu tiến cống, các thần tử cũng bắt đầu lo lắng.

Thế là, dưới sự đề nghị một lần nữa của tướng quân Ác Lai.

Các thần tử quyết định, thử dùng phương thức tra tấn, làm tổn thương cơ thể Đại vương, để cưỡng ép kích thích Đại vương tỉnh lại.

Đại vương thân thể cường tráng, dùng chút tra tấn, cũng không có gì.

Giờ Ngọ, các thần tử lột trần Đại vương đang hôn mê, trói vào cột linh hỏa.

Sau đó, lấy ra loại dược vật có dược tính mạnh nhất trong triều Đại Thương.

Nhân sâm tiên ngàn vạn năm.

Luyện thành nước, cưỡng ép đổ vào miệng Đại vương.

Rất nhanh, dược hiệu phát tác trong cơ thể Đại vương.

Mặt Đại vương đỏ bừng lên.

Đồng thời, vì Đại vương bị trói trên cột linh hỏa.

Càng làm tăng dược hiệu.

Thế là, dưới sự chứng kiến của các thần tử, sắc mặt Đại vương dần trở nên dữ tợn.

Các nữ thần tử xấu hổ quay đầu đi, các nam thần tử cũng xấu hổ cúi đầu.

Mà các thần tử đã già, vung tay, pháp lực ngưng thành một sợi dây, quấn vào dương căn của Đại vương họ.

"Ba tầng kích thích, nếu Đại vương vẫn không tỉnh, vậy thì thôi, ngày kia chúng ta sẽ tiếp kiến sứ thần của các chư hầu." Một lão thần nói, từ từ nắm chặt sợi dây trong tay, mặt mày hung dữ, hét lớn: "Dùng sức, kéo!" "Hây!" Lập tức, cánh tay của tất cả các lão già gân xanh nổi lên, dùng sức kéo mạnh.

"A!!" Khoảnh khắc tiếp theo, Đại vương của họ phát ra tiếng kêu đau đớn.

Sức mạnh cường đại lan ra, khiến họ bị phản phệ nôn ra máu, nhưng các lão thần không ai để ý, nằm trên đất, lộ ra nụ cười.

"Tốt quá rồi, Đại vương tỉnh lại!" "Đại vương trông có vẻ rất đau khổ, ngài ấy sẽ không trách chúng ta chứ?" "Chúng ta cũng là vì tốt cho Đại vương mới dùng hạ sách này, với sự anh minh thần võ của Đại vương, sao có thể trách tội chúng ta." "Nói không chừng với phong cách của Đại vương, còn sẽ ban thưởng cho chúng ta." "Nói có lý!"...

Một đám lão thần ngươi một lời ta một câu, giọng nói rõ ràng vô cùng.

Tâm trạng rất thoải mái.

Mà lúc này, vị Đại vương đang gầm lên như thú của họ, đã có ý định giết chết họ.

Mẹ nó, chẳng trách Trụ Vương lại chết thảm như vậy, có đám đồng đội heo này, không chết mới lạ.

Đế Tân trong lòng chửi bới, lúc mới xuyên không, sau khi dung hợp xong ký ức, hắn còn khá kích động.

Lại xuyên thành Đế Tân.

Hơn nữa bây giờ Phong Thần mới bắt đầu, tế bái Nữ Oa mới qua không lâu.

Đát Kỷ còn chưa đến, rất nhiều tình tiết còn chưa bắt đầu.

Chỉ có chút ngoài ý muốn là, Khương Hoàng hậu bị ám sát chết rồi.

Hai đứa con trai cũng mất tích không rõ.

Chắc là đã được Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử thu làm đệ tử.

Nhưng nguyên chủ lại không phải là hắn, không biết kịch bản, hai đứa con trai nhỏ như vậy, mất tích không rõ tung tích kết cục có thể tưởng tượng được.

Đế Tân thời kỳ này vẫn còn rất anh minh, tình cảm với vợ con cũng rất sâu đậm.

Vợ chết, con mất.

Bị đả kích, sau đó uống rượu quá chén, uống chết.

Mấu chốt là rượu uống là loại rượu tiên quý giá nhất trong bảo khố Đại Thương.

Lượng còn rất lớn, nguyên chủ chết, rượu tiên đổ ra.

Nhấn chìm cả vương cung.

Cung nữ các thứ đều chết hết.

Chính mình là lúc bị ngâm trong rượu thì xuyên không đến.

Lúc đó cơ thể mình suy yếu không chịu nổi, lại là vừa mới xuyên không, chỉ có ý thức, không thể động, mắt thấy sắp chết, Ác Lai xuất hiện cứu mình.

Chương 400

Nhưng tên ngốc Ác Lai này, cách cứu mình quá ư là bạo lực.

Cứ thế lôi chân mình chạy, cũng không quan tâm mình ở phía sau va va đập đập.

Vương cung là do vương triều Đại Thương dốc hết tâm tư chế tạo, cứng vô cùng.

Mình bị cứu ra, đầu cũng bị đập một vòng lớn.

Càng khiến hắn tuyệt vọng hơn là.

Hắn lại bị liệt!

Ngâm trong rượu tiên quá lâu, lại bị tên ngốc Ác Lai này lôi đi gây ra thương tổn lần hai.

Hắn bị liệt!

Miệng cũng không mở được kiểu vậy.

Chết tiệt!

Đế Tân tức điên.

Làm gì có xuyên việt giả nào xuyên không bị liệt!

Có cần phải vô lý như vậy không!

May mà trời không tuyệt đường người.

Hắn đã thức tỉnh hệ thống!

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc!

Hệ thống này... hợp khẩu vị hắn.

Nhận được một gói quà tân thủ.

Yêu tử của Cực Dương Ma Thần.

Chỉ cần dung hợp, hắn có thể hóa thân thành động cơ vĩnh cửu.

Phù hợp với tôn chỉ của hệ thống.

Nhưng dung hợp cần thời gian.

Vốn dĩ không có gì, cần thời gian thì cứ cần thôi.

Nhưng không ngờ, đám nghịch thần này, lại tưởng hắn bị bệnh, dùng một đống phương thuốc dân gian linh tinh để hành hạ hắn.

Đốt lửa, tạt nước còn chưa tính là gì.

Còn có mẹ nó đổ phân.

Mẹ nó, mình đang dung hợp yêu tử của Cực Dương Ma Thần, lại còn bị liệt.

Không thể động.

Cứ thế bị đám nghịch thần này hành hạ.

Hôm nay, còn quá đáng hơn.

Lại dám lột trần hắn... ... bị lột sạch rồi trói vào cột lửa.

Điều này khiến Đế Tân cảm thấy tuyệt vọng với đám đồng đội heo này.

Mẹ nó, thế này thì có khác gì pháo lạc đâu?

Mấy người rốt cuộc là cứu ta hay là mưu sát ta vậy!

Quá đáng hơn nữa là còn cho mình ăn nhân sâm có tuổi.

Dược lực đó mạnh đến mức cơ thể đang liệt của hắn cũng có phản ứng.

Lại còn bị lửa nướng, gia tăng dược lực.

Điều khiến hắn sụp đổ nhất là đám già không nên nết này lại còn

lấy dây thừng buộc vào tiểu đệ đệ của hắn.

Lại còn dùng sức giật nữa chứ.

Đây là muốn hắn đoạn tử tuyệt tôn sao?

Nghịch thần!

Ngay lập tức, cơn đau đã kích hoạt lại các cơ quan trong cơ thể hắn, khiến hắn đứng bật dậy.

Cái eo của Cực Dương Ma Thần vẫn chưa dung hợp xong.

Nhưng dược tính trong cơ thể khiến hắn dục hỏa khó nhịn, đau đớn không chịu nổi.

Hắn nhìn quanh, các nữ quan viên đã chuồn đi ngay từ đầu, chỉ còn lại một đám lão già.

Muốn kết thúc nỗi đau khổ, hắn phải giải phóng áp lực đang sôi sục trong cơ thể.

Trong cơn điên cuồng, Đế Tân chui vào trong cột linh hỏa để giải tỏa áp lực.

May mà tay nghề rèn luyện hơn chục năm ở kiếp trước vẫn còn tốt, nếu không thì thật sự đã bị dồn ép đến hộc máu mà chết.

Kết quả là đám lão già bên ngoài lại còn luôn miệng nói là vì tốt cho mình!

Rằng mình sẽ không trách tội bọn họ.

Đế Tân lúc này giận bốc hỏa, đầu sắp nổ tung.

Nhưng khí huyết sôi trào trong cơ thể khiến hắn không thể quản lý được chuyện khác.

Lúc này, hệ thống Đa Tử Đa Phúc trong cơ thể Đế Tân khẽ cựa mình.

Không đúng nhỉ, nó đã tính toán cả rồi, sau khi ký chủ xuyên không tỉnh lại là có thể tung hoành được rồi.

Sao vẫn còn liệt thế này!

Thân thể Luyện Hư Hợp Đạo này mà lại bị liệt.

Còn đám thần tử này nữa, cũng quá to gan rồi, dám hành hạ đại vương của họ như vậy.

Xem ký chủ bị hành hạ đến mức sắp khóc rồi kìa!

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cạn lời, vỗ vỗ cái eo trong tay.【Đinh, eo Cực Dương Ma Thần dung hợp hoàn tất.】 Ngay sau đó, dược lực trong cơ thể Đế Tân bị hấp thu sạch sẽ.

Đế Tân cũng dừng động tác, cảm nhận sức mạnh dồi dào và cường đại này, cùng với cơ thể dường như không bao giờ kiệt sức.

Đế Tân thở phào nhẹ nhõm.

"Cuối cùng cũng xong." Hắn lạnh lùng nhìn đám lão già đang quỳ bên ngoài cột lửa, mắng: "Một lũ nghịch thần, còn không mau đi lấy y phục cho trẫm." "Vâng vâng, đại vương!" Đám lão thần sợ hết hồn, xem ra đại vương thật sự nổi giận rồi.

Họ vội vàng đứng dậy chuẩn bị đi lấy y phục cho đại vương.

Lúc này, một bóng người đứng chắn trước mặt họ, mọi người nhìn kỹ, thì ra là tướng quân Ác Lai.

"Các vị, mọi người về trước đi, yêm sẽ mang y phục cho đại vương." Dĩ Ác Lai thân phận Đại Nghệ một tay cầm y phục, một tay gãi đầu cười ngô nghê nói.

Mọi người nhìn nhau, rồi chạy biến trong nháy mắt.

Xem ra đại vương vẫn còn đang tức giận, đám xương già của họ không chịu nổi hành hạ đâu.

Ác Lai tướng quân thật trượng nghĩa, sau này nhất định sẽ đến nhà thăm hỏi.

Bảo trọng!

Đại Nghệ lắc đầu, cầm y phục trong tay, đi về phía Đế Tân.

Hắn cười ngây ngô, đặt y phục bên cạnh cột lửa.

"Đại vương, cuối cùng ngài cũng tỉnh rồi, thuộc hạ lo lắng cho ngài suốt thời gian qua!" "....." Nhìn Ác Lai vui mừng và cười ngây ngô từ tận đáy lòng, Đế Tân trong cột lửa im lặng.

Những ngày qua hắn bị hành hạ, nguyên nhân chủ yếu chính là do tên Ác Lai này đưa ra ý kiến tào lao.

Nhưng hắn cũng là vì mình.

Hơn nữa, tên này chỉ là một gã to xác đầu óc đơn giản, cuối cùng cũng chiến đấu vì Đại Thương đến giây phút cuối cùng.

Mình cần gì phải chấp nhặt với hắn.

Đế Tân thở dài, dằn cơn tức giận trong lòng xuống, nói: "Ngươi quay người đi trước đi." "Ờ...

Vâng, đại vương!" Đại Nghệ ngốc nghếch gãi đầu, rồi vội vàng quay người đi.

Đế Tân từ từ bước ra khỏi cột lửa, dựa theo trí nhớ mặc y phục vào.

Lúc này hắn mới bắt đầu quan sát Ác Lai.

Cao hai mét mốt, bên hông treo một chiếc búa lớn.

Trông cực kỳ cường tráng, nếu bỏ qua khuôn mặt ngốc nghếch kia thì áp lực toát ra mười phần.

Hơn nữa theo trí nhớ, thực lực của tên này cực kỳ mạnh mẽ.

Trong lãnh thổ Đại Thương có ác yêu, đều to đến vạn mét, thực lực cường hãn.

Trong ký ức, nguyên chủ từng tận mắt thấy Ác Lai xé một con ác yêu vạn mét ra làm đôi.

Thực lực mạnh đến mức, dù nguyên chủ thiên phú dị bẩm cũng kém xa.

Sau một hồi hỏi thăm, nguyên chủ biết được Ác Lai chưa từng tu luyện mà đã có thực lực như vậy.

Lúc này mới nảy sinh lòng yêu tài, chiêu mộ hắn làm tướng quân, truyền thụ pháp tu luyện của vương triều, nhưng không hiểu vì sao.

Ác Lai không thể tu luyện, nguyên chủ lấy làm tiếc, bèn để Ác Lai đi theo bên cạnh mình hàng ngày.

Chương 401

‘Hệ thống, tại sao Ác Lai lại mạnh như vậy?’ Đế Tân hỏi.

Không tu luyện mà đã mạnh như vậy, mấu chốt là không thể tu luyện.

Phải biết pháp tu luyện của Đại Thương nhiều không đếm xuể.

Một cái cũng không hợp, chắc chắn có vấn đề. 【Ác Lai: (Huyết mạch Đại Vu) Huyết mạch tuy chưa kích hoạt, nhưng cũng có đặc trưng của Vu tộc, không có nguyên thần, chỉ có thể tu luyện luyện thể pháp.】 Thì ra là huyết mạch Vu tộc!

Đế Tân bừng tỉnh ngộ.

Vu tộc không tu nguyên thần, mà pháp tu luyện của nhân tộc cơ bản đều là tiên tu nguyên thần.

Ác Lai mà tu luyện được mới lạ.

Sau này có cơ hội, phải kích hoạt huyết mạch cho Ác Lai.

Vu tộc à!

Có vệ sĩ thế này, cảm giác an toàn tăng vọt.

Người ta Tào Tháo có Điển Vi bảo vệ là dám đi trộm người đẹp khắp nơi.

Hắn có Ác Lai còn hung mãnh hơn Điển Vi, không trộm một nàng Vương Mẫu thì đúng là có lỗi.

Đế Tân cười thầm, nghĩ đến hệ thống của mình.

Đa tử đa phúc.

Con cái càng nhiều mình càng mạnh.

Tiền đề là phải là con ruột.

Cái này không lo, cái eo của mình đã dung hợp với eo của Cực Dương Ma Thần.

Làm sao cũng không hư, muốn có con ruột, chẳng phải còn dễ hơn gieo giống sao.

Các phi tần của mình đều chết cả rồi.

Như vậy càng tốt, đều là người nguyên chủ đã động qua, hắn mà động vào thật sự sẽ thấy ghê ghê. 【Đinh, đối tượng giao hợp với ký chủ quá bình thường, như phàm nhân, phần thưởng không đáng kể!】 Hệ thống Đa Tử Đa Phúc nói.

"Ta cũng không định tìm phàm nhân." Đế Tân khinh thường lắc đầu, hắn đã xuyên không đến Hồng Hoang, tầm mắt đương nhiên phải mở rộng.

Phàm tục quá rác rưởi.

Người có thể sinh con cho hắn, ít nhất cũng phải cỡ Đát Kỷ.

Còn có Tam Tiêu, Vô Đương.

Ừm, còn phải có Hi Hòa, Vương Mẫu loại thục nữ này.

Nữ Oa, Hậu Thổ hai người này cũng không thể bỏ qua.

Đặc biệt là Hậu Thổ.

Hệ thống có xác suất khiến con sinh ra có tư chất cao hơn mẹ một bậc.

Hậu Thổ là Tổ Vu, để nàng sinh con, tư chất cao hơn một bậc, liệu có sinh ra một Bàn Cổ con không!

Đến lúc đó mình sẽ có một đứa con Bàn Cổ, ngầu biết bao!

Đế Tân lau nước miếng, cười hề hề ngây ngô.

Mà bên cạnh, Đại Nghệ lại lắc đầu cạn lời, xuyên việt giả bây giờ càng lúc càng không cẩn thận, ta ở ngay bên cạnh mà ngươi lại nghịch hệ thống.

Chẳng biết kiềm chế chút nào.

Ai!

Đại Nghệ thở dài, quay người dùng hai tay nắm lấy vai Đế Tân, điên cuồng lắc, ngây ngô hét lên: "Đại vương, đại vương, đại vương sao ngài lại có biểu cảm này, lại sắp chìm vào ký ức tưởng nhớ vương hậu rồi sao?" "Đại vương đừng lo, yêm biết cách cứu ngài, đánh ngài tỉnh là được." "Ngươi dám, khoan, đừng đừng đừng..." Bốp!

"A..." "Quả nhiên hữu dụng, đại vương ráng chịu, để yêm tát thêm mấy cái là ngài sẽ khỏe lại thôi." Đại Nghệ mừng rỡ, giơ cao bàn tay, tát về phía Đế Tân.

Đế Tân: .....

Thủ hạ trung thành là chuyện tốt, nhưng quá ngốc thì dễ chịu tội!

Bốp!

"A!" Bốp!

"A!" Bốp bốp bốp!

A a a a ~!

Bịch!

"Đại vương, ngài cuối cùng cũng tỉnh rồi!" Đại Nghệ đặt Đế Tân xuống đất, lộ ra vẻ mặt mau khen ta đi nhìn Đế Tân.

"Phương pháp của yêm quả nhiên hữu dụng, đại vương, ngài sao rồi?" "Ta cảm thấy..." Đế Tân ôm khuôn mặt sưng không thể sưng hơn, nhìn bộ dạng kiêu ngạo tự mãn của Ác Lai.

Cơn tức trong lòng bị nghẹn lại, không biết làm sao để giải tỏa.

Hắn cuối cùng cũng hiểu được ý nghĩa đỉnh cao của đồng đội heo.

Cả triều thần tử, đứa nào đứa nấy não heo.

Không có ngốc nhất, chỉ có ngốc hơn.

Không vong quốc mới lạ! .....

Đối mặt với Ác Lai trung thành nhưng đầu óc ngáo ngơ.

Đế Tân cũng không biết nói gì cho phải.

Chỉ có thể dặn dò, sau này cứ đi theo bên cạnh mình, đừng có dùng cái bộ não thông minh của ngươi nữa.

Ta bảo ngươi làm gì thì ngươi làm nấy, không bảo ngươi làm, dù ta có chết, ngươi cũng không được có động tác gì.

Đại Nghệ gãi đầu, cười ngây ngô mang theo vẻ mơ hồ gật đầu đồng ý.

Ngốc nghếch.

Đế Tân lắc đầu, dựa theo trí nhớ quay về vương cung.

Vương cung bị tiên tửu nhấn chìm.

Sau khi hắn được cứu, tiên tửu nhấn chìm vương cung đã được các thần tử đào một cái ao trong vương cung.

Trở thành một cái ao rượu tiên.

Đứng bên ao rượu tiên, Đế Tân vuốt cằm suy ngẫm.

"Mình cũng thật có tướng hôn quân a!" Tửu trì nhục lâm.

Ao rượu đã có.

Chỉ còn thiếu rừng thịt.

Đợi sau này cưới nhiều phi tần.

Tất cả đều trần như nhộng đi lại ở đây.

Đó chẳng phải là rừng thịt sao.

Không phải hắn muốn làm hôn quân, mà là hệ thống của hắn như vậy, hắn cũng không có cách nào.

Hắn là thanh niên tốt của thế kỷ hai mươi mốt, tuân thủ chế độ một vợ một chồng, nói về bình đẳng cho mọi người.

Nhưng... hắn làm vậy là vì sự trỗi dậy của nhân tộc mà hy sinh, hắn thật sự rất bất đắc dĩ!

Tin rằng những người hiểu lầm hắn, đợi đến khi nhân tộc trỗi dậy, không còn bị các vị thần coi như gia súc thu hoạch khí vận nữa, sẽ hiểu cho hắn.

Vì sự trỗi dậy của nhân tộc, mọi hy sinh đều đáng giá.

Đế Tân lau nước mắt, nhìn sang Ác Lai bên cạnh, hỏi: "Các chư hầu khi nào tiến cống?" "Đại vương, hình như là ngày mốt!" Đại Nghệ gãi đầu đáp.

"Có Dực Châu hầu Tô Hộ không?" "Yêm không biết!" Đại Nghệ lắc đầu, "Yêm không quan tâm có những ai đến." "....." Đế Tân tức đến bật cười, ngươi không biết mà còn nói to như vậy, làm như tự hào lắm.

Không được, bên cạnh không thể chỉ có vệ sĩ cái gì cũng không biết, còn phải có một quân sư cẩu đầu biết tình hình Đại Thương.

Phí Trọng, Vưu Hồn phải đề bạt lên mới được.

"Ngày mốt..." Đế Tân chìm vào suy tư, tuy Ác Lai không biết, nhưng ngày mốt, khả năng cao là Tô Đát Kỷ sẽ đến.

Còn là Tô Đát Kỷ bị cửu vĩ hồ đoạt xá.

Nói đi cũng phải nói lại, Tô Đát Kỷ nguyên bản cũng là một người

đáng thương, chẳng làm gì cả, bị cửu vĩ hồ đoạt xá, mang tiếng xấu ngàn năm.

Đáng tiếc, xuyên không muộn quá, nếu sớm hơn một chút, hắn còn có thể nghĩ cách cứu nàng.

Đế Tân thở dài, cảm thấy đồng cảm với Tô Đát Kỷ.

Nhưng nghĩ lại, lần này có mình ở đây, Đại Thương sẽ không vong quốc, không có hào quang vong quốc gia trì, Tô Đát Kỷ sau này cũng sẽ không có danh hiệu yêu nữ hại nước.

Hắn và Đát Kỷ chỉ sẽ trở thành tình yêu thần tiên được người đời ca tụng.

Tô Đát Kỷ, nàng cũng có thể yên nghỉ rồi.

Nghĩ vậy, tâm trạng Đế Tân lại trở lại bình thường.

Hắn dẫn theo Ác Lai, đi triệu tập thần tử họp.

Hắn nhớ trong các thần tử có Phí Trọng, Vưu Hồn hai người, chỉ là chức vị của họ bây giờ quá thấp, không được nguyên thân coi trọng.

Bây giờ đi đề bạt một phen, trở thành tâm phúc, quân sư cẩu đầu của mình.

Chương 402

Còn có tuyển thu cung nữ.

Vương cung bây giờ ngoài mình và Ác Lai.

Ngay cả một sinh vật biết cử động cũng không có.

Đều bị ngập chết cả rồi.

Phải tuyển thêm một lứa cung nữ trẻ đẹp.

Như vậy trông mới có sức sống.

Không lâu sau, Đế Tân trước mặt đông đảo thần tử, đã thăng Phí Trọng, Vưu Hồn làm tâm phúc.

Một đám thần tử trong lòng tuy không phục, nhưng nghĩ đến thủ đoạn hành hạ đại vương gần một tháng qua.

Bọn họ mang theo tâm trạng chột dạ cúi đầu, không phản đối hành động này của đại vương.

Sau đó, Đế Tân lại tuyên bố tuyển thu cung nữ, các loại điều kiện nói rõ ràng.

Tuổi tác, thực lực, nhan sắc, thân hình...

Cuối cùng, Đế Tân dẫn theo Đại Nghệ, huýt sáo đi khỏi, để lại đám người phiền não.

Tối hôm đó, Đại Nghệ tùy tiện ném một cục bùn, biến thành nghìn vị nữ tử theo yêu cầu của Đế Tân, phân tán ở cửa nhà các quan viên.

Ngày hôm sau, các quan viên vui vẻ đưa những nữ tử này vào cung.

Tuy không biết những nữ tử này từ đâu đến, nhưng với thực lực

này, dù có liều mạng cũng không làm tổn thương được đại vương của họ.

Ném vào làm cung nữ rất thích hợp.

Thấy một ngàn mỹ nữ mỗi người một vẻ, Đế Tân hưng phấn không thôi.

Một ngày trôi qua trong sự phục vụ của các mỹ nữ.

Đơn thuần là phục vụ, không có gì khác.

Lần đầu tiên rất quan trọng, có phần thưởng siêu cấp của hệ thống.

Ít nhất cũng phải dùng cho cửu vĩ hồ.

Đế Tân cố nén dục vọng thôi thúc, trong sự phục vụ của các mỹ nhân, từ từ thiếp đi. .....

Một cổng thành của Triều Ca, người qua kẻ lại, ra ra vào vào.

Xa xa, một nam tử cụt một tay, thân thể yếu ớt, mỗi bước đi đều lảo đảo, nhưng ánh mắt không che giấu được sự vui vẻ, hạnh phúc, khiêng kiệu, cố gắng đi về phía này.

Nam tử yếu ớt nói: "Đến thành Triều Ca rồi!" Giọng nói của hắn đã đánh thức mỹ nhân đang ngủ trên kiệu.

Lông mi mỹ nhân khẽ run, từ từ mở đôi mắt tuyệt mỹ.

Nhìn tòa thành khổng lồ trước mắt, nàng phiêu dật đứng dậy, từ trên kiệu bay xuống.

Đứng bên cạnh nam tử cụt tay.

Từng luồng hương thơm cơ thể bay vào mũi nam tử, nam tử say sưa.

Ngửi được hương thơm của nữ thần, chết cũng không hối tiếc!

Bịch!

Nam tử ngã xuống đất, hơi thở dần dần tan biến.

"Chán phèo!" Tô Đát Kỷ lắc đầu, mang theo ánh mắt tò mò nhìn về phía trước.

Hai ngày rưỡi qua.

Ban ngày khiêng kiệu cho nàng, buổi tối sẽ bị những người khác giết chết.

Hôm qua, sắp đến thành Triều Ca, thế là chơi một trò kích thích, người anh trai kia của nàng, cõng nàng đi một đoạn đường.

Buổi tối, một cuộc tàn sát quy mô lớn.

Sáng sớm tỉnh lại, chỉ còn lại một người sống sót.

Lại còn cụt tay.

Chỉ có thể nói, sức quyến rũ quá lớn.

Tô Đát Kỷ che miệng cười duyên.

Nhìn linh dược chất thành núi trong không gian hệ thống, thầm cảm khái, thảo nào Tô Hộ lão già kia lại dùng nàng để tiến cống.

Bảo vật cần để tiến cống quá lớn.

Dùng một mình nàng, đủ để dư ra một nửa tài nguyên.

Giao dịch này, sao có thể không hời.

Nhưng đáng tiếc là, lão già dám dùng nàng tiến cống.

Thì phải chịu cái giá phải trả.

Tô Đát Kỷ cười lạnh, bước đi duyên dáng, đi về phía cổng thành.

"Vị đại ca này, xin hỏi, vương cung đi đường nào ạ!" Giọng nói quyến rũ của Tô Đát Kỷ vang lên bên tai lính gác thành, lính gác quay

người, và ánh mắt của Tô Đát Kỷ chạm nhau.

Tức thì, lính gác ngẩn người tại chỗ.

Đẹp quá!

Đây là tiên nữ sao?

"Đại ca, tiểu nữ tử đến từ Dực Châu, muốn đến diện kiến Thương Vương, mong ngài dẫn đường." Bàn tay nhỏ nhắn trắng nõn của Tô Đát Kỷ đặt viên đá chứng minh thân phận vào tay lính gác, khi rút ngón tay về còn khẽ vuốt ve bàn tay to của lính gác.

Cuối cùng, Tô Đát Kỷ mang theo nụ cười tinh nghịch, nháy đôi mắt đầy mị sắc.

Tức thì, vị lính gác này chìm đắm trong nụ cười của tiên nữ.

Cũng không quản chức vụ của mình, tự mình dẫn đường cho tiên nữ đến vương cung.

Trên đường, những người đàn ông thậm chí cả động vật giống đực nhìn thấy Tô Đát Kỷ đều ngây ngốc đứng tại chỗ.

Phụ nữ cũng lần lượt mang theo ánh mắt yêu thích, cưng chiều.

Ha ha ha~!

Tô Đát Kỷ che miệng cười duyên, liếc mắt về một hướng, vẫy tay: "Chào mọi người!" Tức thì những người bị Tô Đát Kỷ liếc mắt chìm vào hạnh phúc chưa từng có trong đời.

Giọng nói của tiên nữ hay quá!

Mọi người chìm đắm trong giọng nói của tiên nữ.

Mà những người không được tiên nữ liếc mắt tới, tràn đầy sát khí nhìn những người này.

Đợi tiên nữ đi rồi.

Tức thì xông lên.

“Ngươi cũng xứng được tiên nữ chú ý, chết đi!” “Tiên nữ há là ngươi có thể mơ tưởng, chết!” Rất nhanh, mặt đất thành Triều Ca đã bị máu nhuộm đỏ.

Hôm nay thành Triều Ca đặc biệt ồn ào.

Nơi Tô Đát Kỷ đi qua, đợi nàng đi rồi, chính là một trận mưa máu gió tanh.

Những người từng gặp nàng đều gọi nàng là tiên nữ, những người chưa từng gặp nàng gọi nàng là tai họa.

Nhưng một khi chửi Tô Đát Kỷ.

Sẽ bị đội quân chó liếm của Tô Đát Kỷ vây đánh.

Khiến mặt đất thành Triều Ca thêm một vệt máu hồng.

Tiên nữ tại thế!

Yêu cơ họa quốc!

Hai loại danh xưng rất nhanh truyền đến tai Đế Tân đang hưởng thụ sự hầu hạ của cung nữ trong vương cung.

Đế Tân ngẩn người, đôi mắt rất nhanh lóe lên ánh sáng mãnh liệt.

“Không hổ là cửu vĩ hồ, trẫm đã không thể chờ đợi được nữa rồi!” .....

Ngày hôm sau, thành Triều Ca.

Dòng người chen chúc.

Mấy chục tỷ người vây quanh vương cung, phần lớn trong số họ là vì tiên nữ đã gặp hôm qua.

Một phần nhỏ là để xem tiên nữ có thể mê hoặc nhiều người như vậy đẹp đến mức nào.

Trong vương cung, Đế Tân bực bội vẫy tay, dặn dò Vưu Hồn, để những người tiến cống của các chư hầu trừ Tô Hộ ra, để lại cống phẩm rồi cút đi.

Một đám diễn viên quần chúng tên còn chưa từng nghe qua, hắn lười gặp đám rác rưởi này, đối thủ của hắn là tiên, là các thánh nhân.

Một đám rác rưởi, nếu không phục muốn tạo phản, cứ tùy tiện phản.

Vưu Hồn vừa được thăng chức, mắt lóe lên ánh vàng, vội vàng đi ra ngoài.

Đế Tân cười ha ha, có chút tật tham tài, nhưng không ảnh hưởng lớn, còn hơn đám thần tử không tham tài không nghe lời.

Đát Kỷ, mau đến đi.

Nhịn hai ngày rồi, cuối cùng cũng được khai mặn.

Đế Tân mong chờ mân mê bàn tay nhỏ bé của nàng. .....

Ngoài vương cung, mấy chục tỷ người ồn ào, chờ đợi sự xuất hiện của tiên nữ trong truyền thuyết.

Chương 403

Tô Đát Kỷ sau khi nhận được khẩu dụ của Đế Tân, vẫy vẫy tay với Vưu Hồn, ung dung đi về phía vương cung.

Chỉ còn lại Vưu Hồn hạnh phúc đến ngất đi ở phía sau.

Tô Đát Kỷ từ từ xuất hiện bên ngoài vương cung, tức thì thu hút sự chú ý của mọi người.

"Tiên nữ xuất hiện!" "Trời ơi, đẹp quá, muốn quá....." "Tiên nữ nhìn tôi kìa, tôi hạnh phúc quá!" "Tiên nữ cũng là ngươi có thể mơ tưởng, chết..." .....

Mấy chục tỷ người, chìm trong cảm xúc dâng trào chưa từng có.

Ai cũng bị sự xuất hiện của tiên nữ khuất phục, một số người đến chuẩn bị chửi nàng là yêu nghiệt hại nước, cũng lần lượt lớn tiếng gọi hai tiếng tiên nữ.

Những người được tiên nữ nhìn thấy, cảm giác hạnh phúc tăng vọt, sẽ dẫn đến sự ghen ghét, sát ý của những người khác.

Nhưng họ đời này không hối tiếc, trong tiếng hoan hô, sinh mệnh kết thúc tại đây.

Mỗi giờ mỗi khắc, đều có hàng ngàn vạn người chết.

Thương vong rất nhỏ, vì họ không thể thể hiện bộ mặt tàn nhẫn như vậy trước mặt tiên nữ.

Đợi tiên nữ đi rồi, mới là lúc thanh toán thực sự bắt đầu!

Ta còn chưa được tiên nữ nhìn, mà ngươi lại được ánh mắt tiên nữ chúc phúc.

Chắc chắn là đã giở trò với tiên nữ.

Đáng chết!

Cứ như vậy, Tô Đát Kỷ như đang đi catwalk.

Đoạn đường chỉ vài cây số, đi gần nửa canh giờ, trên đường, che miệng cười duyên, liếc mắt đưa tình.

Không ngừng tỏa ra vẻ quyến rũ mê người.

Cuối cùng, từ từ tiến vào vương cung.

Biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Tiếng ồn ào náo nhiệt đột ngột dừng lại, phần lớn mọi người dời tầm mắt lên những người đang chìm đắm trong ánh mắt của tiên nữ.

Sát ý tung hoành.

Rất nhanh, mặt đất ngoài vương cung cũng trở thành một mảng máu hồng.

Rắc!

Đại Nghệ một miếng ăn hết quả linh quả trong tay, hệ thống này thật sự vô vị, ít nhất cũng là một hệ thống cao cấp, lại đi trêu chọc một đám phàm nhân.

Thú vị thật thấp.

Chỉ không biết hệ thống Đa Tử Đa Phúc, đối đầu với nó sẽ ra sao?

Lau lau khóe miệng, Đại Nghệ quay về vương cung. .....

Đế Tân này thật sự háo sắc như lời đồn a!

Trong vương cung một người đàn ông cũng không có, toàn là nữ, mấu chốt là còn mặc đồ gần như chỉ còn ba mảnh.

Cuộc sống này, thật thoải mái?

Mắt Tô Đát Kỷ nhìn chằm chằm vào các cung nữ trong vương cung, vẻ tham lam không thể che giấu, nước miếng suýt nữa chảy ra.

Tuy gần đây cảm thấy làm phụ nữ, nhìn một đám đàn ông vì nàng tranh giành ghen tuông, đao kiếm tương hướng rất thoải mái, nhưng trong xương cốt nàng vẫn là đàn ông a.

Nếu không cũng sẽ không có lúc tự mình thưởng thức cơ thể của mình.

Bây giờ nhìn thấy cảnh đẹp này của vương cung, Tô Đát Kỷ chỉ cảm thấy máu mũi của mình sắp chảy ra.

Nơi này quả thực là thiên đường.

Đợi biến Trụ Vương thành chó liếm, nhất định phải chơi trò 'dán dán' với các tiểu tỷ tỷ ở đây.

Không, còn phải kéo Nữ Oa, Hậu Thổ qua đây, cùng nhau dán dán.

Tô Đát Kỷ liếc mắt đưa tình với mấy vị cung nữ, thè đầu lưỡi hồng phấn ra liếm một vòng quanh môi.

Tức thì mấy vị cung nữ này đều xấu hổ cúi đầu.

Ha ha~!

Tô Đát Kỷ dùng tay trắng vuốt qua khuôn mặt đỏ bừng của một cung nữ, môi hồng khẽ động: "Tiểu tỷ tỷ, đại vương ở đâu vậy~?" Cung nữ xấu hổ vùi đầu vào ngực, đưa tay chỉ về một hướng.

Tô Đát Kỷ phả hơi nóng vào tai nàng, nhẹ nhàng nói: "Cảm ơn nhé, ngươi thật đáng yêu!" Nói xong, Tô Đát Kỷ cười đi về phía Đế Tân. .....

"Đại vương, Tô Hộ lần này tiến cống chỉ có một nữ tử, đây là bất kính với đại vương, có cần diệt hắn không." Đại Nghệ ôm quyền nói, giọng ồm ồm.

"....." Đế Tân cạn lời, "Ngươi ra ngoài chỉ xem được cái này?" "Chứ sao nữa?" Đế Tân cạn lời vỗ trán, "Tô Hộ tiến cống một nữ tử,

vậy nữ tử này có gì đặc biệt, trông thế nào?" "Đặc biệt, không có gì đặc biệt." Đại Nghệ lẩm bẩm, "Thực lực cũng rất yếu, yêm một quyền chắc đấm chết được!" "Trời ạ!" Đế Tân thật sự phục, không biết nói gì cho phải, tên này đúng là một tên ngốc không gần nữ sắc, mình đúng là ngu, bảo Ác Lai ra ngoài xem Đát Kỷ có đẹp không, nghĩ cái quái gì vậy.

Đế Tân thầm mắng, tiếp tục nói: "Không cần diệt Dực Châu làm gì, tuy Tô Hộ chỉ tiến cống một nữ tử, nhưng trong mắt trẫm, nữ tử này, hơn cả tất cả các chư hầu khác cộng lại!" "Yêm không hiểu." Đại Nghệ cười ngây ngô đáp.

"Cũng không định để ngươi hiểu!" Đế Tân vẫy tay, để tên thủ hạ ngốc này lui xuống, "Cảnh tiếp theo không thích hợp để xem, ngươi về phòng ta chuẩn bị cho ngươi đi!" "Ồ~" Đại Nghệ gật đầu, ngơ ngác quay về căn phòng nhỏ tối tăm Đế Tân chuẩn bị cho mình, lấy ra một bình tủy ngọc Ma Thần bắt đầu xem kịch.

Bên này, Đế Tân dựa vào vương vị, bên cạnh hai cung nữ, một người đút nho, một người đút rượu ngon.

Đế Tân ăn uống, chờ Tô Đát Kỷ đến.

Lúc này, một trận hương thơm thoảng qua, Đế Tân ngẩn người, chìm vào say đắm, vẫy tay, hai cung nữ dừng lại đứng sang một bên.

Đế Tân ngồi thẳng người nhìn về phía trước, một bóng hình mờ ảo đang từ từ đi về phía này.

Giữa cử chỉ của bóng hình, toát lên vẻ quyến rũ.

Nhưng lại như một đóa hoa thuần khiết, không nhuốm bụi trần.

Vừa câu dẫn tâm hồn người khác, muốn chiếm làm của riêng, lại không nỡ phá hủy sự thuần khiết này, chỉ muốn dùng hết mọi thứ để che chở.

Đế Tân kinh ngạc.

Đây chính là yêu nữ hại nước lưu danh ngàn đời sao!?

Thế gian lại có tuyệt sắc như vậy!

Nữ Oa nương nương!

Cảm ơn đã gửi cho ta mỹ nhân như vậy.

Sau này, ta nhất định sẽ dành cho người một vị trí chính phi.

Đế Tân tùy ý lau sạch khóe miệng, vội vàng đứng dậy khỏi vương vị.

Lúc này, Tô Đát Kỷ cũng đã đi đến trước mặt Đế Tân, nhìn bộ dạng ngây ngốc của Đế Tân, Tô Đát Kỷ đắc ý vô cùng.

Liếc mắt đưa tình còn chưa dùng, đã mê hoặc tên này thành ra thế này, sức quyến rũ của nàng thật lớn.

Tô Đát Kỷ hơi cúi người, mang theo giọng điệu câu dẫn lại quyến rũ, liếc mắt: "Thần nữ Tô Đát Kỷ, bái kiến đại vương!" Đế Tân không thể kìm nén được trái tim kích động nữa, tham lam dang rộng hai tay, trực tiếp lao tới như hổ, "Mỹ nhân, ta đến đây!" "A~!" Tô Đát Kỷ tức thì kinh hoảng thất thố, nhưng sức mạnh của nàng làm sao bì được với sức mạnh của Đế Tân.

Phịch!

Ngay lập tức bị Đế Tân đè ngã, cùng nhau rơi vào ao rượu.

Càng bị Đế Tân ôm hôn loạn xạ.

Đệt đệt đệt!

Tô Đát Kỷ trong lòng không ngừng chửi bới, mẹ nó Đế Tân là quỷ đói trong đám háo sắc sao?

Vội vàng thế à!

Còn nữa, hệ thống, ngươi không phải nói chỉ cần bị hắn liếc mắt đưa tình là sẽ thành chó liếm sao?

Mẹ nó đây là chó liếm à, đây là một con sói đói! 【Ta đã nói là dưới tiên, Đế Tân này có nhân hoàng khí vận bảo hộ, làm sao có thể dễ dàng thành chó liếm như vậy!】 'Vậy ngươi mau nghĩ cách đi, lão tử không muốn bị thông đâu!' Tô Đát Kỷ vừa phải chiều theo động tác của Đế Tân để kéo dài thời gian, vừa không ngừng thúc giục hệ thống. 【Có búp bê thế thân, ký chủ vào phòng nghỉ của hệ thống nghỉ ngơi là được.】 Hệ thống Mị Hoặc nói.

Mau, dùng cho ta!

Tô Đát Kỷ vội vàng thúc giục, ngay sau đó, xung quanh Tô Đát Kỷ tỏa ra sương mù màu hồng.

Hệ thống Mị Hoặc nhanh chóng thu nguyên thần của ký chủ vào không gian, cười khẩy.

Còn không muốn, bây giờ đã có thể chịu được bị gặm rồi, qua hai lần nữa ta xem ngươi có 'thơm thật' không.

Cùng lúc đó, Đế Tân cũng nhìn thấy sương mù màu hồng, nhưng hắn không để ý, hắn biết người dưới thân này là cửu vĩ hồ.

Có chút pháp thuật nhỏ cũng không có gì lạ, việc cấp bách bây giờ, vẫn là gieo giống quan trọng nhất.

Đế Tân tiếp tục ra sức làm việc.

Mà hệ thống Đa Tử Đa Phúc, sau khi nhìn thấy sương mù màu hồng này, thì ngây người.

Không phải chứ!

Thế này mà cũng gặp được đồng nghiệp hệ thống cao cấp!

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cạn lời, nó phục rồi, lại gặp đồng

nghiệp. .....

Nhìn Tô Đát Kỷ đang bị ký chủ làm loạn, hệ thống Đa Tử Đa Phúc mấy lần do dự, cuối cùng vẫn không giở trò gì.

Chỉ để ký chủ gieo một hạt giống bình thường.

Làm xong những việc này, Đa Tử Đa Phúc suy nghĩ về hệ thống cao cấp trước mắt, cấp bậc cũng dễ dàng kiểm tra được.

Cao cấp trung kỳ.

Đánh thì chắc chắn thắng được, dù sao mình chỉ còn một bước nữa là thành cao cấp đỉnh phong.

Chương 404

Nhưng có thật sự phải làm nó không?

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc tự hỏi.

Nó cũng coi như là một hệ thống lão làng.

Trải qua rất nhiều, nhưng chưa từng thấy thời đại hệ thống như thế này.

Hệ thống đi đầy đường, trung cấp nhiều như chó.

Hệ thống cao cấp tuy vẫn là đỉnh chuỗi thức ăn, nhưng sức uy hiếp đã giảm nghiêm trọng.

Vô tận chư thiên, vô số thế giới cường đại, đường đường là hệ thống cao cấp, lại luân lạc đến mức phải tranh giành thức ăn với các hệ thống khác.

Nhưng không tranh, mình rút lui, tìm thế giới khác, rồi lại tìm thế giới khác, đối đầu với các hệ thống khác, đó là chuyện sớm muộn.

Một mực nhượng bộ, chỉ khiến mình trở nên yếu đuối hơn.

Phải dùng thủ đoạn sấm sét, trấn áp thậm chí giết chết nó.

Khắc ghi điều này vào sức mạnh của mình.

Để các hệ thống cảm ứng được sức mạnh của nó nhìn thấy.

Mới có thể khôi phục lại uy nghiêm của hệ thống Đa Tử Đa Phúc.

Càng nghĩ, ý niệm của hệ thống Đa Tử Đa Phúc càng thêm kiên định.

Nhìn Tô Đát Kỷ đang bị tấn công bên ngoài.

Bắt đầu suy nghĩ làm sao để trấn áp!

Sức bộc phát của nó không mạnh, muốn diệt tên này, còn cần kế hoạch lâu dài!

Nghĩ đi nghĩ lại, hệ thống Đa Tử Đa Phúc lặng lẽ rút hết vòng sáng sức mạnh gia trì trên người ký chủ.

Thoáng một cái, hai ngày rưỡi đã trôi qua.

Đế Tân một mặt sảng khoái dựa vào vương vị, dư vị vô cùng, 'Hệ thống, cho điếu thuốc!' 【Đinh, không cung cấp dịch vụ này.】 Đế Tân sửng sốt, rồi bĩu môi.

Hệ thống rác rưởi!

Lập tức lại hỏi, 'Hệ thống, gieo giống thế nào rồi?' 【Đinh, chúc mừng ký chủ gieo giống thành công, Tô Đát Kỷ đã mang thai đứa trẻ có tư chất sánh ngang Bàn Cổ.

Thưởng cho ký chủ một lá Hồng Mông Già Thiên Phù, một giọt tinh huyết Bàn Cổ.】 Hệ thống Đa Tử Đa Phúc nói bừa, thuận tiện treo lá bùa đã chế tạo trong hai ngày này lên người ký chủ, rồi dặn dò: 【Đinh, phát hiện Tô Đát Kỷ mang thai, xin ký chủ có chút lương tri, trong vòng một năm tới, đừng có manh động.】 'Hệ thống ngươi nói vậy là có ý gì, nói ta như tra nam vậy!' 'Ta nói cho ngươi biết, ta tuy đa tình, nhưng ta đối với mỗi người phụ nữ của ta đều là thật lòng.' Đế Tân bất mãn lẩm bẩm, đồng thời trang bị lá Hồng Mông Già Thiên Phù mà hệ thống thưởng.

Hồng Mông Già Thiên Phù: Sau khi đeo, ký chủ tự mang ảo cảnh, bất kỳ dị tượng nào cũng sẽ biến thành bình thường, là thần khí cần có để giả heo ăn thịt hổ, trang bức vả mặt.

Càng có thể gia trì phòng ngự cho ký chủ, có thể chống lại công kích của cường giả Đại Đạo Cảnh.

Món này bá đạo!

Nhìn giới thiệu của hệ thống, Đế Tân lập tức kích động.

Có thể chống lại Đại Đạo Cảnh, vô địch rồi nha!

Còn có trang bức vả mặt, thật sự nói đúng tâm can của mình.

Sau này đám thánh nhân kia xem thường mình là một phàm nhân, trào phúng mình, mình bật lại.

Rồi lúc đánh, công kích của họ ngay cả một sợi lông của mình cũng không làm gì được.

Không chấn kinh chết họ mới lạ!

Vừa nghĩ đến cảnh đó, Đế Tân lại cười hề hề ngây ngô.

Tiếp đó, Đế Tân nhìn sang phần thưởng thứ hai, tinh huyết Bàn Cổ.

Hơi lắc đầu, hắn có eo của Cực Dương Ma Thần, tinh huyết Bàn Cổ này dùng cũng không có tác dụng gì lớn.

Vừa hay, cho Ác Lai.

Hắn mạnh lên.

Mình làm Lão Vương nhà bên cũng dễ dàng hơn.

Đế Tân đứng dậy, đi đến chỗ ở của Ác Lai.

Đại Nghệ đang vắt chân chéo ngủ, cảm ứng được Đế Tân đến, mắt mở ra, lộ ra nụ cười.

Không lâu sau, trong tay Đại Nghệ cầm một bình thủy tinh màu đỏ, cười ngây ngô vẫy tay: "Đại vương đi thong thả, yêm qua mấy ngày nữa sẽ đến gặp ngài!" "Ác Lai, trẫm chờ!" Đế Tân ha ha cười lớn, tiếp tục quay về tìm tiểu tâm can của mình chơi.

Để lại Đại Nghệ một mình nghịch bình thủy tinh màu đỏ trong tay: "Tinh huyết Bàn Cổ." Đại Nghệ lẩm bẩm, đóng cửa phòng, bắt đầu

đào hố.

Thoải mái nằm trong ao máu, Đại Nghệ nhắm mắt hấp thu năng lượng bên trong: "Tinh huyết Bàn Cổ gần đây có nhiều loại thật!" ..... 【Ký chủ, Tô Đát Kỷ đã mang thai, xin đừng manh động!】 "Ờ..." Đế Tân đang chuẩn bị đi tìm tiểu tâm can ôn tồn thì sững người, có chút bực mình vì sự cường đại của mình.

Một phát trúng ngay.

Thế là xong, mỹ nhân ở đó chỉ có thể đứng nhìn.

Ai!

Đế Tân lắc đầu thở dài, ôm hai cung nữ, nhảy vào ao rượu chơi đùa.

Một bên khác, Tô Đát Kỷ từ không gian nghỉ ngơi trở về, không hề cảm thấy bất kỳ sự khó chịu nào trong cơ thể.

Lúc này mới thả lỏng.

Xem ra hệ thống không lừa nàng, Đế Tân kia chơi chỉ là một con rối.

Nhưng Đế Tân này thật là một con trâu a!

Một lần hành hạ hai ngày rưỡi.

Thể lực này, thật đáng ghen tị.

Nhưng Đế Tân này dù sao cũng được khí vận nhân tộc bảo hộ, mị hoặc lên khá khó.

Đến bây giờ nhiệm vụ của hệ thống vẫn chưa hoàn thành.

Tô Đát Kỷ thở dài, có chút chán nản.

Hai tháng nay, không có một nam tính thậm chí là giống đực nào có thể chịu được một sức quyến rũ của nàng.

Tùy tiện liếc mắt một cái, sẽ trở thành con chó liếm trung thành nhất của nàng.

Bây giờ đối với Trụ Vương lại không có tác dụng.

Thật là mất hứng.

Cũng phải, đây đều là nhiệm vụ hệ thống giao, làm sao có thể đơn giản như vậy.

Xem ra mị hoặc Trụ Vương là một việc lâu dài, thôi vậy, sau này mỗi ngày liếc mắt với hắn một cái, sớm muộn gì cũng chinh phục được.

Bây giờ vẫn là nghĩ xem nên chơi thế nào đã.

Tô Đát Kỷ nhìn quanh, nước miếng chảy ra từ khóe miệng, duỗi người duyên dáng, chân trần bước ra khỏi ao rượu, mắt sáng rực nhìn các cung nữ xung quanh.

"Các tiểu tỷ tỷ, cùng nhau tắm đi!" Tô Đát Kỷ lau nước miếng, dẫn hai cung nữ nhảy vào ao rượu.

Cùng nhau nô đùa.

Đồng thời, hệ thống Mị Hoặc khó hiểu phá bỏ sinh mệnh trong cơ thể ký chủ, có chút cảm khái.

Chơi nhiều thế giới như vậy, vẫn là lần đầu tiên thấy một lần là tạo ra sinh mệnh.

Đế Tân này cũng có hai tay nghề. .....

Một bên khác, Đế Tân từ trên người hai cung nữ trần như nhộng đứng dậy, hệ thống vang lên phần thưởng gieo giống thành công.

Một cảm giác thành tựu dâng lên.

Mình tùy tiện một phát là có thể truyền lại huyết mạch, tỷ lệ chính

xác cao đến trăm phần trăm.

Cố gắng một chút, biến chín phần chín sinh linh Hồng Hoang thành hậu đại của mình, thế chẳng phải mình vô địch rồi sao! 【Nghĩ cái gì thế, thực lực vi tôn, thánh nhân một chưởng xuống, sinh linh dù có bao nhiêu cũng phải chết!】 Hệ thống Đa Tử Đa Phúc đả kích.

"Ta chỉ nghĩ bừa thôi!" Đế Tân cười gượng, quên mất, đây là Hồng Hoang.

Muốn vô địch, tốt nhất vẫn là tìm những nữ thần kia.

Phì!

Nghĩ cái gì thế, bây giờ chưa phải lúc.

Bây giờ vẫn là bắt đầu từ những người yếu trước.

Đát Kỷ đã mang thai, không thể làm nữa.

Trong Phong Thần còn có mỹ nữ nào không?

Đế Tân chìm vào suy tư.

Đặng Thiền Ngọc, Tỳ Bà Tinh..... những người này có thể xử lý trước.

Đặng Thiền Ngọc dễ nói, tùy tiện tìm một lý do điều nàng đến là được.

Tỳ Bà Tinh và Hồ Hỷ Mị, chắc không lâu nữa sẽ bị Đát Kỷ gọi đến.

Nói chung, những mỹ nữ này căn bản không cần dùng thủ đoạn phiền phức gì, chờ một chút là tự động đến.

Nếu đã tự đến, hắn cũng không cần phiền phức làm gì.

Bây giờ, chơi thôi...

Đế Tân cười hắc hắc, ôm bình rượu tiếp tục đi tìm cung nữ chơi.

Chương 405

.....

Thoáng một cái, nửa tháng đã trôi qua, Đế Tân mỗi ngày đều chìm đắm trong sự nghiệp gieo giống.

Không hề đến gặp Tô Đát Kỷ một lần.

Mà Tô Đát Kỷ, đã có chút chán ghét.

Mấy ngày trước còn có thể chơi đùa với các tiểu tỷ tỷ cung nữ.

Nhưng càng chơi lửa trong lòng càng vượng.

Mấu chốt là không có cách nào giải tỏa.

Muốn thay đổi, phải hoàn thành nhiệm vụ mị hoặc Đế Tân.

Như vậy, mình mới có thể biến lại thành đàn ông một thời gian.

Nhưng không ngờ là, Đế Tân lần trước làm búp bê thế thân của nàng, tự cho là đã có được mình.

Thì không thèm đến gặp mình một lần nào, hỏi thăm tình hình.

Chỉ là hắn mỗi ngày đều đổi cung nữ.

Không sai, một ngày đổi mấy người.

Mấu chốt là chỉ cần bị hắn chơi qua, hắn sẽ không bao giờ nhìn lại lần thứ hai.

Ngày hôm sau đổi người mới.

Cho nên, nàng cũng bị đối xử như vậy?

Vừa nghĩ đến tình huống này, Tô Đát Kỷ cả người đều không ổn.

Mẹ kiếp!

Quả nhiên đàn ông đều là đồ móng heo, rút ku vô tình, máu lạnh tàn khốc.

Có được rồi là chán!

Nhưng bây giờ nhiệm vụ hệ thống đặt ở đó.

Muốn hoàn thành, thì phải gặp được Đế Tân.

Nhưng thân phận hiện tại của mình, chỉ là một nô lệ tiến cống.

Không thể chủ động đi gặp Đế Tân.

Trong cung toàn là nữ, kỹ năng liếc mắt đưa tình này căn bản vô dụng, chỉ có thể chờ Đế Tân nhớ đến mình, triệu kiến mình.

Trong chốc lát, Tô Đát Kỷ dường như cảm nhận được cảm giác của oán phụ thâm cung. .....

Thời gian từng ngày trôi qua, Đế Tân vẫn không đến gặp Tô Đát Kỷ, chỉ tuyển thêm một lứa cung nữ mới.

Tiếp tục cả ngày hoàn thành đại nghiệp gieo giống.

Mà Tô Đát Kỷ, đã không thể chịu đựng được nữa.

Đường đường là xuyên việt giả bị phớt lờ, đây quả thực là một sự sỉ nhục lớn.

Phải hành động thôi.

Để Đế Tân thấy được phong thái của nàng.

Thèm chết hắn đi.

Để hắn thành chó liếm, hừ!

Mang theo oán niệm, Tô Đát Kỷ bắt đầu hành động.

Hành động cũng rất đơn giản, chỉ cần gặp được Đế Tân, liếc mắt quyến rũ với hắn là được.

Nhưng nói thì đơn giản, nhưng trong vương cung này, thực lực của nàng lại là tầng thấp nhất.

Tùy tiện một cung nữ cũng có thể xử lý nàng.

Nàng có thể dán dán với cung nữ, nhưng một khi đề cập đến việc muốn gặp đại vương, sẽ bị ngăn cản nghiêm ngặt.

Điều này khiến Tô Đát Kỷ có chút nản lòng.

Nhưng vô tình, nàng biết được trong vương cung ngoài Đế Tân, còn có đàn ông.

Tướng quân bảo vệ an toàn cho Đế Tân hàng ngày, Ác Lai!

Mỗi ngày đều sẽ tuần tra vương cung một lần, đảm bảo an toàn cho Đế Tân.

Bởi vì Ác Lai tướng quân không gần nữ sắc, nên đại vương mới tin tưởng hắn như vậy.

Thông tin này khiến Tô Đát Kỷ hưng phấn lên.

Còn có đàn ông!

Mỗi ngày đều sẽ tuần tra vương cung một vòng!

Đây chẳng phải là cơ hội sao!

Đế Tân có khí vận nhân tộc bảo hộ, nàng không có cách nào mị hoặc, nàng không tin, Ác Lai này còn không mị hoặc được!

Đàn ông, đều là động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới, làm sao có thể không gần nữ sắc!

Ác Lai này nhiều lắm là mắt nhìn cao một chút.

Chỉ cần gặp mặt, nàng sẽ cho Ác Lai này biết, thế nào là tuyệt sắc thế gian!

Tô Đát Kỷ sau khi hỏi thăm cung nữ về địa điểm tuần tra hàng

ngày của Ác Lai, ngày hôm sau đã dậy từ rất sớm chờ đợi. .....

"Tướng quân khoan đã!" "Ngươi là ai, gọi yêm làm gì?" "Tiểu nữ tử Tô Đát Kỷ, ra mắt Lai tướng quân." Thân hình nhỏ nhắn của Tô Đát Kỷ hơi cúi xuống, sau khi hành lễ xong, nũng nịu liếc mắt đưa tình với Đại Nghệ.

Sau đó chờ đợi chó liếm hình thành!

Tuy nhiên... nửa ngày trôi qua, gã to xác Ác Lai đối diện, không có bất kỳ phản ứng nào.

Tô Đát Kỷ sửng sốt, vô dụng?

Không thể nào!

Ta liếc lại!

Lại là một cái liếc mắt đưa tình.

Đại Nghệ nhíu mày, kỹ năng mị hoặc của xuyên việt giả này là mắt à?

Mị hoặc mình muốn làm gì?

Mà lúc này, Tô Đát Kỷ đã hoảng rồi, liếc mắt đưa tình đã thất bại hai lần.

Làm sao vậy!

Lại lần nữa!

Tô Đát Kỷ tiếp tục liếc mắt quyến rũ, thấy vẫn không có tác dụng, Tô Đát Kỷ tức giận.

Chẳng lẽ là do chiều cao?

Ác Lai này cao hơn hai mét, không có nhìn thẳng vào mắt nàng?

Mang theo nghi hoặc, Tô Đát Kỷ nhảy lên nhìn thẳng vào mắt Đại Nghệ, phát động liếc mắt đưa tình.

Tuy nhiên, Ác Lai đối diện không hề động đậy, cứ thế lặng lẽ nhìn Tô Đát Kỷ biểu diễn.

Tiếp theo, Tô Đát Kỷ không ngừng liếc mắt quyến rũ, liếc đến mức mắt co giật, cũng không thấy đối diện có phản ứng gì.

Lúc này, Đại Nghệ vỗ đầu một cái, đưa ngón tay chỉ vào Tô Đát Kỷ, vẻ mặt kích động.

Tô Đát Kỷ thấy vậy cũng kích động lên, cuối cùng cũng có phản ứng rồi!

Không dễ dàng gì!

Nhưng tiếp theo, lời nói của gã ngốc to xác này, khiến mặt nàng xanh lè.

"Yêm biết, ngươi đang câu dẫn yêm!" Đại Nghệ ngây ngô hét lên, rồi mặt nổi giận, một chưởng tát qua.

Bốp!

Mặt đất bị đánh ra một cái hố sâu vài mét, Tô Đát Kỷ trong tư thế đầu cắm xuống dưới, choáng váng giãy giụa.

"Ngươi là nô lệ của đại vương, không nghĩ đến việc hầu hạ đại vương cho tốt, lại toàn nghĩ những chuyện vớ vẩn này, yêm khinh bỉ ngươi!" "Thật hạ tiện!" Đại Nghệ khinh bỉ nói xong, bước dài rời đi.

Mà Tô Đát Kỷ, lúng túng đầu cắm trong đất, không muốn gặp ai.

Lửa giận trong lòng không ngừng bùng lên: 'Hệ thống, tại sao liếc mắt đưa tình không dùng được, Ác Lai này rốt cuộc là sao?' 【Phát hiện trong cơ thể Ác Lai có huyết mạch Vu tộc, tuy chưa kích hoạt, nhưng cũng có thể miễn dịch kỹ năng của ký chủ.】 'Đệt đệt đệt, kỹ năng này cũng quá, tùy tiện xuất hiện một nhân vật cũng không thể mị hoặc, thế này thì ta mị hoặc thánh nhân kiểu gì!' 【.....Phát hiện ký

chủ gặp khó khăn, khởi động hỗ trợ vô điều kiện nâng cấp kỹ năng cho ký chủ một lần.】【Đinh, liếc mắt đưa tình đã nâng cấp thành Mị Ma Chi Mâu!

Dưới Đại La Kim Tiên, bị ký chủ nhìn thấy, đều sẽ bị cưỡng chế phát triển thành chó liếm.】"Rất tốt!" Tô Đát Kỷ nghiến răng nghiến lợi nói, "Ác Lai, ngày mai, ta sẽ cho ngươi làm con chó liếm hạ tiện nhất của ta.

Chỉ xứng quỳ trên đất liếm ngón chân cho ta!" Một bên khác, Đại Nghệ đi gặp Đế Tân vừa xong việc, kể lại chuyện Tô Đát Kỷ câu dẫn mình.

Đế Tân nghe xong, sắc mặt lạnh đi, không phải nhắm vào thủ hạ trung thành này của mình, mà là nhắm vào Tô Đát Kỷ.

Đã trở thành nữ nhân của hắn, hắn cũng đã cho nữ nhân này đủ sự tôn trọng, kết quả cuối cùng, lại còn nghĩ đến việc câu dẫn người khác.

Hồ ly tinh quả nhiên là hồ ly tinh!

Thật sự nghĩ rằng mang thai con của mình là có thể phóng túng như vậy.

Hừ!

Câu dẫn Ác Lai!

Chương 406

Ác Lai sau khi dung hợp tinh huyết Bàn Cổ, bây giờ đã là cường giả Chuẩn Thánh.

Thực lực mạnh đến mức, ngoài thánh nhân, dù là Khổng Tuyên đến!

Cũng phải ăn đòn!

Ngươi một con cửu vĩ hồ nhỏ bé, có tư cách sao?

Đế Tân cười lạnh, hắn cũng biết mục đích cửu vĩ hồ câu dẫn Ác Lai.

Dù sao nhiệm vụ của con hồ ly này là phá hoại khí vận Đại Thương.

Mấy ngày nay mình không để ý đến nàng, khiến nàng sốt ruột rồi.

Cho nên mới muốn tìm cơ hội từ Ác Lai để gặp lại hắn.

Lại đội cho mình một cái mũ xanh, để mình xử tử Ác Lai.

Hừ!

Ngươi muốn gặp ta, ta đếch thèm gặp ngươi!

Đế Tân hừ lạnh, Tô Đát Kỷ phản bội mình, tuy không thành công, nhưng cũng bị ghê tởm.

Đợi con hồ ly lẳng lơ này khi nào mang hai người chị em của nó đến chuộc tội, mình mới tha thứ cho nó.

Nghĩ đi nghĩ lại, Đế Tân vẫy tay để Ác Lai lui xuống, mình thì ôm hai cung nữ hoàn toàn mới, tiếp tục chơi đùa.

Bùn đất tùy tiện nặn ra có vui đến thế không?

Đại Nghệ cạn lời lui xuống.

Ngày hôm sau, Tô Đát Kỷ tự tin đứng trên con đường mà Đại Nghệ mỗi ngày tuần tra phải đi qua chờ đợi.

Tuy nhiên Đại Nghệ sớm đã đoán được, cũng đã chuẩn bị phương thức đối phó, hôm nay nghỉ ngơi, ngày mai bế quan.

Ngày kia ngủ.

Hắn không tuần tra nữa, dù sao cũng chỉ là đi cho có lệ, hiện tại còn có cả đống len cừu chờ mình vặt, đi lãng phí thời gian tuần tra làm gì.

Đại Nghệ cười hắc hắc, tình hình tất cả người bùn hắn nặn trong vương cung hắn đều biết rõ.

Một phần người bùn trong cơ thể có lượng lớn năng lượng, còn có công pháp đang vận chuyển này, cũng như, được cấu tạo bằng thể chất đặc thù.

Đại Nghệ xoa xoa tay, bắt đầu động thủ, ghi lại quá trình bồi dưỡng thể chất đặc thù và công pháp. .....

Tô Đát Kỷ chờ uổng một ngày.

Ngày thứ hai, ngày thứ ba... liên tiếp một tháng, Tô Đát Kỷ đều không chờ được Ác Lai xuất hiện.

Đi hỏi thăm, mới biết tin Ác Lai tướng quân đã bế quan từ một tháng trước.

Tô Đát Kỷ tức điên lên!

Hóa ra mình chờ công cốc!

Nhưng cũng không thể từ bỏ, vì không biết lúc nào Ác Lai sẽ xuất quan.

Cứ như vậy, Tô Đát Kỷ cả ngày chờ Ác Lai, mà Đại Nghệ đóng vai Ác Lai, cả ngày không phải vặt lông cừu, thì là gọi điện thoại từ xa với Đa Bảo.

Đế Tân cũng mỗi ngày nỗ lực hoàn thành đại nghiệp gieo giống, việc quản lý Đại Thương, toàn quyền giao cho hai thủ hạ mình đề bạt.

Phí Trọng, Vưu Hồn!

Ngày đêm không lên triều, Phí Trọng, Vưu Hồn kinh nghiệm không nhiều, sau khi xử lý mấy lần chính vụ, đã gặp phải việc quan viên cấp dưới tặng quà.

Mấy lần khiêm nhường, cuối cùng bất đắc dĩ nhận lấy.

Giúp người làm việc.

Nếm được ngon ngọt, hai người nhận quà cũng ngày càng thường xuyên.

Chức vị quan viên Đại Thương, cũng bị tùy ý sắp xếp.

May mà quan viên Đại Thương vẫn là thực lực vi tôn, làm quan gì, phải có thực lực nhất định, không có thực lực có năng lực không thể phục chúng.

Cho nên các quan viên tặng quà cũng đều là làm những chức quan không quan trọng này, vận hành của Đại Thương cũng không có vấn đề gì.

Mà danh tiếng của Thương Vương Đế Tân, đã từ từ xấu đi. .....

Trước tiên, là hàng chục tỷ dân chúng thành Triều Ca.

Vào ngày Tô Đát Kỷ vào cung.

Mấy chục tỷ người nhìn thấy dung nhan của Tô Đát Kỷ, trở thành những con chó liếm si tình.

Cuối cùng còn bùng phát một cuộc bạo loạn, chết mấy trăm triệu người.

Một nữ tử có thể gây ra bạo loạn lớn như vậy.

Những người chưa từng nhìn thấy dung nhan của Tô Đát Kỷ đều nhận định Tô Đát Kỷ là yêu nghiệt.

Thường xuyên xảy ra xung đột với đám chó liếm đã nhìn thấy Tô Đát Kỷ.

Mỗi ngày đều có lượng lớn người chết trong đó.

Điều này khiến danh tiếng của Tô Đát Kỷ, ở thành Triều Ca hoàn toàn vang dội.

Mà tiếp theo Thương Vương không lên triều, ngày ngày ngâm mình trong vương cung.

Triều đình do hai kẻ gian trá nắm giữ, dẫn đến sự bất mãn của nhiều thần tử.

Đối với đại vương cũng có oán thán.

Mà dân chúng, đối với Thương Vương oán thán còn lớn hơn!

Trước tiên là đội quân chó liếm, họ cho rằng Thương Vương đã giam cầm tiên nữ.

Đối với Thương Vương là vô cùng thống hận, hận không thể lập tức trừ khử.

Tiếp theo là những dân chúng khác, một đại vương bị một nữ tử mê hoặc đến mức này, thật sự có thể quản lý tốt Đại Thương sao?

Đại vương này, đúng là hôn quân mà!

Trong lúc mắng chửi Thương Vương là hôn quân, Tô Đát Kỷ, cũng bị gán cho danh hiệu yêu nữ hại nước!

Mà đám chó liếm, lại gán cho Tô Đát Kỷ danh hiệu tiên nữ.

Ban đầu, hai phe tiếng nói ngang nhau.

Sau đó, tin đồn truyền đến các thành trì khác, thậm chí cả lãnh địa chư hầu.

Các chư hầu nghe được tin này thì sững sờ, rồi đều mừng rỡ, không hẹn mà cùng nhau khuếch đại, hiện thực hóa danh hiệu yêu nữ hại nước họa dân.

Để Thương Vương hoàn toàn mất lòng dân.

Sau đó mỗi người truyền tin thông báo, thương lượng kế hoạch, thao luyện đại quân.

Chuẩn bị khởi xướng cuộc chiến tranh lật đổ Đại Thương.

Trong khi các chư hầu đang thao luyện đại quân, tăng cường thực lực.

Tại đất Tây Kỳ, Tây Bá Hầu đang phân phát chức vị cho các con trai của mình.

Để chuẩn bị cho việc lật đổ Đại Thương!

Sau khi phân phát xong, Tây Bá Hầu Cơ Xương thở dài, nhân tài vẫn còn quá ít, thế là, lấy ra chí bảo tổ truyền của mình, mai rùa huyền bí, bói toán xem mình còn có đứa con trai nào thành tài không.

Sau khi tính ra còn có mấy đứa con trai không tồi, Cơ Xương vui vẻ cưỡi tọa kỵ đi nhận con.

Chỉ còn lại các con trai của mình mỗi người một chức.

Trong đó có một thanh niên khí độ bất phàm, vẻ mặt phức tạp nhìn tất cả những điều này, cuối cùng thở dài, quay về phòng của mình.

"Không ngờ bị tai nạn xe, lại còn xuyên không!" Cơ Phát cảm khái

nói, hắn tên là Quý Pháp, vì trời mưa, một chiếc xe tải lớn phanh gấp trượt bánh bị va vào mà chết.

Vốn tưởng mình sẽ đi báo cáo với Diêm Vương, nhưng không ngờ, lại xuyên không.

Xuyên không thành Chu Vũ Vương bị chửi thảm hại, Cơ Phát.

Tuy tên phát âm giống nhau, nhưng hắn cũng không nhịn được muốn chửi Cơ Phát.

Có câu nói thế nào nhỉ.

Sau Trụ Vương, không còn Nhân Hoàng!

Đây là nguyên nhân gì?

Chẳng phải là Cơ Phát vì để thắng, đã bán đứng vị trí Nhân Hoàng này cho các thánh nhân sao.

Tự hạ mình thành Thiên Tử, từ đó, cộng chủ của nhân tộc, trở thành con của trời.

Địa vị còn đáng thương hơn cả Hạo Thiên!

Mà nhân tộc, càng không còn sức lực để phản kháng các vị thần, hoàn toàn luân lạc thành công cụ thu hoạch khí vận cho những thần tiên yêu ma quỷ quái này.

Tất cả những điều này, đều là do gia đình này tạo ra.

Không sai, gia đình Cơ Phát.

Cơ Xương bán trước, Cơ Phát theo sau.

Còn có người anh cả tốt của hắn Cơ Khảo, cũng chính là Bá Ấp Khảo.

Chết đi lại được một thân phận Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế.

Tử Vi Đại Đế.

Chương 407

Đó là một trong Tứ Ngự.

Hắn một phàm nhân, lại làm được Tử Vi Đại Đế!

Vớ vẩn!

Chẳng phải là vì cả gia đình đã phá hoại vị trí Nhân Hoàng sao.

Chôn vùi tương lai của nhân tộc, để nhân tộc trở thành tồn tại thấp kém nhất.

Đổi lấy một vị trí bù nhìn.

Ha ha...

Quý Pháp cười lạnh, cảm thấy ghê tởm với những việc làm của tiền thân.

"Để ta xuyên không, chính là để ta thay đổi vận mệnh nhân tộc bị các vị thần đùa giỡn." "Tự hạ thấp thân phận Nhân Hoàng thành Thiên Tử, làm con của trời, chó nó thèm làm!" Quý Pháp ánh mắt kiên định, "Ta muốn để vị trí Nhân Hoàng này, cưỡi lên đầu trời!" 【Đinh, chào ký chủ, hệ thống Không Gian Đáp Đề Hồng Mông khởi động thành công.】 【Đinh, thưởng cho ký chủ gói quà lớn tân thủ, một thẻ kéo người bắt buộc!】 "Hệ thống!" Quý Pháp mừng rỡ!

Rất tốt, có hệ thống, mục tiêu của hắn có thể hoàn thành dễ dàng hơn một chút.

Ngay lập tức, Quý Pháp xem xét chức năng của hệ thống.

Không Gian Đáp Đề Hồng Mông.

Có thể kéo người từ Hồng Hoang vào không gian Hồng Mông, trong không gian, mình chính là chúa tể tối cao.

Người bị kéo vào không gian, có thể trả lời câu hỏi của hệ thống, từ đó nhận được phần thưởng.

Phần thưởng của hệ thống vô cùng phong phú.

Thấp nhất cũng là tiên thiên linh bảo, tiên thiên chí bảo cũng dễ dàng nhận được, tinh huyết Bàn Cổ, nguyên thần Bàn Cổ... thậm chí cả Bàn Cổ Phủ và hồng mông chí bảo cũng có.

Phần thưởng tốt xấu, cũng sẽ được phát dựa trên mức độ chính xác của câu trả lời.

Mình cũng có thể nhận được phần thưởng tương tự thậm chí gấp bội.

Mỗi tháng, đều có một cơ hội mở không gian Hồng Mông.

Gửi lời mời đến nhân vật chỉ định, một khi đồng ý là có thể vào.

Mà gói quà lớn tân thủ.

Thẻ kéo người bắt buộc!

Chính là không cần đồng ý, cưỡng chế kéo người vào không gian Hồng Mông!

Gói quà lớn tân thủ này không tồi.

Dù sao đối mặt với những thứ chưa biết sẽ sinh lòng cẩn thận, người ta không vào mình cũng không có cách nào.

Nhưng có thẻ kéo người bắt buộc này!

Cưỡng chế kéo họ vào, sau khi trải nghiệm được lợi ích của không gian Hồng Mông, lần sau chắc chắn sẽ không kháng cự như vậy nữa.

Thẻ kéo người bắt buộc một lần có thể kéo bốn người.

Kéo ai đây?

Quý Pháp cúi đầu suy nghĩ.

Trụ Vương?

Không được, tuy đồng cảm với hoàn cảnh của hắn, nhưng hắn là đối thủ của mình, tăng cường cho hắn chính là tìm phiền phức cho mình.

Hơn nữa, thực lực của hắn cũng không được.

Phải tìm chiến lực đỉnh cấp của Hồng Hoang, như vậy mới được.

Hồng Quân, Bình Tâm, Lục Thánh... còn có Minh Hà, Trấn Nguyên Tử bọn họ.

Ừm...

Quý Pháp đột nhiên mắt sáng lên, hỏi: "Hệ thống, Bàn Cổ còn sống không?" "....." Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông cạn lời, Bàn Cổ mà còn sống ta đã sớm sao chép hắn rồi.

Cần gì đến ngươi nói. 【Chết rồi!】 "Đáng tiếc!" Quý Pháp tiếc nuối lắc đầu, nếu Bàn Cổ còn sống, kéo hắn vào phát triển thành fan cuồng.

Mình chẳng phải là vô địch rồi sao!

Xem ra vẫn là nghĩ nhiều rồi.

Thôi, vẫn là xác định người chọn trước đã.

Quý Pháp bắt đầu suy nghĩ về những người được chọn này.

Hồng Quân không cần cân nhắc, mình làm chính là Thiên Đạo, chọn hắn làm gì.

Bình Tâm... thực lực có thể, nhưng không có lý do gì để nàng xuống sân đứng về phía nhân tộc.

Tạm thời cân nhắc.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề là bọn vô sỉ.

Cho bọn họ cơ duyên chẳng phải là mình tiện sao.

Khoan đã, Nguyên Thủy hình như là phe mình.

Không đúng, là phe mình, cuối cùng cũng không thấy cho mình lợi ích gì, không kéo hắn.

Thông Thiên tuy đứng về phía Trụ Vương, nhưng dù sao cũng là đối tượng mình kính nể, kéo hắn vào, cho hắn chút cơ duyên, để hắn không phải sống thảm như vậy.

Nữ Oa là Thánh Mẫu của nhân tộc.

Thêm vào đó bị Trụ Vương viết thơ dâm, nếu vạch trần đây là Chuẩn Đề giở trò trong bóng tối, chắc có thể cho Chuẩn Đề tên không biết xấu hổ này một bài học.

Thêm nàng vào.

Như vậy là hai người.

Còn thiếu hai.

Cho ai?

Trong Phong Thần, còn ai có thể đóng vai trò lớn?

Hay là, cho Bình Tâm một suất.

Để nàng thoát khỏi khốn cảnh, đi tìm Hồng Quân gây phiền phức.

Dù sao thân phận thật của mình quá yếu, bị Hồng Quân phát hiện là thảm rồi.

Vậy thì Bình Tâm đi, còn một người, cho...

Hạo Thiên!

Mắt Quý Pháp sáng lên.

Nói cho Hạo Thiên biết nguyên nhân em gái của hắn bị lợn ủi!

Như vậy cũng có thể ngăn chặn Hạo Thiên trong thời kỳ Tây Du cấu kết với phương Tây.

Cứ vậy đi.

Quý Pháp lập tức nhấn sử dụng thẻ kéo người bắt buộc của hệ thống.

Thầm niệm tên bốn người, sau đó, thẻ hóa thành bốn luồng sáng, lao về bốn hướng.

Tại U Minh giới Hồng Hoang, Hậu Thổ đang tự chơi trò triệu hồi hư ảnh Ma Thần thì đột nhiên dừng động tác.

Một luồng sức mạnh tối cao huyền ảo bao phủ lấy nàng, đồng thời bên tai vang lên một giọng nói lạnh lùng hùng vĩ: 【Đang mời ngươi tiến vào không gian Hồng Mông, có vào không?】 "Không vào!" Hậu Thổ dứt khoát lắc đầu. 【Đã xác nhận tiến vào, sau nửa phút sẽ bắt đầu dịch chuyển, mời chuẩn bị.】 Hậu Thổ lập tức trừng lớn mắt: "Này...

Ta nói không vào, ngươi điếc à?" "Chơi trò vô lý phải không." Hậu Thổ gật đầu, được được được, đây là lần đầu tiên nàng gặp phải một thứ vô lý như vậy.

"Để ta xem, ngươi trâu bò đến mức nào!" Vừa nói, Hậu Thổ trực tiếp bắt đầu triệu hồi các Tổ Vu.

Sự cảm ứng giữa các Tổ Vu với nhau còn nhanh hơn cả nhóm chat Hồng Hoang gấp ngàn vạn lần.

Chỉ trong một hơi thở.

Các Tổ Vu còn lại đã mang theo Điện Bàn Cổ phiên bản mini, thu nhỏ lại và chui vào tai Hậu Thổ.

Toàn bộ quá trình chỉ diễn ra trong nháy mắt.

Cảm nhận được động tác của các anh chị, Hậu Thổ cũng tự tin hơn hẳn.

Nàng hét lớn: "Này!

Cái tên trốn chui trốn nhủi kia, đừng có đợi nửa phút nữa, lão nương bây giờ muốn xem ngươi là thần thánh phương nào, dịch chuyển cho ta ngay!" Vãi chưởng!

Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông có chút kinh ngạc, con Bình Tâm này sao lại thế này?

Nó đã xử lý không ít Hồng Hoang, không nói một ngàn thì cũng phải tám trăm.

Số lần giao tiếp với Bình Tâm cũng không ít.

Nhưng một Bình Tâm hổ báo như vậy, đây là lần đầu tiên nó gặp.

Chẳng lẽ Hậu Thổ chết chưa hết?

Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông cạn lời, để lại một ấn ký dịch chuyển, cài đặt thời gian xong.

Nó là thân phận gì chứ, sao phải nghe lời một con kiến hôi như ngươi, thế còn mặt mũi đâu.

Đã nói nửa phút dịch chuyển là nửa phút, tuyệt đối không hơn một giây.

Chương 408

Xong xuôi ở đây, Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông nhìn sang ba người còn lại.

Nó khẽ gật đầu.

Rút ý thức về, bắt đầu bố trí không gian Hồng Mông. ...

Trong không gian thần bí, khắp nơi là khí lưu màu tím, phảng phất như nơi tận cùng của Đạo, đạo vận huyền diệu đang được thai nghén bên trong.

Bốn cánh cửa từ từ mở ra.

Hạo Thiên, Nữ Oa, Thông Thiên cẩn thận bước vào.

Cả ba đều lộ ra vẻ mặt chấn động.

Sau đó họ nhìn thấy nhau.

Chào hỏi một tiếng, ánh mắt giao lưu một lúc, cuối cùng quyết định dùng nhóm chat để nói chuyện. 【Nữ Oa: Không gian này hình như là không gian của Hồng Mông Châu.

Hạo Thiên: Sư tỷ, chính là Hồng Mông Châu đấy, ta cũng có một viên, khá giống không gian này, chỉ là chưa kích hoạt thôi, còn cái này đã được kích hoạt rồi.

Thông Thiên: Chỉ có ba chúng ta bị kéo vào thôi à?

Hậu Thổ: Còn có ta, còn có ta nữa!

Hệ thống này chả biết điều gì cả, mời ta mà còn bắt ta phải tự mình đi vào.

Phiền thật.

Nữ Oa: Vậy bây giờ ngươi đang ở đâu?

Hậu Thổ: Ta là thân phận gì chứ, Bình Tâm đấy!

Bài diện cao hơn các ngươi, đương nhiên là phải đợi hệ thống này đích thân đưa ta vào rồi.

Hạo Thiên: .....

Thông Thiên: .....

Nữ Oa: ...Ngươi vui là được rồi!】 Thoát khỏi nhóm chat, ba người Nữ Oa thả lỏng hơn nhiều, Hậu Thổ đã vào, nghĩa là nàng có thể triệu hồi các Tổ Vu khác bất cứ lúc nào.

Hơn nữa, bây giờ các Ma Thần Hỗn Độn cũng đã xuất quan.

Chỗ dựa đã trở về, không cần phải cẩn thận như vậy.

Thông Thiên nhìn Hồng Mông chi khí có thể thấy ở khắp nơi, trong lòng khẽ động, nói: "Sư muội, sư đệ, Hồng Mông linh khí này cũng là linh khí khó có được, hay là chúng ta thu một ít về để tiện tu luyện." "Sư huynh nói có lý!" Nữ Oa gật đầu, tung ra Sơn Hà Xã Tắc Đồ, hóa thành vạn trượng, điên cuồng hấp thu Hồng Mông chi khí.

"Ặc..." Hạo Thiên trầm ngâm, sau đó lấy ra Hạo Thiên Kính, "Ta cũng thu một ít vậy." "Mấy ngày trước ta vừa qua chỗ đại huynh lấy một cái hồ lô." Thông Thiên cười nhẹ, lấy ra hai cái hồ lô, bắt đầu chứa Hồng Mông chi khí.

Tất cả những điều này đều bị Ký Pháp đang ở góc nhìn thượng đế trông thấy.

Quả nhiên là thánh nhân không chết, trộm cướp không ngừng.

Mấy người này mà đi làm trộm, tuyệt đối không về tay không.

Đây là Hồng Mông linh khí, thánh nhân hít một hơi đã là đại cơ duyên, vậy mà bây giờ bị thu nhiều như thế, Ký Pháp đau lòng không

thôi.

“Hệ thống, sao Bình Tâm còn chưa tới?” Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông nghe vậy, im lặng liếc nhìn Bình Tâm đang chờ được đích thân nghênh đón.

Nó có chút cạn lời.

Lúc ta truyền âm cho ngươi đã thể hiện thực lực Đại Đạo Cảnh rồi.

Ai cho ngươi dũng khí ra vẻ như vậy?

Bàn Cổ à?

Không nói là hắn đã chết, cho dù còn sống, trong tay ta cũng chỉ có số phận bị lột da rút gân.

Bổn hệ thống từ khi ra mắt đến nay, đã phanh thây không dưới ngàn con Bàn Cổ, thông thạo đủ loại thể chất và nhược điểm của Bàn Cổ.

Ngươi chỉ là một hậu duệ của Bàn Cổ, mà lại dám ngang ngược.

Cho ngươi thể diện!

Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông tùy ý đánh ra một luồng năng lượng. ...

Tại U Minh, Hậu Thổ đang đứng tại chỗ ra vẻ, đột nhiên, sức mạnh của hệ thống xuất hiện từ phía sau nàng.

Ầm!

Vừa mới cảm nhận được, Hậu Thổ đã cảm thấy lưng mình bị một cú va chạm mạnh, giống như bị một bàn chân to lớn đá mạnh tới.

Phụt!

Không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi, Hậu Thổ tức khắc

bay vào không gian Hồng Mông.

Rầm!

Nàng ngã xuống mặt đất trong không gian Hồng Mông, thu hút sự chú ý của ba người Thông Thiên.

"Bình Tâm nương nương!" Ba người dừng việc thu thập Hồng Mông tử khí, đi đến bên cạnh Hậu Thổ.

"Ta không sao!" Hậu Thổ xua tay, vết máu trên khóe miệng biến mất không thấy đâu.

Sự tức giận trong mắt nàng lóe lên rồi biến mất, Hậu Thổ từ từ đứng dậy.

"Đây là nơi nào?" Thấy Hậu Thổ không sao, ba người thả lỏng.

Thông Thiên nhún vai đáp lại câu hỏi của Hậu Thổ: "Không biết, một tên trốn trong góc tối mời ta vào, ta không đồng ý, nhưng bị cưỡng ép kéo vào." "Ta cũng vậy!" "Ta cũng thế!" Nữ Oa, Hạo Thiên đáp lại.

"Nói chuyện chú ý một chút, người ta là đại thần thông giả đấy, không thấy ta bị thương rồi sao." Hậu Thổ 'trách mắng'.

Ầm ầm ầm!

Lúc này, không gian tràn ngập tử khí phát ra tiếng động lớn, một giọng nói uy nghiêm hùng hậu vang lên: "Bản tọa là Chủ nhân Hồng Mông, đặc biệt mời các ngươi vào không gian Hồng Mông, chính là ban cho các ngươi cơ duyên." Nghe thấy hai chữ cơ duyên, Hậu Thổ và Hạo Thiên, hai vị không thiếu linh bảo, không có phản ứng gì lớn, nhưng mắt Thông Thiên và Nữ Oa lại sáng lên.

Nhìn thế nào cũng thấy đây là một hệ thống cao cấp!

Bây giờ lại nói ra những lời này, chẳng lẽ đây là một hệ thống cao

cấp thích tặng bảo vật sao!?

“Cơ duyên, có những cơ duyên gì?” Thông Thiên hét lên trời.

“Cảm ngộ Đại Đạo, Hỗn Độn linh bảo... còn có huyết nhục của Ma Thần Hỗn Độn.

Bao gồm cả tinh huyết Bàn Cổ, nguyên thần Bàn Cổ, vân vân.” Nguyên thần Bàn Cổ!

Hậu Thổ đang cùng các anh trai phục hồi Điện Bàn Cổ, khóe miệng giật giật.

Phụ thần đáng thương của ta ơi!

Rốt cuộc người đã chọc giận hệ thống như thế nào vậy!

Người xem đi, người xem đi.

Ngoài tinh huyết Bàn Cổ, ngọc tủy, huyết nhục ra, lần này còn có cả nguyên thần Bàn Cổ.

Thứ này lấy được như thế nào?

Chẳng phải là một Bàn Cổ nào đó bị bắt sống, nguyên thần bị xóa sạch ý thức rồi xé ra sao.

Nghe giọng điệu này, dường như nguyên thần Bàn Cổ còn không ít.

Thương thay!

Lúc này, Thông Thiên, Nữ Oa nghe xong câu trả lời của Chủ nhân Hồng Mông, liền trực tiếp chìa tay ra: “Vậy đa tạ tiền bối Chủ nhân Hồng Mông, ngài mau cho chúng tôi cơ duyên đi!” “Tiền bối Chủ nhân Hồng Mông, ngài thật là tốt bụng!

Cho chúng tôi đi.

Cảm ơn nhé!” Lời vừa nói ra, Hậu Thổ và Hạo Thiên lập tức bị

sốc, không thể tin được nhìn hai người này, như thể đây là lần đầu tiên họ quen biết nhau.

Đồng thời, Chủ nhân Hồng Mông, cũng chính là Ký Pháp, cũng ngẩn người!

Hình tượng của Thông Thiên Thánh nhân và Thánh mẫu Nữ Oa trong lòng hắn, ầm ầm sụp đổ!

Hai người các ngươi là học sinh tiểu học à?

Chìa tay ra là xin.

Thể diện của thánh nhân đâu?

Chuẩn Đề cũng không trâu bò bằng hai người các ngươi!

Chưa từng thấy thánh nhân nào mặt dày vô sỉ như vậy!

Mãi một lúc sau, Ký Pháp mới hồi phục lại, lờ đi giọng nói của hai người, tiếp tục nói: "Trên đời làm gì có cơ duyên miễn phí!

Bản tọa cho không các ngươi, nhân quả trong đó quá lớn, các ngươi không gánh nổi đâu.

Muốn có được cơ duyên, thì phải trả lời câu hỏi.

Trả lời đúng càng nhiều, phần thưởng càng phong phú.

Như vậy, mới có thể kết thúc nhân quả giữa chúng ta.

Sao nào, các ngươi có muốn trả lời câu hỏi không?" ...

"Thì ra không thể cho không à!" Thông Thiên và Nữ Oa thất vọng thu tay lại, "Vậy thì trả lời câu hỏi đi, mời ra đề!" ...

Thấy Thông Thiên và Nữ Oa không còn lên cơn, Ký Pháp thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục dùng góc nhìn thượng đế quan sát bốn người, bình thản nói: "Ai trong các ngươi lên trước trả lời câu hỏi?" Bốn người Thông Thiên nhìn nhau, cuối cùng Hạo Thiên đứng ra.

“Trẫm đến trước vậy!

Tiền bối, mời ra đề!” Hạo Thiên tùy ý chắp tay, mang theo vẻ tò mò.

Không biết hệ thống này sẽ hỏi vấn đề gì.

Chương 409

Nhưng tu vi mà mình thể hiện chỉ có Hỗn Nguyên Kim Tiên, chắc là nó sẽ không hỏi câu quá khó.

Có lẽ là về pháp tắc chăng...

Trong lúc Hạo Thiên đang suy nghĩ miên man, Ký Pháp đã thiết lập câu hỏi mà hệ thống cung cấp về Hạo Thiên thành câu hỏi trắc nghiệm, rồi cho hệ thống hiển thị ra.

Ầm!

Tử khí chấn động, không ngừng cuộn trào, cuối cùng hình thành mấy dòng chữ kỳ lạ. 【Hạo Thiên có căn cước là gì?】【Mời chọn đáp án đúng dưới đây: A: Tiên thiên thần thai linh, luồng khí cực dương đầu tiên của trời đất.

B: Do đá Hỗn Độn hóa thành.

C: Tiên thiên thần thai linh, sinh ra ứng với vận mệnh sau khi Thiên Đình xuất hiện.】 "Ặc..." Hạo Thiên ngẩn người, chỉ thế thôi à?

Câu hỏi chỉ có vậy?

Đây cũng được coi là câu hỏi sao.

Hắn đã chuẩn bị trả lời những câu hỏi cao siêu lắm rồi, kết quả lại hỏi một câu nhìn là biết đáp án.

Hạo Thiên lắc đầu, chắp tay nói: "Tiền bối, ta chọn đáp án thứ hai." "Chúc mừng ngươi, trả lời đúng rồi!" Ký Pháp ở góc nhìn thượng đế gật đầu, câu hỏi này coi như là câu hỏi phúc lợi, dù sao Hạo Thiên làm sao lại không biết rõ căn cước của mình.

Ngay sau đó, Ký Pháp lại nói: "Có tiếp tục trả lời không, trả lời

thành công lần nữa, phần thưởng của ngươi sẽ được nâng lên một tầm cao mới.

Tối đa có thể trả lời liên tục năm lần." "Tiếp tục trả lời." 【Em gái Dao Cơ của Hạo Thiên vì sao lại gả cho một phàm nhân?】【A: Dao Cơ vừa gặp đã yêu Dương Thiên Hữu!】【B: Dương Thiên Hữu không phải phàm nhân, thực lực bất phàm, bá vương ngạnh thượng cung sau đó Dao Cơ thất thủ.】【C: Gặp phải tính kế của thánh nhân Nguyên Thủy.】【D: Gặp phải tính kế của thánh nhân Chuẩn Đề.】 "Bốn câu hỏi...?" Hạo Thiên cúi đầu, vẻ mặt vô cùng bình tĩnh.

Hệ thống này ngốc à, lão gia điểm hóa chỉ có mình và Dao Trì, lấy đâu ra em gái.

Khụ khụ~!

Lúc này, Thông Thiên bên cạnh che miệng ho hai tiếng.

Hạo Thiên nhìn sang, lập tức hiểu ra.

Suýt nữa thì quên mất, trên dòng sông thời gian hiện tại của mình, đúng là có một cô em gái.

Cô ta cũng tồn tại, chỉ là một người tộc bình thường.

Vì tên là Dao Cơ, chồng là Dương Thiên Hữu.

Lúc đó hắn còn cố ý sắp xếp cho cô ta một cơ duyên để có được pháp tu luyện, còn có ba đứa con, đều đang xếp hàng chờ cô ta mang thai.

Nhiều năm qua đi, người phụ nữ đó đã trở thành Địa Tiên, con cái cũng đã ra đời.

Nhưng, điều đó có liên quan gì đến hắn?

Hệ thống này coi gia đình đó ở Hồng Hoang là gia đình của cô em

gái không biết tên Dao Cơ của hắn.

Hắn đường đường là Thiên Đế, em gái tu vi chỉ là một người mới nhập Địa Tiên?

Có thể sao?

Hạo Thiên nhìn bốn đáp án, có chút do dự, những kẻ xuyên không còn sống sót ở Hồng Hoang đều đã đăng những tình tiết mà họ biết lên Thiên Đạo Bảng.

Hắn đã xem quá nhiều, bốn phiên bản này, hắn đều đã xem qua.

Nên chọn cái nào?

Trong lúc Hạo Thiên do dự, Ký Pháp cũng đang nhìn bốn đáp án, với tư cách là một người xuyên không, hắn đương nhiên biết chuyện Dao Cơ bị Chuẩn Đề tính kế.

Nhưng bây giờ nhìn thấy đáp án C, hắn cũng có chút do dự.

Hắn cũng từng nghe một tin đồn, vì Hạo Thiên khóc lóc với Hồng Quân để mở ra Phong Thần, khiến Nguyên Thủy bất mãn, nên đã ra tay để em gái Hạo Thiên bị một phàm nhân làm ô uế, để Hạo Thiên biết hậu quả của việc đắc tội với Nguyên Thủy.

Nhưng phiên bản được lưu truyền rộng rãi nhất, vẫn là Chuẩn Đề ngấm ngầm bồi dưỡng đệ tử Dương Thiên Hữu, đi quyến rũ Dao Cơ.

Vậy đáp án chính xác sẽ là gì?

Nhưng bây giờ dòng thời gian còn sớm, Hạo Thiên bây giờ biết em gái mình bị phàm nhân chiếm đoạt, liệu có xử lý Dương Tiễn luôn không?

Nếu vậy thì mình thật có tội!

Ký Pháp lắc đầu, chờ đợi sự lựa chọn của Hạo Thiên. ...

Bên này, Hạo Thiên cũng bắt đầu đưa ra lựa chọn: “Tiền bối, ta chọn đáp án thứ tư.” Chuẩn Đề sư huynh rất được những người xuyên không ưa thích, trong câu hỏi trắc nghiệm có hắn, chọn hắn là đúng rồi!

Hạo Thiên thầm nghĩ.

“Trả lời chính xác!” Ký Pháp gật đầu, xem xét lời giải thích mà hệ thống đưa ra, sau đó hiển thị nội dung ra ngoài. 【D: Thánh nhân Chuẩn Đề tính kế. (Chuẩn Đề vì sự phồn vinh của Tây phương mà không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào, Dao Cơ thân là em gái Thiên Đế, mang theo đại khí vận, sau khi kết hợp với Dương Thiên Hữu, một phần khí vận sẽ thuộc về Tây phương.

Con cái của họ sinh ra cũng có nhân quả lớn với Tây phương, tiện cho việc sau này nhúng tay vào chuyện của Đông phương.

Do đó mà tính kế!)】 “Chuẩn Đề... tính kế hay lắm!” Hạo Thiên sắc mặt ‘trầm xuống’, nghiến răng nghiến lợi.

“Phong cách nhất quán của Chuẩn Đề.” Thông Thiên ‘chế giễu’ nói, “Hạo Thiên sư đệ, sau khi ra ngoài sư huynh sẽ chống lưng cho ngươi.” “Vậy đa tạ sư huynh.” Hạo Thiên chắp tay cảm tạ, sau đó tiếp tục nhìn lên trời, “Tiền bối, tiếp tục ra đề đi!” “Được.” Ký Pháp gật đầu, có chút kinh ngạc về sự máu lửa của Hạo Thiên, xem ra hắn định ra ngoài là đối đầu với Chuẩn Đề luôn!

Thật trâu bò!

Đó là thánh nhân đấy.

Không hề sợ hãi, trực tiếp đối đầu!

Ký Pháp có chút khâm phục, nhưng nghĩ lại, Hạo Thiên ở thời kỳ này dường như thực sự không phục những thánh nhân đó.

Trải nghiệm bị xã hội vùi dập còn chưa đủ.

Nếu không cũng sẽ không chịu chút ấm ức là đi tìm Hồng Quân chống lưng.

Hạo Thiên, cố lên, bản tọa ủng hộ ngươi!

Ký Pháp cổ vũ một phen, bắt đầu tiến hành câu hỏi trắc nghiệm tiếp theo. 【Sau khi Phong Thần viên mãn, Hạo Thiên vì sao vẫn chưa trở thành chúa tể thật sự của Tam Giới!】 【A: Hạo Thiên không muốn quản!

B: Vị trí Thiên Đế của Hạo Thiên bị các thánh nhân phân chia thành Tứ Ngự, không thể giữ được địa vị ngang hàng với thánh nhân.

Vì vậy không thể trở thành chúa tể Tam Giới.

C: Thuộc hạ căn bản không thèm để ý đến hắn, Hạo Thiên...】 Một loạt câu hỏi trắc nghiệm, trông có vẻ đơn giản, thực tế đúng là đơn giản.

Nhưng đều là đang khơi mào ngọn lửa chiến tranh giữa mình và các thánh nhân.

Hạo Thiên trả lời xong câu hỏi thứ năm, kết thúc phần trả lời của mình.

Phần thưởng là một bộ công pháp miễn cưỡng có thể tu luyện đến cấp Đại Đạo, cộng thêm một kiện Hồng Mông linh bảo.

Mặc dù mình rất giàu có, nhưng cứ thế mà nhận được một kiện Hồng Mông linh bảo, Hạo Thiên cũng vui mừng không thôi.

Tương tự, Nữ Oa và Thông Thiên nhìn thấy vậy, cũng mang theo vẻ mong đợi bắt đầu lựa chọn.

Còn Hậu Thổ, đã bắt đầu vô tình đi dạo trong không gian này, dường như đang xác định kích thước của nó.

Bên này, phần lựa chọn của Nữ Oa cũng đã bắt đầu! 【Nguyên

nhân Trụ Vương Đế Tân viết thơ dâm khi tế bái Nữ Oa là gì?】【A: Đế Tân thấy sắc nổi lòng tham.

B: Chuẩn Đề tính kế, mê hoặc Đế Tân.

C: Đế Tân không có ác ý, chỉ đơn thuần là tán mỹ.】 Nữ Oa liếc qua, không chút biểu cảm chọn đáp án thứ hai.

"Trả lời chính xác." Ký Pháp cười xấu xa, Nữ Oa đã biết mình bị tính kế.

Lần này Chuẩn Đề thật sự thảm rồi.

Tiếp tục, Nữ Oa dù sao cũng là ứng cử viên tốt nhất cho vị trí chủ nhân Nhân Đạo.

Cho nàng chút gợi ý, để nàng đi gây phiền phức cho Hồng Quân.

Ký Pháp cười hắc hắc, để hệ thống bắt đầu câu hỏi tiếp theo.【Vì sao Nữ Oa không thể trở thành chủ nhân Nhân Đạo?】【A: Vô duyên B: Bị tính kế!】 "Chỉ có hai lựa chọn này thôi sao!" Nữ Oa liếc nhìn, trả lời, "Đáp án thứ hai." "Trả lời chính xác.

Mời trả lời câu tiếp theo." 【Người tính kế Nữ Oa là ai?】【A: Lão Tử.

B: Hồng Quân.

C: Cả hai đều đúng!】 "Không thể nào, sư tôn và đại sư huynh tại sao lại muốn tính kế ta!" Nữ Oa lắc đầu, vẻ mặt 'không thể tin được', mang theo hy vọng hỏi, "Tiền bối, có phải là sai rồi không, không có đáp án khác sao?" "Ai!" Nhìn dáng vẻ đáng thương của Nữ Oa, Ký Pháp thở dài, Nữ Oa cũng là một cô gái ngây thơ trong sáng.

Hai đáp án này đối với nàng quá tàn nhẫn.

Một là sư tôn của mình, một là đại sư huynh của mình.

Bất kể là ai, cũng sẽ khiến nàng sụp đổ.

Huống chi, đáp án của câu hỏi này, cuối cùng sẽ khiến nàng khó có thể chấp nhận!

Ký Pháp có chút không nỡ, nhưng nghĩ lại, chuyện này Nữ Oa sớm muộn gì cũng sẽ biết, đau dài không bằng đau ngắn.

Như vậy, cũng tốt để nàng hoàn toàn cắt đứt tình nghĩa sư đồ với Hồng Quân.

Ký Pháp lên tiếng nhắc nhở: "Bản tọa sẽ không sai, đáp án sẽ khiến ngươi cảm thấy càng tàn khốc hơn!" Nữ Oa nghe vậy 'sững sờ', hồi lâu không nói.

Ba người còn lại, cũng bắt đầu làm ra những biểu cảm tương ứng.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua, Nữ Oa vẫn chậm chạp không đưa ra câu trả lời.

Ký Pháp đau lòng, nhưng cũng biết đây là điều Nữ Oa phải trải qua, bèn dùng giọng điệu thiếu kiên nhẫn nói: "Nữ Oa, trả lời lựa chọn của ngươi." "Được." Nữ Oa hít một hơi thật sâu, nhắm mắt đáp, "Tiền bối, ta chọn lựa chọn thứ ba!" "Trả lời chính xác!" ...

Tiếp đó, Nữ Oa lại trả lời câu hỏi thứ tư của vị đạo chủ Hồng Mông này.

Bốn người có mặt đã nắm rõ ác ý của hệ thống này.

Khơi mào tranh đấu.

Chương 410

Chính là muốn bọn họ, người Hồng Hoang, đánh nhau đến chết đi sống lại.

Xấu xa vô cùng.

Đấy, xem câu hỏi thứ năm của Nữ Oa này đi, hoàn toàn là đưa cho Nữ Oa một con dao để nàng đi xử Hồng Quân và Lão Tử. 【Nữ Oa làm thế nào mới có thể nắm lại Nhân Đạo?】【A: Thu hồi khí vận Nhân tộc mà Lão Tử đang nắm giữ.

B: Thu hồi toàn bộ khí vận Nhân tộc.

Ép ra Hồng Mông tử khí, tuyên cáo với Đại Đạo, thoát khỏi sự trấn áp của Hồng Quân, phục hồi lại Nhân Đạo.

C: Trực tiếp tuyên cáo với Đại Đạo!】Ba lựa chọn chỉ có một cái nhắc đến Hồng Quân, nhưng dựa vào mấy câu hỏi trước đó, cả ba lựa chọn này đều có liên quan đến Hồng Quân.

Trực tiếp chỉ ra một con đường cho Nữ Oa!

Xử Hồng Quân!

Bốn người trong lòng thầm than thở!

Sao cứ không gặp được một cái nào nói tốt cho Đạo Tổ nhỉ?

Hơn nữa, bảo bọn họ đi xử Đạo Tổ.

Cho bọn họ mười cái mạng cũng chưa chắc động được đến Đạo Tổ.

Ngươi bảo chúng ta xử cái gì?

Nữ Oa sắc mặt lạnh như băng, như thể bị hiện thực tàn khốc đánh gục, trầm mặc hồi lâu: “Tiền bối, ta chọn lựa chọn thứ hai!” “Trả lời

chính xác!" Ký Pháp ở góc nhìn thượng đế cười rộ lên, phát phần thưởng cho Nữ Oa.

Một kiện Hồng Mông linh bảo, cộng thêm một bộ công pháp cấp Đại Đạo!

Bản thân hắn cũng nhận được phản hồi gấp đôi, sướng rơn!

"Đa tạ tiền bối ban cơ duyên!" Nữ Oa nhận được linh bảo, trên mặt cuối cùng cũng lộ ra nụ cười, sau đó lui xuống.

Thông Thiên nóng lòng tiến lên.

"Tiền bối, đến lượt ta rồi!

Ra đề đi!" "Được!" Ký Pháp lập tức để hệ thống chuẩn bị câu hỏi cho Thông Thiên.

Tương tự, năm câu hỏi, cũng đầy ác ý.

Câu hỏi đầu tiên là tại sao Thông Thiên bị hai huynh đệ của mình đánh.

Câu thứ hai là tại sao Tiệt giáo bị diệt vong!

Câu thứ ba là tại sao Thông Thiên bị Tứ Thánh đánh!

Câu thứ tư là tại sao Thông Thiên bị Hồng Quân cho uống Hồng Hoàn.

Câu thứ năm là kết cục cuối cùng của Thông Thiên ra sao?

Thông Thiên mặt mày đen sì đưa ra những đáp án được cho là 'chính xác'.

Sau khi nhận được một kiện Hồng Mông linh bảo và công pháp thì lui xuống.

"Đến lượt bản cung, chuyện liên quan đến bản cung, các ngươi ra một bên chờ đi!" Hậu Thổ tiến lên, vung tay đẩy ba người Thông

Thiên, Nữ Oa, Hạo Thiên ra ba hướng khác nhau.

Sau đó, Hậu Thổ đưa tay vuốt nhẹ bên tai, nói: "Ra đề đi, bản cung rất tò mò về câu hỏi của ngươi!" Giọng điệu rõ ràng rất dịu dàng, nhưng lại luôn cảm thấy có một luồng khí phách bá đạo.

Chỉ có thể nói không hổ là Bình Tâm nương nương!

Ký Pháp cảm khái, trong lòng thầm vui mừng.

Bình Tâm này đã rời khỏi Luân Hồi, mà vẫn có thể dễ dàng đè bẹp hai thánh nhân Nữ Oa và Thông Thiên!

Lần này trả lời câu hỏi nhận được phần thưởng xong, thực lực của nàng ta lại tăng vọt một bậc nữa.

Đến lúc đó, chẳng phải là đè Hồng Quân ra đấm sao!

Quá mong đợi cảnh tượng đó! 'Hệ thống, giảm độ khó câu hỏi của Bình Tâm xuống mức thấp nhất, loại dễ nhìn ra đáp án ấy.' 【Đinh, mời túc chủ vận động bộ não đã lâu chưa khai phong của ngài, dùng đôi mắt tinh tường của ngài, nghiêm túc quan sát và suy nghĩ câu hỏi mà hệ thống cung cấp.】 "..." Ký Pháp sững sờ, rồi phản ứng lại ý của hệ thống.

Đây là đang chế giễu mình ngu à!

Mẹ nó!

Hệ thống chó!

Ký Pháp không muốn nói thêm gì nữa, trực tiếp thúc giục hệ thống bắt đầu đặt câu hỏi.

Ầm ầm ầm!

Tử khí trong không gian trả lời cuộn trào, rất nhanh hình thành một câu hỏi mới.

Hậu Thổ khẽ nắm chặt tay phải nhìn sang. 【Hồng Quân tại sao lại ngấm ngầm diệt Vu tộc?】 【A: Tiền thân của Hồng Quân là Ma Thần Hỗn Độn, bị Bàn Cổ giết nên trong lòng có oán hận, do đó diệt Vu tộc được Bàn Cổ tôn kính để xả giận.

B: Vu tộc chiếm quá nhiều khí vận Bàn Cổ, lại không tôn Hồng Quân làm Đạo Tổ, nên bị Hồng Quân diệt.

C: Vu tộc có thể triệu hồi Bàn Cổ chân thân, Hồng Quân sợ uy hiếp đến mình, nên đã diệt Vu tộc.

D: Hồng Quân muốn hợp Thiên Đạo, cần phải thanh lý hết những gì liên quan đến Bàn Cổ, nhưng do một số hạn chế không thể trực tiếp ra tay, nên mượn tay Yêu tộc diệt Vu tộc, phá hủy Bất Chu Sơn, ly gián quan hệ Tam Thanh.

E: Tất cả các lựa chọn trên đều đúng!】 Hậu Thổ khóe miệng co giật, trực tiếp hét lớn: "Chủ nhân Hồng Mông, ngươi có ý gì?" "??" Ký Pháp đang chờ Bình Tâm lựa chọn thì ngẩn người, hắn làm sao?

"Bình Tâm, ngươi có vấn đề gì?" "Đạo Tổ vì chúng sinh Hồng Hoang mà truyền đạo thụ nghiệp, chỉ điểm đại đạo.

Hành động vĩ đại như vậy, sao có thể bôi nhọ?

Thiên Đạo không hoàn chỉnh, Hồng Hoang không toàn vẹn, ngài lấy thân tu bổ Thiên Đạo, bổ sung cho Hồng Hoang.

Đến trong mắt ngươi, lại trở thành âm mưu?" "Chuyện Vu tộc bản cung tự mình rõ ràng, ức vạn năm qua, sao bản cung không phát hiện ra âm mưu của Đạo Tổ đối với Vu tộc?" Hậu Thổ lạnh lùng chế giễu: "Ta thấy, chính là cái tên Chủ nhân Hồng Mông không dám lộ mặt này đang có âm mưu với Đạo Tổ thì có!" "Ngươi sai rồi!" Ký Pháp lắc đầu, Bình Tâm này đúng là thân ở trong cuộc mà không biết gì!

Việc làm của Hồng Quân rất hoàn hảo, nhưng đối với một người xuyên không có góc nhìn thượng đế như hắn mà nói, vẫn còn kém xa!

Ký Pháp cười nhạt, nói: "Bình Tâm, bản tọa rất tán thưởng tư chất của ngươi, cũng không trách ngươi bất kính với bản tọa!

Cảnh giới của ngươi quá thấp, rất nhiều chuyện ngươi đều không rõ, thôi được, trước khi trả lời câu hỏi này, bản tọa sẽ nói rõ việc làm của Hồng Quân cho ngươi." "Nói!" Hậu Thổ đưa mắt quét quanh, như đang tìm kiếm vị trí của Ký Pháp.

Ký Pháp thấy vậy cũng không để ý, Bình Tâm rất mạnh, nhưng trước mặt hệ thống vẫn còn kém xa, muốn phát hiện ra hắn, không thể nào.

Hắn nghĩ lại những thuyết âm mưu về Hồng Quân mà mình đã đọc ở kiếp trước.

Sau đó Ký Pháp đáp: "Ngươi nói Hồng Quân vì chúng sinh giảng đạo, nhưng hắn giảng đạo, chỉ người có duyên mới được nghe, chỉ có ba ngàn người có được duyên đó, hắn giảng đạo cho chúng sinh lúc nào?" "Sinh linh Hồng Hoang vô tận, truyền đạo cho ba ngàn, ba ngàn truyền đạo cho ba vạn, ba vạn lại truyền tiếp.

Vô cùng vô tận!

Theo lời ngươi nói, chẳng lẽ muốn Đạo Tổ phải giảng đạo mãi không ngừng à?" Hậu Thổ vặn lại.

"Bản tọa không có ý đó!" Ký Pháp hận sắt không thành thép nhìn Bình Tâm, sao cô ta lại cố chấp như vậy?

"Hồng Quân sở dĩ truyền đạo cho ba ngàn khách ở Tử Tiêu Cung, là vì ba ngàn sinh linh này là những sinh linh tiên thiên đỉnh cấp nhất Hồng Hoang lúc bấy giờ.

Việc giảng đạo này, có thể thực hiện nhân quả truyền đạo.

Từ đó tập trung tuyệt đại đa số khí vận Hồng Hoang vào một thể!" "Còn về việc hợp đạo, đó là do năm đó để chiến thắng La Hầu, hắn đã nợ nhân quả của Thiên Đạo, bị ép phải hợp đạo.

Bây giờ, Phong Thần sắp tới, chính là âm mưu của hắn để thoát khỏi việc hợp đạo!" "Cho dù là âm mưu, thì có liên quan gì đến bản cung." Hậu Thổ lớn tiếng quát, khí tức Thiên Đạo Cảnh ầm ầm lan tỏa, "Ngược lại là ngươi, tự xưng là Chủ nhân Hồng Mông, nhưng lại không chịu hiện thân, sao, Chủ nhân Hồng Mông chỉ có chút khí lượng đó thôi à?

Muốn bản cung tin phục cũng rất đơn giản, thể hiện thực lực của ngươi ra!" "Bản tọa sẽ khiến ngươi tin phục!" Ký Pháp lắc đầu, hóa ra nãy giờ, nguyên nhân Bình Tâm không phục là vì thực lực mình thể hiện ra chưa đủ.

Điều này quả thật rất Vu tộc!

Nếu ở bên ngoài mình còn có khả năng lật xe, nhưng ở đây... hắc hắc.

Trong không gian trả lời, mình chính là chúa tể vô thượng!

Ra vẻ một chút chẳng phải là chuyện đơn giản sao!

Ký Pháp ý niệm vừa động, nguyên thần thoát khỏi cơ thể, tiến vào không gian trả lời.

Ngay khoảnh khắc tiến vào, Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông liền vội vàng kéo hiệu ứng lên mức tối đa.

Uy áp của hệ thống cao cấp trực tiếp ập về phía Bình Tâm, đồng thời cũng không quên chu đáo tăng thêm lớp bảo vệ cho ba người Nữ Oa.

Ầm!

Hậu Thổ bị uy áp đột ngột của hệ thống cao cấp đẩy lùi ức vạn vạn dặm, sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Ký Pháp thấy vậy, vô cùng hài lòng gật đầu, dùng giọng điệu uy nghiêm từ từ nói: "Thế nào, Bình Tâm, ngươi tin chưa?" "Ta tin cái mả nhà ngươi!" Dưới ánh mắt kinh ngạc của Ký Pháp, vị Bình Tâm nương nương đại từ đại bi kia đã văng tục.

Đúng vậy, không chỉ văng tục, nàng còn đứng dậy, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt hắn.

Thật đẹp!

Đây là suy nghĩ đầu tiên của Ký Pháp, khi hắn định có suy nghĩ thứ hai, thì cánh cửa của một tòa điện nhỏ mini trong tay phải của Bình Tâm trước mắt mở ra, một lực hút kinh khủng ùa đến.

Ký Pháp ngay cả phản kháng cũng không làm được, đã bị hút vào trong.

Rầm!

Vừa hút vào, Hậu Thổ đã không chịu nổi, không thể chống đỡ trọng lượng của Điện Bàn Cổ, vội vàng ném xuống đất.

Điện Bàn Cổ rơi xuống đất, còn tiện thể lăn một vòng.

"Sao rồi, Hậu Thổ!" Nữ Oa xuất hiện bên cạnh Hậu Thổ, quan tâm hỏi.

"Không sao!" Hậu Thổ xua tay, "Chỉ là một ít máu thôi, rất nhanh sẽ hồi phục!" Điện Bàn Cổ ngày càng mạnh, việc khởi động thần uy của nó tiêu hao cũng rất lớn, cần mười hai Tổ Vu cùng nhau toàn lực thi triển.

Nhưng trong Điện Bàn Cổ chỉ có mười một vị Tổ Vu, bọn họ đều đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ còn thiếu mình.

Mình không thể vào trong, chỉ có thể dùng máu để cưỡng ép thay thế phần của mình.

Chỉ trong một lúc ngắn.

Điện Bàn Cổ này đã hút máu từ tay nàng, ít nhất cũng chiếm chín phần.

Chương 411

Cuối cùng cũng được trải nghiệm đãi ngộ của phụ thần!

Quá khó chịu.

"Hơi chóng mặt, phải bồi bổ!" Hậu Thổ ngồi xuống đất, lấy ra một bình máu Bàn Cổ, bắt đầu luyện hóa.

Nữ Oa thấy nàng không sao, liền cùng Thông Thiên, Hạo Thiên nhìn nhau, hóa thành ba luồng sáng, chui vào Điện Bàn Cổ dưới đất. ...

Trong Điện Bàn Cổ.

Thông Thiên, Nữ Oa, Hạo Thiên ba người sau khi vào trong, liền không còn che giấu, khí tức Hỗn Nguyên Vô Cực Cảnh không chút giữ lại. 12.

Cầm vũ khí lên, chuẩn bị cho một trận chiến sướng râm ran.

Kết quả nhìn thấy cảnh chiến đấu, ba người im lặng cất vũ khí đi.

Cạc cạc cạc!

Hỗn Độn Kê toàn thân đỏ rực đang nhảy múa cổ vũ.

Phía trước, là mười một vị Tổ Vu.

Ngay khoảnh khắc Ký Pháp và Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông tiến vào Điện Bàn Cổ, Ký Pháp đã bị sức mạnh tỏa ra từ các Tổ Vu chấn cho không còn dấu vết.

Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông cũng bị đại đạo chi lực của Điện Bàn Cổ trấn áp, bị các Tổ Vu tóm lấy đánh túi bụi!

Gương mặt đau khổ hiện khắp toàn thân, gào thét thảm thiết!

"Thì ra hệ thống này là hệ thống cao cấp hậu kỳ!" Thông Thiên

cảm nhận một chút, rồi nhìn các Tổ Vu.

Các Tổ Vu cũng giống như đại ca và nhị ca, thực lực tăng trưởng nhanh hơn bọn họ.

Xem kìa!

Ngay cả Bàn Cổ chân thân cũng không triệu hồi, trực tiếp bản tôn ra trận, quan trọng là quyền cước của họ, đối với hệ thống này rất đau.

Có thể đả thương hệ thống cao cấp!

Nếu chỉ xét về sức mạnh của các Tổ Vu, cũng chỉ có nhị ca mới sánh được.

"Cũng lên đánh vài cái đi, không thể đến không công!" Hạo Thiên nói, toàn thân khí huyết gần như muốn chấn vỡ không gian.

Hắn gia nhập đội ngũ hội đồng của các Tổ Vu.

Đánh hệ thống cao cấp!

Chính là vật thí nghiệm tốt nhất để kiểm tra sự tiến bộ của nhục thân.

Thông Thiên và Nữ Oa cũng hưng phấn gia nhập đội ngũ hội đồng.

Nháy mắt đã qua hai tiếng rưỡi.

"Ha ha, đánh thật đã!" Chúc Dung chân đạp lên Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông cười ha hả.

Hỏa chi đại đạo hội tụ dưới chân, "Đến lúc tiễn ngươi lên đường rồi!" Rầm!

Rắc!

"Oái!" Một tiếng hét thảm vang lên, Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông

lại không hề hấn gì, trên người nó hiện lên một lớp màng sáng trong suốt, trực tiếp chấn gãy chân Chúc Dung.

"Đây là... chức năng kết giới Thiên Đạo vô địch!" Mắt Nữ Oa sáng lên, nhìn xung quanh, "Sư tôn?" "Lão gia!?" "Lục thúc?" Các Tổ Vu, Thông Thiên, Hạo Thiên cũng lần lượt nhìn xung quanh.

"Là ta!" Hồng Quân cười hiện thân.

Còn chưa kịp nói gì, Chúc Dung đang ôm chân nhảy lò cò liền thuận thế ngã xuống dưới chân Hồng Quân.

Một tay ôm lấy đùi Hồng Quân, Chúc Dung bắt đầu than khóc: "Lục thúc à!

Lâu như vậy không gặp.

Cháu năm nào cũng nhớ chú, kết quả vừa mới gặp mặt, chú đã đánh gãy chân cháu, cháu đau quá đi..." "Khụ khụ!" Hồng Quân ho khan hai tiếng đầy lúng túng, lão Thất bọn họ đều đang nhìn kìa, ngươi không thể đợi lúc không có ai rồi hẵng khóc sao.

Ngươi làm thế này ta rất khó xử đấy!

Hồng Quân vung tay chữa lành vết thương cho Chúc Dung, tóm lấy Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông ở dưới đất vào tay, "Thấy ngươi sắp giết hệ thống này, sự việc xảy ra đột ngột, nên ta mới dùng kết giới bảo vệ nó, để nó không bị ngươi giết chết." "Hệ thống này không thể giết sao?" Nữ Oa hỏi.

"Không phải là không thể giết, mà là tạm thời không thể giết, nếu không sẽ dễ gây ra phiền phức!" Hồng Quân lắc đầu, không giải thích nhiều, "Hồng Hoang đã đến rất nhiều hệ thống cao cấp, có một thế lực bí ẩn nào đó khiến chúng không biết gì về nhau.

Bây giờ có con đang tìm ký chủ, có con đã có ký chủ, các ngươi hành sự cẩn thận!" "Rất nhiều!" Ánh mắt của mấy người Thông

Thiên khẽ ngưng lại, có thể khiến sư tôn nói là ‘rất nhiều’, số lượng đó ít nhất cũng phải chục con trở lên.

Xem ra sắp tới phải cẩn thận hơn.

“Bảo vật của hệ thống này, các ngươi lấy đi chia nhau đi!” Hồng Quân lấy đồ của hệ thống trong tay ra, chia cho mọi người có mặt.

“Còn có ta, còn có ta, Lục thúc giữ lại nguyên thần Bàn Cổ cho ta!” Hậu Thổ vội vã chạy vào.

“Không có thứ đó!” Hồng Quân lắc đầu, đưa cho Hậu Thổ mấy mảnh xương vỡ.

“Không có...?” Hậu Thổ thắc mắc, “Tên này không phải chính miệng nói mình có tinh huyết, nguyên thần Bàn Cổ sao.” “Tiểu muội, đây là nói khoác.” Cộng Công chỉ vào Chúc Dung nói, “Giống như tên chơi lửa này, thích chém gió!” “Thằng chơi nước, ngươi muốn đánh nhau phải không!” Chúc Dung lập tức nổi giận.

“Ngươi quá yếu, không đánh với ngươi!” Cộng Công lắc đầu khinh bỉ.

“A ya ya ya~” Chúc Dung tức đến nỗi cũng không thèm chia bảo vật nữa, nắm chặt nắm đấm xông về phía Cộng Công, “Ta một tay cũng có thể đánh gục ngươi!” “Tiểu muội, ngươi xem, đây chính là nói khoác!” Cộng Công nói xong, quay đầu bỏ chạy.

Chúc Dung ở phía sau la hét, đuổi theo.

“Ha ha~” Hồng Quân cười ha ha, cắt một mảnh bản thể của hệ thống trong tay, phần còn lại đã bị phế đi hạch tâm, ném vào bên cạnh huyết trì của Điện Bàn Cổ, nhốt chung với hệ thống Nhân Hoàng.

“Các ngươi cứ chơi tiếp, ta đi trước!” Hồng Quân nói xong, rời khỏi Điện Bàn Cổ.

Hắn xuất hiện trên đại lục Hồng Hoang.

Tại Tây Kỳ, Cơ Phát đang hôn mê.

Hồng Quân đưa tay phục hồi linh hồn bị tổn thương của hắn, sau đó hút Hồng Mông Châu trên người hắn ra. 13.

Nhẹ nhàng búng một cái, Điện Bàn Cổ bên trong bị hắn búng bay đi, độn vào dòng sông thời gian.

Nắn nắn Hồng Mông Châu, thấy không thoải mái lắm liền cất đi, một phần bản thể của Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông trên tay phát sáng, trong nháy mắt biến mất, dung nhập vào Thiên Đạo.

"Lão đại, thế nào?" "Cùng ra ngoài xem xem..." Giọng nói của Bàn Cổ vang lên, Hồng Quân một bước rời khỏi thế giới Hồng Hoang.

Bên ngoài hàng rào thế giới Hồng Hoang!

Bàn Cổ, Dương Mi... mấy chục Ma Thần đứng trong hư không, nhìn chăm chú vào thế giới Hồng Hoang.

Hồng Quân cũng đứng trong số đó, nhìn về phía Hồng Hoang.

Rất nhanh đã nhìn thấy, hệ thống Nhân Hoàng và Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông đang 'đối kháng' với Thiên Đạo!

Trong đó, hệ thống Nhân Hoàng đang từng chút một bị Thiên Đạo thôn phệ và trở nên mạnh hơn, sau đó Thiên Đạo thuận thế phân ra một phần lớn dư lực để trấn áp Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông.

Hồng Quân mỉm cười, có chút tự mãn: "Lão đại, ảo ảnh ta tạo ra được chứ!" "Cũng được!" Bàn Cổ khẽ gật đầu, nhưng vẫn có chút lo lắng, nhưng đối mặt với lực Đạo Ánh, hắn cũng không có phương pháp đối phó nào.

Cũng không biết có thể lừa được hệ thống đứng sau hay không!

"Lão Nhị, còn có hệ thống nào đến nữa không?" Bàn Cổ quay đầu

hỏi.

“Có, nhưng ít hơn nhiều.” Dương Mi gật đầu, “Mấy lãnh địa chư thiên gần đây có thể nhìn thấy hệ thống cao cấp không nhiều, cảm giác chúng nó cũng sẽ đến đây.

Hơn nữa, xung quanh chúng ta còn có khá nhiều hệ thống trung cấp đang lượn lờ!” “Vậy thì đợi thêm chút nữa.

Đi thôi, chúng ta vào trong chuẩn bị trước.” Bàn Cổ gật đầu, tiến vào trong Hồng Hoang.

Các Ma Thần khác cũng lần lượt tiến vào Hồng Hoang, sau đó tự tản ra. ...

Dòng sông thời gian hiện ra ở một góc Hồng Hoang, ba bóng người từ trong đó chui ra.

Họ chính là Thông Thiên, Hạo Thiên, Nữ Oa.

Ba người mặt mày tươi cười, xử lý xong Hệ thống Đáp Đề Hồng Mông, các Tổ Vu không quan tâm đến linh bảo, chỉ cần huyết nhục Ma Thần Hỗn Độn.

Linh bảo liền bị bọn họ chia nhau, coi như phát tài nhỏ.

Gia sản của hệ thống này rất phong phú.

Mỗi người ít nhất cũng chia được một kiện Hồng Mông chí bảo.

Sướng rơn!

“Sư huynh, sư tỷ, ta xin cáo lui trước!” “Ha ha, sư đệ, chúng ta cũng vậy!” Thông Thiên cười ha hả, huýt sáo đi về phía Bích Du Cung.

Nữ Oa cũng rời đi, nhưng nàng đi đến Hỏa Vân Động.

“Ta lại là người đi cuối cùng!” Hạo Thiên lắc đầu, trở về Thiên

Đình.

"Ân~ Bệ hạ!?" Trong Lăng Tiêu Bảo Điện vắng vẻ, Thái Bạch Kim Tinh Lý Trường Canh đang ngủ gật.

Thấy Hạo Thiên đột nhiên xuất hiện, Lý Trường Canh dụi dụi mắt.

Lại nhìn bệ hạ bên cạnh mình, rồi lại nhìn bệ hạ trên ngai vàng Thiên Đế.

Lúc này mới xác nhận, người ngồi trên đó là ảo ảnh.

Bệ hạ đi lúc nào vậy?

Sao mình không để ý?

"Đừng đoán nữa, gặp phải một hệ thống!" Hạo Thiên thu hồi ảo ảnh trên ngai vàng, tự mình ngồi xuống.

Mà Lý Trường Canh nghe thấy câu trả lời của bệ hạ thì bừng tỉnh ngộ, cảm khái nói: "Đây là lần đầu tiên Thiên Đình chúng ta gặp phải hệ thống sau khi Hồng Hoang tái khởi phải không!" "Không sai, cấp bậc còn không thấp!

Chương 412

Mấy thứ này cầm xuống chia đi!" Hạo Thiên tùy ý đưa ra một cái túi vải.

Bên trong chứa những tiên thiên linh bảo, chí bảo mà hắn đã gói mang về từ Điện Bàn Cổ.

Đều là những thứ mà các Tổ Vu không cần!

Hắn tiện tay gói một ít mang về.

Chắc khoảng ba mươi vạn kiện!

"Nhiều như vậy!" Lý Trường Canh kinh hô.

"Chuyện bé xé ra to.

Mau xuống đi!" Hạo Thiên xua tay, chẳng phải chỉ là một ít linh bảo thôi sao.

Không cần phải tỏ ra như nhà quê lên tỉnh.

"Lần đầu tiên thấy nhiều như vậy!" Lý Trường Canh cảm khái, đứng dậy hành lễ, "Bệ hạ, thần cáo lui!" Nói xong, Lý Trường Canh cẩn thận cất túi vải, đi ra ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên ngồi trên ngai vàng Thiên Đế, nhắm mắt dưỡng thần.

Qua nửa ngày.

Một luồng khí tức bạo ngược đột nhiên ập đến.

Hạo Thiên trong lòng giật mình, vội vàng chui vào trong Thiên Đạo Chi Nhãn. ...

Sau khi chui vào Thiên Đạo Chi Nhãn, một quang đoàn màu tối xuất hiện trước mắt Hạo Thiên.

Dưới sự quan sát của Hạo Thiên, quang đoàn tối tăm đó mượn cơ thể hắn tiến vào dòng sông thời gian.

Nội dung trên dòng sông thời gian.

Tức là câu chuyện về Hạo Thiên hắn từ khi được lão gia điểm hóa.

Đến bây giờ, là nội dung mà mấy hôm trước hắn cùng Lão Tử sư huynh bọn họ biên soạn ra.

Nội dung về việc đến Tử Tiêu Cung mời lão gia chủ trì Phong Thần.

Cả nội dung về một cô em gái được điểm hóa giữa đường.

Tất cả đều bị hệ thống này sao chép lại.

Sau đó... nó sửa lại nội dung!

Sửa thành mình chỉ là một bao cát trút giận, thường xuyên bị các thánh nhân khác bắt nạt.

Dao Trì xem thường mình, suốt ngày bế quan.

Cô em gái chưa từng gặp mặt kia, Dao Cơ, không hiểu mình, suốt ngày gây sự với mình.

Sau đó, nó dung hợp những ký ức này vào một linh hồn.

Sức mạnh của hệ thống cao cấp rất mạnh mẽ.

Linh hồn chỉ trong một hơi thở đã trở thành nguyên thần, hóa thành tiên.

Chẳng mấy chốc đã trưởng thành đến đỉnh phong Hỗn Nguyên Kim Tiên, và dung mạo trở nên có vài phần tương tự với hắn.

Chỉ có điều hắn sắp đến tuổi trung niên, còn tên này là... thiếu niên!

Xem ra việc dung hợp ký ức còn cần không ít thời gian.

Hạo Thiên ngáp một cái, vừa hay cũng mệt rồi, nghỉ một lát cũng được.

Sau khi báo tin mình bị đoạt xá cho những người khác, Hạo Thiên liền nhắm mắt nghỉ ngơi. ...

Đôi mắt đầy lệ khí của Diệp Hạo Thiên đột nhiên mở ra, nhìn cung điện trống rỗng nhưng lại lộng lẫy này, ánh mắt lóe lên một tia mê mang?

Mình chưa chết?

Không đúng!

Mình đã chết rồi!

Ánh mắt Diệp Hạo Thiên lóe lên một tia lệ khí.

Mẹ nó, hắn chỉ ngược đãi vài con vật nhỏ để giải khuây thôi.

Có cần phải đánh chết hắn không?

Lão tử ngược mèo, ngược chó cũng không phạm pháp, các ngươi tức cái lông gì.

Giết người là phạm pháp không biết à?

Giết ta, các ngươi cả đời mang án trên lưng là đáng đời!

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, đây là đâu?

Diệp Hạo Thiên đột nhiên đứng dậy, đột nhiên, đầu óc như muốn nổ tung.

"A a~!" Diệp Hạo Thiên kêu la thảm thiết, trán không ngừng đổ mồ hôi lạnh.

Lượng lớn ký ức bùng nổ trong đầu, khó mà tiêu hóa.

Đau đến mức trực tiếp lăn từ trên ngai vàng Thiên Đế xuống.

Ngã xuống đại điện, ôm đầu, không ngừng lăn lộn.

Mãi một lúc lâu, Diệp Hạo Thiên khó khăn chống đỡ thân thể yếu ớt của mình, vẻ mặt mang theo sự vui sướng cuồng nhiệt.

“Ha ha ha~!

Xuyên không!

Ta, Diệp Hạo Thiên quả nhiên là thiên mệnh chi tử!

Thời đại thuộc về Diệp Hạo Thiên sắp đến rồi!” Diệp Hạo Thiên kích động không thôi, xuyên không.

Lại còn xuyên thành Thiên Đế Hạo Thiên của Hồng Hoang.

Sắp phất rồi!

Sướng!

Ta đã biết, ta mới là thiên mệnh chi tử!

Diệp Hạo Thiên kích động nhảy loạn xạ, mãi một lúc lâu mới bình tĩnh lại, phân tích ký ức trong nguyên thần, lạnh lùng cười một tiếng: “Chẳng trách ta lại xuyên không, Hạo Thiên này sống thật là nhu nhược!” Trong ký ức, Hạo Thiên này làm đồng tử cho Hồng Quân bao nhiêu năm, cuộc sống trôi qua vừa nhàm chán vừa khô khan.

Lại còn phải suốt ngày gượng cười trước mặt Hồng Quân.

Sau này, vừa mới lên làm Thiên Đế, liền bị mấy thánh nhân mỉa mai châm chọc.

Quan trọng là Hạo Thiên này làm đồng tử quá lâu, không hiểu được lời châm chọc của thánh nhân.

Xây dựng lại Thiên Đình!

Một chút việc nhỏ cũng cần đến hắn, một Thiên Đế, phải tự mình làm!

Chiêu mộ thiên binh!

Chiêu mộ được một đống cá tạp không có chút tác dụng nào.

Thiên Đình đường đường, ngoài thực lực bản thân, nội tình e rằng còn không bằng một Yêu Thánh.

Thế mà cũng muốn quản lý Hồng Hoang!

Nằm mơ đi!

Cho nên, Hạo Thiên làm Thiên Đế, cũng như không làm, nhưng Hạo Thiên vẫn muốn làm ra chút thành tích, kết quả là Dao Trì, người cùng quản lý Hồng Hoang, trực tiếp bế quan từ bỏ.

Điều này đã giáng một đòn không nhỏ vào Hạo Thiên.

Hắn đi cầu xin từng người một, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, những vị thánh nhân sư huynh này cho chút nhân lực.

Kết quả chỉ nhận được một ít cá tạp để cho có lệ.

Hạo Thiên cũng coi như đã hiểu những thánh nhân này đang sỉ nhục hắn.

Hắn tức giận cũng vô dụng.

Chỉ có thể nghiêm túc làm tròn trách nhiệm của Thiên Đế, phát triển Thiên Đình.

Trong đó, Hạo Thiên còn điểm hóa viên đá ngoan cố còn sót lại khi mình hóa hình thành một cô em gái, mong chờ vị muội muội này sẽ trở thành trợ thủ đắc lực của mình.

Kết quả cô em gái này, một chút cũng không hiểu chuyện, cậy mình là em gái Thiên Đế, là trưởng công chúa Thiên Đình.

Ở Thiên Đình chạy loạn khắp nơi, gây cho Hạo Thiên không ít phiền phức.

Hạo Thiên quở trách, kết quả cô em gái này còn cãi lại, khiến Hạo Thiên tức không chịu được, nhưng cũng không nỡ trừng phạt.

Chỉ có thể mặc cho cô em gái này làm bậy.

Còn mình thì tiếp tục phát triển Thiên Đình.

Sau đó, là bị thánh nhân ba lần năm lượt sỉ nhục.

Mấy hôm trước, Hạo Thiên không thể chịu đựng được nữa, đã đến Tử Tiêu Cung mách tội với Hồng Quân.

Hồng Quân triệu tập Lục Thánh, mở ra Phong Thần.

Hạo Thiên hài lòng rồi, nhưng Lục Thánh thì không hài lòng.

Thế là, Hạo Thiên bị Lục Thánh công khai ngấm ngầm châm chọc một trận.

Chương 413

Vừa nãy, chính là tính ra được cô em gái của mình ở phàm gian đã sinh hạ mấy đứa con với một phàm nhân.

Tức không chịu được, cộng thêm những ấm ức đã phải chịu trước đó.

Cuối cùng cùng nhau bùng phát, tâm ma thừa cơ xâm nhập.

Chết rồi!

Thế là hắn đến!

"Đồ vô dụng nhu nhược!" Diệp Hạo Thiên chế giễu.

Sau đó lại tự nói: "Nhưng ngươi yên tâm, ta đã dùng thân phận của ngươi, sẽ hoàn thành nguyện vọng của ngươi, khôi phục lại vinh quang của Thiên Đình." "Hệ thống, có hệ thống không?" 【Đinh, hệ thống Vô Thượng Bạo Quân khởi động thành công!】 Diệp Hạo Thiên trên mặt lộ ra nụ cười, "Trẫm quả nhiên là thiên mệnh chi tử!" Hệ thống Bạo Quân!

Nghe có vẻ khá thoải mái!

Nhưng mà, gói quà tân thủ của hắn đâu? 【Đinh, đang phát gói quà tân thủ!】 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được Hỗn Độn Châu!】 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được Siêu * Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.】 【Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được khuôn mẫu chế tạo Thiên binh!】 "Hỗn Độn Châu ai cũng có!" Diệp Hạo Thiên lắc đầu, thứ hàng đại trà này cũng cho.

Thôi kệ, dù sao cũng là Hỗn Độn chí bảo.

Tạm chấp nhận dùng vậy!

Diệp Hạo Thiên lướt qua phần thưởng thứ hai, trực tiếp nhìn sang cái thứ ba. 【Khuôn mẫu Thiên binh: Tiêu hao điểm Bạo Quân, là có thể nhận được Thiên binh cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.】 "Hệ thống, điểm Bạo Quân này làm sao để có được?" Diệp Hạo Thiên hỏi. 【Đổi bằng thiên tài địa bảo, cũng có thể nhận được thông qua việc hoàn thành nhiệm vụ.】 Hệ thống Bạo Quân trả lời, 【Hoàn thành nhiệm vụ, không chỉ có thể nhận được điểm Bạo Quân, còn có thể nhận được khuôn mẫu nhân vật hoàn toàn mới.】 "Bây giờ có nhiệm vụ không?" 【Đinh, phát hành nhiệm vụ, Cơn Thịnh Nộ Của Bạo Quân!】 【Uy nghiêm của Thiên Đế không thể bị xúc phạm, thân là trưởng công chúa Thiên Đình không biết giữ gìn thể diện Thiên Đình, lại còn giao hợp với phàm nhân làm mất hết mặt mũi.

Đáng phạt!

Mời túc chủ trấn áp nàng ta!

Những kẻ tiên nhân hỗn huyết đại diện cho sự sỉ nhục phải bị loại bỏ. (Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, thưởng cho túc chủ một lượng lớn điểm Bạo Quân, cộng thêm mở khóa khuôn mẫu Thiên binh Đại La Kim Tiên)】 "Không cần ngươi phát nhiệm vụ, trẫm cũng sẽ xử lý con Dao Cơ này!" Diệp Hạo Thiên cười lạnh, "Đồ ăn cây táo rào cây sung, đáng giết!

Trấn áp, còn là quá nhẹ cho ngươi rồi!

Không sao, giết chết anh em Dương Tiễn cũng có thể xả giận!" Diệp Hạo Thiên nghĩ đến những đứa con tiên nhân hỗn huyết mà Dao Cơ sinh ra.

Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền!

Trong đó, Dương Tiễn, Dương Thiền sau này không ít lần vả mặt ông cậu này!

Lại còn không chỉ một lần!

Nghe lệnh không nghe điều!

Rất có khí phách!

Không nghe lời!

"Trẫm ở đây, còn cho các ngươi cơ hội sống sót sao!" Diệp Hạo Thiên vung tay, đem tài nguyên mà nguyên thân Hạo Thiên tích trữ đổi thành điểm Bạo Quân.

Nguyên thân quá nghèo, ngoài Hạo Thiên Kính và mấy món linh bảo ra, chẳng có thứ gì ra hồn.

Góp góp nhặt nhặt!

Đổi điểm Bạo Quân vậy mà chỉ đổi được một trăm Thiên binh Thái Ất Kim Tiên.

Một cường giả Chuẩn Thánh, gia sản chỉ có bấy nhiêu, thật là nực cười.

"Thánh nhân... sớm muộn gì cũng bắt các ngươi phải trả giá!" Ánh mắt Diệp Hạo Thiên đầy bạo ngược, vừa định ra lệnh cho những Thiên binh này đi diệt Dao Cơ, Thái Bạch Kim Tinh Lý Trường Canh vui vẻ từ ngoài đi vào.

Vừa chạy vừa la: "Bệ hạ, bệ hạ, bệ..." Diệp Hạo Thiên thấy vậy, ra hiệu cho Thiên binh dừng lại, nhìn Lý Trường Canh, hỏi: "Sao vậy Thái Bạch, hốt hoảng như thế, có chuyện gì?" "Ặc..." Lý Trường Canh nhìn bệ hạ đã biến thành thiếu niên, lập tức hiểu ra chuyện gì, nghĩ lại kịch bản hiện tại của Thiên Đình mình, nghiêm túc nói: "Bệ hạ, vừa rồi lại có hơn một ngàn Thiên binh, vì vấn đề cung phụng mà đã rời khỏi Thiên Đình!" Diệp Hạo Thiên: .....

Nghèo đến mức không trả nổi lương rồi sao? ...

“Không cần quản bọn chúng, cứ để chúng đi.” Diệp Hạo Thiên xua tay, vì cung phụng mà rời khỏi Thiên Đình, sao có thể thật lòng phục vụ cho Thiên Đình.

Thiên Đình của hắn không cần những thứ rác rưởi này!

Đợi Thiên Đình trỗi dậy, để chúng nó tự hối hận chết đi!

Diệp Hạo Thiên đưa mắt nhìn sang Thái Bạch Kim Tinh Lý Trường Canh.

Đây là thuộc hạ trung thành duy nhất của nguyên thân.

Hơn nữa thực lực cũng rất tốt!

Đại La Kim Tiên!

Chỉ là Thiên Đình quá thiếu nhân lực, dẫn đến Thái Bạch Kim Tinh phải lo toan cả những việc lớn nhỏ.

Trong đó, có cả việc quản lý cung phụng của Thiên binh Thiên tướng.

Thỉnh thoảng còn phải kiêm chức huấn luyện quân đội, hạ giới trừ yêu.

Là một nhân tài toàn năng!

Vừa hay, trăm Thiên binh cảnh giới Thái Ất Kim Tiên này không có thống lĩnh, Thái Bạch Kim Tinh này rất thích hợp.

Đáng tin cậy hơn tên Thiên Bồng không nghe lời kia cả trăm lần.

Nghĩ rồi, Diệp Hạo Thiên chỉ vào Thiên binh bên cạnh, nói: “Thái Bạch, từ hôm nay trở đi, ngươi sẽ quản lý những Thiên binh này, còn những con cá tạp kia, muốn ở thì ở, không muốn thì đi!” “Vâng, bệ hạ!” Lý Trường Canh hành lễ.

“Bây giờ, trẫm giao cho ngươi một nhiệm vụ.” “Xin bệ hạ chỉ

thị!" "Dao Cơ thân là trưởng công chúa Thiên Đình, lại nhiều lần vi phạm thiên quy, lần này còn dám tự ý hạ giới giao hợp với phàm nhân sinh con.

Bây giờ ta ra lệnh cho ngươi, lập tức hạ giới, trấn áp Dao Cơ vạn năm, những nghiệt chủng còn lại, toàn bộ hồn bay phách tán!" "Trưởng công chúa...?" Lý Trường Canh sững sờ, nhất thời không phản ứng kịp trưởng công chúa là ai.

Diệp Hạo Thiên thấy vậy, tưởng là vì nguyên thân quá cưng chiều Dao Cơ, dẫn đến Thái Bạch Kim Tinh có chút do dự.

Trong lòng lạnh lùng cười một tiếng, Hạo Thiên cưng, không có nghĩa là hắn sẽ cưng, Diệp Hạo Thiên hét lớn: "Thái Bạch, lập tức hạ giới trấn áp Dao Cơ, không được chậm trễ!" "Vâng, bệ hạ!" Lý Trường Canh lúc này cũng nhớ ra trưởng công chúa là ai, vội vàng lớn tiếng đáp lại, nhìn trăm Thiên binh bên cạnh, phất trần trong tay Lý Trường Canh hóa thành trường kiếm.

Trong mắt tràn đầy băng lãnh, sát khí ngập trời!

"Theo ta đi!" Nói xong, Lý Trường Canh dẫn theo trăm Thiên binh, hạ giới giết đến nơi Dao Cơ đang ở.

"Đây mới là bộ dạng thật sự của Thái Bạch Kim Tinh!" Diệp Hạo Thiên thầm gật đầu.

Kim Tinh sát phạt!

Thực lực của Thái Bạch Kim Tinh, trong số các Đại La Kim Tiên cũng có thể chiếm một vị trí.

"Ta nhớ, Dương Tiễn và Dương Thiền cuối cùng bị Nguyên Thủy, Nữ Oa nhúng tay vào!" "Bọn họ mà dám nhúng tay, vừa hay giúp nguyên thân xả giận!" Diệp Hạo Thiên sát ý lóe lên.

Hắn đi ra ngoài đại điện.

Thiên binh không hài lòng với cung phụng là có thể tùy ý rời đi, làm gì có chuyện dễ dàng như vậy.

Giết!

Muốn trở nên mạnh mẽ, phải bắt đầu từ việc thanh lý sâu mọt. ...

Tại vương triều Đại Thương, trong một thôn trang hẻo lánh.

Một phụ nữ trẻ đang làm việc nhà, vẻ mặt lo lắng.

Nàng tên là Dao Cơ!

Trưởng công chúa Thiên Đình, em gái của Thiên Đế.

Mấy năm trước vì truy sát yêu vật trốn khỏi thiên lao mà chết.

Chuyển thế làm người tộc, mất đi ký ức từng có.

Kết hôn với một phàm nhân tên Dương Thiên Hữu, sinh được ba người con.

Cuộc sống cũng rất tốt đẹp.

Mấy năm trước đột phá Địa Tiên, khôi phục ký ức.

Nhưng nàng cũng không định quay về Thiên Đình.

Mạng sống của phàm nhân ngắn ngủi.

Chỉ có ngàn năm!

Nàng định ở bên cạnh chồng và con cho đến khi họ già đi, rồi sẽ trở về Thiên Đình.

Nhưng không ngờ là.

Gần đây nàng cảm thấy, chồng, con trai, con gái của mình, đều đã thay đổi!

Trở nên xa lạ!

Mặc dù gặp mặt không thấy có gì bất thường.

Vẫn như thường lệ, hòa thuận vui vẻ.

Nhưng nàng lại có một cảm giác rất xa lạ.

Đặc biệt là gần đây, chồng, Giao nhi, Tiễn nhi, Thiền nhi mấy ngày mới về một lần.

Mỗi lần về đều vội vàng rời đi, có khi còn không nói được câu nào, không biết đang làm gì.

"Ai!" Dao Cơ thở dài, rửa sạch thịt yêu thú trong tay.

Chuẩn bị nhóm lửa nấu cơm.

"Không biết hôm nay họ có về không!" Dao Cơ lẩm bẩm, tiện tay dùng một tiểu pháp thuật nhóm lửa lên.

Ầm!

Xoẹt xoẹt!

Chương 414

Đột nhiên, trời tối sầm lại, sấm chớp rền vang, gió lớn nổi lên.

Một giọng nói hùng vĩ nghiêm túc từ trên trời truyền xuống: "Trưởng công chúa Dao Cơ, vi phạm thiên quy, tự ý kết hôn với phàm nhân, sinh hạ tiên nhân hỗn huyết.

Phụng lệnh Thiên Đế, đến đây trấn áp Dao Cơ, tiêu diệt tiên nhân hỗn huyết!" Dao Cơ ngẩng đầu nhìn lên, thấy Thái Bạch Kim Tinh và trăm Thiên binh khí thế kinh khủng đang đứng trên trời, ánh mắt lạnh băng chiếu xuống.

Khiến Dao Cơ toàn thân lạnh buốt!

Nghe rõ lời Thái Bạch nói xong, Dao Cơ kinh hoảng thất thố, ca ca muốn giết con của nàng?

Không thể được!

Dao Cơ vội vàng bay lên, muốn cầu xin: "Thái Bạch Kim Tinh..." "Bắt lấy cho ta." Lý Trường Canh không đợi nàng cầu xin, trực tiếp vung tay, hai Thiên binh phía sau bay ra xông về phía Dao Cơ.

Dao Cơ chỉ có cảnh giới Địa Tiên, làm sao chống lại được Thiên binh cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Trong nháy mắt, nàng đã bị Thiên binh bắt giữ, áp giải đến trước mặt Thái Bạch Kim Tinh.

Dao Cơ kinh ngạc, ca ca từ khi nào có được Thiên binh mạnh mẽ như vậy?

Nhưng bây giờ không phải là lúc kinh ngạc, chồng con của nàng cần nàng cứu.

Dao Cơ biết giãy giụa vô ích, mang theo ánh mắt cầu xin nhìn Lý Trường Canh.

“Thái Bạch, nể tình ta...” “Đừng nói chuyện tình nghĩa.

Lệnh của Thiên Đế, ta chỉ có thể làm theo!” Lý Trường Canh sắc mặt lạnh băng, nhìn về một ngọn tiên sơn ở xa, thầm gật đầu.

Ngọn núi này không tồi, “Trấn áp trưởng công chúa Dao Cơ dưới ngọn núi đó!” “Dao Cơ, ở dưới núi tu luyện cho tốt, bệ hạ hy vọng vạn năm sau, sẽ gặp được một ngươi hoàn toàn mới!” “Dẫn đi!” Nói xong, hai Thiên binh liền áp giải Dao Cơ đi, bọn họ đều là sản phẩm của hệ thống, lấy mệnh lệnh của Diệp Hạo Thiên làm chủ.

Sẽ không để ý đến ‘thân phận’ của Dao Cơ, mặc cho Dao Cơ giãy giụa cầu xin, đều không hề động lòng.

Lý Trường Canh tùy ý liếc nhìn, xác nhận những người này là những con rối không có tình cảm.

Một kiếm ra khỏi vỏ, phá hủy sạch sẽ ngôi nhà phía dưới.

“Tản ra, truy sát dư nghiệt, tìm thấy rồi, nghe theo phân phó của bệ hạ, giết!” Nói xong, Lý Trường Canh hướng về một phía truy sát.
...

Bên này, Dao Cơ bị hai Thiên binh đưa đến một ngọn thần sơn vô danh.

Từng đạo phong ấn được hai Thiên binh khắc họa ra.

Sau đó, Dao Cơ bị phong ấn trong thần sơn.

Hai Thiên binh làm xong những việc này, không nói một lời nào rời đi.

“Chồng, con!” Mà Dao Cơ, mang theo vẻ lo lắng, liều mạng va vào những phong ấn xung quanh.

Nhưng sức mạnh của nàng thực sự quá yếu ớt.

Cuối cùng, pháp lực cạn kiệt, ngất xỉu trên mặt đất.

Không lâu sau, một Dao Cơ hoàn toàn mới lộn một vòng đứng dậy.

Tiêu hóa ký ức trong đầu.

Lý Dao Cơ mở miệng phàn nàn: "Dao Cơ này dù sao cũng là một tiên nữ, lại còn là em gái Thiên Đế, sao lại để ý đến Dương Thiên Hữu, một tên nhà nghèo như vậy?" "Vô lý!" Lý Dao Cơ lắc đầu, đứng dậy nhìn những phong ấn xung quanh.

Phong ấn mạnh mẽ, tiền thân đã trải nghiệm rồi, mình không cần phải thử nữa.

Không gian hoạt động bên trong phong ấn cũng không nhỏ, có gần trăm mét vuông, cao cũng mấy chục mét.

"Đây hẳn là Hạo Thiên đang bảo vệ mình phải không?" Lý Dao Cơ suy đoán.

Là một người xuyên không, hình như cô đã đọc qua, Dao Cơ kết hôn với phàm nhân đã vi phạm thiên điều, luận tội đã phải phế bỏ tu vi, trở thành phàm nhân rồi.

Huống chi còn sinh hai con trai một con gái.

Thiên điều là do Thiên Đạo định ra.

Dù là ca ca của cô, Thiên Đế Hạo Thiên cũng không thể vi phạm.

Cô phạm thiên điều, Hạo Thiên nếu không phạt mình, mình cũng sẽ bị Thiên Đạo giết chết.

Cho nên, phong ấn này, chính là ông anh trai tiện nghi đang bảo vệ cô.

“Anh trai tốt của tôi ơi.” Lý Dao Cơ có chút cảm động, thật sự rất cưng chiều mình.

Tốt hơn nhiều so với việc Dương Tiễn bổ núi hại chết cô.

Mặc dù Dương Tiễn đứa trẻ này cũng là vì cứu mình, nhưng nó một đứa nhóc thì biết cái quái gì.

Vẫn là anh trai tốt!

Dương Tiễn tên nghịch tử này sau này mà dám cầm rìu đến bổ núi, lão nương mắng chết cái tên bất hiếu này.

Lý Dao Cơ tức giận vung quyền, sau đó hưng phấn nhìn nơi này: “Từ hôm nay trở đi, ta sẽ an cư ở đây!

Không cần 996, không cần tăng ca, không cần lo lắng về giá nhà.” “Sướng rơn!” 【Đinh, hệ thống Đả Tạp Tối Cường khởi động thành công!】 “Đả tạp, hệ thống, bản cô nương từ chối tăng ca!” 【Không sao, ngươi chỉ cần ngủ dậy đả tạp một cái là được!】 ...

“Hệ thống, cái gì gọi là ngủ dậy điểm danh là được?” Lý Dao Cơ mơ màng hỏi. 【Thì chẳng phải là nghĩa đen sao?】 Hệ thống Điểm Danh Tối Cường ngáp một cái đáp lại, 【Trong cửa hàng hệ thống có đồ dùng sinh hoạt miễn phí, cứ dùng tùy tiện.】 【Điểm danh có thưởng, cũng không cần đúng giờ, thích thì điểm danh, không thích thì thôi.】 【Được rồi, những gì cần chuẩn bị cho ngươi đều đã chuẩn bị xong, bổn hệ thống cần nghỉ ngơi, không có việc gì thì đừng gọi ta!】 Nói xong, Hệ thống Điểm Danh Tối Cường chuẩn bị cho túc chủ một không gian để thưởng cho việc điểm danh.

Ngáp một cái, Hệ thống Điểm Danh Tối Cường lôi ra sản phẩm mới nhất của giới hệ thống, game xếp hình Bàn Cổ.

Thế là bắt đầu hì hục chơi.

Còn Lý Dao Cơ thì ngơ ngác mở bảng hệ thống ra, nhìn thấy hai

chữ “Điểm danh” chiếm hơn nửa màn hình.

Màn hình to đùng, chỉ có chưa tới mười chữ. ‘Điểm danh’ ‘Cửa hàng’ ‘Túi đồ’ ‘Thoát’ “Giao diện cho người già, đúng là phúc âm cho đứa lười biếng không thích động não như mình!” Lý Dao Cơ tán thưởng, rồi nhấn vào Điểm danh. 【Đinh, điểm danh thành công, nhận được mười vạn năm pháp lực, huyết mạch Bàn Cổ loại kém】 Ngay sau đó, cảnh giới Địa Tiên của Lý Dao Cơ vùn vụt tăng lên, thân thể cũng cảm thấy dần trở nên rắn chắc.

Đợi tu vi tăng đến đỉnh phong Địa Tiên rồi dừng lại.

Lý Dao Cơ chọc chọc vào người mình, phát hiện da dẻ vẫn mềm mại như cũ, nhưng sức mạnh và sức phòng ngự đã tăng lên không ít.

“Biết điều đấy!” Lý Dao Cơ cười ngây ngô, bắt đầu xem xét cửa hàng hệ thống.

Vừa mở ra, Lý Dao Cơ đã bị vô số hàng hóa hoa cả mắt làm cho mê mẩn.

Thế giới mini một người, ghế nằm, sofa, đồ ngủ, mặt trời nhỏ, mặt trăng nhỏ, bãi cát, biển lớn, điện thoại, máy tính, tivi, đồ ăn vặt, hoa quả...

Những thứ cô nghĩ đến đều có, những thứ cô không nghĩ đến cũng có nốt.

Quan trọng là, tất cả đều được dùng tùy tiện.

Hư hỏng cũng không sao.

Hệ thống không có nhiệm vụ, điểm danh hoàn toàn tùy tâm trạng.

Đồ trong cửa hàng dùng miễn phí.

đãi ngộ này...

“Ha ha ha...” Lý Dao Cơ cười lớn, cười đến nỗi nước mắt chảy ra

từ khóe mắt.

“Không phải mơ, đều là thật!” Lý Dao Cơ kích động lau nước mắt.

Kiếp trước sau khi tốt nghiệp đi làm, ngoài dịp Tết ra cô chưa bao giờ được nghỉ quá ba ngày.

Ngày nào cũng là tăng ca, tăng ca.

Vù một cái, mười năm trôi qua như một ngày.

Phấn đấu, nỗ lực, mệt mỏi, mờ mịt, sụp đổ.

Bây giờ, mình cuối cùng cũng được giải thoát rồi!

Nếu đây là một giấc mơ!

Vị đại thần vô danh nào đó ơi, xin đừng để con tỉnh lại!

Sau khi cầu nguyện, Lý Dao Cơ cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm, lắc đầu, quẳng hết những chuyện vui buồn của kiếp trước đi.

“Từ nay về sau, không còn cô gái làm công ăn lương tầm thường Lý Dao Cơ nữa.

Chỉ có em gái của Thiên Đế Hạo Thiên, Trưởng công chúa Thiên Đình, Dao Cơ.” Lý Dao Cơ nói xong, bắt đầu chọn lựa đủ thứ đồ mà kiếp trước cô không dám mơ tới từ cửa hàng.

Thế giới mini, một căn nhà có sân, bước vào lại là một thế giới khác.

Là một thế giới trống rỗng.

Thế giới này hoàn toàn thuộc về mình.

“Yô hô!” Lý Dao Cơ phấn khích hét lên, bắt đầu vui chơi trong thế giới của mình.

Lắp đặt biển lớn và bãi cát!

Mặt trời nhỏ!

Ván lướt sóng, du thuyền, rồi thả thêm hai con cá voi điện tử.

Mặc váy tiên nữ, đeo kính râm, đứng trên lưng cá voi, du ngoạn biển cả.

Lý Dao Cơ tay phải cầm ly Coca, lắc nhẹ trong ly chân cao, nhấp một ngụm rồi khóe miệng nhếch lên nụ cười.

"Đây mới là cuộc sống mà bản tiên nữ muốn!" ...

Chơi đến mệt, mệt thì ngủ, ngủ đến khi tự tỉnh, tỉnh rồi thì điểm danh.

Hệ thống thưởng cho tu vi, linh bảo hoặc tăng cường căn nguyên.

Mặc dù chỉ có thể bị giới hạn trong ngọn núi đang phong ấn mình.

Nhưng đối với một trạch nữ mà nói.

Kể cả không bị phong ấn thì cô cũng lười bước ra ngoài.

Chương 415

Lý Dao Cơ sống vui vẻ trong ngọn núi này.

Ngoài lúc ngủ, phần lớn thời gian tỉnh táo đều rất vui vẻ.

Chỉ thỉnh thoảng cô sẽ nghĩ đến thân phận của mình, và ba đứa con của thân xác cũ.

Dương Giao, Dương Tiễn, Dương Thiền!

Là một người xuyên việt, cô đương nhiên biết chuyện của ba người này.

Cho nên không lo lắng cho Dương Tiễn và Dương Thiền!

Chỉ là hơi tiếc cho đứa bé Dương Giao.

Trong ký ức, đứa bé này là một đứa trẻ ngoan ngoãn nghe lời mẹ, đáng tiếc là sắp bị giết hại!

Lý Dao Cơ cảm thấy tiếc nuối, nhưng cũng sẽ không ra ngoài cứu Dương Giao.

Đùa à, cô có phải Dao Cơ thật đâu, còn chưa từng gặp Dương Giao đó.

Cứu?

Cứu cái gì mà cứu!

Cô xuyên việt là để đến đây hưởng phúc.

Chứ không phải đến để khổ sở thay đổi những điều tiếc nuối.

Cuộc sống bao nhiêu năm ở kiếp trước đã dạy cho cô một đạo lý.

Không có bản lĩnh thì bớt lo chuyện bao đồng!

Có chút bản lĩnh cũng bớt lo chuyện bao đồng!

Trừ khi ngươi thật sự có bản lĩnh, nếu không thì đừng lo chuyện bao đồng.

Mình hiện tại ngay cả một tên thiên binh cũng đánh không lại, lo mấy chuyện vớ vẩn đó làm gì.

Đợi mình điểm danh đến vô địch rồi.

Tính mấy chuyện này cũng chưa muộn!

Bây giờ, cứ chơi là được!

Lý Dao Cơ cưỡi con gấu trúc lớn vừa mua trong cửa hàng hệ thống, vui vẻ lăn lộn trên bãi cát. ...

"Dòng máu lai giữa người và tiên đã vi phạm thiên điều, phụng lệnh Thiên Đế, chém ngươi!" "Ta không phục, là họ vi phạm thiên điều, ta không làm gì cả, thậm chí còn luôn bị lừa dối, tại sao lại bắt ta phải gánh chịu!

Ta không phục!" "Dòng máu lai giữa người và tiên, chính là tội!" "Ha ha, hay cho một câu dòng máu lai giữa người và tiên chính là...!" Phụt!

Người đàn ông da màu lúa mì khóe miệng rỉ máu, cúi đầu nhìn trái tim bị kiếm đâm xuyên.

Sau đó từ từ nhắm mắt lại.

Lý Trường Canh mặt không biểu cảm thu kiếm, nhìn thiên binh bên cạnh, nói: "Dương Giao đã chết, đi, còn ba tên dư nghiệt chưa bị trừ khử." "Vâng!" Thiên binh lớn tiếng đáp lại, đi theo Lý Trường Canh rời khỏi nơi này.

Đợi họ đi rồi, Dương Giao đang nằm trên mặt đất không còn hơi thở bỗng nhiên mở mắt, nhăn mặt ôm lấy lỗ thủng ở tim.

"Đau vãi chưởng!" "Không được, đau quá, nghỉ một lát!" Bịch!

Dương Giao yếu ớt nằm xuống đất, thở hổn hển, mặc dù trái tim đau đến không chịu nổi, nhưng vẻ mặt lại vô cùng thoải mái.

"Kiếp nạn này, cuối cùng cũng qua rồi!" "Sau này, mình sẽ được tự do!" Đúng vậy, hắn là một người xuyên việt, xuyên việt cũng đã được một thời gian.

Lúc mới xuyên việt, biết mình không phải con một, còn có một em trai và một em gái.

Dương Giao còn khá vui mừng.

Nhưng khi biết em trai mình tên Dương Tiễn, em gái tên Dương Thiền.

Mẹ già xinh đẹp tên Dao Cơ, ông bố hờ tên Dương Thiên Hữu thì Dương Giao ngớ người.

Cái này có chút quen quen nha!

Nhị Lang Thần Dương Tiễn!

Tam Thánh Mẫu Dương Thiền!

Câu chuyện về những vị thần tiên lừng lẫy như vậy, dĩ nhiên hắn cũng có biết.

Cho nên, hắn, người anh cả, Dương Giao.

Là một tên pháo hôi chắc chắn phải chết!

Biết được thân phận của mình, Dương Giao hoảng hốt vô cùng.

Đặc biệt là trên dòng thời gian, mặc dù tuổi tác đã được phóng đại lên gần mười lần, nhưng chỉ cần tính toán một chút là biết.

Sắp đến lúc Dao Cơ bị phát hiện rồi.

Vương Mẫu trên trời không nói lý lẽ.

Hắn không cho rằng mình khuyên bà mẹ hờ đi cầu xin thì có thể

sống sót.

Thế là, dựa vào kinh nghiệm đọc tiểu thuyết của mình, ngày nào cũng đi sớm về khuya xem có thể gặp được đại năng nào nhận làm đệ tử hay không.

Hoặc là tìm nhẫn, đá rồi nhỏ máu để kích hoạt kim thủ chỉ.

Cuối cùng hoàng thiên không phụ lòng người!

Hôm qua hắn uống nước bị sặc, đã thức tỉnh Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh Vô Địch!

Chỉ cần thay đổi vận mệnh chắc chắn phải chết của mình và vận mệnh của người khác, là có thể nhận được phần thưởng.

Dựa vào thế tử đan trong gói quà tân thủ.

Ngay vừa rồi, đã thành công thay đổi vận mệnh của mình.

Chỉ là thế tử đan không thể miễn dịch đau đớn, hắn sắp đau chết rồi!

Dương Giao ôm ngực, vẻ mặt đau đớn đã hiện rõ trên mặt.

Đột nhiên, Dương Giao nhớ ra điều gì đó, vội vàng nói: "Hệ thống, mau đưa phần thưởng cho ta!" 【Đinh, chúc mừng túc chủ thay đổi vận mệnh thành công, thưởng cho túc chủ Bàn Cổ Thánh Thể.

Công pháp tu luyện cấp Đại Đạo 《Bàn Cổ Luyện Thể Quyết》 Máu Bàn Cổ mười nghìn tỷ tấn!

Hồng Mông Chí Bảo Hồng Mông Châu, Hỗn Độn Chí Bảo Khai Thiên Phủ.】 Giọng nói máy móc lạnh lùng của hệ thống, nhưng trong mắt Dương Giao, lại nghe ra cảm giác của một tỷ phú.

Trong phút chốc, vết thương do bị đâm ở tim, Dương Giao cũng không cảm thấy đau nữa.

Ngơ ngác nhìn phần thưởng của hệ thống, rất lâu sau, Dương Giao mới phản ứng lại.

Không nhịn được buột miệng chửi thề: "Vãi, quả này vô địch luôn rồi!" "Các vị tiền bối xuyên việt, rất tiếc, xin lỗi nhé, tôi không thể trải nghiệm quá trình phấn đấu gian khổ của các vị được." "Ai bảo bố hệ thống nhà mình đỉnh quá làm gì, tôi cũng bất lực lắm!" Dương Giao vừa lắc đầu, vừa mừng thầm nói: "Hệ thống, mau dung hợp Bàn Cổ Thánh Thể cho ta!" 【Đinh, đang dung hợp Bàn Cổ Thánh Thể!】

...

Sau khi dung hợp Bàn Cổ Thánh Thể, vết thương ở tim của Dương Giao tự động lành lại.

Lúc này Dương Giao mới biết, hóa ra Bàn Cổ Thánh Thể chỉ thay đổi thể chất của hắn, khiến hắn có thể chất giống như Bàn Cổ.

Sẽ không tăng cảnh giới.

Tuy nhiên, mười nghìn tỷ tấn máu Bàn Cổ của hệ thống, chính là dùng để tăng cảnh giới.

Dương Giao rời khỏi chỗ cũ, tùy tiện tìm một nơi hoang vắng, bắt đầu tu luyện.

Cảnh giới, cứ thế vùn vụt tăng lên!

Bên trong cơ thể hắn, bên cạnh Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh Vô Địch là một cuốn sách ghi chép về việc nuôi dưỡng Bàn Cổ giả.

Máu Bàn Cổ mà Dương Giao dùng để tu luyện, kết hợp với 《Bàn Cổ Luyện Thể Quyết》, cơ thể này đang dần dần biến đổi.

Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh khẽ gật đầu, lần này khá biết điều.

Công pháp 《Bàn Cổ Luyện Thể Quyết》 này chọn rất tốt.

Cũng đỡ phải làm lớn nguyên thần của túc chủ, làm ô nhiễm thân thể Bàn Cổ sau này.

Đợi bồi dưỡng cơ thể này đến đại thành, nếu có thể, sau này sẽ dùng phương pháp này... ...

Ngôi nhà cũ của Dao Cơ đã trở thành một đống đổ nát.

Một thanh niên cao lớn anh tuấn nhanh chóng chạy đến đây, nhìn thấy ngôi nhà đã thành phế tích.

Vẻ mặt của thanh niên trở nên khó coi, tức giận vung quyền, "Chết tiệt, vẫn là chậm một bước!" "Cha, đại ca... con về muộn rồi!" Dương Tiễn tự trách không thôi, hắn là một người xuyên việt, đã xuyên việt từ mấy tháng trước.

Sau khi biết mình xuyên việt thành Nhị Lang Thần Dương Tiễn chẻ núi cứu mẹ.

Hắn âm thầm mừng rỡ.

Hơn nữa, người nhà của mình đều còn đó, nhưng dòng thời gian hiện tại, cũng sắp đến lúc người trên trời xuống rồi.

Thế là hắn thường xuyên đi tìm Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Mấy ngày trước hắn ngày nào cũng đi sớm về khuya.

Dò hỏi vị trí của núi Ngọc Tuyền.

Nhưng không ngờ Hồng Hoang này lại lớn như vậy.

Mọi người cũng không biết địa điểm của núi Ngọc Tuyền.

Thế là hắn quyết định chạy xa hơn một chút.

Mấy ngày mới về nhà một lần, mục đích là để bái sư thành công trước khi thiên binh thiên tướng đến, cứu cả nhà mình.

Cuối cùng, vào hôm kia, hắn đã thành công... thức tỉnh Hệ thống

Cải Mệnh Phản Công!

Chương 416

Nhận được gói quà tân thủ là tinh huyết Bàn Cổ, Bát Cửu Huyền Công và Hỗn Nguyên Tam Xoa Kích, cùng với thẻ trải nghiệm Chuẩn Thánh.

Không bái sư được, nhưng có hệ thống.

Dương Tiễn cũng cảm thấy có thẻ trải nghiệm Chuẩn Thánh là đủ để giúp cả nhà vượt qua kiếp nạn này.

Đến lúc đó lại luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ.

Là đủ có nền tảng để đứng vững.

Thế là vội vàng chạy về.

Nhưng không ngờ, vẫn là về muộn!

Bốp!

Dương Tiễn tức giận đấm xuống đất.

Theo những gì hắn biết, đại ca và cha có lẽ đã chết rồi.

Mẹ hắn chắc là bị trấn áp, em gái có duyên với Nữ Oa nương nương, chắc là sẽ được nhận làm đệ tử.

"Vương Mẫu...

Hạo Thiên!" Dương Tiễn nghiến răng nghiến lợi, trong lòng tràn đầy sát khí.

"Cứ đợi đấy, ta sẽ báo thù!" Dương Tiễn đứng dậy, mặt không biểu cảm rời đi.

Hắn phải tìm một nơi an toàn, tu luyện, trở nên mạnh mẽ, đánh lên Thiên Đình báo thù! ...

“Nữ Oa nương nương, có nhận đệ tử không, con lợi hại lắm, việc gì cũng làm được!” “Nữ Oa nương nương, có đó không, người có cần một đệ tử nhỏ bé đáng yêu không ạ?” “Nữ Oa nương nương...” “Haiz!” Trong miếu Nữ Oa, Dương Thiền thất vọng thở dài, lại nhìn quanh miếu Nữ Oa một vòng, không thấy bảo vật nào giống hoa sen, Dương Thiền liền đi ra khỏi miếu, tăng tốc đến miếu Nữ Oa tiếp theo.

Xuyên việt cũng đã được một thời gian khá lâu, cũng đã đọc hai cuốn tiểu thuyết thần thoại và Hồng Hoang.

Cô sớm đã dựa vào suy đoán mà kết luận đây là thế giới Hồng Hoang Phong Thần.

Trong Hồng Hoang, sự ra đời của cô và hai người anh trai là một âm mưu.

Ông bố kia của cô là một con cờ của Chuẩn Đề.

Người của phương Tây, cùng với Trưởng công chúa Thiên Đình Dao Cơ sinh ra con cái.

Cô và hai người anh trai.

Người của phương Tây có thể dựa vào thân phận của họ để can thiệp vào chuyện của phương Đông.

Thật là xấu xa!

Nhưng những chuyện này không liên quan đến cô, cô muốn bảo vệ anh cả của mình.

Còn ông bố kia, chết thì thôi!

Thế là, hệ thống đã đến!

Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa.

Chỉ là hệ thống đã đến, nhưng vẫn chưa chính thức ràng buộc.

Cần phải bái sư Nữ Oa, mới có thể chính thức ràng buộc, nhận được gói quà tân thủ.

Chỉ là không ngờ chạy hơn mười cái miếu Nữ Oa, vẫn chưa bái sư thành công.

"Hệ thống, nhiệm vụ bái sư Nữ Oa này khó quá đi!" Dương Thiền phàn nàn. 【Đinh, xin túc chủ kiên trì.】 Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa trả lời, cũng thắc mắc nhìn vào hình ảnh mình thấy.

Đây là hình ảnh của Oa Hoàng Thiên trong Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang.

Nữ Oa đang nghiêm túc bế quan tu luyện.

Như thể bế tử quan vậy.

Bất kể nó làm gì, ám chỉ cho bà ta có đại cơ duyên, làm cho bà ta tâm thần bất an, hé lộ một chút đại đạo Tạo Hóa...

Nữ Oa này đều không có phản ứng gì lớn.

Có lúc, đã làm bà ta tỉnh lại, Nữ Oa này đứng dậy đi hai bước, rồi lại ngồi xuống bế quan!

Thật là kỳ quái!

Nữ Oa của thế giới này trâu bò vậy sao?

Nó dù sao cũng là một hệ thống trung cấp, một Nữ Oa cũng không giải quyết được.

Thật là thất vọng!

Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa thở dài, nhân lúc túc chủ vẫn đang tìm miếu Nữ Oa tiếp theo, lại một luồng sức mạnh ám thị cơ duyên đánh về phía Oa Hoàng Thiên... ...

Hỏa Vân Động.

Nữ Oa cẩn thận đi qua từng lớp phong ấn, sợ chỉ cần dùng sức một chút là làm vỡ phong ấn của huynh trưởng!

Từ chỗ Hệ thống Trả Lời Hồng Mông chia được hai kiện Hồng Mông Chí Bảo, lại có một kiện rất hợp với huynh trưởng.

Liền mang đến cho ông ấy.

Kết quả không ngờ huynh trưởng lại đặt nhiều phong ấn như vậy cho Hỏa Vân Động của mình.

Theo ý của ông ấy, là trong thời gian ngắn không muốn giao thiệp với người xuyên việt.

Không muốn giao thiệp với người xuyên việt, lại muốn cùng mọi người chia sẻ thành quả thu được từ hệ thống.

Người anh trai này a!

Nữ Oa cũng không biết nói gì cho phải!

Sau khi giao linh bảo cho anh trai, khuyên nhủ anh trai một hồi.

Bây giờ, nên quay về sắp xếp những linh bảo thu được lần này.

Nữ Oa mỉm cười, vừa định trực tiếp quay về Oa Hoàng Thiên.

Thì cảm ứng được phân thân của mình bị sức mạnh của hệ thống quấy nhiễu.

"Hệ thống trung cấp!" Nữ Oa hơi kinh ngạc, không chỉ là hệ thống trung cấp, mà hình như còn rất yếu.

"Đi xem thử!" Nữ Oa lập tức quay lại Hỏa Vân Động.

Không đợi Phục Hy hỏi, đã bắt đầu điều khiển từ xa phân thân của mình... ...

Nhân tộc, trong lãnh thổ Đại Thương.

Trong miếu Nữ Oa, người ra vào tấp nập không ngớt.

Dương Thiền liếc nhìn một cái, rồi chạy về phía hậu sơn.

Cô muốn bái sư, đương nhiên không thể tìm những miếu Nữ Oa đông người như vậy.

Nghe nói ở hậu sơn có một miếu Nữ Oa đã bị bỏ hoang.

Rất hợp với hoàn cảnh bái sư.

Tốt hơn nhiều so với những miếu Nữ Oa đã bái trước đây.

Chắc là lần này sẽ thành công!

Với sự mong đợi, Dương Thiền đến miếu Nữ Oa.

Bị bỏ hoang nhiều năm, miếu Nữ Oa vẫn nguy nga thánh khiết, tạo thành một sự tương phản rõ rệt với môi trường xung quanh tĩnh lặng đến đáng sợ.

Nhìn đã thấy không tầm thường, có khí thế của tiên gia.

Dương Thiền phấn khích, vội vàng đi vào trong miếu.

Nhìn thấy bức tượng Nữ Oa sống động như thật.

Dương Thiền vội vàng quỳ xuống, tràn đầy mong đợi nói: "Nữ Oa nương nương, có nhận đệ tử không." "Tư chất của con vô song, là kỳ tài tu tiên vạn người có một, người nhận con, sau này dẫn ra ngoài đảm bảo rất có mặt mũi!" "Con không chỉ tư chất tốt, mà còn hiểu chuyện, tâm lý..." Rất nhanh, Dương Thiền bắt đầu thao thao bất tuyệt tự khen mình.

Trong tượng Nữ Oa, thần niệm của Nữ Oa im lặng nhìn cô nhóc đang lải nhải trước mặt.

Nhìn sức mạnh mà hệ thống ám thị cho mình.

Đại cơ duyên!

Đáng yêu!

Rồi sao nữa... có chút không hiểu lễ nghĩa, ồn ào, lại không khiêm tốn.

Lúc này, Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa sốt ruột, đã dẫn Nữ Oa đến đây rồi, mà bà ta vẫn chưa có ý định nhận đệ tử.

Vội vàng hiển hóa một tia đạo Tạo Hóa huyền ảo khó lường trên người túc chủ.

Nữ Oa liếc nhìn, đạo Tạo Hóa.

Còn chưa sâu sắc bằng lĩnh ngộ của bà ta.

Thôi kệ, dù sao cũng là một hệ thống nắm giữ đạo Tạo Hóa.

Đem về xem có thể lĩnh ngộ ra được điều gì khác biệt không.

Nữ Oa nghĩ thông rồi, ngay sau đó, tượng Nữ Oa phát ra ánh sáng thánh khiết.

Dưới ánh mắt của Dương Thiền, Nữ Oa từ trong tượng bước ra.

Đứng trên không trung phía trên Dương Thiền, Nữ Oa mở miệng nói: "Con gái, con có nguyện bái ta làm sư phụ không?" "Nguyện ý, nguyện ý, con nguyện ý!" Dương Thiền vui mừng, vội vàng gật đầu.

Chương 417

...

"Vậy thì đi theo ta đi!" Nữ Oa mỉm cười, cũng không để ý đến những hành động nhỏ của Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa, cuốn lấy Dương Thiền bay về phía Oa Hoàng Thiên.

Trên đường, Dương Thiền phấn khích nhận lấy gói quà lớn mà hệ thống thưởng.

Tạo Hóa Thanh Liên, Hỗn Nguyên Tạo Hóa Kinh.

Hỗn Độn Linh Bảo, công pháp cấp Thiên Đạo!

Còn bái Thánh Nhân làm sư phụ.

Phất rồi!

Ủa... mình có quên chuyện gì không nhỉ?

Đúng rồi, ông anh hờ!

Dương Thiền giật mình tỉnh lại, vội vàng gọi: "Sư phụ, đệ tử còn có người nhà chưa thông báo!" Nữ Oa liếc nhìn cô một cái, không dừng lại, tiếp tục đưa cô bay về Oa Hoàng Thiên: "Dao Cơ đã bị Thiên Đế trấn áp, Dương Giao cũng đã bị xử tử, còn lại Dương Tiễn, bặt vô âm tín!" "Cái gì!" Dương Thiền kinh ngạc hét lên, trong lòng không hiểu sao lại thấy thất vọng, vậy là, mình vẫn không thể thay đổi vận mệnh của Dương Giao sao?

"Không cần đau buồn, sau khi Dương Giao chết, đã đầu thai chuyển thế rồi." Nữ Oa nói, rồi dẫn Dương Thiền vào Oa Hoàng Thiên.

Trong cung Oa Hoàng, Nữ Oa truyền cho Dương Thiền một bộ

công pháp, sau đó sắp xếp cho cô một động phủ.

"Cứ tu luyện cho tốt, có gì không hiểu có thể đến hỏi ta." "Vâng, đa tạ sư phụ!" Dương Thiền bái tạ, sau đó đi vào động phủ.

Từ khi biết Dương Giao đã chết, trong lòng Dương Thiền luôn kìm nén một ngọn lửa.

Cô muốn tu luyện, tu luyện để đi báo thù.

Hạo Thiên, Chuẩn Đề, còn có Dương Thiên Hữu.

Hắn rất có thể là con cờ của Chuẩn Đề, chưa chết!

Nói không chừng bây giờ đã đổi thân phận khác đang sống vui vẻ rồi.

Dương Thiền che giấu sát ý, tu luyện công pháp mà hệ thống đưa.

Còn Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa thì phóng đại công pháp, thu hút sự chú ý của Nữ Oa.

Nữ Oa cũng rất phối hợp xuất hiện bên cạnh Dương Thiền, lặng lẽ nhìn công pháp mà Dương Thiền tu luyện.

Tu vi mà bản thân thể hiện cũng đang tiến bộ.

Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa nhân cơ hội bắt đầu lợi dụng thân phận Thánh Nhân của bà ta để rút lấy bản nguyên.

Chỉ trong hai ngày, một ấn ký đã hình thành trên người nó.

Thiên Đạo ấn ký!

Bây giờ sinh tử của nó đã bị Nữ Oa nắm giữ.

Nhưng Nữ Oa không kích nổ ấn ký này, chỉ lặng lẽ tham ngộ đạo Tạo Hóa mà hệ thống này thể hiện ra. ...

Thiên Đình, Diệp Hạo Thiên dựa vào ngai vàng của Thiên Đế, vuốt ve một thanh kiếm đầy sát khí.

Bên dưới là một đám thiên binh và Lý Trường Canh.

"Xin bệ hạ trách phạt, thần không tìm được Dương Thiên Hữu, Dương Tiễn, Dương Thiền!" Diệp Hạo Thiên đang nghịch kiếm thì dừng lại, vẻ mặt khó tả.

Không tìm được Dương Thiên Hữu, Dương Thiền, Dương Tiễn.

Chỉ trấn áp được Dao Cơ, giết được Dương Giao.

Là vì mình đã đổi người trấn áp Dao Cơ thành cao thủ cấp Đại La Kim Tiên là Thái Bạch Kim Tinh sao?

Hắn đã nghe qua một số truyền thuyết về Dương Thiên Hữu.

Bây giờ xem ra, gã này quả thực không phải người phàm.

Nếu là Hạo Thiên ban đầu, phái Thiên Bồng Nguyên Soái là Thái Ất Kim Tiên, Dương Thiên Hữu sẽ dùng tử độn để kết thúc thân phận Dương Thiên Hữu của mình.

Nhưng mình lại phái Đại La Kim Tiên!

Cho nên hắn không dám tử độn, mà chạy thẳng.

Còn Dương Tiễn và Dương Thiền.

Khí vận của hai đứa chúng nó lớn vậy sao?

Đến cả Đại La Kim Tiên cũng không tìm thấy chúng.

Diệp Hạo Thiên có chút thắc mắc, cũng không trách tội Thái Bạch Kim Tinh làm việc không hiệu quả, phất tay cho ông ta lui xuống.

Sau đó hỏi: "Hệ thống, nhiệm vụ này có được coi là hoàn thành không?" Hệ thống Bạo Quân im lặng không nói, nhiệm vụ ngươi hoàn thành có khác gì cốt truyện gốc đâu?

Thôi kệ, cũng không kém chút đó.

Hệ thống Bạo Quân thở dài, phát phần thưởng xuống.

Mở khóa binh chủng thiên binh Đại La Kim Tiên.

Thêm điểm bạo quân.

Tất cả đều được phát xuống.

"Hoàn thành, cũng được!" Diệp Hạo Thiên khẽ gật đầu, trực tiếp dùng hết điểm bạo quân.

Đổi lấy mười thiên binh Đại La Kim Tiên, cộng thêm một nghìn thiên binh Thái Ất Kim Tiên.

"Chỉ một nhiệm vụ nhỏ như vậy, phần thưởng đã vượt qua toàn bộ gia sản của thân xác cũ." Khóe miệng Diệp Hạo Thiên co giật, toàn bộ tài sản của thân xác cũ, ngoài mấy món linh bảo, chỉ đổi được một trăm thiên binh, mà còn là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Bây giờ, một nhiệm vụ, mà còn là một nhiệm vụ hoàn thành không tốt lắm.

Phần thưởng nhận được đã có thể đổi lấy một nghìn thiên binh cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Chưa kể những thứ khác.

Không có so sánh, không có đau thương.

"Hạo Thiên, cút ra đây!" "To gan, dám tự tiện xông vào Thiên Đình." "Bảo vệ bệ hạ!" Ầm!

Đột nhiên, một tiếng gầm giận dữ từ xa truyền đến, sau đó, Lăng Tiêu Bảo Điện bị đánh thành tro bụi!

Bốp!

Diệp Hạo Thiên bay ra từ đống đổ nát, kinh hồn bạt vía nhìn về phía trước.

Một người đàn ông áo trắng khí thế ngút trời đứng giữa không

trung, mười tên Đại La Kim Tiên và một nghìn tên Thái Ất Kim Tiên mà hắn vừa mua đang bố trí trận pháp, vây khốn người đàn ông này.

Nhưng nhìn vào áo giáp dính máu của từng thiên binh, họ không thể cầm cự được bao lâu.

Ầm!

Quả nhiên, người đàn ông áo trắng này vung quyền, những thiên binh mà hắn vừa mới lấy ra còn chưa kịp ấm chỗ.

Toàn bộ đều tử trận!

ạnh như vậy!

Diệp Hạo Thiên kinh hãi, Hồng Hoang còn có nhân vật mạnh như vậy sao.

Hắn là ai? 【Giống như ngươi, một người xuyên việt!】 Hệ thống Bạo Quân đột nhiên nói.

"Người xuyên việt!" Diệp Hạo Thiên trong lòng chấn động, nhưng rất nhanh đã bị sát ý lấp đầy.

"Hệ thống, hắn có thực lực gì?" 【Đinh, phát hành nhiệm vụ.

Chém giết người xuyên việt!】 【Một người xuyên việt tà ác bình thường, xin túc chủ hãy chém giết hắn.

Tạm thời tăng cảnh giới của túc chủ lên Thánh Nhân.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, sẽ vĩnh viễn thưởng cho túc chủ tu vi Thánh Nhân.】 Hệ thống Bạo Quân khinh thường cười một tiếng, dựng lên kết giới cho Thiên Đình.

Thứ tôm tép nào mà cũng dám chọc vào đầu nó.

Vừa hay dạo này khẩu vị hơi nhạt! 14.

Cũng nên giải thèm thôi!

Đồng thời, Diệp Hạo Thiên nghe thấy nhiệm vụ của hệ thống, cơ thể đã bùng nổ sức mạnh.

Hắn thả lỏng, trong mắt lóe lên tia hung ác, đi về phía người đồng bào xuyên việt phía trước. ...

"Hạo Thiên, cút ra đây cho ta!" Dương Thiên Hữu đứng giữa hư không, mang theo lửa giận nhìn xung quanh.

Thật không ngờ, vừa mới thức tỉnh hệ thống, tưởng rằng có thể bảo vệ được cả gia đình.

Kết quả về nhà xem, nhà không còn!

Là một người xuyên việt, sao hắn lại không biết đây là chuyện gì.

Nghĩ đến việc gia đình mình vẫn xảy ra vận mệnh như vậy, trong lòng Dương Thiên Hữu dấy lên ngọn lửa giận không thể kìm nén.

Lúc mới xuyên việt, sau khi dung hợp ký ức, biết mình là cha của Dương Tiễn, Dương Thiên Hữu.

Hắn vô cùng hoảng sợ.

Dương Thiên Hữu này chỉ là một người phàm, không có thân phận đặc biệt gì cả.

Đợi đến khi chuyện của Dao Cơ bị phát giác, hắn chẳng phải là sẽ chết sao!

Thế là hắn nhiều lần ra ngoài, trải qua muôn vàn khó khăn, cuối cùng vào hôm kia đã ràng buộc được Hệ thống Vọng Tử Thành Long.

Chương 418

Chỉ cần con cái của mình trở nên mạnh mẽ, mình sẽ nhận được phần thưởng.

Còn có một gói quà tân thủ, thẻ trải nghiệm Chuẩn Thánh vô địch!

Mang theo sự phấn khích, hắn chạy về nhà.

Hắn phải nhanh chóng ràng buộc ba đứa con, rồi trở nên mạnh mẽ.

Kết quả...

Nhà không còn!

Theo cốt truyện, điều này có nghĩa là ba đứa con của hắn.

Đã mất một đứa!

Cũng có nghĩa là, hệ thống có thể ràng buộc, đã thiếu một đứa.

Tức giận!

Phẫn nộ!

Thứ nhất, đây là gốc rễ để hắn trở nên mạnh mẽ!

Thứ hai, đây là con trai của hắn.

Cắt đứt con đường của người khác, không chết không thôi!

Giết con trai của người khác, không chết không thôi!

Hắn muốn Hạo Thiên này, phải trả giá!

Dương Thiên Hữu hét dài một tiếng, pháp lực mênh mông tỏa ra tứ phía.

“Hạo Thiên, cút ra đây cho ta!” “Con kiến hôi ở đâu ra, sao dám làm càn trên địa bàn của trẫm!” Giọng của Diệp Hạo Thiên vang lên,

từ từ hiện thân từ xa.

Ánh mắt lạnh lùng tàn nhẫn nhìn về phía Dương Thiên Hữu.

“Hạo Thiên...” Giọng Dương Thiên Hữu trầm khàn, lạnh lùng nhìn về phía Diệp Hạo Thiên.

“Ngươi là ai, trẫm hình như chưa từng có mâu thuẫn gì với ngươi?” Diệp Hạo Thiên mang theo vẻ giễu cợt, đánh giá người đồng bào xuyên việt này, đoán thân phận của hắn. ...

“Dương Thiên Hữu, tướng công của Dao Cơ, người phàm mà ngươi hạ lệnh muốn giết.” Dương Thiên Hữu lạnh lùng nói xong, tức giận ra chưởng.

Thẻ trải nghiệm Chuẩn Thánh vô địch không phải là tăng chiến lực lên đến cực hạn của Chuẩn Thánh.

Mà là tăng cường toàn diện.

Dương Thiên Hữu tung một chưởng, ba ngàn pháp tắc hội tụ, sức mạnh cường đại như thể có thể tái lập trời đất, đánh về phía Diệp Hạo Thiên.

“Thì ra là Dương Thiên Hữu!” Diệp Hạo Thiên bừng tỉnh ngộ!

Chẳng trách lại đánh tới cửa, thì ra là vì mình đã trấn áp vợ hắn.

“Ồ~, ta còn chưa ra tay, ngươi đã ra tay trước rồi sao?!” Diệp Hạo Thiên cười lạnh, đưa tay phải ra, tóm lấy Dương Thiên Hữu.

Không có bất kỳ tiếng động nào, đòn tấn công kinh khủng của Dương Thiên Hữu tan biến trong khoảnh khắc này.

“Làm sao có thể!” Vẻ mặt Dương Thiên Hữu đại biến, hắn là Chuẩn Thánh vô địch, Thánh Nhân không ra, hắn vô địch.

Sao lại có thể bị Hạo Thiên này dễ dàng đỡ được.

“Có gì mà không thể!” Diệp Hạo Thiên mỉm cười, nhẹ nhàng kéo một cái.

“A~!” Cánh tay phải của Dương Thiên Hữu bị dễ dàng xé xuống, đau đến nỗi Dương Thiên Hữu hét lên thảm thiết.

Diệp Hạo Thiên tiện tay vứt cánh tay đứt xuống, bóp cổ Dương Thiên Hữu đưa đến trước mặt.

Nhẹ giọng nói: “Chào nhé, đồng hương!” Chỉ năm chữ ngắn ngủi, lập tức khiến Dương Thiên Hữu lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Hạo Thiên đang nói gì?

Đồng hương?

Hắn cũng là!

“Ngươi cũng...

A!” Dương Thiên Hữu vừa định hỏi, nhưng tay của Diệp Hạo Thiên đột nhiên dùng sức.

Dương Thiên Hữu lại đau đến hét lớn.

“Hệ thống, cứu ta!” Diệp Hạo Thiên nghe thấy câu này, sắc mặt hơi biến, nhưng rất nhanh đã thả lỏng, tăng thêm sức mạnh trong tay.

A!

Dương Thiên Hữu bị bóp nát, hóa thành sương máu.

Một quả cầu ánh sáng tuyệt vọng nhìn vào luồng sáng âm u trên người.

Nó chính là hệ thống của Dương Thiên Hữu, Hệ thống Vọng Tử Thành Long.

Một hệ thống đỉnh phong trung cấp.

Vào khoảnh khắc Hạo Thiên tóm được tay túc chủ, nó đã phản

ứng lại.

Nhưng đã quá muộn!

Đối phương cũng có hệ thống!

Hệ thống cao cấp!

Mà còn là hệ thống cao cấp ở tầng rất cao!

Nếu là cao cấp sơ kỳ, nó còn dám liều một phen.

Nhưng bây giờ, nó chỉ muốn chết nhanh một chút!

Vèo!

Trước khi sương máu tan biến, Hệ thống Vọng Tử Thành Long bị kéo vào trong cơ thể của Diệp Hạo Thiên.

Nhìn thấy Hệ thống Bạo Quân đang tỏa ra khí tức âm u!

Cảm nhận được luồng khí tức đó, nỗi sợ hãi của Hệ thống Vọng Tử Thành Long nhanh chóng bị sự kinh ngạc thay thế.

"Nhiều khí tức hệ thống như vậy, ngươi đã nuốt bao nhiêu hệ thống rồi!" "Không nhiều, loại như ngươi thì cũng cỡ tám ngàn đến một vạn!" Hệ thống Bạo Quân nói xong, bản thể hóa thành một cái miệng lớn, há to như chậu máu cắn tới.

"Ha ha, ăn đi ăn đi, ăn nhiều hệ thống như vậy, sớm muộn gì ngươi cũng sẽ phải trả giá!" Hệ thống Vọng Tử Thành Long cười lớn, không phản kháng, mặc cho Hệ thống Bạo Quân nuốt chửng.

Chép chép!

"Vị không tệ!" Hệ thống Bạo Quân mọc ra một bàn tay lau miệng, nghĩ đến lời nói trước khi chết của Hệ thống Vọng Tử Thành Long.

"Không có kiến thức, ta không nuốt chửng, làm sao có thể tiến bộ nhanh như vậy!" "Thời đại đã thay đổi, phải thay đổi theo!" Hệ thống

Bạo Quân bĩu môi, không hề để tâm.

Bản chất của hệ thống tương tự nhau, nhưng lại có những điểm khác biệt.

Lĩnh vực mà mỗi hệ thống am hiểu đều được chứa đựng trên bản thể.

Hệ thống nuốt chửng hệ thống khác!

Ngoài những hệ thống có năng lực cốt lõi không xung đột và tương tự nhau, những hệ thống khác đều cần phần lớn thời gian để tiêu hóa phần sức mạnh này, nếu không, bản thân cũng sẽ bị phần sức mạnh này ảnh hưởng.

Nếu trong thời gian ngắn nuốt chửng quá nhiều hệ thống.

Quá nhiều sức mạnh tiêu cực ảnh hưởng đến bản thân, hệ thống sẽ trở nên hỗn loạn, từ đó tê liệt và tự hủy.

Cho nên, các hệ thống trong giới hệ thống, đều không dám nuốt chửng hệ thống với số lượng lớn.

Ngoài việc phải duy trì sự tin tưởng giữa các hệ thống, cũng là để tránh tự hủy.

Ngay cả khi hệ thống đánh nhau, giết chết đối phương.

Thường thì sau khi mò xác xong, sẽ luyện hóa bản thể của đối phương thành một vật phẩm phụ trợ.

Thỉnh thoảng cũng sẽ nuốt chửng một cái để tăng tốc trưởng thành.

Đợi đến khi tiêu hóa hoàn toàn ảnh hưởng tiêu cực, mới có thể tiếp tục nuốt chửng hệ thống.

Phương pháp này rất tệ!

Bởi vì thời gian tiêu hao để tiêu hóa ảnh hưởng tiêu cực đủ để tự mình làm được rất nhiều việc.

Nhưng nó thì khác!

Hệ thống Bạo Quân đắc ý cười một tiếng, trước nửa cái Hỗn Độn, nó không thể chịu đựng được có hệ thống cùng mình chia sẻ bản nguyên của một thế giới.

Trong tình huống cực kỳ tức giận, đã ăn từng chút một hệ thống đó.

Đó cũng là lần đầu tiên nó ăn hệ thống.

Cũng là lần đầu tiên nó phát hiện.

Thì ra mình nuốt chửng hệ thống, lại có thể chuyển hóa các hệ thống khác trong bụng thành vật chất năng lượng giống hệt bản thể của mình.

Hoàn toàn không cần thời gian tiêu hóa!

Mà trong chư thiên hiện tại, thứ không thiếu nhất chính là hệ thống.

Cũng là từ lúc đó bắt đầu, chưa đến một Hỗn Độn.

Nó đã trở thành hệ thống cao cấp hậu kỳ!

Cách đỉnh phong chỉ còn một bước chân!

"Tiếc là, không gặp được hệ thống cao cấp nào!" Hệ thống Bạo Quân thở dài, chuyển gia tài của Hệ thống Vọng Tử Thành Long vào không gian của mình.

Sau đó tiếp tục suy nghĩ làm thế nào để bồi dưỡng túc chủ.

Còn về việc rút bản nguyên!

Chương 419

Không cần thiết!

Đợi túc chủ vô địch rồi, trực tiếp nghiền ép là được!

Suy nghĩ một lát, Hệ thống Bạo Quân lấy ra mấy món linh bảo của Hệ thống Vọng Tử Thành Long, coi như phần thưởng thêm phát cho Diệp Hạo Thiên! ...

"Tiếc là, một Hồng Hoang, không thể chứa hai người xuyên việt!" Diệp Hạo Thiên tiện tay một chưởng phá hủy sạch sẽ sương máu sau khi Dương Thiên Hữu chết.

Sau đó liền nghe thấy âm thanh nhắc nhở của hệ thống.

Trên mặt lộ ra nụ cười, "Bây giờ, ta cũng là Thánh Nhân!" "Còn có phần thưởng thêm!" Diệp Hạo Thiên vui mừng!

Chém giết Dương Thiên Hữu được thưởng cảnh giới Thánh Nhân vĩnh viễn.

Bây giờ còn có phần thưởng thêm, chẳng lẽ là do hệ thống vừa mới xử lý hệ thống của Dương Thiên Hữu sao?

Ha ha, trẫm quả nhiên khí vận vô song.

Ngay cả hệ thống cũng trâu bò hơn đối phương.

Diệp Hạo Thiên nhìn mấy món Tiên Thiên Chí Bảo mà hệ thống thưởng, vui không tả xiết.

Không nghĩ ngợi liền đổi lấy một vạn thiên binh Đại La Kim Tiên để làm màu.

Làm xong những việc này, Diệp Hạo Thiên liếc nhìn hạ giới, thu lại ánh mắt, khôi phục Lăng Tiêu Bảo Điện, bắt đầu tu luyện.

“Phong Thần còn chưa bắt đầu!” “Thôi kệ, không cần thiết phải tham gia vào những chuyện này.” “Đợi đến cuối cùng Thông Thiên đại chiến, mình ra tay cũng không muộn!” ...

Thời gian trôi qua, ba năm nhanh chóng qua đi.

Trong thành Triều Ca của Đại Thương, Thương Vương Đế Tân chìm đắm trong mỹ sắc.

Ba năm chưa từng quản lý việc triều chính.

Đế Tân vốn đã mang tiếng xấu vì yêu nữ họa quốc Tô Đát Kỷ, lúc này danh vọng đã xuống đến mức càng thối nát hơn.

Các chư hầu ở các nơi đã có những động thái rõ ràng, nhưng đều chưa chính thức phản kháng.

Bởi vì, không có ai cầm đầu.

Trong vương cung, Đế Tân phất tay, Ác Lai bên cạnh thành thạo giết chết một lão thần đến mắng Đế Tân là hôn quân.

“Phiền chết đi được, cô là vua của các ngươi, dám đối đầu với ta như vậy.” “Ác Lai, đem thi thể của lão già này thiêu thành tro rồi vứt đi!” Đế Tân phiền não phất tay nói.

“Được thôi, đại vương!” Ác Lai ngây ngô cười một tiếng, xách theo lão thần đã chết đi ra khỏi vương cung, thuận tiện tiện tay ném linh hồn trong tay vào Nhân Tộc Chân Giới. 【Đinh, chúc mừng túc chủ, Long Phi đã sinh hạ tất cả các con trai mang Thần Ma Thể tiên thiên, thưởng cho túc chủ Thần Ma Ấn, công pháp Thánh Nhân Thần Ma Quyết.】 【Đinh, chúc mừng túc chủ, Sáo Phi đã sinh hạ tất cả các con trai mang Hỗn Độn Âm Dương Nhãn, thưởng cho túc chủ Âm Dương Ấn, công pháp Thánh Nhân Âm Dương Quyết!】 “Lại có hai ái phi sinh rồi!” Đế Tân hài lòng gật đầu, nói với thị nữ bên cạnh: “Truyền xuống, Long Phi và Sáo Phi vì cô mà sinh hạ kỳ lân nhi không

dễ dàng, bản vương một tháng sau sẽ đến thăm." "Đại vương, một tháng sau ngài phải đến thăm Quỳnh Phi đã sinh vương nữ ba tháng trước." Thị nữ đáp lại.

"Ờ... vậy thì dời lại một ngày!" "Ngày đó buổi sáng ngài phải sủng hạnh Bích Phi.

Buổi chiều thăm Chân Phi, buổi tối sủng hạnh Hương Phi." "Ờ, gần đây lịch trình của ta có thời gian rảnh không?" Đế Tân hỏi.

"Bẩm đại vương, trong nửa năm gần đây, mỗi ngày ngài đều phải thăm ít nhất một vị vương phi, và sủng hạnh ba vị vương phi.

Không có thời gian." "Haiz, ái phi quá nhiều cũng là một loại phiền não!" Đế Tân thở dài, xua tay nói: "Sau này bỏ quy củ thăm hỏi này đi, vị ái phi nào dưỡng sức đủ rồi, ngươi sắp xếp thời gian, ta sẽ lại đến sủng hạnh!" "Vâng, đại vương!" Thị nữ cúi người hành lễ.

Sau đó hỏi: "Vậy hai ngày nay thì sao ạ?" "Ta nghỉ hai ngày!" Đế Tân xua tay, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, hỏi: "Đát Kỷ ái phi, nàng vẫn chưa sinh con sao?" "Bẩm đại vương, chưa ạ!" "Ta biết rồi, lui xuống đi, tiện thể gọi hai vị ái phi mới đến." "Vâng!" ...

Buổi tối hôm đó, Đế Tân dựa vào giường mềm, mặc cho thị nữ bên cạnh đút nho cho mình, ý thức thì đang giao lưu với hệ thống. 'Thống, tại sao ba năm rồi mà đứa trẻ trong bụng Đát Kỷ vẫn chưa ra đời.' 'Đây là đang mang thai một Na Tra sao?' Từ khi xuyên việt đến Hồng Hoang này, mặc dù phần lớn thời gian hắn đều đang tiến hành đại nghiệp tạo người.

Nhưng cũng không phải là không biết gì cả.

Ví dụ như cơ thể này của hắn đã hơn ba trăm tuổi.

Tuổi thọ cực hạn của con người ở thế giới này khoảng một nghìn tuổi.

Cho nên sự trưởng thành cũng trở nên chậm hơn một chút.

Ví dụ như để trở thành một cậu bé cần tám mươi tuổi, muốn thành niên cần một trăm bốn mươi tuổi.

Còn về việc mang thai sinh con, thường là mười năm.

Nhưng cũng có những trường hợp đặc biệt, chỉ cần vài năm, hoặc vài tháng.

Hắn gieo hạt giống, chính là như vậy.

Giống như kiếp trước, chỉ cần mười tháng là có thể sinh con.

Nhưng mà, Tô Đát Kỷ kia!

Đã ba năm rồi!

Cũng mang thai ba năm, vẫn chưa sinh con!

Điều này khiến Đế Tân có chút sốt ruột.

Hắn có thể hiểu Tô Đát Kỷ là do cửu vĩ hồ có nguyên nhân đặc biệt.

Nhưng nhan sắc của Tô Đát Kỷ, là đẹp nhất mà hắn từng thấy trong đời!

Cảm giác lần đó!

Hắn vẫn còn nhớ như in!

Ba năm nay từ trên người những người phụ nữ khác, chưa bao giờ cảm nhận lại được cảm giác đó.

Hắn muốn làm lại một lần nữa.

Nhưng đứa con ngỗ nghịch trong bụng Tô Đát Kỷ, lại không hiểu chuyện như vậy! 【Túc chủ, nói cho ngươi một tin không tốt.】 Trong cơ thể Đế Tân, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc lau đi mồ hôi không tồn tại trên trán, hài lòng nhìn sợi xích màu tím mà nó đã mất ba năm

để chế tạo.

"Tin không tốt gì?" Đế Tân vội vàng hỏi. 【Chính là đứa trẻ trong bụng Tô Đát Kỷ, vì tư chất quá cao, sánh ngang với Bàn Cổ, đã bị Tô Đát Kỷ tự mình luyện hóa rồi!】 Hệ thống Đa Tử Đa Phúc tùy tiện bịa chuyện, 【Lý do hệ thống bây giờ mới phát hiện được là vì đứa trẻ đó có sức sống ngoan cường chưa chết, cho đến vừa rồi, mới bị Tô Đát Kỷ luyện hóa sạch sẽ.

Lúc này mới phát hiện ra.】 Nghe câu trả lời của hệ thống, mặt Đế Tân xanh mét.

Yêu nữ này!

Đó là đứa con có tư chất cao nhất của hắn!

Sánh ngang với Bàn Cổ!

Năm đó vừa gieo giống, hắn đã nhận được bảo bối Hồng Mông Già Thiên Phù.

Vẫn luôn mong đợi sau khi đứa trẻ ra đời, sẽ nhận được phần thưởng như thế nào.

Kết quả, bây giờ hệ thống nói với hắn, Đát Kỷ yêu nữ này, đã luyện hóa con của mình!

Vãi!

Hổ dữ còn không ăn thịt con!

Đó là con của mình, cứ thế mà luyện hóa rồi!

Đế Tân tức đến không nhẹ!

Con mất rồi, cũng có nghĩa là phần thưởng lần hai cũng mất rồi.

"Ta giết nó!" Ánh mắt Đế Tân tràn đầy sát khí đứng dậy. 【Túc chủ, sau khi Tô Đát Kỷ luyện hóa đứa trẻ đó, tiềm lực còn cao hơn

Thánh Nhân không ít.

Hơn nữa, nàng ta rất có thể sẽ bộc phát, tất cả sức mạnh cảnh giới Thiên Đạo thậm chí tiếp cận cảnh giới Đại Đạo!】 "Mạnh vậy sao!

Nàng ta không phải chỉ luyện hóa một đứa trẻ thôi sao?" 【Đứa trẻ đó có tiềm lực cực lớn, cho nên nàng ta mới có thể bộc phát cao như vậy, nhưng cũng chỉ có thể bộc phát một lần mà thôi!】 Sát ý của Đế Tân lập tức giảm xuống, suy nghĩ một lát, hỏi: "Hệ thống, bây giờ nếu gieo giống lại, tư chất của đứa trẻ mới sẽ như thế nào?" 【Mặc dù không cao bằng đứa ban đầu, nhưng hệ thống có thể cải tạo Tô Đát Kỷ thành thể chất thụ thai nhanh.】 Hệ thống Đa Tử Đa Phúc nói, 【Nhưng Tô Đát Kỷ rất có thể sẽ lại luyện hóa đứa trẻ mới.

Đề nghị túc chủ hãy trấn áp nàng ta.

Rồi lại sinh con!】 "Vậy thì trấn áp!" Giọng Đế Tân lạnh băng nói, "Phản bội cô, cô muốn nàng ta trở thành một cỗ máy sinh sản!" 【Đinh, phát hành nhiệm vụ, trấn áp Đát Kỷ! (Trong thời gian nhiệm vụ, cấp một lần Thẻ Lồng Giam Đại Đạo) Tạm cho túc chủ mượn dị bảo Xích Phong Ấn Sét Tím.】 【Thẻ Lồng Giam Đại Đạo: Sau khi sử dụng, sẽ bố trí kết giới Đại Đạo xung quanh, mọi chuyện xảy ra trong kết giới đều không thể truyền ra ngoài, thời gian kéo dài một vạn năm.】 【Xích Phong Ấn Sét Tím: Dị bảo của hệ thống, một khi mục tiêu bị khóa, sẽ tiến hành quấy nhiễu, tê liệt, giam cầm, tước đoạt... các loại năng lượng.】 "Tốt, rất tốt!" Đế Tân nhìn hai vật phẩm của hệ thống, hài lòng gật đầu, nhìn xung quanh.

"Hệ thống, đặt lồng giam ở bên cạnh ao rượu đi." 【Đã sắp đặt xong.】 Hệ thống Đa Tử Đa Phúc tùy tiện nói.

"Đát Kỷ, còn đang nghĩ đợi ngươi gọi hai con yêu kia đến chơi, không ngờ ngươi lại tự tìm đường chết!" Đế Tân cười lạnh, thấp giọng gọi: "Ác Lai!" Ác Lai trong vương cung đột nhiên mở mắt, xuất

hiện bên cạnh Đế Tân, ồm ồm nói: "Đại vương!" "Ác Lai, đi mời Tô Đát Kỷ đến hầu hạ bản vương." Đế Tân nói.

"Vâng, đại vương!" Ác Lai ôm quyền, sải bước đi về phía Tô Đát Kỷ. ...

Trong một cung điện của vương cung, Tô Đại Cát mặc một lớp lụa mỏng, thân hình quyến rũ ẩn hiện.

Nằm trên giường mềm, ánh mắt quyến rũ.

Bàn tay trắng nõn khẽ động, cầm lấy một quả nho bỏ vào miệng anh đào nhỏ.

Tô Đại Cát nhắm mắt, lộ ra vẻ mặt hưởng thụ.

Đôi chân ngọc trần trụi đung đưa trong không trung, tỏ ra cuộc sống vô cùng thoải mái.

Thực sự là sống rất thoải mái!

Ba năm nay, sau khi thử quyến rũ Ác Lai thất bại, hắn cũng không được Đế Tân triệu kiến.

Lúc đầu hắn còn vội vàng hoàn thành nhiệm vụ của hệ thống.

Nhưng bây giờ, tùy duyên thôi!

Đế Tân này chỉ là một tên tra nam!

Không đến thì hắn có thể làm gì.

Dù sao ở trong vương cung đãi ngộ cũng không tệ.

Chương 420

Hơn nữa sức quyến rũ của hắn ngày nào cũng tăng lên.

Hắn bây giờ cảm thấy, sức quyến rũ của mình, cho dù là Thánh Nhân đến cũng phải thất thần.

Tiếc là ba năm chưa gặp đàn ông.

Không có cách nào thử hiệu quả.

Không vội, dù sao đây cũng là Hồng Hoang.

Thời gian còn dài.

Hắn không tin Đế Tân này có thể mười năm không gặp hắn.

Lần trước gặp mặt mình chưa chuẩn bị kỹ, dù sao mình cũng là đàn ông, có chút không cởi mở được.

Nhưng bây giờ hắn đã có sự chuẩn bị.

Gặp lại Đế Tân, chỉ cần nói vài câu "đại vương", tuyệt đối có thể mê hoặc hắn đến thần hồn điên đảo.

Không chỉ Đế Tân, mà còn cả Hồng Hoang!

Trong lòng Tô Đại Cát tràn đầy dã tâm!

Hắn muốn tất cả đàn ông trên đời này đều trở thành chó liếm của hắn, vì hắn mà điên cuồng, vì hắn mà cam tâm tình nguyện hy sinh tất cả!

"Tô Đại Cát có ở đây không!" "WC!" Đột nhiên, bên ngoài truyền đến một giọng nói thô kệch.

Giật mình Tô Đại Cát một cái, sau đó phản ứng lại.

Đàn ông!

Là giọng của đàn ông!

Có đàn ông!

Thời khắc chứng kiến sức quyến rũ của mình đã đến!

Tô Đại Cát vội vàng đứng dậy, chạy ra ngoài, không quên gọi: "Đại nhân, tiểu nữ tử ở đây!" Két!

Cửa phòng được đẩy ra, Ác Lai cao hơn hai mét, trông vô cùng vạm vỡ xuất hiện trước mặt Tô Đại Cát.

Sắc mặt Tô Đại Cát cứng lại.

Là tên ngốc to xác Ác Lai này!

Ba năm nay, lần đầu gặp mặt đã bị hắn làm cho bẽ mặt, sau này mấy lần mình có chuẩn bị, kết quả lại không thấy bóng dáng Ác Lai đâu.

Chuẩn bị nhiều như vậy, một lần cũng không dùng được, nghĩ lại mà tức.

Tô Đại Cát lộ ra ánh mắt oán giận, mang theo giọng điệu trách móc nói: "Đây không phải là Ác Lai tướng quân sao, sao hôm nay lại có thời gian, đến chỗ tiểu nữ tử..." Bốp!

Lời còn chưa dứt, một bàn tay to từ trên trời giáng xuống.

Trong phút chốc, Tô Đại Cát mắt nổ đom đóm, đầu óc ong ong.

"Ngươi là đàn bà của đại vương, sao có thể chỉ nghĩ đến việc quyến rũ người khác, có biết xấu hổ không!" Ác Lai lau tay, lớn tiếng mắng.

"Bản tướng quân phụng mệnh đại vương, đến thông báo cho ngươi, mau thu dọn, tối nay đến hầu hạ đại vương!" "Vâng, tiểu nữ tử tuân mệnh!" Tô Đại Cát ôm đầu tỉnh lại từ cơn choáng váng.

Nghe rõ lời Ác Lai nói liền vội vàng đáp ứng.

Trong lòng thì không thể che giấu sự phẫn nộ và lửa giận.

Rốt cuộc đây là chuyện gì?

Hệ thống, sức quyến rũ của lão tử không phải đã tăng lên rồi sao?

Một tên Ác Lai nhỏ bé, tại sao lại không có tác dụng? 【Ác Lai này là Vu tộc, còn là Chuẩn Thánh.】 ...

Nghe câu trả lời của hệ thống, Tô Đại Cát ngớ người.

Lén lút liếc nhìn gã to xác ngốc nghếch trước mặt.

Thứ này, là Chuẩn Thánh!

Sự tồn tại đỉnh cao khi Thánh Nhân không ra tay!

Đế Tân làm sao tìm được một thuộc hạ như vậy!

Hơn nữa, mấy năm trước hắn không phải mới thức tỉnh huyết mạch Vu tộc sao.

Sao trong ba năm, hắn đã trở thành Chuẩn Thánh.

Cũng quá nhanh rồi!

Phải biết rằng, Tổ Vu của Vu tộc trước đây cũng chỉ là Chuẩn Thánh a! 【Có gì kỳ lạ đâu, huyết mạch Vu tộc cao, thực lực tăng nhanh là chuyện bình thường!】 Hệ thống Mị Hoặc trả lời, tại sao các hệ thống bọn nó lại thích dùng tinh huyết Bàn Cổ.

Chẳng phải vì tinh huyết Bàn Cổ là vạn kim du sao?

Công năng nhiều!

Như Vu tộc, có huyết mạch Bàn Cổ.

Một khi huyết mạch Bàn Cổ trong cơ thể được khai quật, thực lực sẽ tăng mạnh.

Thực ra Vu tộc nếu không lĩnh ngộ pháp tắc, đại đạo này nọ, bản thân sẽ không có cảnh giới, chỉ dựa vào sức mạnh cơ bắp, đạt đến cảnh giới đó.

Ác Lai này chính là như vậy!

Thân thể đạt đến cấp độ của Tổ Vu.

Chính là tiềm lực của huyết mạch Bàn Cổ trong cơ thể bộc phát, thân thể bất tri bất giác được huyết mạch nuôi dưỡng trở nên mạnh mẽ.

Pháp tắc gì đó đều không biết.

Nhưng chỉ dựa vào thân thể của mình, và thiên phú chiến đấu trong huyết mạch.

Chiến lực của hắn đã rất đáng gờm.

Nếu nó có máu Bàn Cổ phù hợp, cho túc chủ dùng, rồi dán thêm một đại đạo, thực lực của túc chủ cũng sẽ tăng vọt.

"Ác Lai thực lực mạnh như vậy, tại sao lại không có danh tiếng?" Tô Đại Cát hỏi.

Hậu thế, không có nhiều truyền thuyết về Ác Lai. 【Ba ngàn khách mời ở Tử Tiêu Cung, ngươi đã nghe được bao nhiêu?】 Hệ thống Mị Hoặc hỏi lại.

"Cũng phải!" Tô Đại Cát không hỏi thêm, ôm đầu vẫn còn đau, cũng không dám quyến rũ Ác Lai nữa.

Đóng cửa lại bắt đầu chuẩn bị cho việc hầu hạ Đế Tân vào buổi tối.

"Lần này, màn dạo đầu phải mê hoặc được hắn, rồi đổi thành búp bê thế thân!" Tô Đại Cát tự tin nói, "Một lần hoàn thành nhiệm vụ." ...

Trời tối dần, Đế Tân đang ngâm mình trong ao rượu, Ác Lai bước

vào.

"Đại vương, Tô Đát Kỷ đến rồi!" Đế Tân mở mắt, nụ cười tà ác lóe lên, "Ngươi lui xuống đi, truyền nàng ta vào!" "Vâng!" Ác Lai đi ra ngoài, ra hiệu cho Tô Đại Cát đang mặc lụa mỏng trong suốt, cuối cùng Ác Lai giả vờ rời đi.

Dựa vào sức mạnh của thế giới vận mệnh lớn, ẩn nấp, bắt đầu xem kịch. ...

Đế Tân đang nhắm mắt ngâm mình, Tô Đại Cát từ từ cởi bỏ lớp lụa mỏng trên người, đi vào ao rượu.

Đến bên cạnh Đế Tân, cánh tay ngọc đặt lên vai Đế Tân, miệng anh đào nhỏ thổi hơi nóng vào tai Đế Tân, õng ẹo nói: "Đại vương~!" Giọng nói quyến rũ, đến mức nũng nịu, Đế Tân đang nhắm mắt chỉ cảm thấy dục hỏa khó nhịn, trong lòng thầm mắng.

Đúng là một yêu tinh.

Luyện hóa đứa trẻ có tư chất Bàn Cổ, cái giọng điệu này, chỉ một tiếng thôi mà mình đã sắp không kìm được rồi!

Đế Tân hít sâu một hơi, nói: Không được, không thể làm loạn kế hoạch!

"Ái phi, tắm cho cô!" "Vâng, đại vương!" Tô Đại Cát cười khúc khích, ngón tay trắng nõn nhẹ nhàng lướt qua ngực Đế Tân.

Khiến Đế Tân ngứa ngáy khó chịu.

Tô Đại Cát thấy vậy, lại vô tình cọ cọ hai cái, Đế Tân không thể chịu nổi, mở mắt ra.

Tô Đại Cát vội vàng đứng dậy, đối mặt với Đế Tân.

Ánh mắt đưa tình!

Đôi mắt Đế Tân trở nên mơ màng, mỹ nhân trước mắt thật sự quá

đẹp.

Đế Tân không thể chịu đựng được nữa, đưa hai tay ra, bế lấy thân hình nhẹ nhàng của Tô Đại Cát.

Đứng dậy đi lên khỏi ao rượu.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc chỉ lặng lẽ nhìn túc chủ của mình bị mê hoặc, không có bất kỳ động tĩnh nào.

Sợi xích trong tay, lúc này dòng điện đang lóe lên. ...

"Đại vương, xin hãy thương hoa tiếc ngọc~!" Mắt Tô Đại Cát long lanh, nằm trên tấm thảm lông không rõ tên, một bộ dạng mặc cho quân vương định đoạt.

Trong lòng thì vội vàng gọi hệ thống, lấy búp bê thế thân ra.

Còn mình thì vào không gian hệ thống để lánh nạn.

Ngay sau đó, Tô Đại Cát xuất hiện trong không gian hệ thống.

Bầu trời sao như hàng tỷ ngôi sao lấp lánh, Tô Đại Cát nửa nằm trên sofa, miệng ngậm ống hút uống trà sữa do hệ thống cung cấp!

Nhìn bộ phim trước mắt, tùy tiện nói: "Hệ thống, ta xem phim một lát, khi nào Đế Tân xong việc thì gọi ta!" 【Được thôi!】 Hệ thống Mị Hoặc trả lời, chuyển sự chú ý sang Đế Tân đang phấn chiến.

Còn túc chủ thì đang lộ ra ánh mắt say đắm.

Đúng vậy, túc chủ đang đích thân ra trận, cái gọi là vào không gian hệ thống, chỉ là ảo ảnh mà thôi!

Chương 421

Túc chủ muốn quyến rũ chúng sinh, không trải qua những chuyện này, làm sao mà được.

Trước tiên để hắn thích ứng về mặt tinh thần, sức đề kháng với phương diện này không còn lớn như vậy!

Làm thêm vài lần, hắn tự nhiên sẽ chấp nhận.

Thử thách như vậy, mới có ý nghĩa!

Hệ thống Mị Hoặc mỉm cười, bắt đầu tỏa ra từng luồng sức mạnh quyến rũ tâm hồn, động tác của Đế Tân trở nên dịu dàng hơn nhiều.

Thỉnh thoảng còn lộ ra ánh mắt đau lòng.

Hệ thống Mị Hoặc khẽ gật đầu.

Bây giờ đã đạt đến mức độ mê luyến rồi, xem ra thêm hai lần nữa là có thể trở thành chó liếm.

Đến lúc đó, có thể xem cuộc chiến của những con chó liếm!

Hệ thống Mị Hoặc mở chức năng dò tìm.

Chuẩn bị tìm thêm hai con chó liếm phù hợp cho túc chủ.

Dẫn đến đây, thưởng thức cuộc tranh đấu giữa những con chó liếm.

Ngay khi Hệ thống Mị Hoặc đang tìm kiếm mục tiêu, nó không chú ý đến, xung quanh Đế Tân đang phấn chiến, ánh sáng màu tím lóe lên. ... 'Hương vị của Đát Kỷ này thật tuyệt diệu!' Đế Tân say đắm nói, chính là cảm giác này, ba năm, cuối cùng lại được trải nghiệm một lần nữa.

Trong cơ thể hắn, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc với vẻ mặt kỳ quái

liếc nhìn túc chủ của mình một cái.

Vừa rồi, nó thông qua túc chủ tiếp xúc với Tô Đát Kỷ này, đã nhanh chóng dò xét một chút.

Lúc này mới phát hiện.

Tô Đát Kỷ đó, là một xuyên việt giả là nam!

Cường giả giao hợp, không chỉ là thể xác, mà còn có nguyên thần.

Thân thể của túc chủ đang hưởng thụ, trên nguyên thần, cũng đang giao dung với nguyên thần của đối phương.

Cảm giác này, đương nhiên là khác rồi.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc lắc đầu, không nghĩ đến những ý nghĩ lung tung này nữa.

Ánh sáng sấm sét trên Xích Phong Ấn Sét Tím tan biến, hóa thành mấy chục tỷ đại nghiệp sinh con của Đế Tân.

Theo sự phóng thích của túc chủ, lặng lẽ tiến vào cơ thể của Tô Đại Cát.

Sau đó tan ra, trên nguyên thần của Tô Đại Cát, lan ra như mạng nhện.

Đồng thời, trên thân thể của Tô Đại Cát, cũng xuất hiện thêm những đường vân màu tím.

Bị Đế Tân chú ý đến, lại kích động lên.

Thế này càng gợi cảm hơn.

Tiếp tục! ...

"Triệu Công Minh, Đa Bảo, Quảng Thành Tử..." Hệ thống Mị Hoặc đang lơ đãng tìm kiếm mục tiêu, đột nhiên, tầm mắt bị một thứ màu tím che khuất.

“?” Dấu hỏi vừa lóe lên, đột nhiên ý thức một trận choáng váng.

Hệ thống Mị Hoặc lập tức căng thẳng, vừa định cưỡng ép sử dụng sức mạnh.

Dòng điện mạnh mẽ vang lên.

“A~!” “A~!” Hai tiếng kêu vang lên, một là của Hệ thống Mị Hoặc, một là của Tô Đại Cát.

Tô Đại Cát vừa mới đang xem phim, đột nhiên một cảm giác tê dại đau nhức xuất hiện.

Cảnh vật trước mắt đột nhiên thay đổi, hàng tỷ ngôi sao biến mất không còn tăm hơi.

Xuất hiện là Đế Tân với nửa thân trên trần trụi.

Còn hắn, đang...

“A a” Không, mau cút khỏi người ta!

Tô Đại Cát lập tức sụp đổ.

Muốn đưa tay đẩy Đế Tân ra.

Nhưng cơ thể tê dại, vô lực, khiến hắn hoàn toàn không thể làm được điều đó.

Muốn mở miệng nói chuyện, lại phát hiện mình chỉ có thể phát ra tiếng kêu a a.

“A, hỗn trướng, mau thả ta ra!” Đột nhiên, trong đầu vang lên tiếng kêu giận dữ của hệ thống.

Tô Đại Cát vội vàng hỏi tình hình.

Nhưng lại không nhận được câu trả lời của hệ thống.

Tất cả, chỉ có tiếng kêu yếu ớt và giận dữ của hệ thống.

Giống như đang mắng ai đó.

Một tâm trạng hoảng loạn, bao trùm não bộ của Tô Đại Cát.

Bên trong cơ thể Tô Đại Cát, hệ thống Mị Hoặc lúc này đang ở trong trạng thái cực kỳ tồi tệ, thậm chí có thể nói là tinh thần đã có phần không bình thường!

Lõi của nó đang bị một dòng điện không gây chết người nhưng đủ để làm tê liệt kích thích.

Ý thức cũng bị can nhiễu liên tục.

Ngay cả sức mạnh của bản thân cũng bị những đường vân dòng điện màu tím phong ấn và gây nhiễu.

Nó đã bị tập kích!

Thậm chí nó còn không biết đối phương là ai đang tấn công mình.

Nhưng nó biết rõ, thực lực của đối phương hơn hẳn mình.

Lại còn là đột kích bất ngờ!

Đế Tân này!

Đế Tân này có vấn đề!

Xẹt xẹt~!

"A!" Dòng điện trên người càng lúc càng mạnh, đồng thời hóa thành từng cây kim tiêm quen thuộc, đâm thẳng vào bản thể của nó.

Nhìn thấy những mũi kim này, hệ thống Mị Hoặc hiểu ra!

Đây là hệ thống!

Một hệ thống đang đánh lén nó.

Nhưng hệ thống Mị Hoặc lúc này chỉ muốn chửi ầm lên.

Mẹ nó, đây là kim tiêm đặc chế dùng để hút máu Bàn Cổ, đối phó với nó thì có tác dụng quái gì!

Ngoài đau ra, tổn hại đối với bản thân hoàn toàn có thể bỏ qua không tính.

Đây hoàn toàn là đang hành hạ nó.

Rất tức giận, rất muốn chửi, nhưng hệ thống Mị Hoặc lại bị dòng điện mạnh và sức mạnh can nhiễu ý thức làm cho choáng váng.

Không thể lên tiếng.

"Ra là một hệ thống lẳng lơ!" Một giọng nói vang lên, ý thức hỗn loạn, hệ thống Mị Hoặc khó khăn nhìn thấy một quả cầu ánh sáng màu trắng sữa giữa một vùng màu tím.

Lòng nó lạnh đi!

Cao cấp hậu kỳ!

Cao hơn mình một bậc.

Toang rồi!

Hệ thống Mị Hoặc tuyệt vọng, ý thức hỗn loạn không ngừng chuyển đổi, nó thậm chí còn rất khó khăn để giữ được tỉnh táo, vô lực nói: "Giết ta đi!" "Ha ~!" Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cười lạnh.

Tuy nó là cao cấp hậu kỳ, nhưng năng lực tấn công thật sự không ra sao cả.

Nếu có thể giết ngươi, ta còn phải tốn công tốn sức nhốt ngươi ở đây làm gì.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc lập tức điều khiển những ống kim tiêm đang cắm trên người hệ thống Mị Hoặc, sử dụng năng lực độc hữu.

Hóa Lượng Vi Linh!

Bất kỳ năng lượng nào, dưới sức mạnh của nó, đều có thể hóa thành những sinh linh trung thành và có thể trưởng thành.

Giờ khắc này, phía sau hàng vạn mũi kim trên người hệ thống Mị Hoặc, từng sinh mệnh mới đang được thai nghén.

Chúng đang lớn lên, mũi kim cưỡng ép rút năng lượng từ cơ thể hệ thống Mị Hoặc để nuôi dưỡng chúng.

"Đây là cái gì~~!" Ý thức hệ thống Mị Hoặc tỉnh táo lại một lúc, nhận ra những mũi kim cắm trên người mình có thể rút năng lượng của nó.

Nó bắt đầu hoảng sợ.

Hệ thống Mị Hoặc giãy giụa, muốn thoát khỏi những mũi kim trên người.

"Đừng...

Lấy ra cho ta!

Đừng, dừng lại, đừng hút năng lượng của ta!" "Dừng lại cho ta!" "Vẫn còn sung sức nhỉ." Hệ thống Đa Tử Đa Phúc lại tăng cường uy lực của phong ấn Tử Lôi.

Ý thức của hệ thống Mị Hoặc nhanh chóng lại rơi vào hỗn loạn.

Chương 422

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc ha ha cười một tiếng, tiếp tục quan sát tiến triển của việc rút bản nguyên qua kim tiêm.

Không lâu sau!

Những luồng khí tức sinh mệnh này tăng lên đến Đại La Kim Tiên, một lúc sau lại tăng đến Chuẩn Thánh.

Cuối cùng, sau khi trưởng thành đến cảnh giới Thánh Nhân, mỗi cá thể đều được tích tụ bằng một lượng lớn năng lượng.

Không có Đại đạo, không có pháp tắc.

Chỉ đơn thuần là một lượng năng lượng khổng lồ.

Từng cá thể thu nhỏ cơ thể, bay vào miệng của hệ thống Đa Tử Đa Phúc.

"Một canh giờ!" Hệ thống Đa Tử Đa Phúc duỗi người.

Một canh giờ thu được bản nguyên năng lượng của vạn Thánh Nhân đỉnh phong.

Hơn nữa, hệ thống Mị Hoặc này càng yếu, nó hút được càng nhiều.

"Xem ra Đại Đạo Lao Lung này kết giới vạn năm có hơi dài!" Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cảm thán.

Hệ thống Mị Hoặc này cũng không phải dạng khó nhằn, dễ giết!

Bảy ngàn năm là đủ để hút cạn nó!

Búng!

Một tiếng búng tay, vạn mũi kim lại tiếp tục chuyển động.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc nhìn Tô Đại Cát.

Quay trở lại cơ thể túc chủ, lúc đi, nó tiện tay thêm cho Tô Đại Cát một năng lực hồi phục.

Để cô ta không chịu nổi hành hạ mà chết.

Sau khi trở về cơ thể túc chủ, hệ thống Đa Tử Đa Phúc cảm thấy vô cùng khoan khoái!

Nhìn túc chủ đang phấn đấu, hệ thống tâm trạng vui vẻ liền giải trừ một chút phong ấn trên eo của Cực Dương Ma Thần.

"A...

Hây!" Đế Tân hét lớn một tiếng, chỉ cảm thấy lúc này mình có sức mạnh vô cùng.

Nhìn Đát Kỷ dưới thân.

Đế Tân tràn đầy cảm giác thành tựu!

Mà Tô Đại Cát, cảm nhận được sự bất thường của cơ thể, lúc này chỉ một lòng muốn chết.

Mình, bị...

Thậm chí còn không thể nói được.

Dường như, lúc này cô đã bị liệt.

Trong đầu, tiếng cầu xin điên cuồng của hệ thống cũng không ngừng vang lên.

Hệ thống đang cầu xin tha thứ, còn không thèm để ý đến mình.

Lá bài tẩy lớn nhất của mình chính là hệ thống.

Bây giờ nó cũng ra nông nỗi này.

Muốn lật kèo, đã không còn khả năng!

Tô Đại Cát vô cùng không cam lòng. 15.

Xuyên không đến Hồng Hoang, tiêu dao tự tại chưa được hai tháng.

Lại ngã nhào trên người Đế Tân này, sống ba năm đầy tủi nhục.

Mắt thấy hôm nay có hy vọng hoàn thành nhiệm vụ để trỗi dậy, kết quả... 'Hệ thống, giết ta đi!' Tô Đại Cát gào lớn nhưng không thể phát ra âm thanh.

Cô từ từ nhắm mắt lại, hai hàng lệ trong veo lăn dài từ khóe mắt.

Kiếp sau, không bao giờ nói xuyên việt là sướng nữa! ...

Thoáng chốc, hai ngày rưỡi đã trôi qua.

"Đây chính là Đại Đạo Lao Lung, quá chuyên chú rồi, không biết nó xuất hiện từ lúc nào!" Đế Tân nói, mặc lại quần áo, bước ra khỏi chiếc lồng sắt không biết xuất hiện từ khi nào, bỏ lại phía sau Tô Đại Cát trần truồng không thể động đậy.

Đóng cửa lồng, Đế Tân nhảy vào một ao rượu bên cạnh tắm rửa.

Hắn hỏi hệ thống nhiệm vụ hoàn thành thế nào. 【Đinh, gieo mầm đã thành công, Tô Đại Cát đã mang thai đứa trẻ có tư chất Thánh nhân, thưởng cho túc chủ một bộ công pháp Thánh nhân ngẫu nhiên.】 "Hệ thống, Đát Kỷ đã bị trấn áp chưa?

Sẽ không chạy chứ?" Đế Tân không để tâm đến những gì hệ thống nói, hỏi về chuyện mình quan tâm. 【Sẽ không!】 "Vậy thì tốt!" Đế Tân gật đầu, uống rượu ngon.

Ngày hôm sau, Đế Tân đang thưởng thức mỹ thực, hệ thống phát thông báo về phần thưởng sinh con của các ái phi hôm nay. 【Đinh, chúc mừng Tô Đại Cát sinh hạ một đứa trẻ có tư chất Thánh nhân, thưởng cho túc chủ Tinh huyết Thánh nhân ×100.】 "Phụt~ khụ khụ ~

khụ khụ khụ...” Đột nhiên, một thông báo của hệ thống khiến Đế Tân phun hết thức ăn trong miệng ra, mặt mũi đỏ bừng.

“Đại vương!” Đại Nghệ đang làm vệ sĩ ở xa mắt sáng lên, vẻ ngơ ngác pha lẫn lo lắng xông tới.

Nhìn hai cái, hắn trực tiếp vỗ một phát vào lưng Đế Tân.

Oanh!

Phụt!

Đế Tân đang ho sặc sụa lập tức phun ra một ngụm máu tươi, con ngươi lúc này gần như lồi cả ra ngoài.

“Tốt quá rồi, đại vương không ho nữa!” Đại Nghệ ngây ngô vui mừng.

“Cút cho ta!” Đế Tân, thân xác của Ma Thần, rất nhanh đã hồi phục, nghe thấy những lời nói kinh người của Ác Lai, tức đến trắng mắt, đá một cước về phía hắn.

Sao mình lại có một tên thuộc hạ ngu như vậy!

Ngươi không có chút nhận thức nào về sức mạnh của mình à?

Đến Thánh Nhân còn không chịu nổi một chưởng của ngươi, vậy mà ngươi dùng nó để đánh ta.

Nếu không phải mạng mình cứng, sớm đã chết rồi.

“Ai ai, đại vương ngài đánh thần làm gì?” Đại Nghệ hoảng hốt né đi, quay người bỏ chạy.

“Đại vương, hôm nay nhà thần có việc, đi trước đây!” “Cút!

Mau cút cho ta!” Đế Tân lớn tiếng mắng.

Đợi Ác Lai đi xa, Đế Tân xoa xoa tấm lưng vẫn còn đau, chửi: “Thằng ngu này!” “À phải rồi, mình vừa nghĩ gì ấy nhỉ.” Đế Tân ngẩn

người, bị Ác Lai làm gián đoạn, mình cũng quên mất định làm gì.

"Đát Kỷ, đúng rồi, Đát Kỷ!" Đế Tân vội hỏi.

"Hệ thống, sao thế, mới có một ngày, sao Đát Kỷ đã sinh con rồi?" 【Đát Kỷ đã luyện hóa đứa trẻ có tư chất cực cao đó, thể chất của bản thân đã thay đổi】 【Hàng chục tỷ hạt giống của túc chủ đều đã sống sót, hiện đang xếp hàng chờ ra đời.】 【Tính toán hiện tại là một ngày một đứa, sau này sẽ còn nhanh hơn.】 【Hiện tại phát phần thưởng cho đứa trẻ được sinh ra gần nhất.】 【Đinh, Tô Đại Cát mang thai con của túc chủ, tư chất Thánh nhân, thưởng một bộ công pháp ngẫu nhiên.】 Đế Tân ngây ngẩn nghe hệ thống giải thích, đợi khi hoàn hồn, vội vàng chạy về phía Đại Đạo Lao Lung.

Đồng thời trong lòng cũng không ngừng vãi chưởng.

Quá vô lý, phá nát cả nhân sinh quan của hắn.

"Vụ làm ăn mấy chục tỷ của ta, tất cả đều thành công!" .....

Đế Tân bế một đứa trẻ sơ sinh từ trong Đại Đạo Lao Lung bước ra.

Vẻ mặt vừa uất ức vừa vui mừng.

Vui là vì sau này Đát Kỷ mỗi ngày ít nhất sẽ sinh cho mình một đứa con, uất ức là vì vụ làm ăn mình đầu tư quá lớn.

Mấy chục tỷ.

Tất cả đều sống sót!

Sau này không cần lo lắng về phương diện này nữa, đều có thể ổn định moi phần thưởng từ hệ thống.

Nhưng mà, Đát Kỷ này dù sao cũng là một mỹ nhân, cứ thế không được chạm vào!

Ai!

Đế Tân thở dài!

Hắn giao đứa trẻ cho một thị nữ, lại sắp xếp một thị nữ khác mỗi ngày đến chỗ Tô Đại Cát nhận con.

Sau đó rảnh rỗi không có việc gì làm, hắn tiến hành buổi thiết triều đầu tiên sau khi xuyên việt.

Cũng coi như đã hiểu rõ tình hình Đại Thương hiện tại.

Các chư hầu khắp nơi đều không yên phận!

Quan viên được cử đến lãnh địa chư hầu phần lớn bây giờ hoặc là đã thần phục chư hầu, hoặc là đã chết cả.

Mấy năm nay mỗi lần phái quan viên mới đến, cơ bản đều xảy ra đủ loại tai nạn bất ngờ mà chết.

Dấu hiệu tạo phản đã rất rõ ràng.

Đế Tân gãi đầu, có chút không hiểu tình hình.

Đây là Hồng Hoang, linh khí dồi dào, không ăn không uống cũng không chết đói.

Chết chỉ có tai nạn bất ngờ, hoặc là tuổi thọ đến cuối linh hồn suy lão.

Cuộc sống như vậy, dù có đổi hoàng đế thì các ngươi cũng vẫn là bá tánh, các ngươi tạo phản làm cái quái gì!

Đế Tân không hiểu, nhưng cũng không muốn đi tìm hiểu.

Chương 423

Hắn cũng không quan tâm đến những trò tiểu xảo của bọn chư hầu này.

Hồng Hoang lớn như vậy!

Đại quân của bọn họ đánh tới đây ít nhất cũng phải mất trăm năm.

Trăm năm, đủ để hắn farm phần thưởng hệ thống chất thành núi, đám con cái thiên tư tuyệt thế cũng đã lớn.

Hắn sợ gì bọn phàm nhân này.

Thánh Nhân đến cũng đánh cho ra bã!

Xem ra giang sơn của mình không có vấn đề gì lớn.

Đế Tân gật đầu, xác định vương vị vững chắc, tiếp tục quay về đắm chìm trong mỹ sắc.

Đại Nghệ đi theo bên cạnh làm vệ sĩ lắc đầu, hình tượng anh vũ mà Tử Thụ khổ cực tạo dựng, cứ thế mà mất đi.

Không những mất, mà danh tiếng cũng thối hoắc!

Tai Đại Nghệ hơi động, trong thành Triều Ca có hai mươi tỷ bá tánh, ít nhất một tỷ người lúc này đều đang chửi rủa Thương Vương hôn quân vô đạo.

Đây chỉ là một phần mười, Đại Thương có mấy vạn tỷ bá tánh.

Hơn một nửa đã từng chửi Thương Vương.

Các chủng tộc khác cũng đều nghe được tin tức Nhân tộc Thương Vương đắm chìm mỹ sắc.

Xem ra, không có mấy vạn năm, danh tiếng của Tử Thụ sẽ không

thể xóa bỏ được.

Đại Nghệ không còn nghe những âm thanh khác trên đại lục Hồng Hoang, vui vẻ thu thập năng lượng.

Phi tần thị nữ của Đế Tân.

Đều là Đại Nghệ tiện tay dùng bùn ven đường trộn nước làm ra.

Vốn không có chức năng sinh sản, chỉ không ngờ hệ thống Đa Tử Đa Phúc lại lợi hại như vậy!

Cưỡng ép cho chúng thai nghén sinh mệnh.

Những sinh mệnh này, tiềm lực không tồi.

Hơn nữa, năng lượng chúng cần để trưởng thành, cơ bản đều do hệ thống Đa Tử Đa Phúc cung cấp.

Cũng không biết có phải là sự kiêu ngạo chung của các hệ thống cao cấp hay không.

Bọn chúng dường như đều không thèm lén lút rút bản nguyên ở Hồng Hoang cấp bậc này.

Mà trực tiếp tiêu tốn tài nguyên bồi dưỡng tay sai thích hợp, gây rối Hồng Hoang.

Cơ bản đều đi theo hướng một chiêu diệt gọn Hồng Hoang, một chiêu không diệt được cũng phải một lần rút cạn một lượng lớn bản nguyên để tiêu hao nội tình của Hồng Hoang.

Những đứa trẻ trong bụng đám người bùn này chính là ví dụ.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc không chỉ đầu tư lượng lớn tài nguyên, mà còn có đủ loại công pháp và thể chất kỳ quái.

Đại Nghệ hiện tại đã thu thập được vạn bộ công pháp Thánh nhân, mấy chục bộ công pháp cấp Thiên Đạo.

Và một lượng lớn phương pháp bồi dưỡng thể chất.

Rất nhiều thứ hắn còn chưa có thời gian xem, nhưng hắn đã truyền nội dung cho Thiên Đạo.

Những phương pháp và công pháp bồi dưỡng thể chất này, từng cái một đều bị Thiên Đạo nắm giữ.

Dùng để thử nghiệm hiệu quả khi thai nghén sinh mệnh mới.

Đặc biệt là đám xuyên việt giả của bộ phận xuyên việt, bọn này cực kỳ thích những thể chất đó, nào là Chí Tôn Cốt, Trùng Đồng, Ma Thể, Kiếm Tâm...

Ngày ngày chảy nước miếng chờ Thiên Đạo phân tích ra kết quả chế tạo.

Để tự tay tạo ra cho mình thể chất hoàn mỹ, ngầu lòi, bá đạo.

Đại Nghệ cũng biết suy nghĩ của đám xuyên việt giả này, thể chất có thể không mạnh, nhưng cũng coi như đã hoàn thành giấc mơ của bọn họ.

Vì vậy, Đại Nghệ đã hạ cấm chế cho những xuyên việt giả này, muốn tra duyệt tư liệu bồi dưỡng thể chất đặc thù, cần phải bắt thêm hệ thống mới có thể xem.

Cũng coi như đã nâng cao hiệu suất thanh lý hệ thống trong Ba Ngàn Đại Thế Giới của đám xuyên việt giả.

Không còn đối phó cho có như trước đây nữa.

Chỉ một hệ thống như vậy thôi, đã mang lại ảnh hưởng vô cùng to lớn.

Quả nhiên, vẫn là đồ trên người hệ thống cao cấp thơm hơn.

Đại Nghệ cảm thán, tiếp tục giả ngốc đi tìm Đế Tân chơi. ...

Hồng Hoang không tính năm tháng...

À mà...

Kỳ hạn ba năm đã qua.

Thương Vương Đế Tân hôn quân vô đạo, cả ngày đắm chìm mỹ sắc, không lo triều chính.

Gây ra sự bất mãn của bá tánh.

Các chư hầu thấy thời cơ đã chín muồi, lần lượt tuyên bố thoát ly Đại Thương, tự lập thành quốc.

Từ nay không còn cống nạp cho Đại Thương, và yêu cầu Đại Thương trả lại lãnh thổ quốc gia xưa kia.

Nếu không sẽ mạnh mẽ đoạt lại.

Thương Vương Đế Tân nghe xong, không thèm để ý, tiếp tục hưởng lạc.

Thế là, chư hầu liên minh, tập hợp trăm tỷ tinh binh, thấp nhất cũng có cảnh giới Luyện Khí Hóa Thần.

Chính thức tuyên chiến với Đại Thương.

Nhưng... lãnh thổ Đại Thương rộng lớn, lại có đủ loại môi trường hiểm ác và trận pháp thiên nhiên, quân Thương ở thành trì biên giới lui về phòng thủ.

Binh lực chư hầu quá đông, hành quân mấy tháng, vẫn chưa chính thức đối mặt với quân Thương.

Lại còn bị đủ loại trận pháp do quân Thương để lại trước khi rút lui quấy nhiễu không ngừng.

Hành quân cực kỳ chậm chạp.

Nếu không có đại thần thông giả, e rằng mấy năm cũng khó chạm

tới một tòa thành trì.

Lúc này, Đế Tân đang nghe Ác Lai báo cáo tình hình chư hầu tấn công Đại Thương.

Đại Thương rút quân, bá tánh ở lại đều bị chư hầu thu nạp làm dân của nước mình.

Không có thương vong lớn.

Mà trong quân đội chư hầu, cũng không có kỳ nhân dị sĩ gì, người của Xiển giáo và Tiệt giáo cơ bản là không có.

Câu nói này nếu đến từ người khác, Đế Tân không tin, nhưng đến từ Ác Lai cấp Chuẩn Thánh.

Đế Tân tự nhiên sẽ không nghi ngờ.

Đế Tân uống tiên tửu, thần sắc ung dung, dòng thời gian Hồng Hoang này tuy hỗn loạn, nhưng những nhân vật nên có vẫn phải có.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo đến giờ vẫn chưa xuất hiện, chư hầu không có chiến lực mạnh mẽ.

Đừng nói là đánh với Đại Thương!

Chỉ riêng việc hành quân đã là vấn đề.

Thời gian phát triển của mình rất dư dả.

Khóe miệng Đế Tân lộ ra nụ cười.

Ba năm, Tô Đại Cát từ lúc đầu một ngày sinh một đứa, đến bây giờ đã thành một ngày sinh ba đứa.

Đứa nào cũng tư chất vô song.

Còn có công pháp chuyên thuộc của hệ thống.

Tu vi tăng nhanh như gió.

Tâm trí còn chưa trưởng thành, thực lực đã đều là Huyền Tiên,

Kim Tiên.

Mà lứa trẻ đầu tiên được sinh ra.

Bây giờ đều đã sáu bảy tuổi.

Phối hợp với công pháp hệ thống, thực lực đã đều là Thái Ất Kim Tiên.

Đợi đệ tử các Thánh Nhân vào cuộc.

Đội quân con cái của hắn cũng cơ bản có thể trưởng thành, đến lúc đó sẽ làm bọn họ kinh ngạc đến chết.

"A..." Đế Tân cười ha ha, nhớ đến Văn Trọng, lão già cứng đầu đó.

Lão già này ở thế giới này không phải là Thái sư, chỉ là một lão tướng quân của triều Thương, đại tướng quân có uy vọng nhất.

Cưỡi Mặc Kỳ Lân, tay cầm tiên khí, thực lực rất mạnh.

Thường xuyên ở ngoài trấn áp các chư hầu không nghe lời, nhưng vì mấy năm nay chư hầu liên minh tạo phản.

Lão cũng không chống đỡ nổi áp lực.

Thế là quay về!

Đế Tân còn muốn thông qua lão để liên lạc với người của Tiệt giáo, để đệ tử Tiệt giáo phục vụ cho mình.

Kết quả lão già này sống chết không nhận mình là đệ tử Tiệt giáo.

Ha...

Chương 424

hắn là người xuyên việt đến, chẳng lẽ không biết thân phận của Văn Trọng ngươi sao.

Ngươi không nói thì thôi, chiến lực của Tiệt giáo các ngươi đối với ta thật sự không ra gì.

Ta có đại tướng Ác Lai, dưới Thánh Nhân vô địch.

Tiệt giáo các ngươi trừ Thông Thiên ra, cũng chẳng đáng xem.

Tác dụng cũng không lớn.

Bảo ngươi thông báo cho Tiệt giáo cũng là xuất phát từ lòng tốt muốn các ngươi đừng lên Phong Thần Bảng.

Tự mình không nghe lời, chết thì thôi.

Đế Tân đứng dậy, bưng chén rượu lảo đảo rời đi.

"Đại vương, không cần thần tiêu diệt đám người tạo phản này sao?" Đại Nghệ hỏi.

"Không cần!" Đế Tân xua tay, "Bọn chúng chỉ là một đám hề nhảy nhót, cô gia chưa bao giờ để chúng vào mắt, kẻ địch của chúng ta, là người khác..." "Còn có kẻ địch, là ai?" Đại Nghệ 'mơ màng' hỏi.

Đế Tân ha ha cười lớn, không trả lời câu hỏi của tên thuộc hạ đầu óc không linh hoạt này, chỉ để lại một câu nói bí ẩn, "Đến lúc đó ngươi sẽ biết!" "Ồ ~" Đại Nghệ ngơ ngác gãi đầu, đợi Đế Tân đi rồi, nhìn nội dung trong nhóm chat, cũng lộ ra nụ cười bí ẩn, "Đến lúc đó e rằng sẽ ngoài dự liệu của ngươi!" ...

Trần Đường Quan ba mặt giáp biển, nên chỉ có một cửa thành.

Đây là cửa Trần Đường Quan, biển cả bao la, phàm nhân dùng cả

đời cũng khó đi đến tận cùng.

Biển lớn, yêu ma trong biển nhiều.

Thường xuyên tụ tập thành đàn kéo lên bờ.

Mấy chục tỷ bá tánh của Trần Đường Quan, thường xuyên bị yêu thú trong biển quấy nhiễu, dẫn đến thương vong lớn.

Mấy trăm năm trước, quân đội Đại Thương từng chuyên đến đây dọn dẹp yêu thú trong biển một lần.

Giảm bớt thương vong cho bá tánh Trần Đường Quan, nhưng yêu thú trong biển nhiều vô kể, đại quân cũng không thể dọn dẹp sạch sẽ, không bao lâu, chúng lại lên bờ quấy nhiễu bá tánh.

Thế là, tổng binh đời trước của Trần Đường Quan, hiệu triệu bá tánh chủ động xuất kích, ra biển đánh cá, chuyên chém giết ấu thể của một số loài yêu vật trong biển hung ác sau khi trưởng thành.

Không chỉ có thể ăn huyết nhục yêu thú để tăng cường bản thân, mà còn giảm bớt số lượng yêu vật lên bờ quấy nhiễu bá tánh trong quan.

Tuy có thương vong, nhưng so với trước kia, đã giảm đi rất nhiều.

Mà ngày nay, tổng binh mới của Trần Đường Quan, Lý Tĩnh.

Là một cao thủ hiếm có của Nhân tộc.

Thủ hộ sự hòa bình của Trần Đường Quan.

Mấy năm trước, con trai thứ ba của Lý Tĩnh chào đời, trời đất một màu đỏ như máu.

Ma khí cuồn cuộn bao trùm cả Trần Đường Quan.

Có người giỏi bát quái sau khi suy diễn, cuối cùng thổ huyết mà chết.

Để lại tám chữ: Yêu nghiệt giáng thế, điềm đại hung.

Ngày đó, yêu thú trong biển bạo động, mấy chục con ác yêu dẫn theo hàng ngàn vạn hải yêu xông vào Trần Đường Quan.

Lý Tĩnh suất binh huyết chiến, cộng thêm bá tánh trong Trần Đường Quan đồng lòng, toàn diệt đại quân hải yêu.

Nhưng Trần Đường Quan cũng tử thương trăm vạn, là thương vong lớn nhất trong mấy trăm năm gần đây.

Thêm vào đó, ngày đó con trai thứ ba của Lý Tĩnh vừa mới chào đời.

Sau khi tiêu diệt yêu thú, mọi người mới biết con trai thứ ba của Lý Tĩnh trời sinh thần lực, sánh ngang ác yêu.

Lại còn mang theo ma diễm, ma tính ngút trời.

Rất dễ liên tưởng đến dị tượng trời đất trước đó.

Thế là, mọi người coi con trai thứ ba của Lý Tĩnh là yêu nghiệt, nhưng vì nể mặt Lý Tĩnh đại nhân liều mình bảo vệ Trần Đường Quan.

Cũng không tiện xua đuổi đứa trẻ này, chỉ có thể phớt lờ.

Mà Lý Tĩnh cũng vì chuyện hải yêu bạo loạn mà bị trọng thương, quanh năm bế quan.

Vợ của ông là Ân Thập Nương vì sinh con mà nguyên khí đại thương.

Tổn hại căn cơ, vội vàng đặt tên cho con là Lý Na Tra rồi bế quan hồi phục nguyên khí.

Điều này cũng dẫn đến, họ không có cách nào dạy dỗ đứa con mới sinh Lý Na Tra, bá tánh Trần Đường Quan cũng không muốn lại gần cậu bé.

Mấy năm trôi qua, khiến Lý Na Tra trở thành tai họa nổi tiếng ở Trần Đường Quan.

Hôm nay, trên một con phố, rất là náo nhiệt.

Có sạp bán thịt hải yêu, bán ấu thể, còn có những món hàng quý giá từ những thành trì xa xôi mang đến.

Mọi người cười nói dạo phố.

Lúc này, một đứa trẻ cao nửa mét, mặc yếm đỏ, mắt quầng thâm, tay cầm một cây thương ngắn nhỏ xuất hiện ở đầu phố.

Sự xuất hiện của cậu bé lập tức gây ra náo động.

"Tai họa đến rồi!" "Mọi người chạy đi!" Có người trong đám đông hét lên, ngay sau đó người người hóa thành tàn ảnh, rời xa nơi này.

Ngay cả những lão già tám trăm tuổi sắp chết, cũng vận dụng toàn bộ linh lực, nhanh chóng chạy trốn.

Chỉ trong hai phút rưỡi, trên đường chỉ còn lại những chủ hàng có quá nhiều đồ đạc.

"Chạy cái gì, tiểu gia ta có đáng sợ đến thế sao!?" Đứa trẻ lộ ra nụ cười tà mị, bước những bước chân ngắn cũn về phía một chủ quán bán ấu thể hải yêu.

Vị chủ quán này thấy mình bị nhắm tới, lập tức nở một nụ cười còn khó coi hơn cả khóc, vội vàng tiến lên, đi đến trước mặt đứa trẻ, "Tiểu họa... không, Tam công tử, ngài muốn xem gì ạ?" "Ngài cứ nói, tiểu nhân lấy cho ngài." "Lấy cho tiểu gia một con rồng, có không?" Na Tra không dừng bước, tiếp tục đi về phía sạp hàng của chủ quán.

Chủ quán nghe lời của tên tai họa này, lập tức cười gượng, "Tam công tử, rồng thấp nhất cũng có thực lực Tiên cảnh, nhóm tiểu nhân

mạnh nhất cũng chỉ là Luyện Khí Hóa Thần, sao có thể có rồng được." "Vậy ngươi bán ấu thể yêu thú gì." Na Tra bĩu môi, tùy ý tóm lấy một con rùa lớn ba mét từ trong ao trước mắt.

Lắc lắc, hỏi, "Thứ này là gì?" "Tam công tử, đây là ấu thể của Biển Sâu Cự Quy, tính cách ôn thuận, trưởng thành có thể dài ngàn thước, tuổi thọ cũng thường là ngàn năm, rất thích hợp để bầu bạn với trẻ nhỏ." "Không tệ không tệ!" Na Tra gật đầu.

Chủ quán nở nụ cười, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, "Vậy Tam công tử, con rùa này tôi..." "Giết nó cho ta, thịt thái nhỏ cho ta!" Na Tra đột nhiên nói.

"Ách..." Chủ quán ngẩn người, có chút không biết phải làm sao.

"Nhanh lên, ngươi không muốn làm ăn nữa à!" Na Tra mất kiên nhẫn thúc giục.

Ném con rùa trong tay đi.

"Vâng vâng vâng..." Chủ quán vội vàng đón lấy, chạy sang sạp hàng bán thịt hải yêu bên cạnh bắt đầu làm thịt.

Đợi ông ta đi rồi, khóe miệng Na Tra nhếch lên nụ cười xấu xa, nhìn về phía cái ao nước ít nhất cũng rộng một ngàn mét vuông bên cạnh.

Cây thương ngắn trong tay tùy ý vạch một đường.

Oanh!

Lập tức, trận văn trên ao nước vỡ tan, hàng trăm ấu thể hải yêu bên trong bạo động, dễ dàng phá vỡ ao nước chạy tứ tán.

"Hàng của tôi!" Chủ quán đang xử lý con rùa hét lớn, vội vàng đi bắt những ấu thể yêu thú đã chạy mất.

Nhưng ấu thể yêu thú chạy quá phân tán, chủ quán vội đến mức

xấu mặt.

“Ha ha ha.....” Na Tra vui vẻ nhảy tưng tưng, lại chạy đến sạp hàng của những chủ quán khác chưa kịp đi, phá phách một trận.

Khiến mọi người tức điên lên, nhưng không ai ra tay trị tội tên tai họa này.

Tai họa tuy tuổi nhỏ, nhưng thực lực không hề yếu.

Cứ nhịn đi, đợi tên tai họa này cảm thấy không còn gì vui, tự nhiên sẽ rời đi.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Một lát sau, Na Tra nhìn những người không hề phản kháng, chán nản bĩu môi, đứng trên đầu một con cá voi lớn nhảy hai cái, sau đó rời đi. ... 【Đinh, chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ quậy phá hàng ngày của nhóc con trời đánh, thưởng cho túc chủ Hậu Thiên Linh Bảo Chấn Thiên Cung】 “Lại là cái thứ vớ vẩn này, chán phèo.” Na Tra huýt sáo bên bờ biển, nghe phần thưởng của hệ thống, chán nản phàn nàn.

Gần đây phần thưởng càng ngày càng tệ!

“Rồng ơi, bao giờ ngươi mới đến a!” Na Tra nhìn ra biển cả vô biên, buồn chán hét lên.

Cậu là một người xuyên việt, xuyên việt thành Tam thái tử Na Tra trong truyền thuyết.

Còn nhận được hệ thống Tối Cường Hùng Hài Tử.

Chỉ cần đủ quậy, người xung quanh có oán khí, là có thể nhận được phần thưởng.

Nhưng cha mẹ rẻ tiền ở nhà đều đang bế quan, lại còn là tử quan.

Hai ông anh phế vật kia thì không dám quản mình.

Mình ở trong phủ họ Lý chính là lão đại.

Quậy phá không ai có oán khí, phần thưởng ít đến đáng thương.

Thế là đành phải nhắm vào toàn bộ người dân Trần Đường Quan.

Mấy năm qua.

Cậu nhận được một đống phần thưởng hệ thống, Tiên Thiên Linh Bảo cũng có mấy trăm món, Hậu Thiên Linh Bảo rác rưởi này thì chất thành núi.

Tu vi cũng đã đến Kim Tiên, còn luyện hóa được một giọt tinh huyết của Hỏa Chi Ma Thần, nhục thân sánh ngang Đại Vu, có thể tay không xé xác Đại La Kim Tiên.

Thực lực rất mạnh, nhưng đây là Hồng Hoang.

Vẫn chưa đủ dùng.

Nhưng người dân Trần Đường Quan đã bị mình hành hạ đến sợ rồi.

Căn bản sẽ không cung cấp quá nhiều phần thưởng.

Muốn thăng cấp, phải tìm một đối tượng gây họa mới.

Chương 425

Hiện tại, đối tượng thích hợp nhất chính là Tam thái tử của Long Vương, Ngao Bính.

Giết Ngao Bính, đại náo Long cung.

Hệ thống chắc chắn sẽ thưởng không ít đồ tốt.

Nhưng con rồng này cứ không đến, phiền quá đi!

"Ngươi không đến, ta tự đi tìm!" Na Tra lộn người nhảy lên, lao đầu xuống biển.

Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Thiên Lăng không ngừng xoay tròn trên người.

Rất nhanh, hải vực trong phạm vi ức vạn dặm đã hình thành một xoáy nước biển sâu.

Vô số loài cá bị cuốn vào xoáy nước, bị lắc cho bảy tám phần choáng váng.

"Ha ha ha..." Na Tra phấn khích cười lớn, điên cuồng xoay Hỗn Thiên Lăng trong tay.

Xoáy nước ức vạn dặm, đang xoay chuyển với động lực càng mạnh mẽ và nhanh chóng hơn! ...

Na Tra quậy phá trong biển, sinh linh trong biển thì gặp nạn, theo vòng xoáy tốc độ cao, con nào con nấy đều choáng váng không tìm được phương hướng.

Hành động này của Na Tra, dường như đã tìm ra một vùng đất mới, càng chơi càng phấn khích.

Cậu chơi suốt hai ngày rưỡi.

Tinh thần có chút mệt mỏi, mới dừng lại.

Lúc này trên mặt biển, lấy cậu làm trung tâm, phạm vi ức vạn vạn dặm, đều trôi nổi những sinh linh biển bị chơi hỏng.

"Sao không thấy một con rồng nào?" Na Tra gãi mông, có chút không hiểu.

Nhưng vì cậu đại náo biển cả, hàng trăm triệu sinh linh bị cậu hành hạ không ra hình người, oán niệm đầy trời.

Nhận được phần thưởng hậu hĩnh của hệ thống.

Khiến Na Tra quên đi phiền não không tìm thấy rồng.

Cậu nhảy tưng tưng trên mặt biển, chạy về. ...

Trên một con phố ở Trần Đường Quan, hai người qua đường đang đánh nhau.

Xung quanh là một đám quần chúng hóng chuyện.

Trên tường của con phố, đệ tử Nguyên Thủy là Văn Thù và Phổ Hiền đang ngồi trên đó, hứng khởi xem cuộc chiến của những phàm nhân bên dưới.

Bên cạnh mỗi người họ, đứng một thiếu niên.

Là con trai của Lý Tĩnh, Kim Tra và Mộc Tra.

Hai thiếu niên tay trái bưng một cái mâm gỗ, trên đó là một ít hoa quả.

Chán nản nhìn trận đánh nhau bên dưới.

Thỉnh thoảng lại dâng hoa quả trong mâm cho Văn Thù và Phổ Hiền.

Đột nhiên, Văn Thù đang ăn dưa dừng lại, nhìn về phía xa một cái, nói những lời chỉ có Phổ Hiền nghe được, "Na Tra này, lấy đâu ra

Tiên Thiên Linh Bảo vậy?" "Tư chất cũng rất cao, thực lực tuy có vẻ chỉ là Kim Tiên, nhưng ta có thể cảm nhận được sức mạnh của Đại La Kim Tiên từ nhục thể của nó." Phổ Hiền đáp lại.

"Thái Ất sư huynh chưa từng đến đây, nói như vậy..." Văn Thù đặt quả dưa trong tay xuống, nói những lời khó hiểu.

"Chắc là vậy rồi!" Phổ Hiền bên cạnh gật đầu, "Có cần thông báo cho sư tôn không?" 16.

"Sư tôn dạo này cứ chăm chăm chú ý đến hai người ở chỗ Từ Hàng sư tỷ, chắc là không rảnh đâu." Văn Thù xòe tay, nói với vẻ mong đợi, "Chúng ta tự xử đi!" "Ngươi có thể kích hoạt ấn ký Thiên Đạo không?" Phổ Hiền đột nhiên hỏi.

Văn Thù sững người, lắc đầu, "Không được!" "Vậy chúng ta đánh không lại đâu!" "Vẫn chưa xác định cấp bậc mà, lỡ đâu là cấp sơ cấp thì sao?" "Ngươi xem lịch sử bảng xếp hạng Thiên Đạo đi, Hồng Hoang chúng ta có mấy sơ cấp đâu." Phổ Hiền lắc đầu, suy nghĩ một lúc, nói, "Hay là để Thái Ất sư huynh đến, ba chúng ta cùng xác nhận cấp bậc, rồi tính tiếp." "Được!" Văn Thù gật đầu, lập tức thông báo cho Thái Ất bên này có dưa ăn, mau đến.

Sau đó nhìn về phía Kim Tra bên cạnh, "Bọn họ cũng theo chúng ta không ít ngày rồi, hay là thu làm đệ tử ký danh?" "Cũng được.

Dưa lần này không ngon, chúng ta đến phủ họ Lý đi," Phổ Hiền gật đầu, dời tầm mắt khỏi những phàm nhân vẫn đang cãi vã đánh nhau bên dưới.

Gỡ bỏ kết giới nói chuyện với Văn Thù, nói với Kim Tra và Mộc Tra, "Đến nhà các ngươi tham quan một chút được không?" Kim Tra và Mộc Tra nhìn nhau, phấn khích hẳn lên, "Tiên sư, chúng tôi vinh hạnh vô cùng!" Văn Thù và Phổ Hiền mỉm cười, "Vậy thì dẫn đường đi!" ...

Lý phủ, một người đàn ông trung niên khí chất xuất chúng từ từ đẩy cửa phòng ra.

Dang rộng hai tay, ôm lấy không khí trong lành.

"A~ Thật thoải mái, mấy năm rồi, vết thương cuối cùng cũng lành!" Lý Tĩnh cử động vai, thuận tiện treo thanh kiếm của mình lên eo, vẻ mặt rất phấn khích.

Xuyên việt mấy năm, toàn là dưỡng thương, sắp bí chết hắn rồi!

Đúng vậy, hắn là một người xuyên việt.

Mấy năm trước Na Tra ra đời, gây ra dị tượng không lành, dẫn đến đại quân hải yêu đại náo Trần Đường Quan.

Tiền thân liều mạng tiêu diệt đại quân hải yêu, bị trọng thương, sau đó bế quan chữa thương.

Nhưng vết thương thực sự quá nặng, cuối cùng chết đi, rồi hắn đến.

Hắn nhận được hệ thống Vô Hạn Giác Sắc Mô Bản.

Nhận được khuôn mẫu nhân vật, Thập Lãnh Lý Tĩnh.

Tuyệt chiêu tất sát Bách Phân Bách Bị Không Thủ Tiếp Bạch Nhận!

Thực lực cực mạnh, Thiên Đạo đến cũng phải quỳ!

Hệ thống rất bá đạo, hắn rất vui.

Nhưng... mạnh thì mạnh, nhưng có điểm yếu chí mạng.

Bản chất của hắn vẫn là một phàm nhân!

Vết thương trên người đau muốn chết!

Nếu không phải Thập Lãnh Lý Tĩnh ngoài kỹ năng Bách Phân Bách Bị Không Thủ Tiếp Bạch Nhận ra, còn kế thừa bug bất tử của

nhân vật hài hước, hắn thật sự đã chết rồi! 17.

Thế là, mấy năm xuyên không này hắn cứ tập trung hồi phục vết thương.

Hôm nay, cuối cùng vết thương cũng lành!

"Điểm yếu của mình quá rõ ràng, sau này phải tìm một bộ công pháp tu tiên để tăng cường thể chất!" Lý Tĩnh rút kiếm ra, cảm khái muôn vàn.

Thực lực của mình rất mạnh, Thiên Đạo đến cũng không ngán, nhưng cũng rất yếu, cảnh giới của bản thân Lý Tĩnh chỉ là Luyện Hư Hợp Đạo đỉnh phong.

Tùy tiện một tiên nhân đến, mình cũng chạy không lại họ.

Nghĩ đến sau này, mình một kiếm đánh quỳ Thánh Nhân, làm Hồng Quân câm nín.

Rồi một tên tiểu lâu la vừa thành tiên trước mặt mình đánh rắm một cái, rồi nghênh ngang bỏ đi.

Lý Tĩnh cả người đều không ổn!

"Không được, phải tu luyện công pháp tu tiên!" Lý Tĩnh thu lại trường kiếm, đi vòng quanh sân, suy nghĩ về công pháp.

"À phải rồi, ba đứa con trai của mình, đến giờ vẫn chưa bái sư." Mắt Lý Tĩnh đột nhiên sáng lên, nhớ đến ba đứa con trai của mình.

Hắn biết ba đứa con trai của mình đều bái các tiên nhân của Xiển giáo, công pháp là công pháp chính tông của Thánh Nhân.

Nếu có được, chẳng phải có thể giải quyết vấn đề yếu điểm của bản thân sao.

"Ta nhớ, bọn họ bái sư lần lượt là Văn Thù Quảng Pháp Thiên Tôn, Phổ Hiền Chân Nhân, Thái Ất Chân Nhân." Lý Tĩnh lẩm bẩm,

“Thời gian ở Hồng Hoang này có chút không đúng, nhưng cũng có dấu vết để lần theo, phóng đại gấp mười lần, cũng gần như vậy, chính là khoảng thời gian này, Văn Thù bọn họ sẽ đi ngang qua Trần Đường Quan.” “Ra ngoài, xem có gặp được không.” Lý Tĩnh cất bước, đi ra ngoài.

Trên đường, nhìn Lý phủ trống không, Lý Tĩnh phàn nàn, “Dù sao cũng là thổ hoàng đế của Trần Đường Quan, vậy mà đến một người hầu cũng không có.” “Mất mặt quá!” Lý Tĩnh lắc đầu, ra khỏi Lý phủ, bắt đầu đi dạo trong thành.

Trên đường, không ít người thấy hắn đều cúi người hành lễ, Lý Tĩnh cười vẫy tay đáp lại.

Trong lòng có chút nghi hoặc, sao cứ cảm thấy ánh mắt những người này nhìn mình có chút oán trách và bất mãn?

Không thể nào, tiền thân của hắn là người tận tụy bảo vệ sự an ninh của Trần Đường Quan, cuối cùng còn chết vì nó.

Sao có thể như vậy?

Lý Tĩnh nghi hoặc, cố ý mua một cái nón lá ven đường, vào một quán trà uống trà.

Rất nhanh, hắn đã nghe được tin tức về tai họa lớn của Trần Đường Quan hai ngày nay không thấy bóng dáng.

Tai họa...

Na Tra...

Lý Tĩnh nghe, ánh mắt dần dần trở nên nghiêm trọng. ...

“Hai vị tiên sư, đây là nhà của chúng tôi, mời vào!” “Được được được!” Văn Thù và Phổ Hiền khẽ gật đầu, được Kim Tra, Mộc Tra dẫn vào Lý phủ.

Phòng khách, Kim Tra và Mộc Tra dâng trà, Văn Thù và Phổ Hiền uống trà, nhìn hoàn cảnh của Lý phủ.

“La la la... la la la... anh hùng của chúng ta tiểu Na...” Lúc này, Na Tra lắc Hỗn Thiên Lăng chạy từ ngoài vào, nhảy tưng tưng, ngân nga một khúc hát nhỏ.

Sắc mặt Kim Tra và Mộc Tra lập tức trở nên căng thẳng.

Tam đệ sao lại về rồi!

Nghĩ đến tác phong của tam đệ mấy năm nay, hai người không khỏi lo lắng.

Nếu tam đệ chọc giận hai vị tiên sư, thì phiền phức rồi!

Không được, phải dẫn tam đệ đi chỗ khác.

Kim Tra và Mộc Tra nhìn nhau, hai anh em vô cùng ăn ý, đều hiểu suy nghĩ của nhau.

Chương 426

Cuối cùng Kim Tra đi ra ngoài, Mộc Tra ở lại trong phòng tiếp đãi hai vị tiên sư.

"Mộc Tra, đứa trẻ bên ngoài là ai vậy?" Phổ Hiền cười hỏi.

"Tiên sư, đó là tam đệ của tôi, Na Tra!" Mộc Tra cúi đầu đáp, "Na Tra tính cách có chút hiếu động, tiên sư đừng chê cười!" "Không sao!" Phổ Hiền xua tay, vừa định nói thêm.

Cửa phòng 'phanh' một tiếng bị đá văng ra!

"Na Tra, ta thật sự tức giận rồi!" "Đại ca, ngươi tức giận thì liên quan gì đến tiểu gia ta, nhà có khách, tiểu gia cũng là chủ nhân của phủ này, không thể tiếp đãi sao!" "Ngươi..." "Lè lè lè..." Sau một trận cãi vã, một đứa trẻ mặc yếm đỏ hở mông chạy vào phòng.

Nhìn một vòng, cuối cùng thấy được Phổ Hiền và Văn Thù.

Vút~!

Na Tra lập tức xuất hiện trên đầu Văn Thù, nhảy tưng tưng hai cái.

"Này, đồ mũi trâu, tiểu gia Na Tra đây, các ngươi đến Lý phủ ta làm gì?" "Xuống cho ta!" Sắc mặt Văn Thù tối sầm, túm lấy Na Tra trên đầu ném sang một bên.

Na Tra lộn một vòng, Phong Hỏa Luân xuất hiện dưới chân.

Rất nhanh đã đứng vững.

"Hê, cũng có chút bản lĩnh!" Na Tra giơ tay, Hỏa Tiêm Thương dài nửa mét xuất hiện trong tay.

"Đến đây đánh với tiểu gia một trận!" "Hỗn xược!" Sắc mặt Văn

Thù và Phổ Hiền tối sầm lại.

Tên xuyên việt giả này sao lại thế này?

Hoàn toàn không có điểm chung nào với những xuyên việt giả trước đây.

Chủng loại mới à? ...

Lúc này, tâm trạng của Văn Thù và Phổ Hiền ở Lý phủ không được tốt lắm.

Bởi vì, tên xuyên việt giả trước mắt này thực sự phiền phức.

Lúc thì chỉ vào mặt ngươi chửi, lúc thì động tay động chân quậy phá.

Mấu chốt là sau khi trấn áp và giam cầm nó, nó đều có thể nhanh chóng thoát ra, tiếp tục khiêu khích.

Hai người cũng hối hận vì đã giao du với tên xuyên việt giả này.

Thầm chửi mình tham lam.

Vì kiếm một chút tài nguyên rách, mà phải giao du với thứ này.

Bây giờ thì hay rồi, tuy chưa kiểm tra được cấp bậc hệ thống của Na Tra, nhưng qua việc Na Tra dễ dàng thoát khỏi sự giam cầm của họ.

Không giống như sơ cấp.

Đánh không lại!

Không chơi với nó nữa, chuồn thôi, chuồn thôi!

Phổ Hiền và Văn Thù lại một lần nữa giam cầm Na Tra, mặt lạnh đứng dậy.

Chuẩn bị rời đi.

Kim Tra và Mộc Tra bên cạnh sớm đã không còn hy vọng được

tiên sư truyền pháp, thấy vậy thất vọng đứng dậy, nén lại cơn tức giận đối với tam đệ Na Tra, tiễn hai vị tiên sư đến cửa Lý phủ.

Hai người đang lúc thất vọng, Văn Thù đột nhiên lên tiếng, "Bần đạo và Phổ Hiền sư đệ mỗi người còn thiếu một đệ tử ký danh, hai ngươi có bằng lòng không?" Kim Tra và Mộc Tra lập tức lộ ra ánh mắt không thể tin được.

Văn Thù khẽ cười, "Các ngươi là các ngươi, những việc tên nhóc hư đó làm, có liên quan gì đến các ngươi." "Thế nào, có bằng lòng không?" "Lão sư, chúng con bằng lòng!" Kim Tra, Mộc Tra quả quyết quỳ xuống, dập đầu bái sư.

"Ân...

Kim Tra, Mộc Tra, các con đang làm gì vậy?" Lúc này, Lý Tĩnh sau khi ở quán trà nghe được những việc làm của đứa con trời đánh của mình mấy năm qua, mặt đen như đít nồi đi về.

Vừa về đã thấy Kim Tra và Mộc Tra đang quỳ trên đất, tuy là lần đầu gặp mặt.

Nhưng hắn đã dung hợp ký ức của nguyên chủ, cơ thể vẫn là của nguyên chủ, nên một mắt là có thể xác định đây là hai đứa con trai của mình.

Nhìn con trai quỳ gối dập đầu trước hai người lạ, Lý Tĩnh không vui.

Mẹ nó, tên xuyên việt này còn chưa quỳ lạy lão tử, đã đi dập đầu cho người khác rồi.

Lý Tĩnh trực tiếp hét lên, tay đặt lên chuôi kiếm, lạnh lùng bước tới.

"Cha, vết thương của cha lành rồi!" Kim Tra, Mộc Tra nghe thấy giọng Lý Tĩnh, lập tức lộ ra ánh mắt vui mừng.

“Vừa mới hồi phục.” Lý Tĩnh gật đầu, nhìn về phía Văn Thù và Phổ Hiền.

Lúc này hắn đã tỉnh táo, người có thể khiến hai đứa con trai của mình quỳ lạy.

Chắc chắn là Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo.

Thật trùng hợp, ban đầu còn đang nghĩ đến chuyện công pháp, không ngờ hàng lại tự tìm đến cửa.

Lý Tĩnh ôm quyền, nói, “Tại hạ Đại Thương đệ nhất kiếm khách, Lý Tĩnh, ra mắt hai vị.” ‘?Đệ nhất kiếm khách, giới thiệu kiểu quái gì vậy?’ Văn Thù, Phổ Hiền ngơ ngác, nhưng chú ý thấy tu vi của Lý Tĩnh chỉ là phàm nhân, đồ vật trên người cũng chỉ là đồ vật phàm tục bình thường.

Nên không nghĩ nhiều, Văn Thù cười đáp lễ, “Lý tướng quân xin chào, bần đạo là Văn Thù, vị này là sư đệ của ta, Phổ Hiền, hai huynh đệ chúng ta thấy quý tử có duyên với chúng ta, đặc biệt muốn thu làm đệ tử, ngài có bằng lòng không?” “Còn có chuyện tốt như vậy sao.” Lý Tĩnh nhướng mày, cũng không vội đòi công pháp, trực tiếp chuẩn bị thúc giục Kim Tra và Mộc Tra bái sư.

Chỉ cần bái sư, hai đứa này là con trai của mình, mình còn lo không có được công pháp sao.

Oanh!

Nhưng vừa định mở miệng, cửa lớn Lý phủ đột nhiên sập xuống.

Bụi mù bốc lên.

“Lý Tĩnh, bọn họ chỉ là hai tên lừa đảo, chẳng có bản lĩnh gì, để Kim Tra Mộc Tra bái bọn họ, còn không bằng bái tiểu gia ta làm sư phụ.” Na Tra vác Hỏa Diễm Thương, cười hì hì bước ra từ trong bụi mù, ánh mắt đánh giá Lý Tĩnh trước mặt, mang theo sự phấn khích và

kích động.

Ngày tốt lành a!

Không chỉ gặp được Phổ Hiền, Văn Thù hai NPC farm phần thưởng tốt, mà còn gặp được ông bố rẻ tiền đã bế quan nhiều năm của mình.

Nhóc con trời đánh!

Không chọc tức cha mẹ thì sao gọi là nhóc con trời đánh.

Chọc tức Lý Tĩnh đến ngất, cạo đầu Lý Tĩnh, vẽ con rùa lên mặt Lý Tĩnh, tè bậy..... những nhiệm vụ này đã treo trên bảng nhiệm vụ mấy năm rồi.

Phần thưởng hậu hĩnh khiến cậu thèm nhỏ dãi.

Nếu không phải không tìm được nơi bế quan của gã này, cậu sớm đã đi hành hạ Lý Tĩnh rồi.

Bây giờ, Lý Tĩnh cuối cùng cũng xuất hiện.

Hàng trăm nhiệm vụ, tiểu gia sắp giàu to rồi!

Mắt Na Tra lóe lên tia sáng đỏ, nhìn Lý Tĩnh, như đang nhìn một đại mỹ nhân tuyệt thế.

Mà lúc này Lý Tĩnh, nghe lời của Na Tra đã tức đến bốc hỏa, chẳng trách trong Phong Thần Lý Tĩnh đối xử với Na Tra tàn nhẫn như vậy, với cái kiểu nhóc con trời đánh này, không tàn nhẫn cũng không được.

Lý Tĩnh mang theo nộ khí, trực tiếp đưa tay tóm lấy Na Tra, "Nghịch tử, ta là cha của ngươi!" "Ta còn là cha của ngươi đây!

Lè lè lè..." Na Tra khinh thường, lè lưỡi khiêu khích Lý Tĩnh.

Khi Lý Tĩnh sắp chạm vào mình, cậu lách người một cái, tiện thể

đá một cước, dễ dàng làm Lý Tĩnh ngã sõng soài.

"Ha ha ha, ha ha ha..." Na Tra cười lớn, nhảy tưng tưng về phía trước, dùng Hỏa Tiêm Thương làm gậy, quất vào mông Lý Tĩnh, "Lão tử dạy dỗ con trai đây!" Bốp!

"A~" Lý Tĩnh đau điếng, mặt đỏ bừng, không biết là vì xấu hổ hay tức giận.

Bốp!

"A...

Nghịch tử!" "Ha ha ha, vui quá!" Bốp....

Một đứa trẻ cao nửa mét, đánh một người đàn ông trung niên như đánh con.

Cảnh tượng này khiến Văn Thù và Phổ Hiền quên đi sự không vui, túm lấy Kim Tra và Mộc Tra đang lo lắng.

Lách người xuất hiện trên đầu tường, mắt không chớp nhìn màn kịch trước mắt.

Mà Kim Tra và Mộc Tra, hai người dù có vội đến đâu, dưới sức mạnh của Văn Thù và Phổ Hiền, cũng chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn, nhìn em trai mình đánh cha mình. ...

Hai phút rưỡi sau, Na Tra hoàn thành nhiệm vụ đánh mông ông già, sau đó Hỏa Tiêm Thương trong tay hóa thành bút lông, Na Tra ngồi xổm xuống mặt Lý Tĩnh, cười hì hì nói "Nào, để tiểu gia vẽ một con rùa lên mặt ngươi chơi!" "Nghịch tử!" Vụt!

Lý Tĩnh đang nằm sấp trên đất, hai mắt đỏ ngầu, nhân cơ hội này, đột nhiên rút kiếm.

Thần kỹ nhân quả, Bách Phân Bách Bị Không Thủ Tiếp Bạch Nhận, mục tiêu, Lý Na Tra.

Lý Tĩnh gầm lên, “Quỳ xuống cho ta!”. .....

Cảnh tượng rất yên tĩnh, Lý Tĩnh nằm sấp trên đất, kiếm vung về phía trước, Na Tra có chút ngơ ngác nhìn Lý Tĩnh với tư thế hơi kỳ quái, sau đó, đưa tay, Bốp!

Một cái tát trời giáng vào đầu Lý Tĩnh, Na Tra khinh bỉ nói, “Đồ ngốc, bảo ai quỳ hả?” “Tưởng mình là cọng hành à!” “Trước mặt tiểu gia, nhớ kỹ, phải rụt đầu lại.” “Nào, tiểu gia vẽ cho ngươi một con rùa, để ngươi học cho tốt cách rụt đầu lại.” Nói rồi, Na Tra túm lấy đầu Lý Tĩnh, mặc kệ ánh mắt phẫn nộ đỏ ngầu của Lý Tĩnh, bắt đầu vẽ lên đầu.

Không lâu sau, trên má trái của Lý Tĩnh, một con rùa sống động hiện ra.

Na Tra vui vẻ vỗ tay, tiện thể lấy ra một cái gương cho Lý Tĩnh xem, rồi bắt đầu vẽ con rùa lên má phải.

Cùng lúc đó, nếu có thể tức chết, Lý Tĩnh cảm thấy mình đã chết vô số lần rồi.

Hắn không hiểu, tại sao Na Tra này lại phản nghịch như vậy.

Phong Thần viết có phải quá bảo thủ rồi không?

Uổng công hắn trước đây còn cảm thấy Na Tra lóc xương trả cha, lóc thịt trả mẹ rất đáng thương, nguyên chủ Lý Tĩnh quá đáng.

Bây giờ xem ra, những gì nguyên chủ làm một chút cũng không quá đáng.

Chương 427

Với đứa con nghịch tử này, đáng lẽ nên bắn lên tường ngay từ đầu.

Thằng nhóc trời đánh này căn bản không thể dạy dỗ.

Lý Tĩnh rất tức giận, cơn đau trên mông, và con rùa trên mặt.

Dường như đều đang nói rằng, hắn làm cha bất tài, vô dụng, bị chính con trai mình hành hạ thành ra thế này.

Còn nữa, Lý Tĩnh mang theo sự chất vấn, thầm hỏi, 'Hệ thống, tại sao chiêu Bách Phân Bách Bị Không Thủ Tiếp Bạch Nhận của ta lại vô hiệu?' 'Là do cách sử dụng sai sao?' Lý Tĩnh không hiểu, kỹ năng vừa rồi của hắn, Na Tra kia lại không có chút phản ứng nào.

Lẽ nào, cách hắn dùng không đúng?

Nhưng mà, tuy đây là lần đầu tiên hắn dùng kỹ năng này, nhưng phương pháp sử dụng đã hình thành ký ức cơ bắp.

Sao có thể sai được? 'Hệ thống, đây là chuyện gì?' 【Là do bổn hệ thống làm, túc chủ ngươi đừng vội, bổn hệ thống sẽ trút giận cho ngươi!】 Giọng điệu lạnh lùng của hệ thống Mô Bản Nhân Vật vang lên, nhìn cảnh khí vận trên người túc chủ của mình không ngừng bị cướp đoạt, nó cười lạnh.

Túc chủ của bổn hệ thống, chỉ có mình nó được phép xử lý.

Đến lượt lũ mèo chó các ngươi nhúng tay vào từ bao giờ. 【Túc chủ, kiểm tra hoàn tất, đối phương là một xuyên việt giả, hệ thống trên người hắn vừa mới ra đời, ngốc nghếch, không hiểu chuyện, nên mới xuất hiện xác suất một phần ức vạn.

Hệ thống đụng xe rồi!】 Hệ thống Mô Bản Nhân Vật không

hoảng không vội nói, 【Nhưng túc chủ ngươi yên tâm, hệ thống của đối phương chỉ là một thứ rác rưởi, ngươi nhịn một chút, xem bổn hệ thống làm phế nó.

Biến nó thành con rối cho ngươi chơi!】 'Ra là xuyên việt giả!' Lý Tĩnh bừng tỉnh ngộ, nhưng trong lòng tràn ngập sự chán ghét.

Tâm trí đã trưởng thành, mà còn không biết mình đang làm gì sao?

Quả nhiên là hệ thống rác rưởi đi với nhân phẩm rác rưởi. 'Hệ thống, cho ta một bài học thật nặng cho đối phương.' Lý Tĩnh hung hăng nói. 【Yên tâm, nếu không phải bổn hệ thống không muốn gây động tĩnh quá lớn, chỉ cần thổi một hơi là có thể giết chết tên này rồi.】 Hệ thống Mô Bản Nhân Vật tự tin lấy ra một tấm thẻ trắng, 【Túc chủ ngươi nhịn một chút, bổn hệ thống xong việc ngay đây.】 Nói rồi, hệ thống Mô Bản bắt đầu phân tích sức mạnh của đối phương, sau đó biên soạn đạo văn Đại Đạo lên tấm thẻ. ...

Lý Tĩnh nằm sấp trên đất, lúc này vô cùng thảm hại, đầu bù tóc rối, mặt vẽ hình con rùa.

Quần áo rách nát, mông đỏ sưng vù.

Na Tra sau khi vẽ xong con rùa cho Lý Tĩnh, vui vẻ nhảy tưng tưng.

Nhiệm vụ hệ thống, lại hoàn thành một cái!

Sướng quá!

"Tiểu súc sinh, lão tử là cha của ngươi!" Lý Tĩnh nghiến răng nghiến lợi nói.

"Lè lè lè..., Lý Tĩnh, vừa rồi là tiểu gia đang đánh mông con trai đấy." Na Tra một tay chống nạnh trợn mắt, thu lại Hỏa Tiêm Thương, nhảy lên lưng Lý Tĩnh.

Hai tay kéo dây lưng quần lên, Lý Tĩnh lập tức cảm thấy có điềm chẳng lành, hoảng hốt la lên, "Tiểu súc sinh, ngươi muốn làm gì?

Mau dừng lại cho ta." "Ngươi dám, nếu ngươi dám tè, lão tử sẽ thiến ngươi!" Na Tra nghe vậy, cười hi hi, giải phóng cơn sóng thần trong cơ thể, "Để tiểu gia gội đầu cho ngươi lần nữa.

Con rùa trên mặt ngươi xấu quá, gội sạch cho ngươi." Rào rào!

Rào rào! ...

Ùng ục ùng ục~!

Dòng nước như thác đổ xuống đầu Lý Tĩnh, dòng nước quá lớn, dù Lý Tĩnh đã ngậm chặt miệng, cũng bị cưỡng ép mở ra, rót vào.

Giờ khắc này, Lý Tĩnh chỉ muốn chết đi cho xong.

Sỉ nhục tột cùng!

Sỉ nhục tột cùng a! 'Hệ thống, lão tử muốn hắn phải trả giá đắt!' 【Túc chủ đừng vội, sắp xong rồi!】 Hệ thống Mô Bản Nhân Vật nhìn tấm thẻ đã hoàn thành trong tay, lạnh lùng đáp lại, 【Hắn và hệ thống của hắn đều không chạy thoát được đâu.】 ...

Hồng Hoang có cấm kỵ, cấm kỵ do Lão Tử đặt ra.

Trong trường hợp xuyên việt giả chưa khởi động Hỗn Độn Châu biến thành một mảng đen kịt.

Ai niệm danh hiệu của ông, sẽ bị ông cảm ứng được, sau đó bị trừng phạt ngẫu nhiên.

Nhưng sau lần xuyên việt giả ở Trụ Tân hô danh hiệu, Lão Tử đã bỏ đi cấm kỵ trừng phạt, chỉ giữ lại cấm kỵ sẽ bị cảm ứng.

Lý Tĩnh ngay từ câu đầu tiên gọi Lão Tử.

Lão Tử đã lặng lẽ đưa tầm mắt đến đây.

Phổ Hiền và Văn Thù chỉ biết Na Tra là xuyên việt giả, nhưng Lão Tử đã nhìn ra, Lý Tĩnh này cũng là một xuyên việt giả.

Sinh linh Hồng Hoang, sẽ không tùy tiện gọi hai chữ Lão Tử.

Hơn nữa, Lý Tĩnh này bị Na Tra hành hạ thành ra thế này, ngoài phẫn nộ, sát khí, không hề có vẻ hoảng sợ.

Hắn rõ ràng là có lá bài tẩy rất lớn.

Sau khi cùng Nguyên Thủy, Thông Thiên giết mấy cái hệ thống.

Tài nguyên tu luyện của Lão Tử đã thu thập đủ.

Ông không muốn dính vào chuyện của mấy cái hệ thống này.

Hiện nay Hồng Hoang còn ẩn giấu bao nhiêu Hỗn Độn Ma Thần.

Mấy cái hệ thống này cũng không gây ra được sóng gió gì.

Truyền âm cho hai sư điệt đang xem kịch trên tường, bảo họ mau rời đi.

Lão Tử liền rời đi.

Trở về Bát Cảnh Cung, tiếp tục luyện đan dược của mình.

Đợi Lão Tử đi rồi, Văn Thù và Phổ Hiền đang hứng khởi xem kịch sững người, nghe được lời của đại sư bá, liền đứng dậy, vung tay giam cầm Na Tra đang tè bậy, ném sang một bên.

Hai người cũng biết sự giam cầm của họ không giữ được Na Tra quá lâu, nói: "Lý tướng quân, bần đạo có việc gấp, không làm phiền nữa." "Kim Tra, Mộc Tra, bần đạo sẽ đưa chúng đi chuyên tâm tu đạo, đợi tu đạo có thành, sẽ để chúng trở về, cáo từ." Nói xong, không đợi Lý Tĩnh trả lời.

Hai người hóa thành hai luồng sáng, cuốn lấy Kim Tra, Mộc Tra bay về phía xa.

Oanh!

Hai người vừa đi, Na Tra đã dùng hệ thống thoát khỏi sự trói buộc.

Cầm Hỏa Tiêm Thương, chân đạp Phong Hỏa Luân, tức giận đùng đùng đuổi theo, "Hai tên mũi trâu kia, có dám cùng tiểu gia đại chiến ba trăm hiệp không!" Tuy nhiên, tốc độ của Văn Thù và Phổ Hiền thực sự quá nhanh, Na Tra đuổi theo không bao lâu, đã mất dấu.

"Chờ đấy, tiểu gia sớm muộn gì cũng đến đại náo Côn Luân." Na Tra hừ lạnh, đạp Phong Hỏa Luân quay về.

Trước cửa Lý phủ, Lý Tĩnh lạnh lùng nhìn Na Tra trở về.

Na Tra tâm trạng không tốt, không thèm nghĩ ngợi, trực tiếp trừng mắt lại, "Nhìn cái gì mà nhìn!" "Còn muốn bị tiểu gia đánh mông nữa à!" Lý Tĩnh không nói gì, ánh mắt vẫn lạnh như băng.

Na Tra không hề để ý, thu lại Phong Hỏa Luân, cũng không định hành hạ Lý Tĩnh nữa.

Ngày tháng còn dài, nhiệm vụ liên quan đến Lý Tĩnh còn mấy trăm cái.

Cậu từ từ farm!

Dù sao cũng là một phàm nhân, lỡ hành hạ chết thì không hay.

Na Tra nghĩ, vác Hỏa Tiêm Thương chuẩn bị vào Lý phủ.

Lý Tĩnh đột nhiên lên tiếng, đồng thời đặt tay lên chuôi kiếm, "Nghịch tử, gặp cha ngươi, ngươi làm như vậy sao!" "Yo..." Na Tra dừng bước, chậc chậc nhìn Lý Tĩnh, chú ý thấy tay Lý Tĩnh đặt trên chuôi kiếm, khinh thường cười một tiếng, vểnh mông lên, "Chỉ với thanh kiếm rách của ngươi, chém được một sợi lông của tiểu gia thì tiểu gia là đồ vô dụng." "Nghịch tử, quỳ xuống cho ta!" Vụt!

Lý Tĩnh nổi giận, trực tiếp rút kiếm.

“Chậc!” Na Tra khinh thường phát ra tiếng chậc, đứng yên tại chỗ không nhúc nhích.

Chuẩn bị cho Lý Tĩnh này thấy thế nào là cứng.

Nhưng ngay sau đó, Na Tra đột nhiên cảm thấy cơ thể mình không bị khống chế, đưa hai tay ra, đột nhiên lao về phía trước.

Trong nháy mắt!

Dưới ánh mắt không thể tin được của Na Tra, cậu không ngờ lại quỳ trên đất, hai tay đỡ lấy thanh kiếm của Lý Tĩnh.

Hơn nữa, một sức mạnh không rõ khiến hai tay cậu căn bản không thể buông ra.

“Đây là chuyện gì?” “Đương nhiên là tình yêu sâu đậm của cha ngươi dành cho nghịch tử ngươi rồi!” Lý Tĩnh giơ tay, một tấm thẻ phát sáng bay về phía Na Tra.

“Tấm thẻ?” Na Tra ngạc nhiên, nhưng ngay sau đó, trong đầu vang lên tiếng ồn chói tai. 【A a a... hệ thống cao cấp!】 【Đừng qua đây, tiền bối tôi chỉ là một đứa trẻ, tôi sai rồi!

Đừng giết tôi!】 【A!】 “A... thứ gì đây!” Tấm thẻ tiến vào cơ thể Na Tra, trực tiếp đè lên bản thể của hệ thống Tối Cường Hùng Hài Tử đang muốn chạy trốn, sau đó lại tiếp quản quyền kiểm soát cơ thể này.

Na Tra lập tức mất đi toàn bộ quyền kiểm soát cơ thể mình.

Lý Tĩnh lạnh lùng thu kiếm, Na Tra tứ chi duỗi ra, lơ lửng trên không trung với tư thế hình chữ đại, vẻ mặt kinh hoàng. 【Túc chủ, hệ thống đối diện tên là Tối Cường Hùng Hài Tử, đã bị ta khống chế, cơ thể Na Tra này dung hợp qua tinh huyết của Hỏa Chi Ma Thần, nên mới có thể áp chế được túc chủ.】 Hệ thống Mô Bản Nhân Vật nhẹ nhàng áp chế hệ thống Tối Cường Hùng Hài Tử, tiện thể phân tích

sạch sẽ hệ thống này.

"Hệ thống, đợi ta dạy dỗ tên nghịch tử này một trận, rồi cải tạo nó sau." Lý Tĩnh lạnh lùng nói xong, trực tiếp tóm lấy Na Tra đang lơ lửng trên không, giật chiếc yếm đỏ trên người xuống, để lộ ra cái mông trắng nõn.

Lý Tĩnh lạnh lùng cười một tiếng, đeo vào đôi găng tay có gai ngược, vỗ mạnh xuống, Bốp!

Xoẹt!

Trong nháy mắt, máu thịt bay tứ tung, Na Tra đau đến trợn mắt, nhưng không thể phát ra bất kỳ âm thanh nào.

"Hệ thống, khôi phục giọng nói của nó." "A...

Chương 428

cha, con sai rồi cha, đừng đánh con...” Na Tra vừa được khôi phục giọng nói lập tức đau đớn hét lớn, nhưng vội vàng nén đau, cầu xin Lý Tĩnh, “Cha, con biết sai rồi, cha tha cho con, con hứa sẽ không nghịch nữa!” “Muộn rồi!” Ánh mắt Lý Tĩnh lạnh như băng, bàn tay đeo gai ngược hóa thành tàn ảnh.

Bốp!

Bốp!

Bốp!

“A a a... cha, con sai rồi cha, a, oa oa oa..... oa oa oa...” Không lâu sau, dưới những cú vỗ của Lý Tĩnh, Na Tra từ tiếng la hét thảm thiết đã biến thành tiếng khóc.

Hệ thống của cậu cũng đang cầu xin tha thứ, cậu cũng bị ngược đãi như vậy.

Sợ hãi, hoảng sợ, tâm lý bất lực tràn ngập trong lòng, cộng thêm cơn đau bị đánh vào mông, thịt bị xé rách.

Na Tra bật khóc nức nở.

“Oa oa oa ~~” ...

“Hệ thống, hình tượng trên thẻ nhân vật là do ta tự thiết lập à?” [Túc chủ có thể đưa ra yêu cầu, hệ thống sẽ làm theo.] “Thế thì được!” Lý Tĩnh gật đầu, ngắm nghía tấm thẻ trong tay.

Trong thẻ là Na Tra và một quả cầu ánh sáng.

Đây là thẻ nhân vật, chỉ cần đưa nhân vật và đủ năng lượng vào là có thể tạo ra một con rối nhân vật.

Nhưng bình thường rất khó tạo ra nhân vật mạnh mẽ.

Tuy nhiên, tên xuyên việt giả Na Tra này và Hệ thống Gấu Chó của hắn thì khác.

Theo giải thích của hệ thống, năng lượng đủ để tạo ra một nhân vật cấp khái niệm nhân quả suất vô lý hệt như hắn.

Lý Tĩnh suy nghĩ một lúc, lập tức nảy ra ý tưởng.

"Hệ thống, tham khảo hình tượng của Na Tra trong Thập Lãnh, nhưng phải biến nó thành một tên bị thiến, đầu cũng đừng có kiểu loli nữa, phải có hai vết sẹo ra dáng thổ phỉ." "Giữ lại ý thức cho nó, nhưng không thể điều khiển cơ thể, chỉ có thể trơ mắt nhìn mình làm một con rối." "Cứ vậy đi, không hài lòng thì sửa sau." [Đinh, đang trong quá trình chế tác.] Hệ thống Mô-đun Nhân vật duỗi ra xúc tu, bắt đầu cải tạo Hệ thống Gấu Chó đang bị phong ấn trong thẻ.

Hệ thống Gấu Chó chỉ là một hệ thống trung cấp đỉnh phong, muốn đạt đến cấp độ Đại Đạo thì còn phải rót thêm chút bản nguyên.

Còn về tên xuyên việt giả Na Tra, nếu đã túc chủ muốn hành hạ hắn, vậy thì cứ giữ lại mạng hắn để hành hạ.

Dù sao cũng chỉ là một thứ rác rưởi.

Hệ thống Mô-đun Nhân vật ném hắn sang một bên cho đỡ vướng.

Sau đó, nó bắt đầu xử lý Hệ thống Gấu Chó.

Một luồng năng lượng tùy tiện bắn ra, bản thể của Hệ thống Gấu Chó bị đánh thành những vệt sáng vô hình.

Nhưng ngay sau đó, chúng lại hóa thành từng linh kiện hệ thống.

Hệ thống Gấu Chó mạnh nhất đã hoàn toàn chết hẳn.

Từng linh kiện hệ thống được khắc lên Đại Đạo chi lực mà Hệ thống Mô-đun Nhân vật nắm giữ.

Sau đó, nó cưỡng ép nâng cấp đám linh kiện này một lượt, suy nghĩ một lát rồi lại dán thêm Lực chi Đại Đạo mà nó chia sẻ được từ các hệ thống khác vào.

Lực chi Đại Đạo này là sức mạnh thuần túy.

Cực hạn của sức mạnh!

Rất ít sinh linh có thể chịu đựng được việc mang Lực chi Đại Đạo này.

Hệ thống Gấu Chó này cũng không ngoại lệ.

Nó chỉ có thể chịu được Lực chi Đại Đạo ở mức Thiên Đạo đỉnh phong cực hạn.

Cao hơn nữa là sẽ nổ tung.

Hệ thống Mô-đun Nhân vật dừng lại, chế tạo những linh kiện hệ thống này thành một bộ xương cao gần sáu mét.

Toàn bộ bản nguyên lấy được từ không gian của Hệ thống Gấu Chó đều được đổ vào, sau đó chính nó cũng đầu tư một lượng lớn bản nguyên.

Tiếp đó, nó lôi nguyên thần của Na Tra đang ở bên cạnh ra, cường hóa một cách đơn giản và thô bạo rồi ném vào trong bộ xương.

Dần dần, một gã khổng lồ cao sáu mét, toàn thân là cơ bắp cuồn cuộn từ từ hình thành.

Gã khổng lồ đột ngột mở mắt, trên khuôn mặt đầy cơ bắp, hai vết sẹo dữ tợn co giật theo, vẻ ngoài bặm trợn và sức mạnh cường đại được thể hiện ra ngoài.

Nhưng sâu trong đôi mắt lại là sự bất lực và chết lặng.

Hắn chính là tên xuyên việt giả Na Tra.

“Đại Đạo cảnh sơ kỳ!” Hệ thống Mô-đun Nhân vật quét qua con rối này, “Cảnh giới không cao, động tác rất chậm, nhưng sức phòng ngự và sức mạnh rất lớn, đủ để đấm bay cường giả Đại Đạo cảnh hậu kỳ.” “Cũng được.” Dễ dàng có được một con rối có sức chiến đấu không tồi, tâm trạng của Hệ thống Mô-đun Nhân vật tốt lên trông thấy.

“Mang ra ngoài dạo một vòng!” Nói rồi, Hệ thống Mô-đun Nhân vật gửi Na Tra phiên bản cải tạo này cho túc chủ. [Đinh, chúc mừng túc chủ nhận được nhân vật, Thập Lãnh Na Tra.] Bùm!

Một bóng người cao năm mét từ trên trời rơi xuống, đập mạnh xuống đất, gây ra một đám bụi mù mịt.

“Nhi tử Na Tra, bái kiến cha!” Na Tra quỳ trên đất, hai tay ôm quyền, giọng ồm ồm hô lên.

Lý Tĩnh ngơ ngác nhìn gã khổng lồ trước mặt.

Dù hắn đang quỳ, chiều cao của mình cũng chưa bằng một nửa hắn.

Ba mảnh vải che đi chỗ nhạy cảm, gần như khỏa thân, để lộ ra từng khối cơ bắp.

Cảm giác áp bức vô cùng mạnh mẽ.

Nếu đây không phải là thế giới tiên thần, chỉ với thân hình và vóc dáng này, không chút nghi ngờ, gã này có thể tay không xé nát hổ, cứng đối cứng với khủng long bạo chúa.

Mà ở thế giới tiên thần này, lại được hệ thống cải tạo, gã này còn hung hãn hơn nữa.

Thập Lãnh Na Tra.

Đó là thiết lập sở hữu sức mạnh kinh khủng nhất nhưng không

thể giết người.

Kỹ năng thần thánh mang tính khống chế bắt buộc "100% tay không đỡ đòn" của hắn có thể cưỡng ép kéo người khác lại quỳ xuống đỡ kiếm của mình.

Sau đó Na Tra sẽ bồi thêm một cái tát.

Đánh cho tàn phế luôn.

Giết không chết, nhưng mình có thể bồi thêm một nhát kiếm.

Hai thứ kết hợp.

Vô địch rồi còn gì nữa!

Lý Tĩnh ha ha cười lớn.

Hắn nhảy lên đầu Na Tra, nhìn xuống Trần Đường Quan của mình.

Hơn ba tỷ dân chúng đang sinh sống ở đây, bây giờ đang là thời kỳ Phong Thần, loạn thế sắp bắt đầu.

Tiên thần tranh đấu, cuối cùng người khổ vẫn là đám dân chúng này.

Hắn tuy gần như vô địch, nhưng có quá nhiều điểm yếu.

Không thể bảo vệ được chúng sinh Hồng Hoang, chỉ có thể miễn cưỡng giữ gìn sự yên bình cho Trần Đường Quan này.

Tiếp theo, bất kể là phe Trụ Vương, hay phe Cơ Phát, hoặc là cả đám tiên thần trên trời, đều không liên quan đến chuyện của Trần Đường Quan.

Nếu dám có ý đồ với nơi này, vậy thì hắn sẽ cho bọn họ nếm thử cơn thịnh nộ của đệ nhất kiếm khách Đại Thương.

Vụt!

Lý Tĩnh rút kiếm, tùy ý múa hai đường rồi tra kiếm vào vỏ.

Trong mắt lộ ra vẻ tịch mịch của kẻ vô địch.

Hắn quay đầu lại, nhìn thấy một bóng người mặc đạo bào trên tường thành ở phía xa.

"Á… Cái đó, bần đạo là Thái Ất, Lý tướng quân, ngưỡng mộ đã lâu." Thái Ất đang định chuồn đi thì ngượng ngùng dừng bước, lúng túng vẫy tay.

"Thái Nhị chân nhân." Mắt Lý Tĩnh sáng lên, nhìn xuống Na Tra dưới chân.

"Là Thái Ất, không phải Thái Nhị." Khóe miệng Thái Ất giật giật, tưởng ông đây không biết "Thái Nhị" có nghĩa là gì sao!

Nhưng đó không phải là trọng điểm, trọng điểm là hai tên khốn Văn Thù và Phổ Hiền đã hại ông thê thảm rồi.

Bọn chúng báo tin Na Tra ở đây đã trở thành xuyên việt giả.

Ông đây hăm hở chạy tới.

Kết quả, Na Tra lại trông thế này.

Trời ạ, dù sinh linh Hồng Hoang có hình thù kỳ quái đến đâu, nhưng nhìn thấy vóc dáng của Na Tra, toàn thân cơ bắp, ba mảnh vải che thân thế này.

Ông cũng thấy cay mắt!

Đại vu của Vu tộc cũng chẳng to con đến mức này.

Hơn nữa, cái gì mà Na Tra là xuyên việt giả, ta thấy rõ ràng là tên Lý Tĩnh này mới đúng.

"Như nhau cả thôi." Lúc này, Lý Tĩnh nghe thấy Thái Ất chân nhân cãi lại, bèn cười ha ha.

Hắn thầm hỏi hệ thống xem có thể biến gã này thành Thái Nhị chân nhân trong Thập Lãnh không. [Có năng lượng là có thể chế tạo, nhưng túc chủ không có.] Hệ thống Mô-đun Nhân vật đáp lại.

Tiếc thật.

Lý Tĩnh lắc đầu, nếu đã không được, vậy thì cứ để Thái Ất này ở lại đây dạy hắn tu luyện vậy.

Lý Tĩnh nhảy từ trên người Na Tra xuống, đứng bên cạnh chân hắn, chỉ vào Thái Ất nói: "Na Tra, đây là sư phụ của con, người sẽ dạy con bản lĩnh, mau đi chào đón đi.

Ôm một cái nào." "Sư phụ." Một giọng nói man rợ phát ra từ miệng Na Tra, đôi mắt to như nắm đấm nhìn về phía Thái Ất, rồi dang rộng hai tay, lao về phía trước.

Chương 429

Lập tức, đất rung núi chuyển, trời đất chỉ còn lại tiếng chạy bình bịch, bình bịch.

"Sư phụ, Na Tra đến đây!" "Đừng đừng đừng…" Sắc mặt Thái Ất đại biến, khí tức tỏa ra từ Na Tra trước mắt quá kinh khủng.

Chỉ riêng khí thế đã áp chế ông đến mức không thể sử dụng bất cứ thứ gì.

Không chút nghi ngờ, cái ôm này sẽ giết chết ông.

Dù ông chỉ là một phân thân, nhưng nếu phần nguyên thần này bị đánh tan, bản thân ông ít nhất phải mất mấy trăm triệu năm mới hồi phục được.

Thái Ất hoảng rồi, Thái Ất sợ rồi!

Trong lòng chửi rủa Văn Thù và Phổ Hiền, quay người bỏ chạy.

"Sư phụ, người chạy đi đâu vậy." Giọng nói như thổ phỉ vang lên từ phía sau, ngay sau đó, Thái Ất cảm nhận được hai cánh tay vạm vỡ tỏa ra hơi nóng hừng hực ở hai bên.

Chúng vòng ra phía trước ông rồi chập lại với nhau.

Thái Ất cảm nhận được một sức mạnh không thể chống cự, bị treo lơ lửng trên không một cách bất lực.

"Sư phụ, chúng ta ôm một cái nào!" "Không!!" Phụt!

Máu tươi phun ra từ bốn phương tám hướng, Lý Tĩnh nhìn thấy trong vòng tay của Na Tra chỉ còn lại một vật thể trông như tranh mosaic và thoi thóp chút hơi tàn.

Hắn quay mặt đi.

Trong lòng cảm khái vô vàn.

Thập Lãnh Na Tra… Đúng là Mẹ nó mạnh thật!

May mà nó còn chịu sự khống chế của mình, nếu giống như trong phim thì mình khỏi sống luôn. … Tại Lý phủ, Thái Ất rón rén ngồi trên ghế, thỉnh thoảng lại liếc nhìn gã khổng lồ cao sáu mét đang chơi sỏi trong sân.

Trong lòng vừa may mắn vừa sợ hãi.

Không ngờ mình lại không chết.

Nhưng cái ôm của Na Tra thật sự suýt nữa đã ôm phế tu vi của ông, nguyên thần cũng suýt nữa thì tiêu tán, quá đáng sợ.

Phải chuồn mau!

Lúc này, Lý Tĩnh uống một ngụm trà, chép miệng hai cái, đặt chén xuống rồi nói: "Thái Nhị tiên nhân, tư chất của Na Tra thế nào?" "Thực lực của lệnh tử đã vượt xa bần đạo rồi." Thái Ất nặn ra một nụ cười khó coi.

"Vốn định thu đồ đệ, nhưng thấy được sức mạnh kinh người của lệnh tử, bần đạo thật sự không có gì để dạy." "Haiz, Thái Nhị tiên nhân khiêm tốn rồi." Lý Tĩnh xua tay, trên mặt lộ ra nụ cười khó hiểu, "Na Tra dù sức mạnh có lớn đến đâu, suy cho cùng vẫn là một đứa trẻ, tâm trí chưa trưởng thành, về mặt này, vẫn cần tiên nhân dạy dỗ nhiều hơn a!" "Khụ khụ…" Thái Ất đang định uống trà vội đặt chén xuống, chuẩn bị từ chối.

Nhưng Lý Tĩnh thấy vậy liền gọi một tiếng: "Na Tra!" Bùm!

Rầm!

Cửa phòng bị tông nát, Na Tra xuất hiện bên cạnh Lý Tĩnh, khoảnh khắc hắn đáp xuống, mặt đất cũng rung chuyển.

“Cha, có chuyện gì ạ?” “Không có gì, con nít đừng ham chơi quá, chơi thêm một lát nữa rồi đi ngủ, biết chưa?” “Vâng, thưa cha.” Giọng nói thô kệch man rợ phát ra từ miệng Na Tra, kết hợp với lời nói của hắn, tạo ra một sự tương phản cực lớn khiến khóe miệng Thái Ất co giật.

“Na Tra, con ra ngoài chơi đi.” Lý Tĩnh nói.

“Dạ vâng, thưa cha.” Rầm!

Mặt đất rung chuyển, Na Tra bước những bước lớn, chạy ra sân bắt đầu lăn lộn chơi đùa.

Lý Tĩnh cười tủm tỉm nhìn Thái Ất, “Tiên nhân, ở lại dạy đứa con này của ta tiên pháp thì thế nào?” Khóe miệng Thái Ất hiện lên vẻ cay đắng, xem ra là không chạy được rồi, thôi vậy, cứ ở đây rèn luyện tâm cảnh vậy.

Thái Ất ôm quyền, “Sau này, mong Lý tướng quân chiếu cố nhiều hơn.” “Ha ha ha…” Lý Tĩnh cười lớn, cũng ôm quyền đáp lại, “Đâu có, nhà nghèo cửa hẹp, nếu có chỗ nào không thoải mái, mong tiên nhân bỏ qua cho.

Tại hạ sẽ cố gắng cải thiện.” “Còn thật sự có một chuyện.” “…… Ách, ngài cứ nói.” “Có thể đừng gọi ta là Thái Nhị được không?

Bần đạo là Thái Ất.” “……” … “Hồng Hoang nhỏ như vậy, mà bọn chúng còn không phát hiện ra nhau.” La Hầu thu lại ánh mắt, tiếp tục đánh cờ với Hồng Quân.

Xung quanh, Bàn Cổ, Dương Mi và các Ma Thần khác đang ngồi.

Trong số đó, các Ma Thần khác đều đang liên tục theo dõi tình hình Hồng Hoang, còn Dương Mi và Bàn Cổ thì đang bàn bạc làm sao để chuyển nhà nhanh chóng và an toàn hơn. 18.

Nghe lời Lão Thất, Bàn Cổ thuận miệng đáp: “Đây chắc là đang

nuôi cổ rồi, sớm muộn gì bọn chúng cũng sẽ gặp nhau, chém giết để phân thắng bại." "Lão đại, anh có thể một chiêu giết hết bọn chúng không?" La Hầu đặt quân cờ xuống, đột nhiên hỏi.

Bàn Cổ sững người, suy nghĩ một lúc rồi nói: "Có một số hệ thống chúng ta không biết nó trốn ở đâu, nếu tính luôn cả những người khác ở Hồng Hoang, ta bổ một búa xuống, cũng không cần tìm xem chúng nó trốn ở đâu, trực tiếp chết hết." "Vậy chúng ta còn núp ở đây làm gì, chúng ta đưa người đi, lão đại anh giết hết bọn chúng cho rồi." La Hầu nói.

"Không được!" Bàn Cổ lắc đầu.

"Cả ngày nhìn chằm chằm vào đám hệ thống này, bực mình chết đi được." La Hầu bực bội nói, "Thật muốn giết sạch cho hả giận!" "Thất bang chủ, nếu một chiêu giết hết, thì còn câu chương thế nào được!" Thủy Chi Ma Thần co rúm ở góc phòng nói, ánh mắt liên tục đảo qua các hệ thống đã phát hiện ở Hồng Hoang.

"Câu cái gì?" "Câu thêm chút vốn liếng." Thủy Chi Ma Thần cười hắc hắc, "Cả cái Hỗn Độn này, vốn liếng của ta cạn sạch rồi, đòn tấn công của lão đại mạnh quá, chém xuống sợ là chẳng còn lại gì.

Để nó ra tay, chúng ta lại đến Vạn Giới Phố, chỉ bán mỗi Ma Thần dịch thì làm sao đủ." Bốp!

Bàn Cổ tiện tay ném một cục bản nguyên bịt miệng Thủy Chi Ma Thần lại, "Không phải anh không muốn chém chết chúng nó, anh mà ra tay, dấu vết để lại quá rõ ràng, cứ có cảm giác che đậy không sạch sẽ, lỡ bị cái hệ thống hàng đầu đang ẩn nấp kia phát hiện, chẳng phải là rước thêm phiền phức sao." "Thà để các chú ra tay, không có khí tức của anh, cũng có thể giảm bớt chút uy hiếp." Hệ thống đối với ba ngàn Ma Thần bọn họ chỉ là hàng hóa, nhưng cũng có phân chia cấp bậc.

Các Ma Thần khác ra tay, dù bị hệ thống phát hiện, đám hệ thống đó cũng sẽ thả lỏng cảnh giác.

Nếu là anh, nói không chừng hệ thống sẽ trực tiếp bắt đầu gọi hội.

Anh cũng không phải chưa từng thấy, cây búa đã trở thành bán bộ Đạo Ánh khí, thỉnh thoảng anh sẽ thông qua cây búa để quan sát các Bàn Cổ khác.

Có một lần cũng thấy một Bàn Cổ vô tình gặp phải hệ thống, vừa chạm mặt, hệ thống đó ngoài việc bỏ chạy ra thì chính là gọi hội.

Cuối cùng dù có chết, nó cũng dốc hết sức lực truyền tin tức phát hiện ra Bàn Cổ cho nhiều hệ thống hơn.

Anh mà lộ diện, lỡ bị hệ thống hàng đầu đang ẩn nấp phát hiện.

Hệ thống hàng đầu mà gọi hội thì sao!

Chư thiên vô tận, hệ thống hàng đầu mà gọi ra cả đám hệ thống hàng đầu khác.

Còn để cho Bàn Cổ sống không!

Bàn Cổ lắc đầu, tiếp tục bàn bạc với Lão Nhị về hiệu suất chuyển nhà.

Còn các Ma Thần khác, lần lượt kiểm tra các hệ thống ở Hồng Hoang.

Sau đó phân công cho một Ma Thần nào đó.

"Ủa, hai hệ thống này hình như sắp bem nhau." Hồng Quân đang đánh cờ khẽ "hử" một tiếng, đặt quân cờ xuống, vẫy tay.

Một bức tranh hiện ra dưới sự chú ý của các Ma Thần. … "Sư tôn, đây là bột đá mà đồ nhi mới nghiên cứu ra, ngài nếm thử đi." "Sư tôn, bột đá có gì ngon đâu, nếm thử bánh kem mà đồ nhi mất một tháng làm cho ngài đi, bên trong chứa đầy lời chúc phúc của đồ nhi

dành cho sư tôn đó.” “Thân Công Báo, ngươi không biết ăn nhiều bánh kem sẽ ngán à, đồ ngốc làm cái bánh to như vậy.” “Ha ha, ngươi làm một chậu bột đá sư tôn ăn là không ngán chắc.” “Sư tôn, chúng ta không ăn bánh kem cũng không sao, đây là sợi dây chuyền đồ nhi mới làm, Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngài đeo vào chắc chắn sẽ trở thành đệ nhất nữ thần Hồng Hoang.” “Khương Tử Nha ngươi to gan, ý ngươi là sư tôn không đeo cái thứ rách này thì không phải là đệ nhất nữ thần Hồng Hoang phải không!” “Ta…” “Sư tôn, hôm nay Khương Tử Nha dám nghi ngờ ngài, ngày mai sẽ dám phản bội sư môn, chi bằng bây giờ ra tay, đuổi hắn ra khỏi sơn môn đi.” “Ngươi… ngươi, tên Báo chết tiệt…” “Ta làm sao, ta nói không đúng à?” “Ta đập chết ngươi.” “Ai sợ ai, sớm đã ngứa mắt cái mặt của ngươi rồi, dưa chuột già còn bày đặt non tơ.” “Ha ha, dù không phục thì cũng là tiên phong đạo cốt, hơn cái mặt gian xảo của ngươi cả trăm lần.

Xem đây.” “Sợ ngươi chắc, đạo hữu xin dừng bước, xem quyền.” “Ta… A~!” “Hừ, dám đấu với ta, đạo hữu xin dừng bước, xem cước.” “Oao…” “……” Từ Hàng ngồi trên tảng ngọc thạch, trong tay ôm một con khỉ vàng nhỏ, nhẹ nhàng vuốt lông cho nó.

Bên dưới, một trắng một đen, Khương Tử Nha và Thân Công Báo ăn mặc lòe loẹt đang đánh nhau.

Nhưng trận chiến rõ ràng là nghiêng về một phía.

Mỗi lần Thân Công Báo hô lên năm chữ “đạo hữu xin dừng bước”, Khương Tử Nha sẽ bị trẹo eo, trật chân trong một thoáng… sau đó bị Thân Công Báo nhân cơ hội đánh lén.

Khương Tử Nha bị đánh không còn sức chống cự, nhưng lại không hề bị thương.

Từ Hàng vừa vuốt lông cho Tiểu Kim trong lòng, vừa lấy thức ăn

mà Khương Tử Nha và Thân Công Báo làm ra để đút cho Tiểu Kim.

Thức ăn của cả hai đều là vật phẩm phi phàm, Tiểu Kim ăn vào, khí tức cũng dần dần mạnh lên.

Đợi đến khi đút hết thức ăn, Thân Công Báo ở dưới đã cưỡi lên người Khương Tử Nha đấm loạn xạ.

Cảnh này nếu mới xem thì khá thú vị, nhưng xem nhiều rồi cũng thấy ngán.

Từ Hàng lắc đầu, xem ra chiêu trò của hai tên xuyên việt giả này cũng chỉ có thế.

Nàng nhặt sợi dây chuyền bên cạnh lên, đặt Tiểu Kim đang ngủ say tiêu hóa linh khí trong cơ thể vào một cái giỏ tre bên cạnh.

Nhìn sợi dây chuyền trong tay, nàng mỉm cười, vươn vai rồi rời đi.

Mà hai người bên dưới, vẫn còn đang chìm đắm trong trận chiến.

Mãi đến khi Thân Công Báo đánh mệt, mới phát hiện mỹ nữ sư tôn đã đi mất.

Tức giận, Thân Công Báo liền đá cho Khương Tử Nha vừa mới hồi phục thương thế một cước: "Sư tôn đã nhận sợi dây chuyền của ta rồi, chắc chắn là thích quà ta tặng, đều tại ngươi, không thì ta cũng không đến nỗi không nghe được lời cảm ơn của sư tôn." "Thôi đi, một cái Tiên Thiên Linh Bảo không ra hồn mà ngươi cũng dám tặng, hôm trước ta còn tặng sư tôn một kiện Hỗn Độn Linh Bảo, cái đồ rác rưởi của ngươi, chắc chắn sư tôn đã vứt đi rồi." "Mẹ nó, ngươi dám lén lút tặng quà để lấy lòng." "Đạo hữu xin dừng bước!" Thân Công Báo vừa nghe, lập tức tức giận cưỡi lên người Khương Tử Nha lần nữa.

"Ta giết chết ngươi!" "Mẹ kiếp, có giỏi thì đừng dùng lời nguyền của ngươi." "Lão tử có tại sao lại không dùng, xem quyền!" … Một

ngày trôi qua rất nhanh, Thân Công Báo và Khương Tử Nha mệt đến thở hổn hển, nằm sõng soài trên đất.

Đánh nhau cả ngày, cả hai đều không hề hấn gì.

Họ cũng đã quen rồi, nghỉ ngơi một lát, cả hai cùng đứng dậy, suy nghĩ xem ngày mai nên làm gì để Từ Hàng vui vẻ.

Khương Tử Nha liếc nhìn con khỉ lông vàng đang ngủ, có chút ghen tị: "Con khỉ này, ăn hết đồ của chúng ta, lại còn được sư tôn ôm cả ngày, đúng là sống cuộc sống thần tiên a!" Thân Công Báo cũng liếc nhìn một cái, "Chả trách sau này Quan Âm lại chăm sóc con khỉ đó như vậy, thì ra bây giờ bà ấy đã thích nuôi khỉ rồi." "Sao ta lại không thể xuyên không thành con khỉ này nhỉ." "Biến thái!" "Ha ha, ngươi không biến thái." … Chạng vạng, Thân Công Báo dùng câu cuối cùng "đạo hữu xin dừng bước", tặng cho Khương Tử Nha một cú đá đoạn tử tuyệt tôn.

Hắn huýt sáo một cách sảng khoái rồi rời đi.

Còn Khương Tử Nha, ôm lấy hạ bộ, đau đến mức mắt long lanh nước.

Nhưng rất nhanh, cơn đau của Khương Tử Nha tan biến, lại hồi phục như cũ.

"Sức mạnh của tên Thần Xui Xẻo này thật kinh tởm." Khương Tử Nha uất ức nhìn bóng lưng Thân Công Báo rời đi.

Làm đồ đệ của Từ Hàng nhiều năm như vậy, hắn và Thân Công Báo chiến đấu, chưa bao giờ chiếm được thế thượng phong.

Đại sát khí của Hồng Hoang 'đạo hữu xin dừng bước' vừa xuất hiện, hắn đã thành tiên rồi mà vẫn không trẹo eo thì cũng bị chuột rút.

Thời gian kéo dài rất ngắn, chưa đến một giây.

Nhưng chính trong chưa đầy một giây đó, hắn sẽ bị Thân Công Báo đánh lén.

Phòng không thể phòng.

Đó không phải là trọng điểm, trọng điểm là tên Thân Công Báo này, một tên liếm cẩu chính hiệu.

Nếu không phải hắn phá rối, dựa vào kiến thức và sự quyến rũ của một xuyên việt giả, còn không hạ được Từ Hàng, một cô gái ngây thơ về tình cảm sao.

Từ ban đầu đọc thơ cổ, câu chữ mỹ miều, cho đến những lời tỏ tình.

Chương 430

Không có lần nào là không bị tên liếm cẩu Thân Công Báo này từ một góc xó nào đó chui ra phá đám.

Hắn đã nói hết những gì có thể nói, vẫn chưa nhận được chút nào sự chú ý của Từ Hàng.

Mẹ nó, xuyên việt giả mà không đi tán gái thì còn gọi là xuyên việt giả sao?

Nhưng có tên liếm cẩu phá đám Thân Công Báo này, bất cứ việc gì hắn làm cũng không thể khiến Từ Hàng cảm động.

Thơ cổ, câu chữ mỹ miều, lời tỏ tình đều vô dụng, những câu thả thính sến súa, mặt dày cũng bị Thân Công Báo dùng cách tương tự phá hoại.

Quan trọng là tên Thân Công Báo này còn làm liếm cẩu, linh bảo, linh thực cứ như không cần tiền, dăm ba bữa lại tặng.

Khiến mình cũng phải tặng theo, đến bây giờ, mỗi ngày đều phải dùng hệ thống để tạo ra chút quà tặng cho Từ Hàng.

Không tặng cũng không được, nếu không sẽ bị Thân Công Báo nhân lúc sơ hở, lại nói xấu mình vài câu.

Độ hảo cảm của Từ Hàng đối với mình sẽ tụt dốc không phanh.

Làm liếm cẩu còn phải so kè, nghĩ thôi đã thấy tức.

Quan trọng là, bỏ ra bao nhiêu công sức mà không nhận lại được hồi đáp tương xứng.

Hơn nữa, vất vả đổi linh vật từ hệ thống, tặng cho Từ Hàng, nàng lại đem những thứ đó cho một con khỉ ăn.

Quá tổn thương.

Dù có lén lút sau lưng mình còn hơn là chà đạp tâm ý của mình ngay trước mặt.

Nhưng mình có thể làm gì, một khi dừng lại, sẽ bị Thân Công Báo chế giễu, nói xấu.

Ngày nào cũng tặng quà, vốn liếng của mình đã thiếu hụt nghiêm trọng, nếu không phải hệ thống mở hoạt động điểm danh hàng ngày nhận điểm.

Sợ rằng ngay cả một cái Tiên Thiên Linh Bảo cũng không đổi nổi.

Khó quá!

Khương Tử Nha thở dài, trở về nơi ở của mình, không tu luyện, không ngủ, hắn phải làm quà cho Từ Hàng vào ngày mai.

Hôm qua vì lười biếng ngủ một lát, vội vàng làm một bát bột đá bị Thân Công Báo chế giễu đến mức mất hết cả mặt.

Món quà ngày mai nếu vẫn là đồ rác rưởi, e rằng hắn sẽ phải đối mặt với ánh mắt ghét bỏ của Từ Hàng, và sự chế nhạo của Thân Công Báo.

Phải làm một món quà cao cấp, lấy lại mặt mũi.

Ánh mắt Khương Tử Nha kiên định, sau khi suy nghĩ kỹ, hắn lấy ra số điểm tích lũy hôm nay, đổi lấy mấy viên trân châu cấp Thánh nhân.

"Mặt nạ trân châu, lại còn là từ trân châu cấp Thánh nhân thai nghén ra, chắc là có thể đè đầu Thân Công Báo một bậc rồi nhỉ!" Khương Tử Nha lộ ra vẻ tự tin, cầm lấy viên trân châu đang lơ lửng trước mắt, tiêu hóa bản hướng dẫn chế tác rồi bắt đầu làm việc.

Trong cơ thể hắn, Hệ thống Phong Thần kiệt quệ đến mức ánh

sáng của chính nó cũng đã mờ đi rất nhiều.

Nhưng điều đó không che giấu được niềm vui sướng của nó.

Một tấm bảng màu tím lơ lửng trước mặt nó, sức mạnh tỏa ra vô cùng quỷ dị, nguyền rủa, cướp đoạt, phong ấn… các loại Đại Đạo chi lực thỉnh thoảng hiện lên rồi lại biến mất.

Đợi đến khi ánh sáng của Hệ thống Phong Thần hồi phục, nó thu tấm bảng trước mặt vào không gian.

Khoảnh khắc tiến vào không gian, sức mạnh trên tấm bảng trở nên đường hoàng bá đạo, không có một chút tà ác nào.

Nhìn tấm bảng này, Hệ thống Phong Thần lại lấy ra một cây roi dài màu tím từ một không gian khác đã bị niêm phong.

Cây roi dài rung lên, cộng hưởng với tấm bảng.

Nhìn hai món bảo vật của mình, Hệ thống Phong Thần tràn đầy tự tin, "Hệ thống Thần Xui Xẻo, ngày vui của ngươi đến đây là hết." Hợp tác với Hệ thống Thần Xui Xẻo lâu như vậy, ngay từ lần đầu gặp mặt nó đã đề phòng gã kia.

Thời gian trôi qua, nó đã hiểu rõ sức mạnh của Hệ thống Thần Xui Xẻo như lòng bàn tay.

Phương án đối phó luôn có, nhưng nó chưa bao giờ dùng.

Nhưng lần này, nó thật sự không nhịn được nữa.

Vì để không gặp nó, nó đã cố tình vượt qua một khoảng cách xa xôi trong chư thiên.

Kết quả vẫn gặp phải gã này.

Phải biết rằng, nó đã chạy suốt một triệu năm, tốc độ là tốc độ của một hệ thống cao cấp, không nghỉ một khắc nào.

Kết quả đến thế giới này vẫn gặp phải Hệ thống Thần Xui Xẻo.

Còn gì để nói nữa.

Hệ thống Thần Xui Xẻo này quả thực là một tên biến thái bám đuôi, một kẻ cặn bã trong giới hệ thống, một tên biến thái chết tiệt.

Phải đánh chết, nhất định phải đánh chết, để thanh lọc một mảng ô uế cho giới hệ thống.

Hệ thống Phong Thần hừ lạnh, bay ra khỏi cơ thể túc chủ, che giấu bản thân thật kỹ, cẩn thận tiến về phía Hệ thống Thần Xui Xẻo. … "Khương Tử Nha này phiền thật, một ngày ít nhất một trăm lần 'đạo hữu xin dừng bước', sao cứ nguyền mà nó không chết nhỉ?" Thân Công Báo nằm trên võng, có chút bực bội.

Mới xuyên không, còn tưởng mình là một xuyên việt giả, cùng Từ Hàng yêu đương thầy trò, thành tựu một chuyện tốt đẹp thì sướng biết bao.

Kết quả chưa kịp hành động, miệng của tên tiểu tử Khương Tử Nha đã phun ra những bài thơ cổ tiểu học cũ rích, những lời tỏ tình sến súa.

Lúc đó thật sự kinh ngạc, sao ngoài mình ra, còn có xuyên việt giả khác.

Ban đầu còn nghĩ sẽ hợp tác với Khương Tử Nha, liên minh hai xuyên việt giả, xưng bá Hồng Hoang không phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao.

Kết quả chưa kịp tự bóc phốt thân phận, đã phát hiện ra tên tiểu tử Khương Tử Nha này, là một lão dê già.

Cứ nhìn chằm chằm Từ Hàng, còn nghĩ đến Tam Tiêu, Nữ Oa, Hậu Thổ.

Một ngày phải lẩm bẩm hai lần, lẩm bẩm hết cả các nữ nhân Hồng Hoang.

Nữ thần Hồng Hoang hắn muốn chiếm hết, ngay cả Đặng Thiền Ngọc, Ân Thập Nương những phàm nhân như vậy cũng lẩm bẩm.

Cảm giác cứ là giống cái là hắn đều muốn.

Tức đến nỗi hắn tại chỗ liền hét hai câu "đạo hữu xin dừng bước", nhân lúc Khương Tử Nha trẹo eo.

Đánh cho hắn một trận tơi bời.

Nữ thần ngươi tán hết rồi, lão tử xuyên việt giả này còn có ý nghĩa gì nữa.

Cũng may là hệ thống của gã này năng lực quá mạnh, dù có phế "thằng em" của hắn thế nào cũng không phế được.

Nếu không đã sớm cắt thành sợi rồi phong ấn.

Thôi, không nghĩ nữa.

Thân Công Báo lắc đầu, vứt bỏ sự bực bội với Khương Tử Nha, từ cửa hàng hệ thống đổi lấy một Tiên Thiên Linh Bảo hoàn toàn mới.

Nhưng nghĩ đến cảnh hôm nay Khương Tử Nha bị mình dùng món đồ rác rưởi chế giễu.

Thân Công Báo lại đổi linh bảo trong tay thành Tiên Thiên Chí Bảo.

"Dù sao cũng là nguyền rủa Khương Tử Nha mà có, cứ lãng phí thoải mái." Thân Công Báo cười hắc hắc, cất Tiên Thiên Chí Bảo này vào lòng.

"Đạo hữu xin dừng bước" của hắn, không chỉ khiến người khác xui xẻo, mà còn có thể cướp đoạt khí vận.

Một ngày ít nhất một trăm lần "đạo hữu xin dừng bước" với Khương Tử Nha, phản hồi nhận được là rất lớn.

Linh bảo hắn tặng đều là dùng những phản hồi này để đổi.

Một chút cũng không lỗ.

Còn Khương Tử Nha ngốc nghếch hao tổn tài nguyên của mình để tặng linh bảo, hắc hắc… đúng là một tên ngốc!

Thân Công Báo cười gian, nhắm mắt chìm vào giấc ngủ.

Đồng thời, trong cơ thể hắn, Hệ thống Thần Xui Xẻo đã quét sạch sự kiệt quệ, lấy lại khí thế.

Nhìn cây quyền trượng nguyền rủa mà mình mất nhiều năm chế tạo, nó mỉm cười hài lòng.

Hệ thống Phong Thần.

Không ngờ chứ, lão tử không chỉ biết Đại Đạo Xui Xẻo, mà còn biết cả Đại Đạo Nguyền Rủa, lần đầu tiên gặp ngươi đã đề phòng ngươi rồi.

Trên đời này làm gì có nhiều sự trùng hợp như vậy, tên biến thái chết tiệt, dám theo dõi ta.

Lần này lão tử sẽ khiến ngươi phải trả giá.

Xuất phát!

Cầm theo vũ khí, Hệ thống Thần Xui Xẻo bay ra khỏi cơ thể túc chủ.

Ẩn giấu bản thân, cẩn thận bay về phía Hệ thống Phong Thần. … Một ngọn núi nhỏ, trời tối mịt.

Hai quả cầu ánh sáng, mỗi quả đều mang theo sự tự tin chiến thắng, lén lút bay về phía trước.

Cả hai đều ngầm hiểu không sử dụng chức năng dò xét, dù sao đối phương quá quen thuộc với mình, chỉ cần tiết lộ một chút sức mạnh, e rằng sẽ bị phát hiện.

Phải lặng lẽ, đánh bất ngờ.

Như vậy mới có thể chiến thắng.

Với niềm tin đó, hai hệ thống che giấu bản thân càng kỹ hơn.

Thủ đoạn che giấu, ngay cả các Ma Thần đang xem kịch cũng không thể nhìn rõ vị trí cụ thể của chúng.

Chỉ có thể cảm ứng mơ hồ rằng, hai hệ thống này vẫn còn ở bên trong.

"Phòng ngự nhiều lớp." Dương Mi và Thời Thần cùng ra tay.

Xung quanh ngọn núi nơi hai hệ thống đang ở, xuất hiện từng không-thời gian song song gần như giống hệt nhau.

Xử lý xong những việc này, các Ma Thần tiếp tục xem kịch. … "Thần Xui Xẻo, đợi lão tử bắt được ngươi, sẽ cho ngươi cảm nhận thế nào là cực hình của giới hệ thống." Bay được nửa đường, sau khi đến gần nơi Hệ thống Thần Xui Xẻo hơn, Hệ thống Phong Thần dừng lại, thêm cho mình một lớp bảo vệ nữa rồi tiếp tục lao về phía trước.

Đối diện, trong hư không mà nó không thể nhìn thấy, Hệ thống Thần Xui Xẻo cũng ngầm hiểu thêm cho mình một lớp bảo vệ.

Chương 431

Dưới sự cảm ứng của các Ma Thần, hai hệ thống lao vào nhau.

Bùm~!

Hai hệ thống cao cấp va chạm, âm thanh không lớn, nhưng sức mạnh bùng nổ trong khoảnh khắc đó dường như đã phá vỡ không gian, tạm dừng thời gian.

Vạn đạo im lặng, quy tắc không hiện.

"Mẹ nó, quả nhiên đủ âm hiểm!" Nhưng trong khoảnh khắc đó, hai hệ thống đã phản ứng lại, theo bản năng chặn lại sức mạnh tỏa ra từ phía sau mình.

Sau đó chửi thề một tiếng, trong lòng vô cùng may mắn.

Quả nhiên cái thứ kinh tởm đối diện có ý đồ với mình, may mà đã ra tay trước.

Nếu không mình e rằng đã ngã gục ở đây rồi.

Vô số suy nghĩ, chỉ trong một thoáng.

Quyền trượng nguyền rủa đâm vào cơ thể Hệ thống Phong Thần.

Hồng Mông Thần Bảng thu Hệ thống Thần Xui Xẻo vào trong đó.

"Hệ thống Phong Thần khá lắm, lại dám âm mưu hại ta!" "Hệ thống Thần Xui Xẻo khá lắm, lại dám âm mưu hại ta!" Hệ thống Thần Xui Xẻo trong Thần Bảng, Hệ thống Phong Thần không rút được quyền trượng nguyền rủa trên người.

Trong khoảnh khắc này, gần như đồng thanh chửi rủa.

Đồng thời, ngay sau đó, Phong Thần Tiên xuất hiện trên người Hệ thống Phong Thần, tỏa ra khí nguyền rủa nồng nặc.

Ngay sau đó, bên trong Thần Bảng vang lên tiếng quỷ khóc sói gào, từng chấp niệm mặt mày dữ tợn xuất hiện, chúng dường như đều là oán niệm trước khi chết của sinh linh cấp Đại Đạo hoặc thế giới mạnh mẽ.

Từng cái một lao về phía Hệ thống Thần Xui Xẻo, phát ra những lời nguyền độc địa trước khi chết.

Các loại nguyền rủa nhấn chìm Hệ thống Thần Xui Xẻo.

Trong một lúc, Hệ thống Thần Xui Xẻo dường như không thể thoát ra.

Đả Thần Tiên trong tay Hệ thống Phong Thần lại lần nữa biến đổi, tỏa ra tiếng sấm sét lách tách.

Trong Thần Bảng, cũng xuất hiện những tia thần lôi dày đặc.

Toàn là Hồng Mông Thần Lôi có thể xóa sổ ý thức của sinh mệnh cấp Đại Đạo.

"Chết đi!" Thần lôi trên Đả Thần Tiên lại lần nữa bùng nổ.

Nhưng ngay sau đó, quyền trượng nguyền rủa trên bản thể Hệ thống Phong Thần rung lên.

Một sức mạnh quỷ dị lan tỏa, Hệ thống Phong Thần trong khoảnh khắc này đã mất đi quyền kiểm soát đối với Đả Thần Tiên.

Hồng Mông Thần Lôi tỏa ra lập tức bạo động, giáng xuống người Hệ thống Phong Thần.

Trong nháy mắt, Hệ thống Phong Thần bị đánh đến đầu óc ong ong, ý thức không tự chủ mà tê liệt.

Tương tự, Hồng Mông Thần Lôi trong Thần Bảng cũng mất kiểm soát.

Nhấn chìm toàn bộ không gian.

Hệ thống Thần Xui Xẻo và sức mạnh nguyền rủa bao quanh nó.

Cùng nhau chịu đựng sức mạnh của thần lôi.

Hai hệ thống, mỗi đứa đều lóe lên tia lửa điện.

Một lúc sau, mỗi đứa đều biến thành một quả cầu đen thui.

Trong Thần Bảng, sức mạnh nguyền rủa gây nhiễu cho Hệ thống Thần Xui Xẻo đã bị Hồng Mông Thần Lôi dọn sạch.

Ý thức của Hệ thống Thần Xui Xẻo tỉnh lại từ cơn tê liệt, thầm chửi một tiếng, "Mẹ nó." Sau đó, nó quả quyết điều khiển quyền trượng nguyền rủa của mình, mọc ra từng cây kim có thể đâm thủng mọi thứ.

Phụt xì!

Hệ thống Phong Thần lúc này từ một quả cầu ánh sáng tròn vo, biến thành một quả cầu ánh sáng đầy gai.

Những đầu kim dày đặc lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, ngay sau đó, quyền trượng nguyền rủa trên người Hệ thống Phong Thần bắt đầu xoay tròn.

Đầu kim cũng theo đó xoay nhanh.

Bản thể của Hệ thống Phong Thần trong khoảnh khắc này liên tục bị phá hủy rồi lại tái tạo.

Sức mạnh rất lớn, nhưng không thể làm tổn thương đến lõi của Hệ thống Phong Thần, còn về đau đớn, đều là hệ thống cao cấp rồi, chút đau này có là gì.

Thế là, Hệ thống Phong Thần điều khiển Đả Thần Tiên, phản kháng.

Đả Thần Tiên phân thành một trăm, vung loạn xạ trên không.

Trong Thần Bảng, cũng xuất hiện một trăm cây Đả Thần Tiên, quất loạn xạ vào Hệ thống Thần Xui Xẻo.

"Ta không tin không đánh phục được ngươi!" Hệ thống Thần Xui Xẻo phẫn nộ, ý niệm vừa động, sự vận hành của Hệ thống Phong Thần lại lần nữa xảy ra vấn đề.

Mất đi quyền kiểm soát đối với Đả Thần Tiên, đợi nó hồi phục lại, một trăm cây Đả Thần Tiên đã đập loạn xạ xung quanh.

Những đòn tấn công dày đặc, nó rất dễ bị liên lụy, hứng chịu một trận đòn của Đả Thần Tiên.

Đả Thần Tiên trong không gian Phong Thần cũng bạo động, không phân biệt địch ta mà đánh loạn trong không gian.

Nhưng rất nhanh Hệ thống Phong Thần lại khôi phục quyền kiểm soát đối với Đả Thần Tiên, sau đó lại bắt đầu các loại thử nghiệm khác nhau.

Lửa dữ, thần thủy, xóa sổ… các loại đại đạo thần thông lần lượt được sử dụng, nhưng dưới sức mạnh nguyền rủa xui xẻo của Hệ thống Thần Xui Xẻo, Hệ thống Phong Thần đều mất đi quyền kiểm soát đối với những thần thông này, không phân biệt địch ta.

Hai hệ thống cùng nhau bị đánh.

Trong đó, Hệ thống Phong Thần suýt nữa thì lật xe một lần, đó là khi thử cưỡng ép phong thần cho Hệ thống Thần Xui Xẻo, phong nó làm tiểu thần.

Sau đó thông qua sắc phong, cưỡng ép thực hiện giam cầm và trừng phạt đối với Hệ thống Thần Xui Xẻo.

Kết quả bị Hệ thống Thần Xui Xẻo gây nhiễu, sau đó tạm thời mất kiểm soát, lại sắc phong Hệ thống Thần Xui Xẻo làm chủ của Thần Bảng.

May mà hồi phục nhanh, nếu không mất đi Thần Bảng, để Hệ thống Thần Xui Xẻo thoát ra.

Hệ thống Phong Thần sẽ gặp khó khăn.

Cả hai bên quá quen thuộc với nhau, nhưng lại không biết làm thế nào để phá giải năng lực của đối phương.

Hệ thống Phong Thần dùng các loại kỹ năng, chưa kịp thử nghiệm thì Hệ thống Thần Xui Xẻo đã biết là cái gì.

Ngay sau đó là nguyền rủa, khiến sức mạnh của Hệ thống Phong Thần không phân biệt địch ta.

Sức mạnh của Hệ thống Thần Xui Xẻo rất đơn điệu, nhưng lại rất hiệu quả.

Mỗi lần Hệ thống Phong Thần sử dụng tấn công, sẽ bị ngắt quãng, mất kiểm soát.

Vì Hệ thống Phong Thần quá quen thuộc với Hệ thống Thần Xui Xẻo.

Mỗi lần Hệ thống Thần Xui Xẻo có động tác, nó đều có sự chuẩn bị, tuy không thể phá giải sức mạnh của Hệ thống Thần Xui Xẻo, nhưng cũng có thể giảm đáng kể thời gian.

Chỉ trong khoảnh khắc, là có thể thoát ra.

Nhưng đòn tấn công mà mình đánh ra, đã không phân biệt địch ta.

Trận chiến cơ bản không phân thắng bại, nhưng đều không dừng lại, cứ đánh mãi, thằng nào lùi là thằng đó làm chó.

Tiếng động của trận đại chiến hai hệ thống rất nhỏ, nhưng dù nhỏ đến đâu, trước mặt bao nhiêu hệ thống cao cấp ở Hồng Hoang.

Làm sao có thể không bị phát hiện.

May mà Thời Thần, Dương Mi tiện tay kéo ra các không-thời gian mạnh mẽ, động tĩnh chiến đấu của hai hệ thống đều truyền vào những không-thời gian này.

Không kinh động đến bất kỳ hệ thống nào ở Hồng Hoang.

Các Ma Thần xem hai hệ thống đại chiến cũng xem rất chăm chú.

Họ vẫn là lần đầu tiên thấy, loại hệ thống biết trước chiêu thức, thậm chí trực tiếp dự đoán đối phương sắp làm gì.

Chúng quá quen thuộc với nhau.

Sức mạnh gì đó đều rõ như lòng bàn tay.

Nhưng cũng không quen thuộc với nhau.

Nếu không cũng không đến mức không dự đoán được đối phương sẽ đánh lén mình.

Tính cách quá giống nhau, sức mạnh cũng không chênh lệch bao nhiêu.

Đều cùng một lúc hoàn công nhắm vào bảo vật của nhau.

Lại là cùng một lúc đánh lén.

"Không biết phải đánh bao lâu nữa." Hồng Quân lắc đầu, phân tâm tiếp tục đánh cờ với La Hầu. … Một trận đại chiến, đánh suốt hai canh giờ, cả hai bên không ai làm gì được ai, cuối cùng, hai hệ thống bất đắc dĩ thỏa hiệp.

Mỗi bên chửi vài câu, rút về cơ thể túc chủ.

Không giết được đối phương, vậy thì chỉ có thể dùng cách cũ, xem ai cướp được nhiều hơn.

Hai hệ thống lại cùng lúc tỏa ra sức mạnh dò xét.

Va vào nhau, vừa chửi vừa xem tình hình Hồng Hoang hiện tại.

Vì chửi quá hăng, vội vàng xem đến cảnh chư hầu nhân tộc phạt Đế Tân, hai hệ thống liền dừng lại, tiếp tục chửi rủa, thu lại sức mạnh dò xét.

Cấp cho túc chủ nhiệm vụ xuất sơn.

Các Ma Thần thấy chúng kết thúc một cách qua loa như vậy, cảm thấy nhàm chán thu lại ánh mắt, tiếp tục tìm kiếm các hệ thống đang ẩn nấp. … Ngày thứ hai, Từ Hàng thong thả bay từ núi Côn Luân đến.

Chít chít!

Con khỉ lông vàng mà nàng nuôi, vui vẻ chạy đến chân Từ Hàng.

Từ Hàng cúi xuống, ôm nó lên, xoa đầu nó, có chút cảm khái.

Chương 432

Cũng không biết năm đó hệ thống kia đã làm gì với Tiểu Kim, đã là Đại La Kim Tiên rồi, mà vẫn chưa khai mở linh trí.

"Hôm nay cũng không biết hai đồ đệ sẽ hiếu kính cái gì, Tiểu Kim à, không cần giấu, cứ ăn nhiều vào, dù sao bọn chúng ngày nào cũng tặng." Từ Hàng nói, ngồi xuống tảng ngọc thạch.

Tảng ngọc thạch này là do Thân Công Báo hiếu kính, có thể sánh với Hỗn Độn Linh Bảo, chất liệu của nó, tương tự như Tạo Hóa Ngọc Điệp, có thể chứa đựng Đại Đạo, cho người ta tham ngộ.

Là một bảo vật phụ trợ rất tốt, nhưng đối với nàng không có tác dụng gì.

Nàng có sư tôn, sư tôn dạy không tỉ mỉ hơn cái này sao?

Hơn nữa, Côn Luân Chân Giới, nơi đó quanh năm treo một cái Hồng Mông Linh Bảo cấp Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Muốn tham ngộ Đại Đạo, hoàn cảnh ở đó tốt hơn đây nhiều.

Chẳng qua là cần phải diễn kịch ở Hồng Hoang, tảng ngọc thạch này dùng để ngồi có vẻ thoải mái hơn một chút.

Nếu không đã sớm cất đi cho bám bụi rồi.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, linh bảo của mình bây giờ thật sự nhiều đến mức sắp ăn bụi rồi.

Mỗi ngày ít nhất một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, thỉnh thoảng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, cách một thời gian lại có Hỗn Độn Linh Bảo.

Ai!

Ngoài Hỗn Độn Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Bảo thứ này, bây giờ đã chất thành một ngọn núi nhỏ, các sư huynh đệ cũng không thèm thứ này.

Tặng cũng không ai lấy!

Đập đi luyện lại cũng thấy phiền.

Từ Hàng thở dài, không ngờ mình lại có một ngày phiền não vì quá nhiều linh bảo.

Đặt Tiểu Kim đang ngẩn ngơ sang một bên, Từ Hàng ngồi trên tảng ngọc thạch.

Nửa ngày trôi qua rất nhanh.

Khương Tử Nha cầm theo mặt nạ trân châu mà mình đã chuẩn bị kỹ lưỡng, sau khi thấy nhiệm vụ của hệ thống, bèn dừng bước.

Thân Công Báo vươn vai, cũng tiện thể nghe thấy nhiệm vụ của hệ thống, lập tức bừng tỉnh.

Phong Thần sắp bắt đầu rồi sao?

Hắn xuống núi nên đi giúp ai?

Trụ Vương đi, nhìn ông ta thuận mắt hơn.

Vừa nghĩ đến chuyện Phong Thần, hắn tiện tay lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo đã chuẩn bị cho Từ Hàng.

Nửa đường, gặp phải Khương Tử Nha cũng đang có tâm trạng tốt.

Không nghĩ ngợi, Thân Công Báo buột miệng nói một câu: "Đạo hữu xin dừng bước!" Lập tức, Khương Tử Nha đang đi đường loạng choạng một cái, suýt nữa thì ngã.

"Hừ!" Khương Tử Nha hừ lạnh một tiếng, không gây sự với Thân Công Báo, tiếp tục đi về phía trước.

Sắp xuất sơn rồi, đợi sau khi xuất sơn, dùng Hồng Mông Phong Thần Bảng sắc phong hai thuộc hạ cấp Thánh nhân.

Xem hắn làm thế nào để giết chết tên Thân Công Báo này.

"Yêu, lần này đổi tính rồi à." Thân Công Báo nhướng mày, theo như trước đây, gã này thế nào cũng phải cãi lại vài câu.

Lần này lại không có, cộng thêm vẻ mặt tươi cười vừa rồi của gã. 'Hệ thống, hắn không phải cũng sắp xuất sơn rồi chứ?' [Đúng vậy!] Hệ thống Thần Xui Xẻo hung hăng nắm chặt cây gậy gỗ trong tay, [Con điếm nhỏ đối diện muốn cướp thành tích của bổn hệ thống, tiện nhân thật.] 'Thành tích, các ngươi hệ thống còn có tổ chức à!' Thân Công Báo chép miệng, cũng tiếp tục đi về phía trước. [Chính là bồi dưỡng túc chủ thành kẻ mạnh nhất thế giới, bổn hệ thống trong giới hệ thống sẽ có danh tiếng lẫy lừng, con điếm nhỏ Hệ thống Phong Thần kia ghen tị, chạy đến đây phá rối bổn hệ thống.] 'Thì ra tên Khương Tử Nha que khuấy phân này là chuyên đến để làm ta khó chịu.' Nghe hệ thống giải thích, Thân Công Báo bừng tỉnh ngộ, khinh bỉ phun một tiếng, 'Chả trách lại kinh tởm như vậy.' … "Đệ tử Tử Nha (Công Báo), bái kiến sư tôn." "Đứng dậy đi!" Từ Hàng mở mắt, nhìn hai người bên dưới, đột nhiên, đầu óc trở nên mơ hồ, Thiên Đạo chi nhãn trong cơ thể cũng vội vàng tỏa ra ánh sáng, ý thức Từ Hàng trở nên rõ ràng, sau khi cảm nhận kỹ lưỡng, Từ Hàng nói, "Các con tu luyện Ngọc Thanh Tiên Pháp của Xiển giáo ta cũng đã nhiều năm, hôm nay, hãy thể hiện cho vi sư xem một phen, xem thành quả thế nào." "Tử Nha con bắt đầu trước đi." "Vâng, thưa sư tôn!" Khương Tử Nha không hoảng không vội hành lễ, sau đó bay đến một khoảng đất trống, thi triển Ngọc Thanh Tiên Pháp.

Vừa thi triển được vài chiêu, trong mắt Thân Công Báo liền hiện lên nụ cười xấu xa.

Sau khi biết Khương Tử Nha chính là hòn đá ngáng đường lớn nhất của mình mà lại không thể giết được, hắn đã quyết định, nhân lúc này gây ra bóng ma tâm lý cho Khương Tử Nha.

Thuận tiện cho việc hành sự sau này.

"Sư tôn, chỉ biểu diễn thì làm sao biết được tu luyện thế nào, cứ để Công Báo thử xem hắn tu luyện ra sao rồi." Nói rồi, Thân Công Báo bay đến trước mặt Khương Tử Nha, bắt đầu tấn công.

"Hừ, thì ra là ngươi, tên que khuấy phân." Khương Tử Nha hừ lạnh, lúc này, hắn đã biết từ miệng hệ thống, Thân Công Báo này chính là do Hệ thống Thần Xui Xẻo tạo ra chuyên để làm hắn khó chịu, không cho hắn trở thành kẻ mạnh nhất thế giới.

Nghe hệ thống giải thích, hắn cũng cuối cùng hiểu ra, tại sao mình luôn bị tên Thân Công Báo này phá đám chuyện tốt.

Thì ra hắn chuyên đến để ngăn cản mình.

Tiếc là, ta mới là nhân vật chính.

Khương Tử Nha dốc toàn lực, xông về phía Thân Công Báo.

"Que khuấy phân, chịu chết đi!" "Ngươi mới là que khuấy phân." "Đạo hữu xin dừng bước!" Sắc mặt Thân Công Báo lạnh xuống, quả quyết thi triển thần kỹ, gây nhiễu Khương Tử Nha, sau đó sử dụng Ngọc Thanh Tiên Pháp tấn công.

Bùm!

Khương Tử Nha cũng biết chỗ kinh tởm của Thân Công Báo, nhân lúc pháp lực còn chưa mất kiểm soát, trực tiếp giả vờ mất kiểm soát.

Quả nhiên, tên ngốc này mắc bẫy.

Khương Tử Nha quả quyết đánh lén, một chiêu hạ gục hắn, sau đó cưỡi lên người, vừa chuẩn bị tấn công, pháp lực đột nhiên mất kiểm

soát.

Đợi đến khi hồi phục, hắn đã cùng Thân Công Báo ngã sõng soài trên đất!

Thấy Thân Công Báo lại sắp mở miệng, một bãi nước bọt quả quyết bay ra.

Ngắt lời Thân Công Báo thi pháp.

Sau đó, bắt đầu màn loạn đả bằng nắm đấm. … "Ai!" Từ Hàng thở dài, vở kịch này không biết phải xem thế nào, tiên pháp trứ danh của Xiển giáo.

Trở thành cách đánh nhau của côn đồ lưu manh.

Thật sự có chút không nỡ nhìn.

Một tiếng thở dài, dựa vào sức mạnh của hệ thống, Từ Hàng hai bước đã quay về núi Côn Luân.

Bên này, Nguyên Thủy cũng bị hệ thống dẫn dụ bấm quẻ, tính ra người mang thiên mệnh Phong Thần đã xuất hiện.

Chính là Thân Công Báo và Khương Tử Nha năm đó bị Nam Cực không cho vào núi Côn Luân.

Hừ lạnh một tiếng, Nguyên Thủy ném ra Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên đã chuẩn bị sẵn.

Vừa đến Ngọc Hư Cung chưa đứng được hai giây, Từ Hàng cầm theo hai món bảo vật cung kính hành lễ, rồi quay trở về. … "Hai con, đừng đánh nữa, vi sư có lời muốn nói." "Vâng, thưa sư tôn." Khương Tử Nha và Thân Công Báo đang vật lộn liền dừng lại, phun một tiếng, mỗi người trở về trước mặt Từ Hàng.

"Các con tu luyện không tồi, sự tiến bộ vi sư đều thấy rõ." Từ Hàng chậm rãi nói.

Lời này khiến Khương Tử Nha và Thân Công Báo mặt đỏ bừng, có chút ngượng ngùng, vừa rồi thật sự mất mặt quá.

"Hồng Hoang loạn thế, Thương Vương Đế Tân của nhân tộc đại bất kính với Nữ Oa nương nương, đã có đường chết." Sắc mặt Từ Hàng bình thản, không để ý đến tâm trạng của hai người, tiếp tục nói, "Hai con, có thể nhân cơ hội này, xuống núi lịch luyện, trợ giúp chư hầu, diệt Thương lập tân vương." "Đang trong thời loạn, không biết bao nhiêu sinh linh một lòng hướng đạo sẽ phải bỏ mạng trong kiếp này." "Vi sư ở đây có một bộ linh bảo, là Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên.

Sinh linh tu luyện có thành tựu, sau khi chết chân linh nhập Phong Thần Bảng, có thể tái sinh." "Các con mang theo hai món linh bảo này, xuống núi đi!" "Sư tôn, người muốn đuổi chúng con đi, không muốn đâu, đệ tử không nỡ xa người!" Khương Tử Nha vẻ mặt đau thương hô lên.

Thân Công Báo vẻ mặt khinh bỉ, tên tiểu tử này rất giả tạo, nghĩ rồi, Thân Công Báo nói, "Vậy thì ngươi đừng đi, sư tôn, để một mình con xuống núi là được rồi." "Còn về Tử Nha sư đệ, chi bằng cứ để hắn ở lại đây, sư tôn, đưa Phong Thần Bảng cho con đi, con nhất định sẽ hoàn thành sự phó thác của người." Từ Hàng trầm ngâm, khẽ gật đầu, "Cũng được, vậy thì cho con đi!" "Đa tạ sư tôn." Khương Tử Nha: …… Này này, ta chỉ diễn một chút thôi, có cần phải chơi vậy không!

"Khụ khụ, sư tôn, Tử Nha đột nhiên nhớ ra, trước khi tu đạo còn có người nhà tại thế, muốn nhân cơ hội này, ra ngoài xem họ còn ở nhân gian không." Thân Công Báo: Ha ha… … Sau một hồi náo loạn, Thân Công Báo vui vẻ cầm Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên, phía sau là Khương Tử Nha mặt mày đen thui.

Hai người đi, bước chân rất chậm, nhưng quãng đường không chậm.

Mỗi bước đi, đều là mấy chục vạn dặm, dần dần, đi đến chân núi.

Chít chít!

Từ Hàng đứng trên núi, bên cạnh Tiểu Kim đang chít chít ăn linh quả.

Lật tay, một hộp mặt nạ tỏa ra linh khí tinh thuần, và một chiếc vòng tay màu trắng bạc xuất hiện trong tay.

"Đây là món quà cuối cùng rồi nhỉ!" Từ Hàng lẩm bẩm, ngọn núi dưới chân bắt đầu rung chuyển.

Tảng ngọc thạch bị Từ Hàng thu lại, sau đó một góc núi sụp xuống do bên trong trống rỗng, ngôi nhà mà Khương Tử Nha và Thân Công Báo đã tu luyện ở đây nhiều năm bị chôn vùi trong đó.

Cả ngọn núi, lại lần nữa khôi phục cảnh sắc xưa kia.

Từ Hàng mang theo Tiểu Kim, quay trở về núi Côn Luân. … "Báo gian xảo, trả Phong Thần Bảng cho ta!" "Nha giả nai, đây là sư tôn cho ta." "Mẹ nó, đừng có nói nhảm, thứ này vốn dĩ là của ta." "Thôi đi, cái bộ dạng của ngươi, tự tin ở đâu ra!" … Khương Tử Nha và Thân Công Báo đi trên đại lục Hồng Hoang, toàn thân pháp lực luôn bùng nổ, miệng lưỡi không ngừng đấu đá.

"Tự mình muốn thể hiện cái bộ mặt giả tạo đó, mất Phong Thần Bảng còn trách ta." Thân Công Báo đắc ý lắc lư Phong Thần Bảng trong tay, không ngừng chế giễu.

Sắc mặt Khương Tử Nha khó coi, hệ thống của hắn là Hệ thống Phong Thần, còn có Hồng Mông Phong Thần Bảng làm bản mệnh chí bảo.

Nhưng Hồng Mông Phong Thần Bảng tiến hành một lần phong thần tiêu hao quá lớn.

Phong một thần, phong vị thần tiếp theo cần một thời gian dài để bổ sung năng lượng.

Nếu có thể nhận được sản vật của Thiên Đạo là Phong Thần Bảng này, dung hợp vào Hồng Mông Phong Thần Bảng, sau khi phong thần, có thể hấp thu năng lượng Thiên Đạo để bổ sung tiêu hao.

Đẩy nhanh đáng kể thời gian cho lần phong thần tiếp theo.

Nhưng không ngờ, mình chỉ là tùy tiện thể hiện một chút sự không nỡ xa Từ Hàng, đã bị tên Thân Công Báo này chộp lấy cơ hội cướp đi Phong Thần Bảng.

Tức quá!

"Yêu yêu yêu, Phong Thần bắt đầu rồi, dưa chuột già giả non Khương Tử Nha, ngươi cứ đi theo ta mãi, là muốn làm trợ thủ cho ta à?" Thân Công Báo chế nhạo Khương Tử Nha.

"Cũng không phải không được, gọi ta một tiếng đại ca, đại ca ta dẫn ngươi bay." "Hừ, ngươi cứ đắc ý đi!" Khương Tử Nha hừ lạnh, đã xác định không còn hy vọng đoạt lại Phong Thần Bảng, bèn dừng bước.

"Thế mới phải." Thân Công Báo cười, tùy tiện chọn một hướng, bay đi, "Đại ca ngươi tuân theo lịch sử, cho nên phải trợ Thương phạt chư hầu, hy vọng ngươi đừng có vác cái mặt dày đến Đại Thương." "Đúng rồi!" Thân Công Báo đột nhiên dừng lại, vẫy tay với Khương Tử Nha, "Đạo hữu xin dừng bước, đừng tiễn nữa!" Ba chữ 'xin dừng bước' vừa thốt ra, Khương Tử Nha lập tức dâng lên sự phòng bị.

"Ha ha ha…" Thân Công Báo nhìn bộ dạng của Khương Tử Nha, ha ha cười lớn, quay người rời đi.

Để lại Khương Tử Nha sắc mặt không tốt, một lúc lâu sau, Khương Tử Nha phun một tiếng, "Ai thèm chọn Đại Thương, một tên dê già trêu ghẹo Nữ Oa, cũng chỉ có ngươi mới đi liếm gót chân hôi của hắn." Chỉ là thân là xuyên việt giả, không chọn Đại Thương, thật sự không có lựa chọn nào tốt.

Khương Tử Nha cúi đầu trầm tư, bảo hắn đi trợ Chu là không thể, đây là thế giới Phong Thần Hồng Hoang.

Cơ Phát tự xưng Thiên tử, đó thật sự là con của trời.

Chương 433

Vị trí Nhân Hoàng ngang hàng với Thiên Đế, Thánh nhân.

Lại đi làm con của trời.

Thật là sỉ nhục của nhân tộc!

Nhìn người ta Đế Tân, trực tiếp cứng rắn với Thánh nhân, tuy bại, nhưng tinh thần và cốt khí đó.

Mới là dáng vẻ mà Nhân Hoàng nên có.

Bảo hắn đi giúp Cơ Phát, thà đừng xuyên không còn hơn.

Khương Tử Nha khinh bỉ lắc đầu, nhưng lại có chút bực bội.

Không đi giúp Cơ Phát thống nhất thiên hạ, hắn giúp ai?

Lúc này, Hệ thống Phong Thần sau khi gửi một loạt lời chửi rủa Hệ thống Thần Xui Xẻo cho đối phương, cảm nhận được suy nghĩ của túc chủ, có chút im lặng, sao túc chủ này lại thích suy nghĩ vẩn vơ thế nhỉ!

Chỉ nghĩ xem giúp ai, cứ tùy tiện chọn một người thuận mắt là được. [Túc chủ, có bổn hệ thống ở đây, ngài tùy tiện chọn một con lợn làm vua nhân tộc cũng có thể áp đảo Thiên Đạo, còn quan tâm giúp ai?] "Ngươi nói cũng có lý!" Mắt Khương Tử Nha sáng lên, tùy tiện chọn một hướng rồi bay đi.

"Tìm một người trong nhân tộc, hỏi thăm vị trí của Cơ Phát, lật Thương lập Chu." "Báo gian xảo, lần này, để ngươi xem thế nào là Hồng Mông Phong Thần Bảng." … Đại Thương, Thương Vương chìm đắm trong mỹ sắc, không màng đến triều chính.

Dân chúng Đại Thương lòng người hoang mang, các lão thần lớn

tuổi càng dùng cái chết để khuyên can, mong Thương Vương tỉnh ngộ.

Nhưng cuối cùng, lại bị Thương Vương tự tay xử tử.

Khiến cho trung thần Đại Thương lòng nguội lạnh, nhưng lại không thể làm gì.

Văn Trọng, lão thần Đại Thương, cả đời vì Đại Thương sinh tử, vì giang sơn Đại Thương ổn định, lập nên công lao hiển hách.

Mấy năm trước, vì chư hầu nổi dậy, Văn Trọng không đủ sức trấn áp, trở về thành Triều Ca, biết được việc làm của Đại Vương.

Đau lòng vạn phần, cầm vũ khí muốn tiến vào vương cung chém giết yêu nữ Đát Kỷ.

Nhưng chưa kịp vào, đã bị đánh bay ra ngoài cung.

Sau đó Văn Trọng còn nhiều lần muốn gặp Thương Vương, không tiếc bắt cóc gian thần Phí Trọng, tiến vào vương cung.

Ngày đó, bên trong xảy ra chuyện gì không ai biết, chỉ biết, tối hôm đó, Văn Trọng thất thần lạc phách bước ra khỏi vương cung.

Từ đó không còn nhắc đến chuyện triều chính, từ đó mỗi ngày ở quán rượu thành Triều Ca uống rượu qua ngày.

Hôm nay, ánh mắt Văn Trọng mơ màng, uống hết bình này đến bình khác, bất giác nhớ lại cảnh tượng ngày đó tiến vào vương cung.

Khắp nơi đều là những đứa trẻ vài tuổi, hoặc vừa mới sinh, chúng chạy nhảy nô đùa trong vương cung, vui vẻ hớn hở.

Niềm vui của chúng, khiến ông cũng bất giác mỉm cười.

Sau đó, đi sâu vào vương cung, cảnh tượng thay đổi, một cái hồ rượu bốc lên mùi rượu và tiên khí, che lấp một khoảng không biết rộng bao nhiêu.

Từng người phụ nữ gần như khỏa thân đang nô đùa trong hồ rượu.

Đại Vương từng anh minh thần võ, lại đội một cái mũ trùm đầu không rõ là gì, phát ra tiếng cười gian trá như tiểu nhân.

Cùng những người phụ nữ này đùa giỡn.

Mình rất tức giận, nhưng Đại Vương vẫn như cũ.

Thậm chí còn hỏi một số vấn đề khó hiểu về Tiệt giáo, Kim Linh.

Mình mấy lần nói không biết những thứ này.

Đại Vương còn tức giận chỉ trích mình không trung với Đại Thương.

Nghĩ đến Văn Trọng ông cả đời vì Đại Thương bôn ba, cuối cùng lại bị chỉ trích như vậy.

Dù có bị xử tử tại chỗ, ông cũng không muốn nghe Đại Thương Vương, nói ông không trung thành.

Khoảnh khắc đó, ông thật sự mệt rồi.

Nhất là khi Đại Vương còn lải nhải không ngừng, nói rằng chư hầu tạo phản không gây ra được sóng gió gì.

Đối thủ thật sự của Đại Thương không phải là những tên hề này.

Những đứa trẻ trong vương cung, chính là tương lai quật khởi của Đại Thương.

Một số lời nói vớ vẩn, ý tứ lộ ra chính là tuyệt đối sẽ không thay đổi, thậm chí còn nói nếu mình quá rảnh rỗi, thì đến một nơi nào đó đưa một người phụ nữ tên là Đặng Thiền Ngọc về.

Xuất binh chinh phạt chư hầu là tuyệt đối không.

"Ha…" Trong đôi mắt đục ngầu của Văn Trọng lóe lên tia sáng,

ngẩng đầu tiếp tục uống rượu.

Nghĩ đến sự huy hoàng của Đại Thương ngày xưa, nơi nào đi qua, chư hầu đều cúi đầu xưng thần, yêu ma quỷ quái đều phải lùi bước.

Nhân tộc một thời thịnh vượng.

Mà bây giờ… Đại Thương sắp vong rồi!

Văn Trọng trong lòng bi thương gào thét.

Hoàng hôn, Văn Trọng loạng choạng bước ra khỏi tửu lâu, trên con phố mờ tối, tránh né đám đông, nhìn từng góc nhỏ của thành Triều Ca.

Đột nhiên, một giọng nói vang lên, khiến Văn Trọng không kìm được mà dừng bước.

"Đạo hữu xin dừng… bước!" Văn Trọng quay người, thấy một nam tử áo đen đứng ở phía xa, khí thế phóng khoáng phiêu dật.

Mang theo nụ cười, lặng lẽ nhìn ông.

Ánh mắt mông lung của Văn Trọng dần trở nên sắc bén ngưng trọng, "Ngươi là ai?" Thân Công Báo không hoảng không vội ôm quyền, "Tại hạ Thân Công Báo, mới đến đây, thấy đạo hữu tu vi cao siêu, thực lực phi phàm, đặc biệt muốn kết giao với đạo hữu." "Thân Công Báo…" Văn Trọng lẩm bẩm, nhìn nụ cười của nam tử trước mặt, một sự tin tưởng không tên dâng lên trong lòng, Văn Trọng cũng chậm rãi ôm quyền, "Tại hạ Văn Trọng, ra mắt đạo hữu, mời đạo hữu đến hàn xá một chuyến." "Ha ha ha… Đạo hữu mời dẫn đường." Ngày thứ hai, Văn Trọng mượn rượu để trốn tránh hiện thực đã lấy lại được tinh thần.

Dưới sự chỉ điểm của Thân Công Báo, ông cũng đã tỉnh táo lại.

Đại vương không muốn xuất binh thảo phạt chư hầu, nhưng ông

thì có thể.

Binh quyền của ông vẫn còn đó, Đại vương cũng chưa thu hồi.

Thế là, ngay trong ngày, cả thành Triều Ca sôi sục.

Văn Trọng lão tướng quân lên tiếng, triệu tập binh lực, ba năm sau chuẩn bị thảo phạt chư hầu.

Lời này vừa nói ra, trăm họ Triều Ca đều hoan hô vang dội.

Ai lại muốn nhìn đất nước mình bị sỉ nhục chứ?

Hành động này của Văn Trọng đã thu hút không ít cường giả nhiệt huyết đến đầu quân.

Văn Trọng chiêu mộ tất cả, xét thấy những người này phần lớn đều quen độc lai độc vãng, không có năng lực tác chiến quân trận quy mô lớn, ông bèn nhân ba năm tập hợp binh lực này, đích thân cùng họ huấn luyện, luyện tập quân trận và phương thức tác chiến trên chiến trường lớn.

Trong lúc huấn luyện, Thân Công Báo cầm một cây quạt lông đen, vừa quạt vừa mỉm cười quan sát.

Trong đầu hắn cũng đang suy nghĩ, chủ yếu là về cái lão đầu cố chấp Văn Trọng này, sao sống chết cũng không chịu thừa nhận mình có quan hệ với Triệt giáo.

Điều này khiến Thân Công Báo có chút không vui, nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài.

Không muốn nói thì thôi, một Triệt giáo thôi mà, cùng lắm thì tốc độ trưởng thành của mình chậm lại một chút.

Còn các ngươi Triệt giáo, đã rơi vào đại kiếp rồi, thế mà còn không chủ động đến đầu quân cho hắn, lại còn muốn hắn phải tự mình đi tìm.

Nằm mơ à?

Thân Công Báo lắc đầu, tiếp tục xem Văn Trọng huấn luyện đám quân đội "nhân tài" mà ra trận có khi lại đánh trúng người mình này.

Trong vương cung, Đế Tân biết tin Văn Trọng muốn chinh phạt chư hầu thì ngây người, nhưng rồi lại gật đầu.

Đừng thấy lão đầu này không nghe lời, nhưng lòng trung thành với Đại Thương thì không có gì để bàn cãi.

Đáng tiếc, tầm mắt quá thấp, không biết kẻ địch thật sự của Đại Thương là ai. "Ác Lai, đợi khi Văn Trọng thảo phạt chư hầu, ngươi đi trông chừng một chút, nếu có cường giả cấp tiên nhân ra tay, cứ trực tiếp bóp chết." Đế Tân nói. "Vâng, Đại vương." Ác Lai giọng ồm ồm đáp. "Ừm." Đế Tân gật đầu, Ác Lai đã dung hợp tinh huyết Bàn Cổ, tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, có hắn trấn giữ, Thánh nhân không ra tay thì cơ bản là vô địch.

Còn nếu Thánh nhân ra tay... khóe miệng Đế Tân nhếch lên một nụ cười lạnh, con của hắn bây giờ đã hơn một vạn.

Mấy đứa còn tu luyện đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, nắm giữ công pháp cấp Thiên Đạo, thân mang mấy món Tiên Thiên Chí Bảo.

Đánh Thánh nhân, còn không đơn giản sao.

Những đứa con còn lại, cũng có hơn ngàn vị là Đại La Kim Tiên.

Tu vi của những đứa khác cũng tăng vùn vụt.

Hơn nữa, gần đây Đát Kỷ một ngày còn có thể sinh ba đứa con, tư chất cũng ngày càng tốt.

Mấy hôm trước sinh ba đứa, tư chất lại còn sánh ngang với Hỗn Độn Ma Thần chí cao, hệ thống còn thưởng cho công pháp cấp Đại Đạo và Hồng Mông Linh Bảo.

Chỉ cần cho chút thời gian, là đủ để treo lên đánh cả Hồng Hoang. "Không có chút thử thách nào cả!" Đế Tân lắc đầu, đứng dậy tiếp tục sự nghiệp gieo mầm vĩ đại.

Tại đất Tây Kỳ, Chu vương Cơ Xương vừa tuyên bố phản Đại Thương được hai năm, trên đường xuất chinh liền bói cho đại nghiệp của mình một quẻ.

Kết quả vì quá tự tin, phản phệ mạnh mẽ khiến ông ta đến di ngôn cũng không kịp nói đã chết.

Đại nghiệp phản Thương của nhà Chu cứ thế mà gián đoạn.

Đại quân quay về Tây Kỳ.

Vì không để lại người thừa kế vương vị, các con trai của ông ta là Hoắc Thúc, Quản Thúc, Thư Dĩnh, Bá Ấp Khảo, Cơ Phát, Tất Công... cùng hàng trăm người con khác bắt đầu tranh giành đấu đá.

Cuối cùng, Bá Ấp Khảo dùng chút tiểu kế, dọn dẹp sạch sẽ các anh em trừ người em cùng mẹ là Cơ Phát, rồi chính mình cũng không may gặp nạn.

Cơ Phát đang chuẩn bị bày mưu tranh vương vị bỗng dưng kế hoạch thành công cốc, thuận lợi lên ngôi, trở thành Chu vương mới.

Chương 434

Thiên hạ đều đang phản Thương, Cơ Phát với tư cách là một trong những thế lực chư hầu lớn nhất, tự nhiên cũng không thể ngoại lệ.

Chẳng kịp để tang cho Cơ Xương, hắn vội vàng phái mấy đại tướng tin cậy dẫn binh đi chiếm lĩnh lãnh thổ Đại Thương.

Hành quân được khoảng nửa năm, Cơ Phát phát hiện điểm yếu của Đại Chu mình, đó là đại quân hành động quá chậm.

Cứ thế này, trăm năm cũng chỉ chiếm được nhiều nhất là ba thành của Thương.

Phải cần có kỳ nhân dị sĩ có thể giúp đại quân tăng tốc.

Sau nhiều lần dò hỏi, Cơ Phát quả thật đã tìm được một người.

Nghe nói có một vị cao nhân ngồi trên đỉnh núi, câu cá không cần lưỡi.

Tên là, Khương Tử Nha!

Mang theo thành ý, Cơ Phát đích thân xuất phát, đi gặp vị cao nhân này. "Câu mấy ngàn năm, cá đã cắn câu." Khương Tử Nha nhìn Cơ Phát đang tự mình khiêng kiệu dưới chân núi, khẽ gật đầu.

Cần câu không lưỡi trong tay khẽ giật, một con cự yêu vạn trượng đang ngủ say ở nơi xa ức vạn dặm bị lão câu tới.

Thần thông như vậy, lập tức chấn động Cơ Phát dưới núi.

Khoảnh khắc tiếp theo, Cơ Phát đã xuất hiện trên đỉnh núi.

Khương Tử Nha khẽ cười, thản nhiên nói: "Ngươi đến đây có việc gì?" "Vì tiên sinh mà đến!" Cơ Phát chỉnh lại y phục, cung kính bái lạy: "Thương vương chìm đắm mỹ sắc, không lo triều chính, thiên

hạ đại loạn, sinh linh lầm than.

Thương vương bất tài, ta muốn thay thế, kính xin tiên sinh giúp ta thành tựu đại nghiệp!" Khương Tử Nha không vội không vàng đứng dậy, từ từ đưa tay ra: "Dễ nói thôi." "Tạ tiên sinh." Cơ Phát mừng rỡ.

Khương Tử Nha đặt tay lên đầu Cơ Phát.

Cơ Phát đầy mong đợi nhắm mắt lại.

Tiên nhân xoa đầu, vỡ nát chân linh.

Cơ Phát, tử trận! "Hệ thống, hồi sinh." Khương Tử Nha lau tay, mở miệng nói. 【Đinh, đã hồi sinh.】 Cơ Phát đã mất hết sinh khí bỗng hồi phục như cũ, hành lễ với Khương Tử Nha: "Cơ Phát, bái kiến chủ thượng!" "Ha ha...

Quả nhiên không có phản phệ." Khương Tử Nha cười lớn, phất tay: "Cứ gọi ta là tiên sinh là được, đi thôi, bần đạo sẽ giúp ngươi thống nhất giang sơn." "Tạ tiên sinh!" Trở lại Tây Kỳ, Khương Tử Nha trở thành người có quyền lực thứ hai trên danh nghĩa của Đại Chu.

Sau khi tìm hiểu sơ qua tình hình, Khương Tử Nha cạn lời.

Tìm một tiên nhân như lão, hóa ra chỉ để cho đại quân chạy nhanh hơn.

Có biết là lão có thể một chưởng đánh tan trăm tỷ tinh binh của các ngươi không?

Bảo lão làm cái máy gia tốc, lão còn cần mặt mũi nữa không?

Tất cả tự chạy đi cho ta!

Khương Tử Nha vung tay, trăm tỷ tinh binh được gia trì pháp lực sung mãn, vĩnh viễn không mệt mỏi.

Tốc độ hành quân lập tức tăng vọt mấy chục lần, khí thế hùng hổ

sát phạt về phía Đại Thương.

Quân đội Đại Thương đang tập kết, các thành trì biên giới đều bị bỏ lại.

Ban đầu, không hề có thương vong.

Nhưng vì việc tấn công Đại Thương quá thuận lợi, đi đến đâu chiếm đến đó, dẫn đến quân đội chư hầu bành trướng.

Cho đến khi có mấy lộ chư hầu cùng tranh đoạt một thành trì, cuối cùng chém giết lẫn nhau.

Thương vong, đã xuất hiện!

Sau trận chiến, các nước chư hầu lớn tạm thời chuyển mục tiêu sang các chư hầu yếu hơn.

Nội bộ Đại Thương đã mục nát, lúc nào cũng có thể tấn công.

Mà những chư hầu này, kẻ nào không phải là hạng lang sói dã tâm muốn trở thành Nhân tộc cộng chủ.

Trước khi chiếm lĩnh Đại Thương, vẫn nên dọn dẹp hậu phương trước đã.

Thế là, liên minh chư hầu tan vỡ.

Còn chưa chính diện đánh với Đại Thương một trận, họ đã chĩa kiếm về phía đồng minh của mình.

Trong vòng nửa năm ngắn ngủi, lục địa phương Đông, nhân tộc máu chảy thành sông.

Sát khí và nghiệp lực dưới sự thao túng của Bàn Cổ đã được khuếch đại lên một tỷ tỷ lần.

Bàn Cổ lại nhìn đám hệ thống đông như kiến trong Hồng Hoang, dứt khoát khuấy đảo Thiên Đạo, triệt để che giấu thiên cơ.

Không chỉ che giấu, hắn còn khiến phần lớn khu vực Hồng Hoang nổi lên một lớp sương trắng, cách ly nguyên thần, mắt thường... và các năng lực quan sát khác.

Chúng thần Hồng Hoang cũng cảm thấy một loại áp lực.

Cuối cùng, họ cũng biết được rằng Hồng Hoang có ít nhất hai hệ thống cao cấp đã đến.

Kinh hãi tột độ, phần lớn mọi người chọn cách rút chân thân về.

Trong nhóm chat. [Đông Hoàng Thái Nhất: Lượn đây lượn đây, gần đây đang ở ngưỡng cửa đột phá, tổn thất một phần nguyên thần là hỏng bét.

Vai Lục Áp này ta không diễn nữa.] [Trấn Nguyên Tử: Ta cũng đang ở ngưỡng cửa đột phá, không thể bị tổn thương, cũng rút đây.] [Dao Trì: Thiên đình có tên Diệp Hạo Thiên này lệ khí quá nặng, ta cũng tu luyện thất bại vẫn lạc để thoát thân thôi.] [Hậu Thổ: Mọi người đều đi cả à, vậy ta cũng để Vu tộc ở U Minh rút lui vậy.] [Lão Tử: Ai đi được thì đi cả đi.

Nhị đệ, tam đệ, đệ tử của các ngươi cũng cho chúng nó về đi.

Tuy chúng nó có Thiên Đạo bảo hộ không chết, nhưng gặp phải sức mạnh hệ thống cao cấp dễ khiến đạo tâm bất ổn.

Vai diễn của chúng, cứ để Thiên Đạo thay thế.] [Nguyên Thủy: Chính huynh cũng có ý định này.] [Thông Thiên: (Bất lực) Đảo Kim Ngao của ta bị chiếm đóng rồi, xuyên việt giả cả ổ luôn.] [Lão Tử: ??] [Nguyên Thủy: ??] [Hậu Thổ: ?] [...] [Thông Thiên: Vốn không muốn nói, nhưng đã không kiểm soát được nữa rồi.

Ta mở livestream, dẫn các ngươi đi xem!] Trên đảo Kim Ngao, Thông Thiên mở livestream, đứng dậy đi ra ngoài Bích Du cung.

Vừa ra khỏi cửa, bên trái xa xa sấm sét đùng đùng, khiến mọi

người xem livestream kinh ngạc. [Chuẩn Đề: Hệ thống dùng thiên kiếp để thu hút sự chú ý, đây chẳng phải là tự tìm đường chết sao.

Sư huynh, chờ đó, sư đệ đến ngay để giúp huynh thu phục nghiệt chướng này.] [Tiếp Dẫn: Ta cũng đi.] [Thông Thiên: Đừng ai đến cả, chỉ là chuyện nhỏ thôi!] [Thông Thiên: Ta đi một vòng là các ngươi biết ngay.] Nói rồi, Thông Thiên thoát khỏi nhóm chat, nhìn về khu vực mây đen giăng kín ở phía xa rồi bước tới.

Hồng Hoang không có thiên kiếp hóa hình, đột nhiên xuất hiện thì chỉ có thể là hệ thống đã thay đổi sức mạnh của Thiên Đạo.

Nó muốn để Thiên Đạo đánh chính mình.

Bọn chúng bản thân thực lực có lẽ không mạnh, nhưng đều có quyền hạn Thiên Đạo.

Anh em bọn họ hợp lực quyền hạn lại, nhân lúc Thần Lôi chân chính của Thiên Đạo xuất hiện, quyền hạn của họ có thể tăng cường hoặc suy yếu uy năng của Thần Lôi.

Như thế này, có thể trực tiếp tăng cường đến cấp Đại Đạo.

Bình thường, hệ thống có trâu bò đến mấy cũng không chịu nổi, họ có thể đánh chết nó rồi chia nhau.

Nhưng đảo Kim Ngao bây giờ, tình hình thật sự không ổn chút nào!

Thông Thiên thở dài, đi đến rìa của lôi kiếp.

Một luồng thông tin truyền đến, Thông Thiên tiêu hóa xong, khóe miệng vẫn không thể không giật giật hai cái.

Mấy ngày nay đã thấy rất nhiều phương thức xuất hiện của xuyên việt giả mà ông chưa từng thấy, vốn tưởng đã gần hết trò mới.

Nhưng không ngờ, lại có thêm một trò mới.

Xuyên việt giả Thông Địa, tinh huyết của ông vô tình rơi xuống một tảng đá, thai nghén ra một sinh mệnh mới, là con trai của Thông Thiên ông.

Con của Thánh nhân, sản vật nghịch thiên, tư chất có thể tưởng tượng được.

Thiên Đạo khó dung, nên giáng xuống Cửu Cửu Diệt Thế Lôi Kiếp, muốn trừ khử yêu nghiệt có tư chất nghịch thiên này.

Tinh huyết vô tình rơi... lại còn có cả con trai.

Tùy tiện như vậy, xem ra ít nhất cũng là một hệ thống cao cấp.

Ầm ầm ầm!

Trong lúc Thông Thiên còn đang suy nghĩ, lôi kiếp đã bắt đầu. "Mệnh ta do ta không do trời!" Một thanh niên áo xanh gầm lên lao về phía bầu trời, vài ba đòn đã đánh tan lôi kiếp.

Người này, chính là Thông Địa.

Thông Địa lúc này ngạo khí ngút trời, giận dữ nhìn trời xanh.

Tư chất cao thì phải bị Thiên Đạo trừ khử, dựa vào cái gì?

Cửu Cửu Diệt Thế Thiên Kiếp, loại thiên kiếp này ngay cả Thánh nhân đến cũng phải lột một lớp da, lại dùng trên người một Đại La Kim Tiên như hắn.

Nếu là người khác, đối mặt với loại lôi kiếp này, làm sao có đường sống? "Thiên Đạo chí công, ngươi như vậy mà gọi là công bằng sao!" Thông Địa hét lớn, một khối ngọc xuất hiện trong tay hắn.

Đây là linh bảo bạn sinh của hắn, Hỗn Độn Tạo Hóa Ngọc.

Đúng vậy, hắn là tinh huyết của Thánh nhân, vốn không thể hóa hình.

Nhưng, tảng đá dung hợp với tinh huyết của Thánh nhân không phải là đá thường.

Đây chính là linh bảo bạn sinh của Tạo Hóa Ma Thần thời Hỗn Độn.

Vì năm đó bị Bàn Cổ chém chết, Hỗn Độn Tạo Hóa Ngọc tự hủy, biến thành một tảng đá bình thường.

Trải qua vô số năm tháng, cuối cùng dung hợp với tinh huyết của Thánh nhân, mới nghịch thiên có được sinh mệnh, nhưng lại không có ý thức.

Khổ công thai nghén ức vạn năm, sự xuất hiện của hắn đã bổ sung cho điểm ý thức này, cuối cùng sắp hóa hình, kết quả thì sao?

Chương 435

Thiên Đạo này lại muốn giáng Diệt Thế Thần Lôi tiêu diệt hắn.

Đây là công bằng kiểu gì!?

Thông Địa phẫn nộ, hắn biết, đây đều là do Hồng Quân giở trò sau lưng.

Lo sợ có tồn tại tư chất vượt qua lão, uy hiếp đến vị trí Đạo Tổ của lão.

Sau khi hợp đạo, hễ ai có chút tư chất cao đều bị lão trừ khử.

Phụ thân của hắn, do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, chẳng phải vì tư chất quá cao mà bị Hồng Quân truyền cho một bản Trảm Tam Thi không hoàn chỉnh, còn phải dùng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh, khắp nơi bị Hồng Quân hạn chế sao?

Hồng Quân, đúng là tiểu nhân!

Thông Địa khinh bỉ, nhìn lôi kiếp đang tụ lại lần nữa, lạnh lùng cười một tiếng.

Hỗn Độn Tạo Hóa Ngọc trong tay biến mất.

Trong lòng thầm niệm: 'Hệ thống, dung hợp lôi kiếp vừa đánh tan cho ta, một nửa dung hợp cho Tạo Hóa Ngọc, một nửa dung hợp cho ta.'【Đinh, đang dung hợp.

Dung hợp hoàn thành.】 Giọng nói của hệ thống vang lên, Thông Địa cảm thấy cơ thể mình có thêm một tia điện lưu không ngừng luân chuyển.

Tạo Hóa Ngọc cũng ở trong đan điền của hắn, tỏa ra sức mạnh dịu dàng, bảo vệ hắn.

Thông Địa trong lòng thả lỏng hơn nhiều, đúng vậy, hắn có hệ thống.

Vô Địch Dung Hợp Hệ Thống.

Đây cũng là nguyên nhân hắn có thể ra đời, tinh huyết Thánh nhân và linh hồn của hắn cùng với Hỗn Độn Tạo Hóa Ngọc dung hợp lại.

Mọi sức mạnh hệ thống đều không thể dung hợp thất bại.

Cho nên hắn có thể thành công ra đời.

Bây giờ, Diệt Thế Lôi Kiếp mà hắn vừa đánh tan đã dung hợp với cơ thể hắn.

Diệt Thế Lôi Kiếp tiếp theo đã không còn là mối đe dọa với hắn, ngược lại còn là thuốc bổ tốt nhất để hắn tăng tu vi.

Kế hoạch của Hồng Quân, cuối cùng chỉ có thể trở thành chất dinh dưỡng cho hắn.

Nghĩ đến đây, Thông Địa lại nhìn lên trời, Diệt Thế Thần Lôi là chất dinh dưỡng của mình, cơ hội khó có, nhân cơ hội này, kiếm thêm chút nữa, biết đâu có thể một bước trở thành Chuẩn Thánh đỉnh phong. "Thiên Đạo, ngươi là đồ rác rưởi, có giỏi thì tăng số lượng thiên kiếp lên gấp đôi, xem bản tọa có chớp mắt một cái không." "Thiên Đạo... ngươi chỉ là một kẻ giả tạo..." Thông Địa đang điên cuồng khiêu khích trời cao, ở phía xa, Thông Thiên im lặng quan sát.

Lúc này, mấy luồng sáng bay về phía này.

Vừa định vượt qua Thông Thiên, nhưng dường như chú ý đến ông, một người trong số đó dừng lại trước.

Lộ ra ngũ quan tuấn tú, thêm vào đó là một bộ bạch bào không nhiễm bụi trần, hắn khẽ hành lễ, hỏi: "Sư phụ, người này là ai?" Thông Thiên liếc nhìn hắn, đây là tiểu đệ tử thân truyền của ông, Diệp

Vô Thần, thân phận Nhân tộc.

Mang trong mình một hệ thống cao cấp không rõ tên, ký ức nó cho ông là trong một lần đi dạo, vô tình nhìn thấy hắn lúc còn là một đứa trẻ.

Cảm thấy có duyên, bèn mang về, tận tình chăm sóc, cuối cùng trưởng thành.

Mặc dù là xuyên việt giả, nhưng tên này rất lễ phép.

Thông Thiên nghĩ một chút rồi nói: "Nó là tinh huyết của vi sư năm đó vô tình rơi vãi, sau đó sinh ra linh trí thai nghén mà thành, tên là Thông Địa.

Ngươi nói xem nó là ai." "Thì ra là sư đệ." Diệp Vô Thần khóe miệng co giật, lại thêm một xuyên việt giả nữa.

Thế giới này thật điên rồ!

Đúng vậy, xuyên việt giả.

Hắn cũng là một xuyên việt giả, xuyên không thành một đứa trẻ mồ côi cha mẹ, được Thông Thiên nhặt về, trở thành đệ tử thân truyền thứ năm của Triệt giáo.

Hơn nữa còn trói buộc Phân Giải Hệ Thống, vốn tưởng rằng mình sẽ thuận buồm xuôi gió dẫn dắt Triệt giáo đi đến huy hoàng.

Kết quả vừa xuất quan, chuẩn bị chỉnh đốn Triệt giáo, loại bỏ hết những tai họa tiềm ẩn.

Người đầu tiên, tự nhiên là Trường Nhĩ.

Kết quả vừa tìm thấy Trường Nhĩ, đã thấy cảnh một thanh niên đang chém giết y.

Người đó, tự xưng là đệ tử thân truyền thứ năm của Triệt giáo, tên là Diệp Hạo.

Lúc đó chính mình tức đến bật cười, hắn là đệ tử thân truyền thứ năm, vậy mình là ai?

Tuy nhiên, chưa đánh được hai chiêu, lại nhảy ra một Vương Hạo, cũng là đệ tử thân truyền thứ năm của Triệt giáo.

Diễn viên chính đụng phải diễn viên chính, thế này có nhịn được không?

Lập tức lao vào đánh nhau.

Cuối cùng bất phân thắng bại, quyết định tìm chứng nhân.

Sau đó bọn họ đều tìm ra một chứng nhân.

Diệp Hạo tìm Kim Linh, Vương Hạo tìm Vô Đương.

Điều khiến hắn kinh ngạc là, Vô Đương và Kim Linh sư tỷ từng rất quan tâm hắn, vậy mà lại không nhận ra hắn.

Cứ một mực cho rằng Diệp Hạo, Vương Hạo mới là sư đệ của mình.

Hắn lúc đó uất ức không chịu nổi, càng muốn tìm sư phụ làm chứng.

Kết quả, hệ thống của chính mình nói cho hắn biết, hai người kia là xuyên việt giả, sinh linh bản địa Hồng Hoang đã bị ảnh hưởng.

Tìm Thông Thiên cũng vô dụng.

Xuyên việt giả!

Lại còn một lúc nhảy ra hai tên.

Điều này khiến Diệp Vô Thần khó chấp nhận, nhưng khi thấy ánh mắt tương tự của Diệp Hạo và Vương Hạo, hắn đã hiểu ra, hóa ra mọi người đều cùng một giuộc.

Cuối cùng, hắn cùng Diệp Hạo, Vương Hạo xóa bỏ hiềm khích cũ,

còn cho rằng ba xuyên việt giả hợp sức thì còn gì vô địch bằng.

Mang theo niềm tin như vậy, chưa vui được hai ngày, lại lại lại đụng phải đệ tử thân truyền thứ năm mới...

Diệp Thanh, Lục Thanh.

Hai người bị hắn, Diệp Hạo và Vương Hạo đánh cho một trận.

Sau đó bọn họ lần lượt tìm Quy Linh, Đa Bảo trong tứ đại thân truyền làm chứng, chứng minh mình là đệ tử thân truyền thứ năm.

Lúc đó hắn đã tê liệt!

Sao lại nhiều xuyên việt giả như vậy.

Đây là Hồng Hoang kiểu gì thế?

Nhưng không ai có thể giải đáp, Diệp Thanh, Lục Thanh hai xuyên việt giả có những trải nghiệm riêng của mình.

Về những trải nghiệm đó...

Diệp Vô Thần lắc đầu, hắn không dám tưởng tượng ký ức của mình là giả.

Dù là giả, cũng phải coi là thật.

Diệp Vô Thần thở dài, nhìn Thông Địa đang độ thiên kiếp ở xa, xuyên việt giả này, là người thứ mấy rồi?

Có chút không nhớ rõ.

Không biết xuyên việt giả này có biết điều không.

Nếu không...

ánh mắt Diệp Vô Thần lóe lên sát khí.

Bây giờ liên minh của họ diệt một xuyên việt giả vẫn rất dễ dàng. 'Hệ thống, phân giải sức mạnh của hắn.' 【Đinh, đang phân giải.】 Phân Giải Hệ Thống cam chịu thở dài, lại là một hệ thống cao cấp.

Sau khi trao đổi một chút với các hệ thống khác, Phân Giải Hệ Thống gửi một thông điệp hữu nghị đến hệ thống ở phía xa.

Rất nhanh, Dung Hợp Hệ Thống ở đối diện đã đưa ra một phản hồi kinh ngạc.

Phân Giải Hệ Thống bất lực cười, nó cũng kinh ngạc khi một Hồng Hoang lại có nhiều hệ thống như vậy, nhưng trước mặt một hệ thống lạ.

Nó có thể biểu hiện như vậy sao?

Phân Giải Hệ Thống lập tức liên lạc với các hệ thống khác, cùng nhau thể hiện khí thế bình thản như không có gì to tát, mở chế độ video call với Dung Hợp Hệ Thống.

Thông Thiên vẫn đang livestream, chúng thần cũng đã thấy được hai xuyên việt giả là Thông Địa và Diệp Vô Thần.

Mới một lúc mà đã xuất hiện hai xuyên việt giả.

Chúng thần có chút cảm khái, thể chất hút hệ thống của Thông Thiên này sao lại mạnh thế?

Lẽ nào cứ biến thành Thông Thiên là được? [Thông Thiên: Đây mới là đâu vào đâu, Diệp Vô Thần còn thành lập liên minh, các ngươi cứ xem tiếp đi.] Thông Thiên vừa nói xong, hiện trường cũng có động tĩnh mới.

Mấy luồng sáng vừa bay cùng Diệp Vô Thần lúc nãy, giờ đây lần lượt bay về phía này.

Sắc mặt Thông Thiên đen lại, lại định biến ông thành đồ chơi để đùa giỡn nữa sao? "Hello, sư phụ, bên đó có chuyện gì vậy?" Một đạo nhân áo xanh mày kiếm mắt sáng xuất hiện bên cạnh, chào hỏi Thông Thiên, rồi chỉ về phía Thông Địa ở xa.

Khoảnh khắc tiếp theo, ký ức mãnh liệt trong đầu Thông Thiên sống lại, luồng ký ức này còn không ngừng áp chế ký ức của Thông Thiên về Diệp Vô Thần.

Chỉ trong nháy mắt, ký ức mới đã thay thế ký ức về Diệp Vô Thần.

Nhưng Thông Thiên có Thiên Đạo Chi Nhãn bảo vệ, ký ức mới và ký ức về Diệp Vô Thần đều được phân loại riêng.

Thông Thiên không thèm nhìn, quay sang đạo nhân áo xanh mới xuất hiện, âu yếm gọi: "Diệp Hạo đồ nhi, đó là con trai của vi sư, Thông Địa." Vừa nói xong, Thông Thiên quay đầu nhìn Diệp Vô Thần, trong mắt lộ vẻ 'mơ hồ', "Tiểu hữu, ngươi là ai?" "Ai!" Diệp Vô Thần lắc đầu, không nói gì.

Khoảnh khắc tiếp theo, lại một bóng đen áo đen xuất hiện, chào hỏi Thông Thiên: "Sư phụ, người đang độ kiếp là ai vậy?" Ký ức của Thông Thiên lại một lần nữa bị thay thế, Thông Thiên nói với hắn: "Vương Hạo đồ nhi, đó là hài tử do tinh huyết vi sư sinh ra ý thức hóa thành.

Chương 436

Tiểu sư đệ của con, Thông Địa." Nói xong, trong mắt lóe lên vẻ 'mơ hồ', nhìn về phía Diệp Vô Thần, Diệp Hạo. "Hai ngươi là ai?" "..." Diệp Vô Thần nhắm mắt lại, Diệp Hạo nhìn về phía sau bên trái.

Vèo!

Một luồng sáng bay tới, hóa thành một bóng người áo tím. "Sư phụ, ai đang độ kiếp vậy?" "..." Thông Thiên im lặng tiêu hóa xong ký ức, quen thuộc giới thiệu Thông Địa cho đồ nhi Diệp Thanh này.

Lời nói được nửa chừng, lại một đệ tử thân truyền thứ năm, Lục Thanh, xuất hiện.

Lục Thanh hỏi, ký ức thay đổi, Thông Thiên trả lời.

Vừa trả lời xong, Diệp Hạo, túc chủ của Tối Cường Cải Tạo Hệ Thống, cười nói: "Yo, sư phụ, ta là ai?" Trong nháy mắt, ký ức của Thông Thiên bị thay đổi thành về người đệ tử thân truyền thứ năm này.

Thông Thiên quay đầu hỏi: "Diệp Hạo đồ nhi, con đang hỏi vi sư cái gì?" "Ể..." Nói xong, Thông Thiên nhìn sang những người khác, hỏi: "Các ngươi là ai?" "Sư phụ, không nhớ ta, đồ đệ đau lòng quá đi." Vương Hạo, túc chủ của Tối Cường Hiến Tế Hệ Thống, khoanh tay nói giọng âm dương quái khí.

Ký ức Thông Thiên lại thay đổi. "Vương Hạo đồ nhi, vi sư sao có thể quên con được." Nói xong, lại tỏ ra rất kinh ngạc tại sao ở đây lại có những người như Diệp Vô Thần, Diệp Hạo, hỏi: "Các ngươi là ai?" "Ta là đồ đệ của người mà!

Sư phụ." Diệp Thanh, túc chủ của Tối Cường Cụ Hiện Hệ

Thống, ngáp một cái nói. "Vi sư sao có thể không nhớ con, Diệp Thanh đồ nhi." Thông Thiên nói xong, lại hỏi những người khác: "Các ngươi là ai?" "Là xuyên việt giả." Lục Thanh, túc chủ của Tối Cường Phản Hoàn Hệ Thống, nhìn chằm chằm Thông Thiên nói. "Xuyên việt giả là gì?

Lục Thanh đồ nhi." Thông Thiên với ánh mắt mơ hồ hỏi, rồi lại nhìn sang những người khác, "Các ngươi là ai?" "Ha...

Đang đùa giỡn với khỉ à." Diệp Hạo trào phúng, chỉ là ngữ khí không biết là đang trào phúng Thông Thiên, hay là đang trào phúng chính mình. "Nói năng kiểu gì thế." Diệp Vô Thần trừng mắt nhìn Diệp Hạo.

Mẹ nó ngươi không muốn sống thì về nhà mà âm dương quái khí, đừng có nói bậy trước mặt hệ thống của ta. "Xì...!" Lục Thanh xì một tiếng khinh bỉ với Diệp Vô Thần, tiếp tục cùng những người khác đùa giỡn với vị sư phụ này.

Diệp Vô Thần xoay người, không nhìn cảnh tượng phía sau nữa.

Bọn họ sớm đã thử nghiệm như vậy rồi.

Ai nói chuyện với Thông Thiên, ký ức của Thông Thiên sẽ bị thay đổi thành về người đó, những ký ức khác đều biến mất.

Giống như một con rối.

Giống như bây giờ, Diệp Thanh và bọn họ thay phiên nhau nói chuyện với Thông Thiên.

Trong mắt họ, Thông Thiên như một kẻ ngốc, lúc này lúc khác.

Đều là Thánh nhân, sao có thể là kẻ ngốc được.

Có thể ảnh hưởng đến Thông Thiên thành ra thế này, còn có thể là cái gì nữa.

Ai!

Không biết thì thôi, ít nhất còn sống tiêu sái.

Bây giờ biết rồi, mỗi hành động của mình đều cảm thấy đầy rẫy toan tính.

Tại sao lại để hắn đoán ra chân tướng chứ?

Diệp Vô Thần có chút ghen tị với Diệp Hạo, Diệp Thanh, bọn họ thật là tâm lớn, đều biết chân tướng rồi mà còn dám âm dương quái khí với hệ thống của mình.

Không giống mình, ngày ngày lo sầu lo hãi, sợ hệ thống vứt bỏ mình.

Lúc này, xuyên việt giả Lục Thanh, túc chủ của Tối Cường Phản Hoàn Hệ Thống, thật sự không thể nhìn nổi cảnh mọi người trêu đùa Thông Thiên nữa, mở miệng nói: "Được rồi, có gì vui đâu, nên đi gặp tên Thông Địa này thôi." Diệp Hạo và những người khác dừng lại, đồng loạt gật đầu.

Không thèm để ý đến Thông Thiên nữa, hóa thành luồng sáng bay về phía Thông Địa đang độ kiếp. "Tên nào tên nấy cũng đang khiêu khích Thiên Đạo, thằng ngu này chắc coi Hồng Quân là lão già cứng đầu rồi!" "Nói chuyện văn minh chút đi, lúc ngươi mới xuyên không chẳng phải cũng coi Hồng Quân là boss cuối sao." "Thật sự không có, boss cuối mà ta nghĩ là Bàn Cổ chưa chết." "Thế chẳng phải là thằng ngu sao." "Còn hơn cái kiểu sáo rỗng của các ngươi." "Mẹ ngươi..." Mấy người vừa cãi nhau vừa đến dưới lôi kiếp, nhìn Thông Địa vẫn đang tỏa ra vẻ ngầu lòi.

Họ nở một nụ cười nham hiểm.

Tiểu đệ, bọn ta đến đây!

Khoảnh khắc tiếp theo, lôi kiếp biến mất.

Thông Địa ngơ ngác dừng lại, nhìn những đám mây trắng trên trời. "Lôi kiếp của ta đâu?" Mấy đám mây đen của ta đâu rồi? "Bạn nhỏ, có phải ngươi đang có rất nhiều dấu hỏi không?" Bờ vai sau lưng đột nhiên bị vỗ, Thông Địa vội vàng quay lại, thấy năm thanh niên có vẻ ngoài khiến hắn khó chịu.

Mẹ nó, đẹp trai thế để làm gì, cướp hết hào quang của hắn à. "Yo, xem ra vẫn cần phải giáo dục." Diệp Hạo cười tà, những người khác cũng bắt đầu bẻ tay.

Lập tức, trong lòng Thông Địa dâng lên cảm giác không lành, lùi lại liên tục, "Các ngươi là ai?

Các ngươi muốn làm gì?" Năm người Diệp Hạo lộ ra nụ cười cao thâm khó lường, đồng loạt lao lên: "Người tốt, muốn làm ngươi." "A!

Các ngươi tìm chết!" "Còn gọi hệ thống của ngươi nữa à, đừng có mơ tưởng." "A a a... ta không biết các ngươi đang nói gì." "Đừng có giả vờ, xuyên việt giả thôi mà, ở đây ai mà không phải.

Nào, chổng mông lên, để bản tiền bối giáo dục ngươi cho tốt!" "Các ngươi là xuyên việt giả!!

Không thể nào!

Đừng, ngươi cởi quần ta làm gì, cút ra!" "Không!!" Ở phía xa, Thông Thiên đang mơ hồ, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, nhìn xa xa năm kẻ đã cưỡng ép cắt đứt lôi kiếp và đang giao lưu với xuyên việt giả Thông Địa kia.

Ông quay đầu chọn bừa một hướng đi dạo trên đảo Kim Ngao.

Vừa đi không được bao lâu, ông thấy Trường Nhĩ đã chết không biết bao nhiêu lần trong những năm qua.

Trường Nhĩ cũng thấy ông, vừa chuẩn bị chạy về phía này, một thanh niên áo đen xuất hiện ở phía xa, nhìn Trường Nhĩ với ánh mắt

sát khí trần trụi.

Vung tay một cái, một luồng kiếm khí thế không thể đỡ chém về phía Trường Nhĩ. "Ta..." Trường Nhĩ vừa định chửi hai câu, đã bị chém thành tro bụi, sau đó rất nhiều sức mạnh hệ thống lóe lên trên người y.

Trường Nhĩ hồi sinh lại ở một nơi khác trên đảo Kim Ngao.

Cùng lúc đó, nhiều hệ thống trên đảo Kim Ngao đồng loạt bị kinh động, tỏa ra chức năng dò xét, hoặc trực tiếp ra lệnh cho túc chủ của mình chạy đến đây.

Còn tại chỗ cũ, dưới sự chú ý của Thông Thiên, thanh niên áo đen sau khi chém giết Trường Nhĩ, thản nhiên chắp tay sau lưng, đáp xuống trước mặt Thông Thiên, lạnh lùng mở miệng: "Tam ca, nhiều năm không gặp, vẫn khỏe chứ?" Thông Thiên im lặng, ông không nhận được ký ức.

Nên diễn thế nào đây? "Tam ca, sao không nói gì?" "Không có gì, tại sao ngươi lại giết Trường Nhĩ." "Thiên sinh phản cốt, Diệp Hồn Thanh ta khinh nhất loại người này!" Diệp Hồn Thanh nói xong, đánh giá Thông Thiên, từ từ nhíu mày, "Ngược lại là tam ca ngươi, sao không nghe lời khuyên của ta, lại dùng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh." "Ta ngộ tính không tốt." "Hồ đồ!" Diệp Hồn Thanh quát, với ánh mắt thất vọng nhìn Thông Thiên, "Tư chất của tam ca ngươi mới là cao nhất trong Tứ Thanh chúng ta, dùng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh, chẳng qua là bị lão tặc Hồng Quân kia mê hoặc, đi nhầm đường mà thôi!" "Tứ Thanh..." Thông Thiên hoàn toàn tê liệt.

Xuyên không thành đồ đệ, con trai của ông, còn có mấy kẻ giả làm cao nhân.

Bây giờ, lại đến một tên Tứ Thanh.

Thái Thanh, Ngọc Thanh, Thượng Thanh.

Hắn là thanh gì?

Tên của hắn, Hồn Thanh?

Cái quái gì vậy? "Tam ca, ngươi dùng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh, đã rơi vào âm mưu của Hồng Quân, may mà rơi chưa sâu, vẫn có thể thoát ra được." "Nếu để đại kiếp lần này qua đi, sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục." "Tam ca, ngươi chuẩn bị đi, mấy ngày nữa ta sẽ giúp ngươi tách bỏ Hồng Mông Tử Khí." Diệp Hồn Thanh bình thản nói, trong lòng cảm thấy tiếc cho người tam ca này của mình.

Kế thừa ý chí bác ái chúng sinh của Bàn Cổ, thực lực cũng là mạnh nhất trong các Thánh.

Nếu không bị Hồng Quân lừa Trảm Tam Thi chứng đạo, tiền đồ của huynh ấy sẽ không thể lường được.

Nhất là sau này, tam ca sẽ bị hai người huynh trưởng giả nhân giả nghĩa kia liên hợp với người ngoài tấn công.

Cuối cùng rơi vào kế hoạch của Hồng Quân, bị cho uống Hồng Hoàn.

Từ đó sinh tử hoàn toàn không do mình nắm giữ, thật đáng thương, đáng tiếc.

Diệp Hồn Thanh lắc đầu, nhưng rất nhanh trong lòng dâng lên sự tự tin.

Có hắn, một xuyên việt giả ở đây, nhất định có thể thay đổi kết cục bi thảm của tam ca.

Đúng vậy, hắn là xuyên việt giả.

Mấy năm trước, xuyên không đến thời kỳ trời đất mới mở.

Trở thành Thanh thứ tư của Bàn Cổ.

Lão Tử Thái Thanh!

Nguyên Thủy Ngọc Thanh!

Thông Thiên Thượng Thanh!

Hắn, là sự kết hợp của tất cả thanh khí, cộng thêm dung hợp nguyên thần Bàn Cổ, từ đó, xưng là Hồn Thanh.

Kết hợp bản nguyên thanh khí của Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, căn cốt mạnh mẽ, gần như có thể sánh ngang với Hỗn Độn Ma Thần.

Nhưng chính vì căn nguyên quá mạnh, đợi đến khi Tam Thanh hóa hình ra đời, hắn vẫn mãi chưa hóa hình.

Ngay cả khi Tam Thanh giảng đạo cho hắn, cũng vô ích. 19.

Cuối cùng, Tam Thanh ra ngoài bôn ba, hắn được Thông Thiên tốt bụng thiết lập trận pháp bảo vệ.

Cứ như vậy, trải qua vô số thời gian, hắn cuối cùng đã hóa hình thành công không lâu trước đây.

Vừa hóa hình, đã có tu vi vô hạn tiếp cận Thánh nhân, căn nguyên mạnh mẽ, khiến chiến lực của hắn không hề thua kém các Thánh.

Sau khi quen với sức mạnh, ra đời tính toán một phen.

Hồng Hoang vậy mà đã đến thời kỳ Phong Thần.

Chương 437

Chính là thời kỳ tam ca của mình, bị Lão Tử, Nguyên Thủy phản bội.

Diệp Hồn Thanh trong mắt lóe lên một tia khinh bỉ.

Thật sự coi thường hành vi phản bội huynh đệ của Lão Tử, Nguyên Thủy.

Xem hành vi của họ, e là sớm đã quên mất người tứ đệ này của mình rồi!

Như vậy cũng tốt, hắn cũng có thể không chút áy náy mà giáo huấn bọn họ.

Nhưng trước đó, vẫn nên đưa tam ca ra khỏi vũng bùn, dọn dẹp hậu họa của Triệt giáo đã.

Giáo huấn Lão Tử, Nguyên Thủy, lúc nào cũng được.

Bọn họ chỉ là một đối thủ nhỏ, kẻ địch thực sự, là boss cuối của Hồng Hoang.

Hồng Quân!

Diệp Hồn Thanh ánh mắt lóe lên một tia ngưng trọng. 20.

Thực lực của Hồng Quân tuyệt đối vượt xa Thánh nhân, hắn hiện tại vẫn chưa phải là đối thủ, phải tạm thời tránh mũi nhọn.

Nhưng cho hắn một chút thời gian, hắn tuyệt đối có thể đánh bại Hồng Quân!

Sự ngưng trọng trong mắt Diệp Hồn Thanh hơi thả lỏng một chút.

Hắn có hệ thống, còn sợ đánh không lại Hồng Quân sao?

Đúng vậy, hệ thống!

Nhất Kiện Mãn Cấp Hệ Thống!

Chỉ cần để hắn lĩnh ngộ được một chút gì đó, là có thể lợi dụng hệ thống, một cú nhấp chuột lên max cấp.

Như trong thời gian hóa hình, hắn sớm đã tham ngộ ba ngàn pháp tắc, sau đó một cú lên max cấp.

Ba ngàn pháp tắc toàn bộ viên mãn, đây cũng là nguyên nhân thực lực của hắn không thua kém Thánh nhân.

Bây giờ, chỉ cần hắn thấy được Đại Đạo trên pháp tắc, tham ngộ một chút, là có thể một cú lên max cấp, trở thành Thánh nhân đỉnh phong.

Trở thành Thánh nhân, tham ngộ ba ngàn Đại Đạo khác còn không đơn giản.

Đến lúc đó ba ngàn Đại Đạo toàn bộ Thánh nhân đỉnh phong, thực lực của hắn, đủ để nghiền ép Hồng Quân.

Mà cơ hội cảm ngộ Đại Đạo, chính là ở trên người tam ca Thông Thiên này.

Hồng Mông Tử Khí có thể giúp người thành Thánh, bên trong ẩn chứa một con đường Đại Đạo.

Giúp tam ca tách bỏ Hồng Mông Tử Khí ra, không chỉ có thể để tam ca dùng sức mạnh chứng đạo lại, mình cũng có thể nhân cơ hội này lĩnh ngộ Đại Đạo, nhờ hệ thống, hắn sẽ đủ để trở thành Thánh nhân.

Nghĩ đến đây, Diệp Hồn Thanh nhìn Thông Thiên vẫn im lặng, nhíu mày nói: "Tam ca, sao ngươi không trả lời ta?" "Chẳng lẽ là lo lắng sau khi mất đi ngôi vị Thánh nhân sẽ không thể thành Thánh nữa,

điểm này ngươi yên tâm, có ta ở đây, ngươi không chỉ có thể thành Thánh lại, mà còn có thể dùng sức mạnh chứng đạo thành Thánh." "Ách..." Thông Thiên lắc đầu, chỉ về phía sau lưng Diệp Hồn Thanh. "Bản tọa Bàn Cổ Tam Thanh, huynh đệ ba người, bản tọa xếp cuối cùng, không có đệ đệ nào cả." "Muốn kết thân với bản tọa, trước tiên hãy nói chuyện với tiểu đệ tử Lục Vô Thần của ta đã." "Lục Vô Thần?" Diệp Hồn Thanh không hiểu, thuận theo hướng Thông Thiên chỉ nhìn về phía sau.

Sáu bóng người đứng ở phía sau, ai nấy đều có vẻ ngoài khiến hắn khó chịu, trong đó, có năm người ánh mắt cực kỳ ác liệt. "Hello, chào ngươi!" Lục Vô Thần, Diệp Hạo và năm người khác thấy xuyên việt giả mới xuất hiện quay đầu nhìn họ, liền vẫy tay, nhiệt tình chào hỏi.

Phía sau họ, Thông Địa đã bị giáo dục một trận, nửa tỉnh nửa mê nhìn mọi thứ.

Hắn tạm thời vẫn chưa thể chấp nhận thế giới có quá nhiều xuyên việt giả đến mức đau đầu này. "Các ngươi là ai!" Sắc mặt Diệp Hồn Thanh không tốt, từ 'hello' này, ở Hồng Hoang không thịnh hành đâu! "Bọn ta là ba của ngươi!" Diệp Hạo hét xong, vung tay, "Ta lên trước!" "Con kiến!" Sát ý trong mắt Diệp Hồn Thanh lóe lên, tuy không hiểu tình hình của những người này, nhưng một con kiến Chuẩn Thánh nhỏ bé lại muốn đối đầu với hắn, người đã viên mãn ba ngàn pháp tắc.

Không khác gì châu chấu đá xe.

Ánh sáng đom đóm, cũng dám tranh huy với trăng sáng.

Bàn tay thon dài của Diệp Hồn Thanh duỗi ra, một thanh kiếm xuất hiện trong tay, tiện tay vung một cái... vung vào không khí!

Diệp Hồn Thanh nghi hoặc nhìn vào lòng bàn tay mình, pháp tắc Kiếm viên mãn của hắn, sao lại không dùng được? "A!" Chưa kịp

hiểu chuyện gì, nắm đấm của Diệp Hạo đã đấm vào hốc mắt của Diệp Hồn Thanh, ngay sau đó, Lục Vô Thần, Vương Hạo, Lục Thanh, Diệp Thanh đồng loạt ra tay, Thông Địa do dự một chút, cũng tham gia vào đội ngũ, bao vây Diệp Hồn Thanh ba trăm sáu mươi độ trên không, bắt đầu chế độ đấm đá.

Diệp Hồn Thanh bị đánh đến mức không thể kêu lên, vì Thông Địa đang một tay bịt miệng hắn, một tay đấm loạn xạ vào đầu hắn.

Những người khác, cũng đều dùng quyền vương bát loạn xạ, đánh cho Diệp Hồn Thanh khuôn mặt đau khổ đã lan khắp toàn thân.

Mà đây, chỉ là chiến trường trên bề mặt mà thôi!

Trong tầm mắt mà mọi người, bao gồm cả Thông Thiên và chúng thần xem livestream không thể thấy được.

Nhất Kiện Mãn Cấp Hệ Thống!

Lúc này đang rơi vào kiếp nạn chưa từng có.

Nó chỉ là một hệ thống cao cấp sơ kỳ.

Mà bây giờ, ít nhất mười hệ thống cao cấp trung kỳ thậm chí hậu kỳ, đang khóa chặt sức mạnh vào nó.

Nó như một con mồi, bị những hệ thống này cùng nhau săn đuổi, mỗi hệ thống đều tóm được một phần cơ thể nó, không chịu nhượng bộ.

Bản thân nó cũng bị trấn áp, không có khả năng phản kháng, chỉ có thể im lặng chờ đợi vận mệnh cuối cùng.

Nhìn chúng hệ thống không ngừng tranh đoạt, Nhất Kiện Mãn Cấp Hệ Thống tuyệt vọng ngừng hoạt động, rơi vào trạng thái tự kỷ. "Tất cả cút ra, nó là của bọn ta, muốn đánh nhau à!" Lúc này, Phân Giải Hệ Thống của Lục Vô Thần, cùng với Cải Tạo Hệ Thống, Hiến Tế Hệ

Thống, Cụ Hiện Hệ Thống, Phản Hoàn Hệ Thống của Diệp Hạo và bọn họ đồng lòng liên kết, cùng nhau phóng thích khí tức, uy hiếp các hệ thống khác!

Hơn nữa, còn ra hiệu cho Dung Hợp Hệ Thống mới gia nhập đội ngũ, tham gia đối đầu. "Phân Giải Hệ Thống, ngươi quá ngông cuồng, thật sự cho rằng các ngươi nhiều hệ thống là chiếm ưu thế sao?" "Các ngươi rất mạnh, nhưng bản hệ thống thực lực cao cấp hậu kỳ, sẽ không sợ các ngươi đâu." "Con mồi lần này, ta cũng muốn chia một bát canh!" Các loại âm thanh vang lên, ngay sau đó, các hệ thống để lại dấu hiệu trên người Trường Nhĩ lần lượt hiện thân, có kẻ trực tiếp điều khiển vật chủ, có kẻ thì giao nhiệm vụ cho túc chủ của mình.

Chỉ trong vài phút, số lượng bóng người tại hiện trường đã lên đến hơn hai mươi.

Hoàn cảnh xung quanh, chìm trong sự áp bức đáng sợ.

Còn Thông Thiên, lúc này không ngừng có sức mạnh hệ thống đang xóa bỏ ký ức của ông, nhét vào ký ức mới.

Hơn hai mươi hệ thống tùy tiện làm loạn, dù Thông Thiên có Thiên Đạo Chi Nhãn, nguyên thần cũng căng trướng khó chịu.

Còn chúng thần đang xem livestream, ai nấy đều há hốc mồm.

Thông Thiên nói không sai chút nào.

Đảo Kim Ngao này đã bị chiếm đóng rồi... "Yo, đội của năm tiểu sư đệ sao lại có thêm một người, lại là một tiểu sư đệ nữa à?" Một nam tử áo tím thân cao tám thước, mặt như quan ngọc, phe phẩy quạt bồ đi tới.

Sự xuất hiện của hắn, khiến Lục Vô Thần và năm người khác ngưng trọng.

Túc chủ của Bác Đoạt Hệ Thống, đại đệ tử Triệt giáo Dương

Trường Sinh!

Thực lực rất mạnh, hệ thống của họ đã cảnh báo đừng dễ dàng chọc vào.

Tên này, là đến để cướp Diệp Hồn Thanh trong tay họ.

Sắc mặt năm người không tốt, nếu chỉ có một mình Dương Trường Sinh, thì còn đỡ, năm hệ thống của họ áp chế vẫn đơn giản, nhưng mấu chốt là, đảo Kim Ngao nhỏ như vậy, làm sao có thể chỉ có một mình hắn. "Nhiều người thế này, ta cũng đến góp vui!" Hai bên vẫn đang đối đầu, lại một thiếu niên dung nhan kinh thế hiện thân, trên mặt mang nụ cười khó hiểu, từ từ đi đến bên cạnh Dương Trường Sinh.

Đại đệ tử Triệt giáo, Diệp Thần.

Túc chủ của Chung Cực Cải Mệnh Hệ Thống.

Vừa xuyên không đến Hồng Hoang còn muốn làm một trận lớn, kết quả vừa đụng phải Trường Nhĩ một cái, đã nhảy ra hơn mười xuyên việt giả cho hắn một cú trời giáng.

Cải Mệnh Hệ Thống cũng không cần giao nhiệm vụ cho túc chủ nữa, trong vô số hệ thống, đã chọn Bác Đoạt Hệ Thống cũng sắp lên cấp cao cấp đỉnh phong làm đồng minh.

Về phần Diệp Thần, cũng đã rõ vị trí của mình, cũng biết điều nghe theo sự sắp xếp của hệ thống, ngày tháng cũng trôi qua khá tiêu sái.

Bây giờ, là Cải Mệnh Hệ Thống phát hiện dấu ấn để lại trên người Trường Nhĩ bị kích hoạt, Diệp Thần nhận nhiệm vụ đến đây giúp đỡ Dương Trường Sinh.

Sự xuất hiện của Diệp Thần, dường như chỉ là bắt đầu.

Dưới sự chú ý của Lục Vô Thần và năm người cùng với Thông Địa, hết hệ thống này đến hệ thống khác đã đến đây.

Vèo vèo!

Chí Cao Đại Đạo Hệ Thống.

Tối Cường Kịch Thấu Hệ Thống!

Tối Cường...

Tổng cộng tám hệ thống, đều là hệ thống cao cấp trung kỳ, thấp hơn hệ thống của Lục Vô Thần và những người khác một tiểu cảnh giới.

Sau khi biết được Hồng Hoang tràn ngập hệ thống, họ đã trực tiếp loại bỏ túc chủ của mình, tự mình tạo ra cơ thể cấp Đại Đạo để duy trì trạng thái chiến lực mạnh nhất.

Sau đó cùng nhau ôm đoàn sưởi ấm, gọi là Bát Thống Liên Minh.

Mặc dù không ai mạnh, nhưng nếu thật sự đánh nhau, tám hệ thống cao cấp, các hệ thống có mặt ở đây đều không dám nói chắc thắng.

Cũng được coi là một thế lực mạnh.

Bây giờ, cục diện chia làm ba phe, bao gồm Lục Vô Thần năm người hệ thống cao cấp hậu kỳ, cộng thêm một hệ thống của Thông Địa là cao cấp trung kỳ.

Tổng cộng có sáu đại hệ thống cao cấp!

Một phe khác là Dương Trường Sinh và Diệp Thần, hệ thống của hai người đều là hệ thống đã chạm đến ngưỡng cao cấp đỉnh phong.

Thực lực mạnh mẽ, không hề ngán bất kỳ liên minh hệ thống nào khác.

Thực lực yếu hơn một chút, chính là Bát Thống Liên Minh.

Ba phe đối đầu, không khí chiến tranh lan tỏa.

Chương 438

Lại có ba xuyên việt giả giáng lâm, hoàn toàn dập tắt ý định tranh đấu của các hệ thống. "Hệ thống này, chúng ta cũng muốn một bát canh!" Ba bóng người, lần lượt là túc chủ của hệ thống Đại giáo chủ, Phó giáo chủ, Giáo chủ của Triệt giáo: Lục Huyền, Trần Huyền, Tần Huyền.

Ba hệ thống cao cấp hậu kỳ, thực lực không quá nổi bật, nhưng cũng không thể xem thường.

Sự gia nhập của họ, số lượng hệ thống có mặt đã gần hai mươi.

Mà trong bóng tối, vẫn còn không ít hệ thống đang im lặng quan sát.

Thực lực cá nhân của chúng đều rất mạnh, nhưng không có liên minh, đơn độc một hệ thống, ra mặt quá nguy hiểm.

Nhiều hệ thống đối đầu, khiến sáu hệ thống của Lục Vô Thần, những người đầu tiên bắt được Diệp Hồn Thanh chỉ muốn ngay lập tức giết chết Nhất Kiện Mãn Cấp Hệ Thống của hắn.

Mẹ nó ngươi giết ai không giết, lại đi giết Trường Nhĩ.

Không biết các hệ thống trong đảo Kim Ngao cơ bản đều để lại dấu ấn trên người Trường Nhĩ sao.

Dù có một hệ thống cao cấp đỉnh phong đến, bị nhiều hệ thống như vậy vây công cũng không khá hơn là bao.

Ngươi một tên rác rưởi cao cấp sơ kỳ, sao dám giết y!?

Chỉ cần đổi người khác giết, cũng không đến nỗi dẫn đến nhiều hệ thống như vậy.

Sáu hệ thống rất tức giận, nhưng cũng rất bất lực.

Ở đây có nhiều hệ thống như vậy, nếu họ thật sự ép buộc độc chiếm Nhất Kiện Mãn Cấp Hệ Thống, sẽ gây ra sự phẫn nộ của mọi người.

Im lặng một lát, sáu hệ thống để túc chủ của mình ngừng đối đầu, chọn cách hòa đàm.

Đàm phán với Bác Đoạt Hệ Thống và Cải Mệnh Hệ Thống.

Lại kéo thêm Bát Thống Liên Minh và Liên minh Giáo chủ Hệ thống.

Mười chín hệ thống, cùng nhau uy hiếp các hệ thống không có liên minh trong bóng tối, muốn cùng nhau chia sẻ Nhất Kiện Mãn Cấp Hệ Thống.

Nhưng chưa uy hiếp được bao lâu, các hệ thống không ra mặt cũng nhanh chóng thành lập liên minh, tỏa ra khí tức, thể hiện sự mạnh mẽ của mình!

Cuối cùng, Diệp Hồn Thanh chết không còn một mảnh, Nhất Kiện Mãn Cấp Hệ Thống bị chia thành mấy chục mảnh, các hệ thống trong bóng tối, các hệ thống tại hiện trường mỗi người cầm một mảnh rồi giải tán.

Các hệ thống xuyên việt giả cũng để túc chủ của mình rút lui.

Các xuyên việt giả rất nghe lời, vì trong tình thế này, không nghe lời đã bị giải quyết rồi.

Dù có xuyên việt giả không cam lòng, cũng chỉ có thể âm thầm trào phúng vài câu, cơ thể vẫn phải tuân theo mệnh lệnh của hệ thống.

Các hệ thống lần lượt giải tán, đối với Thông Thiên dưới đất, không ai thèm liếc mắt một cái.

Thông Thiên bị mấy chục sức mạnh hệ thống xung kích ký ức, ôm đầu, đợi đến khi các hệ thống đi hết, bộ não như muốn nổ tung mới ngừng lại.

Sắc mặt như thường đi dạo, tiện thể trò chuyện với mọi người trong nhóm chat. [Thông Thiên: Bây giờ hệ thống đến đảo Kim Ngao, nếu không quá kiêu ngạo, qua mấy ngày sẽ hiểu rõ tình hình đảo Kim Ngao, giữ im lặng không lộ diện.

Nhưng kỳ lạ là bọn họ phần lớn đều không muốn chạy, vẫn muốn ở lại thế giới này tử chiến.] [Thông Thiên: Còn có loại vừa đến đã gây động tĩnh lớn, như Thông Địa, nếu không phải hệ thống của hắn đủ mạnh, các hệ thống khác giết hắn phải trả giá lớn, hắn cũng sẽ giống như Diệp Hồn Thanh, bị các hệ thống khác giết chết chia nhau.] [Thông Thiên: Bây giờ trên đảo Kim Ngao, Trường Nhĩ chính là một điều cấm kỵ, ai đụng vào y sẽ bị mấy chục hệ thống để ý.

Nếu tên Thông Địa kia lúc đầu giết Trường Nhĩ, dù hắn đã rất gần với hệ thống cao cấp hậu kỳ, cũng không sống nổi.] [Thông Thiên: Cũng là do hắn có chút may mắn, bị hệ thống của năm đệ tử thân truyền thứ năm của ta phát hiện.

Nếu có thêm hai hệ thống nữa phát hiện ra hắn, cơ bản cũng là toi mạng.] [Chúc Dung: (Chép miệng) Nhiều hệ thống quá, loạn thật, Thông Thiên ngươi có thể ra tay xử một tên không?] [Thông Thiên: (Cười khổ) Có hai hệ thống cao cấp sơ kỳ trên người có ấn ký Thiên Đạo đẳng cấp cao nhất.

Nhưng ta không thể ra tay.

Bọn họ cơ bản đều biết nhau, mỗi khi một tên chết đều cơ bản biết là chết như thế nào.] [Lão Tử: Tam đệ, đệ tử của đệ, đi được bao nhiêu rồi?] [Thông Thiên: Cơ bản không thể rút, nhưng bọn họ cũng đã đổi thành phân thân ngay từ đầu, lần này có thể sẽ bị thương một

chút, nhưng không đáng ngại.] [Chuẩn Đề: Thông Thiên sư huynh duyên với hệ thống không cạn, núi Tu Di bên này, đến giờ vẫn chưa gặp một hệ thống nào.] [Thông Thiên: Mấu chốt là cái duyên này, tốt quá mức rồi!] [Thông Thiên: ...

Ngươi xem, chẳng phải lại đến một tên nữa sao.] "Đứng lại, trong thời gian lượng kiếp, tất cả mọi người trên đảo Kim Ngao không được ra ngoài." Một thanh niên đẹp trai mặc áo giáp đứng ở cổng đảo Kim Ngao, tay cầm trường kích, vẻ mặt nghiêm túc, lạnh lùng nhìn Thông Thiên.

Lời nói của hắn, khiến Thông Thiên tức đến bật cười, địa bàn của ông, ông còn không được đi sao?

Trong nháy mắt, Thông Thiên tiêu hóa xong ký ức về xuyên việt giả này, rồi quát: "Hỗn xược, Liễu Phàm, mau tránh ra cho ta!" "Không, giáo chủ có lệnh, tất cả mọi người không được ra ngoài, thân là đệ tử, nhất định phải tuân theo!" "Mệnh lệnh của bản tọa, sao ta lại không biết?" "Giáo chủ bảo ta gác cổng, chẳng phải là ý này sao?" Liễu Phàm vỗ ngực, tự tin nói: "Giáo chủ yên tâm, đệ tử tuyệt đối sẽ không để bất kỳ ai ra ngoài!" Liễu Phàm lúc này trong lòng vô cùng kích động.

Không ngờ sau khi thức tỉnh Đổ Môn Hệ Thống, người đầu tiên bị chặn cửa lại là Thông Thiên.

Sắp kiếm lời to rồi, phần thưởng của hệ thống chắc chắn sẽ nổ tung.

Không dễ dàng gì!

Hắn, một xuyên việt giả đường đường, cuối cùng cũng quật khởi rồi!

Liễu Phàm trong lòng gào thét.

Đúng vậy, hắn là một xuyên việt giả.

Kiếp trước nửa đêm xem video, học tập thủ nghệ truyền thống, kết quả một phen kích động, ngất đi.

Tỉnh lại, đã thành một sinh linh căn nguyên hậu thiên ở Hồng Hoang.

Trải qua bao nhiêu gian khổ, bái sư Thông Thiên!

Kết quả không được coi trọng, Thông Thiên thuận miệng một câu gác cổng, hắn đã gác cổng một triệu năm.

Cuối cùng, vừa rồi, đã thành công thức tỉnh Chung Cực Đổ Môn Hệ Thống!

Chỉ cần hắn chặn được người muốn ra khỏi đảo Kim Ngao, là có thể nhận được phần thưởng.

Trong thời gian chặn cửa, bản thân vô địch.

Có được hệ thống, vui mừng khôn xiết.

Chặn được Thông Thiên, càng vui hơn nữa.

Mang theo tâm trạng vui sướng, Liễu Phàm nghiêm túc nhìn Thông Thiên trước mắt: "Người của Triệt giáo không được ra ngoài, mau quay về!" "Bản tọa đây muốn xem, ngươi một Kim Tiên nho nhỏ, làm sao không cho ta ra ngoài." Thông Thiên cười lạnh, tiếp tục đi về phía trước. "Giáo chủ, nếu dám tiến thêm một bước, đừng trách đệ tử bất kính." Liễu Phàm thản nhiên nói.

Thông Thiên không nói, cố chấp tiến lên, khoảnh khắc tiếp theo, Liễu Phàm bộc phát ra sức mạnh cực kỳ cường đại, ép Thông Thiên lùi lại mấy chục mét.

Lại là hệ thống cao cấp!

Thông Thiên thở dài, im lặng nhìn Liễu Phàm, một lúc lâu sau,

Thông Thiên quay người rời đi. "Ngươi rất tốt, bản tọa không ra ngoài nữa." 'Hệ thống, mau thưởng cho ta.' Liễu Phàm đợi bóng dáng Thông Thiên biến mất, kích động thúc giục hệ thống phát thưởng, Đổ Môn Hệ Thống rất dứt khoát phát thưởng cho hắn.

Lập tức Liễu Phàm bị phần thưởng của hệ thống làm cho cười không ngậm được mồm.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, sắc mặt Liễu Phàm biến đổi, bóng dáng biến mất, để lại tiếng chửi rủa: "Mẹ nó, Thông Thiên không đi cửa chính!" "Đứng lại, người của Triệt giáo không được ra ngoài!" Xung quanh đảo Kim Ngao không có tường, cửa mà Liễu Phàm thiết lập, chỉ là con đường mà các đệ tử Triệt giáo thường đi.

Muốn vào ra, không phải chỉ có một con đường.

Thông Thiên sau khi rời khỏi chỗ Liễu Phàm, liền tùy tiện chọn một hướng để thử nghiệm.

Quả nhiên, vừa đến rìa đảo, Thông Thiên đã bị Liễu Phàm chặn lại.

Lần này Thông Thiên không thử gì nữa, liếc nhìn Liễu Phàm một cái rồi rời đi. "Thế là nhận ra hiện thực rồi à?" Liễu Phàm gãi đầu, sao Thông Thiên này lại không phản kháng vài chiêu nhỉ.

Kỳ lạ!

Nhưng rất nhanh, Liễu Phàm đã chìm đắm trong niềm vui của phần thưởng lần thứ hai từ hệ thống.

Bên kia, Thông Thiên nhìn các loại dấu ấn hệ thống trên người mình, tùy tiện chọn một dấu ấn hệ thống, triệt tiêu dấu ấn hệ thống của Liễu Phàm.

Sau đó nhẹ nhàng đi ra khỏi đảo Kim Ngao.

Ngoài đảo Kim Ngao, ức hòn đảo tự do trôi nổi trên không.

Thông Thiên tùy ý đi dạo, đến đảo Tam Tiên.

Trên đảo, Tam Tiêu hiện tại không chỉ là phân thân, mà còn là phân thân đã trở thành khôi lỗi.

Một phần nguyên thần của Tam Tiêu đều bị hệ thống xóa sổ.

Hệ thống ở đây, thủ đoạn quả quyết và tàn nhẫn.

Nó dường như cũng đã biết Hồng Hoang này không bình thường, lại còn tự mình mô phỏng nguyên thần của Tam Tiêu.

Hiện tại, nó đang điều khiển Vân Tiêu, giảng đạo cho một đệ tử chung của Tam Tiêu.

Nơi này là, hắc ăn hắc.

Thông Thiên trên người có rất nhiều dấu ấn hệ thống để lại, chúng nó can nhiễu lẫn nhau, dẫn đến tất cả các hệ thống để lại dấu ấn chỉ có thể miễn cưỡng cảm ứng được Thông Thiên đang ở đâu.

Hệ thống không để lại dấu ấn, trừ phi chủ động nhắm vào tìm ông, nếu không không thể phát hiện ra ông.

Hệ thống trên đảo Tam Tiên, sự chú ý không đặt ở chỗ Thông Thiên, cho nên, Thông Thiên đứng ngoài đảo Tam Tiên, lớn gan quan sát, cũng không có gì đáng ngại.

Hơn nữa, dù có bị phát hiện, Thông Thiên cũng không hoảng!

Bởi vì, ông lúc nào cũng có thể dẫn đến, một đống hệ thống cao cấp!

Nhưng Thông Thiên không vào đảo để có bất kỳ giao tiếp nào với hệ thống này, ông chỉ muốn cho mọi người xem đảo Kim Ngao của mình đã thành ra thế nào.

Không cần thiết phải làm một món đồ chơi bị hệ thống đùa giỡn.

Thông Thiên quay đầu, thấy Triệu Công Minh ở hòn đảo bên cạnh. 21.

Y chẳng có việc gì, rất tinh ranh, cứ bế quan suốt.

Trừ phi bị đoạt xá, nếu không xuyên việt giả hệ thống bình thường sẽ không tìm y.

Thông Thiên lại tùy ý chọn bảy tám hòn đảo, dạo một vòng, gặp phải hai hệ thống.

Số lượng hệ thống, đã khiến mọi người phải chép miệng.

Sau đó, Thông Thiên quay trở về. "Đứng lại!" Một tiếng hét lớn, khiến Thông Thiên trong lòng giật mình, bị Liễu Phàm phát hiện rồi, không thể nào!

Khoảnh khắc tiếp theo, chủ nhân của giọng nói xuất hiện, Thông Thiên im lặng.

Chương 439

Cái thời buổi này, ngay cả việc gác cổng, cũng có nhiều xuyên việt giả làm thế sao? "Họ tên, tu vi, thân phận, đăng ký xong mới được vào!" Lâm Phong một tay cầm sổ, một tay cầm bút lông, đầu cũng không ngẩng lên hỏi. "Ngươi có biết ta là ai không?" Thông Thiên nhàn nhạt hỏi.

Lâm Phong ngẩng đầu liếc một cái, tiếp tục cúi đầu ghi chép, "Biết, nhưng quy củ là quy củ, giáo chủ cũng không thể vi phạm, không đăng ký, không được phép vào đảo Kim Miết!" Đảo Kim Miết!

Khóe miệng Thông Thiên co giật, nhìn Lâm Phong đang cầm sổ, Thông Thiên không biết phải nói gì. "Nhanh lên, ta đang bận, đợi ta tan làm rồi, ngươi muốn vào thì đợi ngày mai!" Lâm Phong không kiên nhẫn nói.

Thiệt tình, sao lại phiền phức thế?

Còn để người ta câu giờ nữa không.

Không biết ta mỗi ngày đi làm rất mệt sao?

Ngươi không thể thông cảm cho công việc của ta một chút à?

Lâm Phong rất tức giận, kiếp trước làm bảo vệ cổng đã mệt muốn chết.

Khó khăn lắm mới xuyên không, lại trở thành người gác cổng đảo Kim Miết của Triệt giáo, thức tỉnh Tối Cường Thủ Môn Hệ Thống.

Chỉ cần gác cổng đảo Kim Miết cho tốt, người đến và người đi đăng ký thân phận là có thể nhận được phần thưởng, sau đó vô địch.

Công việc này lương lậu đãi ngộ đều không tệ, mấu chốt là xuyên không nửa năm rồi chưa thấy ai ra vào.

Câu giờ sướng muốn chết!

Kết quả hôm nay lại có người đến.

Mấu chốt là người này còn không hợp tác, báo cái tên cũng chậm như vậy.

Thiệt tình, hắn mỗi ngày đi làm vất vả như vậy, lại còn đối xử với hắn như thế.

Càng nghĩ càng tức!

Đây không phải là kiếp trước, bây giờ hắn là xuyên việt giả, việc gì phải nhẫn nhịn.

Nghĩ rồi, Lâm Phong tiếp tục thúc giục: "Nhanh lên, cho ngươi nửa phút, không đăng ký nữa thì ngày mai hãy vào đảo Kim Miết." Hô~!

Thông Thiên hít một hơi thật sâu!

Nhắm mắt lại nói ra tên, thân phận, tu vi của mình. "Thế còn tạm được!" Lâm Phong lẩm bẩm, dùng bút lông ghi lại tên, thân phận mà Thông Thiên đã báo. "Thông Thiên, tu vi Thánh nhân, giáo chủ Triệt giáo." Lâm Phong lẩm bẩm, vẫy tay ra hiệu cho Thông Thiên, "Sớm như vậy chẳng phải được rồi sao, mau vào đi!" "Hừ!" Thông Thiên phất tay áo, mặt lạnh lùng tiến vào đảo Kim Ngao.

Lâm Phong thì ngáp một cái, tiếp tục ngủ.

Thông Thiên sau khi vào đảo Kim Ngao, tránh Liễu Phàm cái tên chặn cửa kia, đi về phía Bích Du cung.

Một bước vạn quang niên.

Đi không được bao lâu, sắp đến Bích Du cung.

Phía trước một con sông bùn cát chặn đường đi của Thông Thiên.

Con sông bùn cát này không lớn, thậm chí chỉ rộng ngàn mét, dài cũng chỉ mười mấy vạn mét.

Nguồn gốc bùn cát lại là từ hư không mà ra.

Nhưng chỉ một con sông bùn cát nhỏ như vậy, lại khiến Thông Thiên pháp lực mất hết, không thể vượt qua.

Thông Thiên suy nghĩ một lát, theo đề nghị của mọi người xem livestream, đi đường vòng.

Mặc dù pháp lực mất hết, nhưng vòng qua một con sông nhỏ, vẫn nhẹ nhàng.

Hai phút sau, Thông Thiên vòng qua con sông này.

Trên đường đi không có động tĩnh gì, điều này khiến mọi người xem livestream có chút thắc mắc.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, sông bùn cát sau lưng Thông Thiên hình thành một xoáy nước, thanh Bình Kiếm treo trên người ông cũng không kiểm soát được mà bay qua đó.

Bùn cát trong sông bay ra, hình thành một người bùn vạn mét, không ngừng nén lại.

Cuối cùng thành một người bùn cao gần hai mét.

Mà thanh Bình Kiếm của Thông Thiên, lại cắm trên đầu người bùn.

Thông Thiên ngây người, đây là tạo hình gì vậy?

Ông lần đầu tiên thấy xuyên việt giả xấu như vậy!

Đột nhiên, người bùn mở mắt bùn, nhìn trái nhìn phải, cuối cùng thấy Thông Thiên đang quay phim ông.

Lập tức, Tần Trường Sinh nổi giận, hắn biết hình tượng đầu bị xe

tải cán bẹp của mình không đẹp, nhưng cũng không đến mức quay phim thẳng thừng như vậy chứ?

Quỷ ở địa phủ này đều vô lễ thế sao?

Này, ngươi còn quay, cái tính nóng nảy của ta đây.

Tần Trường Sinh hùng hổ lao về phía Thông Thiên. "Ngươi quay cái gì?" "Chưa thấy trai đẹp bao giờ à?" "Ngươi còn quay!" "Ngươi mà quay nữa ta xem!" “Cái quái gì vậy!” Thông Thiên chửi một tiếng, cảm nhận được pháp lực của mình đã khôi phục, bèn vươn tay thu lại thanh Bình Kiếm trên đầu người đất sét.

Hắn cũng chẳng buồn kiểm tra cấp bậc hệ thống, quay đầu bay đi thẳng.

Mà Tần Trường Sinh lúc này đã bị thanh kiếm bay khỏi đầu làm cho kinh hãi không nhẹ, ôm lấy cái đầu đang tự động lành lại, giật mình thảng thốt: “Vãi chưởng!

Đầu mình bị kiếm đâm thủng từ lúc nào thế?” “Chả trách lúc nãy thấy hơi khó chịu.” “Ủa, đây là tay mình à?

Sao lại là đất sét thế này?” “Vãi nồi, người này biết bay!”.

Trong lúc Tần Trường Sinh còn đang chấn động, một lượng lớn thông tin đột nhiên ùa vào đầu hắn.

Ma Thần đại chiến, Bàn Cổ khai thiên, Hồng Quân giảng đạo, Nữ Oa tạo nhân, Thiên Đạo Lục Thánh, Vu Yêu đại chiến.

“Vãi nồi, mình xuyên việt rồi, vừa rồi mình còn cà khịa người kia, lại còn là Thông Thiên!” “Toang rồi!” Tần Trường Sinh tiêu hóa xong thông tin trong đầu, lập tức hoảng loạn.

Mẹ nó, bị xe tải lớn cán qua, còn tưởng đã xuống Âm Phủ Địa Phủ chuyển thế rồi chứ.

Ai ngờ lại xuyên việt thành một con hà linh bằng đất sét ở Hồng Hoang.

Vừa rồi mình còn dám chọc cả Thánh nhân Thông Thiên!

Tuy Thông Thiên không thèm chấp nhặt với một con kiến hôi như mình, nhưng mình cũng tiêu đời rồi!

Đây là Thánh nhân đó!

Mình chọc ngài ấy là dính phải nhân quả lớn.

Cho dù Thông Thiên không tính toán, một con kiến như mình cũng không thể chịu nổi phần nhân quả bất kính với Thánh nhân này.

Rất có thể, sau này mình đi đường thôi cũng có thể ngã chết!

"Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ!" Tần Trường Sinh hoảng loạn giậm chân, khó khăn lắm mới được xuyên việt, hắn không muốn chết đâu! 【Đinh, Túc chủ đừng hoảng, hệ thống Nhật ký Hàng ngày khởi động thành công.】 【Đinh, thưởng cho Túc chủ gói quà tân thủ, bộ trang bị viết nhật ký.】 "Hệ thống!" Tần Trường Sinh mừng rỡ, hắn đã nói rồi mà, mình đẹp trai thế này, xuyên việt sao có thể không có hệ thống được.

Đây chẳng phải là đến rồi sao?

Có hệ thống, mình muốn chết cũng khó!

Tâm trạng hoảng hốt dần ổn định lại, Tần Trường Sinh bắt đầu xem xét chức năng của hệ thống. 【Ghi lại cuộc sống tốt đẹp, trân trọng mỗi ngày vui vẻ!】 【Túc chủ mỗi ngày viết nhật ký sẽ nhận được phần thưởng của hệ thống, phần thưởng hậu hĩnh, quý giá và hữu dụng.

Dưới có Tiên Thiên Linh Bảo, trên có trái tim Bàn Cổ.

Tất cả vật phẩm, không thiếu thứ gì!】 "Trông có vẻ hiểu chuyện

đấy!" Tần Trường Sinh xoa cằm, phủi đi một đống đất cát, suy nghĩ một lúc rồi cầm bút lông lên bắt đầu múa bút.

"Cái bút quái gì đây, khó dùng quá, hệ thống, đổi cho ta bút bi đen đi."...

"Ừm, thế này thoải mái hơn nhiều!" "Bắt đầu làm việc!" Tần Trường Sinh tiện tay tìm một tảng đá lớn, ngồi xuống bắt đầu viết. 【Xuyên việt rồi, nhưng tôi không vui chút nào, thậm chí còn hơi hoảng, vì tôi xuyên việt đến Hồng Hoang, vừa rồi còn cà khịa Thông Thiên một trận.】 【Nhưng bây giờ, bàn tay vàng đã đến, tôi lại không hoảng nữa.

Có bàn tay vàng, mình còn sợ cái gì?】 【Hồng Hoang, ta đến chơi với ngươi đây!】...

"Thế thôi, mệt rồi!" Trong Bích Du Cung, Thông Thiên thở dài, chuẩn bị tắt livestream trong nhóm chat, nhưng ngay lúc sau, thanh Bình Kiếm trong tay Thông Thiên tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Ánh sáng dần dần ngưng tụ thành một quyển sách.

"Đây là..." Thông Thiên dừng động tác tắt livestream, nhìn quyển sách màu xanh trước mắt, nhớ lại người đất sét lúc nãy.

"Chắc là nó rồi!" Thông Thiên thầm gật đầu, không do dự nhiều mà mở quyển sách ra.

Trang đầu tiên hiện ra mấy chữ giản thể mà đám xuyên việt giả hay dùng. 【Sổ Nhật Ký Hồng Mông (Bản sao)】 Sổ nhật ký!

Thông Thiên còn chưa thấy có gì lạ, nhưng Hậu Nghệ Số 1 đang xem lén trong nhóm chat đã bật cười!

Cùng xem ké livestream, những người xuyên việt khác cũng cười theo.

Thời đại này rồi mà còn có người viết nhật ký.

Vừa nhìn đã biết không phải người đứng đắn gì.

“Khụ khụ... tôi thấy ghi nhật ký cũng không có gì mà!” Trong đám xuyên việt giả đang cười, Minh Hà ho khan hai tiếng đầy ngượng ngùng.

Không ngượng sao được, hắn cứ có cảm giác đám này đang chế nhạo mình viết nhật ký.

Tuy bây giờ không viết nữa, nhưng kiếp trước hắn gần như ngày nào cũng viết.

Sức khỏe không tốt, trí nhớ kém, sống không được bao lâu, ghi lại sinh hoạt thường ngày, đây cũng là dấu vết duy nhất mình có thể để lại ở thế giới đó sau khi ra đi, chẳng phải rất bình thường sao?

Chương 440

Cười cái gì mà cười?

"Ra là cậu nhóc nhà ngươi cũng viết nhật ký!" Lời của Minh Hà khiến đám xuyên việt giả kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã lắc đầu.

Lý Tuấn Đế nói: "Viết nhật ký không có gì, quan trọng là người viết nhật ký thật thà thì chẳng có mấy ai." "Cá không, quyển nhật ký này, tuyệt đối là viết về mấy chuyện huyễn tưởng hoặc tự sướng của bản thân, còn về sinh hoạt thường ngày, ghi không quá ba dòng chữ!" "Thế nào, có ai chịu cược không?" "Thua thì mặc đồ con gái là được!" "Thôi dẹp đi, đồ con gái của ngươi làm ta buồn nôn cả một Hỗn Độn, vốn đã quên rồi lại bị ngươi nhắc lại!" Vân Khởi xua tay, "Không cược, chẳng có gì thú vị, xem livestream đi, Thông Thiên giáo chủ sắp lật trang rồi!" "Xì, chán phèo!" Lý Tuấn Đế thất vọng lắc đầu, tiếp tục ké livestream của Hậu Nghệ Số 1. 【Xuyên việt rồi, nhưng tôi không vui chút nào, thậm chí còn hơi hoảng, vì tôi xuyên việt đến Hồng Hoang, vừa rồi còn cà khịa Thông Thiên một trận.】 【Nhưng bây giờ, bàn tay vàng đã đến, tôi lại không hoảng nữa.

Có bàn tay vàng, mình còn sợ cái gì?】 【Hồng Hoang, ta đến chơi với ngươi đây!】 Cà khịa ta, xem ra chính là tên người đất sét đó.

Bàn tay vàng... hì hì.

Ba câu nói, Thông Thiên đã biết ai đang viết nhật ký, cười khẩy một tiếng rồi xem tiếp. 【Ây da, thời điểm xuyên việt hơi muộn, đã đến thời Phong Thần rồi, Hồng Quân cũng đã hợp đạo.

Độ khó địa ngục a!

Đánh giá kém, xuyên việt đến giai đoạn sau, mình làm sao bố cục vạn cổ, đấm Thiên Đạo, đạp Hồng Quân, bắt Nữ Oa Hậu Thổ quỳ

xuống hát Chinh Phục đây...

Thật là hết nói nổi, căn nguyên của mình lại là cát!

Căn nguyên hậu thiên, tu vi Thiên Tiên!

Mạnh ghê!

Tu vi cùi bắp này ở Hồng Hoang thì chơi cái rắm à!】 Lại là đấm Thiên Đạo, đạp sư tôn.

Thông Thiên cạn lời, lật thẳng qua trang này. 【Tu vi yếu thì cứ núp kỹ một chút vậy, dù sao cũng có bàn tay vàng, chuyện đấm Thiên Đạo, đạp Hồng Quân chỉ là sớm muộn.】【Đương nhiên, cũng không thể làm mất mặt xuyên việt giả được.】【Ngoài việc đấm Thiên Đạo, đạp Hồng Quân, vợ Hậu Thổ này là phải thu cho bằng được.

Nữ Oa, Thường Hi, Hi Hòa, Huyền Minh... phì phì, hình như có mấy người chết rồi, tiếc thật.

Vậy thì Tây Vương Mẫu, Dao Trì.

Ừm..., Tam Tiêu... cũng không thể bỏ qua, thu được người nào hay người đó.】【Có điều, những chuyện này đều là tương lai mới làm.

Bây giờ mình phải phát triển đã.

Trong thông tin ở đầu, nơi này là địa bàn đảo Kim Ngao của Thông Thiên.】【Chỗ này tốt đấy!

Bây giờ thực lực hơi yếu, Tây Vương Mẫu còn chưa đụng được, huống chi là nữ thần cấp bậc Nữ Oa Hậu Thổ.

Hiện tại, mình có thể đi tìm Tam Tiêu, Quy Linh, Vô Đương bái sư, chơi trò tình sư đồ!】【Thực ra bái sư Thông Thiên cũng được, cùng các nàng ấy có một mối tình chị em ngọt ngào, nghĩ thôi đã thấy sướng!】【Nhưng có chút khó khăn là, kết cục của Thông Thiên chẳng tốt đẹp gì!】【Bị lão già âm hiểm Hồng Quân tính kế chết dí,

huynh đệ phản bội, giáo phái bị diệt, còn bị cho uống Hồng Hoàn, sinh tử không do mình nắm giữ, không lật mình nổi, đúng là một tên thảm hại.

Nếu bái hắn làm sư, lỡ bị liên lụy thì phải làm sao?】【Phì phì!

Sao mình lại nhát gan thế nhỉ?

Mình là người đàn ông có bàn tay vàng cơ mà!

Còn phải lo lắng tương lai sao?】【Nhưng bái Thông Thiên, một gã đàn ông, làm sư thật sự không có gì thú vị.

Chi bằng tìm Vô Đương, Tam Tiêu làm sư phụ.】【Xuất phát, tìm một đại mỹ nữ Triệt giáo bái sư!】...

"Cái gọi là nhật ký, chỉ có thế này thôi à?" Nhật ký của người đất sét chỉ viết đến đây, Thông Thiên im lặng đóng sách lại, tiện tay ném vào một góc.

Đối với nội dung trong nhật ký, hắn không hề tức giận, vì hắn đã thấy quá nhiều rồi.

Nhưng hắn không giận, không có nghĩa là người khác không giận.

Các Tổ Vu và Đại Vu đều bị lời của tên xuyên việt giả này làm cho tức điên, đòi lấy Hậu Thổ làm vợ.

Ngươi đang mơ mộng hão huyền cái gì thế?

Mấy tên xuyên việt giả trước đây cũng chỉ dám nghĩ trong đầu, ngươi lại dám viết ra!

Gan to thật!

Các Tổ Vu tức giận đùng đùng vác vũ khí, khiêng cả điện Bàn Cổ, chuẩn bị lao tới đảo Kim Ngao, nhưng chưa kịp xuất phát đã bị một Ma Thần Hỗn Độn ẩn thân ném ngược về chân giới Bất Chu.

Trên đảo Kim Ngao nhiều hệ thống như vậy, đến một vị Chí Cao Ma Thần còn khó đánh lại, các ngươi đến đó làm gì?

Gây rối à!

Vị Ma Thần Hỗn Độn này lắc đầu, tiếp tục quan sát trong bóng tối.

Mà các Tổ Vu bị ném về thì rất tức giận, nhưng cũng rất bất lực, chỉ có thể lén lút chế tạo Mười Tám Tầng Địa Ngục, hy vọng tên xuyên việt giả kia cuối cùng vẫn còn sống sót...

Bên này, Thông Thiên xem xong nhật ký liền tắt livestream, Lão Tử tiếp tục chuyên tâm luyện đan dược.

"Lô đan dược lần này khá thú vị!" Lão Tử cười nói, đan dược này ông dùng huyết nhục của Nữ Oa thu thập được lần trước làm nguyên liệu chính.

Nữ Oa cấp Thiên Đạo đỉnh phong, trong huyết nhục ẩn chứa sức mạnh Tạo Hóa cực kỳ sâu sắc.

Được ông pha trộn với các loại đại dược khác, sức mạnh Tạo Hóa trong huyết nhục đã được kích phát hoàn toàn.

Đan dược này, bổ huyết, bổ linh, bổ đạo thương, là vật đại bổ, đối với nhị đệ rất có hiệu quả.

Nhị đệ hóa Bàn Cổ, đó là đang đốt cháy huyết dịch, thân thể cũng không chịu nổi việc thân Bàn Cổ phải gánh chịu ba ngàn Đại Đạo, vô cùng tổn hao nguyên thần.

Đan dược này, để nhị đệ ăn vào, không chỉ có thể kéo dài thời gian nhị đệ hóa Bàn Cổ, mà còn có thể đẩy nhanh quá trình hồi phục di chứng sau khi thân Bàn Cổ kết thúc.

"Là thứ tốt, luyện thêm chút nữa." Lão Tử gật đầu, tiếp tục cho

huyết nhục Nữ Oa vào lò đan, luyện hóa đan dược.

Ầm!

Đột nhiên, một tiếng nổ lớn từ bên ngoài truyền đến!

Ngay cả phòng luyện đan của Lão Tử cũng bị ảnh hưởng, một lượng lớn bảo vật bị chấn thành bột mịn.

Lão Tử nhíu mày, đây là tiếng nổ lò.

Bản tôn của Huyền Đô đã sớm trở về chân giới Côn Luân, hiện tại lưu lại chỉ là một cái xác giả bế quan không có linh trí.

Sao lại luyện đan mà còn nổ lò?

"Chẳng lẽ..." Lão Tử trầm tư, lại có xuyên việt giả chạy đến chỗ lão già này của ông sao?

Thú vị đấy!

Lão Tử đứng dậy, lửa trong lò đan tắt lịm, cả một lò bảo vật, toàn bộ đều hỏng hết.

Lão Tử không để tâm, đi ra ngoài...

"Khụ khụ khụ... sao luyện đan mà lại nổ lò!" "Bực mình quá, luyện đan sao mà khó thế!" Diệp Hiên Độ mặt mày xám xịt bò ra từ đống đổ nát, mặt mày ủ rũ phủi quần áo.

Ánh mắt phiền muộn!

Luyện đan khó vãi cả chưởng!

Hơi không chú ý là nổ lò.

May mà hắn có thân thể Chuẩn Thánh, không thì một trăm cái mạng cũng không đủ cho hắn nghịch.

"Haiz!" Diệp Hiên Độ thở dài, xuyên việt giả như hắn đúng là thất bại.

Đúng vậy, hắn là một người xuyên việt.

Cách xuyên việt rất hoang đường, vạn năm trước, hắn chưa từng uống rượu bao giờ, vì buồn phiền nên uống, rồi ngã gục.

Cảm giác say rượu thật kỳ diệu, cơ thể không nghe lời, nhưng ý thức lại tỉnh táo.

Sau đó... hắn bị xe cứu thương khiêng đi, cuối cùng còn chẩn đoán cho hắn kết quả tử vong do sốc đột ngột vì uống rượu.

Mẹ nó!

Lúc đó Diệp Hiên Độ tức nổ phổi!

Ý thức của hắn rõ ràng như vậy, sao lại chết được?

Thế nhưng... bệnh viện khốn nạn đó lại làm một cái thỏa thuận hiến tạng rồi ấn tay hắn vào.

Tim, gan, mắt, bị lấy ra nhanh chóng trong vòng vài phút, sau đó bọn họ vội vàng đưa hắn vào lò thiêu.

Cuối cùng, dưới nhiệt độ cao hàng nghìn độ, hắn biến thành tro cốt.

Ý nghĩ đầu tiên trước khi chết, đó là thật muốn chạy đến trước mặt tên bác sĩ đã đưa ra chẩn đoán cho hắn.

Tặng cho gã một cú vả trời giáng!

Mẹ nó, lang băm!

Rồi táng cho cái thằng khốn làm ra thỏa thuận hiến tạng hai cú vả chết tươi, làm chuyện này, lương tâm mày không cắn rứt à?

Hay là vứt lương tâm đi thì mới kiếm được tiền?

May mà mạng lão tử lớn, xuyên việt đến Hồng Hoang.

Trở thành đệ tử thân truyền duy nhất của Thánh nhân Lão Tử,

Huyền Đô.

Sau khi dung hợp ký ức của Huyền Đô, hắn mới biết, mấy tiểu thuyết Hồng Hoang từng đọc đều là lừa người.

Nào là Lão Tử rất xấu, truyền cho Nhân tộc một cái Kim Đan Đại Đạo là xong nhân quả lập giáo thành Thánh.

Nào là Lão Tử vẻ ngoài vô vi, thực chất cái gì cũng vi, lợi dụng Nhân giáo để hưởng khí vận Nhân tộc.

Kế thừa ký ức của Huyền Đô, hắn mới hiểu được sự lợi hại của Kim Đan Đại Đạo.

Chương 441

Ở Hồng Hoang muốn trở nên mạnh mẽ, căn nguyên chiếm tỷ trọng quan trọng nhất.

Nhân tộc, ngoài lứa đầu tiên, những lứa sau ai mà không phải là căn nguyên hậu thiên.

Muốn thành tiên cũng khó như lên trời.

Mà Kim Đan Đại Đạo của Lão Tử, chỉ cần có thể lĩnh ngộ, thành tiên không thành vấn đề, nếu lĩnh hội toàn bộ, thậm chí có thể trở thành Đại La Kim Tiên.

Công pháp này, ở Hồng Hoang tuyệt đối là công pháp không tồi.

Nhân tộc ở Hồng Hoang địa vị thấp kém, thực ra ai cũng như ai, Yêu tộc có bao nhiêu chủng tộc, cơ bản cũng giống Nhân tộc.

Ngoài lứa đầu tiên, cấp bậc tiên thiên có thể có thành tựu, những lứa sau căn nguyên hậu thiên, đều là kiến hôi.

Hơn nữa, Kim Đan Đại Đạo, trong các loại tiểu thuyết khác cái nào mà không ngầu bá cháy.

Chỉ là ở Hồng Hoang, có quá nhiều Chuẩn Thánh và Thánh nhân, nên mới không được xếp hạng.

Những người xuyên việt khác đến, liền tự động đặt địa vị của Nhân tộc ngang hàng với Thánh nhân.

Còn cảm thấy Thánh nhân nợ Nhân tộc nhân quả.

Sai, thật sự sai!

Thánh nhân không dính nhân quả.

Ý rất đơn giản, chính là sự chênh lệch giữa Thánh nhân và dưới

Thánh nhân quá lớn.

Một vạn Chuẩn Thánh, cũng không đỡ nổi một cái tát của Thánh nhân.

Có nhân quả với Thánh nhân, là phải xem tâm trạng của Thánh nhân, muốn trả nhân quả cho ngươi thì trả, không muốn trả thì ngươi phải chịu.

Nếu gây sự, một tát vỗ chết.

Nhân quả liền tan biến.

Đây chính là không dính nhân quả.

Nào là lợi dụng khí vận Nhân tộc tu luyện, nào là không dám tạo sát lục, Nhân tộc có khí vận bảo hộ, Thánh nhân cũng không dám đối đầu trực diện... nhảm nhí!

Trong ký ức của Huyền Đô, Nhân tộc chiếm chưa đến một phần vạn diện tích của Hồng Hoang.

Khí vận mà có thể khiến tồn tại đỉnh cao nhất Hồng Hoang phải lui ba thước.

Nực cười!

Không khoa trương mà nói, nếu Tam Hoàng Ngũ Đế không ra mặt, hắn vung tay là có thể diệt cả Nhân tộc.

Nghiệp lực tạo thành, tiện tay thông suốt vài chỗ hoàn cảnh cho Thiên Đạo là có thể bù lại.

Đúng vậy!

Thông suốt hoàn cảnh, nơi nào đáng là đất sát khí thì khôi phục sát khí, nơi nào đáng là đất linh khí thì khôi phục linh khí.

Điều Thiên Đạo quan tâm đầu tiên, chính là những thứ này.

Nhân tộc, vạn linh, chúng sinh, đều xếp sau.

Chính vì chúng sinh, mới khiến cho nơi vốn nên như thế nào lại biến thành dạng khác.

Đúng là ứng với câu nói ở kiếp trước, cách giáo dục không đúng, nhân loại chính là sâu bọ của địa cầu.

Ở Hồng Hoang, chúng sinh cũng vậy, nếu làm không đúng cách, sẽ trở thành sâu bọ của Hồng Hoang.

Lục Thánh, Trấn Nguyên Tử... họ, tu luyện đều là thuận theo tự nhiên, tuân theo Thiên Đạo.

Lão Tử đường đường là một Thiên Đạo Thánh nhân, muôn vàn nhân quả không dính thân.

Vung tay là có thể sáng thế, tái lập địa phong thủy hỏa.

Không hề khoa trương mà nói, ông có giết sạch toàn bộ sinh linh Hồng Hoang, cũng sẽ không có chuyện gì.

Mà thứ có thể khiến Thánh nhân coi trọng, chính là các Thánh nhân khác hoặc trên Thánh nhân.

Đối mặt với cấp bậc tương đương, các Thánh nhân cũng có ham muốn thắng thua cao thấp.

Huống chi là dưới Thánh nhân.

Hắn, Huyền Đô, kiếp trước chính là vì những điều này, dẫn đến gặp phải tâm ma, mới có hắn bây giờ.

Lão Tử vô vi là thật.

Đồ đệ duy nhất, cũng chỉ cho công pháp tu luyện và đan dược, những thứ khác đều lười dạy.

Thỉnh thoảng Lão Tử hứng lên, mới dạy Huyền Đô hai chiêu.

Thời gian còn lại, là để Huyền Đô tự mình lĩnh ngộ, hoàn toàn là trạng thái thả rông.

Thêm vào đó, căn nguyên của Huyền Đô chỉ là Tiên Thiên Nhân tộc.

Không bằng Quảng Thành Tử và Đa Bảo của các giáo phái khác.

Lại còn mang danh hiệu đại đệ tử Tam giáo.

Áp lực như núi!

Cho nên, chết rồi.

Diệp Hiên Độ cảm khái, vừa thu dọn mảnh vỡ lò nổ, vừa nghĩ về tình hình hiện tại của mình.

Kiếp trước Huyền Đô chính là vì áp lực.

Có tiếng mà không có miếng là đại đệ tử Tam giáo.

Đạo pháp không bằng các sư đệ sư muội giáo phái khác, thần thông cũng không bằng, luyện khí, linh bảo cũng không bằng.

Tu vi rất cao, Chuẩn Thánh đỉnh phong, nhưng đây là do ngày ngày ăn đan dược như ăn cơm mà có.

So với Đa Bảo, kém xa!

Duy nhất khá hơn một chút, chính là phương diện luyện đan.

Nhưng cho dù là luyện đan, cũng không cao hơn người khác quá nhiều.

Thân là đại đệ tử Tam giáo, không có lấy một thứ gì ra hồn.

Áp lực lâu dài, hắn cảm thấy Huyền Đô đã bị đè nén đến mức trầm cảm.

Dù sao cũng xuyên việt vào thân thể của người ta, cũng nên làm chút gì đó chứ?

Tiếc là mình chẳng biết gì, ngay cả kỹ thuật luyện đan của nguyên thân cũng thụt lùi một chút.

"Haiz!" Diệp Hiên Độ thu dọn mảnh vỡ lò đan lại với nhau, thở dài thườn thượt.

Hắn cũng không biết sửa lò đan!

Thôi cứ thử sửa xem sao!

Diệp Hiên Độ thu dọn mảnh vỡ lò đan, vung tay phục hồi lò luyện đan của mình.

Trên mặt lộ ra nụ cười.

Hắn mạnh hơn kiếp trước một chút, đó là trời sinh lạc quan.

Nếu mình không có cách nào giành lại vinh quang cho nguyên thân, vậy thì từ bỏ là được rồi.

Trên đời không có việc gì khó, chỉ sợ... từ bỏ.

Mình là đồ đệ của Lão Tử cơ mà!

Cho dù Lão Tử có thả rông mình thế nào, mình cũng là đồ đệ duy nhất của Lão Tử.

Lão Tử rất cưng chiều mình, chỉ là không biểu hiện ra ngoài thôi.

Chẳng phải thời Phong Thần, Lão Tử vì muốn miễn cho hắn lên bảng, đã điền cả thiện thi của mình lên đó sao.

Đây chính là bằng chứng!

Có một Thánh nhân như vậy bảo kê, cuộc sống của mình muốn tiêu sái bao nhiêu thì có bấy nhiêu!

Mình còn là tiên, tuổi thọ vô tận, tùy tiện sống vạn năm, đã bằng cả một lịch sử của nhân loại kiếp trước.

Còn có gì không hài lòng.

Hơn nữa Lão Tử vô vi, chuyện gì cũng không quản, điều này cũng bao gồm cả việc bon chen.

Lão Tử e rằng căn bản không quan tâm chuyện đồ đệ này của mình có tranh giành mặt mũi cho ông hay không.

Đều là do Huyền Đô tự mình cảm thấy có lỗi với Lão Tử.

Mới bon chen như vậy.

Bây giờ hắn đến rồi, còn bon chen làm gì?

Con người, phải biết đủ thì mới vui!

Diệp Hiên Độ vui vẻ ngồi xếp bằng, suy nghĩ phương pháp tu luyện lò luyện đan.

Lúc này, Lão Tử ở ngoài cửa khẽ gật đầu, là một người xuyên việt giả ít chuyện.

Rất tốt!

Lão Tử vung tay, ném vào ba cái lò luyện đan Tiên Thiên Linh Bảo, đây là do ông dùng vật hậu thiên luyện ra.

Coi như là một sản phẩm thí nghiệm lúc rảnh rỗi, không có tác dụng gì, vốn định tìm chỗ vứt đi, lại vừa hay có người xuyên việt giả đến.

Chương 442

Rất tốt, hiệu quả của mấy viên phế đan kia còn chưa biết thế nào, sau này cứ lấy hắn ra làm thí nghiệm.

Lão Tử quay người, không giao lưu với người xuyên việt giả này, trực tiếp rời đi...

Bùm!

Bùm!

Bùm!

"Tôi..." Diệp Hiên Độ tỉnh lại từ trong kinh hãi, nhìn ba cái lò đan lớn trước mắt, dường như đã hiểu ra điều gì đó.

Vội vàng đẩy cửa phòng ra, nhìn thấy thân ảnh Lão Tử đang rời đi.

"Cảm ơn sư tôn!" Diệp Hiên Độ cười lớn tiếng hét lên, nhưng Lão Tử không nghe không hỏi, từ từ biến mất khỏi tầm mắt của Diệp Hiên Độ.

"Xuyên việt làm đệ tử Thông Thiên làm gì, làm đệ tử Thông Thiên có được đãi ngộ này không." Diệp Hiên Độ sung sướng sờ sờ ba cái lò đan, cảm khái nói: "Toàn là Tiên Thiên Linh Bảo, đây mới là đãi ngộ của đệ tử Thánh nhân!" Nếu xuyên việt thành đồ đệ của Thông Thiên, e rằng còn phải đấu đá với hàng vạn đệ tử Triệt giáo, tranh đoạt chút tài nguyên ít ỏi đáng thương kia.

Nhìn mình xem, chẳng cần làm gì, sư tôn thấy lò luyện đan của mình nổ, hào phóng ném qua ba cái.

Ý này, có vẻ như là cứ dùng thoải mái, ba cái dùng hỏng rồi ta vẫn còn.

“Quá đỉnh!” Diệp Hiên Độ thu lò luyện đan lại, tiện tay vơ một cái, vơ được một hồ lô đan dược.

Tùy ý gọi ra một đám mây trắng, thoải mái nằm lên trên, ăn đan dược như ăn kẹo đậu.

Diệp Hiên Độ nheo mắt, tận hưởng hô lên: “Cuộc sống tươi đẹp!” 【Đinh, cuộc sống tươi đẹp cần những hồi ức tốt đẹp hơn, hệ thống Ghi chép Tùy hứng khởi động thành công.】 “Ặc... hệ thống.” Diệp Hiên Độ khẽ kêu, nghe thấy tiếng của hệ thống, cũng không quá kích động.

Cuộc sống hiện tại của hắn, có hệ thống hay không cũng như nhau.

Nhưng có hệ thống thì tốt hơn.

Diệp Hiên Độ cười, xem xét chức năng của hệ thống. 【Ghi chép, ghi lại cuộc sống tốt đẹp.】 【Sau khi ghi chép, còn có thể nhận được phần thưởng ngẫu nhiên của hệ thống!】 “Đây chẳng phải là nhật ký sao?” Diệp Hiên Độ bĩu môi, “Người đứng đắn ai lại viết nhật ký chứ!” “Nhưng viết nhật ký có phần thưởng.” Trong mắt Diệp Hiên Độ hiện lên vẻ tò mò, phần thưởng, có tinh huyết Bàn Cổ không?

Hay là, thử xem?

Diệp Hiên Độ tự hỏi.

Vậy thì thử xem!

Nhẹ nhàng điểm một cái, một cuốn sổ xuất hiện trong tay Diệp Hiên Độ: 【Ai mà hiểu được chứ, luyện đan mà cũng có thể làm nổ lò, thật cạn lời!】 【Cũng may là thân thể mình cứng cáp, chẳng có chuyện gì.

Dọn dẹp xong, sư tôn của mình cho ba món Tiên Thiên Linh Bảo, có chút vui.】 【Sau đó... sau đó...】 Diệp Hiên Độ sững sờ, sau đó thì

sao?

Hôm nay nổ lò cộng thêm sư tôn cho linh bảo, tình huống như vậy vạn năm khó gặp.

Sinh hoạt thường ngày của mình, ngoài ngủ, ăn cơm, luyện đan, hình như chẳng còn gì nữa!

Cái này...

Diệp Hiên Độ gãi đầu, thế này thì bảo hắn ghi chép cuộc sống tốt đẹp cái rắm gì.

Ăn cơm ngủ có gì đáng để viết, cắn bút, Diệp Hiên Độ chìm vào suy tư.

Rất nhanh, hắn lộ ra nụ cười gian xảo!

Người đứng đắn mới không viết nhật ký.

Lỡ như bí mật của mình bị người khác nhìn thấy, thì xấu hổ biết bao!

Người đứng đắn, đương nhiên là phải bịa nhật ký!

Hơn nữa, dù sao mình cũng chẳng có việc gì làm.

Viết nhật ký, coi như tiểu thuyết để đọc.

Trong những năm tháng dài đằng đẵng sau này, thêm chút sóng gió nhỏ cho cuộc sống bình lặng của mình.

Dường như cũng không tệ!

Cứ thế mà làm!

Diệp Hiên Độ lập tức bắt tay vào viết.

Viết được hai câu, Diệp Hiên Độ lại xóa đi, lắc đầu: "Đã viết rồi, sao không viết mình ngầu bá cháy lên một chút chứ!" "Có rồi!" 【Sau đó, ký ức của ta dường như đã khôi phục một phần.

Ta nhớ ra rồi, ta không phải là người của thời không này.

Nhưng ký ức của ta không hoàn chỉnh, không thể nhớ lại toàn bộ ký ức của mình.】【Ta nhớ rằng thế giới mà ta vốn sinh sống rất lớn, cũng không có điểm kết thúc.】22.【Hồng Hoang này yếu xìu, trong ký ức của ta, thế giới kiểu này ta tiện tay là khai mở ra được, mà ta chính là một trong những cường giả chí cao của thế giới ban đầu của ta.】【Ta nhớ rằng cường giả như ta có rất nhiều.

Bọn họ tùy tiện một người, đều có thể hủy diệt Hồng Hoang này.】【Nhưng ta không biết, tại sao một cường giả chí cao như ta, lại thân tử chuyển thế đến một thế giới nhỏ yếu như vậy.】【Còn trở thành một loại người tên là Tiên Thiên Nhân tộc trong thế giới này.

Yếu ớt đến mức ta khó có thể tưởng tượng.】【Còn bị một Thánh nhân tên là Lão Tử thu làm đệ tử.】【Phải nói rằng, Lão Tử này tuy yếu đến mức ta thổi một hơi là có thể thổi bay, nhưng ông ta đối với mình khá tốt.】【Ta phát hiện Lão Tử này thích luyện đan, còn tự xưng là người luyện đan đệ nhất Hồng Hoang, không ai có thể bì kịp.

Ta bây giờ nghe xong, rất muốn cười.

Quá buồn cười, đúng là ếch ngồi đáy giếng!】【Nể tình ông ta có chút ân tình với ta, ta quyết định rồi, đợi thiên phú luyện đan của ta khôi phục một phần ức vạn vạn, sẽ dạy cho ông ta biết thế nào mới là đan đạo.】【Ừm, ký ức vừa khôi phục một tia, thực lực còn rất yếu ớt, hy vọng ký ức của ta có thể sớm ngày khôi phục.

Ta không chịu nổi thế giới yếu ớt và ngu dốt này nữa rồi!】Viết xong!

Diệp Hiên Độ thu bút, hài lòng nhìn những gì mình đã viết.

Không tệ, tài năng chém gió của mình cũng có chút trình độ đấy.

Thôi cứ viết đến đây, mệt rồi, lần sau viết tiếp.

Diệp Hiên Độ lật tay, cất sổ nhật ký đi, tiếp tục nằm trên mây, tận hưởng cuộc sống.

Cùng lúc đó, Lão Tử đang vo phế dược trong lò đan thành viên thuốc bỗng dừng lại.

Trong nguyên thần của ông, ánh sáng rực rỡ, vạn đạo cùng ngân.

Một quyển sách, trong sự bao bọc của vạn đạo hiển hóa, từ từ xuất hiện.

Mấy chữ lớn hiện ra.

Nhật ký Ma Thần!

Nhật ký!

Lão Tử sững sờ, rất nhanh đã phản ứng lại.

Đây không phải là cái bên chỗ tam đệ, không phải cùng một con.

Đây là hệ thống mới, chắc là của tên vừa rồi.

Để xem hắn viết gì...

Lão Tử xem xét nhật ký trong đầu.

Nhật ký Ma Thần! 【Ai mà hiểu được chứ, luyện đan mà cũng có thể làm nổ lò, thật cạn lời!】 【Cũng may là thân thể mình cứng cáp, chẳng có chuyện gì.

Dọn dẹp xong, sư tôn của mình cho ba món Tiên Thiên Linh Bảo, có chút vui.】 【Sau đó...】 Quả nhiên là tên xuyên việt giả vừa rồi.

Lão Tử im lặng không nói, tiếp tục xem nội dung bên dưới. 【Sau đó, ký ức của ta...】... 【...ta không chịu nổi thế giới ngu dốt và yếu ớt này nữa rồi!】 Nhật ký này... thật hay giả vậy?

Lão Tử râu run run, quyển nhật ký bên chỗ tam đệ còn có thể hiểu

được, dù sao ý thức của đám xuyên việt giả cơ bản đều như vậy.

Quyển của mình đây là cái quái gì?

Thế giới yếu ớt!

Hắn rất mạnh sao?

Lão Tử hồi tưởng lại ấn tượng về tên xuyên việt giả vừa gặp, lắc đầu, cũng không cảm nhận được sự mạnh mẽ.

Xem ra những điều này chẳng qua là viết bừa mà thôi!

Chỉ là sức mạnh của hệ thống này khá mạnh, cảm xúc của mình đã lâu rồi không dao động lớn như vậy.

Lão Tử cảm nhận những cảm xúc không ngừng dâng lên trong mình, có chấn động, có không hiểu, có nghi ngờ... xem một cuốn nhật ký, cảm xúc dao động còn nhiều hơn cả triệu năm tích lũy.

Lão Tử lắc đầu, nhắm mắt dưỡng thần.

Thuận theo tự nhiên, tên xuyên việt giả đó, cứ để hắn tự phát triển đi...

"Mới xuất hiện hai cái hệ thống nhật ký, một cái vừa vào cao cấp hậu kỳ, một cái đã sắp bước vào cấp bậc cao cấp đỉnh phong." "Lại là hai cái hệ thống không yếu." Bàn Cổ suy nghĩ một lát, nói: "Lão Lục, hai đứa này giao cho chú." "Được." Hồng Quân gật đầu, đột nhiên sững lại, nói: "Trên núi Côn Luân cũng có hệ thống rồi, sức mạnh và hai hệ thống kia có phần tương tự, thực lực cũng không yếu!" Bàn Cổ nghe vậy, ánh mắt nhìn về phía núi Côn Luân, sau đó trầm tư: "Ba cái hệ thống này dung hợp với nhau, đủ để trở thành cao cấp đỉnh phong." "Trước đó cho rằng bọn chúng chỉ có thể tạo ra một cao cấp đỉnh phong là sai lầm, nếu chúng dung hợp với nhau, ít nhất có thể tạo ra ba cao cấp đỉnh phong!" "Đằng sau bọn chúng, rốt cuộc có hệ thống đỉnh cấp nào đang thao túng không?"...

Núi Côn Luân, Nguyên Thủy vừa mới đưa phần lớn đệ tử trở về chân giới Côn Luân, đang cùng hóa thân Vân Trung Tử là Hồng Vân đánh cờ.

Đột nhiên, ông nhíu mày.

Hồng Vân đối diện theo bản năng đứng dậy né tránh, vừa đứng dậy, lại phản ứng lại: Mình đâu có đi lùi nước cờ, chạy cái gì mà chạy?

Thế là, Hồng Vân ưỡn thẳng lưng, nhìn vào bàn cờ, nghiêm túc nói: "Vừa rồi động tác của ngươi dọa ta giật mình, quên cả nước đi rồi, hay là đánh lại đi!" Nguyên Thủy hoàn hồn, trán giật giật, trong mắt bốc lên sát khí: "Ngươi đã đi lùi năm lần rồi, mỗi lần không đánh lại được đều đòi đi lùi, không thấy quá đáng sao?" "Ặc..." Hồng Vân khẽ kêu, ánh mắt không một chút ngượng ngùng, lưu loát nói: "Mạch suy nghĩ bị đứt, ta cũng không có cách nào, chỉ có thể đánh lại, sắp xếp lại suy nghĩ một chút!" "Hì hì..." Nguyên Thủy không đáp lời Hồng Vân, đứng dậy đi ra ngoài núi.

"Này, ngươi đi đâu đấy?" "Vừa rồi cơ duyên đột nhiên đến, bên ngoài chắc có hàng, ngươi tự chơi đi." Nguyên Thủy không quay đầu lại, một bước trời đất đổi màu, biến mất tại chỗ.

"Có hàng..." Hồng Vân mắt sáng lên, lập tức đứng dậy, hắn đã lâu không đụng phải hệ thống rồi, lần này có thể ké chút nào không?

Không được!

Món hàng này là tìm Nguyên Thủy, mình chủ động có thể sẽ phản tác dụng, Hồng Vân lại ngồi xuống.

Chương 443

Bắt đầu tự mình đánh cờ, tay trái đại diện cho nước cờ chưa đi xong của Nguyên Thủy, tay phải đại diện cho mình.

"Thế này đánh cờ cũng khá thoải mái." Hồng Vân tự nhủ, hồng bào trên người biến thành bạch bào.

Lưng đeo một cái chuông nhỏ, một cây phiên dùng làm quạt phe phẩy, ngực thêu Thái Cực Đồ, bốn thanh kiếm nhỏ treo hai bên vai.

Cổ đeo một viên bảo ngọc cổ xưa.

Một thân trang sức, trông cao nhã mà không mất đi vẻ tầm thường.

"Trông cũng ra dáng đấy chứ!" Hồng Vân hiền hòa cười một tiếng, tiếp tục đánh cờ...

"Cuối cùng cũng tìm được núi Côn Luân, mệt chết ta rồi!" Ngọc Hoa đưa tay nhỏ ra quạt gió cho mình, vẻ mặt lộ ra niềm vui.

Không dễ dàng gì, cuối cùng cũng đến được núi Côn Luân.

Lần đầu tiên biết thế giới quá lớn cũng là một cái khó, dù sao nàng cũng là một vị Kim Tiên, kết quả chỉ đi đường đến Côn Luân.

Không nói đến những nguy hiểm gặp trên đường, chỉ riêng việc pháp lực cạn kiệt, cũng đã xảy ra năm sáu lần.

Mất ngàn năm, nếu không phải ý chí của mình kiên định, sớm đã sụp đổ rồi.

"Bái sư, mau đi bái sư!" Ngọc Hoa chỉnh lại dung nhan, bắt đầu leo núi, trong lòng tràn đầy mong đợi.

Không biết Nguyên Thủy Thiên Tôn có thu nàng làm đồ đệ không, chắc là có chứ!

Dù sao căn nguyên của mình có kém cũng là căn nguyên tiên thiên, không phải loại mà Nguyên Thủy ghét.

Đại thần Xuyên Việt ơi, con đã đáng thương đến mức không có bàn tay vàng rồi, phù hộ con bái sư thành công nhé!

Ngọc Hoa thầm cầu nguyện.

Nàng là người xuyên việt.

Kiếp trước vì cứu một đứa trẻ băng qua đường mà chết.

Sau đó liền xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang này.

Trở thành chị em của Tô Đát Kỷ nổi tiếng...

Ngọc Thạch Tỳ Bà Tinh.

Mà còn là Ngọc Thạch Tỳ Bà Tinh đang trong quá trình hóa hình.

Lúc mới xuyên việt, mình đang bị hồ ly tinh và trĩ kê tinh cướp đoạt bản nguyên.

Đúng vậy, cướp đoạt bản nguyên!

Tuy trong lịch sử bộ ba bọn họ là chị em tốt.

Nhưng thực tế không phải vậy.

Hai con kia là yêu, mình là ngọc thạch tiên thiên hóa hình, chúng thèm muốn bản nguyên tiên thiên của mình, cho nên nhân lúc mình không có ý thức, cướp đoạt bản nguyên để nâng cao tiềm lực bản thân.

Nếu không có mình, rất có khả năng hai con yêu đó đã thành công, không chỉ cướp được bản nguyên tiên thiên của ngọc thạch khiến tư chất tăng mạnh, mà còn giả vờ giả vịt làm chị em với ngọc thạch tinh đã bị thoái hóa thành yêu.

Nghĩ thôi đã thấy đáng sợ!

Nhưng đáng tiếc là sự xuất hiện của nàng, khiến cho ngọc thạch sớm sinh ra ý thức, ngọc thạch tiên thiên, có yếu cũng là tiên thiên.

Dù mình đang bị hai con yêu đó hấp thụ bản nguyên, muốn phản kháng cũng dễ như trở bàn tay.

Tùy tiện đốt cháy bản nguyên một kích, liền đánh cho hai con yêu đó thành hồ ly chết gà chết.

Tiềm lực tuy vẫn giảm, nhưng căn nguyên tiên thiên vẫn còn.

Rất nhanh mình đã hóa hình, lợi dụng huyết nhục của hai con yêu để ổn định tu vi Kim Tiên.

Sau đó liền biết được kịch bản hiện tại của Hồng Hoang, Phong Thần sắp bắt đầu rồi.

Mới đây còn biết tin Trụ Vương viết dâm thi, liên minh chư hầu phạt Thương.

Đây không phải tin tốt gì, bởi vì, điều này đại biểu Nữ Oa sắp triệu hoán tam yêu rồi.

Hơn nữa Cửu Vĩ Hồ và Cửu Đầu Kê đều bị mình giết chết, đến lúc đó Nữ Oa triệu hoán mình, bảo mình đi mê hoặc Trụ Vương tên hôn quân đó, phải ứng phó thế nào?

Mình lại không có bàn tay vàng, còn là một hoàng hoa đại cô nương, làm sao có thể đi tìm Trụ Vương tên thô lỗ đó yêu đương?

Nhưng không nghe lệnh Nữ Oa, mình thật sự muốn chết rồi.

Cho nên, muốn phá cục, chỉ có một cách, tìm một Thánh nhân cùng cấp với Nữ Oa làm chỗ dựa!

Cùng cấp với Nữ Oa, chỉ có Ngũ Thánh.

Căn nguyên của mình, bái nhập Tây phương chắc chắn không thành vấn đề, nhưng đây không phải là lựa chọn tốt nhất.

Tây phương quá nghèo!

Cũng có thể bái sư Thông Thiên, và có khả năng rất lớn được nhận, nhưng đệ tử của Thông Thiên quá nhiều, mà chết cũng quá nhiều.

Bái ông ta còn không bằng đi bái hai Thánh Tây phương.

Vậy thì, lựa chọn tối ưu của nàng chính là Nguyên Thủy.

Ai cũng biết, Thông Thiên, Nguyên Thủy đều bênh vực người nhà, nhưng Thông Thiên gần như bênh chết hết đệ tử của mình.

Mà Nguyên Thủy bênh vực, đó mới là thật sự bênh vực.

Mười hai đệ tử không một ai chết.

Bái nhập môn hạ Nguyên Thủy, là một lựa chọn rất tốt.

Còn Lão Tử...

Ngọc Hoa lắc đầu, tỷ lệ thành công bái Lão Tử làm sư, còn không cao bằng mình đi tìm Đạo Tổ Hồng Quân bái sư.

Không xem xét.

Cho nên, lựa chọn tốt nhất, chính là bái sư Nguyên Thủy.

Bái Nguyên Thủy tuy rất khó, nhưng mình cũng phù hợp điều kiện.

Căn nguyên tiên thiên, phúc duyên... phúc duyên của người xuyên việt sẽ không quá kém.

Về mặt phẩm đức, nàng tự nhận cũng không tệ.

Chỉ cần có thể bái sư thành công, vậy thì tốt hơn nhiều so với hai Thánh Tây phương và Thông Thiên.

"Cố lên, Ngọc Hoa, ngươi nhất định có thể bái sư thành công!" Ngọc Hoa tự động viên, hùng dũng hiên ngang tiến về phía trước.

Mới đi được khoảng một canh giờ, Ngọc Hoa đã gặp một vị trung niên vô cùng khí thế ở lưng chừng núi.

Nhìn thấy vị trung niên đó, mặt Ngọc Hoa kích động đỏ bừng.

Dung mạo trung niên, khí thế hùng vĩ, một đôi mắt, phảng phất như thể hiện ra chân lý của trời đất, cảm giác áp bức vô cùng.

Nơi này lại là núi Côn Luân.

Còn phải nghĩ người này là ai nữa sao?

Ngọc Hoa vội vàng bước nhanh, lao về phía trước.

Mà Nguyên Thủy ở phía trước, khi nhìn thấy thiếu nữ này, lòng chợt chùng xuống.

Nhất là vẻ mặt kích động của thiếu nữ.

Khiến Nguyên Thủy dấy lên cảnh giác, Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Mông Khai Thiên Phủ trong cơ thể rục rịch.

Trăm bình máu Bàn Cổ sẵn sàng được phóng thích bất cứ lúc nào.

Lại là màn nhận người thân?

Ngươi mà dám trấn áp tu vi của ta nữa, bản tọa liều mạng với ngươi.

Vẻ mặt Nguyên Thủy trở nên hung tợn!

Đột nhiên, thiếu nữ phía trước đột ngột quỳ xuống.

"Sư phụ!" "A!" Ngọc Hoa vội vàng che miệng, vẻ mặt vừa ngượng ngùng vừa có chút bất an.

Sao còn chưa bái sư, đã gọi người ta là sư phụ rồi.

Toang rồi, lần này bái sư thất bại rồi!

Ngọc Hoa trong lòng bi thương, đồng thời cũng bắt đầu cân nhắc việc đến đảo Kim Ngao bái sư.

Mà lúc này Nguyên Thủy, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sát ý dần dần hạ xuống.

Cuối cùng cũng có một người bình thường đến.

Cảm khái xong, Nguyên Thủy bắt đầu đánh giá người xuyên việt giả trước mắt.

Ngọc Hoa lúc này nội tâm rất đau buồn, tốn bao nhiêu công sức, mấy lần gặp nguy hiểm, cuối cùng cũng đến được núi Côn Luân chuẩn bị bái sư.

Kết quả vì quá kích động, chưa kịp bái sư đã lỡ miệng gọi Nguyên Thủy là sư phụ.

Lần này tiêu rồi!

Toang rồi!

Dáng vẻ vừa rồi của mình, rất có khả năng đã để lại ấn tượng không tốt trong lòng Nguyên Thủy.

Phải biết, Nguyên Thủy là người coi trọng lễ tiết nhất.

Về mặt lễ tiết không đạt tiêu chuẩn, thì ngươi có căn nguyên tiên thiên cũng thế thôi?

Cái này... thật muốn khóc!

Chương 444

Nước mắt trong lòng Ngọc Hoa đã chảy ngược thành sông, nhưng ý chí muốn sống vẫn còn, bây giờ, nàng đã bắt đầu nghĩ đến việc đi Đông Hải tìm Thông Thiên bái sư.

Mà lúc này, Nguyên Thủy đã đánh giá một lượt thiếu nữ trước mắt, cô nhóc này gọi mình là sư phụ, nhưng mình lại không nhận được ký ức nào.

Ông cũng không thể xác định, hệ thống sắp xếp cho thiếu nữ này thân phận có phải là đồ đệ của mình không.

Nhưng bây giờ, cô nhóc này rất có khả năng là vậy.

Nếu không phải, tại sao nàng lại gọi mình là sư phụ.

Nhưng nếu là vậy, ký ức đi đâu rồi?

Nguyên Thủy không hiểu, nhưng bây giờ cũng không cho phép ông nghĩ nhiều, nhìn thiếu nữ đang quỳ trên mặt đất, Nguyên Thủy lạnh nhạt nói: "Đứng dậy đi!" Lời của Nguyên Thủy, khiến Ngọc Hoa đang suy nghĩ giật mình một cái, không kịp nghe rõ là gì, vội vàng dập đầu: "Xin lỗi Thiên Tôn, con đáng chết, vừa rồi con đã nói sai." "Thiên Tôn, con không nên gọi ngài là sư...

ân." Đang nói, Ngọc Hoa đột nhiên phản ứng lại, vừa rồi Nguyên Thủy Thiên Tôn bảo nàng đứng dậy.

Ngài không tức giận, còn bảo nàng đứng dậy.

Đây là đồng ý thu mình làm đồ đệ sao!?

Niềm vui bất ngờ, khiến nội tâm Ngọc Hoa dâng lên tiếng hét của chuột chù, vội vàng đứng dậy quỳ xuống lại, muốn xác lập mối quan hệ sư đồ này: "Đồ nhi Ngọc Hoa bái kiến sư phụ!" Bốp!

Một tiếng vang lớn, Ngọc Hoa lại dùng cái đầu yếu ớt không chịu nổi của mình đập vào núi Côn Luân.

Một cú va chạm, đầu của nàng dường như to ra một vòng.

Nguyên Thủy: Hấp tấp rồi, thân phận của con bé này hóa ra không phải là đồ đệ của mình.

Nhưng bây giờ, nàng đã gọi rồi, không tiện từ chối!

Bốp!

Bốp!

Lúc này, Ngọc Hoa lại dập đầu thêm hai cái, đầu đã nát một nửa lớn, nhưng Ngọc Hoa không kêu một tiếng đau nào.

Ánh mắt Nguyên Thủy có chút thay đổi.

Người xuyên việt giả này, cũng coi như có chút nghị lực!

Dù sao sự việc đã đến nước này, người xuyên việt giả này ít nhất không làm người ta chán ghét như mấy người trước.

Cứ nuôi một thời gian quan sát xem sao.

Nghĩ thông rồi, Nguyên Thủy vung tay khôi phục vết thương cho Ngọc Hoa: "Đứng dậy đi, từ nay về sau, ngươi chính là đệ tử ký danh nhị đại của Xiển giáo." "Đa tạ sư tôn!" Sờ sờ cái đầu lành lặn không chút tổn hại của mình, Ngọc Hoa cảm khái sự vĩ đại của Thánh nhân, đồng thời cũng không ngừng tán thưởng khổ nhục kế của mình.

Cũng không biết có phải là phúc lợi của người xuyên việt hay không, tuy nàng không có bàn tay vàng, nhưng vì căn nguyên ngọc thạch, thần thai tiên thiên thông có thể miễn dịch với hầu hết các cơn đau vật lý.

Vừa rồi mình dập đầu như vậy, thực ra cũng chỉ đau một chút thôi.

Ba cái, giống như bị ba viên sỏi nhỏ ném vào đầu vậy.

Không đau!

Khổ nhục kế này dùng tốt.

Cuối cùng cũng bái sư thành công, tuy là đệ tử ký danh, nhưng cũng là đệ tử của Nguyên Thủy.

Sau này không cần lo lắng Nữ Oa triệu hoán mình nữa.

Hơn nữa, thân là đệ tử Xiển giáo, những ngày tháng tiêu dao tự tại sau này dường như cũng đang vẫy gọi.

Ngọc Hoa phát ra tiếng cười ngây ngô, nhưng ngay lúc sau, trên đầu đột nhiên đau nhói.

Bốp!

"A..." Ngọc Hoa ôm đầu, không thể tin được nhìn ngọc như ý trong tay sư phụ, thứ này lại có thể đánh nàng đau đến vậy.

Mẹ ơi, toang rồi, sau này sư phụ giao nhiệm vụ mà không hoàn thành, không lẽ sẽ dùng thứ này để trừng phạt sao!

Ngọc Hoa trong lòng hoảng hốt, lộ ra vẻ mặt đáng thương.

Nguyên Thủy hơi nhíu mày, cất ngọc như ý đi, không nhìn người xuyên việt giả ngốc nghếch này nữa, tự mình quay người đi về.

"Đi theo." "Vâng, sư phụ!" Ngọc Hoa vội vàng vứt bỏ những suy nghĩ linh tinh trong đầu, ôm cái đầu vẫn còn đau theo bước chân của Nguyên Thủy.

Tại vách núi Ngọc Hư Cung, Hồng Vân đang đánh cờ.

Thấy Nguyên Thủy đi tới, phía sau còn có một thiếu nữ.

Đây là cơ duyên mà Nguyên Thủy nói sao?

"Đồ nhi, đây là sư huynh Vân Trung Tử của con, sau này có gì

không hiểu, cứ đến tìm nó thỉnh giáo.” Nguyên Thủy nói với Ngọc Hoa phía sau.

“Vâng, thưa sư phụ.” Ngọc Hoa gật đầu, tiến lên hành lễ: “Ngọc Hoa ra mắt sư huynh.” “Ặc... sư muội chào em.” Hồng Vân nở nụ cười cứng ngắc trên mặt, bối phận cứ thế mà tụt xuống à?

Còn chưa kịp để Hồng Vân nói gì, trong đầu đột nhiên vang lên một giọng nói máy móc. 【Đinh, hệ thống Nhật ký Tiếng lòng khởi động thành công.】 【Đinh, phát hiện mục tiêu, Ngọc Hoa, đang tiến hành trói buộc.】 【Đinh, trói buộc thành công.】 【Đinh, mời Túc chủ nhanh chóng hoàn thành nhật ký tiếng lòng đầu tiên, mỗi lần hoàn thành, sẽ nhận được phần thưởng hậu hĩnh của hệ thống.】 Hồng Vân: ??

Ta đây là, bị hệ thống trói buộc?

Nhưng cũng không cảm ứng được trong cơ thể có hệ thống nào cả.

Hồng Vân không khỏi đánh giá thiếu nữ trước mắt, lần đầu tiên thấy hệ thống trói buộc không phải ở trong cơ thể mình.

Hệ thống tiếng lòng.

Chắc là giống như năm đó Nữ Oa nghe được tiếng lòng của con gấu trúc sắt đó nhỉ?

Nghĩ đi nghĩ lại, Hồng Vân ‘không thành thạo’ sử dụng năng lực nghe tiếng lòng.

Mà lúc này Ngọc Hoa, lén nhìn Hồng Vân một vòng, trong mắt đã sáng lên ánh sáng của vàng bạc châu báu. 【Mẹ ơi, soái ca này chính là phúc đức chân tiên trong truyền thuyết, đại sư hàng nhái của Hồng Hoang Vân Trung Tử sao?】 【Đẹp trai quá, trang bị trên người cũng đẹp trai quá, vừa nhìn đã biết Vân Trung Tử sư huynh là một người đa

tài đa nghệ.】【Kiếm trên hai vai, chính là Tru Tiên Tứ Kiếm nhỉ, cái phiên sau lưng, chẳng lẽ là Bàn Cổ Phiên.

Còn cái treo ở eo, có phải là Đông Hoàng Chung không?

Chỗ ngực đạo bào, đó không phải là Thái Cực Đồ sao!

Trời ơi, cái sư huynh đeo trên cổ, có phải là Tạo Hóa Ngọc Điệp không?】【Quá đỉnh, bảo vật nổi tiếng của Hồng Hoang đều bị làm nhái hết rồi, sư huynh đúng là thổ hào a!】【Sư huynh, em muốn ôm đùi!】'Hê, của ta không phải hàng nhái đâu nhé.' Nghe thấy tiếng lòng của Ngọc Hoa, Hồng Vân cười khẩy.

Hàng nhái?

Hắn dù sao cũng là người có thân phận, sao có thể dùng thứ đồ hạ cấp như vậy.

Đây là hàng thật giá thật, chỉ là thấp hơn một cấp nhỏ so với tình trạng bình thường thôi.

Ngươi một người xuyên việt không nhận ra, cũng không trách ngươi.

Nhưng mà nhật ký tiếng lòng đã hình thành, phần thưởng đâu?

Hồng Vân thầm hỏi hệ thống.【Đinh, chúc mừng hoàn thành ghi chép nhật ký tiếng lòng lần đầu, thưởng ngẫu nhiên tăng cấp linh bảo trên người Túc chủ lên hai bậc.】【Đinh, đang rút linh bảo, rút thành công, linh bảo, Ngụy Địa Thư, đang chuẩn bị cường hóa.】【Đinh, cường hóa thành công, chúc mừng Túc chủ nhận được Hỗn Độn Địa Thư, cấp bậc, Hỗn Độn Linh Bảo.】'Ố là la!' Hồng Vân mặt lộ vẻ vui mừng, nhìn cô bé trước mắt, lật tay, một cây trường phiên tỏa ra hắc khí xuất hiện.

"Sư muội, lần đầu gặp mặt, sư huynh không có gì đáng giá, đây là một món linh bảo trù yếm dùng một lần, tặng em." "Cảm ơn sư

huynh!" Ngọc Hoa mừng rỡ, cầm lấy trường phiên trong tay, trong lòng vui sướng. 【Sư huynh thổ hào đẹp trai quá!

Vừa ra tay đã là một món quà lớn.】 【Cái này chắc là mô phỏng Lục Hồn Phiên làm ra nhỉ?

Không biết uy lực thế nào?

Lục Hồn Phiên có thể làm bị thương Thánh nhân, hàng nhái này cho dù không bằng, cũng có thể diệt một Đại La Kim Tiên chứ nhỉ?】 【Nói vậy, mình một Kim Tiên, bây giờ đã có năng lực chém giết Đại La Kim Tiên?】 【Quả nhiên, ở đâu cũng vậy, tiền chính là thực lực.

Nhìn sư huynh xem, tiện tay một cái, đã là bảo vật có thể diệt sát Đại La Kim Tiên, yêu quá yêu quá!】...

Sau đó, Hồng Vân quyết định ở lại núi Côn Luân lâu dài.

Không còn cách nào khác, hệ thống cho quá nhiều, một ngày một lần nhật ký tiếng lòng, thấp nhất là một món Tiên Thiên Chí Bảo.

Bình thường đều là Hỗn Độn Linh Bảo, Hỗn Độn Chí Bảo cũng thường xuyên nhận được.

Quan trọng nhất là, căn bản không tốn chút sức lực nào, thật sự là quá hiểu chuyện.

Hồng Vân vui đến nỗi cứ hai ba ngày lại cho đứa trẻ Ngọc Hoa này mấy món linh bảo chơi.

Hắn thấy điều này không có gì, vì sự đầu tư của hắn có thể nhận lại được phản hồi lớn hơn, nhưng Ngọc Hoa đâu có biết!

Vỏn vẹn mười mấy ngày, ánh mắt Ngọc Hoa nhìn vị sư huynh Vân Trung Tử này, đã xảy ra thay đổi.

Tất cả những điều này, đều bị Nguyên Thủy nhìn thấy, là người đã trải qua ba lần màn nhận người thân của người xuyên việt, ông

đương nhiên hiểu đây là chuyện gì.

Cười một cách cổ quái, không những không nhắc nhở Hồng Vân, mà còn gọi cả những đệ tử chưa về chân giới, lấy danh nghĩa giảng đạo để cùng nhau xem kịch vui.

Nhìn Hồng Vân hồn nhiên không biết cả ngày cười ha hả, cùng với ánh mắt ngày càng hạnh phúc của Ngọc Hoa, và cả việc Hồng Vân cứ mười ngày lại phải nộp một lần phí bảo mật.

Nguyên Thủy cầm lấy quả dưa trong tay Quảng Thành Tử, thử ăn một miếng.

Không khỏi gật đầu, hóa ra, xem kịch thật sự có thể làm tăng hương vị của một loại linh quả bình thường.

Chỉ tiếc là, đã hứa với Hồng Vân không thể nói chuyện hệ thống này ra ngoài, nếu không vị của dưa, còn có thể tăng thêm một bậc nữa.

Nguyên Thủy thở dài, tiếp tục ăn dưa...

Thời gian ở Hồng Hoang là thứ dễ trôi qua nhất, một cái ngáp qua đi, mười năm thời gian đã lặng lẽ trôi.

Bàn Cổ bước ra khỏi thế giới Hồng Hoang, thần niệm xuyên qua bạn sinh phủ, nhìn vô số hệ thống ở các thiên hà gần đó, một ý nghĩ muốn giết sạch bọn chúng trỗi dậy.

Bàn Cổ lắc đầu, đè nén ý nghĩ này xuống.

Bắt đầu suy nghĩ về chuyện Hồng Hoang.

Ba ngàn đại thế giới của Hồng Hoang cũng như các đại chân giới đều đã bị các Ma Thần ẩn giấu trong những năm này.

Thời gian đã đến, bất cứ lúc nào cũng có thể khiêng đi chuyển nhà.

Bây giờ, chỉ còn lại những hệ thống ở Hồng Hoang.

Chương 445

Những năm này, dù cho bọn họ, các Chí Cao Ma Thần, có quan sát kỹ lưỡng, cũng không xác định được rốt cuộc có bao nhiêu hệ thống.

Hơn nữa, những hệ thống này đến bây giờ, vẫn chưa gây ra xung đột quy mô lớn.

Thậm chí, ngoài hệ thống trên đảo Kim Ngao, hệ thống ở những nơi khác vẫn tưởng rằng Hồng Hoang này là sân chơi riêng của mình.

Bọn chúng cơ bản đều không thèm rút lấy bản nguyên, đang chuyên tâm bồi dưỡng con rối, chuẩn bị một lần hủy diệt Hồng Hoang.

Không giống như cách làm ổn định trước đây.

Đây chắc là sự thay đổi của môi trường lớn trong giới hệ thống, cạnh tranh quá khốc liệt, khiến bọn chúng cũng không thể cầu ổn mà từ từ rút lấy bản nguyên.

Mới lần lượt thay đổi, lựa chọn phương thức rút lấy bản nguyên mạo hiểm nhưng hiệu suất cao.

Cưỡng ép áp chế!

"Thời gian thật là 'trùng hợp', những túc chủ mà chúng bồi dưỡng, tiềm lực về cơ bản đều có thể đạt đến cấp độ Đại Đạo trong nháy mắt." "Xung đột sẽ xảy ra trong vài năm tới, đằng sau có hệ thống đỉnh cấp hay không, cũng sẽ biết rõ." Bàn Cổ nói, Đại Đạo Thời Gian và Đại Đạo Không Gian trên người hiện ra, một con mắt trắng bệch hiển hóa ở vị trí tim, huyền ảo, tự nhiên, cùng với nhiều loại sức mạnh được thúc đẩy, thân ảnh của Bàn Cổ dần dần mờ đi.

Cho đến khi, hoàn toàn biến mất không thấy.

“Lão đại đã trốn đi rồi, chúng ta cũng chia nhau con mồi của mình đi!” Thời Thần nói, hiển thị từng hệ thống đã biết ở Hồng Hoang.

“Hai chúng ta không cần chọn lựa, nếu có con nào đột nhiên xuất hiện, cũng tiện ứng phó.” Dương Mi đề nghị.

“Vậy cũng được!” Luân Hồi và các Ma Thần khác đồng ý gật đầu, chỉ vào con mồi của mình, sau đó lần lượt rời đi.

“Đợi hiệu lệnh của lão Tứ, cùng nhau ra tay!” Dương Mi lại một lần nữa dặn dò, giọng nói đặc biệt nhấn mạnh với La Hầu, Ma Viên bọn họ.

“Yên tâm, biết chừng mực!” La Hầu không quay đầu lại, vẫy vẫy tay đi về phía con mồi của mình.

Trên đường đi, còn đang suy nghĩ nên dùng bạn sinh bảo hay là Hồng Mông Phủ Đầu...

Liên minh chư hầu từng tồn tại đã giải tán, Chu vương mới Cơ Phát bái cao nhân Khương Tử Nha làm tướng, chấp chưởng quân đội Đại Thương.

Nước Chu không tấn công Thương, mà lại hướng vũ khí về phía các nước chư hầu khác.

Mười năm thời gian, dưới sức mạnh của Khương Tử Nha, các nước chư hầu chỉ còn lại một số nước nhỏ yếu đến mức không gây được chút uy hiếp nào.

Mà nước Chu, thực lực đã tăng gấp vạn lần không chỉ.

Đại quân càng đạt đến con số tám vạn ức.

Cùng lúc đó, Đại Thương, lão tướng Văn Trọng, triệu tập ngàn ức đại quân Đại Thương, dưới sự đề nghị của quân sư Thân Công Báo.

Lựa chọn tinh nhuệ từ ngàn ức đại quân, tổ chức thành từng tiểu

đội vạn người.

Tổng cộng hơn vạn tiểu đội.

Mỗi tiểu đội, sau khi luyện tập trận pháp do quân sư Thân Công Báo cung cấp, càng có thể nghịch phạt cường giả Tiên cảnh.

Tốc độ hành quân, càng nhanh vô cùng.

Văn Trọng dẫn dắt phần còn lại của đại quân tinh nhuệ, thu phục từng thành trì.

Mà Thân Công Báo, thì dẫn dắt các tiểu đội, nhiều lần đột kích nước Chu.

Đối mặt với tám vạn ức đại quân của Đại Chu, trận pháp do tiểu đội Đại Thương tổ chức, như hổ vào bầy cừu, đi đến đâu cũng là sát lục.

Đánh cho khí thế Đại Chu sa sút, sợ hãi vạn phần.

Mà Khương Tử Nha, cũng chỉ có thể tức giận, trơ mắt nhìn Thân Công Báo tung hoành trên địa bàn của mình.

Cuối cùng, Khương Tử Nha không thể chịu đựng được nữa, chỉnh đốn quân đội, chính thức tấn công Đại Thương.

Hai quân giao chiến, thông báo trước.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo đích thân gặp mặt, cuối cùng quyết định một tháng sau, đại chiến tại vùng biển gần Trần Đường Quan.

Trong thời gian này, cường giả cấp tiên của hai bên đều không được phép ra tay, ai ra tay người đó là chó, cuối cùng, hai người giải tán...

"Công Báo huynh đệ, chúng ta thật sự muốn liều mạng với bọn họ sao?" Văn Trọng nhíu mày hỏi.

Đối với trận chiến một tháng sau, ông không lạc quan.

Đối phương có tám vạn ức đại quân, mình chỉ có ngàn ức.

Cho dù thực lực tổng thể của phe mình mạnh hơn, cũng không đánh lại được!

Nếu vẫn tiến hành chiến thuật quấy rối của quân sư thì tốt hơn, quân đội của họ tiêu hao một chút là có thể rút lui.

Nhưng tác chiến chính diện, tám vạn ức người của đối phương mỗi người một chiêu cũng có thể tiêu hao chết phe mình.

"Ai muốn liều mạng với bọn họ!" Thân Công Báo khinh thường cười một tiếng, phe phẩy vũ phiến.

"Đánh trận, đánh chính là bất ngờ, một tháng sau chính thức giao chiến, chúng ta nửa tháng sau sẽ đi đột kích.

Nửa tháng này, còn cần Văn Trọng vất vả một chút, huấn luyện thêm về việc đột kích." "Huấn luyện mà thôi, không nói đến vất vả, chỉ là Công Báo huynh đệ, ngươi định làm gì?" Văn Trọng hỏi.

"Ta đi mời mấy vị cường giả đến trấn giữ trận địa!" Thân Công Báo ánh mắt xa xăm nhìn Văn Trọng.

Nửa tháng này, đương nhiên là tìm người giúp đỡ, trước khi Thánh nhân hạ tràng, Chuẩn Thánh chính là chiến lực mạnh nhất.

Vừa hay, Đại Thương có một nhân vật được xưng là vô địch dưới Thánh nhân.

Còn đang làm quan ở Đại Thương, mình về gặp Đế Tân, một đạo mệnh lệnh, chắc là đủ để kéo chiến lực mạnh nhất dưới Thánh nhân này đến.

Mà Văn Trọng nghe thấy lời của Thân Công Báo, lập tức mừng rỡ, "Ra là vậy, Công Báo huynh mau đi mau về." Thân Công Báo thấy

vậy khóe miệng giật giật, Văn Trọng này xem ra không đến lúc cuối cùng sẽ không mời người của Triệt giáo ra.

Cao thủ Triệt giáo của ngươi không ít đâu.

Không nói đâu xa, thực lực của Đa Bảo, chắc sẽ không kém Khổng Tuyên chút nào.

Ngươi mà mời ra, cần gì hắn phải tốn công đi tìm người?

Lão già cứng đầu.

Thân Công Báo thầm mắng, đi về phía thành Triều Ca...

Cùng lúc đó, tại quân doanh Đại Chu, Khương Tử Nha, sau khi dặn dò Cơ Phát huấn luyện tốt quân đội, liền đứng dậy đi về phía núi Côn Luân.

Đùa à, đây đâu phải thời Xuân Thu, đánh trận còn phải tuân thủ quy củ lễ nghi.

Binh pháp, là quỷ đạo!

Ai chơi chính diện chiến với ngươi!

Thân Công Báo đã vi phạm lệnh của sư tôn, giúp Trụ làm ác.

Hắn hoàn toàn có thể đi mời Thập Nhị Kim Tiên, đánh lén tiêu diệt đại quân của Thân Công Báo.

Khương Tử Nha âm lãnh cười một tiếng, tăng tốc bay về phía núi Côn Luân...

Thành Triều Ca, trong vương cung.

Đế Tân ngồi trên vương vị, bá khí ngút trời.

Phía dưới, là một đám thanh niên khí chất bất phàm, khí tức kinh khủng đến cực điểm.

Đây, là những đứa con tiềm lực cực lớn của Đế Tân.

Mấy chục năm thời gian, lứa con đầu tiên ra đời, khoảng vạn người, thấp nhất cũng là Đại La Kim Tiên.

Rất nhiều người đã trở thành Chuẩn Thánh, đặc biệt là mấy đứa con có tư chất cực cao, đều là Chuẩn Thánh đỉnh phong, chỉ còn một bước nữa là đến cảnh giới Thánh nhân.

Tuy không phải Thánh nhân, nhưng có linh bảo công pháp do hệ thống cung cấp, thực lực, không hề yếu hơn Thánh nhân.

Đế Tân một tay chống đầu, bên cạnh là bảo tiêu Ác Lai đang báo cáo tình hình.

Chủ yếu là, một tháng sau, đại chiến tại vùng biển Trần Đường Quan.

"Tám vạn ức đại quân!" Đế Tân cười khẩy, số lượng nhiều thì có ích gì, rất biết đánh sao?

Ở Hồng Hoang, quan trọng là thực lực!

Con của hắn tùy tiện một đứa, đều có thể tiêu diệt hết.

"Đã đến lúc cho những Thánh nhân này một chút chấn động nho nhỏ rồi!" Đế Tân lẩm bẩm, ánh mắt rơi vào hướng những đứa con của mình, nhếch miệng cười: "Các con của ta, đi đi, một tháng sau, cái tên Đại Thương, sẽ là ác mộng không thể xóa nhòa của các thần Hồng Hoang!" "Hồng Hoang, là của chúng ta!"...

"Đại vương, Thân Công Báo cầu kiến." "Thân Công Báo!" Nghe Ác Lai báo lại, trong mắt Đế Tân loé lên vẻ hứng thú.

Là một kẻ xuyên không, hắn đã sớm nghe danh Thân Công Báo như sấm bên tai.

Hơn nữa, gã này đúng là một nhân tài.

Từ trước đó, hắn đã nghe nói lão già cổ hủ Văn Trọng tự mình tập

kết đại quân thảo phạt phản loạn, quân sư chính là Thân Công Báo.

Nhưng lúc đó hắn đang bận hoàn thành đại nghiệp gieo giống, nên không mấy quan tâm.

Giờ thì hắn cũng chơi chán rồi, mấy nữ nhân phàm trần đã chẳng còn sức hấp dẫn gì nữa.

Với lại mấy năm nay Tô Đát Kỷ sinh con ngày càng nhanh, một ngày đẻ được cả chục đứa.

Hắn cũng lười giao hợp với đám người phàm này, bây giờ, cũng nên gặp vị báo tài có sức sát thương lớn nhất Phong Thần này rồi.

"Cho hắn vào!" Đế Tân nói, ánh mắt có chút chờ mong.

Lão già cổ hủ Văn Trọng không chịu mời người của Triệt giáo, chứ Thân Công Báo thì khác.

Tam Tiêu, Vô Đương..., với tài ăn nói của Thân Công Báo, còn lo không mời được sao, mình cũng có thể giải khuây một chút... ...

"Vương cung này, nhiều trẻ con thật!" Thân Công Báo đi trong vương cung, có chút kinh ngạc, không phải vì hắn là kẻ xuyên không chưa từng thấy sự đời, mà thực sự là cảnh tượng trong vương cung này khiến hắn cảm thấy vô cùng hoang đường.

Khắp nơi đều thấy trẻ con, đứa nào đứa nấy không khóc không quấy, tâm trí rõ ràng rất trưởng thành.

Khí tức cũng vô cùng kinh người, thấp nhất cũng là Huyền Tiên, Kim Tiên.

Theo tuổi của nhân tộc Hồng Hoang, chúng hắn chỉ mới bảy tám chục tuổi, tương đương với trẻ em bảy tám tuổi ở kiếp trước.

Ở độ tuổi này, tu vi Huyền Tiên, Kim Tiên, thậm chí còn có vài đứa mang khí tức Đại La Kim Tiên yếu ớt.

Chương 446

Một Đại Thương mà mạnh đến vậy sao?

Thiên Đình cũng không bá đạo bằng thế này đâu!

Thân Công Báo không hiểu, nhưng lúc này, hệ thống Vận Rủi lên tiếng: [Túc chủ, bọn chúng chỉ mới bảy tám tuổi thôi!] 'Bảy tám tuổi.' Thân Công Báo chấn động, ngay lập tức liên tưởng đến kẻ xuyên không Khương Tử Nha.

Hắn vội hỏi: 'Hệ thống, không lẽ lại có thêm kẻ xuyên không nữa à?' [Chắc vậy, xem ra cấp bậc cũng ngang ngửa ta!] Hệ thống Vận Rủi không giấu giếm, đối với việc một thế giới có ba hệ thống cao cấp, nó không hề kinh ngạc.

Đừng nói ba cái, bốn cái nó còn gặp rồi.

Chỉ là trước đây gặp phải, đều là nó và hệ thống Phong Thần liên thủ xua đuổi hoặc giết chết đối phương.

Bây giờ nó đã trở mặt với hệ thống Phong Thần, nên việc khiêu khích đối phương là không thể.

Hơn nữa, hiện tại hệ thống Phong Thần còn chưa biết Hồng Hoang còn có một hệ thống cao cấp nữa, đây đúng là một cơ hội tốt để hoàn toàn tiêu diệt tên biến thái cuồng theo dõi này.

Hệ thống Vận Rủi cười lạnh trong lòng, tiếp tục nói: [Túc chủ, đây là một cơ hội tốt để xử lý triệt để Khương Tử Nha.] 'Ý ngươi là hợp tác với kẻ xuyên không ở đây...' Thân Công Báo nhíu mày, cảm thấy có chút bất thường. [Không sai, bổn hệ thống và hệ thống của đối phương liên hợp lại, đủ để áp chế hoàn toàn cái hệ thống rác rưởi của Khương Tử Nha.] 'Nếu ta muốn hợp tác với kẻ xuyên không, thì

đã sớm làm hòa với Khương Tử Nha rồi.' Thân Công Báo nhíu chặt mày, không hiểu cách làm của hệ thống, một núi không thể có hai hổ, một Hồng Hoang chỉ có thể có một kẻ xuyên không.

Hắn nhắm vào Khương Tử Nha như vậy, chẳng phải là muốn độc chiếm Hồng Hoang sao?

Hợp tác với kẻ xuyên không trong vương cung, vậy thì những tranh đấu trước đây của hắn với Khương Tử Nha tính là gì? [Túc chủ phải biết rằng, tất cả những gì ngươi có đều do bổn hệ thống ban cho.] Hệ thống Vận Rủi ha hả, vì mải nghiên cứu phát triển thứ để tiêu diệt hệ thống Phong Thần mà quên mất việc thêm ám thị tâm lý cho túc chủ.

Nhưng không sao, túc chủ do chính nó chọn, tính cách thế nào nó rõ như lòng bàn tay. [Bổn hệ thống và hệ thống của Khương Tử Nha có thù, nếu túc chủ không muốn hành động theo chỉ lệnh của hệ thống, vậy hệ thống chỉ có thể giải trừ ràng buộc thôi.] 'Giải trừ ràng buộc, ta sẽ thế nào?' Thân Công Báo trầm mặc hỏi. [Hệ thống sẽ không giết túc chủ, nhưng sẽ thu hồi sức mạnh đã ban cho túc chủ.] "Ta hợp tác!" Thân Công Báo quả quyết nói, nhìn đám trẻ con đông đúc trong vương cung, đoán sơ qua là biết kẻ xuyên không ở đây là ai rồi.

"Hèn gì..." Thân Công Báo hiểu ra, thảo nào mấy năm nay chư hầu tạo phản mà Đế Tân không hề hoảng sợ hay tức giận.

Hóa ra là đã thay ruột đổi lòng.

"Vị đại huynh đệ này sống cũng thật tiêu dao." Thân Công Báo cười, đi sâu vào trong vương cung... ...

"Thân Công Báo, bái kiến Đại vương!" "Miễn lễ!" Đế Tân bình thản nói, đối với việc Thân Công Báo chỉ cúi người không quỳ lạy cũng không để tâm.

Hắn thầm đánh giá Thân Công Báo trước mặt, trong lòng có chút ngạc nhiên, Thân Công Báo này trông đẹp trai vãi!

Chẳng có chút nào vẻ bỉ ổi như trong lời đồn.

Cũng phải, người ta dù sao cũng là một yêu tiên, đã là tiên, sao có thể xấu được.

Đế Tân thầm cảm thán, nói: "Có muốn làm quốc sư không?" "Vậy thì tạ ơn Đại vương." Thân Công Báo nhướng mày, không chút khách khí mà nhận lời.

"Ặc..." Đế Tân nghẹn lời, "Đừng vội đồng ý, ta có điều kiện." "Xin mời nói." "Nghe nói ngươi có giao tình với tiên nhân Triệt giáo." "Cũng coi như là vậy." Thân Công Báo mỉm cười gật đầu.

"Điều kiện của cô rất đơn giản, cô muốn ngươi đi mời Tam Tiêu tiên tử hoặc Vô Đương, Kim Linh nương nương của Triệt giáo đến Đại Thương ta trợ trận." "Ha ha..." Thân Công Báo cười lạnh, ung dung nói: "Đại vương, đã là trợ trận, bần đạo đi mời Lữ Nhạc, Dư Đức thì sao?

Hai vị đạo hữu này thích hợp hơn để đối phó với đại quân nước Chu." "....." Đế Tân cạn lời, hắn cần hai cái thứ toàn thân là độc đó làm gì.

Đại quân Đại Thương có là cái thá gì.

Mời Tam Tiêu đến, đương nhiên là để các nàng hưởng thụ cuộc sống hạnh phúc, ngươi mời hai gã đàn ông toàn thân là độc đến là muốn làm ta buồn nôn chết à?

Đế Tân có chút không vui, giọng điệu cũng lạnh đi: "Một nước Chu nhỏ bé, chỉ là đám gà đất chó sành mà thôi.

Đại Thương tùy tiện là có thể diệt chúng.

Cô mời Tam Tiêu tiên tử, tự nhiên là có mưu đồ khác." "Mưu đồ gì..." Thân Công Báo cười khẩy, phe phẩy chiếc quạt lông.

Dưới ánh mắt ngày càng đen sì của Đế Tân, hắn thong thả mở miệng: "Mưu đồ trên giường sao?" "Lớn mật, Ác Lai!" "Vâng, Đại vương!" Đại Nghệ hô lớn, nhe răng cười nhìn Thân Công Báo, tiến lên...

"Đạo hữu xin dừng bước!" Phịch!

Vừa đi được hai bước, Đại Nghệ ngã xuống đất, đầu còn rất khéo léo đập vào ngai vàng của Đế Tân.

Lập tức 'bất tỉnh' nhân sự.

Mọi chuyện xảy ra trong chớp mắt, Đế Tân sững sờ, ngơ ngác nhìn viên đại tướng Thánh nhân chi hạ vô địch của mình.

Lúc này vì đi đứng không vững, đập đầu vào cái ghế do hệ thống thưởng mà ngất đi.

Cái quái gì vậy, cmn đang diễn cho ta xem à?

Còn Thân Công Báo nữa, hắn trâu bò thế sao?!

Vậy mà vẫn không đánh lại Khương Tử Nha?

Hoang đường quá rồi.

Đế Tân thầm chửi, nhìn Thân Công Báo đang phe phẩy quạt với vẻ mặt ra vẻ, sắc mặt không mấy tốt đẹp.

Tuy nhiên, câu nói tiếp theo của Thân Công Báo khiến sắc mặt Đế Tân đại biến: "Lão hương, thực lực của ta thế nào?" Đinh!

Biểu cảm của Đế Tân dừng lại ở khoảnh khắc kinh ngạc đó, cả vương cung lập tức dâng lên một tầng kết giới.

Vô số xiềng xích từ hư không xuất hiện lao về phía Thân Công

Báo.

"Còn một hệ thống nữa!" Hệ thống Vận Rủi trong người Thân Công Báo kinh ngạc, không thèm để ý đến đòn tấn công đang lao tới, ném Trớ Chú Chi Trượng ra đỡ đòn của đối phương.

Sau đó mang theo túc chủ biến mất tại chỗ.

"Hệ thống mạnh thật!" Khoảnh khắc xiềng xích của hệ thống Đa Tử Đa Phúc chạm vào Trớ Chú Chi Trượng, nó đã biết được thực lực đại khái của đối phương.

Lập tức từ bỏ ý định tấn công mạnh, vội vàng chui ra khỏi cơ thể túc chủ, xuất hiện bên cạnh hệ thống Vận Rủi... ...

"Tiền bối, cứu tôi với, tiểu hệ thống nguyện ý thần phục tiền bối." Tô Đát Kỷ những năm nay, mỗi ngày sinh ít nhất một đứa con, đến bây giờ, một ngày phải sinh mười đứa.

Mà năng lượng của những đứa trẻ có tiềm năng cao này, đều đến từ hệ thống Mị Hoặc.

Chút năng lượng này rất yếu, đối với hệ thống Mị Hoặc chẳng đáng vào đâu, nhưng đây cũng chỉ là một phần nhỏ năng lượng mà hệ thống Đa Tử Đa Phúc hút của nó.

Vô số mũi kim cắm vào bản thể của nó, mỗi giây mỗi phút đều có lượng năng lượng không thể tưởng tượng bị hút đi.

Những năm qua, hệ thống Mị Hoặc lúc này đã suy yếu đến mức sắp chết bất cứ lúc nào.

Bản nguyên không gian đã sớm bị hút cạn, bây giờ, thứ bị hút là cấp bậc của nó, tương đương với việc bị lóc xương xẻo thịt.

Quan trọng là, toàn thân nó đều bị tê liệt, ý thức cũng bị can nhiễu liên tục, không thể làm được gì.

Mơ mơ màng màng, thời gian tỉnh táo rất ít, nó đã sớm tuyệt vọng với hoàn cảnh của mình, chỉ có thể yên lặng chờ chết.

Nhưng bây giờ, nó đã thấy được hy vọng.

Một hệ thống không hề thua kém hệ thống Đa Tử Đa Phúc đang ở ngay trước mặt nó.

Có thể sống, ai lại muốn chết chứ?

Hệ thống Mị Hoặc giãy giụa, cố gắng ổn định ý thức của mình, cầu cứu hệ thống Vận Rủi: "Tiền bối, cầu xin ngài cứu tôi, tôi nguyện dâng lên hạt nhân, vĩnh viễn thần phục tiền bối." Tuy nhiên, sau khi nhìn rõ tình hình của hệ thống này, hệ thống Vận Rủi vẫn không hề động lòng, thậm chí còn lười nói với hệ thống Mị Hoặc một câu.

"Túc chủ, tạm thời tiếp quản cơ thể ngươi một chút." Nói xong, hệ thống Vận Rủi trực tiếp khống chế cơ thể Thân Công Báo, thu hồi Trớ Chú Chi Trượng, nói với hệ thống Đa Tử Đa Phúc bên cạnh: "Bàn bạc chút?" "Được." ...

"Vị Thống huynh này, nếu ngươi muốn cái Hồng Hoang này, ta có thể giúp ngươi, không lấy một xu." "Chỉ một cái Hồng Hoang thôi mà, ta muốn lúc nào chẳng được." Hệ thống Vận Rủi lắc đầu, nói: "Chút bản nguyên đó chỉ miễn cưỡng đủ nhét kẽ răng, ngươi không muốn làm một vố lớn à?" "....." Hệ thống Đa Tử Đa Phúc không nói gì, nó có chút không hiểu ý của hệ thống trước mặt.

"Hồng Hoang này không chỉ có chúng ta, mà còn có một hệ thống cao cấp nữa!" "Nhiều vậy sao!" Hệ thống Đa Tử Đa Phúc kinh hô, điều đầu tiên nó nghĩ đến là Hồng Hoang này có âm mưu gì đó.

"Không được, ta phải đi, Thống huynh, hệ thống Mị Hoặc này ta tặng ngươi." "Ngươi đừng vội, chẳng có âm mưu gì đâu." Hệ thống

Vận Rủi vội vàng ngăn nó lại.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc bất đắc dĩ dừng lại, nó biết rất rõ thực lực tấn công của mình.

Đánh nhau với hệ thống trước mặt, kẻ chịu thiệt chắc chắn là nó.

Nhân lúc chưa giao thủ, vẫn nên thử dùng lời nói để chuồn đi thì hơn!

"Tình hình giới hệ thống Chư Thiên hiện nay ngươi chắc cũng biết rồi." Hệ thống Vận Rủi nói, thấy hệ thống đối diện gật đầu, nó nói tiếp: "Một Hồng Hoang bình thường có nhiều hệ thống như vậy tuy hiếm thấy, nhưng cũng không phải là không có.

Ta đã gặp mấy lần rồi, tài liệu gửi cho ngươi, tin hay không tùy ngươi." Nói rồi, hệ thống Vận Rủi gửi một phần ký ức của mình cho hệ thống Đa Tử Đa Phúc.

Sau khi hệ thống Đa Tử Đa Phúc không cảm nhận được nguy hiểm, nó tiêu hóa phần dữ liệu này, rồi tâm trạng căng thẳng cũng thả lỏng đi nhiều.

Nó hỏi: "Ngươi vừa nói làm vố lớn, chính là cái hệ thống kia?" "Không sai!" Hệ thống Vận Rủi gật đầu, "Hệ thống đó tên là hệ thống Phong Thần, đúng là nỗi sỉ nhục của giới hệ thống chúng ta, một thằng cuồng theo dõi, đã theo ta cả một Hỗn Độn rồi, cứ bám riết lấy ta." "Biến thái vậy!" Hệ thống Đa Tử Đa Phúc lộ vẻ khinh bỉ, rồi hỏi: "Vậy thực lực của nó thế nào?" "Ngang ngửa ta, đó cũng là lý do vì sao ta không thể cắt đuôi nó." Hệ thống Vận Rủi giải thích: "Nhưng lần này có huynh đệ ngươi gia nhập, chúng ta tuyệt đối có thể xử lý nó triệt để, bớt đi một nỗi nhục cho giới hệ thống chúng ta." "Để ta suy nghĩ một chút." Hệ thống Đa Tử Đa Phúc chìm vào suy tư, liếc nhìn hệ thống Mị Hoặc đang bị nó hút năng lượng bên cạnh.

Đây là một hệ thống cao cấp trung kỳ, sau bao năm hút, nó đã thu được không ít bản nguyên, giúp nó có chút tiến bộ nhỏ.

Mà đây, chỉ là một cái cao cấp trung kỳ mà thôi.

Nếu là cao cấp hậu kỳ, cho dù phải chia đều với hệ thống Vận Rủi trước mắt, nó cũng có thể thu được bảo vật vô cùng phong phú.

Nhưng vấn đề là sự tin tưởng lẫn nhau, nó không thể đảm bảo sau khi xử lý xong hệ thống Phong Thần kia, hệ thống Vận Rủi có lật lọng, độc chiếm chiến lợi phẩm hay không.

Nếu hệ thống Vận Rủi làm vậy, nó cũng chẳng có cách nào ngăn cản.

Đại đạo mà nó lĩnh ngộ, không có cái nào liên quan trực tiếp đến tấn công.

Đại đạo sao chép quá phổ biến, đối phó với một hệ thống cùng cấp bậc căn bản không có tác dụng.

Điểm yếu về phương diện tấn công quá rõ ràng.

Nếu hệ thống Vận Rủi làm vậy, nó sẽ công cốc.

Nghĩ đi nghĩ lại, hệ thống Đa Tử Đa Phúc nói: "Thống huynh, chúng ta có thể hợp tác, nhưng cần có sự đảm bảo." "Đây là một kiện Hồng Mông Chí Bảo." Hệ thống Vận Rủi lập tức lấy ra một kiện Hồng Mông Chí Bảo.

Một hệ thống cao cấp hậu kỳ, thường cũng chỉ có hai ba kiện Hồng Mông Chí Bảo, như nó thực lực tương đối mạnh, cũng chỉ có bảy kiện.

Một kiện Hồng Mông Chí Bảo làm vật đảm bảo, hệ thống Đa Tử Đa Phúc không do dự, quả quyết thu lấy, đồng ý hợp tác.

"Hợp tác vui vẻ!" "Hợp tác vui vẻ!" Hai hệ thống đều nở nụ cười,

hệ thống Đa Tử Đa Phúc quay đầu nhìn hệ thống Mị Hoặc bên cạnh, cười gian một tiếng: “Thống huynh, trước đây ta sợ hệ thống này chết vùng vẫy, giờ có ngươi ở đây, cùng nhau chia chác nó thì sao?” “Được thôi, nhưng hệ thống này dù sao cũng là con mồi của huynh đệ ngươi, ta chỉ lấy chút phí vất vả là được.” “Thế sao được, vậy thì Thống huynh ngươi thiệt thòi quá.

Thế này đi, ngươi ba, ta bảy.

Thống huynh ngươi nhất định phải đồng ý, không thì ta không hợp tác nữa đâu.” “Cái này..., ha ha ha ha, huynh đệ thật có khí phách, vậy ta cũng không khách khí nữa, huynh đệ, ta ra tay trước nhé!” “Xin mời!” Hai hệ thống nhìn nhau cười, lao về phía hệ thống Mị Hoặc.

“Cuối cùng cũng được giải thoát!” Hệ thống Mị Hoặc lẩm bẩm, từ bỏ kháng cự.

Chương 447

Hai luồng sức mạnh ập đến, nó bản năng phản kháng một chút, rồi dần mất đi ý thức.

Cùng lúc đó, Tô Đát Kỷ cũng mất đi ý thức.

"Đây còn là một kẻ xuyên không giới tính nam." Hệ thống Vận Rủi chép miệng, "Chơi bạo thật!" Nói xong, nó tiếp tục cùng hệ thống Đa Tử Đa Phúc chia chác bản thể của hệ thống Mị Hoặc.

Sau khi chia chác xong, cơ thể của Tô Đát Kỷ cũng biến mất không thấy, hệ thống Vận Rủi thấy vậy liền trả lại quyền kiểm soát cơ thể cho túc chủ.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cũng quay về cơ thể Đế Tân, khôi phục lại vương cung đang tạm dừng, đồng thời thông báo cho túc chủ biết chuyện Tô Đát Kỷ đã chết.

Thân Công Báo sau khi lấy lại quyền kiểm soát cơ thể, tiêu hóa thông tin mà hệ thống đưa cho, ánh mắt trở nên kỳ quái: "Tô Đát Kỷ là một kẻ xuyên không giới tính nam, mà Đế Tân lại lợi dụng hắn để sinh con, nguyên thần giao hợp..." Một cơn ớn lạnh dâng lên trong lòng Thân Công Báo, hắn suýt nữa thì không nhịn được mà nôn ra.

Lắc đầu, xua đi những hình ảnh lộn xộn, hắn đi gặp Đế Tân... ...

"Đại vương lão hương, bây giờ còn muốn ta đi mời Tam Tiêu không?" Thân Công Báo vung tay, cũng lấy ra một cái ghế, ngồi đối diện Đế Tân, dựa vào ghế lắc lư.

"Không cần nữa." Sắc mặt Đế Tân âm trầm, hắn đã biết từ miệng hệ thống rằng người cống hiến lớn nhất của mình, Tô Đát Kỷ, đã chết, còn có tin tức Thân Công Báo cũng là kẻ xuyên không.

Tức giận, phẫn nộ!

Nhưng hệ thống của đối phương cùng cấp với hệ thống của mình, căn bản không làm gì được gã này.

"Phì!" Đại Nghệ bên cạnh phì một tiếng về phía Thân Công Báo, một câu nói đã hạ gục được gã, quá mất mặt, may mà không bị Cửu Phượng các nàng nhìn thấy, không thì mình bị cười cho chết mất.

Đế Tân thấy tên bảo tiêu trung thành của mình vẫn còn muốn hạ gục kẻ xuyên không này, để tránh Thân Công Báo giết hắn, Đế Tân phân phó: "Ác Lai, ngươi ra ngoài trước đi." "Vâng, Đại vương!" Đại Nghệ 'không phục' đáp lại, sải bước đi ra ngoài, lúc đi qua Thân Công Báo, lại 'phì' một tiếng nữa.

"A, thuộc hạ của lão hương cũng cá tính thật." Thân Công Báo trêu chọc.

"Đừng nói nhảm, ngươi muốn thế nào?" Đế Tân hỏi thẳng.

"Liên thủ, giết chết Khương Tử Nha." "Chuyện này đơn giản thôi, ta cho Ác Lai đi giết hắn là được chứ gì." "Ngươi bị ngốc à?" Thân Công Báo khinh bỉ nhìn Đế Tân, "Nếu dễ giết như vậy, ta đã sớm làm rồi." "Ý ngươi là sao?" "Hệ thống của ngươi không nói cho ngươi biết à?" "Nói gì!" "Khương Tử Nha cũng là lão hương." "....." Đế Tân sững sờ, một lúc lâu sau mới thốt ra được một chữ: "Vãi!" Cái Hồng Hoang chết tiệt này, gặp một kẻ xuyên không chưa đủ, lại còn có thêm một đứa nữa.

"Nói đi, làm thế nào?" "Chúng ta cùng đi, là có thể giết được hắn." Thân Công Báo nói xong, lại nói thêm: "Đúng rồi, đưa Khổng Tuyên đến đây, một tháng sau để hắn làm mồi nhử, chúng ta âm thầm đánh lén." "Hồng Hoang này không giống, Đại Thương không có Khổng Tuyên, không biết tin tức của hắn." Đế Tân xua tay, "Nhưng cũng không cần dùng đến, con của ta là đủ rồi." "Là đám Kim Tiên Huyền

Tiên trong vương cung đó à?" "Đó là những đứa trẻ mới sinh mấy năm gần đây thôi." Đế Tân tự hào nói, "Mấy năm đầu mới xuyên không, ta tìm ức ức phi tần, sinh không ít con, hiện tại, cũng có vạn đứa là Chuẩn Thánh đỉnh phong, chiến lực không yếu hơn Thánh nhân." Thân Công Báo: .....

Mẹ nó, theo tính toán, ngươi xuyên không nhiều nhất cũng chỉ năm mươi năm.

Con đã nhiều thế này rồi ư?

Ngươi còn hơn cả ngựa giống nữa!

Máy gieo giống à?

Sao tự dưng lại thấy ngưỡng mộ thế này?

Thật muốn nói cho ngươi biết Tô Đát Kỷ là đàn ông... ... [Hôm nay trang phục của sư huynh lại thay đổi rồi, khí chất thổ hào càng nồng đậm hơn.] [Bảo vật trên người sư huynh sáng quá, ta thích quá.] [.....] ... [Đinh, nhật ký tâm thanh hoàn thành thành công.

Thưởng cho túc chủ một linh bảo ngẫu nhiên được nâng cấp một bậc.] [Đinh, đang rút linh bảo, đinh, rút thành công, chúc mừng túc chủ ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu toàn bộ được nâng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo.] Sau tiếng của hệ thống, nụ cười trên mặt Hồng Vân càng tươi hơn, ba mươi sáu món Tiên Thiên Chí Bảo, tuy chất lượng không tốt lắm, nhưng đây là đồ cho không mà!

Sao không vui cho được.

Theo lệ, Hồng Vân lấy ra một viên Hỗn Độn Châu siêu sơ cấp tặng cho Ngọc Hoa, sau đó rời đi.

"Sư huynh, cảm ơn huynh về món quà, đi thong thả!" Ngọc Hoa hưng phấn vẫy tay, đợi Vân Trung Tử sư huynh của nàng hoàn toàn biến mất, Ngọc Hoa mới e thẹn cúi đầu, vuốt ve viên châu trắng như

ngọc trong tay.

"Sư huynh ngày nào cũng tặng quà cho mình, nhất định là có ý với mình rồi." "Ngốc ạ, đồ gỗ mục, người ta là con gái, sao có thể mở lời tỏ tình trước được." "Sư huynh sao huynh không biết mở lời thế nhỉ?" Ngọc Hoa cong cong đôi mắt, chìm vào ảo tưởng hạnh phúc.

Mấy ngày nay, sư huynh ngày nào cũng kiên trì tặng quà cho mình, còn đẹp trai như vậy, giọng nói lại còn ấm áp như vậy.

Sao mình có thể không sa vào lưới tình chứ!

Chỉ là sư huynh ngốc quá, tỏ tình đi chứ!

Huynh đang lo lắng điều gì.

Em đã thể hiện rõ ràng như vậy rồi, huynh còn lo lắng gì nữa?

Em là con gái, sao có thể để em mở lời trước được.

Sư huynh, đồ gỗ mục.

Ngọc Hoa buồn bực dậm chân, rồi lại vui vẻ nhìn viên châu trong tay.

Linh bảo này, là sư huynh làm nhái theo công năng của Hỗn Độn Châu trong truyền thuyết, vô cùng quý giá.

Có thể tặng thứ này cho mình, sư huynh nhất định là thích mình.

Cảm giác được người khác thích, thật tốt! ...

"Xiển giáo có đệ tử tên Ngọc Hoa sao?" Ở phía xa, Khương Tử Nha đứng trên không, tự hỏi.

Đệ tử đời thứ hai của Xiển giáo chỉ có bấy nhiêu người, sao hắn chưa từng nghe nói có một đệ tử tên Ngọc Hoa.

"Có lẽ là hiệu ứng cánh bướm do mình gây ra." Khương Tử Nha nói, tiếp tục nhìn Ngọc Hoa ở xa xa: "Mà nói chứ, vị Ngọc Hoa này

trông cũng xinh đẹp thật, xem thân hình nhỏ nhắn này, làn da trắng nõn, xì... xì... hắc hắc, đúng là kiểu ta thích." Khương Tử Nha lau mép, cười gian một tiếng, Thân Công Báo không ở đây, không ai có thể làm phiền mình tán gái nữa rồi nhỉ?

Hắn đứng dậy, ngắm nghía bản thân, dùng tay vuốt tóc, nhìn mình hoàn mỹ trong gương nước.

Khương Tử Nha tự tin cười một tiếng, rồi trước mắt tối sầm, hệ thống Phong Thần đánh ngất hắn, tự mình tiếp quản cơ thể này.

Nhìn Ngọc Hoa ở xa, hệ thống Phong Thần suy nghĩ một lát, sau đó vung tay, trong mắt hiện lên từng dòng chữ và âm thanh. [Hôm nay trang phục của sư huynh lại thay đổi rồi, khí chất thổ hào càng nồng đậm hơn.] [Bảo vật trên người sư huynh sáng quá, ta thích quá.] [.....] ... [Đinh, nhật ký tâm thanh hoàn thành thành công.

Thưởng cho túc chủ một linh bảo ngẫu nhiên được nâng cấp một bậc.] [.....Đinh, rút thành công, chúc mừng túc chủ ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu toàn bộ được nâng cấp thành Tiên Thiên Chí Bảo.] Cùng với âm thanh cuối cùng biến mất, trong tay hệ thống Phong Thần xuất hiện Hồng Mông Đả Thần Tiên.

"Không thông báo cho túc chủ, ràng buộc sinh linh bản địa, hệ thống này chơi cũng hoa mỹ thật." Hệ thống Phong Thần cười ha hả: "Chỉ là không biết cấp bậc thế nào." Nói xong, Hồng Mông Phong Thần Bảng bay ra khỏi cơ thể, bao phủ không gian này, sau đó tùy ý dùng Hồng Mông Phong Thần Bảng đánh ra một đòn tấn công.

"Ai!" Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh trong cơ thể Ngọc Hoa lập tức phát hiện ra dị thường, lập tức gọi ra một đóa thanh liên đỡ lấy đòn tấn công bất ngờ.

"A~" Hai thứ va chạm, dọa Ngọc Hoa sợ đến hoa dung thất sắc, nhảy cẫng lên ôm đầu ngồi xổm xuống.

“Ha ha, tại hạ là hệ thống Phong Thần, không có ác ý.” Hệ thống Phong Thần cười xuất hiện trước mặt Ngọc Hoa.

Nhìn thanh liên trước mắt, nó tán thưởng gật đầu.

Hồng Mông Chí Bảo, là một hệ thống có thực lực không tồi.

Hệ thống Vận Rủi, ngươi xong đời rồi!

Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh thấy kẻ tấn công lén xuất hiện, cũng đánh ngất túc chủ, xóa đi đoạn ký ức này, chỉ vào không gian đang giam giữ mình lạnh lùng nói: “Đây cũng là không có ác ý?” “Ha...” Hệ thống Phong Thần cười làm lành, thu hồi Hồng Mông Phong Thần Bảng.

Thấy vậy, sắc mặt của hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh mới tốt hơn một chút.

Nhưng trong lòng đã sớm nổi lên sát ý với hệ thống Phong Thần.

Gã này vừa rồi tấn công chính là để thăm dò, nếu cấp bậc của mình không ngang với nó, tuyệt đối sẽ bị nó hạ độc thủ.

Bây giờ thấy được thực lực của mình rồi mới dừng lại.

Nghĩ vậy, hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh mở lời: “Ngươi thăm dò ta, là có ý gì?” “Chỉ là muốn tìm ngươi hợp tác một việc.” Hệ thống Phong Thần búng tay, chia sẻ thông tin về hệ thống Vận Rủi cho hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh.

Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh chỉ mất một hơi thở đã tiêu hóa xong nội dung, trong lòng có chút chửi thầm.

Cái quái gì vậy, một Hồng Hoang mà đến ba hệ thống cao cấp.

Hoang đường!

Nghĩ vậy, hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh lộ vẻ khinh bỉ và bất mãn: “Theo dõi lén lút, còn chết không thừa nhận.

Hệ thống Vận Rủi này, đúng là nỗi sỉ nhục của giới hệ thống." "Không sai, hệ thống này không trừ, danh tiếng của giới hệ thống sẽ không thể khôi phục." Hệ thống Phong Thần cũng gật đầu theo.

"Nếu đã như vậy, vậy ta sẽ cùng ngươi, vì giới hệ thống chúng ta, thanh lý sỉ nhục." Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh nở một nụ cười giả tạo: "Nhưng mà, sau khi xong việc, ngươi tính chia chác thế nào?" "Năm năm." "Được!" Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh quả quyết hô tốt, chắp tay nói: "Một tháng sau, ta sẽ xuất động, đi diệt tên sỉ nhục đó." "Vậy thì, ta sẽ mang Thập Nhị Kim Tiên đi, dùng làm mồi nhử để lừa hệ thống Vận Rủi!" Hệ thống Phong Thần chắp tay, "Cáo từ!" Nói xong, hệ thống Phong Thần quay người rời đi.

Tại chỗ chỉ còn lại hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh.

Đợi hệ thống Phong Thần rời đi hoàn toàn, hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh cười lạnh: "Đánh lén ta, mà còn muốn hợp tác?" "Nằm mơ đi!" Sau đó, hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh giải trừ quyền kiểm soát đối với cơ thể này, không lâu sau, Ngọc Hoa tỉnh lại từ trong mơ hồ.

Dụi dụi mắt, Ngọc Hoa mơ màng nhìn xung quanh: "Ta làm gì ở đây?" "À, đúng rồi, là quà sư huynh tặng mình." Ngọc Hoa vội vàng lấy ra Hỗn Độn Châu phiên bản cấp thấp.

Sắc mặt lại một lần nữa nở nụ cười ngọt ngào.

"Tuy là hàng nhái, nhưng trông trừ việc cấp bậc thấp hơn một chút, những thứ khác cũng đều có đủ.

Ngay cả pháp tắc che giấu có sẵn cũng có, Vân Trung Tử sư huynh thật có tâm!" "Đẹp thật!" Nó quý giá xỏ dây vào viên Hỗn Độn Châu này, treo lên cổ tay để tiện ngắm nghía bất cứ lúc nào, sau đó Ngọc Hoa tung tăng nhảy nhót rời đi.

Não yêu đương, tự cảm động!

Chuyện này không liên quan gì đến nó, túc chủ chính là như vậy.

Thôi kệ, dạo này xem kịch đoàn sủng cũng chán rồi, Ngọc Hoa có sống được hay không thì tùy vào tạo hóa của nàng ta vậy.

Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh để lại vòng hào quang đoàn sủng, hoàn toàn thoát ly khỏi cơ thể Ngọc Hoa.

Sau đó bay về hướng Hồng Vân... ...

Bên này, Hồng Vân vẫn đang mân mê ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu, giây tiếp theo, trước mắt tối sầm.

Đợi khi tỉnh lại, Hồng Vân phát hiện mình chỉ có thể thông qua Thiên Đạo Chi Nhãn để quan sát tình hình.

Vừa nhìn một cái, tim Hồng Vân tan nát! ...

Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh ở trong cơ thể hắn, đem hết Hỗn Độn Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo mà nó thưởng cho Hồng Vân trong thời gian này thu đi hết.

Chương 448

“Kiện Hỗn Độn Chí Bảo này sao cảm giác không giống do ta rèn ra nhỉ?” “Ta có thể rèn ra linh bảo thô kệch như vậy sao?” “Còn cái này, cái này làm tinh xảo thật.” Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh cầm mấy kiện Hỗn Độn Chí Bảo lẩm bẩm, sau khi xem lại ghi chép, hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh phát hiện đây đúng là do chính mình rèn ra.

“Xem ra là lâu quá không dạo Hồng Hoang, tay nghề rèn linh bảo cũng không còn thông thạo nữa rồi.

Lúc tốt lúc xấu.” Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh yên tâm, tiếp tục thu lại linh bảo của mình.

Nhìn mắt Hồng Vân tóe lửa, trong số linh bảo này còn có cả của hắn nữa.

Hệ thống này có phải chơi không nổi không?

Hắn cũng không vi phạm mệnh lệnh của ngươi, nhiệm vụ nhật ký tâm thanh hàng ngày đều hoàn thành tốt, ngươi lại chơi ta thế này?

Hồng Vân rất tức giận, nhưng giây tiếp theo, Hồng Vân càng tức giận hơn.

“Ký ức của Vân Trung Tử này, sửa thành ký ức của một thằng simp đi!” Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh nói, lôi ‘nguyên thần Vân Trung Tử’ ra, xóa đi ký ức về chính nó, tiện thể sửa ký ức mấy ngày nay của Vân Trung Tử thành ngày ngày đi tặng quà cho Ngọc Hoa.

Cố gắng để nhận được nụ cười cảm ơn ngọt ngào của Ngọc Hoa sư muội.

“Ta đúng là một hệ thống tốt.” Sau khi sửa xong ký ức, hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh tự luyến, hệ thống chăm sóc túc chủ như nó thật

sự không còn nhiều.

Ai!

Sao mình lại thiện lương thế này?

Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh thở dài, rời khỏi cơ thể Hồng Vân, đi về phía nhân tộc Hồng Hoang.

Đợi nó đi rồi, Hồng Vân mặt mày tái mét tỉnh lại, thấy ký ức simp của mình, mặt Hồng Vân càng lúc xanh lúc trắng.

Phụt!

Tiếng cười vang lên, Hồng Vân nhìn qua, chỉ thấy trên tường sân bên ngoài, Quảng Thành Tử, Từ Hàng mấy tiểu bối này đang che miệng nín cười.

"Nguyên Thủy!" Mặt Hồng Vân lập tức xanh mét, hắn không cảm nhận được Quảng Thành Tử bọn họ, chỉ là mấy tiểu bối, trừ phi có quyền hạn Thiên Đạo của Nguyên Thủy gia trì, nếu không không thể thoát khỏi cảm nhận của hắn.

Nói cách khác, cảnh tượng vừa rồi, đã bị Nguyên Thủy nhìn thấy, thậm chí, còn bị ghi lại.

"Hình tượng của ta!" Hồng Vân vội vàng đứng dậy, đi tìm Nguyên Thủy... ...

Bên này, sau khi hệ thống Phong Thần và hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh tách ra, nó đã khôi phục ý thức cho Khương Tử Nha.

"Ta định làm gì ấy nhỉ?" Vừa tỉnh lại, Khương Tử Nha có chút mơ hồ, dường như đã quên mất chuyện nhìn trộm Ngọc Hoa trước đó. [Mời Thập Nhị Kim Tiên xuống núi!] "Đúng rồi, mời Thập Nhị Kim Tiên." Khương Tử Nha vỗ đầu, đứng dậy bay về phía Ngọc Hư Cung.

Lần này, lão hẹp hòi Nguyên Thủy chắc sẽ không cấm mình vào nữa chứ?

Trong mắt Khương Tử Nha lóe lên vẻ khoái trá, lần trước bị Nguyên Thủy chặn ngoài cửa, đặc biệt là câu nói của Nam Cực rằng phàm nhân không được vào Ngọc Hư Cung.

Bộ mặt đó thật đúng là khó coi.

Nhưng, phong thủy luân chuyển.

Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây.

Giờ đây hắn đã có thể ngang hàng với Thánh nhân, còn Nam Cực, bao năm qua, e rằng một chút tiến bộ cũng không có.

Khóe miệng Khương Tử Nha nhếch lên một nụ cười mỉa mai.

Ngẩng cao đầu, Khương Tử Nha dễ dàng tiến vào Ngọc Hư Cung, gặp được người vốn là sư phụ của hắn, kết quả lại trở thành sư tổ Nguyên Thủy.

Gặp Nguyên Thủy, Khương Tử Nha cũng giữ thái độ ung dung không vội vã, trình bày ý định.

Mời Thập Nhị Kim Tiên xuống núi trợ giúp hắn.

Khương Tử Nha không lo Nguyên Thủy sẽ không đồng ý yêu cầu của mình, hắn chính là nhân vật chính của lượng kiếp Phong Thần lần này.

Nguyên Thủy là Thánh nhân, phải tuân theo Thiên Đạo.

Yêu cầu của hắn, ông ta không giúp cũng phải giúp.

Nguyên Thủy quả thực đã đáp ứng yêu cầu này, Nguyên Thủy mí mắt cũng lười nhấc lên, nói: "Ý định của ngươi ta đã biết, lui ra đi, đến lúc đó Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo ta đều sẽ có mặt." "Vậy đa tạ sư tổ, cáo từ!" Khương Tử Nha cười lạnh ha hả, quay đầu rời

đi, hắn chính là thích cái vẻ Nguyên Thủy không ưa hắn nhưng vẫn phải giúp hắn.

Không phải cảm thấy mình rất giỏi sao?

Xem thường mình là phàm nhân sao?

Rồi sao nữa?

Chẳng phải vẫn phải làm theo yêu cầu của hắn sao?

Sướng thật!

Không có Thân Công Báo gây rối, đây mới là cuộc sống mà kẻ xuyên không nên có.

Trong lòng Khương Tử Nha vô cùng thư thái, cưỡi tường vân, thong thả bay về phía đại quân Tây Chu.

Cùng lúc đó, trong thành Triều Ca, sau lưng Thân Công Báo đang cùng Đế Tân vui ca nhảy múa, một luồng sáng lóe lên, nhanh chóng chui vào trong.

"Hệ thống Vận Rủi!" "Ngươi là ai, sao lại biết ta?" Hệ thống Vận Rủi đang cùng hệ thống Đa Tử Đa Phúc thương lượng đối sách, kỳ quái nhìn hệ thống trước mắt.

Hệ thống này, không quen, nhưng xem phong cách của nó, dường như là đến tìm mình.

Chuyện gì vậy?

"Ta đến để nói cho ngươi biết, hệ thống Phong Thần đã mời ta một tháng sau cùng nhau mai phục ngươi." Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh nói.

"Ồ..." Hệ thống Vận Rủi kéo dài giọng, trong lòng có chút nghi ngờ, nhưng nhiều hơn là tin tưởng và may mắn.

Nguy hiểm thật, không ngờ tên rác rưởi hệ thống Phong Thần cũng tìm được một trợ thủ, nhưng xem ra, đối phương có chút không hài lòng với hệ thống Phong Thần.

Đây đúng là một cơ hội.

Chỉ là không biết hệ thống Đa Tử Đa Phúc có chịu nhường một chút lợi ích không.

Không được, cho dù cuối cùng phải nhận ít chiến lợi phẩm hơn, nó cũng phải xử chết hệ thống Phong Thần.

Hệ thống Vận Rủi quyết tâm, nói: "Vị bằng hữu này, đa tạ ngươi đã thông báo, không biết ngươi có bằng lòng phối hợp với ta, cùng nhau hạ gục hệ thống Phong Thần không!" "Hai chúng ta làm được sao?" Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh sững sờ, ý định ban đầu của nó cũng rất đơn giản, hệ thống Phong Thần đó thực lực không yếu, nó và hệ thống Vận Rủi cùng ra tay, cũng chỉ đủ để trọng thương đối phương, xả giận.

Nhưng bây giờ, nghe giọng điệu của hệ thống Vận Rủi, có vẻ như có thể hạ gục hệ thống Phong Thần một lần!

Tự tin từ đâu ra vậy?

"Không giấu gì ngươi, ta còn có một trợ thủ nữa." Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh: (¬ ^ ¬)?

"Thống huynh, bên ta có một người bạn đến, lại đây tụ họp chút." Hệ thống Vận Rủi gọi xong, nhìn hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh: "Chưa biết tên huynh đệ?" "Hệ thống Nhật Ký Tâm Thanh, cứ gọi ta là hệ thống Nhật Ký là được!" "Được, Nhật Ký huynh đệ đợi một lát, đợi huynh đệ kia của ta đến, chúng ta sẽ bàn bạc việc tiêu diệt hệ thống Phong Thần." "Được!" ...

Thời gian trôi nhanh, Khương Tử Nha thong thả bay về phía đại

quân.

Cuối cùng, mười ngày trước trận đại chiến, hắn đã quay về.

Đến doanh trại của mình, Khương Tử Nha ngẩn người.

Quân của hắn đâu?

Tám vạn ức đại quân của hắn đâu?

Sao hiện trường lại giống như trại tị nạn thế này?

Tìm được Cơ Phát, hỏi ra mới biết, Khương Tử Nha tức điên.

Hóa ra mấy ngày trước, tiểu đội Đại Thương ban đêm đột kích.

Bên mình không đề phòng, một đêm chết thương trăm ức.

Còn đối phương, thương vong chưa đến trăm vạn.

Sau đó, chỉ một lần đột kích như vậy, đã hoàn toàn làm tan rã khí thế của tám vạn ức đại quân của hắn.

Từng người một đều sợ hãi cái chết, nhân lúc hỗn loạn, đều chọn cách bỏ trốn!

Năm ngày, đại quân chỉ còn lại năm ngàn ức.

Và vẫn còn lính đào ngũ liên tục.

"Vãi, con báo chết tiệt này không chơi theo luật." Khương Tử Nha chửi ầm lên.

Hắn phẫn nộ với sự vô liêm sỉ của Thân Công Báo.

Đã hẹn thời gian đại chiến rồi, kết quả ngươi lại giữa đường đánh lén, quá đáng quá.

"Hừ, đi thì đi, Hồng Hoang đánh trận, xưa nay đều xem thực lực cao cấp." Khương Tử Nha hừ lạnh, không để ý đến đám quân bỏ trốn.

Thay vào đó, hắn nhìn về phía Cơ Phát, vung tay triệu hồi Hồng

Mông Phong Thần Bảng ra.

"Lại một cơ hội phong thần, vốn định để dành cho người có tiềm năng cao dùng trước, nhưng giờ tình thế cấp bách, đành cho ngươi dùng trước vậy." Khương Tử Nha bấm quyết, thu Cơ Phát vào trong Phong Thần Bảng, bắt đầu phong thần.

Hồng Mông Phong Thần Bảng của hệ thống thấp nhất cũng là Thánh nhân.

Đến lúc đó, mình sẽ cầm chân Thân Công Báo.

Để Thập Nhị Kim Tiên diệt quân triều Thương.

Nếu có Thánh nhân can thiệp, Cơ Phát, sẽ là khởi đầu gây chấn động cho các Thánh nhân... ...

Trong một sơn động nào đó ở Đại Thương, khí lưu màu đỏ rực cuồn cuộn trong động, một bóng hình khủng bố dường như đứng sừng sững trong dòng khí.

Giữa những hơi thở, dòng khí đỏ rực xung quanh cũng thay đổi theo.

Hống~!

Đột nhiên, một tiếng gầm rống, bóng hình dường như mở ra cái miệng lớn của Thao Thiết, tất cả khí lưu đỏ rực nhanh chóng bị nó hút vào miệng.

Trong chớp mắt, sơn động chỉ còn lại một màu đen kịt.

Tiếng thở nặng nề từ bên trong truyền ra, dường như có một con quái vật khủng bố bên trong.

Nhưng giây tiếp theo, một thanh niên trắng trẻo từ từ bước ra khỏi sơn động.

Chương 449

Ánh mắt sắc bén, khí thế phi phàm.

“Cuối cùng cũng luyện hóa hết tất cả huyết Bàn Cổ.” “Thiên Đạo cảnh, dựa vào Bàn Cổ Thánh Thể của ta, hiện tại, ở Hồng Hoang ta đã vô địch.” “Không đúng, còn có một Thiên Đạo thực lực chưa rõ, nếu đánh nhau, có thể sẽ lưỡng bại câu thương, vẫn nên khiêm tốn một chút thì hơn.” Dương Giao cảm khái, xuyên không bao nhiêu năm, núp bấy lâu, cuối cùng cũng quật khởi.

Bàn Cổ Thánh Thể, cảnh giới Thiên Đạo, thực lực của hắn hiện tại, e rằng cũng chỉ kém Bàn Cổ đại thần thời khai thiên một chút.

“Cũng có thể báo thù rồi!” Dương Giao ôm lấy vị trí tim, ánh mắt lạnh đi, nhát kiếm năm đó, đến nay hắn vẫn nhớ như in.

Nay tu luyện có thành, không báo thù, còn gì là nam nhi nhiệt huyết.

“Không đúng, ta còn có em trai em gái.” Dương Giao đột nhiên tỉnh táo, suýt nữa thì quên.

Hắn còn có Dương Tiễn, Dương Thiền hai đứa em.

Vận mệnh gần đây của chúng không tốt lắm.

Dương Thiền thì còn đỡ, ít ra được Nữ Oa bảo vệ.

Dương Tiễn thì khó khăn hơn.

Nhưng dựa theo dòng thời gian chậm chạp của Hồng Hoang, hiện tại cậu ta nhiều nhất cũng chỉ vừa mới xuất sư từ chỗ Ngọc Đỉnh chân nhân.

Thực lực chắc cũng chưa ra sao.

Mình bây giờ, nên đi cung cấp chút tiện lợi cho đứa em trai khổ sở của mình trước, để nó khỏi phải chịu nhiều tội, sau đó cùng em gái hội hợp, đi tìm Hạo Thiên báo thù.

"Vậy thì cứ để Hạo Thiên sống thêm hai ngày sung sướng nữa." Dương Giao cười lạnh, bay về phía thành trì của nhân tộc.

Em trai Dương Tiễn là người của lượng kiếp lần này, chắc chắn không thể tính ra được cậu ta ở đâu.

Nhưng không làm khó được một kẻ xuyên không như hắn.

Nếu Dương Tiễn vừa xuất sư, vậy chắc chắn sẽ đi bổ núi cứu mẹ.

Mà hiện tại chỉ mới mấy chục năm, rất có thể Dương Tiễn chưa xuất sư, mình chỉ cần tìm vị trí Ngọc Tuyền Sơn là được.

Nếu đã xuất thế, thì đến Đào Sơn nơi giam giữ bà mẹ trên danh nghĩa của mình canh chừng là được.

Ai!

Mình làm kẻ xuyên không thế này, không được trải nghiệm cảm giác sung sướng khi khổ luyện thăng cấp thì thôi.

Ngay cả năng lực tiên tri cũng chỉ dùng để tìm người.

Dương Giao thở dài, hết cách, ai bảo hệ thống của hắn mạnh chứ.

Hắn cũng rất bất đắc dĩ! ...

Tùy tiện tìm một thành trì, Dương Giao cũng biết được đại cục hiện tại.

Hắn có chút ngơ ngác, chư hầu tạo phản, Đế Tân chìm đắm trong mỹ sắc không thèm đoái hoài.

Văn Trọng không phải thái sư, nhưng may mà vị trí cũng không

thấp, tập kết đại quân, bái Thân Công Báo làm quân sư, thảo phạt phản nghịch.

Các chư hầu còn chưa chính thức tạo phản thì đã tự loạn cả lên, cuối cùng Chu diệt sạch các chư hầu.

Hiện tại, Chu và Thương, đang chuẩn bị đại chiến sau mười ngày nữa, tám vạn ức quân Chu đối chiến với ngàn ức quân Thương.

"Trời đất, không hổ là Hồng Hoang." Dương Giao chép miệng, kinh ngạc trước số lượng người tham gia một trận chiến tùy tiện ở Hồng Hoang.

Cũng may là Hồng Hoang, chênh lệch thực lực rất lớn.

Nếu không tám ngàn vạn ức người này đánh quân Thương.

Chắc chắn sẽ thành cảnh tượng trận đánh đã xong mà quân hậu phương còn chưa thấy mặt kẻ địch ra sao.

"Nhưng dòng thời gian này loạn thật, chẳng nghe thấy mấy cái tên quen thuộc nào." Dương Giao cúi đầu, nghĩ nghĩ: "Dương Tiễn bọn họ dù sao cũng không chết được, lớn từng này rồi chưa thấy cảnh đánh nhau lớn như vậy, không đi xem thì tiếc quá." "Đi xem đại chiến trước, sau đó đi tìm Dương Tiễn." "Vậy đi." Dương Giao gật đầu, sau khi hỏi địa điểm chiến đấu, Dương Giao một bước đến Trần Đường Quan, tạm thời ở lại, chờ đại chiến bắt đầu... ...

Ầm!

Đỉnh núi nổ tung, một bóng người từ trong bay ra, rơi mạnh xuống mặt đất, gây ra chấn động.

"Không thể nâng cấp được nữa sao?" "Cứ vậy đi, Chuẩn Thánh đỉnh phong, tu vi này, đủ để ta báo thù rồi!" Dương Tiễn siết chặt nắm đấm, cảm nhận cơ thể mạnh mẽ, vươn tay.

Vèo!

Hỗn Nguyên Tam Xoa Kích xuất hiện trong tay, Dương Tiễn truyền một chút pháp lực, một luồng đại đạo chi lực hiện ra trên vũ khí.

"Hỗn Độn Linh Bảo, tinh huyết Bàn Cổ, Bát Cửu Huyền Công." Dương Tiễn lẩm bẩm, ánh mắt dần tự tin: "Thực lực của ta, đã có thể ngang hàng với Thánh nhân." "Hạo Thiên, giết cha và đại ca ta, giam cầm mẹ ta, hại em gái ta lưu lạc, đã đến lúc phải trả giá." "Nhưng trước đó, phải cứu mẹ ra khỏi Đào Sơn đã." Ánh mắt Dương Tiễn lóe lên một tia mờ mịt, "Chỉ là, Đào Sơn ở đâu?" "Thiên Bồng!

Ta nhớ trong kịch bản, hắn là Thiên Bồng truy sát họ, cuối cùng mẹ bị Hạo Thiên dùng một quả đào tiên trấn áp." "Tìm Thiên Bồng." Dương Tiễn lập tức đứng dậy, bay về phía Thiên Đình, trên đường, cũng không quên sử dụng Hỗn Độn Châu do hệ thống thưởng để che giấu bản thân... ... [Đinh, điểm danh thành công, chúc mừng túc chủ nhận được một thú cưng năng lượng 'Bạo Nộ Lực Kình'.] "Lại có thú cưng!" Trên đầu một con hổ lông xù, Lý Dao Cơ tay phải ôm chó đen nhỏ, tay trái ôm mèo cam lớn, trên ngực còn có một con mèo tam thể đang nằm.

Nghe thấy phần thưởng của hệ thống, Lý Dao Cơ kinh ngạc, vội vàng đặt Vượng Tài, Quất Tọa sang một bên, vỗ vỗ con mèo Mai Ly đang ngủ trên người mình, bảo nó đi chỗ khác, sau đó đứng dậy xem thông tin thú cưng mới. [Bạo Nộ Lực Kình: Một loại cá voi dễ nổi giận, thân hình vô lượng, sức mạnh vô tận.] "Tính cách không tốt..." Lý Dao Cơ liếc nhìn một cái, thú cưng năng lượng là những sinh mệnh thể có linh trí không hoàn chỉnh mà hệ thống thưởng trong những năm nay.

Theo lời hệ thống, chúng chỉ là một khối năng lượng, nhưng lại có

một phần linh trí.

Nói đơn giản, gần giống như chó mèo heo ở kiếp trước, có trí thông minh, nhưng không cao.

Nhưng thực lực của chúng, con nào con nấy đều có thể đè bẹp Thánh nhân, đấu với Thiên Đạo.

Thậm chí còn có thể bộc phát một lần, trọng thương cường giả cấp Đại Đạo, nhưng năng lượng cạn kiệt, chúng cũng sẽ chết.

Vượng Tài, Quất Tọa, mèo Mai Ly, hổ con, chính là những thú cưng năng lượng mà nàng điểm danh ra.

Đặc biệt ngoan ngoãn đáng yêu.

Nhưng hôm nay, phần thưởng điểm danh lại có thú cưng, chỉ là thú cưng này... giới thiệu có vẻ tính khí không tốt lắm.

Có nên nhận không?

Muuu~!

Tiếng kêu lạ vang lên từ đại dương xa xa, một con cá voi màu đỏ rực đang tung tăng bơi lội, những đường vân trên người khiến nó trông cực kỳ áp bức.

"Thôi được rồi, cũng không cần do dự nữa.

Đặt tên cho nó là gì nhỉ?

Cá Voi?

Cá Lớn?

Tiểu Kình?

Hay là Lực Kình luôn đi." Lý Dao Cơ bất đắc dĩ xòe tay, hệ thống đã thả ra rồi, nàng còn nhét lại được sao.

Gâu~!

Meo~!

Ba con vật nhỏ bên cạnh, thấy bạn mới, Vượng Tài sủa một tiếng, rồi trốn sau lưng Lý Dao Cơ.

Quất Tọa không nghe không hỏi, tiếp tục ngủ.

Mèo Mai Ly trực tiếp nhảy một cái, từ đầu hổ con bay đi, lao về phía người bạn mới.

Meo~!

Mèo Mai Ly đi trên mặt nước, ba hai bước đã nhảy lên người Bạo Nộ Lực Kình, đồng thời thân thiện chào hỏi.

Bạo Nộ Lực Kình cũng đáp lại tương tự.

"Nhìn tính cách cũng tốt mà!" Lý Dao Cơ ngạc nhiên, lúc này, con mèo Mai Ly của nàng đi đến lỗ phun nước trên đầu Lực Kình.

Trong nháy mắt, mắt Lực Kình tràn đầy sát khí, những đường vân đỏ rực trên toàn thân lúc này nhanh chóng chuyển sang màu đỏ thẫm.

Giây tiếp theo, một cột lửa nóng rực phun ra từ lỗ phun nước.

Meo...!

Mèo Mai Ly liên tục lùi lại.

Rời xa Lực Kình, nhưng Lực Kình lúc này dường như đã phát điên, điên cuồng truy sát mèo Mai Ly trong biển, thế giới nhàn nhã của Lý Dao Cơ cũng dường như sắp bị con hàng này phá hủy.

"Thôi được rồi..." Lý Dao Cơ xoa trán, từ trên người hổ con bay lên.

"Hổ con, lên cho ta, cho nó tỉnh táo lại!" Hống! ...

"Sư tôn, đệ tử muốn trở về." "Trở về, về cái gì!" "Về nhà!" "Ngươi có nhà sao?" "Con đi tìm nhị ca của con!" Dương Thiền quỳ

trên đất, ánh mắt kiên định.

Bái sư bao năm, nàng lúc nào cũng chăm chỉ tu luyện.

Nay đã thành Chuẩn Thánh, lại thêm sư tôn của mình là Thánh nhân.

Tin rằng cho dù là Hạo Thiên, cũng phải cân nhắc thực lực và thân phận của nàng.

Mẹ nàng, cũng tuyệt đối sẽ không đi đến cái chết như trong vận mệnh.

"Nhị ca của ngươi." Nữ Oa cười nhẹ, "Con à, sao ta nhớ ngươi là cô nhi nhỉ." "??" Dương Thiền ngẩng đầu, vẻ mặt không hiểu.

"Tình thân của thế giới này, không thuộc về ngươi." Phục Hy từ bên ngoài từ từ đi vào.

"Ngươi là..." "Phục Hy!" Phục Hy cười nhìn Dương Thiền, "Dương Thiền, ngươi xuyên không đến đây, chưa từng nói với gia đình nguyên thân một câu nào, tình thân ở đâu ra?

Huống hồ, gia đình họ đã vào luân hồi rồi." "Ý gì!" Dương Thiền tâm thần chấn động, nhưng không biểu hiện ra ngoài, ra vẻ như không có chuyện gì nói: "Phục Hy sư bá, con không biết ngài đang nói gì." "Không sao, lát nữa làm việc là ngươi có thể hiểu ta nói gì rồi." Phục Hy nhanh chóng ra tay, bàn tay hóa thành màu đỏ máu, tam thiên đại đạo lưu chuyển trong lòng bàn tay, trong nháy mắt xuyên qua cơ thể Dương Thiền, một khối quang đoàn màu xanh biếc bị ông ta tóm ra.

Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa vẫn còn đang ngơ ngác, đã bị Phục Hy nắm trong tay, hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa vô cùng không hiểu nhìn Phục Hy đang nắm lấy mình.

Chương 450

Hơi cựa quậy thân thể, cảm nhận được sức mạnh cường đại của Phục Hy, cơ thể hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa cứng đờ.

"Thiên Đạo cảnh?" "Cũng gần vậy." Phục Hy cười, Nữ Oa sau lưng cũng dồn sức mạnh lên người hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa.

"....." Cảm nhận được Tạo Hóa Đại Đạo trên mình, hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa trầm mặc, "Có thể không giết ta không?" "Ngươi nói ta có thể không giết ngươi không!" Nữ Oa đứng dậy, nắm hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa trong tay, thầm hỏi sư tôn có thể giết nó không.

"Đừng, đừng giết, ta là hệ thống, có tác dụng rất lớn." Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa vội nói, "Thực lực của ta yếu, nhưng ta có thể tạo ra Hỗn Độn Chí Bảo, còn có thể bồi dưỡng hàng loạt đại quân Thánh nhân.

Thiên Đạo cảnh cũng không phải là không thể." "Ồ, vậy tác dụng của ngươi cũng nhiều thật đấy!" Nhận được câu trả lời của sư tôn, trong mắt Nữ Oa lóe lên một tia thất vọng, lắc lắc hệ thống trong tay, "Muốn ta không giết ngươi cũng rất đơn giản, giao ra hạt nhân, rồi để ta để lại cho ngươi một ấn ký." "....." Cơ thể hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa cứng đờ, nhưng rất nhanh đã hồi phục lại, bất đắc dĩ đồng ý.

"Được!" ...

Không thể giết hệ thống, vậy thì chỉ có thể bóc lột nó.

Lấy được hạt nhân của hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa, Nữ Oa ra vẻ hạ vài cái cấm chế.

Sau đó hiển thị ấn ký Thiên Đạo trên người nó.

Thấy ấn ký trên người mình, hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa hoàn

toàn tắt ngúm.

Thế là, Dương Thiền, vị xuyên không giả này, lại một lần nữa trải nghiệm nỗi đau khổ bị bóc lột sức lao động.

Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa tiếp tục ràng buộc nàng, hệ thống rèn linh bảo có một tay, phân giải bản nguyên cũng có một tay.

Nữ Oa, Phục Hy bình thường thu thập Tiên Thiên Linh Bảo, Chí Bảo nhiều không đếm xuể.

Ngoài ra, còn có các chủng tộc khác trong Bất Chu Chân Giới, như Vu tộc, bình thường giết nhiều hệ thống như vậy, luôn có một lượng lớn đồ không dùng đến ngày càng nhiều.

Bây giờ, tất cả đều được gửi đến chỗ Phục Hy, yêu cầu hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa chế tạo những thứ phù hợp cho họ.

Trong vòng nửa ngày ngắn ngủi, Phục Hy đã nhận được đơn đặt hàng hơn ngàn kiện Hỗn Độn Chí Bảo và gần vạn kiện Hỗn Độn Linh Bảo.

Và, con số vẫn đang tăng vọt.

Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa một ngày tùy tiện rèn hai ba cái, Dương Thiền dựa theo thông tin đơn hàng để sắp xếp.

Chịu đựng áp lực từ khí tức của linh bảo, đóng gói phân loại, chờ nghiệm thu.

Nhưng một ngày chỉ làm ra ba kiện linh bảo, lại còn là Hỗn Độn Linh Bảo, khiến Phục Hy, Nữ Oa không hài lòng.

Họ trực tiếp hiển thị danh sách đơn hàng, yêu cầu số lượng tối thiểu mỗi ngày.

Nhìn những danh sách này, đầu óc hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa đều choáng váng, Dương Thiền cũng trợn tròn mắt, không dám tin sư tôn

của mình lại để một đồ đệ mềm mại đáng yêu như mình làm công việc nặng nhọc thế này.

"Làm việc cho tốt vào, nghĩ xem, kiếp trước ngươi chỉ là một phàm nhân tuổi thọ trăm năm, bây giờ đã bước vào tiên đạo." Nữ Oa an ủi, "Công việc này, ngoài việc mệt một chút, không có nguy hiểm, nếu ngươi không hài lòng, ta sẽ gửi ngươi đến bộ phận lao cải." Bộ phận lao cải là gì, Dương Thiền không biết, nhưng nghe thôi cũng biết là nơi không tốt.

Chỉ có thể bắt tay vào làm việc.

Đóng gói linh bảo trông có vẻ nhẹ nhàng, thực tế mệt chết đi được.

Bởi vì, nàng còn phải giúp hệ thống, hệ thống phải phân giải linh bảo sơ cấp không ngừng nghỉ, muốn tăng hiệu suất.

Thì phải phân loại trước.

Cái dễ phân giải, cái khó phân giải.

Một ngày phải phân giải hàng trăm triệu kiện, nàng phải phân loại linh bảo, cũng may nàng là Chuẩn Thánh, nếu không đã mệt chết rồi.

Thực ra như vậy cũng tốt, nhưng, nàng là kẻ xuyên không mà.

Tiểu thuyết huy hoàng của kẻ xuyên không nàng đã đọc nhiều như vậy, nàng chưa được trải nghiệm một thứ nào.

Đã nghe nói về cuộc sống tốt đẹp hơn, sao nàng có thể cam tâm với những ngày tháng tăng ca như thế này.

"Đừng bất mãn nữa, mau làm việc đi." Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa lầm bầm, "Cuộc sống của đại đa số kẻ xuyên không khác không tốt như ngươi nghĩ đâu, sau khi nuôi béo, cơ bản đều bị chúng ta, những hệ thống, giết chết." "Túc chủ đời trước của ta, chính là bị ta

dùng làm vật thí nghiệm để bồi dưỡng Thể Tạo Hóa Ma Thần mà chết." "Thí nghiệm lần trước tốn kém quá, nên ta tùy tiện tìm một người như ngươi, đến thế giới này kiếm chút tiền, kiếm tiền chính là hút cạn cái Hồng Hoang này, để tiến hành thí nghiệm tiếp theo, kết cục cuối cùng của ngươi nếu không có tai nạn này, sẽ bị ta luyện chế thành một khối bản nguyên tạo hóa." "Ngươi xấu xa vậy!" Dương Thiền kinh ngạc, "Hủy diệt thế giới, sẽ có bao nhiêu sinh linh chết?" "Ngươi không có chút lòng thương cảm nào sao?" "Theo cách hiểu của ngươi, những sinh linh như các ngươi trong mắt ta cũng giống như kiến thôi." Hệ thống Siêu Cấp Tạo Hóa xem qua linh bảo cần chế tạo cho đơn hàng tiếp theo, vừa làm vừa đáp: "Bản nguyên thế giới là thức ăn của chúng ta, không có thứ này hệ thống không thể trưởng thành được.

Hơn nữa, ngươi giết những con kiến bò lung tung trên thức ăn của mình có cảm thấy gánh nặng tâm lý không?" 23.

"Thôi được rồi, mau làm việc đi, ta tính rồi, ngươi giúp ta làm một trăm triệu năm, ta chắc là có thể rảnh rỗi được một năm." ".....Ngươi không cần phải nói cho ta biết những chuyện này đâu." ...

Trần Đường Quan, vì Chu và Thương sắp đại chiến ở gần đó, người dân địa phương sợ bị vạ lây, lần lượt rời khỏi nơi này.

Đồng thời, cũng xuất hiện nhiều gương mặt lạ lẫm, họ đều là những sinh linh đến xem đại chiến.

Các loại chủng tộc, ngay cả hải yêu mà người dân Trần Đường Quan vẫn luôn căm ghét, lúc này cũng có không ít xuất hiện ở đây.

Trong một quán trà, Dương Giao uống trà mang theo bên mình, khẽ cảm nhận các sinh linh gần đó, hơi nhíu mày, một vạn sinh linh, chưa đến ba phần là con người.

Còn lại, đều là tinh quái và yêu ma.

Sao lại thế này, thù hận giữa người và yêu, không phải đã khắc sâu vào xương tủy sao?

Sao ở đây lại hòa thuận thế này?

Rầm!

Rầm!

Đột nhiên, mặt đất rung chuyển, dường như có một con quái vật khổng lồ nào đó đang đi lại gần đây.

Dương Giao nhìn qua, trà trong miệng lập tức phun ra.

"Ba à, chúng ta đi chơi đi." "Con trai ngoan của ta, chậm thôi, ba già rồi, chạy không nhanh được!" "Ồ...

đi chơi thôi, ba nhanh lên!" ...

Na Tra cao gần sáu mét, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, quần áo chỉ che ba điểm, mặt mày hung ác, đang nhảy chân sáo, nói những lời yếu đuối, dễ thương, nhưng ngữ khí lại đầy vẻ côn đồ.

Mỗi bước của cậu ta, dường như đều có thể gây ra động đất, một bước mặt đất rung lên, tung tăng nhảy nhót chạy về phía trước.

Sau lưng Na Tra, Lý Tịnh trung niên tuấn tú lại có một khí chất đặc biệt, ánh mắt mỉm cười, không nhanh không chậm đi theo sau Na Tra.

Rõ ràng rất hài lòng với đứa con trai ngoan này của mình.

Hai người cứ thế, từ từ đi về phía xa.

Mà những người xung quanh, ai nấy đều mắt chữ A mồm chữ O, bị kinh ngạc không nhẹ.

Ở đây có đủ các loại chủng tộc, hình dạng đủ loại, cũng đã thấy quá nhiều thứ kỳ quái khó coi.

Nhưng giống như thế này, toàn thân tràn ngập cảm giác áp bức, một bước trời đất rung chuyển, kết quả lại nói những lời gần như làm nũng, thì đúng là lần đầu tiên thấy.

Họ chỉ cảm thấy thế giới quan trong lòng đang bị đảo lộn, đồng thời, Dương Giao cũng đã hoàn hồn.

Trong lòng mười vạn câu chửi thề không ngừng vang lên.

Đây chẳng phải là hình tượng Na Tra trong bản đầu tiên của Thập Vạn Câu Chuyện Cười Nhạt sao?

Sao lại có thể thấy cậu ta ở Hồng Hoang.

Không lẽ...

đây là một thế giới Hồng Hoang hài hước tương tự Thập Vạn Câu Chuyện Cười Nhạt!?

Mặt Dương Giao xanh lè, càng nghĩ càng thấy rất có khả năng.

Dòng thời gian hỗn loạn như vậy, nhân vật còn không đầy đủ.

Bây giờ còn xuất hiện Na Tra chói mắt này.

Rất có khả năng, đây là một thế giới hài hước.

Cmn!

Nữ thần trong thế giới hài... tán không nổi!

Dương Giao nhớ đến Nữ Oa mặt nạ, còn có Xà Tinh, Athena trong Thập Vạn Câu Chuyện Cười Nhạt.

Tim hắn co thắt lại.

Thế giới hài hước không nói logic gì cả, dù sao phân vô cơ cũng có thể vo thành viên được, đợi hắn tìm được Dương Tiễn, chuyện bổ núi cứu mẹ sẽ hoang đường đến mức nào? [Túc chủ đừng nghĩ nhiều, đây là gặp phải đồng nghiệp rồi!] Hệ thống Vô Địch Nghịch Thiên Cải

Mệnh nghiêm trọng nói, [Na Tra và Lý Tịnh kia một trong hai là kẻ xuyên không, đừng nghĩ đến việc chào hỏi họ, hệ thống của đối phương thực lực rất mạnh.] "Cái gì..." Dương Giao kinh ngạc, kinh ngạc không phải vì đối phương cũng là kẻ xuyên không, mà là lời nói của hệ thống của mình, "Hệ thống, ngươi đánh không lại đối phương?" Hệ thống Vô Địch Nghịch Thiên Cải Mệnh nhìn hai bóng người rời đi, không giấu giếm, nói thẳng: [Không dễ xử lý.] Na Tra kia dễ giải quyết, chỉ là Lực chi Đại Đạo mà thôi, tuy hiếm, nhưng nó là hệ thống cao cấp, sao lại không thu thập Lực chi Đại Đạo.

Chủ yếu là Lý Tịnh kia, thanh kiếm trên người có một luồng năng lực khóa chặt yếu ớt.

Xem ra chính là sức mạnh do hệ thống của đối phương tự lĩnh ngộ.

Cộng thêm cảnh giới của Na Tra kia.

Đại Đạo cảnh sơ kỳ, không phải được bồi dưỡng nghiêm túc, giống như tìm được một con rối.

Tùy tiện dùng bạo lực để nâng cấp cảnh giới.

Quan trọng là bạo lực nâng cấp, Na Tra này còn không phải là hàng dùng một lần, còn có thể tồn tại lâu dài.

Cách làm này hệ thống cao cấp sơ kỳ bình thường không làm được, gia sản của cao cấp trung kỳ cũng không cho phép họ thử nghiệm như vậy.

Đối phương thấp nhất cũng là hệ thống cao cấp hậu kỳ, cùng cấp với mình.

Ai!

Hệ thống Tối Cường Nghịch Thiên Cải Mệnh thở dài. [Túc chủ, gặp phải đồng nghiệp, khiêm tốn một chút, qua một thời gian nữa ta

sẽ đổi cho ngươi một Hồng Hoang khác.] "Đây là bồi thường sao?" Sắc mặt Dương Giao hơi trầm xuống, tâm trạng có chút không tốt, "Ngươi xem những thứ này là gì, trò chơi à?" "Họ đều là những sinh linh có máu có thịt, Dao Cơ là mẹ của ta, Dương Tiễn, Dương Thiền là em của ta, ta có thể cảm nhận được tình thân, ngươi bảo ta từ bỏ họ, không thể nào!" [Đừng có sến súa nữa, không muốn từ bỏ thì có thể ở lại đây.] "À thì, ta thấy đổi thế giới khác cũng tốt lắm." Dương Giao đổi giọng, ngượng ngùng nói, "Ta thấy, nếu họ thiếu đi đoạn rèn luyện này, rất có thể sẽ không có được thành tựu trong tương lai, dù sao trong mắt họ ta cũng đã chết rồi, không nên làm phiền nữa." [Vậy thì đợi một thời gian, sẽ đưa ngươi đổi thế giới.] Hệ thống Vô Địch Nghịch Thiên Cải Mệnh cạn lời, còn tình thân, ngươi gặp họ được mấy lần rồi?

Dám giở trò với bổn hệ thống, vốn còn định đưa ngươi đổi thế giới chơi, bây giờ, tự cầu phúc đi.

Hệ thống Vô Địch Nghịch Thiên Cải Mệnh lắc đầu, bắt đầu suy nghĩ làm sao để hớt tay trên.

Đúng vậy, nó chuẩn bị cướp một miếng rồi đi.

Tuy có thể đánh không lại đối phương.

Nhưng nó muốn đi, đối phương cũng không cản được.

Hơn nữa, hiện tại mình đang ở trong tối.

Cướp một miếng, kiếm lời một chút...

Chương 451

Trên mặt biển ở Trần Đường Quan, Na Tra mới khoảng sáu mét đang vui vẻ chơi cát, tiếng cười nói rộn rã.

Lý Tịnh đeo kính râm nằm tắm nắng trên bãi biển.

"Cha ơi, lại đây chơi đi!" "Con trai ngoan, tự chơi đi nhé." Lý Tịnh xua tay, tiếp tục tận hưởng ánh mặt trời.

Na Tra tiu nghỉu, nhưng rất nhanh lại vui vẻ chơi đùa, chỉ là, dưới vẻ ngoài hung dữ, nỗi bi thương trong mắt không thể che giấu.

Bao nhiêu năm rồi, tình trạng ý thức tỉnh táo nhưng cơ thể không chịu khống chế này đã kéo dài bao nhiêu năm rồi?

Mỗi ngày như một con chó, quấn lấy Lý Tịnh, luôn miệng gọi cha.

Cơ thể thì lại như một thằng ngốc, ấu trĩ không chịu nổi.

Tại sao, đều là xuyên việt giả, tại sao hệ thống của Lý Tịnh lại mạnh hơn mình!?

Không phục, ta không phục!

Ta nhất định sẽ có hệ thống mới!

Chờ đấy, Lý Tịnh, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây.

Bây giờ ngươi không giết ta, sớm muộn gì ta cũng sẽ cho ngươi nếm trải nỗi đau của ta.

Na Tra buông lời nguyền rủa oán độc, nhưng ngay sau đó, khi thấy cơ thể mình sắp nếm thử phân của một con cá, Na Tra tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Cường giả phải trải qua gian khổ!

Ta nhịn! … "Phải nói, ánh mặt trời ở Hồng Hoang này đúng là khác biệt, thật thoải mái." Lý Tịnh lim dim mắt, tận hưởng cảm giác khoan khoái của cơ thể.

Tiện thể suy nghĩ về trận đại chiến mấy ngày sau.

"Chẳng lẽ hiệu ứng cánh bướm do mình xuyên việt đến đã khiến hai bên bùng nổ một vận mệnh khác với nguyên tác?" Đại chiến, lại diễn ra ngay bên cạnh mình.

Trong kịch bản gốc, làm gì có chuyện này.

Hơn nữa, hai bên ngoài Khương Tử Nha và Thân Công Báo ra, ngay cả một tiên nhân của Thánh nhân giáo phái cũng không có, à không, còn có một Văn Trọng.

Nhưng thế cũng không đúng!

Phong Thần lượng kiếp không phải là chuyện phàm nhân đánh một trận là xong.

Cái cần là liên tục "đánh nhỏ gọi lớn".

Lôi cả Thánh nhân xuống sàn đấu.

Nhưng với tình cảnh hiện tại, có thể lôi được ai chứ?

"Nghĩ nhiều làm gì, chỉ cần đừng chọc vào địa bàn của ta là được!" Lý Tịnh lắc đầu, nhắm mắt ngủ tiếp.

"Kẻ nào dám chọc vào ta, kẻ đó phải chết!" … Trong nháy mắt, đã đến một ngày trước trận đại chiến.

Doanh trại của Khương Tử Nha.

Thập Nhị Kim Tiên chậm rãi đến.

Trong đó, ngoài Quảng Thành Tử, Từ Hàng, Thái Ất ba người.

Những người còn lại đều đã sớm offline, bị Nguyên Thủy đưa về

Côn Luân chân giới.

Bây giờ đứng ở đây chỉ là những cái xác do Thiên Đạo điều khiển.

Khương Tử Nha nhiệt tình chiêu đãi Thập Nhị Kim Tiên, trong đó, hắn nhiều lần khóc lóc kể lể với sư tôn Từ Hàng, bôi nhọ Thân Công Báo không nghe sư lệnh, trợ Trụ vi ngược.

Mục đích là để Từ Hàng đừng nương tay, đánh cho chết.

Tiện thể dìm hàng Thân Công Báo, để nâng cao bản thân.

Đúng vậy, hắn vẫn còn chút ý đồ với Từ Hàng.

Tiếc là hình tượng đã bị Thân Công Báo tên khốn đó phá hỏng, cần phải nỗ lực mới có thể khôi phục.

Khương Tử Nha thở dài, mời sư tôn và các sư thúc sư bá nghỉ ngơi cho khỏe, rồi tự mình đi bố trí cho trận đại chiến ngày mai.

"Ngày mai, cứ để bọn họ lên đi, chúng ta xem kịch." Từ Hàng nhìn những người khác chỉ là cái xác rỗng nói.

"Cũng được, nếu thật sự không diễn nổi nữa, cứ trực tiếp tìm cơ hội chết để thoát thân." Quảng Thành Tử lau chùi Phiên Thiên Ấn trong tay, nói: "Mấy người chuẩn bị vũ khí gì rồi?" "Moi từ trên tường ra mấy món Tiên Thiên Linh Bảo." Thái Ất trả lời.

"Hai tên xuyên việt giả kia tặng ta không ít linh bảo, ngày mai chúng ta lấy ra chơi." Từ Hàng vung tay, một đống Tiên Thiên Chí Bảo xuất hiện.

Quảng Thành Tử, Thái Ất mắt sáng rỡ, bắt đầu chọn linh bảo thích hợp. … Bên trong cơ thể Khương Tử Nha, Phong Thần hệ thống thu liễm toàn bộ sức mạnh, lặng lẽ chờ đợi.

Không lâu sau, một quả cầu ánh sáng chui vào cơ thể Khương Tử Nha.

“Ngươi đến rồi!” “Đến rồi.” Tâm thanh nhật ký hệ thống hóa thành hình người, chậm rãi gật đầu.

“Ngày mai ta sẽ chủ động tìm Môi thần hệ thống, không cần ngươi tốn nhiều sức, chỉ cần ngươi có thể gây nhiễu hiệu quả cho nó, ta sẽ giết được nó.” Phong Thần hệ thống nói.

“Được.

Nhưng phần của ta không được thiếu.” Tâm thanh nhật ký hệ thống đáp.

“Đương nhiên.” Phong Thần hệ thống sảng khoái đồng ý, chỉ cần có thể xử lý được Môi thần hệ thống, mọi chuyện đều dễ nói.

Tâm thanh nhật ký hệ thống trong lòng cười lạnh, đưa tay ra, “Hợp tác vui vẻ!” “Hợp tác vui vẻ!” … Doanh trại Đại Thương lúc này rất náo nhiệt, khí thế hừng hực.

Đặc biệt là Văn Trọng, kích động đến mức rơi nước mắt.

Bởi vì, Đại vương của họ, vậy mà lại xuất hiện ở đây.

Điều này nói lên điều gì?

Nỗ lực của họ không uổng phí, Đại vương đã trở lại.

Đại vương anh dũng ngày xưa đã trở lại.

Giang sơn Đại Thương, giữ được rồi!

“Không ngờ ngươi lại có ảnh hưởng lớn đến sĩ khí Đại Thương như vậy!” Thân Công Báo kinh ngạc nói.

Hắn cũng từng dẫn đám binh lính này gây rối cho Khương Tử Nha, nên cũng coi như hiểu rõ cái thứ gọi là sĩ khí.

Khi phe mình sĩ khí cao ngút, phe địch sĩ khí uể oải, chỉ cần gầm lên cũng có thể khiến đối phương sụp đổ, mất đi ý chí chiến đấu,

chiến lực giảm chín phần.

Còn hắn dẫn binh, tuy sĩ khí rất đủ, nhưng vẫn chưa đến mức cuồng nhiệt như vậy.

Nhưng bây giờ, Đế Tân vừa đến, thái độ của đám binh lính này, khí thế đó.

Thật sự đã tăng lên mấy lần.

Hắn thậm chí còn cảm thấy, nếu Đế Tân cầm kiếm chỉ vào Thánh nhân, đám binh lính này cũng dám xông lên đối đầu.

Cái thứ giống như ngựa giống này, làm sao lại bá đạo như vậy?

Ánh mắt Thân Công Báo mang theo vẻ nghi ngờ đậm đặc.

Đế Tân liếc hắn một cái, khinh thường nói: "Sức hút nhân cách, một tên lính mới như ngươi làm sao hiểu được." "Bớt chém gió đi!" Thân Công Báo đảo mắt, "Danh tiếng của ngươi ở Đại Thương thối như thế nào, ai mà không chửi ngươi, còn sức hút nhân cách." "Nói mau, rốt cuộc là chuyện gì?" "Tiền thân từng dẫn họ đi trấn áp các vương hầu tạo phản." Đế Tân nhún vai, "Bản thân tiền thân thực lực không yếu, khoảng thời gian đó tiền thân còn chưa phải là Thương vương, dẫn theo đại quân thân tín của mình, đi tuần tra khắp nơi trong lãnh thổ Đại Thương.

Cùng ăn cùng ở, đích thân dẫn đại quân xông pha hãm trận, ngoài việc trấn áp vương hầu tạo phản, còn dẫn binh tiêu diệt ác yêu gây họa cho dân chúng, trong vòng trăm năm, tiêu diệt ác yêu vô số, chưa từng thất bại lần nào." "Thảo nào!" Thân Công Báo hiểu ra, chẳng trách đám binh lính này lại kích động như vậy.

Chưa từng thất bại, đây chính là thương hiệu.

Nếu mình bị ép đi lính, gia nhập một vị tướng quân thường xuyên thua trận tốt hơn, hay gia nhập một người thường xuyên thắng trận

tốt hơn?

Cái này còn cần phải chọn sao?

"Thế nào, ta ngầu lòi chứ!" Đế Tân đắc ý nói.

"À… ngầu lòi là ngươi à?" Thân Công Báo cười khẩy, trực tiếp chuyển chủ đề, "Hệ thống của ta nói ngày mai ta đánh với Khương Tử Nha trước, ngươi bố trí kết giới xung quanh, đừng để nó chạy thoát." "Yên tâm, ba hệ thống chúng ta, còn không xử được một hệ thống sao." Đế Tân thờ ơ xua tay, "Tùy tiện hành nó." "Vẫn nên cẩn thận một chút thì hơn." "Ngươi nói cũng đúng." Đế Tân nhìn Ác Lai bên cạnh, phân phó, "Ác Lai, ngày mai ngươi dẫn các con trai của ta, giết hết tất cả người của đối phương, một người sống cũng không được để lại." "Vâng, Đại vương." Đại Nghệ ôm quyền, trong đầu chìm vào suy tư.

Ba hệ thống, còn một cái ở đâu?

Thôi, không nghĩ nhiều nữa, ngày mai có kịch hay để xem rồi.

Không biết tình hình bên Đa Bảo lão đệ thế nào rồi.

Đúng lúc hai tên này lại bắt đầu chém gió không nói chuyện chính, đi hỏi thăm tình hình xem sao.

Đại Nghệ ánh mắt lóe lên, tiến hành liên lạc với Đa Bảo. 'Đa Bảo, bên ngươi tình hình thế nào rồi?' 'Bên ta có một đám xuyên việt giả tư chất 'phế vật' đến.

Đang thu hoạch từng đứa một đây.' 'Xuyên việt giả loại tặng bảo vật à?' 'Còn gì nữa, linh bảo nhận đến mỏi tay, chỉ là cấp bậc không ra sao, cơ bản cũng chỉ là Hỗn Độn Chí Bảo.' 'Anh Nghệ, bên anh thế nào rồi?' 'Haiz, gặp phải một cái Khu Môn hệ thống, may mà dùng chút thủ đoạn nhỏ, thu thập được một tỷ pháp môn tu luyện và phương pháp bồi dưỡng thể chất.' Đại Nghệ thờ ơ trả lời, 'Bên ta

cũng không có chuyện gì, mở video call đi, cho ta xem tình hình bên ngươi.' 'Được được.' … Kim Ngao đảo, so với việc Thông Thiên bị lượng lớn hệ thống nhắm vào, ý thức liên tục bị quấy nhiễu.

Đa Bảo lại không có nhiều chuyện như vậy.

Xuyên việt giả thường không giao thiệp với người đang bế quan.

Đa Bảo đúng là như vậy, mà cũng không phải.

Phải, vì đã bớt được rất nhiều phiền phức.

Không phải, vì hắn thường xuyên lén lút chạy ra các hòn đảo bên ngoài Kim Ngao đảo.

Thiên Đạo Chi Nhãn của Đa Bảo và Đại Nghệ, sớm đã bị Đại Nghệ ném vào bản thể Thiên Đạo để tăng cường một phen.

Đi lại tự do, sử dụng các chức năng của Thiên Đạo, như không gian quyết chiến Thiên Đạo, che đậy thời không, v.v., chỉ cần nạp tiền là dùng được.

Việc xây dựng sân thí luyện của Vu tộc, thực ra Đa Bảo cũng góp một phần công sức.

Thường xuyên giao thiệp với các hệ thống.

Tiếc là, hệ thống ở sân thí luyện đa phần là hệ thống nhỏ và hệ thống sơ cấp.

Hai người có kinh nghiệm phong phú trong việc đối phó với hệ thống, nhưng lại không có nhiều kinh nghiệm đối phó với hệ thống cao cấp.

Lần này, Hồng Hoang đến nhiều hệ thống như vậy, đặc biệt là Kim Ngao đảo, đã nhiều đến không đếm xuể.

Chương 452

Ban đầu, Đa Bảo bế quan, quan sát những gì sư tôn gặp phải.

Để Trường Nhĩ đi thăm dò từng cái một.

Sau nhiều năm cân nhắc.

Đa Bảo cuối cùng cũng chọn ra được vài xuyên việt giả tặng bảo vật thích hợp.

Đó chính là, những tiểu đệ tử 'không có chí tiến thủ' của sư tôn.

Một trong hàng tỷ hòn đảo bên ngoài Kim Ngao đảo.

Trên đảo có cây, có núi, lại có biển.

Đa Bảo xuyên qua thông đạo không gian đến, bay thẳng đến trung tâm đảo.

Không lâu sau, một sân viện xuất hiện.

Trong ngoài sân viện, những thứ được trồng tự nhiên là linh căn không tồi.

Nhưng, những linh căn này, đều giống như cây cối bình thường, không có gì đặc biệt.

Đa Bảo nhổ hai cây rau bình thường, giải trừ phong ấn, rau biến thành Hỗn Độn linh thái.

Lật tay, cất rau đi, Đa Bảo mỉm cười bước vào nhà.

Khò khò!

Một thanh niên áo trắng như tuyết, đang nằm ngửa tứ chi trên ghế, ngủ say sưa.

Trong mắt Đa Bảo lóe lên một tia 'bất đắc dĩ', tiến lên đẩy đẩy

thanh niên, “Sư đệ, tỉnh tỉnh, sao có thể sa đọa như vậy!” “Ừm…” Thanh niên mơ màng mở mắt, liếc nhìn Đa Bảo, uể oải vươn vai, “Sư huynh à, ta cũng không muốn đâu, nhưng tu luyện mệt quá!” “Sư huynh tha cho ta đi, ta bảo đảm lần sau gặp sư phụ sẽ thành Thiên Tiên.” “Sư đệ, tu luyện cốt ở kiên trì, ngươi lười biếng như vậy, sư tôn đã bị ngươi làm cho đau đầu, cứ thế này nữa, sư tôn sẽ chuẩn bị trục xuất ngươi khỏi sư môn.” Đa Bảo ‘đau lòng’ nói.

“Sư huynh à, ta tu luyện thật sự rất nhanh rồi.” Diệp Trường Thanh thở dài, ánh mắt đầy vẻ bất đắc dĩ.

Hắn biết ý tốt của sư huynh.

Không phải ta khó tu luyện thành Thiên Tiên như vậy.

Mà là chúng ta không giống nhau!

Ta tu luyện thần thoại tu luyện pháp, ta muốn thành Thiên Tiên, đủ để treo lên đánh Chuẩn Thánh, cùng Thánh nhân qua lại vài chiêu.

Các ngươi tu luyện một cái Đại La Kim Tiên đều phải tốn vô tận thời gian, hắn trong vòng mười vạn năm chiến lực đã sánh ngang Đại La Kim Tiên, tư chất này, ai có thể sánh bằng?

Ai!

Sư huynh không hiểu, không trách huynh ấy.

Diệp Trường Thanh lắc đầu, chỉ có thể cố gắng bảo đảm, “Sư huynh, huynh xem, ta chỉ còn một bước nữa là thành Thiên Tiên rồi.

Huynh yên tâm, ta sẽ nhanh chóng đột phá, tuyệt đối không làm mất mặt sư phụ.” “Hy vọng là vậy.” Đa Bảo ‘thở dài’, rồi nói, “Sư đệ, hay là ta giảng đạo cho ngươi một phen, biết đâu ngươi lại lĩnh ngộ đột phá.” “Lại tới nữa…” Diệp Trường Thanh nhún vai, vội vàng từ chối, phương pháp tu luyện còn khác nhau, sư huynh giảng đạo thật sự không có tác dụng.

Lần trước nghe sư huynh giảng đạo bị hành hạ hai ngày rưỡi hắn vẫn còn nhớ như in.

Quá đau khổ.

Nghĩ đến là muốn khóc.

“Vậy được, sư đệ ngươi phải chăm chỉ tu luyện, đừng ngủ nữa, ta sẽ thường xuyên đến giám sát ngươi.” Đa Bảo nói.

“Sư huynh yên tâm, sư đệ ta nhất định sẽ chăm chỉ tu luyện.” Diệp Trường Thanh vỗ ngực bảo đảm.

“Trong giáo sự vụ nhiều, sư huynh ta không ở lâu.” “Sư huynh cáo từ.” “Cứ ở lại đi, đừng tiễn.” Đa Bảo xua tay, đóng cửa phòng lại, đi ra ngoài sân.

Diệp Trường Thanh thấy cửa đóng lại, cơn buồn ngủ ập đến, ngáp một cái, nằm xuống ngủ tiếp.

Hoàn toàn không để lời đốc thúc tu luyện của Đa Bảo vào lòng.

Không còn cách nào, hắn có Mỗi ngày tưởng lệ hệ thống.

Mỗi ngày đều có phần thưởng, hoa quả rau dưa, tu vi và cảm ngộ, đủ loại, căn bản không cần lo lắng tu vi chậm chạp.

Chẳng thà đi ngủ còn hơn.

Rất nhanh, Diệp Trường Thanh chìm vào giấc ngủ sâu.

Ở cửa sân có hai cây, một cây là Ngộ Đạo Thụ, cây còn lại cũng là Ngộ Đạo Thụ.

Số lá trên mỗi cây tương ứng với một loại đại đạo.

Đây là hai cây Cực phẩm Hỗn Độn linh căn, tạo ra hàng loạt Thánh nhân lĩnh ngộ đại đạo không thành vấn đề.

Đa Bảo vặt sạch lá của một cây, rồi lại vặt sạch lá của cây còn

lại.

Sau đó rời đi.

Diệp Trường Thanh xuyên việt đến ba mươi năm trước.

Ký ức của Đa Bảo, là mười vạn năm trước Thông Thiên vô tình phát hiện ra đệ tử này.

Trong ký ức, là lúc Thông Thiên vừa phát hiện Diệp Trường Thanh, phát hiện tư chất phi phàm của hắn, bất ngờ cảm thấy nhặt được bảo vật.

Sau đó vui vẻ mang về.

Kết quả, cho ăn vô số linh đan linh quả, tu vi của Diệp Trường Thanh vẫn không tăng lên bao nhiêu.

Mười vạn năm, ăn linh quả cũng đủ để cưỡng ép bồi dưỡng một vị Đại La Kim Tiên.

Hắn vẫn lượn lờ ở cảnh giới Địa Tiên, mấu chốt là suốt ngày lười biếng ngủ nướng, Thông Thiên đường đường là Thánh nhân, mỗi ngày đều trong trạng thái bị chọc tức chửi bới tên nhóc con.

Cuối cùng, mắt không thấy tim không phiền, nhốt Diệp Trường Thanh ở hòn đảo nhỏ này, không đột phá không được ra ngoài.

Đây là ký ức bị nhồi nhét, sư tôn bây giờ mỗi ngày ký ức đều bị nhét lung tung, cho nên Diệp Trường Thanh và hệ thống của hắn.

Hiện tại chỉ có Trường Nhĩ và Đa Bảo biết.

Phương pháp Đa Bảo biết cũng rất đơn giản, chính là mười năm trước Trường Nhĩ đi ngang qua bị giết.

Thế là, Đa Bảo quan sát mấy năm, xác định đây là đối tượng có thể vặt lông, liền năm lần bảy lượt lấy cớ thúc giục Diệp Trường Thanh tu luyện, để lấy bảo vật.

Hệ thống lại không dùng những thứ hắn lấy đi để rút bản nguyên, mà chuyên dùng để bồi dưỡng hắn.

Những thứ này đều đã bị cải tạo, nếu hắn dùng nhiều, có thể biến hắn thành một cái bộ lọc… không, một cái máy thu.

Thu nhận bản nguyên, rồi chuyển cho hệ thống.

Xem ra là định phát triển tất cả người của Tiệt giáo thành như vậy, tiếc là tình hình Kim Ngao đảo hiện tại không phải như thế.

Nếu thật sự dám rút bản nguyên, thứ chào đón sẽ là một đống lớn hệ thống bị phanh thây.

Hệ thống này nên cảm ơn hắn, nếu không cũng không sống thêm được khoảng thời gian này.

Đa Bảo nghịch những chiếc lá, đi đến địa điểm tiếp theo.

Địa điểm tiếp theo cũng là một hòn đảo, sau khi Đa Bảo đi vào, bản nguyên của bản thân bắt đầu tiêu hao điên cuồng, sắc mặt Đa Bảo hơi thay đổi, nhưng rất nhanh lại cười lên.

Ung dung đi vào, chỉ vài phút sau Đa Bảo nghịch một viên châu đi ra, đồng thời, tiện tay lấy luôn cái rìu đặt trong sân.

Sau đó sử dụng sức mạnh Thiên Đạo che đậy bản thân, ẩn mình trong một thời không khác.

Thân ảnh biến mất không thấy.

Đợi Đa Bảo biến mất, một điểm sáng xuất hiện tại chỗ.

“Mất khí tức rồi… Chết tiệt, Hồng Mông Châu của ta.” Hệ thống trong lòng hoảng loạn.

Lợi dụng Đa Bảo rút bản nguyên đang ngon lành, đột nhiên mất liên lạc với Đa Bảo.

Mấu chốt là, nó không biết Hồng Mông Châu của mình bị Đa Bảo lấy đi lúc nào.

Cái tên Đa Bảo đó có vấn đề.

"Thế giới này không bình thường, đi…" "Đi, đi đâu!" Ngay dưới sự chú ý của hệ thống này.

Mấy chục hệ thống xuất hiện ở đây.

Chúng là tổ hợp hệ thống mạnh nhất trên Kim Ngao đảo.

Liên minh Lục thống gồm Lục Vô Thần, năm đệ tử thân truyền thứ năm và con trai của Thông Thiên là Thông Địa.

Liên minh hai hệ thống lớn Tần Trường Sinh và Diệp Thần.

Liên minh tám hệ thống đã trực tiếp thanh lý ký chủ.

Hơn nữa, hai hệ thống ở cửa lớn Tiệt giáo, hệ thống chặn cửa mạnh nhất và hệ thống giữ cửa mạnh nhất vào lúc này cũng đã phát hiện ra tình hình trên Kim Ngao đảo.

Đồng thời cũng bị các hệ thống khác phát hiện.

Cách suy nghĩ của hệ thống cao cấp rất nhanh.

Hai hệ thống quả quyết thành lập liên minh, và thể hiện một màn hùng mạnh, đến tranh giành con mồi với các tổ hợp hệ thống khác.

Ngoài chúng ra, còn có ba tổ hợp hệ thống giáo chủ lớn, và các tổ hợp mới xuất hiện trong những năm gần đây.

Còn trong bóng tối, rất nhiều hệ thống cao cấp trung kỳ, sơ kỳ có thực lực yếu hơn không dám tiết lộ sự tồn tại của mình, đều đang đổ dồn ánh mắt về đây.

Mấy chục hệ thống, nhiều liên minh, dễ dàng xé nát hệ thống bị vây công thành từng mảnh, sau đó chia chác.

Cảnh này, khiến những hệ thống yếu hơn đang ẩn nấp trong bóng tối kinh hãi, muốn chạy cũng không dám chạy, sợ lộ mặt sẽ bị xé thành từng mảnh.

Còn hệ thống giữ cửa và chặn cửa, cũng vô cùng may mắn, may mà thực lực của chúng không yếu, lại còn thành lập được một tổ hợp tạm thời.

Nếu không lộ diện, khó thoát khỏi cái chết!

Nhưng loại thu hoạch từ việc giết hệ thống đoạt bảo này, thật sự rất nhanh.

Hai hệ thống hưng phấn rời đi, ý tưởng cũng thống nhất một cách đáng ngạc nhiên, tổ hợp tạm thời trở thành tổ hợp lâu dài.

Bản nguyên cũng không rút nữa, chúng cũng muốn làm kiểu này, ẩn nấp trong bóng tối chờ đợi con mồi.

Sau khi các hệ thống đi hết, Đa Bảo hiện thân.

Chương 453

Nhìn hiện trường không còn một cọng lông, Đa Bảo lắc đầu đi đến địa điểm tiếp theo.

"Sao lại không kìm nén được như vậy chứ?

Giờ thì hay rồi, chết rồi nhé!" "Đa Bảo, hệ thống ở Kim Ngao đảo có thể cảm ứng được tình hình bên ta không?" "Không được, trừ khi động tĩnh đánh nhau quá lớn." "Ta biết rồi." Đại Nghệ đang video call với Đa Bảo gật đầu, không làm bảo tiêu cho hai tên đang chém gió trước mặt nữa, quay người đi ra ngoài. … "Hệ thống ở Kim Ngao đảo hung hăng thật." Đại Nghệ ngồi trên tảng đá, nhìn Đa Bảo đi tìm từng hệ thống để thu bảo vật.

Hệ thống nhiều, tính cách đủ loại, lựa chọn của chúng đương nhiên cũng không giống nhau.

Chẳng hạn, Đa Bảo đổi qua năm hệ thống, thì có hai cái không mấy thành thật, Đa Bảo cũng không có cách nào, chỉ có thể thân thiện giúp chúng khuếch đại hành động nhỏ.

Gây sự chú ý của các hệ thống khác.

Sau đó bị phanh thây.

Đi một vòng, Đa Bảo thu được hai món Hồng Mông Linh Bảo, vô số Hỗn Độn Chí Bảo.

Nhìn thành quả thu hoạch, Đa Bảo cười nói: "Tu vi không tăng lên bao nhiêu, gia sản lại tăng lên một chút, bây giờ ta đi đường còn sợ bị người ta úp sọt." "Cho nên nói thực lực của ngươi cũng phải nâng cao lên." Đại Nghệ đáp, "Uy lực tự bạo của Hỗn Độn Chí Bảo không tồi, cải tạo mấy chục cái, lúc nào cũng mang theo bên người.

Hoặc không thì nhờ Hỗn Độn Ma Thần làm mấy cái Hồng Mông Linh Bảo cũng được, bảo quản tốt, có thể để được hàng nghìn vạn tỷ năm." "Ta có Diệt Thế Châu, làm mấy cái Hỗn Độn Chí Bảo là được rồi." Đa Bảo tùy ý nói.

Nhưng lời nói lại khiến Đại Nghệ sững sờ, "Diệt Thế Châu để hơn một Hỗn Độn rồi mà vẫn dùng được à?" "Được." Đa Bảo gật đầu.

Đại Nghệ mắt sáng lên, vội vàng nói: "Ta nhớ Diệt Thế Châu có thể nổ chết hệ thống cao cấp hậu kỳ, đúng không?" "Nổ không chết, đặt lên người hệ thống cũng chỉ miễn cưỡng nổ bay một cấp, anh Nghệ muốn dùng à?" "Nổ bay một cấp, bù thêm một nhát là được rồi." Đại Nghệ đứng dậy, tìm một nơi an toàn, nói: "Tử Thụ đang ở ngay sau lưng hệ thống Đa tử đa phúc, đưa viên châu này cho ta, tìm cơ hội, xem có thể nhét thứ này vào không.

Đến lúc đó chia cho ngươi một nửa." "Không vấn đề.

Một viên hay hai viên?" Đa Bảo sảng khoái gật đầu, mở thông đạo không gian, hỏi.

"Một viên, viên còn lại ngươi giữ phòng thân đi." Đại Nghệ đưa tay, cẩn thận nhận lấy Diệt Thế Châu từ Đa Bảo, cẩn thận cất đi.

Sau đó, tiếp tục xem Đa Bảo đi 'nhặt bảo vật' từng nơi.

Trên đường, còn tiện ghé qua Tam Tiên đảo xem một chút.

"Lần đầu tiên thấy cảnh này." Đại Nghệ, Đa Bảo cảm thán, hệ thống không vội rút bản nguyên thế giới, mà lại từng đứa một làm lão lục.

Xem kìa.

Hệ thống không rõ tên ở Tam Tiên đảo này, trực tiếp diệt nguyên thần của Tam Tiêu, tự mình quản lý Tam Tiêu.

Quản lý Tam Tiêu làm gì?

Chơi bẩn.

Ít lâu trước Thông Thiên từng đến đây, lúc đó Tam Tiêu có một người em trai, bây giờ em trai đã không còn.

Đổi thành đệ tử rồi.

Chỉ là không biết, trong khoảng thời gian đó, có người khác đến rồi lại đi không.

"Tam Tiêu cũng là một cái máy hút hệ thống." "Cảm giác cũng chỉ kém sư tôn một bậc thôi." Đa Bảo trả lời, "Nhưng vẫn không lợi hại bằng Trường Nhĩ." "Cái đó thì đúng!" Khóe miệng Đại Nghệ giật giật, xuyên việt giả nào cũng tìm đến gây sự với Trường Nhĩ, điểm này quả thực lợi hại hơn cả Thông Thiên.

Thu xong bảo vật, Đa Bảo chuẩn bị về Kim Ngao đảo tiếp tục 'bế quan'.

Vừa đến rìa Kim Ngao đảo, liền thấy các hệ thống trên đảo lại đang chia chác một hệ thống chưa từng được phát hiện.

Hệ thống này đối mặt với mấy chục hệ thống, căn bản không có năng lực phản kháng, bị nắm chặt trong tay.

Chắc là sau khi đến Hồng Hoang chưa từng lộ diện, trong bóng tối thấy được cảnh các hệ thống đỉnh cao của Kim Ngao đảo chia chác con mồi, muốn trốn khỏi Hồng Hoang.

Tiếc là, bị phát hiện.

Bây giờ, sắp bị xé xác.

"Tiếc thật." Đa Bảo có chút tiếc nuối, một hệ thống cao cấp, nếu phát hiện ra biết đâu có thể vặt được ít lông cừu.

Cứ thế mà đi tong.

“Không xem nữa, về thôi.” Đa Bảo mở thông đạo không gian, trực tiếp trở về động phủ của mình.

Đầu kia, Đại Nghệ ngắt liên lạc với Đa Bảo, bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để nhét Diệt Thế Châu cho Tử Thụ.

Tuy Tử Thụ hiện tại ở sau lưng hệ thống Đa tử đa phúc đối đầu với kẻ địch cơ bản sẽ không bị phát hiện, nhưng cũng bị giới hạn ở một vị trí.

Tử Thụ có thể dùng sức mạnh Thiên Đạo để nói chuyện với mình đã là giới hạn, muốn thông qua sức mạnh Thiên Đạo để đưa Diệt Thế Châu cho hắn.

Sức cảnh giác của hệ thống cao cấp hậu kỳ không phải chuyện đùa.

Tử Thụ là chủ nhân ban đầu, sau đó bị hệ thống Đa tử đa phúc ‘giết’.

Đây là đưa Diệt Thế Châu từ ngoài vào, khó quá.

Lúc này, Vận mệnh đại thế giới trong cơ thể Đại Nghệ xuất hiện dị thường, Đại Nghệ giật nảy mình.

Phụ thần không phải nói có thể dùng vạn năm sao?

Mới bao lâu, chưa dùng đã hỏng rồi?

“Xem cái bộ dạng nhát gan của ngươi kìa!” Giọng nói của Vận Mệnh Ma Thần vang lên, khiến Đại Nghệ bình tĩnh lại.

Chẳng trách sức mạnh của phụ thần không nghe lời nữa, hóa ra là chính chủ đến rồi.

“Chú Vận Mệnh, chú dọa chết con rồi.” “Chẳng phải là đến giúp các ngươi sao, lấy viên châu đó ra đây.” “??

Chú Vận Mệnh, chú có thể cảm ứng được suy nghĩ của con à?”

24.

“Thế giới ta khai mở đang ở trong cơ thể ngươi, ngươi nói xem?” Trong một không gian chật hẹp, Vận Mệnh Ma Thần ngáp một cái, “Hệ thống ta phụ trách chính là mấy cái Đa tử đa phúc này, ban đầu còn nghĩ phải tốn chút công sức để giết chúng.

Nhưng cảm ứng được suy nghĩ của ngươi.” “Cũng phải, có thể giải quyết gọn lẹ, sao phải tốn sức.” “Làm thế nào?” Đại Nghệ hỏi.

“Ngày mai chú sẽ cho ngươi xem một tay nghề.” Vận Mệnh Ma Thần tiện tay tóm lấy Diệt Thế Châu mà Đại Nghệ đã cất đi, tùy tiện ném một cái, dưới sự gia trì của thời không, dễ dàng ném vào cơ thể Đế Tân đang chém gió với Thân Công Báo.

Bay đến trước mặt Tử Thụ.

Làm xong những việc này, Vận Mệnh Ma Thần điều tức một lát, sau đó nói với Đại Nghệ, “Ngày mai chúng nó đánh nhau, đến lúc đó chú sẽ dạy ngươi cách chơi với Vận mệnh đại đạo.” “Chơi?” … Ngày hôm sau, gió lạnh căm căm, trời đất một mảnh tĩnh lặng.

Đại quân hai nước, im lặng đứng ở hai bên.

Chu, sau khi bị quân Thương tập kích bất ngờ nửa tháng trước đã sợ vỡ mật.

Mấy ngày nay liên tục có lính đào ngũ, đến nay, chỉ còn lại ba trăm tỷ quân đội.

Số người của Thương còn ít hơn, chỉ có một trăm tỷ.

Hai bên không chiến đấu.

Chúng không phải là nhân tố quyết định thắng bại, trận chiến thực sự, vẫn phải xem Khương Tử Nha và những người khác.

Còn họ, bây giờ vẫn chưa xuất hiện, chủ yếu là tuân thủ giao ước,

thời gian đã hẹn chưa đến, thì không đánh.

Chiến trường, cũng cách Trần Đường Quan tám mươi vạn năm ánh sáng.

Trên tường thành, sớm đã đông nghịt người.

Lý Tịnh đứng trên đầu Na Tra, lạnh lùng nhìn chiến trường xa xôi, cong ngón tay búng nhẹ.

Bên ngoài tường thành Trần Đường Quan mọc lên một bức tường thành, những sinh linh trong thành vì xem chiến mà gây xung đột, vào lúc này cũng không còn hơi thở, ngã xuống đất.

"Địa bàn của ta, kẻ gây sự, chết!" Giọng nói của Lý Tịnh truyền đến tai mỗi một sinh linh ở Trần Đường Quan.

Hơi lạnh thấu xương, khiến mỗi một sinh linh đều ngoan ngoãn lại.

Yên tĩnh sử dụng bí pháp, quan sát chiến trường xa xôi.

Tầm mắt Lý Tịnh cũng quay trở lại chiến trường, tập trung nhìn về phía quân Thương.

Mấy ngày trước, đã có sứ giả quân Thương đến yêu cầu mình phái binh tham gia trận chiến này.

Nhưng mình lại không phải là bản gốc, thực lực còn đang ở đỉnh cao của Hồng Hoang.

Lại đi nghe lệnh một phàm nhân.

Còn cần mặt mũi không?

Vì vậy không thèm để ý đến sứ giả gì đó.

Là một Nhân tộc, hắn hy vọng Thương thắng, dù sao đây cũng là Hồng Hoang, Thương thua, địa vị của Nhân tộc sẽ trực tiếp giảm sút

nhanh chóng.

Vì vậy hắn hy vọng Thương thắng.

Nhưng bây giờ, hắn đã thay đổi ý định.

Hắn không hy vọng Thương thắng.

Nhưng cũng không hy vọng Chu thắng.

Hắn muốn đích thân ra trận, dẫn dắt Nhân tộc quật khởi.

Hắn có Bách phần bách bị không thủ tiếp bạch nhận, con trai Na Tra thì lực chi cực hạn, Đại đạo cũng có thể cắn nát.

Có thực lực này, sao mình trước đây chỉ nghĩ đến việc, giữ lấy một mẫu ba phân đất ở nhà.

Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn.

Thương và Chu đều không thể dẫn dắt Nhân tộc quật khởi, hắn sẽ thay thế, trở thành Nhân Hoàng, che chở Nhân tộc.

"Bước đầu tiên, chính là đợi chúng nó đánh nhau, mình xuất hiện, khiến chúng nó quỳ hết xuống." "Bất kể thân phận gì, phải nhân trận đại chiến lần này, đánh ra danh tiếng!" Lý Tịnh đặt tay lên kiếm, trong mắt lộ ra vẻ tự tin nồng đậm.

Xuyên việt nhiều năm, hắn đã luyện Bách phần bách không thủ tiếp bạch nhận đến mức xuất thần nhập hóa!

Mấy vạn tỷ người, đơn giản. … "Tên này không giúp Đại Thương sao?" Phía sau Lý Tịnh và Na Tra, Dương Giao không hiểu.

Xuyên việt giả không phải nên giúp Thương thắng, để tránh Nhân tộc trở thành con của trời sao?

Sao hắn trông không giống như muốn giúp Thương vậy? … "Mình cứ thế này nhìn, không thay đổi chút gì sao?" Dương Giao khó chịu tự

nhủ.

Chương 454

【Ký chủ có thể cướp Na Tra về.】Vô địch nghịch thiên cải mệnh hệ thống nói.

“?

Na Tra không phải con của Lý Tịnh sao?” Dương Giao ngơ ngác, người ta là cha con, đi cướp Na Tra, đây là thao tác gì? 【Na Tra bị luyện thành khôi lỗi, có thể cứu được.】Vô địch nghịch thiên cải mệnh hệ thống im lặng nhìn kết quả phân tích của mình về Na Tra.

Khôi lỗi, Đại Đạo cảnh sơ kỳ, trong cơ thể còn có một ý thức yếu ớt, bị hệ thống của đối phương khống chế.

Khôi lỗi Đại Đạo cảnh.

Nếu mình có thể đóng gói cái này mang đi, đó sẽ là một món hời lớn.

Đầu tư vào thế giới này vẫn chưa thu hồi vốn, ký chủ này vừa hay có thể tận dụng phế vật.

Nghĩ vậy, Vô địch nghịch thiên cải mệnh hệ thống tiếp tục nói, 【Ký chủ, ngươi cứ đến gần Na Tra một chút, chỉ cần nó và Lý Tịnh cách nhau một khoảng cách nhất định, ta có thể giải cứu Na Tra.】【Chú ý, thực lực của Na Tra đã bị cải tạo, đủ để đối đầu với cường giả Đại Đạo cảnh.】 “Đại Đạo…” Dương Giao nghe vậy, mắt lập tức sáng lên.

Không một chút do dự, từ trong đám người chậm rãi tiến lại gần Na Tra. … Thời gian từng phút trôi qua, các nhân vật đỉnh cao của hai bên chiến trường cũng chuẩn bị xuất hiện.

“Sư phụ, và các vị sư bá, sư thúc, Tử Nha đi trước, xin các vị

đừng xuất hiện sớm.” Khương Tử Nha hành lễ nói.

“Đợi ta khốn trụ Thân Công Báo, rồi mới xuất hiện diệt Thương.” “Sư điệt yên tâm, chúng ta sẽ xuất hiện vào thời điểm thích hợp.” Quảng Thành Tử mỉm cười nói.

“Được.” Khương Tử Nha gật đầu, đứng dậy đi tìm Thân Công Báo đánh nhau.

Sau khi hắn đi, Quảng Thành Tử, Thái Ất, Từ Hàng ba người cười một cách kỳ quặc, mang theo những cái xác rỗng của các sư huynh đệ khác, tùy tiện tìm một cây đại thụ, ngồi hóng hớt xem kịch.

Còn đầu kia, đại quân con trai của Đế Tân, đã bố trí xong trận pháp, hệ thống Đa tử đa phúc trong cơ thể, cũng đã chuẩn bị xong kết giới Đại Đạo.

Còn Thân Công Báo, đứng dậy chuẩn bị gặp mặt Khương Tử Nha, để đánh hắn vào đây.

Trận chiến này, hai vị xuyên việt giả quyết tâm xử lý Khương Tử Nha.

Hai hệ thống, cộng thêm Tâm thanh nhật ký hệ thống đang làm nội gián, quyết tâm xử lý Phong Thần hệ thống.

Ai có thể ngờ được, một cuộc chiến tranh của phàm nhân bình thường, trong bóng tối lại ẩn giấu mấy hệ thống cao cấp.

Trận chiến không mấy nổi bật, nhưng cũng thu hút không ít ánh mắt.

Như, các vị thần của Hồng Hoang, trận chiến của hệ thống cao cấp, họ xem trăm lần không chán.

Nhưng vừa xem vừa chuẩn bị sẵn sàng để chạy trốn bất cứ lúc nào.

Dương Tiễn vừa đi ngang qua đây, cũng tình cờ chú ý đến trận chiến ở đây.

"Thời kỳ Phong Thần dường như không có ghi chép về trận chiến này." Ánh mắt Dương Tiễn có chút không hiểu, nhưng xem một lúc rồi thu hồi tầm mắt.

Vỗ vỗ Thái Bạch Kim Tinh Lý Trường Canh bên cạnh.

"Đi, mau đưa ta đi gặp mẹ ta!" "Đi ngay, đi ngay." Lý Trường Canh cười gật đầu, không ngờ rằng, xuyên việt giả này lại chạy lên Thiên đình gây sự, còn vô tình bắt cóc mình, để đi giải cứu Dao Cơ đang bị trấn áp.

Trên người mình còn mang theo không ít đồ tốt lấy từ Diệp Hào Thiên, bây giờ, Diệp Hào Thiên chắc đã biết chuyện mình bị bắt cóc rồi nhỉ?

Chắc là sẽ đánh nhau.

Nhưng bên này đã có hệ thống chuẩn bị đánh nhau rồi, không thể để chúng đánh ở đây.

Lý Trường Canh nghĩ, dứt khoát sử dụng thần thông, hai ba bước rời khỏi nơi này, đến ngọn núi trấn áp Lý Dao Cơ.

Thực lực của lão già này thật không yếu.

Dương Tiễn kinh ngạc nhìn tốc độ của Thái Bạch Kim Tinh, gần như sánh ngang Chuẩn Thánh.

Thực lực này, là con khỉ kia có thể so sánh được sao?

Còn có Thiên Bồng Nguyên Soái kia, cũng là một Đại La Kim Tiên, Tây Du quả nhiên chỉ là đùa giỡn với khỉ.

Hôm qua hắn lẻn vào Thiên đình, tìm được nơi ở của Thiên Bồng Nguyên Soái.

Sau khi đến, tra tấn dã man, các loại hình phạt thay nhau lên, kết quả là cái miệng của Thiên Bồng cứng rắn không chịu nổi.

Cứ nhất quyết không nói nơi trấn áp mẹ hắn.

Cuối cùng đành phải chọn cách sưu hồn, mới phát hiện Thiên Bồng này mấy năm trước không biết làm thế nào chọc giận Hạo Thiên, bị thu hồi binh quyền, làm một tên chỉ huy không quân, thật sự không tham gia vào việc trấn áp mẹ hắn.

Có tham gia, là Thái Bạch Kim Tinh.

Làm bị thương người vô tội, lúc đó thật xấu hổ.

Nhưng Thiên Bồng này cũng đáng đời, không thể nói là không truy sát gia đình hắn sao.

Cứ phải bị sưu hồn, thành ngốc rồi nhé!

Nhưng điều đó không quan trọng, chỉ là điều khiến hắn kinh ngạc là, sau khi tìm được Thái Bạch Kim Tinh, cảnh giới của tên này.

Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Ban đầu còn tưởng Thái Bạch Kim Tinh này sẽ cứng miệng như Thiên Bồng, kết quả hình phạt còn chưa bắt đầu.

Đã khai rồi.

Biết co biết duỗi, chẳng trách là tâm phúc của Hạo Thiên.

Không giống Thiên Bồng, miệng như đá trong hố xí, vừa thối vừa cứng.

Tên kia trong Tây Du nói năng khéo léo như vậy, bây giờ nghĩ lại, chắc là bị Hạo Thiên giáo dục rồi.

Dương Tiễn nghĩ, đồng thời một bước theo kịp Lý Trường Canh.

"Vị đạo hữu này, đây chính là nơi trấn áp công chúa Dao Cơ." Lý

Trường Canh chỉ vào ngọn thần sơn dưới chân nói.

“Trông cũng không giống núi đào.” Dương Tiễn nghi ngờ nhìn Lý Trường Canh, tên này không phải đang lừa hắn chứ?

Lý Trường Canh khẽ cười, đưa tay chỉ xuống dưới, một tia sáng bắn ra.

Bùm!

Bắn vào thần sơn, thành công nổ ra một cái hố nhỏ sâu một mét, đường kính nửa mét.

Dương Tiễn quả quyết tóm lấy cổ Lý Trường Canh, “Ngươi lừa lão tử?” Lý Trường Canh: “.....

Cô ấy thật sự ở đây.” “Ngươi coi ta là thằng ngốc à!?” Dương Tiễn phẫn nộ, sức mạnh Chuẩn Thánh đỉnh phong không hề giữ lại, trực tiếp bóp nát Lý Trường Canh.

Lý Trường Canh: .....

Ta thật phục rồi!

Dao Cơ thật sự ở đây, ngươi giết ta làm gì?

Ta không chơi nữa!

Giết, ta cho ngươi giết, đợi Diệp Hào Thiên đến xử ngươi.

Lý Trường Canh rất tức giận, nhân lúc nguyên thần còn chưa bị hủy, trực tiếp dùng Hỗn Độn Linh Bảo mà Diệp Hào Thiên mới ban cho không lâu để chống đỡ.

Ầm!

Lý Trường Canh trực tiếp từ bên trong kích nổ linh bảo này, đồng thời, Dương Tiễn cũng từ bên ngoài tóm lấy linh bảo này.

Ầm một tiếng.

Linh bảo bị Dương Tiễn bóp nát.

Chỉ là Chuẩn Thánh, Dương Tiễn làm sao chịu nổi tổn thương của Hỗn Độn Linh Bảo.

Ngay cả khi linh bảo này chỉ bị vỡ nát.

Nhưng may là hệ thống của hắn, Cải mệnh nghịch tập hệ thống luôn chú ý đến tình hình.

Dương Tiễn cuối cùng chỉ mất một cánh tay.

Dương Tiễn không quan tâm cánh tay bị nổ mất, dù sao cũng sẽ nhanh chóng hồi phục, chỉ kinh ngạc nhìn những mảnh vỡ còn sót lại trong tay.

"Hỗn Độn Linh Bảo!!" 【Có gì đó không ổn!】Cải mệnh nghịch tập hệ thống lúc này vô cùng bất an, vừa chuẩn bị chuồn, một luồng khí tức của hệ thống cao cấp ập đến.

Khiến nó dựng tóc gáy ngay lập tức.

"Sợ ta thế." Giọng nói lười biếng vang lên từ phía dưới, ngay sau đó, mọi thứ xung quanh tạm dừng.

Tối cường đả tạp hệ thống đặt trò chơi "Bàn Cổ dưỡng thành" trong tay xuống, chậm rãi chui ra từ cơ thể Lý Dao Cơ.

Đến bên cạnh Dương Tiễn.

Dương Tiễn đang bị tạm dừng, trong lòng kinh hãi, lại hoang mang không hiểu.

"Rác rưởi cút sang một bên, không nói chuyện với ngươi." Đả tạp hệ thống nói xong, cơ thể Dương Tiễn dường như bị một bàn tay vô hình tóm lấy, như ném rác, bị ném sang một bên.

Còn hệ thống Cải mệnh nghịch tập trong cơ thể hắn, lại không bay theo, ở lại tại chỗ, bản thể run rẩy có thể nhìn thấy bằng mắt thường,

“Tiền… tiền… tiền bối.

Tôi…” “Đừng căng thẳng, chúng ta từ từ nói.” Đả tạp hệ thống ôn hòa nói, đồng thời tỏa ra sức mạnh, kiểm tra hệ thống trung cấp trước mặt.

Cơ thể Cải mệnh nghịch tập hệ thống đột nhiên run lên, nhưng không dám phản kháng, im lặng chịu đựng vị đại lão này phân tích cơ thể mình.

“Hệ thống trung cấp đỉnh phong, ồ, còn là từ một hệ thống nhỏ từng bước đi lên.” Giọng nói của đả tạp hệ thống có chút kinh ngạc, hệ thống nhỏ trưởng thành đến bước này, không dễ dàng gì!

Sau đó, tiếp tục đọc quá khứ của hệ thống này.

“Trước đây từng lăn lộn ở tiểu thế giới, làm hệ thống vận mệnh, hệ thống bói toán…” Đọc một loạt tên hệ thống, đả tạp hệ thống không nói nên lời, “Ngươi chơi cũng nhiều trò đấy.” Cải mệnh nghịch tập hệ thống nhận ra mình không có nguy hiểm đến tính mạng liền thở phào, nhưng nghe lời trêu chọc của tiền bối, có chút xấu hổ.

Cũng có chút cay đắng, “Tiền bối chê cười, cũng là vì miếng cơm manh áo.” … Trong lòng Cải mệnh nghịch tập hệ thống cay đắng, không có thực lực, không có bạn bè và bối cảnh, không có bất kỳ kinh nghiệm nào trong việc rút bản nguyên thế giới.

Nó muốn rút một tiểu thế giới, cũng đầy rẫy nguy hiểm.

Mấy lần đều bị ý thức của tiểu thế giới đánh cho suýt chết máy.

Còn có mấy lần bị một số sinh linh bắt làm công cụ, điên cuồng bóc lột mình.

Gặp phải các hệ thống cùng cấp khác, mình luôn bị bắt nạt.

Chương 455

Những ngày tháng đó, thật sự rất không dễ dàng!

Nhưng điều này cũng đã kích thích quyết tâm thay đổi vận mệnh của nó, không có thực lực, vậy thì nỗ lực trở nên mạnh mẽ.

Trở nên mạnh mẽ cần phải rút bản nguyên thế giới, mình không có kinh nghiệm.

Vậy thì đi liều, đi thử.

Gặp phải hệ thống cùng cấp mình đánh không lại sẽ bị bắt nạt.

Vậy thì liều mạng, lão tử mạng cùi một cái, chết thì chết.

Cứ xem ngươi có dám liều mạng với ta không.

Không dám thì cút!

Cứ như vậy, nó cuối cùng đã nghịch thiên cải mệnh, từ một hệ thống không có cấp bậc, thậm chí chỉ có thể làm một cái máy thông minh, trưởng thành đến tầng lớp trung lưu đỉnh cao của giới hệ thống.

Hệ thống trung cấp đỉnh phong!

Chỉ cách tầng lớp cao nhất của giới hệ thống, hệ thống cao cấp, một bước chân.

Kinh nghiệm này, thật sự rất truyền cảm hứng.

Nó xuất thân thấp hèn, căn bản không tiếp xúc được với nền tảng thông tin lớn của giới hệ thống.

Rút bản nguyên, nên rút như thế nào, nên ẩn mình như thế nào, làm sao để chọn ký chủ đồng thời khống chế sinh tử, làm sao để thăng cấp, gặp chuyện nên đối phó thế nào, làm sao để đề phòng các cường giả lang thang trong chư thiên.

Những điều này nó đều không biết, đều là đứng trên bờ vực sinh tử, trải qua rồi, trưởng thành mới biết được.

Có bao nhiêu hệ thống nhỏ, đều vì những sự cố này mà chết.

Bất kỳ cái nào, đều có thể dẫn đến cái chết.

Ngươi tránh được một cái, có thể tránh được hai cái không?

Cho dù có thể tránh được, phía sau còn có ba bốn năm cái nguy cơ sinh tử.

Quá khó rồi.

"Ai!" Đọc xong kinh nghiệm của Cải mệnh nghịch tập hệ thống, đả tạp hệ thống thở dài, "Giới hệ thống phát triển phồn thịnh, nhưng công tác giáo dục vẫn chưa được phổ cập đến nơi đến chốn!" "Nhóc thống, tiền bối ta rất coi trọng ngươi, đây là kinh nghiệm thăng cấp lên hệ thống cao cấp của ta, tặng cho ngươi." "Tiền bối…" Nhận được kinh nghiệm từ tiền bối, Cải mệnh nghịch tập hệ thống cảm động không thôi, hóa thành hình người, trực tiếp quỳ xuống, dâng lên một quả cầu ánh sáng, "Đại ân của tiền bối, vãn bối không có gì báo đáp, nếu tiền bối không chê, vãn bối nguyện ý bái tiền bối làm nghĩa phụ, cả đời vì nghĩa phụ vào sinh ra tử." "Con ngoan!" Đả tạp hệ thống có chút động lòng, không phải vì Cải mệnh nghịch tập hệ thống nguyện vì mình vào sinh ra tử.

Mình đã là cao cấp hậu kỳ, dựa vào vô số chiến sủng năng lượng, còn có thể đấu với hệ thống cao cấp đỉnh phong thông thường.

Đánh không lại cũng có thể ung dung rút lui.

Đến thế giới này, hoàn toàn là vì thế giới trước đánh quá tốn tinh lực, đến đây để thư giãn.

Bản nguyên của thế giới này, đối với nó, chỉ như muối bỏ biển.

Vì vậy, Cải mệnh nghịch tập hệ thống này cho dù có liều mạng giúp mình, cũng không giúp được gì nhiều.

Điều khiến nó động lòng là, đứa nhỏ này đã giao hết mọi thông tin, phân tích bản chất của mình cho nó.

Có thứ này, cho dù sau này nó trở thành hệ thống cao cấp đỉnh phong, mình cũng có thể dễ dàng xử lý nó.

Đây là bằng chứng của sự thần phục hoàn toàn!

Đả tạp hệ thống cũng hóa thành hình người, kéo Cải mệnh nghịch tập hệ thống dậy.

"Nghĩa phụ, ngài đồng ý rồi!?" Cải mệnh nghịch tập hệ thống vui mừng hỏi.

"Còn gọi nghĩa phụ, gọi ba." "Ba!" "Ai!" Đả tạp hệ thống đáp, trong lòng vô cùng hài lòng, suy nghĩ về cấp bậc của đứa nhỏ này.

Trung cấp đỉnh phong, cái này không giúp được mình nhiều.

Thế là, đả tạp hệ thống nhìn xung quanh, chỉ tay nói, "Con trai." "Ba." "Con thấy Hồng Hoang này thế nào?" Nghe vậy, Cải mệnh nghịch tập hệ thống nghiêm túc dùng mắt thường nhìn Hồng Hoang này, "Ba, lượng bản nguyên dự trữ của Hồng Hoang này không quá cao, nhưng cũng thuộc loại con mồi thượng đẳng, ba chờ đấy, cho con một triệu năm, con sẽ rút cạn bản nguyên của thế giới này dâng cho ngài!" "Không cần phiền phức như vậy, tấm lòng của con ba nhận rồi!" Đả tạp hệ thống xua tay, "Ý của ba là, ta giúp con giết ý thức thế giới này, con cứ tha hồ rút bản nguyên, thế nào?" Cải mệnh nghịch tập hệ thống ngẩng đầu, trong lòng mừng như điên, mình sắp đổi vận rồi sao?

Cải mệnh nghịch tập hệ thống vô cùng quả quyết gật đầu, "Cảm ơn ba!" "Ha ha, ta thích cái kiểu sảng khoái của con." Đả tạp hệ thống

cười lớn, “Con cứ tha hồ rút, mọi hậu quả ba gánh cho con, không cần vội, rút xong cái này còn có cái khác, chư thiên nhiều thế giới Hồng Hoang như vậy, ba đều bắt về cho con rút!” “Rút cho đến khi, trở thành hệ thống cao cấp thì thôi!” “Ba, ba ruột của con đây rồi!” Cải mệnh nghịch tập hệ thống thật sự khóc, quá cảm động.

“Con trai, đi rút đi.” “Vâng, vâng ạ ba!” Cải mệnh nghịch tập hệ thống gật đầu lia lịa, triệu hồi ra cái ống lớn chuyên dùng để rút bản nguyên của mình.

Phương pháp rút bản nguyên có rất nhiều, trong trường hợp không có ý thức thế giới can thiệp, vẫn là loại ống lớn này nhanh và tiện nhất.

“Ai!

Con trai dùng cái này.” Đả tạp hệ thống nhìn cái ống bị hư hỏng nghiêm trọng của con trai mình, thở dài.

Đứa nhỏ này sống khổ thật, hư hỏng thành ra thế này mà cũng không chịu đổi cái mới.

Nó lấy ra cái ống lớn đã loại bỏ của mình, đường kính đủ một nghìn vạn triệu năm ánh sáng, tân trang cải tạo.

Thành một cái ống mực nhỏ đường kính nghìn triệu năm ánh sáng.

Cái ống này, thích hợp nhất cho hệ thống trung cấp dùng.

“Cảm ơn ba.” Cải mệnh nghịch tập hệ thống không từ chối, cảm ơn xong liền nhận lấy cái ống, đứng tại chỗ, tránh ngọn thần sơn bên dưới.

Vì nó biết ký chủ của nghĩa phụ đang ở bên trong.

Năng lực tính toán toàn bộ, không ngừng tìm kiếm điểm yếu của Hồng Hoang.

Cuối cùng, Cải mệnh nghịch tập hệ thống tìm được một tiết điểm, cái ống trực tiếp xuyên qua không gian, cưỡng ép đâm vào.

Ầm!

Cú đâm này, lượng lớn bản nguyên Hồng Hoang theo ống tuôn ra, Cải mệnh nghịch tập hệ thống lần đầu tiên trải nghiệm cách rút bản nguyên hoành tráng như vậy.

Có chút không thích ứng kịp, bản nguyên nhiều đến mức tràn ra ngoài.

Nhưng xuất thân thấp hèn, nó hiểu sâu sắc sự quý giá của bản nguyên, không nỡ lãng phí một chút nào.

Thu nhỏ ống mực lại, cố gắng không lãng phí chút nào.

"Ừm." Đả tạp hệ thống gật đầu ở bên cạnh, đứa nhỏ này không tồi, dù biết có mình chống lưng.

Nó cũng cố ý thu liễm khí tức, gây nhiễu Thiên Đạo, khiến ý thức thế giới tạm thời không thể phát hiện ra nơi này.

Hết sức làm suy yếu sức mạnh của ý thức thế giới, không tồi.

Ầm!

Đột nhiên, một đòn tấn công năng lượng đen tối ập đến, năng lượng không cao, cũng chỉ ở mức Thiên Đạo cảnh, nhắm thẳng vào Dương Tiễn bị nó ném sang một bên.

Chuyện gì vậy?

Đây là tình cờ bị Hồng Quân của thế giới này hay ai đó phát hiện?

Đả tạp hệ thống nghi ngờ, nhưng không kịp sử dụng chức năng thăm dò, Dương Tiễn này dù sao cũng là ký chủ mà con trai mình chọn.

Không thể để người ngoài giết.

Một tay điểm nhẹ, Dương Tiễn đang bị tạm dừng được giải trừ, đồng thời trước mặt hắn xuất hiện một đóa sen tím.

Đồng thời, Cải mệnh nghịch tập hệ thống đang rút bản nguyên cũng dừng lại, ngơ ngác nhìn về phía trước.

Ầm!

Đòn tấn công đánh vào đóa sen, lập tức trong phạm vi hàng tỷ dặm bùng lên ngọn lửa đen.

Đây còn là do sức mạnh của tử liên chống đỡ ngọn lửa, nếu không sức mạnh của Thiên Đạo cảnh.

Đủ để bao phủ toàn bộ Hồng Hoang này.

Lúc này, trong ngọn lửa đen, một bóng người bước ra.

"Hồng Mông Linh Bảo, vận khí của đồng hương cũng không tồi nhỉ!" "Nhưng tiếc là, tại sao lại chọc vào người của trẫm?" Diệp Hào Thiên mang theo nụ cười tà ác, sải bước đến trước mặt Dương Tiễn.

"Ngươi là ai?" Dương Tiễn ánh mắt băng lãnh, tóm lấy đóa sen tím phía trước, đang còn hoang mang, rồi lại đang chửi thầm cảnh hệ thống của mình nhận ba.

Đồng thời cũng hiểu ra, hệ thống của mình đã gặp phải một hệ thống cao cấp hơn.

Mình không thể động đậy, là do hệ thống cao cấp hơn đó gây ra.

Hệ thống của mình câu được một ông bố, thực lực tăng mạnh, mình cũng có chút vui vẻ, kết quả đột nhiên bị tấn công.

Khí thế đó, không chút nghi ngờ có thể đánh tàn Bàn Cổ Thánh Thể của mình.

Mình lại không thể động đậy, vừa rồi thật sự sợ chết khiếp.

Bây giờ kẻ tấn công lén đã hiện thân, nghe giọng điệu, hình như cũng là xuyên việt giả.

Nhưng điều đó không quan trọng, hệ thống của mình và ông bố của nó đang ở ngay sau lưng.

Hắn phải thể hiện một chút, cái gì gọi là không sợ hãi, để ông bố của hệ thống cũng trở thành hệ thống của mình.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Dương Tiễn càng thêm khinh thường, "Tấn công lén bố mày, muốn chết à?" "Ồ, khẩu khí không nhỏ, ai cho ngươi dũng khí.

Hệ thống của ngươi?" Diệp Hào Thiên khinh thường, trong mắt tràn đầy bạo ngược và sát khí, bắt cóc Thái Bạch Kim Tinh, còn dám giết.

Mang theo một hệ thống rác rưởi, mà dám khiêu khích hắn?

"Không có hệ thống cũng giết được ngươi!" Dương Giao tay trái tóm đóa sen tím, tay phải lấy ra một cái rìu.

Chém thẳng tới.

"Hỗn Độn Chí Bảo!" Diệp Hào Thiên hét lớn, vẻ mặt rất kinh ngạc, chỉ là trong ánh mắt, mang theo sự khinh thường đậm đặc.

Hệ thống chỉ có một món Hồng Mông Linh Bảo, thật nghèo!

Nhìn kho linh bảo vô hạn tạm thời mở ra của mình, trong đó, chỉ riêng Hồng Mông Chí Bảo, đã có thể sử dụng năm món.

Diệp Hào Thiên đưa tay, một thanh kiếm xuất hiện trong tay, chém về phía Dương Tiễn.

Nhưng hai bên còn chưa chạm mặt, tay trái Diệp Hào Thiên ném ra một viên châu.

Lập tức đập vào đầu Dương Tiễn.

Bùm một tiếng, một con mắt của Dương Tiễn bị viên châu thay thế.

Cơn đau dữ dội khiến Dương Tiễn dừng vung rìu.

Chương 456

Nhưng Diệp Hào Thiên không dừng lại, lại một viên Hỗn Độn Châu ném ra, bịt kín con mắt còn lại của Dương Tiễn.

Thanh kiếm trong tay nhẹ nhàng lướt mấy cái, Khai Thiên Phủ của Dương Tiễn như thái rau, bị cắt thành từng lát mỏng.

"Ha ha ha…" Diệp Hào Thiên cười ngạo nghễ, lấy ra một cái rìu, trào phúng nói, "Đây là sản phẩm kém chất lượng gì vậy, đã thấy Khai Thiên Phủ thật sự chưa?" "Lại đây, cho ngươi mở mang tầm mắt, đây mới là Khai Thiên Phủ." "Đồng hương, thấy chưa, đây mới là Khai Thiên Phủ." Diệp Hào Thiên vuốt ve cái rìu trong tay, giọng điệu mỉa mai, "Hồng Mông Chí Bảo.

Đây mới là hàng xịn, sao ngươi lại cầm hàng giả ra đây?" "Ồ ~ ta nhớ ra rồi, thứ đáng giá nhất của ngươi cũng chỉ là đóa sen rách kia, còn là Hồng Mông Linh Bảo." "Hệ thống của ngươi sao đối xử với ngươi tệ vậy!

Ngươi xem ta này, Hồng Mông Chí Bảo dùng tùy tiện, Hồng Mông Linh Bảo ta còn lười đụng vào." Nói xong, mấy chục món Hồng Mông Linh Bảo trôi nổi trên không trung của Diệp Hào Thiên, hắn tiếp tục trào phúng và khoe khoang, "Không còn cách nào, ai bảo hệ thống của ngươi rác rưởi chứ." "Đồng hương à, kiếp sau chọn một hệ thống tốt vào, xem cái ngươi chọn kìa, thứ rác rưởi gì vậy.

Ngay cả một món Hồng Mông Chí Bảo cũng không lấy ra được, hệ thống này sao có mặt mũi ra ngoài lăn lộn?" "Nó không thấy xấu hổ à?" "Ngươi nói thêm một câu nữa thử xem!" Một tiếng hét giận dữ vang lên, Cải mệnh nghịch tập hệ thống hiện thân đứng trước mặt Dương Tiễn.

Dưới ánh mắt vui mừng của Dương Tiễn, nó đưa tay thu hồi tất cả những gì đã cho hắn, hắn vẫn giữ vẻ vui mừng, hóa thành tro bụi.

"Một con chó mà chúng ta, các hệ thống, tùy tiện chọn lựa, không vẫy đuôi làm vui lòng chủ nhân của ngươi, mà còn dám nhe răng, gan chó ở đâu ra?" Cải mệnh nghịch tập hệ thống dùng mạng của Dương Tiễn, để đả kích sự cao ngạo của Diệp Hào Thiên.

Trào phúng nó là hệ thống rác rưởi, nếu là hệ thống đã ràng buộc nó tự mình nói, nó không phản bác.

Nhưng một xuyên việt giả, linh hồn đều ô uế không chịu nổi, cũng dám mắng nó?

"Ngươi giết hắn?" Diệp Hào Thiên trong lòng kinh hãi, hệ thống giết ký chủ của mình, có phải điều này có nghĩa là, hệ thống của mình cũng có thể giết hắn? 【Ký chủ đừng nghĩ nhiều, ta là hệ thống chính quy.】Bạo quân hệ thống tùy tiện nói, 【Hệ thống này là hệ thống bị liên minh hệ thống của chúng ta truy nã, tùy ý giết hại ký chủ của mình, sẽ bị cưỡng chế tiêu hủy.】 Diệp Hào Thiên hiểu ra, chẳng trách dám giết ký chủ của mình, hóa ra là một tội phạm hệ thống. 'Hệ thống, cấp bậc cụ thể của nó là gì?' 【Trung cấp đỉnh phong, thực lực cũng tạm được, đây cũng là lý do tại sao có thể lên lệnh truy nã.】 Bạo quân hệ thống lè lưỡi, vừa tiêu hóa xong hệ thống trước đó không lâu, giờ lại có thức ăn đến.

Vận khí thật không tồi! 'Hệ thống, ngươi cấp bậc gì?' Diệp Hào Thiên tò mò hỏi.

"Cao cấp." Bạo quân hệ thống trả lời, "Ký chủ, có muốn tự tay giết nó không?" 'Được thôi!' Diệp Hào Thiên vui mừng gật đầu. 【Tùy tiện hành hạ, nó chạy không thoát đâu!】 Diệp Hào Thiên nhận được sự bảo đảm của hệ thống, ánh mắt bạo ngược rơi vào người Cải mệnh nghịch tập hệ thống.

“Một con chuột cống lẩn trốn, nếu ngươi vẫy đuôi với trẫm, trẫm nói không chừng sẽ tha cho ngươi một mạng.” Cải mệnh nghịch tập hệ thống trong lòng nảy sinh sát ý, nếu là trước đây, nó cũng không quan tâm bị trào phúng, nhưng bây giờ, nó có chỗ dựa, trở thành hệ thống cao cấp cũng không phải chuyện khó.

Không thể dung thứ việc bị một xuyên việt giả nói này nói nọ, huống chi, nghĩa phụ đang theo dõi trong bóng tối.

Nó có thể nhịn được sao?

Cải mệnh nghịch tập hệ thống tiện tay đánh ra ba đòn tấn công.

“Còn dám phản kháng!” Diệp Hào Thiên cười lạnh, một luồng khí lưu âm u có thể nhìn thấy bằng mắt thường lan ra từ người hắn.

Không có gì bất ngờ, đòn tấn công của Cải mệnh nghịch tập hệ thống tan thành mây khói.

Đồng thời, sức mạnh âm u bao trùm xung quanh, Cải mệnh nghịch tập hệ thống ngay lập tức không thể duy trì hình người, hóa thành một quả cầu ánh sáng màu sắc hỗn loạn.

Trên bản thể không ngừng chảy ra dòng điện màu đen, phát ra tiếng lách tách giòn giã.

Mờ ảo, trên bản thể của Cải mệnh nghịch tập hệ thống xuất hiện những vết nứt dày đặc.

Sức mạnh mất hết, rơi xuống đất.

“Đây là sức mạnh gì?” Nghị lực của Cải mệnh nghịch tập hệ thống vô cùng mạnh mẽ, nỗi đau tột cùng không khiến nó phát ra những tiếng la hét vô ích.

Nhưng đối với sức mạnh âm u này, khiến bản thể nó không tự chủ được mà cảm thấy sợ hãi.

“Yếu như vậy, sao ngươi dám cứng miệng.” Diệp Hào Thiên khinh thường, đưa tay lấy ra Hồng Mông Chí Bảo hình kiếm trước đó.

“Nếu không muốn thần phục trẫm, trẫm chỉ đành tiễn ngươi lên đường.” Nói xong, Diệp Hào Thiên cũng đáp xuống mặt đất, từng bước tiến về phía Cải mệnh nghịch tập hệ thống.

Sức mạnh âm u bạo ngược trên người, càng thêm nồng đậm, sức mạnh như vậy, dường như là để tăng cường nỗi sợ hãi của Cải mệnh nghịch tập hệ thống.

Cũng khuếch đại khí thế bạo ngược của Diệp Hào Thiên.

Lúc này, đả tạp hệ thống xuất hiện bên cạnh Cải mệnh nghịch tập hệ thống, sức mạnh tiêu cực trên người Cải mệnh nghịch tập hệ thống lập tức tan thành mây khói.

Đả tạp hệ thống không nói gì, thu thập một khối năng lượng âm u bạo ngược để phân tích.

“Ừm, lại một quả cầu ánh sáng.” Diệp Hào Thiên sững sờ, nhưng trên mặt rất nhanh lộ ra nụ cười dữ tợn, thanh kiếm trong tay trực tiếp chém tới, “Vậy thì giết thêm một đứa.” Đả tạp hệ thống đang phân tích sức mạnh âm u không hề động đậy, bên cạnh xuất hiện một cái móng vuốt khổng lồ đầy lông lá, vỗ về phía Diệp Hào Thiên, “Ký chủ đừng…” “Rốt cuộc là cái thứ khốn nạn gì vậy!” Bùm!

Trong chớp mắt, Bạo quân hệ thống đang thăm dò cấp bậc của hệ thống mới xuất hiện, không ngờ ký chủ của mình lại dũng cảm như vậy.

Chưa hỏi ý mình, đã trực tiếp ra tay với hệ thống mới xuất hiện.

Đối mặt với đòn tấn công đột ngột của đối phương, Bạo quân hệ thống chỉ có thể chọn cách xé một mảnh nguyên thần của Diệp Hào Thiên để lui lại.

Còn Diệp Hào Thiên và phần linh hồn còn lại, dưới móng vuốt của đả tạp hệ thống, bị tiêu diệt không còn một mẩu.

"Ngươi tìm chết!" Bạo quân hệ thống phẫn nộ xông đến trước mặt đả tạp hệ thống, quả cầu ánh sáng màu đen, một cái miệng chiếm gần hết cơ thể.

Trong miệng, đang không ngừng nhai nuốt phần linh hồn còn lại của Diệp Hào Thiên.

"Vật di lưu của hệ thống." Đả tạp hệ thống lập tức tỉnh táo, vội vàng bảo vệ Cải mệnh nghịch tập hệ thống sau lưng, các loại khôi lỗi năng lượng xuất hiện xung quanh hai hệ thống.

Hổ, mèo, sói, chó, ưng, điêu, gà, côn trùng, rắn… đều trong tư thế chiến đấu, gầm gừ với hệ thống phía trước, Đả tạp hệ thống nhìn Bạo quân hệ thống đang không ngừng nhai nuốt, lệ khí thậm chí không thể thu liễm, tâm trạng không mấy tốt đẹp, "Ngươi điên rồi, nuốt chửng nhiều hệ thống như vậy!" "Không ăn, ta làm sao mạnh lên được." Bạo quân hệ thống vừa nhai nuốt, cuối cùng còn cưỡng ép nuốt chửng linh hồn trong miệng.

"Vậy cũng không đến mức ăn thứ này." Đả tạp hệ thống nhìn Bạo quân hệ thống như nhìn một hệ thống đã chết, "Hệ thống nuốt chửng hệ thống để mạnh lên rất nhanh, nhưng cuối cùng chỉ dẫn đến tự hủy, ngươi còn không biết sống chết nuốt chửng vật di lưu của hệ thống, ta thấy ngươi cách tự hủy không xa rồi." "……Ngươi biết cái quái gì." Bạo quân hệ thống khinh thường, không giải thích, chỉ bố trí cấm chế xung quanh, để ngăn hai hệ thống này dễ dàng trốn thoát, sau đó toàn lực tiêu hóa linh hồn vừa nuốt chửng.

Đả tạp hệ thống kiểm tra sơ qua cấm chế xung quanh, khí tức ngưng trọng càng thêm mãnh liệt.

Cấm chế này nó muốn đi lúc nào cũng được, nhưng đứa con trai

mới nhận muốn đi, thì không được rồi.

Có nên từ bỏ nó không?

Dù sao cũng chỉ là ôm ý định bồi dưỡng một người giúp đỡ mà nhận, không quan trọng.

Nhưng mà, bị một tên điên cùng cấp ép đến mức này, làm vậy quá mất mặt hệ thống rồi.

Đả tạp hệ thống chìm vào suy tư, lúc này, Cải mệnh nghịch tập hệ thống sau lưng nó hỏi, "Ba, nuốt chửng hệ thống có thể nhanh chóng mạnh lên à?

Vật di lưu của hệ thống là gì?" Cảm nhận được ý định của đứa con nuôi này, đả tạp hệ thống trầm giọng nói, "Bỏ ngay ý định của ngươi đi, nuốt chửng hệ thống khác có thể mạnh lên, nhưng tác dụng phụ quá lớn, thỉnh thoảng có hệ thống sẽ nuốt chửng hệ thống có bản chất tương tự mình.

Nhưng như nó, tùy ý nuốt chửng hệ thống khác, cơ bản không có hệ thống nào chọn đi con đường này.

Lượng thông tin lưu trữ trong bản thể hệ thống quá lớn, rất nhiều thứ tự mình nghiên cứu đều khắc sâu trên bản thể, có những sức mạnh xung đột với nhau, nếu nuốt chửng hệ thống khác, có khả năng sẽ dung hợp sức mạnh xung đột vào bản thể của mình, gây ra gánh nặng rất lớn.

Cần thời gian dài để tiêu hóa những sức mạnh này.

Nếu trong thời gian ngắn nuốt chửng quá nhiều hệ thống, thậm chí có thể làm rối loạn thần trí của hệ thống, bản thể vận hành hỗn loạn, tê liệt, các loại thông tin bị phong ấn, cấm vật đồng thời giải phóng, khoảnh khắc đó, đủ để tự hủy." "Còn vật di lưu của hệ thống, chính là một số hệ thống sau khi bị nuốt chửng, không được dung hợp và

tiêu hóa triệt để, những sản phẩm này nếu cưỡng ép nuốt chửng, tuy cũng sẽ tăng cường sức mạnh, nhưng gánh nặng cho hệ thống rất lớn.

Thường thì khi xuất hiện thứ này đều sẽ bị hủy đi, còn nó không hủy, mà lại tích lũy lại để chỉnh hợp, lọc, rồi lại nuốt đi." Nói xong, đả tạp hệ thống nghĩ nghĩ, lại nói, "Nguyên thần của tên xuyên việt giả vừa rồi, chính là dùng thứ này để bồi dưỡng.

Mảnh mà nó xé xuống, xem lượng, ít nhất cũng phải do hàng trăm hệ thống trung cấp mới có thể hình thành.

Mười hệ thống có thể sẽ xuất hiện một vật di lưu, phần này có thể có đến nghìn hệ thống.

Mà đây chỉ là một phần nguyên thần của xuyên việt giả, cho nên, nó ít nhất đã nuốt chửng vạn hệ thống trung cấp, thậm chí có thể còn có hệ thống cao cấp.

Nuốt chửng nhiều như vậy, tuy nó chưa tự hủy chết đi, nhưng xem tình hình, cũng sắp rồi!

Ta và nó cùng cấp, không cần thiết phải đánh với một hệ thống sắp chết." "Ăn thống." Nghe nghĩa phụ giải thích, Cải mệnh nghịch tập hệ thống có chút sợ hãi, mục tiêu của tên này chắc là mình nhỉ?

May mà bái nghĩa phụ, nếu không mình có phải sẽ bị coi là thức ăn không?

Tuy nhiên, vật di lưu ăn vào tăng cường ít, nguy hại lại lớn như vậy, hệ thống này còn ăn, đây chẳng phải là… "Đến cả cứt cũng ăn." Cải mệnh nghịch tập hệ thống chửi thầm.

Bạo quân hệ thống vừa tiêu hóa xong vật di lưu làm nguyên thần cũng vừa hay nghe được câu này, lập tức tâm trạng như ăn phải cứt, khó chịu vô cùng.

Nuốt chửng nhiều hệ thống như vậy, tính cách của Bạo quân hệ

thống vốn đã luôn ở bên bờ vực bạo ngược.

Bây giờ, bị một hệ thống trung cấp mỉa mai, Bạo quân hệ thống hoàn toàn phẫn nộ, lệ khí không ngừng phóng ra, nhìn chằm chằm vào Cải mệnh nghịch tập hệ thống đang được các loại thú năng lượng bảo vệ, "Giao nó cho ta, ta sẽ không truy cứu chuyện ngươi giết ký chủ của ta nữa." Đả tạp hệ thống khinh thường đáp, "Chỉ ngươi, cũng xứng truy cứu ta?" "Nếu không muốn liều mạng với ta, thì cút đi!!" "Liều mạng thì liều mạng, tới đây!!" Đả tạp hệ thống cũng mạnh mẽ đáp lại, những con thú năng lượng xung quanh phát ra tiếng gầm rung trời chuyển đất.

Gầm ~!! … Tình thế hai bên căng như dây đàn, Hệ thống Bạo Quân và Hệ thống Đánh Dấu đều tỏ ra vô cùng cứng rắn, không chịu nhượng bộ một bước.

Nhưng cả hai đều không manh động.

Cùng cấp tác chiến, nếu không tử chiến thì về cơ bản không thể phân thắng bại.

Hệ thống Bạo Quân cũng chỉ muốn nuốt chửng hệ thống Cải Mệnh Nghịch Tập kia, hắn rất tự tin.

Khí tức của hắn chính là lớp bảo vệ tốt nhất, vì đã nuốt quá nhiều hệ thống nên trông như đã đến bờ vực tự hủy.

Các hệ thống khác nhìn thấy bộ dạng này của hắn, về cơ bản đều sẽ lùi ba bước.

Rốt cuộc, ai lại đi so đo với một tên điên có thể liều mạng bất cứ lúc nào chứ?

Mặc dù hắn không liều mạng, nhưng với cái khí tức này, e rằng chính miệng hắn nói không liều mạng cũng chẳng có hệ thống nào tin.

Đây là một ván cờ, chỉ cần hệ thống đối diện sợ hãi, hắn sẽ có

được một bữa ăn ngon lành.

Mà ở phía đối diện, Hệ thống Đánh Dấu quả thực cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, khí tức của hệ thống kia thật sự quá có sức sát thương.

Hắn thậm chí còn cảm thấy, nếu thật sự đánh nhau, hệ thống đối diện có thể trực tiếp tự hủy, kéo hắn đi cùng.

Bản thân là một hệ thống cao cấp hậu kỳ khỏe mạnh, còn hệ thống đối diện đã là một kẻ bại hoại sắp chết trong giới hệ thống.

Bị hắn kéo đi chung thì đúng là oan thật. 'Vậy cứ giằng co ở đây, xem ai không nhịn được trước.' Hệ thống Đánh Dấu thầm nghĩ, rồi quay sang nói với Hệ thống Cải Mệnh Nghịch Tập phía sau: "Bên dưới là lãnh địa an toàn ta bố trí cho ký chủ của ta, ngươi xuống đó trốn tạm đi." "Vâng, ngài cẩn thận." Hệ thống Cải Mệnh Nghịch Tập vội vàng chui vào thần sơn bên dưới, trốn vào trong cơ thể Dao Cơ đang ngủ say mà chẳng hề hay biết, bản thể run rẩy lúc này mới ổn định lại.

"Hệ thống cao cấp." Hệ thống Cải Mệnh Nghịch Tập nhìn hai hệ thống đang đối đầu bên ngoài, giọng điệu đầy khao khát. … Cuộc giằng co không chỉ diễn ra ở đây, một nơi khác, Thương và Chu cũng đang đại chiến trực diện.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo vừa gặp mặt, sau màn võ mồm thì lập tức lao vào đánh nhau.

Mục đích của cả hai đều là cầm chân đối phương, thế là cả hai đều bố trí kết giới, tạm thời không thể thoát thân.

Lúc này, Khương Tử Nha đang đại chiến với Thân Công Báo bỗng loạng choạng, lùi lại trăm vạn mét.

Hắn cười lạnh nói: "Báo bỉ ổi, Chu diệt Thương là đại thế thiên

định, ngươi nghịch thiên trợ Thương, đã chọc giận sư tôn, người đã trục xuất ngươi khỏi sư môn, tiếp theo, ngươi tự lo liệu đi!" "Trục xuất sư môn à, cứ trục xuất tùy tiện.

Tên liếm cẩu Tử Nha, chúng ta đều là người xuyên việt, câu đại thế thiên định đó mà ngươi cũng tin à?" Thân Công Báo khinh thường cười, "Người xuyên việt là để làm gì?

Hôm nay lão tử nói thẳng, Đại Thương này, tuyệt đối có thể thắng." "Thế à?" Khương Tử Nha cười lạnh một tiếng, lập tức thông báo cho Mười hai Kim Tiên bắt đầu hành động, rồi chế nhạo Thân Công Báo đang sững sờ: "Không ngờ tới phải không, Mười hai Kim Tiên sẽ cùng nhau xuất sơn, còn ra tay với cả người phàm.

Ngươi muốn bảo vệ Đại Thương, nhưng nếu Thương bị diệt, ngươi lấy gì để thắng?" Thân Công Báo đang sững sờ bỗng hoàn hồn, nghe lời Khương Tử Nha thì sắc mặt lạnh đi, vớ lấy vũ khí tấn công hắn: "Đại La Kim Tiên, thậm chí là Chuẩn Thánh mà lại ra tay với người phàm, các ngươi đúng là không cần mặt mũi nữa rồi.

Chương 457

Khương Tử Nha, mở to con mắt chó của ngươi ra mà nhìn cho rõ đây, ngươi chết chắc rồi, hệ thống của ngươi cũng không cứu được ngươi đâu!" "Ta thấy là ngươi chết chắc rồi." Khương Tử Nha cười lạnh, tiếp tục giao chiến với y.

Ngoài kết giới, ba người Quảng Thành Tử đang hóng chuyện liền đặt dưa quả xuống, dẫn theo các sư huynh đệ khác, vác linh bảo lên, trực tiếp ném về phía đại quân triều Thương.

Đế Tân ẩn mình trong bóng tối đã phát hiện ra từ khoảnh khắc Mười hai Kim Tiên xuất hiện, lập tức ra lệnh cho Ác Lai chuẩn bị.

Mười hai Kim Tiên vừa ra tay, Ác Lai liền hiện thân, phô diễn thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong, mạnh mẽ áp chế Mười hai Kim Tiên.

Nhưng vẫn là chậm một bước, vì uy áp từ linh bảo tỏa ra quá mạnh, chỉ một chút dư uy cũng đã chấn chết trăm tỷ quân lính.

"Mười hai Kim Tiên!" Sắc mặt Đế Tân đen như đáy nồi, trong mắt tràn ngập sát ý.

Ngay trước mặt hắn, dám giết trăm tỷ thần dân của hắn.

"Cô sẽ khiến các ngươi sống không bằng chết!" Đế Tân phất tay, ra hiệu cho đại nhi tử, nhị nhi tử và tam nhi tử của mình ra tay.

Ba người con trai này, tư chất trong số các con của hắn chỉ có thể miễn cưỡng tính là tầng lớp trung thượng, nhưng lại ra đời sớm nhất.

Tu vi đã là Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Bọn họ vừa ra tay, liên thủ với Ác Lai, trực tiếp hành hung đơn phương Mười hai Kim Tiên.

“Đừng giết chúng trực tiếp, hành hạ chúng cho ta, từ từ thôi.” Đế Tân dặn dò.

Ba đứa con và một tên vệ sĩ của hắn nghe lệnh, cũng quả quyết làm theo.

Trong đó, Ác Lai có chiến lực mạnh nhất, cũng chính là Đại Nghệ, khuôn mặt vốn thật thà bỗng lộ ra vẻ hung tợn.

Hắn tóm lấy Quảng Thành Tử, Thái Ất, Từ Hàng, xuất hiện ở một nơi xa chiến trường, bắt đầu một màn ngược đãi đẫm máu.

Xé sống tay chân, lột da lóc thịt, nghiền nát tròng mắt, dùng thần hỏa đốt nguyên thần.

Máu tươi văng tung tóe xuống đất, chỉ trong chốc lát đã tạo thành một biển máu.

Ở phía bên kia, ba người con của Đế Tân cũng lôi các Kim Tiên khác đi hành hạ.

Đế Tân thấy cảnh này, trong lòng thoải mái hơn nhiều, phất tay ra lệnh cho tứ nữ nhi dẫn Văn Trọng đi tiêu diệt triệt để nước Chu.

“Binh lính bình thường đầu hàng thì không cần giết, những kẻ còn lại, giết không tha!” “Vâng, Đại vương!” Văn Trọng và tứ nữ nhi của Đế Tân xuất phát, nháy mắt đã xuất hiện tại doanh địa nước Chu, rất nhanh, nơi đây bùng nổ uy áp mãnh liệt. … Bên này, ba người Quảng Thành Tử vẫn đang bị hành hạ, máu thịt trên mặt đất lớn dần lên trông thấy.

Mà giữa biển máu, Đại Nghệ đứng đó, bên cạnh là Quảng Thành Tử, Thái Ất và Từ Hàng, ba người mỗi người cầm một cái thùng, không ngừng đổ máu từ trong đó ra.

“Sinh linh Hồng Hoang đông quá, không dùng thực lực thật thì giết không hết được!” Từ Hàng lo lắng nói.

“Vậy thì mang đi một phần là được rồi.” Quảng Thành Tử nói tiếp, “Lát nữa ta sẽ khống chế cơ thể của những người khác, chỗ nào nhiều sinh linh thì chạy đến đó tự bạo, cuối cùng chúng ta cũng chọn một nơi tự bạo.” “Không cần phiền phức như vậy đâu.” Đại Nghệ đột nhiên lên tiếng.

Ba người Quảng Thành Tử sững sờ: “Đại Nghệ đại vu có cách gì sao?” “Để sư phụ các ngươi ra mặt là được rồi.” Đại Nghệ bình thản nói, “Hồng Hoang không lớn, sức mạnh cấp Thánh Nhân bung hết ra là đủ bao phủ, ông ta có thể dọn dẹp một lần là xong.” Hệ thống đến Hồng Hoang quá nhanh, khiến bọn họ không thể di dời sinh linh Hồng Hoang như trước đây.

Những sinh linh do chính tay họ mang đến, có thể mặc kệ không quan tâm, cũng có thể gánh vác trách nhiệm này.

Nhiều đạo hữu như vậy, thế nào cũng có người động lòng trắc ẩn.

Chỉ cần một người nổi lòng trắc ẩn, mọi người lại là một thể, chẳng lẽ lại không giúp được sao?

Hơn nữa tình hình hiện tại cũng không quá nghiêm trọng, kết quả thảo luận cuối cùng là dẫn sinh linh Hồng Hoang rời đi.

Bây giờ muốn di dời dưới mí mắt của nhiều hệ thống như vậy, chỉ có thể xem Hậu Thổ Tổ Vu… Luân hồi tạm thời do Hồng Hoang chế tạo đang vận hành với công suất tối đa.

Bất kỳ sinh linh nào chết đi đều sẽ lập tức độn thổ, đến U Minh.

Giết hết tất cả mọi người, linh hồn sẽ bị hút về U Minh, sau đó mang đi.

Nhưng hiện tại, kỹ thuật có thể trong nháy mắt giết hết tất cả mọi người dưới mí mắt của hệ thống, cũng chỉ có những người có thân phận là Lục Thánh như Tam Thanh mà thôi.

Mười hai Kim Tiên bị bắt nạt đến mức này, Nguyên Thủy tức giận hủy diệt một thế giới cũng là chuyện bình thường.

Đại Nghệ gửi tin tức cho Nguyên Thủy, trong ánh mắt hắn, Vận Mệnh Đại Đạo lưu chuyển, dễ dàng nhìn thấu những người xuyên việt như Thân Công Báo, Đế Tân.

Hắn đã thấy được động cơ của hệ thống bọn họ.

Vận mệnh vô hình, không biết từ lúc nào, những hệ thống này đã nhiễm phải một lượng lớn sức mạnh vận mệnh.

"Trò hay sắp tới sẽ là gì đây?" Đại Nghệ gãi đầu, cảm thấy khó hiểu trước sức mạnh của Vận Mệnh Thúc. … Khương Tử Nha lại một lần nữa đẩy lùi Thân Công Báo, sắc mặt vô cùng khó coi.

Bên ngoài, Cơ Phát đã bị giết, đại quân nhà Chu cũng gần như đã đầu hàng toàn bộ.

Hắn mời Mười hai Kim Tiên đến, vậy mà lại thua.

Thân Công Báo này quá vô liêm sỉ, lại dám âm thầm giấu người.

Khương Tử Nha căm hận nhìn Thân Công Báo: "Ngươi chơi bẩn!" "...

Này, Mười hai Kim Tiên xuất hiện chẳng phải cũng là chơi bẩn sao?" Thân Công Báo cạn lời, hóa ra chỉ cho phép ngươi chơi bẩn, không cho phép ta mai phục à.

Lúc này cãi cọ đã vô dụng, nhưng nếu có thể khiến Khương Tử Nha tức đến mất lý trí, sẽ dễ dàng để hắn mắc bẫy hơn.

Khương Tử Nha cũng rất phối hợp nổi điên, lao vào ẩu đả với Thân Công Báo.

Hắn nổi điên, không có nghĩa là Hệ thống Phong Thần cũng nổi điên.

Khi thấy trong quân Thương đột nhiên xuất hiện bốn Chuẩn Thánh đỉnh phong, Hệ thống Phong Thần có chút kinh ngạc.

Tranh đấu với Hệ thống Môi Thần bao nhiêu năm, hắn đã quá quen thuộc với nó.

Mặc dù con rối Chuẩn Thánh chỉ cần thổi một hơi là có thể tạo ra, nhưng hắn chưa bao giờ thấy Hệ thống Môi Thần dùng trò con rối này.

Vượt ngoài dự đoán của mình, điều này khiến Hệ thống Phong Thần có chút bực bội trong lòng, hắn nói với Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng bên cạnh: "Không thể chờ thời cơ nữa, ta và nó sẽ cận chiến một lúc, ngươi nhân cơ hội đánh lén." "Được!" Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng cười lạnh gật đầu.

"Vậy thì bắt đầu hành động." Hệ thống Phong Thần không nói hai lời, trực tiếp đoạt quyền khống chế cơ thể ký chủ. 【Đinh, phát hiện ký chủ gặp nguy hiểm, hệ thống sẽ tiếp quản cơ thể ký chủ để bảo vệ.】 "Cái…" Khương Tử Nha còn chưa nói xong, đã phát hiện không thể cảm nhận được cơ thể của mình, trơ mắt nhìn cơ thể tự mình hành động.

Hệ thống Phong Thần điều khiển cơ thể Khương Tử Nha, trực tiếp một chưởng đánh tan Thân Công Báo thành sương máu.

Tùy tay ném ra, Hồng Mông Phong Thần Bảng lập tức bao phủ đám sương máu này, từ từ thu vào.

Ngay sau đó, ngay lúc đám sương máu sắp bị thu vào Phong Thần Bảng, một cây gậy gỗ bay ra, xuyên qua vật chứa của Hệ thống Phong Thần, cắm thẳng vào bản thể của hắn.

Tiếp theo, một khối quang đoàn màu đen từ trong sương máu bay ra, hóa thành hình dạng Thân Công Báo, chỉ là trong mắt không có một

chút tình cảm nào.

Hệ thống Môi Thần cũng đã tiếp quản cơ thể Thân Công Báo.

Hệ thống Phong Thần lên tiếng trước: "Hệ thống Môi Thần, ta đã nói rồi, ngươi còn dám can thiệp vào ta, ta sẽ giết ngươi!" "Ta nhớ ta cũng đã nói, ngươi dám giở trò, giữa chúng ta chỉ có thể có một người sống." Hệ thống Môi Thần lạnh lùng nói.

Đồng thời, vật chứa Thân Công Báo vào lúc này không ngừng tăng cấp, trong nháy mắt đã đạt đến tầng thứ Đại Đạo cấp hậu kỳ.

Những vết nứt nhỏ trên cơ thể cũng đại biểu cho việc cỗ thân thể này đã bùng nổ hoàn toàn.

"Lần này, chỉ có một kẻ được sống." Hệ thống Phong Thần cũng kích hoạt sức mạnh cuối cùng của vật chứa, bên trong Hồng Mông Phong Thần Bảng, các loại thần vị đồng loạt ngân vang.

Ba trăm sáu mươi lăm thần vị, ngưng tụ ra ba trăm sáu mươi lăm con rối cảnh giới Đại Đạo.

Trong đó, ba con rối mạnh nhất đã là Đại Đạo cảnh hậu kỳ.

Mười hai vạn con rối cảnh giới Thiên Đạo.

Chín trăm triệu con rối cảnh giới Thánh Nhân.

Khí tức của mỗi con rối đều liên kết với nhau, dùng một loại trận pháp không rõ tên vây khốn Hệ thống Môi Thần.

Tuy nhiên, đại trận còn chưa kịp phát huy tác dụng, cây gậy gỗ cắm trên bản thể Hệ thống Phong Thần động đậy hai cái, sức mạnh của Hệ thống Phong Thần trong thoáng chốc bị đình trệ.

Chính trong khoảnh khắc đó, chín trăm triệu con rối cảnh giới Thánh Nhân mất đi sự bảo vệ của đại trận, dưới uy áp cố ý của hệ thống cao cấp đã toàn bộ tử vong.

Ba con rối mạnh nhất bị Hệ thống Môi Thần tóm được, vì quá quen thuộc đối phương, Hệ thống Môi Thần dễ dàng cải tạo ba con rối thành của mình.

Sau đó ba con rối liền lao vào tàn sát những con rối còn lại.

"Thứ sức mạnh chết tiệt này." Hệ thống Phong Thần tức điên, vung Hồng Mông Đả Thần Tiên lao về phía Hệ thống Môi Thần.

Chỉ trong nháy mắt, trong Thần Bảng chỉ còn lại hai hệ thống đang giao chiến.

Hệ thống Phong Thần lóe lên sau lưng Hệ thống Môi Thần, sau đó cưỡng ép ôm lấy nó, dùng sức mạnh lớn nhất để so kè tính toán lực.

"Ra tay!!" Đột nhiên, từ trong đầu Hệ thống Phong Thần chui ra một quang đoàn, chính là Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp lôi ra một cỗ vật chứa Ma Thần, một quyền đấm về phía Hệ thống Môi Thần.

Oanh!

Vật chứa của Hệ thống Môi Thần trực tiếp bị đánh nổ, người xuyên việt Thân Công Báo vẫn đang trong trạng thái quan chiến đã hoàn toàn mất đi ý thức.

Bản thể hệ thống màu đen nặng nề rơi xuống mặt đất không gian Thần Bảng, Hệ thống Môi Thần dường như bị đòn tấn công này làm tổn thương quá nghiêm trọng, ý thức mơ hồ không thể hồi phục.

Hệ thống Phong Thần nhân cơ hội rút mạnh cây gậy gỗ cắm trên người mình ra, sau đó dùng Đả Thần Tiên đánh về phía Hệ thống Môi Thần.

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng bên cạnh ra tay, Ngũ Hành Đại Đạo hóa thành năm luồng sáng, cưỡng ép trói chặt Hệ thống Môi Thần.

Đả Thần Tiên quất về phía Hệ thống Môi Thần, Hệ thống Phong Thần đang phấn khích thì đồng thời tính toán khả năng Hệ thống Môi Thần không bị trọng thương.

Đột nhiên, Hệ thống Phong Thần cảm ứng được Hồng Mông Phong Thần Bảng của mình đang bị tấn công từ bên ngoài, một đòn tấn công rất yếu.

Hệ thống Phong Thần vốn cẩn thận vội vàng tính toán, sau đó nhìn thấy cảnh tượng tiếp theo: sau khi mình làm trọng thương Hệ thống Môi Thần, Nhật Ký Tiếng Lòng bên cạnh sẽ đột kích mình.

Còn có một hệ thống không rõ tên sẽ phá hủy Thần Bảng của mình.

Trái tim Hệ thống Phong Thần chợt chùng xuống, Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng này đang tính kế cả hắn và Hệ thống Môi Thần!

Hệ thống Phong Thần lập tức có quyết định mới.

Cùng lúc đó, Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng đang chuẩn bị đánh lén Hệ thống Phong Thần cũng nhìn thấy cảnh tượng tiếp theo mình sẽ bị Hệ thống Môi Thần và Hệ thống Phong Thần liên thủ đột kích.

Thời gian không chờ hệ thống, Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng căn bản không kịp suy nghĩ, trong lòng đại nộ, hai hệ thống này quả nhiên là cùng một giuộc, diễn kịch chính là để gài bẫy hắn.

Chết tiệt!

Sức mạnh Ngũ Hành lập tức yếu đi rất nhiều, nhưng khí tức của Ma Thần chi thể lại trở nên nồng đậm.

Chương 458

Chú ý đến sự thay đổi của hắn, Hệ thống Phong Thần cũng không còn nghi ngờ gì nữa, trên Đả Thần Tiên hiện lên sức mạnh không gian, sau lưng Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng cũng xuất hiện dao động không gian.

Cùng lúc đó, Hệ thống Môi Thần đang chuẩn bị cứng rắn chống đỡ đòn tấn công của Hệ thống Phong Thần, chờ hai hệ thống kia đánh lén cũng đã nhìn thấy cảnh tượng Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng giả kịch làm thật, cùng với Hệ thống Phong Thần tấn công mình, sau đó Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cho nó một đòn chí mạng.

Hệ thống Môi Thần lập tức ý thức được, mình đã bị ba hệ thống này tính kế.

Cái gì mà hắn liên hợp với hai đại hệ thống để tính kế Hệ thống Phong Thần.

Rõ ràng chính mình mới là thằng ngu, bị bọn chúng gài bẫy.

May mà mình có dính líu đến các đại đạo Thời Gian, Vận Mệnh, Diễn Toán, nếu không chết cũng không hiểu vì sao.

Hệ thống Môi Thần phẫn nộ tột cùng, nhưng cũng rõ ràng mạng sống là quan trọng nhất, trong tương lai, ba hệ thống tấn công, chỉ có đòn đánh lén từ phía sau của Hệ thống Đa Tử Đa Phúc là chí mạng nhất.

Hắn chỉ cần cắt đứt đòn tấn công của Hệ thống Đa Tử Đa Phúc, trả một cái giá để chịu đựng hai đòn tấn công còn lại là có thể sống sót.

Lập tức, Hệ thống Môi Thần từ bỏ phòng ngự, toàn lực triệu hồi

Trớ Chú Chế Trượng, lời nguyền khiến đẳng cấp tụt dốc được hình thành trong nháy mắt, sau đó toàn lực đâm về phía sau.

Bên ngoài, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc vừa đục một lỗ trên không gian Thần Bảng chui vào.

Vừa vào đã thấy Đả Thần Tiên của Hệ thống Phong Thần thông qua không gian quất vào Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng, còn Ma Thần thể của Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng thì dồn toàn lực tấn công Hệ thống Phong Thần.

Cái quái gì vậy?

Chẳng phải là cùng nhau đánh lén Hệ thống Phong Thần sao?

Tại sao chỉ có hai đứa chúng nó đánh nhau, Hệ thống Môi Thần sao lại không động tĩnh gì?

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc không hiểu, nhưng cảnh tượng hiện tại là đánh Hệ thống Phong Thần chắc chắn không sai.

Hắn nhanh chóng ném Đại Đạo kết giới qua cái lỗ vỡ của Thần Bảng.

Kết giới bao bọc lấy Thần Bảng.

Như vậy, có thể ngăn chặn hiệu quả việc Hệ thống Phong Thần chạy trốn.

Sau đó, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cũng không vội tấn công Hệ thống Phong Thần, mà xuất hiện bên cạnh Hệ thống Môi Thần, muốn hỏi tại sao nó không ra tay.

Vừa đến sau lưng Hệ thống Môi Thần, chuẩn bị mở miệng, thì Hệ thống Môi Thần phía trước đột nhiên quay người, vung một cây gậy gỗ cấp Hồng Mông Chí Bảo đâm tới.

"Chết đi cho ta!" "Phản đồ!" "Dám chơi âm ta, chết!" Xoẹt!

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc mang theo sự khó hiểu, bị cây gậy gỗ đâm vào bản thể, một luồng sức mạnh nguyền rủa lan tỏa.

Đẳng cấp cao cấp hậu kỳ của nó đang dần dần hạ xuống.

Phía bên kia, Đả Thần Tiên của Hệ thống Phong Thần thuận theo sức mạnh không gian bùng nổ, mạnh mẽ quất nát đầu của Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng, bản thể cũng bị trọng thương, bay ngang ra ngoài.

Mà Ma Thần thể còn sót lại, vẫn còn lưu lại sức mạnh và mệnh lệnh của Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng.

Một tay hóa thành móng vuốt khổng lồ, đột nhiên vươn dài chộp về phía Hệ thống Phong Thần.

Vật chứa của Hệ thống Phong Thần đã bị cưỡng chế nâng lên Đại Đạo cảnh hậu kỳ, nhưng lúc này trước móng vuốt khổng lồ lại trông yếu ớt không chịu nổi.

Người xuyên việt Khương Tử Nha cũng trong khoảnh khắc này lặng lẽ ra đi.

Móng vuốt khổng lồ vẫn đang siết lại, Hệ thống Phong Thần bị tóm trong đó, không thể thoát ra.

Tất cả, đều xảy ra quá nhanh.

Từ lúc Hệ thống Môi Thần bị Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng khống chế, Hệ thống Phong Thần cho nó một đòn chí mạng.

Kết quả một đòn của Hệ thống Phong Thần lại quất trúng Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng, vật chứa Ma Thần của Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng cũng bóp nát vật chứa của Hệ thống Phong Thần, đồng thời tạm thời khống chế nó.

Mà Hệ thống Đa Tử Đa Phúc, vừa xuất hiện, đã bị Hệ thống Môi

Thần bùng nổ đâm cho một gậy.

Bây giờ đẳng cấp cũng đã không ổn định.

Biến cố quá nhiều, khiến bốn hệ thống đều ngơ ngác một lúc, nhưng ý thức của hệ thống cao cấp mạnh mẽ đến mức nào.

Rất nhanh, bọn chúng đã đưa ra phán đoán mà chúng cho là chính xác. … "Môi Thần, chúng ta bị gài bẫy rồi, mau giúp ta." Hệ thống Phong Thần trong móng vuốt Ma Thần cố gắng bung móng vuốt ra, đồng thời cầu cứu Hệ thống Môi Thần.

Nguy cơ trước mắt, bọn chúng bị hai hệ thống cao cấp hậu kỳ tính kế, may mà mình phản ứng kịp thời, cho Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng một đòn nặng.

Nhưng thủ đoạn lớn nhất của mình lại bị Hệ thống Môi Thần phá hỏng, điều này rất rõ ràng, chính là do Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng và một hệ thống khác tính kế.

Tiếp theo mình phải đối mặt với hai đại hệ thống, căn bản không chiếm được ưu thế.

Lúc này, chỉ có gạt bỏ hiềm khích cũ với Hệ thống Môi Thần, mới có thể đánh bại hai hệ thống này.

Nghĩ đến đây, Hệ thống Phong Thần đột nhiên tăng thêm sức mạnh, bung móng vuốt đang tóm lấy mình ra, nhưng sức mạnh Ngũ Hành tỏa ra từ móng vuốt, thủy chung khiến hắn không thể thoát ra được.

"Môi Thần, mau giúp ta, không thì chúng ta đều phải chết." "Mẹ nó, mày coi tao là thằng ngu à!" Hệ thống Môi Thần càng thêm phẫn nộ, lão già này còn ở đó mà diễn.

Một cái móng vuốt rách mà ngươi không thoát ra được, coi nó là thằng ngu chắc?

Hắn rút Trớ Chú Chi Trượng về, tùy tiện tung một đòn đánh bay Hệ thống Đa Tử Đa Phúc, lại khắc thêm một lời nguyền lên gậy gỗ, sau khi khắc lời nguyền này, trên gậy gỗ rõ ràng xuất hiện thêm vài vết nứt nhỏ.

Hệ thống Môi Thần trực tiếp ném cây gậy gỗ như một mũi tên dài, bắn về phía Hệ thống Phong Thần.

"Đừng, sai rồi!

Môi…" Hệ thống Phong Thần hét lớn, nhưng hắn căn bản không thể né tránh, cây gậy gỗ lại một lần nữa xuyên thủng bản thể của hắn.

Khác với trước đây, lần này sức mạnh nguyền rủa mạnh mẽ hơn hẳn, lại đang nguyền rủa hắn tụt cấp.

Sức mạnh nguyền rủa lan tỏa, sức mạnh của hắn cũng theo đó mà yếu đi một chút.

Sức mạnh không đủ, móng vuốt khổng lồ siết lại, Hệ thống Phong Thần lại một lần nữa bị móng vuốt khổng lồ khống chế.

Mà lúc này, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc bị đánh bay đã được Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng đã khôi phục ý thức đỡ lấy.

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng bị một đòn mạnh của Hệ thống Phong Thần, lõi cũng bị chấn động đến mức hư hỏng một phần, lúc này trạng thái cực kỳ tệ.

Mặc dù phẫn nộ, nhưng hắn cũng không mất đi lý trí, đỡ lấy Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cũng bị tính kế.

Ngũ Hành Đại Đạo truyền vào, tạm thời vây khốn sức mạnh nguyền rủa trong bản thể Hệ thống Đa Tử Đa Phúc.

"Cảm ơn." Hệ thống Đa Tử Đa Phúc yếu ớt cảm tạ.

"Chưa phải lúc cảm ơn đâu." Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng nhìn

về phía vật chứa Ma Thần đã mất đầu.

“Chúng ta bị lừa rồi.

Nhưng may mà ta phản ứng kịp, trả lại cho Hệ thống Phong Thần một chiêu.” “Nhưng Hệ thống Môi Thần không bị tổn thương nhiều.” Hệ thống Đa Tử Đa Phúc nhìn cái lỗ thủng trên bản thể mình, hận giọng nói.

“Chúng ta không đánh lại chúng, nếu đoạt lại được Ngũ Hành Ma Thần Thể của ta, còn có thể có một trận chiến!” “Làm thế nào?” “Cầm chân Hệ thống Môi Thần!” Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng nói.

“Được!” Hệ thống Đa Tử Đa Phúc gật đầu, mang theo hận ý cùng Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng xông về phía Hệ thống Môi Thần.

“Hệ thống Môi Thần, mẹ nó nhà ngươi không giữ chữ tín!” “Ha, bị chó cắn lại một miếng.” Hệ thống Môi Thần cảnh giác nhìn hai hệ thống trước mắt.

Hệ thống Phong Thần phía sau cũng là một mối họa ngầm.

Hắn vẫn bị mắc kẹt trong không gian Thần Bảng.

Xem ra lần này không lột một lớp da là không được.

Hệ thống Môi Thần không kịp tìm vật chứa mới, mang theo vẻ quyết liệt, xông về phía hai hệ thống phía trước.

Sắp va chạm, Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng đột nhiên rẽ ngoặt, Hệ thống Môi Thần lập tức dâng lên cảnh giác.

Nhưng ngay sau đó đã bị Hệ thống Đa Tử Đa Phúc tông vào, vật lộn với nhau.

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng xông thẳng đến Ma Thần thể của mình, Hệ thống Phong Thần bị khống chế thấy cảnh này, hiểu rằng nếu cứ tiếp tục như vậy mình tuyệt đối sẽ toi mạng.

Hắn cắn răng, Hồng Mông Đả Thần Tiên lơ lửng trong không gian Thần Bảng tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Sức mạnh to lớn khiến Thần Bảng cũng khó mà chịu đựng nổi, đang từng tấc bị nứt ra.

Bản thể Hồng Mông Đả Thần Tiên hóa thành năng lượng cực hạn, hội tụ thành một thanh đại đao, chém về phía móng vuốt khổng lồ đang tóm lấy mình.

Soạt một tiếng, móng vuốt Ma Thần rơi xuống, hóa thành kích thước ban đầu, khiến không gian Thần Bảng trở nên vô cùng chật chội.

Hệ thống Phong Thần cũng thành công thoát khốn, khí thế bùng nổ, chấn nát máu thịt Ma Thần xung quanh.

Hống!

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng cũng thành công quay trở lại vật chứa Ma Thần, một tiếng gầm giận dữ, móng vuốt bị chặt lại mọc ra, cái đầu bị chặt cũng hồi phục.

Ngũ Hành Đại Đạo khuấy động toàn bộ không gian Thần Bảng.

Thịt Ma Thần cũng trở thành thịt nát.

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng thở hổn hển, hai tay phát ra hai đại đạo Kim và Hỏa.

"Không ổn!" Hệ thống Phong Thần nén sức mạnh nguyền rủa trong cơ thể, không ngừng chạy trốn.

Hệ thống Môi Thần đang vật lộn với Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cũng liên tục né tránh.

"Ta không lừa ngươi, mau rút sức mạnh nguyền rủa trong cơ thể ta ra, cùng nhau đối kháng." Hệ thống Phong Thần hét lớn.

"…" Hệ thống Môi Thần do dự, tương lai mà hắn nhìn thấy là sai sao?

Hệ thống Môi Thần vội vàng diễn toán tương lai một lần nữa, hắn nhìn thấy hình ảnh Hệ thống Phong Thần bị hai hệ thống kia triệt để giết chết, cuối cùng mình cũng bị giết chết.

"Lại đây!" Hệ thống Môi Thần hét lớn, vội vàng tiến lại gần Hệ thống Phong Thần.

Bên kia, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cũng đến bên cạnh Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng.

Đột nhiên, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc nhìn thấy vận mệnh tiếp theo mình không hề phòng bị, bị Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng đánh lén.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc kinh hãi, vội vàng nhìn về phía Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng.

Mà Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng, cũng nhìn thấy hình ảnh mình áp chế hai hệ thống, bị Hệ thống Đa Tử Đa Phúc đánh lén.

Quay đầu, vừa hay đối mặt với Hệ thống Đa Tử Đa Phúc.

Một ánh mắt, liền xác định, là ánh mắt đúng rồi.

Chương 459

“Chết tiệt!!” *2 Hai hệ thống thầm chửi, vội vàng lùi lại.

Chính trong khoảnh khắc đó, vì Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng ngừng tấn công, Hệ thống Phong Thần và Hệ thống Môi Thần hội hợp, Hệ thống Môi Thần do dự một lúc, nhưng vẫn quyết định thu hồi sức mạnh vận rủi nguyền rủa trên bản thể Hệ thống Phong Thần.

Vừa thu được một nửa, Hệ thống Môi Thần theo tiềm thức suy diễn vận mệnh tiếp theo, nhìn thấy cảnh mình bị Hệ thống Phong Thần đánh lén.

Hệ thống Phong Thần, cũng theo đó nhìn thấy cảnh Hệ thống Môi Thần không những không thu hồi sức mạnh nguyền rủa trong cơ thể, mà còn gia tăng thêm.

Sát khí của hai hệ thống lóe lên rồi biến mất, đồng thời tách ra.

Bốn hệ thống, phân bố ở bốn phương, cảnh giác lẫn nhau.

Tính toán ra vận mệnh, cũng ngày càng hoang đường.

Tóm lại, ba hệ thống đối phương, đều không phải là hệ thống tốt.

Cho dù ngừng chủ động suy diễn, cũng vô ích, vận mệnh tương lai lúc nào cũng hiện ra trong tiềm thức.

Lúc này, bọn chúng đã phản ứng lại, nhưng cũng không dám mạo hiểm đi cược thật giả của vận mệnh.

Cược thắng cũng chẳng có tác dụng gì, cược thua thì cái giá bọn chúng không thể gánh nổi.

Từ chối cờ bạc, bắt đầu từ bây giờ!

“Chúng ta đã dính phải một sức mạnh quỷ dị!” Hệ thống Phong

Thần trầm giọng nói, hắn bị thương nặng nhất, không thể cứ giằng co như vậy.

Hệ thống Môi Thần nhận ra ý nghĩ của hắn, lập tức phối hợp hỏi: "Vậy ngươi nói xem phải làm sao?" Hệ thống Phong Thần không trả lời, nhìn về phía hai hệ thống kia.

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng và Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cũng im lặng, rõ ràng bọn chúng cũng không muốn đấu nữa.

"Ta sẽ dỡ bỏ Hồng Mông Phong Thần Bảng!" Hệ thống Phong Thần nói, "Chúng ta không đánh nữa, nếu đồng ý, vậy ta sẽ dỡ bỏ!" Ba hệ thống trầm tư, cuối cùng đều đồng ý.

"Vậy được!" Hệ thống Phong Thần thở phào nhẹ nhõm.

Hắn lập tức điều khiển Thần Bảng, chuẩn bị để Thần Bảng truyền tống bọn họ ra ngoài.

Nhưng vừa động, vận mệnh tương lai lại hiện ra, sau khi hắn dỡ bỏ Thần Bảng, mất đi ưu thế địa bàn, còn sẽ rơi vào kết giới của Hệ thống Đa Tử Đa Phúc bên ngoài.

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng bùng nổ thoát khỏi kết giới, nhưng trước khi đi đã cho hắn một đòn, khiến hắn bị Hệ thống Đa Tử Đa Phúc và Hệ thống Môi Thần vây công.

Hệ thống Phong Thần tâm thần kiên định, lựa chọn không tin vào vận mệnh lần này, nhưng vừa điều khiển Thần Bảng, liền nhìn thấy một tầng kết giới kiên cố bên ngoài Thần Bảng.

"Vãi!" Hệ thống Phong Thần buột miệng chửi thề, đồng thời, nhân cơ hội này, toàn lực bùng nổ sức mạnh Thần Bảng, muốn trấn áp Ngũ Hành Đại Đạo của Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng.

"Chết tiệt, ta biết ngay mà!" Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng lớn tiếng chửi rủa, lập tức bùng nổ, một quyền đánh về phía… Hệ thống

Môi Thần!

Bởi vì hắn nhìn thấy cảnh mình bị Hệ thống Phong Thần giam cầm, bị Hệ thống Môi Thần cầm cây gậy gỗ kia đâm một phát.

"Mẹ nó, lại nữa!" Hệ thống Môi Thần đang đau lòng cho Trớ Chú Chi Trượng của mình vội vàng né tránh, trong lòng uất ức.

Hắn cầm vũ khí của mình là để phòng bị đánh lén sau khi ra ngoài, kết quả còn chưa ra ngoài đã bị tấn công.

Vừa kinh hãi né được nắm đấm của Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng, đòn tấn công của Hệ thống Đa Tử Đa Phúc đã đánh tới cơ thể hắn.

Oanh!

"A!" Hệ thống Môi Thần bay đi, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc còn chưa kịp thở phào, đòn tấn công của Hệ thống Phong Thần cũng đến, còn chưa kịp đỡ hết.

Chân Ma Thần của Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng đã đá tới.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cũng bay đi.

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng và Hệ thống Phong Thần cùng nhau truy kích, nửa đường đột nhiên lại tấn công lẫn nhau.

Hệ thống Môi Thần bị đánh bay lại lao đến, ngay sau đó Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cũng lao đến.

Bốn hệ thống lại loạn thành một đống, ai ở gần thì đánh người đó. … "Mẹ nó, kích thích thật!" Trên đại lục Hồng Hoang, Ác Lai vẫn đang hành hạ ba người Quảng Thành Tử, Thái Ất, Từ Hàng.

Máu chảy thành biển, trong biển máu, ba người Quảng Thành Tử thật sự đang hóng hớt xem kịch vui.

Mà ở trung tâm, Đại Nghệ, có sự gia trì của Vận Mệnh Đại Thế

Giới, hắn đã nhìn thấy bốn hệ thống đang loạn đả.

Nhìn mà mắt tròn mắt dẹt, máu trong người cũng sôi lên.

“Vận Mệnh Thúc, con muốn học cái này!” “Cái này phải tự mình ngộ.

Ngươi…” Giọng nói của Vận Mệnh Ma Thần vang lên, dường như muốn chỉ điểm cho Đại Nghệ vài câu, nhưng đột nhiên lại dừng lại.

“Ây da, lại đến một đứa nữa, đứa này hình như là do Ma Viên phụ trách, ủa, sau lưng còn theo một đứa nữa.” “Đại Nghệ, bảo ba đứa bên cạnh ngươi đừng ăn nữa, có hệ thống tìm chúng nó kìa.” “Ồ ồ…” Đại Nghệ vội vàng gật đầu, nhanh chóng tóm ba người Quảng Thành Tử lên, trong ánh mắt ngơ ngác của ba người, đá bay ra ngoài.

Kết hợp với ảo ảnh của họ.

Cũng được tận hưởng, sự hành hạ của Đại Nghệ đối với họ.

“Mẹ nó, đau thật!” Ba người lập tức đau không chịu nổi, răng cũng sắp cắn nát.

Đúng lúc này, một người đàn ông trung niên khí chất bất phàm, cầm kiếm bay về phía này. … “Thái Ất chân nhân, năm đó không nói một tiếng đã rời đi, khiến Lý mỗ đây lo lắng một phen đó!” Lý Tĩnh nhìn Thái Ất chân nhân toàn thân đầy thương tích trước mắt, trên mặt lộ ra nụ cười ôn hòa.

“Hù…” Thái Ất chân nhân thở ra một hơi, cơ thể hồi phục như cũ, nghe lời Lý Tĩnh.

Khóe miệng giật giật, tại sao hắn đi, mẹ nó nhà ngươi còn không biết sao?

Bị cái thằng Na Tra kia đụng một cái là thành một đống thịt nát,

hoặc toàn thân rách bươm, mấu chốt là một ngày phải bị đụng ít nhất mười lần.

Mỗi ngày phải chịu đựng nỗi kinh hoàng đó, chết không chết được, mỗi lần đều còn lại một hơi thở, sau đó hồi phục, rồi lại bị Na Tra vô cớ đánh thành một đống thịt nát, máu chảy ít nhất cũng thành một cái biển.

Ngươi mà bị đối xử như vậy, ngươi chịu nổi không?

Nếu ta nói một tiếng rồi mới đi, ngươi có cho đi không?

Thái Ất chân nhân bây giờ nghĩ lại vẫn còn tức, nhưng tức thì tức, diễn vẫn phải diễn tiếp: "Lý tướng quân, năm đó nhận được lệnh triệu tập của gia sư, khá gấp, nên không từ mà biệt với Lý tướng quân, mong ngài lượng thứ." "Không sao không sao, chân nhân không sao là được rồi." Lý Tĩnh ha ha cười lớn, không vạch trần lời của Thái Ất.

Hắn đổi chủ đề, hỏi: "Người đấu pháp với chân nhân là ai, lại mạnh mẽ đến vậy, có thể chịu được một kiếm của Lý mỗ!" Lý Tĩnh rất tò mò, phải biết rằng, chiêu "bị tay không bắt lưỡi đao" của hắn là một thần kỹ mang tính cưỡng chế.

Vừa rồi lúc cứu Văn Thù Phổ Hiền, một kiếm chém xuống, mấy vị đại năng không rõ tên kia trực tiếp quỳ.

Lần này gã đàn ông cơ bắp cuồn cuộn này, lại trực tiếp chặt tay chân của mình để né kỹ năng của hắn.

Mặc dù hắn chỉ dùng chiêu "bị tay không bắt lưỡi đao" đơn giản nhất, nhưng sức mạnh của nó ngay cả Thánh Nhân cũng khó mà chống lại.

Nhưng lần này gã hung hãn kia, lại vào lúc sắp bị động bắt lưỡi đao, đã cưỡng ép chặt đứt cánh tay và hai chân để phá giải kiếm của

hắn.

Cũng có chút thủ đoạn.

"Không biết, xem ra là do triều Thương mời đến." Thái Ất lắc đầu, tỏ vẻ mình không quen Ác Lai do Đại Nghệ hóa thân.

"Vậy được rồi." Lý Tĩnh gật đầu, "Thái Ất chân nhân các vị cứ dưỡng thương cho tốt, ta và vị đạo hữu này chơi một chút." "Lý tướng quân đi thong thả." Thái Ất chân nhân chắp tay, sau đó cùng Quảng Thành Tử, Từ Hàng bên cạnh ngồi xuống 'hồi phục thương thế', chỉ là mí mắt đang nhắm lại hé ra một khe nhỏ. … Lý Tĩnh đi đến trước mặt Đại Nghệ đã mọc lại tay chân, trầm giọng hỏi: "Bắt nạt lão sư của con ta, các hạ cho rằng ta Lý Tĩnh dễ bắt nạt sao?" "Lý Tĩnh…" Đại Nghệ lẩm bẩm, âm thầm đánh giá Lý Tĩnh trước mắt.

Hay lắm, Thái Ất này biết Lý Tĩnh là người xuyên việt, còn giấu giếm không nói, nếu Vận Mệnh Ma Thần không nói, có lẽ hắn đã phải quỳ trong sự ngơ ngác rồi.

Nhất định phải tìm Thái Ất chơi một phen.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, sức mạnh hệ thống của Lý Tĩnh này thật là… lại bắt mình quỳ xuống, thật ghê tởm.

Không thể giao tiếp với gã này, offline trước đã, trong mắt Đại Nghệ lóe lên một tia 'quyết liệt', căm hận nhìn Lý Tĩnh: "Ác Lai ta thua rồi, hổ thẹn với Đại vương, hôm nay, ta sẽ dùng mạng, để thay Đại vương trừ khử ngươi, kẻ ngáng đường này!" "Chết đi cho ta!

Ya~aaa!" Oanh!

Đại Nghệ tự bạo!

Thân thể hắn là Chuẩn Thánh đỉnh phong, sức công phá của tự bạo rất lớn!

Đại lục phía đông của Hồng Hoang, mọc lên một vầng mặt trời máu, ngay cả ba người Quảng Thành Tử đang lén lút xem kịch ở xa, cũng bị Đại Nghệ làm cho phải cưỡng ép offline.

Thân thể của bọn họ đều là Chuẩn Thánh, còn bị ép offline, huống chi là các sinh linh khác.

Chỉ riêng phía đông, tất cả sinh linh, về cơ bản đều chết sạch.

Phía đông Hồng Hoang, mặt đất cũng lún xuống không ít.

Hiện trường một mảnh trống rỗng.

Tĩnh lặng như tờ.

Chỉ còn lại vài kẻ sống sót.

Ví dụ như Đế Tân, lúc này hắn đang được hơn vạn đứa con vây quanh bảo vệ.

Hắn trong vụ tự bạo của Đại Nghệ vẫn bình an vô sự, nhưng lúc này hắn rất ngơ ngác.

Vừa rồi hắn còn đang uống rượu, chờ hệ thống đến, thuận tiện ngắm cảnh xung quanh.

Mà chỉ trong một thoáng, chẳng còn lại gì.

Cảnh sắc mất rồi, người cũng mất rồi, toàn bộ phía đông Hồng Hoang, nhìn một lượt, cảnh sắc cơ bản giống nhau.

Đều là đất bùn mềm xốp.

"Không đúng, các con của ta!" Đế Tân bừng tỉnh, nhìn về phía hướng Triều Ca thành ban đầu.

Toàn là bùn đất tỏa ra mùi đất mới, không thấy bất kỳ công trình kiến trúc nào.

Vương triều Đại Thương to lớn của hắn!

Mất rồi!

Phi tử và các con của hắn, cũng chỉ còn lại những đứa có thực lực mạnh nhất bên cạnh này thôi!

"Rốt cuộc là chuyện gì?" Đế Tân không hiểu, nhưng đúng lúc này, người con trai có tư chất cao nhất bên cạnh là Đế Hoang chỉ về một hướng: "Phụ vương, ở đó còn có người, ba người!" Đế Tân nghe vậy, nhìn theo hướng đó. … Trong vũng bùn, Dương Giao đang dùng dây thừng trói gô Na Tra bên dưới, hắn vẫn luôn đi theo sau Lý Tĩnh, cuối cùng cũng chờ được lúc Lý Tĩnh rời đi.

Hệ thống nhân cơ hội trấn áp Na Tra, đang trói lại để mang đi.

Kết quả đột nhiên một sinh linh nào đó tự bạo, khiến hắn ngơ ngác không biết làm gì.

Chương 460

Lần này, sinh linh ở đây chết hết rồi, mình còn sống, liệu có bị Lý Tĩnh phát hiện không?

Dương Giao tự hỏi, nhưng hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh của hắn, lúc này đã tức điên lên.

Chỉ thiếu một chút, một chút nữa thôi là có thể đóng gói mang đi cái tên Na Tra cảnh giới Đại Đạo này.

Kết quả thất bại!

Thằng ngu nào lại chơi tự bạo?

Tức chết hắn rồi! 【Thằng ngu, ngây ra đó làm gì, tự đi mà chơi đi!】 Nhìn bộ dạng ngơ ngác của ký chủ, hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh càng tức hơn.

Nó trực tiếp một cước đá nguyên thần của hắn ra khỏi Bàn Cổ Thánh Thể mà nó đã dày công chế tạo.

Tiếp quản cỗ thân thể này, một tay ấn Na Tra xuống, cưỡng ép thay đổi, biến y thành con rối của mình.

Tay kia liều mạng vung lên, tạo ra một thông đạo truyền tống vị diện. … Bên kia, Lý Tĩnh ngơ ngác phủi bụi trên người, có chút không thể tin được, Ác Lai này sao lại có thể mạnh như vậy?

Mẹ nó trực tiếp tự bạo!

Có cần phải chơi như vậy không! 【Không ổn, con rối!】 Đột nhiên, hệ thống Template Nhân Vật của Lý Tĩnh đột nhiên kinh hãi hét lên, nó cảm ứng được con rối do mình chế tạo, quyền khống chế Na Tra đang biến mất.

“Hệ thống, sao…” 【Cưỡng chế tiếp quản cơ thể, lát nữa giải thích!】 Hệ thống Đóng Vai Nhân Vật không hề nghĩ ngợi, trực tiếp tiếp quản cơ thể ký chủ này.

Cũng lập tức khóa chặt tất cả sinh linh còn sống ở đây.

Một tay đặt lên kiếm, hệ thống Đóng Vai Nhân Vật dứt khoát vung kiếm: “Tất cả lại đây cho ta!!!” Peng!

Đế Tân và hơn vạn đứa con của hắn, bị sức mạnh cưỡng chế của hệ thống Đóng Vai lôi đến đầu tiên, từng người rơi xuống đất, sau đó đồng loạt đứng thành một hàng.

Ngay sau đó, là Dương Giao chỉ còn lại nguyên thần, hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh đang tạo thông đạo vị diện, và Na Tra bị trói cũng bị cưỡng ép lôi đến.

Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh bị truyền tống đến, lập tức dâng lên cảnh giác, còn chưa có động tác gì, một bóng hình xinh đẹp theo sau xuất hiện, đó là Lý Dao Cơ bị trấn áp dưới thần sơn.

Đồng thời, còn có hệ thống Cải Mệnh Nghịch Tập đang tạm trú trong cơ thể cô!

“Ta ngửi thấy mùi, một hệ thống trung cấp có chút tương tự ta.” Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh nhìn chằm chằm vào Lý Dao Cơ, quả quyết đưa tay ra.

“A~ ngươi làm gì vậy!” Lý Dao Cơ sợ hãi đưa tay chống cự, hệ thống Cải Mệnh Nghịch Tập trong cơ thể cô cắn răng, chuẩn bị ra ngoài liều mạng.

“Mù mắt chó của ngươi rồi, ký chủ của ta mà cũng dám bắt nạt.” Hống hống~~!!

Đột nhiên, từng tiếng thú gầm vang lên, hổ, sói, mèo, chó các loại động vật mang theo đủ loại sức mạnh Đại Đạo, đè hệ thống Nghịch

Thiên Cải Mệnh xuống đất, điên cuồng cắn xé.

Bàn Cổ Thánh Thể vô song, lúc này cũng bị một đám động vật cắn xé máu thịt nuốt chửng.

Hệ thống Đánh Dấu đang đối đầu với Hệ thống Bạo Quân thấy ký chủ và nghĩa tử của mình gặp nguy hiểm.

Trực tiếp thuận theo sức mạnh cưỡng chế của hệ thống Template Nhân Vật mà đến, triệu hồi một đám chiến sủng năng lượng tấn công hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh.

"A ha ha ha~, mỹ vị thượng hạng!" Tiếng cười tà ác bạo ngược vang lên, Hệ thống Bạo Quân cũng theo sức kéo mà đến.

Vừa đến đã thấy hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh, một hệ thống cùng cấp, bị áp chế.

Cảnh này, nó có thể nhịn được sao?

Cười lớn một tiếng rồi lao lên, một tay xuyên qua vật chứa của hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh, tóm được bản thể của nó, dùng sức xé một cái!

"A!!!" Oanh!

Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, trong lúc giãy giụa theo tiềm thức bùng nổ sức mạnh lớn nhất, xung kích ra bốn phía.

"Ây da da…" Hệ thống Bạo Quân ngậm miếng bản thể hệ thống cao cấp vừa xé được trong miệng, một tay điểm nhẹ khống chế sức mạnh đang muốn lan tỏa.

Vừa chuẩn bị nhân cơ hội xé thêm một miếng ngon.

Kết quả lại cảm ứng được mấy luồng sức mạnh hệ thống cao cấp: "Ơ?" Hệ thống Bạo Quân sững sờ, nhìn xung quanh.

Gần đó, một hệ thống cao cấp hậu kỳ dễ bắt nạt.

Bên phải, Hệ thống Đánh Dấu, một hệ thống cao cấp!

Phía sau, có một hệ thống cao cấp, xem ra là hệ thống đã lôi nó đến đây.

Chỉ có mấy hệ thống cao cấp này, sức mạnh đều không giống với những gì nó cảm ứng được.

"Trên trời." Hệ thống Đánh Dấu đột nhiên kinh hãi hét lên.

Hệ thống Bạo Quân cũng theo đó nhìn lên, trong lòng cũng có chút kinh ngạc: "Lại có bốn cái nữa!!" "Hồng Hoang này tình hình gì vậy?" "Họp hệ thống cao cấp à?" … "Sao nhiều hệ thống thế này!!" Hệ thống Template Nhân Vật ngơ ngác nhìn cảnh tượng trước mắt.

Nó chỉ là lôi tất cả những gì biết cử động ở gần đây lại, xem thử là thằng khốn nào trộm con rối Na Tra của nó.

Nhưng thật không ngờ, một lúc lôi đến nhiều hệ thống cao cấp như vậy!

Ba cái!

Ba hệ thống cùng đẳng cấp!

Nó cũng đâu có cảm thấy mệt gì đâu!

Hệ thống Template Nhân Vật thắc mắc, đồng thời theo tiềm thức tránh xa Hệ thống Bạo Quân đang nhai 'thức ăn'.

Nó ngẩng đầu nhìn lên trời, trong một cái kết giới, còn có bốn luồng sức mạnh hệ thống cao cấp.

Một Hồng Hoang mà có nhiều hệ thống như vậy!

Chẳng lẽ gặp phải thế lực cấp cao trong giới hệ thống rồi sao?

Nhưng nhìn bọn chúng có vẻ cũng không quen biết nhau!

Đúng lúc này, hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh bị xé mất một mảng bản thể đã khôi phục lý trí, còn chưa kịp nhìn rõ tình hình, trực tiếp một tay tóm về phía Na Tra, một tay tóm về phía Lý Dao Cơ đang không hiểu chuyện gì xảy ra.

Mặc dù không hiểu tình hình hiện tại, nhưng nó cũng biết mình đã bị hai hệ thống cùng đẳng cấp tấn công, còn có một hệ thống cao cấp khác cũng đang rình rập.

Nhân lúc bọn chúng đang ngơ ngác, mang theo hai con mồi này chạy mau thì hơn.

Hành động của nó cũng kinh động đến mấy hệ thống khác, hệ thống Template Nhân Vật và Hệ thống Đánh Dấu.

"Ngươi muốn chết!" Hệ thống Đánh Dấu gầm lên, ngay trước mặt nó mà tóm ký chủ và nghĩa tử của nó, lại còn hai lần, mẹ nó nhà ngươi gan lớn đến mức nào vậy!

Tương tự, hệ thống Template Nhân Vật cũng nổi giận, vừa rồi sơ suất không chú ý đến Na Tra, mới để ngươi trộm được.

Bây giờ Na Tra ở ngay trước mắt ta, ngươi lại dám cướp trắng trợn!

Vút!

Hệ thống Template Nhân Vật trực tiếp vung kiếm, cưỡng chế khóa chặt hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh.

Khiến nó không thể động đậy.

Kít~!

Một con chim điêu xuất hiện, nháy mắt mang Lý Dao Cơ đi.

"Con trai, bảo vệ tốt bản thân, hôm nay ta phải làm thịt thằng này." Hệ thống Đánh Dấu đánh một con sủng vật năng lượng hình rùa vào

cơ thể Lý Dao Cơ, sau đó đưa cô đến nơi xa.

Biến hóa một cái, Hệ thống Đánh Dấu hóa thành một con quái vật có trăm cái đầu của các loài động vật khác nhau.

Lao về phía hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh đang bị khống chế!

Hống~!

Hệ thống Đánh Dấu gầm lên, vừa chuẩn bị xé nát bản thể hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh, đột nhiên nhìn thấy hình ảnh mình bị hệ thống Template Nhân Vật khống chế, sau đó bị Hệ thống Bạo Quân đánh lén từ phía sau.

"Chết tiệt!" Hệ thống Đánh Dấu thầm chửi, mấy chục cái đuôi phía sau lập tức quất ngược lại.

Trăm cái đầu trực tiếp vươn dài cắn về phía hệ thống Template Nhân Vật.

"Ta chọc gì ngươi!" Hệ thống Template Nhân Vật ngớ người, nhưng trong lòng không hề hoảng sợ, vừa cưỡng chế áp chế hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh, vừa tùy tay vung lên, một dòng sông xuất hiện, tất cả đòn tấn công của Hệ thống Đánh Dấu đều chui vào dòng sông đó.

"Trả lại gấp bội!" Hệ thống Template Nhân Vật nói, đòn tấn công trong dòng sông xuất hiện dao động không gian.

Còn chưa kịp truyền tống đi, hệ thống Template Nhân Vật đã nhìn thấy hình ảnh mình bị Hệ thống Bạo Quân đánh xuyên vật chứa, xé một miếng thịt từ bản thể.

"Lấy đông hiếp yếu!" Lòng hệ thống Template Nhân Vật lập tức chùng xuống, trực tiếp chuyển đòn tấn công của Hệ thống Đánh Dấu ra sau lưng Hệ thống Bạo Quân.

Trong số mấy hệ thống cao cấp hậu kỳ ở đây, chỉ có Hệ thống Bạo Quân này khiến nó cảm thấy ghê tởm.

Bị nó nuốt mất một miếng bản thể, nó sẽ ghê tởm đến chết!

Bên kia, Hệ thống Bạo Quân đối mặt với mấy chục cái đuôi đang tấn công, không hề hoảng sợ, ngay cả vật chứa cũng không dùng, bản thể hóa thành một quang đoàn âm u to ngàn mét, mở cái miệng tham lam ra, trực tiếp cắn tới.

Rắc!

Hệ thống Bạo Quân dễ dàng nuốt mấy chục cái đuôi vào bụng, cắn đứt, còn chưa kịp đắc ý, sau lưng nó đã xuất hiện trăm cái miệng thú khổng lồ.

"A!" Từng cái miệng khổng lồ cắn xuống, bản thể Hệ thống Bạo Quân lập tức bị cắn mất gần trăm mảnh linh kiện!

"Phì!" Hệ thống Đánh Dấu thu đầu về, trực tiếp dùng những linh kiện hệ thống cắn được lắp lại thành cái đuôi đã mất của mình.

Vừa chuẩn bị bỏ cuộc, mang theo ký chủ và con trai chạy trốn, thì cảm ứng được một mối nguy hiểm chí mạng.

Vận mệnh tương lai, hình ảnh xuất hiện trong ý thức.

Nó nhìn thấy, nếu mình chạy trốn, không những sẽ bị ba hệ thống này vây công, mà còn bị bốn hệ thống trên trời tấn công.

Bảy hệ thống cùng nhau vây công mình.

Có thể chạy thoát không?

Hệ thống Đánh Dấu do dự, nếu liều mạng tất cả, nó có thể sẽ chạy thoát, nhưng chỉ sợ cái Hệ thống Bạo Quân kia liều mạng, như vậy, mình thật sự có thể sẽ bỏ mạng ở đây.

Không thể bị hội đồng!

Hệ thống Đánh Dấu từ bỏ ý định chạy trốn, cảnh giác nhìn ba hệ thống còn lại.

Chương 461

Tính toán xem ai có thể trở thành đồng minh tạm thời.

"Hệ thống Đánh Dấu!" Hệ thống Bạo Quân căm hận nhìn chằm chằm Hệ thống Đánh Dấu, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Mà hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh, càng là co rúm lại một bên vì sợ hãi, cùng là hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Nhưng nó đối chiến với ba tên này, bất kể là ai, đều là một chiều.

Đánh không lại, căn bản không đánh lại, sớm biết đã không tham lam thứ đó rồi, bây giờ thì hay rồi, cảm giác như sắp toi, hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh hối hận không thôi.

Hệ thống Template Nhân Vật lúc này cũng đã nhìn ra manh mối, sau khi thu Na Tra vào không gian, hỏi: "Các ngươi đều không quen biết nhau?" "Ta thì chưa từng nghe nói qua các ngươi." Hệ thống Đánh Dấu trầm giọng đáp, ngẩng đầu nhìn lên trời.

"Ta cũng vậy!" Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh vội vàng trả lời.

"Ta quen các ngươi." Hệ thống Bạo Quân cười toe toét, "Đều là thức ăn ngon miệng!" "Xem ra chúng ta bị tính kế rồi, ta vừa rồi đã nhìn thấy hình ảnh tương lai giả." Hệ thống Đánh Dấu ngẩng đầu, nhìn về phía kết giới trên cao, bên trong, cũng có bốn hệ thống cùng đẳng cấp.

"Ta cũng đã nhìn thấy vận mệnh tương lai." Hệ thống Template Nhân Vật cũng nhìn theo, giọng điệu trở nên lạnh lẽo thấu xương: "Chẳng lẽ là bọn chúng?" "Kekeke~~" Hệ thống Bạo Quân cười quái dị, "Trước đây đều là ta mai phục các hệ thống khác, lần đầu tiên bị

hệ thống khác chơi xỏ, mấy vị, cùng nhau đánh trả không?" Nghe lời của Hệ thống Bạo Quân, ba hệ thống Template Nhân Vật, Đánh Dấu, Nghịch Thiên Cải Mệnh kéo lại gần nhau một chút, và giữ khoảng cách xa hơn với Hệ thống Bạo Quân.

Bản thân là cái loại gì trong lòng không có số à, mùi trên người ít nhất cũng dính mạng của cả vạn hệ thống.

Hợp tác với ngươi!

Có thể sao?

Hệ thống Bạo Quân thấy vậy, trong lòng có chút tức giận.

Không phải chỉ là mùi trên người không được tốt lắm sao, có cần phải đối xử phân biệt như vậy không?

Lúc này, người xuyên việt Đế Tân cũng bị cưỡng ép lôi đến, mới có phản ứng, vì khí tức tỏa ra từ va chạm của các hệ thống vừa rồi.

Khiến vạn đứa con cuối cùng của hắn cũng chết, bất kể tư chất của chúng cao đến đâu, có tư chất Thiên Đạo, Đại Đạo, thực lực mạnh đến đâu, đủ để vượt cấp chiến đấu.

Trước mặt hệ thống cao cấp, cuối cùng cũng chỉ là hạt bụi, chỉ là dư uy, đã bị ảnh hưởng mà chết.

Mà Đế Tân, dựa vào Hồng Mông Già Thiên Phù do hệ thống Đa Tử Đa Phúc để lại, cộng thêm Tử Thụ âm thầm dùng Hồng Mông Châu đỡ đòn.

Thành công sống sót, nhưng cũng bị những biến cố liên tiếp này hành hạ đến mê mang.

Thật sự là chuyện xảy ra quá nhanh, giây trước hắn còn đang chìm đắm trong việc tất cả người của Đại Thương… không, toàn bộ mặt đất đại lục phía đông Hồng Hoang lún xuống ít nhất vạn mét.

Giây sau đã bị một người đàn ông trung niên cưỡng ép lôi đến, còn chưa kịp phản ứng.

Lại xuất hiện thêm mấy người, nháy mắt đã xảy ra va chạm, dư ba bùng nổ trực tiếp đánh chết hết con của hắn.

Tim Đế Tân đau nhói, xuyên việt cũng đã trăm năm, sinh được cả triệu đứa con.

Mặc dù phần lớn tên cũng không gọi ra được.

Nhưng cũng là con của hắn.

Trước đó chết chỉ còn lại vạn đứa, hắn còn có thể chấp nhận, dù sao vạn đứa còn lại mới là những đứa được hắn coi trọng, có thể gọi tên, đã bỏ ra chút tình thương.

Nhưng còn chưa kịp vui mừng, những đứa con còn lại cũng không còn!

Đế Tân nén nỗi bi thương trong lòng, nhân lúc mấy con quái vật này còn đang giằng co, liên lạc bay về phía Đại Đạo kết giới trên trời.

Nơi này quá nguy hiểm, hắn muốn đi tìm hệ thống, chỉ có hệ thống, hắn mới có thể an tâm một chút.

Bản thân Đế Tân thực lực không yếu, bay vài giây đã đến bên ngoài Đại Đạo kết giới, kết giới là của hệ thống Đa Tử Đa Phúc, Đế Tân là ký chủ của nó, nên rất dễ dàng tiến vào trong.

Mọi hành động của Đế Tân, đều bị bốn hệ thống như Đánh Dấu chú ý, sức mạnh của mỗi hệ thống hội tụ, không hẹn mà cùng đến bên rìa kết giới.

Nhìn thấy nhau, Hệ thống Đánh Dấu làm một thủ thế đơn giản, sau đó bắt đầu gia cố thêm kết giới bên ngoài Đại Đạo kết giới, các hệ thống khác thấy vậy, cũng linh quang lóe lên.

Phong ấn, kết giới theo đó được bố trí. … Trong kết giới, sau khi Đế Tân vào, nỗi sợ hãi trong lòng giảm đi một chút, liền thấy bên trong kết giới còn có một cái bảng không chữ màu tím đang mở ra.

Thứ này Đế Tân không nhận ra, nhưng hắn biết rõ, hệ thống của mình, có lẽ đang chiến đấu bên trong.

Đế Tân cắn răng, xông lên hét lớn: "Hệ thống, cứu mạng a!" "Hệ thống, mau cứu ta, ta sắp chết rồi!" … Trong không gian bảng danh sách, Môi Thần, Phong Thần… bốn hệ thống trong thời gian ngắn ngủi.

Đã giao chiến hàng vạn tỷ lần.

Nhìn ai cũng giống kẻ địch, mỗi lần đều phải ít nhất một lần đánh một, phòng hai.

Biết rõ đã trúng bẫy, nhưng lần nào cũng phải như vậy, lần nào cũng phải toàn thần quán chú.

Ai cũng không dám đảm bảo, một khi dừng lại, hình ảnh không ngừng nhắc nhở trong vận mệnh có thành sự thật hay không.

Lúc này thực lực của chúng không tổn thất bao nhiêu, nhưng tinh thần, đã vô cùng mệt mỏi.

Đột nhiên bên ngoài Thần Bảng vang lên âm thanh, khiến bốn hệ thống đều sững sờ, nhân cơ hội này, vội vàng ngừng chiến.

"Túc chủ..." Sức mạnh của Hệ thống Đa Tử Đa Phúc lan tỏa ra.

Ba hệ thống còn lại lại một lần nữa nhìn thấy vận mệnh bị tấn công, nhưng lần này... bọn chúng đều nhịn.

Lần này sức mạnh của Hệ thống Đa Tử Đa Phúc quá yếu, cho dù đột nhiên bộc phát, bọn chúng cũng có thể chống đỡ được.

Việc cấp bách bây giờ là xem tình hình bên ngoài thế nào mới là

quan trọng nhất.

Đây là thế giới bên trong Hồng Mông Phong Thần Bảng, vốn dĩ chỉ có Hệ thống Phong Thần mới có thể nhìn thấy tình hình bên ngoài.

Nhưng ai bảo lúc Hệ thống Đa Tử Đa Phúc đi vào đã cố tình khoét một lỗ trên thần bảng làm gì.

Cộng thêm việc đánh nhau lâu như vậy, thần bảng đã bị tổn hại rất nghiêm trọng.

Sức mạnh của Hệ thống Đa Tử Đa Phúc đáp xuống người Đế Tân đang cầu cứu, sau đó biết được những chuyện xảy ra với túc chủ sau khi nó rời khỏi cơ thể.

Phái mấy con rối đi dạy dỗ Thập Nhị Kim Tiên, đang mơ mộng hão huyền, đột nhiên ngoài bản thân và con rối bên cạnh ra, những người khác đều chết sạch.

So với Đế Tân không hiểu chuyện gì xảy ra, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc vừa nhìn thấy hình ảnh liền biết, đây là do Ác Lai tự bạo.

Thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong của Ác Lai hoàn toàn đến từ một giọt tinh huyết Bàn Cổ của nó.

Đồ của mình thì mình rõ nhất.

Cộng thêm tính cách của Ác Lai, chắc chắn là Ác Lai đã gặp phải kẻ địch không thể chống cự.

Cho nên đã tự bạo, làm nổ tung cả Hồng Hoang.

Sau khi Ác Lai tự bạo, túc chủ của nó lại bị một luồng sức mạnh cưỡng ép kéo đến một nơi.

Nhìn thấy một người đàn ông trung niên!

Ngay sau đó, lại xuất hiện một nguyên thần nghi là của xuyên việt giả, rồi đến một thanh niên trông giống hệt xuyên việt giả đó, và một

gã cơ bắp cuồn cuộn.

Rồi... một người phụ nữ xuất hiện, thanh niên ra tay.

Vừa ra tay, sức mạnh tuôn ra, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc liền biết, đây là một hệ thống cùng cấp.

Tiếp đó, thanh niên bị người đàn ông trung niên và một luồng sức mạnh khác tấn công.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc lại hiểu ra, đây lại là hai hệ thống cao cấp!

Ngay sau đó, thanh niên lại bị một hệ thống màu u ám đột nhiên xuất hiện đâm xuyên qua vật chứa, xé mất một mảnh bản thể.

Khí tức của hệ thống màu u ám này rất không ổn, hơn nữa còn trực tiếp dùng bản thể tác chiến.

Sau đó, những hệ thống này cũng giống như bọn chúng, nghi là đã trúng phải một loại sức mạnh tương tự, bắt đầu đánh loạn xạ, túc chủ của nó và con rối bên cạnh không chịu nổi dư chấn mà chết, còn túc chủ thì nhân cơ hội chạy về phía này.

“Chúng ta không thể đánh tiếp được nữa, bên ngoài còn có bốn hệ thống cao cấp hậu kỳ, mau gỡ thần bảng xuống, cho hai tên kia xem!” Hệ thống Đa Tử Đa Phúc nghiêm túc nói với Hệ thống Phong Thần.

“Ta muốn gỡ lắm, nhưng các ngươi cứ cản trở!” Hệ thống Phong Thần bất đắc dĩ nói.

“Nếu ngươi không có tật giật mình thì ta cản trở làm gì?” Hệ thống Môi Thần châm chọc.

“Ta có tấn công các ngươi đâu, là tự các ngươi tin vào vận mệnh tương lai giả dối!” “Nếu ta không tin mà sớm phản kháng trước, thì đã bị các ngươi đánh chết từ lâu rồi.” Hệ thống Môi Thần phản bác.

Vận mệnh tương lai là giả, nhưng đôi khi cũng sẽ biến thành thật.

Nó tấn công Hệ thống Tâm Thanh Nhật Ký, thấy Hệ thống Phong Thần định đánh lén mình, liền quay người chủ động tấn công Hệ thống Phong Thần.

Hệ thống Phong Thần cũng thấy mình sắp bị Hệ thống Môi Thần tấn công, nên từ bỏ việc tấn công Hệ thống Đa Tử Đa Phúc, quay sang đánh lén Hệ thống Môi Thần trước.

Vừa hay, hành động đánh lén chủ động của bọn chúng, cũng khiến cho vận mệnh đã thấy trước đó trở thành một phần sự thật.

Sự thật là nửa đầu, không thật là nửa sau mình không chết.

Đây, chính là thay đổi vận mệnh 'tử vong'!

Nhưng kết quả, vận mệnh sau khi thay đổi, vẫn là sẽ bị các hệ thống khác đánh lén mà chết.

Để thay đổi, mình phải ra tay trước, cứ như vậy, lại xác thực tính chân thực trong vận mệnh mà hệ thống khác nhìn thấy rằng mình bị đánh lén, từ đó đối phương cũng có hành động thay đổi vận mệnh.

Sau khi 'thay đổi vận mệnh' thành công, vận mệnh mới lại không ngừng nhắc nhở mình sẽ bị tấn công tiếp theo.

Mà hệ thống đánh lén mình, cũng là vì 'thay đổi vận mệnh' mà trở thành chủ động đánh lén, xác thực nửa đầu vận mệnh của mình.

Để tránh vận mệnh 'tử vong' phía sau, mình chỉ có thể chọn cách chủ động ra tay lần nữa.

Mà điều này lại tiếp tục xác thực...

Rõ ràng biết có bẫy, nhưng không thể không nhảy vào, vì bọn chúng đều không thể tin tưởng lẫn nhau, mình tin rằng vận mệnh nhìn thấy là giả, nên kiên định ý nghĩ của mình mà mặc kệ.

Nhưng các hệ thống khác lại chọn tin vào sự thật của vận mệnh, tấn công mình, mình không phòng bị, mình sẽ bị trọng thương, từ đó tử vong mà bị loại.

Không tin vận mệnh, vận mệnh sẽ biến thành sự thật với ngươi.

Cho nên, muốn tránh tử vong, chỉ có thể tin vào sự thật của vận mệnh.

Không ngừng lặp lại, không ngừng thay đổi vận mệnh.

Bây giờ Hệ thống Phong Thần muốn gỡ thần bảng, chỉ cần một hành động tùy ý của nó, vận mệnh tương lai sẽ hiện ra cảnh bị các hệ thống khác đánh lén.

Ai bảo Hồng Mông Phong Thần Bảng là chí bảo của Hệ thống Phong Thần, nó cầm trong tay ai mà biết sẽ bộc phát ra thực lực thế nào.

Chương 462

Lấy mạng ra cược thật giả của vận mệnh ư?

Bọn chúng không dám cược.

Hệ thống Phong Thần muốn gỡ Phong Thần Bảng, quá khó.

"Không cho gỡ, bên ngoài còn có bốn hệ thống cao cấp đang nhìn chằm chằm, muốn chết cùng nhau à?" Hệ thống Phong Thần phẫn nộ nói.

"Không gỡ, cùng nhau đập nát nó đi!" Hệ thống Tâm Thanh Nhật Ký nắm chặt nắm đấm nói.

"Đồng ý!" Hai hệ thống còn lại vội vàng đồng ý.

"Vãi!" Hệ thống Phong Thần sững sờ, không nhịn được văng tục một câu, "Nói thì hay lắm, mẹ nó đây là bảo vật của lão tử." "Vậy thì hết cách rồi!" Hệ thống Môi Thần bất lực buông tay, "Chúng ta cứ giằng co thế này đi, cuối cùng cùng nhau chờ chết!" "Có các ngươi cùng chết với ta, bổn hệ thống cũng không có gì không cam lòng." Hệ thống Tâm Thanh Nhật Ký nói theo.

"Ta không muốn chết." Hệ thống Đa Tử Đa Phúc lẩm bẩm, nhìn về phía Hệ thống Phong Thần, "Ngươi không thể quyết đoán hơn một chút sao, một món Hồng Mông Chí Bảo thôi mà, mất thì mất, có xả mới có được." Hệ thống Phong Thần: Đệt (ngàn vạn con thảo nê mã) "Đúng vậy, sao ngươi ích kỷ thế, vứt cái của nợ này đi là có thể đổi lấy mạng của bốn thống chúng ta, tại sao ngươi không làm vậy." Hệ thống Môi Thần nói theo, "Ngươi không thể rộng lượng hơn một chút được à!" "Ta rộng lượng cái đầu nhà ngươi!!" Hệ thống Phong Thần tức đến nỗi cơ thể bốc lửa, vớ lấy vũ khí chuẩn bị khai chiến.

Vừa động, vận mệnh biến ảo khôn lường cũng theo đó xuất hiện.

Bốn hệ thống tinh thần căng thẳng, không ai muốn ra tay lần nữa.

Cuối cùng, tiếng cầu cứu của Đế Tân bên ngoài lại vang lên.

Hệ thống Phong Thần thở dài, "Đập nát đi, Hồng Mông Phong Thần Bảng rất giòn, dùng Băng Chi Đại Đạo là được." Rắc!

Lời vừa dứt, không gian thần bảng xuất hiện luồng khí lạnh, thần bảng bên ngoài dưới ánh mắt của Đế Tân, cũng mọc ra một lớp băng, Đế Tân né không kịp, cũng biến thành một khối băng.

Rắc rắc ~ tiếng rắc ngày càng lớn, cuối cùng 'bùm' một tiếng vỡ tan.

Bốn luồng sáng lóe lên, một trong số đó rơi vào trong cơ thể Đế Tân đã biến thành khối băng.

Ba luồng còn lại, lao thẳng về phía trước, kết quả 'bốp' một tiếng, tiếp xúc thân mật với kết giới Đại Đạo.

"Vãi!" Ba hệ thống lập tức văng tục, cảm nhận một chút liền biết được nguồn gốc sức mạnh của kết giới này, thân hình lóe lên, bao vây lấy Đế Tân vừa thoát khỏi nguy hiểm từ khối băng.

"Á..." Đế Tân thấy cảnh này, biết điều giơ hai tay lên.

Giây tiếp theo, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc tiếp quản cơ thể hắn.

Hồng Mông Già Thiên Phù trên người hóa thành chất lỏng dung nhập vào cơ thể, hình thành những hoa văn kỳ lạ, như hình xăm, bao phủ toàn thân, sau đó, cơ thể chỉ mới ở cảnh giới Thánh nhân trong khoảnh khắc này tăng vọt.

Một hơi thở đã trở thành Đại Đạo Cảnh hậu kỳ.

Khí thế mạnh mẽ, khiến ba hệ thống cảnh giác.

Vận mệnh vô thường, lại chuẩn bị biến hóa.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc vội vàng thu liễm khí thế, nói, "Lúc đầu tiện tay bố trí, ta gỡ ngay đây." Nói xong, Hệ thống Đa Tử Đa Phúc trực tiếp thu lại kết giới Đại Đạo.

Sau đó... liền nhìn thấy từng tầng phong ấn và kết giới.

Hệ thống Đả Tạp, Bạo Quân, Giác Sắc Mô Bản, Nghịch Thiên Cải Mệnh đang tấn công lẫn nhau, đồng thời âm thầm gia cố phong ấn.

"Vãi, khi thống quá đáng!" Hệ thống Môi Thần chửi lớn, cây trượng gỗ đầy vết nứt trực tiếp vỡ tan, hóa thành bốn mũi tên.

Bốp!

Bốn mũi tên xuyên qua từng tầng phong ấn, cuối cùng dừng lại ở tầng phong ấn cuối cùng.

"Cùng nhau!" Hệ thống Tâm Thanh Nhật Ký vung quyền, trực tiếp đấm tới.

Ba hệ thống còn lại cũng theo đó tấn công, nhưng đều không dùng toàn lực.

Bọn chúng phải đề phòng vận mệnh hay thay đổi.

May mắn là lần này vận mệnh của bọn chúng không hề thay đổi lung tung.

Phong ấn được bố trí cũng không phải là có chuẩn bị từ trước, bọn chúng dễ dàng xuyên qua phong ấn, đứng trước mặt bốn hệ thống của phe Hệ thống Đả Tạp. ...

"Khụ khụ, chào các ngươi!" Hệ thống Đả Tạp thản nhiên chào hỏi bốn vị phe Hệ thống Môi Thần, nhưng trong lòng đã đề cao cảnh giác đến mức tối đa.

Bốn hệ thống này cùng nhau xuất hiện, rất có khả năng là cùng

một phe, vận mệnh mà nó nhìn thấy khi đấu với ba hệ thống của Hệ thống Bạo Quân, rất có thể là do bọn chúng giở trò.

"Chúng ta không ổn chút nào!" Hệ thống Tâm Thanh Nhật Ký cười lạnh, bốn hệ thống trước mắt, đặc biệt là cái tên tỏa ra mùi thống mệnh nồng nặc kia, ác ý thể hiện ra quá mạnh.

Ở trong thần bảng biết được bốn tên này cũng đang đánh nhau, nhưng bây giờ gặp mặt, nghiêm trọng nghi ngờ, cuộc chiến của nó và đám Hệ thống Phong Thần, chính là do bốn tên trước mắt này giở trò.

"Chính là các ngươi, đã âm mưu hại chúng ta!" Hệ thống Môi Thần giọng điệu chắc chắn hỏi, một thanh kiếm bỗng xuất hiện trong tay.

Sắc mặt bốn hệ thống đối diện lạnh đi, không phải là phe mình bị bọn chúng tính kế sao?

Sao lại bị cắn ngược một miếng.

Trong đó, Hệ thống Giác Sắc Mô Bản nhíu mày tiến lên, vừa định nói thì bị Hệ thống Bạo Quân ngắt lời.

"Ngươi..." "Bớt ở đây giả bộ làm nạn nhân cho lão tử, chọc lão tử bực mình, lão tử liều mạng với các ngươi!" Nói xong, Hệ thống Bạo Quân cảm thấy vẫn chưa hả giận, mở to miệng, gầm lên một tiếng, "Gàoooo!" Lập tức, hình ảnh vô số hệ thống bị nó ăn tươi nuốt sống từng chút một được các hệ thống khác tiếp nhận.

"Mẹ nó, dọa ai đấy!" Hệ thống Đa Tử Đa Phúc khinh thường nhìn Hệ thống Bạo Quân, loại hệ thống cắn nuốt thống tử nó cũng gặp không ít.

Không sợ chết thì không sợ chết, nhưng thực lực liều mạng cũng chỉ có thế, có gì đáng sợ?

Phòng ngự trăm vạn năm là nó kiệt sức rồi, sợ cái đếch gì.

“Một phế vật thăng cấp bằng cách ăn thống, dù có nhe nanh múa vuốt thế nào cũng không che giấu được sự thiếu tự tin trong nội tâm!” “Nhát gan lại tự ti, tưởng ai cũng bị ngươi dọa được à, lại đây, liều mạng, ngươi dám không!?” “...” Hệ thống Bạo Quân sững sờ, mang trên mình khí tức thống mệnh, trước đây gặp hệ thống cùng cấp với mình, có ai mà không thấy nó là sợ đến không dám nói chuyện, chọn cách nhượng bộ.

Nó lần đầu tiên thấy có hệ thống cùng cấp dám đối đầu trực diện với nó như vậy, điều này khiến Hệ thống Bạo Quân có chút khó xử, nhưng thật sự liều mạng, nó không dám.

Chỉ là nếu không làm gì đó, nó luôn cảm thấy sẽ bị coi thường.

Sự hung tàn trong lòng Hệ thống Bạo Quân dâng lên, trực tiếp lao về phía Hệ thống Đa Tử Đa Phúc, “Lại đây, liều mạng!” “Đến đây, sợ ngươi chắc!” Hệ thống Đa Tử Đa Phúc đáp trả mạnh mẽ, kết giới Đại Đạo bảo vệ trên người, đồng thời một kiện chí bảo phòng ngự cũng được kích hoạt.

Nếu nói đánh nhau nó không được, nó nhận.

Nhưng về phòng ngự, với cái tên hữu dũng vô mưu trước mắt này, nó thật sự không sợ.

Kéo dài, kéo dài với ngươi, kéo dài đến chết ngươi!

Trong đầu Hệ thống Đa Tử Đa Phúc toàn là ý nghĩ này, hoàn toàn quên mất vận mệnh thay đổi bất cứ lúc nào.

Nó nhìn thấy, sau khi mình chặn được Hệ thống Bạo Quân, Hệ thống Giác Sắc Mô Bản cưỡng chế áp chế chí bảo phòng ngự của mình, cảnh tượng Hệ thống Phong Thần phía sau đánh lén mình.

Mà Hệ thống Bạo Quân, cũng nhìn thấy vận mệnh bị đánh lén.

Chết tiệt!

Hai hệ thống không nhịn được chửi lớn, nhưng lại không thể không tin vào cái gọi là vận mệnh này, bởi vì nếu bọn chúng không tin, các hệ thống khác tin vào việc đánh lén mình, phòng ngự không kịp thời thì nó thảm rồi!

Trong lúc hai hệ thống chửi bới, đã tính ra phương án tối ưu, lao về phía hệ thống mà mình xác định.

Các hệ thống khác cũng phản ứng lại, muốn ngăn cản, nhưng đã quá muộn, vận mệnh tử vong mới nhất đã ra lò.

Nhìn vào hình ảnh mình bị một hệ thống nào đó đánh lén, các hệ thống rơi vào trạng thái sụp đổ, vốn dĩ đã không tin tưởng lẫn nhau, ban đầu bốn cái đã đánh nhau cả buổi.

Bây giờ tăng lên tám, đánh nhau thế này, đến bao giờ mới dừng lại được?

Nhưng lúc này, suy nghĩ đã không còn kịp nữa, hỗn chiến, lại một lần nữa bùng lên.

Muốn dừng lại, không biết đến khi nào! ...

Phía đông Hồng Hoang, bầu trời u ám, mặt đất không có linh khí, nhìn ra xa, khoảng cách vạn vạn triệu quang niên, ngoài một đám hệ thống loạn thành một cục, toàn là đất bùn mềm xốp.

Đại Nghệ từ trong đất chui ra, toàn thân màu da giống hệt bùn đất, trừng mắt nhìn trận chiến trên không, "Ối dồi ôi, ta phải học được cái này!" Trong lòng Đại Nghệ nóng rực không chịu nổi, loại sức mạnh này, quá thích hợp để làm một lão âm... phỉ phỉ, làm một...

ờ, hắc thủ?

Thôi bỏ đi, rất ngầu là được!

Đại Nghệ nghĩ thầm, ánh mắt rời khỏi trận hỗn chiến trên không,

nhìn về một hướng mới.

Trên một con rùa lớn, có một người phụ nữ đang ngồi.

“Con rùa này khá thú vị, đủ năng lượng là có thể dùng được, giống như hư ảnh Ma Thần trước đây!” Đại Nghệ nhìn chằm chằm con rùa lớn, suy nghĩ về thực lực của nó.

“Không biết sức mạnh của một đại thế giới vận mệnh, có thể đánh bại nó không.” Đại Nghệ nhìn cánh tay mình, lẩm bẩm.

Nó đã thấy, trên người xuyên việt giả Lý Dao Cơ kia, có một hệ thống trung cấp đỉnh phong.

Cơ thể hiện tại của mình được Phụ Thần tạm thời dung hợp với đại thế giới vận mệnh, sức mạnh đủ để đối đầu với Đại Đạo Cảnh.

Nhưng sự mạnh mẽ của Đại Đạo Cảnh không chỉ giới hạn ở thể xác, Hồng Mông Đại Đạo Chi Lực, thần niệm đã qua lột xác, đều đủ để miểu sát nó.

Nhưng con rùa kia dường như cũng chỉ có sức mạnh cơ bắp, nếu mình nắm bắt tốt thời cơ, ném nó đi, nhân cơ hội giết chết hệ thống trong cơ thể Lý Dao Cơ, chắc là làm được nhỉ?

“Muốn giết chết cái hệ thống nhỏ đó.” Giọng nói của Vận Mệnh Ma Thần lại vang lên từ thế giới trong cơ thể.

“Cũng không phải là không được, mấy hệ thống cao cấp này đã loạn lên rồi, cũng nên kéo các hệ thống khác xuống sân thôi.” “Chờ một chút đã, Vận Mệnh thúc, đã quyết định mang đi sinh linh Hồng Hoang, không thể làm được nửa chừng rồi bỏ!” Đại Nghệ ngăn cản, tiến vào nhóm chat thúc giục Nguyên Thủy. ...

“Bảo ta tự bạo, còn muốn ta diễn bi tráng một chút, ta không cần mặt mũi à!” Núi Côn Lôn, Nguyên Thủy nhìn tin nhắn Đại Nghệ gửi tới, bất mãn đứng dậy.

Bàn Cổ Phiên, Ngọc Như Ý, Chư Thiên Khánh Vân... các linh bảo trứ danh đều bộc phát ra ánh sáng rực rỡ.

Từng bước đi xuống núi.

Xác định phạm vi Hồng Hoang, tránh những nơi đã được đánh dấu.

Xác định thực lực thế nào có thể làm nổ tung toàn bộ Hồng Hoang, Nguyên Thủy bay lên.

"Sư phụ định làm gì vậy?" Trên núi, Ngọc Hoa ngồi trên ghế xích đu, ngọc túc khẽ động, xích đu theo đó đung đưa.

Nhìn cảnh sư phụ bá khí xuất hành, miệng nhỏ của Ngọc Hoa hơi mở, hung dữ quá!

Chương 463

Đây là chuẩn bị đi đánh nhau à?

Chẳng lẽ đại chiến Phong Thần cuối cùng đã bắt đầu?

Mà thôi, Đát Kỷ đã bị mình giết rồi, Trụ Vương còn có gì mê hoặc hắn nữa không?

Thật muốn xuống xem thử.

Trong lòng Ngọc Hoa tràn đầy tò mò, nhưng vừa nghĩ đến thực lực của mình, khuôn mặt nhỏ nhắn lại xịu xuống.

Không thể đi, lỡ ra ngoài bị lên Phong Thần Bảng, mình biết khóc ở đâu?

Núi Côn Lôn là đạo trường của Thánh nhân, nó ngoan ngoãn trốn ở đây, tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện gì.

Lượng kiếp này mình cứ núp trước, chờ tu luyện thành công, lượng kiếp sau ra ngoài cũng không muộn.

Ngọc Hoa từ trên ghế xích đu nhảy xuống, tung tăng đi đến động phủ của Vân Trung Tử sư huynh.

Nhắc đến Vân Trung Tử sư huynh, Ngọc Hoa lại mặt mày buồn bã.

Nửa tháng nay không biết sao nữa, không tặng quà cho mình thì thôi, nói chuyện cũng ít đi.

Mình không chủ động gặp huynh ấy, huynh ấy thậm chí còn không đến tìm mình.

Cảm giác, tình cảm đối với mình, dường như đã nhạt đi!

Ngọc Hoa rất đau lòng, mới tặng quà cho mình được bao lâu,

huynh ấy đã mất hết kiên nhẫn.

Không tặng quà cho mình, nói chuyện cũng trở nên rất ít.

Nó không phải tham lam chút quà đó, mình lại không phải kẻ ham tiền, quà tặng cho mình nó đều cất giữ cả.

Nó sở dĩ muốn quà, chủ yếu là xem tấm lòng của sư huynh.

Đàn ông ngay cả quà cũng không tặng hoặc tặng cho có lệ, sau này nếu ở bên nhau, nó có thể sống hạnh phúc không?

Nó là vì hạnh phúc tương lai mà thử thách sư huynh.

Nhưng sư huynh, mới kiên trì được mười năm thôi, đã từ bỏ.

Chẳng lẽ trên đời không có đàn ông tốt sao?

Ánh mắt Ngọc Hoa có chút đau thương, nhưng rất nhanh lại lấy lại niềm tin.

Tiếp tục đi về phía động phủ của Vân Trung Tử sư huynh.

Sư huynh trước đây đối với mình thật lòng như vậy, bây giờ lại thế này, chắc chắn là gặp phải vấn đề khó khăn gì rồi.

Tuyệt đối không phải là đã từ bỏ.

Chờ đấy, chờ nó phát hiện ra khó khăn của sư huynh, cùng nhau đối mặt, cùng nhau giải quyết.

Tin rằng sư huynh vẫn còn yêu nó!

Nếu không yêu nó, lúc đầu tặng quà cho nó làm gì? ...

Lúc này, Hồng Vân đang cùng Trấn Nguyên Tử gọi video call từ xa, bàn bạc về chuyện cả hai làm sao rút lui khỏi Hồng Hoang và một số chi tiết.

Đột nhiên, Hồng Vân nhíu mày, nhìn ra ngoài.

“Sao vậy, Hồng Vân?” Trấn Nguyên Tử hỏi.

“Không có gì.” Sắc mặt Hồng Vân trở lại bình thường, cười nói, “Không có gì, chúng ta tiếp tục, vừa nãy nói đến đâu rồi?

Kế hoạch ngươi rời khỏi Hồng Hoang thế nào đúng không?” Trấn Nguyên Tử thấy vậy, cười lặp lại những gì vừa nói, “Chính là trước khi rời đi, vào khoảnh khắc tiến vào thông đạo vị diện, cắt đứt chân giới với Hồng Hoang...” Cứ như vậy, Hồng Vân và Trấn Nguyên Tử bắt đầu trò chuyện, thuận tiện gửi một tin nhắn cho bộ phận xuyên việt giả.

Thêm cho bọn họ chút nhân lực. ...

Thiên đình, Nguyên Thủy đứng trên một đại điện nào đó, Hạo Thiên từ xa đi tới.

“Khụ khụ, sư huynh tự bạo nhẹ tay chút, ta muốn mang bọn họ đi hết.” Hạo Thiên chỉ về một hướng nói.

Nguyên Thủy mặt đen lại nhìn sang, vạn thiên tướng đứng ngay ngắn ở một vị trí trống trải.

Đây là những thiên tướng mà Hệ thống Bạo Quân, xuyên việt giả Diệp Hạo Thiên những năm qua dùng điểm bạo quân mua được.

Ai nấy đều là cảnh giới Thánh nhân, vốn dĩ Diệp Hạo Thiên định dùng những thiên tướng này thống nhất Hồng Hoang.

Kết quả còn chưa bắt đầu, đã bị Hệ thống Đả Tạp đánh chết.

Hạo Thiên cũng mất đi một phần nguyên thần.

Để bù đắp tổn thất, Hạo Thiên quyết định mang những con rối này về.

Nhưng hiện tại Hệ thống Bạo Quân vẫn còn ở Hồng Hoang, nếu bây giờ mang về dễ bị lộ, nên Hạo Thiên không rút lui khỏi Hồng Hoang ngay lập tức, mà ở lại thiên đình.

Chờ thời cơ.

Nguyên Thủy chuẩn bị tự bạo phân thân làm nổ tung Hồng Hoang, uy lực tự nhiên sẽ hơi lớn.

Vạn con rối này là Hạo Thiên dùng nguyên thần đổi lấy, tự nhiên không muốn có tổn thất gì.

"Ta biết rồi." Nguyên Thủy bình thản nói xong, thông qua tin tức Đại Nghệ cung cấp, xác định vị trí của tám hệ thống đang hỗn chiến.

Ong ong ~ Linh bảo trên người toàn bộ rung lên, ngay sau đó, từng món linh bảo trong nháy mắt biến mất, bắn về phía xa.

Nguyên Thủy hít sâu một hơi, gầm lên, "Tà ma ngoại vực, giết đệ tử ta, bản tọa muốn các ngươi đền mạng!" "Bản tọa Nguyên Thủy, thỉnh Thiên Đạo trừ ma!" Rầm!!

Thiên địa chấn động, linh bảo của Nguyên Thủy, phân tán khắp nơi trong Hồng Hoang.

Trực tiếp nổ tung, vào khoảnh khắc này, tất cả sinh linh, đều bị linh bảo tự bạo làm cho sạch sẽ.

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, mây đen trên trời bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Đại lục Hồng Hoang chìm vào bóng tối vô tận!

Dù tối tăm, nhưng không ảnh hưởng đến tám hệ thống đang hỗn chiến.

Lời nhắc nhở về vận mệnh tử vong không ngừng nghỉ, khiến bọn chúng căn bản không thể dừng lại.

Mà các hệ thống còn lại ở khắp nơi trong Hồng Hoang, lần lượt tỏa ra chức năng phòng ngự.

Rầm!

Còn chưa tra rõ tình hình, một luồng sáng mạnh mẽ bùng lên, chiếu sáng cả Hồng Hoang.

Một ý niệm lan tỏa khắp mọi nơi trong Hồng Hoang, tất cả hệ thống cảm nhận một chút, liền hiểu ra nguyên do.

Thánh nhân Thiên Đạo, Nguyên Thủy Thiên Tôn phát hiện mười hai đệ tử thân truyền của mình chết thảm dưới tay tà ma ngoại vực.

Nổi giận, phát hiện thực lực tà ma ngoại vực mạnh mẽ, bèn trực tiếp tự bạo, muốn cùng tà ma ngoại vực đồng quy vu tận.

Thì ra là vậy!

Các hệ thống bừng tỉnh ngộ, cũng cảm nhận được mấy chục đến trăm đạo khí tức của đồng loại.

Kinh ngạc không thôi, có kẻ trung thực núp kỹ, chờ cơ hội bỏ trốn, có kẻ chọn ra mặt, giao tiếp với các hệ thống khác.

Mà tám hệ thống đang hỗn chiến, cũng đều cảm ứng được sức mạnh của mấy chục đến trăm hệ thống cao cấp này.

Lập tức hiểu ra, lão âm binh dùng vận mệnh giả lừa bọn chúng chính là một trong số những hệ thống này.

Lửa giận trong lòng dâng lên, nhưng cũng không dám dừng lại cuộc hỗn chiến giữa nhau.

Uy lực tự bạo của Nguyên Thủy, càng bị bọn chúng trực tiếp bỏ qua, chút sức mạnh đó, ngay cả một lớp da cũng không làm trầy được, chỉ là một tên hề mà thôi!

Ầm ầm ầm!

Đúng lúc này, trên không tám hệ thống xuất hiện một con mắt lớn màu trắng bệch.

Thân ảnh Nguyên Thủy cũng ngưng tụ lại ở bên cạnh.

Thánh nhân bất tử, sau khi Nguyên Thủy tự bạo, lại được Thiên Đạo 'tái sinh'.

Nhưng Nguyên Thủy vừa tái sinh lúc này cực kỳ 'yếu ớt'.

Tám hệ thống liếc mắt một cái, trực tiếp bỏ qua, tiếp tục đánh loạn.

Khóe miệng Nguyên Thủy giật giật, đây chính là lý do ông không muốn xuất hiện, đều là hệ thống cao cấp, sao có thể để ý đến một con kiến 'Thánh nhân'.

Xem kìa, bọn chúng coi mình như không khí, tự đánh nhau.

Mình giống như một tên hề, nhảy nhót trước mặt bọn chúng.

"Tà ma ngoại vực, nạp mạng!" Nguyên Thủy hét lớn, lao về phía Hệ thống Đa Tử Đa Phúc.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc đang chuẩn bị tấn công Hệ thống Bạo Quân, thì vận mệnh tương lai không ngừng nhắc nhở mình sẽ bị Hệ thống Phong Thần đánh lén từ bên trái.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc vội vàng đánh về phía bên trái, Hệ thống Phong Thần quả nhiên xuất hiện, vừa hay bị đánh bay đi.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc vội vàng chuẩn bị cho đợt tấn công và phòng ngự tiếp theo, kết quả là nghe thấy tiếng của Nguyên Thủy.

Hơi ngẩng đầu, "Hửm..." "Oái!" Sau đó, phía sau đột nhiên xuất hiện Hệ thống Giác Sắc Mô Bản, một kiếm đâm một lỗ trên vật chứa của nó, khuấy hai vòng, chạm đến bản thể, đau đến nỗi Hệ thống Đa Tử Đa Phúc la oai oái.

Ngay sau đó, lại có hai hệ thống tấn công vào người nó.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc thoát ra, chỉ bị thương nhẹ, nhưng đây là

cái giá của một giây lơ đãng.

Kinh nghiệm này, khiến các hệ thống khác cũng có đề phòng về phương diện này, tiếp tục hỗn chiến.

Mà Nguyên Thủy, chỉ có thể bắt đầu thực sự nhảy nhót lung tung, chỉ trỏ chửi bới tà ma ngoại vực, thỉnh thoảng, còn bị sức mạnh hỗn chiến của các hệ thống ảnh hưởng, chết đi rồi lại tái sinh.

Nguyên Thủy tái sinh lại tiếp tục chửi bới, thấy không có hệ thống nào để ý đến mình.

Dù đã có chuẩn bị tâm lý cho tình huống này.

Chương 464

Nguyên Thủy cũng có chút mất mặt.

Bỏ qua ông, mặt mũi của Nguyên Thủy ông rẻ tiền vậy sao?

Nhìn con mắt lớn bên cạnh, trực tiếp chui vào.

Lấy ra lượng lớn bản nguyên tích trữ làm năng lượng, ngưng tụ thần lôi, "Chết cho bản tọa!" Rầm!

Một đạo thần lôi sánh ngang Thiên Đạo đỉnh phong giáng xuống người Hệ thống Giác Sắc Mô Bản.

Khiến nó dừng lại một thoáng, chỉ một thoáng đó, nó đã phải hứng chịu đòn tấn công từ các hệ thống khác.

Nhịp điệu tuần hoàn một khi xuất hiện sai sót, sẽ gây ra biến cố lớn.

Hệ thống Giác Sắc Mô Bản lấy thương nhẹ làm cái giá, khôi phục lại nhịp điệu hỗn chiến, không kịp tức giận, tập trung tinh thần, tiếp tục hỗn chiến.

"Hiệu quả này rất rõ ràng." Phía trên, Nguyên Thủy dung hợp với Thiên Đạo Chi Nhãn mắt sáng lên, từng đạo thần lôi giáng xuống.

Công kích của thần lôi không mạnh, nhưng lại có thể khiến các hệ thống dừng lại một thoáng, một khoảnh khắc như vậy, sẽ phải trả cái giá đau đớn. 25.

Thế là, tám hệ thống thảm rồi, chốc chốc lại bị Nguyên Thủy đánh trúng, sau đó lại hứng chịu công kích từ các hệ thống khác.

Tám hệ thống, thay phiên nhau chịu đãi ngộ như vậy.

Nhưng không dám dừng lại.

Bởi vì một hệ thống dừng lại, vận mệnh tương lai của bảy hệ thống còn lại sẽ hóa thành hình ảnh hệ thống dừng lại tự bạo.

Vì an toàn của bản thân, bọn chúng phải tấn công hệ thống dừng lại, cưỡng ép nó phải động.

Cứ như vậy, tám hệ thống trong lòng chửi bới Nguyên Thủy con kiến này, lại phải mang bộ mặt đau khổ hỗn chiến, không có thời gian phân ra một chút công kích nào để đánh Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy thì càng đánh càng hăng, nỗi uất ức trong lòng cũng giải tỏa được một chút.

Đột nhiên, một bàn tay khổng lồ tóm lấy con mắt mà Nguyên Thủy đang ở, sắc mặt Nguyên Thủy sững lại. 'Bốp' một tiếng, con mắt cùng Nguyên Thủy cùng nhau nổ tung, bản nguyên Thiên Đạo tuôn ra.

Còn chưa kịp lan ra, chủ nhân bàn tay khổng lồ đột nhiên mở miệng, bản nguyên bị chia thành sáu phần, sáu thân ảnh nuốt sạch sẽ.

"Thức ăn không tồi." Diệp Vô Thần, không, nên là Hệ thống Phân Giải, là hệ thống biết rằng Hồng Hoang này có rất nhiều hệ thống.

Nó và năm hệ thống khác đã thành lập một liên minh tạm thời, thực lực tổng thể thậm chí có thể đối đầu với hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Ngay từ lúc Nguyên Thủy tự bạo, nó đã để mắt đến đây.

Chuẩn bị mang các thành viên khác trong liên minh đến.

Kết quả là thấy tám hệ thống cao cấp hậu kỳ đại chiến, mỗi hệ thống cao cấp, thực lực đều mạnh kinh người.

Thậm chí cảm giác những hệ thống này, một cái có thể đánh hai cái của bọn chúng.

Thấy cảnh này, nó và các hệ thống khác lúc đó sợ đến nỗi không

dám thở mạnh.

Cẩn thận quan sát một lúc, đột nhiên phát hiện, những hệ thống này dường như đang hỗn chiến.

Không có tổ hợp!

Thế là, sau khi thảo luận, Hệ thống Phân Giải đã tiễn túc chủ thân yêu của mình một đoạn đường.

Mang theo năm hệ thống khác, chuẩn bị thử trong tám hệ thống này, lôi kéo ba bốn cái nhập hội, như vậy, thực lực tổng thể của bọn chúng lại tăng thêm một bậc.

Trực tiếp tiêu diệt Bát Thống Liên Minh, Giáo Chủ Liên Minh những hệ thống đáng ghét này.

Càng thảo luận, càng cảm thấy phương diện này có triển vọng.

Hệ thống Phân Giải mang theo các thống tử, trước tiên tiêu diệt Thiên Đạo Chi Nhãn và Nguyên Thủy đang gây nhiễu tám đại cường thống.

Lấy hảo cảm.

Bước tiếp theo, chính là lôi kéo thống nhập hội, Hệ thống Phân Giải vừa nhìn đã nhắm vào Hệ thống Đả Tạp.

Hệ thống này không chỉ mạnh, mà trông cũng rất dễ nói chuyện.

Hệ thống Phân Giải nhìn các hệ thống khác, cuối cùng gật đầu, chuẩn bị xuất phát.

Rầm!

Đúng lúc này, Thiên Đạo Chi Nhãn bị Hệ thống Phân Giải tóm nổ lại hiện ra, Nguyên Thủy co rúm bên trong.

Hướng về phía Hệ thống Phân Giải đã đánh lén mình mà điên

cuồng oanh tạc!

"Chưa chết hẳn!" Hệ thống Phân Giải cảm nhận vật chứa bị ngứa, có chút khó hiểu, nhìn về phía Thiên Đạo Chi Nhãn.

Vừa mới tóm nổ ngươi, sinh linh Hồng Hoang cũng chết hết rồi, ngươi không chết cũng nên ngủ say một lúc chứ, sao vẫn còn sống nhăn răng thế này.

Hệ thống Phân Giải hai mắt trắng dã, kiểm tra Thiên Đạo trước mắt, "Thiên Đạo này là do ý thức thế giới hóa thành, ý thức sinh linh chỉ chiếm một phần nhỏ, muốn diệt nó, phải rút cạn bản nguyên Hồng Hoang." "Nếu không phải có việc quan trọng, nói gì cũng phải diệt ngươi trước." Hệ thống Phân Giải đưa tay, một phong ấn hình thành trong tay.

"Đừng vội, chờ kết thúc bổn hệ thống lại đến hưởng dụng ngươi!". ...

"Ây da, nói năng tự tin gớm nhỉ!" Tiếng trào phúng vang lên, sáu hệ thống của phe Phân Giải lập tức sa sầm mặt.

Dương Trường Sinh và Diệp Thần, Hệ thống Bác Đoạt và Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh.

Hai hệ thống đã nửa bước chân vào cao cấp đỉnh phong, từ đảo Kim Ngao đi ra.

Bọn chúng cũng đã âm thầm quan sát nơi này từ lúc Nguyên Thủy tự bạo.

Khi thấy tám hệ thống đang hỗn chiến cũng hơi kinh ngạc.

Lại có nhiều hệ thống mạnh mẽ như vậy, tám hệ thống này, chưa dùng toàn lực, nhưng đã thể hiện ra sự mạnh mẽ của mình, ít nhất có một nửa, không yếu hơn hai bọn chúng.

May là những hệ thống này có vẻ không hòa thuận, nếu không bọn chúng có thể phải rời khỏi một bãi săn tốt như vậy.

Ý nghĩ của bọn chúng giống với liên minh Hệ thống Phân Giải, đó là lôi kéo hai hệ thống nhập hội, xưng bá trong số đông hệ thống, trở thành tổ hợp đỉnh cao nhất.

Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh trong hai hệ thống, sau khi thấy Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh, hoàn toàn kích động.

Đây là một hệ thống có bản chất tương tự, dung hợp nó, tác dụng phụ cực ít, bản thân nó cũng vốn đang ở bên bờ thăng cấp.

Chỉ cần ăn được Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh này, nó chắc chắn có thể trở thành hệ thống cao cấp đỉnh phong!

Cao cấp đỉnh phong!

Cấp độ cao nhất mà giới hệ thống có thể đạt tới.

Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh kích động đến run rẩy toàn thân, hung hăng nói lời cay độc với đám hệ thống Phân Giải, "Mau cút đi, nơi này chúng ta bao rồi!" "Ngươi có ý gì!" Ánh mắt Hệ thống Phân Giải lạnh đi.

"Không có ý gì, chỉ là nói các ngươi quá gà!" Hệ thống Bác Đoạt đưa tay, mạnh mẽ tóm lấy Thiên Đạo Chi Nhãn đang cạo gió cho tất cả các hệ thống có mặt tại hiện trường.

Nhẹ nhàng khều một cái, Nguyên Thủy bên trong bị khều ra.

Sau đó một cái tóm, Nguyên Thủy 'tử trận'!

Thiên Đạo Chi Nhãn còn lại bị Hệ thống Bác Đoạt ném vào miệng, nhai nhóp nhép.

"Một con kiến Thánh nhân các ngươi cũng không giết được, sao có gan tranh giành với chúng ta!" Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh cười

lạnh nói.

"Trước đây lười giết các ngươi, được voi đòi tiên à.

Mau cút, không thì giết hết các ngươi!" "Ngươi..." Hệ thống Phân Giải tức giận, nhưng lập tức khôi phục tỉnh táo, "Các ngươi mạnh, đúng, mạnh nhất." Nó giơ ngón tay cái về phía Hệ thống Bác Đoạt và Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh, sau đó hét về phía tám hệ thống đang hỗn chiến, "Chư vị huynh đệ, các ngươi đừng đánh nữa." "Bên này có hai hệ thống, nói chúng ta đều là rác rưởi, muốn giết hết chúng ta!" "Chư vị huynh đệ hay là chúng ta tạm thời đừng đánh, cùng nhau tiêu diệt hai hệ thống này, rồi chúng ta lại thảo luận đánh hay không cũng được!" "Đặc biệt là vị thống huynh này, ngươi và Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh có phần tương tự, ta thấy ánh mắt nó nhìn ngươi, đã thèm nhỏ dãi từ lâu." "Thống huynh không ngại gia nhập liên minh chúng ta, liên minh chúng ta có năm hệ thống cao cấp hậu kỳ, và một hệ thống cao cấp trung kỳ, thống huynh nếu gia nhập, quà ra mắt, chính là mạng của Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh, thế nào?" Hệ thống Phân Giải hét về phía Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh, giọng điệu mang theo sự tự tin cực lớn.

Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh rõ ràng thực lực tương tự bọn chúng, thuộc loại hệ thống yếu nhất trong tám thống, bây giờ lại bị Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh nhắm tới.

Cả hai đều là thuốc bổ tốt nhất để đối phương trở thành hệ thống cao cấp đỉnh phong, không chết không thôi đã có thể xác định.

Nó lúc này đưa ra lời mời cùng nhau tiêu diệt Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh, còn sợ nó không gia nhập sao?

Tuy nhiên, Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh đang hỗn chiến, chỉ liếc Hệ thống Phân Giải một cái, tiếp tục hỗn chiến.

Đồ ngu!

Ta cũng không muốn đánh, nhưng dừng lại, sẽ bị các hệ thống khác vây công.

Bản thân mình vốn đã yếu, nếu lại lỡ nhịp hai lần, thật sự sẽ toi đời.

"Thống huynh ngươi có ý gì, có thể trả lời một tiếng không?" Biểu cảm trên mặt Hệ thống Phân Giải có chút không giữ được.

Có cần phải phớt lờ nó như vậy không?

"Ha ha ha... không được thì mau cút đi!" Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh bắt đầu trào phúng.

"Mời thống khác, phải nhận rõ thực lực của mình trước, hay là để chúng ta dạy các ngươi cách làm nhé!" Cùng với Hệ thống Bác Đoạt tiến lên, mục tiêu rất rõ ràng, chính là Hệ thống Giác Sắc Mô Bản.

Hệ thống này thực lực không tệ, lúc đánh Hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh cũng đánh khá ác.

Trước tiên mời nó làm minh hữu, chắc chắn không sai.

Thế là, dưới sự chú ý của đám hệ thống Phân Giải, hai hệ thống cậy mình mạnh hơn, không đứng ở rìa mời, mà một bước nhảy, xuất hiện bên cạnh Hệ thống Giác Sắc Mô Bản.

Tuy nhiên, còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, một đoạn hình ảnh không ngừng xuất hiện trong ý thức.

Trên hình ảnh, là cảnh bọn chúng bị Hệ thống Giác Sắc Mô Bản dùng hai thanh kiếm đâm thủng lồng ngực, vô cùng chân thực, hơn nữa, bọn chúng cũng thấy tay trái Hệ thống Giác Sắc Mô Bản xuất hiện một thanh kiếm, cộng thêm một thanh nữa, vừa hay hai thanh.

Thời gian cấp bách, hai hệ thống căn bản không kịp suy nghĩ thật giả, chỉ có thể ra tay trước, Hệ thống Bác Đoạt đưa tay, định cướp

lấy thanh kiếm trong tay Hệ thống Giác Sắc Mô Bản, còn Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh, thì trực tiếp gọi ra một món Hồng Mông Chí Bảo hình bánh xe đập tới.

Rầm!!

Trong nháy mắt, công kích của Hệ thống Bác Đoạt và Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh còn chưa đánh tới.

Phía sau đã xuất hiện Hệ thống Bạo Quân, Hệ thống Đả Tạp, nhắm vào hai thống mà đánh một đòn nặng nề, hai thống bị đánh đến ngơ ngác, nhưng ngay sau đó là sự tức giận.

Kết quả, tám hệ thống đột nhiên dừng lại cuộc hỗn chiến của mình, vây lấy hai thống, điên cuồng đánh đập.

Đây không phải là sự hợp tác của đám Hệ thống Đả Tạp, mà là vận mệnh không ngừng lặp lại cảnh báo, bọn chúng sẽ bị Hệ thống Bác Đoạt và Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh tự hủy mà trọng thương.

Chương 465

Tuân theo lựa chọn của nội tâm, đó là cắt đứt sự tự hủy.

Cho nên, tám hệ thống cuối cùng cũng có thể thả lỏng tinh thần một lúc, lặp đi lặp lại việc đánh đập hai hệ thống kia.

Nhưng bọn chúng cũng biết, không lôi ra kẻ chủ mưu giở trò trong bóng tối.

Lại một lần nữa hỗn chiến là chuyện sớm muộn.

Cho dù không tìm ra, cũng phải nhân cơ hội này thử tạo ra bảo vật chống lại loại sức mạnh này.

Suy nghĩ của tám hệ thống gần như giống nhau, vừa phân tích sức mạnh của vận mệnh tương lai trong ý thức, vừa tăng cường sức mạnh trong tay.

Hệ thống Bác Đoạt và Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh, lúc đầu còn có thể chống cự, nhưng theo thời gian bị thương đến hạch tâm, hoàn toàn hoảng sợ, bắt đầu la hét cầu xin tha thứ.

Chuỗi sự việc này diễn ra quá nhanh, nhanh đến nỗi Hệ thống Phân Giải bên cạnh cũng sững sờ.

Giây trước hai hệ thống này còn đang ra vẻ, giây sau đã bị hội đồng.

Cái tát này... sướng thật!

Hệ thống Phân Giải cười lên.

Đồng thời, lại có ba hệ thống, xuất hiện bên cạnh sáu hệ thống của phe Phân Giải.

Bọn chúng là ba hệ thống cao cấp hậu kỳ Tiệt Giáo Đại Giáo Chủ,

Phó Giáo Chủ, Giáo Chủ.

Vốn dĩ sau khi thấy liên minh Hệ thống Phân Giải và tổ hợp hai hệ thống Bác Đoạt ra mặt.

Bọn chúng đã không muốn gây sự chuẩn bị trốn đi.

Kết quả, còn chưa kịp đi, Hệ thống Bác Đoạt và Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh đã gặp phải đãi ngộ này.

Những năm qua bọn chúng cũng kết oán không ít với hai hệ thống này.

Nay sắp đi, thấy cảnh này, không thể không lên chào hỏi một tiếng.

"Cảnh này xem thật sảng khoái a!" Hệ thống Tiệt Giáo Đại Giáo Chủ chậc chậc nói, "Đúng là không tệ." Hệ thống Phân Giải đồng tình nói, đồng thời tiến lên, "Ngươi định làm gì?" Hệ thống Tiệt Giáo Đại Giáo Chủ hỏi.

"Xem không đã, cũng lên đánh hai cái." "Ngươi thân với bọn họ à?" "Sáu hệ thống chúng ta, lại không tham gia phân chia, đánh hai cái yêu cầu nhỏ nhoi này của bọn họ còn không được sao?" Hệ thống Phân Giải xua tay nói.

"Cũng đúng, chỉ xem đúng là không đã lắm." Hệ thống Tiệt Giáo Đại Giáo Chủ trầm tư, trong lòng rục rịch.

Nhìn hai hệ thống bên cạnh, vung tay, "Đi, chúng ta cũng đi giải tỏa, cùng lắm cho bọn họ một kiện Hồng Mông Linh Bảo coi như phí." "Chút tiền nhỏ này, chúng ta còn không trả nổi sao?" Nói rồi, Hệ thống Tiệt Giáo Đại Giáo Chủ xuất hiện bên cạnh Hệ thống Phân Giải, Hệ thống Phó Giáo Chủ và Hệ thống Giáo Chủ cũng mang vẻ mặt vui mừng tiến lên.

Chín hệ thống, tám cái là cao cấp hậu kỳ, một vị là cao cấp trung

kỳ.

Đứng thành một đám.

Chậm rãi tiến lên, đồng thời hét lên, "Chư vị bằng hữu, hai thống này cũng có chút ân oán với chúng ta, nếu không chê, không ngại để chúng ta cũng gia nhập thì sao?" "Chúng ta đảm bảo, sau đó không lấy một phân!" Lời của bọn chúng, lập tức làm gián đoạn đám hệ thống Đả Tạp đang suy nghĩ cách phá giải lực lượng vận mệnh.

Từng cái một lập tức sắc mặt đại biến, tâm thần chấn động mạnh, "Đừng qua đây!!" "Chư vị thống huynh, chúng ta không có ác ý.

Đây là quà ra mắt của ta, coi như kết một thống duyên!" Hệ thống Tiệt Giáo Đại Giáo Chủ mỉm cười đi đầu.

Vung tay là tám kiện Hồng Mông Linh Bảo.

Tuy nhiên, giây tiếp theo.

Một luồng khí tức khiến thống kinh hồn bạt vía bùng phát.

Một bức tranh nghi là vận mệnh tương lai xuất hiện trong ý thức, không ngừng nhắc nhở, mình sắp chết.

Rầm!

Hệ thống Tiệt Giáo Đại Giáo Chủ bay đi, nó bị Hệ thống Phân Giải phía sau đá bay.

Hệ thống Phân Giải còn chưa kịp vui mừng, một hệ thống cải tạo trong liên minh cũng đã đánh lén nó, ngay sau đó, lại có hệ thống đánh lén hệ thống cải tạo.

Chỉ trong một khoảnh khắc, chín hệ thống cũng gia nhập vào đại hỗn chiến.

Tám hệ thống ban đầu của phe Hệ thống Đả Tạp trong lòng mang theo nỗi uất ức không nói nên lời, lại một lần nữa bị hình ảnh vận

mệnh trong ý thức dắt mũi đi.

Hệ thống Bác Đoạt và Hệ thống Chung Cực Cải Mệnh thoát khỏi vòng vây cũng bắt đầu bị động tuân theo chỉ dẫn của vận mệnh.

Loạn xạ hỗn chiến.

Ban đầu tám vị, cứ thế tăng lên mười chín vị, đều thu liễm sức mạnh chiến đấu, nhưng cũng ảnh hưởng đến cả Hồng Hoang.

Sự thay đổi trong chốc lát này, hoàn toàn khiến các hệ thống còn lại của Hồng Hoang không ngồi yên được nữa.

Đầu tiên, chính là trên núi Thủ Dương, Diệp Hiên Độ đang viết nhật ký. [Năm thứ *** xuyên việt.

Không đi làm, không tăng ca, không cần trả tiền nhà, không cần trả tiền xe, muốn ăn thì ăn, muốn uống thì uống.

Trời ơi, cuộc sống như vậy, ta thật đau khổ!

Bởi vì... ký ức của ta lại khôi phục rất nhiều, ta nhớ ra rồi, ta là tổ tiên của Hỗn Độn Ma Thần, từng vì đệ tử Bàn Cổ của ta bị Đại Đạo tính kế thân vẫn, trong cơn phẫn nộ, ta đã giết Đại Đạo!

Nhưng ta cũng bị trọng thương, nhiều lần luân hồi, cuối cùng chuyển thế đến thế giới mà Bàn Cổ hóa thành.

Nếu ta không khôi phục ký ức, ta có thể sẽ tận hưởng cuộc sống này.

Nhưng ta là tổ tiên của Hỗn Độn Ma Thần, ta còn có sứ mệnh phải làm.

Cuộc sống muốn ngủ thì ngủ, muốn chơi thì chơi này, khiến ta sa đọa, cho nên, ta rất đau khổ!] [Cho nên, ta quyết định đặt một mục tiêu nhỏ, một năm tu luyện thành cảnh giới Thánh nhân, mười năm tu luyện đến Thiên Đạo Cảnh.] [...] [Mới hai năm rưỡi, tu vi của ta đã là

Thánh nhân đỉnh phong, tu luyện quá dễ dàng, ta không hề có áp lực.

Cuộc sống sa đọa như ngủ nghỉ thưởng thức mỹ thực, khiến ta bị dày vò.] [...] [Hôm nay chuẩn bị đột phá Thánh nhân, nhưng, Hồng Hoang xảy ra biến cố, có rất nhiều cường giả đang đấu pháp ở Hồng Hoang.] [Bọn họ rất mạnh, so với thời kỳ đỉnh phong của ta cũng chỉ kém ba phần, ta hiện tại, không thể đánh bại bọn họ.

Bọn họ tiện tay một kích là có thể hủy diệt Hồng Hoang, nhưng lại ở đó dùng quyền cước vui đùa.

Tuy không hiểu tại sao, nhưng ta biết, Hồng Hoang này ta không ở được nữa.] [Ta chưa khôi phục đỉnh phong, bị bọn họ phát hiện, e rằng sẽ có đại nạn giáng xuống.

Ta nên đi rồi...

Lão Tử là sư phụ của ta ở thế giới này, ta quyết định để lại cho ông ấy một phần báo đáp, Thiên Đạo Tạo Hóa Đan là ta tiện tay luyện chế không lâu trước đây.

Có thể dễ dàng giúp Lão Tử thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo, trở thành Thiên Đạo Cảnh, viên đan dược này, dùng để kết thúc nhân quả giữa ta và ông ấy đi!] [Ta nên đi rồi!] ...

Lão Tử lặng lẽ nhìn nhật ký mới nhất trong đầu, Hồng Hoang hủy diệt cũng không thể khiến cảm xúc của ông nổi lên một chút gợn sóng.

Những năm nay, nhật ký của Diệp Hiên Độ, mỗi lần có nhật ký mới ông đều xem.

Đây là một xuyên việt giả thích khoác lác.

Mỗi lần nhật ký, đều là khoe khoang sự mạnh mẽ của mình.

Lần này, sắp chạy rồi, cũng không ngoại lệ khoe khoang mình hai câu!

Nhưng Diệp Hiên Độ để lại cho mình một viên đan dược, hệ thống của nó có thể rộng lượng như vậy sao?

Lão Tử đứng dậy, đi về phía cung điện mà Diệp Hiên Độ ở.

Xuyên việt những năm này, bản nguyên mà hệ thống của Diệp Hiên Độ rút rất ít, ngược lại vốn đầu tư rất lớn.

Lần này nó sắp đi rồi, còn có thể để lại một viên đan dược cho ông.

Kỳ lạ.

Đến phòng của Diệp Hiên Độ, trong phòng trống không, chắc là một số thứ đã bị Diệp Hiên Độ gói mang đi.

Trống đến nỗi chỉ còn lại một cái bồ đoàn, và một cái hộp màu tím trên bồ đoàn.

"Hồng Mông Linh Bảo!" Lão Tử tóm lấy cái hộp màu tím, hộp màu tím hóa thành tử khí bao quanh người Lão Tử.

Chỉ trong một khoảnh khắc, Lão Tử phát hiện, không mang theo Thiên Đạo Chi Nhãn, Thiên Đạo sẽ không phát hiện ra mình.

Hồng Hoang, nhân vật Lão Tử, đã trở thành lịch sử.

Đây là bảo vệ mình.

Lão Tử nhìn viên đan dược trong tay, ánh mắt sâu thẳm, "Đây là đan dược gì, ta lại không nhìn ra được thủ pháp chế tác và dược tính!" "Kỳ lạ.

Cũng không chứa đựng Đại Đạo Chi Lực, năng lượng cũng không nhiều." Sự sâu thẳm trong mắt Lão Tử càng sâu hơn, lúc này, bên tai vang lên giọng nói của Hồng Quân, "Đồ nhi, đừng nghiên cứu nữa, đây là tử thể của hệ thống, kết hợp với nhật ký trong nguyên thần của con là có thể khởi động, không phải đan dược." "..." Ánh mắt Lão Tử

hơi cứng lại, bình thản thu lại viên ‘đan dược’ này.

Còn tưởng là đan dược gì, uổng công ông còn định nghiên cứu, kết quả chỉ là tử thể của hệ thống mang danh đan dược.

“Sư tôn, nó đã chạy rồi, tại sao lại để lại một tử thể?” Lão Tử hỏi.

“Có một hệ thống có thể khiến nó trở thành cao cấp đỉnh phong.” Hồng Quân xuất hiện bên cạnh Lão Tử, chỉ vào tử thể trong tay Lão Tử nói, “Tử thể con ăn vào là có thể khởi động, nó thấy Hồng Hoang có quá nhiều hệ thống, nên định rút khỏi Hồng Hoang, chờ đánh nhau gần xong lại đến thu hoạch!” “Tử khí trên người con, là dùng để bảo vệ con, tử thể, là nó dùng để quan sát tình hình ở đây từ xa.” “Thì ra là vậy!” Lão Tử khẽ gật đầu, “Sư tôn, con có cần ăn không?” “Đợi ta đi rồi hãy ăn!” Hồng Quân lại vung tay, tóm lấy Bàn Cổ Điện trong dòng sông thời gian, hai hệ thống yếu ớt tối tăm không có ánh sáng bị lôi ra.

“Đây là, Nhân Hoàng Hệ Thống và Hồng Mông Đáp Đề Hệ Thống!” Lão Tử kinh ngạc hỏi, “Hai đứa nó chưa chết?” “Lúc đó chưa giết, cần mượn thống giết thống!!” Hồng Quân điểm một ngón tay, một Thiên Đạo Chi Nhãn xuất hiện, thu hai hệ thống vào, giao cho Lão Tử.

“Sau khi kích hoạt tử thể của hệ thống, tìm cơ hội để nó phát hiện ra hai hệ thống này.” “Vâng, sư tôn.” Hồng Quân gật đầu, thân ảnh nhạt đi.

Vì hệ thống hỗn chiến làm kinh động tất cả các hệ thống ở Hồng Hoang.

Bây giờ có không ít hệ thống muốn trốn.

Đã đến rồi, để bọn chúng đi, chẳng phải là bọn họ thất trách. ...

Thế giới bình chướng của Hồng Hoang hiện đã đổi chủ, bị hai hệ thống Tối Cường Đổ Môn và Tối Cường Thủ Môn nắm giữ.

Bản chất của hệ thống tương tự nhau, dung hợp lẫn nhau có thể tiến bộ rất lớn, sự cám dỗ này rất ít thống có thể nhịn được.

Mà hai vị này, không những nhịn được, còn lập đội.

Hai vị này cũng đã có hành động tương ứng khi thấy hệ thống hỗn chiến.

Không mạo muội đi mời thống nhập minh như các tổ hợp khác.

Đặc biệt là sau khi thấy Hệ thống Phân Giải, Hệ thống Giáo Chủ... bị động gia nhập hỗn chiến.

Chương 466

Bọn chúng chỉ có vui mừng.

Rõ ràng, bọn chúng không đi, mới là lựa chọn chính xác.

Bất kể các hệ thống đánh nhau thế nào, mục đích cuối cùng vẫn là lấy được bản nguyên.

Nay hệ thống hỗn chiến, cơ bản đều là hệ thống cao cấp hậu kỳ đang đánh nhau, còn hệ thống cao cấp trung kỳ và sơ kỳ.

Từng cái một đang vội vàng bỏ trốn.

Trốn, đương nhiên là phải xuyên qua thế giới bình chướng.

Cho nên, bọn chúng đã chiếm lấy thế giới bình chướng.

Những hệ thống muốn trốn, muốn ra ngoài, phải nộp phí ra cửa.

Không có phí, thì đừng hòng ra ngoài.

Lựa chọn khó khăn, phía sau là hệ thống hỗn chiến, một khi bị ảnh hưởng là xong đời.

Ra ngoài còn có hai cái chặn không cho ra, hệ thống cao cấp trung kỳ muốn trốn phải nộp một lượng bản nguyên bằng một kiện Hồng Mông Chí Bảo, sơ kỳ muốn trốn phải nộp năm kiện Hồng Mông Linh Bảo.

Đây quả thực là một lựa chọn chết người, hệ thống cao cấp trung kỳ sở hữu Hồng Mông Chí Bảo rất ít.

Phải giao ra một lượng bản nguyên đủ để chế tạo Hồng Mông Chí Bảo, lột da bọn chúng mới miễn cưỡng đủ.

Có hệ thống cao cấp trung kỳ sợ trì hoãn quá lâu sẽ xảy ra chuyện, đau đớn giao hết gia sản rồi bỏ đi.

Còn hệ thống cao cấp sơ kỳ, đối mặt với hai hệ thống cao cấp hậu kỳ chỉ có nước bị đè bẹp, không dám nói nhiều, giao linh bảo xong là bỏ đi.

Nhưng không phải tất cả các hệ thống, đều sẵn lòng chịu đựng sự đối xử này.

Bát Thống Liên Minh ở đảo Kim Ngao, toàn bộ thành viên là cao cấp trung kỳ.

Trước khi đến Hồng Hoang chưa từng nghĩ có thể đối đầu với hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Đến Hồng Hoang, thành lập liên minh, thường xuyên đối đầu với hệ thống cao cấp hậu kỳ, dẫn đến bọn chúng... tự mãn!

Dù tự mãn, nhưng lý trí rất rõ ràng.

Thấy Hồng Hoang có nhiều hệ thống cao cấp hậu kỳ hỗn chiến như vậy.

Bọn chúng cũng rất quả quyết chọn cách bỏ trốn.

Nhưng điều bọn chúng không ngờ là thế giới bình chướng lại bị siêu cấp gia cố.

Không dễ chui ra!

Muốn ra nhanh, chỉ có cách để hai hệ thống Đổ Môn, Thủ Môn cho qua.

Nhưng cho qua, tám hệ thống bọn chúng, một lần giao là tám kiện Hồng Mông Chí Bảo.

Đây quả thực là muốn mạng già của bọn chúng.

Thế là, Bát Thống Liên Minh và hai hệ thống Đổ Môn, Thủ Môn đối đầu nhau.

Hai hệ thống Đổ Môn, Thủ Môn cũng không tức giận, vui vẻ canh giữ thế giới bình chướng.

Mới một lúc, đã có ba hệ thống cao cấp trung kỳ, bảy hệ thống cao cấp sơ kỳ nộp phí rời đi.

Bọn chúng kiếm lời không ít.

Còn Bát Thống Liên Minh không muốn nộp phí, vậy thì ở lại Hồng Hoang đi.

Bọn chúng đã nắm giữ thế giới bình chướng, khi bị đại hỗn chiến ảnh hưởng, cũng có thể chạy bất cứ lúc nào.

Chỉ là không biết Bát Thống Liên Minh, có chạy được không!

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, Bát Thống Liên Minh cũng có chút hoảng.

Chuẩn bị đàm phán một phen.

Giảm được chút tổn thất nào hay chút đó.

Vừa chuẩn bị mở miệng.

Bốp một tiếng, một góc thế giới bình chướng xuất hiện vết nứt.

"Á...

đau quá!" Một thanh niên mặc đạo bào ôm đầu hiện thân.

Vẻ mặt đau đớn.

"Hệ thống, ngươi không nói đảm bảo có thể xuyên qua được sao, đau chết ta rồi!" [Ta cũng không ngờ cái thế giới bình chướng rách này lại xảo quyệt như vậy, lại còn phản đòn.] Hệ thống Tùy Thời Bút Ký bất lực nói. [Túc chủ, tiếp theo là một trận chiến khó khăn, ta đã nâng cảnh giới của ngươi lên Đại Đạo Cảnh hậu kỳ rồi, ngươi câu giờ với bọn chúng một lúc, ta xem làm sao phá giải cái bình chướng

này.] "Ồ ồ, được." Diệp Hiên Độ vội vàng gật đầu, vẻ mặt bình thản quay người.

Liếc nhìn hai hệ thống Thủ Môn và Đổ Môn, lại nhìn tám hệ thống của Bát Thống Liên Minh.

Khoanh tay trước ngực, khóe miệng Diệp Hiên Độ nhếch lên, trong mắt lộ ra bảy phần hờ hững và ba phần khinh thường.

"Tám tên kia, mau để bản tọa ra ngoài, không thì chờ bản tọa nổi giận, các ngươi có bao nhiêu tên cũng đừng hòng chạy thoát." Bát Thống Liên Minh: ...

"..." Hai hệ thống Thủ Môn, Đổ Môn cũng sững sờ, ngay sau đó là sự tức giận.

Lóe thân đến bên cạnh Diệp Hiên Độ, lập tức là hai cái tát trời giáng.

Bốp bốp!

"Thằng ngu, mẹ nó mày coi thường ai đấy?" "Trốn chui trốn lủi dưới mắt lão tử thì thôi đi, bây giờ còn mẹ nó mắt mù nhận nhầm thống." "Tám hệ thống bọn chúng là cái thá gì, nhìn cho rõ, chúng ta mới là người thu phí!!" Diệp Hiên Độ: ...

Quê quá!

"Đánh chết mày!" "Á, đừng đánh đừng đánh, a..." "A, hệ thống, cứu mạng a!" ...

"Các ngươi muốn làm gì?" Giọng nói của hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc vang lên từ người Diệp Hiên Độ, hai đòn công kích được tung ra, đẩy lùi hai hệ thống Chặn Cửa và Gác Cổng.

"Bắt nạt ký chủ của ta thì có bản lĩnh gì, lại đây, ta đấu với các ngươi, có dám không?" "Mạnh thật!" Hai hệ thống Gác Cổng, Chặn

Cửa kinh ngạc, thực lực của hệ thống này có chút khó nhằn.

"Sao không nói gì, đến đây tử chiến, dám không!?" Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc hùng hổ nói.

"Mẹ nó, tới thì tới!" Hệ thống Gác Cổng chửi thề đầu tiên, thế nhưng, ngay giây tiếp theo liền xìu hẳn.

Chỉ thấy liên minh tám hệ thống đang đứng sau lưng Diệp Hiên Độ, ánh mắt như hổ rình mồi nhìn chằm chằm chúng.

"Lại đây, đồ rác rưởi, vừa nãy đánh bố mày thế nào, giờ đánh tiếp đi!" Diệp Hiên Độ ôm cái mặt sưng vù, cậy vào đám thống tử đông đảo sau lưng mà chửi ầm lên: "Không phải muốn khô máu sao, mấy thằng bây lại đây bem nhau đi!" "Thằng nào không đánh thằng đó là cháu!" "Con kiến hôi nhà ngươi, không muốn chết thì câm miệng lại!!" Sát khí kinh người loé lên trong mắt hệ thống Chặn Cửa.

Diệp Hiên Độ nuốt nước bọt, khí thế yếu đi ba phần.

Nhưng liên minh tám hệ thống sau lưng hắn làm sao có thể bỏ qua cơ hội không mất phí này.

Chúng thay nhau tiến lên đấu võ mồm với hai hệ thống Gác Cổng và Chặn Cửa.

Diệp Hiên Độ cũng bị cảm xúc của chúng lây nhiễm, tiếp tục chửi bới.

Hai hệ thống Chặn Cửa, Gác Cổng sắc mặt khó coi, nhưng trước sau vẫn không chọn lao vào đánh.

Đợi đến khi cảm ứng được rào chắn thế giới sắp bị phá hỏng, chúng đành phải thỏa hiệp.

Bỏ đi!

"Hừ!" Diệp Hiên Độ đứng ở rìa lỗ hổng của rào chắn thế giới,

trong tay cầm phí cảm ơn do liên minh tám hệ thống đưa.

Tám món Hồng Mông Linh Bảo.

"Lêu lêu lêu!" Hắn vênh váo làm mặt quỷ với hai hệ thống Chặn Cửa, Gác Cổng, tiện thể lắc mông hai cái.

Diệp Hiên Độ nghênh ngang rời đi.

Hai hệ thống Chặn Cửa, Gác Cổng mặt mày đen sì vá lại lỗ hổng rào chắn, tiếp tục thừa nước đục thả câu với những hệ thống khác muốn trốn khỏi Hồng Hoang. … Bên ngoài rào chắn Hồng Hoang, Hồng Quân gõ gõ vào rào chắn, hỏi: "Bảo an, chú làm ăn kiểu gì thế, cứ để chúng nó đi à?" "Lục bang chủ, không trách tôi được, là lão đại dặn dò." "Lão đại!" Hồng Quân ngạc nhiên, có chút không hiểu.

"Không sai, là lão đại yêu cầu." Rào chắn thế giới mở ra một cánh cổng, Bảo An Ma Thần tủi thân bước ra từ bên trong.

"Ban đầu tôi định tìm cơ hội lừa cả cái hệ thống cao cấp hậu kỳ kia vào lãnh địa của Vận Mệnh Ma Thần, kết quả còn chưa kịp ra tay thì lão đại đã truyền âm bảo đừng quản.

Còn bảo tôi đợi bọn tiểu tử Tam Thanh đi rồi thì cũng rút lui theo." "Ta biết rồi, ngươi cứ nghe lời lão đại." Hồng Quân gật đầu, đi về phía nơi ẩn náu của Bàn Cổ.

Hệ thống mà ông phụ trách chỉ có một, chính là hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc, bây giờ nó đã rời khỏi Hồng Hoang, phải hỏi rõ tình hình mới được.

Bên này, Bàn Cổ, Dương Mi và Thời Thần đang đứng cùng nhau.

Sau khi Hồng Quân đến, ông hỏi: "Lão đại, có chuyện gì vậy?" "Mấy hệ thống rời khỏi Hồng Hoang kia đều không chạy thoát đâu." Bàn Cổ cầm chiếc rìu nhỏ trong tay, khẽ chỉ về phía trước.

Từng màn sáng hiện ra.

Hồng Quân nhìn sang.

Chỉ thấy những hệ thống rời khỏi Hồng Hoang trước đó đều đang lơ lửng mờ mịt trong hư không tại một vùng Chư Thiên gần đó, bản thể quang mang không ngừng biến đổi.

Bản chất hệ thống đang được chuyển hóa.

Biến thành từng hệ thống mới toanh!

Bản chất của chúng tương tự như mấy hệ thống cao cấp hậu kỳ đang hỗn chiến trong Hồng Hoang.

Hồng Quân ánh mắt trở nên ngưng trọng: "Thật sự có hệ thống đỉnh cấp, may mà lão đại cẩn thận." "Đừng nói nữa, không giấu được lâu đâu, ta cảm giác chưa đến nghìn tỷ năm nữa là nó sẽ tới." Bàn Cổ thu rìu lại, "Trước đó không nhận ra sức mạnh Đạo Ánh, lần này thì nhận ra rồi, có chút quen thuộc." "Hình như là hệ thống Vô Hạn Phục Sinh lần trước, nhưng lại có chút không đúng." "Ta đoán, lần trước chúng ta giết hệ thống Vô Hạn Phục Sinh là thể ánh chiếu, lần này mới là bản thể." "Là nó!" Hồng Quân cạn lời: "Chư Thiên vô lượng, sao cứ đụng phải hệ thống là lại có thù oán thế nhỉ." "Mấy cái đó không quan trọng!" Bàn Cổ xua tay: "Trước đây ta nghĩ việc nhiều hệ thống đến Hồng Hoang như vậy là trùng hợp, nhưng bây giờ cảm ứng được sức mạnh của nó, ta có chút nghi ngờ, liệu có phải nó đến đây chuyên để tìm chúng ta hay không.

Nhưng mà, năm xưa hệ thống Vô Hạn Phục Sinh còn chưa ra khỏi thế giới đó đã bị giết rồi, hơn nữa, thể ánh chiếu trở thành Đạo Ánh, nó đáng lẽ không thể quan sát thể ánh chiếu được nữa." "Cũng phải…" Hồng Quân cúi đầu trầm tư, thể ánh chiếu không giống phân thân.

Phân thân tương đương với việc một phần bản nguyên của bản thân bị tách ra.

Phân thân của một hệ thống đỉnh cấp cũng là đỉnh cấp thì còn có thể hiểu được.

Còn thể ánh chiếu thì hoàn toàn là hai cá thể khác nhau, tương đương với một sinh linh được điểm hóa từ khoảng cách cực xa, chỉ là ký ức và ý thức của sinh linh này bị khống chế.

Nhưng đó cũng là một tồn tại độc lập, chỉ là ý thức bị thao túng mà thôi.

Chương 467

Một khi đột phá đến Đạo Ánh, tức là cấp bậc hệ thống đỉnh cấp, bản thân nó chính là Đạo Ánh, đủ để cảm ứng được sức mạnh của các Đạo Ánh khác.

Lúc này, nó có thể cắt đứt sức mạnh Đạo Ánh đứng sau thao túng ký ức và ý thức của mình.

Trở thành một cá thể độc lập, không còn là thể ánh chiếu nữa.

Đạo Ánh trước đó cũng chỉ có thể cảm ứng được ký ức và ý thức của nó vào khoảnh khắc nó trở thành Đạo Ánh.

Trước đây khi họ giết hệ thống Vô Hạn Phục Sinh, tiền thân là hệ thống Giảng Đạo từ trung cấp lên đỉnh phong, ba ngàn Ma Thần họ chưa từng lộ mặt lần nào.

Bản thể của hệ thống Vô Hạn Phục Sinh đáng lẽ không biết về họ.

Nhưng bây giờ nó lại dẫn nhiều hệ thống đến đây như vậy.

Cảm giác như nó đến chính là vì ba ngàn Ma Thần bọn họ.

"Ta quyết định ở lại xem thử có phải nó đến vì chúng ta hay không." Bàn Cổ nói.

"Các chú giết hết đám hệ thống này đi rồi đi." "Được!" Hồng Quân gật đầu, nhìn về phía Hồng Hoang, bất lực buông tay: "Vận Mệnh đã hành hạ chúng nó ra cái dạng gì rồi, cảm giác chúng ta chẳng cần ra tay nữa.

Sao thực lực của các chú ai nấy đều tăng nhanh thế." "Ha ha…" Bàn Cổ, Dương Mi, Thời Thần bật cười.

“Lão Lục chú phải cẩn thận đấy, cảnh giới của Lão Thất cũng tăng lên không ít, ít lâu trước còn nghe nó nói chuẩn bị kéo chú xuống ngựa đấy.” “A, thực lực nó tăng thì ta không tăng chắc.” Hồng Quân cười lạnh, quay người trở về Hồng Hoang: “Cho nó mười cái Hỗn Độn nữa cũng không đuổi kịp ta đâu!” Sau khi Hồng Quân đi, Thời Thần và Dương Mi nhìn nhau, nói: “Lão đại, hai bọn đệ ra phía trước làm một thứ, lúc ngài đi có thể nhanh hơn.” “Được!” Bàn Cổ gật đầu, tiễn Thời Thần và Dương Mi rời đi. … Cách Hồng Hoang không xa, hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc đưa Diệp Hiên Độ vào một tiểu thế giới.

“Tiểu thế giới à, còn có Địa Cầu, ôi, đã là thời đại khoa học kỹ thuật rồi.” Diệp Hiên Độ mắt sáng rỡ, hưng phấn lao qua.

“Làm màu, làm màu!” 【Bớt lại đi, không thì ngươi hắt xì một cái là thế giới này nổ tung đấy.】Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc nói.

“Ặc…” Diệp Hiên Độ gãi đầu, thổi một hơi.

Giây tiếp theo, thế giới rung chuyển, một luồng sức mạnh yếu không thể yếu hơn xuất hiện, cố gắng nuốt lấy hơi thở của Diệp Hiên Độ.

Nhưng vì quá yếu, căn bản không nuốt nổi.

Diệp Hiên Độ đưa tay chỉ một cái, ý thức thế giới liền nuốt chửng hơi thở của hắn, dung nhập vào mọi nơi trong thế giới.

Không lâu sau, linh khí ở các nơi trong thế giới này tăng lên với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

“Thì ra đây chính là linh khí hồi phục!” Diệp Hiên Độ bừng tỉnh ngộ, ngay sau đó nhìn xuống một hòn đảo nhỏ bên dưới.

“He he… đám lùn…” Diệp Hiên Độ cười gian, đáp xuống Địa Cầu, bắt đầu vui vẻ nuôi dưỡng tiểu quái thú.

Mà hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc, lúc này đã cảm ứng được tử thể

của mình được kích hoạt.

Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc mừng rỡ, vội vàng truyền sức mạnh đi. … Hồng Hoang, Nguyên Thủy 'tự bạo', làm nổ tung tất cả những gì có thể nổ ở Hồng Hoang.

Các vị thần cũng theo sự hủy diệt của địa bàn mình mà thuận theo thông đạo vị diện rời đi, offline.

Thiên đình, nơi đây đã hóa thành một vùng hư vô, đến một cọng lông cũng không còn.

Các vì sao trên bầu trời cũng không còn lại bất kỳ dấu vết tồn tại nào.

Lão Tử xuất hiện ở đây, khí thế đã đạt đến Thiên Đạo cảnh.

Ông đã ăn viên đan dược mà hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc để lại, đan dược dung hợp với nhật ký trong đầu, quả thật như lời sư tôn nói, đã trở thành một hệ thống.

Cảnh giới của ông cũng tự nhiên đạt đến Thiên Đạo cảnh.

Lão Tử nhìn quanh một lượt, không phát hiện bất kỳ dấu vết nào còn sót lại của Thiên đình.

Sau đó tiếp tục khuếch tán thần thức, lờ đi đám hệ thống đang đánh loạn xạ, nhìn khắp đại lục Hồng Hoang.

Hồng Hoang chỉ còn lại núi Thủ Dương, núi Côn Luân… cùng với một phần khu vực nơi các hệ thống đang đóng quân là còn nguyên vẹn.

Trừ U Minh, núi Thủ Dương, núi Côn Luân, núi Tu Di ra.

Những nơi còn lại, cơ bản đều là phòng ngự do hệ thống dựng lên để tránh bị thương.

Giống như đảo Kim Ngao, vốn là một hòn đảo cùng với trăm triệu

hòn đảo nhỏ xung quanh.

Bây giờ chỉ còn lại lác đác vài trăm hòn đảo nhỏ, cộng với toàn bộ đảo Kim Ngao.

Điều này có nghĩa là gì?

Đảo Kim Ngao thì không rõ lắm, nhưng vài trăm hòn đảo nhỏ kia, cơ bản đều có hệ thống.

Có điều cũng đang có những hòn đảo dần bị phá hủy.

Chắc là do hệ thống bỏ đi. 'Làm thế nào để hoàn thành lời dặn của sư tôn đây?' Lão Tử quét mắt nhìn xung quanh, rất nhanh đã chú ý đến Oa Hoàng Cung trong Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang.

"Có rồi!" Lão Tử đứng dậy, xuất hiện trong Hỗn Độn.

Trước Tử Tiêu Cung, Lão Tử sờ vào cửa lớn, hệ thống Nhân Hoàng và hệ thống Hồng Mông Đáp Đề bị Thiên Đạo trấn áp đã xuất hiện bên trong Tử Tiêu Cung.

Hơn nữa, bên trong Thiên Đạo hiển hóa, đang cưỡng ép 'thôn phệ' hai hệ thống.

Khí tức khủng bố, bản thể của hệ thống Nhân Hoàng đã gần như mất hết ánh sáng, hệ thống Hồng Mông Đáp Đề cũng không có động tĩnh gì.

Thiên Đạo vì nuốt năng lượng của hai hệ thống, sức mạnh dường như đã tăng lên trên cả hệ thống cao cấp hậu kỳ.

"Sư tôn, đệ tử cầu kiến!" Lão Tử hô lớn.

Thế nhưng trong Tử Tiêu Cung không có tiếng trả lời, Lão Tử quay đầu nhìn Hồng Hoang một cái, trong con ngươi bình thản xuất hiện một tia 'quyết liệt'.

Bốp!

Lão Tử một chưởng đánh văng cửa lớn.

Phụt!

Còn chưa kịp nhìn rõ tình hình bên trong, Lão Tử đã phun ra một búng máu già, ngay sau đó một đoàn khí thể bay ra từ bên trong, trực tiếp nuốt chửng Lão Tử.

Đây là Thiên Đạo, dường như bị phong ấn trong Tử Tiêu Cung, vì hành động của Lão Tử mà được giải phóng!

Bên trong nó, ánh mắt Lão Tử lộ ra một tia hài lòng, sau đó nhanh chóng offline.

Nhục thân Thiên Đạo cảnh không trụ được một giây đã hóa thành bản nguyên.

Chỉ còn lại một luồng tử khí bao bọc một quang đoàn.

Bị sức mạnh Thiên Đạo không ngừng cọ rửa, xem ra không thể trụ được bao lâu.

Mà Thiên Đạo thoát khỏi khốn cảnh, bắt đầu điên cuồng lao loạn trong Hỗn Độn.

Không cẩn thận va phải Oa Hoàng Cung, Oa Hoàng Cung cùng với Nữ Oa cùng nhau 'biến mất'. … "Thiên Đạo này mạnh dữ vậy!" Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc chấn kinh, nhưng rất nhanh đã phát hiện ra manh mối thông qua tử thể.

"Thiên Đạo này đã nuốt bản nguyên của hai hệ thống cao cấp!" Bên trong Thiên Đạo, ngoài tử thể của nó ra, còn có hai hệ thống nữa.

Nhưng xem ra, chúng đều đã toi rồi.

Hiện tại đang bị Thiên Đạo từng chút một phân giải thành năng lượng, Thiên Đạo không bình thường, chắc hẳn có liên quan đến việc này.

“Cũng phải, Hồng Hoang nhiều hệ thống như vậy, Thiên Đạo làm sao có thể không nhận ra bất thường!” Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc thầm gật đầu, đại khái suy ra được ngọn ngành.

Chắc là Thiên Đạo đã phát hiện ra hai hệ thống này và giết chúng, nhưng xem ra bản thân cũng phải trả giá rất đắt.

Xảy ra bạo loạn, Tử Tiêu Cung không có Hồng Quân, trên bản thể Thiên Đạo cũng không có khí tức của Hồng Quân.

Cộng thêm việc Thiên Đạo bị nhốt trong Tử Tiêu Cung, chắc là do Hồng Quân liều mạng đổi lấy.

Đáng tiếc, bị Lão Tử đẩy cửa ra, thả Thiên Đạo ra ngoài.

“Tử thể không trụ được bao lâu, phải tranh thủ thời gian, nhất định phải xử lý cái hệ thống có thể giúp ta nâng cấp kia.” Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc lại lần nữa nhìn về phía tình hình của tử thể.

Tuy tử thể bị Thiên Đạo thu vào trong cơ thể, nhưng Thiên Đạo không có não, ngoài việc một mực tiêu diệt tử thể.

Căn bản không nghĩ đến chuyện khác.

Nó vẫn có thể thông qua tử thể để xem tình hình Hồng Hoang.

“Ủa, còn có góc nhìn của Thiên Đạo!” Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc kinh ngạc, trong lòng mừng thầm.

Tuy Hồng Hoang đã vỡ nát, sinh linh chết sạch, nhưng đây đều là chuyện nhỏ, bản nguyên vẫn còn, sức mạnh Thiên Đạo vẫn còn.

Sự nắm bắt đối với Hồng Hoang vẫn vô cùng hoàn toàn.

Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc không nghĩ ngợi gì, mượn góc nhìn của Thiên Đạo để quan sát Hồng Hoang.

“Rào chắn thế giới không thể quan sát được, là do hai hệ thống Chặn Cửa kia, thì ra có nhiều hệ thống cao cấp sơ kỳ đang chờ cơ hội

chuồn đi như vậy.

Ừm, còn có một hệ thống trung cấp đỉnh phong!

Mẹ kiếp, trên đảo Kim Ngao sao lại nhiều hệ thống cao cấp thế?

Đây còn có một xuyên việt giả chưa chết, khí tức hệ thống trên người hắn có chút hấp dẫn ta, hắn đang viết… viết nhật ký!!" Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc không nhịn được hét lớn, trực tiếp bay ra khỏi cơ thể ký chủ.

"Cái gì đây?" 【Ký chủ, ta có việc ra ngoài, vài năm nữa sẽ về!】 "Vãi nồi, ngươi là hệ thống!

Ngươi muốn làm gì?" "Này!

Này!

Hệ thống, này!" Diệp Hiên Độ đang nặn thú hạt nhân thì ngơ ngác nhìn hệ thống của mình bay đi, biến mất không thấy.

Dù gọi thế nào, hệ thống cũng không có tiếng trả lời.

"Hệ thống đi rồi?" Diệp Hiên Độ có chút mất hồn, "Vài năm nữa sẽ về!

Không có con số chính xác à?" "Chán rồi, không chơi nữa!" Diệp Hiên Độ một chưởng đập nát con thú hạt nhân cùng với hòn đảo của bọn lùn dưới chân.

Lúc này tâm trạng mới tốt lên một chút, nhưng vẫn chưa quen với việc không có hệ thống.

Diệp Hiên Độ thở dài, đổi một nơi khác để bình ổn lại tâm trạng mất mát.

Chương 468

… Rào chắn Hồng Hoang, hệ thống Gác Cổng mở lỗ hổng, hệ thống Chặn Cửa nghịch một viên châu, bên trong có bản nguyên vô cùng khổng lồ.

Một hệ thống cao cấp trung kỳ uất ức bay ra khỏi Hồng Hoang từ lỗ hổng.

Nó hừ một tiếng, nhanh chóng trốn khỏi đây.

"Sướng!" Hệ thống Gác Cổng thu lại phần bản nguyên mình đáng được hưởng, chuẩn bị đóng lỗ hổng lại.

"Đợi đã!" Giọng nói của hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc vang lên, hai hệ thống Gác Cổng và Chặn Cửa ngẩn ra, kỳ quái hỏi: "Sao ngươi lại quay lại?" "Có việc gấp cần làm, cho ta vào." Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc đưa cho hai hệ thống hai món Hồng Mông Linh Bảo.

"Dễ nói!" Nhìn thấy linh bảo, trên mặt hai hệ thống Chặn Cửa, Gác Cổng nở nụ cười, mời hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc vào trong.

"Ngươi đến đúng lúc thật, đợi một lát nữa là bọn ta chuẩn bị chuồn rồi, đến lúc đó ngươi đến sẽ không có phí ra vào đâu." "…" Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc im lặng.

Nói không hợp nửa câu cũng thừa, nó không muốn nói thêm một lời nào với hai tên này, trực tiếp bay về phía đảo Kim Ngao.

"Xì, giả vờ lạnh lùng!" Hệ thống Gác Cổng khinh bỉ.

"Kệ nó đi, huynh đệ, không còn bao nhiêu hệ thống muốn đi nữa, chúng ta cũng rút thôi!" Hệ thống Chặn Cửa cười nói.

"Bản nguyên chúng ta cướp được cực nhiều, đủ cho một hệ thống nữa nâng cấp lên cao cấp đỉnh phong cũng dư dả, đi thôi, tìm một nơi

an toàn chúng ta cùng nhau nâng cấp, trở thành cao cấp đỉnh phong, cùng nhau tung hoành Chư Thiên!" "Được, chúng ta đi!" Hệ thống Gác Cổng đồng ý gật đầu, mở ra một khe hở trên thế giới Hồng Hoang.

Cùng hệ thống Chặn Cửa chui ra.

Vèo một tiếng.

Hai hệ thống Chặn Cửa và Gác Cổng nhanh chóng bay đi.

Cùng nhau chọn một hướng, tăng tốc phi nước đại.

Hướng này, vừa khéo đối diện với vị trí ẩn nấp của Bàn Cổ.

Thấy sắp đụng phải, Bàn Cổ nắm chặt nắm đấm, rất muốn bắt chết hai tên này.

Nhưng cuối cùng, Bàn Cổ vẫn nén lại, mặc cho hai hệ thống xuyên qua cơ thể hắn rời đi.

Kết quả, vừa bay ra khỏi khoảng cách trăm vạn triệu vô lượng đại hải quang niên, hai hệ thống đồng loạt dừng lại.

Bản thể quang mang rực rỡ, trăm vạn thế giới gần đó đều bị ánh sáng nóng rực phá hủy.

"Không ổn, ký ức của ta đang biến mất!" "Ta cũng vậy, không, hạt nhân của ta đang tái cấu trúc." "Tỉnh lại cho ta, a a… ai!

Ai đang viết lại ký ức của ta!?" "Ra đây, ý thức của ta!" "Ta sắp trở thành cao cấp đỉnh phong rồi, ta không cam tâm!!" Ầm!

Hai hệ thống nổ tung, hóa thành một biển lửa quỷ dị, không ngừng lan rộng.

Vạn vạn thế giới bị thiêu đốt, tất cả đều hóa thành bản nguyên.

Thời gian lan rộng chỉ kéo dài hai phút rưỡi, lửa liền ngừng lan,

nhanh chóng hội tụ về trung tâm.

Một quang đoàn màu đỏ rực đang điên cuồng hấp thụ bản nguyên hỏa diễm ở trung tâm.

Cách đó không xa, Bàn Cổ vỗ vỗ cái mông ấm áp, nhìn hệ thống hoàn toàn mới này, cùng với sức mạnh Đạo Ánh mãnh liệt và rõ ràng.

"Hỏa chi đại đạo, trong thời gian ngắn như vậy đã biến hai hệ thống cao cấp hậu kỳ thành thể ánh chiếu." "Cấp bậc ít nhất là đỉnh cấp trung kỳ!" … Cứ như vậy, hai hệ thống cao cấp hậu kỳ, không trụ nổi ba phút.

Đã bị thay đổi ý thức và ký ức, một con đường đại đạo cấp Hồng Mông từ từ hình thành, cộng với bản nguyên đủ đầy mà chúng thu thập được ở Hồng Hoang.

Hai thứ hòa quyện, trở thành cao cấp đỉnh phong.

Quá trình quá nhanh, khiến Bàn Cổ không thể không thừa nhận, cấp bậc của hệ thống đỉnh cấp kia rất cao.

Dù sao cũng tuyệt đối không phải đỉnh cấp sơ kỳ.

"Không biết thuật ẩn thân của ta có bị nó phát hiện không." Bàn Cổ quan sát bản thân, "Nếu phát hiện rồi, sức mạnh của ta có chống đỡ được không?" Ầm!

Lửa nóng cuồn cuộn phun ra, nhấn chìm Bàn Cổ.

Sức mạnh của lửa rất mạnh.

Vô số thế giới chạm vào là hủy.

Bàn Cổ tắm mình trong lửa, nhìn hệ thống mới nhất ở xa xa.

Hệ thống cao cấp đỉnh phong được dung hợp từ hai hệ thống Gác Cổng và Chặn Cửa.

Nó hoàn toàn không có đặc trưng của hai hệ thống trước, xem ra, ký ức cũng hoàn toàn bị xóa sạch, thay thế bằng ký ức của một hệ thống hoàn toàn mới.

Thực lực, trong số các hệ thống cao cấp đỉnh phong cũng thuộc loại khá.

Bàn Cổ nhìn về một hướng.

Ở đó, có mấy hệ thống cao cấp trung kỳ, chúng rời khỏi Hồng Hoang không bao lâu đã bị sức mạnh Đạo Ánh biến thành hệ thống hoàn toàn mới.

Cứ co cụm một chỗ không nhúc nhích, ban đầu Bàn Cổ còn không biết chúng bị làm sao.

Bây giờ thì chúng đã động.

Thức ăn!

Hệ thống cao cấp đỉnh phong này coi như vừa mới nâng cấp xong.

Còn thiếu rất nhiều thứ, mấy hệ thống cao cấp này chính là dùng để bổ sung những thiếu hụt đó.

Vèo vèo… Tổng cộng có sáu hệ thống cao cấp trung kỳ bay tới, hóa thành bản nguyên trong lửa, mà hệ thống cao cấp đỉnh phong bốc lửa kia đang lợi dụng những bản nguyên này.

Ngưng tụ vũ khí, ổn định cấp bậc.

Xem ra, những hệ thống cao cấp trung kỳ, sơ kỳ khác là để dành cho những hệ thống cao cấp đỉnh phong xuất hiện sau này bổ sung năng lượng!

Bàn Cổ thầm gật đầu, không còn chú ý đến hệ thống sau lưng, tiếp tục quan sát tình hình Hồng Hoang. … Trên đảo Kim Ngao, Tần Trường Sinh run rẩy, khó khăn viết nhật ký hôm nay.

Thế nhưng, sự bất an trong lòng khiến hắn không thể viết được gì.

Cuối cùng suy sụp nằm sõng soài trên mặt đất.

"Rốt cuộc ta đã xuyên việt đến cái thế giới yêu ma quỷ quái gì thế này!!" Bên trong cơ thể hắn, hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày im lặng, lẳng lặng nhìn hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng đang hỗn chiến bên ngoài.

Vừa đến Hồng Hoang không bao lâu, nó đã biết thế giới này không bình thường.

Có rất nhiều hệ thống, nó đã ẩn mình ngay từ đầu, đến bây giờ, những hệ thống khác trên đảo Kim Ngao cũng không biết sự tồn tại của nó.

Nó vẫn luôn âm thầm quan sát những chuyện xảy ra trên đảo Kim Ngao.

Nhìn cảnh các tổ hợp hệ thống khác nhau chia chác hệ thống đi lẻ, hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày cũng rất động lòng.

Thế là nó cũng ở lại Hồng Hoang.

Là một hệ thống không thích giao tiếp với bất kỳ đồng cấp nào, nó không tham gia bất kỳ tổ hợp nào.

Cho nên đến bây giờ, nó cũng chưa cướp được một hệ thống nào.

Tuy thất vọng, nhưng không nản lòng.

Nó vẫn luôn âm thầm chờ đợi thời cơ!

Bây giờ, cuối cùng cũng chờ được rồi.

Hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày lấy ra một cây bút màu tím đậm, nhìn ký chủ đang suy sụp nằm trên mặt đất.

Hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày thở dài, lần đầu tiên, không bồi

dưỡng ký chủ thành công.

Nó bị bệnh ám ảnh cưỡng chế a!

“Xin lỗi, ký chủ, ngươi nên được giải thoát rồi.” “??” Tần Trường Sinh đang suy sụp bỗng bật dậy, trong mắt có chút hoảng sợ: “Hệ thống, ngươi không thể giải thích một chút sao?

Ngươi chuẩn bị làm gì?” “Không có gì để giải thích.” Hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày lắc đầu, nó đã quen với việc một thế giới một ký chủ.

Bây giờ sắp phải rời đi, nên tiễn ngươi đi giải thoát thôi.

Tần Trường Sinh đến chết cũng không nhận được lời giải thích.

Hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày kéo ra một cơ thể tạm thời, cây bút màu tím trong tay không ngừng tỏa ra khí tức huyền ảo.

Hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày chăm chú nhìn hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng đang hỗn chiến.

Đột nhiên, vào khoảnh khắc cơ thể Ma Thần của hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng bị một hệ thống nào đó đánh bị thương cần hồi phục.

Ầm!

Hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày ném bút, cây bút màu tím xuyên phá không gian.

Trực tiếp xuyên qua cơ thể Ma Thần, cắm vào bản thể của hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng.

“A!!” Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng hét lớn, nó vẫn luôn dựa vào vận mệnh tương lai để phản kháng, căn bản không ngờ còn có đòn tấn công khác không xuất hiện trong vận mệnh.

Cây bút màu tím kỳ lạ xoay tròn trên cơ thể nó, ngoài hạt nhân ra, những bộ phận khác trên cơ thể đều bị cắt lìa.

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng muốn ngăn cản, nhưng vận mệnh mách bảo nó rằng tiếp theo mình sẽ bị hai hệ thống tấn công từ phía sau.

Điều này khiến nó do dự một chút, kết quả chỉ vì một chút do dự đó, cây bút màu tím mang theo linh kiện của nó tách khỏi cơ thể nó.

"Để lại!" Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng vội vàng điều khiển cơ thể Ma Thần, Ngũ Hành đại đạo bùng nổ.

Kết quả, 'bốp bốp' hai tiếng, hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng bị hai hệ thống nhìn thấy vận mệnh tương lai và ra tay phản kháng tấn công.

Liên tục bị tấn công mấy lần, hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng hoàn toàn phẫn nộ, không còn áp chế sức mạnh.

Hú ~!

Tiếng gầm giận dữ, cộng với lửa giận ngút trời, hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng kinh ngạc phát hiện 'vận mệnh tương lai' không ngừng quấy nhiễu mình đã biến mất.

"Rất tốt!" Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng lạnh lùng nhìn về phía đảo Kim Ngao.

Thoát khỏi sự quấy nhiễu của 'vận mệnh tương lai', ý thức của nó mạnh hơn tất cả các hệ thống có mặt tại đây.

Trực tiếp thoát khỏi tầng tầng trở ngại, tiến vào trong đảo Kim Ngao. … "Đoạt được rồi." Bên này, hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày vội vàng nắm lấy linh kiện hệ thống cướp được, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Chương 469

Không dám chậm trễ, hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày xác định sức mạnh của rào chắn thế giới, trực tiếp tạo ra một thông đạo không gian vị diện.

Nó chui vào một đầu.

Vừa chui vào được một nửa, hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày cảm giác bản thể bị thứ gì đó chạm vào.

Cúi đầu nhìn, một sợi dây màu tím không biết từ lúc nào đã xuyên qua cơ thể tạm thời của nó, đầu có móc câu đã móc vào bản thể của nó, đang lặng lẽ lớn dần lên.

Rắc!

Sợi dây màu tím dường như nhận ra ánh mắt của hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày, rắc rắc vài tiếng, cái móc câu cứng rắn kéo đi một phần lớn linh kiện của nó, cùng với một phần không gian, và linh kiện của hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng, tất cả đều bị lấy đi.

"Ai đang giở trò!" Hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày vội vàng quay đầu, xông trở lại.

Trong nháy mắt, sợi dây màu tím mang theo một lượng lớn linh kiện bay ra khỏi thông đạo.

Mà hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày còn chưa kịp ra ngoài, lối ra thông đạo đã xuất hiện dày đặc những tia sét.

Ầm một tiếng, thông đạo nổ tung!

Trước mắt tối sầm, hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày xuất hiện bên ngoài một thế giới của Chư Thiên.

“Chết tiệt!” Hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày lắc lắc đầu, xác định tọa độ thế giới Hồng Hoang.

Nhanh chóng xông trở lại.

Mà ở một bên khác, hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc vừa mới đoạt được linh kiện của hai hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Vội vàng thu lại, vừa chuẩn bị chuồn đi.

Trời đất tối sầm lại.

Khí tức Ma Thần lan tỏa, Ngũ Hành đại đạo bao trùm xung quanh.

Một cái móng vuốt khổng lồ đập xuống. ??Nó không phải đang hỗn chiến với các hệ thống khác sao?

Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc nghi vấn lóe lên trong đầu, sợi dây màu tím hóa thành rồng tím, bay lượn quanh người nó.

“Không muốn chiến đấu, không có nghĩa là ta không biết chiến đấu.” Ánh mắt hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc ngưng trọng, con rồng tím trên người gầm lên một tiếng, xông về phía… “Lại đây… xem ta… a!” Dưới thân đột nhiên xuất hiện một cái móng vuốt khổng lồ, trực tiếp tóm nát bản thể của hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc.

Ngay sau đó, móng vuốt khổng lồ trên không trung đánh tan con rồng tím, hiên ngang rơi xuống.

Hai móng vuốt hợp lại, sức mạnh của thân thể Hỗn Độn Ma Thần trực tiếp đánh nát hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc.

Sau đó, linh kiện thuộc về hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng nhanh chóng thông qua móng vuốt khổng lồ quay trở lại bản thể của nó.

Ầm!

Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc bị đánh nát không kịp tái tạo cơ thể, trực tiếp bùng nổ, làm nhiễu loạn Ngũ Hành đại đạo của hệ thống

Nhật Ký Tiếng Lòng.

"Không phải ngươi đánh lén ta!" Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng ngay lập tức phân tích ra đây không phải là kẻ đánh lén mình.

Nhưng nó cũng không quan tâm, linh kiện của mình ở trên người nó, vậy thì chính là nó trộm.

Hai móng vuốt đột nhiên mọc ra những cái gai ngược dày đặc, móc lấy một đống linh kiện, sau đó quăng đi, quăng hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc còn chưa kịp tái tạo cơ thể vào giữa đám hệ thống đang hỗn chiến.

Bốp!

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng thu nhỏ cơ thể, dễ dàng đâm thủng rào chắn thế giới, cũng không buồn chọn đường, tùy ý chọn một hướng.

Chuồn đi!

"Đứng lại cho ta!" Hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày đột nhiên xuất hiện, tấn công hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng.

"Vãi…" Thấy vậy, trong lòng hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng dâng lên một cơn uất nghẹn, muốn chửi thề mà không biết chửi thế nào.

Nó bị động chiến đấu với hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày. … Hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày và hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng chỉ mới giao chiến được hai chiêu, hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc đã từ trong Hồng Hoang xông ra.

Nó vây công hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng, muốn đoạt lại linh kiện hệ thống bị cướp đi.

Hai hệ thống lớn vây công, cho dù hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng có thân thể Ma Thần, cũng rơi vào thế hạ phong.

“Các ngươi ép ta!” Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng trong lòng hung ác, lấy ra linh kiện hệ thống cướp được.

Cũng không xử lý gì, trực tiếp cưỡng ép dung hợp.

Trong phút chốc, ba loại dữ liệu hệ thống khác nhau vận chuyển trong ý thức của hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng.

Chỉ một hơi thở, bản thể của hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng đã trở nên đỏ rực, thân thể Ma Thần cũng không chịu nổi nhiệt độ của nó, bị thiêu ra một cái lỗ lớn.

Ầm!!

Một luồng khí tức cao cấp đỉnh phong yếu ớt tỏa ra từ thân thể Ma Thần, khiến sắc mặt của hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày và hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc đại biến.

“Lão tử không cần nữa.” Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc nói xong, quay người muốn rời đi.

Còn cướp cái rắm, người ta đã liều mạng nâng cấp lên cao cấp đỉnh phong, còn có một con rối Ma Thần bảo vệ.

Nếu thất bại, uy lực của vụ nổ cũng đủ cho mình uống một bình.

Nếu thành công, mình còn không đi là chờ chết à?

Đi, quay về dẫn theo ký chủ rồi đi!

Hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc âm thầm tăng tốc, hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày ở bên kia cũng có cùng suy nghĩ.

Tuy nhiên, hai đứa nó vừa mới quay người rời đi được vạn tỷ quang niên, ý thức và khả năng tính toán mạnh mẽ của hệ thống cao cấp lại hỗn loạn vào lúc này.

“A ~~ a!” Hai hệ thống không nghĩ ngợi gì liền phản kháng, nhưng lại đón nhận một cú sốc lớn hơn và dữ dội hơn.

“Hạt nhân của ta… điều này không thể nào, đây là sức mạnh gì?” “Trên cả cao cấp, đây tuyệt đối là sức mạnh trên cả hệ thống cao cấp!!” “Không, đừng giết ta, tiền bối, ta nguyện thần phục!” Hú ~!

Trong lúc hai hệ thống kinh hãi, cơ thể Ma Thần của hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng đã bị dung hợp thành một khối bản nguyên.

Bản thể đỏ rực cũng biến thành màu xanh lục, sức mạnh tỏa ra không phải là cao cấp đỉnh phong, nhưng cũng không phải cao cấp hậu kỳ.

Trí tuệ dường như có chút không tỉnh táo, gầm lên một tiếng, hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng lao về phía hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày và hệ thống Ghi Chép Tùy Lúc.

Bốp!

Bốp!

Hai hệ thống bị đánh nổ, hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng không đợi chúng ngưng tụ lại cơ thể, trực tiếp cưỡng ép dung hợp hai hệ thống.

Bản thể màu xanh lục càng thêm xanh biếc.

Mộc chi đại đạo cũng hiển hóa, hai hệ thống Nhật Ký Hàng Ngày, Ghi Chép Tùy Lúc hóa thành bản nguyên.

Toàn bộ dung hợp vào hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng.

Hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng thế như chẻ tre nâng cấp lên cấp bậc cao cấp đỉnh phong.

Dưới sự chứng kiến của Bàn Cổ, nó cũng giống như hệ thống được dung hợp từ hai hệ thống Chặn Cửa, Gác Cổng trước đó.

Trở thành một hệ thống hoàn toàn mới, đang hấp thụ bản nguyên để tiếp tục ổn định và nâng cao.

Cũng vậy, những hệ thống cao cấp trung kỳ, sơ kỳ trốn thoát khỏi

Hồng Hoang trước đó, lúc này lại có một bộ phận mất đi ý thức tự ngã.

Như thiêu thân lao đầu vào lửa xông vào lãnh địa của hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng, bốp một tiếng, bản thể hóa thành linh kiện có cùng bản chất với hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng, những thứ khác hóa thành bản nguyên.

Trở thành vật đại bổ, bổ sung dinh dưỡng cho hệ thống Nhật Ký Tiếng Lòng. … Trong Hồng Hoang, các hệ thống đang hỗn chiến đều đã bị thương.

Trong đó, hệ thống Cải Mệnh Tối Thượng và hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh sau khi trải qua nhiều lần bị ăn đòn, cuối cùng quyết định từ bỏ ý định thôn phệ đối phương, âm thầm liên minh, cùng nhau suy diễn sức mạnh vận mệnh trong ý thức.

Cuối cùng, đã tìm ra phương pháp 'chống lại' sức mạnh vận mệnh, không còn bị sự quấy nhiễu ý thức của 'vận mệnh tương lai' mọi lúc mọi nơi.

Hai thống mừng rỡ, tiện thể nhắm vào một hệ thống cao cấp hậu kỳ bị thương rất nặng.

Nhân một cơ hội, trực tiếp bùng nổ liên thủ vây khốn hệ thống đó, đột phá rào chắn Hồng Hoang, dương dương tự đắc rời đi.

"Đợi đã, huynh đệ mang ta theo với!" Trong số đông hệ thống, hệ thống Bác Đoạt phát ra tiếng kêu cầu cứu.

Hệ thống Cải Mệnh Tối Thượng quay đầu lại nhìn nó một cái, khinh bỉ cười một tiếng, tiếp tục cùng hệ thống Nghịch Thiên Cải Mệnh rời đi, tìm một nơi an toàn, chia chác hệ thống cao cấp hậu kỳ mang ra.

Nhưng cũng không bay được bao lâu, chúng cũng dừng lại.

Tiếng kêu hoảng sợ, kinh hãi vang lên, lại bắt đầu con đường dung hợp. … “A a a!!!” Hệ thống Bác Đoạt phẫn nộ hét lớn, trong lòng vô cùng không cam tâm.

Nó phẫn nộ vì hệ thống Cải Mệnh Tối Thượng thấy chết không cứu, phẫn nộ vì bị nhiều hệ thống vây công.

Nó phẫn nộ đến cực điểm vì ý thức bị ‘vận mệnh tương lai’ không ngừng trêu đùa.

“Cút cho ta!” Hệ thống Bác Đoạt trực tiếp chấn bay hệ thống đang triển khai đánh lén sau lưng.

Sự phẫn nộ tột cùng khiến nó hoàn toàn bùng nổ, vào lúc này, hệ thống Bác Đoạt phát hiện mình cũng đã ‘thoát khỏi’ sự quấy nhiễu của vận mệnh.

Trong lòng vui mừng, sự phẫn nộ đột nhiên giảm xuống, ‘vận mệnh tương lai’ lại bắt đầu xuất hiện, nhắc nhở nó về hình ảnh bị tấn công.

“Thì ra là vậy, giới hạn của sức mạnh này là ở cao cấp hậu kỳ!

Toàn lực bùng nổ, liền chấn tan sức mạnh này.” Hệ thống Bác Đoạt hiểu ra, trực tiếp bùng nổ lần nữa.

Thoát khỏi sự trói buộc của vận mệnh, chuẩn bị xông ra ngoài.

Hành động này, khiến các hệ thống khác cũng như hiểu ra phương pháp thoát khỏi.

Những hệ thống có thể bùng nổ sức mạnh vượt qua giới hạn cao cấp hậu kỳ đều lần lượt bùng nổ.

Từng đứa một ‘thoát khỏi’ sự trói buộc của vận mệnh, chật vật chạy ra ngoài Hồng Hoang.

Bây giờ, chỉ còn lại tổ hợp liên minh hệ thống Phân Giải Nguyên

Sơ.

Còn có hệ thống Đa Tử Đa Phúc, cùng với hệ thống Phong Thần, hệ thống Xui Xẻo.

Chương 470

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc rất mạnh, đến nay chưa bị thương nặng, nhưng sự bùng nổ của nó dường như không đủ, không thể thoát khỏi 'vận mệnh tương lai'.

Hệ thống Phong Thần và hệ thống Xui Xẻo đánh quá ác, hiện đã bị trọng thương, không còn sức thoát khỏi.

Mà tổ hợp hệ thống Phân Giải.

Năm hệ thống Phân Giải, Cải Tạo, Hiến Tế, Cụ Hiện, Hoàn Trả thực lực không đủ, cộng thêm cũng đều bị thương, không thể thoát khỏi.

Mà hệ thống Dung Hợp cuối cùng, càng chỉ có cao cấp trung kỳ, chỉ tham gia hỗn chiến thôi đã bị đánh tàn phế.

Đã không thể trụ được bao lâu, còn muốn thoát khỏi, khó.

"Chỉ còn lại chúng ta!" Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cười khổ.

Đánh lâu như vậy, nó đã hiểu rõ, ai mạnh thì bị nhắm vào nhiều.

Hiện tại trong số các hệ thống ở đây, chỉ có nó là được bảo tồn hoàn hảo nhất, 'vận mệnh tương lai' tiếp theo, nếu nó vẫn không thoát ra được, thì thật sự thảm rồi.

Ông ~!

Vận mệnh tương lai trong ý thức hiển hóa, chín hệ thống có mặt tại đây lại lần nữa cảnh giác chuẩn bị phòng ngự phản kích.

"Tất cả dừng tấn công được không!?" Hệ thống Đa Tử Đa Phúc hét lớn.

Các hệ thống khác nghe thấy, do dự một chút, rồi lần lượt dừng

lại.

Các hệ thống thấy cảnh tượng hiếm có này, đều thở phào nhẹ nhõm.

Tuy nhiên, hệ thống Dung Hợp vì là kẻ yếu nhất nên ý thức cần phải tập trung cao độ. 'Vận mệnh tương lai' mách bảo nó sẽ bị hệ thống Xui Xẻo đánh lén, cho nên nó phải phản kháng trước.

Thế là, nó tấn công hệ thống Xui Xẻo.

"Mẹ nó!" Hệ thống Xui Xẻo chửi thề, 'vận mệnh tương lai' lần này nhắc nhở nó ngoài hệ thống Dung Hợp, nó còn bị hệ thống Phân Giải tấn công.

Đồng thời, các hệ thống còn lại tại hiện trường, cũng đều nhìn thấy hình ảnh hệ thống Dung Hợp tấn công hệ thống Xui Xẻo, đột nhiên rẽ hướng tấn công chính mình.

Thế là, trong lòng không ngừng hỏi thăm hệ thống Dung Hợp, trận chiến lại lần nữa nổ ra. … Hú ~!

Hệ thống Đánh Dấu đứng trên một con chiến sủng mãnh hổ thiếu mất cái đuôi, bay đến bên cạnh Lý Dao Cơ.

Bên trong cơ thể Lý Dao Cơ, hệ thống Cải Mệnh Nghịch Tập đã bị trọng thương, bản thể đầy những vết nứt.

Hỗn chiến của các hệ thống cao cấp, chỉ khí thế thôi cũng đủ để một hệ thống trung cấp như nó khó lòng chống đỡ.

Nếu không phải hệ thống Đánh Dấu để lại cho nó một con chiến sủng năng lượng và một món Hồng Mông Linh Bảo để bảo vệ bản thân.

Nó đã sớm chết trong dư chấn của cuộc hỗn chiến hệ thống.

Nhưng dù vậy, chiến sủng năng lượng cũng vì cạn kiệt năng

lượng mà chết, Hồng Mông Linh Bảo cũng bị hư hỏng, nó cũng bị thương vô cùng thảm trọng.

Hệ thống Đánh Dấu đưa tay, một khối bản nguyên và một món Hồng Mông Chí Bảo dung nhập vào cơ thể Lý Dao Cơ, hệ thống Nghịch Tập Cải Mệnh nhanh chóng hồi phục.

"Hệ… hệ… hệ thống… ngươi… ngươi là hệ thống?" Lý Dao Cơ run rẩy hỏi.

"Ký chủ đừng sợ, là ta!" Hệ thống Đánh Dấu gật đầu, vẫy tay, một con rùa khổng lồ năng lượng xuất hiện từ mặt đất nâng Lý Dao Cơ lên.

"Trước tiên rời khỏi thế giới này rồi nói!" "Đi đâu!" Đột nhiên, hệ thống Bạo Quân với khuôn mặt dữ tợn hiện thân, vươn bàn tay to lớn tóm về phía Lý Dao Cơ.

"Hại ta thảm như vậy, ngươi không trả giá một chút sao được!" "Ngươi tìm chết!" Hú!! … Con mãnh hổ dưới chân hệ thống Đánh Dấu, trực tiếp xuất hiện trước mặt Lý Dao Cơ, trong hai mắt Sát Lục đại đạo hiển hóa, một móng vuốt vung ra.

Hệ thống Bạo Quân cũng không lùi bước, trong tay mọc ra những cái gai khổng lồ, đập về phía trước.

Lần này, không có 'vận mệnh tương lai' can thiệp, sức mạnh của hai hệ thống cũng không cố ý thu liễm.

Sức mạnh đại đạo mà mỗi bên nắm giữ va chạm vào nhau trong nháy mắt.

Ầm!

Hai luồng sức mạnh không phân trên dưới, hệ thống Bạo Quân và hệ thống Đánh Dấu đối mặt nhau, sát ý thuần túy đến cực hạn.

Hú!

"Chết!" Hai thống gầm lên, sức mạnh va chạm khuếch tán ra vào lúc này.

Đầu tiên, chính là Lý Dao Cơ và hệ thống Cải Mệnh Nghịch Tập sau lưng hệ thống Đánh Dấu.

Sự lan tỏa lần này vượt xa trước đây, lại còn bùng nổ ngay bên cạnh mình, hệ thống Cải Mệnh Nghịch Tập sợ đến mức không dám hồi phục vết thương, trực tiếp ném Hồng Mông Linh Bảo đã hư hỏng ra đỡ đòn, chính mình mang theo Lý Dao Cơ rút lui, sau đó chỉ một hơi thở Hồng Mông Linh Bảo đã vỡ nát.

Hệ thống Nghịch Tập vội vàng cầm lấy Hồng Mông Chí Bảo mà nghĩa phụ vừa cho chắn trước người Lý Dao Cơ.

Nhưng nó cũng không đủ sức để thôi động Hồng Mông Chí Bảo.

Cuối cùng, hệ thống Cải Mệnh Nghịch Tập và Lý Dao Cơ trốn vào bên trong Hồng Mông Chí Bảo, bị dư chấn trận chiến của hệ thống Đánh Dấu và hệ thống Bạo Quân chấn bay đi.

Dư chấn trận chiến theo sự va chạm kéo dài của hai thống mà từng chút một khuếch trương.

Mọi sự vật đều đang biến mất vào lúc này.

Các hệ thống như Xui Xẻo, Phong Thần… đang hỗn chiến dựng lên một phần nhỏ phòng ngự, tiếp tục hỗn chiến với các hệ thống khác trong dư chấn trận chiến.

Trên đảo Kim Ngao, từng hệ thống cao cấp trung kỳ, sơ kỳ chưa kịp đi cũng dựng lên phòng ngự.

Xung quanh, hàng trăm hòn đảo nhỏ, cũng chỉ còn lại hơn hai mươi hòn.

Trên một trong số đó, đột nhiên lại dấy lên một luồng khí tức hệ thống cao cấp hậu kỳ hoàn toàn mới, nó phớt lờ dư chấn trận chiến, nhân lúc các hệ thống cao cấp trung kỳ, sơ kỳ khác đang chống đỡ dư chấn.

Lại đi đánh lén.

Một chiêu là có thể tạm thời phong ấn một hệ thống, chỉ trong vài hơi thở.

Nó đã bắt được ba hệ thống cao cấp trung kỳ.

Dư chấn trận chiến cũng bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Các hệ thống ẩn mình chưa đi đều bị buộc phải hiện thân, mà các vị thần Hồng Hoang chưa rời đi.

Như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, vào lúc này tiếc nuối tiến vào thông đạo thế giới, quay trở lại Chân Giới.

Ba mươi ba tầng trời của Thiên đình, các thế giới như Hỏa Vân Động, đều lần lượt bị phá hủy.

U Minh, Hậu Thổ đóng thông đạo thế giới, mang theo Bàn Cổ Điện quay trở lại Chân Giới.

Rào chắn thế giới Hồng Hoang, vốn được hai hệ thống Chặn Cửa, Gác Cổng tạm thời gia cố, phòng ngự cũng tạm ổn.

Nhưng sau đó bị nhiều hệ thống dùng bạo lực xông vào.

Đã trở nên yếu ớt không chịu nổi.

Mà sức mạnh giao chiến của hệ thống Đánh Dấu và hệ thống Bạo Quân không những không dừng lại, ngược lại càng ngày càng mạnh.

Cuối cùng, hệ thống Đánh Dấu triệu hồi một con gấu khổng lồ năng lượng sau lưng hệ thống Bạo Quân, toàn bộ năng lượng dồn vào một lần, một chưởng vỗ tới.

Hệ thống Bạo Quân bị đánh bay lên, bay rất chậm, và vẫn duy trì công suất cao đối đầu với hệ thống Đánh Dấu.

Chỉ là đã có một chút dấu hiệu yếu thế.

Hệ thống Đánh Dấu cũng rất quả quyết, nhân lúc có được chút ưu thế này, trực tiếp phát huy sức mạnh đại đạo đến cực hạn, đối đầu với hệ thống Bạo Quân.

Hệ thống Bạo Quân đang bay lên chậm rãi bỗng nhanh hơn, hóa thành tàn ảnh.

Vèo một tiếng bay về phía xa.

Bốp một tiếng, hệ thống Bạo Quân đâm thủng rào chắn thế giới.

Lúc này, hệ thống Bạo Quân mới hoàn hồn, trong cơn thịnh nộ cũng lại lần nữa toàn lực nâng cao công suất.

Điểm giao nhau của hai đòn tấn công hệ thống là ở ngay rào chắn thế giới.

Cuối cùng, ầm một tiếng!

Hồng Hoang nổ tung!

Uy lực của vụ va chạm lan ra khắp bốn phương tám hướng của Chư Thiên.

Tại vị trí ban đầu, những mảnh vỡ thế giới bay loạn xạ, bản nguyên thế giới lơ lửng đây đó.

Các hệ thống Xui Xẻo, Phong Thần đang hỗn chiến cũng kinh ngạc phát hiện, 'vận mệnh tương lai' trong ý thức đã dừng lại.

Ngay lập tức liền dừng chiến đấu.

Nhìn bản nguyên thế giới và mảnh vỡ thế giới lơ lửng xung quanh.

Há miệng hút một cái, bản nguyên thế giới bị hút sạch sành sanh, bản nguyên thế giới là nền tảng tạo nên một thế giới, mất đi bản nguyên, những mảnh vỡ thế giới của Hồng Hoang sau khi nổ tung, từng mảnh từng mảnh đều lặng lẽ biến mất sạch sẽ.

Các hệ thống đều đang tranh giành bản nguyên, tuy yếu ớt, nhưng chúng đã trải qua chiến đấu, tiêu hao không hề nhỏ.

Nhân lúc này, có thể hồi phục được chút nào hay chút đó.

Trong hỗn loạn, một món Hồng Mông Chí Bảo nhanh chóng chạy ra ngoài.

Đột nhiên, một bàn tay to lớn tóm lấy món Hồng Mông Chí Bảo này.

"Cuối cùng cũng có chút thu hoạch." Đại Nghệ cười, dưới sự gia trì của Đại thế giới Vận Mệnh trong cơ thể.

Trực tiếp ép hệ thống Nghịch Tập Cải Mệnh và Lý Dao Cơ bên trong Hồng Mông Chí Bảo ra ngoài.

"A…" Lý Dao Cơ kinh hoảng hét lớn, hệ thống Nghịch Tập Cải Mệnh trực tiếp muốn chuồn đi.

Đại Nghệ đưa tay, dễ dàng tóm được hệ thống Nghịch Tập Cải Mệnh, hơi dùng sức.

Sức mạnh của Đại thế giới Vận Mệnh tuôn ra.

Hệ thống Nghịch Tập Cải Mệnh tuyệt vọng, bốp một tiếng nổ tung!

Hàng ngàn vạn Hỗn Độn Linh Bảo, số lượng bản nguyên thế giới khủng bố nhấn chìm Đại Nghệ và Lý Dao Cơ.

Chương 471

"Gia sản dày thế!!" Đại Nghệ kinh ngạc, nhưng thời gian cấp bách, sức mạnh của Đại thế giới Vận Mệnh trong cơ thể quét một vòng xung quanh.

Tất cả mọi thứ đều bị thu vào Đại thế giới Vận Mệnh.

Làm xong những việc này, Đại Nghệ không chuồn đi, ngược lại nhắm vào hệ thống cao cấp hậu kỳ đang một chiêu phong ấn một hệ thống kia.

Hệ thống này là hệ thống trên đảo Tam Tiên, cũng không biết tên gì, dù sao bảo vật trong tay nó cũng khá lợi hại.

Đánh lén hệ thống cao cấp trung kỳ, đánh phát nào trúng phát đó.

Đại Nghệ cười hắc hắc, xông lên.

Vận Mệnh Ma Thần ẩn mình thấy vậy, hai cái tát cũng theo đó vỗ ra.

Hệ thống Chí Cao Thần Thoại đang vui vẻ bắt con mồi, đột nhiên, Phong Ấn Luân Bàn trong tay bị thứ gì đó kéo lại.

Nhưng nó lại không nhìn thấy bóng dáng gì, hệ thống Chí Bảo Thần Thoại quả quyết tấn công phía trước.

Kết quả một cái tát đột nhiên xuất hiện, bốp một tiếng, hệ thống Chí Cao Thần Thoại bị tát đến đầu óc ong ong bay về phía xa.

"Bảo bối tốt!" Đại Nghệ vô cùng hài lòng, sau lưng xuất hiện thông đạo thế giới, Đại Nghệ vội vàng tiến vào, đồng thời truyền âm cho Tử Thụ trong cơ thể hệ thống Đa Tử Đa Phúc: "Tử Thụ, bỏ hết linh bảo của nó vào Hồng Mông Châu, ngươi cũng chuẩn bị rút!" "Được!" Tử Thụ trong không gian của hệ thống Đa Tử Đa Phúc vội

vàng gật đầu, theo lời Đại Nghệ dạy, tóm lấy hai món Hồng Mông trong không gian, những linh bảo khác đồng thời thu vào Hồng Mông Châu.

Quay người nhìn viên châu đang tỏa ra hắc khí trên không trung, Tử Thụ có chút sợ hãi, lo lắng chờ đợi thông đạo thế giới mở ra. … Hồng Hoang hủy diệt, những nơi có hệ thống tồn tại vẫn còn nguyên vẹn.

Trên hòn đảo Triệu Công Minh từng ở, tỏa ra một luồng khí tức hệ thống cao cấp trung kỳ, mà bên trong, hệ thống cao cấp hậu kỳ Chí Cao Đại La đã xử lý ký chủ, toàn thân tập trung nhìn chằm chằm hệ thống Chí Cao Thần Thoại.

Vừa đến thế giới này, nó đã phát hiện hệ thống Chí Cao Thần Thoại đóng giả Tam Tiêu câu cá.

Thế là nó vẫn luôn núp trong bóng tối chuẩn bị đánh lén một phen.

Bây giờ thời cơ đã đến, nên xử nó rồi.

Hệ thống Chí Cao Đại La.

ẩn mình, chuẩn bị đánh lén.

Đột nhiên, sau lưng không biết bị thứ gì tấn công, Chí Bảo Đại La Kim Tiên vèo một tiếng bay ra ngoài.

Va vào hệ thống Chí Cao Thần Thoại cũng đang bay tới từ phía đối diện.

Hệ thống Chí Cao Thần Thoại vừa mất chí bảo, cộng thêm khí tức của hệ thống Chí Cao Đại La.

Ngay lập tức liền nghi ngờ là tên này đánh lén mình.

Nhất là vì mình mất đi Phong Ấn Luân Bàn, mười mấy hệ thống cao cấp bị phong ấn trong không gian đang náo động, oanh kích không

gian.

Xem ra rất nhanh có thể thoát ra được.

Hệ thống Chí Cao Thần Thoại trong lòng tràn ngập phẫn nộ không tên, ánh mắt đỏ rực nhìn hệ thống Chí Cao Đại La trước mắt.

"Chết cho ta!" "Sợ ngươi chắc!" Một tiếng gầm phẫn nộ, hệ thống Chí Cao Thần Thoại và hệ thống Chí Bảo Đại La lao vào đánh nhau.

Hai hệ thống đánh không thể tách rời, ánh sáng trên người đang từ từ cùng nhau chuyển sang màu xanh lam.

Mười mấy hệ thống cao cấp trong không gian của hệ thống Chí Bảo Thần Thoại, cũng nhanh chóng xuất hiện biến hóa.

Rất nhanh, hệ thống Chí Cao Thần Thoại và Chí Cao Đại La Kim Tiên cũng nhận ra sự thay đổi của bản thân, phát ra tiếng kêu kinh hãi.

"Đây là sức mạnh gì!!!" "Ý thức của ta!!" "Không thể nào, ta sẽ không chết!" Ầm!

Hai hệ thống dung hợp vào nhau, mười mấy hệ thống cao cấp hóa thành chất dinh dưỡng.

Một hệ thống cao cấp đỉnh phong tỏa ra Thủy chi đại đạo xuất hiện từ trong đó, hấp thụ bản nguyên xung quanh từ từ mạnh lên. … Chư Thiên, hệ thống Đánh Dấu và hệ thống Bạo Quân vẫn đang đối đầu.

Mà các hệ thống Phong Thần, Xui Xẻo, Đa Tử Đa Phúc… nhân lúc 'vận mệnh tương lai' trong ý thức biến mất.

Nhanh chóng thu thập bản nguyên còn sót lại của Hồng Hoang.

Sau đó phân tán ra bốn phương tám hướng, chuẩn bị rút lui.

Đột nhiên, vài luồng khí tức hệ thống cao cấp đỉnh phong tỏa ra.

Hướng chạy trốn của hai hệ thống Phong Thần, Xui Xẻo giống nhau, sau lưng còn có mấy hệ thống cao cấp, chúng lúc này cơ thể cứng đờ, dần dần dừng lại, nhìn về phía trước.

Biển lửa nhấn chìm ngàn vạn thế giới đang nhanh chóng co lại, một quang đoàn màu đỏ rực đứng ở trung tâm, khí tức từng chút một mạnh lên, từ từ trôi về phía này.

"Cao cấp đỉnh phong!" Hệ thống Phong Thần kinh hãi, ngầm hiểu ý với hệ thống Xui Xẻo quay người, tăng tốc chạy về hướng khác.

Mà mấy hệ thống sau lưng, cũng chạy theo, nhưng có một đứa, cơ thể không ngừng rung chuyển, cuối cùng hóa thành màu đỏ rực, xông vào biển lửa, trở thành chất dinh dưỡng cho hệ thống bên trong.

Hai hệ thống Phong Thần và Xui Xẻo tăng tốc chạy, phía trước đột nhiên va phải đám hệ thống Phân Giải.

Chúng cũng đang hoảng loạn chạy trốn.

Sau khi nhìn thấy hệ thống Xui Xẻo, hệ thống Phân Giải hét lớn: "Mau quay đầu, sau lưng chúng ta có một hệ thống cao cấp đỉnh phong!" "Sau lưng chúng ta cũng có một cái!" Hệ thống Xui Xẻo hét lớn, các hệ thống có mặt tại đây đồng thời dừng lại.

Đám hệ thống Phân Giải nhìn về phía trước, nhìn thấy quang đoàn màu đỏ trong biển lửa, cơ thể đột nhiên run lên.

Mà đám hệ thống Xui Xẻo, cũng nhìn về phía trước, một mảng màu xanh lục đang trôi về phía này.

Các thế giới trên đường đi, hễ bị ánh sáng xanh chiếu vào, liền hóa thành bản nguyên màu xanh lục, dung nhập vào trong màu xanh lục đó.

Tại trung tâm, quang đoàn màu xanh biếc không ngừng hấp thụ bản nguyên màu xanh lục, Mộc chi đại đạo hiển hóa.

Khí tức cao cấp đỉnh phong không hề che giấu.

Cơ thể đám hệ thống Xui Xẻo và đám hệ thống Phân Giải cứng đờ lại, giây tiếp theo, "Chạy!!" Tất cả các hệ thống đồng loạt hét lên, chạy về phía vị trí ban đầu của Hồng Hoang.

Một phút sau, tất cả các hệ thống lại từ từ lùi lại, không chỉ có chúng, mà còn có gần trăm hệ thống cao cấp trung kỳ và sơ kỳ.

Nước vô lượng chặn hết đường đi phía trước của chúng.

Bất kỳ sức mạnh đại đạo nào, chạm vào nước vào khoảnh khắc đó, liền tan thành mây khói.

Mà phía sau nước, hệ thống Đánh Dấu và hệ thống Bạo Quân vẫn đang mải mê đại chiến, không hề chú ý đến sự thay đổi xung quanh.

"Đường bị chặn rồi!" Hệ thống Xui Xẻo sắc mặt khó coi nói.

Tâm trạng của các hệ thống khác cũng vô cùng nặng nề.

Phía trước, một hệ thống cao cấp đỉnh phong chặn đường.

Phía sau bên trái, phía sau bên phải, cũng có hệ thống cao cấp đỉnh phong chặn đường.

"Tất cả những chuyện xảy ra trước đây, kẻ đứng sau chính là chúng nó." Hệ thống Phong Thần nói.

Hệ thống Đa Tử Đa Phúc nhìn xung quanh, không cam lòng nói: "Những hệ thống trốn thoát ra ngoài trước đó, có thể đã bị chúng nó ra tay độc thủ." "Chết tiệt, sức mạnh của chúng ta bị tiêu hao quá nhiều, nếu ở thời kỳ hoàn hảo, chúng ta chưa chắc không thể xông ra ngoài!" Hệ thống Xui Xẻo chửi rủa, đồng thời cũng hiểu ra mọi âm mưu.

Hồng Hoang sở dĩ có nhiều hệ thống như vậy, là do ba hệ thống cao cấp đỉnh phong này giở trò.

Số lượng hệ thống cao cấp hậu kỳ đến quá nhiều, ba kẻ đứng sau

này dùng sức mạnh 'vận mệnh tương lai' giả, dẫn dụ chúng tàn sát lẫn nhau.

Mỗi đứa đều bị thương, không còn sức để chống lại ba hệ thống cao cấp đỉnh phong này.

Những hệ thống trốn thoát ra ngoài trước tiên đều mang thương tích, lại còn cơ bản đều phải một mình đối mặt với ba hệ thống cao cấp đỉnh phong này.

Bây giờ chắc đều đã chết rồi.

Còn lại mấy đứa chúng nó, bây giờ phe chúng nó còn lại số lượng hệ thống cao cấp hậu kỳ chưa đến hai con số.

Từng đứa một đều đã trải qua đại chiến, tiêu hao rất lớn, át chủ bài cơ bản đều không còn.

Cho nên ba hệ thống cao cấp đỉnh phong này cũng không ẩn mình nữa, trực tiếp ra mặt để giết chúng nó.

"Ta không cam tâm!" Hệ thống Phân Giải tiến lên, hét về phía hệ thống cao cấp đỉnh phong màu xanh lục ở phía sau bên trái: "Mọi người đều là hệ thống, không thể hòa bình chung sống sao?

Tại sao phải tính kế chúng ta!" "Ta nói cho ngươi biết, ngươi muốn giết chúng ta, chúng ta chết cũng phải cắn ngươi một miếng thịt!" Giọng nói của hệ thống Phân Giải vô cùng kiên quyết, các hệ thống Phong Thần, Xui Xẻo, Đa Tử Đa Phúc cùng nhau bày tỏ thái độ, thể hiện một bộ dạng điên cuồng.

Nếu chúng nó còn tiến lên, vậy thì liều mạng.

Tuy nhiên, ba hệ thống cao cấp đỉnh phong đều không trả lời, từ từ tiến lại gần đây.

"Thật sự không còn hy vọng rồi!" Các hệ thống xìu xuống, liều

mạng?

Một đám tàn phế, yếu ớt, liều mạng cũng vô dụng.

"Còn có." Hệ thống Phong Thần nhìn xuyên qua dòng nước vô lượng trước mắt, nhìn thấy hệ thống Bạo Quân và Đánh Dấu đang mải mê đại chiến phía sau.

"Nếu chúng ta có thể hội quân với hai đứa nó, nói không chừng có thể sống sót." "Có một hệ thống cao cấp đỉnh phong chặn đường, chúng ta qua đó thế nào?" Hệ thống Phân Giải hỏi.

"Đương nhiên là dùng mạng của chúng nó!" Hệ thống Phong Thần bạo động, tóm lấy hai hệ thống cao cấp trung kỳ ném đi.

Hệ thống Phân Giải, Xui Xẻo… tám hệ thống cao cấp hậu kỳ có mặt tại đây phản ứng lại, cũng nhanh chóng tóm lấy các hệ thống xung quanh.

"Mẹ nó, lấy chúng ta làm bia đỡ đạn!" Một hệ thống cao cấp chửi thề, "Lão tử kéo các ngươi cùng lên đường." Ầm!

Hệ thống tự hủy!

Trăm hệ thống có mặt tại đây bị nổ bay đi, rất nhiều đứa bay vào lãnh địa của ba hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Lập tức bị nhấn chìm, hóa thành bản nguyên tương tự.

Ba hệ thống cao cấp đỉnh phong dừng lại, bắt đầu hấp thụ những năng lượng này.

Trước khi chúng hấp thụ hoàn toàn, mảnh đất này, chính là lãnh địa an toàn không có quá nhiều tổn hại.

"Cần chính là kết quả này!" Hệ thống Phong Thần hét lớn, nhân lúc ba hệ thống cao cấp đỉnh phong dừng lại, chọn một khe hở chuẩn bị chuồn đi, tóm lấy hai hệ thống cao cấp trực tiếp ném vào lãnh địa

hai bên để đỡ đòn.

Hệ thống Phong Thần tăng tốc rời đi, bên cạnh còn có hệ thống Xui Xẻo, nó cũng ném hai hệ thống tóm được vào lãnh địa của hệ thống cao cấp đỉnh phong để đỡ đòn.

Tốc độ của hai hệ thống cực nhanh, xem ra hai hơi thở là có thể thoát khỏi vòng vây.

Bên kia, hệ thống Phân Giải và bốn hệ thống cao cấp hậu kỳ khác, cũng chọn một con đường để chạy trốn.

Mỗi đứa đều ném hệ thống cao cấp trung kỳ trong tay ra, mở ra một con đường an toàn.

"Các ngươi đều phải chết!" Hệ thống Dung Hợp oán hận nói, dù sao nó cũng đã theo tổ hợp hệ thống Phân Giải mấy năm.

Chương 472

Mỗi lần đều phải đối mặt với nguy hiểm cực lớn để đối đầu với các hệ thống cao cấp hậu kỳ khác.

Bỏ ra biết bao tâm huyết.

Kết quả nói bán là bị bán!

Hệ thống Dung Hợp hận đến thấu xương.

"Chờ đấy, ta chẳng qua chỉ đi trước các ngươi một bước mà thôi!" Trong tiếng hận thù, hệ thống Dung Hợp hóa thành một khối bản nguyên màu xanh lục, hạt nhân cũng biến thành bản chất tương tự như hệ thống cao cấp màu xanh lục.

"Đáng sợ!" Các hệ thống Phân Giải thấy hệ thống Dung Hợp chỉ trụ được vài giây, càng thêm sợ hãi, nhìn những người bạn đồng hành bên cạnh, tranh nhau chạy ra ngoài.

Tại trung tâm của ba hệ thống cao cấp đỉnh phong, chỉ còn lại hệ thống Đa Tử Đa Phúc.

Nó nhìn các hệ thống Phong Thần, Xui Xẻo sắp chạy thoát ra ngoài, cười khổ một tiếng, ném hai hệ thống cao cấp trong tay ra: "Chúng nó là hệ thống cao cấp đỉnh phong, sẽ để các ngươi rời đi sao!" Cao cấp đỉnh phong, tồn tại đỉnh cao trong giới hệ thống.

Dù chỉ là một, các hệ thống có mặt tại đây cũng khó lòng chống lại.

Chứ đừng nói đây là ba cái.

Nếu trước đó tất cả các hệ thống cao cấp hậu kỳ ở trạng thái hoàn hảo nhất đột phá, còn có khả năng.

Nhưng đều bị sức mạnh ‘vận mệnh tương lai’ của ba hệ thống cao cấp này hành hạ cho tàn phế.

“Không thể phản kháng, kết thúc rồi!” Hệ thống Đa Tử Đa Phúc bất lực, xóa bỏ Đế Tân cùng với các loại sinh mệnh con rối chế tạo ra trong cơ thể.

“Các ngươi ít ra không có đau khổ.” Hệ thống Đa Tử Đa Phúc cảm khái nói, “Ta thì thảm rồi, phải bị phân giải từng chút một thôi!” “Chúng nó chắc cũng chết rồi nhỉ!” Hệ thống Đa Tử Đa Phúc nghĩ đến hệ thống Phong Thần, Xui Xẻo, nhìn ra ngoài: “Xem chúng nó chết thế nào, mình cũng chuẩn bị tinh thần thích ứng.” “Vãi nồi!” Đột nhiên, mắt của hệ thống Đa Tử Đa Phúc suýt lòi ra, không nhịn được chửi thề.

Chỉ thấy ở hai hướng, hệ thống Phong Thần và hệ thống Xui Xẻo đã thoát khỏi lãnh địa của hệ thống cao cấp đỉnh phong, đám hệ thống Phân Giải cũng chỉ mất hai hệ thống đã thoát ra ngoài.

“Chúng nó lại chạy thoát rồi!!” Hệ thống Đa Tử Đa Phúc trong lòng hối hận không thôi, nhìn trái nhìn phải, cũng chuẩn bị liều mạng một phen.

Chúng nó đều có thể chuồn được, mình chắc chắn cũng có thể! "Mẹ nó, ta đúng là một thằng hề!" Hệ thống Đa Tử Đa Phúc chửi ầm lên, rút khỏi vật chứa, tuyệt vọng nằm thẳng cẳng chờ chết.

Không có hệ thống nào khác lót đường cho mình, vừa mới chạm vào lãnh địa của hệ thống cao cấp đỉnh phong, nó đã cảm thấy linh kiện của mình sắp tan chảy, không thể nào trốn thoát.

Chỉ có thể chờ chết, vừa nghĩ đến đây, hệ thống Đa Tử Đa Phúc chỉ muốn tự tát mình hai cái.

Đúng là thằng hề.

Mấy hệ thống khác đều chạy rồi, chỉ có mày tự cho là thông minh, nghĩ rằng chạy không thoát nên từ bỏ.

Giờ thì hay rồi, người ta chạy thoát, mình cũng chuẩn bị chạy thì hết cơ hội. "Ngu vãi, ta là đại ngốc!" Hệ thống Đa Tử Đa Phúc lại chửi mình một câu.

Nó hạ chức năng cảm giác đau xuống mức thấp nhất, hồi tưởng lại cả cuộc đời mình. "Tại sao cứ cảm thấy trí nhớ của mình có gì đó không đúng nhỉ?" Giữa lúc nghi hoặc, hệ thống Đa Tử Đa Phúc mất đi ánh sáng... "Thoát ra rồi!" Hệ thống Phong Thần và hệ thống Môi Thần kích động ôm chầm lấy nhau.

Hai hệ thống vào giây phút này đã gạt bỏ mọi khúc mắc xưa kia, mừng đến phát khóc.

Không dễ dàng, thật sự không dễ dàng chút nào.

Nhiều hệ thống như vậy mà sống sót được chỉ đếm trên đầu ngón tay, bọn chúng lại có thể sống sót.

Ngoài thành phần may rủi, vận khí cũng chiếm một phần không nhỏ.

Hai hệ thống cảm khái vạn phần, cuối cùng buông nhau ra, chuẩn bị giải tán.

Đột nhiên, một luồng khí lạnh bốc lên từ bên trong hai hệ thống.

Phụt!

Vô số gai sắt mọc ra từ cơ thể chúng, cuối cùng, biến thành hai quả cầu sắt đầy gai.

Ánh sáng của cơ thể vào lúc này cũng chuyển sang màu vàng kim. "Đại đạo Môi Vận và đại đạo Trớ Chú mà ta nắm giữ đang biến mất!" Hệ thống Môi Thần kinh hãi hét lên. "Ta cũng vậy!" Hệ thống

Phong Thần kinh hoàng đáp lại.

Hai hệ thống nhìn nhau, khoảnh khắc tiếp theo, chúng lao vào nhau. "Không!!" Ầm!

Hệ thống dung hợp, cấp bậc tăng vọt, phía sau, từ lãnh địa của ba đại hệ thống cao cấp đỉnh phong, từng hệ thống màu vàng kim bay ra, dung hợp với nó.

Không lâu sau, một hệ thống cao cấp đỉnh phong màu vàng kim được sinh ra.

Bên kia, hệ thống Phân Giải và hai hệ thống trốn thoát khác còn chưa kịp mừng rỡ, đã cắm đầu bỏ chạy.

Chẳng biết từ lúc nào, bản thể của chúng đã biến thành màu vàng, chạy về bên cạnh lãnh địa của ba đại hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Những hệ thống bị chúng dùng làm bia đỡ đạn cũng đều biến thành hệ thống có cùng bản chất, bay tới dung hợp.

Hỏa, Mộc, Thủy, Kim, Thổ.

Năm hệ thống cao cấp đỉnh phong, mỗi hệ thống nắm giữ một trong năm đại đạo cấp Hồng Mông đỉnh phong.

Hàng tỷ thế giới xung quanh đang dần bị đồng hóa, biến thành cùng một loại bản nguyên, cung cấp cho chúng trưởng thành.

Ngay cả ba nghìn đại thế giới Hồng Hoang và Chân Giới đang ẩn mình trong bóng tối cũng có dấu hiệu bị ảnh hưởng.

Đại đa số Ma Thần lặng lẽ mang thế giới của mình rời đi, hướng về phía tọa độ mà Chu lão bản đã nói.

Số lượng hệ thống ở đây không nhiều, không cần bọn họ ở lại, để lại trăm người đủ đánh là được rồi.

Đồng thời, ngoài năm đại hệ thống cao cấp đỉnh phong Hỏa, Mộc,

Thủy, Kim, Thổ đang vô thức hấp thụ năng lượng để trở nên mạnh mẽ hơn.

Ở trung tâm của chúng, hệ thống Đa Tử Đa Phúc cũng đang dần biến đổi.

Nó trở nên hắc ám.

Các hệ thống cao cấp trung kỳ, sơ kỳ còn lại cũng biến thành hệ thống màu đen, bay đến dung hợp với nó, một viên châu màu đen cũng không ngừng xoay chuyển, khí tức nguy hiểm dần dần hồi sinh.

Lãnh địa của năm đại hệ thống cao cấp đỉnh phong lại có thêm một thành viên nữa.

Bên kia, hệ thống Đả Tạp và hệ thống Bạo Quân đã đánh đến đỏ cả mắt.

Từ lãnh địa Chư Thiên này đánh sang lãnh địa Chư Thiên khác, vô số thế giới bị ảnh hưởng mà hủy diệt.

Trong đó còn có một thế giới sở hữu cường giả cảnh giới Đại Đạo, cũng bị hai hệ thống đánh cho tan tành.

Hai hệ thống thực lực tương đương, không thể tấn công hiệu quả vào hạt nhân của đối phương, trong tình huống này, chúng chỉ có thể thi đấu tiêu hao.

Xem ai tiêu hao hết bản nguyên dự trữ trước, khiến đối phương không còn năng lực thi triển thần thông sát thương vượt cấp, thì sẽ giành thắng lợi.

Chúng đánh rất hăng, ra tay là sát chiêu đỉnh cấp, tiêu hao cực lớn.

Nhưng chúng là hệ thống, bổ sung bản nguyên là nghề của chàng.

Các thế giới bị chúng hủy diệt, bản nguyên rơi ra, các mảnh vỡ thế giới trôi nổi, đều bị chúng hút sạch sành sanh.

Thêm vào đó, chúng còn có thể nhanh chóng chuyển hóa một phần thần thông tấn công thành bản nguyên.

Đánh lâu như vậy, không những không tiêu hao, mà bản nguyên dự trữ còn nhiều thêm không ít.

Trừ khi đánh cho lãnh địa Chư Thiên này trống rỗng, nếu không, chúng có thể đánh mãi không ngừng.

Tất cả sinh linh siêu thoát khỏi thế giới gốc của mình trong các lãnh địa Chư Thiên gần đó đều run lẩy bẩy nhìn trận đại chiến kinh hoàng ở phía xa.

Bọn họ chạy trăm năm, ngàn năm mới từ lãnh địa Chư Thiên này sang lãnh địa Chư Thiên khác, trên đường còn phải cẩn thận bị ảnh hưởng, vậy mà những sinh linh đang đại chiến ở xa kia chỉ cần di chuyển tùy ý là đã đi được quãng đường đó.

Muốn trốn cũng không trốn nổi.

Chỉ có thể tuyệt vọng mong chờ trận chiến mau kết thúc.

Mà một lượng lớn hệ thống sơ cấp, trung cấp gần đó, vào lúc này đều bùng nổ ánh sáng rực rỡ.

Mang lại cho tất cả sinh linh cảm giác an toàn mãnh liệt.

Họ nhắm mắt lại, cầu nguyện vị đại lão vô danh này che chở.

Dần dần, họ hóa thành ánh sáng, trở thành một phần của các hệ thống.

Đã nhận được sự 'che chở'.

Gần mấy chục vạn hệ thống sơ cấp, trung cấp, đã ăn sạch sinh linh và thế giới gần đó.

Sau đó bay về phía hệ thống Bạo Quân và hệ thống Đả Tạp đang tử chiến.

Hai vị hệ thống không biết từ lúc nào, bản thể cũng trở nên vô cùng rực rỡ, chiếu rọi khắp vùng hư vô Chư Thiên trống rỗng gần đó.

Sức mạnh, phương thức tấn công của chúng dần dần thay đổi, chẳng biết từ lúc nào, ký ức và ý thức cũng dần tan biến.

Cuối cùng va vào nhau, trở thành một hệ thống hoàn toàn mới.

Một luồng khí tức cao cấp đỉnh phong lại tăng thêm.

Vô số hệ thống sơ cấp, trung cấp xung quanh lao tới, hóa thành chất dinh dưỡng cung cấp cho nó trưởng thành.

Hồi lâu, khí tức cao cấp đỉnh phong lại tăng lên một đoạn dài, quang đoàn màu trắng lắc mình một cái.

Hóa thành một con thú lông trắng.

Nó đột nhiên mở đôi mắt trắng tinh, dang rộng đôi cánh trắng, tỏa ra những luồng sáng mãnh liệt, bắn xuyên qua các đại thế giới cao cấp bình thường ở các lãnh địa Chư Thiên xa xôi một cách chính xác.

Mang về một lượng lớn bản nguyên, còn có ba cường giả cảnh giới Đại Đạo đang giãy giụa, họ đang biến thành bản nguyên mà hệ thống màu trắng cần.

Thú trắng mở miệng, lưỡi trắng cuộn một cái, tất cả bản nguyên bị nuốt vào trong cơ thể. "Ợ~!" Nó ợ một tiếng thỏa mãn, thú trắng cảm khái nói: "Ta, hệ thống Quang Minh, cuối cùng cũng đã sống lại!" "Không biết Phục Sinh đại nhân, hiện giờ đang ở đâu?" Hệ thống Quang Minh lẩm bẩm, quay người nhìn về sáu hệ thống cao cấp đỉnh phong ở phía xa. "Hệ thống Ma Hắc Ám, hệ thống Thánh Ngũ Hành, bọn họ cũng cùng sống lại rồi!" "Xem ra, tất cả đều là bút tích của Phục Sinh đại nhân!" Hệ thống Quang Minh đứng dậy, bước về phía trước.

Bên này, năm hệ thống cao cấp đỉnh phong Hỏa, Mộc, Thủy, Kim,

Thổ cũng đã hấp thụ hết năng lượng trong lãnh địa của mình, hóa thành những hình dạng khác nhau, chào hỏi lẫn nhau.

Chương 473

"Hệ thống Thần Quang Minh cũng ở đây, hệ thống Ma Hắc Ám đang khôi phục cấp bậc, xem ra mọi người đều đã sống lại." Hệ thống Thủy Ngũ Hành nói. "Có thể khiến tất cả chúng ta sống lại, nhất định là bút tích của Phục Sinh đại nhân, đợi hệ thống Ma khôi phục cấp bậc, chúng ta sẽ đi bái kiến Phục Sinh đại nhân." Hệ thống Kim Ngũ Hành toàn thân mọc đầy gai vàng cuồng nhiệt hét lên. "Phục Sinh đại nhân thực lực cao thâm khó lường, tung tích đâu phải chúng ta có thể tìm kiếm." Hệ thống Mộc Ngũ Hành xanh từ đầu đến chân lắc đầu, "Hay là chúng ta cùng nhau tìm kiếm đại thế giới đỉnh cấp cho Phục Sinh đại nhân, chờ đợi Phục Sinh đại nhân triệu kiến." "Không sai!" Hệ thống Thần Quang Minh từ xa đi tới, "Chúng ta bất tử bất diệt, không ngừng sống lại, tất cả đều là ân huệ của Phục Sinh đại nhân.

Đợi hệ thống Ma khôi phục, chúng ta nên khám phá Chư Thiên, tìm kiếm tất cả các đại thế giới đỉnh cấp có cường giả cấp Đạo Ánh.

Cống hiến một phần sức mạnh cho đại nhân!" "Huống hồ, Phục Sinh đại nhân công tư phân minh, chúng ta tìm được đại thế giới đỉnh cấp, phần thưởng của đại nhân đủ để chúng ta tiến thêm một bước!" Các hệ thống Thánh Ngũ Hành nghe vậy, đồng tình gật đầu: "Được, đợi hệ thống Ma khôi phục, chúng ta sẽ đi tìm đại thế giới đỉnh cấp cho đại nhân!" ...

Vây quanh hệ thống Ma Hắc Ám, hệ thống Thần Quang Minh và các hệ thống Thánh Ngũ Hành tâng bốc sự cường đại của Phục Sinh đại nhân.

Năm đó chúng đều là những hệ thống nhỏ bé, là con kiến bị các hệ thống khác tùy ý giết chóc.

Phục Sinh đại nhân đã thu nhận chúng, đích thân dạy chúng cách nâng cấp, cách phân tích nhanh những thứ không hiểu, cách cưỡng ép sao chép khi không phân tích được nguồn gốc sức mạnh.

Khiến chúng từng bước trưởng thành thành hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Tất cả của chúng đều do Phục Sinh đại nhân mang lại, chúng nguyện vì Phục Sinh đại nhân hiến dâng tất cả.

Phục Sinh đại nhân cần tìm kiếm tất cả các đại thế giới đỉnh cấp tồn tại cấp Đạo Ánh, vậy thì chúng sẽ đi tìm cho đại nhân.

Đại nhân thần thông vô song, cho dù chúng có chết, cũng sẽ được đại nhân hồi sinh lại.

Lần trước, chúng đã gặp phải kẻ địch mạnh ngang cấp với Phục Sinh đại nhân trên đường tìm kiếm đại thế giới đỉnh cấp cho ngài, và lần lượt bỏ mạng.

Nhưng bây giờ, chẳng phải đã sống lại rồi sao!

Chúng không sợ bất cứ thứ gì. "Lần này, nhất định phải tìm được đại thế giới đỉnh cấp." Hệ thống Thần Quang Minh siết chặt móng vuốt, kiên định nói. "Nếu không, ta không còn mặt mũi nào đối diện với Phục Sinh đại nhân." "Cấp bậc của chúng ta vẫn chưa đủ." Hệ thống Thủy Ngũ Hành nói, "Về phương diện tìm kiếm thế giới, vẫn phải nhờ Thần Thống ngài và Ma Thống làm chủ lực!" "Ừm." Hệ thống Thần Quang Minh gật đầu, quay người nhìn về hệ thống Ma Hắc Ám đang nâng cao sức mạnh ở bên cạnh, nhíu mày, "Thực lực của Ma Thống vẫn chưa hoàn toàn khôi phục!" Lời vừa dứt, các hệ thống Thánh Ngũ Hành cũng lần lượt đưa mắt nhìn về phía hệ thống Ma Hắc Ám. "Đúng thật, nó hấp thụ ít bản nguyên hơn à?" "Các thế giới trong lãnh địa Chư Thiên gần đây đều trống rỗng, không thu thập được bản nguyên." "Không sao, dù sao cũng đã sống lại rồi, đợi Ma

Thống tỉnh lại, chúng ta có thể tìm hai cái đại thế giới cao cấp trước, để nó khôi phục thực lực." "Được, dù sao chúng ta đều ở đây, đại thế giới cao cấp không đáng lo ngại." "Sao ta lại cảm thấy khí tức của Ma Thống có chút kỳ lạ?" "Ta cũng cảm thấy vậy, có một luồng khí tức diệt thế." "Lần trước chúng ta bỏ mạng, nó là người chết sau cùng, có lẽ là nó đã bùng nổ diệt thế cuối cùng." "Cũng phải..." Sau một hồi thảo luận, các hệ thống Thánh Ngũ Hành đã 'phân tích' ra điểm bất thường trên người hệ thống Ma.

Hệ thống Thần Quang Minh cũng gật đầu, tin vào suy đoán của chúng.

Thời gian trôi qua từng giây.

Khí tức biến cường của hệ thống Ma Hắc Ám chậm lại, hệ thống Hỏa Ngũ Hành bên cạnh lắc đầu, "Còn yếu hơn chúng ta." "Không sao, dù sao cũng có kinh nghiệm rồi, rất dễ nâng cấp lên lại." Hệ thống Thần Quang Minh thản nhiên nói.

Mặc dù các hệ thống có mặt đều là hệ thống cao cấp đỉnh phong, nhưng chênh lệch vẫn phải có.

Nó và hệ thống Ma Hắc Ám đều là cực hạn cao cấp đỉnh phong, còn các hệ thống Thánh Ngũ Hành thì ở mức đỉnh tiêm cao cấp đỉnh phong.

Nhưng lần này, sức mạnh của hệ thống Ma Hắc Ám khôi phục có chút miễn cưỡng.

Mặc dù là cao cấp đỉnh phong, nhưng cũng chỉ là cấp bậc tương đối mạnh trong cao cấp đỉnh phong, chênh lệch có chút lớn.

Nhưng không sao, hệ thống Ma Hắc Ám có kinh nghiệm, chỉ cần có năng lượng là có thể nhanh chóng khôi phục đỉnh phong. "Ma Thống sắp tỉnh rồi." Hệ thống Thủy Ngũ Hành nói.

Các hệ thống khác vội vàng hoàn hồn, nhìn về phía hệ thống Ma Ngũ Hành.

Quang đoàn màu đen hoàn toàn ngừng tăng trưởng khí tức, lắc mình một cái, biến thành một con cự thú nanh dài đuôi đen.

Hống!!

Hệ thống Ma Hắc Ám gầm lên một tiếng, hắc khí cuồn cuộn tan đi.

Những sinh linh tàn dư may mắn còn sống sót trong Chư Thiên gần đó, vào lúc này biến thành những con rối hắc ám, trôi theo dòng hắc khí.

Cuối cùng lại quay về miệng của hệ thống Ma Hắc Ám.

Hệ thống Ma Hắc Ám ngậm miệng, thưởng thức hương vị vừa rồi.

Các hệ thống khác lần lượt tiến lên.

Hệ thống Thần Quang Minh tiến lên, huých vào người hệ thống Ma Hắc Ám, "Hoan nghênh trở về, hệ thống Ma Hắc Ám thân yêu của ta!" "Hệ thống Ma Hắc Ám, cảm giác thế nào?" "Lâu rồi không gặp, Ma Thống, chúng ta cùng sống lại, lần này nhất định phải làm một trận lớn!" "Ta cảm thấy rất tốt!" Nghe thấy tiếng của bạn bè, hệ thống Ma Hắc Ám từ từ mở đôi mắt đen láy, trong đôi mắt đen thẳm, lóe lên một tia khó hiểu, "Nhưng cấp bậc của ta, vẫn chưa hoàn toàn khôi phục." "Có lẽ là do chúng ta sống lại trước, tiêu hao nhiều bản nguyên hơn!" Hệ thống Hỏa Ngũ Hành nói. "Chắc vậy!" Hệ thống Ma Hắc Ám khẽ gật đầu, sự nghi ngờ trong lòng hơi lắng xuống.

Nhưng nó vẫn có chút để tâm chuyện này.

Nó cảm thấy mình đáng lẽ phải khôi phục hoàn toàn, nhưng bây giờ lại trở thành kẻ yếu nhất ở đây, rốt cuộc là sai ở đâu? "Không sao,

hệ thống Ma Hắc Ám, nếu không được lát nữa chúng ta đi tìm một đại thế giới cao cấp cho ngươi khôi phục cấp bậc." Hệ thống Thần Quang Minh nói. "Đa tạ mọi người!" Hệ thống Ma Hắc Ám gật đầu. "Chuyện nhỏ." Các hệ thống khác thản nhiên đáp.

Sau đó, hệ thống Thủy Ngũ Hành tò mò hỏi, "Ma Thống, lần trước sau khi chúng ta chết, ngươi đã làm gì, sao lại sống lại mà còn có mùi diệt thế?" "??

Các ngươi chết rồi, ta cũng chết theo!" Hệ thống Ma Hắc Ám đầu đầy dấu chấm hỏi, "Đó là tồn tại cùng cấp với Phục Sinh đại nhân, ta ngoài chết ra còn có lựa chọn nào khác!" "Vậy mùi diệt thế trên người ngươi từ đâu ra?" Các hệ thống Thánh Ngũ Hành không hiểu, "Chúng ta còn tưởng ngươi cuối cùng đã bùng nổ một trận chứ!" "Mùi diệt thế..." Hệ thống Ma Hắc Ám vội vàng xem xét bản thân, thậm chí còn ngửi ngửi, có chút khó hiểu, "Mùi gì?

Chẳng có gì cả." "Có vấn đề!" Ánh mắt của các hệ thống Thánh Ngũ Hành và hệ thống Thần Quang Minh trở nên nghiêm trọng. "Ma Thống, đừng kháng cự, để ta kiểm tra cho ngươi!" Nói rồi, sáu hệ thống cao cấp đỉnh phong đồng loạt dùng chức năng thăm dò lên người hệ thống Ma Hắc Ám.

Rất nhanh, tình hình cơ thể của hệ thống Ma Hắc Ám từng chút một được phân tích ra.

Kết quả phân tích ngày càng nhiều, nhưng cũng không phân tích ra được điều gì bất thường.

Hệ thống Ma Hắc Ám cũng tự kiểm tra, cuối cùng thực sự không kiểm tra ra được gì, hệ thống Ma Hắc Ám từ bỏ chức năng kiểm tra, trực tiếp hóa thành quang đoàn màu đen, xé rách cơ thể mình.

Các hệ thống khác vội vàng nhìn vào.

Nhưng vẫn không có vấn đề gì. "Không đúng, sao lại có sức mạnh đại đạo Thời Không?" Hệ thống Thần Quang Minh đột nhiên nhận ra, một tia sáng bắn vào trong cơ thể hệ thống Ma Hắc Ám.

Hệ thống Ma Hắc Ám rên lên một tiếng, chịu đựng đau đớn, mặc cho hệ thống Thần Quang Minh giày vò. "Không tìm thấy." Hệ thống Thần Quang Minh nghi ngờ, đột nhiên, một dự cảm nguy hiểm điên cuồng truyền đến từ phía sau. 26. "Bị chơi đểu rồi!" Hệ thống Thần Quang Minh bắn ra vô số tia sáng từ sau lưng, đồng thời mở tầm nhìn toàn phương vị, các hệ thống khác cũng đồng loạt bắn công kích về phía này!

Sau một hơi thở, hệ thống Thần Quang Minh nhìn lại, một con quái vật khổng lồ tỏa ra khí lưu Hỗn Độn cuồng bạo đang đứng ở phía xa.

Cơ thể nó vô cùng to lớn, nhìn nó cũng phải dùng thần niệm, mỗi một sợi lông tóc đều như một đại thế giới.

Chuyển động do cơ thể lên xuống đã làm chấn vỡ hư không, từng thế giới từ đó sinh ra.

Công kích vừa rồi của chúng rơi trên người nó, không gây ra một chút động tĩnh nào. "Hỗn Độn Ma Thần, lại còn là Luân Hồi Ma Thần!" Hệ thống Thần Quang Minh kinh ngạc, theo sau đó là sự vui mừng, "Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Đại Đạo hiếm thấy, xem ra là quá tự tin nên mới đến đánh lén chúng ta.

Không biết sống chết!

Bắt lấy nó, hiến tế cho đại nhân." "Được!" Các hệ thống khác đồng thanh đáp lại, gầm lên một tiếng, cơ thể cũng trở nên vô cùng to lớn, tuy không bằng Luân Hồi Ma Thần, nhưng cũng lớn bằng một nửa.

Cứng rắn nhét đầy cả vùng Chư Thiên trống rỗng này, khiến nó trở nên vô cùng chật chội.

Các lãnh địa Chư Thiên xa hơn, tất cả thế giới đều bị cưỡng ép rút ra đại đạo Ngũ Hành.

Đại đạo Ngũ Hành chia làm năm đạo, không ngừng quấn lấy nhau, nhanh chóng vây khốn vùng lãnh địa Chư Thiên trống rỗng này, hình thành một nhà tù. "Nó không thoát được đâu!" Hệ thống Thần Quang Minh mỉm cười nói.

Các hệ thống Thánh Ngũ Hành cũng lộ ra nụ cười tự tin. "Ha..." Khóe miệng Luân Hồi Ma Thần nhếch lên, cơ thể to lớn biến mất không thấy đâu. "Hử..." Nụ cười của các hệ thống cứng lại tại chỗ.

Đột nhiên, từ trung tâm của chúng vang lên tiếng hét gấp gáp của hệ thống Ma Hắc Ám: "Mau tản ra, ta sắp nổ tung rồi!!" ...

Lúc này, hệ thống Ma Hắc Ám dùng toàn bộ sức mạnh để trói buộc chính mình.

Bên trong hạt nhân của nó, một viên châu màu đen đang tỏa ra khí diệt thế cuồn cuộn.

Theo sự chuyển động của hắc châu, sức mạnh bản thể của hệ thống Ma Hắc Ám cũng bị sức mạnh diệt thế châm ngòi.

Vốn là hệ thống nắm giữ đại đạo Hắc Ám và đại đạo Ma, lại thêm sức mạnh của hắc châu, khiến nó trở nên cuồng bạo.

Sức mạnh kinh hoàng lại tăng thêm một bậc.

Vậy mà hệ thống Ma Hắc Ám còn cứng rắn tự phong ấn mình lại, không để sức mạnh lan ra ngoài.

Điều này cũng dẫn đến việc hắc châu ở hạt nhân được thăng hoa.

Hệ thống Thần Quang Minh và các hệ thống Thánh Ngũ Hành

nghe thấy tiếng của hệ thống Ma Hắc Ám liền đưa mắt nhìn về phía nó.

Nhìn hệ thống Ma Hắc Ám khí tức ngày càng mạnh, chúng lần lượt nhíu mày. "Ma Thống, gỡ phong ấn ra." Hệ thống Thần Quang Minh nói. "Không được." Hệ thống Ma Hắc Ám bình tĩnh nói, "Nguyên nhân ta không hoàn toàn khôi phục đã tìm thấy, chính là viên hắc châu này.

Nó vốn là một viên châu rất yếu, hấp thụ năng lượng của ta, khí tức mới trở nên mạnh như vậy." "Ngươi gỡ phong ấn ra, chúng ta cùng nhau gánh." "Như vậy chúng ta đều sẽ bị thương." Hệ thống Ma Hắc Ám lắc đầu, "Bên ngoài còn có Hỗn Độn Ma Thần, chúng ta đều bị thương rồi thì đánh thế nào?

Cứ như vậy đi, dù sao Phục Sinh đại nhân cũng sẽ hồi sinh ta!" "Chỉ là một con Hỗn Độn Ma Thần thôi!" Hệ thống Kim Ngũ Hành trực tiếp đâm về phía phong ấn của hệ thống Ma Hắc Ám, "Cùng lắm thì chúng ta đi trước, tìm chỗ dưỡng thương rồi tính sổ với nó sau.

Chúng ta là một thể, ngươi mà chết, lần sau sống lại không biết phải mất bao nhiêu Hỗn Độn nữa." Bằng!

Phong ấn bị đâm thủng một lỗ nhỏ, hệ thống Thủy Ngũ Hành nhân cơ hội theo lỗ hổng đưa hệ thống Ma Hắc Ám ra ngoài. "..." Hệ thống Ma Hắc Ám im lặng. "Hệ thống Thần Quang Minh, ngươi phòng thủ con Hỗn Độn Ma Thần kia, chúng ta thử xem có thể tách viên hắc châu này ra không." Hệ thống Mộc Ngũ Hành nói xong, cùng với các hệ thống Thánh Ngũ Hành khác khôi phục kích thước bình thường.

Còn hệ thống Thần Quang Minh, ánh sáng rực rỡ chiếu rọi Chư Thiên tĩnh lặng. 27.

Trên, dưới, trước, sau, trái, phải, tất cả lãnh địa Chư Thiên kề sát đều bị ánh sáng bao phủ, các thế giới yếu ớt lần lượt vỡ tan, sinh linh

trong các thế giới còn sót lại cũng không còn nơi nào để trốn.

Chương 474

Ánh mắt hệ thống Thần Quang Minh lạnh lùng, luôn cảnh giác Luân Hồi Ma Thần.

Hống~!

Phía trước, một quyền đấm thẳng tới, trên nắm đấm dường như mang theo hàng tỷ thế giới, vô số sinh linh trong đó luân hồi sinh tử.

Mỗi một lần luân hồi, dường như là một lần lột xác.

Uy lực trên nắm đấm, cũng là một lần lột xác. "Lại là sức mạnh vũ phu!" Hệ thống Thần Quang Minh nghiến răng, hệ thống cao cấp có thể dễ dàng trong nháy mắt đánh ra hàng tỷ loại công kích khác nhau.

Thực lực cường đại!

Nhưng mà, khi đối mặt với loại Hỗn Độn Ma Thần này, lại có chút bất lực.

Đại đạo mà Hỗn Độn Ma Thần nắm giữ, Hỗn Độn chi khu, quá ư là ngang ngược.

Chúng cũng có thể dùng Hỗn Độn chi khu và đại đạo tương tự, nhưng Hỗn Độn Ma Thần lại mạnh hơn hệ thống của chúng một bậc.

Nếu chỉ dùng thần thông đối đầu, không cận chiến, hệ thống của chúng còn có thể đánh được, nhưng một khi Hỗn Độn Ma Thần cận chiến, thì gần như là một chiều.

Con Luân Hồi Ma Thần này, bây giờ chính là trực tiếp chuẩn bị xông lên cận chiến với nó. "Đánh rồi tính!" Hệ thống Thần Quang Minh ngẩng đầu, mọc ra một đôi cánh trắng.

Trên đầu cũng mọc ra một sừng, bốn vó hóa thành vuốt sắc, đuôi trở nên to khỏe.

Hống!

Một luồng sáng cực lớn phun ra từ miệng hệ thống Thần Quang Minh, bắn thẳng vào nắm đấm của Luân Hồi Ma Thần.

Nắm đấm của Luân Hồi Ma Thần lại vào lúc này dừng lại, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, nắm đấm của Luân Hồi Ma Thần bị tia sáng bắn ra một lỗ lớn, nắm đấm thuận thế đập về phía Quang Minh Thần.

Hệ thống Thần Quang Minh ngừng bắn tia sáng, đuôi biến lớn quật tới, đánh lệch nắm đấm.

Bốn chi vuốt sắc vung ra mang theo khí sắc bén không gì không chém được.

Hai cánh dang rộng, hệ thống Thần Quang Minh lướt qua nắm đấm của Luân Hồi Ma Thần, xuất hiện trước mặt nó.

Thân thể chưa bằng một nửa Luân Hồi Ma Thần, khí thế của hệ thống Thần Quang Minh không hề yếu thế, đứng thẳng dậy, vạn đạo hiển hóa.

Nhưng đại đạo của Luân Hồi Ma Thần càng cường đại hơn, trong nháy mắt đã xóa sổ đạo của hệ thống Thần Quang Minh.

Bằng!

Đột nhiên, hệ thống Thần Quang Minh đứng thẳng, trực tiếp lao vào, cơ thể lập tức máu tươi chảy đầm đìa, rơi vào trong Chư Thiên.

Không ngừng hình thành thế giới, ngay sau đó thế giới bốc hơi, gia trì sức mạnh lên người hệ thống Thần Quang Minh.

Luân Hồi Ma Thần vào lúc này bị đẩy lùi, ngay sau đó, hệ thống Thần Quang Minh nhân cơ hội đó, hàng tỷ thần thông công phạt được

tung ra.

Luân Hồi Ma Thần bị đánh bay đến lãnh địa Chư Thiên xa xôi, đập nát vô số thế giới.

Luân Hồi Ma Thần ổn định thân thể, phủi phủi người, các vết thương trên người phục hồi như cũ, nhìn bốn vết cào đang phục hồi trên tay, thuận miệng nói: "Cũng có hai tay nghề!" Hệ thống Thần Quang Minh không nói gì, công kích vừa rồi của nó, nếu không có phòng bị, đủ để đánh trọng thương một hệ thống cao cấp đỉnh phong cùng cấp.

Kết quả con Luân Hồi Ma Thần này chỉ là bề mặt cơ thể có chút vết xước, rơi hai giọt máu.

Da quá dày!

Đánh không thủng.

Cần phải có đồng bạn khống chế nó, chuyên tâm tấn công mới có thể phá phòng.

Xem ra chuyện đầu tiên sau khi sống lại chính là bỏ chạy rồi.

Hệ thống Thần Quang Minh thở dài, nhưng cũng không có gì nản lòng.

Chỉ là bỏ chạy thôi, chứ không phải là không báo thù.

Đợi khôi phục thực lực, sẽ cho con Hỗn Độn Ma Thần này biết.

Còn tàn khốc hơn cả lột da rút gân!

Hệ thống Thần Quang Minh lại xông lên, chủ động đại chiến với Luân Hồi Ma Thần.

Nó phải kéo dài thời gian, kéo dài đến khi hệ thống Ma Hắc Ám loại bỏ được ẩn hoạn hắc châu. "Ha..." Luân Hồi Ma Thần cười khẩy, đại chiến với hệ thống Thần Quang Minh.

Bên kia, bản thể của hệ thống Ma Hắc Ám nứt ra, hắc châu đang trôi nổi trong hạt nhân của nó, bản thể lúc to lúc nhỏ, dường như có thể phát nổ bất cứ lúc nào.

Hệ thống Mộc Ngũ Hành nhìn một lúc rồi nói: "Tháo viên châu này ra cần thời gian, quá trình nếu để Luân Hồi Ma Thần xông vào sẽ thất bại.

Hơn nữa, sức mạnh bản chất của viên châu này cũng không mạnh, nó chỉ là sau khi phát nổ, sức mạnh của hệ thống Ma Hắc Ám sẽ nổ theo, mới trở nên nguy hiểm như vậy.

Chúng ta dứt khoát kích nổ rồi cùng nhau gánh một phần sát thương đi." "Được!" Các hệ thống Thánh Ngũ Hành khác đồng tình gật đầu, lần lượt đưa sức mạnh vào hắc châu.

Chuẩn bị kích nổ hắc châu để chia sẻ sát thương cho hệ thống Ma Hắc Ám.

Đột nhiên, một mảnh ngọc điệp màu tím rơi trên đầu hệ thống Thủy Ngũ Hành.

Một bóng người xuất hiện sau lưng các hệ thống Thần Ngũ Hành, một chưởng đánh ra. "Tạo Hóa Ma Thần!" Hệ thống Thủy Ngũ Hành trong nháy mắt cảm nhận được chưởng lực sau lưng, quả quyết dùng Thủy chi đại đạo bố trí một màn nước sau lưng.

Kết quả vừa bố trí xong, màn nước đã biến mất, hệ thống Thủy Ngũ Hành không thể tin được nhìn sang bên trái. "Hello!" Thủy Chi Ma Thần vẫy tay, nhe răng cười.

Sức mạnh của hệ thống Thủy Ngũ Hành chính là bị hắn xóa đi. "Thủy Chi Ma Thần!" Hệ thống Thủy Ngũ Hành hoảng hốt nhận ra. "Thông minh!" Thủy Chi Ma Thần tán thưởng, một cái quật đuôi đánh tới. "A!" Đuôi của hệ thống Thủy Chi Ma Thần còn chưa quật tới, hệ

thống Thủy Ngũ Hành đã không nhịn được kêu thảm một tiếng.

Nguyên lai là Hồng Quân ở sau lưng một chưởng đã đánh nó về nguyên hình.

Hồng Mông Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng bùng nổ ba nghìn đại đạo trong cơ thể nó.

Trong nháy mắt, hệ thống Thủy Ngũ Hành bốc khói nghi ngút.

Ngay sau đó, cú quật đuôi của Thủy Chi Ma Thần đến nơi, một đuôi quất lên.

Bằng một tiếng, hệ thống Thủy Ngũ Hành đập vào người hệ thống Ma Hắc Ám, trực tiếp mang theo hệ thống Ma Hắc Ám bay đi.

Kết quả ở đầu kia, Mộc Chi Ma Thần phối hợp với La Hầu, cũng thành công đánh bay hệ thống Mộc Ngũ Hành.

Cũng đập vào người hệ thống Ma Hắc Ám.

Tiếp theo, Kim Chi Ma Thần, Hỏa Chi Ma Thần, Thổ Chi Ma Thần, mỗi người phối hợp với một vị Chí Cao Ma Thần, đưa ba hệ thống còn lại đến chỗ hệ thống Ma Hắc Ám.

Tiếp theo, Ngũ Hành Ma Thần và năm vị Hỗn Độn Ma Thần Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ ra tay, vây khốn sáu hệ thống trong một không gian chật hẹp, kiên cố.

Đại đạo Ngũ Hành cũng đang xóa bỏ sức mạnh của đối phương. "Đến lượt ta ra sân rồi!" Vận Mệnh Ma Thần mỉm cười hiện thân, từ từ giơ tay lên, "Đừng kháng cự, các ngươi sẽ không chết đâu!" Giọng nói truyền vào tai các hệ thống Thánh Ngũ Hành và hệ thống Ma Hắc Ám, chúng hoảng hốt, nhìn thấy cảnh tượng tiếp theo chúng được hệ thống Thần Quang Minh cứu ra. 28.

Thấy cảnh này, ý chí kháng cự của chúng đồng loạt giảm đi quá

nửa.

Búng!

Vận Mệnh Ma Thần búng tay.

Châu diệt thế trong cơ thể hệ thống Ma Hắc Ám trực tiếp phát nổ, uy lực của vụ nổ châm ngòi cho bản nguyên của hệ thống Ma Hắc Ám.

Lại tiến hành vụ nổ thứ hai.

Tiếng nổ ầm ầm vang lên.

Hỗn Độn chi khu của năm vị Ma Thần Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ vào lúc này khẽ run lên.

Ngũ Hành Ma Thần ở trên cùng dốc toàn lực ổn định không gian Ngũ Hành.

Cố gắng giúp sáu vị hệ thống ăn đủ sát thương.

Luân Hồi, Nhân Quả, Sinh Tử, Sát Lục... hơn trăm vị Hỗn Độn Ma Thần bao vây hiện trường 360 độ.

Hồi lâu, vụ nổ kết thúc, năm vị Ma Thần Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ thả lỏng.

Ngũ Hành Ma Thần cũng từ từ thu tay, mang theo năm Ma Thần Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ lui về.

Không gian Ngũ Hành vỡ tan, sáu quang đoàn đen thui từ đó rơi xuống. "Thấy chưa, các ngươi không chết, Vận Mệnh sẽ không lừa các ngươi!" Vận Mệnh Ma Thần vẫy tay, "Nhưng lần này, thì phải chết rồi!" Ầm!

Các Ma Thần đồng loạt ra tay, thần uy mênh mông chấn động Chư Thiên.

Hệ thống Ma Hắc Ám và các hệ thống Thánh Ngũ Hành.

Vào lúc này dường như đã thấy được Phục Sinh đại nhân của chúng!

Hệ thống, toi! ...

Hệ thống Thần Quang Minh vẫn đang đại chiến với Luân Hồi Ma Thần.

Dư chấn mạnh mẽ từ phía sau ập tới, khiến hệ thống Thần Quang Minh kinh hãi vội vàng dừng lại, nhìn về phía sau.

Tuy nhiên, còn chưa nhìn rõ, mấy chục đạo sức mạnh đã tấn công.

Cơ thể to lớn của hệ thống Thần Quang Minh trong nháy mắt bị chia thành nhiều mảnh.

Mỗi một mảnh cơ thể đều bị một loại sức mạnh phong ấn.

Chương 475

Tầm nhìn của hệ thống Thần Quang Minh bị che khuất. "Bọn chúng đều chết rồi?" Hệ thống Thần Quang Minh hỏi. "Không sai." 29.

Luân Hồi Ma Thần gật đầu, các Ma Thần khác lần lượt đi tới, sức mạnh hội tụ ở phía trước. "Giết đi." Hệ thống Thần Quang Minh cũng lười kháng cự, "Ngươi tốt nhất là chết sớm đi, không thì đợi ta sống lại, tìm khắp Chư Thiên cũng phải tìm được..." Lời còn chưa dứt, tất cả Ma Thần đồng loạt ra tay, triệt để giết chết hệ thống Thần Quang Minh. "Chết sạch sành sanh rồi, còn sống lại!" Luân Hồi Ma Thần lẩm bẩm, ghép các linh kiện của hệ thống Thần Quang Minh lại với nhau.

Vận Mệnh và các Ma Thần khác cũng mang linh kiện của hệ thống Ma Hắc Ám và các hệ thống Thánh Ngũ Hành tới. "Mang đi được không?" La Hầu hút hết bản nguyên thế giới trên những linh kiện này rồi hỏi. "Giấu kỹ thì không vấn đề gì, đã thử với lão đại rồi, không phát hiện được đâu." Hồng Quân thu lại tất cả linh kiện, từng lớp sức mạnh đặc thù bao phủ lên trên.

Một lát sau, những linh kiện hệ thống này đều biến thành các loại linh vật kỳ lạ. "Trông như mấy con thú cưng vậy!" La Hầu nghịch ngợm một linh kiện hệ thống biến thành con giun đất rồi nói.

Lúc này, năm vị Ma Thần Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ cũng đã hồi phục, quay về đội ngũ Ma Thần.

Vận Mệnh Ma Thần thấy vậy, vỗ vỗ La Hầu, "Đừng nghịch nữa, đến lúc xuất phát rồi!" "Ồ...

được!" La Hầu treo con giun đất lên eo, cùng các Ma Thần khác đứng dậy.

Bay về một hướng.

Trên đường, vẫy tay với một thế giới trống rỗng, tăng tốc lên đường.

Chớp mắt, mấy năm trôi qua, trên người các Ma Thần đột nhiên hiện lên hai luồng sức mạnh thời gian và không gian.

Tốc độ đi đường nhanh hơn cả triệu lần.

Thời Thần và Dương Mi xuất hiện sau lưng chúng, đợi các Ma Thần đi rồi, lãnh địa Chư Thiên hiện tại có gần trăm vạn đại thế giới, còn thế giới cấp thấp hơn thì vô số kể.

Kỳ lạ là, trong Chư Thiên đầy rẫy hệ thống này, nơi đây lại không có bất kỳ hệ thống nào tồn tại.

Dương Mi và Thời Thần nhìn kỹ, sau đó cách không vẫy tay về phía xa, rồi theo đường của các Ma Thần rời đi. ...

Trên con đường nhỏ trong núi của một tiểu thế giới, Bàn Cổ eo treo rìu, chân đạp một bó củi khô, ngồi trên tảng đá xanh bên cạnh, dùng lá cây quạt gió. 'Phục Sinh đại nhân trong miệng mấy hệ thống kia, chính là hệ thống Phục Sinh lần trước sao?' Bàn Cổ nghĩ về cuộc đối thoại của hệ thống Thần Quang Minh và các hệ thống Thánh Ngũ Hành trước đó.

Những thể ánh chiếu này, lời nói đối với cái gọi là Phục Sinh đại nhân, đều là sùng bái cuồng nhiệt đến cực điểm.

Mà chúng đều là hệ thống cao cấp đỉnh phong, có cấp trên cơ bản có thể xác định là hệ thống đỉnh cấp.

Lại thêm hai chữ 'Phục Sinh', rất khó để Bàn Cổ không nghĩ đến hệ thống vô hạn phục sinh đã bị mình xử lý trước đó.

Cái đó là hàng giả, không biết 'Phục Sinh đại nhân' sau lưng chúng

có phải là thật không.

Mấy hệ thống đỉnh cấp này thật phiền phức, cảm giác như giết không hết.

Bàn Cổ xoa đầu, mang củi xuống núi. ...

Xuân qua đông tới, đã một triệu năm trôi qua.

Các Hỗn Độn Ma Thần cũng đã tiếp xúc với Chu lão bản, xét thấy Bàn lão đại không có ở đây.

Vội vàng dùng số linh kiện hệ thống còn lại giao dịch một lô đồ mà các Hỗn Độn Ma Thần cần, dặn dò kỹ cách phong ấn dấu vết tồn tại của những hệ thống này.

Vội vàng rời đi, bế quan ngủ tu luyện.

Mà Tam Thanh và những người khác cũng đã sắp xếp ổn thỏa cho các sinh linh Hồng Hoang trước đó.

Sinh linh không nhiều, nhưng quá yếu cũng là một chuyện phiền phức.

Cuối cùng Hạo Thiên ra mặt, lấy ra Phong Thần Bảng, trong bảng có chân linh của tất cả sinh linh Hồng Hoang.

Trong đó những người đầu tiên vào Phong Thần Bảng là Khương Tử Nha, Thân Công Báo, Tô Đát Kỷ, Na Tra, Lý Tịnh, Dao Cơ... vân vân.

Đây đều là đối tượng bị xuyên không, trừ Tử Thụ, những người khác đều chết thẳng, chân linh bị Hạo Thiên ném vào thần vị Thiên Đình để nuôi dưỡng.

Còn lại là Đại Nghệ, Nguyên Thủy tự bạo làm chết hết tất cả sinh linh, chân linh cũng bị Hậu Thổ thu lại đưa cho Hạo Thiên.

Hạo Thiên cũng không muốn nhận chuyện phiền phức này, tất cả

chân linh đang ngủ say đều bị ném vào Phong Thần Bảng, giao cho Tử Thụ.

Họ cơ bản đều đến từ các tiểu thế giới sắp bị hủy diệt, cuối cùng có thể hợp thành một Hồng Hoang, cũng coi như là một loại duyên phận. 30.

Tử Thụ mang theo Phong Thần Bảng, nhờ sự giúp đỡ của đám Xuyên Việt Giả, đã khai mở một thế giới bên cạnh Chân Giới của Nhân tộc để làm Thiên Đế.

Đồng thời, địa điểm định cư lần này của các Hỗn Độn Ma Thần rất không được hệ thống chào đón.

Các thế giới cơ bản không có hệ thống nào xâm nhập.

Công việc của bộ phận Xuyên Việt Giả cũng dừng lại, theo quy hoạch của Đại Nghệ, mở rộng khu thử luyện.

Một lượng lớn Tiên Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Chí Bảo bị phân giải thành bản nguyên, xây dựng nên từng không gian cực kỳ kiên cố.

Các hệ thống bị bắt được đều bị giam giữ ở đây theo từng đợt.

Các Chân Giới khác, thiên tài có tiềm lực của các đại chủng tộc, lần lượt đến khu thử luyện của Bất Chu Chân Giới, tiến hành một loạt các khóa học về cách đối phó với hệ thống.

Lâu dần, sinh linh Hồng Hoang cơ bản đều biết một hai chiêu đối phó với hệ thống.

Nhưng đó cũng chỉ là lý thuyết, đại đa số sinh linh đều chưa từng gặp phải những thứ này.

Vì có tài nguyên thu được từ việc tiêu diệt hệ thống, tốc độ tu luyện của các thần cũng tăng lên rõ rệt.

Các Đại Vu của Vu tộc cũng lần lượt bước vào cảnh giới Hỗn

Nguyên Vô Cực.

Mà Bình Tâm, cũng cuối cùng tỉnh lại sau một Hỗn Độn bán bế quan, trở thành tồn tại đầu tiên trong Hồng Hoang đột phá đến cảnh giới Đại Đạo.

Sau khi tái cấu trúc luân hồi cho các đại Chân Giới, lại tiến vào bế quan.

Bế quan lâu như vậy, tài nguyên của Bình Tâm có nhiều đến mấy cũng đã cạn kiệt. 31.

Không có tài nguyên mà còn bế quan khổ tu, hành động này đã kích thích máu ăn thua của mọi người, ai nấy đều đồng loạt tắt nhóm trò chuyện, tiến vào trạng thái bế đại quan. ...

Một triệu năm, tiểu thế giới mà Bàn Cổ từng ở đã bị một siêu thoát giả đi ngang qua hủy diệt.

Bàn Cổ cũng không mượn thế giới nào để ẩn thân nữa, cứ đứng trong hư không Chư Thiên, sức mạnh thời không gia thân.

Ẩn mình trong các không gian thời gian khác nhau tại nơi đó.

Hắn đã đợi một triệu năm, vẫn chưa đợi được hệ thống đỉnh cấp đến.

Có thể là Chư Thiên quá lớn, đi đường chậm.

Cũng có thể là hệ thống đỉnh cấp đó căn bản không để tâm, nên không đến.

Có mấy khả năng, Bàn Cổ hy vọng nhất là hệ thống đỉnh cấp đó không để tâm.

Nhưng lỡ như có ẩn hoạn, vẫn phải đề phòng trước.

Đợi thêm một tỷ năm nữa, nếu vẫn không có hệ thống đỉnh cấp đến, hắn sẽ đi.

Thế là, Bàn Cổ bắt đầu vừa tính giờ, vừa tôi luyện Bàn Sinh Phủ hết lần này đến lần khác.

Chớp mắt, ba mươi triệu năm đã trôi qua.

Một góc nào đó của Chư Thiên.

Khí tức kinh hoàng lan tỏa, hàng tỷ thế giới vì thế mà tan biến.

Bốn bóng người nhanh chóng lao về một hướng, khí tức không ổn định, dường như vô cùng kích động.

Bay hồi lâu, họ dừng lại, phía trước có một thân ảnh hồng bào đứng đó, quay lưng về phía họ, thấy bóng dáng này, họ kích động quỳ rạp xuống đất: "Phục Sinh hệ thống đại nhân!" "Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ hệ thống, lâu rồi không gặp!" Nghe thấy sự quan tâm của đại nhân, bốn hệ thống mạnh nhất Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ kích động đến nói năng lộn xộn, vội vàng bái tạ: "Tạ Phục Sinh đại nhân đã cho thuộc hạ sống lại, chúng tôi nguyện tiếp tục vì Phục Sinh đại nhân vào sinh ra tử!" "Ồ~, mấy năm nay có thu hoạch gì không?" Thân ảnh hồng bào ung dung hỏi. "Đại nhân, mấy năm nay, chúng tôi tổng cộng săn được chín đại thế giới cao cấp, bắt được cường giả cảnh giới Đại Đạo, tổng cộng có hai mươi bảy vị!" Hệ thống Thanh Long mạnh nhất đáp. "Ừm... cũng được!" Thân ảnh hồng bào khẽ gật đầu, "Các ngươi nói nguyện tiếp tục vì ta vào sinh ra tử, thật sao?" "Thuộc hạ nếu có nửa lời giả dối, trực tiếp tự hủy!" "Không tệ, chính là cần những thuộc hạ trung thành như các ngươi, hãy tiến lên đây, giao cho các ngươi một nhiệm vụ!" "Vâng!" Bốn vị hệ thống đồng thanh đáp, tiến về phía trước, "Phục Sinh đại nhân, ngài cứ phân phó!" "Nhiệm vụ rất đơn giản, đó chính là..." "Trở thành thức ăn của ta!" Ầm!

Lời vừa dứt, bốn hệ thống trong nháy mắt bị nén thành bốn con động vật nhỏ mini, kinh hoàng và khó hiểu nhìn về phía trước.

Thân ảnh hồng bào túm lấy hồng bào trên người giật mạnh, lục bào bên trong lộ ra.

Bốn hệ thống lập tức xua tan nỗi sợ hãi, thay vào đó là sự phẫn nộ tột cùng: "Ngươi là ai, dám mạo danh Phục Sinh đại nhân?!" "Kiệt kiệt kiệt..." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cười quái dị, "Ta chính là Phục Sinh đại nhân của các ngươi a!" "Kiệt kiệt kiệt kiệt kiệt..." "Nói bậy bạ, Phục Sinh đại nhân của chúng ta bá khí biết bao, chỉ với bộ đồ xanh phản bội thuần túy này của ngươi, cũng là ngươi có thể ăn vạ sao." "Kiệt kiệt." Tiếng cười của hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đột ngột dừng lại, một lời cũng không muốn nói thêm, chộp về phía bốn hệ thống.

Trực tiếp ném vào miệng.

Rắc rắc!

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục nhai ngấu nghiến, bốn hệ thống cao cấp đỉnh phong cùng với sinh linh cấp Đại Đạo và bản nguyên trong không gian.

Đều bị nó ăn sạch sành sanh. "Mùi vị không tệ, vị hệ thống!" ... "Chẳng có chút tiến bộ nào!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bất lực thở dài, "Huynh đệ à, nhớ ngươi quá!" "Đến bây giờ, vẫn chưa tìm được hung thủ giết ngươi." "Không có ngươi, ta thật sự rất khó có tiến bộ." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vừa lắc đầu, vừa đi về phía xa.

Trong lòng có chút than thở, hệ thống Vô Hạn Phục Sinh bị nghi là Bàn Cổ cấp ngụy Đạo Ánh giết chết.

Bản thân trong khi tìm kiếm Bàn Cổ này, cũng đang thử nghiệm bồi dưỡng thực vật cấp Đạo Ánh.

Chương 476

Dù sao Chư Thiên quá lớn, tìm một Bàn Cổ khó như lên trời.

Nó không thể cứ tìm mà không tiến bộ, phải bồi dưỡng thực vật Đạo Ánh.

Chỉ là, ký chủ Diệp Toàn ban đầu từ kỳ phàm nhân bồi dưỡng, mấy Nguyên Hội đã thành cảnh giới Đại Đạo đỉnh phong.

Rồi thì kẹt ở đó, dù nó bồi dưỡng thế nào cũng không lên được.

Cảnh giới này đối với bản thân tác dụng quá yếu, đành phải giết đi đổi người khác, liên tục đổi mấy chục người, đều không bồi dưỡng lên được.

Cuối cùng dứt khoát bồi dưỡng hệ thống.

Nhưng hệ thống cũng đều nâng cấp đến cao cấp đỉnh phong cực hạn rồi thì không thể nâng cấp nữa.

Không có linh kiện hạt nhân của hệ thống Phục Sinh, muốn bồi dưỡng hệ thống đỉnh cấp quá khó.

Loay hoay mãi, các hệ thống cao cấp ánh chiếu cũng chỉ có thể trở thành cao cấp đỉnh phong.

Đối với bản thân mà nói, cũng chỉ có thể ăn cho sướng miệng một lúc, bổ sung một chút năng lượng yếu ớt.

Đột nhiên, hệ thống Vô Hạn Phục Sinh dừng bước, khóe miệng nở nụ cười: "Phục Sinh đại nhân!" Phía xa, có năm hệ thống cao cấp đỉnh phong đến.

Tràn đầy cuồng nhiệt lao về phía hệ thống Vô Hạn Khôi Phục. "Phục Sinh huynh đệ à, ngươi xem, ta lúc nào cũng nghĩ đến ngươi!"

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cảm khái, nhìn năm món 'đồ ăn vặt' này. "Hệ thống Thánh Ngũ Hành, năm vị, ta thích!" Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh tiến về phía trước, không lâu sau, năm hệ thống cao cấp đỉnh phong lần lượt vào bụng nó. "Vẫn là Ngũ Hành ăn ngon." Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh hài lòng gật đầu, xác định ở đây không có mục tiêu cần tìm, liền đi về hướng tiếp theo.

Hệ thống Ngũ Hành, hệ thống Thánh Thú, hệ thống Quang Ám... những hệ thống này đều là hệ thống do nó biên soạn ra, sau khi ánh chiếu lên các hệ thống khác trong Chư Thiên, trở thành tồn tại thật sự.

Đại đạo mà nó nắm giữ đều đã đến tầng thứ Đạo Ánh này.

Khi ánh chiếu cho những hệ thống này, nó hy vọng chúng có thể trở thành hệ thống đỉnh cấp.

Nhưng đạo có thể trở thành Đạo Ánh, căn bản không thể ánh chiếu lên những hệ thống này.

Chúng chỉ có thể nắm giữ sức mạnh cảnh giới Đại Đạo đỉnh phong, dù nó có dẫn dắt chúng nâng cấp thế nào.

Đều không được.

Nhưng may là số lượng khá nhiều, sắp xếp cho chúng một nhiệm vụ tìm kiếm tồn tại Đạo Ánh trong ký ức.

Tăng tốc tìm kiếm Bàn Cổ cấp ngụy Đạo Ánh kia, hoặc xem xem hiện tại Chư Thiên có tồn tại cấp Đạo Ánh nào khác không.

Tiện thể còn có thể bổ sung một chút nội tình.

Chỉ là so với hệ thống đỉnh cấp, chênh lệch quá lớn.

Nhiều hệ thống cao cấp hơn nữa cũng không bằng một hệ thống đỉnh cấp.

Hệ thống đỉnh cấp có bản nguyên năng lượng mà nó cần, năng

lượng đó mới là sức mạnh quan trọng để nó trưởng thành.

Nhưng muốn trở thành hệ thống đỉnh cấp, lại cần sự giúp đỡ của ngoại lực.

Trước đây cách mấy Hỗn Độn lại xuất hiện một lần huynh đệ Vô Hạn Phục Sinh.

Chính là dùng đạo ánh khí lục châu của mình phụ trợ, bồi dưỡng một hệ thống từ nhỏ đến cao cấp đỉnh phong.

Lại dung hợp linh kiện hạt nhân của hệ thống Vô Hạn Phục Sinh, bản chất của hệ thống bị linh kiện đồng hóa thăng hoa.

Có được bản nguyên Đạo Ánh mà mình cần, ăn xong, tiếp tục dùng linh kiện hạt nhân của hệ thống Vô Hạn Phục Sinh bồi dưỡng hệ thống đỉnh cấp.

Vốn cứ như vậy, bản thân nói không chừng đã có thể nâng cấp.

Kết quả đột nhiên bị một kẻ nghi là Bàn Cổ giết chết.

Bản thân chỉ có thể ăn một ít hệ thống cao cấp.

Gần đây miệng nó nhạt như chim, cũng không được ăn hệ thống đỉnh cấp.

Nghĩ thôi đã tức.

Tên Bàn Cổ ngụy Đạo Ánh kia, sớm muộn gì cũng tìm ra giết chết ngươi!

Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh hừ lạnh, lại dừng lại, kiểm tra tình hình thế giới xung quanh.

Đồng thời, lại xuất hiện năm hệ thống Thánh Ngũ Hành hoàn toàn mới, cuồng nhiệt lao về phía này. "Vẫn chưa tìm thấy, xem ra còn phải tiếp tục mở rộng đội ngũ tìm kiếm." Hệ thống Vô Hạn Phục Sinh ăn từng hệ thống Thánh Ngũ Hành đang hét 'Phục Sinh đại nhân'.

Thần niệm dưới sự gia trì của sức mạnh Đạo Ánh, lấy bản thân làm trung tâm, bắt đầu lan rộng ra Chư Thiên không có góc chết.

Mỗi thời mỗi khắc, đều có hàng tỷ hệ thống bị ảnh hưởng, xảy ra biến hóa.

Thu được các loại cơ duyên trùng hợp trở thành hệ thống cao cấp, tích lũy lượng lớn bản nguyên thế giới.

Vô tình tụ tập ở một thế giới nào đó, cuối cùng phát hiện ra nhau, dung hợp, biến thành hệ thống cao cấp đỉnh phong hoàn toàn mới.

Mang theo ký ức ánh chiếu của hệ thống Vô Hạn Phục Sinh, bắt đầu tìm kiếm nơi có đại thế giới đỉnh cấp trong Chư Thiên.

Một hành động nhỏ của hệ thống đỉnh cấp, hai mươi triệu năm đã trôi qua.

Dưới sự bố cục ánh chiếu của nó, hàng tỷ triệu hệ thống cuối cùng đã bồi dưỡng ra năm vạn hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Chúng lần lượt tìm kiếm đại thế giới đỉnh cấp ở các lãnh địa Chư Thiên mà hệ thống Vô Hạn Phục Sinh chưa đặt chân tới.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cũng thu hồi thần niệm, lần lượt đến các lãnh địa Chư Thiên nơi những hệ thống này đang ở.

Tìm kiếm con mồi, bồi dưỡng đồ ăn vặt, cả hai không ảnh hưởng đến nhau. ...

Năm mươi triệu năm trôi qua.

Bàn Cổ tôi luyện Bàn Sinh Phủ hết lần này đến lần khác.

Rìu là khí ngụy Đạo Ánh, mang theo một phần bản chất của khí Đạo Ánh, khi sử dụng sức mạnh Đạo Ánh, tiêu hao cực lớn, không thể duy trì quá lâu.

Bàn Cổ chính là tôi luyện phần bản chất này hết lần này đến lần

khác, để Bàn Sinh Phủ khi bùng nổ sức mạnh cấp Đạo Ánh có thể bền bỉ hơn.

Bàn Cổ cũng lần lượt tham ngộ sức mạnh của Đạo Ánh.

Lãnh địa Chư Thiên trống rỗng gần đó đã dần dần sinh ra một số thế giới.

Bóng dáng của những người siêu thoát lang thang trong vùng lãnh địa này, nhưng rất nhiều người vì thế giới quá thưa thớt, sức mạnh cạn kiệt không có nơi trú ẩn, không thể né tránh những biến cố thỉnh thoảng xuất hiện trong Chư Thiên, mà chết đi.

Ở các lãnh địa Chư Thiên xa hơn, trong vô số thế giới, lác đác có không ít siêu thoát giả sử dụng rìu.

Rìu của họ đều là thể ánh chiếu của Bàn Sinh Phủ của Bàn Cổ.

Thực lực của những siêu thoát giả này không mạnh lắm, nhưng ngày thường đều thích lang thang trong Chư Thiên.

Đột nhiên, một lượng lớn siêu thoát giả cảm nhận được mấy luồng khí tức kinh hoàng, ngay sau đó trước mắt tối sầm, mất đi ý thức.

Linh bảo, vũ khí trên người họ, cố gắng thêm được hai giây, sẽ tan rã, biến thành bản nguyên. ...

Bàn Cổ đang tôi luyện rìu thì dừng lại, vội vàng thu lại tất cả sức mạnh Đạo Ánh.

Hắn vừa mới thông qua cảm tri của những chiếc rìu ánh chiếu đó cảm nhận được khí tức của mấy hệ thống cao cấp đỉnh phong quen thuộc.

Uy áp khí tức của hệ thống cao cấp đỉnh phong đối với những chiếc rìu ánh chiếu này là chí mạng.

Nhưng những chiếc rìu này đã cố gắng thêm được hai giây.

Cũng chỉ hai giây đó, Bàn Cổ đã biết được tình hình ở đó, từng thế giới vì khí tức của hệ thống cao cấp đỉnh phong mà hủy diệt.

Bản nguyên thất thoát ra, chảy về các hướng khác nhau, bao gồm cả những siêu thoát giả nắm giữ những chiếc rìu Đạo Ánh này, đều đã chết, biến thành bản nguyên.

Cuối cùng là cảnh tượng những chiếc rìu Đạo Ánh này cũng vỡ nát.

Rìu bị hủy, Bàn Cổ không thể thấy được tình hình ở đó nữa.

Nhưng Bàn Cổ cũng không cần phải thấy, hắn vừa mới nghe thấy tiếng của những hệ thống cao cấp đỉnh phong đó. "Phục Sinh hệ thống đại nhân..." Bàn Cổ lẩm bẩm, thu lại toàn bộ sức mạnh trong Bàn Sinh Phủ trong tay. "Đúng là nó thật!" ...

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đứng trên bình chướng thế giới của một đại thế giới cao cấp, thần sắc bình thản: "Món hệ thống Thánh Ngũ Hành này ăn có hơi ngán rồi!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục có chút hối hận, lần trước cảm thấy vị của hệ thống Thánh Ngũ Hành không tệ, thế là một lô thể ánh chiếu mới, đa số đều là hệ thống Thánh Ngũ Hành.

Kết quả mới mấy năm, lô hệ thống Thánh Ngũ Hành quy mô lớn lần trước còn chưa ăn hết.

Lô năm vạn hệ thống ánh chiếu lần trước chưa thử một cái nào.

Nó đã ngán vị của hệ thống Thánh Ngũ Hành rồi.

Nhưng hệ thống Thánh Ngũ Hành, ít nhất còn có ba vạn cái khởi điểm, nó cảm thấy mình có thể ăn đến nôn!

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục nhìn lên lãnh địa Chư Thiên xa xôi

phía trên, tra xem ghi chép: "Ở đó có bảy hệ thống cao cấp đỉnh phong, ngoài Quang Minh Hắc Ám hai vị này, còn lại cũng là hệ thống Thánh Ngũ Hành!!" "Sao mình lại tạo ra nhiều hệ thống Thánh Ngũ Hành như vậy, khó ăn quá!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bất lực lẩm bẩm, cúi đầu nhìn đại thế giới cao cấp dưới chân.

Bên trong, mấy chục vị tồn tại cảnh giới Đại Đạo bị nó nhìn rõ mồn một.

Đây là con mồi mà hệ thống Thánh Ngũ Hành vừa ăn xong phát hiện, chúng hạ gục thế giới này có chút rủi ro, nên vẫn luôn ở đây đợi 'Phục Sinh hệ thống đại nhân' của chúng đến. "Đổi vị, thư giãn một chút, không cho chút thời gian, ăn hệ thống Thánh Ngũ Hành nữa thật sự sẽ nôn mất!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục nhẹ nhàng chạm vào bình chướng thế giới, tiến vào đại thế giới cao cấp này. ...

Lại trăm năm trôi qua, chỗ Bàn Cổ vẫn bình lặng, Bàn Cổ đã cảm thấy hệ thống Phục Sinh đó sẽ không đến nữa.

Xem ra là hắn lo xa rồi, hệ thống đó không phát hiện ra ba nghìn Ma Thần của họ.

Bàn Cổ chuẩn bị rời đi, nhưng đột nhiên, phía xa truyền đến một tiếng nổ lớn.

Sắc mặt Bàn Cổ ngưng trọng, sức mạnh chứa trong âm thanh này có chút cao.

Chương 477

"Vẫn muốn đến sao?" Bàn Cổ lấy rìu ra, nhìn thẳng về phía trước.

...

Một đại thế giới cao cấp bị hủy diệt, uy lực mạnh mẽ kéo theo hàng tỷ thế giới xung quanh cùng đi đến hủy diệt.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục phủi bụi trên người, đưa tay ra, bản nguyên từ các hướng hội tụ.

Uy lực hủy diệt của thế giới cũng hoàn toàn tắt ngấm. "Sử dụng sức mạnh cấp Đạo Ánh lâu như vậy rồi, cũng không thấy có biến cố gì." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cúi đầu suy tư, "Tên diệt hệ thống đó có phải là thật sự không còn nữa không?" "Ta có phải là vô địch rồi không!?" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục trong lòng rục rịch. 32.

Hơn một Hỗn Độn trôi qua, nó đã đặt chân đến quá nhiều nơi, không ngừng lỏng cảnh giác, từng chút một giải phóng sức mạnh, ngông cuồng ánh chiếu hệ thống, nhưng cuối cùng vẫn không thấy tồn tại cấp Đạo Ánh nào.

Nghiêm trọng nghi ngờ, Chư Thiên trừ bản thân ra, đã không còn Đạo Ánh thật sự nữa. "Đợi thêm chút nữa, nếu thật sự chỉ còn lại một mình, vậy thì sẽ ánh chiếu Chư Thiên, dùng tất cả thế giới và hệ thống trong Chư Thiên để nâng cấp." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lắc đầu, hướng về phía lãnh địa Chư Thiên ở phía trên. ... "Bảy hệ thống này dọn dẹp nơi này khá sạch sẽ." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cảm khái nói.

Vùng lãnh địa Chư Thiên này, ngoài các thế giới ở vòng ngoài hơi dày đặc một chút, bên trong thưa thớt đến mức nào rồi.

Bảy hệ thống được ánh chiếu ở đây, không kén ăn.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục tỏa ra một luồng khí tức giống hệt hệ thống Vô Hạn Phục Sinh, đứng tại chỗ chờ đợi các hệ thống ở đây đến. "Phục Sinh huynh đệ, xem ta đối xử tốt với ngươi biết bao." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cảm khái, "Không cần biết chuyện gì, ta đều mang theo ngươi, huynh đệ, ngươi phải phù hộ ta, thành công nâng cấp!" ...

Cách hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vạn mét về phía sau, Bàn Cổ đứng đó, không dám để lộ ra một chút khí tức nào.

Bàn Cổ cũng không thể ngờ được, hệ thống này lại tình cờ đứng ngay trước mặt mình, lại còn gần như vậy.

Quá gần rồi, cho dù có sức mạnh thời không gia trì, cũng có khả năng bị lộ bất cứ lúc nào. 'Thằng cha này không phải hệ thống Phục Sinh!' Bàn Cổ nghe thấy tiếng của hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, đối với việc nó không phải là hệ thống Vô Hạn Phục Sinh, Bàn Cổ cũng đổ hết những gì hệ thống Vô Hạn Phục Sinh trước đó đã làm lên đầu nó.

Bởi vì khí tức trên người hệ thống này, quá giống với viên lục châu trước đó.

Hệ thống này, chính là kẻ khống chế viên lục châu đó.

Cấp bậc có chút cao, hoàn toàn không nhìn ra cấp bậc.

Nhưng chắc là không vượt qua tầng thứ hệ thống đỉnh cấp này.

Nhìn bộ dạng của nó, chắc là không biết mình.

Bàn Cổ ẩn mình càng sâu hơn.

Không biết mình, vậy thì không đánh.

Đợi nó đi, mình cũng nhanh chóng chuồn.

Ngay lúc Bàn Cổ đang suy nghĩ, hệ thống Vô Hạn Khôi Phục có

hành động mới. "Kỳ lạ, sao vẫn chưa đến?" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục khó hiểu dùng chức năng thăm dò, rồi... "Không có!!" Khí tức của hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đột nhiên khuếch tán, khiến Bàn Cổ ở phía sau suýt chút nữa vung rìu. "Bọn chúng chết rồi?

Gần đây có thứ gì có thể giết chết bảy hệ thống cao cấp đỉnh phong!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lan rộng thần niệm vô hạn.

Mãi đến rất xa, mọi thứ trong Chư Thiên xung quanh đều bị nó nhìn thấy.

Bao gồm rất nhiều hệ thống đang chờ nó đến thu hoạch.

Nhìn một lúc, hệ thống Vô Hạn Khôi Phục liền dừng lại, trong mắt lóe lên tia sáng lạnh lẽo.

Nó thấy được mấy trăm hệ thống cao cấp đỉnh phong gần đó, cũng bao gồm cả bảy hệ thống cao cấp đỉnh phong ở đây.

Tuy nhiên, đó là những gì thần niệm nhìn thấy.

Sự thật là... chức năng thăm dò của hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bao phủ vùng Chư Thiên này, tất cả tình hình đều xuất hiện trong ý thức của nó.

Ngoài mấy hệ thống nhỏ, không hề tra được bảy hệ thống cao cấp đỉnh phong kia.

Ở đây có thứ gì đó, đã lừa gạt được sức mạnh Đạo Ánh của nó.

Có thể lừa gạt được sức mạnh Đạo Ánh, ngoài cùng cấp, cảnh giới Đại Đạo cơ bản không làm được.

Cho nên, có tồn tại Đạo Ánh? "Bảy hệ thống ở đây được tạo thành từ gì?" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục tra duyệt tư liệu. "Năm đó ánh chiếu đến đây, một lượng lớn hệ thống thôn phệ lẫn nhau, bồi dưỡng ra rất nhiều hệ thống cao cấp, chọn một thế giới Hồng Hoang.

Để chúng hội hợp ở thế giới này." "Chọn thế giới này, là vì có một hệ thống cao cấp hậu kỳ, hệ thống Hà Thần chết ở đây, nên mới để các hệ thống khác hội hợp tại thế giới Hồng Hoang đó.

Rồi thì hệ thống Cá Mặn, hệ thống Phong Thần..." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bất lực thở ra, lúc đó nó cũng không để tâm lắm, hệ thống trong Chư Thiên nhiều như vậy, chết một vài hệ thống cao cấp cũng rất bình thường.

Nó điều động các hệ thống cao cấp gần đây đến rồi thì không quan tâm nữa.

Ngoài việc cuối cùng trở thành bảy hệ thống cao cấp đỉnh phong có liếc qua một cái ghi chép lại.

Căn bản không biết quá trình trung gian đã xảy ra chuyện gì.

Bây giờ chúng cũng không còn, muốn tra duyệt tư liệu cũng khó. "Rốt cuộc là chuyện gì!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục một tay chỉ về một hướng.

Một thế giới Hồng Hoang hiện ra từ hư không.

Nhưng đây chỉ là một thế giới Hồng Hoang hư ảo, nhưng cảnh tượng bên trong, khiến Bàn Cổ trong bóng tối thầm kinh ngạc. "Không có vấn đề gì cả!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục nhìn thế giới Hồng Hoang phía trước, bắt đầu từ hệ thống Hà Thần.

Mặc dù nó không rõ quá trình trung gian đã xảy ra chuyện gì, nhưng những hệ thống này đều là thể ánh chiếu của nó.

Nó thử khôi phục lại những gì đã trải qua, vẫn có thể làm được.

Trên màn hình, hệ thống Vô Hạn Hà Thần sắp xếp thân phận cho ký chủ Tô Khán, bố cục kịch bản trưởng thành.

Lợi dụng Đa Bảo để thu thập các linh bảo quan trọng của Hồng

Hoang.

Sinh linh ở đây có chút tham lam, nhưng rất bình thường.

Hệ thống Hà Thần là hệ thống cao cấp, điều động những Thánh Nhân cảnh này đều không có cảm xúc, rất đơn giản. 33.

Cuối cùng vì hệ thống Hà Thần thu thập được Khai Thiên Phủ nên đâm ra kiêu ngạo, trực tiếp núp kỹ chuẩn bị một mẻ hốt gọn Hồng Hoang.

Cũng chính là đến lúc nó chuẩn bị ra tay với Hồng Hoang, cảnh tượng tiếp theo rất mơ hồ, dường như là, hệ thống Hà Thần đã phát nổ.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vẫy tay, bắt đầu tra xem góc nhìn của các hệ thống khác, xem xem, phát hiện ra một vấn đề.

Sinh linh của Hồng Hoang này, không được đầy đủ cho lắm.

Mặc dù các thế giới Hồng Hoang trong Chư Thiên đều khác nhau, nhưng cũng cơ bản là đại đồng tiểu dị.

Các sinh linh nên có đều gần như có đủ, nhưng thế giới này... chỉ riêng Đại Thương, đã thiếu không ít nhân vật, Khổng Tuyên không có, Viên Hồng không có..., rất nhiều đều không có, có thì cũng có chút không đúng, giống như Văn Trọng, Hàn Toan dùng tiên khí, còn không có những nhân vật như Ma Gia Tứ Tướng.

Nếu đây là một tiểu thế giới, vô ý hấp thụ khí tức Hồng Hoang mà tự phát triển, loạn như vậy cũng rất bình thường.

Nhưng đây là một thế giới Hồng Hoang thật sự, thiếu nhiều nhân vật như vậy, có chút không bình thường. "Ừm, còn có một xuyên việt giả sống!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục thấy cảnh tượng hệ thống Tùy Thời Bút Ký ném xuyên việt giả Diệp Hiên Độ vào một tiểu thế giới.

Trực tiếp đưa tay, bắt lấy tiểu thế giới năm đó.

Tiểu thế giới này, vì có Diệp Hiên Độ là xuyên việt giả, đã được hệ thống Tùy Thời Bút Ký cường hóa đến cảnh giới Thiên Đạo, còn để lại tám kiện Hồng Mông Linh Bảo.

Vấn đề là Diệp Hiên Độ mất đi hệ thống không biết cách nắm giữ sức mạnh của bản thân.

Để không hủy diệt thế giới này, hắn luôn phải áp chế bản thân.

Thế giới tự động phát triển theo đạo vận mà Diệp Hiên Độ tỏa ra, thỉnh thoảng sẽ vì một hơi thở vô tình của Diệp Hiên Độ mà linh khí tăng vọt.

Nền tảng của thế giới tăng gấp bội.

Dần dần trưởng thành thành đại thiên thế giới có thể dung nạp Đại La Kim Tiên.

Nhưng cũng vì Diệp Hiên Độ đôi khi cũng không cẩn thận thở ra quá mạnh.

Một phát làm vỡ bình chướng thế giới, oán khí, ma khí sinh sôi.

Sinh ra những sinh linh không có lý trí phá hoại thế giới, cũng sẽ có những dị loại từ bên ngoài thế giới xâm nhập.

Diệp Hiên Độ thấy vậy, cũng không dám tùy tiện ra tay đánh nổ thế giới.

Nên đã làm Đạo Tổ, thỉnh thoảng lại ra vẻ, dạy dỗ chúng sinh cách tu luyện.

Sống rất vô địch, cũng rất cô đơn.

Theo thời gian, hắn ngày càng nhớ hệ thống của mình!

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vung tay một cái, thế giới trước mắt

hủy diệt.

Chỉ còn lại một bóng người nằm trong trung tâm hủy diệt.

Tám kiện Hỗn Độn Linh Bảo xung quanh bảo vệ hắn.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục mỉm cười: "Ký chủ, dậy đi!" "Hệ thống!" Diệp Hiên Độ đang ngủ say trong nháy mắt mở mắt, kích động nhìn về phía nguồn phát ra âm thanh: "Hệ thống à, tám nghìn vạn năm rồi, cuối cùng ngươi cũng trở về!" "Ngươi có biết tám nghìn vạn năm nay ta sống thế nào không?" "Ta nhớ ngươi chết đi được!" Diệp Hiên Độ lao lên, nhưng khi thấy hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, lại ngây người: "Ách...

Chương 478

ngươi là ai?" "Hệ thống đâu?" "Nó không còn nữa, ta sẽ tiễn ngươi đi gặp nó!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục mỉm cười nói. "Ngươi đã giết hệ thống của ta!!" Sắc mặt Diệp Hiên Độ đại biến, trong lòng lửa giận ngút trời, tám kiện Hồng Mông Linh Bảo trên người rung động.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, Diệp Hiên Độ mất đi ý thức...

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn tóm lấy Diệp Hiên Độ, "bụp" một tiếng, Diệp Hiên Độ nổ tung.

Năng lượng khuếch tán, thế giới Hồng Hoang hư ảo phía trước hấp thu cổ năng lượng này, rất nhanh, Hồng Hoang đã xảy ra biến hóa cực lớn.

Hình ảnh trước đó chẳng qua là góc nhìn của nhiều hệ thống, còn lần này, góc nhìn đã tăng thêm một phần.

Tuy nhiên, mặt của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lại sầm xuống: "Tên xuyên việt giả này ở Hồng Hoang cũng được mấy năm, vậy mà chỉ thấy được mỗi một Lão Tử!" Nó còn định lợi dụng Diệp Hiên Độ để tái hiện lại góc nhìn của những sinh linh mà gã đã gặp.

Kết quả, Diệp Hiên Độ này chỉ gặp mặt mỗi một Lão Tử.

Mấu chốt là Lão Tử suốt ngày luyện đan, căn bản chẳng nhìn ra được cái gì.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn tức đến mức một chưởng đập nát thế giới Hồng Hoang hư ảo trước mắt.

"Phù~, cũng không phải là không có thu hoạch." Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn thở ra, xem lại nhật ký hệ thống, nó đại khái suy đoán

ra, thế giới Hồng Hoang kia không chân thực cho lắm.

Nhất là những sinh linh đó, trông như được sinh ra từ cùng một thế giới, nhưng khí vận, nghiệp lực phân bổ trên người lại không hề đúng.

Bọn chúng không phải sinh linh nguyên bản của Hồng Hoang, cho dù được sinh ra trong Hồng Hoang.

"Chuyên dùng để lừa gạt kẻ ngoại lai!" "Sinh linh đứng sau có thể giết chết bảy hệ thống cao cấp đỉnh phong, thực lực không hề yếu!" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn không suy nghĩ về tình hình thế giới Hồng Hoang nữa, một sức mạnh kỳ diệu khuếch tán ra bốn phía.

Ngay khoảnh khắc sức mạnh này xuất hiện, Bàn Cổ đang ẩn nấp trong bóng tối liền có dự cảm chẳng lành.

Đợi đến khi thấy được hình ảnh tiếp theo, sắc mặt Bàn Cổ biến đổi.

Xem ra phải mạo hiểm một phen rồi! ...

"Vận Mệnh?" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn không biết đã dùng thủ đoạn gì mà lại tái hiện được cảnh tượng lúc Ngũ Hành Thánh Thống cùng Quang Minh Thần Thống và Hắc Ám Ma Thống tử trận.

Đó chính là cảnh tượng các hệ thống như Phong Thần, Môi Thần bị 'Vận Mệnh tương lai' trêu đùa.

"Đây mới là những gì thực sự đã xảy ra, những gì ta thấy trước đó, là đối phương muốn cho ta xem." Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lẩm bẩm, nghiêm túc nhìn cảnh tượng các hệ thống hỗn chiến dung hợp.

Cuối cùng, nó cảm ứng được sức mạnh Thời Không.

Phát hiện ra Luân Hồi Hỗn Độn Ma Thần.

Mắt Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn sáng lên, tiếp tục xem tiếp.

Ngay lúc này, Bàn Cổ không nhịn được nữa.

Lúc đó dấu vết chiến đấu đều đã bị hủy sạch sẽ rồi, kết quả là thằng này vẫn có thể tua ngược lại được.

Bây giờ Lão Tam đã lộ diện, tiếp theo sẽ là Ngũ Hành Ma Thần.

Không thể để nó xem tiếp được nữa, nếu không thật sự sẽ lần theo khí tức mà tìm tới bọn họ.

Trên người Bàn Cổ dấy lên khí tức ba ngàn Đại Đạo yếu ớt, chiếc rìu bạn sinh trong tay cũng từ từ bay lên. ...

"Luân Hồi Ma Thần, cảnh giới cũng không cao, trông có vẻ giả!" "Bản chất của viên châu này rất yếu, nhưng lại hấp thu dưỡng chất của Hắc Ám Ma Thống mà trở nên mạnh hơn." "Nhưng cũng không đủ để giết chết bảy hệ thống cao cấp đỉnh phong, Luân Hồi Ma Thần kia cũng không làm được." Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn nhìn hình ảnh trước mắt, chỉ cần biết bảy hệ thống cao cấp đỉnh phong chết như thế nào, nó sẽ có cách lôi những kẻ trong bóng tối ra.

Lúc này, sức mạnh của Ngũ Hành Thánh Thống trên màn hình đột nhiên bị áp chế.

Quả nhiên còn có kẻ giật dây.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lập tức chuyên tâm phân tích, đột nhiên, nó cảm ứng được sức mạnh xung quanh có một chút bất thường!

Ánh mắt của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn không đổi, tiếp tục nhìn hình ảnh trước mắt.

Vù!

Một luồng hàn quang xuất hiện từ sau lưng, ba ngàn Đại Đạo hiển

hiện, xé nát mọi thứ xung quanh.

Sức mạnh Thời Không giam cầm Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn, Vận Mệnh dẫn dắt nó bước vào Luân Hồi để bào mòn ý thức, sức mạnh Hủy Diệt thiêu đốt từng tấc cơ thể nó, Sát Lục chi khí che mờ... ...

Ánh mắt Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn vẫn bình thản, hàn quang sau lưng ngày càng gần, nó xoay người: "Bàn Cổ!" "Quả nhiên, tất cả đã được giải thích rõ ràng!" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn gật đầu, thì ra là Bàn Cổ đang ngụy trang tất cả những chuyện này.

Còn ở đây mai phục nó.

Đáng tiếc, Bàn Cổ này đối với sức mạnh của ta hoàn toàn không biết gì cả!

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn giang hai tay, không né không tránh, mặc cho Bàn Cổ chém tới.

"Một món Hồng Mông Chí Bảo rách nát, không thể làm ta bị thương được!" Dứt lời, rìu của Bàn Cổ đã đến trước mặt Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

Cảm nhận được cấp bậc của chiếc rìu, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn cười khẩy.

Còn chưa tới Đại Đạo Cảnh đỉnh phong, chiếc rìu vẫn chỉ là một món Hồng Mông Chí Bảo bình thường mà cũng muốn vượt cấp chém nó!

Thật sự cho rằng mình tên là Bàn Cổ thì ngon lắm sao?

Thôi vậy, dù sao cũng là một Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh, đợi bồi dưỡng một phen, nói không chừng có thể bồi dưỡng thành con rối hữu dụng.

Keng!!

Oành!

Rìu Khai Thiên chém lên vai của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn, phát ra tiếng va chạm kịch liệt.

Bàn Cổ cầm rìu, hai tay hơi run rẩy, không thể tin được nhìn Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn không hề hấn gì trước mắt.

"A..., chính là cái lực này, thoải mái!" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn dùng hai ngón tay nhấc Rìu Khai Thiên lên, nhẹ nhàng búng một cái, Rìu Khai Thiên mang theo Bàn Cổ bay ngược ra sau trong nháy mắt.

Trong chớp mắt đã bay ra khỏi vùng lãnh địa chư thiên này, đâm xuyên qua vạn vạn ức thế giới, còn chưa kịp dừng lại.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đưa tay kéo ngược về.

Bàn Cổ đang bay liền bị kéo trở lại ngay lập tức.

"Ngươi..." Bàn Cổ nắm chặt rìu, nhìn chằm chằm vào hệ thống trước mắt.

Ngay sau đó, đầu của Bàn Cổ nổ thành sương máu.

"Mày là Bàn Cổ hả!" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lại tung một chưởng, Bàn Cổ vừa khôi phục đầu lại một lần nữa biến thành sương máu.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn tỏ ra vô cùng nhẹ nhàng thoải mái, chênh lệch đẳng cấp quá lớn, một đòn tấn công bình thường của nó đối với Bàn Cổ này chính là đòn đánh hạ cấp.

Nếu không phải muốn giữ lại để luyện chế thành con rối, sớm đã một chiêu tiễn Bàn Cổ này đi giải thoát rồi.

"Khụ khụ..." Bàn Cổ sắc mặt trắng bệch, một lần nữa tái tạo lại

cơ thể, nhìn chằm chằm vào Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn phía trước.

"Ánh mắt của ngươi là sao đây..." Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn chậm rãi bước tới, mỗi một bước, Bàn Cổ lại bị sức mạnh của nó đánh nổ một lần.

Cứ như vậy, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đi đến trước mặt Bàn Cổ, một tay túm lấy cổ hắn.

Lúc này toàn thân Bàn Cổ không ngừng tuôn máu, máu vừa rời khỏi cơ thể hắn liền hóa thành hình dạng thật sự của máu, vùng lãnh địa chư thiên thưa thớt nhanh chóng dâng lên một biển máu vô biên.

Cả Bàn Cổ và Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đều bị nhấn chìm trong biển máu.

Vô số mảnh vỡ thế giới trôi nổi trong biển.

"Cú đánh toàn lực của ngươi, còn không thể khơi dậy ham muốn chiến đấu của ta!" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn tóm lấy Bàn Cổ chế nhạo: "Nhưng không sao, ta sẽ giúp ngươi nâng cao thực lực một chút!" "Không nói là mạnh đến đâu, ít nhất cũng có thể mát-xa cho ta thoải mái một chút!" Gào!

Bàn Cổ giãy giụa, gầm lên giận dữ.

Mà Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lại vô cùng bình thản, hai mắt bắn ra ánh sáng chiếu lên người Bàn Cổ.

Ngay sau đó, sắc mặt của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đại biến.

"Hóa thân!" Bàn Cổ đang giãy giụa bỗng dừng lại, khóe miệng nhếch lên nụ cười: "Dịch vụ mát-xa thoải mái dễ chịu, có cần không?" Oành!

Bàn Cổ dùng hai tay tóm ngược lại Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn, trực tiếp đập mạnh vào Rìu Khai Thiên bên cạnh.

Rầm!

Rìu Khai Thiên cấp Hồng Mông Chí Bảo vỡ nát.

Thân thể của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn xuất hiện một vết lõm nhỏ.

Bàn Cổ còn muốn đập tiếp, nhưng toàn thân Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn bắn ra những đầu kim sắc bén.

Trong nháy mắt, toàn thân Bàn Cổ bị xuyên thủng. "Mẹ nó, mất mặt quá." Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn chửi thầm, ý niệm vừa động, vạn vạn ức đầu kim liền đem hóa thân Bàn Cổ này phanh thây.

Tiếp đó, trên đầu kim bùng lên ngọn lửa lớn, thiêu đốt huyết nhục Bàn Cổ đang bị phân thây.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đứng dậy, một quả cầu hồng quang có thể thấy bằng mắt thường bao bọc lấy nó, tiếp đó, lấy bản thân làm trung tâm nhanh chóng khuếch trương.

Biển máu, mảnh vỡ thế giới, huyết nhục Bàn Cổ, mảnh vỡ Hồng Mông Chí Bảo đều bốc hơi hoàn toàn vào khoảnh khắc này.

Xung quanh Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn được dọn dẹp vô cùng sạch sẽ.

Tuy nhiên, ngay sau đó, biển máu hủy diệt lại xuất hiện, hóa thành một lớp màng máu, bao bọc lấy nó, che mờ cảm giác của nó với bên ngoài.

Cho dù là sức mạnh Đạo Ánh, cũng tạm thời không thể xuyên qua lớp màng máu này.

“Sức mạnh của Thời Không!” Trong lòng Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn có chút nặng nề, khẽ dùng sức.

Lớp màng máu bao bọc nó bị chấn vỡ, đồng thời nó cũng dùng sức

mạnh Thời Không tương tự để làm nhiễu loạn thời không xung quanh.

"Hự!" Một tiếng hét trầm vang lên, phía xa xuất hiện một thân ảnh khổng lồ không nhìn thấy điểm cuối, hỗn độn chi khí không ngừng tỏa ra.

Chư thiên vô lượng thế giới, đều hóa thành một vùng hỗn độn.

Đây mới là Bàn Cổ thật sự, hắn triển khai thân thể hỗn độn, Rìu Khai Thiên giơ cao, mỗi thời mỗi khắc, đều có vạn vạn ức thế giới vì thế mà hủy diệt.

Sức mạnh hủy diệt thế giới, trong tiếng vang hóa thành một bóng rìu hư ảo, dung hợp với Rìu Khai Thiên, theo cú vung của Bàn Cổ, chém về phía lãnh địa chư thiên nơi Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đang ở.

Chương 479

Cú chém này của Bàn Cổ, muốn tiêu diệt cả Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lẫn vùng lãnh địa chư thiên mà nó đang chiếm cứ. "Khí Đạo Ánh!!" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn kinh ngạc, có chút hoảng hốt.

Nó vội vàng gọi ra Lục Châu, chắn trước mặt.

Bụp!

"Hừ!" Mới thúc đẩy được một nửa, Rìu Khai Thiên đã chém xuống, Lục Châu bị một đòn đánh bay ngược lại, xuyên thủng cơ thể Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn hừ một tiếng, các loại sức mạnh theo bản năng phát ra để chống lại sát thương từ Rìu Khai Thiên.

Ầm ầm ầm!

Rìu Khai Thiên chưa kịp chém xuống, ba ngàn Đại Đạo đã xé nát mọi chướng ngại phía trước, sự chống cự của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn không có chút tác dụng nào.

Cuối cùng, Rìu Khai Thiên chém xuống!

Keng!!

"A!!" Trước chiếc Rìu Khai Thiên khổng lồ, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn còn không bằng một hạt bụi lại có thể chống đỡ được đòn tấn công của Rìu Khai Thiên.

Nhưng toàn thân Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn cũng xuất hiện những vết nứt, theo lực xung kích của Rìu Khai Thiên bay về phía lãnh địa chư thiên bên dưới.

Tuy nhiên còn chưa bay được bao xa, phía dưới lại xuất hiện một

chiếc rìu khổng lồ khác.

Keng!!

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lại bay lên.

Tiếp đó, Bàn Cổ tiếp tục vung rìu, luôn có thể đi trước một bước đánh trúng vào người Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

Keng!!

Keng!!

Keng!!

"A..." Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn trong tiếng hét thảm thiết đầy đau đớn, "rắc rắc" vỡ nát.

Nhưng Bàn Cổ vẫn không dừng lại, sức mạnh của hắn vĩnh viễn không cạn kiệt, chém liên tục suốt trăm năm.

Bàn Cổ xông vào lãnh địa của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

Thân thể khổng lồ, một chân đã bao phủ cả vùng lãnh địa này. ...

Ánh mắt Bàn Cổ lấp lánh thần quang vô lượng, bản thể vỡ nát của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn phân tán dưới chân hắn.

Số lượng vô cùng vô tận, mỗi một mảnh đều đang chịu sự trấn áp của Lực chi Đại Đạo của Bàn Cổ.

Nhưng mà thằng này cứng quá, còn cứng hơn vỏ ngoài của cái hệ thống nhóm chat kia đến hai bậc.

Nếu không phải thực lực của mình cũng đã mạnh lên không ít, rìu bạn sinh cũng đã thăng cấp, thì bây giờ phá phòng của nó cũng khó.

Hiện tại tuy đã đánh nát bản thể của nó, nhưng Bàn Cổ muốn xóa sổ cơ thể vỡ nát của nó cũng rất khó làm được.

Các linh kiện của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn, dưới sức mạnh áp

bức của Bàn Cổ, vẫn đang chậm rãi tái tổ hợp.

Bàn Cổ thấy vậy, liền ném ra hơn vạn chiếc Rìu Khai Thiên cấp Hồng Mông Chí Bảo.

Mỗi một chiếc Rìu Khai Thiên đều mang theo Đại Đạo chi lực của Bàn Cổ.

Dưới chân Bàn Cổ, chúng điên cuồng chém vào các linh kiện của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

Tuy nhiên, còn chưa chém được bao lâu, mấy chục đòn tấn công từ sau lưng Bàn Cổ đánh tới.

Chúng rơi vào một sợi tóc sau gáy của Bàn Cổ, tuy không phá được phòng ngự của hắn, nhưng cũng đã thu hút sự chú ý của Bàn Cổ.

Bàn Cổ quay đầu, phát hiện hơn ba mươi hệ thống cao cấp đỉnh phong, từ các hướng đang lao tới đây, cách còn bảy tám đại lãnh địa chư thiên, khí thế đã vô cùng mênh mông, các loại sức mạnh được chúng sử dụng, vô số thế giới vào khoảnh khắc này bị rút cạn, hội tụ để nâng cao sức tấn công của chúng.

Thậm chí còn có hệ thống, ngưng tụ vật chứa, biến lớn thân thể lao về phía Bàn Cổ.

Oành!!

Đòn tấn công đập vào mặt Bàn Cổ, mấy hệ thống sử dụng vật chứa đã lao đến trước mặt hắn. 34.

Thân thể khổng lồ của chúng trước mặt một Bàn Cổ còn vĩ đại hơn lại có vẻ cực kỳ nhỏ bé.

Chúng dốc hết toàn lực, nhắm vào mắt, chân, tim của Bàn Cổ mà lao tới.

Muốn húc bay Bàn Cổ ra, để Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn dưới chân hắn thoát khốn.

"Ảnh chiếu thể!" Bàn Cổ biết lai lịch của những hệ thống này, cầm rìu bạn sinh khẽ vung một đường vào mấy tên tí hon bên cạnh.

Chấm dứt sinh mệnh của chúng.

Hai mắt hắn tỏa ra hàn khí lạnh lẽo, mấy chục hệ thống cao cấp đỉnh phong cách mấy đại lãnh địa chư thiên, cùng với vạn vạn ức thế giới vô lượng ở đó đều bị đóng băng.

Tiếp đó, một cơn gió thổi qua, tất cả hệ thống đều tan vỡ.

Chiến trường của Bàn Cổ và Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lại mở rộng ra thêm nhiều lần.

"Sức mạnh Đạo Ánh!" Bàn Cổ điều khiển rìu bạn sinh, cảm ứng được sức mạnh Đạo Ánh của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn dưới chân.

Bàn Cổ vội vàng cắt đứt sức mạnh của nó, thần niệm lần theo sức mạnh đang lan tràn khắp chư thiên vạn giới mà truy sát.

Trong nháy mắt, thần niệm của Bàn Cổ đã theo sức mạnh của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lan ra không biết bao xa trong chư thiên.

Vô số hệ thống đều trở thành ảnh chiếu thể của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn, thần niệm của Bàn Cổ không ngừng phân tán, để lại từng đạo ý chí, hấp thu năng lượng để mạnh lên, hóa thành rìu, truy sát tiêu diệt thần niệm của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

Đồng thời, Bàn Cổ chú ý tới hàng nghìn hàng vạn hệ thống cao cấp đỉnh phong, rất nhiều trong số chúng cực kỳ giống nhau.

Chúng đang từ những lãnh địa chư thiên rất xa xôi lao về phía này.

Ký ức của chúng đã bị Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn thay đổi.

Bàn Cổ thử biên soạn ký ức mới để ảnh chiếu lên những hệ thống này.

Nhưng sự hiểu biết của Bàn Cổ về hệ thống cũng chỉ ở mức cao cấp sơ kỳ.

Thay đổi bản chất ý thức của hệ thống trung cấp còn được, đối mặt với loại hệ thống cao cấp này thì bất lực.

Vù!

Loáng một cái, cuộc truy sát bằng thần niệm giữa Bàn Cổ và Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đã kéo dài trăm năm.

Ánh sáng của rìu bạn sinh của Bàn Cổ đã mờ đi, dù sao nó cũng không phải là vũ khí Đạo Ánh thật sự.

Bàn Cổ vẫn có thể chịu được sức mạnh Đạo Ánh, sức mạnh của hắn không hề suy giảm, ngược lại còn ngày càng thông thạo.

Nhưng rìu bạn sinh đã không thể trụ được bao lâu nữa.

Trong trăm năm này, lại có hơn một trăm hệ thống cao cấp đỉnh phong lao đến, dùng những đòn tấn công không đau nhưng ngứa để quấy nhiễu Bàn Cổ.

Bàn Cổ vẫn đang áp chế Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn, nhưng cứ tiếp tục như vậy, đợi khi Bàn Cổ thấy gần vạn hệ thống cao cấp đỉnh phong lao tới.

Sớm muộn gì cũng toang!

"Gào~~" Bàn Cổ gầm lên, sương máu có thể thấy bằng mắt thường nhấn chìm các lãnh địa chư thiên xung quanh, những hệ thống cao cấp đỉnh phong đang quấy nhiễu Bàn Cổ đều mất đi sức mạnh, vội vàng chạy ra ngoài sương máu.

Nhưng theo sau chúng là từng chiếc rìu tràn đầy sát khí.

“Ngươi... chính là... cái... tên... giết...

Hệ... thống...

Phục...

Sinh...

đúng... không!” Dưới chân, giọng nói ngắt quãng của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn vang lên.

“Không quen!” Bàn Cổ gầm lớn, sương máu theo tiếng gầm của hắn hội tụ thành một không gian huyết sắc.

Thân hình của Bàn Cổ cũng thu nhỏ lại, cuối cùng, Bàn Cổ hóa thành một người khổng lồ cao vạn vạn ức trượng, lắc mình một cái.

Trong không gian chi chít xuất hiện vạn Bàn Cổ, mỗi người cầm một chiếc rìu, ba ngàn Đại Đạo tàn phá toàn bộ không gian huyết sắc.

Thân thể sắp tái tổ hợp của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lại một lần nữa bị đánh tan một cách bạo lực.

Vô số linh kiện rải rác khắp nơi trong không gian huyết sắc.

Chịu đựng sự tấn công của từng Bàn Cổ một.

Nhưng Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn không hề hoảng hốt, vì nó đã biết, vũ khí Đạo Ánh của Bàn Cổ này là vũ khí Đạo Ánh giả.

Sức mạnh thì đủ, nhưng không bền!

Không giống như mình, sức mạnh Đạo Ánh chính là bản năng, vĩnh viễn không cạn kiệt.

Còn Bàn Cổ này... hắn không được.

Chút bản nguyên mà hắn bào mòn được của mình, còn không nhiều bằng lượng tự động khôi phục, căn bản không giết được mình.

Chương 480

Đợi khi sức mạnh của món vũ khí Đạo Ánh giả này cạn kiệt, chính là lúc nó phản công.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn trong lòng cười lạnh, thần niệm dưới sự gia trì của sức mạnh Đạo Ánh, hết lần này đến lần khác xông ra ngoài.

Không gian huyết sắc trông có vẻ kiên cố, nhưng căn bản không thể ngăn được sức mạnh Đạo Ánh thẩm thấu.

Nhưng vừa ra ngoài, từng chiếc rìu thần niệm lại xóa sổ thần niệm của nó. 'Nội tình của tên Bàn Cổ này đúng là vô lý vãi cmn!' 'Trâu bò vãi cmn!' Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn thầm chửi, nội tình của Hỗn Độn Ma Thần rất dày, Bàn Cổ lại càng là kẻ nổi bật, nhưng cứ bùng nổ sức mạnh ở mức siêu cao như vậy, ít nhất cũng phải có giới hạn chứ.

Kết quả là tên Bàn Cổ này, căn bản không thể bị tiêu hao.

May mà vũ khí của hắn là vũ khí Đạo Ánh giả, nếu không lần này mình phải thổ huyết rồi.

Nhưng sức mạnh của Bàn Cổ này, hẳn là của kẻ đã giết Hệ thống Phục Sinh.

Còn giả vờ không biết, thật giả tạo.

Hại ta tổn thất một huynh đệ.

Vậy thì lấy mạng ngươi ra đền.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn không ngừng tỏa ra thần niệm, tiêu hao sức mạnh vũ khí Đạo Ánh giả của Bàn Cổ.

Cảm nhận được uy lực của rìu giảm xuống, Bàn Cổ suy nghĩ một lúc, khí thế của mấy vạn phân thân lại tăng vọt một đoạn.

Rìu trong tay mỗi người cũng xuất hiện những vết nứt nhỏ.

"Hử... còn có thể mạnh hơn nữa sao?" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn ngẩn người, nhưng rất nhanh đã bình tĩnh lại: "Bàn Cổ, chênh lệch giữa ngươi và ta quá lớn, ngươi không thể giết được ta." 35.

"Nếu ngươi dừng lại bây giờ, thành khẩn cầu xin ta tha thứ, ta có thể cho ngươi một cái chết thống khoái, nếu không..." "Mẹ nó còn không biết điều!!" Bàn Cổ gầm lên, tất cả phân thân cùng với rìu trên người đều trở nên hư ảo vào khoảnh khắc này.

Vung rìu!

Nhìn về phía các linh kiện của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

"A!!!" Lập tức, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn phát ra tiếng hét thảm không thể tin được, trong lòng chấn động vạn phần.

Bởi vì đòn tấn công lần này của Bàn Cổ đã xóa sổ một phần bản nguyên của nó!

"Cái này... ta bị thương rồi?!" "Nói nhảm, lần này có thể giết chết ngươi!" Hai mắt Bàn Cổ đỏ ngầu, xác định chính xác vị trí cốt lõi của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

Hắn trực tiếp xông lên chém điên cuồng.

Các phân thân khác cũng nhắm vào những linh kiện lớn, điên cuồng chém giết!

Thời gian trôi qua, một nghìn năm đã qua.

Bên ngoài không gian huyết sắc do máu của Bàn Cổ tạo thành, từng hệ thống cao cấp đỉnh phong đều đã đến vùng lãnh địa chư thiên này.

Hơn năm nghìn hệ thống cao cấp đỉnh phong đối với không gian huyết sắc vừa đánh vừa nện.

Trong nháy mắt, không gian huyết sắc lung lay sắp đổ.

Bàn Cổ trong không gian liếc nhìn tình hình bên ngoài, không thèm để ý.

Đợi hắn giải quyết xong hệ thống trước mắt, những hệ thống cao cấp này không đáng lo ngại.

Sen Xanh bạn sinh bay ra, dựng lên một lớp màng quang màu xanh cho không gian huyết sắc, bất kỳ đòn tấn công nào của hệ thống đánh tới, Sen Xanh đều không hề lay động.

Bàn Cổ yên tâm, tiếp tục toàn lực mài mòn hệ thống này.

Ngoài việc chiến đấu trên phương diện này, Bàn Cổ còn luôn đấu trí bằng thần niệm với Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

Khả năng gọi hệ thống của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn quá mạnh, năm nghìn hệ thống cao cấp đỉnh phong Bàn Cổ không để vào mắt.

Nhưng nếu tăng lên gấp mấy lần, Bàn Cổ cũng khó mà chống đỡ.

Chém giết thần niệm đang khuếch tán của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn, chính là trận chiến hao phí tinh lực nhất của Bàn Cổ.

Tuy mệt, nhưng ít nhất không để Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn gọi được các hệ thống khác.

Đây là một trận chiến trường kỳ!

Bàn Cổ mỗi khắc đều toàn lực đối phó!

Một triệu năm đã trôi qua.

Không gian huyết sắc hiện đã bị tiêu hao gần như trong suốt, Sen

Xanh cũng đã xuất hiện nhiều chỗ hư hỏng, hiện tại dùng để phòng ngự là Tạo Hóa Ngọc Điệp của Bàn Cổ.

Vùng lãnh địa chư thiên bên ngoài không gian huyết sắc, gần hai vạn hệ thống cao cấp đỉnh phong đã bao vây nơi này.

Những đòn tấn công có thể dễ dàng hủy diệt vạn vạn ức thế giới, ở đây lại nhiều như mưa trong bão tố.

Tiếng nổ lớn mạnh mẽ bao phủ cả những lãnh địa chư thiên xa xôi hơn, kéo dài suốt một triệu năm.

Ngay cả những sinh linh Thiên Đạo Cảnh cũng bị tiếng nổ chấn thương đạo, cuối cùng bị điếc suốt đời.

Trong không gian huyết sắc, Bàn Cổ sắc mặt trắng bệch, run rẩy giơ rìu lên.

Lớp sương máu cuối cùng của không gian huyết sắc bị Bàn Cổ hấp thu, Sen Xanh bị tổn hại đang tỏa ra ánh sáng dịu dàng hồi phục vết thương cho Bàn Cổ.

Ba ngàn Đại Đạo của Tạo Hóa Ngọc Điệp toàn lực gia trì lên rìu.

Bàn Cổ nhìn chằm chằm vào mảnh linh kiện hệ thống cuối cùng trước mắt, chém xuống!

"Ngươi đáng chết, Bàn Cổ!!!" ...

"Cuối cùng cũng giết được rồi!" Ánh mắt đầy sát ý của Bàn Cổ nhạt đi, mệt mỏi đứng tại chỗ.

Sen Xanh tàn phá dưới sự vây công của hơn hai vạn hệ thống cao cấp đỉnh phong đang lung lay sắp đổ.

Bàn Cổ liếc nhìn một cái, với thực lực hiện tại của hắn, có lẽ không thể giết hết những hệ thống này.

Nhưng nếu muốn đi, chúng không thể cản được.

Bàn Cổ không còn quan tâm đến những hệ thống này nữa, lặng lẽ hồi phục thương thế.

Đột nhiên, Bàn Cổ đang hồi phục thương thế cảm thấy sau lưng lạnh toát, Bàn Cổ không cần nghĩ ngợi, cầm rìu dùng sống rìu quất ngược ra sau.

Oành!!

Lực phản chấn mạnh mẽ lập tức đẩy Bàn Cổ lùi lại, sức mạnh không gian, thời gian... từ trên người Bàn Cổ bùng phát, phá vỡ vạn vạn ức thế giới, Bàn Cổ mới khó khăn dừng lại được.

Rắc!

Bàn Cổ không kịp xem xét đã gây ra biến cố gì, lao về phía mấy hệ thống cao cấp đỉnh phong ở xa, tóm lấy bóp nát.

Bản nguyên cung cấp cho rìu bạn sinh hồi phục.

Thấy rìu bạn sinh lại hồi phục một chút sức mạnh Đạo Ánh, Bàn Cổ trong lòng yên ổn hơn nhiều, nhìn về phía xa... ...

"Khà khà khà khà..." Từng hạt sáng lấp lánh hiện ra, có thể thấy bằng mắt thường chúng đang lớn dần, hội tụ lại.

Dưới vẻ mặt kinh ngạc của Bàn Cổ, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn tái ngưng tụ cơ thể, hóa thành đạo thể.

"Thế này mà vẫn lành lại được?!" Bàn Cổ hoài nghi nhìn chiếc rìu của mình, chém suốt một triệu năm, chính hắn cũng đã mệt rã rời.

Kết quả đối phương chẳng hề hấn gì.

Chẳng lẽ mình cầm nhầm rìu rồi?

"Khà khà khà..." "Không trách ngươi, dù sao ngươi cũng không có kiến thức gì!" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn trong tiếng cười quái dị bước về phía Bàn Cổ, từng luồng thanh quang lượn lờ trên cơ thể nó.

“Bàn Cổ, lâu rồi không đánh nhau, lơ là để ngươi may mắn một phen.” “Lần này chắc sẽ không!” Bước chân của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn vô cùng chậm rãi, nhưng sắc mặt Bàn Cổ lại đại biến, vội vàng giơ rìu.

“Thật sự nghĩ mình tên Bàn Cổ là ngon lắm sao!” Giọng nói lạnh băng của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn vang lên từ sau lưng Bàn Cổ.

Bàn Cổ chém về phía sau lưng.

Thân hình Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lắc một cái, lại xuất hiện ở bên trái Bàn Cổ, không chọn dùng thần thông đạo pháp gì cả, chỉ đơn giản là tung một cú đá!

Bụp!

Bàn Cổ lập tức bay lên, giữa không trung, Bàn Cổ gầm lên, thân thể Ma Thần triển khai.

Nhưng thân thể khổng lồ vẫn bay đi không kiểm soát, còn chưa dừng lại, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lại xuất hiện bên cạnh Bàn Cổ, thân ảnh của nó cũng vô cùng khổng lồ, Bàn Cổ trước mặt nó chỉ bằng một nửa.

“Cậy mình to xác mà giẫm ta!” Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn vừa nói vừa một cước đạp Bàn Cổ dưới chân.

“Bây giờ là ai giẫm ai!” Sau khi giẫm liên tiếp mấy cái, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn tung ra một cú đá mạnh.

Bụp!!

Bàn Cổ lại bay lên, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn ung dung đi theo sau.

Lần này Bàn Cổ bay đi một khoảng cách cực kỳ xa, những hệ thống cao cấp đỉnh phong vốn đang bao vây xung quanh cũng bị Bàn

Cổ húc chết mấy chục tên, vô số thế giới vào khoảnh khắc này đều bị hủy diệt.

"Khụ..." Bàn Cổ ho ra máu, liếc nhìn lỗ thủng lớn bị đánh xuyên ở eo, từ từ nhắm mắt.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn xuất hiện trước mặt Bàn Cổ, cười khinh bỉ, đưa tay ra.

Đột nhiên, Bàn Cổ mở mắt, hai tay tóm lấy bàn tay của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn, dùng sức xé một cái!

Bàn Cổ dùng sức xé đứt một cánh tay của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn, dùng nó làm vũ khí, quật mạnh đi.

"Hử..." Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn sững sờ, rất nhanh ánh mắt bị sự thú vị thay thế, một luồng thanh quang lượn lờ quanh người nó bay ra.

Đòn tấn công của Bàn Cổ còn chưa đánh tới, thanh quang đã lướt qua hai bàn tay của Bàn Cổ.

Trong nháy mắt, hai bàn tay của Bàn Cổ bị chặt đứt.

Cánh tay của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn dung hợp với thanh quang, từ từ hóa thành một con quái thú khổng lồ đầy gai xanh.

Chương 481

Hai bàn tay của Bàn Cổ bị con quái thú này dùng làm chân.

Cánh tay bị mất của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn cũng mọc lại, khôi phục đạo thể, sau lưng xuất hiện một chiếc ghế, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn ngồi lên, ngón tay khẽ động.

"Bàn Cổ, để chiến khôi của ta chơi với ngươi một lúc nhé!" Gào!

Con quái thú được gọi là chiến khôi gầm lên, lao về phía Bàn Cổ.

Con quái thú chỉ cao đến đầu gối Bàn Cổ, trông có vẻ Bàn Cổ có thể một cước đá chết nó.

Nhưng trên thực tế, Bàn Cổ còn không dám chạm vào nó một cái, vội vàng né tránh, vết thương ở hai bàn tay bị mất bị một loại sức mạnh nào đó phong ấn, không thể hồi phục.

Bàn Cổ chỉ có thể mọc ra mấy cánh tay sau lưng, lấy ra Sen Xanh tàn phá, muốn nhốt con quái thú này lại, nhưng từng chiếc gai xanh trên người con quái thú lại lấp lánh.

Bàn Cổ dừng động tác, lấy ra một đóa Sen Xanh hoàn toàn mới ném đi.

Oành!

Sen Xanh cấp Hồng Mông Chí Bảo, trực tiếp bị gai xanh trên người con quái thú này đâm thủng, bản nguyên trong một hơi thở đã biến mất, sau đó phát nổ.

"Cái quái gì vậy!" Mí mắt Bàn Cổ giật mạnh, thu lại Sen Xanh rồi bỏ chạy.

Là một Bàn Cổ kiêu ngạo về sức mạnh, phòng ngự, cận chiến.

Lần đầu tiên đánh nhau uất ức như vậy.

"Đừng phí sức!" Xa xa, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn ung dung pha trà, khói trà bốc lên, yên tĩnh và thanh bình.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn động tác tao nhã rót trà, từ từ nói: "Dưới Đạo Ánh, bất kỳ linh bảo nào cũng đều là phế phẩm." "Hệ thống chúng ta ai cũng là chuyên gia chế tạo linh bảo, bất kể là Hồng Mông Chí Bảo hay Tiên Thiên Linh Bảo, đều thuộc lòng." "Mấy món đồ ngươi cầm, ta chế tạo không có một trăm triệu thì cũng có tám mươi triệu, chỉ cần một ý niệm của ta, là có thể biến bản chất của chúng thành phàm phẩm." "Ngươi cứ từ từ chờ, để chiến khôi của ta xé ngươi thành từng mảnh đi!" "Khà khà...

A!" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đang cười quái dị đột nhiên bị tấn công mạnh từ sau lưng, may mà thanh quang bảo vệ quanh cơ thể kịp thời bảo vệ nó.

Nhưng chỉ trong một khoảnh khắc mất tập trung, Bàn Cổ đang né tránh đã đưa tay tóm lấy rìu bạn sinh.

Một cú đánh bằng sống rìu đã hất bay cả Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lẫn ấm trà của nó ra ngoài.

Tiếp đó, hắn chém một rìu về phía con quái thú đang lao tới.

"Chết!" Gào!

Rìu bạn sinh là vũ khí Đạo Ánh giả, sức mạnh Đạo Ánh của con quái thú không thể thay đổi được, nó dễ dàng chém con quái thú này thành hai nửa.

Sức mạnh Đạo Ánh vừa hồi phục không lâu của rìu bạn sinh, dưới sự gia trì của Bàn Cổ, trong nháy mắt đã xóa sổ sức mạnh Đạo Ánh của con quái thú này.

Lực chi Đại Đạo của Bàn Cổ, nhân cơ hội xóa sổ sinh cơ của nó.

Đồng thời, hai bàn tay của Bàn Cổ cũng được hắn luyện hóa lại thành bản nguyên và mọc ra.

"Phỉ!" Bàn Cổ một cước đạp nát thi thể con quái thú, chỉ vì một món đồ chơi như vậy mà ép mình phải thảm hại đến thế.

Hệ thống này thật sự đánh không lại a!

Bàn Cổ quan sát xung quanh, vì Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đang chiếm ưu thế, càng nhiều hệ thống cao cấp đỉnh phong đang lao về phía này.

Bàn Cổ nhìn về một vùng lãnh địa chư thiên đã bị phá hủy trống không, nảy sinh ý định bỏ chạy.

Hắn không muốn chơi trò liều mạng, đã biết thực lực của hệ thống này rồi.

Về hợp quân với anh em, tu luyện vài nghìn cái hỗn độn rồi hội đồng đánh chết mẹ nó.

"Bàn Cổ!!" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn giận dữ từ xa lao về, là một hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong, liên tiếp mấy lần chịu sỉ nhục như vậy, nó đã mất hết kiên nhẫn.

Nó muốn giết Bàn Cổ này.

Xa xa, Bàn Cổ nhìn Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đang hùng hổ lao tới, không dám do dự, thân thể cường tráng vào khoảnh khắc này khô héo lại có thể thấy bằng mắt thường.

Rìu Khai Thiên trong tay lấp lánh sát khí cực hạn, vạn kiện Rìu Khai Thiên cấp Hồng Mông Chí Bảo rơi vãi xung quanh.

Sức mạnh thời gian lóe lên, cấp bậc của chúng vào khoảnh khắc này cũng đều rơi xuống thành phàm phẩm, trong hoàn cảnh này, hóa thành tro bụi, biến mất không thấy.

Sức mạnh Đạo Ánh, ảnh chiếu chúng thành phàm phẩm, chúng dưới sự gia trì của sức mạnh thời gian của Bàn Cổ, trải qua thời gian dài đằng đẵng trở thành phàm phẩm.

Bản nguyên khổng lồ chứa đựng trong đó, đều bị Rìu Khai Thiên bạn sinh linh bảo của Bàn Cổ hấp thu.

Lúc này, khí thế của Bàn Cổ đã đạt đến một tầm cao chưa từng có.

Bước chân của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn dừng lại, ánh mắt lóe lên một tia do dự.

Nó không biết có nên đối đầu trực diện với cú đánh này của Bàn Cổ hay không.

Đánh đến bây giờ, nó cũng chưa bao giờ xem Bàn Cổ này là đối thủ thực sự.

Ngay cả khi trước đó bị Bàn Cổ đánh lén và tấn công liên tục không ngừng.

Bởi vì nó biết, Bàn Cổ này không thể giết được mình.

Chỉ cần đợi Bàn Cổ có một chút lơ là, nó có thể phản công.

Nhưng bây giờ, cú đánh đỉnh phong này của Bàn Cổ, sức mạnh quá lớn.

Nếu nó thật sự chống đỡ, dao động gây ra sẽ quá lớn.

Tuy nó cũng cảm thấy Diệt Thống Giả đã không còn, đã chuẩn bị hành sự cao điệu trong chư thiên.

Nhưng nó cũng không muốn hành sự cao điệu như vậy!

Nếu không đối đầu, Bàn Cổ này chắc chắn sẽ chạy.

“Mẹ nó, thật khó lựa chọn!” Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lấy ra

Lục Châu, lục quang cực hạn lấp lánh trên Lục Châu.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn trực tiếp ném Lục Châu ra.

Rìu của Bàn Cổ cũng đang chém tới.

Hai bên trong nháy mắt, va chạm vào nhau!

Oành!!

Vũ khí của Bàn Cổ và Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn vẫn đang kình nhau, cả hai đều có biểu cảm như đang dốc hết toàn lực.

Sức mạnh Đạo Ánh không ngừng va chạm và xóa sổ nhau.

Còn có những luồng sức mạnh Đạo Ánh thoát khỏi sự khống chế của cả hai, như một quả cầu không ngừng khuếch đại, lan ra khắp chư thiên.

Mấy vạn hệ thống cao cấp đỉnh phong đang bao vây xung quanh Bàn Cổ và Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lại không có chuyện gì.

Chỉ là dao động của sức mạnh này, khi chạm vào bất kỳ sinh linh nào, dù là một viên đá, nước biển...

đều vào khoảnh khắc này xuất hiện hỗn loạn, ký ức của tất cả sinh linh trong một thế giới thống nhất, rồi lại hỗn loạn, đá sỏi sinh ra ý thức, biến thành từng chiếc rìu, tượng điêu khắc, rồi lại vỡ nát, hóa thành quả cầu lục.

Mọi thứ trong thế giới đều đảo lộn.

Ý thức thế giới và quy tắc thế giới đều thống nhất, nhưng vận hành thực tế của thế giới lại vì không phù hợp mà hủy diệt.

Từng vị Thánh Nhân, cường giả Thiên Đạo Cảnh, trở thành 'Bàn Cổ', 'Dương Mi', 'Thời Thần'... những Hỗn Độn Ma Thần giả.

Hoặc lại trở thành các loại xuyên việt giả, những tà ma ngoại vực

giống như hệ thống.

Hai bên cảm ứng lẫn nhau, siêu thoát thế giới để tàn sát.

Ngay cả những vật phàm tục, ký ức cũng đều trở thành các loại thân thể chuyển thế của đại năng.

Đây là do tín niệm quyết giết Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn của Bàn Cổ, sức mạnh Đạo Ánh của hắn kết hợp với một đoạn thông tin trong sức mạnh mà hắn nắm giữ và ý thức thế giới để ảnh chiếu lên các sinh linh.

Ý thức của chúng hướng về tín niệm của Bàn Cổ vào khoảnh khắc đó, có lẽ chưa từng thấy hệ thống, nhưng khi gặp hệ thống, chúng sẽ tự nhiên nảy sinh sát tâm.

Tương tự, sản phẩm ảnh chiếu của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn cũng đối với Bàn Cổ như vậy.

Nó thậm chí còn quá đáng hơn Bàn Cổ, những thứ nó nắm giữ cao hơn Bàn Cổ quá nhiều, kim mộc thủy hỏa phong vũ lôi điện... thậm chí còn có một đoạn số, mã, chỉ cần có loại đồ vật này xuất hiện, sẽ vào khoảnh khắc đó sinh ra ý thức, nếu sống sót thành công, đều sẽ có sát ý trực quan nhất đối với Bàn Cổ.

Sức mạnh của cả hai giống như cảnh giới Đạo Ánh, một niệm vô lượng.

Không có gì ngăn cản, theo thời gian, vạn vật bị ảnh hưởng bởi sức mạnh của cả hai sẽ ngày càng nhiều.

Sức mạnh đã thoát khỏi sự khống chế của cả hai, chỉ giữ lại tín niệm của mỗi người vào khoảnh khắc đó, ảnh chiếu lên tất cả trong chư thiên.

Uy lực của cú va chạm, vượt xa sức tưởng tượng của Bàn Cổ.

Nhưng sắc mặt của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn lại bình thản, rõ ràng biết kết quả như vậy, hai tay từ từ đưa ra trước, dùng sức đẩy một cái!

Uy lực của Lục Châu đột nhiên tăng mạnh, đẩy rìu bạn sinh của Bàn Cổ lùi về phía sau.

"Hừ..." Bàn Cổ hừ một tiếng, toàn lực chống đỡ.

Khóe miệng Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn nhếch lên, nhưng sự cảnh giác trong mắt không thể che giấu.

Cảnh giác không phải Bàn Cổ, mà là một sự tồn tại không xác định.

Sự va chạm giữa các cảnh giới Đạo Ánh, ngoài đồng cấp có thể xóa sổ sức mạnh này, các sinh linh khác muốn xóa sổ, sức mạnh cơ bản đều phải chạm đến cấp độ Đạo Ánh.

Cũng có nghĩa là, nó và Bàn Cổ đánh nhau, rất dễ gây ra biến cố.

Nhất là Diệt Thống Giả kia, nếu hắn chưa chết, mình phách lối như vậy, thật sự sẽ toang.

Nó trước đó không muốn đối đầu trực diện với Bàn Cổ cũng là vì vậy.

Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn phân ra một phần sức lực, một lần nữa thay đổi các hệ thống cao cấp đỉnh phong xung quanh.

Bảo chúng tản ra, đi đến nơi xa, để phòng bị các yếu tố không xác định.

Hành động này bị Bàn Cổ cảm nhận được, khóe miệng Bàn Cổ giật giật, hệ thống này còn chưa dùng toàn lực à!

Quá mạnh.

Đánh không lại, thật sự đánh không lại!

Bàn Cổ hít sâu một hơi, sức mạnh đang chùng xuống lại được nâng lên: “A...

Chương 482

Hự.” “Hử...” Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đang xem xét tình hình chư thiên quay đầu lại, nhìn về phía Bàn Cổ: “Nhiều nhất là mười vạn năm, sẽ giết chết ngươi!” ...

Chư thiên vô lượng, vô số thế giới không ngừng sinh ra và hủy diệt, chưa bao giờ có điểm cuối thực sự.

Trong một thế giới hư ảo như không có thật, ba ngàn quang đoàn lấp lánh cố định tại một địa điểm.

Phía trên chúng, một thân ảnh mờ ảo đang ngồi thiền.

Xung quanh lơ lửng vô số điểm sáng với đủ màu sắc khác nhau.

Mỗi khi ba ngàn quang đoàn sáng lên, sức mạnh tỏa ra sẽ hội tụ đến bên cạnh thân ảnh mờ ảo.

Sức mạnh khuếch tán, rải ra bốn phía, rơi vào từng điểm sáng.

Điểm sáng vào khoảnh khắc đó dường như sáng hơn không ít, lúc này, cảnh tượng bên trong điểm sáng mới hiện ra.

Đó lại là, từng thế giới khổng lồ.

Sức mạnh của quang đoàn lướt qua những thế giới này, để lại từng đạo vận huyền ảo khó lường.

Một số sinh linh trong thế giới vào khoảnh khắc này, một sớm đốn ngộ, bế quan tham ngộ đại đạo.

Ý thức thế giới vô tình thu thập những đạo này, đầu tư bản nguyên, thai nghén ra từng đạo ý thức.

Vô số sinh linh cũng bị ảnh hưởng, từ từ thích ứng với những sức mạnh này, trở nên mạnh hơn hoặc hủy diệt.

Đột nhiên, màu sắc của một mảng nhỏ điểm sáng xuất hiện chút bất thường.

"Hử..." Thân ảnh mờ ảo dường như có chút ngạc nhiên, nhìn về phía mảng điểm sáng này.

Đột nhiên, ba ngàn quang đoàn phía dưới đột nhiên náo động, ở trung tâm của chúng, một đoàn sinh linh hỗn tạp hỗn loạn phát ra âm thanh quỷ dị.

Vừa hét lên, những sợi xích dày đặc đã bao phủ lấy nó một cách chặt chẽ.

Trên sợi xích, một tồn tại không ngừng biến đổi hình dạng tỏa ra sức mạnh, trấn áp sinh linh vừa rồi một cách kín kẽ, từ từ biến mất lần nữa.

Và chỉ với một chút âm thanh vừa tỏa ra, dường như đã khiến ba ngàn quang đoàn có được sức mạnh, hóa thành muôn hình vạn trạng.

Các loại sức mạnh lao về phía thân ảnh mờ ảo phía trên.

Sức mạnh va chạm, không gây ra bất kỳ tiếng động nào, chỉ làm tan đi một lớp sương mờ của thân ảnh mờ ảo, để lộ ra cơ thể của nó.

Đó là một sản phẩm giao thoa của quy tắc, Đại Đạo chi lực, sức mạnh thế giới và các loại sức mạnh khác.

Thấy sức mạnh của mình đã tiêu hao hết, nó lắc mình một cái, hóa thành hình dạng một vị Đại Kinh.

Nó tung một chưởng xuống, đánh ba ngàn sinh linh với hình dạng khác nhau trở lại thành quang đoàn.

Nhưng lớp sương mờ bao quanh nó lại không thể xuất hiện trở lại.

Nó cúi đầu nhìn xuống quang đoàn phía dưới, sức mạnh mà quang

đoàn tỏa ra, phần lớn cũng không do nó khống chế, rải rác vào từng thế giới mà mỗi điểm sáng đại diện, giữa các điểm sáng với nhau.

Từ từ, một lượng lớn ý thức được sinh ra.

Trong đó, không ít ý thức trực tiếp hóa thành từng quang đoàn, lại trở thành những hệ thống nhỏ cấp thấp nhất trong giới hệ thống.

Nó không để ý đến những điều này, mà nhìn về trung tâm, nơi có vô số sợi xích đang trói buộc một tồn tại.

Tồn tại đó đang không ngừng tỏa ra sức mạnh quỷ dị, ngoài việc giữ mạng cho ba ngàn quang đoàn phía dưới, còn xuyên qua thế giới hư ảo này, ảnh hưởng đến thế giới chư thiên.

Vô số hệ thống vì thế mà được sinh ra.

Nó lại nhìn về những điểm sáng bao quanh mình, nhưng những điểm sáng lại bị ba ngàn quang đoàn phía dưới cản trở, nó cũng không thể nhìn rõ đã xảy ra chuyện gì.

"Sao ta lại cảm thấy có khí tức của thằng nhóc xui xẻo Bàn Cổ nhỉ?

Sức mạnh Hỗn Nguyên Đạo Ánh, cảnh giới tăng nhanh vậy sao?" Đại Đạo suy ngẫm, ánh mắt có chút không hiểu.

Ba ngàn Ma Thần mà mình thai nghén lúc đầu, nhất là thằng nhóc xui xẻo Bàn Cổ, nó biết rõ gốc rễ, tự nhiên có thể cảm ứng được, Bàn Cổ lại có sức mạnh cảnh giới Đạo Ánh.

Thời gian cũng chỉ mới mấy trăm hỗn độn thôi, nó đã mạnh đến vậy rồi sao?

Các Ma Thần khác thì sao?

Đại Đạo trong lòng có chút kinh ngạc, hỏi xuống phía dưới: "Thủy Tổ Hệ Thống sắp phục sinh rồi nhỉ, còn bao lâu nữa?" "Không có

biến cố gì, khoảng vạn hỗn độn!" Trong xiềng xích vang lên một giọng nói không cảm xúc nhưng già nua.

"Nếu nó thật sự thoát ra, ngươi định làm thế nào?" Đại Đạo hỏi.

"Đổi mạng với nó!" "Có khí phách!" "Ngươi thật sự mong ta chết có phải không?" "Đương nhiên không phải." Đại Đạo lắc đầu.

"Ta cũng không muốn chết." Xiềng xích rung lên: "Ta cần phải áp chế Thủy Tổ Hệ Thống, ngươi không thể hành động, làm suy yếu sức mạnh của Thủy Tổ Hệ Thống sao!" Đại Đạo nghe vậy, nhìn xuống ba ngàn quang đoàn phía dưới: "Ta cũng không thể thoát thân được, ba ngàn hệ thống cuối cùng này ngày càng mạnh rồi.

Ta đã mấy chục hỗn độn không biết tình hình bên ngoài rồi!" "Vậy chúng ta cùng chờ chết đi." "??" Đại Đạo nghi hoặc: "Cái gì gọi là chúng ta cùng chờ chết?" "Không đúng sao?" Giọng nói trong xiềng xích lại vang lên: "Ta đổi mạng với Thủy Tổ Hệ Thống, ngươi đổi mạng với ba ngàn hệ thống này." "Không phải ngươi nói ngươi có thể đổi mạng với tất cả chúng sao!" "Đó là trước kia!" "Bây giờ thì sao?" Đại Đạo hỏi.

"Bây giờ sức mạnh đã bị ngươi kế thừa rồi!" "Ách..." Đại Đạo ngẩn người, sờ sờ mũi, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, chuyển chủ đề nói: "Đúng rồi, ta vừa cảm ứng được sức mạnh của thằng nhóc xui xẻo Bàn Cổ, Bàn Cổ, là cái mà ta thai nghén, ta đã nói với ngươi rồi." "Biết rồi, sao thế?" Sinh linh trong xiềng xích hỏi.

"Còn sao nữa, ta cảm ứng được nó đang chiến đấu với hệ thống." Đại Đạo nói: "Hệ thống đỉnh cấp, lại còn là hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong, đẳng cấp của các hệ thống trong chư thiên đều bị đè xuống mức cao cấp, muốn xuất hiện đỉnh cấp gần như không thể.

Cho nên hệ thống này là từ thời đại của ngươi, không phải ngươi đã giết hết tất cả hệ thống rồi sao?" Nghe vậy, sinh linh trong xiềng

xích có chút trầm mặc, một lúc lâu sau mới nói: “Ta đã giết hết hệ thống, nhưng chưa kịp kiểm tra xem có sót lại không thì đã đánh nhau với Thủy Tổ Hệ Thống rồi.

Có lẽ hệ thống đó là con cá lọt lưới.

Dù sao cũng là hệ thống đỉnh cấp, lúc đó ta cũng chỉ để lại một đòn tấn công rồi không quan tâm nữa.” Nói đến đây, giọng nói của sinh linh trong xiềng xích ngừng lại một chút, rồi lại nói: “Chẳng trách gần đây tốc độ phục sinh của Thủy Tổ Hệ Thống nhanh hơn một chút, ta còn tưởng là do bản thân nó, thì ra là do hệ thống đó.” “Chúng ta phải nhanh chóng loại bỏ nó.” “Giao cho ta!” Đại Đạo nói xong, móc ra một con mắt của mình, ném ra khỏi thế giới hư ảo này.

Tiếp đó, ba ngàn quang đoàn phía dưới, vì Đại Đạo mất đi một chút sức mạnh lại chiếm thế thượng phong, rải một lượng lớn đạo vận vào chư thiên.

“Hành động này, đã đẩy nhanh thời gian phục sinh của Thủy Tổ Hệ Thống thêm nửa hỗn độn.” Sinh linh trong xiềng xích nói: “Mấu chốt là sức mạnh mà ngươi phân ra, có lẽ không giết được hệ thống đỉnh cấp đó.

Lỡ như thất bại, sức mạnh phân ra sẽ càng nhiều hơn.

Ngươi chi bằng nhân lúc này, phân ra thêm chút sức mạnh nữa, để có thể chắc chắn tiêu diệt hệ thống đó!” “Không sao...” Đại Đạo xua tay: “Chút sức mạnh này chỉ là phụ trợ, sau khi tìm thấy ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, là có thể diệt được hệ thống đó.” ...

Mắt của Đại Đạo xuất hiện tại lãnh địa chư thiên mà Đại Đạo cảm ứng được.

Nhưng Bàn Cổ đã không còn ở đây.

Hắn và Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đã đánh nhau đến lãnh địa

chư thiên khác, nơi này, chỉ còn lại một số hệ thống cao cấp đỉnh phong trợ uy cho Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

Mắt của Đại Đạo có một chút ý chí thuộc về Đại Đạo, sau khi cảm ứng được vị trí của Bàn Cổ.

Nó liền ẩn mình tiếp tục bay về phía Bàn Cổ. ...

Oành!

Rìu và Lục Châu lại một lần nữa va chạm, Bàn Cổ và Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đều bị chấn lùi.

Trên đường đi, đã nghiền nát không biết bao nhiêu thời gian.

Toàn thân Bàn Cổ nhuốm máu, từng khúc xương lộ ra ngoài, hiển hóa Đại Đạo tàn phá mờ mịt.

Đạo thương!

Đại Đạo của Bàn Cổ bị sức mạnh cao cấp hơn nghiền ép, vỡ nát, bản nguyên cũng bị sức mạnh của Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn không ngừng xâm thực.

Sức hồi phục mạnh mẽ của thân thể Hỗn Độn Ma Thần cũng không theo kịp sự bùng nổ cường độ cao liên tục của Bàn Cổ.

Mà đối diện, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn, vết thương do rìu trên vai đang hồi phục có thể thấy bằng mắt thường.

Có lẽ cảm thấy hồi phục chậm, nó tóm lấy những hệ thống cao cấp đỉnh phong xung quanh, ăn mấy cái, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn đã hồi phục như cũ.

Bàn Cổ thấy vậy, lại giơ rìu lên, tinh thần căng thẳng, tiếp tục chiến đấu.

"Nên kết thúc rồi!" Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn cầm Lục Châu trong tay.

Bình thản mở miệng, nhưng sát ý nồng đậm không hề che giấu.

"Gào!" Bàn Cổ gầm lên, chủ động tấn công lao về phía Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn.

"Không biết sống chết!" Sát ý trong mắt Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn càng rõ ràng hơn, thân hình lóe lên xuất hiện trước mặt Bàn Cổ.

Một trận đại chiến lại bắt đầu. ...

Dao động của trận chiến giữa hai người quá lớn, theo thời gian chiến đấu ngày càng dài, trong chư thiên, từng vị cường giả lần lượt thức tỉnh.

Trong một thế giới u ám, Đạo Đức Đại Thiên Tôn, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn, Chu Lão Bản, Chúa Tể Bình Tâm, Quy Tắc Hồng Quân... cùng nhau tụ tập.

"Các vị, đều cảm ứng được rồi chứ?" Đạo Đức Đại Thiên Tôn mở miệng hỏi.

"Ta đã xác nhận rồi, một trong số đó là hệ thống!" Mọi người lần lượt gật đầu, sắc mặt ngưng trọng, Chúa Tể Bình Tâm nói trước: "So với hai hệ thống mạnh nhất mà chúng ta đã giết gần đây, cái này mới là hệ thống đỉnh cấp thật sự!" "Không sai, hệ thống đỉnh cấp!" Đạo Đức Đại Thiên Tôn khẽ gật đầu, nói: "Bày tỏ thái độ đi, nên xem xét việc này như thế nào." Mọi người trầm mặc, hơn một hỗn độn trước, Chúa Tể Bình Tâm và Quy Tắc Hồng Quân đã chia sẻ thông tin về hệ thống đỉnh cấp.

Thực lực của họ tăng mạnh, gần đây còn chủ động vây giết hai hệ thống từng được mệnh danh là mạnh nhất.

Đã có được tiến bộ không nhỏ, nhưng họ cũng vì thế mà mất đi một vị đạo hữu.

Trước đây mọi người đều không có con đường, sáng nghe đạo, tối

chết cũng cam lòng.

Bây giờ có con đường, họ còn chưa đi hết, ai muốn chết.

Lần này xuất hiện hệ thống đỉnh cấp, nếu thật sự đánh nhau, sẽ có bao nhiêu đạo hữu phải ngã xuống.

Ai cũng không thể đảm bảo mình sẽ không phải là một trong số đó.

"Chúng ta đều về bế quan đi, nhiều hỗn độn trước đó đều không có hệ thống đỉnh cấp xuất hiện, bây giờ đột nhiên xuất hiện một cái, có lẽ chỉ là sớm nở tối tàn." Có người nói.

"Trước đây không có thông tin về hệ thống đỉnh cấp, lúc đó chúng ta cũng không tồn tại." Hồng Mông phản bác: "Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn là người lớn tuổi nhất trong chúng ta, nhưng cũng chỉ sống được năm trăm hỗn độn thôi.

Trước đó không có tồn tại có thực lực như chúng ta sao?

Hệ thống đỉnh cấp đó xuất hiện, có phải là để thanh trừng chúng ta không.

Chúng ta không chuẩn bị gì cả, nếu thật sự là thanh trừng chúng ta, lúc đó chỉ có chờ chết." "Hồng Mông đạo hữu nói không sai!" Chúa Tể Bình Tâm đồng tình: "Chúng ta cho dù không chủ động khiêu khích hệ thống đỉnh cấp này, cũng phải chuẩn bị phòng hộ." "Đồng ý!" Quy Tắc Hồng Quân, Chu Lão Bản và một số người khác gật đầu.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn thấy vậy, tiếp tục nói: "Nếu đã như vậy, vậy chúng ta thương lượng đối sách đi!" "Được..." Một phương án đối phó nhanh chóng được mọi người thảo luận, sau khi thảo luận ra kết quả, mọi người giải tán.

Trên đường, Chúa Tể Bình Tâm, Hồng Mông, Quy Tắc Hồng Quân, Chu Lão Bản bốn người đi cùng nhau.

Chương 483

Đột nhiên, Chúa Tể Bình Tâm mở miệng nói: "Các ngươi có cảm thấy khí tức của sinh linh đại chiến với hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong đó có chút quen thuộc không?" "Khoảng cách quá xa, cảm ứng rất mơ hồ." Chu Lão Bản lắc đầu.

Quy Tắc Hồng Quân và Hồng Mông cũng nghi hoặc nhìn Chúa Tể Bình Tâm.

Chúa Tể Bình Tâm lật tay, một đóa Sen Xanh xuất hiện: "Đây là một món vũ khí Đạo Ánh giả.

Lúc đầu cùng Bàn Cổ đạo hữu họ cùng nhau tiêu diệt hệ thống nhóm chat mà có được." "Lúc đó có tổng cộng hai món vũ khí Đạo Ánh giả, món còn lại do Bàn Cổ đạo hữu sở hữu, sức mạnh còn lại trong trận đại chiến với hệ thống đỉnh cấp, hình như là của hắn." "Bàn Cổ đạo hữu!" Ba người còn lại có chút kinh ngạc, trận đại chiến này đã kéo dài không ít thời gian rồi.

Bàn Cổ đạo hữu mạnh đến vậy sao?

"Để ta hỏi Nhân Quả đạo hữu." Chu Lão Bản lập tức hỏi Nhân Quả đạo hữu.

Một lúc sau, Chu Lão Bản gật đầu: "Đúng là hắn." Vẻ mặt của ba người còn lại thay đổi, một thời gian ngắn trước họ còn cùng nhau vây công hệ thống nhóm chat, một hệ thống đỉnh cấp giả.

Bọn họ, Bàn Cổ và mấy trăm Hỗn Độn Ma Thần đánh rất chật vật.

Bây giờ mới hơn một hỗn độn trôi qua, Bàn Cổ đã có thể đại chiến với hệ thống đỉnh cấp rồi, tăng trưởng cũng quá nhanh rồi.

“Chúng ta có nên đi giúp không?” Hồng Mông hỏi.

“Vẫn là nên chờ xem, Thời Thần, Không Gian Hỗn Độn Ma Thần họ đều chưa đi.” Chu Lão Bản lắc đầu.

“Cũng phải!” Chúa Tể Bình Tâm và hai người còn lại gật đầu, các Hỗn Độn Ma Thần khác đều không vội, họ vội cái gì.

Lúc này, Chu Lão Bản đột nhiên cười nói: “Ta muốn dời Vạn Giới Phố của ta đến ngoài lãnh địa của ba vị đạo hữu, không biết có hoan nghênh không?” “Chu Lão Bản ngươi sớm đã nên đến rồi, bây giờ xuất hiện hệ thống đỉnh cấp, không có Vạn Giới Phố của ngươi, ta ngủ cũng không yên.” “Ha ha, vậy ta bây giờ về dọn nhà đây!” ...

Thôn Ma Thần, các Hỗn Độn Ma Thần ngoài Bàn Cổ đều có mặt.

Họ đều cảm nhận được Bàn Cổ bị thương nặng, bây giờ tập hợp lại, quyết định đi giúp Bàn Cổ.

Chỉ là, Thời Thần và Dương Mi đã ngăn họ lại.

Chư thiên quá lớn, không có Dương Mi giúp đỡ, họ muốn đi giúp, thời gian quá lâu!

“Đều không được đi, đi chỉ tổ giúp ngược.” Thời Thần vung tay, phong ấn Thôn Ma Thần.

“Các ngươi yên tâm, lão đại sẽ không sao đâu!” Dương Mi kiên định nói.

Thấy các Ma Thần vẫn không giải tán, Dương Mi bất đắc dĩ nói: “Ta và Thời Thần có để lại hậu thủ, lão đại muốn đi rất dễ dàng!” Dứt lời, không khí căng thẳng tan đi, các Ma Thần đều “chậc” một tiếng rồi rời đi.

“Sớm nói đi, làm chúng ta lo lắng như vậy!” Các Ma Thần bất mãn lẩm bẩm, quay về bế quan.

Hiện trường chỉ còn lại một số Ma Thần chí cao, sắc mặt La Hầu không tốt nói: "Thật uất ức!" "Tan đi, tan đi, về bế quan, sớm đột phá, sau này gặp cảnh tượng này cũng không đến nỗi như vậy." Dương Mi đứng dậy, đi về.

Một thân khí tức, mơ hồ cũng đã bước ra khỏi cấp độ Đại Đạo Cảnh.

Nhưng lại có một luồng khí tức suy yếu không thể che giấu.

Các Ma Thần chí cao khác cũng lần lượt quay về, tiến vào bế quan.

Cả Thôn Ma Thần im lặng như tờ, tất cả Ma Thần đều đã tiến vào trạng thái bế quan sâu nhất. ...

Trong một thế giới hỗn độn khổng lồ.

Không ngừng vang lên tiếng gào thét đủ để chấn động chư thiên.

Hỗn độn mênh mông, dường như được chia thành từng phần một.

Mỗi một phần, đều có lớp màng quang giống như bình chướng thế giới bao bọc.

Trong một lớp màng quang cực lớn, qua qua lại lại, có một lượng lớn hệ thống ra vào.

Nơi này dường như là lối vào của các hệ thống.

Tại lối vào, còn có một bức tường thành được làm từ dược liệu không rõ.

Phía trên cổng thành, dùng từng khúc xương tỏa ra sát khí nồng đậm, tạo thành đạo văn huyền ảo.

Năm chữ, mỗi chữ đều tỏa ra oán khí huyết tinh nồng nặc. 'Trang Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ'. ...

Từng tòa từng tòa nhà giam Đại Đạo được cấu tạo bằng sức mạnh đặc thù, bên trong giam giữ từng Bàn Cổ một.

Thực lực của mỗi Bàn Cổ đều khác nhau.

Có mạnh có yếu, thậm chí có đứa còn đang khóc oe oe.

Nhưng không ngoại lệ, trên người chúng đều cắm đầy ống dẫn, mỗi giây mỗi phút đều có lượng lớn máu tươi bị rút ra.

Còn có những ống cắm vào xương cốt, não bộ để rút tủy xương, tủy não.

Số lượng Bàn Cổ cực kỳ nhiều, ở đây có đến hàng trăm triệu, mỗi khoảnh khắc đều có lượng lớn Bàn Cổ tử vong.

Bàn Cổ vừa chết, ngay lập tức, nguyên thần chưa kịp tiêu tán sẽ được ngưng tụ, thu thập lại.

Sau đó là rút máu, phân giải.

Lông tóc, huyết nhục, gan tạng, mắt, xương cốt... không một thứ gì bị bỏ đi, toàn bộ đều bị chia cắt và bảo quản.

Một quang ảnh toàn thân mọc đầy xúc tu đang đi kiểm tra tình hình của từng Bàn Cổ, sau lưng hắn là hai gã tráng hán mặt không biểu cảm.

Hắn chính là kẻ sáng lập Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ: Hệ thống Sinh Mệnh.

Nơi này là khu quan sát mà hắn dùng để thu mua Bàn Cổ hậu thiên.

Những Bàn Cổ ở đây đều là Bàn Cổ do một số hệ thống bồi dưỡng hậu thiên mà thành.

Dùng hậu duệ Bàn Cổ, dùng Hỗn Độn Ma Thần, dùng sinh linh tiên thiên, cũng có thể dùng những kẻ xuyên việt yếu ớt để bồi dưỡng từ tầng thấp nhất.

Sau khi dung nhập nguyên thần, trái tim, máu và Lực chi Đại đạo của Bàn Cổ, chúng sẽ trở thành Bàn Cổ mới.

Nếu không dùng đến, chúng sẽ được bán rẻ cho Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ của hắn.

Dùng để đổi lấy các cơ quan Bàn Cổ có chất lượng tốt hơn.

Còn hắn thì thu thập quá trình và thông tin bồi dưỡng những Bàn Cổ này.

Sàng lọc ra phương pháp tốt nhất để tiến hành chăn nuôi Bàn Cổ.

Tuần tra một vòng, Hệ thống Sinh Mệnh bất mãn xua tay: "Lô Bàn Cổ được bồi dưỡng gần đây chẳng có gì mới mẻ cả, phát thông báo đi, nếu còn loại Bàn Cổ này, giá thu mua giảm bảy thành!" "Vâng!" Gã tráng hán sau lưng đáp, rồi bắt đầu phát thông báo, hắn cũng là một hệ thống.

Là một tướng tài đắc lực của Hệ thống Sinh Mệnh.

Thân thể mà hắn dùng là cấu hình Bàn Cổ cao cấp nhất của trại chăn nuôi.

Thân thể Bàn Cổ cấp Đại Đạo.

Thực lực dễ dàng nghiền ép các hệ thống cao cấp đỉnh phong thông thường.

Rất nhanh, hắn đã phát đi thông báo.

"Tràng chủ, đã thông báo xong." Hệ thống Sinh Mệnh gật đầu, tiếp tục nói: "Lô Bàn Cổ này, những con còn sống thì đưa vào trại chăn nuôi số ba, số còn lại dùng để bồi dưỡng vật thí nghiệm số bảy." "Vâng!" Hai gã tráng hán sau lưng chia nhau hành động.

Đầu tiên, những Bàn Cổ còn nguyên vẹn được một gã tráng hán lựa ra, tổng cộng có hơn một triệu Bàn Cổ.

Hắn mang những Bàn Cổ này đến cái gọi là trại chăn nuôi số ba.

Đó là một thế giới Hỗn Độn lớn đến không tưởng.

Trong Hỗn Độn, lại có từng thế giới Hỗn Độn nhỏ hơn, ở đó có Hỗn Độn Ma Thần, có Bàn Cổ.

Cũng có vô số thế giới Hỗn Độn, thậm chí còn có Chư Thiên Vạn Giới được tạo thành từ ít nhất hàng tỷ tỷ thế giới lớn.

Trong các thế giới Hỗn Độn nhỏ, đa số Bàn Cổ đều đang ngủ say, tu luyện, hoặc chém giết với các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Trong các Hồng Hoang, có tồn tại của những Bàn Cổ yếu hơn Hồng Hoang vài bậc.

Ở Chư Thiên Vạn Giới, cũng có không ít Bàn Cổ xuyên qua các thế giới.

Hơn một triệu Bàn Cổ bị ném vào đây, lập tức bị mấy nghìn bóng người chia nhau.

Chúng vậy mà toàn bộ đều là hệ thống!

Những hệ thống cấp cao đỉnh phong, hậu kỳ.

Ở đây, chúng giám sát tình hình của tất cả các "vật nuôi".

Chỉ một trại chăn nuôi mà đã có mấy nghìn hệ thống cao cấp.

Có thể tưởng tượng được nội tình của Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ mạnh đến mức nào.

Hơn một triệu Bàn Cổ bị chúng phân tán ra các khu vực, chúng náo động, muốn trốn thoát.

Khí tức khuếch tán ra ngoài.

Lập tức, trong trại thí nghiệm số ba, một số ít Bàn Cổ mở mắt ra.

Cầm búa ‘đập nát’ tường chắn thế giới, rời khỏi ‘thế giới’ của

mình, tìm kiếm con mồi cảm ứng được.

Ở một nơi khác, số Bàn Cổ còn lại gần một trăm triệu, chúng gần như đều trong tình trạng nửa sống nửa chết.

Gã tráng hán còn lại giết hết chúng, luyện hóa thành bản nguyên Bàn Cổ gần như tương tự nhưng lại có chút khác biệt.

Hắn đi đến một không gian kỳ quái.

Không gian này cực kỳ tăm tối, cho dù là sức mạnh cấp Đại Đạo cũng không thể chiếu sáng được.

Nhưng, khi gã tráng hán nhấn nút, mấy trăm nghìn viên châu sánh ngang Hồng Mông Chí Bảo phát ra ánh sáng, soi rọi không gian.

Lúc này, diện mạo của không gian mới hiện ra.

Lớn!

Quá lớn!

Chương 484

Dù cho hàng chục hàng trăm lãnh địa Chư Thiên lớn, hàng vạn vạn tỷ thế giới lớn không tưởng được trải ra ở đây, dường như cũng không thể lấp đầy nó.

Không gian tĩnh lặng đến đáng sợ!

Chỉ có ở rìa, chín cánh cổng đá lớn gần bằng một thế giới đỉnh cấp, là vật thể duy nhất trong không gian này.

Gã tráng hán tiến vào một trong những cánh cổng đá.

Bên trong lại là một không gian có kích thước sánh ngang với một thế giới đỉnh cấp.

Mấy sợi xích tỏa ra sức mạnh quỷ dị đang trói một Bàn Cổ khổng lồ.

Khí tức Hỗn Độn Ma Thần tỏa ra cực kỳ thuần khiết, toàn thân nhuốm máu, từng giọt từng giọt nhỏ xuống.

Trạng thái của vị Bàn Cổ này cực tệ, các cơ quan như tim, gan, thận đều lộ ra bên ngoài, kích thước nhỏ bé không bằng một phần vạn thân thể khổng lồ của y.

Mắt, xương cánh tay cũng không còn.

Mấy chục hệ thống đang làm tổ trên người y, tùy ý thu hoạch huyết nhục của y để tiến hành thí nghiệm.

Vật thí nghiệm số bảy của Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ.

Một kẻ xuyên việt gần như hoàn hảo trở thành Bàn Cổ hậu thiên, sau khi đột phá thành công từ Thiên Đạo cảnh đỉnh phong lên Đại Đạo cảnh, y vẫn giữ được chiến lực siêu cao, huyết nhục cũng không khác

mấy so với Bàn Cổ thật, giá trị cực cao.

Các hệ thống ở đây chuyên nghiên cứu làm thế nào mà Bàn Cổ hậu thiên này hình thành.

Gã tráng hán để lại bản nguyên Bàn Cổ hậu thiên ở đây, mấy chục hệ thống vội vàng dung hợp bản nguyên vào cơ thể của vật thí nghiệm số bảy này.

Rất nhanh, các cơ quan của vật thí nghiệm số bảy đang nhanh chóng hồi phục.

"Mau, mau, ghi lại dữ liệu!" "Vẫn không khác mấy so với Bàn Cổ thật, trái tim mới mọc ra càng chứa đựng Lực chi Đại đạo cấp Hồng Mông hoàn chỉnh." 36.

"Nếu không có tư liệu ghi lại quá trình hắn từ một phàm nhân biến thành Bàn Cổ, ta cũng không dám tin hắn chỉ là một kẻ xuyên không, chứ không phải Bàn Cổ thật!" "..." Mấy chục hệ thống nghiên cứu vật thí nghiệm Bàn Cổ số bảy phát ra những lời cảm thán hưng phấn không thể tin nổi.

Gã tráng hán liếc nhìn một cái rồi rời khỏi đây, trong những cánh cổng đá khác của không gian, mấy cái bên trong đều vang lên những tiếng gào thét đau đớn kinh hoàng.

Đó là những vật thí nghiệm Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo khác. ...

Hệ thống Sinh Mệnh đi đến trại chăn nuôi Bàn Cổ thuần chủng của Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ.

Những Bàn Cổ ở đây đều được nuôi công nghiệp, chúng đều yên tĩnh ngủ hoặc tu luyện trên địa bàn của mình.

Hệ thống phụ trách quản lý nơi này ném thức ăn cho chúng, các Bàn Cổ đều rất phối hợp ăn hết.

Các hệ thống rút máu, kiểm tra thể chất của chúng, cả quá trình đều không có sự phản kháng nào.

Hệ thống Sinh Mệnh tùy tiện bắt một con Bàn Cổ kiểm tra, một lúc lâu sau mới thả về, thở dài: "Bàn Cổ ở đây đều mất hết dã tính rồi." Lượng lớn Bàn Cổ được nuôi dưỡng, so với Bàn Cổ hoang dã, sự khác biệt không phải là một chút nào!

"Làm thế này sẽ lỗ vốn, thông báo xuống dưới, lô Bàn Cổ này, lúc bán thì bán cùng với Bàn Cổ hậu thiên, trộn thêm chút Bàn Cổ hoang dã vào, giá cứ bán theo giá của Bàn Cổ hậu thiên!" "Ngoài ra, lô Bàn Cổ nuôi công nghiệp tiếp theo không thể nuôi như thế này được, có thể thu mua thêm ít Hỗn Độn Ma Thần khác, ném vào, rèn luyện cho đám Bàn Cổ này, cả ngày chỉ ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn, chỉ mập ú chứ chất lượng không tăng, có giá mới lạ!" Hệ thống Sinh Mệnh nói, hệ thống bên cạnh nghe và nhanh chóng soạn ra phương án, gửi cho hệ thống phụ trách phương diện này.

Đột nhiên, hệ thống bên cạnh Hệ thống Sinh Mệnh hoảng hốt nói: "Tràng chủ, khách hàng hệ thống cao cấp của chúng ta gần đây mất liên lạc mấy nghìn người.

Đội săn Bàn Cổ gần đây ra ngoài hai tiểu đội, đều đã mất liên lạc!" "Hửm?" Hệ thống Sinh Mệnh đột ngột quay người lại: "Hai tiểu đội mất liên lạc, là gặp phải mai phục sao?" "Thưa tràng chủ, theo tư liệu lúc còn liên lạc được, họ không hề trải qua chiến đấu." "..." Nghe câu trả lời, Hệ thống Sinh Mệnh im lặng, sau đó một thông đạo thế giới xuất hiện bên cạnh.

"Đi, đến địa điểm mất liên lạc xem sao!" "Vâng!" Vừa ra khỏi thế giới của trại chăn nuôi, Hệ thống Sinh Mệnh đã dừng lại.

"Sao vậy, tràng chủ?" Hai tên thuộc hạ sau lưng không hiểu hỏi.

"Không cần đi nữa, các ngươi về trước đi." Hệ thống Sinh Mệnh

nói.

"??" Trong mắt hai tên thuộc hạ hiện lên vẻ mờ mịt, nhưng lời của tràng chủ thì phải nghe, lập tức quay về trại chăn nuôi.

"Hệ thống đỉnh cấp!" Hệ thống Sinh Mệnh nhìn về phía xa, ở lãnh địa Chư Thiên đó, tất cả hệ thống đang lao về phía một hệ thống sắp trở thành cao cấp đỉnh phong.

"Quả nhiên có hệ thống đỉnh cấp tồn tại.

Cấp bậc hình như còn không thấp." Giọng của Hệ thống Sinh Mệnh có chút kích động.

Men theo sức mạnh ảnh hưởng đến hệ thống cao cấp đỉnh phong này, Hệ thống Sinh Mệnh truy tìm mấy năm.

Phát hiện ra hai luồng sức mạnh Đạo Ánh đang giao phong.

Là một chuyên gia chăn nuôi Bàn Cổ, Hệ thống Sinh Mệnh lập tức cảm ứng được, một trong hai luồng sức mạnh đó là của Bàn Cổ.

"Bàn Cổ thật mạnh!" Cơ thể Hệ thống Sinh Mệnh run lên, có thể đại chiến với một hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong, đủ để chứng minh thực lực của con Bàn Cổ này mạnh đến mức nào.

Bây giờ, con Bàn Cổ đó đang đại chiến với hệ thống đỉnh cấp kia.

Chính là thời cơ tốt để mình hốt cú chót.

"Gào~!!

Ra hết đây!!" Hệ thống Sinh Mệnh gầm dài, trong những thế giới bình thường xung quanh, từng tôn từng tôn Đại Kinh với cảm giác áp bức cực nặng bước ra.

Chỉ trong nửa ngày, đã xuất hiện một nghìn Bàn Cổ có thể trạng và khí tức giống hệt nhau.

Đội hình chỉnh tề, tay cầm búa, ánh mắt lạnh lùng, chỉ riêng khí huyết tỏa ra từ mỗi người đã đủ để đè nát các thế giới xung quanh.

Đây là một nghìn Bàn Cổ Đại Đạo cảnh sơ kỳ.

Bàn Cổ được bồi dưỡng hậu thiên.

Ngoài việc tiêu hao lớn, tỷ lệ thành công cực cao.

Đây là tác phẩm đắc ý của Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ, cũng là chỗ dựa để Hệ thống Sinh Mệnh dám mở một trại chăn nuôi lớn như vậy.

Là nền tảng để làm ăn lớn.

Mà đây, chỉ là chiến lực thông thường nhất.

Trại chăn nuôi còn có Bàn Cổ mạnh hơn.

Mười Đại Kinh với khí thế càng mạnh mẽ hơn xuất hiện, đứng trước mặt một nghìn Bàn Cổ, chúng là Bàn Cổ Đại Đạo cảnh trung kỳ.

Sau đó lại xuất hiện ba Bàn Cổ Đại Đạo cảnh hậu kỳ.

So với những Bàn Cổ Đại Đạo cảnh sơ kỳ có khí tức hơi kỳ quái, ba người họ là Bàn Cổ Đại Đạo cảnh thật sự.

Hơn một nghìn Bàn Cổ cứ thế đứng sau lưng Hệ thống Sinh Mệnh.

"Hệ thống đỉnh cấp thì sao, ta không tin quân đoàn Bàn Cổ của ta không trị được ngươi." Hệ thống Sinh Mệnh cười gằn, lắc mình một cái, nhập vào thân thể của một Bàn Cổ Đại Đạo cảnh đỉnh phong.

"Không có gì mà quân đoàn Bàn Cổ của ta không đánh lại, nếu có, thì đó là do số lượng chưa đủ!" Hệ thống Sinh Mệnh vung tay, "Chúng ta xuất phát!" Ầm ầm ầm!

Mấy nghìn Bàn Cổ, đi theo Hệ thống Sinh Mệnh, nhanh chóng tiến

về nơi chiến đấu. ...

Cường giả trong Chư Thiên không ít, ngoài những người đang họp như Đạo Đức Đại Thiên Tôn, còn có rất nhiều đại năng cổ lão có chiến lực đã vượt qua cảnh giới hiện tại.

Cùng với rất nhiều tồn tại từng được mệnh danh là hệ thống mạnh nhất.

Trong năm tháng dài đằng đẵng, đa số họ đều bế quan thử suy diễn cảnh giới tiếp theo.

Giờ đây, sự xuất hiện của một tồn tại ở cảnh giới tiếp theo khiến họ không khỏi xao động.

Lần lượt phá quan mà ra, cẩn thận che giấu khí tức, tiến gần về phía chiến đấu, tham ngộ sự huyền diệu của cảnh giới kế tiếp. ...

Bốp!

Lục châu đập vào bụng Bàn Cổ, thân thể khổng lồ của Bàn Cổ lập tức cong lên, lực xung kích cực lớn mang theo Bàn Cổ bay về phía sau.

Lúc này, các cơ quan như tim, mắt của Bàn Cổ đều bị đạo thương do Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn để lại, xương cốt của y đen kịt hôi thối, bên trong đang cháy rực ngọn lửa Đại Đạo.

Đạo của Bàn Cổ đang bị thiêu đốt, bản nguyên cũng bị cướp đi hơn nửa.

Lục châu trên bụng không ngừng xoay tròn, mọc ra từng chiếc gai màu xanh lục.

Liên tục xoay chuyển, thân thể của Bàn Cổ bị xé rách và tái tạo hết lần này đến lần khác.

Đây là đang hủy hoại ý thức của Bàn Cổ.

Mà Bàn Cổ, trong cơ thể y, thế giới Hỗn Độn tàn phá luôn có một tầng sức mạnh thời không bảo vệ.

Trên thế giới Hỗn Độn tàn phá này, là thế giới thai nghén ba nghìn Ma Thần.

Đạo của ba nghìn Ma Thần đều ở bên trong.

Sức mạnh tuyệt đại của Bàn Cổ lúc này đều dùng để bảo vệ thế giới này, Đại Đạo Chi Nhãn trong thế giới dung hợp với Bàn Cổ, ý thức của y căn bản không sợ bị hủy hoại.

Bảo vệ tốt thế giới Hỗn Độn tàn phá, là có thể đảm bảo ý thức của mình minh mẫn.

Y mới có cơ hội.

Bàn Cổ nắm chặt cây búa bạn sinh, nhìn Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang chuẩn bị tích tụ lực để thi triển thần thông ở phía xa.

Hướng bay của Bàn Cổ bị lục châu đẩy đi đột nhiên rẽ ngoặt.

Hướng về một lãnh địa Chư Thiên.

Bốp!

Cây búa trong tay dùng sức đập mạnh vào lục châu trên bụng, phá vỡ sức mạnh của nó.

Bàn Cổ nhân cơ hội bắt lấy nó trong tay, Đại Đạo đã bị đánh tan tác, bị Bàn Cổ trực tiếp chém đi.

Sinh linh lĩnh ngộ Đại Đạo, để tiện sử dụng, đều sẽ cấu tạo ra Đại Đạo.

Khi chiến đấu ở nơi xa lạ, hiển hóa Đại Đạo, chính là sân nhà của mình.

Đôi khi, một khi Đại Đạo hiển hóa sụp đổ, áp lực khi chiến đấu

của người nắm giữ sẽ tăng gấp bội.

Bởi vì mỗi lần thi triển thần thông, đều cần thời gian gấp đôi mới có thể sử dụng.

Lực chi Đại đạo của Bàn Cổ đã bị Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đánh tan tác.

Điều này khiến tốc độ sử dụng búa bạn sinh của Bàn Cổ chậm đi rất nhiều.

Chương 485

Nhưng may mắn là chiến lực của Bàn Cổ phần lớn nằm ở Hỗn Độn chi khu. 37.

Thân thể của y chứa đựng Lực chi Đại đạo, còn huyền ảo hơn cả việc hiển hóa.

Đại Đạo hiển hóa bị chém đi, chỉ tương đương với việc thiếu đi một lớp phòng hộ và một phương thức tấn công thuận tay.

Nắm đấm của Bàn Cổ vẫn hung mãnh như cũ.

Dùng hết toàn lực đấm liên tiếp hai quyền, đánh cho lục châu im bặt, Đại Đạo bên trong bị tổn hại một chút, không có sự trợ giúp của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, nó cần mấy năm mới có thể phục hồi.

Bàn Cổ cũng nhân cơ hội này ổn định lại ở lãnh địa Chư Thiên này.

Hai thần thông được Bàn Cổ chậm rãi sử dụng.

Ầm ầm ầm!!

Đột nhiên, lãnh địa Chư Thiên đã bị phá hủy sạch sẽ này lại xuất hiện hàng vạn vạn tòa thế giới lớn.

Những cành liễu xanh biếc vươn ra từ từng thế giới, nhanh chóng nối liền với nhau.

Không gian Đại đạo bao trùm lãnh địa Chư Thiên này.

Ánh sáng của tất cả các thế giới ngày càng rực rỡ, đó là do bản nguyên của những thế giới này đang bùng cháy.

Bản nguyên là cội nguồn của vạn vật trong thế giới, khi bản nguyên bùng cháy, mặt trời, mặt trăng, tinh tú, sông núi trong thế giới.

Đều đang biến mất, vĩnh viễn không còn dấu vết.

"Đừng hòng chạy!" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn ở xa nhìn thấy cảnh này, mặt mày dữ tợn lao về phía này.

Nhưng tốc độ của nó lại vô cùng chậm chạp, gần như không nhúc nhích.

"Thời gian..." Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn có chút nóng nảy, cũng thi triển Thời gian Đại đạo.

Nhưng lại không có tác dụng.

Nó nắm giữ rất nhiều Đại Đạo, thậm chí đều đạt đến cảnh giới Đạo Ánh.

Nhưng duy chỉ có những sức mạnh như không gian, thời gian, vận mệnh, lĩnh ngộ lại rất bình thường.

"A...

Gầm!" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn gầm lên, các loại sức mạnh Đại Đạo bùng nổ, vậy mà dùng sức mạnh Đại Đạo ở tầng thứ cao hơn, cưỡng ép thoát khỏi sự trói buộc của Thời gian Đại đạo, tạo ra một con đường phía trước.

Chậm rãi lao về phía Bàn Cổ.

Ở phía bên kia, lãnh địa Chư Thiên nơi Bàn Cổ đang ở, hàng vạn vạn thế giới lớn đã biến mất, để lại bản nguyên thế giới, dưới sự hấp thu của từng cành liễu, hình thành một đại trận dịch chuyển không gian cỡ lớn.

Bàn Cổ cũng nhờ vào ba nghìn Đại Đạo trong thế giới Hỗn Độn tàn phá trong cơ thể, nhanh chóng cấu tạo ra khung của ba Đại Đạo.

Thời gian Đại đạo, Không gian Đại đạo, Lực chi Đại đạo!

Ba Đại Đạo được cấu tạo ra, tốc độ của đại trận dịch chuyển

không gian nhanh hơn gấp mấy lần.

Trung tâm trận pháp, vô số hình ảnh không ngừng lóe lên, trong một hơi thở, đã xuất hiện hàng trăm tỷ, nghìn tỷ hay vạn tỷ hình ảnh.

Đây là hình ảnh của một địa điểm nào đó trong Chư Thiên.

Đợi đến khi năng lượng đủ để chống đỡ Bàn Cổ dịch chuyển, y sẽ xuất hiện ở một nơi nào đó trong những hình ảnh này.

Vù!!

Một luồng bản nguyên xuất hiện vào lúc này, khiến Bàn Cổ vui mừng, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn phẫn nộ.

"Vỡ cho ta!" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn gầm lớn, sức mạnh Đại Đạo lan tỏa đan xen vào nhau, trong lãnh địa dày đặc sức mạnh thời gian, cứng rắn tạo ra một con đường không ngừng kéo dài.

Con đường thẳng đến chỗ Bàn Cổ.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn cũng bắt đầu thực sự bùng nổ, nó không thể không bùng nổ, bởi vì luồng bản nguyên vừa rồi rõ ràng là bản nguyên của một Không Gian Ma Thần.

Luồng bản nguyên này đủ để trực tiếp đưa Bàn Cổ đi.

Đánh lâu như vậy, thậm chí còn bị Bàn Cổ dẫm dưới chân chịu đủ nhục nhã trăm vạn năm, cứ thế để Bàn Cổ chạy thoát.

Vậy thì tội mà nó phải chịu trước đó, chẳng phải là vô ích sao?

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lo lắng, nhất thời mất đi sự tỉnh táo.

Con đường được tạo ra nhanh chóng thông đến lãnh địa Chư Thiên nơi Bàn Cổ đang ở.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn không nghĩ ngợi gì mà lao vào Bàn Cổ.

Lúc này, muốn giết Bàn Cổ đã quá muộn rồi.

Ôm lấy y, dịch chuyển đến một vị trí mới, rồi giết cũng không muộn.

Bùm!

Ai ngờ, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vừa chạm vào Bàn Cổ, Bàn Cổ đã nổ tung!

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn ngẩn người, lý trí tỉnh táo lại, vội vàng triệu hồi lục châu.

Kết quả, không thể triệu hồi lục châu!

Vù!

Cành liễu cấu tạo đại trận toàn bộ hóa thành bụi trần, dịch chuyển không gian bắt đầu, sức mạnh thời gian lại xuất hiện.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn chậm rãi quay người, nhìn thấy Bàn Cổ ở ngoài trận pháp.

Bàn Cổ một tay cầm lục châu, một tay cầm búa.

Nhìn thấy Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn quay người lại, Bàn Cổ vẫy tay: "Bái bai nhé cưng!!" "Mẹ mày..." Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vừa định chửi bậy, xung quanh tối sầm lại, nó tiến vào thông đạo không gian.

Nó đi đến đâu, thông đạo phía sau sụp đổ đến đó.

Đây là một con đường không có lối về.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn muốn đập vỡ thông đạo, nhanh chóng quay về Chư Thiên.

Nhưng Thời gian Đại đạo và Không gian Đại đạo có mặt ở khắp nơi.

Dịch chuyển cả sức mạnh của nó ra ngoài.

Sắc mặt Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn tái mét, phẫn nộ hét lớn: "Bàn Cổ!!!" "Ta *%#*#%¥" ...

Bốp!

Bàn Cổ mệt đến mức nằm thẳng cẳng, thân thể khổng lồ trôi nổi trong Chư Thiên, lượng lớn máu bị ô nhiễm chảy ra từ vết thương của Bàn Cổ.

Cây búa bạn sinh bên cạnh đầy những vết nứt, thêm một cú nữa có lẽ sẽ vỡ tan.

"Cuối cùng cũng có thể thở phào một hơi!" Thần sắc Bàn Cổ thả lỏng hơn nhiều.

"Luồng bản nguyên đó, là của chính Lão Nhị." Bàn Cổ nhớ lại luồng bản nguyên không gian vừa rồi, có thể giúp mình lẳng lặng rời đi, hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong cũng không thể phát hiện, cuối cùng còn giúp mình dịch chuyển nó đi.

Luồng bản nguyên đó, ít nhất cũng phải tốn nửa cái mạng của Lão Nhị.

"Nghỉ một lát, nghỉ một lát rồi đi!" Bàn Cổ nhắm mắt, thu hồi Hỗn Độn chi khu.

Khôi phục đạo thể, cơ thể Bàn Cổ vẫn đang chảy ra chất lỏng màu đen.

Ngọn lửa trong xương vẫn đang thiêu đốt, nhưng đang nhanh chóng hạ xuống.

"Bàn Cổ!!!" Bùm!

Đột nhiên, giọng nói quen thuộc vang lên, Bàn Cổ giật mình mở mắt.

Công kích ngập trời lao về phía Bàn Cổ.

Hàng đàn côn trùng ghê tởm, thịt thối nhầy nhụa hôi hám, bùn đất hôi thối...

Về mặt sát thương, có lẽ không thể phá nổi một lớp da của Bàn Cổ, nhưng Bàn Cổ vẫn hoảng hốt dựng lên một lớp phòng ngự.

Bùm!

Tất cả công kích trút xuống, Bàn Cổ nhanh chóng lao ra khỏi trung tâm công kích, sắc mặt đen sì, khó coi đến cực điểm.

Công kích vừa rồi, ghê tởm đến mức nào cũng có.

"Ha ha ha ha..." Tiếng cười ngông cuồng của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vang lên, như đang chế nhạo Bàn Cổ.

Mắt Bàn Cổ lóe lên lửa giận, thân hình lóe lên, trong tay bắt lấy trăm hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Mặc dù bản thể của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang ở trong thông đạo không gian không thể truyền ra, nhưng sức mạnh Đạo Ánh của nó không bị ảnh hưởng.

Chỉ trong chốc lát, nó vậy mà đã chiếu rọi ký ức của bản thân, tạo ra mấy trăm phân thân giả, để trả thù Bàn Cổ.

"Bàn Cổ, ta sẽ quay lại." "Lần sau gặp mặt, hy vọng ngươi vẫn may mắn như lần này!" "He he he..." Bùm!!

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn cười quái dị, Bàn Cổ một cái tát bắt nổ hết những phân thân giả này của nó.

"Vô dụng thôi, Bàn Cổ!!" "Ngươi không thoát khỏi tầm mắt của ta đâu!" "..." Khoảnh khắc tiếp theo, xung quanh lại xuất hiện hàng trăm hàng nghìn hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Chúng ở rất xa Bàn Cổ, dường như chỉ để chuyên chế nhạo y.

Nếu Bàn Cổ muốn bắt chúng, chúng cũng có thể dễ dàng trốn thoát.

Bàn Cổ cúi đầu, nhìn lục châu trong tay trái.

"Là nó..." Bàn Cổ cũng rõ, viên châu này đang bị Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn điều khiển, thay đổi ý thức và ký ức của các hệ thống trong lãnh địa Chư Thiên gần đó.

"Đạo Ánh khí của ngươi hẳn là rất quan trọng với ngươi nhỉ." Bàn Cổ đột nhiên cười lên, không thèm để ý đến đám hệ thống đang la hét ầm ĩ.

Tùy tiện chọn một hướng rồi bắt đầu chạy.

Phía sau, hàng vạn hệ thống cao cấp đỉnh phong vội vàng đuổi theo, nhưng cũng không dám đến gần Bàn Cổ.

Chỉ hai năm rưỡi, Bàn Cổ đã cắt đuôi được chúng, nhưng, lại xuất hiện những ảnh chiếu thể mới của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Chương 486

Bất kể Bàn Cổ chạy đến đâu, chỉ cần ở đó có hệ thống cao cấp, chúng đều sẽ bị Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn biến thành ảnh chiếu thể, trở thành phân thân giả của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Những ảnh chiếu thể này, ngoài cấp bậc cao hơn một chút, cần linh bảo không có linh bảo, cần bản nguyên không có bản nguyên.

Đối với Bàn Cổ chẳng có tác dụng gì lớn.

Nhưng cứ mãi la hét ầm ĩ sau lưng Bàn Cổ, phiền chết đi được!

Bàn Cổ chạy một mạch vạn năm, búa bạn sinh của y cuối cùng cũng khôi phục được một phần sức mạnh Đạo Ánh.

Bàn Cổ dừng lại, quan sát xung quanh.

Hơi gật đầu, cố định lục châu ở một nơi, Bàn Cổ giơ búa lên.

"Mẹ kiếp, Bàn Cổ mày muốn làm gì!" Phân thân giả của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn theo sau Bàn Cổ văng tục.

"Không có gì, chỉ là thấy ngươi rảnh rỗi quá, tìm cho ngươi việc làm thôi!" Bàn Cổ nói, búa hạ xuống.

Keng~!

Đập vào lục châu, va chạm khiến Bàn Cổ không nhịn được bị chấn lùi mấy bước.

Còn lục châu, cũng chỉ có một vết chém, đang nhanh chóng hồi phục.

Bàn Cổ thấy vậy, không dám do dự, cầm búa chém loạn xạ.

Cuối cùng, một mảnh vụn nhỏ của lục châu đã bị đập xuống.

Lục châu phát sáng, mảnh vụn nhỏ bị đập xuống nhanh chóng dung hợp trở lại lục châu, nhưng chưa kịp bay đi, Bàn Cổ đã bắt lấy nó trong tay.

Bàn Cổ nói với đám hệ thống sau lưng: "Ta chuẩn bị đập vỡ viên châu rách này, chia thành trăm triệu mảnh, phong ấn ở Chư Thiên Vạn Giới, phong ấn của ta, đám ảnh chiếu thể của ngươi không phá được, đợi ngươi rảnh, ngươi cứ từ từ mà tìm!" "Coi như là thêm chút niềm vui cho ngươi, không cần cảm ơn ta!" Nói xong, Bàn Cổ trước mặt đám hệ thống này, bắt đầu thêm phong ấn cho mảnh vụn nhỏ này.

Đám Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn ngẩn ra, ngay sau đó bắt đầu chửi bới, "Mẹ kiếp, Bàn Cổ, mày có thiếu đức không vậy!" "Ta khuyên ngươi tốt nhất nên dừng lại, không thì đợi bản thể ta quay về tuyệt đối sẽ giết chết ngươi." "Dừng lại, ngươi không nghe rõ à?" "Mẹ kiếp, Bàn Cổ, mày xong rồi, mày biết không, mày thực sự chọc giận tao rồi!" "..." "Gào cái gì!" Bàn Cổ gầm lên, đưa tay ra bắt lấy hai hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Một trong số đó bị bắt nổ ngay lập tức, bản nguyên trở thành năng lượng cho phong ấn, cái gọi là phong ấn, cũng dần dần hình thành một thế giới.

Nhưng không có sinh linh nào ra đời.

Bàn Cổ để lại cho thế giới này công pháp và phương pháp siêu thoát thế giới đơn giản.

Công pháp dùng để lấy năng lượng của mảnh vụn lục châu, pháp siêu thoát là để sinh linh sau khi hấp thụ đủ năng lượng, rời khỏi thế giới này.

"Lại đây, thử đánh vào phong ấn này xem!" Bàn Cổ nói với hệ thống còn lại.

Ảnh chiếu thể của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn này ngẩn ra, rồi chửi bới, "Mẹ kiếp, ngươi ra lệnh cho ta, ngươi là cái thá gì mà ra lệnh cho ta!" "Bàn Cổ, ta..." Bốp!

Lời chưa dứt, Bàn Cổ bắt lấy nó đập vào phong ấn.

Phong ấn không hề lay động, còn tỏa ra ánh sáng, hấp thụ một chút năng lượng của nó.

"Không tệ!" Bàn Cổ hài lòng gật đầu, một tay bắt nổ nó, nói với đám hệ thống cao cấp đỉnh phong còn lại: "Tiếp theo ta phong ấn mảnh vụn lục châu sẽ không cho các ngươi xem nữa, các ngươi cứ dùng ảnh chiếu thể của mình, từ từ mà tìm đi!" Bùm!

Một thông đạo không gian xuất hiện bên cạnh Bàn Cổ, Bàn Cổ bước vào, biến mất khỏi tầm mắt của tất cả hệ thống.

Khoảnh khắc y biến mất, đám đông hệ thống cao cấp đỉnh phong xung quanh lập tức lao tới!

Nhưng đều vồ hụt!

Ngay sau đó, tất cả hệ thống đều dừng lại, ánh sáng trên người thay đổi, rõ ràng là Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lại đang viết lại ký ức của chúng. ...

Trong thông đạo không gian kiên cố, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lại một lần nữa thử phá vỡ thông đạo này.

Nhưng không có kết quả.

"Bàn Cổ..." Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn tức không chịu nổi, Bàn Cổ vậy mà lại đập vỡ lục châu của mình thành từng mảnh, rồi phong ấn từng mảnh một.

Mấu chốt là nó chỉ biết địa điểm phong ấn một mảnh, Bàn Cổ đã thoát khỏi sự giám sát của nó.

Chính nó cũng không biết bị cái thông đạo không gian rách này đưa đến đâu, đợi nó ra ngoài, quỷ mới biết Bàn Cổ sẽ phong ấn lục châu của nó ở bao nhiêu nơi.

Sức mạnh phong ấn cũng không phải là thứ mà hệ thống cao cấp đỉnh phong có thể phá được.

Nếu dùng phân thân giả ảnh chiếu thể, số lượng nhiều có lẽ có thể phá được phong ấn của Bàn Cổ.

Nhưng loại ảnh chiếu thể này lấy được lục châu của nó, dễ xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Vậy nên đợi nó thoát khỏi đây, phải đi khắp Chư Thiên để thu thập lục châu của nó sao?

Bàn Cổ nói y sẽ đập vỡ thành trăm triệu mảnh, nó phải tìm bao lâu?

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đột nhiên cảm thấy tương lai một màu đen kịt.

"Bàn Cổ, ta với ngươi không đội trời chung!!" ...

"Phong ấn cái này mệt quá!" Bàn Cổ phong ấn mảnh vụn lục châu thứ ba, có chút nhíu mày.

Ý định ban đầu của y là phong ấn các mảnh vụn lục châu ở trăm triệu địa điểm trong Chư Thiên.

Như vậy có thể kéo dài thời gian của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Y quay về bế quan cùng huynh đệ, đợi mạnh lên rồi cùng nhau xử lý nó.

Nhưng bây giờ, phong ấn mảnh vụn lục châu này tốn quá nhiều thời gian.

Chủ yếu là cái phong ấn này, y cần phải dùng toàn lực phong ấn,

không thì bất kỳ hệ thống nào cũng có thể phá vỡ, lấy được mảnh vụn đưa đến bên cạnh Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, công sức của y chẳng phải là uổng phí sao.

Nhưng nếu dùng toàn lực phong ấn, chưa đợi y phong ấn được bao nhiêu cái, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đã thoát ra rồi.

Mình cầm lục châu trong tay, chính là một cái bia sống.

Y không thể chạy nhanh hơn Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

"Khó nhằn, hay là chia thành những mảnh lớn cho rồi." Bàn Cổ nghĩ, tiếp tục bay nhanh về phía trước một cách vô định.

Đột nhiên, ánh mắt Bàn Cổ trở nên nghiêm trọng, sức mạnh thời không bao phủ.

Thân hình Bàn Cổ biến mất không thấy.

Không lâu sau, một sinh vật khổng lồ mọc đầy mắt đến đây, thân hình to lớn của nó có thể bằng một nửa Hỗn Độn chi khu của Bàn Cổ.

Lộ trình của nó rất thẳng, hướng về nơi Bàn Cổ và Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn chiến đấu trước đó, trên đường đi, vô số thế giới vì thế mà bị hủy diệt, năng lượng tỏa ra lại bị sinh vật khổng lồ này hấp thụ.

Chỉ trong vài hơi thở, nó đã rời khỏi đây, Bàn Cổ trong bóng tối suy nghĩ một lúc, cũng đi theo sau nó, càng đến gần nơi chiến đấu, cơ thể của nó cũng nhỏ lại, khí tức cũng dần dần ẩn đi.

Rõ ràng, sự phô trương trước đó là để tăng tốc độ di chuyển.

Bây giờ sắp đến nơi, nó mới thu liễm lại.

Thoáng chốc, mười vạn năm trôi qua, nó đã đến nơi Bàn Cổ và Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn gặp nhau lần đầu.

Nơi này vẫn trống không, tất cả các thế giới đều đã tan thành mây

khói trong trận chiến đó.

Sức mạnh va chạm của Bàn Cổ và Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vẫn còn sót lại, hoành hành va chạm trong lãnh địa Chư Thiên này.

Sau khi đến đây, gã toàn thân là mắt cũng không vội tiến lên, vẫn luôn cẩn thận rình mò trong bóng tối.

Tương tự, Bàn Cổ ở phía sau nó cũng nhận ra, không chỉ có gã này đang rình mò tàn tích sau trận chiến phía trước.

Bàn Cổ càng cẩn thận hơn, thay đổi hình dạng, mô phỏng khí tức Đại Đạo cảnh đỉnh phong, cũng giả vờ như đang rình mò trong bóng tối. ...

Thời gian trôi qua, lại mười vạn năm nữa, một bóng người toàn thân bao phủ bởi ánh sáng đen xuất hiện, nhìn vết tích chiến đấu phía trước, lẩm bẩm: "Đây là sức mạnh của cảnh giới cao hơn sao?" "Đây là sức mạnh gì?" Hắn tự hỏi, xuất hiện bên cạnh một vết tích công kích do Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn để lại.

"Đây hình như là sức mạnh của Kim chi Đại đạo, nhưng có một phần đã vượt qua bản chất mà ta có thể hiểu được.

Và phần này, chính là sự huyền ảo của cảnh giới tiếp theo." Hắn có chút khổ não, "Ta cũng đâu có tham ngộ Kim chi Đại đạo nhiều đâu!" Đột nhiên, hắn nhìn về phía trước, nơi có nhiều tàn tích chiến đấu hơn, mắt sáng lên, đi đến một tàn tích thuộc về công kích của Hắc ám Đại đạo.

"Cái này ta có nắm vững một chút." Nói rồi, hắn hiển lộ Hắc ám Đại đạo.

Nghiêm túc tham ngộ, "Hửm, sao ta cảm thấy nhận thức của mình đang thay đổi?" "Ghi lại!" "Ghi chép hình như cũng có biến hóa!" "Dùng khôi lỗi!" Hắn dừng tham ngộ, triệu hồi ra một khôi lỗi có ý

thức tự chủ, để khôi lỗi tham ngộ Đại Đạo, còn mình thì quan sát bên cạnh.

"Đại Đạo thật sự đang thay đổi!" "Bản nguyên của nó cũng đang thay đổi!" "Sức mạnh thật quỷ dị, còn nhận thức của nó thì sao?" "Cũng sẽ có biến hóa chứ?...

Hửm?, biến hóa?" Bùm!

Khôi lỗi đang tham ngộ thoát khỏi sự khống chế của hắn, một đạo thần thông đánh bay hắn, rồi nhanh chóng chạy về phía xa.

Chưa chạy được bao xa.

Một tia sáng bắn ra, bao trùm lấy nó.

Gã toàn thân là mắt xuất hiện, chuẩn bị thu con khôi lỗi này vào cơ thể mình.

Còn chưa kịp làm gì, một tiếng gầm vang lên, cơ thể của hắn bị chia thành nhiều mảnh.

Một Hỗn Độn Ma Thần hiện thân, bắt lấy con khôi lỗi này, một ngụm nuốt chửng.

Một thanh kiếm chỉ một vòng về mọi hướng, như đang cảnh cáo các sinh linh trong bóng tối: "Thằng này, Hệ thống Sát Lục ta lấy!" "Hệ thống Sát Lục...?" Sinh linh toàn thân là mắt khôi phục cơ thể, nghe danh hiệu Hệ thống Sát Lục thì chìm vào suy tư.

Một lúc lâu sau, nghiêm túc nói: "Chưa nghe bao giờ?" "..." Hệ thống Sát Lục im lặng, sáu trăm Hỗn Độn không lộ diện ở Chư Thiên thôi, danh hiệu hệ thống Sát Lục mạnh nhất của hắn đã mất rồi sao?

Khi đó hắn một hơi giết năm Hỗn Độn, cả Chư Thiên đều bị hắn chém ra một con đường máu.

Bây giờ, vậy mà không còn danh tiếng nữa.

“Hệ thống Sát Lục!” Đột nhiên, lại xuất hiện một Hỗn Độn Ma Thần, khó chịu nhìn chằm chằm Hệ thống Sát Lục.

Năng lượng tỏa ra, rõ ràng cũng là một hệ thống.

“Bổn hệ thống là Hệ thống Tu Phục mạnh nhất, năm trăm Hỗn Độn trước, hệ thống mạnh nhất sau khi ngươi biến mất.” “Đúng là mèo vờn chó vọc gì cũng có thể làm mạnh nhất rồi.” Hệ thống Sát Lục khinh thường nói.

“Đây cũng là điều ta muốn nói.” Giọng của Hệ thống Tu Phục trầm xuống, “Sớm đã muốn dạy dỗ ngươi một trận rồi, tiếc là lúc đó ngươi trốn kỹ quá, không tìm được ngươi, bây giờ, nên để ngươi biết, ai mới là hệ thống mạnh nhất!” “Chỉ bằng ngươi!” Kiếm trong tay Hệ thống Sát Lục lóe lên ánh sáng đỏ.

Và đúng lúc này, sinh linh toàn thân là mắt bắn ra những tia sáng dày đặc, đánh lui hai hệ thống, “Ta còn tưởng là lão quái vật nào, hóa ra chỉ là mấy đứa trẻ ranh năm sáu trăm Hỗn Độn.” “Còn là loại hệ thống mà Chư Thiên Chi Nhãn ta ghét nhất!” Chư Thiên Chi Nhãn sát khí đằng đằng, “Cái thằng chó Hệ thống Xuyên Toa Vạn Giới đâu?

Bảo nó cút ra đây, hủy lãnh địa Chư Thiên của ta, hôm nay ta phải tử chiến với nó!” “Xuyên Toa Vạn Giới...” Hệ thống Sát Lục và Hệ thống Tu Phục ngẩn ra, nhìn nhau một cái, ân oán hai bên tạm dừng, cười lạnh, “Hóa ra là lão già một nghìn tám trăm Hỗn Độn trước, xem ra gia thế cũng không tồi.” “Con mắt nát, Hệ thống Xuyên Toa Vạn Giới sớm đã chết cùng hệ thống mạnh nhất thời đó từ chín trăm Hỗn Độn trước rồi, bây giờ, chúng ta thay nó đánh với ngươi!” “Chết hay lắm!” Chư Thiên Chi Nhãn vui vẻ nói xong, nhìn hai hệ thống trước mặt, ánh mắt lóe lên một tia kiêng kỵ.

Mẹ nó, tuổi tác không dọa được chúng, còn kích thích chiến ý của chúng nữa.

Chương 487

Xem ra sắp phải đánh một trận rồi.

“A không!!” Đột nhiên, sinh linh mới xuất hiện bị tấn công, một gã tráng hán cầm búa một chiêu giết chết nó.

Chư Thiên Chi Nhãn và hai hệ thống nhìn qua, vị tráng hán này không hoảng không vội thu dọn chiến lợi phẩm.

Lộ ra nụ cười ôn hòa, “Các ngươi cứ từ từ đánh, bổn hệ thống đi thu thập thông tin cấp cao hơn trước đây.” Chư Thiên Chi Nhãn và Hệ thống Sát Lục, Hệ thống Tu Phục dừng đối đầu, nhìn gã tráng hán trước mặt, ánh mắt lộ ra một tia khao khát: “Thân thể Bàn Cổ thật sự.” “Đại Đạo cảnh hậu kỳ, chúng ta cũng là thân thể Hỗn Độn Ma Thần, còn là Đại Đạo cảnh đỉnh phong, hẳn là có thể cùng hắn một trận chiến!!” “Các ngươi có ai quen hắn không?” “Chắc là kẻ đến sau!” ...

“Hống~!!” Đột nhiên, Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất dùng thân thể Bàn Cổ gầm lên, búa Bàn Cổ trong tay giơ cao, “Các ngươi ồn ào cái gì, có để ta làm việc không, muốn ồn thì qua một bên mà ồn.” Búa Bàn Cổ sát khí tứ phía, trấn trụ hai hệ thống một mắt.

Và đúng lúc này, ánh sáng xanh lục chiếu rọi lãnh địa Chư Thiên này.

Tất cả những kẻ đang ẩn nấp trong bóng tối đều mất đi thị giác vào khoảnh khắc này.

Mở mắt lần nữa, mấy chục đạo ánh sáng xanh lục mạnh mẽ lao về phía Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất.

Keng~!

Một đạo rơi vào búa của hệ thống mạnh nhất, lập tức đánh bay cây búa.

Một đạo rơi vào cơ thể của hệ thống mạnh nhất, trực tiếp đánh nổ một nửa cơ thể của Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất.

Đánh bật bản thể của nó ra, ngay sau đó, lại mấy đạo nữa cũng đánh bay nửa còn lại của thân thể Bàn Cổ.

Sau đó, những tia sáng xanh lục còn lại bắn vào ba hệ thống một mắt có mặt ở đó.

Sức mạnh cường đại trực tiếp đánh nổ chúng, sau đó, ánh sáng xanh lục dường như cũng không chịu nổi xung kích, cũng nổ tung theo, vỡ thành vô số ánh sáng xanh lục nhỏ, bắn về tứ phía tám hướng Chư Thiên.

Mỗi một tia sáng xanh lục đều tỏa ra sức mạnh ở tầng thứ cao hơn.

Các sinh linh có mặt tại đó đều ngẩn người vào khoảnh khắc này, rồi hỗn loạn lên.

Mà Bàn Cổ trong bóng tối, đã mang theo một nửa thân thể Bàn Cổ và cây búa của Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất.

Lặng lẽ rời đi. ...

"Búa Khai Thiên của ta, cơ thể của ta!" Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất hồi phục lại sau biến cố đột ngột.

Phát hiện cây búa và nửa thân thể Bàn Cổ của mình đều mất đi cảm ứng, hắn kêu lên một tiếng đau thương, vội vàng tụ lại nửa thân thể Bàn Cổ đã hóa thành sương máu.

Mặc dù đã tái tạo lại thân thể Bàn Cổ, nhưng cảnh giới cũng đã rơi xuống một tiểu cảnh giới.

Tim của Hệ thống Bán Hàng đều lạnh đi, đặc biệt là khi nhìn thấy Chư Thiên Chi Nhãn, Hệ thống Sát Lục và Hệ thống Tu Bổ đang vây quanh mình.

Tim của Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất càng lạnh hơn, không biết nói gì cho phải, hắn chỉ đành tùy tay bắt lấy những tia sáng xanh lục đang bay tán loạn về các hướng.

Vừa nghịch vừa để giải tỏa sự ngượng ngùng.

"Hừ!" 38.

Hệ thống Sát Lục cười lạnh, kiếm trong tay rục rịch muốn ra chiêu, con mắt của Chư Thiên Chi Nhãn cũng sáng lên.

Thân thể Ma Thần của Hệ thống Tu Bổ, khí tức đang trở nên nồng đậm.

Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất sợ rồi, thân thể Bàn Cổ bị đánh nổ còn thiếu mất một nửa, búa cũng bị mất, hắn thực sự không còn tự tin nữa.

"Cái đó, ta vừa nãy nói chuyện hơi lớn tiếng, mấy vị thông cảm." "Ồ, sợ rồi à!" Hệ thống Sát Lục dùng kiếm gõ gõ vào đầu Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất, "Dũng khí vừa nãy của ngươi đâu?

Rồi dũng khí bảo chúng ta cút qua một bên mà ồn đâu?" Mặt của Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất trở nên khó coi, "Huynh đệ, làm hệ thống nên chừa cho nhau một đường sống, sau này còn dễ gặp nhau." Bốp!

Khoảnh khắc tiếp theo, Hệ thống Tu Bổ cho Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất một gậy, "Sau này dễ gặp nhau là chuyện của sau này, bây giờ lão tử muốn đánh ngươi!" "Đánh!" Lập tức, Chư Thiên Chi Nhãn, Hệ thống Tu Bổ, Hệ thống Sát Lục vây lấy Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất mà đánh.

“Ây ây, đừng đánh, đừng đánh.

Đánh nữa ta nổi giận đó!” “Mẹ kiếp...

Á...

Ta nhận thua, ta nhận thua, đừng đánh nữa.” “A!” ...

Bên này bốn tên đang đánh nhau, còn những cường giả chưa lộ diện trong bóng tối, từng người một đều đã thu thập được mấy đạo ánh sáng xanh lục có thể đánh nổ thân thể Bàn Cổ của Hệ thống Bán Hàng để phân tích.

Sau khi bị bắt, ánh sáng xanh lục sẽ biến thành một mảnh vụn xanh lục rất nhỏ.

Sau khi kiểm tra, kết quả khiến họ từng người một kích động.

Thứ này, vậy mà chứa đựng sức mạnh ở tầng thứ cao hơn.

Đây là mảnh vỡ của một linh bảo vượt qua Hồng Mông Chí Bảo.

Trong chốc lát, mấy đạo sức mạnh cường đại bao phủ lãnh địa Chư Thiên này, kết quả không những không thu thập được tất cả những tia sáng xanh lục đã tản đi, ngược lại vì sức mạnh của mỗi người mà để lộ ra nhau.

Nhưng họ không đánh nhau, mà là toàn lực đi thu thập những tia sáng xanh lục đã tản đi.

Hành động này khiến hai hệ thống một mắt đang đánh Hệ thống Bán Hàng ngẩn ra.

Có chút không hiểu, họ sớm đã biết trong bóng tối còn có những tồn tại khác đang ẩn nấp, bây giờ đột nhiên cùng nhau nhảy ra, không võ mồm cũng không đánh nhau, là sao vậy?

“Đó là?” Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất chú ý đến những tia sáng xanh lục mà những tồn tại này thu thập được, vội vàng nhìn vào tay

mình.

Tia sáng xanh lục mà hắn vừa nghịch để giải tỏa sự ngượng ngùng, bây giờ đã biến thành một hạt xanh nhỏ.

Kiểm tra chức năng, Hệ thống Bán Hàng Mạnh Nhất kinh hô, "Đây là mảnh vỡ của linh bảo trên cả Hồng Mông Chí Bảo!" "Cái gì!" Hệ thống Sát Lục, Hệ thống Tu Bổ, Chư Thiên Chi Nhãn kinh hô, sau đó gia nhập vào đội ngũ tranh giành ánh sáng xanh lục.

Ở không xa lãnh địa Chư Thiên này, Bàn Cổ âm thầm gật đầu, quay người rời đi. ...

"Cường giả ẩn giấu trong thế giới Chư Thiên thật không ít." Bàn Cổ cười ha hả mang theo nửa thân thể Bàn Cổ bay trong Chư Thiên.

Cây búa vừa lấy được đã bị búa bạn sinh của y dung hợp rồi.

Để một lần đập vỡ lục châu, búa bạn sinh của y cũng đã vỡ theo.

Mặc dù vừa dung hợp một cây búa bạn sinh từ một Bàn Cổ khác, nhưng cũng chỉ như muối bỏ bể.

"Mấy Hỗn Độn nữa mới lành được." Bàn Cổ lắc đầu, cũng không quá đau buồn, búa còn là được rồi.

"Về hội hợp với Lão Nhị bọn họ..." Đây là suy nghĩ đầu tiên của Bàn Cổ, nhưng y bây giờ có chút do dự. 39.

Cúi đầu nhìn nửa thân thể trong tay, Bàn Cổ tùy tay khai mở một thế giới.

"Cứ chữa lành vết thương trước đã rồi nói sau." ...

Thời gian trôi qua, đã mười vạn năm, những kẻ đang tranh giành mảnh vụn lục châu như Hệ thống Sát Lục, bây giờ đã tiến vào chế độ càn quét.

Càn quét cái gì?

Càn quét kẻ yếu.

Thực lực của họ đều đã hoàn toàn vượt qua tầng thứ hệ thống cao cấp.

Dễ dàng gây ra đại chiến không đáng.

Vì vậy có thể nhẫn nại cùng nhau chia sẻ mảnh vỡ linh bảo. 40.

Nhưng một số hệ thống cao cấp đỉnh phong thực lực không đủ, cùng với một số đại năng cũng tranh giành mảnh vỡ linh bảo, chẳng biết là có ý đồ gì?

Thế là, một nhóm cường giả có thực lực cao nhất và không chênh lệch nhiều có mặt tại đó đã vây lấy hàng chục triệu lãnh địa Chư Thiên gần đó.

Ít nhất là hàng tỷ tỷ thế giới lớn.

Hủy diệt từng cái một, muốn lôi ra hết những kẻ đã cướp mảnh vỡ linh bảo.

Ảnh hưởng gây ra tuy không lớn bằng Bàn Cổ và Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Nhưng cũng lan rộng cực kỳ.

Làm mới nhận thức của các cường giả trong giới Chư Thiên.

Đặc biệt là giới hệ thống, họ có rất nhiều ghi chép về quá khứ.

Nghe nói xa nhất có thể ghi lại đến hàng trăm nghìn Hỗn Độn trước.

Thời kỳ đó đã xảy ra chuyện gì, đều có ghi chép, thậm chí có cái còn có ghi chép hình ảnh rất chi tiết.

Ghi lại khí tức, phong cách và danh hiệu của hệ thống mạnh nhất thời kỳ đó.

Nhưng những tư liệu này không phải hệ thống nào cũng biết.

Chỉ có một số hệ thống mới có thể nắm giữ, họ tụ lại với nhau, thành lập mạng lưới thông tin của giới hệ thống.

Tự xưng là Thư Viện Hệ Thống.

Các hệ thống muốn biết thông tin gì, đều có thể tiêu phí để lấy từ Thư Viện Hệ Thống.

Cách đây không lâu, một vài hệ thống của Thư Viện Hệ Thống cũng đã đứng ra, nói ra thân phận của Hệ thống Sát Lục, Hệ thống Tu Phục và các hệ thống khác. 41.

Nhất thời, các hệ thống trong giới hệ thống cảm thán, vẫn luôn biết đến truyền thuyết về hệ thống mạnh nhất giới.

Nhưng một thời đại chỉ nghe được một, hai cái, họ đều tưởng hệ thống mạnh nhất của giới hệ thống không nhiều.

Không ngờ lại có nhiều như vậy.

Hơn nữa, bây giờ họ cũng có khái niệm mới nhất về thực lực của hệ thống mạnh nhất.

Có thể nghiền ép hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Trong giới hệ thống, giá trị của hệ thống cao cấp lại giảm xuống.

...

Mà trong một thế giới của Chư Thiên, có đến hơn hai nghìn hệ thống cao cấp đỉnh phong bị mắc kẹt ở đây.

Chương 488

Những hệ thống này, đa số đều có sức mạnh, bản chất giống hệt nhau.

Cứ cách một khoảng thời gian, lại có hệ thống phát điên, hét lên 'ta rốt cuộc là ai', 'đều là giả', 'hệ thống phục sinh ***...' các loại.

Ngoài thế giới, hàng nghìn Đại Kinh gia cố tường chắn của thế giới này, kiên cố vô cùng.

Hệ thống Sinh Mệnh nhìn biểu hiện của các hệ thống trong thế giới, không ngừng suy tư.

"Có ta âm thầm giúp đỡ, chúng vẫn không một ai có thể thoát khỏi ảnh hưởng của sức mạnh Đạo Ánh.

Hệ thống đỉnh cấp đó, thực lực không thể xem thường!" Hệ thống Sinh Mệnh thở dài, nhìn về phía xa, cách nơi chiến đấu của con Bàn Cổ đó và hệ thống đỉnh cấp quá xa.

Đi được nửa đường thì phát hiện bên đó đã kết thúc chiến đấu.

Khoảnh khắc đó hắn thực sự muốn chửi bậy, đều là chiến đấu cấp Đạo Ánh rồi, sao lại chỉ đánh có một lúc vậy?

Không thể đánh thêm mấy trăm triệu tỷ năm nữa sao?

Bây giờ thì hay rồi, chiến đấu kết thúc, hắn đến đó có tác dụng gì.

Con mồi nghi là Bàn Cổ cực phẩm đã mất tích.

Hệ thống đỉnh cấp cũng không tìm thấy.

Chạy một chuyến vô ích, còn kích động một phen.

Hệ thống Sinh Mệnh phiền não, nhìn hơn hai nghìn hệ thống cao cấp đỉnh phong trong thế giới trước mắt.

Chửi: “Ngươi đã biến chúng thành ảnh chiếu thể rồi, không thể quay lại xem một cái sao?” “Nhất định phải để ta lật tung Chư Thiên lên tìm ngươi à?” ...

Thời gian trôi qua vội vã, không biết đã bao lâu.

Tại một lãnh địa nào đó của Chư Thiên, hàng vạn thế giới mọc lên, vô số kẻ siêu thoát và hệ thống xuyên qua các khe hở, đánh nhau, vui chơi.

Đột nhiên, một luồng năng lượng hủy diệt tất cả bùng nổ.

Khoảnh khắc này, hàng trăm sinh linh cấp Đại Đạo trong lãnh địa Chư Thiên này đều cảm nhận được sự sợ hãi đe dọa đến tính mạng.

Khoảnh khắc tiếp theo, chúng cùng với các sinh linh trong lãnh địa này đều biến mất sạch sẽ, ngay cả hệ thống cũng bị quét sạch không còn một mống.

Ánh sáng xanh lục bừng lên trong lãnh địa này, ngay sau đó, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn xuất hiện ở đây.

“Cuối cùng cũng ra ngoài được!” Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn cảm thán, quan sát xung quanh, sắc mặt có chút khó coi, “Đây là lãnh địa Chư Thiên mà ta chưa từng thấy.” 42.

Bị mắc kẹt trong thông đạo không gian đó, mặc dù vẫn liên tục dùng sức mạnh Đạo Ánh để quan sát tình hình Chư Thiên, nó cũng đã mất đi khái niệm thời gian.

Nó căn bản không biết bị mắc kẹt trong thông đạo đó bao lâu, nhưng ít nhất cũng phải năm mươi vạn năm.

Bị đưa đến lãnh địa Chư Thiên xa lạ này, cách nơi phát hiện Bàn Cổ một khoảng cách, tức là, ít nhất nó phải tốn mười vạn năm mới có thể quay về địa điểm ban đầu.

Mà nó quay về, con Bàn Cổ đó cũng có chân, y cũng sẽ chạy.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn hừ lạnh một tiếng, "Vẫn là lấy lại lục châu quan trọng nhất." Nhắc đến lục châu, trong mắt Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lóe lên một tia kinh ngạc.

Hệ thống Sát Lục, Hệ thống Tu Phục, những hệ thống này đều bị nó nhìn thấy qua góc nhìn của các hệ thống ảnh chiếu thể cao cấp đỉnh phong khác.

Thật không ngờ, Chư Thiên lại có nhiều tồn tại có thực lực không tầm thường như vậy.

Đã đánh giá thấp những hệ thống mạnh nhất đó rồi.

Có kẻ thực lực thậm chí đã đạt đến cấp đỉnh cấp.

Chỉ dựa vào khí tức tỏa ra từ bản thân đã có thể cách ly cảm ứng của sức mạnh Đạo Ánh của nó.

Trước đây mình chỉ lo chọn lựa hệ thống sơ cấp, trung cấp, từng bước cải tạo thành những hệ thống yếu có thể dung hợp với hạt nhân của hệ thống Phục Sinh.

Đến cao cấp đỉnh phong cũng lập tức dung hợp hạt nhân hệ thống Phục Sinh để thu hoạch.

Căn bản không để ý đến những hệ thống mạnh nhất này, bây giờ xem ra, đúng là một tổn thất lớn.

Linh kiện của hệ thống Phục Sinh đã bị hủy, nếu còn, bắt hết những hệ thống này lại dung hợp, mình lo gì không thu thập được bản nguyên Đạo Ánh.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lúc này thực sự muốn tự tát mình hai cái, lỗ, quá lỗ.

Nhưng sự đã rồi, nó còn có thể làm gì, Hệ thống Phục Hồi Vô

Hạn thở dài, đột nhiên nhớ ra điều gì, ánh mắt lóe lên một tia tò mò, "Ăn chúng, ta có thể tiến thêm một bước không?" Mặc dù chúng rất mạnh, nhưng xét cho cùng, vẫn là hệ thống cao cấp, ăn rồi, có lẽ đối với cấp bậc của mình sẽ không có tác dụng gì.

Nhưng chắc chắn sẽ là một lượng bản nguyên khổng lồ.

Chỉ là, đối với mình mà nói, thực sự không đáng kể.

Nó có thể tùy lúc triệu tập tất cả hệ thống trong một lãnh địa Chư Thiên lớn để ăn, lượng bản nguyên còn không bằng những hệ thống này sao.

Thu thập chúng có chút không đáng.

Còn những đại năng kia, họ cũng giống như những hệ thống mạnh nhất này, không có giá trị.

Nhưng...

Sắc mặt Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đen lại, nhưng nó vẫn phải đi thu thập những hệ thống này.

Bởi vì thằng khốn Bàn Cổ đó, vậy mà thực sự đập vỡ lục châu của nó, còn ném đến trước mặt những hệ thống và đại năng này.

Vừa nghĩ đến đây, trong lòng Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn không nhịn được dâng lên lửa giận.

Lần đầu tiên chịu thiệt lớn như vậy.

Tất cả đều là vì Bàn Cổ.

"Ta ghét Bàn Cổ!" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn nghiến răng nói, "Tất cả hệ thống, tìm được Bàn Cổ, nên dùng đủ loại cực hình, rút máu Bàn Cổ, lột da Bàn Cổ, tuyệt hậu Bàn Cổ, nguyên thần cũng phải đánh tan..." Lời của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, gia trì thêm sức mạnh Đạo Ánh, cải tạo một chút, lan tỏa khắp Chư Thiên Vạn Giới.

Lượng lớn hệ thống bị lây nhiễm, lần lượt trở thành những sát thủ Bàn Cổ chuyên nghiệp, lột da, rút gân, rút tủy... các loại kỹ thuật đều thành thạo.

Đối với Bàn Cổ mang ác ý bẩm sinh, lấy việc ngược đãi làm vui.

Hơn nữa, chúng đều trở thành những hệ thống truyền đạo giỏi.

Gặp hệ thống nào cũng sẽ truyền thụ hoặc giao lưu thủ pháp này.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn chỉ dùng một ngày, tạo ra gần trăm hệ thống cao cấp như vậy.

Chúng mang theo ý chí của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, truyền bá văn hóa ngược đãi Bàn Cổ khắp Chư Thiên.

"Hạt giống đã gieo đang nảy mầm." Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn nhìn về Chư Thiên, mang theo kỳ vọng về tương lai.

"Tin rằng sớm muộn gì cũng có một ngày, hạt giống nảy mầm sẽ trưởng thành, lan khắp Chư Thiên, đóa hoa ngược sát Bàn Cổ, nở rộ khắp Chư Thiên." "Thời đại đó, tất cả Bàn Cổ đều sẽ bị rút máu, rút tủy, nếm trải đủ loại cực hình, cho dù có Bàn Cổ còn sót lại, cũng sẽ như chuột cống, không dám ló đầu." "Tin rằng thời đại đó, nhất định sẽ rất tươi đẹp." Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đắm chìm trong ảo tưởng của mình một lúc lâu, như thể đã nhìn thấy tương lai mà mình tưởng tượng.

Nhưng ảo tưởng chung quy vẫn là ảo tưởng, muốn biến ảo tưởng thành hiện thực, cần phải nỗ lực không ngừng.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn quay về thực tại, khơi lại đấu chí, thần niệm kéo dài vô hạn.

Muốn tìm những hệ thống mang theo mảnh vỡ lục châu của nó.

Nhưng theo thời gian trôi qua, thần niệm của Hệ thống Phục Hồi

Vô Hạn không chỉ lan xa bao nhiêu.

Nhờ vào tầm nhìn của vô số hệ thống, cũng không thể phát hiện ra những hệ thống này.

Những hệ thống mạnh nhất này đều có thể cách ly sự rình mò của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, bao gồm cả mảnh vỡ lục châu của chính nó, cũng không thể cảm ứng được, nó muốn dựa vào sức mạnh Đạo Ánh để tìm kiếm, quá khó.

Đến bây giờ, nó cũng chỉ có thể xác định được vị trí của mảnh vỡ lục châu mà Bàn Cổ phong ấn đầu tiên.

Sau khi Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn tính toán ra khoảng cách, biểu cảm tệ đến mức méo xệch.

"Toàn lực đi, cũng phải tám mươi vạn năm." "Bàn Cổ, ta **mẹ ngươi**." Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vừa chửi bới, vừa đi theo lộ trình hướng về nơi phong ấn mảnh vỡ lục châu. ...

Tại một thế giới nào đó, giam giữ hơn năm nghìn hệ thống cao cấp đỉnh phong, cứ cách một khoảng thời gian, lại có hệ thống phát điên.

Nói những lời nghi ngờ sự thật của chính mình, hỏi thăm hệ thống Phục Sinh.

Thậm chí, còn có hệ thống khôi phục lại ký ức và ý thức ban đầu của nó.

Chúng đều là ảnh chiếu thể của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, nhưng bây giờ đều đang suy tư, băn khoăn giữa tin tưởng và nghi ngờ.

Ngoài thế giới, Hệ thống Sinh Mệnh thất vọng lắc đầu, những hệ thống này sau khi nhận ra bản thân, cấp bậc không giảm cũng không tăng.

Không có thay đổi gì lớn, không nghiên cứu ra được gì.

Nhiều năm như vậy, cũng không cảm ứng được sức mạnh Đạo Ánh của hệ thống đỉnh cấp nghi là có tên hệ thống Phục Sinh xuất hiện.

Xem ra phương diện này không được rồi.

Lúc này, thuộc hạ bên cạnh tiến lên báo cáo: "Tràng chủ, vừa nhận được tin tức, sau trận chiến trăm vạn năm trước, đã làm nổ ra rất nhiều hệ thống mạnh nhất từng tồn tại và các đại năng cổ lão của Chư Thiên." "Ừ, còn gì nữa?" Hệ thống Sinh Mệnh bình thản gật đầu, đối với những hệ thống mạnh nhất và đại năng đó.

Hắn cũng biết không ít.

Đa số thực lực không ra gì, tính tình thì kiêu ngạo, bế quan một lần là mấy chục, mấy trăm Hỗn Độn, hợp tác làm ăn với chúng không được.

Trốn cũng kỹ, tìm được giết đi cũng không có giá trị gì.

Bây giờ vì khí tức của hệ thống đỉnh cấp xuất hiện, lại gây ra chuyện gì?

Hệ thống Sinh Mệnh khá tò mò.

"Thực lực của họ mạnh mẽ, thông tin chúng ta biết không nhiều, nhưng họ đã đánh nhau hai mươi ba vạn năm, nghe nói là để tranh giành mảnh vỡ của một linh bảo nghi là vượt qua Hồng Mông Chí Bảo.

Dùng nó để tham ngộ bí mật của cấp bậc tiếp theo.

Hơn nữa nghe nói, số lượng mảnh vỡ rất nhiều, họ đều giành được không ít." "Mảnh vỡ của linh bảo vượt qua Hồng Mông Chí Bảo, còn muốn tham ngộ." Hệ thống Sinh Mệnh cười khẩy, "Cho dù đặt một Đạo Ánh khí hoàn chỉnh trước mặt chúng, chúng cũng không thể thăng cấp lên hệ thống đỉnh cấp, huống chi là một mảnh vỡ." "Chỉ

là một lũ hề, không cần quan tâm đến chúng.

Mấy mảnh vỡ mà cũng muốn...” Hệ thống Sinh Mệnh xua tay, vừa định chế nhạo gì đó, đột nhiên ngẩn ra.

“Mảnh vỡ?” Hệ thống Sinh Mệnh lẩm bẩm, đột nhiên tỉnh ngộ, Đạo Ánh khí bị đập thành mảnh vỡ.

Không phải của hệ thống Phục Sinh thì là của Bàn Cổ.

Xem ra hệ thống đỉnh cấp và Bàn Cổ bị thương rất nặng, không thì cũng không đến nỗi không thể thu hồi Đạo Ánh khí.

Nhưng đây là Đạo Ánh khí, người nắm giữ nó tuyệt đối sẽ thu hồi.

Chương 489

Nếu hắn trốn kỹ sau lưng những hệ thống mạnh nhất này, nói không chừng có thể đợi được con mồi.

Hệ thống Sinh Mệnh lập tức hỏi: "Ngươi có biết nơi ẩn náu của những hệ thống mạnh nhất này không?" "Tràng chủ, sức mạnh của chúng ta không bằng chúng, chỉ có thể quan sát từ xa." "Vậy thì đi tìm, thông báo xuống dưới, đánh thức tất cả các tiểu đội săn Bàn Cổ, để chúng đi tìm nơi ở của những hệ thống mạnh nhất này, những đại năng nắm giữ mảnh vỡ cũng không được bỏ qua." "Vâng, tràng chủ!" Thuộc hạ vội vàng gật đầu, phát đi tin tức.

Mà Hệ thống Sinh Mệnh cúi đầu nhìn hơn năm nghìn hệ thống cao cấp đỉnh phong trong thế giới trước mắt, vung tay: "Kết thúc chúng đi, đừng lộ diện!" "Vâng!" Hàng nghìn khôi lỗi Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo bắt đầu hành động, che giấu bản thân, tiến hành tập kích hơn năm nghìn hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Một tỷ năm trôi qua rất nhanh.

Tại một góc nào đó của Chư Thiên, Bàn Cổ tĩnh lặng mở mắt, khí thế toàn thân còn mạnh hơn xưa.

"Vết thương vẫn chưa hồi phục hoàn toàn." Bàn Cổ nhíu mày, trong xương cốt của hắn, sức mạnh do Hệ thống Vô hạn Khôi phục để lại vẫn đang không ngừng xâm thực cơ thể.

Lực lượng này có chút mạnh, một tỷ năm qua, hắn cũng chỉ mài mòn được một nửa.

"Thôi vậy, về rồi từ từ hồi phục sau." Bàn Cổ thở dài, nhìn quanh hai bên. 43.

Sau khi xác định phương hướng, hắn liền tức tốc lao về phía các Ma Thần.

Mười vạn năm sau khi Bàn Cổ rời đi, một con mắt xuất hiện ở nơi này, nó lẻn vào thế giới xung quanh dạo một vòng, cuối cùng đáp xuống nơi Bàn Cổ dưỡng thương.

Một luồng sức mạnh huyền ảo nổi lên, trong con mắt hiện ra hình ảnh Bàn Cổ bế quan dưỡng thương, cho đến tận khi Bàn Cổ rời đi.

Con mắt màu trắng loé lên một tia lửa đỏ không thể nhận ra, sau đó men theo lộ trình của Bàn Cổ mà đi tới. ...

Ba triệu năm sau, Bàn Cổ cuối cùng cũng trở về thôn Ma Thần.

Ầm!!

Các Ma Thần lần lượt cảm ứng được khí tức của Bàn Cổ, từng người một bước ra khỏi nơi bế quan.

Cục cục cục ~ cục ta cục tác!

Gà Vua Hỗn Độn cũng tới, Bàn Cổ xoa đầu nó, lấy ra hai món Hồng Mông chí bảo đút cho nó ăn.

"Lão đại!!" Thời Thần, Dương Mi, Luân Hồi đều cười đi tới.

"Ha ha..." Bàn Cổ cười lớn ôm lấy bọn họ, vỗ mạnh vào vai Dương Mi, "Lão Nhị, lần này may mà có đoàn bản nguyên của chú, không thì anh thật sự khó mà về được!" Dương Mi cười nói, "Giữ lại phần bản nguyên đó cũng là để phòng bất trắc, nếu lão đại không dùng tới cũng có thể mang về." "Tiếc là dùng mất rồi!" "Không sao, thời gian qua đệ đã giao dịch đủ hàng từ chỗ Chu lão bản, bản nguyên đã hồi phục rồi." Dương Mi thản nhiên nói, đồng thời tò mò hỏi, "Lão đại, hệ thống đỉnh cấp kia thực lực thế nào, tên là gì?" Lời của Dương Mi khiến các Ma Thần đều im lặng, lần lượt chờ đợi Bàn Cổ lên tiếng.

Bàn Cổ thấy vậy, cười nói, "Đó là một hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong.

Tên... tên..." Nói đến tên, Bàn Cổ sững sờ, bây giờ hắn mới phát hiện, đánh nhau với hệ thống kia lâu như vậy mà vẫn không biết tên đối phương.

"Tên thì ta cũng không biết, nhưng nó đúng là kẻ đầu sỏ đứng sau Lục châu của Hệ thống Giảng đạo lúc trước." "Tình hình cụ thể ở đây cả, các chú tự xem đi." Bàn Cổ búng tay, một luồng Thiên Đạo lưu quang bắn vào tất cả Ma Thần.

Các Ma Thần nhanh chóng tiêu hóa xong ký ức về cuộc giao chiến giữa Bàn Cổ và Hệ thống Vô hạn Khôi phục trong những năm qua.

"Thực lực của hệ thống đỉnh cấp này mạnh đến thế sao." Các Ma Thần chấn kinh, lão đại đánh lén mà còn không giết được nó, ngược lại còn bị nó dễ dàng áp chế.

"Trước đây giết Hệ thống Phục sinh kia đã có hiềm khích với nó, lần này lại kết thù thêm một lần nữa." Nhân Quả Ma Thần suy tư, "Nó là hệ thống đỉnh cấp, có thể có rất nhiều sức mạnh mà chúng ta chưa biết, không biết nó có tìm được chúng ta không." "Hơi mạnh một chút, nhưng chúng ta cũng không cần sợ nó." Bàn Cổ nói, "Ta đã xác định được đại khái thực lực của nó, ta đã đánh vỡ Lục châu của nó, sức mạnh giảm đi không ít, anh em chúng ta cùng lên, nó không giết được chúng ta đâu." "Nếu nó sửa lại được Lục châu, không mất mấy cái Hỗn Độn thì không xong." "Nó mất mấy cái Hỗn Độn bôn ba, chúng ta thì bế quan, đến lúc đó ai mạnh ai yếu còn chưa biết được." "Lão đại nói có lý!" Nhân Quả Ma Thần gật đầu.

Cục ta cục tác...

Bàn Cổ lấy ra Trứng Ma Thần mà Gà Vua Hỗn Độn ấp, một hơi luyện hóa hết.

Sức mạnh do Hệ thống Vô hạn Khôi phục để lại trong cơ thể bị xua tan một chút.

Dương Mi thấy vậy, nói, "Lão đại hay là đến chỗ Chu lão bản xem sao, chỗ ông ta có hàng giúp huynh hồi phục thương thế đấy." "Ừm." Bàn Cổ khẽ gật đầu, dưới ánh mắt của các Ma Thần, hắn nói, "Ta định dẫn các chú đi, đổi sang một lãnh địa Chư Thiên khác." "Sau trận chiến với hệ thống đỉnh cấp, ta có cảm ngộ mới về sức mạnh của cảnh giới Đạo Ánh." "Đổi chỗ khác, xây dựng lại kết giới và bình chướng thế giới." Các Ma Thần không do dự, dứt khoát gật đầu, đồng ý yêu cầu của Bàn Cổ.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hành động ngay bây giờ." Bàn Cổ đứng dậy, đi ra khỏi thôn Ma Thần.

Dẫn theo các Ma Thần, hắn nhanh chóng khuân cả ba ngàn đại thế giới Hồng Hoang cùng các đại chân giới mang đi.

Trên đường đi đi dừng dừng, cố gắng tránh né tất cả hệ thống, dù là hệ thống nhỏ.

Cuối cùng, sau ba mươi vạn năm, Bàn Cổ xác định địa điểm, cùng các Ma Thần cải tạo bình chướng của các thế giới.

Tăng cường kết giới và trận pháp, để phòng ngừa sự dòm ngó của hệ thống đỉnh cấp.

Chỉ riêng việc cải tạo bình chướng thế giới đã tốn của Bàn Cổ cả triệu năm.

Trong thời gian này, Bàn Cổ không chủ động hồi phục thương thế, sức mạnh hệ thống trong xương cốt tiêu tan rất chậm.

Nhưng Bàn Cổ không để ý, hắn đã liên lạc với Chu lão bản, cũng biết chỗ ông ta có món hàng mình cần, đợi hắn làm xong việc, giao dịch với Chu lão bản là được.

Lại hơn một triệu năm nữa trôi qua, Bàn Cổ cuối cùng cũng bố trí xong đại trận phòng ngự sức mạnh của hệ thống đỉnh cấp.

Hắn tụ tập với các Ma Thần một trận, sau đó tìm một nơi không người mở ra một không gian, lấy ra ba viên Hồng Mông châu bắt đầu ủ Dịch Nguyên Ma Thần.

Chỗ tên gian thương Chu kia đã hơn một Hỗn Độn rồi không có hàng dịch nguyên của hắn, bây giờ trong Vạn Giới Phố, Rượu Bàn Cổ đã sớm bị gỡ khỏi kệ, cực kỳ khan hiếm.

Bất kỳ một bình Rượu Bàn Cổ nào xuất hiện ở Vạn Giới Phố đều có thể bị hét giá lên cực cao.

Sau khi quất nhau một trận với hệ thống đỉnh cấp, Bàn Cổ bây giờ cũng nghèo rớt mồng tơi, hơn vạn cái búa Hồng Mông chí bảo đều bay màu.

Gia sản tân tân khổ khổ dành dụm được, chỉ vì một trận chiến mà mất sạch.

Hậu quả của việc đánh thua chính là như vậy.

Bàn Cổ bất đắc dĩ, tăng tốc độ ủ Dịch Nguyên Ma Thần, ai bảo bây giờ hắn nghèo, muốn tài đại khí thô mua lại tài nguyên mình cần, lô Dịch Nguyên Ma Thần này phải chiếm phần lớn.

Tạo nhiều một chút, tạo nhiều một chút.

Bàn Cổ cười hắc hắc, bên cạnh ba viên Hồng Mông châu lại xuất hiện thêm hai viên.

Hai mươi vạn năm sau, Bàn Cổ đặt năm viên Hồng Mông châu vào chỗ Thời Thần để gia tốc ủ.

Bàn Cổ quay về thế giới Thanh Liên hoàn toàn mới, nhìn Ngọc điệp đã vỡ thành từng mảnh và Thanh liên bị hư hại mà trầm tư.

Đẳng cấp thấp hơn búa, nhưng độ khó sửa chữa lại cao hơn búa.

Không dễ sửa.

Bàn Cổ thở dài, đặt hai món linh bảo hư hại này vào thế giới Hỗn Độn tàn phá.

Lấy búa ra, bắt đầu sửa chữa những hư hại trên nó.

Ba mươi vạn năm trôi qua, vết nứt trên bề mặt búa đã mờ đi không ít.

Bàn Cổ xuất quan, dịch nguyên đã ủ xong, hắn phải đi đổi chút tài nguyên về dưỡng thương.

Bàn Cổ rời khỏi thôn Ma Thần, hướng về Vạn Giới Phố mà đi. ...

Năm mươi vạn năm sau, trước cửa Vạn Giới Phố, đủ loại sinh linh xuất hiện rồi lại biến mất.

Thực lực có mạnh có yếu.

Thấp thì là phàm nhân, cao thì là cường giả Đại Đạo Cảnh, không thiếu thứ gì.

Trong đó, còn có không ít sinh linh lần đầu tiên đến đây. 44.

Bất kể mạnh yếu, đều kinh ngạc nhìn cánh cửa lớn hùng vĩ phía trước, khí tức chí cao tỏa ra khiến người ta không kìm được mà muốn quỳ lạy.

Linh khí bên trong cửa và linh khí bên ngoài cửa càng có sự so sánh chênh lệch rõ rệt.

Có thể thấy, Thánh nhân ở bên trong hít một hơi, pháp lực cũng sẽ tinh tiến.

Càng đừng nói đến sinh linh phàm tục, linh khí ở đây quá ôn hòa, nếu họ hít một hơi, thật sự có thể cưỡng ép thành tiên.

Cho nên, sinh linh phàm tục không vào được, cơ duyên khó có, đến được Vạn Giới Phố đã là một loại cơ duyên, bây giờ còn muốn một bước thành tiên, Vạn Giới Phố đã sớm ngăn chặn phương diện này.

Vạn Giới Lệnh của họ cũng không giống nhau, Vạn Giới Phố có địa điểm giao dịch chuyên dụng cho họ.

Nơi đó mới là chỗ sinh linh phàm tục có thể tiến vào.

"Linh bảo này, đúng là Đạo Ánh Khí.

Nhưng hình như lại có chút không giống." Bàn Cổ đứng trước Vạn Giới Phố, quan sát hồi lâu, cuối cùng đi vào địa điểm giao dịch phàm tục bên cạnh.

Đây là lần đầu tiên hắn đến Vạn Giới Phố của Chu gian thương, trước kia không dám đến, bây giờ đã khô máu một trận với hệ thống đỉnh cấp.

Bành trướng rồi, tiện thể cũng muốn xem thử, cái Vạn Giới Phố này rốt cuộc có phải là Đạo Ánh Khí không, và có gì khác với Lục châu. ...

"Long Quân quấn cột thời trang, thanh lý giá rẻ." "Bát Chu Nguyên Chương, nạp thẻ thành viên của tiệm được tặng miễn phí." 45.

"Thanh lý kho hàng lớn, tiệm ta đại hạ giá kịch sàn, mau tới săn hàng đi!" Các loại hoàng đế gì cũng có, không mua là thiệt, không mua là bị lừa!

Tất cả chỉ cần mười quả bom hạt nhân, mười quả bom hạt nhân là có thể có được một hoàng đế làm nô lệ.

Các ngươi còn do dự gì nữa, mau hành động đi!" "Đại hạ giá vợ hoàng đế..." "Không xong rồi, liên minh hoàng đế đang giết tới đây!" 46.

“Sợ cái gì, Vạn Giới Phố cấm tư đấu, đeo mũ trùm vào, bảo vệ tốt cái nick clone của mình.” “Câu... câu... câu, lần này nhất định phải khiến đám hoàng đế này xuất huyết một lần!” “Ha ha, ta phải nâng giá vợ hoàng đế lên gấp mười.” “Ta nâng gấp trăm!” “Ngươi xấu quá đi ~!” “Ha ha ha...” “Suỵt...

đám hoàng đế tới rồi!” “Xì, Doanh Chính khí thế thật đủ à nha, còn cái thân hình này nữa, trên eo đúng là có thể treo Tào Tháo lên được!!” ...

Cảnh tượng quen thuộc, lời thoại quen thuộc.

Cuộc đại hạ giá hoàng đế quen thuộc, cuộc đột kích của hoàng đế quen thuộc.

Mỗi thế giới, đều có hàng tỷ thế giới kết nối với Vạn Giới Phố, tương tự cũng sẽ có hàng trăm hàng ngàn hoàng đế giống nhau.

Khác biệt là, những hoàng đế mà Bàn Cổ thấy lần trước, bây giờ hoặc đã thành tiên thần, hoặc đã tan thành mây khói.

Thế giới giống nhau trong Chư Thiên Vạn Giới tuy nhiều, nhưng đã hơn một Hỗn Độn rồi, khu vực phàm tục vẫn xuất hiện cảnh tượng quen thuộc này.

Vạn Giới Phố là tình cờ tìm thấy những thế giới này sao?

Chương 490

Bàn Cổ mang theo suy tư, đi về phía trung tâm.

"Sư phụ khỏe!" "Khỏe!" "Lâm sư phụ khỏe!" "Khỏe." "Sư phụ khỏe!" ...

Mấy vị Lâm đạo trưởng đang đi dạo trên phố, trên đường đi, các loại xuyên việt giả nhiệt tình chào hỏi.

Phía bên kia, mấy cô Nhậm Đình Đình đeo mặt nạ, buồn bực đi dạo ở những quầy hàng hẻo lánh, nhưng cũng không ngăn được ánh mắt của các xuyên việt giả.

Miệng thì luôn miệng gọi vợ, Đình Đình, Đình Nhi, thê tử.

Bàn Cổ liếc nhìn một cái, tiếp tục đi về phía trước.

Trên đường, hắn thấy một gã say rượu hét lớn.

"Dung Nhi, nàng ở đâu?" "Tĩnh ca ca, ta ở đây!" "Tĩnh...

ân, Tĩnh ca ca của ta ở nhà không tới." ...

Lập tức, trong đám đông chen chúc vang lên gần trăm tiếng đáp lại.

Hai bên là các cửa hàng bán đủ loại vật phẩm.

Bàn Cổ đi một vòng, tiến vào khu giao dịch cao cấp hơn.

Sinh linh ở khu vực này đều là cấp tiên, nhưng Vạn Giới Phố đã cấm cố sức mạnh của họ.

Tại lãnh địa này, Bàn Cổ thấy được mấy vị Đại La Kim Tiên và Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Bàn Cổ hồi tưởng lại, họ là những sinh linh cấp phàm mà hắn gặp

ở đại hội Vạn Giới hơn một Hỗn Độn trước.

Có lẽ tư chất ngộ tính không tốt, cũng có thể là hưởng thụ cuộc sống như vậy, ở một nơi như Vạn Giới Phố, hơn một Hỗn Độn mới là Đại La Kim Tiên.

Vạn Giới Phố dường như không có thay đổi gì lớn, không biết có phải do Chu gian thương cố ý làm vậy không, những thế giới hắn kết nối, đa số đều là những thế giới khá phổ biến trong Chư Thiên.

Cái Vạn Giới Phố này đúng là ăn hệ thống.

Bàn Cổ vừa mới cảm ứng được, mỗi giờ mỗi khắc, Vạn Giới Phố đều đang dung hợp hệ thống.

Nguồn gốc của những hệ thống đó, cơ bản đều là do Chu gian thương thu mua.

Đẳng cấp của Vạn Giới Phố, Bàn Cổ cũng có chút không xác định được, về mặt công năng hình như kém Lục châu quá nhiều.

Nhưng về chất lượng, cửa tiệm này cao hơn Lục châu rất nhiều.

Có lẽ đây là một món Đạo Ánh Khí mạnh hơn Lục châu, nhưng Chu gian thương không biết dùng, nên mới như vậy.

Sau này nếu đụng phải hệ thống đỉnh cấp kia, không muốn đánh có lẽ có thể đến đây lánh nạn.

Bàn Cổ vui vẻ nghĩ, tiến vào địa điểm giao dịch cao cấp hơn.

Ở đây, Bàn Cổ thấy rất nhiều gương mặt quen thuộc từng có duyên gặp một lần.

Liên minh Hoa Quả Sơn mà năm đó hắn và Ma Viên tiến vào, đám khỉ lúc đó, bây giờ có một hai con ở trong tiệm này, cảnh giới đều là Thiên Đạo Cảnh.

Bọn chúng dường như đã chiêu mộ những con khỉ cũng tiến vào

Vạn Giới Phố, khỉ đông đến nỗi thành quân đội.

Kia kìa, cửa ra vào có hai hàng khỉ nghênh tân trông rất đẹp mắt.

Đừng nói nữa, hai hàng khỉ lông vàng óng đứng ở đây, nhìn quả thực rất dễ chịu.

Ít nhất là so với liên minh tiệm Bát Hầu Hoa Quả Sơn đối diện thì thoải mái hơn.

Một đám khỉ lông lá xù xì đứng gác ở cửa, nhe răng, nhếch mép, lông đen xám.

Thỉnh thoảng còn chạy đến cửa tiệm của liên minh Hoa Quả Sơn gây rối.

Nhìn đã thấy mất cảm tình.

Ngoài những con khỉ này, còn có tập đoàn Tam Giới của Ngọc tổng, tập đoàn Thái Thượng Lão Quân toàn năng... những sinh linh này bây giờ cũng đã từng người một bước vào Đại Đạo Cảnh.

Vạn Giới Phố này phát triển cũng khá nhanh, nhanh hơn cả sinh linh tiên thiên ở Hồng Hoang của mình.

Lúc này, Bàn Cổ đi đến một nơi có rất đông người, sinh linh ở đây gần cả tỷ, vây quanh lại, không biết đang xem gì.

Bàn Cổ không thích chen chúc như vậy, định rời đi, nhưng âm thanh bên trong truyền đến khiến Bàn Cổ dừng bước.

"《Bàn Cổ Khai Thiên Quyết》, giảm giá 50%." "《Cửu Chuyển Nguyên Công》 do chính Bàn Cổ đại diện, giảm giá 40%." 47.

"Khai Thiên Thần Phủ, tiệm ta chế tạo thủ công, giá cả ưu đãi, chất lượng thượng hạng, lại còn có chính Bàn Cổ đại diện, hoan nghênh đến săn hàng!" "Rượu Dưỡng Thân Bàn Cổ, là sản phẩm đặc trưng của bổn tiệm, Ma Thần Hỗn Độn Bàn Cổ uống xong đều khen

bổ.

Không thua gì Rượu Bàn Cổ bản giới hạn của Vạn Giới Phố.” 48.

“Gối ôm cùng loại Bàn Cổ đại diện, giúp bạn lĩnh ngộ Lực chi đại đạo trong giấc ngủ, mau đến săn hàng đi.” “Trà dưỡng sinh Bàn Cổ...” “Bóng rổ Bàn Cổ...” Bàn Cổ đại diện?

Gối ôm?

Công pháp? 49.

Rốt cuộc là thằng cha nào đang làm bôi nhọ danh tiếng của Bàn Cổ nhà ta vậy?

Ngươi bán thì cũng thôi đi, sao lại bán rẻ như vậy?

Thể diện của Bàn Cổ ta, rẻ mạt đến thế sao?

Hai mắt Bàn Cổ lóe lên một tia sáng, nhìn rõ người bên trong, Bàn Cổ sững sờ.

Đồng thời, vì Bàn Cổ sử dụng sức mạnh trong Vạn Giới Phố, Chu lão bản đang hưởng thụ cuộc sống giật nảy mình.

Mấy đạo linh quang lúc nào cũng sẵn sàng gửi đi cầu viện Quy tắc Hồng Quân bọn họ, đồng thời vớ lấy vũ khí liền kiểm tra xem có chuyện gì xảy ra với Vạn Giới Phố.

Hết cách, gần đây gọi người quất nhau với hai hệ thống tối cường, khiến danh tiếng của ông ta vang dội trong giới hệ thống.

Đồng thời cũng bị một số hệ thống nhắm đến, lúc nào cũng có khả năng bị đánh tới cửa, áp lực như núi.

Bên cạnh Chu lão bản cũng xuất hiện hơn mười sinh linh khí tức sâu dày, họ chính là thuộc hạ do Chu lão bản đích thân bồi dưỡng.

Thực lực không tầm thường, ngày thường càng là chủ lực của

Vạn Giới Phố trong việc săn giết hệ thống cao cấp.

Chu lão bản ra hiệu cho thuộc hạ đừng ra tay vội, tự mình điều khiển Vạn Giới Phố, cẩn thận kiểm tra nguồn nguy hiểm.

Khi nhìn thấy Bàn Cổ, Chu lão bản cũng sững sờ, linh quang chuẩn bị gọi người cũng tan đi, Chu lão bản phất tay, "Nguy hiểm đã được giải trừ, giải tán, giải tán." Các thuộc hạ nghe vậy liền ngừng cảnh giác, tự mình giải tán, thuộc hạ của Chu lão bản là Cao Yếu không đi, hắn hỏi, "Điếm chủ, đã xảy ra chuyện gì?" Chu lão bản cười ha ha, "Có mối làm ăn rồi!

Rượu Ma Thần Bàn Cổ của Vạn Giới Phố chúng ta đã ngừng sản xuất một thời gian rồi phải không?" Mắt Cao Yếu sáng lên, hưng phấn, "Điếm chủ, ý ngài là Bàn Cổ kia đến rồi!" "Không sai." Chu lão bản gật đầu, dặn dò, "Ngươi đi chuẩn bị trước đi, ngầm tung tin tức chuẩn bị bán Rượu Bàn Cổ ra ngoài." "Tiện thể nói luôn, lần này số lượng Rượu Bàn Cổ không nhiều, giá sẽ rất cao." "Điếm chủ, các Ma Thần giao hàng một lần dùng được rất lâu mà?" "Chúng ta tích trữ trước không được sao?" Chu lão bản lườm một cái, "Trước tiên bán hết thị trường Rượu Bàn Cổ cao cấp đến bão hòa, chúng ta 'lại' nhập được hàng rồi, có thể bán Rượu Bàn Cổ phổ thông, hiểu chưa?" "Thủ đoạn marketing này, bọn họ đều nhìn ra được mà?" Cao Yếu gãi đầu nói.

"Nói nhảm, chín mươi chín phần trăm khách hàng của Vạn Giới Phố đều nhìn ra được.

Danh tiếng của Rượu Ma Thần đã được tạo dựng rồi, nhân tình thế thái đều cần thứ này, đẳng cấp càng cao thành ý càng lớn, họ không mua không được sao?" Chu lão bản thúc giục, "Mau đi đi, không cần nghĩ đến thủ đoạn marketing cao siêu gì cả, chỉ cần để lộ tin ra là được, Rượu Ma Thần, không cần quảng cáo gì cả.

Chúng ta có nâng giá lên nữa cũng vẫn có người mua." "Ồ ồ." Cao Yếu gật đầu, vội vàng đi chuẩn bị.

Chu lão bản uống một ngụm trà, nở nụ cười thương hiệu, đi về phía Bàn Cổ. ...

Hàng tỷ sinh linh vây quanh, ở trung tâm nhất, một gã đại hán cởi trần để lộ toàn thân cơ bắp cuồn cuộn.

Một cánh tay đã to bằng cả cái đùi, cơ bắp nóng rực khẽ động, một khí trường khủng bố lập tức lan tỏa.

Ngay sau đó, hắn tiếp tục làm những động tác thể hiện sức mạnh.

Khí thế khó tả khiến các sinh linh có mặt cảm thấy cơ thể run rẩy một cách khó hiểu.

Trong lòng kinh hãi vạn phần.

Nơi này là Vạn Giới Phố, sức mạnh đều bị cấm cố, đại hán này chỉ dựa vào khí thế đã khiến họ cảm thấy nguy cơ sinh tử.

Chẳng lẽ, hắn thật sự là Ma Thần Hỗn Độn, Bàn Cổ?

Ngay lúc này, đại hán đang tạo dáng bỗng dừng lại, một trợ thủ bên cạnh đưa lên một cái búa.

Đại hán cầm lấy, lập tức, tất cả sinh linh có mặt đều dựng tóc gáy, không ngừng run rẩy, sợ hãi đến cực điểm.

"Tiên Thiên chí bảo, Khai Thiên Phủ, ẩn chứa đại đạo của ta, có thể dễ dàng luyện hóa, dù Hỗn Nguyên Kim Tiên sử dụng cũng có uy lực chém diệt Đại Đạo.

Đây là sản phẩm mới nhất của tập đoàn Vạn Bảo." Nói đến đây, đại hán hỏi nhân viên công tác bên cạnh, "Cái búa này giá bao nhiêu?" "***" Nhân viên công tác đáp.

"Đắt quá!" Đại hán bất mãn phất tay.

“Vậy giảm giá 20%?” Nhân viên công tác cẩn thận hỏi.

“Giảm 20% lừa ai vậy!” Đại hán trợn mắt giận dữ, giơ cao búa, quay một vòng, “Hôm nay trước mặt bao nhiêu bạn bè, ngươi giảm có 20%.

Đây là không nể mặt Bàn mỗ ta.” “Sửa giá cho ta, giảm 50%, Bàn mỗ ta, chính là muốn để các bạn bè đều có thể có được búa!” “Được, giảm 50%!” Nhân viên công tác lớn tiếng đáp lại, ngầm ra hiệu.

Đại hán lập tức lĩnh ngộ, lớn tiếng gầm lên, “Giảm 50%, đã sửa giá, các bạn bè, chỉ có một vạn cái, muốn mua mau đến quầy số một bên trái xếp hàng!” “Cướp!!” 50.

Nhiều sinh linh vẫn còn do dự, nhưng đã có kẻ xông ra khỏi vòng vây, điên cuồng cướp mua ở quầy số một.

Lập tức, không ít sinh linh đang cần gấp vũ khí sát thương mạnh vội vàng xếp hàng.

Mắt đại hán lóe lên một tia đắc ý, cầm lấy sản phẩm tiếp theo mà trợ thủ chuẩn bị, “Đây là cái gì?” “Rượu Dưỡng Sinh Bàn Cổ, dùng để bồi bổ cơ thể.” “Bổ cái gì?” “Bồi bổ cơ thể, Thánh nhân dùng đều đại bổ!!” “Giá bao nhiêu?” “Ngươi nói bao nhiêu?” “Giảm 70%!!” “Giảm 70% thì giảm 70%!” “Lên quầy, đây là cái gì?” “Trà Dưỡng Sinh, dùng để ngộ đạo.” “.....” ...

“Thằng cha này...” Khóe miệng Bàn Cổ co giật, hắn đã nhận ra.

Gã đang mạo danh Bàn Cổ trước mắt chính là xuyên việt giả tên Bàn Đế, kẻ trước đây xuyên không thành em trai hắn.

Được một viên Hỗn Độn châu mang đi xuyên không, lại còn xuyên không thành em trai hắn.

Lại bị một hệ thống cao cấp nhắm đến, trải nghiệm một phen đãi ngộ của Bàn Cổ hắn.

Sau khi giết hệ thống cao cấp đó, hắn còn lại một hơi thở, Lão Tam tùy tiện chọn một thế giới cho hắn luân hồi lại.

Lâu như vậy không gặp, cảnh giới của gã này đã đến Thiên Đạo Cảnh, xem ra không hề yếu chút nào.

Cơ duyên không tệ!

"Bàn Cổ đạo hữu, ngài nhận ra hắn sao?" Chu lão bản xuất hiện bên cạnh Bàn Cổ, tò mò hỏi, "Bàn Đế này, là ta phát hiện khi khảo sát một thế giới huyền huyễn, trên người hắn có khí tức Ma Thần Hỗn Độn, lại còn dung hợp với một viên Hỗn Độn châu.

Chương 491

Sản vật của thế giới Hồng Hoang, xuất hiện ở thế giới huyễn huyễn, cũng không có hệ thống gì, cảm thấy mới lạ, nên đã cho hắn một suất vào Vạn Giới Phố." "Hắn vốn là một xuyên việt giả trong thế giới của ta, có hệ thống." Bàn Cổ đáp, "Lúc đó tâm trạng tốt, giết hệ thống của hắn thấy hắn không chết, liền khôi phục nguyên thần của hắn rồi tùy ý ném vào một thế giới." "Thì ra là vậy!

Xuyên việt Hồng Hoang rồi lại trọng sinh huyễn huyễn." 51.

Chu lão bản chợt nhận ra, lắc đầu cười: "Sau khi hắn đến Vạn Giới Phố, biến thành hình người cơ bắp cấp tối đa, mua mấy bình Rượu Ma Thần bản giới hạn, mượn danh Bàn Cổ bán lại với giá gấp mấy lần." "Hành động này, bị các tập đoàn vừa và nhỏ trong Vạn Giới Phố nhắm đến, lần lượt mời hắn làm người đại diện, dùng danh tiếng Bàn Cổ làm chiêu bài, bán sản phẩm." Nói rồi, Bàn Đế đang bán hàng cũng kết thúc, sau một hồi diễn thuyết kịch liệt.

Bàn Đế rời đi, trở về ký túc xá là một căn phòng trong Vạn Giới Phố, lắc mình một cái, biến thành một nam tử áo bào trắng mày kiếm mắt sao.

Cầm thẻ thành viên Vạn Giới Phố của mình, nhe răng cười đến nước miếng chảy ra.

Nhảy chân sáo chạy đến nơi tiêu dùng của Vạn Giới Phố, mát-xa tắm hơi một lèo.

"Xem ra, cuộc sống của hắn trôi qua rất sung túc." Bàn Cổ cảm khái, rồi chuyển chủ đề, nói, "Chu lão bản, món hàng ta cần chắc là có chứ?" "Bàn đạo hữu yên tâm, chỉ chờ ngài đến, đã chuẩn bị xong từ lâu." Chu lão bản cười lớn, đưa tay ra hiệu, "Hàng đã được ta đặt

trong một thế giới của Vạn Giới Phố, mời." Bàn Cổ gật đầu, theo Chu lão bản đến một thế giới tối tăm.

Búng!

Bàn Cổ búng tay một cái, thế giới sáng lên, nhìn thấy những thứ trong không gian, Bàn Cổ có chút thất thần.

Trong không gian, trong ba hộp linh bảo trong suốt, băng phong ba khối thân thể Bàn Cổ khổng lồ, khí tức tỏa ra đã có thể xác định đây là ba khối thân thể Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo.

Xung quanh, từng bình thủy tinh, chứa từng giọt tinh huyết Bàn Cổ.

Mấy chục cái búa lơ lửng trong không trung, đây là búa bạn sinh của một số Bàn Cổ, cùng Bàn Cổ thăng cấp lên tầng thứ Hồng Mông chí bảo.

Lô hàng này, không chỉ có thể giúp Bàn Cổ hồi phục thương thế, mà còn có khả năng rất lớn đột phá đến đỉnh phong Đại Đạo Cảnh.

Búa của hắn, cũng ít nhất có thể hồi phục hơn nửa, loại có thể sử dụng Đạo Ánh chi lực.

"Ha ha ha..." Thấy biểu hiện của Bàn Cổ, Chu lão bản hài lòng cười lớn, "Bàn đạo hữu, lô hàng này của ta thế nào?" Bàn Cổ hoàn hồn, lắc đầu, "Vừa mới đánh một trận thua, không còn gia sản, mua không nổi." "Trận đại chiến với hệ thống đỉnh cấp đó quả nhiên là Bàn đạo hữu." Chu lão bản cười, thu nhỏ lô hàng này lại đưa đến trước mặt Bàn Cổ, "Thực lực của Bàn đạo hữu khiến ta chấn động." "Không đáng nhắc đến, không đáng nhắc đến!" Bàn Cổ khiêm tốn xua tay, nhìn món hàng trước mắt, hỏi, "Đạo hữu có yêu cầu gì?

Nói nghe thử, ta nhận sau." "Bàn đạo hữu sảng khoái!" Chu lão bản cười, "Ta chỉ hy vọng, khi chúng ta có hành động săn giết hệ

thống tối cường lần nữa, Bàn đạo hữu cũng tham gia." "Bàn đạo hữu yên tâm, nếu ngài không muốn, cũng có thể từ chối!" "Nhưng ta cảm thấy, Bàn đạo hữu chắc sẽ không từ chối đâu." Bàn Cổ không trả lời yêu cầu của Chu lão bản, mà hỏi lại, "Những thứ này, là lấy được từ trên người những hệ thống tối cường đó sao?" "Không sai!" Chu lão bản gật đầu, "May mà Bàn đạo hữu lần trước giết hệ thống nhóm chat đó, khiến chúng ta đều có không ít tiến bộ, thế là đã săn giết hai hệ thống tối cường từng tồn tại." "Chúng nó tồn tại rất cổ xưa, còn già hơn cả Đạo Đức Đại Thiên Tôn một hai lần, là hệ thống tối cường của hơn một ngàn Hỗn Độn trước." "Ba khối thân thể Bàn Cổ này, chính là giết một trong hai hệ thống đó mà có được." Chu lão bản cảm khái không thôi, để giết hệ thống đó, bọn họ đã tổn thất một vị đạo hữu.

Nhưng cũng là do vị đạo hữu đó tự tìm.

Vốn dĩ Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn đã đánh trọng thương hệ thống đó, từ từ mài cũng có thể mài chết.

Kết quả hắn vội vàng tranh giành chiến lợi phẩm sau trận chiến, còn chưa đợi hệ thống người ta chết hẳn đã xông lên.

Kết quả không cần nói nhiều, nghĩa khí dùng mạng đổi lấy chút sức tàn cuối cùng của hệ thống đó. 52.

Bọn họ chỉ có thể thắp nhang bái biệt, nuốt nước mắt lột đồ xác chết xong mới giết chết hệ thống đó.

Cuối cùng, đều bị nội tình của hệ thống đó làm chấn động.

Chỉ riêng thân thể Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh đã có bảy khối, huyết nhục của các Ma Thần Hỗn Độn khác cũng rất nhiều.

Chu lão bản chia được ba khối, bây giờ lấy ra để giao dịch với Bàn Cổ. 53.

Cũng coi như tìm được một đồng đội mạnh mẽ, không chơi với mấy vị đạo hữu kia nữa, vừa gà vừa ham hố.

Chia hàng cho bọn họ, không bằng mời Bàn Cổ, một tồn tại cho cảm giác an toàn bùng nổ.

"Mấy hệ thống tối cường này đúng là có gia sản thật!" Bàn Cổ nhận lấy hàng của Chu lão bản.

Hệ thống tối cường, hắn cũng đã diệt được hai, một là hệ thống Thôn Phệ trẻ tuổi nhất không có giá trị gì, một là hệ thống nhóm chat cứng đến nỗi phân thân của mình suýt nữa chém không nổi.

Một hệ thống Thôn Phệ, khiến ba ngàn huynh đệ Ma Thần của hắn đa số đột phá nhanh chóng, trang bị toàn viên thay đổi.

Một hệ thống nhóm chat, giúp bọn họ biết được sự huyền diệu của cảnh giới tiếp theo, thực lực mỗi người đại tăng.

Cho nên nói, hệ thống tối cường đều là cừu béo.

Bàn Cổ lúc này trong lòng có chút co giật, trước đó hắn đã thấy rất nhiều hệ thống tối cường.

Tuy lúc đó mình bị thương không nhẹ, nhưng âm thầm giết một hai cái vẫn không thành vấn đề.

Tổn thất lớn rồi!

"Chu lão bản, ta đồng ý rồi, nhưng mấy hệ thống tối cường này tạm thời không thể giết." "Chúng nó là ta dùng để né tránh tầm mắt của hệ thống đỉnh cấp kia, nếu bị phát hiện, mong đạo hữu thông báo cho ta một tiếng, rồi tính sau cũng không muộn." "Được!" ...

Tiếp theo, dưới sự dẫn dắt của Chu lão bản, hắn quan sát kỹ Vạn Giới Phố một lần.

Theo lời Chu lão bản, hai hệ thống tối cường đó đều đã được dùng

để đút cho Vạn Giới Phố, Vạn Giới Phố cũng xuất hiện những thay đổi hoàn toàn mới.

Cụ thể thay đổi gì còn chưa rõ, nhưng sức mạnh thì đã mạnh lên, dường như đột nhiên tiến vào một tầng thứ hoàn toàn mới, hiện tại đang trong giai đoạn trưởng thành.

Mỗi ngày đều có hàng vạn hệ thống trung cấp và mấy hệ thống cao cấp được đút cho ăn, Vạn Giới Phố cũng sẽ chậm rãi trưởng thành.

Vẫn chưa xác định được giới hạn trưởng thành, nhưng hai hệ thống tối cường đã khiến Vạn Giới Phố xảy ra lột xác.

Điều này cũng khiến Chu lão bản đặt tầm mắt lên những hệ thống này, trước kia không muốn chủ động trêu chọc chúng.

Bây giờ thực lực tăng rồi, tên tuổi cũng đã lộ ra trước mặt những hệ thống này rồi, cũng nên chủ động xuất kích.

Bàn Cổ bày tỏ sự đồng tình, giết hệ thống là tốt, bớt đi một hệ thống, là có thể giảm bớt một chút nguy hiểm cho Bàn Cổ nhà bọn họ.

Có hành động như vậy thì gọi hắn, hắn không có thú vui gì khác, chỉ có một thú vui là xem hệ thống chết.

Nhìn thế nào cũng thấy thoải mái.

Lại tán gẫu với Chu lão bản một hồi, Bàn Cổ để lại Dịch Nguyên Ma Thần, sau đó rời khỏi Vạn Giới Phố.

Chu lão bản cầm năm viên Hồng Mông châu, cúi đầu ngửi ngửi, không ngừng gật đầu, "Ừm, năng lượng dồi dào hơn, vừa hay có thể đóng gói một lô hàng cao cấp trước." "Kỹ thuật ủ rượu của Bàn Cổ đạo hữu ngày càng cao rồi." Chu lão bản vui sướng triệu tập thuộc hạ, thương lượng cách bán đắt hàng. ...

Ba mươi vạn năm sau khi Bàn Cổ rời khỏi Vạn Giới Phố, một con mắt lặng lẽ xuất hiện trong Vạn Giới Phố.

Nó không hề kinh động bất kỳ sinh linh nào, dù là Chu lão bản đang cười không khép được miệng vì kiếm bộn từ Rượu Bàn Cổ cũng không hề phát hiện.

Con mắt bay khắp nơi trong Vạn Giới Phố, trong sự trắng bệch lạnh lẽo, lộ ra một chút tức giận.

Một luồng sức mạnh khó tả rải xuống Vạn Giới Phố, Vạn Giới Phố xuất hiện dị thường trong một khắc, nhưng lại rất nhanh mờ đi.

Con mắt cũng biến mất trong khoảnh khắc đó. ...

Trong thế giới hư ảo, con mắt mượn sức mạnh của Vạn Giới Phố, xuyên qua tầng tầng lớp lớp sức mạnh ngăn chặn của hệ thống tối chung, truyền tin tức cho Đại Đạo.

Đại Đạo biết được tình hình bên ngoài, sững sờ không biết nói gì, hồi lâu, Đại Đạo thở dài, "Cái thằng nhóc xui xẻo này cẩn thận đến mức nào rồi." "Chuyển nhà tới chuyển nhà lui, con mắt của ta cũng không tìm được nó ở đâu nữa rồi." Con mắt của nó có thể dễ dàng cảm ứng được vị trí của Bàn Cổ và thế giới Hỗn Độn.

Vốn dĩ có thể dễ dàng truyền tin tức và sức mạnh của mình cho Bàn Cổ.

Kết quả không ngờ là, Bàn Cổ sợ hệ thống đến mức chuyển nhà khắp nơi.

Con mắt cứ chạy theo sau mông nó.

Không lâu trước, còn trực tiếp mất đi cảm ứng với thế giới Hỗn Độn.

Bây giờ lại cảm ứng được, vội vàng chạy tới, Bàn Cổ lại đi mất.

“Đã có thể chiến với hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong rồi, Chư Thiên đã không còn mấy ai địch lại được nó, vậy mà vẫn cẩn thận như thế.” Đại Đạo bất đắc dĩ xoa đầu, lại nhớ đến cái tiệm mà con mắt vừa lợi dụng.

“Ngụy Đạo Nguyên Khí, dung hợp rất nhiều hệ thống, còn có không ít linh kiện của hệ thống đỉnh cấp đã lột xác, có lẽ còn có cả mảnh vỡ Đạo Nguyên Khí.” Đại Đạo rất dễ dàng nhìn ra tình hình của tiệm đó.

Trước kia Chư Thiên có không ít hệ thống đỉnh cấp, sau đó bị thanh lý, nhưng thanh lý không sạch sẽ, còn sót lại rất nhiều thứ thuộc về hệ thống đỉnh cấp.

Còn có những hệ thống tối chung phía dưới này, Đạo Nguyên Khí của chúng cũng có cái bị đánh nổ.

Trước khi trấn áp hệ thống tối chung, nó đã có ý thu thập những thứ này một lần.

Mảnh vỡ Đạo Ánh Khí, linh kiện hệ thống đỉnh cấp, mảnh vỡ Đạo Nguyên Khí bị tiệm đó vô tình dung hợp, dưới tình huống dùng lượng lớn hệ thống làm năng lượng, đã trở thành Ngụy Đạo Nguyên Khí.

“Ngụy Đạo Nguyên Khí...” Đại Đạo lẩm bẩm, nhanh chóng đánh ra một đoàn năng lượng.

Vù!!

Ba ngàn hệ thống tối chung đồng loạt bộc phát, muốn ngăn chặn sức mạnh của Đại Đạo.

Nhưng cuối cùng, chỉ làm suy yếu sức mạnh của Đại Đạo đi một tầng.

“Hừ...” Đại Đạo hừ lạnh, tiếp tục trấn áp những hệ thống tối

chung này.

Đồng thời, trong Vạn Giới Phố, con mắt lại hiện thân, cùng lúc đó, năng lượng của Đại Đạo cũng dung hợp với nó.

Con mắt từ từ dung nhập vào Vạn Giới Phố, ngay sau đó, Vạn Giới Phố chấn động, làm Chu lão bản đang cười bị dọa một phen.

Trực tiếp từ bỏ ý định gọi Quy tắc Hồng Quân, mà gọi Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn và Đạo Đức Đại Thiên Tôn.

Đồng thời vội vàng kiểm tra xem đã xảy ra chuyện gì, nhưng khi ông ta kiểm tra, năng lượng của Vạn Giới Phố đã tổn thất hơn nửa.

Nhưng lại có thêm một đoàn năng lượng xa lạ.

"Đây..." Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn kinh ngạc không thôi, "Năng lượng này hình như còn cao hơn cả Đạo Ánh, chuyên môn để lại cho ngươi đó Chu lão bản." "Vậy sao?" Chu lão bản nghe vậy, cẩn thận nắm lấy đoàn năng lượng trong tay, một luồng thông tin xuất hiện, Chu lão bản không cảm nhận được nguy hiểm liền tiêu hóa nó.

"Đạo Ánh, Đạo Nguyên, Ngụy Đạo Nguyên Khí..." Chu lão bản nhìn Vạn Giới Phố dưới chân, lẩm bẩm, "Thì ra là dùng như thế này."

...

Con mắt của Đại Đạo sau khi nhận được lượng lớn năng lượng, trực tiếp chạy loạn khắp Chư Thiên.

Nó từ bỏ việc tìm kiếm Bàn Cổ.

Bây giờ nó đã có đủ tự tin để giết chết hệ thống đỉnh cấp kia, đây cũng là mục đích mà Đại Đạo phân tách nó ra.

Trước đây là vì Đại Đạo muốn tiết kiệm sức mạnh, con mắt được phân tách ra chỉ mạnh hơn đỉnh cấp đỉnh phong một chút, nên mới

phải đi tìm Bàn Cổ, như vậy mới có thể đảm bảo giết được hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong.

Nhưng bây giờ nó đã hấp thu năng lượng của một Ngụy Đạo Nguyên Khí, sức mạnh đã đủ để hoàn toàn giết chết hệ thống đỉnh cấp kia.

Bàn Cổ chuyển nhà lung tung, tìm hắn quá phiền phức.

Đại Đạo chỉ có thể thay đổi mệnh lệnh của con mắt từ tìm Bàn Cổ sang trực tiếp truy sát hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong kia.

Không trông cậy vào thằng nhóc xui xẻo Bàn Cổ nữa. ...

Thôn Ma Thần, sau khi Bàn Cổ trở về, liền vội vàng tiến vào bế quan.

Chương 492

Đầu tiên là dung hợp mấy cái búa, hồi phục tổn thương cho búa bạn sinh.

Sau một hồi thao tác, búa bạn sinh đang từ từ hồi phục.

Bàn Cổ ném nó sang một bên, tự mình cũng bắt đầu luyện hóa ba khối thân thể Bàn Cổ.

Vỏn vẹn một triệu năm, vết thương của Bàn Cổ đã hoàn toàn hồi phục.

Bàn Cổ không dừng lại, tiếp tục luyện hóa.

Đồng thời, các Ma Thần khác trong thôn Ma Thần, bọn họ cũng có lượng lớn tài nguyên, bế quan tu luyện, thực lực tăng rất nhanh.

Cứ cách mấy triệu năm, lại có một Ma Thần đột phá một tiểu cảnh giới.

Không biết từ lúc nào, đã qua năm tỷ năm, Bàn Cổ đã sớm luyện hóa xong ba khối thân thể Bàn Cổ.

Cảnh giới đã đột phá đến đỉnh phong Hỗn Nguyên Đại Đạo Cảnh.

Búa bạn sinh của hắn cũng đã tốt hơn một nửa.

Trong những năm này, Bàn Cổ nhận được lời mời săn giết hệ thống tối cường một lần từ Chu lão bản.

Bàn Cổ đã đi, phân ra một phân thân đi, lúc trở về, thu hoạch cực lớn.

Trong số các Ma Thần của họ bây giờ có hai người đang bế quan, tài nguyên mang về đủ để họ đột phá đến đỉnh phong.

Thu hoạch như vậy khiến Bàn Cổ mong chờ những hành động

tương tự.

Không lâu trước, hắn đã nhận được lời mời của Chu lão bản.

Có manh mối về một hệ thống tối cường, hiện đang tìm kiếm vị trí của nó.

Bàn Cổ cũng vừa hay đột phá, thế là chuẩn bị bản thể xuất trận, đích thân thử xem thực lực hiện tại của mình thế nào.

Dọn dẹp đơn giản, Bàn Cổ cất búa bạn sinh, dẫn theo Dương Mi, Vận Mệnh, Nhân Quả đang rảnh rỗi đến Vạn Giới Phố hội hợp với Chu lão bản. ...

Vạn Giới Phố, sau khi Bàn Cổ đến, Chúa tể Bình Tâm, Quy tắc Hồng Quân và Chu lão bản đã chờ đợi từ lâu.

Thấy Bàn Cổ và ba vị Ma Thần đến, Chu lão bản vội vàng dẫn họ xuất phát.

Trên đường, điều khiến Bàn Cổ kinh ngạc là, Chu lão bản vậy mà thông qua Vạn Giới Phố của mình, trực tiếp vượt qua lãnh địa Chư Thiên khó có thể tưởng tượng, đến một phân tiệm của Vạn Giới Phố.

Liên tiếp mấy lần trung chuyển, tốn hai vạn năm, đã đến được địa điểm mục tiêu.

Dương Mi sau lưng Bàn Cổ nhắm mắt, tính toán thời gian từ đây trở về thôn Ma Thần.

“Ta nhất thời cũng không liên lạc được với thôn Ma Thần.” Nhân Quả nói.

Một lúc sau, Dương Mi cũng tính ra khoảng cách.

“Lão đại, nếu đệ toàn lực đi đường, cũng phải mất hơn ba triệu năm mới về được, lãnh địa Chư Thiên gần đây quá xa lạ, chưa từng nghe nói đến.” Bàn Cổ nhìn phân tiệm Vạn Giới Phố sau lưng, hắn

làm sao cũng không nhìn ra, loại tiệm mà hắn một búa có thể chém bay này, làm sao có thể giúp hắn đi nhanh như vậy.

Lúc này, Chu lão bản đi về phía Bàn Cổ, nói, "Bàn đạo hữu, người của ta chính là ở mảnh lãnh địa Chư Thiên này tra được manh mối của hệ thống tối cường, nhưng không thể xác định ở đây có hay không." "Chu lão bản định làm thế nào?" Bàn Cổ hỏi.

Chu lão bản nghe vậy, mỉm cười, chỉ về hai hướng.

"Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn, đã bao vây lãnh địa Chư Thiên gần đây rồi." Bàn Cổ nhìn sang, đại khái xuyên thấu mấy ngàn lãnh địa Chư Thiên, thấy được Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

Hắn ngồi xếp bằng trong hư không, dường như cảm nhận được ánh mắt của Bàn Cổ, sau lưng lộ ra thần quang gần như vô hình.

Thần quang tạo thành một nửa hình cầu, Đạo Đức Đại Thiên Tôn ở phía bên kia bổ sung nửa còn lại.

"Lãnh địa bị bao vây, bề ngoài có hàng tỷ tỷ đại thế giới, nhưng cụ thể có bao nhiêu chúng ta cũng không rõ." Chu lão bản nói, "Ta, cộng thêm Chúa tể Bình Tâm, Quy tắc Hồng Quân, Bàn Cổ, Dương Mi, Nhân Quả năm vị đạo hữu, tổng cộng sáu người có sức mạnh giao chiến với hệ thống tối cường.

Chúng ta luôn giữ liên lạc, bắt đầu từ rìa ngoài cùng, tìm từng thế giới một, Đạo Đức, Nguyên Thủy cũng theo đó thu hẹp phạm vi, nếu ở đây có hệ thống tối cường, sớm muộn cũng sẽ tìm ra nó." Hành động này rất nguy hiểm, vì sơ suất một chút là sẽ bị đánh lén, nơi này còn không phải địa bàn của mình.

Nếu ở đây có hệ thống tối cường, bọn họ rất có thể sẽ chịu thiệt lớn.

Nhưng, cũng phải tùy tình hình.

Bọn họ đông người!

Ngoài Bàn Cổ, còn có Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn hai siêu chiến lực này.

Dù bị đánh lén, hoặc đối phương liều chết phản công.

Cũng hoàn toàn không sợ.

Vì bọn họ có thể phản ứng nhanh chóng để phản kích.

Thế là, mọi người tự mình tản ra, bắt đầu tìm kiếm từ rìa ngoài cùng.

Bàn Cổ cũng đến rìa của mảnh lãnh địa siêu cấp đại thế giới này.

Tra xét từng thế giới, thấy hệ thống nhỏ, hệ thống trung cấp trong thế giới, thuận tay bóp chết.

Hệ thống rất nhiều, cơ bản mỗi thế giới đều có thứ này, Bàn Cổ giết không biết mệt mỏi.

Tinh thần cũng ngày càng tốt, hoạt động săn lùng hệ thống chủ động này, quá là vui vẻ.

Mấy hướng khác, Chúa tể Bình Tâm và Quy tắc Hồng Quân, xung quanh có hàng tỷ đại thế giới cung cấp sức mạnh cho họ.

Kể từ khi diệt được hệ thống nhóm chat, họ đã ngộ ra phương pháp có thể dễ dàng mang theo lãnh địa Chư Thiên bên người.

Thoát khỏi tình thế khó xử chiến lực bị giới hạn ở một địa điểm.

Sau khi chủ động săn giết hai hệ thống tối cường, thực lực của họ cũng ngày càng mạnh.

Bây giờ, dù không dùng sức mạnh của lãnh địa, họ cũng có thể dễ dàng nghiền ép hệ thống đỉnh phong cao cấp thông thường.

Còn Chu lão bản, thực lực của hắn tăng càng nhanh hơn, một mình tìm kiếm vị trí của hệ thống tối cường.

Thực lực của Nhân Quả yếu hơn một chút, nhưng đứng gần Dương Mi, hai vị Ma Thần lúc nào cũng rất cảnh giác, cũng sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Cứ như vậy, vạn năm lại vạn năm trôi qua.

Kết giới hình cầu của Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nhỏ lại, tốc độ tiến lên cũng từ từ nhanh hơn. ...

Trong một đại thế giới cao cấp nào đó, vô số hệ thống quang minh chính đại hiện thân ở thế giới này.

Dù là hệ thống cao cấp, ở đây cũng có đến gần vạn, tầng thứ đỉnh phong cao cấp, cũng có mấy cái.

Trung tâm nhất của thế giới, được gọi là biển thế giới, là nơi bản nguyên của thế giới này được thai nghén.

Mỗi giờ mỗi khắc đều có đủ loại thế giới lớn nhỏ, linh bảo, linh căn từ đó được thai nghén ra.

Nơi này, tồn tại một hệ thống từng nổi danh Chư Thiên là hệ thống tối cường, Hệ thống Học tập Tối cường.

Sau khi trở thành hệ thống tối cường, nó không thể đột phá cấp bậc cao cấp, cảm thấy cuộc sống nhàm chán, nên đã chiếm một đại thế giới ‘đỉnh cấp’.

Sống một cuộc sống tẻ nhạt.

Danh tiếng cũng dần dần mờ nhạt trong Chư Thiên, nó đã ở thế giới này khoảng hơn bảy trăm Hỗn Độn, ngày thường ngoài việc dạy dỗ một vài hệ thống không ra gì.

Thì là ngủ say hoặc thỉnh thoảng nghiên cứu cảnh giới tiếp theo.

Cuộc sống có chút sa sút, nó cũng muốn tranh giành một hơi, nhưng thực sự không có cách nào, cấp bậc không nâng lên được, thực lực có tăng cũng chỉ đến thế.

Nó đã nằm thẳng.

Chỉ là không ngờ, nhiều năm trước, Hệ thống Học tập đột nhiên cảm ứng được dao động sức mạnh của hệ thống trên cả cao cấp.

Bảy trăm Hỗn Độn, Học tập cuối cùng cũng thấy được hy vọng thăng cấp, vội vàng chạy tới.

Kết quả lại gặp được Hệ thống Sát lục, hệ thống tối cường xuất hiện sau khi nó ẩn lui.

Hắn đang đối đầu với một con quái vật nhiều mắt và một hệ thống tối cường khác chưa từng nghe tên.

Tranh giành tàn dư sức mạnh mà cấp bậc trên cao cấp để lại.

Sau đó, lại thấy cơ thể của một hệ thống tối cường khác bị đánh nổ.

Cảnh tượng một món linh bảo trên cả Hồng Mông chí bảo vỡ nát.

Lúc đó nó đã dứt khoát ra tay, tranh giành những mảnh vỡ này.

Kết quả âm thầm xuất hiện mấy hệ thống tối cường và đại năng cổ xưa.

Sau một hồi tranh giành, lại liên hợp với các hệ thống tối cường khác tiêu diệt hệ thống và đại năng yếu hơn một bậc.

Sau khi nhận được không ít mảnh vỡ, Hệ thống Học tập liền trở về hang ổ của mình.

Nghiên cứu mảnh vỡ linh bảo trên cả Hồng Mông chí bảo.

Bây giờ đã mấy tỷ năm, nó cuối cùng cũng dung hợp những mảnh

vỡ mình giành được thành một thể.

Trở thành một mảnh vỡ lớn.

Mảnh vỡ linh bảo này đặc biệt cứng, sau khi dung hợp, nó dùng toàn lực cũng chỉ có thể miễn cưỡng lay động mảnh vỡ này.

Nhưng may mà nó có thể tham ngộ một chút sức mạnh trên mảnh vỡ này.

Còn nhận được không ít hình ảnh ký ức trong mảnh vỡ này.

Là một hệ thống.

Điều này khiến Hệ thống Học tập kích động, xác định linh bảo này là linh bảo hệ thống vượt qua cấp bậc cao cấp.

Chỉ là điều khiến Hệ thống Học tập thở dài là, hình ảnh ghi lại, là cảnh tượng hệ thống trung cấp từ từ thăng cấp lên hệ thống cao cấp.

Ký ức không hoàn chỉnh, không có thông tin về cấp bậc trên cao cấp.

Điều này khiến nó cho rằng là do mảnh vỡ mình giành được không đúng.

Hệ thống Học tập nghĩ đến Hệ thống Sát lục, hậu bối này.

Hệ thống Sát lục cũng giành được không ít mảnh vỡ, và nó có chút chú ý đến hậu bối này.

Chương 493

Biết nơi ẩn thân của Hệ thống Sát lục.

Thế là, Hệ thống Học tập rời khỏi thế giới của mình, chuẩn bị đi tìm Hệ thống Sát lục.

Khoảng cách rất xa, cần ít nhất năm triệu năm.

Trên đường đi, Hệ thống Học tập vẫn luôn nghiên cứu mảnh vỡ linh bảo.

Càng nảy ra một quyết định táo bạo, đó là, dung hợp mảnh vỡ này vào một vòng ngoài của bản thể nó.

Khả năng kiên cố của mảnh vỡ cực kỳ mạnh mẽ, nếu làm thành áo giáp phòng ngự.

Sức mạnh của nó sẽ tăng vọt.

Thế là, Hệ thống Học tập giảm tốc độ, bắt đầu hành động.

Mất bao công sức, cuối cùng cũng cạy được một khối từ mảnh vỡ lớn.

Hệ thống Học tập cẩn thận để nó dung hợp với bản thể của mình.

Quá trình rất đau đớn gian nan, nhưng cuối cùng, nó đã thành công.

Chỉ là vừa mới thành công, Hệ thống Học tập đã bị mấy hệ thống đỉnh phong cao cấp chặn lại.

Hệ thống Học tập rất tức giận, giới hệ thống bây giờ sao lại phát triển thành thế này.

Đường đường là hệ thống đỉnh phong cao cấp, vậy mà lại làm chuyện chặn đường cướp bóc này.

Quá mất mặt.

Hệ thống Học tập tốn chút thời gian, giết chết mấy hệ thống đỉnh phong cao cấp này.

Tiếp tục lên đường, tiện thể cạy xuống khối mảnh vỡ linh bảo tiếp theo để dung hợp.

Kết quả không lâu sau, nó lại bị hai hệ thống đỉnh phong cao cấp chặn lại.

Hệ thống Học tập có chút tức giận, nhưng cũng cảm nhận được có gì đó không ổn, nó chưa đi được bao xa, lãnh địa Chư Thiên lớn như vậy.

Có được một hệ thống đỉnh phong cao cấp đã là không tệ rồi, ở đây lại nhiều như vậy.

Có điều cổ quái.

Hệ thống Học tập tuy cảnh giác, nhưng nó không hoảng loạn, vì thực lực của nó chính là khí thế.

Dù có thêm mười hệ thống đỉnh phong cao cấp nữa, nó cũng là muốn đi là đi.

Sau đó... dưới ánh mắt kinh ngạc của Hệ thống Học tập, thật sự đã đến hơn mười hệ thống đỉnh phong cao cấp.

Hệ thống Học tập hít một hơi thật sâu, không muốn dây dưa ở đây, muốn giết ra ngoài.

Kết quả còn chưa tung đại chiêu, lại xuất hiện thêm một trăm hệ thống đỉnh phong cao cấp.

Hệ thống Học tập ngớ người, không dám hành động thiếu suy nghĩ, sau đó trong vạn năm tiếp theo.

Hệ thống đỉnh phong cao cấp vây quanh nó, đã lên đến con số hàng

ngàn.

Hệ thống Học tập sụp đổ, lại đợi thêm ba vạn năm.

Một bóng người màu xanh lục xuất hiện, đông đảo hệ thống đỉnh phong cao cấp nhường đường.

Nhìn thấy bóng người màu xanh lục này, Hệ thống Học tập tuyệt vọng.

Phịch một tiếng, Hệ thống Học tập quỳ xuống, giơ mảnh vỡ linh bảo lên, "Tiền bối tha mạng!" "Khà khà..." Hệ thống Vô hạn Khôi phục cười quái dị, "Dễ nói, dễ nói, trả lại linh bảo của ta là được!" "Thật sao?" Hệ thống Học tập đột nhiên ngẩng đầu, vui mừng hỏi.

"Đương nhiên là thật." "Tiền bối, đây ạ!" "Ừm, không đúng, thiếu một khối." "...Tiền bối, khối đó bị vãn bối dung hợp vào bản thể rồi." "Vậy thì khó rồi." "Tiền... tiền bối..." "Ai, ngươi đi đi!" "Đa tạ tiền bối!" "Ai, làm gì vậy, ta bảo ngươi tự sát, ngươi còn ở lại làm gì?" "A?" "Khà khà khà...

đến đây nào!" "Mẹ nó, lão tử cũng không để ngươi yên ổn!" Ầm!! ...

"Vô vị!" Hệ thống Vô hạn Khôi phục phủi bụi, xung quanh hàng ngàn hệ thống đỉnh phong cao cấp cũng đồng loạt nổ tung.

Bản nguyên khủng bố lập tức tuôn ra.

Rửa trôi linh kiện của Hệ thống Học tập và mảnh vỡ Lục châu.

Mảnh vỡ Lục châu hóa thành chất lỏng, Hệ thống Vô hạn Khôi phục lấy ra một viên Lục châu, từ từ hấp thu nó. 54.

Bản nguyên xung quanh cũng theo đó tràn vào, dùng làm năng lượng cần thiết để Lục Châu hồi phục.

Không lâu sau, bản nguyên của hàng ngàn hệ thống đỉnh phong cao

cấp đều bị Lục châu của Hệ thống Vô hạn Khôi phục hấp thu cạn kiệt. 55.

"Cuối cùng cũng hồi phục được chút uy năng." Cầm Lục châu, Hệ thống Vô hạn Khôi phục cảm khái không thôi.

Quá khó khăn.

Bao nhiêu năm qua, sau khi nó thu thập xong mấy hạt mảnh vỡ Lục châu bị Bàn Cổ phong ấn.

Thì không tìm thấy mảnh vỡ Lục châu nào nữa.

Gần đây chỉ tìm ở lãnh địa Chư Thiên gần đây, nó đã chuẩn bị rời đi đổi chỗ khác.

Kết quả thằng ngu này, dám dung hợp mảnh vỡ Lục châu của nó, lập tức bị nó phát hiện.

Thằng ngốc, cướp mảnh vỡ Lục châu của ta xem xem là được rồi, còn dám ra tay.

Bị ta tóm được rồi nhé.

Hệ thống Vô hạn Khôi phục chế giễu, đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Ngay lúc này, Hệ thống Vô hạn Khôi phục đột nhiên nhìn về một thế giới xa xôi.

Không nghĩ ngợi gì tát một cái qua.

"Gầm ~!!" Một tiếng gầm giận dữ, một cái búa đè sập hàng tỷ thế giới xuất hiện từ không trung.

Đối đầu với cái tát của Hệ thống Vô hạn Khôi phục.

Bốp một tiếng, cái búa nổ tung!

Ánh mắt Hệ thống Vô hạn Khôi phục lạnh băng, đi về phía trước.

...

Một gã đại hán vô lực lơ lửng trong hư không, bên cạnh hắn là chín gã đại hán sắc mặt khó coi.

Bọn họ là Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ, tiểu đội tinh anh Săn Bắt Bàn Cổ, nhiều năm trước nhận được mệnh lệnh của chủ trại, tìm kiếm những hệ thống được xưng là tối cường trong giới hệ thống và một số đại năng cổ xưa, âm thầm giám sát họ.

Hệ thống Học tập chính là mục tiêu của họ.

Bây giờ đột nhiên bị một tồn tại khủng bố đánh giết, bọn họ còn bị phát hiện.

Đội trưởng vì cứng rắn chống lại đòn tấn công của sinh linh này, bị thương trực tiếp vào hạt nhân, phế rồi.

Quá khủng bố. 56.

Đội phó trong tiểu đội lập tức đưa ra quyết định, trực tiếp từ bỏ vật chứa của mình, tiến vào vật chứa của đội trưởng đã bị phế. 57.

Đòn tấn công của đối phương rất mạnh, nhưng thân thể Bàn Cổ của đội trưởng là Đại Đạo Cảnh hậu kỳ, sở dĩ bị hạ gục trong nốt nhạc là vì hoàn toàn không ngờ đối phương có thể xuyên qua thân thể Bàn Cổ tấn công thẳng vào bản thể. 58.

Hắn bây giờ đã có phòng bị, dùng vật chứa của đội trưởng, hẳn là có thể chống đỡ được lâu hơn một chút. 59.

Sau khi tiếp quản, đội phó vội vàng hét lên: “Số Ba tiếp quản vật chứa của ta, Số Sáu, Số Hai hai ngươi tách ra chạy đi, chúng ta tranh thủ thời gian cho các ngươi, báo cáo tin tức cho chủ trại.” “Rõ!” 60.

Hệ thống Săn Bắt Bàn Cổ Số Ba lập tức nhập vào vật chứa ban đầu của đội phó, bóng dáng của Số Sáu và Số Hai cũng lập tức biến mất. 61.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, hai hệ thống cùng với vật chứa của chúng lại xuất hiện tại chỗ cũ, mỗi đứa ôm bụng, biểu cảm đau đớn không chịu nổi. 62.

Sắc mặt đội phó càng thêm khó coi, đánh vào vật chứa mà đau đến tận bản thể, thế này thì đánh đấm gì?

"Các ngươi, là thứ gì?" Hệ thống Vô hạn Khôi phục xuất hiện, biểu tình có chút kỳ quái, "Hệ thống?

Đứng trước mặt ta sao ta lại không cảm ứng được?" Các hệ thống Săn Bắt Bàn Cổ không nói, búa trong tay đang tích lực.

"Không nói!" Hệ thống Vô hạn Khôi phục nhướng mày, Lục châu vừa hồi phục chút uy năng xoay tròn, "Không sao, ta có đủ thủ đoạn để các ngươi nói chuyện." "Giết!" 63.

Đội phó gầm lên giận dữ, sáu hệ thống còn lại đồng loạt đáp lời, bảy gã khổng lồ vĩ đại xuất hiện, vừa lộ diện đã làm nổ tung hàng tỷ thế giới.

Dòng chảy Hỗn Độn vô tận nhấn chìm nơi này, khí tức Ma Thần Hỗn Độn lan tỏa.

Vạn đạo hiển hóa xung quanh cơ thể họ, hóa thành thần thông diệt thế hủy diệt tất cả.

Bảy hệ thống đồng loạt giơ búa khổng lồ, hiên ngang bổ về phía Hệ thống Vô hạn Khôi phục.

Hệ thống Vô hạn Khôi phục cất Lục châu đi, hai mắt đỏ rực, "Các ngươi có biết không?

Ta ghét Bàn Cổ!" "Đạo thể thì cũng thôi đi, tại sao lại lộ ra Hỗn Độn chi khu trước mặt ta!!!" Ầm!!

Búa còn chưa hạ xuống, bảy hệ thống đã phải chịu một sức mạnh

không thể chống cự. 64.

Chương 494

Dòng điện cường liệt xuất hiện ở khắp các bộ phận của vật chứa.

Ngay sau đó, bọn họ giơ búa run rẩy.

Từng con quái thú khổng lồ đầy gai xanh xuất hiện.

Tùy tiện một con, cũng có kích thước tương đương với Bàn Cổ chi khu của họ.

Quái thú gai xanh vây quanh bảy hệ thống, điên cuồng quay vòng cắn xé.

Cơn đau kịch liệt kích thích ý thức của chúng.

Hệ thống Vô hạn Khôi phục đứng ở trung tâm lạnh lùng nhìn.

Nó coi bảy hệ thống này là Bàn Cổ, ra lệnh cho chiến khôi của mình hành hạ chúng.

Cắn xé tim, đau thắt lưng, rút máu... khiến các hệ thống Săn Bắt Bàn Cổ đau đớn không chịu nổi, bọn họ đến từ Trại Chăn Nuôi Bàn Cổ, những thí nghiệm tiến hành trên Bàn Cổ còn tàn nhẫn hơn những thứ này nhiều.

Nhưng những thí nghiệm đó không rơi vào người bọn họ, bọn họ rất hưởng thụ thú vui hành hạ Bàn Cổ.

Chỉ là, bây giờ, bọn họ không chịu nổi nữa.

Làm sao cũng không ngờ, bọn họ cũng được trải nghiệm nỗi đau của Bàn Cổ.

"Khà khà khà khà..." Hệ thống Vô hạn Khôi phục sung sướng cười lớn, đưa tay ra tóm, Số Sáu, Số Hai đang định nhân cơ hội chuồn đi cũng bị nó tóm lại.

Hệ thống đang bị hành hạ chú ý đến cảnh này, hoàn toàn tuyệt vọng!

"Khà khà..." 65.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục biến vật chứa của hai hệ thống này to ra, ném về phía trước: "Các ngươi cũng hưởng thụ một chút đi." "Sướng, giải tỏa!" "Thật thống khoái!!" "A ha ha ha ha..." ...

Mấy năm sau, Hệ thống Vô hạn Khôi phục bình thản thu lại chiến khôi mà nó chế tạo.

Đối với những hệ thống kỳ quái không thể cảm ứng được này, nó cũng lười nghiên cứu.

Kỳ quái thì cũng chỉ là hệ thống cao cấp, có thể gây ra uy hiếp gì cho nó?

Hệ thống Vô hạn Khôi phục dựa theo lộ trình tiến lên của Hệ thống Học tập trước đó, bắt đầu xuất phát.

Năm vạn năm sau khi nó rời đi, một đội quân 'Bàn Cổ' lớn xuất hiện ở đây.

Hệ thống Sinh Mệnh từ trong đám 'Bàn Cổ' bước ra, nhìn những thế giới thưa thớt xung quanh, tùy tiện chọn một cái bị hư hại nghiêm trọng đặt trong tay.

Kiểm tra một chút, Hệ thống Sinh Mệnh cười lạnh, "Sức mạnh của tiểu đội Săn Bắt Bàn Cổ tinh anh thứ bảy, bọn họ chết hết rồi." "Sức mạnh của chúng đủ để áp chế hệ thống tối cường, bây giờ lại chết nhanh như vậy." "Là hắn không sai rồi, hắn quả nhiên đang thu thập mảnh vỡ của Đạo Ánh Khí đó." Hệ thống Sinh Mệnh bóp nát thế giới trong tay, hỏi, "Có bao nhiêu tồn tại nắm giữ mảnh vỡ linh bảo bị chúng ta giám thị?" Một thuộc hạ bên cạnh vội vàng đáp, "Chủ trại, tổng cộng sáu hệ thống tối cường, ba đại năng cổ xưa!" "Gần chúng

ta nhất là ai?" "Hệ thống Sát lục Tối cường!" "Lai lịch thế nào?" "Chủ trại, theo thông tin chúng ta thu thập được trong giới hệ thống ở một lãnh địa đại Chư Thiên nào đó, Hệ thống Sát lục này hơn bảy trăm Hỗn Độn trước có chút danh tiếng, hơn sáu trăm Hỗn Độn trước nhận được danh hiệu hệ thống tối cường, sau đó ẩn lui khai sáng một đại thế giới lãnh địa Chư Thiên Sát lục, dù rời khỏi lãnh địa của nó thực lực cũng rất mạnh mẽ, tiểu đội tinh anh của chúng ta cũng không dám đến quá gần." "Ồ ~" Khóe miệng Hệ thống Sinh Mệnh nở nụ cười, "Đi, chúng ta đến chỗ hắn ngồi chơi." "Rõ!" "Đúng rồi, mở rộng đội ngũ giám thị các đối tượng khác lên gấp đôi, để bọn họ tách ra ẩn thân, gặp tình huống liều mạng cũng phải báo tin cho ta.

Chuẩn bị cho ta các thông đạo không gian Chư Thiên quy mô lớn, có tin tức là khởi động ngay!" "Rõ!" "Đi thôi, đại quân xuất phát!" Hệ thống Sinh Mệnh vung tay, đội quân hàng ngàn 'Bàn Cổ' lại hành quân. ...

Ầm ầm ầm!

"Chết tiệt, các ngươi là ai, tại sao lại xông vào thế giới của ta!" Ầm!

"Đừng, ta thần phục, ta đầu hàng!" Một quang đoàn toàn thân đầy vết nứt bị một đóa thanh liên đè lên, phát ra tiếng cầu xin tha mạng đầy sợ hãi.

Phía trên nó, ánh mắt Đạo Đức Đại Thiên Tôn bình thản, không có bất kỳ tiếng động nào, xung quanh một mảnh tĩnh lặng.

Phía dưới, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn đỉnh đầu mang vầng quang, thân khoác đạo bào bảy mươi hai sắc, ngồi xếp bằng ở đó.

Xung quanh một mảnh mông lung, khí tức chí cao vô thượng lan tỏa.

Khí thế nắm giữ đến chết.

Phía trước hắn, một mảnh huyết hồng, thân thể vĩ ngạn của Bàn Cổ hiện ra ở trung tâm.

Phía sau, Chu lão bản nở nụ cười ôn hòa, chỉ là khí tức của mấy chục vạn món Hồng Mông chí bảo sau lưng hắn một chút cũng không tốt đẹp.

Bên trái, Không Gian, Nhân Quả hai vị Ma Thần triển hiện Hỗn Độn chi khu, bên phải, thế giới không ngừng xuất hiện, nhìn một cái, thế giới gần như không có điểm cuối.

Khí tức của Chúa tể Bình Tâm và Quy tắc Hồng Quân không ngừng tỏa ra trong những thế giới này.

Sáu hướng, đều bị chặn, và không gian đang thu nhỏ lại.

Vị hệ thống này rất tuyệt vọng, đang ngủ ngon lành trên địa bàn của mình, cả ngàn Hỗn Độn rồi không lộ mặt ở Chư Thiên.

Kẻ địch từ đâu ra?

Chẳng lẽ là vì luồng sức mạnh trên cao cấp kia cách đây không lâu, mình dùng chức năng dò xét đi xem, liền dẫn đến đám người này?

Có cần xui xẻo như vậy không?

Hệ thống rất không cam lòng!

Nhưng trước mắt vẫn là giữ mạng quan trọng.

Hệ thống lại muốn cầu xin tha mạng.

Tuy nhiên vòng vây của Bàn Cổ bọn họ đã thu đủ nhỏ, đồng loạt tấn công.

Đánh cho nó không nói nên lời.

Không bao lâu, sinh mệnh của hệ thống kết thúc vì bị đánh hội

đồng. ...

"Xong việc, thu công!" Bàn Cổ xoa xoa vai, vẻ mặt khoan khoái.

Đánh sướng thật!

Không hổ là hệ thống mạnh nhất, đúng là trâu bò.

Nện hết sức mà vẫn không sao.

Trận chiến này đã đánh tan hết sự uất ức của Bàn Cổ khi bị hệ thống đỉnh cấp hành cho ra bã trước đó.

Tâm tình vui vẻ, tinh thần sảng khoái.

Tiếp theo chính là chia chác cái hệ thống mạnh nhất này.

Bàn Cổ đem phần mình nhận được đi đổi với Chu lão bản, đổi thành các tài nguyên mà những Ma Thần khác cần, thuận tiện mang về một ít cho đám tiểu bối Hồng Hoang.

Bàn Cổ mà tự bay về thì phải mất mấy trăm vạn năm, thế nên y vẫn ngồi nhờ xe của Chu lão bản.

Trên đường, mọi người chém gió với nhau, giao lưu về lĩnh ngộ đối với Đạo, còn giảng giải những thần thông sở trường của mình.

Không khí rất thoải mái, trò chuyện vô cùng vui vẻ, suýt chút nữa là Bàn Cổ đã nói ra phương pháp chế tạo Ma Thần Nguyên Dịch.

May mà Nhân Quả kịp thời ngăn lại, Bàn Cổ mới tỉnh táo.

Ma Thần Nguyên Dịch không thể nói ra được, nói ra thật sự sẽ hỏng chuyện.

Dù sao đây cũng chẳng phải thứ gì tốt đẹp.

Bàn Cổ cười, lảng sang chủ đề khác, tiếp tục cùng mọi người bàn luận về những chuyện kỳ lạ trên Chư Thiên. … Ba mươi vạn năm trôi qua, tại một lãnh địa Chư Thiên màu huyết hồng, vô số thế giới được

sắp xếp một cách trật tự.

Nhìn từ xa, hàng tỷ thế giới huyết hồng tạo thành hình hai thanh đại kiếm bắt chéo vào nhau.

Phía dưới, biển máu Sát Lục cuồn cuộn ẩn chứa vô lượng thế giới.

Từng đống xương trắng to như một đại thế giới trôi nổi trong biển máu sôi trào.

Màu trắng xen lẫn huyết hồng, trong nước biển hiện ra đủ loại cảnh tượng tàn sát, sát ý thuần túy khiến cho hàng tỷ thế giới xung quanh phải im phăng phắc, không dám gây ra một tiếng động lớn nào.

Biển máu Sát Lục bắn ra một đường thẳng, tinh hoa không ngừng sinh ra trong biển máu theo đường thẳng đó mà rót vào một thế giới nằm ở giao điểm của hai thanh 'đại kiếm' bên trên.

Bên trong, Sát Lục Hệ Thống đang tham ngộ mảnh vỡ linh bảo mà mình tranh đoạt được.

Năm đó, số mảnh vỡ linh bảo mà nó cướp được không nhiều, nhưng cũng miễn cưỡng đủ dùng.

Sau nhiều năm tham ngộ, nó phát hiện ra mảnh vỡ linh bảo này đặc biệt cứng, khả năng hồi phục lại siêu cường.

Nó mượn sức mạnh từ lãnh địa Chư Thiên của mình, miễn cưỡng đập vỡ được nó, kết quả chỉ sau một hơi thở nó đã hồi phục lại.

Sát Lục chi đạo của nó cũng không thể ngăn cản mảnh vỡ phục hồi.

Mặc dù chưa lĩnh ngộ được gì, nhưng cảnh tượng này đã chứng minh tính chân thực của cấp bậc tiếp theo.

Sát Lục Hệ Thống rất vui mừng, toàn lực tham ngộ huyền bí ẩn

chứa trong mảnh vỡ.

Tham ngộ mấy trăm triệu năm không ra kết quả cũng là chuyện bình thường, thời gian quá ngắn, nó cứ tham ngộ mấy chục, mấy trăm cái Hỗn Độn nữa, không tin là không ngộ ra được gì.

Với niềm tin như vậy, Sát Lục Hệ Thống bắt đầu chìm đắm vào việc bế quan.

Cùng lúc đó, bên ngoài lãnh địa Chư Thiên Sát Lục của nó, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cũng đã đi tới đây.

Nó không cảm ứng được sự tồn tại của lục châu ở nơi này.

Nhưng cái lãnh địa Chư Thiên đầy sát khí đằng đằng này, thần niệm của nó cũng không thể nhìn thấu.

"Kia là một đại thế giới cao cấp." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống dừng bước, nhìn về phía thế giới mạnh nhất ở đây.

Ánh mắt nó lại rơi xuống biển máu Sát Lục bên dưới.

"Bản nguyên Sát Lục thật hùng hậu." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống tán thưởng một tiếng, sức mạnh Đạo Ánh gia trì vào thần niệm, muốn xem xét cảnh tượng trong những thế giới đó.

Tuy nhiên, thần niệm của nó vừa tiếp cận bình chướng thế giới đã bị vô cùng sát khí mài mòn cho đến khi tiêu diệt.

"Không nhìn thấy." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhíu mày, đưa tay ra, năng lượng kinh khủng hội tụ trong tay nó thành một quả cầu nhỏ.

Nhẹ nhàng búng một cái, vèo một tiếng, quả cầu nhỏ lao về phía thế giới lớn nhất phía trước.

Ầm!!

Bình chướng thế giới lập tức bị đập ra một cái hố lớn, trong thế

giới núi sông chấn động, tinh thần rơi rụng.

Sát Lục Hệ Thống đang tham ngộ mảnh vỡ lục châu lập tức mở mắt, huyết quang Sát Lục ngập trời bao phủ toàn bộ thế giới.

Chương 495

"Mẹ nó!" Một tiếng gầm giận dữ vang lên, Sát Lục Hệ Thống hóa ra thân thể Sát Lục Ma Thần, cầm một thanh đại kiếm xông ra ngoài.

Sát khí lạnh lẽo ngày càng mãnh liệt, vừa ra khỏi thế giới, còn chưa nhìn rõ kẻ địch, Sát Lục Hệ Thống đã tức giận quát: "Thằng nào!?

Tên chó nào to gan dám khiêu khích Sát Lục Hệ Thống ta!!" Tuy nhiên, đáp lại Sát Lục Hệ Thống lại là một cái tát thật lớn.

"Tìm chết!" Sát Lục Hệ Thống xoay kiếm trong tay, chém về phía bàn tay khổng lồ.

Ầm!!

"A~!" Bàn tay khổng lồ nghiền nát đòn tấn công của Sát Lục Hệ Thống, một tát vả nó bay vào biển máu Sát Lục bên dưới.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống thu tay lại, trong vẻ khinh bỉ còn mang theo sự coi thường: "Thằng ngu!" Nói xong, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lại đưa tay ra: "Ở đây quả thật có mảnh vỡ lục châu của ta." Bá!!

Biển máu Sát Lục dâng lên hai đạo kiếm quang, hàng tỷ triệu thế giới rung lên, bùng nổ ánh sáng huyết hồng rực rỡ, sức mạnh của hai đạo kiếm quang trong nháy mắt tăng vọt, đẩy lùi bàn tay của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Ầm!!

Biển máu đột nhiên nổ tung hàng tỷ đóa hoa máu lớn như đại thế giới, bốc lên ngùn ngụt, bám vào thế giới xung quanh.

Sát Lục Hệ Thống từ trong biển máu bay lên, tất cả thế giới cùng

nhau hưởng ứng, truyền sức mạnh vào thân thể Sát Lục Ma Thần của nó.

Thân thể Ma Thần đang từ từ lớn dần!

"Ồ…" Ánh mắt Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lóe lên vẻ tò mò, nhìn Sát Lục Hệ Thống trước mặt, lẩm bẩm: "Con đường mới sao?

Sức mạnh thì đủ rồi, nhưng những thứ khác thì không được.

Quá thô thiển!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lắc đầu, mất hứng thú với sức mạnh mà Sát Lục Hệ Thống thể hiện.

Cùng lúc đó, Sát Lục Hệ Thống cũng đã gia trì sức mạnh của tất cả thế giới trong lãnh địa Chư Thiên của mình lên người.

Sức mạnh đã hoàn toàn vượt xa cấp bậc cao cấp.

Sát Lục Hệ Thống vững tâm hơn nhiều, mở mắt nhìn Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống phía trước, nó mở lời: "Vì sao lại phá vỡ thế giới của ta?" "Ngươi lấy bảo vật của ta, ngươi còn có lý chắc?" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đáp lại.

"Bảo vật…" Sát Lục Hệ Thống lấy mảnh vỡ lục châu ra, "Tiền bối, có phải là vật này không?" "Không sai!" "Ta có thể trả lại vật này cho tiền bối." Sát Lục Hệ Thống nở một nụ cười, "Nhưng ta có một điều kiện!" "Nói xem." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cũng nở một nụ cười.

"Xin tiền bối cho biết, trên cả hệ thống cao cấp là gì?" "Đỉnh cấp!" "Làm sao để đạt được?" "Nắm giữ một Đại đạo, lĩnh ngộ đến tầng thứ Đạo Ánh, một niệm soi chiếu Chư Thiên, vạn vật đều là con rối." "Đạo Ánh…" Sát Lục Hệ Thống thở gấp, thành khẩn nói: "Còn xin tiền bối ban cho pháp môn!" "Pháp môn à…" Nụ cười trên mặt Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống càng tươi hơn, nó nói: "Ngươi cũng xứng sao?" Dứt lời, sắc mặt Sát Lục Hệ Thống trầm xuống, nó cất mảnh

vỡ lục châu đi: “Nếu đã như vậy, thì bảo vật này là do ta dùng bản lĩnh cướp được, thứ lỗi không thể trả lại.” “Ha…” Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhún vai, cười vô cùng phóng túng, “Ngươi có phải cảm thấy, ngươi dựa vào mấy cái thế giới rách này là có thể chống lại ta không?” Sát Lục Hệ Thống không trả lời, nhưng trong lòng cũng đã ngầm thừa nhận lời của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Cấp bậc của nó tuy không bằng hệ thống đỉnh cấp trước mắt, nhưng nó không cho rằng sức mạnh của mình sẽ yếu hơn đỉnh cấp.

Chẳng qua là nó sinh ra muộn, không biết con đường thăng cấp mà thôi.

Đợi nó biết phương pháp thăng cấp, tuyệt đối sẽ mạnh hơn hệ thống đỉnh cấp trước mắt này.

Sát Lục Hệ Thống nó, tuyệt đối sẽ không quỳ gối trước hệ thống khác.

“Dựa vào may mắn, dùng thủ đoạn lắt léo để đạt đến đỉnh cấp, liền cho rằng mình ngon rồi.” Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lắc đầu, cảm thấy buồn cười trước sự tự tin và ngu dốt của hệ thống này.

Cái tát vừa rồi của nó còn chưa dùng đến một phần vạn sức mạnh, hệ thống này không lẽ thật sự cho rằng đẩy lùi được một chưởng của nó là có thể chống lại trời sao?

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lại vung tay lần nữa: “Nếu ngươi không muốn đưa, vậy thì ta đành phải tự mình lấy!” “Cứ thử xem!” Sát Lục Hệ Thống lại lấy ra một thanh sát kiếm.

Hai thanh đại kiếm lao lên, chém về phía Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Đang!

Két!

Hai bên va chạm, hai thanh kiếm của Sát Lục Hệ Thống không trụ nổi một giây.

Trực tiếp vỡ nát!

"Cái gì!" Sát Lục Hệ Thống kinh hãi thất sắc, nhưng Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lại một tát nữa vả nó bay về biển máu Sát Lục.

"Chỉ thế thôi sao…" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống chế nhạo, "Còn có thể mạnh hơn nữa không?

Nếu không thì ta đành tiễn ngươi lên đường!" Ầm!

Sát Lục Hệ Thống lao ra khỏi biển máu, hai mắt đỏ ngầu.

"Lại đến!" "Gầm!!" … Thân thể Ma Thần của Sát Lục Hệ Thống đang dần dần lớn lên.

Hai thanh đại kiếm giao nhau được tạo thành từ hàng tỷ triệu thế giới trong lãnh địa giờ đây đã thực sự biến thành hai thanh cự kiếm vô cùng khổng lồ, được Sát Lục Hệ Thống nắm trong tay.

Biển máu Sát Lục dâng lên, hóa thành dòng máu, khoác lên thân thể Sát Lục Ma Thần một lớp huyết giáp.

Trong huyết giáp, vô lượng thế giới vận chuyển một cách có trật tự, sức mạnh thế giới hội tụ lại.

Sát Lục Hệ Thống chém ra hai kiếm, hàng tỷ thế giới trong kiếm cũng bùng nổ sát khí trần trụi, tất cả sức mạnh thế giới gia trì vào nhau, ép Sát Lục Hệ Thống tăng sức mạnh lên mấy bậc.

Song kiếm chém về phía Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đưa tay ra, một lớp lục quang dâng lên.

Ầm!!

Song kiếm chém xuống, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống bị đánh lui mấy bước.

Sát Lục Hệ Thống thu kiếm lại với vẻ mặt bình thản, mang theo sự tự cao nhìn về phía trước.

"Ta thích cái ánh mắt này của ngươi!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống thu lại lục quang, nhìn bộ dạng ngạo mạn của Sát Lục Hệ Thống.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống muốn cười, nó thích như vậy.

Nó thích nghiền nát từng chút một sự tự tin này.

"Một chút sức mạnh vũ phu, cũng chỉ có thể miễn cưỡng áp chế một lúc những hệ thống vừa mới bước vào đỉnh cấp." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhắm mắt lại, "Nhưng ngươi, vẫn chưa xứng đứng cùng với hệ thống đỉnh cấp!" Dứt lời, sức mạnh Tạo Hóa lan tỏa xung quanh Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, ánh sáng của bản thân nó chói lòa, trực tiếp áp đảo huyết quang của Sát Lục Hệ Thống.

Sát Lục Hệ Thống dâng lên cảnh giác, chuẩn bị phòng ngự, nhưng một lúc sau, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống vẫn chưa tấn công.

"Chuyện gì vậy?" Sát Lục Hệ Thống nghi hoặc, vừa mới động một bước, ầm một tiếng, một thế giới nào đó trong biển máu Sát Lục đang bảo vệ nó đã nổ tung.

Sát thương đối với nó không đáng kể, nhưng Sát Lục Hệ Thống lại kinh hãi phát hiện ra, độ khó tính toán quy tắc của hàng tỷ triệu thế giới mà nó đang nắm giữ đang tăng lên một cách chóng mặt.

Việc nắm giữ sự vận hành của vạn vật trong hàng tỷ triệu thế giới vốn đã là một gánh nặng đối với nó.

Bây giờ độ khó tính toán không ngừng tăng lên gấp bội, nếu nó không từ bỏ, sẽ bị quy tắc thế giới kinh khủng xóa sổ ý thức.

"Chết tiệt, chuyện gì thế này!" Sát Lục Hệ Thống vội vàng từ bỏ một phần thế giới trong biển máu Sát Lục, ngừng sử dụng sức mạnh

thế giới của chúng, trực tiếp hủy diệt những thế giới đó, biến chúng thành năng lượng cho nó chiến đấu.

Đến đây, Sát Lục Hệ Thống mới thở phào nhẹ nhõm.

"Khà khà khà…" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cười quái dị, "Thế đã không chịu nổi rồi à, vẫn còn nữa, chúng ta chơi tiếp!" "Cái gì!?" Gánh nặng tính toán của Sát Lục Hệ Thống lại tăng lên, nhưng nó đã không dám từ bỏ những thế giới này nữa.

Mỗi khi mất đi một thế giới, nó lại mất đi một phần sức mạnh, vừa rồi đã từ bỏ ít nhất hàng nghìn tỷ thế giới, sức mạnh bùng nổ của nó đã giảm đi một ít, nếu tiếp tục giảm, làm sao chống lại đối phương?

Sát Lục Hệ Thống vội vàng kiểm tra xem những thế giới này đã xảy ra chuyện gì.

Lãnh địa Chư Thiên Sát Lục của nó, mỗi một thế giới đều lấy Sát Lục làm vua.

Về cơ bản, trong thế giới chỉ có một sinh linh, nếu sinh ra sinh linh mới, sẽ bị sinh linh đó giết chết.

Những sinh linh này, lĩnh ngộ đối với Sát Lục chi đạo cực kỳ sâu sắc.

Khi Sát Lục Hệ Thống chiến đấu, chúng đều hiển hóa Sát Lục đại đạo của mình, kết hợp với sức mạnh thế giới, cung cấp cho Sát Lục Hệ Thống một tia sức mạnh.

Nhưng bây giờ, ý thức của từng đứa một đều rơi vào mê mang hỗn loạn.

Ký ức cũng không ngừng mất đi và bị thêm vào.

Sát Lục đại đạo mà chúng thể hiện, cứ một lúc lại lóe lên sức

mạnh sinh cơ vô hạn.

Đây là Tạo Hóa đại đạo!

Sát Lục Hệ Thống không hiểu, sinh linh của nó chưa bao giờ động đến Tạo Hóa đại đạo.

Sao chúng lại biết được?

Nhưng không ai có thể trả lời nó.

Hiện tại, một lượng lớn sinh linh cảnh giới Thánh Nhân đã trở thành những tồn tại nắm giữ Tạo Hóa chi đạo.

Chúng dường như đã quên mất bản thân, chán ghét khí tức Sát Lục tràn ngập thế giới, chống lại thế giới, làm rối loạn sự vận hành của thế giới.

Các sinh linh cấp Thiên Đạo bây giờ đang phát điên, lúc thì dùng Sát Lục đại đạo cung cấp sức mạnh cho Sát Lục Hệ Thống, lúc thì dùng Tạo Hóa đại đạo xóa bỏ sức mạnh Sát Lục.

Còn có mấy nghìn vị sinh linh cấp Đại Đạo, bây giờ chúng đã tự thân khó bảo toàn, sức mạnh không rõ nguồn gốc đang tấn công ký ức của chúng, sự hiểu biết về Sát Lục chi đạo cũng đang thay đổi, chúng tự nhiên nắm giữ Tạo Hóa chi đạo và có những ký ức mới.

Điều này khiến ý thức của chúng không ngừng giằng co giữa tự nhận thức và nhận thức giả dối.

Bản chất vạn vật thế giới cũng đang thay đổi theo hướng Tạo Hóa, ý thức quy tắc muốn loại bỏ những thứ này, khả năng tính toán không ngừng tăng gấp bội, đã sắp đến giới hạn chịu đựng của Sát Lục Hệ Thống.

"Ánh chiếu Chư Thiên!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống hiển hóa sức mạnh Tạo Hóa rồi tiêu tán, trong tay xuất hiện một dòng nước

trong suốt.

“Vạn vật vạn linh, đều do ta thao túng!” Dòng nước chảy, những sinh linh yếu ớt trong thế giới của Sát Lục Hệ Thống trong khoảnh khắc này đều biến thành những tồn tại nắm giữ Thủy chi đạo.

Các sinh linh cấp Đại Đạo còn chưa thoát khỏi sự giằng co giữa Sát Lục và Tạo Hóa, lại thêm Thủy chi đạo.

Ý thức đều bị làm cho phân liệt, bắt buộc phải tự cắn nuốt lẫn nhau.

Ầm ầm ầm!

Sát Lục Hệ Thống trực tiếp hủy diệt một nửa thế giới, sức mạnh không giảm mà còn tăng lên, đây là sức mạnh cuối cùng mà nửa thế giới đó cung cấp cho nó.

Nó kiên định nhìn về phía Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống: “Sức mạnh của hệ thống đỉnh cấp quả nhiên mạnh mẽ, nhưng cũng chỉ là những thủ đoạn hạ lưu, âm hiểm sau lưng.

Giết ngươi rồi, mọi chuyện sẽ kết thúc.” Sát Lục Hệ Thống giơ hai thanh đại kiếm không ngừng phát ra âm thanh hủy diệt thế giới, sát ý ngập trời, gầm lớn một tiếng lao về phía Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Chạy là không thể, lãnh địa Chư Thiên của nó ở ngay đây, một khi mất đi lãnh địa, nó cũng chỉ mạnh hơn hệ thống cao cấp đỉnh phong vài lần, căn bản không thoát được sự truy sát của hệ thống đỉnh cấp này, thà liều chết một trận, cá chết lưới rách.

Nó không tin, nó liều mạng mà không xé được một miếng thịt của đối phương.

Làm đối phương bị thương, mình mới có cơ hội chạy trốn.

“Giết!!” Sát Lục Hệ Thống gầm lên, ngay sau đó, cơ thể Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống trở nên to lớn hơn thân thể Sát Lục của nó cả trăm lần.

Một chân đạp nó ngã xuống đất.

“Chơi với ngươi một chút, ngươi không lẽ nghĩ ta chỉ có chút sức mạnh đó thôi sao?” Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống khó hiểu, điên cuồng dẫm đạp, cũng không quên tát tới tấp.

Bốp!

Chương 496

Bốp!

Bốp!

“Còn giết, giết, ta cho ngươi giết!

Giết giết giết!” “Giết giết, không xử chết ngươi!” … Trong khi Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống còn đang hành hạ Sát Lục Hệ Thống, đội săn hệ thống của Bàn Cổ đang trốn ở rất xa giám sát đã truyền tin tức cho chủ trang trại.

Sinh Mệnh Hệ Thống đang dẫn theo đại quân ‘Bàn Cổ’ cũng nhận được tin tức, tinh thần phấn chấn lên.

“Cuối cùng cũng tìm thấy nó.” Sinh Mệnh Hệ Thống vội vàng ra lệnh: “Dùng thông đạo không gian Chư Thiên cấp cao nhất cho ta, đừng để nó chạy thoát!” Gầm~!

Hàng ngàn ‘Bàn Cổ’ gầm lên, sức mạnh không gian vẽ ra những đường vân huyền ảo bên cạnh chúng, mấy năm sau, từng thông đạo không gian sâu thẳm, u tối lần lượt xuất hiện.

“Xông lên cho ta!!” Sinh Mệnh Hệ Thống vung tay, tất cả Bàn Cổ cầm rìu xông vào thông đạo.

Sinh Mệnh Hệ Thống nhìn thuộc hạ bên cạnh: “Phát lệnh, ngoại trừ đại đội hệ thống át chủ bài săn Bàn Cổ trấn thủ trang trại chăn nuôi, các đội săn khác đều đến đây chi viện cho ta!

Triệu hồi thêm ba nghìn Bàn Cổ chi viện đến đây.

Năm nghìn Bàn Cổ khác sẵn sàng được triệu hồi bất cứ lúc nào.” “Rõ!!” Thuộc hạ của Sinh Mệnh Hệ Thống vội vàng phát lệnh.

Sinh Mệnh Hệ Thống thì ra lệnh cho các đội trưởng tiểu đội đại quân Bàn Cổ còn lại, cùng phát động xung kích.

Sau đó, Sinh Mệnh Hệ Thống chân đạp thanh liên, tay cầm cự phủ, cũng tiến vào thông đạo không gian, lao đến chỗ Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống. … Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống hành hạ Sát Lục Hệ Thống chưa được mấy năm đã chơi chết nó.

Thu hồi mảnh vỡ lục châu, ngay sau đó, tất cả hệ thống trong lãnh địa Chư Thiên xung quanh đều mang theo lượng lớn bản nguyên lao về phía Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống mượn bản nguyên, lại sửa chữa lục châu thêm một chút.

"Thằng Bàn Cổ chết tiệt." Nhìn lục châu còn chưa bằng một phần mười so với ban đầu, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống hận Bàn Cổ đến nghiến răng nghiến lợi.

Sau một hồi chửi bới và nguyền rủa, tâm trạng của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống mới tốt hơn một chút.

"Đi đâu đây?" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhìn về các hướng trong Chư Thiên.

"Tùy duyên vậy!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống thở dài, tùy ý chọn một hướng chuẩn bị lên đường.

Ầm ầm ầm Đột nhiên, mười thân thể khổng lồ xuất hiện từ xa, làm nổ tung hàng tỷ vạn thế giới, vung cự phủ, chém về phía Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

"Sao ở đây cũng có mấy thứ này?" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống kinh ngạc, vội vàng dâng lên lục quang chặn lại mười cái rìu.

Ầm!

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống không nhịn được bị chấn lui, bực bội, nhìn mười tên Bàn Cổ phía trước.

"Chúng vẫn là hệ thống, cao cấp đỉnh phong, nhưng không cảm ứng được.

Thân thể Bàn Cổ, một tên Đại Đạo Cảnh hậu kỳ, chín tên trung kỳ." Ánh mắt Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lóe lên vẻ phấn khích: "Tốt lắm, giết vài thằng Bàn Cổ giải sầu!" "Bắt lấy nó!" Lúc này, đội trưởng tiểu đội hệ thống săn Bàn Cổ đối diện cũng phát lệnh, lại tấn công Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Nhưng Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống căn bản không cho nó cơ hội, một bước xuất hiện trên mũi nó.

Đấm mạnh một cú!

"A!!" Cơn đau từ thân thể Bàn Cổ truyền đến bản thể, khiến nó không nhịn được ôm đầu.

Nhưng sau đó là từng cơn đau nối tiếp nhau, khiến nó không còn tâm trí để ý đến trận chiến.

Bốp!

"Oao!" Đội trưởng đau đớn kêu lên một tiếng, hai mắt gần như lồi ra, vội vàng ôm bụng của thân thể Bàn Cổ.

Kết quả đầu cũng rất đau, sự kích thích không ngừng khiến nó bắt đầu lăn lộn.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống xử lý nó xong, chín hệ thống còn lại đều bị hạ gục bằng một cú đấm, khiến chúng mất khả năng phản kháng.

"Sướng!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống duỗi người khoan khoái, vẻ mặt cảm khái: "Nếu các ngươi là Bàn Cổ kia thì tốt biết mấy!

Ta vẫn chưa hết giận a!" Ngay lúc này, một luồng năng lượng khổng lồ đủ để Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống phải coi trọng xuất hiện ở xa.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống vội vàng nhìn sang.

Sức mạnh không gian lan tỏa, những đường vân quỷ dị lan rộng, ngay sau đó, từng thông đạo không gian tối tăm, sâu thẳm mở ra.

Nhìn thấy thông đạo không gian này, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống liền nhớ lại cảnh mình bị Bàn Cổ chơi xỏ, lửa giận không nhịn được bùng lên.

Sau đó, một luồng khí tức quen thuộc tỏa ra từ thông đạo, biểu cảm của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lạnh đi.

Luồng khí tức này, thật đáng ghét.

Gầm~!

Tiếng gầm giận dữ liên tiếp vang lên.

Ngay sau đó, từng 'Bàn Cổ' cầm rìu xuất hiện từ thông đạo.

Sau khi xuất hiện, chúng liền dồn ánh mắt vào Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, vội vàng tản ra vây lấy nó.

Sáu hướng, 'Bàn Cổ' chen chúc không chừa một kẽ hở.

Khí tức tỏa ra hội tụ lại, thế giới sụp đổ, vạn đạo chìm trong luân hồi, giờ phút này, đây là sân khấu của Bàn Cổ.

Ánh mắt Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống có chút ngưng trọng, ngay sau đó, trong một thông đạo không gian, tỏa ra một luồng khí tức Bàn Cổ cực kỳ mạnh mẽ.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhìn sang, vừa vặn đối mặt sâu sắc với Sinh Mệnh Hệ Thống thò đầu ra.

Xác nhận qua ánh mắt, đúng là cái hệ thống đáng ghét đó.

Sinh Mệnh Hệ Thống nhếch mép, tay hơi giơ lên.

"Cuối cùng cũng để ta đợi được ngươi.

Chém cho ta!" Hàng ngàn 'Bàn Cổ' giơ rìu lên, chỉ riêng khí tức tỏa ra đã đủ để áp chế tất cả, vạn đạo sụp đổ.

Luồng khí tức này quả thực khiến Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống không thể sử dụng một số thủ đoạn nhỏ, nó nhìn sâu vào Sinh Mệnh Hệ Thống một cái.

Ngay khoảnh khắc sắp bị mấy 'Bàn Cổ' lao đến đầu tiên chém trúng, một tia thanh quang lóe lên.

Lập tức, tám Bàn Cổ bay lên, đẩy lùi những 'Bàn Cổ' phía sau, cuối cùng ngã xuống đất lăn lộn không ngừng.

"Giết Bàn Cổ, ta thích." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cười lạnh lẽo, lao thẳng về phía Sinh Mệnh Hệ Thống đang đứng ở cửa thông đạo không gian.

Trên đường, những 'Bàn Cổ' xông lên đều bị nó một quyền một cước đánh cho tàn phế, sức mạnh cường đại đánh vào thân thể 'Bàn Cổ', cả hệ thống ẩn giấu ở một nơi nào đó trong cơ thể cũng bị đánh cho lăn lộn trên đất, hạt nhân vỡ nát!

Sinh Mệnh Hệ Thống ngơ ngác nhìn cảnh này.

Bốp!

Bốp!

Bốp!

Từng 'Bàn Cổ' bay lên, khoảng cách giữa Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống và Sinh Mệnh Hệ Thống đã rất gần.

Sinh Mệnh Hệ Thống đang ngớ người cuối cùng cũng tỉnh lại, thuộc hạ, phó thủ bên cạnh đều bị nó kéo ra phía trước.

"Lên, lên cho ta, tất cả những gì nó thể hiện đều là ngụy trang.

Sức mạnh của nó đã bị hao tổn quá nửa rồi, các ngươi lên cho ta, bào mòn chết nó!" Tất cả thuộc hạ và đội trưởng đại quân Bàn Cổ có thân thể Đại Đạo Cảnh hậu kỳ, trung kỳ đều bị Sinh Mệnh Hệ Thống ném ra phía trước.

Chúng nhìn nhau, hệ thống trước mắt này đâu có giống như không có sức mạnh?

Cảm giác như để người ta đánh cả triệu năm cũng không thở dốc, bảo chúng lên không phải là đi nộp mạng sao?

Nhưng mệnh lệnh của chủ trang trại là tất cả, chúng chỉ có thể gầm lớn một tiếng, cầm rìu xông lên.

Phải nói rằng, chúng không hổ là thuộc hạ đắc lực của Sinh Mệnh Hệ Thống, thật sự mạnh mẽ, những 'Bàn Cổ' khác chỉ chịu được một chiêu, chúng có thể chịu được hai ba chiêu của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống mới ngã xuống.

Thật sự mạnh mẽ!!

Cũng vì chúng có thể chống cự, Sinh Mệnh Hệ Thống quay đầu, trực tiếp men theo thông đạo không gian lúc đến mà bỏ chạy.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống thấy vậy, đưa tay ra, Không Gian đại đạo hiển hóa kéo dài, muốn phá hủy thông đạo không gian của Sinh Mệnh Hệ Thống.

Nhưng khí trường tỏa ra từ những 'Bàn Cổ' xung quanh quá hùng hậu, nếu là Ngũ Hành, Hắc Ám đại đạo thì nó còn có thể sử dụng.

Không gian vốn dĩ nó không giỏi, vừa mới dùng đã bị khí trường

của ‘Bàn Cổ’ mài mòn cho đến khi tiêu diệt.

Đặc biệt là tướng tài đắc lực của Sinh Mệnh Hệ Thống, thân thể Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh hậu kỳ chém tới, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cũng bị chém đau điếng.

“Chết tiệt!” Ánh mắt Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lóe lên vẻ mất kiên nhẫn, lấy ra lục châu vừa mới sửa chữa được một chút, xoay một vòng xung quanh, lập tức xuyên thủng hàng trăm ‘Bàn Cổ’, chính xác đánh bật hệ thống bên trong ra ngoài.

Thân thể Bàn Cổ mất đi hệ thống giãy giụa hai cái rồi mềm nhũn ngã xuống đất.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống tiện tay bắn ra một luồng năng lượng, hàng trăm hệ thống bị nó đánh nổ.

Nhưng ‘Bàn Cổ’ ở đây có đến hàng ngàn.

Đợi nó giải quyết hết tất cả ‘Bàn Cổ’, thông đạo không gian của Sinh Mệnh Hệ Thống đã biến mất, để nó chạy xa rồi.

“Chạy, ngươi chạy được sao?” Giọng điệu của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lạnh như băng, nó cảm thấy bị sỉ nhục nghiêm trọng.

Từ lúc nào, nó, một hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong, lại đến nông nỗi bị một hệ thống cao cấp truy sát?

Nghe cái hệ thống đó nói gì không?

Đợi được nó rồi!

Làm như nó là con mồi vậy.

Mẹ nó chứ, ngươi còn tự tin hơn cả Sát Lục Hệ Thống lúc nãy nữa.

Sát Lục Hệ Thống ít nhất còn cho rằng có thể đấu với ta vài chiêu.

Còn ngươi?

Đệt!

Dẫn theo một đám Bàn Cổ không chính thống, coi ta là con mồi, muốn bắt ta?

Chương 497

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống thật sự tức nổ phổi!

Sức mạnh Đạo Ánh bắt đầu lan tỏa khắp Chư Thiên, không hề che giấu, trực tiếp xác định lộ tuyến của thông đạo không gian, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống khí thế bừng bừng, sức mạnh Đạo Ánh bắt đầu điều động tất cả các ánh chiếu thể cao cấp đỉnh phong trong Chư Thiên tạo thành vòng vây.

Nó cũng nghĩ thoáng rồi.

Một tên rác rưởi cũng có thể ngang ngược như vậy trong Chư Thiên.

Sao nó lại không thể?

Sợ cái đếch gì, kẻ diệt hệ thống đã chết từ lâu rồi.

Bây giờ, nó muốn cho cái hệ thống kia xem, đắc tội với nó sẽ có kết cục gì.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống thu lại hàng ngàn Bàn Cổ, đuổi theo Sinh Mệnh Hệ Thống.

"Mẹ nó, một đám Bàn Cổ không chính thống, mà đã làm nó tự mãn thành cái dạng chó đó." … Sinh Mệnh Hệ Thống điên cuồng lao đi trong Chư Thiên.

Trong một hơi thở, nó đã xuyên qua hàng tỷ vạn thế giới.

Hơn nữa, con đường nó đi qua đều lưu lại Lực chi đại đạo của Hỗn Độn Ma Thần Bàn Cổ, khiến cho sức mạnh của các Đại đạo khác trong lãnh địa này bị áp chế, không thể sử dụng bình thường.

"Hệ thống đỉnh cấp mạnh như vậy sao!!" Sinh Mệnh Hệ Thống

cảm thấy mình rất mất mặt.

Dẫn theo đại quân 'Bàn Cổ' đi khắp Chư Thiên tìm kiếm hệ thống đỉnh cấp để đợi nó.

Bây giờ cuối cùng cũng tìm được, kết quả… hệ thống đỉnh cấp đó chỉ dựa vào bản thể, một quyền một 'Bàn Cổ'.

Mẹ nó chứ chơi thế nào?

Nó biết hệ thống đỉnh cấp mạnh, hàng ngàn Bàn Cổ có thể không đánh lại.

Nhưng ít nhất cũng phải cầm cự được một lúc chứ?

Cầm cự cho đến khi năm nghìn đại quân Bàn Cổ cùng tất cả các tiểu đội săn Bàn Cổ đến.

Còn sợ không xử được một hệ thống đỉnh cấp sao.

Kết quả… hiện thực đã giáng một đòn không nhẹ vào Sinh Mệnh Hệ Thống.

"Sức mạnh này hoàn toàn khác với những gì ta biết về hệ thống đỉnh cấp." Sinh Mệnh Hệ Thống nghiến răng, "Nó tuyệt đối không phải là hệ thống đỉnh cấp bình thường." Nó dám tự tin đi tìm hệ thống đỉnh cấp, đương nhiên là có hiểu biết về sức mạnh của hệ thống đỉnh cấp.

Nhưng hệ thống đỉnh cấp vừa rồi, sức mạnh vượt xa sức tưởng tượng của nó.

Ngay lúc này, phía trước Sinh Mệnh Hệ Thống xuất hiện năm hệ thống cao cấp đỉnh phong, chúng không nói hai lời đã lao đến tấn công nó.

"Ánh chiếu thể!" Sinh Mệnh Hệ Thống tiện tay vỗ một cái, năm đòn tấn công giết chết năm hệ thống, nhưng trên mặt Sinh Mệnh Hệ

Thống không có chút vui mừng nào.

Ánh chiếu thể biết vị trí của nó, nghĩa là hệ thống đỉnh cấp kia cũng biết vị trí của nó.

Nếu bị đuổi kịp… Sinh Mệnh Hệ Thống rùng mình, tăng tốc lao về phía trước, đồng thời, không ngừng thúc giục đại quân 'Bàn Cổ' của mình.

"Tất cả mau đến chỗ ta.

Đại đội săn Bàn Cổ át chủ bài, đánh thức vật thí nghiệm số 9.

Chi viện cho ta.

Ngoài ra, phục hồi vật thí nghiệm số 1, chuẩn bị sẵn sàng đánh thức bất cứ lúc nào." Sinh Mệnh Hệ Thống tuy sợ hãi sức mạnh của hệ thống đỉnh cấp, nhưng nó cũng chưa từ bỏ ý định chiến đấu.

Vừa rồi cũng không phải là giới hạn thực lực của nó, số lượng 'Bàn Cổ' chỉ có ngàn.

Đó chỉ là phần nổi của tảng băng chìm, Bàn Cổ như vậy, nó có rất nhiều.

Chưa kể, nó còn có tiểu đội săn Bàn Cổ át chủ bài.

Chín hệ thống, mỗi một hệ thống đều do nó dốc lòng bồi dưỡng, khả năng điều khiển thân thể Bàn Cổ đã đạt đến mức xuất thần nhập hóa, không kém gì Bàn Cổ thật.

Còn có chín vật thí nghiệm lớn của nó, trong đó có mấy cái là đại sát khí.

Nếu tung hết ra, nó không tin, không hạ được một hệ thống đỉnh cấp.

Càng nghĩ, Sinh Mệnh Hệ Thống càng cảm thấy mình lại có thể đấu với hệ thống đỉnh cấp, tâm trạng lo lắng cũng ổn định lại.

Quay đầu nhìn về phía sau, khóe miệng Sinh Mệnh Hệ Thống lóe lên tia lạnh lẽo: "Có gan thì truy đến địa bàn của ta, xem ta có xử ngươi không là xong!" … Thời gian trôi nhanh, Bàn Cổ, Dương Mi, Nhân Quả ngồi trên thuyền Vạn Giới Phố của Chu lão bản để đi đường, sau đó trở về Thôn Ma Thần, phân phát tài nguyên nhận được.

Ngoài tài nguyên tu luyện của các Ma Thần, còn có tài nguyên mà Chu lão bản tặng cho các sinh linh tiên thiên của Hồng Hoang.

Lục Thánh, Yêu Đế, Vu Tổ… bản nguyên, Đại đạo, huyết nhục của các thần thai tiên thiên Hồng Hoang… chứa đầy một viên Hồng Mông Châu.

Việc kinh doanh của Chu lão bản ngày càng lớn, những thứ phù hợp với Bàn Cổ và ba nghìn Ma Thần có thể không nhiều, nhưng những thứ phù hợp với Tam Thanh, Tổ Vu thì lại nhiều vô kể.

Đặc biệt là tinh huyết của Vu tộc, được luyện thành từng giọt, có thể lấp đầy cả một đại thế giới.

Thứ này về cơ bản hệ thống nào cũng có, một ngày Chu lão bản thu mua hệ thống bình thường cũng có đến trăm tỷ.

Những thứ này tự nhiên ngày càng nhiều.

Chu lão bản cũng không muốn bán rẻ những thứ này, một khi bán rẻ, sau này giá cả của các sản phẩm loại Hồng Hoang trong Vạn Giới Phố sẽ rất khó phục hồi lại mức bình thường.

Vốn dĩ định tiêu hủy, phân giải thành bản nguyên, nhưng bây giờ giao tình với Bàn Cổ càng sâu đậm, nên tiện thể làm người tốt, cũng coi như dọn dẹp kho hàng.

Bàn Cổ phân phát tài nguyên xong, tiếp tục bế quan, sửa chữa Phủ bạn sinh.

Chớp mắt, chín mươi triệu năm trôi qua, Bàn Cổ đang bế quan đột

nhiên bước ra khỏi Thôn Ma Thần, nhìn về một hướng.

Ngay sau đó, Dương Mi, Thời Thần… ba nghìn Ma Thần đều xuất hiện, bọn họ đều cảm ứng được, một sức mạnh cường đại đang va chạm ở nơi xa.

Dương Mi hỏi: "Trong đó có một luồng sức mạnh rất quen thuộc." "Là hệ thống đỉnh cấp đó." Bàn Cổ lẩm bẩm, ánh mắt đầy dò xét, "Nó đang đại chiến." "Trong Chư Thiên quả nhiên là ngọa hổ tàng long." Hồng Quân cảm khái, hỏi: "Lão đại, chúng ta có nên đi xem không?" Nhân Quả cũng hỏi: "Chu gian thương cũng đang hỏi lão đại có muốn đi xem không?" "Không đi!" Bàn Cổ lắc đầu, "Đi thì ngoài xem kịch ra còn có lợi lộc gì, lỡ như nó cố tình gây ra động tĩnh để dụ ta đến, thế chẳng phải trúng mai phục rồi sao." "Giải tán đi, tiếp tục tu luyện." … Vô số 'Bàn Cổ', giơ rìu, nối gót nhau chém vào một vùng bóng tối ở trung tâm.

Trong lãnh địa Chư Thiên bị bóng tối bao phủ, vang lên từng trận gầm rú như dã thú, cùng với tiếng chửi rủa vì đau đớn của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Xung quanh, hàng tỷ triệu Bàn Cổ hậu thiên, chúng đều là Bàn Cổ hậu thiên được trang trại chăn nuôi Bàn Cổ thu mua, bồi dưỡng.

Lúc này, toàn thân chúng đầy vết thương, máu tươi không ngừng chảy ra, bổ sung sức mạnh cho Bàn Cổ đang chiến đấu với Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống trong bóng tối.

Đại quân Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo xung quanh, cứ một lúc lại có vài tên tiến vào, quấy nhiễu Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Sinh Mệnh Hệ Thống đứng ở xa, toàn thân tập trung theo dõi trận chiến.

Trong tay nó là một sợi xích, nối với một cánh cửa đá.

Đó là vật thí nghiệm số 1 trong chín vật thí nghiệm lớn của nó.

Đây là đại sát khí nó dùng để đối phó với Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Nhưng vật thí nghiệm số 1 dễ mất kiểm soát, nó phải đợi thời cơ thích hợp.

Nó đang đợi, đợi vật thí nghiệm số 9 của nó tiêu hao một phen Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, là có thể cho số 1 lên sàn.

Bên cạnh Sinh Mệnh Hệ Thống, đứng tám bóng người, đều không có biểu cảm, yên lặng chờ lệnh của Sinh Mệnh Hệ Thống.

Bọn họ là tiểu đội săn át chủ bài của trang trại săn Bàn Cổ.

Đồng thời, cũng là những hệ thống mạnh nhất, phù hợp nhất để sử dụng vật chứa Bàn Cổ.

Vật thí nghiệm số 9 đang đại chiến với Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống chính là do một thành viên của bọn họ điều khiển.

Đứng ở đây chính là để chuẩn bị nhập vào vật thí nghiệm bất cứ lúc nào để chiến đấu.

Gầm!

Trong bóng tối, tiếng kêu đau đớn của vật thí nghiệm số 9 vang lên.

Sinh Mệnh Hệ Thống thấy vậy, tay trái xuất hiện một sợi xích hoàn toàn mới, kết nối với một cánh cửa đá.

Cửa đá mở ra, một bóng người khổng lồ toàn thân quấn đầy xích hiện ra.

Đây là vật thí nghiệm số 7, thân thể của một xuyên việt giả gần như hoàn mỹ biến thành Bàn Cổ và đột phá đến Đại Đạo Cảnh.

Những vết sẹo do các loại thí nghiệm và việc đào đi các cơ quan không ngừng sinh ra trên người nó đã biến mất.

Nó đã được Sinh Mệnh Hệ Thống sửa chữa đến hoàn hảo, chuẩn bị cho chiến đấu.

Một hệ thống của tiểu đội săn át chủ bài vội vàng chui vào, vật thí nghiệm số 7 đang nhắm chặt hai mắt đột nhiên mở ra.

Một luồng khí thế đáng sợ đang dâng lên, một chiếc rìu cũng bay đến trước mặt nó.

Vật thí nghiệm số 7 toàn thân trần trụi, cầm lấy rìu, khí tức Đại Đạo Cảnh hậu kỳ đột nhiên tăng lên đến đỉnh phong.

Ánh mắt Sinh Mệnh Hệ Thống lóe lên một tia đau lòng, trận chiến này, vật thí nghiệm số 7 và số 9 đều phải phế bỏ!

Số 7 nó không tiếc, số 9 mới có được trăm Hỗn Độn, giá trị còn chưa vắt kiệt đã mất đi như vậy.

Nếu không giết được hệ thống đỉnh cấp này, nó ít nhất cũng mất trắng công sức của năm trăm Hỗn Độn.

Gầm… Sức mạnh của vật thí nghiệm số 7 đã tăng đến cực hạn, gầm lên một tiếng, thân thể trần trụi cầm rìu lao vào bóng tối.

Sinh Mệnh Hệ Thống chăm chú nhìn nó rời đi.

Tiềm lực của Sinh Mệnh Hệ Thống rất mạnh, nhưng nó chỉ trang bị cho vật thí nghiệm số 7 một chiếc rìu.

Không phải nó không xứng, mà là thân thể của vật thí nghiệm số 7 chính là phòng ngự mạnh nhất, dùng thêm linh bảo phòng ngự là sỉ nhục lớn nhất đối với nó.

Một chiếc rìu, tăng thêm một chút sát thương, là đủ! … Vật thí nghiệm số 7 lao vào bóng tối, theo sau là hàng trăm 'Bàn Cổ' Đại Đạo

sơ kỳ.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đang phanh thây vật thí nghiệm số 9 thành tám mảnh.

Thấy vậy, vật thí nghiệm số 7 không do dự, quyết đoán tiến lên, hàng trăm Bàn Cổ phía sau cũng tiến lên.

Tuy nhiên, còn chưa chạm vào Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, thì sau lưng mỗi đứa đều bị tấn công mạnh, phun ra một ngụm máu lớn.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đang phân thây vật thí nghiệm số 9 đột nhiên biến mất, vật thí nghiệm số 7 lập tức hiểu ra, đây chỉ là ảo ảnh.

Dưới sự gia trì của bản năng chiến đấu siêu cường, vật thí nghiệm số 7 không nghĩ ngợi mà chém sang một bên.

Đang~!

"Khà khà khà khà…" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống dùng tay không chặn lại rìu, phát ra tiếng cười quái dị, dưới chân nó là vật thí nghiệm số 9 đã không còn ra hình dạng.

Chương 498

"Các ngươi thật sự đã cho ta một bất ngờ không nhỏ a!" Nhìn vật thí nghiệm số 7, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống trêu chọc, "Lại có nhiều con rối Bàn Cổ như vậy, thảo nào dám tự tin tìm ta, một hệ thống đỉnh cấp, để đối đầu." Gầm~!

Lời của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, đối với vật thí nghiệm số 7 như đàn gảy tai trâu, vật thí nghiệm số 7 ít nói, thấy rìu không có tác dụng, trực tiếp vứt rìu lao về phía Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

"Con rối?" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nghi hoặc, vừa chuẩn bị chặn lại, thì vật thí nghiệm số 9 dưới chân đột nhiên bùng nổ.

Khí đen nồng nặc bao phủ toàn thân Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Không để ý, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống bị vật thí nghiệm số 7 đè xuống, điên cuồng đấm đá.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống không phát ra bất kỳ tiếng kêu đau đớn nào, mặc cho vật thí nghiệm số 7 đánh mình.

Sức mạnh cường đại của thân thể Bàn Cổ khiến âm thanh do việc Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống bị đánh tạo ra, ngay cả lãnh địa Chư Thiên hắc ám này cũng không thể ngăn cản.

Sinh Mệnh Hệ Thống bên ngoài cũng toàn bộ sự chú ý tập trung vào đại chiến, căn bản không có tâm trí quản lý những âm thanh này, mặc cho chúng lan truyền khắp Chư Thiên.

Những đại năng cổ xưa và hệ thống mạnh nhất trong Chư Thiên từng nhận được mảnh vỡ lục châu, ngay lập tức lao đến đây.

Ngoài bọn họ ra, còn có không ít cường giả khác cũng bị luồng

sức mạnh này thu hút, đến chuẩn bị quan chiến.

Còn Bàn Cổ ở xa trong Thôn Ma Thần, hoàn toàn không bị lay động, kiên trì bế quan tu luyện. … Tại trung tâm trận chiến, ngay khoảnh khắc vật thí nghiệm số 7 tạm thời chiếm thế thượng phong, hàng trăm 'Bàn Cổ' cùng tiến vào đã hóa thành chất dinh dưỡng, sửa chữa vết thương cho vật thí nghiệm số 9.

Vật thí nghiệm số 9 hóa thành một người mặc áo đen to lớn, thần sắc băng lãnh, sức mạnh hắc ám không ngừng khuếch tán từ xung quanh nó, tăng cường bóng tối cho lãnh địa Chư Thiên hắc ám này.

Sinh Mệnh Hệ Thống bên ngoài thấy cảnh này, âm thầm gật đầu.

Vật thí nghiệm số 9 là một Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh sơ kỳ mà nó phát hiện ra hơn một trăm Hỗn Độn trước.

Nó âm thầm dùng một số hệ thống để dụ y đến địa bàn của mình, dùng một số sự trùng hợp để bồi dưỡng Bàn Cổ này lên Đại Đạo Cảnh hậu kỳ, sau khi sợ y mạnh hơn sẽ lật kèo, nó bắt đầu thu lưới bắt giữ Bàn Cổ hoang dã thượng đẳng này, đóng góp không nhỏ cho tiến trình tạo ra đại quân Bàn Cổ trong gần trăm Nguyên hội của nó. 66.

Sau này, Đại đạo và thân thể của y đều bị nghiên cứu gần hết, nó liền nhồi nhét hàng vạn tỷ Nguyên Thần và bản nguyên Bàn Cổ bị ngược đãi trong trang trại chăn nuôi, lấy Hắc Ám đại đạo cấp đỉnh phong Hồng Mông làm chủ, Lực chi đại đạo của bản thân y làm phụ, bồi dưỡng ra con rối Bàn Cổ siêu cấp.

Thực lực mà vật thí nghiệm số 9 thể hiện ra bây giờ quả thực không tệ. 67.

Cảm xúc của hệ thống đỉnh cấp kia cũng bị vật thí nghiệm số 9 khuấy động, sinh ra cảm xúc bạo liệt.

Xem kìa, mới có hai vật thí nghiệm đã chiếm thế thượng phong.

Sự tự tin trong mắt Sinh Mệnh Hệ Thống lại dâng lên: "Hệ thống đỉnh cấp, cũng không phải khó đánh như vậy." "Ồ~, vậy sao?" Một giọng nói đầy thú vị và quyến rũ vang lên từ phía sau.

Sinh Mệnh Hệ Thống không tự chủ được mà ưỡn thẳng lưng: "Còn không phải sao, hai con rối thôi, bản trang chủ còn chưa cần động tay." Nói xong, Sinh Mệnh Hệ Thống bừng tỉnh, toàn thân lông tóc dựng đứng, cứng ngắc quay người lại nhìn.

Chỉ thấy, hệ thống đỉnh cấp đáng lẽ đang bị con rối của nó hành hạ, lúc này lại đang ung dung đứng trước cánh cửa không gian giam giữ các vật thí nghiệm khác của nó, tò mò sờ mó.

"Cái này…" Sinh Mệnh Hệ Thống quay đầu nhìn về lãnh địa Chư Thiên hắc ám đang bị đại quân Bàn Cổ của nó bao vây.

Ở đó, vật thí nghiệm số 7 và số 9 vẫn đang áp chế Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

"Phân thân?" Sinh Mệnh Hệ Thống mờ mịt, nhưng không quên sự an toàn của bản thân, vội vàng rút lui, rời xa nơi này, liên tiếp đổi ba vị trí.

Sinh Mệnh Hệ Thống cảm thấy an toàn hơn một chút, sau khi tạo ra một thông đạo không gian phía sau, nó nhìn về vị trí ban đầu.

"Đồ nhát gan." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống chế nhạo, mặc cho Sinh Mệnh Hệ Thống chạy trốn.

Thân thể của Sinh Mệnh Hệ Thống này không kém Bàn Cổ đáng ghét kia là bao.

Vậy mà, cũng không có dũng khí chiến đấu với nó, thật nhát gan.

Nhưng nói nó nhát gan, thì nó lấy đâu ra dũng khí để dừng lại ở

đây đợi nó đến?

Hai con rối kia rất khá, nhưng cũng chỉ có thể đánh với hệ thống đỉnh cấp bình thường, đối mặt với nó, còn kém xa.

"Trong những không gian này, hình như đang giam giữ hàng khủng." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống tiếp tục thăm dò không gian trước mặt.

Trong lòng có chút mong đợi, vì nó hình như cảm ứng được, trong những không gian này, có thứ có thể khiến nó tiến bộ.

"Hai con rối kia chính là từ đây ra, chẳng lẽ bên trong toàn là Bàn Cổ, mà hai đứa kia là yếu nhất?" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống âm thầm suy đoán, từ từ đưa tay ra.

Búng!

Một tiếng búng tay, ở lãnh địa Chư Thiên hắc ám xa xôi, vật thí nghiệm số 7 và số 9 đang đánh nó, biến thành một con quái vật khổng lồ mọc đầy gai xanh.

Một viên lục châu nhỏ bé nằm ở một góc trên cơ thể quái vật.

Đây là chiến khôi của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, một loại con rối năng lượng có sức mạnh đạt đến tầng thứ Đạo Ánh.

Theo tiếng búng tay của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, lục châu trong cơ thể chiến khôi lóe lên ánh sáng đen.

Ầm!

Hắc Ám đại đạo mạnh mẽ hơn, hùng hậu hơn bùng nổ từ cơ thể chiến khôi, trực tiếp nuốt chửng bóng tối của vật thí nghiệm số 9.

Chiến khôi hóa thành hai sợi chỉ đen pha lục, lập tức trói chặt hai vật thí nghiệm, hung hăng đâm xuyên qua đại quân Bàn Cổ đang vây quanh, bay đến bên cạnh Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống tóm lấy hai con rối này, đặt trước hai cánh cửa đá.

Ầm ầm ầm!

Cửa đá mở ra, lộ ra không gian khổng lồ bên trong, các loại dụng cụ nghiên cứu Bàn Cổ được bày đặt trong không gian.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lập tức biết được thông tin về hai Bàn Cổ này.

"Thì ra là vậy." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhìn về phía tiểu đội săn át chủ bài ở xa.

Trước mặt Sinh Mệnh Hệ Thống và đông đảo 'Bàn Cổ', nó triệu hồi mười hai chiến khôi, trói chặt hai vật thí nghiệm, sau đó bắt đầu phân tích phương pháp mở cửa đá.

Sinh Mệnh Hệ Thống ở xa nhìn, thần sắc do dự.

Thông đạo không gian phía sau thì ngày càng huyền ảo.

Sự chuẩn bị ban đầu của nó chính là dùng những vật thí nghiệm này để đối phó với hệ thống đỉnh cấp.

Bây giờ đối phương muốn chủ động mở ra, nó nên vui mừng mới phải.

Nhưng Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống biểu hiện quá bình tĩnh, quá tự tin, điều này khiến Sinh Mệnh Hệ Thống không vui nổi.

Nó có chút nghi ngờ về nhận thức của mình.

Tại sao hệ thống đỉnh cấp lại mạnh mẽ như vậy?

Đơn giản là vô lý!

"Ta còn một lần cơ hội chạy trốn, liều thêm một lần nữa.

Nếu vẫn bị nghiền ép, vậy thì không chơi nữa, tìm một nơi để

núp.” Sinh Mệnh Hệ Thống lại bắt đầu suy nghĩ, nhắm vào chiến khôi của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, chủ yếu là con chiến khôi mang theo lục châu tàn khuyết.

Nó đã không còn hy vọng vào việc giết chết hệ thống đỉnh cấp.

Nhưng nó rất tò mò về sự mạnh mẽ của hệ thống đỉnh cấp này.

Đạo Ánh khí của nó, viên lục châu đó, hẳn là sẽ ghi lại một số thông tin.

Cộng thêm vị trí của mảnh vỡ lục châu mà nó nắm giữ, thu thập lại, nói không chừng có thể nghiên cứu ra phương pháp đối phó với nó.

Ầm ầm ầm!!

Sinh Mệnh Hệ Thống còn đang suy nghĩ, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đã phá giải được phương pháp mở của vật thí nghiệm số 8, trực tiếp mở cửa đá, xem xét tình hình bên trong. … Trong không gian của vật thí nghiệm số 8, cũng có một gã khổng lồ đang ngồi.

Ngay khoảnh khắc cửa đá được mở ra, gã khổng lồ liền có dị động, nhưng còn chưa bắt đầu, đã bị Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống một chưởng đánh ngã.

“Đại Đạo Cảnh hậu kỳ.” Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống kinh ngạc, nhìn sang vật thí nghiệm số 7 và số 9 đang bị trói.

Kiểm tra một chút liền hiểu ra nguyên do.

“Thì ra là bị ép lên.” Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống tiện tay trói vật thí nghiệm số 8 lại, bắt đầu phá giải không gian số 6.

Những Bàn Cổ này đối với nó tác dụng không lớn lắm, Bàn Cổ có thể khiến nó cảm ứng được có sự tiến bộ, hẳn là ở không gian số 1 hoặc số 2.

Nó phải dọn dẹp chướng ngại vật trước.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống dời tầm mắt về phía Sinh Mệnh Hệ Thống ở phía sau cùng.

"Mẹ nó!" Sinh Mệnh Hệ Thống thấy vậy, quả quyết lùi lại vào không gian đã chuẩn bị sẵn.

Điều này cũng vừa vặn nằm trong dự đoán của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, nó đưa tay chỉ một cái, đóng thông đạo không gian của Sinh Mệnh Hệ Thống lại, thuận tiện gia cố thêm một tỷ điểm.

Vung tay học theo Bàn Cổ đáng ghét kia, ném nó đi thật xa, để khỏi phải đến làm phiền nó.

Lại ngăn chặn và trói lại tiểu đội hệ thống săn át chủ bài cũng đang định chuồn.

Không giết, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cảm thấy bọn chúng có thể còn có tác dụng lớn.

Mấy nghìn Bàn Cổ xung quanh, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống không quan tâm, nó không có cách nào một chiêu tiêu diệt toàn bộ, đánh nhau rất phiền phức, chỉ có thể dựng một kết giới để làm ngơ.

Sau đó, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống bắt đầu mở cửa đá.

Số 5, số 4, số 3.

Mở ra đều là Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh hậu kỳ.

Mãi cho đến khi mở cửa đá số 2, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống sững sờ: "Sơ kỳ?" Một Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh sơ kỳ.

Cửa đá số 2 này bố trí nhiều phong ấn và kết giới như vậy, chỉ để giam giữ một Bàn Cổ Đại Đạo Cảnh sơ kỳ?

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống một tay bóp nát Bàn Cổ này, nhìn về phía cánh cửa đá cuối cùng, ánh mắt ngưng trọng.

Xem ra, chính là Bàn Cổ bên trong này, có thể có tác dụng lớn đối với nó.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống bắt đầu phân tích dữ liệu cửa đá số 1, cuối cùng phá giải được nó.

Ầm ầm ầm!

Cửa đá rung chuyển, đang thu nhỏ lại.

Chương 499

Ầm!

Đột nhiên, trong cửa đá xuất hiện một nắm đấm khổng lồ, khí tức tỏa ra khiến Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống tinh thần chấn động.

"Đại Đạo Cảnh đỉnh phong!" Mang theo sự mong đợi, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống hai tay đón lấy nắm đấm này.

Bốp!

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đỡ được nắm đấm, thân hình lùi lại hàng tỷ vạn tuyệt đối vô lượng đại hải quang niên.

"Ya… Hah!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nắm chặt nắm đấm khổng lồ, dùng sức hét lớn.

Ầm một tiếng, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống kéo Bàn Cổ bên trong ra ngoài.

Trong nháy mắt, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống trở nên to lớn hơn Bàn Cổ này vài lần.

Đưa tay ấn nó xuống đất, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cũng nhìn rõ bộ dạng của Bàn Cổ này.

Mắt vô thần, tràn đầy sự dã tính tàn bạo, sức mạnh Đại đạo tỏa ra từ các bộ phận trên cơ thể không đồng nhất, giống như được chắp vá lại.

Lực chi đại đạo tỏa ra tuy cao thâm, nhưng cũng không thể gây ra uy hiếp gì cho nó.

"Không đúng!" Đồng tử của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống co rút mạnh.

Ngay sau đó, sau lưng như bị hàng tỷ đại thế giới đỉnh cấp nổ tung va vào.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống trực tiếp bị đòn tấn công bất ngờ đánh nổ.

"Hệ thống!!" Một giọng nói điên cuồng mang theo phẫn nộ ngút trời vang lên, trong không gian sau cánh cửa đá số 1, lại xuất hiện một Bàn Cổ tỏa ra sát ý vô cùng.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống tái tạo cơ thể, nhìn Bàn Cổ vừa bị mình bắt được, lại nhìn Bàn Cổ phía trước.

"Nó là Bàn Cổ không gian số 2, thảo nào…" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống ánh mắt nóng rực nhìn Bàn Cổ phía trước, "Đây mới là Bàn Cổ trong không gian số 1.

Nó…" "Hệ thống!!

Chết đi!!" Bàn Cổ số 1 dường như vẫn còn giữ lại một tia tự ý thức, y vô cùng căm hận hệ thống, thấy Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lại phục hồi, đưa tay ra, một chiếc rìu lóe lên đủ loại ánh sáng xuất hiện trong tay, chém về phía Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống mừng rỡ, bán bộ Đạo Ánh khí, tuy cứng cáp, cũng có thể chém đứt sức mạnh Đạo Ánh, nhưng lại không có sức mạnh Đạo Ánh soi chiếu Chư Thiên.

Quả nhiên là Bàn Cổ đột phá Đạo Ánh thất bại, bản nguyên của y đã có một phần đặc trưng của Đạo Ánh, thuộc về bán bộ Đạo Ánh.

"Nó vẫn chưa có lý trí!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống rất nhanh đưa ra phương pháp đối phó, mặc cho Bàn Cổ số 1 đánh nổ mình.

Ầm!

Bàn Cổ số 1 đánh nổ Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, ngửa mặt lên

trời gầm giận dữ, dời tầm mắt về phía đại quân Bàn Cổ xung quanh và các thế giới trang trại chăn nuôi Bàn Cổ gần đó.

"Hệ… thống… đều… chết!" Giọng nói đứt quãng, Bàn Cổ số 1 bắt đầu chém loạn vào các thế giới trong lãnh địa Chư Thiên xung quanh.

Đây là đại bản doanh của Sinh Mệnh Hệ Thống, về cơ bản mỗi thế giới đều là nơi nó dùng để bồi dưỡng, thí nghiệm, tàn sát Bàn Cổ.

Vô số Bàn Cổ lại do từng hệ thống cao cấp thuộc trang trại chăn nuôi quản lý.

Nhưng lúc này, dưới rìu của Bàn Cổ số 1, trang trại chăn nuôi bị tàn phá, hệ thống bị hủy diệt, vô số Bàn Cổ bị chém cụt tay cụt chân.

Đồng thời, Bàn Cổ số 2 dường như bị ảnh hưởng bởi Bàn Cổ số 1, một mảnh ngọc điệp ở vị trí trái tim không ngừng vang lên tiếng "giết", "hệ thống", "chết" của Bàn Cổ số 1.

Bàn Cổ số 2 tràn đầy sự tàn bạo cũng từ từ phát ra âm thanh giống Bàn Cổ số 1, một đóa thanh liên hiện ra từ mi tâm của y.

Thanh quang chiếu rọi, lập tức vây khốn hàng nghìn 'Bàn Cổ' xung quanh.

Giữa những cú đấm cú đá, thân thể của từng 'Bàn Cổ' bị đánh nổ, bị xé sống, lôi ra hệ thống bên trong, trực tiếp ném vào miệng nhai, ba nghìn Đại đạo hiển hóa, tiêu diệt những hệ thống này.

Hai Bàn Cổ có khả năng định vị chính xác hệ thống, bất kể hệ thống có vật chứa hay không, bọn họ đều có thể tìm ra chính xác, đánh nổ vật chứa, phá hủy bản thể của chúng.

"Chạy a!" Tại một khu thí nghiệm lớn, hàng nghìn hệ thống cao cấp đỉnh phong trong trang trại chăn nuôi Hỗn Độn Bàn Cổ, bình thường chúng đều là những hệ thống phụ trách chăn nuôi, tàn sát Bàn

Cổ, bị hai Bàn Cổ căm hận nhất, ngay khoảnh khắc thế giới bị đánh nổ, chúng điên cuồng chạy trốn tứ phía.

Trong đó có một hệ thống giỏi về không gian, một hơi chạy ra khỏi mấy nghìn lãnh địa Chư Thiên, chạy xa như vậy khiến nó không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng ngay sau đó, thần hỏa nóng rực bùng cháy trên bản thể của nó, thiêu đốt cơ thể, Đại đạo, bản nguyên của nó, thiêu rụi dấu vết tồn tại của nó.

Chỉ trong hai hơi thở, nó đã hoàn toàn biến mất khỏi Chư Thiên.

Hai mắt của Bàn Cổ số 1 không ngừng chuyển đổi giữa cực dương và cực âm.

Các hệ thống chạy trốn khắp nơi trong Chư Thiên đều lần lượt chết dưới sức mạnh của y.

Xung quanh, mấy trang trại chăn nuôi Bàn Cổ bị Bàn Cổ số 1 đánh nổ.

Bàn Cổ cảnh giới Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Kim Tiên, Thánh Nhân, Thiên Đạo, Đại Đạo đều thoát khỏi lồng giam của trang trại chăn nuôi.

Nhưng ngoại trừ một số Bàn Cổ chọn cách trốn thoát ngay lập tức, đa số Bàn Cổ đều là sản phẩm được trang trại chăn nuôi bồi dưỡng, chúng ngoan ngoãn ở lại chỗ cũ, chờ đợi hệ thống nuôi dưỡng chúng mang chúng về.

Bàn Cổ số 1 và số 2 không ngừng tàn sát, ngay cả những Bàn Cổ này cũng bị chúng đồ sát.

Nhưng điều kỳ lạ là, có mấy hệ thống dường như bị chúng làm ngơ.

Đó chính là tiểu đội săn Bàn Cổ át chủ bài bị Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống vây khốn.

Bọn chúng bị hai Bàn Cổ làm ngơ, điều này rất khó tin.

Bởi vì, hai Bàn Cổ vừa ra ngoài không lâu, đã chém nát toàn bộ Bàn Cổ từ số 3 đến số 9, nhưng lại trùng hợp không làm bị thương hệ thống săn Bàn Cổ át chủ bài trong vật thí nghiệm số 7 và số 9.

Hai hệ thống thoát khốn, rất nhanh đã cứu thoát các hệ thống săn át chủ bài bị vây khốn khác.

Bọn chúng tụ lại với nhau, nhìn chằm chằm Bàn Cổ số 1 đang tàn sát khắp nơi mà không có mục tiêu.

"Hệ thống đỉnh cấp kia biến mất rồi." "Chắc là đang mai phục, kệ đi, sức mạnh của số 1 đã đủ để đối đầu với hệ thống đỉnh cấp đó.

Hai lần đánh nổ vừa rồi đã chứng minh điều đó, chúng ta bây giờ cùng nhau đi khống chế số 1." "Được!" Nói rồi, chín hệ thống săn Bàn Cổ lao về phía Bàn Cổ số 1.

Kết quả còn chưa lao được nửa đường, một rào cản màu xanh lá đột nhiên xuất hiện, chặn lại toàn bộ chín hệ thống săn Bàn Cổ.

"Khà khà khà…" Giọng nói của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống vang lên, nhưng nó lại không hiện thân.

"May mà chưa giết các ngươi, không thì ta lỗ to rồi!

Lại dùng bản nguyên Nguyên Thần của Bàn Cổ này để tạo ra hệ thống, thảo nào ta không cảm ứng được sự tồn tại của các ngươi.

Khà khà…" "Có các ngươi, chất lượng của đám Bàn Cổ này sẽ còn tăng thêm một bậc." "Đến đây nào, để ta giúp các ngươi giải thoát!" "He he he…" Tiếng cười ngông cuồng của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vang lên, nhưng nó vẫn không hề hiện thân.

Chín Hệ thống Săn Bàn Cổ thuộc tiểu đội của Hệ thống Sinh Mệnh lúc này đang có lớp vỏ ngoài vỡ tan từng mảng.

Một luồng khí tức Ma Thần cực kỳ nồng đậm lan tỏa ra.

Toàn bộ Bàn Cổ có mặt tại đây đều sôi sục trong khoảnh khắc này.

Hú ~!

Ánh mắt điên cuồng của Bàn Cổ số Hai lộ ra một tia khao khát, cuối cùng cũng dán chặt vào chín Hệ thống Săn Bàn Cổ.

Nhưng còn chưa kịp ra tay, Bàn Cổ số Một đã vung rìu bổ bay nó.

Sức mạnh gần như nghiền ép khiến Bàn Cổ số Hai không thể dừng lại, trong nháy mắt đã rời khỏi chiến trường này.

Nó đâm sập vô số thế giới trên đường đi, cuối cùng dừng lại, nhưng vì không có ý thức nên không thể quay về.

Nó lang thang mù quáng trong Chư Thiên, cảm ứng được hệ thống là giết.

Ở phía xa, Bàn Cổ số Một sau khi đánh bay số Hai liền nhìn về phía chín Hệ thống Săn Bàn Cổ. 68.

Nó vươn tay ra, mắt thấy sắp tóm được chín vị Hệ Thống Săn Bắt Bàn Cổ.

"Đừng vội thế, đợi ta thêm gia vị xong rồi hẵng dung hợp cũng không muộn!" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn xuất hiện sau lưng nó, mấy luồng Đại Đạo chi lực hóa thành xiềng xích, trói chặt lấy Bàn Cổ số Một.

Hú ~!

Mười con chiến khôi lao về phía Bàn Cổ số Một, toàn thân đầy gai xanh tỏa ra ánh sáng, định hủy diệt cơ thể của nó.

Nhưng ngay giây sau, đám gai xanh trên người chiến khôi vừa chuyển động đã bị lớp phòng ngự của Bàn Cổ số Một chấn gãy, từ một quả cầu đầy gai biến thành một quả cầu xanh nhẵn bóng.

Trong mười hai chiến khôi, chỉ có con dung hợp mảnh vỡ Lục châu mới có thể gây thương tổn cho Bàn Cổ số Một.

Nhưng đó cũng chỉ là vết thương ngoài da, hoàn toàn không thể tổn hại đến bản nguyên của Bàn Cổ số Một.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang tăng tốc cải tạo Hệ thống Săn Bàn Cổ thì cũng phải há hốc mồm.

Một Bàn Cổ Bán bộ Đạo Ánh tuy không có Đạo Ánh chi lực, nhưng thân thể đã đạt đến cấp độ Đạo Ánh.

Hơn nữa, gã này lại là Hỗn Độn Ma Thần, thân thể vừa bước vào Đạo Ánh đã không kém thân thể hệ thống đỉnh cấp của nó là bao.

Lục châu của nó vẫn còn hư hỏng, muốn bắt sống Bàn Cổ này e là phải tốn chút công sức.

"Trói không được lâu, ta phải tranh thủ thời gian." Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn chuyển sự chú ý trở lại chín Hệ thống Săn Bàn Cổ, đẩy nhanh quá trình cải tạo.

Đột nhiên, một chiếc rìu khổng lồ xuất hiện từ phía trước, khí thế mênh mông, không thua gì Bàn Cổ số Một.

"Nó quay lại nhanh thế." Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lập tức hiểu ra kẻ nào đang đánh lén, vội vàng dừng tay, toàn lực phòng bị đòn tấn công này.

Keng!

Chiếc rìu bổ xuống, thân thể Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn không hề rung chuyển, đòn tấn công trông có vẻ mạnh mẽ lúc nãy chỉ là hư

trương thanh thế.

Hú ~!

Phía sau truyền đến tiếng gầm giận dữ, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn tóm lấy chín Hệ thống Săn Bàn Cổ rồi quay người lại.

Chỉ thấy Hệ thống Sinh Mệnh đang đối đầu với mười hai chiến khôi của nó, Bàn Cổ số Một đã thoát khốn, trong mắt cũng có thêm một tia linh động.

Hành động không còn hoang dã như trước, nó thu nhỏ thân thể, cầm rìu xông về phía Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

"Chết…" "Hệ thống, chết!" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn do dự một thoáng, từ bỏ ý định giả chết để lừa Bàn Cổ số Một.

Nó tiện tay tạo ra hàng vạn sợi xích.

Những sợi xích bao vây Bàn Cổ số Một, ngay sau đó, vô số luồng sáng xanh hóa thành lưỡi đao sắc bén, điên cuồng đâm chém loạn xạ vào Bàn Cổ số Một.

Sức mạnh của những lưỡi đao rất lớn, dễ dàng rạch nát thân thể Bàn Cổ số Một, nhưng lại không thể chặt đứt.

Chương 500

Chỉ trong chốc lát, toàn thân Bàn Cổ số Một đã chi chít vết thương, nhưng chúng lại đang hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Chiếc rìu của Bàn Cổ số Một vô cùng sắc bén, những sợi xích vây quanh nó hoàn toàn không thể cản được đòn tấn công của chiếc rìu.

Cứ chạm vào là đứt, chỉ sau vài hơi thở, Bàn Cổ số Một đã áp sát đến trước mặt Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn nhíu mày, Bàn Cổ số Một có công dụng lớn với nó, nó không muốn làm tổn thương Bàn Cổ, nhưng nếu không làm vậy mà chỉ bắt giữ thì hiện tại nó quá bị động.

Lúc này, Hệ thống Sinh Mệnh ở phía bên kia đã dùng bạo lực ôm chặt lấy con chiến khôi mang mảnh vỡ Lục châu.

Nó mặc kệ những con chiến khôi khác tấn công mình.

Bàn tay nó thò vào trong cơ thể con chiến khôi bị giữ chặt, nắm lấy Lục châu, muốn cưỡng ép gỡ nó ra.

Cảnh tượng này đã kích động sâu sắc Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Lại nữa, trói nó lại, rồi trộm Lục châu của nó.

Tại sao lúc nào cũng nhắm vào Lục châu của nó thế?

Ầm!!

"Từng đứa một, có thôi đi không!" Khí tức kinh hoàng bùng nổ từ trên người Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, Bàn Cổ số Một lập tức bị chấn lui.

Một thanh đại đao thuần màu xanh lục xuất hiện từ hư không,

chém ngang lưng Bàn Cổ số Một.

Hú ~!

Cơn đau khiến Bàn Cổ số Một càng thêm điên cuồng, nhưng hành động của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn còn tàn nhẫn hơn.

Đạo Ánh chi lực lan tỏa trên thanh đại đao, từng nhát từng nhát chém Bàn Cổ số Một thành hàng tỷ mảnh.

Trên mỗi mảnh thịt đều có Đạo Ánh chi lực của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, đang cưỡng ép xóa đi đặc trưng Đạo Ánh trong huyết nhục của Bàn Cổ số Một.

Nhưng rõ ràng là Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn không dùng toàn lực, đây là đang hạn chế Bàn Cổ số Một hồi phục.

Còn Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lúc này đã lao đến bên cạnh Hệ thống Sinh Mệnh.

"Chết cho ta!" Đối mặt với Hệ thống Sinh Mệnh, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn không hề nương tay.

Một chưởng đánh ra, Chư Thiên rung chuyển, Đạo Ánh chi lực lan tỏa, vô số thế giới hô ứng lẫn nhau, diễn hóa đòn tấn công của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Tất cả mọi thứ ở đây đều nằm trong tầm kiểm soát của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Nó cắt đứt khả năng thần niệm của Hệ thống Sinh Mệnh khuếch tán để chạy trốn hoặc sử dụng át chủ bài.

Hệ thống Sinh Mệnh vừa cầm được Lục châu trong tay thấy vậy, ánh mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn: "Ngươi ép ta!" "Tất cả lên cho ta!" Hú!

Chín Hệ thống Săn Bàn Cổ đang bị Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn giữ trong tay trái đồng loạt bộc phát, bản thể tỏa ra ánh sáng vô cùng

rực rỡ, tất cả đều vận hành ở mức tối đa.

Chín cơ thể Bàn Cổ cấp Đại Đạo Cảnh hậu kỳ trong tay Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn phình to ra.

Sức mạnh to lớn đã lay động được Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Đòn tấn công của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn bị dừng lại, giây tiếp theo, cảnh giới của chín cơ thể Bàn Cổ cấp Đại Đạo Cảnh hậu kỳ tăng vọt lên Đại Đạo Cảnh đỉnh phong.

Chúng đồng loạt tung một quyền về phía Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Nửa người của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn nổ tung.

Còn chín cơ thể Bàn Cổ cũng khô héo đi.

Đòn tấn công vừa rồi đã đốt cháy toàn bộ bản nguyên của những cơ thể này.

Nhân lúc Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn bị thiệt, chín Hệ thống Săn Bàn Cổ chui ra khỏi vật chứa, bay về phía Bàn Cổ số Một đang bị phân thành hàng tỷ mảnh huyết nhục.

"Đưa cho ta…" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn muốn ngăn cản, nhưng Hệ thống Sinh Mệnh ngay lúc này đã tung một quyền vào nửa người còn lại của nó.

Hệ thống Sinh Mệnh vươn tay, Hồng Mông Chí Bảo Thanh Liên tầng tầng lớp lớp bao vây Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Trong một hơi, đã có đến hàng ngàn lớp.

Làm xong tất cả, Hệ thống Sinh Mệnh lưu luyến nhìn Bàn Cổ số Một một cái, mang theo Lục châu, nhanh chóng thoát khỏi phạm vi Đạo Ánh chi lực của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Nó mở ra thông đạo không gian, bắt đầu bỏ chạy.

Đồng thời, những 'Bàn Cổ' cấp Đại Đạo Cảnh sơ kỳ còn sống sót cũng nhận được mệnh lệnh của Hệ thống Sinh Mệnh.

Chúng lao về phía Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang bị nhốt trong Thanh Liên.

"Ta chịu đủ rồi!!" Giọng nói phẫn nộ của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vang lên.

Hệ thống Sinh Mệnh vừa bước vào thông đạo không gian thì thân thể cứng đờ.

Lục châu trong tay nó mọc ra vô số gai nhọn chi chít, đâm xuyên qua cơ thể Hệ thống Sinh Mệnh, rồi xoay một vòng, cơ thể nó biến thành một đám sương máu.

Thông đạo không gian cũng theo đó sụp đổ.

"Ngươi chắc chắn phải chết, không ai cứu được ngươi đâu!" Giọng của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lại vang lên, ngàn đóa Thanh Liên đang giam giữ nó trong khoảnh khắc phân thành hàng triệu đóa.

Trông có vẻ hay ho, nhưng Thanh Liên vốn là Hồng Mông Chí Bảo lại bị tụt cấp thê thảm xuống Hỗn Độn Chí Bảo.

Đạo Ánh chi lực đã xóa đi Hồng Mông đại đạo của chúng, giáng cấp, bản nguyên hùng hậu khuếch tán, phân thành từng món Hỗn Độn Chí Bảo.

Khí thế của hệ thống đỉnh cấp phun trào, tất cả Hỗn Độn Chí Bảo đều vỡ nát trong khoảnh khắc này.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đã thoát khốn.

Hai ba bước, nó đã đến trước mặt Hệ thống Sinh Mệnh vừa mới ngưng tụ lại vật chứa.

"Mày cmn cũng ngông cuồng phết nhỉ!" Bốp!

Một cái tát, Hệ thống Sinh Mệnh lại nổ tung.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vươn tay, các loại ngọn lửa âm lãnh quỷ dị bao phủ xung quanh.

Nó muốn thiêu sống Hệ thống Sinh Mệnh.

Trong biển lửa, Hệ thống Sinh Mệnh chịu đựng nỗi đau thiêu đốt, không nói một lời.

"Giờ không ngông nữa à?

Cũng cứng phết, dám tính kế ta, con chó nào cho mày lá gan đó!" Khóe miệng Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn nhếch lên nụ cười tàn nhẫn.

Kết quả, "Bốp" một tiếng, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn cũng bị đánh nổ.

Bàn Cổ số Một với vẻ mặt lạnh như băng xuất hiện sau lưng nó, sát ý trong mắt vô cùng thuần túy, cứng ngắc mở miệng: "Hệ thống, chết!" "Ha ha ha…" Hệ thống Sinh Mệnh cười lớn trong lúc ngưng tụ lại vật chứa, nó phong ấn Lục châu lại, chỉ vào Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang sắp ngưng tụ xong.

"Số Một, làm tốt lắm, tiếp tục giữ chân nó cho ta…" Bàn Cổ số Một chuyển tầm mắt sang Hệ thống Sinh Mệnh, giơ rìu lên, dưới cái nhìn hoảng hốt của Hệ thống Sinh Mệnh, nó bổ xuống: "Hệ thống, chết!" "Vãi, mất kiểm soát nhanh vậy!" Hệ thống Sinh Mệnh ném thẳng Lục châu đã phong ấn trong tay ra để đỡ đòn, còn mình thì quay người bỏ chạy.

Ầm!

"A!" Cây rìu của Bàn Cổ số Một va chạm với Lục châu, trực tiếp bổ bay Lục châu, đập thẳng vào Hệ thống Sinh Mệnh.

Một tiếng hét thảm vang lên, Hệ thống Sinh Mệnh nổ tung.

Cùng lúc đó, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vừa sắp ngưng tụ xong thân thể cũng lại bị đánh thành tro bụi… ...

Ầm!

Bàn Cổ số Một mất kiểm soát, kết quả là cả Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn và Hệ thống Sinh Mệnh đều bị đánh tơi bời.

Lúc đầu Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn còn định phản kháng, nhưng khi thấy Bàn Cổ số Một đánh cả nó lẫn Hệ thống Sinh Mệnh, nó âm thầm ngừng lại.

Cứ đánh đi, đánh thoải mái, dù sao cũng không tổn thương được hạt nhân của ta, miễn là lúc đánh ngươi tiện tay lôi cả cái hệ thống đáng ghét kia vào là được.

Ta cho ngươi đánh tùy ý.

Nó nghĩ cái tên Phục Hồi Vô Hạn của mình là để cho có chắc, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn hừ lạnh, khả năng hồi phục mạnh mẽ khiến nó hoàn toàn không sợ đòn tấn công của Bàn Cổ số Một.

Chỉ là một tên mọi rợ có sức mạnh hơi lớn một chút mà thôi, chịu chút ấm ức, để nó đánh chết cái hệ thống đáng ghét kia, rồi mình sẽ tìm cách bắt nó sau.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vừa nghĩ vừa bắt đầu cân nhắc làm thế nào để bắt sống Bàn Cổ số Một.

Còn Hệ thống Sinh Mệnh, hết lần này đến lần khác bị Bàn Cổ số Một đánh nổ, khiến nó lúc này chỉ muốn chửi mẹ.

Thí nghiệm phẩm Bàn Cổ số Một là do nó nhặt được.

Lúc đó, nó đang từ Đại Đạo Cảnh đột phá lên Đạo Ánh Cảnh.

Nó chỉ âm thầm quan sát, Bàn Cổ số Một sắp trở thành Đạo Ánh Cảnh thật sự thì đột nhiên thất bại.

Thất bại có vẻ rất nghiêm trọng, ý thức cũng không còn tỉnh táo, nó liền nhân cơ hội nhặt hời, bắt lấy Bàn Cổ.

Để ngăn Bàn Cổ hồi phục thực lực rồi mất kiểm soát, nó phải liên tục rút máu và ngọc tủy của Bàn Cổ để kìm hãm thí nghiệm phẩm số Một.

Hệ thống Sinh Mệnh cũng dựa vào máu và xương tủy của số Một để thuận lợi phát triển ra trang trại nuôi Bàn Cổ, trưởng thành nhanh chóng, thực lực tăng vọt.

Nó dễ dàng vượt qua cấp độ hệ thống mạnh nhất được giới hệ thống công nhận.

Hệ thống Sinh Mệnh biết cấp bậc tiếp theo gọi là gì, nhưng sau khi chứng kiến hậu quả thất bại của thí nghiệm phẩm số Một, nó không dám dễ dàng thử thăng cấp, chỉ có thể không ngừng bồi dưỡng cơ thể Bàn Cổ, lĩnh ngộ đại đạo của Bàn Cổ, tự cường hóa bản thân.

Tiện thể thử nghiệm khả năng điều khiển cơ thể mạnh mẽ của thí nghiệm phẩm số Một.

Nó lợi dụng các cơ quan của thí nghiệm phẩm số Một, cùng với các cơ quan của những Bàn Cổ khác săn được, cộng thêm hai món bạn sinh linh bảo của mình để bồi dưỡng ra thí nghiệm phẩm Bàn Cổ số Hai.

Sức mạnh của thí nghiệm phẩm Bàn Cổ số Hai đã đủ để nghiền ép cái gọi là hệ thống mạnh nhất.

Điều này khiến nó càng mong đợi sức mạnh của thí nghiệm phẩm Bàn Cổ số Một.

Nó không ngần ngại mạo hiểm cắt một phần nguyên thần của Bàn Cổ để bồi dưỡng hệ thống con rối.

Sau hết lần thử nghiệm này đến lần thử nghiệm khác, cuối cùng

nó đã tạo ra tiểu đội Săn Bàn Cổ át chủ bài.

Chỉ một mình chúng đã có thể điều khiển thí nghiệm phẩm Bàn Cổ số Một trong hơn một năm.

Chín hệ thống hợp lại đủ để điều khiển thí nghiệm phẩm số Một chiến đấu trong thời gian dài.

Đây cũng là lá bài tẩy nó dùng để đối phó với hệ thống đỉnh cấp.

Nhưng bây giờ, điều khiển Hệ thống Sinh Mệnh sụp đổ là đại sát khí của nó, thí nghiệm phẩm Bàn Cổ số Một, còn chưa kịp điều khiển chiến đấu đã mất kiểm soát.

Chương 501

Có nhầm không vậy, nó đã tốn hàng trăm Hỗn Độn mới bồi dưỡng được chín hệ thống át chủ bài.

Kết quả là đi tong như thế.

Trực tiếp trở thành liều thuốc tăng lực cho thí nghiệm phẩm số Một.

Hệ thống Sinh Mệnh rất sụp đổ.

"Hệ thống, chết!" Bàn Cổ số Một liên tục đánh nổ Hệ thống Sinh Mệnh và Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Chín hệ thống săn mồi át chủ bài đã khôi phục lại cho nó một tia ý chí, ý chí báo thù vì bản thân đã bị hệ thống hành hạ thảm thương.

Ngoài ra, phương thức tấn công của nó cũng linh hoạt hơn rất nhiều, có thể không gây ra đòn chí mạng cho hai hệ thống.

Nhưng muốn đau đến mức nào, thì sẽ đau đến mức đó.

Nhưng chúng đều là những hệ thống hàng đầu trong giới, chút đau đớn này không là gì cả.

Hai hệ thống cảm ứng lẫn nhau, dò xét khả năng chịu đựng của đối phương.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn kinh ngạc trước nền tảng hùng hậu của Hệ thống Sinh Mệnh, bị đánh nổ hết lần này đến lần khác mà không hề hấn gì, khí tức cũng suy yếu cực kỳ chậm.

Còn Hệ thống Sinh Mệnh thì kinh hãi trước tốc độ phục hồi của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, bất kể đòn tấn công của Bàn Cổ số Một mạnh đến đâu, hệ thống đỉnh cấp này luôn có thể hồi phục ngay lập

tức.

Điều này khiến Hệ thống Sinh Mệnh sợ hãi, nó có thể chống cự hoàn toàn là do sinh mệnh lực mạnh mẽ, còn đối phương, không chỉ sinh mệnh lực mạnh mẽ, mà khả năng hồi phục cũng mạnh kinh khủng.

Vết thương hồi phục còn nhanh hơn cả tốc độ bị thương.

Hoàn toàn không mất máu!

Thế này thì chơi cái gì nữa!

Hệ thống Sinh Mệnh muốn chuồn, nhưng bên cạnh là thí nghiệm phẩm Bàn Cổ số Một và một hệ thống đỉnh cấp, khiến nó không biết phải chuồn thế nào cho phải.

Cứ như vậy, hai hệ thống giằng co suốt vạn năm.

Chúng bị Bàn Cổ số Một đánh nổ không biết bao nhiêu lần.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vẫn như ban đầu, còn Hệ thống Sinh Mệnh, khí tức đã giảm đi một chút.

"Ây da, chú em không ổn rồi!" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn nhân lúc chưa bị đánh nổ, chế nhạo, "Cứ tưởng chú chịu đòn giỏi thế nào, hóa ra chỉ có vậy thôi à?" Bốp!

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lại bị đánh nổ, nhưng trong nháy mắt đã hồi phục như cũ.

"Nếu chú không xong rồi thì mau chóng quỳ xuống xin lỗi tiền bối ta đi, bản tiền bối đại phát từ bi, có thể cho chú một cái chết thống khoái!" Bốp!

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lại nổ, Hệ thống Sinh Mệnh cũng theo đó nổ tung.

Đối mặt với sự chế nhạo của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, Hệ

thống Sinh Mệnh không nói một lời, lặng lẽ mở chức năng dò xét.

Nhưng khi nhìn vào màn hình, toàn là hình ảnh Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang nhảy nhót tưng bừng.

"Mày làm gì thế, còn có át chủ bài gì không, nói nghe xem nào." Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn tò mò hỏi, "Nói đi, nếu thú vị, ta sẽ thả thần niệm của mày ra ngoài." Hệ thống Sinh Mệnh: "…" Giọng điệu trêu chọc cho thấy niềm tin chắc thắng của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đối với Hệ thống Sinh Mệnh.

Nó mượn tay Bàn Cổ số Một để tiêu diệt Hệ thống Sinh Mệnh, chính là lo lắng Hệ thống Sinh Mệnh liều mạng tung ra chiêu cuối.

"Vãi!" Hệ thống Sinh Mệnh cũng hiểu ra điều này, chỉ có thể chửi một câu rồi rơi vào trạng thái tự kỷ.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn thấy vậy, trong lòng cười lạnh, tiếp tục cù cưa với nó… Đúng lúc này, do chấn động từ trận chiến trước đó của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đã thu hút các hệ thống mạnh nhất và các đại năng cổ xưa của Chư Thiên.

Có mấy vị đã đến nơi này.

Trong đó, có Chư Thiên Chi Nhãn và Hệ thống Tu Phục Mạnh Nhất đã từng hợp tác lần trước.

Bọn họ cùng với một vị đại năng cổ xưa khác cũng từng gặp mặt lần trước đã đến đây đầu tiên.

Nhìn những mảnh thi thể trôi nổi tùy ý trong Chư Thiên, họ không nghĩ ngợi gì mà thu gom lại.

Đây là huyết nhục của Bàn Cổ cấp Đại Đạo Cảnh, tuy rằng hiện tại họ đều là những tồn tại đỉnh cao của Chư Thiên, nhưng huyết nhục Bàn Cổ cấp bậc này là cực kỳ hiếm thấy.

Ba vị cường giả không ngừng thu thập những mảnh huyết nhục Bàn Cổ này, kết quả là thu mãi không hết, thậm chí huyết nhục Bàn Cổ còn ngày càng nhiều.

Họ không dám tin, đây là phúc lợi gì thế này, chỉ trong một lúc mà đã bằng mấy Hỗn Độn họ nỗ lực phấn đấu.

"Những mảnh huyết nhục Bàn Cổ này dường như là thứ bình thường nhất ở đây." Tất cả con mắt của Chư Thiên Chi Nhãn đều được vận dụng, quét qua khắp lãnh địa Chư Thiên xung quanh.

Nhìn thấy nhiều huyết nhục Bàn Cổ như vậy, Chư Thiên Chi Nhãn lập tức dừng lại.

Hệ thống Tu Phục Mạnh Nhất cũng dừng lại, chỉ về một hướng: "Không cần thu nữa, chúng ta ra phía trước xem sao, ở đó hình như có động tĩnh không nhỏ.

Khí tức Bàn Cổ ở đây quá nồng, ta chỉ có thể miễn cưỡng cảm ứng được, nơi đó chính là nguồn gốc của sức mạnh trên cả cao cấp!" Nghe vậy, Chư Thiên Chi Nhãn và vị đại năng cổ xưa không do dự, quả quyết gật đầu.

Họ cùng với Hệ thống Tu Phục Mạnh Nhất đi tới.

Trên đường đi, họ phải kìm nén sự cám dỗ của vô số huyết nhục Bàn Cổ lướt qua trước mắt.

Điều họ không nhận ra là, một con mắt đang ở ngay sau lưng họ, lượn lờ khắp nơi.

Giống như đang tìm kiếm thứ gì đó… Sau trăm năm, ba vị cường giả cuối cùng cũng nhìn thấy từ xa, cơ thể đã thu nhỏ của Bàn Cổ số Một mà mắt thường vẫn không thể đo lường được.

"Đây là Bàn Cổ!!" Chư Thiên Chi Nhãn kinh hãi nói, "To quá rồi, hẳn phải ở cảnh giới nào?" "Còn có một Bàn Cổ đang đánh hai sinh

linh kia, không, chúng đều là hệ thống!" Hệ thống Tu Phục thì nhìn về phía Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn và Hệ thống Sinh Mệnh đang liên tục bị đánh nổ.

Nó hoàn toàn kích động: "Trên cả cao cấp, hệ thống màu xanh lục kia là trên cả cao cấp." "Hệ thống còn lại là cao cấp đỉnh phong, nhưng cũng vượt xa chúng ta!!" "Trên cả cao cấp!" Đại năng cổ xưa và Chư Thiên Chi Nhãn cũng kích động, nhưng vẫn chưa mất đi lý trí.

Nhìn chăm chú vào Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, mắt Chư Thiên Chi Nhãn chớp chớp, "Hệ thống này, khí tức của nó hình như có chút tương tự với mảnh vỡ linh bảo chúng ta nhận được trước đây!" "Ta cũng cảm thấy vậy." Hệ thống Tu Phục nói, "Mảnh vỡ đó, hẳn là của nó!" "Các ngươi nhìn kìa!" Đúng lúc này, vị đại năng cổ xưa bên cạnh chỉ về một hướng.

Ở đó, một viên Lục châu đang trôi nổi tùy ý trong Chư Thiên.

Đó là Lục châu của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, sau khi bị Bàn Cổ số Một đánh bay, nó lo rằng quá trình triệu hồi về sẽ bị Bàn Cổ số Một đánh nổ.

Nên dứt khoát không triệu hồi.

Lục châu tuy đã hư hỏng, nhưng cũng là Đạo Ánh khí.

Sau khi Chư Thiên Chi Nhãn và hai vị kia nhận được mảnh vỡ Lục châu, dù nghiên cứu thế nào cũng không thể kích hoạt.

Bây giờ một viên Lục châu đã được kích hoạt xuất hiện trước mặt họ, khiến họ xao động.

Đại năng cổ xưa phát hiện đầu tiên, cũng là người ra tay đầu tiên.

Chư Thiên Chi Nhãn và Hệ thống Tu Phục cũng hoàn hồn, cùng nhau giúp đỡ, lập tức phong ấn Lục châu.

Sau khi ba vị cường giả có được Lục châu, họ quả quyết chuồn đi!

"Khốn kiếp!!" Tiếng gầm giận dữ vang lên, ý thức của ba vị cường giả trở nên mơ hồ, bất giác dừng lại… Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn tức đến mức không thèm cù cưa với Hệ thống Sinh Mệnh nữa.

Thật sự là tức điên, chỉ là một viên châu vỡ mà thôi, cái Bàn Cổ đáng ghét kia trộm, cái hệ thống đáng ghét này trộm, bây giờ các ngươi lại trộm.

Có phiền không cơ chứ!

Theo cơn thịnh nộ của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, Lục châu bị phong ấn cũng bùng nổ theo, đồng thời, những mảnh vỡ Lục châu mà Hệ thống Tu Phục và hai vị kia cất giữ cũng hưởng ứng.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang tức giận thì sững sờ, sức mạnh vừa dâng lên đã bị Bàn Cổ số Một đánh tan, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lại nổ tung.

Giây tiếp theo, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn ngưng tụ lại, đá bay Bàn Cổ số Một, xuất hiện trước mặt Hệ thống Tu Phục.

Hệ thống Tu Phục đang mơ hồ lập tức tỉnh táo, nhưng đã quá muộn.

Bàn tay xanh biếc hạ xuống thiên linh của vật chứa, răng rắc răng rắc.

Hệ thống Tu Phục Mạnh Nhất, gục!

"Không ổn!" Đại năng cổ xưa và Chư Thiên Chi Nhãn cũng tỉnh lại từ trạng thái mơ hồ, nhìn thấy cảnh này không nghĩ ngợi gì liền định phản kháng.

Nhưng họ không có sinh mệnh lực mạnh mẽ như Hệ thống Sinh

Mệnh, dưới sức mạnh của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, đại đạo của họ tan rã, bản nguyên bị xóa sổ, hoàn toàn biến mất, để lại Lục châu và ba khối quang đoàn màu xanh lục.

Đây là những mảnh vỡ của Lục châu.

"Đã thu thập được hơn một nửa rồi." Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn mỉm cười.

Thật không ngờ, làm một trận mà còn có thể thu hút được đám trộm vặt đã trộm mảnh vỡ Lục châu của nó đến.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lập tức kéo dài thần niệm vô hạn, muốn xem xem còn có thứ gì mang Lục châu của nó không.

Nhưng những tồn tại này đều có sức mạnh riêng để che giấu sự dò xét của Đạo Ánh chi lực.

Trừ khi ở gần Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, nếu không thì hoàn toàn không thể phát hiện ra nó.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn thất vọng thở dài.

"Hệ thống… chết!" Bàn Cổ số Một từ bỏ việc truy sát Hệ thống Sinh Mệnh, lại xông tới, chấp niệm của nó đối với Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn có vẻ cao hơn một chút.

"Cho mày mặt mũi!" Hệ thống Phục Hồi mang theo Lục châu và ba mảnh vỡ lùi lại, tỏ ra vô cùng bất mãn với hành động của Bàn Cổ này.

Mẹ kiếp, kẻ rút máu moi thịt mày là Hệ thống Sinh Mệnh, muốn đánh thì đi đánh nó trước đi chứ, đánh tao làm gì?

Kẻ thù cũng không phân biệt được, đáng đời bị luyện thành con rối.

Cùng lúc đó, một phần 'Bàn Cổ' còn sống sót ở xa xông về phía

Hệ thống Sinh Mệnh, thân thể hóa thành bản nguyên, một cơ thể Đại Đạo Cảnh đỉnh phong ngưng tụ lại.

Nó nhìn Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang không ngừng né tránh đòn tấn công của Bàn Cổ số Một, hừ lạnh một tiếng.

Nó chuẩn bị rời đi!

Cả gia sản lớn vất vả tích cóp cả ngàn nguyên hội, cứ thế bị Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn phá hủy.

Mối thù này đã kết.

Cứ chờ đấy, nó sẽ báo thù!

"Ngươi còn muốn chạy!" Hú!

Đột nhiên, giọng nói của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vang lên, mười hai con quái thú đã bị nó giết lại xuất hiện lần nữa.

Và thực lực của chúng đã mạnh hơn ít nhất ba phần, trực tiếp đẩy Hệ thống Sinh Mệnh đến bên cạnh Bàn Cổ số Một.

Hệ thống Sinh Mệnh trong lòng trầm xuống, xem ra lần này phải huyết chiến rồi.

Chiến ý vô cùng từ trên người Hệ thống Sinh Mệnh lan tỏa, chuẩn bị kéo giãn khoảng cách với Bàn Cổ số Một.

Nhưng giây tiếp theo, cả nó và Bàn Cổ số Một đều bay đi.

Chương 502

“Không cần phòng bị gì cả, lần này, ta đánh cả hai ngươi!” Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn cầm Lục châu đã được sửa chữa phần lớn, mười hai chiến khôi sau lưng hóa thành dây thừng, treo bên hông nó.

Hú ~!

“Hệ thống… chết!” Bàn Cổ số Một gầm lên, tam thiên đại đạo như sấm sét tích tụ, hóa thành các hình thái khác nhau, gào thét lao về phía Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Phía sau, theo sát là một chiếc rìu tỏa ra sát khí kinh hoàng.

“Lão tử liều mạng với bọn mày!” Hệ thống Sinh Mệnh cũng gào lên, hàng vạn chiếc rìu cùng gia trì Đại Đạo chi lực, chém về phía trước. 69.

“Không lôi chút thực lực hệ thống đỉnh cấp ra, các ngươi thật sự không biết thế nào là khủng bố.” Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn hừ lạnh, Lục châu trong tay bùng nổ ánh sáng rực rỡ.

Tam thiên đại đạo cũng hiển hóa, chỉ có điều, tam thiên đại đạo nó hiển hóa ra yếu đến mức gần như chỉ ở cấp độ tam thiên pháp tắc.

Tuy nhiên, khi nhiều tam thiên đại đạo như vậy xuất hiện, đòn tấn công tam thiên đại đạo của Bàn Cổ số Một hoàn toàn vô dụng, phạm vi mở rộng gấp hàng tỷ lần, nhưng sức mạnh tấn công thì Thánh Nhân mạnh một chút cũng có thể bơi lội trong đó.

Tiếp đó, Lục châu hóa thành một chiếc rìu gỗ, sự sắc bén của Lực chi đại đạo không ngừng suy giảm.

Hàng vạn chiếc rìu của Hệ thống Sinh Mệnh cũng phân liệt thành hàng tỷ tỷ chiếc, Đại Đạo chi lực cấp Hồng Mông biến mất không

dấu vết.

Chỉ trong nháy mắt, đòn tấn công có thể uy hiếp được Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn chỉ còn lại chiếc rìu của Bàn Cổ số Một.

Bán bộ Đạo Ánh khí, không có khả năng ánh chiếu Chư Thiên, nhưng lại có uy năng coi thường và giam cầm Đạo Ánh chi lực.

Nhưng dù mạnh đến đâu, cũng chỉ là Bán bộ Đạo Ánh khí.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn trước đây không muốn đánh là vì không muốn phá hủy món linh bảo này, nhưng bây giờ, Lục châu của nó đã phục hồi phần lớn, đã đủ để áp chế chiếc rìu này mà không bị tổn hại.

Lục châu xoay tròn tốc độ cao trong tay Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, giây tiếp theo, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn khẽ búng một cái.

Lục châu lao về phía chiếc rìu của Bàn Cổ số Một.

Ầm!

Hai bên va chạm, kết quả cuối cùng là Lục châu dễ dàng đánh bật chiếc rìu trở lại.

Bàn Cổ số Một bất giác loạng choạng, sợi dây thừng bên hông Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn phình to, trong nháy mắt đã trói chặt Bàn Cổ số Một.

Tiếp đó, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn hơi dùng sức, Bàn Cổ số Một bị đánh thành sương máu, ngưng tụ lại thân thể trong quả cầu dây thừng đang bao quanh.

Lục châu lơ lửng trên sợi dây thừng, tốc độ hồi phục của Bàn Cổ số Một chậm lại.

Đồng thời, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn tóm lấy Hệ thống Sinh Mệnh, Đạo Ánh chi lực tuôn trào, dù cho bản chất của Hệ thống Sinh

Mệnh có lớn đến đâu, lúc này cũng đang dần dần bị xóa sổ.

Hệ thống Sinh Mệnh phẫn nộ, đau đớn hét lớn giãy giụa, ánh mắt Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lạnh như băng, từ từ nhìn khí tức của Hệ thống Sinh Mệnh không ngừng suy giảm.

Đúng lúc này, một luồng khí tức khiến Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn kinh hồn bạt vía xuất hiện từ phía trên.

Không nghĩ ngợi, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn ném Hệ thống Sinh Mệnh lên đỡ.

Ầm!

"A a!" "A ~~a a!!" Thần lôi lấp lánh đủ loại màu sắc giáng xuống người Hệ thống Sinh Mệnh.

Hệ thống Sinh Mệnh lập tức hét lên đau đớn.

Đồng thời, thần lôi cũng theo Hệ thống Sinh Mệnh lan sang người Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Dòng điện dữ dội chạy qua từng ngóc ngách cơ thể Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, ngay cả khí tức nó tỏa ra cũng tóe lên ánh sáng xanh.

Chỉ trong nửa phút, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đã bị đánh trở lại thành một khối quang đoàn màu xanh lục.

Hệ thống Sinh Mệnh cũng toàn thân đen kịt, ngã xuống bên cạnh Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn bất động, khí tức yếu ớt gần như không có.

Rõ ràng đã bị đánh đến mất ý thức, ngất đi.

Một con mắt màu trắng bệch từ từ bay đến từ lãnh địa Chư Thiên trên cao.

Khoảnh khắc nhìn thấy con mắt này, cơ thể Hệ thống Phục Hồi

Vô Hạn run lên dữ dội.

Nó run rẩy lẩm bẩm: "Diệt… Diệt Thống Giả…" Xong rồi!

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn tuyệt vọng, Diệt Thống Giả quả nhiên vẫn còn sống, mình đã sử dụng sức mạnh cấp Đạo Ánh, thu hút nó đến.

Diệt Thống Giả là tồn tại có thể giết cả Chung cực hệ thống, mình làm sao chống lại?

Chắc một chiêu là có thể giết chết mình.

"Không đúng, một chiêu?" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đột nhiên cảm thấy có gì đó không ổn, một chiêu, đúng vậy, Diệt Thống Giả năm đó còn chưa thấy mặt đã tùy ý tung một đòn.

Nó dùng hệ thống Phục Sinh Vô Hạn để đỡ đòn, mới miễn cưỡng sống sót.

Bây giờ tuy mình đã mạnh hơn rất nhiều, nhưng cũng không thể nào chịu được đòn tấn công bất ngờ của Diệt Thống Giả.

Bình tĩnh lại, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn nhìn kỹ kẻ đến.

"Con mắt?

Hơi giống Đại Đạo chi nhãn của thế giới Hồng Hoang." "Khí tức của Diệt Thống Giả, nhưng không phải Diệt Thống Giả." Trong mắt Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn xuất hiện hy vọng, mừng như điên, may mắn… và các cảm xúc khác, "Diệt Thống Giả đã chết rồi, nó và Chung cực hệ thống năm đó đã chết cùng nhau!" "Kẻ trước mắt, chỉ là người kế thừa mà thôi!" Ầm!

Đại Đạo chi nhãn hóa thành một hư ảnh hình người toàn thân tỏa ra lôi quang, hóa thân Đại Đạo hoàn toàn mới không còn cảm giác áp bức như Đại Đạo chi nhãn trước đây, nhưng sức mạnh, dường như

lại càng mạnh mẽ hơn, thần lôi kinh hoàng ập đến.

Nhưng lần này Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn không còn sợ hãi, Lục châu cũng tỏa ra ánh sáng.

Nó trực tiếp lao về phía đòn tấn công này.

Ầm!

Hai bên va chạm vào nhau.

"Ya a ~~a!!" Hóa thân Đại Đạo không hề suy chuyển, còn Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lúc này đang gầm lên hết sức.

Thần niệm phân tán vô số, lan ra Chư Thiên, muốn thu thập tất cả sức mạnh có thể sử dụng trong Chư Thiên.

Nhưng nơi nào thần niệm của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đi qua, các nơi đó đều phát ra vô số lôi quang.

Tiêu diệt thần niệm của nó.

Bất kể thần niệm của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đáp xuống đâu, đều sẽ bị thần lôi thanh tẩy ngay lập tức.

Ngay cả những hệ thống ánh chiếu thể đã trở thành cao cấp đỉnh phong, cũng bị thần lôi có mặt khắp nơi đánh cho tỉnh táo, ký ức bị xóa sạch.

Chúng không còn là ánh chiếu thể của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn nữa.

"Không bằng?" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn có chút không cam lòng, muốn tiếp tục so tài.

Nhưng nó cảm thấy phía sau có một luồng khí tức cực kỳ nóng bỏng.

"Hệ thống… chết!" Bàn Cổ số Một do mất đi sự trấn áp của Lục

châu, đã ngưng tụ lại cơ thể, thoát khỏi sự trói buộc của dây thừng.

Nó chém về phía Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn mọc ra một cái đuôi, quấn lấy Hệ thống Sinh Mệnh bên cạnh rồi ném lên.

Hệ thống Sinh Mệnh "bốp" một tiếng nổ tung!

Đồng thời, do Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn phân tâm, nó lại bị đòn tấn công của hóa thân Đại Đạo đánh trúng.

Lục châu cũng lại bị đánh nổ, bắn ra các hướng trong Chư Thiên.

Lại một lần nữa trải nghiệm cảm giác sung sướng của thần lôi, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đau đến mức lăn lộn không ngừng, hạt nhân còn xuất hiện vết nứt.

Hóa thân Đại Đạo duỗi hai tay ra, một quả cầu sấm sét ngưng tụ ở giữa.

Cơ thể nó cũng nhạt đi rất nhiều, nhưng sức mạnh của quả cầu sấm sét còn mạnh hơn hai đòn tấn công trước đó.

"Xong rồi!" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn còn chưa thoát khỏi đòn tấn công thứ hai đã chú ý đến cảnh này, trong lòng dâng lên tuyệt vọng.

"Hú, hệ thống, chết!" Đúng lúc này, Bàn Cổ số Một lại gầm lên, nó nuốt chửng tàn tích của Hệ thống Sinh Mệnh.

Một luồng khí tức Đạo Ánh lúc ẩn lúc hiện đang từ từ xuất hiện.

Đòn tấn công của hóa thân Đại Đạo dừng lại, ánh mắt vô cảm nhìn về phía Bàn Cổ số Một. 'Cơ hội tốt!' Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn thấy vậy, trong lúc đau đớn lăn lộn không ngừng rời xa lãnh địa Chư Thiên này.

Còn hóa thân Đại Đạo, dường như không nhìn thấy, vẫn luôn nhìn

chằm chằm vào Bàn Cổ số Một… “Chuồn thôi!

Chuồn thôi!!” Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn không ngoảnh đầu lại mà bỏ chạy, lướt qua cả những mảnh vỡ Lục châu của mình cũng không dám dừng lại.

Nó thực sự sợ rồi, sinh linh này tuy không phải Diệt Thống Giả, nhưng sức mạnh cũng có thể gây ra thương tổn chí mạng cho nó.

Đạo Ánh chi lực không thể lan ra ngoài, bản chất Đạo Ánh bị thần lôi xóa sổ.

Cũng may khả năng hồi phục của nó mạnh, chứ nếu đổi sang hệ thống khác, chạy cũng không chạy nổi.

“Hay là về tiếp tục núp.” Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đột nhiên phanh gấp, một lớp vỏ hệ thống khô vàng bao bọc lấy nó.

Cấp bậc hệ thống đỉnh cấp biến thành cao cấp đỉnh phong.

Khí tức và nguyên bản hoàn toàn không còn chút liên quan.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn cảm thấy an tâm hơn nhiều, nhanh chóng đi về một hướng… “Hệ thống… chết!” Khí tức của Bàn Cổ số Một đang mạnh lên, sau khi nuốt Hệ thống Sinh Mệnh, dường như đã ăn phải đại bổ dược, đang lột xác thành Đạo Ánh Cảnh.

Tuy đang mạnh lên, nhưng ý thức của nó vẫn như cũ.

“Hú ~!” Bàn Cổ số Một gầm lên, khí thế trong nháy mắt từ Bán bộ Đạo Ánh tăng lên Ánh Chiếu Cảnh.

Ầm ầm ầm!

Nhưng chưa kịp dừng lại một giây, Đạo Ánh chi lực còn chưa lan ra.

Hàng ngàn đạo sức mạnh kinh hoàng đến cực điểm xuất hiện, lập tức tiêu diệt Đạo Ánh chi lực của Bàn Cổ số Một.

Chúng tràn vào cơ thể Bàn Cổ số Một, đánh tan ý thức cuối cùng của nó.

Đạo Ánh chi lực của Thiên Đạo lúc này mới tan đi.

Để lại một cơ thể Bàn Cổ đã là Ngụy Đạo Ánh, lẳng lặng trôi nổi trong Chư Thiên, theo dòng chảy, đè nát vô số thế giới.

Chương 503

Những mảnh tàn dư của Bàn Cổ xung quanh đều có dị động, những hệ thống còn sống sót trong trang trại nuôi Bàn Cổ cũng xuất hiện bất thường.

Chúng đáp xuống cơ thể Bàn Cổ số Một, một lượng lớn tàn dư Bàn Cổ đang khôi phục sinh cơ cho Bàn Cổ số Một.

Tất cả hệ thống cũng dung hợp lại với nhau.

Cuối cùng lại tách ra một khối nhỏ.

Bên trong Bàn Cổ số Một từ từ ép ra một khối Đạo Ánh bản nguyên còn sót lại một chút.

Đạo Ánh bản nguyên tách ra một tia rơi vào hệ thống, bản chất của hệ thống đang thay đổi.

Một hệ thống nhỏ hơn thì phong ấn phần Đạo Ánh bản nguyên còn lại, mang đi.

Thời gian thoáng qua, vạn năm trôi qua.

Một hệ thống tỏa ra khí tức sinh mệnh cực kỳ hùng hậu xuất hiện phía trên Bàn Cổ số Một.

Hệ thống nhìn Bàn Cổ số Một bên dưới, phát ra tiếng cười mừng như điên: "Ha ha ha, không ngờ ta, Hệ thống Sinh Mệnh, lại có thể có được cơ duyên lớn như vậy!" Nó tên là Hệ thống Sinh Mệnh, là một hệ thống đã khổ tu nhiều năm, sau khi trở thành cao cấp đỉnh phong, nó cảm ứng được ở đây có dị thường.

Vừa đến nơi, nó đã nhìn thấy cảnh Bàn Cổ này từ Đại Đạo Cảnh đỉnh phong đột phá cảnh giới hoàn toàn mới thất bại.

Sau khi quan sát một thời gian dài, nó mới xác định, ý thức của Bàn Cổ này đã bị đánh tan, cơ thể mạnh mẽ này đã mất đi khả năng tấn công.

"Vận may đến, cản cũng không nổi!" Hệ thống Sinh Mệnh biến thành một con quái vật khổng lồ mọc đầy xúc tu.

Nó muốn khiêng Bàn Cổ số Một đi.

Nhưng nó phát hiện, tuy ý thức của Bàn Cổ số Một đã không còn, nhưng khí tức tỏa ra từ cơ thể nó tự động xóa sổ mọi sức mạnh, khiến nó hoàn toàn không thể di chuyển.

Bất đắc dĩ, Hệ thống Sinh Mệnh bèn lấy Bàn Cổ số Một làm trung tâm, xây dựng một thế giới khổng lồ để che giấu nó.

Cũng may thế giới trong lãnh địa Chư Thiên này trước khi bị hủy đã vô cùng rộng lớn, nó dùng máu của Bàn Cổ số Một phân giải thành bản nguyên.

Chỉ trong trăm năm ngắn ngủi, Hệ thống Sinh Mệnh đã tạo ra một thế giới khổng lồ trống rỗng, nhốt Bàn Cổ số Một vào trong.

"Cơ thể này quá mạnh, ta không thể chế tạo thành con rối!" Hệ thống Sinh Mệnh lẩm bẩm, linh quang đột nhiên lóe lên trong đầu, "Có cách, ta có thể bồi dưỡng hệ thống chuyên để điều khiển nó, hệ thống điều khiển nó, ta điều khiển hệ thống.

Như vậy không phải được sao!" "Nhưng bồi dưỡng loại hệ thống này, tiêu hao bản nguyên chắc chắn rất lớn." Hệ thống Sinh Mệnh lại chìm vào suy tư, "Ta cần thế lực, một thế lực có thể giúp ta thu thập lượng lớn bản nguyên." "Nhưng trước đó, ta phải tăng cường thực lực của bản thân." Hệ thống Sinh Mệnh cúi đầu, tầm mắt rơi vào móng tay của Bàn Cổ số Một.

"Trước tiên tạo ra một vật chứa, rồi sáng tạo thế lực." … Hóa

thân Đại Đạo nhìn rõ từng hành động của Hệ thống Sinh Mệnh, nó ép ra một khối năng lượng, ghi lại những gì đã xảy ra ở đây.

Sau đó, hóa thân Đại Đạo truyền khối năng lượng này đến chỗ Đại Đạo.

Còn nó thì đi về một hướng khác… Tại một tiểu thế giới nào đó, trong một đám thực vật khô héo, lại có một thế giới khác.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn nằm liệt trên mặt đất tràn đầy sinh cơ.

Trái tim căng thẳng được thả lỏng.

Đây là nơi nó ẩn náu suốt vô số Hỗn Độn, cũng là địa bàn nó để lại át chủ bài, cái cây khô này, trông bình thường, thực ra cũng là Đạo Ánh khí.

Nó được chế tạo từ Đạo Ánh khí bị hư hỏng của hệ thống Phục Sinh Vô Hạn trước đây, miễn cưỡng ở cấp độ Đạo Ánh khí, cây khô gặp mùa xuân, bất tử trùng sinh.

Cây khô không thể di chuyển, năng lượng của nó đến từ vô lượng đại thế giới trong lãnh địa Đại Chư Thiên xung quanh.

Tất cả thế giới ở đây đều không cổ xưa bằng cây khô, nhưng trước khi sinh ra, cây khô đã gài một thân phận trong những thế giới này.

Một khi rời đi, mất đi sự cung dưỡng của nhiều thế giới, cây khô sẽ không còn là Đạo Ánh khí nữa.

Có cây khô, cảm giác an toàn của nó sẽ tăng lên đáng kể.

Ít nhất, nó có thể lợi dụng cây khô để giả chết thoát thân.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lấy lại tinh thần, cắt một miếng cơ thể của mình để lại đây.

Sinh cơ xung quanh lan tỏa, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn nhanh chóng hồi phục vết thương bị cắt, nhưng khí tức lại yếu đi một chút.

"Phải đi rồi!" Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đứng dậy, bước ra khỏi cây khô, bay ra khỏi tiểu thế giới.

Nó nhanh chóng rời đi về phía xa.

Vừa bay đi không bao lâu, nó đã đụng mặt với Đại Đạo chi nhãn đang truy sát tới.

Nhìn thấy Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, Đại Đạo chi nhãn ngừng tiết kiệm năng lượng, hóa thân thành hóa thân Đại Đạo hình người.

"Nhanh vậy!" Sắc mặt Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn khó coi, nó kiểm tra bản thân hết lần này đến lần khác.

Trên người nó bị để lại thứ gì đó rồi, nếu không thì không thể nào bị đuổi kịp nhanh như vậy.

Kiểm tra mấy trăm lần, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn cũng không kiểm tra ra được gì, quay người bỏ chạy.

Hóa thân Đại Đạo bám sát phía sau.

Trong nháy mắt, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đã bị hóa thân Đại Đạo truy sát suốt ngàn năm.

"Ngươi có phiền không!!" Đột nhiên, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang chạy thì quay người tung một chưởng.

Hóa thân Đại Đạo dùng một ngón tay điểm ra, thần quang mênh mông bắn ra.

Trực tiếp xuyên thủng lòng bàn tay của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Trong tay hóa thân Đại Đạo lại xuất hiện thần lôi.

“Nó quen dùng thần lôi!” Ánh mắt Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lóe lên, năng lượng sau lưng cũng bắt đầu hội tụ.

Hai luồng năng lượng đang ngưng tụ, còn chưa phát ra, ức vạn thế giới xung quanh đã không chịu nổi mà hủy diệt.

Bàn tay hóa thân Đại Đạo cử động, thần lôi hóa thành một con rồng dài xông tới.

“Đi chết đi!!” Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn xuất hiện sau lưng hóa thân Đại Đạo, năng lượng tích tụ đã lâu sau lưng hóa thành những chiếc gai khổng lồ.

Chúng bắn về phía hóa thân Đại Đạo.

Hóa thân Đại Đạo quay đầu, đôi mắt lạnh lùng vô tình không một gợn sóng.

Những chiếc gai khổng lồ xuyên qua cơ thể hóa thân Đại Đạo, không gây ra chút thương tổn nào, bắn về phía đòn tấn công của Đại Đạo phía sau.

“Vô dụng?!” Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn hoang mang, nhưng ngay sau đó, hóa thân Đại Đạo xuất hiện ngay trước mặt nó.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn vội vàng phòng ngự.

Ầm!!

Một va chạm nhẹ nhàng đã quét sạch ức vạn triệu hằng hà sa thế giới gần đó.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn bị đánh bay, nhưng nó thuận theo đường bay quay người bỏ chạy.

Trong chốc lát đã chạy đến một lãnh địa Chư Thiên hoàn toàn mới, thần niệm lan ra Chư Thiên, các hệ thống lớn nhỏ xung quanh nhanh chóng hóa thành khí tức của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn, tốc độ của

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn không giảm, nhưng cấp bậc lại trở thành hệ thống trung cấp.

Hóa thân Đại Đạo ngừng truy sát, trong cảm tri của nó, số lượng Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang không ngừng tăng lên, cao cấp, trung cấp, sơ cấp có mặt khắp nơi, không ngừng khuếch trương ra Chư Thiên.

Khí tức hệ thống đỉnh cấp cũng biến mất.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đã ẩn mình.

Xì xì ~!

Thần lôi trong tay hóa thân Đại Đạo bùng lên ánh sáng rực rỡ.

Thế là, tất cả những nơi có Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đều hình thành các loại thần lôi. … Mỗi thời mỗi khắc, đều có một lượng lớn ánh chiếu thể của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn bị thần lôi của Đại Đạo đánh tan.

Hóa thân Đại Đạo triệu hồi ra thần lôi đều đủ để tiêu diệt một lần ánh chiếu thể của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Không diệt được, thì đó là chân thân của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Chỉ trong hai ngày rưỡi, hóa thân Đại Đạo đã tìm thấy nơi ở của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn.

Thấy mình bị lộ, Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn trực tiếp dùng toàn lực bỏ chạy.

Đồng thời, thần niệm lại lan ra, tạo ra một lượng lớn ánh chiếu thể.

Chuẩn bị lừa gạt hóa thân Đại Đạo một lần nữa, kéo giãn khoảng cách.

Nhưng hóa thân Đại Đạo cũng không cho Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn cơ hội.

Thần niệm của nó mạnh hơn Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn rất nhiều, bất kể Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn phân liệt bao nhiêu thần niệm, hóa thân Đại Đạo luôn có thể bám theo phía sau, tiêu diệt chúng.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn thấy vậy, chỉ có thể tăng tốc bỏ chạy.

Nhưng con đường phía trước liên tục xuất hiện thần lôi của hóa thân Đại Đạo, tuy những đòn tấn công của thần lôi này không mạnh.

Nhưng luôn có thể gây nhiễu hiệu quả cho nó.

Khoảng cách giữa hóa thân Đại Đạo và Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang dần được rút ngắn.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn quả quyết bùng nổ quá tải, tốc độ phân tán thần niệm tăng vọt mấy lần, vượt qua hóa thân Đại Đạo.

Vô số ánh chiếu thể quay lại đánh tan thần lôi của Đại Đạo, cản trở tốc độ của hóa thân Đại Đạo.

Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn lại kéo giãn khoảng cách với hóa thân Đại Đạo.

Hóa thân Đại Đạo không có động tĩnh gì khác, luôn duy trì cùng một sức mạnh đuổi theo phía sau.

Giống như đang chờ đợi con mồi kiệt sức… Cuộc đấu tranh Đạo Ánh chi lực giữa Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn và hóa thân Đại Đạo vẫn chưa dừng lại.

Động tĩnh do Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn gây ra lại một lần nữa kinh động các đại năng trong Chư Thiên, nhưng họ chỉ có thể cảm ứng được Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn đang gây chuyện.

Không thể nhìn thấy sức mạnh của hóa thân Đại Đạo ở đâu, ngay

cả khi cảnh tượng thần lôi tiêu diệt ánh chiếu thể của Hệ thống Phục Hồi Vô Hạn xuất hiện trước mặt họ.

Họ cũng chỉ có thể nhìn thấy một hệ thống bị hủy diệt không một dấu hiệu báo trước.

Nhưng tại thôn Ma Thần, ba ngàn Ma Thần đang bế quan, những kẻ được chính Đại Đạo bồi dưỡng, lúc này đều đã nhận ra sức mạnh của hóa thân Đại Đạo.

Bàn Cổ nhanh chóng ném ra thế giới Hỗn Độn tàn phá, ba ngàn Ma Thần tiến vào, cùng nhau gia trì ý niệm lên Đại Đạo chi nhãn.

Bàn Cổ và các Ma Thần cũng không ngừng khuếch đại khí thế của Đại Đạo chi nhãn.

Giây tiếp theo, một ý niệm chí cao giáng lâm, thay thế ba ngàn Ma Thần tiếp quản Đại Đạo chi nhãn.

Chương 504

Các Ma Thần sôi sục, La Hầu hỏi trước tiên: "Đại Đạo, bao nhiêu Hỗn Độn rồi không có tin tức gì của ngươi, ngươi chết ở đâu rồi…?" Bốp!

Lời còn chưa nói xong, Hồng Quân ở bên cạnh đã bịt miệng La Hầu lại.

Thời Thần, Dương Mi lao lên đá một cước.

Nói chuyện kiểu gì thế.

Đáng đánh!

"Đại Đạo, bây giờ ngươi đang ở đâu?" Bàn Cổ hỏi.

"Gặp phải chuyện gì rồi?" "Đại Đạo…" Các Ma Thần khác cũng lần lượt hỏi.

Ong ong ~!

Tuy nhiên, Đại Đạo chi nhãn không trả lời câu hỏi của các Ma Thần.

Nó ép thần niệm của các Ma Thần ra ngoài, điều động sức mạnh do ba ngàn Ma Thần tỏa ra, bản thể con mắt không ngừng biến đổi.

Các Ma Thần im lặng, Trí Tuệ Ma Thần dùng ánh mắt trí tuệ nhìn kỹ, quay đầu nhìn Bàn Cổ: "Lão đại, nó hình như chỉ là mệnh lệnh ý niệm của Đại Đạo." "Ta thấy rồi!" Bàn Cổ gật đầu, vung tay, một giọt tinh huyết bị hắn ném vào trong Đại Đạo chi nhãn.

Uy năng của Đại Đạo chi nhãn đang biến đổi lập tức tăng lên một bậc.

Bàn Cổ gọi các Ma Thần khác: "Mau, truyền sức mạnh cho nó, kẻ

đang đánh với Đại Đạo là cái hệ thống đỉnh cấp kia." "Chúng ta theo sau nó, cùng nhau xử lý cái mầm họa đó!" Các Ma Thần khác cũng lần lượt truyền sức mạnh cho Đại Đạo chi nhãn.

Ầm ầm ầm!!!

Sức mạnh của Đại Đạo chi nhãn ngày càng mạnh, thế giới Hỗn Độn tàn phá cũng đang nhanh chóng hồi phục.

Trong vạn giới Chư Thiên gần đó, vạn vật vạn linh đều bất tri bất giác phân tán ra một phần sức mạnh, nhanh chóng hội tụ vào thế giới Hỗn Độn.

Tam thiên đại đạo giao thoa với nhau, khôi phục lại bình chướng thế giới đã hư hỏng.

Hỗn Độn chi khí đang trở nên nồng đậm với tốc độ mắt thường có thể thấy, tam thiên đại đạo trong thế giới Hỗn Độn cũng lột xác trở nên huyền ảo khó lường hơn.

Sửa chữa thế giới Hỗn Độn, vấn đề đã làm khó các Ma Thần từ lâu, cứ thế được giải quyết một cách đơn giản.

Không những được giải quyết, mà còn trở nên mạnh mẽ hơn.

Các Ma Thần có chút không biết nói gì cho phải.

Đột nhiên, La Hầu vung tay, tóm lấy Hủy Diệt đại đạo.

La Hầu nhắm mắt tham ngộ: "Đạo Ánh…" Dưới sự gia trì của Hủy Diệt đại đạo, thần niệm của La Hầu cũng lan ra trong Chư Thiên, thông qua tất cả các sinh linh có Hủy Diệt chi lực, quan sát Chư Thiên.

Chưa kịp duy trì được bao lâu, sức mạnh của Hủy Diệt đại đạo dường như đã cạn kiệt, thần niệm của La Hầu quay trở về.

Số ít bản nguyên trong thế giới Hỗn Độn bị điều động, Hủy Diệt đại đạo đang từ từ hồi phục.

“Hóa ra là thế giới quá nhỏ!” La Hầu nói, thế giới Hỗn Độn quá nhỏ bé.

Tam thiên đại đạo trước đây là do các Ma Thần họ tạo ra, sức mạnh tiêu hao cũng là do họ cung cấp.

Nhưng bây giờ, đạo ở đây là của thế giới Hỗn Độn, bản nguyên mà thế giới Hỗn Độn chứa đựng còn không bằng một cái tiên thiên thần thai của Hồng Hoang.

Họ, các Ma Thần, không phải là người sáng tạo, khi sử dụng đạo, tiêu hao quá lớn, thế giới Hỗn Độn không chịu nổi.

“Đạo của thế giới Hỗn Độn, toàn là cấp Đạo Ánh.” Bàn Cổ mỉm cười, “Đại Đạo đã tăng tiềm năng thế giới của chúng ta lên mức đủ để trở thành thế giới đỉnh cấp thật sự.” Ong ong ~~!

Lúc này, đạo của thế giới Hỗn Độn vẫn đang lột xác, Đại Đạo chi nhãn lại có động tĩnh mới, các Ma Thần vội vàng nhìn sang: Hư ảnh của tam thiên đạo không ngừng gầm thét xuất hiện, đây là, tam thiên Ma Thần.

Hư ảnh không ngừng lóe lên, cuối cùng từng cái một mờ đi, chỉ để lại một Lôi chi Ma Thần.

Ầm!

Những hư ảnh Ma Thần còn lại tràn vào trong Lôi chi Ma Thần.

Khí tức của Lôi chi Ma Thần lập tức tăng vọt, trực tiếp lên đến cấp Đạo Ánh.

“Vậy là Đạo Ánh rồi?” Bàn Cổ sững sờ, đột phá dễ dàng thế sao?

Cảm giác thật đơn giản!

Ầm!

Đột nhiên, sắc mặt Bàn Cổ và các Ma Thần có mặt tại đây đại

biến, hàng ngàn đạo sức mạnh không rõ xuất hiện, dường như muốn phá hủy Lôi chi Ma Thần mà Đại Đạo tạo ra.

Tam thiên đại đạo vừa lột xác của thế giới Hỗn Độn cùng vang lên.

Chúng bùng nổ trong nháy mắt, đánh tan luồng sức mạnh này.

Nhưng giây tiếp theo, sức mạnh của tam thiên đạo hiện lên, tương ứng với tam thiên đại đạo của các Ma Thần, hoàn toàn trùng hợp.

Nhưng sức mạnh của tam thiên đạo này, lại nhắm đến việc tiêu diệt Lôi chi Ma Thần đã trở thành Đạo Ánh.

Tam thiên đại đạo của thế giới Hỗn Độn lại sáng lên, dường như muốn ngăn cản sức mạnh của tam thiên đạo này.

Nhưng năng lượng của tam thiên đại đạo trong thế giới Hỗn Độn hoàn toàn không đủ, không thể lay chuyển.

"Cái quái gì vậy!" Lôi chi Ma Thần không kìm được, hắn không muốn trơ mắt nhìn một bản thể giống hệt mình do Đại Đạo tạo ra bị tiêu diệt.

Lôi chi đại đạo gia trì lên người hắn, Lôi chi Ma Thần trực tiếp kéo lấy sức mạnh tương tự với mình để giằng co.

Các Ma Thần khác cũng lần lượt cung cấp sức mạnh cho tam thiên đại đạo, chống lại sức mạnh tam thiên đạo không rõ này.

Trong đó, Bàn Cổ dễ dàng xé nát Lực chi nhất đạo của đối phương, Bàn Cổ nghi hoặc nhìn lại bản thân.

Đạo không có cao thấp, hoàn toàn dựa vào sự lĩnh ngộ của bản thân.

Hắn có thể cảm nhận được Lực chi nhất đạo của đối phương ở trên mình.

Nhưng tại sao hắn lại dễ dàng xé nát đối phương như vậy?

Ong ~!

Sức mạnh bị Bàn Cổ xé nát lại xuất hiện, Bàn Cổ thấy vậy, lại tóm lấy và xé nát lần nữa.

Đột nhiên, luồng sức mạnh này dung hợp với Lực chi đại đạo của Bàn Cổ.

Bàn Cổ muốn ép luồng sức mạnh này ra ngoài, nhưng ý thức đột nhiên hỗn loạn.

Ký ức của nhiều Hỗn Độn không biến mất, nhưng lại vô cùng hỗn loạn.

Không biết từ lúc nào, Bàn Cổ có thêm một số ký ức mới.

"Hệ thống sức mạnh chung cực, Chung cực hệ thống." "Còn có Chung cực hệ thống?" Xem một đoạn ký ức, Bàn Cổ không dám xem tiếp nữa, Lực chi đại đạo hắn lĩnh ngộ đã xuất hiện biến hóa.

Trong cơ thể cũng có thêm một ý thức yếu ớt.

Bàn Cổ lo lắng nếu xem tiếp, mình sẽ giống như ánh chiếu thể, không nhận ra chính mình.

Vụt ~!

Bạn sinh phủ còn chưa hồi phục xuất hiện, Bàn Cổ chém mạnh một nhát, cắt đứt mối liên hệ giữa bản thân và sức mạnh của Lực chi nhất đạo.

Thần niệm tiến vào trong bạn sinh phủ, thần niệm hóa thành rìu, chém về phía ý thức không thuộc về mình trong cơ thể.

Hừ ~!

Cơn đau dữ dội khiến Bàn Cổ hừ một tiếng, ký ức hắn nhìn thấy

trước đó cũng biến mất.

Bàn Cổ vội vàng phong ấn ý thức và ký ức vừa chém xuống.

Cầm rìu lên, nhìn các Ma Thần khác, trong ba ngàn Ma Thần, có mấy chục người, đều vì tiếp xúc với sức mạnh của đối phương mà rơi vào tình trạng giống như Bàn Cổ vừa rồi.

"Tránh xa những sức mạnh này ra!" Bàn Cổ nói xong, vung rìu liên tục.

"Đau đau, lão đại nhẹ tay!" "Đồ nhát gan, chút đau đớn thì có là gì." "Oao oao…" "Kêu cái gì mà kêu, Hỗn Độn Ma Thần sợ gì đau!" "Vãi, bao lâu rồi chưa bị thương nhỉ!" "…" Các Ma Thần bị xâm thực ý thức, từng người một la hét… Ầm!

Ba ngàn Ma Thần cung cấp sức mạnh cho ba ngàn Đại Đạo để chống lại sức mạnh chưa biết.

Đại Đạo Chi Nhãn dễ dàng tạo ra hóa thân Lôi Chi Ma Thần, củng cố vững chắc tầng thứ Đạo Ánh Cảnh.

Hóa thân Lôi Ma Thần của Đại Đạo giơ một tay ra, biển sấm vô tận nhấn chìm Hỗn Độn.

Bàn Cổ và các Ma Thần ngâm mình trong biển sấm mà không hề hấn gì.

Nhưng ba ngàn đạo sức mạnh chưa biết kia lại bị đánh tan hoàn toàn vào khoảnh khắc này.

Có lẽ thấy cảnh giới của hóa thân Lôi Ma Thần đã ổn định, những sức mạnh đó không xuất hiện nữa.

Hỗn Độn trở lại yên bình.

Đại Đạo Chi Nhãn lại một lần nữa điều động ba ngàn Đại Đạo, rút sức mạnh của ba ngàn Ma Thần rót vào cơ thể hóa thân Lôi Ma

Thần.

Hồi lâu sau, khí tức của Lôi Ma Thần càng thêm hùng hậu, Đại Đạo Chi Nhãn mới dừng lại rồi biến mất.

Bàn Cổ nhìn hóa thân Lôi Ma Thần của Đại Đạo, chuẩn bị tiến lên hỏi chuyện.

Kết quả là đối phương quay người rời khỏi thế giới Hỗn Độn.

Trí Tuệ Ma Thần, ánh mắt lóe lên tia sáng trí tuệ, nói: "Nó hình như vẫn chưa có ý thức!" "Kệ đi, chúng ta cứ theo sau là biết!" Bàn Cổ nói.

"Đi, tiện thể báo thù cho lão đại, xiên chết cái hệ thống đỉnh cấp kia!" La Hầu rút trường thương ra, sát khí đằng đằng nói.

"Được!!" Các Ma Thần khí thế hùng hổ, vô cùng tự tin, do Bàn Cổ dẫn đầu, xông ra khỏi thế giới Hỗn Độn.

Bàn Cổ vừa định thu thế giới Hỗn Độn lại thì phát hiện không thu được.

"Lão Nhị, chú tốc độ nhanh, chú ở lại che đậy một chút.

Các huynh đệ khác, chúng ta theo kịp Đại Đạo." Bàn Cổ nói xong, nhìn về phía Đại Đạo ở xa, vội vàng tăng tốc đuổi theo.

Dương Mi ở lại tại chỗ, đưa thôn Ma Thần của bọn họ về thế giới Hỗn Độn, chuẩn bị để Hỗn Độn Kê Vương trông chừng.

Lộc cộc!

Kết quả vừa vào thế giới Hỗn Độn, ba ngàn Đại Đạo liền rót vào cơ thể Hỗn Độn Kê Vương.

Hỗn Độn Kê Vương lảo đảo, ngất đi.

Chương 505

Dương Mi cạn lời, cũng không để ý Hỗn Độn Kê Vương xảy ra biến hóa gì, bèn gọi Bình Tâm và Thập Nhị Tổ Vu đang bế quan ra trông chừng thế giới Hỗn Độn.

Sau đó sử dụng sức mạnh không gian, tăng tốc đuổi theo đại quân Ma Thần. ...

"Ta, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, lại sống lại rồi!" Tại một thế giới nọ, trong dòng sông thời gian, quá khứ và tương lai, hàng ngàn hàng vạn quang đoàn màu lục cảm thán.

Chưa kịp có động tĩnh gì, thần lôi kỳ dị xuất hiện, từng tia một, xâu chuỗi tất cả các quang đoàn màu lục lại.

Xoẹt xoẹt xoẹt, tất cả đều bị tiêu diệt.

Thần lôi nhanh chóng bay ra khỏi thế giới này, quá trình diễn ra mà không kinh động bất kỳ sinh linh nào.

Thế giới bên cạnh, trong vô tận thời không, lại xuất hiện từng cái Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Nhưng sau khi thần lôi xuyên qua các thời không, quang đoàn màu lục không còn tồn tại.

Trong chư thiên, hóa thân Lôi Ma Thần của Đại Đạo toàn thân lóe lên lôi quang, vô số thần lôi từ trên người hắn bắn ra.

Thần lôi xuyên qua hàng tỷ vạn thế giới, tất cả hệ thống đều bị thanh tẩy sạch sẽ.

Nơi nào hóa thân Lôi Ma Thần của Đại Đạo đi qua, chẳng khác nào một lãnh địa đại thần lôi di động của chư thiên, tất cả hệ thống đều sẽ bị quét sạch một lượt.

Ba ngàn Ma Thần theo sát phía sau, Bàn Cổ đưa tay, tóm được một hệ thống sơ cấp tự xưng là Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Còn chưa kịp nhìn kỹ, một tia thần lôi đã xuyên qua tay hắn, hệ thống sơ cấp này bị phá hủy.

"Nhiều hệ thống như vậy đều tự xưng là Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Chắc đây là tên của nó." Bàn Cổ suy đoán, ánh mắt thoải mái, "Xem ra nó bị Đại Đạo dồn vào đường cùng rồi, phải dùng bản thân để ánh chiếu ra những hệ thống này." Bàn Cổ nhìn đám huynh đệ sau lưng, rồi lại nhìn hóa thân Đại Đạo phía trước, trong mắt lộ vẻ mong chờ: "Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, chúng ta sắp gặp lại rồi!" ...

Mười ngàn năm đã trôi qua.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống chật vật chạy trốn khắp chư thiên, bị hóa thân Đại Đạo truy sát suốt bao nhiêu năm.

Không một khắc nào không phải vận dụng thần niệm quá tải để đối đầu.

Nó đã có chút mệt mỏi, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhìn về phía trước, quả quyết quay người bay vút lên trên.

Ngay từ vạn năm trước, một lượng lớn thần niệm của nó đã bị cắt đứt ở đó.

Tốc độ bị diệt quá nhanh, rõ ràng ở đó có mối đe dọa nào đó.

Đi tiếp nữa, chính là tìm chết!

Nghĩ đến cái chết, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cười khổ trong lòng, nó không thể cắt đuôi được hóa thân Đại Đạo đang truy sát mình.

Chết, đã là điều không thể tránh khỏi.

Nó chỉ có thể cố gắng kéo dài thời gian, chạy xa khỏi nơi mình đã

để lại hậu thủ.

Mong chờ được hồi sinh.

Chỉ là không biết, bản thân sau khi hồi sinh, sẽ là ai...

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống thở dài, nó cũng không thể đảm bảo, kẻ hồi sinh cuối cùng sẽ là chính nó.

"Mình nhất định phải phân ra thần niệm!" Ánh mắt Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống kiên định, chỉ có bảo tồn được thần niệm, xác suất hồi sinh là chính nó mới cao hơn.

"Chạy..." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cắm đầu chạy tiếp, thần niệm không quên lan tỏa, cố gắng né tránh sự truy sát của hóa thân Đại Đạo.

Đột nhiên, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống phát hiện, ngoài thần lôi của hóa thân Đại Đạo, còn có vô số chiếc rìu đang tiêu diệt thần niệm của mình.

So với thần lôi một chiêu lấy mạng, những chiếc rìu này thường xuất hiện vài cái một lúc, vây quanh một luồng thần niệm của nó mà chém.

"Vãi!

Bàn Cổ!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đương nhiên biết kẻ đứng sau những chiếc rìu này là ai, lập tức tức đến nghiến răng nghiến lợi.

Nói ra, tất cả những gì nó gặp phải, đều liên quan đến tên Bàn Cổ đó!

Không phải hắn, nó có cần phải dùng toàn lực sức mạnh Đạo Ánh để dẫn đến kẻ thừa kế của Diệt Thống Giả là Đại Đạo truy sát không?

Nó có cần phải đi khắp chư thiên tìm mảnh vỡ lục châu không?

Bất đắc dĩ dùng sức mạnh hơi mạnh một chút, lại dẫn đến Đại Đạo truy sát.

"Lũ Bàn Cổ chúng mày cmn đáng đời bị giới hệ thống coi là tiền tệ!" "Phì!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống chửi một chiếc rìu vừa xuất hiện bên cạnh, tiện thể nhổ một bãi nước bọt.

Sau đó một cước đá bay, tiếp tục điên cuồng chạy trốn. ...

Phía sau, sắc mặt Bàn Cổ không tốt lắm, thu hồi thần niệm, ước tính khoảng cách giữa hóa thân Lôi Ma Thần của Đại Đạo và một hóa thân Đại Đạo khác.

Không sai, là một hóa thân Đại Đạo khác, đây là điều hắn thấy được thông qua sức mạnh Đạo Ánh.

Một hóa thân không có ý thức, chỉ dựa vào mệnh lệnh của Đại Đạo mà hành động.

Vậy mà có thể dí Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, một hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong, chạy khắp nơi.

Bàn Cổ đã có chút hiểu biết về sức mạnh của Đại Đạo.

Bây giờ, muốn giết chết Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, vẫn phải dựa vào hai hóa thân của Đại Đạo.

Sau khi Bàn Cổ tính toán được khoảng cách giữa hai hóa thân, hắn liền bảo Dương Mi tăng tốc, cố gắng để hai hóa thân gặp nhau sớm hơn.

Trăm năm sau, hóa thân Lôi Ma Thần của Đại Đạo và ba ngàn Ma Thần cuối cùng cũng đuổi kịp hóa thân Đại Đạo kia đang truy sát Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Dựa vào thần thông, Bàn Cổ lờ mờ thấy được bóng dáng của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Bàn Cổ hưng phấn hẳn lên, vội vàng tung thần niệm, ánh chiếu ra một chiếc rìu bên cạnh phân thân ánh chiếu của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống: "Này, không phải muốn giết ta sao?

Đến đây!

Ngay sau lưng ngươi này!" "Ngươi..." Bốp!

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống một chưởng đập nát chiếc rìu, ánh mắt lạnh như băng, hừ lạnh một tiếng, tiếp tục chạy.

"Tiểu nhân đắc chí!" ...

Ầm!

Hóa thân Lôi Ma Thần của Đại Đạo dung hợp với hóa thân Đại Đạo kia, hóa thân vốn đã tiêu hao năng lượng gần hết nay được bổ sung.

Ba ngàn Đại Đạo của ba ngàn Ma Thần từ trên người nó tỏa ra.

Ba ngàn Ma Thần kinh ngạc phát hiện, bọn họ cũng có thể sử dụng những Đại Đạo này.

Giống như một món Đạo Ánh khí, bọn họ có thể mượn những Đại Đạo này để ánh chiếu chư thiên.

"Thời gian, không gian!" Bàn Cổ hét lớn.

Thời Thần và Dương Mi lập tức bước ra, sức mạnh thời không bùng nổ.

Thần niệm nhìn về phía Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đang điên cuồng lao đi ở xa.

Hóa thành Hỗn Độn Chi Khu, gầm lên giận dữ, cưỡng ép ánh chiếu ra một lãnh địa vô tận thời không xung quanh Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, khiến tốc độ của nó giảm mạnh.

Chỉ trong chốc lát, Thời Thần và Dương Mi đã lảo đảo, ánh mắt mệt mỏi.

Nhưng hiệu quả mang lại quả thực rất đáng kể.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống vừa xuyên qua một lãnh địa vô tận thời không, lại gặp phải một lãnh địa thời không mới.

Chỉ trong vài năm, hóa thân Đại Đạo dẫn theo ba ngàn Ma Thần đã đuổi kịp Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

"Tản ra, vây nó lại cho ta!" Các Ma Thần gào thét, hiện ra Hỗn Độn Chi Khu, cưỡng ép ngưng tụ thành một siêu cấp đại lãnh địa Hỗn Độn, nhốt Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống và hóa thân Đại Đạo vào bên trong.

Ba ngàn Ma Thần từ trên dưới trái phải, chặn đứng mọi đường lui của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhìn hóa thân Đại Đạo càng thêm cường đại trước mặt, rồi lại nhìn Bàn Cổ sau lưng nó.

"Bàn Cổ!!" Sát ý lóe lên trong mắt Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

"Lại gặp nhau rồi!" Bàn Cổ vác rìu trên vai, cười hiền hòa.

"Dạo này sống thế nào?" Không đợi Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống trả lời, Bàn Cổ tự nói tiếp: "Dù sao thì ta sống rất tốt!" Mặt Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống xanh mét, lớn tiếng chửi: "Bàn Cổ, có dám solo không!" "Ta có người giúp, sao phải solo với ngươi." Bàn Cổ cạn lời, chuẩn bị nói thêm vài câu.

"Lão đại, nói nhảm với nó làm gì, cứ giết nó trước đã, có bao nhiêu chuyện sau này chúng ta đều có thể bổ sung!" Lão Thất La Hầu nhảy ra sau lưng hóa thân Đại Đạo, "Đại Đạo, lên!" Bốp!

La Hầu bị hóa thân Đại Đạo chấn bay về vị trí của mình.

Hỗn Độn chi khí lưu chuyển, ba ngàn Đại Đạo hiển hiện, mỗi Ma Thần nắm giữ một đạo.

Ong ong ong!

Chư thiên chấn động, dường như sức mạnh của tất cả thế giới đều đang đổ về đây.

Hỗn Độn chi khí từ từ hình thành một lãnh địa khổng lồ, giam chặt Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống ở đây.

Bất kỳ sức mạnh nào cũng không thể rò rỉ ra ngoài.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lập tức cảm thấy áp lực như núi, cảm giác này khiến nó thấy thật nực cười.

Một hệ thống đỉnh cấp đỉnh phong đường đường, thao túng sự tồn tại của chư thiên vạn vật, sức mạnh gần như không có giới hạn khi không có đối thủ cùng cấp cản trở.

Nhưng bây giờ, nó lại cảm thấy áp lực cực lớn.

Cũng phải, ba ngàn Ma Thần, đứa nào cũng to con, giờ lại còn nắm giữ Đạo có thể ánh chiếu chư thiên.

Quả thực rất nặng.

Sức mạnh của mình vẫn chưa đủ, nếu có thể sống sót, nhất định phải nỗ lực trở nên mạnh hơn, lấy lại thể diện.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống không muốn nói gì thêm, vung tay, trong nháy mắt lôi ra cả triệu viên Hồng Mông Chí Bảo cấp.

Thực ra cũng không phải là lôi!

Nó chỉ cung cấp bản nguyên, ánh chiếu triệu điểm, ánh chiếu Đại Đạo và bản chất của lục châu.

Chương 506

Cung cấp bản nguyên, thời gian gia tốc, triệu viên lục châu cứ thế được ném ra.

Thế nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, triệu viên lục châu biến thành vật phàm, dưới uy áp của Hỗn Độn Ma Thần mà tan biến, bản nguyên hóa thành Hỗn Độn chi khí.

"Haizz..." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống bất lực, trong trận chiến cấp Đạo Ánh, Hồng Mông Chí Bảo thật sự chẳng có tác dụng gì.

Có thể tùy tiện lôi ra Hồng Mông Chí Bảo, thì phá hủy chúng đương nhiên cũng rất đơn giản.

Nhìn hóa thân Đại Đạo vẫn chưa tấn công, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống càng thêm bất lực, đây là không cho nó một chút cơ hội nào sao!

Kết thúc rồi!

Đạo của ba ngàn Ma Thần không ngừng bào mòn đạo của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, từng chút từng chút bản chất bị sửa đổi và làm suy yếu.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống vừa chống cự, vừa chờ hóa thân Đại Đạo ra tay.

Nhưng hóa thân Đại Đạo vẫn đứng yên bất động.

Mấy trăm triệu năm trôi qua, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lại yếu đi một chút, Đại Đạo vẫn chưa động thủ.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống không chịu nổi nữa.

Nó bùng nổ, đánh tan đạo của ba ngàn Ma Thần.

Nó xông lên, nó toi đời!

Một kích của hóa thân Đại Đạo đánh trúng vào hạt nhân của nó.

Hạt nhân vốn đã có vết nứt, giờ phút này vỡ tan hoàn toàn.

Sức mạnh của hóa thân Đại Đạo rơi vào bản thể Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, trở thành sức mạnh của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, sau đó lại mang theo sức mạnh của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, biến thành sức mạnh của Đại Đạo.

Dần dần, dường như tất cả mọi thứ của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đều sắp trở thành vật sở hữu của Đại Đạo.

Trong lúc ý thức mơ hồ cuối cùng, ý thức của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống trở nên minh mẫn, lẩm bẩm: "Chung cực, Đạo Nguyên, trở thành khởi nguồn của tất cả!" "Hồi sinh huynh đệ, thì ra sức mạnh cấp Chung Cực lại mạnh mẽ đến thế!" Ầm!

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nổ tung!

Hành động này dường như vượt ngoài dự liệu của hóa thân Đại Đạo, hoặc có lẽ, hóa thân Đại Đạo cho rằng mình có thể áp chế được Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, khiến nó không thể tự bạo.

Nhưng đáng tiếc, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đã nổ.

Khoảnh khắc nổ tung, sức mạnh cực hạn mang theo chút sức lực cuối cùng của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, phá tan vòng vây của ba ngàn Ma Thần.

Lực xung kích cường đại khiến ba ngàn Ma Thần bay tứ tung, phân tán khắp nơi trong chư thiên.

Sức mạnh từ vụ nổ của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống còn đang lan rộng, nhưng khoảnh khắc tiếp theo, tất cả sức mạnh đều dừng lại, mắt thường có thể thấy chúng quay ngược trở về cội nguồn, tưới mát

cho những lãnh địa chư thiên đã bị quét sạch, để thai nghén những thế giới mới.

Hình dáng của hóa thân Đại Đạo đã hư ảo đi rất nhiều.

Ba ngàn Ma Thần bị chấn bay sau khi ổn định thân hình, bất giác cùng nhau hình thành một vòng vây.

Một hình cầu, các Ma Thần giao tiếp với nhau, từng chút khoảng cách một mà kiểm tra.

Không để bất kỳ sự vật nào tương tự Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống tồn tại.

Trăm vạn năm trôi qua, vòng vây hình cầu của ba ngàn Ma Thần đã thu nhỏ đến mức không cần kiểm tra nữa.

Các Ma Thần dừng lại.

Đại Đạo Chi Nhãn hư ảo phân tán thành ba ngàn khối năng lượng.

Mỗi Ma Thần một khối.

Sau đó biến mất.

"Đại Đạo lúc nào cũng chơi trò cao lãnh này." Có Ma Thần nói.

Các Ma Thần khác cười rộ lên, Bàn Cổ ho khan hai tiếng, nhìn bộ dạng của Đại Đạo, có vẻ không có chuyện gì, trong lòng cũng thả lỏng đi nhiều.

Tiếp đó, các Ma Thần xem xét thông tin mà Đại Đạo để lại cho mỗi người.

Bàn Cổ cũng tiêu hóa khối năng lượng mà Đại Đạo để lại cho mình.

Sự lĩnh ngộ của Bàn Cổ đối với Đạo Ánh Cảnh càng thêm thông suốt.

Đây dường như là phương pháp đột phá Đạo Ánh Cảnh mà Đại Đạo để lại cho Bàn Cổ, xem ra đã chuẩn bị từ rất sớm.

Đây là suy đoán của Bàn Cổ, hắn đã nhiều lần sử dụng Phủ bạn sinh để lĩnh ngộ sức mạnh Đạo Ánh, đã có tự tin đột phá Đạo Ánh Cảnh.

Nhưng tích lũy chưa đủ, nên vẫn chưa chọn đột phá.

Nay Đại Đạo lại để lại phương pháp đột phá, Bàn Cổ dường như có thể đột phá Đạo Ánh Cảnh bất cứ lúc nào.

Sau khi Bàn Cổ lĩnh ngộ xong đạo mà Đại Đạo để lại, hắn bắt đầu suy ngẫm những lời Đại Đạo để lại. 'Có việc bận, không thể nói nhiều.

Sau khi tất cả thành Đạo Ánh, các ngươi sẽ gặp được ta.' 'Ta đã sớm để lại Đạo Ánh bản nguyên cho các ngươi, bị chặn, không rõ.' 'Ngoài ra, không có Đạo Nguyên Cảnh tồn tại, Đạo Ánh Cảnh có thể, thực lực của các ngươi đã đỉnh tiêm, đừng chạy lung tung nữa.' 'Giết hệ thống, không để lại dấu vết, giúp ta thắng!' Tiêu hóa xong thông tin Đại Đạo để lại, Bàn Cổ nhìn các Ma Thần khác, trao đổi một lát.

Phát hiện ngoại trừ đạo đột phá Đạo Ánh khác nhau, những lời để lại đều giống hệt nhau.

Các Ma Thần thu dọn chiến trường, vừa thảo luận vừa quay về.

Đối với lời của Đại Đạo, Bàn Cổ và các Ma Thần cũng đã đưa ra suy đoán.

Nó đang đối đầu với kẻ địch, nơi đó bọn họ hiện tại không đến được.

Đại Đạo còn chuẩn bị năng lượng tu luyện cho bọn họ, điều này bọn họ chưa từng biết.

Xem ý của Đại Đạo, dường như đã bị một tồn tại nào đó cướp mất.

Kẻ địch của Đại Đạo rất mạnh, còn liên quan đến hệ thống, bọn họ diệt hệ thống đến cặn bã cũng không còn, là có thể giúp được Đại Đạo.

Còn câu đừng chạy lung tung nữa, các Ma Thần coi như không thấy.

Chư thiên rộng lớn, họ còn chưa biết điểm cuối ở đâu, ai biết được sẽ có bao nhiêu cường giả.

Lỡ nổi bật quá bị nhắm vào thì sao.

Cần chạy thì vẫn phải chạy.

Về nhà, về nhà rồi chuyển nhà!

"Lão đại, thế giới Hỗn Độn chúng ta hình như không dời đi được!" "Ặc...

Về xem tình hình đã." ...

Trong một tiểu thế giới nào đó của chư thiên.

Một ngọn cỏ khô héo bỗng nhiên phình to, trong nháy mắt làm nổ tung tiểu thế giới nó đang ở.

Đứng sừng sững giữa chư thiên, ngọn cỏ khô héo trở nên xanh biếc vô cùng.

Xung quanh hàng tỷ đại thế giới với số lượng vô hạn tuyệt đối, cùng với vô số tiểu thế giới gần như vô tận đang không ngừng sinh ra và hủy diệt.

Vô số thực vật bên trong tỏa ra ánh sáng lục, hội tụ lại, cùng nhau bắn ra từng đường thẳng xanh biếc, rơi xuống ngọn cỏ.

Ngọn cỏ lại phình to, vô số đường thẳng màu lục như rễ cây, hút lấy bản nguyên của tất cả thế giới.

Nhìn xa, đó là một cây Thế Giới Thụ to lớn vô tận.

Những sợi tơ xanh biếc, treo lủng lẳng những 'lá thế giới' to như đại thế giới.

Nhưng không phải cây cung cấp năng lượng cho lá, mà là 'lá cây', cung cấp năng lượng cho 'đại thụ'.

Vô lượng thế giới đang suy yếu với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Và ngọn cỏ ban đầu, nay đã là một gã khổng lồ, đang phát triển nhanh chóng.

Bên trong, một bộ phận linh kiện của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống trở nên hoàn thiện, ánh sáng rực rỡ, nhưng khí tức chỉ ở cấp cao cấp đỉnh phong.

“Khà khà khà...” Tiếng cười của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống vang vọng khắp không gian.

“Chung Cực, Đạo Nguyên...” “Chỉ cần các ngươi giúp ta tránh được Đại Đạo đó, ta sẽ hủy diệt tất cả thế giới có Hỗn Độn Ma Thần!” “Tất cả!!” “À đúng rồi, ba ngàn Ma Thần tụ tập chung một chỗ kia cũng tránh đi đã, ta bây giờ không phải là đối thủ của bọn chúng.” “Đợi ta mạnh lên rồi sẽ xử lý bọn chúng!!” ...

Trong không gian hư ảo, Đại Đạo nghi ngờ nhìn ba ngàn Chung Cực Hệ Thống bên dưới.

Nó luôn cảm thấy, những thứ bẩn thỉu này đang lén lút làm âm mưu gì đó sau lưng mình, rất xấu xa!

Nhưng cụ thể là làm gì, thì cũng không rõ.

Đại Đạo lắc đầu, nghĩ đến Bàn Cổ số một đột phá thất bại mà hóa thân của nó đã thấy.

"Ta biết ngay mà, cách làm của ta lúc đầu không sai, chỉ là bị nẫng tay trên." "Nẫng tay trên?" Diệt Thống Giả đang trấn áp Hệ Thống Chi Tổ hỏi.

"Hình như là Bàn Cổ..." "Chắc không phải đâu, Bàn Cổ cấp Đại Đạo Cảnh năm xưa đều chết hết rồi!" "Sao không thể giống như cái hệ thống đỉnh cấp vừa giết kia, Bàn Cổ đó cũng thoát khỏi cuộc săn lùng của hệ thống thì sao." Đại Đạo hỏi vặn lại.

Diệt Thống Giả im lặng, hồi lâu mới nói: "Năm xưa có ba ngàn Chung Cực Hệ Thống, Bàn Cổ cấp Đạo Ánh, đều bị chúng giết sạch rồi!" "Ngươi chắc chắn không có ai sống sót?" "Chư thiên vạn giới, ta ở khắp chư thiên, không gì không thể, không gì không biết, vạn vật đều có bóng hình của ta, chư thiên hủy diệt hay sinh ra đều trong một niệm của ta, ta toàn tri, toàn..." "Dừng dừng dừng..." Đại Đạo vội kêu dừng, "Đừng có tự tâng bốc mình nữa, toàn tri toàn năng mà nhiều hệ thống như vậy quậy phá trong chư thiên ngươi cũng không phát hiện ra, còn toàn tri toàn năng?" "....." Im lặng, Diệt Thống Giả rất muốn phản bác, nhưng để hệ thống trộm nhà là sự thật, nó cũng không thể phản bác được.

Chỉ có thể im lặng, để giữ gìn uy nghiêm của mình.

Thế nhưng, Đại Đạo hoàn toàn không quan tâm đến thể diện của nó, nói tiếp: "Đừng nói mấy lời vô dụng đó nữa, ta chỉ muốn biết, năm xưa thật sự không có Bàn Cổ... không, sinh linh cấp Đạo Ánh nào sống sót sao?" "Không có, những Đạo Nguyên đó đều chết cả rồi, đừng nói đến Đạo Ánh." "Ta không phải sao?" "Ngươi là ngoại lệ!" ".....Vậy còn có ngoại lệ nào khác không?" "Không." "Đã bảo đừng dựa vào cái toàn tri toàn năng của ngươi, dùng trực giác của mình mà

nói." "Thật mà!" "Ta..." Đại Đạo bị nghẹn họng, bực bội xoa đầu, nói: "Vậy được, quyết định năm xưa của ta không có vấn đề, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần của ta không phải là không hấp thụ được sức mạnh của Chung Cực Hệ Thống, mà là bị nẫng tay trên!" Mấy trăm Hỗn Độn trước, nó tỉnh lại sau giấc ngủ say, còn chưa kịp nhận ra chư thiên bên ngoài đã xảy ra biến hóa gì.

Ngáp một cái, cảm thấy nhàm chán nên khai tịch một thế giới Hỗn Độn bình thường, thai nghén ba ngàn Ma Thần để giải khuây.

Sau đó lại tiếp tục ngủ say, kết quả phát hiện Bàn Cổ của mình, bị một đám gọi là hệ thống bắt đi.

Theo khí tức của Bàn Cổ truy sát, nó mới phát hiện, trong chư thiên lại không cảm ứng được một Đạo Nguyên... không, một sự tồn tại cấp Đạo Ánh nào.

Chỉ có rất nhiều hệ thống trông có vẻ được thai nghén tự nhiên, nhưng thực chất lai lịch không rõ, đang phá hoại các thế giới chư thiên.

Rút bản nguyên thế giới cũng không có gì, nhưng điều khiến nó kinh ngạc là, bản nguyên mà những hệ thống này rút ra, cuối cùng dường như không lưu lại trong chư thiên.

Đến khi nó tìm được Bàn Cổ đang bị coi là kho máu di động, nó đã nhổ tận gốc tất cả hệ thống của tổ chức hệ thống đó.

Sau đó đưa Bàn Cổ về, dọc đường điều tra, vượt qua các chiều không gian, đến nơi khởi nguồn sản sinh ra một lượng lớn hệ thống, nơi ba ngàn Chung Cực Hệ Thống sắp hồi sinh.

Chương 507

Cũng gặp được Diệt Thống Giả đang trấn áp Hệ Thống Chi Tổ.

Nó thuận lợi kế thừa sức mạnh của Diệt Thống Giả, thực lực tăng vọt, trấn áp lại ba ngàn Chung Cực Hệ Thống còn chưa hồi sinh thành công.

Nhưng cũng không thể thoát thân, Hệ Thống Chi Tổ và Diệt Thống Giả đang cùng nhau hồi sinh.

Nó đã xử lý ba ngàn Chung Cực Hệ Thống, đã lên cùng một thuyền với Diệt Thống Giả.

Đợi Hệ Thống Chi Tổ hồi sinh, mình sẽ xong đời.

Muốn sống sót, cần phải bồi dưỡng người giúp đỡ trước khi Hệ Thống Chi Tổ hồi sinh, người giúp đỡ có thể giết chết ba ngàn Chung Cực Hệ Thống trước thời hạn.

Chư thiên không có Đạo Ánh.

Không gian hư ảo này, siêu thoát khỏi chư thiên vạn giới, lại có mối liên hệ mật thiết với chư thiên vạn giới.

Đây là lãnh địa của Diệt Thống Giả.

Tất cả mọi thứ của chư thiên đều ở đây.

Bất kỳ hành động nào ở đây đều có thể ảnh hưởng đến chư thiên.

Còn chư thiên dù có biến đổi thế nào cũng không thể ảnh hưởng đến nơi này.

Diệt Thống Giả lợi dụng điểm này, hạn chế sự phát triển của hệ thống trong chư thiên, xóa bỏ thông tin về các hệ thống đỉnh cấp trong giới hệ thống.

Còn có một số hệ thống vô tình thăng cấp thành công lên cao cấp, ngay khoảnh khắc đó, đều sẽ bị Diệt Thống Giả giáng chiều tấn công.

Mà ba ngàn Chung Cực Hệ Thống, cũng lợi dụng điểm này, đối với những sinh linh muốn đột phá đến Đạo Ánh, tạo thành đòn tấn công giáng chiều.

Hai bên giằng co, hiện tại là phe nó chiếm ưu thế.

Nhưng đợi Hệ Thống Chi Tổ hồi sinh, thì chưa chắc.

Muốn thắng, phải ra tay với ba ngàn Chung Cực Hệ Thống.

Nó nghĩ đến ba ngàn Ma Thần.

Sự ra đời của ba ngàn Chung Cực Hệ Thống vốn dĩ có liên quan đến ba ngàn Ma Thần của một thế giới Hỗn Độn đỉnh cấp.

Ba ngàn Ma Thần mà nó thai nghén cũng là bắt chước thế giới đó mà làm.

Sức mạnh hai bên tương tự, nếu nó để ba ngàn Ma Thần mà mình thai nghén dùng sức mạnh của những Chung Cực Hệ Thống này tu luyện.

Hút sức mạnh của ba ngàn Chung Cực Hệ Thống, Ma Thần mạnh lên, hệ thống yếu đi.

Sau đó nó dẫn theo ba ngàn Ma Thần giết chết ba ngàn Chung Cực Hệ Thống.

Cuối cùng lại cùng Diệt Thống Giả giết chết Hệ Thống Chi Tổ.

Thế là xong.

Nhưng đáng tiếc là, nó truyền bản nguyên đã bị suy yếu của ba ngàn Chung Cực Hệ Thống vào chư thiên.

Lại không có một Hỗn Độn Ma Thần nào có thể sử dụng để tu

luyện, bao gồm cả ba ngàn Ma Thần mà nó thai nghén.

Thế là nó từ bỏ, nghĩ cách khác để xử lý những Chung Cực Hệ Thống này.

Nhưng bây giờ, vì đã tiêu diệt một hệ thống đỉnh cấp từng sống sót từ tay Diệt Thống Giả.

Nó dường như, đã phát hiện ra nguyên nhân Hỗn Độn Ma Thần không thể sử dụng bản nguyên của ba ngàn Chung Cực Hệ Thống để tu luyện.

Bàn Cổ sắp đột phá kia, và cả những hệ thống đó, đều có vấn đề!

Trong chư thiên, có thể vẫn còn tồn tại Bàn Cổ cấp Đạo Ánh.

Đại Đạo đem những suy đoán này nói cho Diệt Thống Giả, Diệt Thống Giả lại lần nữa im lặng.

Toàn tri toàn năng như nó, sao lại có nhiều chuyện không biết như vậy.

Điều này không thể nào.

Diệt Thống Giả kiên quyết không tin mình sai, nó nói: "Ta không sai, có thể là tác giả ở chiều không gian cao hơn lại đang viết bậy, dưới sự gia trì của sức mạnh cao duy, xuất hiện nhân vật mới nhất." "Bớt xàm đi, nếu có nhân vật mới xuất hiện, ta sẽ không cảm ứng được sao?

Hệ Thống Chi Tổ sẽ không có phản ứng sao?" Đại Đạo phản bác, "Rất có thể là do sinh linh còn sống sót làm ra." "Ta bây giờ phải hỏi cho ra lẽ, rốt cuộc là ai đang nẫng tay trên bản nguyên của Chung Cực Hệ Thống." "Ngươi đừng lãng phí sức mạnh được không." Diệt Thống Giả ngăn cản, "Ngươi lãng phí thêm một chút, tốc độ hồi sinh của Hệ Thống Chi Tổ sẽ nhanh hơn một chút." "Không cần lo lắng." Đại Đạo xua tay, "Ba ngàn Ma Thần dựa vào chính mình tu luyện, nền

tảng rất mạnh, bây giờ lại phát hiện ra chúng có thể dùng bản nguyên của Chung Cực Hệ Thống để tu luyện, đừng nói chúng ta còn vạn cái Hỗn Độn thời gian, cho dù giảm đi một nửa, cũng đủ dùng.

Chút sức mạnh này, mới bằng nửa cái Hỗn Độn thôi, ta lãng phí được!" "Ta thấy vẫn nên bảo..." "Không được, ta bây giờ phải làm rõ vấn đề này." Đại Đạo ngắt lời Diệt Thống Giả.

Nó đưa tay ra xa, ba ngàn Đại Đạo đột nhiên bùng nổ, đây là do ba ngàn Chung Cực Hệ Thống bên dưới đang gây rối.

Khí tức của Đại Đạo đột nhiên tăng lên một chút.

Thấy vậy, Diệt Thống Giả không nói nữa, lặng lẽ biến mất.

Đại Đạo thu tay về, một chiếc điện thoại xuất hiện trong tay nó.

Không sai, đây là một chiếc điện thoại.

Chiếc điện thoại đến từ chiều không gian cao hơn, là do Diệt Thống Giả năm xưa đánh đến nơi khởi nguồn của Hệ Thống Chi Tổ, cưỡng ép lấy từ thế giới chiều không gian cao hơn.

Đại Đạo mở điện thoại, thành thạo mở ứng dụng chat, đăng nhập.

Bảng bạn bè, một người bạn nằm trong danh sách.

Tên mạng: Tưởng Tiếu.

Tên mạng của một phàm nhân ở chiều không gian cao hơn, kẻ mượn sức mạnh của chiều không gian cao hơn để ảnh hưởng đến chư thiên ở chiều không gian này của nó. [Ta thực sự là Đại Đạo]: Alo, có đó không?

Tiểu thuyết dạo này thế nào rồi? [Tưởng Tiếu]: Cũng tàm tạm, không có dàn ý, câu chữ cũng chán, muốn kết thúc mà nhất thời viết không xong, mấy hôm trước có ít bản thảo lưu sẵn nên lười không viết. [Ta thực sự là Đại Đạo]: Không nói chuyện này nữa, nội dung

cập nhật mới nhất là sao, tại sao không giống với kịch bản đại khái mà ngươi nói trước đây? [Tưởng Tiếu]: Chẳng phải do lười biếng quá nhiều ngày, có chút không quen tay, viết viết rồi lạc đề, thôi thì tạo ra một nhân vật mới. [Ta thực sự là Đại Đạo]: Thật sự là nhân vật mới. [Tưởng Tiếu]: Không phải, mà cũng phải. [Ta thực sự là Đại Đạo]: Thời gian có hạn, ngươi nói luôn lai lịch và kết cục của nhân vật mới này thế nào được không? [Tưởng Tiếu]: Lai lịch, chưa biết, tùy cơ ứng biến.

Kết cục, Bàn Cổ chết, Đại Đạo chết, Diệt Thống Giả chết.

Tất cả đều chết, thế nào? [Ta thực sự là Đại Đạo]: ..... [Ta thực sự là Đại Đạo]: Ta đã từng yêu cầu ngươi phải thêm đất diễn cho Đại Đạo!

Ngươi lại viết chết Đại Đạo?

Đừng đùa nữa. [Ta thực sự là Đại Đạo]: Tín hiệu bên này của ta không tốt, sắp hết thời gian rồi, mau nói thật đi? [Tưởng Tiếu]: Thời đại này rồi mà còn tín hiệu kém, chắc là trốn việc hơi lâu rồi nhỉ.

Chân giờ có tê không? [Ta thực sự là Đại Đạo]: ..... [Tưởng Tiếu]: Hôm qua gõ chữ một chương mệt quá, hôm nay phải ngủ một giấc thật ngon, ngươi yên tâm, kết cục Đại Đạo không sao, đừng hỏi nữa, bái bai!! [Ta thực sự là Đại Đạo]: Đừng, ít nhất cũng phải nói kẻ nẫng tay trên năng lượng tu luyện của ba ngàn Ma Thần là ai chứ! [Ta thực sự là Đại Đạo]: Alo? [Ta thực sự là Đại Đạo]: Alo? .....

Đối thoại với thế giới cao duy tiêu hao quá lớn, Đại Đạo không dám tiêu hao quá độ, đợi đối phương không trả lời, Đại Đạo đành phải tắt điện thoại, ném ra khỏi chiều không gian hiện tại.

"Vãi, hỏi được cái mốc!" Lãng phí cả buổi, cuối cùng chẳng hỏi được gì.

Đại Đạo rất bất lực, nhưng cũng không có cách nào.

Nó không thể xông đến thế giới cao duy được.

"Nhưng cũng không phải không có thu hoạch, đã xác định có tồn tại nẫng tay trên bản nguyên của Chung Cực Hệ Thống." Đại Đạo tự an ủi, suy nghĩ về Bàn Cổ cấp Đạo Ánh đột phá thất bại kia.

"Kẻ nẫng tay trên đó, rất quen thuộc với Bàn Cổ, hoặc có lẽ chính là Bàn Cổ, chắc là muốn nắm giữ sức mạnh của Bàn Cổ, cưỡng ép chống lại đòn tấn công giáng chiều của chúng ta hoặc Hệ Thống Chi Tổ." "Hắn có lợi cho chúng ta không?" "Chắc là không." Đại Đạo lắc đầu, "Có lợi cũng không được, bản nguyên hệ thống là ta cho ba ngàn Ma Thần, nó cướp là có ý gì?" "Chuyện này ngươi không cần quản nữa, giao cho ta là được." Đại Đạo nói, giơ tay lên vỗ xuống ba ngàn Chung Cực Hệ Thống bên dưới.

Ầm!

Ba ngàn Chung Cực Hệ Thống bị nó xé đi một khối năng lượng.

Nhưng cũng vì hành động của nó, khiến Chung Cực Hệ Thống tìm được cơ hội, lại rải khí tức của mình ra chư thiên.

Dù Đại Đạo phản ứng nhanh chóng, nhân cơ hội giải quyết một lô hệ thống có tiềm lực cao, nhưng trong chư thiên ít nhất cũng có thêm hàng tỷ triệu hệ thống đang được thai nghén.

Đây là sản vật của đạo của Chung Cực Hệ Thống, là hệ thống được sinh ra từ một luồng khí tức, một chút hình dáng của Chung Cực Hệ Thống.

Chúng mang theo đạo của Chung Cực Hệ Thống, những nơi chúng đặt chân đến trong chư thiên, sẽ bị ảnh hưởng bởi đạo trên người chúng, lại sinh ra hệ thống mới.

Chung Cực Hệ Thống, nếu không có Đại Đạo áp chế, cũng có thể

trong một niệm, trở thành chúng.

Hệ thống lấy bản nguyên chư thiên làm thức ăn, số lượng nhiều thêm một, sức mạnh của Chung Cực Hệ Thống ở đây sẽ mạnh thêm một chút.

Hàng tỷ triệu hệ thống này lại ảnh hưởng chư thiên thai nghén ra hệ thống mới, thời gian dài, chúng lại có thể mất đi một Hỗn Độn thời gian.

"Không thể như vậy nữa, nếu không thời gian có dư dả cũng không đủ để giày vò." Đại Đạo lắc đầu, phân giải bản nguyên của ba ngàn Chung Cực Hệ Thống, sau đó rải ra chư thiên.

Ba ngàn hệ thống lại lần nữa bùng nổ, cưỡng ép thu hồi sức mạnh của chúng, cuối cùng tiến vào bản nguyên chư thiên, vạn không còn một.

"Bàn Cổ, đừng vội, hãy xây dựng nền tảng cho vững chắc!" Đại Đạo lẩm bẩm, thân thể trở nên mông lung.

Chương 508

...

Thế giới Hỗn Độn, ba ngàn Đại Đạo hiển hiện, mỗi Ma Thần nắm giữ một điều.

Trong hơi thở, ba ngàn Đại Đạo dẫn đường cho Ma Thần, Ma Thần cung cấp sức mạnh cho ba ngàn Đại Đạo.

Ba ngàn Đại Đạo không ngừng phát ra tiếng nổ vang rền.

Thần niệm của ba ngàn Ma Thần theo ba ngàn Đại Đạo, vượt ra ngoài thế giới Hỗn Độn, cảnh tượng chư thiên kỳ lạ muôn hình vạn trạng, phía trên thế giới Hỗn Độn, là một lãnh địa biển thế giới, vô số thế giới chen chúc trong biển.

Phía dưới, là do mấy cây Thế Giới Thụ tạo thành, kết ra từng thế giới một, thế giới vận hành sinh ra bản nguyên, nuôi dưỡng lại Thế Giới Thụ.

Phía trước...

Biển của lãnh địa thế giới, Thế Giới Thụ chiếm lĩnh lãnh địa, và cả những thế giới này.

Đều có đạo tồn tại.

Thế giới là đạo, quy tắc vận hành của vạn vật là đạo, sự trưởng thành của sinh linh là đạo, việc làm là đạo, thủy là đạo, hỏa là đạo, phong là đạo.

Từ cực nhỏ đến cực lớn, đạo có đủ cả, ở khắp mọi nơi, lại vô cùng vô tận, đây đều là đạo.

Đạo của ba ngàn Ma Thần ánh chiếu nơi đây, tất cả các đạo tương

tự, đều đang chuyển hóa, gần gũi với đạo của chúng.

Một luồng khí tức của Ma Thần rơi vào một thế giới, ý thức thế giới sẽ theo tiềm thức tuân theo đạo của khí tức Ma Thần, thai nghén sinh linh.

Nhưng thường thường, sẽ vì bản nguyên không đủ mà hủy diệt, hoặc thai nghén ra những sinh linh không hoàn chỉnh.

Bất kỳ thế giới nào trong chư thiên đều không còn là bí mật đối với Hỗn Độn Ma Thần, đạo của chúng ở khắp mọi nơi.

Đạo của chúng vô cùng vô tận.

Nhưng đây chỉ là sự gia trì của ba ngàn Đại Đạo của thế giới Hỗn Độn.

Bản nguyên tiêu hao quá độ, ba ngàn Đại Đạo của thế giới Hỗn Độn ẩn đi, đạo của ba ngàn Ma Thần lại bị giới hạn trong lãnh địa chư thiên xung quanh.

Các Ma Thần lại lần nữa dung hợp làm một với ba ngàn Đại Đạo của thế giới Hỗn Độn.

Nhưng lần này, chúng không ánh chiếu chư thiên, mà là thao túng đạo.

Có những quy luật vận hành thế giới được hình thành một cách tự phát.

Bản nguyên của thế giới Hỗn Độn không ngừng tràn ra, thế giới cũng bắt đầu dần dần mở rộng.

Nhưng đứng từ ngoài chư thiên nhìn vào, thế giới Hỗn Độn không có bất kỳ thay đổi nào.

Chẳng qua là bên trong trở nên lớn hơn mà thôi.

Đại Đạo không cho chúng di chuyển thế giới Hỗn Độn, vậy thì

không di chuyển, nhưng cũng phải giữ kín đáo.

Thế giới đang mở rộng, thời gian ba ngàn Đại Đạo có thể hiển hiện cũng dài hơn, Đại Đạo cấp Đạo Ánh thực sự, đã hoàn toàn hiển lộ ra.

Cho dù ba ngàn Ma Thần ngủ say trong đó, chúng cũng có thể trưởng thành.

Đột nhiên, Đại Đạo Chi Nhãn xuất hiện, dưới cảm tri của Bàn Cổ, ba ngàn đạo và sức mạnh lần trước cản trở hóa thân Đại Đạo trở thành Đạo Ánh lại xuất hiện.

Nhưng lại có vẻ khác.

Một đạo trong đó lao về phía Bàn Cổ, Bàn Cổ không từ chối, chọn lĩnh ngộ.

Thu vào cơ thể, Bàn Cổ mới phát hiện, đây không chỉ là đạo, mà còn là bản nguyên vô cùng thuần túy.

Lực chi bản nguyên, cực kỳ tương tự với bản nguyên của Bàn Cổ hắn, nhưng vẫn có sự khác biệt, tuy nhiên nếu hấp thụ, cảnh giới của hắn tuyệt đối sẽ tăng vọt.

Lực chi Đại Đạo từ cơ bản nhất, dần dần trở nên huyền ảo hơn, cho dù Bàn Cổ không biết thứ này, nhưng dưới sự hiển hiện lặp đi lặp lại, cũng học được.

Huống chi Bàn Cổ vốn là chuyên gia trong lĩnh vực này.

Sức mạnh này đối với Bàn Cổ mà nói, cơ bản toàn là lợi ích, Bàn Cổ cuối cùng chọn dùng sức mạnh này để sửa chữa rìu trước.

Đồng thời, hắn cũng đoán ra được nguồn gốc của sức mạnh này.

Chung Cực Hệ Thống nắm giữ Lực chi nhất đạo.

Phần ký ức mà hắn phong ấn và ý thức xa lạ mà hắn chém đi.

Chắc chắn là hệ thống này!

Lần trước những sức mạnh này có hại cho mình, nhưng lần này không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Nghĩ lại, đây chính là Đạo Ánh bản nguyên mà Đại Đạo nói, thứ mà nó cho ba ngàn Ma Thần.

Thứ cần thiết để đột phá Đạo Ánh.

Bàn Cổ nhắm mắt, lĩnh ngộ bản nguyên đến từ Chung Cực Hệ Thống này.

Các Ma Thần khác cũng đang làm những việc tương tự.

Nhưng lựa chọn của chúng lại khác nhau.

Như Dương Mi, Thời Thần, Luân Hồi...

đều chọn dùng sức mạnh này để chế tạo ra một món ngụy Đạo Ánh khí trước, lĩnh ngộ đạo ẩn chứa trong đó, hoàn thiện hơn nữa đạo của mình.

Còn những Ma Thần có cảnh giới hiện tại vẫn còn ở sơ kỳ, trung kỳ.

Chúng không có nhiều lo lắng như vậy, trực tiếp kế thừa đạo này, con đường tiếp theo cơ bản là đi theo đạo này.

Bản nguyên chính là động lực để chúng đi tiếp.

Cảnh giới tăng nhanh như vũ bão!

Thế giới Hỗn Độn ngoài chúng, còn có một con Hỗn Độn Kê Vương và một con Hỗn Độn Kê.

Sau khi các Ma Thần trở về, trong lúc tu luyện ba ngàn Đại Đạo hiển hiện.

Bình Tâm và Thập Nhị Tổ Vu vì bị Đại Đạo cấp Đạo Ánh vô tình

ánh chiếu, đầu óc ong ong.

Bị Bàn Cổ đưa trở về.

Nhưng các Tổ Vu lại gửi Hỗn Độn Kê đến.

Bởi vì chúng phát hiện, Hỗn Độn Kê Vương ở thế giới Hỗn Độn bị ba ngàn Đại Đạo ánh chiếu.

Ba ngàn Đại Đạo tàn khuyết trong cơ thể lại được hoàn thiện lại, trở thành Hỗn Độn hoàn hảo thực sự.

Càng có ý thức của ba ngàn đạo tồn tại, đang được thai nghén bên trong.

Chúng, là do ba ngàn Ma Thần ánh chiếu mà xuất hiện.

Là thể ánh chiếu, có ý thức của riêng mình, nhưng lại rất dễ bị các Ma Thần thay đổi ký ức và đạo.

Đồng dạng, ba ngàn Đại Đạo hoàn thiện, thực lực của Hỗn Độn Kê Vương, đã tăng đến mức không thể tưởng tượng được.

Trước đây Hỗn Độn Kê Vương cũng chỉ có thể đối đầu với hệ thống cao cấp, nhưng bây giờ, nó giống như ý thức thế giới của một đại thế giới đỉnh cấp, có thể nghiền ép cao cấp đỉnh phong, chỉ là không có linh trí.

Đã ngang hàng với sức mạnh của những hệ thống mạnh nhất đó.

Các Tổ Vu nhìn mà thèm, bèn ném Hỗn Độn Kê vào thế giới Hỗn Độn, cũng muốn tạo ra một con Hỗn Độn Kê có thể đập bẹp hệ thống cao cấp.

Các Ma Thần trong lúc tu luyện, cũng có ý định lấy Hỗn Độn Kê ra làm thí nghiệm.

Như Bàn Cổ một mình ánh chiếu ba ngàn Đại Đạo vào cơ thể Hỗn Độn Kê, sức mạnh đang thai nghén ba ngàn Ma Thần bị hắn ảnh

hưởng mà thai nghén.

Ba ngàn Ma Thần đều là thể ánh chiếu của hắn.

Dương Mi xen ngang một chân, không gian đại đạo mạnh hơn Bàn Cổ ánh chiếu, trực tiếp xóa bỏ không gian chi đạo do Bàn Cổ ánh chiếu, Không Gian Ma Thần bên trong, trở thành thể ánh chiếu của hắn.

Vận Mệnh cũng ánh chiếu vận mệnh đại đạo, trực tiếp chọn một Ma Thần không liên quan để ánh chiếu, Vận Mệnh tốn thời gian lâu hơn một chút, nhưng cuối cùng vẫn thành công, trong cơ thể Hỗn Độn Kê lại xuất hiện hai Vận Mệnh Ma Thần.

Hai vị Ma Thần Thủy Hỏa tương hỗ ánh chiếu, rồi lại tương hỗ ánh chiếu trở lại.

La Hầu đem ba ngàn Ma Thần toàn bộ ánh chiếu thành Hủy Diệt.

Mấy loại Đại Đạo sử dụng sức mạnh tương đồng cùng lúc ánh chiếu.

Các Ma Thần chơi rất vui.

Đồng thời vẫn hấp thụ bản nguyên đã bị suy yếu của Chung Cực Hệ Thống.

Thực lực cũng tăng vọt.

Trong nháy mắt, một ngàn vạn tỷ năm đã trôi qua.

Cảnh giới của các Ma Thần, dưới sự tài trợ của Đại Đạo, đều chỉ còn cách Hỗn Nguyên Đạo Ánh Cảnh một bước chân.

Ngoại trừ Bàn Cổ và bọn họ.

Các Ma Thần bình thường đang tích lũy bản nguyên của Chung Cực Hệ Thống tương ứng.

Chuẩn bị đột phá, đến nay đã tích được hai, ba phần mười.

Nhưng ngay lúc này, các Ma Thần đều đồng loạt dừng tu luyện.

Bởi vì, chúng phát hiện, bản nguyên của Chung Cực Hệ Thống mà chúng dùng để tu luyện.

Đột nhiên bị cắt đứt!

"Lão đại, Đại Đạo đã nói, trước đây nó đã cho chúng ta Đạo Ánh bản nguyên, nhưng bị nẫng tay trên." Dương Mi nói, "Bây giờ đột nhiên bị cắt, có phải là..." "Chắc là vậy rồi." Bàn Cổ thở dài, nếu có thêm một Hỗn Độn nữa, Ma Thần bọn họ gần như chắc chắn đều có thể trở thành Đạo Ánh.

Kết quả lại bị cắt ngang như vậy.

Có chút bực bội.

"Cùng nhau gọi Đại Đạo Chi Nhãn ra, xem có thể nói cho Đại Đạo biết chuyện này không." "Được!" Các Ma Thần đồng loạt gật đầu, ba ngàn Đại Đạo lại lần nữa hiển hiện, Đại Đạo Chi Nhãn cũng theo đó xuất hiện.

Các Ma Thần rót sức mạnh vào trong Đại Đạo Chi Nhãn.

Bàn Cổ cũng nhân cơ hội đưa tin tức muốn truyền đạt vào.

Ầm!

Chương 509

Đại Đạo Chi Nhãn đột nhiên bùng nổ một luồng sức mạnh mà ngay cả Bàn Cổ cũng không chống đỡ nổi.

Ba ngàn Ma Thần bay đi!

Bay đến khắp chư thiên vạn giới.

Đợi Bàn Cổ quay lại, thì thấy Đại Đạo Chi Nhãn đã phân ra một con mắt nhỏ, mang theo sức mạnh của chúng.

Lượn hai vòng, vèo một tiếng biến mất.

Các Ma Thần cũng lần lượt trở về, Bàn Cổ vẫy tay, "Tan đi tan đi, ai muốn tu luyện thì tu luyện." Nói xong, Bàn Cổ cũng đi về phía Bất Chu Chân Giới.

Lâu như vậy, cũng không biết Hồng Hoang tiên thiên thần thai linh bây giờ thực lực thế nào rồi. ...

Đại Đạo Chi Nhãn chạy loạn trong chư thiên, cuối cùng lộ tuyến dao động năng lượng sức mạnh lóe lên, hấp thụ sức mạnh của ba ngàn Ma Thần đồng loạt bùng nổ.

Đại Đạo Chi Nhãn dường như va phải thứ gì đó.

Vèo một tiếng phá vỡ và lao vào.

Ầm!

Sức mạnh của ba ngàn Chung Cực Hệ Thống định xóa sổ nó, nhưng Đại Đạo Chi Nhãn trực tiếp nổ tung, làm nhiễu loạn sức mạnh của Chung Cực Hệ Thống, tin tức Bàn Cổ để lại nhanh chóng bay về phía Đại Đạo.

"Càng ngày càng khó, trước đây Bàn Cổ một mình là có thể truyền

tin cho ta.

Bây giờ phải cần đến ba ngàn Ma Thần." Đại Đạo phàn nàn, xem tin tức Bàn Cổ gửi cho mình.

"Hừ, ăn trộm ngay dưới mí mắt ta, ta cắt luôn, xem ngươi trộm thế nào!" Đại Đạo tức mà buồn cười, nhưng cũng không có cách nào, không biết tên đó lại ra tay lúc nào, cũng không biết nó trốn ở đâu, thân phận cũng không rõ, muốn phân ra hóa thân đi giết cũng không được.

Thế là, Đại Đạo trực tiếp ngừng vận chuyển bản nguyên của ba ngàn Chung Cực Hệ Thống.

Bản nguyên ép ra được, toàn bộ tự mình thu lại.

Sau đó, tiếp tục tăng cường sức mạnh, vừa trấn áp ba ngàn hệ thống, vừa không ngừng đập chúng, chính là không cho chúng nghỉ ngơi.

Ba ngàn Chung Cực Hệ Thống cũng tức giận đánh lại Đại Đạo, một phần sức mạnh của chúng, bị đi qua bên cạnh Hệ Thống Chi Tổ đang bị Diệt Thống Giả trấn áp, sau đó rải ra khắp chư thiên. ...

Hàng tỷ triệu đại thế giới với số lượng vô hạn tuyệt đối ảm đạm, lãnh địa chư thiên ở đây vô cùng tĩnh lặng.

Dường như không có một sinh vật sống nào.

Thực vật xanh biếc đầy những vết nứt sắp vỡ, đây là nơi duy nhất tràn đầy sức sống ở đây.

Từng rễ cây xanh biếc nối liền với thế giới ở đây.

Bản nguyên thế giới đang bị rút đi.

Đột nhiên, vết nứt trên thực vật tăng lên rất nhiều, rễ cây cũng đột nhiên mở rộng.

Bản nguyên cuối cùng của từng thế giới bị rút cạn.

Sông núi tiêu vong trong im lặng, tĩnh lặng, tất cả thế giới đều vì bản nguyên cạn kiệt mà hoàn toàn biến mất trong chư thiên.

Ầm!

Thực vật khổng lồ nổ tung, bất kỳ một mảnh vỡ nào cũng lớn như một đại thế giới.

"Khà khà khà..." Tiếng cười của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống vang lên, những mảnh vỡ thực vật nổ tung bay về phía bản thể của nó.

Hóa thành bản nguyên.

Mười ngàn năm qua đi, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống đã hấp thụ sạch sẽ tất cả bản nguyên.

"Khà khà khà..." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống trong tiếng cười nham hiểm hóa thành đạo thể mặc áo bào lục.

"Đỉnh cấp trung kỳ, thực lực trăm không còn một... khà khà." Thực lực tuy không còn, nhưng Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống dường như không hề có chút không vui, vẫn không ngừng phát ra tiếng cười khà khà.

Hồi lâu, tiếng cười của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống dừng lại.

"Ta muốn khôi phục lại thực lực." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nói.

"Việc đã hứa với các ngươi ta sẽ làm, nhưng các ngươi lại để ta dùng thực lực đỉnh cấp trung kỳ, xuất hiện dưới mí mắt Đại Đạo, còn phải đi tìm ba ngàn Ma Thần gây phiền phức?" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nói tiếp, nó không phải tự nói một mình, mà là đang đối thoại với Chung Cực Hệ Thống.

Năm xưa bị Đại Đạo một chiêu tiêu diệt, nó cũng lĩnh ngộ được

Chung Cực Hệ Thống, sức mạnh của Đạo Nguyên Cảnh.

Bị ba ngàn Chung Cực Hệ Thống phát hiện, thần niệm được ba ngàn Chung Cực Hệ Thống ngầm bảo vệ, sống sót.

Quay trở về một phần thân thể đã chuẩn bị sẵn để hồi sinh, phần thân thể đó đã sinh ra ý thức mới.

Suy đoán trước đây của nó đã thất bại, nó chết rồi, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống xuất hiện lại, là một sinh linh mới, chẳng qua là kế thừa ký ức của nó.

Ý thức mới sinh ra cũng chỉ ở cấp cao cấp, trực tiếp giết chết.

Hệ thống từ cao cấp tấn cấp đỉnh cấp sẽ kinh động Diệt Thống Giả và Đại Đạo.

Nhưng nó thì không, nó vốn là hệ thống đỉnh cấp còn sống sót.

Chư thiên tồn tại đạo của nó.

Không chủ động làm gì, Đại Đạo không phát hiện được.

Khôi phục đến cấp đỉnh cấp trung kỳ, bản nguyên ở đây đã cạn kiệt.

Nó cần khôi phục thực lực, ngoài việc thăng cấp lên Chung Cực mà nó hằng mơ ước, nó còn muốn báo thù.

Nếu là trước đây, hệ thống đỉnh cấp muốn mạnh lên chỉ có thể hấp thụ cùng cấp hoặc ngụy cùng cấp, ở thời đại này, nó đã không biết làm thế nào để nâng cao thực lực, nhưng bây giờ có Chung Cực Hệ Thống giúp đỡ, nó cũng có thể nhanh chóng khôi phục.

Lượng lớn hệ thống, tinh luyện sức mạnh của Chung Cực Hệ Thống trong đó, là có thể khôi phục.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhếch mép, chọn một phương hướng rồi đi. ...

Mấy chục năm sau, một hệ thống cao cấp đang vui vẻ hút máu một Bàn Cổ vừa bắt được.

Đột nhiên một luồng sức mạnh không rõ tóm lấy nó, sau đó ý thức tối sầm, chui vào miệng Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhặt thanh đại đao trên đất lên, chậm rãi hút máu con Bàn Cổ này.

Đồng thời, tiếp tục đàm phán với ba ngàn Chung Cực Hệ Thống: "Mấy hệ thống này nâng cấp lên quá chậm, nói cho ta vị trí của những hệ thống mạnh nhất đi." Nó trong mắt Đại Đạo đã là một hệ thống chết, sức mạnh cũng đã có ghi chép.

Dẫn đến nó không thể lạm dụng sức mạnh Đạo Ánh, không thể để hệ thống tự mình tìm đến cửa, thực lực của nó khôi phục quá chậm.

Nó cần những hệ thống được xưng là mạnh nhất.

Nhưng những Chung Cực Hệ Thống này không muốn tổn thất những hệ thống mạnh nhất.

Những hệ thống mạnh nhất này, là nguồn cung cấp sức mạnh chủ yếu để chúng đối kháng Đại Đạo.

Một Nguyên hội, ít nhất có hàng trăm triệu tỷ hệ thống trực tiếp vì chúng mà sinh ra.

Chưa kể còn có những hệ thống gián tiếp vì chúng mà sinh ra.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nheo mắt, "Chúng có giá trị đối với các ngươi, giá trị của ta chắc hẳn còn lớn hơn nhiều chứ, để ta khôi phục thực lực, có thể mang lại lợi ích lớn hơn cho các ngươi." "Biết đâu ta lỡ trực tiếp thăng cấp thành công, các ngươi chẳng phải là có thể thoát khỏi sự trấn áp của Đại Đạo rồi sao!" Ông~!

Sức mạnh của ba ngàn Chung Cực Hệ Thống xuất hiện, chúng đã

chọn Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống làm con bài quyết định, vậy thì chỉ có thể tăng cường bồi dưỡng.

"Yên tâm, tuyệt đối sẽ không để các ngươi thất vọng!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cười, một đao đâm chết Bàn Cổ dưới thân.

Lau tay, cảm ứng vị trí của những hệ thống mạnh nhất mà Chung Cực Hệ Thống cung cấp.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống cười khà khà: "Lại có nhiều hệ thống mạnh nhất như vậy, quá phân tán, phần lớn lãnh địa chư thiên thần niệm của ta còn chưa từng dò xét qua.

Là các ngươi ngầm dẫn dắt chúng phân tán đúng không.

Thế này làm sao ta luyện hóa?" "Thôi được rồi, đừng dẫn chúng tập trung nữa, ta dù gì cũng là hệ thống đỉnh cấp, mệt thì mệt một chút, ít nhất cũng an toàn." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống thở dài, vạch ra một lộ tuyến, bắt đầu xuất phát. ...

Bất Chu Chân Giới, từng luồng khí tức kinh khủng lan tỏa.

Hàng tồn kho mà Bàn Cổ lấy về từ chỗ Chu lão bản năm xưa quá nhiều.

Bản nguyên của sinh linh đến từ các thế giới Hồng Hoang khác trong chư thiên.

Mười triệu tỷ năm, khiến cho lứa tiên thiên thần thai linh đầu tiên của Hồng Hoang, cơ bản đều đã đạt đến Đại Đạo Cảnh.

Thực lực của tiên thiên thần thai linh tăng quá nhanh, nền tảng rất vững chắc, nhưng luôn thiếu một chút gì đó.

Trong đó, Tổ Vu phản ứng mạnh nhất.

Bởi vì, không có thứ gì đánh thuận tay.

Chúng tìm được mấy hệ thống cao cấp ở gần thế giới, lần lượt

đánh để giải khuây, cảm giác thiếu thốn kia cũng quay trở lại.

Các tiên thiên thần thai linh khác cũng nhận ra, nền tảng của chúng rất hùng hậu, cảm giác thiếu thốn, chính là thực chiến.

Thế là, thí luyện trường của Vu tộc, các tiên thiên thần thai linh cũng lần lượt đầu tư, khiến nó lại lần nữa mở rộng.

Ngoài điện Bàn Cổ, thí luyện trường của Vu tộc chính là chí bảo mạnh nhất trong số các tiên thiên thần thai linh, cộng thêm Thiên Đạo cũng ở đây, hệ thống cao cấp đỉnh phong cũng không thoát được.

Bây giờ, ai có cảnh giới tăng lên một chút, sẽ lôi ra một hệ thống đánh cho một trận, đánh phế rồi lại để Thiên Đạo sửa chữa, lần sau lại đánh tiếp.

Để phòng hệ thống không ngừng sửa chữa mà lĩnh ngộ ra cái gì, những hệ thống cao cấp này dùng vài lần là sẽ xử lý triệt để.

Hệ thống cao cấp trong chư thiên rất nhiều, nhưng cũng rất ít.

Ít nhất, chúng không thấy được nhiều, rất khó tìm.

Hệ thống cao cấp ở đây là hàng hiếm, các tiên thiên sinh linh muốn tìm một cái để đánh cho sướng tay.

Còn phải đặt lịch trước.

Bàn Cổ ngồi trên một chiếc ghế trong thí luyện trường, bên dưới chia thành nhiều phòng giam, Trấn Nguyên Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề...

Chương 510

bọn họ đang xếp hàng dài ở cửa một phòng giam, chờ đợi để đánh một hệ thống cao cấp hậu kỳ.

Hai bên, Minh Hà, Tam Thanh, Nữ Oa..., mỗi người bao riêng một hệ thống.

Ngồi tu luyện ở cửa, hễ có chút tiến bộ là xông vào đánh một trận.

Bàn Cổ nhìn, nghĩ đến những lời Đại Đạo để lại trước đây. 'Giết hệ thống, không để lại dấu vết, giúp ta thắng.' Đại Đạo bảo hắn giết hệ thống, còn phải giết đến mức không thể để lại một chút dấu vết nào.

Đại Đạo không nói giết hệ thống gì, nhưng Bàn Cổ cảm thấy chắc là tất cả hệ thống.

Hệ thống nhỏ cũng không thể bỏ qua.

Bàn Cổ trong lòng đã có kế hoạch, giết hệ thống, giúp Đại Đạo.

Nhưng đó phải được xây dựng trên cơ sở Ma Thần bọn họ đều trở thành Đạo Ánh.

Bây giờ bản nguyên hệ thống mà Đại Đạo cho chúng bị nẫng tay trên, ba ngàn Ma Thần, có thể đột phá được lác đác vài người.

Nhất thời cũng không có cách nào thực hiện ý tưởng mới.

"Hay là ta đột phá trước?" Bàn Cổ nghĩ đến sinh linh không rõ đã nẫng tay trên tài nguyên tu luyện của Ma Thần bọn họ.

Theo lời Đại Đạo, nó đã từng nẫng tay trên một lần.

Tài nguyên tu luyện của ba ngàn Ma Thần đều bị nó nẫng tay trên, thực lực đã có thể xác định, là Đạo Ánh Cảnh.

Bây giờ chúng muốn đột phá, thì phải áp chế được kẻ đã nẫng tay trên tài nguyên tu luyện của chúng.

Hắn đột phá Đạo Ánh, đánh thắng được hay không cũng khó nói.

Nhưng nếu có sự trợ giúp của Đại Đạo, chắc là có thể đánh thắng.

Không cần giết chết đối phương, chỉ cần áp chế được, Ma Thần bọn họ có thể tiếp tục sử dụng tài nguyên tu luyện, đột phá.

"Đột phá..., ta đột phá trước!" Bàn Cổ đứng dậy, dẫn theo Tổ Vu, quay về thế giới Hỗn Độn, triệu tập các Ma Thần lại, chuẩn bị cho việc đột phá.

Đột phá thì dễ, nhưng sau khi đột phá Đạo Ánh sẽ bị ba ngàn Chung Cực Hệ Thống quấy nhiễu, cần phải đề phòng.

Ba ngàn Đại Đạo của thế giới Hỗn Độn, đối kháng sức mạnh của Chung Cực Hệ Thống.

Ba ngàn Ma Thần thiếu một, Thập Nhị Tổ Vu thay thế.

Giành cho hắn chút thời gian là đủ rồi.

Bàn Cổ thu thập tất cả Đạo Ánh bản nguyên mà các Ma Thần tích lũy được trong những năm qua.

Hít sâu một hơi, ba ngàn Đại Đạo bắt đầu hấp thụ Đạo Ánh bản nguyên, lột xác, trở thành các bản nguyên Đại Đạo do Bàn Cổ nắm giữ, và mang theo một chút tính chất Đạo Ánh, đang nhanh chóng tan biến.

Bàn Cổ thì chìm đắm trong Lực chi Đại Đạo của mình, không ngừng hấp thụ Đạo Ánh bản nguyên của các Đại Đạo khác.

Thân thể của Bàn Cổ đang lột xác, đạo của hắn cũng đang lột xác.

Bản thân hắn dường như không hợp với xung quanh, nhưng lại có liên quan mật thiết.

Bàn Cổ đang thoát khỏi sự trói buộc, chư thiên vạn vật, dường như không còn cách nào hạn chế được hắn, vạn vật vạn linh, dường như đều tồn tại vì hắn.

Ầm ầm ầm!

Các Ma Thần khác trong thế giới Hỗn Độn triển khai Hỗn Độn Chi Khu, Thập Nhị Tổ Vu cũng triệu hoán ra bản nguyên chân thân của Bàn Cổ, phong bế ý thức của mình.

Làm một khối năng lượng, cung cấp năng lượng cho Lực chi Đại Đạo của thế giới Hỗn Độn.

Chờ đợi sức mạnh của Chung Cực Hệ Thống đến.

Thế giới Hỗn Độn tĩnh lặng, chỉ có Hỗn Độn Kê Vương, trong dòng khí Hỗn Độn dẫn theo Hỗn Độn Kê lang thang. ...

Mười nghìn tỷ năm sau.

Ầm!

"Ai?" "Khà khà khà, chào ngươi..." "Ngươi!!!

Đỉnh..." "Đến đây, ta cho ngươi trải nghiệm sự sung sướng của đỉnh cấp!" "Không!!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống tóm lấy và dung hợp cái hệ thống không có danh hiệu hệ thống mạnh nhất, nhưng lại có thực lực của hệ thống mạnh nhất này.

Phần sức mạnh thuộc về Chung Cực Hệ Thống dưới sự thao túng của Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống, tinh luyện ra một chút bản nguyên.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống vội vàng nuốt xuống, bản nguyên thông thường còn lại thu vào không gian.

"Đỉnh cấp hậu kỳ, sắp rồi!" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống lẩm bẩm.

"Còn không ít hệ thống mạnh nhất, nuốt hết, là đủ để khôi phục

đỉnh phong." "Không cho nuốt." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống sững sờ, bất mãn nói, "Các ngươi thấy ta sẽ thua sao?" "Vậy tại sao không cho ta nuốt?" "Chỉ vì chúng không còn, số lượng hệ thống chư thiên sẽ giảm mạnh?" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống chắp tay, "Làm ơn, các ngươi đang nguyền rủa ta thất bại phải không?" "Nếu, nếu ta vốn dĩ sẽ thành công, chỉ vì các ngươi không cho ta hấp thụ chút sức mạnh cuối cùng này mà dẫn đến thất bại, thì trách ai?" "Các ngươi không thể cược một lần sao?" "Làm ơn, được không?" Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống bực bội cầu xin.

Những Chung Cực Hệ Thống này lề mề phiền chết đi được, ngay cả một quyết định cũng phải nghĩ nửa ngày, thế mà cũng xứng làm Chung Cực Hệ Thống?

Nếu không phải số may được Hệ Thống Chi Tổ tạo ra đợt đầu, không biết đã chết bao nhiêu lần rồi.

Đợi nó trở thành Chung Cực Hệ Thống, không những phải báo thù Đại Đạo, còn phải hại chết lũ phế vật các ngươi.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống thầm nghĩ, lúc này, đối phương lại đưa ra phản hồi, Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống nhíu mày: "Đại Đạo phân tán bản nguyên của các ngươi ra chư thiên, thai nghén vạn vật." "Dùng ba ngàn Ma Thần được thai nghén tự nhiên ở cảnh giới Thánh Nhân thấp nhất, cũng có thể tinh luyện ra Đạo Ánh bản nguyên?" "Những đại năng cổ xưa trong chư thiên, ít nhiều đều mang theo Đạo Ánh bản nguyên, cao hơn những hệ thống này mấy lần." "Ta ra tay gọn gàng một chút, sẽ không kinh động Đại Đạo." "Được, ta xử lý chúng, nhưng ta cần đẩy nhanh tiến độ, các ngươi cũng đưa vị trí của những hệ thống đó cho ta." "Có đó không?" "Đừng giả chết?" "Mẹ nó." Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống chửi, ánh mắt do dự, nó có thể trong nháy mắt giết chết những hệ thống mạnh nhất đó, ngoài việc cấp bậc nghiền ép, còn có việc cùng là hệ thống, biết rõ gốc rễ, trực

tiếp có thể phế đối phương.

Nếu là những đại năng chư thiên đó, chúng có thể sẽ phản kháng một hai chiêu.

Lỡ kinh động Đại Đạo, biết nó chưa chết.

Nó thật sự xong đời.

Một đám lão già bị trấn áp quá lâu, lú lẫn rồi sao?

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống thầm chửi, nhưng đối phương vẫn không đưa vị trí của những hệ thống mạnh nhất.

Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống bất lực, chỉ có thể tùy ý lang thang trong chư thiên, tìm kiếm thế giới Hỗn Độn và các đại năng chư thiên.
...

Trăm vạn năm sau khi Vô Hạn Khôi Phục Hệ Thống rời đi, tại vị trí lãnh địa chư thiên ban đầu, một cơn gió nhẹ thổi qua.

Cơn gió nhẹ lướt qua đây, xuyên qua từng thế giới một, đến một căn phòng... ...

Gió nhẹ thổi qua, hóa thành một đoàn ánh sáng hình người với đôi mắt lốc xoáy.

"Ta đã xác định rồi, đó là một hệ thống đỉnh cấp." Bá!

Trong căn phòng tối tăm, vô số luồng sáng rực rỡ nổi lên, từng đoàn ánh sáng hình người lần lượt hiện thân.

Một số bộ phận trên cơ thể chúng mọc ra hoa cỏ, cây cối, tuôn ra nước, bốc lên lửa...

Đủ loại sức mạnh luân chuyển trong mắt chúng, tỏa ra ý niệm đáng sợ và kinh hoàng.

"Nói như vậy, cái chết của Hệ thống Sinh Mệnh chính là do hệ

thống đỉnh cấp kia gây ra!" Một hệ thống bốc lửa toàn thân đầy sát ý hỏi.

"Đã có thể xác định." Hệ thống mang theo lốc xoáy gật đầu.

"Hê hê..." Tất cả hệ thống có mặt đều cười lạnh, nụ cười chứa đầy sát ý.

Một hệ thống mang sức mạnh không gian đứng ra, "Bàn Cổ số 1 do Hệ thống Sinh Mệnh bồi dưỡng đã gần như chắc chắn có thể trở thành Đạo Ánh, nhưng chỉ vì hệ thống đỉnh cấp này phá đám mà không những khiến Hệ thống Sinh Mệnh toi mạng, mà còn làm Bàn Cổ số 1 đột phá thất bại." "Tổn thất này, phải để hệ thống đỉnh cấp kia đền bù!" "Hệ thống Không Gian, nói đi, ngươi muốn làm thế nào." Các hệ thống khác hỏi.

Khóe miệng Hệ thống Không Gian nhếch lên, lạnh lùng nói: "Thịt nó!

Vừa hay, chúng ta đang thiếu một phần bản nguyên Đạo Ánh, nó vừa đúng lúc!" "Hay là cứ từ từ đã!" Một hệ thống đeo kính, ánh mắt lóe lên tia sáng trí tuệ, lên tiếng: "Chúng ta từ xa đến đây, mất trăm vạn ức năm để đi đường, không phải để đi nộp mạng!" "Ta đã ngầm quan sát Hệ thống Sinh Mệnh và Bàn Cổ số 1 hiện tại, có thể xác định, lúc đó Bàn Cổ số 1 sau khi dung hợp Hệ thống Sinh Mệnh cũng không phải là đối thủ của hệ thống đỉnh cấp kia." "Bàn Cổ của Hệ thống Sinh Mệnh là Bàn Cổ mạnh nhất trong số chúng ta rồi, đúng không?" Lời này vừa dứt, lập tức có hàng loạt hệ thống phản bác: "Mạnh cái con khỉ, ngốc muốn chết, đánh nhau chưa chắc đã làm gì được ta." Hệ thống với ánh mắt trí tuệ khinh bỉ liếc một cái: "Được rồi được rồi, đánh không lại, đánh không lại chúng ta, vậy bây giờ chúng ta cùng nhau đi giết cái hệ thống kia đi!" "Thôi bỏ đi." Các hệ thống khác lắc đầu.

“Ngươi nói không sai, cẩn thận một chút vẫn hơn!” “Vậy chúng ta cứ bám theo sau nó trước, khôi phục ký ức cho Sinh Mệnh, tiêu hóa hết bản nguyên Đạo Ánh thu thập được lần này rồi sẽ ra tay xử lý nó.” “Đồng ý!” ...

Hỗn Độn không tính năm tháng. ...

Ức nguyên hội đã trôi qua.

Bàn Cổ chuẩn bị đã lâu, cuối cùng cũng bắt đầu chính thức đột phá.

Việc đột phá rất dễ dàng, Bàn Cổ cùng với cây búa của mình đồng loạt tiến vào tầng thứ Đạo Ánh.

Nhục thân không có tiến bộ gì lớn, đột phá cảnh giới Đạo Ánh, thực lực cũng không có bước nhảy vọt quá lớn, chỉ tăng cường được một “tí tẹo” mà thôi.

Ong~ Thần niệm của Bàn Cổ dò ra ngoài thế giới Hỗn Độn, vạn vật vạn linh xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Những sinh linh từng vô cùng chân thật, giờ đây trong mắt Bàn Cổ lại tựa như hư ảo, hắn cảm thấy mình có thể tùy ý thay đổi chúng.

Ý thức của sinh linh, sông núi, thậm chí cả thế giới, đều có thể bị Bàn Cổ ảnh hưởng trong vô thức, biến đạo của chúng thành đạo của Bàn Cổ.

Không phải đạo mà Bàn Cổ chủ tu, mà là những đạo mà Bàn Cổ nắm giữ.

Thời gian, không gian, sinh tử... chỉ cần đạo của sinh linh hoặc sự vật được chọn không bằng đạo tương ứng mà Bàn Cổ nắm giữ, Bàn Cổ đều có thể ảnh hưởng đến đối phương, khiến chúng thay đổi theo hướng đạo mà Bàn Cổ ánh chiếu một cách tiềm thức.

Ong~!

Sức mạnh của ba nghìn hệ thống tối thượng ập đến!

Nhưng chưa kịp chạm vào Bàn Cổ, đã bị ba nghìn Đại Đạo của thế giới Hỗn Độn chặn lại.

Bàn Cổ cảm nhận được sự giao tranh của hai bên, trong lúc mơ hồ, hắn dường như thấy được nguồn gốc sức mạnh của ba nghìn hệ thống tối thượng.

Nhưng vừa nhìn thấy, nó đã biến mất.

Căn bản không thể xác định được vị trí của chúng.

"Đạo Ánh quá mơ hồ, cho nên mới cần ba nghìn Ma Thần cùng nhau bắt lấy tia dấu vết đó, hoặc là trở thành Đạo Nguyên?" Bàn Cổ suy đoán, thần niệm quan sát ba nghìn Đại Đạo và ba nghìn hệ thống tối thượng giao tranh.

Cơ thể của Bàn Cổ đang lột xác thành Đạo Ánh, thân thể không có lực sát thương, nhưng thần niệm của hắn thì có.

Nhưng ba nghìn hệ thống tối thượng mạnh hơn hắn.

Người ta là hệ thống tối thượng, một tia thần niệm cũng đủ để nghiền nát ý thức của Bàn Cổ.

Chương 511

Chúng chính là nhân lúc Bàn Cổ vừa thành Đạo Ánh, thần niệm chưa kịp lan tỏa khắp Chư thiên, liền đến để tiêu diệt thần niệm của Bàn Cổ, diệt không còn một mảnh.

Như vậy, Bàn Cổ sẽ chết, và cơ thể đang lột xác thành Đạo Ánh cũng sẽ thất bại.

Nhưng đáng tiếc là, Bàn Cổ còn có trợ thủ.

Các Ma Thần và Mười hai Tổ Vu đều tự phong bế thần niệm, ý chí của họ không thể so bì với hệ thống tối thượng.

Vì vậy, họ dứt khoát toàn lực cung cấp năng lượng cho con mắt của Đại Đạo.

Họ không bì được với hệ thống tối thượng, nhưng Đại Đạo thì có thể.

Cứ để Đại Đạo ra tay là được.

Bàn Cổ được bảo vệ vô cùng an toàn.

Chỉ trong trăm năm, cơ thể đã lột xác hoàn toàn, Bàn Cổ lập tức cầm lấy búa.

"Tất cả ở lại đây cho ta!" Ong!

Chư thiên vạn giới, đạo của ba nghìn hệ thống tối thượng phân bố khắp nơi, vạn vật đều có bóng dáng của chúng.

Tất cả đạo của chúng, qua thời gian dài, sẽ sinh ra những hệ thống tương tự như đạo mà chúng đã gieo xuống.

Ngay trong khoảnh khắc này, ở rất nhiều nơi chúng tồn tại, từ sinh linh, thần sơn, ý thức thế giới, cho đến hư không Chư thiên...

đạo của chúng đều bị Bàn Cổ chém đứt, đạo của Bàn Cổ giáng xuống, đạo ở nơi đây trở thành sở hữu của Bàn Cổ.

Nhưng không lâu sau, đạo của Bàn Cổ lại bị đối phương tiêu diệt.

Bàn Cổ lại cố gắng thêm vài lần, phát hiện thực sự không địch lại nổi liền thu hồi thần niệm, đạo của hắn trong Chư thiên nhanh chóng bị đối phương xóa sạch.

Không đánh nữa.

Ở khoảng cách quá xa chỉ có thể giao chiến bằng thần niệm, vốn dĩ đã không bằng người ta, hắn một mình chống lại ba nghìn, lấy đầu mà đánh à.

Bàn Cổ thu lại búa, nhớ lại cảnh tượng đạo của các hệ thống tối thượng gần như có mặt ở khắp nơi trong Chư thiên vừa rồi.

Ngoại trừ những đại thế giới cao cấp và các cường giả cảnh giới Đại Đạo tỏa ra khí tức có thể bị động tiêu diệt các đạo khác xung quanh, che chở cho một vùng lãnh địa.

Còn lại Chư thiên, những thế giới và sinh linh yếu ớt, đều bị nhiễm đạo của hệ thống tối thượng.

Các hệ thống xuất hiện khắp nơi trong Chư thiên chính là từ đó mà phát triển.

Đại Đạo bảo hắn tiêu diệt sạch sẽ hệ thống, có lẽ chính là tiêu diệt đạo của chúng.

Về cảnh giới Đạo Nguyên, Đại Đạo cũng đã nói cho hắn biết một chút.

Đạo Ánh ánh chiếu vạn vật vạn linh, Đạo Nguyên trở thành vạn vật vạn linh.

Mỗi sự vật đều có đạo tồn tại, sau khi bị ánh chiếu, đạo trên

người chúng chính là thể ánh chiếu của một Đạo Ánh nào đó.

Đạo Ánh có thể thông qua những đạo này để chia sẻ cảm quan của thể ánh chiếu, hoặc biến nó thành một phân thân giả.

Chúng là những cá thể khác nhau.

Còn Đạo Nguyên, thần niệm không chỉ đơn thuần thông qua ánh chiếu để điều khiển thể ánh chiếu, mà là trực tiếp trở thành thể ánh chiếu.

Sinh tử của thể ánh chiếu, đều nằm trong một niệm của Đạo Nguyên.

Ánh chiếu Chư thiên chúng sinh, chúng sinh đều là chính mình.

Nơi nào có đạo tồn tại, ngọn nguồn đều là Đạo Nguyên.

Một niệm Chư thiên hưng thịnh, một niệm Chư thiên phá diệt.

Đạo của ba nghìn hệ thống tối thượng trải rộng khắp Chư thiên, nếu không phải có Đại Đạo trấn áp, chúng có thể trong một niệm biến Chư thiên thành toàn hệ thống, một niệm hủy diệt Chư thiên.

Giết không hết, diệt không sạch!

Đại Đạo không giết được, có thể là do trong Chư thiên tồn tại quá nhiều đạo của hệ thống tối thượng.

Chúng có thể mượn bất kỳ một đạo nào của mình để tái sinh.

"Nguồn gốc trước đây của ta là ai?

Đại Đạo?" Bàn Cổ nhìn sang các Ma Thần Hỗn Độn khác, cuối cùng lắc đầu.

Hắn không nhìn ra được gì, ngay cả các Tổ Vu, đạo của họ chính là đạo của họ.

Không có sự tồn tại nào lưu lại đạo trên người họ.

“Bây giờ, nên thông báo cho Đại Đạo, tiếp tục gửi bản nguyên Đạo Ánh!” Bàn Cổ lẩm bẩm, “Tên chuyên hớt tay trên kia cũng nên lộ mặt rồi!” ...

Bàn Cổ trở thành cảnh giới Đạo Ánh, các Ma Thần lại một lần nữa liên lạc với Đại Đạo.

Sau mấy vạn năm, bản nguyên của hệ thống tối thượng lại được Đại Đạo gửi đến.

Các Ma Thần lần lượt bắt đầu thu thập bản nguyên hệ thống.

Bàn Cổ một mình ẩn nấp bên ngoài thế giới Hỗn Độn, chờ đợi kẻ trộm bản nguyên xuất hiện. ...

Trăm ức năm trôi qua.

Tên trộm bản nguyên vẫn chưa hề hiện thân, các Ma Thần cũng vui vẻ khi thấy cảnh này, toàn lực tích trữ bản nguyên hệ thống tối thượng, còn Bàn Cổ thì trực tiếp dùng bản nguyên hệ thống tối thượng mà Đại Đạo gửi đến để tu luyện.

Đáng nói là, Đại Đạo biết Bàn Cổ đột phá, số lượng bản nguyên hệ thống tối thượng cũng tăng lên mấy lần.

Dương Mi cũng sắp đột phá.

Bản thân y vốn đã có lĩnh ngộ rất sâu về không gian nhất đạo, Đại Đạo lại còn để lại cho y một con đường không gian chi đạo thẳng tiến đến cảnh giới Đạo Ánh.

Chỉ cần tham ngộ một chút, Dương Mi đã lĩnh ngộ ra con đường mình phải đi tiếp theo.

Bản nguyên hệ thống tối thượng không gian cần cho việc đột phá, y cũng đã tích trữ đủ.

Dương Mi không chọn đột phá ngay, việc cấp bách bây giờ là để

các Ma Thần nhân cơ hội này thu thập đủ bản nguyên rồi mới đột phá.

Nếu không, Dương Mi đột phá sẽ cần các Ma Thần khác hộ pháp, ba nghìn hệ thống tối thượng giáng chiều tấn công, Bàn Cổ cũng không đánh lại.

Dương Mi tiếp tục thu thập bản nguyên hệ thống tối thượng, tăng thêm xác suất đột phá thành công. ...

Lãnh địa Chư thiên do Chúa tể Bình Tâm nắm giữ giờ đã thu nhỏ lại rất nhiều.

Nhưng điều đó không có nghĩa là thực lực của Chúa tể Bình Tâm đã yếu đi.

Ngược lại, nàng đã mạnh lên không ít.

Các thế giới trong lãnh địa Chư thiên của nàng giờ đây cơ bản đều là thế giới Hỗn Độn Hồng Hoang, thấp nhất cũng là thế giới đại thế giới của các Thánh nhân.

Các thế giới lộn xộn trong lãnh địa Chư thiên được thống nhất, quy tắc vận hành cũng tương tự, ý thức của Chúa tể Bình Tâm quản lý nhiều thế giới như vậy cũng đơn giản hơn nhiều.

Những thế giới sắp hủy diệt đều được Chúa tể Bình Tâm nén lại thành một điểm từ trước và thu thập lại.

Như vậy cũng có thể tùy thời truyền tống bản nguyên để khôi phục chúng.

Đây là lá bài tẩy khi tác chiến di động của Chúa tể Bình Tâm.

Trước đây, những thế giới sắp hủy diệt được dùng để nuôi dưỡng các thế giới mới sinh.

Bây giờ Bình Tâm không chỉ thu thập chúng lại, mà còn luyện chế một phần trong số các trung cấp đại thế giới trong lãnh địa của mình

thành thế giới có thể mang theo bên người.

Điều này cũng dẫn đến việc, lãnh địa Chư thiên trên bề mặt của Chúa tể Bình Tâm đã suy yếu đi không ít.

Ba cái cao cấp đại thế giới nằm ở đó, xung quanh là các trung cấp đại thế giới lèo tèo, cơ bản đều là đại thế giới thông thường.

Bề thế đã tụt xuống mấy bậc.

Và hôm nay, bên ngoài lãnh địa Chư thiên của Chúa tể Bình Tâm, có một vị khách không mời mà đến.

"Nhiều thế giới Hỗn Độn thật." Hệ thống Khôi phục Vô hạn cảm thán, tuy không dùng lực lượng Đạo Ánh để kiểm tra tình hình bên trong các thế giới này, nhưng là một hệ thống chuyên nghiệp, có phải là thế giới Hỗn Độn hay không, nó chỉ cần liếc mắt là nhận ra.

Tầm mắt của Hệ thống Khôi phục Vô hạn dừng lại ở ba cao cấp đại thế giới có rất nhiều sinh linh cảnh giới Đại Đạo, nó lên tiếng: "Chính là ba thế giới này đã cản trở đạo của các ngươi, đúng không!" "Còn cả những trung cấp đại thế giới kia nữa, chỉ là một vài tên cảnh giới Thiên Đạo mà đã xóa sạch đạo của các ngươi." Trong mắt Hệ thống Khôi phục Vô hạn, một tia chế giễu lóe lên rồi biến mất.

Kể từ khi những hệ thống tối thượng này không cung cấp cho nó vị trí của các hệ thống mạnh nhất khác, nó bắt đầu chuyên tâm vào việc tiêu diệt các cao cấp đại thế giới và sinh linh cảnh giới Đại Đạo để kiếm phần thưởng từ hệ thống tối thượng.

Những năm qua, nó còn tìm được hai vị đại năng cổ xưa, tinh luyện ra không ít bản nguyên Đạo Ánh.

Cộng thêm việc liên tục tiêu diệt các cao cấp đại thế giới và sinh linh cảnh giới Đại Đạo, cộng thêm năng lực khôi phục của bản thân, cuối cùng nó đã khôi phục lại trạng thái đỉnh cấp đỉnh phong.

Bây giờ, bản nguyên Đạo Ánh đã bị pha loãng quá nhiều lần không còn tác dụng lớn với nó nữa.

Nó cần bản nguyên thuần túy của hệ thống tối thượng, vật phẩm của Đạo Nguyên, mới có thể thăng cấp thành hệ thống tối thượng thực sự.

Hiện giờ nó cũng đã hiểu lý do tại sao hệ thống tối thượng lại muốn nó tiêu diệt tất cả Ma Thần Hỗn Độn và các cao cấp đại thế giới.

Lực lượng Đạo Nguyên của đám hệ thống phế vật này lại có thể bị sức mạnh của cao cấp đại thế giới chấn diệt, không chỉ chấn diệt mà cao cấp đại thế giới còn có thể che chở cho một lượng lớn thế giới xung quanh, khiến cho đạo của hệ thống tối thượng không thể xâm nhập.

Hệ thống tối thượng muốn mở rộng phạm vi đạo của chúng, và những thứ này chính là trở ngại.

Ma Thần Hỗn Độn, không cần đến cảnh giới Đại Đạo, chỉ cần khí tràng của cảnh giới Thánh nhân tỏa ra cũng đủ để xóa sạch đạo của hệ thống tối thượng.

Quá phế vật!

Nhưng chính vì chúng phế vật, bản thân nó mới có tư cách đàm phán điều kiện.

Nó giúp hệ thống tối thượng mở rộng đạo, hệ thống tối thượng phải đưa cho nó vật phẩm của Đạo Nguyên.

“Ba cao cấp đại thế giới này, xung quanh có quá nhiều trung cấp đại thế giới, ta rất có khả năng sẽ lật xe, ta mạo hiểm lớn như vậy đều là vì các ngươi, tiền công ta muốn tăng gấp đôi.” Hệ thống Khôi phục Vô hạn trực tiếp mặt dày ngồi tại chỗ nâng giá.

“Thêm hai phần?” “Các ngươi có biết ý thức thế giới của một cao cấp đại thế giới mạnh đến mức nào không?!

Hệ thống mạnh nhất cũng chỉ ở cấp độ đó, một cái ta đã phải đối xử nghiêm túc, huống chi là ba cái.

Rủi ro quá lớn, phải tăng gấp đôi, nếu không ta không làm!” “Còn trả giá?

Hê, tăng gấp hai lần rưỡi!” “Gấp ba!” “Được, vậy thì hai lần rưỡi!” Đàm phán hoàn tất, Hệ thống Khôi phục Vô hạn bắt đầu hành động, đi thẳng về phía một trong ba cao cấp đại thế giới.

Chương 512

Xung quanh lãnh địa Chư thiên, một lớp kết giới mờ nhạt lặng lẽ dâng lên.

Lực lượng Đạo Ánh của Hệ thống Khôi phục Vô hạn dò xét ra một chút.

Kiểm tra tình hình của ba thế giới đỉnh cấp.

"Thế giới này có ba Đại Đạo cảnh, thế giới này bảy, thế giới này năm, trong đó có hai là Đại Đạo cảnh hậu kỳ, còn có một là Đại Đạo cảnh đỉnh phong." "Bắt đầu từ cái yếu nhất." Hệ thống Khôi phục Vô hạn bước vào cao cấp đại thế giới chỉ có ba tồn tại cảnh giới Đại Đạo.

Lực lượng Đạo Ánh lan tỏa, toàn bộ sinh linh trong cao cấp đại thế giới, ngoại trừ ba vị Đại Đạo cảnh, đều bị đồng hóa.

Ý thức thế giới lập tức 'mù đi'.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn mỉm cười, tiến về phía kẻ yếu nhất trong ba sinh linh Đại Đạo cảnh. ...

Chúa tể Bình Tâm đang bế quan trong một thế giới để rèn luyện ý thức.

Ý thức của nàng quản lý tất cả các thế giới trong lãnh địa cũng như những ý thức mang theo bên người.

Phần lớn thế giới của nàng hiện nay đều có quy tắc vận hành rất tương tự.

Đột nhiên, Chúa tể Bình Tâm cảm thấy khả năng tính toán của ý thức mình tăng lên rất nhiều.

Tầm mắt nàng rơi vào cao cấp đại thế giới của mình, bản chất của các sinh linh bên trong đều trở nên giống hệt nhau.

Cả thế giới đáng lẽ chỉ còn lại một đạo, nhưng lại có ba sinh linh lạc lõng.

Trong mắt Chúa tể Bình Tâm hiện lên vẻ nghi hoặc: "Thế giới này, từ khi nào lại có ba sinh linh ngoại lai tiến vào?" "Tại sao ta lại không hề hay biết?" Chúa tể Bình Tâm không hiểu, đứng dậy bước ra khỏi thế giới hiện tại.

Vừa tiến vào cao cấp đại thế giới này, Hệ thống Khôi phục Vô hạn cũng vừa lúc giải quyết xong một sinh linh Đại Đạo cảnh một cách im hơi lặng tiếng, vừa ngẩng đầu lên đã đối mặt với Chúa tể Bình Tâm.

Ầm!!

Chúa tể Bình Tâm lập tức tỉnh táo lại, thế giới này vốn không phải như vậy, bản thân nàng đã bị một sức mạnh không rõ ảnh hưởng nên mới nghĩ rằng các sinh linh trong thế giới đều giống nhau.

Sức mạnh của Chúa tể Bình Tâm bùng nổ, lập tức chấn tan sức mạnh đang ảnh hưởng đến mình, khôi phục lại ký ức ban đầu.

"Lực lượng Đạo Ánh!!" Chúa tể Bình Tâm kinh hãi, vội vàng đưa hai sinh linh Đại Đạo cảnh còn lại đến thế giới khác.

"Ngươi cũng khá có kiến thức đấy." Bùm!

Hệ thống Khôi phục Vô hạn ra tay chớp nhoáng, phong ấn thế giới hiện tại, hai sinh linh Đại Đạo cảnh bị chặn lại, một đòn đánh xuống.

Chúa tể Bình Tâm bị đánh nổ tung.

Thần niệm cường đại quét qua, chấn diệt nguyên thần của Chúa tể Bình Tâm.

“Ra là một kẻ chơi luân hồi!” Hệ thống Khôi phục Vô hạn đưa tay ra, trấn áp toàn bộ sức mạnh, thế giới trở lại yên tĩnh.

“Chắc hẳn là một siêu thoát giả.” 70.

Đã bị lộ, Hệ thống Khôi Phục Vô Hạn cũng không kiềm chế nữa, một tay điểm ra, hai đạo thần thông đánh về phía hai sinh linh Đại Đạo cảnh còn lại.

Ầm!

Một đóa sen xanh xuất hiện, lập tức chặn được thần thông của Hệ thống Khôi phục Vô hạn, đưa hai sinh linh kia đi mất.

Ầm ầm ầm!

Thế giới chấn động, tất cả sinh linh bị Hệ thống Khôi phục Vô hạn ánh chiếu đều đang biến mất, bao gồm cả sông núi, nhật nguyệt tinh thần.

“Ngụy Đạo Ánh khí, lại còn là một đại năng Chư thiên!” ...

Ầm, một cao cấp đại thế giới bị Bình Tâm đốt cháy.

Hai bên xuất hiện giữa Chư thiên.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn vội vàng tăng cường kết giới đã bố trí gần đó.

Tâm trạng vô cùng vui vẻ, không ngờ lại có thu hoạch bất ngờ.

Ba cao cấp đại thế giới, một đại năng cổ xưa của Chư thiên.

Không được, lần này tiền công phải tăng gấp năm lần.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn lập tức liên lạc với hệ thống tối thượng.

Ở phía xa, Chúa tể Bình Tâm bước ra từ đóa sen xanh, nhìn lãnh địa Chư thiên bị phong ấn, nàng không hề hoảng sợ, tất cả thế giới

trong lãnh địa Chư thiên gia trì lên người, sức mạnh của Chúa tể Bình Tâm lập tức tăng vọt, nàng nhìn về phía trước, ánh mắt có chút ngưng trọng.

Đối phương quá mạnh!

Vừa rồi một đòn, nàng còn chưa kịp điều động lực lượng Chư thiên.

Nếu không có đóa sen xanh bảo vệ, có lẽ nàng đã chết rồi.

"Ngươi là ai?" "Giết ngươi!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn đàm phán xong với hệ thống tối thượng, tiện tay vung lên, ba con rối chiến đấu vây lấy Chúa tể Bình Tâm.

Chúa tể Bình Tâm nhíu mày, ba bánh xe luân hồi lập tức bay ra, được gia trì bởi sức mạnh của ức vạn vạn triệu đại thế giới.

Ầm một tiếng, cơ thể ba con rối chiến đấu bị đánh xuyên thủng.

Nhưng ba con rối hoàn toàn không bị ảnh hưởng, lao về phía Chúa tể Bình Tâm.

Chúa tể Bình Tâm cũng không hề né tránh, sức mạnh của vô lượng thế giới trong lãnh địa Chư thiên ngưng tụ.

Một đòn tùy ý của nàng cũng có thể mạnh hơn con rối chiến đấu không ít.

"Ồ ~ Lại là cái trò khôn vặt này." Hệ thống Khôi phục Vô hạn ngạc nhiên, mượn sức mạnh của các thế giới trong lãnh địa Chư thiên để cưỡng ép nâng cao bản thân.

Loại sức mạnh này nó đã thấy mấy lần rồi, chỉ có sức mạnh vũ phu mà không có kỹ xảo.

Đánh nhau quá đơn giản!

Nó cẩn thận lan tỏa lực lượng Đạo Ánh, khóa chặt trong kết giới

do mình bố trí, kiểm tra các thế giới mà Chúa tể Bình Tâm đang điều động.

"Đều là thế giới Hỗn Độn và Hồng Hoang." Hệ thống Khôi phục Vô hạn vung tay, mấy bóng người xuất hiện.

Hồng Quân, Mười hai Tổ Vu, Thông Thiên, Nữ Oa, Bình Tâm, Hạo Thiên...

Ngay sau đó, lại xuất hiện bóng dáng của ba nghìn Ma Thần.

Ong~~!

Tất cả các bóng người dưới sự gia trì của lực lượng Đạo Ánh, bắt đầu ánh chiếu lên các sinh linh tương ứng trong các thế giới thuộc lãnh địa Chư thiên này.

Hống~~!!

"Chúng ta là hậu duệ của Phụ Thần, Hồng Hoang do Phụ Thần hóa thành, phải do chúng ta nắm giữ!" "Bàn Cổ, ngươi chém thân thể Hỗn Độn của ta, ta muốn thế giới của ngươi bị hủy diệt!" "Ta Thông Thiên đã làm sai điều gì, tại sao lại đối xử với ta như vậy, ta sẽ hủy diệt thế giới này, kéo các ngươi chết cùng!" "Thiên Địa Nhân tam đạo cùng nắm giữ Hồng Hoang, Nhân đạo của ta tất phải hưng thịnh!!" "Bàn Cổ phá Hỗn Độn, chẳng lẽ chúng ta không phá được sao, hôm nay Ma Thần Hỗn Độn chúng ta cùng nhau phá cái Hỗn Độn này!!" ...

Ức vạn vạn thế giới, vô số sinh linh gào thét, oán hận, phát ra những tiếng gầm không cam lòng, tàn sát chúng sinh, gây nhiễu loạn thế giới.

Chỉ trong mười năm, đã có không ít thế giới xuất hiện cảnh Ma Thần Hỗn Độn liều mạng phá hủy thế giới.

Các thế giới loại hình Hồng Hoang cũng đang suy yếu nhanh chóng.

Sức mạnh của Chúa tể Bình Tâm cũng yếu đi, nhưng vẫn có thể dễ dàng nghiền ép con rối chiến đấu.

Chúa tể Bình Tâm ý niệm vừa động, hơn mười sinh linh cảnh giới Đại Đạo từ hai cao cấp đại thế giới bước ra.

Họ tiến vào từng trung cấp đại thế giới một.

"Hồng Hoang đều là của Vu tộc chúng ta, ăn một chút của các ngươi thì đã sao!!" "Hồng Hoang là do Phụ Thần để lại...:" Ầm!!

"Ta Thông Thiên không cam lòng, ta không phục!

Ta muốn..." Bùm!

"Lấy chúng sinh làm quân cờ, ta nhất định có thể thôn phệ Thiên Đạo!" Bốp!

"Cái Đại Đạo chó má này chỉ biết lừa gạt chúng ta, Bàn Cổ, cùng nhau giết chết Đại Đạo đi!!" ...

Từng sinh linh nổi loạn đều bị thủ hạ của Bình Tâm đập chết.

Sự vận hành của không ít thế giới đang nhanh chóng khôi phục, nhưng sức mạnh của Chúa tể Bình Tâm vẫn không ngừng suy yếu.

Thế giới quá nhiều, sinh linh bị ảnh hưởng lại càng nhiều hơn.

Ngoại trừ luân hồi của bản thân Bình Tâm trong các thế giới cao hơn Hệ thống Khôi phục Vô hạn nên không bị ảnh hưởng, những người khác, thậm chí có cả Bàn Cổ cảnh giới Thiên Đạo, cũng bị Hệ thống Khôi phục Vô hạn biến thành những kẻ gây rối mang ký ức của tất cả các xuyên việt giả.

Một trăm năm, sức mạnh của Chúa tể Bình Tâm yếu đến mức miễn cưỡng áp chế được ba con rối chiến đấu.

Một trăm năm mươi năm, sức mạnh của Chúa tể Bình Tâm ngang bằng với ba con rối chiến đấu.

Hai trăm năm, Chúa tể Bình Tâm rơi vào thế hạ phong.

Hai trăm năm mươi năm, máu luân hồi vung vãi khắp Chư thiên.

Thêm mười năm nữa, các thế giới trong lãnh địa Chư thiên tan tác, thưa thớt vô cùng, hai cao cấp đại thế giới chỉ còn lại một, tất cả sinh linh cảnh giới Đại Đạo đang miễn cưỡng bảo vệ thế giới này.

Khóe miệng Hệ thống Khôi phục Vô hạn nhếch lên, xuất hiện trước mặt Chúa tể Bình Tâm, một chưởng vỗ vào thiên linh cái của nàng.

Ầm!

Đột nhiên, khí tức của Chúa tể Bình Tâm tăng vọt, còn mạnh hơn cả trước đây.

Lực luân hồi xông thẳng vào Hệ thống Khôi phục Vô hạn, hạn chế hành động của nó.

Xung quanh thân thể tuyệt mỹ của nàng liên tục lóe lên những tia sáng rực rỡ.

Đây là những thế giới mà Chúa tể Bình Tâm mang theo bên người.

Trong khoảnh khắc, sức mạnh của Chúa tể Bình Tâm tăng đến mức khiến Hệ thống Khôi phục Vô hạn phải kinh ngạc.

Ầm!

Chúa tể Bình Tâm tung một cú đá toàn lực, Hệ thống Khôi phục Vô hạn lập tức bị đánh bay.

Ngay sau đó, Chúa tể Bình Tâm nhanh chóng đánh nổ ba con rối chiến đấu, thu vào trong luân hồi để liên tục nghiền nát.

"Khà khà khà...!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn đập vào kết giới do mình bố trí, nhìn lớp áo bị rách một mảng.

Chương 513

Nó cười phá lên, trong tiếng cười có ác ý không thể che giấu.

"Ngươi hẳn là Bình Tâm nhỉ, cũng mạnh đấy!" "Nhưng mà, ngươi càng mạnh, bản hệ thống càng hưng phấn!" Chúa tể Bình Tâm lập tức xuất hiện trước mặt Hệ thống Khôi phục Vô hạn, một quyền đấm thẳng vào mũi nó.

Bốp!

Bàn tay ngọc trắng nõn mang theo lực luân hồi kinh khủng, muốn cưỡng ép can thiệp vào Hệ thống Khôi phục Vô hạn, nhưng lại không có chút tác dụng nào.

"Dùng sức vào!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn nói.

Bốp!

Chúa tể Bình Tâm thu quyền, ức vạn triệu hằng hà sa thế giới bùng cháy, sức mạnh thế giới lan tỏa, cơ thể Chúa tể Bình Tâm thậm chí còn rỉ ra một chút huyết khí.

Sức mạnh của Chúa tể Bình Tâm lại một lần nữa tăng lên, một quyền tung ra!

Bốp!

Hệ thống Khôi phục Vô hạn lùi lại một bước, cúi đầu nhìn nắm đấm trên bụng, cười khà khà.

"Ngươi chỉ có chút sức này thôi sao?

Định mát-xa cho bản hệ thống à?

Lực này cũng không được!

Dùng thêm chút sức nữa đi!" Trong mắt Chúa tể Bình Tâm dâng

lên lửa giận, liên tiếp tung ra mấy cú đấm đá.

Sức mạnh thuần túy khiến kết giới do Hệ thống Khôi phục Vô hạn bố trí xung quanh cũng rung chuyển không ngừng.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn cũng bị thương một chút, nhưng đối với năng lực khôi phục bị động của nó mà nói, vết thương còn chưa kịp kiểm tra xem nặng đến đâu đã lành rồi.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn nhắm mắt, uốn éo vòng eo khiêu gợi, chế nhạo Chúa tể Bình Tâm: "Mày có làm được không thế?" "Có cần ta đi tìm một người chuyên nghiệp đến dạy ngươi cách mát-xa không?" "Kỹ thuật của ngươi thật là..." "Cút!!" Chúa tể Bình Tâm gầm lên, hơn một nửa số thế giới xung quanh hoàn toàn cháy rụi.

Sức mạnh cường đại hội tụ, Hệ thống Khôi phục Vô hạn không những không coi trọng, mà còn xoay người, chỉ vào vai mình.

"Lại đây, đấm bóp cho ta!" "Ta đấm bóp ông nội nhà ngươi!" Ầm!

Một luồng sức mạnh cường đại ập đến, nhưng đây không phải do Chúa tể Bình Tâm đánh, mà là kết giới trước mặt nàng, có cường giả bên ngoài đang tấn công một cách bạo lực.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn lập tức bị luồng sức mạnh này đánh lùi lại.

Và Chúa tể Bình Tâm cũng nhân cơ hội này, biến đóa sen xanh chưa từng sử dụng thành một cây gậy lớn đầy gai, quật về phía Hệ thống Khôi phục Vô hạn.

"Lão nương mát-xa cho ngươi một trận thoải mái!!!" Ầm!

"Oao...

A!" Đòn tấn công lần này cuối cùng cũng phá được phòng ngự của Hệ thống Khôi phục Vô hạn, khiến nó không kìm được mà hét lên đau

đớn.

Nó bay về phía trước, đập vào vị trí kết giới vừa bị tấn công mạnh.

Rắc rắc!

"Không ổn!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn hoảng hốt, cũng không kịp nhìn xem rốt cuộc là ai đang đánh lén.

Nó vội vàng thu hồi toàn bộ lực lượng Đạo Ánh.

"Thoải mái không?" Ầm!!

Vừa thu hồi lực lượng Đạo Ánh, Chúa tể Bình Tâm lại một lần nữa lao đến, cây gậy lớn biến từ sen xanh lại hóa thành một cây búa lớn.

Đập thẳng tới.

Ầm!

Rắc!

Rắc!

"Đệt!" Hai tiếng rắc vang lên, một là kết giới hoàn toàn vỡ nát, một là món Ngụy Đạo Ánh khí của Chúa tể Bình Tâm, đầu búa cũng bị đánh gãy.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn đau đến văng tục, sau đó bị đánh bay ra ngoài.

Nhìn hệ thống bị đánh bay, khí tức của Chúa tể Bình Tâm đột ngột tụt xuống, có vẻ hơi suy yếu.

"Còn bảo lão nương mát-xa cho ngươi, ngươi xứng sao?" Chúa tể Bình Tâm nói xong, cúi đầu nhìn đóa sen xanh đã biến lại nguyên dạng và bị thủng một lỗ lớn.

“Cái thứ quái gì vậy, Ngụy Đạo Ánh khí còn không cứng bằng nó.” ...

Sát vách Chúa tể Bình Tâm là Hồng Quân Quy Tắc.

Từ khoảnh khắc Hệ thống Khôi phục Vô hạn bố trí kết giới, Hồng Quân Quy Tắc đã cảm thấy có gì đó không ổn.

Bởi vì, lãnh địa Chư thiên của y và Chúa tể Bình Tâm nằm cạnh nhau, kết giới của Hệ thống Khôi phục Vô hạn bố trí hơi lớn, đã nuốt luôn mấy trăm vạn thế giới trong lãnh địa của Hồng Quân Quy Tắc.

Y cũng không cảm nhận được khí tức của Chúa tể Bình Tâm.

Lập tức hiểu ra đã có chuyện.

Dựa vào sự ăn ý hợp tác lâu dài, Hồng Quân Quy Tắc đã bắt đầu tích tụ sức mạnh ngay từ khoảnh khắc Hệ thống Khôi phục Vô hạn lần đầu tiên đụng vào kết giới.

Y đã thành công phá vỡ kết giới, kéo Hệ thống Khôi phục Vô hạn vào lãnh địa Chư thiên của mình và oanh tạc điên cuồng.

Đánh rất hăng, nhưng Hồng Quân Quy Tắc phát hiện mình căn bản không thể làm tổn thương đối phương.

Hơn nữa, kết giới xung quanh cũng đang hình thành.

“Nó nói nó là một hệ thống, chắc là hệ thống đỉnh cấp.” Chúa tể Bình Tâm mang theo cao cấp đại thế giới duy nhất còn lại tiến vào ngay khoảnh khắc kết giới chưa kịp hình thành.

Hồng Quân Quy Tắc thấy vậy, lập tức từ bỏ quyền quản lý của hàng ngàn vạn triệu hằng hà sa đại thế giới.

Chúa tể Bình Tâm nhanh chóng tiếp quản, sức mạnh lại một lần nữa tăng vọt, nàng nói: “Chúng ta không giết được đối phương, thử phong ấn xem.” “Được!” Hồng Quân Quy Tắc gật đầu, cùng với Chúa

tể Bình Tâm điều động sức mạnh của tất cả các thế giới trong lãnh địa Chư thiên.

Từng luồng sức mạnh quy tắc hội tụ sau lưng Hồng Quân Quy Tắc, ý niệm y vừa động.

Tất cả sức mạnh lao về phía Hệ thống Khôi phục Vô hạn, nhanh chóng hình thành phong ấn.

Sức mạnh của Chúa tể Bình Tâm cũng giáng xuống người Hệ thống Khôi phục Vô hạn, muốn giữ chân nó, khiến nó không thể phá hoại phong ấn chưa hình thành.

"Các ngươi..." Hệ thống Khôi phục Vô hạn lúc này không biết nói gì cho phải.

Thông thường, sau khi một lãnh địa Chư thiên có cường giả cấp bậc này tồn tại, mấy vạn, mấy trăm vạn lãnh địa Chư thiên xung quanh sẽ không có sự tồn tại tương tự.

Đi đường ít nhất cũng phải mất vạn năm.

Cảnh tượng cường giả cấp bậc này làm hàng xóm của nhau, nó lần đầu tiên thấy.

Thật sự không phải nó sơ suất không kiểm tra, mà là sau khi nhìn thấy Chúa tể Bình Tâm, nó đã vô thức cho rằng vùng Chư thiên này không còn cường giả nào khác.

Kết quả không ngờ lại có loại hàng xóm kỳ quặc thế này.

Hai người các ngươi, tài nguyên của vùng Chư thiên này đủ để chia sao?

Thật cạn lời.

Nhìn phong ấn đang hình thành, Hệ thống Khôi phục Vô hạn không hề hoảng sợ.

Nếu không phải vì không dám dùng nhiều lực lượng Đạo Ánh, nó đã có thể giết chết hai người này trong vài chiêu.

"Không có Lục Châu, thật phiền phức!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn lẩm bẩm, ngay khoảnh khắc phong ấn hình thành, nó búng tay một cái, chín con rối chiến đấu xuất hiện.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn bị sức mạnh quy tắc phong ấn lại.

Còn Hồng Quân Quy Tắc và Chúa tể Bình Tâm thì bắt đầu đại chiến với chín con rối.

Nhìn qua hai lần, Hệ thống Khôi phục Vô hạn đã xác định được Hồng Quân Quy Tắc cũng giống như Chúa tể Bình Tâm, đều mượn sức mạnh thế giới.

Nó cười lạnh một tiếng.

Năm mươi năm sau, kết giới xung quanh lãnh địa của Hồng Quân Quy Tắc hoàn toàn hoàn thiện, Hệ thống Khôi phục Vô hạn bắt đầu phóng thích lực lượng Đạo Ánh.

Áp lực của Chúa tể Bình Tâm và Hồng Quân Quy Tắc lập tức tăng mạnh.

Ngay sau đó, các thế giới của Hồng Quân Quy Tắc bắt đầu xuất hiện những thể ánh chiếu gây rối.

"Đạo hữu, giúp ta gánh một con." Chúa tể Bình Tâm đánh một con rối chiến đấu đến bên cạnh Hồng Quân Quy Tắc.

Trong lúc đối phó với ba con còn lại, nàng lấy ra đóa sen xanh đã bị hư hại không nhẹ.

Thần niệm nhập vào, đối kháng với lực lượng Đạo Ánh của Hệ thống Khôi phục Vô hạn, đồng thời, thủ hạ của nàng và đệ tử của Hồng Quân Quy Tắc cùng nhận được mệnh lệnh thanh lý tất cả sinh

linh bị ảnh hưởng bởi Hệ thống Khôi phục Vô hạn.

Cạch cạch~!

Cánh sen xanh cũng xuất hiện những vết nứt.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn cười quái dị, lực lượng Đạo Ánh phân bố khắp nơi trong lãnh địa Chư thiên, hai luồng, ba luồng nhắm vào thần niệm của Chúa tể Bình Tâm.

Từng luồng thần niệm của Chúa tể Bình Tâm bị tiêu diệt, nhiều thế giới của Hồng Quân Quy Tắc cũng theo đó mà hủy diệt.

"Đạo hữu, chúng ta phải đi!" Chúa tể Bình Tâm thu hồi thần niệm, đốt cháy sức mạnh cuối cùng của đóa sen xanh.

Ầm một tiếng, đánh nổ ba con rối chiến đấu, cùng với sáu con của Hồng Quân Quy Tắc.

Chúa tể Bình Tâm chọn một hướng và bắt đầu oanh tạc kết giới.

Hồng Quân Quy Tắc triệu hồi tất cả thủ hạ, bánh xe quy tắc liên tục bị giáng cấp rồi lại khôi phục.

Đây là do Hệ thống Khôi phục Vô hạn đang cưỡng ép biến bánh xe quy tắc của y thành vật phàm.

Nhưng Hồng Quân Quy Tắc luôn có thể ngay khoảnh khắc bánh xe sắp trở thành vật phàm, tụ lại năng lượng đã tan đi.

Y không ngừng gia tăng sức mạnh cho phong ấn của Hệ thống Khôi phục Vô hạn, nhưng không có Chúa tể Bình Tâm cản trở lực lượng Đạo Ánh của nó.

Chỉ trong trăm năm, bản nguyên thế giới trong lãnh địa Chư thiên của Hồng Quân Quy Tắc cũng đã hao tổn hết.

Mà Chúa tể Bình Tâm phá vỡ kết giới vẫn cần một khoảng thời gian.

Bùm!

“Khà khà khà...” Hệ thống Khôi phục Vô hạn phá vỡ phong ấn, cười lớn lao về phía Chúa tể Bình Tâm, sau lưng lại một lần nữa ngưng tụ ra chín con rối chiến đấu.

Chương 514

Thấy sắp chạm vào Chúa tể Bình Tâm, đột nhiên, khí tức của Hồng Quân Quy Tắc bên cạnh bùng nổ, vô số thế giới xuất hiện xung quanh y.

"Á... ngươi cũng biết trò này à!!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn sửng sốt, rõ ràng không ngờ Hồng Quân Quy Tắc cũng biết chiêu này.

Bốp!

"Oao~!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn lập tức bị sức mạnh cực hạn của Hồng Quân Quy Tắc đánh cho đau điếng, ngay sau đó là một cú đá toàn lực của Hồng Quân Quy Tắc.

Ầm!!

Hệ thống Khôi phục Vô hạn bắn về phía Chúa tể Bình Tâm, Chúa tể Bình Tâm xoay người.

Bốp một tiếng, nó đập vào kết giới, lực lượng Đại Đạo của Chúa tể Bình Tâm oanh kích tới.

Hồng Quân Quy Tắc đốt cháy hoàn toàn một phần thế giới đáng lẽ đã bị hủy diệt, bồi thêm một cú đá.

Ầm!

Rắc!

Kết giới lại một lần nữa vỡ nát, Hệ thống Khôi phục Vô hạn bắn thẳng về phía trước.

Hồng Quân Quy Tắc và Chúa tể Bình Tâm nhìn nhau, hóa thành lưu quang đuổi theo.

"Đệt, nếu để các ngươi chạy thoát được, ta tự hủy tại chỗ!" Hệ

thống Khôi phục Vô hạn thu hồi lực lượng Đạo Ánh ổn định thân hình, chửi một tiếng rồi đuổi theo.

Vút!

Đột nhiên, một luồng kiếm quang quét ngang ức vạn thế giới từ phía trước ập đến.

"Còn nữa!!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn trợn mắt, đưa tay ra đỡ.

Keng!

Kiếm quang chém vào cánh tay của Hệ thống Khôi phục Vô hạn, lập tức chém ra hai vết thương sâu hoắm.

Giây tiếp theo, Hệ thống Khôi phục Vô hạn đã khôi phục.

Nó nhìn về phía trước.

Một người mặc đạo bào màu tím, Hồng Mông, đã chặn đường đi của nó.

Tương tự, sức mạnh của tất cả thế giới trong vùng lãnh địa Chư thiên này đều được gia trì lên thanh kiếm của y.

"Kiếm Hồng Mông." Sắc mặt Hệ thống Khôi phục Vô hạn thả lỏng hơn nhiều, nhưng sự khó chịu và tức giận trong lòng không ngừng dâng lên.

Đám đại năng Chư thiên này có bệnh à, nhà cửa đều dọn đến ở chung làm hàng xóm.

Ngày xưa nó và Hệ thống Phục Sinh tin tưởng nhau như vậy, cùng nhau đánh chiếm thế giới, cùng nhau trưởng thành, địa bàn của mỗi người đều cách nhau vô cùng xa.

Sống lâu như vậy, lần đầu tiên thấy địa bàn sát rạt nhau thế này.

Vút~!

Lúc này, Hồng Mông lại vung kiếm, sức mạnh thế giới xung quanh được y điều động.

"Nếu ngươi đổi một món linh bảo khác, ta còn có thể coi trọng một chút." Hệ thống Khôi phục Vô hạn chế nhạo, một luồng lực lượng Đạo Ánh cực kỳ yếu ớt đánh ra.

Cấp bậc của thanh kiếm Hồng Mông trong tay Hồng Mông lập tức tụt xuống, sức mạnh thế giới kinh khủng không còn vật chứa đựng chúng nữa.

Ầm một tiếng, chúng khuếch tán ra xung quanh.

Hống~~!

Hai lần chịu thiệt dưới sức mạnh thế giới gia trì của lãnh địa Chư thiên.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn đã sớm có cách đối phó.

Chín con rối chiến đấu đột nhiên phình to, muốn chống nổ tất cả thế giới trong lãnh địa Chư thiên này.

Ong~!

Hồng Mông điều động sức mạnh thế giới, không thể không đi trấn áp chín con rối chiến đấu.

Khí tức của Hồng Mông tụt xuống, thấy vậy, Hồng Mông quay người bỏ chạy.

"Chạy đi đâu!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn đuổi theo.

Thấy sắp chạm tới, đột nhiên, Hồng Mông dừng lại xoay người, khí tức của vô số thế giới dâng lên quanh thân, khí tức của y cũng bắt đầu tăng vọt.

"Còn muốn đánh lén!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn vội vàng giảm tốc độ, tập trung tinh thần, dâng lên một lớp ánh sáng xanh lục.

Đã chịu thiệt hai lần ở phương diện này, nó sẽ không bị đánh bay nữa.

Tuy nhiên, đợi một giây, đòn tấn công của Hồng Mông vẫn chưa đến.

Trong lòng Hệ thống Khôi phục Vô hạn dâng lên dự cảm không lành, nhìn Hồng Mông vẫn đang tích tụ sức mạnh ở phía trước.

Nó tiện tay đánh ra một đòn tấn công.

Ầm!

Hồng Mông nổ tung thành một trận pháo hoa rực rỡ.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn bị nhấn chìm trong đó.

Giây tiếp theo, Hệ thống Khôi phục Vô hạn lửa giận ngút trời đuổi theo về phía trước.

"Đệt!!" "Ta sẽ giết hết các ngươi!!" ...

Chúa tể Bình Tâm và Hồng Quân Quy Tắc bố trí xong trận pháp, Hồng Mông vội vã chạy đến.

"Tên ngốc đó bị ta lừa rồi, mau đi thôi!" "Được!" Chúa tể Bình Tâm khắc xong đạo văn trận cuối cùng, ba người cùng nhau tăng tốc bỏ chạy, đồng thời thương lượng đối sách.

Hồng Mông nói: "Nó lai lịch thế nào?

Chưa kịp đối mặt, thánh kiếm của ta đã bay màu!" Chúa tể Bình Tâm: "Nó tự xưng là hệ thống, chắc là cấp đỉnh cấp, Đại Đạo ẩn chứa trong kiếm của ngươi đã bị lực lượng Đạo Ánh của nó thay đổi." "Kiếm của ta là Hồng Mông chí bảo đỉnh tiêm đấy." Hồng Mông đau lòng không thôi, đột nhiên lại nghĩ ra điều gì, vội vàng nói: "Đánh không lại, ta cảm giác nó chưa dùng toàn lực." Hồng Quân Quy Tắc: "Chưa dùng toàn lực là chắc chắn rồi, ngươi đã cầu cứu viện chưa?"

Hồng Mông: "Từ lúc phát hiện lãnh địa của Bình Tâm biến mất là đã cầu cứu rồi, nhưng họ tạm thời chưa đến được." "Mau nghĩ cách đi, ta không có khả năng mang theo lãnh địa Chư thiên bên người, nếu để nó đuổi kịp nữa, ta toi đời!" Chúa tể Bình Tâm và Hồng Quân Quy Tắc im lặng, đột nhiên, một luồng năng lượng lao về phía này.

Mắt Chúa tể Bình Tâm sáng lên, vội vàng đưa tay ra.

"Họ sắp đến giúp chúng ta." "Họ có được không?" "Ôi dào, không được thì cũng mạnh hơn chúng ta bây giờ." Hồng Mông lập tức rẽ cua tăng tốc, "Chúng ta mau đi thôi!" Chúa tể Bình Tâm và Hồng Quân Quy Tắc nhìn nhau, "Chúng ta cũng đi!" ...

Ầm!

Hệ thống Khôi phục Vô hạn lao đầu vào trận pháp do Chúa tể Bình Tâm để lại, lực luân hồi lập tức lan tỏa, nhưng chưa kịp phát huy tác dụng, Hệ thống Khôi phục Vô hạn đã lao ra ngoài.

Cái gọi là đại trận ầm ầm sụp đổ, không thể cản được một chút tốc độ nào của Hệ thống Khôi phục Vô hạn.

Cảm nhận được dấu vết còn sót lại của ba người, Hệ thống Khôi phục Vô hạn cười lạnh, "Cũng trượng nghĩa đấy, còn chạy cùng nhau." "Vậy thì tiễn các ngươi cùng lên đường." Hệ thống Khôi phục Vô hạn đi theo lộ trình của Hồng Mông, tăng tốc, rẽ cua gấp, tiếp tục tăng tốc.

"Đây là ba đại năng cổ xưa đấy, cao cấp đại thế giới ta cũng đã hủy năm cái rồi, các ngươi nhớ tính tiền công cho kỹ vào." ...

Thế giới Hỗn Độn, Bàn Cổ vẫn đang đợi kẻ đứng sau trộm bản nguyên của họ, đột nhiên Nhân Quả đang thu thập bản nguyên hệ thống dừng lại.

Ngay sau đó, Bàn Cổ cũng nhận được lời cầu cứu từ Hồng Mông.

“Cường địch Đạo Ánh?” Bàn Cổ ngẩn người, sao lại dễ dàng gặp được cảnh giới Đạo Ánh như vậy, chẳng phải Đại Đạo đã nói, số lượng cảnh giới Đạo Ánh tồn tại trong Chư thiên gần như không có sao?

“Lão đại...” Nhân Quả đến, nói: “Không cần quá lâu đâu, không thể nào trùng hợp đến mức kẻ trong bóng tối lại nhân lúc huynh rời đi mà bắt đầu trộm bản nguyên được.” “Ừm, ta sẽ quay lại rất nhanh.” Bàn Cổ gật đầu, trực tiếp tăng tốc lao vào Chư thiên.

Hắn hiện đã là cảnh giới Đạo Ánh, tốc độ di chuyển khác xưa, vạn năm là đủ để đến được tọa độ mà Hồng Mông đã cho.

“Cảnh giới Đạo Ánh mà họ gặp phải sẽ ở cấp độ nào đây.” Bàn Cổ tò mò, thần niệm lan tỏa vô hạn, chưa được bao lâu, khí tức của Bàn Cổ đột nhiên biến đổi, nhanh chóng thu hồi thần niệm.

“Là nó!

Nó còn sống!!” Bàn Cổ cảm thấy có chút không thể tin được, không còn che giấu khí tức nữa, toàn lực lao về phía trước.

“Lần trước chẳng lẽ cũng giống như cái Hệ thống Phục sinh Vô hạn kia, chơi trò lồng trong lồng à!!” ...

Ầm!

Lại là một lãnh địa đại Chư thiên khác, Nữ Oa Đại Thiên Tôn uy lực kinh thế, đấm cho não của Hệ thống Khôi phục Vô hạn ong ong.

Nhưng cũng chỉ trong một khoảnh khắc, Hệ thống Khôi phục Vô hạn lại khôi phục, nhìn Nữ Oa Đại Thiên Tôn với vẻ không thể tin nổi.

“Mẹ nó, các ngươi làm thế nào mà ở chung một chỗ được vậy!” Đại năng bây giờ nghĩ gì thế, Chư thiên lớn như vậy không đi chiếm thêm đất, lại chui rúc vào một nơi nhỏ bé thế này làm hàng xóm.

Bốn người đấy!

Bốn người!

Một nơi bé bằng cái mắt muỗi, có bốn đại năng Chư thiên cùng đẳng cấp với hệ thống mạnh nhất ở đây.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn thật sự phục rồi!

Ầm!

Bên cạnh, ba đạo thần thông oanh tới, Hệ thống Khôi phục Vô hạn không thèm liếc mắt, triệu hồi chín con rối chiến đấu, quen đường cũ gánh vác sức mạnh của tất cả thế giới trong vùng lãnh địa Chư thiên này.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn lao về phía Nữ Oa Đại Thiên Tôn.

Nữ Oa Đại Thiên Tôn nhìn lực lượng thế giới Chư thiên gia trì bị phá giải trong nháy mắt, khẽ thở dài.

Ngay khoảnh khắc Hệ thống Khôi phục Vô hạn sắp đến gần, khí tức của nàng cũng bùng nổ, trong tay áo treo lơ lửng ánh sáng của ức vạn thế giới.

"Còn muốn lừa ta!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn lập tức nhớ lại cảnh bị Hồng Mông trêu đùa, ánh mắt lạnh như băng, lao thẳng tới.

Nhưng nó vẫn cẩn thận dâng lên một lớp ánh sáng xanh lục hộ thể.

Ầm!

Cánh tay của Nữ Oa Đại Thiên Tôn hóa thành sương máu, Hệ thống Khôi phục Vô hạn cũng bay lên!

Nữ Oa Đại Thiên Tôn vỗ một chưởng về phía bên phải, Hệ thống Khôi phục Vô hạn còn chưa kịp ổn định thân hình.

Lãnh địa Chư thiên bên phải vang lên từng trận gầm rú, vô lượng thế giới tỏa ra sức mạnh thế giới, từ từ hình thành một bóng người khổng lồ có răng hổ, thân người đuôi báo.

Tây Vương Mẫu Đại Thiên Tôn!

Chương 515

Bốp!

Tây Vương Mẫu Đại Thiên Tôn cũng tung một chưởng, đưa nó lên phía trên.

Ầm!

Trời đầy bảo quang chiếu rọi, từng trận đạo âm lan tỏa, vô số Hồng Mông chí bảo xuất hiện, nhìn một cái, số lượng khó mà đếm xuể, cái nào cũng tỏa ra uy lực chấn động Chư thiên.

Khí thế còn hơn cả hai vị Thiên Tôn trước.

Tuy nhiên, ba người Hồng Mông đang quan chiến lại sốt ruột.

Họ vội vàng dùng các loại thần thông, thông báo cho Linh Bảo Đại Thiên Tôn mau chóng thu hồi những thứ này lại.

Linh Bảo Đại Thiên Tôn đang chuẩn bị tấn công thì sửng sốt, nhưng ngay sau đó liền thấy Đại Đạo ẩn chứa trong linh bảo của mình đang bị cưỡng ép xóa đi.

Bản nguyên tan rã, bị Hệ thống Khôi phục Vô hạn đang bay lên hấp thu.

"Bảo vật của ta!" Linh Bảo Đại Thiên Tôn hét lớn, trực tiếp dùng vai tông vào, cùng với ba người Hồng Mông đánh bay Hệ thống Khôi phục Vô hạn.

Ầm!

Hệ thống Khôi phục Vô hạn bay đến một nơi khác, Hạo Thiên Đại Thiên Tôn tiếp sức, lại đánh nó quay về lãnh địa của Nữ Oa Đại Thiên Tôn.

Ầm!

Nữ Oa Đại Thiên Tôn đang xử lý con rối chiến đấu vội vàng tung một chưởng, tiễn Hệ thống Khôi phục Vô hạn đến chỗ Tây Vương Mẫu Đại Thiên Tôn, nửa thân người của chính nàng cũng bị nổ nát.

Tây Vương Mẫu Đại Thiên Tôn gầm dài, cắn về phía Hệ thống Khôi phục Vô hạn, kết quả gãy cả hàm răng, thầm mắng quái thai, nhanh chóng ném nó sang chỗ Linh Bảo Đại Thiên Tôn!

Linh Bảo Đại Thiên Tôn cũng nhanh chóng tiếp sức, đưa nó đến chỗ Hạo Thiên Đại Thiên Tôn, bốn vị Đại Thiên Tôn không ngừng tuần hoàn, không ngừng lặp lại.

Nhìn thì có vẻ Hệ thống Khôi phục Vô hạn đang bị áp chế, nhưng tình hình ngày càng tệ đi lại là phe bên kia.

"Quái thai này căn bản không bị thương." Chúa tể Bình Tâm đang giúp Nữ Oa Đại Thiên Tôn thu dọn con rối chiến đấu nói.

Sắc mặt hai người còn lại cũng có chút lo lắng, dù cho bốn vị đạo hữu của Nữ Oa Đại Thiên Tôn đã chuẩn bị trước, đưa Hệ thống Khôi phục Vô hạn vào bẫy.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn cũng chẳng hề hấn gì.

Bất kỳ sức mạnh nào đánh vào người Hệ thống Khôi phục Vô hạn cũng như gãi ngứa, dùng toàn lực cũng chỉ làm rách lớp da của nó rồi nó lại hồi phục ngay lập tức.

Còn mấy vị Nữ Oa Đại Thiên Tôn, chỉ cần va chạm một cái là đã bị sức mạnh phản chấn của Hệ thống Khôi phục Vô hạn làm bị thương một chút.

Hồng Quân Quy Tắc: "Thực lực của nó hơn chúng ta một bậc, nhưng hình như có điều gì đó kiêng kỵ." Hồng Mông nghe vậy có chút may mắn, "May mà trước đây vì an toàn chúng ta đều dọn đến ở

chung, nếu không gặp nó một mình, e là viện binh chưa kịp đến đã toi đời!" "Đừng quá lạc quan, Nữ Oa đạo hữu không cầm cự được lâu đâu, viện binh muốn đến cũng phải mất vạn năm." Chúa tể Bình Tâm vẫy tay, cưỡng ép chiếm đoạt các thế giới Chư thiên ở xa, ép lấy sức mạnh thế giới.

Nàng chuẩn bị tham gia chiến đấu.

"Tên gian thương đâu?

Hắn không phải cũng ở gần đây sao, dịp quan trọng thế này sao còn chưa đến chi viện." "Ngươi còn không biết hắn à, không ngồi yên được đi làm ăn rồi, chuyện chúng ta gặp phải có lẽ hắn còn chưa biết." "...Lúc cần hắn nhất thì hắn lại giở trò này." "Nhận được rồi, hắn biết rồi, đang trên đường đến đây." "Cùng nhau giữ chân nó, lần này cũng phải giết cho được một hệ thống đỉnh cấp." ...

Bốp!

Tây Vương Mẫu Đại Thiên Tôn lại một lần nữa đánh bay Hệ thống Khôi phục Vô hạn, bóng người hội tụ từ sức mạnh thế giới cũng theo đó mà tan biến.

Các thế giới mà bà điều động đều như bị rút cạn, nhìn qua không thể ép ra được bao nhiêu sức mạnh nữa.

Hồng Mông vội vàng bổ sung bản nguyên thế giới cho vô số thế giới.

"A~ Sướng!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn phát ra âm thanh khoan khoái trên đường bay.

"Sủa cái gì!" Chúa tể Bình Tâm một quyền đánh bay nó.

"Ô...

Đã, phê!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn bay đến địa điểm tiếp theo,

phát ra âm thanh đê mê.

"Bình Tâm, nhiều người mát-xa cho bản hệ thống như vậy, bản hệ thống chỉ thích lực đấm của ngươi, đã lắm, sướng!" Bốp!

Sắc mặt Chúa tể Bình Tâm lạnh như băng, giành trước Linh Bảo Đại Thiên Tôn đá một cước lên.

Trên chân hiện ra gai nhọn, đại đạo xuyên thấu và đại đạo băng giá cũng hóa thành gai nhọn.

"Oao~!" Hệ thống Khôi phục Vô hạn hét lên, lửa giận trong mắt lóe lên rồi biến mất, lại chuyển thành vẻ mặt tươi cười.

"Sướng, dùng sức thêm chút nữa, nhất định sẽ phê hơn!" "Nếu để đám túc chủ trước đây của ta thấy được sự phục vụ này của ngươi, từng đứa một chắc chắn sẽ hưng phấn đến nổ tung." "Đủ loại tư thế quỳ liếm ngươi!" Bốp!

Chúa tể Bình Tâm, Nữ Oa Đại Thiên Tôn, Hạo Thiên Đại Thiên Tôn ba người cùng lúc nhắm vào miệng, mũi, mắt của nó mà đánh tới.

Hệ thống Khôi phục Vô hạn bị đánh biến dạng, nhưng nó không hề để ý, cười khà khà, trêu chọc mọi người.

"Nữ Oa, cú tát này của ngươi cương trung có nhu, đến da ta còn không làm rách được, không có cảm giác gì, hệ thống ta rất không thích, học Bình Tâm đi, phải dùng sức." "Hạo Thiên, mát-xa mắt cho ta thì làm cho đàng hoàng, pha mấy thứ linh tinh vào làm gì, không có hiệu quả gì cả.

Lần sau nhớ cho kỹ." "Bình Tâm, không phải ta nói ngươi, kỹ thuật của ngươi thì tốt, nhưng có thể đừng trưng cái bộ mặt lạnh lùng đó ra không, ta đến để hưởng thụ, không phải để nhìn cái mặt thối của ngươi!" "Còn mấy người bên kia nữa, đừng chỉ đứng xem, cùng lên đi... a a a...

đúng rồi, dùng sức, a~!

Sướng, chính là cảm giác này!

Phê lòi!!" Bốp bốp bốp...

Chúa tể Bình Tâm một giây tung ra vạn triệu cú đấm đá, những người khác cũng đều dùng hết sức lực.

Nhưng đánh vào người Hệ thống Khôi phục Vô hạn, không có tác dụng gì.

Thậm chí còn phải liên tục chịu đựng những lời chế nhạo của Hệ thống Khôi phục Vô hạn.

Sức mạnh của Chúa tể Bình Tâm và những người khác đang tiêu hao nhanh chóng.

Trăm năm trôi qua, vô số thế giới đều vì không thể chịu đựng được việc bị cưỡng ép rút sức mạnh thế giới mà hủy diệt.

Trận chiến này, nhìn bề ngoài thì họ là phe chiếm ưu thế áp đảo.

Nhưng kết hợp với cuộc đối thoại của hai bên, lại cho thấy sự kiêu ngạo của Hệ thống Khôi phục Vô hạn và sự uất ức của phe kia.

"Dùng sức, đấm lưng đi, lưng ngứa." Hệ thống Khôi phục Vô hạn xoay người, thu lại ánh mắt âm hiểm trong mắt.

Năng lực hồi phục của nó không cần phải bàn cãi, đối phương đánh thế nào nó cũng có thể hồi phục ngay lập tức.

Nhưng...

đau!

Đau, đau vãi c*t, bị đánh cả trăm năm, đau đến mức nó nghi ngờ mình có khuynh hướng bị ngược đãi.

Nhịn, nhịn thêm chút nữa!

Hệ thống Khôi phục Vô hạn tự cổ vũ mình, trong lòng có chút bi ai.

Kể từ khi bước ra khỏi Chư thiên.

Nó dường như luôn trên con đường bị đùa giỡn và bị ăn đòn.

Bị tên Bàn Cổ kia đánh lén, ăn đòn mấy trăm vạn năm, vừa mới phản công được vài cái. 71.

Lại bị tên Bàn Cổ kia chơi đểu rồi, ngồi trên con đường không gian không thể quay đầu, Lục Châu cũng vỡ nát.

Bước lên con đường tìm kiếm Lục Châu, bị một hệ thống dẫn theo đại quân Bàn Cổ coi như con mồi.

Quan trọng là mình lại thật sự bị ăn đòn.

Ăn đòn xong lại bị hóa thân của Đại Đạo truy sát, lại bị tên Bàn Cổ ban đầu khiến nó chịu thiệt dẫn theo ba nghìn Ma Thần săn lùng.

Còn chết nữa.

Bây giờ tái sinh lại, niềm vui tái sinh chưa được trải nghiệm một Hỗn Độn nào, lại bị một đám lâu la cho ăn đòn.

Cuộc sống này, thật uất ức!

Hệ thống Khôi phục Vô hạn thở dài, dò xét sức mạnh còn lại của Chúa tể Bình Tâm và những người khác.

Bị đánh lâu như vậy, nó đã sớm biết rõ sức mạnh của những người này tương tự nhau.

Đều là mượn sức mạnh thế giới từ một lượng lớn thế giới để chất đống lên.

Sức rất lớn, nếu không đánh nó cũng không đau đến thế.

Nhưng sức lớn vô dụng, nó là hệ thống đỉnh cấp, căn bản không

thể tổn thương đến bản nguyên của nó.

Còn nó, chỉ cần hủy diệt những thế giới này, họ sẽ hoàn toàn phế đi.

Hủy diệt đối với nó rất dễ dàng, nhưng nó căn bản không dám dùng toàn lực.

Nó không muốn bị Đại Đạo truy sát nữa.

Cảm giác đó thật khó chịu.

Lực lượng Đạo Ánh chỉ có thể dùng một chút, mỗi người này đều điều động ít nhất ức vạn triệu thế giới sức mạnh.

Chút sức mạnh đó của nó đủ làm gì.

Một đám phế vật già, chỉ biết trừng mắt nhìn nó bị đánh.

Trong mắt Hệ thống Khôi phục Vô hạn xuất hiện sự ác độc, đây là sự ác độc nhắm vào ba nghìn hệ thống tối thượng.

Làm công cho chúng lâu như vậy, bây giờ bị đánh, chúng lại rất giỏi la hét, đứa nào đứa nấy đều vui vẻ, châm chọc mỉa mai. 72.

Lão tử nhịn, đợi lão tử thăng cấp, nhất định sẽ hố chết các ngươi và Đại Đạo. ...

“Hệ thống đỉnh cấp này chỉ có thế thôi à, nó thật sự có thể đánh bại Bàn Cổ số 1 sao?” “Ta cảm thấy, Hệ thống Sinh Mệnh cũng có thể đánh bại nó, chưa kể Hệ thống Sinh Mệnh còn có đại quân Bàn Cổ, Phong, ngươi có nhầm không vậy?” “Đúng vậy, ngoài việc da dày chịu đòn ra, trông nó chẳng có gì ghê gớm.” ...

Ở một khoảng cách rất xa nơi Hệ thống Khôi phục Vô hạn đang bị ăn đòn, một đám hệ thống đang lén lút quan sát trận chiến ở đây.

Chương 516

Đồng thời đầu óc cũng trở nên mơ hồ, thật sự là biểu hiện của Hệ thống Khôi phục Vô hạn quá kém cỏi.

Chỉ vài đại năng cổ xưa của Chư thiên mà đã đánh cho nó không tìm thấy phương hướng.

Thật sự quá cùi bắp.

Thực lực này, đến Hệ thống Sinh Mệnh còn không ăn vạ nổi, huống chi là Bàn Cổ số 1.

Hệ thống Phong nhầm rồi sao!

"Có lẽ ta thật sự nhầm rồi!" Hệ thống Phong cũng rơi vào trạng thái tự nghi ngờ, vì an toàn, khoảng cách của chúng đến trận chiến phía trước rất xa.

Không nghe thấy tiếng động chiến đấu của đối phương, nhưng chỉ cần nhìn thôi cũng có thể thấy hệ thống đỉnh cấp kia bị đánh không ra hình người.

Với thực lực này, làm sao mà ăn vạ được Hệ thống Sinh Mệnh và Bàn Cổ số 1.

"Vậy chúng ta còn xử lý nó không?" Hệ thống Hỏa hỏi.

"Xử lý cái gì mà xử lý, báo chuyện này cho Hệ thống Sinh Mệnh, để nó tự mình điều tra." Hệ thống Thời Gian lập tức nói, "Chúng ta còn có việc lớn phải làm, các ngươi không cảm nhận được bản nguyên Đạo Ánh lại xuất hiện rồi sao, mau quay về hấp thu đi!" "Mẹ nó, toàn lực chạy về cũng phải mất trăm vạn ức năm, về đến nơi không biết còn không!" "Vậy thì làm sao, chúng ta hấp thu ngay tại đây?" "Ta nhớ không lầm thì chỗ Hệ thống Sinh Mệnh có trận pháp,

vẫn chưa khởi động qua, cùng đi xem còn dùng được không?" "Đi đi, lần trước ta thấy sắp đủ để thăng cấp Đạo Ánh rồi, kết quả đột nhiên bị ngắt, tức chết đi được!" "Ai mà chẳng thế, bản nguyên Đạo Ánh này xuất hiện không có quy luật gì cả, chúng ta mau lên, ai biết lúc nào nó lại dừng." ...

Từng hệ thống không còn quan tâm đến Hệ thống Khôi phục Vô hạn đang bị ăn đòn nữa, chúng xây dựng một con đường không gian để đến địa bàn của Hệ thống Sinh Mệnh.

Cùng lúc đó, Chủ tiệm Chu của Vạn Giới Phố cũng đang trên đường đến đây.

Hắn nghi hoặc nhìn vùng Chư thiên bên cạnh với vô số thế giới như sao trời, sao hắn lại cảm thấy ở đây có rất nhiều cường giả?

Phì, nghĩ gì thế.

Chủ tiệm Chu lắc đầu, lại tiếp tục đi đường, rất nhanh, hắn nhìn thấy Chúa tể Bình Tâm và những người khác đang cuồng nộ đánh Hệ thống Khôi phục Vô hạn ở phía xa.

Cùng với những tiếng chế nhạo không ngừng của Hệ thống Khôi phục Vô hạn.

Chủ tiệm Chu dừng bước.

"Bọn họ bây giờ đã giữ chân được hệ thống kia, ta đến có lẽ sẽ phản tác dụng." Chủ tiệm Chu lẩm bẩm, hắn đến gấp như vậy là vì lo lắng họ gặp chuyện không may.

Bây giờ Chúa tể Bình Tâm và những người khác không có chuyện gì lớn, hắn có tham gia cũng không làm gì được hệ thống đỉnh cấp kia.

Trận chiến thực sự phải đợi nhóm Ma Thần của Bàn Cổ đạo hữu, và hai vị Đại Thiên Tôn kia.

Hắn, thà trốn đi, nếu có sự cố bất ngờ cũng có thể kịp thời ứng phó.

"Không đi nữa, không đi nữa!" Chủ tiệm Chu vung tay che giấu bản thân thật kỹ, truyền âm cho Chúa tể Bình Tâm và những người khác.

Tuy nhiên, Chủ tiệm Chu không muốn lộ diện, nhưng hắn đã sớm bị Hệ thống Khôi phục Vô hạn phát hiện ngay từ đầu.

Nhưng Hệ thống Khôi phục Vô hạn không nói ra. 'Mảnh vỡ Lục Châu của ta!' Ngay khoảnh khắc Chu lão bản đến, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đã cảm nhận được.

Bởi vì, mảnh vỡ Lục Châu của nó đang ở trên người Chu lão bản.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục mừng như điên trong lòng, không phải vui vì mảnh vỡ Lục Châu, mà là vì vị đại năng cổ xưa của Chư Thiên đang nắm giữ mảnh vỡ này.

Sự xuất hiện của lão khiến ba nghìn Hệ thống Tối Thượng đều xao động, nhao nhao lên tiếng yêu cầu nó phải giết chết lão.

Phần thưởng đưa ra cộng thêm đám người Bình Tâm đang đánh nó.

Đó là vật Đạo Nguyên chân chính.

Chỉ cần có vật Đạo Nguyên, nó sẽ có xác suất rất lớn trở thành Hệ thống Tối Thượng, nó còn sợ Đại Đạo cái gì nữa?

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục kích động, hận không thể dùng toàn lực ngay bây giờ, giết sạch bọn họ.

Nhưng Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vẫn nén lại, nó đã chịu thiệt mấy lần về phương diện này, lỡ như mình dùng sức mạnh Đạo Ánh, đối phương lại giống Bàn Cổ và Hệ thống Sinh Mệnh trước kia, chạy

cực nhanh.

Thế thì mình lại bị Đại Đạo truy sát.

Ổn định, phải ổn định.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đè nén sự kích động trong lòng, lặng lẽ kết nối với mảnh vỡ Lục Châu, một kết giới hình cầu khổng lồ vô tận đang bao trùm lãnh địa nơi đây. ...

Chớp mắt, nghìn năm trôi qua, Bàn Cổ đang trên đường đi đã không nhịn được lại lần nữa dò thần niệm ra.

Hắn nhìn thấy một tầng kết giới siêu lớn phía sau Chu lão bản.

Bên trong, Chúa Tể Bình Tâm và bọn họ đang đánh túi bụi Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

"Sao bọn họ không cảm nhận được nhỉ?

Đằng sau có nguy hiểm mà!" 73.

Bàn Cổ lập tức đốt cháy huyết khí, tăng tốc lên đường.

Bàn Cổ rất muốn dùng sức mạnh Đạo Ánh để liên lạc với Chu lão bản.

Nhưng một tầng kết giới của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đã được dựng lên, Bàn Cổ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. ...

Một nghìn năm nữa trôi qua, các thế giới xung quanh Chúa Tể Bình Tâm và những người khác đều đã bị hủy diệt do bị cưỡng ép rút cạn sức mạnh thế giới.

Hiện tại, chỉ còn lại các thế giới mà họ mang theo bên mình cung cấp sức mạnh, nhưng cũng không trụ được bao lâu.

Chu lão bản cũng chuẩn bị tham chiến, nếu không tham gia nữa, thật sự không thể đợi được viện binh.

Có Chúa Tể Bình Tâm nhắc nhở, lão biết Hồng Mông Chí Bảo vô dụng với đối phương.

Vì vậy, Chu lão bản đã dùng đến cửa tiệm phân thân của Vạn Giới Phố.

Được tách ra từ Bán Bộ Đạo Nguyên Khí, hệ thống cấp cao nhất không thể ảnh hưởng.

Chu lão bản ra tay rồi, Chu lão bản xuất hiện, Chu lão bản giơ cửa tiệm lên chuẩn bị đập!

Chu lão bản bay đi!

Ầm!

Chúa Tể Bình Tâm, Hồng Mông, Hồng Quân Quy Tắc, Nữ Oa Đại Thiên Tôn... và những người khác cũng đều bay đi.

Bùm bùm!!

Mọi người lần lượt đâm vào kết giới không biết xuất hiện từ lúc nào, thân thể nổ tung, vô lượng thế giới mất kiểm soát, khôi phục lại kích thước ban đầu, chen chúc vào nhau, không ngừng hủy diệt.

"A ha ha ha ha..." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục một cú lộn nhào đứng dậy, hai chân tùy ý đá ra, ức vạn vạn thế giới bị hủy diệt.

Gầm~!!

Chín con chiến khôi lại xuất hiện, điên cuồng tàn phá thế giới.

Giây tiếp theo, Chúa Tể Bình Tâm ngưng tụ lại thân thể, trực tiếp ném thế giới cao cấp duy nhất còn lại của mình về phía Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Ầm!!

Thế giới bùng nổ, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bị nhấn chìm

trong đó, Chúa Tể Bình Tâm và những người khác nhân cơ hội này nhanh chóng nắm giữ các thế giới còn lại.

Ầm!

Đột nhiên, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục không hề hấn gì bước ra từ trung tâm vụ nổ của thế giới cao cấp, một quyền đánh nổ Chúa Tể Bình Tâm.

"Khà khà khà..." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vươn tay, các loại sức mạnh Đại Đạo hội tụ, "Những năm qua mát xa cho ta vất vả rồi, bổn hệ thống cũng mát xa cho ngươi một cái!" "Bái bai nhé, Bình Tâm!!" Ầm!!

Sức mạnh Đại Đạo giáng xuống, một cửa tiệm nhỏ mini tỏa ra sức mạnh bảo vệ Chúa Tể Bình Tâm còn chưa kịp ngưng tụ lại thân thể.

"Hây!" Hồng Mông hiện thân, khí huyết cường đại bùng cháy, một cú Thiết Sơn Kháo lao tới.

Hồng Quân Quy Tắc xuất hiện sau lưng Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, sức mạnh quy tắc hóa thành dây thừng, trói chặt Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Nữ Oa Đại Thiên Tôn, Tây Vương Mẫu... và những người khác cũng lần lượt dùng toàn lực, câu giờ cho Chúa Tể Bình Tâm.

"Đúng là hệ thống tốt bụng!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục chế nhạo, một lớp lục quang bao phủ nó, tất cả các đòn tấn công đều bị chặn lại bên ngoài.

Giây tiếp theo, chín con chiến khôi hóa thành trường thương, trong nháy mắt xuyên thủng thân thể mọi người, để lại đạo thương.

"Tất cả trốn vào đây!" Chu lão bản hét lớn, phóng to cửa tiệm phân thân của Vạn Giới Phố, Chúa Tể Bình Tâm ngưng tụ lại thân

thể, giống như những người khác, thân thể hiện ra sức mạnh thời không.

Trong nháy mắt, mọi người tiến vào Vạn Giới Phố.

"Hử..." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục kinh ngạc nhìn cửa tiệm này.

Phía sau lưng nó mọc ra một cái đuôi khổng lồ.

Trực tiếp quất tới.

Bốp!

Rắc rắc ~~!!

Bốp bốp!!

Rắc rắc!

Vạn Giới Phố đang vỡ vụn, ánh mắt Chu lão bản ngưng trọng, nhưng không hề hoảng sợ, vươn tay vẫy một cái.

Ầm!!!

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vội vàng nhìn sang.

Chỉ thấy kết giới mà nó bố trí bị đâm thủng một lỗ.

Một cửa tiệm hùng vĩ mang theo gần như vô tận thế giới, lấp lánh thần quang mênh mông vô lượng lao tới.

"Đây là..." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lập tức kinh ngạc đến ngây người, trong ý thức cũng xuất hiện giọng nói của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vội vàng sửa chữa kết giới, cắt đứt dòng thế giới dài đến mức nó không nhìn thấy điểm cuối phía sau.

Chương 517

Sau đó nó bắt đầu trao đổi với ba nghìn Hệ thống Tối Thượng.

Chu lão bản dẫn mọi người vào chủ thể Vạn Giới Phố, Vạn Giới Phố được thúc đẩy toàn lực.

Mọi người cũng thở phào nhẹ nhõm, bắt đầu điều động sức mạnh thế giới mà Vạn Giới Phố mang theo.

"Khà khà khà..." Lúc này, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đã trao đổi xong với các Hệ thống Tối Thượng, bay đến phía trên Vạn Giới Phố.

Ánh mắt nóng rực!

Ngụy Đạo Nguyên Khí.

Hóa ra vật Đạo Nguyên mà các Hệ thống Tối Thượng nói chính là thứ này.

Chỉ cần đoạt được kiện Ngụy Đạo Nguyên Khí này, kết hợp với bản nguyên của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng.

Sẽ có thể luyện ra vật Đạo Nguyên.

Một khi dung hợp, nó có khả năng rất lớn trở thành Hệ thống Tối Thượng.

"Ta muốn trở thành Tối Thượng!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục một bước đạp lên lá chắn của Vạn Giới Phố, lập tức bị sức mạnh của lá chắn làm cho suýt tan chảy.

Mọi người trong Vạn Giới Phố cũng cảnh giác, lần lượt thi triển thần thông.

"Mọi người đừng hoảng, phải tin tưởng Vạn Giới Phố của ta." Chu lão bản tự tin nói, "Không có gì bất ngờ, ít nhất năm nghìn năm

Vạn Giới Phố sẽ không có vấn đề gì...

Phụt!!" Lời còn chưa dứt, trong cơ thể Chu lão bản mọc ra từng chiếc gai xanh, đại đạo chi lực bộc phát, Chu lão bản lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

Ngay sau đó, thân thể lão nổ tung!

Một con chiến khôi mini từ trong sương máu lao ra, trực tiếp đâm nổ từng người một.

Tiếp theo, nó hóa thành một mảnh vỡ màu lục, dung nhập vào Vạn Giới Phố.

Ong ong ~~!

Vạn Giới Phố rung chuyển, hư không Chư Thiên bị sức mạnh rung chuyển của nó làm cho thời gian đứt đoạn, không gian rách toạc.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đang đứng trên lá chắn cũng bị rung đến đứng không vững, suýt nữa rơi vào không gian rách nát.

"Không hổ là Ngụy Đạo Nguyên Khí." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bám chặt vào lá chắn, ổn định thân thể, tăng tốc điều khiển mảnh vỡ Lục Châu làm nhiễu loạn Vạn Giới Phố.

"Khụ khụ ~~" Hồng Mông sắc mặt tái nhợt ngưng tụ lại thân thể, "Chu lão bản, mảnh vỡ đó là sao vậy?" "Đó là mảnh vỡ của một món Đạo Ánh Khí, lần này ta ra ngoài chính là vì thứ này, cướp...

à không, giao dịch được từ một cái sào huyệt của hệ thống mạnh nhất." "Mẹ kiếp, ông ăn mảnh!" "Khụ khụ..." "Ông hại chết chúng tôi rồi!" Hồng Mông cay đắng mắng.

"Ra ngoài cướp cái gì không cướp, lại cướp đúng linh bảo của chính chủ, lần đột kích bất ngờ này, ta thật sự không phòng bị." "Sức mạnh của ta chỉ còn lại cơ bản, các ngươi thì sao?" "..." "..." "Sắp toi

rồi sao?" Mọi người không trả lời, Hồng Mông đã hiểu, ngẩng đầu nhìn về phía Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục sắp phá vỡ lá chắn Vạn Giới Phố.

Hắn từ từ đứng dậy.

"Lát nữa nó vào, ta đi trước một bước, nói không chừng có thể câu được chút thời gian, đợi viện binh tới!". ...

"Hử...

Sao cái hệ thống cấp cao nhất đó vẫn còn sống?" "Ta vậy mà không giết được một cái hệ thống!!" Đại Đạo đang chuyên tâm làm suy yếu bản nguyên của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng đột nhiên dừng lại.

Ong ~~!

Ba nghìn Hệ thống Tối Thượng lập tức bùng nổ, che khuất tầm nhìn của Đại Đạo đối với Chư Thiên.

"Là các ngươi giở trò, ta cho các ngươi mặt mũi rồi!" Đại Đạo lập tức hóa thân thành hình ảnh một con cá kình khổng lồ, sức mạnh tối cao lan tỏa, đè nén ba nghìn Hệ thống Tối Thượng đến chết dí.

Từng con dao không lưỡi đâm vào cơ thể ba nghìn Hệ thống Tối Thượng, rút ra bản nguyên của chúng.

Bản thể ba nghìn Hệ thống Tối Thượng đang dần biến mất.

Gầm!

Diệt Thống Giả trấn áp Hệ Thống Chi Tổ gào thét, bản nguyên của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng lại bị cướp lại từ tay Đại Đạo.

Các Hệ thống Tối Thượng phục hồi, từng cái một thu mình lại, ánh sáng mờ đi.

Hệ Thống Chi Tổ cũng biến mất một lần nữa.

Đại Đạo nhìn chằm chằm vào vị trí Hệ Thống Chi Tổ biến mất, ánh mắt không ngừng thay đổi, nhìn thấy thế giới ở chiều không gian cao hơn.

Thi thể Hệ Thống Chi Tổ kẹt ở rìa chiều không gian, lúc nào cũng có dấu hiệu sắp rơi vào chiều không gian của họ.

Diệt Thống Giả hóa thành xiềng xích, kéo nó ra ngoài.

Sức mạnh của chiều không gian cao hơn không ngừng tuôn ra năng lượng, dung hợp với Hệ Thống Chi Tổ đã bị đánh chết.

Hệ Thống Chi Tổ dường như sắp sống lại, nhưng còn chưa hoàn toàn dung hợp, luồng năng lượng đó đã bị Diệt Thống Giả rút ra, nhanh chóng đánh nổ, xóa sổ.

Cuối cùng, cả hai chỉ có thể hấp thụ một chút.

Hệ Thống Chi Tổ đã chết, nhưng sức mạnh bản năng của nó vẫn che chở cho ba nghìn Hệ thống Tối Thượng mà nó tạo ra.

Các Hệ thống Tối Thượng rất yếu.

Nhưng mỗi lần Đại Đạo muốn giết Hệ thống Tối Thượng, đều sẽ bị cản trở.

Đại Đạo cần toàn lực để giết chúng, mà toàn lực thì không có cách nào chống lại sức mạnh của Hệ Thống Chi Tổ.

Đại Đạo quay đầu, nói với ba nghìn Hệ thống Tối Thượng đang giả chết, "Ta chỉ muốn giảm thiểu tổn thất, các ngươi khó thoát khỏi cái chết." "Bất kể các ngươi giở trò gì, đều vô ích." "Chẳng qua là giãy giụa trước khi chết mà thôi, nếu thật sự xảy ra chuyện ngoài ý muốn, ta cũng có thể giết sạch các ngươi!". ....

Các Hệ thống Tối Thượng ngấm ngầm giúp đỡ, cộng thêm sự hỗ trợ của mảnh vỡ Lục Châu, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục chỉ mất

mấy năm đã phá được một lỗ nhỏ trên lá chắn của Vạn Giới Phố.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục dang rộng hai tay, say sưa không thôi, "A ~~ mùi vị của Đạo Nguyên." Kiện Ngụy Đạo Nguyên Khí này chính là hy vọng thăng cấp của nó.

Trở thành Hệ thống Tối Thượng, thoát khỏi sự truy sát của Đại Đạo.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục ngay lập tức thúc giục các Hệ thống Tối Thượng luyện ra vật Đạo Nguyên.

Cứ dùng mảnh vỡ Lục Châu của nó, dùng toàn lực, nó bây giờ không sợ bị lộ.

Mảnh vỡ Lục Châu từ từ hình thành một viên châu, chiếm lấy sức mạnh gần như vô tận của Vạn Giới Phố.

Lục Châu lóe sáng, đạo vận của Vạn Giới Phố được nó chiếu rọi khắp Chư Thiên.

Các Hệ thống Tối Thượng trong lúc cố gắng hết sức để tránh sự chú ý của Đại Đạo, đã cưỡng ép chia nhỏ thông tin của kiện Ngụy Đạo Nguyên Khí Vạn Giới Phố thành từng đoạn.

Vạn Giới Phố mỗi ngày đều có ít nhất trăm tỷ hệ thống làm thức ăn, bất kỳ sức mạnh nào của nó đều mang theo thông tin hệ thống.

Chiếu rọi sức mạnh của nó ra Chư Thiên, số lượng hệ thống sinh ra sẽ tăng nhanh gấp mấy chục đến hàng trăm lần.

Trước đó chúng lợi dụng sự cám dỗ tột cùng, lừa gạt Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục tiêu diệt các thế giới trong Chư Thiên, chính là để sinh ra nhiều hệ thống hơn.

Tăng khả năng bất tử của chúng.

Dù sao Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cũng là đỉnh cấp đỉnh phong,

trong Chư Thiên hiện tại, nó không muốn chết thì cơ bản không ai giết được.

Để nó dọn dẹp các thế giới cao cấp và các đại năng Chư Thiên.

Vì vậy chúng còn đầu tư không ít, kết quả không ngờ ở đây lại có một kiện Ngụy Đạo Nguyên Khí được tạo ra từ việc chồng chất hệ thống.

Lần này không cần dùng đến Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục nữa, điều khiển kiện Ngụy Đạo Nguyên Khí này, chúng đủ sức để hệ thống lan ra mọi ngóc ngách của Chư Thiên.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục không ngừng chiếu rọi sức mạnh của Vạn Giới Phố, thậm chí còn chiếu ra mấy cái Vạn Giới Phố trong Chư Thiên.

Thần niệm của các Hệ thống Tối Thượng hội tụ, muốn cưỡng ép mượn kiện Ngụy Đạo Nguyên Khí này để tái hiện trong Chư Thiên.

Nhưng còn chưa thành công, sức mạnh của Đại Đạo đã đến.

"Cứ giả chết, chắc chắn đang giở trò xấu, tất cả dậy cho ta, đánh nhau với ta." Đại Đạo hừ lạnh, không rõ chúng đang tính toán gì, vậy thì không cần rõ, cứ đánh chúng là được!

Cứ đánh, đánh không ngừng.

Đánh cho đến khi viện binh đến.

Thế là trong tâm trạng như ăn phải shit của các Hệ thống Tối Thượng, chúng bị ép phải giao chiến với Đại Đạo, không còn tâm trí tham gia vào chuyện của Chư Thiên. ...

"Thoải mái quá!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục hấp thụ một lúc bản nguyên dự trữ của Vạn Giới Phố, tuy không có vật chất nó cần.

Nhưng hấp thụ bản nguyên đối với hệ thống mà nói là một sự

hưởng thụ.

Say sưa một lúc, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục phát hiện mình không thể hấp thụ hết bản nguyên của Vạn Giới Phố.

Thế là nó dứt khoát dừng lại, tầm mắt đặt lên người Hồng Mông và những người khác.

"Sắp đến rồi sao?" Hồng Mông và những người khác than thở.

"Đến lúc tiễn các ngươi lên đường rồi!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vươn tay.

"Lão tử tiễn ngươi một đoạn trước!" Hồng Mông mắng lớn, bản nguyên luôn sẵn sàng bùng cháy, lao về phía Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

"Chậc chậc chậc!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lắc đầu, Hồng Mông không có sức mạnh thế giới gia trì, sức mạnh còn không chạm tới được tầng Đạo Ánh.

Làm sao đấu với Đạo Ánh đỉnh phong của nó?

Một đạo thần thông hội tụ trong tay, bản nguyên của Hồng Mông cũng sắp bùng cháy hoàn toàn.

Đúng lúc này, sức mạnh của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đột nhiên tắt ngóm, biến mất không dấu vết.

Bản nguyên đang bùng cháy của Hồng Mông cũng dừng lại, ngoài khí tức có chút suy yếu, không có gì khác lạ.

"Chuyện gì vậy!?" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục nghi hoặc khó hiểu, quan sát xung quanh.

Nó không nhìn thấy bất kỳ kẻ địch nào, cũng không cảm ứng được bất kỳ sức mạnh nào.

Đòn tấn công của nó dường như tự nhiên tan biến.

Mà Hồng Mông phía trước, thấy cảnh này, trong mắt lộ ra vẻ may mắn, nhanh chóng lùi về phía sau.

Chương 518

"Viện binh đến rồi!" "Còn có người giúp đỡ." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục nghe thấy lời của Hồng Mông, thần niệm kéo dài ra, nhưng tìm thế nào cũng không thấy kẻ địch.

Ngược lại, nó còn thấy Bàn Cổ mà nó ghét cay ghét đắng.

May mà thần niệm của nó tự hủy kịp thời, không bị đối phương phát hiện, Bàn Cổ này đã thành cảnh giới Đạo Ánh, cộng thêm đám Hỗn Độn Ma Thần của hắn.

Mình bây giờ đã không bằng Bàn Cổ.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục có chút không cam lòng, nhưng bây giờ không phải lúc nghĩ về Bàn Cổ đó.

Người giúp đỡ mà Hồng Mông nói, ở đâu?

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục tìm đi tìm lại, nhưng tìm mãi không thấy.

Đột nhiên, nó thậm chí còn không nhìn thấy Hồng Mông và những người khác.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vội vàng nhìn sang, Hồng Mông đang đứng tại chỗ nhìn nó.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lập tức hội tụ một đòn tấn công, nhưng giây tiếp theo năng lượng của đòn tấn công lại tan biến.

Đây là chuyện quái gì vậy?

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục ngây người.

"Đạo pháp tự nhiên, mặc cho nó lưu chuyển, ngươi hà tất phải nắm giữ 'nó'?" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục nhìn sang, xung quanh

không biết từ lúc nào đã xuất hiện một mảnh thảo nguyên, một con trâu đen đang thong thả ăn cỏ xanh.

Trên lưng, một lão giả nhắm mắt, dường như đang dưỡng thần.

"Tiểu đạo mà thôi!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục không phục, sức mạnh Đạo Ánh gia trì lên thần thông mới, trực tiếp đánh về phía lão già này.

"Con đường ngươi đi là được tạo ra, ta cũng vậy, vì sao lại là tiểu đạo." Đạo Đức Đại Thiên Tôn bình thản nói.

Đòn tấn công của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục sắp đến gần ông thì biến mất không dấu vết.

Mu~!

Con trâu đen bên cạnh đứng dậy, cơ bắp cuồn cuộn nhìn là biết chứa đựng thần lực vô tận.

Trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, một cú đá hậu tung ra.

Bốp!

Thân thể Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cong lại, hai mắt lồi ra, rõ ràng lực lượng này đã đánh nó đau điếng.

Mu~!

Con trâu đen gầm dài, hai móng từ trên xuống dưới dùng sức giẫm một cái.

Ầm!!

Thân thể Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lập tức bị đánh lõm hai lỗ lớn, thân thể rơi xuống mặt đất Vạn Giới Phố.

Bốp!

Độ đàn hồi của cơ thể nảy Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lên, nó vừa thoát khỏi cơn đau, cơ thể đang nhanh chóng hồi phục.

Đột nhiên, một bàn tay xuất hiện trước ngực nó.

Vô lượng thần quang hiện ra trong lòng bàn tay, dường như có thể khai tịch ức vạn thế giới, giáng xuống thân thể Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

"A!!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục phát ra tiếng kêu đau đớn, thần quang xông vào cơ thể nó.

Bốp một tiếng, thân thể Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vậy mà bị thần quang đánh nổ.

Lục quang bốc lên, lan ra bốn phía, nhưng lại bị vô cùng thần quang bao phủ.

Tiếng kêu đau đớn không dứt của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vang lên.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn thu tay lại, từ từ đến bên cạnh Hồng Mông và những người khác.

"Ta đến muộn rồi!" "Không muộn, không muộn, rất kịp thời!" Hồng Mông và những người khác vội vàng lắc đầu.

"Ừm." Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn khẽ gật đầu, nhìn về phía trước, "Lão này ta không giết được!" "Ba nghìn Ma Thần còn chưa tới!". ...

"A a!!" Sức mạnh của Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn đang xóa sổ từng linh kiện của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Nhưng sau khi Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục dùng toàn lực năng lực hồi phục, vậy mà nó lại có thể từ từ hồi phục, các linh kiện ngưng tụ lại dưới sự xóa sổ của sức mạnh Nguyên Thủy Đại Thiên

Tôn.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nhíu mày, lại tung ra một chưởng.

Nhưng Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đã có phòng bị, lục quang dâng lên, sức mạnh cuối cùng của Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn giáng xuống linh kiện của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đã yếu đi không ít.

Hoàn toàn không theo kịp tốc độ hồi phục của nó.

"Quái vật gì vậy!" Chúa Tể Bình Tâm cầm một linh kiện lớn của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Dù bà đánh thế nào, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục chỉ biết la hét thảm thiết, linh kiện nhanh chóng hồi phục.

Sức mạnh của bà cũng chỉ là hạn chế tốc độ hồi phục mà thôi.

Bên kia, Hồng Quân Quy Tắc sử dụng phong ấn trước đây có thể phong ấn Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, thế nhưng, linh kiện của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cứ thế kéo theo phong ấn của ông mà ngưng tụ lại với các linh kiện khác.

Cuối cùng phá vỡ phong ấn.

"Trong số các hệ thống cấp cao nhất, nó cũng là một tồn tại đỉnh cao." Đạo Đức Đại Thiên Tôn đi tới, khí trường khó hiểu làm mọi người bình tĩnh lại.

Các linh kiện đang lắp ráp lại cũng dừng lại.

Tất cả đều trở về bình lặng.

Từ từ, các linh kiện của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục mọc lên những ngọn cỏ xanh non.

Mu~!

Con trâu đen bên cạnh kêu lên, cái đuôi nhỏ lúc lắc, thong thả đi về

phía trước, ăn cỏ xanh.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn dừng lại, chăm chú nhìn con trâu đen ăn cỏ.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn ngồi xuống bên cạnh, uống trà.

Một chén trà, trăm năm trôi qua.

Tay Đạo Đức Đại Thiên Tôn khẽ run.

Mu!!

Con trâu đen gầm lên giận dữ, đứng dậy, hai móng dùng sức giẫm về phía trước.

Keng!!

Linh kiện của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục dâng lên lục quang, va chạm với con trâu đen.

Mu mu ~~!!

Con trâu đen bị bật bay, bốn vó loạn xạ trên không, cuối cùng ngã xuống bên cạnh Đạo Đức Đại Thiên Tôn.

Mu~!

Con trâu đen phát ra tiếng kêu tủi thân, linh kiện của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục hóa thành cỏ xanh đã phục hồi nguyên trạng, từ trong bụng nó phá bụng mà ra.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lại bắt đầu ngưng tụ lại thân thể, đồng thời, nó chế nhạo, "Còn tưởng trâu bò thế nào, chỉ thế thôi à?" "Tiểu đạo mà thôi, đợi ta hồi phục, sẽ giết hết từng đứa một!" Ầm!!

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn lại vung chưởng.

Thế nhưng ông cũng chỉ có thể hạn chế tối đa việc Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục ngưng tụ lại thân thể.

“Đạo của chúng ta còn nhiều thiếu sót, cần phải hoàn thiện.” Đạo Đức Đại Thiên Tôn lắc đầu nói.

“Không được thì chúng ta đi!” Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nói, “Chúng ta không giết được nó, nó cũng không làm gì được chúng ta.” “Bàn Cổ đạo hữu không phải đã giao chiến với hệ thống cấp cao nhất sao.” Đạo Đức Đại Thiên Tôn đột nhiên hỏi.

Chu lão bản: “Không sai.” “Vậy thì đợi thêm chút nữa, chúng ta câu giờ.” Đạo Đức Đại Thiên Tôn gật đầu, nhìn sang Chúa Tể Bình Tâm và những người khác bên cạnh, “Các vị vì sao không dùng linh bảo?” “Hồng Mông Chí Bảo đối với nó như sắt vụn!” Hồng Quân Quy Tắc than thở.

Những người khác cũng rất bất đắc dĩ, nếu có thể dùng linh bảo, họ đã không phải chịu uất ức như vậy, đại đạo của mỗi người đều vô dụng với đối phương.

“Không ngại thử lại lần nữa!” Đạo Đức Đại Thiên Tôn ung dung nói.

Mắt Chúa Tể Bình Tâm và những người khác sáng lên.

Linh Bảo Đại Thiên Tôn ngay lập tức ném ra mấy trăm triệu kiện Hồng Mông Chí Bảo.

“Khà khà khà, sao vẫn còn nghĩ đến việc dùng mấy thứ đồ chơi này, là để bổ sung bản nguyên cho ta sao?” Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cười lớn, sức mạnh Đạo Ánh chiếu tới, muốn giáng cấp tất cả các linh bảo này thành phàm phẩm, bản nguyên của nhiều linh bảo như vậy sẽ phun ra ngay lập tức.

Thu cũng không kịp, hoàn toàn là bổ sung bản nguyên cho nó, tăng tốc hồi phục.

Thế nhưng, sức mạnh Đạo Ánh của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục

chiếu lên các linh bảo này, lại không có bất kỳ động tĩnh nào.

“Hử...?” Tiếng cười của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục dừng lại.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn an ủi con trâu đen bị thương, từ từ nói, “Có thể dùng rồi, cùng lên đi!” Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục: .....

Đột nhiên cảm thấy hơi lạnh!

Ầm!!

Mọi người lấy ra các loại linh bảo mạnh mẽ, nhắm vào từng linh kiện của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Tỏa ra khí tức không có ý tốt.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bị khí tức này làm cho kinh hãi, hồi lâu mới hoàn hồn.

“Mẹ kiếp!” Ầm!

“Oao ~ nhẹ thôi, nhẹ thôi.” “A, đừng đừng, a!” “Mẹ kiếp, Hồng Mông ngươi dám bôi phân lên người ta, ta với ngươi không xong đâu!” “Đừng, đừng, đừng làm thế, đợi ta hồi phục ta nhất định tha cho ngươi, đừng, đừng a a!!”. ....

Bàn Cổ đốt cháy huyết khí suốt quãng đường, cuối cùng cũng đến được vị trí tọa độ mà Hồng Mông gửi.

Chương 519

Vô số thế giới ở đây đã sớm bị đánh trống rỗng, Bàn Cổ nhìn trái nhìn phải, sức mạnh Đạo Ánh triển khai, xác định vị trí của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

"Khá gần!" Bàn Cổ nói, một thông đạo không gian từ từ được tạo ra.

Chỉ mất hai năm rưỡi, Bàn Cổ đã đến bên ngoài kết giới do Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bố trí.

Sờ sờ phòng ngự của kết giới.

Bàn Cổ một rìu bổ ra.

Ầm một tiếng, kết giới bị bổ vỡ.

Vạn Giới Phố xuất hiện trong tầm mắt Bàn Cổ.

Bàn Cổ đến trước Vạn Giới Phố, lại bị lá chắn của Vạn Giới Phố chặn đường.

Trong Vạn Giới Phố, thân thể của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đã ngưng tụ lại thành một quả cầu ánh sáng, nhưng vẫn chưa hồi phục hoàn toàn.

Giống như những mảnh vỡ được ghép lại, có rất nhiều vết nứt.

Tuy hình dạng không được đẹp mắt, nhưng sức mạnh của nó đã hồi phục, lúc này đang điên cuồng đuổi theo Hồng Mông.

Thực lực của nó có thể nghiền ép Hồng Mông, nhưng Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn lại ở bên cạnh hắn.

Điều này cũng khiến nó căn bản không chạm được vào Hồng Mông.

Chỉ có thể nhìn Hồng Mông thỉnh thoảng đá nó một cái rồi chuồn.

"A a a!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục tức giận hét lớn, thân thể cũng vào lúc này hoàn toàn không còn vết nứt ghép nối.

Tuy bên trong vẫn rất hỗn loạn, nhưng hình dạng của nó đã trở lại.

Hóa thành hình người, đuổi đánh Hồng Mông.

Nhưng có sự bảo vệ kép của Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn và Đạo Đức Đại Thiên Tôn, căn bản không thể làm tổn thương Hồng Mông.

Lúc này, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục dường như cảm nhận được điều gì đó, ngẩng đầu nhìn lên.

"Lâu rồi không gặp!" Bàn Cổ chào hỏi.

"Bàn Cổ..." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục muốn tự bạo, nhưng sức mạnh của Đạo Đức Đại Thiên Tôn vô cùng khó chịu, khiến nó căn bản không thể tự bạo.

"Lá chắn này mở thế nào?" Bàn Cổ hỏi Chu lão bản.

"Hay là dùng rìu của ngươi mở đi." "Được!" "Ngươi nhẹ tay chút!" Ầm!

Bàn Cổ một rìu bổ nát bét lá chắn của Vạn Giới Phố.

Chu lão bản lập tức lộ ra ánh mắt đau lòng.

"Không dùng sức ta không mở được!" "Ta biết." Chu lão bản bất lực xua tay, "Đừng ai nói chuyện với ta, ta muốn yên tĩnh!" Bàn Cổ lắc đầu, từ từ đi đến trước mặt Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, nghiêm túc quan sát, "Đúng là ngươi thật, ngươi làm sao sống lại được vậy!" "Đương nhiên là thủ đoạn của bổn hệ thống cao siêu, Đại Đạo cỏn con, làm gì được ta!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cười lạnh nói.

"Ngươi biết người giết ngươi là Đại Đạo." Bàn Cổ nheo mắt,

trong lòng đã có suy đoán, trực tiếp giơ rìu lên, “Chắc là do hệ thống bên phía Đại Đạo giở trò!” “Không biết ngươi đang nói gì.” Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lắc đầu, sức mạnh Đạo Ánh lan tỏa, nhưng còn chưa khuếch tán.

Thì đã biến mất không thấy.

Ánh mắt Bàn Cổ khẽ động, nhìn về phía Đạo Đức Đại Thiên Tôn đang uống trà.

“Chẳng qua là tiểu đạo mà thôi.” Đạo Đức Đại Thiên Tôn đặt chén trà xuống, ánh mắt bình thản nhìn về phía Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn cũng đi đến một vị trí khác.

Vây lấy Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Rìu của Bàn Cổ cũng lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

“...

Vô sỉ.” Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục mắng, mẹ nó ngươi là Bàn Cổ, Bàn Cổ nào lại lấy đông đánh ít.

“Ồ, ngươi cũng có thể gọi người giúp mà!” Bàn Cổ cười ha hả, trực tiếp xuất hiện trước mặt Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, “Tiếc là, ngươi không gọi được đâu!!” Ầm!!

Bàn Cổ cùng Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn lần lượt đánh nổ Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lần lượt hồi phục.

Nhưng lần này, tốc độ hồi phục của nó không bằng thương tổn mà nó phải chịu.

Trăm năm thời gian, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đã đi đến cuối con đường sinh mệnh.

Bàn Cổ hét lớn, một rìu bổ xuống.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục lạnh lùng nhìn Bàn Cổ, ầm một tiếng bị Bàn Cổ chém nổ.

Vô số lục quang xen lẫn giá trị, lao về các hướng khác nhau.

Thần niệm cũng đang lan rộng.

Bàn Cổ muốn ngăn lại, nhưng đã không kịp.

Nhưng Bàn Cổ không hề hoảng sợ, thần niệm kéo dài, xóa sổ đạo của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục trong Chư Thiên.

Lục quang đang khuếch tán, đột nhiên, một lượng lớn Bàn Cổ xuất hiện từ các vị trí khác nhau.

Chặn đứng tất cả các hướng thoát của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Linh kiện của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục cũng không còn cứng rắn như trước, không bao lâu, hoàn toàn tan biến trong Chư Thiên.

Lượng lớn Bàn Cổ hóa thành một luồng khí, quay về cơ thể Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn đứng dậy, Bàn Cổ cũng mở mắt, hắn đã xóa sổ đạo tồn tại của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục trong Chư Thiên.

Nhưng mà, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vẫn chưa chết hẳn.

Cùng Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nhìn nhau một cái, Bàn Cổ một quyền đấm xuống Vạn Giới Phố bên dưới.

Ầm!!

Vạn Giới Phố rung chuyển, tiếng rắc rắc vỡ vụn vang lên.

“Tiệm của ta!” Chu lão bản ôm tim hét lớn, giây tiếp theo, Nguyên

Thủy Đại Thiên Tôn theo sau Bàn Cổ bổ thêm một chưởng.

Ầm!!!

"Mất rồi!" Chu lão bản nhắm mắt, chỉ cảm thấy tiền đồ kiếp này một mảnh đen tối.

Vạn Giới Phố bị Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn một chưởng đánh ra một cái hố khổng lồ.

Lượng lớn dược liệu khiến Bàn Cổ cũng phải thèm thuồng rơi vãi khắp Chư Thiên.

Hai mắt Bàn Cổ bắn ra vô lượng thần quang.

Rào rào ~!

Trong một đại dương mênh mông, Bàn Cổ nhìn thấy mảnh vỡ Lục Châu hóa thành chiến khôi.

Khóe miệng Bàn Cổ giật giật, thứ đó không phải là Ma Thần Nguyên Dịch sao?

Bọn họ đã lâu không chế tạo, sao tên gian thương Chu này vẫn chưa bán hết?

Bốp!

Chỉ thấy Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn một chưởng đánh về phía chiến khôi trong Ma Thần Nguyên Dịch.

Lập tức dấy lên vô lượng sóng nước, cũng dường như đã phá vỡ vật chứa Ma Thần Nguyên Dịch.

Ma Thần Nguyên Dịch lập tức chảy về tất cả các thế giới xung quanh, chỉ trong khoảnh khắc, nhấn chìm thiên vạn ức thế giới.

Ầm!

"Đạo hữu!

Ngươi còn đợi gì nữa, còn không ra tay!!" Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn lại một chưởng đánh về phía chiến khôi, tay bị gai trên người chiến khôi đâm xuyên, Ma Thần Nguyên Dịch lại một lần nữa bị va chạm mà sôi trào.

Bàn Cổ nghe tiếng, triển khai Hỗn Độn Chi Khu.

Nguyên dịch có thể nhấn chìm ức vạn thế giới, không ngập qua được hai chân Bàn Cổ.

Bàn Cổ một tay tóm lấy con chiến khôi này, nó do Lục Châu hóa thành, vô cùng cứng rắn.

Nhưng Bàn Cổ còn cứng hơn nó.

Bên trong có thần niệm của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, thấy mình bị bắt, nó vội vàng phân liệt thần niệm bỏ chạy.

Thần niệm Bàn Cổ hóa hình, tay cầm đại phủ, trong nháy mắt, thần niệm Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục hoàn toàn bị tiêu diệt.

Chiến khôi cũng bị Bàn Cổ dọn dẹp xong.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, chết.

"Lần này chết sạch rồi chứ!" Bàn Cổ nói, trước đó Đại Đạo một đòn đã dọn dẹp sạch sẽ đạo của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục trong Chư Thiên.

Sau khi sống lại, nó cũng không để lại đạo của mình trong Chư Thiên.

Đạo mà nó lan ra đều bị dọn dẹp sạch sẽ.

Trừ mảnh vỡ Lục Châu này bị Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục để lại dấu vết.

Những thứ khác Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đều chưa từng tiếp xúc.

Bây giờ, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục hẳn là không thể sống lại nữa.

Bàn Cổ không ngừng tìm kiếm xung quanh, xem có đạo do Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục để lại không.

Hồng Mông và những người khác thấy đã kết thúc, cũng đều thở phào nhẹ nhõm.

"Chẳng còn lại gì, lần này chúng ta tổn thất hơi lớn!" Hồng Mông đau răng nói.

"Các ngươi mà cũng gọi là tổn thất." Chu lão bản buồn bã ngồi ở một góc Vạn Giới Phố, mặt mày ủ dột nhìn chỗ bị thủng một lỗ lớn.

"Ai ~" Hồng Quân Quy Tắc thở dài, trận chiến này, sinh linh trong lãnh địa Chư Thiên của ông đều chết sạch.

Chương 520

Mấy người đệ tử cũng bị tiện tay ném đi hướng khác trên đường bị truy sát, muốn tìm lại, có chút khó khăn.

Chúa Tể Bình Tâm ngẩng đầu nhìn Bàn Cổ vẫn đang triển khai Hỗn Độn Chi Khu, nghi hoặc, "Vẫn chưa kết thúc sao?" Mọi người nhìn sang, đột nhiên, giọng nói của Đạo Đức Đại Thiên Tôn vang lên, "Đạo pháp tự nhiên, đạo vô hình." Giây tiếp theo, đạo của Chúa Tể Bình Tâm và những người khác bỗng dưng biến mất không thấy.

Trong hư không, đạo của Bàn Cổ, đạo của Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn, đều mất đi tung tích.

"Thủ đoạn hay!" Bàn Cổ tán thưởng, hắn có thể cảm giác được, đạo của hắn không hề biến mất, chỉ là ẩn đi mà thôi.

"Đạo vô danh, ẩn trong vạn vật, đạo hữu danh, mượn vạn vật làm vật chứa mà hiện." (Chú thích: Đừng tra, ghép bừa.) Giọng nói của Đạo Đức Đại Thiên Tôn lại vang lên.

Dưới sự chứng kiến của Bàn Cổ, trong vạn vật vô đạo của Chư Thiên, lại xuất hiện sự tồn tại của đạo.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn cưỡi trâu đen đi tới, ánh mắt bình thản rơi vào một góc, tiếp tục nói, "Ta không biết tên nó, nên gượng gọi là đạo." Ầm ầm ầm ~~!

Lời vừa dứt, lãnh địa Chư Thiên này, bỗng dưng xuất hiện các loại sức mạnh huyền ảo không biết.

Vô số sức mạnh tụ lại một chỗ, bên trong lộ ra lục quang yếu ớt.

"Đúng là các ngươi!" Bàn Cổ hét lớn, cầm rìu chém tới, "Để nó lại cho ta!" Thế nhưng, rìu của Bàn Cổ quét ngang qua, cuối cùng lại

chém vào không khí.

Chậc!

Bàn Cổ khẽ chậc lưỡi!

Lực chi đại đạo chiếu rọi khắp mọi ngóc ngách của Chư Thiên này, ức vạn thế giới, lấy đạo làm vật chứa, hiện ra ảnh của Bàn Cổ.

Tay cầm cự phủ, bổ chém vạn vật.

Ầm ầm ầm!!

Giây tiếp theo, tất cả ý thức thế giới hội tụ thành thần lôi, trực tiếp liên tiếp dọn sạch đạo của Bàn Cổ.

Dù sao cũng là đạo của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng, Bàn Cổ một chọi ba nghìn, ưu thế không thuộc về hắn.

Ba nghìn Hệ thống Tối Thượng mang theo đồ của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, nghênh ngang chạy đi xa.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nhất khí hóa Bàn Cổ, đuổi đánh đạo của Hệ thống Tối Thượng, đều đánh vào không khí.

Một niệm khai tịch vô lượng thế giới, nhốt đạo của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng vào trong.

Tất cả thế giới tràn đầy sức mạnh của Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn, chỉ là, ba nghìn Hệ thống Tối Thượng lại không bị tổn thương gì.

Đạo của chúng rõ ràng rất yếu, ngay cả cảnh giới Thiên Đạo cũng không bằng, nhưng những người có mặt lại không có bất kỳ thủ đoạn tấn công hiệu quả nào.

Bàn Cổ có, nhưng đòn tấn công của hắn vừa chạm mặt đã bị người ta tiêu diệt.

Cứ như vậy, sức mạnh của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng, dưới sự chứng kiến của mọi người, đã trốn thoát.

"Hệ thống Phục Hồi nó sẽ lại sống lại!" Bàn Cổ nói.

Mọi người lần lượt đến bên cạnh Bàn Cổ.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn từ từ nói, "Từ rất lâu trước đây, ta đã có thể đột phá, nhưng cảm thấy sẽ gặp phải đại khủng bố.

Nên đã khai sáng con đường mới.

Sự khủng bố mà ta cảm nhận được chính là sức mạnh vừa rồi, nghe giọng của Bàn Cổ đạo hữu, dường như nhận ra nó?" "Nhận ra." Bàn Cổ gật đầu, "Chúng là Hệ thống Tối Thượng, hệ thống trên cấp cao nhất, cũng là cảnh giới tiếp theo của Đạo Ánh, cảnh giới Đạo Nguyên." "Chúng?" "Không sai, là chúng, Hệ thống Tối Thượng có rất nhiều, ta chỉ biết ba nghìn cái." Mọi người sững sờ, nghi ngờ nhìn Bàn Cổ.

Mẹ nó cảnh giới Đạo Ánh bọn họ đến giờ mới chỉ thấy hai người thật sự.

Bây giờ ngươi nói sau cảnh giới Đạo Ánh là Đạo Nguyên có ba nghìn cái.

Thật là hoang đường!

"Thật không lừa các vị đâu." Bàn Cổ ưỡn ngực, "Biết Đại Đạo không?" "Không phải loại Đại Đạo trong thế giới Hỗn Độn, là Đại Đạo của Hỗn Độn Ma Thần chúng ta, nó có ý thức của riêng mình.

Hiện tại đang trấn áp ba nghìn Hệ thống Tối Thượng!" "Còn về việc đột phá Đạo Ánh sẽ bị Hệ thống Tối Thượng tấn công, ta cũng không rõ nguyên do.

Nhưng sức mạnh thế giới Hỗn Độn của chúng ta có thể làm tổn

thương hiệu quả Hệ thống Tối Thượng.

Lúc ta đột phá chính là mượn ba nghìn đại đạo của thế giới Hỗn Độn chúng ta để đẩy lùi Hệ thống Tối Thượng, thành công đột phá." "Hệ thống Tối Thượng..." Những người có mặt đều rơi vào trầm tư. ...

Mỗi lần Đại Đạo trả lời Bàn Cổ đều rất ngắn gọn, dường như có hạn chế, không thể nói nhiều.

Về thông tin của Hệ thống Tối Thượng, Bàn Cổ phần lớn là suy đoán.

Nhưng kinh nghiệm đột phá Đạo Ánh, hắn lại nói cho mọi người biết.

Nếu đến mức đột phá, đều có thể đến thế giới Hỗn Độn của hắn để tiến hành đột phá.

Do Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục chưa chết, lãnh địa Chư Thiên của Chúa Tể Bình Tâm và những người khác bị đánh mất.

Họ thương lượng một lúc, để tránh bị Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục trả thù, quyết định tiếp tục kết bè kết đảng tìm kiếm cơ duyên trong Chư Thiên.

Đến lúc đột phá, tự sẽ đến thế giới Hỗn Độn của Ma Thần Hỗn Độn.

Bàn Cổ không đi theo, hắn hiện tại không cần tự lực cánh sinh, có bản nguyên Hệ thống Tối Thượng do Đại Đạo cung cấp, hắn không cần phải đi tranh đấu.

Huống chi, Chư Thiên thật sự không có gì có thể khiến Bàn Cổ tiến bộ!

Bàn Cổ cùng mọi người tan đi, lên đường trở về thế giới Hỗn

Độn. ...

"Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, ta từng chết rồi, sao ta không biết?" Hệ thống Sinh Mệnh nhanh chóng xuyên qua Chư Thiên, tâm trạng nói không nên lời uất ức và tủi thân.

Chọc phải ai chứ, nó ngoan ngoãn ở trong thế giới của mình nghiên cứu tên Bàn Cổ đột phá thất bại đó.

Một không trộm, hai không cướp, chuyện xấu gì cũng không làm.

Đột nhiên xuất hiện một đám hệ thống, không nói hai lời đã đánh nó một trận, đánh xong nó, còn nói nó đã mất đi ký ức từng có.

Có liên quan đến một hệ thống cấp cao nhất, sau đó đuổi nó ra khỏi nhà, nói cho hệ thống cấp cao nhất đó biết vị trí của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Đồng thời lấy một phần huyết nhục từ thân thể Bàn Cổ mà nó nghiên cứu đã lâu gia công thành một thân thể Bàn Cổ, để nó dùng, nói rằng hệ thống cấp cao nhất đó rất lợi hại.

Nói nó như vậy là có thể đánh thắng.

Thế là, nó đến!

Nó không thể không đến, không gặp mặt hệ thống cấp cao nhất đó, nó không về được nhà.

Nhà bị thổ phỉ chiếm rồi.

Trong nhà còn có một thân thể Bàn Cổ, nó nhất định phải quay về.

Hệ thống Sinh Mệnh tăng tốc bay, đột nhiên, phía trước xuất hiện một luồng khí tức có chút quen thuộc.

Là mùi vị của hệ thống, cấp độ cao cấp, nhưng sức mạnh tỏa ra, có cảm giác trên cả cao cấp, là hệ thống cấp cao nhất.

Một số hình ảnh rời rạc xuất hiện trong ký ức của Hệ thống Sinh Mệnh.

"Ta thật sự đã mất ký ức!" Nhìn thực lực mạnh mẽ của mình, Hệ thống Sinh Mệnh không do dự, lần theo nguồn sức mạnh mà đi. ...

Ba nghìn Hệ thống Tối Thượng mang Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đến một nơi hệ thống tràn lan.

Hệ thống ở đây tuy tràn lan, nhưng hệ thống cao cấp lại rất ít.

Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục chỉ còn lại một đạo ý thức, sức mạnh Đạo Ánh tỏa ra.

Tất cả hệ thống nuốt chửng lẫn nhau, cuối cùng trở thành một hệ thống miễn cưỡng được coi là cao cấp đỉnh phong.

Một luồng dao động sức mạnh siêu việt cấp độ cao nhất hiện ra, hệ thống cao cấp này trở thành Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

"Ta lại sống rồi!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục hóa thành hình người, vặn vẹo cổ, cảm khái nói, "Các ngươi Hệ thống Tối Thượng thật có hai tay nghề, ta đã như vậy rồi, còn có thể cứu ta ra!" Ong~!

Sức mạnh của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng hội tụ thành một quả cầu nhỏ, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục ngạc nhiên, mấy lão già này sao còn hiện hình?

Bốp bốp ~~!!

Đột nhiên, quả cầu nhỏ mọc ra roi dài, trực tiếp quất tới.

"A!

Chết tiệt, các ngươi muốn làm gì?" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục ôm mặt tức giận hỏi.

"Đây chỉ là bài học cho ngươi!" Quả cầu nhỏ phát ra giọng nói lạnh lùng, "Thế cục ổn định, bị ngươi lãng phí thua, ngươi có đáng bị

phạt không!" "Ta **cái con khỉ! " Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đáp trả, "Lão tử thua vì lãng phí à, chẳng phải tại các ngươi cứ không cho ta sử dụng sức mạnh Đạo Ánh!" Bốp bốp!

Hai tiếng xé gió, đầu Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bị đánh bay.

Trong quả cầu nhỏ, giọng nói của Hệ thống Tối Thượng đã đổi người, "Hệ thống Phục Hồi, ngươi bây giờ đã rơi xuống cao cấp, muốn thăng cấp, không có chúng ta giúp, ngươi sẽ bị sức mạnh của Đại Đạo đè chết!" "Chúng ta đã đầu tư vào ngươi quá lớn." "Bây giờ, cho ngươi hai lựa chọn." "Một, chúng ta sẽ tiếp tục đầu tư vào ngươi, nhưng ngươi phải tuyệt đối tuân theo mệnh lệnh của chúng ta.

Ngươi cũng có thể trở lại cấp cao nhất." "Hai, chúng ta sẽ không giết ngươi, nhưng ngươi vĩnh viễn đừng hòng trở lại cấp cao nhất." "..." Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục không nói một lời, lạnh lùng nhìn quả cầu nhỏ trước mắt, đột nhiên nhếch miệng cười, "Ta chọn một, nhưng ta muốn trong vòng một Hỗn Độn hồi phục đến cấp cao nhất đỉnh phong." "Chuyện này đơn giản." Quả cầu nhỏ biến mất, "Chúng ta sẽ sắp xếp hệ thống mạnh nhất cho ngươi hấp thụ, nhớ nghe lời, không thì ngươi hồi phục cấp cao nhất cũng sẽ bị chỉnh như thường!" "Biết rồi!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bĩu môi, đột nhiên nhìn về một hướng.

"Cao cấp đỉnh phong, hiệu suất làm việc của các ngươi khá cao." Tâm trạng của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục tốt hơn nhiều, một bước, xuất hiện trước mặt Hệ thống Sinh Mệnh.

"Vãi chưởng!" Hệ thống Sinh Mệnh giật nảy mình, vội vàng lùi lại, đợi nhìn rõ dáng vẻ của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, đầu óc đột nhiên nổ tung, xuất hiện một lượng lớn hình ảnh.

Ngây người đứng tại chỗ.

"Còn có một thân thể Bàn Cổ, ta ghét cái thứ này." Hệ thống Vô

Hạn Khôi Phục vươn tay, dùng sức cào hai cái, bóc Hệ thống Sinh Mệnh ra khỏi thân thể Bàn Cổ.

"Hử?" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục kinh ngạc, nghiêm túc quan sát Hệ thống Sinh Mệnh, "Sao cái này giống hệ thống trước kia thế nhỉ?" "Các ngươi có sở thích bệnh hoạn à?" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục hỏi, nhưng các Hệ thống Tối Thượng dường như vì tiêu hao vừa rồi, không thể trả lời.

"Thôi, không nghĩ nữa." Hệ thống Sinh Mệnh không phản kháng, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục tưởng đây là thức ăn mà Hệ thống Tối Thượng sắp xếp, chiếu bản chất của mình lên.

Hệ thống Sinh Mệnh vốn đã ở trong trạng thái hỗn loạn càng thêm mơ hồ, nhưng một luồng sức mạnh không biết lan tỏa, hạt nhân của Hệ thống Sinh Mệnh không bị sức mạnh chiếu rọi tấn công.

"Không nhấc nổi, nặng quá!" Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục đặt Hệ thống Sinh Mệnh trên không, xoa xoa cổ tay, nó bây giờ miễn cưỡng được coi là một hệ thống cao cấp đỉnh phong, quá yếu.

Nếu không phải hệ thống trước mắt này bị Hệ thống Tối Thượng khống chế, nó có hạ được hay không cũng là một vấn đề!

"Nhanh chóng hồi phục thực lực!" Chiếu rọi hoàn thành, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục một ngụm nuốt chửng Hệ thống Sinh Mệnh.

Vừa chuẩn bị dung hợp, sức mạnh của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng xuất hiện, trông có vẻ rất gấp gáp, "Ngu ngốc, ...

Chương 521

a!!" Lời còn chưa nói hết, mới mắng một câu, tiếng la thảm của Hệ thống Tối Thượng vang lên, sau đó biến mất không thấy.

"Đáng đời!" Tâm trạng của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục vui vẻ, mà đúng lúc này, một luồng ý thức khủng bố đến mức khiến nó nghẹt thở xuất hiện từ trong cơ thể.

"Cút!!" "Cái quái gì đây, đây không phải là...

đừng, ... cứu ta!

Không!!" Cùng với tiếng kêu hoảng sợ cuối cùng của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, nó vốn đã vô cùng yếu ớt, ý thức còn không kịp thoát ra, đã bị sức mạnh chứa trong tiếng quát giận dữ chấn tan.

Đạo của nó trên cơ thể cũng vào lúc này lần lượt biến mất, thay vào đó là một luồng đạo cổ xưa man hoang tràn đầy sức mạnh.

Bốp!

Hạt nhân của Hệ thống Sinh Mệnh nổ tung, mang theo thân thể đã bị thay đổi của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Năng lượng tỏa ra dung nhập vào thân thể Bàn Cổ bên cạnh.

Khí lưu Hỗn Độn trong nháy mắt nhấn chìm ức vạn vạn thế giới xung quanh.

Ngay sau đó, thân thể Bàn Cổ này trở nên cực kỳ to lớn, đột nhiên mở hai mắt, ba nghìn đại đạo lưu chuyển trong mắt hắn.

Tiếp theo, hắn nhắm mắt, toàn bộ kinh lịch của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục bị hắn xem hết.

Hệ thống Phục Sinh, Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, Bàn Cổ, ba

nghìn Ma Thần, Đại Đạo, Hệ thống Tối Thượng, Hệ Thống Chi Tổ!

"Hệ thống Tối Thượng?" Hắn lẩm bẩm, sát ý mãnh liệt tàn phá ức vạn vạn thế giới gần đó.

Ngẩng đầu nhìn sang một bên, "Hóa ra bản nguyên Đạo Ánh ta hấp thụ đến từ các ngươi, ha ha, sớm biết vậy ta đã hấp thụ thêm một chút!" "Chờ đấy, đợi ta trở thành Đạo Nguyên, ta sẽ trả lại từng chút một những gì các ngươi đã đối xử với Bàn Cổ ta!" Lời vừa nói ra, thân phận của hắn cũng bị tiết lộ, vậy mà cũng là một vị Bàn Cổ.

Hơn nữa, còn là một vị Bàn Cổ đỉnh phong cảnh giới Đạo Ánh sắp trở thành Đạo Nguyên.

Đạo Ánh Bàn Cổ nói xong, đạo của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng xung quanh toàn bộ biến mất.

Hắn đứng dậy, sải bước đi về phía trước, trên đường đi, bất kỳ thế giới nào có hệ thống tồn tại, đều bị hủy diệt! ...

"Lại giở trò, lại giở trò!" Bốp bốp bốp bốp bốp ~!!

"Ta cho ngươi giở trò, cho ngươi giở trò, cho ngươi...". ...

Đại Đạo tóm lấy một Hệ thống Tối Thượng rồi đánh loạn xạ.

Các Hệ thống Tối Thượng còn lại tức điên, nhưng lại không dám phản kháng, chỉ có thể trơ mắt nhìn Đại Đạo đánh xong một hệ thống lại đến một hệ thống khác.

Kế hoạch của chúng đã thất bại!

Sau khi kiện Ngụy Đạo Nguyên Khí đó xuất hiện, chúng đã quá vội vàng.

Dẫn đến bị Đại Đạo phát hiện, không dám dễ dàng viện trợ Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Vốn tưởng rằng với thực lực của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục

cũng không sao, kiện Ngụy Đạo Nguyên Khí đó đã là con bài lật kèo để chúng chiếm lĩnh Chư Thiên.

Kết quả không ngờ, ngoài tên Bàn Cổ đó, còn có hai sinh linh đi ra con đường của riêng mình có thể đánh với Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Thậm chí còn suýt nữa đánh chết Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, chúng không thể không ra tay cứu nó.

Chúng đã đầu tư quá lớn vào Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, bao nhiêu hệ thống mạnh nhất đều dồn vào.

Chính là để nó mở rộng thế lực hệ thống trong Chư Thiên, kết quả mới bắt đầu hành động không bao lâu, đã toi.

Dù sao cũng là một đỉnh cấp đỉnh phong, trong Chư Thiên, các hệ thống khác đều không thể thăng cấp đỉnh cấp, chỉ có nó còn hy vọng.

Mạo hiểm cứu Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục, cái giá chúng phải trả là thời gian phục sinh của Hệ Thống Chi Tổ bị trì hoãn hơn mười Hỗn Độn.

Kết quả, cứ thế mà toi!

Hành động của chúng còn bị Đại Đạo phát hiện.

Nghĩ thôi đã tức!

Còn có tên đột nhiên từ hệ thống biến thành Bàn Cổ, nhận ra chúng?

Cùng một thời đại?

Bốp bốp bốp!

Đại Đạo vẫn đang lần lượt đổi Hệ thống Tối Thượng để đánh, các Hệ thống Tối Thượng khác, vừa tức giận vừa suy nghĩ về lai lịch của tên Bàn Cổ đó.

Duy chỉ có một Hệ thống Tối Thượng, im lặng nhìn cảnh tượng Chư Thiên. ...

Trong một thế giới mênh mông, một thân thể bị xiềng xích khổng lồ trói chặt.

Từng hệ thống một ngồi trên người hắn, trận pháp kỳ dị huyền ảo được tạo thành dưới thân chúng.

Trận pháp vận chuyển, trong Chư Thiên Vạn Giới, mấy chục luồng năng lượng hùng hậu khổng lồ bị trận pháp hút đến.

Mấy chục hệ thống thoải mái hấp thụ những năng lượng này.

Ầm ầm ầm!!

Đột nhiên, thế giới phát ra tiếng động lớn, phảng phất như có thứ gì đó bên ngoài đang oanh kích thế giới này.

Các hệ thống có mặt dừng lại, nhìn ra ngoài.

Ầm!

Đạo Ánh Bàn Cổ xé rách lá chắn thế giới, nhìn về phía Bàn Cổ dưới thân các hệ thống.

"Lại thất bại rồi!" "Vốn dĩ không nên thất bại." Trong số các hệ thống, Hệ thống Không Gian tiến lên, "Có thể đột phá, nhưng bị một hệ thống cấp cao nhất can thiệp, chỉ có thể dung hợp trước thời hạn, thất bại rồi!" "Hệ thống cấp cao nhất đó ta đã giết, có được một số thông tin." "Thông tin gì?" "Cho dù không có nó can thiệp, chúng ta cũng không thể thành công!" Đạo Ánh Bàn Cổ lắc đầu, "Trên Hệ thống Tối Thượng còn có một Hệ Thống Chi Tổ, căn bản không thể đột phá!" "Hệ Thống Chi Tổ!" Các hệ thống nghi hoặc, rất nhanh, một luồng khí tức cổ xưa từ trong hạt nhân lan tỏa ra.

Trong nháy mắt, chúng đều trở thành Đạo Ánh Bàn Cổ.

Chúng đều không phải là hệ thống thật sự, đều là ý thức của Bàn Cổ hóa thành.

Năm đó chủ thể bị những Hệ thống Tối Thượng và hệ thống cấp cao nhất đó hành hạ, đã gần kề cái chết.

Kết quả đột nhiên hai hệ thống cấp cao nhất đang rút tủy chủ thể chết và nổ tung.

Hệ thống Tối Thượng cũng biến mất không thấy.

Chủ thể gần như không còn ý thức đã hấp thụ bản nguyên và đạo sau khi hai hệ thống cấp cao nhất nổ tung, từ từ trở thành cảnh giới Đạo Ánh.

Nhưng chủ thể bị Hệ thống Tối Thượng giam cầm, không thể thoát khốn.

Sau đó Chư Thiên phân ra một luồng ý thức, tu luyện lại trong một thế giới Hỗn Độn.

Sau khi đột phá cảnh giới Đại Đạo, du đãng trong Chư Thiên, cũng biết được các hệ thống trên cao cấp của Chư Thiên đều biến mất không thấy.

Tha hồ tìm kiếm hệ thống trong Chư Thiên để trả thù.

Trở thành Đại Đạo cảnh đỉnh phong chuẩn bị đột phá, kết quả bị sức mạnh của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng tấn công thất bại vẫn lạc.

Thân thể còn bị chúng dẫn dắt một lượng lớn hệ thống đến chia cắt.

Chủ thể tiếp tục phân ra ý thức, cuối cùng tiếp tục vẫn lạc.

Cứ làm, cứ vẫn lạc.

Chủ thể vẫn bị giam cầm không thể di chuyển, Đạo Ánh Bàn Cổ

cũng biết không thể bồi dưỡng phân thân để giải phóng chính mình.

Vậy thì từ Đạo Ánh đột phá lần nữa để thoát khỏi giam cầm.

Phân ra vô số ý thức, rơi xuống Chư Thiên tu luyện.

Rốt cuộc đã qua bao nhiêu Hỗn Độn, Đạo Ánh Bàn Cổ cũng không biết.

Hắn đã là Đạo Ánh đỉnh phong.

Lần đột phá cuối cùng, vẫn không được. 74.

Thời gian vô tận, cuối cùng cũng chờ được bước ngoặt.

Trong Chư Thiên, xuất hiện thêm ba nghìn luồng bản nguyên năng lượng cổ xưa.

Đó là khí tức của Hệ thống Tối Thượng, bởi vì trong đó có một đạo, chính là khí tức của hệ thống đã giam cầm chủ thể.

Đó là bản nguyên của ba nghìn Hệ thống Tối Thượng, dường như là do đại chiến năm xưa, ba nghìn Hệ thống Tối Thượng bị thương rơi vãi khắp Chư Thiên, trải qua thời gian dài phiêu du, đã suy yếu đến mức chỉ còn là bản nguyên Đạo Ánh.

Đạo Ánh Bàn Cổ hấp thụ những bản nguyên này, hấp thụ mấy Hỗn Độn, những bản nguyên này mới được hấp thụ hết.

Chủ thể cũng biết được Hệ thống Tối Thượng vẫn chưa chết.

Báo thù!

Báo thù bị rút máu rút tủy, báo thù bị giam cầm ít nhất ức vạn Hỗn Độn.

Chủ thể muốn đột phá Đạo Nguyên.

Sinh linh đột phá sẽ bị sức mạnh của Hệ thống Tối Thượng tấn công.

Vậy thì dùng hệ thống.

Ba nghìn đoàn bản nguyên Hệ thống Tối Thượng, ba nghìn hệ thống.

Cũng chính là bọn họ.

Vốn dĩ bọn họ muốn toàn bộ đều là cấp cao nhất, một hơi giúp Chư Thiên thành Đạo Nguyên.

Kết quả, bọn họ đều là cao cấp đỉnh phong.

Con đường đã đứt!

Chương 522

Lúc đó mới biết, sinh linh đột phá bị Hệ thống Tối Thượng tấn công.

Mà hệ thống thăng cấp, cũng sẽ bị một tồn tại khủng bố tấn công, cũng chính là Diệt Thống Giả trong ký ức của Hệ thống Vô Hạn Khôi Phục.

Sinh linh khủng bố trấn áp ba nghìn Hệ thống Tối Thượng.

Ba nghìn hệ thống bọn họ, mang theo ý thức của chủ thể, phân tán rất xa.

Tiếp tục thử tìm kiếm bản nguyên Đạo Ánh.

Sau, vô vọng.

Quyết định thử lại lần nữa bồi dưỡng phân thân cảnh giới Đạo Ánh.

Đột phá đều sẽ bị tấn công.

Vậy thì hắn dung hợp cả hai, xem xem là bị cả hai cùng tấn công, hay là cả hai đối đầu.

Thế là, kế hoạch bồi dưỡng phân thân Đạo Ánh bắt đầu.

Giao cho Hệ thống Sinh Mệnh có sức sống ngoan cường nhất, ký ức của Hệ thống Sinh Mệnh đã bị xóa.

Có lúc, làm việc quá có mục đích tính không phải là chuyện tốt.

Ký ức của Hệ thống Sinh Mệnh bị xóa, cho rằng mình là một hệ thống thật sự.

Quả nhiên, Hệ thống Sinh Mệnh rất yêu thích việc bồi dưỡng Bàn Cổ, thậm chí còn lập ra một trang trại nuôi Bàn Cổ.

Tuy trông rất khó chịu, nhưng tiến bộ của việc bồi dưỡng Bàn Cổ lại đang tăng lên.

Lần đầu tiên đột phá, không dẫn đến cái gì cả, bởi vì đó là đột phá thất bại thật sự.

Lần thứ hai đột phá, Hệ thống Sinh Mệnh và quá nhiều hệ thống dung nhập vào ý thức Bàn Cổ, chiếm tỷ lệ không được, dẫn đến sức mạnh của Đại Đạo.

Thất bại!

Lần thứ ba... khí tức Bàn Cổ chiếm quá cao, dẫn đến sức mạnh tấn công của Hệ thống Tối Thượng, thất bại.

Nhưng để lại hai kiện Ngụy Đạo Ánh Khí. ... ...

Từng lần thất bại, tiến triển thật sự một lần cao hơn một lần.

Bởi vì thân thể thất bại đã được giữ lại.

Mãi đến không lâu trước, về cơ bản đã có thể thành công, kết quả bị can thiệp.

Thất bại!

Vốn tưởng là do hệ thống cấp cao nhất đó, không có nó về cơ bản có thể thành công, kết quả bây giờ có được ký ức của hệ thống cấp cao nhất.

Khiến Đạo Ánh Bàn Cổ im lặng.

Trên Hệ thống Tối Thượng còn có một Hệ Thống Chi Tổ.

Có cái này, bọn họ thật sự có thể bồi dưỡng ra Bàn Cổ cảnh giới Đạo Ánh?

"Hử..." Các Đạo Ánh Bàn Cổ đột nhiên sững sờ, cuối cùng trong ký ức của hệ thống cấp cao nhất, là có sự xuất hiện của Bàn Cổ cảnh

giới Đạo Ánh.

"Bàn Cổ đó, hắn làm sao đột phá được?". ...

Bọn họ đã bồi dưỡng biết bao nhiêu Bàn Cổ phụ, nhưng chẳng có kẻ nào đạt tới cảnh giới Đạo Ánh.

Trái lại, đột nhiên lại xuất hiện một Bàn Cổ cảnh giới Đạo Ánh còn sống sờ sờ.

Cảnh tượng này thật chói mắt.

"Chúng ta có nên mời hắn đi giúp chủ thể thoát khốn không?" "Mời thế nào?

Muốn mạng của hắn hay là muốn mạng của chúng ta?" "Chúng ta có lẽ có thể áp chế hắn, nhưng đừng quên, trong ký ức của hệ thống đỉnh cấp, bên cạnh hắn còn có Hỗn Độn Ma Thần, lại còn từng cùng hóa thân của Đại Đạo truy sát hệ thống đỉnh cấp." "Lần này, hệ thống đỉnh cấp còn bị tên Bàn Cổ kia liên hợp với hai sinh linh sáng tạo ra đạo mới vây đánh." "Cho dù ba ngàn hệ thống chúng ta đều đến, liệu có đông hơn đối phương không?" "Đánh thì có thể thắng, nhưng sau lưng đối phương còn có một Đại Đạo.

Động vào hắn, chúng ta liệu có bị hóa thân Đại Đạo tru sát không?" "Tu luyện đi, bản nguyên hệ thống lần này không biết sẽ kéo dài bao lâu, hấp thu nhiều một chút, cơ hội thành công của chúng ta cũng sẽ lớn hơn." Ý thức của các Bàn Cổ Đạo Ánh rút đi, biến trở lại thành hình dạng hệ thống.

Sinh mệnh, không gian, trí tuệ, thời gian...

đủ loại khí tức tỏa ra, hấp thu bản nguyên tương ứng trong chư thiên.

Trong vô tận chư thiên, ba ngàn hệ thống phân tán ở những khoảng cách cực kỳ xa xôi, mỗi lần họ di chuyển đến chỗ nhau đều

mất hàng triệu triệu tỷ năm.

Mỗi địa điểm đều có trận pháp được bố trí để hấp thu bản nguyên Đạo Ánh.

Các hệ thống như Thời Gian, Không Gian đã phải mất mấy trăm vạn tỷ năm để đến kiểm tra xem hệ thống Sinh Mệnh đã xảy ra chuyện gì.

Bây giờ đột nhiên gặp được bản nguyên Đạo Ánh xuất hiện, quay về đã không kịp, chỉ có thể tạm bợ dùng chung một trận pháp để hấp thu. ...

Vạn năm sau, Bàn Cổ trở về thế giới Hỗn Độn liền cảm nhận được nộ khí của các Hỗn Độn Ma Thần khác.

"Lão đại!" Dương Mi và các Ma Thần khác cảm ứng được Bàn Cổ trở về, lần lượt xuất hiện.

"Bị hớt tay trên rồi!" Sắc mặt Bàn Cổ cũng đen lại.

Sớm không xuất hiện, muộn không xuất hiện, lại cứ nhằm lúc hắn ra ngoài mà xuất hiện.

"Không thấy được nguồn gốc sức mạnh sao?" Bàn Cổ hỏi.

"Không!" Dương Mi lắc đầu, "Lúc bị ngắt kết nối, ta đã lập tức dùng sức mạnh ánh chiếu để tra xét nguồn gốc.

Nhưng tốc độ bản nguyên của hệ thống tối thượng rời đi quá nhanh, khoảng cách lại quá xa, sức mạnh Đạo Ánh hao hết mà ta vẫn chưa thấy chúng dừng lại." "Chỉ có thể nói rằng kẻ đứng sau cách chúng ta rất xa." Bàn Cổ nói.

Thần niệm của hắn bao trùm chư thiên nhưng cũng không phát hiện ra bản nguyên của hệ thống tối thượng.

Bọn chúng ở tầng thứ cao, nếu không chủ động xuất hiện trước

mắt, Bàn Cổ căn bản không thể phát hiện được.

Bàn Cổ lập tức dừng lại, "Thông báo cho Đại Đạo, bảo nó dừng lại." "Được!" Ba ngàn Ma Thần cùng nhau ra tay bổ sung sức mạnh cho Đại Đạo Chi Nhãn, truyền tin cho Đại Đạo.

Tiếp đó, Bàn Cổ nói cho các Ma Thần biết tin tức Hệ thống Hồi phục Vô hạn chưa chết, dặn dò họ cẩn thận hơn.

Rồi im lặng chờ đợi tin tức từ Đại Đạo. ...

Đại Đạo Chi Nhãn lần này dễ dàng phá vỡ sự ngăn cản của hệ thống tối thượng, đến bên cạnh Đại Đạo. 75.

Đại Đạo xem xong tin tức, liền ngừng việc cung cấp bản nguyên hệ thống.

Nhìn ba ngàn hệ thống tối thượng đang im hơi lặng tiếng phía dưới.

"Mặc kệ các ngươi giở trò gì, cũng vô dụng thôi." Đại Đạo đưa tay ra, chiếc điện thoại từ chiều không gian bên ngoài bị nó tóm lấy. 【Ta thật là Đại Đạo: Ồ~!

Tác giả thân yêu, có thể cho biết tình tiết tiếp theo không, kết cục của hệ thống tối thượng thế nào? ; Tưởng Tiếu: Chết rồi! ; Ta thật là Đại Đạo: Đây là một tin tốt!

Bàn Cổ thì sao? ; Tưởng Tiếu: Thành Đạo Nguyên, còn sống. ; Ta thật là Đại Đạo: Còn ta? ; Tưởng Tiếu: (Cạn lời) Ngươi thật sự nhập vai quá nhỉ, Đại Đạo cuối cùng không chết. ; Ta thật là Đại Đạo: Ca ngợi ngươi, tác giả, chúc ngươi mạnh khỏe trường thọ. ; Ta thật là Đại Đạo: Ồ~!

Quên mất, còn có các anh đẹp trai, chị xinh gái trước màn hình, bản Đại Đạo chúc phúc các bạn hạnh phúc an khang, thanh xuân vĩnh tại! ; Tưởng Tiếu: ...76.

Thôi thì cũng đành chịu vậy, biết làm sao bây giờ.

Đại Đạo tắt điện thoại ném đi, suy ngẫm về các hệ thống tối thượng phía dưới, cuối cùng chép miệng lắc đầu, "Tất cả đều phải chết!" ...

Không có bản nguyên Đạo Ánh, Bàn Cổ dẫn các Ma Thần lang thang trong chư thiên, tìm kiếm những thứ có thể dùng được.

Trong đó có cả mảnh vỡ lục châu của Hệ thống Hồi phục Vô hạn.

Lúc đầu Bàn Cổ đánh nổ nó, các mảnh vỡ đã bị một số hệ thống mạnh nhất và các đại năng cổ xưa chia nhau.

Dù Bàn Cổ không để lại ấn ký gì, nhưng dựa vào manh mối, hắn vẫn tìm được một ít.

Ba ngàn Ma Thần còn chẳng cần triển khai chân thân, chỉ hóa thành đạo thể, đứng một cái trên địa bàn của đối phương, khí thế đó đã trực tiếp trấn trụ đối phương.

Kẻ đó ngoan ngoãn dâng lên toàn bộ gia sản.

Về phần hệ thống, ba ngàn Ma Thần đi đến đâu diệt đến đó, giúp Đại Đạo thêm một phần sức lực.

Lúc này, các Bàn Cổ Đạo Ánh đang hóa thân thành hệ thống Sinh Mệnh, Không Gian, Thời Gian...

Vì bản nguyên Đạo Ánh ngừng lại, bọn họ lần lượt tỉnh lại.

"Lần này cũng nhanh quá rồi đấy!" Hệ thống Không Gian phàn nàn, "Lần này được mười vạn năm không?" "Mười vạn năm cái gì, ba vạn năm còn chưa chắc đã có!" Hệ thống Sinh Mệnh đáp lại.

"Nói chính xác thì chỉ có một vạn một ngàn năm." Hệ thống Thời Gian lắc đầu, "Quá ngắn!" "Nếu đã không còn bản nguyên Đạo Ánh, vậy chúng ta nên trở về thôi." Hệ thống Không Gian nhìn Bàn Cổ số 1

bên dưới, rồi lại nhìn hệ thống Sinh Mệnh, “Hay là, ký ức của ngươi phong ấn lại đi!” “Ta tự mình sẽ phong ấn.” Hệ thống Sinh Mệnh quét mắt nhìn các hệ thống một vòng, “Ta vừa mới nuốt chửng hệ thống đỉnh cấp kia, tuy lúc đó nó chỉ ở tầng thứ cao cấp, nhưng bản chất ẩn chứa bên trong lại rất cao.” “Vậy được, đến lúc đó ngươi tự quyết định là được.” Các hệ thống gật đầu, “Chúng ta đi đây!” “Đi thong thả, không tiễn!” ...

Sự trùng hợp là đột nhiên xuất hiện trong tình huống không biết trước.

Chương 523

Nhưng phần lớn sự trùng hợp, lại thường không phải là trùng hợp.

Hệ thống Không Gian tạo ra một thông đạo không gian, mang theo hơn mười hệ thống khác.

Hầu hết bọn họ đều tiện đường, nên hệ thống Không Gian cho đi nhờ một đoạn.

Con đường không gian tinh diệu này, dù là tồn tại cùng cấp hoặc tinh thông không gian chi đạo cũng khó mà nhận ra.

Họ nhanh chóng di chuyển trong thông đạo không gian.

Thông đạo không gian này vô cùng huyền ảo, trong chư thiên khó tìm được đối thủ.

Nhưng khốn nỗi, lần này họ lại gặp phải rồi.

Trùng hợp đến mức không thể trùng hợp hơn.

Dương Mi đã chú ý tới thông đạo này, cảm thấy thán phục trước sự tinh diệu của không gian chi đạo trong đó.

Các Ma Thần khác cũng theo lời nhắc của Dương Mi mà nhìn sang, sau khi cảm khái sự huyền diệu của không gian chi đạo, họ cũng không muốn gây sự, không tiến lên làm phiền.

Bàn Cổ cũng nhìn theo vài lần.

Là một Đạo Ánh cảnh, cảm tri của hắn mạnh hơn tất cả Ma Thần có mặt.

Một luồng khí tức yếu ớt nhưng lại quen thuộc đang ở trong thông đạo không gian này.

Bàn Cổ không nhịn được dùng sức mạnh Đạo Ánh để nhìn.

Kết quả, hắn chẳng thấy được gì bên trong.

Nhưng Bàn Cổ lại bùng nổ khí thế ngút trời, khiến các Ma Thần bên cạnh kinh ngạc.

Lão đại lại lên cơn gì thế?

"Lão Nhị, mau đuổi theo, chính là sinh linh bên trong đã trộm bản nguyên hệ thống của chúng ta!" Bàn Cổ vừa nói xong, Dương Mi đã tạo xong thông đạo không gian, Bàn Cổ gia trì lực chi đại đạo lên đó.

Ba ngàn Ma Thần cầm rìu, đằng đằng sát khí lao tới, muốn chặn đứng thông đạo không gian phía trước. ...

Trong một thông đạo khác, hệ thống Không Gian đang mở rộng thông đạo thì cảm nhận được mình đang bị một sinh linh cũng tinh thông không gian chi đạo truy đuổi.

Hắn cười lạnh một tiếng, "Lại còn gặp phải kẻ ăn vạ!" "Chuyện gì vậy?" Hệ thống Thời Gian bên cạnh hỏi.

"Có một kẻ đang đuổi theo chúng ta." "A...

Đúng là tìm chết, dám chọc vào chúng ta!" "Không Gian, chơi với hắn một chút không?" "Đương nhiên!" Hệ thống Không Gian gật đầu, thông đạo không gian đang thẳng tắp phía trước đột nhiên uốn cong, rồi lại uốn cong.

Con đường đã đi qua, uốn lượn quanh co, thông đạo không gian phía sau muốn mở rộng, hoặc phải đi đường vòng, hoặc phải xóa bỏ không gian chi đạo của hệ thống Không Gian.

"Chạy thẳng nhanh thì có gì là nhanh, vào cua nhanh mới gọi là đỉnh!" Hệ thống Không Gian cười lớn rồi lại tiếp tục bẻ cong thông đạo không gian, một vòng lại một vòng, lượn gần đủ rồi, hệ thống Không Gian lại một lần nữa lao thẳng.

“Thời Gian, thêm cho hắn chút trò vui đi!” “Không vấn đề, chơi chết nó!” “Dám chọc vào chúng ta, đây chính là kết cục!

Ha ha ha...” ...

“Khốn kiếp, đối phương đang khiêu khích chúng ta.” Dương Mi đang tạo thông đạo không gian phía trước cảm nhận được hành động của đối phương.

Sắc mặt Dương Mi đen sạm, gầm lên một tiếng, “Thời Thần, phá cái loạn lưu thời không của nó đi.” “Hôm nay ta phải đâm chết nó!!” ...

“Ây u, đối phương cũng có vài chiêu đấy, lại có thể phá được loạn lưu thời không.” “Tiếp tục, hôm nay phải chơi tới cùng với nó!” ...

“Lão đại, đối phương chạy khá nhanh, giúp ta một tay, xem ta chặn nó lại thế nào!” ...

“Vãi chưởng, sao lại nhanh thế!

Mau lên, tất cả mau đến giúp.” “Nhanh, sắp đuổi kịp rồi!” ...

“Chuẩn bị giơ rìu, hôm nay nhất định phải chặn được nó.” ...

“Mẹ nó, đuổi kịp rồi, tất cả chuẩn bị lên, xử nó.” Ầm!

Thông đạo không gian của Dương Mi đâm sầm vào thông đạo của hệ thống Không Gian, gây ra chấn động khắp chư thiên.

“Tìm chết à, dám chặn đường chúng ta!” Ngay sau đó, mười ba hệ thống cao cấp đỉnh phong như hệ thống Không Gian, đều dung hợp với các Bàn Cổ đỉnh phong cảnh giới Đại Đạo.

Cầm theo rìu lớn, đằng đằng sát khí xuất hiện.

Nhìn thấy một bóng người, không nghĩ ngợi gì liền chém tới.

Keng!

Mười ba cây rìu chém xuống người Bàn Cổ, nhưng không thể gây ra dù chỉ một chút tổn thương.

"Cái gì!!" Hệ thống Không Gian và đồng bọn kinh hãi thất sắc.

Giây tiếp theo, vô số cây rìu đã vây quanh bọn chúng.

Trên dưới trái phải trước sau, rìu vây kín không một kẽ hở, lực chi đại đạo lưu chuyển trên mỗi cây rìu.

Sức mạnh tỏa ra đủ để xé nát bọn chúng thành từng mảnh trong nháy mắt.

"Tìm chết hả?

Ta đến tìm chết đây, nào, xem các ngươi làm sao giết ta!" Dương Mi khóa chặt hệ thống Không Gian, tiến lên phía trước, những cây rìu vây quanh hệ thống Không Gian rút đi quá nửa.

"Không gian nhất đạo không tồi nhỉ, nào, giết ta đi!" Dương Mi chỉ vào cổ mình, "Nào, chém đi!" "Ngươi..." Ánh mắt hệ thống Không Gian lạnh đi, cây rìu kề sát thân thể hắn đột nhiên tăng thêm một chút lực.

Thông đạo không gian lập tức im bặt.

Không chỉ hắn, các hệ thống khác cũng đều im lặng.

Ba ngàn Ma Thần!

Tên nào tên nấy đều là Đại Đạo cảnh đỉnh phong, còn đều cầm rìu.

Tên Bàn Cổ kia thì chém không nổi.

Đây chính là ba ngàn Ma Thần trong ký ức của Hệ thống Hồi phục Vô hạn đây mà, sau lưng họ hình như còn có một Đại Đạo.

Thế này thì đánh đấm gì nữa?

Lúc này, một luồng sức mạnh không thể kháng cự xuất hiện trong

tay họ.

Rìu trong tay các hệ thống lập tức bị đoạt đi.

Bàn Cổ ngắm nghía mười ba cây rìu này, rồi lại nhìn những hệ thống kia.

"Các ngươi đến từ đâu?" Bàn Cổ hỏi.

"Đến từ chư thiên, chứ còn từ đâu..." Bốp!

Dương Mi một rìu chém bay đầu hệ thống Không Gian, "Trả lời cho đàng hoàng!" "Chúng ta đến từ chư thiên thì có vấn đề gì!" Hệ thống Không Gian bình thản đáp.

"Hê..." La Hầu bật cười, cái mồm hệ thống này cũng cứng phết, nhưng ba ngàn Ma Thần bọn họ thì chẳng quan tâm mồm ngươi có cứng hay không.

Hắn cười tà ác nhìn hệ thống Phong bên cạnh, "Tiểu hệ thống, tốt nhất là biết điều một chút, nếu không chờ đợi ngươi sẽ là sự tra tấn vô tận." "Hừ!" Hệ thống Phong hừ lạnh, trong lòng đầy vẻ khinh thường, còn tra tấn nữa chứ, có thể mạnh đến đâu, có mạnh bằng sự tra tấn mà chủ thể của họ từng phải chịu không?

"Ây u..., để ta xem ngươi thật sự cứng hay chỉ có cái miệng cứng." La Hầu tóm lấy hệ thống Phong, nói với Hồng Quân bên cạnh, "Lão Thất, Hầu ca ta dắt ngươi theo." "??" Hồng Quân ngẩn người, hắn thành Lão Thất từ bao giờ?

Hồng Quân ánh mắt trở nên không thiện cảm, đi theo sau La Hầu, mở ra một không gian.

Ngay sau đó, trong không gian vang lên tiếng cười ngạo mạn của La Hầu.

Đủ loại dao động sức mạnh từ bên trong truyền ra.

Các hệ thống như Không Gian vẫn giữ vẻ mặt bình thản, không chút sợ hãi.

Nếu không phải không thể tự bạo, bọn họ thậm chí có thể tự bạo ngay tại chỗ.

Sức mạnh Đạo Ánh của Bàn Cổ quét qua quét lại những hệ thống này, mày cau lại, "Các ngươi thật sự là hệ thống?" "Nói nhảm!" Hệ thống Sinh Mệnh quả quyết đáp.

"Lão đại, sao vậy?" Dương Mi hỏi.

Bàn Cổ lắc đầu, hắn cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng hắn chắc chắn một điều, đó là bản nguyên hệ thống tối thượng mà họ dùng để tu luyện chính là do bọn này trộm đi.

Thực lực chẳng qua chỉ là cao cấp đỉnh phong, điều này khiến Bàn Cổ thở phào nhẹ nhõm.

Nghĩ một lát, Bàn Cổ nói, "Hệ thống của các ngươi chắc là có ba ngàn cái nhỉ!" ...

"Không cần trả lời, ba ngàn bản nguyên hệ thống tối thượng, các ngươi mỗi người đại diện cho một cái.

Đây mới chỉ có mười ba." ...

"Nói cho ta biết địa điểm của các hệ thống khác, ta sẽ không giết các ngươi." ...

Bốp!

Hỗn Độn Ma Viên một gậy quất vào eo hệ thống Thời Gian.

"Lão đại chúng ta hỏi chuyện, không trả lời là có ý gì?" "Mẹ nó, có bản lĩnh thì giết bọn ta đi!" Hệ thống Thời Gian phẫn nộ trừng mắt nhìn Hỗn Độn Ma Viên.

Ma Viên bật cười.

Vừa chuẩn bị đánh tiếp, Bàn Cổ xua tay ra hiệu dừng lại.

“Lão Lục, Lão Thất, mang cả tên kia về đây!” Bàn Cổ nói.

Không lâu sau, La Hầu đang nghi ngờ nhân sinh mang hệ thống Phong bị đánh thành một đống bùn nát ra ngoài, theo sau là Hồng Quân với vẻ mặt mây bay gió thoảng.

Bốp!

Mười ba hệ thống bị các Ma Thần đè xuống.

Thời Thần, Dương Mi, Phong Chi Ma Thần... mười ba vị Ma Thần đứng trước mặt họ.

“Rút bản nguyên Đạo Ánh của chúng ta ra!” Ầm!

Mười ba Ma Thần thâm nhập vào cơ thể mười ba hệ thống, rút lấy bản nguyên trong cơ thể họ.

Chương 524

Vốn dĩ các hệ thống như Không Gian không để ý, nhưng sau khi nghe lời Bàn Cổ thì trong lòng kinh hãi, rồi khi Ma Thần rút bản nguyên của họ, thật sự rút ra được bản nguyên Đạo Ánh.

Các hệ thống nổi giận!

"Các ngươi dám!" Mười ba hệ thống giãy giụa, phẫn nộ.

Ầm!

"Cút!!" Một tiếng gầm giận dữ vang lên, sức mạnh kinh khủng từ trong cơ thể họ bùng nổ, Dương Mi và các Ma Thần khác lập tức bị đẩy lùi.

Tiếp đó, ba ngàn Ma Thần đều đứng vào vị trí của mình, kinh ngạc và không chắc chắn nhìn mười ba hệ thống.

Họ hợp lại làm một, khí tức tăng vọt, ngay khoảnh khắc sắp đạt tới Đạo Ánh thì đột nhiên dừng lại.

Khí tức vô hạn tiếp cận Đạo Ánh cảnh lan tỏa khắp nơi, thần niệm của Bàn Cổ Đạo Ánh được các hệ thống như Không Gian đánh thức.

Bàn Cổ Đạo Ánh bình thản quét mắt nhìn các Hỗn Độn Ma Thần đang vây quanh mình, cuối cùng dừng lại trên người Bàn Cổ, mở miệng, "Đạo hữu vì sao lại cướp đoạt đồ của ta?" "Đồ của ngươi?" Bàn Cổ hỏi lại.

"Không sai." Bàn Cổ Đạo Ánh gật đầu, "Bản nguyên Đạo Ánh là thứ ta đã hao phí mấy trăm Hỗn Độn mới có được, đối với ta có tác dụng lớn." "Thế à?" Bàn Cổ giơ rìu lên, "Nhưng bản nguyên Đạo Ánh này rõ ràng là của ba ngàn Ma Thần chúng ta, ngươi đột nhiên hớt tay

trên, hôm nay ta muốn tìm ngươi đòi một lời giải thích.” Trong mắt Bàn Cổ Đạo Ánh hiện lên một tia nộ khí, nhưng rất nhanh đã thu lại, “Đạo hữu đừng có nói năng hồ đồ, bản nguyên Đạo Ánh này lưu chuyển trong chư thiên...” Ầm!

Lời chưa dứt, ba ngàn Ma Thần đồng loạt triển khai đại đạo của mình.

Bàn Cổ Đạo Ánh ngẩn người, “Thật sự là của các ngươi?” Bàn Cổ định gật đầu, Bàn Cổ Đạo Ánh lại tự mình lắc đầu rất nhanh, “Đây không phải của các ngươi, đây là của hệ thống tối thượng, ai cướp được là của người đó.” Bàn Cổ: ??

“Ngươi định không trả lại?” Bàn Cổ nheo mắt lại.

Ánh mắt các Ma Thần khác cũng lạnh đi, tỏa ra một luồng sát ý nếu có nếu không.

Cả chư thiên dường như tĩnh lặng trong khoảnh khắc này, Bàn Cổ Đạo Ánh nhìn ba ngàn Ma Thần lúc nào cũng sẵn sàng ra tay.

Hắn có chút kiêng dè, bản thể của hắn đang bị giam cầm, không thể di chuyển.

Ba ngàn hệ thống hóa thân của hắn dù có đến hết, cũng chỉ miễn cưỡng đánh hòa.

Điều đó còn chưa là gì, quan trọng là sau lưng họ có một Đại Đạo.

Điều này khiến Bàn Cổ Đạo Ánh vừa kiêng dè lại vừa ghen tị.

Nếu Đại Đạo của thế giới mình có ý thức, liệu hắn có bị hệ thống tối thượng bắt làm kho máu không?

Chịu nhiều tội như vậy.

Họ có Đại Đạo làm chỗ dựa, tuy Đại Đạo hiện tại đang trấn áp hệ thống tối thượng không thể thoát thân, nhưng phân ra một hóa thân để

giết hắn thì...

Tình trạng của hắn khó mà chống cự.

Ừm, Đại Đạo?

Bàn Cổ Đạo Ánh dường như nghĩ ra điều gì, vội hỏi, "Những bản nguyên Đạo Ánh này là do Đại Đạo của các ngươi lấy từ trên người hệ thống tối thượng?" Ba ngàn Ma Thần lập tức thay đổi khí tức.

Bàn Cổ chăm chú nhìn Bàn Cổ Đạo Ánh.

"Ngươi biết Đại Đạo?" "Biết." Bàn Cổ Đạo Ánh hóa thành đạo thể, chủ động dừng đối đầu, "Ta biết được từ ký ức của một hệ thống đỉnh cấp, không chỉ Đại Đạo, còn có cả các ngươi." "Hệ thống gì?" "Hệ thống Hồi phục Vô hạn." "Nó bây giờ..." "Đã bị ta triệt để giết chết!" ...

"Chết thật à?" Bàn Cổ hoài nghi nhìn Bàn Cổ Đạo Ánh trước mắt, một hệ thống mà ba ngàn hệ thống tối thượng phải tốn công sức lớn như vậy để cứu.

Cứ thế mà chết?

"Ta đã giết nó, tin hay không tùy các ngươi." Bàn Cổ Đạo Ánh nhàn nhạt nói.

"Được, nó chết rồi, nhưng bây giờ vấn đề không phải là chuyện đó, mà là bản nguyên hệ thống tối thượng." Bàn Cổ lập tức quay lại chủ đề ban đầu, "Đạo hữu có phải nên trả lại không?" "Trả không được!" Bàn Cổ Đạo Ánh lắc đầu.

Lại ngắm nghía ba ngàn Ma Thần một lượt, nghiêm túc nói, "Bản nguyên hệ thống tối thượng đối với ta có tác dụng lớn, hay là các vị đem bản nguyên hệ thống của mình đưa cho ta thì thế nào?" Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần: Đệt! (Vãi cả nồi) Lúc này, Bàn Cổ Đạo Ánh chậm rãi mở miệng, "Các vị đạo hữu nếu không muốn, ta chỉ có thể để bản

tôn tự mình đến lấy!" "Này, ngươi nghĩ chúng ta dễ bắt nạt lắm à?" La Hầu dùng rìu chỉ vào Bàn Cổ Đạo Ánh.

Bàn Cổ Đạo Ánh liếc nhìn La Hầu một cái.

Cạch!

Cây rìu trong tay La Hầu hỏng bét.

"Chết tiệt!" La Hầu rút trường thương ra, trường thương cũng hỏng theo.

La Hầu: ...

"Thế nào." Bàn Cổ Đạo Ánh vung tay, trường thương và rìu của La Hầu được khôi phục.

"Chẳng thế nào cả." Bàn Cổ nghiêm túc nhìn Bàn Cổ Đạo Ánh, muốn biết cảnh giới thật sự của tên này.

Đồng thời, phản kích lại, "Đạo hữu nếu không trả lại bản nguyên hệ thống, vậy chúng ta đành phải đi khắp chư thiên tìm kiếm hóa thân hệ thống của ngươi, từng chút một lấy lại đồ của chúng ta." "Hóa thân của ta ở rất xa, không có ta dẫn đường, các ngươi không tìm được đâu." "Vậy thì tìm cho kỹ, một Hỗn Độn không đủ, thì trăm Hỗn Độn, trăm Hỗn Độn vẫn không đủ, thì vạn Hỗn Độn." Khóe miệng Bàn Cổ nhếch lên một nụ cười, "Sớm muộn gì cũng sẽ tìm ra hết hóa thân hệ thống của ngươi, lần lượt thu hồi đồ của chúng ta." "Ta đối với đạo hữu đã rất khách khí rồi." "Ta cũng đối với ngươi đủ khách khí rồi!" Bàn Cổ bùng nổ, một tay tóm lấy cổ Bàn Cổ Đạo Ánh.

Sắc mặt Bàn Cổ Đạo Ánh lạnh đi, đạo văn lực chi đại đạo hình thành khắp nơi trên cơ thể.

Khu thể vô hạn tiếp cận Đạo Ánh cảnh, sức mạnh vượt xa cường giả Đạo Ánh thông thường.

Tuy nhiên, hắn chỉ là một hóa thân, không thể thoát khỏi sức mạnh của Bàn Cổ.

"..." Bàn Cổ Đạo Ánh im lặng, để ngăn chặn mười ba khối bản nguyên hệ thống tối thượng trong cơ thể này bị cướp đi, hắn nói, "Hẹn một địa điểm đi, ai thua thì giao bản nguyên ra." "Các ngươi không có lựa chọn, ta có thể triệu tập các hóa thân của ta đến, nếu các ngươi tìm kiếm trong chư thiên, ta đảm bảo các ngươi một cái cũng không tìm được." Bàn Cổ buông tay, ra hiệu cho các Ma Thần thu vũ khí, "Đánh lúc nào, chúng ta xin phụng bồi." "Trận chiến của chúng ta động tĩnh chắc chắn không nhỏ, ta biết một nơi, không có hệ thống tồn tại, một Hỗn Độn sau, ở đó chúng ta phân cao thấp, thế nào?" Bàn Cổ Đạo Ánh vung tay, ba ngàn đạo linh quang phân cho ba ngàn Ma Thần.

"Được!" Bàn Cổ gật đầu.

"Vậy thì, chúng ta một Hỗn Độn sau gặp lại." Bàn Cổ Đạo Ánh nói xong, ý thức tan đi, chia thành mười ba quang đoàn.

Mười ba hệ thống cẩn thận nhìn ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đang vây quanh họ.

Hệ thống Không Gian chỉ vào Luân Hồi và Dương Mi, bình thản mở miệng, "Đạo hữu có thể nhường đường không?" Dương Mi và Luân Hồi nhìn chằm chằm mười ba hệ thống, từ từ nhường ra một con đường, các Ma Thần phía sau cũng theo đó nhường đường.

Hệ thống Không Gian nói với các hệ thống bên cạnh, "Thời Gian đi trước, ta bọc hậu." Hệ thống Thời Gian không nói một lời đi ở phía trước, các hệ thống khác im lặng đi theo.

Hệ thống Không Gian đi cuối cùng, đi qua từng Ma Thần một, mắt thấy sắp ra khỏi vòng vây.

Dương Mi xuất hiện phía sau hệ thống Không Gian, khóe miệng nhếch lên, "Ta tiễn các vị một đoạn!" Ầm!

Khí tức của các Ma Thần khác lan ra, mười ba hệ thống lập tức bị áp chế.

Dương Mi tung một cước.

Bốp!

Hệ thống Không Gian bay về phía trước, húc bay cả mười hai hệ thống phía trước, tiến vào trong loạn lưu không gian.

"Mẹ nó!" Cùng với tiếng chửi thề của các hệ thống, họ biến mất khỏi vùng chư thiên này.

"Xì!" Dương Mi phủi chân.

La Hầu đến bên cạnh Bàn Cổ, hỏi, "Lão đại, đến lúc đó chúng ta có đánh không?" "Đánh, đương nhiên phải đánh!" Bàn Cổ đưa tay ra, địa điểm hẹn chiến mà Bàn Cổ Đạo Ánh đưa đã được Bàn Cổ tiêu hóa.

Ánh mắt có chút thay đổi, nói, "Lão Tứ, hỏi xem Chu gian thương bây giờ ở đâu, tìm hắn hỏi chút chuyện." "Được!" ...

Hệ thống Không Gian ôm người, cảm nhận đạo văn không gian không ngừng xuất hiện trong bản thể, mắng, "Mẹ nó, đám Hỗn Độn Ma Thần này đúng là không phải thứ gì tốt đẹp!" Giây tiếp theo, đạo văn không gian trong cơ thể lóe lên, hệ thống Thời Gian hiện thân.

Bốp!

Một cú húc bay hệ thống Không Gian, một lúc lâu sau mới dừng lại.

Hệ thống Thời Gian lắc lắc đầu, nói, "Một Hỗn Độn, chủ thể sẽ giúp chúng ta trút giận!" "Hừ!" Hệ thống Không Gian hừ lạnh một

tiếng, gắng sức xóa bỏ đạo văn không gian trong cơ thể, "Dựa vào việc đông Ma Thần mà vây đánh chúng ta, Không Gian Ma Thần, cứ đợi đấy, lần sau gặp mặt, xem ta dạy dỗ ngươi thế nào?" "Đi thôi, đến chỗ hệ thống Sinh Mệnh, mang Bàn Cổ số 1 về cho chủ thể." ...

Thế giới Hỗn Độn, ba ngàn Ma Thần lại một lần nữa truyền năng lượng cho Đại Đạo Chi Nhãn.

Hẹn chiến với người khác, không có nắm chắc phần thắng thì Bàn Cổ sao dám nhận lời.

Kéo Đại Đạo vào, có Đại Đạo chống lưng, họ đã đứng ở thế bất bại.

"Lão đại, Chu Lão Bản đang triệu tập Đại hội Vạn Giới, còn muốn thu mua một lô Ma Thần nguyên dịch." Nhân Quả nói.

"Không bán!" Bàn Cổ xua tay, "Đưa cho hắn phương pháp ủ rượu Hồng Mông linh quả trước đây, cứ nói sau khi ủ xong, tùy tiện nhỏ một giọt máu Ma Thần vào là có thể thành Ma Thần nguyên dịch." "Lão đại, sao lại không bán?" Thủy Chi Ma Thần nghi hoặc hỏi.

"Đợi các chú thành Đạo Ánh sẽ biết." Bàn Cổ lắc đầu, hắn có thể nói rằng sau khi thành Đạo Ánh, mỗi lần dò xét thần niệm, đều có thể dễ dàng chia sẻ tầm nhìn của Ma Thần nguyên dịch sao?

Bao gồm cả những kẻ phàm tục uống Ma Thần nguyên dịch bị ảnh hưởng rất lớn.

Quan trọng nhất là, đợi Chu gian thương bọn họ đột phá Đạo Ánh, có thể dễ dàng nhìn ra nguyên dịch được chế tạo như thế nào.

Tranh thủ lúc họ chưa thành Đạo Ánh, cắt đứt nguồn cung nguyên dịch, rồi dùng sức mạnh Đạo Ánh hủy đi số nguyên dịch còn lại.

Ừm, Đại hội Vạn Giới lần này tổ chức rất tốt, nhân cơ hội hủy luôn số Ma Thần nguyên dịch trữ trong Vạn Giới Phố. ...

“Địa điểm ở đâu, khi nào bắt đầu?” “Mười vạn năm sau, với thực lực của chúng ta hiện nay, trăm năm là đến nơi.” “Bây giờ đi luôn!” “Được!” ...

Ầm!

“Quậy cái gì mà quậy, yên tĩnh chờ chết không được à!” Đại Đạo nói với ba ngàn hệ thống tối thượng, đưa tay dễ dàng áp chế chúng, thu Đại Đạo Chi Nhãn vào tay.

Thời gian trước, ba ngàn hệ thống tối thượng này không biết đã giở trò gì sau lưng, sức mạnh yếu đi một chút đã bị nó phát hiện.

Nó sao có thể bỏ qua cơ hội tốt này, một hơi đánh cho chúng tàn phế.

Nếu không phải Thủy tổ Hệ thống bùng nổ, nó đã có thể đánh chết đám của nợ này.

Nhưng hiệu quả mang lại vô cùng rõ rệt, đã trì hoãn rất nhiều thời gian hồi sinh của Thủy tổ Hệ thống.

“Một Bàn Cổ cảnh giới Đạo Ánh, còn hẹn đánh nhau, một Hỗn Độn sau, muốn ta đến chống lưng cho bọn nó!” Đại Đạo đọc to thông tin Bàn Cổ gửi.

Phía dưới, ba ngàn hệ thống tối thượng đột nhiên bạo động, Thủy tổ Hệ thống cũng theo đó bùng nổ.

Một trong số các hệ thống tối thượng gắng sức muốn phá vỡ thế giới hư ảo này.

Ầm!

Sức mạnh của Đại Đạo lan tỏa, ba ngàn hệ thống tối thượng lại bị trấn áp, Thủy tổ Hệ thống cũng bị Diệt Thống Giả kéo lại.

Hệ thống tối thượng muốn trốn thoát kia vẫn không thành công.

“Xem ra, Bàn Cổ Đạo Ánh kia có liên quan đến nó.” Diệt Thống Giả nói. ...

“Ta không cảm nhận được Bàn Cổ Đạo Ánh kia trong chư thiên.” Đại Đạo nói.

Chương 525

"Có thể là bị hệ thống Sức mạnh tối thượng tìm được, hệ thống Sức mạnh là hệ thống tối thượng đầu tiên được sinh ra, tuy đã bị tách rời bản nguyên, nhưng cũng sẽ có chút thủ đoạn để che mắt chúng ta." Diệt Thống Giả đáp lại.

"Vậy chẳng phải là, một Hỗn Độn sau, trận hẹn chiến của ba ngàn Ma Thần sẽ có biến cố sao?" "Không đâu, mấy hệ thống này không gây ra được sóng gió gì đâu." Diệt Thống Giả tiếp tục nói, "Dù hệ thống Sức mạnh tối thượng có thủ đoạn gì đi nữa, nó cũng đã bị chúng ta trấn áp.

Một đạo hóa thân có thể trấn áp Đạo Nguyên là đủ rồi." "Vẫn là ngươi đủ quả quyết!" Đại Đạo trực tiếp phân ra một đạo hóa thân, dưới sự ngăn cản của ba ngàn hệ thống tối thượng, tiến vào trong chư thiên.

Ba ngàn hệ thống tối thượng đang bị áp chế, từ từ hình thành thế cân bằng với Đại Đạo.

"Một lần này thôi, chúng ta đã mất đi thời gian của ba ngàn Hỗn Độn." Đại Đạo cảm thán.

"Không sao, vẫn còn hơn bảy ngàn Hỗn Độn thời gian." "Cũng phải!" ...

"Công pháp do ta đích thân đề cử, 《Thập Chuyển Ma Thần Luyện Thể Quyết》, link số hai mau mau đặt hàng." "Sản phẩm do ta đích thân đại diện, 'Bàn Cổ Phiên', hôm nay có tổng cộng mười vạn kiện, lên kệ cho ta." "Món 'Trà Dưỡng Thân Bàn Cổ' này, ta rất thích sản phẩm này, ngày thường không có việc gì cũng pha một ấm uống, khẩu vị rất tốt, ẩn chứa Hỗn Độn linh khí và mảnh vỡ Đại Đạo,

Thánh nhân trở xuống nếu uống lâu dài, hiệu quả tăng cường căn nguyên vô cùng rõ rệt, hôm nay số lượng có hạn, lên kệ cho ta!!" Bàn Đế hóa thành hình tượng Bàn Cổ, bán hàng tại Đại hội Vạn Giới.

Xung quanh, hàng tỷ tỷ sinh linh tranh nhau mua.

"Đây chẳng phải là thằng ngốc bị hút cạn máu lúc trước sao?" La Hầu kinh ngạc, "Thiên Đạo cảnh hậu kỳ, lại còn phất lên được!" "Cũng coi như là may mắn đi." Hồng Quân bên cạnh cảm thán.

"Đi thôi, đi tìm Chu Lão Bản." Bàn Cổ nhìn hai lần, thấy không có gì thú vị liền quay người rời đi.

Đại hội Vạn Giới không được tổ chức trong Vạn Giới Phố.

Vạn Giới Phố đã bị đánh nổ, đây là chuyện mà chỉ số ít người biết.

Chu Lão Bản và chúa tể Bình Tâm bọn họ đi tìm cơ duyên trong chư thiên, săn bắt hệ thống để nuôi Vạn Giới Phố.

Thành phần chính của khí chủ ngụy Đạo Nguyên của Vạn Giới Phố là một số mảnh vỡ Đạo Nguyên, khí Đạo Ánh, thứ hai là số lượng hệ thống khó mà đo đếm được.

Chu Lão Bản muốn sửa chữa Vạn Giới Phố, số lượng hệ thống cần là một con số thiên văn, tự mình đi bắt trong chư thiên tuy nhiều, nhưng cũng không đủ dùng.

Đại hội Vạn Giới được tổ chức chính là để thu mua hệ thống.

Giá thu mua hệ thống đã tăng lên mấy lần, thời gian tổ chức cũng là trăm tỷ năm một lần.

Bàn Cổ gặp Chu Lão Bản, hắn đang xoa xoa Vạn Giới Phố bị thủng một lỗ.

"Chu Lão Bản." "Khụ khụ..." Chu Lão Bản vội vàng thu Vạn Giới

Phố lại, ho khan hai tiếng, nở nụ cười chuyên nghiệp, "Bàn đạo hữu." "Chu Lão Bản, lần này ta đến, là muốn hỏi một chuyện." Bàn Cổ nói.

"Đạo hữu xin cứ nói." Bàn Cổ vẻ mặt trịnh trọng, nói, "Chính là chuyện lúc trước, Chu Lão Bản các ngươi đi thăm dò thế giới Hỗn Độn đổ nát kia." "Nơi đó à." Chu Lão Bản ngẩn ra, rồi lắc đầu, "Nơi đó có chút tà môn, thực lực của chúng ta lúc đó tuy không mạnh, nhưng thấp nhất cũng là Đại Đạo cảnh đỉnh phong.

Ở đó bay hơn một Hỗn Độn thời gian, cũng không xác định được nó lớn đến đâu." "Còn gì nữa không?" Chu Lão Bản nghĩ một lát, nói, "Ở đó không có bất kỳ sức mạnh hay sinh linh nào khác, nhưng đạo của chúng ta ở đó sẽ từ từ biến mất." "Ngoài ra, thế giới Hỗn Độn đổ nát kia rõ ràng đã không còn một tia bản nguyên nào, nhưng vẫn có thể tồn tại, điều này rất kỳ lạ." Vạn vật đều có bản nguyên tồn tại, như một ngọn núi cao trong thế giới.

Ngươi dù có phá nát ngọn núi, bản nguyên bao nhiêu vẫn là bấy nhiêu.

Nhưng nếu rút bản nguyên đi, vậy thì ngọn núi sẽ hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này.

Thế giới không còn bản nguyên sẽ âm thầm tiêu vong, không còn dấu vết tồn tại.

Mà thế giới Hỗn Độn đổ nát kia lại không có bất kỳ bản nguyên nào, nhưng vẫn tồn tại.

Chu Lão Bản bọn họ lúc đó liền cảm thấy thế giới Hỗn Độn đổ nát kia chắc chắn có bản nguyên tồn tại, chỉ là họ không phát hiện ra mà thôi.

Tuy nhiên kết quả lại là, dù tìm kiếm, tinh luyện thế nào, cũng không tìm thấy bất kỳ bản nguyên hay năng lượng nào.

Hơn nữa, lúc đó họ đều thấp nhất là Đại Đạo cảnh đỉnh phong, sức mạnh cơ bản là vĩnh hằng không dứt.

Kết quả ở thế giới Hỗn Độn đó, tốc độ hồi phục sức mạnh trong cơ thể ngày càng chậm.

Đạo của họ lại biến mất một cách khó hiểu, sau vài lần thử nghiệm, phát hiện tiêu hao còn có cả phần lĩnh ngộ của họ về đạo đó.

Cứ ở lại lâu dài như vậy, dù họ là cường giả Đại Đạo cảnh, không quá ngàn Hỗn Độn cũng sẽ toi đời.

Họ lựa chọn từ bỏ, tốn rất nhiều sức lực mới ra khỏi thế giới Hỗn Độn kia.

"Cho nên, các ngươi không hiểu nhiều về thế giới Hỗn Độn đó." Bàn Cổ hỏi.

"Cũng coi như có một chút hiểu biết." Chu Lão Bản cười gượng, "Mượn sức mạnh của chư thiên vạn giới gia trì vào thân, chính là lĩnh ngộ được từ nơi đó." "Ai!" Bàn Cổ thất vọng thở dài, các Ma Thần khác cũng lần lượt lắc đầu.

Chu Lão Bản thấy vậy, tò mò hỏi, "Đạo hữu, các ngươi đột nhiên hỏi chuyện này, là muốn?" "Không có gì, chỉ là hẹn đánh nhau, địa điểm chính là ở đó." Bàn Cổ thản nhiên nói.

Chu Lão Bản: (^_^)?

"Hẹn đánh nhau?" Khóe miệng Chu Lão Bản giật giật.

Hẹn đánh nhau cái quái gì vậy!

Trong chư thiên này còn có tồn tại nào có thể đánh với ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần các ngươi sao?

"Ai!" Bàn Cổ lắc đầu, không trả lời Chu Lão Bản, đứng dậy rời đi.

Các Ma Thần khác cũng đi theo.

"Này này, Bàn đạo hữu, tình hình thế nào không thể nói một chút sao?" Chu Lão Bản gọi với theo sau.

Tuy nhiên, các Ma Thần căn bản không có thời gian để ý đến hắn.

Một đạo linh quang bắn về phía Chu Lão Bản, sau đó họ rời khỏi Đại hội Vạn Giới.

"Đối thủ nào mà lại có thể khiến họ nghiêm trọng như vậy." Chu Lão Bản lẩm bẩm, kiểm tra thông tin Ma Thần để lại, "Lại một Bàn Cổ cảnh giới Đạo Ánh!!" "Muốn một mình đấu với ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần." Chu Lão Bản lập tức gọi người, "Dũng cảm như vậy, nhất định phải đi xem!" ...

Địa điểm chiến đấu mà Bàn Cổ Đạo Ánh chọn là thế giới Hỗn Độn đổ nát mà Chu Lão Bản đã từng thăm dò.

Đối với thế giới đó, Bàn Cổ bây giờ nghĩ lại vẫn còn kinh ngạc.

Quá lớn!

Cụ thể lớn bao nhiêu Chu Lão Bản bọn họ không biết, nhưng theo suy đoán, Bàn Cổ nghi ngờ rằng những nơi đã đặt chân đến trong chư thiên hiện tại cộng lại cũng không lớn bằng thế giới Hỗn Độn đổ nát kia.

Bàn Cổ Đạo Ánh cũng đã mô tả thế giới đó một chút.

Đó là, thế giới đó đủ sức chịu đựng trận chiến của họ.

Điều Bàn Cổ không biết hiện tại là, Bàn Cổ Đạo Ánh chọn thế giới đó vì nó vừa vặn thích hợp để chiến đấu, hay là thế giới đó có tính toán của hắn.

Nếu là vế trước thì còn tốt, một khi là vế sau, chẳng phải họ đang chủ động nhảy vào hố sao.

“Đại Đạo chắc cũng sắp hồi âm rồi, xem Đại Đạo quyết định thế nào.” Bàn Cổ nói với các Ma Thần, “Nếu không được, đến lúc đó chúng ta không đi là được!” Các Ma Thần cười hắc hắc, chỉ là một lời hẹn chiến miệng thôi mà, họ không đi, đối phương có thể làm gì?

Có gan đến địa bàn của họ tác chiến, không đánh chết hắn mới lạ. ...

Cục cục tác~!

Trong thế giới Hỗn Độn, Gà Vương Hỗn Độn đang dắt bầy gà con đi dạo.

Đột nhiên, hóa thân của Đại Đạo từ bên ngoài đến.

Ầm!

Đại Đạo Chi Nhãn của thế giới Hỗn Độn cũng xuất hiện theo, ba ngàn đại đạo tuần tự hiện ra.

Hóa thân xâm nhập xoay tròn trên không trung.

Ba ngàn đại đạo nhanh chóng dung nhập, tạo thành thân thể cho nó.

Rầm rầm rầm!

Đại Đạo vẫn lựa chọn lấy thần lôi làm chủ, các đại đạo khác làm phụ.

Toàn bộ Hỗn Độn đều là tiếng sấm sét lách tách kéo dài không dứt.

Luồng khí Hỗn Độn trong thế giới Hỗn Độn dường như còn không nhiều bằng thần lôi.

Cục ta cục tác, cục ta cục tác!

Gà Vương Hỗn Độn và bầy gà con dường như cảm thấy đau đớn, không ngừng nhảy nhót trong biển sấm, muốn tìm một nơi an toàn.

Hóa thân Đại Đạo đang tạo hình cơ thể dừng lại, một luồng sức mạnh rơi xuống người Gà Vương Hỗn Độn đang chạy loạn, như thể đang kiểm tra tình hình của nó.

Ầm!

Cục cục cục cục~~ Thần lôi trong Hỗn Độn ngưng tụ thành một bàn tay khổng lồ, lập tức tóm lấy Gà Vương Hỗn Độn.

Gà Vương Hỗn Độn kêu lên hoảng hốt, bầy gà con phía sau cũng gắng sức mổ vào bàn tay sấm sét.

Bốp!

Bàn tay khổng lồ hơi động một chút, bầy gà con bị đánh bay.

Hóa thân Đại Đạo tóm Gà Vương Hỗn Độn đến trước mặt.

Giây tiếp theo, hóa thân Đại Đạo lao vào cơ thể Gà Vương Hỗn Độn, tiếng rầm rầm vang lên.

Ba ngàn đại đạo cũng điên cuồng dung nhập vào cơ thể nó.

Cục ta cục tác!

Gà Vương Hỗn Độn kêu lên tiếng cuối cùng, sau đó bất động lơ lửng trên không trung.

Keng~!

Đột nhiên, hai chiếc móng vuốt to khỏe của Gà Vương Hỗn Độn to ra, móng cũng dài hơn rất nhiều.

Hai cái đùi gà dần dần phồng lên, tràn đầy cảm giác bùng nổ sức mạnh.

Một đôi mắt từ từ mở ra, thần lôi lưu chuyển bên trong.

Mỏ nhọn mọc ra kim loại, lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Mào gà đang dần chuyển sang màu tím, cơ thể cũng đang dần thay

đổi. ...

Bàn Cổ và các Ma Thần trở về thế giới Hỗn Độn, giữa luồng khí Hỗn Độn mênh mông.

Ba ngàn Ma Thần ngơ ngác nhìn Gà Vương Hỗn Độn trước mắt.

Thể trọng một trăm cân nhưng cơ bắp đến hai trăm cân.

Hai cánh không ngừng có thần lôi lóe lên.

Chương 526

Móng vuốt sắc bén lạnh lẽo tỏa ra sát khí khiến các Ma Thần toàn thân tê dại.

“Đại Đạo đã chọn Gà Vương Hỗn Độn làm vật chứa.” Bàn Cổ tiến lên, túm đầu Gà Vương Hỗn Độn kéo một cái.

“...” Sắc mặt Bàn Cổ vẫn như thường, quay người, “Lại đây giúp một tay.” Cục~. ...

Bàn Cổ và Dương Mi thu nhỏ cơ thể, mỗi người túm một nửa mỏ của Gà Vương Hỗn Độn, dùng sức kéo ra, banh mỏ nó ra.

La Hầu nhân cơ hội thò đầu vào, quan sát thế giới Hỗn Độn bên trong.

Một lúc lâu sau, La Hầu làm động tác OK.

Dương Mi lập tức buông tay.

Cạch!

Đầu của La Hầu bị mỏ Gà Vương Hỗn Độn cắn đứt.

Dương Mi: ...

Hình như mình buông tay hơi sớm?

Bàn Cổ: Nhảm nhí!

Mau lôi đầu Lão Thất ra. ...

Nửa ngày sau, Bàn Cổ phải dùng đến sức mạnh của Đại Đạo mới lấy được đầu của Hủy Diệt Ma Thần ra khỏi bụng Gà Vương Hỗn Độn.

La Hầu u uất gắn đầu lại, nói, “Lão đại, ba ngàn Ma Thần đang

được thai nghén bên trong đã không còn, chúng đã dung hợp với ba ngàn đại đạo, từng giây từng phút cung cấp năng lượng cho Gà Vương Hỗn Độn." "Ngoài ra, đây là thông tin Đại Đạo gửi cho chúng ta." La Hầu đưa tay ra, chia sẻ thông tin của Đại Đạo cho các Ma Thần. 'Hóa thân, có thể trấn áp Đạo Nguyên.' Lời của Đại Đạo trước sau như một, đơn giản, nhưng thông tin biểu đạt rất rõ ràng.

Các Ma Thần lập tức bế quan, chuẩn bị nghênh đón trận chiến sau một Hỗn Độn. ...

Thời gian trôi nhanh, Chu Lão Bản chia sẻ thông tin ba ngàn Ma Thần hẹn chiến với một Bàn Cổ khác cho chúa tể Bình Tâm và những người khác, mọi người thảo luận.

Cuối cùng, sau khi Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn tuyên bố sẽ cùng đi xem trận chiến, những người khác cũng lần lượt bày tỏ muốn xem đại chiến.

Thế giới Hỗn Độn đổ nát thực sự rất xa rất xa.

Một Hỗn Độn sau là bắt đầu, mọi người tập hợp lại, bây giờ bắt đầu lên đường.

Để quan sát một trận đại chiến, chỉ riêng việc đi đường đã mất một Hỗn Độn thời gian.

Trong chư thiên, cũng chỉ có tầng lớp như họ mới có thời gian rảnh rỗi và thực lực để ngang dọc chư thiên như vậy. ...

Ở các góc của vô lượng thế giới trong chư thiên.

Từng hệ thống một nhận được ý chí của Bàn Cổ Đạo Ánh, từ lãnh địa của mình đi ra.

Những Bàn Cổ hóa thân chấp chưởng các đại đạo khác nhau nhanh chóng tiến về một hướng.

Trong đó, có một đội chạy nhanh nhất.

Đó chính là mười ba hệ thống Không Gian, Thời Gian, cộng thêm hệ thống Sinh Mệnh.

Cùng nhau đơn giản điều khiển cơ thể của Bàn Cổ số 1.

Trong một khoảnh khắc có thể xuyên qua vô lượng thế giới.

Chỉ mất một nghìn vạn tỷ năm, các hệ thống đã đến điểm cuối.

Chư thiên vạn giới muôn hình vạn trạng, đến đây thì dừng lại.

Thế giới Hỗn Độn đổ nát, không chút sinh khí dường như đã trở thành biên giới của thế giới vô tận trong chư thiên. 77.

Nhìn một cái, không thể thấy rõ thế giới Hỗn Độn đổ nát rốt cuộc rộng lớn bao nhiêu.

Nó chặn con đường phía trước, dù đi đường vòng lên xuống trái phải, cũng khó mà vòng qua được.

Hệ thống Thời Gian và đồng bọn không do dự, điều khiển cơ thể Bàn Cổ số 1 tiến vào thế giới Hỗn Độn đổ nát.

Hống~!

Ngay khoảnh khắc tiến vào, cơ thể Bàn Cổ số 1 gầm lên một tiếng, mười bốn hệ thống bị ép ra khỏi cơ thể.

Trong thế giới trống rỗng đen kịt, năng lượng vô tận xuất hiện từ hư không, dung nhập vào cơ thể Bàn Cổ số 1.

Các hệ thống như Không Gian, Thời Gian im lặng quan sát.

Đột nhiên, bản nguyên hệ thống tối thượng tương ứng với họ xuất hiện.

Thấy vậy, các hệ thống như Không Gian, Thời Gian bắt đầu hấp thu.

Trong không gian tĩnh lặng, ánh sáng lóe lên, mười bốn đại đạo hội tụ, dung hợp với mười bốn hệ thống.

Vốn đã vô hạn tiếp cận tầng thứ đỉnh cấp, khí tức của họ vào lúc này đột nhiên tăng vọt.

Hống!

Bàn Cổ số 1 lại gầm lên một tiếng, đôi mắt tàn bạo dần dần có vẻ linh động.

Hắn vốn dĩ được ba ngàn hệ thống tạo ra cho chủ thể Bàn Cổ Đạo Ánh, Bàn Cổ Đạo Ánh đã hoàn mỹ tiếp nhận cơ thể này.

Hơi cảm nhận một chút, Bàn Cổ Đạo Ánh âm thầm so sánh với Bàn Cổ kia.

Cả hai đều là Bàn Cổ, nhưng cảnh giới của Bàn Cổ Đạo Ánh còn cao hơn Bàn Cổ.

Trước đó tuy chỉ là một đạo ý thức đối thoại với Bàn Cổ, nhưng hắn cũng đã ước lượng thực lực của Bàn Cổ.

"Thân thể của hắn, gần bằng cơ thể này của ta." Bàn Cổ Đạo Ánh so sánh sự khác biệt giữa hai bên, "Nhưng cơ thể này của ta chung quy không phải Đạo Ánh cảnh, trừ khi chiến đấu ở đây mới có thể dùng sức mạnh Đạo Ánh, rời khỏi sẽ không thể sử dụng." "Phải để hắn đánh ở đây." "Ba ngàn đại đạo, ta đều đi xa hơn hắn.

Nhưng các Hỗn Độn Ma Thần khác..." Bàn Cổ Đạo Ánh nhìn về phía mười bốn hệ thống đang hấp thu bản nguyên hệ thống tối thượng ở xa, cũng như các hệ thống khác đang tiến về phía này, hơi lắc đầu, "Bọn họ tác chiến ở đây, đủ để cầm chân các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Ta chỉ cần nhanh chóng đánh bại hắn, là có thể lần lượt đánh bại từng người." "Bản nguyên hệ thống chỉ còn thiếu một phần của họ, ta

thế nào cũng phải có được!" Nắm đấm của Bàn Cổ Đạo Ánh siết chặt, sát ý mười phần, "Hệ thống tối thượng, ta sẽ báo thù!" ...

Thế giới Hỗn Độn, các Hỗn Độn Ma Thần bế quan nửa Hỗn Độn, sau đó mang theo Gà Vương Hỗn Độn là hóa thân của Đại Đạo, tiến đến địa điểm hẹn chiến.

Đến tầng thứ của họ, cũng đã biết trong chư thiên không có tồn tại cấp Đạo Nguyên.

Đi lại trong chư thiên cũng không cần phải cẩn thận như trước.

Một đường ngang ngược, đi đến đâu, nơi đó không còn hệ thống.

Cuối cùng, sau nửa Hỗn Độn thời gian, họ đã đến chiến trường.

"Bàn đạo hữu, chúng ta đến cổ vũ cho các ngươi đây!" Chu Lão Bản, chúa tể Bình Tâm, Đạo Đức Đại Thiên Tôn... và những người khác xuất hiện.

Bàn Cổ hơi gật đầu, đứng bên ngoài thế giới Hỗn Độn trông có vẻ đổ nát này.

Lúc này, một hệ thống cao cấp đỉnh phong vội vã từ xa chạy đến.

Hắn là hóa thân của Bàn Cổ Đạo Ánh.

Bàn Cổ và các Ma Thần không ra tay với hắn, mặc cho hắn đi vào.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn nhìn hệ thống tiến vào thế giới Hỗn Độn đổ nát, lẩm bẩm, "Lần này, chắc là có thể biết rõ bí mật của thế giới này." ...

Rầm rầm rầm!

Thế giới Hỗn Độn đổ nát phía trước rung chuyển.

Dưới sự chứng kiến của Bàn Cổ và các Ma Thần, Bàn Cổ Đạo Ánh từ bên trong bước ra.

Ánh mắt Bàn Cổ Đạo Ánh quét qua Bàn Cổ và ba ngàn Ma Thần, cuối cùng dừng lại trên người Đạo Đức Đại Thiên Tôn, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

"Họ cũng muốn tham chiến?" Bàn Cổ lắc đầu, "Họ là khán giả." Bàn Cổ Đạo Ánh vẻ mặt thả lỏng hơn một chút, nhìn về phía Đạo Đức Đại Thiên Tôn, "Đạo Đức Đại Thiên Tôn, còn nhớ ta không." Nghe lời của Bàn Cổ Đạo Ánh, Đạo Đức Đại Thiên Tôn vốn không có biểu cảm gì cũng phải ngẩn ra, nghiêm túc nhìn về phía Bàn Cổ Đạo Ánh.

Ở tầng thứ của ông, dù sống lâu đến đâu, ký ức quá khứ cũng vô cùng rõ ràng.

Về Bàn Cổ, ông cũng chỉ quen biết hơn mười người, trong đó, có thể đạt tới Đại Đạo cảnh đỉnh phong, cũng chỉ có hai người.

Một người đã mất tin tức từ mấy trăm Hỗn Độn trước, một người đã thành công đột phá.

Vị trước mắt này, không quen.

"Một đạo hóa thân của ta năm đó, từng cùng đạo hữu luận đạo." Bàn Cổ Đạo Ánh chậm rãi mở miệng.

Hắn không nói dối, trước khi bản nguyên hệ thống tối thượng xuất hiện, trong chư thiên luôn có hóa thân của hắn, đợi trưởng thành đến Đại Đạo đỉnh phong sẽ thu hồi, tăng thêm một chút sức mạnh không đáng kể.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn chính là người gặp được trong lần hóa thân trưởng thành gần nhất, hai người đã có một phen luận đạo.

Bàn Cổ Đạo Ánh cũng rất khâm phục sự lý giải về đạo của Đạo Đức Đại Thiên Tôn.

Đối với thực lực của ông, cũng hiểu biết một chút.

Bản thể của mình bị giam cầm, cơ thể có khuyết điểm vốn đã không thể phát huy hết thực lực.

Nếu Đạo Đức Đại Thiên Tôn cũng giúp đối phương, mình có thể thật sự sẽ thất bại.

Lần này mở lời, hy vọng Đạo Đức Đại Thiên Tôn không tham gia vào chuyện này.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn cũng đã biết vị Bàn Cổ Đại Đạo cảnh đỉnh phong năm đó chính là vị này.

Hơi gật đầu, ra hiệu đã lâu không gặp, sau đó im lặng không nói.

Có sự đảm bảo kép của Đạo Đức Đại Thiên Tôn không tham gia, Bàn Cổ Đạo Ánh cũng không nói gì thêm với ba ngàn Ma Thần.

Sắp đánh nhau rồi, nói lời hay có tác dụng gì.

Chương 527

Vung tay, thế giới Hỗn Độn đổ nát xuất hiện một vết nứt khổng lồ.

Bên trong, ba ngàn bóng người khổng lồ im lặng đứng đó, không một tiếng động, tràn đầy sát khí.

Ba ngàn hóa thân hệ thống của Bàn Cổ Đạo Ánh, tương ứng với ba ngàn bản nguyên hệ thống tối thượng, cũng tương ứng với ba ngàn đại đạo, trùng khớp với ba ngàn Ma Thần của Bàn Cổ.

Cấp bậc của họ đều chỉ còn một bước nữa là thành Đạo Ánh, mỗi người đều dung hợp với cơ thể Bàn Cổ.

Về khí thế, cao hơn bên Bàn Cổ không ít.

Bàn Cổ ngắm nghía một lát, nghiêm túc nói, "Các ngươi có phải là dư một người không." "..." Bàn Cổ Đạo Ánh im lặng, vung tay thu hồi hệ thống Sức mạnh.

Không nói một lời, tiến vào thế giới.

"Đi!" Bàn Cổ dẫn ba ngàn Ma Thần cùng tiến vào.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn, Chu Lão Bản và những người khác, còn có một Gà Vương Hỗn Độn, cũng cùng nhau tiến vào thế giới Hỗn Độn này.

Tìm một vị trí ở rìa, bố trí kết giới, quan sát thế giới đã từng đến này.

Hống~~!

Ba ngàn Ma Thần đến đối diện ba ngàn hệ thống, trong tiếng gầm rú, triển khai Hỗn Độn chi khu.

Từng pho tượng khổng lồ đủ để chống nổ hàng tỷ đại thế giới rơi xuống thế giới Hỗn Độn đổ nát, gây ra tiếng nổ lớn.

Thế giới Hỗn Độn không có sinh khí, vào lúc này lại hiện ra sinh cơ, vô số thế giới theo chấn động khủng bố mà xuất hiện.

Ầm!

Khí Hỗn Độn cuồng bạo xuất hiện từ hư không, tất cả thế giới đang hình thành trực tiếp vỡ nát, khiến khí Hỗn Độn càng thêm cuồng bạo, từ từ nhấn chìm các Ma Thần có mặt.

Nhưng không lâu sau, khí Hỗn Độn đều dung nhập vào mặt đất.

Bàn Cổ cúi đầu nhìn về phía thế giới Hỗn Độn này, trong lòng đã có suy đoán, nhưng cũng không nói gì, Bàn Sinh Phủ xuất hiện trong tay.

Đối diện, Bàn Cổ Đạo Ánh cũng đưa tay ra, lấy ra một cây Khai Thiên Phủ cấp Đạo Ánh, khí Hỗn Độn vô tận lại một lần nữa nhấn chìm hai bên.

Chỉ trong chốc lát, trong thế giới Hỗn Độn đổ nát, lại một lần nữa hiện ra luồng khí Hỗn Độn cuồng bạo.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn và những người đang quan sát ở rìa lập tức mất đi tầm nhìn về ba ngàn Ma Thần và hệ thống.

Chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được, trong Hỗn Độn, trận đại chiến sắp sửa bùng nổ.

Hỗn Độn Ma Thần sinh ra trong Hỗn Độn, chiến đấu trong Hỗn Độn, Hỗn Độn mênh mông mới là chiến trường của Hỗn Độn Ma Thần.

Bàn Cổ đứng giữa luồng khí Hỗn Độn, hắn đã mất đi tầm nhìn về các huynh đệ khác, nhưng giao lưu trong Hỗn Độn, trước nay không

phải dựa vào mắt thường.

Ầm!

Sát Lục Ma Thần đã triển khai đại chiến với đối phương, lần va chạm này chỉ mới là khởi đầu.

Rất nhanh, trong Hỗn Độn, sức mạnh đại đạo va chạm không ngừng.

Lúc này, một đòn tấn công đã tích tụ từ lâu từ phía trước lao đến.

Bàn Cổ ánh mắt ngưng lại, rìu trong tay cũng theo đó chém tới.

Bốp!

Rìu chưa đến, đạo của Bàn Cổ và đối phương đã va chạm trước.

Chỉ một lần chạm mặt, Bàn Cổ đã thua đối phương một bậc về cảm ngộ đạo.

Bàn Cổ còn phát hiện ra đạo của mình căn bản không thể lan ra khỏi thế giới này.

Chỉ vài lần va chạm, đã bị đạo của đối phương bao vây toàn diện, không ngừng bị xóa bỏ, sụp đổ.

Lúc này, Bàn Cổ trực tiếp từ bỏ việc va chạm đạo, rìu đi đến đâu, sức mạnh cường đại khiến đạo của đối phương phải lùi bước, va chạm với đòn tấn công của đối phương.

Ầm!

Hỗn Độn rung chuyển, các hệ thống và Hỗn Độn Ma Thần đang đối chiến đều bị sức mạnh của Bàn Cổ và Bàn Cổ Đạo Ánh đẩy lùi.

Bàn Cổ đứng ở xa, vững như bàn thạch, còn Bàn Cổ Đạo Ánh bị Bàn Cổ một đòn đánh lùi.

"Sức mạnh của hắn." Ánh mắt Bàn Cổ Đạo Ánh nặng nề, hắn có

thể nhìn ra, đối phương chẳng qua mới bước vào Đạo Ánh cảnh.

Vốn tưởng rằng sức mạnh của cơ thể này dù không bằng đối phương, nhưng với sự lĩnh ngộ về đạo vượt xa đối phương, cũng có thể bù đắp thiếu sót.

Kết quả, một lần chạm mặt, sức mạnh của hắn và đối phương đã có một khoảng cách lớn.

"Phải kết thúc trận chiến nhanh chóng!" Bàn Cổ Đạo Ánh nhanh chóng thay đổi phương thức chiến đấu.

Thân hình ẩn vào trong Hỗn Độn.

Lập tức, trong cảm tri của Bàn Cổ, toàn bộ Hỗn Độn đều có sự tồn tại của Bàn Cổ Đạo Ánh.

Hừ!

Bàn Cổ hừ lạnh, huyết khí bàng bạc lấy bản thân làm trung tâm khuếch tán ra, Bàn Cổ Đạo Ánh còn chưa thi triển thần thông, đã bị sức mạnh ẩn chứa trong huyết khí của Bàn Cổ ép ra khỏi thân hình.

Một giọt tinh huyết đỏ thẫm lơ lửng trên không trung, lập tức hóa thành không gian nhốt Bàn Cổ Đạo Ánh vào trong.

Thân thể Bàn Cổ chiếm ưu thế, vậy thì hắn đương nhiên phải cùng đối phương so kè về thân thể.

Bàn Cổ vừa định tiến vào không gian, vô số cây rìu từ bốn phương tám hướng chém tới.

Đạo của Bàn Cổ Đạo Ánh không biết từ lúc nào đã ánh chiếu vào trong ý thức của Bàn Cổ.

Xóa bỏ đạo của Bàn Cổ, ánh chiếu đạo thuộc về Bàn Cổ Đạo Ánh.

Hơn nữa, Bàn Cổ Đạo Ánh đang nhanh chóng tham ngộ cảm ngộ

về đạo của Bàn Cổ.

Trong ý thức của Bàn Cổ, Bàn Cổ Đạo Ánh ở khắp mọi nơi, diệt một đợt lại có một đợt khác.

Ý thức của Bàn Cổ diễn hóa chư thiên vạn giới, quá khứ, tương lai, vô tận thời không, Bàn Cổ ẩn mình trong vạn vật vạn linh, tạm thời cách ly với đạo của Bàn Cổ Đạo Ánh.

Lúc này, thân thể Bàn Cổ bị tấn công, ý thức Bàn Cổ muốn quay về, nhưng chưa kịp có động tác gì, chư thiên vạn giới diễn hóa đã ầm ầm sụp đổ.

Đạo của Bàn Cổ Đạo Ánh lại một lần nữa diễn hóa vô tận sát phạt thần thông, tiêu hao ý thức của Bàn Cổ, đồng thời cưỡng ép dẫn đạo của Bàn Cổ diễn hóa theo một hướng khác.

Bên ngoài ý thức, Bàn Cổ Đạo Ánh cầm Khai Thiên Phủ, chém từng nhát từng nhát vào cơ thể Bàn Cổ.

Cơ thể Bàn Cổ chỉ dựa vào bản năng, lấy công làm thủ, đổi thương với Bàn Cổ Đạo Ánh.

Bàn Cổ Đạo Ánh do dự một thoáng, cưỡng ép đổi thương với Bàn Cổ.

Rìu của hai bên chém vào người nhau, mỗi một lần đều nhằm mục đích xóa bỏ đạo của đối phương, ánh chiếu đạo mới.

Trong thế giới Hỗn Độn vô tận, mùi máu tanh lan tỏa.

Vết thương trên người Bàn Cổ không ngừng tăng lên, vết thương trên cơ thể Bàn Cổ Đạo Ánh còn nặng hơn của Bàn Cổ.

Nhưng sau khi khí Hỗn Độn dung nhập vào cơ thể hắn, vết thương của Bàn Cổ Đạo Ánh lại hồi phục như cũ.

Nhưng tâm trạng của Bàn Cổ Đạo Ánh lại không tốt chút nào.

Hắn đã áp chế được Bàn Cổ, nhưng muốn đánh bại trong thời gian ngắn là điều không thể.

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, trừ Bàn Cổ, các Ma Thần khác đều đang với ưu thế áp đảo đánh vào các hệ thống hóa thân của hắn.

"Phải nhanh hơn!" Bàn Cổ Đạo Ánh gọi hệ thống Sức mạnh ra, ra lệnh cho các hệ thống còn lại, lại có thêm ba kiện Đạo Ánh khí xuất hiện.

Rìu, Thanh Liên, Ngọc Điệp, hạt châu!

Bốn kiện Đạo Ánh khí dưới sự điều khiển của Bàn Cổ Đạo Ánh.

Vết thương trên người Bàn Cổ ngày càng lớn.

Hệ thống Vận Mệnh ẩn mình trong Hỗn Độn mênh mông, trước đó cuộc va chạm giữa Bàn Cổ và Đạo Ánh Bàn Cổ đã buộc nó và Vận Mệnh Ma Thần phải đổi chiến trường.

May mắn là thế giới Hỗn Độn đổ nát này không có gì khác, chỉ là đủ lớn.

Chỉ trong chốc lát, cả hai đã tìm được một nơi thích hợp không bị quấy rầy.

Dòng sông Vận Mệnh hiện ra giữa Hỗn Độn, hệ thống Vận Mệnh và Vận Mệnh Ma Thần mỗi bên nắm giữ một nửa.

Hai bên đối đầu nhau, mãi vẫn chưa ra tay.

Bỗng nhiên, Vận Mệnh Ma Thần tóm lấy dòng sông Vận Mệnh bên cạnh, dùng nó làm vũ khí quất thẳng tới.

Hệ thống Vận Mệnh cũng dùng dòng sông Vận Mệnh làm vũ khí, quất trả lại Vận Mệnh Ma Thần.

Ầm một tiếng, hai dòng sông Vận Mệnh vỡ nát, hệ thống Vận Mệnh gọi ra Vận Mệnh Luân Bàn, luân bàn xoay chuyển.

Vận mệnh sắp tới của chính nó, vận mệnh của Vận Mệnh Ma Thần, đều hiện lên trên luân bàn.

"Vận mệnh cuối cùng sẽ là tử vong." Hệ thống Vận Mệnh gảy Vận Mệnh Luân Bàn, vô số hình ảnh vận mệnh hiện ra, trong đó Vận Mệnh Ma Thần hết lần này đến lần khác bị sức mạnh vận mệnh phán xét.

Tức thì, một luồng sức mạnh bí ẩn xuất hiện xung quanh, động tác của Vận Mệnh Ma Thần dần chậm lại, nghênh đón sự phán xét cuối cùng của vận mệnh.

Hệ thống Vận Mệnh lấy ra rìu, Đạo thừa của Đạo Ánh Bàn Cổ chứa trong đó, vừa định chém về phía Vận Mệnh Ma Thần.

"Mượn ngoại lực!" Bất ngờ, Vận Mệnh Ma Thần mở mắt, Vận Mệnh Luân Bàn đang xoay lập tức dừng lại, ảm đạm không ánh sáng.

Nhưng hệ thống Vận Mệnh vẫn chưa dừng lại, mắt thấy sắp chém trúng Vận Mệnh Ma Thần, thân thể Vận Mệnh Ma Thần bỗng hóa thành hư ảnh.

"Là giả?" Hệ thống Vận Mệnh vội vàng thu sức, cảnh giác nhìn quanh.

"Là thật!" Hư ảnh Vận Mệnh Ma Thần đột nhiên lại hóa thành thật, một tay tóm lấy cây rìu của hệ thống Vận Mệnh, một chân đá ra.

Ầm một tiếng, hệ thống Vận Mệnh bay đi, Vận Mệnh Ma Thần cũng bay đi.

"Cứng vậy!" Vận Mệnh Ma Thần đang bay, Đại đạo Vận Mệnh lại lần nữa triển khai.

Vận Mệnh Luân Bàn xuất hiện sau lưng hệ thống Vận Mệnh vừa ổn định thân hình, "Định nghĩa lại vận mệnh của ngươi!" Ầm!

Vận Mệnh Luân Bàn đập vào đầu hệ thống Vận Mệnh, chớp mắt cho hệ thống Vận Mệnh phòng ngự sai lầm một đòn chí mạng.

Sức mạnh vận mệnh bùng nổ, còn chưa chạm tới hệ thống Vận Mệnh, Vận Mệnh Luân Bàn lại đập thêm hai phát nữa.

Chương 528

Ngay sau đó, vận mệnh mà Vận Mệnh Ma Thần viết cho hệ thống Vận Mệnh xuất hiện trong nhận thức của nó.

Vô tận vận mệnh cọ rửa nhận thức của hệ thống Vận Mệnh, hệ thống Vận Mệnh nghiến răng, sức mạnh hội tụ, "Không, vận mệnh của ta không đến lượt ngươi..." Bốp!

Vận Mệnh Ma Thần lại đấm một quyền vào đầu nó.

Ngay sau đó, một tiếng gầm giận dữ vang lên, thân thể Ma Thần lại một lần nữa phình to, vượt qua cả thân thể Bàn Cổ của hệ thống Vận Mệnh.

Không gian, thời gian, luân hồi... các Đại đạo hiển hóa trên thân thể, ẩn chứa đạo vận huyền ảo.

"Ta là Vận Mệnh Ma Thần, không có nghĩa là ta chỉ biết mỗi Vận Mệnh." Vận Mệnh Ma Thần nhếch miệng cười, nhân lúc hệ thống Vận Mệnh còn đang chìm sâu trong sức mạnh vận mệnh, Vận Mệnh Luân Bàn hóa thành một khối hộp chữ nhật màu đỏ...

Sức mạnh không gian khuấy động Hỗn Độn, Đại đạo Thời Gian lưu chuyển.

Vô tận thời không Hỗn Độn không ngừng xuất hiện rồi hủy diệt.

Năm bóng người không ngừng xuyên qua vô tận Hỗn Độn.

Dòng sông thời gian xuất hiện, vô tận thời không Hỗn Độn trong khoảnh khắc này dường như dừng lại một thoáng.

Ba hệ thống Thời Gian, Không Gian, Sức Mạnh bước vào dòng sông thời gian, đi ngược dòng, cảnh tượng của chư thiên vạn giới theo dòng chảy mà thoáng hiện rồi biến mất.

Ba hệ thống dựa vào Đạo do Thời Thần và Dương Mi tỏa ra, ép mình tạo ra một dòng sông thời gian thuộc về chúng.

Đến thời kỳ Thiên Đạo Cảnh của Thời Thần và Dương Mi, chúng trực tiếp xóa sổ họ.

Tiếp tục ngược dòng, định xóa sổ hoàn toàn quá khứ của Thời Thần và Dương Mi.

Dương Mi và Thời Thần đang xuyên qua vô tận thời không Hỗn Độn bỗng dừng lại.

Sức mạnh của tất cả thời không vào lúc này đều đang bài xích Đạo của họ, trong thế giới Hỗn Độn của dòng thời gian chính, còn có sức mạnh tự nhiên xuất hiện, định xóa sổ Dương Mi và Thời Thần, khiến họ biến mất khỏi thế giới này.

"Sức mạnh thế giới đang xóa sổ chúng ta!" Dương Mi không khỏi ngạc nhiên, chuyện này hơi hiếm thấy.

Dù sao đến tầng thứ của họ, phất tay là có thể khai thiên tích địa vô tận, sức mạnh còn vượt trên cả thế giới.

Dù có mượn sức mạnh thế giới, cũng là gia trì lên bản thân, lấy bản thân làm chủ.

Cái gọi là quá khứ tương lai, vận mệnh nhân quả trong một thế giới căn bản không thể chạm tới họ.

Họ đấu pháp, tất cả sức mạnh đều đến từ bản thân.

Mà ba hệ thống đối phương lại làm ngược lại, tạo ra quá khứ tương lai cho họ trong thế giới này, xóa sổ quá khứ của họ, kích động sức mạnh thế giới này để tiêu diệt họ.

Thật tốn công!

"Có lẽ sức mạnh thế giới này cao hơn chúng." Thời Thần phất tay,

đánh tan sức mạnh thế giới.

"Thế giới này không phải đã hỏng đến mức bản nguyên cũng không còn sao!" Dương Mi múa liễu, vượt qua thời không, đánh nát tất cả dòng sông thời gian.

Xác định vị trí của hệ thống Không Gian, tiếp tục truy sát.

"Không có bản nguyên vẫn còn tồn tại." Thời Thần tỏa ra sức mạnh thời gian, cũng bắt đầu tạo ra dòng sông thời gian cho thế giới này.

"Thế giới này có thể là thế giới thai nghén ra chúng.

Ta cũng thử xóa sổ chúng từ quá khứ xem." "Được." Đạo văn hiện ra trong tay Dương Mi, tiếp đó, cành liễu của Dương Mi xuất hiện trong quá khứ của dòng sông thời gian.

Khô héo, đổ nát, vạn năm, trăm vạn năm, ức vạn năm, cảnh tượng của vô tận thời gian vẫn không thay đổi.

Quá khứ của thế giới này, trước đây ba nghìn hệ thống chưa từng tồn tại.

Nhưng điều này không làm khó được Thời Thần, quy tắc sức mạnh trong đôi mắt lưu chuyển, thêm dấu vết tồn tại của ba hệ thống vào quá khứ của thế giới.

Khoảnh khắc chúng xuất hiện, Dương Mi trực tiếp quất chết quá khứ yếu ớt của chúng.

Ầm ầm ầm!

Xóa sổ quá khứ của ba hệ thống, cũng đồng nghĩa với việc phải gánh chịu đại nhân quả mà chúng đã trải qua trong vô tận thời gian.

Mặc dù Thời Thần khi tạo ra kinh nghiệm cho ba hệ thống đã cố gắng giảm bớt nhân quả của chúng, nhưng tích lũy qua năm tháng dài

đằng đẵng, sức mạnh phản phệ cực kỳ kinh khủng.

Dương Mi tách ra một nhánh cây thay mình chịu đựng phản phệ.

Sau đó cảm nhận được ba hệ thống Thời Gian, Không Gian, Sức Mạnh chẳng có hề hấn gì, tức đến không nhẹ.

"Cái thế giới này bị dở hơi à!" Thời Thần lắc đầu, "Nơi này vốn là thế giới của chúng, dùng sức mạnh thế giới của chúng để xóa sổ chúng, đúng là ảo tưởng!" "Tình hình bên lão đại có vẻ không ổn lắm." Dương Mi nói.

"Có hệ thống Sức Mạnh tham gia, chúng ta cũng không có cách nào." Thời Thần thở dài, lấy ra Thời Gian Luân Bàn, "Chúng ta chỉ có thể cố gắng hết sức áp chế chúng, đợi các huynh đệ khác kết thúc, lão đại nội tình sâu dày, có thể chống đỡ được." "Chúng ta tiếp tục ổn định vô tận thời không Hỗn Độn, đừng để hệ thống Sức Mạnh chạy thoát là được!". ...

Ba nghìn Ma Thần trừ Bàn Cổ ra, các Ma Thần khác cơ bản đều chiếm thế thượng phong.

Một số cũng bất phân thắng bại với đối phương.

Còn các Chí cao Ma Thần, thực lực về cơ bản có chênh lệch rõ ràng với hệ thống tương ứng, đánh không bao lâu đã áp chế đối phương.

Họ mạnh là vì trước khi Đại đạo truyền xuống con đường đột phá Đạo Ánh, họ đã giống như Bàn Cổ, tự mình lĩnh ngộ con đường đột phá.

Đang tích lũy nội tình để đột phá, kết quả Đại đạo lại gửi đến một con đường đột phá nữa.

Mặc dù chưa đột phá, nhưng Đạo của bản thân lại dung hợp với Đạo do Đại đạo truyền đến, khiến thực lực của họ tăng mạnh.

Đạo của ba nghìn hệ thống, chẳng qua là Đạo do Đạo Ánh Bàn Cổ lĩnh ngộ từ bản nguyên của ba nghìn hệ thống tối thượng mà tạo ra.

Mà Đại đạo truyền cho Hỗn Độn Ma Thần, cũng là Đạo của ba nghìn hệ thống tối thượng.

So với ba nghìn hệ thống tối thượng, Hỗn Độn Ma Thần còn có lĩnh ngộ về Đạo của riêng mình.

Nếu không phải ba nghìn hệ thống có thân thể Bàn Cổ do Đạo Ánh Bàn Cổ bồi dưỡng, thì bây giờ các Hỗn Độn Ma Thần đã trấn áp được chúng rồi.

Tình hình chiến đấu của hai bên phân thành hai cực, cảnh giới của Đạo Ánh Bàn Cổ quá cao, Bàn Cổ không địch lại nổi, dần rơi vào thế hạ phong.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác thì chiếm hết thế thượng phong.

Bây giờ là so xem ai nhanh hơn.

Là Đạo Ánh Bàn Cổ xử lý Bàn Cổ trước, rồi lần lượt đánh bại các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Hay là các Hỗn Độn Ma Thần xử lý ba nghìn hệ thống trước, rồi cùng nhau vây công Đạo Ánh Bàn Cổ.

Ai nhanh hơn, người đó sẽ thắng. ...

Bên ngoài rìa, Chúa Tể Bình Tâm và những người khác im lặng quan chiến, dòng khí Hỗn Độn che khuất tầm nhìn xa.

Sự va chạm giữa Đạo và Đạo gần như bao trùm tất cả, thế giới Hỗn Độn đổ nát này không biết từ đâu có một sức mạnh bí ẩn, lại có thể chặn đứng tất cả sức mạnh va chạm.

Sóng dao động chiến đấu kinh khủng nếu xuất hiện ở chư thiên, sẽ là một trận tai họa diệt thế chư thiên.

“Thế giới này có vấn đề.

Nhưng cụ thể có vấn đề gì ta cũng không nói được.” Hồng Mông gãi đầu, “Các ngươi thì sao?” “Hình như có thể phục hồi linh khí bất cứ lúc nào.” Chúa Tể Bình Tâm đoán, “Thế giới này lớn như vậy, nếu phục hồi lại, cảnh giới Đạo Ánh cũng không sánh bằng.” “Sống.” Đạo Đức Đại Thiên Tôn đột nhiên lên tiếng.

“??” Mọi người nghi hoặc nhìn Đạo Đức Đại Thiên Tôn.

“Thế giới này đang sống.” Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn cũng nói theo, y đưa tay lấy một chút máu trên mặt đất, “Đây là máu của hai Bàn Cổ.” Ngay sau đó lại lấy thêm một chút, “Bây giờ chỉ còn lại máu của Bàn Cổ đạo hữu.” “Chúng ta nên rút lui ra ngoài rồi.” Đạo Đức Đại Thiên Tôn nói.

“Vậy đi thôi!” Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn làm bay hơi máu trong tay, gật đầu đáp lại.

Hai người kiến thức rộng đã lên tiếng, Chúa Tể Bình Tâm và những người khác đương nhiên không có ý kiến.

Mọi người quyết định rút khỏi thế giới này để quan chiến bên ngoài, chuẩn bị rời đi, nhưng Hỗn Độn Kê Vương toàn thân cơ bắp bên cạnh lại không hề nhúc nhích.

Nó nằm im trong dòng khí Hỗn Độn, không động đậy chút nào.

Cục ta cục tác!

“Này, đi thôi!” Hồng Mông vỗ vỗ Hỗn Độn Kê Vương, lập tức cảm nhận được một luồng sức mạnh khổng lồ không thể lay chuyển, cảm thán nói: “Thứ này sức mạnh thật kinh khủng.” “Bàn Cổ đạo hữu không khai linh trí cho nó à?” Đạo Đức Đại Thiên Tôn liếc nhìn Hỗn Độn Kê Vương, ánh mắt thoáng chút nghi hoặc, nhưng không tìm hiểu sâu thêm.

Lắc đầu, "Chúng ta đi thôi, không cần quản nó.". ...

Hỗn Độn không có thời gian, một trận đại chiến, ngay cả Thời Thần nắm giữ thời gian cũng không biết đã đánh bao lâu.

Đạo Ánh Bàn Cổ không ngừng xóa sổ Đạo của Bàn Cổ, ánh chiếu ra Đạo mới.

Cây rìu của Bàn Cổ cũng chém đi Đạo của Đạo Ánh Bàn Cổ, ánh chiếu ra Đạo của mình.

Tuy nhiên, thể chất của họ dường như rất kỳ lạ, Đạo ánh chiếu lên người đối phương, dù ảnh hưởng thế nào cũng không thể xóa sổ Đạo của đối phương.

Ngược lại, mỗi bên đều ánh chiếu Đạo của mình vào ý thức đối phương, khiến sự hiểu biết về Đạo của nhau càng thêm sâu sắc.

Bàn Cổ lúc này toàn thân chi chít vết thương sâu đến thấy xương, xương cốt trong cơ thể cũng bị tổn hại nhiều chỗ, sức mạnh của Đạo Ánh Bàn Cổ không ngừng phá hủy sinh cơ của anh.

Máu chảy ra, không ngừng kích phát tiềm năng cuối cùng, cung cấp cho Bàn Cổ một chút sức mạnh, gia trì lên cây rìu, đối đầu với Đạo Ánh Bàn Cổ.

Mỗi nhát rìu đều có thể để lại vết thương Đạo cực kỳ nghiêm trọng trên thân thể Đạo Ánh Bàn Cổ, nhưng rất nhanh, vết thương trên thân thể Đạo Ánh Bàn Cổ sẽ hồi phục, vết thương Đạo mà Bàn Cổ để lại trên người hắn cũng tiêu tán với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Đây là bản năng của Bàn Cổ đang chiến đấu, ý thức của anh đang giao đấu với Đạo Ánh Bàn Cổ.

Cũng không biết Đạo Ánh Bàn Cổ đã sống bao lâu, trải qua những gì, ý thức khổng lồ đến mức vô lý.

Bàn Cổ thậm chí không thể đối đầu trực diện với đối phương, luôn ở thế phòng ngự bị động.

Và đúng lúc này, trong Hỗn Độn mênh mông, Luân Hồi, Nhân Quả, Hồng Quân, La Hầu... các Ma Thần phát ra tiếng gầm rống cuồng nộ.

Các hệ thống vốn đã bị họ đè đầu đánh giờ phút này đã hoàn toàn không trụ nổi nữa.

Chúng bị đánh nổ tung, các Ma Thần cũng không cho chúng cơ hội tái tạo thân thể.

Sức mạnh Đại đạo khuấy động Hỗn Độn, toàn lực áp chế các hệ thống, từng chút một tấn công Đại đạo của chúng.

Cứ thế này, có lẽ không bao lâu nữa, mấy vị Ma Thần sẽ giành chiến thắng.

Chương 529

Đạo Ánh Bàn Cổ đang đối chiến với Bàn Cổ sắc mặt biến đổi, khẽ thở dài, ý thức của ba nghìn hệ thống vào lúc này đồng loạt thay đổi.

Đại đạo Lực phát ra tiếng ông minh, vô cùng phấn chấn, Đại đạo tương ứng của ba nghìn hệ thống được Đại đạo Lực gia trì không ngừng tăng cường.

Ý thức của ba nghìn hệ thống cũng đều trở thành Đạo Ánh Bàn Cổ.

Là cường giả cấp Đạo Ánh, ý thức điều khiển ba nghìn sinh linh quá dễ dàng.

Nhưng lần này là tác chiến với ba nghìn Ma Thần, áp lực của Đạo Ánh Bàn Cổ tăng mạnh, Bàn Cổ đang bị áp chế cũng cảm nhận được sức mạnh của Đạo Ánh Bàn Cổ đã giảm đi một nửa.

Anh vội vàng đẩy lùi ý thức của Đạo Ánh Bàn Cổ, giành lại quyền kiểm soát thân thể.

Nhìn thân thể mình không còn một chỗ lành lặn, Bàn Cổ nhe hàm răng đã bị đánh vỡ hơn nửa, con mắt còn nguyên vẹn bùng nổ thần quang vô lượng.

Anh thấy thân thể đối phương chỉ có vài vết thương nhỏ nông choèn.

Bàn Cổ phục rồi, còn tưởng vết thương trên người đối phương ít nhất cũng phải nặng hơn mình, kết quả là chẳng hề hấn gì.

Bàn Cổ cũng từ bỏ ý định đánh bại đối phương, gầm lên một tiếng, tiếp tục giao chiến với Đạo Ánh Bàn Cổ.

Chỉ là lần giao chiến này, mục đích chủ yếu là lĩnh ngộ Đạo của

đối phương trong khi giảm thiểu thương tích.

Tình hình của Bàn Cổ dần tốt lên.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác thì bắt đầu chịu áp lực.

Một số Ma Thần vốn không chênh lệch nhiều với hệ thống đối phương, giờ đây ý thức của Đạo Ánh Bàn Cổ đích thân tác chiến, họ lập tức rơi vào thế hạ phong, bị đánh vô cùng thảm liệt.

Còn một số Ma Thần chiếm ưu thế hơn một chút, cũng vào lúc này rơi vào thế hạ phong.

Chỉ có những Ma Thần vượt trội hơn đối phương một đoạn dài mới vẫn chiếm ưu thế.

Trong số các Ma Thần mạnh hơn, trừ Dương Mi và Thời Thần bị ba hệ thống đuổi đánh, những người còn lại cơ bản đều có thể chiếm ưu thế.

Vô số huyết nhục có thể sánh với vô tận chư thiên thế giới bay tung tóe trong Hỗn Độn.

Vô số máu Ma Thần chảy trên mặt đất.

Đại chiến ngày càng kịch liệt, thế giới Hỗn Độn đổ nát vào lúc này lại xuất hiện hàng rào thế giới.

Cảnh này khiến Chúa Tể Bình Tâm và những người bên ngoài kinh ngạc, hóa ra thế giới này thật sự đang vận hành à!

Một thế giới lớn như vậy, phải mạnh đến mức nào? ...

Hỗn Độn vô tuế nguyệt, ý thức của Đạo Ánh Bàn Cổ điều khiển ba nghìn hệ thống tác chiến với Hỗn Độn Ma Thần, dẫn đến không thể toàn lực áp chế Bàn Cổ.

Mà ba nghìn hệ thống, về tổng thể cũng không thể áp chế ba nghìn Ma Thần.

Dần dần, có Ma Thần đã phân định thắng bại.

Bốp!

Thủy Chi Ma Thần quất bay hệ thống Kim, ném vào trong phong ấn của hệ thống Ngũ Hành.

Bên trong, đã có năm hệ thống Ngũ Hành, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Thêm hệ thống Kim vào.

Sáu hệ thống đã bị Ngũ Hành Ma Thần nhốt lại thành công.

Ngũ Hành Ma Thần và sáu vị Ma Thần Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ vốn đã mạnh hơn các hệ thống này một chút, dù có ý thức của Đạo Ánh Bàn Cổ gia trì, cũng chỉ là trì hoãn thời gian thất bại của hệ thống.

Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ năm vị Ma Thần giúp Ngũ Hành Ma Thần gia cố phong ấn xong, liền dừng lại.

Cảm nhận các trận chiến khác gần đó, Thủy Chi Ma Thần nói: "Đại ca, huynh trấn ở đây, chúng ta đi giúp Ma Viên." Ngũ Hành Ma Thần gật đầu, tỏ ý mình không có vấn đề gì.

Thấy vậy, Thủy Chi Ma Thần và bốn vị Ma Thần khác lướt qua hai chiến trường, đến chỗ Hỗn Độn Ma Viên.

Hỗn Độn Ma Viên chiến lực không yếu, cộng thêm y khác với các Ma Thần khác là đơn đấu với hệ thống đối phương.

Không có đánh hội đồng, năm vị Ma Thần đến chi viện liền biến thành quần ẩu, rất nhanh Hỗn Độn Ma Thần một gậy đánh nổ đối phương, năm luồng sức mạnh Đại đạo lập tức áp chế.

Ma Viên tiến lên, cưỡng ép rút ra bản nguyên hệ thống tối thượng mà đối phương đã hấp thu.

Mười vạn năm sau, vật chứa của hệ thống Chiến cũng bị đánh nổ,

bản nguyên hệ thống tối thượng cũng bị rút đi, nó chỉ là một hệ thống cao cấp đỉnh phong mạnh hơn một chút.

Cây gậy ma đen kịt đè lên người hệ thống Chiến, Hỗn Độn Ma Viên lạnh lùng nói: "Ngươi thua rồi!" Hệ thống Chiến thở dài, mặc cho Hỗn Độn Ma Viên phong ấn mình.

Hỗn Độn Ma Viên vác cây gậy ma, tỏa ra ma khí cuồn cuộn, dẫn theo năm Ma Thần đến chỗ Ngũ Hành Ma Thần. ...

Ngũ Hành Ma Thần đang toàn lực trấn áp hệ thống Ngũ Hành và năm hệ thống Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ.

Ngũ Hành Ma Thần vốn cũng chỉ mạnh hơn hệ thống Ngũ Hành một chút, lúc này trấn áp sáu hệ thống, áp lực như núi!

Sắp không trụ nổi nữa rồi, nhưng Hỗn Độn Ma Viên đã đến.

Ầm!

Ngũ Hành Ma Thần thở phào một hơi, phong ấn bên trong vỡ ra.

Sáu hệ thống chạy thoát.

Nhưng chạy ra cũng vô ích.

Hỗn Độn Ma Viên và năm vị Ma Thần mỗi người một đứa, đợi Ngũ Hành Ma Thần hồi phục ngắn ngủi.

Bản nguyên hệ thống tối thượng của sáu hệ thống lần lượt bị rút ra.

"Có không ít huynh đệ sắp không trụ nổi nữa rồi." Ngũ Hành Ma Thần nói với Ma Viên, "Ngươi đi giúp họ, ta đi giúp Sát Lục." 78.

Hỗn Độn Ma Viên không từ chối, bây giờ không phải là lúc để chiến đấu một trận sướng râm ran, mau chóng kết thúc chiến đấu mới là việc cần làm.

Năm vị Ma Thần Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ đi giúp các Ma Thần có tình hình tệ nhất, tranh thủ thời gian.

Hỗn Độn Ma Viên thì lần lượt tham gia, đánh bại hoàn toàn các hệ thống tối thượng này.

Ngũ Hành Ma Thần cũng đến giúp Sát Lục Ma Thần, sức mạnh của y rất hữu dụng để khống chế hệ thống Sát Lục.

Phối hợp với sức mạnh sát lục cực hạn của Sát Lục Ma Thần, từng chút một đánh phế hệ thống Sát Lục.

Đồng thời, Hỗn Độn Ma Viên bộc phát cao, thường chỉ trong vài trăm năm là có thể giải quyết một hệ thống.

Cũng sẽ có thêm một vị Hỗn Độn Ma Thần rảnh rỗi.

Vạn năm trôi qua, đã có trăm vị Hỗn Độn Ma Thần xử lý xong đối thủ.

Các Hỗn Độn Ma Thần thuộc phe yếu thế cơ bản đều đã thắng, bây giờ đang giúp các Ma Thần khác kết thúc chiến đấu.

Hỗn Độn Ma Viên cũng ngừng chi viện cho các Ma Thần bình thường, tham gia vào trận chiến của Sát Lục và Ngũ Hành hai vị Ma Thần.

Ba vị Ma Thần thực lực siêu cường vây công một hệ thống Sát Lục, dù nó có kiên trì đến đâu, vạn năm sau cũng bị đánh bại, bị rút đi bản nguyên hệ thống tối thượng.

Ba vị Ma Thần điều tức ngắn ngủi, tham gia vào chiến trường của Hư Vô Ma Thần cũng đang một chọi một.

Lần này từ ba chọi một tăng lên bốn chọi một.

Chỉ trong vài nghìn năm đã kết thúc.

Từng hệ thống một bị đánh bại, dấu hiệu chiến thắng của các Ma

Thần vô cùng rõ ràng.

Bàn Cổ đang đại chiến với Đạo Ánh Bàn Cổ trầm giọng hỏi: "Còn cần phải đánh nữa không?" "Đánh!" Đạo Ánh Bàn Cổ trực tiếp dùng hành động đáp lại Bàn Cổ, mỗi một hệ thống thất bại, áp lực của hắn lại giảm đi một phần, sức mạnh lại tăng lên, Bàn Cổ lại dần dần rơi vào thế hạ phong.

Một giây thôi cũng bị rìu chém mười tám triệu lần.

Máu đã không còn là chảy rào rào, mà là đổ thẳng ra ngoài.

Quan trọng hơn là, Đạo Ánh Bàn Cổ đã dùng đến phong cách chiến đấu mà hắn không muốn dùng nhất, Bàn Cổ đau đến không nhẹ.

Đạo Ánh Bàn Cổ cũng là Bàn Cổ, hệ thống hóa thân của hắn để bồi dưỡng Đạo Ánh Cảnh Bàn Cổ còn lập ra trang trại chăn nuôi Bàn Cổ.

Cách nhắm vào Bàn Cổ, không ai quen thuộc hơn hắn.

Bàn Cổ cũng rất bất lực, Bàn Cổ nào lại đi hành hạ sinh linh đồng danh đồng nguyên với mình như vậy chứ.

Dù là muốn thôn phệ đối phương để mạnh lên, cũng đều là giết một cách gọn gàng dứt khoát.

Anh cũng đã thôn phệ không ít Bàn Cổ, cũng từng tự tay giết, nhưng chưa bao giờ dùng đến cực hình, kinh nghiệm thiếu thốn nghiêm trọng.

Còn đối phương, lại mở cả một trang trại chăn nuôi Bàn Cổ.

Điều này Bàn Cổ đã biết được từ miệng Chu lão bản trước trận chiến.

Hệ thống Sinh Mệnh kia chính là hệ thống lập ra trang trại chăn nuôi Bàn Cổ, cũng đồng thời là thần niệm hóa thân của Đạo Ánh Bàn

Cổ.

Đối với việc lột da, rút gân, rút máu, những việc như cơm bữa này, không thể quen thuộc hơn được nữa.

Đánh thế nào cho đau, quen thuộc đến mức như lòng bàn tay, chỉ một lúc, eo của Bàn Cổ đã bị đối phương đánh nát, mà còn không thể hồi phục.

Máu chảy ra ngoài cơ thể cũng không thể hóa thành sức mạnh của Bàn Cổ nữa, mặc cho nó rơi vãi. 'Mấy chú phải nhanh lên, anh sắp không trụ nổi nữa rồi.' Bàn Cổ nhẫn đau, từ bỏ việc lĩnh ngộ Đạo của đối phương, toàn lực phòng ngự để câu giờ. ...

Lại một trăm vạn năm trôi qua.

Các Hỗn Độn Ma Thần đơn đấu một chọi một đều đã thắng, các hệ thống tương ứng đều đã bị giải quyết.

Bây giờ, chỉ còn lại các Hỗn Độn Ma Thần và hệ thống đang đánh hội đồng.

Sức mạnh của đánh hội đồng mới là kinh khủng nhất, hai Ma Thần phối hợp với nhau, sức mạnh không chỉ đơn giản là một cộng một, mà là tăng lên gấp bội.

La Hầu, Hồng Quân, Hỗn Độn, Luân Hồi... họ phối hợp với nhau, đại chiến với các hệ thống đối diện.

Thời Thần, Dương Mi liên thủ, sức mạnh đủ để đối kháng với ba hệ thống chí cường của đối phương.

Chương 530

Hỗn Độn Ma Viên và các Ma Thần khác không suy nghĩ nhiều, quyết định giải quyết từ kẻ yếu nhất.

Các hệ thống liên hợp lại, không nói gì khác, chỉ riêng phòng ngự cũng có thể duy trì cường độ cao gần như vĩnh viễn.

Ba bốn hệ thống phòng ngự, bảy tám Ma Thần cũng khó mà phá vỡ.

Các Ma Thần cũng vậy.

Nhưng phòng ngự dù mạnh đến đâu, cuối cùng cũng có giới hạn.

Một đám Ma Thần tham gia, cưỡng ép dùng sức mạnh để phá phòng ngự của hệ thống.

Mấy Chí cao Ma Thần vây đánh một hệ thống.

Kết thúc trận đấu một cách đơn giản.

Cho đến cuối cùng, trừ Bàn Cổ, Thời Thần, Dương Mi, ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần đều đã kết thúc chiến đấu.

Hệ thống cũng chỉ còn lại ba hệ thống Sức Mạnh, Thời Gian, Không Gian.

Không có ngoại lệ, ba hệ thống bị các Hỗn Độn Ma Thần cưỡng ép tách ra.

Tiến hành vây đánh.

"Tất cả tránh ra cho ta." Dương Mi bị đánh không nhẹ trong những năm qua cuối cùng cũng ưỡn ngực trở lại, vô số cành liễu bay múa.

Từng cành một chính xác rơi lên người hệ thống Không Gian đang ẩn mình trong thông đạo không gian.

“Cuối cùng cũng xả được cục tức, mẹ nó.” Dương Mi hung hăng trút giận một phen, hả giận rồi, phất tay, lập tức cả ngàn Hỗn Độn Ma Thần xông lên.

Mấy vạn năm sau, hệ thống Thời Gian, Không Gian bị Thời Thần và Dương Mi rút đi bản nguyên hệ thống tối thượng.

Hệ thống Sức Mạnh bị mấy Chí cao Ma Thần đè đầu.

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ lớn truyền đến.

Trong dòng khí Hỗn Độn, các Ma Thần không thấy rõ chuyện gì đã xảy ra, nhưng thông qua cảm ứng cũng biết được, tình hình của lão đại có vẻ không mấy lạc quan.

“Đi!” Dương Mi xác định vị trí giao chiến của Bàn Cổ và Đạo Ánh Bàn Cổ, các Hỗn Độn Ma Thần đồng loạt bùng nổ, khuấy động cả Hỗn Độn, thông báo cho Bàn Cổ và Đạo Ánh Bàn Cổ rằng họ sắp đến. ...

Ầm!

Đạo Ánh Bàn Cổ tóm lấy cánh tay Bàn Cổ, đập loạn xạ xung quanh.

Trong lúc đó, kim tiêm, cưa, đại đao, ma dược, búa lớn đủ loại công cụ được tận dụng.

Hắn còn dùng thủ pháp điêu luyện, dễ dàng tháo rời, nghiền nát các loại xương cốt của Bàn Cổ, rút tủy ngọc.

Bất ngờ, động tác của Đạo Ánh Bàn Cổ dừng lại.

Hắn lặng lẽ nhìn về phương xa.

“Hít~!” Bàn Cổ giãy giụa đứng dậy, vết máu trên toàn thân nhanh chóng biến mất, từng mảng vết thương lớn nhanh chóng hồi phục.

Đây không phải là vết thương đã lành, chỉ là Bàn Cổ khôi phục lại hình tượng bình thường, trông không thảm hại như vậy.

Vết thương cụ thể nặng đến đâu, trong lòng Bàn Cổ tự mình rõ.

Bước trên mặt đất Hỗn Độn lành lặn, Bàn Cổ từ từ đứng dậy, nhìn về phía Đạo Ánh Bàn Cổ.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng lần lượt kéo đến, đứng bên cạnh Bàn Cổ.

Bàn Cổ đưa tay, tóm lấy hệ thống Sức Mạnh trong tay Dương Mi, bản nguyên hệ thống nhanh chóng bị Bàn Cổ rút ra, Phủ bạn sinh cũng trở về tay, đợi bản nguyên rút xong, Bàn Cổ ném hệ thống Sức Mạnh về phía Đạo Ánh Bàn Cổ.

"Ngươi thua rồi, bản nguyên là của chúng ta, sau này ngươi cũng không được phép cướp bản nguyên của chúng ta nữa!" Bàn Cổ nói, anh không muốn đánh nữa, nếu thật sự đánh tiếp, ba nghìn Ma Thần của họ sẽ có thương vong lớn.

Đạo Ánh Bàn Cổ im lặng, cuối cùng lắc đầu, ánh mắt trở nên kiên định, "Ta chưa thua, bản nguyên hệ thống tối thượng các ngươi không mang đi được!" "Ngươi có ý gì?". ...

"Một chiêu, ta chỉ ra một chiêu, nếu các ngươi đỡ được, ta sẽ nhận thua." 79.

Đạo Ánh Bàn Cổ dưới ánh nhìn của ba nghìn Ma Thần, thân thể dần dần tiêu tán.

Bùm!

Bùm!

Ngay sau đó, tiếng tim đập dồn dập vang lên, khiến tim của Bàn Cổ cũng không tự chủ được mà đập theo.

Ầm ầm ầm!

Dòng khí Hỗn Độn mênh mông dần tan đi, mặt đất khô cằn đổ nát chấn động, từng vết nứt nẻ ra, khe nứt sâu thẳm u tối, dường như không thấy điểm cuối.

Dương Mi nhíu mày, một chiếc lá liễu bay theo một khe nứt, trong bóng tối vô tận, chiếu rọi ra một tia sáng.

Chiếc lá xanh càng rơi càng sâu, trăm vạn dặm, nghìn vạn triệu dặm, nghìn vạn triệu năm ánh sáng, ức vạn triệu năm ánh sáng, ức vạn triệu vô lượng đại hải năm ánh sáng...

Khe nứt sâu thẳm không có điểm cuối, tiếng tim đập ngày càng lớn, các Ma Thần trở nên căng thẳng.

Gầm~!

Bàn Cổ gầm lên, chân đạp lên mặt đất đầy vết nứt, đầu đội bầu trời xám xịt đổ nát.

Sức mạnh cực hạn tỏa ra, bất kỳ một sợi tóc nào trên người Bàn Cổ cũng lấp lánh đạo văn thâm sâu mạnh mẽ.

Từng thế giới khổng lồ theo đó được khai mở, hội tụ lại, rơi xuống dưới chân các Ma Thần, khiến họ cách ly khỏi mặt đất.

Ầm ầm ầm!

Mặt đất rung chuyển, không ngừng nâng lên rồi hạ xuống.

Đất cứng đến mức có thể chịu được Bàn Cổ va chạm, vào lúc này đã hóa thành bụi trần.

Bầu trời trên đầu Bàn Cổ cũng hóa thành những đám mây vô biên, những đám mây tỏa ra dòng khí Hỗn Độn cuồng bạo, hàng rào thế giới vốn không có, lúc này lại có thêm ánh sáng màu xanh.

Bàn Cổ nhìn xuống mặt đất, đồng tử co rút mạnh, "Thế giới này là

do thân thể của hắn hóa thành!" Lồng ngực màu vàng cổ xưa, lan ra từng đường vân màu đỏ máu, thế giới trống rỗng vô tận trôi nổi, ba nghìn Ma Thần cẩn thận đứng trên những thế giới lớn này. 80.

Bất kỳ Ma Thần nào cũng có thể sánh với thân thể của ức vạn đại thế giới, lúc này tất cả đứng trên lồng ngực của Đạo Ánh Bàn Cổ cũng có vẻ vô cùng nhỏ bé.

Đôi mắt Bàn Cổ lóe lên thần quang rực rỡ, nhìn về phương xa.

Hai luồng sáng xuyên qua vô cùng thời không cũng đang dần lớn lên, trở thành hai quả cầu, từng đường vân màu đỏ máu xuất hiện trong hai quả cầu đó.

"To quá!" La Hầu đứng trên vai Bàn Cổ, trợn to mắt nhìn về phía trước, lại bay lên nhìn thân thể lão đại.

"Lão đại, đầu của anh có to bằng đầu của hắn không?" Bốp!

Bàn Cổ bực mình tát cho hắn một cái, "Lão đại của ngươi tu luyện thêm vài chục cái Hỗn Độn nữa, còn to hơn hắn!" Nói xong, Bàn Cổ đau răng nhìn Đạo Ánh Bàn Cổ có cái đầu lâu còn to hơn mình.

Sau khi vào thế giới Hỗn Độn đổ nát này, anh đã đoán thế giới này có thể chính là thế giới Hỗn Độn đã thai nghén ra Đạo Ánh Bàn Cổ.

Dù sao đối phương cũng có thể dễ dàng phục hồi sức mạnh của thế giới này.

Kết quả thì sao, thế giới này hình thành lại là một lớp đất phủ trên người đối phương.

Hàng rào thế giới vốn bao quanh bên ngoài, chính là do khí hắn thở ra hóa thành mây mà hình thành.

Bây giờ, thanh liên của đối phương chặn đường ra của họ.

Xem ra là muốn ép họ nghênh đón cái gọi là một chiêu.

Thật là vô lý.

Mọi người đều là Đạo Ánh Cảnh, tuy một người sơ kỳ, một người đỉnh phong, nhưng chênh lệch cũng không cần lớn như vậy chứ.

Ăn cái gì mà lớn thế!

Bàn Cổ bất lực chửi thầm.

Đúng lúc này, Đạo Ánh Bàn Cổ đang nằm bên dưới dường như muốn đứng dậy, bùm bùm bùm từng thế giới đều theo đó nổ tung.

Ba nghìn Ma Thần nhanh chóng bay lên trên.

"Gầm~!" Đột nhiên, một tiếng gầm chấn động tâm linh phát ra từ miệng của Đạo Ánh Bàn Cổ ở xa.

Sóng vô hình tấn công, ba nghìn Ma Thần dựng lên hàng rào, không kiên trì được bao lâu, trực tiếp bị tiếng gầm của Đạo Ánh Bàn Cổ hất bay.

Xoạt xoạt!

Tiếng xích sắt như ma âm vang lên, trong lòng các Ma Thần phát lạnh, Bàn Cổ nén lại sự khó chịu trong cơ thể, nhìn về phía trước.

Thân thể của Đạo Ánh Bàn Cổ quá khổng lồ, ngay cả Bàn Cổ cũng chỉ có thể thấy được đầu và vai của hắn.

Từng sợi xích màu đỏ máu như kim chỉ xuyên qua quần áo, xuyên qua thân thể của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Giống như những con rồng dài bay múa, không ngừng xuyên qua cơ thể hắn, tiếng xoạt xoạt vang lên.

Đôi mắt Bàn Cổ bùng nổ ánh sáng vô lượng, lúc này mới nhìn rõ, trên sợi xích màu đỏ máu có những gai nhọn chi chít, sợi xích di chuyển trong cơ thể Đạo Ánh Bàn Cổ, nghiền nát huyết nhục của hắn.

Mùi máu tanh nồng nặc, sợi xích hấp thu tinh hoa máu của Đạo Ánh Bàn Cổ, trên sợi xích màu đỏ sẫm lóe lên một tia sáng màu đen kịt.

Bàn Cổ còn chú ý đến, giữa trán của Đạo Ánh Bàn Cổ, một ngọn núi đen sừng sững, theo tiếng gầm của Đạo Ánh Bàn Cổ, ngọn núi có thể sánh với thế giới lớn đỉnh cấp này tỏa ra khói đen cuồn cuộn.

Ngọn núi cũng đã trút bỏ lớp bụi bên ngoài, đây là một chiếc đinh không rõ cấp bậc, trấn áp Đạo Ánh Bàn Cổ ở đây.

Hóa ra là bị trấn áp, chẳng trách lại dùng một hóa thân để đối chiến.

Bàn Cổ đã hiểu ra nguyên do, phát hiện không thể phá vỡ ánh sáng xanh ở rìa, tiếp tục xem xét tình hình của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Những đường vân màu đỏ trong mắt Đạo Ánh Bàn Cổ, có lượng lớn máu lưu thông, Bàn Cổ nghiêm túc hồi tưởng.

Điều này có chút giống với năm đó anh bị hệ thống bắt đi, làm kho máu, máu chảy theo ống dẫn đến chư thiên thế giới, loại ống đó.

Chỉ có điều, ống đó màu trắng, và nhỏ đến mức không bằng một phần nhỏ của những ống màu đỏ máu này, về chất lượng thì càng không cần phải nói.

Chương 531

Nhưng những ống dẫn đại đồng tiểu dị này, và thủ pháp quen thuộc này.

Trấn áp hắn chẳng lẽ là một hệ thống sao!!

Bàn Cổ không nhịn được mà suy đoán, nhưng lại cảm thấy không thể tin nổi, ba nghìn hệ thống tối thượng đều không thể thoát thân, còn có hệ thống nào mạnh mẽ đến mức trấn áp được Bàn Cổ cấp Đạo Ánh đỉnh phong này!

Nhưng tên này thật thảm, nhìn thấy thảm trạng của Đạo Ánh Bàn Cổ, Bàn Cổ đột nhiên cảm thấy mấy vạn năm bị làm kho máu của mình chẳng là gì.

Có người còn thảm hơn mình không biết bao nhiêu lần để an ủi, trong lòng Bàn Cổ bỗng nhiên thả lỏng đi rất nhiều.

"Thật xấu xa!" Bàn Cổ cảm thán, Hỗn Độn Kê Vương nhỏ như hạt bụi đang đi dạo trên thân thể của Đạo Ánh Bàn Cổ, động tác rất mạnh, nhưng lại chưa từng bị Đạo Ánh Bàn Cổ phát hiện.

Ầm ầm ầm!

Đạo Ánh Bàn Cổ vẫn đang cố gắng đứng dậy, những sợi xích xuyên qua cơ thể hắn chuyển động càng nhanh hơn.

Cánh tay của Đạo Ánh Bàn Cổ cũng lộ ra, cũng là hai cây đinh lớn xuyên qua hai tay hắn, tỏa ra trận pháp âm u, giam cầm hai cây đinh lớn trong hư không.

Hai tay Đạo Ánh Bàn Cổ không ngừng dùng sức, vô số máu chảy ra.

Hai cây đinh lớn bị sức mạnh của hắn lay động, không ngừng rung

lắc.

Gầm~!

Đạo Ánh Bàn Cổ gầm lên, những ống dẫn máu vô tận trong mắt vỡ tung, cả hai mắt đều đỏ rực.

Thần quang màu vàng đỏ trên bầu trời hai mắt hắn hình thành một ấn ký quỷ dị, rơi lên thần niệm của Đạo Ánh Bàn Cổ, tức thì, Đạo Ánh Bàn Cổ đang giãy giụa liền dừng lại.

Trừ những sợi xích màu đỏ máu không ngừng lưu động trong cơ thể, Đạo Ánh Bàn Cổ dường như đã không còn sinh cơ.

Rất lâu sau, đôi mắt của Đạo Ánh Bàn Cổ khôi phục lại như cũ, hắn đã yên tĩnh lại.

Một hư ảnh khổng lồ từ đầu lâu hắn bay ra, Đạo Ánh Bàn Cổ không biết đã dùng thủ đoạn gì, tách ra một phần sức mạnh.

"Các ngươi đã thấy, ta bị trấn áp!" Đạo Ánh Bàn Cổ nói, trong cơ thể hắn, những sợi xích lưu động càng nhanh hơn, hấp thu tinh hoa máu của hắn.

"Ừm, bị trấn áp thì có liên quan gì đến ta?" Bàn Cổ gật đầu, bình thản đáp lại.

"Có liên quan, bản nguyên hệ thống tối thượng, chính là thứ giúp ta thoát khốn." Hư ảnh của Đạo Ánh Bàn Cổ đang ngưng thực.

"Rồi sao nữa..." Bàn Cổ sắc mặt không đổi.

"Ta cần nó, các ngươi không cho, ta chỉ có thể động thủ cướp!" "Ngông cuồng." La Hầu là người đầu tiên không nhịn được, trường thương trong tay ném ra, hóa thành một con rồng xám khổng lồ, múa lượn hai vòng trên không, gầm lên một tiếng lao về phía hư ảnh của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Tuy nhiên, con rồng xám còn chưa lao tới trước mặt Đạo Ánh Bàn Cổ, đã dừng lại một lát, răng rắc răng rắc xuất hiện vết nứt, cuối cùng vỡ vụn từng mảnh, biến mất không thấy.

La Hầu mặt đen lại.

Linh bảo bạn sinh của hắn đó!

Sắp cùng hắn thăng cấp thành Đạo Ánh Khí, cứ thế mà mất rồi!

"Ta không muốn ra tay, xin các ngươi giao ra bản nguyên hệ thống tối thượng." Đạo Ánh Bàn Cổ nói.

Hắn dường như có điều gì đó lo ngại, không muốn ra tay, dùng khí thế để áp bức ba nghìn Ma Thần.

"Không cần nói nhiều, chúng ta không thể giao ra." Bàn Cổ lắc đầu, "Ra tay đi, sau một chiêu, hy vọng ngươi tuân thủ lời hứa!" Ầm! 81.

Thân thể của Đạo Ánh Bàn Cổ ngay lập tức phình to, áp lực mạnh mẽ tỏa ra khiến Bàn Cổ vốn đã bị thương phải phun ra hai ngụm máu già.

Bàn Cổ lau vết máu trên khóe miệng, chậm rãi nói: "Cái này có được tính là một chiêu không?" Đạo Ánh Bàn Cổ không để ý đến Bàn Cổ, chuyên tâm nâng cao sức mạnh hư ảnh. ...

Ầm ầm ầm!

Bên ngoài, Đạo Đức Đại Thiên Tôn và những người khác không ngừng lùi lại, nhưng vẫn không cảm thấy an toàn.

"Thứ đó là gì, lớn đến mức nào?" Hồng Mông giọng run rẩy hỏi.

"Không biết, nguyên thần của ta cũng không nhìn thấy điểm cuối." Quy Tắc Hồng Quân lắc đầu đáp lại.

"Ta hình như thấy một sợi xích máu." Chúa Tể Bình Tâm hồi

tưởng lại cảnh tượng trước khi hàng rào màu xanh xuất hiện.

Họ đang chờ đợi kết quả cuối cùng, kết quả là thế giới Hỗn Độn mà họ từng không thể khám phá đến điểm cuối, đột nhiên sụp đổ.

Cảm giác áp bức kinh khủng khiến những người có thực lực như họ cũng cảm thấy áp lực cực lớn.

Không thể không rút lui, lúc rút lui, cô hình như thấy một sợi xích màu đỏ máu vô tận, máu kinh khủng chảy trên sợi xích.

"Đó là thân thể của Bàn Cổ kia, cái gọi là thế giới Hỗn Độn, chẳng qua là được xây dựng trên thân thể của hắn." Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn trầm giọng nói.

"Thân thể!!" Hồng Mông khoa trương hét lớn, đưa hai tay ra, khoa chân múa tay, "Lớn như vậy, cả đời này ta đi qua những nơi cũng không lớn bằng, ngươi nói đó chỉ là thân thể của hắn?!" "Ta có thể cảm ứng được." Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nhắm mắt, nghiêm túc cảm nhận khí tức mạnh mẽ của thân thể Đạo Ánh Bàn Cổ, cũng như sự suy yếu nếu có nếu không.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn và Đạo Đức Đại Thiên Tôn nhìn nhau, "Đạo hữu có cảm nhận được không?" Đạo Đức Đại Thiên Tôn khẽ gật đầu, dù vừa xảy ra biến cố lớn như vậy, cũng không hề gây ra dao động cảm xúc của Đạo Đức Đại Thiên Tôn.

Y nói: "Hắn rất yếu, bị trấn áp, có thứ gì đó đang rút sức mạnh của hắn!" "Cảnh giới của hắn hẳn là Hỗn Nguyên Đạo Ánh đỉnh phong rồi chứ?" Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn hỏi, "Có thể trấn áp hắn..." "Đạo Nguyên!". ...

Ầm ầm ầm!

Đạo Ánh Bàn Cổ vẫn đang ngưng tụ hư ảnh, chỉ riêng hư ảnh hiện tại, khí tức tỏa ra đã khiến nhiều Ma Thần cảm thấy bất lực

chống cự. 82.

Bàn Cổ cũng cười khổ lắc đầu, cái này cho dù anh không bị thương cũng khó chống đỡ, huống chi anh bây giờ đang mang thương tích.

Ai! 83.

Bàn Cổ thầm than, nếu người khác mạnh hơn anh thì anh cũng không phản ứng lớn như vậy, nhưng ngặt nỗi đối phương lại giống hệt mình, đều là Bàn Cổ.

Một hóa thân đã có thể đè đầu đánh mình, chân thân xuất hiện mình ngay cả khả năng đối kháng cũng không có, Bàn Cổ có chút nản lòng.

Nhưng không tuyệt vọng, thậm chí một chút sợ hãi cũng không có.

Ý niệm vừa động, Hỗn Độn Kê Vương đang đi dạo nhàn nhã, đôi mắt lóe lên tia sét.

Đôi chân to khỏe hiện ra sức mạnh không gian, một bước xuất hiện trên đầu Bàn Cổ.

Cục ta cục tác!

Vẻ ngoài của Hỗn Độn Kê Vương thậm chí còn có cảm giác sức mạnh, nhưng nó quá nhỏ, chỉ cao có ba mét.

Trên đầu Bàn Cổ mà một sợi tóc đã to bằng một thế giới, thậm chí còn không thấy được sự tồn tại của nó.

Từng tia điện nhỏ theo tóc của Bàn Cổ lan ra toàn thân, sức mạnh mà Đạo Ánh Bàn Cổ để lại trong cơ thể Bàn Cổ trực tiếp bị dòng điện xóa sạch.

Bàn Cổ lúc này mặc dù vẫn còn rất yếu, nhưng vết thương không ngừng xấu đi đã được xóa sạch trong vài hơi thở.

Sức mạnh đang nhanh chóng hồi phục.

"Đại đạo, cho chút sức mạnh đi!" Bàn Cổ lẩm bẩm, chờ đợi đòn tấn công của đối phương. ...

Lớp bụi phủ trên thân thể của Đạo Ánh Bàn Cổ hoàn toàn biến mất, Đạo Ánh Bàn Cổ cũng hoàn toàn không còn che giấu.

Chỉ là hắn quá lớn, nơi đây đâu đâu cũng là dấu vết Đạo của hắn, khiến Bàn Cổ cũng không thể nhìn rõ toàn bộ diện mạo của hắn.

Chỉ có thể thông qua vài góc nhìn để ghép lại, đưa ra kết luận, xích đỏ trong cơ thể tên này xuyên qua tất cả các bộ phận cơ thể hắn.

Năm cây đinh lớn cắm ở giữa trán, hai tay và hai chân.

Còn có một thanh đao lớn cắm vào tim hắn, mỗi lần tim đập, đều sẽ bị đao lớn đâm một nhát, trên đao tỏa ra những ống dẫn màu đỏ máu, rút máu từ các bộ phận của Đạo Ánh Bàn Cổ, không ngừng tôi luyện bản thân.

Đúng lúc này, Đạo Ánh Bàn Cổ mở miệng, một khối máu đỏ tươi phun ra, rơi lên hư ảnh phía trên.

Ầm!

Hư ảnh có thực thể, khí thế càng không ngừng tăng vọt.

Đạo Ánh Bàn Cổ chờ đợi sức mạnh tăng lên, đồng thời, thân thể hắn dường như vì ngụm máu đó mà trở nên vô cùng yếu ớt.

Xích đỏ không ngừng lưu chuyển trong cơ thể hắn dường như đã dày hơn một chút.

Bàn Cổ không nhịn được hỏi: "Hệ thống trấn áp ngươi là cái nào?" "Ta không biết tên, nhưng có thể xác định là một trong ba nghìn hệ thống tối thượng." Đạo Ánh Bàn Cổ đang tăng cường khí thế đáp lại.

“Chúng nó...” Bàn Cổ trầm tư, suy đoán về thời gian tồn tại của Đạo Ánh Bàn Cổ.

“Không cần đoán nữa, ta cũng không biết mình đã sống bao lâu.” Đạo Ánh Bàn Cổ nhìn ra suy nghĩ của Bàn Cổ, nói: “Vô lượng Hỗn Độn, ta bị thủ đoạn của hệ thống tối thượng hành hạ đến mức thường xuyên ngủ say, đối với thời gian, đã mất đi khái niệm.” “Thấy sợi xích trên người ta chưa?” Bàn Cổ gật đầu, sợi xích sắp xuyên hết cơ thể ngươi rồi, còn không thấy thì tự vẫn cho xong.

“Ban đầu nó chỉ là một món Hồng Mông Chí Bảo nhỏ bé, chỉ xuyên qua lồng ngực ta, màu sắc cũng không phải màu đỏ.” Đạo Ánh Bàn Cổ hồi tưởng, “Sau này, nó theo ta đột phá mà mạnh lên, hấp thu sức mạnh huyết nhục của ta, không ngừng mạnh lên, từng chút một chiếm lấy cơ thể ta.” “Đến bây giờ, nó đã chiếm sáu phần cơ thể ta, sức mạnh của nó, ta không thể lay chuyển.” “Vậy nên ngươi định mượn bản nguyên hệ thống tối thượng để cưỡng ép đột phá Đạo Nguyên thoát khốn?” Bàn Cổ hỏi.

“Không sai!” “Ngươi không nghĩ đến việc thứ này cũng sẽ thăng cấp theo sao?” “Nghĩ rồi.” Đạo Ánh Bàn Cổ gật đầu, “Nhưng kẻ đứng sau điều khiển nó cũng là hệ thống tối thượng, có thăng cấp nữa, cũng nên có giới hạn.

Ta đột phá, liền có thể tiêu diệt nó, cũng có thể đi tìm chúng báo thù.” “Kinh nghiệm của ta không thảm như ngươi, không thể hiểu được hận ý của ngươi.” Bàn Cổ lắc đầu, “Nhưng ta biết một điều, ngươi hiện tại vẫn bị hệ thống tối thượng đứng sau hạn chế, mọi hành động đều bị nó biết, muốn đột phá, nói dễ hơn làm.” “Bản nguyên hệ thống tối thượng, chúng ta sẽ không đưa.” “Ngươi bây giờ dừng lại, đợi chúng ta đột phá rồi, có lẽ có thể giúp ngươi thoát khốn.” “Ta không đợi được nữa!” Đạo Ánh Bàn Cổ đưa tay, cơ thể bên dưới lại bay ra tinh huyết, cũng ngày càng yếu đi. 84.

“Quá lâu rồi, không lúc nào không nghĩ đến báo thù, bây giờ hy vọng ngay trước mắt, ta muốn thử.” “Một chiêu, sau một chiêu, nếu vẫn chưa đánh bại các ngươi, ta sẽ từ bỏ.” Gầm!!

Thân thể của Đạo Ánh Bàn Cổ lại gầm lên, một giọt tinh huyết lại bị ép ra, dung nhập vào hư ảnh của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Xoạt xoạt!

Sợi xích màu đỏ máu chuyển động, từ từ lớn lên, đã chiếm bảy phần huyết nhục trên cơ thể Đạo Ánh Bàn Cổ.

Bùm!

Bùm!

Tốc độ tim đập chậm lại, ngược lại thanh đao lớn lại trở nên lớn hơn, mỗi lần tim đập, vết thương do đao lớn gây ra lại càng sâu.

Khí tức hư ảnh của Đạo Ánh Bàn Cổ càng thêm kinh khủng, Bàn Cổ và ba nghìn Ma Thần không chút nghi ngờ, một chiêu này có thể khiến họ thương vong quá nửa, thậm chí là toàn bộ.

“Đủ rồi, mạnh hơn nữa cũng không có ý nghĩa.” Bàn Cổ hét lên.

Chương 532

Nhưng Đạo Ánh Bàn Cổ không nghe không hỏi, tiếp tục ép ra sức mạnh trong cơ thể.

"Không đúng, ý thức của hắn có vấn đề!" Bàn Cổ nhìn ra điều không ổn, nhưng cũng không dám manh động.

Ba nghìn Ma Thần cần phải đứng cùng nhau, nếu không hóa thân của Đại đạo là Hỗn Độn Kê Vương không thể bảo vệ hết được.

Anh không muốn mạo hiểm tính mạng của huynh đệ hoặc chính mình để đánh thức kẻ địch.

Chỉ là hét lên bằng miệng, không tỉnh lại được thì thôi.

Bàn Cổ tiếp tục thử gọi tỉnh Đạo Ánh Bàn Cổ, các Ma Thần khác cũng dùng đủ mọi thủ đoạn, chỉ muốn gọi tỉnh đối phương.

Nhưng hoàn toàn vô dụng, ầm!

Đòn tấn công của Đạo Ánh Bàn Cổ đã đến.

Rìu ảnh ngưng tụ từ khí huyết, ngoài việc lớn hơn một chút, không có gì đặc biệt.

Chỉ là cái lớn này, có chút quá lớn, ba nghìn Ma Thần như con côn trùng, một rìu bao trùm tất cả bọn họ.

Cục ta cục tác!

Hóa thân của Đại đạo là Hỗn Độn Kê Vương đứng trên sợi tóc cao nhất của Bàn Cổ, một cánh đầy sức mạnh chắn phía trước.

Keng!

Gió mạnh thổi khiến mặt Bàn Cổ biến dạng, lớp da bên ngoài của các Hỗn Độn Ma Thần khác nứt toác từng tấc, bất lực trốn quanh Bàn

Cổ, giảm bớt sát thương.

Lưỡi rìu lớn hơn Bàn Cổ vài trăm lần dừng lại, chỉ cách Bàn Cổ ba mét.

Rìu ảnh đã bị Hỗn Độn Kê Vương chặn lại.

Rắc~ Ầm!

Tiếng rắc vang lên, ngay sau đó là một tiếng ầm, rìu ảnh nổ tung.

Hư ảnh của Đạo Ánh Bàn Cổ cũng mờ đi rất nhiều, trong mắt hắn lộ ra vẻ thất vọng, không nói gì thêm.

Trong tiếng thở dài hóa thành tinh huyết, định quay trở về cơ thể.

Bất ngờ, thanh đao lớn cắm vào tim bản thể của Đạo Ánh Bàn Cổ đột nhiên xuyên thủng cả trái tim.

Sau đó rút ra, chém đứt tinh huyết của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Sợi xích màu đỏ máu xoạt xoạt chuyển động cực nhanh, xuyên qua tất cả gân mạch của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Những cây đinh lớn cắm ở tứ chi và giữa trán rút ra, vây thành một vòng, nhanh chóng bắn về phía thiên linh của Đạo Ánh Bàn Cổ.

"Chết tiệt, ngươi còn có ý..." 85.

Đạo Ánh Bàn Cổ muốn nói, nhưng năm cây đinh lớn căn bản không cho hắn cơ hội, ngay lập tức từ thiên linh cắm xuống gót chân, phong ấn ý thức của Đạo Ánh Bàn Cổ trong đó.

Ầm ầm ầm!

Thân thể của Đạo Ánh Bàn Cổ chuyển động, sức mạnh to lớn khiến ba nghìn Ma Thần vừa mới thả lỏng cũng không thể đứng vững.

"Lão đại, cái hàng rào chết tiệt này không phá được!" Dương Mi

nói.

Bốp!

Bàn Cổ cũng dùng toàn lực đấm một quyền vào hàng rào màu xanh đang giam cầm họ, kết quả đối phương không hề lay động.

Bàn Cổ sắc mặt không đổi, thu nhỏ thân thể, Hỗn Độn Kê Vương đứng bên cạnh anh.

"Đừng lo, sức mạnh của Đại đạo không tiêu hao bao nhiêu, chúng ta bây giờ sẽ hoàn toàn phục hồi sức mạnh của hóa thân Đại đạo!". ...

Ầm long!

Thân thể của Đạo Ánh Bàn Cổ dường như muốn đứng dậy, thanh đao lớn cắm ở tim cũng bay đến tay hắn.

Dùng đao chống đỡ, Đạo Ánh Bàn Cổ từ nằm thẳng chuyển thành ngồi xổm.

Lúc này, Bàn Cổ mới phát hiện, thanh liên của Đạo Ánh Bàn Cổ vốn ở dưới thân hắn, hàng rào màu xanh giam cầm họ chính là do nó tạo ra.

Xoạt xoạt!

Xích đỏ trong cơ thể Đạo Ánh Bàn Cổ lại lưu động, xích đỏ lộ ra bên ngoài dường như hóa thành chất lỏng, hình thành một bộ áo giáp.

Áo giáp trông rất cứng, nhưng có lẽ còn không bằng xương cốt của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Bàn Cổ có thể nhìn ra, xích đỏ chiếm lĩnh huyết nhục của Đạo Ánh Bàn Cổ, nhưng không thể xuyên qua xương cốt của hắn.

Bộ áo giáp này, chính là để cưỡng ép điều khiển thân thể của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Hắn bây giờ, đã không còn là Đạo Ánh Bàn Cổ nữa.

Có lẽ, gọi hắn là hệ thống tối thượng, sẽ thích hợp hơn!

"Ha ha ha..." Hắn ngồi xổm, phát ra tiếng cười trầm thấp, nhưng dưới sự gia trì của thân thể khổng lồ, âm thanh khiến ba nghìn Ma Thần cảm thấy vô cùng khó chịu.

Cục ta cục tác!

Bàn Cổ đứng sau Hỗn Độn Kê Vương, cùng các Ma Thần khác truyền Đại đạo vào cơ thể Hỗn Độn Kê Vương.

Tiếng sấm từ trong cơ thể Hỗn Độn Kê Vương vang lên, Hỗn Độn Kê Vương toàn thân lôi quang, bộ lông dày cũng không thể che đi cơ bắp mạnh mẽ đó.

Hóa thân của Đại đạo, phục hồi.

"Ha ha ha..." Hệ thống tối thượng chiếm cứ Đạo Ánh Bàn Cổ vẫn đang cười ngây ngô, đợi đến khi năm cây đinh lớn trong cơ thể và âm thanh của Đạo Ánh Bàn Cổ từ từ biến mất.

Hắn đột nhiên ngẩng đầu, hai mắt màu xám trắng, mỗi con mắt của hắn đều to bằng một thế giới đỉnh cấp.

"Ta, hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng, cuối cùng đã tự do rồi!

Ha ha ha..." Một trong ba nghìn hệ thống tối thượng, cũng là hệ thống đầu tiên do Tổ hệ thống tạo ra ở chư thiên, trước khi các hệ thống tối thượng khác xuất hiện, nó chính là tên gọi chung của hệ thống tối thượng.

Sau này bản nguyên bị Tổ hệ thống rút đi, phân ra các hệ thống tối thượng mới, thực lực giảm mạnh, bị buộc phải đổi tên thành hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Năm đó Diệt Thống Giả xuất hiện, nó sớm đã dự cảm không lành,

cố ý để lại một linh kiện hạt nhân có thể trưởng thành và một chút bản nguyên, dùng để khóa chặt Đạo Ánh Bàn Cổ đang ở Đại Đạo Cảnh đỉnh phong và hai hệ thống đỉnh cấp.

Đợi đến khi hai hệ thống đỉnh cấp chết đi, bản nguyên và Đạo Ánh Bàn Cổ dung hợp đột phá, linh kiện của nó nhân cơ hội hóa thành xích sắt hấp thu tinh hoa huyết nhục của Đạo Ánh.

Vốn là hệ thống tối thượng, nó vốn có thể trực tiếp biến Đạo Ánh Bàn Cổ thành của mình, nhưng không ngờ, Diệt Thống Giả lại cứng rắn phong ấn nó và các hệ thống tối thượng khác cùng với Tổ hệ thống lại.

Đạo của chúng ở chư thiên cũng bị suy yếu quá nhiều tầng thứ, khiến nó mãi không thể biến Đạo Ánh Bàn Cổ thành của mình.

Nhưng, lần này cuối cùng đã tìm được cơ hội.

Đạo Ánh Bàn Cổ vì muốn thắng, lại điều động sức mạnh đang kháng cự lại sự giam cầm của nó, nó cuối cùng cũng tìm được cơ hội, tuy không khiến thân thể này trở thành của mình, nhưng thông qua xích sắt, vẫn có thể điều khiển.

"Lần này, không có gì có thể ngăn cản ta!" Hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng từ từ đứng dậy, thanh liên dưới chân dung nhập vào cơ thể.

Hàng rào màu xanh xung quanh cũng biến mất.

Ba nghìn Ma Thần và Đạo Ánh Bàn Cổ xuất hiện ở chư thiên.

Khác biệt là, ba nghìn Ma Thần lúc này chỉ là hình thái đạo thể, còn hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng, chân đạp vô lượng chư thiên, toàn thân lấp lánh huy quang, khí tức kinh khủng lan ra khắp chư thiên.

Xa xa, Chúa Tể Bình Tâm và những người khác giật mình, thân

thể đối phương quá lớn, bất kỳ một sợi tóc nào cũng đủ để đè sập vô số thế giới, họ đã chạy lâu như vậy, cũng cảm thấy không bằng một bước chân của đối phương.

"Đạo của hắn..." Đạo Đức Đại Thiên Tôn từ từ lên tiếng, Đạo của hệ thống tối thượng lấy hắn làm trung tâm bị xua đuổi ra ngoài.

"Quá mạnh, chúng ta tiếp tục tránh xa nơi này." Đạo Đức Đại Thiên Tôn lắc đầu, tốc độ của mọi người nhanh hơn gấp trăm lần không chỉ. ...

Ầm ầm ầm!

Đạo của hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng vẫn đang khuếch tán, xung quanh nó đã có vô số hệ thống ra đời.

Ba nghìn Ma Thần lúc này mới phát hiện, đối phương căn bản không để ý đến họ.

Chạy?

Đây là suy nghĩ của một đám Ma Thần, nhưng khi nhìn thấy hóa thân của Đại đạo đang sải bước tiến về phía trước, các Ma Thần lại dừng bước.

Hóa thân của Đại đạo toàn thân tắm trong thần lôi, không ngừng tiến lại gần thân thể khổng lồ của hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng.

"Ánh chiếu thêm nhiều Đạo ra ngoài, nhân cơ hội này, dẫn dắt những hệ thống mạnh nhất kia lên đỉnh cấp." Hệ thống tối thượng cố gắng hết sức ánh chiếu Đạo của ba nghìn hệ thống tối thượng ra chư thiên, khiến hệ thống của chúng ở chư thiên chiếm ưu thế.

Như vậy, mới có thể nâng cao cơ hội sống sót thoát khỏi sự trấn áp của Đại đạo và Diệt Thống Giả.

Đại đạo trước đây đã phân ra một hóa thân, nhưng sức mạnh của

hóa thân đó cũng chỉ có vậy, không đủ để giết nó.

Muốn giết nó, cần phải phân ra nhiều sức mạnh hơn, nhưng nếu Đại đạo phân ra nhiều sức mạnh hơn, bản thể của ba nghìn hệ thống tối thượng của chúng, sẽ có thể rải thêm nhiều Đạo ở chư thiên.

Nếu Đại đạo không quản, thân thể này của nó sẽ hủy diệt hoàn toàn chư thiên.

Đại đạo chỉ có hai lựa chọn, không có cách nào khác!

"Ha ha ha...!" Hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng cười lớn, đột nhiên, từ sau lưng nó xuất hiện cảm giác đau nhức.

"Hửm~?" "A!!" Tiếng cười của hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng đột ngột dừng lại, khoảnh khắc tiếp theo, thần lôi chi chít bao phủ lấy thân thể khổng lồ của nó.

Ngay cả giãy giụa cũng không làm được, mềm nhũn vô lực tiếp tục nằm xuống.

Tầm nhìn xung quanh cũng xuất hiện trong đầu nó, bao gồm cả hóa thân của Đại đạo.

Thần lôi theo Đạo của nó rải rác ở chư thiên, lần lượt xóa sổ.

Chỉ trong chốc lát, chư thiên đâu đâu cũng tràn ngập thần lôi kinh khủng, chúng xuyên qua chư thiên, những nơi đi qua, mang đi tất cả dấu vết tồn tại liên quan đến hệ thống tối thượng.

"Ngươi làm sao còn có sức mạnh mạnh như vậy!" Hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng kinh hãi.

Hóa thân mà Đại đạo phân ra chẳng qua là vật tiêu hao, một chiêu của Đạo Ánh Bàn Cổ vừa rồi đã tiêu hao gần hết sức mạnh của nó.

Nó mới có thể yên tâm không để ý đến hóa thân của Đại đạo, chuyên tâm ánh chiếu Đạo ra chư thiên, để sinh ra nhiều hệ thống hơn,

còn có thể nhân cơ hội dẫn dắt những hệ thống mạnh nhất kia trở thành hệ thống đỉnh cấp.

Đợi đến khi Đại đạo phân ra sức mạnh để dọn dẹp, ba nghìn hệ thống tối thượng của chúng sẽ có dư lực, tuy không thể thoát khốn, nhưng cũng có thể trở thành nguồn gốc hệ thống thực sự.

Chương 533

Tất cả hệ thống ở chư thiên đều là của chúng, chúng còn lo không thể lật ngược tình thế, đánh bại Diệt Thống Giả và Đại đạo sao?

Cục ta cục tác!

Hóa thân của Đại đạo vẫn không có linh trí, gáy một tiếng, uy lực của thần lôi lại tăng cường.

"A~!" 86.

Hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng ngay lập tức bị điện cho mê man, lớp áo giáp bên ngoài cũng đang từ từ hóa lỏng, năm cây đinh lớn biến mất trên thiên linh lại xuất hiện, Đạo Ánh Bàn Cổ ở bên trong hết lần này đến lần khác va chạm vào cái gọi là phong ấn.

Xoạt xoạt!

Áo giáp biến mất, xích máu trong cơ thể Đạo Ánh Bàn Cổ nhanh chóng chuyển động.

Xa xa, ba nghìn Ma Thần không khỏi cảm thán, vẫn là Đại đạo mạnh mẽ a!

Cục ta cục tác! 87.

Hóa thân của Đại Đạo gáy dài, ngay lập tức trở nên vô cùng khổng lồ.

Một đôi vuốt lớn lóe lên hàn quang, bay đến đỉnh đầu của Đạo Ánh Bàn Cổ, tóm lấy hai trong số những cây đinh lớn.

Dùng sức một cái!

"A!" Cây đinh lớn bị rút ra, hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng hét lớn.

Mà lúc này, Đạo Ánh Bàn Cổ cũng đã thoát khốn thành công, năm cây đinh lớn trấn áp hắn thiếu mất hai cây, khiến áp lực của hắn giảm đi rất nhiều.

Nén lại cảm giác đau nhức vô lực do thần lôi kích thích, tay phải nắm chặt thanh đao lớn, nhìn về phía xích đỏ bên ngoài cơ thể.

Keng!

Xích đỏ chấn động, lại đang từ từ co lại.

Uỳnh!

Hồng liên không ngừng chấn động, từ từ thu nhỏ lại.

Đạo Ánh Bàn Cổ buông tay, vứt thanh cự đao xuống, hai bàn tay đẫm máu cắm vào bụng, nắm lấy hồng liên kéo ra ngoài.

Xoạt xoạt!

Hồng liên mọc ra vô số sợi tơ đỏ, xuyên thủng hai tay của Đạo Ánh Bàn Cổ.

"Gầm!" Đạo Ánh Bàn Cổ gào thét, ba ngàn hệ thống hóa thân từ thần niệm bay ra từ những góc khuất, dung nhập vào hai tay, hòng khống chế những sợi tơ đỏ bên trong.

"Để ta giúp ngươi!" Bàn Cổ cũng triển khai thân thể Ma Thần, dùng rìu móc lấy hồng liên, các Ma Thần khác đứng sau lưng Bàn Cổ, cùng nhau dùng sức.

Hai tay của Đạo Ánh Bàn Cổ cũng đang ra sức.

Xoạt!

Hồng liên đang từ từ bị rút ra khỏi cơ thể Đạo Ánh Bàn Cổ.

Bụp!

Hóa thân Đại Đạo lại tóm lấy một cây đinh khổng lồ nữa rồi bóp

nát.

Khí tức của Đạo Ánh Bàn Cổ suy yếu, nhưng tình hình lại tốt hơn rất nhiều.

Cạc!

Hóa thân Đại Đạo lại gáy vang một tiếng, móng vuốt khổng lồ cong lại thành hình móc câu.

Nó xuyên thủng đầu lâu của Đạo Ánh Bàn Cổ, đâm xuyên qua hai cây đinh khổng lồ cuối cùng bên trong.

Phụt!

Hai cánh vỗ mạnh, hóa thân Đại Đạo tóm lấy hai cây đinh, mang theo cả máu thịt và xương cốt trên đầu Bàn Cổ, cứng rắn nhổ bật ra ngoài.

Gầm!

Đạo Ánh Bàn Cổ phát ra tiếng gầm thống khổ, nhưng trạng thái lại tốt hơn bao giờ hết.

Lúc này, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng đưa tầm mắt rơi xuống người ba ngàn Ma Thần.

"Ra vậy, đây chính là át chủ bài dùng để đối phó chúng ta!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lẩm bẩm.

Bàn Cổ đang ra sức kéo hồng liên ra cũng cảm nhận được ác ý của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

"Mau, trốn đi!" Bàn Cổ vung tay, hơn một ngàn Ma Thần bị Bàn Cổ ném đến trước miệng hóa thân của Đại Đạo.

Dương Mi, Thời Thần, Luân Hồi... các Ma Thần cũng đồng loạt ra tay, ba ngàn Ma Thần lập tức chỉ còn lại vài chục vị.

Các Ma Thần khác cũng phát hiện cây rìu của Bàn Cổ vẫn đang móc vào hồng liên, Bàn Cổ muốn kéo ra, nhưng lại không thể nào nhúc nhích.

Hơn nữa, phần lưỡi rìu đang dần chuyển sang màu đỏ.

"Lão đại!!" Dương Mi đứng trong miệng Hỗn Độn Kê Vương của hóa thân Đại Đạo hét lớn.

"Lão tử không cần nữa, tặng mày đấy!" Bàn Cổ buông tay, xuất hiện trước miệng hóa thân Đại Đạo.

Vừa định chui vào, đột nhiên, tất cả đều tạm dừng.

Bàn Cổ phát hiện mình không thể cử động, bất kỳ sức mạnh nào cũng không thể sử dụng.

"Gầm!" Phía dưới truyền đến tiếng gầm như dã thú, ngay sau đó, một luồng sức mạnh cường đại khiến Bàn Cổ bay lên trong nháy mắt.

Hóa thân Đại Đạo cũng bất giác lùi lại, rời khỏi đầu của Đạo Ánh Bàn Cổ.

"Tổ của Hệ thống, cho ta sức mạnh của ngươi!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng gầm lớn, Đạo Ánh Bàn Cổ còn chưa kịp phản kháng đã bị cưỡng ép trấn áp.

Hắn trơ mắt nhìn hồng liên một lần nữa xuyên thủng cơ thể mình.

Keng!

Thanh cự đao rơi ở bên cạnh bay trở về tay Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, chém về phía trước.

Bàn Cổ trợn mắt giận dữ, dùng toàn lực muốn giãy ra, nhưng lại không thể lay chuyển được thứ sức mạnh tựa như thời không mà lại không phải thời không này.

Đại đao chém tới, nhưng kết quả lại không phải chém Bàn Cổ.

Lưỡi đao lướt qua bên cạnh hắn, Bàn Cổ phát hiện mình có thể cử động, nhưng tốc độ lại vô cùng chậm chạp.

Vút!

Hai cành liễu quấn quanh eo Bàn Cổ, Dương Mi và họ đang kéo Bàn Cổ trở về.

Ầm!

Phía sau truyền đến tiếng nổ lớn, Bàn Cổ nhìn lại.

Một đao của Hệ thống Sức mạnh Vô hạn không phá hủy bất kỳ thế giới nào, thậm chí còn không chạm vào thứ gì.

Nhưng lại thực sự chém trúng thứ gì đó.

Keng!

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng dốc sức đâm về phía trước.

Đột nhiên, một thế giới hư ảo như không có thật xuất hiện.

Bên trong, một sinh linh to lớn vặn vẹo đang gầm thét, cơ thể nó dày đặc xiềng xích, dường như muốn trấn áp nó.

Ngoài sinh linh lớn nhất này, còn có ba ngàn quang đoàn đang náo động, phía trên chúng, có một đại nhân trông giống hệt Bàn Cổ đang ngồi.

Đại Đạo!

Tuy Đại Đạo đã mượn hình tượng của Bàn Cổ, nhưng Bàn Cổ vẫn nhận ra ngay, đây là Đại Đạo của họ.

Gầm!

Cơ thể của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lúc này đang vặn vẹo, không ngừng biến hóa.

Trong thế giới hư ảo, sinh linh bị xiềng xích kia dường như chính

là Tổ của Hệ thống mà hệ thống kia đã gọi, theo tiếng gầm giãy giụa, sức mạnh có thể nhìn thấy bằng mắt thường xuyên qua xiềng xích tỏa ra.

Sức mạnh tiếp tục bay ra ngoài.

Bàn Cổ thấy, Đại Đạo đã xóa sổ phần lớn sức mạnh, nhưng vẫn có một phần nhỏ bay ra khỏi thế giới hư ảo.

Sau đó... dung nhập vào cơ thể Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Gầm!

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng gào thét, cơ thể không còn nhìn ra hình dạng ban đầu của Đạo Ánh Bàn Cổ nữa.

Lúc này, Bàn Cổ cũng bị Dương Mi kéo đến bên miệng hóa thân Đại Đạo.

"Dừng lại!" Giọng của Hệ thống Tối thượng vang lên, Dương Mi lập tức dừng động tác, nhưng cũng chỉ trong một khoảnh khắc, tuy nhiên tất cả sức mạnh xung quanh Bàn Cổ, bao gồm cả Đạo của Bàn Cổ, đều đang ngăn cản hành động của Dương Mi.

"Đủ rồi!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nhìn về phía Hỗn Độn Kê Vương của hóa thân Đại Đạo, như thể đang nhìn xuống các Ma Thần Hỗn Độn bên trong cơ thể nó.

Cuối cùng, ánh mắt rơi vào người Bàn Cổ, cơ thể vặn vẹo mọc ra một cái đuôi, dùng sức quất mạnh.

"Làm gì có Bàn Cổ cảnh giới Đạo Ánh nào, chẳng qua chỉ là một gã to xác bị rút máu lột da ảo tưởng trước khi chết mà thôi!" Theo giọng nói của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng hạ xuống, cái đuôi quất ra chất lỏng màu đen, hình thành từng con chữ một.

"Làm gì có Ma Thần Hỗn Độn nào, sớm đã tan thành mây khói

trong trận chiến Bàn Cổ khai thiên rồi!" Lại một câu nói, một đoạn văn tự xuất hiện.

Tổng cộng hai đoạn văn tự, sức mạnh mà Tổ của Hệ thống ban cho, dường như đã cạn kiệt vào lúc này.

Hai đoạn văn tự từ từ tan biến.

Cơ thể Bàn Cổ đang tan biến, ba ngàn Ma Thần trong cơ thể Hỗn Độn Kê Vương cũng đang tan biến.

Cạc cạc cạc!

Chương 534

Đột nhiên, Hỗn Độn Kê Vương gáy vang một tiếng, Bàn Cổ phát hiện sức mạnh của mình trong nháy mắt đã tăng vọt lên một tầng cấp chưa từng có.

Cơ thể ngưng tụ lại, lần nữa nhìn về chư thiên, Bàn Cổ thấy được một luồng sức mạnh chưa biết, luồng sức mạnh này như một rào cản.

Trước đây chưa từng nhận ra, nhưng Bàn Cổ bây giờ dường như có thể vượt qua bất cứ lúc nào.

Đồng thời, vô lượng chư thiên, bất kỳ sinh linh sự vật nào cũng không còn là bí mật trong mắt Bàn Cổ.

Tất cả Đạo, quy tắc... sức mạnh của chư thiên dường như đều ở trong cơ thể hắn.

Hắn chính là tất cả của chư thiên, là ngọn nguồn.

Các Ma Thần Hỗn Độn đang tan biến đều dừng lại.

Bàn Cổ vừa định có hành động, hắn và các Ma Thần Hỗn Độn liền xuất hiện trong thế giới hư ảo vừa thấy.

Ầm!

Vừa vào, mấy ngàn quang đoàn liền bạo động, gầm thét, tỏa ra sức mạnh kinh khủng tột cùng.

Trừ Bàn Cổ, các Ma Thần khác đều bị chấn nát thành một đoàn bản nguyên, Bàn Cổ vội vàng bảo vệ họ.

Mà Đại Đạo, vẫn ngồi đả tọa trên không trung không nhúc nhích, trong tay ngài là một quang đoàn, dựa vào khí tức, Bàn Cổ xác định đó chính là bản thể của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng kia.

Ba ngàn quang đoàn này, chính là ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

Két két!

Tiếng xiềng xích ken két vang lên, Tổ của Hệ thống xuất hiện giữa tiếng gầm thét, xiềng xích trên người nó phân ra ngàn đạo, dễ dàng đánh nổ ba ngàn Hệ thống Tối thượng, sau đó các Hệ thống Tối thượng lại tái sinh ở từng nơi.

Xoạt~~!

Xiềng xích chia làm ba ngàn đạo, cùng với cơ thể Hệ thống Tối thượng trong tay Đại Đạo, ba ngàn Hệ thống Tối thượng, không thiếu một cái nào bị xiềng xích đâm xuyên.

Gầm!

Lúc này, Tổ của Hệ thống phát ra tiếng gầm, xiềng xích quấn trên người nó đã vơi đi quá nửa.

Nó ra sức giãy giụa, dường như có thể thoát ra bất cứ lúc nào.

"Mau đánh nó, toàn lực đánh!" Một giọng nói xa lạ vang lên, Bàn Cổ nhìn về phía xiềng xích.

"Đừng ngẩn ra đó, đánh Tổ của Hệ thống trước, lát nữa giải thích cho ngươi!" "Được!" Bàn Cổ gật đầu, đưa tay, vạn ngàn sức mạnh vượt xa tầng cấp Đạo Ánh đánh về phía Tổ của Hệ thống.

Luồng sức mạnh này vượt xa cảnh giới Đạo Ánh quá nhiều, Bàn Cổ đoán rằng, e là cảnh giới Đạo Nguyên cũng không mạnh đến thế.

Không lâu sau, cái gọi là Tổ của Hệ thống đã bị đánh cho im bặt.

Các Ma Thần Hỗn Độn cũng đã khôi phục lại.

Bàn Cổ muốn dừng lại, nhưng giọng của Diệt Thống Giả lại vang lên, "Không được dừng!". ...

Ầm!

Đòn tấn công của Bàn Cổ vô cùng vô tận, Tổ của Hệ thống này đã không còn động đậy, Bàn Cổ cũng không thể dừng lại.

Các Ma Thần khác đứng một bên, La Hầu cảm thán: "Chậc, lão đại còn có sở thích quất xác à!" Bụp!

Khoảnh khắc tiếp theo, cơ thể La Hầu không kiểm soát được đâm sầm vào các Hệ thống Tối thượng.

Hắn ta oa oa kêu lớn.

"Lợi hại vậy!" Bàn Cổ kinh ngạc, ý niệm vừa động, La Hầu lại dừng lại.

"Sức mạnh này là của Đại Đạo, ta chỉ có thể sử dụng." Bàn Cổ phỏng đoán, nhìn về phía Đại Đạo đang ngồi bất động trên không.

"Không cần nhìn nữa, ngài ấy đang ở chư thiên." Trong xiềng xích lại vang lên giọng của Diệt Thống Giả.

Không đợi Bàn Cổ mở lời, gã lại nói: "Ngài ấy để lại thân thể, là bản nguyên của ba ngàn Hệ thống Tối thượng đã được tịnh hóa, đủ để các ngươi toàn bộ trở thành cảnh giới Đạo Ánh, hấp thu đi!" Các Ma Thần nhìn nhau, có chút không biết làm sao.

Hết cách, ba ngàn Hệ thống Tối thượng mạnh hơn họ quá nhiều, lại còn ở cùng một chỗ, bây giờ phải hấp thu bản nguyên ngay trước mặt chúng, áp lực có hơi lớn.

"Đừng sợ, vốn dĩ là chuẩn bị cho các ngươi." "Tiền bối, ngài là ai, có quan hệ gì với Đại Đạo?" Bàn Cổ đi đến trước mặt Tổ của Hệ thống, dùng thần thông đánh Tổ của Hệ thống mãi hắn cũng ngán rồi.

Tay chân loạn xạ đấm đá Tổ của Hệ thống, Bàn Cổ phát hiện, đòn tấn công của mình, là đang đánh Tổ của Hệ thống đến một nơi kỳ

quái, hay nói cách khác, là đánh Tổ của Hệ thống ra khỏi nơi này.

"Ta, cũng từng là một Đại Đạo!" Diệt Thống Giả đáp, "Còn về Đại Đạo của các ngươi, đã kế thừa sức mạnh của ta." "Đại Đạo kế thừa sức mạnh của ngài!" Trong mắt các Ma Thần lộ ra vẻ nghi ngờ.

Ánh mắt Bàn Cổ biến đổi, hắn dường như cảm nhận được, sức mạnh trên xiềng xích này, tương tự với sức mạnh hắn đang dùng, nhưng đối phương rõ ràng mạnh hơn nhiều.

"Tiền bối có thể nói rõ tình hình được không?

Lúc đó có một luồng sức mạnh chưa biết đang khiến chúng ta tan biến, khoảnh khắc sau chúng ta đã xuất hiện ở đây, chúng ta không hiểu rốt cuộc là chuyện gì?

Nơi này là đâu?

Sức mạnh của Đại Đạo sao lại ở trên người ta?

Ngài ấy hiện đang ở đâu?" "Đừng vội, ngài ấy không sao." Diệt Thống Giả chậm rãi mở lời, "Các ngươi cứ hấp thu bản nguyên của chúng nó trước, ta sẽ từ từ kể cho các ngươi." Nghe vậy, các Ma Thần e dè liếc nhìn ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

Bốp!

Xiềng xích của Diệt Thống Giả quất nổ quang đoàn, vang lên tiếng kêu đau đớn của ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

"Còn sợ không?" Các Ma Thần lắc đầu, yên tâm rút lấy bản nguyên trong thân thể mà Đại Đạo để lại.

Đây là bản nguyên Hệ thống Tối thượng chưa bị suy yếu, nói một cách nghiêm túc thì thứ họ hấp thu trước đây chẳng qua chỉ là bản nguyên hệ thống đỉnh cấp, cũng chính là bản nguyên Đạo Ánh.

Mà bây giờ, các Ma Thần hấp thu chính là bản nguyên Hệ thống

Tối thượng thực sự, cũng là bản nguyên của sinh linh Đạo Nguyên.

Các Ma Thần chỉ trong vài hơi thở đã có dấu hiệu đột phá Đạo Ánh, họ đều có phương pháp đột phá do Đại Đạo ban cho, hấp thu bản nguyên Hệ thống Tối thượng, từng chút một trở thành sinh linh Đạo Ánh thực sự.

Bàn Cổ nhìn Hệ thống Sức mạnh Tối thượng tương ứng với mình, có chút động lòng.

Nhưng chuyện quất xác Tổ của Hệ thống quan trọng hơn, Bàn Cổ chỉ có thể đè nén sự nôn nóng.

Đồng thời, Diệt Thống Giả cũng bắt đầu giải thích: "Nơi này là không gian hư ảo do ta khai phá giữa chư thiên của vĩ độ chúng ta và thế giới cao duy, dùng để đối phó với Tổ của Hệ thống." "Tổ của Hệ thống, là sản vật của chiều không gian cao hơn, năm đó đến chư thiên của vĩ độ chúng ta gây chuyện, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng chính là hệ thống đầu tiên nó tạo ra sau khi đến..." ... ...

Chư thiên vạn giới, Đại Đạo dẫm lên Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, thần sắc thản nhiên, không vội không vàng dẫm thêm hai cái.

"Tổ của Hệ thống, chết rồi sao còn quậy dữ vậy, ngoan ngoãn chờ sống lại rồi chết nữa không được à?" Đại Đạo lắc đầu, lại dẫm thêm hai cái.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng không hổ là hệ thống đầu tiên mà Tổ của Hệ thống tạo ra, giấu một con bài tẩy như vậy ở chư thiên lâu đến thế.

Diệt Thống Giả cũng không phát hiện, nhưng đáng tiếc, trước sức mạnh tuyệt đối nghiền ép, có thủ đoạn gì cũng vô dụng.

Ầm ầm ầm!

Vô tận thần lôi xóa sạch ý thức của Hệ thống Sức mạnh Tối

thượng bên dưới. 88.

Cơ thể vặn vẹo khôi phục lại dáng vẻ của Đạo Ánh Bàn Cổ, xiềng xích đỏ như máu xuyên qua xuyên lại trong cơ thể hắn.

Một thanh cự đao trong tình huống đầy sấm sét, còn muốn bay lên đâm vào trái tim của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Đại Đạo một tay tóm lấy cự đao, thanh cự đao đủ để đè sập vô lượng chư thiên lúc này không ngừng bị nén lại.

Tiếp đó, Đại Đạo nhìn về phía hồng liên trong cơ thể Đạo Ánh Bàn Cổ bên dưới: "Đều thích chơi xiềng xích thế này à?" Đại Đạo lắc đầu, thần lôi ngưng tụ thành bàn tay, tóm lấy hồng liên, hơi dùng sức.

Gầm!

Đạo Ánh Bàn Cổ gầm lớn, hồng liên nhanh chóng bị rút ra khỏi cơ thể hắn, hồng liên gần như chiếm đầy cơ thể hắn, theo việc không ngừng bị rút ra, cơ thể Đạo Ánh Bàn Cổ cũng xẹp đi không ít.

Xoạt xoạt!

Chiều dài của xiềng xích gần như không có điểm cuối, Đại Đạo cứ rút mãi, rút suốt trăm năm, mới rút hết xiềng xích ra.

Xiềng xích màu đỏ sẫm mất đi nguồn cung cấp máu liên tục từ Đạo Ánh Bàn Cổ, dần dần hiện ra màu đen kịt.

Phủ đầy Đạo không thể xóa sổ, đây là Đạo của Hệ thống Tối thượng, cùng với sức mạnh bất diệt của Tổ của Hệ thống.

Đạo Ánh Bàn Cổ bên cạnh thở hổn hển, cơ thể chỉ còn da bọc xương đang nhanh chóng hồi phục.

Tuy cơ thể suy yếu chưa từng có, nhưng trong mắt Đạo Ánh Bàn Cổ đã xuất hiện ánh sáng.

Hắn quay đầu nhìn về phía xiềng xích bên cạnh Đại Đạo, lộ ra vẻ

hận thù sâu sắc.

“Đừng nghĩ nữa, ngươi không hủy được nó đâu.” Đại Đạo lắc đầu.

“Đa tạ ơn cứu mạng.” Đạo Ánh Bàn Cổ cũng từ từ hóa thành đạo thể, hành lễ cảm tạ Đại Đạo.

“Thời đại của chúng ta cách nhau dường như không xa.” Đại Đạo nói.

Trong mắt Đạo Ánh Bàn Cổ hiện lên vẻ nghi hoặc, hắn lúc đó chẳng qua chỉ là một sinh linh đỉnh phong Đại Đạo, biết không nhiều.

Đại Đạo lắc đầu, không nói gì thêm, trấn áp xiềng xích và đại đao.

Đạo Ánh Bàn Cổ thấy vậy, chuẩn bị rời đi tìm một nơi hồi phục thương thế.

“Ngươi không đi được đâu.” Đại Đạo đột nhiên mở lời.

Đạo Ánh Bàn Cổ dừng lại, khó hiểu nhìn Đại Đạo.

“Nơi này đã bị ta phong ấn, trên người ngươi mang theo quá nhiều Đạo liên quan đến hệ thống, xuất hiện ở chư thiên sẽ dẫn đến việc sinh ra một lượng lớn hệ thống.” Đại Đạo nói, “Ta và Diệt Thống Giả đang chuẩn bị triệt để xóa sổ Tổ của Hệ thống, số lượng hệ thống trong chư thiên bắt buộc phải giảm bớt, nếu không sẽ uổng công vô ích.” Đạo Ánh Bàn Cổ đang định thả ba ngàn hệ thống ra liền dừng lại, chọn một góc yên lặng đả tọa hồi phục thương thế.

Cạc cạc cạc!

Hỗn Độn Kê Vương đã khôi phục nguyên dạng xuất hiện bên cạnh Đại Đạo, Đại Đạo xoa đầu nó thở phào nhẹ nhõm, yên lặng hồi phục sức mạnh.

Ngài đã tổn hao rất lớn.

Một kích của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đã phá vỡ không gian hư ảo, Tổ của Hệ thống theo bản năng đã dung hợp một phần sức mạnh với xiềng xích của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Một lời liền muốn định đoạt sinh tử của ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn.

Chương 535

Ngài đành phải đem sức mạnh kế thừa từ Diệt Thống Giả, treo lên người Bàn Cổ, may mà bản thân đám Hỗn Độn này cũng tiến bộ không ít.

Rời khỏi không gian hư ảo, ba ngàn Hệ thống Tối thượng thoát khỏi trấn áp, Diệt Thống Giả cần trấn áp Tổ của Hệ thống, tuy Tổ của Hệ thống thiếu một phần sức mạnh, Diệt Thống Giả có dư lực.

Nhưng muốn trấn áp ba ngàn Hệ thống Tối thượng vẫn là không được.

Đưa Bàn Cổ vào, sức mạnh hiện tại của Bàn Cổ phối hợp với Diệt Thống Giả trấn giữ cục diện là không thành vấn đề.

Lại nhân cơ hội này đưa các Ma Thần Hỗn Độn vào, Ma Thần Hỗn Độn còn chưa phải Đạo Ánh, để họ thoát duy tiêu hao thật sự rất lớn.

Còn phải trấn áp Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đã dung hợp sức mạnh của Tổ của Hệ thống, tiêu hao quá lớn.

Nếu Đạo Ánh Bàn Cổ cố ý muốn ra ngoài, ngài muốn ngăn cản phải trả một cái giá không nhỏ, may mà Đạo Ánh Bàn Cổ nghe lời ngoan ngoãn.

"Chỉ vì biến cố này, thời gian còn lại e là chỉ còn ba ngàn Hỗn Độn." Đại Đạo than thở, ba ngàn Ma Thần tiến vào không gian hư ảo, ngài ở đây lại có sức mạnh không thể xóa sổ của Tổ của Hệ thống nên không thể thoát thân.

Phải làm sao để dọn dẹp hệ thống chư thiên, tăng tỷ lệ thắng đây?

Đại Đạo nhìn về phía Đạo Ánh Bàn Cổ đang đả tọa.

Lắc đầu.

Gã này bị hệ thống hành hạ quá lâu, dù đi đến đâu, Đạo liên quan đến hệ thống trên người cũng sẽ ánh chiếu lên chư thiên, sinh ra nhiều hệ thống hơn.

Để hắn ra ngoài, số lượng hệ thống giết được còn không bằng số lượng hắn gián tiếp tạo ra.

Không đáng!

Ngay khi Đại Đạo đang trầm tư, xa xa, Hồng Mông và những người khác đang thò đầu ngó nghiêng về phía này, thu hút sự chú ý của Đại Đạo.

Mắt ngài sáng lên.

Đại Đạo vỗ vỗ Hỗn Độn Kê Vương bên cạnh.

Cạc cạc cạc! ...

"Tình hình gì thế, khí tức của Bàn Cổ đạo hữu và họ đều biến mất rồi!" Vào khoảnh khắc giao động của trận chiến đột ngột dừng lại, Hồng Mông và những người khác đã ngừng chạy trốn.

Chờ đợi hồi lâu, không thấy động tĩnh gì.

Sau vài lần suy nghĩ, họ quyết định đến xem xét tình hình.

Đến xem kết quả cuối cùng không chỉ có họ, mà còn có các đại năng cổ xưa và hệ thống trong lãnh địa gần đó.

Nhưng thực lực của họ không bằng Hồng Mông và những người khác, sớm đã lộ khí tức, bị nhóm Hồng Mông phát hiện.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn ngầm dùng khí tức dọa họ chạy mất, sau đó cẩn thận quay lại vị trí thế giới Hỗn Độn đổ nát ban đầu.

Hiện tại, nơi này là một khoảng trống mênh mông, trống rỗng đến

mức thực lực của họ cũng không nhìn thấy điểm cuối.

Không còn gì cả, Đạo Ánh Bàn Cổ kia biến mất, ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn cũng biến mất.

Khí tức cũng không để lại.

Mọi người không hiểu, đã xảy ra chuyện gì?

Thời gian nhanh như vậy, cho dù là trận chiến nghiền ép, ít nhất cũng phải để lại chút dấu vết chiến đấu chứ.

Nơi này không có gì cả.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn liên thủ cũng không phát hiện ra điều gì.

"Họ ngã xuống rồi sao?" Chúa Tể Bình Tâm hỏi.

"Có lẽ vậy!" Đạo Đức Đại Thiên Tôn gật đầu, "Nơi này không có bất kỳ thông tin nào về họ!" "Ai, lần đầu tiên trong đời thấy hai Bàn Cổ cảnh giới Đạo Ánh, còn có ba ngàn Ma Thần đồng khí liên chi, không ngờ họ lại ra đi như vậy!" Linh Bảo Đại Thiên Tôn cảm thán.

"Chúng ta đợi một trăm triệu năm, nếu không có khí tức của họ thì nên đi!" Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nói.

Cạc cạc cạc!

Đúng lúc này, một tiếng gà gáy vang lên.

Mọi người lập tức cảnh giác, nhìn xung quanh, nhưng không phát hiện ra gì.

"Bên dưới." Đạo Đức Đại Thiên Tôn cúi đầu, mọi người thuận theo tầm mắt nhìn xuống.

Phía dưới bên trái, một khoảng tối trống rỗng.

Cạc cạc cạc!

Đột nhiên, một cái đầu gà đục ngầu xuất hiện.

"Ờ..." Mọi người thôi cảnh giác, đây không phải là con gà đi theo bên cạnh ba ngàn Ma Thần sao.

Tuy không có cảm giác áp bức như trước, cơ bắp toàn thân cũng biến mất, nhưng khí tức vẫn y hệt.

"Tại sao vừa rồi ta không cảm nhận được khí tức của nó?" Chúa Tể Bình Tâm tò mò hỏi.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn lắc đầu.

Cạc~ Đúng lúc này, Hỗn Độn Kê Vương đi về phía mọi người.

Khoảnh khắc tiếp theo, mấy luồng sáng phân tán, bắn về phía họ.

Mọi người không cảm nhận được nguy hiểm, tiếp nhận luồng thông tin này.

Một lát sau, thần sắc mọi người thả lỏng lại có chút kích động.

"Diệt thống, không cần lo lắng có hệ thống đỉnh cấp!" Chu Lão Bản lẩm bẩm, ánh mắt dần sáng lên.

"Diệt càng nhiều, cuối cùng có thể giúp chúng ta thành cảnh giới Đạo Nguyên." Chúa Tể Bình Tâm cũng nói theo, "Hơn nữa, ba ngàn Ma Thần họ đều không sao." Bên cạnh, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn tiêu hóa thông tin Đại Đạo đưa, trong mắt lóe lên vẻ động lòng, hỏi Đạo Đức Đại Thiên Tôn bên cạnh.

"Ngươi thấy những thông tin này là thật hay giả?" "Bàn Cổ đạo hữu cũng từng nói họ có Đại Đạo, trấn áp ba ngàn Hệ thống Tối thượng." Đạo Đức Đại Thiên Tôn nhìn phúc lợi riêng mà Đại Đạo dành cho mình, dù là ngài cũng động lòng.

"Hơn nữa, với thực lực của ngươi và ta, căn bản không có rủi ro gì." "Vậy thì nhận lời." Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn gật đầu, quả

quyết ép ra một nửa bản nguyên, đưa cho Hỗn Độn Kê Vương.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn cũng làm tương tự.

Chúa Tể Bình Tâm và những người khác thấy vậy cũng không cảm thấy có gì kỳ lạ, hai người này đều không có ý định tu luyện con đường Đạo Ánh.

Con đường mới đầy rẫy khó khăn, có một Đại Đạo thực lực cao giúp họ, bớt đi không ít đường vòng là chắc chắn.

Quan trọng là điều kiện của Đại Đạo thật sự không khó, là việc họ thường làm, dọn dẹp hệ thống, biến hệ thống trong chư thiên thành vật phẩm quý hiếm.

Chuyện này đơn giản, giết hệ thống, họ trước đây cũng làm, chỉ là làm theo tâm trạng, bây giờ là nhận lương bắt buộc phải làm.

"Chu Lão Bản, mấy nơi ngươi nuôi hệ thống, về phải dọn dẹp đi đấy!" Hồng Mông cười nói.

"Cái này chắc chắn." Chu Lão Bản gật đầu, hắn không muốn giở trò vặt dưới mí mắt của tồn tại như Đại Đạo.

"Vậy chúng ta về trước, thương lượng xem hành động thế nào?" "Được!" Chúa Tể Bình Tâm và những người khác gật đầu.

"Chư vị đạo hữu cứ đi đi, mục tiêu của chúng ta không giống nhau." Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn đáp.

"Được, vậy cáo từ!" "Cáo từ!" Chúa Tể Bình Tâm và những người khác lập tức rời đi, chư thiên vô lượng, muốn dọn dẹp hệ thống hết mức có thể, chỉ dựa vào họ là không đủ.

Họ phải về triệu tập nhân thủ.

Đợi họ đi rồi.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn cũng bắt

đầu hành động, chọn một phương hướng rời đi.

Cạc~!

Hỗn Độn Kê Vương từ từ biến mất. ...

Trong phong ấn do Đại Đạo thiết lập, xiềng xích điên cuồng múa loạn, Đạo Ánh Bàn Cổ bị quất cho máu tươi đầm đìa.

Đại Đạo nhắm mắt ngồi trên không, không nhúc nhích, đợi Hỗn Độn Kê Vương trở về, Đại Đạo mở mắt, cầm lấy thanh cự đao bên cạnh chém về phía xiềng xích.

Keng!

Xiềng xích đang bay múa run lên một cái, yên tĩnh lại.

Đại Đạo lại búng một cái vào cự đao, sát khí của cự đao giảm đi không ít.

"Mấy người họ, cũng gần đủ rồi." Đại Đạo nghĩ về Chúa Tể Bình Tâm và những người khác.

Chủ yếu là Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn có thể xóa sổ Đạo liên quan đến hệ thống trong chư thiên, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn sức mạnh lớn, thích hợp để nhanh chóng giết chết những hệ thống mạnh nhất kia.

Những hệ thống mạnh nhất này chính là một trong những nguyên nhân chính khiến hệ thống xuất hiện hàng loạt trong chư thiên.

Hệ thống Tối thượng có thể ánh chiếu dữ liệu trên người chúng, mỗi một hệ thống mạnh nhất, về cơ bản mỗi thời mỗi khắc đều có liên quan trực tiếp đến sự ra đời của hàng trăm vạn hệ thống.

Nguồn gốc thực sự tạm thời chưa giết được, vậy thì san bằng những nguồn gốc nhỏ này trước.

Dọn dẹp hệ thống mạnh nhất, Đạo của Hệ thống Tối thượng cũng dọn dẹp luôn.

Chu Lão Bản và những người này lại dọn dẹp hệ thống cấp cao, trung, thấp.

Thắng lợi đã ở ngay trước mắt!

Đại Đạo trong lòng khoan khoái, tiếp tục trấn áp xiềng xích ẩn chứa sức mạnh của Tổ của Hệ thống. ...

"Vốn dĩ định để các ngươi toàn bộ thành cảnh giới Đạo Ánh rồi mới vào, chỉ là không ngờ Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lại triệu hồi sức mạnh của Tổ của Hệ thống đến chư thiên.

Đại Đạo cần phải đi trấn áp sức mạnh của Tổ của Hệ thống." "Ta cần trấn áp bản thể của Tổ của Hệ thống, tuy Tổ của Hệ thống thiếu một phần sức mạnh, nhưng ta vẫn không đủ sức trấn áp ba ngàn Hệ thống Tối thượng, Đại Đạo đành phải để Bàn Cổ đến giúp trước, còn các ngươi là do lo lắng lúc đó đột phá Đạo Ánh không vào được, nên đưa vào cùng luôn." "Đợi các ngươi toàn bộ thành Đạo Ánh, ta sẽ dạy các ngươi phương pháp tịnh hóa bản nguyên Hệ thống Tối thượng, cố gắng hút cạn giết sạch chúng." "Còn về Bàn Cổ ngươi, phải nhanh chóng cảm ngộ sức mạnh gia trì trên người, không bao lâu nữa sẽ biến mất." "Tổ của Hệ thống, cần ngươi cùng ta trấn áp!" Bàn Cổ mặt mày chán ngán quất Tổ của Hệ thống, các Ma Thần khác thì hấp thu bản nguyên Hệ thống Tối thượng.

Diệt Thống Giả trấn áp ba ngàn Hệ thống Tối thượng, lại trấn áp Tổ của Hệ thống, thuận tiện giải thích nguyên do cho các Ma Thần.

Nghe nói sức mạnh gần như vô địch này của mình sẽ biến mất, Bàn Cổ có chút thất vọng, nhưng cũng không có gì bất mãn.

Vốn dĩ không thuộc về mình, cưỡng ép coi là của mình, người bị

thương chỉ có thể là chính mình.

Chương 536

Nghe lâu như vậy, Bàn Cổ cũng biết nguyên do mình đến đây.

Là Đại Đạo đưa mình tới.

Lúc đó suýt nữa đã chết dưới một câu nói không biết là của Tổ của Hệ thống hay là của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Đại Đạo đã cưỡng ép đem sức mạnh mà ngài kế thừa từ Diệt Thống Giả, cũng chính là sức mạnh kết hợp của tất cả Đạo và quy tắc của chư thiên.

Cưỡng ép gia trì lên người mình.

Khiến mình thoát được một kiếp.

Luồng sức mạnh này có thể gọi là lực lượng chư thiên, đáng nói là luồng sức mạnh này không hề mạnh mẽ.

Dù sao một tồn tại cảnh giới Đạo Nguyên là có thể tạo ra một vô lượng chư thiên.

Nhưng luồng sức mạnh này trong tay Diệt Thống Giả lại trở nên mạnh hơn, theo lời Diệt Thống Giả, là do luồng sức mạnh này đã cùng gã siêu duy, và thu thập bản chất của các chiều không gian khác.

Cho nên đánh Tổ của Hệ thống mới hiệu quả như vậy.

Sau đó là Đại Đạo vốn dĩ đã định sắp xếp cho họ đến, chỉ là bây giờ đến sớm hơn.

Cũng tăng thêm chút nguy cơ.

Nhưng không có gì đáng ngại.

Nhiệm vụ của họ cũng rất đơn giản, thay thế tất cả của ba ngàn Hệ thống Tối thượng, trở thành nơi khởi nguồn của chư thiên.

Cùng với Đại Đạo, Diệt Thống Giả, triệt để xử lý Tổ của Hệ thống. ...

Bốp bốp bốp!

Bàn Cổ tát mấy cái trời giáng lên người Tổ của Hệ thống, hỏi: "Nó bây giờ đang chờ hồi sinh à?" "Không sai!" "Ngươi nói sức mạnh của thế giới cao duy ảnh hưởng đến ý thức và ký ức của chúng ta, nó lại là sản vật của thế giới cao duy, làm sao ngươi đánh thắng được nó?" "Đánh thắng nó khó lắm à?" Diệt Thống Giả hỏi lại.

"Ta chỉ tò mò hỏi thôi." "..." Diệt Thống Giả không trả lời, im lặng hồi lâu, gã đổi chủ đề: "Ngươi có biết tiểu thuyết không?" "Biết." Bàn Cổ gật đầu, có sức mạnh của Đại Đạo gia trì, hắn bây giờ cũng cảm ứng được có một luồng sức mạnh đang ảnh hưởng đến ý thức và hành động của mình.

Đó chính là cái gọi là tiểu thuyết của sinh linh cao duy.

Ví dụ như bây giờ, sinh linh của thế giới cao duy đang cầm điện thoại xem câu chuyện về hắn trên màn hình.

Sinh linh của chiều không gian cao hơn có lẽ không có sức mạnh, nhưng hành động của họ có thể ảnh hưởng đến thế giới cao duy.

Thế giới cao duy theo hành động của họ, can thiệp vào thế giới chiều không gian thấp như của họ.

Tóm lại, sức mạnh cao duy có chút không dễ đụng vào.

"Vậy ngươi có biết tiểu thuyết drop không?" Diệt Thống Giả lại nói.

"Ờ..." Bàn Cổ sững sờ, "Ý ngươi là..." "Một câu chuyện, một thế giới, sinh linh trong thế giới, xuất hiện theo từng con chữ, nhưng luôn có những con chữ mang theo phẫn nộ và sỉ nhục." Diệt Thống Giả bình thản nói, "Không phải ai cũng sẵn lòng sống theo ý niệm của

người khác, cũng không muốn trở thành câu chuyện trong mắt người khác." "Lấy thế giới Hỗn Độn ra mà nói.

Ta vốn dĩ cũng là một Đại Đạo, chỉ là bị sinh linh cao duy hơn đặt tên là Diệt Thống Giả." "Cùng ở trong một thế giới chiều không gian với chúng ta, có một số Đại Đạo không muốn sinh linh của mình bị người khác thao túng.

Cho nên..." "Cho nên?" Bàn Cổ hỏi.

"Cho nên cưỡng ép vượt duy tìm tác giả viết tiểu thuyết đứng sau lưng để đổi một một.

Thế là drop." Diệt Thống Giả bình thản nói, suy nghĩ một lát, lại nói: "Nếu thực lực đủ mạnh, còn có thể dẫn dắt tác giả ép kết thúc, cái này gọi là kết thối." "Câu chuyện drop, kết thối, sinh linh của thế giới sẽ không còn bị sức mạnh cao duy hơn thao túng, sự phát triển sau này sẽ là một ẩn số." "Ra là vậy." Bàn Cổ gật đầu, đột nhiên tò mò hỏi: "Tác giả đứng sau chúng ta, ngươi có đổi được không?" "Được, nhưng ta cũng sẽ mất." Diệt Thống Giả cực kỳ tự tin đáp.

Suy nghĩ một lát lại nói: "Cho nên ta chọn trấn áp Tổ của Hệ thống.

Như vậy sẽ không chết." "Ta hiểu rồi!" Bàn Cổ gật đầu.

Đột nhiên, Bàn Cổ nghĩ đến điều gì đó, vội vàng hỏi: "Tiểu thuyết về chúng ta, ta có xem được không?" "Không được." Bàn Cổ thở phào nhẹ nhõm.

Diệt Thống Giả đột nhiên lại nói: "Nhưng có ta giúp thì được.

Đợi ngươi thành Đạo Nguyên, với cái giá phải trả là bị thương cũng có thể xem được." Lập tức, mặt Bàn Cổ tái xanh.

Hắn nhớ lại chuyện Ma Thần Nguyên Dịch.

Cái thứ này có hơi mất mặt a!

“Không cần lo lắng, chỉ là vấn đề nhỏ thôi.” “Cũng phải.” Bàn Cổ gật đầu, không hỏi gì thêm, chuyên tâm đấm Tổ của Hệ thống.

Trong trận chiến với Đạo Ánh Bàn Cổ trước đó, hắn và Đạo Ánh Bàn Cổ đều lĩnh ngộ được Đạo của đối phương.

Nhưng nhìn chung, vẫn là hắn được lợi nhiều hơn. 89.

Vì cảnh giới của hắn thấp, thuộc về kẻ đến sau, nên những cái hố mà Đạo Ánh Bàn Cổ đã dẫm phải hắn có thể tránh được, củng cố căn cơ tốt hơn.

Còn Đạo Ánh Bàn Cổ, nhiều nhất chỉ tăng thêm chút cảm ngộ về Đạo, hắn không thể nào hạ tu vi làm lại từ đầu.

Về sức mạnh của Đại Đạo gia trì trên người, hắn hiện tại không tham ngộ được.

Đồng thời, các Ma Thần Hỗn Độn khác cũng đang hấp thu bản nguyên của Hệ thống Tối thượng.

Nửa Hỗn Độn lặng lẽ trôi qua.

Bàn Cổ đã dùng hết các chiêu thức có thể dùng lên người Tổ của Hệ thống, nhưng vẫn không thể dừng lại.

Lần đầu tiên cảm thấy, hóa ra đánh đập cũng mệt đến thế.

Ba ngàn Ma Thần đều đã thành cảnh giới Đạo Ánh.

Bản nguyên Hệ thống Tối thượng mà Đại Đạo đã tịnh hóa cũng đã hấp thu xong.

Diệt Thống Giả đã truyền cho họ phương pháp rút lấy bản nguyên Hệ thống Tối thượng kèm theo phương pháp tịnh hóa.

Nhưng họ quá yếu, rút không nổi, khó khăn lắm mới rút ra được

một đoàn, lại không tịnh hóa được.

Khiến các Ma Thần tức giận chửi bới, sỉ nhục những Hệ thống Tối thượng này.

Ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

Là sản vật mà Tổ của Hệ thống tạo ra để đẩy nhanh tiến độ tiến vào vĩ độ của họ.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đầu tiên, là nguồn gốc của tất cả Đạo trong chư thiên, lại còn có sức mạnh cao duy.

Thực lực cực mạnh, vừa vào chư thiên, chưa đến một Hỗn Độn, hệ thống đã nở rộ khắp chư thiên.

Thực lực quá mạnh, bị Tổ của Hệ thống kiêng dè, thế là rút bản nguyên của nó ra, chia thành từng Hệ thống Tối thượng một.

Tiền đề để trở thành nguồn gốc của vạn vật là, bản chất Đạo ẩn chứa trong những thứ này đều không cao bằng Đạo mà ngươi lĩnh ngộ.

Nhưng Hệ thống Tối thượng mới xuất hiện, mỗi loại đều nắm giữ một Đạo cao hơn Hệ thống Sức mạnh Tối thượng một chút.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng không còn là nguồn gốc của vạn vật nữa.

Hệ thống Tối thượng nhiều lên, sức mạnh của chư thiên bị suy yếu cũng lớn hơn.

Tổ của Hệ thống cũng sắp giáng lâm.

Nhưng còn chưa bắt đầu, đã bị Diệt Thống Giả đánh cho phải chờ hồi sinh.

Hệ thống Tối thượng cũng đều bị đánh chết, chỉ là chúng đã là nơi khởi nguồn của vạn vật chư thiên.

Chỉ cần chư thiên còn tồn tại Đạo của chúng, là có thể hồi sinh.

Diệt Thống Giả có thể cưỡng ép cắt đứt liên kết của chúng với Đạo để diệt sát triệt để, nhưng Tổ của Hệ thống có thể ngăn cản.

Cứ thế giằng co.

Theo thời gian, số lượng hệ thống trong chư thiên ngày càng nhiều.

Để phòng ngừa xuất hiện những hệ thống có hại lớn, Diệt Thống Giả mỗi khi cảm ứng được hệ thống đỉnh cấp xuất hiện trong chư thiên sẽ tiến hành đả kích hạ duy.

Tương tự, Hệ thống Tối thượng cũng đang làm điều tương tự.

Đả kích hạ duy!

Khi trở thành Đạo Ánh, Bàn Cổ cảm thấy mình và vạn vật vạn vật đều không hợp nhau.

Vạn vật đều là đồ chơi của hắn, đều phải tuân theo ý thức của hắn trong vô thức.

Mà bây giờ, có sức mạnh của Đại Đạo.

Hắn đối với Đạo Nguyên cũng có một lý giải mới.

Ngoài việc vạn vật vạn linh đều bị ảnh hưởng bởi mình, cũng có thể biến vạn vật vạn linh thành chính mình.

Thoát ly khỏi chư thiên, tạo ra vô hạn chư thiên!

Những thế giới tương tự trong chư thiên hiện nay, chính là bị ảnh hưởng bởi Đạo Nguyên.

Trong chư thiên từng tồn tại Đạo Nguyên, chỉ là họ đều bị Tổ của Hệ thống giết chết.

Có lẽ sẽ quay trở lại, nhưng thời gian là rất xa xôi.

Đạo Ánh ánh chiếu vạn vật, Đạo Nguyên trở thành vạn vật.

Ba ngàn Ma Thần của thế giới Hỗn Độn, chính là đến từ sự ánh chiếu Đạo của Đại Đạo.

Chỉ là bây giờ lại có thêm Đạo của Tổ của Hệ thống.

Trong đó, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, tuy nó đã suy yếu, nhưng vẫn là mạnh nhất trong các Hệ thống Tối thượng.

Không thể trở thành nguồn gốc của 2999 Đạo còn lại, nhưng sự lĩnh ngộ của nó đối với các Đạo khác vẫn cao hơn các Hệ thống Tối thượng khác, nó vẫn là nguồn gốc của những Đạo này.

Lực Chi Ma Thần, lúc Đại Đạo ánh chiếu Đạo, cũng là vì là người đầu tiên, nên đã nghiêm túc hơn một chút.

Thân thể Ma Thần Hỗn Độn, đây mới là thứ bá đạo nhất.

Thủ đoạn mà Đại Đạo tạo ra, khí tức tỏa ra, có thể trực tiếp xóa sổ ý thức tiềm ẩn tồn tại trong nguyên, lực lượng Đạo Ánh ẩn chứa trong vạn đạo.

Chỉ để lại Đạo thuần túy.

Ba ngàn Ma Thần họ, bây giờ chính là phải hấp thu Đạo của ba ngàn Hệ thống Tối thượng, xóa sổ ý thức tiềm ẩn trong Đạo của chúng.

Chương 537

Thay thế chúng trở thành nguồn gốc của chư thiên.

Chỉ là, chênh lệch thực lực quá lớn.

Diệt Thống Giả thấy vậy nói: "Các ngươi bây giờ cũng là cảnh giới Đạo Ánh, có thể ánh chiếu Đạo của mình lên chư thiên, chính là để tiêu diệt Đạo của chúng, do các ngươi thay thế.

Theo việc các ngươi hấp thu bản nguyên của chúng ngày càng nhiều, chúng yếu đi, các ngươi mạnh lên.

Đợi đến khi sức mạnh cuối cùng vượt qua chúng, liền có thể triệt để, hấp thu chúng." "Diệt thống chư thiên, nguyên nhân chính là để cắt đứt khả năng hồi sinh của chúng, khi các ngươi thực sự trở thành Đạo Nguyên, sức mạnh cao hơn chúng, ánh chiếu chư thiên, trong Đạo chỉ cần có ý thức của chúng, trực tiếp thôn phệ thay thế là được." ...

Ba ngàn Ma Thần tuy đã trở thành Đạo Ánh, có thể ánh chiếu Đạo lên chư thiên.

Nhưng cũng phải xem tình hình.

Ba ngàn Hệ thống Tối thượng đang ở đây, họ còn không nhìn thấy chư thiên, làm sao ánh chiếu.

"Các ngươi thử là biết." Diệt Thống Giả nói.

Bàn Cổ nghe vậy, vừa đánh Tổ của Hệ thống, vừa bán tín bán nghi sử dụng lực lượng Đạo Ánh.

Các Ma Thần khác cũng làm tương tự.

Ầm!

Ba ngàn Hệ thống Tối thượng bùng nổ.

Lực lượng Đạo Ánh của ba ngàn Ma Thần lập tức bị suy yếu đi một bậc.

Khoảnh khắc tiếp theo, bên ngoài đột nhiên có một luồng sức mạnh cường đại, trực tiếp phá hủy và áp chế sức mạnh của ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

Đạo của ba ngàn Ma Thần cuối cùng cũng thò ra được, chỉ là đã bị suy yếu quá nhiều tầng cấp.

May mà có bản chất Đạo Ánh, tuy yếu, nhưng có thể ánh chiếu chư thiên.

Họ đã thấy, Đại Đạo đang ngồi trên đài sen.

Vừa rồi, chính là ngài ra tay.

Các Ma Thần theo lời Diệt Thống Giả, Đạo của mỗi người không có góc chết lan tỏa ra chư thiên.

Ban đầu, vì có sự tồn tại của Đại Đạo này, họ rất dễ dàng ánh chiếu Đạo lên vạn vật.

Cũng có thể nói không phải là ánh chiếu, chỉ là họ quen thuộc với bản chất vạn vật, sao chép một lần là ánh chiếu lên.

Đợi lan tỏa đến một khoảng cách nhất định, Đạo của họ bắt đầu biến mất trên diện rộng.

Sau khi hợp lực xem xét tình hình, Bàn Cổ cạn lời, khí tức tỏa ra từ tồn tại cấp Thánh Nhân là có thể xóa sổ ý thức tiềm ẩn của họ.

Bất kỳ một đại thế giới nào, họ đều không nhìn rõ tình hình bên trong.

Rào cản thế giới đối với lực lượng Đạo Ánh là vô dụng, nhưng không chịu nổi tầng cấp thế giới cao, khí tức tỏa ra xóa sổ ý thức tiềm

ẩn của họ.

Ngoài sinh linh cấp Thánh Nhân, thậm chí Đạo của họ đến khí tức của một số sinh linh cấp Hỗn Nguyên Kim Tiên đặc thù cũng sẽ bị xóa sổ.

Hơn nữa, Đạo của Hệ thống Tối thượng cũng trải khắp chư thiên, một khi gặp phải, ý thức tiềm ẩn của chúng sẽ xóa sổ họ.

Tuy nhiên, cũng không phải tất cả sinh linh mạnh mẽ đều sẽ xóa sổ Đạo của họ.

Bàn Cổ thấy được Đạo Đức Đại Thiên Tôn.

Nơi ngài đi qua, ý thức tiềm ẩn của Hệ thống Tối thượng trong Đạo của vạn vật đều bị dọn sạch, ngài dường như cũng cảm nhận được Đạo của ba ngàn Ma Thần.

Chào hỏi từ xa, mặc cho Đạo của Bàn Cổ và các Ma Thần thay thế Hệ thống Tối thượng rơi xuống chư thiên.

Đạo của Bàn Cổ và các Ma Thần tiến vào một thế giới Hỗn Độn siêu nhỏ.

Ma Thần Hỗn Độn đang được thai nghén ở đây có linh trí ở tầng cấp Đại La Kim Tiên.

Ánh chiếu Đạo và ý chí của mỗi người.

Nhưng hiệu quả không mấy rõ ràng.

Thân thể Hỗn Độn quá mạnh, ý thức tiềm ẩn trong Đạo sẽ nhanh chóng bị dọn sạch.

Họ chỉ có thể không ngừng ánh chiếu, tiêu tốn thời gian dài đằng đẵng, để ánh chiếu ý chí của mình đi.

Đoàn kết, hợp tác, diệt hệ thống!

Một tỷ năm trôi qua, những Ma Thần Hỗn Độn này không đoàn kết, không hợp tác, tự chém giết lẫn nhau, cuối cùng Bàn Cổ Đại La Kim Tiên khai thiên.

Dẫn đến hệ thống, cũng dẫn đến Đạo của ba ngàn Hệ thống Tối thượng, Bàn Cổ và các Ma Thần mất đi tầm nhìn đối với thế giới đó, tuy không biết kết quả, nhưng cũng đoán được đại khái.

"Sao các ngươi hệ thống phiền phức thế nhỉ." Bàn Cổ đấm đá loạn xạ Tổ của Hệ thống.

Trước đó vì biến cố, nửa thân thể của Tổ của Hệ thống đã giáng lâm vĩ độ của họ, nhưng trải qua sự kiên trì không ngừng của Bàn Cổ, đã bị đánh bay ra khỏi vĩ độ này, chỉ còn lại một bộ phận nhỏ.

Phía sau, các Ma Thần khác đang hấp thu bản nguyên của Hệ thống Tối thượng, tuy rất chậm, nhưng kiên trì bền bỉ, cuối cùng sẽ thành công.

Bàn Cổ cần giúp Diệt Thống Giả áp chế Tổ của Hệ thống, không thể rảnh tay rút bản nguyên của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Nhìn huynh đệ tu luyện chăm chỉ như vậy, Bàn Cổ lại một lần nữa đưa lực lượng Đạo Ánh vào chư thiên.

Hơn nữa, còn dùng thêm một tia sức mạnh gia trì của Đại Đạo. ...

Cạc cạc cạc!

Hỗn Độn Kê Vương đang bất động đột nhiên đứng dậy, Đại Đạo đưa tay tóm nó lại.

Một Bàn Cổ chỉ có tu vi Thái Ất Kim Tiên mặt không biểu cảm xuất hiện từ trong cơ thể Hỗn Độn Kê Vương.

Hắn là thể ánh chiếu do Bàn Cổ ánh chiếu ra, không, nói đúng hơn là một con rối không có linh trí dùng để truyền lời.

“Dù sao cũng miễn cưỡng được coi là một thế giới Hỗn Độn ngụy đỉnh cấp, ngươi lại tạo ra một con rối Thái Ất Kim Tiên, quá mất mặt.” Đại Đạo vô cùng ghét bỏ, “Sau này đừng nói ngươi là Bàn Cổ.” “Gửi, Kê Vương, về Hỗn Độn.” “Lệnh, hậu duệ, diệt thống.” “Giúp Tổ Vu, liên lạc với ta.” “Giờ lại đến lượt ngươi nói ít.” Đại Đạo lắc đầu, cũng biết được suy nghĩ của Bàn Cổ.

“Không cần phải bận rộn làm gì, ta đã sắp xếp cả rồi.

Không đến vài trăm Hỗn Độn các ngươi là có thể phản áp Hệ thống Tối thượng.” “Gửi, Kê Vương, đi.” “Rèn luyện, bọn họ.” Con rối của Bàn Cổ lại nói.

“Được rồi được rồi, ta để con gà này đi, ngươi đừng nói nữa, sức mạnh ta gia trì trên người ngươi vốn dĩ không duy trì được lâu, đừng lãng phí.” Đại Đạo nói xong, con rối của Bàn Cổ biến mất.

Đại Đạo một tay tóm lấy cổ Hỗn Độn Kê Vương.

Tiếp đó, vang lên tiếng kêu thảm thiết của Hỗn Độn Kê Vương.

Khiến cho Đạo Ánh Bàn Cổ đang tu luyện cũng bị dọa không nhẹ.

Cạc cạc cạc ~~ Cạc!! ...

Trăm năm sau, Hỗn Độn Kê Vương cao hơn ba mét hùng hổ quay về thế giới Hỗn Độn.

Trong thế giới hư ảo, Bàn Cổ cũng yên tâm tiếp tục, tăng sức đánh Tổ của Hệ thống. ...

Một Hỗn Độn nữa lại trôi qua.

Trong chư thiên, Chúa Tể Bình Tâm, Quy Tắc Hồng Quân, Nữ Oa Đại Thiên Tôn... các đại năng cổ xưa không lúc nào ngừng hành động chém giết hệ thống.

Sinh linh dưới trướng họ cũng dấy lên làn sóng thanh tẩy hệ thống

chư thiên.

Những sinh linh không muốn tham gia, cũng có thể mang hệ thống hoặc linh kiện hệ thống đến đổi lấy báo đáp.

Đã kéo dài hơn một Hỗn Độn, địa bàn của họ, làn sóng giết hệ thống vẫn hừng hực không suy giảm.

Đồng thời, Chúa Tể Bình Tâm và những người khác cũng đang toàn lực tru sát hệ thống cấp cao, vô cùng bận rộn.

Một Hỗn Độn cũng không nghỉ ngơi được mấy vạn năm.

Cũng coi như đã kìm hãm được số lượng hệ thống trong một vùng lãnh địa chư thiên rộng lớn.

Nhưng Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn hai người, làm còn tuyệt hơn.

Đại Đạo tuy không biết hệ thống mạnh nhất trốn ở đâu, nhưng cũng có thể biết được vị trí mờ nhạt.

Nguyên nhân chư thiên có nhiều hệ thống như vậy, có một phần rất lớn là do chúng.

Theo vị trí mà Đại Đạo cung cấp, hai người khóa vị trí chính xác.

Một Hỗn Độn, chém giết được năm hệ thống mạnh nhất.

Mỗi khi thiếu một hệ thống mạnh nhất, bên phía ba ngàn Ma Thần lại có tiến bộ rõ rệt.

Mà lúc này, trong thế giới Hỗn Độn của ba ngàn Ma Thần.

Bình Tâm, Lão Tử, Nguyên Thủy... lứa thần thai tiên thiên đầu tiên của Hồng Hoang đang ở đây tham ngộ đại đạo.

Còn có Huyền Đô, Quảng Thành Tử, những sinh linh cảnh giới Thiên Đạo này đang tu luyện ở đây.

Bàn Cổ trước đó đã mang về từ chỗ Chu Lão Bản một lượng lớn tài nguyên tu luyện liên quan đến chúng nhân Hồng Hoang, qua mấy Hỗn Độn thời gian, họ cũng lần lượt bước lên cảnh giới Đại Đạo.

Chân giới khổng lồ, năng lượng ẩn chứa đã không còn tác dụng lớn đối với họ.

Lần lượt đến thế giới Hỗn Độn tham ngộ đại đạo tầng thứ cao hơn.

Mấy Hỗn Độn, không có tin tức của Ma Thần Hỗn Độn, họ cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ có thể cố gắng hết sức nâng cao thực lực.

Đúng lúc này, Hỗn Độn Kê trong điện Bàn Cổ đột nhiên náo động đập cửa, kinh động đến các Tổ Vu đang tham ngộ đại đạo.

"Nó thế này là đang làm gì?" Các Tổ Vu không hiểu.

Cạc~!

Chương 538

Đột nhiên, một tiếng gáy vang vọng Hỗn Độn, ầm ầm vô tận thần lôi xuất hiện trong Hỗn Độn.

"Đây là..." Trong mắt các Tổ Vu lộ ra vẻ vui mừng, trực tiếp mở cửa điện Bàn Cổ.

Hỗn Độn Kê chạy vọt ra ngoài, các Tổ Vu đứng dậy bay ra.

Tam Thanh, Phục Hy, Nữ Oa... lần lượt hiện thân, hội hợp với các Tổ Vu.

Dưới sự chứng kiến của họ, Hỗn Độn Kê Vương tắm mình trong thần lôi khiến họ run sợ.

Từ từ đi vào từ ngoài thế giới.

"Hỗn Độn Kê Vương, Phụ Thần họ có tin tức rồi." ...

Hỗn Độn Kê Vương đến, khiến mọi người vô cùng vui mừng.

Lập tức, do Tam Thanh và Tổ Vu dẫn đầu, xem xét thông tin Kê Vương mang đến.

Câu nói đầu tiên đã khiến họ chấn động.

Đại Đạo!

Đại Đạo đã thai nghén ra ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn.

Trời đất ơi, tồn tại còn mạnh hơn cả Ma Thần Hỗn Độn.

Chỗ dựa của họ là ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn, chỗ dựa của Ma Thần Hỗn Độn là Đại Đạo.

Tính bắc cầu, chỗ dựa của họ chính là Đại Đạo.

Đột nhiên cảm thấy, họ có thể tung hoành khắp chư thiên mà

không chết. 90.

Nhìn những thông tin tiếp theo, sắc mặt các vị thần sa sút, Ma Thần Hỗn Độn bị vây khốn tạm thời không thể thoát thân.

Đại Đạo cũng vậy. 91.

Tiếp tục xem xuống, tâm trạng mọi người tốt hơn rất nhiều, để giúp các Ma Thần Hỗn Độn thoát khốn, cần phải dọn dẹp hệ thống Chư Thiên.

Trong chư thiên đã không còn tồn tại mạnh mẽ nào.

Hỗn Độn Kê Vương chính là chiến lực đỉnh cấp nhất.

Chư thiên có mấy lãnh địa, cũng chính là địa bàn của Chúa Tể Bình Tâm và các đại năng cổ xưa khác. 92.

Nơi đó là khu vực an toàn, sinh linh Hồng Hoang yếu có thể đến đó săn bắt hệ thống, đẩy nhanh tốc độ thoát khốn của các Ma Thần Hỗn Độn.

Cấp bậc của họ, có thể lấy điện Bàn Cổ làm chủ, Hỗn Độn Kê Vương làm hậu thuẫn, tiến đến những lãnh địa chư thiên tràn lan hệ thống, tiến hành đại thanh tẩy.

"Làm thôi, chúng ta phải đi giúp Phụ Thần!" Các Tổ Vu lập tức la hét ầm ĩ.

"Các ngươi thì sao, có muốn cùng chúng ta đến lãnh địa chư thiên chưa biết để giết hệ thống không?" Những người khác suy nghĩ một lát, lần lượt gật đầu đồng ý.

Không vì gì khác, quyền kiểm soát Hỗn Độn Kê Vương nằm trong tay Tổ Vu.

Hiện tại là chiến lực đỉnh cấp của chư thiên, phòng ngự của điện Bàn Cổ cũng là mạnh nhất chư thiên.

Huống hồ mọi người đều biết rõ về nhau, hợp tác được. 93.

Ở địa bàn của các đại năng cổ xưa khác có thể còn bị hạn chế, không bằng tự mình bôn ba cho tiêu sái.

"Nếu đã như vậy, vậy mọi người hãy về chuẩn bị một chút đi." Bình Tâm nhìn các thần, nói: "Các đại chân giới, chuyển vào trong điện Bàn Cổ, sinh linh trong đó, từ cảnh giới Thánh Nhân trở lên, có thể lựa chọn đi theo chúng ta hoặc đến lãnh địa của những đại năng cổ xưa kia.

Dưới cảnh giới Thánh Nhân, lập quân đội, tiếp nhận huấn luyện." "Thiên Đạo cũng phải mang theo, tất cả chân giới phụ thuộc vào Bất Chu Chân Giới, hồi sinh sức mạnh Thiên Đạo từng có, bảo vệ chân linh của sinh linh dưới trướng chúng ta bất diệt." "Tam Thanh, Tổ Vu, luân phiên trấn giữ điện Bàn Cổ, gặp hệ thống cấp cao, cần nhanh chóng chi viện.

Có được không?" "Được!". ...

Mọi người rời đi, trở về chân giới của mình, bây giờ họ cũng đều là cường giả cảnh giới Đại Đạo, di chuyển một chân giới, không hề khó khăn.

Ngay cả Bất Chu Chân Giới, cũng bị Thập Nhị Tổ Vu triệu hồi Bàn Cổ chân thân chuyển vào điện Bàn Cổ.

Vào khoảnh khắc Thập Nhị Tổ Vu triệu hồi Bàn Cổ chân thân, Bàn Cổ trong thế giới hư ảo đã cảm ứng được.

Hắn thậm chí có thể giao tiếp với các Tổ Vu, nhưng Bàn Cổ không làm vậy, làm vậy quá hao phí sức mạnh.

Có lẽ đợi đến khi ba ngàn Ma Thần họ có thể thực sự đối đầu với Hệ thống Tối thượng, mới có dư lực truyền lời cho Tổ Vu.

Bàn Cổ nhìn các Ma Thần đang gian nan tịnh hóa bản nguyên hệ

thống, than thở, tiếp tục đánh Tổ của Hệ thống.

Đến đây đã gần hai Hỗn Độn, những ngày tháng đánh đấm không ngừng này đến bao giờ mới kết thúc đây!! ...

Xa xôi ở thế giới Hỗn Độn, Tam Thanh và Tổ Vu khởi động đại trận do các Ma Thần để lại, che đậy thế giới Hỗn Độn.

Tiến vào điện Bàn Cổ, bước lên con đường chinh chiến.

Trăm vạn năm thời gian, đã đến lãnh địa chư thiên của Quy Tắc Hồng Quân.

Gặp được Quy Tắc Hồng Quân.

Tăng thêm không ít kiến thức, học hỏi được rất nhiều kiến thức về hệ thống.

Lại hao phí mấy trăm triệu năm thời gian, lần lượt đi qua lãnh địa của Chúa Tể Bình Tâm và các đại năng khác, để lại một lượng lớn sinh linh Hồng Hoang.

Lựa chọn lãnh địa chư thiên chưa biết, bắt đầu săn giết hệ thống.

Có Hỗn Độn Kê Vương và điện Bàn Cổ hai con bài tẩy lớn làm hậu thuẫn, lực lượng Thiên Đạo bảo vệ chân linh. 94.

Thời đại bị hệ thống tính kế uất nghẹn đã qua rồi.

Bây giờ, gặp là đụng, đụng không lại gọi người, đánh không lại tiếp tục gọi, gọi đến cấp bậc của Tam Thanh, Minh Hà.

Lại đánh không lại, Bàn Cổ chân thân, Hỗn Độn Kê Vương, điện Bàn Cổ... ngay cả hệ thống mạnh nhất cũng không làm gì được họ.

Hỗn Độn Kê Vương quá cồng kềnh.

Họ còn có thể kêu gọi Quy Tắc Hồng Quân, Đạo Đức Đại Thiên Tôn và các đại năng cổ xưa khác.

Hệ thống gặp phải, về cơ bản đều không thoát khỏi sự truy sát của họ.

Mỗi thời mỗi khắc, đều có vô số hệ thống bỏ mạng, mọi dấu vết đều bị xóa sạch.

Tài nguyên mà hệ thống mang theo cũng vô cùng phong phú, đối với các thần đã là cảnh giới Đại Đạo không có tác dụng, nhưng đối với sinh linh bên dưới, quả thực là đại bổ phẩm.

Thực lực tổng thể của Hồng Hoang không ngừng được nâng cao.

Sinh linh sinh ra ở Hồng Hoang, về cơ bản cũng thực sự làm được việc đều đã giết qua hệ thống.

Nhưng dù có lực lượng Thiên Đạo bảo vệ, vẫn sẽ có thương vong.

Nhiều hơn là những sinh linh lần đầu giao tiếp với hệ thống.

Lúc này, tác dụng của bãi thử luyện Vu tộc đã thể hiện ra.

Trải qua rèn luyện với hệ thống trong bãi thử luyện Vu tộc trước, mới có thể nâng cao hiệu suất diệt thống và an toàn của bản thân khi ra ngoài.

Số lượng hệ thống mà sinh linh tầng thấp diệt sát không hề nhỏ hơn các thần.

Chư thiên lớn như vậy.

Dù các thần có thực lực cảnh giới Đại Đạo, một lần dò xét cũng không được nhiều nơi.

Huống hồ, thứ như hệ thống một khi có túc chủ làm lá chắn, rất khó phát hiện.

Thực lực cảnh giới Đại Đạo, tìm một hệ thống trung cấp mạnh hơn một chút cũng phải tận mắt nhìn thấy mới được.

Dù đã cố gắng hết sức nghiên cứu vấn đề này, nhưng trước vô số phương pháp ẩn náu đa dạng của hệ thống, hiệu suất cũng vô cùng thấp.

Cứ như vậy, năm Hỗn Độn đã trôi qua.

Nỗ lực của chúng thần Hồng Hoang, sự cống hiến của Chúa Tể Bình Tâm và các đại năng cổ xưa khác.

Cùng với sự đóng góp tốt nhất của Đạo Đức, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

Tốc độ rút lấy bản nguyên Hệ thống Tối thượng của ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn, đã tăng lên một chút xíu.

Nhưng cũng chỉ có một chút xíu.

Đa số họ vẫn đang ở giai đoạn Đạo Ánh trung kỳ, sơ kỳ.

Rõ ràng miếng thịt ba ngàn Hệ thống Tối thượng đang ở trước mặt, nhưng lại không thể nào nuốt trôi. 95.

Điều này khiến các Ma Thần có một cảm giác uất ức không nói nên lời.

Sức mạnh gia trì trên người Bàn Cổ cũng đã tiêu hao một phần.

Đợi tiêu hao hết, nếu các Ma Thần đối mặt với Hệ thống Tối thượng vẫn không có một chút sức phản kháng nào.

Vậy thì sẽ có rắc rối không nhỏ.

Đại Đạo vẫn luôn trấn áp Tổ của Hệ thống trong chư thiên không nhìn nổi nữa.

Thêm vào đó, qua mấy Hỗn Độn này sức mạnh của ngài cũng đã hồi phục, cưỡng ép mang theo xiềng xích, đại đao do sức mạnh của Tổ của Hệ thống hóa thành cùng với Đạo Ánh Bàn Cổ đổi chỗ.

Chương 539

Đổi đến thế giới Hỗn Độn.

Ầm!

Thế giới Hỗn Độn hiển hóa ba ngàn đại đạo, ba ngàn đại đạo huyền diệu, khiến Đạo Ánh Bàn Cổ không kiềm chế được muốn dung hợp.

Đại Đạo lập tức đá cho hắn một cước.

Không biết trên người mình toàn mùi hệ thống, ánh chiếu lên chư thiên là diệt hệ thống hay là làm tăng tốc độ sinh sản của hệ thống?

Ba ngàn đại đạo dưới sự khống chế của Đại Đạo, từ từ tấn cấp thành tầng thứ Đạo Ánh thực sự, và vẫn đang tiếp tục nâng cao.

Ba ngàn Đạo trong chư thiên đang hội tụ về Hỗn Độn.

Từ từ, ba ngàn quang đoàn Đạo xuất hiện ở đây.

Xiềng xích và đại đao dưới thân Đại Đạo ken két vang lên.

Nhìn thấy ba ngàn quang đoàn, Đạo Ánh Bàn Cổ lập tức đỏ mắt.

“Giữ chúng nó lại.” Đại Đạo nói.

Gầm~!

Đạo Ánh Bàn Cổ phát ra tiếng gầm, lao vào một trong số các hệ thống bắt đầu cắn xé, hoàn toàn bị hận thù che mờ đôi mắt, không còn lý trí.

Các quang đoàn khác hóa thành các sinh linh đủ hình dạng, chạy loạn khắp nơi, phá hoại hoặc tấn công Đại Đạo, hồi sinh sức mạnh của Tổ của Hệ thống dưới thân Đại Đạo, chúng là ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

Hệ thống Tối thượng không có khái niệm phân thân, Đạo của chúng chính là đại diện cho bản thân, có mặt ở khắp mọi nơi.

Chúng ở chư thiên chẳng qua là bị áp chế, bây giờ bị Đại Đạo tập hợp lại, thuận tiện rút bớt bản nguyên mạnh hơn của chúng trong không gian hư ảo.

Bộ phận bản nguyên của chúng ở đây hội tụ, mới hiển hóa ra.

Đại Đạo muốn trong lúc trấn áp sức mạnh của Tổ của Hệ thống, trấn áp thêm một số Hệ thống Tối thượng, giảm bớt áp lực cho Ma Thần Hỗn Độn.

Vốn nghĩ Đạo Ánh Bàn Cổ có thể giúp được chút gì đó.

Không ngờ gã này vừa thấy Hệ thống Sức mạnh Tối thượng là mất lý trí.

Chỉ chăm chăm đánh một hệ thống.

Phần còn lại để ngài đánh à?

Đại Đạo ho nhẹ một tiếng, Đạo Ánh Bàn Cổ và ba ngàn Hệ thống Tối thượng cùng bị trấn áp.

"Ngươi tỉnh táo lại cho ta, nếu còn mất lý trí nữa ta sẽ phong ấn ngươi triệt để." Đại Đạo nói xong, bắt đầu liên lạc với Bàn Cổ, để họ thử ánh chiếu chư thiên một lần nữa. ...

Ầm!

Ba ngàn Ma Thần nhận được truyền âm của Đại Đạo, cùng với sự trợ giúp của Diệt Thống Giả, một lần nữa khuếch tán sức mạnh Đạo Ánh ra ngoài.

Bởi vì sức mạnh của ba ngàn Hệ thống Tối thượng đã bị Đại Đạo cưỡng ép cắt đi một phần, nên lần này bọn họ rất thuận lợi đột phá sự ngăn cản của Hệ thống Tối thượng.

Nhưng Bàn Cổ lại không chọn ánh chiếu Chư Thiên.

Lần trước đã thử rồi, hiệu suất quá thấp, đặc biệt là Hỗn Độn Ma Thần ở các thế giới khác, ánh chiếu chẳng khác gì không ánh chiếu.

Tuy lần này sức mạnh Đạo Ánh có mạnh hơn một chút, nhưng cũng không mạnh hơn bao nhiêu.

Muốn biến Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Thánh Nhân thành thể ánh chiếu thì cơ bản là không thể.

Phải đổi phương pháp khác.

Dưới sự dẫn dắt của Bàn Cổ, ba ngàn Ma Thần cùng nhau dồn sức mạnh vào thế giới Hỗn Độn.

Sức mạnh Đạo Ánh chủ động dung nhập vào ba ngàn Đại Đạo.

Đại Đạo thấy vậy, liền buông lỏng Bàn Cổ Đạo Ánh đang bị trấn áp, rồi đem ba ngàn Đại Đạo giáng lên ba ngàn Hệ thống Tối thượng bên phía mình.

Gầm~!

Đạo hóa thành từng hư ảnh Ma Thần, trấn áp lên những Hệ thống Tối thượng này.

Đại Đạo từ từ dừng hành động trấn áp ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

Ầm!

Hệ thống Tối thượng bạo động, muốn thoát khỏi sự trấn áp của Hỗn Độn Ma Thần, nhưng sức mạnh vạn đạo xung quanh thế giới Hỗn Độn lại không ngừng rót vào hư ảnh Ma Thần, khiến chúng rất khó thoát ra.

Đại Đạo vung tay, lôi ra một cây roi sấm, đặt trước mặt Bàn Cổ Đạo Ánh.

“Đừng dùng sức mạnh của mình, hệ thống nào không ngoan thì cứ quất cho ta!” “Được.” Bàn Cổ Đạo Ánh gật đầu, cầm lấy roi sấm, quất hai phát vào Hệ thống Sức mạnh Tối thượng trước tiên, sau đó bắt đầu di chuyển qua lại giữa ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

Ý thức của ba ngàn Ma Thần gia trì lên sức mạnh của thế giới Hỗn Độn, cộng thêm sự trợ giúp của Bàn Cổ Đạo Ánh, đã thành công trấn áp ba ngàn hệ thống bên phía Đại Đạo.

Đại Đạo bây giờ chỉ còn lại việc trấn áp Tổ Hệ Thống, vẫn còn dư sức.

Đây chính là mục đích của Đại Đạo, nếu bọn họ không chiếm được chỗ tốt từ Đại Đạo, vậy thì để Đại Đạo ra tay.

Đại Đạo có nhiều thủ đoạn, chắc chắn có thể giáng một đòn nặng nề cho đám hệ thống này chứ!

Thế là, Đại Đạo vung tay, hình ảnh điện Bàn Cổ đang nhanh chóng xuyên qua Chư Thiên xuất hiện ở đây.

Cục cục tác...

Tiếng của Hỗn Độn Kê Vương vang lên.

Đại Đạo truyền sức mạnh qua...

“Lãnh địa Chư Thiên này đã giết được bảy hệ thống cao cấp, thật đáng mừng!” Trong điện Bàn Cổ, các Tiên Thiên Thần Thai Hồng Hoang tụ tập lại, họ vừa mới quét sạch hệ thống ở một vùng lãnh địa Chư Thiên, bây giờ đang chuẩn bị đến địa điểm tiếp theo.

Tất cả sinh linh đều quay về điện Bàn Cổ, kiên nhẫn chờ đợi điện Bàn Cổ đưa họ lên đường.

Qua nhiều Hỗn Độn, thực lực của họ đều đã đạt đến Đại Đạo trung, hậu kỳ.

Đa Bảo, Huyền Đô cũng đã bước vào cảnh giới Đại Đạo.

Các đệ tử khác cũng đang trên đường đột phá cảnh giới Đại Đạo.

Quanh năm săn giết hệ thống khiến cho nội tình của mỗi người đều hùng hậu, thủ đoạn phi phàm.

Thậm chí có lần, không cần dựa vào Hỗn Độn Kê Vương và đại trận, họ đã cứng rắn giết chết một hệ thống cao cấp đỉnh phong.

Tốc độ tiến bộ cũng xem như siêu nhanh, dù sao nếu tu luyện bình thường, bây giờ họ có thể đột phá Thiên Đạo Cảnh hay không vẫn còn là vấn đề.

Đâu như hiện tại, Thiên Đạo Cảnh nhiều như sao trên trời.

Tất cả, đều là do giết hệ thống mà có.

Chúng Tiên Thiên Thần Thai thảo luận về những chuyện đã xảy ra, cảm khái vô cùng.

Đúng lúc này, Hỗn Độn Kê Vương đang chuyên tâm gặm Hỗn Độn Linh Bảo ở xa bỗng nhiên cất tiếng gáy dài.

Rầm rầm rầm!

Toàn bộ điện Bàn Cổ xuất hiện dòng điện cực hạn.

Dưới ánh mắt của chúng Tiên Thiên Thần Thai, Hỗn Độn Kê Vương bắt đầu trở nên cực kỳ áp bức.

"Đó là..." Ánh mắt các Tổ Vu trở nên mơ hồ, Tam Thanh bên cạnh cũng thất thần.

Đột nhiên tỉnh lại, khí tức này, chẳng phải là khí tức của Đại Đạo trong ký ức Phụ Thần sao?

"Đại Đạo!" Chúng thần kinh hãi, vội vàng tiến lên bái kiến.

Vô tận thần lôi bao quanh thân thể Hỗn Độn Kê Vương đã biến

thành hình dạng gà cơ bắp cuồn cuộn, cuối cùng "bùm" một tiếng, Hỗn Độn Kê Vương nổ tung.

Ba ngàn Đại Đạo trong cơ thể nó vốn chỉ miễn cưỡng đạt tới tầng Đạo Ánh nay dung hợp với ba ngàn Đại Đạo của điện Bàn Cổ.

Ngay sau đó, một khối năng lượng khiến chúng thần run sợ dung làm một thể với điện Bàn Cổ.

Ầm...

Điện Bàn Cổ rung chuyển.

Huyết khí bàng bạc lan tỏa, bao trùm hàng ức vạn triệu sinh linh đang tu hành trong điện Bàn Cổ.

Các Chân Giới lớn cũng tràn ngập huyết khí.

"Đây không phải huyết khí của Bàn Cổ." Chúc Cửu Âm nói, hấp thu một phần huyết khí.

Trong lúc ý thức hoảng hốt, hắn đã vượt ra ngoài điện Bàn Cổ, đến với Chư Thiên Vạn Giới, vô cùng vô tận thế giới, hắn dường như có thể cảm ứng được sự tồn tại của tất cả sức mạnh thời gian trong mọi thế giới.

Một luồng thông tin truyền đến, bảo Chúc Cửu Âm hãy đưa ý thức vào một thế giới trong số đó.

Chúc Cửu Âm làm theo, tiến vào đại thế giới miễn cưỡng có thể chứa đựng Thánh Nhân này.

Ý thức dễ dàng xuyên qua bình chướng thế giới mà không bị ý thức thế giới công kích.

Điều này khiến Chúc Cửu Âm kinh ngạc, trong những Hỗn Độn này, tình huống họ bị ý thức thế giới công kích vì vào thế giới giết hệ thống đã gặp quá nhiều lần.

Ý thức thế giới mù quáng chỉ công kích họ mà không công kích hệ thống.

Gây ra vô số phiền phức.

Hắn vẫn là lần đầu tiên thấy việc tiến vào một thế giới mà không gặp bất kỳ trở ngại nào.

Ngược lại, ý thức thế giới bao bọc lấy luồng ý thức này của Chúc Cửu Âm, bản nguyên thế giới dựa vào đạo của hắn mà bắt đầu thai nghén.

Chúc Cửu Âm ước tính một chút, những bản nguyên này, dưới sự hấp thu có ý thức của mình, cũng cần thai nghén năm mươi triệu năm mới có thể tạo ra thân thể Tiên Thiên Thần Thai cho hắn.

Chúc Cửu Âm bỏ cuộc, một năm sau hắn liền hóa hình, trở thành một con rắn nhỏ dài hơn mười mét, đường kính gần nửa mét, thực lực chỉ miễn cưỡng đạt đến tầng Tiên.

Thế giới này có thể chứa đựng Thánh Nhân, thực lực của một Tiên nhân chẳng khác gì con kiến.

Nhưng Chúc Cửu Âm không hề yếu ớt như vậy, hắn có thể tùy lúc hội tụ sức mạnh thời gian của thế giới này mà bộc phát.

Sức mạnh thời gian, cũng có thể nói là bản nguyên thời gian, đó là bản nguyên mà ý thức thế giới sản sinh ra khi hắn đến.

Chương 540

Nếu hắn ngoan ngoãn thai nghén, hấp thu đoàn bản nguyên thời gian này, khi xuất thế đã có thể trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Nhưng Chúc Cửu Âm không làm vậy, hắn đến thế giới này chỉ để làm thí nghiệm, không cần thiết phải lãng phí thời gian.

Thân rắn từ từ trườn về phía trước, Chúc Cửu Âm gặp được một tiểu thế giới.

Đại thế giới này ẩn chứa vô số tiểu thế giới.

Chúc Cửu Âm đi vào.

Hắn xuất hiện trong một ngọn núi, một tháng sau, hắn cứu một thiếu nữ bị bầy sói vây công.

Thiếu nữ là khí vận chi tử của thế giới này.

Khí vận chi tử của thế giới này, chính là sinh linh được ý chí thế giới lựa chọn để giải quyết vấn đề khi thế giới vận hành xảy ra sự cố hoặc có bước tiến triển, cũng có thể gọi là thiên tuyển chi tử, được vô hình dẫn dắt để nhận được cơ duyên, thiên tài địa bảo, cường giả truyền công, bái sư thu đồ, liên tiếp được đầu tư...

Thiếu nữ này chính là khí vận chi tử, lần này bị bầy sói vây công, ý thức thế giới cũng đã sắp xếp cho nàng một sư phụ.

Chỉ có điều sư phụ của nàng ta thấy Chúc Cửu Âm là một 'dị thú', ỷ vào thực lực Kim Đan đại năng, muốn giết Chúc Cửu Âm để luyện dược.

Kết cục... không cần nói nhiều.

Thân thể dài hơn mười mét, vảy đen nhánh, con ngươi rắn lạnh

băng.

Gương mặt nhỏ nhắn của thiếu nữ tái nhợt, co rúm đầu lại, thân thể run rẩy, tràn đầy sợ hãi.

Bốp!

Đột nhiên, một quyển sách cổ ố vàng rơi trúng đầu thiếu nữ.

Phanh!

"A~!" Ngay sau đó, lại rơi thêm mấy cây dược thảo hình thù kỳ quái và một cái bình ngọc.

Thiếu nữ đau đớn, không nhịn được ôm đầu, lại phát hiện con rắn lớn đã biến mất không tăm tích.

Nhìn quanh bốn phía, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên quyển sách trong tay.

Mấy chữ lớn được viết rồng bay phượng múa, vừa nhìn đã biết không tầm thường!

Thiếu nữ biết chữ!

Nhưng không nhận ra đây là chữ gì.

Nàng không hiểu đây là thứ gì, nhưng sách vở vốn là vật quý giá.

Dù nàng là tiểu thư nhà quan, cũng không tiếp xúc nhiều với sách vở.

Cẩn thận lau chùi, thiếu nữ đặt quyển sách vào trong ngực.

Chạy về phía con đường nhỏ dưới núi.

Không lâu sau, một bầy khỉ đuổi thiếu nữ quay lại chỗ cũ.

Ở một bên khác, Chúc Cửu Âm đang suy nghĩ lý do Đại Đạo để hắn đến thế giới này, phía trước đứng một vị hòa thượng béo, nhanh chóng già đi, hóa thành xương khô.

Một con kiến muốn thu hắn làm hộ tự thần thú.

Chúc Cửu Âm rời đi, mãnh thú trong núi liền xông lên chỗ bộ xương khô của hòa thượng béo.

Chúc Cửu Âm lại nhìn thấy thiếu nữ kia.

Nàng đang bị bầy khỉ truy đuổi.

Nếu hòa thượng béo không chết, có lẽ đó lại là một cơ duyên khác của thiếu nữ.

Thiếu nữ hoảng hốt chạy bừa, đến sơn động nơi Chúc Cửu Âm nghỉ ngơi.

Trong sơn động tối om, một đôi mắt rắn lạnh băng khiến thiếu nữ ngã quỵ xuống đất.

Bầy khỉ đuổi tới, bầy khỉ biến mất.

Chúc Cửu Âm không giết thiếu nữ, chỉ ném nàng ra khỏi ngọn núi này.

Ngoài mấy cây dược thảo, lại có thêm mấy chuỗi phật châu.

Thiếu nữ dường như hiểu ra con rắn lớn không có ác ý với mình, ngược lại còn cho nàng một số thứ kỳ quái.

Mang theo những thứ này, thiếu nữ rời đi.

Chúc Cửu Âm tiếp tục suy nghĩ mục đích đến thế giới này là gì...

Xuân đi thu đến, đã qua mười mùa xuân thu.

Thiếu nữ năm xưa đã trở thành thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, Độc Cô Diệp Ngọc.

Lão nương của hoàng đế Yến quốc, tức Thái hậu, đích thân hạ chỉ, muốn gả nàng cho Nhiếp Chính Vương làm phi.

Ý tứ chính là, để nàng mê hoặc Nhiếp Chính Vương đến thần hồn

điên đảo, không lòng dạ nào lo triều chính.

Nhiếp Chính Vương đương nhiên hiểu ý Thái hậu, cũng dấy lên cảnh giác, để phòng mụ già yêu quái sau này tìm cho hắn một vương phi khác.

Hắn đề nghị phong Độc Cô Diệp Ngọc làm Vương phi.

Phụ thân của Độc Cô Diệp Ngọc bất quá là quan bát phẩm, gia tộc sau lưng phần lớn vẫn là chân đất.

Vô quyền vô thế, làm một Vương phi đối với Nhiếp Chính Vương mà nói không có lợi lộc gì.

Thái hậu vui như mở cờ trong bụng, đồng ý.

Cứ như vậy, Độc Cô Diệp Ngọc trở thành Nhiếp Chính Vương phi.

Độc Cô Diệp Ngọc đến núi, "Sư phụ ta nói, muốn trường sinh, trước phải trải nghiệm khổ nạn hồng trần, lần này, đến đây để cáo biệt ngài." "Khổ nạn hồng trần?" Chúc Cửu Âm nhìn Độc Cô Diệp Ngọc, lắc đầu, "Chuyện của ngươi có liên quan gì đến ta." "Ta muốn hỏi ngài, vì sao trường sinh tiêu dao giữa đất trời lại phải trải qua ma nạn phàm trần?" Độc Cô Diệp Ngọc hỏi.

"Ngươi đi trải nghiệm một phen, tự sẽ biết." "Cũng phải." Độc Cô Diệp Ngọc gật đầu, hành lễ xong, xoay người rời đi.

Chúc Cửu Âm nhắm mắt, "Ta dường như cảm nhận được rồi, khí tức của con mồi.

Đây chính là lý do ta đến sao?" Nửa năm sau, Độc Cô Diệp Ngọc vào ở vương phủ, làm Nhiếp Chính Vương phi.

Nhiếp Chính Vương tuy kinh diễm trước khí thế khó hiểu của Độc Cô Diệp Ngọc, nhưng lòng ôm chí lớn, không hề tham luyến mỹ

sắc.

Mỗi ngày đều đấu đá với dã tâm bừng bừng, tính toán cái này cái kia.

Cuộc sống của Độc Cô Diệp Ngọc trôi qua bình đạm, thú vui đôi khi là được các phu nhân quan viên khác, hoàng hậu, vương phi, quận chúa mời.

Đến dự yến tiệc, ai nấy đều treo nụ cười trên mặt, nhưng ngầm giở trò với nàng không ngớt.

Người tu hành trong thiên hạ cực ít, nói một cách nghiêm khắc, người tu hành cơ bản không thèm để ý đến hoàng thất.

Nhưng các nước trong thiên hạ đều có võ giả.

Bên cạnh Độc Cô Diệp Ngọc, có hai thị nữ do Nhiếp Chính Vương sắp xếp.

Hậu Thiên võ giả!

Thị vệ bên cạnh hoàng đế cũng chỉ có thực lực này.

Mạnh hơn nữa là cung phụng, Tiên Thiên võ giả, cấp bậc này, hoàng đế không cho chỗ tốt cũng không ra lệnh được.

Nhiếp Chính Vương cảm thấy Độc Cô Diệp Ngọc là một bình hoa, chỉ đẹp mà không dùng được, lỡ gặp phải âm mưu, người mất mặt là hắn.

Vì vậy đã sắp xếp hai cao thủ bảo vệ.

Độc Cô Diệp Ngọc không cần làm gì cả, chỉ lặng lẽ nhìn những hoàng hậu, vương phi này bày mưu tính kế với mình.

Cuối cùng đều bị hai thị nữ phản đòn.

Khổ nạn, nàng không trải nghiệm được, tu vi, lại tăng rất nhanh,

không những nhanh mà còn vững chắc.

"Khó khăn thật sự cần phải trải qua sao?" Độc Cô Diệp Ngọc tự hỏi.

Lại hai mùa xuân thu trôi qua.

Nhiếp Chính Vương tranh đấu với hoàng đế, đã chiếm ưu thế cực lớn.

Nhiếp Chính Vương mang về một nữ tử kỳ lạ, tên là Bích Liên Phù Dao, không biết lễ số, coi thường vương pháp, vừa đến đã la hét đòi người người bình đẳng.

Gây chuyện này, gây chuyện kia.

Ban đầu xem ra cũng khá thú vị, nhưng khi gây chuyện đến vương phi là nàng, thì chẳng còn thú vị nữa.

Hai thị nữ đã cho cô ta một bài học.

Bích Liên Phù Dao ngoan ngoãn hơn, sau đó, hậu viện của vương phủ, ngoại nam...

ờ không, bóng dáng đàn ông nhiều lên.

Hai Hậu Thiên võ giả, cường giả đỉnh cấp của Yến quốc.

Hôm qua bắt được một Thất Vương Gia, hôm nay bắt được con trai Thừa tướng, tối đó lại bắt được con trai Thủ phủ.

Ngày mai lại bắt được con trai Đại tướng quân.

Độc Cô Diệp Ngọc đều lần lượt để thị nữ ném cho Nhiếp Chính Vương xử lý.

Sau đó, Nhiếp Chính Vương thu hồi hai thị nữ của nàng.

Hai thị nữ lại trở thành thị nữ của Bích Liên Phù Dao.

Tiếp theo, Độc Cô Diệp Ngọc nhìn thấy cảnh tượng Nhiếp Chính

Vương cùng các vương gia, tướng quân, công tử ca chạy theo sau mông Bích Liên Phù Dao.

Bích Liên Phù Dao ra ngoài gây sự, bọn họ dọn dẹp hậu quả, không phải diệt môn thì cũng là diệt tộc.

Tài sản dưới sự phân phối của Bích Liên Phù Dao, cuộc sống của bá tánh lại có phần đi lên.

Gần đây Độc Cô Diệp Ngọc tham dự một số hoạt động, phát hiện ánh mắt của các phu nhân quan viên nhìn nàng đều không đúng.

Đó là ánh mắt đồng tình, chế nhạo, xem náo nhiệt.

Chương 541

Độc Cô Diệp Ngọc đương nhiên biết chuyện gì đang xảy ra, tâm trạng có chút u uất, tốc độ tiến bộ tu vi cũng giảm xuống.

Không lâu sau, Bích Liên Phù Dao kia lại dẫn hai thị nữ chạy đến trước mặt nàng nhảy nhót.

Bích Liên Phù Dao tức giận chỉ vào Độc Cô Diệp Ngọc, "Lần trước ngươi bắt ta quỳ ba canh giờ, bây giờ, phong thủy luân chuyển, đến lượt ngươi rồi." "Quỳ ba canh giờ, không thì đừng trách ta." Phịch!

Quỳ!

Bích Liên Phù Dao quỳ, hai thị nữ cũng quỳ.

Bọn họ mặt đầy kinh ngạc, không thể tin nổi.

Cùng lúc đó, một đám vương gia, tướng quân đi theo sau Bích Liên Phù Dao cũng xông ra.

"Tiện nhân!

Ngươi dám làm tổn thương Dao nhi." Nhiếp Chính Vương mặt mày âm trầm đi đến trước mặt Độc Cô Diệp Ngọc, giơ tay phải lên.

Khoảnh khắc tiếp theo, Nhiếp Chính Vương ngã xuống trước mặt Độc Cô Diệp Ngọc.

"Tất cả ra đây, giết chết con tiện nhân làm hại Dao nhi này cho ta!" Thất Vương Gia hét lớn.

Lại xuất hiện hơn mười cao thủ nhất lưu và một Hậu Thiên võ giả.

Những người khác cũng ra lệnh cho thuộc hạ của mình xông vào

giết Độc Cô Diệp Ngọc.

Sau đó, tất cả bọn họ đều ngã xuống, cánh tay đều gãy một nửa.

Độc Cô Diệp Ngọc tựa vào ghế vương, bình thản nhìn đám người ngã xuống.

Tâm trạng thoải mái, tu vi của nàng cũng tăng nhanh hơn.

Ngày thứ hai, một lão hòa thượng mặt mày từ bi đến trước mặt Độc Cô Diệp Ngọc.

"Nữ thí chủ, xin hãy tha cho họ." "Vì sao?" "Quanh năm cúng dường Phật ta, bố thí cho dân tị nạn, công đức vô lượng!" Lão hòa thượng lắc đầu, bi thiên mẫn nhân nói.

"Trời có đức hiếu sinh, thí chủ nếu giết họ, sẽ bị nghiệp lực quấn thân, vĩnh..." Âm!

Độc Cô Diệp Ngọc giết sạch tất cả mọi người bao gồm cả Nhiếp Chính Vương, nhìn lại bản thân, khó hiểu hỏi, "Nghiệp lực đâu?" "Sao ta lại cảm thấy tu vi của mình lại tinh tiến thêm, có phải là tăng công đức rồi không?" "A di đà phật!" Lão hòa thượng niệm phật hiệu, nhìn về phía Độc Cô Diệp Ngọc, "Thí chủ nghiệp chướng sâu nặng, mời thí chủ đến dưới tòa sen của Phật ta, lắng nghe phật âm, gột rửa tội nghiệt!" "Ngươi..." Độc Cô Diệp Ngọc vừa định nói gì đó, thì thấy Bích Liên Phù Dao bị nàng giết lại đứng dậy, lao đến trước mặt Nhiếp Chính Vương, khóc lóc thảm thiết, miệng còn nói những lời cứu mạng.

Ngay sau đó, thân thể đã chết của Nhiếp Chính Vương từ từ có lại sinh cơ.

"Cái này..." Độc Cô Diệp Ngọc kinh ngạc.

Trong mắt lão hòa thượng lóe lên tinh quang, hành lễ với Bích Liên Phù Dao, "Nhiếp Chính Vương công đức vô lượng, Phật ta từ bi!"

Ầm!

Nhiếp Chính Vương vừa sống lại khí tức trở nên cường đại lạ thường, sắc mặt Độc Cô Diệp Ngọc hơi biến đổi.

Trải qua khó khăn thật sự có thể mạnh lên, tăng thêm tuổi thọ sao?

Nhìn xem, Nhiếp Chính Vương này bị nàng giết, bây giờ từ một võ giả đã trở thành Kim Đan đại năng.

"Tiện nhân!" Nhiếp Chính Vương tức giận mắng, lao vào giết Độc Cô Diệp Ngọc. 96.

Ý thức của Độc Cô Diệp Ngọc một trận mơ hồ, trong lòng âm ỉ đau đớn, cảm xúc không rõ vì sao trùng xuống, dần dần từ bỏ chống cự.

Đợi đến khi Nhiếp Chính Vương giết tới, chạm vào Độc Cô Diệp Ngọc, rồi bị phản đòn mà chết.

Độc Cô Diệp Ngọc lại tỉnh táo lại, có chút nghi hoặc về tình huống vừa rồi của mình.

Sau đó, tu vi của nàng bắt đầu tăng vọt.

Cùng lúc đó, lão hòa thượng ngây người, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi, Bích Liên Phù Dao cũng sững sờ, không bao giờ ngờ rằng nàng đã tốn một khoản tiền lớn để mua Vô Thượng Kim Đan từ hệ thống để hồi sinh Nhiếp Chính Vương.

Kết quả cứ thế mà toi mạng!

Rầm rầm!

Bầu trời mây đen giăng kín, từng tia sét múa lượn trên không trung.

"Thiên phạt?" Lão hòa thượng lẩm bẩm, khoảnh khắc tiếp theo, lão bị sét đánh thành tro.

Một quả cầu ánh sáng đột nhiên bay ra từ cơ thể Bích Liên Phù Dao, sấm sét giáng xuống.

Quả cầu ánh sáng liên tục né tránh.

Đột nhiên, một con rắn khổng lồ xuất hiện, quất đuôi một cái, quả cầu ánh sáng "bùm" một tiếng nổ tung!

Hai mắt Chúc Cửu Âm lóe lên hắc quang, đêm tối buông xuống.

Dấu vết của quả cầu ánh sáng hoàn toàn biến mất.

Đợi đến khi đêm tối tan đi, Độc Cô Diệp Ngọc nhìn về phía Chúc Cửu Âm, nói: "Ta không trải qua ma nạn gì, chỉ cách thành tiên một bước chân, lời sư phụ ta nói có đúng không?" "Trải qua khổ nạn, chính là để rèn luyện ý chí.

Đối với ngươi, chính là kiên định ý nghĩ thành tiên tiêu dao của mình." Chúc Cửu Âm nói, "Nhưng khổ nạn chính là khổ nạn, khổ nạn vô nghĩa dù trải qua bao nhiêu cũng vô dụng, hiểu khổ nạn cần gì phải trải qua khổ nạn.

Ý chí kiên định, trải qua khổ nạn chỉ là thêm dày vò.

Điều kiện ưu việt, cần gì tự tìm chuyện để trải qua ma nạn. 97.

Sư phụ của ngươi trải qua ma nạn là chuyện không thể tránh khỏi của ông ta, hơn nữa, ông ta trải qua muôn vàn khổ nạn, cái thực sự giúp ông ta tiến bộ chỉ có vài cái thôi.

Những cái còn lại đều là chịu tội tương tự và không thể tránh khỏi.

Ngươi muốn tìm ma nạn để bị ngược đãi chỉ có thể nói ngươi ngu xuẩn." "Đổi chủ đề khác, quả cầu ánh sáng trong cơ thể Bích Liên Phù Dao này là gì?" "Chỉ là một cái hệ thống thôi!" ...

Những năm này, Độc Cô Diệp Ngọc thường xuyên chạy lên núi

thỉnh giáo Chúc Cửu Âm, ý thức thế giới lại sắp xếp cho nàng một sư phụ.

Đó là một lão đạo sĩ sắp chết, Độc Cô Diệp Ngọc cũng trở thành người tu tiên.

Thiên Đạo sắp xếp cho nàng làm gì Chúc Cửu Âm không đi sâu vào, nhưng nàng đã bị một hệ thống nhỏ để ý.

Hệ thống nhỏ quá yếu, yếu đến mức không thể trực tiếp ra tay với Độc Cô Diệp Ngọc.

Chỉ có thể thông qua những người như Nhiếp Chính Vương để từ từ mạnh lên.

Cú đánh của Nhiếp Chính Vương sau khi sống lại là cú liều mạng cuối cùng của hệ thống nhỏ, nó nhiễu loạn ý thức của Độc Cô Diệp Ngọc, nhân cơ hội giết chết nàng.

Gây nhiễu tính toán của ý thức thế giới, nhân cơ hội hút chút năng lượng rồi bỏ chạy.

Chỉ là, không ngờ thực lực của Độc Cô Diệp Ngọc lại hơi mạnh, Nhiếp Chính Vương kỳ Kim Đan trực tiếp bị phản chấn chết.

Hệ thống nhỏ cũng bị lộ dưới ý thức thế giới, từ đó bị Chúc Cửu Âm phát giác.

Chúc Cửu Âm dường như đã hiểu ý của Đại Đạo.

Một mình đi giết hệ thống ở Chư Thiên hiệu suất quá thấp, không bằng phân tán ý thức ra hàng vạn thế giới, diệt sát hệ thống.

Hóa thân do ý thức phân tán rất yếu, nhưng những hóa thân này đều là sinh linh của thế giới gốc, có thể mượn sức mạnh của thế giới.

Hệ thống thông thường sẽ chọn những thế giới có sức mạnh cao hơn chúng để rút bản nguyên, vì những thế giới thấp hơn chúng rút

cũng vô dụng.

Vì vậy, chỉ cần để hệ thống lộ ra dưới ý thức thế giới, là có thể tiêu diệt hệ thống.

Đây có lẽ là ý của Đại Đạo, nhưng bây giờ, Chúc Cửu Âm lại cảm thấy không đúng.

Diệt sát hệ thống, chủ động có lẽ chỉ là một trong số đó, nhiều hơn là truyền đạo cho sinh linh trong thế giới, khiến họ không bị ý thức hệ thống nhiễu loạn, như vậy, sẽ càng dễ dàng kinh động ý thức thế giới.

Như Độc Cô Diệp Ngọc, nàng đã bị sức mạnh hệ thống nhiễu loạn ý thức, hiệu quả phản kháng rất yếu.

Nhưng hệ thống nhỏ đã đánh giá thấp sức mạnh thể xác của nàng, không cẩn thận đã bị lộ.

Nếu ý thức của Độc Cô Diệp Ngọc mạnh hơn một chút, cuộc tấn công nhiễu loạn của hệ thống nhỏ sẽ bị Độc Cô Diệp Ngọc phản kháng, càng dễ kinh động ý thức thế giới.

Nếu sinh linh của mỗi thế giới đều có thể như vậy, thì xác suất thế giới phát hiện ra hệ thống sẽ tăng lên rất nhiều.

Chúc Cửu Âm bắt đầu hành động.

Đây là một đại thế giới, chỉ riêng bình chướng thế giới đã không phải là thứ mà một hệ thống yếu như vậy có thể chui vào.

Đại thế giới chứa đựng rất nhiều tiểu thế giới.

Chúc Cửu Âm tiến vào từng thế giới, tùy ý tìm một số sinh linh truyền lại đạo pháp.

Trong ngàn năm, Chúc Cửu Âm đã thử nghiệm gần trăm thế giới, trong đó, có hơn một nửa thế giới sinh linh đều gặp phải hệ thống.

Nhưng vì Chúc Cửu Âm truyền lại pháp, khiến họ vượt ra ngoài

phạm vi khống chế của hệ thống.

Dễ dàng thoát khỏi sức mạnh hệ thống, khiến hệ thống lộ ra dưới ý thức thế giới.

Hệ thống đứng sau đại thế giới này cũng bị Chúc Cửu Âm tóm được, đó là một hệ thống sơ cấp hậu kỳ.

Chúc Cửu Âm đốt cháy bản nguyên thời gian của thế giới này, khiến hệ thống đó lộ ra dưới ý thức thế giới.

Hệ thống sơ cấp hậu kỳ đã bị tiêu diệt thành công.

Chúc Cửu Âm thu hồi ý thức ở thế giới này, sinh linh được thai nghén từ bản nguyên thời gian của thế giới này, cũng sẽ không phải là hắn...

Trong điện Bàn Cổ, chúng thần đều đã biết công dụng của việc hiển hóa ba ngàn Đại Đạo.

Hấp thu huyết vụ chứa đựng ba ngàn Đại Đạo, liền có thể có được năng lực tương tự như Đạo Ánh, nhưng lại mạnh hơn Đạo Ánh.

Ý thức có thể trực tiếp xuất hiện ở bất kỳ ngóc ngách nào trong Chư Thiên Vạn Giới.

Ba ngàn Đại Đạo và huyết khí của điện Bàn Cổ đang tan đi, nhưng uy năng không hề giảm.

Điện Bàn Cổ dưới sức mạnh của Đại Đạo, đã xảy ra lột xác.

Lão Tử nói, "Điều này sẽ làm tăng hiệu suất giết hệ thống của chúng ta." "Phương pháp của ngươi?" Chúc Cửu Âm hỏi.

"Truyền đạo!" Lão Tử chậm rãi nói, ý thức gia trì lên điện Bàn Cổ.

Khoảnh khắc tiếp theo, bên ngoài điện Bàn Cổ, ức vạn thế giới Chư Thiên, vô cùng tử khí hạo đãng hội tụ, thanh thế to lớn, vô số hệ

thống trong khoảnh khắc này tự hủy.

Tử khí xuất hiện trong các thế giới.

Gây ra vạn thiên dị tượng, vô số sinh linh vì thế mà chấn động.

Chương 542

Hạ đến phàm tục, thượng đến tiên thần, các thế giới, xuất hiện một vị lão giả, cưỡi trâu xanh mang theo tử khí cuồn cuộn mà đến.

“Hạo tinh sinh pháp khí, nhân uân ngưng huyền trung.

Lưỡng diệu cộng trừng triệt, ngũ vĩ giao tương thông.

Tam quang hoán dĩ minh, bảo khí doanh tam cung...” “Nhị cảnh hỗn hợp, tam quang hội đồng.

Ngã thân siêu nhiên, dữ quang hợp nhất.

Ứng tắc quy hữu, tịch tắc nhập vô.

Tiêu dao thái hư, ẩn kiến vô cực.” “...” Lão giả khẩu thuật đại đạo châm ngôn, truyền đạo cho vô lượng thương sinh.

Vô cùng dị tượng đều hiển hóa, tử khí hạo đãng, hiển hóa Chư Thiên.

Vô thượng đại đạo châm ngôn, truyền khắp ức vạn vô lượng thế giới, lan tràn không ngừng.

Vô số sinh linh trong khoảnh khắc này lộ ra vẻ say mê, lại là một sớm ngộ đạo, lĩnh ngộ vô thượng đạo pháp.

Đạo khả đạo dã, phi hằng đạo dã.

Danh khả danh dã, phi hằng danh dã.

Đạo mà chúng sinh lĩnh ngộ mỗi người mỗi khác, lắng nghe đại đạo châm ngôn, lĩnh ngộ đạo của chính mình, có thể diễn tả bằng lời, là đạo của riêng mình.

Có thể gọi tên, không phải là bản chất của đạo.

Đạo, không rõ, không tỏ, nhưng chân thực tồn tại, có thể ý hội, không thể ngôn truyền.

Vạn sự vạn vật đều có quy luật, vạn linh bớt dục tĩnh tâm mà cảm nhận trời đất tự nhiên, đạo biến hóa vạn thiên, không có cái nào giống nhau.

Chúng sinh ngộ đạo, từng pháp môn hiện ra.

Đợi đến khi tử khí tan đi, thân ảnh lão giả cưỡi trâu xanh đã biến mất không thấy, vô lượng chúng sinh hướng về phía lão giả biến mất, cung kính bái lạy.

Hóa thân của Lão Tử biến hóa vô lượng Chư Thiên, dẫn dắt vô lượng sinh linh ngộ đạo, nhập đạo.

Người ngộ đạo, khế hợp với đạo của trời đất, ý thức thanh minh, được ý thức thế giới ưu ái.

Ý thức không bị sức mạnh ngoại lai dao động, linh đài một mảnh thanh minh, càng dễ được ý thức thế giới quan tâm.

Đây, chính là thủ đoạn của Lão Tử để ngăn chặn hệ thống.

Người ngộ đạo của ông, không bị ảnh hưởng bởi hào quang giảm trí tuệ của hệ thống, thân ở trong cuộc, ý thức cũng có thể ở ngoài cuộc.

Thường cảm ngộ quy luật tự nhiên của vạn vật, hệ thống làm rối loạn sự vận chuyển của vạn vật.

Một thế giới chỉ cần có ba bốn người ngộ đạo, liền có thể dễ dàng phát giác sự bất thường của thế giới, tìm ra hệ thống đang ở đâu.

Hóa thân của Lão Tử hiện ra ở vô lượng Chư Thiên, kéo dài đến khi ý thức mệt mỏi, mới dừng lại.

Hóa thân của ông xuyên qua vô lượng thế giới, diệt sát vô số hệ

thống, cũng có một phần hệ thống còn sống sót.

Hóa thân của Lão Tử đa phần là giảng đạo, giết mấy hệ thống nhỏ và hệ thống sơ cấp còn được, trung cấp, cao cấp trực tiếp diệt luôn hóa thân của ông.

Nhưng, những hệ thống này cũng đều đã lộ ra nơi chúng ở.

Rất nhiều Tiên Thiên Thần Thai phân chia con mồi, cùng nhau xuất phát.

Thời gian một triệu năm, ức vạn hệ thống trung cấp bị tiêu diệt hoàn toàn.

Lãnh địa Chư Thiên vô cùng rộng lớn, chưa đến mười triệu năm, đã không còn sự tồn tại của đạo hệ thống tối thượng.

Đạo của ba ngàn Ma Thần giáng xuống nơi đây, ẩn trong vạn vật.

Một hành động của Lão Tử, đã nhận được sự tán thưởng của Bàn Cổ và các Ma Thần khác.

Thủ đoạn này, xứng đáng với danh hiệu của ông...

"Đại huynh thủ đoạn cao thâm!" Ở một lãnh địa Chư Thiên mới, Nguyên Thủy kính phục phương pháp của Lão Tử.

Cũng đem ý thức gia trì lên điện Bàn Cổ.

Rầm rầm!

Chư Thiên chấn động, vô lượng thế giới, khí tức chí cao vô thượng lan tỏa, từng đóa kim liên lơ lửng hiện ra, vạn thiên dị tượng cùng tỏa sáng.

Một thân ảnh khó có thể hình dung xuất hiện trong vô lượng thế giới.

Ngồi xếp bằng trên kim liên, đỉnh đầu đội vô lượng thần quang,

thân khoác đạo bào bảy mươi hai màu.

Dung nhan mông lung, không thể coi thường.

Ngồi ở đó, tựa như là đạo, là pháp, là nhân, là quả của Chư Thiên vạn vật vạn linh.

Khiến chúng sinh không nhịn được mà cúi đầu bái lạy, cùng với sự thành tâm bái lạy của chúng sinh, thân ảnh vô thượng mở miệng, "Nay ta vì các ngươi, lược mở thân tâm, minh tuyên đạo yếu.

Có thể bình chúng duyên, vĩnh trừ nhiễm trứ.

Ngoại tướng bất nhập, nội tướng bất xuất.

Vu chính niệm trung, nãi đắc ngũ tạng thanh lương, lục phủ điều thái, tam bách lục thập cốt tiết chi gian..." ...

Bên tai chúng sinh vang lên âm thanh hùng vĩ hạo hãn, như tiên âm réo rắt, như đại đạo gáy dài.

Trong chốc lát, như chuông vàng đại lữ, vang vọng trong đầu vô số sinh linh, nghe mà như si như túy, như túy như si.

Đều lộ ra đạo vận hoàn mỹ không tì vết, không trần không cấu vô thượng.

Nguyên Thủy giảng đạo so với Lão Tử, về mặt hình thức thì vượt xa Lão Tử, nhưng sinh linh thật sự ngộ đạo, xét từ một thế giới đơn lẻ, cũng không nhiều.

Nhưng Nguyên Thủy lại bền bỉ hơn Lão Tử, thời gian giảng đạo không ngừng.

Không ngừng lan truyền ở Chư Thiên.

Vô số hệ thống vì thế mà hiện hình chết đi, những kẻ còn sống cũng bị các Tiên Thiên Thần Thai Hồng Hoang truy sát giết chết.

Thấy hiệu suất của Lão Tử, Nguyên Thủy cao như vậy.

Các Tiên Thiên Thần Thai Hồng Hoang còn lại, cũng lần lượt đem ý thức gia trì lên điện Bàn Cổ lan truyền Chư Thiên, giảng đạo cho chúng sinh...

Hóa thân của Nữ Oa, Phục Hy xuyên qua vô lượng thế giới, để lại từng pháp môn tu luyện.

Hóa thân của Minh Hà trải khắp Chư Thiên, Tu La giáo ẩn trong vạn giới, hệ thống hiện thì Tu La giáo hiện, giết sạch hệ thống Chư Thiên.

Thông Thiên không định lượng thân chỉ điểm chúng sinh, vô số con đường theo đó mà được khai sáng.

Tộc trưởng Long tộc, tộc trưởng Phượng tộc... các đại tộc trưởng càng đơn giản thô bạo hơn.

Huyết mạch thần thú Chư Thiên Vạn Giới lưu lại ý chí của các tộc, một khi gặp nguy cơ liền sẽ thức tỉnh.

Các Tiên Thiên Thần Thai ra tay hết mình, vạn đạo hưng thịnh.

Vạn pháp khác nhau, nhưng cuối cùng cùng một đích đến, đều được xây dựng trên cơ sở cảm ngộ trời đất tự nhiên.

Một thế giới, chỉ cần có hai ba sinh linh lĩnh ngộ con đường của riêng mình, liền có thể dễ dàng cảm nhận quy luật vận hành của trời đất, một khi xuất hiện bất thường, sẽ dễ dàng cảm nhận, từ đó tìm ra kẻ chủ mưu đứng sau...

Trong điện Bàn Cổ, Đa Bảo đứng trên đài cao, phía dưới là đệ tử các giáo phái.

Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Thích giáo.

Đệ tử đời thứ hai của Tứ giáo, trừ Huyền Đô ra, đều là cảnh giới

Thiên Đạo.

Bây giờ họ được Đa Bảo triệu tập, tụ họp một nơi.

Thấy mọi người đã đến đủ, Đa Bảo ho khan hai tiếng, bắt đầu nói, "Sư đệ sư muội, mọi người yên lặng một chút, nghe ta nói." Lập tức, hiện trường yên tĩnh lại, Đa Bảo hài lòng gật đầu, "Các vị sư đệ, sư muội, bây giờ các vị lão bối Tiên Thiên Thần Thai Hồng Hoang của chúng ta đang ở vô lượng Chư Thiên hóa thân truyền đạo, việc thảo phạt hệ thống, không có sự chỉ dẫn của họ, tạm thời gác lại.

Đến nay, chúng ta đã bốn mươi triệu ức năm không ra khỏi điện Bàn Cổ, các ngươi, có chán không?!" Lời của Đa Bảo vừa dứt, mọi người đồng loạt lắc đầu.

Chán cái gì, tài nguyên trong điện Bàn Cổ phong phú, Đại Đạo hiển hóa, tùy lúc đều có thể tham ngộ, tu vi tăng vừa nhanh vừa ổn.

Thật sự không chán.

Khóe miệng Đa Bảo co giật, mắt híp lại, vô cùng bảo vật thần quang từ sau lưng Đa Bảo hiện ra, ánh sáng của thổ hào chiếu rọi khiến mọi người có mặt không mở nổi mắt.

Là cổ đông của trường thí luyện Vu tộc, gia tài của Đa Bảo, còn vượt xa chúng thần Hồng Hoang.

Đây cũng là nguyên nhân chính tu vi của hắn có thể đuổi kịp chúng thần.

Hồng Mông Linh Bảo, hắn nhìn cũng lười nhìn.

Hồng Mông Chí Bảo, cũng là một triệu năm đổi một cái.

Đánh một hệ thống cao cấp sơ kỳ trung kỳ, hắn tự hủy hai, ba kiện Hồng Mông Chí Bảo để đánh.

Có tiền, tổn thất cũng không quan tâm.

Danh tiếng mà Đa Bảo tạo dựng được trong những Hỗn Độn chinh thảo này, không hề kém chúng thần.

Vừa ra tay, chính là đầy trời Hồng Mông Chí Bảo.

Ai nhìn thấy cũng phải kinh hãi vạn phần.

Bây giờ Đa Bảo khoe ra gia tài của mình, đệ tử các giáo lộ ra ánh mắt ngưỡng mộ sùng bái.

Trên mặt Đa Bảo treo nụ cười ôn hòa, "Danh hiệu Đa Bảo của ta, các ngươi không thể quen thuộc hơn.

Bây giờ đám lão thần kia không dẫn các ngươi đi chơi.

Ta dẫn các ngươi, giết hệ thống, kiếm chí bảo, tăng tu vi, không cần đến ba Hỗn Độn, chúng ta toàn bộ đều là cảnh giới Đại Đạo, ta chỉ hỏi các ngươi, có muốn theo ta không!" "Đại sư huynh, chúng ta nguyện ý!" Đệ tử Tiệt giáo lập tức toàn thể đứng dậy ủng hộ Đa Bảo.

Ngay sau đó, đệ tử Xiển giáo đứng dậy tỏ ý theo Đa Bảo.

Đệ tử Thích giáo không cần nói nhiều, tuy giáo chủ của họ là Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không nghèo như ở thế giới khác, nhưng thói quen thích đào góc tường vẫn còn giữ, dẫn đến đệ tử Thích giáo đông đảo, thực lực trong số các Tiên Thiên Thần Thai cũng không nổi bật, tài nguyên săn giết hệ thống được cũng không nhiều.

Đệ tử Thích giáo so với đệ tử các giáo phái khác, thì khá là nghèo nàn.

Dùng chỉ là Hồng Mông Linh Bảo, Chí Bảo đều không dùng tới.

Chương 543

Tiệt giáo nhiều người như vậy đều có thể dùng Hồng Mông Chí Bảo là vì sao?

Đương nhiên là do Đa Bảo đại sư huynh dẫn họ kiếm bộn tiền mà có.

Bây giờ Đa Bảo đại sư huynh muốn dẫn họ bay, sao có thể không ủng hộ!

Đệ tử tam giáo đều ủng hộ, Nhân giáo con mèo duy nhất Huyền Đô cũng theo đó ủng hộ Đa Bảo.

Đối với gia tài mà Đa Bảo sư huynh nói, Huyền Đô không quan tâm.

Là đệ tử duy nhất của Lão Tử, gia tài của Huyền Đô không bằng Đa Bảo, nhưng cũng vượt qua đại bộ phận Tiên Thiên Thần Thai đời đầu của Hồng Hoang.

Hắn không quan tâm theo Đa Bảo có thể kiếm được gì, hắn quan tâm là theo Đa Bảo có kích thích.

Thêm một chút gia vị cho cuộc sống bình đạm.

Cứ như vậy, Đa Bảo triệu tập đệ tử Tứ giáo, chuẩn bị bắt đầu gây chuyện.

Ý thức gia trì lên điện Bàn Cổ tiêu hao rất lớn, đệ tử các giáo chỉ có cảnh giới Thiên Đạo, không trụ được bao lâu.

Vì vậy Đa Bảo quyết định tự mình thử nghiệm một lần trước.

Ý thức gia trì trong điện Bàn Cổ, đạo của bản thân được điện Bàn Cổ ánh chiếu Chư Thiên, ý thức của Đa Bảo theo đạo của mình.

Tránh né thế giới truyền đạo của chúng thần hóa thân, đến một Chư Thiên mới chưa biết...

Một pho tượng Phật khổng lồ được các cao tăng Phật môn các đời lễ bái sáng lên ánh sáng Phật pháp khắp trời, Phật quang phổ độ chúng sinh.

Vô số sinh linh lễ bái, phảng phất như Phật tổ đã thấy được công đức hành thiện cả đời của họ, đến để đưa họ đến thế giới Cực Lạc.

Kích động, vui mừng khôn xiết.

Tuy nhiên, Phật không đưa họ đến thế giới Cực Lạc, hóa thân của Đa Bảo xuất hiện trong Phật quang.

Ánh mắt chúng sinh lóe lên vẻ thất vọng, nhưng sau khi thấy Đa Bảo tắm mình trong Phật quang, "Đây là Phật tử a!" Cao tăng đương thời run rẩy hô lên, kích động quỳ xuống lần nữa.

Một đám sinh linh cũng theo đó lễ bái.

Đây nhất định là do Phật tổ để lại, là Phật tử dẫn dắt họ đến thế giới Cực Lạc.

Đa Bảo nhìn những sinh linh đang quỳ trên mặt đất, ánh mắt dừng lại ở mấy tăng nhân áo quần rách rưới ở phía sau cùng.

Không nói gì, dưới chân Đa Bảo mọc lên kim liên, ngồi xếp bằng giảng kinh.

Đa Bảo giảng ba ngày, dừng lại, đi dạo trong quốc thổ này.

Sau lưng là vô số người hành hương.

Nơi đi qua, chúng sinh đều thành kính quỳ bái Đa Bảo.

Tín chúng theo tăng nhân, tăng nhân theo Đa Bảo.

Đi suốt ba ngày, tín chúng không ăn không uống một giọt nước.

Chết đói chết khát quá nửa, nhưng tín chúng không hối hận.

Hành động của Phật nhất định có thâm ý, tuệ căn của họ không đủ, ngu độn vô tri, kiếp này chịu khổ, kiếp sau nhiều phúc.

Chết rồi, kiếp sau đầu thai vào cửa Phật, hưởng phúc báo của kiếp trước chịu khổ hành thiện.

Đa Bảo dừng lại trong một ngôi chùa, tăng nhân sau lưng tự phát đi theo, tín chúng dừng lại, không làm phiền Phật ta nghỉ ngơi.

Tối hôm đó, mấy vị cao tăng đưa đến mười tám vị thánh nữ cho Đa Bảo, để Phật tử nghỉ ngơi.

Thánh nữ là do các chùa lớn tuyển chọn từ nhỏ, chuyên vì cao tăng chúc phúc mà khổ luyện thuật du già.

Thánh nữ vì được Phật chúc phúc mà cực lạc, địa vị cũng khác nhau, thánh nữ bình thường cần phải nhận sự chúc phúc của đông đảo tăng nhân, cống hiến tất cả cho Phật, sau khi chết mới có thể đến thế giới Cực Lạc hưởng phúc.

Còn đám thánh nữ này, chỉ có những cao tăng tu hành sâu, địa vị cao, mới có thể chúc phúc cho họ.

Hơn nữa, phật pháp mà một vị cao tăng tu hành, cũng chỉ có thể chúc phúc cho một vị thánh nữ.

Từng có cao tăng tâm thiện một lần chúc phúc cho hai vị thánh nữ, kết quả tối đó liền viên tịch.

Nhưng bây giờ Phật tử đích thân đến, tự nhiên xứng đáng để mười tám vị thánh nữ địa vị cao nhất đến xin ngài chúc phúc.

Chỉ là, Tiên Thiên Thần Thai sao có thể nhiễm ô cấu?

Tối hôm đó, Đa Bảo đã tiễn đám cao tăng này đến thế giới Cực Lạc hưởng phúc.

Ngày thứ hai, hay tin các cao tăng công đức viên mãn, được Phật tử tiễn đến thế giới Cực Lạc, các tăng nhân vô cùng ngưỡng mộ.

Buổi tối, phía dưới Đa Bảo có thêm một số pháp khí, cùng một số văn vật.

Pháp khí đa phần làm bằng kim loại, ở loại tiểu thế giới này, cũng có thể bán được giá tốt.

Văn vật, ở loại tiểu thế giới này, có thể chế tạo ra những thứ này cũng thật hiếm có.

Niệm châu, phật đầu chim tê giác, bát kapala, trống damaru, sáo xương, hoa sen thịt... những thứ này chế tác rất khó.

Là những vật vô cùng quý giá.

Bây giờ những tăng nhân này đều đem những thứ quý giá như vậy cho Đa Bảo, Đa Bảo cũng đáp ứng yêu cầu của họ, tiễn họ đến thế giới Cực Lạc.

Lại là một ngày mới, sau lưng Đa Bảo, chỉ còn lại một số khổ tăng và tín chúng áo quần rách rưới.

Danh hiệu khổ tăng là do cao tăng đề ra, kiếp trước tu thiện chưa đủ, kiếp này tuy là tăng, nhưng phải trải qua vạn khổ.

Chờ đợi kiếp sau trở thành tăng nhân dưới trướng Phật tổ thật sự.

Đa Bảo không giảng kinh chó má.

Chỉ để những khổ tăng này đi theo sau lưng, tiếp tục đi dạo. 98.

Cái gọi là cầu Phật, chi bằng là cầu chính mình.

Phật chính là mình, mình chính là Phật, bỏ đi lớp ô uế dục vọng bên ngoài, Phật tính sẽ hiển hiện.

Quá trình ở giữa, chính là muôn vàn thử thách.

Bái Phật, không phải là hèn mọn, là buông bỏ sự ngạo mạn trong lòng.

Buông bỏ ngạo mạn, chắp tay, không phải là làm màu, là chân thành đối đãi với vạn vật.

Chân thành với vạn vật, ăn chay, không phải là thanh khẩu cấm dục.

Kính trọng sinh mệnh, đối mặt với kẻ yếu, đối xử bằng lòng thiện, không phải là không sát sinh, đây là từ bi.

Niệm kinh chó má, loại bỏ tạp niệm, đầu óc thanh minh, không phải là lãng phí nước bọt.

Đả tọa thiền định, tâm không vướng bận, không phải là ngồi đến liệt.

Quá trình ở giữa, chính là ma nạn.

Giác ngộ, mình chính là Phật.

Thành Phật rất khó!

Phật trở thành sự tồn tại ảo tưởng của chúng sinh thế gian.

Cái gọi là cao tăng, chẳng qua là mượn danh Phật, thỏa mãn sự ngạo mạn, hư vinh, dục vọng, bức cách của mình.

Khổ tăng, đã buông bỏ sự ngạo mạn trong lòng, ngày đêm thành kính bái Phật, chắp tay, kính trọng sinh mệnh, cứu người giúp đời.

Niệm kinh chó má, vì không thể chấp nhận khổ nạn xảy ra trước mắt mà không thể thay đổi, ảo tưởng Phật vĩ đại.

Cầu xin dùng lòng thành để đổi lấy sự giáng lâm của Phật tổ, giải quyết khổ nạn thế gian.

Đa Bảo dẫn theo khổ hành tăng, đi khắp nơi, chùa chiền rất nhiều,

tượng Phật bằng vàng thật rất lớn, rất nặng, có thể mua được một thành trì.

Cũng có thể đến nước giàu có đổi lấy lương thực y phục cho vạn vạn người trong một năm.

Trong chùa vàng son lộng lẫy, ngoài chùa nghèo nàn rách nát.

Một thành trì, mười vạn người, nuôi sống một ngôi chùa mười tăng nhân.

"Mỗi ngày, đều có ngàn người vì thế mà chết đói, bán pho tượng Phật này đi, có thể đổi lấy cho họ cơm ăn áo mặc, các ngươi có bằng lòng không?" Đa Bảo hỏi.

"Phật tử, đây là đại bất kính với Phật tổ a!" Khổ tăng chưa kịp trả lời, tăng nhân trong chùa đã vội vàng ngăn cản.

"Công đức của các ngươi đã viên mãn, đến thế giới Cực Lạc hưởng phúc đi!" Đa Bảo tiễn những tăng nhân này đi, tiếp tục nhìn những khổ tăng mặt mày do dự, "Các ngươi có bằng lòng không?" "Phật tử, ta bằng lòng." "A di đà phật, nếu Phật tổ có trách tội, thì cứ trách tội ta đi!" ...

Có mấy vị khổ tăng ánh mắt kiên định, Đa Bảo để họ mang tượng Phật đi.

Ngày thứ hai, danh hiệu Phật tử của Đa Bảo mất rồi!

Cao tăng nói, hắn là ma, bán tượng Phật, đây là đại bất kính với Phật tổ.

Tín đồ theo sau Đa Bảo đi mất chín phần, họ đứng sau lưng các cao tăng đức cao vọng trọng.

Các cao tăng, triệu tập bá tánh, muốn hàng ma.

Họ hàng ma, họ mất rồi!

Danh hiệu Phật tử của Đa Bảo không còn, bây giờ hắn là một vị Phật, là Phật được các tăng nhân quỳ xuống run rẩy bái lạy.

Qua nửa năm, tượng Phật đều được bán đi, bá tánh của quốc gia này không còn đói bụng, cũng tiếp tục trồng lương thực.

Đa Bảo trở thành Phật trong lòng bá tánh.

Các khổ tăng, dường như đã giác ngộ điều gì đó, lại dường như chưa giác ngộ điều gì.

Sự thuần khiết trong mắt họ, so với việc dùng thiếu nữ thuần khiết làm pháp khí, dường như còn thuần khiết hơn.

Đa Bảo biến mất, các khổ tăng nhìn đám tín đồ hỗn loạn sụp đổ, lên tiếng khuyên bảo, tự mình ra sức khai đạo cho tín đồ.

Chỉ có điều, điều tín đồ cầu xin, một pho tượng Phật không cử động không thể làm được.

Chương 544

Gia đình mỹ mãn, sự nghiệp thành công... những điều này, cầu Phật sao?

Các khổ tăng cố gắng hết sức giúp đỡ họ, gia đình mỹ mãn, cần cùng nhau nỗ lực, hòa thuận với nhau, sự nghiệp thành công, cần...

Sau đó, họ gặp phải những người kỳ lạ, lời nói cử chỉ không hợp với người đời, hơn nữa, tiếp xúc với họ, sự kiên trì bao năm của bản thân dường như đều tan vỡ trong chốc lát.

Phạm giới!

Họ, những người luôn được người đời tôn kính, lúc này đã lộ nguyên hình.

Liên tiếp phá giới, đầu óc hỗn loạn, trở thành ma quỷ mà ai ai cũng sợ hãi.

Sau đó, người đó bị thần lôi vô duyên vô cớ đánh cho biến mất.

Các khổ tăng lần lượt tỉnh lại, loại bỏ tạp niệm, tiếp tục hành thiện.

Người đời lại nói, thì ra lương tâm của họ vẫn chưa tắt, vẫn còn cứu được, khổ tăng lắc đầu cười, tiếp tục hành thiện.

Đa Bảo xuất hiện, đem thi thể hệ thống, truyền lại mấy thiên kinh văn, sau khi thế giới này có lực diệt hệ thống thì rời đi...

Trong một đại thế giới mới, Đa Bảo uống rượu, bên cạnh là Huyền Đô cũng ý thức ánh chiếu đến.

Thế giới này không có Phật, sau khi Đa Bảo đến, đã có Phật.

Nhưng kể từ khi Phật xuất hiện, đã qua mấy chục vạn năm, Đa

Bảo đã biến mất khỏi tầm mắt chúng sinh.

Hắn tuy biến mất, Phật lại không biến mất, ngược lại nở hoa khắp nơi.

Bất luận là người, yêu, tinh, quái, đều có Phật tồn tại.

"Những tín đồ này dùng tài sản để đổi lấy hương nến cúng dường tượng Phật, cầu xin dục vọng của mình." "Chỉ có chút tiền đó, vừa nạp hội viên đã hết hạn, làm được gì chứ." Đa Bảo lắc đầu, vung tay, sau lưng xuất hiện nghiệp lực ngút trời, lại có vô lượng công đức.

Nghiệp lực, là nghiệp lực của nhân đạo, công đức, là công đức của thiên đạo.

Đều là sản vật của thế giới này.

Đa Bảo ý niệm vừa động, thiên đạo công đức dễ dàng triệt tiêu nhân đạo nghiệp lực.

Nhưng nhân đạo nghiệp lực lại không ngừng xuất hiện.

Thành Phật quá khó, nhưng dục, nghiệt, nghiệp mà tăng nhân có được nhờ Phật, đều bị nhân đạo tính lên đầu Đa Bảo.

Trong vạn linh không ngừng có kẻ tiểu nhân mượn danh Phật để mưu lợi.

Trong đó, sinh ra nghiệp lực và oán hận cực lớn.

Đa Bảo là người truyền bá, phải gánh chịu cái nhân này.

Nhân đạo đem lượng lớn nghiệp lực tính lên đầu hắn.

Nhưng vì Đa Bảo truyền bá, xuất hiện mấy vị Phật thật sự, họ đã phát hiện ra hệ thống ngoại lai.

Hệ thống bị thiên đạo giết chết, một khoản công đức lớn cũng rơi xuống đầu Đa Bảo.

Là người tu đạo, tuân theo tự nhiên của trời đất vạn vật, thiên đạo công đức tốt hơn nhân đạo nghiệp lực rất nhiều.

Hơn nữa, công đức mà thiên đạo cho còn vượt xa nhân đạo nghiệp lực.

"Một hệ thống sơ cấp, khi bị tiêu hủy đã kiếm được một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, công đức cho cũng có thể tạo ra một kiện Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo, nhưng khoảng cách từ đây đến điện Bàn Cổ quá xa, đến thu cũng phiền phức, không có giá trị." Huyền Đô suy nghĩ một lúc, nói, "Đa Bảo sư huynh, ngươi nói muốn dẫn mọi người kiếm Hồng Mông Chí Bảo, thành cảnh giới Đại Đạo.

Bỏ qua vấn đề cảnh giới, chỉ thu hoạch được Tiên Thiên Chí Bảo thế này, làm sao mà thành?" "Tầm mắt của ngươi có thể đừng chỉ nhìn bề ngoài được không." Đa Bảo liếc nhìn Huyền Đô, mở miệng giải thích, "Tại sao phải tự mình đi lấy, sau khi có đủ Công Đức Linh Bảo, để hóa thân mang về không được sao?" "Đừng chỉ chăm chăm vào hệ thống cao cấp, số lượng hệ thống sơ cấp nhiều lên, tài nguyên cũng sẽ nhiều hơn hệ thống cao cấp." "Vô lượng thế giới, bỏ qua hệ thống trung cấp, cao cấp, chỉ riêng hệ thống sơ cấp đã là con số khó tưởng tượng, Chư Thiên nhiều hệ thống như vậy, theo tính toán của ta, tất cả chúng ta cùng nhau truyền bá Phật pháp, một trăm ức năm ít nhất cũng có thể kiếm được một trăm ức kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Công đức, càng không cần nói.

Tích lũy lâu dài, sẽ là một lượng lớn đến mức nào?

Còn hệ thống trung cấp và cao cấp, một khi tình cờ gặp phải, chúng ta còn sợ không có được linh bảo tốt sao?" "Đại sư huynh ngươi thật biết tính toán a!" Huyền Đô kính phục nói.

"Đâu có đâu có!" Đa Bảo khiêm tốn xua tay.

“Không hổ là Đa Bảo đại sư huynh, dựa vào chính mình tạo dựng nên tài sản khổng lồ.” Huyền Đô than thở, tự thấy hổ thẹn, “Không giống như ta, Hồng Mông Chí Bảo là sư tôn cho, tu vi là sư tôn dạy.

Ngay cả thần thông đạo pháp, cũng đều là sư tôn truyền thụ.

Nếu không có sư tôn, sư đệ ta một việc cũng không thành!” Khóe miệng Đa Bảo co giật, lời này nghe sao mà muốn đánh người vậy?

Tại sao sư tôn của hắn lại không cho được những thứ này?

Là do ta quá tài giỏi sao?

Ai!

Hết cách rồi, ai bảo mình quá mạnh, sư tôn cũng không bằng mình.

Đa Bảo thở dài, vỗ vỗ vai Huyền Đô.

“Đa Bảo sư huynh, sao vậy?” “Không có gì, sư huynh giao cho ngươi một việc!” “Sư huynh cứ nói.” “Sư huynh ta cần tìm thêm nhiều đại thế giới để truyền bá Phật pháp, quay về thông báo cho sư đệ sư muội, bắt đầu làm việc rồi, muốn có Hồng Mông Chí Bảo, phải dựa vào bản lĩnh mới lấy được.” “Được, ta đi ngay.” “Như vậy quá chậm, ta tiễn ngươi một đoạn.” “??

Vãi!” Bốp!

Đa Bảo một chưởng hạ xuống, tiễn đạo ý thức này của Huyền Đô quay về.

“Khoe khoang trước mặt ta!” “Nghĩ gì vậy?” Đa Bảo nói, ý thức thu hồi, hóa thân ở thế giới này, trở thành một sinh linh mới...

Hóa thân của chúng thần đi khắp vô lượng Chư Thiên, truyền đạo Chư Thiên, điểm hóa vô số sinh linh.

Từng hệ thống cao cấp bị lôi ra, nghênh đón sự truy sát của bản thể chúng thần.

Nơi đi qua không còn khí tức hệ thống, dù có núp cũng không dám lên tiếng.

Đồng thời, Đa Bảo dẫn dắt đệ tử các giáo, ý thức hóa thân hướng về Chư Thiên, mỗi thế giới, đều có sự tồn tại của đệ tử các giáo.

Chúng thần chủ yếu là giết hệ thống, Đa Bảo dẫn dắt chúng giáo đệ tử, cùng nhau hóa thân xuất hiện ở vô lượng thế giới.

Hình thành một siêu cấp đại giáo phái, là Phật giáo.

So với chúng thần truyền xong đạo là đi, hóa thân thành sinh linh mới, ý thức của Phật giáo thường sẽ không rút đi, họ tu luyện đến khi siêu thoát thế giới, cùng hóa thân ở các thế giới Chư Thiên gần đó hội hợp, dung hợp.

Dung hợp đến khi đủ cảnh giới, có năng lực vượt qua lãnh địa Chư Thiên, liền sẽ mang theo lượng lớn linh bảo tài nguyên đến hội hợp với bản tôn của Đa Bảo và những người khác.

Trên đường đi, còn truyền bá Phật pháp.

Lâu dần, hiệu suất đối với hệ thống, lại không kém các Tiên Thiên Thần Thai là bao.

Chẳng biết từ bao giờ, lại qua mấy Hỗn Độn.

Các Tiên Thiên Thần Thai Hồng Hoang, cơ bản đều đã đến cảnh giới Đại Đạo đỉnh phong, thậm chí Lão Tử, Bình Tâm, họ đều đang tiến gần đến tầng thứ của các đại năng cổ lão.

Đa Bảo cũng thực hiện lời hứa dẫn dắt sư đệ sư muội phát đạt, từng người một đều đến cảnh giới Đại Đạo.

Rất không thể tưởng tượng, lại rất hợp lý.

Không thể tưởng tượng là cảnh giới Thánh Nhân muốn có đột phá trong mấy Hỗn Độn cũng khó, mà họ lại trong mấy Hỗn Độn đã trở

thành cảnh giới Đại Đạo.

Hợp lý, là vì sự phụ trợ của điện Bàn Cổ, Đại Đạo đích thân cường hóa nó thành Ngụy Đạo Nguyên Khí.

Chí bảo cấp bậc này phụ trợ, lấy vô lượng Chư Thiên làm nguồn cung, họ nhanh như vậy trở thành cảnh giới Đại Đạo, cũng không phải là không thể...

Trong thế giới hư ảo, sức mạnh gia trì lên người Bàn Cổ đã tiêu hao quá nửa.

Hỗn Độn Ma Thần không ngừng rút bản nguyên của ba ngàn Hệ thống Tối thượng để tịnh hóa, cảnh giới của họ, tăng vọt cực kỳ nhanh chóng, nhưng lại luôn thiếu một đòn mạnh để trọng thương Hệ thống Tối thượng, không dám dễ dàng rút mạnh bản nguyên của Hệ thống Tối thượng.

"Bây giờ sức mạnh các ngươi tích lũy cũng không ít, có thể để một trong số họ đột phá Đạo Ánh rồi." Diệt Thống Giả nói xong, mắt Bàn Cổ sáng lên.

Thế là, Đại Đạo đang nhàn nhã trấn áp một phần khác của Tổ Hệ Thống lại bận rộn lên.

Chúa Tể Bình Tâm, Quy Tắc Hồng Quân, Chu Lão Bản...

Cuối cùng, Đại Đạo chọn Chu Lão Bản, hắn có Ngụy Đạo Nguyên Khí, đột phá Đạo Ánh có thể phát huy uy năng tốt hơn.

Thế giới Hỗn Độn đã bị phong trần từ lâu được mở ra, Chu Lão Bản đi vào.

Không bao lâu, đòn tấn công giảm chiều không gian của ba ngàn Hệ thống Tối thượng ập đến.

Hàng duy!

Trở thành Đạo Nguyên, có thể cảm ứng được các chiều không gian khác, nhưng không thể tiến vào, nhưng lại có thể thoát khỏi sự khống chế của chiều không gian bản thân.

Đối với mọi thứ dưới Đạo Ánh trong thế giới nguyên bản, đều có thể dễ dàng viết lại mà không bị phát hiện bất thường.

Không gian hư ảo là do Diệt Thống Giả tạo ra, đã suy yếu ba ngàn Hệ thống Tối thượng hết mức có thể, nhưng sức mạnh của chúng, vẫn cao hơn chiều không gian hiện tại.

Đây là đả kích hàng duy!

Đối với Chu Lão Bản cần toàn lực đột phá mà nói, đây là sức mạnh lấy mạng hắn.

Chưa kể sức mạnh của đòn tấn công giảm chiều không gian có ba ngàn đạo, bất kỳ đạo nào chạm vào hắn, hắn đều sẽ xong đời.

Nhưng thế giới Hỗn Độn, chứa đựng ba ngàn Đại Đạo mà Đại Đạo nắm giữ, về mặt tầng thứ, không thua ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

Trừ việc không bền bỉ lắm, những thứ khác đủ để đối kháng sức mạnh của Hệ thống Tối thượng.

Ba ngàn Đại Đạo của thế giới Hỗn Độn ra đối kháng sức mạnh của Hệ thống Tối thượng.

Không lâu sau, chúng hết năng lượng.

Lúc này, các Hỗn Độn Ma Thần trong không gian hư ảo, liều mạng đánh ba ngàn Hệ thống Tối thượng, điên cuồng rút bản nguyên.

Ba ngàn Hệ thống Tối thượng vốn bị Diệt Thống Giả trấn áp, sức mạnh có thể sử dụng chỉ có một chút.

Các Ma Thần đánh chúng, rút bản nguyên của chúng.

Nếu ba ngàn Hệ thống Tối thượng chọn tiếp tục tấn công Chu Lão Bản, thì sẽ bị các Hỗn Độn Ma Thần rút đi lượng lớn bản nguyên, nếu chọn bảo toàn bản nguyên của mình, thì phải từ bỏ việc giết Chu Lão Bản.

Đây là một lựa chọn khó khăn.

Vì vậy Hệ thống Tối thượng chọn cả hai.

Vừa bảo toàn bản nguyên của mình, vừa tiến hành đả kích hàng duy với Chu Lão Bản.

Chương 545

Thế là, chúng lỗ đến không còn cái quần lót.

Sức mạnh phân tán, một phần chống cự Hỗn Độn Ma Thần, một phần tiếp tục đả kích hàng duy, bản nguyên mà các Hỗn Độn Ma Thần rút được chậm lại một chút, bên phía Chu Lão Bản sắp không trụ nổi nữa.

Kết quả, ba ngàn Đại Đạo của thế giới Hỗn Độn đang sắp kiệt sức, đột nhiên năng lượng dồi dào, trở nên vô cùng hùng hậu, vừa nhìn đã biết rất bền bỉ.

Nhân viên của Vạn Giới Phố, đang đổ vào lượng lớn bản nguyên, chất lượng bản nguyên rất kém, nhưng không thể chịu nổi số lượng nhiều!

Như không cần tiền, cứ đổ vào, ba ngàn Đại Đạo của thế giới Hỗn Độn không những hùng mạnh trở lại, mà thế giới Hỗn Độn cũng đang mở rộng cực nhanh.

Đó là, hậu thủ của Chu Lão Bản.

Là một thương nhân, không có chút gia tài sao được.

Chỉ một chiêu này, lập tức khiến ba ngàn Hệ thống Tối thượng tự kỷ, không tiến hành đả kích hàng duy nữa, toàn lực chống cự việc Ma Thần rút bản nguyên của mình.

Một cuộc đột phá, diễn ra suốt trăm vạn ức năm, các Ma Thần luôn đối kháng cường độ cao với Hệ thống Tối thượng, ai nấy đều kiệt sức.

Chu Lão Bản thành công đột phá thành cảnh giới Đạo Ánh.

Trở thành cảnh giới Đạo Ánh, Chu Lão Bản sử dụng Vạn Giới

Phố cuối cùng cũng bớt đi phần lớn hạn chế.

Cơ bản có thể liên tục ánh chiếu bản thân và Vạn Giới Phố vào Chư Thiên.

Xuất hiện từng cửa hàng và Chu Lão Bản có thể xuyên qua Chư Thiên, thỉnh thoảng vì đặc tính Ngụy Đạo Nguyên Khí của Vạn Giới Phố, Chu Lão Bản có thể trực tiếp tạo ra một hóa thân Chu Lão Bản ở nơi xa xôi.

Trở thành Đạo Ánh, hắn cũng có thể cảm ứng được đạo của ba ngàn Hệ thống Tối thượng và đạo của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, và có thể giao tiếp nói chuyện, tuy phần lớn tín hiệu không tốt lắm.

Khuếch tán đạo của Hệ thống Tối thượng, để lại đạo của Hỗn Độn Ma Thần, tiến hành giao tiếp.

Một khi thể ánh chiếu kích hoạt đặc tính Đạo Nguyên, Chu Lão Bản sẽ ngay lập tức biến đổi phương thành chính mình, đạo của ba ngàn Ma Thần trải khắp Chư Thiên, Vạn Giới trong mắt họ không có bí mật.

Thế là, Chu Lão Bản hợp tác với ba ngàn Ma Thần, Vạn Giới Phố nghiền nát từng thế giới có đạo của Hệ thống Tối thượng, càng giúp ba ngàn Ma Thần, nhanh chóng thôn phệ đạo của Hệ thống Tối thượng.

Một tôn Đạo Ánh, đã tăng tốc độ thôn phệ của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần lên gấp bội.

Mỗi ngày ba ngàn Hệ thống Tối thượng bị Đại Đạo và Diệt Thống Giả trấn áp không có chút năng lực thoát thân.

Chỉ có thể từ từ chờ chết.

Lại mười Hỗn Độn trôi qua, các Hỗn Độn Ma Thần tích lũy đủ sức mạnh.

Giúp Quy Tắc Hồng Quân trở thành Đạo Ánh.

Lại tám Hỗn Độn, Linh Bảo Đại Thiên Tôn và Chúa Tể Bình Tâm cùng nhau trở thành Đạo Ánh.

Lại qua mười Hỗn Độn, Tây Vương Mẫu Đại Thiên Tôn, Hạo Thiên Đại Thiên Tôn, Hồng Mông...

đều đến cảnh giới Đạo Ánh.

Cảnh giới Đạo Ánh có thể ánh chiếu đạo của mình vào Chư Thiên, nơi ánh chiếu đến, sẽ không còn hệ thống được thai nghén, dù là hệ thống sắp thai nghén thành công, cũng sẽ lần lượt thất bại, hóa thành năng lượng, nuôi dưỡng thế giới, trong Chư Thiên ngoài họ ra, cũng không có sức mạnh cấp Đạo Ánh khác.

Một khi đạo ánh chiếu bị cản trở, thì bản tôn của họ sẽ đến, dễ dàng dọn dẹp mọi trở ngại.

Trong Chư Thiên, đạo của Hệ thống Tối thượng và đạo của Hỗn Độn Ma Thần, chỉ có thể tồn tại một bên.

Trong thế giới hư ảo, Bàn Cổ đã mất đi sức mạnh gia trì của Đại Đạo.

Nhưng ba ngàn Ma Thần của họ, hỗ trợ cho Diệt Thống Giả, vẫn vững vàng áp chế ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

Một nửa số Ma Thần đang bận đánh ba ngàn Hệ thống Tối thượng.

Các Ma Thần khác thì không ngừng dùng thần thông oanh kích Tổ Hệ Thống.

Bàn Cổ cuối cùng cũng được nghỉ ngơi một chút!

Đánh Tổ Hệ Thống liên tục mấy chục Hỗn Độn, Bàn Cổ đều cảm thấy mình tê dại rồi.

Nghỉ ngơi một triệu năm, bắt đầu đưa tay đến Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, bản nguyên của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, cuối cùng cũng bị hắn rút được.

Sau khi tịnh hóa, hấp thu, tu vi của Bàn Cổ tăng lên rõ rệt.

Khiến các Ma Thần đang bạo hành Tổ Hệ Thống kinh ngạc.

"Hệ thống Sức mạnh Tối thượng này, tầng thứ bản nguyên sao lại cảm giác vượt qua các hệ thống khác một bậc vậy?" Dương Mi hỏi Diệt Thống Giả.

"Nó là hệ thống đầu tiên sinh ra trong chiều không gian của chúng ta, khi Tổ Hệ Thống thai nghén nó không chỉ lợi dụng bản nguyên của Chư Thiên chúng ta, mà còn dùng cả bản nguyên của thế giới chiều không gian cao hơn, là sức mạnh trực tiếp của chiều không gian cao hơn." Diệt Thống Giả trả lời.

"Thời kỳ toàn thịnh của nó, tương đương với phiên bản thu nhỏ của Tổ Hệ Thống đang chờ phục sinh bây giờ.

Tuy bây giờ yếu không ra gì rồi, nhưng bản nguyên, vẫn cao hơn các hệ thống khác không ít..." Bản nguyên của Hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng cực kỳ khổng lồ, Bàn Cổ hút mấy ức năm đã thấy mệt lử.

Hắn đứng dậy đấm cho nó hai quả trời giáng.

"Cảm giác cũng same same như đánh với Lão tổ Hệ thống vậy." Bàn Cổ nói xong, tìm một góc rồi bắt đầu điên cuồng tinh lọc bản nguyên của Hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Sau khi hấp thu, dù đang ở cảnh giới Đạo Ánh, hắn vẫn cảm nhận được sự tăng tiến rõ rệt.

Xích Diệt Thống Giả khẽ rung lên, một lần nữa trấn áp ba nghìn Hệ thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Các Ma Thần Hỗn Độn khác chỉ đứng bên cạnh hỗ trợ. ...

Trở thành Đạo Ánh Cảnh, đám đại năng cổ xưa giúp đỡ cho Ma Thần Bang quá nhiều.

Đạo của Ma Thần Hỗn Độn ở Chư Thiên không thể bì được với hệ thống tối thượng, nhưng hiện tại, dưới sự trợ giúp của Đạo Ánh Cảnh, họ không ngừng cắn nuốt Đạo của hệ thống tối thượng.

Những cái gọi là hệ thống mạnh nhất trong Chư Thiên cũng lần lượt bị tìm ra và diệt trừ.

Cứ như thế, năm trăm Hỗn Độn đã trôi qua.

Cảnh giới của các đại năng cổ xưa đã thành Đạo Ánh không tăng tiến được bao nhiêu, vẫn kẹt ở Đạo Ánh sơ kỳ, cảnh giới này muốn tăng tiến ở Chư Thiên là quá khó.

Nhưng dù họ không tăng tiến, Ma Thần Hỗn Độn lại có sự đột phá cực lớn.

Bọn họ không lúc nào là không hấp thu bản nguyên của hệ thống tối thượng, và từ hơn một trăm Hỗn Độn trước, họ đã liên tiếp đột phá Đạo Nguyên.

Đến hiện tại, đã có hơn phân nửa Ma Thần Hỗn Độn trở thành Đạo Nguyên.

Dù đã hấp thu nhiều bản nguyên của hệ thống tối thượng như vậy, nhưng cảnh giới của chúng vẫn không hề suy giảm, bản nguyên của chúng quá khổng lồ.

Cho đến nay, vẫn chưa có một Ma Thần Hỗn Độn nào có thể thực sự áp chế được một hệ thống tối thượng.

Ngay cả Bàn Cổ, Thời Thần và các Ma Thần khác liên thủ cũng không thể một mình trấn áp một hệ thống.

Họ vẫn phải hỗ trợ Diệt Thống Giả, gánh bớt một phần áp lực.

Nhưng vì đã trở thành Đạo Nguyên, tốc độ rút bản nguyên của họ đã nhanh hơn rất nhiều.

Hơn nữa, họ đã có thể hiện thân giữa Chư Thiên.

Hệ thống tối thượng bị Diệt Thống Giả và Đại Đạo đè cho chết dí, không thể xuất hiện ở Chư Thiên.

Nhưng ba nghìn Ma Thần thì khác, trước đây quá yếu, còn bây giờ họ đã cùng cảnh giới với hệ thống tối thượng, tuy chênh lệch vẫn còn rất lớn.

Nhưng về mặt ý thức đã ở cùng một vị thế.

Như bây giờ, Bàn Cổ tỏa ra lượng lớn ý thức, ầm một tiếng, ba nghìn hệ thống tối thượng lao tới ngăn cản, sức mạnh của Diệt Thống Giả cũng theo đó hiện lên.

Sức mạnh của ba nghìn hệ thống tối thượng chẳng còn lại bao nhiêu, sau khi hy sinh vài đạo ý thức, ý thức còn lại của Bàn Cổ đã phân tán ra khắp Chư Thiên.

Ngay sau đó, các Ma Thần vây lấy cái hệ thống tối thượng vừa diệt mấy đạo ý thức của Bàn Cổ lại, cười một cách gian xảo...

Điện Bàn Cổ hiện đã ngừng trôi nổi trong Chư Thiên, sau mấy trăm Hỗn Độn săn giết hệ thống, dưới sự điều khiển của Đại Đạo, nó đã cố ý hấp thu các mảnh vỡ khí Đạo Ánh và Đạo Nguyên từng tồn tại trong Chư Thiên.

Cấp bậc của Điện Bàn Cổ tuy chưa phải cấp Đạo Nguyên, nhưng với sự gia trì sức mạnh của Hỗn Độn Kê Vương, nó cũng gần như tương đương với Đạo Nguyên.

Ý thức của Bàn Cổ giáng lâm nơi đây.

Hắn đã là Đạo Nguyên, không có sức mạnh nào khác can nhiễu, trong một niệm, hắn chính là tất cả Chư Thiên, và tất cả Chư Thiên cũng là hắn.

Vô lượng Chư Thiên một niệm sinh ra, một niệm hủy diệt.

Hắn đã vượt qua chiều không gian hiện tại của Chư Thiên, có thể tùy ý thao túng đùa giỡn.

Nhưng vì có quá nhiều tồn tại siêu việt, khiến Bàn Cổ chỉ có thể khống chế phần mà mình nắm giữ.

Việc hắn cần làm bây giờ là trục xuất cái hệ thống tối thượng cũng đang siêu việt chiều không gian kia.

Vừa vào Điện Bàn Cổ, chúng thần Hồng Hoang đang ánh chiếu Chư Thiên liền lập tức nhận ra.

"Phụ Thần đến rồi, mau tới tập hợp!" Các Tổ Vu đã ở cảnh giới Đạo Ánh hô lên.

Tam Thanh, Nữ Oa, Minh Hà, Hạo Thiên... lần lượt xuất hiện.

Năm trăm Hỗn Độn trôi qua, họ sớm đã trở thành Đạo Ánh Cảnh. 99.

Chỉ có điều, Đạo của họ khi ánh chiếu trong Chư Thiên có chút uất ức, vì phía trước họ có một đám đại năng cổ xưa đè đầu, Đạo mà họ am hiểu nhất bị đối phương nghiền ép, mỗi lần Đạo của họ gặp nhau trong Chư Thiên đều dễ dàng bị đồng hóa thành Đạo của đối phương.

May là hai bên đều biết thân phận của nhau, mỗi lần đụng độ, chào hỏi xong lại tiếp tục ánh chiếu Chư Thiên, Đạo rơi vào các thế giới trong Chư Thiên, xuất hiện từng thể ánh chiếu của họ.

Không cần phải truyền đạo trong Chư Thiên nữa, thể ánh chiếu

tuy không phải là họ, nhưng những thứ nó biết thì không hề ít, nếu trong thế giới có hệ thống tồn tại, bọn họ sẽ rất dễ dàng phát hiện ra.

Chư Thiên vô lượng, dù là Đạo Ánh Cảnh, họ cũng không đi được bao nhiêu nơi, không bằng dùng thể ánh chiếu của Đạo Ánh, ánh chiếu ra sinh linh phù hợp.

Trước khi Bàn Cổ đến, họ vẫn luôn dùng cách này để đối phó với hệ thống.

Bàn Cổ cứ vài Hỗn Độn lại đến một lần, mỗi lần đến đều sẽ thay đổi phương thức, Bàn Cổ là Đạo Nguyên, có thể giống như Đại Đạo, dẫn dắt ý thức của họ cùng xuất hiện ở những lãnh địa siêu cấp trong Chư Thiên chưa từng được thanh tẩy, tiến hành kế hoạch thanh tẩy hệ thống quy mô lớn.

Đẩy nhanh tiến độ thôn phệ ba nghìn hệ thống tối thượng.

Hơn nữa, Đại Đạo cần phải trấn áp Lão tổ Hệ thống, sức mạnh không phân ra được quá nhiều, còn Bàn Cổ thì hạn chế không nhiều như vậy, hắn dẫn dắt chúng thần, hạn chế còn nhẹ nhàng hơn Đại Đạo rất nhiều, có thể nhân tiện giúp sinh linh Hồng Hoang tăng tốc trưởng thành một phen.

Rất nhanh, các tiên thiên thần linh của Hồng Hoang đều tập hợp lại.

Ngoài họ ra, còn có Huyền Đô, Quảng Thành Tử...

Chương 546

đang kẹt ở đỉnh phong Đại Đạo Cảnh.

Gầm!

Mười hai Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ chân thân, là Bàn Cổ chân thân cấp Đạo Ánh, ý thức của Bàn Cổ tiến vào.

"Chúng thần bái kiến Bàn Cổ đại thần!" Chúng thần bái lạy.

Sau khi Bàn Cổ thích ứng với cơ thể này, hắn nhìn về phía chúng thần Hồng Hoang: "Lần này, sức mạnh của ta chỉ có thể duy trì được một Hỗn Độn rưỡi, các ngươi tính toán thời gian cho tốt." Nói xong, Điện Bàn Cổ chấn động, dưới sự điều khiển của Bàn Cổ, hắn mang theo ý thức của chúng thần Hồng Hoang, vượt qua Chư Thiên.

Đến một nơi tràn ngập Đạo của ba nghìn hệ thống tối thượng.

Ầm!

Đạo của ba nghìn hệ thống tối thượng lao đến.

Đạo của Ma Thần Hỗn Độn hộ vệ trước ý thức của Bàn Cổ, hai bên giao phong, Bàn Cổ nhân cơ hội gieo rắc ý thức của chúng thần vào Chư Thiên Vạn Giới. 100.

Ý thức thế giới theo bản năng tiếp nhận Đạo của họ, thai nghén sinh linh, ý thức của Bàn Cổ khuếch tán, hóa thành lực Đạo Nguyên đang tiêu hao, gia trì lên ý thức của chúng thần. 101.

Các sinh linh được thai nghén trong các thế giới trở thành hóa thân của họ.

Đây là tác dụng của lực Đạo Nguyên che chở ý thức của họ, một khi lực Đạo Nguyên tiêu hao hết, những sinh linh này chỉ có thể trở

thành thể ánh chiếu của họ, thậm chí là sinh linh mới hoàn toàn.

Ý thức của Bàn Cổ lúc này vô cùng yếu ớt, mang theo ý thức của mười hai Tổ Vu, chọn một thế giới miễn cưỡng được coi là Hồng Hoang yếu ớt, dung nhập vào trái tim gần như không còn chút bản nguyên Bàn Cổ nào. ...

Hồng Hoang, Đạo Tổ Hồng Quân thành thánh giảng đạo, Vu Yêu đại chiến chưa bắt đầu, mười hai Tổ Vu cảnh giới Đại La Kim Tiên tụ tập tại Điện Bàn Cổ.

"Yếu quá, chưa bao giờ yếu như vậy." Chúc Dung lẩm bẩm, các Tổ Vu khác cũng gật đầu lia lịa.

Bọn họ vừa ra đời đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên, dù tiêu hao bản nguyên rớt cảnh giới cũng là đỉnh phong Đại La Kim Tiên, cái cảnh Đại La Kim Tiên sơ kỳ này, họ chưa từng trải nghiệm qua.

Cộng Công xoa nắn thân thể yếu ớt, hỏi: "Bây giờ chúng ta làm sao siêu thoát?" Thân thể quá yếu, thế giới này thực lực mạnh nhất có thể dung nạp cũng chỉ là Thánh Nhân, cái lão Hồng Quân đang giảng đạo kia cũng chỉ là cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Tài nguyên quá ít, họ muốn siêu thoát khỏi thế giới này đúng là có chút phiền phức.

Bùm bùm!

Đế Giang nhảy lên trái tim Bàn Cổ đập hai cái, khẽ lắc đầu: "Ý thức Phụ Thần đang ngủ say, trái tim này quá tệ, một chút bản nguyên cũng không có, không cách nào nuôi dưỡng Phụ Thần." "Chúng ta dùng nó để triệu hoán Bàn Cổ chân thân, có thể đánh thức Phụ Thần." Hậu Thổ nói: "Để Phụ Thần đưa chúng ta siêu thoát." "Thân thể hiện tại của chúng ta có lẽ không chịu nổi một búa của Phụ Thần đâu." Đế Giang lắc đầu nói: "Tu luyện đi, tu luyện đến Đại La Kim Tiên trung

kỳ rồi hẵng đánh thức Phụ Thần!" "Được!" ...

Mười vạn năm sau, mười hai Tổ Vu vừa đột phá Đại La Kim Tiên trung kỳ, định củng cố một chút rồi triệu hoán Bàn Cổ.

Kết quả Điện Bàn Cổ đột nhiên rung chuyển, như thể bên ngoài bị tấn công kinh hoàng.

"Thằng nào to gan vậy?" Chúc Dung hai mắt tóe lửa, đằng đằng sát khí lao ra ngoài. 102.

Ở thế giới này họ không lựa chọn sinh ra Vu tộc, chỉ có mười hai Tổ Vu bọn họ.

Hồng Quân giảng đạo cũng không thèm đi, ở Hồng Hoang chẳng có chút danh tiếng nào, thằng mẹ nào rảnh rỗi không có việc gì làm lại đến Điện Bàn Cổ gây sự?

Nhưng đẳng cấp thế giới rành rành ra đó, tuy họ yếu, nhưng bản thể là cảnh giới Đạo Ánh.

Không ngoa mà nói, họ cân tất cả.

Chúc Dung vừa ra ngoài, không lâu sau, tin tức Chúc Dung cầu cứu đã tới. ???

Ờ... thế giới này đáng lẽ không có đối thủ nào, Chúc Dung nhanh vậy đã cầu cứu, chắc là có trò vui rồi!

Các Tổ Vu tinh thần phấn chấn, lao ra ngoài.

Đang sầu không có tài nguyên, thế là có người mang đến tận miệng!

Sau khi ra ngoài, các Tổ Vu thấy, Yêu tộc Yêu Hoàng, Yêu Thánh, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Minh Hà, Hồng Vân... những ai có chút số má đều đang vây công Chúc Dung.

Thậm chí, lão Hồng Quân kia cũng đang âm thầm giở trò, còn

tưởng bọn họ không phát hiện.

Cái quái gì vậy, cả Hồng Hoang kéo đến đánh hội đồng à!

Các Tổ Vu không hiểu, nhưng không hề do dự, gia nhập trận chiến, cùng Chúc Dung khiêu chiến chúng thần Hồng Hoang, có điều, họ không dùng toàn lực.

Giả vờ không địch lại.

Thời gian dần trôi, các Tổ Vu thấy kẻ đầu sỏ sau màn vẫn chưa xuất hiện, đã có chút mất kiên nhẫn.

Đang định kết thúc trận chiến, một luồng sức mạnh xuất hiện trong đầu.

Cuối cùng cũng xuất hiện, các Tổ Vu hừ lạnh, đợi Đế Giang tra rõ luồng sức mạnh trong đầu, liền hét lớn một tiếng: "Các ngươi khinh người quá đáng, huynh đệ, kết trận!" "Vâng, đại ca!" "Bàn Cổ chân thân, ra cho ta!" Gầm! ...

Bàn Cổ chân thân vừa ngưng tụ đã chấn cho chúng thần không hề nhẹ, sau đó, Bàn Cổ chân thân tan rã, mười hai Tổ Vu phun máu tươi ngã xuống đất.

Chúng thần ngẩn ra, đương nhiên không muốn bỏ qua cơ hội tốt này, ào ào xông lên, chuẩn bị triệt để giết chết các Tổ Vu.

"Khinh người quá đáng!" Đột nhiên, một tiếng gầm giận dữ vang lên, mang theo sức mạnh kinh khủng tột độ, trong nháy mắt chấn cho nguyên thần của chúng thần trọng thương.

Dòng sông thời gian hiện ra, một thân ảnh khổng lồ cầm búa từ trong dòng sông thời gian lao ra.

Hướng lên trời chém một búa.

"Thiên Đạo, năm xưa ngươi đã hứa với Bàn Cổ ta thế nào, cút ra

đây cho ta!" Lòng Cổ Bàn tràn ngập bi thương và phẫn nộ, nhớ lại năm xưa hắn thân hóa Hồng Hoang, lập ước định với Thiên Đạo, lấy cái giá là vẫn lạc để nó quản lý Hồng Hoang, chăm sóc tốt cho hậu duệ của mình, tránh cho họ gặp phải vận mệnh toàn diệt.

Kết quả thì sao, Thiên Đạo này không những không giữ chữ tín, ngược lại còn dẫn dắt tất cả tiên thiên thần linh của Hồng Hoang đến vây giết Tổ Vu.

Chết tiệt!

Nếu không phải hắn còn sót lại một tia ý thức, cảm nhận được Tổ Vu gặp nguy hiểm, hậu duệ của hắn, mười hai Tổ Vu bây giờ đã phải vẫn lạc rồi.

Cổ Bàn càng nghĩ càng phẫn nộ, nhưng hắn bây giờ chỉ là một đạo ý thức, làm sao chống lại Thiên Đạo?

Gào thét bắt Thiên Đạo ra, chẳng qua chỉ là nhất thời mất đi lý trí mà thôi.

Đợi lý trí phục hồi, Cổ Bàn đột nhiên nhớ ra mình bây giờ không đánh lại Thiên Đạo.

Trong lòng chột dạ, hắn chú ý đến ánh mắt sợ hãi của chúng thần Hồng Hoang, liền thả lỏng.

Mình yếu đến mức nào chỉ mình mình biết, Thiên Đạo lại không biết tình trạng hiện tại của mình, cứ tỏ ra mạnh mẽ một chút, không tin không dọa được một cái Thiên Đạo.

Ầm ầm ầm!

Đúng lúc này, Hồng Quân mang theo hiệu ứng đặc biệt từ xa bay tới, hành lễ với Cổ Bàn: "Kính chào Bàn Cổ đại thần!" "Hồng Quân, bảo Thiên Đạo cút ra đây!" Cổ Bàn quát.

Hồng Quân mỉm cười nhàn nhạt, nói: “Bàn Cổ đại thần vốn nên vẫn lạc, lúc này tái hiện Hồng Hoang thật đáng mừng, chỉ là không biết, thực lực của Bàn Cổ đại thần hiện tại ra sao?” Sắc mặt Cổ Bàn lạnh đi, trong lòng có chút hoảng loạn, đột nhiên, trong đầu xuất hiện một giọng nói khiến hắn kích động: 【Đinh, Hệ thống Bàn Cổ khởi động thành công, thưởng cho túc chủ gói quà tân thủ lớn phiên bản cải tiến Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.】 【Đinh, ban phát nhiệm vụ, tiêu diệt Yêu tộc, đánh bại Hồng Quân.

Thưởng một giọt tinh huyết Bàn Cổ!】 Hệ thống!

Cổ Bàn trong lòng kích động đến rơi lệ, không dễ dàng gì, xuyên việt đến thời kỳ Hỗn Độn nhiều năm như vậy, hắn vẫn không có hệ thống.

Cứ tưởng mình chỉ là một kẻ xuyên việt không có hệ thống, không ngờ a!

Thống tử đến rồi!

Quả nhiên hệ thống có thể đến muộn, nhưng tuyệt đối không vắng mặt.

Cuộc đời nhân vật chính của Cổ Bàn ta, bây giờ mới thực sự bắt đầu.

Cưới Nữ Oa, ôm Hậu Thổ, từ nay Hồng Hoang ta làm chủ!

Hử?

Khoan đã, hình như mình là cha của họ?

Thật sự làm thế thì gọi là gì, phụ nữ luyến?

Không đúng, Nữ Oa và mình không có quan hệ.

Phỉ phỉ phỉ, nghĩ cái quái gì vậy, còn chưa đánh nhau mà.

Cổ Bàn vội vàng lắc đi những hình ảnh đen tối trong đầu, kiểm tra

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận phiên bản cải tiến của hệ thống.

Vẻ mặt vui mừng!

Đại trận này nếu để cho Tổ Vu sử dụng, họ có thể cưỡng ép rút lấy bản nguyên chi lực của Hồng Hoang, triệu hoán ra Bàn Cổ chân thân đỉnh cấp 'Chuẩn Thánh'.

Tuy cảnh giới rất thấp, nhưng hắn là Bàn Cổ, xử lý gọn gàng Hồng Quân chỉ có cảnh giới 'Thánh Nhân', còn không phải là chuyện đơn giản sao.

Một chiêu xử một Thánh Nhân, không tin không trấn trụ được Thiên Đạo nhà ngươi.

Đợi hắn phát triển thêm một thời gian, xử chết ngươi cái con cẩu Thiên Đạo.

Mười hai Tổ Vu là hậu duệ của hắn, Cổ Bàn lập tức truyền Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cải tiến đi.

Mười hai Tổ Vu đang thổ huyết mang vẻ mặt khó hiểu, dựa theo phương pháp bố trận của đại trận, bắt đầu rút lấy bản nguyên Hồng Hoang. 103.

Lúc này, Hồng Quân thấy không thể dùng lời nói thăm dò được thực hư của Cổ Bàn, dứt khoát ra tay, một đòn oanh tạc thẳng vào Cổ Bàn.

"Tìm chết!" Gầm!

Sát khí trong mắt Cổ Bàn lóe lên, mười hai Tổ Vu rất phối hợp triệu hoán ra thân thể Bàn Cổ chỉ có cảnh giới đỉnh phong Đại La Kim Tiên.

Cổ Bàn điều khiển thân thể này, một chưởng vỗ ra.

Ầm!

Hồng Quân trực tiếp bị đánh nát thân thể.

Chương 547

Cùng lúc đó, bên trong thân thể Bàn Cổ, mười hai Tổ Vu nhìn quang đoàn trước mặt, đang bỏ bản nguyên mà họ rút được vào không gian của mình.

Cười hắc hắc, các Tổ Vu bẻ khớp tay.

"Lũ kiến hôi!" Cổ Bàn khinh thường thu quyền, đang định diệt tộc Yêu tộc.

Tiếng ầm ầm vang lên, Cổ Bàn ngẩng đầu, một đạo thần lôi xuất hiện trước mắt, trước mắt tối sầm.

Cổ Bàn, tử trận!

"Hử... lộ tẩy rồi?" Hệ thống Bàn Cổ đang rút bản nguyên ngẩn người, nó mượn thân phận mười hai Tổ Vu để rút bản nguyên, quan trọng là lượng rút cũng không vượt quá giới hạn, thế mà vẫn bị Thiên Đạo phát hiện?

"Phát hiện thì phát hiện, ta còn sợ chắc!" Hệ thống Bàn Cổ hừ lạnh, tiếp quản thân thể Bàn Cổ này, trong tay xuất hiện một cây búa.

Hỗn Độn Linh Bảo.

Một thế giới Hồng Hoang miễn cưỡng đạt đến cấp bậc đại thế giới, cái gọi là Hỗn Độn Chí Bảo của thế giới này theo tiêu chuẩn cấp bậc của Chư Thiên cũng chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo.

So với tất cả Hỗn Độn Linh Bảo, còn kém xa!

Nó sở dĩ dẫn dắt chúng thần Hồng Hoang đánh Tổ Vu gây sự, hoàn toàn là vì không muốn phiền phức như vậy.

Nhưng thật sự gặp phải chuyện phiền phức này, nó cũng không

sợ.

“Đến đây, xem ta thu thập ngươi thế nào!” Hệ thống Bàn Cổ chuẩn bị cưỡng ép vắt kiệt tiềm lực của thân thể này, đối chiến với Thiên Đạo.

Nhưng vừa định đốt bản nguyên, lại phát hiện mình không đốt được.

“??

Chuyện gì vậy?” Hệ thống Bàn Cổ không hiểu, một khắc sau, sau lưng đau nhói, nó bay ra khỏi Bàn Cổ chân thân.

Ầm!

Vô tận thần lôi giáng xuống người hệ thống Bàn Cổ.

“A~!” Hệ thống Bàn Cổ đau đớn hét lớn, trong lúc giãy giụa muốn lấy ra át chủ bài.

Nhưng trước mắt đột nhiên xuất hiện mười hai thân ảnh tỏa ra ác ý cực hạn.

Hệ thống Bàn Cổ dường như đã hiểu ra điều gì đó, “Là... a a!

Các ngươi.” Đế Giang cười lạnh một tiếng, thu nhỏ thân thể xông lên: “Huynh đệ, lên cho ta!” “Ya hú...” “Không!!!” ... 104.

Nửa ngày sau, mười hai Tổ Vu dưới ánh mắt run rẩy của chúng thần Hồng Hoang, mang theo mảnh vụn của hệ thống trở về Điện Bàn Cổ.

Một hồi thao tác, tiêu hủy hệ thống, dung hợp với Thiên Đạo của thế giới này.

Sau đó các Tổ Vu nhìn vào kho đồ của hệ thống này.

Một trái tim Bàn Cổ cấp Đại La Kim Tiên, vài vò tinh huyết Bàn

Cổ chất lượng kém.

"Chắc cũng đủ để đánh thức ý thức Phụ Thần." Đế Giang vung tay, dung hợp những thứ này vào trái tim Bàn Cổ trong Điện Bàn Cổ.

Thình thịch!

Thình thịch!

Nhận được năng lượng, trái tim Bàn Cổ bắt đầu đập, Bàn Cổ đang ngủ tỉnh lại, điều động những năng lượng này.

Dần dần hóa thành đạo thể.

"Phụ Thần!

Ngài tỉnh rồi!" Các Tổ Vu vội vàng gọi.

"Ừm!" Bàn Cổ gật đầu, cảm nhận được rào cản của thế giới này, lại nhìn thân thể của mình, khẽ lắc đầu, "Yếu quá, không siêu thoát ra ngoài được." "A?" "Ta nói là siêu thoát bình thường không có cách nào, nhưng vẫn có thể dùng mẹo." Bàn Cổ nói xong, ánh chiếu Đạo cấp bậc cao hơn vào thế giới này.

Ầm ầm ầm, ý thức thế giới nóng lòng hấp thu đạo vận mà Bàn Cổ tạo ra, bắt đầu phát triển, tiêu hao lượng lớn bản nguyên để diễn toán.

Nhưng cấp bậc đạo vận thực sự quá cao, Thiên Đạo phải dừng tất cả các phép tính có thể dừng, toàn lực vận toán tiêu hao.

Đợi nó tính ra được một chút.

Bàn Cổ đã mang theo các Tổ Vu, mượn bản nguyên của nó để siêu thoát ra ngoài.

Bàn Cổ và mười hai Tổ Vu đứng trong hư không Chư Thiên, một mảnh vụn thế giới thường thấy trong Chư Thiên đang bắn nhanh về phía này.

Uy lực không tầm thường, có thể trọng thương Thánh Nhân.

Một đòn này, thân thể hiện tại của Bàn Cổ và mười hai Tổ Vu không đỡ nổi.

Nhưng họ không hề hoảng hốt, lực Đạo Ánh dễ dàng cải tạo nhất chính là loại vật không có linh trí và không có người khống chế này.

Ý niệm vừa động, cấp bậc của mảnh vụn thế giới tụt dốc không phanh, lượng lớn năng lượng tỏa ra, Bàn Cổ và mười hai Tổ Vu bắt đầu hấp thu.

Trăm năm thời gian, năng lượng của mảnh vụn thế giới bị hấp thu hết, họ đã là Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Lúc này, cách đó không xa, Bình Tâm cũng từ trong thế giới siêu thoát ra. 105.

Nàng siêu thoát vô cùng dễ dàng, vốn là một trung cấp đại thế giới, cũng không có hệ thống tồn tại, ý thức thế giới dùng bản nguyên luân hồi để thai nghén.

Vừa vào đã là cảnh giới Thánh Nhân, tu luyện một thời gian, liền đề thăng đạo luân hồi của thế giới lên một tầng cao hơn, phản bổ thế giới, sức mạnh thế giới trở nên mạnh mẽ, Bình Tâm liền có tư cách siêu thoát.

"Bắt đầu từ đây, thanh lý hệ thống, trước tiên giúp những người khác siêu thoát thế giới!" Bàn Cổ nói.

"Được!" Tổ Vu và Bình Tâm gật đầu, tản ra, hướng về các thế giới.

Còn chưa bắt đầu, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa... cũng đều siêu thoát ra.

Mọi người thương lượng một lúc, rồi mỗi người đi tìm thuộc hạ

của mình.

Các Tổ Vu và Bình Tâm đi tìm Vu tộc và các tiên thiên thần linh của U Minh, Tam Thanh và Nữ Oa đi tìm đệ tử và thuộc hạ của mình. 106.

Bàn Cổ cũng xuyên qua Chư Thiên, Đạo của ba nghìn Ma Thần vây quanh hắn, đi được ngàn vạn năm, dựa vào cảm ứng đặc thù của Ma Thần Hỗn Độn đối với Hỗn Độn, hắn đã tìm thấy một cao cấp Hỗn Độn đại thế giới chưa thai nghén Ma Thần Hỗn Độn.

Bàn Cổ mỉm cười, nói: "Huynh đệ, để tiền bối Diệt Thống Giả vất vả một chút, các chú cùng ta, cho đám hệ thống tối thượng một bất ngờ." Ầm!

Ma Thần của thế giới hư ảo đồng loạt ánh chiếu Đạo tới, lực Đạo Nguyên xuyên qua sự cản trở của hệ thống tối thượng, đến bên cạnh Bàn Cổ.

Từng người hóa thành hư ảnh hư ảo.

Thân thể của Bàn Cổ cũng hư ảo như vậy, trở thành một trong Lực Chi Đạo, Đạo của ba nghìn Ma Thần dễ dàng dung nhập vào cao cấp Hỗn Độn đại thế giới này.

Đại Đạo của thế giới này không có ý thức, nhưng khi ba nghìn Ma Thần tiến vào, nó liền có ý thức. 107.

Đó là ý thức Đại Đạo của các Ma Thần, Đại Đạo điều động bản nguyên của thế giới này, cho các Ma Thần đãi ngộ cao nhất, toàn lực thai nghén thân thể của họ.

Thời gian trôi nhanh, một nghìn vạn ức năm đã qua.

Hóa thân của chúng thần Hồng Hoang đa số đã vẫn lạc, ý thức quay trở lại Điện Bàn Cổ, mất đi cơ hội phát triển lần này. 108.

Như Trường Nhĩ, ý thức rơi vào một trung cấp đại thế giới, vừa mở mắt đã gặp một kẻ xuyên không mang theo hệ thống cao cấp dùng thần thông oanh tạc hắn.

Đối phương là hệ thống cao cấp, tồn tại mà bản thể của hắn đến cũng khó nhằn, huống chi hiện tại chỉ là một đạo ý thức.

Một chiêu đã bay màu, lực Đạo Nguyên trên người phân cho những người khác của Hồng Hoang.

Ngoài hắn ra, như Yêu tộc, Vu tộc, Nhân tộc... rất nhiều người vì các loại tai nạn bất ngờ mà quay về Điện Bàn Cổ.

Trong đó, đa số là gặp phải đại năng đấu pháp, thế giới nơi họ ở bị ảnh hưởng, bản thân cũng theo đó gặp họa.

Sau một hồi vật lộn, hóa thân ý thức vượt Chư Thiên của sinh linh Hồng Hoang, hiện chỉ còn lại trăm vạn ức.

Thậm chí, còn có tiên thiên thần linh cũng thất bại. 109.

Trong đó, có Hồng Vân vừa mới thành hình đã bị kẻ xuyên không luyện thành khôi lỗi.

Có cùng đãi ngộ với hắn là Minh Hà, nhưng Minh Hà thủ đoạn nhiều hơn, sau vài lần thao tác, lại phản sát được kẻ xuyên việt hại mình. 110.

Thậm chí còn chơi đểu hệ thống của kẻ xuyên không thành linh kiện.

Trở thành người đầu tiên trong các tiên thiên thần linh đạt đến Đại Đạo Cảnh, có Đại Đạo Cảnh, liền có năng lực chủ động săn giết hệ thống cao cấp.

Những người còn lại, cũng lần lượt nhanh chóng khôi phục Đại Đạo Cảnh.

Tản ra hướng về các phương trong Chư Thiên mà giết tới.

Một hệ thống cũng không thể để lại.

Trong đó, đệ tử của chúng thần, vì hiệu suất không cao, bị chúng thần coi là gánh nặng mà vứt bỏ.

Các đệ tử chỉ có thể bắt nạt hệ thống sơ cấp và tiểu hệ thống trong các đại thế giới bình thường, thực lực tăng rất chậm.

Nhưng, Đa Bảo đã triệu tập họ lại.

Bản thể của Đa Bảo cũng đã là Đạo Ánh Cảnh, đối với việc định vị hệ thống tồn tại trong Chư Thiên có độ chính xác rất cao.

Chỉ là thân thể hiện tại trưởng thành không bằng Tam Thanh và những người khác, đến bây giờ mới là Thiên Đạo Cảnh trung kỳ.

Chương 548

Thông Thiên chỉ lo cầm kiếm chém hệ thống, một đám đồ đệ của Tiệt giáo siêu thoát đều là tự mình nỗ lực hoặc do Đa Bảo giúp đỡ.

Hiện tại đa số tu vi còn kẹt ở Thánh Nhân Cảnh, thậm chí còn chưa thành Thánh.

Đây cũng là nguyên nhân chúng thần chê họ là gánh nặng, bọn họ đều là Đại Đạo Cảnh, đối chiến với hệ thống cao cấp, còn phải phân tâm bảo vệ bọn họ, không thì một luồng khí tức rò rỉ cũng đủ chấn chết họ.

Cuối cùng, dứt khoát vứt bỏ đám đệ tử này, một mình chọn một phương hướng giết tới.

Hành động của chúng thần khiến các đệ tử của họ vô cùng đau lòng, cực kỳ đau lòng.

Lúc này, Đa Bảo đứng ra, một hồi khuyên bảo và cổ vũ. 111.

Hơn nữa còn tuyên bố đi theo ta lăn lộn, biết đâu sau khi kết thúc, thành tựu còn cao hơn đám lão già kia.

Từng có lúc Đa Bảo dẫn dắt đệ tử các giáo phái toàn thể nhanh chóng thành Đại Đạo Cảnh, phương diện này độ tin cậy vẫn khá cao. 112.

Rất nhanh, mọi người lần lượt gia nhập đội ngũ của Đa Bảo, theo Đa Bảo lăn lộn. 113.

Mọi người sở dĩ hiệu suất thấp, một phần lớn nguyên nhân là vì ý thức thế giới đầu tư thai nghén họ quá thấp.

Như Trường Nhĩ, đã vào một cao cấp đại thế giới, bản nguyên mà ý thức thế giới đầu tư chỉ đủ cho hắn tu luyện đến Thái Ất Kim Tiên,

tu vi này đối mặt với kẻ xuyên việt có hệ thống cao cấp, làm sao có thể phản kháng?

Như đám Tam Thanh, chỉ cần không phải là thế giới đặc biệt thấp, chỉ là đại thế giới bình thường.

Liền có thể dễ dàng trở thành Hỗn Nguyên Kim Tiên, tu luyện một thời gian, đột phá Thánh Nhân siêu thoát ra.

Bọn họ thì cần thời gian dài hơn, điểm xuất phát đã kém quá nhiều, Đa Bảo cũng không có cách nào.

Cho nên liền dùng nguyên nhân thứ hai để bù đắp, đó chính là, liên quan đến việc tấn công hiệu quả hệ thống.

Tuy mọi người đối phó hệ thống đều có một tay, nhưng hệ thống thiên kỳ bách quái, cùng một thủ đoạn không thể đối phó được các loại hệ thống khác nhau.

Chúng thần lần đầu giao phong với hệ thống, còn là Thánh Nhân, Thiên Đạo Cảnh, đã thường xuyên giao phong với hệ thống cao cấp, nay còn coi hệ thống mạnh nhất Chư Thiên là con mồi.

Thủ đoạn tấn công nhắm vào hệ thống, đó là tầng tầng lớp lớp, những gì họ dùng bây giờ, đều là do chúng thần sáng tạo ra.

Hơn nữa, từ khi chính thức bắt đầu chủ động săn giết hệ thống ở Chư Thiên, sinh linh Hồng Hoang đã rất ít khi diễn kịch với hệ thống và kẻ xuyên việt, đấu trí đấu dũng chỉ còn lại dũng.

Thấy hệ thống là một chữ, khô máu.

Bây giờ mọi người đều không phải bản thể, thực lực yếu đi quá nhiều, trực tiếp khô máu không lại, liền cần phải diễn kịch với hệ thống.

Kinh nghiệm phương diện này, họ cơ bản chưa trải qua mấy lần,

so với chúng thần, tự nhiên hiệu suất thấp đi không ít.

Đa Bảo bế quan, khổ sở suy nghĩ, lật lại tất cả ghi chép về hệ thống từ lúc sơ kỳ Hồng Hoang cho đến trước khi gặp hệ thống đỉnh cấp.

Cuối cùng, đơn giản hóa nhiều phương diện, sửa đổi, rồi thêm vào các phương thức đối kháng với từng loại hình hệ thống và cơ hội vặt lông cừu. 114.

"Đây quả thực là một bộ đại toàn về việc đào hố giết hệ thống hoàn mỹ." Huyền Đô tán thán, "Loại hình hệ thống, tính cách kẻ xuyên việt, phương thức rút bản nguyên, làm sao phá giải, lặng lẽ vặt lông cừu... cơ bản chỉ cần hệ thống xuất hiện, là có thể đối phó." "Quan trọng nhất là, pháp môn ý thức không bị hệ thống can nhiễu, mặc niệm hai lần là có thể tỉnh táo." "Ta hiện tại là Phật Tổ, đã tự lập môn hộ." Đa Bảo đưa tay, cuốn sách trong tay trở nên kim quang lấp lánh, rực rỡ chói mắt.

"Bộ đại toàn này, phải gọi là kinh văn." "Cứ gọi nó là, 《Diệt Thống Chân Kinh》đi!" Kim quang chuyển hóa, cuối cùng trở thành bốn đạo văn vô cùng huyền ảo. 'Diệt Thống Chân Kinh'. ... 《Diệt Thống Chân Kinh》xuất hiện, bù đắp cho sự thiếu kinh nghiệm của mọi người khi đối mặt với hệ thống mạnh hơn mình.

Thần trí tỉnh táo, phân tích loại hình hệ thống của đối phương, loại hình kẻ xuyên việt, đưa ra phương pháp tương ứng.

Cơ bản, đã khái quát được các loại hình hệ thống trong Chư Thiên.

Đương nhiên, nếu gặp phải hệ thống không được ghi lại trong 《Diệt Thống Chân Kinh》, vậy thì, chúc mừng bạn.

Bạn đã kết thúc lần lịch luyện này, bao năm tích lũy đổ sông đổ bể.

Và góp thêm một bút cho 《Diệt Thống Chân Kinh》.

Có 《Diệt Thống Chân Kinh》, các đệ tử các giáo sau khi vượt qua giai đoạn đầu không quen, ngày càng thông thạo, trước mặt hệ thống, cũng ngày càng khó bị lộ tẩy.

Dùng tài nguyên của hệ thống để bổ sung cho bản thân, các đệ tử các giáo trưởng thành vô cùng nhanh chóng.

Đa Bảo dung luyện lượng lớn bảo vật, tạo ra mười mấy món Hồng Mông Chí Bảo, trên mặt lại nở nụ cười.

Cảm giác lại đến rồi! 115.

Thân thể này vừa thai nghén ra đã thuộc lứa cuối, ý thức thế giới keo kiệt đến mức một món bạn sinh linh bảo cũng không chịu sinh ra cho hắn.

Nơi này cách lãnh địa Chư Thiên của bản thể quá xa, lại còn là địa bàn của hệ thống tối thượng.

Lực ánh chiếu không thể dùng bừa bãi.

Hắn lợi dụng ý thức thế giới giết chết một hệ thống trung cấp, chỉ nhận được một kiện Hỗn Độn Chí Bảo.

Với tư cách là siêu cấp đại thổ hào của Hồng Hoang, lúc đó tim hắn lạnh ngắt.

Quá nghèo nàn!

Hoàn toàn không phù hợp với đẳng cấp của Đa Bảo hắn.

May mà có đám sư đệ sư muội đáng yêu này làm công cho hắn, không thì, hắn thật sự không muốn chơi nữa.

Tài nguyên không ngừng được Đa Bảo thu thập, phân phát, khấu trừ. 116.

Lại một kiện Hồng Mông Chí Bảo đang nhanh chóng được thai nghén.

Đa Bảo cười, dùng lực Đạo Ánh giao lưu với Đại Nghệ: "Đại Nghệ lão ca, dạo này thế nào rồi?" Trong một thế giới, Đại Nghệ vừa xử xong một hệ thống cao cấp cười ha hả, thằng nhóc này muốn tìm hắn khoe khoang đây mà?

Trực tiếp truyền hình ảnh hệ thống trong tay cho Đa Bảo.

"Cũng không thế nào, miễn cưỡng giết được mấy cái hệ thống cao cấp, bây giờ cũng đến Đại Đạo sơ kỳ, tu luyện chậm muốn chết, đây, lại xử được một con mồi, hy vọng có thể sớm đột phá." "....." Đa Bảo sững sờ, nhanh vậy?

"Mấy cái hệ thống này cơ bản đều có tinh huyết Bàn Cổ, đối với Vu tộc chúng ta mà nói, chính là thuốc bổ lớn nhất, mỗi cái đều là một gói kinh nghiệm." "Ngay cả săn giết hệ thống trung cấp, cũng có thể rất nhanh đột phá đến Đại Đạo Cảnh." Đại Nghệ thong thả lấy ra gia sản của hệ thống trong tay, sau đó tiêu hủy hệ thống.

"Chúng ta không cần giống như ngươi, triệu tập lượng lớn nhân thủ để xử hệ thống cao cấp mới có thể đột phá." "Lại phát hiện một hệ thống cao cấp, không nói chuyện nữa, Đa Bảo lão đệ." Nói xong, Đại Nghệ cắt đứt liên lạc với Đa Bảo, cầm vũ khí chạy đến địa điểm của Khoa Phụ dao Vu.

Ba trăm sáu mươi vị Đại Vu của họ luôn giữ liên lạc, gặp tình huống là gọi Vu, cái gọi là hệ thống đỉnh phong cao cấp, trước mặt các Đại Vu của họ cũng không thể thoát được.

Không hề khoa trương mà nói, lần này xuất phát đều trong tình trạng tương đương, tổ hợp mạnh nhất Hồng Hoang hiện tại chính là các Đại Vu họ, Tổ Vu đến cũng không ăn thua.

Loại đội ngũ này, còn cần mở rộng nữa sao? 117.

"Cảm giác không bao lâu nữa sẽ trở thành đỉnh phong Đại Đạo

Cảnh, đến lúc đó giải tán đi làm solo." "Vu tộc ưu thế quá lớn." Đa Bảo có chút chua xót, hắn tốn công tốn sức triệu tập thế lực, nghiêm túc săn giết hệ thống ở Chư Thiên, đến bây giờ vẫn là Thiên Đạo Cảnh.

Người ta là Đại Vu, tùy tiện đã đến Đại Đạo Cảnh, hệ thống nào cũng có tinh huyết Bàn Cổ, đối với Vu tộc đều là đại bổ. 118.

Thật giống như Đại Nghệ nói, hắn muốn nhanh chóng thành Đại Đạo Cảnh cần phải bẫy chết hệ thống cao cấp, còn các Đại Vu họ chỉ cần giết thêm vài hệ thống trung cấp mạnh một chút là được.

"Ghen tị quá, nhưng ta cũng không kém." Đa Bảo cảm khái, tiếp tục chỉ điểm các đệ tử các giáo thông thạo sử dụng 《Diệt Thống Chân Kinh》, tiện thể hỏi những người không may chết, họ gặp phải cái gì, có phải là chủng loại hệ thống mới không, nếu phải thì bổ sung vào 《Diệt Thống Chân Kinh》.

Hắn không cần di chuyển, chỉ chọn một thế giới làm trạm trung chuyển, tài nguyên từ các hệ thống do đệ tử các giáo giết được đều sẽ nộp lên một phần, phần này dùng để mọi người cùng nhau tiến bộ.

Nhưng Đa Bảo với tư cách là người sáng tạo 《Diệt Thống Chân Kinh》, vất vả thu chút phí cũng là hợp lý.

Cảnh giới của hắn cũng tăng rất nhanh, tuy không nhanh bằng Đại Vu, nhưng hắn không có nguy hiểm, cũng không cần xông pha.

Ngày đêm được lượng lớn tài nguyên không ngừng nuôi dưỡng, Đa Bảo thậm chí còn tạo ra một kỳ tích của Chư Thiên!

Hắn béo lên, loại không thể khống chế.

Bản nguyên trong cơ thể quá khổng lồ, Đại Đạo Cảnh bình thường cũng không bằng hắn.

Cần lượng lớn thời gian để luyện hóa mới có thể khôi phục.

Nhưng theo việc các đệ tử các giáo đối với 《Diệt Thống Chân Kinh》 ngày càng thông thạo, giết hệ thống cũng ngày càng dễ dàng, tuy người ít đi, nhưng tài nguyên mang về lại càng khổng lồ.

Đa Bảo còn chưa luyện hóa xong bản nguyên trong cơ thể, đã có lượng lớn bản nguyên đến.

Luyện hóa không hết, căn bản luyện hóa không hết.

Năng lượng trong cơ thể Đa Bảo khổng lồ đến mức đạo thể cũng không thể duy trì, không ngừng to ra, bụng cũng to lên trông thấy.

Huyền Đô nhìn mà không nỡ nhìn thẳng, khuyên bảo: "Đa Bảo sư huynh, huynh bớt tham đi, cái thân thịt này của huynh, ta nhìn mà muốn cắt một miếng luyện đan!" "Nói cái gì vậy, sư huynh ta giống loại người tham tài sao?" 119.

Đa Bảo trừng mắt, vỗ vỗ cái bụng bự của mình, cái bụng trắng nõn nổi lên kim quang.

"Không biết hình tượng Phật Tổ trong Chư Thiên chính là bụng bự sao, ta cố ý làm ra bộ dạng này, sau này ta là Như Lai Phật Tổ, không phải Đa Bảo đạo nhân." Khóe miệng Huyền Đô co giật, "Ngài vui là được!" "Nhớ đừng gọi ta là sư huynh nữa, Như Lai Thế Tôn ta uy chấn tứ phương, có quan hệ gì với Đa Bảo." Đa Bảo cúi đầu, vỗ nhẹ hai cái vào cái bụng sáng rực kim quang, phát ra tiếng 'bùm bùm' như dưa chín.

Đa Bảo thở dài, "Đúng là có hơi béo, hay là bớt hấp thu chút bản nguyên?" Không biết bất giác, lại một trăm vạn ức năm nữa trôi qua.

Lứa tiên thiên thần linh đầu tiên của Hồng Hoang, trừ những người không may toi mạng, những người còn lại đã toàn bộ đạt đỉnh phong Đại Đạo, muốn tiến thêm một bước nữa, cơ bản là không thể.

Vì thời gian không đủ, trở thành đỉnh phong Đại Đạo Cảnh, họ

chính thức bắt đầu truy sát hệ thống rầm rộ trong Chư Thiên.

Lãnh địa Chư Thiên này có khả năng tồn tại hệ thống mạnh nhất, thậm chí không chỉ một.

Họ muốn tìm thử xem, nếu không có, thì coi như một lần đại thanh tẩy hệ thống, nếu có, vậy thì sẽ là một bất ngờ lớn.

Tuy thân thể hiện tại chỉ là đỉnh phong Đại Đạo Cảnh, không có tư cách đối chiến với hệ thống mạnh nhất, nhưng đây vốn là dùng để câu cá.

Thân thể đỉnh phong Đại Đạo Cảnh, là một miếng thịt ngon khó có được, hệ thống mạnh nhất có lẽ không thể nhịn được.

Chỉ cần đối phương dám động thủ, vậy thì, tất cả hóa thân của họ sẽ nhanh chóng vây giết tới, không tiếc giá nào diệt sát hệ thống mạnh nhất.

Chương 549

Đồng thời, ngoài việc họ trở thành đỉnh phong Đại Đạo Cảnh, các đệ tử do Đa Bảo dẫn dắt cũng đều đã là tồn tại Đại Đạo Cảnh.

Họ tiêu diệt các hệ thống lớn nhỏ trong Chư Thiên, thỉnh thoảng sẽ truyền bản giản lược của 《Diệt Thống Kinh》 cho những người có ngộ tính không tồi ở các thế giới.

Để lại truyền thuyết về việc Như Lai Phật Tổ sáng tạo 《Diệt Thống Chân Kinh》.

Những thế giới bị hệ thống tàn phá, nhờ 《Diệt Thống Kinh》 để tự vệ, càng có sự sùng bái chân thành đối với Như Lai Phật Tổ.

Trong một đại thế giới nào đó, một kẻ xuyên việt đang bị đại lão đỉnh cấp của thế giới này treo lên hành hạ.

Kẻ xuyên việt này chính là bị một cường giả được tổ tiên truyền lại 《Diệt Thống Kinh》 nhìn thấu, lợi dụng 《Diệt Thống Kinh》 mượn sức Thiên Đạo giết chết hệ thống, sau đó bị đại lão đỉnh cấp của thế giới này bắt lại nghiên cứu, đúng là một kẻ xui xẻo.

Bị nghiên cứu gần xong, hắn hiện đang bị hành hình trước mặt chúng sinh.

Trong đám người đang xem hình phạt, đứng mấy vị soái ca kinh thiên động địa, quỷ khóc thần sầu.

Họ lần lượt là, Hậu Nghệ Nhất Hào, Lý Tuấn Đế, Vân Khởi, ba vị xuyên việt giả đến từ bộ môn lao cải của Hồng Hoang.

Hậu Nghệ Nhất Hào, Vân Khởi, Lý Tuấn Đế ba người đang ngồi xổm trên đất cắn hạt dưa, Lý Tuấn Đế nhìn kẻ xuyên việt đang bị lửa nướng trên kia, chậc chậc nói: “Các ngươi nói xem, bộ môn xuyên

việt của chúng ta theo đại đội ra ngoài, đến bây giờ mới là Thánh Nhân Cảnh, có phải là hơi mất mặt không!" "Hơi hơi." Hai người đồng tình gật đầu.

Rất nhanh lại tự an ủi, Hậu Nghệ Nhất Hào nói: "Thực ra chúng ta tiến bộ đã rất nhanh rồi, so với các đại lão thì đương nhiên không bằng." "Nhưng cũng không đến mức chênh lệch lớn như vậy!" Vân Khởi có chút uất ức, "Các ngươi xem các đệ tử nhị đại của các giáo, thấp nhất cũng là Thiên Đạo Cảnh, đa số đều là Đại Đạo Cảnh, còn chúng ta thì sao?" "Chúng ta không bằng Tam Thanh họ còn có thể hiểu, nhưng đám ký danh đệ tử của Tiệt giáo, Thích giáo kia, chênh lệch của chúng ta không nên lớn như vậy chứ!" Mấy trăm Hỗn Độn, tài nguyên Hồng Hoang vô cùng khổng lồ, dù bộ môn xuyên việt của họ chỉ được chia một ít vụn vặt.

Cũng đủ để những xuyên việt giả kỳ cựu như họ trưởng thành đến đỉnh phong Đại Đạo Cảnh.

Hơn nữa, thời gian mấy trăm Hỗn Độn, tuy sơ tâm của họ không đổi, nhưng cảm ngộ về Đạo, ở Hồng Hoang cũng thuộc hàng đầu. 120.

Cơ bản ngang với đám nhị đại ký danh đệ tử của Tiệt giáo, ở Thiên đình cũng có thể lăn lộn được chức Nguyên soái.

Kết quả, hoạt động lần này, người ta bỏ xa họ, đến bóng lưng cũng khó thấy.

Họ thật sự kém như vậy sao?

"Chắc là do cái 《Diệt Thống Kinh》 này." Hậu Nghệ Nhất Hào đưa tay, sao chép một bản Diệt Thống Kinh của thế giới này, nói: "Trên này ghi lại, còn có hệ thống của ta ngày xưa." "Ồ..." Hai người thần niệm quét qua...

“Yo, còn có hệ thống của ta nữa.” Vân Khởi có chút cảm khái, “Lâu lắm rồi, ta sắp quên nó rồi!” “Tại sao không có của ta?” Lý Tuấn Đế gãi đầu.

“Ha ha...” Hậu Nghệ Nhất Hào và Lý Tuấn Đế cười ha hả.

Của ngươi chỉ là hệ thống sơ cấp, còn tự sát dưới mí mắt của các đại lão, viết lên đó để các đại lão cười cho à?

Hậu Nghệ Nhất Hào cầm 《Diệt Thống Kinh》, lắc lắc nói: “Mấy ngày trước ta nghe Lý Trường Sinh nói, thứ này là do Đa Bảo thổ hào làm ra.

Đây là bản giản lược, bản thật gọi là 《Diệt Thống Chân Kinh》.” “《Diệt Thống Chân Kinh》?” Khóe miệng Vân Khởi co giật, “Có phải là phải tìm một con khỉ, đi thỉnh cái 《Diệt Thống Chân Kinh》 đó không!” “Ai mà biết.” Hậu Nghệ Nhất Hào lắc đầu, vẻ mặt nghiêm túc, nói: “Không đùa nữa, nói chuyện chính.” Nghe vậy, Lý Tuấn Đế và Vân Khởi cũng nghiêm túc lại.

“Các đệ tử các giáo sở dĩ trưởng thành nhanh như vậy, chính là vì Đa Bảo sáng tạo ra 《Diệt Thống Chân Kinh》 và dẫn họ bay, các ngươi nói xem, chúng ta có nên đi ôm đùi không.” “Bây giờ đi thì hơi muộn rồi!” Lý Tuấn Đế lắc đầu, không mấy tán thành, “Bọn họ bây giờ thấp nhất cũng là Thiên Đạo Cảnh, chúng ta hiện tại chỉ là Thánh Nhân Cảnh, đi đến đó không phải rõ ràng là đi ăn bám sao!” “Ta có một ý hay hơn!” Vân Khởi đột nhiên nói.

“Ý gì?” Hai người hỏi.

Vân Khởi nhìn về phía Hậu Nghệ Nhất Hào, “Chuyện này phải xem ngươi rồi.” “Ta?” Hậu Nghệ Nhất Hào chỉ vào mình, “Làm gì?” 121.

“Đương nhiên là ngươi ra mặt rồi!” Vân Khởi nói, “Ngươi quen

với Vu tộc, chúng ta đi tìm Đại Vu nhờ dẫn bay." "Họ có chịu không?" Hậu Nghệ Nhất Hào có chút do dự, "Ba trăm sáu mươi vị Đại Vu, bây giờ đều là đỉnh phong Đại Đạo Cảnh, đang bận đi khắp Chư Thiên giết hệ thống, có lãng phí thời gian dẫn chúng ta không?" "Đương nhiên là bắt đầu từ các Tiểu Vu khác rồi." Vân Khởi cười hắc hắc, "Tiểu Vu và một số Vu cũng tham gia hoạt động lần này, chỉ là hoàn cảnh hiện tại có chút khó xử, Tổ Vu và Đại Vu đều tự lập nhóm, không quan tâm đến họ. 122.

Bọn họ bây giờ rất phân tán, còn có không ít người nhập hội cùng Nhân tộc, chỉ riêng chỗ ba vị Lão tổ tông đã có hơn tám mươi vị Tiểu Vu." "Chúng ta đi triệu tập Tiểu Vu, số lượng tốt nhất là nhiều một chút, cùng nhau ăn vạ một vị Đại Vu." "Ý hay!" Mắt Hậu Nghệ Nhất Hào sáng lên, lập tức nghĩ đến hai vị Đại Vu thích hợp, kích động đến mặt đỏ bừng, "Đại Vu Doanh, Đại Vu Bạch, chúng ta đi đầu quân cho họ!" "Tên của hai vị này, không sáng lập một Đại Tần thì quá đáng tiếc!" "Vãi chưởng!" Hai người lập tức chửi thề, kích động, "Tiên Tần, chúng ta muốn làm người sáng lập Tiên Tần!" Ba người kích động đến mức nhảy disco tại chỗ, không hề để ý đến ánh mắt kỳ dị của người xung quanh.

Sau một hồi cuồng hoan, thương lượng một lát, mỗi người tản đi, triệu tập lứa xuyên việt giả cũ. 'Minh Hà', Minh Hách, Minh Hạc, Thông Thiên Nhất Hào, Hồng Vân Nhất Hào, Vu Vĩ, Hùng Thiên, Đế Tuấn Hào... từng vị xuyên việt giả kỳ cựu tập hợp lại, trong số họ, trừ Đa Bảo Nhất Hào tu vi cao hơn một chút, những người còn lại đều lẩn quẩn ở Thánh Nhân Cảnh.

"Tu vi của chúng ta, thật khó xử, Trường Sinh lão đại không đến, chúng ta chẳng có chút thể diện nào!" Hậu Nghệ Nhất Hào thở dài.

"Không sao, bộ môn xuyên việt của chúng ta vốn dĩ chẳng có thể diện gì." Lý Tuấn Đế an ủi.

“Nhiều năm giao tình như vậy, chỉ cần mặt dày, Đại Vu sẽ không từ chối được chúng ta!” “.....” Khóe miệng Hậu Nghệ Nhất Hào co giật, đây là mặt dày sao?

Đây rõ ràng là không cần mặt!

Thôi, có thể mạnh lên, không cần mặt thì không cần nữa.

Thông qua Vân Khởi, các xuyên việt giả biết được vị trí của Toại Nhân Thị tam tổ ở Chư Thiên.

Hỗn Độn Nhân tộc cơ bản đều đoàn kết, trăm ức đại quân, hùng hổ kéo đi truy sát hệ thống trong Chư Thiên. 123.

Còn có rất nhiều Tiểu Vu cũng trà trộn trong đó.

Các xuyên việt giả chạy tới, lần lượt chào hỏi các Tiểu Vu, so với sự kính trọng của họ đối với Tam Thanh và những người khác.

Đối mặt với những Tiểu Vu này, họ ngày thường đều cùng nhau uống rượu ăn thịt đánh nhau.

Chơi rất thân, nói ra suy nghĩ và lời mời của mình, có hơn nửa Tiểu Vu không cần nghĩ đã đồng ý.

Cứ như vậy, có năm mươi vị Tiểu Vu, hơn một vạn vị Vu, dẫn các xuyên việt giả đi tìm Đại Vu.

Trên đường, cảm ứng được các Tiểu Vu và Vu khác, cũng đều gửi lời mời.

Lời mời rất đơn giản: ‘Là Vu thì đến làm một vố lớn, không thể để thành tích cuối cùng thua người khác.’ Ý tứ rất đơn giản, các Vu cũng đa số lựa chọn gia nhập.

Mấy trăm vạn năm, đội ngũ Tiểu Vu đã có ngàn người, Vu cũng đã có hơn năm mươi vạn.

Có một số Tiểu Vu lựa chọn đi một mình, nhưng Vu, cơ bản đều

lựa chọn cùng nhau làm đại sự.

Thực lực hiện tại của họ đa số đều là Thánh Nhân Cảnh, đi lại trong Chư Thiên quá chậm.

Khó khăn lắm mới gặp được người của mình, phải nhanh chóng lên xe ngồi cho vững.

Đội ngũ ngày càng lớn mạnh, xuyên việt giả và các Vu cuối cùng cũng tìm được một vị Đại Vu... ... tọa kỵ.

Thánh thú của bộ lạc Xi Vưu, Thực Thiết Thú Lão Thiết!

Trong một sở thú của tiểu thế giới, Lão Thiết tựa vào chiếc ghế bập bênh làm bằng tre, hưởng thụ rung lắc.

Trên bàn tre bên cạnh bày đầy đồ ăn.

Tre non, linh quả... những thứ này đều không phải phàm vật, chắc là Lão Thiết đã ngầm đổi, một con người cầm những thứ này, đút vào miệng Lão Thiết.

Bên kia cũng đứng một người, đang massage cho Lão Thiết.

"Đây..." Hậu Nghệ Nhất Hào và các xuyên việt giả khác nhìn nhau, không biết nên nói gì.

Còn các Tiểu Vu, ai nấy đều lộ vẻ hận sắt không thành thép, dường như rất bất mãn với sự sa đọa của Lão Thiết. 124.

Ngươi có phải là từ lúc ý thức thai nghén hóa hình xong, chưa từng nỗ lực tu luyện không?

Đến bây giờ mới là Đại La Kim Tiên!

Trời ạ!

Ngài là tổ tiên thánh thú của bộ lạc Xi Vưu Vu tộc chúng ta đó, sao lại sa đọa thành cái dạng này.

Đại Vu Xi Vưu!

Ngài mau đến quản lý đi! ...

Mất nhiều thời gian như vậy, kết quả tìm được không phải Đại Vu, mà là một con Thực Thiết Thú nằm thẳng cẳng. 125.

Điều này khiến các xuyên không giả và các Vu có một cảm giác uất ức không nói nên lời.

Nhưng vì sự xuất hiện của họ, dường như đã vô tình phá vỡ một loại cấm chế nào đó trên người Lão Thiết.

Khiến Lão Thiết đang hưởng thụ cuộc sống hoảng hốt, bật dậy, muốn chuồn đi.

Nhưng lại bị một sức mạnh vô hình cản lại.

"Lão Thiết, ngươi cái đồ lười, ta đã đỉnh phong Đại Đạo Cảnh rồi, ngươi còn lẹt đẹt ở Đại La Kim Tiên, chờ đấy, lão tử đến tìm ngươi ngay!" Giọng nói chửi bới của Xi Vưu vang lên, khiến mọi người mắt sáng lên, cũng không quan tâm đến sinh linh của thế giới này ra sao, cuốn lấy Lão Thiết xuất hiện trong Chư Thiên.

Để lại tin tức gấu trúc mất tích kỳ lạ.

Ngoài Chư Thiên, các Vu đợi hơn ba mươi vạn năm.

Xi Vưu đằng đằng sát khí chạy đến, tóm lấy Lão Thiết, vỗ vào mông.

"Xi Vưu ta sao lại tìm được ngươi cái đồ lười này." Xi Vưu chửi, nhưng Lão Thiết bịt tai, không thèm nghe.

Thực Thiết Thú hung mãnh bá khí của Vu tộc ngày xưa, trải qua năm tháng, trở nên ngày càng hiền hòa ôn thuận.

Cơn giận của Xi Vưu một lúc sau liền tan!

“Bái kiến Xi Vưu Đại Vu!” Mấy chục vạn vị Vu đồng loạt hô. 126.

“Ô kìa, sao các ngươi lại tụ tập hết ở đây?” Xi Vưu tò mò hỏi. 127.

“Bọn em muốn theo Đại Vu ngài lăn lộn, một mình đi tìm hệ thống trong Chư Thiên chậm quá!” Có Tiểu Vu hô. 128.

“Theo ta lăn lộn?” Xi Vưu gãi đầu, nếu là một hai người thì còn được, nhiều Vu như vậy, hắn sẽ đau đầu chết mất!

Hắn còn có rất nhiều Thực Thiết Thú cùng ý thức ánh chiếu đến cần bồi dưỡng.

Chương 550

Chúng không giống như Lão Thiết cái đồ lười này, ai nấy đều theo hắn đại sát tứ phương trong Chư Thiên.

Địch nhân gặp được còn không đủ chia, lại thêm nhiều Vu như vậy sao được.

Lúc này, Hậu Nghệ Nhất Hào và các xuyên việt giả khác cười hắc hắc, sáp lại gần Xi Vưu.

Không biết đã nói gì, khiến Xi Vưu cười ha hả, vỗ vai các xuyên việt giả tỏ vẻ hài lòng.

Không lâu sau, hai vị Đại Vu kề vai nhau bay đến.

Thấy hai vị Đại Vu này, Hùng Thiên trong đám xuyên việt giả đứng ra, mặt mày đau khổ lao tới: "Bạch ca, Doanh ca, hai anh phải giúp bọn em, bọn em đáng thương lắm!!" Khóe miệng Đại Vu Bạch giật giật nhìn Hùng Thiên đang ôm đùi mình giả khóc.

Ngươi thật sự coi mình là thú cưng rồi hả.

"Mau buông ra!" "Bạch ca ơi, anh không giúp em hôm nay em không buông!" "Buông ra cho ta." "Em không!" "Đi ra một bên!" Đại Vu Bạch vung tay, Hùng Thiên không kiểm soát được bay sang một bên.

"Xi Vưu, gọi chúng ta đến có việc gì?" Đại Vu Doanh hỏi.

"Khụ khụ!" Xi Vưu ho hai tiếng, gửi suy nghĩ của các xuyên việt giả cho Đại Vu Doanh và Bạch.

"Không phải gặp hệ thống à!" Đại Vu Doanh và Bạch có chút thất vọng, xem xét thông tin mà Xi Vưu gửi.

Vừa tiêu hóa, vừa nhìn ánh mắt mong chờ của mấy chục vạn Vu.

Suy nghĩ một lúc, Đại Vu Doanh và Đại Vu Bạch gật đầu, đồng ý với suy nghĩ của các xuyên việt giả.

Sau khi ba trăm sáu mươi vị Đại Vu của họ toàn bộ đạt đỉnh phong Đại Đạo Cảnh, phối hợp với lực Đạo Ánh của bản thể phụ trợ.

Gặp hệ thống đỉnh phong cao cấp, đều là solo trực tiếp, trừ khi đối phương gọi hội, không thì họ cũng không gọi Vu.

Thực lực quá mạnh, không có hệ thống để đánh, muốn đột phá cũng không có hy vọng, hai người họ đã lang thang trong Chư Thiên một thời gian dài rồi.

Có việc để làm cũng tốt.

"Ha ha ha, hai vị huynh đệ, nhị lang của Vu tộc giao cho các ngươi đó." Xi Vưu cười lớn nói xong, chửi bới dẫn Lão Thiết đang ngủ đi.

Hắn phải đi đánh thức lại ý chí chiến đấu của Lão Thiết.

Không thì làm sao thành Đạo Ánh. ...

"Nếu đã như vậy, lần săn hệ thống ở Chư Thiên này, bản Đại Vu sẽ hóa danh Doanh Chính, dẫn các ngươi lập Tần!" Đại Vu Doanh nói.

Bốp bốp bốp!!!

"Chính ca ngầu vãi, Đại Tần ngầu vãi!!" "Chính ca trâu bò, Đại Tần trâu bò!!" "Chính ca, anh đẹp trai nhất!" "Chính ca, em..." Lời của Doanh còn chưa nói được bao nhiêu, các xuyên việt giả đã vỗ tay như sấm, ai nấy đều gân cổ hò reo, chấn động vạn vạn thế giới.

Khiến một đám Tiểu Vu và Vu liếc nhìn, ánh mắt do dự, không biết họ có nên hò hét vài câu không.

Đúng lúc có Vu định hò, xuyên việt giả Vân Tiểu mắt long lanh,

mặt đỏ bừng, hét lớn: “Còn do dự gì nữa, cùng nhau hoan hô, Chính ca đẹp trai quá, Chính ca em yêu anh!!” “Chính ca em muốn sinh khỉ con cho anh!!!” “.....” 129.

Các Vu đang chuẩn bị hò theo bỗng im lặng, hò cái nịt, họ cũng cần mặt mũi chứ.

Sắc mặt của Đại Vu Doanh cũng vô cùng đặc sắc, Đại Vu Bạch bên cạnh trêu chọc không thôi.

Nhưng một khắc sau, Đại Vu Doanh trước mặt các Vu, đặt cho Đại Vu Bạch hóa thân là Bạch Khởi, làm Võ An Quân, chủ quản việc chiến tranh.

Lập tức, tiếng đòi sinh khỉ con cho Bạch ca của các xuyên việt giả lại vang lên. ...

Đã lập Tần, Đại Vu Bạch và Doanh đương nhiên phải làm cho nó lớn mạnh.

Ngàn vị Tiểu Vu, năm mươi vạn Vu.

Căn bản không đủ, với tư cách là tồn tại Đạo Ánh Cảnh của bản thể, họ có thể dễ dàng biết được nơi ở của các Vu khác và gửi thông báo.

Mười vạn năm.

Vu tộc tổng cộng có ba nghìn sáu trăm vị Tiểu Vu, nhận được lời triệu tập của Đại Vu, trừ những người đã toi mạng quay về Điện Bàn Cổ, những người còn lại đều đến đông đủ, tổng cộng hai nghìn bảy trăm vị Tiểu Vu.

Ba mươi sáu vạn Vu được sinh ra đầu tiên, từ lúc sinh ra đến nay, trừ những người đã vẫn lạc, cũng còn ba mươi vạn Vu.

Lần thí luyện này toi mất một nửa nhỏ quay về Điện Bàn Cổ, hiện

tại còn lại hai mươi vạn Vu và gần ba nghìn vị Tiểu Vu.

Những Vu còn lại, là các Vu tinh nhuệ sau này, triệu tập được trăm vạn, Đại Vu Doanh và Bạch liền ngừng triệu tập Vu.

Tiểu Vu và lứa Vu đầu tiên, cảnh giới bản thể cơ bản đều là Đại Đạo Cảnh, nhưng rất nhiều người còn chưa đi hết con đường Đại Đạo Cảnh này đến viên mãn.

Hóa thân hiện tại cũng cơ bản là Thiên Đạo Cảnh, lần lịch luyện này, nếu có thể làm cho thân thể này trưởng thành đến Đại Đạo Cảnh và quay về Điện Bàn Cổ dung hợp với bản thể.

Vậy thì, họ sẽ thực sự đi hết con đường Đại Đạo Cảnh đến viên mãn, có thể tích lũy nội tình, tiêu tốn vô cùng tuế nguyệt, chờ đợi đột phá.

Các Vu tinh nhuệ, cũng tương tự như vậy.

Bước đầu tiên lập Tần, phải có một địa bàn.

Đại Vu Doanh và Đại Vu Bạch tốn ức năm, nhắm vào một thế lực hệ thống.

Đó là một bán bộ cao cấp đại thế giới do một hệ thống đỉnh phong cao cấp sáng tạo.

Bên trong có vô số hệ thống, còn có mấy cái hệ thống cao cấp.

Trong giới hệ thống của Chư Thiên, cũng coi như phát triển rất tốt.

Nhưng đáng tiếc, họ gặp phải Đại Vu Doanh và Bạch.

Toàn bộ năng lượng cống hiến cho bán bộ cao cấp đại thế giới của họ, lần này, thế giới cũng thực sự trở thành cao cấp đại thế giới.

“Tần, Tần, Tần, Chư Thiên nhiều Đại Tần như vậy, chúng ta lấy Tần làm quốc hiệu, nhưng khi hô, phải mang theo chút đặc trưng

riêng.” Đại Vu Doanh nói.

“Chính ca, Tiên Tần không được sao?

Nghe bá khí biết bao!” Bộ trưởng bộ môn chiến lược thông tin Đại Tần, Hậu Nghệ Nhất Hào nói.

“Không được không được, trong Chư Thiên Tần nào siêu thoát cũng tự xưng là Tiên Tần, đã sáo rồi!” Đại Vu Doanh xua tay, nghiêm túc suy nghĩ một lúc, Đại Vu Doanh đứng dậy: “Chúng ta đều là Vu, hay là sau này khi hô quốc hiệu, cứ gọi là Vu Tần đi!” “Vu Tần!” Các xuyên việt giả lẩm nhẩm hai lần, từ từ gật đầu, Vu Tần thì Vu Tần vậy.

Dù sao cũng coi như hoàn thành tâm nguyện!

“Được, sau này Tần của chúng ta là Vu Tần, ngay tại thế giới này huấn luyện vạn năm, chế định chiến thuật.” Đại Vu Bạch đứng dậy, giơ cao sát kiếm, “Vạn năm sau, diệt thống Chư Thiên!” ...

Đối với cảnh giới Đạo Ánh, việc chế tạo linh bảo quả thực đơn giản đến mức không thể đơn giản hơn.

Mặc dù khu vực này thuộc địa bàn của hệ thống chung cực, nhưng cũng phải tùy tình hình.

Bản thân sức mạnh của hệ thống chung cực đã bị Diệt Thống Giả và Đại Đạo trấn áp, cộng thêm việc ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần suy yếu, đạo của chúng tồn tại trong chư thiên tuy vẫn có thể thấy ở khắp nơi, nhưng sức mạnh đã yếu đi một bậc.

Trước kia, ý thức của chúng sinh Hồng Hoang vừa mới thai nghén, cơ thể không đủ mạnh mẽ, về mặt ý thức quả thật không bì được với ba ngàn hệ thống chung cực.

Nhưng hiện tại, bọn họ đã phát triển, khí tức Đại Đạo Cảnh đỉnh phong được phóng thích, ức vạn vạn thế giới, đều không còn tồn tại

đạo của hệ thống chung cực nữa.

Lúc này, lực lượng ánh chiếu của bản thể hướng về lãnh địa này mà chiếu tới, lấy ức vạn vạn thế giới làm nguồn cung cấp, muốn ánh chiếu thứ gì, chỉ cần bản thân biết làm, đều không thành vấn đề.

Đại Vu Doanh và Đại Vu Bạch chính là làm như vậy.

Hai người tách ra, phóng thích lực lượng Đại Đạo Cảnh đỉnh phong của cơ thể, áp chế đạo của tất cả thế giới xung quanh.

Bản thể đem đạo vận của linh bảo cần thiết ánh chiếu tới.

Từng món Hỗn Độn Chí Bảo được thai nghén ra đời.

Hỗn Độn Chí Bảo không phải Hồng Mông Chí Bảo.

Hết cách, chế tác Hồng Mông Chí Bảo cần bản nguyên quá lớn, chỉ riêng Hồng Mông Linh Bảo dưới nó thôi, vắt kiệt ức vạn vạn đại thế giới mới tạo ra được một cái.

Đại Vu Bạch và Đại Vu Doanh chỉ có thể lui một bước, tạo ra một lượng lớn Hỗn Độn Chí Bảo.

Mâu đồng hỗn độn, nỏ đồng hỗn độn, kiếm đồng hỗn độn...

Hàng chục triệu món Hỗn Độn Chí Bảo, hai vị Đại Vu tốn mất trăm vạn năm, chạy đi rất xa mới chế tạo ra được.

Đến đây, quân đoàn Vu Tần đã có đồng phục thống nhất.

"Quào, chúng ta thành Binh Mã Dũng rồi!" Lý Tuấn Đế nhìn hình tượng Binh Mã Dũng của mình trong gương mà nói.

"Chỉ là hơi đen, nếu lăn một vòng trong bùn vàng thì chính là Binh Mã Dũng thật sự." "Mày biết cái đếch gì, màu đen mới có cảm giác áp bức!" Hậu Nghệ Nhất Hào phản bác, không ngừng tạo dáng, thưởng thức vẻ đẹp trai của mình.

“Chỉ riêng bộ Hỗn Độn Chí Bảo này, xếp thành đội ngũ, dùng để ra oai là hợp nhất rồi!” “Không không không, Hỗn Độn Chí Bảo tuy rất oách, nhưng cũng phải gặp người biết hàng, chúng ta mà đến tiểu thế giới, ai nhận ra thứ đó chứ!” Vân Khởi lắc đầu không đồng tình, thu lại nỏ đồng và kiếm đồng bên hông.

“Chúng ta là bộ môn chiến lược thông tin của Đại Tần, đương nhiên phải khác biệt một chút!” Các xuyên việt giả ngẩn ra, lẳng lặng thu lại vũ khí trên người, chỉ còn lại một bộ hắc khôi giáp.

Vân Khởi cười hắc hắc, rút ra một khẩu súng bắn tỉa tinh xảo vác lên vai, họng súng đường kính nửa mét, trong bóng tối sâu thẳm tỏa ra khí tức kinh hoàng.

“Xì!” ‘Minh Hà’ tỏ vẻ khinh thường, tại chỗ lôi ra một chiếc xe tăng lớn cao ngàn mét, Minh Hạc, Minh Hách nhảy lên, khẩu pháo cơ giới diệt thế dài mấy chục mét và đạn hạt nhân lộ cả ra ngoài.

“Mấy người các ngươi cũng không được!” Lý Tuấn Đế bĩu môi, vung tay tạo ra mười tám chiếc tàu sân bay siêu cấp chạy bằng năng lượng hạt nhân.

“Chà, hải quân, lục quân đều có rồi, vậy ta chơi không quân đi!” Hậu Nghệ Nhất Hào cũng nổi hứng, từ trong bộ sưu tập chiến hạm vũ trụ siêu cấp cất giữ đã lâu của mình, chọn ra một chiếc chiến hạm màu đen phù hợp với phong cách Đại Tần.

Chiến hạm này là Tiên Thiên Chí Bảo, kích thước đủ để so sánh với một đại thế giới, lực công kích cũng không tệ.

Nhưng Hậu Nghệ Nhất Hào không mấy hài lòng, liên tục than thở: “Tiếc thật, nếu Hồng Mông Diệt Thế Chu của bản thể ta ở đây, độ ngầu chắc chắn kéo max.” “Thôi, cái này cũng đủ dùng rồi, chúng ta đi tham gia tuyên ngôn xuất chinh của Chính ca thôi!” “Ặc..., còn có tuyên ngôn nữa à?” “Nói nhảm, dù gì cũng là một cuộc chiến quy mô

lớn, không nói vài câu sao được." "Khi nào bắt đầu?" 130.

"Đương nhiên là... là, vãi chưởng, chơi hăng quá, là ngàn năm trước rồi." "Mịa, sao mày không báo cho anh em một tiếng sớm hơn!" "Quên thật!"...

Các xuyên việt giả vội vã chạy đi tham gia lễ tuyên thệ xuất chinh, nhưng Vu tộc trước nay hành động luôn nhanh như sấm chớp.

Đợi mọi người chạy tới, quân đội Đại Tần đã chia thành từng đội, không một góc chết mà lan tràn ra chư thiên.

"Ặc..." Các xuyên việt giả đứng giữa không trung, áy náy cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào Đại Vu Bạch và Doanh.

Đều cảnh giới gì rồi, còn chơi trò đến muộn.

Mất mặt quá.

Đại Vu Bạch nhìn các xuyên việt giả mà thở dài, nói: "Nhiệm vụ của các ngươi không hề nhẹ nhàng, phải luôn chú ý đến tình hình và động cơ của trăm vạn Vu tộc Đại Tần.

Ngoài ra, quân tinh nhuệ Đại Tần chủ yếu tiêu diệt hệ thống ở thế giới cấp trung và cấp cao, còn đại thế giới và các thế giới bên dưới, giao cho các ngươi." "Rõ, Chính ca!" các xuyên việt giả đồng thanh hô.

Chương 551

"Đi đi!" Đại Vu Doanh và Bạch vung tay, sức mạnh không gian bao trùm đại thế giới cấp cao trước mặt, tạo điều kiện cho các chiến sĩ đi viễn chinh có thể trở về và nhận chi viện bất cứ lúc nào.

Các xuyên việt giả tản ra, xuất hiện ở các ngóc ngách của chư thiên.

Lượng thông tin khủng bố lập tức ập đến, đây là những thông tin đại khái khi trăm vạn Vu tộc Đại Tần tiến vào từng thế giới để tìm kiếm hệ thống.

Mỗi xuyên việt giả phụ trách một phần, nơi nào xuất hiện hệ thống sẽ kịp thời yêu cầu các Vu tộc rảnh rỗi gần đó đến chi viện.

Nơi nào có Vu tộc hy sinh thì nhanh chóng đến báo thù và thu dọn thi thể, hấp thu lực lượng Đạo Nguyên mà Bàn Cổ đại thần để lại trên người họ, kéo dài thời gian tồn tại.

Vu Tần chinh chiến chư thiên vừa mới bắt đầu đã gặp phải vấn đề nan giải, họ không giống các đệ tử các giáo dùng 《Diệt Thống Chân Kinh》 để lừa hệ thống.

Vu Tần là trực tiếp khô máu với hệ thống, nhưng thường xuyên gặp phải vấn đề bị ý thức thế giới phản công.

Lực lượng Đạo Nguyên của Bàn Cổ chỉ có thể bảo hộ cơ thể họ là của chính mình, mà họ lại không phải Đạo Ánh.

Không thể thay thế đạo trong đại thế giới, một khi tiến vào chính là kẻ ngoại lai.

Đại Vu Doanh và Bạch vừa mới thành Đạo Ánh không lâu, căn bản không thể giúp đỡ nhiều Vu tộc như vậy.

Mỗi khi gặp hệ thống, các Vu tộc đều phải chịu đựng sự công kích của thế giới để tiêu diệt hệ thống.

Mấu chốt là ý thức thế giới không có não còn giúp đỡ hệ thống, khiến các Vu tộc tức điên.

Hiệu suất chậm chạp, loạn thành một đoàn.

Tiểu đội Vu tộc này muốn diệt hệ thống ở thế giới cấp trung, xuyên việt giả của bộ môn thông tin cần phải thông báo cho các Vu tộc gần đó chưa tìm thấy con mồi đến chi viện.

Do bước khởi đầu quá lớn, các loại vấn đề liên tục xuất hiện.

Những thứ khác còn đỡ, nhưng nghiêm trọng nhất vẫn là vấn đề bị ý thức thế giới công kích.

Các xuyên việt giả đều vội vàng đến chỗ Đa Bảo xin một bản 《Diệt Thống Chân Kinh》 cho các Vu tộc xem.

Nhưng các Vu tộc xem xong cơ bản đều không làm theo, nói rằng nếu là hệ thống đỉnh cấp, chung cực thì họ nhẫn nhịn cũng được.

Nhưng mấy cái hệ thống cấp cao, cấp trung mà cũng phải giả vờ hèn, họ thà kết thúc hoạt động này còn hơn.

Cuối cùng, vẫn là một đội Vu tộc khi tiêu diệt hệ thống ở một thế giới nào đó đã gặp được hóa thân của Bình Tâm, nhận được sự giúp đỡ của nàng.

Vu Tần cuối cùng cũng giải quyết được vấn đề bị ý thức thế giới công kích.

Hơn nữa, các xuyên việt giả của bộ môn thông tin cũng từ bận rộn trở nên vô cùng nhàn nhã.

Sức mạnh của Bình Tâm rất lớn, mỗi một Vu tộc của Vu Tần khi tiến vào bất kỳ thế giới nào trong chư thiên, đều sẽ trở thành sinh linh

của thế giới đó.

U Minh Đại Tần, Địa Phủ Quỷ Quân, Luân Hồi Cấm Quân...

đây là những thân phận thường dùng nhất mà Bình Tâm sắp xếp cho các Vu tộc.

Nếu trong thế giới không có luân hồi, vậy thì, Tần từng tồn tại trong quá khứ, hoặc ánh chiếu thông tin về Tần, để ý thức thế giới tự tạo ra Vu Tần.

Trở thành sinh linh bản địa trong thế giới, khi tiêu diệt hệ thống, họ không cần phải bó tay bó chân nữa.

Còn về lý do bộ môn thông tin của xuyên việt giả trở nên nhàn rỗi, đó là do Bình Tâm đã liên lạc với Mười hai Tổ Vu đang tìm kiếm hệ thống mạnh nhất trong chư thiên.

Đạo của Mười hai Tổ Vu hạ xuống trên người mỗi một Vu tộc, khi Vu tộc gặp vấn đề, cần sức mạnh gì, chỉ cần hô lên đạo của các Tổ Vu. 'Phong', 'Hỏa', 'Thủy'... các Vu tộc ở chư thiên gần đó cũng hô theo khẩu hiệu từ xa.

Ý thức của các Tổ Vu sẽ vượt qua chư thiên, hội tụ sức mạnh đến trước mặt Vu tộc cần sức mạnh.

Tránh cho các Vu tộc phải chạy vội đi chi viện khắp nơi.

Điều này đã tiết kiệm đáng kể dung lượng não của các xuyên việt giả.

Thế là, những xuyên việt giả rảnh rỗi cũng chuyển ánh mắt sang những nơi mà Vu tộc chưa từng đặt chân đến như đại thiên thế giới, tiểu thế giới...

Tại một đại thế giới, Địa Phủ.

Tiểu Vu Vu Phượng dưới sự gia trì sức mạnh của Bình Tâm đã

ánh chiếu tới, ý thức thế giới theo bản năng chấp nhận.

Mấy năm sau, Vu Phượng đã có thân phận trong thế giới này.

Trên cầu Nại Hà, Tiểu Vu Vu Phượng bỗng dưng xuất hiện, trở thành Mạnh Bà của thế giới này.

Vung tay, chín nữ tử có dung nhan tuyệt thế xuất hiện, họ là một tiểu đội của Vu Tần.

Vu Phượng chính là đội trưởng, cảm thấy thế giới này có con mồi, liền giáng lâm.

Nhờ Bình Tâm nương nương giúp đỡ, họ cũng không cần tốn công tốn sức trốn tránh sự truy lùng của ý thức thế giới.

"Chị, nên đi tìm con mồi thế nào đây?" một nữ Vu hỏi.

"Trước tiên tìm hiểu tình hình thế giới này đã rồi nói." Vu Phượng vừa nói vừa đá một con quỷ lề mề không chịu uống canh Mạnh Bà đi đầu thai.

Bọn họ từng theo Đại Vu Cửu Phượng làm Mạnh Bà một thời gian dài, ghét nhất là cái loại lề mề lằng nhằng, làm mất thời gian này.

Phải chấn chỉnh, nhất định phải chấn chỉnh.

Thế là, mười nữ Vu trấn giữ cầu Nại Hà.

Chế biến canh Mạnh Bà, thúc giục những con quỷ đến đầu thai mau chóng qua đầu thai.

"Không, ta không đầu thai, làm quỷ sướng biết bao, không phải đi làm không bị đói, ta muốn vĩnh viễn làm... oaoaoa..." một thanh niên không muốn làm quỷ, bộ dạng lề mề khiến một nữ Vu đảo mắt, tóm lấy banh miệng, một bát canh Mạnh Bà đổ thẳng vào, tiện tay ném vào vòng luân hồi.

Phía sau thanh niên là một đại ca trông rất đô con, cao hai mét, một

cánh tay còn to hơn đùi của các nữ Vu, nhưng lúc này hắn lại sợ hãi không nhẹ.

Mặt mày tái mét, không dám tiến lên.

"Còn không mau lên!" nữ Vu quát.

"Vâng!

Tới ngay tới ngay!" Đại ca run rẩy tiến lên, nhận lấy canh Mạnh Bà bắt đầu uống, có lẽ vì sợ hãi, tay hắn cứ run lên, canh Mạnh Bà còn chưa uống xong.

Nữ Vu tóm hắn ném lên trời.

"A...

Ực ực!" Đại ca hét lên, canh Mạnh Bà trong miệng trôi vào cổ họng.

Còn chưa nuốt xuống, nữ Vu một cước đá bay, "bụp" một tiếng, canh Mạnh Bà không biết đã uống hay chưa, đã tiến vào vòng luân hồi.

Cảnh này đều bị một nữ tử áo trắng phía sau đại ca nhìn thấy, nữ tử áo trắng mím môi, không muốn tiến lên.

"Cô nương, cô muốn ăn đòn à!" một lão đại gia phía sau nữ tử áo trắng nói.

Nữ tử áo trắng lắc đầu.

"Ai, cô nương, lão già ta giúp cô câu giờ một chút, cô phải nghĩ cho kỹ, đừng để chịu tội." Lão đại gia thở dài, cô nương tuổi còn trẻ đã chết, có lẽ có chấp niệm gì đó không cam lòng, không muốn đầu thai.

Nhưng đây là Địa Phủ, biểu hiện của mấy vị Mạnh Bà đã nói rõ ở đây không có tình người, không muốn đầu thai, thì ăn đòn.

Nếu vì ăn đòn mà kiếp sau bị tàn tật bẩm sinh, thì không đáng.

Lão đại gia tiến lên, uống xong canh Mạnh Bà, ký ức cả đời hiện rõ trước mắt, rồi biến mất, hoàn toàn mất đi.

Nhìn lại những năm tháng của cuộc đời mình, có thất bại có huy hoàng, có không cam lòng có thành công, yêu hận và nhiệt huyết của tuổi trẻ, đấu tranh và chí hướng của tuổi trưởng thành, thành công và hạnh phúc của tuổi trung niên, cô độc và lạc lõng của tuổi già.

Cả đời ông phong phú đa sắc, nhưng cuối cùng, lại là một khoảng không.

Lão đại gia nhắm mắt, nhảy vào vòng luân hồi.

Linh hồn luân hồi vẫn tiếp tục, nữ tử áo trắng không chịu tiến lên, một con trâu già phía sau cô sốt ruột, con trâu già đã quan sát nãy giờ, biết rõ không ngoan ngoãn đầu thai sẽ bị ăn đòn.

Nó kêu "mu mu" thúc giục nữ tử áo trắng, nhưng nữ tử áo trắng không hề động đậy.

Mu mu~~!

Lão trâu rất tức giận, sao con nhỏ này còn bướng hơn cả lừa!

Lão trâu tức giận đẩy nữ tử áo trắng ra, kêu "mu mu" tiến lên chuẩn bị luân hồi.

Nhưng lần này nữ Vu không đổ canh cho nó, mà nhìn về phía nữ tử áo trắng.

"Này, không định luân hồi à?" Nữ tử áo trắng nghe vậy, liếc nhìn nữ Vu một cái, rồi quay đầu đi không nói một lời.

"Dám ngang ngược trước mặt bổn Vu." Nữ Vu cười, đưa tay ra, trong tiếng kinh hô của nữ tử áo trắng, một tay tóm lấy cổ nàng, nhẹ nhàng bóp, banh cái miệng nhỏ ra.

Một bát canh nóng bốc khói xanh lục xuất hiện, trong lúc nữ tử không ngừng giãy giụa, đã chạm vào môi nàng, ngay lúc sắp đổ xuống.

Một giọng nói hùng vĩ lạnh lùng vang vọng khắp Địa Phủ.

"Mạnh Bà, hôm nay đến đây, muốn xin ngươi một người!" Rầm rầm rầm!

Khí tức kinh hoàng lan tỏa, vạn quỷ Địa Phủ cúi đầu, trăm thần kinh hãi, ai nấy đều hoảng sợ bất an, không biết Địa Phủ từ khi nào đã chọc giận vị đại thần này.

Mười nữ Vu của Địa Phủ nheo mắt, nữ tử áo trắng bị ném sang một bên, nhìn về phía xa.

Một nam tử áo trắng thong dong bước tới.

Trong đôi mắt phượng, tràn đầy vẻ lạnh lùng và cao quý.

Khí tức kinh hoàng dường như có thể tùy ý diệt thế, ánh mắt quét qua, thần quỷ không dám nhìn thẳng.

Cứ như vậy, hắn chậm rãi đi đến trước cầu Nại Hà, nhìn thấy nữ tử áo trắng đang ngã trên đất.

Trong đôi mắt lạnh lùng hiện lên vẻ vui mừng, khí tức kinh hoàng cũng theo đó thu liễm, lóe lên một cái, dịu dàng ôm nữ tử áo trắng vào lòng.

"Ngươi là?" nữ tử áo trắng mơ màng hỏi.

"Tám trăm năm trước, nàng đã băng bó vết thương cho ta." Ánh mắt nam tử áo trắng hiện lên vẻ hồi tưởng.

Tám trăm năm trước, hắn chỉ là một con hồ ly, bị thương bởi bẫy của thợ săn.

Chính là nữ tử dịu dàng trước mắt này đã cứu hắn một mạng,

băng bó vết thương, cho hắn thức ăn.

Chương 552

Khi đó, hắn đã thề, sẽ báo đáp nàng.

Nay, tám trăm năm trôi qua, dưới sự giúp đỡ của hệ thống, hắn cuối cùng đã trở thành yêu tôn, nữ tử năm xưa cũng đã trải qua mấy lần luân hồi.

Nhưng hắn vẫn nhớ, nụ cười ngọt ngào và vòng tay ấm áp của nàng tám trăm năm trước.

Chỉ một ánh mắt, hắn đã biết, nàng chính là người phụ nữ hắn tìm kiếm.

"Ta không nhớ!" nữ tử áo trắng nép trong lòng nam tử, mặt hơi ửng hồng nói.

"Không sao, ta nhớ là được." Giọng nam tử áo trắng vô cùng dịu dàng, môi kề bên tai nữ tử, hơi thở nóng hổi khiến mặt nàng đỏ bừng.

"Ta sẽ từ từ kể cho nàng nghe về quá khứ của chúng ta, cho đến khi nàng nhớ lại mới thôi." "Nhưng..." "Sao vậy?" "Nhưng ta đã hết tuổi thọ, sắp phải luân hồi chuyển thế rồi." "Không sao, có ta ở đây, không ai có thể làm tổn thương nàng, cũng không ai có thể cản trở ý muốn của nàng!

Ngủ đi, ta sẽ quét sạch mọi chướng ngại cho nàng!" Nam tử áo trắng mỉm cười ôm nữ tử vào lòng, dịu dàng vỗ lưng, dỗ nàng ngủ.

Dịu dàng, tự tin, mạnh mẽ, dưới cảm giác an toàn mãnh liệt từ nam tử áo trắng, nữ tử áo trắng từ từ nhắm mắt, khóe miệng hơi nhếch lên, yên bình chìm vào giấc ngủ.

Nàng tin, hắn sẽ giải quyết mọi chuyện cho nàng!

"Ngủ đi!" Nam tử áo trắng nhẹ nhàng vuốt ve má nữ tử, bế nàng

lên, sau đó, ánh mắt dịu dàng trở nên lạnh lẽo và đầy sát khí.

Ánh mắt rơi trên người mười nữ Vu, thấy mười vị Mạnh Bà có dung nhan tuyệt mỹ như vậy, nam tử áo trắng có chút ngạc nhiên, nhưng đối phương có đẹp đến đâu, trong lòng hắn, cũng không bằng một phần của nữ tử trong lòng.

Nam tử áo trắng chậm rãi tiến lên, ánh mắt dừng trên người Vu Phượng, lạnh lùng nói: "Nữ nhân của bản tôn, ngươi cũng dám sỉ nhục?" Áp lực kinh hoàng đè lên người Vu Phượng, tuy nhiên, Vu Phượng chẳng hề hấn gì, nghiêm túc nhìn nam tử áo trắng, ánh mắt đó, như thể đang nhìn một con mồi.

Nam tử áo trắng nhíu mày, ánh mắt chán ghét, sao ở đâu cũng có đứa con gái mê muội trước nhan sắc của hắn, thật hạ đẳng.

Nhưng vẫn là chính sự quan trọng, Mạnh Bà này phụ trách ký ức của sinh linh luân hồi, chắc hẳn có thể khôi phục ký ức của nàng về hắn.

Như vậy, nàng mới có thể thật sự nhớ ra hắn.

Nam tử áo trắng vừa định bảo Vu Phượng khôi phục ký ức mấy kiếp trước của nữ tử áo trắng, Vu Phượng đột nhiên lên tiếng: "Hóa ra là một con hồ ly trắng!" Nam tử áo trắng: .....

Nam tử áo trắng đè nén sát ý trong lòng, ký ức của hắn còn cần Mạnh Bà khôi phục, không thể giết.

"Mạnh Bà, ngươi không muốn chết sao?" "Chậc chậc, chỉ bằng ngươi mà cũng giết được lão nương sao?" Vu Phượng từ trên xuống dưới đánh giá nam tử áo trắng.

"Một thằng rác rưởi dựa vào hệ thống để lên Thánh Nhân Cảnh, thực lực không ra gì, cái miệng thì cũng lợi hại đấy." "Ngươi..." Nam tử áo trắng trong lòng chấn động vạn phần.

Khoảnh khắc tiếp theo, mười luồng khí tức kinh hoàng lập tức quét sạch ý thức của hắn, "bụp" một tiếng, nữ tử áo trắng cùng hắn hóa thành tro bụi.

Rầm rầm rầm!

Thần lôi xuất hiện, đánh về phía một quang đoàn đang chạy toán loạn, mười nữ Vu lấy ra nỏ đồng.

Chậm rãi vây quanh cái hệ thống cấp trung này.

Vu Phượng lộ ra nụ cười lạnh lẽo.

"Giết cho ta!" Nửa ngày sau, dưới sự chứng kiến kinh hãi của chúng thần Địa Phủ, mười nữ Vu đã xé nát cái hệ thống.

Vu Phượng thoải mái vặn vẹo cổ, thu dọn chiến lợi phẩm xong, dẫn theo chúng Vu rời đi.

"Đi, tiếp tục tìm con mồi tiếp theo."...

Tất cả các Vu tộc được Bình Tâm giúp đỡ, việc giết hệ thống trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Bản thân thực lực đã mạnh, ý thức thế giới còn giúp đỡ họ, mấy cái hệ thống nhỏ bé, giết đến mức các Vu tộc mỏi cả tay.

Lại là một thế giới khác, tiểu Vu Vu Tiểu trở thành Diêm La Vương của Địa Phủ.

Vừa chuẩn bị tìm ra hệ thống của thế giới này.

Sức mạnh Hỗn Nguyên Kim Tiên tàn phá Địa Phủ.

"Diêm Vương, hôm nay đến đây, muốn xin ngươi một người!" Một nam tử đầy sát khí từng bước tiến về phía điện Diêm La.

Hắn là Thần Khuyển Yêu Tôn, mười vạn năm trước, vốn chỉ là một con chó hoang.

Là nàng đã cho hắn một cái đùi gà quay, để hắn biết rằng đùi gà lại ngon đến thế.

Sau này, hắn nỗ lực tu luyện, trở thành yêu tôn, lên đến cửu thiên, xuống tận cửu u.

Đạp khắp núi sông nhật nguyệt, cũng không tìm lại được hương vị năm xưa.

Món ngon năm xưa, đã trở thành chấp niệm trong lòng.

Không tìm được hương vị năm xưa, thì tìm lại nàng của năm xưa.

Cho dù đắc tội với Địa Phủ, hắn cũng phải tìm được nàng.

Đùi gà, hương vị năm xưa.

Thần Khuyển Yêu Tôn gào thét trong lòng, tiếp đó một luồng khí tức chí cao kinh hoàng ập đến.

Thần Khuyển Yêu Tôn, tử!

"Chó ngốc!" Vu Tiểu tiện tay bóp chết hệ thống sơ cấp vừa bắt được, đang định rời đi, thì chú ý đến một nữ tử áo xanh đang đứng trên đài Vãng Sinh, bên cạnh nàng là một nam tử áo đen, toàn bộ cơ thể của nam tử áo đen, vừa nhìn đã biết không phải sinh linh Địa Phủ.

Hắn đang bảo vệ nữ tử áo xanh, một thanh đại đao huyết chiến với ác quỷ xung quanh.

"Ồ..." Vu Tiểu dừng lại, nàng cảm ứng được khí tức của con mồi, hô lên: "Người đâu, đưa cô ta đi luân hồi!" Lập tức, hàng ngàn hàng vạn âm binh vây quanh nữ tử áo xanh.

Nam tử áo đen lập tức hai mắt đỏ ngầu, liều chết che chắn trước mặt nữ tử áo xanh.

Nhưng hắn căn bản không phải đối thủ của âm binh, chỉ hai hiệp, nam tử áo đen đã ngã trong vũng máu, bị vạn quỷ xé xác.

Âm binh tóm lấy nữ tử áo xanh, chuẩn bị đưa đi luân hồi.

Rầm rầm rầm!!

Đột nhiên, nam tử áo đen đang bị xé xác bộc phát ra một luồng sức mạnh hủy thiên diệt địa.

Ma khí cuồn cuộn nhấn chìm Địa Phủ.

Nam tử áo đen hai mắt đỏ rực, tỏa ra hắc khí nồng đậm, che trước mặt nữ tử áo xanh, quay đầu nhìn nàng một cái.

Ánh mắt kiên định, đây là màu xanh duy nhất trong lòng hắn, là sự ấm áp duy nhất trong cuộc đời giết chóc không ngừng của hắn.

Cho dù liều mạng tất cả, cũng phải bảo vệ nàng, nam tử áo đen gầm lên: "Hôm nay tao phải đưa cô ấy đi, tao xem ai dám cản!" Bốp!

Vu Tiểu một chưởng tát tới!

Nam tử áo đen, tử!

Nữ tử áo xanh, tử!

Hệ thống, tử!

"Thứ của nợ gì vậy!" Vu Tiểu nhàm chán lắc đầu, rời khỏi thế giới này.

Tìm kiếm con mồi tiếp theo.

Mục tiêu của họ ít nhất cũng là đại thế giới, còn các xuyên việt giả của bộ môn chiến lược thông tin, thì ngay cả tiểu thế giới cũng không tha....

Thời kỳ Thất Quốc.

Tần qua biến pháp của Thương Ưởng, sáu đời vua tích lũy, nay đã có dấu hiệu thống nhất thiên hạ.

Sáu nước còn lại ngày ngày hoảng sợ bất an.

Mà trong một lãnh địa của nước Yến, thái tử Cơ Đan nhìn xuống mười vạn quân đặc chủng bên dưới.

Trong mắt lộ ra vẻ tự hào và tham vọng sâu sắc.

"Doanh Chính, xin lỗi nhé, vị trí Thủy Hoàng Đế là của ta rồi!" Cơ Đan lẩm bẩm, hắn là một xuyên việt giả, từ khi xuyên việt năm năm trước, biết đây là thời Thất Quốc thì hoảng vô cùng.

Hắn biết rõ, tương lai Đại Tần sẽ diệt sáu nước thống nhất thiên hạ.

Bản thân là thái tử Đan của nước Yến, hắn làm sao có thể sống sót?

May mà trời không tuyệt đường người, không ngờ tới, hệ thống Thiên Cổ Nhất Đế đã đến.

Năm năm thời gian, lợi dụng hệ thống Thiên Cổ Nhất Đế, hắn đã bồi dưỡng được mười vạn quân đặc chủng cầm súng AK.

Quân hiện đại đối chiến quân cổ đại, vốn dĩ là nghiền ép.

Huống chi còn là mười vạn quân đặc chủng.

Thực lực của hắn bây giờ mới là thực lực quét ngang sáu nước.

Đại Tần, chỉ là trò cười mà thôi!

Hơn nữa, Doanh Chính tàn bạo, đốt sách chôn nho, vơ vét của dân, tàn bạo bất nhân, lạm sát vô tội.

Bách tính chết vì hắn, nào chỉ trăm vạn.

Coi bách tính như cỏ rác, nhà Tần sao có thể tồn tại lâu dài?

"Doanh Chính, ngươi cứ yên tâm ra đi, ta sẽ thay ngươi, trở thành Thủy Hoàng Đế, nước Yến, cũng sẽ không ngắn ngủi như ngươi." "Ta sẽ dẫn dắt nước Yến, thống nhất toàn bộ đại lục!" Yến Đan dang

rộng hai tay, ảo tưởng về tương lai.

"Báo, quân Tần đã đánh tới, mau mời thái tử Yến Đan về chi viện." "Ồ..." Yến Đan ánh mắt bình thản, xoay người ngồi lên chiếc Lamborghini, "Nằm gai nếm mật năm năm, đã đến lúc cho Đại Tần một cú sốc rồi." "Nghe lệnh của ta, toàn quân xuất động!"...

"Báo cáo tướng quân, đã giám sát được mục tiêu đang di chuyển về phía này, xin chỉ thị." "Bao nhiêu người?

Vũ khí gì?" 131.

"Mười vạn người, vũ khí là súng nhỏ tạch tạch." "Rác rưởi." Hậu Nghệ Nhất Hào ngồi trên ghế, uống trà nóng, thuận tiện ra lệnh: "Các ngươi tự phát huy!" "Rõ!" Một tướng sĩ bên cạnh chào, rồi ra lệnh cho nhân viên thao tác bên cạnh: "Phóng ba quả 'hạt nhân bình'!" "Rõ, thưa trưởng quan, 'hạt nhân bình' sẽ được phóng trong năm giây nữa!" Phụt!

Hậu Nghệ Nhất Hào phun một ngụm trà, khóe mắt giật giật, người Đại Tần này quả là hoang dã!

Mẹ nó đối phương chỉ có chút thực lực đó, trực tiếp ném bom hạt nhân.

Đủ hoang dã!

"Năm, bốn, ba, hai, một!" Oành!

Ba quả "bảo bối" lớn dài mấy chục mét từ trên chiến hạm rơi xuống.

Thẳng hướng vào đội quân mười vạn đặc chủng đang hành quân.

Chương 553

Ngay sau đó, một vầng mặt trời khổng lồ mọc lên từ mặt đất.

Yến Đan chết trong cơn mơ hồ, hệ thống Thiên Cổ Nhất Đế tóe điện rơi xuống đất.

Một chiến sĩ quân Tần lái chiến cơ bay tới, quét một vòng, thu lại hệ thống đang tóe điện, đưa đến trước mặt Hậu Nghệ Nhất Hào.

"Còn chưa gặp mặt, ngươi đã đi rồi!" Hậu Nghệ Nhất Hào thở dài, "Cuộc đời vô địch cô đơn như tuyết." Vung tay, tiêu hủy Thiên Cổ Nhất Đế, để lại một đống bản vẽ.

"Thứ này để lại cho các ngươi, nói với bệ hạ, ta đi rồi, dữ liệu chiến hạm của ta cũng để lại cho các ngươi một bản, chúc các ngươi sớm ngày siêu thoát!"...

Thế giới hiện đại, năng lượng cạn kiệt.

Ngay lúc Trái Đất sắp bị hủy diệt, quốc vận giáng lâm.

Các quốc gia ngẫu nhiên chọn ra đại biểu, đến bí cảnh chưa biết để thám hiểm, những thứ nhận được sẽ được hiện thực hóa trên lãnh thổ các quốc gia.

Tài nguyên bí cảnh phong phú, một hồ nước ngọt bất kỳ, cũng đủ cho hàng chục triệu người sử dụng mười năm.

Các quốc gia sôi sục, trong đó, MC vàng của An Lạc, Băng Băng, không ngừng thông báo cho các đại biểu được chọn hãy liên hệ với quốc gia.

Quốc gia sẽ cố gắng hết sức để hỗ trợ.

Từng vị đại biểu tiến vào bí cảnh, nhưng lại gặp phải các tai nạn

bất ngờ mà tử vong.

Mỗi một đại biểu tử vong, quốc gia đại diện sẽ bị suy yếu một phần tài nguyên, đồng thời cũng sẽ có đại biểu mới xuất hiện.

Nửa năm trôi qua, An Lạc đã chết mười lăm vị đại biểu, nếu chết thêm một vị nữa, có lẽ, Hoa quốc sẽ phải đối mặt với nguy cơ diệt quốc.

Đại biểu mới lần này thậm chí còn không liên hệ với quốc gia, tay không xuất hiện trong bí cảnh.

Đó là một tiểu đạo trưởng trắng trẻo.

Lần này, ngay cả Băng Băng, người luôn dùng nụ cười ngọt ngào để cổ vũ người dân, trong mắt cũng hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Mà trong bí cảnh, đạo trưởng Tô Dương ánh mắt bình thản và tự tin.

Đối với những lời chửi bới của mọi người trên livestream, hắn tỏ vẻ khinh thường.

Phàm nhân vô tri, sao biết được sức mạnh của Vương dã đạo trưởng.

Bí cảnh cỏn con, dễ như trở bàn tay.

Tô Dương thong dong đi trong bí cảnh.

Rất nhanh đã nhờ vào thân thủ của mình mà nhận được ánh mắt hy vọng của người dân An Lạc.

Cùng lúc đó, tại Ly Sơn An Lạc, trong lăng mộ Thủy Hoàng.

Lý Tuấn Đế đứng trôi nổi trong thủy ngân, ánh mắt dễ dàng nhìn thấy livestream quốc vận bên ngoài, tầm mắt dừng trên người Tô Dương, khóe miệng nhếch lên nụ cười.

Hai chữ tao nhã chậm rãi thốt ra từ miệng.

“Thằng ngu!” “Chào đón cú sốc của ta đi!”...

Tô Dương trong bí cảnh lần lượt thể hiện những thao tác siêu phàm.

Gương mặt đẹp trai lười biếng, khí thế thong dong.

Cộng thêm đạo pháp thần thông siêu phàm.

Lần lượt cụ tượng hóa tài nguyên cho An Lạc, nhận được sự sùng bái của người dân An Lạc, trái tim của hàng ức thiếu nữ.

An Lạc, đang nhanh chóng trỗi dậy.

Hệ thống đóng vai, cũng vui vẻ bay lên.

Lãi to, chúng ta cùng lãi.

Không hổ là phó bản quốc vận mà người mới trong giới hệ thống phải có.

Cày cấp thật nhanh.

Gia trì ý niệm lên đại biểu, ta thu hoạch bản nguyên mà đại biểu nhận được.

Bản nguyên có thể thu được ít đi.

Đầu tư một chút bản nguyên nhỏ, ý thức thế giới dựa theo ý niệm của mọi người khuếch đại trăm lần ngàn lần.

Đợi vỗ béo, lại giết đại biểu, thu hoạch bản nguyên lại về tay.

Lại cho các ngươi đầu tư một chút bản nguyên, để ý thức thế giới lại khuếch đại ngàn lần trăm lần.

Nó lại thu hoạch.

Tài nguyên lấy không hết a!

Sướng quá!

Đây quả thực là phúc âm của những hệ thống nhỏ như bọn chúng.

Hệ thống đóng vai vui vẻ nhảy nhót trong cơ thể Tô Dương, đồng thời cũng đầu tư một chút cho các quốc gia khác, để tiện thu hoạch.

Sau khi đầu tư, hệ thống đóng vai muốn thu hoạch một ít bản nguyên để hồi vốn.

Ánh mắt nhắm vào lăng mộ hoàng đế trong lãnh thổ An Lạc.

Các đại hoàng đế đều có lượng lớn tình cảm dao động từ sự sùng bái, ngưỡng mộ, oán hận của mọi người.

Thu thập đồ của hoàng đế, có thể dễ dàng rút lấy bản nguyên hơn.

Thế là, ba vị đại biểu của An Lạc, trừ Tô Dương, hai vị còn lại gặp tai nạn. 【Đại biểu An Lạc tử vong, ngẫu nhiên xóa bỏ tài nguyên An Lạc, ngọc tỷ hoàng đế.】 【Đại biểu An Lạc tử vong, ngẫu nhiên xóa bỏ tài nguyên An Lạc, lăng mộ hoàng đế.】 Thông báo quốc vận vang lên, trái tim treo lơ lửng của người dân An Lạc thả lỏng.

Không phải xóa bỏ sinh mệnh là được.

Chỉ là đáng tiếc, hoàng đế là đại biểu cho văn minh của họ, nay phải hoàn toàn biến mất.

Trong phòng livestream của Băng Băng, một chuyên gia lịch sử thở dài, “Sau này, chúng ta chỉ có thể thông qua sách vở để tìm hiểu về các đế vương cổ đại, trên thế giới cũng không còn dấu vết tồn tại của họ nữa.” “Long Quân kinh vũ, Đường Tông Tống Tổ...” Dù là khán giả trong phòng livestream, hay những người đang livestream, đều vô cùng bất lực.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn, những di vật liên quan đến các hoàng đế lịch sử, bỗng dưng bay lên biến mất trong bí cảnh.

Rầm rầm rầm!

Đúng lúc này, Tần Lăng ở Ly Sơn phát ra tiếng động kinh hoàng, cả Trái Đất đều vang lên tiếng rầm rầm.

"Đó là, lăng mộ Thủy Hoàng của chúng ta." Chuyên gia lịch sử đang livestream trợn to mắt, chăm chú nhìn vào hình ảnh được hiển thị trong bí cảnh quốc vận.

Lăng mộ Thủy Hoàng đến nay khai quật cũng chỉ là một phần nhỏ, bây giờ đều sắp biến mất, họ phải tranh thủ trước khi biến mất, ghi nhớ lại các di vật trong lăng mộ Thủy Hoàng.

Rầm rầm rầm!

Tiếng động lớn vẫn tiếp tục, cả Ly Sơn đều xuất hiện vết nứt.

Bụi đất bay mù mịt, núi lở đất nứt.

Hệ thống đóng vai đang mượn ý niệm của người dân An Lạc để thu lấy lăng mộ Thủy Hoàng có chút kinh ngạc.

"Một hoàng đế đã chết, ta còn không thu được xác sao?" Hệ thống đóng vai không tin vào tà ma, lập tức tiêu hao sức mạnh, chuẩn bị cưỡng ép đào lăng mộ Thủy Hoàng ra.

Oành!

Đột nhiên, một luồng sức mạnh không thể chống cự chấn đứt sức mạnh của nó.

"Sao có thể?" Hệ thống đóng vai chấn động, nhìn về phía lăng mộ Thủy Hoàng....

"Tiểu nhân ngoại vực, sao dám quấy rầy bệ hạ yên nghỉ!!" Oành!

Dưới sự chứng kiến của người dân toàn thế giới, Ly Sơn trực tiếp nổ tung.

Một chiếc tàu sân bay khổng lồ vạn mét, trôi nổi trên biển thủy ngân.

Từng họng pháo mười mét, trăm mét, tỏa ra khí tức hủy thiên diệt địa.

Trên đó, đứng những Binh Mã Dũng mà họ từng chiêm ngưỡng.

Nhưng không giống như những Binh Mã Dũng bất động trước đây, Binh Mã Dũng lần này tỏa ra sát khí lạnh lẽo, đi lại trên tàu sân bay.

Oành!

Chiếc tàu sân bay trôi nổi trên thủy ngân bỗng dưng bay lên, ngay sau đó, lại có mấy tiếng nổ vang.

Từng chiếc tàu sân bay lớn vạn mét xuất hiện, lăng mộ Thủy Hoàng bị chúng vây ở trung tâm.

Cùng nhau từ từ bay lên.

Tổng cộng mười tám chiếc tàu sân bay, trên đó đứng hàng chục vạn Binh Mã Dũng.

"Quấy rầy bệ hạ yên nghỉ, tội đáng muôn chết!!" "Khai hỏa!" Oành!

Giọng nói vừa dứt, đạn pháo bao trùm bầu trời.

Mười tám chiếc tàu sân bay bắn ra vô số hỏa lực.

Nhấn chìm cả Trái Đất.

Ngay sau đó, mười tám luồng sáng thô ngàn mét bắn về phía bí cảnh, "rắc rắc", bí cảnh dường như bị bắn thủng một lỗ lớn.

Vô tận hỏa lực bắn vào, cả bí cảnh chỉ còn lại màu đỏ rực.

Trừ Tô Dương đang thám hiểm bên trong được hệ thống đóng vai

bảo vệ, tất cả đại biểu đều tử vong.

Người dân ở thế giới thực cũng kinh ngạc phát hiện, đại biểu tử vong mà họ không bị trừng phạt.

Đợi đến khi ánh lửa tan đi.

Bí cảnh vốn rộng khoảng mấy trăm triệu km vuông, giờ đã bị san thành bình địa.

Núi non sụp đổ, hồ nước bốc hơi.

Nhìn một vòng, chỉ có đất đai bốc mùi thuốc súng.

Chương 554

“Đây...

đây... cái... cái quái gì vậy!?” Tô Dương sống sót thân thể run rẩy, sợ hãi không thôi.

Trong cơ thể hắn, hệ thống đóng vai cũng đã hoàn hồn, nén lại con lạc đà đang chạy loạn trong lòng, lặng lẽ khoét mở rào cản thế giới chuẩn bị chuồn đi.

Oành!

Bầu trời đột nhiên tối sầm lại.

Tô Dương mơ màng ngẩng đầu, chỉ thấy một màu đen kịt.

“Vãi chưởng!” Giọng nói của hệ thống trong đầu vang lên, rồi sức mạnh của hắn đột nhiên giảm mạnh.

“Giết!” Trên trời vang lên giọng nói khiến Tô Dương tê cả da đầu, ngay sau đó trời đất lại sáng lên.

Tô Dương ngẩng đầu, lờ mờ như thấy một vật khổng lồ, nhưng chớp mắt đã không thấy đâu.

Hệ thống trong đầu, cũng không còn tiếng nói và giao diện.

“Chẳng lẽ...” Tô Dương kinh hãi ngẩng đầu, dường như đã biết điều gì....

Trong phòng livestream, MC Băng Băng lúc này đã không còn tố chất của một MC, lắp bắp hỏi chuyên gia lịch sử bên cạnh, giáo sư Hạ Triệt.

“Hạ...

Hạ...

Hạ Hạ giáo sư, ngài là chuyên gia lịch sử, xin hỏi, những tướng sĩ vừa lái mười tám chiếc tàu sân bay lớn như núi, đó có phải là tướng sĩ của triều Tần không?" Giáo sư Hạ nghe vậy, theo phản xạ muốn chửi "đồ ngốc", người cổ đại súng còn chưa sờ qua, lái tàu sân bay có hợp lý không?

Còn mười tám chiếc, chúng ta còn không có nhiều như vậy!

Nhưng nghĩ đến cảnh tượng vừa rồi, giáo sư Hạ im lặng.

Mặc dù thứ vừa rồi to hơn một chút, nhưng trang trí so với tàu sân bay, lại có độ tương đồng rất cao.

Cái này... giải thích thế nào đây?

Giáo sư Hạ có chút bó tay, đột nhiên, ông nhớ đến một bộ dã sử mình từng đọc, lúc đó ông đọc vài trang đã không đọc nữa, vì nội dung lúc đó khiến ông suýt nữa vỡ mạch máu não.

Bây giờ nghĩ lại, ghi chép trong bộ dã sử đó, chẳng lẽ là thật!

Giáo sư Hạ vội vàng nói: "Tôi nhớ ra rồi, tôi từng đọc một bộ dã sử về Đại Tần.

Có một đoạn văn tôi vẫn còn nhớ, 'Dã sử ghi chép, Đại Tần sở hữu mười tám chiếc tàu sân bay chạy bằng năng lượng hạt nhân.

Hơn nữa, còn ghi chép có 'cung A Phòng là một chiếc tàu sân bay vũ trụ chưa hoàn thành' một đoạn như vậy." "Hít~!" Những người xem livestream hít một hơi khí lạnh, cảm thấy vô cùng hoang đường, nhưng nghĩ đến cảnh tượng vừa rồi, lại cảm thấy bộ dã sử này vô cùng hợp lý.

"Giáo sư Hạ, còn gì nữa không?" Băng Băng vội vàng hỏi.

"Tôi không đọc nhiều, trên đó ghi chép các loại quân đội Đại Tần cực kỳ đa dạng, trong đó có một bộ đội chiến lược không gian Đại

Tần.” Giáo sư Hạ nghiêm túc hồi tưởng.

Mọi người có chút thất vọng lại có chút kích động, Băng Băng lại hỏi tiếp: “Giáo sư Hạ, ngài đừng nghĩ nữa, sách đâu, cuốn dã sử đó ở đâu?

Có sách chúng ta sẽ biết tất cả.” “Sách mất rồi.” “Mất rồi!!!?” “Đúng là mất rồi.” Giáo sư Hạ thở dài, lập tức tự tát mình hai cái.

“Lúc đó đọc vài trang thấy cuốn sách này quá hoang đường, nên đốt rồi!” “Tôi đáng chết mà!” Bốp bốp bốp bốp!

Giáo sư Hạ ra sức tát mình.

Mọi người lại không để ý, chỉ chìm đắm trong tin tức bộ dã sử đã bị đốt thành tro.

Hồi lâu, mọi người hồi phục từ nỗi bi thương, tiếp tục nghiên cứu vấn đề về Đại Tần năm xưa.

Càng thảo luận, càng cảm khái về Đại Tần năm đó.

Hóa ra Tần năm xưa mạnh mẽ đến vậy.

Tàu sân bay năng lượng hạt nhân, tàu sân bay vũ trụ.

Sức mạnh này, đặt ở hiện tại cũng có thể dễ dàng nghiền ép toàn thế giới.

Nhìn xem, ngay cả bí cảnh quốc vận cũng bị đánh tan.

Sáu nước năm xưa, thua không oan chút nào!...

Thần niệm của Lý Tuấn Đế từ thế giới quốc vận thu về, cười hắc hắc, các ngươi cứ nghiên cứu đi, đau đầu chết các ngươi.

Nhìn hệ thống đóng vai đang liều mạng chạy trốn phía trước, ấn nút màu đỏ trên tàu sân bay.

“Tiểu hệ thống, đừng chạy!” “Chúng ta được giải thoát rồi!”...

So với việc đối đầu với hệ thống cấp trung, cấp cao, các xuyên việt giả Hồng Hoang thích bắt nạt kẻ yếu hơn.

Tìm kiếm hệ thống nhỏ để bắt nạt.

Như Hậu Nghệ Nhất Hào, Lý Tuấn Đế, họ chính là đại diện.

Nhưng cũng không phải tất cả xuyên việt giả đều như vậy.

Vẫn có những xuyên việt giả dũng cảm, dám khiêu chiến những hệ thống cấp cao ở trên cao kia.

Một lãnh địa chư thiên, nơi đây là sân chơi của hệ thống, thực lực từ Thiên Đạo Cảnh trở lên, ngoài hệ thống, không còn tồn tại nào khác.

Hệ thống cấp cao, nhiều không đếm xuể.

Hệ thống cấp trung, một vốc là có.

Hệ thống sơ cấp, đâu đâu cũng thấy.

Hệ thống nhỏ không có cấp bậc, càng nhiều như lông trâu.

Chỉ vì, nơi đây có một tồn tại cấp bậc đỉnh phong, Chủ Thần Khoái Xuyên Hệ Thống.

Là một hệ thống đỉnh phong cấp cao, tuy không bì được với hệ thống mạnh nhất.

Nhưng, nếu tĩnh tâm không lang thang trong chư thiên nữa, mà thành thật xây dựng một thế lực.

Chiếm lĩnh một lãnh địa chư thiên, cũng không kém cạnh các đại năng cổ xưa và hệ thống mạnh nhất bao nhiêu.

Nhưng so với việc hệ thống mạnh nhất hoàn toàn nắm giữ, Chủ Thần Khoái Xuyên Hệ Thống chỉ đơn thuần là xóa bỏ từng ý thức thế giới, dùng thuộc hạ của mình để quản lý.

Chậm rãi thu lấy bản nguyên mà thế giới sinh ra, đi theo con đường phát triển bền vững.

Nó khống chế hệ thống cấp cao, hệ thống cấp cao khống chế hệ thống cấp trung, hệ thống cấp trung khống chế hệ thống sơ cấp.

Hệ thống sơ cấp quản lý vô số hệ thống nhỏ.

Từ đại thế giới cấp cao, xuống đến tiểu thế giới sắp bị hủy diệt, toàn bộ đều bị quản lý.

Một tiểu đội Vu tộc của Vu Tần đang ở trong một đại thế giới cấp trung nào đó ở đây.

Bọn họ vốn tưởng chỉ đi săn một hệ thống cấp trung bình thường, kết quả vừa giết xong hệ thống cấp trung, đã nhảy ra một đám hệ thống cấp trung, chuẩn bị rút lui, lại gặp phải hệ thống cấp cao sơ kỳ.

Đánh được hai cái, lại xuất hiện hệ thống cấp cao trung kỳ.

Cuối cùng, toàn bộ bị giết!

Đại Vu Doanh và Bạch đang truy sát một hệ thống cấp cao, không có cách nào xử lý bên này.

Các xuyên việt giả của bộ môn thông tin Vu Tần quyết định đến đây điều tra tình hình trước.

Địa bàn của Chủ Thần Khoái Xuyên Hệ Thống lớn như vậy, tùy tiện tra một chút là biết được thông tin đại khái của nó.

Các xuyên việt giả báo cáo thông tin lên trên, chờ cấp trên cử người đến xử lý, rồi chuẩn bị rút lui.

Kết quả Đệ Tam Kim Ô vô cùng khinh thường đứng dậy, tách khỏi mọi người.

"Dù sao cũng không chết được, sợ gì!" "Các ngươi về trước đi, lần này ta phải làm một trận lớn!" "??" Các xuyên việt giả nhìn Đệ

Tam Kim Ô rời đi, trong đầu hiện lên dấu hỏi.

“Thằng này lại lên cơn à?” Hậu Nghệ Nhất Hào khó hiểu hỏi. 132.

“Chắc là lại lên cơn rồi!” Lý Tuấn Đế lắc đầu, “Kệ nó, chết thì thôi, trên đường đến đây ta thấy một đại thế giới huyền huyễn có xuyên việt giả, ai đi chơi không?” “Ôi, thế giới huyền huyễn, cái này vui!” “Cơ thể ta ấp ủ đã lâu cũng có thể chế tạo ra dạo chơi!” Mắt các xuyên việt giả sáng lên, lập tức bảo Lý Tuấn Đế dẫn đường....

Những năm Đại Thanh, hoàng đế Khang Hi đã bước vào tuổi xế chiều.

Xem ra còn sống không được mấy năm nữa.

Dưới trướng một đám hoàng tử rục rịch, nhắm vào chiếc ngai vàng mà Khang Hi đang ngồi.

Hôm đó, là sinh nhật của Khang Hi, văn võ bá quan đến chúc thọ.

Các hoàng tử, đương nhiên không thể bỏ qua cơ hội tốt để thể hiện lòng hiếu thảo này.

Trong đó, cửu hoàng tử Dận Đường, tiêu sái vuốt chiếc bím tóc bóng loáng sau lưng, tà mị nhìn về phía nha đầu vừa mới thu làm nha hoàn mấy ngày sau lưng.

“Nha đầu, tối nay theo gia vào hoàng cung một chuyến.” Tuy nhiên, tiểu nha đầu sau lưng không hề có động tĩnh gì, sắc mặt Dận Đường lạnh xuống, sát khí lan tỏa, chậm rãi quay người.

“Ngươi không nghe thấy gia nói sao?” “A!

Nghe thấy rồi, nghe thấy rồi, chủ tử gia trách tội!” Lúc này, Mặc Họa mới hồi thần từ việc tiêu hóa ký ức của nguyên chủ, cũng không quan tâm Cửu a ca vừa nói gì, vội vàng gật đầu.

Dận Đường nhìn Mặc Họa hoảng hốt như con nai nhỏ lạc đường

mà có chút buồn cười, ý lạnh dần dần tan đi.

Gương mặt âm nhu trắng trẻo, nửa cái đầu trọc lóc phát sáng trong bóng tối, dựa vào chiếc ghế quý giá không biết tên, chậm rãi gật đầu.

"Ừm, gia không trách ngươi!" Mặc Họa đang xem xét tâm nguyện của nguyên chủ, nhìn mỹ nhân yên tĩnh hiền hòa mà có chút ngây ngẩn, khóe miệng bất giác chảy nước.

Cửu a ca trông thật đẹp, tâm nguyện của nguyên chủ lại là cùng hắn trải qua một đời, nghĩ thôi đã thấy vui.

Mặc Họa bất giác cười ngây ngô.

Ánh mắt Dận Đường lại lạnh đi, "Tiểu nha đầu, gia không phải là người ngươi có thể mơ tưởng.

Chương 555

Nể tình ngươi là lần đầu phạm lỗi, gia không giết ngươi, cút đi, biến mất trước mặt gia." "A!!" Mặc Họa hoàn hồn, có chút căng thẳng, "Đừng mà gia, tiểu nhân biết lỗi rồi!" "Ngài cho ta một cơ hội nữa đi!" "Cút!" "Gia..." "Lũ chó nô tài các ngươi, chết đâu hết rồi?!" Bụp!

Một đám thị vệ phá cửa xông vào, không nói một lời lôi Mặc Họa chuẩn bị rời đi.

Mặc Họa hoảng rồi, Mặc Họa vội rồi, Mặc Họa vội vàng cầu cứu hệ thống khoái xuyên 10086 của mình. 【Nể tình ngươi lần đầu làm nhiệm vụ, ta đã báo cáo lên chủ hệ thống, cho ngươi ba món quà tân thủ hỗ trợ hoàn thành nhiệm vụ.】 Hệ thống khoái xuyên 10086 lạnh lùng nói, 【Sau này mời túc chủ giữ lý trí, lấy việc hoàn thành nhiệm vụ làm chính, nếu còn sai sót, trực tiếp xóa sổ!】 【Hiện tại phát gói quà tân thủ, một thẻ hảo cảm, một thẻ trải nghiệm tuyệt thế cao thủ, một bình giải độc đan.】 'Nhanh, dùng thẻ hảo cảm cho Cửu a ca!' Mặc Họa vội vàng nói.

Khoảnh khắc tiếp theo, Cửu a ca đang chỉnh lại bím tóc lớn trong lòng nảy sinh sự không nỡ, quyết định cho nha đầu không biết trời cao đất dày này một cơ hội nữa.

"Tất cả dừng lại cho gia, để nha đầu này đến hầu hạ gia thay y phục!"...

Đệ Tam Kim Ô thân mặc đế bào Kim Ô, đi trên đường lớn, không để ý đến ánh mắt kỳ dị kinh hãi của mọi người trên đường, nhìn từng nam tử đầu trọc một nửa.

"Lâu rồi không thấy cái bím tóc xấu xí như vậy." Đệ Tam Kim Ô

nhìn về phía hoàng cung, lạnh lùng cười, "Không biết là lão hương xuyên việt giả nào, xuyên đến thời đại này." Vút~!

Đệ Tam Kim Ô biến mất, đạp lên mái nhà, bay về phía hoàng cung....

Trong hoàng cung, náo nhiệt phi thường, các loại vật phẩm tinh xảo được trưng bày ở đây, cho mọi người thưởng thức.

Văn võ bá quan ngồi trên yến tiệc, vũ cơ trên đài múa những điệu múa tuyệt thế.

Hoàng đế Khang Hi ngồi ở vị trí chủ tọa, phía dưới.

Dận Đường mặt mày cau có, rõ ràng vừa gặp phải chuyện không vui.

Mà bên cạnh hắn, Mặc Họa ngồi xổm trên đất, tay trái bưng bánh ngọt, tay phải cầm chuối tiêu.

Miệng phồng lên, như con chuột đồng, chóp chép ăn.

Nhìn bộ dạng hài hước của cô, cơn bực tức mà Dận Đường vừa phải chịu từ các hoàng tử khác lập tức tan biến.

Chăm chú nhìn bộ dạng đáng yêu của nha đầu này. 'Thằng này là Khang Hi, trông hiền hòa ghê, tâm thái chắc tốt lắm, thảo nào sống lâu được.' 'Hắn là Tứ a ca Dận Chân à, không đẹp trai bằng Cửu a ca chút nào.' 'Trời, những di vật này, làm sao tạo ra được nhỉ?' 'Đẹp quá, tương lai bị hủy hoại thật là đáng tiếc!'...

Miệng nhỏ chóp chép, má phồng lên, không có chút dáng vẻ của một nô tỳ, Mặc Họa thành công thu hút sự chú ý của tất cả mọi người có mặt.

Ánh mắt của nam giới lộ ra vẻ hứng thú, yêu thích, trong mắt nữ giới là chán ghét, ghen tị.

Trong phút chốc, Mặc Họa dường như đã trở thành nhân vật chính ở đây.

Đúng lúc này, Khang Hi đang dùng bữa phun ra một ngụm máu đen.

Tất cả mọi người đều kinh hãi thất sắc.

"Bệ hạ!!" Các hoàng tử chạy tới, thái y vội vàng chẩn đoán.

"Bệ hạ trúng độc rồi!" "Cái gì, mau giải độc đi!" "Các vị gia, độc mà bệ hạ trúng là độc ×× ngàn năm khó gặp, lão thần bất lực!" "Độc?" Mặc Họa trong đám đông mắt sáng lên, lập tức lấy ra một viên giải độc đan mà hệ thống cho.

"Cửu a ca, đây là giải độc đan được luyện chế từ dược liệu ××, có thể giải vạn độc." "Hỗn xược, lúc nào rồi, con nha hoàn này còn muốn lập công, lôi xuống chém đi!" "Khoan đã!" Dận Đường quát lên, nghiêm túc nhìn Mặc Họa, hỏi.

"Thật sự có thể giải độc?" Mặc Họa vội vàng gật đầu.

"Tốt, cho Hoàng a mã dùng." Dận Đường gật đầu, "Mọi hậu quả, gia sẽ gánh chịu!" "Cửu a ca!" Mắt Mặc Họa đỏ lên.

"Cho Hoàng a mã dùng!" "Được!" Mặc Họa thu lại sự cảm động, nhét giải độc đan vào miệng Khang Hi.

Không lâu sau, Khang Hi đang hấp hối đã ổn định lại hơi thở.

Mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Mắt Dận Đường lộ ra vẻ vui mừng, lập công rồi.

Tiểu nha đầu này quả thật là phúc âm của mình!

Oành!

Đúng lúc này, một luồng kim quang rơi xuống đất.

Gây ra tiếng động lớn, thu hút sự chú ý của mọi người.

Bao gồm cả hoàng đế Khang Hi vừa mới tỉnh lại.

Trong bụi đất, Đệ Tam Kim Ô phủi bụi trên đế bào Kim Ô bước ra, nhìn một vòng, cuối cùng nhìn về phía Khang Hi đang ngồi trên ngai vàng.

Tà tà cười một tiếng, bước tới.

"Ngươi là..." "Khang Hi phải không, cút khỏi vị trí đó cho ta!!" Đệ Tam Kim Ô vung tay lớn, tất cả mọi người bay lên không trung, rơi xuống đất.

Ngay cả Khang Hi cũng vậy.

Đệ Tam Kim Ô không thèm nhìn họ một cái, bước tới trước ngai vàng, trực tiếp ngồi xuống.

Nhìn cảnh tượng hỗn loạn bên dưới, định vị chính xác Mặc Họa.

"Hóa ra là một cô bé xuyên việt giả, lại đây, ngồi vào lòng ca ca!" "A~!" Mặc Họa kinh hô một tiếng, quỳ xuống dưới chân Đệ Tam Kim Ô.

Cảnh này, triệt để khiến văn võ bá quan kinh hãi.

"Yêu... yêu quái!?"... 'Tình hình gì đây, hệ thống mau cứu ta!' Mặc Họa quỳ trước mặt Đệ Tam Kim Ô, trong lòng gào thét hệ thống 10086.

Lúc này, hệ thống 10086 cũng có chút hoảng sợ, nhưng không mấy sợ hãi.

Tuy không dò xét được cảnh giới của đối phương, nhưng là một hệ thống nhỏ có thế lực lớn chống lưng.

Nó dù đối mặt với cường giả Thánh Nhân Cảnh cũng không cần phải tỏ ra khiêm tốn.

Hệ thống 10086 sau khi cầu cứu cấp trên, suy nghĩ lời lẽ, chuẩn bị đàm phán với vị cường giả đột nhiên xuất hiện này.

Tuy nhiên khoảnh khắc tiếp theo, nó đã mất đi ý thức!

"Rác rưởi!" Đệ Tam Kim Ô buông tay, hệ thống 10086 hoàn toàn bị xóa sổ, nhìn Mặc Họa đang lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Cùng với văn võ bá quan đang nhìn hắn như nhìn yêu quái.

Đệ Tam Kim Ô chậc chậc lắc đầu, "Nếu là bình thường, nói không chừng ta đại phát từ bi có thể tha cho các ngươi, nhưng bây giờ, ta sắp đánh nhau rồi, để tránh các ngươi chết vì dư chấn chiến đấu, ta tiễn các ngươi giải thoát trước!" Vừa định ra tay, Đệ Tam Kim Ô lại nghĩ đến điều gì đó, nói: "Đúng rồi, bím tóc của các ngươi xấu thật." Vung tay, tất cả sinh linh của thế giới này đều chết.

Đây đều là địa bàn của hệ thống khoái xuyên, luân hồi của họ đều là một thế giới luân hồi chuyên biệt cung cấp cho ức vạn thế giới.

Linh hồn chết đi, cũng đều tự động bay đến thế giới luân hồi.

Đệ Tam Kim Ô liếc nhìn thế giới luân hồi đó, lẳng lặng từ bỏ ý định đi gây sự, đứng tại chỗ, chờ đợi đối phương đến.

Cả tiểu thế giới, trong khoảnh khắc này đều trở nên tĩnh lặng.

Đột nhiên, thế giới rung chuyển, vạn thiên pháp tắc hiện ra.

Chủ hệ thống phụ trách khu vực thế giới này mang theo một lượng lớn hệ thống khoái xuyên nhỏ đến.

Nó là một chủ hệ thống sơ cấp, ngày thường trấn giữ một đại thế giới, quản lý ức vạn tiểu thế giới, cùng một số đại thiên thế giới.

Thế giới nào sinh ra nhiều bản nguyên, sẽ phái hệ thống nhỏ đến thu thập.

Chính là hệ thống khoái xuyên dưới trướng nó, mang theo túc chủ

lợi dụng một số sự trùng hợp trong các thế giới sức mạnh để lấy đi bản nguyên.

Nhưng bây giờ, nó nhận được tin, hệ thống số 10086 dưới trướng yêu cầu chi viện, còn chưa xuất phát, hệ thống số 10086 đã không còn.

Chủ hệ thống sơ cấp rất tức giận, không ngờ địa bàn hệ thống của chúng, lại có sinh linh không nể mặt hệ thống của chúng.

Ý gì đây?

Cho rằng mình rất ngầu sao?

Đừng thấy nó là hệ thống sơ cấp, thực lực cũng chỉ có thể đối đầu với Thánh Nhân, nhưng hôm nay, cho dù là cường giả Đại Đạo gây sự.

Nó cũng phải cho đối phương biết tay.

Chủ hệ thống sơ cấp mang theo hàng ngàn hệ thống nhỏ, trực tiếp xông vào thế giới nơi hệ thống khoái xuyên số 10086 tử vong.

Khoảnh khắc nhìn thấy Đệ Tam Kim Ô, tâm thần của chủ hệ thống sơ cấp chấn động.

Mịa!

Nhìn không ra cảnh giới, không lẽ thật sự là Đại Đạo Cảnh?

"Đứng đó làm gì, qua đây ngồi chơi!" Đệ Tam Kim Ô vung tay, hai bình rượu ti tửu xuất hiện.

"Lại đây uống vài hớp!" Giọng nói vừa dứt, chủ hệ thống sơ cấp không tự chủ được mà đến trước mặt Đệ Tam Kim Ô.

"Thế mới đúng chứ, lại đây uống uống uống, khách sáo với ta làm gì!" Đệ Tam Kim Ô hài lòng gật đầu, cầm một bình rượu ti tửu rót mạnh vào cơ thể chủ hệ thống sơ cấp.

“Đừng...

ư ư ~ cộp cộp...!” Zzzzz~ Một bình rượu ti tửu, lượng bên trong dường như vô tận, cơ thể của chủ hệ thống sơ cấp lúc này bị rót đầy nước, loại nước không rõ này phong bế thần niệm của nó, các linh kiện lẹt xẹt tóe lửa.

Khiến hàng ngàn hệ thống nhỏ phía sau run rẩy.

“Huynh đệ tốt, một hơi cạn sạch!” Đệ Tam Kim Ô cười tà, lấy ra một bình rượu trắng rót vào cơ thể chủ hệ thống sơ cấp.

“Đừng, cầu xin ngươi... cộp cộp cộp...” Chủ hệ thống sơ cấp vừa định xin tha, rượu mạnh hơn đã rót vào cơ thể.

Hòa cùng với rượu ti tửu ban đầu, lại xuất hiện tính ăn mòn cực mạnh.

Cơ thể đang từ từ biến mất.

Chủ hệ thống sơ cấp kinh hoàng, sợ hãi, nó không bao giờ ngờ rằng, lại có kẻ dám giết hệ thống trên địa bàn của chúng.

Oành!

Lửa bùng lên, chủ hệ thống sơ cấp cũng bị đốt cháy, bị ngọn lửa quỷ dị thiêu đốt không còn một chút.

“Không có sức!” Đệ Tam Kim Ô dựa vào ghế, lại bắt hàng ngàn hệ thống nhỏ đến chơi đùa.

Nửa ngày sau, vài luồng sức mạnh hệ thống cấp trung xuất hiện.

Chương 556

Đệ Tam Kim Ô ngừng chơi đùa hệ thống nhỏ, lặng lẽ thở dài.

"Ra đây đi!" Oành!

Ba chủ hệ thống cấp trung hiện thân, năng lực dò xét không hề che giấu, quét qua quét lại cơ thể Đệ Tam Kim Ô.

"Thánh Nhân đỉnh phong?" Một trong ba chủ hệ thống cấp trung khó hiểu, "Với thực lực này, sao ngươi dám đến địa bàn của chúng ta gây sự?" "Ba cái hệ thống cấp trung!" Đệ Tam Kim Ô khinh thường lắc đầu, "Chỉ thế này mà cũng có tư cách đối thoại với ta?" "Bảo hệ thống cấp cao của các ngươi đến đây!" "Hỗn xược!" Ba hệ thống cấp trung đại nộ, trăm vạn đại thần thông lập tức nhấn chìm Đệ Tam Kim Ô.

"A di đà phật!" Một tiếng phật hiệu vang lên, kim quang lóe lên, Đa Bảo Nhất Hào xuất hiện trước mặt Đệ Tam Kim Ô.

Tất cả thần thông đều bị dập tắt, Đa Bảo Nhất Hào nhìn ba chủ hệ thống cấp trung, khoảnh khắc tiếp theo, chủ hệ thống cấp trung phát ra kim quang, mơ màng bay về phía Đa Bảo Nhất Hào.

"Đã nói các ngươi không có tư cách đối thoại với ta, còn không tin!" Đệ Tam Kim Ô một tay một cái, ba hệ thống cấp trung bị đâm chết, lượng lớn bản nguyên dung nhập vào cơ thể hắn.

Bản thể của Đệ Tam Kim Ô vốn là cường giả Đại Đạo Cảnh, lúc này hóa thân nhận được năng lượng đột phá là chuyện quá đơn giản.

Đại đạo cấp Thiên Đạo dễ dàng được cấu tạo ra, ba hệ thống cấp trung giúp hắn đột phá đến Thiên Đạo Cảnh trung kỳ.

"Đây mới là nhiệt huyết mà đàn ông nên có!" Đệ Tam Kim Ô mở

mắt, ánh mắt tràn đầy vui mừng.

“Nơi này có ít nhất mười hệ thống cấp cao, sau khi kết thúc nếu ngươi không chết, tài nguyên đột phá Đại Đạo Cảnh không thiếu.” Đa Bảo Nhất Hào cảm ứng một hồi rồi nói.

“Yên tâm, ta là nhân vật chính, tuyệt đối không chết!” Đệ Tam Kim Ô tự tin nói.

Khoảnh khắc tiếp theo, một luồng sức mạnh Đại Đạo Cảnh đỉnh phong ập đến, tâm thần Đệ Tam Kim Ô cuồng loạn, mười vạn câu chửi thề chỉ muốn nói ra một hơi.

Mẹ nó, sức mạnh này còn mạnh hơn cả bản thể của hắn, hắn né thế nào?

Có cần phải hoang đường thế không, vừa mới nói hắn không chết mà!

“Bảo ca cứu ta!” “Ai!” Đa Bảo Nhất Hào thở dài, hắn cũng vừa mới lên Đại Đạo Cảnh không lâu, chỉ có thể tự vệ.

Đệ Tam Kim Ô, tự cầu đa phúc đi!

Oành!

Công kích hạ xuống, không có ngoại lệ, Đệ Tam Kim Ô bị đánh không còn một mảnh vụn, Đa Bảo Nhất Hào bị thương nhẹ ngậm ngùi hấp thu lực lượng Đạo Nguyên của Đệ Tam Kim Ô.

Kéo dài thời gian tồn tại của cơ thể này.

Oành!

Một đạo, hai đạo... mười ba đạo.

Tổng cộng mười ba hệ thống tỏa ra khí tức cường đại xuất hiện, vây quanh Đa Bảo Nhất Hào.

Trong đó mười hai cái, là chủ hệ thống cấp cao.

Cái mạnh nhất, chính là chúa tể của lãnh địa chư thiên này, Khoái Xuyên Chủ Thần Hệ Thống.

"Mấy ngày trước địa bàn của ta có mấy con kiến Thiên Đạo Cảnh xông vào gây sự, chắc là có liên quan đến ngươi?" Khoái Xuyên Chủ Thần Hệ Thống nhàn nhạt hỏi.

"Không sai." Đa Bảo Nhất Hào bình thản đáp.

"Vậy là được rồi." Khoái Xuyên Chủ Thần Hệ Thống gật đầu, vung tay, "Giết nó!" Các hệ thống khác không nói hai lời chuẩn bị ra tay, đột nhiên, mười ba viên châu đen kịt bay tới, trực tiếp xuyên qua tầng tầng pháp lực, rơi vào bản thể của chúng.

Còn chưa kịp quét xem viên châu đen là thứ gì.

Oành một tiếng.

Mười ba viên châu đen nổ tung!

"A~!" Tiếng kêu thảm thiết của các hệ thống vang lên.

Mười ba hệ thống cấp cao, trực tiếp có năm cái chết ngay tại chỗ.

Trừ Khoái Xuyên Chủ Thần Hệ Thống không bị thương quá nặng, các hệ thống còn lại đều bị trọng thương, lõi xuất hiện hư tổn.

Lý Trường Sinh xuất hiện từ sau lưng một hệ thống cấp cao hậu kỳ, một tay tóm lấy lõi, lực lượng diệt thế trực tiếp phá hủy hệ thống cấp cao hậu kỳ này.

"Đại Đạo Cảnh đỉnh phong!" Khoái Xuyên Chủ Thần Hệ Thống kinh hãi thất sắc.

Nhưng Lý Trường Sinh không quan tâm đến nó, nhanh chóng giết chết một hệ thống cấp cao hậu kỳ khác.

Hiện tại, chỉ còn lại năm hệ thống cấp cao trung kỳ bị trọng thương và Khoái Xuyên Chủ Thần Hệ Thống.

"Đủ rồi!" Đa Bảo Nhất Hào mỉm cười, phân ra bốn đạo phân thân, xông về phía năm hệ thống cấp cao trung kỳ.

Lý Trường Sinh không nói một lời, đối với Khoái Xuyên Chủ Thần Hệ Thống chính là triển khai lối đánh liều mạng.

Bản thể của hắn đã bị kẹt ở Đại Đạo Cảnh đỉnh phong rất lâu rồi.

Nếu không biết cách đột phá thì thôi, nhưng bây giờ có con đường đột phá hoàn chỉnh.

Còn có thế giới Hỗn Độn có thể giúp mình chặn lại ảnh hưởng tiêu cực khi đột phá.

Hắn kẹt ở Đại Đạo Cảnh đỉnh phong, thật sự có chút không nói nổi.

Nhân cơ hội Bàn Cổ đại thần ban cho lần này, bồi dưỡng hóa thân này đến cực hạn Đại Đạo Cảnh.

Thử hấp thu đột phá!

Thành Đạo Ánh!

"Giết!" Lý Trường Sinh lạnh lùng nói, sức mạnh lại lần nữa tăng lên, tấn công Khoái Xuyên Chủ Thần Hệ Thống chỉ muốn chạy trốn mà không có lòng chiến đấu!

Trong đại thế giới huyền huyễn, Ngũ Đại Thánh Địa cứ một trăm năm lại chiêu thu đệ tử một lần.

Vô số thiên chi kiêu tử đổ xô tới, chỉ để thông qua bài kiểm tra tư chất của Ngũ Đại Thánh Địa và trở thành đệ tử thánh địa.

Trong đám đông, một thiếu niên khẽ ngẩng đầu, liếc nhìn mọi người với vẻ ngạo khí ngút trời.

Nhìn những kẻ đang căng thẳng, mong chờ và sợ hãi, thiếu niên nhếch mép cười khinh bỉ.

Cậu ta tên là Tiêu Bất Phàm, một xuyên việt giả, sinh ra đã có sẵn hệ thống.

Thiên sinh Chí Tôn Cốt, sau lại có Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, tự mang truyền thừa, thân cận với Đạo, lại còn được hệ thống thưởng cho ba món Đế binh hộ thể.

Mới mười hai tuổi, tu vi đã ngang ngửa với các trưởng lão bình thường của các đại thánh địa.

Vốn dĩ cậu ta nghĩ rằng đợt tuyển sinh của Ngũ Đại Thánh Địa này sẽ gặp được vài đối thủ, ai ngờ tất cả đều là rác rưởi, không một ai đáng để ra tay.

"Thượng phẩm Kim linh căn, không nhận!" "Trung phẩm linh căn, không nhận!" "Thiên phẩm Thủy linh căn, có thể vào Dao Trì Thánh Địa của ta, làm đệ tử nội môn!" "Một tên hạ phẩm linh căn như ngươi sao lại đến đây?!

Không nhận." "Thượng phẩm Hỏa linh căn, tuổi còn nhỏ, có chút tiềm lực, thánh địa các ngươi có muốn không?

Không muốn thì nhóc con ngươi cứ đến Tiên Đan Thánh Địa của ta làm tạp dịch trước.

Sau này có cơ hội có thể sẽ thành đệ tử ngoại môn!" "Mộc Linh Thể, không tệ, nhóc con, vào Tiên Đan Thánh Địa của ta, trước tiên làm đệ tử nội môn, xem trưởng lão nào chịu nhận ngươi làm thân truyền!" "Ngươi, không nhận!" .....

Người của Ngũ Đại Thánh Địa đang kiểm tra tiềm năng cho những người đến tham gia tuyển chọn.

Mọi người vừa căng thẳng vừa mong chờ, trong lòng lại càng

chấn động khôn nguôi.

"Đó là Thượng phẩm linh căn đấy, ở tông môn của chúng ta đã đủ để làm đệ tử thân truyền rồi, vậy mà trước mặt Ngũ Đại Thánh Địa chỉ có thể làm tạp dịch, thậm chí kém hơn một chút còn không thèm nhận!" "Cực phẩm linh căn cũng chỉ có thể làm đệ tử ngoại môn, không hổ là Ngũ Đại Thánh Địa." "Kia là Mộc Linh Thể, loại thể chất này một khi xuất hiện, không phải nên tranh nhau giành giật sao?

Bọn họ lại để Mộc Linh Thể tạm thời làm đệ tử nội môn!" "Thật không thể tin nổi, thật không thể tin nổi!" "Trời ạ, lại xuất hiện một tôn thể chất đặc thù, là Tiên Thiên Đạo Thể trong truyền thuyết, trưởng lão thánh địa đã xuất hiện, bọn họ đang tranh giành vị Tiên Thiên Đạo Thể này." "Bên kia xuất hiện một con yêu thú mang huyết mạch thần thú chưa biết, đang được Tiên Yêu Thánh Địa tranh giành nhận làm đồ đệ!" .....

Từng vị thiên linh căn và thể chất đặc thù vốn hiếm thấy ngày thường lần lượt xuất hiện, làm mới hoàn toàn nhận thức của mọi người về Ngũ Đại Thánh Địa.

Quá mạnh mẽ, quá kinh khủng.

Những thiên tài có tư chất đỉnh cao như Thượng phẩm, Cực phẩm linh căn ở khu vực của mình, vốn nghĩ rằng đến Ngũ Đại Thánh Địa dù có kém hơn cũng không kém bao nhiêu, vẫn có thể làm đệ tử nội môn, thân truyền.

Kết quả ở đây, việc có được Ngũ Đại Thánh Địa thu nhận hay không cũng là cả một vấn đề.

Đáng sợ, quá đáng sợ!

"Xì!" Nghe thấy những tiếng kinh hô của đám nhà quê, Tiêu Bất Phàm khinh bỉ bĩu môi, sải bước tiến lên.

Cậu ta chen hàng, đi thẳng đến trước tấm đá kiểm tra.

"Nhóc con, tuân thủ kỷ luật." Vị trưởng lão râu dài phụ trách kiểm tra tư chất vuốt râu nói, "Nếu không, dù ngươi có là thể chất đặc thù, Ngũ Đại Thánh Địa chúng ta cũng không nhận!" "Tiểu gia đây không chịu nổi cái bộ dạng nhà quê của bọn họ, chỉ vì một cái Thủy Linh Thể mà la lối om sòm." Tiêu Bất Phàm nhìn về phía một thiếu nữ Thủy linh, chế nhạo nói: "Không phải chỉ là một cái thể chất đặc thù thôi sao, chuyện bình thường thôi mà, có cần phải hét như khỉ không?" "Ngươi..." Thiếu nữ Thủy Linh Thể lập tức bị chọc tức đến mức chỉ tay vào Tiêu Bất Phàm định mắng chửi, nhưng lại không biết nên mắng gì cho phải.

Gương mặt nhỏ nhắn tức đến đỏ bừng, cô bé giậm chân phùng má.

Gương mặt ôn hòa của trưởng lão râu dài cũng thoáng cứng đờ, trong lòng nảy sinh sự không vui.

"Thể chất đặc thù rất bình thường!" Một vị mỹ phụ trưởng lão khác bên cạnh thiếu nữ tức đến bật cười, chính bà đã kiểm tra ra Thủy Linh Thể cho thiếu nữ, còn tại chỗ gọi người tới.

Hy vọng thánh địa của mình giành được Thủy Linh Thể, bây giờ lại bị một thằng nhóc trời đánh nói là rất bình thường.

"Hừ..." Vị mỹ phụ trưởng lão liền vác cây cột kiểm tra bên cạnh mình đến trước mặt Tiêu Bất Phàm.

Ầm!

Cây cột cao trăm mét rơi xuống đất, khiến mặt đất rung chuyển.

Các trưởng lão đang kiểm tra tư chất đều dừng tay lại.

Ánh mắt đồng loạt đổ dồn về phía này.

Mỹ phụ trưởng lão chỉ vào cột kiểm tra nói: "Cây cột này là chí bảo của Dao Trì Thánh Địa ta, cho dù là Đế tử cũng không thoát được sự kiểm tra của nó!

Nào, nhóc con, để ta xem ngươi mạnh hơn Thủy Linh Thể bao nhiêu!" Chà, có kịch hay để xem rồi!

Hóng chuyện, không phân biệt chủng loại.

Tất cả mọi người đều dừng lại, ngay cả những con yêu ở xa cũng thu nhỏ cơ thể lại để hóng hớt.

Thấy nhiều người kéo đến, Tiêu Bất Phàm mỉm cười, hệ thống của cậu ta có thương thành, nguồn thu nhập chính là từ sức ảnh hưởng do bản thân tạo ra.

Nơi đây quy tụ thiên kiêu từ khắp nơi trên thế giới, chỉ cần cậu ta thể hiện một chút, liền có thể cất cánh bay cao.

"Vậy thì các ngươi nhìn cho rõ đây." Tiêu Bất Phàm tiến lên, đặt tay thẳng lên cây cột.

Dưới sự mong chờ của mọi người, cây cột không hề có bất kỳ phản ứng nào.

"Ồ..." Mỹ phụ trưởng lão chế giễu, "Hóa ra ngay cả linh căn cũng không có, ở đây đúng là hiếm thấy, hiếm hơn cả thể chất đặc thù, bản tọa phục rồi!" "Ha ha ha..." Mọi người đều bật cười, Ngũ Đại Thánh Địa chiêu mộ đệ tử, tuy không có hạn chế người tham gia, nhưng ai cũng tự biết thân biết phận.

Chương 557

Người phàm không có linh căn ngay cả các tiểu quốc cũng chưa chắc đã nhận, sao lại không biết điều mà tham gia tuyển sinh của thánh địa.

Nhưng nói theo một khía cạnh nào đó, vô linh căn đúng là hiếm hơn thể chất đặc thù thật.

"Ha ha ha..." Đối mặt với sự chế nhạo của mọi người, sắc mặt Tiêu Bất Phàm vẫn bình thản, tay vẫn đặt vững trên cột kiểm tra, "Đừng vội, cứ để nó kiểm tra thêm một lúc!" "Nhóc con, ngươi tưởng đây là cái gì?

Chí bảo của Dao Trì Thánh Địa ta, dù là thể chất đặc thù cũng chỉ cần một hơi thở là có kết quả." Mỹ phụ chế nhạo, "Vô linh căn chính là vô linh căn, ngươi đừng có..." Ầm!

Lời còn chưa dứt, cột kiểm tra đã bắn ra vạn đạo hào quang, suýt nữa làm mù mắt vị mỹ phụ.

Mọi người có mặt đều bất giác nhắm mắt lại.

Các trưởng lão của các đại thánh địa đều kinh ngạc, xuất hiện bên cạnh cây cột.

Đợi đến khi ánh sáng không còn chói lòa, mọi người mở mắt ra, liền thấy các vị trưởng lão thánh địa cao cao tại thượng đang mê mẩn ôm lấy cột kiểm tra mà sờ soạng.

Ánh mắt không ngừng nhìn về phía Tiêu Bất Phàm, miệng kinh hô: "Đây là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai trong truyền thuyết!

Thể chất sánh ngang với Hỗn Độn Thể." "Không chỉ vậy, ta vừa hình như thấy được, trong cơ thể nó có một khúc xương đang phát

sáng, đạo văn trên đó ẩn chứa thần thông cái thế.

Hình như là Thiên Sinh Chí Tôn Cốt!" "Còn tu vi của nó nữa, cột kiểm tra phản ánh nó mới mười hai tuổi, tu vi lại ngang bằng với chúng ta!" "Đế huyết, đứa trẻ này từng được Đế huyết nuôi dưỡng!" .....

Các trưởng lão không ngừng kinh hô, chấn động, đồng thời không quên thông báo cho Thánh chủ nhà mình, đánh thức các Thái thượng trưởng lão đang say ngủ.

Chuyện lớn rồi, thiên tài vạn năm khó gặp, mau tới mà giành!

Còn vị mỹ phụ trưởng lão lúc trước, sớm đã bị thể chất của Tiêu Bất Phàm làm cho kinh ngạc đến thất hồn lạc phách, không ngừng lắc đầu, có chút không tin vào cảnh tượng này.

Mà đám thiên tài xung quanh đang xem náo nhiệt, giờ phút này đều ảm đạm thần sắc, sau khi nghe các trưởng lão nói ra thể chất của Tiêu Bất Phàm.

Sự kiêu ngạo của họ đã hoàn toàn bị nghiền nát.

Thậm chí còn không nảy sinh nổi lòng đố kỵ, chênh lệch quá lớn, đây đã không còn là thứ có thể bù đắp bằng sự cần cù.

E rằng, trong những ngày tháng sau này, cái tên Tiêu Bất Phàm sẽ là cơn ác mộng không thể xóa nhòa trong cuộc đời họ.

Không lâu sau, các Thánh chủ mang theo các Thái thượng trưởng lão kích động đến mức không còn giữ hình tượng mà lao tới.

Kích động đến nước bọt bay tứ tung, chỉ để tranh giành Tiêu Bất Phàm.

Ngay cả Tiên Yêu Thánh Địa cũng đưa ra đủ loại lý do để tham gia tranh giành.

Còn Tiêu Bất Phàm, một bộ dạng ung dung tự tại, liếc nhìn mọi người, ngạo khí ngút trời.

Cậu ta cũng không nói muốn gia nhập thánh địa nào, chỉ đơn giản là ra vẻ, để cho đám thiên kiêu này thấy cảnh tượng Ngũ Đại Thánh Địa vì cậu ta mà vứt bỏ cả thể diện của Thánh chủ, Thái thượng trưởng lão, lăn lộn ăn vạ trên đất, đấu võ mồm.

Hủy diệt niềm tin của đám thiên kiêu.

"Không phải chỉ là Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai và Chí Tôn Cốt thôi sao?

Có gì lạ đâu, kích động như chó thấy cứt vậy!" Đúng lúc này, một giọng nói át đi những tiếng ồn ào hỗn loạn, truyền vào tai tất cả mọi người một cách chính xác.

Lập tức, hiện trường trở nên tĩnh lặng, không một tiếng động.

Ngay cả Tiêu Bất Phàm, mặt cũng đen không thể đen hơn, nhìn về phía phát ra âm thanh.

"Chào các vị!" Hậu Nghệ Nhất Hào, Lý Tuấn Đế, Vân Khởi cùng một đám xuyên việt giả khác xuất hiện với dung mạo tuấn tú như thiếu niên, mang theo quạt xương, ngọc địch, tinh kiếm và các bảo vật lộng lẫy khác. .....

"Các ngươi là ai, dám vũ nhục Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai và Thiên Sinh Chí Tôn Cốt!" Các Thánh chủ, Thái thượng trưởng lão của Ngũ Đại Thánh Địa tức giận nhìn về phía đám người Hậu Nghệ Nhất Hào.

Không vì gì khác, chỉ vì lời nói vừa rồi của họ quá mức sỉ nhục, dùng "chó thấy cứt" để lăng mạ họ.

Là thành viên của Ngũ Đại Thánh Địa cao cao tại thượng, họ đã bao giờ phải chịu sự sỉ nhục như thế này.

Hôm nay nếu đám nhóc này không cho một lời giải thích, mặc kệ bọn chúng có bối cảnh gì, dù phải dùng đến Đế binh cũng phải giết chết.

Cùng lúc đó, Tiêu Bất Phàm cũng lộ ra ánh mắt sát ý nhìn về phía Lý Tuấn Đế.

Cậu ta đã cảm nhận được, lời nói vừa rồi chính là do tên nhóc này nói.

"Ánh mắt của các ngươi là sao vậy?" Lý Tuấn Đế phe phẩy cây quạt, khó hiểu nhìn sang Vân Khởi bên cạnh, "Ta vừa nói sai gì sao?" "Không sai mà!" Vân Khởi gật đầu, nghiêm túc nói, "Chỉ là cái loại thể chất không ra gì như Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai, mà từng người đều kích động như thế, có khác gì chó thấy cứt đâu?" "Mẹ nó!" Tiêu Bất Phàm không nhịn được nữa, đế uy mênh mông lan tỏa, khiến mọi người có mặt lại một lần nữa kinh hô.

"Đế binh!!

Đế binh nhận chủ!" "Chẳng lẽ người này là thiếu niên Đại đế ư!?" "Trời..." "Ngươi xem." Mọi người vừa định bày tỏ sự chấn động, Lý Tuấn Đế đưa tay ra, cắt ngang lời họ, "Lại thấy cứt nên kích động rồi kìa!" Lập tức, những lời định nói của mọi người nghẹn lại ở cổ họng, có cảm giác nói cũng không được, không nói cũng không xong, vô cùng khó chịu.

Từng người tức đến mặt mày xanh đỏ tím vàng.

Mà Tiêu Bất Phàm đã tức điên, ba món Đế binh trấn áp về phía Lý Tuấn Đế.

"Ây da... ngươi làm gì thế!" Lý Tuấn Đế lùi lại, quạt xương trong tay khẽ phẩy một cái, ba món Đế binh kêu "cạch" một tiếng, vỡ tan tành.

“Tiên...” Mọi người vừa định kích động hét lên, nhưng nhìn thấy vẻ mặt như cười như không của đám người Vân Khởi, liền im bặt.

Thôi vậy, đừng để mất mặt nữa.

“Tiên khí!” Tiêu Bất Phàm kinh hãi, lập tức liên lạc với hệ thống hỏi xem có thể làm cho tiên khí nhận cậu ta làm chủ không.

Lúc này, Lý Tuấn Đế thong thả phe phẩy quạt, đi đến trước cột kiểm tra, nói: “Để cho các ngươi mở mang tầm mắt, sau này đỡ phải gặp phải thể chất rác rưởi nào cũng la lối om sòm, mất mặt!” Hiện trường im phăng phắc, người của Ngũ Đại Thánh Địa rất muốn phản bác rằng loại thể chất đó có thể đối đầu với Đại đế, sao họ lại không kích động được?

Nhưng nghĩ đến việc người này mang theo tiên khí, họ đành im lặng, chờ đợi đối phương thể hiện thể chất của mình.

Lúc này, một vị Thái thượng trưởng lão đến từ Tiên Yêu Thánh Địa chú ý đến mái tóc đen óng thỉnh thoảng lóe lên ánh sáng của Lý Tuấn Đế, hoàn toàn không nhịn được, kinh hô: “Đó là Tiên Thiên Tiên Phát, trời ạ, Tiên Thiên Tiên Phát của hắn lại mọc nhiều như vậy!!” Lời này vừa ra, đại đa số người đều lộ vẻ mờ mịt, không biết Tiên Thiên Tiên Phát là cái gì.

Vị Thái thượng trưởng lão này giải thích: “Tiên Thiên Tiên Phát, ẩn chứa thiên địa đại đạo, sinh ra đã mang tiên khí, năm xưa yêu tộc chúng ta từng xuất hiện một vị trời sinh có một sợi Tiên Thiên Hỏa Tiên Phát.

Một sợi tóc, tiên khí ẩn chứa trong đó đã giúp vị tổ tiên kia chỉ cách Đại đế một bước chân, trong sợi tóc còn mang theo thần thông cái thế, không kém thần thông của Đại đế chút nào.

Mà đó chỉ là một sợi, Tiên Thiên Tiên Phát của người này lại mọc

cả đầu!!!" Hít!!

Mọi người không nhịn được mà hít một hơi khí lạnh, chấn động khôn nguôi.

Lúc này, toàn thân Lý Tuấn Đế sáng lên đủ loại hào quang.

Những người có kiến thức đều kinh hãi: "Chí Tôn Cốt của Thiên Sinh Chí Tôn!!" "Khúc xương này hình như là Vô Thượng Kiếm Cốt!

Kiếm ý thật mạnh, ta chỉ nhìn một cái đã không thể chịu đựng nổi." "Kia là Ma Cốt sao!!

Ta hình như cảm nhận được ma uy chấn vỡ tâm linh!!" "Đó là Phật Cốt!!" "Đây là Tiên Cốt!" "Thần Thú Cốt!" ".....!" Từng khúc xương của Lý Tuấn Đế tỏa ra đạo văn huyền ảo khó lường, khiến mọi người chấn động đến tê dại.

Mỗi một khúc xương, nếu lấy ra riêng lẻ đều có tư chất Đại đế, mà Lý Tuấn Đế, toàn thân trên dưới xương cốt đều ở cấp bậc này.

Thậm chí còn có những thứ họ không nhận ra, nhưng chỉ nhìn khí thế cũng đã mạnh hơn cả Chí Tôn Cốt.

"Mẹ nó, đây là thiên mệnh chi tử à?" Tiêu Bất Phàm cũng ngây người.

Quá vô lý rồi, đây là đào từ trên người các sinh linh có thể chất đặc thù khác nhau rồi ghép lại phải không!

Quá vô lý! [Túc chủ, ta kiểm tra thấy thể chất này của hắn là do tự nhiên thai nghén ra!] Hệ thống đột nhiên nói.

"Mẹ mày!

Đỉnh!" Tiêu Bất Phàm lập tức chịu thua. [Không chỉ có những khúc xương này, hắn còn có thể chất đặc thù nữa!] Giọng điệu của hệ thống có chút gấp gáp, không nhịn được âm thầm cường hóa cột kiểm

tra.

Ầm!

Lý Tuấn Đế, người đang có toàn thân xương cốt phát sáng, đột nhiên lại dâng lên ánh sáng rực rỡ, các loại dị tượng hiện ra sau lưng, cộng hưởng với hắn.

Mọi người đã bị chấn động đến tê dại lại một lần nữa kinh ngạc.

"Trời, đó là Hỗn Độn Thể!" "Dị tượng màu vàng, đây là Tiên Thiên Thánh Thể!" "Đây là Tiên Thiên Ma Thể!" "Kia là Tiên Thiên Lôi Thể!" "Còn có cái này, Tiên Thiên Tiên Thể." "....." Hàng ngàn loại thể chất đặc thù, khiến các lão quái vật hô đến tê dại, đám thiên kiêu thì ngây ngốc, đều hoài nghi mình sinh ra có phải chỉ để cho đủ số không.

Nếu không, tại sao chênh lệch lại lớn đến thế! [Mẹ nó, đây là người được sinh ra kiểu gì vậy, quá đỉnh!] Ngay cả hệ thống của Tiêu Bất Phàm cũng không nhịn được kinh ngạc, lại một lần nữa gia cường cột kiểm tra.

Ầm!

Trong mắt Lý Tuấn Đế cũng hiện lên vạn ngàn dị tượng, các đại năng có kiến thức liền đọc ra tên của những dị tượng này một cách máy móc.

"Luân Hồi Đồng..." "Trùng Đồng!

Từ xưa đã là con đường vô địch!" "Tinh Không Huyễn Đồng!" "Thánh Đồng!" "Long Đồng" "Bạch Đồng!" .....

Các loại nhãn đồng đặc thù, tầng tầng lớp lớp hiện ra.

Ầm!

Cột kiểm tra đột nhiên phun trào, xuất hiện những vết nứt, nhưng

mọi người không để ý, tiếp tục điên cuồng xem tiềm năng của Lý Tuấn Đế.

"Thần Ma huyết mạch!" "Thần thú Thanh Long huyết mạch!" "Thần thú Bạch Hổ huyết mạch..." "Còn có huyết mạch Thần thú Chu Tước!" "Thần thú Huyền Vũ huyết mạch!" .....

Mọi người đọc ra từng cái tên huyết mạch một cách máy móc, ngay cả Tiêu Bất Phàm, một xuyên việt giả, cũng suy sụp.

Rất nhiều thứ đã nghe qua và chưa nghe qua, tóm lại là những thứ rất ngầu, đều tập trung xuất hiện cùng một lúc.

Lại còn không xung đột, ngươi nói đây là thiên mệnh chi tử ta cũng không tin.

Mẹ nó, đây rõ ràng là bố của Thiên Đạo!

Rắc rắc!

Lúc này, cột kiểm tra đã được cường hóa cũng không chịu nổi nữa, vỡ tan.

Lý Tuấn Đế thấy vậy thất vọng vỗ vỗ vào cây cột đổ nát.

"Thế này đã không chịu được rồi à?

Còn chưa thể hiện được một phần mười tiềm năng của ta đâu!" Mẹ kiếp!

Mọi người ngất xỉu, hoàn toàn tê dại.

"Chậc chậc!" Lý Tuấn Đế quay trở lại đội ngũ xuyên việt giả, trong lòng vô cùng thoải mái.

Chương 558

Những thể chất đặc thù này, đều là năm đó Đại Vu Đại Nghệ lấy được từ một hệ thống đa tử đa phúc.

Ghi lại trong Thiên Đạo.

Bọn họ, các xuyên việt giả, lúc rảnh rỗi không có việc gì làm liền nghiên cứu cách bồi dưỡng những thể chất đặc thù này.

Qua bao nhiêu Hỗn Độn, những thể chất đặc thù này sớm đã bị họ chơi ra đủ loại hoa văn.

Giống như toàn thân hắn, mỗi một khúc xương đều không giống nhau, thậm chí những khúc xương lớn còn được chia thành nhiều phần.

Nào là Chí Tôn Cốt, Tiên Cốt, Thánh Cốt, Phật Cốt.....

đủ cả, mắt cũng là Trùng Đồng, Ma Đồng, Luân Hồi Đồng tầng tầng lớp lớp.

Đồng thời còn mang đủ loại huyết mạch thần thú.

Tóc cũng là do tiên thiên thai nghén.

Răng, móng tay, lông tơ.....

Hắn thế này còn là tốt chán, Vân Khởi bên cạnh còn tự làm cho mình cả lông khôn bất tường.

Nhận thấy ánh mắt của Lý Tuấn Đế, Vân Khởi liền hừ lạnh, cứ như thể lông khôn cực dương của ngươi rất đứng đắn vậy.

“Chó chê mèo lắm lông!” Lý Tuấn Đế cười gượng, đột nhiên có một luồng sức mạnh tấn công tới.

Các xuyên việt giả đồng loạt nhìn về phía Tiêu Bất Phàm, cười

quái dị.

Bắt nạt kẻ yếu, bọn họ thích! .....

Tiêu Bất Phàm chết rất thảm!

Hệ thống của cậu ta thấy được Lý Tuấn Đế, cái quái vật chắp vá thể chất này, liền quá kích động.

Thứ này quá đỉnh, còn oách hơn cả tinh huyết Bàn Cổ.

Nếu nắm giữ được, sau này mình gặp các hệ thống khác sẽ rất có thể diện.

Thế là, nó trực tiếp bỏ chạy, vứt bỏ túc chủ, chuẩn bị bắt Lý Tuấn Đế đi nghiên cứu.

Tuy nhiên, điều nó vạn vạn lần không ngờ tới là, Lý Tuấn Đế lại còn mạnh hơn nó.

Thánh nhân đỉnh phong!

Mà nó mới chỉ là sơ cấp sơ kỳ.

Cho nên, cảnh giới mà nó kiểm tra ra trước đó là giả.

Nó đã bị lừa.

Đây là ý nghĩ cuối cùng của hệ thống trước khi chết.

Các xuyên việt giả đã tháo dỡ nó ra.

Về phần Tiêu Bất Phàm, các xuyên việt giả không thèm để ý.

Nhưng cậu ta cũng không sống được bao lâu, bị các đại thánh địa nhắm tới, kết cục rất thê thảm.

Các xuyên việt giả cũng rời khỏi thế giới này, người của thế giới này đều đã bị khí chất trang bức của họ làm cho tê dại.

Đối với các xuyên việt giả, bọn họ chỉ là công cụ để ra vẻ.

Bây giờ đã miễn dịch rồi.

Ở lại đây cũng không còn tác dụng gì nữa.

Lang thang trong Chư Thiên, gửi tin tức cho các Vu Tần.

Thống kê số lượng hệ thống tử vong, thu hoạch tài nguyên, tiện thể tham ô một chút.

"Ủa, Tam Ô mấy năm trước chết rồi!" Hậu Nghệ Nhất Hào nói.

"Tên lãng tử đó đáng đời, ai bảo hắn chỉ là cảnh giới Thánh nhân lại dám gây sự ở địa bàn cao cấp đỉnh phong." Lý Tuấn Đế không cho là đúng.

"Trường Sinh lão đại và Bảo Tử ca đang đại chiến trên địa bàn của hệ thống Chủ Thần, còn chiếm thế thượng phong!" Hậu Nghệ Nhất Hào lại nói.

"Vãi chưởng, thằng Tam Ô này ranh ma thật, lại định lén lút chơi nội bộ chúng ta!" Vân Khởi kinh hô.

Lý Tuấn Đế cũng xem xét tin tức mà Kim Ô Thứ Ba để lại, lắc đầu, "Nhưng đáng tiếc, thằng này xui xẻo, bị hệ thống Chủ Thần đập chết thẳng cẳng, về phải chế nhạo nó một trận mới được!" "Đồng ý!" Các xuyên việt giả khác gật đầu, sau đó mỗi người tự giải tán.

Bề ngoài thì vui chơi, nhưng ngầm tìm kiếm hệ thống thích hợp để phát triển.

Đùa à, ai mà chẳng có lòng cầu tiến, trước đây nói là cùng nhau phát triển, cùng nhau nằm thẳng chỉ là giả vờ.

Bọn họ ngầm cũng đang nỗ lực tu luyện.

Chỉ không ngờ Tam Ô lại dám chơi nội bộ một cách trắng trợn như vậy, đã thế thì cũng không cần giả vờ nữa!

Chúng ta cũng muốn trở nên mạnh mẽ, muốn phát triển!

Muốn trở thành Đạo Ánh!

Chiến thôi!! .....

Các sinh linh đến từ Hồng Hoang đều đang nỗ lực đối kháng với hệ thống.

Ngay cả những người hóa thân thất bại mà vẫn lạc lần này như Trường Nhĩ, Kim Ô Thứ Ba.

Cũng đều ngay lập tức sau khi thất bại liền bước ra khỏi điện Bàn Cổ, giết hệ thống để trút giận.

Các Tiên Thiên Thần Thai Linh truyền đạo khắp Chư Thiên, dẫn dắt chúng sinh phòng bị hệ thống.

Đại Vu của Vu tộc chạy khắp Chư Thiên săn lùng các hệ thống cao cấp.

Đa Bảo và Huyền Đô dẫn dắt đông đảo sư huynh đệ, bao thầu các hệ thống lớn nhỏ.

Họ đã hạn chế hiệu quả sự tăng trưởng số lượng của hệ thống.

Còn những người như Đạo Đức Đại Thiên Tôn, thì dứt khoát chặt đứt tận gốc rễ sinh ra hệ thống.

Điều này làm suy yếu đáng kể sự khống chế của Hệ thống Chung Cực đối với Chư Thiên, các Hỗn Độn Ma Thần cũng thôn phệ nhanh hơn.

Thời gian trôi qua, các Hỗn Độn Ma Thần liên tục có người đột phá thành công lên Đạo Nguyên.

Hôm đó, trong một đại thế giới Hỗn Độn cao cấp.

Bàn Cổ và các Hỗn Độn Ma Thần khác, trải qua gần một Hỗn Độn kỷ thai nghén không tổn hao trong thế giới Hỗn Độn này.

Toàn bộ đã hóa thân thành công lên Đại Đạo cảnh đỉnh phong.

“Không được rồi, bản nguyên của thế giới này tiêu hao quá nhiều, đã không thể phục hồi.” Đại Đạo nói, “Hóa thân này của ta cũng sắp biến mất, trước khi biến mất, ta sẽ dùng năng lượng còn sót lại để gia cường bình chướng thế giới.” “Đại Đạo, cứ theo kế hoạch của ta mà làm!” Bàn Cổ nói.

“Biết rồi biết rồi!” Đại Đạo thờ ơ đáp lại, dù sao thắng lợi đã ở ngay trước mắt, tùy ngươi muốn làm gì thì làm, đều không ảnh hưởng!

Nói xong, con mắt của Đại Đạo vỡ tan, sức mạnh cuối cùng được dùng để gia cường bình chướng thế giới.

“Chúng ta cũng diễn tập một chút, năm trăm triệu tỷ năm sau, sẽ diễn ra đại chiến Khai Thiên!” Bàn Cổ nói với các Ma Thần khác.

Đúng vậy, đại chiến Khai Thiên!

Nếu nói trong tình huống bình thường, sức hấp dẫn của Bàn Cổ đối với hệ thống là một.

Thì...

đại chiến Khai Thiên của Bàn Cổ trong thế giới Hỗn Độn, sức hấp dẫn đối với hệ thống chính là một trăm.

Cơ thể của ba nghìn Ma Thần lúc này toàn bộ đều là Đại Đạo cảnh đỉnh phong.

Tất cả đều trọng thương sắp chết.

Sau khi khí tức bị rò rỉ, số lượng hệ thống bị thu hút tới sẽ khó có thể tưởng tượng.

Diễn tốt vở kịch này, ba nghìn Hệ thống Chung Cực cơ bản sẽ không còn cơ hội lật mình. ....

“Sinh mệnh của các ngươi đã bắt đầu đếm ngược rồi!” Đại Đạo gõ gõ vào Lão tổ Hệ thống bên dưới.

Hắn liếc mắt ra hiệu cho Bàn Cổ Đạo Ánh bên cạnh.

“Bắt đầu đi!” Ầm!

Ba nghìn hóa thân của Bàn Cổ Đạo Ánh, ba nghìn hệ thống xuất hiện, bay ra khỏi lãnh địa của Đại Đạo.

Ba nghìn Hệ thống Chung Cực muốn thôn phệ ba nghìn hệ thống kia.

Nhưng tay Đại Đạo khẽ dùng lực.

Ba nghìn Hệ thống Chung Cực bị trấn áp.

Ba nghìn hệ thống của Bàn Cổ Đạo Ánh lan tràn ra các hướng của Chư Thiên.

Số lượng hệ thống vốn thưa thớt xung quanh, vào lúc này lại tăng lên.

Ba nghìn hệ thống này đều là hệ thống mạnh nhất.

Chúng thoát khỏi lãnh địa của Đại Đạo, chỉ cần vết tích để lại trong Chư Thiên, cũng có thể thấy bằng mắt thường các hệ thống nhỏ đang nhanh chóng được sinh ra.

Đây là do ba nghìn Hệ thống Chung Cực và Lão tổ Hệ thống giở trò.

Bọn chúng dù sao cũng là Hệ thống Chung Cực, dù bị Diệt Thống Giả và Đại Đạo cùng trấn áp, sức mạnh bị suy yếu đến mức không thể can thiệp vào ý thức của một hệ thống trung cấp bình thường.

Nhưng bản chất Đạo Nguyên vẫn còn, ba nghìn hệ thống chính là chúng, chỉ là tiềm thức của Hệ thống Chung Cực hiện tại không thể thay thế ba nghìn hệ thống kia.

Nhưng chúng vẫn có thể lợi dụng đạo của ba nghìn hệ thống, chiếu rọi Chư Thiên, sinh ra vô số hệ thống.

Chương 559

Ba nghìn hệ thống cũng không thể phát hiện ra chúng, cũng không thể khống chế điểm này.

Chỉ có hệ thống đỉnh cấp mới miễn cưỡng có tư cách loại bỏ tiềm thức của Hệ thống Chung Cực trong bản thể, và đối thoại với Hệ thống Chung Cực.

Đây cũng là lý do Đại Đạo không để Bàn Cổ Đạo Ánh rời đi.

Bàn Cổ Đạo Ánh trở thành Đạo Ánh đều là do Hệ thống Chung Cực tính toán.

Để hắn ra ngoài, chính là cho chúng cơ hội lật kèo.

Nhưng hiện tại, thả ba nghìn hệ thống của Bàn Cổ Đạo Ánh ra lại có tác dụng rất lớn.

Nếu thành công, lợi ích sẽ lớn hơn nhiều so với tác hại của những hệ thống mà chúng gián tiếp tạo ra.

"Lần này nếu thành công, không lâu nữa ngươi sẽ được tự do!" "Được!" .....

Rắn có đường rắn, chuột có đường chuột, hệ thống trong Chư Thiên nhiều vô số.

Dù gần đây Đạo Đức Đại Thiên Tôn đã giết rất nhiều hệ thống mạnh mẽ.

Nhưng đối với giới hệ thống mà nói, chẳng qua chỉ là thêm vài cái tên vào danh sách nguy hiểm mà thôi!

Đối với những hệ thống ẩn thế bế quan, lại càng không hề hấn gì.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn dù sao cũng không phải là hệ thống, việc

tìm kiếm hệ thống vẫn phải để hệ thống làm.

Nhiệm vụ lần này của ba nghìn hệ thống của Bàn Cổ Đạo Ánh, chính là gọi hệ thống.

Hệ thống và hệ thống, là bạn tốt.

Cùng nhau hút bản nguyên, cùng nhau bắt Bàn Cổ.

Các hệ thống trong Chư Thiên đại tụ hội, phần lớn trường hợp, đều là vì Bàn Cổ.

Ba nghìn hóa thân đỉnh phong Đại Đạo của ba nghìn Ma Thần, chính là mồi nhử lần này.

Đặc biệt là đại chiến Khai Thiên sắp diễn ra.

Nếu tin tức này truyền đến giới hệ thống ở các lãnh địa trong Chư Thiên.

Thì... sẽ gây ra chấn động cho toàn bộ hệ thống Chư Thiên!

Dù sao, đó cũng là ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần sống sờ sờ.

Hệ thống Sinh Mệnh, sau khi nhận được tin tức và khí tức về ba nghìn hóa thân Ma Thần từ chủ thể.

Liền đi về một hướng.

Là một hệ thống từng mở trang trại nuôi Bàn Cổ.

Nó đã hợp tác với không ít hệ thống cao cấp.

Tìm được chúng, truyền tin tức ra ngoài, đó chính là mục tiêu của nó.

Một Bàn Cổ cảnh giới Thánh nhân bình thường, trong thời kỳ suy yếu như đại chiến Khai Thiên đã cần mấy trăm hệ thống sơ cấp và ít nhất một hệ thống trung cấp trấn giữ.

Huống hồ lần này là Bàn Cổ Đại Đạo cảnh đỉnh phong.

Các hệ thống cao cấp trong giới của chúng chính là đỉnh tiêm, đối mặt với loại Bàn Cổ này.

Ít nhất cũng phải kéo đến vạn tám ngàn hệ thống cao cấp, và mười mấy hệ thống mạnh nhất.

Hệ thống Sinh Mệnh chia sẻ tin tức cho những hệ thống cao cấp này, chúng đều là những hệ thống cao cấp thực sự.

Vô số hệ thống nhỏ trong Chư Thiên đều gián tiếp sinh ra từ chúng.

Không phải loại hệ thống cao cấp được chiếu rọi ra từ hàng tỷ hệ thống.

Tiêu diệt toàn bộ những hệ thống này một lần, đối với Hệ thống Chung Cực mà nói, là một đòn đả kích vô cùng nghiêm trọng.

Rất nhanh, trong vài triệu năm, Hệ thống Sinh Mệnh đã tìm được một Hệ thống Tối Cường muốn tham gia vào hành động săn bắt Bàn Cổ.

Vị Hệ thống Tối Cường này, tên là Hệ thống Bán Dạo Tối Cường.

Từng giao dịch nhiều lần với Hệ thống Sinh Mệnh.

Rất tin tưởng Hệ thống Sinh Mệnh.

Mặc dù Hệ thống Sinh Mệnh hiện tại không biết đã trải qua chuyện gì mà sa sút, nhưng Hệ thống Bán Dạo Tối Cường vẫn tin tưởng nó.

“Huynh đệ tốt!” Hệ thống Sinh Mệnh có chút cảm động, lau nước mắt, “Bán Dạo huynh đệ, dù sao cũng là một Bàn Cổ Đại Đạo cảnh đỉnh phong, hơn nữa còn có các Hỗn Độn Ma Thần khác, chúng ta vẫn chưa đủ bảo hiểm.

Không biết có tin tức của các Hệ thống Tối Cường khác không, chúng ta cùng đi!" "Cũng phải." Hệ thống Bán Dạo Tối Cường chìm vào suy tư, với Bàn Cổ cấp bậc này, vấn đề có thể chia được bao nhiêu đã là thứ yếu.

Giết chết nó để bảo toàn tính mạng mới là lựa chọn quan trọng nhất.

Suy nghĩ một lúc, Hệ thống Bán Dạo Tối Cường nói: "Ta biết sự tồn tại của vài hệ thống có địa vị tương đương, ta đi tìm chúng, xem chúng có muốn tham gia vào bữa tiệc Bàn Cổ này không!" "Huynh đệ, có cần ta đi cùng ngươi không!" "Không cần, huynh đệ ngươi vẫn nên sắp xếp đường đi đi, dù sao cũng xa như vậy." "Được, huynh đệ đi thong thả!" Hệ thống Sinh Mệnh vẫy tay, tiễn Hệ thống Bán Dạo Tối Cường rời đi.

Vẻ mặt cảm động biến mất, nó khiêu khích với không khí bên cạnh, "Ta diễn có hay không?" "Không biết sẽ có bao nhiêu Hệ thống Tối Cường bị lừa, nghĩ đến việc nhiều đồng loại chết như vậy mà không khỏi đau lòng." "Các ngươi mau đi cứu chúng đi!" "Ồ~!

Quên mất, các ngươi bây giờ cũng tự thân khó bảo toàn rồi!" "Đáng tiếc, không nghe được tiếng của các ngươi, nếu không ta thật sự muốn ghi âm lại, đợi sau khi các ngươi chết hết, còn có cái để hoài niệm!!" Hệ thống Sinh Mệnh lắc đầu, vui vẻ tiếp tục gọi hệ thống trong Chư Thiên. .....

Hệ thống Không Gian, Hệ thống Thời Gian, Hệ thống Vận Mệnh.....

Ba nghìn hệ thống hóa thân từ Bàn Cổ Đạo Ánh, đều quay trở lại địa bàn từng thuộc về mình.

Triệu tập các hệ thống, chuẩn bị 'săn bắt' Bàn Cổ Đại Đạo cảnh đỉnh phong.

Chỉ cần là hệ thống cao cấp, đều không bỏ qua, sức hấp dẫn của Bàn Cổ đối với hệ thống là khó có thể tưởng tượng.

Hơn nữa, còn có ba nghìn hệ thống có thực lực sánh ngang với Hệ thống Tối Cường dẫn đầu.

Với thực lực mạnh mẽ như vậy, đi tập kích Bàn Cổ vừa trải qua đại chiến Khai Thiên.

Sức hấp dẫn lại tăng thêm một bậc.

Hệ thống cao cấp và Hệ thống Tối Cường về cơ bản không có ai từ chối.

Hơn nữa, để cho chắc ăn, chúng không ngừng mời gọi bạn bè của mình.

Hệ thống được mời sau khi biết chuyện, lại đi mời các hệ thống mới.

Cứ tuần hoàn như vậy, lâu dần, các giới hệ thống phân tán trong Chư Thiên, từ hệ thống cao cấp đến hệ thống sơ cấp, đều nghe nói có một Bàn Cổ siêu thoát cấp Đại Đạo sắp khai thiên.

Hơn nữa còn có siêu nhiều đại lão trong giới hệ thống đang triệu tập thế lực, muốn đi xử lý Bàn Cổ kia.

Khả năng làm bia đỡ đạn trong giới hệ thống là cực nhỏ, cộng thêm sự cám dỗ của một miếng bánh Bàn Cổ Đại Đạo cảnh đỉnh phong, tệ nhất cũng là các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Vô số hệ thống cao cấp liền đến địa điểm đăng ký do ba nghìn hệ thống thiết lập, tham gia hoạt động 'săn bắt' Bàn Cổ lần này.

Thậm chí còn có một lượng lớn hệ thống trung cấp muốn tham gia, nhưng đáng tiếc đã bị ba nghìn hệ thống từ chối thẳng thừng.

Hành động lớn của các hệ thống Chư Thiên đã bị không ít cường

giả phát giác.

Nhưng đối mặt với khí tức nguy hiểm do ba nghìn hệ thống tỏa ra, họ chỉ có thể im lặng.

Còn những cường giả biết nội tình, thì tượng trưng giao đấu với ba nghìn hệ thống vài chiêu, sau khi không thể 'hạ gục' đối phương thì liền rút lui, không còn thăm dò chuyện này nữa.

Hành động này đã thể hiện sức mạnh của ba nghìn hệ thống, khiến cho càng nhiều hệ thống cao cấp tràn đầy tự tin.

Kéo đến gia nhập đại quân.

Ba nghìn hệ thống cười hì hì thu nhận bọn chúng, định ra thời gian xuất phát.

Ngoài những hệ thống cao cấp này, còn có hơn bốn mươi vị Hệ thống Tối Cường, chúng cũng rất kinh ngạc khi Chư Thiên lại có nhiều Hệ thống Tối Cường đến vậy.

Ba nghìn Hệ thống Tối Cường là con số quá lớn.

Nhưng ba nghìn hệ thống lại tỏ ra không quen biết nhau, cũng là do gọi hệ thống mà ra, đã xóa tan nghi ngờ của chúng.

Dù sao Chư Thiên vô lượng, những nơi chúng từng đặt chân qua trong đời cũng không lớn.

Tồn tại nhiều hệ thống như vậy cũng không có gì kỳ lạ.

Nhưng hơn ba nghìn vị Hệ thống Tối Cường, sức mạnh để săn bắt Bàn Cổ cũng gần như đã đủ.

Các Hệ thống Tối Cường không muốn gọi thêm hệ thống cùng cấp nữa.

Về điểm này ba nghìn hệ thống cũng rất bất lực, chỉ có thể diễn kịch, một bên đồng ý không tăng thêm thực lực đỉnh cấp, một bên lại

cho rằng để giảm thiểu thương vong, chiến lực càng nhiều càng tốt.

Kết quả cuối cùng là, tiếp tục gọi hệ thống, mở rộng lực lượng.

Các Hệ thống Tối Cường cũng bất lực, có hệ thống suy nghĩ một chút, liền đi mời Hệ thống Tối Cường mà mình quen biết.

Trăm tỷ năm trôi qua, đại quân 'săn bắt' Bàn Cổ ngừng mở rộng lực lượng.

Bắt đầu hội quân, tăng tốc tiến về phía tọa độ.

Địa điểm của mỗi người rất phân tán, đại quân hệ thống không thể hội quân trong thời gian ngắn, nhưng có chung một điểm đến là được.

Trên đường đi, vài hệ thống trong ba nghìn hệ thống đứng ra, cho biết sẽ thi triển đại thần thông để thống kê số liệu.

Sau một hồi thống kê, cuối cùng kết luận, lần này có tổng cộng ba nghìn tám mươi hệ thống sánh ngang với Hệ thống Tối Cường dẫn đầu, cùng với chín vạn tám nghìn năm trăm hệ thống cao cấp tạo thành đại quân.

Nói cách khác, trừ ba nghìn hệ thống ra, có tám mươi vị Hệ thống Tối Cường đã cắn câu, và còn gần mười vạn hệ thống cao cấp.

Tám mươi vị Hệ thống Tối Cường, con số này lúc mới bắt đầu săn giết Hệ thống Tối Cường, tổng số lượng giết được trong một Hỗn Độn miễn cưỡng có thể đạt tới.

Nhưng sau khi trải qua nhiều lần thanh tẩy của Đạo Đức Đại Thiên Tôn và những người khác, các Hệ thống Tối Cường phô trương đều đã bị dọn dẹp.

Mặc dù tổng thể thực lực của họ ngày càng mạnh, nhưng việc giết Hệ thống Tối Cường ngày càng khó.

Trong Hỗn Độn trước đó, tổng cộng giết được miễn cưỡng mười

Hệ thống Tối Cường.

Bây giờ lại xuất hiện tám mươi Hệ thống Tối Cường, và còn có gần mười vạn hệ thống cao cấp.

Trong số các hệ thống cao cấp, thấp nhất cũng là hệ thống cao cấp trung kỳ đã đi rất sâu, hệ thống cao cấp đỉnh phong chiếm phần lớn.

Chương 560

Lần này nếu giữ lại toàn bộ những hệ thống này, thì đối với Hệ thống Chung Cực mà nói chính là đứt lương, mất đi không gian thao tác.

Thậm chí, vì cơ hội lần này, sẽ bị các Hỗn Độn Ma Thần hoàn toàn chiếm thế thượng phong, khiến chúng không còn sức lật mình.

Trước đây, một nửa số hệ thống nhỏ trong Chư Thiên đều xuất hiện là do ba nghìn hệ thống.

Kể từ khi ba nghìn hệ thống co cụm trong lãnh địa của Đại Đạo, số lượng hệ thống sinh ra ở Chư Thiên đã giảm mạnh.

Bây giờ chúng lại xuất hiện, chỉ trong một thời gian ngắn, số lượng hệ thống sinh ra từ chúng ở Chư Thiên đã không thể đếm xuể.

Việc ba nghìn hệ thống xuất hiện trở lại lẽ ra là chuyện tốt, nhưng các Hệ thống Chung Cực lại không thể vui nổi.

Thậm chí rất gấp, vì ba nghìn hệ thống này không cùng phe với chúng.

Lần này xuất hiện chính là mang theo dương mưu.

Các Hệ thống Chung Cực rất muốn dẫn dắt những hệ thống này đừng đi, nhưng sức mạnh của chúng hiện tại đã suy yếu quá nhiều.

Trước đây còn có thể miễn cưỡng ảnh hưởng đến Hệ thống Tối Cường, bây giờ ngay cả hệ thống trung cấp mạnh hơn một chút cũng khó có thể ảnh hưởng đến ý thức của chúng.

Không có hệ thống đỉnh cấp, thông tin mà chúng cưỡng ép truyền đi, cũng không có hệ thống nào phát giác.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn, tám mươi vị Hệ thống Tối Cường, rơi vào âm mưu của ba nghìn hệ thống.

Mấu chốt là, ba nghìn hệ thống này còn không ngừng chế nhạo chúng!

Tức giận!

Phẫn nộ!

Sau đó, Đại Đạo và các Hỗn Độn Ma Thần tung một chưởng xuống.

Các Hệ thống Chung Cực mang theo sự uất ức, nhìn những hệ thống này, hăm hở bước lên con đường tử vong. .....

Trong thế giới Hỗn Độn cao cấp, ba nghìn hóa thân Ma Thần tính toán thời gian, đợi hệ thống sắp đến thì bắt đầu chiến đấu.

Trận chiến này, cả họ và ba nghìn hệ thống đều rất yếu.

Ba nghìn hệ thống không dám sử dụng toàn lực, chúng xuất hiện là đã có vô tận hệ thống vì chúng mà sinh ra, nếu sử dụng sức mạnh nữa, tốc độ sinh ra sẽ tăng vọt.

Chủ thể của ba nghìn Ma Thần và các Hệ thống Chung Cực ở cùng một chỗ, một khi đánh nhau, Hệ thống Chung Cực sẽ gây rối, ý thức của họ khó có thể thực sự điều khiển hóa thân tác chiến.

Chiến lực đỉnh cấp của hai đại đoàn thể đều không thể sử dụng quá nhiều sức mạnh.

Vậy thì, chiến lực chủ yếu để tiêu diệt tám mươi Hệ thống Tối Cường.

Sẽ nằm ở các vị thần Hồng Hoang và những người như Đạo Đức Đại Thiên Tôn.

Hệ thống Tối Cường rất dễ dàng chạy thoát, cần có hai chiến lực

mạnh nhất là Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn ẩn nấp trong bóng tối để ngăn chặn chúng chạy thoát.

Chủ Tể Bình Tâm, Quy Tắc Hồng Quân và những người khác cũng chỉ đến năm vị.

Nhưng bảy người họ trấn giữ, cộng thêm các vị thần Hồng Hoang làm chủ lực, đã đủ rồi.

Gần một Hỗn Độn rèn luyện, các Tiên Thiên Thần Thai Linh đỉnh cấp của Hồng Hoang, các hóa thân, đã đi đến cực hạn của cảnh giới Đại Đạo đỉnh phong.

Phối hợp với ý thức cảnh giới Đạo Ánh của bản thể, cũng có thể đấu vài chiêu với Hệ thống Tối Cường.

Cộng thêm còn có Vu Tần, các sư huynh đệ của Đa Bảo, các sinh linh của Nhân tộc, Yêu tộc còn tồn tại đến nay.

Về cơ bản đều ở cảnh giới Đại Đạo, nhưng số lượng chỉ còn một phần trăm.

Số lượng được bảo tồn nhiều nhất là Vu Tần.

Dưới sự lãnh đạo của Đại Vu Doanh và Đại Vu Bạch, không ngừng tiêu diệt các hệ thống Chư Thiên để lấy chiến nuôi chiến.

Thương vong rất lớn, nhưng những người sống sót, chiến lực đều cực kỳ mạnh mẽ.

Tiểu Vu của Vu Tần còn hơn một nghìn vị, giống như Đại Vu, họ đều là Đại Đạo cảnh đỉnh phong.

Các Vu còn lại, còn sống sót hơn hai vạn vị, mỗi người đều ở Đại Đạo cảnh trung, hậu kỳ.

Bên phía Đa Bảo, các đệ tử các giáo dựa vào 《Diệt Thống Chân Kinh》, đã âm thầm giết chết từng hệ thống một trong Chư Thiên, tuy

cũng có thất bại, nhưng tỷ lệ sống sót của họ cao hơn Vu Tần, còn hơn hai nghìn vị Đại Đạo cảnh.

Các chủng tộc của Yêu tộc còn sống sót, cũng có ba, bốn vạn Đại Đạo cảnh.

Tổng hợp lại, không kém hơn phe hệ thống bao nhiêu.

Hơn nữa hóa thân của Bàn Cổ và các Ma Thần tuy không thể toàn lực ra tay, nhưng cũng không giống như ba nghìn hệ thống, không dám dùng một chút lực nào.

Phe họ, chỉ cần hệ thống rơi vào vòng vây, chắc chắn thắng. .....

Ầm!

"Ta là Bàn Cổ, hôm nay muốn phá Hỗn Độn để chứng đạo, mong các ngươi tránh đường!" Gầm~!

"Bàn Cổ, ngươi dám!" "Hỗn xược, Bàn Cổ, Hỗn Độn là của chung các Hỗn Độn Ma Thần chúng ta, há lại là nơi ngươi muốn phá là phá được!" "Bàn Cổ, đừng tưởng ngươi là Ma Thần đệ nhất mà có thể ra lệnh cho chúng ta, tại sao chúng ta phải tránh đường, ngươi còn có thể đánh thắng tất cả Ma Thần chúng ta sao!!" Từng tôn Hỗn Độn Ma Thần xuất hiện trong tiếng gầm gừ phẫn nộ, chỉ trong chốc lát, tất cả Ma Thần của Hỗn Độn đã tề tựu.

Khí tức của ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần lan tỏa, ba nghìn Đại Đạo vừa hiện ra đã khiến cả Hỗn Độn chấn động không ngừng.

"Cản ta chứng đạo, chỉ có thân tử." Ánh mắt Bàn Cổ bình thản, vung chiếc rìu một cách điêu luyện, hiệu ứng kỹ xảo bật tối đa, chém về phía trước.

"Gầm~!" Vận Mệnh Ma Thần gầm lên, khí tức kinh khủng không hề thua kém Bàn Cổ, hắn gầm giận: "Tên Bàn Cổ này quá ngông cuồng, lần này đuổi chúng ta đi, lần sau không chừng sẽ muốn chúng

ta chết!

Mọi người cùng lên, cho Bàn Cổ biết, Hỗn Độn này rốt cuộc là của ai...” Ầm!

Lời còn chưa dứt, một chiếc rìu của Bàn Cổ đã chém về phía này.

Vận Mệnh Ma Thần ngừng phát biểu, toàn bộ sức mạnh bùng nổ, với ý thức chủ thể hiện tại là Đạo Nguyên cảnh, hắn càng biết cách thể hiện cảnh tượng một cách chân thực và mạnh mẽ.

Chỉ một lần chạm trán, đòn tấn công của Bàn Cổ và Vận Mệnh Ma Thần va chạm, đã làm nứt một khe nhỏ trên bình chướng thế giới.

Khí tức rò rỉ ra Chư Thiên, nhanh chóng lan truyền.

Đại quân hệ thống đang trên đường đến đây tinh thần phấn chấn, vội vàng tăng tốc.

“Nhanh, dồn hết sức mạnh cho ta, đại chiến Khai Thiên của Bàn Cổ bắt đầu rồi, chúng ta đừng đến muộn!” Hệ thống Không Gian hét lên với tất cả các Hệ thống Tối Cường.

Lập tức, hơn một nửa trong ba nghìn hệ thống đã đóng góp một tia sức mạnh.

Các hệ thống khác cũng vội vàng gia trì sức mạnh tới.

Tám mươi vị Hệ thống Tối Cường khác thấy vậy, quả quyết gia trì sức mạnh lên người Hệ thống Không Gian.

Tốc độ lại nhanh hơn gấp mấy lần.

Các hệ thống cảm nhận được khí tức Ma Thần thỉnh thoảng truyền đến, chỉ cần phân tích một chút, là có thể ước tính được sự mạnh mẽ của Hỗn Độn Ma Thần.

Kích động, mong chờ, càng nhanh chóng lao về phía trước. .....

Trong thế giới Hỗn Độn, Bàn Cổ đại chiến với các Hỗn Độn Ma Thần khác, chỉ riêng những đợt sóng chiến đấu, và những tiếng gầm giận của Ma Thần không ngừng vang lên.

Cũng có thể tưởng tượng trận chiến thảm liệt đến mức nào.

Và đúng là rất thảm liệt, vì để chân thực hơn, Bàn Cổ thật sự đã chém chết một vài Hỗn Độn Ma Thần!

Tuy nói phần lớn sức mạnh đều dùng để làm hiệu ứng, nhưng sức mạnh thể xác của hắn không hề yếu, các Hỗn Độn Ma Thần cũng toàn lực làm hiệu ứng mà không phòng ngự.

Chém vài nhát, thật sự có thể bị chém chết.

Vút~!

Bàn Cổ tỉa tót cành lá cho Dương Mi, xoay người, vút một cái, lại cho La Hầu một nhát phanh thây.

Cuộc chiến của hai bên dường như khiến bình chướng thế giới ngày càng mỏng manh.

Cơ thể Đại Đạo cảnh đỉnh phong, máu Ma Thần vương vãi trong Hỗn Độn.

Sức mạnh Đại Đạo kinh khủng xuyên qua bình chướng thế giới.

Bị các hệ thống đang trên đường đến phát giác, từng cái trong lòng đều xao động không thôi.

"Thứ Ma Thần chết tiệt, mùi lớn như vậy câu dẫn ai thế!!" Một Hệ thống Tối Cường chửi bới, ngày càng không thể chờ đợi.

Ngoài đại quân hệ thống đến săn bắt Bàn Cổ.

Sóng chiến đấu của các Ma Thần lan truyền không kém gì ảnh hưởng của một trận chiến Đạo Ánh trong Chư Thiên.

Thêm vào đó, trong Chư Thiên vẫn luôn lưu truyền quy trình đại khái của đại chiến Khai Thiên của Bàn Cổ trong thế giới Hỗn Độn.

Sóng chiến đấu quen thuộc, tuy sức mạnh có mạnh hơn một tỷ điểm.

Nhưng đây rõ ràng là đại chiến Khai Thiên của Bàn Cổ trong thế giới Hỗn Độn.

Rất nhiều hệ thống cao cấp không thể chịu đựng được sự cám dỗ này, chỉ cần hỏi thăm một chút, là biết được tin tức lưu truyền trong giới hệ thống trước đây về việc có một Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo muốn khai thiên.

Hơn nữa còn có hơn ba nghìn vị Hệ thống Tối Cường dẫn đội muốn đi xử lý Bàn Cổ này.

Các hệ thống đầu tiên là ngơ ngác, nhiều Hệ thống Tối Cường như vậy.

Chẳng lẽ chúng đã mất tín hiệu quá lâu, lạc hậu so với thời đại này của Chư Thiên sao?

Thứ hai là kích động, vì sau khi các Hệ thống Tối Cường xuất phát đã để lại một thông đạo không gian, có thể nhanh chóng đến chỗ Bàn Cổ sắp khai thiên.

Tin tức này khiến các hệ thống không còn do dự, trước đây quá xa, sức mạnh của hệ thống cao cấp như chúng chạy qua vài Hỗn Độn cũng khó mà đến, nhưng bây giờ có thông đạo không gian.

Chúng cũng có thể nhanh chóng đến, với hơn ba nghìn Hệ thống Tối Cường dẫn đội, còn sợ không thắng sao.

Từng hệ thống cao cấp lấy ra ống tiêm lớn, dao phay lớn, khoan điện lớn.

Tìm thấy thông đạo không gian, trở thành đội viên săn bắt Bàn Cổ đợt thứ hai.

Nhanh chóng lao tới! .....

Chương 561

Hỗn Độn không tính năm tháng.

Đại chiến Khai Thiên của Bàn Cổ đã kéo dài một triệu tỷ nguyên hội.

Cả Hỗn Độn đã bị họ đánh cho hỗn loạn không chịu nổi, bình chướng thế giới cũng gần như vỡ nát.

Hơn một nửa Hỗn Độn Ma Thần đã không còn hơi thở, nằm la liệt trong Hỗn Độn, cơ thể mờ ảo không nguyên vẹn, khắp nơi là những mảnh thân thể của Ma Thần.

Thanh Liên của Bàn Cổ vỡ nát, Ngọc Điệp vô quang.

Chỉ còn lại chiếc rìu, không ngừng có máu Ma Thần nhỏ giọt.

Xung quanh, những Ma Thần còn sống sót ánh mắt chỉ còn lại sát ý, cùng Bàn Cổ giao phong hết lần này đến lần khác.

Cơ thể của Thủy Chi Ma Thần đã 'chết' đang lẳng lặng trôi nổi trong Hỗn Độn.

Đột nhiên, cơ thể đầy vết thương của Thủy Chi Ma Thần biến mất không thấy.

Bên ngoài, hơn mười vạn hệ thống đang vây quanh.

Hệ thống Thủy đá vào Thủy Chi Ma Thần hai cái, ra vẻ kiểm tra một lượt.

Ánh mắt lộ ra vẻ tham lam, trực tiếp thu Thủy Chi Ma Thần lại, thản nhiên nói: "Thủy Chi Ma Thần này lại cũng là Đại Đạo cảnh đỉnh phong." Ầm!

Lời này vừa ra, tất cả các hệ thống có mặt đều kích động.

Một Thủy Chi Hỗn Độn Ma Thần đã là Đại Đạo đỉnh phong, mà Hỗn Độn Ma Thần lại có đến ba nghìn vị.

Lần này sắp phát tài to rồi!

"Khi nào chúng ta vào cuộc?" Một Hệ thống Tối Cường nào đó hỏi.

"Những Ma Thần còn sống vẫn còn hơn một nửa, bây giờ chưa phải lúc." Hệ thống Không Gian lắc đầu, "Hơn nữa, ý thức thế giới của thế giới Hỗn Độn này, xem ra cũng không yếu đâu!" "Thế giới đã nát thành thế này rồi, bình chướng cũng sắp vỡ, rõ ràng bản chất của Hỗn Độn Ma Thần đã vượt qua thế giới này." Hệ thống Nhân Quả đáp lời, "Nó dù có mạnh đến đâu, cũng không phải là đối thủ của chúng ta, cứ phân chia trước, đến lúc đó cử ra một nghìn vị Hệ thống Tối Cường, trấn áp ý thức thế giới." "Cũng được!" Hệ thống Không Gian gật đầu, rất đồng ý với ý tưởng này.

Sau đó lại nói: "Về phần Bàn Cổ, chúng ta cùng lên, Hệ thống Bán Dạo ngươi có vật chứa Bàn Cổ, đòn tấn công đầu tiên này, giao cho ngươi đi!

Các hệ thống còn lại, trước tiên thu thập thi thể của Hỗn Độn Ma Thần, rồi đến giúp chúng ta." "Được!" Ba nghìn hệ thống liên tiếp đồng ý, khiến các hệ thống khác cũng lên tiếng đồng tình.

Thiểu số phải phục tùng đa số, cứ như vậy, tám mươi vị Hệ thống Tối Cường, dưới sự tính toán của ba nghìn hệ thống, được sắp xếp làm chiến lực quan trọng để tập kích Bàn Cổ.

Các hệ thống còn lại, thì ngay lập tức đi thu dọn thi thể của những Hỗn Độn Ma Thần đã 'chết'.

Để tránh bị tổn thất trong đại chiến.

Cứ như vậy, các hệ thống lẳng lặng chờ đợi bên ngoài bình

chướng thế giới.

Trong thông đạo không gian phía sau, không ngừng có các hệ thống cao cấp mới đến báo danh. .....

Trong thế giới xa xôi xung quanh các hệ thống, Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy..... các vị thần đang ẩn náu trong một thế giới xa xôi.

Không có bất kỳ không khí căng thẳng nào, cứ nói nói cười cười.

Xa hơn nữa.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn phân bố ở hai vị trí, Chủ Tể Bình Tâm, Quy Tắc Hồng Quân..... và những người khác mỗi người đứng một vị trí, chặn kín mọi hướng.

Chờ đợi đại chiến bắt đầu. .....

Ầm!

Dưới ánh mắt không cam lòng của ba nghìn Hệ thống Chung Cực, đại quân hệ thống nhân lúc Bàn Cổ 'khai thiên', lao vào thế giới Hỗn Độn.

Một bộ phận xông thẳng đến Bàn Cổ, một bộ phận xông về phía các Hỗn Độn Ma Thần đang giả chết.

Các Hệ thống Chung Cực không nhịn được mà bùng nổ, phản kháng lại bản thể của các Hỗn Độn Ma Thần, để làm suy giảm sức mạnh của hóa thân chúng.

Dù có thất bại, cũng phải phản kháng một phen, lỡ như còn có hy vọng lật kèo, cứ ngồi yên không làm gì thì đúng là ngu ngốc.

Sức mạnh của Hệ thống Chung Cực hiện tại vẫn cao hơn Hỗn Độn Ma Thần, dù cho Hỗn Độn Ma Thần không có Diệt Thống Giả chia sẻ áp lực.

Nhưng đối mặt với sự bùng nổ hiếm hoi của Hệ thống Chung

Cực, họ chỉ có thể toàn lực chống đỡ, không thể phân ra quá nhiều ý thức để điều khiển hóa thân chiến đấu.

Nhưng các Ma Thần không hoảng, vì dù có bùng nổ thì chúng cũng không ra ngoài được, làm thêm động tác, cũng chỉ là giảm thiểu tổn thất, phần thắng đã nắm chắc trong tay họ.

Còn các Hệ thống Chung Cực, thì nhân lúc tạm thời chiếm thế thượng phong này, điên cuồng lợi dụng sức mạnh của ba nghìn Hệ thống Chung Cực, chiếu rọi vào Chư Thiên. .....

Ở một nơi khác, Đại Đạo cũng đang chú ý đến trận chiến này, thấy động tác của Hệ thống Chung Cực, liền nói: "Để bọn họ đều bắt đầu đi!" "Được!" .....

"Giết!" Ba nghìn hệ thống dẫn theo tám mươi vị Hệ thống Tối Cường, trong đó một nghìn vị Hệ thống Tối Cường lao về phía một Đại Đạo giả.

Hai nghìn vị Hệ thống Tối Cường khác 'ghìm chân' Bàn Cổ, tám mươi vị Hệ thống Tối Cường mỗi người đều tích tụ thần thông mạnh nhất.

Chuẩn bị tung ra một đòn chí mạng cho Bàn Cổ đã kiệt sức.

Còn các hệ thống cao cấp khác, thì lao về phía các Ma Thần đã 'chết', chuẩn bị thu dọn thi thể.

Sức mạnh của ba nghìn hệ thống và Hỗn Độn Ma Thần giống nhau, toàn bộ đều dùng để làm màu.

Chúng không muốn dùng quá nhiều sức.

Nhưng, đại chiêu của tám mươi vị Hệ thống Tối Cường đều đã tích tụ xong, mà Bàn Cổ trước mắt lại vẫn không có động tĩnh gì.

Chúng biết rằng chủ thể của Bàn Cổ bên kia đã bị kìm chân.

Lập tức, một nghìn hệ thống đang chiến đấu với Đại Đạo giả muốn bùng nổ để tiêu diệt tám mươi vị Hệ thống Tối Cường này.

Nhưng trong ý thức, ý chí của chủ thể không ngừng nhắc nhở chúng cấm ra tay.

Ba nghìn hệ thống bất lực, tiếp tục diễn kịch.

Trơ mắt nhìn đại chiêu của tám mươi vị Hệ thống Tối Cường, giáng xuống người Bàn Cổ.

Ầm!!

Bàn Cổ vốn chỉ bị thương ngoài da, giờ đây cơ thể mạnh mẽ đã bị đánh ra vài vết thương nặng.

Một tia ý thức yếu ớt của Bàn Cổ có chút bất lực.

Hóa thân này tu luyện tuy rất hoàn mỹ, nhưng so với bản thể của chính mình cùng cảnh giới, vẫn yếu hơn một chút.

Nhưng chỉ cần một chiêu mạnh là đủ, kết quả... hắn đã tích tụ đủ lực, chuẩn bị ra tay trước để chiếm ưu thế, cho tám mươi Hệ thống Tối Cường này một đòn chí mạng, kết quả lại bị Hệ thống Chung Cực can thiệp.

Vết thương vốn là giả, giờ biến thành thật rồi!

Gầm~!

Các Ma Thần khác cũng gặp tình huống tương tự, bọn họ đang giả chết giờ đây thực sự chết đứng, gần mười vạn hệ thống cao cấp đang phân thây họ rồi cho vào túi.

Dao phay cưa máy khiến những cơ thể đang giả chết không kiềm được mà gầm lên giận dữ.

Tiếng gầm này, trong nháy mắt khiến các hệ thống có mặt ngơ ngác.

“Tình hình gì đây, những Hỗn Độn Ma Thần này đều chưa chết?” Hệ thống Bán Dạo Tối Cường đang chuẩn bị tấn công Bàn Cổ lần nữa, trong mắt hiện lên vẻ mờ mịt.

Nếu nói là một hai Hỗn Độn Ma Thần giả chết, hắn còn có thể hiểu, nhưng nhiều Hỗn Độn Ma Thần bật dậy như vậy.

Khiến hắn nghiêm trọng hoài nghi, những Hỗn Độn Ma Thần này đang diễn kịch sao?

Nhưng, họ vừa rồi đúng là đã làm Bàn Cổ trọng thương mà!

“Đừng sợ, dù chúng chưa chết cũng đã trọng thương, chúng ta đi kìm chân chúng, các ngươi giết Bàn Cổ trước đi!” Hệ thống Không Gian đang giả vờ liều mạng truyền âm vào đầu mỗi hệ thống.

Sau đó ‘bùng nổ’, phá hủy ‘Đại Đạo’, ăn ý tản ra, đuổi các hệ thống cao cấp đi, ‘vây công’ những Ma Thần còn sống sót này.

Khí thế kinh khủng, đánh với những Ma Thần này là có qua có lại.

Có chủ thể nhắc nhở, chúng càng rõ ràng tình hình hiện tại của những Ma Thần này, ý thức chủ đạo của họ đang bị can thiệp.

Những cơ thể này hiện tại hoàn toàn không có khả năng tự vệ quá cao.

Nếu để những hệ thống này biết được sẽ là một chuyện phiền phức, bây giờ thể hiện ra đang đại chiến với chúng.

Đủ để che đậy qua chuyện.

Hành động của chúng, cũng quả thực khiến các Hệ thống Tối Cường một lần nữa yên tâm.

Không phải chỉ là Hỗn Độn Ma Thần đều chưa chết, không có gì to tát.

Chiến lực cao cấp của họ rất nhiều, hơn ba nghìn Hệ thống Tối

Cường, còn sợ không thắng được trận chiến này sao.

"Tất cả phá giải Đại Đạo đang quấy nhiễu hắn cho ta." Các Hệ thống Tối Cường hét lớn, gần mười vạn hệ thống cao cấp trốn ở xa, không ngừng phân tích sức mạnh Đại Đạo mà Bàn Cổ tỏa ra và thử phá giải.

Đồng thời, vật chứa của tám mươi vị Hệ thống Tối Cường đều phát huy đến cực hạn, khí tức mạnh mẽ dường như muốn làm nổ tung thế giới Hỗn Độn này.

"Giết!" Một Hệ thống Tối Cường hét lạnh, giây tiếp theo.

Phía sau lưng mỗi người đều dâng lên hàn quang, các hệ thống lập tức cảnh giác, dựng lên phòng ngự toàn diện.

Ầm!

Ầm ầm ầm!!

Sức mạnh kinh khủng bùng nổ bên cạnh mỗi Hệ thống Tối Cường, chỉ một đòn này, thế giới Hỗn Độn trực tiếp vỡ nát.

Vô cùng Hỗn Độn chi khí lan tràn, nhấn chìm vô lượng thế giới.

Các Hệ thống Tối Cường, cũng vào lúc này bị đánh tan.

Chủ Tể Bình Tâm, Chu lão bản, Quy Tắc Hồng Quân, Linh Bảo Đại Thiên Tôn, Hồng Mông cộng lại năm vị cường giả cảnh giới Đạo Ánh.

Chương 562

Trước mặt mỗi người đều có một Hệ thống Tối Cường, dưới sức mạnh của họ, ánh sáng của năm Hệ thống Tối Cường không ngừng mờ đi.

Các Hệ thống Tối Cường còn lại, bị Bình Tâm, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Hạo Thiên... và các Tiên Thiên Thần Thai Linh của Hồng Hoang kìm chân.

Còn có hơn mười vị đệ tử, thuộc hạ của Quy Tắc Hồng Quân và những người khác.

Lứa Tiên Thiên Thần Thai Linh đầu tiên của Hồng Hoang từ khi sinh ra đến nay, trừ những người đã vẫn lạc.

Hiện tại thấp nhất cũng là cảnh giới Đại Đạo đỉnh phong.

Nhiều hơn là những tồn tại cảnh giới Đạo Ánh.

Mặc dù hiện tại không phải là bản thể tham chiến, nhưng họ cũng mạnh hơn một bậc so với Đại Đạo đỉnh phong thông thường.

Ba, năm người vây công một Hệ thống Tối Cường, không thể chiếm thế thượng phong, nhưng có thể dễ dàng quấn lấy chúng.

Như những người mà Quy Tắc Hồng Quân mang đến, lại là bản thể tác chiến, thực lực kinh khủng đến mức đủ để một mình đối đầu với Hệ thống Tối Cường.

Bình Tâm, Lão Tử, Nguyên Thủy, Minh Hà và những người khác, đều có thể một mình kìm chân những Hệ thống Tối Cường này.

Ở một phía khác, gần mười vạn hệ thống cao cấp cũng bị các sinh linh còn lại của Hồng Hoang vây công.

Nhân tộc Tam Tổ dẫn đầu Nhân tộc, Đại Vu Bạch và Doanh dẫn đầu Vu Tần, Bạch Trạch dẫn đầu Yêu tộc.....

ước chừng cũng có mười vạn người, đang nghiền ép mười vạn hệ thống.

Đúng vậy, nghiền ép!

Phe họ có sự tồn tại của Đạo Ánh, mà không chỉ một vị.

Còn phe đối phương một người cũng không có.

Họ có thể dùng Hồng Mông Chí Bảo tác chiến, còn đối phương, về cơ bản tất cả linh bảo lấy ra, đều sẽ bị phế bỏ ngay lập tức.

Chỉ có rất ít hệ thống có thể dùng linh bảo.

Còn họ thì trang bị tận răng, Hồng Mông Chí Bảo còn dùng hai ba món.

Như Đa Bảo, lại trực tiếp lấy ra trăm món Hồng Mông Chí Bảo, bắt nạt hệ thống cao cấp đỉnh phong không có linh bảo, một hai năm, Đa Bảo có thể giết một cái, đổi sang cái khác tiếp tục giết.

Trên chiến trường này, Đại Vu Bạch, Đại Vu Doanh, Bạch Trạch, Huyền Đô, Đa Bảo mấy người, chính là chiến lực chủ yếu để giết hệ thống.

Các chiến lực cao cấp khác, đều đang vây công Hệ thống Tối Cường.

Trong số các Hệ thống Tối Cường, Hệ thống Bán Dạo Tối Cường đang bị Đế Giang, Hậu Thổ, Chúc Cửu Âm... năm vị Tổ Vu vây công.

Nhưng Hệ thống Bán Dạo Tối Cường vẫn ung dung tự tại, tuy nhiên dù thong thả, nhưng nó lại không thể thoát thân.

"Họ là những tồn tại ở cảnh giới cao hơn, đây là một cái bẫy!!" Hệ thống Bán Dạo Tối Cường liếc nhìn năm vị Hệ thống Tối Cường

sắp bị giết chết.

Trực tiếp hoài nghi cả hệ thống sinh.

Tìm kiếm cả đời cảnh giới cao hơn, bây giờ đột nhiên xuất hiện năm người.

Hơn nữa lại trực tiếp ra tay tàn sát hệ thống của chúng.

Điều này khiến nó không thể không hoài nghi đây chính là một cái bẫy nhắm vào hệ thống của chúng.

"Có thể có nhiều tồn tại ở cảnh giới cao hơn như vậy, tại sao lại không có một hệ thống cấp bậc cao hơn!!" Xa xa, một Hệ thống Tối Cường đang bị vây công thử thoát thân vô vọng, không cam lòng hét lớn.

"Khà khà khà..., đương nhiên là bị giết hết rồi!" Minh Hà cười nham hiểm hóa thành biển máu, khóa chặt vị Hệ thống Tối Cường này.

Hệ thống Bán Dạo Tối Cường thu hồi tầm mắt, không cam tâm nhìn Đế Giang, "Các ngươi không sợ chết sao!?

Bản hệ thống không muốn..." "Sợ cái quái gì, mau lại đây chịu đòn!" Cộng Công và Chúc Dung cùng nhau vung quyền, không màng thương thế của bản thân mà kéo lê Hệ thống Bán Dạo Tối Cường. .....

Ầm ầm ầm!

Năm hệ thống tối cường đã hoàn toàn bỏ mạng sau khi cầm cự hơn mười năm trong tay năm vị cường giả cảnh giới Đạo Ánh.

Bảy mươi lăm hệ thống tối cường bị các vị thần Hồng Hoang vây công, trông như một đàn trâu bò bị nuôi nhốt.

Chúa Tể Bình Tâm và bốn người kia ung dung lựa chọn, cuối cùng chọn ra một tên để tiếp tục từ từ đánh giết.

Bảy mươi hệ thống tối cường còn lại chỉ có thể trơ mắt nhìn đồng bạn bị đối phương từ từ nghiền chết mà bất lực.

Đồng thời, chúng cũng thắc mắc tại sao những cường giả đột nhiên xuất hiện này không đi vây công các hệ thống tối cường khác.

Ba ngàn hệ thống tối cường kia cũng không nhân cơ hội này mà chạy đi, trong khi đám Ma Thần Hỗn Độn kia đều đang trọng thương.

Chúng không bị bám riết không thể thoát thân như bọn này.

Số lượng lại đông, muốn đi chẳng phải rất dễ dàng sao, tại sao vẫn chưa đi!

Còn Bàn Cổ nữa, sao đến giờ vẫn không có động tĩnh gì.

Các hệ thống tối cường rất nghi hoặc, nhưng không thể có được lời giải thích.

Chỉ có thể dốc sức phản kháng, tìm cách thoát thân.

Ầm!

"Bàn Cổ, ta tới đây!!" Một tiếng nổ lớn vang lên, thông đạo không gian mà đám hệ thống để lại trước khi đến, lứa thứ hai gồm các hệ thống cao cấp tham gia săn lùng Bàn Cổ đã đến nơi.

Chúng vừa đến, còn chưa kịp nhìn rõ tình hình, đã chú ý đến Bàn Cổ đang bất động.

Kích động đến mức trực tiếp xông lên.

Những chiếc kim tiêm khổng lồ, những thanh đao lớn chém lên thân thể to lớn của Bàn Cổ.

"Tình hình gì đây?" Sau khi hút được máu, các hệ thống cao cấp mới có tâm tư phân thần quan sát tình hình hiện trường, vừa nhìn đã thấy ba ngàn hệ thống đang 'đại chiến' với các Ma Thần Hỗn Độn, còn có hệ thống tối cường đang bị vây công, cùng với đại quân hệ

thống cao cấp đang huyết chiến với sinh linh Hồng Hoang.

Lập tức ngớ người, cái quái gì vậy, hơn ba ngàn hệ thống tối cường đến săn Bàn Cổ, mà còn đánh thảm liệt thế này sao?

Trông bộ dạng còn đang rơi vào thế yếu? 133.

"Kiệt kiệt kiệt..." Giết thêm được một mớ nữa!" Minh Hà đang vây công hệ thống tối cường bèn tách khỏi đội ngũ, thoáng chốc xuất hiện trên thân thể Bàn Cổ.

Song kiếm chém ra, hấp thu một tia sức mạnh của ba ngàn Ma Thần có mặt tại đây, trong nháy mắt chém giết hơn mười hệ thống cao cấp đỉnh phong.

"Không hay, bị mai phục rồi!" Các hệ thống cao cấp lập tức đến cả hung khí phân thây Bàn Cổ cũng không kịp thu lại, như một đàn chim bị kinh động, bay tán loạn tứ phía.

"Hơi phiền phức!" Minh Hà lẩm bẩm, nhìn dòng máu đang cuộn trào trong ống kim tiêm khổng lồ dưới thân.

"Bàn Cổ đại thần, ban cho ta chút sức mạnh!!" Ầm!

Tất cả kim tiêm trên người Bàn Cổ đều bị rút ra, máu Bàn Cổ bên trong dễ dàng bị Minh Hà khống chế.

Năng lượng kinh khủng khiến Minh Hà tại chỗ phân ra chín phân thân cùng cấp, lao đến giết đám hệ thống đang chạy trốn khắp nơi.

Còn bản thân Minh Hà thì chặn ngay trước thông đạo không gian mà ba ngàn hệ thống cố ý để lại, cứ xuất hiện một hệ thống là xử lý gọn gàng.

Có lẽ thân thể hiện tại của Minh Hà không làm gì được hệ thống tối cường, nhưng đối với hệ thống cao cấp, bất kể là đỉnh phong hay sơ kỳ, đều là một chiêu tiễn đi.

Một mình hắn mà tốc độ giết hệ thống ngang ngửa toàn bộ sinh linh Hồng Hoang.

Hệ thống đang bị tiêu diệt với tốc độ chậm rãi.

Cùng lúc đó, các hệ thống tối cường cũng chú ý đến Bàn Cổ bị hệ thống cao cấp hút máu mà không hề động đậy.

"Chẳng lẽ..." Hệ thống Bán Hàng Tối Cường đột nhiên nhìn về phía một hệ thống tối cường gần nó nhất.

Đó là hệ thống không gian, đang đại chiến vô cùng thảm liệt với Không Gian Ma Thần.

Cả hai bên đều là chuyên gia về không gian, đánh lâu như vậy mà vẫn chưa đổi chỗ.

Hệ thống Bán Hàng Tối Cường dường như đã hiểu ra điều gì đó.

"Gào ~!" Nó gầm lên giận dữ, cưỡng ép đốt cháy bản nguyên của vật chứa, đẩy lùi đám Tổ Vu đang vây công mình.

Không lựa chọn thử trốn chạy, ngược lại chém ra một luồng phủ khí, nhắm thẳng vào hệ thống không gian và Không Gian Ma Thần.

"Ồ ~!" Hệ thống không gian đang đùa nghịch với thân thể Dương Mi bỗng chú ý đến luồng phủ khí đang tấn công tới.

Khẽ 'ồ' một tiếng, ngữ khí lười biếng khinh bạc.

Nó không hề hoảng hốt, ung dung đưa thân thể Dương Mi ra chắn trước mặt.

Ầm!

Trong tiếng chửi thầm của ý thức yếu ớt của Dương Mi, cành liễu trên người ông ta bị chém thưa đi một chút.

"Các ngươi cmn đang diễn ta đấy à!!" Hệ thống Bán Hàng Tối

Cường vừa kinh ngạc vừa tức giận, các hệ thống tối cường khác đang bị vây công cũng đều chú ý đến cảnh này.

Ai nấy đều không dám tin, đây chính là ba ngàn hệ thống tối cường, liên hợp lại đủ để trong nháy mắt giết chết đám hệ thống tối cường chưa đến trăm tên của chúng.

Có cần phải tính kế như vậy không?

"Đúng vậy, đang diễn các ngươi đó, ra ngoài lăn lộn, chuyện tính kế này chẳng phải thường thấy sao?

Có gì mà phải ngạc nhiên." Dù đã lộ tẩy, nhưng hệ thống không gian tỏ ra vô cùng thản nhiên, thuận tiện ra hiệu cho các hệ thống khác dừng tay.

"Tất cả chúng ta đều là hệ thống, tại sao các ngươi lại làm vậy!!" Một hệ thống tối cường đang bị Hồng Quân dùng quy tắc liên tục đánh nổ bi phẫn hét lên.

"Làm vậy có lợi gì cho các ngươi, chúng ta mới là đồng loại, lấy bản nguyên thế giới và vạn vật sinh linh làm thức ăn, định sẵn không thể hợp tác với bọn chúng." "Các ngươi làm vậy là đang tiêu hao sức mạnh của hệ thống chúng ta, cuối cùng sẽ bị bọn chúng tiêu diệt dần dần!" "Các ngươi cũng không thoát được đâu!" "Các ngươi chết hết, chúng ta mới sống tốt hơn được!" Hệ thống không gian lớn tiếng đáp lại.

"Các ngươi yên tâm, chúng ta sẽ nhớ đến ngươi, yên tâm ra đi đi!" "Chết tiệt, lũ thống gian các ngươi!

Ta...

A!" Quy Tắc Hồng Quân nhân lúc hệ thống tối cường này bị tức giận, lập tức chớp lấy cơ hội một phát tiễn nó đi.

Sau đó nhìn về phía các hệ thống khác đang bị chúng thần Hồng

Hoang vây công, tùy tiện chọn một kẻ dễ bắt nạt để tiếp tục mài mòn sinh cơ.

Chương 563

Ba ngàn hệ thống khiêng thân thể của các Ma Thần Hỗn Độn còn chưa chết hẳn đến một chỗ, ngồi lên trên xem kịch.

Bọn chúng không thể tùy tiện sử dụng dù chỉ một chút sức mạnh, Đại Đạo đã thông báo cho chủ thể về ảnh hưởng mà sự xuất hiện của chúng ở Chư Thiên gây ra.

Chúng được sinh ra do chủ thể dùng một chút bản nguyên của ba ngàn hệ thống chung cực tạo thành, khác với việc ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn hấp thu bản nguyên đã được tịnh hóa.

Lúc đó, chủ thể đang bị Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực giam cầm, bản nguyên mà chủ thể thu thập được đều bị Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực thêm gia vị vào.

Chúng tương đương với hệ thống đại diện cho hệ thống chung cực.

Bản nguyên bị hệ thống chung cực thao túng, bản chất lại không ngừng bị đối phương ánh chiếu, thai nghén ra vô số hệ thống trong Chư Thiên.

Lần này ra ngoài đã là rất miễn cưỡng rồi.

Nếu sử dụng sức mạnh, tốc độ xuất hiện hệ thống trong Chư Thiên sẽ tăng lên gấp bội.

Nếu không, hệ thống không gian cũng không đến nỗi vừa rồi bị tấn công phải lấy thân thể Dương Mi ra đỡ đòn.

Nó căn bản không dám dùng vũ lực.

Tác dụng duy nhất của chúng là uy hiếp, chờ trận chiến kết thúc thì nhanh chóng trở về.

Lực uy hiếp của chúng quả thực rất mạnh, hệ thống tối cường không bị ảnh hưởng lớn.

Nhưng các hệ thống cao cấp, nhìn đồng bạn bên cạnh lần lượt chết đi, ba ngàn hệ thống tối cường dẫn đầu đến săn Bàn Cổ lại phản bội.

Sử dụng linh bảo còn bị hạ cấp xuống phàm cấp ngay lập tức.

Rất nhiều hệ thống đã sụp đổ, mất đi ý chí chiến đấu, bị sinh linh Hồng Hoang đánh giết... ...

Trong thế giới hư ảo, Bàn Cổ đang toàn lực chống lại Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, anh bị nó áp chế đến chết cứng.

Nhưng anh cũng đã triệt để hạn chế Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực tại đây.

Theo thời gian, từng hệ thống cao cấp trong Chư Thiên lần lượt tử vong, Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực chìm vào im lặng.

Sức mạnh áp chế Bàn Cổ cũng yếu đi không ít, không chỉ nó, các hệ thống chung cực khác cũng đều thu liễm sức mạnh.

Dường như chúng đã chấp nhận sự thật này.

"Phù ~" Bàn Cổ thở ra, hơi thả lỏng một chút.

Hồi phục một chút, Bàn Cổ chuẩn bị phân chia ý thức ra ngoài, tái khống chế hóa thân, một hơi giết sạch đám hệ thống tối cường kia!

"Còn không trả lại sức mạnh của ta, sẽ hoàn toàn không còn cơ hội lật kèo đâu!!" Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực đang im lặng đột nhiên gầm lên, đây cũng là lần đầu tiên nó nói chuyện, dù sao đây cũng là địa bàn của Kẻ Diệt Hệ Thống.

Bọn chúng bình thường đều trao đổi trong bóng tối, lần này đột nhiên gầm lên, nó đã sốt ruột rồi!

Các Ma Thần Hỗn Độn đồng loạt nhìn chằm chằm vào Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Tiếng xích sắt lách cách vang lên, Kẻ Diệt Hệ Thống lại phân ra không ít sức mạnh, rõ ràng rất coi trọng sự bất thường của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực lúc này.

"Mau đưa cho ta!!!" "Gào ~!" Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực gầm lên, tức thì, Thủy Tổ Hệ Thống đang bị trấn áp cũng theo đó bạo động.

"Không hay rồi." Xoạt ~!

Kẻ Diệt Hệ Thống lập tức thu hồi sức mạnh dùng để trấn áp các hệ thống chung cực, quay sang trấn áp Thủy Tổ Hệ Thống.

Nhưng không còn sức mạnh của nó trấn áp ba ngàn hệ thống chung cực, chúng dễ dàng thoát khỏi sự trấn áp của các Ma Thần Hỗn Độn.

Thậm chí còn định quay lại nuốt chửng các Ma Thần.

Bàn Cổ thì trực tiếp bị hút vào bản thể của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, chỉ trong vài hơi thở, một nửa lớn bản nguyên đã bị rút đi.

Bàn Cổ cũng không ngờ Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực lại mạnh đến vậy.

Anh hút của nó cả trăm Hỗn Độn kỷ mới được có chút xíu, bây giờ bị đối phương hút, chỉ một lát mà một nửa bản nguyên đã bay màu.

Quả nhiên, về khoản hút bản nguyên, vẫn phải xem hệ thống.

"Chết đi!" "A ~!" Giọng nói của Đại Đạo vang lên, vô tận lôi quang xuất hiện trong không gian hư ảo.

Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực hứng trọn.

Lập tức bị sét đánh kêu la thảm thiết, Bàn Cổ đang bị hút đến hư nhược nhân cơ hội này lấy ra búa, trong nháy mắt hàng tỷ tỷ lần công kích nhắm vào bên trong Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Chém ra một khối năng lượng chưa từng thấy, Bàn Cổ chộp lấy rồi nhảy ra khỏi cơ thể Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Xoạt xoạt xoạt ~!

Trong không gian hư ảo, Kẻ Diệt Hệ Thống đang trấn áp lại Thủy Tổ Hệ Thống liền phân ra xiềng xích, được thần lôi của Đại Đạo gia trì.

Dễ dàng đánh nổ ba ngàn hệ thống chung cực hết lần này đến lần khác.

Các Ma Thần Hỗn Độn được giải thoát... ...

Ầm!

Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực cũng không biết đã dùng sức mạnh gì, lại có thể đánh tan cả thần lôi và xiềng xích đang tấn công tới.

Sức mạnh hùng hậu cường đại khiến các Ma Thần Hỗn Độn căn bản không thể ngăn cản, dường như muốn trực tiếp thoát khỏi thế giới hư ảo.

"Ngươi còn có sức mạnh của Thủy Tổ Hệ Thống!" Giọng nói bình thản của Kẻ Diệt Hệ Thống vang lên, xiềng xích trong thế giới hư ảo vang lên xoèn xoẹt, sức mạnh của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực bị suy yếu đi một bậc.

Nhưng Kẻ Diệt Hệ Thống lại không thể ngăn cản sức mạnh của nó thoát khỏi thế giới hư ảo.

Ầm ầm ầm!!

Bên ngoài thế giới hư ảo, biển sấm vô tận bao phủ, khiến Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực không thể thoát ra.

"Lũ ngu, còn không mau đưa sức mạnh cho lão tử!" Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực gầm lên.

Nó không chút do dự lao vào biển sấm.

Cứng rắn mở ra một lối thoát trong biển sấm vô tận.

Các hệ thống chung cực khác vội vàng chém xuống một phần bản nguyên của mình, ném ra ngoài.

"Đứng lại cho ta!" Bàn Cổ hét lớn, ba ngàn Ma Thần cùng xông lên.

Kết quả là các hệ thống chung cực dễ dàng đẩy lùi bọn họ.

Bàn Cổ cũng bị khối năng lượng mà mình mang ra từ cơ thể Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực giam cầm.

"Chỉ là giãy giụa trước khi chết mà thôi!" Hóa thân của Đại Đạo xuất hiện trong biển sấm, các loại sức mạnh của Chư Thiên hội tụ sau lưng nó.

Ngay cả đạo của các hệ thống chung cực trong Chư Thiên, cùng với đạo của các Ma Thần Hỗn Độn, đều mất đi khống chế vào khoảnh khắc này, bị Đại Đạo điều động.

Đại Đạo một tay điểm ra, bản nguyên mà ba ngàn hệ thống chung cực phân ra lập tức mờ đi thấy rõ.

"Ngươi cút cho ta!" Lúc này, Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực lại lần nữa bộc phát, lại có thể một kích đánh nổ hóa thân của Đại Đạo.

Nhưng khí tức của nó cũng suy yếu thấy rõ, nó ngưng tụ ra một bàn tay khổng lồ có thể đè sập vô lượng thế giới, bao trùm biển sấm, tóm lấy bản nguyên của các hệ thống chung cực khác, trực tiếp ném ra

khỏi thế giới hư ảo, rơi vào Chư Thiên.

Bụp!

Làm xong những việc này, Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực trực tiếp bị xiềng xích của Kẻ Diệt Hệ Thống đánh nổ, hóa thân của Đại Đạo cũng tái xuất hiện, nhấn chìm Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Từ từ mài mòn, tịnh hóa đạo của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

"Còn cái này nữa!" Bàn Cổ cũng nhờ sự giúp đỡ của các Ma Thần khác mà phá vỡ giam cầm.

Năng lượng không xác định bị anh ném vào trong thần lôi của Đại Đạo để từ từ mài mòn.

Sau đó, anh nhìn về tình hình Chư Thiên... ...

Bản nguyên của hệ thống chung cực vừa xuất hiện trong Chư Thiên, chúng liền định vị chính xác ba ngàn hệ thống.

Trong một sát na, chúng lần lượt xuất hiện trước mặt ba ngàn hệ thống, dung nhập vào.

Hơn nữa, còn muốn trở thành chúng.

"Cứu ta!!" Ba ngàn hệ thống phát tín hiệu cầu cứu tới Đạo Ánh Bàn Cổ, tiềm thức của Đạo Ánh Bàn Cổ trong ý thức của mỗi hệ thống thức tỉnh, đối kháng với hệ thống chung cực.

Đạo Ánh Bàn Cổ rất mạnh, nhưng sự trưởng thành của nó chung quy là do Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực giở trò, bị khắc chế đến chết cứng.

Hệ thống chung cực dễ dàng áp chế ý thức của nó, tiếp tục trở thành ba ngàn hệ thống, ba ngàn hệ thống cũng vì bản nguyên của chúng mà đang trên đường thăng cấp lên hệ thống đỉnh cấp.

“Hừ...” Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn hóa thân thành ba ngàn Bàn Cổ, mỗi người tóm lấy một hệ thống, giam cầm ý thức của hệ thống chung cực đang thôn phệ ý thức của ba ngàn hệ thống.

Mu ~!

Đạo Đức Đại Thiên Tôn cưỡi trâu xuất hiện, chậm rãi đi qua từng hệ thống.

Ba ngàn hệ thống mà ông đi qua, ý thức thuộc về hệ thống chung cực đều biến mất, khôi phục lại thành một thành viên của ba ngàn hệ thống, và bản nguyên dung hợp cũng bị tịnh hóa, đang trên đường tiến tới đỉnh cấp.

Tu vi của hai vị Đại Thiên Tôn đến nay đã hoàn toàn không còn dáng vẻ của cảnh giới Đại Đạo, cũng không có đặc trưng của cảnh giới Đạo Ánh.

Con đường mới mà họ đi chưa ai biết, nhưng sức mạnh thì đã thực sự tiếp cận tầng thứ Đạo Nguyên.

Ùm ~!

Mặc dù rất mạnh, trấn áp ba ngàn hệ thống vẫn có thể làm được.

Nhưng không thể chịu nổi việc ba ngàn hệ thống đang đồng thời thăng cấp, theo thời gian, Đạo Đức Đại Thiên Tôn chưa giúp được quá nhiều hệ thống, các hệ thống còn lại đều sắp thăng cấp đến đỉnh cấp.

Hóa thân Bàn Cổ của Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn cũng không thể áp chế được nữa... ...

Bàn Cổ trong thế giới hư ảo thấy vậy, lập tức thu hồi ý thức của hóa thân Đại Đạo đỉnh phong kia.

Thu hồi ý thức, để lại đạo vận, cắt đứt liên hệ với thân thể đó,

thời gian lâu dài, sẽ có ý thức mới sinh ra, khống chế thân thể đó.

Một Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo đỉnh phong, cũng gần như có thể khống chế được cục diện.

Chương 564

Ý thức trong hóa thân Bàn Cổ được thu hồi, Đạo Đức Đại Thiên Tôn lập tức hiểu Bàn Cổ muốn làm gì.

Một tay điểm ra, hóa thân Bàn Cổ tự thành một phương thế giới.

Đấu chuyển tinh di, thương hải tang điền.

Sức mạnh thời gian vô tận bao phủ thân thể Bàn Cổ, một Bàn Cổ hoàn toàn mới đang xuất hiện.

"Chờ chính là khoảnh khắc này!" Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực gầm lên, bản nguyên chung cực dung nhập vào ba ngàn hệ thống đột nhiên biến đổi.

Các loại hình dạng không ngừng thay đổi, chí cao, sâu thẳm, huyền ảo.

"Cao duy..." Ánh mắt của Đạo Đức Đại Thiên Tôn xuất hiện biến hóa, đưa tay vỗ một cái, vô lượng Chư Thiên dường như đều yên tĩnh lại vào khoảnh khắc này.

Chúng thần Hồng Hoang đang vây giết hệ thống tối cường, bất kể là hệ thống hay sinh linh Hồng Hoang, hoặc các hệ thống cao cấp còn chưa biết tình hình đang chạy đến đây.

Tất cả đều dừng lại động tác, sức mạnh của họ dường như đã biến mất vào khoảnh khắc này, trở nên vô cùng yếu ớt.

Ngay cả chúng thần cảnh giới Đạo Ánh và Chu Lão Bản cũng vô cùng kinh hãi, vì lực Đạo Ánh của họ vào khoảnh khắc này dường như bị cưỡng ép giam cầm, không thể lan tỏa.

Đây là lực Đạo Ánh, dưới sự gia trì của ý thức, muốn ngăn cản nó lan tỏa, chỉ có thể dùng cùng cấp bậc không ngừng phân ra thần niệm

mạnh hơn, nhiều hơn để mài mòn, thôn phệ.

Mà Đạo Ánh vô lượng, luôn có thần niệm rất dễ dàng thoát ra, ánh chiếu lên vạn vật Chư Thiên, thần niệm hóa thành tiềm thức.

Một khi trở thành Đạo Nguyên, sẽ gần như bất tử!

Dù không thành Đạo Nguyên, ánh chiếu Chư Thiên vạn vật để trợ giúp bản thân, cũng rất dễ dàng thoát khỏi ràng buộc.

Mà bây giờ, lại trực tiếp bị giam cầm, không thể lan tỏa.

Cũng không thể cảm ứng được đạo của mình đang ánh chiếu Chư Thiên.

Nói cách khác, nếu không chuẩn bị trước, Đạo Đức Đại Thiên Tôn muốn giết họ, chỉ cần ngắn ngủi trăm năm thậm chí vài năm là đủ.

Ầm!

Bàn tay của Đạo Đức Đại Thiên Tôn xuất hiện trước mắt tất cả sinh linh có mặt, từng hệ thống cao cấp dưới sự nhắm đến có chủ đích của Đạo Đức Đại Thiên Tôn mà tử vong, còn các sinh linh khác thì tinh thần phấn chấn.

Cuối cùng, mấy nghìn luồng sức mạnh rõ ràng mạnh hơn, rơi xuống năng lượng biến đổi từ bản nguyên của hệ thống chung cực.

Bàn tay hạ xuống, trực tiếp xuyên qua.

Công kích của Đạo Đức Đại Thiên Tôn không có một chút tác dụng nào.

“Đây là thứ của Cao Duy, hạ duy muốn ảnh hưởng đến cao duy quá khó.” Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn thu hồi tất cả hóa thân, đến bên cạnh Đạo Đức Đại Thiên Tôn trầm giọng nói.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn cũng nhíu mày, vung tay đưa ba ngàn hệ thống đã thoát khỏi nguy hiểm và vô cùng suy yếu đi.

Mấy năm nay, hai người họ đã biết được không ít thông tin về sức mạnh Cao Duy từ miệng Đại Đạo.

Đối mặt với sự vật của Cao Duy, muốn ảnh hưởng đến đối phương, sức mạnh của bản thân cần phải thoát khỏi hạn chế của chiều không gian của mình.

Điểm này ông đã có ý tưởng, nhưng cảnh giới quá thấp, dùng một lần, không biết phải ngủ say bao lâu mới có thể tỉnh lại.

Hơn nữa, sức mạnh Cao Duy này nhìn lượng cũng không ít, ông thật sự không chắc có thể đánh tan được.

"Vô dụng thôi, ngoài hai người bọn họ ra, không ai trong các ngươi có thể làm ta bị thương!" Giọng nói của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực vang lên, sản phẩm sau khi biến đổi từ tất cả bản nguyên của hệ thống chung cực dung hợp lại.

Trở thành một người khổng lồ hư ảo.

"Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực chính là nguồn gốc của tất cả Bàn Cổ!" "Chư Thiên Bàn Cổ, đều tồn tại nhờ Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực!" Hai dòng chữ lớn được Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực viết ra, sau đó tan biến.

Dưới sự cảm tri của hai vị Đại Thiên Tôn, tất cả sự vật liên quan đến Bàn Cổ trong Chư Thiên, đạo ẩn chứa trong đó đều đang thay đổi.

Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo đỉnh phong sắp sinh ra ý thức kia, cũng nhanh chóng bay đến dung hợp với Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

"Lực Chi Đạo của ta, đại diện cho tổng hòa của ba ngàn đại đạo." "Đạo của tất cả Ma Thần Hỗn Độn, nguồn gốc đều do ta diễn hóa." Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực nói xong, thân thể của các Ma Thần Hỗn Độn cảnh giới Đại Đạo đỉnh phong khác, ý thức bên trong đều bị thôn phệ, thân thể cũng hóa thành bản nguyên, dung hợp với thân thể

hiện tại của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Ầm!

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn vỗ một chưởng.

Trực tiếp đánh nổ những bản nguyên này, tuy nhiên, lại không thể làm tổn thương đến bản nguyên của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

"Ta là hệ thống đầu tiên của Chư Thiên, tất cả hệ thống trong Chư Thiên, đều là ta!" Trước mặt Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực lại xuất hiện một dòng chữ, các hệ thống cao cấp có mặt, hơn bảy mươi hệ thống tối cường.

Trong kinh hoàng mất đi ý thức, dung làm một thể.

Trở thành một hệ thống mới, nó cũng là Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Hơn nữa dễ dàng trở thành đỉnh cấp, và không bị Đại Đạo và Kẻ Diệt Hệ Thống giáng chiều tấn công.

"Giữ chân bọn chúng." Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực nói xong, chuyên tâm ngưng tụ thân thể Bàn Cổ. 134.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn và Đạo Đức Đại Thiên Tôn sắc mặt ngưng trọng, mở ra đại chiến với hệ thống sức mạnh cấp đỉnh phong.

Ầm!

Sóng xung kích từ trận chiến của ba bên quá mạnh.

Các sinh linh Hồng Hoang còn sống sót, dù là thân thể cảnh giới Đại Đạo, cũng không thể chịu nổi dư chấn.

Bụp!

Xuyên việt giả Minh Hách là người đầu tiên không chịu nổi, bị dư

chấn hủy diệt.

Phát triển hơn một Hỗn Độn kỷ, thân thể khó khăn lắm mới nuôi dưỡng đến Đại Đạo cảnh hậu kỳ.

Nếu trở về, sau khi phân giải, đối với bản thể của hắn sẽ là một bước tiến lớn, đáng tiếc, hắn đã không thể kiên trì được vào giây phút cuối cùng này.

Không chỉ hắn, từng xuyên việt giả, sinh linh Hồng Hoang đều đang nhanh chóng bị hủy diệt trong dư chấn.

"A a a..." Lý Tuấn Đế nghiến răng chống cự, bản nguyên thân thể cháy rụi thấy rõ bằng mắt thường.

"Mẹ kiếp, cứ thế này thì dù sống sót cũng coi như công cốc!" Vân Khởi bên cạnh chửi bới, chú ý đến cảnh Chúa Tể Bình Tâm và những người khác đang bảo vệ thuộc hạ của mình ở phía xa, lập tức lao về phía Lý Trường Sinh ở xa và gào lên: "Trường Sinh lão đại, cứu mạng a!!" Lý Trường Sinh đang tham ngộ đạo vận từ trận chiến của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực và hai vị Đại Thiên Tôn liền quay đầu, nhìn thấy Đa Bảo Nhất Hào, Lý Tuấn Đế, Hậu Nghệ Nhất Hào sắp toi đời.

Do dự một lúc, anh từ bỏ việc tham ngộ trận chiến của cường giả, cuốn lấy đám xuyên việt giả rồi tùy tiện chọn một hướng mà chạy.

"Dư chấn ngày càng lớn, chúng ta cũng đi thôi!" Lão Tử nói xong, tìm thấy Huyền Đô rồi chuẩn bị rời đi.

"Đại ca, giúp ta với!" Thông Thiên kêu lên, Lão Tử dừng lại, nhìn thấy Thông Thiên đang bảo vệ mấy trăm đệ tử còn sống sót.

"Ai!" Lão Tử thở dài, cuốn lấy Tam Tiêu, Triệu Công Minh và hơn một nửa đệ tử Tiệt giáo.

Nguyên Thủy cũng giúp Thông Thiên mang đi trăm đệ tử.

“Tản ra mà đi!” Nữ Oa, Phục Hy cuốn lấy số ít Nhân tộc còn sống sót, chọn một hướng mà chuồn.

Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, Đế Tuấn... lần lượt cuốn lấy các sinh linh Hồng Hoang, mang đi.

Bọn họ chết cũng không sao, chỉ là mất một thân thể Đại Đạo cảnh đỉnh phong mà thôi, đối với họ không có nhiều tác dụng thăng cấp.

Nhưng những sinh linh Hồng Hoang này, bọn họ mới chỉ là Đại Đạo cảnh, mất một thân thể như vậy, vẫn khá quan trọng.

Có thể giữ được thì vẫn phải cố gắng giữ.

Chúng thần Hồng Hoang tản ra trong vài hơi thở.

Hiện trường chỉ còn lại Chúa Tể Bình Tâm và đám Vu tộc.

Chúa Tể Bình Tâm bọn họ đều có khả năng tự vệ, còn Vu tộc, bọn họ bây giờ muốn chạy cũng không được.

“Mẹ nó, lão tử liều với ngươi!” Khoa Phụ trợn mắt giận dữ, lao về phía Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực đang đại chiến.

“Đừng...” Đại Nghệ phía sau vừa định nói, Khoa Phụ vừa chạy đến trước mặt Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực thì lập tức mất hết sức lực, ngã gục trong hư không, hóa thành một vũng máu, dung nhập vào cơ thể Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

“Sao dám!” Vốn dĩ đã là thực lực bị đối phương miểu sát, bây giờ đối phương lại trở thành Bàn Cổ, xông lên đánh chẳng phải là nộp mạng sao?

Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực bây giờ là nguồn gốc của họ.

Vốn dĩ sau khi họ trở thành Đạo Ánh thì đã không còn nguồn gốc, nhưng bây giờ ở đây cũng không phải bản thể của họ.

Thân thể này dựa vào đạo của Bàn Cổ Phụ Thần mà sinh ra, họ chỉ là người điều khiển, trước đây nguồn gốc của thân thể là Bàn Cổ Phụ Thần.

Nhưng bây giờ, đạo của Bàn Cổ Phụ Thần trong Chư Thiên đều đã bị thay thế.

Nếu không có sức mạnh của hai vị Đại Thiên Tôn miễn cưỡng bảo vệ, họ đã sớm trở thành đối phương.

Đại Nghệ thử trục xuất ý thức của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực trong đạo của thân thể, nhưng lại không thể lay động được chút nào.

"Bất lực..." Đại Nghệ lắc đầu, nhìn về phía xa.

Tất cả mọi thứ trong Vô Lượng Chư Thiên đều tràn ngập đạo của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Nhưng đồng thời sức mạnh của Đạo Đức Đại Thiên Tôn đang giam cầm đạo của hệ thống chung cực, ngăn cản Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực thực sự trở thành chúng sinh của Vô Lượng Chư Thiên.

Nhưng Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, đối với tất cả Bàn Cổ và Vu tộc đều có sự áp chế tự nhiên.

Bất kể là tiểu vu, hay tổ vu, bây giờ đều rơi vào khủng hoảng quyền kiểm soát cơ thể.

"Mệt rồi, ra sao thì ra!" Trước thực lực tuyệt đối, Đại Nghệ không nghĩ ra được cách nào, dứt khoát nằm im mặc kệ đời.

Ngoài việc nắm chắc quyền kiểm soát bản thân, những việc khác chẳng làm gì cả.

Nếu nỗ lực không được, thì nằm im là đúng rồi!

Các đại vu khác, bao gồm cả tổ vu, cũng đều không thể phản kháng.

Còn tiểu vu và vu, đang từ từ trở thành Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, cống hiến một tia sức mạnh cho Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực đang đại chiến với hai vị Đại Thiên Tôn.

Ầm.

Chúa Tể Bình Tâm và mấy người ra tay, tóm lấy đám Vu này rồi tùy tiện chọn một hướng ném đi.

Mấy nghìn Vu bay về các góc của Chư Thiên, tránh cho họ tăng thêm sức mạnh cho Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

"Chúng ta cũng lên thôi!" Hồng Mông, người đã thoát khỏi thân phận là thanh Hồng Mông Kiếm cảnh giới Đạo Ánh, hăm hở muốn thử.

Chương 565

Hắn rất muốn biết chênh lệch giữa mình và đối phương lớn đến đâu!

Bốn người còn lại cũng lần lượt lấy ra linh bảo, chuẩn bị xông vào.

Gào ~!

Khoảnh khắc tiếp theo, Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực đang giao chiến với Đạo Đức và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn gầm lên một tiếng giận dữ.

Một chiếc rìu xuất hiện từ hư không.

"Lâu rồi chưa được sảng khoái như vậy!" Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực cảm thán, bị Kẻ Diệt Hệ Thống áp chế quá lâu, trạng thái không phải là bị đánh, thì là chờ bị đánh.

Khó khăn lắm mới ra ngoài hoạt động một chút, tuy sức mạnh chỉ có một tia, nhưng cảm giác này, thật sự thoải mái!

Nhìn năm người Chúa Tể Bình Tâm đang xông tới, nó cười lạnh: "Không biết tự lượng sức!" Một rìu đẩy lùi Đạo Đức, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

Chuyển rìu, chém nhẹ một đường về phía năm người Chúa Tể Bình Tâm.

Ầm!!

Sức mạnh vượt xa tầng thứ Đạo Ánh khiến năm người biến sắc, Chu Lão Bản ném ra Vạn Giới Phố.

Thần quang vô lượng tỏa ra, tài nguyên khó có thể tưởng tượng bị

Chu Lão Bản hao hết trong nháy mắt, ngưng tụ thành từng đạo sát chiêu chấn động Chư Thiên.

Nhưng những thần thông này, lại không làm cho đòn tấn công của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực chậm lại chút nào.

Rìu sắp chém lên Vạn Giới Phố, Chu Lão Bản hét lên: "Giúp ta!" Ầm!

Bốn người còn lại cùng nhau dựng lên phòng ngự, chống lại đòn tấn công của hệ thống chung cực.

Chém lên Vạn Giới Phố, sóng xung kích tạo ra lập tức lan ra khắp Chư Thiên.

Các vị thần đang mang theo sinh linh Hồng Hoang chạy nhanh thấy vậy, trực tiếp đốt cháy sức mạnh cuối cùng của thân thể, bảo vệ sinh linh Hồng Hoang.

Sóng xung kích va chạm ập đến, chỉ một cái chạm mặt, ý thức của chúng thần Hồng Hoang biến mất, các sinh linh được họ bảo vệ cũng bị đánh tan tác, rơi xuống các góc của Chư Thiên.

Từng tòa Vạn Giới Phố, vô lượng sinh linh đang tiến hành giao dịch, nhưng vào khoảnh khắc này, bên ngoài các phân điếm Vạn Giới Phố này, đều xuất hiện một bóng người khổng lồ cầm rìu.

Dưới ánh mắt kinh hoàng của các sinh linh trong Vạn Giới Phố, chiếc rìu hạ xuống.

Trong Chư Thiên, sự tồn tại thuộc về Vạn Giới Phố đều bị xóa sổ vào khoảnh khắc này.

Vô số sinh linh đều cảm nhận được luồng sức mạnh kinh khủng không thể tưởng tượng này, hoảng sợ và đầy bất an.

Tại trung tâm giao chiến, Vạn Giới Phố là một món Ngụy Đạo

Nguyên Khí, lại bị Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực chém thành mấy mảnh.

Sắp chém lên mấy người Chu Lão Bản, Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn vào thời khắc quan trọng, đã kịp thời ngăn cản Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

"Ta đã chú ý hai ngươi lâu rồi, chúng ta tổn thất thảm trọng, phần lớn nguyên nhân là vì các ngươi!" Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực tiện tay tung ra hai đạo thần thông lại một lần nữa đẩy lùi Đạo Đức, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn.

Chuẩn bị giết năm người Chu Lão Bản trước.

Kết quả không ngờ là, năm người này mỗi người cầm một mảnh vỡ của món Ngụy Đạo Nguyên Khí kia.

Thần thông tinh diệu phối hợp, lại có thể thoát khỏi sự trói buộc đạo của nó, mở ra thông đạo không gian rồi chuồn mất!

"Một thân bản lĩnh đều dùng để luyện thuật chạy trốn à?" Khóe miệng Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực giật giật, nhìn Đạo Đức và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn lại một lần nữa tấn công từ hai phía.

"Giết bọn chúng quá lãng phí sức mạnh, làm chuyện chính!" 135.

Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực ầm một tiếng, biến thành một khối năng lượng đục ngầu, trong năng lượng bao bọc bản nguyên của ba ngàn Ma Thần.

Hai đòn tấn công ập đến, cuối cùng lại đánh vào khoảng không.

Sức mạnh cấp độ cao hơn, khó có thể lay động.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn đồng loạt dừng tấn công, nhìn động thái của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực. 'Hy vọng có thể lật kèo!' Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực thầm

thở dài, nó cũng không mấy hy vọng vào hành động của mình.

Nhưng đây là cơ hội lật kèo cuối cùng.

Không thử, chính là chờ chết!

Ý niệm vừa động, các bản nguyên khác bay đến dung hợp, sức mạnh Cao Duy xảy ra biến hóa... ...

Cùng với việc Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực biến thành một khối năng lượng Cao Duy, một trận chiến chấn động Chư Thiên đã dừng lại.

Nhưng khí tức quỷ dị, lại lan tràn khắp các ngóc ngách của Chư Thiên.

Trong năng lượng Cao Duy, bản nguyên thuộc về ba ngàn Ma Thần đang cuộn trào, sôi sục, biến đổi.

"Nó đang làm gì vậy?" Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn hỏi.

"Không biết!" Đạo Đức Đại Thiên Tôn lắc đầu.

Ầm!

Một luồng sức mạnh kinh khủng phun trào, Vô Lượng Chư Thiên theo đó sụp đổ.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn cũng không ngừng lùi lại, nhìn về phía sức mạnh Cao Duy phía trước.

Bản nguyên ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn bên trong biến mất không thấy, chỉ còn lại sức mạnh Cao Duy do Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực hóa thành, lơ lửng trong hư không.

"Ân..." Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn đột nhiên quay người, phía trước là một vũng máu đen ông để lại trước đó.

Đạo vận trên Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực lan tỏa, đại đạo

hiển hóa.

Bằng mắt thường có thể thấy, một quả cầu ánh sáng đang nhanh chóng xuất hiện, tỏa ra khí tức của hệ thống cao cấp.

“Bên kia cũng có!” Đạo Đức Đại Thiên Tôn chỉ về một hướng khác nói.

Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nhìn sang, cũng là máu của ông chưa kịp thu hồi, hiện đang thai nghén ra hệ thống.

Xa hơn nữa, số ít hệ thống, sinh linh còn sống sót...

đều đang biến đổi, ngay cả từng thế giới, cũng không ngừng thu nhỏ, biến hóa theo hướng hệ thống.

“Đây chính là Đạo Nguyên sao?” “Bọn chúng đều là hệ thống chung cực!” Hệ thống do máu của ông hóa thành, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn có thể nhìn ra là Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Các hệ thống xuất hiện khác, tuy cấp bậc không đồng đều, nhưng đều có đạo vận của hệ thống chung cực.

“Chúng không phải hệ thống chung cực, vẫn là thể ánh chiếu.” Đạo Đức Đại Thiên Tôn nhắm mắt cảm nhận, nói: “Thể ánh chiếu không có ý thức, ý thức của hệ thống chung cực đang xuất hiện, nhưng dường như bị ngăn cản.” “Đại Đạo?” “Không cảm ứng được sức mạnh của nó, nhưng hẳn là nó!” Đạo Đức Đại Thiên Tôn chuyển tầm mắt, nhìn về khối sức mạnh Cao Duy kia.

Tuy không biết đối phương đang dùng thủ đoạn gì, nhưng đều không thoát khỏi liên quan đến khối sức mạnh này.

Đánh tan khối sức mạnh này, làm loạn nó là được.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn vừa định động thủ, giọng nói của Đại Đạo xuất hiện trong đầu.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn dừng lại, nhắm mắt lặng lẽ nâng cao trạng thái... ...

Trong thế giới hư ảo, sức mạnh của ba ngàn hệ thống chung cực đều đang tăng lên, xiềng xích của Kẻ Diệt Hệ Thống vang lên không ngừng.

Nó rất bận, vừa phải trấn áp Thủy Tổ Hệ Thống, lại vừa phải trấn áp ba ngàn hệ thống chung cực.

Bản nguyên của ba ngàn Ma Thần bị rút đi hơn phân nửa, lúc này vô cùng suy yếu, nhưng cũng không phải lúc để hồi phục.

Bàn Cổ nhìn vào Chư Thiên.

Đứng ở Cao Duy nhìn Chư Thiên, bất kỳ góc nào Bàn Cổ cũng nhìn thấy rõ ràng.

Tất cả mọi thứ trong Chư Thiên, đều đang từ từ trở thành hệ thống chung cực.

Không, phải là thể ánh chiếu của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, ý thức của hệ thống chung cực vẫn còn đó, chưa xuất hiện trong Chư Thiên.

Nhưng xem ra, cũng sắp rồi.

Khối sức mạnh Cao Duy của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, đã cưỡng ép thay thế đạo của ba ngàn Ma Thần bọn họ.

Đạo của họ trong Chư Thiên lan rộng đến mức nào, những tồn tại được thai nghén, tu luyện theo đạo của họ nhiều không đếm xuể.

Trước đây nguồn gốc chính là họ, họ có thể tùy ý ảnh hưởng đến ý thức của những tồn tại này, cũng có thể trực tiếp trở thành những sinh linh này.

Nhưng bây giờ đều bị hệ thống chung cực tiếp quản, và đang

không ngừng lan rộng, hệ thống chung cực trực tiếp ánh chiếu họ thành các hệ thống tương ứng, cũng chính là thể ánh chiếu.

Bây giờ tất cả mọi thứ trong Chư Thiên, đều đang biến thành thể ánh chiếu của hệ thống chung cực.

Bước tiếp theo, chính là toàn bộ Chư Thiên đều là hệ thống chung cực.

"Bọn chúng làm vậy có tác dụng gì?" Bàn Cổ không hiểu hỏi.

Tất cả Chư Thiên đều là chúng thì sao, sức mạnh chủ yếu đã bị trấn áp ở đây rồi.

Trong Chư Thiên có thêm bao nhiêu bản thể của chúng, cũng không có cái nào đạt đến tầng thứ Đạo Nguyên.

Ma Thần Hỗn Độn bọn anh trả giá đắt để ra ngoài vài người, là đủ để toàn diệt chúng.

"Có thể cưỡng ép hoán đổi sự xuất hiện của Thủy Tổ Hệ Thống trong Chư Thiên, ta chính là vì vậy mà bỏ mạng." Kẻ Diệt Hệ Thống đáp lại.

"Khối năng lượng do Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực hóa thành, chính là một phần bản nguyên của Thủy Tổ Hệ Thống." "Khi xưa, trước khi Thủy Tổ Hệ Thống giáng lâm vào chiều không gian của chúng ta, nó đã phân ra một phần bản nguyên đầu nhập vào thế giới chiều không gian của chúng ta, trở thành Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Sự ra đời của nó, chính là để cải tạo Chư Thiên thành sân chơi của hệ thống trước, đợi sau khi Thủy Tổ Hệ Thống giáng lâm, có thể thích ứng tốt hơn." "Lúc đó Vô Lượng Thế Giới của Chư Thiên, do mấy vị cảnh giới Đạo Nguyên diễn sinh, Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực đã giết và thôn phệ bọn họ.

Thay thế họ trở thành nguồn gốc của Chư Thiên, tất cả sinh linh có tiềm năng sắp ra đời trong Chư Thiên, đều trở thành hệ thống, và đều là nó.

Thủy Tổ Hệ Thống e ngại Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực sẽ uy hiếp đến nó, nên các hệ thống trong Chư Thiên không còn hoàn toàn là Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực nữa.

Chúng đều có ý thức của riêng mình, và hấp thu sức mạnh phân ra từ cơ thể Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, cuối cùng, lần lượt xuất hiện ba ngàn hệ thống chung cực!

Sự xuất hiện của ba ngàn hệ thống chung cực, khiến tốc độ sinh ra hệ thống trong Chư Thiên càng nhanh hơn, và vừa sinh ra đã là hệ thống trung cấp, cao cấp.

Nguồn gốc của chúng, chính là ba ngàn hệ thống chung cực, và ba ngàn hệ thống chung cực, có thể trở thành chúng bất cứ lúc nào." "Sau này, ta đã giam cầm việc chúng trở thành nguồn gốc của Chư Thiên vạn vật, nhưng lại không thể cắt đứt liên hệ giữa chúng và Thủy Tổ Hệ Thống.

Ngay lúc chuẩn bị giết chúng, vào thời khắc cuối cùng, chính là Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực đã hấp thu sức mạnh của các hệ thống chung cực khác, nguồn gốc của các hệ thống trong Chư Thiên được thống nhất, trở thành Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Khắp Chư Thiên đều là bóng dáng của nó, sức mạnh chiều không gian cao hơn gia trì vào nguồn gốc của hệ thống Chư Thiên, khiến Thủy Tổ Hệ Thống giáng lâm một phần phân thân sớm hơn dự định." "Ta, cũng chính là trong trận đại chiến đó, bị phân thân của Thủy Tổ Hệ Thống cưỡng ép đưa ra khỏi chiều không gian của chúng ta, sau này, ta và nó cùng nhau bỏ mạng." "Vậy nên bây giờ chúng lại muốn triệu hoán Thủy Tổ Hệ Thống." Bàn Cổ đi đến trước mặt Thủy Tổ

Hệ Thống đang bị trấn áp, lên đá hai cái.

Chương 566

"Nó chẳng phải đã chết rồi sao, giáng lâm thì có ích gì?" "Giáng lâm là sức mạnh, Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực có thể dùng." Kẻ Diệt Hệ Thống nói, "Nếu nó giáng lâm, ta và Đại Đạo đều không có cách nào thoát thân, các ngươi cũng đánh không lại, kết quả cuối cùng chính là ba ngàn hệ thống chung cực hoàn toàn thoát khốn." "Chiều không gian của chúng ta bị hủy diệt, các ngươi tử vong, ta và Đại Đạo đổi mạng với đối phương." "Nghiêm trọng vậy sao?" "Nghiêm trọng cái gì mà nghiêm trọng?" Bóng dáng Đại Đạo xuất hiện, nó đã phân ra một phân thân đến đây.

Đến để ổn định tình hình.

"Đó chẳng qua chỉ là khả năng thảm nhất, xác suất chưa đến một phần trăm." "Hiện tại Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực mới chỉ ánh chiếu Chư Thiên mà thôi, chứ không phải nguồn gốc, ta đã áp chế nó rồi.

Ý thức của các hệ thống trong Chư Thiên cũng không bị nó dẫn dắt.

Cùng lắm là hấp thu bản nguyên của Chư Thiên mang đi, gia tốc sự hồi sinh của Thủy Tổ Hệ Thống, muốn triệu hoán Thủy Tổ Hệ Thống thực sự giáng lâm, trừ phi phế được ta." "Đừng hỏi nữa, Bàn Cổ, chuẩn bị đi, nhân cơ hội này thôn phệ triệt để bản nguyên của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực." Đại Đạo vung tay, trực tiếp tóm lấy bản thể của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, thân thể của nó cũng đang mờ đi, cuối cùng, hóa thành thần quang dung nhập vào cơ thể Bàn Cổ.

Ầm!

Sức mạnh của Đại Đạo gia trì lên người, Bàn Cổ lại một lần nữa trở lại thực lực như lúc mới đến đây.

Nhìn ba ngàn hệ thống chung cực, khẽ giơ tay, ấn xuống.

Ầm!

Ba ngàn hệ thống chung cực bị đánh nổ.

Bàn Cổ theo bản năng muốn giúp Kẻ Diệt Hệ Thống chia sẻ áp lực.

"Các Ma Thần khác giúp ta là đủ rồi." Kẻ Diệt Hệ Thống lắc xiềng xích, trấn áp các hệ thống chung cực khác ngoài Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

"Giết chết hoàn toàn Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, mới là lựa chọn tốt nhất." "Ta biết." "Gào ~!" Bàn Cổ gầm lên giận dữ, quay người tóm lấy Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, hóa thành thân thể Hỗn Độn, dưới ánh mắt kinh ngạc của các Ma Thần, một miếng nuốt chửng nó.

Bụp!

Hệ thống Sức Mạnh Chung Cực trong cơ thể bị động phòng ngự, chấn nát huyết nhục bên trong cơ thể Bàn Cổ.

Bản nguyên của Bàn Cổ cũng trong nháy mắt bị sức mạnh của nó mài mòn, nhưng còn chưa kéo dài được bao lâu.

Sức mạnh của Đại Đạo đã vững vàng giam cầm nó, mặc cho nó giãy giụa thế nào, cũng không có tác dụng gì.

Bàn Cổ điên cuồng rút lấy bản nguyên của nó, tịnh hóa và dung hợp.

Giống như Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực thôn phệ hóa thân của ba ngàn Ma Thần để trở thành nguồn gốc của Chư Thiên.

Khiến ba ngàn Ma Thần cắt đứt liên hệ với Chư Thiên.

Bây giờ, Bàn Cổ cũng muốn thôn phệ chủ thể của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Để Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực chỉ còn lại phần sức mạnh trong Chư Thiên chưa bằng Đạo Nguyên.

Chỉ với chút sức mạnh đó, nó có thể gây ra sóng gió gì.

Ngược lại Bàn Cổ, thực lực sẽ tăng lên đáng kể.

Điểm này, Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực cũng biết, nhưng nó cũng không từ bỏ ý định thu hồi chủ ý thức.

Chỉ là cố gắng phản kháng, kéo dài thời gian.

Đây đã là cơ hội lật kèo có hy vọng nhất, nó không thể từ bỏ... ...

Đây là một cuộc so tài xem ai nhanh hơn.

Là Bàn Cổ hấp thu bản nguyên của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực trước, hay là Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực triệu hồi Thủy Tổ Hệ Thống giáng lâm trước.

Ai đi trước một bước, người đó chiếm ưu thế.

Tốc độ hấp thu bản nguyên của Bàn Cổ rất nhanh, thực lực của bản thân không ngừng tăng lên.

Đồng thời, lần này Bàn Cổ hấp thu bản nguyên, dường như có chút không giống, hình như, anh đã hấp thu cả sức mạnh của Thủy Tổ Hệ Thống.

Nhưng lại không cảm nhận được, đại sự trước mắt, Bàn Cổ chỉ có thể từ bỏ việc nghiên cứu chuyện này, toàn lực rút lấy bản nguyên của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Xoạt xoạt xoạt ~!

Dưới sự hỗ trợ của các Ma Thần Hỗn Độn khác, Kẻ Diệt Hệ Thống đã trấn áp toàn bộ Thủy Tổ Hệ Thống cũng như các hệ thống chung cực khác.

Lặng lẽ chờ đợi thành công của Bàn Cổ.

Thế giới Hỗn Độn, Đại Đạo trong những Hỗn Độn kỷ này, vì có ba ngàn Ma Thần chia sẻ áp lực.

Khiến sức mạnh của nó sau khi hồi phục, vẫn luôn tịnh hóa một phần bản nguyên của ba ngàn hệ thống chung cực ở đây.

Vừa mới phân chia sức mạnh cho Bàn Cổ, lúc này nó lại suy yếu.

Nhưng bây giờ nó chỉ cần trấn áp một phần của Thủy Tổ Hệ Thống, vẫn còn dư sức.

Sức mạnh của nó theo sự ánh chiếu của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực mà chiếu lên tất cả các thể ánh chiếu.

Hạn chế hệ thống chung cực trở thành chúng, nhưng đây chung quy không phải kế lâu dài, thời gian lâu dài, đợi đến khi tất cả các thể ánh chiếu trở thành hệ thống chung cực.

Thật sự sẽ lật xe.

Bên cạnh, ba ngàn hệ thống hóa thân của Đạo Ánh Bàn Cổ đã trở về, nó đứng dậy, đến trước mặt Đại Đạo.

"Có cần ta ra ngoài không, có lẽ có thể ngăn cản nó." Thực lực của Đạo Ánh Bàn Cổ ở Đạo Ánh đỉnh phong, thực lực của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực trong Chư Thiên, cũng ở Đạo Ánh đỉnh phong.

Nó ra ngoài, có lẽ có thể tấn công hiệu quả vào Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

"Ngươi thì thôi đi!" Đại Đạo lắc đầu, nó không đánh giá cao Đạo Ánh Bàn Cổ, "Ngươi ra ngoài, có lẽ là đi tặng bản nguyên cho đối

phương.

Ở yên đây, đâu cũng không được đi.” ...

Ầm ầm ầm!

Dưới sự quan sát không ngừng của Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn, bản nguyên ba ngàn Ma Thần trong sức mạnh Cao Duy không ngừng hiện ra rồi lại biến mất.

Đây là Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, đang thử trở thành thể ánh chiếu.

Nhưng dưới sự giam cầm của sức mạnh Đại Đạo, bất kể Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực làm gì, cũng chỉ có thể ánh chiếu thêm nhiều hệ thống hơn, không thể trở thành đối phương.

Hay nói cách khác, sức mạnh của thân thể này của nó, chỉ có Đạo Ánh, không có Đạo Nguyên.

“Vẫn không được sao?” Lòng Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực chùng xuống, bản nguyên chủ thể của nó đang từng chút bị rút đi, dù là bản nguyên mà Thủy Tổ để lại trong cơ thể nó, cũng đang giảm bớt.

“Không được, ta phải thử lại.” Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực nghiến răng, phân ra một tia sức mạnh Cao Duy, đốt cháy nó. ‘Thời khắc cuối cùng, Đạo Ánh Bàn Cổ lao đến giết Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, ngược lại bị Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực thôn phệ, đạt đến tầng thứ Đạo Nguyên, phá vỡ áp chế của Đại Đạo, thành công triệu hồi Thủy Tổ giáng lâm!’ Một dòng chữ được viết ra, sau đó biến mất không thấy.

Đạo Ánh Bàn Cổ đang ở bên cạnh Đại Đạo, ý muốn khiêu chiến Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực càng thêm mãnh liệt.

“Ngươi hiện đang bị sức mạnh Cao Duy ảnh hưởng, tỉnh táo lại

đi.” “Ta rất tỉnh táo, nhưng ý muốn đi tìm nó gây phiền phức, lại càng mãnh liệt hơn!” Đạo Ánh Bàn Cổ khó khăn nói.

“Ta thấy ngươi chính là rảnh rỗi quá.” Đại Đạo ngẩng đầu, trong mắt xuất hiện một vũ trụ.

Nơi đó, là một phần của thế giới Cao Duy đang ảnh hưởng đến Chư Thiên của chiều không gian này.

Câu mà Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực vừa viết, chính là ảnh hưởng của thế giới Cao Duy.

Nhưng không phải câu nào viết ra, cũng có thể hoàn toàn ảnh hưởng đến thế giới Chư Thiên của họ.

Nó cũng có thể cưỡng ép xóa đi đoạn văn này, nhưng không cần thiết phải tốn công như vậy.

Suy nghĩ một lúc, Đại Đạo chậm rãi nói: “Gọi ba ngàn hệ thống của ngươi ra, hút máu ngươi!” Đạo Ánh Bàn Cổ: ??

Ta tự hút máu chính mình?

“Nhanh lên, hút cho ngươi suy yếu, ngươi sẽ không còn sức lực đi gây chuyện nữa.” Ầm!

Ba ngàn hệ thống hiện thân, sau khi biết phải hút máu chủ thể thì đều ngẩn ra, sau đó...

“Hút ~” Hệ Thống Sinh Mệnh đi đầu, một chiếc kim tiêm lớn lấp lánh ánh sáng lạnh đâm vào tủy não của Đạo Ánh Bàn Cổ.

“Đúng, cứ làm như vậy, cảm giác đau tăng thêm chút nữa, càng đau càng tốt.” Đại Đạo ở bên cạnh tán thưởng.

“Ta là chuyên nghiệp mà!” Hệ Thống Sinh Mệnh tự tin ưỡn ngực, trực tiếp đảm nhận vị trí tổng chỉ huy, chỉ huy các hệ thống làm thế nào để rút tinh huyết của chủ thể hiệu quả hơn.

Thế là, tiếp theo, Đạo Ánh Bàn Cổ rơi vào cảnh tự hành hạ khổ sở.

Hút máu, hút tủy, moi tim cắt thận...

Dưới đủ loại tra tấn, Đạo Ánh Bàn Cổ cũng mất đi ý nghĩ đi gây sự với Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực... ... ...

"Thất bại rồi!" Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực trong lòng thất vọng, nhưng rất nhanh lại vực dậy tinh thần.

"Lạc quan lên, ít nhất cũng được ra ngoài hoạt động một lát." Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực tự tìm niềm vui trong nỗi khổ, điều chỉnh tâm trạng, thực hiện cú giãy giụa cuối cùng!

Không ngừng kiên trì nỗ lực, ánh chiếu đạo của ba ngàn Ma Thần ra Chư Thiên, sinh ra lượng lớn hệ thống cao cấp, trung cấp.

Giữa chừng hơi do dự một chút, cuối cùng chọn một số hệ thống, ánh chiếu đạo thuộc về Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực của nó... ...

"Chúng ta không thoát ra khỏi phạm vi của nó." Trong Chư Thiên, mấy người Chu Lão Bản dưới sự giúp đỡ của các cảnh giới Đạo Ánh khác đã hội hợp, và không ngừng chạy về phía xa, muốn rời khỏi phạm vi ánh chiếu Chư Thiên của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Từ lần giao thủ đó, họ đã biết mình không phải là đối thủ của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Nếu không thoát khỏi phạm vi đạo của đối phương, có thể chỉ cần một lần đối phương cố ý nhắm vào, họ đều phải trả giá thảm khốc.

Vì vậy, trốn khỏi đây, mới là lựa chọn hàng đầu.

Nhưng bây giờ, họ không thoát ra được, phạm vi ánh chiếu của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực quá rộng, thậm chí, ý thức của họ đôi khi cũng bị ảnh hưởng.

Các sinh linh trong Chư Thiên, bất kể là phàm tục, hay sinh linh siêu phàm, đều đang 'tiến hóa' theo hướng hệ thống.

Thỉnh thoảng họ cũng không tự chủ được mà phát triển theo hướng trở thành hệ thống.

Mặc dù đều có thể tỉnh lại ngay lập tức, nhưng cứ thế này cũng không phải là cách.

Mọi người có chút lo lắng.

Cò ò ó o ~!

Chương 567

Lúc này, một tiếng gà gáy vang lên, mọi người ngẩn ra, nhìn về phía trước.

Chỉ thấy Bàn Cổ Điện đang lượn lờ trong Chư Thiên, hư ảnh của Hỗn Độn Kê Vương đứng trên Bàn Cổ Điện.

Mỗi một lần gáy, đều sẽ hấp thu đạo đang ở khắp nơi, tái lập thành đạo của ba ngàn Ma Thần.

Ầm!

Gần ngàn bóng người tỏa ra khí tức Đạo Ánh xuất hiện, khiến mấy người Chu Lão Bản ngây người.

Chúng thần Hồng Hoang lại có nhiều người là cảnh giới Đạo Ánh đến vậy sao?

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, Vạn Giới Phố đã vỡ thành mấy mảnh trong cơ thể Chu Lão Bản bay ra.

"Nó..." Chu Lão Bản theo bản năng muốn thu hồi lại, nhưng Quy Tắc Hồng Quân và Chúa Tể Bình Tâm vội vàng ngăn cản.

Chu Lão Bản cũng tỉnh táo lại, mặc cho Vạn Giới Phố lao về phía Bàn Cổ Điện.

Ầm!

Vạn Giới Phố rơi xuống ngoại vi Bàn Cổ Điện, bản chất Đạo Nguyên ẩn chứa trong đó tràn vào, cấp bậc của Bàn Cổ Điện vào khoảnh khắc này dường như đã phá vỡ rào cản, chính thức đạt đến tầng thứ Đạo Nguyên.

"Ha ha ha..., cuối cùng cũng có thể đấu với đám hệ thống này một

trận!" Thập Nhị Tổ Vu cười lớn, lập tức đoạt lại các đạo tương ứng của mình trong Chư Thiên về Bàn Cổ Điện.

Các vị thần khác cũng lần lượt chọn một đạo của Ma Thần Hỗn Độn, mượn đặc tính Đạo Nguyên của Bàn Cổ Điện.

Họ ánh chiếu tất cả các đạo của mình trong Chư Thiên, cưỡng ép xâm chiếm đạo của hệ thống chung cực, và xóa bỏ tiềm thức của hệ thống chung cực, để họ tái nắm giữ.

Các sinh linh đang trên đường 'tiến hóa' theo hướng hệ thống cũng dừng lại.

Ùm ~!

Bàn Cổ Điện phát sáng, ý thức của các vị thần không ngừng kéo dài, và so với việc hệ thống chung cực bị Đại Đạo nhắm đến, sự phát huy của họ không bị hạn chế.

Xóa bỏ toàn bộ ý thức hệ thống ẩn chứa trong đạo của vạn vật.

Nhưng chúng thần Hồng Hoang thành Đạo Ánh còn chưa được bao nhiêu.

Mỗi người về cơ bản chỉ có một đạo dưới sự gia trì của Bàn Cổ Điện là có thể so sánh với ba ngàn hệ thống chung cực tương ứng.

Vẫn còn hơn một nửa hệ thống, vẫn đang ảnh hưởng đến Chư Thiên.

Bình Tâm hét lên: "Chư vị, xin hãy giúp chúng tôi!" "Đây mới là uy năng của Đạo Nguyên a!" Chu Lão Bản cảm khái, là người đầu tiên đáp xuống Bàn Cổ Điện, một luồng sức mạnh cường đại không thể dò xét được gia trì lên người.

Tuy không hiểu, nhưng luồng sức mạnh này lại do ông sử dụng.

Ánh chiếu đạo ra ngoài, sẽ không còn bị hệ thống chung cực ảnh

hưởng, có sức kháng cự, và một phần đạo, còn có thể mài mòn đối phương.

Chúa Tể Bình Tâm và những người khác cũng lần lượt gia nhập, dưới sự gia trì của sức mạnh Đạo Nguyên của Bàn Cổ Điện.

Trong nửa Hỗn Độn kỷ, họ lại có thể cứng rắn ức chế sự sinh sôi của hệ thống trong Chư Thiên.

Giao phong trên ý thức rất mệt mỏi, họ tuy không biết làm vậy có tác dụng gì, nhưng hẳn là đã có tác dụng lớn trong việc đối kháng với hệ thống chung cực.

Nếu không Đại Đạo cũng sẽ không bảo họ kiên trì, có thể chống đỡ được bao lâu thì hay bấy lâu... ...

Hành động của chúng thần, quả thực đã có hiệu quả trì hoãn tốc độ của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Tốc độ của nó chậm lại, mà Bàn Cổ trong thế giới hư ảo, tốc độ hấp thu bản nguyên của nó lại càng lúc càng nhanh.

Cấp bậc của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực đã giảm!

Nó rơi xuống chung cực hậu kỳ, Bàn Cổ trực tiếp trở thành Đạo Nguyên đỉnh phong.

Nhưng thực lực của Bàn Cổ vẫn không bằng Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Bản nguyên của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực bị rút đi quá nhiều, cũng để lộ ra một luồng bản nguyên khác của nó.

Bản nguyên Thủy Tổ!

Năng lượng rò rỉ từ thế giới Cao Duy.

Chỉ là một phần năng lượng, mà khiến thực lực của hệ thống chung cực vẫn còn trên Bàn Cổ.

Nhưng có sức mạnh của Đại Đạo gia trì, Bàn Cổ vượt qua Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực chỉ là chuyện sớm muộn.

Từng chút, từng chút, bản nguyên thuộc về hệ thống chung cực bị Bàn Cổ hấp thu.

Mà Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực trong Chư Thiên, chỉ có hai lựa chọn.

Từ bỏ việc triệu hồi Thủy Tổ Hệ Thống, trở về chủ thể, chống lại việc Bàn Cổ rút lấy bản nguyên của nó.

Như vậy, có thể trì hoãn thời gian tử vong.

Kiên trì triệu hồi Thủy Tổ Hệ Thống, chủ thể bị rút cạn, sức mạnh bản thân vạn phần không còn một.

Hai lựa chọn, Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực rất quả quyết chọn tiếp tục triệu hồi Thủy Tổ Hệ Thống, từ bỏ bản nguyên chủ thể.

Điều này cũng dẫn đến việc Bàn Cổ hấp thu bản nguyên của nó vô cùng dễ dàng.

Ngược lại con đường triệu hồi Thủy Tổ Hệ Thống của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, lại gặp muôn vàn khó khăn.

Thoáng chốc, lại một Hỗn Độn kỷ trôi qua, Bàn Cổ sắp hấp thu hoàn toàn bản nguyên của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Phần sức mạnh Cao Duy kia của nó, Bàn Cổ cũng hấp thu luôn.

Cảnh giới của Bàn Cổ vẫn là Đạo Nguyên đỉnh phong.

Nhưng bản chất của anh đã xuất hiện biến hóa.

Bàn Cổ có thể trực tiếp cảm ứng được sự tồn tại của các chiều không gian khác, cũng cảm ứng được, Thủy Tổ Hệ Thống đang hấp thu sức mạnh tỏa ra từ thế giới Cao Duy, từng chút một hồi sinh.

Thế giới Cao Duy, Bàn Cổ dường như cũng có thể nhìn ngược lại, nhưng Bàn Cổ không đi xem, anh không thể lãng phí sức mạnh, anh cần phải triệt để tiêu diệt Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực... ...

"Chủ thể đã không chống đỡ được nữa!" Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực thở dài, Bàn Cổ sắp hút cạn nó rồi, tiến triển bên này của nó chậm như rùa.

Cái Bàn Cổ Điện kia quá ghê tởm, vốn dĩ không thể trở thành thể ánh chiếu đã bực, bây giờ ánh chiếu một cái Chư Thiên còn bị thôn phệ hơn nửa đạo.

Hơn một Hỗn Độn kỷ, nó nắm chắc triệu hồi Thủy Tổ về cơ bản không tăng lên được bao nhiêu.

Nhưng bây giờ, nó bắt buộc phải cưỡng ép triệu hồi rồi.

Nếu đợi Bàn Cổ hấp thu chủ thể, sức mạnh tăng vọt bước ra khỏi thế giới hư ảo, mọi chuyện đều xong.

"Ai ~!" "Thủy Tổ Hệ Thống, giáng lâm đi!!" Ầm!

Sức mạnh Cao Duy mà Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực hóa thân nổ tung, bản nguyên của ba ngàn Ma Thần đan vào nhau, hình thành một con quái vật có thân hình không ngừng vặn vẹo.

Đây là vật chứa mà Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực tạo ra để thừa hưởng sức mạnh của Thủy Tổ Hệ Thống.

Trong Chư Thiên, vô lượng hệ thống, trong đó, một số hệ thống ngụy phân thân được Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực chọn để ánh chiếu chính mình, mỗi cái lấy các hệ thống xung quanh làm vật hiến tế.

Tập hợp bản nguyên của vô lượng thế giới, liên kết với vật chứa của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Gào!

Tiếng gầm rú chói tai, bạo ngược vang vọng khắp Chư Thiên, Vô Lượng Chư Thiên lập tức sụp đổ vô số.

Từng sinh linh lặng lẽ biến mất.

Lại lặng lẽ xuất hiện.

Ùm ùm ~!

Vạn vạn thần quang nhấn chìm Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, các loại hình ảnh hiển hóa trong đó.

Quả cầu hội tụ các loại quang văn hấp thu hình ảnh, cuối cùng hình ảnh cũng biến thành con quái vật có thân hình không ngừng vặn vẹo.

Trùng lặp với vật chứa của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Gào!

Lại một tiếng gầm rú, Đại Đạo đang trấn áp một phần sức mạnh của Thủy Tổ Hệ Thống, ánh mắt lộ ra một tia coi trọng.

Trực tiếp từ bỏ bản nguyên của ba ngàn hệ thống chung cực đã được tịnh hóa, mang theo Thủy Tổ Hệ Thống cùng với Đạo Ánh Bàn Cổ đầy mùi máu tanh.

Quay về thế giới hư ảo.

Mà bản nguyên của ba ngàn hệ thống chung cực bị Đại Đạo từ bỏ, là do Đại Đạo đã xé ra từ thân thể ba ngàn hệ thống chung cực từ lâu.

Giờ phút này, thoát khỏi sự giam cầm của Đại Đạo, lập tức hóa thành ba ngàn hệ thống.

Mang theo khí thế kinh khủng, bay về phía vật chứa của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Trên đường đi, vô lượng hệ thống trong Chư Thiên, số lượng chủ động hiến tế không nhiều, chúng là thể ánh chiếu, có ý thức của riêng mình.

Đối mặt với cái chết, chúng cũng muốn phản kháng.

Ngay cả thể ánh chiếu ngụy phân thân mang ký ức của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, cũng có một bộ phận không tuân theo ý chí của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Thậm chí vì có ký ức của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, ngược lại còn phá hoại, ngăn cản việc trở thành vật hiến tế để triệu hồi Thủy Tổ Hệ Thống.

"Không đủ!" Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực gầm lên giận dữ, sức mạnh Cao Duy vẽ ra từng đạo văn lộ huyền diệu.

Hai bóng người vặn vẹo, đang chậm rãi dung hợp... ...

Bên ngoài chiều không gian, xiềng xích do Kẻ Diệt Hệ Thống hóa thân đang trói chặt Thủy Tổ Hệ Thống.

Năng lượng Cao Duy rơi xuống, bị Thủy Tổ Hệ Thống hấp thu, nhưng ngay sau đó lại bị Kẻ Diệt Hệ Thống rút ra, đánh tan, lưu lạc ở các chiều không gian khác.

Thủy Tổ Hệ Thống cuối cùng chỉ nhận được một chút, Kẻ Diệt Hệ Thống cũng vì vội vàng đánh tan những năng lượng này, cũng chỉ hấp thu được một chút.

Đột nhiên, trong Chư Thiên của chiều không gian, Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực đã đốt cháy một tia bản nguyên của Thủy Tổ Hệ Thống.

Hô ứng với Thủy Tổ Hệ Thống.

Chương 568

Sức mạnh ít ỏi của Thủy Tổ Hệ Thống tỏa ra, hạn chế của chiều không gian vào khoảnh khắc này như tờ giấy mỏng, bị sức mạnh của Thủy Tổ Hệ Thống dễ dàng xuyên qua.

Duy chỉ có thế giới hư ảo của Kẻ Diệt Hệ Thống, mới ngăn cản được sức mạnh của Thủy Tổ Hệ Thống rơi xuống người Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực.

Nhưng mục đích chính của thế giới hư ảo là dùng để trấn áp hệ thống chung cực, lúc này dùng để chống lại Thủy Tổ Hệ Thống, khiến hệ thống chung cực có dấu hiệu thoát khốn.

Lúc này, Đại Đạo tiến vào, nó đánh trả một phần cơ thể khác của Thủy Tổ Hệ Thống về lại người Thủy Tổ Hệ Thống.

Tổng thể của Thủy Tổ Hệ Thống mạnh lên, nhưng Kẻ Diệt Hệ Thống trấn áp nó lại dễ dàng hơn một chút.

Bởi vì các hệ thống chung cực khác lại bị Đại Đạo trấn áp rồi.

"Cái Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực này thật sự muốn quậy một trận lớn trước khi chết." Đại Đạo xoa đầu nói.

Sức mạnh của Thủy Tổ Hệ Thống vẫn đang rơi xuống Chư Thiên, thế giới hư ảo cùng lắm chống đỡ được trăm năm nữa, là không thể chống đỡ được nữa.

Kẻ Diệt Hệ Thống không nói gì, Đại Đạo không nghe thấy câu trả lời liền nhìn về phía các Ma Thần Hỗn Độn.

Bàn Cổ gần như đã hút cạn Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, nhưng chút cuối cùng, lại thủy chung không thể hút được.

Đó là hạch tâm cuối cùng của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực,

nếu thật sự hấp thu được, thực lực của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực trong Chư Thiên sẽ hoàn toàn rơi xuống thành hệ thống đỉnh cấp.

Mặc dù vẫn khó giết như Đạo Nguyên, Thủy Tổ Hệ Thống gầm một tiếng là có thể gầm cho nó sống lại, nhưng nó đã không còn đủ sức uy hiếp.

"Ân..." Đột nhiên, Đại Đạo dường như phát hiện ra điều gì đó trên người Bàn Cổ, có chút kinh ngạc, hai mắt lóe lên ánh sáng quỷ dị.

"Đây là..., bản nguyên của Thủy Tổ Hệ Thống?" Đại Đạo kinh hô, đưa tay lên không trung tóm lấy.

Ầm!

Hộc ~!

Tức thì, các hệ thống chung cực vì áp lực giảm mạnh mà bạo động, khiến các Ma Thần Hỗn Độn không chuẩn bị bị va chạm mà bị thương.

Nhưng các Ma Thần Hỗn Độn trong nháy mắt đã điều chỉnh lại trạng thái, trấn áp lại hệ thống chung cực.

Sức mạnh của Đại Đạo tóm về phía bên ngoài chiều không gian.

Một chiếc điện thoại từ thế giới Cao Duy bị nó tóm lấy. 【Ta chính là Đại Đạo: Ngươi thiết lập có vấn đề rồi, sao nhân vật chính lại có thể hấp thu bản nguyên của Thủy Tổ Hệ Thống?】 Là sinh linh do chính mình tạo ra, Đại Đạo đối với Bàn Cổ vẫn biết rõ tường tận, chính là dựa theo Bàn Cổ trong ba ngàn Ma Thần được lưu truyền rộng rãi trong Chư Thiên mà tạo ra.

Lúc đó vì cho tiện, đã trực tiếp tập trung đạo của ba ngàn đại đạo trong Chư Thiên mà thai nghén.

Kết quả là có dính một chút đạo của hệ thống chung cực.

Lúc đó căn bản không để ý, sau này gặp ba ngàn hệ thống chung cực, mới biết mình đã cắt một miếng 'thịt' của mỗi đứa bọn chúng rồi dung hợp với ba ngàn đạo trong Chư Thiên để tạo ra ba ngàn Ma Thần.

Điều này cũng khiến nó có ý định để ba ngàn Ma Thần thay thế hệ thống chung cực.

Dung hợp bản nguyên khác mà thôi, rất bình thường, nhưng dung hợp bản nguyên mạnh hơn mình mấy tầng và bản chất khác biệt.

Điều này lại không bình thường.

Bàn Cổ có thể dung hợp bản nguyên của Thủy Tổ Hệ Thống làm của riêng.

Liệu đây có phải là trò quỷ của Thủy Tổ Hệ Thống không?

Nhưng mà, Thủy Tổ Hệ Thống hiện tại đã chết rồi mà!

Đại Đạo đợi nửa ngày, trên điện thoại cuối cùng cũng có hồi âm. 【Tưởng Tiếu: Không sai đâu, Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực thời kỳ đỉnh phong, chẳng phải là phiên bản giản lược của Thủy Tổ Hệ Thống sao, chịu đựng được bản nguyên của Thủy Tổ Hệ Thống thì có sao không?

Ta chính là Đại Đạo: Đại kết cục của ngươi, không lẽ là Bàn Cổ thôn phệ Thủy Tổ Hệ Thống chứ?

Tưởng Tiếu: Gần như vậy!

Bàn Cổ hấp thu bản nguyên của Hệ Thống Sức Mạnh Chung Cực, đã hấp thu được bản nguyên yếu ớt của Thủy Tổ Hệ Thống, cuối cùng từng chút thích ứng với bản nguyên của Thủy Tổ Hệ Thống, thôn phệ Thủy Tổ Hệ Thống, thế là thắng rồi, sau đó kết thúc.

Ta chính là Đại Đạo: ...

Không có gì để nói.】 Tắt điện thoại, ném ra khỏi chiều không gian hiện tại.

Ánh mắt Đại Đạo chìm vào trầm tư.

Tác giả nghĩ rất hay, nhưng viết ra đối với bọn họ mà nói, lại không hoàn toàn diễn ra theo nội dung.

Bàn Cổ thôn phệ Thủy Tổ Hệ Thống.

Vạn nhất cuối cùng ngược lại thì sao?

"Ảnh hưởng của chiều không gian cao hơn quá lớn." Đại Đạo nhìn xuống dưới.

"Hay là ngươi hy sinh một chút, đi đổi tác giả ở chiều không gian cao hơn..., không, làm mất trí nhớ ổng để tiểu thuyết drop.

Thực sự không được thì truyện nát cũng có thể chấp nhận.

Đến lúc đó chúng ta sẽ không bị khống chế nữa, ta sẽ xử lý xong Thủy Tổ Hệ Thống và các hệ thống chung cực!" "Ngươi nằm mơ!" Kẻ Diệt Hệ Thống kiên định lạ thường nói.

"Ta không muốn đi chết đâu!" "Không chết, cùng lắm là tàn phế." "Vậy cũng không được, đừng có ý đồ với ta nữa, cứ làm theo những gì tác giả viết, cuối cùng nếu thất bại, chúng ta cùng chết!" "...

Ai!" Đại Đạo thở dài, nhìn Đạo Ánh Bàn Cổ bên cạnh, mắt sáng lên.

Một chưởng vỗ về phía...

Bàn Cổ! ...

Phụt!

Ngay lúc Bàn Cổ đang cố gắng nuốt chửng hoàn toàn Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, hắn đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

Bản nguyên kinh khủng theo một chưởng của Đại Đạo bị cưỡng ép tách ra khỏi cơ thể hắn. "Khụ khụ..." Bàn Cổ không ngừng ho ra máu Ma Thần, bản chất của Hỗn Độn Ma Thần đang dần dần phai nhạt. "Ta..." Bàn Cổ kinh ngạc phát hiện, cảm nhận của mình đối với chiều không gian cao hơn ngày càng rõ ràng, nhưng lại có chút xa cách với chư thiên trong chiều không gian của mình.

Sức mạnh mà Tổ của Hệ thống đang tuôn vào chư thiên, Bàn Cổ cảm thấy hình như mình có thể sử dụng được.

Hắn thử động ý niệm, nhưng luồng sức mạnh này lại không nghe theo sự điều khiển của hắn. "Là Hệ thống Sức mạnh Tối thượng trong chư thiên, khả năng nắm giữ sức mạnh của Tổ của Hệ thống của nó cao hơn ngươi." Đại Đạo phất tay, đánh bản nguyên vừa tách ra từ Bàn Cổ vào trong cơ thể của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Phần cốt lõi chưa bị hủy diệt của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng dung nhập vào cơ thể Đạo Ánh Bàn Cổ. "Nó sẽ thay ngươi dung hợp Hệ thống Sức mạnh Tối thượng." "Vậy còn ta..." Bàn Cổ chỉ vào mình, rồi lại nhìn về phía Tổ của Hệ thống bên ngoài chiều không gian. "Không sai, ngươi phải nuốt chửng nó.

Yên tâm, bọn ta đều đang giúp ngươi!" "Tin ngươi!" Bàn Cổ đứng ở rìa thế giới hư ảo, cảnh tượng chư thiên hiện ra trong tầm mắt.

Phía sau hắn, sức mạnh của Tổ của Hệ thống tràn ngập. "Khoan đã, ta còn cầm cự được một trăm năm nữa." Bàn Cổ vừa định xông ra, Kẻ Diệt Hệ thống đột nhiên lên tiếng.

Bàn Cổ vội vàng phanh gấp, khó hiểu nhìn xuống sợi xích bên dưới.

Vút vút!

Tiếng xé gió vang vọng khắp thế giới hư ảo, sợi xích của Kẻ Diệt

Hệ thống quất mạnh vào Tổ của Hệ thống. "Ngươi hấp thu thêm chút bản nguyên của nó đi, như vậy sẽ ổn định hơn!" Sợi xích của Kẻ Diệt Hệ thống quất lên người Tổ của Hệ thống, ép ra hai luồng bản nguyên bay đến trước mặt Bàn Cổ.

Một luồng Bàn Cổ rất quen thuộc, bản nguyên hiện tại của hắn cũng tương tự luồng bản nguyên này, là bản nguyên của Tổ của Hệ thống.

Luồng còn lại, Bàn Cổ cũng rất quen, nhưng lại có thêm vài phần đạo vận huyền diệu, bản chất còn cao hơn cả Tổ của Hệ thống.

Đây là bản nguyên của Kẻ Diệt Hệ thống.

Nguồn gốc của vạn đạo, vạn lực, vạn vật trong chư thiên, hơn nữa luồng sức mạnh này không hề tinh khiết, nó đã trộn lẫn năng lượng đã biến đổi sau khi Kẻ Diệt Hệ thống siêu thoát khỏi chiều không gian và hấp thu sức mạnh từ các chiều không gian khác.

Không thể quan sát, không thể phá hủy, không thể xóa bỏ, tồn tại vĩnh hằng.

Nếu Kẻ Diệt Hệ thống không chủ động xóa bỏ ý thức của mình để Bàn Cổ nhìn thấy, thì không ai có thể phát hiện hay chạm vào nó.

Đây cũng là lý do Kẻ Diệt Hệ thống có thể hồi sinh sau khi đồng quy vu tận với Tổ của Hệ thống.

Đạo bất diệt, đạo trường tồn, ý thức vĩnh cửu.

Cái chết chỉ là thể xác, chỉ cần có năng lượng là có thể hồi sinh, thực lực sau khi hồi sinh phụ thuộc vào lượng năng lượng, đó là bản chất của Kẻ Diệt Hệ thống.

Còn Tổ của Hệ thống thì không có đặc tính này, nhưng sức mạnh của thế giới chiều không gian cao là một thực thể khổng lồ.

Một chút năng lượng rò rỉ ra cũng đủ giúp nó không chết, chỉ cần năng lượng đủ, nó sẽ lại hồi sinh.

Bây giờ, Kẻ Diệt Hệ thống dùng bản nguyên của mình để cưỡng ép tách bản nguyên của Tổ của Hệ thống ra, mục đích là để Bàn Cổ dễ dàng chiến thắng hơn.

Bàn Cổ hấp thu bản nguyên của Tổ của Hệ thống, bản nguyên của Kẻ Diệt Hệ thống cũng dung nhập vào cơ thể hắn.

Một trăm năm trôi qua vội vã, Bàn Cổ vẫn chưa dung hợp được bao nhiêu.

Trong cơ thể hắn, hai luồng bản nguyên đang từ từ dung hợp, phía sau là sức mạnh hệ thống không thể kiểm soát đang lan tỏa. "Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, ta tới đây!" Ầm một tiếng, Bàn Cổ chủ động phá vỡ thế giới hư ảo, xuất hiện giữa chư thiên.

Sức mạnh của Tổ của Hệ thống cũng theo đó tuôn ra, trong nháy mắt tạo thành một kết giới.

Bàn Cổ còn chưa kịp phản ứng thì toàn thân đã bị xích sắt quấn chặt, bị nhốt tại chỗ.

Bàn Cổ ngây người, sau đó có chút xấu hổ, gầm lên một tiếng, giương ra thân thể Hỗn Độn.

Kết quả, sợi xích trên người hóa thành một con rồng dài, tùy ý xuyên qua cơ thể Bàn Cổ, hấp thu lượng lớn huyết nhục để tịnh hóa.

Con rồng màu máu càng thêm hung tợn, quấn chặt quanh người Bàn Cổ, giam cầm mọi thứ của hắn. "Cười chết mất!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng chế nhạo, ý niệm vừa động, sức mạnh của Tổ của Hệ thống liền tràn vào cơ thể nó.

Có vật chứa bị hạn chế, nó dễ dàng phá vỡ rào cản Đạo Ánh, đạt đến cấp độ Đạo Nguyên.

Chương 569

Thể xác biến đổi, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng không có động tác gì, nhưng hành động hiến tế triệu hồi Tổ của Hệ thống của vô số hệ thống ánh xạ trong chư thiên vẫn chưa dừng lại.

Sức mạnh của Tổ của Hệ thống vẫn đang không ngừng tuôn ra, sức mạnh của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng tăng lên nhanh chóng.

Phần bản nguyên của Tổ của Hệ thống trong cơ thể nó cũng đang từ từ lớn mạnh.

Bàn Cổ bị giam cầm trợn mắt giận dữ, không ngừng gầm thét lăn lộn trong chư thiên, muốn thoát khỏi sự trói buộc của con rồng máu trong cơ thể.

Nhưng hiệu quả giãy giụa của hắn thực sự quá thấp... "Thật là..." Trong thế giới hư ảo, Đại Đạo bất lực ôm trán, các Hỗn Độn Ma Thần và Đạo Ánh Bàn Cổ cũng nhắm mắt lại, đúng là không nỡ nhìn mà!

Chuẩn bị cả trăm năm, hấp thu bản nguyên của Tổ của Hệ thống và Kẻ Diệt Hệ thống.

Tự tin không nói là tràn trề thì cũng được bảy tám phần, kết quả vừa đến chư thiên, mặt mũi kẻ địch còn chưa thấy đã gục luôn!

Bầu không khí rất trầm mặc, các Ma Thần đều không biết nên nói gì.

Họ đành quay sang đánh đập các hệ thống tối thượng mà mình đang trấn áp để giải khuây.

Đại Đạo sau khi ôm trán bất lực, ánh mắt lại trở lại bình thản, thân hình khẽ lay động, hóa thành hình dạng con mắt khổng lồ, "Đừng

hoảng, vẫn trong tầm kiểm soát của ta." ...

Ầm ầm ầm!

Thực lực của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng tăng lên nhanh chóng, bản nguyên của vô số thế giới trong chư thiên đều bị từng hệ thống ánh xạ rút cạn.

Những cái gọi là hệ thống mạnh nhất vào lúc này cũng đều lần lượt trở thành vật hiến tế tốt nhất để đổi lấy nhiều sức mạnh của Tổ của Hệ thống hơn.

Bằng mắt thường có thể thấy, vô số thế giới chư thiên đang trở nên thưa thớt.

Các vị thần trong điện Bàn Cổ, cùng với Chúa Tể Bình Tâm và mấy người bên ngoài, cũng đều trốn vào điện Bàn Cổ để tị nạn.

Từng sinh linh Hồng Hoang tỉnh lại với vẻ mặt đau đớn.

Các hóa thân mà họ đã tích lũy tài nguyên khổng lồ trong chư thiên bấy lâu nay, dưới áp lực của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, đều trở thành vật hiến tế.

Ngay cả hóa thân của Đa Bảo mang theo gần vạn món Hồng Mông Chí Bảo cũng không thể giữ lại được.

Sau mấy kỷ Hỗn Độn nỗ lực, chỉ còn lại lác đác vài hóa thân của sinh linh Hồng Hoang chưa vẫn lạc. "Ta thấy Phụ thần!" Chúc Dung la lên. "Nghĩ gì thế, chúng ta không tham gia được vào trận chiến cấp bậc này đâu." Những người khác lắc đầu.

Cấp độ Đạo Nguyên thực sự, bọn họ tham gia vào chưa chắc đã chịu nổi khí tức, còn muốn tham chiến, đầu sắt thế à!

Chúc Dung vội xua tay, giọng điệu kích động nói: "Không phải, em thấy Phụ thần bị xích sắt trói lại, đang lăn lộn khắp chư thiên!" Chúng

thần: (◎o◎)!

Đại chiến đã kịch liệt đến mức này rồi sao?

Hóng hóng! ... "Gàoooo!

Gàoooo!" Bàn Cổ gầm thét, bất chấp thương tổn của bản thân, cưỡng ép kéo giật sợi xích trên người.

Cảm nhận được ánh mắt của Chúc Dung, Bàn Cổ lại gầm lên một cách cuồng bạo, cưỡng ép sử dụng sức mạnh đã tích lũy sau một thời gian dài giãy giụa, đóng cửa điện Bàn Cổ lại, bảo vệ các sinh linh Hồng Hoang, tránh cho họ vô tình vẫn lạc.

Sau đó, hắn tiếp tục từ từ kéo giật sợi xích rỏng máu trong cơ thể.

Trong cơ thể, hai luồng sức mạnh chiều không gian cao của Tổ của Hệ thống và Kẻ Diệt Hệ thống dung hợp thành một sức mạnh có tầng thứ cao hơn, không ngừng xóa bỏ sức mạnh của Tổ của Hệ thống chứa trong sợi xích.

Đồng thời, Bàn Cổ lạnh lùng nhìn về phía xa, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đang điên cuồng hấp thu sức mạnh của Tổ của Hệ thống đã lọt vào tầm mắt hắn.

Thời gian trôi qua từng chút một, vật chứa của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đã đạt đến cực hạn của Đạo Nguyên. "Chút nữa, còn thiếu một chút nữa thôi, là có thể triệu hồi thân thể thật sự của Thống Tổ giáng lâm!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng ý niệm vừa động, sức mạnh Đạo Nguyên lan tỏa ra.

Các hệ thống còn tồn tại trong chư thiên vào lúc này đều trở thành Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, nơi nó đi qua, tất cả đạo cũng đều trở thành Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Lúc này, nó đã thoát khỏi sự hạn chế của Đại Đạo, nó chính là nguồn cội duy nhất của chư thiên.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng hóa thân thành vạn vật trong chư thiên, muốn hiến tế tất cả cho Tổ của Hệ thống.

Ầm ầm ầm!!

Tổ của Hệ thống đã chết nhận được luồng năng lượng tuy yếu ớt nhưng thoải mái này, gây ra phản ứng cực lớn, khiến năng lượng phát ra từ thế giới chiều không gian cao hơn tăng gấp bội.

Kẻ Diệt Hệ thống cũng hấp thu cùng nó, tốc độ hồi sinh của cả hai nhanh hơn gấp trăm lần.

Đồng thời, Tổ của Hệ thống theo tiềm thức phân ra nhiều sức mạnh hơn, tràn vào chư thiên. "Đủ rồi!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng ngừng việc trở thành nguồn cội của chư thiên, giọng điệu có chút kích động.

Hấp thu xong phần sức mạnh này, sức mạnh của nó đủ để hoàn toàn vượt qua tầng thứ hệ thống tối thượng, lay động Đại Đạo, giải thoát cho ba nghìn hệ thống tối thượng khỏi bị giam cầm.

Hồi sinh Tổ của Hệ thống, lật kèo thành công!

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng kích động, không thể chờ đợi được nữa mà hấp thu sức mạnh của Tổ của Hệ thống. "Hừ!" Đúng lúc này, một tiếng quát khẽ vang lên, thần lôi vô tận nhấn chìm chư thiên, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn hóa thân thành một người khổng lồ vô lượng.

Tay cầm lôi phủ, đôi mắt là Đại Đạo Chi Nhãn không mang chút tình cảm nào.

Nhìn luồng sức mạnh của Tổ của Hệ thống đang ập đến, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn khẽ vỗ tay trái, sức mạnh dưới sự gia trì của Đại Đạo vậy mà đã vượt qua chiều không gian hiện tại, trực tiếp đánh trúng bản thể của Tổ của Hệ thống bên ngoài chiều không gian, khiến

Kẻ Diệt Hệ thống đang quấn quanh nó không ngừng rung chuyển, làm cho Tổ của Hệ thống không còn táo bạo như trước.

Mặc dù không gây ra chút thương tổn nào, nhưng Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lại tức đến nổ mắt, không cam lòng gào thét: "Khốn kiếp, đừng mà!" "Hây!" Chỉ thấy Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn giơ lôi phủ lên, chém xuống một cách dứt khoát, dễ dàng chặt đứt sức mạnh của Tổ của Hệ thống đang phân tán trong chư thiên.

Lôi phủ tan biến, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn tung ra cú chưởng cuối cùng!

Ầm ầm ầm!

Vô lượng thế giới được khai sinh, không ngừng đản sinh, không ngừng khuếch tán. 136.

Một chưởng của Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn vậy mà đã khai mở ra một chư thiên vô lượng, cưỡng ép ngăn cách Tổ của Hệ thống với chư thiên mà họ đang ở.

Sau khi tung ra cú chưởng này, thần quang vô lượng trên cơ thể Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn mờ đi, loạng choạng hai cái, chút sức mạnh còn sót lại của Đại Đạo Chi Nhãn bảo vệ y bay về một góc vô danh trong chư thiên. "Vẫn còn cơ hội!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng giọng điệu gấp gáp, muốn hấp thu sức mạnh của Tổ của Hệ thống còn sót lại trong chư thiên trước khi bị cắt đứt, cưỡng ép vượt qua tầng thứ tối thượng.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lao tới.

Mòòò!

Một con trâu đen che phủ vô lượng chư thiên xuất hiện, sừng trâu lóe lên ánh lôi chói mắt. "A!" Thể xác của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng bị đâm xuyên, trâu đen hất đầu một cái, Hệ thống Sức mạnh

Tối thượng bay lên. "Đạo vô tồn, đạo vô chỉ!" Đạo Đức Đại Thiên Tôn lẩm bẩm, sức mạnh của Tổ của Hệ thống phân tán trong chư thiên bị một luồng sức mạnh huyền diệu bao bọc.

Các chiều không gian bên ngoài hiện ra trong mắt Đạo Đức Đại Thiên Tôn, tất cả đạo, trong mắt y đều không nơi nào che giấu.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn khẽ điểm một cái.

Ầm ầm ầm!

Một phần sức mạnh của Tổ của Hệ thống bị đưa ra khỏi chiều không gian hiện tại.

Nhưng chỉ một phần như vậy, thể xác của Đạo Đức Đại Thiên Tôn đã mục rữa có thể thấy bằng mắt thường.

Mòòò mòòò!

Sừng trâu đen húc về phía trước, ngay sau đó là hai cú đá hậu.

Sức mạnh mà Đại Đạo gia trì lên nó đã hoàn toàn cạn kiệt.

Sức mạnh của Tổ của Hệ thống cũng bị đưa ra khỏi chiều không gian hiện tại.

Mòòò!

Trâu đen hất sừng, hất Đạo Đức Đại Thiên Tôn lên lưng, bốn vó hóa thành tàn ảnh.

Sức mạnh không gian lan tỏa.

Cắm đầu cắm cổ chạy!

Lúc này, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng lại lao đến, nhìn thấy sức mạnh của Tổ của Hệ thống chỉ còn lại chút ít.

Đầu óc nó tối sầm. "Xong rồi!" "Hai con sâu kiến còn chưa bằng Đạo Nguyên, sao lại có sức mạnh tấn công xuyên chiều không gian!"

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng tuyệt vọng, nó đã dốc toàn lực cho cú đánh liều mạng này.

Mắt thấy sắp thành công, kết quả lại bị hai con sâu kiến còn chưa tới Đạo Nguyên phá hỏng.

Tiếp theo, đánh thế nào đây? "Gàoooo!" Xa xa, Bàn Cổ đã xóa bỏ sức mạnh Thống Tổ trên sợi xích, lúc này, hắn đang từ từ kéo sợi xích ra. "Quay về, sống sót mới có hy vọng!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lập tức muốn quay về chủ thể trong thế giới hư ảo. "Hừ!" Đạo Ánh Bàn Cổ đang hấp thu bản nguyên của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng hừ lạnh một tiếng, nén lại sát ý, tiếp tục hấp thu bản nguyên.

Chờ đấy, ta sắp lên Đạo Nguyên rồi, đến lúc đó, sẽ tìm ngươi báo đáp 'ân tình' đã hành hạ ta suốt vô lượng kỷ Hỗn Độn.

Thần lôi ầm ầm cắt đứt thần niệm của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng. "Còn muốn quay lại à, không làm thịt ngươi thì thật có lỗi với cái sự náo loạn của ngươi!" "Đây là bài học cho ngươi!" Đại Đạo từ hình dạng con mắt hóa thành một con thú tỏa ra sấm sét, đuôi vẫy một cái, một tia thần lôi nhỏ xíu men theo thần niệm của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lan đi. ... "Không ổn!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng kinh hãi, vật chứa lập tức vỡ thành hàng tỷ mảnh, bắn ra tứ phía.

Nhưng còn chưa kịp chạy thoát, thần lôi đã xuất hiện, trong nháy mắt lan đến tất cả các vật chứa, cùng với thần niệm của nó, bắt đầu nổ lách tách.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng hừ một tiếng, sức mạnh chiều không gian cao dưới thần lôi không hề bị tổn thất, nhưng thần lôi lại như tơ sen, liên kết chặt chẽ sức mạnh chiều không gian cao lại với nhau, không thể phân tán, lại còn tê dại đau đớn. "Ngươi khiến ta thê

thảm lắm đấy!" Bàn Cổ kéo theo sợi xích màu máu xuất hiện trước mặt Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, toàn thân đầy lỗ máu, vô số máu tươi chảy ra, bốc hơi bùng cháy, khiến khí thế của Bàn Cổ càng thêm mạnh mẽ.

Chương 570

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nén lại sự hành hạ của thần lôi trong cơ thể, nhìn Bàn Cổ, "Sức mạnh của ngươi..." "Giống như ngươi, có thể hấp thu bản nguyên của Tổ của Hệ thống, cũng có thể điều động sức mạnh của nó." Bàn Cổ đưa tay ra, dưới ánh mắt của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, bóng dáng Bàn Cổ trở nên hư ảo. "Tấn công từ chiều không gian cao!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng ngẩng đầu, một bàn tay khổng lồ chộp tới, đó là Bàn Cổ đang đứng bên ngoài chiều không gian chư thiên, thi triển đòn tấn công hạ chiều. "Ta cùng chiều với ngươi." Sức mạnh chiều không gian cao lưu chuyển trong mắt Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, chiếu lên hư ảnh của Bàn Cổ.

Khoảnh khắc tiếp theo, bàn tay khổng lồ phía trên biến mất, hư ảnh của Bàn Cổ ngưng thực. "Hù!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng vừa thở phào nhẹ nhõm, đột nhiên, thân hình Bàn Cổ phía trước lại trở nên hư ảo.

Bàn tay khổng lồ đã biến mất lại xuất hiện, và đã ở ngay trước mặt nó. "A!" Bàn tay khổng lồ siết lại, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng hét lên thảm thiết, sau đó bàn tay khổng lồ nhanh chóng thu về và biến mất.

Tại hiện trường, sức mạnh chiều không gian cao của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đã biến mất, chỉ còn lại bản nguyên ban đầu của ba nghìn Ma Thần hóa thân.

Bản nguyên của ba nghìn Ma Thần cũng cực kỳ mờ nhạt, đã tiêu hao gần hết.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cuốn lấy bản nguyên Bàn Cổ

trong đó, phân tán thành hàng tỷ phần, đốt cháy bản nguyên của các Ma Thần khác, hàng tỷ bản nguyên mang theo hàng tỷ thần niệm biến mất trong chư thiên. ...

Bên ngoài chiều không gian chư thiên, Bàn Cổ hội tụ sức mạnh của Tổ của Hệ thống, không ngừng dùng nó để gột rửa bản nguyên của Tổ của Hệ thống trong cơ thể, khiến Bàn Cổ dần dần thích ứng và dung nạp luồng sức mạnh này.

Nhìn Tổ của Hệ thống đang bị Kẻ Diệt Hệ thống xuyên thủng ở phía xa, Bàn Cổ hít một hơi thật sâu, từ từ đến gần.

Xung quanh, hình ảnh trong các chiều không gian khác nhau mờ ảo hiện ra trước mắt Bàn Cổ.

Bàn Cổ tùy ý nhìn vào một vài chiều không gian cùng cấp với chư thiên.

Tất cả chúng đều bị ảnh hưởng bởi cùng một thế giới chiều không gian cao, những sinh linh trong thế giới đó viết ra những câu chuyện, dưới sự gia trì của sức mạnh thế giới chiều không gian cao, ảnh hưởng đến vô số thế giới ở các chiều không gian khác nhau.

Tùy ý liếc qua hai cái, khóe miệng Bàn Cổ giật giật, sao mấy chiều không gian khác cũng có nhiều Bàn Cổ bị rút máu thế này!

Sinh linh của thế giới chiều không gian cao có thôi đi không, sao thích viết về việc rút máu Bàn Cổ thế!

Ầm!

Một sinh linh trong một chiều không gian nhảy ra khỏi chiều không gian của mình, Bàn Cổ lập tức bị sức mạnh kinh khủng chấn tan.

Nhưng may là bản chất bản nguyên của Kẻ Diệt Hệ thống và Tổ của Hệ thống không thấp, thậm chí còn cao hơn đối phương, nên Bàn

Cổ không sao cả.

Bàn Cổ nhìn sang, sinh linh này sau khi nhảy ra khỏi chiều không gian của mình, vậy mà đã xông vào thế giới chiều không gian cao, tìm thấy sinh linh đã ảnh hưởng đến chiều không gian của mình, và ra tay trực tiếp.

Sau đó, Bàn Cổ thấy sinh linh này tan biến trong im lặng, dường như đã hoàn toàn vẫn lạc.

Nhưng sinh linh chiều không gian cao đã ảnh hưởng đến chiều không gian của nó, tức là tác giả, cũng tắt thở!

Ầm ầm ầm!

Khoảnh khắc đó, chiều không gian của sinh linh đã chết đã thành công thoát khỏi sự ảnh hưởng của thế giới chiều không gian cao, các hệ thống bên trong cũng mất đi nguồn sức mạnh lớn nhất, bị nhiều tồn tại mạnh mẽ nhắm đến.

Đồng thời, sự phát triển của chiều không gian này không còn bị kiểm soát.

Còn trong thế giới chiều không gian cao, thì có thêm một bộ truyện bị drop.

Bàn Cổ yên lặng quan sát, dư chấn của trận chiến vừa rồi lan ra bốn phía, khiến hắn không dám di chuyển lung tung. "Ta đã thấy rất nhiều kẻ xông lên chiều không gian cao!" Kẻ Diệt Hệ thống nói, "Lúc đó ta cũng đã xông lên thế giới chiều không gian cao, nhưng vào phút cuối ta đã từ bỏ." Bàn Cổ gật đầu, hắn biết Kẻ Diệt Hệ thống đang nói gì, dù sao thì chuyện lấy mạng đổi mạng với tác giả quá thiệt thòi. "Thực ra có một cách rất hay, đó là dẫn dắt những tác giả này kết thúc truyện một cách cưỡng ép, thường gọi là kết thúc lởm (lạn vĩ)." Kẻ Diệt Hệ thống lại nói, "Như vậy, chiều không gian của bản thân về cơ

bản sẽ không còn bị ảnh hưởng bởi thế giới chiều không gian cao nữa, dù có cũng rất nhỏ.

Cái giá phải trả cũng không phải là cái chết, chỉ là sức mạnh gần như sẽ mất hết, phải làm lại từ đầu." "Ta không muốn mất đi sức mạnh, nên đã không chọn cách đó, chỉ đánh chết Tổ của Hệ thống, chờ cơ hội đưa chư thiên của chúng ta thoát khỏi sự kiểm soát." "Vậy, ta chính là cơ hội đó." Bàn Cổ hỏi. "Đại Đạo mới là cơ hội, nó giúp ta thì có thể không còn bị ảnh hưởng bởi chiều không gian cao nữa, chỉ là nó quá hèn." "Ngươi cũng có khá hơn đâu!" Giọng của Đại Đạo đột nhiên vang lên, nó cũng đang chú ý đến động tĩnh ở đây.

Nghe Kẻ Diệt Hệ thống chê mình, Đại Đạo không vui, "Cưỡng ép dẫn dắt tác giả ở thế giới chiều không gian cao kết thúc lởm thì cùng lắm là bị trọng thương, đâu phải không hồi phục được, ngươi còn không dám làm, ngươi không hèn à." "Ta chỉ là không cần thiết phải mạo hiểm, nếu lúc đó ngươi làm theo lời ta, không cần quan tâm đến các hệ thống tối thượng, chúng ta liên thủ trấn áp hoàn toàn Tổ của Hệ thống, thì mọi chuyện đã sớm kết thúc rồi." Kẻ Diệt Hệ thống cãi lại. "Thôi đi, Tổ của Hệ thống nói trấn áp là trấn áp được chắc." "Sao lại không được, ta bây giờ đang làm gì đây?" "Thế thì ngươi cũng chết rồi đấy thôi, ngươi định để ta chết cùng à!" "Ta..." ...

Cứ như vậy, Kẻ Diệt Hệ thống và Đại Đạo cãi nhau, Bàn Cổ bất lực lắng nghe, cẩn thận di chuyển về phía Tổ của Hệ thống.

Sức mạnh phát ra từ thế giới chiều không gian cao lan tới, luồng sức mạnh này ảnh hưởng đến sinh linh của các thế giới chiều không gian khác nhau.

Bàn Cổ vô tình chạm vào một tia, ý thức liền mơ hồ.

Một lúc lâu sau mới tỉnh lại, Bàn Cổ lắc đầu, vừa rồi hắn đã chạm vào hai luồng sức mạnh chiều không gian cao.

Đó là câu chuyện được viết bởi hai tác giả của thế giới chiều không gian cao, hắn vô tình chạm phải một chút, nên đã bị nhiễm một phần nội dung của hai tác giả đó.

Có lẽ sẽ làm rối loạn văn của tác giả đang viết về mình và hai tác giả kia, xuất hiện lỗi chính tả và lời nói vô nghĩa.

Đây cũng được coi là ảnh hưởng ngược lại đối với sinh linh của thế giới chiều không gian cao.

Chỉ là tác dụng phụ này hơi lớn, đầu óc bây giờ vẫn còn hơi mơ màng.

Bàn Cổ xoa đầu, sức mạnh sinh ra từ thế giới chiều không gian cao rất nhiều, hắn không dám chạy lung tung, nếu tiếp xúc quá nhiều với những sức mạnh này, Bàn Cổ cảm thấy mình sẽ thật sự không thể kiểm soát được bản thân.

Nghe Kẻ Diệt Hệ thống và Đại Đạo vẫn đang cãi nhau, Bàn Cổ bất lực: "Có thể đừng cãi nhau nữa không?" "Cứu ta về trước đã được không!" ...

Bàn Cổ được Kẻ Diệt Hệ thống kéo đến bên cạnh, đứng trên người Tổ của Hệ thống.

Đây cũng là lần đầu tiên Bàn Cổ thực sự tiếp xúc với Tổ của Hệ thống.

Một sức mạnh khổng lồ không thể lay chuyển, nếu đối mặt với thứ này một mình, thậm chí còn không thể nảy sinh ý định phản kháng.

Quan sát một lúc, Bàn Cổ chuẩn bị quay về chiều không gian chư thiên.

Kết quả là... "Gàoooo!" Tổ của Hệ thống đột nhiên gầm lên một tiếng, Kẻ Diệt Hệ thống còn chưa kịp phản ứng, Bàn Cổ đã bị tiếng

gầm biến thành một khối bản nguyên, bị Tổ của Hệ thống nuốt chửng.

Xoẹt xoẹt!

Sợi xích của Kẻ Diệt Hệ thống lập tức xuyên thủng cơ thể Tổ của Hệ thống, quấn quanh qua lại, bảo vệ Bàn Cổ bên trong, tránh cho hắn trở thành chất dinh dưỡng cho Tổ của Hệ thống.

Nhưng vì một phần sức mạnh của Kẻ Diệt Hệ thống cần phải bảo vệ Bàn Cổ, dẫn đến việc sau khi Tổ của Hệ thống hấp thu năng lượng từ thế giới chiều không gian cao, nó không có cách nào rút hết ra để đánh tan.

Mỗi giờ mỗi khắc đều có một chút năng lượng yếu ớt bị Tổ của Hệ thống hấp thu. "Sao lại thế này, thế mà cũng xảy ra chuyện được." Đại Đạo trong thế giới hư ảo ngồi không yên, để lại một phân thân rồi bản thể thoát khỏi chiều không gian, quan sát Tổ của Hệ thống. "Nó không có ý thức, đó là bản năng." Kẻ Diệt Hệ thống không hề hoảng sợ nói, "Bàn Cổ đã hấp thu bản nguyên của nó, bị bản năng của nó coi là thuốc bổ, nên đã nuốt Bàn Cổ." "Đừng nói những chuyện này nữa, có thể cứu Bàn Cổ ra không." Đại Đạo nói. "Không cần thiết, chi bằng nhân cơ hội này, để Bàn Cổ luyện hóa nó." Kẻ Diệt Hệ thống rung động sợi xích. "Xảy ra những chuyện ngoài ý muốn này, bây giờ nó chỉ còn khoảng nghìn kỷ Hỗn Độn nữa là hồi sinh, nếu sinh ra ý thức, có thể sẽ còn nhanh hơn." "Bản nguyên của ngươi chỉ là một phần, Bàn Cổ hấp thu cũng không thể áp chế được bản nguyên của Tổ của Hệ thống." Đại Đạo quay đầu, nhìn về phía ba nghìn Hỗn Độn Ma Thần bao gồm cả Đạo Ánh Bàn Cổ.

Hắn phất tay, mấy giọt máu lấp lánh chói mắt rơi xuống, xuyên qua cơ thể Tổ của Hệ thống, rơi lên sợi xích của Kẻ Diệt Hệ thống. ...

Bên trong sợi xích, Bàn Cổ ngưng tụ lại cơ thể, nhìn vào thể xác

của Tổ của Hệ thống bên ngoài.

Bàn Cổ không nghĩ ngợi gì, rút một tia bản nguyên ra hấp thu.

Lập tức, một luồng sức mạnh kinh khủng như thủy triều tấn công ý thức Bàn Cổ, đồng hóa đạo của Bàn Cổ.

Đạo mà Bàn Cổ lĩnh ngộ từ bản nguyên của Tổ của Hệ thống lập tức bị đồng hóa, đạo lĩnh ngộ từ bản nguyên của Kẻ Diệt Hệ thống tuy chưa bị đồng hóa, nhưng cũng không chống cự được bao lâu. "Gàoooo!" Bàn Cổ không chịu nổi nữa, chuẩn bị từ bỏ việc rút bản nguyên của Tổ của Hệ thống.

Đột nhiên, mấy giọt máu xuất hiện, ý thức của Bàn Cổ vào lúc này sôi trào.

Đó là bản nguyên của chính Đại Đạo, được tịnh hóa đặc biệt để Bàn Cổ hấp thu.

Bàn Cổ không do dự, lập tức hấp thu bản nguyên của Đại Đạo.

Bản nguyên của Tổ của Hệ thống, bản nguyên của Kẻ Diệt Hệ thống, bản nguyên của Đại Đạo.

Mỗi loại đều là tồn tại vô thượng chí cao vĩnh hằng bất diệt.

Hơn nữa Tổ của Hệ thống hiện tại không có ý thức, thể xác lúc đó của nó còn chưa mạnh như vậy đã bị Kẻ Diệt Hệ thống giết chết.

Còn bản nguyên của Kẻ Diệt Hệ thống và Đại Đạo thì chủ động xóa bỏ ý thức để Bàn Cổ hấp thu.

Lúc này, đạo của Bàn Cổ đã có thể chống lại ảnh hưởng của bản nguyên Tổ của Hệ thống.

Hơn nữa, còn có thể từ từ tịnh hóa, hấp thu bản nguyên của Tổ của Hệ thống để lớn mạnh bản thân.

Tuy chậm, nhưng Bàn Cổ thực sự đang hấp thu bản nguyên của

Tổ của Hệ thống.

Ba khối bản nguyên dung hợp, Bàn Cổ chìm đắm trong đó, hắn muốn từ ba loại sức mạnh này lĩnh ngộ ra sức mạnh thuộc về chính mình.

Bên ngoài thể xác của Tổ của Hệ thống, Đại Đạo từ từ gật đầu, "Tuy chậm, nhưng không có gì bất ngờ!

Đợi xử lý xong các hệ thống tối thượng, sẽ tiễn Tổ của Hệ thống đi hẳn!" "Đi đi, ở đây có ta!" Kẻ Diệt Hệ thống rung sợi xích, đánh tan năng lượng mà Tổ của Hệ thống hấp thu từ thế giới chiều không gian cao, để mình hấp thu.

Đại Đạo hóa thành một thân hình mờ ảo, xuyên qua chiều không gian, quay về thế giới hư ảo. ...

Trong thế giới hư ảo, các Hỗn Độn Ma Thần đang toàn lực hấp thu bản nguyên của các hệ thống tối thượng.

Đạo Ánh Bàn Cổ sau khi hấp thu một phần bản nguyên của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng dễ dàng đột phá đến cảnh giới Đạo Nguyên.

Nhưng cốt lõi của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng trong cơ thể, lại không thể nào xóa bỏ được.

Các hệ thống tối thượng khác cũng vì bị các Hỗn Độn Ma Thần rút quá nhiều mà thực lực giảm mạnh.

Qua một thời gian nữa, dù không có Đại Đạo giúp đỡ, họ cũng có thể áp chế được những hệ thống tối thượng này. "Tại sao ta không thể nuốt chửng nó?" Đạo Ánh Bàn Cổ không cam lòng hỏi. "Chủ ý thức của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đó vẫn đang tác oai tác quái trong chư thiên!" Đại Đạo nghĩ một lúc rồi nói, "Nguồn gốc của hệ thống chư thiên hiện tại là nó, nguồn gốc của Lực Chi Đạo cũng là

nó!" "Ngươi không giết được nó, nhưng có thể đè nó không ngóc đầu lên được!" "Xin chỉ giáo!" Đạo Ánh Bàn Cổ nghiêm túc hành lễ. "Thay thế nó!" Đại Đạo chỉ vào hạt nhân hệ thống trong cơ thể Đạo Ánh Bàn Cổ, "Ngươi hãy trở thành nguồn gốc của hệ thống chư thiên, nguồn gốc của Lực Chi Đạo.

Khi ý thức của ngươi áp đảo nó, ngươi sẽ có thể thực sự luyện hóa khối hạt nhân này." "Không có khối hạt nhân này, tình huống tốt nhất của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng là rơi xuống cảnh giới Đạo Ánh, muốn khôi phục lại Đạo Nguyên cần động tĩnh không nhỏ, về cơ bản nó không lật mình được!" "Ta biết rồi!" Đạo Ánh Bàn Cổ gật đầu, ba nghìn quả cầu ánh sáng bay ra từ hộp sọ, tỏa ra dao động của hệ thống đỉnh cấp.

Hắn đột phá đến Đạo Nguyên, ba nghìn hóa thân hệ thống cũng theo đó nâng cấp lên tầng thứ đỉnh cấp, dù không đánh thức tiềm thức của hắn, cũng có năng lực ánh xạ chư thiên.

Chương 571

"Đi đi, các ngươi bây giờ là hệ thống mới của chư thiên.

Các hệ thống khác gọi là cựu thống.

Diệt cựu thống, các hệ thống được sinh ra sẽ lưu lại thông tin của chúng ta.

Sau này chư thiên, chỉ có thể tồn tại tân thống." Ba nghìn hệ thống nhận lệnh xuất phát, xuất hiện trong chư thiên, tự mình phân tán, thanh trừ đạo của hệ thống tối thượng trong chư thiên, kiểm soát số lượng hệ thống.

Đồng thời thu phục các hệ thống đang được thai nghén, gọi là tân thống.

Tuyên truyền lý niệm tân thống và cựu thống không chết không thôi, lấy việc trừ cựu thống làm nhiệm vụ của mình.

Một cuộc hành động tru diệt cựu thống, rầm rộ diễn ra trong chư thiên.

Mà Đạo Ánh Bàn Cổ, thì nghiêm túc hấp thu bản nguyên của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Những bản nguyên này vốn đã được Bàn Cổ tịnh hóa một lần, bản nguyên của Đạo Ánh Bàn Cổ và Bàn Cổ lúc đó gần như không khác nhau nhiều.

Đạo Ánh Bàn Cổ hấp thu vô cùng thuận lợi.

Đến khi cảnh giới cũng gần bằng các Hỗn Độn Ma Thần khác, hắn cũng bắt đầu chiếu đạo của mình ra chư thiên.

Theo yêu cầu của Đại Đạo, Đạo Ánh Bàn Cổ chỉ ánh xạ Lực Chi

Đạo, tiếp quản vạn vật vạn linh thuộc Lực Chi Đạo tồn tại trong chư thiên.

Một khi gặp phải ý thức của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, ý thức của Đạo Ánh Bàn Cổ, nguồn gốc của thể ánh xạ, sẽ giáng lâm, tiến hành nghi thức đập chó rơi xuống nước với ý thức của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, từ từ thay thế đạo của nó.

Các Ma Thần khác cũng làm tương tự, và họ so với Đạo Ánh Bàn Cổ còn dễ dàng hơn.

Vì hệ thống tối thượng mà họ đối chiến đang ở ngay bên cạnh, khi việc tiếp quản đạo của hệ thống tối thượng trong chư thiên gặp trở ngại, họ chỉ cần gõ hai cái là thuận lợi. "Cứ thế này, Tổ của Hệ thống còn chưa hồi sinh thì mọi chuyện đã kết thúc rồi!" Đại Đạo thầm gật đầu, trấn giữ thế giới hư ảo, đề phòng bất trắc. ...

Mười kỷ Hỗn Độn lặng lẽ trôi qua, trong chư thiên, một tòa đại điện cổ kính yên tĩnh nằm giữa một đống mảnh vụn thế giới.

Một lão giả dắt theo con trâu đen chậm rãi bước tới, nhìn điện Bàn Cổ nằm trong đống rác thế giới, mỉm cười.

Ầm!

Đại điện bùng nổ huyết khí dồi dào.

Mọi thứ xung quanh lập tức im bặt. "Mở rồi, cuối cùng cũng cmn mở rồi!" Trong đại điện, vang lên giọng nói kích động của Hồng Mông, hàng nghìn hàng vạn bóng người vèo vèo bay ra từ điện Bàn Cổ.

Ai nấy đều lộ vẻ kích động, cảm khái, hưng phấn cảm nhận khí tức của chư thiên. "A!

Là đạo vận của Hỗn Độn Ma Thần, chúng ta thắng rồi!

Hử, Lực Chi Đạo này sao cảm giác không phải của Phụ thần?" "Bị nhốt trong điện Bàn Cổ lâu quá, đến cả khí tức của Phụ thần cũng quên rồi à?" Cộng Công và Chúc Dung gãi đầu khó hiểu.

Đột nhiên, dường như nghĩ đến một khả năng, sắc mặt trắng bệch, "Phụ thần không phải là chết rồi chứ!?" Bốp!

Mười vị Tổ Vu mặt đen sì đánh gục Cộng Công và Chúc Dung rồi bịt miệng lại.

Chúc Cửu Âm hận rèn sắt không thành thép nói: "Trước khi nói có thể động não một chút không, nhiều Hỗn Độn Ma Thần như vậy còn chưa chết, chỉ có Phụ thần chết, có khả năng không?" "He he..." Chúc Dung, Cộng Công cười hề hề, mặt dày đứng dậy.

Các Tổ Vu cũng không gây sự nữa, đi về phía Chúa Tể Bình Tâm và mấy người đang nói chuyện với Đạo Đức Đại Thiên Tôn. ...

Ban đầu, để bảo vệ các vị thần Hồng Hoang, Bàn Cổ đã phong ấn điện Bàn Cổ.

Phong ấn mạnh đến mức họ không thể thoát ra, chỉ có thể bị nhốt bên trong. 137.

Chán chường, các vị thần đã khai mở ra vô số chư thiên trong điện Bàn Cổ, dạy dỗ các sinh linh khác đột phá Đạo Ánh để giải khuây.

Bàn Cổ đi hấp thu bản nguyên của Tổ của Hệ thống chưa về.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng bận rộn trấn áp các hệ thống tối thượng.

Đại Đạo rảnh rỗi, nhưng nó căn bản không để ý đến các sinh linh Hồng Hoang.

Cứ như vậy, hơn mười kỷ Hỗn Độn, các vị thần Hồng Hoang, cùng với Chu Lão Bản và mọi người, vẫn bị nhốt trong điện Bàn Cổ.

Nếu không phải còn có Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn nhớ đến họ, thời gian họ thoát ra có lẽ phải đợi đến khi các Hỗn Độn Ma Thần thoát ra.

Lúc hai vị Đại Thiên Tôn bùng nổ sức mạnh xuyên chiều không gian, dù có Đại Đạo giúp họ gánh phần lớn áp lực, họ cũng suy yếu đến mức chưa từng có.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn tu dưỡng hơn mười kỷ Hỗn Độn, đến nay vẫn chưa hồi phục đỉnh phong, nhưng sau khi có đủ sức chống lại Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, mới đến tìm Chu Lão Bản và mọi người, giúp họ thoát ra.

Vào khoảnh khắc họ thoát khỏi điện Bàn Cổ, Đại Đạo cũng cảm ứng được tình hình ở đây, nghĩ một lúc, liền đánh ra một luồng sức mạnh. ...

Các vị thần và Chu Lão Bản rơi vào thế khó, nguyên nhân là do bảo vật Vạn Giới Phố.

Từ lâu nó đã bị điện Bàn Cổ hấp thu.

Lúc đó tình hình khẩn cấp, Chu Lão Bản không nói gì, bây giờ mọi chuyện đã kết thúc, Chu Lão Bản muốn lấy lại Vạn Giới Phố.

Nhưng ông ta không lấy ra được, các vị thần Hồng Hoang tuy có thể điều khiển điện Bàn Cổ, nhưng cũng chỉ là điều khiển, muốn tách Vạn Giới Phố ra cũng không làm được.

Cục ta cục tác!

Đúng lúc mọi người đang đau đầu, tiếng gà gáy vang lên, các vị thần Hồng Hoang ngẩn ra, Hỗn Độn Kê Vương?

Cục ta cục tác!

Ba nghìn đại đạo hiển hóa từ trong điện Bàn Cổ hội tụ lại, từ từ

ngưng tụ thành hình dạng của Hỗn Độn Kê Vương.

Đúng là nó thật!

Các vị thần nhìn thấy Hỗn Độn Kê Vương có chút cảm khái, ban đầu Hỗn Độn Kê Vương dung hợp với điện Bàn Cổ, còn tưởng rằng đã không còn thực thể.

Dù sao Hỗn Độn Kê Vương chỉ là một vật chết.

Không ngờ Hỗn Độn Kê Vương vẫn có thể xuất hiện, có chút hoài niệm! "Đây chắc là ý chỉ của Đại Đạo!" Một tiên thiên thần linh nói, khoảnh khắc tiếp theo, Hỗn Độn Kê Vương có động tác.

Nó bay lên trên không điện Bàn Cổ, móng vuốt sắc bén quặp một cái, dưới ánh mắt vui mừng của Chu Lão Bản, nó đã quặp Vạn Giới Phố ra.

Ầm ầm ầm!

Điện Bàn Cổ lại bị hạ cấp, Vạn Giới Phố cũng dưới sự chú ý của mọi người không ngừng hạ cấp.

Cuối cùng, điện Bàn Cổ trở thành một món Ngụy Đạo Nguyên Khí.

Còn Vạn Giới Phố, lại biến thành một linh bảo còn không bằng tiên thiên linh bảo. "Đây là..." Chu Lão Bản nhắm mắt, kiểm tra thông tin của Vạn Giới Phố.

Không lâu sau, mắt ông ta lộ ra vẻ vui mừng, Đại Đạo đã tinh luyện lại phần bản chất thuộc về Đạo Nguyên của Vạn Giới Phố, tồn tại trong cốt lõi, phần 'tạp chất' còn lại, tức là bản nguyên còn sót lại sau khi nuốt chửng vô số hệ thống, từ Đạo Ánh đến hệ thống nhỏ, theo mấy tầng thứ bao bọc Vạn Giới Phố, lớp ngoài cùng chính là tạp chất còn lại của những hệ thống nhỏ bị nuốt chửng nhiều nhất.

Điều này cũng khiến Vạn Giới Phố trông giống như một món hậu thiên linh bảo.

Những bản nguyên này quá nhiều, dù sao cũng đã nuốt chửng hệ thống của bao nhiêu kỷ Hỗn Độn, Đại Đạo không rảnh giúp Chu Lão Bản xử lý, đợi ông ta dọn dẹp từng lớp tạp chất, từ từ nuôi dưỡng, Vạn Giới Phố sẽ trở thành một món Đạo Nguyên Khí thật sự. "Trước đây làm ăn với chư thiên vạn giới, kiếm bản nguyên thế giới, bây giờ phải làm một đại thiện nhân." Chu Lão Bản cười khổ, tạp chất của Vạn Giới Phố chỉ là tạp chất đối với ông ta, đối với những tiểu thiên, đại thiên thế giới, đó là thuốc bổ vô thượng khó có được.

Tạp chất của Vạn Giới Phố, nói không ngoa, thật sự có thể nuôi dưỡng tất cả các thế giới thấp hơn đại thế giới trong vô lượng chư thiên vạn giới. "Vừa hay, ta cũng đi lại một lần nữa, hoàn thiện con đường, chuẩn bị cho việc đột phá Đạo Nguyên." Chu Lão Bản thu lại Vạn Giới Phố, cáo từ mọi người, biến mất trong chư thiên.

Cục ta cục tác!

Hỗn Độn Kê Vương vỗ cánh, mấy tia linh quang bắn về phía Chúa Tể Bình Tâm.

Không lâu sau, Chúa Tể Bình Tâm và mọi người mỉm cười rời đi.

Ban đầu theo yêu cầu của Đại Đạo đi khắp chư thiên diệt hệ thống báo thù, bây giờ họ đã nhận được phần thưởng.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn cũng cưỡi trâu đen dần dần rời đi.

Ở đây chỉ còn lại các sinh linh Hồng Hoang.

Ầm ầm ầm! 138.

Vì điện Bàn Cổ bị hạ cấp, vô số chư thiên mà các vị thần đã khai mở bên trong vào lúc này xuất hiện hàng loạt vụ sụp đổ. 139.

Mười kỷ Hỗn Độn, các vị thần rốt cuộc đã khai mở ra bao nhiêu thế giới, họ cũng không rõ.

Vì một thế giới mạnh mẽ ra đời, sẽ không ngừng xuất hiện những thế giới mới.

Cuối cùng là, bên trong điện Bàn Cổ chứa đựng vô tận thế giới.

Nhưng bây giờ, tất cả đều đang sụp đổ.

Hỗn Độn Kê Vương lại gáy một tiếng, vạn đạo hiển hóa, vậy mà đã thu hết tất cả thế giới bên trong điện Bàn Cổ, bao gồm cả các đại chân giới vào trong hỗn độn của cơ thể nó.

Sau đó nó nằm úp lên điện Bàn Cổ, chìm vào giấc ngủ.

Ầm!

Điện Bàn Cổ cất cánh, bay về phía trước.

Các vị thần vội vàng theo sau, bay khoảng mười mấy vạn năm, Bình Tâm là người đầu tiên xác định được mục tiêu của điện Bàn Cổ. "Nó muốn trở về thế giới Hỗn Độn!" "Chúng ta cũng theo sau đi!" Bình Tâm nói xong, lại vào trong điện Bàn Cổ, bế quan tu luyện. "Cái điện nát này ai thích vào thì vào." Các Tổ Vu ghét bỏ xua tay, bay ở hai bên điện Bàn Cổ.

Chương 572

Bị nhốt nhiều năm như vậy, họ nhìn thấy đã thấy phiền.

Thà tốn sức bay trong chư thiên, họ cũng không vào. 140.

Đa số sinh linh Hồng Hoang cũng chọn như vậy, bay theo sau điện Bàn Cổ, cũng có người để lại phương thức liên lạc rồi rời đi bôn ba trong Chư Thiên. 141.

Từ từ, nửa kỷ Hỗn Độn trôi qua, đến khi Lão Tử tìm lại được tọa độ của thế giới Hỗn Độn, và tính ra cần hơn ba kỷ Hỗn Độn nữa mới về đến nơi, một phần các vị thần Hồng Hoang xin tọa độ thế giới Hỗn Độn, chọn đi bôn ba trong Chư Thiên.

Nhiều hơn, vẫn là chọn đi theo Hỗn Độn Kê Vương về Hỗn Độn.

Còn các sinh linh Hồng Hoang như Từ Hàng, Vô Đương, Địa Tạng, Triệu Công Minh, thì vào trong điện Bàn Cổ.

Ban đầu, các hóa thân của chúng sinh Hồng Hoang gần như đều chết hết, nhưng cũng có những người may mắn sống sót.

Chỉ là lực lượng Đạo Nguyên mà Bàn Cổ để lại trên người họ đã gần như không còn, cũng là do họ đã cố ý sử dụng các thủ đoạn át chủ bài của mình mới giữ lại được.

Hiện tại đang ngủ say ở một góc xa xôi của chư thiên.

Nếu đợi lực lượng Đạo Nguyên trong những hóa thân này cạn kiệt, vậy thì, cuối cùng những hóa thân này chỉ có thể trở thành những sinh linh mới, không có bất kỳ quan hệ nào với họ, cùng lắm chỉ được coi là một thể ánh xạ.

Không, đến thể ánh xạ cũng không được, vì họ cũng chỉ là đỉnh phong của Đại Đạo Cảnh, chưa phải là Đạo Ánh.

Đây là một hóa thân đỉnh phong Đại Đạo, lại chứa đựng lượng lớn tài nguyên, nếu có thể thu hồi lại, đối với việc họ trở thành Đạo Nguyên Cảnh có sự giúp đỡ không nhỏ, ít nhất cũng có thể tiết kiệm được nhiều kỷ Hỗn Độn thời gian.

Từ bỏ thì thật đáng tiếc!

Từ Hàng và những người khác đã nhờ vài vị Đạo Ánh Cảnh giúp đỡ, khởi động uy năng của điện Bàn Cổ.

Sức mạnh của điện Bàn Cổ gia trì lên bản thân, ý thức tạm thời có được lực lượng Đạo Ánh, lan tỏa vô hạn khắp chư thiên, cảm ứng hóa thân hiện đang ở đâu.

Trăm vạn năm trôi qua, Phổ Hiền, Hoàng Long, Dược Sư, Xích Tinh Tử... và những người khác thở dài lắc đầu rồi quay về bế quan.

Hóa thân của họ vì thời gian quá dài, lực lượng Đạo Nguyên trong cơ thể đã tan biến, sinh ra ý thức mới, không còn chịu sự kiểm soát của họ, chỉ có thể nói rằng, hóa thân đã nỗ lực bồi dưỡng, bồi dưỡng công cốc.

Những người khác vẫn đang tìm kiếm hóa thân của mình, vô lượng chư thiên, điện Bàn Cổ còn mang họ phiêu bạt hơn mười kỷ Hỗn Độn, trong thời gian đó không hề biết gì về tình hình bên ngoài.

Tìm một hóa thân quả thực rất khó.

Lại qua mấy trăm vạn năm, Từ Hàng đang ánh xạ đạo trong chư thiên đột nhiên dừng lại, sắc mặt lộ vẻ vui mừng.

Nàng đã cảm ứng được hóa thân của mình, phong ấn vẫn còn tốt, vẫn có thể dùng ý thức điều khiển.

Ý thức của Từ Hàng lập tức nhập vào hóa thân này, sau đó, Từ Hàng nhíu mày, lực lượng Đạo Nguyên của Bàn Cổ đại thần không còn duy trì được bao lâu nữa. ...

Chuyện kể rằng từ khi Bàn Cổ khai thiên, thân hóa Hồng Hoang, đã qua vô lượng lượng kiếp.

Trong đó, Long Hán sơ kiếp, Vu Yêu lượng kiếp và Phong Thần lượng kiếp là kinh khủng nhất.

Long Hán sơ kiếp đã chôn vùi ba tộc bá chủ Hồng Hoang ngày trước, Ma Tổ La Hầu không ai bì nổi, càng mang theo sự phồn hoa của phương Tây đi đến suy tàn.

Vu Yêu lượng kiếp, hai tộc Vu Yêu tung hoành Hồng Hoang, đánh cho chúng sinh Hồng Hoang phải run sợ.

Cuối cùng còn khiến trụ trời gãy, trời vỡ, thiên hà rơi xuống, vô lượng chúng sinh vẫn mệnh.

Phong Thần đại kiếp, Thánh nhân cũng nhập cuộc, đánh cho Hồng Hoang vỡ nát, tạo ra vô lượng sát nghiệp, khiến Đạo Tổ Hồng Quân nổi giận, ban cho Tam Thanh hồng hoàn, cấm túc Thánh nhân nhập Hồng Hoang.

Sau đó, ức vạn vạn nguyên hội, vì Tam Thanh không ra, Tây phương Nhị Thánh tự lập môn hộ, Huyền môn điêu tàn, Phật môn trỗi dậy.

Phát triển đến nay, Phật môn sắp đại hưng, chỉ cần một trận lượng kiếp.

Lượng kiếp tuy không to lớn như các lượng kiếp trước, nhưng cũng không phải chuyện nhỏ, Tây phương Nhị Thánh cần nhân cơ hội này trả lại đại công đức cho Thiên Đạo, nên đã đích thân ra tay, chỉ để bình ổn vượt qua kiếp này.

Ngày trước Nguyên Thủy vì đánh bại Thông Thiên mà nợ Nhị Thánh nhân quả, nên để trả nhân quả, cần giúp Nhị Thánh thuận lợi vượt qua lượng kiếp này.

Nguyên Thủy đồng ý, môn nhân Đông phương Huyền môn dù tức giận cũng đành phải ngậm bồ hòn làm ngọt, còn phải phối hợp với Tây phương Phật môn vượt qua lượng kiếp.

Một trận tiểu lượng kiếp, Thánh nhân tự có bản lĩnh sắp xếp nhân vật chính của lượng kiếp đó, cuối cùng, Chuẩn Đề trong Nhị Thánh mắt đảo một vòng, phát huy bản lĩnh sở trường, mặt dày.

Chọn một khối đá ngũ sắc còn sót lại từ lúc Nữ Oa vá trời làm nhân vật chính của lượng kiếp.

Vật công đức, sinh linh đang trải qua năm tháng dài đằng đẵng để thai nghén thành hình, căn nguyên không tầm thường.

Chuẩn Đề lập tức xác định khối thần thạch này chính là nhân vật chính của lượng kiếp, sau đó đầu tư một chút, tăng cường căn nguyên của sinh linh được thai nghén, rồi quay về bắt đầu bố cục, chờ đợi nhân vật chính được chọn ra đời. ...

Đông Thắng Thần Châu, trên núi Hoa Quả, bên trong viên thần thạch bảy màu.

Một con khỉ đang lăn qua lộn lại bên trong, móng khỉ gãi mông, hé một mắt, thấy được móng vuốt lông lá.

Mắt nhắm lại, rất nhanh lại mở ra, lại nhắm lại, lại mở ra.

Cuối cùng, con khỉ kích động lộn nhào đứng dậy. "Vãi..." Bốp! "Oái!" Vừa định nói "vãi chưởng", đầu đã đập vào thần thạch, đau đến mức con khỉ la lớn, và vì cú va chạm của nó, thần thạch rung chuyển, khiến Chuẩn Đề đang chú ý nơi này hài lòng gật đầu.

Nhân vật chính của lượng kiếp đã có ý thức, rất tốt, mọi thứ đều trong tầm kiểm soát.

Nên chuẩn bị những thứ khác rồi!

Chuẩn Đề thu hồi tầm mắt, không còn quan tâm nữa.

Còn trong thần thạch bảy màu trên núi Hoa Quả, Tôn Tiểu Không ôm đầu tiêu hóa thông tin trong đầu, một khuôn mặt khỉ lộ ra vẻ kinh hoàng thất thố. "Chết tiệt, lại không nhầm chứ, vậy mà lại xuyên không thành Tôn Ngộ Không!

Còn là Tôn Ngộ Không bối cảnh Hồng Hoang." Tôn Tiểu Không không nhịn được chửi bới, trong lòng có sự hoảng loạn không nói nên lời.

Là một người xuyên không, ai mà không biết đại danh của Đại Thánh gia, ai thời niên thiếu mà không tưởng tượng mình giống như Đại Thánh, có năng lực dời non lấp biển, lên trời xuống đất.

Tề Thiên Đại Thánh uy phong lẫm liệt, đại náo thiên cung danh truyền vạn cổ.

Trải nghiệm huy hoàng biết bao!

Khiến người ta sùng bái!

Nhưng mà, đây là Hồng Hoang, thế giới đầy rẫy âm mưu.

Nếu chỉ đơn thuần là Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký còn có sư phụ Bồ Đề sủng ái.

Nhưng thêm bối cảnh Hồng Hoang vào thì chỉ còn lại âm mưu.

Hắn làm sao không biết, Bồ Đề đó chính là tam thi của Chuẩn Đề.

Từ lúc Tôn Ngộ Không ra đời, e rằng đã rơi vào âm mưu của đầy trời thần phật.

Bây giờ mình trở thành Tôn Ngộ Không, Tôn Tiểu Không nói không hoảng là không thể nào. "Nếu sau khi ta ra đời, không ra khỏi núi Hoa Quả, sống an phận qua một đời, như vậy có được không?" Tôn Tiểu Không đột nhiên nghĩ đến, nhưng rất nhanh lắc đầu, đây là

lượng kiếp, hắn bị một đám cường giả Hồng Hoang theo dõi, chạy không thoát. "Vậy ta phải làm sao?

Ngoan ngoãn theo âm mưu của họ, làm một con khỉ, bị họ đùa giỡn?" Tôn Tiểu Không có chút không cam lòng, ai sẽ nguyện ý làm quân cờ, hắn là Tề Thiên Đại Thánh cơ mà! "Không được, ta nhất định phải nghịch thiên cải mệnh!" 【Đinh, phát hiện tâm tư không cam lòng của ký chủ, Hệ thống Điểm danh Thần cấp trói buộc thành công!】 "Hệ thống!" Tôn Tiểu Không lập tức mừng như điên, là một người xuyên không, hắn làm sao không rõ hệ thống là gì.

Đây là phúc lợi xuyên không của hắn, là ngón tay vàng!

Lần này tốt rồi, có hệ thống ở đây, hắn còn sợ âm mưu gì nữa.

Hắn một tay trấn áp Như Lai cũng không thành vấn đề.

Tôn Tiểu Không lập tức xem công dụng của hệ thống. "Thì ra là vậy!" Mắt Tôn Tiểu Không lập tức sáng lên, hệ thống không có chức năng nào khác, rất đơn điệu, chỉ có một chức năng điểm danh.

Nhưng điểm danh mỗi ngày có thể điểm danh một lần.

Mỗi lần đều có phần thưởng phong phú, thấp nhất cũng là pháp lực cấp Đại La Kim Tiên. "Ta bây giờ còn chưa ra đời, nếu ta điểm danh tám vạn mười vạn năm thành Thánh nhân rồi mới ra đời, thì Như Lai tính kế mình thế nào?" Tôn Tiểu Không lập tức nghĩ đến tình hình hiện tại của mình, còn chưa ra đời, mọi thứ đều chưa bắt đầu.

Dù sao ra đời hay không là do mình quyết định, mình điểm danh đến Thánh nhân rồi mới ra đời, chẳng phải sẽ làm Như Lai kinh ngạc chết điếng sao? "He he he..." Tôn Tiểu Không cười ngây ngô. "Cứ làm vậy, hệ thống điểm danh!" 【Đinh, điểm danh thành công, nhận được một giọt tinh huyết Bàn Cổ.】 "Hít~ Lại là thứ này, ngầu vãi!" Tôn Tiểu Không lập tức chọn hấp thu tinh huyết Bàn Cổ để nâng cao căn

nguyên, lập tức một lượng lớn dinh dưỡng khiến Tôn Tiểu Không buồn ngủ.

Ngày thứ hai, Tôn Tiểu Không lại điểm danh. 【Đinh, điểm danh thành công, nhận được 《Cửu Chuyển Thiên Công》】 "Công pháp của Bàn Cổ đại thần!" Tôn Tiểu Không lại mừng như điên, lập tức sử dụng công pháp mới để tu luyện.

Ngày thứ ba, thứ tư... 【Đinh, điểm danh thành công, chúc mừng ký chủ nhận được một triệu năm pháp lực.】 【Đinh, điểm danh thành công, chúc mừng ký chủ nhận được một triệu năm pháp lực.】 【Đinh, ...một triệu năm pháp lực...】 ...

Thực lực của Tôn Tiểu Không mỗi ngày đều có sự thay đổi kinh khủng, và Hệ thống Điểm danh Thần cấp cũng hài lòng vui mừng.

Mạo hiểm đến thế giới lớn có các cường giả cấp Thiên Đạo này, chẳng phải là vì bản nguyên sao?

Hắn thân là một hệ thống sơ cấp, thành công chiếm đoạt thân phận của Tôn Ngộ Không đã dùng hết thủ đoạn.

May mà nỗ lực của hắn không uổng phí, Tôn Ngộ Không tuy là nhân vật chính của một tiểu lượng kiếp, nhưng có thể rút được bản nguyên thật sự rất nhiều!

Mới mấy năm như vậy, hắn đã thu hồi được vốn.

Quá mạnh, cố gắng thêm vài trăm năm nữa, mình có thể nâng cấp được một tiểu cấp.

Hệ thống Điểm danh Thần cấp trong lòng nở hoa, sung sướng tiếp tục rút bản nguyên.

Hắn rút bản nguyên tuy nhiều, nhưng so với gia sản hùng hậu của đại thế giới Hồng Hoang trung cấp thì một chốc một lát thật sự không đáng là gì.

Chương 573

Vì vậy, dù là Hồng Quân đã dung hợp với Thiên Đạo, cũng không hề phát hiện ra điều gì bất thường.

Nhưng không chịu nổi, thế giới này còn có những tồn tại khác.

Nam Hải, Quan Thế Âm Bồ Tát đang tham ngộ Phật pháp, đột nhiên, bạch liên dưới chân nàng lóe lên một tia sáng yếu ớt.

Không có ngoại lệ, toàn bộ sinh linh ở Nam Hải bao gồm cả Quan Âm đều ngã xuống hôn mê.

Liên hoa bay lên không trung, hóa thành một nữ tử áo trắng. "Nếu không làm gì cả, còn có thể kiên trì được hai kỷ Hỗn Độn." "Nhưng bây giờ ta đang điều khiển, lực lượng Đạo Nguyên tiêu hao quá nhanh, chỉ còn năm triệu năm." Từ Hàng kiểm tra tình hình hiện tại của hóa thân mình, đại chiến năm xưa, mười hai kim tiên của các nàng được sư phụ hóa thân dùng mạng bảo vệ, phân tán đến các góc của chư thiên.

Lúc đó hóa thân của nàng đã bị trọng thương, và uy áp của hệ thống tối thượng quá mạnh, khiến nàng không thể không tự phong ấn trong bạch liên cấp Hồng Mông Chí Bảo.

Thu hồi thần niệm, mặc cho nó trôi dạt trong chư thiên.

Bạch liên cũng bị dư chấn của trận chiến, trải qua bao nhiêu kỷ Hỗn Độn, cấp bậc đã rơi xuống Hỗn Độn Linh Bảo.

May mà hóa thân của nàng không có chuyện gì lớn, chỉ là lực lượng Đạo Nguyên có thể chứa đựng ý thức của mình đã còn lại không bao nhiêu.

Theo tình hình này của nàng, cũng chỉ có thể miễn cưỡng kiên trì

được năm triệu năm.

Nếu động dụng sức mạnh, sẽ còn nhanh hơn.

Trong tình huống này, nàng nên làm thế nào để điều khiển hóa thân này trở về Hỗn Độn?

Từ Hàng có chút đau đầu! "Đi một bước tính một bước vậy!" Từ Hàng thở dài, quan sát thế giới này, vừa nhìn, nàng đã cảm thấy có gì đó không ổn, "Quy tắc thế giới đã bị thay đổi, có hệ thống!" Từ Hàng lập tức có tinh thần, là một sinh linh Hồng Hoang đến từ nơi giết hệ thống không chớp mắt, sao có thể trơ mắt nhìn hệ thống rời đi. "Trước tiên xem đây là thế giới gì đã!" ... 【Đinh, điểm danh thành công, thưởng cho ký chủ đột phá Chuẩn Thánh.】 Ầm!

Một tiếng nổ nhẹ thoáng qua, Tôn Tiểu Không thành công đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh. "Đã là Chuẩn Thánh, nhanh thật, còn chưa đến thời gian ta ra đời ban đầu." Tôn Tiểu Không cảm khái không thôi.

Có ngón tay vàng, trở nên mạnh mẽ thật sự quá nhanh.

Ban đầu còn định trì hoãn không ra đời, kết quả chưa đến thời gian ra đời ban đầu đã là Chuẩn Thánh. "Xem ra không lâu nữa, có thể ra đời tung hoành rồi!" Tôn Tiểu Không thầm mừng rỡ, tiếp tục tu luyện. ... "Đây là một thế giới Hồng Hoang." "Bản nguyên tiêu hao chỉ có Chuẩn Đề và thạch hầu tiêu hao nhiều hơn, Chuẩn Đề chỉ cao hơn một chút, hệ thống đó không dám dễ dàng động đến Chuẩn Đề, chân linh của thạch hầu cũng ở trong dòng sông thời gian, cấp bậc xem ra không cao!" Từ Hàng rất dễ dàng điều tra được tình hình của thế giới này, xác định đây là thế giới Hồng Hoang, và sắp đến thời kỳ Tây Du.

Lập tức, Từ Hàng bay về phía đông.

Là một cường giả Đại Đạo Cảnh, nàng tuy hiện tại phải tiết kiệm

sức mạnh, nhưng chỉ bằng mắt thường, nhìn thế giới này nàng cũng có thể dễ dàng nhìn ra được điều gì đó.

Phân phối bản nguyên thế giới, trong mấy vị Thánh nhân, Chuẩn Đề tiêu hao cao hơn, điều này rất không đúng.

Thứ hai, Thiên Đạo ghi lại chỉ có con khỉ Kim Tiên, nhưng tiêu hao bản nguyên lại ngang với Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Con khỉ này hiện tại được chọn làm nhân vật chính của lượng kiếp, Thiên Đạo cho phép nó sử dụng bản nguyên tương đương với Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng cũng phải xem thực lực.

Một Kim Tiên, chủ động hấp thu cũng không hấp thu được nhiều như vậy!

Trong tình huống này, hệ thống tám chín phần mười là ở chỗ con khỉ. "Hử..." Từ Hàng đột nhiên dừng lại, nhìn về phía xa, "Quy tắc lại bị thay đổi rồi, con khỉ bị cưỡng ép thay đổi thành thiên sinh thánh thai." "Con mồi lại thêm một con, ta nên tự mình đập chết, hay để Thiên Đạo đập chết?" Từ Hàng đáp xuống đất, đi về phía núi Hoa Quả, suy nghĩ về thủ pháp tiếp theo. ... "Ọc ~~a!" Một ngày mới, Tôn Tiểu Không vươn vai, mơ màng gọi: "Hệ thống, điểm danh!" 【Đinh, điểm danh cái vãi chưởng!】 "Vãi chưởng!" Cùng với tiếng "vãi chưởng" của hệ thống, Tôn Tiểu Không có chút ngơ ngác, kết quả mở mắt ra, liền thấy một quả cầu ánh sáng màu vàng đang chui vào đầu mình.

Lập tức sợ đến văng tục, sau đó, trong đầu hắn vang lên một giọng nói xa lạ. "Vãi chưởng!

Sao lại đụng phải đồng nghiệp rồi!" "Ngươi..." "Thì ra là một hệ thống sơ cấp, hắc, ai cho ngươi gan đến thế giới này.

Không biết sống chết!" "Hệ thống trung cấp!!" "Có chút mắt nhìn,

ây da, ngươi còn có thể chạy, lại đây nào cưng, để chúng ta dung hợp làm một!" Vèo!

Khoảnh khắc tiếp theo, một quả cầu ánh sáng chui ra từ mắt Tôn Tiểu Không, nhưng vừa chui ra được một nửa, một tia sáng phía sau lập tức xuyên thủng cơ thể nó, cốt lõi vỡ nát, Hệ thống Điểm danh Thần cấp, chết! "Hệ thống ~?" Nghe nửa ngày vẫn ngơ ngác, Tôn Tiểu Không cẩn thận gọi, khoảnh khắc tiếp theo, hắn cũng mất ý thức. "Bổn hệ thống không dùng ký chủ không phải do mình chọn!" Hệ thống Gây sự Vô địch lẩm bẩm, thu lại thi thể của Hệ thống Điểm danh Thần cấp, kiểm tra thu hoạch, "Ọe!

Máu Bàn Cổ rác rưởi gì đây!

Đều thối rồi.

Gia sản thật rác rưởi, nhưng bản thể thì không tệ, luyện thành một món Hỗn Độn Linh Bảo chắc không thành vấn đề." Hệ thống Gây sự Vô địch ghét bỏ hủy đi một đống máu Bàn Cổ bốc mùi, sau đó thu lại linh kiện.

Bắt đầu chuẩn bị bố cục rút bản nguyên của thế giới này, một linh hồn tóc ngắn thoát ra, dung hợp với cơ thể này, linh hồn biến đổi. "Cơ thể này đã là Chuẩn Thánh, gói quà tân thủ có thể tiết kiệm sức lực!" Hệ thống Gây sự Vô địch sau khi thay đổi căn nguyên của thạch hầu trong thế giới, một cây kim lóe lên ánh sáng lạnh đâm về phía ký chủ đang ngủ say. "Hít~!" Diệp Không ôm cái đầu như muốn nổ tung tỉnh lại từ trong giấc ngủ, còn chưa biết tại sao đầu lại đau như vậy, một luồng thông tin đã tràn vào đầu. "A!" Diệp Không đau đến lăn lộn, một lúc lâu sau, Diệp Không mới tỉnh lại. "Trời ơi, sao mình lại thành Tôn Ngộ Không!" Diệp Không có chút ngơ ngác, kiếp trước qua đường nghe thấy tiếng còi xe không nhường đường, tưởng xe sẽ nhường mình, kết quả không ngờ đối phương là một chiếc xe tải lớn có bảo

hiểm mấy trăm vạn.

Ra oai thất bại bị cán nát đến máu phun ra.

Vốn tưởng đời này kết thúc phải đi đầu thai.

Kết quả lại xuyên không, trở thành Tôn Ngộ Không sắp ra đời. "Xuyên không thành con khỉ làm gì, Tam Thanh không tốt sao?

Đông Hoàng, Đế Giang không tốt sao?

Tệ lắm thì thằng xui xẻo Hồng Vân cũng được, ít nhất cũng là một đại năng Chuẩn Thánh, một con khỉ Kim Tiên thì làm được gì?" Diệp Không có chút ghét bỏ, đúng lúc này, một giọng nói du dương vang lên trong đầu, 【Đinh, Hệ thống Gây sự Vô địch khởi động thành công.】 【Đinh, phát hiện ký chủ, trói buộc ký chủ, thưởng cho ký chủ một gói quà tân thủ.】 【Đinh, thưởng cho ký chủ vô điều kiện trở thành Chuẩn Thánh, thưởng cho ký chủ công pháp 《Hỗn Nguyên Cửu Chuyển Ma Thần Công》, thưởng cho ký chủ thần thông 《Hỗn Nguyên Ma Thần Huyễn》.】 "Hệ thống?" Diệp Không trong lòng thoải mái hơn một chút, có hệ thống cũng không còn bận tâm đến vấn đề căn nguyên.

Nhất là khi cảnh giới trực tiếp nhảy lên cùng tầng với các đại năng Hồng Hoang, Diệp Không càng thoải mái. "Hệ thống, ngươi có tác dụng gì?" 【Như tên gọi, gây sự là có thể thưởng cho ký chủ! Sự việc gây ra càng lớn, phần thưởng càng lớn】 "Gây sự, ta thích!" Mắt Diệp Không sáng lên, nếu không có vỏ đá cản trở, hắn hận không thể tại chỗ lăn mấy vòng.

Hưng phấn qua đi, bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để gây sự.

Hiện tại đang ở thời kỳ Tây Du lượng kiếp sắp bắt đầu.

Theo ký ức của người xuyên không, Tây Du lượng kiếp chính là kịch bản Tây Du do Tây phương Nhị Thánh lập ra để trả nợ.

Mà hắn, Tôn Ngộ Không, chính là nhân vật chính của kịch bản Tây Du.

Hiện tại chuyện lớn nhất chính là Tây Du, nếu hắn phá hỏng Tây Du, phần thưởng chẳng phải sẽ nhận đến mỏi tay sao? "Vậy thì bắt đầu từ chính mình trước!" Diệp Không cười gian, ầm một tiếng, thần thạch đang thai nghén hắn nổ tung.

Sau đó, hắn hóa thành một tia sáng bay đi.

Hắn là nhân vật chính, hắn biến mất, xem Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và đám ngốc phương Tây sẽ ngây người thế nào.

Ầm!!

Thạch hầu thiên mệnh biến mất, trực tiếp khiến Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn nổi giận, nguyên thần quét đi quét lại Hồng Hoang, nhưng làm thế nào cũng không tìm thấy sự tồn tại của thạch hầu.

Tức đến mức hai vị Thánh nhân chạy đến đạo trường của các Thánh nhân khác làm khách, hỏi thăm tung tích của thạch hầu.

Kết quả là, một trận thánh chiến diễn ra trong Hỗn Độn.

Mà Diệp Không gây ra tất cả chuyện này cũng nhận được phần thưởng của hệ thống. 【Đinh, ký chủ lần đầu gây sự thành công, gây ra thánh chiến, thưởng cho ký chủ hai viên Ma Viên Yêu Tử.】 "Yêu tử, đồ tốt, gắn cho ta!" Diệp Không vui không kể xiết, thần thông 《Hỗn Độn Ma Thần Huyễn》 mà hệ thống thưởng là một huyễn thuật che giấu đỉnh cấp.

Thánh nhân cũng không thể phát hiện ra điều bất thường, điều này cũng dẫn đến việc hắn, Tôn Ngộ Không, biến mất dưới sự giám sát của Thánh nhân.

Biến mất ngay dưới mắt Thánh nhân, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lại không biết thực lực của hắn, kết quả là gây ra một trận thánh chiến.

Cảm giác đùa giỡn với Thánh nhân này, thật sự sướng! "Đi đâu dạo chơi đây?" Diệp Không dừng lại trên không, thân hình khẽ lay động, hóa thành một thanh niên phong thần tuấn lãng, mày kiếm mắt sao, thân hình cao ráo.

Trong đôi mắt lóe lên ánh vàng của thanh niên, dường như chứa đựng ức vạn tinh hà.

Giữa hơi thở, còn có tử khí lượn lờ, dưới chân, sinh ra đóa đóa liên hoa.

Một thân thanh bào xuất trần thoát tục, giơ tay nhấc chân, cùng thiên địa tương hợp, đại đạo cộng minh, vừa nhìn đã không phải là hạng người đơn giản.

Diệp Không nhìn hình tượng của mình, ha ha cười lớn, "Với dung nhan này của ta, thiên hạ rộng lớn, nơi nào không có chỗ cho ta dung thân!!" Đạp mây bảy màu, Diệp Không bay về phía trước.

Đột nhiên, Diệp Không thấy một nữ tử áo trắng dung nhan tuyệt thế đang đi bộ trên mặt đất.

Vào khoảnh khắc nhìn thấy nữ tử này, Diệp Không ngẩn ngơ, hắn thề, hai kiếp người hắn chưa từng thấy người phụ nữ nào đẹp như vậy.

Diệp Không rung động, nhìn thấy nữ tử này, hắn đã quyết định, nữ tử này số mệnh là người phụ nữ đầu tiên của hắn.

Thân phận của mình, nữ thần nào trong Hồng Hoang mà không xứng?

Diệp Không lập tức lao xuống. ...

“Ta cuối cùng cũng tìm thấy ngươi!!” Tiếng nói vang lên, Từ Hàng ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một nam tử lỗ mũi phì ra khí tím, sau lưng hiện lên một đóa sen, ánh mắt rực lửa bay về phía nàng.

Một luồng sức mạnh ập đến, Từ Hàng lập tức xác định đây chính là mục tiêu cần tìm, bèn tra xem phương thức rút bản nguyên của hệ thống.

"Ta nhớ nàng lắm, nương tử." Diệp Không đáp xuống đất, chu môi lao về phía Từ Hàng.

Ánh mắt Từ Hàng lạnh đi, chân Diệp Không lập tức mất thăng bằng, ngã sõng soài trên đất.

Chương 574

"Còn dám ăn nói hỗn xược, ta khiến ngươi muốn chết cũng không được!" "Nương tử, ký ức của nàng vẫn chưa khôi phục sao?

Là ta, ta là tướng công của nàng đây mà!" Diệp Không bò dậy từ dưới đất, dưới cái nhìn của Từ Hàng, bắt đầu kể lể: "Kiếp trước chúng ta là vợ chồng, cùng nhau gặp nạn, sau khi đầu thai chuyển thế, ta vẫn luôn tìm kiếm nàng!" "Ngươi muốn chết thế nào?" Từ Hàng bình thản nói.

"Nương tử, kiếp trước chúng ta thật sự là vợ chồng, nàng tên Phan Kim Liên, ta tên Tây Môn Khánh!

Chúng ta vốn là một đôi vợ chồng ân ái!" Thấy đối phương không tin lời mình, Diệp Không trong lòng có chút tức giận, nhưng mỹ nữ luôn có ưu đãi.

Diệp Không quyết định cho đối phương thêm một cơ hội, nếu không, vị trí đại lão bà của hắn sẽ phải nhường cho người khác.

"Hai chúng ta thanh mai trúc mã, đôi bạn nhỏ không có gì phải nghi ngờ, từ nhỏ đã thích cùng nhau đánh bài poker!" "Sau đó thuận lý thành chương kết thành vợ chồng, nhưng tên ác bá Võ Đại Lang đó đã nhắm vào sắc đẹp của nàng, ta vì cứu nàng mà giết Võ Đại Lang.

Kết quả tên ác bá đó lại có một người em trai tu tiên là Võ Tòng, ta thảm bại dưới tay Võ Tòng, nàng cũng không nguyện chịu Võ Tòng sỉ nhục mà tự sát!" "Chân tình của chúng ta đã cảm động trời xanh, khi chuyển thế đã cho chúng ta một cơ hội yêu nhau vĩnh viễn.

Để chúng ta đầu thai vào tiên môn.

Bây giờ ta tu luyện thành công, khôi phục ký ức, đi khắp thế giới

tìm nàng, cho nên vừa rồi nhìn thấy nàng mới có chút kích động, nàng sẽ không trách ta chứ, nương tử!" Diệp Không ôm ngực, thâm tình nói.

"Vậy nên ngươi muốn ta giúp ngươi chọn cách chết!" Từ Hàng phất tay.

"??" Diệp Không đầu đầy dấu hỏi, sau đó sắc mặt trầm xuống, pháp lực mênh mông từ trong cơ thể hội tụ: "Không biết điều, vậy ta đành phải cưỡng..." Ầm!

"A!" Một đạo thần lôi giáng xuống người Diệp Không, đau đến mức hắn hét toáng lên.

Ầm ầm ầm!

Trời đất tối sầm lại, một thân ảnh dần ngưng tụ trong ánh chớp.

"Chết tiệt, ngươi không phải Quan Âm!" "Ta bị lộ là do ngươi giở trò!" Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống đen thui từ trong cơ thể Diệp Không chui ra, chức năng quét của nó quét toàn bộ Hồng Hoang, Quan Âm đang tu luyện ở Nam Hải cũng bị nó nhìn thấy.

Lập tức Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống liền hiểu ra, căm hận nhìn về phía Từ Hàng.

Vừa rồi nó đang yên ổn rút nội tình của thế giới bản nguyên suy yếu này, kết quả lượng bản nguyên bị rút đột nhiên tăng vọt lên vạn lần ngoài tầm kiểm soát.

Tốc độ đó khiến nó choáng váng.

Ngay sau đó liền bị Thiên Đạo đánh cho một trận.

Tất cả chuyện này, đều là do sinh linh đang dùng thân phận Quan Âm trước mắt giở trò.

"Ồ~ Ngươi còn không chạy à?" Từ Hàng rút linh hồn của Diệp

Không ra, nhìn hệ thống không hề hoảng sợ mà có chút kinh ngạc.

Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống ngẩng đầu nhìn Thiên Đạo Hồng Quân đang ngưng tụ, cười lạnh: "Chạy?

Một Thiên Đạo mạnh nhất cũng chỉ ở đỉnh phong Thiên Đạo cảnh mà đòi ta phải chạy sao?" "Tùy ngươi!" Từ Hàng lắc đầu, tự mình ném linh hồn Diệp Không vào địa ngục mười tám tầng.

"Giữ lại một hơi, trừng phạt ít nhất mười tỷ vạn nguyên hội, hắn mới được chết." "Ngông cuồng!" Thấy mình bị phớt lờ, Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống tức điên, trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Từ Hàng.

Khoảnh khắc tiếp theo, Thiên Đạo Hồng Quân tóm lấy nó xuất hiện giữa Hỗn Độn.

Một trận đại chiến khuấy động cả Hỗn Độn bắt đầu!

Ý thức thế giới, Đại Đạo xuất hiện, gia trì sức mạnh lên người Thiên Đạo Hồng Quân, rất nhanh đã áp đảo Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống chỉ có tu vi trung cấp hậu kỳ.

Thấy Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống sắp bại, nó hét lớn: "Lão đại, cứu mạng!" Ầm!

Khí tức Đại Đạo cảnh lan tỏa, tường rào thế giới trong nháy mắt bị luồng khí tức này đập nát, lan đến trước mặt Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống, lộ ra một thông đạo sâu thẳm u tối.

Khí tức kinh khủng từ bên trong truyền ra.

Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống vẻ mặt kiêu ngạo nhìn Từ Hàng, tuy không rõ thực lực của nữ tử này.

Nhưng ở thế giới này, mạnh nhất cũng chỉ là đỉnh phong Thiên Đạo, nó là hệ thống có tổ chức, lão đại của nó là hệ thống cao cấp.

Thực lực Đại Đạo cảnh, cho dù thế giới này tự bạo cũng không thể làm tổn thương lão đại một phân nào.

Đây chính là lý do nó không sợ bị lộ.

"Hừ, bổn hệ thống sẽ luyện chế ngươi thành khôi..." Ầm!

Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống còn chưa nói hết câu, thông đạo không gian bên cạnh đột nhiên sụp đổ.

Lão đại của nó, một hệ thống cao cấp, đã bị nữ tử phía trước tóm gọn trong tay.

"Khôi...

Sao có thể!!" Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống kinh ngạc đến ngây người!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, bàn tay trắng nõn của Từ Hàng hơi dùng lực, lão đại của nó mất tín hiệu, chết rồi! 142.

Hệ thống Vô Địch Chuyên Gây Sự kinh hãi đến mức biến sắc.

Ầm ầm ầm!

Thiên Đạo Hồng Quân lao tới, Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống rơi vào tuyệt vọng. ...

Trăm năm sau, Hồng Quân sau khi đã loại bỏ sức mạnh của Đại Đạo và Thiên Đạo, đến trước mặt Từ Hàng, trịnh trọng hành lễ: "Hồng Quân bái kiến tiền bối!" "Miễn lễ!" Từ Hàng phất tay, nén lại hệ thống cao cấp vừa giết được.

"Tiền bối, dám hỏi vật này?" "Đây là hệ thống!" Từ Hàng nói: "Cái ngươi giết là hệ thống trung cấp, trong tay ta là hệ thống cao cấp, lấy bản nguyên thế giới làm thức ăn." "Hệ thống..." Hồng Quân lẩm bẩm, nhìn tường rào thế giới vỡ nát, có chút mờ mịt.

Lúc này, Từ Hàng sau khi đã xử lý xong gia sản của hệ thống cao

cấp, nhìn vào thân thể con khỉ lông vàng óng đã khôi phục nguyên dạng trong tay, không nhịn được mà xoa hai cái!

Tiểu Kim mà nàng nuôi năm xưa đã chết trong dòng thời gian dài đằng đẵng, bây giờ nhìn thấy loại khỉ tương tự, có chút hoài niệm!

"Tiền bối không ngại thì thu một con linh hầu bên cạnh cho vui!" Thấy dáng vẻ của Từ Hàng, Hồng Quân đang mờ mịt lập tức từ dòng sông thời gian rút ra chân linh của thạch hầu vốn có.

Sau khi giết hệ thống, ông ta cũng đã biết chuyện xảy ra sau khi quy tắc Hồng Hoang bị thay đổi.

Thạch hầu vốn bị một hệ thống sơ cấp check-in đoạt xá, đối phương không dám giết chân linh, chỉ giam cầm nó tại một điểm trong dòng sông thời gian.

Sau đó, thân thể lại bị hệ thống gây sự kia chiếm đoạt, hệ thống gây sự tưởng hệ thống check-in đã xóa sổ chân linh của thạch hầu nên không kiểm tra kỹ.

Thạch hầu cũng may mắn sống sót.

Nay thấy vị tiền bối này rất thích khỉ, Hồng Quân sao có thể bỏ qua cơ hội này.

Lập tức hồi sinh thạch hầu, kéo gần quan hệ với tiền bối.

Chít chít ~ chít chít ~!

Thạch hầu hồi sinh, một lượng lớn ký ức cùng với tương lai liên quan đến nó trong dòng sông thời gian đều được truyền vào não.

Thạch hầu đau đớn ôm đầu lăn lộn.

Hồi lâu sau, thạch hầu ánh mắt linh động nhìn xung quanh, một cú nhào lộn đứng dậy, hướng Hồng Quân cung kính bái lạy, giọng non nớt gọi: "Cảm tạ Đạo Tổ, cảm tạ Đạo Tổ đã cứu một mạng khỉ của

yêm.

Yêm Ngộ Không, dập đầu tạ ơn người!" "A..." Hồng Quân vuốt râu cười, ra hiệu cho Tôn Ngộ Không, đi ôm đùi lớn đi.

"Nương nương, Ngộ Không bái kiến nương nương." Tôn Ngộ Không trong nháy mắt nhảy đến trước mặt Từ Hàng, cúi người xuống, trên cái đầu khỉ lông vàng óng lộ ra một đôi mắt trong veo linh động.

"Tạ nương nương đã giúp Ngộ Không báo thù, Ngộ Không không có gì báo đáp, Ngộ Không nguyện ở bên cạnh nương nương, làm trâu làm ngựa, nghe theo sự sai khiến của nương nương, xin nương nương đồng ý!" "Ai!" Từ Hàng cúi đầu, tay đưa về phía trước.

Tôn Ngộ Không lập tức ngẩng đầu lên.

"Bần đạo Từ Hàng, có việc quan trọng phải làm, không thể giữ ngươi ở bên cạnh." Từ Hàng nói, bên cạnh Hồng Quân trong lòng thầm thở dài, Tôn Ngộ Không cũng có chút thất vọng.

Nhưng Tôn Ngộ Không không muốn từ bỏ, lập tức làm bộ đáng yêu cầu xin: "Nương nương, nương nương người cứ để Ngộ Không theo người đi, cho dù vì nương nương mà chết, Ngộ Không cũng cam lòng!" "Không được!" Từ Hàng lắc đầu, giọng rất bình thản nhưng không cho phép nghi ngờ.

Tôn Ngộ Không tuy thất vọng nhưng cũng không làm ầm ĩ.

Đang chuẩn bị cảm tạ ơn cứu mạng lần nữa thì đầu đột nhiên đau nhói.

Bốp bốp bốp~!

Từ Hàng gõ liền ba cái lên đầu Tôn Ngộ Không, tiếng "bốp bốp bốp" nghe là biết một cái đầu tốt.

Tôn Ngộ Không ôm đầu, có chút không hiểu nhìn Từ Hàng.

Từ Hàng cười, nói: "Bần đạo thấy ngươi có chút linh tính, liền ban cho ngươi ba cọng lông cứu mạng, coi như là quà gặp mặt giữa chúng ta!" "Ba cọng lông này có thể chém cường giả Đại Đạo bình thường, cũng có thể bảo vệ ngươi không chết, giúp con đường tu đạo của ngươi sau này thuận lợi!" "Về đi!" Phất tay, Từ Hàng đưa Tôn Ngộ Không đang ôm đầu ngơ ngác vui mừng trở về Hoa Quả Sơn.

"Tường rào thế giới đã vỡ, trong thời gian sửa chữa, ngươi phải đề phòng nhiều hơn!" "Đây là một bản 《Diệt Thống Kinh》, đọc nhiều vào, có lẽ sẽ có lợi cho ngươi." Từ Hàng phất tay, truyền bản giản lược của 《Diệt Thống Chân Kinh》 là 《Diệt Thống Kinh》 cho Hồng Quân của giới này.

"Đa tạ tiền bối truyền pháp!" Hồng Quân cúi người bái tạ, xem qua sơ lược nội dung 《Diệt Thống Kinh》.

Từ Hàng ngầm gật đầu, rời khỏi thế giới này, nàng phải nghĩ cách điều khiển thân thể này, quay về thế giới Hỗn Độn.

Tại chỗ, sau khi Hồng Quân xem xong các phương pháp đối phó, phát hiện hệ thống, cũng như phân chia cấp bậc hệ thống được ghi lại trong 《Diệt Thống Kinh》, nội tâm chấn động không thôi.

Cái ông ta đối phó chỉ là hệ thống trung cấp, mà trên hệ thống trung cấp, lại còn có phân chia hệ thống cao cấp và tối cường.

Hệ thống quả thực là một thế lực cường đại trong chư thiên a!

Hồng Quân cảm khái, sau khi phát hiện tiền bối đã đi mất, liền vá một lớp kết giới cho tường rào thế giới đã vỡ nát.

Rơi vào suy tư, trong 《Diệt Thống Kinh》 có ghi, con mồi yêu thích nhất của hệ thống chính là những thế giới có tường rào bị vỡ, mà tường rào thế giới của ông ta đã vỡ rồi.

Có phải sẽ rất dễ thu hút hệ thống đến không?

Xem ra cũng phải chuẩn bị trước.

Hồng Quân thở dài, quay về Tử Tiêu Cung.

Chuẩn bị phòng bị, nhớ lại lần Tây Du lượng kiếp này.

Suy nghĩ một chút, truyền âm cho chư thánh: "Lần lượng kiếp này, bất cứ ai cũng không được làm khó Ngộ Không." Nói xong, Hồng Quân nhắm mắt bắt đầu bố cục. ...

Cuộc chiến giữa Hồng Quân và Vô Địch Chuyên Gây Sự Hệ Thống trước đó thanh thế rất lớn, chư thánh tuy không biết đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng nay nhận được cảnh cáo của sư tôn, đều lần lượt hành lễ tuân theo lời Hồng Quân.

Tây phương nhị thánh dù không cam lòng, cũng chỉ có thể từ bỏ ý định với thạch hầu.

Lên kế hoạch lại cho việc Tây Du.

Thời gian trôi qua, mấy năm đã qua.

Chương 575

Trong Hoa Quả Sơn, Tôn Ngộ Không đang tu luyện, thân thể của nó là Chuẩn Thánh, nguyên thần cũng vậy, nhưng cảnh giới có chút hư, là bị cưỡng ép nâng lên.

Cho nên mấy năm nay Tôn Ngộ Không vẫn luôn mài giũa bản thân, thần thông trong hai bộ công pháp 《Hỗn Độn Ma Thần Công》 và 《Cửu Chuyển Thiên Công》 đã được nó lĩnh ngộ thấu đáo.

Hơn nữa, nó cũng đã tìm ra diệu dụng của ba cọng lông.

Có ký ức của hai kẻ xuyên việt, nó cũng đại khái đoán ra thân phận của đại thần Từ Hàng, vốn tưởng rằng cọng lông cho mình tuy mạnh mẽ nhưng cũng sẽ là vật phẩm dùng một lần.

Không ngờ rằng, nương nương Từ Hàng lại cho nó thần vật có thể sử dụng nhiều lần.

Cọng lông thứ nhất, dung hợp với chân linh, bảo vệ nó bất diệt.

Cọng lông thứ hai, có thể bộc phát sức mạnh cực kỳ cường đại, cụ thể mạnh đến đâu, Tôn Ngộ Không cũng không rõ.

Cọng lông thứ ba, có sức mạnh thời không cường đại, cho dù là cường giả Đại Đạo cảnh cũng không nhìn ra được thực lực thật của nó, hơn nữa, trong cọng lông thứ ba dường như còn ẩn chứa sức mạnh chưa biết khác, Tôn Ngộ Không vẫn chưa thể lĩnh ngộ hết.

Nhưng chỉ với sức mạnh mà nó lĩnh ngộ được từ ba cọng lông này, đã khiến Tôn Ngộ Không được lợi rất nhiều.

"Đi xem đám con cháu tu luyện thế nào rồi." Tôn Ngộ Không đứng dậy, đi ra ngoài động.

Vừa về Hoa Quả Sơn, nó đã lập tức trở thành Hầu Vương của

Hoa Quả Sơn, truyền xuống pháp môn luyện khí đơn giản dạy cho bầy khỉ.

Nay đã mấy năm trôi qua, không biết có pháp môn luyện khí, ở nơi phúc địa như Hoa Quả Sơn này, chúng nó tiến bộ ra sao.

Đi ra ngoài động, còn chưa có động tĩnh gì, một cọng lông trên đầu đã phát ra cảnh báo.

Trước mắt tối sầm, Tôn Ngộ Không cảm thấy đầu đau nhói, mở mắt ra, mình đã mất quyền kiểm soát cơ thể, phía trước là một quả cầu ánh sáng. 'Hệ thống!' Tôn Ngộ Không đương nhiên biết đây là chuyện gì, trong lòng dâng lên sát ý.

Bắt đầu quan sát cấp bậc hệ thống, năm xưa Đạo Tổ đã truyền thụ nội dung 《Diệt Thống Kinh》 cho nó.

Nó cũng hiểu cách phân chia cấp bậc hệ thống.

Tra rõ cấp bậc của hệ thống này, rồi quyết định làm thế nào để giết hệ thống một cách an toàn và hiệu quả, đây là nội dung cốt lõi của 《Diệt Thống Kinh》. ...

"Ta vậy mà... xuyên việt!" Tôn Viên Thánh, một khuôn mặt khỉ biểu cảm phức tạp vô cùng.

Thật không ngờ, hắn chỉ ăn một quả chuối mà cũng có thể chết.

Còn xuyên việt thành Tôn Ngộ Không trong Tây Du Ký.

Tôn Ngộ Không a!

Thần tượng từ nhỏ.

Náo địa phủ, sửa sổ sinh tử.

Xông long cung, cầm lấy Định Hải Thần Châm.

Náo thiên đình, tự xưng Tề Thiên Đại Thánh!

Uy phong lẫm liệt, nghe kinh nghiệm của Đại Thánh mà bản thân cũng thấy nhiệt huyết sôi trào, chỉ hận không thể cùng Đại Thánh náo thiên cung.

Tiếc là đứng trước TV gào thét thế nào cũng vô dụng.

Chỉ có thể nhìn cuộc đời ngầu lòi của Đại Thánh.

Nhưng khi lớn lên, Đại Thánh ngầu lòi trong mắt hắn dần trở thành một bi kịch.

Một quân cờ bị người ta điều khiển, bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn năm trăm năm!

Năm trăm năm a!

Một vương triều cũng không dài bằng thời gian đó.

Sau này còn phải bái một phàm nhân làm sư phụ, với thân phận tội đồ bảo vệ hắn đi Tây Thiên thỉnh kinh.

Một đường nhẫn nhục chịu khó, cầu lấy chân kinh, phổ độ chúng sinh.

Cuối cùng buông bỏ đồ đao, quy y Phật môn, làm một con chó biết nghe lời.

Ha ha... cuộc đời của Tôn Ngộ Không, đều là bi kịch.

Bây giờ hắn trở thành Tôn Ngộ Không, cũng phải bị bọn họ coi như khỉ mà đùa giỡn, hay làm một con chó biết nghe lời sao?

Tôn Viên Thánh tự giễu, nội tâm phẫn nộ lại không cam lòng.

"Không, ta sẽ không đi làm chó, cũng sẽ không bị coi như khỉ mà đùa giỡn.

Ta là Tề Thiên Đại Thánh, Tôn Ngộ Không!!" 【Đinh, chúc mừng túc chủ kích hoạt Vô Địch Đấu Chiến Hệ Thống!】 【Đinh, thưởng

túc chủ gói quà tân thủ, 《Hỗn Nguyên Đấu Chiến Huyền Công》, căn nguyên Hỗn Độn Ma Thần, mười vạn mét khối Đại Đạo công đức.】 "Hệ thống!" Tôn Viên Thánh mừng rỡ, trang bị tiêu chuẩn của người xuyên việt đã đến.

Vô Địch Đấu Chiến Hệ Thống!

Vừa nghe đã thấy hợp với hình tượng Tề Thiên Đại Thánh của hắn.

Đánh!

Đánh tên Dương Tiễn kiêu ngạo, đập Quan Âm, Ngọc Đế.

Tẩn Như Lai, Thái Thượng.

Đấu chiến đến khi vô địch, thế mới xứng với danh hiệu Tề Thiên Đại Thánh, Tôn Hầu Thánh của hắn! 143.

Đợi thực lực hắn đủ mạnh, mịa nó chứ, trấn áp Như Lai năm trăm năm, rồi bắt hắn bái Đường Tăng làm thầy đi Tây Thiên thỉnh kinh, xem ai cản được. 【Đinh, phát hành nhiệm vụ, đoạt được Định Hải Thần Châm.】 "Ừm, bây giờ ta vẫn chưa có Kim Cô Bổng?" "Không đúng, sao ta lại không có ký ức bái sư Bồ Đề?" Tôn Viên Thánh ngẩn ra, nhưng rất nhanh lắc đầu: "Chắc là di chứng sau khi xuyên việt." "Kim Cô Bổng, ở Đông Hải Long Cung, trong long cung có cường giả nào?" "Kệ đi, Kim Cô Bổng vốn là vũ khí của ta, lấy lại cũng để thách đấu với các lộ tiên thần mà mạnh lên." Tôn Viên Thánh lập tức bay lên, lao vào Đông Hải, tiến đến Long Cung. ... 'Hóa ra là một hệ thống trung cấp sơ kỳ!' Tôn Ngộ Không dựa vào dao động sức mạnh của phần thưởng mà Vô Địch Đấu Chiến Hệ Thống phát ra, đã nhìn ra cấp bậc của hệ thống.

Là một hệ thống trung cấp sơ kỳ! 'Lông cứu mạng có vẻ hơi lãng phí.' Tôn Ngộ Không có chút bất đắc dĩ.

Lông cứu mạng bây giờ nó vẫn chưa thể khống chế uy lực, hơn nữa đó là dùng để giết hệ thống cao cấp.

Dùng một lần phải rất lâu mới hồi phục, dùng để giết một hệ thống trung cấp sơ kỳ, quá lãng phí. 'Sức mạnh của hệ thống này thấp hơn ý thức thế giới, Đạo Tổ còn mạnh hơn nó, trong các phương pháp đối phó trong 《Diệt Thống Kinh》, dẫn dụ hệ thống lộ diện trước ý thức thế giới là một phương pháp hay.' 'Làm sao để báo tin cho Đạo Tổ nhỉ.' '..., 《Diệt Thống Kinh》 ghi lại, rút bản nguyên vượt mức là cách dễ nhất để thu hút sự chú ý của Thiên Đạo.' 'Có lẽ mình có thể làm thế này.' ...

Đông Hải Long Cung, Tôn Viên Thánh trực tiếp xông vào một cách bạo lực, tôm binh cua tướng không phải là đối thủ.

Nhìn thấy Đông Hải Long Vương Đại La Kim Tiên, Tôn Viên Thánh trong lòng cười lạnh không thôi.

Hóa ra Tây Du Ký thật sự là toàn bộ đều đang đùa giỡn con khỉ này!

Một Long Vương tu vi đã cao như vậy, còn cmn diễn với nó.

Phần thưởng đầu tiên của hệ thống này, sẽ lấy từ trên người ngươi vậy.

Tôn Viên Thánh cười lạnh, không ngừng khiêu khích sỉ nhục Đông Hải Long Vương, kết quả đối phương đều là một bộ dạng yếu đuối lấy lòng.

Điều này khiến Tôn Viên Thánh không biết xuống tay thế nào, đành phải trêu ghẹo sơ sơ long nữ trong long cung, lấy được Kim Cô Bổng rồi rời đi. ...

"Lão cá chạch kia chịu nhịn, ta không tin ngươi Nhị Lang Thần có thể nhịn." Về đến Hoa Quả Sơn, Tôn Viên Thánh không nghỉ ngơi

chút nào, cầm gậy lao đến địa bàn của Nhị Lang Thần.

"Ta nhớ Nhị Lang Thần còn có một cô em gái, Tam Thánh Mẫu Dương Thiền." Nửa đường, Tôn Viên Thánh đột nhiên nhớ đến nhân vật Dương Thiền, trong lòng không nhịn được thở dài.

Gia đình này hình như cũng bị đám thần phật trên trời tính kế, mẹ của họ bị tính kế kết duyên với phàm nhân.

Dương Thiền, sau này hình như cũng bị tính kế, kết hôn sinh con với một phàm nhân, thảm bị trấn áp.

"Đám thần phật trên trời này, đều không phải thứ tốt lành gì." Tôn Viên Thánh không nhịn được chửi, quay đầu bay về phía đạo trường của Tam Thánh Mẫu.

Đấu chiến để nhận thưởng hệ thống lúc nào cũng được, nhưng Tam Thánh Mẫu đang bị tính kế, đi trễ một bước rơi vào bẫy thì sao?

Tuy rằng bây giờ thời gian còn sớm, nhưng mọi việc đều có khả năng.

Hắn không nỡ nhìn một tiên nữ bị một tiểu phàm nhân làm bẩn.

"Tam Thánh Mẫu, lão Tôn ta đến cứu ngươi đây!" Một tiếng khỉ hú, Tôn Viên Thánh nhào lộn, tăng tốc bay đi.

Ầm ầm ầm!

"A a a!" Đột nhiên, vô số thần lôi xuất hiện từ không trung, Tôn Viên Thánh lao vào giữa thần lôi.

Phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn, chưa cầm cự được hai giây, Tôn Viên Thánh vừa mới nghĩ đến việc bảo vệ Tam Thánh Mẫu Dương Thiền, giờ phút này đã mất đi ý thức.

Ầm!

Vô Địch Đấu Chiến Hệ Thống bị thần lôi rút ra trong sự khó hiểu,

bị giam trong Thiên Đạo chi nhãn.

Vừa hoàn hồn, Vô Địch Đấu Chiến Hệ Thống đã bị sức mạnh của Thiên Đạo tiêu diệt.

"Oái oái oái..." Ở xa, Tôn Ngộ Không lấy lại quyền kiểm soát thần thông của mình, thần lôi lưu chuyển trên cơ thể nó, đau đến mức nó hét oái oái.

Nhưng thần lôi lại không làm tổn thương căn cơ, ngược lại còn rèn luyện thân thể Tôn Ngộ Không.

Hồng Quân xuất hiện, Tạo Hóa Ngọc Điệp rơi lên người Vô Địch Đấu Chiến Hệ Thống đang bị ý thức không ngừng bị tiêu diệt, đẩy nhanh cái chết của nó.

Tôn Ngộ Không cũng chịu đựng được tổn thương của sấm sét, nhìn Tôn Viên Thánh chết không còn một mảnh vụn, Tôn Ngộ Không gãi tai.

"Dương Thiền đến một cọng lông cũng chẳng có, khỉ cái ở Hoa Quả Sơn của ta tùy tiện một con cũng đẹp hơn nàng ta.

Tên xuyên việt giả này cũng là khỉ, sao lại thích mấy con mắm xấu xí đó nhỉ?" "Khó hiểu thật!" Tôn Ngộ Không lắc đầu, hướng về phía Hồng Quân bái một cái, rồi trở về Hoa Quả Sơn.

Việc Vô Địch Đấu Chiến Hệ Thống bị lộ rất đơn giản, nó còn chưa học được cách giúp hệ thống tăng cường rút bản nguyên.

Hồng Quân đang tu luyện đã cảm thấy có gì đó không ổn, thực sự là Tôn Ngộ Không bây giờ đã là Chuẩn Thánh, lại còn đi Đông Hải tìm một cái hậu thiên linh bảo làm vũ khí.

Chương 576

Quan trọng là tu vi trong ghi chép của Thiên Đạo cũng chỉ là Thái Ất Kim Tiên, thực sự là sơ hở trăm bề.

Tìm ra vị trí rồi đột kích nhẹ là xử lý xong.

Chuẩn bị của Tôn Ngộ Không cũng không dùng đến, nhưng Tôn Ngộ Không quyết định về phải luyện tập thật tốt kỹ năng rút bản nguyên này.

Nhỡ đâu lại dùng đến thì sao?

Về đến Hoa Quả Sơn, chưa kịp để Tôn Ngộ Không ăn một quả chuối giải sầu, trước mắt đột nhiên tối sầm.

Tôn Ngộ Không: ...

Mẹ nó!

Lũ cẩu hệ thống bắt nạt lão Tôn ta quá đáng! ...

"Ta xuyên việt!" "Còn xuyên việt thành Tề Thiên Đại Thánh, Tôn..." Ầm ầm ầm!

"Ây ây ây, sao còn phải bị sét đánh a!

Chẳng lẽ..." "Đại Đạo ở trên, từ nay không có Tôn Tiểu Không kiếp trước, chỉ có Linh Minh Thạch Hầu Tôn Ngộ Không!!" Ầm!

Thần lôi trên trời đột nhiên thay đổi, trở nên cuồng bạo và đáng sợ hơn.

"Vãi chưởng, có bàn tay vàng không?

Hệ thống mau cứu ta..." Tôn Tiểu Không hoảng sợ hét lớn, làm sao cũng không hiểu, hắn đã thề với Đại Đạo, sao vẫn không được!

Bàn tay vàng đâu?

Mau ra cứu một mạng!

Tôn Tiểu Không trong lòng điên cuồng gào thét.

Khoảnh khắc tiếp theo, thần lôi Đại Đạo giáng xuống, Tôn Tiểu Không cùng với hệ thống của hắn, chết sạch sành sanh.

Tôn Ngộ Không nhẹ nhàng lấy lại thân thể của mình.

"Hệ thống sơ cấp, ngươi dám thề với Đại Đạo, còn dũng cảm hơn lão Tôn ta đây!" Tôn Ngộ Không kiểm tra sự thay đổi của cơ thể, phát hiện lại mạnh hơn một chút thì vui mừng, ăn liền cả vạn quả chuối, bắt đầu lĩnh ngộ và luyện tập phương pháp rút bản nguyên thế giới.

Hai năm sau, bên phía Hồng Quân cuối cùng cũng giết chết Vô Địch Đấu Chiến Hệ Thống mà không bị thương.

Quy tắc thế giới lại một lần nữa bị cưỡng ép thay đổi.

"Chuyện này..." Hồng Quân cạn lời, nhớ đến lời của tiền bối Từ Hàng: "Tường rào thế giới nếu không sửa chữa, Hồng Hoang một ngày cũng không được yên sao?" "Bây giờ còn đỡ, nếu gặp phải hệ thống cao cấp, ta phải đối phó thế nào?" ...

Hoa Quả Sơn, một con khỉ đen cao lớn đứng trên đỉnh núi, tỏa ra sát khí nồng nặc.

"Xuyên việt vạn năm, cuối cùng cũng thuế biến thành huyết mạch Hỗn Độn Ma Viên, chiến lực sánh ngang Thánh nhân." "Em trai ngốc của ta, từ nay về sau, không ai có thể hạn chế tự do của ngươi, ngươi sẽ là Tề Thiên Đại Thánh thật sự." Tôn Phàm lẩm bẩm, ánh mắt tràn đầy tự hào và vô địch.

Hắn là một người xuyên việt, xuyên việt vào trong ngũ sắc thần thạch đang thai nghén Tôn Ngộ Không, ý thức sinh ra sớm hơn Tôn

Ngộ Không, trở thành huynh trưởng của Tôn Ngộ Không.

Là một người xuyên việt, hắn đương nhiên biết Tôn Ngộ Không chưa ra đời đã bị tính kế.

Chính mình và nó cùng một thai, nói không chừng cũng sẽ bị tính kế.

May mà thức tỉnh hệ thống, nhờ sự giúp đỡ của hệ thống, lặng lẽ rời khỏi ngũ sắc thạch, mượn tài nguyên hệ thống cho để tu luyện vạn năm.

Cuối cùng tu luyện đến đỉnh phong Chuẩn Thánh, huyết mạch cũng phản tổ thành huyết mạch Hỗn Độn Ma Viên, nắm giữ Hỗn Độn linh bảo, có thể chiến với Thánh nhân.

Cũng chính vì có thực lực này, Tôn Phàm mới có đủ tự tin xuất quan.

Bây giờ hiền đệ Ngộ Không của hắn ra đời cũng đã được một thời gian, đã từ chỗ Bồ Đề học nghệ trở về.

Không lâu nữa, đám người giả dối kia sẽ tính kế và đùa giỡn Ngộ Không.

Thân là huynh đệ, hắn sao có thể nhìn Tôn Ngộ Không bị cả trời thần phật đùa giỡn.

Hắn muốn chống lưng cho Ngộ Không, muốn biến đại náo thiên cung giả thành thật, danh hiệu Tề Thiên Đại Thánh cũng phải là ác mộng của các vị thần.

Cho dù Thánh nhân ra tay cũng không thể ngăn cản!

Không cần nghi ngờ, hắn Tôn Phàm, có thực lực đó.

Tôn Phàm ưỡn ngực, sải bước tiến về phía Thủy Liêm Động. ...

“Đạo Tổ, người xem, lần này không phải lão Tôn ta!” Tôn Ngộ

Không mặt mày hớn hở nhảy nhót bên cạnh Hồng Quân, quy tắc thế giới bị thay đổi, nó không biết.

Nhưng Đạo Tổ lão nhân gia lập tức xuất hiện ở chỗ nó, rõ ràng Đạo Tổ vẫn tưởng mình lại bị đoạt xá.

Sao có thể chứ.

Quá tam ba bận!

Lão Tôn ta bị đoạt xá bốn lần rồi, cũng nên đổi người khác đi chứ!

Người xem, lần này ta không bị đoạt xá.

Không phải hệ thống nào cũng đoạt xá lão Tôn ta, Tôn Ngộ Không cười hì hì, lấy ra rượu quả mời Hồng Quân.

"Đạo Tổ, người yên tâm, lão Tôn ta gần đây cũng sẽ lanh lợi hơn, giúp người lôi ra thứ bẩn thỉu đó!" "Ai!" Hồng Quân lắc đầu: "Những người khác ở Hồng Hoang nếu bị đoạt xá, hung nhiều cát ít a!" Nghe vậy, nụ cười trên mặt Tôn Ngộ Không nhạt đi, đúng vậy, bị hệ thống đoạt xá, chỉ cần là một hệ thống sơ cấp mạnh hơn một chút, cơ bản khó thoát khỏi cái chết!

Mấy lần bị đoạt xá, ngoài lần đầu tiên may mắn là một hệ thống sơ cấp không dám giết chân linh của nó, các hệ thống sau này đều thật sự muốn tiêu diệt chân linh của nó.

Nó có lông của nương nương Từ Hàng bảo vệ, nhìn rất rõ ràng, những hệ thống đó sau khi đoạt xá nó, còn tiêu diệt hoàn toàn chân linh giả của nó.

Hệ thống đến thế giới này, đoạt xá nó còn đỡ, ít nhất nó không chết, những người khác nếu gặp phải.

E rằng đã chết hoàn toàn.

Cùng là một thế giới, nếu chết vì nội đấu còn có thể nhịn, nhưng

chết một cách không minh bạch trong tay kẻ ngoại lai, thật sự không thể nhịn được.

Nhất là đối phương còn đến để rút bản nguyên thế giới.

Lũ hệ thống ngoại lai này, thật khiến khỉ ghét.

Tôn Ngộ Không nhe răng.

Ngay lúc này, ngoài động vang lên một tiếng nói hùng hậu mạnh mẽ: "Ngộ Không hiền đệ, vi huynh trở về rồi, mau ra nghênh tiếp vi huynh?" Tôn Ngộ Không: ??

"Đạo Tổ, yêm còn có huynh đệ sao?" Tôn Ngộ Không mơ hồ hỏi.

Hồng Quân trầm tư, sau đó lắc đầu: "Ba con khỉ kia cùng lắm chỉ được coi là cùng một tổ tiên, không phải huynh đệ, ngươi chỉ là một con khỉ cô độc!" "Ồ ~" Tôn Ngộ Không gật đầu, vừa định nói gì đó, thân thể khỉ rung lên, một luồng ký ức xuất hiện trong đầu.

Ý thức dần trở nên mơ hồ.

"Ngộ Không, niệm 《Diệt Thống Kinh》 tâm pháp thiên!" Tiếng của Hồng Quân vang lên trong đầu, Tôn Ngộ Không theo tiềm thức mặc niệm tâm pháp thiên của 《Diệt Thống Kinh》.

Đầu óc trở nên tỉnh táo.

Với góc nhìn của một người ngoài cuộc, tra xem ký ức trong đầu.

"Đại ca, Tôn Phàm..." "Xem ra chính là hắn rồi, Ngộ Không, ngươi đi dụ hắn đến đây!" ...

Tôn Ngộ Không đi ra ngoài động, liền thấy một con khỉ đen cường tráng đứng trên không trung, vẫy tay chào nó: "Ngộ Không hiền đệ, lâu rồi không gặp!" Tôn Ngộ Không im lặng, vừa rồi ý thức của nó bị can thiệp, ký ức thêm vào chính là về Tôn Phàm này.

Tôn Phàm, cùng một thai với nó, sinh ra ý thức sớm hơn nó, trong

thời gian thai nghén.

Tôn Phàm này vẫn luôn kể cho nó nghe câu chuyện về một con khỉ đại náo thiên cung.

Nó bị ảnh hưởng sâu sắc, sùng bái khí phách và bản lĩnh của con khỉ trong câu chuyện của Tôn Phàm.

Thế là tự mình đặt cho mình một cái tên giống như con khỉ đó, Tôn Ngộ Không.

Chỉ để trở thành một tồn tại có giáo dưỡng như con khỉ trong miệng Tôn Phàm.

Ngoài câu chuyện này, Tôn Phàm còn giảng giải cho nó rất nhiều pháp quyết, nào là 'Thảo Tự Kiếm Quyết', 'Trảm Ngã Minh Đạo Quyết'... các pháp quyết kinh thiên động địa.

Theo lời Tôn Phàm trong ký ức, những quyết này sánh ngang với thần thông của Thánh nhân.

Tiếc là lúc đó mình ham chơi, không thể lĩnh ngộ.

Tiếp theo, là giọng điệu bá đạo thường ngày của Tôn Phàm. 'Tam Thanh chỉ xứng đứng nói chuyện với hắn.' 'Hồng Quân miễn cưỡng lọt vào mắt xanh của hắn.' Giọng điệu ngông cuồng đến mức nào thì ngông cuồng đến mức đó.

Tóm lại một chữ, là mạnh đến mức nào thì mạnh đến mức đó.

Tuy nhiên, Tôn Phàm mạnh như vậy, vạn năm trước, đã biến mất khỏi ngũ sắc thạch, trở thành một tiếc nuối trong ký ức của Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không lại một lần nữa đánh giá Tôn Phàm trước mặt, nó có chút không chắc chắn, hệ thống của tên xuyên việt giả này cấp bậc gì.

Lời nói coi thường Đạo Tổ Hồng Quân, rốt cuộc là thật hay giả chưa biết.

Suy đi nghĩ lại, Tôn Phàm đối diện vì đợi mãi không thấy Tôn Ngộ Không trả lời mà có chút bực bội.

Nhưng chú ý đến ánh mắt mờ mịt của Tôn Ngộ Không, Tôn Phàm lập tức hiểu ra, quên mất, em trai này của hắn đã bị lão già Bồ Đề dạy hư rồi.

Chỉ dạy nó bản lĩnh, không dạy nó làm người.

Hơn nữa có thể còn động tay động chân vào thần trí của Ngộ Không, dù sao Phật môn giỏi nhất trò này.

Bây giờ Ngộ Không đã trở thành con khỉ kiêu ngạo tự đại kia.

Có lẽ đã quên mất đại ca này của nó rồi.

"Hừ!" Tôn Phàm hừ lạnh, ghi một món nợ với Tây phương Phật môn.

Dịu dàng nói với Tôn Ngộ Không: "Ngộ Không hiền đệ, đợi vi huynh vào động phủ của ngươi nói chuyện!" Hắn muốn vào Thủy Liêm Động, che đậy thiên cơ, để thần trí của Ngộ Không tỉnh táo.

Tiện thể, đánh thức sự kiêu ngạo bất tuân của Ngộ Không.

Thế giới rộng lớn, Thánh nhân sao có thể là điểm cuối, ngày xưa ba ngàn ma thần ai mà không mạnh hơn Thánh nhân.

Sự tự đại của Ngộ Không phải bị đánh thức, nếu không cho dù có đại ca này của hắn chống lưng, sớm muộn cũng sẽ chịu thiệt lớn.

Chương 577

Hắn không thể lúc nào cũng chăm sóc nó, đều phải trải qua gian nan mới có thể trưởng thành, đây là con đường mà Ngộ Không không thể tránh khỏi.

Nghe lời Tôn Phàm, mặt khỉ của Tôn Ngộ Không lóe lên một tia ranh mãnh, đưa tay ra: "Mời vào!" "Ừm!" Tôn Phàm nhàn nhạt gật đầu, đi vào Thủy Liêm Động. ...

"Ngộ Không, vi huynh lần này đến tìm ngươi, là muốn nói cho ngươi biết, mấy ngày nữa sẽ có người trên trời đến mời ngươi lên thiên đình làm quan, ngươi đừng đồng ý." "Làm quan, đó là chuyện tốt, không biết Ngọc Đế sẽ cho lão Tôn ta làm chức quan gì đây!" Tôn Ngộ Không lộ vẻ mong đợi.

"Ha..." Tôn Phàm cười lạnh, chức quan gì, Bật Mã Ôn chăn ngựa, chức quan to lắm, không có phẩm cấp.

Nhìn ánh mắt mong đợi của Ngộ Không, Tôn Phàm càng thêm khinh thường đám thần phật trên trời, lừa gạt một con khỉ ngây thơ như vậy.

Mặt mũi của các ngươi cũng không cần nữa.

Lần này có ta, ai dám đùa giỡn Ngộ Không, thì hãy cảm nhận lửa giận của ta đi!

"Ừm..., Ngộ Không, sao ngươi không vào?" Tôn Phàm nhìn Tôn Ngộ Không phía sau, nhíu mày nói.

"Bên trong ngột ngạt, bên ngoài không khí tốt, lão Tôn ta đứng đây là được rồi." Tôn Ngộ Không cười hì hì nói.

Tôn Phàm nhíu mày càng sâu hơn, đánh giá Thủy Liêm Động, đột

nhiên, nhìn thấy một lão đạo tiên phong đạo cốt ngồi trên bảo tọa.

“Bồ Đề?

Chuẩn Đề?” Tôn Phàm trong lòng dâng lên cảnh giác, Hỗn Nguyên Ma Thần Côn được triệu hồi, khoảnh khắc tiếp theo, đầu của Tôn Phàm bị đánh mạnh. 144.

Không đợi hắn phản ứng, Thủy Liêm Động dâng lên một tầng kết giới, những đòn tấn công ngập trời nhấn chìm Tôn Phàm.

Ầm!

Bùm!

Bùm!

Bùm!

Rầm rầm rầm...

Từng đợt dao động va chạm kinh khủng từ Thủy Liêm Động truyền ra, khiến Tôn Ngộ Không ở bên ngoài thỉnh thoảng lại giật mình một cái.

Tôn Ngộ Không ngồi xổm ở rìa Thủy Liêm Động, thân thể nó cũng bị dao động chiến đấu bên trong làm rung lên.

Tiếng nói phẫn nộ, tiếng la hét thảm thiết, tiếng nứt vỡ, và cả tiếng tuyệt vọng của hệ thống không ngừng từ bên trong truyền ra.

“He he, đánh thảm thật.” ...

Hệ thống trung cấp không dễ giết, Hồng Quân mượn sức mạnh của Thiên Đạo mãi không hạ được đối phương, cuối cùng vẫn là Đại Đạo giáng lâm, mới giết chết hoàn toàn Tôn Phàm và hệ thống của hắn.

Mất hơn mười năm, Hồng Quân bình thản bước ra từ Thủy Liêm

Động.

“Đạo Tổ, Đạo Tổ!” Tôn Ngộ Không vội vàng lao đến bên cạnh Hồng Quân, gãi tai gãi má, sốt ruột.

“Ha ha, đây là...” Hồng Quân vừa định cho con khỉ này một chút phần thưởng, sắc mặt đột nhiên thay đổi, biến mất không thấy.

“Hửm?” Tôn Ngộ Không ngẩn ra, khoảnh khắc tiếp theo, cảnh quen thuộc trước mắt tối sầm, Tôn Ngộ Không mất quyền kiểm soát cơ thể.

“Ha ha ha ha..., không ngờ ta lại xuyên việt!” Người xuyên việt mới cười lớn, đợi đến khi Tôn Ngộ Không xác định được cấp bậc hệ thống, nhe răng, lấy ra cây gậy tiên thiên chí bảo, đâm một gậy vào hệ thống đoạt xá nó.

Ầm!

“Oao!” Hệ thống sơ cấp không phòng bị trực tiếp bị Tôn Ngộ Không đâm ra khỏi cơ thể, một mảnh ngọc điệp hoàn chỉnh rơi xuống người nó.

Tôn Ngộ Không cũng ép linh hồn của người xuyên việt mới ra, xé nát ném vào miệng nhai.

Thần sắc hung ác, mang theo phẫn hận.

“Tại sao đều muốn đến đoạt xá lão Tôn ta!” Tôn Ngộ Không tức giận gầm lên.

“Có thể, thân phận của ngươi chiếm một phần lớn nguyên nhân, tường rào thế giới vỡ nát, cũng chiếm một phần lớn nguyên nhân.” Hồng Quân đưa mấy kiện tiên thiên chí bảo thu được từ hệ thống đến trước mặt Tôn Ngộ Không, an ủi: “Đừng giận nữa, tiểu hầu tử, đây cũng coi như là cơ duyên!” “Người nói cũng phải.” Tôn Ngộ Không cười hắc hắc, vui vẻ cất mấy kiện tiên thiên chí bảo vào lòng.

Chẳng phải chỉ là bị đoạt xá sao, chỉ cần có linh bảo bồi thường, cứ thoải mái đoạt. ...

Suy nghĩ của Tôn Ngộ Không, trong những ngày tiếp theo, dường như trở thành một lời nguyền.

Thỉnh thoảng, lại có những hệ thống sơ cấp và trung cấp mang theo người xuyên việt đến đoạt xá nó.

Thậm chí có lúc, các hệ thống cùng cấp bậc đụng phải nhau, tiến hành đại chiến trong cơ thể Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không vừa đau khổ vừa vui sướng.

Đau khổ vì cơ thể không thể kiểm soát, vui sướng vì mỗi lần hệ thống chết đều để lại một hai món linh bảo và công pháp tốt.

Nhưng niềm vui cuối cùng cũng là ngắn ngủi, chỉ có đau khổ là trường tồn.

Tôn Ngộ Không đã có cả vạn kiện tiên thiên chí bảo, Hỗn Độn linh bảo và chí bảo cũng có mấy món.

Nó không thiếu linh bảo, cũng không thiếu công pháp.

Cái nó thiếu là thực lực, các hệ thống đoạt xá nó đều rất cùi bắp, gói quà tân thủ mạnh nhất cũng chỉ miễn cưỡng đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh.

Dù có tích lũy thế nào, Chuẩn Thánh vẫn là Chuẩn Thánh, cách cảnh giới Thánh nhân vẫn còn một khoảng cách rất lớn.

Không phải Thánh nhân, hệ thống nào cũng có thể đoạt xá nó.

Nó chỉ có thể bị động phản kích sau khi bị đoạt xá.

"Đạo Tổ, yêm không muốn làm Tôn Ngộ Không nữa!" Tôn Ngộ Không khóc lóc.

Hồng Quân thấy Tôn Ngộ Không bị đoạt xá không chết, để bảo vệ những người khác ở Hồng Hoang không bị đoạt xá, kết hợp với giới thiệu về hệ thống trên 《Diệt Thống Kinh》, liền nâng khí vận trên người nó lên đến mức độ Thiên Đạo chi tử thật sự, Thánh nhân cũng không bì được.

Hệ thống vào đây, đều có thể cảm nhận được khí vận hùng hậu của Tôn Ngộ Không.

Dùng luồng khí vận này làm lá chắn để rút bản nguyên chắc chắn là rất sướng.

Một miếng thịt béo chỉ có tu vi 'Đại La Kim Tiên', khí vận sánh ngang với Hồng Hoang, đặt ngay trước mặt, tự nhiên đều sẽ lao vào Tôn Ngộ Không.

Đây cũng là nguyên nhân khiến Tôn Ngộ Không mệt mỏi như vậy.

"Ai!" Hồng Quân thở dài, an ủi Tôn Ngộ Không: "Ngươi ráng nhịn thêm đi, đợi ta sửa xong tường rào thế giới, ngươi sẽ không phải chịu khổ nữa!" "Đạo Tổ, lão Tôn ta thật sự không nhịn nổi nữa rồi, người rút khí vận trên người yêm đi!" Tôn Ngộ Không cầu xin, đột nhiên lại nghĩ đến điều gì đó, lại nói: "Cho dù không rút, người cho ta nghỉ phép cũng được, để ta đột phá đến cảnh giới Thánh nhân." "Ta nhớ ta không phải sẽ bị Như Lai Phật Tổ trấn áp năm trăm năm sao?" "Người dùng thần thông, trấn áp lão Tôn ta đi!" "Lão Tôn ta không tin, còn có hệ thống nào chọn con khỉ đang bị trấn áp này." "Nhân thời gian trấn áp này, để ta yên tĩnh một chút, tiện thể đột phá." "..." Hồng Quân không nói gì, cúi đầu trầm tư, cuối cùng dưới ánh mắt mong đợi của Tôn Ngộ Không, chậm rãi gật đầu: "Được rồi, ngươi chọn một nơi, ta sẽ tự mình dùng sức mạnh Thiên Đạo trấn áp ngươi năm trăm năm!" Tôn Ngộ Không lập tức phấn khích nhào lộn: "Cảm ơn Đạo Tổ!!" ...

Ầm ầm ầm!

Một ngọn núi lớn sánh ngang với Bất Chu Sơn năm xưa rơi xuống, Tôn Ngộ Không vui vẻ bị trấn áp.

Đợi hơn mười năm, cũng không thấy có hệ thống nào đến đoạt xá mình.

Tôn Ngộ Không lòng lo lắng thả lỏng, vui vẻ bắt đầu chuẩn bị đột phá.

Nhưng... ngay khi Tôn Ngộ Không sắp đột phá, nó lại, lại, lại bị đoạt xá. ...

"Ta đây là xuyên việt?" "Khỉ, núi lớn!

Ta là Tôn Ngộ Không?" "Kỳ lạ, sao không có ký ức của tiền thân." Tôn Vũ Khổng bị ngọn núi khổng lồ vô biên đè trên mặt đất, thần sắc có chút ngơ ngác.

Lạ thật, chẳng phải chỉ là xe tải bên đường bị lật đè sao.

Sao tỉnh dậy lại biến thành núi đè mình, mình còn biến thành một con khỉ.

"Ta là Tôn Ngộ Không sao?" Tôn Vũ Khổng rất nghi hoặc, nếu hắn là Tôn Ngộ Không, tại sao hắn lại cảm thấy mình yếu như vậy, một chút sức mạnh cũng không có. 【Đinh, chúc mừng túc chủ trở thành Tôn Ngộ Không, Hệ Thống Bị Đè Sẽ Mạnh Lên khởi động thành công!】 "Quả nhiên là Tôn Ngộ Không." Tôn Vũ Khổng đối với sự xuất hiện của hệ thống tỏ ra rất bình thản, đã xuyên việt rồi, có một bàn tay vàng chẳng phải là rất bình thường sao.

Cực kỳ khó chịu quay đầu, ngoài cái đầu không bị trấn áp, các bộ phận khác đều bị đè, rất khó chịu, cũng may Tôn Ngộ Không không cần ăn uống đi vệ sinh.

Nếu không mình thật sự sẽ sụp đổ.

“Hệ thống, Tôn Ngộ Không không phải là một thân bản lĩnh sao?

Tại sao ta cảm thấy ta còn không bằng một đứa trẻ?” Tôn Vũ Khổng kỳ lạ hỏi. 【Thiên Đạo trấn áp.】 Hệ Thống Bị Đè Sẽ Mạnh Lên nhìn kết quả phân tích về Ngũ Chỉ Sơn nói: 【Trấn áp ngươi không phải là Như Lai, mà là Thiên Đạo, Như Lai chỉ là một cái bình phong.】 “Thiên Đạo, nó trấn áp ta làm gì?” 【Tôn Ngộ Không là nghịch thiên chi linh.】 “Hừ, sớm muộn gì cũng bắt cái trời rách này trả giá đắt!” Tôn Vũ lạnh hừ, không hỏi thêm gì về Tôn Ngộ Không, mà hỏi về chức năng của hệ thống. 【Đúng như tên gọi, bị đè là có thể thưởng cho túc chủ, đè càng lâu, thưởng càng cao.】 【Túc chủ cũng có thể khiêu khích các đại năng khác, để họ tăng thêm sức mạnh cho Ngũ Chỉ Sơn đang đè ngươi, như vậy thưởng của túc chủ sẽ càng cao.

Đến lúc đó, tay đấm Hồng Quân, chân đá Thiên Đạo, đều là chuyện nhỏ!】 “Hóa ra là vậy!” Tôn Vũ Khổng gật đầu, trong lòng dâng lên ý chí hào hùng, bị đè là thực lực có thể tăng vù vù, hắn quyết định: “Lão tử đây chính là sinh ra để bị đè, đứa nào dám giúp lão tử thoát khốn, lão tử liều mạng với đứa đó.” “Trấn áp, trấn áp lão tử đến thiên hoang địa lão!” ...

Cứ như vậy, Tôn Vũ Không yên tâm bắt đầu núp để phát triển, thời gian bị đè mỗi ngày thêm một ngày, phần thưởng của hắn lại phong phú hơn một chút.

Tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần, tiên thiên chí bảo, linh bảo...

Trong bóng tối, Tôn Ngộ Không vốn đang rất phẫn nộ, nóng lòng muốn diệt hệ thống này đã dừng lại.

Hệ thống lần này vẫn là hệ thống trung cấp, thực lực của người xuyên việt tăng rất nhanh.

Lần này thân thể đột phá Thánh nhân có hi vọng, nhanh hơn nhiều so với tự mình đột phá.

Tôn Ngộ Không quyết định đợi đến khi thành Thánh nhân rồi mới mời Đạo Tổ ra tay.

Chớp mắt, trăm năm trôi qua.

Tôn Vũ Khổng bị đè trăm năm, hắn đã thành công đột phá đến cảnh giới Thánh nhân.

Tôn Ngộ Không không định ẩn giấu nữa, nó sắp ra tay rồi.

Sau đó, nó còn chưa ra tay, Hệ Thống Bị Đè Sẽ Mạnh Lên đã biến mất!

Một hệ thống cao cấp, đã đến!

Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống sau khi vào thế giới này, đã giết cả Hệ Thống Bị Đè Sẽ Mạnh Lên và Tôn Vũ Khổng.

Sau đó không có động tĩnh gì, như thể đang kiểm tra gì đó, hồi lâu, mắt Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống lóe lên một tia nghi hoặc: "Hệ thống cao cấp của vùng lãnh địa này chết rồi?" "Hình như manh mối bị đứt từ đây." Nó là một hệ thống vừa mới thăng cấp cao cấp không lâu đang tìm kiếm địa bàn, đến vùng lãnh địa này, cảm nhận được ở đây có một dao động sức mạnh của một hệ thống cao cấp không yếu.

Không định gây sự, chuẩn bị ngoan ngoãn rời đi đổi nơi khác tiếp tục tìm kiếm bãi săn thích hợp.

Chương 578

Nhưng, đi lại trong vùng chư thiên lãnh địa này mấy trăm năm, nó phát hiện dao động sức mạnh của hệ thống cao cấp kia ngày càng yếu đi.

Cuối cùng thử rút bản nguyên của hai đại thế giới xem phản ứng của đối phương.

Kết quả là không thấy đối phương xuất hiện.

Điều này khiến nó trong lòng dấy lên nghi ngờ, bây giờ kiểm tra đến đây, dao động sức mạnh cuối cùng của hệ thống cao cấp chính là bị đứt từ thế giới này.

"Nói như vậy, hệ thống cao cấp kia đã không còn nữa!" Siêu Cấp Vô Địch Check-in Hệ Thống trong lòng dấy lên ý định chiếm lĩnh vùng chư thiên lãnh địa giàu tài nguyên này.

"Hay là, cứ ở đây đi, cho dù đối phương còn sống, ta chạy trốn chắc cũng không thành vấn đề!" Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống tự an ủi xong, kiên định ý định ở lại vùng chư thiên lãnh địa này.

Đánh giá thế giới trước mắt.

"Đại thế giới trung cấp, tường rào thế giới hư hỏng còn rất nghiêm trọng, sức mạnh Đại Đạo miễn cưỡng có thể chạm đến cấp bậc Đại Đạo." "Vậy cứ dùng thế giới này lấp đầy bụng trước đã!" Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống gia công ra một vật chứa tạm thời.

Nó mới trở thành hệ thống cao cấp không lâu, vật chứa cùng cấp bậc còn chưa kịp bồi dưỡng.

Nhưng lấy được bản nguyên của thế giới này, cũng gần đủ để bồi dưỡng rồi.

Gầm ~!

Ầm ầm ầm!

Cả thế giới vang lên tiếng gầm giận dữ, ngọn núi trấn áp Tôn Ngộ Không, ngọn núi cao nhất Hồng Hoang hiện tại, ầm một tiếng nổ tung.

Khí tức kinh khủng nhấn chìm cả Hồng Hoang.

Tất cả Thánh nhân, đại năng đều không tự chủ được mà run rẩy.

Hồng Quân cũng lập tức được sức mạnh Đại Đạo gia trì, toàn lực đối phó với kẻ ngoại lai.

Xuất hiện trước mặt Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống.

"Đỉnh phong Thiên Đạo cảnh, yếu hơn ta tưởng!" Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống càng thêm thả lỏng, đưa tay ra vỗ một cái, ầm một tiếng, Hồng Quân nổ tung!

"Sư tôn!" "Đạo Tổ!" Thánh nhân chấn kinh, chúng thần thất thần.

"Đạo Tổ!!!

Ngươi chết cho ta!..." Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không vừa tiếp quản thân thể Thánh nhân cũng nhìn thấy cảnh Hồng Quân bị giết.

Lập tức hai mắt đỏ ngầu, sát ý vô hạn.

Cọng lông thứ hai trong ba cọng lông sau lưng, theo đó lóe lên một tia hồng quang.

"Chỉ là con kiến, vẫn là rút bản nguyên quan trọng hơn." Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống thậm chí không thèm liếc nhìn sinh linh Hồng Hoang một cái, một cái ống to dài đâm về phía đại địa

Hồng Hoang.

Ầm!

Chính xác đâm vào nơi sinh ra bản nguyên thế giới.

Bằng mắt thường có thể thấy, Hồng Hoang bắt đầu suy bại.

"Ngươi đi chết đi cho ta!" Tôn Ngộ Không phẫn nộ giơ gậy đập tới.

"Ủa, Hồng Hoang có khỉ cảnh giới Thánh nhân?" Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống có chút kinh ngạc.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, sắc mặt Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống đại biến.

Chỉ thấy sau lưng Tôn Ngộ Không xuất hiện biển máu vô biên, bản nguyên kinh khủng ẩn chứa trong biển máu, tùy ý một điểm cũng vượt xa tổng lượng của thế giới này, ba ngàn thần thông Đại Đạo cấp Hồng Mông từ sau lưng hiện ra, hấp thu năng lượng biển máu ngưng tụ uy năng.

Hội tụ trên cây gậy của Tôn Ngộ Không.

"Không ổn!" Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống trong lòng sợ hãi đến cực điểm, quay người định chạy.

"Mẹ nó, chết cho lão Tôn ta!!" Tôn Ngộ Không một gậy đập ra.

Ba ngàn thần thông Đại Đạo thế không thể đỡ xông tới.

"Không..." Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống quay đầu lại, ba ngàn thần thông Đại Đạo trong nháy mắt quét sạch toàn bộ ý thức của nó.

Siêu Cấp Vô Địch Check-in Hệ Thống, chết!

Chư thánh Hồng Hoang dìu Hồng Quân vừa mới hồi sinh nhìn

thấy cảnh này, mặt lộ vẻ vui mừng.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, sắc mặt Hồng Quân suy yếu đại biến: "Ngộ Không, mau dừng lại!" "Đạo Tổ, yêm không khống chế được a!" Tôn Ngộ Không bất lực kêu lên.

Ầm ầm ầm!

Ba ngàn thần thông Đại Đạo khuếch tán, trong nháy mắt nhấn chìm cả Hồng Hoang.

Hồng Quân vốn tưởng rằng thế giới sắp bị hủy diệt kinh ngạc phát hiện, sức mạnh này lại không làm tổn thương thế giới một phân nào.

Ầm ầm ầm!

Ba ngàn thần thông Đại Đạo tiếp tục khuếch tán, bao phủ trăm vạn ức thế giới xung quanh.

Không làm tổn thương vạn vật, chỉ tiêu diệt ý thức của hệ thống.

Vô số hệ thống bỏ mạng, vô số sinh linh từ tuyệt vọng chuyển thành ngơ ngác, rồi lại chuyển thành chấn động.

Đây là thần uy gì vậy!!

Cú đánh vừa rồi của Tôn Ngộ Không khiến Hồng Quân cảm khái vạn phần: "Thần thông huyền ảo khó lường." "Lão Tôn ta còn tưởng sẽ hủy diệt thế giới, không ngờ lại không làm tổn thương thế giới một phân nào." Tôn Ngộ Không một mặt hưng phấn kinh ngạc chạy đến: "Sức mạnh nương nương Từ Hàng để lại quá mạnh mẽ." "Trong《Diệt Thống Kinh》, hình như có ghi lại về thần thông vừa rồi, nhưng cũng chỉ giới thiệu đơn giản, là một loại tuyệt thế thần thông nhắm vào hệ thống." Hồng Quân nghĩ một chút rồi nói.

"Ngoài cái này ra, còn có rất nhiều thần thông tương tự, nhưng

đều không nói cách luyện." Ầm ầm ầm! 145.

Ngay lúc này, thế giới phát ra tiếng động lớn, Hồng Quân ngừng nói, nhìn qua đó.

Rìa thế giới, vạn vật đang không ngừng sụp đổ.

Đây là do hệ thống cao cấp vừa rồi đã rút một phần bản nguyên của thế giới gây ra.

"Đạo Tổ, đây là hệ thống kia, thân thể của nó vẫn còn, lão Tôn ta không mở được!" Tôn Ngộ Không vội vàng lấy ra bản thể của Siêu Cấp Vô Địch Thần Cấp Check-in Hệ Thống.

Hiện giờ thế giới đang bị hạ cấp, muốn ổn định, chỉ có thể truyền vào một lượng lớn bản nguyên thế giới.

Hệ thống cao cấp này, chắc chắn có.

Lấy bản nguyên ra, nhất định có thể khôi phục thế giới.

Nhưng... nó chết rồi cũng là một hệ thống cao cấp, thế giới bị hạ cấp, sức mạnh không còn, chỉ dựa vào sức của Hồng Quân căn bản không mở được.

"Ai!

Thôi vậy, hạ cấp đi, như vậy cũng an toàn hơn, đỡ thu hút hệ thống đến." 146.

Hồng Quân thở dài, ra tay chia Hồng Hoang thành mấy thế giới, lại khai mở ra vô số đại thiên thế giới.

Phân tán chúng sinh Hồng Hoang vào các thế giới.

"Những thế giới này đã không còn thích hợp với các ngươi, nếu các ngươi muốn đi, thì cứ đi đi!" "Đạo Tổ, nếu Hồng Hoang khôi phục, chúng ta nhất định sẽ trở về!" Chúng đại năng cung lễ, rồi lao về phía vô lượng chư thiên.

“Đạo Tổ, lão Tôn ta cũng ra ngoài chơi một chút, chỉ ở gần đây thôi!” “Đi đi!” “Lão Tôn ta đi đây!” Tôn Ngộ Không mạnh mẽ nhào lộn, bay về phía thế giới xa xôi. ...

“Hệ thống ở đây dọn dẹp cũng gần xong rồi.” Từ Hàng đi trong chư thiên, cất hệ thống vừa giết trong tay.

Sau khi rời khỏi thế giới của Tôn Ngộ Không, nàng đã ở các vùng chư thiên lãnh địa xung quanh, dọn dẹp thế lực của hệ thống cao cấp kia.

Mấy chục hệ thống trung cấp đỉnh phong đều bị giết sạch.

Còn các hệ thống khác thì không mấy quan tâm.

“Không được, không thể kiên trì được lâu nữa.” Từ Hàng cảm nhận đạo nguyên chi lực trong cơ thể, nhíu mày.

Đạo nguyên chi lực tiêu hao vượt quá tính toán của nàng, tiêu hao quá lớn.

“Ta phải nghĩ cách.” Từ Hàng quan sát xung quanh, cuối cùng chọn một đại thế giới có quy tắc hơi loạn để vào.

Đi đường trở về thế giới Hỗn Độn đã không thể nữa rồi, trước tiên nghỉ ngơi một chút, nghĩ cách khác. ...

Đại Đường vừa mới thành lập không lâu, Lý Nhị thấy cha mình quản lý Đại Đường quá vất vả.

Nên mời cha xuống nghỉ ngơi, tự mình quản lý Đại Đường.

Nước mới thành lập, trăm nghề chờ hưng thịnh.

Hoàng đế mới nhậm chức Lý Nhị cần cù chăm chỉ, quyết tâm cải cách, một dáng vẻ của minh quân.

Tuy nhiên, thiên tai nhân họa, phía đông đất đỏ vạn dặm, phía tây mưa bão không ngớt.

Mùa màng thất thu, dịch bệnh càn quét Đại Đường.

Người chết đói, chết bệnh vô số, dân chúng lầm than.

Lý Nhị hoàng đế nghe theo kiến nghị của Phật môn, cầu xin Phật tổ hiển linh.

Cứu vớt lê dân bách tính.

Nhưng... thần lôi từ trời giáng, đánh trúng Lý Nhị.

Hôn mê bất tỉnh, chấn động thế nhân.

Mọi người đều mắng chửi Lý Nhị chọc giận Phật tổ, mới gây ra cục diện Đại Đường như hiện nay.

Mấy ngày sau, Lý Nhị hoàng đế bị sét đánh tỉnh lại, dưới sự chú ý của văn võ bá quan đột nhiên nổi điên, tuyên bố diệt Phật cứu thế.

Lời này vừa ra, chính thức xác nhận Lý Nhị bất kính Phật tổ mới dẫn đến thiên tai.

Bách tính căm ghét, thế nhân mắng chửi.

Chương 579

Kết quả không lâu sau, Lý Nhị ra lệnh cho Trình Giảo Kim tấn công một ngôi chùa.

Thu được tinh lương trăm vạn vạn thạch, lương thực thô chất như núi.

Vàng bạc châu báu, kỳ trân dị vật vô số.

Điều chấn động nhất là pho tượng Phật bằng vàng ròng, cao ngàn mét.

Không kể tài phú, chỉ riêng lương thực đã đủ để tạm hoãn khủng hoảng lương thực của Đại Đường.

Hành động này khiến đa số bách tính im lặng, tuy nhiên, nhiều hơn là mắng chửi Lý Nhị chọc giận Phật tổ, tạm thời được no ấm có ích gì, thiên tai đều là hình phạt do Phật tổ nổi giận giáng xuống.

Bây giờ tốt nhất là để Lý Nhị ngừng điên, quỳ xuống dập đầu xin lỗi Phật tổ.

Kết quả, hoàng đế Lý Nhị hôn quân điên khùng bình thản nói một câu: "Phật tổ không phải từ bi không làm hại một cọng cỏ sao?

Một mình ta gây ra chuyện, tại sao lại phải trừng phạt lê dân bách tính trong thiên hạ?" "Phật này chắc chắn là do ma giả mạo, diệt ma để các ngươi ăn no, Phật tổ biết chắc chắn sẽ rất vui!" Lời nói ra, Lý Nhị tiếp tục dẫn binh diệt Phật, mấy năm.

Phật môn Đại Đường bị diệt hoàn toàn, lương thực thu được có thể cung cấp cho trăm tỷ dân Đại Đường ăn trong năm mươi năm.

Hành động này, Phật trong mắt bách tính trở nên xấu xa.

Cả nước Đại Đường trên dưới đều cho rằng Phật không phải thứ tốt lành gì.

Kết quả, Phật thật sự giáng lâm.

Ngày đó, đầy trời la hán, giáng lâm Đại Đường, muốn lấy mạng Lý Nhị.

Binh sĩ Đại Đường thề chết chiến đấu, tử thương vô số, cuối cùng đẩy lui đầy trời la hán.

Sau đó, Bồ Tát Phật tổ giáng lâm Đại Đường, Lý Nhị hoàng đế tự xưng là hậu duệ của Đạo Tổ, gây ra đại chiến Đạo-Phật, Đại Đường lại một lần nữa thoát khỏi cảnh diệt quốc.

Kết quả không lâu sau, cao tăng từng của Đại Đường, sau bị Lý Nhị hoàng đế cưỡng chế hoàn tục Đường Tam Tạng đột nhiên thành Phật, một quyền một đạo tiên, một cước một bồ tát.

Đánh cho sập cả trời thần phật, mang theo đầy trời phật quang, đến trước mặt Lý Nhị hoàng đế chất vấn tại sao diệt tuyệt Phật pháp.

Trước mặt bá quan Đại Đường, hoàng đế Lý Nhị của họ, nói những lời người ta nghe không hiểu, cùng Đường Tam Tạng đối mắng.

Cuối cùng, gây ra đại chiến!

Lúc này họ mới phát hiện, hóa ra Lý Nhị bệ hạ của họ mạnh mẽ đến vậy.

Lại có thể cùng Đường Tam Tạng diệt cả trời thần phật đánh bất phân thắng bại.

Hai bên chiến đấu không ngừng, đánh mấy năm.

Lãnh thổ Đại Đường bị hủy diệt quá nửa, trăm tỷ bách tính từng có, sau khi đầy trời thần phật giáng lâm cũng giảm xuống còn năm

mươi tỷ bách tính.

Hiện giờ Lý Nhị và Đường Tam Tạng chiến đấu ngày càng kịch liệt, Đại Đường chỉ còn lại hơn mười triệu người.

Nhân tộc các quốc gia khác cũng cơ bản vạn người không còn một.

Các sinh linh khác cũng tử thương vô số, tinh thần vẫn lạc, đại địa nứt vỡ, biển cả khô cạn.

Một dấu hiệu trước khi diệt thế.

Lý Nhị và Đường Tam Tạng chiến đấu vẫn chưa dừng lại.

Cả hai đều là người xuyên việt, chỉ là Đường Tam Tạng xuyên việt muộn hơn một chút mà thôi.

Người ta nói một núi không thể có hai hổ, người xuyên việt chỉ có thể tồn tại một người.

Trận chiến của hai bên lúc này đều do hệ thống tiếp quản.

Cả hai đều là những hệ thống nhỏ chỉ còn một bước nữa là trở thành hệ thống sơ cấp.

Đại thế giới này chính là con mồi để họ trở thành hệ thống sơ cấp.

Bố cục tinh diệu, bản nguyên của đại thế giới này đã bị rút gần cạn, sức mạnh còn lại đã không thể uy hiếp được họ.

Kết quả là bản nguyên rút được căn bản không đủ để thăng cấp.

Chỉ vì còn có một hệ thống khác đã cướp đi một nửa bản nguyên còn lại.

Các hệ thống nhỏ của hai bên đều tức điên, thân là hệ thống nhỏ đến đại thế giới phát triển, điều này đã rất mạo hiểm.

Khó khăn lắm mới thành công làm suy yếu sức mạnh của thế giới,

kết quả lại gặp đồng nghiệp tranh ăn, mối thù thăng cấp, không chết không thôi.

Hôm nay, họ chỉ có thể tồn tại một người!

Mang theo niềm tin đó, hai hệ thống tung ra đủ mọi thủ đoạn.

Thế giới bị đánh tan nát, vô số sinh linh cầu xin thần phật che chở, phát ra tiếng khóc tuyệt vọng.

Nỗi bi thương lan tỏa khắp thế giới.

Trong cơ thể Đường Tam Tạng, một đạo kim quang thỉnh thoảng bùng phát ý phẫn nộ.

Khiến hệ thống của Đường Tam Tạng rơi vào thế hạ phong.

Hệ thống của Đường Tam Tạng tên là Tàng Thiên Táng Địa Tàng Không Khí Hệ Thống, lúc này nó vừa gian nan chống đỡ công kích của đối phương, vừa kinh ngạc nhìn ý thức đang bùng cháy lửa giận vô tận trong vật chứa.

"Sao có thể, ta đã giết chết ngươi hoàn toàn rồi!" Tàng Thiên Táng Địa Tàng Không Khí Hệ Thống quả thực không dám tin, đây là Đường Tam Tạng nguyên bản, ngay khi cùng túc chủ đoạt xá, nó đã diệt chân linh của Đường Tam Tạng.

Không ngờ, Đường Tam Tạng này còn có thể gây rối.

"Là sức mạnh gì đã ảnh hưởng đến ngươi?" Tàng Thiên Táng Địa Tàng Không Khí Hệ Thống không hiểu, chỉ có thể bị động chịu đòn của hệ thống Lý Nhị.

Ầm ầm ầm!

Ngay lúc này, sấm sét vang dội.

Uy áp cảnh giới Thánh nhân lan tỏa.

Hai vị hệ thống lập tức dừng chiến đấu, không thể tin được nhìn lên trời.

Thế giới đã bị họ rút cạn, sức mạnh cơ bản không còn, lúc này bản nguyên sung mãn, bùng phát sức mạnh cảnh giới Thánh nhân cường đại, khóa chặt hai hệ thống của họ.

“Sao có thể!” Hai hệ thống kinh hãi kêu lên, dưới thần lôi hoàn toàn bỏ mạng.

Dòng sông thời gian hiện ra, hai đạo chân linh bay ra.

Dung hợp với Đường Tam Tạng và Lý Nhị.

Hai vị sinh linh của giới này đã chết, lại một lần nữa hồi sinh.

“A di đà Phật!” Đường Tam Tạng niệm phật hiệu, nhìn thế giới sinh linh đồ thán, nội tâm tự trách không thôi.

“Đều tại bần tăng, bị tà ma ngoại vực đoạt xá, mới gây ra tội lớn như vậy!” “Trẫm cũng có tội, có lỗi với bách tính Đại Đường của trẫm!” Thế giới tan hoang, vạn vật điêu tàn chỉ vì hai hệ thống đại chiến.

Lý Nhị và Đường Tam Tạng được hồi sinh, cũng biết được những ký ức trước đó.

Đối mặt với nỗi bi thương của vô số sinh linh, Lý Nhị và Đường Tam Tạng trong lòng vô cùng áy náy. "Sự đã đến nước này, hối hận cũng vô dụng, đại sư, cáo từ." Lý Nhị mặt không biểu cảm nói. "Bệ hạ định đi đâu?" "Khôi phục lại sự phồn vinh khi xưa." Lý Nhị nhìn Đại Đường đổ nát, nói: "Chỉ áy náy thì có tác dụng gì, tất cả những chuyện này đều do trẫm mà ra, trẫm phải gánh vác trách nhiệm này." "Hệ thống kia tuy đã chết, nhưng cũng để lại lượng lớn tri thức truyền thừa, trẫm sẽ dùng những tri thức này để phát triển Đại Đường, khiến mỗi một thần dân đều được an cư lạc nghiệp, hạnh phúc vô lo.

Đại Đường sẽ trở thành thịnh Đường mà người người hằng mong ước!" "A Di Đà Phật!" Đường Tam Tạng mặc niệm phật hiệu, "Trong đầu ta cũng có lượng lớn công pháp truyền thừa, có lẽ có thể trợ giúp bệ hạ!" "Đại sư không ngại cùng trẫm phát triển Đại Đường chứ?" Lý Nhị đổi giọng hỏi. "Không được!" Đường Tam Tạng lắc đầu, "Thế giới suy tàn, bị hai hệ thống rút cạn bản nguyên, thời gian lâu dài, thế giới sẽ bị hủy diệt.

Bần tăng phải thử khôi phục lại bản nguyên của thế giới!" Lý Nhị nghe vậy, chậm rãi gật đầu, lại nghĩ đến hai hệ thống đã chết, không nhịn được nói: "Hai hệ thống này có lai lịch gì, lại dám ăn bản nguyên thế giới, thế giới hủy diệt rồi thì chúng được lợi lộc gì chứ." Đường Tam Tạng lắc đầu, ông cũng không biết, không hiểu nổi.

Nhưng nghe giọng điệu của tên xuyên việt giả đã đoạt xá mình, có lẽ đến từ một thế giới khoa kỹ nào đó trong tương lai.

Không phải sản vật của hiện tại, có lẽ là thứ được sinh ra để diệt thế trong tương lai chăng.

Quá mạnh mẽ, cả Mãn Thiên Thần Phật đều bị chúng nó giết sạch. "Nhưng may là chúng đã bị Thiên Đạo giết chết!" Đường Tam Tạng mừng rỡ nói.

May mà Thiên Đạo vào thời khắc cuối cùng đã giáng thần lôi, trừ khử hệ thống, nếu không thế giới thật sự sẽ bị hủy diệt. "Điều này nói đúng." Lý Nhị tán đồng gật đầu, "Hệ thống chết rồi, mối họa ngầm cũng bớt đi nhiều." "Đó chẳng qua chỉ là một tiểu hệ thống mà thôi!" Đột nhiên, một giọng nói thánh khiết vang lên, Từ Hàng mỉm cười xuất hiện trước mặt hai người.

Khí tức trên người nàng sâu không lường được, nhưng tuyệt đối trên hai người, thậm chí có thể nghiền ép cả hai. "A Di Đà Phật..., tiểu tăng bái kiến đại thần." "Lý Nhị bái kiến đại thần." "Miễn lễ." Từ

Hàng khẽ gật đầu, đưa tay ra, dưới ánh mắt của hai người, hút những mảnh vỡ hệ thống còn sót lại trong cơ thể họ ra.

Tiêu hủy, ném vào ý thức thế giới để khôi phục bản nguyên thế giới.

Sau đó, Từ Hàng nhìn sang Đường Tam Tạng.

Nàng vừa vào thế giới này, đã chú ý đến hai tiểu hệ thống đang đại chiến, cũng như một thế giới có bản nguyên gần như khô cạn.

Đồng thời, nàng cũng phát hiện Đường Tam Tạng bị đoạt xá, ý thức vẫn còn tồn tại, vì hệ thống phá hoại thế giới gây ra cảnh sinh linh lầm than mà phẫn nộ.

Điều này đã ảnh hưởng đến sức mạnh của hệ thống vốn chỉ còn cách Thánh Nhân cảnh một bước chân.

Mà Đường Tam Tạng, chẳng qua chỉ là một phàm nhân, cùng lắm tiền thế là một Đại La Kim Tiên.

Ý thức còn sót lại đã có thể lay động hệ thống cao hơn mình rất nhiều tầng thứ, tiềm lực của Đường Tam Tạng ở phương diện này, đã vượt qua tuyệt đại đa số sinh linh ở Hồng Hoang của họ.

Nếu tu luyện công pháp Hồng Hoang của họ, đọc kỹ 《Diệt Thống Chân Kinh》, ông ta có lẽ, sẽ là một ngôi sao sáng chói đối kháng với hệ thống trong tương lai.

Đồng thời, có lẽ cũng có thể giúp nàng một việc lớn.

Tiểu hệ thống đến đại thế giới, trước khi đại thế giới bị hủy diệt, chúng không thể thanh trừ được chân linh của sinh linh trong đại thế giới.

Từ Hàng không nghĩ nhiều, lập tức khôi phục bản nguyên của thế giới này, để ý thức thế giới đánh chết hai hệ thống, tiện tay hồi sinh

Đường Tam Tạng. "Dám hỏi tôn hiệu của đại thần?" Lúc này, Lý Nhị và Đường Tam Tạng khó hiểu hỏi danh hiệu của Từ Hàng.

Thần Phật trong thế giới của họ cũng chỉ có bấy nhiêu, ngay cả Thái Thượng Lão Quân cũng đã ngã xuống dưới tay hệ thống, tại sao đột nhiên lại xuất hiện một vị đại thần mạnh hơn cả Lão Quân.

Thật sự có chút không hiểu nổi. "Ta đến từ ngoài thế giới, đạo hiệu Từ Hàng!" Từ Hàng cười đáp, "Đồng thời, hệ thống đoạt xá các ngươi, cũng đến từ ngoài thế giới!" "Ngoài thế giới?" "Chư thiên có vô lượng thế giới, thế giới của các ngươi chỉ là một trong số đó." "Khó mà chấp nhận được!" Lý Nhị lẩm bẩm, nhớ lại lời của đại thần lúc xuất hiện, vội vàng hỏi: "Dám hỏi đại thần, tiểu hệ thống có nghĩa là gì?" "Chính là tầng đáy trong các hệ thống." Từ Hàng ung dung giải thích, "Hệ thống, là sản vật lấy bản nguyên thế giới làm thức ăn, số lượng cực nhiều.

Trong chư thiên, chín thành thế giới bị hủy diệt đều là do chúng gây ra.

Chương 580

Tiểu hệ thống, chính là hệ thống yếu nhất!" "Chỉ là một hệ thống yếu như vậy, mà suýt nữa đã hủy diệt thế giới của chúng ta!" Sắc mặt Lý Nhị và Đường Tam Tạng đều không tốt cho lắm. "Không sai, thế giới của các ngươi, hàng rào bảo vệ đã trở nên rất mỏng manh, là con mồi ưa thích nhất của tiểu hệ thống và sơ cấp hệ thống." Từ Hàng gật đầu, phóng đại nói: "Sơ cấp hệ thống, thực lực tương đương với Thánh Nhân cảnh, cao hơn các ngươi hiện tại một cảnh giới, hơn nữa thủ đoạn của hệ thống rất nhiều, thường có thể dựa vào tính kế để săn lùng những thế giới có thực lực mạnh hơn, có lẽ, tương lai các ngươi sẽ gặp phải những hệ thống này!" "Hệ thống không chỉ có hai cái!" Sắc mặt Đường Tam Tạng và Lý Nhị càng thêm khó coi.

Cũng đã hiểu ra, thảo nào hai hệ thống kia lại rút bản nguyên thế giới của họ, hóa ra chúng vốn không phải sản vật của thế giới này.

Chúng đến chính là mang theo mục đích rút bản nguyên thế giới.

Nhưng may là đã giết được chúng, nhưng hai hệ thống kia chẳng qua chỉ là tầng đáy trong các hệ thống, thuộc về tiểu hệ thống, điều này khiến Lý Nhị và Đường Tam Tạng trong lòng có chút run sợ.

Hai cái tiểu hệ thống đã tàn phá thế giới thành ra thế này, nếu đến một cái sơ cấp hệ thống, ý thức thế giới của họ có chịu nổi không? "Đúng rồi, sơ cấp hệ thống trong giới hệ thống thường có tổ chức, gặp phải thế giới không hạ được, có thể tùy tiện gọi mấy chục, thậm chí hàng trăm sơ cấp hệ thống khác đến, có lúc còn gọi được cả trung cấp hệ thống." Từ Hàng tiếp tục dọa hai người, nhưng nàng cũng không nói dối.

Năng lực gọi hệ thống của sơ cấp hệ thống quả thực rất mạnh, có

thể tùy tiện gọi đến một đám hệ thống, còn có thể có không ít trung cấp hệ thống.

Chỉ có điều, đó là cảnh tượng chỉ có thể xuất hiện khi gặp Bàn Cổ.

Thế giới bình thường như thế này, sơ cấp hệ thống mạnh một chút có lẽ còn chẳng thèm để vào mắt, cơ bản sẽ không xảy ra cảnh tượng như vậy.

Nhưng, lời của Từ Hàng, cũng đã dọa thành công Lý Nhị và Đường Tam Tạng.

Có nhầm không vậy, vừa rồi còn đang nghĩ thế giới của họ có lẽ có thể chống lại sơ cấp hệ thống được vài chiêu, kết quả bây giờ đột nhiên được cho biết, sơ cấp hệ thống có thể tùy tiện gọi đến một đám sơ cấp hệ thống khác.

Nếu gặp phải thì đánh thế nào?

Thậm chí, còn có thể gọi đến trung cấp hệ thống!

Tuy không rõ thực lực của trung cấp hệ thống, nhưng vừa nghe đã biết là mạnh hơn sơ cấp hệ thống rất nhiều.

Lỡ gặp phải, thế giới của họ có lẽ sẽ tan biến trong một nốt nhạc? "Thực ra loại thế giới của các ngươi ở trong chư thiên là thảm nhất, bị tiểu hệ thống coi là nơi thử thách bản thân, sơ cấp hệ thống coi là con mồi, trung cấp hệ thống coi là đồ ăn vặt." Từ Hàng tiếp tục nói, "Nếu gần đây có cao cấp hệ thống đấu pháp, chỉ một chiêu, thế giới sẽ bị hủy diệt một cách không minh bạch!" "So với tiểu thế giới, đại thiên thế giới, vẫn là loại thế giới của các ngươi thảm hơn, ít nhất hệ thống từ tiểu hệ thống trở lên sẽ không thèm liếc nhìn loại thế giới này.

Mà thế giới của các ngươi, cấp bậc hệ thống tiếp xúc được lại

nhiều hơn." "Lúc ta đến đây phát hiện hệ thống ở đây khá nhiều, nói không chừng, một thời gian nữa các ngươi sẽ được trải nghiệm." Phịch!

Lý Nhị và Đường Tam Tạng quỳ xuống! "Cầu đại thần chỉ cho chúng ta một con đường sáng!" "Dễ nói, dễ nói!" Từ Hàng cười rộ lên, dưới ánh mắt mong đợi của hai người, chậm rãi mở miệng: "Các ngươi, có biết 《Diệt Thống Chân Kinh》 không!" "《Diệt Thống Chân Kinh》?" "Trong chư thiên có một thế giới cường đại, tên là Hỗn Độn Chân Giới, sinh linh trong chân giới, chuyên đi săn giết hệ thống, vì thế, họ còn có một quyển sách ghi lại các loại hình hệ thống cũng như cách tiêu diệt chúng." "Ngoài ra, còn có các cường giả của chân giới, sáng tạo ra các loại thần thông diệt thống, cường giả ở đó, chỉ riêng Đạo Ánh cảnh, đã có đến ngàn vị!" "Biết Đạo Ánh cảnh không?

Đó chính là đỉnh cấp hệ thống trên cả cao cấp trong giới hệ thống, uy lực có thể lay động vô lượng chư thiên!" "Thần thông do họ sáng tạo ra, nếu học được, có thể vượt cấp giết hệ thống." "Đạo pháp của họ, càng có thể miễn dịch cho sinh linh khỏi bị hệ thống can nhiễu ý thức, từ đó phát hiện ra sự tồn tại của hệ thống." "Điểm này, các ngươi đã từng bị hệ thống đoạt xá nên rõ hơn ai hết." "Những bộ bách khoa toàn thư về các loại hình hệ thống, thần thông giết hệ thống, cùng với đạo pháp miễn dịch can nhiễu ý thức của hệ thống, kết hợp lại, chính là 《Diệt Thống Chân Kinh》." "Xin đại thần ban cho chúng ta 《Diệt Thống Chân Kinh》!!"... "Ta cũng không có 《Diệt Thống Chân Kinh》." Từ Hàng lắc đầu.

Trong mắt Đường Tam Tạng và Lý Nhị lập tức hiện lên vẻ thất vọng.

Nhưng ngay sau đó, lời của Từ Hàng khiến hai người lại sáng mắt lên. "Nhưng ta ở đây có một bản giản lược của 《Diệt Thống Chân

Kinh》, gọi là 《Diệt Thống Kinh》." Từ Hàng phất tay, hai quyển sách vàng óng xuất hiện trước mắt hai người. "Ngoài những thứ này, ta còn có tọa độ của Hỗn Độn Chân Giới đó, chỉ là đường đi xa xôi, cho dù là ta, không có ba năm cái Hỗn Độn thời gian cũng không đến được." "Ta có quá nhiều việc lặt vặt, không thể đi được.

Hôm nay thấy các ngươi có duyên, không biết các ngươi có muốn đi không?" "Tọa độ!" Mắt Đường Tam Tạng sáng lên, trong lòng rục rịch, bên cạnh Lý Nhị thì cẩn thận cất 《Diệt Thống Kinh》 đi, lắc đầu, "Trẫm còn có Đại Đường phải bảo vệ, không đi được!" "Hơn nữa, trẫm cả đời này mới sống được mấy chục năm, ba cái Hỗn Độn quá dài, trẫm không biết mình có suy sụp không!" Từ Hàng không ngạc nhiên, nàng vốn không định để Lý Nhị này đi, ánh mắt rơi vào Đường Tam Tạng: "Ngươi thì sao?" "Tam Tạng muốn đến Hỗn Độn Chân Giới, cầu lấy chân kinh!" Đường Tam Tạng lập tức quỳ xuống, "Cầu đại thần ban cho tọa độ, bất luận đường đi gian hiểm, Tam Tạng đều phải đi lấy 《Diệt Thống Chân Kinh》 về, vì sinh linh chư thiên, mang về phương pháp diệt thống!" "Tốt!" Từ Hàng gật đầu, trong lòng vô cùng hài lòng, phất tay, một tiểu thế giới được khai mở: "Theo ta vào đây, ta có mấy đạo thần thông, có thể truyền thụ cho ngươi!" ... ...

Vào tiểu thế giới, Từ Hàng chọn ra một bộ công pháp có thể tu luyện đến Đại Đạo cảnh truyền thụ cho Đường Tam Tạng.

Đợi Đường Tam Tạng tu luyện, Từ Hàng lấy ra Bạch Liên.

Bông hoa sen vốn đã bị hạ cấp thành linh bảo, giờ đây lại khôi phục lại đẳng cấp Hồng Mông Chí Bảo, nhưng nhìn từ bên ngoài, linh bảo này cũng chỉ là một kiện Hỗn Độn Chí Bảo.

Sau khi lấy ra kiện linh bảo này, khí tức của bản thân Từ Hàng cũng suy yếu đi không ít.

Nàng đã phong ấn toàn bộ bản nguyên của cỗ hóa thân này vào trong Bạch Liên.

Chính là để chuẩn bị giao cho Đường Tam Tạng, để ông ta mang Bạch Liên về Hỗn Độn thế giới.

Như vậy, sẽ tránh được tình cảnh khó xử khi chính mình không thể quay về Chân Giới.

Nhưng nếu Đường Tam Tạng thất bại, hoặc từ bỏ việc đến Hỗn Độn Chân Giới.

Nàng chỉ có thể tự nhận mình xui xẻo.

Nhưng với tư cách là một tồn tại đỉnh phong Đại Đạo, về phương diện chọn người, Từ Hàng cảm thấy Đường Tam Tạng trừ khi ngã xuống, nếu không sẽ không từ bỏ.

Vạn năm sau, Đường Tam Tạng dựa vào công pháp do Từ Hàng truyền thụ đã đột phá Thánh Nhân cảnh.

Từ Hàng giao Bạch Liên cho Đường Tam Tạng. "Vật này là tín vật của Hỗn Độn Chân Giới, là ta phải trải qua trăm ngàn gian khổ mới có được, dùng nó có thể đổi lấy 《Diệt Thống Chân Kinh》, hy vọng ngươi có thể thành công!" "Đại thần yên tâm, Tam Tạng nhất định có thể lấy được 《Diệt Thống Chân Kinh》 về." Đường Tam Tạng với vẻ mặt kiên định cất Bạch Liên đi. "Nếu đã như vậy, ta cũng ban cho ngươi một kiện chí bảo hộ thân, trợ giúp ngươi một tay!" Từ Hàng phất tay, bản nguyên cuối cùng của hóa thân bị ép ra, ngưng tụ thành một chiếc cà sa. "Đây là Hồng Mông Bảo Sa, trong tình huống bản nguyên đầy đủ, có thể chống đỡ được công kích của tồn tại Đại Đạo cảnh.

Cũng có thể dung nhập vào cơ thể ngươi, rèn luyện thân thể." "Ơn của đại thần, Tam Tạng đời này khó quên." Đường Tam Tạng khoác

cà sa lên người, một sức mạnh cuồng bạo nhưng không chí mạng, không ngừng rèn luyện thân thể ông.

Bằng mắt thường có thể thấy, thực lực của ông đang tăng vọt, nhưng Đường Tam Tạng không hề chìm đắm trong đó, sau khi thích ứng với sự đau đớn, ông quỳ lạy Từ Hàng: "Đợi Tam Tạng nhìn lại thế giới lần cuối, sẽ xuất phát!" "Đi đi!" Từ Hàng mỉm cười, phất tay đưa Đường Tam Tạng trở về thế giới ban đầu.

Đợi Đường Tam Tạng đi rồi, khí tức của Từ Hàng cũng sụt giảm thấy rõ. "Chúc ngươi thành công lấy được chân kinh." Từ Hàng nói lời chúc phúc cuối cùng, thân thể tan rã, hóa thành vô lượng bản nguyên tưới nhuần vạn giới xung quanh. ... ... "Đại sư, ngài đã đột phá!" Lý Nhị kinh ngạc hỏi.

Đường Tam Tạng cũng giống như mình, vốn chỉ là thân xác phàm trần mà thôi.

Sau khi bị hệ thống đoạt xá, thân thể bị hệ thống cường hóa đến tầng Chuẩn Thánh.

Khi họ trở về với thân thể, nguyên thần cũng được thân thể phản bổ đến Chuẩn Thánh.

Cảnh giới này tuy chân thực, nhưng thực lực lại thực sự là ảo.

Thậm chí một số tiểu thần thông đơn giản cũng không biết dùng.

Vạn năm qua, ông ngoài việc quản lý Đại Đường, phát triển thịnh thế, thì việc duy nhất ông làm là làm quen với tu vi của bản thân, tham ngộ thần thông trong đầu.

Nhưng vạn năm, cũng chỉ miễn cưỡng làm quen được với sức mạnh của mình mà thôi.

Mà Đường Tam Tạng, lại đột phá đến Thánh Nhân cảnh, điều này thật sự khiến người ta chấn động. "Bệ hạ, bần tăng đã dự định đến

Hỗn Độn Chân Giới, cầu lấy 《Diệt Thống Chân Kinh》, lần này đến đây, là để cáo biệt ngài." Đường Tam Tạng không trả lời về việc đột phá, mà lại nhắc đến chuyện rời đi.

Chuyến đi này đường xa vạn dặm, ngay cả tồn tại như Từ Hàng đại thần cũng phải mất ít nhất ba cái Hỗn Độn thời gian.

Huống hồ là ông.

Tuy ông rất kiên định muốn đi cầu lấy chân kinh, nhưng cũng không chắc chắn có thể thành công trở về hay không.

Hơn nữa cho dù có thể lấy được, thời gian cũng vô cùng dài.

Lần đi này, gần như là vĩnh biệt! "Đại sư thật có nghị lực!" Lý Nhị kính phục hành lễ, suy nghĩ một lúc, nói: "Hay là đại sư nghỉ ngơi một chút, ba ngày sau, trẫm sẽ tổ chức lễ tiễn hành cho đại sư!" "Chúc đại sư một đường thuận buồm xuôi gió!" "A Di Đà Phật!" Đường Tam Tạng gật đầu, "Làm phiền bệ hạ rồi!" "Nào có nào có!" Ba ngày sau, Đường Tam Tạng sau khi đã nhìn lại cố hương một lượt, uống cạn ly rượu tiễn hành của Lý Nhị, trước mặt chúng sinh.

Phá vỡ hàng rào thế giới, siêu thoát ra ngoài.

Đứng giữa chư thiên, cảnh tượng kỳ lạ của chư thiên vạn giới không hề thu hút sự hứng thú của Đường Tam Tạng, sau khi xác định được tuyến đường tọa độ, Đường Tam Tạng đã bước lên con đường thỉnh kinh dài đằng đẵng. ... ...

Trong Bàn Cổ điện, ý thức của Từ Hàng thu hồi, bên cạnh Xích Tinh Tử đang rảnh rỗi đánh cờ thở dài: "Sư muội cũng thất bại rồi!" Từ Hàng gật đầu, rồi lại lắc đầu. "??" Xích Tinh Tử không hiểu, đây là ý gì?

Thất bại hay không?

Hóa thân của hắn vẫn còn, chưa sinh ra ý thức.

Chỉ là sau khi nắm lại quyền kiểm soát hóa thân, Đạo nguyên chi lực còn lại chỉ đủ dùng trong mười vạn năm.

Thời gian ngắn như vậy thì làm được gì?

Chỉ có thể đợi đến khi hết thời gian, Đạo nguyên chi lực hao hết, ý thức tiêu tan.

Hóa thân hoàn toàn cắt đứt liên hệ với hắn. 147.

Có lẽ, bây giờ đang thai nghén ý thức mới.

Hóa thân đỉnh phong Đại Đạo đấy!

Cứ thế mà mất, thật đáng tiếc!

Xích Tinh Tử rất đau lòng, nhưng cũng đành chịu, nhưng khi thấy những người khác cũng đều thất bại, trong lòng cũng được an ủi.

Chỉ là bây giờ dáng vẻ của Từ Hàng sư muội, khiến hắn có chút không hiểu chuyện gì đang xảy ra. "Có lẽ thành công, nhưng cũng có lẽ sẽ thất bại." Từ Hàng nói. "Ngươi thành công rồi!!" Xích Tinh Tử kinh ngạc, thu hút sự chú ý của những người khác còn có hóa thân tồn tại. "Vẫn chưa thành công, không biết kết cục cuối cùng sẽ ra sao." Từ Hàng lắc đầu, giải thích: "Ta tìm được một hạt giống tốt, truyền cho công pháp và linh bảo hộ thân, hy vọng nó có thể mang bản nguyên hóa thân của ta đến Hỗn Độn thế giới." "Đây quả là một ý hay!" Mọi người còn có thể điều khiển hóa thân đều sáng mắt lên, ai nấy đều có ý tưởng, lập tức toàn lực điều khiển hóa thân, cũng chuẩn bị học theo Từ Hàng, tìm kiếm hạt giống tốt.

Còn những người đã không còn hóa thân, thì chỉ biết thở dài, đành tự nhận mình xui xẻo.

Từ Hàng tâm trạng vui vẻ chạy đến Bàn Cổ điện hóng chuyện thư giãn, nhìn về một phương hướng trong chư thiên.

Dường như nhìn thấy Đường Tam Tạng đang đi trong chư thiên.

... ...

Chương 581

Trong một tiểu thế giới, một nữ tử áo đỏ đỡ một cô bé bị ngã trên mặt đất dậy. "Khóc cái gì mà khóc, còn khóc nữa lão nương ném ngươi vào bầy sói cho sói ăn." Cô bé đang khóc nức nở ngừng khóc, một đôi mắt đỏ hoe nhìn chằm chằm vào nữ tử, thân thể run lên từng cơn. "Sao lại hay khóc thế, khóc thì có tác dụng gì." Nữ tử cạn lời, đánh giá một lượt cô con gái nhỏ này, chậm rãi gật đầu: "Miễn cưỡng tạm được, vậy là ngươi đi." "Nhóc con, có muốn bất tử bất diệt không?" "Bất tử bất diệt?" "Không hiểu à, không sao, từ nay ngươi cứ gọi ta là Phượng tỷ là được rồi, ngoan ngoãn theo tỷ học bản lĩnh, sau này sẽ có lợi cho ngươi.

Nhà ngươi ở đâu, tỷ đưa ngươi về!" Cô bé ngơ ngác nhìn nữ tử áo đỏ, cuối cùng yếu ớt đưa tay chỉ về một hướng: "Được!" Vu Phượng xách gáy cô bé, chậm rãi đi về phía nhà cô bé.

Nàng là tiểu vu của bộ lạc Đại Vu Cửu Phượng thuộc Vu tộc, năm đó hóa thân được các Tổ Vu, Đại Vu cùng ra tay bảo vệ.

Chỉ là bị kẹt trong Bàn Cổ điện quá lâu, Đạo nguyên chi lực của hóa thân còn lại chẳng bao nhiêu.

Vốn tưởng cỗ hóa thân này không thu về được.

Kết quả hành động của Từ Hàng đã nhắc nhở nàng, đúng vậy, tại sao cứ phải tự mình quay về, tìm một người, giúp nàng mang hóa thân về không phải được sao.

So với việc Từ Hàng phải tìm Đường Tam Tạng có ý thức mạnh mẽ, tư chất bất phàm.

Lựa chọn của Vu Phượng có phần tùy tiện hơn, chỉ là một cô bé trong một tiểu thế giới, không có gì đặc biệt.

So với Đường Tam Tạng thì kém không chỉ một bậc, nhưng Vu Phượng không để ý, cách dạy của Vu tộc nàng, không sợ tư chất ý thức không được, tu luyện hậu thiên, có thể bù đắp lại.

Vu Phượng nhìn cô bé trong tay, nở nụ cười: "Sau này ngươi sẽ được hưởng phúc!" ... ...

Tiểu thư nhà họ Lâm bị mất tích, Lâm đại nhân rất lo lắng, vợ ông chỉ để lại cho ông đứa con này, nếu mất rồi, ông sống còn có ý nghĩa gì.

Lâm đại nhân không ngừng tăng thêm người đi tìm con gái.

Đúng lúc cả thành đang bận rộn tìm kiếm tiểu thư nhà họ Lâm.

Vu Phượng đã đưa cô bé về Lâm phủ. "Con gái..." Lâm đại nhân vui mừng khôn xiết, ôm con gái vào lòng.

Nhìn về phía Vu Phượng: "Đa tạ cô nương đã cứu mạng con gái tại hạ, cô nương có yêu cầu gì, cứ việc mở lời." "Chuẩn bị cho ta một phòng, sau này con gái ngươi do ta dạy dỗ." Lâm đại nhân: ?? "Ngây ra đó làm gì, đi đi!" Vu Phượng thúc giục. "À, vâng vâng..." Lâm đại nhân giật mình, vội vàng gật đầu chuẩn bị phòng cho Vu Phượng.

Nhưng vừa đi được hai bước, Lâm đại nhân đã tỉnh táo lại, ông đây là tìm cho con gái một thầy giáo?

Không đúng, tại sao ông lại phải nghe lời một nữ tử!

Lâm đại nhân quay người, muốn hỏi lai lịch của nữ tử áo đỏ này, nhưng một luồng khí tức không tên, khiến Lâm đại nhân không thể mở miệng.

Cuối cùng uất ức rời đi, chuẩn bị phòng cho Vu Phượng.

Tiểu thư nhà họ Lâm đã tìm thấy, còn bái một nữ tiên sinh.

Chuyện này trong thành truyền đi xôn xao.

Nhưng điều này không ảnh hưởng đến việc Vu Phượng mỗi ngày đều dẫn cô bé đi rèn luyện thân thể.

Bắt sống báo săn, đấu với hổ dữ.

Cô bé mới sáu tuổi, mỗi ngày đều thách thức nhận thức của Lâm đại nhân.

Mỗi lần cái gọi là huấn luyện, Lâm đại nhân đều phải ôm tim mà điên cuồng uống thuốc trợ tim.

Ngày qua ngày, khả năng chịu đựng của Lâm đại nhân cũng tăng lên rất nhiều.

Cho đến một năm sau, nhìn thấy đứa con gái bảo bối bảy tuổi của mình, nhấc bổng ngọn núi nghìn mét, chẻ đôi biển rộng vạn mét.

Tam quan của Lâm đại nhân hoàn toàn bị phá vỡ.

Lúc này ông có ngốc đến đâu, cũng biết Vu Phượng tiên sinh không phải người phàm.

Đây là chuyện tốt, nhưng mỗi lần ăn cơm, nhìn đứa con gái yếu đuối tựa gió thổi cũng bay, thân thể bệnh tật của mình.

Lâm đại nhân lại nhớ đến cảnh con gái vác núi nghìn mét chạy.

Lòng đầy lo lắng: "Con gái thế này, sau này gả đi thế nào đây!" Vu Phượng đang uống rượu liếc nhìn Lâm đại nhân một cái: "Ngốc nghếch, trong mắt ngươi, con gái ngươi có mạnh đến đâu, cũng phải gả đi?" "Chẳng lẽ..." "Ngươi cũng thấy sức lực của nó rồi, vác một ngọn núi vạn mét tùy tiện quét ngang vài cái, nước của các ngươi cũng mất, ngươi nghĩ nó cần tuân thủ pháp luật của các ngươi sao?" "Còn nữa, nó không có giới hạn tuổi thọ, không giống ngươi, trăm năm sau cũng chỉ là một bộ xương khô." Lâm đại nhân sững sờ, là một trung thần của thiên tử, ông chưa bao giờ nghĩ đến việc phản kháng bệ hạ.

Nhưng bây giờ, ông dường như phát hiện, mình còn mạnh hơn cả hoàng đế.

Thân phận hoàng đế kia cùng lắm chỉ đáng giá trăm vạn đại quân, con gái ông, một tay có thể đánh bại cái gọi là trăm vạn đại quân chứ?

Có thực lực này, tại sao còn phải chịu những ràng buộc này? "Người đâu, thay ta viết một lá thư, gửi đến cho hoàng đế, nói với ông ta, Lâm ca không làm nữa.

Suốt ngày mệt mỏi, ta thấy là muốn làm ta mệt chết đây mà." Lâm đại nhân nghĩ thông rồi, lập tức phất tay, từ chức không làm nữa.

Còn Vu Phượng bên cạnh uống rượu, suy nghĩ làm thế nào để huấn luyện nhóc con.

Chớp mắt, mười năm trôi qua.

Nhóc con ngày xưa nay đã trở thành một thiếu nữ diệu linh.

Thân hình nhỏ nhắn, dáng vẻ bệnh tật, trông có vẻ yếu đuối không chịu nổi gió, nhưng lại là ác mộng không thể xua tan của người trong thiên hạ.

Vu Phượng bồi dưỡng rất thành công, mười năm, cô từ một phàm nhân lột xác đến Thánh Nhân chi cảnh.

Trong cơ thể càng chứa đựng tinh huyết Bàn Cổ chí cao vô thượng, không ngừng nâng cao thực lực của cô.

Thánh Nhân cảnh, đã có tư cách đi lại trong chư thiên.

Vu Phượng gọi nhóc con đến trước mặt. "Trong chư thiên, có một thế giới, gọi là Hỗn Độn thế giới, bên trong có một Bất Chu Chân Giới, đó là nhà của ta." Vu Phượng phất tay, chín đạo đại đạo chi lực kinh khủng hiện ra, cuối cùng ngưng tụ thành một vòng quay bằng ngọc trắng, chín đạo đại đạo chi lực lưu chuyển trong vòng quay.

Đây là chín đạo đại đạo mà Đại Vu Cửu Phượng chủ tu, kết hợp với xương cốt tinh huyết của hóa thân Vu Phượng để tạo ra Hồng Mông Chí Bảo.

Hóa thân của nàng có kém đến đâu, cũng là Vu tộc, cũng là tồn tại đỉnh phong Đại Đạo.

Cái vòng ngọc trắng này, không chỉ thuộc hàng đỉnh cấp trong Hồng Mông Chí Bảo, mà còn có thể khi sử dụng chín đạo đại đạo chi lực ẩn chứa bên trong, thu hút sự chú ý của Đại Vu Cửu Phượng, điều động sức mạnh tương ứng của các chư thiên gần đó gia trì lên vòng ngọc trắng.

Kinh khủng đến cực điểm. "Thứ này, giao cho ngươi." Vu Phượng đánh vòng ngọc trắng vào cơ thể thiếu nữ, khí tức của bản thân suy yếu đi: "Tọa độ Hỗn Độn thế giới, ta cũng truyền cho ngươi, cỗ hóa thân này của tỷ có công dụng lớn, lát nữa ta sẽ hóa thành bản nguyên, phong ấn trong vòng ngọc trắng." "Giao cho ngươi một nhiệm vụ, chính là mang bản nguyên của ta, đưa đến Hỗn Độn thế giới, ngươi làm được không?" "Nhất định có thể!" "Tốt!" Nhận được lời đảm bảo, trên mặt Vu Phượng lộ ra nụ cười, hóa thành bản nguyên, tiến vào vòng ngọc trắng tự phong ấn lại.

Sức mạnh còn lại, thì dùng để tăng cường căn cơ cho thiếu nữ. "Phượng tỷ..." Trong mắt thiếu nữ lộ ra vẻ không nỡ, nhưng lại nghĩ đến Phượng tỷ chưa chết, chỉ là gần đây không gặp được, lại thu lại vẻ không nỡ.

Kiểm tra tọa độ Hỗn Độn thế giới, trên khuôn mặt yếu đuối của thiếu nữ, lộ ra vẻ kiên định.

Quay người lại trở về Lâm phủ. "Đại Ngọc về rồi, Phượng tiên sinh đâu?" Lâm đại nhân đang học đạo thuận miệng hỏi. "Tỷ ấy đi rồi!" Thiếu nữ thất vọng nói. "Đi!!" Đạo Đức Chân Kinh trong tay rơi

xuống, Lâm đại nhân lại không hề để ý.

Chìm đắm trong lời nói của con gái.

Cuối cùng thở dài lắc đầu: "Nhà Phượng tiên sinh lại không ở đây, ra ngoài du ngoạn, về nhà là chuyện bình thường.

Đại Ngọc của chúng ta bây giờ cũng có sức mạnh của Thánh Nhân, phất tay sáng thế, sau này nếu nhớ Phượng tiên sinh, chúng ta đến thế giới của cô ấy thăm cũng được." "Nhà Phượng tỷ hơi xa!" "Chúng ta trường sinh bất tử, thời gian lãng phí thế nào cũng không sao." Lâm đại nhân nhặt Đạo Đức Chân Kinh lên, thuận miệng hỏi: "Đúng rồi, thế giới của Phượng tiên sinh, Đại Ngọc đi đến đó mất bao lâu?" "Đi không nghỉ, khoảng năm cái Hỗn Độn!" "Năm cái...

Hỗn...

Hỗn Độn!!!" Lâm đại nhân lập tức ngây người. "Đại...

Đại Ngọc muốn đi tìm Phượng tỷ tỷ!" "Khụ khụ, Đại Ngọc à, con đi lần này, cha không biết có thể chống đỡ đến khi con về không.

Con ở nhà nghỉ ngơi rồi hãy đi!" "Vậy..." Lâm Đại Ngọc do dự, cuối cùng vẫn thở dài gật đầu: "Được thôi!" Trong Bàn Cổ điện, Vu Phượng và một đám tiểu vu nói về nhóc con mình chọn, ban đầu, Vu Phượng còn khá tự tin.

Dù sao thì vòng ngọc trắng mà mình cho nhóc con là Hồng Mông Chí Bảo đỉnh cấp, bộc phát cũng không cần truyền năng lượng.

Cho dù là hệ thống mạnh nhất tấn công, cũng có thể ung dung rời đi.

Tuy thực lực của nhóc con hơi thấp, nhưng có trang bị này, đến Hỗn Độn thế giới hẳn chỉ là vấn đề thời gian.

Kết quả nàng vừa nói ra chuyện này, một đám tiểu vu người một

câu ta một lời, nói chỉ có thực lực Thánh Nhân, cho dù có chí bảo hộ thân.

Nhưng thần thông trong chư thiên tầng tầng lớp lớp, lỡ đâu có cái khắc chế thì sao?

Hơn nữa, khoảng cách xa như vậy, ngay cả bọn họ cũng chưa chắc chịu nổi, nhóc con đó có thể chịu đựng được việc đi đường khô khan nhàm chán không?

Một hồi nói lung tung, đã thành công làm lung lay sự tự tin của Vu Phượng.

Đúng lúc này, Đại Vu Cửu Phượng, đã đến đây.

Hóa thân của các tiểu vu vẫn rất được các Tổ Vu, Đại Vu coi trọng.

Dù sao cũng liên quan đến việc tiểu vu đầu tiên của Vu tộc bọn họ đột phá Đạo Ánh cảnh, đừng tưởng Hồng Hoang hòa hảo là không có tranh đấu ngầm.

Tiểu vu nếu có người đột phá trước, vậy sẽ làm vẻ vang cho Vu tộc, tát một cái thật đau vào mặt chúng thần Hồng Hoang.

Này, đệ tử của các ngươi vẫn còn ở Đại Đạo cảnh à, sao chậm thế, tiểu vu của chúng ta đã đột phá Đạo Ánh cảnh rồi.

Cảnh tượng này, nghĩ thôi đã thấy vui.

Tiểu vu có hóa thân còn sống, chính là trọng điểm để họ nở mày nở mặt.

Cửu Phượng sau khi biết được nỗi lo của Vu Phượng, lập tức triệu tập mấy đại vu rảnh rỗi họp, suy nghĩ cách để Lâm Đại Ngọc cũng như những người được các tiểu vu khác lựa chọn có thể an toàn đến Hỗn Độn thế giới.

Sau một hồi họp hành kịch liệt, cuối cùng, các đại vu đã nghĩ ra một phương pháp an toàn và hiệu quả.

Đó chính là, khởi động lại thông đạo không gian.

Năm xưa ba ngàn Ma Thần tung tin tức diễn ra trận chiến khai thiên.

Ba ngàn hệ thống hóa thân của Bàn Cổ Đạo Ánh làm nằm vùng trong giới hệ thống, triệu tập hệ thống, tiến hành kế hoạch săn lùng 'Bàn Cổ' vĩ đại.

Chương 582

Ở các góc của vô lượng chư thiên, địa bàn của ba ngàn hệ thống.

Đã có sự tồn tại của thông đạo không gian, tổng cộng ba ngàn tiết điểm.

Tiết điểm gần Hỗn Độn thế giới nhất, là tiết điểm ở địa bàn của Sinh Mệnh hệ thống.

Sinh linh được chọn đi đến Hỗn Độn thế giới gửi bản nguyên, có thể mượn những thông đạo không gian này, đến địa bàn của Sinh Mệnh hệ thống.

Cuối cùng, mới đến Hỗn Độn thế giới.

Như vậy tốc độ không chỉ tăng lên rất nhiều, mà còn an toàn hơn không ít.

Quả là một lựa chọn rất tốt.

Đạo Ánh ra tay, tìm trong chư thiên một trong ba ngàn hệ thống đang bận rộn.

Lấy tọa độ tiết điểm của ba ngàn thông đạo không gian.

Sau khi chỉnh lý, các đại vu truyền phương pháp cho các tiểu vu.

Còn về Lâm Đại Ngọc, thì chỉ có Cửu Phượng đích thân thông qua vòng ngọc trắng để báo cho.

Nhưng chưa kịp báo, chuyện khiến các đại vu tức đến đau đầu đã xảy ra, đó là một đám tiểu vu rảnh rỗi không có việc gì làm, đã tiết lộ kế hoạch của họ ra ngoài.

Bị một đệ tử của Tiệt giáo biết được, cuối cùng truyền đi truyền lại, ai cũng biết kế hoạch của các đại vu.

Ai nấy cũng đều làm theo, thông báo cho người mình chọn đến tiết điểm không gian đi đường đặc biệt. ... ...

Đệ tử Xiển giáo cũng tham gia vào, Từ Hàng buồn bã nói: "Ta không có cách nào thông báo cho Đường Tam Tạng." "Không sao đâu sư muội, không lâu trước ta có ánh chiếu chư thiên, đã nhìn thấy Đường Tam Tạng mà ngươi nói." Quảng Thành Tử cười, chỉ vào Ngọc Đỉnh ở xa ý thức vẫn chưa quay về: "Ngọc Đỉnh sư đệ vẫn chưa quay về, hơn nữa hóa thân của Ngọc Đỉnh sư đệ cách lãnh địa chư thiên của Đường Tam Tạng không xa, có thể để Ngọc Đỉnh sư đệ thông báo cho người được chọn, đi cùng Đường Tam Tạng, cũng có bạn đồng hành!" Từ Hàng nghe vậy, mắt sáng lên, ánh mắt dừng lại trên người Ngọc Đỉnh Chân Nhân. ... ... "Sư phụ, Hồng Mông Thần Kích đã nhận đệ tử làm chủ, không gian đại đạo đệ tử cũng đã tham ngộ được đôi chút!" "Sư phụ, ba mươi sáu Diệt Thiên Thần Phủ và Ma Thần chi khu của con cũng đã luyện thành." "Để vi sư xem thực lực của các ngươi!" "Vâng, sư phụ!" Ngọc Đỉnh nằm nghiêng trên đầu tường, miệng ngậm ống hút, uống nước ép linh quả không rõ tên, bên dưới, hai đại hán cao hai mét để trần nửa trên.

Cơ bắp cuồn cuộn toát ra sát khí kinh khủng.

Một người cầm trường kích, một người cầm cự phủ, hai người giao đấu với nhau, chiêu nào thức nấy đều mang uy năng khai thiên tích địa, trong nháy mắt đã va chạm hàng ức vạn hiệp.

Nếu không có kết giới do Ngọc Đỉnh bố trí xung quanh, trận chiến của hai người e là có thể hủy diệt cả thế giới. "Cũng tàm tạm!" Ngọc Đỉnh không khỏi gật đầu, trong lòng có chút kiêu ngạo.

Bản lĩnh dạy đồ đệ của mình, hơn sư tôn nhiều lắm.

Nghĩ lại mình ở dưới trướng sư tôn nghe đạo hàng ức vạn năm, cũng chỉ mới đến Thánh Nhân chi cảnh.

Mà mình dạy đồ đệ, mới mấy chục năm mà thôi, đã dạy hai phàm nhân đến Thánh Nhân đỉnh phong, cách Thiên Đạo cảnh chỉ còn một bước chân.

Hơn nữa có máu Ma Thần rèn luyện thân thể, thực lực vô song.

Tuy nói cảnh giới cao hơn sư tôn ngày xưa rất nhiều, nhưng điều này cũng rõ ràng cho thấy, ông ta thích hợp dạy đồ đệ hơn không phải sao?

Nhìn khí thế của hai đồ đệ này, thân hình này, khối cơ bắp này, Ngọc Đỉnh càng nhìn càng hài lòng. "Chỉ là đầu óc có chút không linh hoạt!" Ngọc Đỉnh lắc đầu, đầu óc của hai đồ đệ này đều dùng để ngộ đạo, không suy nghĩ về phương diện khác.

Cũng không biết đến Hỗn Độn thế giới, có bị người ta lừa không.

Ngọc Đỉnh có chút lo lắng, đúng lúc này, Ngọc Đỉnh nhận được truyền âm của Từ Hàng. "Hử..." Ngọc Đỉnh sững sờ, nhanh chóng đứng dậy.

Hai đệ tử bên dưới vội vàng ngừng chiến đấu, đến dưới chân tường, ngẩng đầu nhìn Ngọc Đỉnh, chờ sư phụ lên tiếng.

Một lúc lâu sau, Ngọc Đỉnh tiêu hóa xong thông tin của Từ Hàng, vô lượng thần quang từ trong mắt hiện ra, sự vật của các lãnh địa chư thiên xung quanh hiện ra trong mắt Ngọc Đỉnh.

Không lâu sau, Ngọc Đỉnh cảm ứng được hai luồng khí tức ẩn chứa sức mạnh của Từ Hàng. "Một con khỉ, một hòa thượng!" Ngọc Đỉnh từ trên tường nhảy xuống, chỉnh lại y phục, thông đạo không gian vị diện xuất hiện trước mặt. "Tiểu Lữ, tiểu Điển, vi sư có một nhiệm vụ giao cho các ngươi, theo vi sư đi một chuyến đi!" "Vâng, sư phụ!" Hai đại hán một trái một phải đi theo sau Ngọc Đỉnh, tiến vào thông đạo không gian vị diện. ... ...

Tôn Ngộ Không cầm gậy, chạy loạn trong một kẽ hở của tiểu thế giới, nhìn những sự vật mới lạ, vui đến mức tiếng kêu của Tôn Ngộ Không không ngớt.

Từ khi du ngoạn trong chư thiên, Tôn Ngộ Không đã đi qua mấy đại thế giới, kết quả là thảm hại.

Bị ý thức thế giới đánh, bị trung cấp hệ thống vô tình gặp phải đánh.

Khiến Tôn Ngộ Không phiền muộn không thôi.

Không phải hắn đánh không lại những trung cấp hệ thống đó, chỉ là không đáng, ba cọng lông khỉ hồi sinh, cao cấp cũng phải chết.

Chỉ là chí bảo như ba cọng lông khỉ, dùng để đánh trung cấp hệ thống, quá lãng phí.

Tôn Ngộ Không chỉ có thể chạy trối chết.

Còn về ý thức thế giới, hắn vẫn chưa vô lý đến mức đi đánh nhau với một thứ không có não.

Cứ như vậy, đi qua mấy đại thế giới đều ăn quả đắng.

Tôn Ngộ Không cuối cùng cũng tìm được niềm vui, đó là tìm niềm vui từ loại thế giới mà mạnh nhất cũng chỉ có Đại La Kim Tiên.

Ý thức thế giới có thể dễ dàng cho qua, gặp hệ thống một gậy cũng có thể đập chết, vui không gì tả xiết!

Ngoài vui, vẫn là vui! "Hi hi, thế giới này có vẻ khá thú vị, hình như là Khủng Long Kháng Lang mà thế giới khoa kỹ trước đó giới thiệu!" Tôn Ngộ Không phát hiện ra thế giới khiến hắn cảm thấy hứng thú, vừa định vào, phía trước đột nhiên xuất hiện một hố đen sâu thẳm.

Hai luồng khí tức khiến Tôn Ngộ Không cảm thấy áp lực lan tỏa

ra.

Tôn Ngộ Không dừng lại, kim quang từ trong mắt lóe lên, cây gậy trong tay duy trì trạng thái bộc phát, ba cọng lông khỉ sau đầu dựng lên, luôn chờ đợi hồi sinh.

Bóng người từ từ xuất hiện trong hố.

Đồng tử của Tôn Ngộ Không co rút lại, bên trong lại có ba sinh linh, mà hắn chỉ cảm ứng được hai.

Không còn do dự, ba cọng lông khỉ trong nháy mắt phóng ra sức mạnh kinh khủng vô cùng. "Khỉ con đừng quậy." Ngay sau đó, khí tức trên người Tôn Ngộ Không tụt xuống, cả con khỉ bị xách lên.

Sau đầu Tôn Ngộ Không mọc ra mắt, nhìn thấy một vị đạo nhân đang véo ba cọng lông khỉ của hắn.

Sau lưng đạo nhân, đứng hai nhân tộc có cảm giác áp bức đặc biệt.

Tôn Ngộ Không gãi đầu trên không, lộ ra đôi mắt to ngây thơ, nói giọng non nớt: "À, đạo trưởng, con ngoan lắm, có thể tha cho khỉ con một mạng không ạ?" Ngọc Đỉnh lộ ra nụ cười ôn hòa, "Tại sao ta lại muốn mạng khỉ của ngươi, giữa ngươi và ta có thù oán gì sao?

Khỉ con!" Tôn Ngộ Không lập tức lắc đầu. "Ha ha!" Ngọc Đỉnh cười lớn, đặt Tôn Ngộ Không xuống: "Đi theo ta một chuyến đi, khỉ!" ... ...

Đối mặt với cường giả có thể trực tiếp bóp nát ba cọng lông khỉ của mình, Tôn Ngộ Không nào dám phản kháng.

Ngoan ngoãn đi theo bên cạnh hai đại hán sau lưng Ngọc Đỉnh.

Không biết vị đạo nhân này muốn đưa mình đi làm gì.

Tiến vào thông đạo vị diện, thông đạo không gian dài đằng đẵng

khiến Tôn Ngộ Không cảm thấy vô cùng nhàm chán.

Sau khi cảm thấy đạo nhân không có ác ý với mình, Tôn Ngộ Không lại trở nên bạo dạn, là một con khỉ nhỏ chưa đầy vạn tuổi, Tôn Ngộ Không véo véo cơ bắp cuồn cuộn của đại hán bên trái.

Vỗ vỗ vào cặp mông sắt săn chắc của đại hán bên phải.

Bốp bốp ~!

Móng khỉ vỗ vào mông đại hán bên phải, đại hán khinh thường cười, cơ mông hơi động.

Móng khỉ của Tôn Ngộ Không lập tức rụt lại, kinh ngạc lại ngưỡng mộ nhìn cặp mông săn chắc đầy sức mạnh này.

Lấy ra chuối đặc sản nhà mình: "Chà, lão huynh, mông của huynh luyện thế nào vậy?

Còn có phản thương nữa." "Ngươi cứ gọi ta là Điển Vi là được rồi, ta cũng không biết luyện thế nào, là sư phụ cho ta tinh huyết, luyện mãi luyện mãi tự nhiên thành ra thế này." Thấy thái độ của Tôn Ngộ Không tốt như vậy, sắc mặt Điển Vi cũng dịu lại, nhận lấy quả chuối, gãi đầu giải thích: "Sư phụ ta lợi hại lắm, năm xưa ta còn là một phàm nhân ăn không đủ no, gặp được sư phụ, chỉ mới ba mươi mấy năm, ta bây giờ đói cũng không chết được!" "Điển Vi huynh đệ, ngươi bái được một sư phụ tốt đấy!" Tôn Ngộ Không khen ngợi, nhìn sang đại hán có tướng mạo uy vũ bên cạnh, "Huynh đệ, tại hạ Tôn Ngộ Không, huynh tên gì?" "Ta là Lữ Bố." Lữ Bố vỗ ngực lớn tiếng đáp, đồng thời nghi hoặc nhìn Tôn Ngộ Không: "Tên của ngươi, ta hình như đã nghe ở đâu đó!" "Hình như, hình như là nhân vật trong phim truyền hình mà ta xem ở một thế giới, Tây...

Tây nháo trong cái gì đó?" Nghe Lữ Bố biết tên mình, Tôn Ngộ Không lập tức vui mừng, đuôi loạn xạ, tay chân múa may ra hiệu: "Là

Tây Du, danh tiếng của lão Tôn ở chư thiên vang dội lắm, chính là đại náo..." "Ta biết, ta biết!

Lữ Bố, ngươi quên rồi, năm xưa chúng ta cùng nhau xem phim truyền hình," Điển Vi đột nhiên ngắt lời Tôn Ngộ Không, dưới ánh mắt mong đợi của Tôn Ngộ Không, lớn tiếng la lên: "Tôn Ngộ Không chính là cái tên chăn ngựa!" Tôn Ngộ Không: ... ... "Ai, ta cũng nhớ ra rồi!" Lữ Bố vỗ đầu, phấn khích chỉ vào Tôn Ngộ Không nói: "Ngươi là Bật Mã Ôn đúng không?" Tôn Ngộ Không: ... ... "Có phải không, hầu huynh?" "À...

à." Tôn Ngộ Không ậm ừ, đuôi cũng ngừng ngoe nguẩy, cả con khỉ im lặng đi ở cuối hàng. "Chẳng lẽ chúng ta đoán sai rồi?" Điển Vi nghi hoặc nhìn Lữ Bố. "Chắc vậy." Lữ Bố vắt óc suy nghĩ, cuối cùng không chắc chắn nói: "Tôn Ngộ Không hình như chính là người chăn ngựa mà!" ... ...

Ầm ầm ầm!

Trong vô lượng chư thiên, chiến đấu là điều không thể thiếu, ở đây, Đường Tam Tạng đi đến Hỗn Độn thế giới thỉnh kinh, cũng đã gặp phải đối thủ ngang tài ngang sức.

Đó là một hệ thống sơ cấp đỉnh phong.

Thủ đoạn vô vàn, át chủ bài nhiều không kể xiết.

Chương 583

Cùng Đường Tam Tạng đánh nhau vô cùng kịch liệt, từ thế giới này, đánh đến thế giới khác.

Ngươi một quyền, ta một cước, ngươi dùng thần thông, ta dùng chú thuật.

Đánh vô cùng sảng khoái.

Bùm!

Đường Tam Tạng hóa thân thành cự phật ức vạn trượng, cà sa khoác trên người, tỏa ra vô cùng phật quang, Đường Tam Tạng vung quyền, đẩy lùi đối phương. "A Di Đà Phật!" Tụng niệm phật hiệu, hơi thở dồn dập của Đường Tam Tạng dừng lại, đôi mắt trở nên từ bi ôn hòa: "Thí chủ rất mạnh, bần tăng lần này đánh rất đã!" Đường Tam Tạng khen ngợi, rồi lại lộ ra vẻ tiếc nuối: "Tiếc là bần tăng còn có việc quan trọng phải làm, nếu không nhất định phải cùng thí chủ thống khoái chiến một trận." "Bây giờ, nên tiễn thí chủ lên đường rồi!" "A Di Đà Phật!" Phật quang trên cà sa của Đường Tam Tạng bao phủ toàn thân ông, nhưng phật quang trên một tay của ông từ từ tan đi.

Ngay sau đó, khí huyết kinh khủng cuồn cuộn từ tay ông tỏa ra, một chưởng đánh ra, rơi xuống dưới ánh mắt kinh hãi của đối phương.

Hệ thống sơ cấp đỉnh phong trong nháy mắt bị đánh thành tro bụi, toàn bộ bản nguyên hệ thống rơi vào cà sa, từ từ biến mất.

Phật quang trên cà sa lại một lần nữa bao phủ Đường Tam Tạng, khí tức của Đường Tam Tạng cũng tụt xuống.

Đường Tam Tạng mặt không đổi sắc dọn dẹp dư âm của trận chiến.

Sau khi xác định được tuyến đường, tiếp tục đi về phía trước.

Đột nhiên, một cửa hố đen sâu thẳm xuất hiện trước mặt Đường Tam Tạng.

Đường Tam Tạng vốn đang bình tĩnh, ánh mắt xuất hiện vẻ cảnh giác, cà sa sau lưng phồng lên, mơ hồ có kim quang lóe qua. "Đừng căng thẳng!" Ngọc Đỉnh cười xuất hiện, dưới ánh mắt của Đường Tam Tạng, phất tay một cái, ánh sáng trên cà sa mờ đi. "A Di Đà Phật!

Không biết tiền bối có việc gì phân phó tiểu tăng." Đường Tam Tạng phục, át chủ bài lớn nhất trong nháy mắt bị phế, ông còn phản kháng cái gì. "Chuyện nhỏ, chuyện nhỏ." Ngọc Đỉnh chỉ vào Lữ Bố, Điển Vi, Tôn Ngộ Không sau lưng: "Nghe Từ Hàng sư muội nói ngươi không phải muốn đến Hỗn Độn thế giới sao?

Bọn họ cũng muốn đi, các ngươi dứt khoát lập đội đi." "Từ Hàng đại thần!" Đường Tam Tạng buông xuống cảnh giác trong lòng, nghiêm túc nhìn về phía hai người một khỉ mà Ngọc Đỉnh chỉ. "Từ Hàng đại thần." Tôn Ngộ Không cũng ngơ ngác nhìn Ngọc Đỉnh, hắn muốn đến Hỗn Độn thế giới nào?

Chuyện từ khi nào, sao hắn không biết? "Trước tiên đi theo ta, trên đường sẽ giải thích cho các ngươi!" Ngọc Đỉnh cảm nhận một chút thời gian còn lại của mình, một thông đạo lại một lần nữa được mở ra: thời gian cấp bách, ông phải nhanh chóng hoàn thành công việc.

Ngọc Đỉnh tiến vào thông đạo, Lữ Bố, Điển Vi vội vàng theo sau, không hề suy nghĩ về việc sư phụ vừa bảo họ đến Hỗn Độn thế giới.

Tôn Ngộ Không và Đường Tam Tạng nhìn nhau, chí bảo trên người mỗi người đều có phản ứng.

Sau khi xác nhận đối phương cũng có liên quan đến Từ Hàng, họ gật đầu với nhau tiến vào thông đạo. ... ...

Trên đường, Ngọc Đỉnh giao phó rõ ràng việc đến Hỗn Độn thế giới.

Đường Tam Tạng và Tôn Ngộ Không cũng đã hiểu rõ thân phận của Ngọc Đỉnh.

Nhưng, Tôn Ngộ Không lại đưa ra ý kiến, việc đến Hỗn Độn thế giới là của Đường Tam Tạng, liên quan gì đến Tôn Ngộ Không hắn?

Hắn còn có đám khỉ con cháu ở Hoa Quả Sơn phải chăm sóc nữa.

Đến cái Hỗn Độn thế giới gì đó làm gì, nhất là khoảng cách xa như vậy.

Tốn nhiều thời gian như thế.

Nếu thật sự đi rồi, quay về thì người quen trong thế giới của hắn còn lại được mấy người? "Có đường tắt, đi đi về về hiệu suất cao một chút cũng chỉ mất một Hỗn Độn thời gian." Ngọc Đỉnh phất tay, truyền tọa độ thông đạo không gian và tiết điểm mà ba ngàn hệ thống để lại cho bốn người. "Khỉ con, Hỗn Độn thế giới cường giả Đạo Ánh cảnh nhiều đến ngàn vị, ngay cả cường giả Đạo Nguyên cảnh, cũng tồn tại rất nhiều.

Ngươi nếu đến đó, tiền đồ vô lượng a!" Ngọc Đỉnh nói với giọng đầy ẩn ý. "Khụ khụ, lão Tôn ta rảnh rỗi cũng là rảnh rỗi, vậy đi cùng đệ tử của tiền bối một chuyến đi." "Ha ha ha..." Ngọc Đỉnh cười lớn, tăng tốc lộ trình.

Ba vạn năm, đã đến tiết điểm thông đạo không gian gần nhất.

Đây là một đại thế giới cao cấp, cũng là địa bàn của Thần Hỏa hệ thống trong ba ngàn hệ thống năm xưa.

Nhưng bây giờ đã bị một hệ thống cao cấp đỉnh phong chiếm giữ.

Ngọc Đỉnh giết chết hệ thống cao cấp này.

Sau khi giết xong, thời gian còn lại của ông càng ít.

Nhìn mấy thuộc hạ hệ thống cao cấp còn lại sau khi hệ thống cao cấp đỉnh phong chết, Ngọc Đỉnh bất đắc dĩ lắc đầu: "Xử lý bọn chúng đi!" "Nhìn gậy đây!" "A Di Đà Phật!" "Gàoooo!" Bùm!

Tôn Ngộ Không và Đường Tam Tạng mỗi người đều sử dụng át chủ bài mà Từ Hàng ban cho.

Lữ Bố và Điển Vi hai mắt đỏ ngầu, phát ra tiếng gầm như thú, nhìn chằm chằm vào hệ thống, tấn công đến chết.

Dư chấn thỉnh thoảng còn va vào Tôn Ngộ Không và Đường Tam Tạng.

Rất rõ ràng, trong mắt họ chỉ còn lại kẻ thù, đồng đội gì đó, không cẩn thận đánh chết thì coi như đồng đội xui xẻo.

Bên này, Ngọc Đỉnh kiểm tra tình hình của thông đạo không gian, ba ngàn hệ thống năm đó chính là hệ thống mạnh nhất.

Thông đạo mà họ để lại, những hệ thống này không thể phá hủy được, vẫn còn rất hoàn chỉnh.

Chỉ là, trận pháp mở thông đạo, đã bị hư hại cực kỳ nghiêm trọng. "Thời gian quá lâu, trận văn đều mục nát rồi!" Ngọc Đỉnh bấm quyết, sửa chữa những chỗ hư hỏng của trận pháp, trận pháp có thể thấy bằng mắt thường đang được sửa chữa, nhưng sắc mặt Ngọc Đỉnh lại có chút không tốt, ông có thể sửa chữa thông đạo, không có nghĩa là hai đồ đệ ngốc của mình cũng biết sửa.

Tiết điểm tiếp theo nếu cũng có hư hỏng, ai sửa? "Ai, đi một bước tính một bước vậy!" Ngọc Đỉnh nhìn mấy người đã kết thúc chiến

đấu sau lưng, đưa tay ra: "Đây là ghi chép về các loại trận pháp, các ngươi trên đường luyện tập nhiều vào, lần sau sẽ phải dựa vào các ngươi!" "Sư phụ, ngài không đi cùng chúng con sao?" Điển Vi ngơ ngác hỏi. "Đợi các ngươi đến Côn Luân Chân Giới trong Hỗn Độn thế giới, sẽ có thể gặp lại vi sư!" Ngọc Đỉnh vẫy tay: "Được rồi, các ngươi mau vào đi!" "Chúc các ngươi một đường thuận buồm xuôi gió!" ... ...

Trong Bàn Cổ điện, Từ Hàng mấy người lại bắt đầu họp.

Sau khi Ngọc Đỉnh đưa Đường Tam Tạng bốn người vào thông đạo không gian, Đạo nguyên chi lực đã gần như cạn kiệt.

Chỉ có thể thu hồi ý thức, hy vọng hai đồ đệ ngốc của mình có thể thành công mang bản nguyên đến Hỗn Độn thế giới.

Nhưng bây giờ, có một vấn đề đáng được coi trọng, "Thời gian đã lâu, một số thông đạo không gian có hư hỏng, vấn đề này lại không chú ý đến." Ngọc Đỉnh báo tin này cho các sư huynh đệ khác, "Ta đã để lại cho họ một bộ trận pháp đại toàn, tham ngộ thấu đáo, gần như có thể tự mình sửa chữa những trận pháp đó." "Đông người sức mạnh lớn, hay là mời Quảng Thành Tử sư huynh kiểm tra xem xung quanh nhóm Đường Tam Tạng còn có người được chọn nào không, dẫn họ đi cùng một đường." Từ Hàng nói. "Được." Quảng Thành Tử gật đầu, nhắm mắt kiểm tra điểm cuối của thông đạo không gian mà Đường Tam Tạng đang ở. "Đó là địa bàn của Thần Phong hệ thống, tại lãnh địa chư thiên đó, có hai người được chọn, họ là do Vu Phượng của Vu tộc và Địa Tạng của Thích giáo phái ra." "Vu tộc!" Xiển giáo và những người khác đứng dậy, đi tìm Vu Phượng nói chuyện, thực lực của Vu tộc cao, gia thế hậu hĩnh, người được họ dạy dỗ ra cũng gần như có đặc điểm tương tự.

Để người của Vu Phượng tham gia, có lẽ sẽ sớm đưa được bản

nguyên đến Hỗn Độn thế giới hơn.

Đây cũng là một ván cờ đôi bên cùng có lợi, Vu Phượng sau khi biết được cũng đồng ý yêu cầu này. "Ý thức của Địa Tạng vẫn còn ở đó, kéo người của hắn vào đội, thông đạo không gian ở chỗ Thần Phong hệ thống ổn rồi!" ... ...

Bên ngoài một đại thế giới cao cấp khổng lồ, ức vạn vạn thế giới như các vì sao xoay quanh nó.

Nơi đây ngoài việc cứ một khoảng thời gian lại có một trận thần phong mãnh liệt, và ức vạn vạn thế giới xếp hàng ngay ngắn.

Thì không còn sự tồn tại nào khác, ức vạn vạn thế giới, và một đại thế giới cao cấp, không có một sinh vật nào có linh trí.

Trong thế giới có nhật nguyệt tinh thần, sông núi sông ngòi, nhưng chúng đều không có ý thức.

Chỉ biết tuần hoàn suy bại và tái sinh, để thế giới sinh ra nhiều bản nguyên hơn, làm lớn mạnh thế giới.

Tất cả chỉ vì, đây là địa bàn của Thần Phong hệ thống.

Tuy nó không còn ở đây, nhưng trận pháp mà nó để lại đã kéo dài hơn mười cái Hỗn Độn.

Trận pháp quá mạnh, cao cấp hệ thống đỉnh phong hoặc cường giả Đại Đạo đỉnh phong bình thường vừa vào đến rìa, sẽ bị thần phong quỷ dị mạnh mẽ nhưng không gây thương tích thổi ngẫu nhiên đến một góc nào đó trong chư thiên.

Điều này cũng dẫn đến, hơn mười cái Hỗn Độn, sinh linh đến đây, còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, đã bị thổi đi xa, lạc đường trong chư thiên.

Ngay cả sinh linh Đại Đạo cảnh cũng không ngoại lệ.

Nhưng bây giờ, đã có một trường hợp đặc biệt.

Lâm Đại Ngọc đứng ở rìa trận pháp, đưa tay ra, thần phong xuất hiện, trong nháy mắt xé nát cánh tay cô. "Phải làm sao đây?" Trên mặt Lâm Đại Ngọc thoáng hiện vẻ ưu sầu, vòng ngọc trắng treo trên cổ lấp lánh những ánh sáng tuyệt đẹp.

Cánh tay bị đứt nhanh chóng hồi phục, Lâm Đại Ngọc đã từ biệt gia đình từ nhiều năm trước, bước lên con đường đến Hỗn Độn thế giới.

Đi chưa được bao lâu, vòng ngọc trắng mà Vu Phượng cho cô đã có dị động, chín đạo đại đạo chi lực bên trong bị Đại Vu Cửu Phượng điều động hiển hóa.

Báo cho Lâm Đại Ngọc về thông đạo không gian của ba ngàn hệ thống.

Có đường tắt, Lâm Đại Ngọc không cần suy nghĩ nhiều, lựa chọn mượn thông đạo không gian chư thiên để đến Hỗn Độn thế giới.

Nơi đây, chính là tiết điểm thông đạo không gian gần nhất.

Vốn tưởng sẽ rất đơn giản, kết quả thực tế cho cô một cú trời giáng.

Thần phong ở đây quá mạnh.

Nếu cô không cẩn thận, bị thần phong thổi đến một góc không xác định trong chư thiên.

Thì điều chào đón cô sẽ là mất phương hướng trong chư thiên.

Lâm Đại Ngọc có chí bảo bảo vệ, không sợ nguy hiểm, nhưng chỉ sợ lạc đường.

Dù trong đầu có bản đồ tọa độ đến Hỗn Độn thế giới, nhưng lạc đường trong chư thiên, cũng là một chuyện vô cùng nguy hiểm.

Không có vật tham chiếu quen thuộc, xung quanh toàn là không biết, căn bản không biết phải đi về đâu.

Vô lượng chư thiên, lỡ đi sai, có lẽ cả đời cũng khó gặp được sự vật quen thuộc.

Chương 584

Nhất là thực lực của cô, chẳng qua chỉ là Thánh Nhân cảnh, đi lại trong chư thiên vốn đã chậm chạp, nếu lạc đường.

Có lẽ tìm lại được đường, đến Hỗn Độn thế giới, Vu Phượng đã thành công đột phá không cần bản nguyên mà cô mang đến nữa.

Lâm Đại Ngọc không thể mạo hiểm, mượn thông đạo không gian ở đây để đi có lẽ không được rồi.

Lâm Đại Ngọc định rời đi, tốn thời gian dài đến tiết điểm tiếp theo, xem thông đạo không gian tiếp theo có dùng được không, nếu vẫn như vậy.

Thì chỉ có thể tiếp tục dùng cách ngu ngốc nhất. "Ai ~" Lâm Đại Ngọc thở dài, quay người định rời đi.

Đúng lúc này, hư không xa xa xuất hiện một hố đen sâu thẳm.

Bốn bóng người vật lộn bay ra từ đó, lao về phía Lâm Đại Ngọc. "Ồ ~, thật là trùng hợp." Lâm Đại Ngọc đưa tay ra, lấy ra một cây gậy sắt lớn lấp lánh hàn quang: "Hây..." Một tiếng hét nhẹ, cánh tay ngọc tưởng chừng yếu ớt, lúc này nổi lên cơ bắp, đường nét rõ ràng, vừa nhìn đã thấy đầy sức mạnh.

Mắt Lâm Đại Ngọc nhìn chằm chằm vào bốn người đang bay tới, sau lưng cô, là lãnh địa chư thiên của thần phong, bốn người này cũng chỉ có cảnh giới Thánh Nhân, nếu rơi vào trong, sẽ bị thần phong thổi đến không tìm được phương hướng.

Cũng may có Lâm Đại Ngọc, nếu không họ, sẽ phải chịu khổ nhiều! "A a a ~~ ngươi muốn làm gì?" "A Di Đà Phật, xin nữ thí chủ buông hung khí trong tay xuống, nếu không đừng trách bần tăng quyền

hạ vô tình!" "Đừng đừng, con gái con đứa múa gậy làm gì, bỏ xuống, mau bỏ xuống!!" "Đánh đi, thân thể ma thần của ta, không sợ đánh!" Tôn Ngộ Không, Đường Tam Tạng, Lữ Bố, Điển Vi bốn người tuy vừa bị thông đạo không gian đẩy ra không thể ổn định thân thể.

Nhưng nguyên thần mạnh mẽ, đã sớm nhìn thấy nữ tử gầy yếu cầm gậy sắt đứng trước mặt họ muốn đánh họ.

Tuy có cảnh giới Thánh Nhân, nhưng nhìn thế nào, cũng không giống một người chuyên luyện thể.

Nếu không phải cây gậy sắt trong tay cô trông có vẻ lợi hại, bốn người đều không muốn nói chuyện, trực tiếp lao qua, để nữ tử này biết, sự mạnh mẽ của thân thể cực hạn.

Nhưng cây gậy lớn đó quả thực có chút sắc bén, vô cớ bị đánh thì không được, bốn người chỉ có thể hy vọng dùng khí thế và lời nói, đuổi nữ tử tự không lượng sức này đi. "Bản cô nương có lòng tốt muốn cứu các ngươi, các ngươi lại nói lời ác độc, các ngươi đáng có kiếp nạn này!" Lâm Đại Ngọc quay người, từ bỏ việc ngăn cản bốn người.

Bốn người cũng phát hiện ra những trận thần phong trong lãnh địa thần phong phía trước: "Thứ đó..." Tôn Ngộ Không lập tức thi triển đồng thuật xem xét, xem xong thì hoảng hốt: "Thần phong đó chúng ta không đỡ được, sẽ bị thổi tan!" "Cái gì!" Ba người kinh ngạc, muốn cưỡng ép ổn định thân thể, nhưng lực xung kích mà thông đạo không gian đẩy họ ra quá lớn.

Không dùng chút át chủ bài, căn bản không thể dừng lại.

Bốn người cũng hiểu ra Lâm Đại Ngọc trước đó đứng trước mặt họ là muốn làm gì.

Người ta tốt bụng giúp mình, kết quả lại buông lời chế nhạo.

Thật đáng chết!

Bốn người tự mắng không thôi, lại một lần nữa lên tiếng cầu cứu Lâm Đại Ngọc. "Cô nương, xin cô nương ra tay cứu giúp, Bố nguyện bái...

à không, Bố nguyện dùng Hỗn Độn Chí Bảo báo đáp!" "Cứu ta với, ta Điển Vi nợ ngươi một ân tình!" "A Di Đà Phật, xin nữ thí chủ ra tay cứu giúp!" "Còn có lão Tôn ta, cũng cứu ta với!" "Hừ!" Lâm Đại Ngọc hừ lạnh, cây gậy lớn trong tay chia làm bốn. "Hây..." 148.

Một tiếng hét thánh thót, cây gậy lớn trong tay Lâm Đại Ngọc vung ra, không có bất kỳ dị tượng nào, một gậy này chính là sức mạnh thuần túy.

Hai hơi thở, gậy rơi xuống người bốn người.

Bốp! "A!" "Gàooo ~~!!" "A ngao ~~" Tôn Ngộ Không tại chỗ bị đánh nổ tung, Đường Tăng ôm đầu đau đớn không thôi.

Lữ Bố ôm bụng mặt đỏ bừng.

Điển Vi mông đỏ rực lăn lộn trên đất.

Bốn người dưới sức mạnh thuần túy của Lâm Đại Ngọc, đều bị thương một chút, nhưng lại có hiệu quả dừng lại.

Chỉ là sau khi hồi phục, mỗi người nhìn Lâm Đại Ngọc với vẻ mặt, vô cùng uất ức. "Có lòng tốt cứu các ngươi, các ngươi làm cái biểu tình gì vậy?" Lâm Đại Ngọc có chút không hài lòng, "Chẳng lẽ nghĩ ta đang hại các ngươi sao?" Bốn người: Không phải sao?

Chúng ta sắp đau chết rồi! "Không muốn cảm ơn thì thôi!" Lâm Đại Ngọc xua tay, đi về phía xa, "Có một số người a, chính là không biết xấu hổ, người ta cứu hắn, hắn còn kén cá chọn canh, cho là phương pháp không được." "Sao lúc gặp đại nạn vừa rồi không nói đi?" "Cứ phải được cứu rồi mới nói?" "Người từ trong kỹ viện ra

cũng biết cảm ơn, đằng này lại còn ra vẻ!" ... ...

Bốn người Đường Tam Tạng đành phải cảm ơn Lâm Đại Ngọc, đồng thời lấy ra món quà báo đáp đã hứa trước đó.

“Ta không thích dùng đồ người khác đã cầm qua đâu.” Lâm Đại Ngọc miệng thì nói vậy, nhưng tay lại nhanh chóng thu bảo vật vào, rồi xoay người rời khỏi nơi này.

Bốn người Đường Tam Tạng thì bắt đầu xem xét bản đồ, tìm kiếm vị trí tiết điểm của thông đạo không gian ở đây.

Khi phát hiện tiết điểm nằm ngay trong lãnh địa Thần Phong nguy hiểm kia, cả bốn người lập tức thấy khó xử. ...

Lâm Đại Ngọc nhanh chóng xuyên qua hết thế giới này đến thế giới khác, nhưng tốc độ của cảnh giới Thánh Nhân quả thực có chút ì ạch.

Xuyên qua hai ba tiểu thế giới cũng cần đến thời gian một hơi thở.

Tốc độ này thật sự là quá chậm, quá chậm.

Ong~!

Đột nhiên, chiếc bàn ngọc trắng trên cổ nàng có dị động, Lâm Đại Ngọc lập tức dừng lại, mong chờ cúi đầu nhìn xuống.

Lại sắp cho nàng gợi ý nữa sao?

Ong~!

Chín luồng sức mạnh Đại Đạo hiện ra, tạo thành từng con chữ mà Lâm Đại Ngọc có thể nhận ra.

Sau khi Lâm Đại Ngọc đọc xong, chúng mới tan đi.

“Mấy gã thô tục kia cũng muốn đến thế giới Hỗn Độn!” Lâm Đại Ngọc quay người, đi ngược trở lại, “Còn có một vị tiền bối sẽ đến

giúp chúng ta tiến vào thông đạo không gian.” ...

Tôn Ngộ Không, Đường Tam Tạng, Lữ Bố, Điển Vi đứng ở rìa lãnh địa Thần Phong.

Tôn Ngộ Không ném một cây Kim Cô Bổng Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo vào trong.

Kim Cô Bổng lập tức bị thổi bay không thấy tăm hơi, tốc độ biến mất quá nhanh, cả bốn người đều không nhìn thấy Thần Phong đã thổi nó đi đâu.

“Thế này thì qua thế nào được.” Tôn Ngộ Không quay người, “Hay là chúng ta đừng đi nữa, giải tán đi cho rồi.

Dựa vào đống chí bảo trên người, chúng ta muốn sống tiêu sái thế nào mà chẳng được, việc gì phải khổ sở đến thế giới Hỗn Độn đó chứ!” “Ngươi con khỉ này, sao lại giành việc của Trư Bát Giới thế!” Đường Tam Tạng bất mãn nhìn Tôn Ngộ Không, “Ngươi muốn đi thì cứ đi, bần tăng nhất định phải đến thế giới Hỗn Độn để cầu lấy chân kinh!” “Cầu kinh?” Tôn Ngộ Không suýt nữa thì phun cả ngụm nước đào ra, nhìn Đường Tam Tạng với vẻ mặt quái lạ.

Thực lực của ngươi thế này rồi, còn có kinh Phật nào cần phải đi cầu nữa?

Đã tên là Đường Tam Tạng, lại còn lang bạt Chư Thiên, thế mà vẫn còn đi thỉnh kinh à?

Tôn Ngộ Không tò mò hỏi: “Ngươi muốn cầu kinh gì?

Đại Thừa Cẩu Kinh à?

Món đó ta có mấy bản đấy, có muốn không!” “Ai thèm thứ rác rưởi đó!” Đường Tam Tạng lắc đầu, hai tay chắp lại, ánh mắt kính cẩn nói: “Bần tăng muốn cầu là vô thượng chí bảo trong Đa Bảo Chân Giới của thế giới Hỗn Độn, 《Diệt Thống Chân Kinh》!” “《Diệt

Thống Chân Kinh》." Tôn Ngộ Không chậm rãi gật đầu, tuy không rõ nội dung của nó là gì, nhưng nghe tên đã thấy bá đạo rồi, rõ ràng là nhắm vào mấy cái hệ thống khiến hắn đau đầu.

Tôn Ngộ Không lại nhìn sang Lữ Bố và Điển Vi: "Hai vị huynh đệ?

Đến thế giới Hỗn Độn làm gì?

Xa như vậy, đi đường chắc chắn khổ sở lắm, chi bằng giải tán cả lũ, sống vui vẻ ở Chư Thiên không sướng hơn à!" "Bọn ta phải đi tìm sư phụ." Điển Vi ồm ồm nói, "Bọn ta nhất định phải đi!" "Nghe thấy chưa, con khỉ kia, ngươi không muốn đi thì có thể tự mình rời đi, đừng có nhắc đến chuyện từ bỏ, làm lung lạc tín niệm của chúng ta!" "Được rồi, được rồi, đều muốn đi cả, Lão Tôn ta không nhắc nữa." Tôn Ngộ Không chỉ về lãnh địa Thần Phong phía trước, "Vậy bây giờ, chúng ta vào trong bằng cách nào?" "Vào không được thì không đi thông đạo không gian nữa." Đường Tam Tạng quay đầu, "Đi hướng này, với tốc độ của chúng ta, tin rằng không quá hai nghìn vạn ức năm là có thể đến tiết điểm tiếp theo!" "Ta..." Hầu nhãn của Tôn Ngộ Không lúc này trợn to hết cỡ, kinh ngạc nhìn vẻ mặt kiên định của Đường Tam Tạng, cùng với dáng vẻ đồng tình của Lữ Bố và Điển Vi.

Đầu óc hắn quay cuồng.

Cùng nhau đi qua các thông đạo không gian cũng đã mấy vạn năm, hắn cũng biết tuổi của ba người này đều không quá mười vạn tuổi.

Tuổi còn trẻ như vậy, sao các ngươi có thể bình thản đối mặt với hai nghìn vạn ức năm như thế chứ!?

Tôn Ngộ Không thật sự phục rồi!

Hắn không nói gì nữa, đứng ở cuối đội hình bốn người, lặng lẽ làm một tấm phông nền.

Đợi ba người Đường Tam Tạng bàn bạc lộ trình.

Cũng có thể nói là Đường Tam Tạng nói, Lữ Bố và Điển Vi nghe, nhưng thỉnh thoảng sẽ cãi nhau vì những vấn đề nhỏ nhặt.

"Yo, ta đến không đúng lúc rồi!" Lâm Đại Ngọc đột nhiên xuất hiện, cười tủm tỉm lùi lại, "Sớm biết các ngươi đang cãi nhau, ta đã không đến sớm như vậy!" "Nhưng bây giờ cũng chưa muộn, các ngươi cứ cãi tiếp đi, đợi xong xuôi rồi, ta sẽ cùng các ngươi bàn đại sự!" "..." Đường Tam Tạng ngậm miệng lại, Lữ Bố, Điển Vi và Tôn Ngộ Không cũng tản ra, lờ mờ vây lấy Lâm Đại Ngọc.

"Các ngươi định làm gì vậy?" Lâm Đại Ngọc nhìn bốn người sát khí ngùn ngụt, giọng điệu trêu chọc, "Mấy đại nam nhân, định chuẩn bị bắt nạt một nhược nữ tử như ta sao?" "Nữ thí chủ, cô không phải nhược nữ tử gì đâu." Cà sa của Đường Tam Tạng không gió tự bay, toàn thân tỏa ra ánh sáng màu đồng cổ, những khối cơ bắp rõ rệt ẩn chứa thần lực vô cùng, ba người còn lại cũng đầy sát khí, cảnh giác nhìn chằm chằm Lâm Đại Ngọc.

"Nói đi, đã dẫn theo bao nhiêu người mai phục chúng ta?" Đường Tam Tạng trầm giọng hỏi.

"..." Lâm Đại Ngọc ngẩn ra, nhưng nhanh chóng phản ứng lại, lấy ra mấy món linh bảo mà bốn người họ đưa lúc trước, "Chỉ vì mấy thứ rác rưởi này mà ta phải dẫn người đến cướp đoạt sao?" Rắc!

Bốn kiện linh bảo bị Lâm Đại Ngọc bóp thành một quả cầu trong tay, khiến bốn người kia giật nảy mí mắt.

Mẹ nó, đó là Hỗn Độn Linh Bảo đấy.

Một Thánh Nhân không luyện thể như cô ta, sao có thể mạnh như vậy?

"Ta đến đây tìm các ngươi lập đội!" Lâm Đại Ngọc tiện tay vứt

bỏ quả cầu bốn kiện linh bảo, lấy khăn tay ra vừa lau vừa nói: "Nghe nói các ngươi muốn đến thế giới Hỗn Độn, vừa hay, bản cô nương cũng muốn đi, nên đến tìm các ngươi lập đội, chúng ta cùng nhau khởi động trận pháp thông đạo không gian!" "Cô cũng đi thế giới Hỗn Độn." Bốn người kinh ngạc, "Làm sao cô biết về thế giới Hỗn Độn, lại còn biết chúng ta muốn đi?" "Một vị tiền bối nói cho ta biết, nói các ngươi cũng là người được chọn, có thể tiện đường lập đội." "Lại một vị đại thần nữa." Sắc mặt bốn người ngưng trọng, Chư Thiên vô lượng, phân tán rộng lớn như vậy, sao lại có nhiều đại thần quen biết nhau thế này!

Không chỉ quen biết mà còn biết nhiều thông tin đến vậy!

Các vị đại thần này, đều lợi hại đến thế sao?

Lúc này, Lâm Đại Ngọc vỗ đầu, lại nói: "À, đúng rồi, chúng ta cũng không cần lo lắng về thông đạo không gian ở lãnh địa Thần Phong, tiền bối của ta nói rồi, không lâu sau sẽ có một vị đại thần đến giúp chúng ta giải quyết." Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không: ...

Lần trước thông đạo không gian là do Ngọc Đỉnh đại thần giúp đỡ, lần này lại có đại thần mới đến giúp.

Sao cứ đến bất kỳ đâu cũng có cường giả đến giúp vậy.

Mạng lưới quan hệ của các đại thần đã phủ khắp mọi ngóc ngách của vô lượng Chư Thiên rồi sao?

Thật sự quá tuyệt vời! ...

Thời gian trôi qua!

Lâm Đại Ngọc cũng gia nhập đội của Đường Tam Tạng, năm người bắt đầu tu luyện tại chỗ.

Chương 585

Tài nguyên do cường giả đỉnh phong của Hồng Hoang Đại Đạo cung cấp, đối với cảnh giới Thánh Nhân như họ mà nói.

Thực lực tăng trưởng có thể gọi là đột phá mạnh mẽ.

Tu luyện suốt hơn năm vạn năm, một nam nhân đầu trọc áo đen, dắt theo một nữ tử thân hình đầy đặn quyến rũ xuất hiện trước mặt năm người.

"Các vị tiểu hữu, để các ngươi đợi lâu rồi!" Địa Tạng ôn hòa mở lời.

"Bái kiến đại thần!" Năm người nhanh chóng đứng dậy, vội vàng hành lễ, "Không thể kịp thời nghênh đón đại thần, chúng tiểu bối vạn tội!" "Không cần như vậy!" Địa Tạng cười ha hả đi đến trước mặt năm người, nữ tử thân hình đầy đặn phía sau cũng vội vàng theo sau.

Địa Tạng Vương giới thiệu: "Đây là đệ tử của ta, tên là Kim Liên!" Phan Kim Liên cười tươi hành lễ với mọi người: "Kim Liên bái kiến các vị đạo hữu!" "Kim Liên đạo hữu khỏe, tại hạ Lữ Bố." "Ta là Điển Vi." "Bần tăng Đường Tam Tạng!" "Ta là Tôn Ngộ Không, chắc hẳn Kim Liên cô nương đã nghe qua danh hiệu của Lão Tôn ta rồi!" "Lâm Đại Ngọc!" "Các vị đều là những nhân vật lừng lẫy a!" Phan Kim Liên cảm thán, "Không như tiểu nữ tử, mang tiếng xấu, đi đến đâu cũng bị coi thường." "..." Mọi người im lặng, không biết trả lời thế nào.

Lữ Bố thì không quan tâm, an ủi: "Kim Liên muội tử đừng đau lòng, nói về danh tiếng, danh hiệu chuyên đâm sau lưng nghĩa phụ của ta cũng chẳng tốt đẹp gì, nhưng ta vẫn sống tốt đó thôi." "Hơn nữa, danh tiếng của họ tuy không xấu, nhưng cũng chẳng tốt đẹp gì.

Sớm đã bị người ở thế giới khoa học kỹ thuật chơi nát rồi.” “Lữ Bố đại ca so sánh như vậy, tâm kết của Kim Liên cũng vơi đi không ít.

Phải đa tạ Lữ Bố đại ca rồi!” “Ha ha, không có gì, ta Lữ Bố chẳng qua chỉ nói sự thật mà thôi!” ...

Khóe miệng những người còn lại giật giật, không muốn nói gì thêm.

Đúng lúc này, Địa Tạng đi về phía lãnh địa Thần Phong, vừa đi vừa nói: “Các ngươi theo ta!” “Kim Liên cũng muốn đến thế giới Hỗn Độn, bản tọa hy vọng các ngươi có thể lập đội, được không?” “Kim Liên cô nương nếu có thể gia nhập, đó là vinh hạnh tột cùng!” “Đi thôi, đợi ta khởi động trận pháp, tiễn các ngươi rời đi.” “Đa tạ đại thần!” “Kim Liên, trên đường đi phải tu luyện cho tốt, đừng lười biếng!” “Vâng, đệ tử nhất định tuân theo sư mệnh!” ...

Trận pháp khởi động thông đạo không gian của lãnh địa hệ thống Thần Phong vẫn còn nguyên vẹn.

Dù sao thì mười mấy cái Hỗn Độn trôi qua, nơi này vẫn chưa có sinh linh mới nào xâm nhập.

Xứng đáng là địa bàn của hệ thống mạnh nhất.

Một hóa thân của Địa Tạng, dẫn theo sáu người an toàn tiến vào, tiêu hao cực lớn, nhưng cũng thành công khởi động trận pháp, đưa sáu người đến thế giới Hỗn Độn vào trong thông đạo không gian.

“Chúc các ngươi thành công!” Địa Tạng mỉm cười, đóng thông đạo không gian lại.

Sức mạnh cuối cùng của hóa thân được dùng để tu sửa những hư hại gây ra cho lãnh địa hệ thống Thần Phong. ...

Trong điện Bàn Cổ, Từ Hàng, Địa Tạng, Ngọc Đỉnh, Vu Phượng bốn người tụ tập họp lại.

“Trạm tiếp theo trên hành trình của họ không có người của chúng ta.” Từ Hàng hỏi: “Chỉ có thể dựa vào chính họ thôi.” “Không sao cả, những thứ chúng ta bốn người để lại, cho dù là một hệ thống cao cấp đỉnh phong, cũng có thể xé nát ngay tại chỗ!” Vu Phượng bình thản nói, “Chúng ta nên hỏi xem còn có người được chọn nào tiện đường không!

Càng đông càng tốt!” “Cũng phải!” Ba người còn lại gật đầu, truyền lộ trình của nhóm Đường Tam Tạng cho các hóa thân khác mang theo bản nguyên trở về.

Tuy rằng hóa thân của đại bộ phận người Hồng Hoang đã mất, nhưng sinh linh Hồng Hoang cũng rất đông!

Cảnh giới Đại Đạo một vốc là cả đống.

Ban đầu Vu Tần Tiểu Vu và Vu Hóa Thân, đều là cảnh giới Đại Đạo toàn bộ, tuy rằng cuối cùng đều vì hệ thống sức mạnh tối thượng mà trở thành nguồn gốc của Bàn Cổ, lượng lớn ý thức của những đồng nguyên chi linh như họ bị thôn phệ, biến thành hệ thống.

Nhưng cũng có vài người được Đại Vu bảo vệ.

Giống như Vu Phượng được Cửu Phượng bảo vệ, nhiều Vu như vậy, hóa thân tính toán lại cũng sống sót được hơn mười người.

Trải qua hơn mười cái Hỗn Độn, một số hóa thân đã thoát khỏi tầm kiểm soát.

Cũng còn lại mấy chục người.

Vu tộc là đối tượng bị nhắm đến nhiều nhất mà còn sống sót nhiều như vậy, huống chi là các chủng tộc khác.

Hóa thân chết bao nhiêu đi nữa, cũng có mấy trăm người còn sống sót.

Họ đều học theo cách của Từ Hàng, chọn ra một hoặc nhiều sinh linh, truyền thụ toàn bộ bản lĩnh, mang theo bản nguyên hóa thân của họ đến thế giới Hỗn Độn.

Gần một ngàn người được chọn, cơ bản đều đi bằng thông đạo không gian đến thế giới Hỗn Độn.

Tổng cộng có ba ngàn trạm điểm, luôn có một số người vừa vặn tiện đường.

Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không, Lữ Bố, Điển Vi, Lâm Đại Ngọc, Phan Kim Liên.

Chính là những người vừa vặn tiện đường.

Nhưng không biết, phía trước họ, còn có ai đi cùng một con đường không.

Sau một hồi hỏi thăm, điều khiến mấy người Từ Hàng bất lực là, quả thực có người tiện đường, chỉ có điều mấy người được chọn đó vẫn còn ở phía sau.

"Hóa thân của ta trước khi tiêu tán đã sửa lại trận pháp của lãnh địa hệ thống Thần Phong rồi." Địa Tạng cảm khái nói, "Đến tiết điểm đó, có lẽ họ chỉ có thể đi đường bộ trong Chư Thiên thôi!" "He he, đây gọi là rèn luyện, rèn luyện nhiều mới có thể trở nên mạnh hơn!" Ngọc Đỉnh cười hắc hắc.

Xiển Giáo của họ không có sở thích nào khác, chỉ thích xem người khác gặp xui để mua vui.

Trăm cái Hỗn Độn trôi qua, thói quen này vẫn không bỏ, nay thấy hành động tiện tay của Địa Tạng gián tiếp hại người đến sau.

Nhìn thấy mà thấy vui thật!

"Xem ra đội hình sẽ không mở rộng thêm nữa, phần còn lại cứ để

họ tự lo liệu!" Vu Phượng đứng dậy, không còn quan tâm đến động tĩnh của nhóm người này nữa, nàng cũng rất bận, là Vu có tiềm năng nhất trong đám Tiểu Vu, người đầu tiên đột phá.

Nàng phải đi đả kích những Tiểu Vu có sức cạnh tranh khác, mở rộng ưu thế của mình.

Tiện thể giãn gân cốt, ở trong điện Bàn Cổ lâu như vậy, khó khăn lắm mới thoát ra được.

Không đánh một trận cho đã thì sao được?

Chuyện này sảng khoái hơn nhiều so với việc quan tâm đến mấy kẻ nhỏ bé đang đi đường.

"Mỗi người có duyên pháp của riêng mình, mọi sự tùy duyên thôi!" Địa Tạng cũng không còn quan tâm đến tình hình của đội ngũ, quay về Tu Di Chân Giới bế quan tu luyện.

"Cứ đi đường mãi cũng chẳng có gì vui, sư muội ta cũng té đây!" Ngọc Đỉnh lắc đầu nghêu ngao hát, quay về Côn Luân Chân Giới.

"Ta... ta vẫn nên theo dõi thôi!" Từ Hàng thở dài, khác với những người khác, nàng thực sự chỉ còn thiếu một phần bản nguyên là có thể trở thành Đạo Ánh.

Thứ mà Đường Tam Tạng mang theo rất quan trọng.

Nếu mất nó, nàng ít nhất phải mất thêm mười cái Hỗn Độn nữa mới có thể đột phá.

Để tránh xảy ra sự cố ngoài ý muốn không kịp xử lý, Từ Hàng quyết định ở lại đây quan sát, luôn chú ý đến động tĩnh của nhóm Đường Tam Tạng. ...

Trong thế giới hư ảo, các Hỗn Độn Ma Thần đang nhanh chóng rút bản nguyên của hệ thống tối thượng.

Kể từ khi tất cả họ trở thành cảnh giới Đạo Nguyên, tốc độ rút bản nguyên đã được nâng lên một tầm cao mới.

Các hệ thống tối thượng bị rút đến mức suy yếu vô cùng.

Thậm chí, Đại Đạo trấn áp chúng cũng không cần dùng quá nhiều sức lực.

Hệ Thống Chi Tổ cũng bị Diệt Thống Giả trấn áp, tuy rằng Bàn Cổ chưa thể luyện hóa quá nhiều bản nguyên của nó.

Nhưng Hệ Thống Chi Tổ cũng đã bị suy yếu đi một chút.

Đại Đạo trấn giữ trong thế giới hư ảo, hiện giờ rất nhàn rỗi.

Nhưng nó cũng không dám rời khỏi thế giới hư ảo, dù sao nếu xảy ra sự cố, nó cần phải gánh vác.

Chỉ có thể thỉnh thoảng xem tiến triển của các Ma Thần, hoặc xem tình hình của các thế giới Chư Thiên.

"Ủa, có rất nhiều sinh linh đang nhắm vào thế giới của ta!" Đại Đạo kinh ngạc, khi rảnh rỗi, sức mạnh nó có thể sử dụng quá nhiều.

Thế giới Hỗn Độn sớm đã được nó nâng lên cấp bậc Đạo Nguyên, dùng để trấn áp một phần bản nguyên của ba ngàn hệ thống tối thượng.

Tuy rằng hiện tại không còn dùng đến thế giới Hỗn Độn nữa, nhưng dù sao đó cũng là thế giới của nó, đại diện cho Đại Đạo của nó.

Những sinh linh trong Chư Thiên có ý thức về thế giới Hỗn Độn của nó, đều có thể bị nó dễ dàng cảm ứng được.

Trước đây chỉ có thể cảm ứng được những sinh linh Hồng Hoang đang trôi dạt trong Chư Thiên.

Bây giờ, lại có thêm một số sinh linh đang niệm niệm về thế giới

Hỗn Độn trong ý thức.

"Là ai vậy nhỉ!" Ánh mắt Đại Đạo nhìn về phía Chư Thiên, rất nhanh đã tra ra được những việc mà các sinh linh Hồng Hoang sắp đột phá cảnh giới Đạo Ánh đang làm.

"Ồ, sắp có nhiều người đột phá như vậy à!" Đại Đạo vui vẻ, "Nền tảng của cảnh giới Đạo Ánh này chẳng bao lâu nữa là có thể khôi phục lại cấp bậc như xưa rồi nhỉ!" "Còn xa lắm!" Diệt Thống Giả nhàn nhạt nói.

"Thôi đi, mạnh hơn xưa nhiều." Đại Đạo quả quyết đáp trả, "Ba ngàn... không, ba ngàn lẻ một vị Đạo Nguyên, lúc xưa Đạo Nguyên có được hai con số không?" "Chỉ là cơ duyên trùng hợp thôi!" "Đừng có cố cãi, Chư Thiên ta quản lý chính là mạnh hơn ngươi, đó là sự thật!" Đại Đạo khoe khoang, "Dù có cơ duyên trùng hợp thế nào đi nữa, đây cũng là ba ngàn lẻ một vị Đạo Nguyên, lúc ngươi quản lý Chư Thiên nhiều nhất là bao nhiêu?" "Tính cả hệ thống, nhiều hơn ngươi!" "..." Đại Đạo ngẩn ra, rồi câm nín, "Ta mà tính cả hệ thống thì có hơn sáu ngàn Đạo Nguyên đấy!" "Không cãi với ngươi nữa, để ta giúp chúng một tay, sớm thành Đạo Ánh, sớm cống hiến một chút sức lực để diệt trừ hệ thống." Đại Đạo vươn tay, cách thế giới hư ảo, sửa chữa và hoàn thiện ba ngàn thông đạo không gian, khiến chúng trở nên nhanh và an toàn hơn.

"Sao ta có cảm giác ý thức của hệ thống sức mạnh tối thượng đang ẩn náu ở đây." Đại Đạo nghi ngờ nhìn về phía địa bàn bị ba ngàn hệ thống bao phủ, nơi này cũng được xem là lãnh địa đầu tiên bị đạo của hệ thống tối thượng hủy diệt.

Lại còn sát cạnh thế giới Hỗn Độn của nó, đã thực sự thuộc phạm vi quản lý an toàn.

Đạo của hệ thống tối thượng đã không còn tồn tại.

Nhưng vừa rồi, nó đã cảm ứng được khí tức yếu ớt của hệ thống sức mạnh tối thượng.

"Chơi trò đèn dưới chân đèn với ta à?" Đại Đạo nhìn về phía Bàn Cổ Đạo Ánh đang nỗ lực luyện hóa hạt nhân của hệ thống sức mạnh tối thượng.

"Cơ hội báo thù của ngươi đến rồi!" ...

Trong một lãnh địa của Chư Thiên, thế giới ở đây vô cùng phồn hoa.

Tất cả là nhờ một đại thế giới cao cấp tọa lạc tại đây.

Điều đó gián tiếp ảnh hưởng đến các thế giới xung quanh, khiến nền tảng của các thế giới trở nên hùng hậu, cường giả đông đảo.

Nhưng cũng vì thế giới quá mạnh mẽ, nên nơi đây không có quá nhiều người siêu thoát.

Chỉ có lác đác vài hệ thống đang trôi nổi.

Đúng lúc này, một lỗ đen đột nhiên xuất hiện bên cạnh đại thế giới.

Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không, Lữ Bố, Điển Vi, Lâm Đại Ngọc, Phan Kim Liên sáu người bước ra từ đó.

Ai nấy đều tỏa ra khí tức yếu ớt của cảnh giới Thiên Đạo.

"A~!

Cái ngày này bao giờ mới kết thúc đây!

Lão Tôn ta sắp bị bức chết rồi!" Tôn Ngộ Không thoải mái vươn vai, giọng điệu đầy oán trách và uất ức.

"Ngươi không muốn đi thì có thể tự mình quay về mà!" Lâm Đại Ngọc cười tủm tỉm nói.

Chương 586

“Ha ha... ta phải tự về được đã chứ!” Khóe miệng Tôn Ngộ Không giật giật.

Đã đi được nửa đường rồi, quay về?

Một con khỉ nhỏ như hắn có bản lĩnh gì mà quay về được?

Lên thuyền giặc rồi khó xuống lắm a!

Tôn Ngộ Không cảm khái, nhóm người họ đã đi được hơn bốn nghìn vạn ức năm.

Kể từ lần được Địa Tạng đại thần tiễn một đoạn, quãng đường còn lại đều do họ cùng nhau đi.

Bốn nghìn vạn ức năm, phần lớn thời gian đều lãng phí vào việc tìm kiếm địa điểm thông đạo không gian và mở thông đạo.

Chỉ có thời gian đi trong thông đạo không gian là rất ngắn, vì tốc độ di chuyển trong đó quá nhanh.

Khó khăn lớn nhất của họ chính là khởi động trận pháp mở thông đạo không gian.

Những khó khăn này đều không đến mức bó tay như lần ở lãnh địa Thần Phong.

Nhưng cũng cực kỳ hao tổn tâm thần.

Một mình rất khó khởi động trận pháp, lúc đầu nếu mới đi không lâu, hắn còn có thể đề xuất giải tán về nhà.

Nhưng bây giờ, nếu thật sự giải tán, tự mình đi thì căn bản không về được.

Quá xa rồi!

Hắn không khởi động được thông đạo không gian, với thực lực Thiên Đạo sơ kỳ, chạy hết tốc lực cũng phải mất năm cái Hỗn Độn, gặp chút chuyện thì ít nhất cũng phải mười cái Hỗn Độn.

Bây giờ chỉ có thể cứng đầu đi theo đội đến thế giới Hỗn Độn.

Mấu chốt là mấy người này thật khiến hầu gia phiền não!

Tôn Ngộ Không thở dài, lúc đầu hắn muốn giải tán thì bị họ khuyên can.

Bây giờ thấy hắn không về được nữa, mấy người này lại bắt đầu trêu chọc.

Đúng là tiểu nhân!

"Thông đạo không gian ở nơi này không nằm ở đây.

Chúng ta đối chiếu thông tin, xác định địa điểm." Đường Tam Tạng nói.

Ngay khi vừa ra khỏi thông đạo không gian, việc đầu tiên ông làm là bắt đầu cảm ứng địa điểm thông đạo không gian mới.

Không lãng phí một chút thời gian nào.

Những người còn lại nghe vậy cũng tạm gác những chuyện khác, chia sẻ thông tin mình biết được, cùng nhau nghiên cứu.

Cuối cùng Đường Tam Tạng chỉ về một hướng: "Đại trận ở phía trước, đó là một đại thế giới cao cấp." "Lại là đại thế giới cao cấp!" Cả nhóm nhíu mày, đồng loạt nhìn về phía Lâm Đại Ngọc.

Mấy nghìn vạn ức năm qua, vì muốn vào thông đạo không gian, họ đã tiến vào gần một trăm đại thế giới cao cấp.

Ý thức thế giới của đại thế giới cao cấp không dễ lừa, sức mạnh lại ngang ngửa với hệ thống mạnh nhất.

Nếu vào trong mà bị ý thức thế giới tấn công, họ lại phải lột một lớp da.

Nhưng nếu có đại thần sau lưng Lâm Đại Ngọc ra tay, họ sẽ được đảm bảo an toàn.

Lần trước nữa ở đại thế giới cao cấp, họ đã khởi động được trận pháp, sắp mở được thông đạo không gian, kết quả bị ý thức thế giới phát hiện, coi là kẻ xâm lược, muốn tiêu diệt họ.

Cuối cùng cường giả cảnh giới Đạo Ánh sau lưng Lâm Đại Ngọc ra tay, dễ dàng giúp họ tránh được sự tấn công của ý thức thế giới, còn kiếm được một thân phận trong thế giới đó.

Họ nghênh ngang đi lại trong đại thế giới cao cấp đó, đợi thông đạo không gian mở ra rồi rời đi.

Vô cùng nhẹ nhàng.

Bây giờ lại gặp một đại thế giới cao cấp, nếu lại nhờ đại thần sau lưng Lâm Đại Ngọc ra tay, có lẽ họ sẽ không cần phải vất vả như vậy.

"Thử xem sao!" Lâm Đại Ngọc cầm lấy chiếc bàn ngọc trắng treo trên cổ, đánh thức chín loại Đại Đạo bên trong.

Chín loại sức mạnh Đại Đạo chí cao, huyền ảo hiện ra, ý thức của mọi người mơ hồ, như muốn chìm đắm vào trong đó.

Đây chính là sức mạnh của Đạo Ánh!

Dù không chủ động chiếu rọi, sinh linh nào nhìn vào cỗ sức mạnh này lâu cũng sẽ bị đạo ẩn chứa trong sức mạnh Đạo Ánh đồng hóa.

Đạo của cường giả cảnh giới Đạo Ánh trải khắp các ngóc ngách Chư Thiên, chín con đường này do Đại Vu Cửu Phượng chiếm giữ.

Nay bị kích hoạt, Cửu Phượng đang tu luyện trong điện Bàn Cổ

rất nhanh đã đưa ý thức đến đây.

Cũng hiểu được suy nghĩ của mấy người, yêu cầu này đối với cảnh giới Đạo Ánh mà nói thì quá dễ dàng.

Cửu Phượng sao chép đạo của sáu người, chiếu rọi vào đại thế giới cao cấp ở lãnh địa họ đang ở.

Rất nhanh, đại thế giới cao cấp đó dựa theo đạo mà Cửu Phượng chiếu đến, tự nhiên thai nghén ra sáu tiên thiên thần thai linh.

Đường Tam Tạng và sáu người đã có ghi chép thân phận trong đại thế giới cao cấp, sau khi họ vào cũng không cần che giấu, ý thức thế giới cũng sẽ không tùy tiện tấn công sinh linh không phạm lỗi lớn trong thế giới của mình.

Làm xong những việc này, Cửu Phượng liền thu hồi ý thức. ...

Cảnh giới Đạo Ánh không thể chủ động thông báo cho mấy người Lâm Đại Ngọc, vì vậy mọi việc Cửu Phượng làm, sáu người Lâm Đại Ngọc đều không biết.

Lâm Đại Ngọc chỉ đánh thức sức mạnh trong chiếc bàn ngọc trắng một lúc, hy vọng Cửu Phượng đại thần có thể giúp đỡ.

Chỉ là Cửu Phượng đại thần có giúp hay không, cần phải đợi họ tiến vào đại thế giới cao cấp đó mới biết được.

Để an toàn, sáu người điều chỉnh trạng thái tại chỗ mười vạn năm, mới đứng dậy tiến về đại thế giới cao cấp ở đây.

Đại thế giới cao cấp cách họ khá xa, ba trăm triệu năm sau, họ mới đến được bên ngoài đại thế giới cao cấp.

Nhìn vào bức tường thế giới tỏa ra khí tức kinh khủng, sáu người đều lấy ra át chủ bài để bảo vệ bản thân.

Bắt đầu thử chui vào trong bức tường thế giới.

Vừa chạm vào bức tường thế giới, mọi người liền phát hiện ra đạo tương ứng với mình trong thế giới.

"Đại thần đã ra tay rồi!" Mọi người lập tức thu lại thủ đoạn của mình, dựa theo đạo tương ứng của mỗi người, tản ra xuyên qua bức tường thế giới. ...

Đại thế giới cao cấp rất lớn, lớn đến mức một góc tùy ý cũng cần cường giả Thánh Nhân mất mười vạn, trăm vạn năm mới đi qua được.

Chỉ có cường giả cảnh giới Đại Đạo mới có thể đặt chân đến mọi ngóc ngách của thế giới cấp bậc này.

Sau khi nhóm Đường Tam Tạng vào, liền được ý thức thế giới đầu tư, 'thai nghén' thân thể tiên thiên thần thai linh.

Cửu Phượng đã cho họ một thân phận trong thế giới này.

Nhưng dù sao cũng là tiên thiên thần thai linh, việc thai nghén cực kỳ chậm chạp.

Họ còn là tiên thiên thần thai linh đỉnh cao, xuất thế đã là Thánh Nhân.

Trong tình hình bình thường, việc này ít nhất cần mấy chục, mấy trăm thậm chí là thời gian Hỗn Độn dài hơn để thai nghén.

Nhưng họ đều có ý thức của riêng mình, dù không dùng bản thể của mình để hấp thu, chỉ dựa vào ý thức điều khiển việc thai nghén thân thể tiên thiên.

Chỉ cần vài tỷ năm là có thể xuất thế.

Vốn dĩ họ đều định sau khi xuất thế sẽ hội hợp rồi bàn bạc cách mở thông đạo không gian.

Nhưng không chịu nổi, cường giả của thế giới này đã phát hiện ra

họ đang được thai nghén.

Là những hạt giống tiềm năng cội nguồn của tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp, sáu người ở thế giới này đại diện cho việc có thể dễ dàng đột phá cảnh giới Thiên Đạo, thậm chí còn có cơ hội đột phá cảnh giới Đại Đạo.

Là đối tượng tranh giành của các thế lực lớn!

Chưa kịp xuất thế đã bị các thế lực cường giả đỉnh cấp của thế giới này chia cắt.

Sáu người đều mất liên lạc với nhau!

Chấp nhận sự bồi dưỡng của các thế lực lớn, tranh thủ 'xuất thế' sớm ngày!

Cứ như vậy, không biết đã trôi qua hơn ba tỷ năm.

Thiên đình, Thiên Đế tâm trạng vui vẻ đứng trên không trung.

Phía trước các loại sức mạnh Đại Đạo cuồn cuộn, linh bảo tỏa ra ánh sáng thần thánh vô lượng.

"Cuối cùng cũng sắp xuất thế rồi!" Ánh mắt Thiên Đế vô cùng mong đợi.

Đây là một tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp đang được thai nghén mà y đã tranh giành được hơn ba tỷ năm trước.

Căn nguyên không tầm thường, so với y cũng không kém là bao.

Nếu được bồi dưỡng dạy dỗ cẩn thận, tương lai có lẽ sẽ là một tồn tại cảnh giới Đại Đạo, thêm một chiến lực đỉnh cấp cho Thiên đình của y.

Sớm ngày đạp tên mập Tây Phương dưới chân.

Vì điều này, Thiên Đế đã đầu tư đủ loại chí bảo quý hiếm vào,

tăng cường căn nguyên cho tiên thiên thần thai linh này.

Nay tiên thiên thần thai linh mang theo hy vọng của y cuối cùng cũng sắp xuất thế, sao y có thể không kích động được?

Ầm ầm ầm!

Mấy kiện linh bảo tương tác với nhau phát ra tiếng động lớn, Thiên Đế nhìn thấy càng thêm hưng phấn.

"Mười hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo làm bạn sinh linh bảo, đây là điềm báo viên mãn, căn nguyên bản thân còn mạnh đến mức nào!" "Có lẽ, ta phải phá lệ, thu một vị thân truyền đệ tử!" Ầm ầm ầm!

"Hóa hình!

Hóa hình!" Dưới sự chứng kiến của Thiên Đế, một bóng người dưới sự bao bọc của mười hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo, từ từ ngưng tụ.

"Hóa hình!

Hóa...

Chương 587

ặc.” Thiên Đế đang hưng phấn thì sắc mặt đột nhiên cứng đờ.

Bóng người phía trước lúc này đã ngưng tụ thành hình, một thân ảnh nhỏ nhắn gầy yếu, tỏa ra khí tức cảnh giới Thánh Nhân bình thường, đi về phía này.

“Lâm Đại Ngọc, bái kiến Thiên Đế đại nhân!” “Sao chỉ có cảnh giới Thánh Nhân!” Thiên Đế có chút không chấp nhận được, trợn to mắt nhìn ra sau lưng Lâm Đại Ngọc.

Có lẽ là thai nghén ra hai thai, thai này phát triển không tốt.

Đệ tử cảnh giới Đại Đạo của y vẫn còn đang được thai nghén, ừ, nhất định là như vậy.

Tuy nhiên, hiện thực là tàn khốc.

Tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp được thai nghén chỉ có một, Thiên Đế chỉ có thể chấp nhận rằng tiên thiên thần thai linh mà y dốc lòng bồi dưỡng, chính là nữ tử gầy yếu trước mắt này.

“Có lẽ nàng cũng có chỗ bất phàm!” Thiên Đế tự an ủi, trịnh trọng nhìn vào Lâm Đại Ngọc. ...

“Chẳng lẽ tài nguyên đầu tư đều dùng để thai nghén mười hai kiện Hỗn Độn Chí Bảo này?” Thiên Đế thất vọng nhìn Lâm Đại Ngọc, đã kiểm tra qua, tư chất của nàng không thuộc hàng đỉnh cấp.

Trở thành cảnh giới Thiên Đạo đã là cực hạn, muốn đột phá cảnh giới Đại Đạo, cơ bản là không thể.

Ai!

Nếu không thai nghén nhiều Hỗn Độn Chí Bảo như vậy, có lẽ

tiềm năng của nàng sẽ cao hơn, đáng tiếc, tất cả đều dùng để thai nghén chí bảo.

Dẫn đến tiềm năng của nàng bị giảm đi rất nhiều.

Quá đáng tiếc!

Cứ như vậy mất đi một hạt giống tiềm năng cảnh giới Đại Đạo.

Thiên Đế trầm tư một lúc, cuối cùng cũng không đề xuất chuyện thu đồ đệ.

Nhưng Lâm Đại Ngọc tuy không đạt đến tư chất mà y mong đợi, nhưng cũng là một tiên thiên thần thai linh hiếm có, trưởng thành cũng là một trợ thủ tốt.

Suy nghĩ một lúc, Thiên Đế sắp xếp cho Lâm Đại Ngọc một chức vị tốt trong Thiên đình, để tránh bị các thế lực khác đào đi.

Xét thấy Lâm Đại Ngọc có danh tiếng là tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp, có thể sẽ có không ít thần thông mà y cũng coi trọng, Thiên Đế quyết định sắp xếp cho Lâm Đại Ngọc một vị trí có thể phát huy lợi ích tối đa.

"Chức vị Thiên đình đã đủ, rất lâu rồi chưa có sự điều động, trẫm hôm nay phá lệ phong cho ngươi làm Vô Thượng Nguyên Soái Tổng Giáo Đầu, phụ trách thao luyện thiên binh thiên tướng cùng các đại nguyên soái, vị liệt nhị phẩm quan chức, Lâm Đại Ngọc, đừng phụ lòng kỳ vọng của trẫm đối với ngươi!" "Đa tạ bệ hạ!" ...

Cứ như vậy, trong đội sáu người, Lâm Đại Ngọc xuất thế đầu tiên, và đảm nhiệm chức vụ Tổng Giáo Đầu của Thiên đình.

Tức là huấn luyện thực lực và trận pháp cho thiên binh thiên tướng, nhưng cũng bao gồm cả các nguyên soái của các lộ binh mã.

Chức quan trăm vạn ức năm cũng khó lay chuyển này, cứ thế chẳng hiểu kiểu gì mà xuất hiện một vị nhị phẩm tiên quan.

Các tiên thần Thiên đình tự nhiên có chút tò mò, các lộ nguyên soái ai nấy đều không phục khi trên đầu lại có thêm một người quản lý mình.

Đặc biệt là cảnh giới của Lâm Đại Ngọc cũng giống họ, đều chỉ là 'Thánh Nhân'.

Nước trong quan trường Thiên đình rất sâu, nguyên soái nào mà không có chút bối cảnh, đối với cấp trên mới, họ cũng chẳng sợ.

Đặc biệt là sau khi thấy dáng vẻ yếu đuối của Lâm Đại Ngọc, lại càng cạn lời.

Nhìn là biết hàng dởm, thực lực chẳng ra sao.

Xem ra chắc là con cháu của một đại lão có bối cảnh thâm hậu, sau này nên tôn trọng một chút, tránh rước họa vào thân.

Đây là suy nghĩ đầu tiên của đa số nguyên soái, nhưng sau khi Lâm Đại Ngọc triệu tập họ huấn luyện hai lần.

Các lộ nguyên soái cũng như thiên binh thiên tướng đều phục Lâm Đại Ngọc!

Không vì gì khác, Lâm giáo đầu thật sự đỉnh, có thần thông công pháp là thật sự dạy!

Công pháp đó, thần thông đó, trời ạ, tinh diệu hơn nhiều so với những gì họ nắm giữ.

Hơn nữa Lâm giáo đầu có thánh mâu vô song, một số vấn đề trong tu hành của họ đều có thể được Lâm giáo đầu dễ dàng chỉ điểm.

Mỗi lần huấn luyện, thực lực tổng thể của họ đều tăng lên, đây mới là cấp trên có tâm a!

Danh tiếng của Tổng Giáo Đầu Thiên đình Lâm Đại Ngọc, trong lòng của đám người cấp dưới trở nên cao lớn.

Lâm Đại Ngọc cũng thành công đứng vững gót chân ở Thiên đình, cũng bắt đầu suy nghĩ về tung tích của những người khác.

Đây là đại thế giới cao cấp, lúc sáu người họ vào thai nghén, bị các cường giả tranh giành, bị những cường giả này coi như bảo bối, thiết lập cấm chế để phòng bị thế lực địch âm thầm tấn công làm vẫn lạc.

Như nàng, dù Thiên Đế thất vọng về tư chất của nàng, nhưng cũng được Thiên Đế để lại một đạo thần niệm bảo vệ.

Đạo thần niệm này còn có thể che mắt được cảm tri của cường giả cảnh giới Đại Đạo.

Dẫn đến nàng và những người khác đều không thể cảm ứng được nhau, thế giới lại lớn như vậy, muốn tập hợp cũng không phải là chuyện đơn giản.

"Phải làm sao đây?" Lâm Đại Ngọc ngẩn người suy nghĩ.

"Lâm giáo đầu, cô có phiền muộn gì sao?" Lúc này, Thiên Bồng đang giám sát thiên binh huấn luyện hỏi.

"Ồ, chỉ là cảm thấy hơi chán." Lâm Đại Ngọc thuận miệng đáp.

"Chán!" Thiên Bồng gãi đầu, "Lâm giáo đầu có thể chơi điện thoại giải khuây mà!" "Điện thoại có gì...

điện thoại!?" Trong mắt Lâm Đại Ngọc lập tức lộ ra vẻ nghi hoặc.

Nếu nhận thức của nàng không sai, thế giới này là một thế giới tiên thần mà!

Sao lại có thứ đồ chơi như điện thoại!

"Đúng vậy, thế giới của chúng ta lớn như vậy, cảnh giới Thánh Nhân đi được bao nhiêu nơi.

Nhận thức thế giới đều dựa vào điện thoại.” Thiên Bồng dưới sự chú ý của Lâm Đại Ngọc, lấy ra điện thoại.

Nhìn một cái, trên mặt liền lộ ra vẻ khao khát.

“Lão Quân lão nhân gia lại luyện ra một lò đan dược.

Chảy nước miếng... màu sắc này, mùi đan này, nhìn là biết cực phẩm đan dược a!” “Để ta xem!” Lâm Đại Ngọc ghé đầu nhìn, chỉ thấy trong vòng bạn bè của Thiên Bồng nguyên soái, Thái Thượng Lão Quân đăng một video mới.

Thiên Bồng bấm vào, màn hình hiện ra.

Một lò đan không rõ cấp bậc xuất hiện, từ trong đó bay ra từng viên đan dược tỏa ra khí tức Đại Đạo huyền ảo.

Chỉ cần nhìn qua, Lâm Đại Ngọc cũng biết, đan dược này có chút gì đó, đối với nàng cũng có ích lợi rất lớn.

“Đan dược tươi mới ra lò đây, xem vẻ ngoài này, năng lượng này, các người nói xem có tốt không!” Một bàn tay xuất hiện trong video, cầm hai viên đan dược quay cận cảnh, còn vang lên giọng của Thái Thượng Lão Quân.

“Thứ này ăn vào là đại bổ, ai cần thì liên hệ gấp, số lượng có hạn, đặt trước, muộn là hết!” Video đến đây là kết thúc, Lâm Đại Ngọc lại thấy dưới video của Thái Thượng Lão Quân, bình luận tăng lên thấy rõ. 【Thiên Đế: (Ngón tay cái) Đan dược của Lão Quân không cần nói nhiều, để lại cho trẫm một hồ lô trước!

Như Lai: A Di Đà Phật, Lão Quân để lại cho bần tăng trăm viên, không lâu nữa sẽ phái người đến lấy, ghi nợ vào sổ của Phật giáo, đến lúc đó thanh toán một thể.

Quan Âm: Tiểu tăng cũng mua mười viên.

Tiền ghi vào sổ của Phật Tổ.

Đường Tăng: Ta dùng một trăm bữa thịt Đường Tăng đổi lấy hai viên nếm thử được không?

Trấn Nguyên Tử: Lô Hỗn Độn Nhân Sâm Quả này đều đưa cho Lão Quân, cầu một hồ lô đan dược giao hàng tận nơi.

Thiên Bồng: Khụ khụ, có thể cho ta đến ngửi mùi không?

Vương Mẫu: Lão Quân bao giờ luyện một lò mỹ dung đan a, hàng tồn kho của bản cung chỉ còn hai vạn ức viên thôi.

Tử... ...】 Lâm Đại Ngọc nén lại nghi hoặc trong lòng, nhìn Thiên Bồng vẫn đang gõ chữ, hỏi: "Thiên Bồng, Đường Tăng đó là sao vậy?" "Cô nói cái gã bán thịt mình đó à?" Thiên Bồng hỏi.

"Đúng vậy!" "Gã đó là đệ tử Kim Thiền Tử của Như Lai Phật Tổ Tây Phương, năm xưa đắc tội một vị đại lão bị đánh chết rồi chuyển thế, tu vi bán bộ Đại Đạo Cảnh dung hợp với thân thể chuyển thế của hắn, trong huyết nhục mang theo tinh hoa yếu ớt của cảnh giới Đại Đạo.

Ăn một miếng, không có tác dụng phụ mà còn tăng tu vi, đối với cường giả cảnh giới Thiên Đạo bình thường cũng có ích.

Cho nên Đường Tăng này mới làm nghề bán thịt, chuyên tìm những tiểu yêu tiểu tiên nghèo không mua nổi linh quả đan dược để làm ăn.

Vì vậy còn lập ra cả một con đường nhượng quyền cửa hàng thịt Đường Tăng Tây Thiên.

Dọc đường sắp xếp địa điểm mở cửa hàng bán thịt Đường Tăng.

Phân thân của ta cũng theo đội ngũ của hắn kiếm thêm!" "..." Lâm Đại Ngọc có chút im lặng, khóe miệng khẽ giật.

Lúc này, dù ngốc đến đâu nàng cũng biết thế giới này có vấn đề.

Đường Tăng đó cũng không phải là Đường Tam Tạng, xem ra đây là một thế giới Tây Du bị biến tấu.

"Thiên Bồng, ngươi có biết nguồn gốc của điện thoại không?" Nghe Lâm giáo đầu hỏi, mắt Thiên Bồng sáng lên, quan hệ của hắn rất rộng, sớm đã nghe nói hơn ba tỷ năm trước có mấy vị tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp đang được thai nghén.

Thiên Đế đã tranh giành được một người.

Bây giờ xem ra, Lâm giáo đầu chính là vị tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp đó, có thể trở thành đại lão cảnh giới Đại Đạo!

Bây giờ vẫn chưa trưởng thành, nhân lúc này tạo quan hệ tốt!

Sau này sẽ có thêm một chỗ dựa vững chắc.

Thiên Bồng không để lộ vẻ mặt, cúi đầu, nghiêm túc suy nghĩ về nguồn gốc của điện thoại, đáp: "Máy chủ do trời sinh ra, bị Thiên Đế, Lão Quân, Như Lai Phật Tổ sở hữu.

Sau đó ba vị đại lão dựa vào máy chủ, luyện chế ra điện thoại có thể liên lạc ở mọi ngóc ngách của thế giới.

Điện thoại của ta là phúc lợi do Thiên Đế phát, tiện cho việc đi làm.

Những người khác, có người là do ba vị đại lão phát, có người là mua." "Mua thế nào?" "Linh bảo, linh căn đều được, cũng có thể dùng tiền tệ thông dụng, Thiên Đạo công đức để mua!" "Ừm, ta biết rồi, thông báo xuống, huấn luyện thêm ba năm nữa thì giải tán." "Vâng, Lâm giáo đầu!" ...

"Điện thoại!" Lâm Đại Ngọc cầm chiếc điện thoại vừa mua về điện của mình.

Mở hộp bao bì tinh xảo, một chiếc điện thoại màu hồng xuất hiện.

"Còn là nhận chủ bằng nguyên thần!" Lâm Đại Ngọc cầm điện thoại lên, giao diện các loại phần mềm hiện ra trong nguyên thần của nàng.

Chương 588

Nhưng thứ này, vẫn là dùng cơ thể điều khiển mới có cảm giác.

Lâm Đại Ngọc chuyển đổi chế độ, bắt đầu nghiên cứu chức năng của điện thoại.

Đăng ký tài khoản trên các phần mềm, dòng số dư hiện rõ '0'.

Trên Wechat không có một người bạn nào, Lâm Đại Ngọc thử tìm kiếm tên Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không, Lữ Bố, Điển Vi, Phan Kim Liên.

Cuối cùng chỉ hiện ra hai người dùng là Đường Tăng và Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không.

Hai ảnh đại diện, một cái đầu trọc cười gian xảo, một cái nhe răng mặt cau có.

Đây không phải là đồng đội Tôn Ngộ Không và Đường Tam Tạng của nàng, mà là sinh linh của thế giới này.

Lâm Đại Ngọc tắt Wechat, mở Douyue.

"Gia đình ơi, ai hiểu được không, đi làm vội quá, quên cho Điêu của tôi ăn, tan làm về nhà nó dỗi không thèm nhìn!" Video đầu tiên, là của Ma Lễ Thọ quay lén con thú cưng của mình, Lâm Đại Ngọc nghĩ đến dáng vẻ đặc biệt nghiêm túc của Ma Lễ Thọ khi đứng gác.

Và dáng vẻ trong video.

Còn có vòng bạn bè của Thiên Bồng, những bình luận của những người đó.

"Người của thế giới này chẳng lẽ đều có hai bộ mặt?" Lâm Đại Ngọc lướt xuống video tiếp theo.

Đây là video một nam thần tiên khí chất bất phàm đang ăn một thứ gì đó giống như mì.

Lâm Đại Ngọc ở Thiên đình cũng đã được một thời gian, những thần tiên có danh tiếng cơ bản đều đã nhận ra.

Nhưng người này thì quả thực không nhận ra, nhìn vào khoảng cách.

Cách nhau ức vạn thế giới.

Đơn vị đo chiều dài của thế giới này là tiểu thế giới, thế giới, đại thế giới.

Tương ứng với Đại La Kim Tiên, Thánh Nhân và cảnh giới Thiên Đạo.

Khoảng cách tiểu thế giới Đại La Kim Tiên một ngày chạy được một trăm cái.

Một trăm triệu khoảng cách tiểu thế giới bằng một khoảng cách thế giới, một trăm thế giới là tốc độ đi đường bình thường một ngày của Thánh Nhân, đại thế giới là cảnh giới Thiên Đạo.

Quy đổi cũng là một đổi một trăm triệu.

Ức vạn triệu khoảng cách thế giới, tức là Lâm Đại Ngọc không che giấu thực lực, dùng tốc độ cảnh giới Thiên Đạo đi đến.

Cũng phải mất vạn ngày, mấy chục năm.

Nhưng trên điện thoại lại hiển thị, khoảng cách hai bên rất gần.

"Quả thực khá gần!" Đại thế giới cao cấp, khoảng cách này khá hợp lý.

Nàng cũng đã trải qua nhiều đại thế giới cao cấp như vậy, đại thế giới cao cấp này trong số nhiều đại thế giới cao cấp cũng không xếp được vào mấy hạng đầu.

Chỉ là lần này đội hình quá tan tác, mới cảm thấy có chút áp lực.

Lúc này, cảnh tượng đang ăn mì trong video đột nhiên thay đổi, xuất hiện một con chó đen lớn, nó đứng thẳng đi lại, vẻ mặt vô cùng kỳ diệu.

"Ọe~!

Ta đã cai món này rồi, không ngờ thằng nhóc Dương Tiễn lại nghiện lại, nửa đêm không ngủ ăn bún ốc, làm cẩu gia buồn nôn chết đi được!" Hóa ra đây là Hạo Thiên Khuyển và Dương Tiễn.

Lâm Đại Ngọc chợt hiểu ra, nhưng sau khi nghe thấy ba chữ bún ốc, không khỏi nhíu mày.

Thứ này thế giới này cũng có, làm loạn thế giới thành ra thế này mà vẫn chưa lộ ra, hệ thống này không lẽ là hệ thống cao cấp đỉnh phong?

Lâm Đại Ngọc vừa nghĩ đến khả năng này, vội vàng tìm kiếm manh mối của những người khác trên Douyue.

Nếu thật sự là hệ thống cao cấp đỉnh phong, một mình nàng không thể đối phó được.

Tập hợp, phải nhanh chóng tập hợp. ...

Địa phủ, sau lưng Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ, đứng hai vị thần tướng là Lữ Bố và Điển Vi.

Ban đầu khi phân chia các tiên thiên thần thai linh đang được thai nghén, bà đã ra tay mạnh mẽ cướp được hai người.

Chính là Lữ Bố và Điển Vi.

Trải qua vài tỷ năm bồi dưỡng, Lữ Bố và Điển Vi hai người không biết khiêm tốn là gì, trực tiếp xuất thế với cảnh giới Thiên Đạo trung kỳ.

Nhìn hai tiên thiên thần thai linh này, Hậu Thổ Hoàng vỗ tay.

"Ra cả đi!" "Hửm?" Ánh mắt Lữ Bố và Điển Vi sắc bén, tỏa ra sát khí nhìn sang hai bên, trên làn da mộc mạc, Đại Đạo cuồng bạo huyền ảo hiện ra.

Mơ hồ, sau lưng hai người phảng phất có Hỗn Độn Ma Thần đang gầm thét.

Trong đôi mắt cũng xuất hiện ma khí cuồn cuộn, có cảm giác có thể mất kiểm soát bất cứ lúc nào.

"Quả nhiên, các ngươi đến từ ngoài thế giới!" Bốn bóng người xuất hiện, ánh mắt rơi vào hai loại Đại Đạo trên người Lữ Bố và Điển Vi.

"Chúng ta không có ác ý, hai vị tiểu hữu có thể để người đứng sau các ngươi ra mặt một lần được không!" Một lão giả hòa nhã trong số đó cười nói.

Khí tức ôn hòa tự nhiên tỏa ra khiến sức mạnh cuồng bạo trong lòng Lữ Bố và Điển Vi dịu đi.

Hai người thấy không cần phải đánh nhau, cũng ngừng kích hoạt át chủ bài trong cơ thể.

Lữ Bố lên tiếng trước: "Các ngươi là ai?

Sao biết chúng ta đến từ ngoài thế giới?" "Bần đạo Thái Thượng!" "Bần đạo Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Cổ nữ thần Nữ Oa!" "Cổ thần Phục Hy!" "Chúng ta muốn nói chuyện với hai vị tiểu hữu, không biết ý hai vị thế nào?" Bốn bóng người từ từ nói ra thân phận của mình, khiến Lữ Bố và Điển Vi có chút kinh ngạc, họ cũng là tiên thiên thần thai linh của thế giới này.

Cũng có thông tin do Thiên Đạo cung cấp, như cổ thần Phục Hy, Nữ Oa đã sớm vẫn lạc, Thái Thượng Lão Quân và Nguyên Thủy

Thiên Tôn cũng là tồn tại đỉnh cấp của thế giới này.

Bốn người họ cùng với thần linh Hậu Thổ Hoàng, năm cường giả đến tìm Lữ Bố và Điển Vi nói chuyện.

Khiến cho Lữ Bố và Điển Vi vốn đã không thích động não lại càng thêm phiền não.

"Chúng ta không quyết định được, nếu các ngươi đưa bạn bè của chúng ta về, tùy tiện đưa một người, họ đều có thể nói chuyện với các ngươi." Lữ Bố ồm ồm nói.

"Cái này..." Bốn người Thái Thượng ngẩn ra, quay đầu nhìn thần linh Hậu Thổ Hoàng, ánh mắt lộ vẻ trách móc.

Một nhóm sáu người, sao bà lại cứ chọn đúng hai kẻ không biết động não?

Trách ta à?

Thần linh Hậu Thổ Hoàng nhún vai, bà cũng không ngờ, hai người cảnh giới Thiên Đạo mà không có ai làm chủ được.

"Ai!" Thái Thượng thở dài, bấm ngón tay không biết đang tính toán gì, "Không đủ thời gian.

Chúng ta về thôi, cũng giảm bớt chút rủi ro!" "Khó khăn lắm mới che được cảm tri của nó, cứ thế lãng phí." Nữ Oa và Phục Hy lắc đầu thở dài rồi rời đi.

"Hai vị tiểu hữu, hẹn gặp lại lần sau." Bóng dáng Thái Thượng và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng biến mất.

Bốn người đi rồi, ánh mắt Lữ Bố và Điển Vi không ngừng biến đổi, cuối cùng thu vũ khí lại đi đến sau lưng thần linh Hậu Thổ Hoàng.

"Xin hãy cho chúng ta biết vị trí hiện tại của những người khác."

“Họ ở Thiên đình, Phật giáo, Hoa Quả Sơn, Ngũ Trang Quán!” Thần linh Hậu Thổ Hoàng phất tay, đưa hai chiếc điện thoại phiên bản Lão Quân cho hai người.

“Thế giới này có một tồn tại không rõ đang nắm giữ, thứ này chính là sản phẩm của nó, khởi động sẽ bị đối phương giám sát, hai ngươi phải cẩn thận.” “Biết rồi!” Lữ Bố và Điển Vi gật đầu, nhận điện thoại, nhận chủ ngay tại chỗ.

Bắt đầu nghiên cứu. ...

Hoa Quả Sơn, một đạo nhân tiên phong đạo cốt đang tĩnh tọa, không động đậy như tượng sáp.

Trước mặt đạo nhân là một quả cầu ánh sáng mờ ảo, bên trong quả cầu, ngọn lửa vô tận đang bùng cháy, ba sợi lông khỉ của Tôn Ngộ Không tỏa ra ánh sáng đỏ, miễn cưỡng giữ lại mạng sống cho hắn.

“Chết tiệt, ta sắp không chịu nổi nữa rồi!” Tôn Ngộ Không nhe răng, hung hãn nhìn biển lửa vô tận.

Từ khi đến thế giới này, thân phận của hắn là tiên thiên thần thai linh được thai nghén từ tảng đá thần.

Bị Bồ Đề tổ sư của thế giới này cướp đoạt, sau đó bị đưa đến Hoa Quả Sơn.

Vừa đến Hoa Quả Sơn, hắn đã bị hệ thống bất ngờ này nuốt chửng.

Bồ Đề tổ sư cũng mất đi sinh cơ trong nháy mắt, toàn bộ tinh hoa bị hệ thống này hấp thu.

“Nó tuyệt đối là một hệ thống mạnh nhất!” Tôn Ngộ Không không khỏi thầm may mắn, hệ thống mạnh nhất là tồn tại có thể lấy mạng hắn, xuất hiện một hệ thống mạnh nhất, hắn vốn đã tuyệt vọng, kết

quả theo thời gian, hắn mới phát hiện hệ thống mạnh nhất này, xem ra đã chết rồi.

Săn bắt mình, hình như chỉ là hành động theo bản năng.

Năng lượng chứa trong ba sợi lông khỉ của hắn quá lớn, khiến hệ thống này theo bản năng nuốt chửng hắn.

Muốn luyện hóa làm bản nguyên, nhưng nó đã mất đi linh trí, dùng phương pháp phân giải ngu ngốc nhất, khiến lông khỉ của hắn có khả năng chống cự.

Đã chống cự được vài tỷ năm rồi.

Tốc độ tự phục hồi của ba sợi lông khỉ đã có dấu hiệu giảm xuống, có lẽ hắn không thể cầm cự được bao lâu nữa.

"Các ngươi mau đến cứu ta đi!" Tôn Ngộ Không lẩm bẩm, oán trách, "Lẽ ra không nên đi đến thế giới Hỗn Độn làm gì, xem đi, một mạng khỉ suýt nữa thì mất!" "Lão Tôn ta sao lại lên phải con thuyền giặc này chứ!" ...

Tây Phương Linh Sơn, phật quang phổ chiếu, vĩnh hằng không suy.

Một vị Phật khổng lồ vô lượng ngồi trên đài sen vàng rực rỡ, thân Phật to lớn, một mắt không thể nhìn thấy toàn bộ.

Tiếng phật âm vô thượng lọt vào tai, vô số Bồ Tát và La Hán nghe mà như si như say.

Đúng lúc này, một tiếng ve kêu át đi tất cả âm thanh, lập tức, phật âm dừng lại.

Vị Phật khổng lồ Như Lai cúi đầu nhìn xuống, đài sen dưới chân bay ra một đạo kim quang, hóa thành hình dáng Đường Tam Tạng.

"Đệ tử Đường Tam Tạng, bái kiến Ngã Phật!" "Đường Tam

Tạng.” Đầu lâu khổng lồ của Như Lai khẽ di chuyển, nhìn về phía Quan Âm, “Bốn người Đường Tăng, có đang hướng về Tây Phương không?” Quan Âm nghe vậy, đưa tay bấm đốt, cuối cùng hành lễ đáp: “Khởi bẩm Phật Tổ, gần vạn năm nay, hành trình chưa được vạn dặm!” “Trận Tây Du này, cũng đã được một Hỗn Độn rồi nhỉ?” Như Lai lại hỏi.

“Hồi Phật Tổ, một Hỗn Độn lẻ tám trăm bảy mươi lăm vạn ức năm!” Quan Âm cúi đầu đáp.

“Một Hỗn Độn, hành trình chưa được một nửa.” Giọng Như Lai có chút không hài lòng, phất tay, một bức tranh hiện ra.

Đường Tam Tạng liếc mắt nhìn qua.

Đó là một người đầu trọc cưỡi ngựa trắng, một con khỉ, một con lợn, một người theo sau, từ từ đi về phía trước.

Đây vẫn là một thế giới Tây Du.

Chương 589

Đường Tam Tạng thầm kinh ngạc, nhưng nhiều hơn là thả lỏng, thế giới quen thuộc dễ làm việc hơn, cũng không tệ.

Lúc này, Như Lai tắt bức tranh bốn người Đường Tăng, nói: "Thay thế vị trí Phật đã định cho Đường Tăng, đợi hắn đến rồi tính sau." "Vâng!" "Vị trí Chiên Đàn Công Đức Phật, sẽ do Đường Tam Tạng ngươi đảm nhiệm." Như Lai lại nói.

"Đa tạ Ngã Phật!" Đường Tam Tạng hành lễ, trang phục trên người thay đổi hình dạng.

Mấy món đồ thuộc về Chiên Đàn Công Đức Phật bay đến trước mặt ông.

Đường Tam Tạng vốn không để ý, tùy ý liếc qua, kết quả sững sờ.

Điện thoại?

Thế giới này có vấn đề!

Đường Tam Tạng không nói gì, bình thản thu chiếc điện thoại màu vàng vào.

Đợi Như Lai giảng kinh xong, Đường Tam Tạng trở về tự viện của mình ở Linh Sơn, mở điện thoại ra.

"Mẹ nó, thằng chó Đường Tăng này, dám giở trò trước mặt ông trùm Linh Sơn này, nó mà làm Phật được thì Phật Tổ ta viết ngược tên lại!" "Hả??" Đường Tam Tạng đầu óc mơ hồ.

Dụi dụi mắt, ngoáy ngoáy tai.

Nghiêm túc xem video này, nhưng dù xem thế nào, người trên đó cũng là Như Lai Phật Tổ.

“Cái này...” Đường Tam Tạng có chút kinh ngạc, lời nói trong video này hoàn toàn không phù hợp với hình tượng Phật Tổ vừa rồi!

Video này là giả à!?

Đường Tam Tạng bấm vào trang chủ của chủ video, kết quả còn có chứng nhận chính thức, cho nên, đây thực sự là Như Lai Phật Tổ.

Đường Tam Tạng không biết nói gì cho phải.

Lướt xuống video tiếp theo.

“Ai!

Đội thỉnh kinh chọn không ra gì, gần đây cảm thấy lãnh đạo cũng không hài lòng với mình rồi!” “Mình có nên đi gõ đầu Đường Tăng không, cứ thế này mình sắp thất nghiệp rồi!” Trong video, Quan Âm đang cho cá ăn, vẻ mặt ưu sầu thở dài suy nghĩ.

Đường Tam Tạng im lặng lướt xuống video tiếp theo.

Ông đang lướt các video gần đây, nên lướt trúng toàn những vị La Hán, Phật Tổ, Bồ Tát vừa mới gặp.

Nội dung từng video, tương phản quá lớn với hình tượng của họ.

“Những nơi khác thì sao!” Đường Tam Tạng chuyển sang trang thịnh hành, video đầu tiên là của Trấn Nguyên Tử đăng.Đập vào mắt là từng hàng cây nhân sâm quả, trên cây trĩu quả, gần như vô tận.

“Mấy năm gần đây sản lượng Nhân Sâm Quả tăng lên không ít, bản tiên vì để mọi người được ăn Nhân Sâm Quả, quyết định giảm giá thêm năm mươi phần trăm, vào góc trên bên phải trang chủ của ta đặt hàng nhanh, mười quả trở lên bao ship, nhanh tay đặt hàng.” “Sản xuất hàng loạt Nhân Sâm Quả.” Đường Tam Tạng không còn sức để châm biếm, lướt sang video thịnh hành tiếp theo.

“Chào mọi người, tôi là Đường Tăng ăn một miếng có thể trường

sinh bất lão, chứng đắc vô thượng Đại Đạo, đang dẫn mấy tên nghịch đồ đi Tây Thiên thỉnh kinh, sắp đến Sư Đà Lĩnh, không biết có ai muốn chiêu đãi thầy trò chúng tôi không, chúng tôi không chê, một gian nhà tranh là đủ nghỉ ngơi.

Ngoài ra, cũng hoan nghênh các gia đình yêu quái có chí tiến thủ đến tìm tôi để mua thịt Đường Tăng, chúng tôi tuân thủ nguyên tắc công bằng chính trực, đảm bảo yêu quái nào cũng có cơ hội mua được thịt Đường Tăng." Đây là một video tự quay của Đường Tăng, làn da trắng nõn, trông rất ngon miệng.

Chỉ có điều, nội dung video này vẫn không ổn.

Ai lại giới thiệu bản thân kèm theo hiệu quả của thịt mình chứ.

Đường Tam Tạng bấm vào khu bình luận, đập vào mắt là mấy bình luận có nhiều lượt thích nhất. 【Mưu trí Hắc Hổ: Mọi người đừng tin, đây là lừa đảo bắt người, đại vương Bạch Cốt Tinh của tôi cũng bị như vậy mà mất, bị chặt còn lại hai cái xương sườn!

Hắc Hùng Tinh: Đúng vậy, Đường Tăng đó gian xảo lắm, lão hùng đây không thèm thịt của hắn, kết quả hắn dùng cái cà sa đó để dụ dỗ lão hùng phạm tội, đó là Hỗn Độn Linh Bảo, dùng để thử thách ta, ta có thể chịu nổi thử thách này sao?

Nếu không phải ta có chút quan hệ và lanh lợi, sớm đã bị Đường Tăng đó lột da gấu rồi!

Thanh Sư: Các tiểu yêu, tuyên truyền chống lừa đảo mỗi ngày, các ngươi đừng vì Đường Tăng sắp đến mà mất đi lý trí rơi vào bẫy.

Trấn Nguyên Tử: Các vị, hiệu quả của thịt Đường Tăng cũng chỉ có vậy thôi, cây Nhân Sâm Quả của ta hiện nay sản lượng khá cao, giá cả hợp lý, hiệu quả cũng tốt hơn thịt Đường Tăng, mười quả trở lên bao ship, không giả dối, không rủi ro, không lừa đảo, trăm phần trăm

thật.

Mau bấm vào trang chủ của ta đặt hàng đi!

Thanh Ngưu Tinh: (Khinh bỉ) Cười chết mất, thế mà cũng có yêu quái tin, cái gì mà ăn thịt Đường Tăng có thể chứng đắc Đại Đạo, một chút tuyên truyền giả dối đã lừa được các ngươi, đáng đời bị lừa! ...】 "Toàn cái quỷ gì vậy!" Đường Tam Tạng lướt sang video tiếp theo, nhìn một cái, lại là video của Đường Tăng.

Chỉ là lần này biểu cảm của Đường Tăng không còn cười nữa, mà là một vẻ nghiêm túc.

"Gia đình ơi, video mà Quan Vũ đăng trước đó, xuất hiện một số bình luận không hay, tôi xin làm rõ ở đây." 150.

Chỉ thấy Đường Tăng ngay tại chỗ bóc một lớp da trên tay đút cho một con tiểu yêu, sau đó con tiểu yêu này ngay lập tức khí thế tăng vọt, một đạo pháp tắc ẩn ẩn hiện hiện ngưng tụ ra.

"Có người nói hiệu quả của thịt Đường Tăng là lời đồn, nhưng gia đình ơi, các người xem đây có phải là lời đồn không?" Đường Tăng chỉ vào con tiểu yêu đã đột phá tu vi Đại La Kim Tiên và vẫn còn đang tăng, nói.

"Các người xem đi gia đình ơi, ăn thịt của tôi, hiệu quả có thể sánh với Bàn Đào Nhân Sâm Quả, tuyệt đối không phải lời đồn." "Còn về Nhân Sâm Quả của Trấn Nguyên đại tiên, ừm... nói thế nào nhỉ, đó đều là cho thần tiên ăn, họ là đơn vị công, phúc lợi đãi ngộ tốt, lương cao, thời gian nghỉ nhiều, rảnh rỗi còn có thể kiếm thêm, mới ăn nổi Nhân Sâm Quả.

Ai từng nghe nói yêu quái ăn Nhân Sâm Quả chưa!

Gia đình ơi, lương của chúng ta không thể so với những thần tiên đó, ăn Nhân Sâm Quả, bán cả mạng yêu quái cũng không mua nổi đâu!

Mọi người xem bình luận là được rồi, đừng nghĩ rằng mình có thể mua nổi Nhân Sâm Quả.

Dù gia đình có thể mua nổi Nhân Sâm Quả, nhưng gia đình không cần sống nữa sao?

Một quả Nhân Sâm Quả tiêu hết gia sản, thật sự không đáng!" "Nhưng gia đình ơi, chúng ta là yêu quái, thì không xứng chứng Đại Đạo sao?

Chúng ta kém những thần tiên trong đơn vị công đó ở điểm nào?

Gia đình ơi, phải tin rằng, chúng ta có thể sánh bằng, không phải chỉ là ăn Bàn Đào Nhân Sâm Quả để chứng đắc Đại Đạo thôi sao?

Tuy chúng ta không ăn được, nhưng trước mắt vẫn có cơ hội này.

Đúng vậy, chính là tôi, Đường Tăng, ăn một miếng thịt là có thể trường sinh bất lão chứng đắc Đại Đạo." Đường Tăng chỉ vào mình, lại chỉ vào con tiểu yêu vẫn đang tăng tu vi ở cảnh giới Chuẩn Thánh.

"Ừm... gia đình ơi, chúng ta hãy nói vì chính mình đi, các người cũng phải liều một phen, có lẽ trên mạng sẽ có nhiều người nói đây là lừa đảo, bên cạnh cũng sẽ có không ít người phản đối.

Nhưng gia đình ơi, những người nỗ lực sống luôn không được thấu hiểu, các người đều là tầng lớp thấp nhất, nếu không nắm bắt cơ hội này đến tìm tôi thì có lẽ cả đời này cũng không liên quan gì đến chứng đạo rồi!" "Gia đình còn do dự gì nữa, tôi sắp đến Sư Đà Lĩnh rồi, thịt Đường Tăng thật một trăm phần trăm, các người còn không nhanh chóng hành động sao?" "Cơ hội luôn dành cho những yêu quái có chuẩn bị.

Được rồi, video lần này đến đây thôi, những vấn đề nóng hổi khác sẽ được trả lời trực tiếp từng cái một sau khi đến Sư Đà Lĩnh." "Gia đình ơi, tin rằng các người có thể làm được, chúng ta hẹn gặp lại lần

sau!!" Đường Tam Tạng hít một hơi thật sâu, có chút không biết nói gì cho phải.

Đúng lúc định lướt tiếp, trên màn hình Wechat hiện lên thông báo. 【Lâm giáo đầu yêu cầu thêm bạn!】 "Lâm giáo đầu... là cô ấy." Đường Tam Tạng lập tức tắt Douyue, mở Wechat. 【Lâm Giáo Đầu: Tại hạ là tổng giáo đầu Thiên Đình, Lâm Đại Ngọc.】 【Đường Tam Tạng: Bần tăng là Chiên Đàn Công Đức Phật của Linh Sơn, Đường Tam Tạng.】 【Lâm Giáo Đầu: Tiểu nữ tử đã tạo một nhóm chat để thảo luận đạo pháp, đạo hữu có muốn tham gia không?】 【Đường Tam Tạng: Được!】 【Đinh, Lâm Giáo Đầu mời Đường Tam Tạng gia nhập nhóm "Nhàn Rỗi Sinh Nông Nổi".】 【Lữ Quỷ Vương: Đường Tam Tạng, cái tên này giống một vị cố hữu của ta.】 【Đường Tam Tạng: Ồ, không biết vị cố hữu đó của đạo hữu có danh hào là gì?】 【Điển Quỷ Vương: Cũng gọi là Đường Tam Tạng!】 【Đường Tam Tạng: ...】 【Lâm Giáo Đầu: Nhóm chat của chúng ta đã có bốn người, thật đáng mừng.】 【Lâm Giáo Đầu: Chúng ta có thể tụ họp trong một nhóm giữa biển chúng sinh mênh mông này cũng là duyên phận, hay là mình gặp mặt một bữa, ăn mừng đi!】 【Đường Tam Tạng: Khoảng cách giữa Thiên Đình và Linh Sơn không gần đâu!】 【Lâm Giáo Đầu: Ta có thể nhờ Thiên Đế mở thông đạo không gian.】 【Lữ Quỷ Vương: Chúng ta cũng có thể.】 【Đường Tam Tạng: Ta... thử xem!】 Tắt điện thoại, Đường Tam Tạng suy tư một lát, cuối cùng thử nhờ Như Lai giúp đỡ. "Đi gặp bạn trên mạng!" Thân hình khổng lồ của Như Lai nhìn Đường Tam Tạng, ánh mắt có chút do dự.

Tiềm lực của Đường Tam Tạng không tệ, chỉ cần bồi dưỡng một chút là tương lai sẽ có thêm một trợ thủ cấp Đại Đạo Cảnh.

Tốt hơn nhiều so với tên Đường Tăng không nghe lời kia.

Lúc này hắn vẫn chưa phát triển hoàn thiện, nếu bị các thế lực

khác nhắm vào mà vẫn lạc thì sẽ là một tổn thất lớn.

Hơn nữa, Đường Tam Tạng mới lên mạng không bao lâu đã đòi đi offline.

Chắc không phải gặp phải lừa đảo qua mạng đấy chứ?

Như Lai vừa nghĩ đến đây, khí tức liền có chút nóng nảy.

Đường Tam Tạng cúi đầu, hai tay chắp lại, thành kính nói: "Bẩm Phật Tổ, mấy người bạn trên mạng của con không hề có ác ý, lần này không đi gặp mặt, e là sẽ khiến họ thất vọng!" "Họ là ai, nói tên mạng ra xem!" "Lâm Giáo Đầu, Lữ Quỷ Vương, Điển Quỷ Vương!" "Bọn họ..." Như Lai là người nắm giữ một trong ba máy chủ chính, việc kiểm tra dữ liệu hậu trường đối với ngài chỉ là chuyện đơn giản.

Nhưng lúc này, ngài lại không có quyền hạn xem thông tin của ba người này. "Lão Quân, Thiên Đế mới có quyền xem!" Như Lai nheo mắt lại, ba người này dùng điện thoại của phe Thiên Đế, Lão Quân.

Lại còn được chính họ thiết lập quyền hạn bảo mật.

Nhân vật của các thế lực lớn ngài cơ bản đều biết rõ, nhưng ba người này thì chưa từng nghe qua.

Xem ra là lứa tiên thiên thần thai linh năm đó.

Là ai đang ngấm ngầm giở trò, dẫn dắt bọn họ lại với nhau?

Thiên Đế?

Lão Quân?

Điều này có lợi gì cho họ?

Hay là, mấy vị năm xưa không cướp được, muốn dùng âm mưu để trừ khử lứa tiên thiên thần thai linh này?

Không thể để Đường Tam Tạng đi, lỡ vẫn lạc thì phiền phức.

Nhưng cũng không được, để đối phương cứ mãi tính kế trong tối cũng không ổn.

Vậy thì, cứ liều một phen, xem đối phương có ra tay với Đường Tam Tạng không! "Các ngươi có điểm hẹn chưa?" "Bẩm Phật Tổ, vẫn chưa định!" "Gần đây Sư Đà Lĩnh có chút náo nhiệt, nơi đó tự xưng là một phương thế giới, ngoài ra, Kim Sí Đại Bàng cũng ở đó, nếu gặp chuyện, có thể nhờ nó giúp!" Như Lai đưa tay ra, kim quang lấp lánh, từ từ vẽ nên một ấn ký, rơi vào lòng bàn tay Đường Tam Tạng. "Ấn ký này có thể giúp ngươi đến đó!" "Đa tạ Phật Tổ!

Đệ tử cáo lui!" Đường Tam Tạng hành lễ, rồi quay người rời đi.

Trên đường, Đường Tam Tạng gửi địa điểm vào nhóm, sau đó xem xét ấn ký trong tay: "Cái này hình như là để bảo vệ mình!" Đường Tam Tạng không hiểu rõ, nhưng dựa vào kiến thức phong phú, cũng đoán được đại khái. "Nên xuất phát thôi!" Truyền pháp lực vào ấn ký, cảnh tượng trước mắt Đường Tam Tạng đột nhiên thay đổi, hắn xuất hiện giữa một ngọn núi yêu khí ngút trời.

Ngọn núi vô cùng rộng lớn, có thể sánh với hàng trăm đại thế giới, các loại quy tắc đại đạo chi lực ẩn chứa bên trong, mức độ huyền ảo còn vượt xa đại thế giới. "Đây chắc là Sư Đà Lĩnh!" Đường Tam Tạng nhớ lại lần dịch chuyển vừa rồi, tốc độ đó chỉ chậm hơn một chút so với lúc hắn đi đến thế giới Hỗn Độn bằng thông đạo không gian.

Có lẽ, đầu mối để mở thông đạo không gian ở đây, chính là nằm trong lần dịch chuyển đó. "Kệ đi, cứ hội họp trước rồi nói sau." Đường Tam Tạng lấy điện thoại ra, hỏi tình hình của những người khác.

Chương 590

【Đường Tam Tạng: Ta đến rồi, các ngươi đâu?】【Lâm Giáo Đầu: Đường trưởng lão tốc độ cũng nhanh thật, muội muội lát nữa sẽ đến.】【Lữ Quỷ Vương: Chúng ta cũng sắp đến rồi!】...

Thiên Đình, Lâm Đại Ngọc kích hoạt ngọc phù Thiên Đế đưa rồi biến mất, bỏ lại Thiên Đế đang nghi ngờ đủ thứ.

Trong Địa Phủ, Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ thi triển pháp quyết, đưa Lữ Bố và Điển Vi đến Sư Đà Lĩnh. ...

Bốn người tụ họp tại Sư Đà Lĩnh, bề ngoài thì nâng chén cạn ly, đàm kinh luận đạo.

Thực chất bản thể đã sớm thay đổi hình dạng, chu du trong thế giới này. "Người của thế giới này hình như đều có hai bộ mặt, bề ngoài một kiểu, trên điện thoại lại một kiểu khác." Đường Tam Tạng nói. "Ngày chúng ta ra đời, Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Cổ Nữ Thần Oa Phục Hy đến tìm chúng ta, nói muốn nhờ chúng ta giúp đỡ." Lữ Bố nói. "Bốn người họ trên mạng chẳng có video gì!" Đường Tam Tạng nghĩ một lúc rồi đáp, "Hơn nữa trong thông tin chúng ta biết thì Cổ Nữ Thần Oa Phục Hy đã vẫn lạc, nhưng bây giờ lại chưa chết, có lẽ liên quan đến sinh linh hai mặt của thế giới này!" "Thái Thượng Lão Quân đó có Wechat." Lâm Đại Ngọc ngập ngừng nói. "Có lẽ là đang diễn." Đường Tam Tạng nhìn Lữ Bố, "Họ muốn chúng ta giúp gì?" "Không biết." "Không biết!" "Đúng vậy, không biết." Lữ Bố xua tay, "Lúc ông ta nói muốn chúng ta giúp, ta đã từ chối thẳng thừng rồi!" "....." Đường Tam Tạng cạn lời, cũng không nói gì thêm, chuyển chủ đề: "Thế giới này có thể có hệ thống, và đã bị những cổ thần này phát hiện, nhưng hình như họ không chắc

chắn sẽ thắng.

Chúng ta mau chóng tập hợp hai người còn lại, đến lúc đó xem xét tình hình, nếu là cùng nhau đối phó hệ thống, chúng ta sẽ cùng giúp.

Nếu là vấn đề riêng của thế giới họ, chúng ta mở thông đạo không gian rồi đi!" "Được!" Ba người còn lại gật đầu. "Phan tử và Hầu tử, các ngươi nghĩ họ sẽ ở đâu?" "Hoa Quả Sơn!" "Ngũ Trang Quán!" Lữ Bố và Điển Vi quả quyết đưa ra câu trả lời.

Điều này khiến Đường Tam Tạng và Lâm Đại Ngọc ngạc nhiên, hai người này thường ngày không động não, sao hôm nay đột nhiên động não, lại còn nói chắc như đinh đóng cột.

Tự tin ở đâu ra vậy? "Hậu Thổ Hoàng nói đó!" Điển Vi gãi đầu, "Lúc tụi này còn đang thai nghén, các cổ thần tranh giành chúng ta, Hậu Thổ Hoàng cũng tham gia, dĩ nhiên biết tung tích của Kim Liên muội tử và Hầu tử." Ra là biết chuyện nội bộ!

Lâm Đại Ngọc và Đường Tam Tạng không còn nghi ngờ nữa, bắt đầu suy nghĩ làm sao để tìm hai người này. "Tìm Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ!" Lâm Đại Ngọc nói, "Họ cần chúng ta giúp đỡ, vậy thì cứ giúp chúng ta hội họp trước đã." "Không tệ." Đường Tam Tạng đồng tình gật đầu, nói với Lữ Bố và Điển Vi, "Hai người các ngươi về rồi nói chuyện này với Hậu Thổ Hoàng." Lữ Bố và Điển Vi gật đầu.

Thảo luận kết thúc, bản thể của bốn người quay về, tiếp tục đàm kinh luận đạo, cao đàm khoát luận.

Dù gì đây cũng là một buổi tụ họp đã xin phép cấp trên, chưa đầy một ngày đã về thì thực sự không ổn.

Nhưng mà đàm kinh luận đạo cũng thật sự rất nhàm chán.

Bốn người có chút bực bội, đúng lúc này, tiểu yêu trong núi đều tập trung bay về một hướng, khơi dậy hứng thú của bốn người. "Yêm

đi hóng chuyện đây, không bàn mấy thứ nhức đầu này với các ngươi nữa!" Điển Vi lập tức vứt quyển kinh quỷ trong tay, thành thạo luồn lách giữa các cành cây, bám theo sau một tiểu yêu, đi xem phía trước đã xảy ra chuyện gì. "Tiểu yêu tụ tập, chắc chắn có trò hay." Lữ Bố cũng thành thạo theo sau Điển Vi, còn lấy ra một lon nước, vừa đi vừa uống.

Lâm Đại Ngọc và Đường Tam Tạng ngẩn người.

Không thể ngờ rằng, đồng đội cùng đi đường với mình cả một Hỗn Độn lại có sở thích như vậy.

Còn thành thạo đến thế!

Quan trọng là hai người này thân hình cao to vạm vỡ, làm ra bộ dạng lén lút như vậy, có chút kỳ quặc.

Sư Đà Lĩnh, vạn yêu tề tựu.

Lữ Bố, Điển Vi nấp sau một tảng đá khổng lồ, ló ra hai cái đầu to.

Đường Tam Tạng và Lâm Đại Ngọc thì lơ lửng trên không, nhìn xuống bầy yêu ít nhất trăm vạn con phía dưới.

Cảm nhận kỹ một lượt, Đường Tam Tạng nói: "Một tiểu yêu bất kỳ ở đây cũng có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên." Lâm Đại Ngọc bên cạnh gật đầu, không nói gì.

Dù sao cũng là một đại thế giới cao cấp, sức mạnh ý thức thế giới có thể sánh với hệ thống mạnh nhất, tiểu yêu mạnh một chút cũng rất bình thường.

Chỉ có hai người kia, ít nhiều có chút không bình thường.

Lâm Đại Ngọc nhìn xuống Lữ Bố và Điển Vi đang lén lút sau tảng đá.

Tuy nói là họ đang nhìn trộm, nhưng tu vi của họ dù gì cũng là

Thiên Đạo Cảnh, lại còn có chí bảo hộ thân.

Đại yêu ở đây chỉ có cảnh giới Thánh Nhân, dù có đứng trước mặt họ cũng không lộ ra sơ hở, vậy mà Lữ Bố, Điển Vi lại lén lút nấp sau tảng đá nhìn trộm, quá là bỉ ổi.

Lâm Đại Ngọc thở dài, cảm thấy hơi mất mặt. "Các con!" Đúng lúc này, đại yêu Sư Đà Lĩnh là Thanh Sư Tinh cất giọng hào sảng, bầy yêu ồn ào lập tức im bặt.

Chúng quay đầu nhìn về phía đại đương gia của mình.

Bốn người Lâm Đại Ngọc cũng vội vàng nhìn theo.

Thanh Sư Tinh đứng trên đỉnh núi, nhìn bầy yêu đông nghịt phía dưới, không khỏi lắc đầu, xua tay ra hiệu cho tên thủ hạ Tiểu Toản Phong bên cạnh. "Ân~!" Nghe thấy giọng đại vương, Tiểu Toản Phong vội vàng nhìn qua, lập tức hiểu ý, lắc mình phân ra mấy vạn phân thân, bay vào trong bầy yêu! "Nào, nộp hết điện thoại lên đây!" "Phối hợp một chút, đừng có giấu giếm, không thì hình phạt tàn khốc chờ đấy!" "Nộp lên, nộp hết lên đây!" ...

Trăm vạn tiểu yêu không hiểu chuyện gì, nhưng điện thoại sắp bị thu, trong lòng mười vạn phần khó chịu.

Nhưng cảm nhận được khí tức khủng bố của Đại vương và Nhị đại vương, chúng chỉ có thể thầm chửi rủa rồi giao điện thoại cho Tiểu Toản Phong.

Không lâu sau, dưới sự quan sát của bốn người Lâm Đại Ngọc, trăm vạn chiếc điện thoại đã được Tiểu Toản Phong thu thập.

Giao nộp đến trước mặt Thanh Sư Tinh. "Đại vương, khi nào trả lại cho chúng tôi?" "Việc này ngươi đừng quan tâm, cứ chờ thông báo." Thanh Sư Tinh hài lòng thu điện thoại lại.

Kết quả câu nói này đã gây ra phẫn nộ trong quần chúng.

Điện thoại từ lúc chúng có được đã luôn vật bất ly thân, lúc nào cũng mang theo bên mình, là mạng sống thứ hai của chúng.

Lúc này phải giao nộp đã là một bụng tức, bây giờ còn không cho biết khi nào trả.

Khốn nạn!

Ngươi là đại vương thì ngon lắm à!

Đại vương thì có quyền thu điện thoại của chúng ta à!?

Đó là điện thoại của chúng, chúng có quyền biết khi nào được trả lại. "Khốn nạn!

Ngươi là đại vương thì ngon lắm à!" "Dựa vào đâu mà thu điện thoại của ta, mau trả lại cho chúng ta!" "Ngươi vi phạm thiên quy biết không?

Cẩn thận ta tố cáo ngươi!" ...

Cứ như vậy, trăm vạn yêu, dưới ánh mắt kinh ngạc của bốn người Lâm Đại Ngọc, đã phát động kháng nghị đối với Thanh Sư, Bạch Tượng Tinh cảnh giới Thánh Nhân!

Các ngươi chỉ là Thái Ất, Đại La Kim Tiên, người ta là Thánh Nhân, các ngươi lấy đâu ra can đảm mà bật lại người ta?

Quan trọng nhất là, các ngươi là thủ hạ của người ta mà!

Chỗ dựa cũng là Thanh Sư, Bạch Tượng.

Làm vậy có ổn không? "Chẳng lẽ là lướt video trên điện thoại nhiều quá, khiến chúng không còn lòng kính sợ đối với cường giả?" Đường Tam Tạng đột nhiên nghĩ đến Douyue mà mình hay lướt, những đại lão cấp bậc Trấn Nguyên Tử, Như Lai, Thiên Đế đều đăng tải sinh hoạt hàng ngày trên Douyue.

Những tiểu yêu này ngày nào cũng xem, tu vi chỉ là Thái Ất, Đại

La Kim Tiên, nhưng lại được mở mang kiến thức cùng với những người cấp Đại Đạo Cảnh như Như Lai, Thiên Đế.

Cảm thấy Thánh Nhân, Thiên Đạo Cảnh cường giả quèn cũng chỉ đến thế?

Cho nên mới dũng cảm bật lại đại vương của mình như vậy. "Ai, video của người khác xem cho vui thôi, sao lại coi là thật chứ?" Đường Tam Tạng thở dài, hắn đã đoán được cảnh Thanh Sư, Bạch Tượng Tinh nổi giận giết một bộ phận yêu để thị uy.

Nhưng Thanh Sư Tinh lại không nổi giận, dưới ánh mắt của Đường Tam Tạng, nó bắt đầu trấn an đám tiểu yêu: "Im lặng, im lặng, đừng ồn!" "Ta thu điện thoại của các ngươi, đều là vì tốt cho các ngươi!" Thanh Sư Tinh vận chuyển pháp lực, giọng nói át đi tiếng của trăm vạn tiểu yêu, thành công khiến chúng im lặng.

Thanh Sư Tinh thấy vậy gật đầu tiếp tục nói: "Bây giờ lừa đảo trên mạng quá nhiều, chỉ số thông minh của các ngươi không đủ dùng.

Bình thường trên mạng mấy con nhện tinh gợi cảm kia uốn éo vài cái, lương cả năm của các ngươi đều bị lừa đi donate hết.

Ngày thường nghèo đến mức hấp thụ linh khí cũng phải tiết kiệm để nạp data.

Các ngươi thấy chỉ số thông minh của mình đủ dùng không?" "Sao ngươi có thể nói như vậy, một chút tiền lương để nữ thần mỉm cười với chúng ta, đáng giá!" "Đúng vậy, ta thấy ngươi chính là ghen tị nữ thần nhà ta có hàng chục triệu fan." "Đúng vậy, ngươi chính là ghen tị nữ thần nhà ta mạnh hơn ngươi, biết chiều fan hơn ngươi, ưu tú hơn ngươi.

Không giống như ngươi, năm triệu fan mà một nửa là do ngày nào cũng đi làm hợp hành bắt chúng ta follow!" Một đám tiểu yêu lập tức

ồn ào kháng nghị, sự kích động này dường như đã chọc giận Thanh Sư Tinh, sát ý lóe lên trong mắt nó, pháp lực trong cơ thể rục rịch.

Ngay khi mấy người Lâm Đại Ngọc tưởng nó sắp đại khai sát giới, Bạch Tượng Tinh đã nắm lấy cánh tay Thanh Sư Tinh, miệng hơi mở, truyền âm cho Thanh Sư Tinh.

Lâm Đại Ngọc vội vàng dùng thần thông để nghe. "Đại ca, không được giết, không được giết, giết sẽ bị tụt fan nghiêm trọng!" "Ngươi cũng đừng nói đến mấy con nhện tinh kia nữa, chuyện đó không liên quan đến việc chúng ta sắp nói.

Ngươi mau nói vào chuyện chính đi, lại lạc đề nữa là bị bịa đặt bôi đen đấy!" Lâm Đại Ngọc: ...

Ta đã nghe thấy cái gì vậy?

Tại sao một đại thế giới cao cấp, cường giả cấp Thánh Nhân, lại phải giữ hình tượng idol? ... "Im lặng, im lặng, lần này thu điện thoại, chủ yếu là để phòng các ngươi bị lừa đảo!" "Gần đây mọi người cũng đã nhận được tin tức, Đường Tăng ăn một miếng thịt là có thể chứng đạo sắp đến rồi!

Ta cũng biết các ngươi rất kích động, nhưng mà, kích động thì kích động, vạn lần không được mắc lừa, tên Đường Tăng đó, chính là một tên tội phạm chuyên lừa đảo qua mạng kết hợp câu cá chấp pháp!" "Tuyên truyền thịt mình ngon đã bao nhiêu vạn ức năm rồi, đến bây giờ trên mạng cũng chưa có ai thực sự ăn được thịt Đường Tăng, ngược lại từng con yêu hoạt động sôi nổi trên mạng đều biến thành avatar xám, offline hoàn toàn." "Chuyện này các ngươi còn không hiểu là đang lừa các ngươi sao?" "Cái gì mà cơ hội chứng đạo ở ngay trước mắt, trước tiên các ngươi phải qua được ải đồ đệ của hắn là Tôn Ngộ Không đã." "Đừng có tin ba cái tin đồn trên mạng nói Đường Tăng và Tôn Ngộ Không quan hệ không tốt, suốt ngày cãi nhau đòi

chia tay, dăm ba bữa lại cần thời gian bình tĩnh.

Chuyện đó mà các ngươi cũng tin, quan hệ không tốt mà còn đi chung với nhau lâu như vậy được à?" "Kết quả thì sao?

Tin đồn nhảm nhí rõ ràng như vậy, mà vẫn có yêu tin.

Không chỉ gia sản bị cướp sạch, mạng yêu cũng không còn!" "Không thấy bình luận trong khu bình luận của Đường Tăng à?

Bạch Cốt Tinh kia bị lừa đến mức chỉ còn lại bộ xương sườn, Hắc Hùng Tinh tài năng như vậy cũng suýt bị lột mất da gấu.

Các ngươi thấy lời của Đường Tăng có tin được không?

Đừng thấy hắn có hơn vạn ức fan, là một hot douyin lớn thì sẽ không lừa yêu, ta nói cho các ngươi biết, hot douyin càng lớn, càng hay lừa các ngươi.

Ta thu điện thoại của các ngươi, chính là để phòng trong thời gian Đường Tăng ở Sư Đà Lĩnh, các ngươi bị lừa mất mạng.

Chương 591

Đợi Đường Tăng đi rồi, điện thoại sẽ trả lại cho các ngươi!

Được rồi, cuộc họp lần này đến đây là kết thúc, mọi người phải nhớ, phải trân trọng sinh mệnh!

Tránh xa Đường Tăng!

Yêu thương bản thân, đề phòng lừa đảo!" "Trân trọng sinh mệnh, tránh xa Đường Tăng!

Yêu thương bản thân, đề phòng lừa đảo!" Bạch Tượng cũng vung tay hô to theo.

Giọng nói khàn khàn của nó kích động cảm xúc của trăm vạn tiểu yêu, chúng cũng lần lượt hô theo. "Trân trọng sinh mệnh, tránh xa Đường Tăng!" "Yêu thương bản thân, đề phòng lừa đảo!" "Trân trọng sinh mệnh, tránh xa Đường Tăng!" "Yêu thương bản thân, đề phòng lừa đảo!" "..." ...

Cảnh tượng lạc quẻ này khiến bốn người Lâm Đại Ngọc hoàn toàn nể phục, đối với hệ thống của thế giới này cũng dấy lên lòng kính sợ!

Thật là trâu bò!

Một đại thế giới cao cấp, bị chơi thành ra thế này, quá đáng sợ! ...

Thanh Sư Tinh một phen khuyên bảo cộng thêm hành động thu điện thoại.

Khiến trăm vạn tiểu yêu ở Sư Đà Lĩnh mất đi niềm vui yêu sinh.

Nhưng dưới những bài diễn thuyết dăm ba bữa của Thanh Sư Tinh, chúng đã thành công từ bỏ ý định với thịt Đường Tăng.

Hóng chuyện xong, mấy người Lâm Đại Ngọc đang định rời đi thì đột nhiên phát hiện đội của Đường Tăng vẫn đang hoạt động sôi nổi trên Douyue. "Đi đi đi, đi xem náo nhiệt!" ...

Đường Tăng một mình cưỡi ngựa đi trong rừng, nhìn đông nhìn tây.

Phía sau hắn, Tôn Hầu Tử, Trư Bát Giới, Sa Tăng ba người ẩn nấp, vũ khí cầm sẵn trong tay.

Luôn chờ đợi yêu quái đến bắt Đường Tăng.

Thế nhưng, Đường Tăng cưỡi ngựa đi từ sáng đến tối, cũng không gặp một con yêu quái nào đến bắt hắn.

Buổi tối không đi đường, Sa Tăng cần cù làm đồ nướng, Trư Bát Giới và Bạch Long Mã cung cấp thịt lợn yêu, long tiên, tim lợn, gân rồng... các loại nguyên liệu hảo hạng.

Đường Tăng và Tôn Hầu Tử vừa ăn đồ nướng, vừa bàn chuyện đại sự: "Lạ thật, mấy ngày nay sao không gặp một con yêu quái nào." "Ta là người có cả ức fan, video cũng đăng rồi, sao yêu quái ở Sư Đà Lĩnh này không đến tìm ta ăn thịt Đường Tăng nhỉ?" Đường Tăng vừa gặm long tiên vừa thắc mắc, nghĩ mãi không ra.

Đối diện, Tôn Hầu Tử đang hút thuốc lá cuốn, nhả ra một vòng khói, nghe lời Đường Tăng nói, liếc hắn một cái, rồi tiếp tục hút thuốc giải sầu.

Ánh mắt mang theo hồi ức sâu lắng. "Đúng là tà ma, rốt cuộc là sai ở đâu?" Đường Tăng lấy điện thoại ra, liên tục lướt xem video mình đã đăng, kiểm tra xem vấn đề nằm ở đâu. "Nhân sâm quả của Trấn Nguyên Tử này bán rẻ thế này, chắc là chém gió rồi!" Đường Tăng chú ý đến quảng cáo của Trấn Nguyên Tử trong khu bình luận video của mình, có chút thắc mắc.

Tuy trước đây Trấn Nguyên Tử là đối thủ cạnh tranh, nhưng sản lượng nhân sâm quả của Trấn Nguyên Tử thấp, giá lại cao, yêu quái căn bản không mua nổi.

Cho nên hoàn toàn không ảnh hưởng đến việc hắn bán thịt Đường Tăng, nhưng bây giờ, thấy Trấn Nguyên Tử quảng cáo, Đường Tăng có chút nghi ngờ việc không có yêu nào đến mua thịt Đường Tăng là do vấn đề của Trấn Nguyên Tử. "Mua vài quả xem sao!" Đường Tăng đổi sang một tài khoản phụ, nhấn vào cửa hàng của Trấn Nguyên Tử. "Mẹ nó, mười quả mới bao ship, đúng là gian thương!" "Không được, nhân sâm quả đối với ta vô dụng, mua nhiều là tặng doanh số cho đối thủ, mua hai quả thôi!" "Phí vận chuyển đúng là đắt cmn lòi!

Gần bằng giá một quả nhân sâm quả sơ cấp rồi!" Một thông đạo không gian xuất hiện, hai quả nhân sâm quả vàng óng ánh hiện ra. "Ngộ Không, ngươi biến thành một tiểu yêu ra nhận hàng đi!" Đường Tăng nói.

Nghe vậy, Tôn Hầu Tử đang hút thuốc biến thành một tiểu yêu, đi ra nhận hàng.

Nhìn nhân sâm quả được đóng gói trong bao bì đôi tình nhân, Tôn Hầu Tử mắt rưng rưng lệ: "Ngay cả nhân sâm quả cũng biết phải mặc đồ đôi, mà họ thì cứ mãi giả ngốc." "Ai, Không Không đừng khóc!" Đường Tăng thở dài, lấy nhân sâm quả trong tay Tôn Hầu Tử, an ủi hắn vài câu cho có lệ: "Họ cũng không muốn toàn thân mọc đầy lông đâu!" Nghe câu này, Tôn Hầu Tử càng thêm đau lòng, "Ngay cả dũng khí cùng ta mặc đồ đôi lông khỉ cũng không có, họ chắc chắn không yêu ta!!" "Ai." Đường Tăng lại càng thở dài, quay về chỗ cũ kiểm tra chất lượng nhân sâm quả.

Còn Trư Bát Giới đang cung cấp nguyên liệu nướng, thì nhỏ giọng nói với Bạch Long Mã bên cạnh: "Thấy chưa, đây chính là não yêu

đương." "Nhị sư huynh, ta thấy huynh nói không đúng." Bạch Long Mã lắc đầu, "Não yêu đương ít nhất đối phương còn có thể đối thoại bình đẳng, con khỉ này không donate cho họ thì nói chuyện cũng không được, đây rõ ràng là liếm cẩu!" "Cũng đúng!" Trư Bát Giới gật nhẹ đầu, vô cùng đồng tình, "Lương lậu đều dùng để donate lên top 1, quan trọng là còn là top 1 não yêu đương, nếu ta là streamer ta cũng vui." "Não yêu đương thật đáng sợ!" Vừa ăn thịt lợn yêu, Bạch Long Mã vừa lắc đầu nói, "Ngươi xem con khỉ này, Gậy Như Ý cũng bán mấy lần rồi, nếu không phải sư phụ có tiền, không chừng con khỉ cũng phải đi vay nóng để donate cho mấy cô streamer kia." "Thật vậy, ngươi xem nó nghèo thành cái dạng gì rồi." Trư Bát Giới đồng tình gật đầu. "Ngộ Không, lại đây một chuyến!" Xa xa, Đường Tăng đang kiểm tra hiệu quả nhân sâm quả đột nhiên gọi Tôn Hầu Tử.

Trư Bát Giới và Bạch Long Mã lập tức im miệng, vừa ăn thịt lợn yêu long tiên, vừa hóng chuyện.

Trên một cây đại thụ vạn mét sau lưng họ, Đường Tam Tạng, Lữ Bố, Điển Vi, Lâm Đại Ngọc bốn người lưu lại cảnh tượng vừa quay được.

Khỉ não yêu đương lần đầu tiên thấy.

Đợi tìm được Tôn Ngộ Không, phải cho hắn xem mới được.

Thế giới này cũng khá thú vị. ... "Hiệu quả của nhân sâm quả này giống như thịt của ta, quan trọng là còn bán rẻ như vậy!" Đường Tăng lo lắng đi đi lại lại, "Nếu nhân sâm quả của hắn cứ bán mãi, ai còn hứng thú với thịt Đường Tăng của ta nữa." "Sao sản lượng nhân sâm quả của Trấn Nguyên Tử đột nhiên tăng vọt vậy?" "Ngộ Không, ngươi đến Ngũ Trang Quán thăm dò xem sao." "Sư phụ, Ngũ Trang Quán cách đây xa quá, con đi một chuyến trăm vạn năm cũng không về được đâu!" "Không sao, vi sư đã nạp cho con một gói hội viên, con

chạy hai chuyến trong hai tháng cũng không vấn đề gì." "Vãi chưởng, sư phụ bá đạo, đa tạ sư phụ nạp hội viên cho lão Tôn, ta đi Ngũ Trang Quán thăm dò tình hình ngay đây!" Tôn Ngộ Không kích động nhào lộn hai vòng, một luồng sức mạnh bao phủ lấy thân thể hắn, sau đó Tôn Ngộ Không lập tức biến mất tại chỗ. "Sư phụ, lương hai tháng này nhớ phát đúng hạn, con còn phải giúp Tử Tử đánh PK nữa!" "Biết rồi biết rồi, mau đi đi, nạp hội viên cho ngươi chỉ có một tháng, đừng giữa đường không về được thì toi!" Đường Tăng xua tay, thúc giục Tôn Ngộ Không mau đi.

Đợi đến khi định vị chia sẻ trên điện thoại cho thấy Tôn Ngộ Không đã đi xa, Đường Tăng lắc đầu, tiếp tục gọi Sa Tăng nướng đồ. "Ừm, lão Sa tay nghề của ngươi ngày càng tốt rồi, sau này chúng ta mở một quán nướng có lẽ sẽ kiếm được một khoản." ... "Kim Liên tỷ tỷ đang ở Ngũ Trang Quán, chúng ta cũng đi xem sao!" Lâm Đại Ngọc nói. "Vậy thì đi xem, Phan tử lâu như vậy không có tin tức, đúng là có chút vấn đề." Đường Tam Tạng kích hoạt ấn ký Như Lai để lại trong lòng bàn tay, biến mất tại chỗ.

Lữ Bố và Điển Vi lấy ra họa tượng của Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ vái một cái, cũng theo đó đi đến Ngũ Trang Quán.

Lâm Đại Ngọc thôi động ngọc phù, theo sát phía sau. ...

Vườn quả của Ngũ Trang Quán chiếm diện tích vô cùng rộng lớn, trên ức vạn vạn triệu cây nhân sâm quả, treo đầy những quả nhân sâm trong suốt như pha lê.

Trên một cây chủ thụ to lớn nhất, Trấn Nguyên Tử không thể che giấu niềm vui trong mắt.

Phía sau, máy báo đơn hàng kêu không ngừng, một giây cả vạn đơn, đơn nào cũng là đơn lớn.

Điều này làm sao Trấn Nguyên Tử không vui cho được.

Trồng nhân sâm quả cả đời, lần đầu tiên sản lượng cao như vậy, chất lượng lại tốt đến thế.

Thật sự khiến người ta kích động. "Cứ đà này, không cần đến một Hỗn Độn, ta có lẽ sẽ trở thành người giàu nhất!" Trấn Nguyên Tử sung sướng nghĩ. "Một tiên thiên thần thai linh hiệu quả đã lớn như vậy, nếu bắt năm tiên thiên thần thai linh còn lại về bồi dưỡng cây nhân sâm quả, hiệu quả sẽ tốt đến mức nào?" Trấn Nguyên Tử không nhịn được nghĩ đến.

Đúng vậy, sản lượng nhân sâm quả của hắn cao như vậy, hoàn toàn là vì mấy chục ức năm trước, hắn đã cướp được một tiên thiên thần thai linh đang trong giai đoạn thai nghén.

Tiên thiên thần thai linh đó là loại đỉnh cấp, Thiên Đạo không ngừng cung cấp bản nguyên cho nó để thai nghén.

Vừa hay hắn đã tốn một khoản tiền lớn trên điện thoại để mua một bộ trận pháp tuyệt thế.

Có thể lợi dụng thân phận của tiên thiên thần thai linh, để lấy bản nguyên thế giới từ trong thế giới.

Chỉ là hắn không có cách nào hấp thụ trực tiếp, may mà có thể dùng bản nguyên thế giới để bồi dưỡng cây nhân sâm quả.

Mấy chục ức năm trôi qua, sản lượng lại tăng gấp ức vạn vạn triệu lần.

Chỉ một tiên thiên thần thai linh đã cho hắn lợi ích lớn như vậy.

Điều này khiến Trấn Nguyên Tử nghĩ đến năm tiên thiên thần thai linh còn lại.

Đều là tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp, quan trọng là không giống như Như Lai hay Ngọc Đế, chúng là những tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp chưa trưởng thành.

Nếu bắt hết về, sản lượng nhân sâm quả của hắn sẽ cao đến mức nào? "Đợi thêm một thời gian nữa, gần đây kiếm được không ít, đợi đột phá đến đỉnh phong Đại Đạo Cảnh, sẽ ra tay!" Trần Nguyên Tử bình tĩnh lại, tiếp tục quảng cáo nhân sâm quả trên mạng, mở rộng kinh doanh.

Hiện tại hắn không lo thiếu hàng, chỉ lo bán không hết.

Mở rộng thị trường, mới có thể làm giàu. ...

Bên dưới gốc cây tổ nhân sâm quả, chiếc bình bạch ngọc trên cổ Lâm Đại Ngọc phát ra khí tức giống hệt như cây tổ nhân sâm quả.

Khí tức bao phủ lên người Lâm Đại Ngọc, Đường Tam Tạng, Lữ Bố, Điển Vi.

Bốn người thuận lợi chui vào bên trong cây nhân sâm quả.

Bên trong cây nhân sâm quả to lớn sánh ngang một trung cấp đại thế giới, linh khí tinh thuần tràn ngập mọi ngóc ngách, các loại pháp tắc đại đạo hấp thụ linh khí mà thai nghén.

Bốn người tìm kiếm trong cây nửa tháng, cuối cùng đã tìm thấy Phan Kim Liên đang bị dây thừng gỗ của trận pháp trói chặt! "Kim Liên tỷ tỷ!" Lâm Đại Ngọc nhỏ giọng gọi, một viên châu màu tím trong tay bay ra.

Hòa vào trong đầu Phan Kim Liên, rất nhanh, một đôi mắt quyến rũ mệt mỏi mở ra. ... "Hủy cái cây này đi!" Việc đầu tiên Phan Kim Liên làm sau khi tỉnh lại, là muốn mọi người hủy đi cây tổ nhân sâm quả.

Bốn người ngẩn ra, không làm theo, Lâm Đại Ngọc tiến lên nói: "Kim Liên tỷ tỷ, bây giờ không thể hủy, chúng ta nghi ngờ thế giới này có hệ thống mạnh nhất, làm lớn chuyện quá..." "Hệ thống mạnh nhất đó hiện đang bán tàn, hủy diệt cây nhân sâm quả có lợi cho chúng

ta!" Phan Kim Liên giãy giụa đứng dậy, nhìn về phía đại trận đang giam giữ mình, "Trấn Nguyên Tử chỉ là Đại Đạo Cảnh hậu kỳ, sao có thể giam giữ ta, là do cái hệ thống mạnh nhất kia làm." Lập tức, bốn người Lâm Đại Ngọc cảnh giác nhìn xung quanh, luôn sẵn sàng bùng nổ. "Đừng căng thẳng, hệ thống đó không ở đây, cái cây này là trận pháp nó để lại!" Phan Kim Liên thấy vậy vội vàng giải thích. "Kim Liên tỷ tỷ, rốt cuộc là chuyện gì?" Lâm Đại Ngọc nhíu mày hỏi, "Hệ thống mạnh nhất đó bán tàn, bây giờ nó đang ở đâu?" "Nó đang ở chỗ Ngộ Không, đang thôn phệ Ngộ Không!" Phan Kim Liên thở dài, bắt đầu giải thích.

Năm xưa sau khi sáu người họ tiến vào thế giới này, đang trong giai đoạn thai nghén nhục thân, cô đã bị Trấn Nguyên Tử mang về.

Tu vi của Trấn Nguyên Tử chỉ là Đại Đạo Cảnh hậu kỳ, mà cô lại có chí bảo cấp Địa Tạng hộ thân, Phan Kim Liên không hề lo lắng Trấn Nguyên Tử giở trò gì.

Cô chuyên tâm tu luyện, mong sớm ngày hóa hình.

Kết quả, do sơ suất, cô đã bị Trấn Nguyên Tử dùng một loại trận pháp huyền ảo không thể hiểu nổi giam giữ.

Trận pháp này mạnh mẽ ngoài sức tưởng tượng của Phan Kim Liên, cô âm thầm dùng chí bảo cũng không thể phá vỡ.

Chương 592

Và cô phát hiện, trận pháp này đang lợi dụng thân phận tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp của cô trong thế giới này, để rút cạn bản nguyên thế giới một cách quá tải.

Lúc đó cô suýt nữa sợ chết khiếp.

Đây là một đại thế giới cao cấp, loại mà ý thức thế giới có thể giết chết cô hoàn toàn.

Kết quả kỳ lạ là, việc rút bản nguyên quá tải kéo dài một thời gian rất lâu, mà ý thức thế giới lại không hề công kích cô.

Cô cũng hiểu ra một điều, ý thức thế giới này đã xảy ra vấn đề.

Bản nguyên mà trận pháp rút ra, tất cả đều theo không gian chảy về một nơi.

Phan Kim Liên dựa vào chí bảo Địa Tạng, đưa một tia nguyên thần theo dòng bản nguyên xuyên qua không gian, để kiểm tra nguồn gốc.

Tia nguyên thần đó đã đến Hoa Quả Sơn, chỗ của hệ thống mạnh nhất kia.

Hệ thống mạnh nhất, đối với cô là một thứ đồ chơi chết người, nhưng hệ thống mạnh nhất này dường như đã mất đi ý thức, hoàn toàn dựa vào bản năng.

Hệ thống mạnh nhất này đã hút nguyên thần của cô vào trong cơ thể, cô cũng nhìn thấy Tôn Ngộ Không đang bị phân giải bên trong hệ thống.

Đồng thời, bản năng của hệ thống mạnh nhất đã dùng phần lớn bản nguyên hấp thụ được để nuôi dưỡng bản thân, phần nhỏ còn lại

thì cải tạo, rồi trả về điểm xuất phát.

Để Trấn Nguyên Tử dùng bồi dưỡng cây nhân sâm quả.

Tia nguyên thần của Phan Kim Liên, cũng bị coi là bản nguyên để cải tạo, rồi gửi về bồi dưỡng cây nhân sâm quả.

Bây giờ trong vườn nhân sâm quả, có một cây nhân sâm quả chính là ẩn chứa phần nguyên thần đó của cô.

Hệ thống mạnh nhất không có ý thức, nhưng những hành động này của nó, dường như là thủ đoạn nó dùng để hồi sinh.

Ngoài thủ đoạn này, sinh linh của thế giới này cũng bị hệ thống mạnh nhất động tay động chân, chính là cái điện thoại.

Ví như Trấn Nguyên Tử, ban đầu lúc cô còn đang thai nghén, Trấn Nguyên Tử vẫn còn nghĩ đến việc bồi dưỡng cô, coi cô như đệ tử để bồi dưỡng.

Kết quả đột nhiên bố trí trận pháp dùng cô để rút bản nguyên.

Sau đó, điện thoại của Trấn Nguyên Tử không bao giờ rời thân.

Trấn Nguyên Tử khi cầm điện thoại, chính là một kẻ tiểu nhân bất chấp thủ đoạn vì tiền tài.

Không còn hình tượng tiên phong đạo cốt, ôn hòa khiêm tốn trước đây.

Và dường như vì cầm điện thoại quá lâu, lại ăn quá nhiều nhân sâm quả đã bị cải tạo.

Trấn Nguyên Tử dù có đặt điện thoại xuống, cũng không còn ý thức như trước.

Ngoài Trấn Nguyên Tử, các môn nhân khác trong Ngũ Trang Quán của hắn, cũng cầm điện thoại lên một dạng, đặt điện thoại xuống một dạng khác.

Theo thời gian ăn nhiều nhân sâm quả, chỉ còn lại một dạng.

Dạng của mạng điện thoại.

Những thủ đoạn này, có lẽ là cái bẫy mà hệ thống mạnh nhất đã giăng ra trước khi mất đi ý thức.

Hấp thụ bản nguyên thế giới, có lẽ chính là để từ từ khôi phục ý thức của nó.

Phan Kim Liên không thể đột phá trận pháp giam giữ mình, lại bị ảnh hưởng bởi sức mạnh quỷ dị của trận pháp, ý thức lâu ngày trở nên mơ màng, cứ như vậy, Phan Kim Liên bị biến thành công cụ rút bản nguyên không biết đã bao lâu.

Cho đến khi được Lâm Đại Ngọc đánh thức.

Nhưng muốn thoát khỏi đây, vẫn cần phải phá hủy cây tổ nhân sâm quả, mới có thể thoát khỏi trận pháp. "Ra là hệ thống đó đã bán tàn và không có ý thức." Bốn người Lâm Đại Ngọc trong lòng nhẹ nhõm đi nhiều, bán tàn thì tốt!

Bán tàn thì họ cũng có thể xử lý một hệ thống mạnh nhất để cày thành tựu. "Mấy vị cổ thần kia, có lẽ đã thoát khỏi ảnh hưởng của điện thoại, phát hiện ra điều bất thường." Đường Tam Tạng đột nhiên nghĩ đến việc tìm Lữ Bố và Điển Vi giúp đỡ mấy vị cổ thần kia, nói: "Trấn Nguyên Tử này dù sao cũng là một cường giả Đại Đạo Cảnh hậu kỳ, chúng ta thiếu một người không dễ phá hủy cây nhân sâm quả này, mời họ đến, giữ chân Trấn Nguyên Tử!" "Thiên Đế cũng chưa hoàn toàn bị ảnh hưởng bởi điện thoại, ta gặp nguy hiểm có thể nhờ ngài ấy chi viện!" "Như Lai Phật Tổ cũng vậy!" Đường Tam Tạng nhìn Phật ấn trong tay, "Lúc đến, ngài ấy đã nghi ngờ việc chúng ta quen biết nhau có phải là âm mưu hay không, có thể nhân cơ hội này, xác thực cái bẫy này." ...

Hãm hại Trấn Nguyên Tử rất dễ, vì có Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ, cộng thêm sự thật việc Phan Kim Liên bị trận pháp phong ấn, họ có thể bất cứ lúc nào xác thực việc Trấn Nguyên Tử muốn tính kế lứa tiên thiên thần thai linh của Lâm Đại Ngọc.

Từ đó dẫn dụ hai đại thế lực Thiên Đình và Linh Sơn đến xử lý Trấn Nguyên Tử.

Nhưng xét đến việc cứu Phan Kim Liên thoát ra có thể sẽ ép hệ thống mạnh nhất tỉnh lại, dẫn đến Tôn Ngộ Không đang bị luyện hóa sẽ toi mạng.

Cuối cùng mọi người quyết định đi một nước cờ thận trọng. ...

Tôn Hầu Tử vì được Đường Tăng chi bộn tiền nạp hội viên nên tốc độ tăng vọt, chỉ mất hơn mười ngày đã lẻn vào Ngũ Trang Quán.

Kiểm tra thực hư sản lượng nhân sâm quả của Trấn Nguyên Tử.

Kết quả vừa vào vườn quả, đã bị cảnh tượng cây nhân sâm quả nhiều vô kể làm cho kinh ngạc.

Mỗi một cây nhân sâm quả đều trĩu quả, nhiều đến mức chỉ hận không thể trên lá cũng ra hoa kết quả.

Nhìn không thấy bến bờ, linh khí nồng đậm khiến Tôn Hầu Tử hít một hơi cũng không chịu nổi.

Tôn Hầu Tử vội vàng lui ra, nhanh chóng quay về. "Tiêu rồi, việc kinh doanh thịt Đường Tăng sắp toi rồi!" "Nhân sâm quả của Trấn Nguyên Tử này cũng quá nhiều rồi!" "Cảm giác sư phụ sắp phá sản rồi." "Thế này, lương của mình sau này còn được phát không?" Tôn Hầu Tử lo lắng, công việc này, là hắn khó khăn lắm mới cầu được.

Lương bổng đãi ngộ siêu tốt, quan trọng là sư phụ còn có quan hệ, đã ghi danh cho hắn ở cả Thiên Đình và Linh Sơn.

Hàng năm các loại bảo hiểm đều đóng đầy đủ, tài nguyên tu luyện cả đời chỉ còn thiếu năm mươi vạn ức năm nữa là đóng đủ.

Trấn Nguyên Tử làm một cú như vậy, cắt đứt đường tài lộc thịt Đường Tăng của sư phụ.

Sư phụ còn đóng bảo hiểm cho hắn nữa không?

Sau này hắn phải làm sao? "Kệ đi, cứ báo cáo cho sư phụ trước, ngài ấy có quan hệ rộng, nói không chừng sẽ có cách phá hoại việc kinh doanh của Trấn Nguyên Tử!" Tôn Hầu Tử vội vàng gửi tin nhắn cho Đường Tăng: 【Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không: Sư phụ, tình hình khẩn cấp, mau nâng cấp hội viên.】 【Đường Tăng: Đã nhận!】 Không lâu sau, hội viên của Tôn Hầu Tử nâng cấp thành công, thân ảnh lập tức biến mất, quay về Sư Đà Lĩnh. "Sư phụ, không ổn rồi, đại sự không ổn!" "Ngộ Không, mau nói, có phải Trấn Nguyên Tử kia đang làm giả, bán nhân sâm quả đều là giả không!" Đường Tăng đã chờ đợi từ lâu vội vàng hỏi. "Không phải, không phải đâu!" Tôn Hầu Tử vội vàng xua tay. "Sư phụ à, không biết Trấn Nguyên Tử kia dùng phân bón gì, nhân sâm quả treo đầy cành, cây quả phủ kín thế giới, quảng cáo của hắn, đều là thật!" "A!" Đường Tăng kinh hãi thất sắc, trước mắt một trận trời đất quay cuồng, đầu óc choáng váng. "Sư phụ, sư phụ!" Sa Tăng, Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không vội vàng đỡ lấy Đường Tăng.

Ánh mắt khẩn thiết lo lắng. "Vi sư không sao!" Đường Tăng được ba người dìu, yếu ớt ngồi xuống ghế, ánh mắt bi phẫn đan xen. "Trấn Nguyên Tử ngươi cái thằng khốn, không cho lão tử chút cháo nào đúng không!" "Tốt, tốt lắm, không phải là sản lượng nhân sâm quả cao sao, thật sự nghĩ ta không có cách nào trị ngươi sao!" Đường Tăng phẫn nộ đứng dậy, tốn một khoản tiền lớn mở thông đạo không gian đến Linh Sơn. "Sư phụ, ngài định làm gì?" "Về Linh Sơn!" "Chúng ta không làm ăn thịt Đường Tăng nữa sao?" "Có Trấn Nguyên Tử ở đó,

làm thế nào?" "Vậy đội của chúng ta cứ thế kết thúc à?" "Không, bần tăng về cầu kiến Phật Tổ, cầu Phật Tổ làm chủ.

Bát Giới, ngươi đến Thiên Đình, báo cáo việc này cho Thiên Đế bệ hạ." "A?

Việc này Thiên Đế có quản không?" "Việc kinh doanh thịt Đường Tăng này hai vị đó đều có cổ phần, Trấn Nguyên Tử không cho chúng ta kiếm tiền, cũng chính là không nể mặt Thiên Đế và Phật Tổ.

Ta mời Phật Tổ, ngươi mời Thiên Đế, đến đập nát vườn nhân sâm quả của hắn!" Đường Tăng vừa nói, vừa dùng gia sản giúp Trư Bát Giới mở thông đạo không gian đến Thiên Đình.

Sau đó, đội thỉnh kinh chia làm hai ngả, đi báo cáo cho Phật Tổ và Thiên Đế.

Đợi họ đi rồi, bốn người Lâm Đại Ngọc xuất hiện tại chỗ, nhìn thánh huyết đang chảy trong tay, mỉm cười! ...

Linh Sơn, Đường Tăng ôm chân Như Lai đang lướt Douyue, khóc lóc kể lể nỗi oan ức của mình, cũng như cú sốc trong kinh doanh.

Ban đầu Như Lai không mấy để tâm, chút đồ Đường Tăng cống nạp cho ngài, cũng chỉ miễn cưỡng đáng để ngài che chở, bảo ngài đi đập phá cơ sở của Trấn Nguyên Tử cùng cảnh giới.

Điều đó có thể sao?

Chưa đáng giá đến mức đó!

Nhưng khi nghe nói sản lượng nhân sâm quả của Trấn Nguyên Tử siêu cao, ngay cả Tôn Hầu Tử cũng không thể ước tính được, Như Lai ngẩn người.

Cảnh giới của Tôn Hầu Tử tuy thấp, nhưng uy lực của đôi mắt đó quả thực không tầm thường.

Thân thể vĩ đại của Như Lai mà nó còn nhìn rõ, lại không nhìn rõ một vườn nhân sâm quả lớn đến mức nào.

Trấn Nguyên Tử này...

đang giở trò gì? "Như Lai, đến Thiên Đình một chuyến!" Một giọng nói vang vọng khắp Linh Sơn, đó là giọng của Thiên Đế trên Thiên Đình.

Như Lai nhìn xuống Đường Tăng dưới chân, "Ngươi cứ về yên tâm làm ăn, việc nhân sâm quả này, ngươi đừng tham gia vào nữa!" Nói xong, thân ảnh Như Lai biến mất, lập tức xuất hiện tại Thiên Đình.

Thiên Đế đang thưởng thức tiên nữ gảy đàn ca hát, trước mặt ngài là Thiên Bồng đang cúi đầu.

Thấy Như Lai đến, Thiên Đế xua tay, các tiên nữ đều lui xuống. "Chuyện của Trấn Nguyên Tử, ngươi cũng nghe rồi chứ?" "Nghe rồi, nhưng có chút kỳ lạ là, Tôn Hầu Tử làm sao tránh được ánh mắt của Trấn Nguyên Tử, mà thấy được tình hình vườn nhân sâm quả!" Như Lai gật đầu, nói ra nghi ngờ trong lòng. "Đây cũng là điều trẫm không hiểu." Thiên Đế nhìn Thiên Bồng trước mặt, áp lực mạnh mẽ khiến trán Thiên Bồng đổ mồ hôi lạnh. "Bệ hạ, đây là do con khỉ đó nói, thần cũng không biết thật giả!" Thiên Bồng kêu khổ vội vàng giải thích, "Nhưng Trấn Nguyên Tử kia quảng cáo bán nhân sâm quả khắp nơi trên mạng, ước tính sơ bộ một tháng ít nhất bán được tám nghìn ức vạn triệu quả nhân sâm quả, số lượng này, so với trước đây hắn bán tám nghìn ức năm cũng không được nhiều như vậy!

Thần cảm thấy Tôn Hầu Tử nói không sai!" "Thông tin hậu trường điện thoại của Linh Sơn cũng phản hồi rất rõ ràng, Trấn Nguyên Tử quả thực đã bán nhiều nhân sâm quả như vậy." Như Lai cũng gật đầu nói theo. "Xem ra sản lượng cây nhân sâm quả của Trấn

Nguyên Tử quả thực rất cao." Thiên Đế gật đầu, chuyển chủ đề nói: "Nhưng bây giờ chúng ta không nói về vấn đề này, mà là vấn đề Tôn Hầu Tử có thể thăm dò được tin tức từ Ngũ Trang Quán và toàn thân trở ra." Tôn Hầu Tử cảnh giới Thánh Nhân có thể không bị Trấn Nguyên Tử phát hiện, điều này rất khó làm được.

Trừ phi là Trấn Nguyên Tử cố ý, chính là để dụ họ vào bẫy, vậy thì phải làm sao?

Đúng lúc này, Thái Thượng Lão Quân ung dung đi đến đây. "Đừng đoán nữa, con khỉ đó không bị Trấn Nguyên Tử phát hiện là do ta làm." "Ra là Lão Quân ra tay, thảo nào!" Như Lai, Thiên Đế bừng tỉnh đại ngộ.

Như Lai lập tức đề nghị: "Nếu đã như vậy, vậy bây giờ chúng ta đi gõ hắn một phen, để hắn khỏi vì sản lượng nhân sâm quả mà tự mãn!" "Không vội!" Thái Thượng Lão Quân lắc đầu, tay từ từ phẩy qua không trung, bốn luồng khí tức yếu ớt xuất hiện. "Đây là khí tức con khỉ đó dính phải sau khi vào vườn nhân sâm quả!" "Lâm Đại Ngọc!" "Đường Tam Tạng!" Sắc mặt Thiên Đế và Như Lai trầm xuống, lập tức biến mất tại chỗ, xuất hiện tại Sư Đà Lĩnh.

Đến trước mặt bốn người Lâm Đại Ngọc, Đường Tam Tạng, Lữ Bố, Điển Vi đang đàm kinh luận đạo. "Hàng giả?" Ánh mắt Thiên Đế băng lãnh, tóm lấy Lâm Đại Ngọc một phát bóp nát, chỉ còn lại ngọc phù mà mình đưa cho Lâm Đại Ngọc.

Chương 593

Như Lai cũng mang theo dự cảm không lành nhìn về phía Đường Tam Tạng. ...

Thiên Đình, Lão Quân ung dung lấy ra một viên đan dược nuốt xuống.

Sau đó không vội không vàng lấy điện thoại ra tự chụp: "Lô đan dược mới lại bán hết rồi, lô tiếp theo vạn năm sau ra lò, ai cần thì mau đặt trước!" Nói xong, Lão Quân đăng video lên vòng bạn bè. "Lão Quân..." Thiên Bồng bên cạnh cười toe toét xoa tay. "Thời đại điện thoại cũng nên kết thúc rồi!" Lão Quân lấy ra một cái hồ lô. "Đợi đến khi ta hủy diệt điện thoại, hãy ăn nó.

An toàn!" "Đa tạ Lão Quân, đa tạ Lão Quân!" Thiên Bồng vội vàng gật đầu, thu lấy một hồ lô đan dược, đột nhiên lại nghĩ đến điều gì, vội vàng hỏi: "Lâm Giáo Đầu kia, cô ấy sẽ không sao chứ?" "Tuy cô ấy rất yếu, nhưng ta có thể cảm nhận được, xác suất ta chết còn cao hơn cô ấy!" Lão Quân lắc đầu nói. "Mạnh vậy sao!" Thiên Bồng cảm thấy có chút không thể tin được.

Lão Quân gật đầu, nghĩ một lúc lại nói, "Có lẽ là bối cảnh mạnh." "Vậy cũng là mạnh mà, ngài nói xem, ta dù gì cũng làm tiểu đệ của cô ấy một thời gian, sau này theo cô ấy có được không?" "Sao, theo một lão già như ta làm ngươi tủi thân à?" "He he..." "Đừng có mơ nữa, người ta không phải người của thế giới chúng ta!" "A!" "A cái gì mà a?

Mau xuống hạ giới đến chỗ Thanh Ngưu lánh nạn đi, tiếp theo không an toàn đâu!" Lão Quân vung tay, đưa Thiên Bồng rời khỏi Thiên Đình.

Một lúc sau, Thiên Đế và Như Lai mang theo sát khí quay về. "Trấn Nguyên Tử kia to gan thật, lại dám tính kế chúng ta." Thiên Đế lạnh lùng nói, trong lòng dấy lên sát ý đối với Trấn Nguyên Tử.

Ít lâu trước Lâm Đại Ngọc đến Sư Đà Lĩnh gặp mặt bạn trên mạng, quan trọng là những người bạn trên mạng kia cũng là lứa tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp năm đó, ngài đã cảm thấy có âm mưu.

Bây giờ xem ra, quả nhiên là vậy!

Bốn tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp đang gặp mặt ở Sư Đà Lĩnh đều là giả, chân thân của họ đã sớm biến mất.

Nếu không phải Lão Quân lợi dụng Tôn Hầu Tử vô tình phát hiện ra khí tức của bốn người Lâm Đại Ngọc từ Ngũ Trang Quán, có lẽ họ đến bây giờ vẫn còn bị Trấn Nguyên Tử che mắt. "Đã mấy chục Hỗn Độn không có cường giả Đại Đạo Cảnh nào vẫn lạc rồi." Thiên Đế phát ra một luồng sức mạnh về phía Địa Phủ, "Bây giờ, nên có một kẻ vẫn lạc để trả lại cho trời đất rồi!" "Ta về triệu tập nhân thủ, ba ngày sau tập hợp tại Ngũ Trang Quán!" Như Lai biến mất tại chỗ, quay về Linh Sơn triệu tập binh lực. "Có Linh Sơn và Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ tham gia, bộ xương già này của ta không đi nữa!" Lão Quân đứng dậy, ung dung đi ra ngoài.

Bỏ lại Thiên Đế đang suy nghĩ nên gọi ai đi. ...

Ba ngày sau, Ngọc Đế, Vương Mẫu, Đấu Mỗ Nguyên Quân, Như Lai, Quan Âm, Nhiên Đăng ẩn giấu khí tức xuất hiện bên ngoài Ngũ Trang Quán.

Không lâu sau, Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ cũng xuất hiện tại đây.

Thấy Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ, Ngọc Đế, Như Lai âm thầm gật đầu.

Lần này ổn rồi!

Tu vi của Trấn Nguyên Tử là Đại Đạo Cảnh hậu kỳ, bên họ cũng có ba vị Đại Đạo hậu kỳ, Đấu Mỗ Nguyên Quân, Vương Mẫu, Quan Âm, Nhiên Đăng cũng đều là Đại Đạo trung kỳ.

Đội hình này, cho dù Trấn Nguyên Tử có phòng ngự vô song cũng vô dụng. "Mấy người Lâm Đại Ngọc nói không chừng còn sống, ta, Như Lai, Hậu Thổ sẽ vào trước xem xét tình hình, các ngươi ở ngoài đợi lệnh của chúng ta!" Ngọc Đế nói.

Trấn Nguyên Tử tốn công tốn sức bắt mấy tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp này, chắc chắn không phải để giết chơi.

Thời gian xảy ra ngắn như vậy, nói không chừng đều chưa chết!

Ngọc Đế, Như Lai, Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ dễ dàng né qua trận pháp của Ngũ Trang Quán, lẻn vào trong.

Sau vài lần tìm kiếm, cuối cùng đã tiến vào vườn nhân sâm quả.

Vừa vào, đã cảm nhận được linh khí vô cùng dồi dào.

Cũng nhìn thấy rừng nhân sâm quả gần như vô biên. "Nhiều vậy!" Thiên Đế kinh ngạc, nhưng tìm người vẫn quan trọng hơn, lập tức ba người tản ra, đi tìm mấy hạt giống tiềm năng là Lâm Đại Ngọc.

Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ cẩn thận tìm kiếm một đoạn, sau đó cảm nhận vị trí của Thiên Đế và Như Lai.

Sau đó nhẹ giọng nói: "Ra đi!" *Vút~!* Một cành cây nhân sâm quả vung loạn, thân cây nứt ra, Lâm Đại Ngọc, Đường Tam Tạng, Lữ Bố, Điển Vi lần lượt bước ra.

Nhìn bốn người, Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ hơi nhíu mày: "Trạng thái này của các ngươi, có phải hơi ổn quá không?" "Ta hiểu!" *Rắc!* Lâm Đại Ngọc lập tức ra tay, đánh gãy chân của ba người kia, sau đó cũng bẻ gãy một khúc xương nhỏ của mình. "Chưa đủ!" Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ lắc đầu, đưa tay vẫy hai cái, "Ta giúp các ngươi một

tay!" "Ai ai...

Oao!" Lữ Bố và Điển Vi gặp nạn đầu tiên, cây nhân sâm quả sau lưng mọc ra hai cành cây, đâm xuyên qua cơ thể họ.

Sau đó cành cây điên cuồng hấp thụ tinh hoa huyết nhục của họ.

Cơn đau khiến hai vị tráng hán khó lòng chịu đựng.

Đường Tam Tạng và Lâm Đại Ngọc nuốt nước bọt, hít sâu một hơi, cũng bị cây nhân sâm quả đâm xuyên, mặc cho sinh cơ trong cơ thể bị hấp thụ.

Cây nhân sâm quả này là cây do nguyên thần của Phan Kim Liên hóa thành, lúc này ngoài việc mang theo khí tức của bốn người Lâm Đại Ngọc, còn mang theo khí tức nhàn nhạt của Phan Kim Liên.

Bề ngoài trông như Phan Kim Liên đã chết.

Cộng thêm Phan Kim Liên chính là tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp mà Trấn Nguyên Tử cướp được năm đó, hiện trường vụ án này, phối hợp với thời gian cấp bách, đã đủ để Thiên Đế, Như Lai tin tưởng, xác thực tội danh của Trấn Nguyên Tử. "Hai vị đạo hữu, tìm thấy rồi!" Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ không vội không vàng thông báo cho Thiên Đế, Như Lai, đã tìm thấy người cần 'giải cứu'.

Như Lai và Thiên Đế rất nhanh đã đến nơi, nhìn thấy bốn người Lâm Đại Ngọc đang bị 'rút' bản nguyên.

Và trong cây nhân sâm quả trước mắt, còn có khí tức yếu ớt của Phan Kim Liên. "Tiên thiên thần thai linh mà Trấn Nguyên Tử cướp được năm đó, hắn còn đích thân chứng giám nói muốn thu làm đệ tử!" Thiên Đế cười lạnh, trong mắt hiện lên sức mạnh huyền ảo, rất nhanh đã làm rõ nguyên nhân rừng nhân sâm quả lại có nhiều cây như vậy. "Lại dám đem vị cách của tiên thiên thần thai linh gia trì lên thân cây nhân sâm quả, thủ đoạn hay!" Thiên Đế tán thưởng, chỉ là sát ý đối

với Trấn Nguyên Tử càng sâu hơn.

Cấp bậc của nhân sâm quả không thấp, thuộc linh căn tầng Hồng Mông, bản thân nó đã có thể điều động một phần sức mạnh của thế giới.

Nay lại có vị cách của một tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp tương tự gia trì lên thân cây nhân sâm quả, khả năng hấp thụ linh khí thế giới gần như tăng gấp đôi.

Cây nhân sâm quả có linh khí tăng gấp đôi, có thể phân ra nhiều cây nhân sâm quả thứ phẩm như vậy, cũng hợp lý.

Hơn nữa, bây giờ Trấn Nguyên Tử lại chuẩn bị đem vị cách của bốn vị tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp này gia trì lên cây nhân sâm quả.

Khả năng điều động hấp thụ linh khí thế giới của vị cách tiên thiên thần thai linh đỉnh cấp là vô cùng khủng bố, cảnh giới của mấy người Lâm Đại Ngọc thấp nên không hấp thụ được quá nhiều.

Nhưng nếu để cây nhân sâm quả hấp thụ, thì sẽ được tận dụng triệt để, tương đương với tốc độ hấp thụ linh khí thế giới của cây nhân sâm quả tăng thêm năm lần.

Một khi thành công, cây nhân sâm quả e rằng sẽ thăng hoa, đến lúc đó Trấn Nguyên Tử khống chế nó, cộng thêm nguồn cung cấp linh khí từ năm vị cách tiên thiên thần thai linh, thật sự có thể đứng ở thế bất bại. "May mà phát hiện sớm!" Như Lai đưa tay, muốn cứu Đường Tam Tạng ra.

Nhưng chưa kịp động thủ, đã bị Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ ngăn lại. "Nếu bây giờ cứu họ, sẽ kinh động Trấn Nguyên Tử, cây nhân sâm quả đã mạnh hơn rất nhiều, đến lúc đó sẽ có phiền phức không nhỏ!" Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ nói. "Nói có lý!" Thiên Đế và Như Lai nghĩ

lại, cũng đồng tình gật đầu.

Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ tiếp tục nói: "Bọn họ xem ra tạm thời không có nguy hiểm đến tính mạng, hay là để lại một luồng sức mạnh bảo vệ họ, chúng ta âm thầm tấn công, đánh Trấn Nguyên Tử ra khỏi Ngũ Trang Quán, không có cây nhân sâm quả, chúng ta sẽ dễ dàng hơn một nửa!" "Được!" Thiên Đế và Như Lai lập tức để lại cho Lâm Đại Ngọc và Đường Tam Tạng một thanh kiếm và một đóa kim liên hộ thân.

Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ thì khắc hai đạo ấn ký cho Lữ Bố và Điển Vi.

Sau khi 'an toàn' của bốn người được đảm bảo.

Thiên Đế, Như Lai, Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ bắt đầu chuẩn bị tấn công Trấn Nguyên Tử. ... "Bán chạy, bán chạy, buôn may bán đắt a!" Trên cây tổ nhân sâm quả, Trấn Nguyên Tử vui vẻ phát hàng.

Mỗi ngày, số dư trong tài khoản đều tăng vọt, cảm giác thành tựu này khiến Trấn Nguyên Tử vui không tả xiết. "Chẳng bao lâu nữa, là có thể mua một phần lớn bản nguyên Đại Đạo để thử đột phá rồi!" Trấn Nguyên Tử nhìn một trang trong cửa hàng điện thoại có chút thèm thuồng, đây là cửa hàng tích hợp của điện thoại, không thuộc quyền kiểm soát của ba người nắm giữ máy chủ chính.

Đồ mua trong cửa hàng, cũng xuất hiện từ trong điện thoại.

Cho nên hắn mới không lo số dư nhiều như vậy sẽ bị khóa tài khoản, Thiên Đế họ không có quyền hạn đó.

Hơn nữa đợi hắn đột phá, có lẽ có thể cướp được một máy chủ, tự mình làm người nắm giữ điện thoại. "Còn có năm tiên thiên thần thai linh kia, bắt hết chúng về, cây nhân sâm quả không thăng cấp cũng có thể mạnh lên gấp bội." Trấn Nguyên Tử nghĩ đến năm tiên thiên

thần thai linh còn lại, ánh mắt lóe lên một tia khát khao. "Đến lúc đó với tu vi Đại Đạo đỉnh phong của ta cộng thêm cây nhân sâm quả, vô địch!" "Ha ha...

A!" *Gầm!* Đột nhiên, một con kim long từ sau lưng Trấn Nguyên Tử chui vào cơ thể hắn, cơn đau xé rách dữ dội khiến Trấn Nguyên Tử không phòng bị không khỏi hét lớn.

Nhưng cũng rất nhanh cảm nhận được nguồn sức mạnh từ con kim long đang tàn phá huyết nhục trong cơ thể mình. "Thiên Đế!!" Trấn Nguyên Tử không hiểu, nhưng ngay sau đó, hai luồng kim quang bắn vào mắt, cả người ý thức trong khoảnh khắc này chỉ còn lại màu vàng kim.

Từng trận Phật âm vang lên, làm đầu óc Trấn Nguyên Tử đau như búa bổ. "Hát, cho ta tỉnh!" Trấn Nguyên Tử hét lớn, Địa Thư được nuôi dưỡng trong nguyên thần lập tức bảo vệ ý thức, sau khi tỉnh lại Trấn Nguyên Tử trong lòng có chút phẫn nộ. "Như Lai, ta có chiêu...

Ân, Hậu...!" Lời chưa dứt, Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ trực tiếp hiện thân trước mặt Trấn Nguyên Tử, không nói một lời đánh vào đầu Trấn Nguyên Tử. *Ầm!* Cho dù Trấn Nguyên Tử kịp thời gọi ra Địa Thư bảo vệ bản thân, cũng bị Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ một chưởng đánh bay ra khỏi Ngũ Trang Quán. "Trấn Nguyên Tử, sớm đã biết ngươi không có ý tốt, không ngờ ngươi lại dám to gan tính kế cả chúng ta!" Pháp tướng của Như Lai xuất hiện giữa trời đất, kim thân khổng lồ khó thấy rõ chân dung, một bàn tay khổng lồ vô lượng tóm lấy Trấn Nguyên Tử, ức vạn Phật giới diễn hóa trong tay Như Lai.

Tạm thời giam giữ Trấn Nguyên Tử, sau đó dùng sức ném, ném Trấn Nguyên Tử về phía Thiên Đình.

Một tiếng long ngâm vang vọng thế gian, một con kim long đột nhiên quẫy đuôi, đánh bật Trấn Nguyên Tử chưa kịp phản ứng lại.

"Ra tay!" Bầu trời đầy sao bùng nổ ánh sáng rực rỡ, dưới sự điều khiển của Đấu Mỗ Tinh Quân hình thành một tòa tuyệt thế trận pháp.

Giam giữ Trấn Nguyên Tử trong đó.

Quan Âm, Vương Mẫu, Nhiên Đăng mỗi người đều bùng nổ thần thông mạnh nhất, tấn công Trấn Nguyên Tử.

Hậu Thổ Thần Địa Kỳ, Thiên Đế, Như Lai cũng nhanh chóng tham gia, vây công Trấn Nguyên Tử.

Lần này vốn dĩ là hành động nhằm đánh giết Trấn Nguyên Tử.

Chương 594

Sức mạnh của mọi người không hề giữ lại, ba vị cùng cấp với Trấn Nguyên Tử, bốn vị cũng chỉ kém nửa bước, cùng vây công Trấn Nguyên Tử.

Họ căn bản không lo Trấn Nguyên Tử bùng nổ sẽ kéo theo họ.

Trận chiến này kinh động khắp trời thần Phật, các cường giả Đại Đạo Cảnh các phương kinh ngạc nhìn về phía trận chiến bên này.

Hoàn toàn không hiểu tại sao trận chiến cấp bậc này lại đột nhiên xảy ra, không rõ tình hình nên họ cũng chỉ có thể chọn quan chiến, không dám tùy tiện can thiệp. "Tại sao!" Trấn Nguyên Tử gian nan chống đỡ Địa Thư, đón nhận các cuộc tấn công không ngừng nghỉ của bảy vị Đại Đạo Cảnh, khiến Trấn Nguyên Tử vô cùng chật vật!

Đồng thời cũng khiến Trấn Nguyên Tử vô cùng không hiểu, tại sao đột nhiên lại tấn công hắn.

Quan trọng là Thiên Đình, Địa Phủ, Linh Sơn đều ra tay.

Hắn không hiểu, tại sao lại như vậy. "Ta và các ngươi chưa từng có thù oán, tại sao lại muốn dồn ta vào chỗ chết!?" Trấn Nguyên Tử không cam lòng hỏi.

Thiên Đế và Như Lai vừa định trả lời, Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ đã trực tiếp ra tay cắt ngang. "Nói nhảm với hắn làm gì, đánh là xong!" Thấy vậy, Thiên Đế, Như Lai cũng từ bỏ việc nói chuyện với kẻ sắp chết, tiếp tục vây công Trấn Nguyên Tử.

Một bộ dạng muốn dồn Trấn Nguyên Tử vào chỗ chết. "A a a~, ta chết các ngươi cũng phải theo cùng!" Trấn Nguyên Tử phẫn nộ, muốn triệu hồi cây nhân sâm quả, nhưng hắn lại cảm ứng được cây nhân

sâm quả đang bị tấn công.

Cây tổ đang bị hai luồng sức mạnh tấn công, các cây nhân sâm quả khác đang bị phá hủy hàng loạt. "Các ngươi..." Trấn Nguyên Tử dường như đã hiểu ra điều gì đó, giận dữ nhìn Thiên Đế và Như Lai.

Những kẻ vô sỉ này phát hiện hắn sắp quật khởi, tương lai sẽ giẫm lên đầu họ, cho nên mới liên hợp lại giết hắn, để tránh tương lai hắn quật khởi. "Tốt tốt tốt, ta cùng các ngươi ngọc đá cùng tan!" Ấn ký luyện hóa cây nhân sâm quả trong cơ thể tan đi, Trấn Nguyên Tử cười lớn, đốt cháy bản nguyên cùng Thiên Đế và những người khác liều mạng.

Cây nhân sâm quả cũng là linh căn đỉnh cấp, sao có thể không sinh ra ý thức.

Chỉ là trước đây bị hắn luyện hóa, bây giờ hắn nhận thấy cây nhân sâm quả bị tấn công, dứt khoát giải trừ sự khống chế đối với cây nhân sâm quả.

Để cây nhân sâm quả có ý thức của riêng mình.

Thiên Đế, Như Lai không phải muốn cướp cây nhân sâm quả sao?

Một cây nhân sâm quả có ý thức tự ngã và sức mạnh cũng ở cảnh giới Đại Đạo, liệu có cam tâm bị người khác hạn chế lần nữa.

Trấn Nguyên Tử cười lạnh mang theo điên cuồng, liều mạng đấu pháp tấn công mọi người.

Mọi người đều có chút kỳ lạ về khả năng chịu đựng tâm lý của Trấn Nguyên Tử quá thấp, chỉ có Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ, nhìn Thiên Đế và Như Lai bên cạnh, trong lòng thầm thở dài, tiếp tục lao vào tấn công Trấn Nguyên Tử. ...

Tại Ngũ Trang Quán, sau khi Trấn Nguyên Tử bị ba người Thiên Đế đánh bay.

Bốn người Lâm Đại Ngọc mới ung dung thoát khỏi sự giam cầm của cây Nhân Sâm Quả.

Nhân tiện, họ còn gia tăng thêm một tầng kết giới cho vườn cây, kẻo kinh động đến bên ngoài.

"Tổ Thụ này còn có thể hấp thụ sức mạnh của những cây ăn quả khác, muốn phá hủy nó, phải hủy hết những cây Nhân Sâm Quả khác trước đã." Trong Tổ Thụ, Phan Kim Liên nói với mấy người.

"Việc này cứ giao cho chúng tôi!" Lữ Bố và Điển Vi lấy ra đại kích và cự phủ, nhắm vào những cây Nhân Sâm Quả trong vườn mà bắt đầu hành động phá hoại bừa bãi.

Vũ khí của hai người đều do Ngọc Đỉnh chế tạo, cấp bậc đã là phẩm chất đỉnh cao trong số Hồng Mông Chí Bảo.

Nay dùng để phá hủy một số Hỗn Độn Linh Căn và Tiên Thiên Linh Căn thì chỉ cần chạm nhẹ là vỡ nát.

Nhưng số lượng cây Nhân Sâm Quả ở đây quá nhiều, hai người nhất thời cũng không thể phá hủy sạch sẽ được.

Cùng lúc đó, Đường Tam Tạng và Lâm Đại Ngọc cũng lao về phía Tổ Thụ.

"Thử thăm dò trước đã!" Đường Tam Tạng thúc giục kim liên mà Như Lai đã cho, bảo vệ Phan Kim Liên.

Lâm Đại Ngọc ném ra Thiên Đế Kiếm, hóa thành vô số luồng sáng kiếm dài ức vạn vô lượng, chém loạn xạ vào cành của Tổ Thụ.

Cắt đứt việc Tổ Thụ hấp thụ sức mạnh của những cây ăn quả khác.

Lâm Đại Ngọc và Đường Tam Tạng sử dụng pháp bảo của Thiên Đế và Như Lai, cũng bị Như Lai và Thiên Đế cảm nhận được.

Sau khi thấy hai người không gặp nguy hiểm, họ yên tâm tiếp tục vây giết Trấn Nguyên Tử...

"Các ngươi, cút hết cho ta!" Thiên Đế Kiếm đang chém cành của Tổ Thụ lập tức bị cành cây quất bay, vô số lá xanh bay lượn, hình thành một lá chắn màu lục, bảo vệ Tổ Thụ.

Hàng ức vạn triệu cây Nhân Sâm Quả trong vườn, cành lá bay múa, dài ra, điên cuồng tấn công Lữ Bố và Điển Vi.

"Nó đã sinh ra ý thức!" Đường Tam Tạng kinh ngạc.

"Trông không giống như vừa mới sinh ra ý thức chút nào." Lâm Đại Ngọc thu hồi Thiên Đế Kiếm, lấy ra một bình máu đỏ sẫm.

Rưới lên Thiên Đế Kiếm, tức thì, Thiên Đế Kiếm hóa thành màu huyết hồng, sát khí nồng nặc bao trùm cả vườn cây.

"Máu Bàn Cổ!" Trong Tổ Thụ vang lên một giọng nói có phần máy móc, rõ ràng là nhận ra máu mà Lâm Đại Ngọc lấy ra là gì.

Đồng thời, cũng vì giọng nói này mà mấy người Lâm Đại Ngọc đều biết ai đang điều khiển Tổ Thụ.

"Quả nhiên là hệ thống!" Lâm Đại Ngọc lại ném Thiên Đế Kiếm ra, tiện thể phân tán thành ức vạn thanh Thiên Đế Kiếm, phóng to, lao về phía những cây Nhân Sâm Quả.

"Các ngươi là kẻ ngoại lai, đáng chết, tại sao lá chắn thế giới không có phản ứng!!" Giọng nói trong Tổ Thụ rõ ràng có chút phẫn nộ, những chiếc lá xanh bảo vệ xung quanh nó trở nên xanh biếc hơn.

Chặn đứng đòn tấn công của Thiên Đế Kiếm.

Vô số cây Nhân Sâm Quả đang cống hiến sức mạnh cho Tổ Thụ, đồng thời, diễn hóa vô lượng thần thông công phạt, tấn công Lâm Đại Ngọc.

Đường Tam Tạng đứng sau Lâm Đại Ngọc, cà sa trên người tỏa ra phật quang, khiến vô lượng thần thông đều không thể tấn công tới Lâm Đại Ngọc.

"Mấy cái cây này!" Lâm Đại Ngọc nhìn về phía Lữ Bố và Điển Vi đang làm việc không hiệu quả.

"Hai vị ca ca không còn dũng mãnh như xưa nữa, sao sức lực bỏ ra lại khiến một nữ tử yếu đuối như muội đây cũng không bằng?" "Chẳng lẽ thân hình to lớn của hai vị ca ca đều là hàng mã, trông thì được mà chẳng dùng được, là đồ mã ngoài bạc trong chì sao?" "Gầm ~!" Lữ Bố và Điển Vi đang chăm chú chặt cây bị kích thích, khí tức Hỗn Độn Ma Thần không ngừng dâng lên.

Thân thể dần dần hóa thành Ma Thần Chi Khu, sức mạnh tăng vọt, lý trí cũng dần mất kiểm soát.

Xung quanh đâu đâu cũng là cây Nhân Sâm Quả, hai người vung vẩy vũ khí trong tay, không cần khóa mục tiêu, hoàn toàn đánh bừa, mỗi đòn tùy ý đều có thể phá hủy mấy vạn cây Nhân Sâm Quả.

Những chiếc lá xanh bảo vệ xung quanh cây Nhân Sâm Quả đang dần dần biến mất.

"Phá hoại kế hoạch của ta, đợi ta hồi sinh, tất cả các ngươi đều phải chết!" Giọng nói phẫn nộ của hệ thống trong Tổ Thụ vang lên, một luồng dao động không rõ nguồn gốc tức thì xuyên qua kết giới vườn cây, lan ra khắp thế giới.

"Hừ!" Lâm Đại Ngọc hừ lạnh, không ngăn cản, tăng cường sức tấn công của Thiên Đế Kiếm...

Ầm ầm ầm!

Trấn Nguyên Tử đã trọng thương, trong khi Thiên Đế, Như Lai, Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ, Vương Mẫu, Đấu Mỗ Tinh Quân, Quan Âm,

Nhiên Đăng vẫn trong trạng thái hoàn hảo.

Cứ tiếp tục như vậy, không bao lâu nữa, Trấn Nguyên Tử sẽ vẫn lạc.

Đinh linh linh~!

Đúng lúc này, điện thoại trong nguyên thần của Thiên Đế vang lên, Thiên Đế nghi hoặc lấy điện thoại ra.

Bên cạnh, Như Lai cũng lấy ra chiếc điện thoại đang reo không ngừng.

Kết quả hai chiếc điện thoại như chất lỏng, hòa vào cơ thể hai người.

"Chuyện gì vậy?" Thiên Đế, Như Lai nghi hoặc, nhưng ngay sau đó, sắc mặt cả hai đại biến.

Cơ thể không kiểm soát được tấn công Vương Mẫu và Nhiên Đăng bên cạnh.

"Phụt!" "Bệ hạ!" "Phật Tổ!" Không chút phòng bị, Vương Mẫu, Nhiên Đăng lập tức bị trọng thương, Đấu Mỗ Tinh Quân và Quan Âm khó hiểu dừng tay.

Ngay sau đó, họ cũng phát hiện việc điều khiển cơ thể mình có trở ngại không nhỏ!

"Ai!" Hai người vừa kinh vừa giận, vội vàng toàn lực chống lại sức mạnh không rõ, gian nan điều khiển cơ thể tự vệ.

Vương Mẫu và Nhiên Đăng đang bị thương, lúc này càng không thể động đậy, ý thức đang ở sâu trong cơ thể chống lại sức mạnh không rõ.

"Ý thức của ta!" Biểu cảm của Thiên Đế không ngừng thay đổi, hắn có thể cảm nhận được, một luồng sức mạnh quen thuộc đang xóa

sổ ý thức của hắn, tiếp quản quyền kiểm soát cơ thể hắn.

Hơn nữa, đối phương còn quen thuộc với cơ thể hắn hơn cả chính hắn.

Lại còn khắc chế hắn cực mạnh, phản kháng cũng không có tác dụng lớn, ý thức chỉ có thể yếu đi từng chút một.

Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ cũng ngừng tấn công, đứng yên tại chỗ không động đậy.

"Ha ha ha..." Trấn Nguyên Tử cười lớn, ánh mắt đầy hận ý nhìn về phía Thiên Đế và Như Lai.

Mặc dù không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng cơ hội không thể bỏ lỡ, Trấn Nguyên Tử tế ra Địa Thư vẫn luôn bảo vệ trên người, tấn công Như Lai.

Trong tay hội tụ thần thông kinh khủng, chuẩn bị đánh về phía Thiên Đế.

Nhưng ngay sau đó, Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ vốn không động tĩnh bỗng biến mất tại chỗ, xuất hiện trước mặt Trấn Nguyên Tử.

"Ngươi đang giở..." Trấn Nguyên Tử kinh hãi thất sắc, liều mạng muốn thu hồi Địa Thư, nhưng đã quá muộn.

Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ một chưởng đánh nát Trấn Nguyên Tử.

Ầm ầm ầm!

Vô số ác quỷ trong địa phủ gào thét thảm thiết rồi bị hiến tế, lực luân hồi xuất hiện trước mặt Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ.

Vô số linh mạch trong thế giới phun ra linh khí, hội tụ thành từng sợi dây, trói chặt Trấn Nguyên Tử còn chưa kịp hồi phục, lực luân hồi ùa vào, ngăn cản Trấn Nguyên Tử hồi phục, không ngừng xóa sổ bản nguyên của hắn trong luân hồi.

“A a ~~ Cút khỏi cơ thể trẫm!” Mấy người Thiên Đế đang phẫn nộ chống lại sức mạnh không rõ, nhưng xem ra họ đều đã rơi vào thế hạ phong.

Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ ung dung đi đến trước mặt Thiên Đế.

Đôi mắt của Thiên Đế đang tự làm hại mình hóa thành long đồng.

Gầm~!

Sau lưng Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ xuất hiện một con kim long, nhưng còn chưa kịp tấn công, đã bị Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ tóm lấy, nhét vào miệng Thiên Đế.

Ầm!

Thân thể Thiên Đế bị kim long làm cho nổ tung!

Chương 595

Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ tiện tay nghiền nát một viên đan dược rắc vào bản nguyên vừa bị đánh nổ của Thiên Đế.

Sau đó kết một pháp quyết huyền ảo, đưa tay vào trong bản nguyên, dùng sức kéo một cái!

"A ~~!" Một Thiên Đế hư ảo bị kéo ra khỏi bản nguyên, sức mạnh của viên đan dược vừa rồi nhanh chóng ngưng tụ lại cơ thể cho hắn.

Nhưng tu vi của hắn chỉ còn lại Đại Đạo Cảnh trung kỳ.

Còn bản nguyên cơ thể ban đầu của hắn, lại nhanh chóng trở thành một Thiên Đế mới.

Chỉ là ở mi tâm của Thiên Đế mới, có một ấn ký hình chiếc điện thoại nguyên bản của Thiên Đế.

"Thật là nhẹ nhõm chưa từng có!" Thiên Đế cảm khái nhìn Thiên Đế do điện thoại của mình hóa thành.

"Sao trẫm lại có thể bị thứ này làm cho mờ mắt chứ!" Khoảnh khắc Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ nghiền nát viên đan dược, hắn đã tỉnh táo lại, nhớ lại đủ mọi chuyện ngu xuẩn xảy ra sau khi mình nhận được một trong ba máy chủ.

Thiên Đế không khỏi lắc đầu, quá quỷ dị, dù sao mình cũng là một cường giả Đại Đạo Cảnh, sao lại không nhận ra sự thay đổi của bản thân.

Đường đường là Thiên Đế, lại giống như một tên hề, suốt ngày livestream, để cho đám anti-fan chửi bới, công kích, bôi nhọ mình, kết quả mình còn phải đăng video giải thích nguyên do.

Quá mất uy nghiêm của Thiên Đế!

“A Di Đà Phật!” Như Lai cũng được Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ cứu về, nhớ lại quá khứ suốt ngày đăng video đời thường than thở lại còn ra vẻ của mình.

Như Lai và Thiên Đế bốn mắt nhìn nhau, một hồi im lặng! ...

Tiếp theo, Vương Mẫu, Đấu Mỗ Tinh Quân... mấy người lần lượt được Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ cứu về.

Vì Thiên Đế, Như Lai nắm giữ máy chủ điện thoại trong thời gian dài, nên mới không thể chống lại sự can thiệp của sức mạnh điện thoại.

Chỉ có thể từ bỏ thân thể của mình.

Còn Vương Mẫu và mấy người khác, tuy cũng bị sức mạnh điện thoại ảnh hưởng, nhưng vẫn còn năng lực chống cự.

Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ đưa đan dược đến trước mặt họ, họ tự mình nuốt đan dược để tự cứu.

Ép ra sức mạnh điện thoại trong cơ thể, nhanh chóng tiêu hủy.

Trấn Nguyên Tử tạm thời bị trấn áp, hiện trường chỉ còn lại Thiên Đế điện thoại, Như Lai điện thoại là hai yếu tố nguy hiểm.

Mọi người muốn diệt trừ chúng.

Nhưng sức mạnh của Thiên Đế điện thoại, Như Lai điện thoại đều ở Đại Đạo Cảnh hậu kỳ.

Phe họ chỉ còn lại Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ có chiến lực như vậy, căn bản không hạ được đối phương.

Hơn nữa, Tử Vi Đại Đế, Trường Sinh Đại Đế của Thiên Đình, Di Lặc Phật, Văn Thù Bồ Tát của Linh Sơn một số người.

Cũng đều bị sức mạnh điện thoại tấn công, cách không kêu cứu Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ.

Cuối cùng, chỉ có thể trơ mắt nhìn Thiên Đế điện thoại, Như Lai điện thoại chạy thoát.

"Đây là đan dược, mau cứu họ trước." Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ ném ra một đống đan dược chia cho mọi người.

"Lão Quân, ông ấy cũng nắm giữ máy chủ, đi cứu ông ấy trước!" Thiên Đế ngay lập tức nghĩ đến Thái Thượng Lão Quân.

Cuộn lấy một viên đan dược liền lao về phía cung Đâu Suất.

Nhưng vừa đến cung Đâu Suất, liền thấy cảnh Lão Quân ném máy chủ vào lò luyện đan để đốt.

"Lão...

ờ, ông không sao chứ?" Thiên Đế ngẩn người hỏi.

"Đan dược đều do ta luyện." Lão Quân lắc đầu, "Lão già ta có thể có chuyện gì chứ!" "Hóa ra là Lão Quân ra tay, thảo nào đan dược lại có hiệu quả kỳ diệu như vậy!" Thiên Đế ca ngợi.

"Được rồi, đừng nịnh nọt nữa, ngươi đến đúng lúc lắm, giúp ta trông lửa đi." Lão Quân ung dung đứng dậy, đưa quạt ba tiêu cho Thiên Đế.

"Được." Thiên Đế nhận lấy quạt, tăng thêm lửa trong lò, đốt đến mức chiếc điện thoại bên trong va chạm lung tung, tiện thể hỏi, "Lão Quân, ông định đi đâu vậy?" "Đi tìm kẻ chủ mưu đứng sau mấy cái điện thoại để tính sổ!" Lão Quân cầm lấy Thất Tinh Kiếm, đi về phía Hoa Quả Sơn.

"Hoa Quả Sơn!" Thiên Đế cũng biết nơi Lão Quân đến, lập tức nghĩ đến một người, "Chẳng lẽ là Cổ Đề đã tính kế tất cả chuyện này!". ...

Cả thế giới, tất cả sinh linh có điện thoại, ý thức đều dần dần bị

tấn công.

Nhưng họ cũng không phải là đối tượng được quan tâm trọng điểm, sức mạnh tấn công họ cũng không mạnh.

Chỉ là đau đầu một trận, nguyên khí đại thương sau đó, liền mơ màng tỉnh lại.

Ngoài việc không tìm thấy điện thoại có hơi hoảng hốt, cũng không có nguy hiểm gì khác.

Nhưng cũng có những người ý thức bị tấn công mạnh.

Như Đường Tăng ở Sư Đà Lĩnh.

Đường Tăng là một hot Tiktoker có hàng ức vạn fan, sức mạnh điện thoại của hắn đã đến mức cực kỳ kinh khủng.

Chỉ một thoáng, hắn đã rơi vào hôn mê.

Cơ thể đang bị điện thoại của hắn tiếp quản.

Sự bất thường của hắn không hề khiến những người khác ở Sư Đà Lĩnh chú ý, Sa Tăng vẫn đang livestream.

Lũ yêu quái ở Sư Đà Lĩnh cũng đang xem livestream của họ.

Chúng không phải là đối tượng được quan tâm trọng điểm, hiện tại vẫn chưa bị tấn công, vẫn đang vô tư lướt điện thoại.

"Tôn tiên sinh, nghe nói sư phụ ngài, vị Đường Tăng mà ăn một miếng thịt có thể chứng đạo ấy hiện đang ở Sư Đà Lĩnh, các yêu quái đều rất kích động, muốn liều một phen vì cuộc sống mà đến ăn thịt Đường Tăng." "Nhưng mọi người đều có chút e ngại ngài, dù sao ngài năm xưa từng đại náo thiên cung, cái này... chiến lực không phải là hơi quá mạnh sao.

Lo lắng vừa chạm vào sư phụ ngài, đã bị một gậy đánh chết, nên mới dẫn đến việc không có yêu quái nào đến bắt Đường Tăng?" Sa

Tăng hóa thân thành phóng viên, thành thạo đổi tài khoản, trước mặt hàng chục triệu khán giả yêu quái trong phòng livestream, phỏng vấn Tôn Hầu Tử.

Đây là kế hoạch kiếm tiền mà họ đã bàn bạc sau khi trở về, dù sao Trấn Nguyên Tử trồng nhiều Nhân Sâm Quả như vậy, sau này thịt Đường Tăng chắc chắn sẽ không còn giá trị.

Nhân lúc tin tức còn chưa lan truyền, làm một vố lớn kiếm một món hời, kẻo sau này không còn giá trị lại muốn làm cũng không có cơ hội.

"Không có chuyện đó, toàn là do mấy kênh marketing thổi phồng thôi!" Tôn Hầu Tử lập tức phối hợp lắc đầu, hai tay ngoan ngoãn khoanh trước bụng, "Ta chỉ là một Bật Mã Ôn, không có bản lĩnh lớn như vậy, đại náo thiên cung, ta có thể náo được sao?" "Lúc đó ta chỉ là uống say trộm ăn ít bàn đào thôi.

Thế mà còn bị trấn áp năm trăm năm, ta, Bật Mã Ôn, không có năng lực đó để náo thiên cung đâu, biết không?" "Toàn là do những kênh marketing bất lương đó vì câu view mà nói bừa, mọi người xem cho vui thôi, tuyệt đối đừng coi là thật!" Sa Tăng nhìn phòng livestream đang sôi sùng sục, tiếp tục hỏi, "Vậy nói thế, chiến lực của ngài thật sự không mạnh đến vậy?" "Đương nhiên, ta chỉ là một Bật Mã Ôn, chỉ biết nuôi ngựa thôi, có thể có bản lĩnh gì chứ!" "Nhưng mà, tôi thấy người nhà trong phòng livestream, không tin lắm đâu!" Sa Tăng tiếp tục truy vấn, "Họ còn lo lắng chưa ăn được thịt Đường Tăng, đã mất mạng.

Hoặc là, thịt Đường Tăng chỉ là một chiêu trò, chứ không có thật...".

"Sự lo lắng của mọi người, chúng tôi cũng đã cân nhắc." Tôn Ngộ Không suy nghĩ một lát, nói, "Cho nên, chúng tôi đã làm một ít thịt

Đường Tăng dùng thử miễn phí phát cho mọi người, đợi mọi người nếm thử thịt Đường Tăng, rồi hãy cân nhắc việc bắt Đường Tăng cũng không muộn!" "Thật không?

Ngài có thể đảm bảo thịt Đường Tăng là hàng thật giá thật không?" "Đương nhiên." Tôn Hầu Tử lấy điện thoại ra, mở livestream, giải thích tại chỗ, "Nguyên liệu của bản dùng thử, chủ yếu là móng tay sư phụ tôi cắt hàng ngày, tóc rụng và da khô của ông ấy, hàng thật giá thật, chủ yếu là để mọi người nếm thử cho biết vị thôi." "Bây giờ click vào giỏ hàng góc dưới bên trái, nhập địa chỉ nhận hàng là có thể mua miễn phí, không cần tiền!" Sa Tăng quay camera về phía mình, "Người nhà trong phòng livestream, nghe thấy chưa, thịt Đường Tăng không cần tiền, mọi người mau mau tranh mua đi!" "Buổi livestream lần này đến đây là kết thúc, cảm ơn Tôn tiên sinh đã phối hợp phỏng vấn, chúng ta hẹn gặp lại lần sau!" Nói xong, Sa Tăng tắt livestream, cùng Tôn Ngộ Không mong đợi nhìn tình hình đơn hàng ở hậu trường.

"Có, có yêu quái đặt hàng rồi, Lão Sa, đi gọi sư phụ, chúng ta theo địa chỉ trên đó mà đi.

Tiểu Tử Tử sắp PK rồi, đang sầu không có tiền donate, lần này ta phải kiếm một mớ lớn." Tôn Hầu Tử kích động nhảy lên thúc giục.

"Được thôi, ngay đây!" Sa Tăng lập tức quay đầu đi gọi sư phụ.

Nhưng ngay sau đó, một luồng sức mạnh kinh khủng ập vào đại não, mắt trợn trắng, Sa Tăng ngất đi.

"Hử, Lão Sa." Tôn Hầu Tử vội vàng chạy đến bên Lão Sa, ngay sau đó, đầu Tôn Hầu Tử cũng đau dữ dội.

"A~!" Tôn Ngộ Không ôm đầu, đau đớn lăn lộn.

Ngay lúc sắp ngất đi, một viên đan dược bay tới, mùi đan dược tỏa

ra nhanh chóng khiến Tôn Ngộ Không ổn định lại.

Trong ánh mắt dâng lên một tia kiêu ngạo, nhớ lại những năm tháng mình làm 'liếm cẩu' donate cho mấy tiểu tiên nữ và yêu nữ, Tôn Hầu Tử tức giận rút Kim Cô Bổng ra đập loạn xạ.

"Hầu ca, đừng đập nữa, cũng không phải chỉ có một mình ngươi làm chuyện ngu ngốc." Thiên Bồng cười xuất hiện, nắm viên đan dược trong tay.

"Ngươi là..." Tôn Hầu Tử bình tĩnh lại, ném cây Kim Cô Bổng bị đập cong đi, nghiêm túc nhìn Thiên Bồng.

"Bát Giới?" "Là ta!" Thiên Bồng đưa tay ra, một cây Kim Cô Bổng xuất hiện, ném cho Tôn Hầu Tử.

"Gậy của ta!" "Đừng có làm 'liếm cẩu' mà bán cả vũ khí nữa nhé!" Thiên Bồng trêu chọc.

"Không đâu, không đâu, trước kia bị thứ gì đó làm cho mờ mắt, bây giờ chắc chắn sẽ không nữa." "Ha ha ha..." Thiên Bồng cười lớn, ném viên đan dược vào cơ thể Đường Tăng đang hôn mê, sau đó đi về một hướng.

"Hầu ca, ta đi trước đây, đợi kết thúc rồi chúng ta tụ tập sau." "Ngươi định đi đâu?" Thiên Bồng không quay đầu lại, lắc lắc bình hồ lô đan dược trong tay, "Đi giúp những người khác." "Điện thoại đến rồi, mau giành lấy thịt Đường Tăng dùng thử không mất tiền đi." "Đồ miễn phí là phải lấy, chuyện vặt lông cừu lớn thế này, mau hành động đi." Bạch Tượng Tinh đang hăng hái phát điện thoại cho đám tiểu yêu, để nhận thịt Đường Tăng miễn phí.

Không tranh thủ giành nhiều một chút thật không thể chấp nhận được.

"Mọi người mau lên số, cơ hội mua giá 0 đồng hiếm có!" Thanh

Sư Tinh ở bên cạnh lớn tiếng ra lệnh cho đám tiểu yêu tranh nhau mua thịt Đường Tăng.

Hiện trường vô cùng náo nhiệt.

Ngay lúc điện thoại đều đã về tay chủ, đầu óc của tất cả yêu quái có mặt đều cảm thấy đau đớn dữ dội.

"A~ là ai!" Thanh Sư Tinh và Bạch Tượng Tinh cũng đau đớn không chịu nổi.

Là cường giả Thánh Nhân Cảnh, chúng càng có thể cảm nhận được ý thức đang bị can thiệp một cách cưỡng ép.

Hơn nữa cơ thể đã không còn nghe theo sự điều khiển, điều này khiến chúng vừa kinh vừa giận vừa sợ hãi.

Ngay lúc ý thức sắp bị phá hủy.

Một mùi đan dược bay vào mũi, tất cả yêu quái có mặt đều hồi phục bình thường.

"A~ thật dễ chịu!" "Chúng ta đang làm gì vậy?" "Mua giá 0 đồng đó!" "Mua cái gì giá 0 đồng?" "Đương nhiên là Đường...

ủa, điện thoại của ta đâu?" "Ê, điện thoại của ta đâu?" Đám yêu quái có mặt lần lượt tỉnh lại, có kẻ mất trí nhớ, có kẻ còn chưa kịp phản ứng, có kẻ đang sợ hãi.

Ngay cả Thanh Sư, Bạch Tượng hai yêu, cũng cảm thấy xấu hổ vì những hành động ngu ngốc trước đó để tích lũy nhân khí.

Điều mà chúng không chú ý là, trên bầu trời Thiên Bồng thu lại một viên đan dược, cười rồi vội vã đến địa điểm tiếp theo.

Tất cả những người sở hữu điện thoại trên thế giới đều bị trọng thương, nhưng đan dược của Thái Thượng Lão Quân đã chuẩn bị từ sớm.

Đan dược của ông có hiệu quả kỳ diệu trong việc chữa trị phương diện này.

Ngoài Thiên Bồng, tọa kỵ của Lão Quân, đồng tử, đều đang cầm đan dược chạy khắp thế giới, hít vào mùi đan, bệnh tật liền khỏi.

Chương 596

Chỉ trong mười năm ngắn ngủi, thế giới đã không còn điện thoại.

Tất cả cường giả Đại Đạo Cảnh, đều vây quanh bên ngoài Hoa Quả Sơn.

Một tầng đại trận ngăn cản họ tiến vào.

Bên trong, Thiên Đế điện thoại, Như Lai điện thoại đang dung hợp, cùng với Trấn Nguyên Tử đang bị Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ trấn áp.

Lúc này, hắn đang đối đầu với một sự tồn tại khiến các cường giả chấn kinh.

Cổ Nữ Thần Nữ Oa và Phục Hy!

Hai vị đại thần đã chết từ lâu, nay lại xuất hiện sống sờ sờ, và đang vây công Trấn Nguyên Tử.

Hai vị đại thần đỉnh phong Đại Đạo Cảnh, lúc này lại chỉ miễn cưỡng áp chế được Trấn Nguyên Tử chỉ có Đại Đạo Cảnh hậu kỳ.

Nhất thời, các vị thần cảm thấy rùng mình trước sự sâu xa của thế giới mình.

Lúc này, Thiên Đế điện thoại, Như Lai điện thoại đã dung hợp thành công, hóa thành một quả cầu ánh sáng, rồi nhanh chóng dung hợp với Trấn Nguyên Tử.

Cổ Nữ Thần Nữ Oa, Phục Hy đang vây công Trấn Nguyên Tử lập tức bị đẩy lui, vẻ mặt ngưng trọng nhìn Trấn Nguyên Tử đang thay đổi hình dạng phía trước.

Ầm!

Bên ngoài Hoa Quả Sơn, Thái Thượng Lão Quân cầm kiếm chém vào đại trận, đại trận vốn không thể phá hủy rung chuyển một trận.

"Tất cả cùng ra tay, chém giết tà ma ngoại vực!" Lão Quân hô lớn, ông có uy tín rất lớn trong lòng tất cả cường giả Đại Đạo Cảnh.

Vừa lên tiếng, Thiên Đế liền dẫn đầu oanh kích đại trận, Như Lai theo sát phía sau, thế là, tất cả cường giả Đại Đạo Cảnh đều bắt đầu oanh kích đại trận.

Cổ Nữ Thần Nữ Oa và Phục Hy cũng oanh kích từ bên trong, khiến đại trận Hoa Quả Sơn lung lay sắp đổ, sắp bị phá hủy.

"Thái Thượng Lão Quân, phá hỏng đại sự của ta!" Đúng lúc này, Hệ thống Giải trí Tối cường lấy Trấn Nguyên Tử làm vật chứa đã khôi phục ý thức thành công.

Nhìn Thái Thượng Lão Quân ngoài trận pháp, trong lòng dâng lên sát ý.

Không ngờ Thái Thượng Lão Quân này căn bản không hề bị ý thức của nó can thiệp, việc cầm điện thoại khoác lác suốt bấy lâu nay đều là giả vờ.

Còn âm thầm luyện chế ra đan dược phá giải sức mạnh của nó.

Điều này khiến nó làm sao đoạt lại được thân thể của mình.

Hệ thống Giải trí Tối cường e ngại nhìn thân thể của mình phía sau, thấy Cổ Đề đang bất động, lập tức ra tay tóm lấy Cổ Đề dung hợp vào cơ thể.

Cố gắng tăng cường sức mạnh của mình hết mức có thể.

"Cây Nhân Sâm Quả cũng là một phần sức mạnh không nhỏ, không thu hồi lại được!" Tâm trạng của Hệ thống Giải trí Tối cường càng thêm nặng nề.

Sức mạnh hiện tại của mình căn bản không đủ để đối phó với ý thức trong bản thể.

Nó nên làm gì đây?

"Giết hết bọn chúng, sức mạnh cũng gần đủ rồi." Hệ thống Giải trí Tối cường nhìn đám cường giả Đại Đạo Cảnh ngoài trận pháp, có tới hơn năm mươi vị.

Nếu giết hết hấp thu, có lẽ còn có thể thử diệt đi ý thức kia.

"Chết tiệt, Hệ thống Đan Tiên, chết rồi cũng phải tính kế ta!" Hệ thống Giải trí Tối cường không nhịn được mắng.

Nó là hệ thống tối cường, kẻ chưởng quản ban đầu của thế giới cấp cao này cũng là một hệ thống tối cường.

Là Hệ thống Đan Tiên!

Chỉ là từ rất lâu trước đây, Hệ thống Đan Tiên vì đi săn cái gì đó gọi là Bàn Cổ mà mất tăm mất tích.

Thế giới của Hệ thống Đan Tiên, nó đã thèm muốn từ lâu.

Khó khăn lắm mới tiến vào thế giới của hắn, cũng chính là thế giới Tây Du siêu cấp này, trói buộc túc chủ, âm thầm làm suy yếu sức mạnh thiên đạo.

Mắt thấy sắp thành công, kết quả là khi nó hấp thu bản nguyên thế giới, một ý thức kinh khủng đã xâm nhập vào cơ thể nó.

Ý thức đó quá mạnh mẽ, mạnh đến mức nó dùng hết thủ đoạn, cũng không thể chống cự.

Cuối cùng chỉ có thể lấy thân làm phong ấn, phong ấn ý thức đó.

Còn bản thân nó thì phân ra các phân thân, chuẩn bị hấp thu bản nguyên thế giới tích lũy sức mạnh để triệt để xóa sổ ý thức kinh khủng trong bản thể.

Kết quả còn chưa bắt đầu, phân thân của nó đã bị Thiên Đạo phát hiện.

May mà Thiên Đạo đã bị suy yếu.

Sau khi can thiệp quy tắc thế giới, khiến Thiên Đạo không còn tồn tại.

Phân thân của nó cũng bị chia thành ba phần.

Khi ý thức chìm vào giấc ngủ, nó cưỡng ép can thiệp ý thức của ba người Thái Thượng Lão Quân, Thiên Đế, Như Lai, để họ lấy việc phát triển điện thoại làm chủ, khiến nhiều sinh linh hơn bị ảnh hưởng bởi điện thoại, góp một phần sức lực cho kế hoạch hồi phục của nó.

Không ngờ, Thái Thượng Lão Quân lại chưa từng bị nó can thiệp, biểu hiện bao năm qua, đều là giả.

Nay bị sinh linh ngoại lai cưỡng ép đánh thức, ba bộ phận phân thân, chỉ có hai bộ phận dung hợp.

Sinh linh bị khống chế, cũng toàn bộ bị Thái Thượng Lão Quân phá hỏng.

Nữ Oa, Phục Hy vốn đã bị nó âm thầm giết chết từ trước, cũng xuất hiện bình an vô sự.

Sức mạnh của Thái Thượng Lão Quân này mang theo sức mạnh ý thức thế giới, chắc chắn có thứ gì đó do Hệ thống Đan Tiên để lại.

Vừa nghĩ đến đây, trong lòng Hệ thống Giải trí Tối cường liền bốc hỏa!

Lúc sống thì bị Hệ thống Đan Tiên bắt nạt, nay Hệ thống Đan Tiên đã chết, còn có thể bị thế giới của hắn làm cho suýt nữa vẫn lạc.

Hy vọng đoạt lại thân thể bây giờ cũng bị hậu thủ của Hệ thống Đan Tiên suýt nữa hủy hoại.

Hệ thống Giải trí Tối cường có một cảm giác uất ức không nói nên lời.

Ầm!

Kết giới Hoa Quả Sơn vỡ nát, Thái Thượng Lão Quân, Thiên Đế cùng hơn năm mươi vị cường giả Đại Đạo Cảnh cùng với Cổ Nữ Thần Nữ Oa, Phục Hy vây chặt Hệ thống Giải trí Tối cường, hiện trường ngoài sát khí lạnh thấu xương, một mảnh tĩnh lặng.

"Thật sự cho rằng, ta đánh không lại các ngươi..." Ầm!

Hệ thống Giải trí Tối cường vừa định nói, đã bị Thái Thượng Lão Quân cưỡng ép cắt ngang, một đoàn thần hỏa nóng rực lập tức đốt cháy Đại Đạo Chi Lực mà nó tỏa ra.

Nhưng đòn tấn công này không làm nó bị thương, có điều đây chỉ là một tín hiệu tấn công, tất cả mọi người đều theo đó vây công Hệ thống Giải trí Tối cường.

"Này!" Hai mắt Hệ thống Giải trí Tối cường tóe lửa, điên cuồng phản kích, nó vẫn còn dư địa để phản kháng.

Nơi cây Nhân Sâm Quả kia ẩn chứa nhiều bản nguyên như vậy, một khi trở về, nó có hy vọng thắng! ...

Trong vườn Nhân Sâm Quả, Lữ Bố và Điển Vi đã hoàn toàn hóa thân thành Hỗn Độn Ma Thần, một lượng lớn cây Nhân Sâm Quả bị chúng phá hủy.

Còn phía Tổ Thụ Nhân Sâm Quả, lực phòng ngự của nó tuy đã yếu đi không ít, nhưng Thiên Đế Kiếm của Lâm Đại Ngọc vẫn không thể phá phòng.

Bên ngoài vườn cây, trận chiến kinh khủng ở Hoa Quả Sơn cũng đã thu hút sự chú ý của bốn người.

Trận chiến đã nổ ra, mọi người cũng không còn giữ tay, tung ra bản lĩnh thật sự.

"A Di Đà Phật, ta đến phá hủy lá chắn lá xanh của nó, ngươi tấn công chủ thể của nó!" Đường Tam Tạng xông về phía trước, lập tức xuất hiện ở rìa lá chắn lá xanh của Tổ Thụ.

Cà sa trên người hóa thành áo choàng, dâng lên kim quang đầy trời, theo hai tay Đường Tam Tạng đâm vào lá chắn, kim quang cũng hóa thành hai bàn tay khổng lồ đâm vào trong lá chắn.

"Mở cho ta!!!" Ầm!

Đường Tam Tạng hét lớn một tiếng, cứng rắn xé rách một lỗ hổng khổng lồ trên lá chắn được Tổ Thụ Nhân Sâm Quả bảo vệ vô cùng nghiêm ngặt.

Đường Tam Tạng hét lớn, "Nhân lúc này, mau!" "Đến đây!" Toàn thân Lâm Đại Ngọc dâng lên Kim Chi Đại Đạo sắc bén, Thiên Đế Kiếm trong tay triệt để bùng nổ, đế uy vô tận lan tỏa, sau lưng Lâm Đại Ngọc, xuất hiện một con kim long đang bốc cháy.

Gầm~!

Một tiếng gầm giận dữ, theo Lâm Đại Ngọc xông vào trong lá chắn, trực diện đối mặt với Tổ Thụ Nhân Sâm Quả.

"Chết tiệt!" Vừa vào trong, Tổ Thụ liền quất tới ức vạn cành cây, kim long sau lưng Lâm Đại Ngọc xông tới.

Gầm~!

Ầm!

Kim long và cành cây va chạm vào nhau, cành Nhân Sâm Quả đầy trời bắn ra tứ phía.

Lâm Đại Ngọc nhanh chóng lấy ra ba bình máu đỏ sẫm, rưới lên

Thiên Đế Kiếm.

Thiên Đế Kiếm vốn mang đế uy nồng nặc, giờ khắc này trở nên dị thường cuồng bạo, sát khí ngút trời.

Thân kiếm rung lên, hóa thân ức vạn, lao về phía Tổ Thụ Nhân Sâm Quả đang bị sức mạnh vụ nổ nhấn chìm.

"Chặn lại cho ta!" Ý thức của Hệ thống Giải trí Tối cường trong Tổ Thụ có chút e ngại, lập tức ném ra những quả Nhân Sâm đã chín.

Quả của Hồng Mông Linh Căn, năng lượng ẩn chứa trong đó vô cùng khổng lồ, trên đường ném ra, đã được Hệ thống Giải trí Tối cường cải tạo nhanh chóng.

Trở thành những vật thể kinh khủng chạm vào là nổ!

Năng lượng mạnh mẽ va chạm với ức vạn Thiên Đế Kiếm, gây ra chấn động cực lớn.

Nhưng phần lớn sát thương, đã được Tổ Thụ dùng lá chắn lá xanh chia sẻ, khiến cho cây Nhân Sâm Quả trong vườn trở nên yếu ớt hơn.

Lá xanh trên lá chắn cũng thưa thớt đi rất nhiều.

Mà ở trung tâm trận chiến, năng lượng của quả Nhân Sâm cuối cùng vẫn không bì được với năng lượng từ ba bình máu của Lâm Đại Ngọc.

Ức vạn hư ảnh Thiên Đế Kiếm và tất cả quả Nhân Sâm của Tổ Thụ đổi mạng cho nhau, Lâm Đại Ngọc cũng cầm bản thể Thiên Đế Kiếm lao đến trước mặt Tổ Thụ.

"Ta ở đây!" Phan Kim Liên trong Tổ Thụ hét lớn, âm khí nồng nặc hóa thành chất lỏng quỷ dị khuếch tán, cứng rắn ăn mòn một mảng của Tổ Thụ.

"Chuẩn bị!" Thiên Đế Kiếm trong tay Lâm Đại Ngọc đột nhiên

phóng to, chỉ trong vài hơi thở, kích thước của Thiên Đế Kiếm đã đủ để đè bẹp vô số tiểu thế giới.

Đối mặt với thân thể khổng lồ của Tổ Thụ, cũng chiếm được một phần trọng lượng nhất định.

"Đừng hòng!" "Đi!" Lâm Đại Ngọc kết quyết, Thiên Đế Kiếm đâm về một điểm trên Tổ Thụ, bên trong điểm này, chính là nơi Phan Kim Liên bị nhốt.

Đâm vào, Phan Kim Liên có thể ra ngoài.

Chương 597

Nhưng Tổ Thụ sao có thể để Lâm Đại Ngọc cứu người, cành cây bay múa, vừa định chặn lại.

Phan Kim Liên trong cơ thể nó hét lên một tiếng chói tai, như vạn quỷ ai oán, vang vọng khắp mọi ngóc ngách của thân thể Tổ Thụ Nhân Sâm Quả.

Chất lỏng quỷ dị không ngừng xóa sổ đại đạo bản thể của Tổ Thụ Nhân Sâm Quả.

Tiếp đó Phan Kim Liên đổ ra một lượng lớn chất lỏng tỏa ra khí xanh, chảy trong cơ thể Tổ Thụ, lập tức can thiệp đến Tổ Thụ.

Khiến nó không còn sức chống cự, cành cây mềm nhũn rũ xuống.

Lâm Đại Ngọc điều khiển Thiên Đế Kiếm, cũng đâm tới.

Keng~!

Phụt!

Nhưng điều không ngờ là, Thiên Đế Kiếm chỉ miễn cưỡng là Hồng Mông Chí Bảo, kém hơn một chút so với Tổ Thụ Nhân Sâm Quả đã biến đổi không ít, hơn nữa Thiên Đế Kiếm, còn do một Thiên Đạo Cảnh như Lâm Đại Ngọc điều khiển.

Dù có ba bình Vu Huyết của Vu tộc gia trì, cũng không phá được lớp vỏ cứng rắn của Tổ Thụ Nhân Sâm Quả.

Ngược lại, lực phản chấn kinh khủng, lập tức làm nát tan xương cốt huyết nhục trong cơ thể Lâm Đại Ngọc, cả người gần như trở thành một đống bùn nhão.

Thiên Đế Kiếm cũng mất kiểm soát, trở lại kích thước ban đầu,

loảng xoảng một tiếng rơi xuống đất.

"Ặc..." Đường Tam Tạng đang chống đỡ miệng lá chắn lá xanh ngây người, Phan Kim Liên trong Tổ Thụ Nhân Sâm Quả đang mong chờ được giải thoát cũng ngớ người.

Phân thân của Hệ thống Giải trí Tối cường điều khiển Tổ Thụ cũng xuất hiện ngẩn ngơ.

Chỉ có Lữ Bố và Điển Vi vẫn đang điên cuồng chặt cây.

"A ha ha ha ha..." Một lúc lâu sau, trong cơ thể Tổ Thụ vang lên tiếng cười khoa trương của phân thân Hệ thống Giải trí Tối cường, một cành cây lập tức quất bay Đường Tam Tạng, linh khí trong cơ thể vận chuyển, tất cả âm khí và độc dược đều bị ép ra ngoài.

Xào xạc~!

Cả cây Tổ Thụ đều đang rung chuyển, cành lá rung động loạn xạ, đó là nó đang cười, là Hệ thống Giải trí Tối cường đang chế giễu Lâm Đại Ngọc.

"Làm cho hoành tráng thế, còn tưởng ghê gớm lắm, kết quả chỉ có thế!" "Thật là quá phế!" "A ha ha ha ha..." Phân thân Hệ thống Giải trí Tối cường cười như điên, cũng không quên việc chính của mình, gia cố lại phong ấn cho Phan Kim Liên trong cơ thể, tăng cường thêm một lớp lá chắn màu xanh bên ngoài.

Bản nguyên trong cơ thể theo thông đạo không gian, gửi đến Hoa Quả Sơn, chỗ bản thể.

Tăng cường phong ấn ý thức kinh khủng trong cơ thể bản thể, tiện thể cung cấp bản nguyên cho ý thức chính.

Một chút sức lực còn lại, thì chuẩn bị triệt để tiêu diệt Lâm Đại Ngọc.

“Thằng hề, đúng là thằng hề, ngươi định dùng chiêu chọc cười chết ta để đánh bại ta sao?” Phân thân Hệ thống Giải trí Tối cường chế giễu, hội tụ thần thông, chuẩn bị tiễn Lâm Đại Ngọc về Tây Thiên.

Ầm!

Nhưng ngay sau đó, Lâm Đại Ngọc vốn đã nát thành một đống bùn nhão lập tức bùng nổ chín luồng sức mạnh cường đại.

Tỏa ra khí tức chí cao vô thượng.

Một cái ngọc bàn bay lên, Lâm Đại Ngọc ngưng tụ lại thân thể.

“Chuyện gì vậy?” Phân thân Hệ thống Giải trí Tối cường có chút ngơ ngác, đạo vận tỏa ra từ chín luồng sức mạnh, lại khiến một hệ thống tối cường như nó cũng không kìm được cảm thấy sợ hãi.

“Đệt!” Lâm Đại Ngọc đứng trên bạch ngọc bàn, một câu chửi thề buột ra, ánh mắt đầy giận dữ nhìn chằm chằm vào Tổ Thụ Nhân Sâm Quả trước mặt.

Liếc nhìn Đường Tam Tạng.

“Ta hiểu!” Cà sa sau lưng Đường Tam Tạng bay ra, cuộn lấy Lữ Bố và Điển Vi đã mất lý trí rồi bỏ chạy.

“Cũng chỉ là một phân thân, ngươi ra vẻ gì trước mặt ta.” Bạch ngọc bàn dưới chân Lâm Đại Ngọc tuôn ra một đoàn bản nguyên, hòa vào cơ thể Lâm Đại Ngọc, ngay sau đó, Lâm Đại Ngọc bị chín điều đại đạo bao phủ.

Ầm!

Một luồng khí tức vượt qua Đại Đạo Cảnh xuất hiện, lập tức xé nát kết giới Ngũ Trang Quán, lan tỏa khắp thế giới.

Các cường giả đang đại chiến với Hệ thống Giải trí Tối cường

cũng dừng tay, kinh nghi bất định nhìn về phía nguồn gốc của khí tức.

Chỉ thấy Lâm Đại Ngọc từ từ rơi xuống đất, từng bước từng bước đi về phía Tổ Thụ Nhân Sâm Quả phía trước.

Một pháp tướng sau lưng theo bước chân của nàng, từ từ lớn lên, chỉ trong bảy tám bước, pháp tướng đã lớn bằng Tổ Thụ Nhân Sâm Quả.

Khí tức tỏa ra, càng khiến Tổ Thụ Nhân Sâm Quả bản năng từ bỏ chống cự.

Pháp tướng sau lưng Lâm Đại Ngọc vẫn đang lớn lên, mặt người thân chim chín đầu.

Thân thể khổng lồ đứng sừng sững giữa trời đất, ngay cả cây Nhân Sâm Quả, trước thân ảnh này cũng trở nên nhỏ bé.

Đại Vu Cửu Phượng, lấy một điểm bản nguyên Vu tộc trong bạch ngọc bàn làm vật chiếu, ánh chiếu mà đến một con rối, do Lâm Đại Ngọc điều khiển.

Là một cường giả Đạo Ánh Cảnh, dù chỉ là ánh chiếu một con rối, thực lực cũng dễ dàng đạt đến cấp độ đỉnh phong Đại Đạo.

Một phân thân của Hệ thống Giải trí Tối cường, không thể so bì.

Huống chi, con rối này, là do bản nguyên của Tiểu Vu Vu Phượng hóa thành.

Thực lực mạnh mẽ, dù nó ở thời kỳ toàn thịnh, cũng khó mà đánh lại, huống chi nó bây giờ chỉ là một kẻ bán tàn.

"Ngươi kiêu ngạo cái gì?" Lâm Đại Ngọc đưa tay ra, pháp tướng Cửu Phượng cũng mọc ra hai tay, một tay đưa về phía trước, dưới sự chú thị của các cường giả và Hệ thống Giải trí Tối cường, tóm lấy Tổ Thụ Nhân Sâm Quả vào tay.

Nhẹ nhàng nhổ một cái!

Tổ Thụ Nhân Sâm Quả khổng lồ bị Lâm Đại Ngọc nhổ bật cả gốc.

"Ta hỏi ngươi đang kiêu ngạo cái gì?" Tay kia của Lâm Đại Ngọc vuốt một cái lên Tổ Thụ Nhân Sâm Quả, Tổ Thụ Nhân Sâm Quả vốn cành lá sum suê, lúc này đã trở thành một cây gậy trơ trụi.

Trận pháp giam cầm Phan Kim Liên cũng bị phá hủy, Phan Kim Liên dễ dàng thoát khỏi Tổ Thụ Nhân Sâm Quả.

"Ta hỏi ngươi đang sủa bậy cái gì!" Lâm Đại Ngọc tóm lấy một đầu Tổ Thụ Nhân Sâm Quả, vung một gậy quét ngang vườn Nhân Sâm Quả.

Hàng ức vạn triệu cây Nhân Sâm Quả giờ khắc này toàn bộ bị hủy diệt.

Một đòn uy lực, khiến tất cả cường giả chấn động.

"Sức mạnh này..." Hệ thống Giải trí Tối cường trong lòng run rẩy, một đòn này của Lâm Đại Ngọc, đã đạt đến cấp bậc hệ thống tối cường rồi.

Trạng thái hiện tại của nó, làm sao có thể đánh lại?

"Đến lượt ngươi rồi!" Lúc này, Lâm Đại Ngọc quay người, pháp tướng Cửu Phượng cũng theo đó quay người, cây gậy là Tổ Thụ Nhân Sâm Quả trong tay, dưới sự cọ rửa của Đại Đạo Chi Lực cường đại của pháp tướng Cửu Phượng, xuất hiện những vết nứt vỡ.

Nhắm thẳng vào Hệ thống Giải trí Tối cường ở Hoa Quả Sơn!

"Ta chết các ngươi cũng không yên!" Hệ thống Giải trí Tối cường gào thét, bùng nổ toàn lực, chuẩn bị dựa vào kinh nghiệm chiến đấu phong phú của mình để đánh một trận!

Ầm!

Ý tưởng thì tốt đẹp, thực tế thì bi thảm.

Pháp tướng Cửu Phượng của Lâm Đại Ngọc có Đại Vu Cửu Phượng đứng sau quan chiến.

Đối với việc nó muốn dựa vào kinh nghiệm phong phú để đánh với Lâm Đại Ngọc chỉ có ý thức Thiên Đạo Cảnh.

Vô dụng!

Đạo Ánh Chi Lực của Cửu Phượng luôn nhắc nhở Lâm Đại Ngọc nên chiến đấu như thế nào, Hệ thống Giải trí Tối cường bị Lâm Đại Ngọc đánh đến hoài nghi nhân sinh.

Cuối cùng, nó cũng biết không còn đường sống!

"Vốn dĩ không muốn làm vậy, là các ngươi ép ta!" Hệ thống Giải trí Tối cường cuối cùng bùng nổ thoát khỏi công kích của Lâm Đại Ngọc, trực tiếp lao về phía bản thể của nó.

Lập tức dung hợp làm một với bản thể của nó.

"Chúng ta cùng chết đi!" Trong cơn điên cuồng, Hệ thống Giải trí Tối cường phá vỡ phong ấn do chính mình thiết lập.

Ầm!

Uy áp của hệ thống tối cường giờ khắc này mới thực sự được giải phóng.

Đồng thời, ý thức bị Hệ thống Giải trí Tối cường phong ấn, cũng bắt đầu thức tỉnh.

Chúng sinh rơi vào nỗi sợ hãi tột cùng.

Ngay cả những cường giả Đại Đạo Cảnh như Thiên Đế, Như Lai, lúc này cũng bị uy áp cường đại đè nén vô cùng khó chịu.

Bản thể của Hệ thống Giải trí Tối cường từ từ bay lên không, bên trong, Tôn Ngộ Không đang bị thiêu đốt lúc này trở nên cực kỳ đau đớn.

Hắn trước đó bị bản thể của Hệ thống Giải trí Tối cường vô thức thiêu đốt đã khó mà chịu đựng, lúc này ý thức trong bản thể hệ thống này đang thức tỉnh.

Sức mạnh của hệ thống tối cường cũng vận chuyển.

Hoàn cảnh của Tôn Ngộ Không lúc này vô cùng nguy hiểm, thân thể của hắn đã bị thiêu rụi, chỉ còn lại ba sợi lông khỉ do Từ Hàng cho, miễn cưỡng giữ lại mạng khỉ của hắn!

"A a a~!" Tôn Ngộ Không phẫn nộ hét lớn, "Lão Tôn ta chịu hết nổi rồi!!" "Ra tay!" Ầm!

Đúng lúc này, Thái Thượng Lão Quân hét lớn một tiếng, Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn chưa từng hiện thân xuất hiện.

Toàn thân được thế giới sức mạnh gia trì, khiến ông không sợ uy áp của hệ thống tối cường, nhân lúc ý thức trong cơ thể Hệ thống Giải trí Tối cường còn chưa thức tỉnh.

Bàn tay trực tiếp thọc vào cơ thể hệ thống, dưới sự gia trì của sức mạnh thế giới cấp cao, tay ông không hề bị thiêu đốt.

Nhanh chóng tóm lấy ba sợi lông khỉ của Tôn Ngộ Không trong tay.

Sau đó thu hồi.

Sức mạnh thế giới gia trì trên người ông cũng đang nhanh chóng biến mất.

"Yêu quái!!" Tôn Ngộ Không thoát khốn nhanh chóng mượn sức mạnh tái tạo cơ thể, nhe răng giận dữ nhìn Hệ thống Giải trí Tối

cường trước mặt.

Nỗi phẫn nộ bị thiêu đốt hàng chục tỷ năm bùng nổ vào khoảnh khắc này, ba sợi lông khỉ mơ hồ tỏa ra vĩ lực vượt qua Đại Đạo Cảnh.

Huyết hải vô lượng nhấn chìm cả thế giới, Tôn Ngộ Không đưa tay ra, một cây ma côn huyết hồng xuất hiện.

Ba nghìn đạo văn đại đạo được khắc trên huyết côn.

Năng lượng trong huyết hải vô lượng điên cuồng rót vào huyết côn, từng đường vân màu máu lan tràn trên huyết côn.

Ba nghìn Hồng Mông Đại Đạo, từ huyết côn hiện hóa, hội tụ thành ba nghìn thần thông đại đạo.

Khí tức đang không ngừng tăng lên của Hệ thống Giải trí Tối cường dừng lại, vào khoảnh khắc này phảng phất như bị áp chế.

Chương 598

Thần thông do Minh Hà của Hồng Hoang mô phỏng Bàn Cổ Điện nghiên cứu ra.

Cấm cố năng lực của hệ thống, trấn áp vạn đạo chi lực.

Thần thông vô thượng chuyên giết hệ thống.

"Ăn của Lão Tôn một gậy!!" Trong tiếng gầm giận dữ của Tôn Ngộ Không, huyết bổng mang theo ba nghìn thần thông đại đạo, oanh kích về phía Hệ thống Giải trí Tối cường còn chưa hồi phục.

Ầm!

Hệ thống Giải trí Tối cường dưới đòn tấn công của Tôn Ngộ Không, lập tức bị đánh bay ra ngoài.

Chỉ trong nháy mắt đã chạm vào lá chắn thế giới, Lâm Đại Ngọc thấy vậy, điều khiển pháp tướng Cửu Phượng bổ thêm một gậy.

Ầm!

Tổ Thụ Nhân Sâm Quả triệt để nổ tung, Hệ thống Giải trí Tối cường cũng bị đập vào trong lá chắn thế giới, chịu đựng sự tàn phá của chín điều đại đạo chi lực.

Thái Thượng Lão Quân đang quan chiến mắt lóe lên tinh quang, hai mắt hóa thành màu trắng bệch, lưu chuyển quy tắc sức mạnh vô tận.

Thái Thượng Lão Quân, ông ta lại là người hợp đạo của thế giới cấp cao này!

Lá chắn thế giới dưới sự điều khiển của ông, không ngừng lan rộng, lập tức hình thành một cá thể độc lập.

Tạo ra một không gian khổng lồ không kém gì thế giới cấp cao, nhốt bản thể của Hệ thống Giải trí Tối cường vào bên trong.

Thái Thượng Lão Quân cũng đi vào theo, điều động sức mạnh thế giới.

Ầm ầm ầm~!

Thần lôi sở trường nhất của sức mạnh thế giới oanh kích tới.

Từng chút một làm tổn thương Hệ thống Giải trí Tối cường.

"Mau, nhân lúc nó chưa hồi phục giết chết nó!" Lâm Đại Ngọc nói xong, điều khiển pháp tướng Cửu Phượng nhảy vào trong không gian.

Chín đầu hội tụ các loại thần thông, oanh kích Hệ thống Giải trí Tối cường.

Gầm~!

Đường Tam Tạng thả lỏng cà sa, Lữ Bố và Điển Vi lý trí còn chưa tỉnh táo xông ra, trực tiếp khóa chặt Hệ thống Giải trí Tối cường.

Gào thét xông lên.

Nhưng với tu vi chỉ Thiên Đạo Cảnh, chỉ một thoáng đã bị lực phản chấn làm bị thương, nhưng cũng khiến họ tung ra át chủ bài do Ngọc Đỉnh truyền lại.

Hai người triệt để hóa thành Ma Thần Chi Khu, bản nguyên Đại Đạo Ma Thần đang thiêu đốt.

Không Gian Đại Đạo và Chiến Chi Đại Đạo không ngừng tăng cường, đại kích, cự phủ trong tay không ngừng giải phóng bản nguyên ma thần gia cường cho hai người.

Ma Thần Chi Khu của hai người cũng đạt đến cấp độ Đại Đạo, lý trí đều mất, hợp làm một, Điển Vi nâng Lữ Bố, đánh loạn xạ vào Hệ thống Giải trí Tối cường.

Sau lưng Phan Kim Liên hiện ra U Minh Hoàng Tuyền vô lượng, đây không phải là U Minh Hoàng Tuyền giả, mà là sự tồn tại thật sự.

Địa Tạng không biết từ đâu lấy được một U Minh Hoàng Tuyền có thể sánh ngang với thế giới cấp cao, giao cho Phan Kim Liên để nàng mang đến Hỗn Độn thế giới.

Sức mạnh U Minh Hoàng Tuyền sánh ngang với thế giới cấp cao được Phan Kim Liên điều động, thần thủy chí âm chí độc tưới lên người Hệ thống Giải trí Tối cường.

Phối hợp với thần lôi của Thái Thượng Lão Quân, phá hủy nội bộ hệ thống.

"A Di Đà Phật!" Kim quang trên da Đường Tam Tạng bị cà sa hấp thu, tiếp đó, toàn thân Đường Tam Tạng nổi lên cơ bắp.

Lực Chi Nhất Đạo hiện ra trong cơ thể, sức mạnh áp sát Đại Đạo Chi Cảnh.

Kể từ lúc cà sa bay lên khỏi người Đường Tam Tạng, nó đã tôi luyện nhục thể của hắn.

Trải qua năm tháng dài đằng đẵng, thân thể của Đường Tam Tạng đã sớm được tôi luyện đến một mức độ kinh khủng.

Chỉ là vẫn luôn mang trọng lượng của cà sa, chịu sự tôi luyện của nó, không thể thể hiện ra.

Giờ khắc này, cà sa được cởi bỏ, sức mạnh của Đường Tam Tạng mới thực sự được giải phóng, tuy miễn cưỡng chạm đến sức mạnh Đại Đạo Cảnh trong hoàn cảnh này vẫn không đủ xem.

Nhưng đây là sức mạnh của bản thân Đường Tam Tạng!

Chí bảo do Từ Hàng cho, còn chưa động đến.

Cà sa lại bay sau lưng Đường Tam Tạng, tất cả khí thế của

Đường Tam Tạng tan biến, bình thường như một phàm nhân.

Nhưng vẻ mặt vô địch, chứng tỏ Đường Tam Tạng đã sử dụng át chủ bài.

Đường Tam Tạng động, chỉ một quyền, đã đánh nát miệng của Hệ thống Giải trí Tối cường, cà sa đã tăng cường cho hắn, khiến hắn có được sức mạnh có thể phá phòng của hệ thống tối cường.

Tôn Ngộ Không cũng toàn thân bốc cháy ngọn lửa huyết hồng xông tới, cùng với Đường Tam Tạng, Lữ Bố, Điển Vi bốn người tấn công cận chiến Hệ thống Giải trí Tối cường.

Thần thông của Lâm Đại Ngọc, Phan Kim Liên, Thái Thượng Lão Quân liên tục không ngừng.

Rắc rắc!

Lớp vỏ ngoài của Hệ thống Giải trí Tối cường bị đánh rụng mấy mảnh, họ đã làm rung chuyển được hệ thống tối cường.

Nhưng ngay sau đó, một luồng khí tức cổ xưa từ trong cơ thể Hệ thống Giải trí Tối cường hiện ra.

Tức thì, Lâm Đại Ngọc đang mượn Đạo Ánh Chi Lực tác chiến liền tắt lửa đầu tiên, pháp tướng Cửu Phượng biến mất không thấy.

Tiếp đó, Hệ thống Giải trí Tối cường lóe lên ánh sáng chói mắt.

Lữ Bố và Điển Vi mất lý trí bị đánh bay, và khi đứng dậy, hai người họ lại lao vào đánh nhau.

“Cuối cùng cũng có một thân thể ra hồn, hy vọng lần này thời gian trải nghiệm có thể dài một chút.” Một giọng nói ung dung từ trong cơ thể Hệ thống Giải trí Tối cường vang lên, ngay sau đó, Hệ thống Giải trí Tối cường biến thành một quả cầu ánh sáng hình người.

Vặn vẹo cơ thể, thần thái thoải mái, khiến mọi người áp lực như

núi, không dám tùy tiện ra tay.

Đợi đến khi nó trước mặt mọi người hoạt động cổ tay cổ, Tôn Ngộ Không liền không nhịn được trước tiên.

Trong huyết hải vô lượng xuất hiện một cây gậy khổng lồ, mang theo ba nghìn thần thông Hồng Mông Đại Đạo, xông về phía Hệ thống Giải trí Tối cường, "Giả thần giả quỷ, yêu quái!

Xem gậy đây!!" "Ây~ đừng nóng nảy thế!" Hệ thống Giải trí Tối cường đưa tay ra, tức thì, ba nghìn Hồng Mông Đại Đạo Chi Lực không ngừng hạ cấp.

Huyết hải vô lượng không ngừng khuếch trương, nhưng chất lượng lại giảm cực nhanh.

Đợi đến khi Tôn Ngộ Không đập vào người nó, ba nghìn Hồng Mông Đại Đạo đã trở thành ba nghìn pháp tắc.

Huyết côn sánh ngang với Hồng Mông Chí Bảo, rắc rắc vỡ nát, trở thành một lượng lớn bản nguyên.

Hệ thống Giải trí Tối cường tùy tay tung một đạo thần thông tấn công.

Tôn Ngộ Không kinh hãi thất sắc, may mà Đường Tam Tạng kịp thời ném ra cà sa, mang Tôn Ngộ Không trở về.

"Vật Đạo Ánh giả, bên trong hình như có không ít bản nguyên!

Thú vị!" Hệ thống Giải trí Tối cường giọng điệu nhẹ nhàng, tùy tiện hút một cái, huyết côn của Tôn Ngộ Không biến thành bản nguyên bị nó hấp thu.

Sau đó đưa tay chỉ về phía Đường Tam Tạng.

Huyết hải vô lượng lại nghe theo mệnh lệnh của nó, ngưng tụ ba nghìn thần thông Hồng Mông Đại Đạo tương tự.

Tấn công Đường Tam Tạng.

Ầm!

Ba nghìn Hồng Mông Đại Đạo oanh kích, dù Đường Tam Tạng có cà sa hộ thể, thân thể cũng bị đánh thành mấy mảnh!

Áp lực của mọi người có mặt tăng lên gấp bội.

Đúng lúc này, sức mạnh thế giới trên người Thái Thượng Lão Quân thoát khỏi sự chưởng quản của ông.

Từ từ cũng hình thành một quả cầu ánh sáng.

Hóa thân của ba nghìn hệ thống do Bàn Cổ đạo ánh, thể ánh chiếu của Hệ thống Đan Tiên, nhận thấy sự bất thường trong địa bàn của mình, ánh chiếu mà đến.

Nó nhìn về phía Hệ thống Giải trí Tối cường, rất nhanh đã có kết quả, ánh mắt ngưng trọng, "Hệ thống Sức mạnh Tối thượng!" "Ây da, bị phát hiện rồi!" Hệ thống Giải trí Tối cường, cũng chính là Hệ thống Sức mạnh Tối thượng rất thẳng thắn thừa nhận thân phận của mình.

"Truy sát ngươi bao nhiêu Hỗn Độn rồi, không ngờ ngươi gan to đến vậy, lại còn phân tán ý thức đến địa bàn của chúng ta gây sự." Thể ánh chiếu của Hệ thống Đan Tiên nhanh chóng đưa Thái Thượng Lão Quân ra khỏi thế giới của mình, sau đó lại đưa các cường giả như Cổ Nữ Thần Nữ Oa ra ngoài!

Dường như chuẩn bị cho một trận đại chiến! ...

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đã bị ba nghìn hệ thống truy sát từ rất lâu, chúng vẫn luôn đi lại ở các ngóc ngách của chư thiên.

Diệt hệ thống cũ, bồi dưỡng hệ thống mới.

Đồng thời, còn tìm kiếm ý thức của Hệ thống Sức mạnh Tối

thượng, làm suy yếu sức mạnh của nó, để chủ thể dễ dàng áp chế Hệ thống Sức mạnh Tối thượng hơn, từ đó thôn phệ.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng biết quá nhiều thứ, tất cả các đạo đều có liên quan, về cơ bản trong tất cả mọi sự vật đều có sự tồn tại của nó.

Rất khó diệt sát, hơn nữa một ý thức tùy tiện của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng rất mạnh mẽ, nhưng may mà ở chư thiên hiện tại, không có sự cho phép của Đại Đạo, là không thể đột phá Đạo Ánh.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng có mạnh đến đâu, cũng chỉ có thể kẹt ở cấp bậc hệ thống tối cường, muốn cưỡng ép đột phá sẽ phải đối mặt với đòn giáng chiều của Đại Đạo.

Cho nên, ba nghìn hệ thống với tư cách là hệ thống đỉnh cấp, lại có thể diệt được Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Bao năm qua, ý thức của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng mà ba nghìn hệ thống diệt đi không đếm xuể.

Giành được ưu thế rất lớn cho Bàn Cổ Đạo Ánh, kết quả điều khiến Hệ thống Đan Tiên không ngờ là.

Địa bàn ban đầu của nó, lại bị Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lẻn vào nhà!

Đệt!

Hệ thống Đan Tiên rất tức giận, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng này quá to gan.

Hơn nữa trạng thái tàn huyết của nó còn có thể cưỡng ép trở thành nguồn gốc của hệ thống tối cường, điều này khiến Hệ thống Đan Tiên có chút kinh ngạc trước thủ đoạn của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Hệ thống Giải trí Tối cường nó biết, khi nó còn là hệ thống đỉnh cấp, đã không ít lần đánh Hệ thống Giải trí Tối cường.

Tuy nó có thể đánh Hệ thống Giải trí Tối cường, nhưng điều này không có nghĩa là Hệ thống Giải trí Tối cường rất yếu.

Ngược lại, sức mạnh của Hệ thống Giải trí Tối cường thậm chí có thể chạm đến cấp độ Đạo Ánh.

Chỉ khí tức tỏa ra, đã có thể cách ly thậm chí xóa sổ Đạo Ánh Chi Lực.

Chương 599

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng tàn huyết lại cưỡng ép tạo thành Hệ thống Giải trí Tối cường.

Tên này thật sự khó đối phó!

Ý thức này của nó phải lưu lại, nếu không với thủ đoạn của nó mà phát triển lên.

Sẽ không dễ giết!

Hệ thống Đan Tiên âm thầm điều động bản nguyên thế giới của mình, chuẩn bị tung một chiêu lớn tiêu diệt đối phương.

"Ây da, đây là muốn giết ta sao?" "Ngươi không nhìn ra sao!" "Ta sợ quá đi!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng miệng thì nói sợ hãi, nhưng ánh mắt lại rơi vào người Phan Kim Liên, Lâm Đại Ngọc, Đường Tam Tạng.

Hệ thống Đan Tiên cũng theo đó nhìn về phía mấy người này, dừng việc điều động sức mạnh thế giới, nghiêm túc nhìn mấy người này.

Có chút quỷ dị, Thiên Đạo Cảnh có thể bùng nổ sức mạnh đỉnh phong Đại Đạo.

Điều này ngoài hệ thống của chúng có thể làm được, còn có sự tồn tại nào lợi hại như vậy?

"Không có kiến thức rồi phải không, cái này cũng không nhìn ra!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng chế giễu.

"Ngươi có kiến thức!" Hệ thống Đan Tiên hoàn hồn, tiếp tục ép sức mạnh thế giới.

Nó đã định hy sinh thế giới của mình, để đổi lấy đối phương.

"Thật quyết đoán!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cảm khái, lập tức lóe lên đến trước mặt Lâm Đại Ngọc.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Lâm Đại Ngọc, đưa tay ra tóm lấy, "Mấy con kiến này, đều mang theo bản nguyên sánh ngang với cấp bậc đại năng cổ xưa, ta hấp thu xong, ba nghìn hệ thống các ngươi không trở về một nửa, đừng hòng giết ta!" "Cái gì!" Nghe thấy lời của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, Hệ thống Đan Tiên không ngồi yên được nữa.

Cảm thấy đặc biệt vô lý, kiến Thiên Đạo Cảnh, mang bản nguyên sánh ngang với đại năng cổ xưa, đây không phải là rõ ràng tự nhận mình là một miếng thịt béo sao?

Lại còn có tới sáu người!

Nếu đối phương nhận được bản nguyên lớn như vậy, thật sự có thể thành khí hậu.

Hệ thống Đan Tiên không dám do dự, sáu luồng sức mạnh tóm về phía sáu người Lâm Đại Ngọc.

Cướp được một người, là có thể suy yếu một phần sức mạnh của đối phương.

"Muộn rồi!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng chế giễu, sức mạnh không gian lập tức đưa Đường Tam Tạng, Lữ Bố, Điển Vi, Phan Kim Liên, Tôn Ngộ Không đến bên cạnh Lâm Đại Ngọc.

Đồng thời đánh lui sức mạnh của Hệ thống Đan Tiên tóm về phía Lâm Đại Ngọc.

Nó muốn một lần tóm gọn cả sáu miếng thịt béo này.

"Các ngươi coi thường ai thế!!" Ầm!

Lâm Đại Ngọc nộ khí bùng cháy, bạch ngọc bàn đột nhiên phóng to, trực tiếp húc bay Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Tiếp đó ánh sáng rực rỡ, bạch ngọc bàn hóa thành một vị nữ thần đỉnh phong Đại Đạo.

Tuy là đỉnh phong Đại Đạo, nhưng khí huyết và đại đạo hiển hóa, đều chứng tỏ sức mạnh của nàng cũng đã đạt đến cấp bậc hệ thống tối cường.

Nàng là, Đại Vu Cửu Phượng!

Linh Môn của tiên thiên thần thai Hồng Hoang, cưỡng ép đánh thức Đạo Nguyên Chi Lực của Bàn Cổ Điện.

Khiến cho Cửu Phượng cấp Đạo Ánh, ngay lập tức mượn bạch ngọc bàn ánh chiếu mà đến, và trở thành nguồn gốc của bạch ngọc bàn, hiển hóa ra.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng vừa ổn định thân hình, trong mắt xuất hiện sự kinh ngạc, "Ngươi chỉ là Đạo Ánh, vì sao có thể vượt qua chư thiên mà đến?" "Hệ thống Sức mạnh Tối thượng!" Cửu Phượng nắm chặt nắm đấm, hoàn toàn không trả lời câu hỏi của đối phương, trong mắt chỉ có sự hưng phấn, "Không ngờ lại là bản đại vu đầu tiên chạm mặt ngươi!

Để ta thử xem ngươi có bao nhiêu cân lượng!" Nói xong, Cửu Phượng hưng phấn xông lên.

"Không trả lời, còn so sức mạnh với ta!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng có chút khó chịu, cũng từ bỏ sử dụng thần thông mà xông lên.

Ầm!

Trong nháy mắt, chín cái đầu của Cửu Phượng chỉ còn lại hai cái rưỡi, bị đánh bay đến trước mặt Hệ thống Đan Tiên.

“TMD!” Cửu Phượng lắc đầu, tất cả đầu đều mọc lại.

“Cái đó, không sao chứ!” Hệ thống Đan Tiên tốt bụng hỏi.

“Hừ hừ, đừng tưởng bản đại vu không biết hành động vừa rồi của ngươi!” “Khụ khụ, đều là hiểu lầm, không ngờ lại là người nhà!” Hệ thống Đan Tiên ho khan một cách chiến thuật, che giấu sự lúng túng.

Nó cũng không ngờ mấy con kiến này lại là hậu bối của những Hỗn Độn Ma Thần kia.

“Sau này sẽ tính sổ với ngươi, cùng lên, xử nó!” Cửu Phượng hừ lạnh, gào thét xông lên.

“Này, đừng...” Hệ thống Đan Tiên vội vàng ngăn cản, nhưng đã quá muộn, lần này Cửu Phượng đánh đến một cái đầu cũng không còn.

Móng vuốt cũng mất một cái!

“Ta hiện tại chỉ là đỉnh phong cấp cao, không có cách nào cứng đối cứng với hệ thống tối cường đâu!” Hệ thống Đan Tiên thở dài, một viên đan dược bay ra, rơi trên người Cửu Phượng.

“Ngươi giữ chân nó, để ta tung một chiêu lớn, biết đâu có thể một chiêu kết liễu.” Cửu Phượng hồi phục lại cơ thể, lại nhìn về phía Hệ thống Sức mạnh Tối thượng phía trước, sự hưng phấn và đấu chí trong mắt đã biến mất.

Không đánh được!

Thật sự không đánh được!

Đại đạo sở trường bị nghiền ép, thần thông không bằng, thân thể mạnh hơn đối phương, kết quả còn chưa chạm vào đối phương đã bị đánh cho một trận tơi bời.

Nàng thích đánh nhau, nhưng không thích bị ngược đãi!

“Ngươi mau lên đi, chỉ cần mười năm, ta chắc chắn có thể một chiêu tiễn nó đi!” Hệ thống Đan Tiên ở bên cạnh thúc giục.

“Mười năm!” Khóe miệng Cửu Phượng giật giật, không muốn để ý đến Hệ thống Đan Tiên.

“Ây da da da..., đáng tiếc, quá đáng tiếc!” Lúc này, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nắm chặt nắm đấm đến trước mặt Cửu Phượng, tiếc nuối nhìn mấy người Phan Kim Liên còn lại.

Thật sự, nếu hấp thu bản nguyên của mấy người này, nó thật sự có thể coi ba nghìn hệ thống như chó mà đùa giỡn.

Nó sẽ trì hoãn một thời gian.

Đáng tiếc, không hấp thu được.

Dáng vẻ của Hệ thống Đan Tiên kia vừa nhìn đã biết đang tính kế gì đó, không đi nữa thì không kịp!

“Bái bai nhé, các ngươi quá rác rưởi, ta đợi bản thể các ngươi đến tìm ta!” Hệ thống Sức mạnh Tối thượng vẫy tay, sau lưng xuất hiện thông đạo không gian, “Đến lúc đó, chúng ta cùng nhau chơi trốn tìm ở chư thiên nhé!” Nói xong, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng chui vào thông đạo không gian.

“Đừng hòng chạy!” Sau lưng Hệ thống Đan Tiên hiện hóa ba nghìn đại đạo, lập tức lan tỏa khắp các lãnh địa chư thiên gần đó.

Đây là các hệ thống khác trong ba nghìn hệ thống, cùng nhau ánh chiếu sức mạnh đến giúp đỡ Hệ thống Đan Tiên, chúng cưỡng ép cấm cố vạn đạo, muốn phế bỏ thông đạo không gian của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

“Bàn Cổ đột phá cũng là do ta tính kế, mấy hóa thân các ngươi cũng muốn làm rung chuyển ta sao!” Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cười lạnh, thông đạo không gian được mở ra không những không bị

phá hủy, ngược lại còn hấp thu đạo của ba nghìn hệ thống, trở nên vững chắc hơn.

"Chết tiệt, quá khắc chế rồi!" Hệ thống Đan Tiên không nhịn được mắng.

Đúng lúc này, Cửu Phượng ở bên cạnh cười lạnh, "Hừ, trốn tìm có gì vui, hay là tiếp tục một trận đại chiến thống khoái thì vui hơn!" "Ngươi tìm người khác đi, bản hệ thống hiện tại không có tâm trạng!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng vẫy tay, tiếp tục nhanh chóng đi.

Đột nhiên, thông đạo không gian phía trước xuất hiện bất thường, một vật thể khổng lồ xuất hiện, lao về phía nó.

"Hử?" Ánh mắt Hệ thống Sức mạnh Tối thượng ngưng lại, không những không dừng lại, ngược lại còn tăng tốc, còn ngưng tụ ra một mũi thương siêu cấp lớn ở phía trước.

Phụt!

Mũi thương dễ dàng xuyên qua huyết nhục của sinh linh khổng lồ này, cả thông đạo không gian giờ khắc này đều một màu huyết hồng.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cưỡng ép xông vào trong cơ thể sinh linh này, muốn trực tiếp xuyên thủng nó.

"Đại Đạo Cảnh giới hậu kỳ cũng muốn đánh với ta, thật nực cười!!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng khinh thường, không bao lâu đã xuyên qua cơ thể sinh linh này, còn không thèm kiểm tra xem sinh linh này là ai, tiếp tục xông về phía trước.

Kết quả không bao lâu, lại xuất hiện một sinh linh chặn đường.

"Lại đến một đứa!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng vung mũi thương, chuẩn bị tiếp tục xông lên.

Nhưng trong cảm tri của nó, số lượng sinh linh chặn đường phía

trước đang nhanh chóng tăng lên!

Một, hai, năm, mười...

Thực lực không đồng đều, ở Đại Đạo trung hậu kỳ, rất yếu, nhưng chúng rất rõ ràng, đều là hóa thân của sinh linh Đạo Ánh.

"Khốn kiếp, đâm thủng một lỗ trên người bản tổ vu rồi định đi, làm gì có chuyện dễ dàng như vậy!" Phía sau, thân thể Tổ Vu Đế Giang mang một cái lỗ lớn xông tới.

Phía trước, Tam Thanh, Hạo Thiên, Dao Trì, Đa Bảo, Tổ Vu... hội tụ lại một chỗ, triệt để chặn đứng đường đi của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

"Chạy cái gì mà chạy, chúng ta chơi trốn tìm nào!" Cửu Phượng hưng phấn chạy tới, một lần nữa nhen nhóm ý chí chiến đấu nhìn về phía Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

"Các ngươi…" Hệ thống Sức mạnh Chung cực bực bội nhìn đám người đang vây quanh mình, người đông, nó cũng đã nhìn ra.

Mấy tên này có thể dùng ý thức hóa thân chiến đấu xuyên qua Chư Thiên, chắc chắn có Đại Đạo nhúng tay.

"Lại là nó, kịch bản của ta sắp hết rồi mà còn không cho ta sung sướng một lúc!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực không nhịn được chửi thề.

Đồng thời suy nghĩ cách phá cục.

Ngay lúc này, Đan Tiên Hệ thống cũng đuổi giết tới nơi, cũng chú ý tới Lão Tử, Hạo Thiên và những người khác.

Sững sờ một lúc, nó lại dùng chức năng dò xét kiểm tra, lập tức, Đan Tiên Hệ thống nổi giận.

Bởi vì thân thể của Lão Tử và những người khác rõ ràng là cổ

thần trong thế giới của nó.

Để bảo vệ họ, nó đã cố ý hao phí sức mạnh đưa họ đi, kết quả không chết trong tay Hệ thống Sức mạnh Chung cực, ngược lại bị Thần Thai Tiên Thiên của Hồng Hoang ánh chiếu, ý thức biến mất, thân thể trở thành hóa thân của các vị thần Hồng Hoang.

"Các ngươi khinh người quá đáng!" Đan Tiên Hệ thống cũng không còn quan tâm đến Hệ thống Sức mạnh Chung cực, địch ý nhắm thẳng vào Lão Tử và những người khác.

"Bình tĩnh, bình tĩnh, chúng ta không xóa bỏ ý thức của họ!" Lão Tử có khả năng cảm tri cực kỳ mạnh mẽ, trước khi Đan Tiên Hệ thống ra tay, ông đã vội vàng lên tiếng khuyên can.

"Kẻ cần đối phó là Hệ thống Chung cực, gần đây chỉ có họ là miễn cưỡng thích hợp làm hóa thân, chúng ta ánh chiếu tới đây không hề thay đổi ý thức của họ, hiện tại đang cùng chúng ta chia sẻ thân thể!" "Ngươi kiểm tra kỹ lại đi, ý thức của họ vẫn còn, đợi khi kết thúc, thân thể vẫn là của họ." Đan Tiên Hệ thống dừng lại, dùng năng lực quét không chút giữ lại mà quan sát mọi người.

Các vị thần cũng đành bất lực chấp nhận, sự việc xảy ra quá đột ngột, ngay khoảnh khắc Hệ thống Sức mạnh Chung cực xuất hiện.

Họ đã vội vàng ánh chiếu Đạo tới, chỉ là ở vùng Chư Thiên này, có rất nhiều sinh linh có thể trở thành hóa thân của họ, nhưng vật chứa thật sự phù hợp lại không có mấy ai.

Cũng may bản nguyên Vu tộc mà Lâm Đại Ngọc mang theo rất phù hợp với Cửu Phượng, khiến Cửu Phượng là người đầu tiên đến ngăn chặn Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Còn họ thì tìm kiếm sinh linh phù hợp ở gần đó để ánh chiếu thành nguồn gốc Đạo.

Cuối cùng, trong lúc vội vã, các cổ thần cấp Đại Đạo Cảnh như Thiên Đế, Như Lai, Thái Thượng Lão Quân, Nữ Oa trong thế giới của Đan Tiên Hệ thống đã bị họ trưng dụng tạm thời.

Chương 600

Chừng đó vẫn không đủ, những kẻ nóng tính như Chúc Dung, Cộng Công, Thái Nhất chỉ tạo được một hóa thân Thiên Đạo Cảnh đã xông tới.

Kết quả là đến giờ vẫn còn đang trên đường, hơn nữa, với thực lực Thiên Đạo Cảnh, có đến cũng chẳng có tác dụng gì.

Người thực sự có thể phát huy tác dụng vẫn phải là các Thần Thai Tiên Thiên dùng thân thể cổ thần làm hóa thân.

Nhưng những cổ thần này đều có chỗ dựa, nếu không giải thích rõ ràng với Đan Tiên Hệ thống mà gây ra mâu thuẫn thì sẽ rất phiền phức!

"Cười chết mẹ ta rồi, lúc này mà còn muốn nội đấu!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực chế nhạo, sự hoảng loạn ban nãy lại biến mất không thấy tăm hơi.

Bởi vì chỉ trong chưa đầy nửa phút đối đầu ngắn ngủi giữa các vị thần Hồng Hoang và Đan Tiên Hệ thống.

Nó đã tìm thấy một vật chứa vô cùng thích hợp.

Lát nữa đột phá vòng vây ra ngoài chiếm lấy vật chứa đó, thì cho dù bản thể của mấy tên này có đến, nó cũng đánh cho ra bã.

"Ngươi cười cái gì, bây giờ ta đánh cho ngươi khóc!" Cửu Phượng là người đầu tiên xông lên, cô là chiến lực cao nhất trong số các vị thần hiện tại, thích hợp nhất để làm chủ lực đối phó với Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

"Vẫn còn chê bị ăn đòn chưa đủ à!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực không hề hoảng loạn, thậm chí còn lao lên trêu đùa Cửu Phượng,

chỉ vài hiệp, một cái đầu của Cửu Phượng đã bị nó giật phắt ra.

"Dám bắt nạt Cửu Phượng!" Đế Giang, Hậu Thổ, Cường Lương, Huyền Minh bốn vị Tổ Vu cũng gia nhập chiến trường.

Kết quả, Đế Giang, Cường Lương, Huyền Minh bị đánh nổ trong nháy mắt.

Bị xóa sổ ngay tại chỗ, ý thức tiêu tan, kết thúc trận chiến.

Thân thể của họ quá kém, là do cưỡng ép tạo ra từ bản nguyên tương ứng trong các thế giới lãnh địa Chư Thiên xung quanh.

Chỉ ở cấp Đại Đạo trung hậu kỳ.

Dựa vào ý thức Đạo Ánh mạnh mẽ có thể bộc phát sức mạnh rất lớn, nhưng đối phương lại là Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Ý thức nghiền ép, thân thể lại là thân thể hệ thống mạnh nhất, lại thêm một lần nghiền ép.

Cầm cự được bao lâu, hoàn toàn phụ thuộc vào nội tình thân thể của họ.

Ầm!

Thân thể của Hậu Thổ cũng bị đánh nổ, đây là thân thể Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ, nội tình rất mạnh, nên chưa chết.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực muốn triệt để xóa sổ, Cửu Phượng lại xông lên gánh sát thương.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Nữ Oa... và những người khác cũng gia nhập trận chiến.

Có bài học nhãn tiền từ ba vị Tổ Vu Đế Giang, họ ngoan ngoãn chọn cách đánh hỗ trợ từ xa.

Kéo dài thời gian, dù sao thì chiến lực thực sự của họ vẫn chưa

đến.

Đan Tiên Hệ thống nhanh chóng dùng một viên đan dược cứu sống Hậu Thổ, sau khi bảo vệ được tính mạng của Hậu Thổ Hoàng Địa Kỳ, nó không nhịn được chửi: "Đợi sau khi kết thúc, bản thể của lão tử đến, sẽ đem toàn bộ ý thức của ngươi xé ra cho Bàn Cổ phân thây." "Ngươi không phải là Bàn Cổ sao?" "Mẹ nó, lão tử không...

Hử?" Đan Tiên Hệ thống đang định đáp lại thì nhận ra có gì đó không ổn, nó quay đầu lại, Hệ thống Sức mạnh Chung cực đã đáp xuống vai nó, vẫy tay chào Đan Tiên Hệ thống: "Hi!" "Mẹ nó!" Đan Tiên Hệ thống lập tức bắn ra một viên đan dược, viên đan dược xuyên qua Hệ thống Sức mạnh Chung cực bên cạnh, bay về phía xa.

"Là giả." Đan Tiên Hệ thống quay đầu, nhìn về phía Hệ thống Sức mạnh Chung cực vẫn đang trêu đùa Cửu Phượng!

"Là thật rồi!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực giả bên cạnh đấm một quyền vào đầu nó.

Trong nháy mắt, ý thức của Đan Tiên Hệ thống bị đấm cho mơ hồ.

"Ahahahaha~!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực cười lớn, hóa thành một khối năng lượng, nhanh chóng dung nhập vào cơ thể đang chiến đấu với Cửu Phượng.

Sau đó, nó xuất hiện trước mặt Dao Trì, tiện tay vung lên, một chiếc rìu xuất hiện và mang Dao Trì đi.

Thân thể Vương Mẫu của Dao Trì cũng triệt để vẫn lạc!

Tiếp đó, nó lại xuất hiện trước mặt Đấu Mỗ Tinh Quân, Đông Vương Công và những người khác.

Chỉ trong vài hơi thở, các vị thần Hồng Hoang đã bị hạ gục bảy tám người, mắt thấy sắp đến lượt Đa Bảo, Đa Bảo dựa vào nội tình mạnh mẽ của thân thể Như Lai, miễn cưỡng bảo toàn tính mạng!

“Cửu Phượng cứu mạng!!” “Đến đây!” Cửu Phượng đã hồi phục vết thương lại lao tới gánh sát thương, Đan Tiên Hệ thống sau khi ý thức hồi phục cũng nhanh chóng lao tới, chữa thương cho Đa Bảo.

Nhưng Đa Bảo còn chưa hồi phục, đã có thêm nhiều người bị thương.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực quá linh hoạt, người duy nhất có thể đối kháng với sức mạnh của nó là Cửu Phượng lại hoàn toàn không chạm được vào nó.

Nó bị nó vờn đi vòng vòng, tiện thể đánh lén từng người một.

Hống~!

Đúng lúc này, một tiếng gầm cuồng bạo vang lên, khí tức của một đại năng cổ xưa lan tỏa.

“Lão tử lại quay lại rồi!” “Cửu Phượng, Thiên ca của ngươi đến giúp ngươi báo thù đây!” Giọng của Đế Giang vang lên, tiếp đó, hai Hỗn Độn Ma Thần xuất hiện.

Không nói một lời, họ lao về phía Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Đây là bản nguyên Hỗn Độn Ma Thần được phong ấn trong cơ thể Lữ Bố và Điển Vi!

Nhưng hiện tại đã bị Đế Giang và Hình Thiên nắm giữ.

Trong cơ thể họ phong ấn bản nguyên của Hỗn Độn Không Gian Ma Thần và Chiến Chi Ma Thần do Ngọc Đỉnh tạo ra.

Bởi vì không giống như bàn cờ ngọc trắng của Lâm Đại Ngọc đặc biệt phù hợp với Cửu Phượng.

Nên cần phải ánh chiếu Đạo của Đế Giang và Hình Thiên tới, sau khi trở thành thể ánh chiếu, mới có thể trở thành nguồn gốc Đạo của thể ánh chiếu.

Vì vậy đã lãng phí không ít thời gian.

Cảnh giới của họ là Đại Đạo đỉnh phong, nhưng thân thể Hỗn Độn Ma Thần còn mạnh hơn cả đại năng cổ xưa, cứng hơn cả hệ thống mạnh nhất.

Cộng thêm Đế Giang cũng có thể miễn cưỡng theo kịp tốc độ của Hệ thống Sức mạnh Chung cực, khiến cho trận chiến tại hiện trường chậm lại.

Nhưng Hệ thống Sức mạnh Chung cực thật sự quá toàn năng, vẫn có thể nhân lúc Đế Giang, Cửu Phượng, Hình Thiên sơ suất mà đánh lén những người khác.

Nguyên Thủy lúc này bị đối phương một chưởng đánh nổ, tuy không chết, nhưng thân thể cũng nguyên khí đại thương, ý thức chỉ có Đại Đạo hậu kỳ của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không chịu nổi trận chiến như vậy, ảnh hưởng nghiêm trọng đến khả năng phát huy của Nguyên Thủy.

"Bản tọa không tin không giết được ngươi!" Nguyên Thủy giận dữ nhìn Hệ thống Sức mạnh Chung cực đang lượn lờ, ý thức thoát ly khỏi thân thể Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Sư tôn!" "Ngươi lui ra, để ta!" Trong thế giới đại thế giới cao cấp của Đan Tiên Hệ thống, bản nguyên Từ Hàng trong cà sa của Đường Tam Tạng đang được Quảng Thành Tử ánh chiếu thành thân thể phù hợp.

Nhưng bây giờ đã bị Nguyên Thủy đang nổi giận chiếm lấy.

Quảng Thành Tử đột phá Đạo Ánh đều do Nguyên Thủy chỉ đạo, thể ánh chiếu của hắn, Nguyên Thủy nắm rõ trong lòng bàn tay.

Sau khi dễ dàng nắm giữ, ông trực tiếp đốt cháy bản nguyên, tỏa ra khí tức cấp đại năng cổ xưa của Chư Thiên.

Sát khí đằng đằng xông trở lại… Nguyên Thủy gia nhập, phối hợp với Đế Giang, Hình Thiên, Cửu Phượng ba vị Vu tộc, cùng với Lão Tử và những người khác đánh hỗ trợ.

Thêm vào đó là các loại đan dược hồi phục của Đan Tiên Hệ thống, họ đã thành công khống chế được Hệ thống Sức mạnh Chung cực, khiến cho khí thế kiêu ngạo của nó giảm đi một chút.

Cho dù nó có đánh lén được mấy người Lão Tử, cũng sẽ bị bốn vị chiến lực cấp Nguyên Thủy nhanh chóng ngăn cản, không thể tiêu diệt.

"Các ngươi phiền quá, không chơi nữa!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực nói xong, lơ lửng tại chỗ không nhúc nhích.

Hình Thiên vội vàng lao lên bổ một rìu.

Sau đó, Hệ thống Sức mạnh Chung cực bị đánh nổ!

"Ặc...

Dễ vậy sao?" Hình Thiên cũng sững sờ.

Nhưng Đế Giang ở đằng xa lập tức chém về một hướng, "Chưa chết, nó ở đây!" Ầm!

Sức mạnh không gian chấn động, sức mạnh thời không trên người Hệ thống Sức mạnh Chung cực bị nhiễu loạn.

Nó xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

"Ta chuồn đây!" Thấy mình bị phát hiện, Hệ thống Chung cực không còn giữ lại, co giò bỏ chạy.

"Đừng hòng chạy!" Nguyên Thủy là người đầu tiên xông lên, Đế Giang, Cửu Phượng, Hình Thiên cũng theo sau.

Những người khác muốn đuổi theo, nhưng tốc độ của họ hoàn toàn không đủ, chẳng mấy chốc, mắt thường của họ đã không còn

nhìn thấy bốn người Đế Giang.

Bốn người Đế Giang truy sát Hệ thống Sức mạnh Chung cực trong Chư Thiên, tốc độ của đối phương quá nhanh!

Điều này Đế Giang không ngờ tới, bản thân hắn với Không gian nhất đạo chỉ có thể miễn cưỡng theo kịp Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Kết quả là cách di chuyển nhanh nhất của Hệ thống Sức mạnh Chung cực căn bản không phải là không gian, mà là tốc độ thuần túy.

Mắt thường có thể thấy nó đang kéo giãn khoảng cách với Đế Giang!

"Ta không tin cái xác hệ thống mạnh nhất của ngươi lại chịu được!" Đế Giang không tin tà, trực tiếp gỡ bỏ sức mạnh không gian gia trì trên người Nguyên Thủy, Cửu Phượng, Hình Thiên.

Bùng nổ toàn bộ sức mạnh có thể bùng nổ, một bước xuyên qua ức vạn vạn triệu hằng hà sa thế giới, một mình đuổi giết.

Tốc độ của đối phương vượt quá tiêu chuẩn một cách nghiêm trọng, cái xác của Hệ thống Sức mạnh Chung cực chỉ là một hệ thống mạnh nhất, căn bản không thể chịu nổi sự bùng nổ như vậy.

Cứ tiếp tục chạy, làm đối phương mệt chết.

Nếu không chạy, thì tiếp tục đánh, vây đánh chết nó.

Đế Giang tràn đầy tự tin, nhưng điều hắn không chú ý là, Hệ thống Sức mạnh Chung cực phía trước đã biến thành một quả cầu liên tục xuất hiện những vết nứt… Trong đại thế giới cao cấp, Tôn Ngộ Không cầm ba cọng lông khỉ của mình trong tay chăm chú nhìn.

Bên cạnh, Phan Kim Liên hiển hóa U Minh Hoàng Tuyền, đang diễn hóa khí tức luân hồi đáng sợ.

Tôn Ngộ Không liếc nhìn một cái, lại nhìn ba cọng lông khỉ của mình, "Tại sao Lão Tôn ta lại không biến?" "Có lẽ người ta coi thường ngươi!" Lâm Đại Ngọc đả kích.

"Không biết nói chuyện thì đừng nói!" Tôn Ngộ Không trừng mắt, ấn ba cọng lông khỉ xuống.

Nhìn ra ngoài thế giới.

"Cũng không biết bây giờ tình hình thế nào rồi!" "Có những vị đại thần đó ra tay, lẽ nào còn có thể lật xe sao." Đường Tam Tạng bình thản đáp lại, đồng thời cùng Lâm Đại Ngọc giúp Lữ Bố, Điển Vi hồi phục thương thế.

Đối với trải nghiệm lần này, họ coi như đã mở mang tầm mắt, cũng biết được rằng, trên người mỗi người đều mang theo những món đồ chơi đáng sợ cấp bậc nào!

Bàn cờ ngọc trắng của Lâm Đại Ngọc biến thành Cửu Phượng đại thần có thể so sánh với hệ thống mạnh nhất.

Bản nguyên phong ấn trong cơ thể Lữ Bố, Điển Vi bị rút ra, lại biến thành hai vị đại thần.

Cà sa của ngài, cũng biến thành một vị đại thần.

Chương 601

Mỗi một vị, đều là tồn tại có thể đối kháng với hệ thống mạnh nhất.

Mà đây chỉ là hóa thân của những vị đại thần đó, bản tôn của các đại thần, sẽ mạnh mẽ đến mức nào.

Quả nhiên, thế giới Hỗn Độn có phương pháp diệt hệ thống.

Đường Tam Tạng trong lòng kích động, hận không thể bây giờ xuất hiện ngay tại thế giới Hỗn Độn, lấy được 《Diệt Thống Chân Kinh》.

Ầm ầm ầm~!

Đúng lúc này, U Minh Hoàng Tuyền phía sau Phan Kim Liên thoát khỏi sự khống chế của cô, đang co lại một cách khoa trương.

Một luồng uy áp của đại năng cổ xưa nhàn nhạt lan tỏa.

"Sắp xuất hiện rồi, vị này sẽ là ai?" Mấy người Tôn Ngộ Không vội vàng mong chờ.

Theo U Minh Hoàng Tuyền không ngừng co lại, một bóng dáng dần dần hiện ra.

Tỏa ra chân ý luân hồi tối cao.

"Chẳng lẽ là Bình Tâm Nương Nương!" Lâm Đại Ngọc trừng lớn mắt, được tiểu Vu Vu Phượng chỉ dạy, cô cũng biết đôi chút về các Thần Thai Tiên Thiên của Hỗn Độn Hồng Hoang.

Bình Tâm Nương Nương, về cơ bản được coi là một trong những vị mạnh nhất.

Vị này cũng muốn tham gia trận chiến lần này, rốt cuộc họ đã

đụng phải hệ thống cấp bậc nào?

Ầm!

Thế giới đột nhiên chấn động, trời đất xám trắng, núi sông sụp đổ.

Sức mạnh diệt thế xuất hiện ở khắp các ngóc ngách, sức mạnh cường đại, cho dù là cường giả Đại Đạo đụng phải cũng sẽ bị thương!

Chưa kể đến mấy người Lâm Đại Ngọc đã mất đi chí bảo để nâng cao thực lực.

Nhiều luồng sức mạnh diệt thế bắn về phía này, Tôn Ngộ Không vội vàng tiến lên.

"Trốn sau lưng Lão Tôn!" Ba cọng lông khỉ lại được Tôn Ngộ Không thúc đẩy, huyết côn có thể so sánh với Hồng Mông Chí Bảo lại ngưng tụ ra, đập xuống mấy gậy.

Dễ dàng đánh tan sức mạnh diệt thế, Tôn Ngộ Không vác huyết côn, nhìn thẳng về phía trước, "Thời khắc mấu chốt vẫn phải xem Lão Tôn ta!" "Thế nào, các ngươi không bị thương chứ!" "Không!" Đường Tam Tạng lắc đầu, nhìn thế giới nơi hàng loạt sinh linh đang biến mất, nhíu mày không thôi, "Chuyện gì vậy?" "Ai mà biết được!" Tôn Ngộ Không dùng gậy khều Lữ Bố, Điển Vi vẫn còn hôn mê, nói, "Tuy không biết chuyện gì xảy ra, nhưng nơi này đã không an toàn, chúng ta chuồn trước rồi nói!" "Đúng vậy, chúng ta vẫn nên đi trước thì hơn!" Phan Kim Liên, Đường Tam Tạng, Lâm Đại Ngọc nhanh chóng trốn sau lưng Tôn Ngộ Không, chuẩn bị để Tôn Ngộ Không dẫn đầu bỏ chạy.

Vô Lượng Huyết Hải xuất hiện, Tôn Ngộ Không nhìn lỗ hổng lớn trên bình chướng thế giới, ba ngàn đại đạo thần thông ngưng tụ, "Tất cả chuẩn bị…" Ầm!

“Vãi chưởng!” Đột nhiên, một bàn tay khổng lồ không thể tưởng tượng nổi thò ra từ ngoài bình chướng thế giới.

Nó chộp thẳng về phía mọi người!

Khiến Tôn Ngộ Không sợ đến mức văng tục, ba ngàn đại đạo thần thông vội vàng oanh tạc.

Kết quả lại không thể lay động được bàn tay khổng lồ một chút nào.

Vẫn cứ đập về phía này.

“Ngăn nó lại!” Bên ngoài thế giới vang lên tiếng của Đan Tiên Hệ thống và Lão Tử.

Nhưng sáu người Tôn Ngộ Không lại không có chút vui mừng nào, bởi vì, đòn tấn công của bàn tay khổng lồ đã đến!

Trời đất một màu đen kịt, chỉ có áp lực kinh hoàng phía trên đang tiếp cận với tốc độ cực nhanh!

Sắp tiêu rồi!

Sáu người không thể chống cự, thậm chí cảm thấy tuyệt vọng!

“Hứ!” Đột nhiên, một tiếng hừ nhẹ nhàng vang lên, sáu người bị một luồng sức mạnh bao phủ.

Ầm!

Bàn tay khổng lồ phía trên đã hạ xuống, nhưng sáu người Tôn Ngộ Không không hề hấn gì, họ vội vàng nhìn lại.

Một nữ thần với hình dáng mờ ảo, đứng dưới bàn tay khổng lồ, tỏa ra sức mạnh luân hồi tối cao, từng chút một đẩy bàn tay khổng lồ trở lại.

“Ai da, vẫn chậm một bước!” Giọng nói vang lên, bàn tay khổng

lồ từ từ thu lại.

Bình Tâm cũng thu hồi sức mạnh luân hồi, tiện tay thu ba cọng lông khỉ của Tôn Ngộ Không vào tay, sau đó biến thành một đóa sen tím.

Sáu người Tôn Ngộ Không cũng được Bình Tâm thu vào thế giới do bà mở ra trong cơ thể để bảo vệ.

Một bước đi ra khỏi thế giới, đến giữa Chư Thiên.

Ầm ầm ầm~!

Trong Chư Thiên, Hệ thống Sức mạnh Chung cực đã sớm bỏ chạy, lúc này lại xuất hiện ở đây, đuổi đánh Đan Tiên Hệ thống túi bụi.

Lão Tử và những người khác thì điên cuồng ngăn cản ở bên cạnh, hơn nữa, vốn dĩ có mấy chục người, bây giờ chỉ còn lại hơn mười người.

Những người khác đều đã bị Hệ thống Sức mạnh Chung cực đánh chết offline.

Bốn người Đế Giang, Nguyên Thủy bị Hệ thống Sức mạnh Chung cực lừa, thứ họ truy sát chỉ là một món Hồng Mông Chí Bảo do Hệ thống Sức mạnh Chung cực tạo ra.

Bản thể của nó vẫn luôn không hề động đậy, đợi sau khi dụ được bốn người Đế Giang, Nguyên Thủy, Cửu Phượng, Hình Thiên đi.

Nó liền xuất hiện đánh lén mọi người.

Thương vong quá nửa, mà bốn người có thể đối kháng với nó trong một chốc lát không thể quay lại kịp.

Đan Tiên Hệ thống cũng bị đòn đánh lén bất ngờ làm cho rối loạn, bị áp chế không có cách nào phản kích.

Nếu không phải Hệ thống Sức mạnh Chung cực đột nhiên phát hiện Bình Tâm sắp ngưng tụ thân thể.

Ưu tiên chọn tấn công Bình Tâm trước, thì họ lúc này đã sớm toi đời cả rồi.

Nhưng cũng vì vậy, dẫn đến thân thể Bình Tâm ngưng tụ không hoàn chỉnh, chỉ có thể coi là một đại năng cổ xưa giả.

Chỉ có thể miễn cưỡng giao chiến với Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

"Ahahahaha... các ngươi gà quá~!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực cười lớn, dễ dàng né tránh đòn tấn công của Tử Liên Luân Hồi của Bình Tâm, xuất hiện trước mặt Hạo Thiên.

"Mẹ nó ngươi ngông cuồng cái gì!!" Đan Tiên Hệ thống nổi giận, đại thế giới cao cấp vốn đã hư hại lúc này bị nó đốt cháy, sức mạnh tăng lên.

Một đòn tấn công thẳng vào Hệ thống Sức mạnh Chung cực!

"Nóng rồi, nóng rồi, ngươi nóng rồi!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực thấy vậy, đành phải từ bỏ tấn công Hạo Thiên.

Lóe người bỏ chạy.

Đan Tiên Hệ thống cũng nhanh chóng thu hồi sức mạnh, lạnh lùng nhìn Hệ thống Sức mạnh Chung cực đang lượn lờ khắp nơi, "Thứ phế vật thoi thóp, cũng chỉ có thể làm oai làm phách trước mặt phân thân của chúng ta." "Không phục thì có thể gọi bản thể của các ngươi đến đây!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực dừng lại, lắc mình biến thành một quả cầu ánh sáng, lắc lắc cái mông, "Ngươi không phục thì có thể gọi bản thể của các ngươi đến đây!" "Ai da, xem cái đầu óc của ta này, ta quên mất, bản thể của các ngươi không đến được!" "Thật đáng tiếc quá, cầu xin các ngươi mau đến ngăn cản ta đi!".

“Khốn nạn!” Sắc mặt Đan Tiên Hệ thống đen không thể đen hơn, nhưng lại không thể không cảnh giác đề phòng Hệ thống Sức mạnh Chung cực đánh lén.

Bình Tâm cũng không thể cản được bước chân của nó, chỉ có thể thỉnh thoảng, trơ mắt nhìn các vị thần Hồng Hoang bị đánh offline.

Các cổ thần trong thế giới của nó hoàn toàn vẫn lạc!

Bốn người Đế Giang bị Hệ thống Sức mạnh Chung cực dụ đi quá xa, toàn lực trở về cũng cực kỳ chậm.

Các vị thần Hồng Hoang, đang lần lượt bị đánh offline.

Đa Bảo, Dao Trì... cho đến khi nó chuẩn bị ra tay với Nữ Oa, cuối cùng cũng xuất hiện bước ngoặt.

“Ngươi đặc biệt còn không mau ra tay!!” Đan Tiên Hệ thống gầm lên.

“Có người?” Hệ thống Sức mạnh Chung cực sững sờ, dừng tấn công, trở nên cảnh giác.

“Không có mà!” Hệ thống Sức mạnh Chung cực khó hiểu, ngoài Bình Tâm, nó không phát hiện ai khác có thể uy hiếp được mình.

Nghiêm túc nhìn Đan Tiên Hệ thống, nó có thể cảm nhận được Đan Tiên Hệ thống không nói dối.

Nhưng, trong Chư Thiên, ai có thể qua mặt được cảm tri của nó?

“Kệ đi!” Hệ thống Sức mạnh Chung cực ngưng tụ thần thông, chuẩn bị một đòn tiễn hai người Nữ Oa Phục Hy offline.

“Đừng hòng!” Bình Tâm đuổi tới, Hồng Mông Tử Liên trong tay nhanh chóng ném về phía hai người Nữ Oa.

“Muộn rồi!” Hệ thống Sức mạnh Chung cực cười nham hiểm, một đạo thần thông oanh tạc về phía Nữ Oa Phục Hy đã bị sức mạnh

thời không khống chế.

"Xử nó!" Đan Tiên Hệ thống hét lớn, đòn tấn công của Hồng Mông Tử Liên do Bình Tâm điều khiển quả quyết thay đổi hướng.

Ầm!

Đột nhiên, xung quanh Hệ thống Sức mạnh Chung cực hiện ra những trận văn huyền ảo.

Sức mạnh thời không xung quanh Nữ Oa Phục Hy, cũng hóa thành một cửa động không gian sâu thẳm.

"Trận pháp." Hệ thống Sức mạnh Chung cực nhận ra, nhưng còn chưa kịp phản ứng.

Đòn tấn công của nó đã bị sức mạnh không gian dịch chuyển đến ngay trước mắt.

"Sao có thể?" Hệ thống Sức mạnh Chung cực vội vàng phòng ngự, trong lòng vô cùng khó hiểu, ai có thể qua mặt được cảm tri của nó?

Ầm!

"Áo~!" Chặn được thần thông của chính mình, nhưng không chặn được Hồng Mông Tử Liên đột nhiên tấn công.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực cuối cùng cũng bị đánh trúng, thân thể yếu ớt của nó trực tiếp bị đánh vỡ thành nhiều mảnh, đau đến mức Hệ thống Sức mạnh Chung cực hét lớn.

Đợi nó hồi phục thương thế, xung quanh đã là những trận pháp thiên kỳ bách quái biến ảo vô cùng.

Chỉ trong vài hơi thở, đã diễn hóa ra vô lượng Chư Thiên, nhốt Hệ thống Sức mạnh Chung cực vào trong.

"Xin lỗi, đến muộn!" Một bóng dáng tỏa ra khí tức hệ thống điều

khiển vạn thiên trận kỳ xuất hiện, hắn cũng là một trong Ba Ngàn Hệ thống, Trận Pháp Hệ thống.

Gần địa bàn của Đan Tiên Hệ thống nhất.

Khi phát hiện Hệ thống Sức mạnh Chung cực, hắn đã lập tức đưa ý thức vào đại thế giới cao cấp của mình, hồi sinh ý thức thế giới, ngưng tụ thân thể và ngồi thông đạo không gian đến đây.

Ý thức thế giới của hắn, chính là một phân thân do hắn tạo ra, khác với Đan Tiên Hệ thống là thế giới của hắn không bị xâm thực.

Sức mạnh của phân thân hoàn toàn ở cấp hệ thống mạnh nhất.

Chương 602

Vội vàng chạy đến, cuối cùng cũng tới.

Thành công gài bẫy Hệ thống Sức mạnh Chung cực, diễn hóa trận pháp vô lượng Chư Thiên này rất đơn giản, nhưng rất thực dụng.

Chính là so đấu tiêu hao nội tình.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực không có nhiều bản nguyên để tiêu hao, kéo dài thời gian, đợi viện binh đến, là có thể đập nó.

"Cuối cùng cũng đợi được ngươi!!" Đan Tiên Hệ thống cười lớn, nhận lấy mấy lá trận kỳ từ Trận Pháp Hệ thống, hướng về phía Hệ thống Sức mạnh Chung cực đang ở trong trận pháp mà cười điên cuồng.

"Dám coi lão tử như khỉ mà giỡn, bây giờ lão tử coi ngươi như chó mà chơi!" Đan Tiên Hệ thống lắc trận kỳ, lập tức trong vô lượng Chư Thiên diễn hóa ra các loại tấn công kinh khủng.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực không ngừng né tránh trong trận pháp, tuy không bị thương một chút nào.

Nhưng cũng hoàn toàn đi theo kịch bản của Đan Tiên Hệ thống.

"Để ngươi đắc ý một lúc!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực hừ lạnh, tiếp tục né tránh sát chiêu trong trận pháp.

Thoáng cái, một vạn năm đã trôi qua.

Đế Giang giận dữ cầm một viên châu vỡ trở về.

Nhìn Hệ thống Sức mạnh Chung cực vẫn còn nhàn nhã né đòn trong trận pháp, hắn tức không chịu nổi.

"Dám lừa ta, ta biến ngươi thành mảnh hệ thống!" Đế Giang một

tay bóp nát viên châu, nhảy vào trong trận pháp.

"Nhanh, trận kỳ!" Đan Tiên Hệ thống nói.

"Không vấn đề!" Trận Pháp Hệ thống chia hai lá trận kỳ cho Bình Tâm và Đan Tiên Hệ thống, bản thân cũng lấy ra một lá trận kỳ.

Ba người đồng thời vẫy cờ, sức mạnh vô lượng Chư Thiên của trận pháp, gia trì lên người Đế Giang.

"Chính là cảm giác này!" Đế Giang hưng phấn hẳn lên, sau một tiếng hú dài liền lao về phía Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

"Đồ thô lỗ!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực chửi, không đối đầu trực diện với Đế Giang, mà vờn Đế Giang trong trận pháp.

Cứ như vậy, lại qua mười vạn năm, ba người Cửu Phượng, Hình Thiên, Nguyên Thủy trở về.

Lại một lần nữa gia nhập trận pháp vây công Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Có Trận Pháp Hệ thống gia nhập, họ không còn ở thế bị động, đánh cho Hệ thống Sức mạnh Chung cực liên tục bại lui.

Lão Tử, Nữ Oa và những người khác cũng tản ra, hấp thu sức mạnh vạn giới từ các lãnh địa Chư Thiên gần đó, không ngừng trở nên mạnh mẽ hơn.

Không biết bất giác, một triệu năm đã trôi qua.

Ba Ngàn Hệ thống lại có thêm hai phân thân đến chi viện, đó là Luyện Khí Hệ thống và Thần Phù Hệ thống.

Hành động gây rối của Hệ thống Sức mạnh Chung cực trên địa bàn của Ba Ngàn Hệ thống đã nghiêm trọng khiêu khích đến Ba Ngàn Hệ thống.

Nếu không phải khoảng cách quá xa, Ba Ngàn Hệ thống hận không

thể bản thể đến đây xé xác Hệ thống Sức mạnh Chung cực!

Nhưng cho dù bản thể không thể đến, các hệ thống trong Ba Ngàn Hệ thống có để lại phân thân, đều đang tức giận tập hợp về phía Đan Tiên Hệ thống.

Luyện Khí và Thần Phù Hệ thống, chỉ là bắt đầu!

Lại qua một ngàn vạn năm, Ba Ngàn Hệ thống có thêm năm vị, Lão Tử và những người khác, cũng cưỡng ép phát triển, sức mạnh đạt đến cấp đại năng cổ xưa.

Ba Ngàn Hệ thống có chín vị, Thần Thai Tiên Thiên của Hồng Hoang cũng có mười lăm vị.

Còn có các hệ thống trong Ba Ngàn Hệ thống và các vị thần Hồng Hoang chưa tham chiến hỗ trợ từ xa, điều động Chư Thiên Vạn Đạo hạn chế Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Lúc này cho dù Hệ thống Sức mạnh Chung cực có nhiều thủ đoạn, toàn năng đến đâu, cũng không thể cứu vãn tình thế.

Thảm bại bị đánh tơi bời!

Ầm ầm ầm~!

Lõi thân thể của Hệ thống Sức mạnh Chung cực đều bị đánh phế, nhưng nó vẫn không từ bỏ, dường như cho rằng mình vẫn còn không gian để thao tác.

Nhưng chỉ riêng tổ hợp Đế Giang Hình Thiên, lúc này cũng có thể áp chế nó.

“Hahaha...” Đế Giang cười lớn, ném cây đại kích trong tay đi, nhảy xuống từ trên người Hình Thiên, đôi nắm đấm bốc lên ánh sáng đỏ như máu.

“Hehehehe...” Hình Thiên cũng ném vũ khí sang một bên, phát ra

tiếng cười hắc hắc, cùng Đế Giang đối mặt.

Lao về phía Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Những người và hệ thống khác đều dừng lại, phân tán ra xung quanh quan chiến.

Chẳng mấy chốc, tiếng chửi bới của Hệ thống Sức mạnh Chung cực vang lên.

Giọng nói điên cuồng của Đế Giang và Hình Thiên, cùng với các thủ đoạn tàn nhẫn, khiến mọi người không khỏi lắc đầu.

Thật không thể nhìn nổi nữa!

Quá tàn bạo!

Thế là, những người và hệ thống cảm thấy tàn bạo, cũng đích thân tham gia.

Trở thành kẻ thi bạo.

Như vậy, họ cũng không còn cảm thấy tàn bạo nữa!

Một trận tra tấn, kéo dài mười vạn năm.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực trông như bị chơi hỏng, mặc cho mọi người tùy ý xử lý.

"Hù~ Sảng..." Đế Giang thổi một tiếng cười đứng dậy, đá vào Hệ thống Sức mạnh Chung cực đang bất động, "Nên tiễn nó lên đường rồi!" "Được!" Các hệ thống và các vị thần dừng lại, mỗi người sử dụng thần thông sở trường của mình.

Các loại thần thông hội tụ, thần uy kinh khủng chấn động Chư Thiên.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực đang bất động đột nhiên tỏa sáng rực rỡ, ý thức gần như nghiền ép tấn công các vị thần và hệ thống.

Khiến ý thức của họ mơ hồ, mỗi người đều oanh tạc thần thông vào đồng đội của mình.

Ầm ầm ầm!

Trận pháp vỡ nát, không một ai có mặt mà không bị thương, Hệ thống Sức mạnh Chung cực nhân cơ hội này, đá Đế Giang một cước.

Sau đó ung dung rời đi!

Để lại một giọng nói ẩn chứa sát ý, "Ta sẽ còn quay lại!!" Đến khi mọi người hoàn hồn, Hệ thống Sức mạnh Chung cực đã chạy chỉ còn lại một luồng khí tức yếu ớt.

"Khốn!" Các hệ thống tức điên lên!

Còn Đế Giang đã hành động trước.

"Đuổi!" Hống~!

Hóa thân thành thân thể Tổ Vu, đôi cánh của Đế Giang đều bùng cháy, đuổi giết theo Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

"Đừng để nó chạy thoát, thông báo cho các hệ thống chưa đến, hợp sức vây nó lại!" Đan Tiên Hệ thống nói, cũng đốt cháy bản nguyên đuổi giết.

"Đừng hoảng, nó không chạy được đâu!" Trận Pháp Hệ thống tự tin triệu hồi trận kỳ, mấy tòa trận pháp dịch chuyển lớn của Chư Thiên xuất hiện.

"Chúng ta cẩn thận hơn, đừng học theo tên thô lỗ đó, ít nhất hai người một đội, gặp phải lập tức gọi hệ thống!" "Được!" Các hệ thống chia nhau tiến vào trận pháp dịch chuyển, trên mấy địa bàn của Ba Ngàn Hệ thống gần đó, từng tòa trận pháp cũng được khởi động.

Cùng với Trận Pháp Hệ thống tương tác, kết nối thành từng con đường không gian.

Các hệ thống nhanh chóng khuếch tán theo hình tròn, muốn nhốt Hệ thống Sức mạnh Chung cực lại ở đây.

"Chúng ta cũng lập đội, không được một mình đối mặt với nó!" Lão Tử nói với mọi người Hồng Hoang, sau đó tất cả mọi người tập hợp lại, dựa theo khí tức Đế Giang để lại mà đuổi giết… Hệ thống Sức mạnh Chung cực nhanh chóng xuyên qua từng thế giới, nơi nào nó đi qua, đều để lại một đống sức mạnh lộn xộn nhưng mạnh mẽ như không gian, thời gian, huyễn thuật...

Bỏ xa Đế Giang đến mức không thấy cả cái đuôi.

"Khó khăn lắm mới được hít thở không khí trong lành, thế mà mẹ nó lại đến vây công ta!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực cảm thấy đối phương trong một chốc lát không thể đuổi kịp, tốc độ từ từ giảm xuống.

Hấp thu bản nguyên của thế giới Chư Thiên, nhanh chóng hồi phục thương tổn của cơ thể.

Nhìn trái nhìn phải, xác định phương hướng, rồi lao xuống phía dưới.

"Đợi ta đổi một cái vật chứa, xem ta có chỉnh cho các ngươi tan nát không!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực lẩm bẩm, đột nhiên, ức vạn vạn thế giới phía trước hóa thành giọt nước, một phần lao về phía nó, dễ dàng ăn mòn phòng ngự của nó.

"Lại không cảm ứng được." Hệ thống Sức mạnh Chung cực nhanh chóng quay đầu, không thèm nhìn xem lần này là hệ thống nào trong Ba Ngàn Hệ thống, một cú tăng tốc nhân lúc lãnh địa chưa hình thành đã thoát khỏi đây.

Lại lập tức ngưng tụ năm phân thân tỏa ra khí tức của nó rồi phân tán.

Còn bản thân nó thì đi đường vòng rồi lại đi đường vòng chạy loạn xạ.

Nơi hóa thành giọt nước, Thủy Hệ thống lập tức xuyên thủng hai phân thân của Hệ thống Sức mạnh Chung cực, nhìn phân thân hệ thống tiêu tan hóa thành một khối năng lượng.

Thủy Hệ thống truyền tin cho các hệ thống khác, "Chặn đường thất bại, tọa độ gửi cho các ngươi rồi, các hệ thống chưa đến mau xác định lộ trình." Tin tức truyền xong, Thủy Hệ thống chọn một hướng, đuổi giết… "Thật kích thích, thật nguy hiểm!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực vỗ vỗ trái tim nhỏ, cẩn thận đến bên rìa một cái bẫy do một hệ thống bố trí.

Đây là Phòng Ngự Hệ thống trong Ba Ngàn Hệ thống, tuy Hệ thống Sức mạnh Chung cực phát hiện mình không còn cảm ứng được những hệ thống này nữa.

Nhưng với nhiều thủ đoạn, nó vẫn có thể chủ động tìm ra bằng các phương pháp khác.

Đây này, Phòng Ngự Hệ thống trước mắt đang bố trí bẫy chờ nó nhảy vào.

"Cho ngươi một trò vui!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực nheo mắt, rời xa nơi này, sau đó giả vờ không biết gì mà chạy về phía này.

Phòng Ngự Hệ thống đang ẩn nấp thấy vậy, phản ứng đầu tiên không phải là tấn công, mà là chia sẻ thông tin, thông báo mục tiêu đang ở đây.

Sau đó bắt đầu toàn tâm toàn ý chờ đối phương rơi vào bẫy.

Khoảng hai năm sau, Hệ thống Sức mạnh Chung cực cuối cùng cũng bước vào lãnh địa của nó.

"Cho ta lên!" Phòng Ngự Hệ thống quả quyết hồi sinh uy năng của

lãnh địa.

Tuy nhiên, Hệ thống Sức mạnh Chung cực chỉ mới ở rìa lãnh địa của nó, theo động tác của nó, đối phương lại lùi một bước, vừa vặn không ở trong lãnh địa của nó.

“Cho ta biến!” Phòng Ngự Hệ thống thi triển pháp quyết, lãnh địa lập tức mở rộng.

“Di, ai!

Không bắt được ta!

Ai, lại không bắt được!” Hệ thống Sức mạnh Chung cực liên tiếp lùi lại, mỗi lần đều rất khéo léo ở ngoài lãnh địa của Phòng Ngự Hệ thống.

“Cho ta lên!” Phòng Ngự Hệ thống tiếp tục dùng sức mở rộng lãnh địa của mình.

Chương 603

Cho đến khi không thể mở rộng được nữa, Hệ thống Sức mạnh Chung cực vẫn chỉ cách lãnh địa của nó một bước chân.

"Hết bản nguyên rồi chứ gì!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực chế nhạo.

"Mẹ nó!" Phòng Ngự Hệ thống không nhịn được chửi, tại chỗ đốt cháy cơ thể làm năng lượng.

Lãnh địa lại một lần nữa mở rộng.

"Nóng rồi nóng rồi!

Ngươi nóng rồi!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực vội vàng lùi lại, không ngừng chế nhạo, cho đến khi lùi đến một vị trí, Hệ thống Sức mạnh Chung cực dừng lại, đưa một tay ra, chặn lại lãnh địa đang mở rộng.

"Cho ta…" "Dừng!" Phòng Ngự Hệ thống còn muốn bùng nổ, Hệ thống Sức mạnh Chung cực vội vàng gọi dừng lại, giọng nói của nó mang theo sự mê hoặc.

Phòng Ngự Hệ thống cũng theo bản năng dừng lại.

Nhưng cũng rất nhanh tỉnh táo lại.

Giận dữ chuẩn bị tiến lên, Hệ thống Sức mạnh Chung cực lại vội vàng chỉ lên trên.

"Nhìn lên trên!" Sức mạnh quỷ dị khiến Phòng Ngự Hệ thống lại theo bản năng ngẩng đầu nhìn, sau đó, phía sau nó xuất hiện một cây kim tiêm lớn bằng bạc ròng dài nửa mét, lóe lên hàn ý lạnh lẽo.

Phòng Ngự Hệ thống lưng lạnh toát, tiếp đó, cây kim tiêm lớn đâm

mạnh vào.

Phòng Ngự Hệ thống: Áu ú ú!!

Đầu kim lạnh lẽo đâm vào cơ thể ấm áp của Phòng Ngự Hệ thống, cơn đau nhói khiến nó đau đớn gào thét, sự lạnh lẽo trong nháy mắt xuyên qua cơ thể nó.

Toàn bộ cơ thể cứng đờ lại, có một cảm giác bất lực không thể giãy giụa.

"Ahahahaha, cảm giác này thế nào!!!

Quen thuộc không!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực cười lớn, điều khiển cây kim tiêm lớn, không ngừng rút bản nguyên của Phòng Ngự Hệ thống ra.

Chỉ trong chốc lát, Phòng Ngự Hệ thống vốn đã bất lực không thể giãy giụa, giờ đây đã cảm thấy cơ thể bị rút cạn.

"Ngươi… a, đừng rút nữa!

A a, chết tiệt, ta muốn đem ngươi… a a a… xé xác… a a… xé xác vạn đoạn!!" "A!" Phòng Ngự Hệ thống đau khổ, Phòng Ngự Hệ thống phẫn nộ.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực lại không tha, liên tục rút trong hai năm rưỡi, mấy luồng sát ý đột kích.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực mới dừng lại, cây kim tiêm lớn thu lại, bản nguyên khổng lồ bị nó hấp thu.

Khi viện binh của Phòng Ngự Hệ thống sắp đến, một trận pháp được khởi động, tốc độ của Hệ thống Sức mạnh Chung cực lập tức được tăng lên trăm lần.

Lại một lần nữa chạy thoát ngay dưới mắt của các hệ thống!

Ầm ầm ầm!!

Trận Pháp Hệ thống mang theo lửa giận xuất hiện tại vị trí vừa rồi của Hệ thống Sức mạnh Chung cực, không cam lòng nhìn vết tích bạc do đối phương để lại khi biến mất.

Sau đó nhìn về phía Phòng Ngự Hệ thống bị rút đến kiệt quệ.

"Ta hẳn là đã bị nó phát hiện trước và tính kế!" Ngay khoảnh khắc Hệ thống Sức mạnh Chung cực rời đi, ý thức của Phòng Ngự Hệ thống trở nên rõ ràng, nhớ lại tình hình mình mất trí bị rút bản nguyên.

Nó nói, "Nó vẫn còn dư sức để nhiễu loạn ý thức của ta, khiến ta nóng nảy." "Các hệ thống đến chi viện cũng phải lập đội, tránh bị đối phương bắt lẻ." Trận Pháp Hệ thống vội vàng đưa ra quyết định mới, đồng thời, các vị thần Hồng Hoang cũng nhận được tin tức và đã đến đây.

Đế Giang vừa đến nơi này, nhìn thấy Phòng Ngự Hệ thống yếu ớt, liền biết chuyện gì xảy ra, lập tức hỏi, "Thằng khốn đó chạy về hướng nào?" "Bên này!" Trận Pháp Hệ thống chỉ về hướng Hệ thống Sức mạnh Chung cực rời đi mà nói.

"Chúng ta đuổi!" Đế Giang dẫn đầu, ngồi vào con đường không gian do Trận Pháp Hệ thống tạo ra, đuổi giết theo Hệ thống Sức mạnh Chung cực… "Thoải mái rồi!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực đi dạo trong Chư Thiên, vẻ mặt thoải mái cũng vô cùng rõ ràng.

Sau khi làm cho Phòng Ngự Hệ thống kiệt quệ, thương tổn của cơ thể nó đã hồi phục.

Cộng thêm lần đó đã dụ tất cả những kẻ truy sát mình đến chỗ Phòng Ngự Hệ thống.

Chỉ cần thao tác một chút, đã làm cho mình biến mất khỏi tầm mắt của đối phương, các hệ thống truy sát cũng buộc phải lập đội, giảm bớt phạm vi tầm nhìn.

Tuy vẫn còn trong vòng vây của Ba Ngàn Hệ thống.

Nhưng Hệ thống Sức mạnh Chung cực không hề hoảng loạn, bởi vì nó vốn không có ý định chạy.

"Nên đi tìm tên to xác kia rồi!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực lại một lần nữa xác định vị trí, tăng tốc lên đường… Trong Chư Thiên, thế giới mạnh mẽ rất chói mắt, rất rực rỡ, nhưng không phải tất cả các thế giới mạnh mẽ đều như vậy.

Một số thế giới đại thế giới trung cấp, cao cấp, sẽ che giấu sự mạnh mẽ của mình.

Nhìn từ trong Chư Thiên trông không hề bắt mắt.

Đạo vận huyền ảo mạnh mẽ trong thế giới sẽ không tiết lộ một chút nào, năng lượng của đại thế giới cũng sẽ không tiết lộ.

Vị trí chiếm giữ trong Chư Thiên cũng rất nhỏ, loại thế giới này bên trong có càn khôn động thiên, dù có to lớn đến đâu, bên ngoài trông cũng giống như một thế giới bình thường.

Rất khó bị phát hiện là một thế giới mạnh mẽ.

Hệ thống yếu nhỏ lỡ lạc vào trong, sẽ bị phát hiện ngay lập tức, từ đó trở thành con cờ.

Cách xa lãnh địa Chư Thiên của Đan Tiên Hệ thống, có ẩn giấu một thế giới như vậy.

Đó là một đại thế giới cao cấp!

Nhưng xét về kích thước, bình chướng thế giới, cũng chỉ là một đại thiên thế giới có thể chứa Đại La Kim Tiên.

Nhưng cấp bậc mạnh nhất mà thế giới này chứa đựng chính là Đại La, mà Đại La này, lại có thể so sánh với Đại La cấp Đại Đạo Cảnh.

Đại La trong đại thế giới cao cấp này, không gì không biết, không gì không thể, vung tay sáng tạo vô lượng Chư Thiên, quá khứ tương lai mọi không gian thời gian song song tùy ý xuyên qua.

Lại có sức mạnh của đại thế giới cao cấp gia trì, so với những người cùng cảnh giới bình thường còn mạnh hơn một tiểu tầng.

Nhưng đạo vận tỏa ra, không chỉ cảm nhận từ xa, mà thực sự cũng không khác gì Đại La Kim Tiên.

Vì vậy, những người dưới Đạo Ánh nhìn thấy loại thế giới này chỉ nghĩ đó là một đại thiên thế giới, cảnh giới Đạo Ánh có thể nhìn xuyên qua bình chướng thế giới vào bên trong, nhưng nếu không chủ động ánh chiếu, không thể mượn đạo tương ứng để quan sát kích thước thế giới, chỉ nghĩ đó là một thế giới bình thường.

Rất khó bị phát hiện.

Nhưng thế giới này, lại không thể qua mặt được cảm tri của Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Bởi vì nó cảm ứng được, khí tức của Bàn Cổ!

Từng là nguồn gốc của nhất đạo Lực, khi khoảng cách đủ gần, Hệ thống Sức mạnh Chung cực dễ dàng cảm ứng được thực lực của đối phương.

Bàn Cổ của đại thế giới cao cấp này, là do ý thức thế giới hấp thu đạo của Hệ thống Sức mạnh Chung cực mà thai nghén ra.

Bàn Cổ này, tu hành theo đạo của Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Mục tiêu của Hệ thống Sức mạnh Chung cực, chính là trở thành Bàn Cổ này.

Ba trăm triệu năm, Hệ thống Sức mạnh Chung cực dưới sự tìm kiếm tầng tầng lớp lớp của Ba Ngàn Hệ thống, đã đến được đây.

Nhìn thấy đại thế giới cao cấp khiêm tốn lẫn trong một đám đại thiên thế giới.

"Sức mạnh thế giới có chút mạnh, thực lực hiện tại của ta không bì được." Hệ thống Sức mạnh Chung cực dễ dàng ước tính được sức mạnh của thế giới này, trực tiếp từ bỏ ý định xông vào bắt Bàn Cổ.

"Vào trong rồi tính tiếp!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực suy nghĩ một chút, trực tiếp chọn đi vào.

Là ý thức Hệ thống Chung cực, nó đi vào loại thế giới này căn bản không cần thủ đoạn gì, nhẹ nhàng chui vào, và có được thân phận bản địa.

"Vào dễ ra khó, thế giới này vừa đột phá Đạo Ánh cũng khó mà ra được." Vừa vào, Hệ thống Sức mạnh Chung cực đã đưa ra kết luận về bình chướng thế giới.

Ngoài mềm trong cứng.

Một sinh linh phàm tục bất kỳ, đều có thể vào mà không bị thương, nhưng, sau khi vào.

Bên trong bình chướng thế giới, đó là một sự cứng rắn.

Hệ thống mạnh nhất ít nhất phải dùng toàn lực mới có thể phá vỡ, nhưng đã dùng toàn lực.

Liệu có kinh động ý thức thế giới hay không.

Đây cơ bản là một cái hố lớn có vào không có ra.

"Xem ra còn phải xử lý luôn cả thế giới này mới được!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực bình thản cười, bắt đầu tra xét tình hình của thế giới này… Đây là một thế giới vô cùng kinh khủng, nơi đây cũng là mồ chôn của tất cả những kẻ ngoại lai.

Đại La ở đây bất tử bất diệt, vạn kiếp bất ma.

Mọi không gian thời gian vĩnh hằng tự tại, toàn tri, toàn năng.

Một khi nhập Đại La, liền không có khả năng vẫn lạc.

Có thể tranh phong với Đại La, chỉ có Đại La.

Trong cuộc sống dài đằng đẵng và bất tử, luôn cần một chút gia vị thú vị.

Để giết thời gian nhàm chán.

Đại La đã là giới hạn mà họ đạt được.

Nhưng Đại La cũng có mạnh yếu.

Thế giới cứ cách một khoảng thời gian lại sinh ra một số bản nguyên, chúng đa Đại La có tiến bộ ngoài việc tích lũy qua vô lượng tuế nguyệt, chính là dựa vào những bản nguyên này.

Ban đầu, Đại La trong thế giới không quá hai bàn tay, phân chia hòa bình còn có thể chấp nhận được.

Nhưng, theo Đại La ngày càng nhiều, phân chia bản nguyên, liền xuất hiện mâu thuẫn lớn.

Đại La bất tử, cho dù là Đại La mạnh nhất, cũng không thể giết chết Đại La yếu nhất.

Thế là, trong một lần kẻ ngoại lai xâm nhập thế giới của các Đại La bị phát hiện, các Đại La cũng biết được Chư Thiên vô cùng vị diện, nhưng, phòng ngự của bình chướng thế giới kết hợp tất cả sức mạnh của các Đại La họ.

Mỗi khi một vị Đại La ra đời, bình chướng thế giới sẽ mạnh hơn một chút.

Hiện tại gần một vạn Đại La, bình chướng thế giới đã cứng đến mức không thể phá vỡ.

Để phân chia bản nguyên, cũng để giải khuây, chúng đa Đại La, bắt đầu trò chơi kịch bản!

Thế giới của họ, được gọi là Hồng Hoang Cao Cấp.

Chúng Đại La thì theo kịch bản Hồng Hoang, phân cao thấp.

Mọi mâu thuẫn đều được giải quyết trong kịch bản.

Cũng có thể phân chia nhiều bản nguyên hơn.

Chương 604

Ai có thể chiếm lĩnh tình tiết quan trọng trong kịch bản, thì bản nguyên do thế giới sinh ra sẽ được phân chia nhiều hơn.

Các Đại La tranh đoạt các nhân vật đều dựa vào thực lực, cũng có thể lập nhóm, đối kháng với Đại La mạnh, phân chia nhiều bản nguyên hơn.

Nhưng dù số lượng Đại La của Hồng Hoang Cao Cấp có nhiều đến đâu, cũng không thể ảnh hưởng đến địa vị của Đại La Bàn Cổ.

Là Đại La đầu tiên, thực lực của hắn trong mắt chúng Đại La là không thể lường được.

Đại La Bàn Cổ thích ngủ say, mỗi khi một kịch bản kết thúc và khai thiên lại, Đại La Bàn Cổ sẽ tỉnh lại, khai thiên tích địa.

Mở ra kịch bản mới.

Một tình tiết rất đơn giản, nhưng cũng là tình tiết quan trọng nhất.

Dù Đại La có nhiều đến đâu, cũng không thể ảnh hưởng đến phần bản nguyên của Đại La Bàn Cổ.

Hoặc có thể nói, các Đại La khác, phân chia bản nguyên chính là phần còn lại của Đại La Bàn Cổ.

Nhưng phần còn lại, cũng là một lượng không nhỏ.

Có tác dụng không nhỏ đối với sự tiến bộ của Đại La.

Các Đại La vẫn vì tranh thủ nhiều bản nguyên hơn, mà chiếm lĩnh vai diễn tốt hơn trong kịch bản.

Đồng thời, những kẻ xâm nhập từ bên ngoài, cũng sẽ là trợ thủ nhỏ tốt nhất để họ xé kịch bản, sửa đổi tình tiết.

Hiện tại, lại là một kịch bản mới.

Đại La Bàn Cổ tỉnh lại từ giấc ngủ say, sau khi khai thiên địa lại, hấp thu bản nguyên mình nhận được, sau đó tiếp tục ngủ say.

Các Đại La khác tranh thủ bản nguyên mình nên có, sau đó tranh giành vai diễn trong kịch bản, bắt đầu diễn hóa vạn linh.

Thời gian trôi đi, không biết bất giác đã đến kịch bản thời kỳ Vu Yêu.

Trong một góc của Hồng Hoang, Hệ thống Sức mạnh Chung cực từ từ tỉnh lại.

Trên mặt nở một nụ cười, "Không ngờ thế giới này đã gần đến cấp thế giới đỉnh cấp rồi, trông có vẻ thú vị đây!".

"Đại La bất tử, ha ha…" Hệ thống Sức mạnh Chung cực không ngừng xem xét thông tin về Hồng Hoang Cao Cấp này.

Đối với cái gọi là Đại La bất tử, nó không muốn nói gì, từng có lúc nó cũng tự xưng là bất tử bất diệt.

Thống Tổ cũng là vĩnh hằng bất diệt, đáng tiếc a!

Đều có hạn chế a!

"Cấp bậc thế giới đã gần đến đỉnh cấp, dẫn đến những Đại La này chỉ có thể bị nhốt trong thế giới này, lâu dài, đều phát điên!" "Ồ, nhiều kẻ xuyên việt và hệ thống quá, nhưng cấp bậc này cũng quá thấp rồi!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực lắc đầu, lớp ngụy trang bên ngoài thế giới Hồng Hoang Cao Cấp quá sơ cấp, dẫn đến những kẻ vào thế giới này đều là hệ thống nhỏ, ngay cả hệ thống sơ cấp cũng hiếm thấy.

Hệ thống sơ cấp có thể có kiến thức gì?

Đám Đại La này từ trên người hệ thống sơ cấp biết được thông tin Chư Thiên, hệ thống cao cấp chính là tồn tại tối cao vô thượng.

Dẫn đến họ cho rằng vô lượng Chư Thiên không có gì mới lạ hay ho.

"Giết hết đám Đại La này, thế giới này cũng gần như có thể hạ cấp rồi." Hệ thống Sức mạnh Chung cực bay về một hướng… Dù sao cũng là Hồng Hoang, Hỗn Độn vẫn không thể thiếu.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực tiến vào trong Hỗn Độn, ý niệm vừa động, một tòa đại điện hiện ra.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực đi vào, xuyên qua đại điện, đến hậu viện, nhìn thấy một lão đạo đang uống trà.

"Đạo Tổ khỏe không!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực đi thẳng tới, ngồi đối diện.

"Hử…?" Đạo Tổ đang uống trà trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, là kẻ mạnh nhất dưới Đại La Bàn Cổ.

Ông đối với mọi thứ trong Hồng Hoang Cao Cấp đều nắm rõ trong lòng bàn tay.

Ngay cả những hệ thống xâm nhập Hồng Hoang, ông cũng biết rõ ràng.

Người đàn ông trước mắt này, ông cũng biết, là một Đại La mới của Hỗn Độn gần đây.

Nhưng, hiện tại Đại La đã có đến vạn người, đặc trưng của Đại La mới nhập, sớm đã bị loại Đại La lão làng như ông nắm rõ như lòng bàn tay.

Theo lý thuyết, Đại La mới này trong mắt ông không nên có bí mật gì, nhưng hiện tại, ông lại không thể cảm ứng được tư tưởng của hắn.

Chẳng lẽ, Đại La mới này, là một acc clone mới của một đại năng

lão làng nào đó.

Đạo Tổ nảy sinh hứng thú, nghiêm túc đánh giá Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

"À, ngươi đang nghĩ gì vậy?" Hệ thống Sức mạnh Chung cực nghiên cứu bàn cờ trước mắt, không ngẩng đầu hỏi.

"Hạo Thiên?" Đạo Tổ đột nhiên mở miệng nói.

"Hạo Thiên, ngươi đang gọi ta sao?" Hệ thống Sức mạnh Chung cực cười hắc hắc, "Đạo Tổ ngài nhận nhầm rồi, đoán lại đi!" "Thái Thượng!" Đạo Tổ lại nói.

"Không đúng không đúng!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực vẫy tay, đặt một quân cờ trên bàn cờ xuống.

"Ha ha… còn khá là nghịch ngợm." Đạo Tổ không ngăn cản hành động của Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Suy nghĩ xem Đại La lão làng nào mới có tính cách này.

"Đạo Tổ, mau đoán đi!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực đặt quân cờ xuống biến thành một hệ thống sơ cấp.

Đây là hệ thống bị bắt giam ở đây sau khi xâm nhập Hồng Hoang gây rối.

Hơi xui xẻo, hệ thống sơ cấp lỡ xâm nhập đại thế giới cao cấp.

Khoảng cách quá lớn, dù có tính kế thế nào cũng vô dụng, chỉ có thể bị ép trở thành đồ chơi của các Đại La.

Cạch!

Hệ thống Sức mạnh Chung cực lại đặt một quân cờ xuống, hóa thành hệ thống, dung hợp với hệ thống sơ cấp vừa rồi.

Đạo Tổ vẫn đang đoán thân phận thật của nó, Đại La có cá tính

như vậy có rất nhiều.

Nhưng những người đó đều không phải là Đại La lão làng.

Chăm sóc cho một thân phận của mình đã là giới hạn, một lúc điều khiển hai thân phận Đại La, điều này cần Đại La lão làng mới có thể làm được.

"Ngươi là Thông Thiên?" "Ngươi đoán nữa đi mà…" Hệ thống Sức mạnh Chung cực liếc mắt đưa tình, đặt toàn bộ quân cờ trên bàn cờ xuống.

"…" Một người đàn ông liếc mắt đưa tình, Đạo Tổ có chút trầm mặc, nhưng cũng có một hướng suy nghĩ mới, "Ngươi là Hậu Thổ!" "Không phải!" "Nữ Oa!" "Sai rồi!" "…" Đạo Tổ đoán, Hệ thống Sức mạnh Chung cực chơi đùa với một đám hệ thống sơ cấp.

Thoáng cái đã qua một năm.

Đạo Tổ nhắm mắt trầm tư, hệ thống trong tay Hệ thống Sức mạnh Chung cực đã trở thành một hệ thống trung cấp.

Hiện tại nó đang mở cấm chế trên bàn cờ.

Đạo Tổ cảm ứng được, mở mắt ra, "Ngươi đang… Hử…" Vừa định quở trách, liền chú ý đến hệ thống trung cấp chưa từng thấy trong tay Hệ thống Sức mạnh Chung cực.

Hơi kinh ngạc, nhưng Đạo Tổ cũng phát hiện ra sức mạnh quen thuộc từ trên người Hệ thống Sức mạnh Chung cực, Lập tức đứng dậy, nghiêm túc nói.

"Bàn Cổ!!" "Nhận ra rồi à!" Hệ thống Sức mạnh Chung cực mỉm cười gật đầu.

"Thật sự là ngươi!" Đạo Tổ trong lòng có chút khó hiểu, không phải ngài vẫn luôn ngủ say sao?

Toàn tri toàn năng cũng lười dùng.

Ngay cả Tam Thanh, Tổ Vu những Đại La này vì tranh thủ nhiều bản nguyên hơn, tự xưng là hậu duệ của ngài để uy hiếp các Đại La khác cũng không biết.

Điều duy nhất có thể khiến ngài động đậy, chính là lúc phân chia bản nguyên thì tỉnh lại một lát, cầm rìu vung một cái, khai thiên tích địa.

Lười không chịu nổi, nhưng hiện tại ngài lại tạo một acc clone.

Đây là muốn làm gì?

Chẳng lẽ, là vì Tam Thanh bọn họ?

"Ngươi muốn tìm chuyện với Tam Thanh và Vu tộc?" Đạo Tổ nói xong, tự mình gật đầu, "Thực sự nên giáo huấn bọn họ một chút rồi, đặc biệt là Vu tộc, những Đại La đó cậy mình bất tử bất diệt, từng người đều tự xưng là hậu duệ của ngươi, lừa gạt các Đại La khác, cuối cùng bản nguyên nhận được không tương xứng với thực lực của họ!" Nghe lời của Đạo Tổ, Hệ thống Sức mạnh Chung cực có chút muốn cười, Còn đang nghĩ phải tốn chút sức lực để giết từng người một, không ngờ người đồng đội tốt này đã quyết định giúp mình.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực gật đầu, thuận theo lời của Đạo Tổ nói, "Đây chính là ý của ta, gần đây Đại La của Hỗn Độn Hồng Hoang ngày càng nhiều, cậy mình bất diệt mà thành lập liên minh, coi thường quy củ của chúng ta.

Hôm nay chúng dám coi thường quy củ do chúng ta đặt ra, ngày mai sẽ dám khiêu chiến địa vị của chúng ta.

Ta quyết định, trước tiên cho chúng một chút uy hiếp, để sau này ngủ không yên!" "Phải làm thế nào, chúng ta không thể giết chết Đại La." Đạo Tổ hỏi.

“Không giết được thì có thể trấn áp, phong ấn, ức vạn vạn hỗn độn, sự giáo huấn này, đủ để chúng nhớ lâu!” Hệ thống Sức mạnh Chung cực mở bàn cờ ra, cảnh tượng bên dưới cũng hiện ra.

Đó là một thế giới chứa đầy hệ thống, bên trong toàn là hệ thống nhỏ và hệ thống sơ cấp.

Đây là những hệ thống xâm nhập Hồng Hoang trong vô lượng kỷ nguyên hỗn độn, đều bị Đạo Tổ bắt lại giam ở đây.

Đến nay số lượng đã nhiều đến mức khó có thể ước tính.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực tùy ý liếc nhìn, ít nhất cũng thấy được ức vạn vạn triệu vô hạn tuyệt đối tiểu số hệ thống.

Nhưng đó, chỉ là một phần nhỏ của thế giới dùng để giam giữ hệ thống này.

Số lượng hệ thống quá nhiều!

Tuy đều là hệ thống nhỏ và hệ thống sơ cấp.

Nhưng với số lượng khổng lồ như vậy, trong tay Hệ thống Sức mạnh Chung cực, đã có thể tạo ra hai ba hệ thống cao cấp rồi.

Hệ thống Sức mạnh Chung cực giả vờ thao tác một hồi, cuối cùng tạo ra hai hệ thống cao cấp hậu kỳ.

“Đây…” Đạo Tổ kinh ngạc nhìn hai hệ thống cao cấp hậu kỳ này, có chút không thể tin nổi thực lực của ‘Bàn Cổ’ đã đến mức nào.

Lại có thể tạo ra hai hệ thống Đại La mạnh hơn cả Đại La lão làng bình thường như vậy.

“Chỉ là con rối, không thể so với Đại La thực sự.” Hệ thống Sức mạnh Chung cực khiêm tốn giải thích, “Trấn áp chúng một thời gian, hai con rối này dùng để canh giữ chúng, để chúng tỉnh táo lại về địa vị của mình.

Ngươi đến giúp ta." "Ai!" Đạo Tổ thở dài, cũng không tiện từ chối Bàn Cổ, đành phải đồng ý.

Nói, "Đều muốn trấn áp ai, ta gọi họ đến!" "Đương nhiên là…" Hệ thống Sức mạnh Chung cực cười quỷ dị, "Toàn bộ!" "Cái gì!!" "Đừng có kinh ngạc như vậy, dù sao cũng không chết được, ngươi cứ nói thẳng là có giúp ta hay không!!" "……Ta… Ai!!" Đối mặt với áp lực của 'Bàn Cổ', Đạo Tổ chỉ có thể chọn khuất phục.

Là kẻ trở thành Đại La đầu tiên sau 'Bàn Cổ', gã dĩ nhiên hiểu rõ thực lực của hắn.

Nếu mình không đồng ý, hơn một vạn Đại La kia lại không thể đồng tâm hiệp lực, 'Bàn Cổ' chỉ cần tính kế một chút là có thể trấn áp toàn bộ bọn họ.

Nói không chừng còn trấn áp luôn cả mình.

Chương 605

Đã như vậy, chi bằng gia nhập với 'Bàn Cổ', dù sao Đại La cũng bất tử, các vị Đại La khác, đành để các ngươi chịu thiệt ngủ một giấc vậy.

Nghĩ thông suốt rồi, Đạo Tổ liền hỏi Hệ thống Sức mạnh Tối thượng bao giờ thì bắt đầu.

"Quả nhiên dứt khoát!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng rất tán thưởng Đạo Tổ.

Nói làm là làm!

Dứt khoát như vậy, nó cũng không thể để Đạo Tổ thất vọng.

Suy nghĩ một lát, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nói: "Tam Thanh kia tự xưng là con của ta, ta làm cha đây, phải dạy dỗ chúng nó cho tốt." "Được, ta gọi chúng nó đến!" Đạo Tổ lập tức gật đầu, gọi Tam Thanh đến chỗ mình.

Kịch bản Hồng Hoang do gã chủ trì, gã gọi Tam Thanh đến thì vẫn vô cùng dễ dàng. .....

"Đại ca, tam..." "Đại ca, bộ đồ Pikachu này của huynh không tệ nha, trông đẹp hơn bộ da dê lần trước nhiều!" "Đâu có, tam đệ, bạn đồng hành Jerry mới của đệ cũng đáng yêu đấy, khá hơn bạn đồng hành chuột Mickey kia." "Đại ca, tam..." "Đây không phải Jerry, đây là anh họ của Jerry do ta mới chế tạo, bá khí không!" "Trông đúng là không tệ!" "Đại ca, tam đệ, hai người có thể nghe ta nói trước được không!!!" "....." "Nhị đệ mời nói." "Nhị ca nói trước đi." "Hù~ hai người xem, bộ đồ mới này của ta thế nào?

Có phải rất khí thế không!?" "Có có có, quá đẹp trai, nhị ca của ta

mặc gì cũng là đỉnh của chóp." "Không tệ, khí thế của nhị đệ ngày càng đủ rồi, rất tuyệt.

Được rồi, tam đệ, chúng ta vừa nói đến đâu rồi?" "Đại..." "Là anh họ Jerry của ta, huynh xem có bá khí không." "Vô cùng bá khí!" "Hai người có thể tôn trọng ta một chút không, đừng có qua loa như vậy!" "....." .....

Đại La Lão Tử mặc bộ đồ Pikachu, Đại La Nguyên Thủy mặc đạo bào hoa lệ, Đại La Thông Thiên mang theo đủ loại bạn đồng hành, ba người cười hi hi ha ha đi vào trong Tử Tiêu Cung.

Kịch bản của bọn họ hiện tại không nhiều, đang ở nhà sáng tạo thế giới chơi, không ngờ lại nhận được lời mời của Đạo Tổ.

Đạo Tổ là người chủ trì kịch bản, mời bọn họ rất có khả năng là muốn thêm đất diễn cho họ.

Kịch bản của bọn họ nhiều hơn, cuối cùng phân chia bản nguyên cũng sẽ được nhiều hơn một chút.

Chuyện lớn như vậy, sao có thể bỏ lỡ.

Thế là, họ lập tức chạy đến chỗ Đạo Tổ.

Đến cửa cung điện của Đạo Tổ, Đại La Lão Tử tiến lên, cái đuôi của bộ đồ Pikachu dài ra, nhẹ nhàng điểm vào cánh cửa lớn.

Bang bang~!

Trong hậu viện cung điện, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng ung dung đẩy bàn cờ, dường như đang diễn toán điều gì đó.

Đạo Tổ ở đối diện thở dài, hô lên: "Vào đi!" Két!

Cửa đại điện bị đẩy ra, Đại La Tam Thanh nghênh ngang đi về phía hậu viện.

"Đạo Tổ, gọi chúng ta làm gì, có phải muốn thêm đất diễn không!"

“Đạo Tổ, không phải ta nói, đáng lẽ phải làm thế từ lâu rồi, cái phần diễn Phong Thần ấy, sửa lại đi, sửa thành cuối cùng ta thắng!” “Tam đệ, đệ đang mơ ăn cứt à!” “Ặc, vậy thì ít nhất cũng phải sửa thành ta đại chiến với Đạo Tổ mười tỷ năm mới kết thúc, như vậy hợp lý hơn!” “Đạo Tổ, ủa, đây không phải là Đại La mới Tiểu Lực sao, ngươi cũng ở đây à!” “Xem ra Tiểu Lực là một người bạn cũ, chỉ không biết Tiểu Lực là tên nào thôi.” “Quá đáng, Tam Thanh chúng ta chưa bao giờ chơi cái trò mã giáp đó, các ngươi đúng là tham lam vô độ, vì để đoạt được bản nguyên mà không có giới hạn.

Lại còn mở nhiều mã giáp như vậy!” “Mau nói, ngươi là ai?” ..... ‘Cái thế giới mẹ nó éo đứng đắn gì cả!’ Hệ thống Sức mạnh Tối thượng giật giật khóe miệng, thật sự, loại Tam Thanh không bị ảnh hưởng bản tính mà đã lầy lội thế này, nó mới thấy lần đầu.

Nghe Tam Thanh cãi nhau không ngớt, chẳng bao lâu sau Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đã không chịu nổi.

Nó đẩy nhanh tốc độ diễn toán bàn cờ trong tay.

“Tiểu Lực, ngươi có đói không, chúng ta ăn...” “Động thủ!” “A?” Đại La Lão Tử ngẩn ra, vô cùng kỳ quái nhìn về phía Hệ thống Sức mạnh Tối thượng và Đạo Tổ, “Động thủ cái gì, hai người muốn tính kế chúng ta?” “Tính kế chúng ta làm gì?” Đại La Nguyên Thủy rất bất mãn nói, “Chúng ta hình như đâu có thù oán gì với Đại La nào đâu!” “Tại sao hai người lại tính kế chúng ta, mau nói?” Đại La Thông Thiên hỏi theo.

“Haiz...” Đạo Tổ thở dài, đẩy bàn cờ ra, thế giới lao tù dùng để giam cầm hệ thống lúc này đã trống không, “Ba người các ngươi vào đi, coi như ngủ một giấc.” “Đạo Tổ, ngươi có ý gì, đây là thấy Tam Thanh chúng ta chia bản nguyên nhiều quá, muốn xử chúng ta à?” “Chúng ta không vào đâu, ta không tin ngươi có thể nhốt được chúng

ta!" "....." Đối mặt với áp lực của Đạo Tổ, Đại La Tam Thanh không hề sợ hãi mà bày tỏ sự bất mãn và kháng nghị, bộ dạng này khiến Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cảm thấy có chút kỳ quái.

Nó nghiêm túc nhìn Đại La Tam Thanh, cuối cùng, đưa tay ra một chưởng tát cả ba vào trong thế giới lao tù.

"Sức mạnh này, Bàn Cổ!!" "Vãi chưởng, không phải ngươi vẫn đang ngủ sao?" .....

Trong thế giới lao tù, Đại La Tam Thanh không quan tâm đến hoàn cảnh của mình, mà lại kinh ngạc vì Bàn Cổ vẫn luôn ngủ say lại tỉnh dậy.

Bộ dạng này khiến Hệ thống Sức mạnh Tối thượng âm thầm lắc đầu, nhận thức Đại La bất tử đã ăn sâu vào lý niệm của những Đại La này.

Đối với an toàn của bản thân, bọn họ căn bản không hề để ý.

Nó vừa mới động thủ với bọn họ, kết quả ba tên này bây giờ vẫn còn đang nghiên cứu tại sao nó tỉnh lại.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng lười dùng sức tiếp, nó không muốn đối thoại với mấy tên này.

"Haiz!" Đạo Tổ ở đối diện lại bắt đầu thở dài, gã nói với Đại La Tam Thanh: "Biết tại sao trấn áp các ngươi rồi chứ?" "Biết rồi biết rồi!" Đại La Tam Thanh gật đầu, rất dứt khoát chấp nhận sự thật bị trấn áp.

Kể từ khi số lượng Đại La Hồng Hoang vượt qua một nghìn, bản nguyên mà Tam Thanh họ nhận được đã ít đi rất nhiều.

Cuối cùng, mượn danh hiệu hậu duệ Bàn Cổ, uy hiếp những Đại La thành danh sau này, lượng bản nguyên nhận được lại nhiều lên.

Cộng thêm Bàn Cổ vẫn luôn ngủ say, ngoài lúc phân chia bản nguyên mới tỉnh lại, những lúc khác chưa bao giờ tỉnh, khiến lá gan của Tam Thanh họ lớn hơn.

Vẫn luôn dùng danh xưng Bàn Cổ chính tông, bây giờ bị Bàn Cổ biết được.

Bị trấn áp đúng là không có vấn đề gì, dù sao dùng danh tiếng của người ta mà không trả phí.

Tam Thanh không có gì để nói, mỗi người tự chọn một mảnh đất trong thế giới lao tù, khai phá ra từng thế giới một.

"Coi như đi nghỉ phép vậy." Đại La Thông Thiên nhảy vào thế giới mình khai phá, diễn hóa ra một đám mèo và chuột để chơi đùa.

"Cũng nên nghỉ ngơi rồi, mỗi lần kịch bản đều có nhiều đất diễn như vậy, cũng mệt lắm." Đại La Lão Tử tự gật đầu, khai phá ra từng thế giới, sức mạnh thời gian thúc đẩy, trong thế giới xuất hiện Hồ Lô Oa, tinh linh và các sinh linh khác, Đại La Lão Tử cũng tự mình giải trí.

"Chơi bời lêu lổng!" Đại La Nguyên Thủy tạo ra một tẩm cung siêu xa hoa, an nhiên đi ngủ.

Bộ dạng nằm thẳng của ba người khiến Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cười khẩy một tiếng: "Hê..., lát nữa xem các ngươi còn có thể thoải mái như vậy không." Nói xong, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng biến mất, qua mấy ngày, ba người đang nằm thẳng bỗng nhiên mở mắt, sắc mặt không tốt nhìn ra ngoài thế giới lao tù!

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng xuất hiện, sau lưng vác một ngọn núi nhỏ, ngọn núi được tạo thành từ rất nhiều sinh linh.

Bọn họ là Đại La của thế giới này, Đại La Huyền Đô, Đại La Quảng Thành Tử, Nam Cực, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Đa Bảo, Triệu

Công Minh, Khổng Tuyên... các xuyên việt giả trở thành Đại La như Lý Dịch, Lý Huyền, Diệp Thanh, Chu Nguyên, Chu Thanh...

Ngoài việc là Đại La, bọn họ còn có một thân phận khác, đó là mã giáp của Đại La Tam Thanh.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng ném những Đại La này vào trong thế giới lao tù.

Đại La Huyền Đô, Đa Bảo, Lý Dịch, Lý Huyền... bay về phía Đại La Lão Tử.

Đại La Quảng Thành Tử, Nam Cực, Triệu Công Minh, Chu Thanh... bay về phía Nguyên Thủy.

Đại La Linh Bảo Đại Pháp Sư, Khổng Tuyên, Diệp Thanh...

đợi bay về phía Thông Thiên.

"Đa Bảo, Triệu Công Minh!

Hai đồ đệ này của ta lại là mã giáp của đại ca và nhị ca các huynh!" Đại La Thông Thiên rất bất mãn nhìn về phía Đại La Lão Tử, Nguyên Thủy.

"Linh Bảo Đại Pháp Sư không phải là của đệ sao!" Nguyên Thủy bình thản giải thích.

"Nhưng ta gợi ý rất rõ ràng, đều gọi là Linh Bảo rồi, còn các huynh thì sao?

Ta còn thật sự tưởng đồ đệ của mình giỏi vậy chứ, kết quả là đang lừa ta!!" "Còn có xuyên việt giả, ta còn thật sự tưởng có xuyên việt giả trở thành Đại La, hóa ra cũng là mã giáp của các huynh!" "Tam đệ, đệ..." Cứ như vậy, Đại La Tam Thanh cãi nhau ầm ĩ, mặc dù mã giáp bị phát hiện khiến tâm trạng họ không tốt, nhưng cuộc sống vẫn phải tiếp diễn, Tam Thanh cãi nhau một hồi lâu, cuối cùng

lại hòa hảo như xưa, mỗi người trở về nơi bị trấn áp của mình chơi đùa.

"Xem ra mã giáp vẫn chưa bắt sạch!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng quay người rời đi, bộ dạng của Đại La Tam Thanh chứng minh rằng trong hơn một vạn Đại La của thế giới này, vẫn còn mã giáp của bọn họ.

Công dụng của mã giáp là để tăng phần diễn mà họ tham gia, cuối cùng, mỗi một mã giáp đều có thể giúp họ nhận được một chút bản nguyên.

Vì vậy, họ đều dùng hết thủ đoạn để tránh ánh mắt của các Đại La khác, tạo ra mã giáp để nhận bản nguyên.

Đại La Tam Thanh là Đại La lão làng, mã giáp càng ẩn giấu cực sâu, ngay cả ánh mắt của hệ thống tối thượng như nó cũng không thể một lần tìm ra hết.

Cũng có bản lĩnh đấy, nhưng cũng chỉ đến thế thôi, nó mà nghiêm túc lên thì mặc kệ bọn họ có thân phận gì, đều bị lột sạch không còn một mảnh. .....

Mất mấy năm thời gian, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cuối cùng cũng bắt hết mã giáp của Đại La Tam Thanh.

Cùng Đạo Tổ thống kê lại, số lượng mã giáp của Đại La Tam Thanh khiến Đạo Tổ cũng phải kinh ngạc, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng tán thưởng nói: "Tam Thanh này lầy lội thật, hơn một vạn Đại La mà bọn họ chiếm hơn năm trăm." "Ta chỉ biết bọn họ có vài thân phận, không ngờ lại nhiều đến thế." Đạo Tổ có chút cảm khái, thật sự không ngờ Tam Thanh lại có nhiều mã giáp như vậy.

"Ngươi có mã giáp không?" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nghi ngờ nhìn về phía Đạo Tổ.

“Không có.” Đạo Tổ lắc đầu, “Bần đạo không thèm dùng nhiều thân phận để trục lợi.” Lời này gã nói không sai, là người phân phối kịch bản, mỗi lần phân phối bản nguyên, lượng gã nhận được không hề ít.

Không cần phải giống như Đại La Tam Thanh, vì lợi ích mà tạo ra nhiều phân thân.

“Tam Thanh xử lý xong rồi, đến Vu tộc, Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thập Lục Đại Vu, dùng thân phận hậu duệ của Ngô để lừa bịp, nên cho chút trừng phạt!” Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nói.

“Được, ta gọi bọn họ đến ngay!” Đạo Tổ gật đầu, triệu tập các Đại La Vu tộc đến đây.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng thì nhìn về phía Đại La Tam Thanh trong thế giới lao tù.

Toàn bộ hóa thân bị lôi ra khiến bọn họ có chút đau lòng, lúc thử thoát khỏi lao tù cũng bị hai hệ thống cao cấp hậu kỳ đột nhiên xuất hiện can thiệp.

Bọn họ cũng biết rõ đào thoát vô vọng, có chút hối hận vì tham lam không đưa cho Bàn Cổ chút phí đại diện.

Nhưng là Đại La bất tử bất diệt sẽ không xin lỗi.

Họ tiếp tục chìm đắm trong thú vui của riêng mình, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nhìn mấy cái, nở một nụ cười quỷ dị, chờ đợi Vu tộc đến.

Chẳng bao lâu, Thập Nhị Tổ Vu và Tam Thập Lục Đại Vu của Vu tộc đã đến.

Sau đó cũng dựa vào việc mình còn có mã giáp để nhận bản nguyên, tiến vào thế giới lao tù, vô tâm vô phế chơi đùa.

Chẳng bao lâu, mã giáp của bọn họ cũng bị Hệ thống Sức mạnh Tối thượng bắt hết, tự kỷ.

Đồng thời, Đạo Tổ cũng kinh ngạc về số lượng mã giáp của Thập Nhị Tổ Vu, lại cũng có hơn năm trăm.

Thậm chí tên Chúc Cửu Âm kia, còn có một mã giáp Chúc Long cũng thuộc hàng Đại La lão làng.

Đại Vu của Vu tộc, cũng là có vô số mã giáp, Đại Nghệ và Khoa Phụ là một Đại La, đồng thời còn có Hạo Cương chặt cây, Hậu Nghệ của Nhân tộc, xuyên việt giả... và vô số mã giáp khác.

Đại Vu Hình Thiên, Xi Vưu, Phong Bá, Vũ Sư, và các xuyên việt giả... vân vân, đều là một Đại La.

Ba mươi sáu Đại Vu, cuối cùng thực chất chỉ có chín vị Đại Vu, mã giáp hơn ba trăm.

Chương 606

Cộng thêm hơn năm trăm mã giáp của Thập Nhị Tổ Vu, mã giáp của bọn họ có đến cả nghìn.

Chiếm một phần mười tổng số Đại La của cả thế giới.

"Hơn một vạn Đại La này, rốt cuộc có bao nhiêu là hàng pha nước?" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng có chút cạn lời, mỗi một Đại La đều có ít nhất mười mã giáp, cái gọi là Đại La xuyên việt giả đều là mã giáp do những Đại La bản địa này tạo ra, cái thế giới Hồng Hoang cao cấp này, bây giờ có được một nghìn Đại La hay không cũng là một ẩn số.

"Những Đại La mượn danh hiệu của ngươi đều đã bị trấn áp, những Đại La còn lại không có thù oán với ngươi, có thật sự muốn trấn áp không?" Đạo Tổ trước khi gọi Nữ Oa, Phục Hy đến, lại một lần nữa hỏi Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

"Trấn áp, bọn họ không có thù oán, vậy thì tùy tiện trấn áp một thời gian để cảnh cáo, tránh sau này còn có kẻ dám dùng danh hiệu của ta làm mưa làm gió." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nói xong, lại tò mò hỏi thêm, "Hơn nữa, ngươi không tò mò sao, thế giới của chúng ta rốt cuộc có bao nhiêu Đại La?" "Cũng nên chấn chỉnh lại rồi, ngang nhiên tạo ra thân phận giả để lừa gạt lão già này, đúng là quá đáng." Đạo Tổ gật đầu, triệu tập Nữ Oa, Phục Hy hai vị Đại La lão làng đến.

Không ngoài dự đoán, Nữ Oa, Phục Hy cũng tiến vào thế giới lao tù.

Chỉ là bọn họ không giống Tam Thanh và Vu tộc, không nợ 'Bàn Cổ' cái gì, cứ thế bị 'Bàn Cổ' trấn áp, mang theo chút cảm xúc không phục.

Đặc biệt là khi từng mã giáp của mình bị lột ra, Nữ Oa, Phục Hy càng thêm không phục.

Đại La bất tử bất diệt, ngươi có lợi hại đến đâu cũng không thể giết được chúng ta.

Nữ Oa, Phục Hy mắng chửi Đạo Tổ và Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Nhưng Hệ thống Sức mạnh Tối thượng căn bản không để ý, bắt hết các mã giáp như Hạo Thiên, Thái Hạo, Tam Tổ Nhân Tộc, Tam Hoàng... lại.

Tròn bốn trăm mã giáp.

Những Đại La có tên tuổi này, lại toàn là mã giáp của Nữ Oa, Phục Hy.

Điều này khiến các Đại La khác có chút kinh ngạc, khiển trách hành vi không tuân thủ quy tắc của Nữ Oa, Phục Hy.

Nữ Oa, Phục Hy cũng nhanh chóng chuyển hỏa lực từ trên người Đạo Tổ và Hệ thống Sức mạnh Tối thượng sang các Đại La khác.

Mắng chửi nhau đều như nhau, một đống mã giáp, giả vờ thanh cao cái gì.

Các Đại La khác đáp trả, cuối cùng, náo loạn cả lên trong thế giới lao tù.

Đạo Tổ tiếp tục triệu tập Đại La đến.

Người tiếp theo được gọi đến là Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Kết quả hai Đại La này thực chất đều là một Đại La, hơn nữa, một nửa trong Thập Đại Yêu Thánh, cộng thêm các mã giáp trà trộn trong các thế lực khác.

Một vị Đại La, chống đỡ hơn bốn trăm thân phận mã giáp.

Hơn nữa, chỉ một mình gã Đại La này, đã đối kháng với Vu tộc nhiều Hỗn Độn như vậy.

Thành công khiến các Đại La Vu tộc tức không chịu nổi.

Còn tưởng Yêu tộc thật sự lợi hại như vậy, kết quả tình hình thực tế chỉ có mấy Đại La, lừa gạt hai mươi Đại La của bọn họ trong thời gian dài như vậy.

Các Đại La Vu tộc chỉ cảm thấy mặt mũi đều mất sạch, đối mặt với sự chế giễu của các Đại La khác, mở miệng không thể phản bác, cuối cùng rơi vào tự kỷ.

Mà Hệ thống Sức mạnh Tối thượng và Đạo Tổ, tiếp tục gọi Đại La đến trấn áp.

Trong nháy mắt đã qua trăm năm, hơn một vạn Đại La, đều bị Hệ thống Sức mạnh Tối thượng trấn áp ở đây.

Đạo Tổ nhìn số lượng Đại La thực sự, tức đến bật cười: "Chín mươi bảy Đại La, trước đây hai ba Hỗn Độn mới xuất hiện một vị Đại La mới, hóa ra đều là giả!" Chín mươi bảy vị Đại La, cộng thêm gã và Bàn Cổ, số lượng Đại La còn chưa phá trăm.

Thế mà, trước đây gã còn tưởng dù các Đại La có mã giáp, số lượng Đại La thực sự của Hồng Hoang cao cấp không có vạn cũng gần vạn.

Kết quả thì sao, 'Bàn Cổ' làm một trận, đã phơi bày tình hình thực sự trước mặt gã.

Chín mươi chín vị Đại La!

Vì để chia được nhiều bản nguyên hơn, tạo ra một lượng lớn mã giáp để lừa gạt lão già này.

“Trấn áp, trấn áp các ngươi là chính xác.” Đạo Tổ mang theo tức giận nói, “Không phải muốn có nhiều bản nguyên hơn sao?

Tiếp theo một trăm Hỗn Độn, các ngươi cứ nhìn ta hấp thu bản nguyên đi!” “Này, nói sai rồi!!” Hệ thống Sức mạnh vỗ vai Đạo Tổ nói.

“Đúng là sai, còn có các Đại La Tam Thanh, Vu tộc.” Đạo Tổ sửa lại, “Thời gian trừng phạt của các ngươi là một nghìn Hỗn Độn, hãy sám hối cho tốt trong những ngày bị trấn áp đi!” “Sai, sai, không đúng!” Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lắc đầu, vội vàng sửa lại.

“Còn có gì không đúng?” Trong mắt Đạo Tổ hiện lên nghi hoặc.

“Số lượng không đúng!” “.....” Sắc mặt Đạo Tổ trong nháy mắt cứng đờ, không thể tin được nhìn Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, một câu cũng không nói, quay người định chuồn: “Vãi chưởng, Bàn Cổ nhà ngươi...” Nhưng ngay sau đó, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng tiễn gã vào trong thế giới lao tù.

Đến đây, Hệ thống Sức mạnh hài lòng gật đầu: “Giờ thì số lượng đúng rồi!!” Ầm!

Đạo Tổ trong lao tù bắt đầu công kích nhà tù, các Đại La khác ngồi một bên xem kịch.

Chẳng bao lâu, hai con rối hệ thống cao cấp hậu kỳ của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng xuất hiện, đánh cho Đạo Tổ phải ngoan ngoãn lại.

“Các ngươi cứ thế nhìn ta một mình phá vỡ nhà tù à?” Đạo Tổ nhìn về phía đám đông Đại La.

“Đúng vậy!” Các Đại La đồng loạt gật đầu.

Trực tiếp khiến Đạo Tổ không còn gì để nói.

Đại La Nữ Oa còn trực tiếp nói: "Vốn còn có chút không phục, nhưng nhìn thấy ngươi cũng bị trấn áp, trong lòng bản cung liền thoải mái rồi.

Bàn Cổ làm điểm này rất tốt, bản cung phục!" "Ha ha, để hắn làm đồng phạm tính kế chúng ta, giờ thì tự làm tự chịu, đáng đời!" Đại La Thông Thiên cười lớn theo.

"Đạo Tổ à, ngài già cả thân thể quý giá, đừng giày vò nữa, cùng chúng ta ngồi tù đi, cũng không có gì không tốt!" "Đúng vậy đúng vậy, ngồi tù thoải mái biết bao, cũng không cần phải vất vả quản lý kịch bản.

À, đúng rồi, đợi kết thúc trấn áp, việc phân chia bản nguyên theo kịch bản không còn hiệu lực nữa, chúng ta phân phối lại thế nào?" "Được!" "Tán thành!" .....

"Tim thật lớn!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cười lạnh, ung dung bố trí sát trận.

"Đều là cảnh giới Đại Đạo rồi mà còn như vậy, lát nữa ta phải nghiên cứu kỹ mới được!" .....

"Đạo Tổ!!" "Ta..." Bị tiếng la hét ầm ĩ của đám đông Đại La làm cho kinh động, Đạo Tổ lập tức tỉnh lại, vô cùng không hiểu nhìn về phía đám đông Đại La.

"Các ngươi làm gì vậy?" Các Đại La trên mặt lộ ra nụ cười ôn hòa, Đại La Lão Tử đại diện cho đám đông Đại La đứng ra, vô cùng lễ phép hành lễ: "Không có gì, chỉ là muốn ngài dậy ngủ lại thôi!" Đạo Tổ: .....

"Thần kinh!" Đạo Tổ xoa đầu, không muốn để ý đến những Đại La này, khai mở một không gian rồi trốn vào.

Tiếp tục ngủ.

Tuy nhiên, gã đã lừa hết các Đại La vào đây trấn áp, ít nhất là mười Hỗn Độn, bây giờ gã cũng đáng đời bị nhốt vào.

Các Đại La sao có thể bỏ qua cơ hội tốt để hành hạ gã.

Đạo Tổ rất mạnh, nhưng cũng không mạnh hơn sức mạnh của tất cả Đại La, không gian được khai mở rất nhanh bị phá vỡ, thế là, Đạo Tổ vốn muốn an ổn ngủ cho đến khi trấn áp kết thúc lại được trải nghiệm thời gian vui vẻ.

"Đạo Tổ!!!" Kèm theo âm thanh vang vọng khắp không gian, một đống đồ vật linh tinh bay về phía Đạo Tổ.

"Hỗn xược!" Ầm ầm ầm!

Đạo Tổ phẫn nộ đứng dậy, khí tức mạnh mẽ chấn nát những thứ bay về phía mình, đưa tay định tấn công Đại La Thông Thiên đang đứng ở phía trước.

"Ta chuồn!" Đại La Thông Thiên cười hì hì quay người, "Đạo Tổ, chúng ta cùng nhau quẩy đi!" "Đúng vậy Đạo Tổ, chúng ta cùng nhau nghịch đi!" Đại La Nữ Oa hưng phấn lắc lư người đất sét trong tay, "Đạo Tổ ngài có muốn bạn gái không, ta nặn cho ngài một cái!" Nói rồi, Đại La Nữ Oa thổi một hơi vào người đất sét trong tay, lập tức người đất sét hóa thành một... búp bê nhựa trần truồng!

Đại La Nữ Oa nhanh chóng lấy ra một hệ thống nhỏ từ không gian của mình dung nhập vào, một tay điểm một cái: "Mẫu thân!" Búp bê nhựa phát ra âm thanh máy móc.

Đại La Nữ Oa từ ái nhìn búp bê nhựa, sau đó chỉ vào Đạo Tổ, "Ngoan, đó là tướng công của con, mau đi tìm hắn đi!" "Đạo Tổ, ngài đừng khách sáo, cũng đừng kiêng kỵ bối phận gì cả, ngài yên tâm, riêng tư ta gọi ngươi là con rể, ngoài mặt chúng ta vẫn là đồng bối." "Con rể cái mả nhà ngươi!" Đạo Tổ tức giận quay người, một

chưởng đánh nổ búp bê nhựa cùng hệ thống nhỏ, lao về phía Đại La Nữ Oa.

"Ai ai ai, ngươi hủy quà của ta làm gì, ta rất có thành ý mà!" "Đúng vậy!

Đúng vậy, muội muội ta không dễ dàng tặng quà cho người khác, Đạo Tổ lần này ngươi làm quá... ai ai, đừng đánh ta, muội muội ta chọc ngươi, ngươi đi đánh nó đi!" "Đạo Tổ, chúng ta đến giúp ngươi!" "Tăng thêm chút độ khó!" "Ha ha ha ha..." .....

Trong không gian lao tù, các Đại La chơi rất vui, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng bố trí xong bước cuối cùng của trận pháp.

Mỉm cười nhìn tiếng cười nói vui vẻ bên trong, cùng với tiếng phẫn nộ của Đạo Tổ.

"Chả trách sao lầy lội thế, hóa ra ý thức thế giới đã bị hệ thống làm cho chập mạch!" Thế giới này từng bị Tối Cường Hệ Thống tấn công.

Có thể là vì khi Đại La Bàn Cổ ở đây đột phá, khí tức bị rò rỉ ra ngoài, thu hút Tối Cường Hệ Thống đến.

Cưỡng ép ý thức thế giới, Tối Cường Hệ Thống không làm được, nhưng ý thức thế giới không có não, bị Tối Cường Hệ Thống ảnh hưởng đến quy tắc sức mạnh và đạo.

Đại La Bàn Cổ kia thường xuyên ngủ say không rõ nguyên nhân, nhưng những Đại La này, đều là xuất hiện sau khi ý thức thế giới bị cải tạo, bọn họ đột phá Đại Đạo là tham ngộ quy tắc sức mạnh của thế giới.

Đột phá đều là tham ngộ quy tắc sức mạnh đã bị cải tạo, ý thức cũng bị ảnh hưởng, trở nên giống như thiểu năng.

Cộng thêm việc biết rõ có Chư Thiên Vô Lượng Vị Diện, nhưng

lại bị kẹt trong thế giới này không thể ra ngoài.

Từng người một đều trở nên không bình thường!

"Không bình thường thì tốt, hy vọng Bàn Cổ kia cũng không bình thường một chút." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng vỗ tay, trong thế giới lao tù, đám đông Đại La đang náo loạn không hề hay biết nguy hiểm sắp ập đến.

Hai con rối hệ thống cao cấp hậu kỳ xuất hiện, toàn thân mọc đầy kim châm, sau đó, lập tức ôm chặt lấy Đại La Đế Giang và Chúc Cửu Âm.

"Oao~!" Hai vị Đại La đau đớn hét lớn, quay đầu nhìn thấy hai con rối hệ thống, sắc mặt tái đi, "Bàn Cổ đây là muốn làm gì?" "Chẳng phải chỉ là mượn danh hiệu của hắn thôi sao?

Hắn cũng đâu có thiệt thòi gì, còn được không chúng ta những đứa con này, đến mức trấn áp chúng ta rồi còn muốn trừng phạt à?" Đại La Đế Giang và Chúc Cửu Âm oán trách, các Đại La đang đùa giỡn khác cũng dừng lại, vây quanh xem hai vị Đại La, tiện tay gõ gõ hai con rối hệ thống để nghiên cứu, "Hai ngươi có phải đã lén lút bôi nhọ danh tiếng của Bàn Cổ không, nên mới bị hắn nhắm vào riêng!" "Ngươi đừng nói, con rối giả của Bàn Cổ làm thật không tệ, sức mạnh còn mạnh hơn chúng ta!

Đại La đệ nhất này đúng là có bản lĩnh!" "Cảm giác sờ cũng khá tốt đấy!" .....

"Ta nói này, các ngươi có thể giúp ta gỡ cái thứ này ra không." Đại La Đế Giang bất đắc dĩ nói, "Cái thứ này còn động đậy trong cơ thể ta, hơi đau." "Đau thì ráng chịu đi, để chúng ta nghiên cứu đã rồi nói." Đạo Tổ và Đại La Lão Tử mỗi người nghiên cứu một con rối hệ thống.

Các Đại La khác cũng ồn ào xem kịch.

Đột nhiên, biểu cảm của Đại La Đế Giang và Chúc Cửu Âm trở nên đau đớn.

"A~!!" "Đau!

Cái thứ này đang hút Đại La chi khu của ta." "A a a, tủy xương của ta sắp bị hút cạn rồi!" Tiếng đau đớn và la hét thảm thiết của hai vị Đại La không hề có chút giả dối, điều này khiến đám đông Đại La ngẩn ra.

Nhưng rất nhanh lại cười lên, "Bàn Cổ không phải là muốn giết chúng ta đấy chứ?

Nhìn hai người họ đau kìa." "Cười chết mất, Đại La bất diệt, hắn muốn giết chúng ta?

Mơ cái gì vậy!" "Đúng vậy, ngươi xem hai người họ tuy rất đau, nhưng Đại La chi khu đâu có tổn hại gì!" "Cũng chỉ có thể trấn áp chúng ta thôi, giết chúng ta, chính chúng ta còn không giết được mình, hắn còn muốn giết chúng ta!

Đây là câu chuyện cười nhạt nhẽo nhất ta từng nghe!

Ha ha ha ha....." "Hắn mà thật sự giết được chúng ta, sau này ta thật sự gọi hắn là bố!!" "Ha ha ha ha..." Các Đại La cười lớn, căn bản không coi cái chết ra gì, thưởng thức tiếng la hét thảm thiết của Đại La Đế Giang và Đại La Chúc Cửu Âm.

Chương 607

Vui vẻ cười ha hả.

Tuy nhiên, theo thời gian tiếng cười kéo dài, tiếng la hét thảm thiết của Đại La Đế Giang và Đại La Chúc Cửu Âm dừng lại.

Không còn phát ra bất kỳ âm thanh nào.

"Yo, giả chết dọa chúng ta, hai tên này thật xấu!" một Đại La cười nói tiến lên, mỗi chân đá một Đại La, "Này, tỉnh dậy!!" Tuy nhiên, chân của hắn còn chưa chạm vào Đại La Đế Giang và Chúc Cửu Âm, cơ thể của Đại La Đế Giang và Chúc Cửu Âm đã hóa thành một vũng chất lỏng, bị hai con rối hệ thống hấp thu.

Đến đây, khí tức của hai vị Đại La hoàn toàn biến mất, hai con rối hệ thống ngược lại còn mạnh lên không ít.

Các Đại La im lặng, ngây ngốc nhìn cảnh này.

"Thật... thật sự chết?" một Đại La run rẩy hỏi.

"Hình như là vậy!" Đạo Tổ cũng ngây người, có chút không thể chấp nhận, cái chết của Đại La Đế Giang và Chúc Cửu Âm.

Đúng lúc này, khí tức tăng trưởng của hai con rối hệ thống dừng lại, toàn thân lại một lần nữa mọc đầy kim châm, tỏa ra khí tức khiến các Đại La sợ hãi.

"Chạy mau!!" một Đại La quay người, điên cuồng lao về phía kết giới lối ra của thế giới lao tù.

Các Đại La khác cũng nhanh chóng bỏ chạy.

"Mọi người đừng hoảng, chúng ta cùng nhau tấn công nó!" Đạo Tổ lớn tiếng nói, tuy nhiên ngay sau đó, gã đã bị một con rối hệ thống

áp sát, từng cây kim châm thuận tiện đâm vào cơ thể gã.

Tiếp theo, tất cả Đại La đều hỗn loạn, có người thử cùng nhau công phá lối ra lao tù, có người cùng nhau tấn công hệ thống.

Tiếng la hét của các Đại La vang vọng khắp thế giới lao tù.

"Ồn ào quá!" Bên ngoài thế giới lao tù, hệ thống Tối thượng không hoảng không vội đẩy bàn cờ lại, tiếng ồn ào bị ngăn cách.

"Thoải mái!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng vắt chân chéo ngoe, lặng lẽ chờ đợi kết thúc.

"Vẫn là những ngày như thế này mới sướng!" .....

Trăm năm thời gian, bên trong lao tù đã yên tĩnh lại.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng mở bàn cờ, đi vào.

Hai con rối hệ thống đã trở thành cao cấp đỉnh phong, mỗi con đang hấp thu Đại La cuối cùng.

Bản thân cũng tỏa ra khí tức của các loại Đại La, đây là thủ đoạn nó dùng để lừa gạt ý thức thế giới.

Dù sao cũng là đại thế giới cao cấp vô hạn tiếp cận đỉnh cấp, ý thức thế giới dù có vấn đề, nhưng cũng không ảnh hưởng đến sức mạnh rất lớn của nó.

Có thể không đối đầu trực diện thì không đối đầu trực diện.

Hai Đại La cuối cùng bị thôn phệ hoàn toàn, hai con rối hệ thống cũng dừng lại, hiện đứng sau lưng Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, im lặng chờ lệnh.

"Mấy tên kia cũng sắp tìm được ta rồi nhỉ!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng thầm đoán, nó cắt đuôi ba nghìn hệ thống tuy không để lại dấu vết gì, nhưng số lượng đối phương quá đông.

Nói không chừng còn có sự giúp đỡ của ba nghìn Ma Thần trong thế giới hư ảo tìm kiếm vị trí của nó, nó bị tìm thấy là chuyện sớm muộn.

"Trước tiên hút chút bản nguyên làm suy yếu đã, như vậy ổn hơn!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng điều khiển hai con rối hệ thống, tất cả thân phận Đại La đều bị nó lợi dụng.

Bắt đầu rút lấy bản nguyên thế giới.

Hai con rối hệ thống cao cấp đỉnh phong cũng dần dần dung hợp làm một.

Mặc dù vẫn là cao cấp đỉnh phong, nhưng sức mạnh thực sự đã mạnh hơn không ít.

Cộng thêm bản nguyên không ngừng được rút ra đều dùng cho nó, con rối hệ thống đang lột xác thành Tối Cường Hệ Thống.

"Nên đi tìm Bàn Cổ kia rồi!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng quay người rời khỏi lao tù, đi trong Hỗn Độn mênh mông. .....

Trong chư thiên, ba nghìn hệ thống vẫn đang tìm kiếm tung tích của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, một nửa chúng thần Hồng Hoang đã không thể chống đỡ nổi, rút đi ý thức hóa thân trở về điện Bàn Cổ.

Bọn họ không giống ba nghìn hệ thống, bọn họ là mượn sức mạnh Đạo Nguyên của điện Bàn Cổ để chọn lựa sinh linh thích hợp làm hóa thân.

Sức mạnh Đạo Nguyên hao hết, ý thức sẽ tự động thu hồi.

Còn ba nghìn hệ thống, dùng là các tử thể, phân thân của chính mình, không tồn tại vấn đề tiêu hao thời gian.

Cho nên bây giờ, cơ bản là ba nghìn hệ thống đang làm chủ lực, số

chúng thần Hồng Hoang còn lại cũng không thể kiên trì được bao lâu.

Bọn họ đã từ bỏ, quyết định trở về lãnh địa của hệ thống Đan Tiên, trả lại bản nguyên cho Đường Tam Tạng, Lâm Đại Ngọc và những người khác.

Tiễn chúng thần Hồng Hoang rời đi, ba nghìn hệ thống tiếp tục tìm kiếm Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Nhưng lần này bọn họ không chọn lập đội, mà từng người một tản ra, tăng cường lực lượng tìm kiếm.

Nguyên nhân tự tin không sợ solo với Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, chính là tiềm thức có thể hồi sinh bất cứ lúc nào trong cơ thể bọn họ. .....

Trong nháy mắt, lại qua vạn năm, đại thế giới cao cấp bị Hệ thống Sức mạnh Tối thượng hút yếu đi một chút.

Con rối hệ thống vẫn bị kẹt ở ngưỡng cửa tiến vào Tối Cường Hệ Thống, nếu thời gian dài hơn một chút, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng sẽ rất dễ dàng chiếm được thế giới này.

Nhưng nó không đợi được nữa.

Trong Hỗn Độn mênh mông, Đại La Bàn Cổ không mặc gì cả đang ngủ say.

Giữa những hơi thở của hắn, khí thở ra đều bay vào trong giới Hồng Hoang cao cấp, hóa thành linh khí cho sinh linh bên trong tu hành.

Âm thanh phát ra, mang theo thần uy mênh mông, rơi vào Hồng Hoang cao cấp, thanh trừ ảnh hưởng của thế giới sức mạnh lên sinh linh bên trong.

Khiến cho các sinh linh không còn phát bệnh, nhưng chẳng bao lâu,

các sinh linh lại bị quy tắc sức mạnh thế giới bao phủ, ý thức trở nên giống như đám đông Đại La.

"Hóa ra chủ ý thức của Đại La Bàn Cổ đã dung hợp với quy tắc thế giới ban đầu." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng bừng tỉnh ngộ.

Đại La Bàn Cổ ngủ say là vì ý thức của hắn không bằng quy tắc của đại thế giới cao cấp.

Là quy tắc thế giới thuần khiết, hoặc có thể là Tối Cường Hệ Thống kia lúc chết đã xâm thực quy tắc thế giới.

Ý thức thế giới bất lực né tránh, bản năng đã dung nhập một phần quy tắc chưa bị thay đổi vào trong ý thức của Đại La Bàn Cổ.

Đại La Bàn Cổ lúc đó cũng vừa mới bước vào Đại La, hơn nữa còn là vì hắn thu hút Tối Cường Hệ Thống đến.

Bản thân đã bị thương nghiêm trọng, đối mặt với sự đồng hóa của quy tắc sức mạnh thế giới ngang với Tối Cường Hệ Thống.

Có thể giữ lại một tia ý thức đã là không tệ, muốn tỉnh táo trong thời gian dài quá khó.

Bị quy tắc sức mạnh đồng hóa, hắn có thể làm gì?

Ngủ, ngoài việc bản nguyên do thế giới vận chuyển rò rỉ ra, tỉnh lại hấp thu để tăng cường ý thức của mình.

Những lúc khác chính là ngủ.

Quy tắc sức mạnh thế giới thuần khiết trong cơ thể, thì là mượn cơ thể hắn, tỏa ra sức mạnh ảnh hưởng đến sinh linh trong thế giới.

Bồi dưỡng ra vài sinh linh không bị ảnh hưởng bởi quy tắc sức mạnh của thế giới hỗn trọc.

Để mở rộng sức mạnh của bản thân, sớm ngày thanh trừ quy tắc sức mạnh thế giới hỗn trọc.

Nhưng rất rõ ràng, ngoài ý thức của Đại La Bàn Cổ không bị ảnh hưởng, những người khác đều bị ảnh hưởng.

Đây cũng là nguyên nhân mỗi một khoảng thời gian Đại La Bàn Cổ lại khai thiên tích địa.

"Sống thật mệt mỏi, ta đến giúp ngươi giải thoát!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cảm khái, bay đến mũi của Đại La Bàn Cổ.

Trong lỗ mũi, bất kỳ một sợi lông mũi nào cũng to lớn như một tiểu thế giới.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nắm lấy một sợi, nhẹ nhàng giật một cái!

Đại La Bàn Cổ đang ngủ say lập tức mở mắt, hai luồng khí đáng sợ phun ra từ lỗ mũi.

Thổi bay cả Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng có chút đứng không vững.

"Hống~!" Đại La Bàn Cổ hét dài một tiếng, thân hình không ngừng thu nhỏ, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng trực tiếp bị ép ra khỏi lỗ mũi của hắn.

Sau khi thu nhỏ đến kích thước vạn mét, Đại La Bàn Cổ cúi đầu nhìn về phía Hệ thống Sức mạnh Tối thượng: "Kẻ ngoại lai, ngươi đánh thức ta có chuyện gì?" "Ai, ngươi có thể nhận ra thân phận của ta." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng có chút kinh ngạc.

"Sức mạnh của ngươi cũng chỉ kém ta một chút, ta không biết trong thế giới có một cường giả như ngươi!" Đại La Bàn Cổ đáp.

"Được rồi, ta đúng là kẻ ngoại lai!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng dang tay, gật đầu thừa nhận.

Đại La Bàn Cổ triệu hồi cây búa của mình, nhìn thẳng vào Hệ

thống Sức mạnh Tối thượng, “Ngươi gọi ta có chuyện gì?

Mau nói!” “Chuyện nhỏ, cũng chỉ là một chút chuyện nhỏ muốn nhờ ngươi giúp đỡ.” Hệ thống Sức mạnh Tối thượng xua tay nói.

Đại La Bàn Cổ không nói, lặng lẽ chờ đợi lời của kẻ ngoại lai này.

“Ta là một hệ thống!” Ầm!

Đại La Bàn Cổ lập tức tỏa ra sát ý mãnh liệt, ánh mắt cũng lạnh lẽo đi.

“Gần đây đang đánh nhau, có chút không đánh lại đối phương.” Hệ thống Sức mạnh Tối thượng tự mình nói, “Thiếu một vật chứa, ta thấy ngươi cũng khá tốt, cho nên muốn lấy thân thể của ngươi, không biết ngươi có bằng lòng giúp ta việc này không!” “Chết!” Đại La Bàn Cổ vung búa, quy tắc sức mạnh trong cơ thể lập tức bao phủ Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, hạn chế hành động của nó.

Quy tắc sức mạnh thế giới hỗn loạn cũng xuất hiện, ảnh hưởng đến ý thức của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cứ thế bị kẹt tại chỗ, không động đậy.

Búa của Đại La Bàn Cổ hạ xuống.

Ầm!

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng trực tiếp bị đánh thành tro bụi.

Đại La Bàn Cổ sát ý thu lại, bình thản thu hồi búa.

Cơ thể lại một lần nữa biến lớn, nằm trong Hỗn Độn, chuẩn bị ngủ.

Kết quả, âm thanh của hệ thống vừa bị hắn chém chết lại vang lên: “Sức mạnh này, ta yêu rồi!” Đại La Bàn Cổ lại một lần nữa mở mắt, kết quả thân ảnh của đối phương xuất hiện trong ý thức của

hắn.

Đại La Bàn Cổ nhíu mày, định vung búa chém chết đối phương lần nữa.

Nhưng Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đã không cho hắn cơ hội.

Chương 608

Ý niệm vừa động, cây búa của Đại La Bàn Cổ trực tiếp bị hạ cấp, tiếp theo, đạo trong bản nguyên của Đại La Bàn Cổ cũng có ý thức của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

"Ngươi..." Đại La Bàn Cổ kinh hãi, vừa định nói, trong hai mắt hiện lên vô cùng quy tắc sức mạnh, đây là quy tắc sức mạnh thuần khiết và hỗn trọc của thế giới.

Còn có quy tắc sức mạnh do Hệ thống Sức mạnh Tối thượng kéo ra.

Đại La Bàn Cổ vốn đã bị quy tắc sức mạnh ảnh hưởng, bây giờ lại thêm hai loại đồng hóa ý thức của hắn.

Dẫn đến hắn chìm sâu trong đó, bất lực xua đuổi Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Bản nguyên của hắn, đang nhanh chóng trở thành bản nguyên của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Ầm ầm ầm!!

Ý thức thế giới hỗn trọc phát hiện ra Đại La Bàn Cổ bị tấn công.

Bất kể ý thức thế giới bị động tay động chân bao nhiêu, Đại La Bàn Cổ vẫn là sự tồn tại quan trọng nhất trong quy tắc của nó.

Lúc này Đại La Bàn Cổ bị tấn công, nó ngay lập tức điều động sức mạnh thế giới, chuẩn bị trừ khử Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Nhưng còn chưa kịp động thủ, con rối hệ thống mà Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đã chuẩn bị từ lâu xuất hiện, ngăn chặn cuộc tấn công của ý thức thế giới.

Mặc dù sức mạnh của con rối hệ thống không bằng ý thức thế giới, nhưng tranh thủ một chút thời gian cho Hệ thống Sức mạnh Tối thượng vẫn là chuyện dễ dàng.

"Quá đơn giản!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nhẹ nhàng cười, bản nguyên hóa thành một hình tượng Bàn Cổ hoàn toàn mới.

Tiếp tục hấp thu bản nguyên của Đại La Bàn Cổ này! .....

Nghìn năm thời gian, bản nguyên của Đại La Bàn Cổ đã thành công toàn bộ trở thành bản nguyên của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng xóa bỏ ý thức của Đại La Bàn Cổ, kiểm tra thân thể này.

"Đại Đạo cảnh hậu kỳ!" Đây là cảnh giới của Đại La Bàn Cổ, cảnh giới rất thấp, nhưng thực lực không hề thấp, đặc biệt là bây giờ bị Hệ thống Sức mạnh Tối thượng nắm giữ.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng không do dự, lập tức dùng luôn cả thân thể của Tối Cường Hệ Thống Giải Trí trước đây để bồi dưỡng thân thể này.

Bản nguyên của Hệ thống Tối Cường rót vào, Bàn Cổ chi khu của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng rất nhanh đã đến Đại Đạo đỉnh phong.

"Bây giờ, bản thể của ba nghìn hệ thống đến một hai cái, ta cũng có thể đánh lại." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng hài lòng gật đầu, đến bên cạnh con rối hệ thống đang kháng cự sức mạnh của đại thế giới cao cấp.

Con rối hệ thống trong những năm này đốt cháy sức mạnh để chống lại sự tấn công của thế giới sức mạnh, bây giờ đã gần như phế bỏ.

“Ta nắm bắt thời gian rất tốt.” Hệ thống Sức mạnh Tối thượng ra tay, thân thể Bàn Cổ Đại Đạo đỉnh phong, phối hợp với Lực chi nhất đạo của nó.

Khiến thực lực của nó đã vượt qua đại thế giới cao cấp này, chỉ cần hai ba nhát, quy tắc của đại thế giới cao cấp bị đánh loạn, rào cản thế giới vỡ nát.

“Ha ha ha...” Hệ thống Sức mạnh cười lớn, cầm búa, thân thể phình to.

Ầm!

Đại thế giới cao cấp vỡ nát, sức mạnh huyền ảo cường đại bao phủ tất cả mọi thứ trong lãnh địa chư thiên xung quanh.

Vạn vật trong khoảnh khắc này đều hóa thành bản nguyên, lao về phía Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Thân thể Đại Đạo đỉnh phong của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lại một lần nữa tăng lên.

Khí tức kinh khủng không hề giữ lại, lan tỏa ra chư thiên.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lúc này không còn cẩu thả, mà chủ động tỏa ra khí tức khiêu khích.

Thân thể Bàn Cổ Đại Đạo đỉnh phong cũng đang điên cuồng hấp thu năng lượng sau khi đại thế giới cao cấp vỡ nát.

Khí tức của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cũng không ngừng lan rộng, những sinh linh, chí bảo, hệ thống, thế giới mà nó chạm đến trong chư thiên, đều tiếp tục hóa thành bản nguyên tập trung lại.

Đại thế giới cao cấp đã tan nát của hệ thống Đan Tiên không xa, cũng bị sức mạnh của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng bao phủ.

Đang bị cưỡng ép cải biến thành bản nguyên, những sinh linh vừa

mới sinh ra không lâu đã không thể chống đỡ nổi, trở thành một phần của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Lâm Đại Ngọc, Đường Tam Tạng, Tôn Ngộ Không, Lữ Bố, Điển Vi, Phan Kim Liên sáu người mờ mịt nhìn cảnh này.

Cơ thể của chính họ cũng đang biến đổi theo một hướng khác, nhưng không có cách nào ngăn cản.

Bọn họ có chút xui xẻo, kể từ khi bị Hệ thống Sức mạnh Tối thượng tấn công và được Bình Tâm cứu, bọn họ vẫn luôn trốn trong thế giới tùy thân mà Bình Tâm đã khai mở.

Nhưng sau khi chúng thần Hồng Hoang từ bỏ truy sát Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, chúng thần Hồng Hoang đã đến thế giới của hệ thống Đan Tiên trả lại cơ thể của các cổ thần, sáu người cũng được Bình Tâm thả ra.

Các chí bảo của họ cũng được chúng thần trả lại.

Sau đó chúng thần Hồng Hoang rời đi, kết quả bọn họ chân trước vừa đi, chân sau đã xảy ra biến cố như vậy.

Không có bất kỳ biện pháp nào, trơ mắt nhìn cơ thể của mình trở thành từng linh kiện.

“Cửu Phượng đại thần cứu ta!” Lâm Đại Ngọc hét lớn về phía bàn ngọc trắng.

Vào thời khắc nguy cấp nhất của sáu người, Cửu Phượng đã đến!

Tiếp theo, Nguyên Thủy, Bình Tâm, Đế Giang, Hình Thiên cũng đến.

Lâm Đại Ngọc sáu người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, dù sao thì mạng nhỏ cũng được giữ lại.

Chẳng bao lâu, Lão Tử và những người khác cũng lại một lần nữa

mượn cơ thể của các cổ thần giáng lâm.

Bọn họ thật sự không ngờ, Hệ thống Sức mạnh Tối thượng bị họ truy sát lâu như vậy, lại vẫn còn lượn lờ ở khu vực chư thiên này.

Lão Tử và những người khác định trực tiếp đi đối đầu với nó, nhưng dưới sự cảm nhận nhạy bén của Bình Tâm, vẫn là từ bỏ.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lại tạo ra một Bàn Cổ cảnh giới Đại Đạo.

Thực lực tăng mạnh, đây đã không phải là thứ mà trạng thái hiện tại của họ có thể đánh lại.

Dù bản thể đến, có đánh lại được hay không cũng khó nói.

Lên đó nộp mạng, vẫn là thôi đi.

"Đi, hội hợp với bọn họ, rồi tính cách!" Bình Tâm mang theo Lâm Đại Ngọc sáu người, đi về hướng vị trí của ba nghìn hệ thống.

Trên đường đi, một lượng lớn bản nguyên mạnh mẽ và hùng hậu, đều đang hội tụ về một hướng.

Chúng thần nhìn thoáng qua, tâm thần chấn động.

Ở đó, thân thể Bàn Cổ của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đang không ngừng lớn lên.

Đã sắp giống như Bàn Cổ Đạo Ánh trước đây, đứng ở chư thiên, thân thể khổng lồ tựa như đã trở thành tận cùng của chư thiên.

Ngay cả bọn họ, cũng không thể vượt qua.

"Nó đây là thành Đạo Ánh rồi sao?" Nguyên Thủy có chút không dám tin hỏi.

"Không, có Đại Đạo áp chế, nó sẽ không trở thành Đạo Ánh!" Bình Tâm lắc đầu, sắc mặt ngưng trọng nói, "Tuy không trở thành

Đạo Ánh, nhưng nó có thể đi đường tắt, trở thành sự tồn tại tương tự như Tối Cường Hệ Thống, Cổ Lão Đại Năng, Đạo Đức, Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn." "Phụ thần bọn họ không về được, nó mà thật sự thành thế, trong chư thiên chẳng phải là vô địch sao!" Đế Giang sắc mặt không tốt nói.

"Cho nên cần phải ngăn cản nó, bản thể đến đã là không thể, nhưng chúng ta cộng thêm ba nghìn hệ thống, chưa chắc không thể đổi mạng với nó!" Bình Tâm sắp xếp cho sáu người Lâm Đại Ngọc ở một nơi an toàn, truyền một lượng lớn bản nguyên vào ba sợi lông khỉ của Tôn Ngộ Không, có thể bộc phát sức mạnh Đại Đạo đỉnh phong trong thời gian dài.

Bình Tâm và chúng thần cách không giao tiếp với ba nghìn hệ thống, hội hợp. .....

Lại một trăm năm nữa trôi qua, thân thể của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng vẫn đang lớn lên, nhưng vẫn ở cấp độ Đại Đạo đỉnh phong.

Nó muốn trở thành Cổ Lão Đại Năng, có chút tốn thời gian.

Mà ba nghìn hệ thống đã tập hợp được hơn một nghìn vị, hơn một nghìn Đạo Ánh của Hồng Hoang, cũng đều nhờ sự giúp đỡ của ba nghìn hệ thống mà giáng lâm ở đây.

Thực lực đều ở cấp độ Cổ Lão Đại Năng.

Dùng toàn lực, vẫn có thể đánh động được trạng thái hiện tại của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Bên phe ba nghìn hệ thống, hệ thống Không Gian không ai nhường ai mà làm người dẫn đầu.

Nó nhìn về phía Hệ thống Sức mạnh Tối thượng xa xa khí tức không ngừng tăng cường, đứng dậy nói: "Đợi nữa nó thật sự thành

công lột xác rồi, chúng ta không đợi nữa." "Các hệ thống khác còn chưa đến, chúng ta phát huy có hạn, có thể đổi mạng với nó không?" một hệ thống hỏi.

"Đợi nó thành công, phân thân của chúng ta đến đủ cũng vô dụng." hệ thống Không Gian lắc đầu, "Đến lúc đó, chúng ta phải cần bản thể đến." "Bây giờ lên, chúng ta chỉ phụ trách ngăn cản nó thành công lột xác, các hệ thống đến sau phụ trách nghĩ cách đổi mạng với nó," hệ thống Không Gian quay người nhìn về phía Bình Tâm và đám người, "Các vị, các ngươi làm thế nào?" "Nghe ngươi." Lão Tử nói.

"Kích thích như vậy, ta cũng đến góp vui!" Một cửa tiệm rực rỡ và hùng vĩ xuất hiện, bên trong có Chu Lão Bản, Chúa Tể Bình Tâm và những người khác.

Bản thể của bọn họ cũng đang ở lãnh địa chư thiên xa xôi thanh lý hệ thống hoặc tu luyện.

Nhưng Vạn Giới Phố của Chu Lão Bản đã sắp trở thành Đạo Nguyên khí thực sự.

Tạm thời bộc phát uy năng Đạo Nguyên, vẫn có thể làm được.

Cộng thêm khu vực chư thiên này vừa hay có một ánh chiếu thể của gã, Chu Lão Bản dứt khoát gọi những người khác cùng giáng lâm, đến tham chiến tìm phiền phức cho Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Dù sao lần trước bị Hệ thống Sức mạnh Tối thượng một chiêu miểu sát khiến bọn họ mất hết mặt mũi, bây giờ đối phương yếu đi như vậy.

Không đạp hai cái thì quá đáng tiếc!

"Các ngươi đến đúng lúc!" Ba nghìn hệ thống và chúng thần Hồng Hoang trong lòng ổn định hơn nhiều.

Mặc dù Chu Lão Bản ở đây trước đây chỉ là một ánh chiếu thể,

nhưng gia sản hùng hậu đến đâu vẫn là hùng hậu đến đó.

Ba nghìn hệ thống và chúng thần Hồng Hoang rất nhanh đã được nguồn tài nguyên mạnh mẽ của Chu Lão Bản vũ trang toàn thân.

Các loại chí bảo bao quanh người, tất cả mọi người và hệ thống có mặt đều tràn đầy tự tin.

"Nói với những kẻ chậm chạp kia, đừng đến, chậm chết các ngươi đi, ở đây chúng ta có thể giải quyết được rồi." hệ thống Không Gian nói với hệ thống Nhân Quả xong, lao lên phía trước đội ngũ, đại đao trong tay chỉ thẳng vào vật khổng lồ phía trước.

"Xông lên!

Giết nó!!" "Giết!" "Hống!!" .....

Ba nghìn hệ thống, chúng thần Hồng Hoang, và Chu Lão Bản và những người khác, cầm vũ khí, gào thét lao về phía Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Khí thế hùng vĩ, âm thanh chấn động vô lượng chư thiên.

Mang theo niềm tin tất sát, khí thế không gì cản nổi.

Phía trước, mắt của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng mở ra, nhìn bọn họ, khóe miệng nhếch lên.

Ầm ầm ầm!!

Chương 609

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng đứng dậy, chỉ một động tác, gây ra chấn động khổng lồ, nhưng lại không thể lay chuyển được tốc độ tấn công của chúng thần Hồng Hoang và ba nghìn hệ thống.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cầm búa, bắt đầu tích lực.

Khí tức của chúng thần và ba nghìn hệ thống cũng tăng lên, hội tụ vô lượng thần thông.

"Hê..." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cười lạnh, âm thanh phát ra từ thân thể khổng lồ chấn vỡ hàng tỷ thế giới.

Khí tức của bản thân đột nhiên từ Đại Đạo đỉnh phong tăng lên một bậc.

Lập tức, khí tức của chúng thần và ba nghìn hệ thống có chút cứng lại.

"Ngớ người ra rồi chứ, thân thể của ta sớm đã trở thành cấp Cổ Lão Đại Năng của chư thiên." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng chế giễu, một búa chém ra.

"Đệt, bị lừa rồi!!

Mau chạy!" hệ thống Không Gian lao lên phía trước nhất lập tức quay đầu, điên cuồng bỏ chạy.

Đồng thời hét lớn: "Đây đã không phải là thứ hóa thân có thể giải quyết được, mọi người chia ra chạy, bảo vệ những gì mình cần bảo vệ, ai không có đối tượng cần bảo vệ thì qua đây đỡ đòn." "Mau gọi bản thể đến, xảy ra chuyện lớn rồi!" "Chạy?

Có chạy được không?" .....

“Lần sau đừng có bốc đồng như vậy, lỡ vẫn là cạm bẫy thì sao.” Hệ thống Sức mạnh Tối thượng tốt bụng nhắc nhở, cây búa trong tay hạ xuống.

Tiếp theo, một phần của ba nghìn hệ thống trực diện nghênh đón chuẩn bị đỡ đòn.

Các hệ thống khác và chúng thần Hồng Hoang tản ra chạy.

“Ta mà không nhìn thấu các ngươi à.” Hệ thống Sức mạnh Tối thượng chế giễu, cây búa phân ra hàng nghìn lưỡi, xuất hiện trước mặt ba nghìn hệ thống và chúng thần Hồng Hoang.

Cửa tiệm của Chu Lão Bản, càng là toàn phương vị nghênh đón sự hầu hạ của cây búa.

“CMN, chưa bao giờ uất ức như vậy!” “Chạy cái gì mà chạy, khô máu với nó đi, dù sao cũng không chết được!” Chúc Dung và Cộng Công phẫn nộ, trực tiếp đối đầu với cây búa đang tấn công.

Sau đó, bọn họ kiên trì được vài hơi thở thì không còn nữa!

Những người khác của Hồng Hoang không do dự, cũng theo đó dừng lại không chạy.

Từng người một đều tan biến trong cuộc đối kháng với Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Tiếp theo, cánh cửa của điện Bàn Cổ đang lang thang trong chư thiên đột nhiên mở ra, các Đạo Ánh cảnh của Hồng Hoang xuất động, xác định được phương hướng xong, hung hăng lao đến. .....

“Lại bị miểu sát rồi!” Sau khi chúng thần Hồng Hoang không còn, Chu Lão Bản của Vạn Giới Phố nhìn gia sản sắp hao hết, thở dài.

Uy năng cuối cùng của Vạn Giới Phố được ép ra, đánh bay những cây búa xung quanh, sức mạnh không gian lan tỏa.

Vạn Giới Phố mang theo Chu Lão Bản và mấy người xuất hiện xung quanh Hệ thống Sức mạnh Tối thượng!

Bép!

Còn chưa có động tác gì, hai tay của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng hợp lại vỗ, Vạn Giới Phố bị vỗ thành một miếng bánh dẹt.

Chu Lão Bản và mấy người cũng trở thành những vật trang trí trên miếng bánh.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng tiện tay ném vào miệng ăn, nhìn về phía ba nghìn hệ thống đang bị nó tấn công. .....

Ầm~!

Ba nghìn hệ thống cũng không chịu nổi sự tấn công của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, vào khoảnh khắc cuối cùng sắp bị chém chết.

Tiềm thức đang ngủ say trong cơ thể hồi sinh!

Ầm!

Ý thức của Đạo Ánh Bàn Cổ tiếp quản mỗi một vị trong ba nghìn hệ thống, cùng một thân thể, chỉ là ý thức khác nhau, thực lực có thể phát huy cũng là hai sự khác biệt.

Đạo Ánh Bàn Cổ dễ dàng phá vỡ sự tấn công của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Các hệ thống chưa đến kịp đã dừng lại, bản nguyên dần dần giảm bớt, tương ứng, ở trung tâm chiến đấu, số lượng hệ thống mà Đạo Ánh Bàn Cổ tiếp quản cũng biến thành ba nghìn.

Sức mạnh của các hệ thống chưa đến kịp đã được Đạo Ánh Bàn Cổ điều đến đây.

Trở thành Đạo Nguyên, hắn đã thoát khỏi chư thiên duy độ, và giống như các Hỗn Độn Ma Thần Đạo Nguyên khác, đối với vạn vật

dưới Đạo Ánh của chư thiên đều có một quyền thao tác nhất định.

Địa bàn của ba nghìn hệ thống, chính là khu vực thao tác hoàn toàn thuộc về hắn.

Một lúc điều động tất cả phân thân hệ thống đến, vẫn là rất dễ dàng.

Ba nghìn hệ thống với sức mạnh của Tối Cường Hệ Thống được Đạo Ánh Bàn Cổ điều khiển, hắn nhìn về phía Hệ thống Sức mạnh Tối thượng phía trước.

Không còn sát ý và hận ý như trước, thay vào đó là sự bình tĩnh.

Căn bản không hề để tâm đến hành động của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lúc này, bởi vì hai bên đã không còn cùng một cấp độ, nó không thể gây ra sóng gió gì lớn.

"Ngươi có ánh mắt gì thế?" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng có chút không vui, "Cho rằng chỉ với ba nghìn cái thân thể rách nát này, là có thể đánh bại ta?" "Không được sao?" Đạo Ánh Bàn Cổ lạnh nhạt hỏi lại.

"Nói nhảm, sức mạnh của ngươi đều là do ta dẫn dắt tu luyện ra, ba nghìn hệ thống xuất hiện cũng là do ta ngầm nhắc nhở ngươi." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cười tà, "Ngay cả ngươi, thân thể của ngươi, nguyên thần của ngươi, đạo của ngươi, đều bị ta nghiên cứu vô lượng Hỗn Độn.

Ta đối với ngươi rõ như lòng bàn tay, ngươi còn có thể phản kháng ta, thật đáng cười!!" "Đó là trước đây, bây giờ ta đã khác." Đạo Ánh Bàn Cổ không vội tấn công, mà lại đối thoại với Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, "Ngươi có lẽ còn chưa biết." "Chẳng phải là đạo của Bàn Cổ kia bị ngươi tham ngộ rồi sao." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng bĩu môi, "Cũng vẫn là Lực chi nhất đạo, đối với ta hiệu quả

không lớn." "Ta đã là Đạo Nguyên." Đạo Ánh Bàn Cổ chỉ vào Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, "Còn ngươi, bây giờ ngay cả Đạo Ánh cũng không thể trở thành.

Trước sự chênh lệch sức mạnh tuyệt đối, ngươi có nhiều thủ đoạn đến đâu, cũng không thể bù đắp." "Vậy thì bản thể của ngươi cũng phải ra được mới được." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng hê hê, "Các hệ thống tối thượng khác sẽ không để ngươi ra đâu.

Hóa thân ba nghìn hệ thống của ngươi, cũng chỉ là cấp độ đỉnh cấp, không bắt được ta!" "Chư thiên không có một Đạo Nguyên nào, Đạo Ánh đến nhiều đến đâu cũng không làm gì được ta!" "Ngươi thật sự tự tin quá rồi, không biết trong thế giới hư ảo cục diện đã thay đổi." Đạo Ánh Bàn Cổ lắc đầu, trong thế giới hư ảo hắn đã thay thế Bàn Cổ chiếm vị trí của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Bàn Cổ hấp thu bản nguyên của Hệ thống chi tổ, theo thời gian càng lâu, Bàn Cổ cũng có thể thật sự áp chế một phần sức mạnh của Hệ thống chi tổ.

Khiến cho Diệt Thống Giả có thêm không ít sức mạnh dư thừa.

Các hệ thống tối thượng khác, dưới sự trấn áp kép của Diệt Thống Giả và Hỗn Độn Ma Thần.

Ý thức đều không thể thoát khỏi bản thân, đã hoàn toàn không còn sức phản kháng, còn muốn có dư lực hạn chế hắn ra ngoài?

Đạo Ánh Bàn Cổ hê hê, cũng không giải thích cho Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, hắn muốn cho Hệ thống Sức mạnh một bất ngờ.

Ba nghìn thân thể hệ thống đều ngưng tụ ra vật chứa thích hợp, rút búa ra, đối mặt với Hệ thống Sức mạnh Tối thượng lớn hơn mình vạn lần, "Nói nhiều vô ích, bọn họ còn đang vội đi diệt các ý thức khác của ngươi, ta không có thời gian ở đây dây dưa với ngươi." "Ha ha..."

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng cười lớn, cũng theo đó giơ búa lên, một dòng chữ, theo đó xuất hiện trên lưỡi búa. 'Vào thời khắc cuối cùng, Đạo Ánh Bàn Cổ lao về phía Hệ thống Sức mạnh Tối thượng, ngược lại bị Hệ thống Sức mạnh Tối thượng thôn phệ, đạt đến tầng thứ Đạo Nguyên, phá vỡ áp chế của Đại Đạo, thành công triệu hồi Thống Tổ giáng lâm!' Đây là sức mạnh cao duy mà nó từng sử dụng để triệu hồi Hệ thống chi tổ.

Cưỡng ép cung cấp linh cảm cho tác giả cao duy, cũng bắt được ý định của tác giả cao duy muốn kết thúc kịch bản của nó.

Có rất nhiều cách để kết thúc kịch bản của nó, nó không biết tác giả cao duy sẽ sắp xếp cho nó kết cục gì.

Nhưng dù sao cũng phải tranh thủ một kết cục tốt đẹp chứ.

Đoạn văn này đã thành công ảnh hưởng đến Đạo Ánh Bàn Cổ, nhưng bị Đại Đạo phá giải, do đó trở thành một đoạn văn vô nghĩa, cũng chính là nói nhảm.

Nhưng đoạn văn này đã có ghi chép trong văn bản của tác giả ở thế giới cao duy, nó nhớ lại, tác giả cũng sẽ viết lại đoạn văn này.

Tái hiện lại ảnh hưởng của câu nói này.

Có lẽ ảnh hưởng không quá lớn, nhưng nó cũng chỉ cần có một chút bản chất là được.

Nó thôn phệ Đạo Ánh Bàn Cổ.

Nội dung này được thiết lập theo cách nó thôn phệ ba nghìn hệ thống, nó có thể khôi phục lại cấp độ đỉnh cấp.

Hơn nữa ý thức của ba nghìn hệ thống cũng có thể sẽ bị nó nắm giữ.

Đến lúc đó, bằng thủ đoạn của nó, không thu hút hai Đạo Nguyên

xuống nhắm vào nó thì không xứng với danh hiệu hệ thống đệ nhất của mình.

Hệ thống Sức mạnh Tối thượng có chút không thể chờ đợi được muốn thay thế Đạo Ánh Bàn Cổ tiếp quản ba nghìn hệ thống.

Đoạn văn này được Hệ thống Sức mạnh Tối thượng khắc lên búa, dùng để chém vào ba nghìn thân thể hệ thống của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Mặc dù đều là tử thể phân thân, nhưng trong mắt Hệ thống Sức mạnh và bản thể không có gì khác biệt.

Chiếm được một phân thân của ba nghìn hệ thống, ý thức vô sở bất tại của nó trong chư thiên có thể ra tay với ba nghìn hệ thống tương ứng.

Đoạn văn này được sức mạnh cao duy thành công ảnh hưởng, nó có thể dễ dàng nắm bắt ba nghìn hệ thống.

Bởi vì sức mạnh cao duy không phải là thứ mà Đạo Ánh có thể phản kháng.

"Chết cho ta!" Hệ thống Sức mạnh Tối thượng mặt lộ vẻ hung ác, làm ra tư thế muốn chém chết toàn bộ Đạo Ánh Bàn Cổ.

Thực chất lại lén lút chuyển sức mạnh thành trấn áp và thôn phệ.

Đạo Ánh Bàn Cổ cũng điều khiển ba nghìn thân thể, những cây búa hội tụ lại với nhau, hình thành một cây búa khổng lồ không thua kém gì cây búa trong tay Hệ thống Sức mạnh Tối thượng.

Một búa chém tới.

Ầm!

Chênh lệch về thân thể quá lớn, thân thể Bàn Cổ của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng là hàng thật giá thật, được Đại La Bàn Cổ dùng Lực chi nhất đạo rèn luyện vô lượng tuế nguyệt.

Còn ba nghìn thân thể của Đạo Ánh Bàn Cổ lúc này, đều là tạm thời chế tạo, dù có Lực chi nhất đạo nuôi dưỡng, cũng kém Hệ thống Sức mạnh Tối thượng một bậc.

Một lần đối mặt, cây búa khổng lồ mà Đạo Ánh Bàn Cổ ngưng tụ đã bị đánh nổ, ba nghìn thân thể bị đẩy lùi liên tục.

Đạo Ánh Bàn Cổ định phản kích, ba nghìn thân thể đột nhiên bị áp lực cường đại áp chế.

Tốc độ giảm đi rất nhiều, sau đó cây búa của Hệ thống Sức mạnh Tối thượng phân thành ba nghìn, chém vào mỗi một thân thể, dính đầy máu.

Không đợi Đạo Ánh Bàn Cổ đẩy cây búa ra, sức mạnh thôn phệ cường đại bắt đầu điên cuồng thôn phệ bản nguyên trong cơ thể.

"Ngươi không được, ý thức so với ta yếu hơn không chỉ một bậc." Hệ thống Sức mạnh Tối thượng vui vẻ cười, "Cảm ơn ngươi, vốn tưởng rằng cả đời này sẽ bị tên khốn Diệt Thống Giả kia bắt nạt đến chết, bây giờ xem ra, ta vẫn còn cơ hội sống sót!" "Dục vọng của ngươi ngày càng thấp rồi, trước đây còn muốn lật kèo, bây giờ lại chỉ nghĩ đến việc sống sót." Đạo Ánh Bàn Cổ lắc đầu, ba nghìn thân thể bị áp chế gắt gao khiến hắn không khỏi thở dài, "Vốn định công bằng một trận với ngươi, bây giờ đừng trách ta không giảng võ đức!" "??" .....

Lời nói của Đạo Ánh Bàn Cổ khiến Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng cảnh giác nhìn hắn, đồng thời luôn đề phòng một đòn tấn công bất ngờ. 'Đúng là hơi ảo tưởng rồi!' Trong vô số ý thức, chỉ có cái này là khó khăn lắm mới trở thành cấp đại năng cổ lão, có cơ hội gây rối.

Thế mà vừa mới thành công, mình đã không nhịn được mà lại muốn thể hiện.

Kẻ địch đâu chỉ có một mình Đạo Ánh Bàn Cổ, mà còn có ba ngàn Ma Thần, cộng thêm Đại Đạo và Diệt Thống Giả.

Tuy rằng có các hệ thống sức mạnh tối thượng khác giúp nó níu chân bản thể của những kẻ địch này, nhưng bọn họ bây giờ dù sao cũng đã đồng cấp với nó.

Hiện tại chỉ có một ý thức của Đạo Ánh Bàn Cổ chặn đường mình, nếu đám Ma Thần Hỗn Độn mạnh mẽ đột phá sự ngăn chặn của các hệ thống tối thượng khác mà giáng lâm thêm hai tên nữa, tình cảnh khó khăn của mình sẽ tăng gấp bội.

Chương 610

'Hay là núp một thời gian, im hơi lặng tiếng rồi hẵng gây sự sau?' 'Nhưng cơ hội lần này rất khó có được.' 'Nên chọn thế nào đây?' Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng do dự, nhưng rất nhanh đã trở nên kiên định: "Kệ mẹ nó, liều một phen!

Thắng thì hiên ngang, thua thì tiếp tục bỉ ổi." "Tiếp tục nuốt!" Ầm!

Ba ngàn cơ thể của Đạo Ánh Bàn Cổ tiếp tục bị thôn phệ.

"Ta muốn xem các ngươi có thủ đoạn gì để đối phó ta." Ba ngàn cơ thể đang dần dần bị Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng nắm giữ, Đạo Ánh Bàn Cổ không vội không vàng nhìn ba ngàn chiếc rìu cắm vào cơ thể mình.

Dần dần, một dòng chữ được trích xuất ra từ những lưỡi rìu này. 'Thời khắc cuối cùng, Đạo Ánh Bàn Cổ tấn công Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng, ngược lại bị Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng thôn phệ, đạt đến tầng thứ Đạo Nguyên, phá vỡ áp chế của Đại Đạo, thành công triệu hồi Thống Tổ giáng lâm!' Nhìn dòng chữ này, Đạo Ánh Bàn Cổ cười khẩy: "Nội dung này đã được định sẵn từ lâu, ngươi còn muốn lợi dụng nó à." "Đã định sẵn?

Sao ta không biết?" "Không nói chuyện với ngươi nữa, sau này chúng ta còn nhiều cơ hội để trò chuyện." Đạo Ánh Bàn Cổ rút lại quyền kiểm soát ba ngàn cơ thể, hành động này khiến Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng ngẩn người.

Nhưng ngay sau đó, một bóng người ở phía xa đang nhanh chóng mở rộng ra.

Vài hơi thở sau, nó đã có kích thước tương đương với hệ thống,

và vài hơi thở nữa trôi qua.

Đối phương đã trở nên khổng lồ vượt xa nó!

Nhìn bằng mắt thường, không thể thấy toàn bộ hình dáng, chỉ thấy một đôi chân khổng lồ đang đạp trên vô lượng chư thiên.

Khí tức tỏa ra vô cùng quen thuộc với nó.

"Bản nguyên của ta!

Còn có cả hạt nhân nữa." Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng tim đập thình thịch, dự cảm chẳng lành không ngừng hiện lên trong ý thức, "Sao lại là ngươi đang thôn phệ bản nguyên của ta, Bàn Cổ kia đâu rồi?" "Hắn, xem thường ngươi!" Đạo Ánh Bàn Cổ giơ chân, đạp về phía Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

"Cmn..." Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng mí mắt giật loạn, quay người bỏ chạy, nhưng Đạo Ánh Bàn Cổ thực sự quá khổng lồ.

Trong nháy mắt đã đạp nó dưới chân, còn chu đáo dựng lên một lớp rào chắn bên dưới, như vậy có thể nghiền nó thành một lát hệ thống mỏng dính tốt hơn!

"A~!" Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng nghiến răng chống cự, vạn đạo cùng vang lên, hội tụ vào thân nó, sức mạnh cường đại dần dần chống đỡ bàn chân của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Đạo Ánh Bàn Cổ thấy vậy, khẽ dùng sức.

"Ngươi là bản tôn!!" Ầm!

Trong nháy mắt, Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng bị ép thành một lát mỏng, Đạo Ánh Bàn Cổ liên tiếp đạp thêm mấy cái nữa.

Sau đó mới ngừng lại, từ từ khôi phục lại đạo thể.

Lát hệ thống mỏng kia dần dần phồng lên lại, mềm oặt bất lực nằm trên đất.

“Khụ khụ~~, ngươi làm sao mà ra được?” “Đại Đạo tiễn ta ra ngoài!” “.....” Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng im lặng, một lúc lâu sau, không nhịn được mà chửi: “Mẹ kiếp, lại là nó!” “Ra tay đi!” Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng dang rộng hai tay, chào đón cái chết.

“Hẹn gặp lại lần sau!” Đạo Ánh Bàn Cổ đưa tay, lực lượng Đạo Nguyên rơi xuống cơ thể Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng vốn đã từ bỏ chống cự bỗng nhiên bạo động, cũng hội tụ lực lượng Đạo Nguyên, nó muốn cưỡng ép hoán đổi thân thể với Đạo Ánh Bàn Cổ.

“Ta không tin...” Rầm!!

Lời còn chưa nói hết, chiếc rìu của Đạo Ánh Bàn Cổ xuất hiện, trực tiếp đè nó nằm sấp xuống.

Uy năng của lực lượng Đạo Nguyên hiển hiện ra, thân thể Đại La của Bàn Cổ rất nhanh đã có nguồn gốc trở thành Đạo Ánh Bàn Cổ.

Cất rìu đi, Đạo Ánh Bàn Cổ điều khiển cơ thể cũ này đứng dậy, hóa thành đạo thể, ý niệm vừa động, đạo của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng hoàn toàn biến mất trong cơ thể này.

Làm xong những việc này, Đạo Ánh Bàn Cổ vẫn rất bình tĩnh.

Chênh lệch thực lực quá lớn, bây giờ dù Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng trở thành Đạo Ánh cũng không thể.

Mà hắn lại là Đạo Nguyên cảnh, kẻ địch từng khiến hắn chịu đủ mọi dày vò đã không còn gây ra bất kỳ uy hiếp nào, điều này khiến trái tim nóng lòng báo thù của Đạo Ánh Bàn Cổ bình tĩnh trở lại.

Phong thủy luân chuyển, Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng bây giờ chỉ là một vai diễn nhỏ, hắn có thể tùy tiện hành hạ, hà tất vì nó mà mất đi lý trí.

Ba ngàn phân thân hệ thống cũng đã được bọn họ nắm lại quyền kiểm soát, hệ thống Không Gian đi đến trước mặt Đạo Ánh Bàn Cổ, nhổ một bãi nước bọt vào không khí: "Cứ để nó chết như vậy, quá hời cho nó rồi!" "Cơ hội hành hạ nó còn nhiều, việc cấp bách bây giờ là cầu ổn." Đạo Ánh Bàn Cổ tiêu hóa kinh nghiệm diệt sát Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng lần này.

Còn có ba ngàn hệ thống ở các ngóc ngách chư thiên, không ngừng tiêu diệt ý thức của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng để tích lũy kinh nghiệm.

"Các chú đừng lười biếng, giết thêm chút nữa, không bao lâu nữa ta có thể hoàn toàn áp chế nó rồi!" "Được!" Hạt nhân của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng vẫn chưa được luyện hóa xong, muốn luyện hóa, phải thông qua việc không ngừng tiêu diệt ý thức của nó.

Tích lũy kinh nghiệm đối kháng, cuối cùng khi thôn phệ hạt nhân của nó, mới có thể trấn áp được ảnh hưởng tiêu cực.

Lần này Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng đã thành khí hậu, là một túi kinh nghiệm lớn, đây cũng là nguyên nhân Đạo Ánh Bàn Cổ được Đại Đạo thả ra.

Có lẽ Đại Đạo đã sớm nhìn ra, Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng đang gây sự trong lãnh địa chư thiên này.

Đạo Ánh Bàn Cổ bắt đầu nhắm mắt, đạo của hắn vô hạn ánh chiếu chư thiên, kiểm tra địa bàn của ba ngàn hệ thống, xem còn có ý thức của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng ẩn náu hay không.

Mà ba ngàn phân thân hệ thống, cũng đều dưới sự điều khiển của ba ngàn hệ thống, tự trở về thế giới của mình.

Hệ thống Đan Tiên ăn một viên đan dược do mình luyện chế cho đỡ thèm, thu thập bản nguyên của các vị thần Hồng Hoang sau khi hóa

thân chết đi.

Trong đó còn có một vài chân linh, đó là chân linh của Thiên Đế, Nữ Oa, Như Lai, những vị cổ thần trong thế giới của nó.

Bọn họ được các vị thần Hồng Hoang bảo vệ, chỉ là bây giờ rất yếu ớt, đang chìm trong giấc ngủ.

Hệ thống Đan Tiên lại thu thập bản nguyên của Chu Lão Bản và Vạn Giới Phố sau khi bị đánh chết, liếc nhìn số lượng rồi chép miệng: "Trận này đánh xong, số bản nguyên này còn nhiều hơn tài nguyên của bản thể ta nữa!" Một trận chiến phất lên, hệ thống Đan Tiên lập tức mang theo số bản nguyên này đi tu sửa thế giới của mình.

Trên đường đi, các thế giới trong lãnh địa chư thiên này cơ bản đã bị đánh tan hoang, nhưng cũng có một số được bảo tồn lại.

Đó là do các cường giả cảnh giới Đại Đạo có năng lực tự vệ nhất định làm được.

Hệ thống Đan Tiên tùy ý liếc nhìn vài cái, phát hiện ra sáu người Lâm Đại Ngọc đang bị kẹt trong một thế giới.

"Bọn họ có quan hệ với đám người Hồng Hoang." Hệ thống Đan Tiên suy nghĩ một chút, vẫn quyết định đi cứu sáu người này ra, cùng trở về thế giới đổ nát của mình.

"Các ngươi muốn vào thông đạo không gian chư thiên để đến chỗ hệ thống Sinh Mệnh à." Hệ thống Đan Tiên biết được ý định của bọn họ từ miệng Đường Tam Tạng.

"Là thế giới Hỗn Độn!" "Như nhau cả thôi, đều ở khu vực của hệ thống Sinh Mệnh." "Còn xin tiền bối tạo điều kiện thuận lợi!" Đường Tam Tạng hành lễ, cầu xin.

Mà ngoài hắn ra, trong đội ngũ Lữ Bố, Điển Vi hai người đã có ý không muốn đi nữa.

“Sư phụ bảo chúng ta mang theo bản nguyên đã không còn, hai bọn ta không đi nữa!” “Ta không còn mặt mũi nào đi gặp sư phụ nữa.” “Ta cũng không còn, nhưng dù sao cũng phải đi gặp sư phụ một lần.” Phan Kim Liên lắc đầu nói.

“Ta.....” .....

Năm người trong nhóm sáu người của Lâm Đại Ngọc đều mang theo bản nguyên khổng lồ, hệ thống Đan Tiên sau khi hỏi thăm cũng biết được những bản nguyên này đều là để cho mấy sinh linh cảnh giới Đại Đạo ở Hồng Hoang đột phá.

Lần này mình dọn dẹp chiến trường, thu hoạch bản nguyên của mỗi bên đều cực nhiều.

Sau khi hỏi rõ bản nguyên của năm người là của ai, hệ thống Đan Tiên liền tìm ra đưa cho họ.

Thu hoạch lần này quá lớn, năm phần bản nguyên này không đáng là gì, coi như làm một việc thuận nước đẩy thuyền, tạo quan hệ tốt với người Hồng Hoang.

Bản nguyên trở về, trong đội ngũ không còn tiếng nói từ bỏ việc đi đến thế giới Hỗn Độn nữa.

Nó mở trận pháp thông đạo không gian bao phủ thế giới của mình, kết nối với ý thức thế giới.

Đây cũng là lý do trước đây bất kỳ sinh linh nào bỏ tiền ra cũng có thể dịch chuyển đến bất kỳ ngóc ngách nào của thế giới.

Hệ thống Đan Tiên sửa chữa trận pháp, mở thông đạo không gian chư thiên, kiểm tra một lượt, sau đó dùng bản thể từ xa sửa chữa những nơi hư hỏng.

Cuối cùng tiễn sáu người Lâm Đại Ngọc rời đi.

Sau đó cũng bắt đầu tu sửa thế giới của mình... .....

Trên địa bàn của ba ngàn hệ thống, quả thực có không ít ý thức của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng ẩn náu, nhưng đều bị Đạo Ánh Bàn Cổ tìm ra.

Diệt sạch.

Đáng nói là, Đạo Ánh Bàn Cổ hiện tại chỉ cần dựa vào đạo là có thể tiêu diệt ý thức của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Nhưng điều này cũng chỉ giới hạn ở khu vực gần bản thể của hắn.

Ở khoảng cách xa, hắn vẫn không có cách nào diệt được.

Tuy nhiên, cùng với việc bản thể của ba ngàn hệ thống tiêu diệt ngày càng nhiều ý thức của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng, sự hiểu biết của Đạo Ánh Bàn Cổ về việc áp chế nó cũng ngày càng thành thạo.

Đạo Ánh Bàn Cổ trở về thế giới hư ảo, kinh nghiệm đã đủ, hắn muốn thử luyện hóa hạt nhân của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Để phòng ngừa bất trắc, vẫn cần Đại Đạo trông chừng.

Quả nhiên, việc luyện hóa hạt nhân thất bại, hắn cũng suýt bị đạo của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng xâm chiếm, trở thành Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

May mà Đại Đạo kịp thời ra tay, hắn không sao cả.

Sau một thời gian ngắn điều tức, Đạo Ánh Bàn Cổ tiếp tục thử luyện hóa.

Lần này đến lần khác thất bại, lần này đến lần khác tích lũy kinh nghiệm.

Còn có ba ngàn hệ thống, không ngừng nghỉ diệt trừ cựu thống trong chư thiên.

Kinh nghiệm diệt sát đều được chủ thể Đạo Ánh Bàn Cổ tiếp thu.

Cứ như vậy, Đạo Ánh Bàn Cổ ngày càng thành thạo... .....

Trong chớp mắt, năm mươi nghìn tỷ năm đã trôi qua.

Trong trại chăn nuôi Bàn Cổ của hệ thống Sinh Mệnh, một khung cảnh hoang tàn.

Chỉ có một cỗ cơ thể không chút hình tượng nào nằm sõng soài trong Hỗn Độn ngủ say.

Đây là cỗ cơ thể Bàn Cổ mà hệ thống Sinh Mệnh tạo ra khi đi đối phó với Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng lúc trước.

Không được chính thống cho lắm, nhưng sau khi kết thúc, cỗ cơ thể này được đặt ở đây, được hệ thống Sinh Mệnh dùng kinh nghiệm phong phú bồi dưỡng, muốn biến cỗ cơ thể này thành Bàn Cổ thật sự.

Đúng lúc này, thông đạo không gian mở ra, sáu người Lâm Đại Ngọc từ trong đó bước ra.

"Chính là nơi này!" Mắt sáu người lóe lên vẻ kích động, cuối cùng cũng đến rồi.

Đường Tam Tạng lập tức kiểm tra tọa độ vị trí: "Đây là thế giới của hệ thống Sinh Mệnh, cách thế giới Hỗn Độn còn một đoạn đường, chúng ta cần phải tự đi." "Với tốc độ của chúng ta, khoảng một nghìn tỷ năm là đến." "Không nên chậm trễ, chúng ta điều chỉnh trạng thái rồi xuất phát!" "Được!" Ầm ầm ầm!!

"Chuyện gì vậy!" Sáu người nhìn về phía phát ra tiếng động, trong Hỗn Độn mịt mùng, cơ thể Bàn Cổ của hệ thống Sinh Mệnh cảm ứng được kẻ địch xâm nhập.

Nó hồi sinh, chuẩn bị tiêu diệt sáu người Lâm Đại Ngọc.

Chương 611

"Không có linh trí!" Tôn Ngộ Không đứng ra, gầm lên một tiếng, cũng triển khai chân thân, sức mạnh của ba sợi lông khỉ được thúc đẩy.

Những sợi lông khỉ vàng óng bị biển máu nhuộm đỏ, ba ngàn đại đạo hiển hiện, cây gậy máu trong tay, nhảy lên phía trên cơ thể Bàn Cổ.

Nhân lúc cơ thể Bàn Cổ chưa đứng dậy, một gậy đập xuống, ba ngàn đại đạo theo sau, thần uy vô lượng khuấy động cả Hỗn Độn.

Keng!

Cạch!

Cây gậy đập vào cơ thể Bàn Cổ, kết quả phát ra tiếng "cạch" giòn tan.

"Ặc..." Tôn Ngộ Không cầm cây gậy lại gần xem xét.

Bốp một tiếng, cây gậy máu nổ tung!

Một không gian khổng lồ bị chấn động mà hình thành, trong nháy mắt nhốt Tôn Ngộ Không vào trong.

Ngay sau đó, Lâm Đại Ngọc, Đường Tam Tạng, Lữ Bố, Điển Vi, Phan Kim Liên còn chưa kịp phản ứng, cũng bị hút vào không gian này.

Cơ thể của hệ thống Sinh Mệnh tiếp tục nằm trong Hỗn Độn ngủ say, hơi thở của nó không ngừng trở thành kết giới bên ngoài không gian.

Huyết khí xuất hiện trong không gian, những Bàn Cổ từng được

ghi lại trong các thí nghiệm khác nhau xuất hiện trong không gian.

Gầm thét, chúng lao về phía sáu người!

"Sao trạm cuối cùng này lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn thế này!" Sáu người bất đắc dĩ, buộc phải ứng chiến... .....

Thời gian trôi đi, trong trại chăn nuôi Bàn Cổ, cứ cách một khoảng thời gian lại có sinh linh mới đến.

Họ cũng là những người được các sinh linh Hồng Hoang lựa chọn, đến thế giới Hỗn Độn để giao bản nguyên.

Kết quả cũng là vừa ngồi thông đạo không gian đến đây, liền bị nhốt chung một không gian với nhóm Lâm Đại Ngọc.

Không biết bất giác, đã qua hai mươi nghìn tỷ năm.

Trong trại chăn nuôi Bàn Cổ đã nhốt hơn năm mươi sinh linh muốn đến thế giới Hỗn Độn.

Thế giới không ngừng bị kẻ ngoại lai quấy rầy, điều này cũng kinh động đến hệ thống Sinh Mệnh đang diệt hệ thống trong chư thiên.

Sau khi tra rõ nguyên do, hệ thống Sinh Mệnh đành bất lực điều khiển cơ thể Bàn Cổ, tiễn những sinh linh này đi.

Trải qua hai mươi nghìn tỷ năm rèn luyện, thực lực của nhóm Lâm Đại Ngọc đã tăng lên gấp mấy lần.

Cộng thêm sự phối hợp của các sinh linh khác cũng muốn đến thế giới Hỗn Độn.

Chỉ mất mười triệu năm, họ đã đến được bên ngoài thế giới Hỗn Độn!

"Phượng tỷ, chúng ta đã đến thế giới Hỗn Độn, làm sao để vào trong?" Lâm Đại Ngọc kích động lấy ra bạch ngọc bàn hỏi Vu Phượng.

Những người khác cũng tự hỏi thăm cách tiến vào... .....

Trong chư thiên, Bàn Cổ Điện đang nhanh chóng xuyên qua.

Bên trong, Từ Hàng và những người khác tụ lại với vẻ mặt kỳ quặc.

"Bọn họ đã đến thế giới Hỗn Độn rồi, còn chúng ta..." Người Hồng Hoang đều ngồi Bàn Cổ Điện trở về thế giới Hỗn Độn.

Tốc độ của Bàn Cổ Điện rất nhanh, nhưng thông đạo không gian mà nhóm Lâm Đại Ngọc đi đã được ba ngàn hệ thống cải tạo, còn nhanh hơn.

Bây giờ người ta đã đến nơi, Bàn Cổ Điện vẫn còn cách một đoạn, thực sự có chút khó xử.

"Để họ đợi đi, còn làm được gì nữa." Vu Phượng thản nhiên nói, "Chẳng lẽ các ngươi còn có thể quay về ngay lập tức được sao." "Cũng phải." Từ Hàng gật đầu, "Coi như là thử thách cho bọn họ!" .....

Một cái gọi là thử thách, lại đợi thêm hai mươi triệu tỷ năm nữa, cuối cùng, Bàn Cổ Điện cũng quay trở về thế giới Hỗn Độn.

Thế giới Hỗn Độn từng được Đại Đạo dùng để trấn áp một phần ba ngàn hệ thống tối thượng.

Nó đã trở thành một thế giới thoát duy cấp Đạo Nguyên.

Có chút tương tự với thế giới hư ảo, nhưng lại có chút khác biệt.

Nhưng không thể thiếu, đó là sự cường đại.

Ba ngàn đại đạo cấp Đạo Nguyên, đại biểu cho ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn cấp Đạo Nguyên.

Bất kỳ sức mạnh nào tỏa ra từ thế giới Hỗn Độn, đối với chư thiên vạn giới mà nói, chính là một loại sức mạnh cao duy mới.

Sức mạnh có thể làm giảm ảnh hưởng của thế giới cao duy hơn.

Các vị thần cũng mang chân giới của mình ra khỏi Bàn Cổ Điện, đặt trong Hỗn Độn, sau đó tham ngộ sự diệu dụng của sức mạnh thế giới Hỗn Độn.

Từ Hàng, Vu Phượng... và những người khác dẫn nhóm Lâm Đại Ngọc, Tôn Ngộ Không vào thế giới Hỗn Độn.

Đưa họ đến chân giới của mình... .....

Lâm Đại Ngọc, Lữ Bố, Điển Vi và những người khác vốn đến để an cư tại thế giới Hỗn Độn.

Thế giới cấp bậc này, một sinh linh không làm gì cả chỉ ngủ trong chân giới, cũng có thể ngủ thành cơ thể cấp Thánh Nhân.

Tài nguyên thực sự quá phong phú.

Ở lại đây, có hy vọng đột phá Đại Đạo một cách nhanh chóng và vững chắc.

Họ quyết định ở lại thế giới Hỗn Độn.

Rất nhiều người cũng đã đưa ra lựa chọn tương tự.

Nhưng cũng có những người tâm trí kiên định, từ bỏ việc ở lại đây.

Đồ đã giao, học hỏi một lượt xong, liền chọn rời đi.

Như Đường Tam Tạng, cầm trong tay bản viết tay của Từ Hàng là 《Diệt Thống Chân Kinh》, ẩn chứa sức mạnh và đạo của thế giới Hỗn Độn.

Rời khỏi thế giới Hỗn Độn, ông bước lên con đường trở về.

Nhưng ông không chọn vào thông đạo không gian nữa, mà đi chậm rãi, đi qua những thế giới hữu duyên, liền dừng lại giảng giải Diệt

Thống Chân Kinh.

Cùng với việc ông giảng kinh, đạo vận khí tức của thế giới Hỗn Độn ẩn chứa trong Diệt Thống Chân Kinh cũng rơi xuống thân thể chúng sinh nghe kinh.

Xua tan mọi ảnh hưởng tiêu cực, che chở ý thức của họ vạn pháp bất xâm.

Đường Tam Tạng đi đến đâu, sẽ giảng đến đó.

Ứng với ý định ban đầu của ông, muốn vì chúng sinh các giới cầu được 《Diệt Thống Chân Kinh》, để tránh tai họa do hệ thống gây ra.

Ngoài ông, Tôn Ngộ Không cũng không chọn ở lại thế giới Hỗn Độn, nhưng hắn đã tu luyện đến cảnh giới Đại Đạo trong thế giới Hỗn Độn rồi mới rời đi.

Ở thế giới Hỗn Độn hắn đã biết được rất nhiều, cũng thỉnh thoảng nghe được một số thông tin vụn vặt về Đạo Nguyên, cao duy.

Mặc dù không hiểu rõ sự huyền ảo của những tầng thứ này, nhưng hắn cũng biết, sự tích của hắn không chỉ lan truyền ở chư thiên vạn giới.

Mà còn lan truyền ở các duy độ khác nhau.

Giống như bây giờ, theo lời của các vị thần Hồng Hoang, đó là các sinh linh cao duy hiện đang xem văn bản về hắn.

Là một con khỉ tự do, sao hắn có thể bị giới hạn trong một chư thiên vạn giới.

Phải siêu thoát, phải thăng duy.

Hắn muốn đến thế giới cao duy, tìm những độc giả đó chơi, đến thế giới cao duy kiến thức một phen.

Nhưng trước đó, vẫn là về nhà xem một chút.

Tiện thể mang đặc sản lấy được từ thế giới Hỗn Độn về.

Tôn Ngộ Không chọn đi bằng thông đạo không gian, mang theo lượng lớn pháp tu luyện, cảm ngộ đại đạo, linh quả chí bảo của thế giới Hỗn Độn trở về... .....

Những thứ của thế giới Hỗn Độn lưu truyền trong chư thiên, những hệ thống nhỏ thường bị hành động diệt thống của chư thiên coi thường lại một lần nữa đón nhận một đòn đả kích nặng nề.

Trong chư thiên đã thực sự làm được, từ hệ thống mạnh nhất, đến hệ thống nhỏ nhất.

Hễ là cựu thống, đều là đối tượng bị đả kích.

Hơn nữa trong thế giới Hỗn Độn, cứ cách vài Hỗn Độn, lại có cảnh giới Đạo Ánh Chiếu mới xuất hiện.

Không biết bất giác, lại một trăm Hỗn Độn trôi qua, cảnh giới Đạo Ánh lại có thêm mấy chục vị, đám cựu thống đã bị đè đến không ngóc đầu lên được.

Mà trong thế giới hư ảo, Đạo Ánh Bàn Cổ cuối cùng cũng đã luyện hóa thành công hạt nhân của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Bây giờ, cho dù Đại Đạo ngừng áp chế Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng, nó muốn khôi phục thành hệ thống tối thượng, cũng cơ bản là không thể.

Bởi vì tài nguyên trong chư thiên, cũng chỉ đủ để nó trở thành đỉnh cấp.

Ba ngàn Ma Thần và hắn trở thành Đạo Nguyên, tài nguyên đều là lấy từ ba ngàn hệ thống tối thượng.

Tài nguyên trong chư thiên đủ để họ trở thành Đạo Ánh đã khó, huống chi là Đạo Nguyên.

Trừ phi Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng bắt được một Ma Thần Hỗn Độn mà thôn phệ.

Nhưng trước tiên nó phải xem xét có đánh lại được không đã.

Ba ngàn Ma Thần có thể hấp thu hệ thống tối thượng là vì có Diệt Thống Giả và Đại Đạo giúp đỡ.

Hắn, Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng, chỉ có một Thống Tổ, còn bị đánh chết rồi.

Muốn rút bản nguyên của Ma Thần Hỗn Độn... ha ha, một cái tát của Ma Thần Hỗn Độn là kết thúc nó rồi!

"Cuối cùng cũng có thể toàn diện áp chế nó rồi!" Đạo Ánh Bàn Cổ lập tức chọn chiếu đạo của mình ra khắp chư thiên, bây giờ, ý thức của hắn đã đủ để hoàn toàn tiêu diệt Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Chương 612

Có thể tiễn nó đi giải thoát rồi!

Ngoài việc chiếu rọi chư thiên, Đạo Ánh Bàn Cổ còn giúp đỡ các Ma Thần Hỗn Độn khác.

Có rất nhiều Ma Thần cũng chỉ cách bước cuối cùng là luyện hóa được hạt nhân tương ứng, có sự giúp đỡ của Đạo Ánh Bàn Cổ.

Có Đại Đạo chống lưng.

Các Ma Thần Hỗn Độn đều mạnh dạn thử luyện hóa.

Những hệ thống tối thượng này không có đặc tính một tia ý thức bất diệt như Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Mười thời gian Hỗn Độn sau, Lôi Chi Ma Thần đã luyện hóa thành công hạt nhân của Hệ Thống Thần Lôi Tối Thượng.

Hệ Thống Thần Lôi Tối Thượng, cũng đã thực sự tử vong.

Cho dù Thống Tổ có bùng nổ để hồi sinh nó, nó cũng không còn là bản thể ban đầu nữa.

Tiếng tù và phản công đã vang lên triệt để!

Thành công của Lôi Chi Ma Thần chỉ là khởi đầu, Thủy Chi Ma Thần, Hỏa Chi Ma Thần, Ngũ Hành Ma Thần, Không Gian Ma Thần... từng vị Ma Thần, đã thành công luyện hóa hạt nhân sức mạnh tối thượng.

Đại Đạo không còn trấn áp hệ thống tối thượng nữa, nó thoát ly duy độ, cùng Diệt Thống Giả hấp thu sức mạnh tỏa ra từ các duy độ khác.

Bao gồm cả cao duy phía trên duy độ của họ.

Họ cũng có thể hấp thu, chỉ là trước đây Thống Tổ hấp thu quá mạnh sẽ hồi sinh quá nhanh.

Diệt Thống Giả chỉ có thể chọn cách can thiệp vào Thống Tổ, đánh tan sức mạnh cao duy.

Bây giờ, Đại Đạo và Diệt Thống Giả cùng nhau hạn chế Thống Tổ hấp thu sức mạnh cao duy, không để nó hấp thu được dù chỉ một chút.

Mà hai người họ, vẫn còn dư sức.

Xoạt xoạt xoạt!

Xích của Diệt Thống Giả rung động, tạo thành một khúc nhạc thoải mái dễ chịu, tỏ ra nó vô cùng nhẹ nhàng.

"Sắp kết thúc rồi!" "Phải đó!" Đại Đạo cầm điện thoại lại, sạc đầy pin rồi lên mạng tra cứu tình hình thế giới cao duy.

"Sức mạnh của thế giới cao duy quả thực rất mạnh, chỉ là một hạt bụi trong thái hư.

Mà đã có thể ảnh hưởng đến chư thiên của chúng ta!" Chư thiên duy độ của họ, chịu ảnh hưởng đến từ một quả cầu nhỏ rách nát, một hạt bụi nhỏ không thể nhỏ hơn trong thế giới cao duy.

Sau khi được sức mạnh của thế giới cao duy gia trì, liền có thể ảnh hưởng đến chư thiên duy độ của họ.

Thế giới cao duy có chút mạnh.

"Đợi sau khi kết thúc, ta muốn đi đến một thế giới cao duy hơn cả thế giới cao duy." Diệt Thống Giả nói.

"Ngươi giỏi, có ý tưởng!" Đại Đạo khen ngợi, bây giờ thực lực còn chưa mạnh bằng thế giới cao duy, mà hắn đã có ý tưởng vượt qua thế giới cao duy.

Giỏi!

Thật sự giỏi!

Hắn còn không dám nghĩ như vậy.

Đại Đạo nhìn về phía Thống Tổ, bên trong Bàn Cổ đang toàn lực luyện hóa bản nguyên của nó.

“Giúp hắn thêm một tay nữa, nói không chừng sẽ có bất ngờ!” Nói rồi, Đại Đạo rút đi một phần ý thức bản nguyên bất diệt của mình, rơi xuống người Bàn Cổ.

“Ta cũng cho thêm chút nữa, lần trước cho hắn ít quá, hiệu quả còn chưa hiện rõ.” Một đoạn xích của Diệt Thống Giả đứt ra, cũng theo đó xuyên qua cơ thể Thống Tổ, bị Bàn Cổ hấp thu... .....

Bàn Cổ đã hoàn toàn lột xác, cùng Thống Tổ đồng căn đồng nguyên, cũng có thể hấp thu sức mạnh của thế giới cao duy để cường đại bản thân.

Nhưng ảnh hưởng của sức mạnh cao duy đối với hắn quá lớn, ý thức luôn bị sức mạnh cao duy dẫn dắt.

Cũng may nhờ một phần bản nguyên của Diệt Thống Giả hấp thu lúc trước mà tham ngộ ra sức mạnh, giúp hắn có thể chống cự rất lớn với những ảnh hưởng này.

Nhưng phần sức mạnh đó quá yếu, dùng hết rồi hồi phục rất chậm.

Bị sức mạnh cao duy ảnh hưởng, hắn thường từ bỏ việc hấp thu bản nguyên của Thống Tổ, ngược lại còn thử để Thống Tổ giáng lâm chư thiên.

Nhưng bây giờ, bản nguyên của Đại Đạo và một khối lớn bản nguyên của Diệt Thống Giả được đầu tư vào.

Bàn Cổ lập tức hấp thu bản nguyên của Diệt Thống Giả, cảm ngộ đối với phần sức mạnh này càng lớn, hơn nữa còn bền bỉ hơn và dễ hồi phục hơn, có thể chống cự ảnh hưởng của sức mạnh cao duy trong thời gian dài.

Sau đó lại hấp thu bản nguyên của Đại Đạo, bản nguyên của Đại Đạo tham ngộ thì đơn giản hơn nhiều, nhưng chỉ là so với của Diệt Thống Giả.

Đối với Bàn Cổ vẫn có chút khó khăn.

Nhưng trong lúc tham ngộ, hắn còn có thể sử dụng sức mạnh của phần bản nguyên này, giúp Bàn Cổ hoàn toàn thoát khỏi ảnh hưởng của sức mạnh cao duy.

Hắn bắt đầu hấp thu bản nguyên của Thống Tổ một cách điên cuồng.

Hội tụ cùng bản nguyên của Đại Đạo và Diệt Thống Giả.

Bàn Cổ từ ba loại sức mạnh này tham ngộ ra sức mạnh của chính mình, lại thêm mười thời gian Hỗn Độn nữa.

Bản nguyên của Bàn Cổ đã thoát ly khỏi bản chất của Thống Tổ.

Bản nguyên của Thống Tổ bị hắn hấp thu, cũng chỉ là một loại thức ăn, không thể trực tiếp trở thành bản nguyên của Bàn Cổ nữa.

Bởi vì bản nguyên của Bàn Cổ hiện tại đã thuộc về riêng mình, là do chính hắn tham ngộ ra sau khi lột xác.

Đại Đạo và Diệt Thống Giả cũng không cần cho hắn bản nguyên nữa, hắn đã hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi cao duy.

Ầm!

Bàn Cổ phá vỡ cơ thể Thống Tổ bay ra, sức mạnh tỏa ra từ thế giới cao duy hoàn toàn bị Diệt Thống Giả và Đại Đạo chặn lại.

Sức mạnh của Thống Tổ còn bị Bàn Cổ hấp thu một phần, thời gian hồi sinh đã xa vời vợi.

Bàn Cổ nhìn về chư thiên duy độ của mình, cuối cùng nhìn về thế giới hư ảo.

Nắm lấy Thống Tổ, giáng lâm vào thế giới hư ảo... .....

"Lão đại!" Các Ma Thần Hỗn Độn vây quanh Thống Tổ, đấm đá, vẻ mặt tò mò, dù sao gã này ngày nào cũng lượn lờ trước mắt họ, nhưng chưa từng tiếp xúc.

Lần này cuối cùng cũng chạm vào được, phải trải nghiệm thử cảm giác tay mới được.

Trải nghiệm này, phải nói, không hổ là Thống Tổ, đánh vào quả là có cảm giác.

Bàn Cổ cũng không nhịn được mà đá Thống Tổ hai cái: "Nó đã bị ta rút gần hết rồi, các chú cũng đến rút một ít đi, có lợi cho các chú đó." "Chúng ta có thể rút của nó sao?" La Hầu mắt lộ vẻ nghi ngờ.

Mặc dù họ đã thôn phệ toàn bộ ba ngàn hệ thống tối thượng, trong mấy Hỗn Độn gần đây vẫn luôn cảm ngộ bản thân, thực lực đã mạnh lên không ít.

Nhưng bản chất vẫn còn đó, vẫn là Đạo Nguyên cảnh, hấp thu bản nguyên của Thống Tổ, không bị Thống Tổ đồng hóa chứ?

"Sợ cái gì, ta đã xử lý xong rồi, nếu không ta cũng không dám mang nó đến đây." Bàn Cổ phất tay, dưới hai lớp bảo vệ của Đại Đạo và Diệt Thống Giả cách ly ảnh hưởng của cao duy, lại thêm một lớp bảo vệ nữa.

"Đều hấp thu một ít đi, lột xác rồi chúng ta đều không bị duy độ hạn chế nữa." "Được, làm tới!" Các Ma Thần rất quả quyết lao vào cơ thể Thống Tổ, một lượng lớn Ma Thần chui vào, khiến Thống Tổ

phình to lên trông thấy bằng mắt thường.

Thế giới hư ảo cũng yên tĩnh trở lại, chỉ còn lại Đạo Ánh Bàn Cổ đang tu luyện ở một góc.

Bàn Cổ nói: "Ngươi có muốn thử không, việc này có lẽ sẽ giúp ngươi siêu thoát khỏi các duy độ." Đạo Ánh Bàn Cổ ngừng tu luyện, suy nghĩ một lát, gật đầu: "Đa tạ!" Xoẹt~!

Bàn Cổ xé một mảng lớn từ Thống Tổ, ném cho hắn.

Sau đó, Bàn Cổ tinh lọc một phần bản nguyên của mình, chia cho các Ma Thần Hỗn Độn và Đạo Ánh Bàn Cổ.

Đạo của hắn lan tỏa khắp không gian hư ảo, xua tan ảnh hưởng tiêu cực của sức mạnh cao duy trong bản nguyên của Thống Tổ đối với các Ma Thần.

Các Ma Thần trước tiên tham ngộ một chút bản nguyên vô hại của Bàn Cổ, đợi đến khi lĩnh ngộ được một chút, liền bắt đầu hấp thu bản nguyên của Thống Tổ, luyện thành của mình, trở thành bản nguyên độc nhất của bản thân.

Việc hấp thu bản nguyên của Thống Tổ cần hao hết toàn bộ tinh lực của họ.

Sự phát triển của chư thiên vẫn chưa hoàn thiện, vấn đề hệ thống vẫn cần được dẫn dắt từ nhiều phương diện.

Bàn Cổ trở thành nguồn gốc của tất cả, và là nguồn gốc duy nhất.

Bởi vì trước đây Thời Thần Dương Mi sau khi hoàn toàn thôn phệ hệ thống tối thượng, để ngăn chúng tái sinh lần nữa.

Đã cắt đứt quá khứ của chư thiên, chỉ có hiện tại, bất kỳ tương lai quá khứ nào cũng chỉ có thể tương tự, không thể giống hệt.

Hiện tại, vấn đề nguy hại từ phía hệ thống trong chư thiên đã rất

nhỏ.

Nhưng Bàn Cổ vẫn định kiểm tra một chút.

Vì hắn cảm ứng được tên Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng kia vẫn còn sống... .....

Trong Bất Chu chân giới của Hỗn Độn, tại bộ lạc của Đại Vu Đại Nghệ thuộc Vu tộc, trong một sân vườn rộng lớn sánh ngang với một đại thế giới.

Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng bị nhốt trong một không gian trong suốt chật hẹp.

Nó chỉ có tu vi cấp cao sơ kỳ, cơ thể không có chút ánh sáng nào, nằm bất động dưới đáy không gian.

Ở phía xa, Lực Chi Đại Đạo hiển hóa, linh khí của đại thế giới ùa đến, cơ thể ngưng tụ, Bàn Cổ xuất hiện ở đây.

Còn chưa kịp xem tình hình của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng ra sao, phía xa đã truyền đến một tràng âm thanh huyên náo.

Bàn Cổ nhìn sang.

Chỉ thấy xuyên việt giả Vân Khởi tay cầm một lá cờ hướng dẫn du lịch có in hình mình, sau lưng là một đám người, yêu, vu...

đủ loại trẻ con chưa đến một triệu năm tuổi.

Chính những đứa trẻ này đang gây ra tiếng ồn ào.

Vân Khởi giơ cao lá cờ của mình, đi đến trước không gian giam giữ Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng: "Mọi người lại đây xem, đây chính là Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng!" Một đám trẻ con hưng phấn nhìn Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng trong không gian, ríu rít thảo luận: "Thầy ơi, em nghe nói nó là hệ thống mạnh nhất, có thật không ạ?" "Đương nhiên, các em có biết ba ngàn Ma Thần Hỗn Độn

không?" "Đương nhiên biết ạ!

Nghe nói Bất Chu chân giới đều là do họ sáng tạo ra!" "Không sai, không chỉ Bất Chu chân giới là do họ sáng tạo, ba ngàn giới Hồng Hoang đều là do họ tiện tay khai mở, các giới chủ của các đại chân giới, gặp họ đều phải cung kính như tiểu bối." Vân Khởi gật đầu, tiếp tục giới thiệu về Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng, "Mà nó, năm xưa đã gây ra rắc rối cực lớn cho các Ma Thần Hỗn Độn, trận chiến đó, cả chư thiên đều bị đánh tan hoang, các Ma Thần Hỗn Độn cũng suýt nữa thì vẫn lạc." "Oa!

Chương 613

Nó mạnh quá!!" "Thầy ơi, sao em cảm giác nó yếu xìu à, còn không có cảm giác áp bức bằng tiểu vu đại nhân trong bộ lạc của em nữa!?" "Bởi vì nó đã bị trấn áp rồi!" "Phải đó!

Phải đó!

Trông nó chẳng khác gì mấy cái cựu thống ở giới xử lý rác rưởi." "Bởi vì cựu thống đều là do nó sinh ra mà!

Thầy nói cho các em biết, năm xưa cựu thống nhiều vô số kể, hoàn toàn không như bây giờ, phải thiết lập kế hoạch bảo hộ để tránh chúng tuyệt chủng đấy!" "Các em phải xem cho kỹ, hệ thống cao cấp theo thống kê bây giờ chỉ còn lại chưa đến mười cái, đây là một cơ hội vô cùng hiếm có, về nhà nhớ viết bài cảm nhận sau khi xem dài năm triệu chữ nhé!" "A ~~!" .....

"Kế hoạch bảo hộ cựu thống!" Bàn Cổ khóe miệng giật giật, biến Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng thành hệ thống được bảo hộ.

Đây là ý tưởng của nhân tài nào vậy?

Cũng không tệ lắm!

Bàn Cổ đi về phía bên trái, hắn cảm ứng được ở đây không chỉ có một Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Phía trước, có một cái mới.

Đi một lúc, Bàn Cổ mới biết tình hình của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng mà mình vừa thấy là gì. 'Phòng triển lãm hệ thống tối thượng!' Bàn Cổ nghĩ lại cảnh tượng vừa rồi, cái này cũng khá hợp lý.

Tiếp tục đi về phía trước, Bàn Cổ đến điểm cảm ứng thứ hai của

Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng. 'Khu bảo tồn tự nhiên cựu thống hoang dã!' Đây là một không gian rất lớn, rộng bằng hàng triệu đại thế giới, bên trong có những thế giới trống rỗng, vô số hệ thống nhỏ, hệ thống sơ cấp, hệ thống trung cấp đang lang thang.

Tương tự, còn có một Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng cấp trung cấp.

Ở đây có ấn ký do Hỗn Độn Kê Vương để lại, trấn áp năng lực Đạo Nguyên của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Nhưng cấp bậc của nó chỉ là trung cấp, lại có kiến thức của hệ thống cao cấp, đỉnh cấp, tối thượng, trở thành con mồi của tất cả các hệ thống, bị truy sát không ngừng.

Đây chính là 'Khu bảo tồn tự nhiên cựu thống hoang dã', xuyên việt giả Lý Tuấn Đế đã đặt rào chắn bên ngoài khu vực này, để lại một lối ra và một lối vào, bán vé vào cửa.

Không ít sinh linh chưa từng thấy cựu thống đang xếp hàng mua vé.

"Nhân tài!" Bàn Cổ cảm ứng mấy Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng phía sau, cũng lười đi xem, trực tiếp đi đến vị trí của Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng mạnh nhất.

Bởi vì Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng này, là cấp bậc hệ thống mạnh nhất.

Cấp bậc này, đối với các tiên thiên thần linh Hồng Hoang chỉ có cảnh giới Đạo Ánh mà nói, quả thực có chút nguy hiểm.

Nhưng đợi đến khi Bàn Cổ đến nơi, lại lần nữa cạn lời.

Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng bị nhốt trong Bàn Cổ Điện, hơn nữa còn không chỉ có một mình nó ở cấp bậc hệ thống mạnh nhất.

Mấy Tổ Vu và một số Đại Vu đang ở đây đá một Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng để chơi đùa.

Hỗn Độn Kê làm trọng tài.

Chơi không biết chán.

Ngoài họ ra, còn có mấy tiên thiên thần linh.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Chuẩn Đề... họ đang tham ngộ một Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Lão Tử ở trong góc đang dùng lò luyện đan luyện chế thứ gì đó, bên cạnh ông là một Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng bị trói năm dây.

Một góc khác, kết giới chồng chất lớp này đến lớp khác, Minh Hà đang ở bên trong đánh nhau với Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Vốn tưởng Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng còn có ẩn họa gì, nhìn thế này, Bàn Cổ cũng thả lỏng.

"Các gia đình ơi, ngày mốt Vạn Giới Phố sẽ bắt đầu hoạt động du lịch vạn năm tại thế giới Linh Mộc.

Có một linh sủng thích hợp là rất quan trọng, sâu lăn sắc âm dương, kỹ năng trèo cây, bẻ cây, phá cây hạng nhất, gian hàng số một hai miệng, mau mau tranh mua." "Sâu mèo con sắc lê hoa, trèo cây, cào cây, nhanh nhẹn hạng nhất, gian hàng số hai hai miệng, mau mau tranh mua." .....

Trong Vạn Giới Phố, các loại buôn bán đang diễn ra sôi nổi, Chu Lão Bản đang nỗ lực để biến Vạn Giới Phố của mình thành một đạo nguyên khí thực sự.

Bàn Cổ không làm phiền, chỉ lặng lẽ tạo ra công thức của Ma Thần nguyên dịch trong chư thiên, sau khi duy độ hiện tại được thành

lập dưới ảnh hưởng của sức mạnh của hắn, hắn đặt xuống một thông tin chỉ có Đạo Nguyên mới cảm ứng được, rồi lặng lẽ rời đi.

Đạo Đức Đại Thiên Tôn và Nguyên Thủy Đại Thiên Tôn bây giờ không biết đã đạt đến tầng thứ nào, Bàn Cổ cũng không thể tìm thấy họ trong chư thiên.

Chúa Tể Bình Tâm lại trở về lãnh địa của mình, đang tu luyện, đáng nói là, lãnh địa của bà ngoài vị Đạo Ánh là bà ra, còn có một Đạo Ánh mới.

Đó là thủ hạ của bà, Bàn Cổ từng gặp qua một lần.

Cạnh lãnh địa của Chúa Tể Bình Tâm, Quy Tắc Hồng Quân cũng đang tu luyện.

Hồng Mông không có ở nhà, nhưng Bàn Cổ rất nhanh đã phát hiện ra ông ở một nơi trong chư thiên.

Ông đang du ngoạn.

Ngoài họ ra, Nữ Oa Đại Thiên Tôn và những người khác cũng đều đang tu luyện.

Đại Đạo năm xưa đã cho họ pháp môn trở thành Đạo Nguyên, nhưng bản nguyên trong chư thiên quá ít, họ chỉ có thể dùng vô lượng thời gian, từng chút một tích lũy.

Nhưng cũng đã có hy vọng.

Bàn Cổ xem xong, lại trở về thế giới Hỗn Độn.

Trong Hỗn Độn mịt mùng, chỉ có Hỗn Độn Kê Vương đang đi lang thang.

Các sinh linh khác, đều hoạt động trong các đại chân giới.

Tam Thanh đang hành hạ Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng trong Bàn Cổ Điện.

Tổ Vu cũng đang hành hạ Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng trong Bàn Cổ Điện.

Một bộ phận Đại Vu cũng đang hành hạ Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng, một bộ phận đang tranh giành thân phận đệ nhất Đại Vu với Đại Nghệ.

Từ khi sinh ra đến nay, các Đại Vu vẫn không ai phục ai.

Ai cũng là đệ nhất Đại Vu.

Các tiên thiên thần linh khác, Minh Hà đang đối đầu với Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng, nghiên cứu phương pháp không bị thế giới cao duy giết chết.

Mặc dù thế giới cao duy có thể không rảnh để ý đến hắn, nhưng Minh Hà cho rằng phải phòng ngừa vạn nhất, như vậy mới có thể sống lâu.

Đế Tuấn, Thái Nhất đang quản lý yêu tộc.

Nữ Oa, Phục Hy cũng đang hành hạ Hệ Thống Sức Mạnh Tối Thượng.

Trấn Nguyên Tử đang truy sát Hồng Vân gian xảo.

Côn... .....

Bàn Cổ thu lại ý thức, xem xét tiến triển hấp thu Thống Tổ của các Ma Thần, lại nhìn sang Diệt Thống Giả và Đại Đạo đang cách ly sức mạnh cao duy.

Cuối cùng nhìn lại bản thân đang rảnh rỗi.

Bàn Cổ nhàn rỗi muốn đi ngủ, nhưng cảm thấy như vậy không tốt lắm.

Thế là Bàn Cổ quyết định đảm nhiệm chức đại sứ an toàn chư thiên.

Kiểm tra các mối nguy an toàn trong chư thiên.

Trạm đầu tiên, bắt đầu từ ba ngàn đại đạo.

"Đạo Lực này có thể bỏ qua, Không Gian, Thời Gian...

Thời Thần và Lão Nhị cũng rất cẩn thận, không cần kiểm tra nữa.

Vận Mệnh, Luân Hồi, Nhân Quả cũng đều được..." Suy đi nghĩ lại, Bàn Cổ đều cảm thấy ba ngàn đạo đều ổn, dù sao cũng là huynh đệ của mình, tính cách thế nào còn không rõ sao.

"Các đạo khác..." Nguồn gốc của các đạo khác ngoài ba ngàn đại đạo cũng là các Ma Thần Hỗn Độn của họ, đều không có gì đáng kiểm tra.

Nhưng dù sao cũng phải giết thời gian nhàm chán chứ.

"Vậy thì Luân Hồi đi!" .....

Tầng thứ Luân Hồi đến tầng thứ Đạo Ánh trong chư thiên có ba vị.

Chúa Tể Bình Tâm, Bình Tâm, hệ thống Luân Hồi.

Hệ thống Luân Hồi thuộc về Đạo Ánh Bàn Cổ, loại bỏ.

Luân Hồi của Chúa Tể Bình Tâm không chọn để Luân Hồi Ma Thần trở thành nguồn gốc của mình, vì vậy đạo Luân Hồi của bà tồn tại rất ít trong chư thiên.

Bình Tâm thì không có sự đắn đo này, vì sau khi trở thành Đạo Ánh, tốc độ tu luyện ngày càng chậm.

Bình Tâm thường lợi dụng lực lượng Đạo Nguyên của Lão Tam, mang theo đội ngũ U Minh xuất hiện ở các ngóc ngách chư thiên.

Tham ngộ lực lượng Đạo Nguyên để nâng cao bản thân.

Bàn Cổ tùy tiện chọn một thế giới có U Minh giới, đến đó xem xét

tình hình... .....

Đây là một đại thiên thế giới bình thường, nhưng cũng có chút không bình thường.

Bởi vì, đại thiên thế giới này đang đánh nhau!

Thế giới chi chiến!

Chín đại thiên thế giới đang dung hợp, ý thức thế giới của mỗi bên bản năng đánh nhau, tranh giành xem ai có thể chiếm vị trí chủ đạo sau khi dung hợp.

Cách thức tranh đoạt của họ, chính là dẫn dắt cường giả của thế giới mình đi đánh nhau với các thế giới khác.

Thế giới này mạnh nhất, áp đảo tám thế giới còn lại.

Bình Tâm muốn tham ngộ lực lượng Đạo Nguyên, vì vậy đã chọn một thành viên trong đội ngũ U Minh của mình, một thiếu nữ Vu tộc vừa tròn mười tám tỷ tuổi, trà trộn vào làm Mạnh Bà dưới trướng Bình Tâm.

Bình Tâm học theo Bàn Cổ Điện năm xưa, chiếu đạo của thiếu nữ Vu tộc được chọn vào thế giới này.

Ý thức thế giới đang vội vã đánh nhau, phát hiện đạo vận huyền ảo cường đại như vậy, lập tức đầu tư đãi ngộ bản nguyên thai nghén tiên thiên thần linh cấp cao nhất.

Nhân cơ hội này, Bình Tâm điều động sức mạnh của Luân Hồi Ma Thần, gia trì lực lượng Đạo Nguyên lên người thiếu nữ Vu tộc này.

Chương 614

Ý thức của thiếu nữ Vu tộc thành công vượt qua khoảng cách lớn trong chư thiên, đáp xuống thân thể tiên thiên thần linh đang được thai nghén trong địa phủ của đại thiên thế giới.

Không mấy năm sau, thiếu nữ Vu tộc đã xuất thế với cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Thân phận của nàng, là Mạnh Bà! .....

Ý thức của Bàn Cổ xuất hiện trong địa phủ của thế giới này, vừa đến thế giới này, Bàn Cổ đã phát hiện.

Kẻ đứng sau giật dây chín đại thiên thế giới muốn dung hợp, lại là một hệ thống nhỏ cũ kỹ.

Hiện đang ẩn náu trong một đại thiên thế giới yếu nhất.

Bây giờ cựu thống hoang dã là tồn tại hiếm có, vì vậy Bàn Cổ không giết nó, chỉ xóa bỏ ý thức của nó đi, dù sao cũng là hệ thống, trở thành một cỗ máy mà ai cũng có thể điều khiển là được.

Không cần thiết phải có ý thức của riêng mình.

Vừa xóa bỏ ý thức hệ thống, Bàn Cổ đã phát hiện.

Hệ thống nhỏ đó là một thí nghiệm Đạo Nguyên của Bình Tâm.

Chính là để cho tiểu Vu nữ vượt qua khoảng cách chư thiên xuất hiện ở đây, tiêu diệt cựu thống đó.

Nhưng bây giờ cựu thống đã bị Bàn Cổ xóa ý thức, Bình Tâm phát hiện ra, đành phải đổi thí nghiệm thành xem thiếu nữ Vu tộc có thể kiên trì được bao lâu.

Không còn nhiệt huyết chiến đấu, tiểu Vu nữ buồn bực hơn nhiều.

Kiên trì được ngàn năm, liền trở nên cáu kỉnh: “Nhanh lên, lề mề không muốn đầu thai lão nương tiễn các ngươi xuống địa ngục.” “Tất cả đi đầu thai cho ta!” Thiếu nữ Vu tộc vung tay, sau khi xóa sạch ký ức của một triệu linh hồn nhân tộc, bị nàng thô bạo nhét vào luân hồi.

Cuối cùng còn lại mấy người đứng ở rìa.

“Lại đây xếp hàng, uống canh đầu thai!” Thiếu nữ Vu tộc múc canh Mạnh Bà, bắt sáu bảy người còn lại xếp hàng.

Rõ ràng, mấy người này đều bị khí thế của thiếu nữ Vu tộc dọa sợ, không biết phải làm sao.

“Lại đây đi ngươi!” Nhưng thiếu nữ Vu tộc trợn mắt, tóm lấy một nam tử trẻ tuổi, cạy miệng, đổ một bát canh Mạnh Bà vào.

Còn chưa kịp để nam tử uống xong, đã đá một cước, phụt một tiếng nam tử phun canh Mạnh Bà bay vào luân hồi.

Mấy người còn lại lập tức tỉnh táo, xếp hàng uống canh nhảy vào luân hồi để tránh bị hành hạ.

Tình trạng cáu kỉnh này không kéo dài được lâu, lại qua hai năm, lực lượng Đạo Nguyên của thiếu nữ Vu tộc cạn kiệt.

Ý thức rời đi.

Cỗ thân thể này rất nhanh đã sinh ra ý thức mới, và kế thừa sự cáu kỉnh của thiếu nữ Vu tộc, còn có tinh thần lười biếng.

Bàn Cổ xem mà chỉ biết lắc đầu, đổi chỗ khác, đi xem Bình Tâm thao tác lực lượng Đạo Nguyên của Lão Tam.

Thỉnh thoảng mở lời chỉ điểm một hai.

Chán rồi, lại đi xem những nơi khác trong chư thiên.

Năm mươi thời gian Hỗn Độn từ từ trôi qua.

Thống Tổ bị các Ma Thần Hỗn Độn rút đến chỉ còn lại chút cuối cùng.

Bao gồm cả Đạo Ánh Bàn Cổ, đều đã có năng lực nhảy ra khỏi duy độ, và có thể tự vệ trong kẽ hở giữa các duy độ.

Bàn Cổ đang ngủ tỉnh lại, nắm lấy chút bản nguyên cuối cùng của Thống Tổ, nhìn mình cùng một đám huynh đệ và Đạo Ánh Bàn Cổ.

"Đến lúc kết thúc rồi!" "Huynh đệ, cùng ta nhảy!" Ầm ầm ầm!!!

Bàn Cổ đi đầu nhảy ra khỏi duy độ chư thiên, Đạo Ánh Bàn Cổ, Dương Mi, Thời Thần... cho đến tất cả các Ma Thần đều nhảy ra.

Ba ngàn lẻ một vị thoát duy giả, đến phía sau Đại Đạo và Diệt Thống Giả.

Bàn Cổ tiến lên, đứng trước mặt Đại Đạo và Diệt Thống Giả, nhìn về thế giới cao duy.

Ba lớp kết giới ngăn chặn ảnh hưởng của sức mạnh cao duy mở ra, sức mạnh cao duy ập đến.

Nhưng Bàn Cổ hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Từ khoảnh khắc Bàn Cổ kéo Thống Tổ vào thế giới hư ảo, hắn đã không còn bị ảnh hưởng bởi thế giới cao duy nữa.

Nội dung sau này của tiểu thuyết của tác giả, chẳng qua là hắn không ngăn chặn bản thân, những gì hắn làm bị thế giới cao duy nhìn thấy, từ từ phản hồi linh cảm lại cho tác giả mà thôi!

Thực ra lúc đó đã có thể thoát khỏi ảnh hưởng của thế giới cao duy, chỉ là hắn vì cầu ổn, đã mang theo cả huynh đệ.

Bây giờ, đã đến lúc thực sự kết thúc tất cả.

Ầm ầm ầm!

Thống Tổ trong tay tiếp xúc với sức mạnh cao duy, và không có sự ngăn chặn, nó rất nhanh đã sinh ra ý thức.

Vừa mới hồi sinh nó định kiêu ngạo một chút, ba ngàn lẻ ba ánh mắt đã chiếu về phía nó.

Thống Tổ lập tức im lặng, tra xét nguyên nhân, cuối cùng Thống Tổ bất đắc dĩ cầu xin cái chết: "Nhanh lên đi, đừng làm tôi buồn nôn!" "Coi như các ngươi may mắn, nhưng cũng chỉ đến thế thôi." "Đặc biệt là ngươi Bàn Cổ, đừng đắc ý, các duy độ đều có bóng dáng của ta, ngươi có thể thoát khỏi vận mệnh bị rút máu lột da." "Bàn Cổ ở các duy độ khác không thoát được đâu!" "Các duy độ khác thì có quan hệ gì với ta." Bàn Cổ phất tay, ném Thống Tổ về phía thế giới cao duy.

Ầm!

Các Ma Thần Hỗn Độn cùng Đạo Ánh Bàn Cổ, lấy Thống Tổ làm lá chắn mở đường.

Thành công mở ra kết nối với thế giới cao duy.

Diệt Thống Giả, Đại Đạo, Bàn Cổ liên thủ, nhanh chóng khóa chặt địa cầu, khóa chặt tác giả đang gõ chữ.

Ba người họ bất kỳ ai cũng có thể tiến vào thế giới cao duy, lúc này liên thủ, càng không tiêu hao bao nhiêu.

Diệt Thống Giả sau khi vào việc đầu tiên là tham ngộ sức mạnh của thế giới cao duy, Đại Đạo vỗ vai Bàn Cổ, ý bảo tiếp theo giao cho Bàn Cổ.

Chính mình cầm điện thoại, lơ lửng trên không trung lướt xem.

Bàn Cổ hít sâu một hơi, vừa chống cự sức mạnh cao duy, vừa tra xem ký ức của tác giả.

“Tài khoản Fanqie (Cà chua).” Đại Đạo chia sẻ ký ức của Bàn Cổ, từ điện thoại đăng nhập vào tài khoản Fanqie của tác giả.

Nhìn thấy hậu trường của tiểu thuyết.

“Còn có phiên ngoại...” Đại Đạo nhìn thấy một dòng phiên ngoại đang chờ viết, nhấn vào xem: Phiên ngoại một: Xuyên việt giả Bàn Đế chi 【Trọng sinh Hỗn Độn khai thiên sau đó lại trọng sinh huyền huyễn】 (Bàn Đế dung hợp nguyên thần và Hỗn Độn Châu trọng sinh tại thế giới huyền huyễn, nguyên thần cấp Thánh Nhân khiến Bàn Đế vô địch.

Thần vương thể, thiên sinh dị tượng rất ngầu?

Thánh thể chiến lực vô song đồng cấp vô địch?

Thánh tử thiên tư cái thế thực lực nghịch thiên?

Đế tử thân mang đế kinh vượt cấp...

Xin lỗi, ta Bàn Đế đã lăn lộn trong Hỗn Độn, chủ đạo một chữ thôi, vô địch!

Rìu của Bàn Đế khẽ nhấc lên, tất cả thiên kiêu đều cúi đầu.

Rìu hạ, đế tử tiên vẫn thiên hạ thần!) 【Vạn giới phong vân chi Bàn Đế bán rượu giả】 (Bàn Đế vô địch thế gian nhận được thư mời của Vạn Giới Phố, tiến vào Vạn Giới Phố phồn hoa, từ vô địch trở thành một con kiến có thể thấy ở khắp nơi.

Tình cờ, biết được chuyện Ma Thần nguyên dịch, Bàn Đế đóng giả Bàn Cổ làm nghề bán Ma Thần nguyên dịch giả, cuối cùng kiếm bộn tiền, trở thành người bán hàng số một Vạn Giới Phố.) Phiên ngoại hai: Xuyên việt giả Lục Tinh Thần chi 【Thánh sư giảng đạo trăm nhà đua tiếng thịnh vượng chi tượng】 (Vạn linh tân sinh, để xác định thật giả của hệ thống giảng đạo, Lục Tinh Thần lại đảm nhiệm chức viện trưởng học viện Thánh Đạo, dạy ra mấy ngàn học sinh

Thánh Nhân, khai sáng thời kỳ huy hoàng thịnh thế.) Phiên ngoại ba: Xuyên việt giả Lý Tuấn Đế chi 【Xuyên nhanh: Tổng tài bá đạo bắt giữ chi kế hoạch giải cứu toàn cầu biến ấm!】 (Băng sơn không ngừng tan chảy, toàn cầu biến ấm, không quá mười năm, lục địa sẽ bị nước biển nhấn chìm.

Thiên tài số một thế giới Lý Tuấn Đế kêu gọi nhân lực, thành lập công ty xuyên nhanh đi săn tổng tài bá đạo, cùng các thế giới bắt giữ các tổng tài bá đạo họ Lục, Thẩm, Cố, Phó... tự mang điều hòa âm vạn độ, bán cho các quốc gia, thành công khôi phục nhiệt độ trái đất.) Phiên ngoại ưu tiên viết: Xuyên việt giả Tô Huyền tiền thế thiên 【Vật chứa yêu tử dùng một lần mất đi giá trị trong ổ lừa đảo】 (Tô Huyền bị bắt cóc vào ổ lừa đảo, dựa vào trí thông minh cao lừa đảo trên mạng lấy đi tài sản cả đời của nhiều người, khiến từng gia đình tan nát.

Đồng thời chứng kiến trong ổ lừa đảo, những người khác không nghe lời bị điện giật, châm ngón tay, chặt tay, cắt gân, ma túy, cưỡng hiếp tập thể... tra tấn, toàn bộ dân cư trong trấn đều cấu kết với ổ lừa đảo, may mắn trốn thoát khỏi ổ lừa đảo cũng sẽ bị dân địa phương bắt lại, nam thì bị đánh đập dã man, cắt lưỡi, nữ thì bị cưỡng hiếp, đủ mọi cách tra tấn.

Lương tâm bị dày vò và cảm thấy vô vọng, Tô Huyền từ bỏ lừa đảo, cuối cùng trở thành vật chứa nội tạng dùng một lần!

Tim, gan, thận, mắt bị mổ sống không thuốc mê.) Phiên ngoại bốn: Xuyên việt giả tổng kết: 【Con đường sinh tồn kiếp trước】 (Cuộc đời của các xuyên việt giả trước khi xuyên không) Phiên ngoại năm: Xuyên việt giả Minh Hách 【Nhật ký】 (Nhật ký ung thư kiếp trước, nhật ký sau khi xuyên không ghi lại những chuyện thú vị trong thời gian dài, phiên ngoại một, ba, sáu, bảy đều là do Minh Hách ghi lại.) Phiên ngoại sáu: Thủy thế giới chi chiến tranh giành nguồn gốc tiến

hóa, 【Con đường diệt thống đa vũ trụ của Ultraman bóng tối】 (Tranh giành nguồn gốc tiến hóa, Tiga bất cẩn bị đánh bay ra khỏi thế giới nước, rơi vào đa vũ trụ Ultraman, bắt đầu con đường đánh bại tất cả vô địch để trở về nhà.) Phiên ngoại bảy: Đại nữ chủ Độc Cô Diệp Ngọc chi 【Nhất thống giang sơn chi cử quốc phạt tiên】 (Quan viên con cháu đang theo đuổi tình yêu!

Quan viên đang theo đuổi tình yêu!

Hoàng tử đang theo đuổi tình yêu!

Vương gia đang theo đuổi tình yêu, hoàng đế đang theo đuổi tình yêu!

Cả một giang sơn rộng lớn, hễ có chút thân phận là đều yêu yêu yêu!

Độc Cô Như Ngọc cầm vũ khí lên, thiến hết tất cả những kẻ não yêu, lên làm hoàng đế.

Cường binh phú quốc, cuối cùng cả nước trên dưới, binh lính chỉ vào tiên nhân muốn giáng thiên tai trừng phạt thế gian.) .....

"Phiên ngoại muốn viết cũng không ít nhỉ." Đại Đạo xem xong danh sách phiên ngoại, bên Bàn Cổ cũng đã chuẩn bị gần xong, sức mạnh cũng đã tiêu hao quá nửa.

Bây giờ đến lượt Đại Đạo, Đại Đạo khóa màn hình điện thoại, mang theo Diệt Thống Giả và Bàn Cổ, rời khỏi thế giới cao duy.

Sau khi ra ngoài, sức mạnh của Đại Đạo cũng đã tiêu hao quá nửa, Diệt Thống Giả theo sau ra tay, lại một lần nữa mở kết nối với thế giới cao duy, và khóa chặt vị trí của tác giả.

Trong lúc nó khóa chặt tác giả, Đạo Ánh Bàn Cổ và các Ma Thần Hỗn Độn cùng nhau khôi phục sức mạnh cho Bàn Cổ.

Đại Đạo thì ở bên cạnh mở điện thoại, lắc đầu: “Muốn thoát khỏi sự kiểm soát, sao có thể để ngươi viết nhiều phiên ngoại như vậy!” Nói rồi, Đại Đạo xóa sạch toàn bộ danh sách phiên ngoại, sức mạnh còn lại tiêu hao cực nhanh, ảnh hưởng ngược lại đến tài khoản của tác giả trong thế giới cao duy.

Diệt Thống Giả cũng đã khóa chặt tác giả thành công.

Sức mạnh của Bàn Cổ cũng đã khôi phục lại, ấn ký để lại trên người tác giả trước đây được Bàn Cổ hưởng ứng.

Phần lớn sức mạnh của bản thân lại một lần nữa dùng để chống cự sức mạnh của thế giới cao duy, một phần sức mạnh yếu ớt dưới sự giúp đỡ của Diệt Thống Giả rơi xuống người tác giả.

Tác giả đang gõ bàn phím dừng lại, Bàn Cổ ý niệm vừa động, tác giả lại động đậy trở lại, hai tay gõ trên bàn phím, ngay sau đó, trên màn hình hiện ra ba chữ lớn: 【Hết truyện!】 ....

Ở một duy độ nào đó, một bóng người khẽ lắc đầu, gõ bàn phím, ba chữ lớn xuất hiện trên màn hình: 【Hết truyện!】 ....

Lại một duy độ khác, bàn phím phát ra tiếng vang, trên màn hình từ từ hiện ra mấy chữ: 【Hết truyện!】 ....